UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 00299880 5

PA3 RESERVE
T42
V2

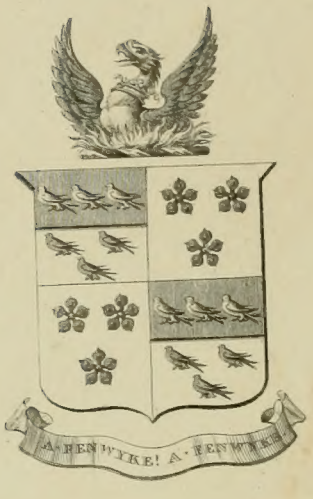

Presented to the
LIBRARY *of the*
UNIVERSITY OF TORONTO
by
Victoria College

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΤΟΥ ΟΛΟΡΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ

THVCYDIDIS OLORI FIL
DE BELLO PELOPONNESIACO
LIBRI VIII

AD EDITIONEM
CAR. ANDR. DVKERI
CVM OMNIBVS AVCTARIIS RECVSI
ACCESSERVNT VARIAE LECTIONES DVORVM CODICVM
ANIMADVERSIONES
IOANNIS CHRISTOPHORI GOTTLEBERI, A. M
RECTORIS QVONDAM SCHOLAE PROVINC. MISN
ET
CAROLI LVDOVICI BAVERI A. M
SCHOLAE HIRSCHBERG. NVPER RECTORIS
EDITIONEM ABSOLVIT
CHRISTIAN. DANIEL BECKIVS PROF. LIPS

VOLVMEN SECVNDVM
LIB. VI — VIII. AVCTARIA PRAEFATIONES INDICES

LIPSIAE
SVMTIBVS ENGELH. BENI. SCWICKERTI MDCCCIV

FEB
14
1983

PA
4453
A2
1790
V.2

30035
19-3-18.

WITHDRAWN FROM VICTORIA
UNIVERSITY LIBRARY

C. D. BECKII PRAEFATIO

Insolita fuit, eaque tristis, fors huius editionis, quam qui vel instituerunt vel susceperunt, Gottleberus atque Bauerus, non finem suo imponere ipsi potuerunt labori, quum alter naturae concessisset opere vix coepto, alter eo profligato. Etenim aliquot capita postremi libri supererant, cum, Bauero mortuo, reliquae partis cura ad me, cuius aliqua opera iam in hac editione versata esset, quum iis, quae b. Bauerus reliquerat nondum satis perfecta et elaborata, deferretur. Itaque mutare omnem editionis descriptionem et naturam, in qua multa displicerent, non licuit, sed prouidere oportuit, vt, si quid esset omissum, id recte et suo loco suppleretur, neue praetermitteretur mea culpa, quod aut ex Bataua repetendum aut nunc addendum esset. Nam quod consilium, quam rationem, duo illi doctissimi viri in describendis et adornandis huius editionis partibus fuerint sequuti, non satis potui perspicere. Quum enim placuisset, quae Dukerus dedisset, reddere omnia, quod in ista caritate Batauae editionis reprehendi non potest, sed multis modis aucta, optandum erat, vt, quae essent multis locis dispersa, coniungerentur suo loco, siue ea ad ipsius scriptoris verba siue ad Scholia pertinerent. Et Gottleberus quidem ita fecisse aut fieri voluisse videtur, ita tamen, vt aut ipse sibi in ea re non constaret, Addendisque nonnullas superiorum editorum disputationes seruaret, aut, qui ei successit, eius consilium et modum non teneret atque persequeretur. Negligentior vero fuit Bauerus in ea laboris parte, quae spectaret vel ad colligenda, quae pluribus locis edit. Duker. essent studiose conquirenda, vel ex Abreschio aliisque interpretibus accurate adferenda; vnde Scholia nonnulla cod. Basil. fuerunt a me Adnotationibus in Scholia inferenda, plura Addendis Adnotatt. in Thucyd. a viris doctis disputata. Id enim, quod vnum licuit, curaui, primum, ne quid e Dukeri editione recte desideraretur, cuius quae sint partes et quomodo dispositae in hac edit., paucis indicandum est. Et eas, quidem, quae primum locum obtinent, praefationes Dukeri aliorumque editorum, omissa librariorum epistola, qua librum Comiti Watzdorfio Saxoni, inscripserunt, meam iussi excipere. Quoniam longum et molestum erat, nec ab initio statim fieri potuerat, sicubi in animaduerss. locus esset ex ed. Duker. paginis laudatus, mutare numeros: addidi collationem ed. Duk. cum Lipsiensi aliisque, vt facile cuique esset, locum, si quem quaereret, inuenire. Sequuntur in ed. Duk. Marcellini et aliorum Narrationes et Iudicia de Thucydide (p. 1 — 18.), repetita in nostra ed. T. II. p. 719 — 744. et aucta aliquot locis. Quae a Duk. sunt e Fabricii Bibl. p. 19. — 24. descripta, omisi, quoniam multo locupletiora leguntur in nouissima Harles. ed. Fabr. T. II. p. 721 — 740., et in eorum locum reposui, praefationibus subiectum, recensum codicum adhuc in Thucyd. adhibitorum, editorum, interpretum. Variae Lectiones Cod. Basil. (p. 25 — 31.) suis locis, quantum vidi, diligenter ab editoribus inter alias VV. LL. positae sunt. Quod iis praemissum est Monitum, infra in illius codicis notitia est repetitum. Scholia cod. ms. Basil. (p. 31 — 34. Duk.) partim iis locis, ad quae pertinent, addita, partim, quae Bauerus omiserat, Adnotatt. in Schol. adiecta sunt. Quinque priores

graeci operis libros cum verſione, var. lect., ſcholiis, et adnotatt. VV. DD. tenet primum, poſtremos tres vltimum noſtrae edit. volumen. Quo loco illud legi reprehenſum eſſe, quod ſingulis paginis vel graeca vel latina comprehenduntur, non, vt in Duker. ed., iuxta ſe in vna eademque pagina poſita ſunt graeca et latina. Nam longiores ita vel graecae vel latinae orationis factos eſſe verſus, quod legentibus et quaerentibus aliquid admodum ſit moleſtum. Iam, etſi non mei ea deſcriptio fuit conſilii aut inſtituti, tamen excuſari eam facile poſſe vidi, tum, quod haec editio omnino non tironibus aut iis lectoribus, qui laborem quemuis fugerent, deſtinata eſſet, tum quod iſta, quam librarius ſequutus eſt ratio, et parceret chartis atque ſumtibus, quo conſuleretur emtorum vtilitati, et variae lectiones atque ſcholia rectius ſeiungerentur. Henr. Stephani Iudicium de Scholiis in Thucyd. et Proparaſceue (p. 575 — 585.) legitur in noſtrae edit. hoc ſecundo Tomo p. 468 — 482., ſed Annotationes in Scholia cum Auctario Scholiorum (p. 585 — 660.), quas, etſi nonnulla inde notis inſeruerat ſuis Gottleberus, integras tamen repetere placuit, acceſſionibus nonnullis ſunt locupletatae T. II. p. 482 — 588. Sequuntur in noſtra edit. p. 589 — 718. Henrici Dodwelli Annales Thucydidei, praemiſſo Apparatu cum vitae Thucydidis Synopſi chronologica, qui ad calcem edit. Duker., paginis ſeparatim numeratis, leguntur. Iis nihil addidimus, etſi de nonnullis locis fuit quod moneretur. Plurimum acceſſit Addendis et Emendandis p. 661 — 678. Duk. ita vt centum paginarum numerus expleretur (p. 745 — 844.). Cum Indicis dictionum et locutionum, quae in Thucyd. viſae ſunt memorabiles (p. 679 — 728. Duk.), loco multo accuratius et locupletius *Gloſſarium* ſ. *Lexicon Thucydideum* exſpectandum ſit, nos in fine vol. ſecundi non repetiimus niſi quinque rerum, vocabulorum et in Scholiis, et in Notis explicatorum, rerum in adnotatt. tractatarum, et auctorum aliorum emendatorum indices (ex quibus tres Bipontini omiſerunt) non ſine labore noſtrae edit. numeris accommodatos, atque plurimis locis auctos. Nam vel ex iis, quae Duk. ed. continebat, multa iis indicibus deerant. Additae ſunt Dukeri editioni duae tabulae geographicae, altera Graeciae antiquae, altera Siciliae veteris cum typo Syracuſarum. Vtraque quum propter multos errores, iudice Mannerto, intelligentiſſimo viro, quem librarius conſuluerat, nec repetenda nec leuiter emendanda eſſet, quum plures hodie, et meliores tabulae, facile emerentur, neutra igitur ita, vt ante hos ſeptuaginta annos, huic editioni eſſet neceſſaria: conſultius viſum eſt, non tam illas non denuo aeri incidi, quod ſtolidum fuiſſet, quam nouas non fieri atque addi, quod ſumtus inutiliter auxiſſet. Quod tabula illa inepta, praemiſſa Duk. editioni, quae multam leti faciem exhibet, non eſt repetita, excuſatione nulla defendendum videtur.

Iam Gloſſario illi, quod dixi, adornando etſi Gottleberus et Bauerus multa non tam parata, quam coniecta, reliquerunt, tamen longe plura deſunt, vnde multum mihi in eo perficiendo eſſe laboris intelligitur. Curabo autem, vt non modo lectorum ſi quae ſit ſpem non diu moretur, ſed ſeparatim etiam, vti Reizii Lexicon Lucianeum, poſſit emi, et cum minore, emendatiore, atque magis parabili ſcriptoris editione ſimul prodeat. Hanc enim librarius in ſcholarum vſum ita componi voluit, vt graeca, quantum ex criticis legibus liceret, emendatiſſime deſcriberentur, et ad iuuandam hiſtoriae Thuc. lectionem non adderentur niſi quae neceſſaria maxime eſſent, temporum notatione non neglecta.

Reſtat, vt, quae ſit huius maioris editionis commendatio, indicetur. Nam vt graeca oratio nonnullis in locis emendata eſt, verſio correcta, ita multo plura ſunt reſtituendae probabiliter verae lectionis ſiue in variis lect. codicum recens collatorum ſiue in coniecturis

virorum doctorum praesidia proposita. Accesserunt noua Scholia Graeca, et olim vulgatorum tum emendatio tum interpretatio melior. Neque vero solae Duker. edit. copiae omnes recte, nonnumquam etiam meliori ordine, expositae sunt, vt Amstelodamensem, nunc raram, editionem nemo desideraturus sit nisi qui seriem Batauarum editt. historicorum graecorum integram bibliothecae suae inesse velit, sed eae etiam vltra dimidium, et vtilissime, auctae sunt non modo excerptis Reiskii, Abreschii, Vuyttenbachii et aliorum, sed copiosis etiam Gottleberi inprimisque Baueri animaduersionibus, qui, postremo laudatus, si interdum plura etiam vel obscurius monuisse vel praeter necessitatem disputasse videatur, hoc certe effecit, vt loci omnem in partem vertendi et diligentius examinandi, comparatis inter se variis commentis, multa esset opportunitas. Quibus quidem copiis qui prudenter vtuntur, iis speramus non modo ad Thucydidem intelligendum et historiam antiquitatemque illius temporis cognoscendam, sed etiam ad litterarum graecarum scientiam augendam et interpretandi facultatem exercendam praesidia et adiumenta reperiri non vulgaria. Disputationem de ingenio et arte scriptoris cum glossario edere constituimus, eique addere Baueri commentationem de lectione Thucydidis, optima interpretandi disciplina. Scr. Lipsiae Calend. Febr. a. CIↃIↃCCCIV.

PRAEFATIO.

CAROLI ANDREAE DVKERI

Prodit tandem dudum promiſſa, ac diu exſpectata, ſed multis ante non praeuiſis moris atque impedimentis retardata, noua haec Thucydidis Editio, ad cuius notitiam quae pertinent quam potero breuiſſime exponam. Numquam mihi animus fuit in hunc Scriptorem aliquid meditari, quod publice legi poſſet, multo minus eum ſub meo nomine, quod quidam vulgarunt, edere. Noram enim et me, et illum, meque ex eo numero eſſe ſciebam, quibus ſe non βατὸν eſſe ipſum dicentem facit noti Epigrammatis Graeci auctor Poëta. Et quamquam in illius lectione non plane hoſpes eram, tamen non ita eum triueram, vt multis locis implicatam atque inuolutam verborum ſtructuram, et, quae cum hac coniuncta eſt, ſententiae obſcuritatem, extricare et aperire poſſem, et multa a communi vſu recedentia, eique propria, loquendi genera negotium mihi non faceſſerent. Sed vicit propoſitum meum repetita *Wetſteniorum et Smithi* *) interpellatio. Nam quum hi, vltra modum aucto exemplarium editionis Hudſonianae pretio, nouam illius editionem cum Virorum Doctiſſimorum *Henr. Stephani*, *Io. Hudſoni*, et nondum editis *Joſ. Waſſe* Animaduerſionibus molientes, ante aliquot annos ad me veniſſent, meamque ad hanc rem operam expetiſſent, nihil tum impetrare a me potuerunt; quod mihi alienis operis disponendis multum temporis ac laboris perdere non lubebat. Deinde, interiectis compluribus menſibus, quum deſcriptam e duobus manu exaratis Codicibus varietatem ſcripturae nacti iterum idem a me petiiſſent, nec vana ſpes eſſet nobis copiam *Codicis MSi Caſſellani* factum iri, et ipſe eum, qui in Bibliotheca huius vrbis eſt, ad manum haberem, conſilium mutaui. Sperabam enim, ſi ipſe his auxiliis adiutus, Scriptori praeſtantiſſimo, propter tarditatem ingenii aliamue imperitiam, nihil opis adferre poſſem, me tamen a doctis et peritis harum rerum aeſtimatoribus gratiam initurum, qui cum iis communicaſſem, vnde meditando, quod ego non potuiſſem, extunderent, et multa in libris vulgatis corrupta ac deprauata in melius reſtituerent atque emendarent. Hac praecipue ſpe, quum mihi in eo publica rei literariae vtilitas verſari videretur, non aegre, quod ante recuſaueram, a me impetrari, et nouam Editionem curandi onus mihi imponi paſſus ſum: cuius adornandae quam rationem ſequutus ſim, priusquam dicam, breui de adminiculis, quibus nixus opus adgreſſus ſum, exponam.

Habebant, vt dixi, *Wetſtenii et Smithus* deſcriptas e duobus *MSS.* varias lectiones, altero Bibliothecae [tum] Regiae Pariſienſis, quem ob hanc cauſam *Regium* vocaui, cum quo editio Oxonienſis comparata erat, altero Haunienſi, cui *Danico* nomen feci, e quo Vir Clariſſ. *Ioannes Grammius*, Linguae Graecae in Academia Haunienſi Profeſſor, discrepantem ab eadem Editione ſcripturam miſerat. De Regio non aliam notitiam accepimus, quam eſſe *Codicem Bibliothecae Regiae n.* 3044. In eo aoriſtos infinitiuorum in ναι eſſe properiſpomenos, vt παροξύναι; ὅτι ſemper ſeparari a ſuperlatiuis ſequentibus, et ſcribi ὅτι τάχιστα, ὅτι μάλιστα; ἐντάχει et ἐσταμάλιστα vnum vocabulum compoſitum videri; vbique ſcribi ἄλλό τι; ὅπως ſemper ſu-

*) Librariorum, quorum ſumtibus editio prodiit 1731.

turo indicatiui iungi; ac denique ſcribam monuiſſe, obſeruanda eſſe nonnulla, vt ἤκαζον, ὠφελία, et alia quaedam. De Danico haec ſcripſerat Clar. *Grammius:* eum videri habere aetatem trecentorum annorum, ſed in medio Libro quinto eſſe ſcripturam manus paullo recentioris vsque ad finem. Emtum eſſe Venetiis Anno CIↃIↃCXCIX. a Viro Illuſtri *Frederico Roſtgaerdo*, ex inſulis Sicilia et Melite reduce; nunc autem eſſe Illuſtriſſimi Comitis *Chriſtiani Daneſchiold*, Domini Samſoae etc. His acceſſit Codex *MS.* e Bibliotheca Sereniſſimi *Principis Landgravii Haſſo-Caſſellani*, cuius mihi quondam indicium fecerat V. Cl. *Io. Herm. Schmincke*, a Bibliotheca Principis, et Hiſtoriarum in Academia Marburgenſi Profeſſor. Huius vſum, agente illo ipſo indice, iis, qui in literis aliquid conantur, ad omnia officia paratiſſimo, non difficulter a Sereniſſimo Principe, quae erat illius clementia, et incredibile ac ſingulare omne genus artes ac ſcientias incrementis augendi ſtudium, impetrauerunt Bibliopolae. Eſt hic liber forma maxima, ſed quadrata magis, quam oblonga, eleganti manu in charta, bombycina puto, ſcriptus adeo denſa, vt vno alteroue loco aduerſae paginae verſus aliquot ſcalpello exſciſſi ſint, illaeſis omnibus in auerſa literis. In fine manu vetuſta, et minio hae literae ſcriptae ſunt:

Ψ έ ο λ ω ω χ N α̃ ε σ̃ Ψ B ω H ϟ H ο λ χ α λ χ Π χ τ ϟ τ λ χ.

Id eſt, ſecundum cryptographiam librariorum Graecorum, quod e Cel. *Monteſalconii* Palaeographia Graeca pag. 288. didici, τελος σὺν θεῷ τῆς βίβλου Θουκυδίδου. Inde

ϵτζ ϡ ϋ ϛ Π Ε N Δ

quarum illae, indicant librum ſcriptum eſſe A.M. 6760 ſiue Chriſti 1252. ad quam fere aetatem illum referendum eſſe etiam ante, quam eas conſideraueram, ex ipſa forma et ductibus literarum cum ſpeciminibus ſcripturae Graecae Saeculi XII. et XIII. in eadem Palaeographia comparatarum conieceram; hae quomodo explicari debeant, nec Clariſſ. *Hemſterhuſius*, quem de ea re conſulueram, nec ego adhuc inueſtigare potuimus Erat qui ſuſpicaretur, illis denotari Indictionem, de quo videbunt, qui multos manu exaratos Codices Graecos inſpexerunt. Inter cryptographiam et notam anni atramento ſcriptum eſt itidem manu vetuſta Epigramma in Thucydidem, Ω φίλος, cum nonnulla varietate ſcripturae, quam adnotaui pag. 17. [T. II. p. 741. hui. ed.] Eadem omnia deinde ibidem atramento et longe recentiore manu eiusdem, vt videbatur, qui multa ſcholia ſcripſit, repetuntur additis his: ἠρξάμην σὺν θεῷ Θουκυδίδην τὸν Ὀλόρου, τὸν γένος Κεκροπίδην, μηνὶ Ιουλλ. γ' τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ιακίνθου N. Ἔτους ϛ sequentibus tribus aliis literis, quae, abſterſo manu vel cubito ſcribentis adhuc madente atramento, legi non poterant. Vſus ſum praeterea Codice *MS.* chartaceo e Bibliotheca huius vrbis, formae mediae e chartis quadruplicatis, recentiſſimo quidem illo, et fortaſſis vix trecentorum annorum, ſed tamen e non malae notae libro deſcripto, et multis locis ad genuinam ſcripturam confirmandam vtili. Eum *Hudſonus* ſibi a Cel. *Graeuio* miſſum *Graeuianum* vocauerat, quam notam illius retinui, etſi is tum non Graeuii, ſed Viri Conſultiſſ. *Guilielmi van Cleef*, cauſarum in foro Traiectino Patroni non incelebris, erat, qui eum Graeuio vtendum dederat, ac deinde in Bibliothecam publicam intulit. In hoc conferendo Hudſonum, vel eos, quibus ille hoc negotii dederat, parum diligenter verſatos fuiſſe, nec multo minus quam dimidiam partem variantis ſcripturae praeteriiſſe, ex his, quae ex illo in Variis Lectionibus

descripsi, apertum est. Accessit denique his omnibus *Editionis Basileensis Heruagii* cum *MS.* chartaceo formae maximae Bibliothecae publicae Basileensis collatio, a Viro Reu. ac Doctiss. *Io. Iacobo Wetstenio*, apud Basileenses V. D. M., qui eum Saeculi XIII. vel XIV. esse putabat, mecum communicata; cuius maximam partem, quod primum, quum iam operae vsque ad Librum octauum processissent, tantum Libri VII. et VIII. ac deinde, omnibus iam absolutis, ceterorum Librorum variantem scripturam accepi, post testimonia et iudicia de Thucydide ponendam curaui. Ex hoc Codice *Heruagius* nonnullas varietates scripturae excerptas ad Camerarium miserat, quae in Editione Heruagiana ante librum primum leguntur, de qua re, deque ipso exemplari, in Epistola ad Episcopum Eystatensem ita scribit *Camerarius: Vsi sumus adiumento exemplaris vetusti, de quo diligentia Heruagii nostri multa obseruatione digna descripta fuere, et communicata nobiscum. Exemplar vero Constantinopoli, vt in illo praescribitur, ab Eugenio Papa, sic enim vocarunt Graeci suos magistros paterni affectus nomine, Ioanni cuidam Aretino ante annos amplius centum* (id est, ante A. 1440. nam Heruagiana Editio A. 1540. prodiit) *qui se illo studiorum causa contulisset, donatum, et Basileae hucusque asseruatum fuit.* Sed Heruagium quaedam non recte vidisse, et non vno loco aliam, atque in *MS.* est, scripturam dedisse, deprehendit Idem *Wetstenius*, de quibus lectorem suis locis monui. De praestantia horum *MSSorum*, quique eorum aliis praeferendi, qui postponendi sint, non volo iudicium meum interponere, quia suum cuique pulchrum est. Scio, quid de quibusdam eorum iudicent alii, et fortassis recte. Sed, quod vulgo dici solet, nullus liber tam malus est, qui non aliqua parte sui bonus sit. Hoc facile animaduerti potest, duos, quibus primum vsus fuit Hudsonus, plerumque inter se et cum Danico, Clarendonianum magis cum Regio et Cassellano consentire, Basileensem autem et Graeuianum medios quodammodo esse, et saepe eamdem ac singularem scripturam habere.

Editionum vetustarum praeter *Vascosanianam* trium primorum librorum, quam vbique cum Aldina conuenire non recte dicit Hudsonus, si modo ipse varias lectiones Aldinae recte descripsit, et *Basileensem Heruagii* nullam habui, cuius duo exemplaria eumdem Annum 1540. praeferentia, quibusdam locis discordare obseruaui. Nec, quas non habebam, magnopere requisiui, cum, quod mihi tantum propositum erat Editionem Hudsonianam instaurare, tum, quod credebam, Hudsonum omnes satis adcurate cum Edit. Porti contulisse; qua de re tamen deinde nonnihil dubitare coepi, postquam vidi, eum in describendis lectionibus Edit. Heruagianae plus semel aberrasse.

His auxiliis adiutus totius operis hanc rationem tenui. In τῷ κειμένῳ, textum vulgo vocant, Thucydidis, et interpretatione latina sequutus sum *editionem Oxoniensem*, e praescripto Cl. *Wasse*, quo auctore *Wetstenii et Smithus* hanc editionem susceperunt, nisi vbi ille aliquid mutatum voluerat. Ipse mihi nihil in ea re permisi, contentus in animaduersionibus dixisse quae mihi videbantur, praeterquam quod semel, aut summum bis, e *MSS.* ἐς pro εἰς, et si quid fortassis aliud non maioris momenti est, rescripsi; sed tamen vt semper Lectorem de iis, quae ab vtroque nostrum mutata sunt, monuerim.

Varias Lectiones exemplarium scriptorum omnes Hudsonianis suis locis inserui, reuocatis etiam ad suas sedes iis, quas e *Clarendon.* et *Graeu.* in Appendicem coniecerat Hudsonus. In his alias esse, quae nihil nisi certissimi errores scribarum sint, alias, quae neque ad loca deprauata emendanda, neque ad lucem obscuris adfundendam quidquam prosint, et multas sine reprehensione praeteriri potuisse, nemo facile negabit. Sed quia Hudsonus hanc rationem

ingreſſus fuerat, mihi ab illius inſtituto non recedendum, nec quidquam eorum, quae ab aliis acceperam, omittendum putaui. Non ſum neſcius, eſſe, quibus nimiae anxiaeque, et prope miſerae diligentiae videatur, in quisquiliis illis, quas putant, colligendis ingratum et taedii plenum laborem velle ponere. Sed hi, ſi cognoſcere volent, quae Cel. *Burmannus* non ita pridem in praefatione Iuſtini cum variis Lectionibus editi diſerte ac luculenter de ea re disputauit, intelligent, quantam tam leui, ac potius ſtulto, iudicio literarum inſcitiam prodant, quantumque ex hac re fructum capere poſſint, qui rectam viam Scriptores vetuſtos tractandi inſiſtere, et ſeuera lege in ſtudiis literarum humaniorum proficere cupiunt. Quo magis miratus ſum tenebrionem, qui nuper Tragicum Latinum illotis manibus contrectauit *), me, quem varietatem Scripturae *MSStorum* Thucydideorum publicaturum intellexerat, quod vt faciant omnes, quibus illorum copia eſt, etiam atque etiam hortatur ac monet *Burmannus*, noua et excogitata appellatione deridendum propinare voluiſſe. Non videbat inſulſum caput, cui arrogantia et ſumma de ſe opinio pro eruditione eſt, hoc ad omnes harum literarum Principes pertinere, qui Scriptores veteres edituri ſemper magna cura, quidquid huius generis nanciſci poterant, conquiſiuerunt, et ſcriptae editaeque lectionis discrepantiam vel in commentariis, vel in variarum lectionum libellis adcurate adnotandam putauerunt. Horum inſtitutum vituperat, quum me deridet, nec me magis, quam hos, ridiculos facit Magiſtellorum alpha; qui ſi illos auctores ſequi voluiſſet, et bonis ſuis vti ſciſſet, multis partibus meliorem, quam nunc, Senecam dediſſet. Sed quid ſui cum amaracino? Nihil eſt in illo vegrandi libro, cur illius Editio Gronouianae praeferri debeat, niſi quis putet, ſibi magni aeſtimandas et emendas eſſe frigidas quasdam argutias, et putidas nugas, quibus paſſim Groncuio obſtrepit, et contentiones cum Farnabio, multo quidem ipſo doctiore, ſed ſaepe vinci non difficili: quem ob id ſolum ſibi aduerſarium delegiſſe videtur, vt, ſi in Gronouio non poſſet, quod nec ante in Bentleio potuerat, ſaltem in hoc debellando heros fieret. Sed mittamus nunc balatronem, mox, vbi inſtitutum de hac editione Thucydidis ſermonem peregerimus, eumdem pluribus e virtutibus ſuis ornaturi.

Variis Lectionibus ſubiecta ſunt *Scholia Interpretum Graecorum* itidem ex editione Oxonienſi, nec in iis quidquam niſi vno aut duobus locis mutatum puto. In his emendandis iam olim *Henr. Stephanus* vtilem operam poſuit, et multa per inſcitiam vel negligentiam ſcribarum, qui ea verbis Thucydidis, ad quae non pertinebant, adcommodauerant, turbata ſuis verbis reſtituit. Nec minus bene de iis meriti ſunt Viri doctiſſimi *Io. Hudſonus*, et *Io. Grammius*, cuius in ea caſtigationes Viro clariſſ. *Io. Alb. Fabricio* debemus. Ex his in *Cod. Caſſellano* alia vetuſta et eleganti manu partim minio, partim atramento, ſcripta ſunt, alia recenti et tantum atramento, et ita difficili atque intricata ſcriptura, vt eam quibusdam locis adſequi feſtinans non potuerim. Sed primi libri ſcholiorum magnam partem a Capite LXXXI. vsque ad CXXVI. cuiusdam male ſeduli cura nobis eripuit; qui, quod charta multo vſu trita iam fatiſcere, et denticulata fieri coeperat, oras paginarum, in quibus ſcholia ſcripta erant, alia charta impoſita muniuerat, eaque obducta ſimul ſcholia texerat: quae iactura eo grauior eſt, quod liber ille multis locis et auctiora et emendatiora, quam editi, habet ſcholia. E *Regio* quoque nonnulla, ſed fere tantum ad librum I. et II. inter varias lectiones deſcripta erant, vt et ad eosdem maxime in *Roſtgaerdi*, qui Scholia edit. ſecundae *H. Stephani* cum Regio quo-

*) *Ioannem Caſparum Schroederum* intelligit, qui L. Annaei Senecae Tragoedias Delphis a. 1728. 4. edidit.

dam Cod. contulerat, ſchedis a Clar. *Fabricio* ad *Wetſtenium* miſſis. Quae omnia, quum ſub ipſis Scholiis apte poni non poſſent, poſt librum VIII. inter Adnotationes in Scholia Graeca reiecta ſunt. *Baſileenſis Codicis* Scholiis, quia ſero huc perlata erant, poſt varias eiusdem libri lectiones locum dedi.

De auctore horum Scholiorum Clar. *Fabricius* non ſine ratione adſentitur *Stephano* p. 575. [T. II. p. 468. f.] et 585. [p. 482.] huius editionis putanti non vnius alicuius, ſed plurium veterum Grammaticorum, e quibus Antyllus, Aſclepius et Phoebammon in iisdem nominantur, interpretationes, deinde a recentioribus quibusdam in vnum corpus collectas, eſſe. In eadem ſententia eſt *Caſaubonus*, qui quum ad Diogenem Laërtium III. 47. e Suida retuliſſet, Sabinum commentarios in Thucydidem edidiſſe, addit, ſe non dubitare, quin Scholia, quae hodie exſtant, e Sabini, Antylli, et Phoebammonis commentariis decerpta ſint. Nec immerito his additur Euagoras, cuius librum Περὶ τῶν παρὰ Θουκυδίδῃ ζητουμένων κατὰ λέξιν memorat *Suidas*. Et e plurium interpretationibus conſuta eſſe fidem facit liber *Caſſellanus*, in quo quum primum tantum pars eorum, quae in vulgatis leguntur, vetuſta manu ſcripta fuiſſet, deinde alius longe recentior multa addiderat, haud dubie quod ea in aliis exemplaribus ſcripta inuenerat. De aetate autem veterum illorum Interpretum nihil certi e Scholiis conſtitui poteſt. Sabinum, quem iis adnumerat *Caſaubonus*, ſub Hadriano floruiſſe dicit *Suidas*. Antylli et Aſclepii meminit in Vita Thucydidis *Marcellinus*, quem ad Valentiniani, Valentis, et Gratiani tempora refert *Voſſius* II. de Hiſtor. Graec. 18. Phoebammonem Rhetorem aequalem fuiſſe Syneſio, id eſt, Arcadio imperante vixiſſe, V. Biblioth. Graec. 31, 16, 9. ſuſpicatur *Fabricius*. Is, qui ad Thucyd. I, 132. ſcribit, Regem Romanorum tripodem e praeda Perſica Apollini Pythio a Pauſania dedicatum Byzantii in Circo poſuiſſe, non ante Conſtantinum M. viuere potuit, vt conſtat ex iis, quae ad Callim. Hymn. in Delum pag. 391. ſcribit III. *Spanhemius*. Nec Iuliano antiquior fuit, qui ad III, 37. Gregorium Nazianzenum laudat, quod et Chriſtianum fuiſſe indicio eſt, vt recte Cl. *Fabricius;* quemadmodum et eum, qui auctor eſt Scholii ad III, 38. v. 79. qui, quod ibi obſeruauit Cl. *Waſſe*, ad verba Lucae Actor. XVII, 21. reſpexit. In Scholiis *Cod. Baſileenſis* autem ad pag. 286. [ad IV. 83. in Adnott. T. II. p. 566. col. 2.] etiam Beliſarius laudatur, quem Iuſtiniano imperante floruiſſe nemo ignorat.

Ex his Scholiis multa αὐτολεξεὶ leguntur in Lexico Suidae, quae *Stephanus*, *Reineſius*, et Docti vulgo Suidam inde deſcripſiſſe, vt alia ex Ariſtophanis, Sophoclis et aliorum Scholiis, exiſtimant. Qui quaeſiuerunt, vtrum Suidas ſua ex Interpretibus Ariſtophanis, an illi e Suida acceperint, idem de Interpretibus Thucydidis poſſint quaerere. Suidam plurima e vetuſtis Scholiis Ariſtophanis in Lexicon ſuum contuliſſe bene oſtendit in praefatione Suidae *Kuſterus*, et vel vnus locus in μακκοᾷ ab eo non animaduerſus extra controuerſiam ponit. In eo ita ſcriptum eſt: Μακκοᾷ. ἀνοηταίνει. ἐνεόν ἐστιν. ἔφαμεν δὲ, ὅτι Μακκὼ ἐνεὰ ἦν. Ἀριστοφάνης. Haec in Scholiaſte Ariſtophanis ad Equit. v. 395. legi obſeruarunt *Portus* et *Kuſterus*. Sed neuter eorum vidit, verba illa, ἔφαμεν δὲ, manifeſto indicio eſſe, Suidam haec ex Interprete Ariſtophanis, non hunc e Suida deſcripſiſſe. Nam quod Interpres recte dicit ἔφαμεν δὲ, quia ſcilicet hoc ante ad v. 62. ſcripſerat, id Suidas neque ex ſua perſona dicere, neque de eo, quod deinde ex eodem Scholiaſta ſcripturus erat, Μακκὼ ἐνεὰν fuiſſe, ἔφαμεν ſcribere recte potuit. In quo etiam animaduertendus eſt leuis error *Kuſteri*, qui, quum ante μακκοᾷ non inueniret alium locum Suidae, vbi hoc dictum erat, neglecta interpretatione *Porti, diximus enim*, vertit

dicitur enim. De Scholiis Thucydidis non habeo quidem tam certum argumentum; ſed ſi quis conſideret, quae apud Suidam in καταφρόνησιν leguntur, haud difficulter ſibi perſuadebit, ea ex his Scholiis ad I, 122. ſumta eſſe. Et omnino probabile eſt, Suidam, quod in Scholiis Ariſtophanis, idem etiam in his factitaſſe, quum dubitari non poſſit, quin veteres illi Interpretes Thucydidis illo antiquiores fuerint, quippe qui etiam e Marcellino, quem Antyllo et Aſclepio iuniorem fuiſſe conſtat, quaedam deſcripſerit. Quamquam hoc quoque vero non diſſimile eſt, quemadmodum Scholiis in Ariſtophanem, ita his quoque e Suida quaedam adſuta eſſe: cuius rei argumentum ex eo capi poteſt, quod in margine *Cod. Granuiani*, in quo pauciſſima ſunt Scholia, locus Suidae in κάχληκες ad verbum deſcriptus eſt ad IV, 26.

Sub Scholiis Graecis poſitae ſunt *Adnotationes* Virorum Doctiſſimorum, *Henr. Stephani* integrae, quarum nonnullae in editione Oxonienſi neglectae fuerant, *Io. Hudſoni*, et *Ioſ. Waſſe*, meaeque ſine nomine. Sed quia e Stephanianis quaedam ad principium prooemii longiores erant, quam vt commode ſuis locis inter ceteras exhiberi poſſent, eas in Addenda conieci. Habuerat Stephanus in animo totum Thucydidem et Scholia quaſi perpetuo commentario illuſtrare, et paſſim in margine ſecundae ſuae editionis Notas inſpici iubet, nec tamen vltra librum ſecundum progreſſus eſt: cuius rei cauſam in fine Epiſtolae ad Lectorem exponit, quam ſi legere potuiſſet *Muretus*, non tam aſpere eum ad librum II. Cyripaediae Xenophontis notaſſet, vt qui hac arte, quaſi *panclireſto* quodam, ad tegendam ſcilicet inſcitiam, in Thucydide et Xenophonte vſus fuiſſet. Si quid in Stephano reprehendi poteſt, id, mea ſententia, potiſſimum eſt, quod, quum pag. 579. [T. II. p. 474.] Scholiaſten arguat, tamquam ſuperuacaneis quibusdam vſum, ipſe in idem vitium incidit, et haud raro non ſolum admodum λεπτολόγος, verum etiam πολυλόγος eſt, et magno verborum ambitu exſequitur, quae non minus clare paucioribus potuiſſent exponi. De meis Animaduerſionibus hoc velim ſciat Lector, eas longe maximam partem interim dum chartas operis typographicis tradendas lego, iisque omnia deſcribo ac deſigno, partim e comparatione variantis ſcripturae librorum manu exaratorum, alias ex adnotamentis, quae in oris exemplaris mei ſcripta habebam, quasdam etiam ex iis, quae mihi memoria ſuggerebat, et leui negotio inueniri poterant, confectas eſſe. Quae longae ac laborioſae inquiſitionis erant, mihi non adtingenda, nec de ſingulis diuerſitatibus ſcripturae deliberandum eſſe duxi; id quod neque mihi, quum primum hanc curam ſuscipiebam, propoſitum erat, neque ratio temporis, operis ſemper vrgentibus, et me aliarum rerum curis non vacuo, patiebatur. Nam mihi ſoli omnia eodem tempore agenda erant, libri editi cum ſcriptis conferendi, varietas ſcripturae excerpenda, et ſuis locis ponenda, cetera omnia apte ordinanda, poſtrema typographorum ſpecimina emendanda, ac denique muneris publici partes implendae. Inter ea, quae ſcripſi, erunt fortaſſis, quae tironibus lectionem Thucydidis primum adgredientibus non inutilia eſſe poſſint; doctos, quibus domi meliora naſcuntur, haec nihil iuuabunt: quibus tamen laborem meum vel ob hoc ſolum non ingratum fore confido, quod iis ſuppeditaui, quibus ingenium exercere, et Scriptorem egregium meliorem facere poſſint. Nec dubium eſt, quin etiam in his, quae aliis ſcripta ſunt, mihi exciderint, quae melius indicta fuiſſent; cuius generis deinde ipſe quaedam animaduerti, veluti quod ad VII, 14. de loco Demetrii Phalerei ſcripſi; quae quum doctiores emendabunt, et hac re bene de literis merebuntur, et ipſe illis gratiam debebo, quod me, quae ignorabam, docebunt, vel, quae feſtinans parum recte ſcripſi, corrigent. Neque enim mihi pudori eſſe duco, ſi idem mihi, quod ante me aliis longe doctio-

ribus, accidit; qui, si omnia recte vidissent, posterioribus saepe praerepta fuisset famelicam aliquam notam instruendi facultas. Quamobrem, quod in illos iuris statuimus, eodem quo minus ipsi vtamur, recusare non debemus.

Adnotationes in Scholia, quas post librum octauum legi dixi, excipiunt *Addenda*, in quibus etiam locus datus est longioribus quibusdam *Henr. Stephani*, et Clar. *Wasse* Animaduersionibus, qui deinde, eo ipso tempore, quo his scribendis occupabar, haec quoque misit, et hic inseri voluit:

I, 5. T. I. p. 16, 5. *) Αἰτωλούς] Aetoli olim praedones. *Polybius* IV, 377. Αἰτωλοὶ πάλαι μὲν δυσχερῶς ἔφερον τὴν εἰρήνην, καὶ τὰς ἀπὸ τῶν ἰδίων ὑπαρχόντων δαπάνας· ὡς ἂν εἰθισμένοι μὲν ΖΗΝ ΑΠΟ ΤΩΝ ΠΕΛΑΣ, δεόμενοι δὲ πολλῆς χορηγίας διὰ τὴν ἔμφυτον ἀλαζονείαν· ἢ δουλεύοντες ἀεὶ πλεονεκτικὸν καὶ θηριώδη ζῶσι βίον, οὐδὲν οἰκεῖον, πάντα δ' ἡγούμενοι πολέμια, ἐζήτουν ἀφορμὰς καὶ προφάσεις τῆς εἰς Πελοπόννησον ἐπιπλοκῆς· ἀγόμενοι ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΕΘΟΣ ἐπὶ τὰς ἐκ ταύτης ἁρπαγάς.

I, 74. T. I. p. 136, 8. Τούτου ξυμβάντος] Ξυμβάντος τούτου cum *Reg. Caff.* et p. 156, 12. (ed. noft.) pro λελύσθαι αἱ σπονδαὶ leg. cum *Reg.* λελύσθαι δοκοῦσι etc. ordine meliore.

II, 21. T. I. p. 284, 5. Ὤρμητο] *MSS. Clar. Reg. Caff.* ὤργητο, cuius illud gloffema esse patet ex v. ἀνηρέθιστο. *Herodotus* apud *Suidam* de Thucydide, ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα. Noster IV, 108. Λακεδαιμονίων ὀργώντων ἔμελλον πειράσεσθαι. *Pindarus* Pyth. IX, 76. Ἕτερπε μείλιχος ὀργὰ Παρφάμεν τοῦτον λόγον. V. et Nem. V, 58. Noster Herodotum sequitur. Sed et III, 82, p. 217. τὰς ὀργὰς ὁμοίοι: vbi quidam *Codd.* ὁρμὰς male; vide *Aristoph.* Av. 462. et Schol. *Erotianum* et *Hippocratem*, et quae adducit *Hesychius* ex Schol. Lysistratae 1115. Hae voces confunduntur etiam apud *Iosephum* 1174, 29. ἀνειληφότων ὀργὴν ἰσχυροτέραν τῶν ὅπλων. *Busb.* ὁρμήν.

II, 42. T. I. p. 314, 8. Τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι, τοῦ δὲ ἐφίεσθαι] Eleganter. Sic pag. 314, 2. Ἔπρασσεν ὅτῳ τρόπῳ τάχιστα ΤΟΙΣ ΜΕΝ ξυμβήσεται, ΤΩΝ ΔΕ ἀπαλλάξεται. Confer p. 196, 10. 201, 10. 305, 86. 359, 60. Ὅτι ἡ μάχη ἔσται, καὶ ὑπὲρ ἀρχῆς ἅμα καὶ δουλείας, ΤΗΝ ΜΕΝ, μὴ πειρασαμένοις ἀφαιρεθῆναι, ΤΗΣ ΔΕ, μὴ αὖθις πειρᾶσθαι. Sic fere p. 393, 94. 396, 17. *Xenophon* Mem. II, 743. Οἱ χρησιμώτερον νομίζουσι χρήματα καὶ ἀδελφοὺς, καὶ ταῦτα ΤΩΝ ΜΕΝ ἀφρόνων ὄντων, ΤΟΥ ΔΕ φρονίμου. *Strato* in Antholog. inedita, Κἀκεῖ Τειρεσίην, ἢ Τάνταλον ἐς πόθον ἔλκε ΤΟΝ ΜΕΝ ἐπ' οὐδὲν ἰδεῖν, ΤΟΝ Δ' ἐπὶ μοῦνον ἰδεῖν. Dioscorides p. 33. Μέσσοδι γὰρ μέγα κῦμα, καὶ οὐκ ὀλίγος πόνος (lege πλόος) ἔσται ΤΗΣ ΜΕΝ ἐρεσσομένης, ΣΟΥ ΔΕ σαλευομένου.

II, 64. T. I. p. 350, 12. Πολεμίων] Haud ineleganter *Dan.* τά τε ἀπὸ τῶν πολέμων. *Homerus* Il. ρ. 243. — πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει· et ν. 736. Πάντη γάρ σε περὶ φάνος πολέμοιο δέδηε. Schol. οἱ πολέμιοι. *Iosephus* 1149, 9. Εἰ δὲ ἐκείνους εἰσέρχεται φειδὼ πολεμίου, immo πολέμου, vt alibi bis terque. vide 1177. Fauet aliquantulum *D. Halicarn.* Antiq. XI, VII. Εἴ τις ἔξωθεν ἡμᾶς κατάσχοι πόλεμος. et infra, ὁμόσε χωρῆ πολέμοις. Ita *MSS.* et *Lapi* versio. *Sylburgius* male ibi legendum contendit πολεμίοις contra seriem orationis.

II, 69. T. I. p. 360, 12. Νικηθεὶς] Legendum cum *MS. Cam.* ἡττηθείς: illud ex Interprete est. *Herodotus* passim, πολέμῳ ἐσσῶντο. Coniungit alicubi Noster, νικηθέντες et ἡσσηθῆναι. vid. 467, 53.

*) Initio cuiusuis loci nostrae edit. paginas adscripsimus, sed in exemplis quae laudantur reliquimus paginas ed. Duker., quod longum erat, omnes mutare.

III, 5. T. I. p. 420, 9. Προσγένοιτο] *Gr.* προσγίγνοιτο recte.

III, 12. T. I. p. 426, 11. Θράσος] Legendum cum *MSS. Reg. Caſſ.* Θάρσος, quod ex mente Legatorum, et iſtius ſaeculi moribus ἐπ' ἐπαίνου accipi poſſe videtur. Favet *Schol.* τὸ θαρσῆσαι, et ipſe Auctor, qui alicubi ἐλπὶς θαρσεῖα. Θράσος ἐπὶ ψόγου ſaepe *Hippocratis* exemplaria, ſed, vt ſuſpicor, perperam. Voces hasce fere primus diſtinxit *Ariſtoteles* fine III. Eudem. Ὅτι, inquit, τὸ ὁμοιότερον, ἧττον ἐναντιώτερον φαίνεται· οἷον πέποιθε τὸ ΘΑΡΣΟΣ, καὶ ἀσωτία πρὸς ἐλευθεριότητα. Idem factitat in θρασεῖς et θαῤῥαλέοι diſerte *Hyperides* apud Suidam. Inde Scholiaſtae Homeri, Apollonii, et Grammatici, quia non aduertunt, aliud eſſe philoſophice, aliud cum vulgo loqui, hanc Scholarum diſtinctiunculam fere paſſim inculcant. Haud ita Veteres, et in primis *Homerus*, qui Il. φ'. 394. — κυνόμυια ΘΑΡΣΟΣ ἄητον ἔχουσα. Odyſſ. ρ. 449. Ὡς τις ΘΑΡΣΑΛΕΟΣ καὶ ἀναιδὴς ἐσσι πρόσπτης. *Euripides* Phoeniſſ. 753. ΘΑΡΣΕΙ πρόσειπας, ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ, quomodo et voce εὐψυχία alibi vtitur: ΕΥΨΥΧΙΑΝ ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας. *Plato* Protag. Οὐ ταυτὸν εἶναι ΘΑΡΣΟΣ καὶ ἀνδρεία· θάρσος μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ τέχνης γίνεται ἀνθρώποις, καὶ ἀπὸ θυμοῦ τε, καὶ ἀπὸ μανίας — ἀνδρεία δὲ ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν ψυχῶν γίγνεται. Confer *Ariſtotelem* Eudem. III, 1. qui verba ſupra ſcripta ob oculos habuiſſe videtur. *Idem* nihilominus legis oblitus ſuae Lib. de *Moribus* III, 9. ita ſcripſit: Οὐκ, εἰ ΘΑΡΡΕΙ μέλλων μαχεῖσθαι, ἀνδρεῖος. Sed et θάρσος in furto clandeſtino adhibet *Oppianus* Hal. γ', 516. vbi fruſtra θράσος reponere auet *Rittershuſius*. Verba autem *Apollonii* de Lemniarum ſcelere ex perſona Hypſipylae, facinus atrox honeſtae vocis inuolucro tegentis, huc non plane quadrant. Εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε ΘΑΡΣΟΣ. Nam ὑπέρβιον θάρσος omnino in vitium cadit, idemque ac θράσος valet, quo hoc ipſo in ſcelere vtitur *Aeſchylus* Prom. 860. quod ſaepius in *malam partem* vſurparunt plerique omnes; non tamen *ſemper*. Audiamus *Homerum* patrem Il. ξ'. 416. — τόνδ' οὔπερ ἔχει ΘΡΑΣΟΣ ὅσσον ἴδηται. *Aeſchylum* etiam Suppl. 507. — φύλαξαι μὴ ΘΡΑΣΟΣ τέκῃ φόβον. Vbi *Schol.* θαρσήσας ad ſententiam recte, ad metrum perperam. et 514. — ποῦ ΘΡΑΣΟΣ νέμοις ἐμοί; In verſu 962. ratio metrica non impedit, quo minus legatur θάρσος. Perſ. 394. vis verbi ab epitheto pendet, vt ſupra. Ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει. vid. et *Sophoclem* Electra 482. Clare *Orpheus* de Coral. v. 64. et Perſeo: Ἀμφασίῃ δ' Ἥρωα λάβε ΘΡΑΣΥΝ ὡς ἐνόησε. Ita *Lycophron* 537. *Iſocrates*, *Demoſthenes*, *Polybius* XV, 979. Idemque ſuadent compoſita apud *Heſiodum* et *Homerum* θρασυκάρδιος, θρασυμέμνων, et in *Aeſchyli* Prom. v. 729. θρασυσπλάγχνως. Recentiores, vt ſupra dixi, in θάρσος et θράσος Ariſtotelis auctoritatem ſequi videntur, vnde apud *Ioſephum* Antiq. V, 1, 15. et XIII, 12, 5. θάρσους et θαρσοῖς ex *MSS.* reponendum. Et poſteriore loco pro ἐποίησεν, cum *MSS. Voſſ. Henric. Vatic.* ἐνεποίησεν. Interpres vetus *immittebat*. *Polybius* V, 589. θάρσος ἐμποιῆσαι.

III, 34. T. I. p. 416, 14. Μάλιστα αὕτη] Αὕτη μάλιστα *Gr.* meliore ordine.

Ib. v. 19. Προσκαλ. ἐς λόγους] Recte *Cam.* ὡς, vt alibi ſaepe, vt *Literae* Philippi Demoſth. 62, b. *Xenophon.* 2. Mem. 755. 760. *Herodotus* III, 140. *Iſocrates* p. 291. 295. 392. 365. *Polybius* 739. Emenda obiter *Hippocratem* Morb. Mul. ex *MS.* 170, 43. et qui Noſtrum fere ſequitur *Ioſephum* B. Iud. V: 4, 17. ex *MSS. Bigot.* et *Bud.*

III, 63. T. I. p. 484. 13. Τῶν Ἀθηναίων] Rectius abeſſe articulum puto ab *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* In hac oratione, et alias data opera omitti videtur ab Athenienſium inimicis. v. 396, 12. vbi res minus honeſta, et τὰ τῶν ἐναντίων. et p. 273. [p. 606, 4.] forte οἱ delendum, vti et 45, 11. [p. 124, 2.] vbi omittit *Caſſ.* Aliter tamen loquitur 97, 1.

III, 82. T. I. p. 504, 5. Τῷ θείῳ νόμῳ] Haec a Schol. Christiano introducta suspicor: verius *D. Halicarn.* τῷ θείῳ καὶ νομίμῳ.

III. 94. T. I. p. 516, 5. Πεντεκαίδεκα] Legendum πέντε καὶ δέκα cum *Graeu.* et Cap. XCV. Ita fere diuisim interposito καὶ post *Herodotum* I, 119. etc. Noster. vide 455, 56. 456, 3. et alibi, αἱ δὲ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες. Corrige etiam 572, 48. [T. II. p. 462, 16.] fauentibus *Cass.* et *Graeu.* Iterum 424, 83. [T. II. p. 110, 7.] rescribe cum *MSS.* περὶ τρεῖς καὶ δέκα. et 475, 75. [T. II. p. 240, 14.] cum *Graeu.* πέντε καὶ δέκα. 457, 79. 458, 86. 464, 51. 466, 16. Ita fere *Isocrates* 574. etc. Dixi ad I, 29.

III, 95. T. I. p. 518, 2. Διὰ τὴν Λευκάδος τὴν οὐ περιτείχισιν] Vid. I, 137. *Herodotus* VII, 208. ἐθηεῖτο πᾶν μὲν ὈΥ στρατόπεδον. vid. quae inferius ad VII, 75. T. II. p. 292, 18.

IV, 23. T. I. p. 564, 26. Δυοῖν] *C.* solus δυεῖν, recte, vt Noster alibi, μὴ μιᾷ ψήφῳ — ἀλλὰ δυεῖν. et 27, 18. *Aristoteles* Rhetor. p. 27. δυοῖν ἀρχαῖν. sed ibi ex *Camot.* reponendum δυεῖν. Masc. apud *Euripidem* Hel. 652. Neut. Iob. XIII, 20. Fem. ter Antiq. *D. Halicarn.* VI, 1, 26. VII, 3. *Iosephus* Hudson. 1029. δυοῖν θάτερον. At *Busbequii* Codex (licet dissimulauerit Cl. Editor) δυεῖν. et p. 1031. πρὸ δυεῖν ἡμερῶν *Busbeq. Rhed.* recte. et p. 1056. *MS. Bigot.* δυεῖν ἕνεκα. *Polybius* VI, 558. δυεῖν δὲ στρατοπέδων ὄντων. et sic p. 664. δυοῖν ὄντων. Idem, notante Suida, δυεῖν ἡμερῶν, et δυεῖν θάτερον. *Aretaeus* 57, 25. τοῖν δυοῖν. Sed rectius *G.* δυεῖν.

IV, 24. T. I. p. 566, 10. Καὶ ἤδη σφῶν ἰσχυρὰ τὰ πράγματα γίγνεσθαι] Vnus *Reg.* hic, et 269, 89. σφῶιν. In oratione soluta haud ita scriptum memini, sed contracte semper, et passim alibi σφῶν. Praeterea σφῶιν de *duobus*, non, vt hoc loco, de pluribus.

IV, 32. T. I. p. 578, 4. Οἱ ἀπορώτατοι] Erant, opinor, Thalamii ἄποροι ὅπλων σκεπαστηρίων, de quibus supra; diuersi ab illis ψιλοί.

IV, 69. T. I. p. 616, 11. Τὸ τεῖχος ὁσονοὺκ] Ita *Ed. Stephani*, et *Hobbesius* noster, verum nimis frigide pro celeritate et magnitudine operis. Legendum potius cum vetuste cusis τοῦ τείχους τοσοῦτον. *Isocrates*, εἰς τοσοῦτο μίσους κατέστησεν. *Aristophan.* Nub. 830. εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας. Noster VII, 2. παρὰ τοσοῦτον ἦλθον κινδύνου. et alibi, παρὰ τὸ τοιοῦτον, et ἐν τούτῳ τύχης εἰσίν. et p. 35, 37. ξυνέπεσον ἐς τοῦτο ἀνάγκης. et 199, 11. παρὰ τοσοῦτον ἡ M. ἦλθε τοῦ κινδύνου. In re simili *Iosephus* V, 12, 2. ὡς τὸ μὲν ἔργον μηνῶν εἶναι ἄξιον, τὸ δὲ τάχος ἡττῆσθαι πίστεως, quadraginta nempe stadia triduo confecta.

IV, 86. T. I. p. 636, 3. Ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν] Forte legendum οὐδ' αὖ σαφῆ. Exempla petuntur ex *Pindaro*, *Aeliano*, *Aeschylo* Sept. contr. Theb. vs. 40.

IV, 93. T. I. v. vlt. Πέμπει ἐς τὸ στράτευμα [κελεύων] ἐς τάξιν καθίστασθαι] *Arund.* non male omittit vocem κελεύων. Vide ad II, 81. Agnosco, passim addi a *Xenophon. Aristoph. D. Halicarn. Platon. Demosth.* et LXX. at non semper. *Xenophon* Hellen. III. Πέμπουσιν οἱ Ἔφοροι ἀπολιπόντα Λαρίσσαν, στρατεύεσθαι ἐπὶ Καρίαν. Esther. VIII, 5. יכתב להשיב את־ הספרים: Seniores, πεμφθήτω ἀποσταφῆναι τὰ γράμματα. V. Cl. *Gronouium* Notis ad *Herodotum* I, 75. Idem recte vocem εἰρωτέων delet p. 819. Idem facit bis terque *Codex Bodlejanus*, quem ipsi cum hoc Scriptore contulimus. *Dinarchus* p. 40. ἢ πολεμεῖν μὲν οὐ γράψεις, ἀποδιδόναι δὲ κατὰ τὸ γεγραμμένον ὑπὸ σοῦ ψήφισμα κελεύεις Ἀλεξάνδρῳ τὸ κεκομισμένον χρυσίον. *MS.* addit sine causa, γράψειν κελεύεις. *Xenoph.* Hellen. III, 501. καταπέμψας ἀποτέμνει αὐτοῦ τὴν κεφαλήν. *D. Matth.* XIV, 10. πέμψας ἀπεκεφάλισε. Noster I, 65. ἐς τὴν Πελοπόννησον ἔσπασσεν ὅπη ὠφέλειά τις γενήσεται. p. 200. addit λέγοντα.

IV, 102. T. I. p. 656, 3. Ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ] Veram posituram vnice seruat *Reg.* τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τῷ στόματι. Sic Noster alicubi, nec semel *Herodotus*. Vid. II, 20.

IV, 103. T. I. p. 656, 15. Ἐν ἐκείνῃ] Delenda est praepositio: et recte abest *MSS.*

IV, 108. T. I. p. 660, 9. Μέγα δέος] Omnino rescribendum censeo ἐς μέγα δέους cum *Reg. Codice*, eamque lectionem Auctor ipse tuetur Lib. II. ἐπὶ μέγα ἰσχύος ἦλθεν. *Aelian.* I. V. H. 19. ἐπὶ μέγα δυνάμεως προελθοῦσα ἀρχή. *D. Halic.* IV, 63. δέος οὐδὲν ἔτι περὶ τῆς ἀρχῆς ἔχων. Forte et ibi reponendum δέους, et pro ἔτι leg. ἄτε cum *Vaticano*.

IV, 112. T. I. p. 664, 21. Κατάκρας] *Editi, Reg. Gr.* recte κατ' ἄκρας diuisim, quemadmodum et *Herodotus*, *Ar. C.* κατάκρας. *Homerus* Il. ὁ, 557. κατ' ἄκρης. Rectius ibi ait *Barnesius* κατάκρης. At contra stant *Schol. Hesychius*, *Suidas*, et semel *Etymologus*. *Eustathii* cum exemplar, tum Notae 1631. Vertendum *a vertice*, vel alto *a culmine*, vt ex αἰπεινὴν patet; non *prorsus*, ὅλως, παντελῶς, vt apud *Sophoclem* Antig. 207. Neque enim κατακεφαλῆς, quod perinde sonat, coniunctim scribitur.

IV, 133. T. I. p. 690, 4. Ἔνατον] Ἔνατον *Cass.* rectissime. Ita semper et vbique Codices praestantiores, in *Iosepho* et LXX. praesertim, *Glossae veteres* etc. p. 326, 4. ἐνακοσίων *Graev. Cass.*

IV, 134. T. I. p. 690, 9. Νίκη ἀμφιδήριτος ἐγένετο] Magis placet *Regii Codicis* Scriptura ἐγεγόνει, quomodo non semel *Herodotus*.

V, 5. T. I. p. 698, 10. Ξυμβάσεως πέρι] Traiectione eleganti, vti et alibi *MSS.* μιᾶς πέρι. *Herodotus* VI, 130. Ἀλλ' οὐ γὰρ οἷά τέ ἐστι ΜΙΗΣ ΠΕΡΙ παρθένου βουλεύοντα etc. VIII, 137. ὁ βασιλεὺς, τοῦ ΜΙΣΘΟΥ ΠΕΡΙ ἀκούσας. *Plato* Philebo, Λύει πάντα φόβον ἐπιτελεσάμενα ΠΡΩΤΟΥ ΠΕΡΙ καὶ δευτέρου. Confer p. 410. 440. et *Herodotum* I, 69. Ad hanc formam *Hippocrates* de Morb. mulier. I, 172. πόνων ἄτερ. *Xenophon* Cyrop. VI, 150. ὧν ἄνευ, ἡμεῖς οὐκ ἂν δυναίμεθα στρατεύεσθαι. Vide *Thucyd.* p. 37, 91. 40, 90. 63, 35.

V, 16. T. I. p. 712, 7. Φόβῳ τῶν Λακεδαιμονίων] Eleganter *Steph.* I. *Cass.* et *Scholiasta* Φόβῳ τῷ Λακ. et sic alibi Auctor.

V, 18. T. I. p. 716, 4. Ἐν τῷ δημοσίῳ] Leg. ἐν τῷ δημοσίῳ τῷ cum *Reg. Cass.* Sic 331, 3. ἡ ἐσβολὴ ἡ ἐς τὴν Ἀττικὴν *Cass.* recte.

Ibid. v. 11. Ὄρκον τὸν μέγιστον] Confer *Demosthenem* in Aristocrat. 438. *Plutarchum* in Dione circa finem. *Diodorum* XI. p. 288. *Reinesii* Inscr. VII, 26. *Fabrettum* Inscr. Cap. X. p. 674. *Dion. Halicarn.* IX, 48.

Ibid. v. 12. Ἐμμένω ταῖς συνθήκαις] Portus ἐμμενῶ, frustra, reclamantibus Codicibus. Et ita Noster etiam p. 347, 94. Praesens habet vim futuri, vnde recte sequitur παραβήσομαι. *Appianus* Libycis, Δίδομεν ὑμῖν εἰρήνην, et eadem forma in Syriacis. *Silius Italicus*, *Sedeone*, et montibus *erro?*

V, 47. T. I. p. 748, 3. Ἐς τὴν γῆν τῶν Ἀθην.] *Marg.* et *Cass.* eleganter τὴν γῆν τὴν Ἀθηναίων. Sic alibi *Thucydides*.

V, 60. T. I. p. 762, 18. Μετὰ τῶν πλεόνων] *Graeu.* omittit τῶν, et sic alibi *Thucydides*.

V, 75. T. I. p. 782. v. vlt. Ξυνέβη] Non συνέβη. *Reg. Cass. Gr.* et 349, 68. contra, sed male. Poëtae omnes ξ pro σ passim vsurparunt: oratores perraro, *Isocrates* bis tantum, si libri non fallunt. Circa Alexandri Magni tempora vsus elementi ξ exoleuisse videtur, et abiisse in desuetudinem. Apud *Polybium* vix inuenitur. In *Thucydid.* p. 567, 5. [T. II.

p. 452, 9.] pro συνέλεγον repone ξυνέλεγον cum *Reg.* et *Cam.* et p. 513, 71. [T. II. p. 332, 19.] pro συμφορὰν omnino ξυμφορὰν *Reg. Caſſ.* auctoribus.

V, 83. T. I. p. 792, 10. Ἀπεδέχοντο] *Ar. C. Caſſ. Dan.* melius, puto, ὑπεδέχοντο, quaſi λάθρα id feciſſent.

V, 115. T. I. p. 812, 19. Ἐσενεγκάμενοι σῖτόν τε καὶ ὅσα πλεῖστα ἐδύναντο χρήμασιν] Ita et *Hobbeſius.* At obſeſſis quis forum ſuppeditaret? Legendum χρήσιμα, vtilia, nempe ad obſidionem tolerandam. Vox illa ſaepe ſine praepoſitione et adiunctis inuenitur. *Diodorus* I, 14. Προτιμᾶσθαι τὰς τέχνας ἀνευρίσκοντας, ἢ μεθοδεύονται (leg. μεθοδεύοντας) τι τῶν ΧΡΗΣΙΜΩΝ, hoc eſt vitam. Noſter p. 195, 77. τοῦ ἐμοῦ, 369, 64. ἡμῖν. At 496, 77. κατὰ τὸ χρήσιμον. *Polybius* I, 54. Ὥστε μηδὲ τῶν ναυαγίων μηδὲν γενέσθαι χρήσιμον — ἀλλ' ἄρδην ἀχρειωθῆναι. *Ariſtoteles* Nicom. IX, 12. δόξειε — χρήσιμον εἶναι, δι' οὗ γίνεται ἀγαθόν τι, ἢ ἡδονή. *Rhetor.* I, 20. χρήσιμα τὰ κάρπιμα.

VI, 7. T. II. p. 10, 17. Τῆς τε γῆς ἔτεμον οὐ πολλὴν] Thucydideum magis opinor οὐ πολὺ, quomodo exhibet *Graeuianus.*

VI, 19. T. II. p. 32. v. vlt. Παρελθὼν αὐτοῖς] Legerim, παρελθὼν αὖθις ἔλεγε, cuius τὸ αὐτοῖς Varia Lectio. Firmat *Marg.*

VI, 31. T. II. p. 46, 7. Ἐπὶ ἀξιόχρεων] Perplacet ἀξιόχρεω *Cod. Graeu.* ἔκπλεω, et ſimilia; exemplum deſideratur. p. 288, 80. ἀξιόχρεων πόλιν ſine V. L. et *D. Halic.* VI, 91. μοῖραν. Sed ne ſic quidem a ſuſpicione dimoveor; ſed etiam in hac voce ν puto excluſiſſe Atticos Veteres. Aliter, ſcio, Grammatici ſtatuunt.

VI, 33. T. II. p. 52, 10. Τὸ τοιοῦτο] Legendum τὸ τοιοῦτον cum *MSS.* et *Th. Magiſtro. Polybius* X. p. 820. Τότε δὲ καὶ τελέως πολὺ τὸ τοιοῦτον ἦν. Et ſic *Hippocrates* de Articulis p. 47. aliique.

VI, 34. T. II. p. 52. v. vlt. Ἑνός γε του] *Graeu.* ἢ ἐξ ἑνός γε που. Ita legerim.

VI, 46. T. II. p. 72, 4. Τάλαντα μόνα] Pulchre ſententiam ſuſpendit *Regius,* τριάκοντα δὲ μόνα τάλαντα φαίνεται. Tale fere illud *Herodoti* V, 98. Κατέμειναν, ὀρρωδήσαντες, αὐτοῦ. et VII. Οὐδεὶς δὲ ἐπὶ τοῦτον τὸν θρόνον ἀνθρώπων ἀναβαίνει. Denique 221, 86. [T. I. p. 510, 5.] *Reg. Caſſ.* Ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ πολλοὶ τότε σεισμοί. et 237, 17. [T. I. p. 538, 10.] τοῦ ναυτικοῦ ποιεῖσθαι μελέτην cum *Gr.*

VII, 13. T. II. p. 184, 3. Θεραπεύοντες] *MSS.* Θεράποντες. Hoc paulo honeſtius, illud magis tritum. Sic apud *Herodotum* ſaepe ἄνευ θεραπηίης, ſine famulatu. *Xenophon,* Θεραπεύειν τὰς τῶν Ἀρχόντων θύρας. Οἱ θεραπεύσοντες in *Hippocrate,* ſerui mediaſtini, qui ſpongiis aut ſtrigili detergent, et veſtibus interpolis ad ſudorem obuoluunt. Vid. *Galenum* Ed. Pariſ. Tom. XI. p. 106. *Ariſtoph.* Ἰπ. 59. *Ioſephus* p. 1041. Ζοῦβον τῶν θεραπευόντων γενομένου. Ita legendum cum *MSS. Rheding. Bud.* etc. Vulgati perperam θεραπόντων.

VII, 36. T. II. p. 222, 12. Κυβερνητῶν] Recte *Graeu.* κυβερνητήρων. Vtraque vox Homerica, et ſic alibi Noſter, *Plato, Orpheus* Argon. 721. et quater *Apollonius Rhod.* ter *Thucydides* κυβερνητῶν, atque ita *Polybius, Philo, Plutarchus, Aelianus,* et recentiores fere omnes.

VII, 58. T. II. p. 264, 3. Δύναται δὲ τὸ Νεοδαμῶδες ἐλεύθερον ἤδη εἶναι] Interpretes ſenſum loci minus adſequuntur. Vertendum, *valet,* vel *idem ſonat ac liberi eſſe.*

VII, 65. T. II. p. 272, 12. Τὰς πρώρας καὶ τὴς ΝΕΩΣ ἄνω] Pro νεὼς ἑκάστης, rarior locutio, at cuius exemplum in promtu eſt 486, 91. [p. 268, 12. T. II.] — πρὸς τὰς τῶν ἐπωτίδων ταχύτητας, ὥπερ μάλιστα ἐβλαπτόμεθα, χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαὶ, αἳ σχήσουσι τὴν πά-

λιν ἀνάκρουσιν τῆς ΠΡΟΣΠΕΣΟΥΣΗΣ ΝΕΩΣ. vbi *ferrea* manus, dein *nauem* hoſtilem [quamcunque] dein ſequitur, ἀπὸ τῶν νεῶν, et ſic accipit *Schol.* Pluratiuorum concurſus euitare auctor ſatagit. Idem 470, 75. Syracuſii ΠΡΥΜΝΑΝ κρουσάμενοι ἔπλευσαν, quomodo ſemper Hiſtorici, non πρύμνας, vt apud *Homerum:* Τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας καὶ ἀμφ' ἄλα ἕλσαι Ἀχαιούς. Sic ὑποχωρεῖν ἐπὶ ΠΟΔΑ, de *pluribus* dici ſolet. Hac loquendi forma Noſter 213, 82. βάλλουσι τῷ κεράμῳ pro κεραμίσι, et 297, 26. τῇ ἀμπέλῳ, et *Herodotus* V, 30. ὀκτακισχιλίην ἀσπίδα dixit. *Xenophon* Ageſilao 660. pro σώμασι, ἐγχειρίδια γυμνὰ κουλεῶν, τὰ μὲν χαμαί, τὰ δ' ἐν ΣΩΜΑΤΙ, et in fine Cyropaed. VI. p. 151. νόμισμα pro νομίσματα. Denique πολλὴν δᾷδα, et 278. σίδηρος pro ferramentis.

VII, 75. T. II. p. 292, 18. Εἰ τῳ δὲ προλείποι ἡ ῥώμη — ΟΥΚ ΑΝΕΥ ΟΛΙΓΩΝ ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι] Interp. non ſine *multis*, i. e. ſine haud paucis; quoad ſententiam recte, nec variant *MSS.* οὐκ ἄν. ὀλίγ. idem eſt atque οὐκ ἄνευ ὀλίγων γε, non ſine paucis *ſaltem;* vel, puto, ſi per libros liceret, μὴ, ἄνευ οὐκ ὀλίγων — ἀπολειπόμενοι. Noſter p. 93. Τὸ δὲ οὐ βέβαιον ΜΗ' Ο'Υ προαναλώσειν: aut, οὐκέτι, ἄνευ οὐκ ὀλίγων. Sed nihil tentare ἄμεινον, quia Meioſi quadam vti videtur. Traiectionem tamen negatiuae particulae perfrequentem eſſe deprehendimus. vide ſupra ad 226, 63. Noſter 474, 28. κραυγῇ οὐκ ὀλίγῃ χρώμενοι. *Liuius* de Polybio: haudquaquam ſpernendus *auctor*, hoc eſt idoneus, probatus. Carpere haec ſolent, quaſi maligne laudaſſet, qui minus capiunt. At non ita eſt. Dabo ipſum teſtem IV, 20. *Iouem prope ipſum, cui vota ferant, Romulumque intuens,* haud ſpernendos *falſi tituli* teſtes. Confer etiam X, 13.

VII, 77. T. II. p. 296, 6. Παρὰ τὴν ἀξίαν] *Praeter dignitatem:* potius praeter *meritum.* ἐπὶ πολὺ de *tempore* non recte intelligunt: verte, *haud longe.*

VIII, 36. T. II. p. 364, 6. Ἐνδεεῖς ξυνθῆκαι] *Manca* foedera: haud proprie. *Manca* ſunt, quae defectu propoſitionis cuiusdam, quam habuerunt antea, laborant. Reſcribe *imperfecta,* nondum perfecta.

VIII, 53. T. II. p. 388. v. vlt. Κατάγουσι] Corrige ſodes καταγαγοῦσι: ita enim *Cl. Marg. Caſſ.* vt προεξαγαγὼν p 450. ἐγεγένετο p. 455, 69. προσαγαγόμενος p. 515, 521. ξυναγαγόντας p. 522. ἀπαγαγεῖν p. 523. ξυναγαγόντες p. 554. ἀνταναγαγόντες p. 556. ἐπεγεγένετο.

VIII, 57. T. II. p. 396, 5. Σπονδὰς τρὶς τάσδε σπένδεται] Q. annon τρισσὰς, vel τρισσὸν, tertio?

VIII, 76. T. II. p. 420, 12. Πατρῴους νόμους] *Male,* inquit Cl. Profeſſor, *ſi Grammaticis credimus.* Ita tamen locuti *Dinarchus* contra *Demoſthenem* p. 36. Ed. Gruter. *Aelianus* VI, 10. *Ioſephus* p. 722, 38. *Ed. Hudſon.* Ita *MSS. Voſſ.* 1. et *Bodl.* et bis 1040. *Bodl.* et infra *Busbequii* Codex, vti et 1056, 1089. *Lycurgus* adu. Leocratem p. 138. πατρῴων νομίμων. vide et *Thucydid.* p. 79. τὰ πατρῷα et τὰ πάτρια pro paternis bonis *Iſocrates* de pace p. 270. *Lyſias* Orat. IX, 124. Idem p. 450. ὑπὲρ ἁπάντων καὶ ἰδίων τε καὶ πατρῴων τὴν τιμωρίαν ποιήσασθε. Ita enim puto legendum.

VII, 61. T. II. p. 268, 2. Διαπαντὸς] Reſcribendum puto cum *MSS. Ar. C. Graeu.* διὰ παντὸς diuiſim, et 204, 17. [T. I. p. 478, 17.] Ita Hippocratis exemplaria §. IV. p. 8. bis, et p. 10, 11. vt περὶ παντός. Aliter vero, ſi collatoribus fides, Codices ſacri. Verum *Act.* XXIV, 16. Cod. *Laud.* III. in Ed. Cl. *Hearne* diuiſim, vt *Pſalm.* L, 4. *Clemens* Epiſt. et *Xenophon* 686.

VII, 48. T. II. p. 242, 10. Ἐπιπλέον] Ἐπὶ πλεῖον cum *Reg. Gr.* et 508, 47. *MSS. C. Reg. Caſſ. Gr.* quomodo et *Polybius* p. 292. coniunctim tamen *Herodotus.* Vtroque modo

Biblia. *Thucyd.* 132, 93. ἐπὶ πλέον melius cum *Caſſ.* et 43. 28. *C. Caſſ. Gr.* 553, 48. *Gr.* Nec aliter *Xenophon* VI. Ἑλλην. p 587. Noſter etiam 326, 28 ad τοῦ ἐπίπλεος differentiam. At p. 352, 93. *Reg. Caſſ. Flor.* male coniungunt. *Iſocrates* Paneg. 85 diuiſim exhibet. Suffragantur *Gloſſae, Aratus Phaen.* p. 73 et *Thucydides* 476 8. 508, 47. ex *Reg Gr. Caſſ.* Vtroque modo inemendate *Herodotus* V, 51, 120. Ἐπὶ πλειον *Polybius* IV. p. 405. et *Ariſtoteles* Polit. I, 7. Ethic. p. 2. In regimine denique diuiſim *Herodotus* IV, 130. aliique recte.

I, 2. T. I p. 8, 3. Επιπλεῖστον] Ἐπὶ πλεῖστον ſcribo cum *Caſſ.* et infra p. 4, 51. [p. 10, 2 T I.] *Graeu.* p. 497, 5. [T. II. p. 296, 3.] et 119, 90. [T. I. p. 300, 2.] *Caſſ. Gr.* Atque ita *Cicero* X, 8. Ep. ad Atticum. Diuiſim certe vbi non aduerbiale it, vel Genitiuo ſequente. Cum *MSS.* ſtat et *Xenophon* 679. et *Herodotus* VI, 127 Coniunctim *Hippocrates* §. III. p. 14. et *Ioſephus* Hudſon. p. 1308 ſed operarum forte incuria. In *Thucydide* p. 345, 11. malim et ἐπὶ πλεῖστον cum *C. Caſſ. Gr.* licet alibi coniunctim Noſter. *Appianus* 86. ἐπὶ πλεῖστον.

V, 16. T. I. p. 712, 4. Ἐπιπολὺ] Veterior ſcriptura opinor ἐπὶ πολὺ *C. Graeu.* et 422, 92. 4. [T. II. p. 104, 10 et 16.] *Caſſ. C* Sic *Iſocrates* p. 105. *Polybius* 325. *Gloſſae, LXX, Appianus* B. P. 17. 71. 48. 75. 136. neque aliter p. 109 15. *Caſſ.* 469, 40. *Reg.* 470. bis *C.* 372, 77. *Caſſ. Graeu.* 361, 64. ἐπὶ πολὺ Editi recte. et ſic ex *Caſſ.* reſcribo p. 36. 45. 42. 77. 146, 85. 280, 90. Ita etiam *Polybius* 582. 634. *Ioſephus* 1225. Iunctim *Aeſchines* in Timarch. 195. *Polybius* 288. Vtroque modo *Xenophon* tam abſolute, quam in regimine. 263. 299. 321.

VI, 104. T. II. p. 162, 16. Ἐπιτοαυτὸ] *Marg. Ar. C. Caſſ. Gr.* rectius ἐπὶ τὸ αὐτὸ, et ſic *Gloſſae.* Exempla paſſim obuia.

II, 13. T. I. p. 270, 13. Ἐπιτοπολὺ] Forte ἐπὶ τὸ πολὺ cum *C. Caſſ. Graeu.* Ita *Hippocrates:* ita ex *Vaticano* repone apud *D. Halic.* Antiq I, 36. Diuiſim *Iſocrates* Panath. 393. et 243. 205. 257. 82. Vide *MSS. Thucydid.* 239, 50. 407, 52. Hippocratis exemplaria, Morb. mul. I, 162. 176. ter iunctim dant, opinor mendoſe. Nam hae minutiae non aduerterunt Foeſii animum. Hippocratem ſequitur *Xenophon* 35. 299. 321. Idem nihilominus p. 680. ὡι τὸ πολὺ ſeruat.

V, 85. T. I. p. 794, 6. Ἐσάπαξ] Ἐς ἅπαξ *Caſſ. Gr.* Vtrinque militant exemplaria, ſed hoc malo. Sic *D. Luc.* Act. X, 16. ἐπὶ τρὶς, *Herodotus* V. ἐς τρὶς, εἰς ἅπαν *Ioſephus* Ant. VIII. p 349. Seniores הפעם bis vertunt τὸ ἅπαξ, et ſic *Suidas. Hippocrates* autem §. V, 156. ἐσάπαξ, vt ἐφάπαξ, et καθάπαξ *Heſychius, Gloſſae, Vlpian.* ad Dem. 334. Schol. ad Odyſſ φ. 349.

VI. 104. T. II. p. 164, 2. Ἐς ταμάλιστα] Ἐς τὰ μάλιστα *Ar. C. Baſ. Caſſ. Gr.* Sic, ἐς τὰ μέγιστα *Herodotus* VIII, 3. VI, 89. Atque ita alii, ſed loca feſtinanti minus occurrunt.

VI, 54. T. II. p 82, 3. Καθόσον] Καθ' ὅσον leg. cum *C. Reg. Caſſ.* 429 69. *C.* 433, 89. *Ar. C.* bis. Sic *Gloſſae*, et *D. Halicarn.* Antiq. VI, 92. καθόσον vero *Plato* Philebo 371. et Menone 413.

V, 116. T. I. p. 814 6. Κατὰ κράτος] *Steph.* 1. et vetuſte cuſi καταχράτος. Recte κατὰ κράτος, et ſic Noſter 507, 23. *Herodotus, Iſocrates, Plato;* etiam *D. Halic.* Antiq. III. p. 188. et in Excerpt. Legat. 714. *Ioſephus* Antiq. III, 24. *Xenophon* 216 263 265. 536. Sic apud *Herodotum* VIII. *Thucydidem* 43, 21. 471, 1. *Polybium* IV, 383. V, 610. Contra *D. Halic.* Antiq. XI, 2. coniunctum, et *Xenophon* p. 654. ἀνακράτος mendoſe. Idem ἀνὰ κράτος

271, 341. et ter 325, 349. Sic Noſter 500, 49. et 549, 75. κατὰ τάχος. κατὰ κράτος 542, 37. at *Reg. Caſſ. Graeu.* iunctim ſcribunt, vti et 546, 84. *Reg.* 569, 31. *Caſſ. Reg. Graeu.* Aliter fere ceteri.

VII, 57. T. II. p. 260, 1. Καταντικρὺ] Κατ' ἀντικρὺ recte *Caſſ. Reg.* et 88, 10. *Cam. Graeu Caſſ.* Ita *Schol.* ad Odyſſ. κ'. 559. et exinde puto *Heſychius.* Coniunctim edidit *Barneſius* tam ibi, quam λ'. 64. ob ſequens credo τέγεος, quomodo καταντικρὺ ἀλλήλων *Anonymus* de Mundo. Contra Πρυτάνεων κατ' ἀντικρὺ *Ariſtophanes* Ἐκκ. 87. *Kuſteri*, et *Baſil.* MDXLVII. et alibi. *Etymologus* vtroque modo, etiam Genitiuo ſequente. *Plato* tamen Charm. 462. καταντικρὺ τοῦ ἱεροῦ iunctim, et ſine caſu 473. Noſter 460, 99. diuiſim, κατ' ἀντικρὺ Κυδήρων. Ita recte *Caſſ.* at 569, 45. coniunctim. Sed κατ' ἀντικρὺ diuiſim *Graeu.*

IV, 27. T. I. p. 572, 4. Μηδὲ] Reſcribo μὴ δὲ cum *Ar. C. Reg. Caſſ.* et 273, 20. [T. I. p. 606, 2.] *Ar. C.* 497, 9. [T. II. p. 296, 5.] *Reg. Caſſ.* 341, 22. [T. I. p. 736, 17.] *Caſſ.* et 346, 50. [748, 1.] 370, 96. [800, 12.] *Caſſ.* ob emphaſin recte. Confer 139, 91. 248. 212. 335. *Hyperides* 88. *Demoſthenes* Amator. 158. *Aeſchines* in Timarch. 173. *Herodotus* I, 152. coniunctim, ſed exemplarium vitio. In libris emendatiſſimis haud raro μὴ δέ.

II, 13. T. I. p. 270, 8. Μηδεμίαν] Μηδὲ μίαν recte *Caſſ.* more Atticorum, et 172, 53. [422, 16.] a manu prima; quomodo et *Hippocrates* de Locis p. 78. *Iſocrates* 112, 113. bis 274. 171. 238. 196. 202. 212. 230. 250. 258. et μηδ' ἑνὸς 259. μηδὲ εἷς *Hippocrates* Praenot. 432. *Xenophon* p. 154. Apud *Ioſephum* 1200. ſcribe μηδὲ μιᾶς ex *MSS. Busbeq. Rhed.*

IV, 118. T. I. p. 670, 15. Μηδετέρους] Μηδ' ἑτέρους leg. cum *Caſſ.* et 212, 54. 335, 64. *Graeu.* 326, 20. 558, 21. 329, 50. 428, 343. *Dan.* Sic etiam *Iſocrates* Archid. 183. et de Bigis 516. 525. Μηδ' ἑτέρωσε etiam in *Thucydid.* 306, 14. *Flor. Ald. Baſ. Xenophon* Hiſt. Gr. II, 468. *Aeſchines* in Timarch. iunctim, et *Ariſtot.* Rhetor. 161. Polit. 33. et *Xenophon* 64. Μηδ' ὁτιοῦν.

VII, 60. T. II. p. 266, 11. Ὁπωσοῦν] Ὅπως οὖν *Caſſ.* et 560, 2. vtraque ſcripturae forma *Xenophon.* Sed haec non contemnenda.

V, 59. T. I. p. 762, 14. Ὁσονοὺ] Ὅσον οὐ *Ar. C. Edd. Vett. Caſſ. Graeu.* et 407, 28. *Ar. C. Edd. Reg. Caſſ.* Bene; et ὅσον οὐκ 356, 48. *Ar. C. Flor.* 414, 77. *Ar. C. Edd. Reg. Caſſ. Graeu.* et 490, 43. p. 562, 95. *Edd. Reg. Gr.* 566, 22. Denique ὅσον οὐ 520, 65. *Caſſ. Camerar. Suidas* etiam ὅσον οὐκ. ὅσον οὔπω *Suidas, Heſychius.* Vſitatius fateor coniunctim veniunt hae voculae, et *Herodotus* ὁσονῶν.

I, 62. T. I. p. 114, 15. Ὅταν] Caſſ. ὅτ' ἄν. ne hoc quidem male.

III, 38. T. I. p. 452, 5. Ὁτιεγγυτάτω] Ὅτι ἐγγυτάτω [ſed in Duk. ed. etiam eſt ὅτι ἐγγυτάτῳ] 6. *MSS.* et *Edd.* et p. 192, 86. exemplaria totidem. p. 362, 65. ὅτι ἐγγύτατα *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* et p. 504. 92. *Cl. Gr. Caſſ. Reg. Hippocrates* §. IV. p. 19. ὅτι ἐγγιστότατα τούτου. Noſter 393, 3. ὅτι ἐλάχιστα. *Flor. Reg. Caſſ. Gr.* recte, vt ex ſequentibus patet.

III, 78. T. I. p. 498, 7. Ὁτιμάλιστα] Ὅτι μάλιστα *C. Reg. Caſſ. Graeu. Edd.* et p. 340, 76. *Ar. C. Edd. Caſſ.* 431, 20. *Editi, Bar. Reg. Caſſ.* p. 33, 42. *Graeu. Caſſ.* Ita et *Hippocrates* de Morb. Mulier. 182. *Heſychius, Clemens Alexand. Ariſtoteles* Polit. I, 15. II, 2, 24. Coniunctim minus recte *Plato* 383. 385. 430. etc.

IV, 32 T. I. p. 578, 1. Ὁτιπλείστη] Ὅτι πλείστη *Caſſ.* diuiſim. et 418, 46. *C. Reg. Caſſ. Graeu. Edd.* et 515, 64. 154, 79. *Caſſ. Graeu.* et *Iſocrates* Orat. ad Philipp. 155. *Xeno-*

phon 299. Bis tamen 243, 613. coniunctim Fa exemplarium inconstantia. Idem etiam 122. Ὁτιβελτίστους. p. 190. ὁτιελαχίστων ὁτιήκιστα, ὁτιήδιστα minus sincere.

III, 97. T. I. p. 518, 17. Ὁτιτάχιστα] Ὅτι τάχιστα scribendum, *Ar. C. Cass.* auctoribus; et 345, 13. membranae potiores. Etiam 445, 90. 461, 8. 470, 67. 477, 67. *Reg. Cass. Graeu.* et procul dubio *Stephani Codd.* Firmant *Herodotus, Pollux. Hippocrates* §. V. 175. ὅτι τάχος et *Herodotus* IX, V. Sic *Reg. Cass.* 472, 45. recte; coniungit *Xenophon* 326. 359. et *Plato* Philebo 383.

III, 52. T. I. p 472, 10. Οὐδεμία] Οὐδὲ μία recte *Cass.* et 155, 40. 127, 60. *C.* tantum 444, 68. 466, 34. *Cass.* Sic *Theophrastus* de Igne 423. *Hippocrates* Morb. Mul. 163. *Isocrates* Orat. ad Philipp. 155. 334. 335 bis 354. 373. 371. et supra 137. 140. 147. 152. in μηδὲ μία haud ita sibi constat. Adde huc sis *Hippocratem* §. IV. 78. *Demosthenes* de falsa legat. 212 οὐδὲ εἷς. *Xenophon* p. 10. et 467. et *Herodotus* III, 104, 125. οὐδὲ ἕν. *Xenophon* 379. οὐδὲ μιᾶς. *Iosephus* Antiq XIX, 894 οὐδὲ εἷς. Ita certe *Eusebius* recte. Sic etiam reponendum Bell. Iud. VI, 5, 2. ex Codice *Bigotii: nemo* vertit *Russinus* eiusque *MSS.* penes nos.

VII, 74. T. II. p. 292, 1. Ὁτιχρησιμώτατα] Ὅτι χρησιμώτατα *C. Reg. Cass.* probe.

II, 81. T. I. p. 378, 7. Οὐδ' ἕτερον] Οὐδ' ἕτερον *Cass.* forte οὐδὲ ἕτερον. 370, 79. οὐδ' ἑτέρους *Graeu.* Atque ita in contextu 407, 51. ex libris *Stephani* opinor. Confer. 467, 44 *Cass. Gr.* 484 18. *Homerus* Il. ξ'. 18. οὐδ' ἑτέρωσε: ita cum *Schol* referibendum. Exemplaria fere contrahunt, et *Theognis* 939. *Plato* 377. corrupte. *Demosthenes* de Rhod. p. 78. *Lysias* apud *D. Halicarn.* 145. οὐδὲ πώποτε. *Xenophon* 135, 194. οὐδ' ὁτιοῦν.

VII, 71. T. II. p. 288, 8. Παραυτίκα] Παρ' αὐτίκα solus *Cass.* et 503, 65 [p. 310, 2.] At coniungunt *Glossae*, *Xenophon* 23. 49. et alibi. *Hippocrates* §. IV. 78. *MSS.* in 2 Corinth. IV, 17. *Hesychius.* De hac itaque scribendi ratione ampliandum censeo.

I, 29. T. I. p. 68, 9. Παραπολὺ] Παρὰ πολὺ (vide ἐπὶ πολὺ) 510, 47. *C.* Sic etiam *Isocrates* 251. et *Hesychius.* Cum Comparatiuo fere disiunctim; sed *Aristophanes* Plut. 445. aliter. Ibi tamen diuisim *Schol.* et παραπολὺ ex *Thucydide* citat, et ex illo *Suidas. Dexippus* etiam apud *Suidam* παραπολὺ ἀπελείπετο τοῦ πείθεσθαι. At παρὰ πολὺ bis, terque *D. Halicarn.* Semel *Appianus* Pun. p. XI. voce πλείους adiuncta.

III, 9. T. I. p. 422 13. Πρότου] Πρὸ τοῦ *Gr.* et *Corinthus* recte. Ita e Codicibus emendationibus reponendum 26, 77. 67, 70. *D. Halicarn. Cass. Gr.* 144, 27. 280, 87. *MSS.* accedunt *Glossae: Polybius* III, 288. et 354. 371. 580. 601. IV, 414. V, 541. 755. 727. *Herodotus* IX, 1. τὰ πρὸ τοῦ πεπρηγμένα. Sequente accusatiuo cum infin. diuisim Scriptores sacri, et *Codex Alex.* Numer. XIII, 23. Vide *D. Matth* XXIV, 38. sic πρὸ τούτου *Herodotus* VIII, 108. Contra, *Herodoti* exemplaria I, 122. et *MS. Bodl.* VII, 139. *Aristophanes* Plut. 95. *Demosthenes* Funebr. 155. Plato 408, 433, 565. coniunctim exhibent.

V, 16. T. I. p. 710, 14. Ταμάλιστα] Τὰ μάλιστα recte *Ar. Cass. Graeu.* et 333, 5. 344, 58. quomodo et *D. Halicarn.* in Excerpt. Leg. aliique passim. Verum *Herodotus* ἐταμάλιστα IV, 7. et ταμάλιστα, ἐς ταμέγιστα, puto minus emendate.

I, 31. T. I p. 70, 10. Ταχεάτιστα] Τὰ κράτιστα *Cass. Reg. Gr. Vasc.* bene.

I, 81. T. I. p. 148, 7. Ταπλέω] Τὰ πλέω *Cass. Reg. Gr.* recte: 379, 52. τὰ πλείω *Reg.* et 501, 62. et 56 79. *MSS.* Ita *Herodotus* I, 176. IV, 168. Sic τὸ πλεῖστον *Xenophon* Hell. VI, 589. *Hippocrates* de Natura hominis p. 8. τὸ πλεῖστον *Polybius* 293.

II, 97. T. I. p. 402, 6 et 8. Ταξυντομώτατα] Τὰ ξυντομώτατα diuiſim rectius *Ar. C. Gr. Caſſ.*

IV, 3. T. I. p. 544. 4. Τοαρχαῖον] Τὸ ἀρχαῖον bene *Caſſ. Dan. Gr.* et 164 82. *Caſſ.* etc. 378, 14. *Reg. Caſſ. Gr. Ar. Cl.* 380, 12. *Reg. Caſſ. Gr. Ar. C.* Ita et *Xenophon* Hiſt. Gr. V, 550. 553. et 243. τὸ ἀρχαῖον pro ſorte *Iſocrates* 540. LXX. εἰς τὸ ἀρχαῖον Iſai. XXIII, 17. ſine V. L. et *Aquila* Exod. XIV, 27. *Ariſtoteles* Polit I. p. 3. bis. Coniunctim *Herodotus* VII, 154. IX, 44. *Plato* Ed. Francof. 368.

IV, 107. T. I. p. 660, 1. Τοαυτίκα] Τὸ αὐτίκα *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* et ita, ni fallor, in contextu Noſter. 414, 85. *Caſſ.* vide 28, 75. Sic παρ' αὐτίκα *Graeu.* 138, 54. At τοπαραυτίκα *Herodotus* I, 19. et μεταυτίκα.

V, 115. T. I. p. 812. v. vlt. Τοέπειτα] Τὸ ἔπειτα *Ar. C. Caſſ.*

III, 8. T. I. p. 422, 9. Τοδεύτερον] Τὸ δεύτερον *Ar. C. Caſſ.* et 175, 58. *Reg. Caſſ.* 84, 90. 134, 97. *Caſſ. Gr. Ar. C.* Coniungit *Herodotus*; ſed alibi habet τὰ δεύτερα. Diuiſim etiam *Plato* Alcibiad. 440. ſed κακὸν ſubintelligitur. *Herodotus* VI, 129. τὸ τρίτον.

IV, 31. T. I. p. 576, 11. Ἔσχατον] Τὸ ἔσχατον plerique, et *Lucianus* Herc. *Hippocrates* Aphor. p. 341. ἐς τὸ ἔσχατον ἄγουσαι (κενώσιες.) LXX. ἐς τὰ ἔσχατα.

VI, 55. T. II. p. 84, 6. Τοπαραχρῆμα] Τὸ παραχρῆμα *Ar. C.* Noſter alicubi τὰ παραχρῆμα. Pollux VI, 142. ἐκ τοῦ παραχρῆμα λέγων.

I, 101. T. I. p. 176, 3. Τολοιπὸν] *C. Reg. Caſſ.* et p. 39, 62. [p. 108, 13.] *Caſſ. Vaſc.* τὸ λοιπὸν, ſine caſu. *Hippocrates* §. III. p. 12. at coniunctim, mendoſe 56. Contra, de Morb. Mul. diuiſim 177. quomodo fere in *Nou. Teſt.* (vid. *Thucyd. Indic.*) et apud *Thucydidem MSS.* 275, 93. 312, 58. 450, 76. Ita *Sophocles* Oedip. Tyr. 815. 1297. eiusque *Scholiaſta. Dinarchus* Orat. II. *Polybius* III. p. 317. 343. V. p. 615. *Xenophon* 276. 300. 343. 548. 487. 338. At ter coniunctim 350. 351. 411. τὸ λοιπὸν etiam *Demoſthenes* Funebr. 155. et in Conon. apud *D. Halicarn.* p. 278. de falſa Leg. 238. Vtroque modo *Herodotus* IV, 3. VII, 120. iunctim *Plato Alcibiad.* 429. τοῦ λοιποῦ *Ioſephus* Antiq. V, 5, 2. *Thucydides* 296. *Xenophon* 465. 666.

III, 104. T. I. p. 524, 20. Τοπάλαι] Τὸ πάλαι recte *Ar. C.* et 231, 61. *Caſſ.* et 196, 97. 264, 41. etiam *Graeu.* In hac ſcriptura tamen variant Auctores. Vtroque modo *Herodotus* I, 5, 144. Noſter etiam p. 5, 78. coniunctim et ſine V. L. et 12, 84. *Herodotus* denique τοπαλαιὸν IV, 11. et *Demoſthenes* de falſa Leg. 223. *Herodotus* VIII, 61. ἐκ παλαιοῦ et IX. τὸ παλαιὸν καὶ τὸ νέον, atque ita *D. Halicarn.* Antiq. IV, 26.

I, 83. T. I. p. 150, 14. Τοπλέον] Τὸ πλέον recte *Caſſ. Gr.* 174, 22. *Ar. C. Caſſ.* 121, 72. *MSS.* et in contextu 233, 50. Confer item V. L. 255, 34. 54, 32. τὰ πλέω *Reg. Caſſ. Gr. Hippocrates* §. V. 184. ὡς ἐπὶ τὸ πλέον, et *Polybius* 293. Sic ἐπὶ τὸ πλεῖστον *Herodotus* VI, 46. et τὸ πλεῖστον 482, 34. Thucydidis *MSS. Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* et 120, 54. *Steph.* 1. *Caſſ. Graeu. etc.*

III 4. T. I. p. 418. 15. Τοπαραυτίκα] Τὸ παραυτίκα recte a manu prima *Caſſ.* et 22, 65. *Caſſ. Graeu.* et 357, 96. *Ar. C.* at τὸ παρ' αὐτίκα *Caſſ. Herodotus* ſemper coniungit: tamen VII, 38. ἐπαύσατο τοῦ παραυτίκα.

III, 51. T. I. p. 470, 19. Τοπρὶν] Τὸ πρὶν *Gr. Caſſ. Reg. Ar. C. Herodotus* II, 172. et *Gloſſae* coniungunt; quibus accedit *Homerus* Il. χ'. 156. et *Euſtathii* Exemplar et Notae. Alibi decies τὸ πρίν. Noſter alicubi ὁ πρίν.

VII, 19. T. II. p. 194, 6. Τοπρότερον] Τὸ πρότερον *Cass. Gr.* et 237, 26. *Reg. Cass.* Iunctim vero dant *Herodotus* V, 9, 3. *Xenophon* 563. 328.

II, 13. T. I. p. 272, 8. Τοπρῶτον] Τὸ πρῶτον *Cass.* 127, 49. 473, 79. 103, 4. 221, 81. 336, 19. 331, 3. 348, 33. 448, 54. 453, 74. 454, 9. 458, 13. 522, 18. 534, 12. 552, 14. 64, 66. Codices emaculatiores. His adde 294, 90. 295, 33. 374, 36. 512, 24. 515. 46. Fauent *Isocrates* 125. *Schol.* ad Il. ά. 6. *Apollonius* de Conſtructione Ed. Aldin. β′: κβ′. *Demoſthenes* de falſa Leg. 230. 237. et Olynth. I. *Hippocrates* §. IV, 82, 83. §. VI, 15. Vtroque modo *Homerus* Il. Ψ. 324. Odyſſ. ξ. 467. et *Xenophon* 213. 271. 701. 622. Coniunctim *Euripides* Hec. 289. *Sophocles* Aiac. 730. *Plato* Philebo 380. 385. Rep. I, 576. *Demoſthenes* de falſa Leg. 201. *Homerus*, et *Herodotus* VI, 100. τὰ πρῶτα, et Noſter 203, 66. *Cass. Vasc.* 40, 16. τὸ πρότερον. *Herodotus* I, 64, 55. τὸ τρίτον, alibi coniunctim. In regimine ſemper diuiſim.

V, 6. T. I. p. 698, 17. Ὥσπλείστους] Ὡς πλείστους *MSS.* vt et 517, 41. recte. Sic *Diodorus* 374. *Xenophon* 276. ἵνα ὡς πλεῖστον ἀποσπασθῶμεν τοῦ Β. στρατεύματος. *Lesbonax* Polit. 203. *Herodotus* IV, 9. *Lyſias* 32. *Iſocrates* 166. 429. 540. *Xenophon* 477. *Hippocrates* de Locis 85. 86. 89. 95. de Morb. Mul. I, 176. 187. bis. *Xenophon* etiam 559. 668. 674. Sic ὡς ἐλάχιστα *Hippocrates* de Victus Rat. p. 3. *Demoſthenes* de falſa Leg. 221. ὡς πλεῖστον. ὡς πλεῖστα *Xenophon* Cyrop. VI, p. 152.

V, 10. T. I. p. 704, 20. Ὡστάχιστα] Ὡς τάχιστα *MSS.* bene. Atque ita ſcribendum 59, 20. 247, 23. 344, 55. 501, 60. 521, 81. 485, 60. aliter 473, 4. vniuerſi male, et *Polybius* 389. Diuiſim certe *Xenophon* Hell. 556. 606. Exped. I, 251. bis. 298. 323. 334. bis. 344. *Gloſſae*, *D. Halicarn.* 323, 24. *Act. Apoſtol.* XVII, 15. ſine V. L. Denique ὡς μάλιστα *Xenophon* 243. 304. 312. *Herodotus* IV, 73. V, 29. VIII, vlt. IX, 66. *Plato* Leg. I, 771. ὡς τάχιστα Plato Charmide, et *Demoſthenes* de falſa Leg. 221. bis. *Herodotus* V, 106. ὡς τάχος, et *Euripides* Med. ὡς τάχιστα, *Pindarus* Ed. Rom. et *Schol.* τὸ τάχιστον *Xenophon* Cyrop. 130. et ὡς πλεῖστα 241.

I, 38. T. I. p. 84, 7. Δ'ὄντες] Rectius *Cass.* δὲ ὄντες, [vt nunc editum] et 32, 23. [p. 92. v. vlt.] τὸ δὲ ἴσον *C. Graeu.* ſic παρὰ δὲ ἑτέροις *Hippocrates* §. III, 13. *Thucydid.* 57, 34. πρὸς δὲ ἡμᾶς *Cass.* 176, 76. ἦν δὲ ἐλευθεροῦντες *Reg. Cass. Gr.* 183, 69. δὲ ἀναστήσας *Cass. Gr.* 233, 22. τῇ δὲ ἕκτῃ *Reg. Cass.* 299, 19. οἱ δὲ ἐναντίοι plerique *MSS.* et Edd. 318, 1. δὲ ἐπιγιγνομένου *Reg. Cass.* 329, 26. τὸ δὲ ἱερὸν *Reg.* 361, 30. τῷ δὲ ἄλλῳ *Ar. C. Reg. Cass. Gr.* 371, 24. δὲ ἐς ἅπαν *Ar. C. Reg. Cass. Dan.* Fauent *Stobaeus*, et *D. Halicarn.* 152, 22. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι *Reg. Cass. Gr.* 60, 88. οἷόν τε εἶναι *Cass.* 327, 42. ὥστε ἀδύνατα *Reg.* bene. 348, 44. ποτὲ ἐς *Ar. C. Dan.* 348, 45. ὅτε ἐσέπεμψαν *Gr.* 105, 76. ἕπεσθε ὅπῃ ἂν *MSS.* 136, 72. οὔτε ἐγὼ *Gr.* recte; ſequitur ſtatim οὐδ' ἄν. 143, 61. οὐδὲ ἄξια. 150, 57. οὔτε ἐπέσχον *Ar. C. Dan.*

II, 2. T. I. p. 250, 4. Μετὰ Εὐβοίας ſcribendum cum *Reg. Cass. Gr.* 218, 84. μετὰ ὀνόματος *MSS.* rectius. 250, 22. μετὰ ἡδονῆς. *Gr.* 304, 18. ἀλλὰ ἐπὶ *Cass. Gr. Xenophon* de Re equ. 958. *C.* μὴ ἰδιώταις, ἀλλὰ ἄρχουσι, non ἀλλ'. *Thucyd.* 308, 90. τὰ ἄλλα *Ar. C. Dan.* 333, 4. μετὰ ἀναχωχῆς *Reg.* 116, 81. μετὰ Ἀθηναίων *Ar. C.* 6, 33. κατὰ ἔχθος *Cass. Gr.* 91, 5. παρὰ Ἀθηναίους *Ar. C. Reg. Cass.* 102, 73. ταῦτα εἴη *Reg. Cass. Gr.* 141, 71. πάντα ἐφαίνετο *Ar. C.* 244, 2. ἀλλὰ ἀπὸ *Gr.* 169, 15. ἀπὸ Ἀθηναίων *Ar. C. Cam. Gr.* 184, 26. ἀπὸ ἀνάγκης *Reg. Cass. Gr.* 102, 79. ὑπὸ ἀπορίας in contextu. 109, 13. ὑπὸ Ἀθηναίων *Cass. Gr.* 191, 26. ὑπὸ ἡμῶν reliquit Auctor, vt p. 190, 4.

III, 6. T. I. p. 420, 19. Οὕτω ἐπολεμεῖτο leg. cum *Dan.* non οὕτως. 327, 52. οὕπω ἤθελον *Marg. Ar. Cl. Gr. Reg. Dan.*

IV, 132. T I. p. 688, 20. Ἐντυχοῦσιν ἐπιτρέπειν. Scribe omnino cum *Schol.* ἐντυχοῦσι. Fauet *Marg* v a librariis ob hiatum inferitur. 171, 29 ἀφίησι αὐτὸς pro ἀφίησιν *Gr.* 133, 53. ναυσὶ, ὅτε *Gr.* puto ob hiatum recte. 485, 59. τοῖς ἀσθενέσι ἱκανὸν γενέσθαι *Caſſ.* 210, 83. εἴκοσι *Gr.* fine v. bene. 172, 32. [T. I. p. 422, 4] αὐτόθι τε *MSS.* non αὐτόθεν τε.

Nec poſſum, quin iis, quae pag. 665. [T. II. p. 755.] ad locum *Thucydidis* I, 24. Ἐπίδαμνος ἔστι πόλις ἐν δεξιᾷ ἐσπλέοντι τὸν Ἰόνιον κόλπον adnotaui, addam, quae deinde de loco Heſychii ad me ſcripſit Clariſſ. *Hemſterhuſius*, quod me, quia digna puto, quae ab omnibus legantur, cum bona illius gratia facturum ſpero. Ea haec ſunt: *Heſychii* locus in Ενδέξια, de quo ſermonem fuiſſe nobis memini, nonnihil habere mihi videtur obſcuritatis; nam magna parte truncatum eſſe, quod huic Lexicographo peius etiam, vt opinor, quam Stephano, contigit, res ipſa clamat. Primum ſic cenſeo. triplicem olim in antiquis Heſychii membranis exſtitiſſe lectionem, ἐς δεξιὰ, ἐνδέξια, et ἐν δεξιᾷ. Haec autem varietas orta non ex eo tantum, quod illae voces facile commutentur, ſed potiſſimum ex male ſedula Grammaticorum cura, qui ſaepe locutiones, quarum poteſtatem veterum vſus non diſtinxerat, diſtinguere ſategerunt, quod ex vno Demoſthene, vt de Homero taceam, exemplo non vno poſſem probare. Primum ἐς δεξιὰ ſtudioſiſſimus antiquae ſcripturae habet *Harpocration:* ſic tum alii, tum *Syncellus* ex melioribus pag. 258. B. τοῖς πλέουσιν ἀπὸ Πατρῶν ἐπὶ Κόρινθον εἰς δεξιά. Itaque legendum eſſe apud *Pollucem* II, 161. paene mihi perſuadet Palatini Voſſianique Codicum, qui raro fallit, conſenſus: neque hoc alia ratione dicitur, quam quod apud *Herodotum* III, 90. ἀπὸ τῶν Ἑλλησποντίων τῶν ἐπὶ δεξιὰ εἰσπλέοντι. Secundum etiam caſum adiungunt: *Lucianus* T. II. Ed. Salm. pag. 480. τοὺς ἐπὶ τὰ δεξιὰ εἰσιόντων ἄφες: et Dial. Meretric. IV. εἰσιόντων ἐπὶ τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, quibus in locutionibus rariſſime, credo, reperies ἐπὶ δεξιὰ, vel ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῖς εἰσιοῦσι, vel ἐξιοῦσι. In *Lyſia* legebatur iunctis vocibus εἰσιόντων πρὸς τῇ Νεμέᾳ ἔστηκεν ἐπιδέξια. quod *Pollux* tanquam minus vſitatum pro ἐκ δεξιᾶς χειρὸς, obſeruare non neglexit II, 159. alias etiam ſolent τῶν εἰσιόντων vel ἐξιόντων ἐν ἀριστερᾷ, ἐν δεξιᾷ, veluti non Lucianus quidem, ſed eruditus tamen et ingenioſus *Scriptor Encomii Demoſthenis* ad ipſum initium. *Aelianus* V. H. VIII, 16. *Philoſtratus* de Vitis Soph. Lib. I. in fine, itidem ἐκ δεξιᾶς. Sed vſu rariore praepoſitionem omiſit *Pyrgion* apud Athen. IV. p. 143. F. τράπεζα τρίτη δεξιᾶς εἰσιόντων εἰς τὰ ἀνδρεῖα. Non me fugit, Caſaubonum ἐκ δεξιᾶς corrigere vel ἐν δεξιᾷ: ſed, quo minus adſentiar, retinet me *Schol. Pindari* ad O II, 32. qui ex Theopompo protulit, εἰσιόντι εἰς τὸν ναὸν ἀριστερᾶς χειρὸς, vbi ἐξ perinde deficit. Tum ſecundum illud ἐνδέξια legiſſe Heſychium, vel potius vetuſtiorum aliquem Grammaticorum, ex quo iſta fuerant deſcripta, ſic ſatis eſt manifeſtum. Non me fugiunt, quae, quia locus ſit mutilatus, ſi quis pertendat, contra poſſint diſputari, haec alio pertinere, atque adeo eſſe transferenda ad praecedens ἐν δεξιᾷ, ἐκ δεξιῶν. cui Thucydideum iſtud ad vulgatas Edd. ex endandum exempli vice fuerit adiectum: ſed multo minore, vt quidem puto, probabilitatis ſpecie, quam ſi hunc in modum ſententiam verborum capiamus: Ἐνδέξια quando antepenultimam habet acutam, addere non poterimus in orationis proximo membro, quod oppoſitum eſt: ita Thucydides nullam facturus mentionem loci alterius ad ſiniſtram ſiti, ſcripſit ἐνδέξια εἰσπλ. In iis autem, quae perierunt (hoc ſatis oſtendit εἰ MEN) diuerſam eſſe rationem docuerat, ſi ſcribas ἐν δεξιᾷ: tum enim ſolere ἐπιφέρεσθαι τὸ ἀντικείμενον, quomodo in *Strabone* XVII.

apud eundem atque alios. Ego quidem discrimen illud haud magni facio; sed tale tamen est, pag. 1144. B. κατὰ μὲν τὸν εἰσπλουν ἐν δεξιᾷ ἡ νῆσος etc. κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν χεῖρα. et saepius vt ingenio Grammaticorum et consuetudine minime sit indignum. *Etymologus* itidem, sed alia paulum via, haec vtraque separauit, quoniam quae notat ad Homerum proprie pertinent, cuius οἰνοχοεῖν, δεῖξαι, αἰτεῖν ἐνδέξια Il. A, 597. H, 184. Od. P, 365. duplici fere modo Veteres interpretantur, ἐπιδεξίως aut ἐκ δεξιῶν μερῶν ἀρξάμενον: nam ἐνδέξια σήματα Il. I, 236. fine controuersia sunt αἴσια καὶ καλὰ, vt recte *Etymol.* Iam in Thucydide quin per linguae Graecae genium scribi possit ἐνδέξια εἰσπλέοντι minime videtur dubitandum. Si *Lysiae* licuit εἰσιόντων ἕστηκεν ἐπιδέξια (de statua, credo, loquebatur), cur displiceat εἰσπλέοντι πόλις ἐστὶν ἐνδέξια; praesertim quum ista phrasis habere videatur nescio quid Atticismi veteris, qualia sunt huius generis plura, χρημάτων δυνάμει ὄντες ὅμοια τοῖς Ἑλλήνων πλουσιωτάτοις etc. Neque tamen idcirco tertiam lectionem et vulgatam damnauero, quam similium exemplorum multitudo tuetur: verum hoc solum contendo, nunc difficulter admodum posse diiudicari, quid ab ipso Historicorum principe reuera sit profectum. De his porro, quae pag. 668. in Addend. [T. II. p. 777.] ad Thucyd. p. 145. Sylburgium sequutus scripsi, et de loco Thucyd. I, 44. ita pergit Idem Vir Clar. Sed quoniam in *Etymologi* mentionem incidi, alium eius locum, qui ad Thucydidem pertineat, indicare lubet p. 449. v. 50. quem librariorum errore turbatum in hunc ordinem redigo: Θειαζόντων, μαινομένων, ἢ θεολήπτων γινομένων· καὶ θειάσαντες· καὶ ἐπιθειάσας, τὸ ἐπιθαυμάσας· ὁ δὲ Μιλήσιος παρὰ τῷ συγγραφεῖ, θεοὺς ἐπικαλεσάμενος καὶ κατευξάμενος· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπιθεάζειν. Θειάσας τὸ θ. εἰσδ. etc. Vtrumque θειάσαντες et ἐπιθειάσας apud *Thucydidem* exstat, illud VIII, 1. hoc II, 75. quod posterius recte quidem animaduertit accuratissimus *Sylburgius:* sed Idem valde aberrat, quum scribit, *verum loquitur ibi non Milesius, sed Archidamus;* immo vero non Archidamus: nam is Etymologi Milesius est Orus Milesius, Grammaticus non ignobilis, qui in Thucydidem, vt opinor, scripsit Commentarios, a Scholiasta quoque nonnusquam laudatus: ipse *Etymologus* pag. 816. v. 39. ἡ ὀρθογραφία Ὥρου τοῦ Μιλησίου, et pag. 315. v. 10. Μιλήσιος ὁ Ὠρίων. Ὧρος enim et Ὠρίων saepe commutantur: Ὧρος ὁ Μενδήσιος et Ὠρίων, vtroque modo *Galenus;* et in Historia Ecclesiastica plures inter Aegyptios Ὧροι, qui iidem apud alios Ὠρίωνες. Verum hic etiam Grammaticorum mihi videor argutias subodorari. Disiunxerunt θεάζειν et θειάζειν, illud interpretati Deos inuocare vel obtestari, hoc Deorum numine correptum agitari. *Hesychius* aperte: Ἐπιθεάζει, θεοὺς ἐπικαλεῖται· at Ἐπιθειάσας, τὸ θεῖον δεξάμενος, θεοφορηθείς. Eo referendum arbitror in *Etymol.* ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπιθεάζειν: ideoque parum abest, quin pro certo putem, voluisse Orum Milesium in Thucydide scribi non ἐπιθειάσας, sed ἐπιθεάσας, cuius rei monendae commodus sane locus erat in Orthographiae libro. *Scholiasta* quidem *Thucydidis* in verbi huius definienda potestate non satis constat, triplicem fere proponens interpretationem, θεοφορεῖσθαι, θεῖά τινα ἐπιφθέγγεσθαι vel ἐπιβοᾶσθαι, et θεοὺς ἐπικαλεῖσθαι, vt, si conferamus, quae scripsit ad VIII, 1, 53. VII, 75. facile patebit. Nondum a tuo Thucydide discedo, quandoquidem opportune in mentem venit emendatio quaedam *Andreae Dounaei* Prael. ad Demosth. Orat. de Pace pag. 135. in I, 44. vbi sede duarum vocum immutata legendum censet, Κερκυραίοις ἐπιμαχίαν μὲν μὴ ποιήσασθαι .... συμμαχίαν δ' ἐποιήσαντο. Quaeso te, modo libri sit copia, rationes expende: nam me profecto paene perpulerunt, vt ad istam sententiam accederem. Haec ille. Quae sub nomine *Spanhemii* leguntur, ex oris exemplaris, quo Vir summus vsus fuerat, descripta ad me misit Clariss. *de la Croze:* quae etsi

fortaſſis quidam omitti potuiſſe putabunt, tamen huc conferre volui, quod magnorum hominum reliquias huius generis, quantumuis tenues, potius vndique eruendas et colligendas, quam obliuione ſepeliendas, eſſe exiſtimo. Ad ea, quae *Scholiaſtes* ad I, 13. de Maſſilia Africae ſcribit, addi velim, quae in *Mauſſaci* Diſſertat. Critica pag. 401. Edit. Harpocrat. Blanc. leguntur.

Habet praeterea haec Editio praeter tres *Indices*, qui iam ante in Oxonienſi erant, additis, detractis, et mutatis quibusdam emendatos, quatuor alios, quorum ipſe tres compoſui, rerum, vocum et phraſium, de quibus in Adnotationibus agitur, Graecum et Latinum, et tertium Scriptorum veterum, qui in iisdem emendantur, vel illuſtrantur. Quartum, vocum et phraſium Graecarum in Hiſtoria Thucydidis, inſtituerat Clar. *Waſſe*, quem, quoniam aliquanto perturbatior erat, quam vt ita, vt ſcriptus erat, in publicum edi poſſet, non ſine magno labore in ordinem redegit vtriusque linguae bene peritus Iuuenis *Iacobus Wallis*, Hibernus.

His omnibus denique addita eſt maxima pars *Annalium Thucydideorum* Eruditiſſimi *Dodwelli*, ea nimirum, quae ad Hiſtoriam Belli Peloponneſiaci pertinet: qua in re ipſe me deinde reprehendi, qui Librariis non fuiſſem auctor potius integros illos Annales, quam hanc partem tantum, hic exhibendi. Sed ſera erat poenitentia, et factum infectum fieri non poterat. Haec ſunt, Lector, quae Te de hac Editione monendum putaui, quibus exponendis ſi quibusdam iuſto longior fuiſſe videbor, alii fortaſſis harum rerum curioſi gratiam mihi hoc nomine habebunt.

De Thucydide ipſo, eiusque dictione, et aliis, quae de Scriptoribus vetuſtis praefari ſolent, qui eos edunt, non eſt, quod multis Te morer. Abunde hoc praeſtiterunt ii, quorum iudicia et teſtimonia poſt *Marcellini* vitam Thucydidis leguntur; quibus ex Edit. Oxonienſi transſcriptis adiuncta ſunt, quae de eo Viri doctiſſimi *Voſſius* I. de Hiſtoric. Graec. 4. et *Fabricius* II. Biblioth. Graec. 25. ſed haec ab eodem nunc aucta, ſcripſerunt. Ad ea, quae de diuiſione Hiſtoriae Thucydideae, quam alii in octo, alii in nouem, alii in tredecim libros partiebantur, obſeruarunt *H. Stephanus* p. 662. [T. II. p. 744.] et *Fabricius* l. d. addi poſſunt, quae *Scholiaſta libri Caſſ.* habet in fine Libri tertii, Τῶν εἰς ιγ΄ τέλος τῆς ε̄ καὶ ἀρχὴ τῆς ϛ̄; et quae Idem ad verba Thucydidis IV, 114, ἔλεξε τοῖς ἐν τῇ Ἀκάνθῳ παραπλήσια, adnotat, ἐν τῷ ϛ΄ τῶν συγγραφῶν διάλεξις Βρασίδου πρὸς Τορωναίους. Nec non frigida illa quaeſtio, et frigidior illius ſolutio, vtraque Graeculae ſtultitiae plena, in fine Lib. IV. cur Thucydides, cuius nominis prima litera eſt Θ, tantum octo, Herodotus autem, cuius prima eſt H, nouem libros Hiſtoriarum ſcripſerit. Sed de numero octo librorum ſatis idoneus teſtis eſt *Dionyſius Halicarnaſſenſis* in Libro περὶ τοῦ Θουκυδίδου χαρακτῆρος Cap. XXIV. Τὰς ὀκτὼ βίβλους, ἃς μόνας κατέλιπε, τρέφων ἄνω καὶ κάτω: qui et ibidem Cap. XIX. Prooemium, quod tribus et viginti capitibus Libri primi abſoluitur, quingentorum verſuum fuiſſe tradit. Quod autem in Epiſtola ad Pompeium Cap. III. ſcribit, eum finem Hiſtoriae facere in proelio ad Κυνὸς σῆμα, quod ibi anno ſecundo et vigeſimo belli Peloponneſiaci factum dicitur, emendatione videtur opus habere. Nam certum eſt ex vltimo Libro VIII. proelium hoc anno XXI. belli factum eſſe. Etſi autem Hiſtoriam huius belli tantum ad annum XXI. eumque nondum finitum perduxit Thucydides, tamen videtur in animo habuiſſe eam ad finem vsque pertexere. Hoc oſtendunt, quae V, 26. ſcribit: Γέγραφε δὲ καὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ἑξῆς ὡς ἕκαστα ἐγένετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνας, μέχρις οὗ τὴν τε ἀρχὴν κατέπαυσαν τῶν Ἀθηναίων Λακε-

δαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τὰ μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ κατέλαβον· ἔτη δὲ ἐς τοῦτο τὰ ξύμπαντα ἐγένετο τῷ πολέμῳ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. Sed morte interceptus, an alia de caulà conſilium exſequutus non fuerit, non liquet. Praeter Hiſtoriam huius belli exſtat etiam, ſi *Athenaeo* V, 3. quem ad Homer. Il. β'. p. 284. ſequitur *Euſtathius*, credimus, Epigramma Thucydidis in Euripidem, quod et in *Antholog. Graec.* III, 25. pag. 395. translatum eſt. Sed huius auctorem alios Timotheum μελοποιὸν feciſſe prodit *Scriptor vitae Euripidis.* Alia de eo, deque eius Hiſtoria, et loco mortis ac ſepulturae e *Dodwelli* Apparatu peti poſſunt.

Illud mihi hoc loco non praetereundum viſum fuit, a veteribus quibusdam Scriptoribus interdum ſub nomine Thucydidis laudari, quae in eo fruſtra quaeras: de quo ne quis dubitet, nonnulla, quae mihi nunc in promtu ſunt, huc conferam. *Dionyſius Halicarn* Epiſt. ſecunda ad Ammaeum §. 3. inter γλωσσηματικὰ, quae vocat, Thucydidis numerat vocabulum περιλογισμὸς, vel, vt ibi in quibusdam *MSS.* eſt, ἐπιλογισμός. In eadem Epiſtola §. 4. ſcribit: ἡ δὲ οὐκ ἀποτείχισις τοῦ Πλημμυρίου, ἣν ἐν τῇ ἑβδόμῃ βίβλῳ τέθεικεν ἐν δημηγορίᾳ: et ibidem §. 10. τὴν μὲν ταραχὴν, τάραχον καλεῖ, τὸ θηλυκὸν ἐκφέρων ἀρσενικῶς. Horum nihil in Thucydide inuenias, in quo ſemel iterumque ἀναλογισμὸς eſt, περιλογισμὸς, vel ἐπιλογισμὸς, numquam; et III, 45. διὰ τῆς Λευκάδος τὴν οὐ περιτείχισιν, ad quem locum reſpicit *Euſtathius* ad Homer. Il. ά. pag. 111. *Harpocration* in ἀρχαίως haec habet: Θουκυδίδης δ' ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν τρόπον τινὰ ἐξηγήσατο. Φησὶ περὶ τῶν ἀρχαίων τοὺς νεωτέρους διεξέρχεσθαι. Περὶ μὲν γὰρ τῶν καθ' ἡμᾶς γεγενημένων, φησὶ, τοὺς ἀκριβέστατα λέγοντας πιστοτάτους ἡγούμεθα, περὶ δὲ τῶν παλαιῶν τοσούτῳ διεξιόντας ἀπιθανωτάτους εἶναι νομίζομεν, ὑπολαμβάνοντες οὔτε τὰς πράξεις ἁπάσας, οὔτε τῶν λόγων τοὺς πλείστους εἰκὸς εἶναι μνημονεύεσθαι διὰ τοσούτων. *Henr. Stephanus* Diatribe VII. in Iſocratem, nihil aliud dicit, quam locum hunc Thucydidis videri emendatione opus habere. *Mauſſacus*, *Valeſius*, et *Gronouius tacent.* Et tamen certum eſt, haec neque in primo, neque in vllo alio libro legi: nam quae Thucydides I, 20. et ſeqq. de his, qui res vetuſtas memoriae prodiderunt, ſcribit, longe ab illis, quae ex eo adfert Harpocration, diuerſa ſunt. *Pollux* VI, 38. Θουκυδίδης δὲ ἔφη, εἰς ὀψώνιον ἤτησε τριώβολον. Haec videri poſſunt ad contentionem inter Tiſſaphernem et Peloponneſios de ſtipendio his promiſſo pertinere, de qua eſt in *Thucydide* VIII, 29. et ſeqq. ſed nusquam in eo leguntur; non magis quam quae IX, 16. ex illo laudat idem *Pollux*, ἐν περιπολίοις τισὶν ἐλήφθη. *Stephanus* de Vrbib. Θέα πόλις Λακωνικῆς. Φιλόχορος τρίτῳ. οἱ πολῖται Θεᾶεις. ὡς Θουκυδίδης. In Thucydide nusquam ſunt hi Θεᾶεις, nec Interpretes Stephani quidquam nos de iis docent. Sed mihi ſuſpicio eſt, hunc locum ὑποβολιμαῖον eſſe, et potius cuiuis alii, quam Stephano, deberi. Indicium faciunt ea, quae Idem in Αἰθαία ſcribit: Αἰθαία πόλις Λακωνικῆς, μία τῶν ἑκατόν. Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος τρίτῳ. τὸ ἐθνικὸν Αἰθαιεὺς, ὡς Θουκυδίδης πρώτῃ. Ex eo, quod vtrobique Philochorum in tertio, et Thucydidem teſtes citat, apertum eſt, vtroque loco de eadem vrbe, et eodem nomine gentili agi. Quum autem in Thucydide I, 101. gentile ſit Ἀθεᾶεις, non Θεᾶεις, quos περιοίκους Spartanorum vocat, altera illa ſcriptura Θέα et Θεᾶεις locum habere, aut defendi e leui diſcrimine τοῦ ε et αι non poteſt. Nec credo Stephanum tam ſupinae negligentiae fuiſſe, vt haec ex iisdem Philochori et Thucydidis locis aliter atque aliter deſcripſerit. *Phrynichus* in Eclog. Diction. Atticar. pag. 50. dicit, ſe in nullo probato Scriptore inueniſſe κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, ſed putare in Thucydidis Lib. VIII. legi κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ. Itaque, ſi quis huius auctoritate fretus ita dicere velit, ei addendum eſſe articulum τοῦ. Hoc *Thomas Magiſter* aliis de ſuo additis ita exornauit: κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ βέλτιον λέγειν, ἢ κατ' ἐκείνου (leg. ἐκεῖνο) καιρ-

ρου. ἀεὶ γὰρ μετὰ ἄρθρου Θουκυδίδης λέγει: quasi crebrum sit in Thucydide hoc genus loquendi, apud quem hoc semel, idque nonnihil dubitans, se legisse dicit *Phrynichus*. Sed non memini me vel Lib. VIII. vel vsquam alibi in hoc Scriptore legere κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ: semel tantum VII, 2. inueni κατὰ τοῦτο καιροῦ. *Suidas* quoque interdum testimoniis Thucydidis confirmat, quae nusquam in eo leguntur: cuius generis sunt sequentia. Διαβούλομαι, ἀναπείσω. Θουκυδίδης. Διαλέγουσαν, διοικοδομοῦσαν. λέγειν γὰρ τὸ οἰκοδομεῖν. καὶ διαλέγου, διοχύττου, Θουκυδίδης. Item in λέγω: διαλέγουσι, διοχύττουσι. Θουκυδίδης. Et in αὐτόθεν: Θουκυδίδης· χειμὼν ἦν, καὶ τοῖς Ἀθηναίοις τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι οὕτως ἐδόκει. Rursus Ἀνέσπακε. Θουκυδίδης. ἀνεύρηκεν, εἵληφε. et Χέδροπες, ὄσπρια. καὶ ἐνικῶς χέδροψ, τὸ ὄσπριον. οὕτω Θουκυδίδης. quorum nihil, nisi admodum fallor, in Thucydide inuenias. Sed in his, quae in ἐδήουν habet, Ἐδήουν παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ διέκοπτον, διέφθειρον. Ἅπασαν κατεδήουν τὴν ἀνατολικὴν χώραν, illa ἅπασαν — χώραν, non putem cum Viris doctis ab eo laudari tamquam Thucydidea, sed ex alio anonymo descripta, et testimonium Thucydidis tantum ad ἐδήουν, et fortassis ad id, quod II, 12. legitur, τὴν γῆν ἐδήουν, referendum esse; quo modo in περίνεως quoque, quum testimonium Thucydidis aduocasset, alium anonymi locum addit. *Auctor Etymologici M.* in δεκατευτήρια: Θουκυδίδης δὲ ἐπὶ τοῦ τελωνεῖν τὴν δεκάτην ἔθηκε, καὶ τὸ δεκατεύειν. Et in ἐμποδών: Ἐμποδὼν Θουκυδίδης, ἀντὶ τοῦ προχείρως. φησὶ γάρ, τὰς ἐμποδὼν αἰτίας μόνον ἐπισκοπεῖν. Eadem habent *Priscianus* Lib. XVIII. pag. 1180. *Suidas* in ἐμποδών, et *Apostolius* VIII. Prouerb. 20. e Lib. VIII. vt dicunt, et quidem auctiora his verbis, πορρωτέρω δὲ μηδὲν ἐπεξέγεσθαι ταῖς διανοίαις. Sed horum omnium nec vola, nec vestigium est in Thucydide. *Vlpianus* in Demosthen. Phil. IV. pag. 79. Ed. Paris. Ἐχρήσατο οὖν Θουκυδιδείῳ λύσει, ἥπερ ὁ Λέσβιος χρώμενος φαίνεται, ὅτι τῷ μὲν δοκεῖν ὑπὲρ ἄλλων, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ὑπὲρ ἡμῶν τὰ γινόμενα. Respexit ad Orationem Mitylenaeorum ad Peloponnesios III, 9. verum haec, quae ex illa describit, neque ibi, neque alibi, quod sciam, leguntur. *Eustathius* in Hom. Odyss. ψ'. p. 1946. scribit, Atticos primas personas singulares plusquamperfectorum in ειν per η efferre, vt ᾔδη, ἐνενοήκη, ἐπεποιήκη, pro ᾔδειν, ἐνενοήκειν, ἐπεποιήκειν, et Attica hac consuetudine vti Thucydidem. Hoc mihi nusquam, quantum nunc meminisse possum, obseruatum est. *Moeris Atticista:* Πομπεῖα, Ἀττικῶς, τὰ θυμιατήρια, καὶ τὰς χέρνιβας. ὡς Θουκυδίδης. Eadem habet *Thomas Magister* in πομπή. Habuerunt, puto, ante oculos verba Thucydidis II, 13. ἱερὰ σκεύη περί τε τὰς πομπὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας. Nec tamen Thucydides vel ibi, vel alibi vocabulo πομπεῖα vtitur, et Attice hac significatione πομπεῖα dici, non ex illo, sed e Demosthene apud Harpocrationem, vel ex aliis Scriptoribus Atticis ostendere debuerant. *Apostolius* II. Prouerb. 80. Λειβηθρίων ἀνοητότερος. Θουκυδίδης ταύτῃ ἐχρήσατο. Certissimum est eum falli, nec vsquam hoc prouerbium in Thucydide inueniri. In *Thoma Magistro* quoque non pauca huius generis deprehendi; veluti in ἐπίτιμος: ἐπιτίμους τὰς οὐσίας ἐποίουν, quod perperam e V, 34. descriptum suspicor; in εὔγνωμον: ἄγνωμον ἀνθρώπιον; in λαμυρία: λαμυρὰ πηγή: et alia alibi; quorum quum pleraque a Clar. *Wasse*, postquam prima aliquot folia Indicis acceperam, obseruata viderim, pluribus colligendis supersedeo. De his omnibus quid dicam non habeo, nisi verosimile esse, alios ex his memoria confisos Thucydidem, quum scribebant, non inspexisse, eoque factum esse, vt vel alia, quam apud eum legebantur, scriberent, vel ei tribuerent, quae aliorum erant; alios exemplaribus ab iis, quae nunc habemus, discrepantibus vsos esse; ac denique loca quaedam, in quibus testimonio Thucydidis vtuntur, corrupta esse, vt vtrumque locum Pollucis, in quo libri scripti variant, et quidam nomen

Thucydidis non habent. Sed non satis mirari possum, quid in mentem venire potuerit *Pantino*, vt haec Graeca Apostolii III, 29. Τῆς Πυθίας ἡ γνώμη, ἣν εἶπε πρὸς Γλαῦκον τὸν Ἐπικυδίδην, Σπαρτιάτην, verteret, *sententia est Pythiae, quam apud* Thucydidem *Glauco Spartiatae* dixit, et ex Epicydide Thucydidem nobis mira metamorphosi faceret. Habuit alibi mentem, quum haec scribebat, *Pantinus*. Quod Pythia Glauco dixit, ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενὴ μετόπισθεν ἀμείνων, non in *Thucydide* est, sed in *Herodoto* VI, 86. et ex eo in *Stobaeo* Serm. XXVII. nec Ἐπικυδίδης est Thucydides. In *Apostolio* autem pro τὸν Ἐπικυδίδην scribendum est τὸν Ἐπικυδίδου, quod *Herodotus* et *Stobaeus* dicunt τὸν Ἐπικυδείδεος.

Hic iam modum Praefationi huic statuere potuissem, nisi mihi improbitas maledicentissimi et ἀποταυρουμένου illius paedagogi, quem supra tetigi, necessitatem imposuisset infamiam, qua me publice adspergere non veritus est, publice a me amoliendi. Equidem inuitus facio, vt, qui omnem vitam litium et certaminum expertem habuerim, nunc demum exacta prope aetate inadsueta manu haec arma tractare incipiam; nec dignum habuissem, cui vel verbum reponerem, si nihil praeter insciti literarum in me reprehendisset, quippe quum de ea re non melius, quam caecus de coloribus, iudicare possit. Verum quoniam vitam moresque meos criminosissime insectando me ad posteritatem infamare conatus est, nec quisquam vel in his terris, vbi mihi nocere non potest, vel in aliis, in quibus Acta Eruditorum Lipsiensia leguntur, sed pauci sunt, qui vitae meae rationes cognitas habeant, ea in me iacta esse ignorat; neminem, cui sua existimatio cordi est, fore spero, qui mihi veniam non daturus sit, si in hac re, in qua mea agitur, mihi ipse non desim, et importunissimi animalis furibundos impetus reprimendos suscipiam, fraudesque et calumnias ita palam faciam, vt nemo posthac dubitare possit, quin sycophantarum omnium improbissimus sit.

Anni sunt paullo minus quatuor, quum bibliopola, qui hic ephemeridas nouorum literariorum publicabat, in vna earum scripsit, non maximam esse de illius opera in Seneca Tragico, cuius tum nouam editionem parabat, exspectationem, quod neque ante in Epistolis Ciceronis interpretandis, neque in Epicteto et Cebete quidquam, quod magnopere laudari posset, praestitisset, atque etiam Relandi Editionem Epicteti ignorasse videretur. Hoc ille quum a me in contumeliam suam profectum leuissima suspicione ductus sibi persuasisset, amens ira et furore praeceps quinque post mensibus in Praefatione Senecae ea in me effudit, quae et ibi, et in Actis Lipsiensibus, quo loco Seneca recensetur *), legi possunt. Post tam atrocem ab eo acceptam iniuriam, neque enim magis cum vllo homine de his publicandis egeram, quam ipse, tamen me continui; quod mihi neque lege cum eo agere, quod quidam mihi auctores erant, et in alieno foro lites sequi, ac per mille tricas causidicorum et moras iudiciorum cum maximo sumtu et molestia trahi lubebat; et occasionem aliquid in publicum edendi, qua semel hac contentione defungi possem, exspectandam, neque interim hanc serram cum eo reciprocandam, putabam. Deinde, postquam vulgatum est Lipsiensium de illius Seneca iudicium, noua et inusitata quadam rabie inflammatus edito famoso libello **), et conquisitis ex omnis aeui memoria conuiciis et probrosis appellationibus, ea in me et Lipsienses euomuit, quae non modo ab homine Theologo et Philosopho, ac literarum humaniorum studioso, quae omnia se esse vult, sed ne quidem ab vllo baiulo, ἀγοραίῳ, nauta, mulione, et quidquid est huius generis abiectissimae et vilissimae terrae marisque faecis

*) [A. 1728. pag. 449. ff.]
**) [*Io. Casp. Schroederi* Notarum et Animaduersionum in Senecae Tragoedias Vindiciae, Delph. 1730. 4.]

de plaustro conuicia iacere doctae, quisquam facile exspectasset. Quae omnia, maximeque ea, quae in me vtroque scripto debacchatus est, eiusmodi sunt, vt non nisi ab immemori, vel incapace omnium non ciuis solum, verum etiam hominis officiorum bellua, aut a φρενοβλαβεῖ et imminutae mentis homine, proficisci potuerint. Horum ego malorum, quorum illud scutica dignum est, hoc helleboro indiget, neutri remedium adhibere possum: nam neque cum bestiis pugnare didici, neque artis Medicae peritus sum, et, si vel Aesculapius essem, tamen ne tribus quidem Anticyris sanare hoc caput possem.

Sed operae pretium est cognosci, quae illae tam magnae et graues causae fuerint, quae impellere coelestem animam in tantum furorem potuerint. Ipse duas adfert; alteram, quod me famam et fortunas suas dolosa criminatione petiisse dicit; alteram, quod bibliopolam ea, quae supra scripsi, me impulsore publicasse suspicatur. *Pergula pictoris, veri nihil, omnia ficta.* Nam illam se, quum Praefationem Senecae scribebat, ementiri non ignorabat; hanc vanam et falsam esse et ante eam scriptam scire poterat, et deinde, priusquam sacerrimum illum libellum, in quo eam repetit, ederet, e Lipsiensibus pro certo resciuit.

De criminatione mea quae dicit, vera, an falsa sint, hinc intelligi potest. Ante annos plus vndecim Senator quidam Delphensis, cum quo mihi vetus consuetudo erat, per literas ex me quaesiuit, quid de eo, tum inter illos, qui digni videbantur, quibus cura Gymnasii Delphensis committeretur, nominato, sentirem. Respondi, eum Graece et Latine scire, quantum ornandae illi spartae satis esset, et disciplinam scholasticam diligenter regere. Addidi, quod et ipsum apud amicum nonnihil valiturum putabam, esse eum in re angusta familiari, et numerosam familiam liberorum alere, eaque de causa nuper consilium iniuisse, cuius illum, *si ei hic manendum foret*, aliquando poenitere, vel (neque enim quidquam interest, vtro modo Latine vertas phrasin vernaculam, qua vsus sum) quod ei aliquando damnosum esse posset. Haec tantum, nec quidquam praeterea de eo scripsi. Nam quod me etiam alia sibi parum honorifica scripsisse deinde apud nonnullos sparsit, id totum non aliam ob causam, quam vt mihi iure irasci videretur, commentus est, quum ego Camarinam illam non mouissem. Quod autem de consilio illius scripseram, id eo spectabat, quod, quum sibi annua, quorum partem Pitiscus tum rude donatus acceperat, augeri cuperet, ignarus rerum hominumque, et adhuc nouus incola huius Vrbis, peruersam eius rei rationem ingressus erat, et eos sibi adiutores adiunxerat, quorum in manu id non magis erat, quam sua, eoque facto non leuiter quosdam ἐν τέλει offenderat. Hoc amicus ille meus, quem ego huic cupere credideram, quamobrem non scio, nisi quod semper detrudendi huius causa ab eo factum esse suspicatus sum; sed ille Delphis hoc ita interpretatus fuerat, vt non nominato auctore diceret, sibi Traiecto scriptum esse, illum ibi propter inopiam rei familiaris facinus viro probo atque honesto indignum admisisse, de quo ego numquam cogitaueram. Quod vbi Delphis iactari ex hoc ipso intellexi, statim ab eo, ad quem scripseram, mihi caput illud epistolae meae, quod ad hunc pertinebat, descriptum mitti petii. Quum accepissem, sine mora domum ad hominem veni, eique, quod nihil de me sinistrae suspicionis apud animum illius residere volebam, omnem rem exposui; factum, vt in quo nulla mea, sed aliena culpa versaretur, excusaui; literas, quas acceperam, ipsi legendas dare volui; quum eas legere obstinate recusaret, recitaui; quod is, ad quem scripseram, perperam interpretatus fuerat, quo pertineret ostendi, idque vel ex his verbis epistolae meae, *si ei hic manendum foret*, apertum esse dixi. Videbatur tum mihi adsentiri, nec negabat verum esse, quod de offensione potentio-

rum quorumdam dicebam, ac denique poſt multos vltro citroque habitos ſermones ita me dimiſit, vt qui mihi plane iam placatus videretur, (et quis paullo modo generoſior, etiamſi aliqua in ea re culpa mea fuiſſet, ſibi ita ſatisfieri non pateretur?) ac non multo poſt Delphos discedens nullam mihi offenſi aut inimici animi ſignificationem dedit. Haec quum ita eſſe non ignoret, quaero ex illo, qua fronte deinde haec omnia, quaſi nihil eorum inter nos actum eſſet, non impudenter magis, quam improbe, quod videbat ſcilicet adimi ſibi, niſi hoc reticeret, hanc facinoris ſui cauſam, diſſimulare, atque inſuper mentiri auſus fuerit, me *famae fortunisque ſuis nocere* conatum fuiſſe, *nec, quum tam praeclaris auſis excidiſſem, ſtolidam iracundiam cohibere potuiſſe?* quum ego ex animi mei ſententia adſeuerare poſſim, neminem fuiſſe, quem illi praelatum cupiuerim, meque non mediocriter tanto illius bono gauiſum fuiſſe, nec quidquam tum dixiſſe aut feciſſe, e quo iracundiam meam intelligere potuerit. Si me famam fortunasque ſuas oppugnaſſe, et ſibi nulla de cauſa tam iratum eſſe ſciebat, cur etiam diu poſt amicitiam, quae ante inter nos fuerat, colere voluit? Neque verum, neque probabile eſt, quod dicit. Sed fingenda erat in ſpeciem cauſa criminationis, et mendacium de literis meis calumniae praetexendum, quo ſe liberiore abuſurum ſperauit, poſtquam is, ad quem eas dederam, e medio exceſſit, qui ſi viueret, ne hiſcere quidem auſus fuiſſet. Sed mihi vel eo exſtincto non deeſt, quo conuincere ſycophantae huius fraudem poſſim, qui, vt furori ſuo colorem quaereret, animi conſcientiae quaſi vim adhibere, et prudens ac ſciens publice falſum dicere, quam me, a quo ſe alia in re laeſum modo ſuſpicabatur, non vlciſci, et vindictae cupiditati morem non gerere, maluit.

Nec verior eſt altera illa cauſa de bibliopola a me ad ea, quibus *eruditae famae* ſuae funus parabatur, publicanda impulſo. Nam quibus indiciis, quibus argumentis, quibus teſtibus hoc, quum Praefationem Senecae ſcribebat, compertum habuit? Nullis. Arripuit temere conceptam *e puellarum et adoleſcentum fabulis* (nouit quid hoc ſit), quibus ego auctor illius rei deſignabar, ſuſpicionem, et quamuis facile ſcire potuiſſet, eam vanam eſſe, tamen nihil vlterius inquirendum ratus ſibi hoc ſatis cauſae eſſe, cur me publice omnibus probris laceraret, arbitratus eſt. Qua re quam graui atque intolerabili iniuria me laeſerit, quantum flagitii, immo ſceleris admiſerit, iudicare volo omnes, qui, quid ius, quid bonum, quidque aequum ſit, intelligunt. Quid enim? nonne, quum rem non leuem aut ludicram pararet, ſed *famae* meae *veſpillo* fieri decreuiſſet, prius quam me, vt vita moribusque turpem proſcriberet, quam diligentiſſime in eam rem inquirere, et, quod etiam pueros docet, veritatem prius multum explorare, quam ſtulta praue iudicaret ſententia, debebat? Habebat hic amicos, e quibus reſciſcere, quid verum eſſet, poterat; non ignorabat, certe ignorare non debebat, me, quod famigeratores quidam ſparſerant, conſtanter negare; ac denique fictam eſſe illam de me fabulam vel ex eo, niſi furor iraque mentem praecipitaſſent, intelligere potuerat, quod bibliopolam ea, quae in eadem illa ephemeride de me falſo ſcripta erant, ſtatim proxima mutare et reſcribere adegi. An hominem id aetatis, et, quod plus eſt, Theologum et Philoſophum, quique nomen ſuum inter eos, qui ſeuera lege vitam inſtituunt, profitetur, ſine vllo certo indicio, quo arguere me poſſet, ſuſpicionibus iudicare oportebat? An, poſtquam deinde pro certo comperit, illa omnia prius Lipſiae, quam hic, edita fuiſſe, eum in illa non amplius ſuſpicione, ſed iam impudentiſſimo et incredibilis vecordiae mendacio, perſeuerare, et *repetiti* a me *facinoris atrocitatem* memorare verum erat?

Sed *praeuaricari*, id est, vt opinor, de compacto mecum agere ait Lipsienses. At quomodo de compacto? quum neque ego illis auctor fuerim ea, quae deinde hic repetita sunt, vulgandi, neque id factum ante sciuerim, quam bibliopola Traiectinus, ad quem expostulandi de his, quae de me scripserat, causa veneram, mihi chartam illam Lipsiensem praesentibus aliis ostendit. Nam quod de commercii epistolaris inter me et illos necessitudine garrit, somnium est: neque enim octo annis plus quaternas, aut summum quinas, ab iis literas accepi, ac ne quidem eos de infamibus illis Vindiciis certiores faciendos putaui. Ego porro solus sum, qui non maximam de tanti Viri eruditione opinionem habeat, vt non alius illis tam acerbi et iniqui, vt putat, iudicii auctor esse potuerit? Valde sibi placet, si hoc credit. Nam si mihi quemquam immanitati ac truculentiae illius obiicere luberet, nec paucos, nec indoctos ei nominare possem, qui idem, quod Lipsienses, iudicant; qui cur magis de illo, quam de aliis, iudicium meum requirerent, causa non erat. Sed neque solus ad illos scribo: nam et hic, Hagae, Lugduni, Amstelodami, et in aliis huius Belgii vrbibus sunt, cum quibus illis commercium epistolare intercedit. Sed vbique vaticinatur, et, quod semper malignae ac pessimae indolis habitum fuit, suspicionibus indulget, ex iisque, quod peius etiam est, conuiciandi et maledicendi causas arripit: cuius generis et hoc est, quod me ludibriorum, quibus faceti quidam homines leuitatem vanitatemque illius notandam putauerunt, vel auctorem, vel conscium fuisse satis aperte significat; de quibus mihi, priusquam ipse suo id indicio prodidit, nihilo plus innotuerat, quam de iis, quae in Luna geruntur. Qua quidem in re non satis potui mirari stultitiam hominis, qui, quod paucis cognitum erat, ipse vulgare, omniumque de se risus concitare voluerit.

Sed quid tandem in illa ephemeride tam inexpiabili in me ira atque odio dignum scribebatur? Nimirum censor ille, qui hoc suum de eo iudicium in publicum proposuit, minus magnifice de eruditione illius, quam ipse, sentiebat. Hoc erat illud laesae maiestatis paedagogicae crimen, quo δάκρυον εὖδον excitatum fuit, haec illa *repetiti a me facinoris atrocitas, propter quam sibi tacere non licuisse, quum iam superioris iniuriae memoriam deposuisset*, dicit. Atrocissimum vero et flammis vltricibus expiandum facinus, credere aut dicere velle, ludimagistrum Delphensem non inter doctissimos esse, in quo si quidquam est atrocitatis, tamen ne nunc quidem id meum facinus esse scit, nec verum est esse. Et cur, quum hoc a me ortum suspicaretur, tam grauiter iudicio meo offendebatur, nec cogitabat, non posse me de his rebus iudicare, qui ei adeo parum nomine docti dignus videor, vt, quum id mihi translaticio honore impertiti fuissent Lipsienses, exclamauerit, *risum teneatis amici?* Quo etsi nihil frigidius et scurrili vernilitate inficetius dici potuit, tamen hoc illius de me iudicio minime offendor, atque etiam vltro ipsi adsentior, me doctum non esse. Cur porro hoc potius maledictis et conuiciis, quam rebus ipsis, confutare voluit, et efficere, vt omnes hoc ab imperito et indocto iudice profectum intelligerent? Aut quid ita oblitus erat Epicteti sui, qui eum docuerat, ὅταν εἴπῃ σοι τὶς, ὅτι οὐδὲν οἶσθα, καὶ σὺ μὴ δηχθῇς, τότ' ἴσθι, ὅτι ἄρχῃ τοῦ ἔργου, et rebus ipsis, non verbis, multo minus conuiciis, eruditionem demonstrare iusserat? Sed ille se Theologiae et Philosophiae, si quondam tenuit, praecepta nunc bona fide eiurasse rerum ipsarum documentis ostendit, et quid dicat aut scribat parum pensi habet, dum maleuolo ac superbo, quo natus est, animo obsequatur.

Nam, si quis recta ratione rem aestimet, non alia ei tanti furoris causa fuit, quam *Caecus Amor sui, Et tollens vacuum plus nimio gloria verticem.* Etenim quum se, qui pueris interpre-

tationes in Epistolas Ciceronis scripsisset, qui Epictetum et Cebetem sine vllo adiumento veterum et recentiorum librorum recensuisset, qui Clar. Bentleium laceſſiuisset, qui denique, quod longe maximum est, Gymnasii Delphensis Rector esset, quam spartam nactus mirum in modum cristas tollere coepit, iam aliquem esse, et sibi propter has omnes grauissimas causas inter principes huius saeculi eruditorum locum deberi putaret; minime ferendum ratus, si ego, quem infinitis partibus se indoctiorem, et prae aliis iniuriae opportunum esse credebat, contemnere se auderem, sibi exemplum in me statuendum, et maledictorum calumniarumque metu iniecto omnes, ne quid asperius de eruditione sua iudicarent, deterrendos putauit. Hac via deinde grassatus est in Lipsienses, et grassabitur semper in omnes, qui maiestatem suam magistralem venerari comiter non volent, et de doctrina tanti heroïs et prodigii nostri saeculi, diuino quodam munere ad retinendas Musas fugientes huic aetati dati, non optime existimare audebunt. *Sic dabo; age nunc, age, Phormionem, qui volet, laceſſito, Faxo eum tali mactatum, atque hi sunt, infortunio.*

Nam quantum se virum esse existimet, vel ex eo intelligi potest, quod se non obscure Lipsio, Casaubono, Grutero, Salmasio, Heinsio, et Gronouio aequat, quum sibi in vetustis scriptoribus tractandis idem, quod illis, licere putat. Verum aliter catuli olent, aliter sues, et duo quum faciunt idem, non tamen est idem. Illi omne genus Scriptores, Graecos, Latinos, veteres, nouos, a pueris dies noctesque versando improbo labore multisque vigiliis hoc tandem consequuti sunt, vt ad consummatae eruditionis culmen escenderint: huic sola dos est, quod sibi, postquam e Theologiae et Philosophiae desertore ludimagister factus est, legendis paucis quibusdam et vulgatissimis Scriptoribus, quorum explicatione pueri tirocinio linguae Latinae imbuuntur, mediocrem quamdam Latinos sonos fundendi facultatem comparauit, et Dialecticis e pristina disciplina argutiis lectores fatigare, et Virorum Doctorum verba captare nouit. Hac tumens, et sui plenus glorioſus Thraso, magnidicis verbis de Critice, deque ratione Scriptores vetustos tractandi ita differit, vt hominem oracula e tripode fundere, vel Scaligerum aliquem, aut certe vnum ex aliis illis heroïbus loquentem audire te credas: verum vbi magnifica illa dicta ad rem conferas, nihil tanto hiatu dignum, nec quidquam praeter *apinas tricasque, et si quid vilius istis*, inuenias. Quid sciat, et quam peritus sit rerum tractandarum, quibus, dum omni modo famae se ingerere nescio qua δοξομανίᾳ captus conatur, se immiscet nasutissimus ardelio, res ipsa loquitur, nec quemquam fugere potest vel mediocriter literarum peritum, qui, quae adhuc ab eo prodita sunt, inspexerit; quae cum superba illa verborum pompa nihil aliud sunt, quam quod Volusi Annales vocat Catullus.

Ille tamen non tenuiter neque abiecte de se sentit, et imparatus a veterum et nouorum Scriptorum lectione, sine qua nulla, quantumuis sollers, mentis sagacitas quidquam laudabile in studio Critico effecerit, eam sibi fiduciam studiorum sumit, vt se *Gronouii* et aliorum Doctorum *censorem* profiteri; Interpretes Senecae, *vbicumque necesse videbatur, acumine Critico compunxisse; confidentiam Criticorum sale perfricuisse, et singula quaeque ab aliis adlata iudicii rationisque seuera lance pensitasse*, gloriari non erubescat. *O te, Bolane, cerebri Felicem!* Sed crede mihi: Ἐφ' ᾧ φρονεῖς μέγιστον, ἀπολεῖ τοῦτό σε, Τὸ δοκεῖν τιν' εἶναι· καὶ γὰρ ἄλλους μυρίους: et qui alios remigio rationis non vti arguis, ipse remigio alarum Icari niteris, non alium, quam hic, facturus exitum.

Et haec omnia quum paedagogici fastus et insipientis arrogantiae plena sint, nihilominus mire iactat modestiam suam, et lectores rogat, an quidquam in Gronouium vel alios magni nominis viros contumelioſe a ſe dictum offenderint. Non eſt in illos ita, vt in me et Lipſienſes, aliosque, contumelioſus; ſed non raro eos tractat vt pueros ſuos, et qui de ſe discere debeant. Nam quid hoc eſt, quum a Bentleio diſſentiens dicit: Bentleius *toto coelo errat, cauillatur, inſigniter hallucinatur, contortis argutiis Ciceronem ſtuporis inſimulat, audaci calamo refigit quae ſunt integerrima; non intellexit hunc locum, quum ita argutatur:* et de Gronouio: Gronouius *cauillatur*, eſt *lepidum commentum, lepida coniectura* Gronouii, *monſtra loquitur*, τερατολογεῖ, *non ſubſcribo leuibus coniecturis, inſignis hallucinatio, de plerisque omnibus, quae acutus ille Criticus in Seneca tanta fiducia correxit, larga ſupereſt dubitandi materia?* Et quam ſuperbe de ſe, et contemtim de illis ſcribit, quibus laudes illis ereptas in ſe transfert, quum Gronouium, quem emunctae naris et purgatiſſimae auris Virum fuiſſe vno ore quidquid vbique eſt eruditorum conſentiunt, *non calluiſſe aure legitimum ſonum*, et Bentleium *non habere tritas Ciceronis lectione aures* ſignificat. Haec ſunt praeclara illa modeſtiae paedagogicae ſpecimina, et honorifica in Viros omnis eruditionis laude florentiſſimos dicta; qui ſi iam aliqua in re aberraſſent, tamen non decebat miſellum ludimagiſtrum ac tenebrionem ita de iis loqui, quibus, ſi in coetum doctorum irrepere velit, vix dignum, qui ſoccos detrahat, aut baxeas extergeat, habiturae ſint Muſae. Et eſt hoc profecto non leui admiratione dignum, et ſingulare omnium ſaeculorum exemplum, hominem ſine vllo veterum Scriptorum vſu repente tam acutas, tam teretes, tritasque notandis illorum generibus loquendi aures nactum eſſe, vt nihil haeſitans ſtatim dicere poſſit, hoc Ciceronis, hoc Senecae eſt, hoc non eſt: niſi fortaſſis idem illi, quod quondam Melampo accidit, qui, quum ei ſerpentes lambendo aures exterſiſſent, ſubito volucrum linguas intellexit, et vates factus eſt. Verum *auriculas aſini Midae Rex habet*, et meliores ὑομουσίας, quam Ciceronianarum et poëticarum elegantiarum, arbitras.

Iam illud quam glorioſum eſt, quum de Viris quibusdam doctis, quos graculos pennis alienis ſe exornantes vocat, ita loquitur, vt qui lectoribus perſuadere velit, ſe minimo negotio animaduertere, vnde hi quaeque ſumſerint, et e quorum fontibus hortulos ſuos irrigauerint. Si haec omnia nouit tamquam vngues digitosque ſuos, qui factum eſt, vt Virorum doctiſſimorum, qui et ante et poſt Gronouium floruerunt, interpretationes et coniecturas in Seneca ſuo praeterierit? An, vt alios taceam, Heinſios et Bentleios pro obſcuris nominibus habebat, et ſua ſolius luce, tamquam fulgentiſſimi in orbe literato ſideris, eum illuſtrari volebat? An, quod plerique credent, commentarios eorum numquam legerat? Cur, quum Cebetem recentabat, vt ait, in fine ſcripſit, *cetera deſiderantur?* Nimirum quia duorum Virorum Clariſſimorum, Iac. Gronouii et Hemſterhuſii, editiones, in quibus clauſula illa, quae ab omnibus aliis abeſt, dudum legebatur, non viderat. Si tantam in ſe habet vim ac poteſtatem aſtutiae, vt nihil ei facilius ſit, quam ipſo adſpectu pennas alienas, quas ſibi aptarunt graculi, qui non parum moleſti ſunt hominibus, internoſcere, cur non ipſe paulo has iis detrahit, et alienis thesauris incubantes e clandeſtina praeda euoluit? Aut cur non melius aliquid, quam Viri omnium iudicio docti, et merito a Lipſienſibus laudati, quos e Lexicis, libellorum nomenclaturis, et alienis compilationibus ſapere arguit, componit, et in publicum emittit, vt ipſe quoque, quod adhuc conſequi non potuit, eruditorum ſuffragiis laudetur? Sed prius pili in vola enaſcentur vaniſſimo, et ignaua opera, philoſophia ſententia, aretalogo,

quam hoc possit: qui haud dubie melius famae suae consuluisset, si se intra pelliculam suam tenere, et a bonis Scriptoribus commaculandis manum abstinere potuisset.

Atque hic quum tam immodeste, tamque superbe Viros doctissimos tractet, non miror, si in me multo maiore intemperantia ac petulantia meuerit. Literarum me non magnopere peritum esse facile ei largior, etsi se earum peritiorem esse nondum cuiquam probauit: sed quod se saepe putidas ac difficiles meas nugas pro minutiis Grammaticis, tamquam pro grauissimis sublimium doctrinarum dogmatis, cum aliorum contemtu dissertantis risisse dicit, id eum argumenti exornandi causa, et vt ridiculum me faceret, vt in huius generis concertationibus solet, commentum arbitror, neque vmquam vel iurato, ita fidem apud me praemortui pudoris calumniator decoxit, credam. Sed esto: riserit. Quid tum? An vsquam lex scripta est: *Quidquid Magister Ioannes Casparus Schröderus, Gymnasii Delphensis Rector*, praetereo ceteros ridicule superbos titulos, quos nomini suo adscribit, *putidum ac ridiculum esse decreuerit, id vti putidum ac ridiculum fiet, et ab omnibus habeatur?* Non puto. Est ille quidem Rex Scholasticus, eoque regno suo non minus magnifice se efferat, quam si Persarum et Medorum imperium obtineret: sed errat, et se ignorat, nec modulo ac pede suo metiri se didicit, si credit, sibi extra territorium ius dicenti quemquam vel mediocriter literarum peritum, qui scripta sua inspexerit, pariturum; in quibus pleraque omnia adeo putida, ridicula atque inepta esse, vt nihil supra, in procliui foret demonstrare, si quis tam ignauo sanguine inquinari vellet.

Obiectat etiam mihi insanam Viris eruditis detrahendi libidinem, et Zoilum me vocat, credo, quod me suum, magni scilicet Homeri, ingenium detrectasse suspicabatur. Neque tamen ostendere poterit, me vsquam ea, qua se, verborum arrogantia aduersus Viros, quorum praeclara et omnibus nota sunt in rem literariam merita, vsum esse; quum ne illi quidem, quem vnum, quod se in rebus, in quibus nihil videbat, plus omnibus doctis sapere putabat, fortassis paullo acriore aceto perfudi, ceterorum studiorum laudem detraxerim. Sed *quis tulerit Gracchos de seditione querentes?* Nam quid ipse designauit, et quam perspicua singularis inuidiae ac maledicentiae argumenta atque indicia dedit, quum Viro doctissimo tam petulanter ac proterue insultauit, vt eum pro imperito literarum et plagiario traduceret, multisque aliis conuiciis infectaretur, non aliam ob causam ei iratus, quam quod publicus in Academia literarum Professor est, quum ipse ludimagister Delphensis sit (neque enim ita celare inuidiam potest, quin perluceat), et quod a Lipsiensibus laudatus fuerat? Aut quum necessarios meos, ad quos lis nostra nihil pertinebat, et a quibus neque dicto neque facto vllo vmquam laesus fuerat, mendaciis et calumniis improbissimis lacerauit? Quorum illud liuore suffusi et maleuolentia ieiuni, hoc humillimi minimeque virilis animi est. Neque enim vllus generoso pectore puer, immo ne mulier quidem paullo erectior, iniuriam ab alio acceptam iniuria in immerentes illius propinquos vlcisci sustineat.

Illud porro quam leue ac friuolum est, quod mihi pro nouo atque inaudito crimine exprobrat, audiuisse se, quum dicerem, editionem Suetonii a Pitisco procuratam indignam esse, quae lucem adspexisset, ne quid debere tam veteri ludimagistro viderer. Hoc dixerim, nec ne, non scio. Sed Pitisci Commentariis in Suetonium nihil debeo, nisi quod me labore quaerendi multa loca Scriptorum veterum, quae docti Interpretes sine indicio librorum, capitum et versuum laudauerant, leuauerunt. Neque vmquam, quid de iis in vtramque partem sentirem, dissimulaui, atque etiam dudum publice scripsi, multa esse in iis ἀκριβείας

et inſcitiae argumenta. Id nunc, vt Magiſter Delphenſis audiat, repeto, et hoc amplius, quo magis ringatur, addo, mihi certiſſimum eſſe, ipſi bonam magnamque partem Suetonii aenigmata Sphingis eſſe.

Non lubet mihi, nec operae eſt, cetera, quae contumelioſe in me iecit, perſequi, quod fere translaticia ſunt, et vulgo ab aliis quoque, qui ſe minus doctos, quam ipſi ſe putabant, habitos indignabantur, in aduerſarios dicta. Sed quod ſe contemtum fremens impotenti naturae ac velanae irae ita frenos laxare potuit, vt illa, quae in Praefatione Senecae et infamibus Vindiciis aduerſus Lipſienſes leguntur, in me effundere non veritus fuerit, ſine more et exemplo, nec hominis, ſed importuniſſimae belluae eſt. Multas legi et meae et ſuperioris aetatis Virorum doctorum contentiones, in quibus non pauca falſa, acerbe et contumelioſe ſcribebantur: ſed qui oblitus ſuae, oblitus alienae perſonae et aetatis, nulla illius, quod publice honeſtum eſt, ratione habita, ſe irae furentis impetu eo vsque abripi paſſus fuerit, vt adverſarium ſuum impium et nequiſſimum hominem proſcripſerit, adhuc inueni neminem. Nam etiamſi illa, quibus belluinae ſuae naturae immanitatem aduerſus me incitatam dicit, feciſſem, immo etiamſi mihi probri alicuius conſcius fuiſſet, quod neque eſt, neque erit vmquam, tamen ei ius non fuiſſet mores meos publice infamare. Etenim in illo de ſcriptis eius iudicio nulla inerat morum illius reprehenſio: in priuatis literis autem licuiſſet mihi, id quod ſemper licuit, et licebit, arcanos animi mei ſenſus apud amicum, in cuius fide me adquieſcere poſſe putabam, expromere. Itaque, ſi omnino vlciſci me volebat, tamen ei non niſi par pari referre, et quod dici ſolet, iure talionis vti, non publicam vitae ac morum turpitudinis notam mihi inurere licebat: quo nomine etiam ſe a bonis et grauibus ſibique non inimicis Viris reprehenſum eſſe non ignorat; et ipſe, qui vbique pietatis non ſimulatae ſtudium praefert, quibus Theologiae aut Philoſophiae praeceptis hoc et alia furoris ſui facinora defendere poſſit, viderit. Mihi vitae morumque meorum ratio ſatis conſtat, et leue eſt a tam leui iudice iudicari. Non multo minus quadraginta annos in diuerſis huius Belgii locis vixi, et cum multis omnium ordinum hominibus verſatus ſum. Hi fortaſſis hilariores nonnullos ſermones meos et innoxios iocos audiuerunt: qui impium vllum aut nequam factum dictumue meum, ſe vidiſſe vel audiuiſſe, aut dolos ac fraudes meas expertum eſſe dicturus ſit, futurum puto, niſi qui mentiri volet, neminem. De conſcientia, quam dicit, mea, de qua neſcio quid blaterat, iubeo illum ſine cura eſſe. De ea mihi et dudum, antequam illum vidi, curae fuit, et nunc eo magis eſt, quo magis aetas iam ingraueſcens me dies numerare, et de ſarcinis colligendis cogitare iubet. Neque tamen, ſi ita non eſſet, vllius minus de ea re admonitionem, quam huius Catonis, audire vellem, in quem notum illud, Ἰατρὸς ἄλλων αὐτὸς ἕλκεσι βρύεις, ita conuenit, vt in neminem alium magis. Nam qui, poſtquam Delphos venit, conſcientias alienas ſollertius, quam vllus aruſpex fibras pecudum, rimari didicit, ſi depoſito amore ſui in ſe deſcendere, et animum ſuum excutere volet, quot, et quam immania in eo monſtra ſtabulari animaduertet? Vanam δοκησισοφίαν, intolerabilem faſtum, atrociſſimas de aliis ſuſpiciones, malignam inuidiam, implacabilem iracundiam, effrenem conuiciandi et maledicendi libidinem, et indomitam vindictae cupiditatem: quorum omnium θηρίων ſub imperio ſe teneri non tenuem quamdam ſuſpicionem, ſed manifeſtiſſima in illa Praefatione et Vindiciis documenta dedit. Si, poſtquam ſe bona fide concuſſit, nihil horum in ſe deprehendet, et ab omni horum vitiorum (de aliis hic non eſt dicendi locus) labe intactam habebit ſanctiſſimam piiſſimamque animam, per me licet dicat, *Gratias tibi ago, Domine, quod non*

sum sicut ceteri homines, et *famae securus*, quod iactat, *nouicius Sanctus* audiat. Nec tamen his rebus efficiet, quo minus a plerisque *nouus officiorum* sed immane quantum ab his, quae et vnicus Praeceptor, et ipsi illi, quos edidit, Philosophi praescripserunt, diuersorum, *Doctor* habeatur.

Sed piget me diutius in hoc luto volutari, itaque breuis ero. Ego, quae me in hac re causaque feciſſe, vel non feciſſe dixi, ea omnia, vti hic scripta sunt, ita certa, clara et vera esse, liquido, si apud Praetorem res ageretur, iurare possem. Ille quandoquidem duas, quas dixi, insaniae suae causas praetendit, iure meo ab eo postulo; primum, vt certis et perspicuis argumentis demonstret, me vel cum bibliopola Traiectino, vel cum quocumque alio, quisquis ille est, de iis, quae eum praecipitem in furorem egerunt, publicandis egisse, vel cuiquam impulsorem hortatoremque eorum publicandorum, quod ego nego et pernego, fuisse; sibique id vel tum, quum Praefationem illam et Vindicias scribebat, compertum fuisse, vel nunc quoque esse: deinde, vt proferat et in publicum edat illas quas crepat, et Delphis teneri dicit mea manu scriptas, nefarii mei aduersus se consilii indices, tabulas, vt ex iis intelligere omnes possint, verum sit, nec ne, quod ego me scripsisse, mihique ab eo, ad quem illas miseram, rescriptum esse, et ipsi dudum, quum ad eum venissem, dixi, et nunc dico. Si ostendet, me illorum, quae eum tam vehementer vsserunt, in vulgus edendorum cuiquam auctorem fuisse; si in literis meis ei benignum atque honorificum, quo mihi tum dignus videbatur, testimonium non impertitus sum: si denique in iis legentur, quae sibi scripta esse amicus ille meus dixit, quaeque me scripsisse deinde monstrum hoc hominis iactauit, causam non dicam, quin me merito plecti fatear. Sin autem; et neutrum eorum, quae postulo, faciet, iudices illi fero omnes, quibus vllus humanitatis, honestatis et aequitatis sensus est, ni sycophanta impudentissimus, ni impius et bipedum nequissimus, quae ille per scelus et rabiem in me erupit, ni denique improbus atque intestabilis sit. Propono illi conditionem non iniquam, et habet in manu, si verum dixit, victoriam. Sed iam video, quid facturus sit. Non defungetur aperta et simplici responsione, sed ad suas artes se conuertet, et turgentes verborum strophis ac πομφολυγοπλάσμασι, maledictisque et calumniis paginas emittet. His ego, vt nunc est sententia, numquam respondebo, et satis firmus aduersus talia, euomere eum, quaecumque illi splendida bilis suggesserit, sinam; neque operae pretium esse existimabo, in hominem, quem sua ipsius animi conscientia iniuriae mihi factae numquam non condemnabit, iterum stilum acuere. Ille autem, si nouit hoc Tragici, Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ, Κοὐ ποικίλων δεῖ τὰ ψυχ' ἑρμηνευμάτων. Ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ' ἄδικος λόγος Νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν, ne speret, se his rebus iudicibus non insulsis, et *quid solidum crepit, et fictae victoria linguae* dignoscere peritis, fucum facturum, caliginemque offusurum, aut se et causam suam apud illos meliorem, me et meam deteriorem facturum. Nondum illis quemquam eorum, qui me norunt, a me alienauit, a se autem bonos non paucos: qui quum antea simulatione modestiae ab eo decepti non malum putassent, deinde, postquam diritatem naturae morumque suorum prodidit, ita eum auersari coeperunt, vt se eorum iudiciis confossum, laceratum et concisum esse dudum ipse intelligat. Ac ne Delphis quidem deesse audio Viros cordatos, qui et ipsum et facinus illius adspernentur ac despuant. Si qui ibi sunt, quibus factum placet, hi gaudeant et fruantur sorte sua, qui Gymnasii sui Rectorem habeant digniorem, qui asinis ac mulis curandis praeficiatur, aut vrsos in spectacula et certamina circumducat, quam cui ingenuorum adolescentum mores ac studia formanda committantur. Παρ' ἐμοιγε καὶ ἄλλοι, Οἵ κέ με τιμήσουσι· μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Traiecti ad Rhenum a. d. VIII. K. Mai. CIↃIↃCCXXXI.

IOANNIS HVDSONI

PRAEFATIO.

BIENNIVM iam elapſum eſt, ex quo nouam pollicitus ſum Thucydidis editionem: quam amicorum quorundam, qui apud me plurimum poſſunt, hortatu ſuſcepi. Ecce promiſſi reus, tandem, aliis licet negotiis paene diſtrictus, fidem libero; Thucydidemque mea qualicunque opera recenſitum in manus tuas trado; citius certe, quam vellem: quum is ſit Scriptor, quem, niſi me decipit amor in illum meus, magni intereſt reip. literariae non ſolum quam emaculatiſſimam edi, ſed et notis uberioribus illuſtratum prodire. Verum quum, fide ſemel data, et Bibliopola quotidiano comicio librum efflagitante, mihi vix integrum fuerit editionem diutius premere; pro inſtituto meo quid in ea praeſtitum ſit, et quibus adiutus praeſidiis ei adornandae me accinxerim, mox exponam; vbi pauca de Thucydideis Editionibus et Verſionibus veluti in transcurſu praelibauero.

Auctorem hunc nobiliſſimum, vna cum Scholiis Gr. Venetiis anno MDII. *primus omnium typis deſcripſit* Aldus Manutius, *vir optimus, et de re literaria poſt natam typographiae artem praeclariſſime meritus. Hunc proxime ſequutus eſt* Bernardus Iunta *Florentiae, anno eiusdem ſeculi vigeſimo ſexto. Deinde annos post quindecim* Heruagius *Baſileae; editionem accurante* Ioachimo Camerario: *qui Scholia percenſuit, et Lectiones variantes adiecit e Codice vetuſtiſſimo, quem Ioanni Aretino donauit Eugenius quidam Conſtantinopolitanus. Nec multo poſt, tres priores Thucydidis libros edidit* Vascoſanus *Pariſiis, anno* MDXLIX. *nullis (quod quidem ſciam) priſcis manu exaratis libris inſtructus. Ille enim, quod et caeteri ante eum omnes, per Aldina veſtigia inceſſit, nec aliud (vt mihi videtur) in animo habuit, quam vt, editione omnium principe adhibita, culti huius Scriptoris textum ex coniectura emacularet. Hunc excepit* H. Stephanus; *qui Thucydidem, in quo expoliendo egregiam praeter caeteros nauauit operam, ſemel atque iterum typis ſuis elegantiſſimis adornatum dedit, anno* MDLXIV. *et* MDLXXXIX. *Compluribus vetuſtis codicibus excuſſis, loca nonnulla male affecta et luxata integritati ſuae reſtituit, alia a mendis, quae priores obſidebant Editiones, ſcite liberauit; et quaedam, peruerſas interpunctiones mouendo, notasque parentheſeos inferendo, ex obſcuriſſimis clariſſima reddidit: in Scholiis vocabula deprauata ſuſtulit, errorum monſtra profligauit, et expoſitiones, quae ſuis e locis in alienos migrauerant, proprias ad ſedes reduxit. Nouiſſimus omnium Auctori huic operam addixit* Aemilius Portus: *qui et aliam ſpecioſam admodum molitus eſt editionem Francofurti, anno* MDXCIV. *Caeterum nullis in auxilium aduocatis exemplaribus MSS. Stephani impreſſis adhaeſit, niſi quando (quod paſſim accidit) erratis typographicis laborat.*

Interpretationem quidem Latinam quod attinet, primus omnium Thucydidem noſtrum Latio donavit Laurentius Valla. *Sed incuriam et negligentiam (grauiori enim verbo uti non libet) ſummam vbique prodit; quod oſtendunt H. Stephani, qui verſionem eius recognouit, emendationes, interiori Editionis ſuae margini appoſitae. Haud longo poſt interuallo nouam verſionem publico dedit* Vitus Winſemius *Witebergae, anno* MDLXXX. *diſſimili quidem oratione ac ſtilo, non diſpari tamen ſucceſſu. Poſt eum, operis difficultate nihil deterritus, ſpartam hanc adornauit* AEmilius Portus; *qui Stephani veſtigiis inſiſtens, patriſque commentarios accurate ſequens, Metaphraſtae fideliſſimi defunctus eſt officio; quicquid autem, ad Thucydidis ſenſum familiarius explicandum de ſuo addidit, vncis incluſit, vt facilius dignoſci et ſecerni poſſit, et ne quid lectori fraudi eſſet. Vltimus omnium opus integrum aggreſſus eſt* Georgius Acacius Enenckel: *qui, ſi dictionis elegantiam et ſermonis puritatem ſpectemus, caeteris palmam prae-*

ripuit; hac tamen boni interpretis dote meo iudicio superior illo erat AEmilius, quod Graeca satis intricata et perplexa ordine dilucidiori exponat, et obscura luce maiori perfundat. Hi fere sunt, qui totum Thucydidem in linguam Latinam transtulerunt: caeteri, quibus cum Thucydide res erat, orationes aliquot sibi delegere, in quibus elaborarent; aut descriptionem aliquam insigniorem, in qua eorum opera enitescerent; horum in numero censendi sunt viri eruditionis laude sui seculi principes, Casa, Camerarius, Canterus, Paulinus, Veratius, *et* H. Stephanus.

Hactenus de iis, quorum cura et industria perpolitus ad manus nostras deuenit Thucydides. Quid post tot illustria nomina contulerim ipse, paucis accipe. In textu exprimendo (cuius mihi prima fuit cura et antiquissima) ad Stephani editionem posteriorem haec nostra conformata est; idque tanta fide et religione, vt vix latum vnguem ab ea discesserim: eorum officiosam procul habens diligentiam, qui verba Auctorum dictatoria licentia plerumque in deterius immutant, et suspiciones suas pro genuinis Scriptorum dictis venditant et inculcant. Verum, vbicunque Stephanus seu codicum Fuggerianorum (vt puto) auctoritate, seu iudicio suo, quo valebat acerrimo, subnixus, aliquid innouârit, ac ab editione Aldina aliaue quauis recesserit, accurate verba ipsa subnotaui. Codices etiam MSS. quos comparare vndecunque licuit, haud perfunctorie relegi, et cum excusis ea, qua par est, diligentia contuli. Codicem vnum mihi, cum primam operi manum admouerem, suppeditabat Bibliotheca Norsolciana; alium Bibliotheca Collegii Corporis Christi Oxon. qui Claymondi primi praesidis, viri suo aeuo celeberrimi, olim fuerat; tertium, qui conciones tantum complectitur, Bibliotheca nostra Barocciana, Bodleianae pars non ignobilis. Postquam autem editio haec nostra paene ad vmbilicum perducta esset, duos porro melioris notae codices ope virorum amicissimorum obtinebam: vnum ex instructissima Bibliotheca illustrissimi, ac eruditione non minus quam natalium splendore longe nobilissimi, Henrici Comitis Clarendoniae: alterum pro singulari sua humanitate, conatusque literarios promouendi studio, mittendum curauit vir omni laude maior Ioannes Georgius Graeuius. Lectiones variantes tam e Codd. impressis, quam manu scriptis pridem excerptas, legentium oculis qualibet in pagina subiecci: serius autem aduectas in Appendice fideliter repraesentaui. Quod si cui minus arrideat, quod minutissimas quasque varietates, quae non erant manifesta librarii sphalmata, anxie et solicite conquisiuisse videar: sciat delicatulus huiusmodi Lector, minutula ista mihi laboris improbi taedium non parum auxisse, sibi autem moram nullam iniicere, molestiamue facessere. In iis quidem non verti Graeciae fortunas libenter agnosco; sed neglectis istis, Auctori saepe decedere gratiam et venustatem, aut peculiarem quandam sermonis elegantiam, agnoscent omnes, quibus sanum in hisce rebus iudicium. Imo vero in tam ampla segete delectum adhibere, verborumque etiam apices et minutias praeterire eo minus placuit, quod Thucydidem πολυσυνδεσμότατον esse notet Scholiastes, *et vocalium concursationem minime fugisse scribat* Cicero. *Quid quod, si singulorum arbitriis standum esset in eliminandis lectionibus, idem paginae nostrae euenturum credo, quod seni in fabulis; qui a puella vetulaque adamatus, hac nigros, illa albicantes capillos vellente, subito caluus apparuit. Textui, in hunc quem dixi modum accurato, et ad leuandum lectoris fastidium in tmemata siue sectiones distincto, Latinam* AEm. Porti *versionem suppositi. Quod autem de loco, quem versiones fere obtinent, dimoueatur, id plane in causa est, quod huiusmodi non sit, vt aequis passibus cum Graeco Thucydidis textu ambulare mereatur: ne dicam, quod hoc pacto nitoris et elegantiae nescio quid accrescat paginae, liberque commodiorem in molem sit redactus. Interpretationi autem huic non adeo seruiliter memet addixi, vt eam, prout sensus exigit, paululum immutare non sustinuerim; itaque in consilium adhibui versiones Latinas caeteras omnes, vt et Gallicam* Ablancurtii, *et Anglicanam* Hobbesii: *(quem, vt obiter id moneam, fontes Graecos non adiisse acerbe magis, quam iuste, queritur Auctor notarum ad Marmora Oxoniensia.) Hasce translationes, quae mearum castigationum praecipuus fundus erant, cum textu*

Graeco inter legendum commiſi: et vbi nodus aliquis vindice dignus occurrit, iſtorum etiam interpretum ſententias poſt variantes lectiones appoſui.

Infimam paginae partem occupant Scholia antiqua, quae H. Stephanus (cuius ad exemplar iſta edidi) Marcellum *quendam auctorem habuiſſe tradit *) ex Cod. vet.* Corinthi de dialectis; *ſi tamen vnius et non potius diuerſorum et diſſimilium ſint enarrationes, ad oras codicum primitus adſcriptae, et poſtea in vnum faſciculum congeſtae. Vt vero lectores illos eruditiores demerear, qui praeter hiſtoriam ipſam, textumque emaculatum, temporis etiam, quo quaeque geſta ſunt, notitiam deſiderant, Chronologiam accuratiſſimam, quam mecum communicauit* Henricus Dodwellus, *temporum emendator longe maximus, exteriori cuiuslibet paginae parti ab initio libri ſecundi apponendam curaui.*

*Haec de ſumma operis. Reſtat, vt de iis, quae ad vberiorem cultum et lucem huius Hiſtoriae adiecta ſunt, paucis agam. In aditu libri, vitam Thucydidis per Marcellinum itidemque per Anonymum et Suidam deſcriptam exhibui, cum notulis quibusdam, quae ad illuſtrationem faciunt. His ſubtexui Elogia Auctorum ac iudicia de Thucyd de: plura daturus ex Dionyſio Halicarnaſſeo, niſi quod in Thucydidem ſe paulo iniquiorem oſtendat; criticumque calamum in auctorem probatiſſimum ſtrinxerit, cum iuuenis eſſet, iudiciique parum ſubacti, vt apparet ex Stephani Schediasmate, quod annotationibus **) ſubiunxi. Tum vero et tabulas duas Geographicas, vnam Graeciae, Siciliae alteram, hiſtoriae huic in primis accommodatas, ſuis in locis inſerendas dedi. Tabulam Graeciae, vulgatis aliquanto forſan caſtigatiorem, partim ex hiſtoria ipſa delineaui, partim ex chartula, quam mihi perhumaniter commodauit inſignis ille Mathematicus,* Edmundus Halleius. *Siciliae alteram maxima ex parte* Philippo Cluuerio *acceptam debeo, in Siciliae Geographia exercitatiſſimo. Hiſtoriam ipſam ſequitur Epitome eiusdem per* Georgium Acacium, *vt et Argumenta concionum per* Iobum Veratium, *et Proparaſceue* H. Stephani *ad lectionem Scholiorum. His ſuccedunt prolixiores* Stephani *et* Palmerii *Annotationes, quae lectionibus variantibus commode interſeri non potuerunt: quibus ex Porti et Aca ii commentariis notas hinc inde delibatas immiſcui, quae forte ad obſcuriorem aliquem locum explicandum quidquam conferunt: noſtris parcius et modeſtius additis ſine nomine. Plura forſan in hanc editionem contuliſſem, ſi per temporis anguſtias huic negotio maturius et diutius vacare licuiſſet; aut ſi* Camerarii *libelli notarum in Thucydidem copia quoquo modo facta eſſet, quem noſtris in terris et Bibliothecis fruſtra et diu requiſiui; aut ſi demum tempori huic veniſſent ſchedae doctiſſimi* Frederici Roſtgaardii, *nobilis Dani, qui pro ſummo, quo bonas literas proſequitur amore, vltro recepit ſe cum editis Scholiis collaturum MSS. quae in Regia Bibliotheca Pariſiis repoſita ſunt. Quae ſi ad manus in poſterum tempeſtiue peruenerint, daturum me ſpondeo mantiſſae loco ad Annales Thucydideos, quos Clariſſimus Dodwellus noſter in lucem propediem miſſurus eſt, vna cum Diſſertatione de Anno Attico veteri.*

Opus claudunt Indices tres, de nouo confecti, vberiores et emendatiores, primus Latinus, rerum memorabilium: ſecundus Graecus, verborum et locutionum inſigniorum: tertius, Auctorum a Scholiaſte citatorum. Adiecta ſunt errata, quae ex collatione textus noſtri cum MSS. Clarendonio et Graeuiano deprehendi. Vale. OXONIAE e Collegio Vniuerſitatis Kalendis *Ianuariis* $169\frac{5}{6}$.

*) Vide ***Henr. Stephani*** Animaduerſiones ad libellum de Dialectis Graecis, p. 27.

) Id in hac [Duker.] Editione legitur poſt Epiſtolam ***H. Stephani* ad Lectorem. Epitomae ***Acacii*** in fronte cuiusque libri poſitae, et ***Veratii*** Argumenta Concionum omiſſa ſunt, auctore Clar. ***Waſſe.***

HENRICI DODWELLI

Praemonitio ad Lectorem.

HABES hic, Amice Lector, antiquissimi omnium, quos habemus, Annalistae *annos* ad marginem Editionis huius designatos, vt vno deinceps intuitu, quibus in temporibus versëris, intelligas. Incipiunt *anni* illi a Libro *secundo*, vnde suos ipse quoque *Thucydides* contexuit *Annales*. Prooemii enim vicem praestat Liber primus. *Annus* omnium *praecipuus* is est, quem arcessit Auctor ab initio *Belli Peloponnesiaci*. Hinc enim annum Belli *primum*, *secundum*, et sic deinde reliquos ipse numerauit. Hos autem annos non a rebus *gestis*, sed ab Anni potius *tempestate*, qua Bellum erupit, arcessiuit: a *mensibus* nimirum Anni Attici *vernis*, qui quidem in Anno Embolimaeo *quatuor* numerantur, in Anno communi *tres* duntaxat, ante initium *Hecatombaeonis*. Ita menses illi *verni* aestiuis *tribus* additi *Aestatem Thucydideam*, quae anni integri *ciuilis* pars *dimidia* erat, absoluebant. Inde *Hyemem* eiusdem similiter *semestrem* implent menses *autumnales tres*, mensibus *hyemalibus* proprie sic dictis, ipsis quoque *tribus*, adiuncti. Hic *annus* nec cum anno *Attico* concurrebat, nedum *Olympico*, multo minus *Varroniano*. Proinde necessarium duximus, vt singulos *Belli annos* cum annis *Atticis*, atque adeo *Olympicis duobus*, et *Varronianis* similiter *duobus*, committeremus. Ita nimirum, vt *prior* Anni pars cum Annis *Atticis*, *Olympicis Varronianisque prioribus* concurrerit, *posterior* autem cum *posterioribus*. Id quoque operam dedimus, vt, *quota* pars illa fuerit, quae in Annos illos *Ciuiles* inciderit, vno etiam intuitu, Lector intelligeret. Eo spectat, quod *duplicium notarum*, quibus *Anni* Belli Peloponnesiaci *partes* designantur, *minores* aliae sint, aliae paulo *maiores*. Minores illae *partem Anni* indicant *minorem*, maiores autem partem similiter *maiorem*. Sic *Annus* Belli Peloponnesiaci *primus* idem dicitur *Olymp.* 87. $\frac{1}{2}$. Quoniam scilicet pars anni longe *minor* in annum *Olymp.* 87. 1. incidit, pars autem longe *maior* in annum eiusdem *Olympiadis* 2. *Olympiadum* autem annos per annos *Atticos Archontum* distinximus. Non quod *vna* coeperint, sed quod eorum initia *non longe* inuicem distarint. Coepit enim *Annus Atticus* ab *Hecatombaeonis* ciuili *Nouilunio*, quod *Cycli* saltem *initio*, primum erat a *Solstitio Aestiuo*; *Olympicus* autem a ciuili *Plenilunio*, Luna nimirum XI. mensis, qui etiam ipse, Cycli *Eliensis* initio, numerabatur ab eodem Solstitio *primus*. Nos tamen res ab *Athenienſibus* gestas anno potius *Attico*, qui *Olympico* respondebat, non ipso *Eliensi*, designandas existimauimus. Idque pro mente etiam *Thucydidis*, qui foedera *Archontibus Atticis*, quorum Magistratu inita fuerint, insignita retulit. Nondum enim, cum scriberet ille, in vsum *Graeciae* vniuersae *chronologicum* venerant *Olympiades*. Postea tamen venerunt, vt proinde locus *Archontis Attici* in Epocha *Olympiadum* deinceps in *Chronologia Graeca* fuerit vtilissimus. Itaque pars illa *prior*, quae Anno *Attico* respondebat illi, qui numerabatur *Olympiadis* LXXXVII. primus, mensibus constabat *Atticis Vernalibus*, et quidem *solis*. Caeteri deinde ab *Attico Hecatombaeone* menses ad menses *Vernales* proximos, ad *Olympiadis* praedictae annum *Atticum secundum* referendi erant, a cuius mensibus itidem *Vernalibus* annus inibat Belli Peloponnesiaci *secundus*. Sic itaque conferendi sunt inuicem anni *Belli Peloponnesiaci* cum annis *Olympiadum Atticis*.

Eundem porro Belli Peloponneſiaci *annum* numeramus Epochae ab Vrbe Romana Condita *Varronianae* 32¾. Annos autem Epochae *Varronianae*, quales hodierni ſunt, vbique *Iulianos* intelligimus, qui a *Kalendis* ineunt *Ianuariis*. Maior nota eſt anni *Varroniani* 323. Inde Lector intelliget, *maiorem* anni *Thucydidei* partem anno *Varroniano Iuliano* conuenire praedicto 323. *minorem* autem fuiſſe, quae proxime ſequentis anni *Varroniani Iuliani* 324. *Kalendas* ſequebatur *Ianuarias*. Sic ergo facile contendet Lector Hiſtoriam *Thucydidis* cum aliis *Graecorum* temporibus per Epocham *Olympiadum;* cum *Romanis* autem per Epocham Vrbis Conditae *Varronianam*. Diem enim *Iulianum* ſi quis velit cum anni *Romani veteris* die conferre, id quoque Nos, in *Praelectionum Hiſtoricarum Appendice*, quo pacto faciendum ſit, oſtendimus. *Rationes* autem, quibus *Anni Attici* formam, nondum a Chronologis eruditiſſimis conſtitutam, eruimus, et ad formam *Iulianam* redegimus hodie notiſſimam, noſtris trademus de *Anno Attico veteri* Diſſertationibus, breui ſecuturis: neceſſariis plane non ad *Thucydidem* tantummodo, ſed omnes, quicunque etiamnum exſtant, *Graecorum* Hiſtoricos. Nec enim in illis duntaxat, quibus verſatur ille, *temporibus*, Anni formam conſtituimus; ſed per illa quoque Secula *omnia*, quibus geſta *menſium Atticorum diebus* deſignata vlla legimus. Alias vero *Notas* temporum *Thucydideas* in *Annalibus* explicabimus *Thucydideis*, qui etiam ipſi praedictas *Diſſertationes* comitabuntur, vna cum Cyclorum Menſiumque *tabulis*. Vale, Lector, ſtudiisque noſtris faue. Scias autem, quae hic pollicemur, iam praelo eſſe ſubiecta. Scribebam *Oxonii*, viii. Id. *Septemb.* Anno Aerae *Chriſtianae* receptae MDCXCV.

HENRICVS STEPHANVS

IOACHIMO CAMERARIO S. D.

REDDITAE mihi fuerunt literae tuae, Ioachime cariſſime, breues illae quidem, ſed longae a me ſaepius relegendo factae. Miras enim quasdam prae omnibus ſuperioribus amoris tui blanditias auribus meis inſtillabant. Verum de munuſculo (ne ſis neſcius) nihildum ad me praeter exſpectationem peruenit. Pro quo tamen non ſecus ac iam accepto, et gratias tibi ſingulares ago, et ἀντίδωρον, Thucydidem meum Latinum, vna cum Graeco, viciſſim mitto. Quidni enim meum appellem, cuius debetur maximis meis ſudoribus editio? Sed eorum, quantumuis magni fuerint, ſi feliciter ſudatos eſſe cenſebis, nequaquam me poenitebit. Quid dico, feliciter? Imo, ſi duntaxat, non omnino infeliciter in hoc opere deſudaſſe me iudicaueris, mi Ioachime, beaueris. Quantus quidem certe fuerit, qui ſudores illos prouocauit, labor, vel ex eo poſſis coniecturam facere, quod non aeſtate, nec interdiu, ſed mediis mediae hyemis noctibus, in medio Aquilonis regno ſudati a me fuerunt. Quid? (inquies) adeone te lucubrationes intempeſtiuae delectabant? Minime vero: ſed poſtquam typographica totius diurni temporis negotia varias in partes animum meum diſtraxerant, quid praeter nocturnas horas relinquebatur? Totum ergo diem partim domi cum variis mearum operarum ingeniis altercatus, rixatus, tumultuatus, digladiatus, et variis typographicis officiis ad eas in officio retinendas functus, partim foris multiplicia negotia eaque non admodum mihi iucunda exſequutus, tum demum, quum tenebrae oppreſſiſſent, ad recognitionem interpretationis Vallae (bellam ſcilicet animi relaxationem) me conferebam. Ibi ſaepe mihi contingebat, dum diſtractum ac veluti ſparſum animum recolligere conarer, χασμᾶσθαι καὶ σκορδινᾶσθαι: ſaepe etiam, dum hinc loci alicuius Thucydidei obſcuritas animum angeret et cruciaret, illinc temporis anguſtiae premerent, ἀλιγγιᾶν καὶ σκοτοδινιᾶν. Ecquid te mei miſerebit, haec legentem, mi Ioachime? Si te bene noui, miſerebit. Sed id tamen non prius plane perſuaſum habebo, quam duplicem ex hac tua commiſeratione fructum percepero: vnum, vt eo te aequiorem mei laboris cenſorem praebeas, quo iniquius mecum, dum eum ſubirem, actum eſt: alterum, vt mihi poſthac operam tuam denegare deſinas. Equidem, quum a te repulſam in huiusmodi rebus patior, ea mihi cum omnibus ſtudiorum humanitatis cultoribus communis eſt, eam, quotquot ſunt veterum ſcriptorum amatores, quotquot Muſas colunt, ipſae denique Muſae mecum patiuntur. Scribit Plato (quod tu non ignoras), nos non nobis ſolum natos eſſe, ſed ortus noſtri partem a patria, partem a parentibus, partem ab amicis vendicari: quid? non putas arctiſſimo quodam neceſſitudinis vinculo inter ſe iunctos eſſe (etiamſi ſint οὔρεα πολλὰ μεταξὺ καὶ ἠχήεσσα θάλασσα) quos eaedem iisdem ſacris ſorores initiauerint? Canit ingenioſiſſimus ille poeta:

Sunt tamen inter ſe communia ſacra poëtis,
Diuerſum quamuis quisque ſequamur iter:

quidni et de caeteris artibus ac disciplinis idem dicamus? Sed quum hae variae ſint, quo te pluribus illae ſorores excoluerunt atque erudierunt, eo tibi cum pluribus hominibus con-

iunctionem illam intercedere fatearis neceſſe eſt. Quinetiam quo maioribus ſingularum opibus te cumularunt (quid enim ad multiplicem, quam tibi largitae ſunt, doctrinam addi poteſt?), eo certe magis in animi ingrati crimen incurres, niſi te totum litterariae illarum reip. (cuius te velut columen eſſe voluerunt) ita dedas, ita illius commodis inſeruias, vt omnia omnium principum atque adeo regum negotia illis, tanquam profana ſacris, poſthabenda ducas. Sed de his hactenus. Quid autem meis illis ſudoribus effecerim (efficere quidem certe conatus ſim, atque ex parte, ni fallor, effecerim), non circa Thucydidis interpretationem duntaxat, ſed et circa Graecum eius, vt vulgo loquimur, textum, itemque circa Graeca in eum ſcholia: ex epiſtola lectori inſcripta (ſi legere et vacabit, et graue non erit) plane atque aperte intelliges. Vale, et me amare perge.

Scripta iam erat epiſtola, quum verſuum quorundam recordatus ſum, quos a me nuper inter equitandum luſos in hunc auctorem, mittendos ad te, tuumque de illis iudicium exſpectandum cenſui. Quod ſi meam iſtam equeſtrem (vt ita loquar) muſam alteri meae pedeſtri praeferendam iudicaueris, ſuperioribus petitionibus hanc nouam addam, vt tu, qui et φιλιππότατος et ἱππικώτατος haberis, ad deligendum mihi aliquem bucephalum omnem illam tuam conferas ſolertiam, vt ego, inuectus equo μεγάλῳ, μεγαλείους μεγαλωστὶ pangam verſus. Interim hos accipe, ἐπὶ πονηροῦ ἱππαρίου ἀκαλλιθοξυβωδομουσοταχυπατάκτους.

Hi verſus, quorum primus eſt: Ὦ ξένε, εἰ μύθων πολυδαίδαλα ψεύδεα δίζῃ, *leguntur inter Elogia et Iudicia de* Thucydide *ab* Hudſono *collecta.*

HENRICVS STEPHANVS

LECTORI Thucydidis Studioso S. D.

VTINAM, Lector, ista mea Thucydidis editio, multorum votis eam iampridem auidissime expetentium respondeat: hoc saltem de ea, qualiscunque est, affirmare non verebor, eiusmodi esse, quae et meam ipsius spem, et quam aliis concitaui exspectationem, longe superet. Multo enim plura, quam me praestiturum aut sperassem, aut cuiquam pollicitus essem, praestita esse comperientur. Quum autem tres in partes diuisum sit quicquid studii atque operae in hunc auctorem contuli, (partim enim circa ipsum Thucydidis contextum, partim circa scholia ei apposita, partim circa Latinam eius interpretationem meus versatus est labor) in tres itidem partes meum sermonem diuidere, et de horum vnoquoque sigillatim, eo quo proposita sunt ordine, pauca differere instituí.

De primo igitur hoc tibi primum persuade, me in conquirendis, more meo, veterum codicum lectionibus curam et diligentiam quantam potuerim maximam adhibuisse: nec minori tamen cum religione, quam in aliis, quos antehac edidi, auctoribus, diuersas editionum superiorum lectiones (praeter eas, quae manifeste deprauatae erant) vel in ipso textu, vel saltem in margine retinuisse. Imo alicubi nimis etiam (vt ingenue fatear) religiosus fui: quippe qui ipsemet postea in locis aliquot, quum eos per otium attentius expenderem, lectiones margini a me appositas esse animaduerterim, quas in ipsum potius textum recepisse debueram. Ac vereor, ne mea in hoc quoque reprehendatur religio, quod nonnullas plane absurdas expungere ausus non fuerim. Sed ita me iampridem comparaui, vt malim timiditatis in rebus huiusmodi, quam audaciae, culpam sustinere. Hoc erat, quod tibi primo loco exponendum censebam. Sequitur alterum, in re parui momenti positum, (vt quidem prima fronte videri possit) sed cuius maximum esse pondus, quotidie in legendis auctoribus experimur. Qua igitur in re alterum illud versatur? In interpungendi ratione. Quantum enim obscuritatis huic auctori, nimium iam obscuro alioqui, ex praeposteris interpunctionibus accessisse existimas? Tantum accessit, meo quidem iudicio, vt ipsummet Thucydidem antehac multos suae historiae locos in superioribus editionibus legentem, diu dubitaturum et haesitaturum fuisse existimem. Vallae certe saepenumero suorum itidem exemplarium peruersae interpunctiones magnorum errorum ansam praebuerunt. Quae omnia in meo Annotationum in Thucydidem libro exemplis probare decreui. Iam vero et typographicas parentheseωs notas plurimis locis sic inseruimus, vt ex obscurissimis clarissimos reddiderimus. Si quis tamen roget, an omnes praeposteras distinctiones loco suo mouerimus, an quaecunque omissae erant addiderimus, an item parentheseωs notis quaecunque includenda erant inclauserimus, tam exactam sane diligentiam nobis non arrogabimus, sed multa huiusmodi praetermissa esse fatebimur, quorum aliqua in calce interpretationis Latinae breuiter indicauimus, tantisper dum et ea ipsa et alia insuper multa in illo nostro Annotationum libro latius exponeremus. Sed quod ad parentheses (id est parentheseωs notas) attinet, vt aliquas per imprudentiam, ita etiam nonnullas consulto praetermissas esse scito, in iis nimirum locis, in quibus, quum Thucydides vti parenthesi primo adspectu videatur, eam si quis propius inspiciat,

pſeudoparentheſis eſſe comperitur. Quae niſi deprehendatur, quos occuparit locos, ſic involutos impeditosque, et (vt ita dicam) λαβυρινθώδεις relinquit, vt ex illis ne ipſe quidem Daedalus ſe euoluere expedireque poſſit.

De Scholiis ſecundo loco nobis dicendum eſt, id eſt, de nauata a nobis in illorum editionem opera: ſi tamen prius noſtram de illis expoſuerimus ſententiam. Quisquis igitur ea leget, non vnius, ſed diuerſorum, et quidem longe diſſimilium, enarrationes eſſe ſciat. Diſſimilium autem, non habita tantum ratione temporis, ſed multo etiam magis doctrinae, dico. Nonnulla enim quendam vetuſtatis πῖνον, et quandam eruditionem ἀρχαιοπρεπῆ (vt ita dicam) prae ſe ferunt: nonnulla contra Graeculorum ludimagiſtrorum, non multo aetate noſtra ſuperiorum, triuialem neſcio quam doctrinam redolent. Hunc autem ſcholiorum velvti cinnum inde ortum eſſe arbitror, quod quum margini vetuſtiſſimorum Thucydidis exemplarium in paucos duntaxat locos enarrationes priſcorum virorum eorumque doctiſſimorum, breues (vt mos eorum temporum ferebat) adſcriptae eſſent, illorum itidem codicum margini, qui multis poſt annis deſcripti fuerunt, ſuas adſcribendas cenſuerint, qui tunc aliquod inter ſuos nomen ob veteris linguae Graecae cognitionem adepti erant. Hinc, inquam, factum eſſe arbitror, vt in his ſcholiis mala ſint permixta bonis, vel potius peſſima optimis: ideoque ſummum adhibendum eſſe in eorum lectione iudicium praemoneo. Nec vero dubium eſt, quin hunc in auctorem multo plura ſcripta fuerint illis, quae ad nos peruenerunt: quae ſi omnia exſtarent, facilius multo de Phoebammone, de Aſclepio, de Antyllo (quorum ſententiae interdum in his ſcholiis proponuntur) iudicium ferri poſſet. Haec de ipſis ſcholiis habui quae dicerem. Supereſt, vt, quid noſtro circa ea labore effectum ſit, intelligas. Effectum eſt nimirum, vt quae antea plurimis in locis ex vtilibus inutilia reddita fuerant, atque adeo lectorem turbabant etiam, nunc ſummo cum fructu a quolibet, qui modo attentionem adhibeat, legi poſſint. Quid vero ea prius inutilia reddebat? Partim ea, quae in illis paſſim occurrebant, deprauata vocabula, partim (et multo quidem magis) quae ſuis e locis in alienos migrauerant expoſitiones. Saepe enim in aliqua verba expoſitio afferebatur, quae cum illis nullo modo conueniebat; quomodo autem conuenire potuiſſet, quum non ad ea, ſed ad alia, multorum verſuum, interdum et multarum paginarum ſpatio inde diſtantia, pertineret? Cuius permutationis, aut potius perturbationis, exempla plurima partim ex noſtrae editionis cum ſuperioribus collatione, partim ex noſtro Annotationum libro tibi ſuppetent: in quo et illa ſcholia, quae in ſuas ſedes nondum reducta fuerunt, (ſubterfugerunt enim noſtram feſtinationem aliquot eorum, quae migrauerant) reducere, et quae ſuperſunt in illis depraуationes tollere, magna ſaltem ex parte, conabimur.

Postvlat qui a nobis eſt propoſitus ordo, vt iam de Latina Thucydideae hiſtoriae interpretatione dicamus. Vallae igitur interpretationem quum recognoſcendam ſuſcepi, non tam duram me prouinciam, quam poſtea expertus ſum, cepiſſe exiſtimaui. Quam enim obſcurus eſſet Thucydides non eram neſcius, verum meliori fide verſatum eſſe Vallam in illo interpretando, et omnia ſuae aetatis oracula, ad eruendum ex obſcuriſſimis quibusque locis ſenſum, conſuluiſſe credebam. Animum etiam addebat Gallica Claudii Seyſſellii Epiſcopi Maſſilienſis interpretatio, quam mihi ſummopere amici quidam commendauerant. Sed vbi ad rem ventum eſt, me συχνὴν ἐπικουρίαν fretum eſſe comperi. Primum enim, ad Vallam quod attinet, vix ſatis mirari poſſum illius partim inſcitiam, partim negligentiam: inſcitiam, quum in male vertendis quibusdam locis, qui plane ſimiles ſunt, ſui et ipſe ſimilis eſt, ſibique in ſuo

errore conſtat: negligentiam, quum locos ſimiles, et interdum plane eosdem, vno in libro recte, in altero peſſime interpretatur. Miror etiam, quî fieri potuerit, vt qui de Latinae linguae elegantiis ſcripſerit, tam ineleganti plerumque (ne quid grauius dicam) ſermone vſus ſit: ac praeſertim quomodo temporum vſum tam pueriliter multis in locis confuderit. Adeo quidem, vt vix adduci potuerim, vt hanc interpretationem ab eo poſt ſcriptas Latinae linguae elegantias editam fuiſſe crederem. Sed hac de re aliorum eſto iudicium: eum certe malae in interpretando fidei aperte conuincunt meae infinitis propemodum in locis emendationes, margini appoſitae: ac potiſſimum in concionibus, quae quo difficiliores reliquo ſunt opere, eo magis a me in earum elaboratum eſt recognitione: ac primo certe eam ſolam interpretationis partem inſtitueram recognoſcere. Hactenus de Latino interprete. Quid autem Gallicus ille nobis attulit? Riſum ſaepenumero maximum. Atqui ſe Laſcarin conſuluiſſe dicit. Eius enim haec verba ſunt, de Gallicis Latina facta: *Quum hiſtoriam hanc percurrere coepiſſem, tot mihi res intellectu difficiles in ipſo limine occurrerunt (et quidem in concionibus potiſſimum, quae, Cicerone teſte, ſemper a doctiſſimis etiam obſcuriſſimae ſunt habitae), vt iam ab incepto propemodum deterrerer. Praeſertim vero quod Latina Laurentii Vallae interpretatio perobſcura mihi eſſe videretur. Ac incepto deſtitiſſem profecto, niſi Ianus Laſcaris, hunc auctorem ſummopere mihi praedicando ſuamque operam in recognoſcenda illa interpretatione pollicendo, me confirmaſſet.* Haec ille: quem de conſulto a ſe Laſcari (quo ne Valla quidem certius vllum oraculum conſulere potuiſſet) verum dicere, facile mihi perſuadeo: ſed paucis tantum in locis adhibitum fuiſſe in conſilium comperio: in quibus nimirum, quum Vallae mentem ſibi aſſequi non videretur, ex Laſcaris ore exceptam multo meliorem interpretationem ſequutus fuerit. Nam paſſim alibi tantum abeſt, vt meliorem afterat, vt multis in locis, in quibus Vallae interpretatio ſtadiis tantum paucis a Thucydidis ſenſu aberrarat, hic multis paraſangis ab eodem aberrauerit. In cauſa eſt autem, quod, vt Valla plerumque diuinum potius quam interpretem Thucydidis egerat, ita hic Epiſcopus viciſſim Vallae ſenſum diuinabat potius, quam interpretabatur. Nec vero minus infelix (imo ſaepe infelicior) illius circa Latina, quam huius circa Graeca, erat diuinatio. Atque vt ex magna exemplorum turba vnum deligam, pulcherrimum ex Libro VIII. locum proferam, pag. 566. huius editionis [Duck. ſ. VIII, 96.] ex quo illi ipſi amici, qui hanc interpretationem laudibus apud me extollere ſolebant, quantum ſua eos opinio fefellerit, quantoque mihi credulitas mea conſtiterit, intelligant. Idem certe, quod illis, aliis multis contigit, qui ſparſam de hac interpretatione famam, ἀβασανίστως (vt noſtri Thucydidis verbis vtar) παρ' ἀλλήλων ἐδέξαντο.

THVCYDIDES.

Ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ μόνῳ Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίοις πάντων δὴ ξυμφορώτατοι πρὸς πολεμῆσαι ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. διάφοροι γὰρ πλεῖστον ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν, ὀξεῖς, οἱ δὲ, βραδεῖς, καὶ οἱ μὲν, ἐπιχειρηταὶ, οἱ δὲ, ἄτολμοι, ἄλλως τε καὶ ναυτικῇ ἀρχῇ, πλεῖστα ὠφέλουν. ἔδειξαν δὲ οἱ Συρακούσιοι· μάλιστα γὰρ ὁμοιότροποι γενόμενοι, ἄριστα καὶ πρὸς πολέμησαν.

VALLAE INTERPRETATIO.

Verum non in hoc tantum bello Lacedaemonii, ſed in aliis etiam multis, omnium hoſtium Athenienſibus vtiliſſimi exſtitere, qui quod plurimum inter ſe moribus differentes eſſent, alii properi, alii cunctabundi, et alii manu promti, alii formidoloſi, praecipue in gu-

bernanda classe plurimum Athenienſibus profuere. Quod maxime declarauere Syracuſani, qui concordes inter ſe, praeclariſſime belligerauerunt.

SEYSSELLII GALLICA INTERPR. EX VALLA.

Mais les Lacedemoniens en ceci et en pluſieurs autres choſes furent moult utiles aux Atheniens, et meſmement pour la multitude et diverſité des gens qui eſtoyent en leur compagnie: leſquels eſtoyent moult differens de volonté et de maniere de vivre; car les uns eſtoyent ſoubdains et diligens, les autres tardifs et muſards: les uns hardis, et les autres craintifs; et meſmement touchant le faict de la mer eſtoyent ſouvent en diſcord: qui redonda au grand prouffit des Atheniens. Et cela ſe peut bien cognoiſtre par les Syracuſains: leſquels pourtant qu'ils eſtoyent tous d'un accord et d'une volonté, firent de grandes choſes, et eurent de belles victoires.

EADEM SEYSSELLII INTERPR. LATINE REDDITA.

Sed Lacedaemonii tam in hac re quam in aliis multis vtiliſſimi Athenienſibus exſtiterunt, potiſſimum vero ob multitudinem diuerſitatemque hominum eos comitantium, qui ſtudiis et moribus valde inter ſe differebant; alii enim celeres gnauique erant, alii tardi et cunctabundi: et alii audaces, alii timidi: maxime vero de rebus ad rem naualem pertinentibus ſaepe inter ſe diſſentiebant: quod maximo Athenienſibus emolumento fuit. Atque hoc ex Syracuſanis facile cognoſci queat, qui quod concordes et vnanimes eſſent, res magnas geſſerunt, praeclarasque victorias adepti ſunt.

NOSTRA INTERPRETATIO Graecis verbis inſiſtens.

Verum non hic tantum Athenienſibus commodius fuit bellum aduerſus Lacedaemonios quam vllos alios gerere, ſed et alibi ſaepe. Quum enim valde diuerſo ingenio praediti eſſent, illi celeres, hi cunctatores: illi ad quiduis aggrediendum promti, hi timidi, ac praeſertim in re nauali, magnam vtilitatem afferebant. Quod Syracuſani declararunt, qui vt ſimillimo *Athenienſibus* ingenio praediti erant, ita optime in ſuo aduerſus illos bello ſe geſſerunt.

Viden' Lector, verum eſſe, quod de vtroque horum interpretum dixi? Viden', vt Vallam quidem prius in errorem ariolatio ſua traxerit, Seyſſellius autem deinde illum a Valla ſumtum duplicauerit? Siquidem quum Valla in poſterioris duntaxat partis interpretatione manifeſte erraſſet, vtpote priorem ita ambigue interpretatus, vt defendi poſſet (ab iis quidem certe, qui ſequentia non legerent, in quibus mentem ſuam Thucydideae repugnantem detexit), ille, ſublata omni ambiguitate, apertiſſime, tam in priori quam in poſteriori parte a Thucydidis ſententia tam procul diſceſſit, vt in Thucydide non amplius Thucydides agnoſcatur. Nuda enim verborum Vallae interpretatione non contentus, quandam etiam diuinatricem adiecit paraphraſin. Nam quum (vt in rem praeſentem veniamus) Valla dixiſſet, *Quod plurimum moribus inter ſe differentes eſſent, alii* properi etc. poterant haec, licet non ſatis proprie dicta, de Laced. et Athenienſium inter ſe differentia non minus intelligi (ſicut et intellexit Thucydides), quam de Lacedaemoniorum inter ſemetipſos diſcrepantia: ſed rationem habendam putans Seyſſellius eius, quod mox de Syracuſanis per antitheſin dicitur, *qui concordes inter ſe* etc. ex poſteriore parte priorem emendauit, quum potius ex priore poſteriorem emendare debuiſſet.

Et de illorum quidem huius loci interpretatione hactenus. Ad meam autem vt veniam, fateor, me hic ἄλλως τε καὶ ναυτικῇ ἀρχῇ secus quam in mea recognitione interpretatum esse: sed in causa hoc fuit, quod tum scholiastae iudicium meo praetulissem, quum postea meum contra sequendum potius existimauerim. Ea enim, quam affero, et multo magis altera mihi iam tum placebat, et nunc sola placet interpretatio. Videnturque illa verba, si ad ἄτολμοι referantur, optime cum iis, quae alibi ab hoc scriptore dicuntur, conuenire: nimirum Athenienses velut veteranos in re nauali esse, Lacedaemonios autem, tirones; merito enim ἄτολμοι sint tirones aduersus veteranos. Quod si quis ampliorem huius pulcherrimi loci explicationem requirat, legat p. 46. 47. huius operis [T. I. p. 126. nost. ed.], ex qua etiam intelliget, ἐπιχειρητὰς male a Valla esse redditum: legat et pag. 457. [VII, 21.] in qua Hermocratis Syracusani consilium de opponenda audacibus Athenienſibus audacia inueniet. *In audaces* (dixit poëta quidam) *non est audacia tuta.* Certe in audaces Syracusanos miserrimum exitum habuisse Athenienſium audaciam, contra in Lacedaemonios inaudaces eandem videmus cessisse plerumque feliciter. Celeres erant ad res aggrediendas Athenienses: huic illorum celeritati non opponebant vicissim celeritatem Lacedaemonii, sed contra sua cunctatione et tarditate celeritati illorum locum dabant. At Syracusani minime, qui celeritatem aduersus celeres adhibebant. Possimus vero hunc ipsum locum liberius quidem paulo, sed multo elegantius, ita interpretari:

Verum non in hac vna re, sed et in aliis multis, opportunius Athenienſibus aduersus Lacedaemonios, quam vllos alios, fuit bellum. Vt enim Lacedaemonii Athenienſibus maxime dispares moribus erant (quippe quum hi celeres, illi cunctatores, etc.), ita maximam illis rerum gerendarum opportunitatem afferebant. Argumento sint ipsi Syracusani, qui vt similimo, etc.

Nec desunt et aliae interpretationis loci huius formulae: quas proferrem, nisi finem facere statuissem. In hac certe verbis vti placuit, quae illa inter se veluti relata διάφοροι πλεῖστον, et πλεῖστα ὠφέλουν, simili relatione exprimerent: et *Opportunius* atque *Opportunitatem* dixi (pro quibus si quis *Commodius* et *Commoditatem* malit, non valde repugnem), vt ostenderem, Thucydidi idem plane ξυμφορωτάτους εἶναι et πλεῖστα ὠφελεῖν significare. Ad verba autem illa quod attinet, ἐν τούτῳ, et ἐν ἄλλοις πολλοῖς posse ad τούτῳ subaudiri non solum πράγματι, sed etiam καιρῷ, et pro *In hac vna re*, posse etiam verti *In hoc vno facto*, alius erit docendi locus. Nunc germanam huius loci sententiam declarasse sit satis: a qua quam procul lectorem suae interpretationis Seyssellius abducat, etiam Gallicae linguae imperitis (quum eius Gallica verba Latina fecerim) iudicandum relinquo. Caeterum vel ex hoc vno loco coniecturam fieri velim, qualia interpretationum monstra Valla et Seyssellius nobis pepererint: cum quibus ego licet acerrime (quoad per temporis anguſtias licuit) bellauerim, non omnia debellasse tamen, sed multa in meum Annotationum librum reseruasse, vel potius aliis, qui praeuenire illum volent, debellanda reliquisse fateor. Vale, lector, et interim hosce meos labores, qui tibi aditum ad praeclarum scriptorem patefecerunt, boni consule.

HVIC AD LECTOREM EPISTOLAE ADIECTA HAEC IN POSTERIORE EDITIONE FVERVNT.

Ista quidem olim, lector, priorem in editionem praefatus sum: sed quandoquidem in hac posteriore, labori veteri nouum adieci, par est, vt ad ea, quae ibi dixi, aliquid itidem

adiiciam. Sic igitur habeto: quum meus ille vetus labor tres diuiſus in partes fuiſſet, nouum non ſolum in totidem diuiſiſſe, ſed aliam inſuper materiam illi a me datam eſſe. Primum enim, non ſolum quem vocant textum, ſed ipſa etiam ſcholia magis accurate emendata nunc edidi: et ad Vallae interpretationem quod attinet, quamuis iam antea in locis quamplurimis ab eo male redditis meam, margini adſcriptam, illi velut oppoſuiſſem: nunc tamen in pluribus idem praeſtiti. Deinde nouam laborioſae meae diligentiae materiam proponens, non ſolum ANNOTATIONES in Thucydidem et adiuncta illi ſcholia (in primum quidem certe ac ſecundum librum) ſcripſi, ſed etiam PROPARASCEVEN ad illorum ſcholiorum lectionem dedi: vt quibus aditus ad ea, propter ſcholicarum quarundam formularum ignorationem, non patebat, eum patefacerem. Ideo autem vlterius Annotationes meae progreſſae non ſunt, quod, eas dum ſcriberem, litteras tam ex Gallia quam ex Germania eodem fere tempore acceperim, quibus de nonnullis in Thucydidem pariter et in eius ſcholiaſtem emendationibus, et quidem etiam de quibusdam ad huius ſcholia acceſſionibus ſpes fiebat. Iuſtam enim mihi viſus ſum habere differendae reliquae meae ſcriptionis rationem: praeſertim quum, vtcunque ſe res haberet, alias annotationes, in quibus de difficiliorum locorum interpretatione ageretur, ſimulque libelli Dionyſii Halicarnaſſei de Thucydidis idiomatis expoſitionem pariter et locupletationem, poſtea dare cogitarem. Ac te ne hoc quidem celabo, additum in litteris Gallicis fuiſſe, vno eodemque vetuſto volumine non Thucydidem ſolum, ſed Herodotum quoque contineri: quae altera ſpes de acceleranda eius ſtatim poſt Thucydideam editione mutare ſententiam coëgit.

HENRICI STEPHANI

OPERARVM IN DIONYSIVM HALICARNASSEVM

CAP. XVI. De DIONYSII imitatione THVCYDIDIS.

In quo oſtenditur, Dionyſium *imitatum fuiſſe* Thucydidem, *etiam in iis, quae in ipſo cenſebat reprehendenda.*

QVO magis mirum eſt, *Dionyſium Halicarnaſſeum* non paucis imitatum eſſe in locis *Thucydidem*, eo minus haec imitatio tacenda eſt. Ideo autem valde hoc mirum eſſe aio, quod de illo alioqui ita loquatur, vt plura reprehenſione, quam laude, digna habere videri poſſit. Sed eſto tamen, licuiſſe nihilominus *Dionyſio* nonnulla eorum, quae laudanda iudicabat, imitari: quid quod ex illis ipſis, quorum apud *Thucydidem* μωμητὴς fuerat, quaedam ſunt, quorum poſtmodo μιμητὴς eſſe non erubuit? Verum ſi (vt perſuaſum habeo) vel ſenex vel ſaltem iam ſeneſcens ſcribere hiſtoriam aggreſſus eſt, iuuenis autem in *Thucydidis* ſcripta critice inquiſiuit, minus mirum eſt, eum aliqua iuuenili quodam et ambitioſo reprehendendi ſtudio vituperaſſe, quae poſtea imitationis honore dignatus ſit. Scimus enim, ita comparatam eſſe hominum naturam, vt iidem eadem alio tempore probent, alio improbent: praeſertim vero eadem ſenibus, quae iuuenibus, vel placere vel displicere, haud videmus. Quae tamen huius inconſtantiae cauſa fuerit, aliis disquirendum relinquo: et potius ad quosdam ex iis, qui quam dixi imitationem teſtari poterunt, locis, iam nunc me confero.

Quum autem *Thucydidis* imitator fuerit *Dionyſius* haud in iis ſolum, quae ſunt τῆς λέξεως, ſed in iis etiam, quae ſunt τῆς διανοίας, ab illis initium ſumam. Duobus igitur modis hunc noſtrum hiſtoricum imitatum eſſe *Thucydidem* dico in iis, quae ſunt τῆς λέξεως. Prior eſt (qui et frequentiſſimus), quum aliquod verbum, aut loquendi genus, eundem apud illum, quem apud *Thucydidem*, vſum habet. De iis porro ſeu verbis ſeu loquendi generibus loquor, quae non vulgaria ſunt, et vel *Thucydidea* omninò, aut propemodum *Thucydidea* videri queunt. Poſterior imitationis eſt modus, quum non iisdem plane loquendi generibus vtitur, ſed nonnullis, quae velut ad *Thucydideorum* formam effinxit. Inter prioris exempla collocari poteſt vocabulum καταβολή: ac primum locum ſuo quodam iure ſibi vindicat, quod prae quouis alio *Thucydideum* ſit, et quidem a *Dionyſio* apud ipſum *Thucydidem* notatum: ſed ita, vt librarii errore apud illum (*Dionyſium* inquam) καταβολὴ in eius locum irrepſerit: voce valde vſitata ſedem alius occupante (vt ſaepe fit), quae rara et vulgo inaudita eſt, ſed ſcripturae alioqui et ſoni magnam ſimilitudinem habet. Vtitur autem illo καταβολὴ *Dionyſius* non vno in loco; nam legimus libro VII. τήν τε ἀχάϊστον τοῦ δήμου καταβολήν. In eodem libro vtitur hoc nomine in dandi caſu cum verbo χρῆσθαι: ſcribens, καὶ πολλῇ καταβολῇ τῶν βουλευτῶν ἐχρῶντο. Vbi tamen magis placeret κατὰ τῶν βουλευτῶν. Et omiſſionis occaſionem id videri poteſt dediſſe, quod eadem praepoſitione ſtatim poſt vtatur, in his, κατά τε συχροφὰς καὶ ἑταιρίας. Poteſt tamen et abeſſe illa praepoſitio, et eius vſum dici praeſtare ea, quae illi compoſitae voci ineſt; vt perinde ſit ac ſi diceretur, καὶ πολλῇ βοῇ κατὰ τῶν βουλευτῶν ἐχρῶντο. Idem nomen cum eodem verbo inuenies et libro VI, καὶ τότε ἀντέπραττον, καὶ πολλῇ καταβοῇ ἐχρῶντο:

quin etiam alibi idem vocabulum tibi occurret. Verum, ad alia vt veniam, διαγνώμη quidem non itidem dicit, exemplo *Thucydidis*, sed διάγνωσις, (quod etiam apud hunc exstat) saepe dicentem audimus. Amat et nomen δικαίωσις *Dionysius*, sicut et *Thucydides* eo gaudet. Inter illa, quorum vsu ille, quemadmodum et hic, delectatur, ponendum et ἀλκή, licet magis poëticum sit (vnde et πρὸς ἀλκὴν τρέπεσθαι, apud eundem): poni etiam debet καρτερόν: quod et ipsum inter illa, quae sunt ποιητικώτερα, sedem habere scimus. Multis vero et aliis vtitur *Dionysius*, quae sunt ποιητικώτερα, et quidem pluribus quam *Thucydides:* quorum nonnulla cum hoc communia habet. Ex iis est ὁμαιχμία, quod non aliud quam συμμαχία sonat.

Sed vt ad aliud vocabulorum genus transeam, in eorum numero, quae *Dionysius*, exemplo *Thucydidis*, familiaria habet, ponere possumus ἀβασάνιστος, et aduerbium ἀβασανίστως, et ἀγχίστροφος, nec non ἀγχώμαλος (pro quo alicubi αἰχμόμαλος male irrepsit) et ἀγχωμάλως, ponenda videri possunt.

Thucydides nomine δυνατὸς cum datiuo χρήμασι libenter vtitur: idem et *Dionysius* facit. Nec non, sicut ei opposito ἀδύνατος, praefixa negante particula, cum infinitiuo λέγειν illum vtentem, ita et hunc loquentem audimus. Nam libro XI. scribit *Dionysius*, ἀνὴρ καὶ τὰ πολεμικὰ δεινὸς, καὶ λέγειν οὐκ ἀδύνατος. Itidemque libro X, cum εἰπεῖν, eo vtitur, εἰπεῖν τε, ὡς στρατιώτης, οὐκ ἀδύνατος. Vbi etiam obseruandus talis particulae ὡς, qualis apud *Thucydidem*, vsus: quum itidem dictum sit a *Thucydide*, ἦν δὲ οὐκ ἀδύνατος, ὡς Λακεδαιμόνιος, λέγειν.

Quod si πολέμια pro πολεμικὰ (id est, in huius significatione) apud vtrumque non mendose scriptum habemus, ea quoque voce illius exemplo vti dicere possumus.

Παραστήσασθαι πόλιν, aut eius incolas, quum dixit, in eo quoque fortasse *Thucydidem* imitari voluit. Φυλάττειν, pro *obseruare*, minus vsitata significatione, apud vtrumque non vno in loco legimus: et quidem alicubi cum eodem accusatiuo: vbi videlicet dicunt, φυλάξαντες νύκτα ἀσέληνον. Nec solum composito κατορθοῦν, sed et simplici ὀρθοῦν eo, quo *Thucydides*, modo vtitur. Fortasse autem et verbum τεκμηριοῦν ex iis est, quibus eum exemplo *Thucydidis* vti dicere possumus.

Ad illa autem quod attinet vocabula, quae vsitatissima quidem sunt, et *Dionysio* non magis cum *Thucydide*, vel paucis aliis, quam cum quibuslibet communia, sed alia (vt ita dicam) quam vulgo recepta forma efferuntur: eo sunt e numero quaedam, quorum plurali loco singularis vtitur. Atque inter illa minus vulgare est, πλωΐμων γενομένων pro πλωΐμου γενομένου: sicut a *Thucydide* dictum fuit πλωϊμώτερα ἐγένετο παρ' ἀλλήλους, pro πλωϊμώτερον ἐγένετο. Huc pertinet illa innouatio, qua τὸ δυνάμενον et τὸ βουλόμενον pro ἡ δύναμις et τὸ βούλημα ponuntur. Sic enim libro X, οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἐν τοῖς ὅπλοις ἡ λαμπρότης, ἀλλ' ἐν τοῖς λόγοις· οὐδὲ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τὸ δυνάμενον, ἀλλὰ κατὰ τῶν φίλων. Vtrumque apud eum habemus libro VII, p. 437, πολέμιον μὲν τὸ βουλόμενον ὑμῶν ἡγούμενος, δειλὸν δὲ τὸ μὴ δυνάμενον. At vero libro X, non τὸ βουλόμενον et τὸ δυνάμενον, sed τὸ βουλευόμενον et τὸ δυνάμενον habemus, p. 675. μετὰ μεγάλων μισθῶν ἔμαθον, ὅτι ἔλαττον ὑμῶν ἐστι τοῦ βουλευομένου τὸ δυνάμενον. Sed videndum tamen, ne hic quoque illa duo a *Dionysio* posita fuerint, sed librarius locum corruperit: praesertim quum *Lapi* exemplar id testetur; vertit enim ille, *magna mercede didici, minorem esse voluntate vestra potentiam.* Ad eam, qua de agitur, sermonis innouationem seu nouitatem pertinet et ille futuri vnius pro altero vsus: vt ἁλώσεται pro ἁλωθήσεται: et ἐλαττώσεσθαι pro ἐλαττωθήσεσθαι: et πολιορκησόμενοι pro πολιορκηθησόμενοι.

Sed iam ad loquendi genera veniendum est: et primum haec inter illud ἀλητὸς χὴν τετρέπεσθαι (cuius facta paulo ante mentio fuit) est ponendum. Nec omittendum, ἐν παντὶ ἀθυμίας εἶναι: pro quo male apud *Dionysium*, ἐν παντὶ δ' ἀθυμίας εἶναι. Praeteriri nec illud debet, περιέστηκε φερομένη, pag. 276, Paris. at 374, Germ. quod alius diceret περιέστηκεν εἰς τὸ φέρεσθαι, sicut a *Thucydide* dicitur, περιέστηκε φαινομένη, quum dicendum esset (vsitatam orationis sequendo formam) περιέστηκεν εἰς τὸ φαίνεσθαι. Fortasse autem et apud *Dionysium* φαινομένη, non φερομένη, scribendum est. Atque vt ab hoc loquendi genere, in quo magnam ἐξαλλαγὴν oratio habet, ad alia veniam, in quibus itidem esse λόγον ἐξηλλαγμένον dicere possumus (nam talium praesertim exempla afferre propositum mihi est), sciendum est, illum interdum verbali nomini iungere, more *Thucydideo*, id, quod verbo, vnde verbale illud ortum est, iungi solet: (quod tamen ad structuram orationis magis, quam ad genera loquendi, pertinere videri potest) veluti quum dicit, libro VII, οὐκ ἔχων συμβολὴν ὅ, τι τὸ δηλούμενον ἦν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, pro οὐκ ἔχων συμβάλλειν. Tale est istud libro IV, οἱ δὲ, κατὰ λογισμὸν μὴ ῥᾴδίαν εἶναι τὴν καθαίρεσιν τῆς τυραννίδος, ὄκνον ταῖς ἐπιβουλαῖς ἐπιφέροντες. pro eo quod dici solet, κατὰ τὸ λογίζεσθαι, vel potius διὰ τὸ λογίζεσθαι, siue ἐκ τοῦ λογίζεσθαι. Ac, quoniam τοῦ ἐξηλλαγμένου λόγου exempla iam nonnulla attuli, omittendus inter illa non fuerit hic locus, μάλιστα δ' ὅτι ταῖς αὐθαδείαις οὐ μετριότης γίνεται πρὸς τὸ ἀντίπαλον ἐπὶ θεραπείας τραπόμενον, ἀλλὰ βαρύτης: res enim pro persona ponitur, ταῖς αὐθαδείαις pro τοῖς αὐθάδεσι. Itidemque τὸ ἀντίπαλον pro τοὺς ἀντιπάλους dixit: sed haec tamen ἐξαλλαγὴ minus rara quam illa est. Ac quodam in loco non τὸ ἀντίπαλον tantum, sed et τὸ διάφορον eo modo dixit, τοὺς ἀντιπάλους et τοὺς διαφόρους volens significare.

Inter phrases autem, quae aliquid καινὸν aut saltem σπάνιον, et *Dionysio* tamen commune cum *Thucydide* habent, locum sibi vindicare videtur ista apud illum scriptorem, τὰ φοβερὰ μέχρι λόγου: ita enim et Atticus ille loquitur. Nec non hoc, μετὰ τοῦ δραστηρίου καὶ συνετός. Nam et istud *Thucydideum* est. Quid quod illam quoque qualibet alia magis miram phrasin, qua *Thucydides* aduerbio μᾶλλον duas hasce particulas ἢ οὐ subiungit, non vno in loco earum e numero, quas imitabatur, esse voluit? Ita enim dixit libro VI, μᾶλλον ἢ οὐχὶ τοὺς αἰτίους. Ita dixit et libro XI, δούλης ἀλλοτρίας ἀνελάμβανε παιδίον μᾶλλον ἢ οὐ γυναικὸς ἐλευθέρας. Quum autem multis hoc loquendi genus negotium exhibuerit apud *Thucydidem*, exhibuit certe et apud *Dionysium* non paucis: qui tamen, si eodem et *Thucydidem* loqui modo sciuissent, aliud de illo iudicium tulissent. De illis potissimum loquor, qui negantem particulam expungendam censuerunt. Fuit autem ex eorum numero *Gulielmus Xylander*, vir alioqui non paruam Graecae linguae cognitionem adeptus.

Venio ad posteriorem illum imitationis modum, quo, non iisdem plane verbis, sed aliis ita vtitur, vt interim *Thucydideum* loquendi genus effingat. Insigne huius rei exemplum habemus libro secundo pag. 91, vbi dicit ἐπὶ τὰ χείρω λαμβάνειν τοὺς λόγους: nec non libro tertio, pag. 155, vbi dicit, ἐπὶ τὸ βεβουλευμένον ἐλάμβανε τὰ πρασσόμενα. Nam quum vtatur *Thucydides* aliquot locis verbo λαμβάνειν, ei subiungens has voces, ἐπὶ τὸ μεῖζον, vel εἰς τὸ μεῖζον (quod genus loquendi imitatum esse *Liuium*, in quodam meorum Schediasmatum docui), *Dionysius* eundem verbo λαμβάνειν, aliis tamen vocabulis sequentibus, tribuit.

Idem (mea quidem sententia) et de hoc dicere libri secundi loco possumus, καὶ οὐδενὸς τῶν ἀνηκέστων ἀπεχόμενοι παρὰ τὸ νικᾶν. Quum enim dixisset *Thucydides*, libro I, de humana itidem natura, seu de humano ingenio, loquens, τῶν ἁπάντων ἀπερίοπτοι εἰσὶ παρὰ τὸ νικᾶν,

Dionyſius illa verba παρὰ τὸ νικᾶν aliis eundem ſenſum efficientibus accommodauit. Nam qui tanto victoriae deſiderio tenentur, vt prae illa omnia contemnant, iidem certe dici poſſunt οὐδενὸς τῶν ἀνηκέστων ἀπέχεσθαι: tam late enim patet ille contemtus, vt hoc etiam complectatur.

Sic et hoc *Thucydideum* παρὰ δύναμιν ad alia etiam quam *Thucydides* accommodat, praepoſitionem ὑπὲρ in παρὰ mutans.

Ad imitationes autem quod attinet eorum, quae ſunt τῆς διανοίας, quamuis multa eius exempla ſuppetant, duobus tamen contentus ero: quum alio properandum ſit, et quaedam meus Schediasmatum liber ſit ſuppeditaturus. Quum igitur dixiſſent apud *Thucydidem* Corinthiorum legati Lacedaemoniis, de Athenienſ. loquentes, οἱ μὲν καὶ παρὰ δύναμιν τολμηταὶ καὶ παρὰ γνώμην κινδυνευταὶ, quidam apud *Dionyſium*, neceſſitatem duarum, quae hic proponuntur, rerum effectricem eſſe docens, ſcribit, δι' ἣν καὶ παρὰ γνώμην τολμηταὶ γίνονται τινὲς καὶ ὑπὲρ δύναμιν μαχηταί. Vbi obſerua, quomodo, quum *Thucydides* iunxiſſet vocem τολμηταὶ cum illis παρὰ δύναμιν, hic dicere maluerit παρὰ γνώμην τολμηταί: at cum his ὑπὲρ δύναμιν, iungere μαχηταί. Qua mutatione conſiderandum eſt, plus dici a *Dionyſio*, quum duo illa *Thucydidea* τολμηταὶ et κινδυνευταὶ dici de iisdem poſſint. Caeterum eadem illa verba ὑπὲρ δύναμιν μαχηταὶ, alii loco adaptauit ſcribens, ἀγαθοὶ μαχηταὶ καὶ ὑπὲρ δύναμιν ἐφάνησαν. Quam porro hic neceſſitati dat laudem, eandem aliis illi verbis tribuit: veluti vbi ſcribit, δεινὴ γὰρ ἀνάγκη καὶ ὁ περὶ τῶν ἐσχάτων κίνδυνος ἱκανὸς θάρσος ἐνθεῖναι τινὶ καὶ μὴ προϋπάρχον φύσει. Eodemque pertinet, quod libro IX. ſcribit, ἵνα τοῖς βλακεύουσι καὶ ἀποδειλιῶσιν ἐκ τοῦ ἀναγκαίου παραστῇ τὸ εὔψυχον (ita enim ſcribendum, non ἔμψυχον), vocans τὸ ἀναγκαῖον, quod alibi ἀνάγκην appellat.

Alter autem locus exemplum cuiusdam imitationis proponit, quam prae quauis alia occultam merito fortaſſe dixero. Quum enim dixiſſet *Thucydides*, καὶ ἐδόκει κωλύεσθαι πᾶν ἔργον (hic autem πολεμικὸν ἔργον intellige) ᾧ μή τις παρῇν, imitari hoc *Thucydideum* volens, dixit, καὶ τὸ νικᾶν οὐ παρ' ἄλλον τινὰ ἢ παρ' ἑαυτὸν ἕκαστος τιθέμενος. Niſi forte hoc quoque loquutus modo Atticus ille comperietur.

Elenchus codicum Thucydidis adhuc collatorum, editionum, verſionum, et libellorum ad eum illuſtrandum ſpectantium.

CODICES.

Qui codices ab Aldo Manutio et Ant. Francino in curandis primis editionibus, Aldina et Florentina, fuerint adhibiti, incertum eſt. Ex epiſtola ab Aldo ad Dan. Rainerium, Venetum patr. ſcripta, colligi poſſe videtur, codices ab Rainerio accepiſſe Aldum, ad quos Thucydidem typis redderet. Florentina autem editio Aldinam potiſſimum expreſſit.

Codicem *Baſileenſem*, qui Conſtantinopoli ab Eugenio Papa (ſic enim Graeci vocarunt ſuos magiſtros) donatus ſaec. XV. ineunte Ioanni Aretino cuidam Baſileam peruenerat, contulit *Hervagius* in vſum Camerarii, verum non ſatis diligenter. Itaque *I. I. Wetſtenius* eum denuo comparauit, atque lectionis varietatem inde excerptam et ſcholiorum ſupplementa cum *Dukero* communicauit, qui eorum p. (25) — (34) maximam partem ſeparatim exhibuit hac praemiſſa animaduerſione:

„Adnotata hic ſunt omnia, in quibus cod. Mſ. ab edit. Baſil. discrepat, etiam vbi eadem eſt ſcriptura huius edit. quae MSti, exceptis iis, quae ex adnotatt. Camerarii iam ante in Var. Lect. poſuerat *Hudſonus*, et emendationibus errorum typographicorum, quibus ed. Baſ. ſcatet. Quae aliter in hac edit. ac in Baſil., cuius ſcriptura in Var. Lect. Hudſoni eſt, leguntur, ea omnia, ſi nihil adnotatum eſt, eodem modo in Mſ. quo in ed. Baſ. ſcribuntur. Sed quia animadverti, *Hudſonum* in deſcribenda lectione *ed. Baſ.* aliquot locis aberraſſe, ea quoque adnotanda viſa fuerunt, quoties in illa incidi: nam et alia eſſe credo, a me non animaduerſa, quoniam totam edit. illam cum Hudſoniana non contuli. Hoc quoque monendus eſt Lector, me primum tantum excerpta variantis ſcripturae e Lib. VII. et VIII. profligato iam ab operis Libro VII. accepiſſe, ob eamque cauſam varias lectiones huius libri in *Addenda* contuliſſe: deinde, quum iam typis exſcripta fuiſſent Addenda, exemplar edit. Baſil. cum MS. conlatum nactum eſſe, et ex eo cognouiſſe, quaedam aliter in MS., cuius ſcripturam hic exhibui, legi, quam e Camer. Hudſonus adnotarat, et ego ex Excerptis illis in Var. lectionibus ſcripſeram."

In noſtra ed. codicis lectiones cum reliqua varietate iunctae leguntur.

Pariſinos codices fortaſſis Henr. Stephanus conſuluit. Certe in ep. primae editioni praemiſſa ſe dicit veterum codd. lectionibus conquirendis curam et diligentiam maximam adhibuiſſe. In ſecunda autem edit. non nouis codd. praeſidiis vſus eſſe videtur.

Pariſinus cod. n. 3044. cuius lect. cum Dukero communicauit Wetſtenius.

Codices *Anglicos* haud perfunctorie, ſed magna cum diligentia ſe contuliſſe dicit Hudſonus. Sunt autem hi: vnus bibl. Norfolcianae; alter bibl. Coll. Corp. Chriſti Oxon. qui Claymondi primi praeſidis olim fuerat; tertius, qui conciones tantum complectitur, bibl. Baroccianae; quartus bibl. Henrici com. Clarendoniae. De aetate et indole eorum nihil monuit.

Habuit idem codicem chartaceum, quem, quia Graeuius miſerat, *Graeuianum* appellat; poſſedit autem tum Guil. van. Cleef, cauſarum patronus, qui eum deinde in publicam bibliothecam *Traiectinam* intulit. Eum multo diligentius in vſum ſuae edit. adhibuit Dukerus.

Codex *Caſſellanus* bombyc. ſaec. XIII. a Dukero collatus, qui in praef. videndus eſt. Add. *Schminke* Beſchreibung der Hauptſtadt Caſſel p. 206. ff.

Codex *Havnienſis*, ſaec. XIV. vt videtur ſcriptus, ſed ita, vt inde a medio libro quinto recentior manus eum exaraverit, emtus Venetiis a. 1699. a Fred. Roſtgaardo, Dano; cuius lectiones Grammius ad Dukerum miſit.

Vindobonenſis codex, inter codd. hiſtor. graec. bibl. Caeſareae n. XXXIII. vnde varias lectiones Alterus excerpſit. Idem contulit locos Thucyd. a Stobaeo laudatos cum cod. Vindob. Stobaei inter Codd. philoſophh. graec. N. LXVII.

Codices *Anguſtanus* et *Mosquenſis*, quorum variae lect. in hac edit. leguntur. v. praef. T. I.

De cereris codd. nondum accurate conſuitis v. Cel. Harleſ. ad Fabric. B. Gr. T. II. p. 729. Add. *Morell.* V. C. Bibl. mſta gr. et lat. (Ven.) T. I. p. 237.

Editiones graecae integri operis.

Thucydides (graece) — Venetiis in domo Aldi Menſe Maio. M. DII. In fol. vid. *Renouard* Annales de l' imprim. des Alde T. I. p. 50. ſ. Serie dell' Ediz. Aldine ed. 2. p. 16.

Scholia graeca anno poſt idem Aldus, adiecta aliis operibus edidit: *Xenophontis* omiſſa; quae et graeca geſta appellantur. Georgii Gemiſthi: qui et Pletho dicitur: ex Diodori: et Plutarchi hiſtoriis de iis: quae poſt pugnam ad Mantineam geſta ſunt: per capita tractatio. Herodiani a Marci principatu hiſtoriarum libri octo: quos Angelus Politianus elegantiſſime latinos fecit. *Enarratiunculae antiquae: et perbreues in totum Thucydidem:* ſine quibus auctor intellectu eſt quam difficillimus. Graece. Venet. in Aldi Neacademia menſe Octobri M. DIII. In fol.

Quum Aſulanus a. 1525. Xenophontem integrum ederet, reciſa hiſtoria graeca Xen. reliqua ex ſuperiore edit. nouo titulo et praefatiuncula praemiſſis vendidit:

Georgii Gemiſti, qui et Pletho dicitur, ex Diodori etc. *Enarratiunculae — in Thucydidem* — qua difficillimus. Gr. Ven. — m. Oct. MDIII. f. Sed titulus nouus eſt 1525. et tertium a. 1527. praefixus.

v. *Renouard* p. 64. f. Serie p. 22. f.

Thucydides gr. cum ſcholiis graecis, Florentiae ap. Bernard. Iuntam 1506. die ſecunda Nouembr.

v. Maittair. Ann. Typogr. Indic. voc. Thucyd. p. 289. et Panzer. Ann. typogr. VII. p. 10. qui tamen e catalogis Thott. et Menken. tantum laudat. Nam Bandinius eam ignorat, et mirum eſt, eadem die abſolutam, dici, qua ſequentem.

Θουκυδίδης, μετὰ σχολίων παλαιῶν καὶ πάνυ ὠφελίμων, χωρὶς ὧν οὐκ εὐξύνετος ὁ συγγραφεύς. Thucydides cum commentariis antiquis, et valde vtilibus, ſine quibus auctor intellectu eſt quam difficillimus. Ad calcem: *Ἐν τῇ Φλορεντίᾳ παρὰ Βερνάρδῳ τοῦ Ἰούντα ἔτει ἀπὸ τοῦ Χριϛοῦ γενέσεως χιλιοϛῷ πεντακοσιοϛῷ τε καὶ εἰκοϛῷ ἕκτῳ ἀνθεϛηριῶνος δευτέρᾳ ἱϛαμένου* (1526. 2. Nou.) fol. cum epiſtola Graeca Antonii Francini ad Alexandrum Corſinium.

v. Ang. Mar. Bandinius de Florentina Iuntarum typographia eiusque cenſoribus T. II. (f. Ann. Iuntarum typogr.) p. 208. f.

Θουκυδίδης μετὰ σχολίων παλαιῶν καὶ πάνυ ὠφελίμων, χωρὶς ὧν ὁ συγγραφεὺς πολὺ ἀνευχερής ἐϛι. Thucydides cum ſcholiis et antiquis et vtilibus, ſine quibus autor intellectu multum eſt difficilis. Acceſſit praeterea diligentia *Ioachimi Camerarii*, in caſtigando tum commentariis vna cum textu tum annotationibus eius. Baſileae, ex off. Heruagiana. Anno M. D. XL. fol.

Epiſtolam Camerarii ad Mauricium praeſulem Eyſtatenſem d. III. Cal. Mart. ſcriptam excipiunt Aphthonii encomium Thuc., vita Thuc. gr., Marcellini vita eiusdem, Dionyſius *περὶ τῶν ἰδιωμάτων Θουκ.*, vita Thuc. ex Suida; tum annotata loca quae aliter in aliis exemplis ſcripta et animaduertenda viſa eſſent. Hiſtoriam Thucyd. ſequuntur graeca ſcholia.

Thucydidis de bello Peloponneſiaco Libri octo, graece ad editionem Dukeri expreſſi. Viennae typis Io. Tho. Nob. de Trattnern. MDCCLXXXV. II. voll. 8.

Curauit editionem *Franc. Car. Alterus*, Prof. Vindob. nuper mortuus, qui, praeter var. lect. cod. Vindob. addidit *Iacobi Tuſani* (Toullain) Paris. philologi mortui a. 1547. correctiones margini ed. Ald. adſcriptas, et ſpecimen graecitatis Thucydideae.

Thucydidis de bello Peloponneſiaco libri octo ad optimas editiones in vſum ſcholarum diligenter expreſſi, graece. Bremae. P. I. II. 1791. 92. 8. (curante *Herm. Bredenkamp*, Athenaei Brem. Subrect. qui et animaduerſiones promiſit, quae nondum prodierunt.)

Cf. Allg. d. Bibl. CVIII. p. 285. Neue allg. d. Bibl. VI. p. 35.

Editiones graeco-latinae.

Θουκυδίδου — Βιβλία ὀκτώ. Thucydidis, Olori filii, de bello Peloponn. libri octo. Iidem latine, ex interpretatione Laur. Vallae ab Henr. Stephano recognita. Anno M. D. LXIIII. Excudebat Henr. Stephanus, illuſtris viri Huldrichi Fuggeri typographus. fol.

Margo textus interior habet varias lect. aliquot, exterior ſcholia. Subiuncta eſt latina verſio, cuius margini nonnullae emendationes ſunt adiectae.

Thucydidis de b. pel. L. octo. Iidem lat. ex interpr. L. V. ab H. St. recognita. *Secunda editione, quae amplius quam in prima praeſtita fuerint, extrema ad lectorem epiſtola docebit.* 1588. fol.

Scilicet tum graeca oratio tum eius verſio emendata eſt ſecundis curis adiecitque Stephanus proparaſceven ad lectionem Scholl. et adnotationes vberiores ad l. I. et maiorem partem libri II. Thucyd. et Schol. abſoluturus hunc laborem, niſi ex Gallia et Germania ei ſpes fuiſſet facta emendationum in Thucydidem et eius Scholia, quae tamen vana fuit. Praemiſit vitam Marcellini, cum Iſ. Caſauboni verſione et caſtigationibus, ſubiecit Iac. Veratii argumenta orationum et concionum Thucyd., denique Chytraei chronologiam et argumenta librorum Thucydidis.

Θουκυδίδου — βιβλία ὀκτώ. Thucydidis Olori filii de Bello Peloponneſiaco Libri octo. Iidem latine ex interpretatione Laur. Vallae ab Henr. Stephano nuper recognita, quam *Aemil. Portus*, Franc. Porti Cret. f. paternos commentarios accurate ſequutus, ab infinita grauiſſimorum errorum multitudine nouiſſime repurgauit, magnaque diligentia paſſim expolitam innouauit. In hac poſtrema editione, quid praeterea praeſtetur, ſequens pagina docet. Francofurti apud heredes Andr. Wecheli, Claud. Marnium et Io. Aubrium. M. D. XCIV. fol.

Expreſſa eſt Stephani recenſio, niſi quod plura irrepſerunt vitia operarum culpa. Variae lectiones auctae ſunt. Scholiis antiquis immixta recentia Aem. Porti. Subiuncti ſunt Franc. Porti Commentarii in Thucyd. cum Appendice, in qua multa explicantur, quae in ſuperioribus commentariis ſunt omiſſa — tum Chytraei antea indicata opuſcula — et Indices, latinus atque graecus.

Prodierant *Fr. Porti* Adnotatt. in Xenoph. et *Thucydidem* ſeparatim 1586. 4. et 1594. f. Geneuae.

Θουκυδίδου — Βιβλία ὀκτώ. *Thucydidis* de bello Pelop. Libri VIII Quid in hac editione praeſtitum ſit, Praefatio ad Lectorem indicabit. Oxoniae e theatro Sheldon. impenſis T. Bennet ad inſigne Lunae falcatae in Coemet. D. Pauli. Anno Dom. MDCXCVI. fol.

Iohannes Hudſonus hanc editionem curauit, et praefatus eſt. Textis, e ſecunda Steph. recenſione accurate redditis, ſed in minores ſectiones diſtinctis, additae ſunt in margine temporum notationes ex Dodwelli Chronol., ſubiecta eſt (in quauis pag.) latina verſio minuſculis litteris ſcripta, hanc excipiunt variae lectiones trium codd. et edd. vett, eas ſcholia. Additae ſunt duae tabulae geogr. vna Graeciae, ad Thucyd. hiſtoriam, adiuuante chartula Edm. Halleii, delineata, altera Siciliae ex Cluuerio petita. In calce leguntur (p. 530.) *Geo. Acacii* Epitome Hiſtoriae Thucyd., *Veratii* Argumenta concionum (p. 532.), Stephani Proparaſceue et Annotatt. in Thuc. atque Sch. (p. 538.), Appendix varr. lectt. Codd. Clarendon. et Graeuiani (p. 598.), denique Indices.

Θουκυδίδου — Βιβλία ὀκτώ. Thucydidis de bello Pelop. Libri octo, cum adnotationibus integris *Henr. Stephani* et *Ioaun. Hudſoni.* Recenſuit et notas ſuas addidit *Ioſeph. Waſſe.* Editionem curauit, ſuasque animaduerſiones adiecit *Car. Andr. Dukerus.* Cum variis diſſertationibus, MSCtor. collationibus et indicibus nouis locupletiſſimis. Amſtelaedami apud R. et I. Wetſtenios et Gul. Smith. MDCCXXXI. fol.

Quum Wetſteniis primum placuiſſet non niſi Oxonienſem editionem, auctam tamen repetere, quumque Dukerus non ipſe conſtituiſſet, ſcriptorem recenſere, ſed a librariis ad curam nouae editionis ſuſcipiendam vocatus eſſet, non mirandum fuit, in emendanda oratione graeca nihil eſſe praeſtitum, atque multa eſſe futuro editori relicta. Caeterum negari non potuit, ſuperare hanc editionem ſuperiores praeſidiorum ad Thuc. rectius vel emendandum vel explicandum multitudine et vtilitate. Nam quid praeſtare Duk. potuerit, bene docuit *Sixius* in laudat. Dukeri p. 32. ſ.

Cf. Acta Erudd. 1732 p. 1. ff. Bibl. raiſonnée T. VII. P. I. p. 126. ff.

Recuſa eſt Dukeri editio primum Glasguae 1758 per Rob. et Andr. Foulis VIII. voll. 8. tum Biponti:

Thucydidis de bello Pelop. Libri VIII. graece et latine ad editionem Ioſ. Waſſe et Car. Andr. Dukeri accurate expreſſi, cum varietate lectionis et annotationibus. Studiis ſocietatis Bipontinae. Biponti, ex typ. Soc. 1788. 89. VI. voll. 8

Non ſatis commode illa editio eſt deſcripta. Separatim Graeca cum lat. verſione exhibentur, ſequuntur cui que volumini ſubiectae variae lectiones et adnotationes. Volumine quinto continentur etiam ſcholia, et ſexto Annotatt. in Scholia cum Indicibus.

Dukerianam excepit noſtra, de cuius rationibus in praef. vtriusque vol. dictum eſt.

Nic. Blancardum etiam nouam editionem Thuc. molitum eſſe *A. C. Eſchenbachius* teſtatur in epiſt. in *Schelhornii* Amoen. litt. F. V. p. 195.

Editiones ſingularum particularum.

Liber I. et II. gr. ap. Wechel. Paris. 1535. 4.

Libri I. Conciones gr. Paris. ap. Chriſt. Wechel. 1531. 4.

Liber I. gr. 1548. II. et III. Paris. 1549. 4. ap. Vaſcoſanum.

Platonis, *Thucydidis* et Demoſthenis funebres Orationes. Graece. Venetiis apud Aldi filios. M.D.XLIX. in 8. (Serie dell' Ed. Ald. p. 159. Renouard Ann. T. I. p. 258.)

Libri IV. curante Vito Winſemio. Viteb. 1562. (f. 1561.) 4.

Periclis funebris laudatio eorum qui in bello occubuerunt ex libro Thucyd. ſecundo. Par. 1605. 4.

Libri III. graece et latine. Par. 1626. 12.

Orationes Thucydidis ſeorſim excuſae, gr. curante M. Andr. Coruino, in vſum auditorum ſuorum. Lipſ. 1631. 8.

Thucydidis, Platonis et Lyſiae orationes funebres. Ox. 1753. 8. cum verſ. lat. et not. angl. (Edidit Ed. Bentham.)

Thucydidis funebres orationes, gr. et lat. Glasguae 1755. 12. (etiam locus de peſte adiectus eſt).

Thucydidis Orationes cum animaduerſionibus et indice Car. Ludou. Baueri, Lipſ. A. M. Schol. Laub. Rect. Lipſiae, 1759. 8.

Promiſit iam tum Bauerus in praef. Lexicon Thucydideum, et Philologiam Thucydideam, ſ. Notationes figurarum Thucydidis.

Thucydidis, Platonis, Lyſiae et Xenophontis orationes funebres, cum notis anglice ſcriptis. Oxon. 1768. 8.

Platonis Menexenus et Periclis *Thucydidei* oratio funebris, recenſuit et animaduerſionibus illuſtrauit *Io. Chr. Gottleber.* Lipſ. 1782. 8. m.

Oratio funebris Periclis (Thuc. II, 35 — 47.) et deſcriptio peſtis Thuc. cum animaduerſionibus (grammaticis) francogall. ſcriptis et adiectis excerptis ex Fabii Paulini Comment. in locum de peſte, et verſione orationis Periclcae francogall. auctore et editore *I. B. Gail,* Prof. litt. gr. in coll. Franc. Paris ſ. a. (1802. vt videtur) 8. m.

Cf. Neue Leipz. Lit. Zeit. 1803. n. 79. p. 1229.

Ἐκλογαὶ ἰσοῤῥικαί, Selecta principum Hiſtoricorum, Herodoti, *Thucydidis* etc. — diſcip. inſtit. accommodauit *Dan. Wyttenbach,* Amſt. 1794 8. p. 61. ff.

Hiſtoriae Graecae capita praecipua ſ. Excerpta ex Herod. *Thucydide,* Xenoph. Collegit *Aug. Matthiae,* Gymn. Alt. Direct. — Altenb. 1804. (p. 178. ff. L. I. et VII.)

VERSIONES.

a. *Latinae.* Prima eſt *Laur. Vallae* a. 1452. facta, atque primum ſaec. XV. f. l. et a. nota, 4. tum ſaepius edita. Recognouerunt eam Coor Heresbachius, Col 1527. f. *Sebaſt. Caſtellio* Baſ. 1564. f. *Henr. Stephanus* 1562. et Franc. f. 1582 12 *Aemilius Portus* 1594. f cum textu gr. et ſeparatim 1594. 12.

Secunda eſt *Vti Winſemii*, patris, Vit 1569. f. 1580. 8.

Tertia *Georgii Acacii Eneckel* L. B. *Hohenecri* cum annotatt. perpetuis, nominum item propriorum, tam hominum quam regionum etc. deſcriptionibus, chronographia inſuper in Thucyd. et veteris Graeciae Geographia aeneis typis ſeorſim excuſa. Tub. 1596. 8. Argentor. 1614. 8.

Hudſonus verſionem Aem. Porti (h. e. a Porto recognitam) aliquot locis caſtigauit adhibitis ceteris verſionibus Latinis et gallica Abiancurtii, atque anglica Hobbetii. Hanc Oxon. editionis interpretationem repetiit Dukerus.

Orationes ex hiſtoria Thucyd. latine verterunt *Phil. Melanchthon* Viteb. 1562. 8. — Ioannes Caſa (della Caſa) archiepiſcopus Beneuentanus (Florent. 1564. 8) in Eius monumentis latinis, et ſeparatim Helmſt. 1610. 4. cum praef. Ioh. Caſelii et ſaepius — *Iobus Veracius* — Periclis orationem *Guil. Canterus*, ad calcem oratt. Ariſtidis — inſignes locos e Thuc. hiſtoria *Ioach. Camerarius* Viteb. 1565. 8.

Cf. Io. Caſelii prolegomena in Thucyd. interpretationem. Roſt. 1576. 4. eiusd. *Thucydidea*, edita ab *I. H. Ackero*, Ien. 1714. 8.

b. Germanicae ſunt: *Hieronymi Boneri*, praetoris Colmar. Auguſtae Vind. 1533. f. *Studiis* ſocietatis virorum doctorum, Francof. et L. 1757. II. 4. (etiam tom. X. Operis: Neue Sammlung der merkwürdigſten Reiſegeſchichten).

Thucydides Acht Bücher der Geſch. vom peloponn. Kriege. Aus dem Griech. mit vielen crit. Anmerkungen überſetzt von *Ioh Dav. Heilmann.* Lemgo 1760. 8.

Orationes Thuc. germanice verſas cum notis latinis criticis in omnes Thuc. libros edidit *Io. Iac. Reiskius.* Lipſ. 1761. 8.

c. Anglica antiquiſſima eſt *Tho. Nicolls* non ex graeco, ſed ex gallico Seyſſelii facta. Lond. 1515. f. (et 1550.) Hanc exceperunt:

The Hiſtory of the Grecian War, in 8. Books. Written by Thucydides. Translated by *Tho. Hobbes* of Malmesbury. Lond. 1628. f. it. 1634. 1676. f. 1723. II. 8. Praemittitur diſſ. de vita et hiſtoria Thuc. repetita etiam in eius Opuſcc. moralibus et politicis (*Tho. Hobbes's* Moral and Political Works, Lond. 1750. f.) p. 652. ff. Laudatur haec verſio, quamquam non admodum diligens eſt et fida.

The Hiſtory of the Pelop. war, translated from the Greek of Thucydides. By *Will. Smith* M. A. Lond. 1753. II. voll. 4. it. 1781. II. 8. cum annotatt. et tribus diſſ. de vita, virtutibus, et indole operis, Thucydidis.

Thucydides 's Account of the Plague of Athens, translated by *Francis Clifton*, (adi. eius verſioni Hippocratis l. de aëre, aquis, et locis. Lond. 1734 p 95. ff)

Two Orations in Praiſe of Athenians, ſlain in Battle. From the Greek with Reflections. Lond. 1759. 8. (Ex Smithi verſ)

d. Francogallicae: Prima eſt *Claudii Seyſſelii* (*Claude de* Seyſſel, epiſc. Maſſil.) in vſum, non Franciſci I., ſed *Ludouici* XII. regis Gall. facta, peſſima illa, cum auctor ne verſionem quidem latinam Vallae ſatis intellexerit. Prodiit Paris. 1527. ap Badium et elegantiſſime ap. Vaſcoſan Par. 1558 f.

Secunda Vſelii (*Louis Iauſſaud d' Vſez*), qui graecae non patriae linguae aeque peritus erat. Prodiit Geneuae 1610. fol. min. Sine graecis eius verſio intelligi nequit

Tertia Ablancurtii (*Nic. Perrot d' Ablancourt*, Par 1662. f. 1671. 12. III. voll. Amſt. 1713. III. 12. et ſaepius. Haec verſio vt aliae ab eadem V. D. editae, parum graecis reſpondet, videturque auctor verſiones recentes, non ipſum ſcriptorem, reddidiſſe.

Quarta *Leveſquii.* Hiſtoire de Thucydide, fils d' Olorus, traduite de Grec par *Pierre Charles Leveſque.* Paris 1795. (An IV. de la Rep.) IV. 8. mai. etiam 4. In praef. recenſuit p XXXIV. ff ſuperiores interpp. Ipſe addidit et criticas exegeticasque animaduerſt. conſulto etiam Corayo, doctiſſimo Graeco. T. IV. p. 242. ff. Supplementum hiſtoriae Thuc addidit, vsque ad finem belli Pelop.

Cf. Allgem. Lit. Zeit. 1796. I. p. 1443.

Harangues et Concions de Thucydide et autres Auteurs par *Fr. de Belleforeſt.* Par. 1572. f.

Harangues tirées d' Hérodote, de *Thucydide* etc. traduites par *Ath. Auger.* Par. 1788. 8. vbi T. II. etiam notae in nonnulla loca Thuc. leguntur.

e. Italicae: Gli otto Libri di Thucydide Atheniese, delle guerre fatte tra popoli della Morea et gli Atheniesi. Nuouamente dal Greco idioma nella lingua Thoscana con ogni diligenza tradotto par *Franc. di Soldo Strozzi* Fiorentino. L' Annotatione e dichiaratione di tutti i luoghi difficili etc. In Venetia. Apreſſo Vinc. Vaugris 1545 8 repet. 1550. 1563. et ſaep.

Tucidide nuovamente co' teſti Greci riveduto e dagli errori emendato colla vita dell' Autore da *Tommaſo*

Porcacchi deſcritta — Verona 1735. II 4. cum not. V. D. Rom. 1789. 90. II. 4.

f. Laudantur etiam *Hispanica Didaci Gratiani de Aldrete* (En Salamanca 1564. f. — nam verſio *Io. de Caſtro Salinae* inedita eſt), *Danica Franc. Mich. Wochelii*, *Belgica H. Frieſemanni*, Amſt. 1786. II.

Scripta, quae Thucyd. eiusque Scholiaſten illuſtrant.

Martini Cruſii Orat. XVIII. praemiſſa praelectionibus in Thucydidem. Tub. 1566.

Dan. Chytraei Programmata in Thucyd. quae leguntur in Scriptis in acad. Roſtoch. publice propoſitis ab a. 1560 — 67. (Partes II.) Roſt. 1567. 8.

Praelectiones Marciae ſ. Commentaria in Thucyd. hiſtoriam de peſte Athenn. ex ore *Fabii Paulini* Vtinenſis excepta. Ven. 1603. 4.

M. *Io. Stiliconis* Hamb. diſp. Ritus περὶ τῆς φυκτοφορίας ſiue de excubiarum accenſis ignibus actione, ad illuſtr. Thuc. l. III. Viteb. 1714. 4.

Bened. Auerani Florent. diſſ. LVIII. in quaedam Thucyd. loca, Opp. eius T. I. (Flor. 1716. f.)

Io. Grammii Caſtigationes ad Scholia graeca in Thucyd. Hafniae 1721. 22 4.

Incerti Britanni, ſub litera Π ſe occultantis, Obſeruationes in *Mycell Obſervatt.* (Batauis) Vol. II. T. I. p. 60 — 62. et T. II. p. 157 — 163. — Ibidem Vol. III. T. I. p. 147 — 152. et T. II. p. 302 — 308. *H* (h. e. Abreſchii) Animaduerſſ. in Thucydidem.

Frid. Ludov. Abreſch Dilucidationes Thucydideae quibus et paſſim cum Noui Teſt. tum aliorum Scriptt. loca illuſtrantur aut emendantur. Traiecti ad Rhen. 1755. 8. Eiusd. Dilucidationum Thucydidearum Auctarium, adi. Animaduerſionum ad Aeſchylum Libro tertio, Zwollae 1763. p. 213. ff.

Petri Horrei Obſeruationes criticae in Scriptores quosdam graecos hiſtoricos. Leovard. 1736. 8. Ibi p. 391 — 513. Obſeruatt. ad Thucyd. leguntur.

Io. Iac. Reiskii Animaduerſiones ad Graecos auctores, Vol. tertio p. 1 — 78.

Remarks on Thucydides, in Obſervations on the Greek and Roman Claſſics. In a ſeries of letters to a young Nobleman. Lond. 1753. 12.

Some general criticiſms on Thucydides, by *Iam. Moor* in eius Eſſays — Glasg. 1759. p. 148. ff.

Henr. Dodwelli, Dublin. A. M. Annales *Thucydidei* et Xenophontei, praemiſſo adparatu cum vitae Thucyd. ſynopſi chronologica Oxon. 1702. 4.

Comparationem *Thucydidis* et Liuii, francog. lingua, ſcripſit *Rapinus*, eamque angl. vertit *Tho. Taylor*, Lond. 1694. 8. *Thucydidem*, Salluſtium et Tacitum comparauit, anglico libello, *Rob. Alves*, A. M. Edinb. 1795. 8.

Car. Lud. Baueri Exerc. de lectione Thucyd. optima interpretandi disciplina, L. 1753. 4. add. eiusd. Philologia Thucydideo-Paulina, Hal. 1773. 8.

I. Dan. Heilmann Kritiſche Gedanken von dem Charakter und der Schreibart des Thucyd., Lemg. 1758. 4. et in eius Opuſcc. a Danouio editis T. II. p. 89. ff.

Herodot und *Thucydides*, Verſuch einer nähern Würdigung einiger ihrer hiſtor. Grundſätze — von *Geo. Fr. Creuzer*. L. 1798. 8. add. eiusd. V. D. Librum: die Hiſtoriſche Kunſt der Griechen. (1803. p. 262. ff.)

Chriſti. Rami Comm. de ſermonibus funebribus, qui publice Athenis habebantur, Hafn. 1793. 8. ab init.

Thucydides editionis Bipontinae illuſtratus ac emendatus a *Io. Hyac. Kiſtemaker*, Phil. Prof. etc. *Pars prima*, complectens quatuor libros priores. Monaſt. 1791. 8.

Aug. Matthiae Obſeruationes in Thucyd. librum I. in (Ruperti et Schlichthorſt) Magazin für öffentl. Schulen und Schullehrer, Vol. I. P. II. p. 423. ff.

I. G. Schloſſer Apologie des Thucydides gegen den Tadel des Dion. von Halicarnaſs und beyher über die Kriegsmanifeſte, im N. deutſch. Muſ. 1790. II. St.

Ein Gemälde des Thucydides von den griech. Staatsrevolutionen und politiſchen Clubs zur Zeit des pelop. Kriegs. Aus dem III. B. von 82 — 84. Hauptſtücke von *I. G. Schloſſer*, im Philoſoph. Journal für Moralität, Religion und Menſchenwohl 2. B. 1. H. p. 60 — 79.

Meierotto Comm. de Thucydide, in: Sammlung der deutſchen Abhandl. der Kön. preuſſ. Acad. d. Wiſſ. zu Berlin, B. 1796. n. 8. et in Mémoires eiusd. a. n. 24.

Μανουὴλ Σ. Τενεδίου Διατριβὴ εἰς Θουκυδίδην καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἱστορίας ἐπιτομή. Vindob. ap. Schraembl. 1799. 8.

Ern. Aug. Evers Diſſ de prooemio Thucydideo. Gött. 1803. 8.

Ex hoc aliisque libellis, ſi qui vel praetermiſſi fuerint, vel recens editi, additamenta Tomo III. addentur.

Collatae paginae plurium editionum.

Lib. I.

Duker. P.	Duker. I	Duker. lin.	Duker. I	Camer. P.	Camer. I	Camer. lin.	Camer. —	Steph. ed. 1564. P.	Steph. ed. 1564. I	Steph. ed. 1564. lin.	Steph. ed. 1564. —	Wechel. P.	Wechel. I	Wechel. A	Hudson. P.	Hudson. I	Hudson. lin.	Hudson. —	Ed. nostra. T. I. p.	Ed. nostra. 2	Ed. nostra. lin.	Ed. nostra. 1
—	2	—	5	—	1	—	3	—	—	—	5	—	—	—	—	1	—	3	—	—	—	3
—	3	—	23	—	—	—	15	—	—	—	17	—	2	A	—	2	—	3	—	—	6	4
—	4	—	42	—	—	—	25	—	2	—	2	—	3	A	—	—	—	14	—	—	8	6
—	5	—	64	—	—	—	39	—	—	—	15	—	—	D	—	3	—	6	—	—	12	5
—	6	—	88	—	2	—	4	—	—	—	28	—	4	C	—	—	—	20	—	—	16	2
—	7	—	12	—	—	—	17	—	3	—	2	—	5	B	—	4	—	11	—	—	18	4
—	8	—	34	—	—	—	30	—	—	—	15	—	6	A	—	5	—	3	—	—	22	1
—	9	—	69	—	—	—	49	—	4	—	1	—	7	A	—	6	—	3	—	—	24	10
—	10	—	4	—	3	—	17	—	—	—	21	—	8	B	—	—	—	21	—	—	28	5
—	11	—	37	—	—	—	36	—	5	—	5	—	9	B	—	7	—	18	—	—	32	2
—	12	—	71	—	4	—	4	—	—	—	25	—	10	B	—	8	—	15	—	—	34	7
—	13	—	99	—	—	—	21	—	6	—	10	—	11	A	—	9	—	12	—	—	36	11
—	14	—	28	—	—	—	37	—	—	—	28	—	12	A	—	10	—	5	—	—	40	1
—	15	—	55	—	5	—	3	—	7	—	5	—	13	A	—	11	—	2	—	—	42	7
—	16	—	78	—	—	—	17	—	—	—	20	—	14	A	—	—	—	15	—	—	44	11
—	17	—	16	—	—	—	35	—	8	—	3	—	15	A	—	12	—	12	—	—	48	5
—	18	—	44	—	6	—	1	—	—	—	20	—	16	A	—	13	—	9	—	—	50	11
—	19	—	65	—	—	—	12	—	—	—	32	—	—	C	—	14	—	1	—	—	54	4
—	20	—	87	—	—	—	24	—	9	—	12	—	17	C	—	—	—	13	—	—	56	5
—	21	—	14	—	—	—	39	—	—	—	26	—	18	B	—	15	—	8	—	—	60	3
—	22	—	38	—	7	—	3	—	10	—	7	—	19	B	—	16	—	4	—	—	62	6
—	23	—	72	—	—	—	23	—	—	—	29	—	20	B	—	17	—	2	—	—	64	13
—	24	—	7	—	—	—	43	—	11	—	13	—	21	B	—	18	—	1	—	—	68	2
—	25	—	41	—	8	—	13	—	—	—	33	—	22	C	—	—	—	21	—	—	70	6
—	26	—	74	—	—	—	35	—	12	—	18	—	23	C	—	19	—	19	—	—	72	5
—	27	—	11	—	9	—	7	—	—	—	38	—	24	D	—	20	—	19	—	—	76	3
—	28	—	50	—	—	—	28	—	13	—	21	—	26	A	—	21	—	19	—	—	78	10
—	29	—	83	—	—	—	46	—	14	—	2	—	27	A	—	22	—	16	—	—	82	3
—	30	—	17	—	10	—	15	—	14	—	22	—	28	A	—	23	—	14	—	—	84	6
—	31	—	52	—	—	—	34	—	15	—	5	—	29	A	—	24	—	15	—	—	88	5
—	32	—	85	—	11	—	2	—	—	—	25	—	30	A	—	25	—	12	—	—	90	8
—	33	—	24	—	—	—	21	—	16	—	3	—	31	B	—	26	—	10	—	—	92	14
—	34	—	65	—	—	—	44	—	—	—	26	—	32	B	—	27	—	10	—	—	96	10
—	35	—	2	—	12	—	13	—	17	—	3	—	33	B	—	28	—	6	—	—	98	11
—	36	—	40	—	—	—	34	—	—	—	24	—	34	B	—	29	—	3	—	—	100	11
—	37	—	71	—	13	—	1	—	18	—	3	—	35	B	—	30	—	1	—	—	104	1
—	38	—	5	—	—	—	20	—	—	—	22	—	36	B	—	—	—	19	—	—	106	3
—	39	—	47	—	—	—	43	—	19	—	6	—	37	C	—	31	—	19	—	—	108	4
—	40	—	90	—	14	—	16	—	—	—	31	—	38	C	—	32	—	19	—	—	110	11
—	41	—	32	—	—	—	37	—	20	—	12	—	39	D	—	33	—	18	—	—	112	16
—	42	—	73	—	15	—	8	—	—	—	36	—	40	D	—	34	—	15	—	—	114	19
—	43	—	16	—	—	—	28	—	21	—	13	—	41	D	—	35	—	12	—	—	118	4
—	44	—	54	—	—	—	47	—	—	—	34	—	42	D	—	36	—	10	—	—	120	4
—	45	—	92	—	16	—	16	—	22	—	15	—	44	A	—	37	—	9	—	—	122	5
—	46	—	25	—	—	—	32	—	—	—	32	—	45	A	—	38	—	4	—	—	124	9
—	47	—	55	—	—	—	47	—	23	—	7	—	—	D	—	—	—	20	—	—	128	1
—	48	—	88	—	17	—	12	—	—	—	25	—	46	D	—	39	—	16	—	—	130	8
—	49	—	22	—	—	—	28	—	24	—	6	—	48	A	—	40	—	13	—	—	134	1
—	50	—	55	—	—	—	45	—	—	—	24	—	49	A	—	41	—	10	—	—	136	5
—	51	—	96	—	18	—	13	—	25	—	8	—	50	A	—	42	—	11	—	—	138	10
—	52	—	33	—	—	—	30	—	—	—	29	—	51	B	—	43	—	10	—	—	140	13
—	53	—	63	—	—	—	44	—	26	—	11	—	52	B	—	44	—	8	—	—	144	3

Duker.			Camer.			Ste, h.			Wechel.			Hudson.			Ed. nostra.		
P. 54	lin.	96	P. 19	lin.	9	P. 26	lin.	29	P. 53	B	P. 45	lin.	6	T. I. p	146	lin.	4
— 55	—	34	— —	—	27	— 27	—	11	— 54	C	— 46	—	4	— —	148	—	8
— 56	—	71	— —	—	46	— —	—	31	— 55	C	— 47	—	3	— —	150	—	13
— 57	—	9	— 20	—	12	— 28	—	12	— 56	C	— 48	—	3	— —	154	—	3
— 58	—	47	— —	—	30	— —	—	32	— 58	A	— 49	—	2	— —	156	—	4
— 59	—	91	— 21	—	1	— 29	—	24	— 59	B	— 50	—	3	— —	158	—	8
— 60	—	33	— —	—	22	— 30	—	6	— 60	B	— 51	—	2	— —	160	—	12
— 61	—	69	— —	—	40	— —	—	26	— 61	B	— —	—	21	— —	162	—	13
— 62	—	4	— 22	—	6	— 31	—	6	— 62	B	— 52	—	20	— —	166	—	1
— 63	—	35	— —	—	22	— —	—	25	— 63	B	— 53	—	16	— —	168	—	2
— 64	—	66	— —	—	37	— 32	—	6	— 64	B	— 54	—	13	— —	170	—	4
— 65	—	95	— —	—	51	— —	—	23	— 65	B	— 55	—	8	— —	172	—	8
— 66	—	25	— 23	—	15	— 33	—	4	— 66	B	— 56	—	4	— —	174	—	9
— 67	—	61	— —	—	34	— —	—	26	— 67	B	— 57	—	1	— —	176	—	14
— 68	—	96	— 24	—	3	— 34	—	3	— 68	B	— —	—	21	— —	178	—	15
— 69	—	32	— —	—	21	— —	—	24	— 69	B	— 58	—	18	— —	180	—	17
— 70	—	67	— —	—	39	— 35	—	3	— 70	B	— 59	—	14	— —	182	—	18
— 71	—	5	— 25	—	9	— —	—	25	— 71	C	— 60	—	10	— —	186	—	2
— 72	—	42	— —	—	26	— 36	—	2	— 72	C	— 61	—	7	— —	188	—	7
— 73	—	78	— —	—	44	— —	—	24	— 73	C	— 62	—	3	— —	190	—	4
— 74	—	15	— 26	—	12	— 37	—	1	— 74	C	— —	—	24	— —	192	—	7
— 75	—	52	— —	—	30	— —	—	23	— 75	C	— 63	—	22	— —	194	—	13
— 76	—	87	— —	—	48	— —	—	43	— 76	C	— 64	—	17	— —	196	—	12
— 77	—	25	— 27	—	15	— 38	—	21	— 77	C	— 65	—	15	— —	198	—	10
— 78	—	62	— —	—	32	— 39	—	3	— 78	D	— 66	—	15	— —	200	—	14
— 79	—	98	— —	—	48	— —	—	22	— 80	A	— 67	—	14	— —	204	—	4
— 80	—	34	— 28	—	13	— 40	—	5	— 81	A	— 68	—	14	— —	206	—	6
— 81	—	63	— —	—	27	— —	—	21	— —	D	— 69	—	8	— —	208	—	4
— 82	—	92	— —	—	41	— —	—	37	— 82	C	— 70	—	2	— —	210	—	7
— 83	—	27	— 29	—	7	— 41	—	18	— 83	C	— 71	—	2	— —	212	—	13
— 84	—	64	— —	—	29	— —	—	39	— 84	D	— —	—	23	— —	216	—	1
— 85	—	5	— —	—	49	— 42	—	23	— 86	A	— 72	—	22	— —	218	—	6
— 86	—	42	— 30	—	19	— 43	—	6	— 87	A	— 73	—	20	— —	220	—	14
— 87	—	76	— —	—	37	— —	—	25	— 88	A	— 74	—	16	— —	224	—	3
— 88	—	10	— 31	—	4	— 44	—	3	— 89	A	— 75	—	12	— —	226	—	8
— 89	—	43	— —	—	20	— —	—	22	— 90	A	— 76	—	10	— —	228	—	11
— 90	—	74	— —	—	35	— —	—	39	— 91	A	— 77	—	3	— —	230	—	11
— 91	—	3	— —	—	49	— 45	—	16	— —	D	— —	—	19	— —	234	—	3
— 92	—	33	— 32	—	16	— —	—	34	— 92	C	— 78	—	15	— —	236	—	3
— 93	—	72	— —	—	34	— 46	—	16	— 93	D	— 79	—	15	— —	238	—	8
— 94	—	11	— 33	—	1	— —	—	36	— 94	D	— 80	—	13	— —	240	—	10
— 95	—	50	— —	—	19	— 47	—	16	— 96	A	— 81	—	12	— —	242	—	13
— 96	—	90	— —	—	37	— 48	—	1	— 97	B	— 82	—	14	— —	244	—	16

Lib. II.

P. 97	lin.	1	P. 34	lin.	6	P. 48	lin.	24	P. 98	A	P. 84	lin.	1	— p. 249	lin.	1
— 98	—	9	— —	—	12	— —	—	30	— 98	A	— —	—	4	— — 250	—	4
— 99	—	42	— —	—	30	— 49	—	13	— 99	D	— 85	—	10	— — 252	—	10
— 100	—	76	— —	—	47	— —	—	33	— 101	A	— 86	—	9	— — 254	—	14
— 101	—	14	— 35	—	17	— 50	—	16	— 102	A	— 87	—	10	— — 258	—	3
— 102	—	15	— —	—	35	— —	—	39	— 103	A	— 88	—	7	— — 260	—	2
— 103	—	87	— 36	—	2	— 51	—	20	— 104	B	— 89	—	8	— — 262	—	4
— 104	—	23	— —	—	20	— 52	—	2	— 105	C	— 90	—	7	— — 264	—	13
— 105	—	62	— —	—	40	— —	—	24	— 106	C	— 91	—	5	— — 266	—	14
— 106	—	3	— 37	—	10	— 53	—	4	— 107	D	— 92	—	4	— — 270	—	1
— 107	—	43	— —	—	33	— —	—	29	— 109	A	— 93	—	3	— — 272	—	4
— 108	—	82	— 38	—	4	— 54	—	8	— 110	A	— 94	—	1	— — 274	—	6

Duker.			Camer.			Steph.			Wechel.		Hudson.			Ed. nostra.		
P. 109	lin.	12	P. 38	lin.	20	P. 54	lin.	26	P. 111	A	P. 94	lin.	18	T. I. p. 276	lin.	6
— 110	—	39	— —	—	34	— 55	—	2	— 112	A	— 95	—	12	— — 278	—	12
— 111	—	79	— 39	—	6	— —	—	26	— 113	A	— 96	—	11	— — 280	—	16
— 112	—	21	— —	—	28	— 56	—	4	— 114	A	— 97	—	12	— — 284	—	1
— 113	—	54	— —	—	45	— —	—	23	— 115	A	— 98	—	6	— — —	—	18
— 114	—	92	— 40	—	15	— 57	—	4	— 116	A	— 99	—	5	— — 288	—	3
— 115	—	36	— —	—	37	— —	—	30	— 117	B	— 100	—	6	— — 290	—	4
— 116	—	76	— 41	—	8	— 58	—	9	— 118	C	— 101	—	5	— — 292	—	5
— 117	—	17	— —	—	29	— —	—	33	— 119	C	— 102	—	6	— — 294	—	11
— 118	—	56	— —	—	49	— 59	—	11	— 120	C	— 103	—	3	— — 296	—	10
— 119	—	88	— 42	—	16	— —	—	29	— 121	C	— —	—	20	— — 300	—	1
— 120	—	23	— —	—	32	— 60	—	5	— 122	B	— 104	—	16	— — 302	—	3
— 121	—	60	— —	—	50	— —	—	25	— 123	C	— 105	—	16	— — 306	—	3
— 122	—	94	— 43	—	15	— 61	—	10	— 124	C	— 106	—	14	— — 308	—	6
— 123	—	24	— —	—	30	— —	—	26	— 125	C	— 107	—	11	— — 312	—	3
— 124	—	52	— —	—	45	— 62	—	4	— 126	B	— 108	—	6	— — 314	—	8
— 125	—	84	— 44	—	9	— —	—	22	— 127	B	— 109	—	2	— — 316	—	11
— 126	—	17	— —	—	24	— —	—	40	— 128	B	— —	—	19	— — 320	—	7
— 127	—	44	— —	—	37	— 63	—	14	— 129	A	— 110	—	15	— — 324	—	1
— 128	—	73	— 45	—	3	— —	—	31	— —	D	— 111	—	8	— — 326	—	5
— 129	—	1	— —	—	17	— 64	—	3	— 130	C	— —	—	23	— — 328	—	7
— 130	—	30	— —	—	33	— —	—	20	— 131	B	— 112	—	17	— — 330	—	14
— 131	—	62	— —	—	49	— —	—	38	— 132	B	— 113	—	13	— — 334	—	3
— 132	—	93	— 46	—	15	— 65	—	13	— 133	A	— 114	—	9	— — 336	—	9
— 133	—	31	— —	—	35	— —	—	34	— 134	B	— 115	—	7	— — 338	—	13
— 134	—	73	— 47	—	7	— 66	—	13	— 135	B	— 116	—	5	— — 340	—	17
— 135	—	18	— —	—	32	— —	—	39	— 136	C	— 117	—	6	— — 342	—	17
— 136	—	57	— 48	—	1	— 67	—	16	— 137	D	— 118	—	6	— — 346	—	1
— 137	—	97	— —	—	22	— —	—	38	— 138	D	— 119	—	7	— — 348	—	5
— 138	—	36	— —	—	41	— 68	—	17	— 139	D	— 120	—	6	— — 350	—	12
— 139	—	77	— 49	—	12	— —	—	43	— 141	A	— 121	—	4	— — 352	—	16
— 140	—	17	— —	—	32	— 69	—	16	— 142	A	— 122	—	1	— — 354	—	15
— 141	—	59	— 50	—	5	— —	—	41	— 143	B	— 123	—	1	— — 356	—	17
— 142	—	3	— —	—	29	— 70	—	23	— 144	C	— 124	—	2	— — 358	—	20
— 143	—	48	— 51	—	4	— 71	—	4	— 145	D	— 125	—	4	— — 362	—	1
— 144	—	92	— —	—	30	— —	—	31	— 146	D	— 126	—	2	— — —	—	22
— 145	—	33	— 52	—	5	— 72	—	9	— 147	D	— 127	—	1	— — 364	—	19
— 146	—	71	— —	—	25	— —	—	31	— 148	D	— —	—	22	— — 368	—	1
— 147	—	10	— —	—	46	— 73	—	8	— 149	D	— 128	—	19	— — 370	—	2
— 148	—	49	— 53	—	17	— —	—	30	— 150	D	— 129	—	18	— — 372	—	4
— 149	—	86	— —	—	36	— 74	—	6	— 152	A	— 130	—	15	— — 374	—	3
— 150	—	26	— 54*)	—	7	— —	—	28	— 153	A	— 131	—	12	— — 376	—	1
— 151	—	63	— —	—	26	— 75	—	5	— 154	A	— 132	—	9	— — 378	—	3
— 152	—	98	— —	—	45	— —	—	26	— —	D	— 133	—	5	— — —	—	21
— 153	—	35	— 55	—	12	— 76	—	1	— 155	D	— 134	—	2	— — 382	—	1
— 154	—	72	— —	—	30	— —	—	22	— 156	D	— —	—	21	— — 384	—	3
— 155	—	16	— 56	—	2	— 77	—	2	— 158	A	— 135	—	23	— — 386	—	3
— 156	—	61	— —	—	26	— —	—	27	— 159	B	— 137	—	1	— — 388	—	9
— 157	—	4	— —	—	49	— 78	—	6	— 160	C	— —	—	23	— — 390	—	6
— 158	—	46	— 57	—	21	— —	—	36	— 161	C	— 139	—	1	— — 392	—	10
— 159	—	83	— —	—	41	— 79	—	12	— 162	D	— —	—	21	— — 394	—	10
— 160	—	20	— 58	—	10	— —	—	32	— 163	D	— 140	—	20	— — 396	—	12
— 161	—	62	— —	—	32	— 80	—	12	— 165	A	— 141	—	19	— — 398	—	12
— 162	—	7	— 59	—	7	— —	—	38	— 166	A	— 142	—	22	— — 400	—	17
— 163	—	44	— —	—	26	— 81	—	16	— 167	A	— 143	—	18	— — 404	—	2

*) Hic paginae in hac ed. inuersae sunt, et 55. ante 54 ponitur.

Duker.	Camer.	Steph.	Wechel.	Hudson.	Ed. nostra.
P. 164 lin. 80	P. 59 lin. 45	P. 81 lin. 37	P. 168 A	P. 144 lin. 14	T. I. p. 406 lin. 1
— 165 — 16	— 60 — 13	— 82 — 12	— 169 A	— 145 — 11	— — 408 — 2
— 166 — 50	— — — 32	— — — 32	— — E	— 146 — 5	— — — — 19
— 167 — 93	— 61 — 4	— 83 — 12	— 171 A	— 147 — 4	— — 412 — 1

Lib. III.

P. 168 lin. 1	P. 61 lin. 18	P. 83 lin 28	P. 172 A	P. 148 lin. 1	— p. 416 lin. 1
— 169 — 12	— — — 24	— — — 34	— — B	— — — 5	— — — — 4
— 170 — 47	— — — 42	— 84 — 18	— 173 C	— 149 — 12	— — 418 — 4
— 171 — 88	— 62 — 15	— 85 — 1	— 174 D	— 150 — 14	— — 420 — 5
— 172 — 30	— — — 38	— — — 26	— 176 A	— 151 — 13	— — 422 — 3
— 173 — 64	— 63 — 5	— 86 — 6	— 177 A	— 152 — 9	— — 424 — 1
— 174 — 97	— — — 21	— — — 24	— 178 A	— 153 — 7	— — — — 16
— 175 — 33	— — — 37	— 87 — 15	— 179 C	— 154 — 11	— — 426 — 15
— 176 — 71	— 64 — 5	— 88 — 2	— 180 C	— 155 — 12	— — 428 — 17
— 177 — 10	— — — 25	— — — 24	— 181 D	— 156 — 12	— — 430 — 14
— 178 — 48	— — — 44	— 89 — 5	— 183 A	— 157 — 10	— — 432 — 13
— 179 — 89	— 65 — 17	— — — 32	— 184 A	— 158 — 10	— — 434 — 12
— 180 — 28	— — — 36	— 90 — 9	— 185 A	— 159 — 8	— — 436 — 8
— 181 — 72	— 66 — 8	— — — 35	— 186 B	— 160 — 10	— — 438 — 7
— 182 — 16	— — — 30	— 91 — 16	— 187 C	— 161 — 10	— — 440 — 5
— 183 — 57	— 67 — 1	— — — 41	— 188 D	— 162 — 9	— — 442 — 1
— 184 — 97	— — — 22	— 92 — 19	— 190 A	— 163 — 9	— — — — 22
— 185 — 31	— — — 38	— — — 38	— 191 A	— 164 — 7	— — 444 — 17
— 186 — 61	— 68 — 4	— 93 — 14	— 192 A	— 165 — 1	— — 446 — 16
— 187 — 97	— — — 22	— — — 35	— — D	— — — 21	— — 448 — 13
— 188 — 32	— — — 40	— 94 — 11	— 194 A	— 166 — 16	— — 450 — 10
— 189 — 63	— 69 — 4	— 95 — 1	— 195 B	— 167 — 15	— — 452 — 6
— 190 — 92	— — — 18	— — — 18	— 196 B	— 168 — 16	— — 454 — 2
— 191 — 26	— — — 35	— 96 — 5	— 197 B	— 169 — 15	— — — — 18
— 192 — 59	— 70 — 1	— — — 24	— 198 B	— 170 — 13	— — 456 — 13
— 193 — 92	— — — 18	— 97 — 9	— 199 B	— 171 — 12	— — 458 — 7
— 194 — 27	— — — 36	— — — 29	— 200 B	— 172 — 13	— — 460 — 13
— 195 — 60	— 71 — 2	— 98 — 15	— 201 D	— 173 — 12	— — 462 — 13
— 196 — 96	— — — 18	— — — 32	— 203 A	— 174 — 9	— — 464 — 11
— 197 — 34	— — — 35	— 99 — 15	— 204 A	— 175 — 9	— — 466 — 11
— 198 — 72	— 72 — 3	— — — 35	— 205 B	— 176 — 8	— — 468 — 8
— 199 — 8	— — — 21	— 100 — 18	— 206 B	— 177 — 5	— — 470 — 5
— 200 — 45	— — — 41	— — — 40	— 207 B	— 178 — 3	— — 472 — 1
— 201 — 87	— 73 — 15	— 101 — 18	— 208 C	— 179 — 4	— — 474 — 2
— 202 — 29	— — — 34	— — — 40	— 209 D	— 180 — 3	— — — — 22
— 203 — 66	— 74 — 2	— 102 — 19	— 210 D	— 181 — 1	— — 476 — 12
— 204 — 4	— — — 19	— — — 39	— 212 A	— — — 20	— — 478 — 11
— 205 — 44	— — — 39	— 103 — 21	— 213 A	— 182 — 19	— — 480 — 10
— 206 — 81	— 75 — 9	— — — 42	— 214 A	— 183 — 16	— — 482 — 9
— 207 — 26	— — — 31	— 104 — 21	— 215 B	— 184 — 20	— — 484 — 5
— 208 — 69	— 76 — 1	— 105 — 4	— 216 C	— 185 — 19	— — — — 26
— 209 — 12	— — — 21	— — — 26	— 217 D	— 186 — 21	— — 488 — 1
— 210 — 53	— — — 41	— 106 — 6	— 219 A	— 187 — 19	— — — — 21
— 211 — 93	— 77 — 13	— — — 30	— 220 B	— 188 — 17	— — 490 — 16
— 212 — 33	— — — 34	— 107 — 10	— 221 B	— 189 — 15	— — 492 — 15
— 213 — 70	— 78 — 3	— — — 30	— 222 B	— 190 — 13	— — 494 — 15
— 214 — 9	— — — 24	— 108 — 10	— 223 C	— 191 — 12	— — 496 — 10
— 215 — 54	— — — 47	— — — 36	— 224 C	— 192 — 12	— — 498 — 4
— 216 — 1	— 79 — 22	— 109 — 17	— 226 A	— 193 — 15	— — 500 — 3
— 217 — 28	— — — 36	— — — 32	— 227 A	— 194 — 8	— — 502 — 11
— 218 — 53	— — — 49	— 110 — 11	— 228 A	— 195 — 5	— — — — 14

Duker.			Camer.			Steph.			Wechel.			Hudson.			Ed. noſtra.		
P. 219	lin.	85	P. 80	lin.	16	P. 111	lin.	3	P. 229	B		P. 196	lin.	7	T. I. p. 534	lin.	14
— 220	—	19	— —	—	33	— —	—	21	— 230	B		— 197	—	8	— — 536	—	12
— 221	—	57	— 81	—	3	— 112	—	9	— 231	D		— 198	—	8	— — 538	—	13
— 222	—	1	— —	—	27	— —	—	36	— 232	A		— 199	—	9	— — 540	—	13
— 223	—	40	— —	—	49	— 113	—	17	— 234	B		— 200	—	10	— — 542	—	10
— 224	—	38	— 82	—	19	— —	—	41	— 235	B		— 201	—	8	— — 544	—	3
— 225	—	20	— —	—	41	— 114	—	23	— 236	B		— 202	—	9	— — 546	—	1
— 226	—	58	— 83	—	11	— —	—	41	— 237	C		— 203	—	6	— — —	—	19
— 227	—	96	— —	—	31	— 115	—	21	— 238	C		— 204	—	6	— — 548	—	18
— 228	—	38	— 84	—	2	— 116	—	3	— 239	D		— 205	—	7	— — 550	—	16
— 229	—	75	— —	—	22	— —	—	25	— 240	D		— 206	—	5	— — 552	—	12
— 230	—	13	— —	—	43	— 117	—	3	— 241	D		— —	—	25	— — 554	—	10
— 231	—	48	— 85	—	14	— —	—	26	— 242	D		— 207	—	21	— — 556	—	8
— 232	—	82	— —	—	36	— 118	—	5	— 243	D		— 208	—	19	— — 558	—	8
— 233	—	21	— 86	—	6	— —	—	27	— 244	D		— 209	—	14	— — 560	—	4
— 234	—	61	— —	—	29	— 119	—	9	— 246	A		— 210	—	14	— — 562	—	2
— 235	—	97	— —	—	49	— —	—	32	— 247	B		— 211	—	14	— — —	—	24
— 236	—	46	— 87	—	24	— 120	—	21	— 248	C		— 212	—	17	— — 564	—	22
— 237	—	88	— —	—	47	— —	—	45	— 249	D		— 213	—	18	— — 566	—	19

Lib. IV.

P. 238	lin.	1	P. 88	lin.	27	P. 121	lin.	31	P. 251	A		P. 215	lin.	1	— p. 542	lin.	1
— 239	—	8	— —	—	31	— —	—	35	— —	—		— —	—	4	— —	—	3
— 240	—	56	— 89	—	9	— 122	—	28	— 253	A		— 216	—	17	— — 544	—	3
— 241	—	90	— —	—	27	— 123	—	7	— 254	A		— 217	—	15	— — 546	—	1
— 242	—	29	— —	—	48	— —	—	30	— 255	A		— 218	—	12	— — —	—	22
— 243	—	60	— 90	—	14	— 124	—	4	— 256	A		— 219	—	5	— — 548	—	16
— 244	—	93	— —	—	32	— —	—	23	— 257	B		— 220	—	5	— — 550	—	11
— 245	—	23	— —	—	47	— 125	—	10	— 258	B		— 221	—	4	— — 552	—	10
— 246	—	53	— 91	—	13	— —	—	28	— 259	B		— —	—	20	— — 554	—	4
— 247	—	89	— —	—	31	— 126	—	12	— 260	C		— 222	—	20	— — 556	—	8
— 248	—	25	— —	—	49	— —	—	32	— 261	B		— 223	—	18	— — 558	—	3
— 249	—	63	— 92	—	20	— 127	—	8	— 262	B		— 224	—	14	— — —	—	21
— 250	—	2	— —	—	39	— —	—	28	— 263	C		— 225	—	14	— — 560	—	15
— 251	—	38	— 93	—	7	— 128	—	18	— 265	B		— 226	—	15	— — 562	—	16
— 252	—	74	— —	—	26	— 129	—	10	— 266	C		— 227	—	21	— — 564	—	16
— 253	—	16	— —	—	47	— —	—	33	— 268	A		— 228	—	22	— — 566	—	12
— 254	—	58	— 94	—	21	— 130	—	16	— 269	B		— 230	—	3	— — 568	—	11
— 255	—	97	— —	—	42	— —	—	41	— 270	C		— 231	—	2	— — 570	—	6
— 256	—	35	— 95	—	11	— 131	—	20	— 271	C		— 232	—	2	— — 572	—	4
— 257	—	75	— —	—	30	— —	—	44	— 273	A		— 233	—	2	— — 574	—	6
— 258	—	17	— 96	—	1	— 132	—	23	— 274	B		— 234	—	2	— — 576	—	4
— 259	—	55	— —	—	21	— 133	—	4	— 275	B		— 235	—	1	— — 578	—	3
— 260	—	89	— —	—	39	— —	—	24	— 276	C		— —	—	21	— — 580	—	1
— 261	—	26	— 97	—	8	— 134	—	4	— 277	C		— 236	—	19	— — —	—	19
— 262	—	63	— —	—	28	— —	—	26	— 278	D		— 237	—	18	— — 582	—	18
— 263	—	3	— —	—	50	— 135	—	5	— 280	A		— 238	—	18	— — 584	—	22
— 264	—	41	— 98	—	20	— —	—	27	— 281	A		— 239	—	16	— — 586	—	18
— 265	—	84	— —	—	43	— 136	—	10	— 282	B		— 240	—	17	— — 588	—	19
— 266	—	29	— 99	—	17	— —	—	37	— 283	C		— 241	—	18	— — 590	—	19
— 267	—	65	— —	—	36	— 137	—	13	— 284	C		— 242	—	12	— — 592	—	13
— 268	—	3	— 100	—	6	— —	—	37	— 285	C		— 243	—	12	— — 594	—	14
— 269	—	46	— —	—	30	— 138	—	22	— 286	D		— 244	—	13	— — 596	—	15
— 270	—	90	— 101	—	3	— 139	—	4	— 288	A		— 245	—	11	— — 598	—	15
— 271	—	28	— —	—	22	— —	—	25	— 289	A		— 246	—	9	— — 600	—	13
— 272	—	64	— —	—	42	— 140	—	5	— 290	A		— 247	—	5	— — 602	—	9
— 273	—	97	— 102	—	8	— —	—	23	— 291	B		— 248	—	7	— — 604	—	7

Duker.		Camer.		Steph.		Wechel.		Hudson.		Ed. noſtra.	
P. 274	lin. 28	P. 102	lin. 22	P. 141	lin. 14	P. 292	C	P. 249	lin. 5	T I p 606	lin. 6
— 275	— 64	— —	— 39	— 142	— 3	— 293	D	— 250	— 7	— — 608	— 9
— 276	— 5	— 103	— 8	— —	— 25	— 295	B	— 251	— 9	— — 610	— 11
— 277	— 44	— —	— 30	— 143	— 12	— 296	B	— 252	— 10	— — 612	— 9
— 278	— 82	— —	— 50	— —	— 34	— 297	C	— 253	— 11	— — 614	— 8
— 279	— 25	— 104	— 22	— 144	— 20	— 298	D	— 254	— 11	— — 616	— 9
— 280	— 64	— —	— 43	— —	— 44	— 300	A	— 255	— 9	— — 618	— 6
— 281	— 4	— 105	— 13	— 145	— 22	— 301	A	— 256	— 7	— — 620	— 7
— 282	— 38	— —	— 33	— 146	— 5	— 302	B	— 257	— 8	— — 622	— 8
— 283	— 74	— 106	— 3	— —	— 28	— 303	C	— 258	— 5	— — 624	— 4
— 284	— 9	— —	— 22	— 147	— 4	— 304	B	— —	— 24	— — 626	— 4
— 285	— 45	— —	— 42	— —	— 26	— 305	B	— 259	— 21	— — 628	— 3
— 286	— 81	— 107	— 11	— 148	— 1	— 306	C	— 260	— 18	— — 630	— 1
— 287	— 25	— —	— 33	— —	— 25	— 307	D	— 261	— 19	— — —	— 24
— 288	— 69	— 108	— 7	— 149	— 7	— 309	A	— 262	— 19	— — 634	— 4
— 289	— 7	— —	— 26	— —	— 28	— 310	A	— 263	— 15	— — 636	— 4
— 290	— 44	— —	— 46	— 150	— 13	— 311	C	— 264	— 17	— — 638	— 7
— 291	— 82	— 109	— 17	— —	— 37	— 312	C	— 265	— 18	— — 640	— 6
— 292	— 20	— —	— 39	— 151	— 15	— 313	C	— 266	— 17	— — 642	— 7
— 293	— 48	— 110	— 3	— —	— 31	— 314	B	— 267	— 10	— — 644	— 9
— 294	— 77	— —	— 19	— 152	— 7	— 315	C	— 268	— 4	— — 646	— 6
— 295	— 22	— —	— 40	— —	— 32	— 316	C	— 269	— 4	— — 648	— 9
— 296	— 67	— 111	— 15	— 153	— 12	— 317	D	— 270	— 4	— — 650	— 9
— 297	— 7	— —	— 39	— —	— 39	— 319	B	— 271	— 8	— — 652	— 10
— 298	— 50	— 112	— 11	— 154	— 18	— 320	C	— 272	— 7	— — 654	— 15
— 299	— 94	— —	— 34	— —	— 43	— 321	C	— 273	— 5	— — 656	— 11
— 300	— 39	— 113	— 8	— 155	— 26	— 322	D	— 274	— 7	— — 658	— 14
— 301	— 81	— —	— 29	— 156	— 6	— 324	A	— 275	— 8	— — 660	— 9
— 302	— 24	— —	— 50	— —	— 30	— 325	B	— 276	— 6	— — 662	— 9
— 303	— 67	— 114	— 23	— 157	— 10	— 326	C	— 277	— 7	— — 664	— 10
— 304	— 10	— —	— 46	— —	— 36	— 327	D	— 278	— 5	— — 666	— 7
— 305	— 51	— 115	— 16	— 158	— 14	— 328	D	— 279	— 4	— — 668	— 3
— 306	— 93	— —	— 37	— —	— 37	— 330	A	— 280	— 2	— — 670	— 5
— 307	— 32	— 116	— 9	— 159	— 16	— 331	A	— 281	— 1	— — 672	— 7
— 308	— 68	— —	— 27	— —	— 36	— 332	A	— —	— 21	— — 674	— 2
— 309	— 11	— —	— 50	— 160	— 17	— 333	B	— 282	— 22	— — 676	— 6
— 310	— 49	— 117	— 20	— —	— 39	— 334	B	— 283	— 17	— — 678	— 3
— 311	— 89	— —	— 41	— 161	— 17	— 335	C	— 284	— 15	— — —	— 23
— 312	— 31	— 118	— 12	— —	— 39	— 336	C	— 285	— 13	— — 680	— 17
— 313	— 64	— —	— 28	— 162	— 13	— 338	A	— 286	— 9	— — 682	— 15
— 314	— 5	— —	— 50	— —	— 38	— 339	A	— 287	— 11	— — 684	— 18
— 315	— 47	— 119	— 23	— 163	— 24	— 340	B	— 288	— 10	— — 686	— 14
— 316	— 91	— —	— 48	— 164	— 8	— 341	C	— 289	— 13	— — 688	— 14
— 317	— 19	— 120	— 14	— —	— 25	— 342	B	— 290	— 6	— — 690	— 4

Lib. V.

P. 318	lin. 1	P. 120	lin. 30	P. 165	lin. 3	P. 343	A	P. 291	lin. 1	T.I. p. 694	lin. 1
— 319	— 2	— —	— 33	— —	— 7	— —	—	— —	— 4	— — —	— 3
— 320	— 50	— 121	— 9	— —	— 32	— 345	A	— 292	— 14	— — 696	— 5
— 321	— 90	— —	— 31	—166	— 20	— 346	B	— 293	— 15	— — 698	— 7
— 322	— 30	— 122	— 3	— —	— 44	— 347	B	— 294	— 14	— — 700	— 7
— 323	— 77	— —	— 26	—167	— 24	— 348	C	— 295	— 16	— — 702	— 7
— 324	— 15	— —	— 47	—168	— 10	— 350	A	— 296	— 17	— — 704	— 6
— 325	— 57	— 123	— 21	— —	— 35	— 351	A	— 297	— 16	— — 706	— 3
— 326	— 1	— —	— 44	—169	— 17	— 352	B	— 298	— 19	— — 708	— 4
— 327	— 40	— 124	— 15	— —	— 40	— 353	C	— 299	— 17	— — 710	— 1
— 328	— 80	— —	— 35	—170	— 21	— 354	C	— 300	— 17	— — 712	— 2

Duker.	Camer.	Steph.	Wechel.	Hudson.	Ed. nostra.
P. 329 lin. 15	P. 125 lin. 3	P. 171 lin. 3	P. 355 D	P. 301 lin. 15	T. I. p. 714 lin. 3
— 330 — 51	— — — 22	— — — 23	— 356 D	— 302 — 13	— — — — 22
— 331 — 92	— — — 43	— 172 — 3	— 357 D	— 303 — 10	— — 716 — 20
— 332 — 33	— 126 — 14	— — — 28	— 359 A	— 304 — 14	— — 718 — 20
— 333 — 77	— — — 39	— 173 — 15	— 360 C	— 305 — 16	— — 720 — 22
— 334 — 20	— 127 — 12	— — — 41	— 361 C	— 306 — 16	— — 722 — 20
— 335 — 64	— — — 35	— 174 — 23	— 363 A	— 307 — 18	— — 724 — 19
— 336 — 9	— 128 — 8	— 175 — 12	— 364 C	— 309 — 1	— — 726 — 19
— 337 — 45	— — — 27	— — — 33	— 365 C	— — — 21	— — 728 — 17
— 338 — 84	— — — 49	— 176 — 17	— 367 A	— 310 — 22	— — 730 — 19
— 339 — 27	— 129 — 22	— — — 42	— 368 B	— 311 — 23	— — 732 — 15
— 340 — 71	— — — 46	— 177 — 23	— 369 C	— 312 — 24	— — 734 — 17
— 341 — 22	— 130 — 24	— 178 — 9	— 371 A	— 314 — 5	— — 736 — 17
— 342 — 71	— 131 — 1	— — — 39	— 372 C	— 315 — 8	— — 738 — 17
— 343 — 12	— — — 22	— 179 — 18	— 373 C	— 316 — 7	— — 740 — 12
— 344 — 53	— — — 46	— — — 44	— 375 A	— 317 — 8	— — 742 — 12
— 345 — 96	— 132 — 20	— 180 — 25	— 376 A	— 318 — 8	— — 744 — 17
— 346 — 39	— — — 42	— 181 — 5	— 377 B	— 319 — 8	— — 746 — 16
— 347 — 76	— 133 — 14	— — — 27	— 378 B	— 320 — 3	— — 748 — 15
— 348 — 13	— — — 33	— 182 — 2	— 379 B	— 321 — 1	— — 750 — 9
— 349 — 55	— 134 — 5	— — — 26	— 380 B	— 322 — 1	— — 752 — 10
— 350 — 96	— — — 27	— 183 — 5	— 381 C	— — — 23	— — 754 — 12
— 351 — 32	— — — 46	— — — 27	— 382 C	— 323 — 20	— — 756 — 8
— 352 — 65	— 135 — 14	— 184 — 2	— 383 C	— 324 — 16	— — 758 — 11
— 353 — 9	— — — 36	— — — 27	— 384 D	— 325 — 17	— — 760 — 12
— 354 — 56	— 136 — 12	— 185 — 12	— 386 A	— 326 — 20	— — 762 — 15
— 355 — 99	— — — 35	— — — 38	— 387 B	— 327 — 19	— — 764 — 15
— 356 — 42	— 137 — 8	— 186 — 18	— 388 C	— 328 — 20	— — 766 — 17
— 357 — 78	— — — 27	— — — 40	— 389 C	— 329 — 18	— — 768 — 14
— 358 — 15	— — — 47	— 187 — 20	— 390 D	— 330 — 19	— — 772 — 1
— 359 — 48	— 138 — 15	— 188 — 1	— 392 A	— 331 — 16	— — 774 — 4
— 360 — 80	— — — 31	— — — 19	— 393 A	— 332 — 15	— — 776 — 3
— 361 — 22	— 139 — 3	— 189 — 6	— 394 B	— 333 — 16	— — 780 — 3
— 362 — 65	— — — 26	— — — 32	— 395 B	— 334 — 18	— — 782 — 6
— 363 — 4	— — — 46	— 190 — 9	— 396 B	— 335 — 12	— — 784 — 4
— 364 — 43	— 140 — 18	— — — 31	— 397 B	— 336 — 11	— — 786 — 3
— 365 — 85	— — — 39	— 191 — 8	— 398 C	— 337 — 11	— — 788 — 8
— 366 — 23	— 141 — 8	— — — 29	— 399 C	— 338 — 8	— — 790 — 8
— 367 — 68	— — — 31	— 192 — 10	— 400 D	— 339 — 10	— — 792 — 11
— 368 — 11	— 142 — 5	— — — 36	— 402 A	— 340 — 9	— — 794 — 10
— 369 — 46	— — — 24	— 193 — 15	— 403 A	— 341 — 7	— — 796 — 12
— 370 — 79	— — — 42	— — — 34	— 404 A	— 342 — 5	— — 800 — 3
— 371 — 8	— 143 — 6	— 194 — 15	— 405 A	— 343 — 4	— — 802 — 3
— 372 — 42	— — — 24	— 195 — 4	— 406 B	— 344 — 4	— — 804 — 7
— 373 — 79	— — — 44	— — — 26	— 407 C	— 345 — 3	— — 806 — 15
— 374 — 15	— 144 — 13	— 196 — 12	— 408 C	— 346 — 5	— — 808 — 15
— 375 — 52	— — — 33	— — — 34	— 409 D	— 347 — 2	— — 812 — 7
— 376 — 89	— 145 — 3	— 197 — 15	— 410 D	— — — 24	— — 814 — 6

Lib. VI.

P. 377 lin. 1	P. 145 lin. 9	P. 197 lin. 21	P. 411 A	P. 348 lin. 1	T. II. p. 2 lin. 1
— 378 — 12	— — — 15	— — — 27	— — B	— — — 6	— — — — 5
— 379 — 41	— — — 27	— 198 — 5	— 412 B	— 349 — 10	— — 4 — 5
— 380 — 72	— 146 — 4	— — — 25	— 413 B	— 350 — 9	— — 6 — 10
— 381 — 17	— — — 26	— 199 — 4	— 414 B	— 351 — 8	— — 8 — 10
— 382 — 57	— — — 48	— — — 29	— 415 C	— 352 — 7	— — 10 — 11

Duker.		Camer.		Steph.		Wechel.		Hudson.		Ed. nostra.	
P. 383	lin. 98	P. 147	lin. 22	P. 200	lin. 10	P. 416	D	P. 353	lin. 5	T. II. p.	12 lin. 10
— 384	— 40	— —	— 45	— —	— 34	— 418	A	— 354	— 5	— —	16 — 1
— 385	— 77	— 148	— 13	— 201	— 15	— 419	A	— 355	— 6	— —	18 — 3
— 386	— 14	— —	— 31	— —	— 36	— 420	B	— 356	— 5	— —	20 — 6
— 387	— 51	— —	— 49	— 202	— 17	— 421	B	— 357	— 1	— —	22 — 8
— 388	— 88	— 149	— 19	— —	— 38	— 422	B	— —	— 19	— —	24 — 11
— 389	— 23	— —	— 36	— 203	— 12	— 423	B	— 358	— 15	— —	26 — 13
— 390	— 59	— 150	— 5	— —	— 32	— 424	C	— 359	— 14	— —	30 — 2
— 391	— 97	— —	— 24	— 204	— 17	— 425	C	— 360	— 13	— —	32 — 1
— 392	— 40	— —	— 47	— —	— 40	— 427	A	— 361	— 15	— —	34 — 5
— 393	— 78	— 151	— 15	— 205	— 20	— 428	B	— 362	— 14	— —	36 — 9
— 394	— 15	— —	— 33	— 206	— 2	— 429	B	— 363	— 13	— —	40 — 1
— 395	— 55	— 152	— 4	— —	— 25	— 430	C	— 364	— 12	— —	42 — 3
— 396	— 94	— —	— 24	— 207	— 6	— 431	C	— 365	— 12	— —	44 — 9
— 397	— 32	— —	— 42	— —	— 26	— 432	D	— 366	— 10	— —	46 — 10
— 398	— 70	— 153	— 12	— 208	— 6	— 434	A	— 367	— 7	— —	48 — 10
— 399	— 8	— —	— 33	— —	— 28	— 435	A	— 368	— 4	— —	50 — 16
— 400	— 47	— 154	— 3	— 209	— 8	— 436	B	— 369	— 4	— —	52 — 15
— 401	— 87	— —	— 23	— —	— 31	— 437	B	— 370	— 3	— —	56 — 8
— 402	— 24	— —	— 42	— 210	— 9	— 438	B	— 371	— 1	— —	58 — 11
— 403	— 66	— 155	— 13	— —	— 33	— 439	C	— 372	— 2	— —	62 — 2
— 404	— 7	— —	— 32	— 211	— 11	— 440	C	— 373	— 2	— —	64 — 4
— 405	— 44	— 156	— 2	— —	— 31	— 442	A	— 374	— 1	— —	66 — 7
— 406	— 83	— —	— 21	— 212	— 13	— 443	A	— —	— 22	— —	68 — 10
— 407	— 20	— —	— 40	— —	— 34	— 444	A	— 375	— 19	— —	70 — 15
— 408	— 55	— 157	— 10	— 213	— 10	— 445	A	— 376	— 14	— —	72 — 15
— 409	— 98	— —	— 34	— —	— 35	— 446	B	— 377	— 14	— —	76 — 2
— 410	— 43	— 158	— 7	— 214	— 17	— 447	C	— 378	— 15	— —	78 — 1
— 411	— 78	— —	— 27	— —	— 39	— 448	C	— 379	— 10	— —	— — 20
— 412	— 14	— —	— 46	— 215	— 15	— 449	C	— 380	— 9	— —	82 — 2
— 413	— 38	— 159	— 11	— —	— 31	— 450	B	— 381	— 1	— —	84 — 4
— 414	— 64	— —	— 24	— 216	— 3	— 451	A	— —	— 15	— —	86 — 4
— 415	— 1	— —	— 44	— —	— 24	— 452	A	— 382	— 13	— —	88 — 7
— 416	— 36	— 160	— 17	— 217	— 3	— 453	A	— 383	— 12	— —	90 — 7
— 417	— 78	— —	— 39	— —	— 27	— 454	B	— 384	— 12	— —	92 — 14
— 418	— 23	— 161	— 12	— 218	— 6	— 455	B	— 385	— 11	— —	94 — 14
— 419	— 62	— —	— 33	— —	— 28	— 456	B	— 386	— 8	— —	96 — 11
— 420	— 2	— 162	— 4	— 219	— 7	— 457	C	— 387	— 10	— —	98 — 16
— 421	— 40	— —	— 25	— —	— 29	— 458	C	— 388	— 9	— —	100 — 19
— 422	— 79	— —	— 46	— 220	— 7	— 459	C	— 389	— 5	— —	104 — 3
— 423	— 23	— 163	— 21	— —	— 34	— 460	B	— 390	— 8	— —	106 — 9
— 424	— 64	— —	— 42	— 221	— 13	— 461	B	— 391	— 5	— —	108 — 12
— 425	— 8	— 164	— 18	— —	— 39	— 463	C	— 392	— 7	— —	112 — 3
— 426	— 46	— —	— 38	— 222	— 15	— 464	C	— 393	— 2	— —	114 — 6
— 427	— 79	— 165	— 4	— —	— 33	— 465	C	— —	— 19	— —	116 — 11
— 428	— 11	— —	— 24	— 223	— 12	— 466	C	— 394	— 17	— —	120 — 8
— 429	— 45	— —	— 41	— —	— 31	— 468	A	— 395	— 18	— —	124 — 7
— 430	— 82	— 166	— 6	— 224	— 17	— 469	A	— 396	— 19	— —	128 — 3
— 431	— 17	— —	— 22	— 225	— 2	— 470	B	— 397	— 16	— —	130 — 6
— 432	— 48	— —	— 37	— —	— 18	— 471	B	— 398	— 16	— —	132 — 8
— 433	— 84	— 167	— 5	— 226	— 2	— 472	C	— 399	— 16	— —	134 — 13
— 434	— 24	— —	— 25	— —	— 24	— 474	A	— 400	— 17	— —	138 — 9
— 435	— 67	— —	— 50	— 227	— 8	— 475	B	— 401	— 20	— —	140 — 17
— 436	— 6	— 168	— 20	— —	— 28	— 476	B	— 402	— 14	— —	142 — 13
— 437	— 45	— —	— 39	— 228	— 4	— 477	B	— 403	— 12	— —	144 — 18
— 438	— 86	— 169	— 9	— —	— 27	— 478	C	— 404	— 9	— —	148 — 1
— 439	— 28	— —	— 30	— 229	— 8	— 480	A	— 405	— 11	— —	150 — 6

'Duker.			Camer.			Steph.			Wechel.		Hudson.'			Ed. noſtra.		
P. 440	lin.	70	P. 170	lin.	2	P. 229	lin.	33	P. 481	A	P. 406	lin.	10	T. II. p. 152	lin.	9
— 441	—	13	— —	—	26	— 230	—	15	— 482	B	— 407	—	10	— — 154	—	14
— 442	—	54	— —	—	43	— —	—	40	— 483	B	— 408	—	8	— — 156	—	13
— 443	—	97	— 171	—	22	— 231	—	22	— 485	A	— 409	—	12	— — 158	—	17
— 444	—	41	— —	—	47	— 232	—	5	— 486	A	— 410	—	10	— — 160	—	16
— 445	—	84	— 172	—	19	— —	—	30	— 487	B	— 411	—	9	— — 162	—	15

Lib. VII.

P. 446	lin.	1	P. 173	lin.	1	P. 233	lin.	15	P. 489	A	P. 413	lin.	1	— p. 168	lin.	1
— 447	—	9	— —	—	5	— —	—	20	— —	—	— —	—	4	— —	—	4
— 448	—	54	— —	—	30	— 234	—	8	— 490	C	— 414	—	12	— — 170	—	9
— 449	—	95	— 174	—	5	— —	—	34	— 492	A	— 415	—	12	— — 172	—	15
— 450	—	39	— —	—	27	— 235	—	14	— 493	A	— 416	—	10	— — 174	—	16
— 451	—	82	— —	—	49	— —	—	40	— 494	B	— 417	—	11	— — 176	—	20
— 452	—	26	— 175	—	21	— 236	—	19	— 495	C	— 418	—	10	— — 180	—	8
— 453	—	68	— —	—	44	— —	—	42	— 497	A	— 419	—	10	— — 184	—	2
— 454	—	9	— 176	—	12	— 237	—	19	— 498	B	— 420	—	9	— — 186	—	11
— 455	—	51	— —	—	34	— —	—	44	— 499	B	— 421	—	7	— — 190	—	1
— 456	—	93	— 177	—	6	— 238	—	26	— 500	C	— 422	—	8	— — 192	—	7
— 457	—	39	— —	—	30	— 239	—	8	— 501	D	— 423	—	5	— — 194	—	12
— 458	—	84	— 178	—	5	— —	—	35	— 503	A	— 424	—	8	— — 196	—	16
— 459	—	26	— —	—	26	— 240	—	15	— 504	B	— 425	—	7	— — 198	—	21
— 460	—	67	— —	—	48	— —	—	39	— 505	C	— 426	—	5	— — 202	—	3
— 461	—	6	— 179	—	18	— 241	—	19	— 506	C	— 427	—	5	— — 204	—	10
— 462	—	44	— —	—	39	— —	—	42	— 508	A	— 428	—	5	— — 206	—	13
— 463	—	81	— 180	—	9	— 242	—	20	— 509	A	— 429	—	2	— — 208	—	15
— 464	—	20	— —	—	28	— —	—	43	— 510	A	— —	—	22	— — 212	—	2
— 465	—	60	— —	—	50	— 243	—	24	— 511	C	— 430	—	23	— — 214	—	9
— 466	—	100	— 181	—	21	— 244	—	2	— 512	C	— 431	—	22	— — 216	—	11
— 467	—	39	— —	—	43	— —	—	26	— 513	D	— 432	—	22	— — 218	—	11
— 468	—	81	— 182	—	16	— 245	—	6	— 515	A	— 433	—	23	— — 222	—	2
— 469	—	18	— —	—	35	— —	—	28	— 516	A	— 434	—	19	— — 224	—	8
— 470	—	59	— 183	—	7	— 246	—	6	— 517	B	— 435	—	20	— — 226	—	11
— 471	—	9	— —	—	26	— —	—	27	— 518	B	— 436	—	17	— — 228	—	13
— 472	—	30	— —	—	46	— 247	—	4	— 519	B	— 437	—	15	— — 232	—	2
— 473	—	69	— 184	—	17	— —	—	28	— 520	C	— 438	—	15	— — 234	—	9
— 474	—	10	— —	—	40	— 248	—	8	— 521	D	— 439	—	16	— — 236	—	15
— 475	—	50	— 185	—	11	— —	—	31	— 523	A	— 440	—	14	— — 240	—	1
— 476	—	92	— —	—	33	— 249	—	10	— 524	B	— 441	—	15	— — 242	—	1
— 477	—	33	— 186	—	6	— —	—	34	— 525	C	— 442	—	13	— — 244	—	7
— 478	—	71	— —	—	25	— 250	—	11	— 526	D	— 443	—	12	— — 246	—	13
— 479	—	8	— —	—	46	— —	—	33	— 528	A	— 444	—	8	— — 250	—	3
— 480	—	43	— 187	—	14	— 251	—	8	— —	D	— 445	—	5	— — 252	—	7
— 481	—	79	— —	—	34	— —	—	30	— 529	D	— 446	—	1	— — 254	—	8
— 482	—	16	— 188	—	4	— 252	—	7	— 531	A	— 447	—	1	— — 258	—	1
— 483	—	49	— —	—	21	— —	—	26	— 532	B	— —	—	18	— — 260	—	5
— 484	—	81	— —	—	38	— 253	—	2	— 533	A	— 448	—	17	— — 262	—	5
— 485	—	26	— 189	—	10	— —	—	26	— 534	C	— 449	—	20	— — 264	—	15
— 486	—	70	— —	—	34	— 254	—	6	— 535	D	— 450	—	20	— — 268	—	2
— 487	—	15	— 190	—	6	— —	—	31	— 537	A	— 451	—	20	— — 270	—	9
— 488	—	56	— —	—	26	— 255	—	11	— 538	B	— 452	—	22	— — 272	—	12
— 489	—	97	— —	—	47	— —	—	33	— 539	B	— 454	—	1	— — 276	—	4
— 490	—	37	— 191	—	16	— 256	—	15	— 540	C	— 455	—	1	— — 278	—	10
— 491	—	71	— —	—	33	— —	—	35	— 541	C	— —	—	19	— — 280	—	10
— 492	—	5	— 192	—	1	— 257	—	13	— 543	A	— 456	—	18	— — 282	—	8
— 493	—	37	— —	—	19	— —	—	33	— 544	A	— 457	—	14	— — 286	—	3

Duker.			Camer.			Steph.			Wechel.		Hudson.			Ed. noſtra.		
P. 494	lin.	68	P. 192	lin.	35	P. 258	lin.	13	P. 545	A	P. 458	lin.	11	T. II. p. 288	lin.	7
— 495	—	11	— 193	—	7	— —	—	38	— 546	B	— 459	—	12	— — 290	—	10
— 496	—	53	— —	—	32	— 259	—	20	— 547	C	— 460	—	11	— — 292	—	12
— 497	—	93	— 194	—	3	— —	—	43	— 548	C	— 461	—	7	— — 294	—	12
— 498	—	29	— —	—	20	— 260	—	16	— 549	C	— 462	—	4	— — 296	—	14
— 499	—	70	— —	—	44	— —	—	40	— 550	D	— 463	—	2	— — 300	—	4
— 500	—	11	— 195	—	15	— 261	—	19	— 551	D	— —	—	24	— — 302	—	5
— 501	—	56	— —	—	40	— 262	—	2	— 553	A	— 464	—	26	— — 304	—	6
— 502	—	98	— 196	—	13	— —	—	28	— 554	B	— 465	—	23	— — 306	—	9
— 503	—	40	— —	—	36	— 263	—	8	— 555	B	— 466	—	22	— — 308	—	6
— 504	—	82	— 197	—	8	— —	—	30	— 556	B	— 467	—	18	— — 310	—	12
— 505	—	5	— —	—	19	— —	—	43	— 557	A	— 468	—	8	— — 312	—	5

Lib. VIII.

P. 506	lin.	1	P. 197	lin.	34	P. 264	lin.	12	P. 558	A	P. 469	lin.	1	T. II. p. 318	lin.	1
— 507	—	8	— —	—	37	— —	—	16	— —	—	— —	—	4	— —	—	3
— 508	—	43	— 198	—	8	— —	—	36	— 559	B	— 470	—	8	— — 320	—	7
— 509	—	83	— —	—	31	— 265	—	12	— 560	C	— 471	—	7	— — 322	—	15
— 510	—	26	— 199	—	4	— 266	—	3	— 561	D	— 472	—	7	— — 324	—	13
— 511	—	63	— —	—	24	— —	—	25	— 562	D	— 473	—	5	— — 326	—	13
— 512	—	1	— —	—	45	— 267	—	2	— 563	D	— 474	—	1	— — 328	—	13
— 513	—	40	— 200	—	16	— —	—	22	— 565	A	— —	—	22	— — 332	—	3
— 514	—	79	— —	—	34	— —	—	43	— 566	A	— 475	—	19	— — —	—	23
— 515	—	26	— 201	—	9	— 268	—	27	— 567	B	— 476	—	19	— — 336	—	1
— 516	—	70	— —	—	32	— 269	—	8	— 568	B	— 477	—	17	— — 338	—	3
— 517	—	11	— 202	—	6	— —	—	31	— 569	B	— 478	—	15	— — 340	—	4
— 518	—	50	— —	—	27	— 270	—	8	— 570	B	— 479	—	11	— — 342	—	6
— 519	—	85	— —	—	47	— —	—	29	— 571	C	— 480	—	8	— — 344	—	9
— 520	—	23	— 203	—	17	— 271	—	6	— 572	C	— 481	—	5	— — 346	—	10
— 521	—	68	— —	—	42	— —	—	32	— 573	D	— 482	—	6	— — 348	—	14
— 522	—	13	— 204	—	17	— 272	—	14	— 575	A	— 483	—	8	— — 352	—	5
— 523	—	42	— —	—	32	— —	—	30	— —	D	— —	—	24	— — 354	—	1
— 524	—	72	— —	—	48	— 273	—	2	— 576	C	— 484	—	16	— — 356	—	7
— 525	—	14	— 205	—	19	— —	—	26	— 577	C	— 485	—	13	— — 360	—	1
— 526	—	54	— —	—	41	— 274	—	5	— 578	D	— 486	—	12	— — 362	—	12
— 527	—	2	— 206	—	17	— —	—	34	— 580	A	— 487	—	14	— — 364	—	23
— 528	—	48	— —	—	42	— 275	—	15	— 581	A	— 488	—	13	— — 368	—	2
— 529	—	88	— 207	—	14	— —	—	38	— 582	B	— 489	—	9	— — 370	—	6
— 530	—	30	— —	—	36	— 276	—	19	— 583	B	— 490	—	7	— — 372	—	12
— 531	—	69	— 208	—	8	— —	—	43	— 584	B	— 491	—	5	— — 374	—	13
— 532	—	8	— —	—	29	— 277	—	21	— 585	C	— 492	—	2	— — 378	—	2
— 533	—	48	— —	—	50	— —	—	45	— 586	C	— 493	—	2	— — 380	—	7
— 534	—	89	— 209	—	21	— 278	—	24	— 587	D	— 494	—	1	— — 382	—	12
— 535	—	30	— —	—	42	— 279	—	2	— 589	A	— 495	—	2	— — 386	—	2
— 536	—	75	— 210	—	16	— —	—	28	— 590	B	— 496	—	2	— — 388	—	5
— 537	—	9	— —	—	34	— 280	—	2	— 591	B	— —	—	21	— — 390	—	8
— 538	—	43	— 211	—	3	— —	—	22	— 592	B	— 497	—	19	— — 392	—	11
— 539	—	84	— —	—	25	— 281	—	1	— 593	C	— 498	—	20	— — 394	—	15
— 540	—	28	— —	—	47	— —	—	23	— 594	C	— 499	—	21	— — 396	—	19
— 541	—	71	— 212	—	19	— 282	—	6	— 595	D	— 500	—	18	— — 398	—	17
— 542	—	14	— —	—	42	— —	—	30	— 597	A	— 501	—	16	— — 400	—	16
— 543	—	48	— 213	—	9	— 283	—	4	— 598	A	— 502	—	9	— — 402	—	13
— 544	—	82	— —	—	27	— —	—	23	— 599	A	— 503	—	5	— — 406	—	1
— 545	—	17	— —	—	44	— —	—	42	— 600	A	— 504	—	4	— — 408	—	5
— 546	—	53	— 214	—	12	— 284	—	20	— 601	B	— —	—	22	— — 410	—	7
— 547	—	92	— —	—	33	— —	—	42	— 602	B	— 505	—	20	— — 412	—	8

Duker.	Camer.	Steph.	Wechel.	Hudson.	Ed. noſtra.
P. 548 lin. 31	P. 215 lin. 4	P. 285 lin. 19	P. 603 B	P. 506 lin. 19	T. II. p. 414 lin. 4
— 549 — 69	— — — 25	— — — 41	— 604 C	— 507 — 18	— — 416 — 8
— 550 — 9	— — — 45	— 286 — 18	— 605 C	— 508 — 16	— — 418 — 8
— 551 — 44	— 216 — 14	— — — 38	— 606 C	— 509 — 11	— — 420 — 9
— 552 — 80	— — — 33	— 287 — 12	— 607 C	— 510 — 8	— — 422 — 12
— 553 — 19	— 217 — 3	— — — 34	— 608 C	— 511 — 4	— — 424 — 18
— 554 — 56	— — — 24	— 288 — 11	— 609 C	— 512 — 1	— — 426 — 16
— 555 — 94	— — — 45	— — — 34	— 610 D	— 513 — 1	— — 430 — 8
— 556 — 35	— 218 — 18	— 289 — 15	— 611 E	— — — 24	— — 432 — 8
— 557 — 74	— — — 39	— — — 38	— 612 D	— 514 — 21	— — 434 — 4
— 558 — 16	— 219 — 11	— 290 — 16	— 614 A	— 515 — 17	— — 436 — 1
— 559 — 50	— — — 29	— — — 35	— 615 A	— 516 — 13	— — 438 — 1
— 560 — 84	— — — 46	— 291 — 9	— 616 A	— 517 — 9	— — — — 18
— 561 — 23	— 220 — 16	— — — 31	— 617 A	— 518 — 7	— — 440 — 18
— 562 — 60	— — — 36	— 292 — 12	— 618 A	— 519 — 5	— — 442 — 17
— 563 — 98	— 221 — 6	— — — 34	— 619 A	— 520 — 2	— — 444 — 17
— 564 — 32	— — — 22	— 293 — 8	— 620 B	— 521 — 1	— — 446 — 13
— 565 — 66	— — — 43	— — — 27	— 621 B	— — — 19	— — 448 — 14
— 566 — 3	— 222 — 8	— 294 — 2	— 622 B	— 522 — 16	— — 450 — 14
— 567 — 38	— — — 25	— — — 22	— 623 B	— 523 — 10	— — 452 — 8
— 568 — 73	— — — 43	— — — 42	— 624 B	— 524 — 7	— — 454 — 8
— 569 — 10	— 223 — 12	— 295 — 17	— 625 B	— 525 — 3	— — 456 — 5
— 570 — 47	— — — 32	— — — 40	— 626 B	— — — 24	— — 458 — 2
— 571 — 81	— — — 50	— 296 — 14	— 627 B	— 526 — 19	— — 460 — 2
— 572 — 20	— 224 — 20	— — — 36	— 628 C	— 527 — 16	— — — — 22
— 573 — 61	— — — 42	— 297 — 14	— 629 D	— 528 — 15	— — 462 — 23
— 574 — 2	— 225 — 14	— — — 38	— 630 D	— 529 — 13	— — 466 — 2

Ed. noſtra.	Duker.	Ed. noſtra.	Duker.
T. II. p. 470 Proparaſc. Steph.	p. 576 (p. 539 Hudſ.)	T. II. p. 494 Annott. in Sch.	p. 594 col. 1 v. 22
— — 471	— — col. 2 v. 10	— — 495	— — — 2 — 62
— — 472	— 577 — 2 — 8	— — 496	— 595 — 2 — 22
— — 473	— 578 — 1 — 48	— — 497	— 596 — 1 — 61
— — 474	— 579 — 1 — 9	— — 498	— 597 — 1 — 20
— — 475	— — — 2 — 49	— — 499	— — — 2 — 63
— — 476	— 580 — 2 — 10	— — 500	— 598 — 2 — 29
— — 477	— 581 — 1 — 49	— — 501	— 599 — 1 — 65
— — 478	— 582 — 1 — 12	— — 502	— 600 — 1 — 28
— — 479	— — — 2 — 53	— — 503	— — — 2 — 64
— — 480	— 583 — 2 — 18	— — 504	— 601 — 2 — 23
— — 481	— 584 — 1 — 60	— — 505	— 602 — 1 — 60
— — 482	— 585 — 1 — 27	— — 506	— 603 — 1 — 26
— — 483 Annott. in Sch.	— — — 2 — extr. (552 Hudſ.)	— — 507	— — — 2 — 70
— — 484	— 586 — 2 — 38	— — 508	— 604 — 2 — 32
— — 485	— 587 — 2 — 1	— — 509	— 605 — 1 — 69
— — 486	— 588 — 1 — 35	— — 510	— 606 — 1 — 32
— — 487	— — — 2 — extr.	— — 511	— — — 2 — extr.
— — 488	— 589 — 2 — 37	— — 512	— 607 — 2 — 35
— — 489	— 590 — 1 — 53	— — 513	— 608 — 1 — 61
— — 490	— 591 — 1 — 17	— — 514	— 609 — 1 — 25
— — 491	— — — 2 — 55	— — 515	— — — 2 — 60
— — 492	— 592 — 2 — 16	— — 516	— 610 — 2 — 22
— — 493	— 593 — 1 — 56	— — 517	— 611 — 1 — 65
		— — 518	— 612 — 1 — 30

Ed. noſtra.	Duker.
T. II. p. 519 Annott. in Sch.	p. 612 col. 2 v. 68
— — 520	— 613 — 2 — 29
— — 521	— 614 — 1 — 57
— — 522	— 615 — 1 — 20
— — 523	— — — 2 — 58
— — 524	— 616 — 2 — 24
— — 525	— 617 — 1 — 60
— — 526	— 618 — 1 — 26
— — 527	— — — 2 — 65
— — 528	— 619 — 2 — 26
— — 529	— 620 — 1 — 69
— — 530	— 621 — 1 — 33
— — 531	— — — 2 — extr.
— — 532	— 622 — 2 — 38
— — 533	— 623 — 1 — extr.
— — 534	— 624 — 1 — 36
— — 535	— — — 2 — extr.
— — 536	— 625 — 2 — 41
— — 537	— 626 — 2 — 7
— — 538	— 627 — 1 — 47
— — 539	— 628 — 1 — 8
— — 540	— — — 2 — 35
— — 541	— 629 — 2 — 2
— — 542	— 630 — 1 — 43
— — 543	— 631 — 1 — 5
— — 544	— — — 2 — 40
— — 545	— 632 — 2 — 4
— — 546	— 633 — 1 — 42
— — 547	— 634 — 1 — 8
— — 548	— — — 2 — 47
— — 549	— 635 — 2 — 8
— — 550	— 636 — 1 — 40
— — 551	— — — 2 — extr.
— — 552	— 637 — 2 — 5
— — 553	— 638 — 1 — 43
— — 554	— — — 2 — 61
— — 555	— 639 — 2 — 3
— — 556	— 640 — 1 — 11
— — 557	— — — 2 — 34
— — 558	— 641 — 1 — 69
— — 559	— 642 — 1 — 6
— — 560	— — — 2 — 10
— — 561	— 643 — 1 — 7
— — 562	— — — 2 — 45
— — 563	— 644 — 1 — 69
— — 564	— 645 — 1 — 20
— — 565	— — — 2 — 44
— — 566	— 646 — 1 — 53
— — 567	— — — 2 — 39
— — 568	— 647 — 1 — 52
— — 569	— 648 — 1 — 3
— — 570	— — — 2 — 36
— — 571	— 649 — 1 — 56
— — 572	— 650 — 1 — 8
— — 573	— — — 2 — 27
— — 574	— 651 — 1 — 50
— — 575	— 652 — 1 — 6

Ed. noſtra.	Duker.
T. II. p. 576 Annott. in Schol.	p. 652 col. 2 v. 39
— — 577	— 653 — 2 — 1
— — 578	— 654 — 1 — 30
— — 579	— — — 2 — 66
— — 580	— 655 — 2 — 13
— — 581	— 656 — 1 — 46
— — 582	— — — 2 — extr.
— — 583	— 657 — 2 — 27
— — 584	— 658 — 1 — 58
— — 585	— 659 — 1 — 15
— — 586	— — — 2 — 37
— — 587	— 660 — 1 — 43
— — 588	— — — 2 — 60
— — 591 (Ann. Dodw.)	— 3 ad Calc. Op.
— — 592 col. 1 l. 1	— 3 col. 1
— — 593	— 4 — 2
— — 594	— 5 — 2
— — 595	— 6 — 2
— — 596	— 7 — 2
— — 597	— 8 — 1 extr.
— — 598	— 9 — 1
— — 599	— 10 — 1
— — 600	— 11 — 1
— — 601	— 12 — 1
— — 602	— — — 2 extr.
— — 603	— 13 — 2
— — 604	— 14 — 2
— — 605	— 15 — 2
— — 606	— 16 — 2
— — 607	— 17 — 1
— — 608	— 18 — 1
— — 609	— 19 — 1
— — 610	— 20 — 1
— — 611	— 21 —
— — 612	— 22 col. 1
— — 613	— — — 2
— — 614	— 23 — 2
— — 615	— 24 — 2
— — 616	— 25 — 2
— — 617	— 26 — 2
— — 618	— 27 — 2
— — 619	— 28 — 2
— — 620	— 29 — 2
— — 621	— 30 — 2
— — 622	— 31 — 2
— — 623	— 32 — 2
— — 624	— 33 — 2
— — 625	— 34 — 2
— — 626	— 35 — 2
— — 627	— 36 — 2
— — 628	— 37 — 1
— — 629	— 38 — 1
— — 630	— 39 — 1
— — 631	— 40 — 1
— — 632	— 41 — 1
— — 633	— 42 — 1
— — 634	— 43 — —

Ed. noſtra.						Duker.			
T. II.	p.	635	col. 1	l. 1	(Ann.)	p.	44	col. 1	
—	—	636				—	45	— 1	
—	—	637				—	46	— 1	
—	—	638				—	47	— 1	
—	—	639				—	48	— 1	
—	—	640				—	49	— 1	
—	—	641				—	50	— 1	
—	—	642				—	51	— 1	
—	—	643				—	52	— 1	
—	—	644				—	53	— 1	
—	—	645				—	54	— 1	
—	—	646				—	55	— 1	
—	—	647				—	—	— 2	extr.
—	—	648				—	56	— 2	
—	—	649				—	57	— 2	
—	—	650				—	58	— 2	
—	—	651				—	59	— 2	
—	—	652				—	60	— 2	
—	—	653				—	61	— 2	
—	—	654				—	62	— 1	
—	—	655				—	63	— 2	
—	—	656				—	64	— 1	
—	—	657				—	65	— 1	
—	—	658				—	66	— 1	
—	—	659				—	—	— 2	
—	—	660				—	67	— 2	
—	—	661				—	68	— 2	
—	—	662				—	69	— 1	
—	—	663				—	70	— 2	
—	—	664				—	71	— 2	
—	—	665				—	72	— 2	
—	—	666				—	73	— 2	
—	—	667				—	74	— 1	
—	—	668				—	75	— 2	
—	—	669				—	76	— 2	
—	—	670				—	77	— 1	
—	—	671				—	78	— 2	
—	—	672				—	79	— 1	
—	—	673				—	80	— 1	
—	—	674				—	81	— 2	
—	—	675				—	82	— 1	
—	—	676				—	83	— 1	

Ed. noſtra.						Duker.			
T. II.	p.	677	col. 1	l. 1	(Ann.)	p.	84	col. 1	
—	—	678				—	85	— 1	
—	—	679				—	—	— 2	
—	—	680				—	86	— 2	
—	—	681				—	87	— 1	
—	—	682				—	88	— 2	
—	—	683				—	89	— 2	
—	—	684				—	90	— 2	
—	—	685				—	91	— 1	
—	—	686				—	92	— 1	
—	—	687				—	93	— 1	
—	—	688				—	94	— 2	
—	—	689				—	95	— 2	
—	—	690				—	96	— 1	
—	—	691				—	97	— 2	
—	—	692				—	98	— 1	
—	—	693				—	99	— 1	
—	—	694				—	100	— 1	
—	—	695				—	101	— 1	
—	—	696				—	102	— 1	
—	—	697				—	103	— 1	
—	—	698				—	104	— 1	
—	—	699				—	105	— 1	
—	—	700				—	106	— 2	
—	—	701				—	107	— 2	
—	—	702				—	108	— 2	
—	—	703				—	109	— 1	
—	—	704				—	110	— 1	
—	—	705				—	—	— 2	
—	—	706				—	111	— 2	
—	—	707				—	112	— 1	
—	—	708				—	113	— 1	
—	—	709				—	114	— 1	
—	—	710				—	115	— 1	
—	—	711				—	116	— 1	
—	—	712				—	117	— 1	
—	—	713				—	118	— 1	
—	—	714				—	—	— 2	
—	—	715				—	119	— 2	
—	—	716				—	120	— 2	
—	—	717				—	121	— 2	
—	—	718				—	122	— 1	

Ed. noſtra.					Duker.				Hudſon.		
p.	719	l. 1	Marc. vita	p.	(1)	l.	1	p.	(1)	col.	1
—	720	l. 1		—	(—)	—	19	—	(—)	—	2
—	721	—		—	(2)	—	12	—	(2)	—	1
—	722	—		—	(3)	—	8	—	(3)	—	1
—	723	—		—	(—)	—	30	—	(—)	—	2
—	724	—		—	(4)	—	19	—	(4)	—	1
—	725	—		—	(5)	—	6	—	(—)	—	2
—	726	—		—	(—)	—	33	—	(5)	—	1
—	727	—		—	(6)	—	25	—	(6)	—	1
—	728	—		—	(7)	—	8	—	(—)	—	2
—	729	—		—	(—)	—	50	—	(7)	—	2
—	730	—		—	(8)	—	33	—	(8)	—	1

Ed. noſtra.				Duker.				Hudſon.			
p.	731	l. 1		p.	(9)	l.	15	p.	(8)	col.	2
—	732	—		—	(10)	—	1	—	(9)	med.	
—	733	—		—	(—)	—	28	—	(10)	—	1
—	734	—		—	(11)	—	27	—	(11)	—	1
—	735	—		—	(12)	—	6	—	(—)	—	2
—	736	—		—	(—)	—	41	—	(12)	—	1
—	737	—		—	(13)	—	31				
—	738	—		—	(14)	—	24				
—	739	—		—	(15)	—	10				
—	740	—		—	(—)	—	53				
—	741	—		—	(16)	—	42				
—	742	—		—	(17)	—	19				
—	743	—		—	(18)	—	7				

Addenda et Emendd.

Duker.				Ed. noſtra.			
P. 661	col. —	l. —		P. 745	f. col. —	l. —	
— 662	— 1	— 1		— 746	— 1	— 35	
— —	— 2	— 9		— 747	— 1	— 1	
— 663	— 1	— 1		— —	— 2	— 10	
— —	— —	— 50		— 748	— 1	— 1	
— —	— 2	— 71		— 749	— 1		
— 664	— 1			— —	— —	— 7	
— —	— 2	— 33		— 750	— 1		
— 665	— 1			— —	— —	— 46	
— —	— —	— 40		— 752	— 1	— 43	
— —	— —	— 59		— 754	— 1	— 1	
— —	— 1	extr. et 2		— —	— 2	— 10	
— —	— 2	— 66		— 755	— 1	— 37	
— 666	— 1	— 8		— 756	— 1	— 4	
— —	— —	— 32		— —	— 2	— 6	
— —	— —	— 37		— 757	— 1	— extr.	
— —	— —	— 39		— —	— 2	— 11	
— —	— —	— 44		— 758	— 1	— 16	
— —	— —	— 48		— —	— 2	— 1	
— —	— 2	— 8		— 759	— 1	— 12	
— —	— —	— 19		— —	— 2	— 10	
— —	— —	— 41		— 760	— 2	— 4	
— —	— —	— 44		— —	— —	— 22	
— 667	— 1	— 29		— 761	— 2	— 42	
— —	— —	— 38		— 762	— 2	— 34	
— —	— —	— 41		— 763	— 1	— 9	
— —	— —	— 51		— —	— —	— 35	
— —	— —	— 55		— —	— 2	— 24	
— —	— 2	— 9		— 769	— 2	— 29	
— —	— —	— 13		— —	— —	— 39	
— —	— —	— 26		— 770	— 1	— 1	
— —	— —	— 58		— —	— —	— 45	
— —	— —	— 63		— —	— 2	— 10	
— —	— —	— 67		— —	— —	— 30	
— —	— —	— 75		— 773	— 1	— 33	
— 668	— 1	— 3		— —	— —	— 38	
— —	— —	— 9		— —	— 2	— 36	
— —	— —	— 32		— 776	— 1	— 52	
— —	— 2	— 40		— 777	— 1	— 43	
— —	— —	— 50		— 778	— 1	— 42	
— —	— —	— 61		— —	— 2	— 39	
— 669	— 1	— 19		— 779	— 1	— 31	
— —	— —	— 36		— 780	— 2	— 50	
— —	— —	— 67		— 781	— 1	— 50	
— —	— 2	— 1		— 783	— 2	— 18	
— —	— —	— 16		— 787	— 1	— 36	
— —	— —	— 70		— 788	— 2	— 8	
— 670	— 1	— 14		— 791	— 1	— 32	
— —	— —	— 19		— 792	— 1	— 1	
— —	— 2	— 1		— —	— 2	— 31	
— —	— —	— 17		— 793	— 2	— 50	
— —	— —	— 21		— 795	— 2	— 53	
— —	— —	— 24		— 797	— 1	— 13	
— —	— —	— 31		— 798	— 2	— 30	

Duker.				Ed. noſtra.			
P. 670	col. 2	l. 34		P. 799	col. 2	l. 30	
— —	— —	— 38		— —	— —	— 34	
— —	— —	— 42		— —	— —	— 43	
— —	— —	— 54		— 800	— 1	— 27	
— —	— —	— 72		— —	— —	— 48	
— 671	— 1	— 3		— 801	— 1	— 21	
— —	— —	— 5		— —	— —	— 52	
— —	— —	— 12		— —	— 2	— 49	
— —	— —	— 37		— 802	— 1	— 15	
— —	— —	— 43		— 803	— 1	— 27	
— —	— —	— 46		— —	— 2	— 38	
— —	— —	— 48		— —	— —	— 48	
— —	— —	— 56		— 804	— 1	— 16	
— —	— —	— 59		— 805	— 2	— 13	
— —	— —	— 66		— 806	— 1	— 46	
— —	— —	— 69		— —	— 2	— 8	
— —	— —	— 72		— —	— —	— 43	
— —	— 2	— 1		— 807	— 1	— 57	
— —	— —	— 73		— 808	— 2	— 38	
— 672	— 1	— 3		— 809	— 2	— 6	
— —	— —	— 12		— —	— —	— 35	
— —	— —	— 41		— 810	— 1	— 31	
— —	— —	— 49		— 813	— 1	— 42	
— —	— —	— 72		— 814	— 1	— 18	
— —	— —	— 76		— 815	— 1	— 41	
— —	— 2	— 3		— 816	— 2	— 31	
— —	— —	— 17		— 819	— 1	— 18	
— —	— —	— 23		— 821	— 2	— 22	
— —	— —	— 34		— 822	— 1	— 42	
— —	— —	— 46		— —	— —	— 56	
— 673	— 1	— 1		— 823	— 1	— 56	
— —	— —	— 37		— 824	— 2	— 56	
— —	— —	— 42		— 825	— 1	— 26	
— —	— —	— 58		— —	— 2	— 6	
— —	— 2	— 21		— 826	— 2	— 7	
— —	— —	— 65		— 828	— 1	— 31	
— 674	— 1	— 3		— —	— 2	— 41	
— —	— —	— 9		— —	— —	— 47	
— —	— —	— 32		— 829	— 2	— 54	
— —	— 2	— 13		— 832	— 1	— 17	
— —	— —	— 40		— 833	— 1	— 13	
— —	— —	— 51		— —	— 2	— 48	
	vsque ad				vsque ad		
P. 675	col. 2	init.		P. 834	col. 2	fin.	
— —	— 2	l. 18		— 836	— 1	l. 17	
— —	— —	— 22		— —	— —	— 49	
— —	— —	— 44		— 839	— 2	— 3	
— —	— —	— extr.		— 840	— 2	— 18	
— 676	— 1	— 1		— 841	— 1	— 36	
— —	— —	— 18		— —	— 2	— 13	
— —	— 2	— 41		— 842	— 1	— 13	
— 677	— 1	— 1		— —	— 2	— 32	
— —	— 2	— 1		— 843	— 1	— 48	
— 678	— 1	et 2		— 844	— 1	et 2	

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΟΛΟΡΟΥ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

THVCYDIDIS OLORI F.

HISTORIAE LIBER SEXTVS.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΟΛΟΡΟΥ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

THVCYDIDIS OLORI F.

HISTORIAE LIBER SEXTVS.

EPITOME LIBRI VI.

SICILIAE magnitudo, vrbesque et gentes eam incolentes referuntur. Cap. VI. *Aduerſus quam Athenienſes, ſpecie vt Egeſtanis contra Syracuſanos auxilio eſſent, reipſa vt in ſuam ditionem redigerent inſulam, expeditionem pararunt: claſſemque maximam et inſtructiſſimam, Nicia et Alcibiade et Lamacho ducibus, eo miſerunt.* XXIX. *Haec in Corcyram primo, inde Italiam veniens, paulo poſt in Siciliam transmiſſa.* XLIV. *Praeter Egeſtam, Naxus quoque et Catana vrbes Athenienſes receperunt.* LI. *Hinc Alcibiades ob Hermarum praeciſionem et alia crimina, iam ante profectionem agitata, reuocatus, veritus iudicium populi, voluntarium in exſilium iuit:* et obiter, de facinore Ariſtogitonis et Harmodii. LIV. LX. *Cum Athenienſes Catanae ſe caſtris quieti tenerent, Syracuſani feroces exercitum ſuum illuc miſerunt. Qua occaſione Athenienſes nocte ad Syracuſas claſſe circumuecti, et loco idoneo caſtra metati, Syracuſanos redeuntes acie vicerunt.* LXVII. *Inde Catanam reuerſi.* LXXI. *Alcibiades exſul a Lacedaemoniis accitus, vt Syracuſanis ducem et auxilia mitterent, ac Deceleam in Attica communirent, ſuaſit.* XCI. *Aeſtate ſequente Athenienſes ad Syracuſas reuerſi, Epipolis captis, acieque ibidem Syracuſanis deuictis, vrbem circummunire ordiuntur.* XCIX. *Cum Syracuſanis opera impedire conantibus aliquot praeliis ſecundo euentu pugnant: donec magna ex parte munitionibus vrbem clauſerunt.* CII. *Gylippus a Lacedaemoniis dux Syracuſanis miſſus, in Italiam venit.* CIV. *Athenienſes, Laconicae parte populata, propalam foedus Lacedaemonium ruperunt.* CV.

VARIAE LECTIONES.

a Θουκυδίδου Ἀθηναίου ξυγγραφῶν ἕκτη *Ar.* Titulo caret *C.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς τὸ ἕκτον *Cl.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς ἕκτης *Ald. Baſ.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς ἕκτη *Flor.* Θουκυδίδου τῆ Ὁλόρου ξυγγραφῆς τὸ ἕκτον *Editi reliqui.* Vide *Annott.* HVDS. Θουκυδίδου ξυγγραφῆς ἕκτον *Reg.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς ϛ' *Caſſ.* Συγγραφῆς ϛ'. *Gr.*

Τοῦ δ' αὐτῷ χειμῶνος [b] Ἀθηναῖοι ἐβούλοντο αὖθις μείζονι παρασκευῇ τῆς μετὰ [c] Λάχητος καὶ [d] Εὐρυμέδοντος, ἐπὶ Σικελίαν πλεύσαντες, καταστρέψασθαι, εἰ δύναιντο· ἄπειροι οἱ πολλοὶ ὄντες τὸ μεγέθους τῆς νήσου, καὶ τῶν ἐνοικούντων τὸ πλήθους καὶ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων· καὶ ὅτι οὐ πολλῷ [e] τινι ὑποδεέστερον πόλεμον ἀνηρῶντο, ἢ [f] τὸν πρὸς [g] Πελοποννησίους. [h] Σικελίας γὰρ περίπλους μέν ἐστιν ὀλκάδι οὐ πολλῷ τινι ἔλασσον ἢ ὀκτὼ ἡμερῶν. καὶ, τοσαύτη οὖσα, ἐν εἴκοσι σταδίων μάλιστα μέτρῳ τῆς θαλάσσης διείργεται, τὸ μὴ ἤπειρος ᾖσα.

β'. Ὠικίσθη δὲ [k] ὧδε τοὐρχαῖον, καὶ τοσάδε ἔθνη ἔσχε τὰ ξύμπαντα. παλαιότατοι μὲν λέγονται ἐν μέρει τινὶ τῆς χώρας Κύκλωπες καὶ Λαιστρυγόνες [l] οἰκῆσαι· ὧν ἐγὼ οὔτε γένος ἔχω εἰπεῖν, οὔτε ὁπόθεν εἰσῆλθον, ἢ [m] ὅποι ἀπεχώρησαν. ἀρκείτω δὲ, ὡς [n] ποιηταῖς [o] τε εἴρηται, καὶ ὡς ἕκαστός πη γιγνώσκει περὶ αὐτῶν. Σικανοὶ δὲ μετ' αὐτοὺς πρῶτοι Φαίνονται [p] ἐνοικισάμενοι, ὡς μὲν αὐτοί φασι, καὶ πρότεροι, διὰ τὸ αὐτόχθονες εἶναι· ὡς δὲ ἡ ἀλήθεια εὑρίσκεται, Ἴβηρες ὄντες, [q] καὶ ἀπὸ [r] τοῦ [s] Σικανοῦ ποταμοῦ τοῦ ἐν Ἰβηρίᾳ ὑπὸ [t] Λιγύων ἀναστάντες. καὶ ἀπ' αὐτῶν Σικανία τότε ἡ νῆσος ἐκαλεῖτο, [v] πρότερον [x] Τρινακρία καλουμένη. οἰκοῦσι δὲ ἔτι καὶ νῦν τὰ πρὸς ἑσπέραν [y] τῆς Σικελίας. Ἰλίῳ δὲ ἁλισκομένῳ, τῶν Τρώων τινὲς, διαφυγόντες Ἀχαιούς, πλοίοις ἀφικνοῦνται πρὸς τὴν Σικελίαν· καὶ ὁμοροι τοῖς Σικανοῖς οἰκήσαντες, ξύμπαντες μὲν [z] Ἔλυμοι ἐκλήθησαν, [z] πόλεις [a] δ' αὐτῶν Ἔρυξ τε καὶ Ἔγεστα. προσξυνῴκησαν δὲ αὐτοῖς καὶ Φωκέων τινὲς τῶν ἀπὸ Τροίας, [b] τότε [c] χειμῶνι ἐς Λιβύην πρῶτον, ἔπειτα ἐς Σικελίαν ἀπ' αὐτῆς κατενεχθέντες. [d] Σικελοὶ δ' ἐξ Ἰταλίας (ἐνταῦθα γὰρ ᾤκουν) διέβησαν ἐς Σικελίαν, φεύγον-

VARIAE LECTIONES.

b Οἱ Ἀθηναῖοι *Reg.* *c* Huius meminit Thucyd. l. 3. p. 196. Hvds. *d* Vide l. 4. p. 126. Idem. τοῦ πλ. Aug. a corr. pro τὸ πλῆθος· antea καταστρέψαι Mſqu. *e* Particula τινι videtur πλεονάζειν. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 80. Hvds. *f* Τῶν *Ald. Flor. Baſ.* *g* Πελλοποννησίους *Gr.* *h* *Ephorus* (teſte *Strabone*) Siciliam circumnauigari ait quinque diebus etnoctibus. De Siciliae ambitu vide *Strabonem*, l. 6. p. 266. *Plinium*, l. 3. c. 8. et *Cluuerii* Siciliam, l. 1. c. 3. Hvds ὀλκάδος Mſq. *i* Ἐν εἴκοσι σταδίοις τῆς θαλάσσης etc. *Marg.* In hoc ſpatio dimetiendo falſum eſſe *Thucydidem*, docet *Cluuerius* in Sicil. antiq. l. 1. c. 5. σταδίοις *Cl.* σταδίων in marg. Hvds. Σταδίῳ *Caſſ.* in textu et marg. et *Schol* ibidem. σταδίῳ A. ſed a m. 2 ſupraſ r. v. Σταδίοις etiam vulg. *Schol.* ſed quod monet de varietate ſcripturae, non eſt in *Caſſ.* *k* Ὧδε τὸ ἀρχαῖον *Ar. C. Cl. Gr. Aug. Caſſ.* ᾧδη τοαρχ. Mſqu. et mox τοσαύταδε pro τοσάδε. Ὧδε τοαρχαῖον *Dan.* Λεξρυγ. Mſqu. Aug. ſed hic ſupra *e* ſcr. *ει* a m. 2. *l* οἰκισαὶ *Gr.* Hvds. Immo οἰκησαὶ, ab errore ſcribae pro οἰκῆσαι, vt infr. Cap. 4. οἰκησαὶ, quod correctum erat οἰκισοὶ. *m* Ὅπη *Ar. C. Dan.* *n* Vide *Bocharti* Geographiam Sacram, part. poſter. lib. 1. c. 30. Hvds. *o* Τε deeſt *Ar.* *p* Ἐνοικησάμενοι *Cl. Caſſ.* Mſq. et mox Ἴβηρες p. Ἴβηρ. *q* Καὶ omittunt *Ar. C. Dan.* *r* Τοῦ deeſt *Ar.* *s* Ποταμοῦ Σικανοῦ *Gr.* *t* Λιγίων, et inter verſus Λυγίων *Gr.* *v* Τὸ πρότερον *Reg.* *x* Τρινακία *C.* τρικαχνία Mſqu. Τρινακὶς dicitur *Straboni* lib. 6. Verum Τρινακία ibidem legendum eſſe contendit *Cluuerius* Sicil. antiq. l. 1. c. 2. p. 8. Hvds. *y* Τὴν Σικελίαν *Cl. Gr. Ar. C.* Aug. *Reg. Caſſ. Dan.* σικελίαν Mſqu. ſed nil not. an et τήν. *z* Πόλις *Caſſ. Gr.* Aug. Mſq. *a* Δ' αὐτῶν omittit *Gr.* *b* Τότε omittunt *Ar. C. Dan.* *c* Χειμῶσιν *Ar.* *d* Σικελοὶ δὲ ἐξ etc. *Ar. C.* Vide *Dionyſ. Halicarn.* Hiſtor. l. 1. p. 17. 18. *Diodor. Sic.* l. 5. *Cluuerii* Sicil. antiq. l. 1. c. 3. p. 28. et *Bocharti* Geogr. Sacr. l. 1. c. 30. partis poſter. Hvds. Σικελοὶ δὲ ἐξ *Reg. Caſſ. Gr.* Aug.

ADNOTATIONES.

Lib. VI.

ἐβούλοντο) pro ἐβουλεύοντο poſitum dici queat.

[ἐνοικ.) in C. Aug. ad h. v. adſcr. περὶ τὸ Ῥήγιον.]

καὶ ὅτι) Durior vero Ellipſis, non per ſe illa quidem; quid enim? ſed cum Antanaclaſi, quam vocant, per quam, ἄπειροι ὄντες, repetendum ad verba, καὶ ὅτι, hic notet ἀγνοοῦντες, eo quoque nomine durior, quod non verbum ſequi ſolet voc. ἄπειρος, ſed Genitiuus rei, per Subſtant. expreſſae, vel Infinit. cum τοῦ, vice et iure nominis. Ne πλήθους quidem vocabulo, aut μεγέθους, ſat congruerit, cum *experientiae* et vſus inopiam notet.

Σικελ. γὰρ) pro δὲ poſitum: γὰρ neque enim *cauſſam* reddit eorum, quae antea dixiſſet; et hoc tamen aliquo modo, qua magnitudine inſulae, cuius ignaros fuiſſe dixerit, i. e. minorem vero habuiſſe.

Ὀκτὼ ἡμερῶν] Quinque diebus et totidem noctibus, *Ephorus* apud *Strabonem*, in *Var. Lect. Hudſoni.* Sed an naue oneraria, an expeditiore aliqua? Wass. Adnotat hic *Acacius* e *Quintil.* I. Inſtit. Orat. 10. in fin. reprehenſos a Geometris eſſe Hiſtoricos, qui magnitudinem inſularum ſatis ſignificari nauigationis ambitu crediderint. Rationem reprehenſionis addit *Quintilianus;* vbi *Pythoeus* hunc locum citans reprehenſionem illam etiam ad *Thucydidem* pertinere videtur exiſtimaſſe. Sed *Thucydides* tantum de ambitu Siciliae loquitur, neque ex eo quidquam de magnitudine illius colligit. Dvker.

τοσαύτη οὖσα) *cum*, i. e. quamuis, vtut tanti ambitus. Claudicat tamen argumentum; quid enim magnitudini inſulae cum anguſtiis freti? Aut quid impediat, *magnam* inſulam dirimi *exiguo* freto? Tanquam conueniat, *ambitu magnam* inſulam *interuallo* quoque magno a continenti abeſſe! *Magnitudinis* comparatione lapſus eſt Thuc. aut ſimpliciter voluit: τοσ. ἐστὶ, καὶ — διείργεται· Herodoti more, repetentis dicta, per participia fere, priusquam ad alia pergat.

HAC eadem hyeme Athenienſes cum maiori apparatu, quam *erat is, quem* cum Lachete et Euryme- Bell. Pelop.
donte *miſerant*, rurſus in Siciliam nauigantes, eam, ſi poſſent, ſubigere decreuerunt. Nam ipſo- an. 16.
rum plerique ignari erant, et magnitudinis illius inſulae, et multitudinis tum Graecorum tum barbaro- Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 333. Post Chr. 15.
rum in *ea* habitantium. Et *ignorabant*, ſe ſuſcipere bellum haud multo minus, quam quod aduerſus Peloponneſios *ſuſceperant*. * Nam Siciliae ambitus eſt non multo minor octo dierum circumnauigatione, naui onerariae. Quamuis autem tanta ſit, *tamen tantum* viginti ſtadiorum ad ſummum maritimo ſpatio diſcluditur, ne ſit continens.

2. Sic autem antiquitus habitata fuit, ac tot gentes in vniuerſum *eam* tenuerunt. Antiquiſſimi quidem in quadam illius regionis parte feruntur habitaſſe Cyclopes atque Laeſtrygones: quorum ego neque genus, neque *locum*, vnde venerint, neque quo abierint, dicere habeo. Sufficiant autem ea, quae a poëtis dicta ſunt, et quae vnusquisque de ipſis ſentit. Sicani vero poſt ipſos primi *ſedes hic* poſuiſſe putantur, et (vt ipſi quidem praedicant) vel priores, *et ante Cyclopes*, quod eſſent indigenae, ſed (vt veritas comperitur) quum Iberi eſſent, et a Sicano Iberiae flumine, a Ligybus expulſi, *in Siciliam iuerunt*. Et haec inſula tunc ab ipſis Sicania vocabatur, cum prius Trinacria nominaretur. Et nunc etiam Siciliae partes ad occaſum vergentes incolunt. Ilio autem capto, quidam Troiani, qui Achaeos effugerant, nauibus ad Siciliam appulerunt: ſedibusque poſitis in Sicanorum finibus, vniuerſi vocati ſunt Elymi, vrbesque ipſorum fuere Eryx et Egeſta. His autem accolae acceſſerunt et nonnulli Phocenſes, ex eorum numero, qui a Troia tunc in Libyam tempeſtate delati primum, deinde ex Libya in Siciliam transmiſere. Siculi vero ex Italia (illic enim habitabant) in Siciliam traiecerunt, fugientes

* Sicilia quippe non multo minus octo dierum ſpatio naui oneraria circumiri poteſt. *Acacius.* HVDS.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΞΥΝΟΠΤΙΚΑ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΝ.

Τοσοδέσερον πόλεμον ἀνηρῆντο] ἀπὸ κοινῆ τὸ, ἅπειροι ὄντες. Ἐν εἴκοσι ταδίοις] γράφεται, ἐν εἴκοσι σαδίων μάλιστα μέτρῳ. ἔστι δὲ κατὰ ταύτην τὴν γραφὴν περιττὴ ἡ ἐν πρόθεσις. Ἀρκείτω δὲ ὡς ποιηταῖς τε εἰρήσθω] περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ Κυκλώπων καὶ Λαιστρυγόνων, ὅτι τὴν Σικελίαν ᾤκουν. Καὶ πρότεροι] τῶν Λαιστρυγόνων. Ἴβηρες ὄντες] Ἰβήρων ἄποικοι οἱ Σικελοί. Ὑπὸ Λιγύων ἀνασάντες] ἤγουν, μετανάσται καὶ μέτοικοι γεγονότες. Τὰ πρὸς ἑσπέραν τῆς Σικ.] ἤγουν, πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Σικελίας.

ADNOTATIONES.

ἐν μέτρῳ) *per* menſuram, interuallum; duplici ſenſu, et *modum* dirimendi, et *tenorem*, (Erſtreckung, Währung,) ſignificante.

Εἴκοσι] Huc reſpexit *Ariſtides* Cl. *Jebbii*, Orat. Cyzicen. WASS. Eſt in Edit. *Canteri* Tom. I. p. 417. DVK.

Τὸ μὴ ἤπειρος ὄσα] *Demetr. Phaler.* §. 72. pro ὅσα legit εἶναι. WASS. Sed ὅσα eſt in omnibus ſcriptis et editis *Thucydidis*: participium pro infinitiuo, vt multis aliis locis. DVK.

(διείργ.) τὸ μὴ ἤπειρος οὖσα) τὸ ſi abſit, nihil impediti fuerit. Abreſch. miſcet omnia, ſuo more, ſecurus ſtructurae poſitusque verborum. Pleonasmum vel Hypallagen habet διείργεται, vt 4, 63. init. τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης — — εἰρχθῆναι· i. e. *effici*, afferri inopia conſilii; vel, nos *arceri* impedimentis, quo minus conſilii ratio ſatis conſtet. Ita et hic τὸ μὴ ἤπ. οὖσα διείργ. efficitur illo interuallo, ne ſit continens, τὸ εἶναι, continentem eſſe eam, impeditur illo interuallo. Sane οὖσα pro εἶναι· — aut τὸ redundat; vt Luc. 9, 46. εἰσῆλθε — διαλογισμὸς, τὸ τίς — εἴη μείζων· et mirabilius Marc. 9, 23. τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι. Eſt ergo, διείργεται μὴ — οὖσα, i. e. ὥστε μὴ εἶναι. Ita nil admodum offenderit. Cf. ad verba c. 5. μεταξὺ ἐκράθη.

C. 2. Τοσάδε ἔθνη] Adeas *Scylacem* pag. 4. *Stephanum*, *Schol.* Nicandri 46. et *Tzetzem* ad Lycophron. *v.* 951. ſeqq. WASS.

Κύκλωπες καὶ Λαιστρυγόνες] Vid. *Spanhem.* ad Callimach. Hymn. in Dian. *v.* 67. DVK.

Ἐνοικισάμενοι] Si et alii probati ſcriptores ἐνοικίζειν ea ſignificatione, quam hic locus poſtulat, dicunt, recte habet. Alioqui praefero ſcripturam *Clar.* et *Caſſ.* ἐνοικησάμενοι. *Thucyd.* III, 68. Τὴν δὲ πόλιν Μεγαρέων ἀνδράσιν ἐδόσαν ἐνοικεῖν. DVK.

[κ. πρότ.). Schol. abeſt Aug.]

ὡς ἡ ἀλήθ. εὑρ.) Minus Latine vertitur: vt *veritas comperitur*; ita nemo loquatur. Malim: *vt* (rerum monumentis) *conſtat*.

[Ἴβηρ. ὄντες) Schol. Aug. incip. ὅτι.]

Ἰλίου ἁλισκομέ.ου) pro ἑαλωθέντος, ἁλόντος.

[ὑπὸ Λιγ. / τὰ πρ. ἑσπ.] Schol. ad hh. vv. abſ. Aug.]

[Σικαν.) C. Aug. adſcr. σικανοῖς· ἕλυμοι, τρῶες, φωκῆς, ἴτυλοι, (ſic) φελινικες.]

Ἔγεστα] Vide *Salmaſium* p. 78. b. WASS.

τες [e] Ὀπικὺς, ὡς μὲν εἰκὸς, καὶ λέγεται, [f] ἐπὶ σχεδιῶν, τηρήσαντες τὸν πορθμὸν, κατιόντος τῷ ἀνέμῳ, τάχα [g] ἂν δὲ καὶ ἄλλως πως ἐσπλεύσαντες. [h] εἰσὶ δὲ καὶ νῦν ἔτι ἐν [i] τῇ Ἰταλίᾳ Σικελοί· καὶ ἡ χώρα ἀπὸ Ἰταλοῦ, βασιλέως τινὸς [k] Ἀρκάδων, τὄνομα [l] τοῦτο ἔχοντος, [m] ὥστε Ἰταλία ἐπωνομάσθη. ἐλθόντες δὲ ἐς τὴν Σικελίαν στρατὸς πολὺς, τάς τε Σικανὺς κρατοῦντες μάχῃ, ἀπέστειλαν πρὸς τὰ μεσημβρινὰ καὶ ἑσπέρια αὐτῆς, καὶ ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν καλεῖσθαι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς γῆς ᾤκησαν ἔχοντες, [n] ἐπεὶ διέβησαν, [o] ἔτη ἐγγὺς τριακόσια, [p] πρὶν Ἕλληνας ἐς Σικελίαν ἐλθεῖν· ἔτι δὲ καὶ νῦν τὰ [q] μέσα καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν τῆς νήσου ἔχουσιν. ᾤκουν δὲ καὶ [r] Φοίνικες περὶ πᾶσαν μὲν τὴν Σικελίαν, ἄκρας τε ἐπὶ [s] τῇ [t] θαλάσσῃ [v] ἀπολαβόντες, καὶ τὰ ἐπικείμενα νησίδια, ἐμπορίας [x] ἕνεκεν τῆς πρὸς τοὺς Σικελούς. [y] ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἕλληνες πολλοὶ κατὰ θάλασσαν ἐπεισέπλεον, [z] ἐκλιπόντες [a] ταπλείω, Μοτύην καὶ Σολόεντα καὶ Πάνορμον [b] ἐγγὺς τῶν Ἐλύμων [c] ξυνοικίσαντες ἐνέμοντο, ξυμμαχίᾳ τε πίσυνοι τῇ τῶν Ἐλύμων, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἐλάχιστον πλῶν Καρχηδὼν Σικελίας [d] ἀπέχει. βάρβαροι μὲν οὖν τοσοίδε Σικελίαν καὶ [e] ὅτῳ ὤκησαν.

γ'. Ἑλλήνων δὲ [f] πρῶτοι [g] Χαλκιδεῖς, ἐξ Εὐβοίας, πλεύσαντες μετὰ [h] Θουκλέους οἰκιστοῦ, Νάξον [i] ᾤκησαν, καὶ [k] Ἀπόλλωνος Ἀρχηγέτου βωμὸν, ὅσις νῦν ἔξω τῆς πόλεως ἐστιν, ἱδρύσαντο· ἐφ' ᾧ, ὅταν

[e] Ὀπικας *Cl.* Ὀπίκης *Gr.* Ὀπίκους Aug. a corr. p. ὀπίκος. [f] Vel distinguendum post σχεδιῶν, vel cum *L. Valla* vertendum: *ratibus obseruato, quum ventus posuisset, freto.* Huius commigrationis totidem fere verbis meminit *Dionys. Halicarn.* Hist. l. 1. p. 17. κατασκευασάμενοι σχεδίας ἐπὶ τῷ πορθμῷ, καὶ φυλάξαντες κατιόντα τὸν ῥῶν, ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διέβησαν etc. Hvds. [g] Particulam ἄν non agnoscit *Valla:* et fortassis potius abesse debet. *Steph.* Idem. [h] Falsus est *Thucydides* (modo locus mendo careat), qui sua adhuc aetate Siculos quosdam Italiam incoluisse tradit, contra aliorum Historiae Scriptorum fidem. Nam πανδημεὶ, vt ait *Diodorus*, in Siciliam traiecerunt, cui haud obscure adsentitur *Dionysius*, loco iam citato. *Vide Cluuerii* Sicil. antiq. p. 29. Idem. [i] Τῇ deest *Ar.* [k] Σικελῶν *Marg. Ar. C. Cl.* Aug. et forsan rectius: nam ita legisse videtur *Seruius*. Videsis *Cluuer.* p. 22. 29. Hvds. Σικελῶν *Reg. Cass.* Σικελῦ *Dan.* Msqu. [l] Τῦ τρέχοντος *Dan.* [m] Οὕτω *Cass. Reg.* Aug. Paullo post Σικελία τῇ νήσ. Msqu. sed nil not. an et νήσῳ. [n] Ἐπειδὴ *Ar.* [o] Hic iterum *Thucydidem* errasse, obseruat *Cluuerius* p. 29. Hvds. Ἔτι *Cass.* [p] Πλὴν et in marg. πρὴν *Gr.* [q] Μέσσα *Gr.* [r] Vtrum isti *Thucydidis* in Sicilia Φοίνικες intelligendi sint in Africa *Poeni*, an vero Phoenices in Asia, vide *Cluuerium* p. 40. etc. ἄκρα Msqu. [s] Τῇ abest *Ar. C. Dan.* [t] Θαλάσσης *Dan.* [v] Ἀναλαβόντες *Marg.* Καταλαβόντες *Ar. Schol.* vulgatus etiam adnotat variam lectionem ἀναλαβόντες. Sed hoc non est in *Cass.* [x] Ἕνεκα *Dan.* Msq. et mox τῆς Σικ. pro τοὺς Σικ. [y] Ἐπεὶ δὲ *Gr.* [z] Aliud legisse, aut legendum putauisse videtur *Valla*: nam vertit, *omissa nauigatione.* Hvds. Ἐκλειπόντες *Gr.* [a] Τὰ πλείω *Reg.* Aug. Msq. [b] Ἐγγὺς τῶν Ἑλλήνων *Gr.* [c] Ξυνοικήσαντες *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass.* συνοικήσαντες Aug. Bas. Ed. C. Msqu. sed hic duo puncta supra ή scr. [d] Ἀπέχει deest *Gr.* [e] Ὡς *Reg.* et supra οὕτως eadem manu. [f] Πρῶτον *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Cass. Dan.* Aug. [g] De Chalcidensium migratione vide *Cluuer.* p. 37. Hvds. Καλχιδεῖς hic et paullo post, et Cap. seq. Καλχιδικῆς et Καλχίδος *Gr.* Χαλκιδῆς Aug. hic et infra. [h] Θεοκλέους *Alii.* Hvds. [i] Ὤικισαν malit *Ae. Port. Cl. Cass.* Mox Νάξῳ Msq. sed suprascr. ον a m. al. [k] Ἀρχιγέτου Msq. Ἀρχηγέτης dicebatur Ἀπόλλων, quia coloniae in Siciliam deducendae fuerat Dux et Auctor. Vide *Cluuer.* p. 93. 94. Hvds.

Ὀπικὺς] *Gr.* Ὀπίκης. apud *Stephanum* et alios Ὀπικοί. Wass. De Opicis sententiam *Thucydidis* refert *Dion. Halicarn.* I, 22. Dvk.

ἐπὶ σχεδ. τηρήσ. τ. πορθμ.] Melius haud dubie comma ponatur post σχεδιῶν, et breuiloquentiam habeat, in ratibus seruare transitum, i. e. eo captato, ratibus transire; alienam h. l. et frigidam sententiam reddiderit additum διέβησαν. τηρεῖν hic est, *obseruare, captare*, ἁρπάσειν, *occupare*; πορθμὸς autem est *opportunitas*, conditio traiiciendi. *Fretum* ipsum notari, vt Port. vertit, haud congruerit verbo τηρεῖν, nisi hoc sit, *obsidere*, vsque tenere, donec detur atque aperiatur traiectus: non placet.

Κατιόντος τῷ ἀνέμῳ] *Vallae* interpretationem, *quum ventus posuisset*, quam probari posse putat Clar. *Hudsonus*, non facile quemquam recepturum existimo. *Ponere* dicuntur venti, quum flare desinunt, vt notum est ex *Ouidio*, *Virgilio*, aliisque. Sed Graecis ἄνεμος κατιών, est ventus spirans et crebrescens, vt loquitur *Virgilius* III. Aen. 530. et quidem a tergo euntes prosequens. *Thucydides* II, 25. Ἄνεμοι δὲ κατιόντος μεγάλοι. Ibid. 84. Ὡς δὲ τὸ πνεῦμα κατῆει, i. e. ἐκ τοῦ κόλπου ἐξέπνευσε, vt paullo ante dixerat. *Lucianus* II. Ver. Hist. p. 686. ἔωθεν δὲ ἀνηγόμεθα σφοδρότερον κατιόντος τοῦ πνεύματος. Et *Pollux* I. 105. inter ea, quae de secunda navigatione dicuntur, habet κατιόντος τοῦ ἀνέμου. Sic κατιόντα τὸν ῥῶν aestum secundum dicit *Dionysius Halic.* apud *Hudsonum:* de quo vid. *Casaubon.* ad Dionys. pag. 4. Dvk.

κατιόντ. τ. ἀν.) sane traiectum impedit vis ventorum, Siculi vtique freti. Sed enim tum diceret κατιόντων τῶν ἀνέμων, non singulari, *certum* notante ventum, qui antea flaret. Et κατιέναι est *descendere*; de vento, *oriri*, consurgere: et vero *descendit* tunc ventus, cum a montibus omnino, tum a litore, post terga nauium traiicere volentium in diuersam oram: vnde et καταιγὶς, et κατάιξ poëtis, (Callim. Hymn. in Dian.) dicitur. Nec vero traiicere patiatur *quiescens* ventus.

Ἀρκάδων] Italum Siculorum Regem e Sicilia in Italiam venisse, scribit *Servius* in Virgil. I. Aen. 2. et 537. *Idem* VIII. Aen. 328. aliter hoc narrans locum hunc *Thucydidis* citat. Dvk.

οὕτως Ἰταλ. ἐπωνομ.) a) οὕτως h. l. est *hinc*, ea de causa, διὰ τοῦτο: b) ἐπωνομάσθη est pro simplici, ὠνομάσθη· vt saepius ἐπωνυμία, quin et Latinum, *cognomen*, pro ipso *nomine* ac solo. v. Ind.

Opicos, vt et credibile eſt, et fama fertur, ratibus, obſeruato freto, quum ventus ſecundus flabat: fortaſſe etiam aliqua alia ratione *eo* nauigantes. Sunt autem nunc etiam in Italia Siculi, et illa regio a quodam Italo Arcadum rege, qui nomen hoc habebat, ſic, Italia, cognominata fuit. Cum autem ingentes *Siculorum* copiae in Siciliam traieciſſent, et Sicanos proelio viciſſent, in meridionales et occidentales inſulae partes *eos* amandarunt, et auctores fuerunt, vt haec inſula pro Sicania vocaretur Sicilia, et feraciſſimas quasque illius agri partes, poſtquam *eo* traiecerunt, retinentes incoluerunt, annis prope trecentis ante Graecorum in Siciliam aduentum. Et nunc quoque tenent mediterraneas eius inſulae partes, et eas, quae ad Aquilonem vergunt. Phoenices praeterea per eandem paſſim habitauerunt, occupatis ad mare promontoriis, et paruis inſulis adiacentibus, vt cum Siculis negotiarentur. At poſtquam permulti Graecorum cum nauibus *eo* traiecerunt, relictis plerisque *inſulae partibus*, Motyam, et Soloëntem, et Panormum, oppida Elymis finitima, * in vnum coëuntes incoluerunt, tum ſocietate Elymorum freti, tum quod Carthago perexiguo traiectu illinc a Sicilia diſtaret. Tot igitur numero barbari, atque hoc modo Siciliam habitauerunt.

Bell. Peloponn. 16. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 338.

3. Graecorum autem primi Chalcidenſes, ex Euboea nauigantes cum Theucle coloniae duce, Naxum condiderunt, et Apollinis Archegetae aram, quae nunc extra vrbem exſtat, exſtruxerunt:

* Sedibus ibi poſitis incoluerunt. *Valla.* HVDS.

Στρατὸς πολὺς] τῶν Σικελῶν δηλονότι. Πρὸς τὰ μεσημβρινὰ καὶ ἑσπέρια] περὶ τὸ Λιλύβαιον, καὶ ἀκρότερον τῆς νήσου. Ἐπεὶ διέβησαν ἔτη ἐγγὺς τριακόσια] διέβησαν οἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας δηλονότι. Ἀπολαβόντες] ἀντὶ τοῦ ἀποτειχίσαντες. γράφεται ἀναλαβόντες. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἕλληνες] ἤτοι οἱ Φοίνικες. Ἐγγὺς τῶν Ἐλύμων ξυνοικίσαντες] ὁμοῦ μὲν διὰ τὸς Ἐλύμους ὄντας φίλους, καὶ οἰκοῦντας αὐτόθι, ὅπως συμμαχοῖντο· ὁμοῦ δὲ διὰ Καρχηδονίους, οἵτινες, ἐκ Φοινίκης ὄντες τοανέκαθεν, τοῖς μεσημβρινοῖς τῆς Σικελίας.

ἐλθόντ. στρ. πολ.) ſc. ὄντες, vel ὡς· venerunt Siculi, (*tanquam, qui eſſet*) exercitus magnus: (per Appoſitionem, quam vocant;) vel *cum* magnis copiis. Per *Syneſin* enim hic explicari, pro ἐλθών, quia στρατὸς ſit Collectiuum, huc non congruerit, nili ſuppleto, αὐτῶν. Illud ſimplicius, et aptius; quia ſubiectum ſit Σικελοί.

[στρ. πολ.) Schol. abeſt Aug.]

[πρ. τὰ μεσ.) Schol. Aug. ſcr. περὶ τὸ Λιλύβ. ἀκροτήριον τ. ν.]

Σικελίαν τ. νῆσ. ἐπ. καλ.) Σικελίᾳ C. Moſqu. ſed nil notatur, idemne habeat, quod conueniens ſit, τῇ νήσῳ· non incommode ſane: effecerunt, inſulae attulerunt, vt Sicilia vocaretur.

[ἐπεὶ διέβ.) in Schol. Aug. pro Σικελίας eſt Ἰταλίας Σικελοί.] Accuratius ſane.

ᾤκουν περὶ πᾶσ.) περιῴκουν expl. *Gottl.* quaſi planius hoc ſit, aut aptius debebat: *per* omnem Sicil. habitarant circumquaque, vt Liu. L. 1. *legatos circa ciuitates miſit*, i. e. *per, ad* omnes, *in* o.

Ἕνεκεν] *Thomas Mag.* ſcribit, *Thucydidem* ſemper dicere ἕνεκα, quod hic habet *Dan.* DVK.

[ἀπολαβ.) Schol. abeſt Aug.]

πολλοὶ ἐπεισέπλ.) πολλοὶ refer ad verbum, et verte, *frequentius*, ſaepius.

[ἐγγ τ. Ἑλ.) In Schol. Aug. pro τοανέκ. leg. τὸ ἐνέκ.] Ad eund. vſ. not. νάξος· συράκουσσαι· λεοντῖνοι· κατάνη. σελινοῦς· γελα. ἀκράγας· μεσσήνη ἱμέρα· ἄκραι· κάμαρινον.]

Ταπλείῳ] *Valla* legit τὰ πλοῖα. ſed corrupte. WASS.

Πάνορμον] In Vet. Inſcript. apud *Sponium* Panhormum ſemper. WASS. Eſt in *Sponii* Miſcellan. pag. 176. In *Plinio* quoque et *Vibio* adſpirationem addi, obſeruat *Cluuerius* Sicil. Ant. pag. 274. ſed hoc Grammaticis et poſterioris aeui librorum exſcriptoribus tribuendum putat. Et quod ea Inſcriptionibus ſuo ſaeculo publicatis inferitur, id a praua curioſitate eorum, qui has deſcripſerunt, profectum putat. In *Grutero* vna eſt cum adſpiratione Pag. CCLXVI. 6. in *Sponio* ſex cum eadem e *Gualtezi* Sicilia; in quibus omnibus deſcribendis an peccauerint exſcriptores, is demum pro certo dicere queat, qui ipſe eas viderit. *Jov. Pontanus*, et *Suritae* ad Itin. Anton. p. 255. in illis legerunt H.

Ξυνοικίσαντες] Non videtur mutandum, etſi plerique libri habent ξυνοικήσαντες. *Ammonius:* συνοικίζεται πόλις, ἡ ἐκ πολλῶν πόλεων εἰς μίαν πόλιν συναγομένη, ὑπὲρ τὸ πλείονα δύνασθαι σχεῖν. Itaque qui pleraque loca reliquerant, recte dicuntur has vrbes συνοικίσαι. Sic etiam ſupra *Thucydides* II, 15. et III, 2. Bene quoque paullo poſt ᾤκισαν de coloniae conditoribus, *Clar.* et *Caſſ.* quod merito probabat Cl. *Waſſe.* Sic ſtatim Συρακοῦσας Ἀρχίας ᾤκισε, et ſaepius in ſequentibus. Vid. Viros Clariſſ. *Jungermannum* et *Hemſterhuſium* ad Pollucem IX, 7. DVK. Cum ἐνέμοντο iam ſit, *habitarunt*: alienum profecto fuerit ξυνοικήσαντες. ξὺν autem hic redundat, aut ad ἐγγὺς referatur; ac ſi ſit, προσοικίσ.

C. 3. Νάξον] *Syncellus* conditam ait ante Batti et Archilochi tempora A. M. 4791. hoc eſt, circa 3429. Νάξον Apollinis filium facit *Apollonii* Schol. IV, 1492. Euertit *Dionyſius.* v. *Diodor.* XIV, 403. *Polyaenum* V, 2, 5. *Strabon.* VI, 267. Hiſtoriam et Origines tradit *Herodotus* VII, 154. VIII, 46. VI, 96. Vrbem hanc cum inſula confundit *Sponius* in Itinerario Tom. III. WASS. Addenda ſunt, quae ad Euſebium adnotauit *Scaliger* num. MCCLXXXI. DVK.

Ἀπόλλωνος Ἀρχηγέτου] De hoc cognomine Apollinis etiam legi debent, quae *Spanhemius* adnotauit ad Callimach. Hymn. in Apoll. v. 57. DVK.

ἐκ Σικελίας [l] Θεωροὶ [m] πλεύσωσι, [n] πρῶτον θύσι. [o] Συρακόσας δὲ τῷ ἐχομένῳ ἔτει [q] Ἀρχίας τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκ Κορίνθου ὥκισε, [r] Σικελοὺς ἐξελάσας πρῶτον ἐκ τῆς [s] νήσου, ἐν ᾗ νῦν [t] οὐκέτι περικλυζομένη ἡ πόλις ἡ ἐντός ἐστιν· ὕστερον δὲ χρόνῳ καὶ ἡ ἔξω, [v] προστειχισθεῖσα, πολυάνθρωπος ἐγένετο. Θουκλῆς δὲ καὶ οἱ [x] Χαλκιδεῖς, ἐκ Νάξου ὁρμηθέντες, ἔτει πέμπτῳ μετὰ Συρακόσας οἰκισθείσας, Λεοντίνους τε, πολέμῳ τοὺς Σικελοὺς ἐξελάσαντες, οἰκίζουσι, καὶ μετ' αὐτοὺς Κατάνην. οἰκιστὴν δὲ αὐτοὶ Καταναῖοι [y] ἐποιήσαντο Εὔαρχον.

δ'. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ Λάμις, ἐκ [z] Μεγάρων, ἀποικίαν ἄγων, ἐς Σικελίαν ἀφίκετο, καὶ ὑπὲρ [a] Παντακίου τε ποταμοῦ [b] Τρώτιλόν τι ὄνομα [c] χωρίον [d] οἰκίσας, καὶ ὕστερον αὐτόθεν, τοῖς Χαλκιδεῦσιν ἐς Λεοντίνους ὀλίγον χρόνον ξυμπολιτεύσας, καὶ [e] ὑπὸ αὐτῶν ἐκπεσών, καὶ Θάψον οἰκίσας, αὐτὸς μὲν ἀποθνήσκει· οἱ δ' ἄλλοι, ἐκ τῆς Θάψου ἀναστάντες, Ὕβλωνος βασιλέως Σικελοῦ προδόντος τὴν χώραν, καὶ καθηγησαμένου, Μεγαρέας ὤκισαν τοὺς Ὑβλαίους κληθέντας. καὶ ἔτη οἰκήσαντες πέντε καὶ τεσσαράκοντα καὶ διακόσια, ὑπὸ Γέλωνος τυράννου Συρακουσίων ἀνέστησαν ἐκ τῆς πόλεως καὶ χώρας. πρὶν δὲ ἀναστῆναι, ἔτεσιν ὕστερον ἑκατόν, ἢ αὐτοὶ [f] οἰκίσαι, [g] Πάμμιλον πέμψαντες ἐς [h] Σελινοῦντα κτίζουσι· καὶ ἐκ Μεγάρων, τῆς μητροπόλεως ὅσης αὐτοῖς, ἐπελθών, [i] ξυγκατῴκισε. Γέλαν δὲ Ἀντίφημος ἐκ Ῥόδου καὶ Ἔντιμος ἐκ Κρήτης, [k] ἐποίκους ἀγαγόντε, κοινῇ ἔκτισαν, ἔτει πέμπτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ [l] μετὰ τὴν Συρακουσῶν [m] οἴκησιν· (καὶ τῇ μὲν πόλει ἀπὸ τοῦ Γέλα ποταμοῦ τὄνομα ἐγένετο· τὸ δὲ χωρίον, ὃ νῦν ἡ πόλις [n] ἐστὶ, καὶ [o] ὃ πρῶτον ἐτειχίσθη, Λίνδιοι καλεῖται· νόμιμα δὲ Δωρικὰ ἐτέθη αὐτοῖς·) [p] ἔτεσι δὲ [q] ἐγγύτατα ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν μετὰ τὴν σφετέραν [r] οἴκησιν Γελῶοι Ἀκράγαντα [s] ὤκισαν, τὴν μὲν πόλιν ἀπὸ τοῦ Ἀκράγαντος ποταμοῦ ὀνομάσαντες, οἰκιστὰς δὲ ποιήσαντες Ἀρισόνου καὶ [t] Πυθίλον, νόμιμα δὲ τὰ Γελῶων δόντες. [v] Ζάγκλη δὲ τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ Κύμης τῆς ἐν [x] Ὀπικίᾳ Χαλκιδικῆς πόλεως λῃστῶν

[l] Θεωροὶ rerum diuinarum curatores. Hvds. [m] Πλέωσι *Marg. Ar. C. Cl. Gr.* Aug. Mſq. *Reg. Caſſ. Dan.* [n] Πρῶτοι *Ar. C. Dan.* [o] Συρακόσας fere vbique *Caſſ.* Aug. hic et mox, et Συρακουσσίων infr. et ſemper dupl. σ. [p] Ἀρχομένῳ τῷ ἔτει *Marg.* 1. Τοῦ ἐχομένου ἔτους *Marg.* 2. *Cl.* Τοῦ ἐπιγενομένου ἔτους *Cam.* Τοῦ ἐχομένου ἔτους *Reg. Caſſ.* Aug. [q] Huius meminit *Strabo* l. 6. p. 259. Hvds. [r] Σικελὰς *Dan.* antea ὥλησε Mſq. [s] Inſulam intelligit *Ortygiam*, quintam Syracuſarum partem, ponte connexam: quae et *Arx*, et proprio nomine *Ortygia* dicebatur. Vide *Cluuerii* Siciliam p. 155. etc. et *Bocharti* Geograph. Sacr. part. poſter. l. 1. c. 28. Hvds. [t] Οὐκ ἔτι Aug. *Gr.* paſſim. [v] Προστειχισθεῖσα *Reg.* [x] Χαλκιδῆς *Reg.* [y] Ἐποίησαν τὸν Εὔαρχον *Reg.* [z] Μεγαρέων *Ar. C.* vt et mox infra. Hvds. *Dan.* Mſqu. hic, et infra *Caſſ.* [a] Παντακύου *Caſſ.* Aug. Παντακιοῦ Baſ. (Mſq.) [b] Πρώτιλόν τι *Ar. C.* et *Gl.* in marg. Τρώγιλον legendum cenſet *Ae. Port.* Hvds. [c] Χωρίῳ *Reg.* [d] Οἰκήσας *Ar.* Mſq. [e] Ὑπ' αὐτῶν *C.* ἐκ τασῶν Mſq. pro ἐκπεσών· ſuper ω fuit accentus. τῆς ante Θάψου d. Mſq. ὥκησαν Aug. [f] Οἰκῆσαι *Ar. C.* atque ita legebat *Valla.* Hvds. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſq. Et huc pertinere arbitror οἰκῆσαι, quod ad verſ. 8. huius pag. in Appendice Var. Lection. e *Cl.* et *Gr.* adnotauerat *Hudſonus.* Sed in *Gr.* eſt ἐνοικῆσαι. [g] Πάμμιλλον Aug. *Caſſ.* Πάμιλόν *Gr.* [h] Ἑλινοῦντα *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. σ add. a m. 2. [i] Ξυγκατῴκησε *Cl.* Συγκατῴκισε *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. [k] Ἀποίκους *Ar. C. Dan.* Mſqu. et mox ἔκτησαν. [l] Μετὰ τὴν τῶν Συρακουσῶν *Ar.* Μετὰ Συρακουσῶν *Reg. Gr.* Mſq. Τὴν manu recenti inter verſus ſcriptum erat in *Caſſ.* [m] Οἴκισιν malit *Ae. Port.* Hvds. Ita fuerat in *Caſſ.* Corrector fecerat οἴκησιν. [n] Ἐστὶ deeſt *Ar.* [o] Τοπρῶτον *Gr.* [p] Ἔτη *C.* [q] Ἐγγυτάτω *Dan.* [r] Οἴκισιν reponendum cenſet *Ae. Port.* Hvds. Ita *Caſſ.* [s] Ὤικησαν *Ar. C. Reg. Dan.* Mſqu. atque ita ſcribendum ſuſpicatus eſt *Steph.* [t] Πύσιλον *Ar. C.* Πίσυλον *Reg.* [v] Paulo aliter hoc referunt alii Scriptores. Vide *Cluuerii* Sicil. ant. p. 82. 83. et *Caſauboni* notas in *Strabonem* p. 128. Hvds. [x] Ὀπυκίᾳ *Gr.*

πρῶτον θύουσι) πρῶτον eſſe poteſt, et vero videtur, pro πρότερον· *prius*, quam excurrant ad ſacram pompam; vti mox, Σικελοὺς ἐξελάσας πρῶτον, *prius expulſis Siculis*; ſed idem eſſe poſſit, *primo* Deorum, inter Deos, Apollini ſacra faciunt. Sed tunc πρώτῳ diceret magis: et illud rei aptius.

Ἀρχίας] Huius praeter *Strabonem* multi alii meminerunt. Vid. *Scaliger.* ad Euſebium num. MCCLXXXIII. *Cluuer.* Sicil. Ant. I, pag. 139. 140. *Schol.* Ariſtoph. ad Equit. v. 1089. *Euſtath.* ad Dionyſ. Perieg. v. 369. *Suidas* perperam, Ἀρχίας Συρακούσιος, quem Corinthium fuiſſe conſtat. Ceterum omnia, quae hic *Thucydides* de originibus vrbium Siciliae tradit, latius exſequitur *Cluuerius*, qui de ſingulis conſuli poteſt. Dvk.

[τ. Ἡρακλ.) Schol. Aug. d. καὶ.]

Ἐκ τῆς νήσου] Ad ea, quae hic e *Cluuerio* adnotat Hudſonus, add. *Neapol.* ad Ouid. IV. Faſt. 471. Dvk.

νῦν οὐκέτι περικλυζ.] Scil. πόλις, e ſequ. h. e. *ea pars* vrbis, quae (antea cincta mari,) iam non amplius cingitur; *inſula* eadem vocabatur. cf. Liu. L. 24, 21. ſq. et Cic. L. IV. in Verr. c. 52. 53.

[ὕστερ. δὲ χρ.) in Aug. Schol. hoc refertur ad Συρακούσας δὲ, et in extr. leg. ἡ ἐν τῇ Σικελίᾳ ἔξω πόλις] In Schol. vulg. ad h. v. ἐκαλ. ἡ Σικελία ἔξω πόλις, aut ἡ excidit ante ἔξω, vt Σικελία intelligatur non tota inſula, ſed pars eius proxima. et continua Syracuſis; aut ἔξω — πόλις quaſi pro vno vocab. et nomine proprio accipiendum: die Auſſenſtadt, Vorſtadt.

[οἰκιστ. δὲ) Schol. Aug. d. ὅτι ab init.]

Θουκλῆς δὲ καὶ οἱ Χαλκιδεῖς] Vide *Holſtenium* ad Stephanum v. Χαλκίς, et de Catana ad h. v. nec non *Scaligerum* ad Euſebium l. d. Dvk.

C. 4. [κ. ὑπ. Παντ.] [ἐνέστ.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

ſupra quam Theori, quoties e Sicilia ſoluunt, primum ſacrificium faciunt. Inſequenti anno Archias, Heraclidarum *unus*, Corintho *profectus*, Syracuſas condidit. Siculis ex inſula prius expulſis, in qua non ampliſ mari circumflua vrbs ſita eſt interior. † Poſtea vero et *vrbs* ea, quae eſt extra *hanc inſulam*, muro *alteri vrbi* adiuncta, populo frequens facta eſt. Theucles autem et Chalcidenſes, Naxo profecti, annō quinto poſt Syracuſas conditas, Leontinos, eiectis bello Siculis, condiderunt; et poſt ipſos, Catanam. Ipſi vero Catanaei Euarchum coloniae deducendae ducem crearunt. Bell. Peloponn. 16. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 338.

4. Per idem vero tempus et Lamis, coloniam Megaris ducens, in Siciliam peruenit, et ſuper * Pantacium flumen locum quendam nomine Trotilum condidit, et illinc poſtea *digreſſus*, cum apud Leontinos aliquamdiu rempublicam vna cum Chalcidenſibus adminiſtraſſet, et ab ipſis *Leontinis* eiectus fuiſſet, et Thapſum condidiſſet, ipſe quidem obiit; caeteri vero Thapſo expulſi, duce Hyblone rege Siculo, qui regionem prodiderat, Megara, quae Hyblaea vocabantur, condiderunt. Et cum *hanc vrbem* ducentos et quadraginta quinque annos habitaſſent, a Gelone Syracuſarum rege ex vrbe et agro expulſi fuerunt. Sed antequam expellerentur, anno centeſimo poſt vrbem ab ipſis conditam, Selinuntem, Pammilo *illuc* miſſo, condiderunt. Hic autem e Megaris ipſorum metropoli *eo* profectus, *vrbem illam* cum caeteris *ſociis* condidit. Gelam vero Antiphemus e Rhodo, et Entimus ex Creta, ſuam vterque coloniam ducentes, communiter condiderunt, anno quadrageſimo quinto poſt Syracuſas habitari coeptas. Atque huic quidem vrbi a Gela flumine nomen impoſitum fuit: locus vero, vbi nunc vrbs eſt ſita, et qui primus muro munitus fuit, Lindii vocatur. Iura autem Dorica ipſis conſtituta fuerunt. Anno autem propemodum centeſimo octauo ab vrbe ſua condita, Geloi Acragantem condiderunt, vrbemque ab Acragante fluuio nominarunt, et coloniae deducendae et collocandae duces ſibi delegerunt Ariſtonoum et Pyſtilum, ſuaque iura *incolis* dederunt. Zancle vero initio quidem a latronibus, qui e Cumis, vrbe Chalcidica in agro Opico ſita, venerant, condita fuit. Poſtea vero multitudo, quae ex

† Nam ea, quae extra inſulam eſt, diu poſt communita populoque frequentata eſt. *Vel*, muro addito (muro circumducto) incolis frequentata eſt. * Rectius *Pantaciam*; nam, nominatiuum ei fuiſſe Παντακίας, demonſtrat *Cluuer.* Sicil. antiq. l. 1. c. XI.

Τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκ Κορίνθου] οἱ Συρακόσιοι, καὶ Κορίνθιοι εἰσιν. Ὕστερον δὲ χρόνῳ καὶ ἡ ἔξω, προστειχισθεῖσα] τοπρῶτον οἱ Συρακόσιοι τὸ νησίδιον ᾤκισαν μόνον, αὖθις δὲ, μὴ χωροῦντος αὐτοῦ, συνάψαντες αὐτὸ τῇ Σικελίᾳ διὰ χώματος, κατῴκησαν καὶ ἐν τῇ Σικελίᾳ, ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Σικελία, ἔξω πόλις. Οἰκισθὴν δὲ αὐτοὶ Καταναῖοι] ὅτι οἱ Λεοντῖνοι καὶ Καταναῖοι, Χαλκιδεῖς εἰσιν ἐξ Εὐβοίας. Καὶ ὑπὲρ Παντακίου] ὑπερέκνω. Ἀνέστησαν] ἐδιώχθησαν. Τῆς μητροπόλεως] τῆς ἰδίας μητροπόλεως. Ζάγκλη δὲ τὴν μὲν ἀρχὴν]

Παντακίου] De hoc poſt *Cluuerium* etiam *Bochartus* egit I. Chanaan. Cap. 28. Dvk.

Τρώτιλον] *Cluuerius* quidem Τρώτιλον et Τρώγιλον tamquam diuerſa loca recenſet: ſed *Pinedo* ad Stephanum v. Τρώγιλος hic quoque legendum cenſet Τρώγιλον. Nec ſine ratione: nam Τρώτιλον e nullo alio Scriptore memorare potuit *Cluuerius*. Dvk.

Θάψον] Latini fere Tapſum. Sed Virg. III, 689. Codex *Mentelii* et *Seruius* rectius *Thapſum* 4. Mſſ. Cantabr. *Iſidorus* XIV, p. 346. *Silius* Tapſum. Ouid. Faſt. IV, 477. Thapſon. Neque aliter *Lucanus*, in herba eiusdem nominis, IX, 919. Wass. Varietatem ſcripturae adnotauit etiam *Cluuerius* I. Sicil. Antiq. pag. 137. *Heinſius* ad Silium XIV, 206. probat Thapſus e Graeco Θάψος. Dvk.

[ἀνέστησαν) Schol. ἐδιώχθησαν. f. leg. certe intell. ἐξεδιώχθησαν.

Πέμψαντες ἐς Σελινοῦντα κτίζουσι] An hoc eſt: Pammilo in eum locum miſſo, vbi deinde Selinus fuit, vrbem illam condiderunt? vt poſt κτίζουσι ſuppleatur αὐτὴν, cuius pronominis ellipſis frequentiſſima eſt apud *Thucydidem*? Sed mihi ſuſpicio eſt, praepoſitionem ἐς huc inrepſiſſe e fine vocis praecedentis πέμψαντες, et ea demta legendum eſſe Πάμμιλον πέμψαντες Σελινοῦντα κτίζουσι. Paulo ante probo οἰκῆσαι cum pleriſque *Mſſ.* et *Valla*, nec audio *Clar.* mox ſcribentem ξυγκατῴκησε. Ἑλινοῦντα pro Σελινοῦντα, quidam *Codd.* vt I, 65. Ἐρμυλίων pro Σερμυλίων, vbi vid. quae adnotata ſunt. Dvk. Suppleas, αὐτὴν, Ellipſi noſtro ſolita; ſed, cum nondum fuerit Selinus, ſed orta ſit illis miſſis, rectius abfuerit ἐς.

[τ. μητροπ.) Schol. d. Aug.]

ἐποίκους) Feram pro ἐποίκους, quia *peregre* venere, ἐπήλυδες, *aduenae*; nec coloniae deducendae ratio hic ſat conſtat.

Μετὰ τὴν Συρακουσῶν οἴκησιν] Μετὰ τὴν τῶν Σ. *Ar.* haud inſincere. Wass. Nec male *Portus* οἴκησιν I gebat pro οἴκησιν hic, et paullo poſt, vbi editur μετὰ τὴν σφετέραν οἴκησιν. Fauet illius coniecturae vtroque loco *Caſſ.* Dvk.

οἰκιστὰς ποιήσαντες) Supra, c. 3. extr. in eadem cauſſa, ἐποιήσαντο. Promiſcue ergo Med. et Act.

ἀφικομένων ὠκίσθη, [y] ὕστερον δὲ ἀπὸ Χαλκίδος καὶ τῆς ἄλλης Εὐβοίας πλῆθος [z] ἐλθὸν ξυγκατενείμαντο τὴν γῆν· καὶ οἰκισταὶ [a] Περιήρης καὶ Κραταιμένης ἐγένοντο αὐτῆς, ὁ μὲν ἀπὸ Κύμης, ὁ δὲ ἀπὸ Χαλκίδος. ὄνομα δὲ τὸ μὲν πρῶτον, Ζάγκλη ἦν [b] ὑπὸ τῶν Σικελῶν κληθεῖσα, [c] ὅτι δρεπανοειδὲς τὸ χωρίον τὴν ἰδέαν ἐστί· τὸ δὲ δρέπανον οἱ Σικελοὶ [d] ζάγκλον καλοῦσιν· [e] ὕστερον δὲ αὐτοὶ μὲν ὑπὸ Σαμίων καὶ ἄλλων Ἰώνων ἐκπίπτουσιν, οἳ, Μήδους φεύγοντες, [f] προσέβαλον Σικελίᾳ.

ε'. Τὰς δὲ Σαμίους [g] Ἀναξίλας, Ῥηγίνων τύραννος, ὰ πολλῷ ὕστερον ἐκβαλὼν, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς ξυμμίκτων ἀνθρώπων οἰκίσας, Μεσσήνην ἀπὸ τῆς ἑαυτῦ [h] τοαρχαῖον πατρίδος [i] ἀντωνόμασε. καὶ [k] Ἰμέρα [l] ἀπὸ Ζάγκλης ὠκίσθη ὑπὸ Εὐκλείδε, καὶ [m] Σίμε, καὶ Σάκωνος. καὶ Χαλκιδεῖς [n] μὲν οἱ πλεῖστοι ἦλθον [o] ἐς τὴν [p] ἀποικίαν· [q] ξυνώκησαν δὲ αὐτοῖς καὶ ἐκ Συρακυσσῶν φυγάδες, στάσει νικηθέντες, οἱ [r] Μυλητίδαι καλούμενοι. καὶ φωνὴ μὲν μεταξὺ τῆς τε Χαλκιδέων καὶ Δωρίδος ἐκράθη· νόμιμα δὲ τὰ Χαλκιδικὰ ἐκράτησεν. Ἄκραι δὲ καὶ [s] Κάσμεναι ὑπὸ Συρακυσίων ὠκίσθησαν· Ἄκραι μὲν, ἑβδομήκοντα [t] ἔτεσι μετὰ Συρακούσας, Κάσμεναι [v] δὲ, ἐγγὺς εἴκοσι μετὰ Ἄκρας. καὶ [x] Καμαρίνα τοπρῶτον ὑπὸ Συρακυσίων ὠκίσθη, ἔτεσιν ἐγγύτατα πέντε καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν μετὰ Συρακυσσῶν κτίσιν. οἰκισταὶ δὲ ἐγένοντο αὐτῆς Δάσκων καὶ Μενέκωλος. [y] ἀναστάτων δὲ Καμαριναίων γενομένων πολέμῳ ὑπὸ Συρακυσίων δι' ἀπόστασιν, χρόνῳ Ἱπποκράτης ὕστερον Γέλας τύραννος, λύτρα ἀνδρῶν Συρακυσίων αἰχμαλώτων λαβὼν τὴν γῆν [z] τὴν Καμαριναίων, αὐτὸς οἰκιστὴς γενόμενος, κατῴκισε Καμαρίναν. καὶ αὖθις ὑπὸ Γέλωνος ἀνάστατος γενομένη, [a] τοτρίτον κατωκίσθη ὑπὸ Γέλωνος.

ς'. Τοσαῦτα ἔθνη Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων Σικελίαν ᾤκει· καὶ ἐπὶ τοσήνδε ἴσαν αὐτὴν οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύειν ὥρμηντο, ἐφιέμενοι μὲν, τῇ ἀληθεστάτῃ προφάσει, τῆς πάσης [b] ἄρχειν, βοηθεῖν δὲ ἅμα εὐπρεπῶς

[y] Ὕστερον δὲ καὶ ἀπὸ Χαλκίδος Aug. Mſq. (qui et Χαλκίδονος) *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* [z] Ἐλθὼν *Caſſ.* et a prima manu *Gr.* [a] Ira emendatum erat in *Caſſ.* e Περιήρος, et Κραταιμένης e Κραταιμενεῖς. [b] Ὑπὸ deeſt *Dan.* [c] Ὅτι δρεπανοειδὲς τὴν ἰδέαν τὸ χωρίον ἐστὶ *Ar. C.* Aug. Mſq. Vnus opinor *Diodorus* prorſus a *Thucydide* diſſentit, qui Zanclen a rege Zanclo nomen ait inueniſſe. Vide *Strabonem* l. 6. p. 268. *Cluuerii* Sicil. p. 84. *Bocharti* Geogr. Sacr. part. poſter. l. 1. c. 28. et *Berkelium* in *Stephanum* περὶ πόλεων. p. 371. Hvds. Ὅτι δρ. τ. χ. ἐστὶ τὴν ἰδέαν *Reg.* Cum *Ar.* et *C.* conſentit *Caſſ.* qui et ἐστὶν habet. [d] Ζάγκλον pro falce vſurpauit *Callimachus*, vt conſtat ex *Etymol. Magno*, in voce ζάγκλον. Hvds. Ζάγκλην *Gr.* [e] Ὕστερον δ' αὐτοὶ *Ar. C. Reg. Caſſ.* Mſq. et mox ἄλων, vno λ. [f] Προσέβαλλον *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Προσέβαλον τῇ Σικελίᾳ *Reg.* [g] Ἀναξίας *Gr.* Mox Μισάνην Mſq. [h] Τὸ ἀρχαῖον *Ar. C. Baſ.* Aug. *Reg. Caſſ. Gr.* qui et paullo ante Μεσήνην. [i] Αὐτὸ ὠνόμασε *Cl.* Aug. Ἀντωνόμασεν ab emendatione, ἂν τὸ ὠνόμασεν a prima manu *Caſſ.* [k] Ἰμέρα *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ.* Aug. [l] Id eſt: μετὰ τὴν Ζάγκλην οἰκισθεῖσαν, *poſt Zanclen conditam*, vt vertit Ae. Port. Vel ἀπὸ Ζάγκλης pro ὑπὸ Ζαγκλαίων, et tunc hoc modo reddi poteſt: *Himera quoque Zancles colonia eſt, deducta ab Euclide etc.* Vide *Cluuerii* Sicil. iam antiq. p. 281. Hvds. [m] Σιμῆ *Gr.* [n] Οἱ μὲν πλεῖστοι *Gr.* antea Χαλκιδῆς Aug. [o] Εἰς *Reg.* [p] Ex hoc loco aliisque liquet, vocem ἀποικίαν non ſolum ἀποίκων πλῆθος ſignificare, ſed et locum, in quem coloni ὑπὸ τῶν οἰκιστῶν deducuntur. *Ae Port.* [q] Ξυνώκισαν *Caſſ.* [r] Μυλητίδαι *Caſſ.* Mſq. [s] Κασμέναι *Ar.* Aug. Κασμίναι *C.* itidemque paulo infra. Βάσμεναι *Gr.* vt mox infra. Hvds. Καμέναι *Reg.* hic et infra. Sic quoque a prima manu, ſed deinde a correctore Κάσμενκι *Caſſ.* Mſq. [t] Ἔτεσιν *Caſſ.* Aug. [v] Δ' ἐγγὺς *Ar. C. Caſſ.* Aug. [x] Καμάρινα τὸ πρῶτον *Ar. C.* Καμάρινα etiam *Reg.* et *Dan.* Aug. et paullo poſt Καμάριναν *Reg. Caſſ. Gr.* Τὸ πρῶτον *Caſſ.* et *Gr.* Aug. [y] Ἀνασάντων *Gr.* Mſqu. et a prima manu *Caſſ.* ſed in hoc deinde correctum erat. [z] Τῶν *Ar. Gr.* Aug. [a] Τὸ τρίτον *Ar. C. Caſ. Caſſ. Gr.* Aug. [b] Ἄρξειν *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Mſq. et mox κατῴκησε.

δρέπανον) Si ζάγκλον et ζάγκλη, vt alibi τρεπάνη et τρέπανον, quin ſolennius illud, vt πλεκτάνη· quidni et δρεπάνη; etſi, Atticum proprie eſſe, non magis probauerim, quam alia Atticismi ludibria.

[δρέπαν.) ad h. v. in c. Aug. adſcr. σημείωσαι, ὅτι τὸ δρέπανον ζάγκλον οἱ Σικελοὶ καλοῦσιν.]

ζάγκλον] Hinc corrigendus *Heſychius*, qui ζάϊκλον exhibet, et *Sextus Empiricus*, qui pag. 14. legit ζάγηλον. Wass. Eſt Cap. III. contra Grammaticos. *Callimachum* in lib. II. Αἰτιῶν, ζάγκλον pro falce dixiſſe, e *Tzetze* ad Lycophronem obſervat Celſ. err. *Bentleius* ad Callim. fragm. XXII. Ζάγκλην, quod eſt in *Gr.* etſi eadem ſignificatione, qua ζάγκλον, dicunt Graeci, tamen propter conſenſum aliorum *Mſſ.* non admitti poteſt. *Diodorum Siculum* ab aliis diſſentire adnotavit etiam *Caſaubonus* ad Strab. l. d. in *Var. lect.* Non eſt audiendus *Thomas Mag.* δρεπάνη dici iubens, non δρέπανον. *Ariſtophanes* Pace v. 1202. Οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον. Δρεπάνη poëticum potius eſt, quam Atticum. Vid. *Stephanum* in Append. ad Script. de Dialect. pag. 157. Sed *Thomas* fortaſſis ſcripſerat δρέπανον, ὁ δρεπάνη. Dvk.

C. 5. Ἀναξίας *Gr.* perperam Ἀναξίας. Vid. *Diodorum* p. 266. 281. Wass.

τ. πόλ. αὐτ. ξυμμ. ἀνθρ. οἰκ.) Non placet Portus, vertens: *vrbem hominibus, quos cum ipſis miſcuit, frequentem reddidit.* Nam neque hoc ſign. οἰκίζειν, tali vtique contextu, vbi de *mutatis* tantum incolis ſermo ſit, alioque deductis; nec congruerit verbo ἐκβαλών· illis *eiectis*, vrbem *frequentauit*; nec Dat. denique αὐτοῖς ad ξυμμίκτων referatur;

Chalcide et ex reliqua Euboea venerat, agrum communiter poſſedit. Eiusque coloniae illuc deductae ibique collocatae duces fuerunt Perieres atque Crataemenes, quorum alter e Cumis, alter e Chalcide *venerat*. Haec autem vrbs primo quidem a Siculis Zancle vocata fuit, quod locus ille ſpeciem falcis habeat: falcem autem Siculi zanclon appellant. Poſtea vero ipſi quidem a Samiis et aliis Ionibus, qui Medos fugientes ad Siciliam appulerant, expulſi fuerunt. Bell. Pelop. an. 16 Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 338.

5. Anaxilas vero, Rheginorum tyrannus, non multo poſt Samiis *illinc* eiectis, vrbem hominibus, quos cum ipſis miſcuit, frequentem reddidit, et nomine mutato Meſſenen a ſua antiqua patria nominauit, *cum ante Zancle vocaretur*. Poſt Zanclen autem *conditam*, Himera ab Euclide et Simo et Sacone condita fuit. Et Chalcidenſes plerique in iſtam coloniam venerunt, et cum ipſis habitauerunt et Syracuſani exſules, a contraria factione ſuperati, qui Myletidae vocantur. Et lingua quidem *iſtorum* eſt medium quoddam genus ex Chalcidica et Dorica mixtum, leges vero Chalcidenſes obtinuerunt. Acrae vero et Caſmenae a Syracuſanis conditae fuerunt. Et Acrae quidem, ſeptuaginta annis poſt Syracuſas *conditas*; Caſmenae vero, viginti circiter *annis* poſt Acras *conditas*. Et Camarina primum, a Syracuſanis condita fuit, ferme centum et triginta quinque annis poſt Syracuſas conditas. Ipſius vero conditores fuerunt Daſcon et Menecolus. Cum autem Camarinaei a Syracuſanis, propter defectionem *ab ipſis factam*, bello ex ſuis ſedibus expulſi fuiſſent; non multo poſt Hippocrates, Gelae tyrannus, cum pro Syracuſanorum captiuorum redemtione Camarinaeum agrum accepiſſet, * ipſe coloniae dux fuit, eamque in vrbe Camarina collocauit; et rurſus, cum a Gelone ſuis ſedibus expulſi fuiſſent, ab eodem Gelone tertio in eadem vrbe collocati fuerunt.

6. Tot igitur gentes, partim Graecae, partim barbarae, Siciliam incolebant. Quamuis autem haec inſula tanta eſſet *ac tot populis referta*, huic tamen Athenienſes impetu quodam animi bellum in-

* Ipſe coloniae deductor Camarinam iterum condidit et incolis frequentauit. *Cluuer.* HVDS.

οἱ Ζαγκλαῖοι ἀπὸ Κύμης Χαλκιδικῆς πόλεως καὶ τῆς ἄλλης Εὐβοίας.

immo ſic vertendum atque intelligendum: condidit, conſtituit iis vrbem, (quae eſſet) ciuium vndique mixtorum, quae (iam) conſtaret e variis incolis, vndique eo contractis; Vel: (Eam, talem,) effecit iis, (vel *eorum*; ſolita Noſtro, ad Herodoti morem, Anti,toſi,) ciuitatem, vrbem, (quae eſſet) hominum, incolarum mixtorum, quae mixtos haberet ciues: ac ſi ſit: ἀποφήνας τὴν πόλιν αὐτοῖς (αὐτῶν,) ξυμμ. ἀνθρ. οὖσαν.)

Μεσσήνην ἀπὸ τῆς etc.] A Meſſeniis ſubiugati erant Zanclaei (vnde vrbs, mutato nomine, Meſſene appellabatur,) Olymp. XXX. Archimede ſupremum magiſtratum gerente, vt oſtendit *Meurſius* in Attic. Lect. l. 2. c. 23. HUDS. Zanclen ab Anaxilai Olymp. XXIX. captam, ſcribit *Pauſanias* IV, 23. Refellit eum ex ratione temporum, et Anaxilaum Olymp. LXXVI. mortuum, oſtendit *Spanhemius* Differt. VIII. p. 554. de Praeſtant. et Vſu Numiſm. Cur hanc vrbem Siciliae nonnulli Μεσήνην potius, quam Μεσσήνην, dicendam voluerint, docet *Caſaubonus* ad Polyb. pag. 120. DVK.

ἀντωνόμασε) *pro* antiquo nomine, *aliter* appellauit.

ἀπὸ Ζάγκλ. — ὑπὸ Εὐκλ.) *ex* Zancle (miſſis colonis,) ab Euclide, *per* eum, eo deducente.

στάσει νικηθ.) „Non legendum, κινηθέντες. Herodot. I, 150. στάσει ἐσσωθέντες.“ Gottl. (ex Abr.) Eſt breuiloquentia: victi a factione diuerſa, et (ita, per hanc,) loco moti.

μεταξὺ — — ἐκράθη) Rurſus breuiter dictum pro, κραθεῖσα, διὰ τὸ κραθῆναι, ἐγενήθη μεταξὺ vel. miſcendo *euaſit*, effecta, orta eſt media. Vtamur hoc, licet, ad verba c. 1. (διείργ.) τὸ μὴ ἤπειρος οὖσα.

Καὶ ἐπὶ τοσήνδε ὕβριν αὐτὴν] ἦγεν μεγάλην, καὶ πολυάνθρωπον.

ἀναστάτ. γεν.) ἀναστάντων legenti cum quibusdam Libb. delendum γενομένων, vt tunc ortum e duabus Lect. in vnam conflatis.

λύτρα — — λαβὼν) comma deleui poſt λαβὼν in Duker. Edit. refertur enim et ad γῆν, vt ſit, per appoſitionem, quam vocant, pro, ὡς λύτρα, γῆν ὡς λύτρα, vel pro, λύτρα, τουτέστι, τὴν γῆν· pretium accepit *per* agrum, *i. e.* hunc pretii loco, agrum ceu pretium, hoc per agrum accepto, permiſſo agro, *vt* pretio. Ouid. Met. 2, 695. *Nitidam cape praemia vaccam*; Et paullo poſt:

Iuncta ſuo *dabitur pretium* tibi *femina* tauro.

Τὴν Καμαριναίων] Quidam libri peſſime τῶν Καμαρ. WASS. Cur *peſſime* habere Libb. τῶν, notet Waſſ. non video; idem enim eſt; et tamen poſt τὴν intelexeris τῶν Καμ. Omittere tamen articulum directum ſolet Noſter, Ἀθηναῖοι, non οἱ Ἀθ. Λακεδαιμονίων, ους, non, τῶν, τοὺς Λακ. Hactenus *non bene* et hic, τῶν, non *peſſime* tamen.

C. 6. ὥρμηντο) Putide vertitur; *impetu quodam animi — ſtatuerunt*; immo ſimpliciter eſt, *volebant*, cupiebant, non nolebant; ſie hatten Luſt: lubido eos inceſſit.

βοηθ. εὑρεστ. βουλ.) Breuius dictum, pro βουλ. (*vere* ſane volentes, id ipſum quoque cupientes.) βοηθ. iuuare ſocios; ὃ ἦν εὑρεστὲς, quod idem etiam, praeterquam quod aequum ſatis eſſet, et curae ipſis cordique, titulum praeberet ſpecioſum, quem bello praetexerent.

εὐπρεπῶς βυλόμενοι τοῖς ἑαυτῶν [c] ξυγγενέσι, καὶ τοῖς [d] προσγεγενημένοις ξυμμάχοις. μάλισα δ' αὐτὸς ἐξώρμησαν Ἐγεσαίων [e] τε πρέσβεις παρόντες, καὶ [f] προθυμότερον ἐπικαλέμενοι. ὅμοροι γὰρ ὄντες τοῖς Σελινουντίοις, ἐς πόλεμον καθέσασαν, περί τε [g] γαμικῶν τινων, καὶ περὶ γῆς ἀμφισβητήτε· καὶ οἱ Σελινόντιοι, Συρακοσίες ἐπαγόμενοι [h] ξυμμάχες, [i] κατεῖργον αὐτὸς τῷ πολέμῳ [k] καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν· ὥστε, τὴν γενομένην ἐπὶ Λάχητος καὶ τῇ προτέρᾳ πολέμᾳ Λεοντίνων οἱ [l] Ἐγεσαῖοι ξυμμαχίαν [m] ἀναμιμνήσκοντες τὲς Ἀθηναίες, ἐδέοντο σφίσι ναῦς [n] πέμψαντες ἐπαμῦναι· λέγοντες ἄλλα τε πολλὰ, καὶ κεφάλαιον· εἰ Συρακόσιοι, Λεοντίνες τε ἀναστήσαντες, ἀτιμώρητοι γενήσονται, καὶ τὲς λοιπὲς ἔτι ξυμμάχες αὐτῶν [o] διαφθείροντες, αὐτοὶ τὴν ἅπασαν δύναμιν τῆς Σικελίας σχήσσι, κίνδυνον εἶναι, μήποτε μεγάλῃ παρασκευῇ [p] Δωριεῖς τε Δωριεῦσι, κατὰ τὸ ξυγγενὲς, καὶ ἅμα ἄποικοι τοῖς ἐκπέμψασι [q] Πελοποννησίοι βοηθήσαντες, καὶ τὴν [r] ἐκείνων δύναμιν [s] ξυγκαθέλωσι. σῶφρον [t] δ' εἶναι, μετὰ τῶν ὑπολοίπων ἔτι ξυμμάχων ἀντέχειν τοῖς Συρακουσίοις, ἄλλως τε καὶ χρήματα σφῶν παρεξόντων ἐς τὸν πόλεμον ἱκανά. ὧν [v] ἀκόοντες οἱ Ἀθηναῖοι, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν τε Ἐγεσαίων πολλάκις λεγόντων, καὶ τῶν ξυναγορευόντων αὐτοῖς, ἐψηφίσαντο, πρέσβεις πέμψαντες πρῶτον ἐς τὴν [x] Ἔγεσαν, περί τε τῶν χρημάτων σκεψομένες, εἰ ὑπάρχει, ὥσπερ φασὶν, ἐν τῷ κοινῷ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς, καὶ [y] τὰ τῇ πολέμᾳ ἅμα πρὸς τὲς Σελινουντίες, ἐν [z] ὅτῳ ἐσὶν, εἰσομένες.

ζ'. Καὶ οἱ μὲν πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἀπεσάλησαν ἐς τὴν Σικελίαν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τῇ αὐτῇ χειμῶνος, καὶ οἱ ξύμμαχοι, πλὴν Κορινθίων, στρατεύσαντες ἐς τὴν Ἀργείαν, τῆς τε γῆς ἔτεμον [a] ἃ πολλὴν, καὶ σῖτον [b] ἀνεκόμισαν, τινὰ ζεύγη κομίσαντες, καὶ ἐς [c] Ὀρνεὰς [d] κατοικίσαντες τὲς Ἀργείων φυγάδας, καὶ τῆς ἄλλης στρατιᾶς παρακαταλιπόντες αὐτοῖς ὀλίγες. καὶ σπεισάμενοί τινα χρόνον, ὥστε μὴ ἀδικεῖν Ὀρνεάτας καὶ Ἀργείες τὴν ἀλλήλων, ἀπεχώρησαν τῷ στρατῷ ἐπ' οἴκε. ἐλθόντων δὲ Ἀθηναίων ἃ [e] πολλῷ ὕστερον ναυσὶ τριάκοντα καὶ ἑξακοσίοις ὁπλίταις, οἱ Ἀργεῖοι μετὰ τῶν Ἀθηναίων πανστρατιᾷ [f] ἐξελθόντων, τὲς [g] μὲν ἐν Ὀρνεαῖς μίαν ἡμέραν ἐπολιόρκην· ὑπὸ δὲ νύκτα, αὐλισαμένε τῇ στρατεύματος [h] ἄπωθεν, ἐκδιδράσκσιν οἱ ἐκ τῶν Ὀρνεῶν. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ οἱ Ἀργεῖοι, ὡς ἤσθοντο, κατασκάψαντες τὰς Ὀρνεὰς, ἀνεχώρησαν, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὕστερον ταῖς ναυσὶν, ἐπ' οἴκε. καὶ ἐς

[c] Ξυγγενέσιν *Cass.* Aug. [d] Προγεγενημένοις *Ar. C. Gr. Dan.* [e] Τε deest *Ar.* [f] Προθυμότεροι *Gr.* Mox ὅμοροι Mſq. [g] Ob agrorum fines bellum exortum ſcribit *Diodorus* l. 12. p. 328. *Ed. Steph.* Quae autem fuerint nuptiarum controuerſiae, non liquet. τῆς ἀμφ. Mſq. [h] Συμμάχυς *Gr.* [i] Καθεῖργον *Reg. Gr.* [k] Καὶ non agnoſcit *Ar.* nec *Gr.* [l] Αἰγεσαῖοι *Cl.* paſſim. [m] Ἀθηναίυς cum participio ἀναμιμνησκοντες non iungit *Valla*: nam ſic vertit: *Itaque Egeſtaei repetita memoria ſocietatis ſibi cum Lachete initae, et ſuperioris belli Leontinorum, obſecrabant Athenienſes* etc. ἀναμνημνήσ. Mſq. et ναῦ p. ναῦς, et Λεοντίνους τὲ ſcr. id. [n] Ita in *Gr.* factum erat e πέμψαντας. [o] Διαφθείραντες legebat *Valla.* μήτε Aug. ſed a m. 2. ſuperſcr. πο. [p] Δωριῆς *Caſſ.* Aug. [q] Πελλοποννησίοις *Gr.* et ſic paſſim. [r] Ἐκείνην *Reg.* [s] Ξυνκαθέλωσι *Gr.* [t] Δὲ εἶναι *Gr.* [v] Ἀκόσαντες *Cl. Reg.* [x] Ἐγέσαν *Gr.* τῶν ante χρημ. d. Mſq. [y] Alibi τὰ τῇ πολέμᾳ pro ὁ πόλεμος. Haec tamen verba ſignificare poſſunt res bellicas, apparatum bellicum, aut ſtatum. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 178. 179. Hvds. [z] Ὅσῳ Mſqu. *Marg. Cam.* τῶν d. Mſqu ante Ἀθην. [a] Πολλὴν ſine ἃ legit *Valla.* Οὐ πολὺ *Gr.* πολλὰ. Mſqu. [b] Ἀνεκομίσαντο *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. [c] Ὀρναιὰς *Cl.* paſſim, et infra Ὀρναιάτας. [d] Κατοικήσαντες *Caſſ.* [e] Πολλῶν *Reg.* [f] Ἐξελθόντες legebat *Valla*: atque ita ſcribendum cenſet *Ae. Port.* Hvds. [g] Μὲν deeſt *Reg.* Aug. In *Caſſ.* recens manus inter verſus ſcripſerat. [h] Ἄποθεν *Gr.* ὑστερέᾳ Mſqu.

Προσγεγενημένοις] *Sociis, qui adjuncti erant*, vel *acceſſerant*, vertit *Stephanus*. *Valla*, *priſtinis*. Legit, cum quibusdam *Mſſ.* προγεγενημένοις, quod ſatis defendi poteſt ex iis, quae paullo poſt de ſocietate Leontinorum et Egeſtanorum cum Athenienſibus ſuperiore bello inita dicit *Thucydides*. Dvk.

Ἐγεστ. τε πρέσβ.) Quinam *alii* ergo, aut quorum? Nulli autem. Tranſpoſite intell. pro, οἱ Ἐγεστ. πρέσβ παρόντες τε καὶ — ἐπικαλουμενοι. *Verborum* enim hic ſit diſtributio, vel attributorum, non *hominum*.

[ὅμοροι] ad h. vſ. in C. Aug. not. συρακόσιοι καὶ σελινούντιοι· et paullo poſt: ἐγεσταῖοι καὶ ἀθηναῖοι.]

Ὅμοροι] Haec fuſius *Diodor.* p. 328. b. προθυμότεροι minus ſincere *Gr.* Wass. ὅμορον Mſqu. non incommode; intell. χωρίον: vt in Praefat. Ἕλληνας, ἀντίπαλον pro ἀντιπάλους.

[περί τε γαμ.) Schol. d. Aug.]

γῆς ἀμφισβ.) non male Mſq. τῆς· vt *certam* γῆν, certum agrum intelligamus, de quo ambigerent. γῆς quidem vix quisquam mutaret.

τοῦ πρ. πολ. τ. ξυμμ. rel.) Durior continuatio caſuum; τοῦ πολέμου eſt, ἐν τῷ πολέμῳ· τὴν ξυμμαχίαν int. κατὰ, vel pro περὶ τῆς ξυμμαχίας.

Ἐγεσταῖοι] *Cl.* paſſim Αἰγεσταῖοι. *Strabo* ex Apollodoro cum *Cl.* facit. Et, μετὰ Αἰγέστ τῇ Τρωός. Contra *Philo* apud Stephanum Ἔγεστα, ἀπὸ Ἐγέστ τῇ Τρωός. Ibi tamen Αἰγέστ et

ferre ſtatuerunt, cupientes quidem, quae veriſſima erat cauſa, totius imperio potiri, ſimul vero quodam honeſto praetextu, *Chalcidenſibus*, ſuis cognatis, priſtinisque ſociis opem ferre volentes. Ipſos autem potiſſimum *ad hoc* impulerunt Egeſtaeorum legati, qui *illic* aderant, et enixius auxilium implorabant. Cum enim Selinuntiis eſſent finitimi, bellum *aduerſus eos* ſuſceperant, propter quasdam res, quae ad nuptias ſpectabant, et *propter* agrum controuerſum. Et Selinuntii, accitis Syracuſanis ſociis, ipſos bello terra marique premebant. Quamobrem Egeſtaei Athenienſibus in memoriam reducebant ſocietatem *cum ipſis factam* Lachetis et ſuperioris Leontinorum belli tempore, et ipſos orabant, vt ſibi miſſa claſſe ſuccurrerent; et cum alia multa dicebant, tum vero (quod caput erat) ſi Syracuſani impune ferrent, quod Leontinos ſuis ſedibus expuliſſent, et caeteris ipſorum *Athenienſium* ſociis praeterea corruptis *ac attritis*, ipſi omnem Siciliae potentiam in ſuam poteſtatem redigerent, periculum eſſe, ne forte aliquando cum magno apparatu Dorienſes Dorienſibus, propter cognationem, ſimul etiam coloni Peloponneſiis, a quibus eſſent emiſſi, auxilium ferentes, ipſorum etiam imperium vna demolirentur. Prudentium autem eſſe, cum reliquis adhuc ſociis obſiſtere Syracuſanis; praeſertim cum ipſi *Egeſtaei* ſatis pecuniae ad bellum eſſent collaturi. Quae cum audirent ſaepenumero Athenienſes in concionibus, tum ex Egeſtaeorum, tum ex illorum, qui ipſis patrocinabantur, ore, decreuerunt, legatis primum Egeſtam miſſis, explorare, an tantum pecuniae, quantum iactabant, in aerario et in templis haberent, et ſimul cognoſcere, quo in ſtatu eſſet bellum, quod cum Selinuntiis gerebant. Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 338.

7. Et legati quidem Athenienſium in Siciliam miſſi fuerunt. Lacedaemonii vero eadem hyeme, eorumque ſocii, praeter Corinthios, cum exercitu in *agrum* Argiuum profecti, non magnam agri partem vaſtarunt, et * frumenta absportarunt impoſita quibusdam plauſtris, quae ſecum adduxerant, et Argiuos exſules Orneis collocarunt, et paucos ex reliquo exercitu apud ipſos reliquerunt: initisque foederibus ad certum tempus, vt *per id* Orneatae et Argiui ſe inuicem non laederent, cum reliquis copiis domum redierunt. Cum autem non multo poſt Athenienſes cum triginta nauibus et ſexcentis grauis armaturae militibus veniſſent, Argiui cum Athenienſibus, omni *ſuorum*, *qui per aetatem arma ferre poterant*, exercitu educto, vnum quidem diem Orneas oppugnauerunt: ſed cum illi noctu proculu. caſtra haberent, qui Orneis erant, *illinc* effugerunt. Quod vbi ſenſere poſtero die Argiui, Orneis ſolo aequatis, redierunt, et mox Athenienſes etiam cum claſſe domum reuerterunt. Iidem, cum Paullo poſt Octob. 15. Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 338. exeunte.

* Frumenta et aliquot boum paria absportarunt etc. *Valla.* HUDS.

Εὐπρεπῶς] εὐπροφασίστως. Τοῖς ἑαυτῶν ξυγγενέσι] τοῖς Χαλκιδεῦσι. Περί τε γαμικῶν τινων] συναλλαγμάτων. Δωριεῖς τε Δωριεῦσιν] οἱ Συρακούσιοι τοῖς Πελοποννησίοις. Τοῖς ἐκπέμψασι] τοῖς Κορινθίοις. Καὶ τὴν ἐκείνων δύναμιν] τῶν Ἀθηναίων. Καὶ χρήματα σφῶν] τῶν Ἐγεσταίων. Ἐς τὸν πόλεμον ἱκανὰ] τὸν μέλλοντα. Καὶ τῶν ξυναγορευόντων] τῶν ζητόρων. Ἄπαθεν]

Αἰγεσταῖος cum *Mſſ.* omnino reſcribendum. Ita *Dionyſ. Halic. Tzetz.* ad *Lycoph. Diodorus* XII. p. 328. vbi *Thucydidem* exſcribit, *Polybius*, *Liuius* et alii. Recte ergo *Cl.* In numis Ἐγεσταίων et Σεγεσταίων. WASS.

καὶ κεφάλ.) ſcil. λέγοντες· quod eſſet caput rei: vt Ebr. 8, 1. κεφάλαιον ἐπὶ τοῖς λεγομένοις· ſc. ὅ ἐστιν, quod ſit caput rei. Comm. ergo poſt κεφάλ. mutaui in colon, quia ſequitur infra, κίνδυνον εἶναι· vnde pendeant priora, ab εἰ ſuſpenſa.

[ὡφ. τε —
[καὶ τ. ἐκ.
[κ. χρήμ.
[ἐς τ. πόλ.
} Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

C. 7. Οὐ πολλὴν] Cum *Valla* facit *Diodorus Sic* Lib. XII. pag. 328. vbi hunc locum *Thucydidis* deſcripſit: Ἐμβάλλοντες εἰς τὴν Ἀργείαν, καὶ πολλὴν τῆς χώρας δῃώσαντες. DUK.

Ὀρνεαῖς] *Cl.* paſſim Ὀρνεάταις. Aliter Noſter Libr. V. et bis etiam *Diodorus*, ſemel vbi Noſtrum exſcribit. Neque aliter *Heſychius*, aut *Strabo*. Nomen traxerunt Orneae ἀπὸ Ὀρνέως τοῦ Ἐρεχθέως. vid. *Pauſan.* II, 25. WASS.

[ἄπωθεν
[ἀπ' οἴκου
[οἱ δὲ οὐκ ἤθ.
} Scholl. abſ. Aug.]

[i] Μεθώνην τὴν ὅμορον Μακεδονία ἱππέας κατὰ θάλασσαν νομίσαντες Ἀθηναῖοι, σφῶν τε αὐτῶν, καὶ Μακεδόνων τὰς παρὰ σφίσι φυγάδας, ἐκακούργων τὴν Περδίκκα. Λακεδαιμόνιοι δὲ, πέμψαντες παρὰ Χαλκιδέας τὰς ἐπὶ Θράκης, ἄγοντας πρὸς Ἀθηναίους δεχημέρους σπονδὰς, ξυμπολεμεῖν ἐκέλευον Περδίκκα· [k] οἱ δ' οὐκ ἤθελον. καὶ ὁ χειμὼν [l] ἐτελεύτα· καὶ ἕκτον καὶ δέκατον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Θουκυδίδης [m] ξυνέγραψε.

ή. Τὰ δ' ἐπιγιγνομένα θέρους, ἅμα ἦρι, οἱ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις ἦκον ἐκ τῆς Σικελίας, καὶ οἱ Ἐγεσταῖοι μετ' αὐτῶν, ἄγοντες ἑξήκοντα τάλαντα [n] ἀσήμου ἀργυρίου, ὡς [o] ἐς ἑξήκοντα ναῦς μηνὸς μισθὸν, ἃς [p] ἔμελλον δήσεσθαι πέμπειν. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐκκλησίαν ποιήσαντες, καὶ ἀκούσαντες τῶν τε Ἐγεσταίων καὶ τῶν σφετέρων πρέσβεων τά τε ἄλλα ἐπαγωγὰ, [q] καὶ οὐκ ἀληθῆ, καὶ περὶ τῶν χρημάτων, ὡς εἴη ἕτοιμα ἔν τε τοῖς ἱεροῖς πολλὰ καὶ [r] ἐν τῷ κοινῷ, ἐψηφίσαντο ναῦς ἑξήκοντα πέμπειν ἐς Σικελίαν, καὶ στρατηγὸς αὐτοκράτορας, Ἀλκιβιάδην τε τὸν Κλεινίου, καὶ Νικίαν τὸν Νικηράτου, καὶ Λάμαχον τὸν Ξενοφάνους, βοηθοὺς μὲν Ἐγεσταίοις πρὸς Σελινουντίους, [s] ξυγκατοικίσαι δὲ καὶ Λεοντίνους, [t] ἤν τι περιγίγνηται αὐτοῖς τῷ πολέμῳ, καὶ τἆλλα τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πρᾶξαι, ὅπη ἂν γιγνώσκωσιν [v] ἄριστα Ἀθηναίοις. μετὰ δὲ τοῦτο ἡμέρᾳ πέμπτῃ ἐκκλησία αὖθις [x] ἐγίγνετο, καθότι χρὴ τὴν παρασκευὴν ταῖς [y] ναυσὶ τάχιστα γίγνεσθαι, καὶ τοῖς στρατηγοῖς, εἴ τι προσδέοιντο, ψηφισθῆναι ἐς τὸν ἔκπλουν. καὶ ὁ Νικίας, [z] ἀκούσας μὲν ἠρημένος ἄρχειν, νομίζων δὲ τὴν πόλιν οὐκ ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι, ἀλλὰ προφάσει βραχείᾳ καὶ εὐπρεπεῖ, τῆς Σικελίας ἁπάσης, μεγάλα ἔργα, ἐφίεσθαι, παρελθὼν, ἀποτρέψαι ἐβούλετο, καὶ παρῄνει τοῖς Ἀθηναίοις [a] τοιάδε.

i Haec est illa vrbs, ad cuius oppugnationem Philippus Macedo alterum amisit oculum. Mox Μακεδονίας Mſqu. *k* Οἱ δὲ οὐκ *Gr.* καὶ οἱ δ' Mſq. *l* Ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, καὶ ἕκτον κ. δ. ἔ. ἐ. τ. π. τ. *Gr.* *m* Συνέγραψε *Gr.* *n* Huius oppositum ἐπίσημον, vt docet *Pollux:* cuius valor bonitasue Principis, e usue, qui cudendae monetae ius habet, effigie aut nota quadam comprobata est. Hvds. *o* Ἐς omittunt *Cl. Gr. Ar. C.* Aug. sed add. a m. rec. *p* Ἔμελον *Caſſ.* *q* Καὶ abest a *Reg.* *r* Ἐν τοῖς κοινοῖς *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Mſq. Aug. *s* Ξυγκατοικῆσαι *Reg.* Ξυνκατοικίσαι *Gr.* *t* Ἤν τι περιγίγνηται τοῖς τῷ πολέμῳ *Ald. Flor. Baſ.* Ἤν τι περιγίγνηται αὐτοῖς τὰ τῷ πολέμῳ *Marg.* Hvds. Περιγίγνηται emendatum erat in *Caſſ.* e περιγίγνεται. ἄλλα B. ſ. ἐν Σικελ. Mſq. τὰ et τῇ deſ. *v* Ἄριστα non habet *Reg.* πέμπτῃ Mſq. *x* Ἐγίνετο, et inter versus ἐγένετο *Gr.* *y* Ναυσὶν *Caſſ.* Aug. *z* Ἀκούσιος *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* (Recens corrector in *Caſſ.* inter versus scripserat γρ. ἀκούσας.) Aug. Mſq. *a* Τοιάδε *Marg. Cam. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. Paullo post ἤδη Mſqu.

C. 8. [τοῦ δ' ἐπιγιγν.) Ad h. vſ. in C. Aug. not. ἀρχὴ τοῦ ιζ' ἔτους τοῦ πολέμου.]

[ἀσήμ. ἀργυρ.) ad h. v. in C. Aug. adscr. σημεῖον μὴ ἔχοντος, ἀλλὰ μαζία τινά.]

Ὡς ἐς] Ἐς perperam abest a quibusdam *Mſſ.* Wass.

ἐκκλησ. ποιησαντες) pro ποιησάμενοι· nempe *suam*, sui populi, suorum, in sua causa; et vero solutum e verbo vno, ἐκκλησιάζειν.

[τά τε ἄλλα] Schol. Aug. pro *ἱκανὰ* leg. *πιθανὰ*] melius haud dubie, quam *ἱκανά.*)

καὶ οὐκ ἀληθῆ· καὶ hic est pro ἀλλὰ, ὅμως, *at.*

Ἐν τῷ κοινῷ] Omnes *Mſſ.* ἐν τοῖς κοινοῖς. Eadem varietas et alibi occurrit. Nec tamen facile a recepta scriptura discesserim. *Thucydides* Cap. 6. Εἰ ὑπάρχει (χρήματα) ἐν τῷ κοινῷ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς. I, 81. Οὔτε ἐν κοινῷ ἔχομεν (χρήματα) ὅτε ἑτοίμως ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν. vbi *Scholiaſtes* ſupplet ταμείῳ. *Ariſtophanes* Equitib. 771. Χρήματα πλεῖστ' ἀπεδειξα ἐν τῷ κοινῷ: feci, vt quam plurimum pecuniae esset in aerario. *Interpres* ibi non recte vertit. Dvk. Probetur sane ἐν τοῖς κοινοῖς, quia de *plurium* civitatum aerariis sermo est; de *vnis* tamen maxime Segestanis.

[ἤν τι) Schol. d. Aug.]

περιγίγν. αὖτ. τ. πολ.) Potest intelligi: si quid otii, *temporis*, facultatis, superesset ex (reliquo) bello; (et praecipuo;) sed et: si quid inde *commodi* nacti essent, si res prospere cessisset.

[μετὰ δὲ) Schol. d. Aug.]

καθότι) Lege aut intell. καθ' ὅ, τι, *qua ratione.*

παρασκ. τ. ναυσὶ) i. e. τῶν νεῶν, ἐν τ. ναυσὶ, *qua* naues, de nauibus.

Ἀκούσας μὲν ἠρημένος ἄρχειν] Ἀκούσας non potest locum habere, nisi dicamus, Niciam concioni populi ante quintum diem habitae, in qua ipse cum Alcibiade et Lamacho Dux huius belli delectus erat, non interfuisse, idque deinde ei renunciatum esse. Sed hoc parum probabile est. Longe melior est, mea sententia, altera scriptura, ἀκούσιος, quae et sex *Mſſorum* auctoritate nititur, et ex ipso *Thucydide* confirmatur. Nam ita ipse Nicias infra Cap 12. Εἴτε τις ἄρχειν ἄσμενος αἱρεθεὶς παραινεῖ ὑμῖν ἐκπλεῖν· quibus verbis indicat, se ἀκούσιον, Alcibiadem autem ἄσμενον, Ducem creatum esse. Et Hermocrates in Oratione ad Syracusanos Cap. 34. Ἄλλως τε καὶ τῷ ἐμπειροτάτῳ τῶν στρατηγῶν, ὡς ἐγὼ ἀκούω, ἄκοντος ἡγεμόνι. *Vallam* quoque legisse ἀκούσιος, ostendit eius interpretatio horum verborum: Nicias, qui *inuitus* fuerat delectus. Dvk. Vtroque trahunt Intr. pro ἀκούσιος alii pugnantes, pro ἀκούσας alii. In pari fere Libb. auctoritate, neque alterutri retragante vsu loquendi, cum recte dicatur, ἀκούω ἠρημένος pro, ἐμὲ ἠρημένον vel ἠρῆσθαι· vtut durius per participia duo; sed asperiora magis etiam sunt Thucydidea; hoc ergo quasi condonato, quod tamen, ἀκούσας probari, vix patiatur, contextum et causam ipsam audiri, fas sit, immo vnum relinquatur. *Inuitum* creatum

Methonen Macedoniae finitimam equites mari transportaſſent, partim ex ſuis, partim ex Macedonibus apud ſe exſulantibus, Perdiccae *regionem* maleficiis infeſtabant. Lacedaemonii vero, miſſis *nunciis* ad Chalcidenſes, qui erant in Thracia, qui decem dierum inducias cum Athenienſibus habebant, *eos ſuis auxiliis* Perdiccam in bello *contra Athenienſes* adiuuare iubebant. At illi noluerunt. Atque haec hyems exiit. Et huius belli, quod Thucydides conſcripſit, decimus ſextus annus exceſſit. Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339. Ante April. 9.

8. Inſequenti aeſtate, vere ſtatim ineunte, Athenienſium legati ex Sicilia redierunt, et Egeſtaei cum ipſis, ferentes ſexaginta talenta argenti non ſignati, menſtruum ſexaginta nauium ſtipendium, quae vt mitterentur erant oraturi. Athenienſes autem, aduocata concione, auditisque et Egeſtaeis et ſuis legatis, cum alia dicentibus ad perſuadendum appoſita et falſa, tum vero de pecunia renuntiantibus, multam et in templis et in aerario paratam eſſe, decreuerunt, ſexaginta naues in Siciliam eſſe mitten das, et duces ſumma poteſtate praeditos, Alcibiadem Cliniae, et Niciam Nicerati, et Lamachum Xenophanis *filium*, qui opem quidem Egeſtaeis contra Selinuntios ferrent; ſed et Leontinos in ſuis *priſtinis* ſedibus collocarent, ſi quod temporis ſpatium *ad hoc peragendum* ipſis in bello ſupereſſet; atque res caeteras in Sicilia perinde gererent, ac reipublicae Athenienſium maxime expedire iudicarent. Quinto poſt haec die concio rurſus aduocata fuit, *vt in ea conſultaretur*, qua ratione oporteret quam celerrime claſſem apparare, et decernere, ſi qua re ducibus ad hanc expeditionem opus eſſet. Nicias autem, cum ſe quidem ducem electum audiſſet, ſed *ſuam* ciuitatem non recte decreuiſſe, *neque bonum conſilium cepiſſe*, duceret, ſed exigua et ſpecioſa de cauſa Siciliae totius imperium, rem arduam, affectare, *in medium* progreſſus, a propoſito reuocare voluit, atque Athenienſibus haec ſuaſit. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. $\frac{2}{3}$. U. C. Varr. $3\frac{12}{48}$. Mox ab Apr. 10.

τῶν Ὀρνεῶν δηλονότι. Ἐπ' οἴκῳ] ἀνεχώρησαν δηλονότι. Οἱ δ' οὐκ ἤθελον] οἱ Χαλκιδεῖς. Τά τε ἄλλα ἐπαγωγὰ] ψευδῆ μὲν, ἱκανὰ δέ. Ἤν τι περιγίγνηται] περιουσία γένηται. Μετὰ δὲ τοῦτο] ἦγεν, μετὰ τὸ ψήφισμα Οὐκ ὀρθῶς] οὐκ ἀσφαλῶς. Μεγάλα ἔργα ἐφιέσθαι] Ὅμηρος· Ἦ μάλα τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός. Ἡ μὲν ἐκκλησία περὶ παρασκευῆς]

Niciam, ſatis conſtat; idque cognitum ei, non erat, cur probabile minus audiret Dukero. Thucydides certe nouerat, qui nunc etiam hic loquatur; et ante orationem vtique habendam ſciret Nicias ipſe. *Diſiunctionem* autem (per μὲν et δὲ,) quod minus procedere, putat Abreſch. *inuitus quidem* dux lectus, *ſed tamen* inconſultum ratus bellum; Graecismus eum fugit, ex quo non *diuerſa* vtique, aut oppoſita, ſed *partitionem* ſaepe et cumulationem coniunctorum, μὲν et δὲ notent: *et* inuitus creatus, *et* vero conſilium improbans belli ſuscepti; *cum* inuitus lectus, *tum* improbans. Haec ſatis interpretentur, ἀκούσιος mihi magis probari. Sane, de *oppoſitis* vel diuerſis intelligenti μὲν et δὲ, non dubium eſt, quin ἀκούσας probetur. *Eo* enim *inuitus* dux fieret, *quia* inconſultum putaret, non, *etſi*. Sed, vt dixi, et conſtat ſatis; nil opus, ſed *cum*, *tum* reddi licet: vt apud Xenoph. M. S. 3. 5.

[οὐκ ὀρθ.) Schol. d Aug.]

[μεγ. ἔργ.) Schol. Aug. ita: Ὅμηρος· ἢ ϱαν (forte πάνυ) μεγάλων δ']

Τοιάδε] Sic repoſui e *Mſſ.* atque ita etiam frequentius, quod quidem veritatis ſtudioſo magis conuenit. In Orationibus fere paſſim τοιάδε, in Foederibus τάδε. Sed et in Orat. I, 85. ὧδε· at ſequitur, τοιαῦτα λέξας. et poſtea τοσαῦτα in oratione breui, vbi ihil fere Auctori permittitur. At in colloquio cum Melienſibus, vbi res nuda, miſſis Rhetorum coloribus, agebatur, ἔλεγον, inquit, τοιάδε, et poſtea, τοσαῦτα εἶπον. Hic ergo legendum τοιάδε, quia ſequitur τοιαῦτα. Vel de Epiſtola vſus τοιάδε VII, 10. ſed in orationibus nusquam adhibet τάδε et ταῦτα, ſed τοιαῦτα et τοσαῦτα ſemper. In Foederibus contra, vt ad V, 46. obſeruauimus. In breuioribus orat. τάδε fere, in longioribus etiam quandoque τοιάδε *Herodotus*, atque ita apud *Hippocrat.* de Victus Rat. III, 38. pro τοιαῦτα ex *Feurei Codice* reponendum, et paulo infra, οὐκ ἔτι δὴ τ. Wass. In eo, quod e *Thucyd.* II, 29. adnotatur, eſt error feſtinantis calami. Τοιάδε fere vbique in his dicit *Thucydides*; τάδε ſolo hoc loco, ni fallor, habent *Editiones* omnes, ceteris ſemper τοιάδε. *Scripti* nonnulli quidem I, 139. IV, 91. et VII, 60. pro τοιάδε habent τάδε· ſed illorum non eſt habenda ratio. Ad illa, quae paullo poſt dicuntur, καθότι χρὴ ἐς Σικελίαν ἐκπλεῖν, videtur reſpexiſſe *Phrynichus* pag. 80. e Thucydide laudans, καθὰ δεῖ εἰς Σικελίαν πλεῖν. Dvk. Tricatur vero Waſſ. in diſcrimine τάδε et τοιάδε Nam et *talia* Latinis *haec* notant, et ipſum τοιοῦτος Graecorum pro οὗτος· vt 1. Cor. 5, 5. 2. Cor. 10, 11. et pro Niciae ipſis ipſius verbis illa ponit Thuc. Et vero permutantur ſubinde de orationibus, τάδε, τοιάδε, τοιαῦτα, quin et τοσαῦτα. Ouid Met. 2, 597. poſt ipſa loquentis verba, prolixe ſatis appoſita: *Talia dicenti*; neque aliter vſ. 666. Apud Liuium vero quoties, de directa oratione, et loquenti ſubiecta: *talem orationem habuit*, pro, *hanc*, et, *ita* diſſeruit, pro, *haec*.

Θ'. „Ἡ ΜΕ᾽Ν ἐκκλησία περὶ παρασκευῆς τῆς ἡμετέρας ἥδε ξυνελέγη, καθότι χρὴ ἐς Σικελίαν ἐκπλεῖν. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ καὶ περὶ αὐτῆ τούτῳ ἔτι χρῆναι σκέψασθαι, εἰ ἄμεινόν ἐστιν ἐκπέμπειν τὰς ναῦς, καὶ μὴ [b] ὥτω βραχείᾳ βουλῇ, περὶ μεγάλων πραγμάτων, ἀνδράσιν ἀλλοφύλοις [c] πειθομένους, πόλεμον ὰ προσήκοντα [d] ἄρασθαι. [e] καί τοι ἔγωγε καὶ τιμῶμαι ἐκ τῆ τοιάτῳ, καὶ ἧσσον ἑτέρων περὶ τῷ ἐμαυτῆ σώματι ὀρρωδῶ· (νομίζων, ὁμοίως ἀγαθὸν πολίτην εἶναι, ὃς ἂν καὶ τῆ σώματός τι καὶ τῆς ὐσίας [f] προνοῆται· μάλιστα γὰρ ἂν ὁ τοιῆτος καὶ τὰ τῆς πόλεως δι᾽ ἑαυτὸν βάλοιτο ὀρθῶσθαι·) ὅμως δὲ ὅτε ἐν τῷ [g] πρότερον χρόνῳ διὰ τὸ προτιμᾶσθαι εἶπον παρὰ γνώμην, ὅτε νῦν, [h] ἀλλὰ ἢ ἂν γιγνώσκω [i] βέλτιστα, ἐρῶ. καὶ πρὸς μὲν τὰς τρόπας τὰς ὑμετέρας, ἀσθενὴς ἂν μοι ὁ λόγος εἴη, εἰ τά τε ὑπάρχοντα σώζειν παραινοίην, καὶ μὴ τοῖς ἑτοίμοις περὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μελλόντων κινδυνεύειν. ὡς δὲ ὅτε ἐν καιρῷ σπεύδετε, ὅτε ῥᾴδιά ἐστι κατασχεῖν, ἐφ᾽ ἃ ὥρμησθε, ταῦτα [k] διδάξω.“

ί. „Φημὶ γὰρ, [l] ὑμᾶς, πολεμίας πολλὰς ἐνθάδε ὑπολιπόντας, καὶ ἑτέρας, ἐπιθυμεῖν, ἐκεῖσε πλεύσαντας, [m] δεῦρο ἐπαγαγέσθαι. καὶ οἴεσθε ἴσως, τὰς γενομένας ὑμῖν σπονδὰς ἔχειν τὶ βέβαιον,

b Οὕτως *Caſſ.* Aug. *c* Πυθομένους *Gr.* *d* Αἴρεσθαι *Dan.* *e* Καί τι *Caſſ.* *f* Πρόηται *Marg. Stobaeus.* Προνοεῖται *Reg. Gr.* Mſq. *g* Πρότερον *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Mſqu. *h* Ἀλλὰ ἢ ἃ γιγνώσκω ma'int *Nonnulli.* Hvds. *i* Τὰ βέλτιστα *Gr.* *k* Δηλώσω *Marg.* *l* Ἡμᾶς *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſq. *m* Δεύτερον *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Mſq. Aug. In *Caſſ.* manus recens ſuper δεύτερον ſcripſerat γρ. δεῦρο.

C. 9. ἡ μὲν ἐκκλ. — — ἥδε ξυνελ.) Synchyſis haec eſt, propter poſitum incommodiorem τοῦ ἥδε, quod ſubiiciatur inſertis, περὶ παρασκευῆς τῆς ἡμετέρας. Cod. Mſqu. ἤδη. An voluit δὴ, *ſane*, *nempe?* Aut etiam leg. ἤδη, *iam*, i. e. tam cito, tam feſtinanter, tanquam vnum *iam* reliquum quaeratur, *quomodo* inſtruatur expeditio; cum alia prior quaeſtio praeuertere debeat, *an* omnino ſuſcipiatur. Nota et Vocab. ξυνελέγη, *collecta*, compoſita, conſociata eſt concio: cui ſubiici debebat *e quibus* eſſet conflata; qui tamen iam eſſent certi, noti et conſtituti; eſt ergo hic pro ξυνεκλήθη.

[καθότι χρὴ) Schol. abeſt Aug.] Male Schol. expl. διότι. Neque enim quaerebatur, *cur* ſusciperetur expeditio; ac, ſi διότι ſit pro ὅτι, et falſum magis fuerit, et contra vſum linguae, poſcentem, ſi hic ſenſus ſit, εἰ, *num*, quia de *conſultatione* ſermo eſt: nec dicimus, deliberare, ὅτι, *faciendum eſſe* aliquid, ſed, *an* ſit faciendum. Immo καθότι eſt, καθ᾽ ὅ, τι, *quomodo*, quo pacto, quo apparatu.

καὶ μὴ οὕτω βρ. β.) καὶ μὴ refertur ad Infinit. χρῆναι, non ad, εἰ ἄμεινον, vt videri poſſit, ſed ſenſus repugnet. Mihi videtur, inquit Nicias, a) de ipſa expeditione conſultandum: b) non ita breui deliberatione habita, bellum ſuſcipiendum. Ita recte Portus: qui tamen, ἔτι, malim, verterit, *etiam nunc*, *porro*, vt re nondum confecta. Obſ. et Datiuum: οὕτω βραχείᾳ βουλῇ — — πόλεμον ἄρασθαι, *poſt* breuem conſultationem et feſtinatam, *ex* tam celeri conſilio. Quod ſi tamen, ab ἄμεινον pendere, volueris: aut μὴ redundet, aut καὶ ſit pro ἤ. Neutrum ſat commodum prae illo ſimpliciori.

[ἀλλοφύλ.) Schol. d. Aug.]

καί τοι ἔγωγε κ. τιμ.) Quam hic Hypallagen conſtituit Abr. probante *Gottl.* τιμῶμαι, — ὀῤῥωδῶ, νομίζων, pro, τιμώμενος, ὀῤῥωδῶν, (i. e. *vtut*, *etſi* mihi accedat honor, nec timeam;) νομίζω, *tamen* puto, nihilo ſecius cenſeo: eâ quidem, vtut ſatis commode ſubtiliterque propoſita, non vtatur tamen, qui intellexerit, conſequens ad καί τοι ἔγωγε τιμ. κ. — ὀῤῥ. eſſe, manifeſto ſatis, in verbis, ὅμως δὲ, rel. quo nil ſane apertius ſit, nil ſimplicius. Et vero feſellit Abr. praecipue ſententiae ratio, ad quam, ſibi propoſitam, tenderet Nicias: quae nullo pacto eſſet in νομίζων, non tam, quia ſit particip. quod tunc non ſit ex mente Abr., ſed, quia ad cauſſam ſummamque nihil facit, tantum excuſationem habens, correctionem et interpretationem τοῦ ὀῤῥωδῶ· ad propoſitum quidem, εἰ ἄμεινόν ἐστιν, vt dixi, nil facit. Vnde et faciendum ego putaui, vt parentheſeos ſignis circumſcriberem verba inde a νομίζων ad ὀρθοῦσθαι· quod obſeruanti nil ſane obſcuri haberet tenor et ſenſus.

Νομίζων — ὀρθοῦσθαι] *Stobaeus* 245. vbi νομίζω, et καὶ σώματός τι, omiſſo articulo, et cum *Marg.* πρόηται et δι᾽ αὐτόν. Wass. Non plane abſurda eſt ſcriptura, quam *Margo* et *Stobaeus* habent. Dixerat Nicias, ſe minimum omnium corpori ſuo timere. Iis verbis recte reſpondet haec ſententia: boni ciuis eſſe, partem aliquam corporis et facultatum ſuarum reipublicae impendere, et pro ea amittere. Dvk.

ὁμοίως) *Cui* ergo? Nempe non ὀῤῥωδοῦντι, non metuenti, ſibi non parcenti; aeque, inquit, non minus, fuerit bonus ciuis, qui ſibi quoque parcat et conſulat, quam qui de hoc non laboret. Quid tamen, ſi ὅμως legeris, *nihilo ſecius*, gleichwohl, vtut non metuam mihi; Gallice dixeris: *il ne laiſſe pas d'être bon citoien.*

προνοῆται·) πρόηται cur reiicerem, ſatisfeci in Edit. Or. Thuc. ad h. l. probante, vt video, *Gottleb.* Sed et omnis tenor reclamat lectioni πρόηται, conſiliumque Niciae, curam excuſantis (ὀῤῥωδῶ,) quam corporis quoque ſui, vitae reique, agere poſſit ciuis bonus, et ipſe ergo Nicias. Dicit ergo: equidem non timeo corpori meo aut vitae: *etſi*, licet hoc faciam, aut alius quis ita affectus ſit animo, nihilo minus ideo (ὁμοίως, v. not. praeced.) et hunc bonum ciuem eſſe, putem, vel eſſe poſſe, quin fore plane, qui et ſuae rei vitaeque aliquam certe (τὶ, non plane nullam,) rationem habeat. Quod ſi is (tantummodo, ſolus,) ſit bonus ciuis, qui aliquid (cur *aliquid* tantum, τὶ, non omne omnino,) ſui corporis reique πρόηται, negligat, offerat; (hingiebt, aufopfert, in die Schanze ſchlägt;) iam bonus ciuis non ſit Nicias, certe contra ſe iudicet, qui, amoliendo a ſeſe expeditionem, et velut ſuſpectus timoris, quo moueri ſeſe neget, committat tamen, cur meticuloſior videatur. Aut νομίζων ſit, *quia* cenſeo; ſed enim quorſum tunc addatur ὁμοίως; quae deinde ratio aut vis argumenti, vt, qui *ſua* inſuper habeat, corpus ſuum πρόηται, negligat, et rem ſuam idem velit δι᾽ ἑαυτόν, *ſuamet* ipſius cauſſa, vt *ipſe* ſit ſaluus, rem-

9. „Haec quidem concio de noſtrae claſſis apparatu eſt coacta, quonam modo in Siciliam navigare oporteat. Mihi vero de hoc ipſo rurſus conſultandum videtur, vtrum ſatius ſit claſſem emittere, nec ne; nec tam breui conſultatione, de rebus magnis (fide viris alienigenis habita) bellum ſuſcipiendum, quod ad nos nihil pertineat. Atqui ego quidem ex huiusmodi re honorem conſequor, et meo ipſius corpori minime omnium timeo. Quamquam exiſtimo, pariter bonum eſſe ciuem, qui et ſibi ipſi et ſuis fortunis proſpicit. Nam huiusmodi *vir*, et rempublicam, *quae ex priuatorum rebus conflat*, ſua opera ſaluam eſſe volet. Verum, vt nec vnquam ante propter honores mihi delatos quicquam aliter, quam ſentiebam, dixi: ſic ne nunc quidem alia dicam, quam quae optima eſſe ſentio. Quamvis autem apud veſtra ingenia parum ponderis oratio mea ſit habitura, ſi ſuadeam, vt et res praeſentes conſeruetis, neue de iis, quae ſunt certa, propter ea, quae incerta dubiaque ſunt, periclitemini: quod tamen neque tempeſtiue feſtinetis, neque facile obtineri poſſint ea, ad quae contenditis, haec docebo." Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 343

10. „Etenim dico vos, multis hoſtibus hic relictis, alios etiam illuc traiicientes, cupere huc attrahere. Sed fortaſſe putatis, foedera, quae iniſtis, aliquid firmitudinis habitura; quae quidem verbo

ἀντὶ τῦ, πῶς χρὴ ἡμῖν τοῖς στρατηγοῖς τὴν παρασκευὴν ἀθροισθῆναι. Καθότι χρὴ εἰς Σικελίαν] διότι. Ἀλλοφύλοις] τοῖς Ἐγεσταίοις. Νομίζων ὁμοίως ἀγαθὸν πολίτην εἶναι] ἀγαθὸν πολίτην ἡγοῦμαι καὶ τὸν ἀφειδῶντα τῦ σώματος, καὶ τὸν προνοούμενον ἐν καιρῷ, ὁμοίως ἑκατέρῳ προσήκοντος τοῖς ἀγαθοῖς πολίταις. Καὶ τὰ τῆς πόλεως] διὰ τὸ προνοεῖν τῦ τε σώματος καὶ τῆς κτήσεως, ἐθέλοι ἂν καὶ τὴν πόλιν εὐτυχεῖν ὁ τοιῦτος. πάνυ δὲ πιθανῶς ἀποτρέπει τὸς Ἀθηναίους, ἐμφαίνων, ὅτι ὐχὶ τὸ ἑαυτῦ σκοπεῖ. Δι' ἑαυτὸν βούλοιτο ὀρθῦσθαι] διὰ τὴν οἰκείαν ζωὴν ἴσασθαι. Παρὰ γνώμην] παρὰ τὴν προαίρεσιν. Ἀσθενὴς ἂν μὲ ὁ λόγος εἴη] ταῦτα δῆλα μέν, ὐ πιθανὰ δέ. ὡς γὰρ τῶν Ἀθηναίων ἀμελούντων τῶν ὑπαρχόντων, διὰ τὸ ἀεὶ περιττοτέρων ὀρέγεσθαι, καὶ διὰ τῦτο μὴ ἀναπεισομένων τῷ λόγῳ, φησὶν ἡττηθήσεσθαι τῇ γνώμῃ. Σώζειν παραινοίην] ἡμᾶς δηλονότι. Οὔτε ῥᾳδιά ἐστι κατασχεῖν] κτήσασθαι. Ταῦτα διδάξω] γράφεται δηλώσω. Καὶ οἴεσθε ἴσως τὰς γενομένας] καὶ ἴσως μὲν οἴεσθε τὰς σπονδὰς εἶναι βεβαίως, καὶ δι' αὐτὰς μηδένα ἐνταῦθα ὑπολειφθήσεσθαι πολέμιον. ὐκ ἔστι δέ. αἵτινες σπονδαί, μενόντων μὲν ὑμῶν κατὰ χώραν, ἔσονται μέχρι ὀνόματος, τυτέσιν. ὐ βέβαιοι. ἐπειδὴ καὶ οἱ ἡμέτεροι ἄνδρες εἰργάσαντο μὴ βεβαίως αὐτὰς εἶναι. ὐ τῦτο δὲ λέγει, ὅτι, συνθέμενοι περὶ τῶν σπονδῶν, ὕστως ἐσπείσαντο, ὥστε μὴ βεβαίως αὐτὰς τυγχάνειν· (ἐπεὶ δόξειεν ἂν καὶ αὐτὸν διαβάλλειν· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ πράξας τὰς σπονδάς·) ἀλλ' ἀποτείνεται πρὸς Ἀλκιβιάδην τε καὶ Κλεόβυλον καὶ Ξεναγόραν. ὕτοι γὰρ ἠναντιῦντο ταῖς σπονδαῖς, καὶ ὕστως ἔπραττον, ὥστε μὴ μένειν αὐτάς. τὸ δὲ, ἐκ τῶν ἐναντίων σφαλέντων, ἀντὶ τῦ, μεγάλως πταισάντων, καὶ μεγάλῃ δυνάμει σφαλέντων ἡμῶν,

publicam eſſe ſaluam? Immo hoc ipſum, *ſua* cauſſa laborare, προνοουμένου fuerit, ſibi conſulentis, non *ſua* προεμένου, libenter et facile amittentis. Ineptum ergo et abſonum hic, non languidum modo, voc. πρίηται, forte ex compendio ortum τοῦ προνοῆται.

[δι' ἑαυτ. / [παρὰ γνώμ. / [ἀσθενὴς ἄν / [σώζειν παραιν.] } Scholl. ad h. vv. abſ. Aug.]

Πρότερον] Ita haud paulo elegantius *Mſſ.* Itaque reſtitui pro προτέρῳ, quod ante legebatur. Noſter IV, 38. Τῶν πρότερον ἀρχόντων. Sic πρίν. Wass. *Ariſtophanes* Equitib. 1352. Αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις. Hoc quoque non placuit ſciolis quibusdam, qui e πρότερον fecerunt προτέραις· quemadmodum eſt apud *Suidam* in αἰσχύνομαι. Dvk.

ἑτοίμοις opp. τοῖς ἀφανέσι et μέλλουσι. Sunt ergo, a) certa, praeſentia, non ſperanda demum, b) quae iam habeatis, teneatis, non occupanda prius.

[οὔτε ῥᾳδ.) Schol. d. Aug.].

ῥᾳδ. κατασχ.) aut pro ῥᾴδιον, quod retuleris ad verbum κατασχεῖν, aut hoc pro paſſiuo, κατέχεσθαι, facilia obtineri, quae obtineantur.

[ταῦτα διδ.) Schol. d. Aug.]

Διδάξω] *Marg.* δηλώσω, quod etiam *Scholiaſtes* agnoſcit. Infra Cap. 19. σημανῶ. Wass. *Scholiaſtes Caſſ.* varietatem ſcripturae non adnotarat. Dvk.

C. 10. φημὶ γὰρ.) γὰρ hic eſt *nempe*, *nimirum*, et orditur explicationem ſententiae propoſitae, disputationemque vniverſam. Ita Virgil. Aen. 6, 377. 378.

Sed cape dicta memor, duri ſolatia caſus;
Nam tua finitimis — — oſſa piabunt.

i. e. *Quippe*, nempe: haec tibi ſint ſolatia, quod piabunt.

δεῦρο ἐπαγ.) δεύτερον prae bere hic nequeo, quidquid notet; *vltro*, *inſuper* notare non ſolet, ac vix poteſt; *iterum* vt notet, rei ipſi repugnet; quippe *nondum ante* Siculi oppugnarant Athenienſes, in *ipſorum* quidem terra. Quid ergo ſit δεῦρο, *huc?* Aptum quidem tenori, vel propter diverſum, ἐκεῖσε πλεύσαντας, cui concinne ſatis opponatur: a) ἐκεῖσε, a) δεῦρο, b) πλεύσαντας, b) ἐπαγαγέσθαι. Sed enim res obſtiterit; neque enim *in Atticam* vtique venturi hoſtiliter Siculi viderentur. Quidni autem, *ſi* Athenienſes illuc, et *ſicut* Athenienſes ad hos venirent? Quin ipſe ait, C. 11. τάχα ἂν μετὰ τῶν ἐνθάδε ἐπιθοῖντο. Graues certe Athenienſibus et timendi forent. Neque eſt, vt δεῦρο vtique notet, *huc*, ad nos, in terram noſtram; ſed, *nobis*, in nos, contra nos, eſſe poteſt: Wir wollen uns neue Feinde auf den Hals ziehen.

[καὶ οἴεσθε) Schol. ad h. v. ita leg. in Aug. καὶ οἴεσθε ἴσως τὰς σπ. — — β. αὐτ. τυγχ. ἐπεὶ δόξει καὶ ἑαυτὸν — — μὴ μέν. αὐτ. τὸ δὲ καὶ ἐκ τ. rel. τοῦ poſt ἀντὶ d. In Schol. ad h. l. minus cohaerent verba: οὐκ ἔστι δέ· αἵτινες σπονδαί, rel. Forte retinere voluit Thucydidis voc b. αἵτινες, cui redderet voc. σπονδαί. Quin et verba, οὐκ ἔστι δὲ, in parentheſi acceperis. Alioqui ſcriberet: αἱ γὰρ σπ.]

n αἱ, ἡσυχαζόντων μὲν ο ὑμῶν, ὀνόματι σπονδαὶ ἔσονται· (p ὥτω γὰρ ἐνθένδε τε ἄνδρες ἔπραξαν αὐτὰς, καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων·) q σφαλέντων πᾳ ἀξιόχρεῳ δυνάμει, ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ἡμῖν οἱ ἐχθροὶ r ποιήσονται, οἷς πρῶτον μὲν διὰ ξυμφορῶν ἡ ξύμβασις, καὶ ἐκ τοῦ αἰσχίονος, ἢ ἡμῖν, s κατ' ἀνάγκην ἐγένετο· ἔπειτα ἐν αὐτῇ ταύτῃ t πολλὰ τὰ ἀμφισβητούμενα v ἔχομεν. x εἰσὶ δ', οἳ οὐδὲ ταύτην πω τὴν ὁμολογίαν ἐδέξαντο, y καὶ ἐχ οἱ ἀσθενέστατοι· z ἀλλ' οἱ μὲν ἀντικρυς πολεμοῦσιν, οἱ δὲ, a καὶ διὰ τὸ Λακεδαιμονίους ἔτι ἡσυχάζειν, δεχημέροις σπονδαῖς καὶ αὐτοὶ b ἔτι κατέχονται. c τάχα δ' ἂν ἴσως, εἰ δίχα ἡμῶν τὴν δύναμιν λάβοιεν, (ὅπερ νῦν σπεύδομεν,) καὶ πάνυ ἂν d ξυνεπίθοιντο μετὰ Σικελιωτῶν, οἷς πρὸ πολλῶν ἂν ἐτιμήσαντο ξυμμάχους e σφίσι γενέσθαι ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ. ὥστε χρὴ σκοπεῖν τινα αὐτὰ, καὶ μὴ μετεώρῳ τε πόλει ἀξιοῦν κινδυνεύειν, καὶ ἀρχῆς ἄλλης ὀρέγεσθαι, πρὶν, ἣν ἔχομεν, f βεβαιωσώμεθα, g εἰ Χαλκιδεῖς γε οἱ ἐπὶ Θράκης, ἔτη τοσαῦτα ἀφεστῶτες h ἡμῶν, ἔτι ἀχείρωτοί i εἰσι, καὶ ἄλλοι τινὲς κατὰ τὰς ἠπείρους, k ἐνδοιαστῶς l ἀκροῶνται. ἡμεῖς δὲ Ἐγεσταίοις δὴ, ὅσι ξυμμάχοις, ὡς ἀδικουμένοις, ὀξέως βοηθοῦμεν· ὑφ' ὧν m δ' αὐτῶν, πάλαι ἀφεστώτων, ἀδικούμεθα, ἔτι μέλλομεν ἀμύνεσθαι.

ια'. »Καίτοι τοὺς μὲν, κατεργασάμενοι, κἂν κατάσχοιμεν· τῶν δ' εἰ καὶ κρατήσαιμεν, διὰ πολλοῦ γε καὶ πολλῶν ὄντων, χαλεπῶς ἂν ἄρχειν δυναίμεθα. ἀνόητον δ', ἐπὶ τοιούτους n ἰέναι, ὧν ο κρατήσας τε μὴ p κατασχήσει τὶς, καὶ μὴ κατορθώσας, μὴ ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι ἔσαι. Σικε-

n Ἢ pro αἱ *Cl.* ex emendatione. o Ἡμῶν legebat *Valla.* p Οὕτω γὰρ ἐνθένδε τε ἄνδρες ἔπραξαν αὐτὰς καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων, σφαλέντων δέ πᾳ, ἀξιοχρεῳ etc. *Camerarius*, atque ita legendo locum interpretati sunt *Valla* et *Ae. Port.* et quamvis alteram lectionem sequutus est *Scholiastes*, nihil tamen in hac video, quod absonum sit et inconcinnum. Αὐτὰ *Cl. Gr.* Αὐτὰς *Cl.* ex emend. Αὐτὰ *Reg. Cass. Dan.* Aug. Msq. q Σφαλέντων δέ πᾳ *Marg. Gr. rec.* Msq. r Ποιήσωνται *Cass.* s Κατὰ ἀνάγκην *Ar. C. Reg. Dan.* Msq. qui et αὐτοῦ pro ἐκ τοῦ. t Πολλῷ τε ἀμφ. *Gr.* v Ἔχομεν deest *C.* x Εἰσὶ δὲ οἱ *Gr.* πω τὴν d. Msqu. y Καὶ οἱ ἐκ ἀσθενέστατοι *Gr.* z Ἀλλὰ οἱ μὲν *Gr.* a Καὶ omittunt *Ar. C. Dan.* b Ἔτι non agnoscunt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.* Aug. Msq. c Τάχα ἂν δ' ἴσως *Reg. Cass.* Aug. d Ξυνεπιθοῖντο *Ar. C. Dan.* Ξυνεπιθοῖντο *Gr.* Aug. e Σφίσι deest *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass.* Aug. Msq. f Βεβαιωσόμεθα *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baf. Reg. Cass.* g Οἱ χαλκιδεῖς γὰρ οἱ ἐπὶ etc. *Ar.* Hic locus *Ae. Porto* suspectus erat de menda. Cum *Ar.* consentit *Dan.* In *Gr.* corrector super εἰ scripserat οἱ. In Aug. est χαλκιδῆς, et supra γε scr. γὰρ a m. rec. h Ἀφ' ἡμῶν *Cl. Reg.* ἀφ' ἡμ. Aug. ἀφ' ita not. punct. a m. 1. vt vid. ἀφ' ἡμ. Msq. i Ὦσι et in marg. εἰσὶ *Gr.* k Ἐνδοιάστως *Reg.* l Ἡμῶν ἀκρ. *Gr.* δῆθεν pro δὴ Msq. et mox μέλομεν p. μέλλ. m Δὲ αὐτῶν *Gr.* n Εἶναι *Ar. C.* Ἰέναι margini *Cod. Ar.* ab aliena manu adscribitur. Hvds. Ἐπὶ τοιούτοις εἶναι *Dan.* Τοιούτοις etiam *Gr.* sed cum emendatione superscripta τοιούτους. o Κρατήσαντας *Gr.* p Κατισχύσει *Ar. C.* Κατισχήσῃ *Bar. Ald. Flor. Baf. Steph.* 1. Κατισχύσει *Dan.* Κατασχήσῃ *Gr.*

οὕτω γ. — καὶ ἐκ τ. ἐναντ.) Parenthesis haec est, circumscribenda e reliquo tenore, ne difficiliorem reddat, per se iam satis impeditum.

Ἔπραξαν αὐτάς] Hoc non ita intelligendum est, quasi dicat, eos, qui primi hoc foedus fecerunt, illud de industria ita fecisse, vt firmum esse non posset: nam Pistoanax Rex Lacedaemoniorum, et Nicias ipse, qui praecipui illius auctores fuerant, id omnino, quum faciebant, ratum esse cupiebant, vt docet *Thucydides* IV, 16. sed deinde alios variis artibus effecisse, ne firmum esset. Sic recte *Scholiastes*. Et hoc conuenit significationi vocis πράσσειν, qua infinitis locis vtitur *Thucydides* de his, qui quocumque dolo, arte ac fraude aliquid moliuntur ac machinantur. Etsi alioqui etiam ii, qui id agunt ac student, vt firma fiat pax et societas, recte possunt dici πράσσειν τὰς σπονδάς. *Thucydides* IV, 43. Ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ Νικίᾳ καὶ Λάχητος ἔπραξαν τὰς σπονδάς. Et III, 75. ξύμβασίν τε ἔπρασσε, καὶ πείθει ξυγχωρῆσαι ἀλλήλοις. Quod autem ad diuersitatem scripturae adtinet, si putabimus, retinendum esse αὐτὰς, supplendum erit εἶναι· sin hoc minus placet, cum optimis et plurimis libris, me non inuito, praeferatur αὐτά. Οὕτω ἔπραξαν αὐτὰ, ita illa tractarunt, i. e. et e nostris et ex Lacedaemoniis quidam ea moliti sunt, et artibus quibusdam effecerunt, vt uomine tenus foedus, re ipsa minime firmum esset. Dvk.

Σφαλέντων που] *Camerarius* lectionem suam e *Mss.* dedit, non, quod suspicari aliquis possit, e *Var. Lect. Hudsoni*, e coniectura. Addit: quae lectio non incommodum habet intellectum; alteram tamen *Scholiastes* sequutus fuit. Non video causam, cur ea recipienda non sit, quum praeterea a duobus aliis *Mss.* confirmetur. E vulgata, quidquid eam torqueat *Scholiastes*, nemo quidquam boni sensus eliciat; qui in hac apertus est, si illa, ὥτω γὰρ τῶν ἐναντίων, per parenthesin dicta, vt solet *Thucydides*, accipiamus. Dvk. Primo haud dubie excidit δὲ post σφαλέντων, quod respondeat superiori, ἡσυχαζόντων μὲν ὑμῶν· ita et hic, σφαλ. δὲ, scil. ὑμῶν. Quod si deinde pro που legeris οὐκ, σφαλ. οὐκ ἀξιόχρεῳ δυνάμει, si quid offenderitis, (vsi quippe) minus firmo exercitu. Quid tamen, si ἀξιόχρ. δυν. retuleris ad ἐπιχείρησιν — ποιήσονται· sat firmo exercitu vos oppugnatum venient hostes? Tum vero recte habeat που, cui comma subiectum deleatur post δυνάμει, friget tamen additamentum hoc in altero; cum ad σφαλέντων, acute et pragmatice prorsus adiungatur, vt caussam additurum, cur facile possint σφαλῆναι, vinci, male rem gerere Athen. vt parum firmis copiis vti. Debebat sane Thuc. σφαλεῖσι (δὲ ταχ. ἡμῖν τ. ἐπιχ. ποιήσ.) nempe ἡμῖν σφαλεῖσι, victos aggredientur. Sed solet ita distracte loqui.

[τ. ὁμοιω.) Hoc Schol. deest Aug.]

tenus, dum vos nihil mouebitis, foedera erunt: (ſic enim quidam ex noſtris atque ex aduerſariis, reſſell. Pelop transacta, ea fecerunt) ſed ſi quis iuſtus exercitus noſter aliquam cladem accipiat, hoſtes celeriter nos inuadent. Nam primum quidem propter clades, vi neceſſitatis coacti, cum maiore, quam nos, de- decore, compoſitionem fecerunt. Deinde vero in hac ipſa compoſitione multas controuerſias habemus. Praeterea ſunt etiam, qui ne has quidem pactiones admittere voluerunt, iique non infirmiſſimi: ſed *eorum* alii quidem palam bellum gerunt; alii vero, quod Lacedaemonii adhuc quieſcant, ipſi quoque decem dierum induciis, *in officio* adhuc continentur. Sed fortaſſe, ſi noſtras opes diſtractas acceperint, (id, quod nunc vrgemus) vel libentiſſime nos adorientur vna cum Sicilienſibus, quorum ſocietatem ſibi adiunctam antea plurimi aeſtimaſſent. Quamobrem haec nobis ſunt perpendenda, neque committendum, vt, ſuſpenſis noſtrae reipublicae rebus, pericula ſubeamus, et aliud imperium affectemus, priusquam id, quod habemus, ſtabiliuerimus. Si quidem Chalcidenſes, qui ſunt in Thracia, quamuis tot annos a nobis iam defecerint, tamen in noſtram poteſtatem nondum ſunt redacti; et alii nonnulli in variis continentis partibus, dubie parent. Nos vero nunc Egeſtaeis ſociis, vt iniuriam paſſis, praecipitanter ſuccurrimus. A quibus autem, propter defectionem iampridem a nobis factam, violamur; illos vero vlciſci adhuc cunctamur."

an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 348.

11. „Atqui hos quidem *Chalcidenſes*, ſi *eos* in noſtram poteſtatem redegerimus, facile retinere poterimus. His vero, quamuis eos ſubegerimus, quia tamen longo *interuallo* diſtant, ſimul etiam quia permulti ſunt, aegre poterimus imperare. Amentia vero fuerit bellum illis inferre, quos, ſi viceris, in poteſtate tua retinere nequeas, et niſi rem feliciter geſſeris, eandem illos inuadendi facultatem,

ταχέως οἱ ἐναντίοι ἐπιχειρήσωσι. Διὰ ξυμφορῶν] διὰ συμφορῶν ἡ σύμβασις ἐγένετο τοῖς Λακεδαιμονίοις πρὸς τὰς Ἀθηναίας, διὰ τὰ ἐν Σφακτηρίᾳ. Καὶ ἐκ τοῦ αἰσχίονος] τὸ, ἐκ τοῦ αἰσχίονος ἡμῖν κατ' ἀνάγκην ἐγένετο, ὑπερβιβάσαι χρή· καὶ κατ' ἀνάγκην ἐγένετο ἐκ τοῦ αἰσχίονος ἢπερ ἡμῖν. ἐξ ἀνάγκης γὰρ συνέβησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, βιαλόμενοι τὰς ἄνδρας κομίσασθαι καὶ αἰσχρῶς· αὐτοὶ γὰρ ἐδεήθησαν διὰ τὸ πταῖσαι. τὴν δὲ ὁμολογίαν πω ὐκ ἐδέξαντο Κορίνθιοι, οἳ καὶ ἄντικρυς πολεμοῦσι· δεχημέρους δὲ σπονδὰς οἱ Θηβαῖοι δεξάμενοι ἡσυχάζουσι. Τὴν ὁμολογίαν ἐδέξαντο] τῶν σπονδῶν δηλονότι. Τάχα δ' ἂν ἴσως] εἰ διῃρημένην εἰς δύο μέρη (φησὶ) λάβοιεν ἡμῶν τὴν δύναμιν, τῷ μὲν ἐνταῦθα μέρει Πελοποννησίοις, τῷ δὲ πλέοντι Σικελιῶται ἐπιθήσονται. Οὓς πρὸ πολλῶν] ὃς οἱ Πελοποννήσιοι ἐτιμήσαντο ἂν ἀντὶ πολλῶν χρημάτων συμμάχους ἔχειν, τούτους ἡμῖν σπεύδομεν, πλεύσαντες ἐπὶ Σικελίαν, πολεμίους ποιῆσαι. Ἀξιῶν κινδυνεύειν] καὶ μὴ ἀξιῶν κινδυνεύειν, τὰς πόλεως ἡμῶν ὐκ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὁρμήσης. μετενήνεκται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν πλοίων τῶν μηπω ὡρμισμένων. Ἐνδοιαζῶς] ἐ βεβαίως ὑπακούσιν. Ἡμεῖς δὲ Ἐγεσταίοις] ἡμεῖς δὲ Ἐγεσταίοις δῆθεν ἀδικουμένοις· ἢ ὡς δῆθεν ξυμμάχοις ὄσιν. Κατεργασάμενοι] ταπεινώσαντες. Τῶν δ' εἰ καὶ κρατήσαιμεν] τῶν Σικελιωτῶν. Διὰ πολλοῦ] διαστήματος. Καὶ μὴ κατορθώσας] πρῶτον μὲν γὰρ μὴ ἐπιχειρήσαντες Ἀθηναῖοι Σικελιώταις, ὐκ εἶχον αὐτοὺς πολεμίους· ἐπιχειρήσαντες δὲ, καὶ μὴ ἑλόντες, ὐκ ἐν τῷ ὁμοίῳ ἐγίγνοντο, ἀλλὰ πολεμίους αὐτοὺς ἔσχον.

[διὰ ξυμφ.] Haec Scholl. coniunguntur in Cod. Aug. et [ἐκ τ. ἀισχ.] ita leg. διὰ ξυμφορῶν ἡ ξύμβασις ἐγ. — — διὰ τὰ ἐν Σφακτ. τὸ δὲ καὶ ἐκ τ. rel.

[τάχα δ' ἂν et] Et haec Scholl. ita inter ſe continuat et [πρὸ πολλῶν] exhibet Aug. εἰ διῃρημένην εἰς δύο — — Σικ. ἐπιθ. καὶ οὓς οἱ Π. rel.)

δίχα λάβ.) Verti poſſit, ſi *ſolos*, ſegregatos a reliquis, (ſociis) interceperint noſtros. Nam δίχα τινὸς Graecis eſt, χωρὶς τινός. Et res patiatur, ob feſtinationem Athenienſium.

εἴγε) pro ὅτι. Callim. H. in Dian. vſ. 28. *Gottl.*

Εἰ Χαλκιδεῖς γε] Hoc non ſine ratione ſuſpectum fuit *Porto*. Lectio *Codicum*, in quibus eſt οἱ Χαλκιδεῖς γὰρ, tollit difficultatem. Ei adquieſci poteſt, donec aliud melius inueniatur. Dvk.

ἀφεστ. ἔτη τοσ.) Minus perſpicue vertitur: *qui tot annos iam defecerint*. Neque enim multorum annorum opus eſt defectio ipſa, ſed vnius momenti, niſi *repetita* ſubinde intelligatur. Sed Metonymia haec eſt Antecedentis pro Conſequ. *manent* in defectione, nondum ad officium rediere.

Καὶ ἄλλοι — ἀκροῶνται] *Thomas Magiſter* in ἐνδοιάζω, vbi omittit ἡμῶν, quod habet *Gr.* Wass.

Ἐγεστ. δὴ) Eleganter vero Mſqu. δῆθεν, *ſcilicet*, vt volunt iſti vos credere, ſi Deo placet.

C. 11. [κατεργασ.]
[εἰ καὶ κρατ.] Sch. ad hh. vv. deſ. Aug.
[διὰ πολλοῦ]

Διὰ πολλοῦ γε] Διαστήματος ſupplet Scholiaſtes; de qua ellipſi *Stephanus* Append. ad Scripta de Dialect. Att. pag. 115. Dvk.

κατασχ. τὰς) i. e. ἡμεῖς κατασχήσομεν. Recte tamen et gnomice, man, jemand.

ἐν τῷ ὁμ. καὶ πρ.) p. ὁμοίως, ἤ. ἐν inſeruit periphraſi Adiectiui vel Aduerbii, vt ἐκ, Latinis quoque; et ἴσα καὶ ἑκάτεροι, pro ὡς, 3. 14.

Σικελιῶται δ' ἄν μοι q δοκῶσιν, ὥς γε νῦν ἔχουσι, καὶ ἔτι ἂν ἧσσον r δεινοὶ ἡμῖν γενέσθαι, εἰ ἄρξειαν αὐτῶν s Συρακόσιοι· ὅπερ οἱ Ἐγεσταῖοι μάλιστα ἡμᾶς ἐκφοβοῦσι. νῦν μὲν γὰρ t κἂν ἔλθοιεν ἴσως Λακεδαιμονίων ἕκαστοι χάριτι· v ἐκείνως x δ', ἐκ εἰκὸς, ἀρχὴν y ἐπὶ ἀρχὴν στρατεῦσαι. ᾧ γὰρ ἂν τρόπῳ τὴν ἡμετέραν μετὰ Πελοποννησίων ἀφέλωνται, εἰκὸς, ὑπὸ τῶν αὐτῶν καὶ z τὴν σφετέραν διὰ τοῦ αὐτοῦ καθαιρεθῆναι. ἡμᾶς δ' ἂν οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες μάλιστα μὲν ἐκπεπληγμένοι εἶεν, εἰ μὴ ἀφικοίμεθα, ἔπειτα δὲ a καὶ, εἰ, δείξαντες τὴν δύναμιν, δι' ὀλίγου ἀπέλθοιμεν· εἰ δὲ σφαλείημέν τι, τάχιστ' ἂν ὑπεριδόντες, μετὰ τῶν b ἐνθάδε c ἐπίθοιντο. τὰ γὰρ d διὰ πλείστου πάντες ἴσμεν θαυμαζόμενα, καὶ τὰ πεῖραν ἥκιστα τῆς δόξης e δόντα. ὅπερ νῦν f ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους πεπόνθατε, διὰ τὸ, παρὰ γνώμην αὐτῶν, πρὸς ἃ ἐφοβεῖσθε h τοπρῶτον, περιγεγενῆσθαι, i καταφρονήσαντες, ἤδη καὶ Σικελίας k ἐφίεσθε. χρὴ δὲ μὴ πρὸς l τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, ἀλλὰ τὰς διανοίας κρατήσαντας θαρρεῖν· m μηδὲ, Λακεδαιμονίους ἄλλο τι, ἡγήσασθαι, ἢ διὰ τὸ αἰσχρὸν σκοπεῖν, ὅτῳ τρόπῳ ἔτι καὶ νῦν, n ἢν δύνωνται, σφήλαντες ἡμᾶς, τὸ σφέτερον ἀπραγμονέστερον εὖ θήσονται· ὅσῳ o δὲ καὶ p περὶ πλείστου, καὶ διὰ πλείστου, δόξαν ἀρετῆς μελετῶσιν. ὥστε ἐ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ Ἐγεσταίων ἡμῖν, ἀνδρῶν βαρβάρων, ὁ ἀγὼν, εἰ σωφρονοῦμεν, ἀλλ', ὅπως q πόλιν δι' ὀλιγαρχίας ἐπιβουλεύσαν ὀξέως φυλαξώμεθα."

q Δοκῶσιν *Marg. Bar.* *r* Δεινοὶ ἂν ἡμῖν *Gr.* *s* Οἱ Συρακούσιοι *Gr.* *t* Sic emendatum erat in *Gr.* ex ἂν. *v* Ἐκεῖνοι *Reg.* Ἐκείνως cum emendatione inter verſus ἐκείνως *Caſſ.* *x* Δὲ ἐκ εἰκὸς *Gr.* *y* Ἐπ' ἀρχὴν *Gr.* *z* Τῶν σφετέρων *Reg.* *a* Καὶ deeſt *Gr.* *b* Ἐνθάνδε, et ſupra ſcriptum ἐνθένδε *Gr.* *c* Ἐπιθεῖντο *Ar. C. Cl.* Ἐπιθοῖντο *Ald. Flor.* vt et paulo ſupra ἐξεπιθοῖντο. Ἐπιθεῖντο *Dan.* *d* Scil. διαφήματος ἀφεστηκότα. *Ae. Port.* διαπλείστου Aug. *e* Δόντα *Libri excuſi* ante *Steph.* Baſ. *f* Ἡμεῖς *Caſſ.* Aug. *g* Ὁ Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναῖοι ἐς Λακεδ. *Gr.* παραγνώμην Aug. *h* Τὸ πρῶτον *C. Baſ. Caſſ.* Aug. *i* Καὶ καταφρονήσαντες *Ar. C. Dan.* Καὶ φρονήσαντες *Gr.* *k* Ἐφίεσθαι Aug. *Reg. Gr. Caſſ.* ſed hic cum emendatione ἐφίεσθε recenti manu inter verſus ſcripta. *l* Scil. τὰς δυσυχίας, τὰς ξυμφορὰς *Ae. Port.* *m* Μὴ δὲ *Reg.* Paullo poſt ἔτει Mſq. pro ἔτι *n* Ἢν δύνωνται deſunt *Ar.* *o* Δὲ omittunt Aug. *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Mſq. *p* Id eſt: Ὅσῳ πολυχρονιώτερον τὴν ἀρετὴν μελετῶντες καὶ ἀσκοῦντες δόξαν κτᾶσθαι ζητοῦσι, τόσῳ καὶ μᾶλλον εἰκὸς ἡγήσασθαι αὐτὸς σκοπεῖν, ὅτῳ τρόπῳ τὴν σφετέραν ἐκ τῶν ξυμφορῶν ἀδοξίαν ἀνδραγαθήματί τινι νῦν ἀφανίζωσιν. *Ae. Port.* περιπλ. Aug. *q* Πολλὴν et in marg. πόλιν *Gr.*

ὅπερ — ἐκφ. i. e. ᾧπερ, καθ' ὅπερ. Notum illud Homeri, (v. c. Il. 1, 201.) ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, pro, ἔπεσι πτερόεσσι. Noſter 1, 6. λίπα ἡλείψαντο, p. λίπι.

[ἔκ. χάρ.) Schol. d. Aug.]

[ἐκείνως δ' ἐκ) In Schol. ad h. v. def. Aug. verba ab ἤγουν ad Συρακουσίων.]

[διὰ τοῦ αὐτ.) Schol. d. Aug.]

διὰ τοῦ αὐτοῦ) nempe τρόπου. Obſ. 1) formam loquendi, διὰ τρόπου, pro Dat. (vel Ablat.) 2) Varietatem; ſupra, τῷ τρόπῳ. Aut διὰ τ. αὐτοῦ ſimpliciter accipe pro Aduerb. ὁμοίως, ὡσαύτως, itidem.

δείξαντες) Forte pro Medio (minus illo tamen vſitato,) δειξάμενοι· Noſtras nimirum ipſorum vires, illis tamen.

δ' ὀλίγου) Referri et ad δείξαντες liceat, vt ſit, ex propinquo, cominus.

[τάχιστ' ἄν) in Schol. Aug. eſt τάχιστα ἄν, (nempe in verbis Schol.) et ἡμῶν in extr. d.]

ἐπίθοιντο) ſcil. ἡμῖν, repet ex ὑπεριδόντες, vbi intell. ἡμᾶς. Immo vtrobique caſus omiſſi; cum alioquin ex alio alium ſupplendum relinquat.

τὰ γὰρ διὰ πλ rel.) Neutr. vt ſolet, pro Maſc.

[καὶ τὰ πεῖρ.) In Schol. Aug. eſt ἀκούετε καὶ ὁρᾶτε, pro ἀκούεται et ὁρᾶται. Melius hoc; quia non ad Athenienſes ſolos refertur, ſed ad omnes homines populosque.]

Δόντα] Sic etiam liber *Camerarii*, qui adnotat: quae lectio, haud ſcio, an vera ſit. Dvk.

[ὅπερ νῦν) Schol. ita leg. in Aug. τ. ἀ. φ. ἔπεται Συρακουσίοις, π. ἡ. ἅπερ ὑμῖν, cet.]

ὅπ. νῦν — ἐφίεσθε.) Structurae quſ conſuleremus, iam monui in Edit. Oratt. Thuc. nec muto; probat et Gottleb. Sed res ipſa ac tenor diſputationis labare videtur. Quippe propoſitae ſententiae, „omnia e longinquo, vtut nondum ſatis ſpectata, habere plurimum admirationis," iam velut exemplum nimirum et documentum ſubiicit ciues ſuos: ὅπερ ὑμ. — πεπόνθατε, quod vobis nunc vſu venit; nempe, vt maior e longinquo ſit admiratio veſtri. Hoc quomodo probat? Quia vos praeter opinionem (veſtram ipſorum) viciſtis, quae timeretis. Ideo, immodici animo et audacia aucta, iam Siciliam affectatis. Haec quî cohaerent? Aut quam admirationem Athenienſium e longinquo probant? Equidem haud aſſequor; niſi Gnomen illam: τὰ γὰρ διὰ πλ. — — ad δόξ. δόντα, Parentheſi incluſeris: vt, ὅπερ ὑμ. — πεπόνθ. refer.tur ad ſuperiora: ὑπεριδόντες (quod hic eſt καταφρονήσαντες,) — ἐπίθοιντο· (quod hic eſt ἐφίεσθε). Satis manifeſto iſta ſeſe reſpiciunt; et rei ratio tunc conſtiterit: Longinqua ſunt admirationi, quae ex propinquo, deuicta, iam ſpernantur. Hoc idem vobis vſu venit, qui Lacedaemonios eorumque ſocios, quos admirati et horrentes eminus, nondum congreſſos, vbi, cominus congreſſi, praeter ſpem deviciſtis, iam ita contemnatis, ita elato animo geſtiatis, vt, quoduis audere parati, et ſucceſſurum vobis confiſi, externa quoque et remota, Siciliam appetatis: cauete, ne ex propinquo vos quoque infirmiores reperti, illorum deinde inſultibus pateatis: rectius, (ex illa ſententia, quam ita per Parentheſin interponat,) e longinquo vos integros ſeruaturi admirandosque et metuendos praebituri. Ita in καταφρονήσαντες intellexeris αὐτῶν, nempe τῶν Λακεδ. καὶ τῶν ξυμμάχων. Ita vos iam contemnitis illos, vt, ſecuri eorum, velut nullos a tergo hoſtes, aut victos et nil auſuros, relicturi, Siciliam, velut vacui hic in Graecia, proſpectetis.

[ἀλλὰ τ. διαν.) Schol. d. Aug.]

ἀλλὰ τ. διαν.) Schol. ſupplet, τῶν πολεμίων· nempe conſilia et inſidias Peloponneſiorum, imminentium veſtrae abſceſſioni et inſidiantium, vt nudatos et parum firmos a tergo inuadant. Sed quid eſt, κρατεῖν τὰς διανοίας; Primo κρατεῖν cum Accuſat. pro Genit. quod tamen ſaepius notatum dede-

quam prius, non ſis habiturus. Sicilienſes enim, vt nunc ſaltem *ſe* habent, mihi videntur *parum formidabiles*, multoque minus nobis formidabiles fore, ſi Syracuſani ipſis imperent: qua re potiſſimum Egeſtaei nos territant. Nunc enim fortaſſe ſinguli facile veniant, vt Lacedaemoniorum gratiam ſibi concilient: at illo modo, *ſi videlicet a Syracuſanis ſubacti fuerint*, veriſimile non eſt, fore, vt imperium *recens partum*, imperio *reipublicae*, *quae floret opibus*, bellum inferat. Quo enim modo cum Peloponneſiis *ipſi* noſtrum *imperium nobis* eripuerint, veriſimile eſt, ab iisdem *Peloponneſiis* ipſorum etiam *imperium* eodem *modo* euerſum iri. Porro Graeci, qui illic ſunt, primum quidem maxime nos extimeſcent, ſi *eo* non transmiſerimus; deinde vero, ſi, oſtentatis noſtris opibus, ſtatim *illinc* diſceſſerimus: ſed ſi quam cladem acceperimus, *illi* celerrime, *nobis* contemtis, vna cum illis *Graecis*, qui hic ſunt, *nos* adorientur. Quae enim a nobis longiſſime diſtant, et quae opinionis, *quam homines de ipſorum virtute conceperunt*, nullum ſpecimen dederunt, omnes *haec* admirationi eſſe ſcimus. Id quod nunc vobis, Athenienſes, erga Lacedaemonios eorumque ſocios accidit, qui, quoniam praeter opinionem ipſos ſuperaſtis, *in illis rebus bellicis ſcilicet*, in quibus *ipſos* antea formidabatis, iam, *illis* contemtis, Siciliam etiam affectatis. Atqui propter aduerſariorum caſus animos extollere non oportet; ſed animos cohibendo, confidere: neque *oportet* exiſtimare, Lacedaemonios aliud quicquam *facere*, quam propter *acceptae cladis* ignominiam ſpeculari, quanam ratione, vel nunc quoque ſi poſſint, labefactatis nobis, ſuam ignominiam deleant. Quo autem ſtudioſius, et quo diutius virtutis laudem ſeſe exercentes venantur, *eo etiam magis exiſtimandum eſt*, *eos id agere*. Quare non de Egeſtaeis, viris barbaris, qui ſunt in Sicilia, nobis eſt certamen, ſi ſapimus: ſed *hac de re*, vt ciuitatem, quae per oligarchiam *noſtrae reipublicae*, *quae populari ſtatu regitur*, inſidiatur, celeriter caueamus.“

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. V. C. Varr. 333.

Καὶ ἔτι ἂν ἧσσον δεινοὶ] ὅτε νῦν εἰσὶ δεινοὶ, καὶ ἔτι ἧττον ἔσονται δεινοὶ, ἂν ὑπὸ Συρακουσίοις πάντες γένωνται, ἢ ὡς διάκεινται ὑπὸ τῷ πολέμῳ. Ἕκαστοι χάριτι] τῶν Σικελιωτῶν ὀηλονότι. Ἐκείνως δ' ἂν εἰκὸς] ἦγουν, εἰ ἀρχθείεν ὑπὸ Συρακουσίων, ἂν εἰκὸς, ἐπὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἀρχὴν τραπεῖσαι τὰς Συρακουσίους, Σικελιωτῶν ἄρξαντας. Ὑπὸ τῶν αὐτῶν] Πελοποννησίων ὀηλονότι. Διὰ τῶ αὐτῶ] τρόπω. Δι' ὀλίγω ἀπέλθοιμεν] ταχέως ἀπέλθοιμεν. Τάχις' ἂν ὑπεριδόντες] τάχις' ἂν ἐπίθοιντο μετὰ τῶν ἐνθάδε, ὑπεριδόντες, τυτέστι, καταφρονήσαντες ἡμῶν. Καὶ τὰ πεῖραν ἤκιστα] ὅσα, ἔνδοξα ὄντα, ἐς πεῖραν οὐκ ἔρχεται. τυτέστιν, ὅσα ἀκούεται μᾶλλον, ἤπερ ὁρᾶται. Ὅπερ νῦν ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι] τὸ αὐτὸ (φησὶν) ἔπεται τοῖς Συρακουσίοις πρὸς ὑμᾶς, ὅπερ νῦν ὑμῖν ἐγένετο πρὸς Λακεδαιμονίους. Φοβηθέντες γὰρ αὐτὼς αἰεὶ ὀήποτε, ἐπειδὴ παρὰ τὴν οἴησιν τοιοῦτον αὐτῶν ἐκρατήσατε, καταφρονήσαντες, ἤδη καὶ Σικελίας ἐφίεσθε. ἐμφαίνει δὲ, ὅτι καὶ Συρακούσιοι, καταφρονήσαντες ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε ὀρέξονται. Διὰ τὸ παρὰ γνώμην] παρ' ἐλπίδα. Ἀλλὰ τὰς διανοίας] ὀηλονότι τῶν πολεμίων. Μηδὲ Λακεδαιμονίους] μὴ νομίζετε, Λακεδαιμονίους (φησὶν) ἄλλο τι σκοπεῖν, ἢ, διὰ τὸ αἰσχρῶς ἐσπεῖσθαι, σπεύδειν, ὅτῳ τρόπῳ δύναιντο ἔτι νῦν, καθελόντες ἡμᾶς, ἀναμαχέσασθαι τὴν πρόσθεν ἀδοξίαν, ὅσῳ ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα τὴν ἀπ' ἀρετῆς δόξαν ὄηρῶνται, καὶ ἐν πλείστῳ χρόνῳ μελετῶσιν αὐτήν. Ἐπιβεβουλεύσασιν] ἡμῖν ὀηλονότι. Ἐνθάδε εἶναι ἀναλῶν] ἐνθάδε εἶναι ἀναλίσκειν τά τε

rit Ind. vt δέομαι c. Accuſ. 1, 32. init. Senſus autem fuerit: 1) obſeruare, tenere, non negligere, ſemper animo praeſentes habere et obſeruare, τηρεῖν· 2) ita *te* parare, vt vitare illa conſilia et irrita dare poſſis. At *Portus*, vertens, *animos cohibendo*, intellexit nimirum *ipſorum* Athenienſ. vt ſemet cohiberent, audaciam geſtientem reprimerent, modeſti cautique agerent. Ita διάνοιαι ſint *cupiditates*, quos et λογισμοὺς alibi vocat Thuc. Vix a me impetro, quin, ob tenorem totius Cap. Scholiaſtae aſſentiar magis.

ὅσῳ δὲ καὶ, rel.) Duo notanda: 1) Superlat. pro Compar. quorum hic ſequi debeat ſoleatque partic. ὅσῳ, *quanto*; quae hic pro ὅτι poſita dici queat; 2) *abruptam* orationem; quae vel ante ὅσῳ, vel poſt illud, requirat tale enuntiatum: τοσούτῳ μᾶλλον ποιήσουσι, tanto magis, (certius, promtius, facilius,) hoc fecerint; vel, τοσούτῳ μᾶλλον εἰκὸς, tanto credibilius eſt, tanto magis conuenit, hoc facturos. Quod quidem manifeſtius deeſt, ſupplendumque neceſſario eſt, ob partic. δὲ et καὶ, quibus non poſitis, nil eguerimus ſupplemento. δὲ certe abeſſet; aut eſt, vt ſolet, pro καί. καὶ ὅσῳ καὶ περὶ πλ. rel. *idque*, quo *et* plus, *et* diutius, cet. καὶ abeſt non vni libro; non, quo non ſit a Thuc. ſed, quod incommodum videretur cum ſenſu deſcribentibus textum. Nam Thucydide ſatis dignum eſt.

περὶ πλ. κ. διὰ πλ.) περὶ πλ. eſt, *vt* rem ſummam, quam maximi faciant; qſ. ὡς περὶ πλ. (ποιούμενοι.) διὰ πλ intell. χρόνου. Omnia breuiter complexus exhauſit Thuc. et *amoenam* rei, et *vſum* longum.

δόξ. ἀφ. μελ.) i. e. 1) animo voluunt, quaerunt, cogitant; 2) omnia faciunt, per quae illam aſſequantur: ſie gehen damit (darauf) um. Ita Cic. p. Mur. c. 21. *illum accuſationem cogitare*. Ita *proelia*, *pugnas*, *meditari* tauri dicuntur poëtis.

ἀγῶν) ſcil. ἐστί· ſed metonymice, quia ſuggeritur, *ſiquidem ſapimus*; ſign. ergo, eſſe, *videri*, *debet*; putemus, non de Sicilia nos certare, ſed, rel.

[ἐπιβουλεύ.) Schol. d. Aug.]

ἐπιβ. ὀξ. φυλ.) Omiſi comma; liberum cuique facturus, poſt ἐπιβουλ. an poſt ὀξέως ponere ipſe mallet. Recte enim

ιβ'. »Καὶ μεμνῆσθαι χρὴ ἡμᾶς, ὅτι * νεωστὶ ἀπὸ νόσου μεγάλης καὶ πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν, ὥστε καὶ χρήμασι [r] καὶ τοῖς σώμασιν ηὐξῆσθαι· [s] καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἡμῶν δίκαιον ἐνθάδε [t εἶναι] ἀναλῶν, καὶ μὴ ὑπὲρ ἀνδρῶν φυγάδων τῶνδε, ἐπικουρίας δεομένων, οἷς τό τε ψεύσασθαι καλῶς, χρήσιμον, καὶ τῷ τὰ πέλας κινδύνῳ, [v] αὐτὰς λόγχας μόνον παρασχομένους, ἢ κατορθώσαντας, χάριν μὴ ἀξίαν εἰδέναι, ἢ πταίσαντάς πω, τοὺς φίλους ξυναπολέσθαι. [x] εἴτε τις, [y] ἄρχειν ἄσμενος αἱρεθείς, [z] παραινεῖ ὑμῖν ἐκπλεῖν, τὸ ἑαυτοῦ μόνον σκοπῶν, ἄλλως τε, καὶ νεώτερος ὢν [a ἔτι] ἐς τὸ ἄρχειν, ὅπως θαυμασθῇ μὲν ἀπὸ τῆς ἱπποτροφίας, διὰ δὲ πολυτέλειαν, καὶ ὠφεληθῇ τι ἐκ τῆς ἀρχῆς· μηδὲ τούτῳ ἐμπαράσχητε, τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ ἰδίᾳ ἐλλαμπρύνεσθαι. νομίσατε δὲ, τοὺς τοιούτους τὰ μὲν δημόσια ἀδικεῖν, διὰ δὲ ἴδια [b] ἀναλῶν· καὶ τὸ πρᾶγμα μέγα εἶναι, καὶ μὴ οἷον νεωτέρῳ βουλεύσασθαί τε καὶ ὀξέως μεταχειρίσαι.«

ιγ'. »Οὓς [c] ὁρῶν ἐγὼ νῦν ἐνθάδε τῷ αὐτῷ ἀνδρὶ [d] παρακελευσοὺς καθημένους, φοβοῦμαι, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἀντιπαρακελεύομαι, μὴ καταισχυνθῆναι, εἴτω τις παρακάθηται τῶνδε, ὅπως μὴ δόξῃ, ἂν μὴ [e] ψηφίζηται πολεμεῖν, μαλακὸς εἶναι· μηδ', ὅπερ ἂν αὐτοὶ πάθοιεν, δυσέρωτας εἶναι τῶν ἀπόντων, γνόντας, ὅτι [f] ἐπιθυμίᾳ [g] μὲν ἐλάχιστα κατορθοῦνται, προνοίᾳ δὲ πλεῖστα· ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὡς μέγιστον δὴ [h] τῶν πρὶν κίνδυνον ἀναρριπτούσης, ἀντιχειροτονεῖν, καὶ ψηφίζεσθαι, τοὺς μὲν Σικελιώ-

* νεωστὶ Mſqu. *r* Καὶ τοῖς σώμασιν omittunt *Ar. C.* in ora tamen *Cod. C.* a manu aliena reponuntur. Abſunt etiam a *Dan.* In *Gr.* primum fuerat καὶ χρήμασι τοῖς σώμασιν, deinde corrector καὶ punctis ſubſcriptis notauerat, et ſuper τοῖς poſuerat. *s* Καὶ τὰ ὑπὲρ *Gr.* *t* Εἶναι deeſt *Bar. Ald. Baſ.* vtri et ἔτι pa lo infra poſt νεώτερος ὤν. Εἶναι omittit *Gr.* et mox τῶν ἐπικ. *v* Αὐτῶν *Reg.* Aug. Αὐτοὺς μόνον λόγους *Gr.* *x* Εἰ δέ τις *Gr.* *y* Ἄσμενος ἄρχειν *Reg.* Ἄρχειν deeſt *Dan.* *z* Παραινῇ *Gr.* *a* Ἔτι omittit *Gr.* ὢν d. Aug. ſed add. a m. 2. *b* Ἀναλοῦν *Reg.* Mox. οἷον Aug. *c* Ἐγὼ ὁρῶν *Ar. C.* Aug. *Reg. Caſſ. Gr. Dan.* *d* Παρασκευασοὺς *Ar. C.* ante αὐτῷ d. Mſq. *e* Ὑποψηφίζηται *Gr.* κἂν p. ἂν Mſq. *f* Ἐπιθυμίαι et mox πρόνοιαι *Gr.* *g* Μὲν deeſt *Dan.* τὰ πλ. Mſq. *h* Τὸν *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Baſ. Reg.*

vtrumque dicatur; a) φυλάξασθαι tamen rectius ὀξέως malim; languet enim et molestius haeret (εὖ ſchleppt,) ad ἐπιβ. relatum. Quare cum Heilm. facio: vt tamen neque alterum improbem; cum praeſertim ὀξέως ſit, *acriter*, *ſtrenue*, impigre; ita vtrilibet congruerit.

C. 12. [βραχύ τι λελ.) Ad h. vſ. e Cod. Aug. notatur Schol. ἀπὸ κοινοῦ (intell. repete,) τὸ, μεμνῆσθαι χρή. Sed, pro vſ. 5. (Edit. Duk.) ſcribere voluiſſe videtur Vir Doct. qui excerpſit, l. 7. qui praeſertim ante hoc Schol. notaſſet Schol. ad vſ. 7. Nam ab illis verbis plane eſt alienum, vt *proxime* pendentibus a μεμνῆσθαι, quod (ἀπὸ κοινοῦ) repeti ad καὶ ταῦτα, rel. commode ſane moneret Schol.]

[ἐνθάδε εἶναι) pro εἶναι, in Schol. (non in textu) ἐξεῖναι Aug.]

[ἀνδρ. φυγ.) Addit Schol. Aug. τῶν Ἐγεσταίων.]

[οἷς τό τε ψ.) Aug. Schol. deſ. τοῖς Ἐγεσταίοις· ante πεφωράσθαι add. καί· verba, ἤτοι πιθανῶς, deſ.]

λόγ. παρασχ.) Dictum, vt 5, 89. *Gottl.* Verba ibi ſunt: λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν. Diſſimilia ſunt haec: ibi enim ſign. *longam* diſputationem texere, hic, verba pro rebus et *promiſſa* vana afferre; niſi quid et ibi a d. ἄπιστον. *Vera* tamen ibi per ſe erant, quae prolixe iactare poſſent Athen. et *alia* deinde oratione vtuntur; vt *verbis* verba opponantur; at hic rebus. Ceterum ad h. v. adſcr. idem *Gottl.* »de luxu Alcibiadis vide Athen. 12, (p) 534.« (voluit notare haud dubie ad C. 12. init. et ad πολυτέλειαν. Sed v. n. ad vv. διὰ δὲ τ. πολ.)

[χάριν) Schol. Aug. Ὅμηρος· οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθεν.]

[εἴτε τις) Schol. Aug. pro στρατηγὸν habet συστράτηγον· rectius hoc quidem; niſi, quod στρατηγὸς eſſe Nicias plane nollet.]

Εἴτε] *Schol.* Ariſtoph. Εἰ. 449. εἴτε, non, vt *Gr.* δὲ, et, ordine meliore, ἐκπλεῖν ὑμῖν, pro τὸ ἑαυτοῦ, male, τοῦτο. *Idem* agnoſcit ἔτι, omiſſo τι, proque ἰδίᾳ exhibet, διὰ τὸ ἐλλαμπρύνασθαι, minus ſincere. Wass.

[εἰς τὸ ἄρχ.) In Schol. Aug. prius ἢ d.) Sane ἐς τὸ non eſt pro ἢ ſimplici, vt quod cum Infinit. tali ſtructura, ſine ὥστε poni, intelligi certe, non ſoleat. ἄρχειν autem intell. ἄρχειν δύνασθαι· Aut ἐς τὸ ἄρχ. pro ἐς τὴν ἀρχήν. Ita nil egueris ſupplemento Schol.]

[ἀπὸ τ. ἱππότρ.) Schol. d. Aug.]

διὰ δὲ πολυτ.) Duo hic notaueris: 1) ἱππότροφίαν illam et πολυτέλειαν Alcibiadis non ad *luxum* eius referri, quem ſupra ex Athen. notauit Gottl. (fruſtra quidem, ad cauſſam;) ſed ad *bellum*, ad rei militaris vſum, cui equis praebendis, inclareſcere geſtiret; equos enim vt per ſe aleret, nec bello, neque, imperator vt legeretur, opus eſſet. (Abſtinendum ergo mera lectionis copia effundenda, vbi cauſſam nil iuuet, ſed vltro obſcuret!) 2) διὰ — — πολυτέλειαν pendere poſſe et a θαυμασθῇ, more Noſtri variata ſtructura, pro ἀπό· vbi tamen δὲ ſit pro τε, non ſane, hic quidem, ex vſu linguae, non ſubiecto verbo; dixeris enim Graece Σωκράτης, ὅ, τε Πλάτων, Socrates et Plato, at non, Σωκρ. ὁ δὲ Πλ. vbi non ſequatur verbum priori reſponſurum; magis ergo ad ὠφεληθῇ, quo et Portus retulit, vt καὶ ὠφελ. ſit *inſuper*, auch wohl noch darzu: vt non ſuſpiciatur modo, (θαυμασθῇ), ſed et iuuetur, (ὠφελ.) equorum ſumtu leuato. Sed ita intelligenti comma delendum poſt πολυτέλειαν. Quid, ſi *vtrumque* ſenſum iunxiſſe voluit Thuc. tali interiectu, veluti bis intelligendo, et ad θαυμ. et ad ὠφελ.?

ἐμπαράσχ.) Sane pro ſimplici; non ſine notione tamen *mollitiae* et timoris, quam τῷ ἐν addere monent verbum ἐνδοῦναι, nunquam fere illa carens.

[ἐλλαμπρύν.) Schol. Aug. ἐναλαζονεύεσθαι pro ἀλαζον. Aprius ſane τῷ ἐν, in ἐλλαμπρ.

καὶ μὴ οἷον) In Duker. erat, καὶ μὴ εἶναι· commodo ſane ſenſu, pro ἐξεῖναι, vel προσεῖναι, *ineſſe*, ſuppeditare, ſich bey ihm finden. Ceterum, nulla varietate notata, vt operarum lapſum induxi, οἷον repoſito; in quo ipſo tamen et repetiſſe

12. „Debemus autem meminiſſe nos nuper e graui morbo et bello paululum eſſe recreatos, ita vt et pecuniae vi et hominum numero aucti ſimus: et aequum eſſe, haec pro nobis *ipſis* hic impendi, non autem pro iſtis viris exſulibus, qui *noſtrum* auxilium implorant, quibus et pulcre mentiri conducit, et aliorum periculo (cum ipſi nihil niſi verba tantum afferant) aut re feliciter geſta meritam gratiam *nobis* non habere, aut aliqua clade accepta amicos in perniciem ſecum trahere. Quod ſi quis lubens creatus imperator, vos ad hanc naualem expeditionem hortatur, ſuarum tantum rerum rationem habens, praeſertim ſi propter iuniorem aetatem imperio gerendo ſit adhuc impar, vt propter ſumtus quidem, quos in alendis equis facit, *ab omnibus* ſuſpiciatur, propter magnitudinem vero ſumtuum aliquem fructum ex hoc imperio percipiat; ne huic quidem permittatis, vt reipublicae periculo priuatim fiat illuſtris. Exiſtimate vero, huiusmodi *ciues* rem quidem publicam laedere, rem vero priuatam abſumere. Praeterea hoc negotium arduum eſſe, nec de quo adoleſcens conſultare, * quodque facile tractare poſſit.“ Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. $\frac{3}{4}$. U. C. Varr. $3\frac{19}{20}$.

13. „Quos cum ego nunc hic eidem viro aduocatos aſſidere videam, metuo, et viciſſim ipſe quoque ſeniores hortor, ne, ſi quis *ipſorum* alicui horum aſſidet, *a ſententia libere dicenda* pudore deterreatur, ne videatur ignauus eſſe, niſi bellum ſuo ſuffragio comprobarit. Ac *eosdem hortor*, ne eodem morbo laborent, quo ipſi *adoleſcentes*, vt abſentes perdite ament, (cum ſciant, cupiditate quidem res pauciſſimas, prouidentia vero plurimas feliciter geri,) ſed pro patria, quae maximum omnium ſuperiorum periculum iam ſubit, ſententias contrarias ferant, ac decernant, vt Sicilienſes quidem iisdem finibus vtentes,

* Quodque repente tentare debet. *Valla.* Quodque propere adminiſtrare poſſit. *Steph.* HVDS.

χρήματα καὶ τὰ σώματα. Οἷς τό, τε ψεύσασθαι καλῶς] τοῖς Ἐγεσταίοις τὸ καλῶς πράσσεται, διὰ τὸ πεφωρᾶσθαι ψευδόμενον· ἤτοι πιθανῶς. Εἴτε τις ἄρχειν ἄσμενος] ταῦτα διὰ τὸν στρατηγὸν Ἀλκιβιάδην. Ἐς τὸ ἄρχειν] τὸ ἐς τὸ ἀντὶ τοῦ ἢ, ἢ ὥστε. Ἀπὸ τῆς ἱπποτροφίας] ἤγων, ἀπὸ τῶν οἰκείων ἵππων. Ἐλλαμπρύνεσθαι] ἀλαζονεύεσθαι. Βουλεύσασθαί τε] λείπει τὸ, περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος. Παρακελευσὰς] παρακεκλημένους. Οἵσπερ νῦν ὅροις χρωμένους] Ὅμηρος, ——ἐπεὶ μάλα πολλὰ μεταξὺ, Οὖρεά τε

detur εἶναι· μὴ οἷον εἶναι νεωτέρῳ, i. e. ἀδύνατον εἶναι, datum ei non eſſe. (nicht möglich ſeyn.) Poſſis tamen et abſque εἶναι, commate poſito poſt μὴ, ſic intelligere: καὶ μὴ, (νομίσατε, τὸ πρᾶγμα εἶναι,) οἷον, i. e. τοιόνδε, οἷον, quale (licear, detur,) iuueni et deliberare, efficere. Durius tamen hic Datiuus νεωτέρῳ ſimpliciter ita ponatur, immo νεώτερον diceret, vt οἷον eſſet pro ὥστε. Quare et ſuppleris εἶναι illud poſt οἷον· fieri non poſſe, οὐκ ἐνδέχεσθαι, vt iuuenis, rel.

C. 13. οὓς δρῶν) pro οἵους, *quales*, cuius *generis*, cuiusmodi homines, τοιούτους. Ita Ouid. Metam. 3, 237. ſequ.

—— —— Sonumque,
Etſi non hominis, *quem* non tamen edere poſſit, habet;
i. e. *qualem*; cuiusmodi.

παρακελευσαμένους) pro ἀς, actiue. *Aduocatos* vertens Port. paſſiue accepiſſe videtur; ſed enim *aduocatis* (Beyſtänden) in iudiciis tantum locus; nec vero παρακελεύειν ſign. *aduocare*; verte, *hortatores*, inſtigatores. Nec vero inſolens permutatio haec, vt in τρυγητὸς, καθητὸς, paſſurus, moriturus, Act. 26, 23. ἀμητὸς, βούλυτος, ἄρτος, εὐκτὸς, omnibus actiue intelligendis; etiam in παράκλητος, vbi in N. Teſt. *doctorem* notat. Quid, cum *coenatum*, *iuratum*, *pranſum*, *potum*, Latini dicunt.

καθημένους) pro παρακαθ. Vel, qui ſedeant (illic,) vt eum inſtigent. Ita Cic. in Verr. lib. 1. *Iudices ſederunt in eum reum, quem indicta cauſſa condemnarent.* Paullus Actor. 23, 3. σὺ κάθη, κρίνων μέ.

ἀντιπαρακελ.) Duplicem reſpectum vel conditionem habet ἀντί· 1) contra illos *homines*, contra *rem* ipſam, expeditionem.

καταισχυνθ. ὅπ. μὴ δ.) i. e. pudore *abſterreri*, ad aliam ſententiam traduci. Aliter enim non congruerit τῷ ὅπως μή.

Ψηφίζηται] *Gr.* ὑποψηφίζηται, quod me legiſſe alibi non puto. et infra *Gr.* ἐπιθυμίαι et πρόνοιαι. Error ex adſcriptione i. WASS.

κατορθοῦνται) Minus diligenter vertit Port. *res pauciſſimas*, —— *geri*: ac ſi ἐλάχιστα et πλεῖστα ſint Nomin. ad quos referatur κατορθοῦνται· quod tunc e Graecismo eſſe debeat, κατορθοῦται. Immo Accuſatiui ſunt ἐλάχ. et πλεῖστα, et κατορθοῦνται, intell. οἱ ἄνθρωποι, vel, ſimplicius et preſſius, αὐτοὶ, *illi*, πρεσβύτεροι, ſeniores et ſaniores, quos ſupra compellat. Aut leg. κατορθοῦται. Vix enim eſt, vt Neutr. Plur. cum Verbo Plur. inueniatur; (occurrit tamen Iac. 2, 19.) neque hic opus, vbi referatur ad γνόντας, i. e. καὶ γνῶναι αὐτοὺς, quod ad πρεσβυτέροις retuleris.

μέγ. τ. πρ. κινδ. ἀναῤῥ.) Obſ. 1) Superlat. pro Compar. quorum hic requireretur a πρίν. Neque enim *praeſens* periculum eſt *inter* praeterita, quae vis ſit ſuperlatiui; aut πρὶν fuerit *hucusque*, quae ad hunc diem fuerint; unter den bisherigen; nam *adhuc* acta tamen ſint *inter* praeterita, quibus *iam* imminens ita recte addatur; 2) hypallagen, ἀναῤῥίπτειν κίνδυνον, pro, ἀναῤῥ. ἑαυτὸν ἐς κινδ. vel ἀναῤῥίπτειν intell. *ſuſcipere*, qſ. in humeros ſibi *Iniicere*.

ἀντιχειροτον.) i. e. a) denuo, b) aliud ſciſcere ſuffragiis.

τας, οἵσπερ νῦν ὅροις χρωμένους πρὸς [i] ὑμᾶς, ἃ μεμπτοῖς, τῷ τε Ἰονίῳ κόλπῳ παρὰ γῆν ἣν τις πλέῃ, καὶ τῷ Σικελικῷ, διὰ πελάγους, τὰ [k] αὑτῶν νεμομένους, [l] καθ' αὑτοὺς καὶ ξυμφέρεσθαι. [m] τοῖς δ' Ἐγεσταίοις ἰδίᾳ εἰπεῖν, ἐπειδὴ ἄνευ Ἀθηναίων καὶ ξυνῆψαν * πρὸς Σελινουντίους τὸν πρῶτον πόλεμον, μετὰ σφῶν αὐτῶν καὶ καταλύεσθαι· καὶ [n] τοὐλοιπὸν ξυμμάχους μὴ ποιεῖσθαι, ὥσπερ εἰώθαμεν, οἷς [o] κακῶς μὲν πράξασιν ἀμυνόμεθα, ὠφελείας δ' αὐτοὶ δεηθέντες, ἁ τευξόμεθα.

ιδ'. „Καὶ σύ, [p] ὦ Πρύτανι, ταῦτα (εἴπερ [q] ἠγῇ, σοὶ προσήκειν, κήδεσθαί τε τῆς πόλεως, καὶ βούλει γενέσθαι πολίτης ἀγαθὸς,) [r] ἐπιψήφιζε, καὶ γνώμας προτίθει αὖθις Ἀθηναίοις· νομίσας, εἰ ὀρρωδεῖς τὸ ἀναψηφίσαι, τὸ μὲν λύειν τοὺς νόμους, [s] μὴ μετὰ τοσῶνδ' ἂν μαρτύρων αἰτίαν [t] σχεῖν, τῆς δὲ πόλεως [v κακῶς] βουλευσαμένης ἰατρὸς ἂν γενέσθαι· καὶ τὸ καλῶς ἄρξαι τοῦτ' εἶναι, [x] ὃς ἂν τὴν πατρίδα [y] ὠφελήσῃ ὡς πλεῖστα, ἢ ἐκὼν εἶναι [z] μηδὲν [a] βλάψῃ."

ιε'. Ὁ μὲν Νικίας τοιαῦτα [b] εἶπε. τῶν δὲ Ἀθηναίων [c] παριόντες οἱ μὲν πλεῖστοι στρατεύειν παρῄνεσαν, καὶ τὰ ἐψηφισμένα μὴ λύειν· [d] οἱ δέ τινες καὶ ἀντέλεγον. ἐνῆγε δὲ προθυμότατα τὴν στρατείαν Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, βουλόμενος τῷ τε Νικίᾳ ἐναντιοῦσθαι, ὢν καὶ ἐς [e] τὰ ἄλλα διάφορος τὰ [f] πολιτικά, καὶ ὅτι αὐτῷ διαβόλως ἐμνήσθη, καὶ μάλιστα στρατηγῆσαί τε ἐπιθυμῶν, καὶ ἐλπίζων Σικελίαν τε [g] δι' αὐτοῦ καὶ Καρχηδόνα λήψεσθαι· καὶ τὰ ἴδια ἅμα * εὐτυχήσας, χρήμασί τε καὶ δόξῃ ὠφελήσειν. ὧν γὰρ

i Ἡμᾶς *Cl. Reg.* Mſq. k Αὐτῶν *Ar. C. Cl. Gr. Flor. Reg. Caſſ.* l Καθ' ἑαυτὰς *Gr.* Καθ' αὑτὰς *Caſſ.* m Τοῖς δὲ Ἐγεσταίοις *Ar. C. Reg.* * προσελιν. Mſqu. n Τὸ λοιπὸν *C. Baſ. Caſſ.* o Καλῶς *Ar. C.* p Praeſidem ſenatus alloquitur: qui et Ἐπιστάτης dicebatur, et in *Marm. Arund.* CXVI. Πρύτανις πρῶτος vocatur. Vide *Notas* ad *Marm.* XLVI. Hvds. q Ἡγεῖ *Gr.* r Ἀντὶ τοῦ ἐπικύρωε, ſuffragio tuo comproba. *Harpocr.* Non vt *Schol.* δευτέρας ψήφους τίθει. hoc enim eſt ἀναψηφίζειν, quo et mox vtitur *Nicias.* Ἐπιψηφίζειν eodem ſenſu *Herodotus* lib. 8. p. 482. *Aeſchines* p. 38. et 40. et κατὰ Κτησιφῶντος initio, vbi, προέδρων hoc munus fuiſſe, innuit. Vide *Valeſii* notas in *Harpocr.* p. 32. Hudſ. s Μὴ μετὰ τοσῶνδε *Gr.* μετὰ in marg. Sic quoque *Caſſ.* deinde adſcriptum erat τὰ. μὴ με τοσῶνδ' Aug. ſupra με ſcr. a m. 1. τὰ. t Ἔχειν *Gr.* v Κακῶς omittunt *Ar. C. Cl. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Margini *Cod. Ar.* apponitur. Omittunt etiam Aug. *Reg. Dan. Caſſ.* in quo recens corrector inter verſus ſcripſerat. x Ὡς *Reg. Caſſ.* et ex emendatione recenti ὃς. y Ὠφελήσει *Gr.* z Μὴ *Reg.* a Ita in *Gr.* emendatum erat e βλάψαι. b Εἶπεν *Caſſ.* Aug. c Παριόντων *Gr.* d Οἱ δὲ ἀντέλεγον *Dan.* e Τἄλλα *Gr.* f Πολεμικὰ *Marg.* g Δι' αὐτοῦ *Reg.* * εὐτυχήσας Mſq.

[οἵσπ. νῦν ὅρ.) Schol. Aug. in vſ. Homeri (Il. 1. 156.) pro ἐπεὶ habet ἐπειή· quod et metrum ibi poſtulet.] Οἵσπ. νῦν, ſcil. χρῶντες· ex χρωμένους.

παρὰ γῆν) Comma ſuſtuli poſt γῆν, ne inepte ac frigide per ſe poneretur, ἣν τις πλέῃ· vt quod hic non opponatur πεζῇ, terreſtri itineri. Ordo eſt, ἣν τις παρὰ γῆν πλέῃ· cui diuerſum ſuggeratur, διὰ πελάγους· quod hic certe, per formulam diuerſorum, notet, *aperto* mari, procul ab ora, tief in die See hinein, transuerſo mari. Ac ſane ita fere πέλαγος adhibetur, nunquam de litore, quod *terrae* magis adiungatur.

ἰδίᾳ) *nominatim*, proprie, ſolis, quod ipſos proprie ſpectat: inſonderheit, ſpecifice.

Καὶ ξυνῆψαν] Inter exempla pleonaſmi τῷ καὶ recenſet *Stephanus* ad Corinthum pag. 35. Dvk. Redundat καὶ, vt ſolet, in diuiſione et antitheſi; Verteris tamen hic quidem, *nimirum*, *tamen*; well ſie ja, rel.

μετὰ σφ.) inter ſe, ſoli, ipſi cum Selinuntiis. Non bene Port. *ſua ſponte*; niſi, Latine prorſus, poſuit pro *ipſi*, nullo auctore alio aut interprete vel diſceptatore; vt apud Liu. 2, 12. ſua *ſponte* opp. *ſenatum adit*; illud ergo eſt, *per ſe*, nemine conſcio, für ſich.

C. 14. Ὦ Πρύτανι] Ad ea, quae *Hudſonus* hic in *Var. Lect.* habet, add. *Spanhemium* Diſſert. IX. de Praeſtant. et Vſu Numiſm. pag. 701. ſeqq. Dvk.

Ἐπιψήφιζε] Ἐπιψηφίζειν ſaepe eſſe ἐπικυροῦν, quemadmodum id exponit *Harpocration*, dudum docuit *Budaeus* in Commentar. Ling. Gr. pag. 167. Sed non liquet, hoc loco eam eſſe huius vocis ſignificationem: neque enim poſt hanc orationem Niciae quidquam a concione decretum erat, quod ἐπικυροῦν poſſet Πρύτανις. Itaque puto, ἐπιψηφίζειν hic eſſe, populum ad ſuffragium ferendum vocare, et ſententias rogare; quod etiam, in ſuffragium mittere, dicunt Latini. Nam et ita ſumi τὸ ἐπιψηφίζειν, e *Platone* in Gorgia, et *Thucydide* I, 87. Τοιαῦτα λέξας, ἐπεψήφιζεν αὐτὸς, Ἕφορος ὤν, ἐς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λακεδαιμονίων, docet ibidem *Budaeus*. Eademque eſt ſignificatio τῷ ἐπιψηφίζειν in his, quae e *Demoſthenis* Androtiana pag. 385. adfert *Valeſius* ad Harpocrationem: Οἱ προεδρεύοντες τῆς βουλῆς καὶ ὁ ταύτ' ἐπιψηφίζων ἐπιτάττης ἠρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἐδίδοσαν. Non eſt quidem ἐπιψηφίζειν proprie δευτέρας ψήφους τιθέναι, vt hic *Scholiaſtes*: ſed quia hanc ἐπιψήφισιν neceſſario conſequebantur δεύτεραι ψῆφοι, interpretatio illius ferri poteſt. Itaque etiam *Spanhemius* l. d. non dubitauit hoc ita vertere, *pone denuo calculos*. *Valla* ſententiam recte expreſſit, *de integro conſulito* Athenienſes de his, et ad ſuffragia reuocato. Dvk.

[ἐπιψήφ.) Schol. ad h. v. d. Aug.]

Λύειν τοὺς νόμους] Ex hoc loco *Petitus* ad leg. Att. pag. 212. colligit, non licuiſſe Prytanibus, populum iterum in ſuffragia mittere de re, qua iam pſephisma ſcriptum eſſet. Eſt tamen illuſtre exemplum in contrarium in decreto de Mitylenaeis interficiendis apud *Thucydidem* III, 36. ſeqq. vbi, pſephismate iam facto, et Mitylenas ad Pachetem miſſo, εἰ ἐν τέλει dicuntur αὖθις γνώμας προθεῖναι. Dvk.

μὴ μετὰ τοσ. μαρτ.) Ambiguum videri queat, qua ſtructuram certe, vtro referamus haec verba: ad λύειν, an ad αἰτ. σχεῖν; — Vtrum ſic: τὸ λύειν τ. νόμ. μὴ σχεῖν αἰτίαν, μετὰ τοσ. μαρτ. (γενόμενον·) culpa te vacaturum, etiamſi ſolueris leges, quia hoc feceris cum (coram) tam multis teſtibus, arbitris et conſciis, populo ſcil. ipſo et vniuerſo, cui denuo proponas rogationem, vtut contra leges, de re iam trans-

quibus nunc *vtuntur*, † de quibus non eſt quod apud vos querantur, (Ionico *videlicet* ſinu, ſi quis nauigando terram legat, et Siculo, ſi quis per altum feratur,) ſua poſſidentes, res item ſuas inter ſe componant. Item, *hortor*, vt Egeſtaeis ſeparatim reſpondeamus, vt, quandoquidem ſine Athenienſibus primum bellum ipſi ſua ſponte contra Selinuntios ſuſceperunt, *id* etiam ipſi ſua ſponte deponant. Nec poſthac ſocietatem (quemadmodum conſueuimus,) cum iis faciamus, quibus calamitate quidem preſſis auxilium feramus, ſed ſi *nos* ipſi auxilio indigeamus, impetraturi non ſimus.“ Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 4. C. Vart. 3 $\frac{33}{44}$

14. „Tu vero, Prytani, *Senatus praeſes*, (ſi modo hoc ad munus tuum pertinere ducis, curare, ne quid respublica detrimenti capiat, et *ſi* bonus ciuis eſſe vis) haec, *quae dico*, de conſilii ſententia confirma, et Athenienſes *de his* iterum ſententias roga, perſuaſum habens, ſi *plebiſcitum reſcindere*, *et rem ad ſuffragia reuocare*, *atque* ſententias iterum rogare reformidas, tibi, ſiquidem leges ſoluantur, in tanta teſtium frequentia rem iſtam crimini datum non iri; ſed te ciuitatis, quae malum conſilium ceperit, medicum fore: atque id demum eſſe, recte magiſtratu fungi, ſi patriam quam plurimis beneficiis affeceris, aut ſaltem opera dedita nullum detrimentum *ei* attuleris.“

15. Atque Nicias quidem haec verba fecit. Athenienſium vero plerique, qui *poſt Niciam in medium* proceſſerunt, hanc expeditionem ſuſcipiendam cenſebant, nec ea reſcindenda, quae decreta eſſent. Nonnulli etiam contradicebant, *eamque diſſuadebant*. Hanc autem expeditionem ſummo ſtudio vrgebat Alcibiades Cliniae *filius*, quod Niciae aduerſari cuperet, tum quod ei aliis etiam in rebus ad reipublicae adminiſtrationem pertinentibus aduerſarius eſſet, tum quod *Nicias* ſui mentionem criminoſe feciſſet, tum etiam praecipue, quod imperator eſſe cuperet, et ſe, ſi imperium gereret, Siciliam atque Carthaginem capturum ſperaret: ſimul etiam ſe, ſi rem feliciter geſſiſſet, rem priuatam et pecunia et gloria

† De quibus non eſt quod queramur etc. *Steph.* Hvds.

σκιόεντα. Κήδεσθαί τε τῆς πόλεως] τὸ ἑξῆς, ταῦτα ἐπιψήφιζε. Ἐπιψήφιζε] δευτέρας ψήφους τίθει. Ἰατρὸς ἂν γενέσθαι] ἡ διάνοια, μὴ εὐλαβούμεθα εἶναι τὰ ἐψηφισμένα. λύσας γὰρ αὐτὰ μετὰ τοσούτων μαρτύρων, αἰτίαν τε οὐκ ἕξεις, καὶ τῆς πόλεως ἰατρὸς γενήσῃ, κακῶς βουλευσαμένης. Καὶ ὅτι αὐτὸ διαβόλως ἐμνήσθη] ἤγουν, ἐπὶ διαβολῇ καὶ κατηγορίᾳ. Καὶ Καρχηδόνα

acta, at ipſis tamen videntibus, patientibus, non aduerſantibus; vt, ſi tu peccaueris, ipſi tecum ſint peccaturi, nec te in iudicium vocare poſſint ab ipſis acceptae rogationis. Ita interpretanti, (quod et Portus ſecutus eſt,) comma ponendum poſt μὴ, quod ex poſitu verborum, magis retuleris ad μετὰ τοσῶνδε μαρτύρων, ſenſum tamen vix commodum effecturus; neque enim *pauci* erant futuri teſtes ſolutae legis. Rectius ergo μὴ proxime ante αἰτίαν σχεῖν poneret Thuc. Ita certe ex re ipſa, intelligendum, vtut verba aliud loqui videantur.

Κακῶς βουλευσαμένης] *Camerarius* ita adnotauit: alibi καλῶς βουλευσαμένης. *recte autem vtrumque, etſi prius melius videtur.* Non ſcio, quinam vel ſcripti vel editi libri καλῶς habeant; nec video, quomodo id hic rectum eſſe poſſit: nam ſani medico non indigent. Κακῶς autem etſi ab omnibus aliis *Mſſ.* praeter *Cam.* et *Gr.* abeſt, tamen ad ſententiam neceſſarium videtur. Dvk.

[Ἰατρὸς ἂν γεν.) Verba Schol. haud dubie corrupta, μὴ εὐλαβούμεθα εἶναι τὰ ἐψηφ. eleganter ſane et acute refingit Abr. μὴ εὐλαβοῦ μεταθεῖναι τὰ ἐψ. Vix felicius quidquam aut ſimplicius. In Schol. Aug. eſt καλῶς βουλ. pro κακῶς. Vix eſt, vt καλῶς teneamus: niſi ſic interpretere: medicum te fore ciuitati, quae (iam, per te, tua opera, te auctore,) rectius ſtatuerit. Sed enim, contortum hoc eſſe, quis non ſentiat? Nec dubium eſt, quin e ſequ. καλῶς nata ſit varietas.

τοῦτ' εἶναι, ὃς, rel.) Si τοῦτ' eſt pro τοῦτε, vt ſolet, et Portus accepit: ὃς eſt pro εἴ τις· vt 2, 44. init. τὸ δ' εὐτυχὲς, οἷ ἂν — λάχωσιν, i. e. εἴ τινες λ. Alioqui pro τοῦ τε acceperis, *eius* eſſe, *qui*, rel. Sed tunc τοῦδε ſcriberet; τε enim in partitione tantum ſubiicitur.

C. 15. ἐς τὰ ἄλλα διάφ. τὰ πολιτ.) Aut ad τὰ πολιτ. intell. κατὰ, εἰς, περὶ, aut retuleris ad τὰ ἄλλα, τὰ ἄλλα πολιτικὰ, vt in aliis cauſſis et rebus ciuilibus, ergo et in hac nimirum.

[ὅτι αὐτ. διαβ.) Schol. d. Aug.]

Διαβόλως ἐμνήσθη] Pro κακῶς ἐμνήσθη. *Thomas* in Eclog. Attic. Hvds.

δι' αὐτοῦ) Schol. ſuppl. τοὺς Ἀθηναίους. Non video, quidni referatur ad Alcibiadem, ad quem et ἐλπίζων, et, quod maius ſit, (quem *ſperaſſe* etiam de *alio* detur,) εὐτυχήσας ὠφελήσειν. Aliud magis quaeratur, quorſum pertineat δι' αὐτοῦ; quod, ad Alcibiadem ſi retuleris, frigeat paene ac redundet, et vero eſſe debeat αὐτοῦ, aſpirate, *per ipſum*, propter ἐλπίζων. Portus plane omiſit; et ceteri muſſant. Equidem retulerim ad rem ipſam et opus, Σικελίαν λήψεσθαι, καὶ δι' αὐτοῦ, *per id*, eadem opera, ea opportunitate, hierdurch, διὰ τοῦ λαβεῖν Σικελίαν.

[καὶ Καρχηδ.) Schol. ad h. v. d. Aug.]

τὰ ἴδ. — εὐτυχ. — ὠφελ.) Vt Portus vertit, comma ponendum vel intelligendum poſt εὐτυχήσας et ante illud: ὠφελ. τὰ ἴδια, εὐτυχήσας. Mihi dignius Thucydide videtur,

ἐν ἀξιώματι ὑπὸ τῶν ἀστῶν, ταῖς ἐπιθυμίαις μείζοσιν, ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἰσίαν, ἐχρῆτο, ἔς τε τὰς ἱπποτροφίας καὶ τὰς ἄλλας δαπάνας· ὅπερ καὶ καθεῖλεν ὕστερον τὴν τῶν Ἀθηναίων πόλιν [h] ἧκιστα. φοβηθέντες γὰρ αὐτῦ οἱ πολλοὶ τὸ μέγεθος [i] τῆς τε κατὰ τὸ ἑαυτῦ σῶμα παρανομίας ἐς τὴν δίαιταν, καὶ τῆς διανοίας, ὧν, καθ' ἓν ἕκαστον, ἐν ὅτῳ [k] γίγνοιτο, ἔπρασσεν, ὡς τυραννίδος ἐπιθυμοῦντι πολέμιοι καθέστασαν. καὶ δημοσίᾳ κράτισα [l] διαθέντα τὰ τῦ πολέμυ, ἰδίᾳ ἕκαστοι τοῖς ἐπιτηδεύμασιν [m] αὐτῦ ἀχθεσθέντες, καὶ ἄλλοις ἐπιτρέψαντες, ἃ διὰ μακρῦ ἔσφηλαν τὴν πόλιν. τότε δ' ἂν παρελθὼν, τοῖς Ἀθηναίοις παρήνει τοιάδε.

ις'. »ΚΑΊ προσήκει [n] μοι μᾶλλον ἑτέρων, ὦ Ἀθηναῖοι, ἄρχειν· (ἀνάγκη γὰρ ἐντεῦθεν ἄρξασθαι, ἐπειδή μυ Νικίας καθήψατο.) καὶ ἄξιος ἅμα νομίζω εἶναι. ὧν γὰρ πέρι [o] ἐπιβόητός εἰμι, τοῖς μὲν προγόνοις μυ καὶ ἐμοὶ [p] δόξαν φέρει ταῦτα, τῇ δὲ πατρίδι [q] καὶ ὠφέλειαν. οἱ γὰρ Ἕλληνες καὶ ὑπὲς δύναμιν μείζω ἡμῶν τὴν πόλιν ἐνόμισαν, τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς Ὀλυμπίαζε θεωρίας, (πρότερον ἐλπίζοντες, αὐτὴν [r] καταπεπολεμῆσθαι·) διότι ἅρματα μὲν ἑπτὰ καθῆκα, ὅσα ἰδεῖς πω ἰδιώτης πρότερον, [s] ἐνίκησα δὲ, καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος ἐγενόμην, καὶ *τἆλλα ἀξίως τῆς νίκης παρεσκευασάμην. νόμῳ μὲν γὰρ τιμὴ τὰ τοιαῦτα· ἐκ δὲ τῦ ὁρωμένυ καὶ δύναμις ἅμα ὑπονοεῖται. καὶ ὅσα αὖ ἐν τῇ πόλει χορηγίαις ἢ ἄλλῳ τῳ λαμπρύνομαι, [t] τοῖς μὲν ἀστοῖς φθονεῖται φύσει, πρὸς δὲ τὺς ξένυς καὶ [v] αὐτὴ ἰσχὺς

b Οὐχήκιστα *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg.* Aug. *i* Id eſt: τῆς περὶ τὸ σῶμα διαίτης παρὰ τὺς νόμυς. *Ae. Port.* Ἀλκιβιάδης δ' ἦν μὲν ἀμέλει καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀγώγιμος. ἡ γὰρ ὑπὸ Θουκυδίδυ λεγομένη παρανομία εἰς τὸ σῶμα τῆς διαίτης ὑποψίαν τοιαύτην δίδωσιν. *Plutarch.* in Alcibiade. Hvds. *k* Γίγνητο *Caſſ.* *l* Διαθέντα pro διαθέντος, Atticorum more. Hvds. *m* Αὐτοῖς, *Dan.* *n* Μοι deeſt *Bar.* Huic orationi ſuperſcr. in Mſqu. a m. 2. λόγος Ἀλκιβιάδους πρὸς Ἀθηναίους. *o* Περιβόητός εἰμι *Marg. Caſſ.* in marg. ἐπιβ. Aug. at in marg. γρ. περιβόητος. *p* Δόξαν deeſt *Gr.* *q* Καὶ non habet *Reg.* ὠφελίαν Aug. accent. a correct. mut. (ſed n. not. vbi fuerit.) *r* Καταπεπολεμεῖσθαι *Caſſ. Gr.* *s* Καὶ τὸ νικῆσαι δὲ, καὶ δεύτερον γενέσθαι καὶ τέταρτον, ὡς Θουκυδίδης φησὶν, ὃ δ' Εὐριπίδης τρίτον, ὑπερβάλλει λαμπρότητι καὶ δόξῃ πᾶσαν τὴν ἐν τύτοις φιλοτιμίαν. *Plutarchus* in Alcib. Hvds. * τ' ἄλλα Mſq. et mox τὰ d. ante τοιαῦτα. *t* Id eſt: ὑπὸ τῶν ἀστῶν φθονεῖται. Sic et ſupra εἴρηται τοῖς ποιηταῖς, pro ὑπὸ τῶν ποιητῶν. *Ae. Port.* Hvds. Αὐτοῖς *Caſſ. Reg.* et in hoc recenti manu inter verſus ἀστοῖς. Mſq αὐτοῖς, et Aug. ἀστοῖς a correct. vt c. 15. *v* Αὐτὴ ἡ ἰσχὺς *Gr.* Habet αὖτη, non αὐτὴ, vt perperam notat *Hudſ.* Et ſic etiam *Reg.* Aug.

ad τὰ ἴδια ſupplere κατὰ, et ad ὠφελήσειν, αὐτά· ſe priuatim quoque, in re familiari, per id felicem fore, resque ſuas auctum. Nam de re bene gerenda in bello, κατορθώσας diceret.

[ἐς τ. δίαιτ.) Schol. Aug. d. τὸ ab init] Implicatior ſtructura, cumulatis particulis, ἐς, κατὰ, et inter ſe contextis, vt altera ſuſpendatur ab altera.

τῆς διαν. ὧν — ἔπρ.) Scil. μέγεθος. Magnitudinem conſilii eius, (in iis rebus,) quas ageret; vel, conſilii propoſiti factis eius.

Ὡς τυραννίδος ἐπιθυμοῦντι] Vide *Scholiaſten* Ariſtophanis ad Ran. v. 1472. Dvk.

ἰδίᾳ — τ. ἐπιτηδ. — ἀχθεσθ.) Ordo eſt et ſenſus: ἀχθεσθέντες, grauati, exoſi, male tolerantes, Alcibiadem ſcil. τοῖς ἐπιτηδεύμασι, *propter* inſtituta domeſtica, διαθέντα, adminiſtrantem optime res ciuiles. ἰδίᾳ retuleris vel ad πολέμιοι καθέστασαν, (priuatim) ei inimici fuere, vel ad τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, transpoſite, ex more Noſtri, pro, τοῖς ἰδίᾳ ἐπιτηδεύμασιν, aut denique ad ἀχθεσθέντες.

C. 16. Καὶ προσήκει μοι] *Bar.* omittit μοι. male. nam et *Codd.* et *Schol.* Ariſtoph. Eq. 449. agnoſcunt: tamen pro νομίζω male ibidem legitur νομίζων. Porro haec laudat *Ariſtides* Canteri in Alcib. p. 651. De Ludis et certantium pompa vide *Sophoclem* Elect. 686. De ipſius Alcibiadis Equis, tentorio Perſico, et caetero apparatu adeas *Andocidem* Orat. IV. p. 304. De moribus vero *Xenoph.* Mem. I. p. 715. et *Platonem* p. 429. 430. Ed. Francof. Wass. Quandoquidem, hoc, per καὶ repetitum, manifeſto diſtinguit ab ἄξιός εἰμι, intelligi debet de *iure*, Competenz, Anſprüche, quo repetat imperium, ob rempubl. bene geſtam domi, ſumtus publice factos, et dignitatem ciuitati inde auctam, familiae quoque ſplendorem; ἄξιος autem ad virtutes et laudes imperatoris, Eigenſchaften, Fähigkeiten. Bene autem Thuc. reddit praefractum Alcibiadis ingenium et inſolens, a ſimplici poſtulatione veluti pro auctoritate exorſi.

Ἐπιβόητος] *Marg.* et *Schol.* περιβόητος. Noſter rurſum infr. *Heſych. Sophocl. Lyſias*, *Philo*, *Plutarch.* et in malam partem *Demoſthenes.* Quo ſenſu et ἐπιβόητον apud *Anacreontem.* περιβόητος etiam *Dion. Halic.* et *Ioſephus:* nullib. illud alterum. Wass. Ἐπιβόητος inter ea, quae in malam partem accipiuntur, ponit *Pollux* VI, 159. Et *Euſtathius* in Odyſſ. τ'. p. 1856. Ἐπιβόητος, ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην, καθ' ὃ δηλαδὴ βοαὶ γίνονται, ὃν ἐπίβωτον Ἀνακρέων φησί. Idem tradit *Thomas Mag.* in διαβόητος. Et ſic ἐπιβόητος accipi poteſt in Epigrammate, in Philaenidem, quod ex *Anthолog.* III, 10. 3. adnotauit *Barneſius* ad Anacr. LXXVII. cuius auctorem eſſe *Aeſchrionem*, ex *Athenaeo* VIII, 3. obſeruauit *Brodaeus.* De διαβόητος et περιβόητος non idem ſcribunt *Ammonius* et *Thomas Magiſter.* Sed certum eſt, ea in vtramque partem dici. Quod autem ad varietatem ſcripturae huius loci adtinet, ſuſpicor, περιβόητος a correctoribus ortum, qui putauerint, ſententiam horum verborum poſtulare vocem, quae ad laudem Alcibiadis pertineret, quod mihi ſecus videtur; nam haec ita recte accipi poſſunt. Etenim ea, propter quae in *ſermones hominum incurro*, propter quae *male audio*, vel, ob quae Nicias et alii *me infamant.* Idem ſentio de iis, quae in fine huius Cap. dicit, διὰ ταῦτα τὰ ἴδια ἐπιβωμένους. In quo *Camerarium* in Theſauro *Stephani* ſequor. Dvk. Haud dubie praeferendum h. l. ἐπιβόητος eadem fere ſententia et conditione, qua Terent. in Prol. Adelph.

amplificaturum. Cum enim auctoritate inter *suos* ciues emineret, maiora appetebat, quam ferre possent eius facultates, cum in alendis equis, tum in aliis sumtibus *faciendis*. Quod etiam postea rempublicam Athenienſium potiſſimum euertit. Multi enim metuentes eum propter corporis cultum, victusque lautitiam, qua praeter modum et praeter patrium inſtitutum vtebatur, *metuentes* etiam animi *magnitudinem* in ſingulis rebus, quascunque gerendas ſuſcepiſſet, ab eo, vt tyrannidem affectante, prorſus alienati ſunt. Quamuis autem publice res bellicas praeclariſſime adminiſtraſſet, priuatim tamen ſinguli ſtudiis eius infenſi, aliisque *rerum bellicarum adminiſtratione* commiſſa, non multo poſt rempublicam euerterunt. Tunc igitur *Alcibiades in medium* progreſſus, haec Athenienſibus ſuaſit. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 342.

16. „Ego vero, Athenienſes, aio, et imperium ad me magis, quam ad *vllos* alios, pertinere; (hinc enim me dicendi initium facere, eſt neceſſe, quia Nicias me perſtrinxit;) et ſimul, me dignum *hoc* eſſe, cenſeo. Nam ea, propter quae ſum celebris, maioribus quidem meis et mihi *ipſi* gloriam; patriae vero, vtilitatem etiam afferunt. Graeci enim propter apparatus ſplendorem, quo ego ad ludos Olympiacos adii, noſtram rempublicam vel longe potentiorem, quam ſit re ipſa, eſſe iudicarunt, cum ipſam prius debellatam eſſe crederent: quia ſeptem currus dimiſi, quos nullus priuatus vnquam ante, et victor exſtiti, et ſecunda et quarta praemia tuli, et caetera apparaui pro victoriae dignitate. Haec enim et legitimum habent honorem, et ex iis, quae *in huiusmodi magnificis apparatibus* fiunt, ſimul etiam *noſtrae reipublicae* potentia ſuſpicione *et coniectura* cognoſcitur. Reliquus etiam meus domeſticus

λήψεσθαι] τὰς Ἀθηναίους. Ἐς τὴν δίαιταν, καὶ τῆς διανοίας] τὸ παρανόμως διαιτᾶσθαι, ἢ τὸ παρανόμως τῷ ἑαυτοῦ σώματι χρῆσθαι κατὰ τὰς διατριβάς. Ὧν γὰρ πέρι] παρ' ὅσον ἡ οἰκία αὐτῶν ἱπποτρόφος ἐλέγετο. Ἐπιβόητός εἰμι] γράφεται, περιβόητος εἰμι. Καὶ ὑπὲρ δύναμιν μείζω] ἑαυτῆς. Τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς Ὀλυμπίαζε θεωρίας] ἤτοι ἐν τῷ διατρέψαι ἐμὲ τῇ Ὀλυμπιακῇ θεωρίᾳ. Ἐνίκησα δὲ, καὶ δεύτερος] ἐνίκησα δὲ τά τε πρῶτα, καὶ τὰ δεύτερα, καὶ τὰ τέταρτα. Νόμιμα μὲν γὰρ, τιμὴ τὰ τοιαῦτα] ἦγον, νόμιμος τιμή εἰσι τὰ τοιαῦτα. Ἐν τῇ πόλει χορηγίαις, ἢ ἄλλῳ τῳ] ἐκυσίοις ἑορτασίμοις ἀναλώμασι. Καὶ ὧν ἄχρηστος ἡ διάνοια]

Quod *maledictum* vehemens illi exiſtimant,
Eam ille *laudem* ſibi maximam putat.

Certe, περιβόητος legenti praec. πρὸ delendum, vt tamen ad ὧν intelligatur.

[ὑπὲρ δύν.) Schol. d. Aug.]

ὑπὲρ δύν.) 2. Cor. 1, 8. 8, 3. comparat *Gottleb.* (immo Abr.) Minus apte quidem; cum alius longe hic ſenſus ſit: validior habita fuit ciuitas, quam (vere) eſſet; quod alieniſſimum ſit a Pauſſinis locis.

τῷ ἐμῷ διατρ.) i. e. διὰ τὴν ἐμὴν διατρέπειαν. Et Dat. obſeruandus, cauſſam hic notans, vt ſupra, 15. extr. τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, vbi v. nor. et Neutr. διατρεπὲς, more Noſtri, pro Subſtant. vel pro Verbo, τῷ (διὰ τὸ) διατρέψαι ἐμέ. Genitiui quoque (idem enim eſt ἐμὲ, quod ἐμοῦ,) et τῆς — θεωρίας, quod ſit pro, ἐν τῇ θεωρίᾳ, vel κατὰ τὴν θεωρίαν.

[τῷ ἐμ. διατρ.) Schol. Aug. ita praefert: διατρέψαντος ἐμοῦ ἐν τῇ, rel.]

πρότερον) Ad ἐλπίζοντες ſane commodius referatur; vt tamen neque, ad καταπεπολ. referri, quidquam magnopere veter.

ἐλπίζοντες) recte, vtut de re incommoda; at illis commoda, quibus expediret, victos Athenienſes, et volentibus eſſet.

Ἐνίκησα δὲ] Recte *Scholiaſtes* τὰ πρῶτα. Nam primam, ſecundam, et quartam palmam retuliſſe Alcibiadem ex hoc loco *Thucydidis* ſcribunt *Plutarchus* Alcib pag. 357. et *Athenaeus* l. 3. At *Euripides*, quod iidem adnotarunt, cum primo, ſecundo, et tertio curru victorem fuiſſe tradiderat. *Euripidem* ſequutus eſt *Iſocrates* in Orat. de Bigis p. g. 353. *Ed. Steph.* Haec *P. Faber* Agoniſt. III, 21. Victorias Olympicas Alcibiadis memorat etiam *Demoſthenes* in Midiana pag. 560. vbi etiam alia, quae ad Alcibiadis ingenium et res pertinent, leguntur. Quod ipſe hic paullo poſt dicit: καὶ τἆλλα ἄξια τῆς νίκης παρεσκευασάμην, eo pertinet, quod *Athenaeus* l. d. de eo prodit: Ὀλύμπια νικήσας — θύσας Ὀλυμπίᾳ Διὶ τὴν πανήγυριν ἅπασαν εἱστίασε. Vid. *P. Fabrum.* Dvk.

[ἐνίκησα δὲ) Schol. Aug. abeſt τὰ ante δεύτερα. Vix commode abſit.]

ἀξίως τ. νίκ. παρεσκ.) i. e. ἀξιολόγως, ἱκανῶς, ἐπιτηδείως πρὸς τὴν νίκην· *apte* ad victoriam, ita inſtructa omnia, vt victoriam reportare poſſem; *pro victoriae dignitate*, vt Port. vertit, ſenſu caret: neque enim de triumphali pompa ob victoriam ſermo eſt, ſed de ipſa victoria; et, confundi ἄξιον et ἱκανὸν, notum eſt; ἀξιόλογος quoque pro ἱκανὸς adhibetur, tauglich.

[νόμῳ — γὰρ) Schol. d. Aug.

νόμῳ — τιμὴ) ἔννομος τιμὴ expl. (Abr. et ex eo) *Gottl.* Male; quid enim ſit *legitimus honor?* Immo ad ἐστὶ pertinet νόμῳ, non legem hic, ſed morem, notans: οὕτω νενόμισται, es iſt ſo eingeführt, Mode, vt honori talia cedant.

ὑπονοεῖται) Not. de *bona* re; vermuthet, coniectatur.

[ἐν τῇ πόλει) Schol. d. Aug.] In eod. Schol. corruptum ἀναλώσιμα feliciter correxit Abr. (ad alium locum Lib. V. vbi ſimiliter in Sch. corruptum χρήσιμα refinxit in χρήμασι,) ἀναλώμασι.]

Τοῖς μὲν ἀσοῖς φθονεῖται] In *Caſſ.* adſcriptum erat: Σοφοκλῆς. πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φθόνος ἕρπει. Dvk.

[φθονεῖται) In Aug. Schol. tale eſt, a m. ant. ad h. v. Σοφοκλῆς· πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φθόνος ἕρπει.]

καὶ αὖτη ἰσχ.) Haud dubie leg. αὕτη, cum Codd. probante etiam Abr. et mihi ſtatim legenti in mentem venerat.

ἰσχὺς φαίνεται. καὶ ἐκ ἄχρηστος [x] ἦδ' ἡ ἄνοια, ὃς ἂν τοῖς ἰδίοις [y] τέλεσι μὴ ἑαυτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν, [z] ὠφελῇ. ἠδέ γε ἄδικον, ἐφ' ἑαυτῷ μέγα φρονοῦντα, [a] μὴ ἴσον εἶναι. [b] ἐπεὶ καὶ ὁ κακῶς πράσσων πρὸς ἑνὸς τῆς ξυμφορᾶς [c] ἰσομοιρεῖ. ἀλλ', ὥσπερ δυσυχοῦντες ἀ προσαγορευόμεθα, ἐν τῷ ὁμοίῳ ἂν ἀνεχόσθω, καὶ ὑπὸ τῶν εὐπραγόντων [d] ὑπερφρονέμενος· ἢ τὰ ἴσα νέμων, τὰ ὅμοια ἀνταξιότω. οἶδα δὲ, τὰς τοιάσδε, καὶ ὅσοι ἔν τινος λαμπρότητι προέσχον, ἐν μὲν τῷ κατ' αὐτὰς βίῳ * λυπηρὰς ὄντας, τοῖς ὁμοίοις [e] μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυνόντας, [f] τῶν δὲ ἔπειτα [g] ἀνθρώπων προσποίησίν [h] τε ξυγγενείας τισὶ, καὶ μὴ ὄσαν, καταλιπόντας, καὶ, ἧς ἂν ὦσι πατρίδος, ταύτῃ αὔχησιν, ὡς ἀ περὶ ἀλλοτρίων, ἀδ' ἁμαρτόντων, ἀλλ' ὡς περὶ σφετέρων τε καὶ καλὰ πραξάντων. [i] ὧν ἐγὼ ὀρεγόμενος, καὶ διὰ ταῦτα τὰ ἴδια ἐπιβοώμενος, τὰ δημόσια, σκοπεῖτε, εἴ τι χεῖρον μεταχειρίζω. Πελοποννήσῳ γὰρ τὰ δυνατώτατα [k] ξυμμάχους ἄνευ μεγάλης ὑμῖν κινδύνου καὶ δαπάνης, Λακεδαιμονίους ἐς μίαν ἡμέραν κατέστησα ἐν Μαντινείᾳ περὶ τῶν ἁπάντων ἀγωνίσασθαι. ἐξ ἧς καὶ περιγενόμενοι τῇ μάχῃ, ἀδέπω καὶ νῦν βεβαίως θαρσοῦσι."

ιζ' "Καὶ ταῦτα ἡ ἐμὴ νεότης καὶ ἄνοια παρὰ φύσιν δοκοῦσα εἶναι, ἐς τὴν Πελοποννησίων δύναμιν

x Ἦδ' ἄνοια in margine *Cod. Ar.* atque locum ita emendandum esse, coniecit *Muretus*, Var. Lect. l. 14. c. 1. Quod niti videtur auctoritate *Scholiorum Gr.* in quibus ita notatum est: εἰρωνεύεται etc. idque plane confirmat quod haud ita multo post legitur: καὶ ταῦτα ἡ ἐμὴ νεότης καὶ ἄνοια (etc. Ἦδ' ἡ ἄνοια *Cl.* ἡ διάνοια in marg. ἡ διάνοια Aug. Ἦδ' ἡ ἄνοια *Caff.* in marg. γρ. διάνοια. y Τέλεσιν *Caff.* z Ὠφελεῖ *Caff.* et a prima manu *Gr.* deinde emendatum erat. a Καὶ *C.* b Id est: ἐπεὶ καὶ ὅταν οἱ δυνατοὶ κακῶς πράσσωσι, ἀδελῆς τῆς αὐτῶν δυσυχίας ἴσην αὐτοῖς μοῖραν ἔχειν ἐθέλει. *Ae. Port.* c Ἰσομοιρῇ *Dan.* d Καταφρονέμενος *Gr.* * λυπηροὺς Aug. correct. pro λιτ. Antea λαμπρότη Mf. pro - ι. e Μάλιστα μὲν *Gr.* f Τῶν δ' ἔπειτα *Bar. Ald. Flor.* g Ἀνδρῶν *Gr.* h Τε deest *Gr.* i Καινοπρεπῶς dici videtur pro, ὧν ἐμοῦ ὀρεγομένου, καὶ δ. τ. τ. ἴ. ἐπιβοωμένου, τὰ δημόσια etc *Ae. Port.* k Ξυνεσήσας *Gr.*

[καὶ οὐκ ἄχρ.) Schol. Aug. ad h. v. ita leg. οὐκ ἄχρηστός ἐστί μου ἡ ἄνοια· reliqua desunt.]

Ἦδ' ἡ ἄνοια] Ita pro ἡ διάνοια, quod antea legebatur, rescripsimus fide *Cod. Cl.* Wass. Recte sine dubio, accedente etiam auctoritate *Caff.* In *Scholiasta* perperam editum est ἄγνοια pro ἄνοια. *Muretus* l. d. et liber *Caff.* habent ἄνοια. Duk. Nullo modo hic probanda διάνοια, vt sensu quoque carens, commodo quidem.

ὃς ἂν) p. εἴ τις. vide supr. ad verba C. 14. τοῦ τ' εἶναι, ὃς, rel.

μὴ ἴσον) i. e. eminere supra alios velle, pares eos sibi non ducere, sed se et illis praeponere. Nam *par* et ille dicatur, *cui* aequales sint *alii*, nil cedant; non tantum, *qui* non cedat. Nempe in ipso ἴσος ea vis latet, vt sit idem, *nihil aliud, nisi* par reliquis, non *superior*.

[πρὸς οὐδένα) Schol. ad h. v. d. Aug.]

Οὐ προσαγορευόμεθα] *Stephanus* putat, προσαγορεύεσθαι hic esse *blande compellari*. *Schol. Caff.* ἀ προσαγορεύεσθαι exponit ὑπερορᾶσθαι. nam ita adnotat: ἀντὶ τοῦ ὑπερορώμεθα τέθεικεν. ἐπεὶ συμβέβηκε τοὺς περιορωμένους ὑπὸ τῶν πέλας μὴ προσαγορεύεσθαι. Hoc sequutus est *Valla*, nec male. Duk.

[οὐ προσαγορ.) in Aug. tale Schol. est ad h. v. ἀντὶ τοῦ ὑπερορώμεθα τέθεικεν· ἐπεὶ συμβέβηκε, τοὺς παρορωμένους ὑπὸ τῶν πέλας οὐ προσαγορεύεσθαι.] Respondet Latinum *alloqui, affari, alloquium*. Horat. Epod. 13, 18. — *aegrimon.* — *alloquiis*. Hic tamen simpliciter intelligam, *compellare*, alloqui, sermone dignari.

ὑπερφρον.) Lectio καταφρ. ab Interprete orta videtur, (Abresch. et ex eo) *Gottl.*

τὰ ἴσα νέμ.) In Schol. ad h. v. in Aug. d. καὶ αὐτὸς post αὖτω· in extr. sic leg. ᾖ, εἰ βούλεται μὴ ὑπερορᾶσθαι κακοπραγῶν, μηδὲ τῶν ἀτυχούντων καταφρονεῖτω.]

[οἶδα δὲ) Schol. ad h. v. in Aug. sic habet, a m. ant. τὸ ἐξῆς, ἐν λαμπρότητι· reliqua non leg.]

[καὶ ὅσοι — ἐν μ. τῷ } Scholl. ad h. vv. def. Aug.]

ἐν μ. τῷ κ. αὐτ. β.) Male expl. Schol. καθ' ὃν χρόνον ζῶσι· nec Port. aliter: Verte aut intell. in aetate, quae incidat in ipsorum tempora: von ihren Zeitgenossen, in ihrem Zeitalter. De re ipsa et sententia cf. Horat. Epist. 2, 1. init.

[τοῖς ὁμ.) in Aug. Schol. est ad τοῖς λαμπρότητι προέχουσιν.]

ξυνόντας) Referri licet et ad λυπηρούς· λυπηροὺς ξυνόντας τοῖς ἄλλοις· molestos esse aliis, cum inter eos versentur; tanquam, λυπηροὺς ξυνεῖναι· Sed et sic processerit: λυπ. (εἶναι) κ. τ. ὅμ. κ. τ. ἄλλοις, (vt hic comma intelligatur,) ξυνόντας, scil. αὐτοῖς. Quid tamen, si simpliciter sit pro ὄντας, v. εἶναι;

αὔχησιν) „Hesych. αὔχησις, σεμνότης· *Gottl.*" (ex Abr.) Non videtur huic loco data Glossa; tum, quia est casus primus, hic quartus, tum, quia sensus haud satis congruit; etsi σεμνύνειν, vel εσθαι, est *gloriari*. Hic autem αὔχησις est *materia* et affectatio gloriandi: vt antea προσποίησις. V. *Ind.*

Ἐπιβοώμενος] Vide *Suidam* in ἐπιβόημα, et *Hesychium* Wass. Non animaduerto in his καινοπρέπειαν illam, quam *Portus*. ἐγὼ ὀρεγόμενος et ἐπιβοώμενος iunguntur cum μεταχειρίζω· nec quidquam in eo sermone καινοπρεπείας est. Duk.

[ἐπιβοώμ.) Schol. Augusti. pro καταλαλούμενος praefert, καταυλούμενος· notabile vero verbum, tali sensu; qf. Germ. *ausgepfiffen*, immo *ausgepfaunt*. Vix tamen occurrerit] Ceterum apparet ex Schol. περιβόητ. et ἐπιβοώμ. (vel ἐπιβόητος) pro synonymis habita.]

ξυστήσας) Non occurrit tali sensu, quem hic tamen postulet, vt sit *adiungere*, nempe hic, *vobis*, Athenienſibus. Est enim simpliciter fere, *congregare*. Tamen 1, 1. init. ξυνιστάμενον πρὸς ἑκατέρους, adiunxisse se his aut illis; sed nimirum addito, *ad* quos, quibus, πρός· quod sic non sit;

ſplendor in publicis ſumtibus, aliisue rebus, mihi quidem apud *meos* ciues inuidiam natura parit: ſed apud exteras gentes et ipſe potentiae opinionem parit. Neque vero incommodum eſt hoc hominis propoſitum, quisquis ſuis ſumtibus non ſolum de ſe ipſo, ſed etiam de ſua patria, bene meretur. Neque etiam iniquum eſt, ſi quis propter ſe ipſum, *ac propter ſuas virtutes*, *de ſe ipſo* magnifice ſentiens, caeteris par eſſe nolit: ſiquidem et is, qui premitur aduerſa fortuna, nullum habet ſuae calamitatis ſocium. Sed quemadmodum quum calamitatibus premimur, *ab aliis* ne ſalutamur quidem, *ſed ab omnibus contemnimur;* ſic etiam quilibet *de illis* a fortunatis *beatisque* viris ſe *viciſſim* contemni patiatur: aut idem *aliis* tribuens, idem *ab illis* repetat. Scio autem, huiusmodi *homines*, *qui magnifice de ſe ſentiunt*, et *alios*, quotquot in alicuius *rei* ſplendore antecellunt, quamdiu quidem viuunt, inuidia premi, praecipue quidem a paribus; deinde vero et ab aliis, quibuscum verſantur: poſteris vero ſummam admirationem relinquere, ita vt eorum nonnulli ius cognationis ſibi vindicent, licet nulla cognatione cum illis ſint coniuncti; et patriae, vnde ſunt oriundi, gloriationem, non quaſi de alienigenis, aut iis, qui flagitioſe vixerint, ſed vt de ſuis, et qui res praeclaras geſſerint. Quarum rerum cum ego ſim deſiderio captus, et propter has res priuatas ſim celebris, videte *iam* an deterius vllo alio rempublicam adminiſtrem. Cum enim potentiſſimarum Peloponneſi ciuitatum amicitiam ſine magno aut periculo aut ſumtu vobis conciliarim, Lacedaemonios vno die de ſumma rerum ſuarum ad Mantineam decernere coëgi. Quo ex proelio licet victores diſceſſerint, tamen ne nunc quidem ſuis rebus plane confidunt."

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 318

17. „Haec autem mea iuuentus, et amentia, quae praeter naturam videtur eſſe, * apud potentiſſimas Peloponneſiorum ciuitates verbis decentibus vtens, et familiariter cum ipſis agens, haec

* Apud potentiſſimos quosque Peloponnenſium tum oratione appoſita haec transigendo, tum etiam cum ira fidem illi *orationi* addendo, nunc quoque eam non timere perſuaſit. *Steph.*

εἰρανεύεται ὁ Ἀλκιβιάδης, λέγων, ὅτι, εἰ καὶ ἀνόητος φαίνομαί τισιν, ἀλλ' ἔν τῇ πόλει ὑκ ἄχρηςός μι ἐςὶν ἡ ἄγνοια, ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμος Τοῖς ἰδίοις τέλεσι] ἀπάναις. Πρὸς ὐδένα τῆς ξυμφορᾶς ἰσομοιρεῖ] εὐτραγῦντα. Ἢ τὰ ἴσα νέμων] ὥσπερ τῶν δυσυχούντων καταφρονεῖ τις, ἅτω καὶ αὐτὸς ἀνεχέσθω ὑπὸ τῶν εὐτυχούντων ἐν μέρει καταφρονύμενος· ἢ, εἰ βύλεται ;ὴ ὑπερᾶσθαι κακοπραγῶν, μηδ' αὐτὸς τῶν ἀτυχούντων καταφρονήσῃ. Οἶδα δὲ τὰς τοιύτας] ἤτοι τὰς τοιύτας φησὶν ἐν λαμπρότητι. Καὶ ὅσοι ἔν τινος λαμπρότητι προέσχον] καὶ ὅσοι ἔν τινος πράγματος λαμπρῷ κατορθώματι κρείττης ἐγένοντο. Ἐν μὲν τῷ κατ' αὐτὰς βίῳ] ἤγων, καθ' ὃν χρόνον ζῶσι. Λυπηρὲς ὄντας] λυπηρὲς τὰς ἐπιφθόνως ἤκυσα· ἐπειδὴ καὶ ὁ φθόνος λύπη κατὰ τὸ γένος ἐςί. Καὶ τοῖς ἄλλοις ξυνόντας] τὸ ξυνόντας ἀπὸ κοινῆ τὸ λυπηρὲς ἀκυτέον. Προσοίσονται τε ξυγγενείας τισὶν] οἱ ἔ;ειτα ἄνθρωποι τὰς τοιύτας, προγόνας αὑτῶν καὶ συγγενεῖς αὐχῆσι, κἂν μὴ ὦσι πρὸς γένης. Ἐπιβοώμενος] ἀντὶ τῦ καταλαλύμενος, ἢ περιβόητος ὤν. ἐπιφημιζόμενος κατὰ τὰ ἴδια. ξυσήσας] μεθ' ὑμῶν τήσας, καὶ φίλα ὑμῖν ποιήσας. Ἐς μίαν ἡμέραν κατέςησα] ἀντὶ τῦ, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἠνάγκασα. Ἐξ ὧ καὶ περιγενόμενοι] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Καὶ ταῦτα ἡ ἐμὴ νεότης] καὶ ταῦτα ἐγένετο δι' ἐμὲ τὸν νέον, καὶ παρὰ φύσιν ἀνόητον λογιζόμενον, λόγος τε χρησάμενον πρέπτσι πρὸς Ἀργείης καὶ Μαντινέας, καὶ ἀπειλήσαντα μετ' ὀργῆς αὐτοῖς, εἰ μὴ θέλοιεν προσχωρεῖν ἡμῖν.

nisi forte lateat in ὑμῖν, transpoſite et ex traiectione referendo ad ξυστήσας· ξυστήσας ὑμῖν ἄνευ κινδ. μεγ.

μεγ. ὑμῖν) i. e. ὑμῶν, für euch. Sed et ad ξυστήσας retuleris. V. not. ad ξυστ.

ἐς μίαν ἡμ.) Cur hoc addit? Aut quam vim ad cauſſam vt habeat? Nempe, pro, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, poſitum, mihi quidem paene frigeat. Ad κατηνάγκασα magis retulerim, ſimul certe, tali ſenſu: in vnum diem eos *compegi*, *compuli*, conieci, ita coarctaui, et anguſti temporis diſcrimine circumſcripſi, (ἅστε) ἀγων. vt decernerent, certaturos, ſemel rei exitum daturos, dare coactos.

[ἐξ οὗ) Schol. ad h. v. d. Aug.]

C. 17. ἡ ἐμὴ — δοκ. εἶναι) i. e. *quae mea* (in me, was an mir,) videtur eſſe nimia iuuentus et inſania, i. e. ſtudium effuſum; (vt Auct. ad Herenn. 4, 50. *in Tuſculano coepi inſanire*, i. e. effuſos ſumtus facere, effuſe indulgere ſumtibus; vt hic Alcibiades equis;) was man an mir für allzu unreife Jugend und übertriebne Ausſchweifung hält; vel: Ego ille nimium iuvenis et effuſus; (vt Abr. expl.) vel preſſius ad notionem attributi: (abſtracti:) *Ego cum* omni iſta mea nimia iuuentute et (luxûs) inſania. Non ergo iunxeris, δοκοῦσα εἶναι παρὰ φύσιν, ſed, ἡ δοκοῦσα ἐμὴ i. e. τοῦτο τὸ δοκοῦν ἐν ἐμοὶ εἶναι νεότ. κ. ἄν. παρὰ φύσιν. Tamen paene eſt, vt explicare malim, *non apta naturae*, nempe talium operum, et rerum civilium, huius nominatim expeditionis; minus apta conditioni rerum tam grauium: die ſich in groſſen Dingen nicht zu ſchicken ſcheint. Tunc δοκοῦσα et εἶναι retuleris ad παρὰ φύσιν.

λόγοις τε πρέπουσιν ὡμίλησε, καὶ ὀργῇ πίσιν παρασχομένη, ἔπεισε καὶ νῦν μὴ [l] πεφοβῆσθαι αὐτήν. ἀλλ', ἕως ἐγώ τε ἔτι ἀκμάζω μετ' αὐτῆς, καὶ ὁ Νικίας εὐτυχὴς [m] δοκεῖ εἶναι, [n] ἀποχρήσασθε τῇ ἑκατέρᾳ ἡμῶν [o] ὠφελείᾳ· καὶ τὸν ἐς [p] τὴν Σικελίαν πλοῦν μὴ [q] μεταγιγνώσκητε, ὡς ἐπὶ μεγάλην δύναμιν ἐσόμενον. ὄχλοις τε [r] γὰρ ξυμμίκτοις πολυανδρῶσιν αἱ πόλεις, καὶ ῥᾳδίας ἔχουσι τῶν πολιτειῶν τὰς μεταβολάς, καὶ ἐπιδοχάς. καὶ ἀδεὶς, δι' αὐτὸ, [s] ὡς περὶ οἰκείας πατρίδος, [t] ἤτε τὰ περὶ τὸ σῶμα ὅπλοις * ἐξήρτυται, ἤτε τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς· [v] ὅ, τι δὲ ἕκαστος ἢ ἐκ τοῦ λέγων πείθειν οἴεται, ἢ σασιάζων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ λαβὼν, ἄλλην γῆν, μὴ κατορθώσας, οἰκήσειν, ταῦτα ἑτοιμάζεται. καὶ οὐκ εἰκὸς, τὸν τοιοῦτον ὅμιλον ἤτε λόγῳ μιᾷ γνώμῃ ἀκροᾶσθαι, ἤτε ἐς τὰ ἔργα κοινῶς τρέπεσθαι· ταχὺ δ' ἂν ὡς ἕκαστοι, εἴ τι καθ' ἡδονὴν λέγοιτο, προσχωροῖεν· ἄλλως τε, καὶ εἰ [x] σασιάζουσιν, ὥσπερ πυνθανόμεθα. καὶ μὴν [y] ἀδ' ὁπλῖται ἤτ' ἐκείνοις, [z] ὅσοι περικομπῶνται, ἤτε οἱ ἄλλοι Ἕλληνες, διεφάνησαν τοσοῦτοι ὄντες, [a] ὅσοι [b] ἕκαστοι σφᾶς αὐτοὺς ἠρίθμησαν· ἀλλα μέγιστον [c] δὴ αὐτοὺς ἐψευσμένη [d] ἡ Ἑλλὰς, μόλις ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ ἱκανῶς ὡπλίσθη. τά τε ἄλλ ἐκεῖ, ἐξ ὧν ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, τοιαῦτα, καὶ ἔτι [e] εὐπορώτερα ἔσαι. βαρβάρους τε γὰρ πολλοὺς ἕξομεν, οἳ, Συρακουσίων μίσει, * ξυνεπιθήσονται αὐτοῖς· καὶ τὰ [f] ἐνθάδε οὐκ [g] ἐπικωλύσει, ἢν ὑμεῖς ὀρθῶς βουλεύησθε. οἱ γὰρ πατέρες ἡμῶν, τοὺς αὐτοὺς

l Πεφοβεῖσθαι *Caff. Gr.* *m* Δοκῇ *Bar. C. Ald. Flor.* Abeſt a *Gr.* in marg. δοκεῖ. *n* Ἀποχρήσεσθε *Bar. Ald. Flor. Baſ. Gr.* *o* Ὠφελία *Caff.* Aug. (itid. ſine *ι* ſubſcr.) *p* Τὴν omittit *Cl.* *q* Μεταγιγνώσκετε *Reg. Gr.* Μεταγινώσκετε *Caff.* Mſq. Aug. *r* Γὰρ deeſt *Reg.* *s* Ὥσπερ οἰκείας Aug. *Reg. Caff.* in hoc deinde correctum erat ὡς περὶ οἰκείας. *t* Id eſt: ἤτε ὅπλοις ἐξήρτυται τοῖς πρὸς τὸ σῶμα σκιπάζειν ἐπιτηδείοις, ἤτε νομίμοις παρασκευαῖς κατὰ τὰ ἐν τῇ χώρᾳ χωρία ἐξήρτυται. *Ac. Port.* * ἐξήρτυται Baſ. Mſq. *v* Hic verborum ordo: ὅ, τι ἕκαστος οἴεται λαβὼν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ οἰκήσειν ἄλλην γῆν, ἢ ἐκ τοῦ πείθειν λέγων, ἢ μὴ κατορθώσας σασιάζων. etc. Hvds. λέγειν Mſq. et στασιάζων. *x* Στάσιν *Reg.* *y* Οὐδὲ ὁπλῖται *Gr.* ὑπλίται Mſqu. *z* Ὅσοι περ κομπῶνται *Reg. Caff. Dan.* Aug. Mſq. *a* Ὅσους *Reg.* *b* Ἕκαστοι ἑαυτὸς, et in marg. σφᾶς *Gr.* *c* Δι' αὐτὰς *Marg.* *d* Ἡ manu rec. inter verſus ſcriptum eſt in *Caff.* abeſt Aug. πόλις pro μόλις Mſqu. *e* Ἀπορώτερα, et in marg. *in maiori difficultate. Gr.* ἀπορ. Mſqu. * συνεπιθησ. Aug. *f* Ἐνθένδε *Marg. Ar. C. Cl. Gr.* Mſqu. Reſpicit ad illud in oratione Niciae: φημὶ γὰρ ὑμᾶς πολεμίους πολλοὺς ἐνθάδε ὑπολιπόντας, καὶ ἑτέρους ἐπιθυμεῖν ἐκεῖσε πλεύσαντας, δεῦρο ἐπαγαγέσθαι. Hvds. Ἐνθένδε *Dan.* *g* Ἔτι κωλύσει *Gr.*

ὡμίλησε) Meae interpretationi, ὁμιλήσασα, (διὰ τοῦ ὁμιλεῖν,) ἔπραξε, conſentit et Abr. probante *Gottleb.* et fauet explicatio Lex. in Bibl. Coislin. Simi'em locum, Rom. 8, 3. attuli in Edit. Oratt. Thuc. ad h. l. Adde Homericum, Il. 4, 155. θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον, *mortem tibi foedera percuſſerunt*, i. e. percuſſa, ſancita, attulerunt. Ita Virg. Aen. 6, 715. *obliuia potant*, i. e. potando inducunt: cf. 1. Cor. 11, 29. Nec noſtri aliter; ſich müde laufen, ſich todt arbeiten, ſich munter reden, ſich dumm ſchlafen, i. e. talem feſe efficere illa faciendo, audaciusque paullo recentiores: zurück ſchrecken, niederdonnern, herzubeten, i. e. terrendo repellere, tonando deiicere, precando aduocare, rel.

ὀργῇ) ſextus caſus eſt, ſenſu certe, quando, formam eius diſtingui a tertio, negant Grammatici, (eodem iure et Germanis negaturi,) non tertius: *per* ſtudium, impetu, conatu, feci, vt crederent, haud fruſtra nos minitari. Sed tamen et tertii caſus conſtiterit ſenſus: ſtudio meo, meiner Betreibung, fidem conciliaui, vt ferio agi a nobis illa inuenirentur.

[μὴ πεφοβ.) Schol. Aug. d. φησὶ, in extr.]

ἕως — ἀκμ. μ. αὐτ.) 1) ἕως eſt, *quamdiu*, *dum*, donec, ſo lang als, weil ich noch, rel. 2) μετ' αὐτῆς duo notat: a) illam *habens* etiamnunc, ſeruans, retinens, exhibens, nondum aetate fractam: b) *per* illam, eius impetu ac viribus, inuenili vigore. Sane enim νεότητα magis reſpicit, quam ἄνοιαν.

ἀποχρήσ.) non plane otioſum eſt ἀπὸ, vt in Lat. *abuti*; ſed ſign. *ad ſatietatem*, quantum voletis, vbicumque opus fuerit, nach Belieben: *Libere* bene vertit Port. Cic. de Nat. D. 2, 60 *nos — ſagacitate canum — — ad vtil. noſtr. abutimur.*

τῇ ἑκατ. ὠφελ.) actiue, *a* nobis petenda, exſpectanda, praebenda; pro ἐξ ἡμῶν.

Ὠφελείᾳ] *Caff.* ὠφελίᾳ. Et ſic alibi idem liber. *Auctor Etymol. M.* in θυσίᾳ inter alia multa, quae ſine diſcrimine in εια et ια exeunt, etiam ὠφέλεια et ὠφελία refert. Sed fortaſſis rarius eſt apud Scriptores profae, quam Poëtas. Dvk.

μεταγινώσκητε) variauit, more ſuo, Thuc. ſupra futuro, aut Imper. ἀποχρήσασθε, vel — ισθε, nunc Coniunctiuo poſito.

[πολυανδρ.) ad h. v. Aug. add. Schol. τῆς Σικελίας.]

Ῥᾳδίας — ἐπιδοχάς] *Thom. Magiſter* in ἐπιδοχή. Wass.

Οὔτε τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς] *Stephanus* vertit: neque ipſa regio legitimo apparatu *inſtructa ſit*. Melius, quam *Portus*, cuius interpretationem non admittit articulus τά. In eo, quod in *Scholiaſte* legitur, νόμιμον ῥήτορα vocari ἱκανὸν ἀθλητὴν, nullus ſenſus eſt. *Schol. Caff.* bene: καὶ νόμιμον ῥήτορα τὸν ἱκανὸν, καὶ νόμιμον ἀθλητὴν φαμέν. Dvk.

[οὔτε τὰ ἐν τῇ χ.) Schol. Aug. poſt ἱκανὸν add. καὶ νόμιμον. plane vt Schol Caſſ.

[ὅ, τι δὲ ἕκ.) in Schol. ad h. v. d. Aug. οἰκείου ante λήμματος· (non bene!) et αὐτῷ ante τὸ (leg. τι) λαβεῖν (hoc quoque male;) et ἐμφαίνεται, pro vitioſo Duk. (ab operis haud dubie) ἐμφάνεται.]

ὅ, τι δὲ ἕκ.] Primo ὅ, τι pro ἅτινα, quia illi infra reſpondet, ταῦτα ἑτοιμ. deinde ordinem implicant Participia, ipſa inter ſe nexa, tali ſenſu: ὅ, τι δὲ ἕκ. οἴεται λαβὼν (i. e. λαβεῖν, καὶ, quia refertur ad, ἄλλην γῆν οἰκήσειν, quod minime pendeat ab ὅ, τι, niſi hoc interpretere, εἴ τι,) ἢ (λαβεῖν) ἐκ τ. κοινοῦ στασιάζων, i. e. διὰ τοῦ στασιάζειν, λαβὼν ergo, i. e. λαβεῖν καὶ — οἰκήσειν (vel, ἢ οἰκήσ.) ἄλλ. γῆν μὴ κατορθώσας, ταῦτα ἑτοιμ. Latinis quoque ſic liceat: *Quibus* dicendo vel per diſcordias *ablatis*, in aliam terram ſeſe

transegit, et animi impetu fidem faciens, effecit, vt ne nunc quidem haec *amentia vobis* | sit exti- Bell. Peloq. an 17.
meſcenda. Verum quamdiu cum hac *amentia* ego floreo, et Nicias felix videtur eſſe, vtriusque Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 343
noſtrum commodo libere vtamini: neque ſententiam de expeditione in Siciliam facienda reuocetis, quaſi aduerſus magnam potentiam ſit futura. Nam vrbes varia aduenarum colluuie ſunt frequentes, et ſuum ſtatum facile mutant, et *peregrinos* recipiunt. Atque hac ipſa de cauſa nullus *ipſorum* tanquam pro ſua patria, aut armis ad *ſuum* corpus protegendum *neceſſariis* eſt inſtructus, aut in ipſa regione vſitatis apparatibus. Quicquid autem vnusquisque ſperat, ſe vel dicendo ac perſuadendo impetraturum, vel ſeditione a ſe excitata ex aerario rapturum, et, niſi rem feliciter geſſerit, ſe ſolum eſſe verſurum, hoc *ſibi* comparat. Neque veriſimile eſt huiusmodi turbam aut vnanimi conſenſu verba *recte monentium* audire, aut communiter ad res gerendas ſe conuertere. Celeriter autem ſinguli *Siciliae populi*, ſi quid dicatur, quod ipſis ſit gratum, ſe *nobis* dedent; praeſertim ſi ſeditione laborant, quemadmodum audimus. Quinetiam neque *tot* grauis armaturae milites illis *ſunt*, quot inflatius *ab ipſis* praedicantur; neque etiam caeteros Graecos tot eſſe conſtat, quot ſinguli ſe ipſos eſſe iactabant. Sed Graecia, quae plurimum ipſos *barbaros falſa ſuae multitudinis praedicatione* iam fefellit, vix *tandem* in hoc bello iuſtum militum grauiter armatorum numerum habere coepit. Rerum igitur illarum ſtatus, quantum ego ſentio ex iis, quae audiui, talis eſt, quinetiam longe facilior erit. Nam et barbaros multos habebimus, qui propter odium, quo Syracuſanos proſequuntur, nobiscum ipſos inuadent; neque res domeſticae impedient, ſi vos recte conſultaritis. Nam maiores noſtri, quamuis hos ipſos

Μὴ πεφοβῆσθαι αὐτὴν] τὴν νεωτάτην ἄνοιαν, ὃ καὶ μᾶλλον. δῆλον δὲ τῷ ἐπιφερομένῳ. τὸ γὰρ, ἀκμάζω μετ' αὐτῆς, τοιοῦτος νέος εἰμὶ (φησὶ) μετὰ τῆς λεγομένης ἀνοίας. Μὴ μεταγιγνώσκητε] μὴ διὰ τοῦτο μεταγνῶτε, ὅτι δοκεῖτε ἐπὶ μεγάλην δύναμιν στρατεύειν. Καὶ ἐπιδοχὰς] τὸ ἐγγράφειν ἑᾳδίως ταῖς πολιτείαις ξένους τε καὶ φυγάδας. Καὶ ὅδ' ἐν δ' αὐτὸ] διὰ τὰς μεταβολὰς καὶ ἐπιδοχὰς τῆς πολιτείας. Οὔτε τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς] ᾗ ταῖς νομιζομέναις, ἀλλὰ ταῖς ἱκαναῖς ὕτω καὶ νόμιμον ῥήτορα τὸν ἱκανὸν ἀθλητὴν φαμέν. Ὅ, τι δὲ ἕκαστος] ὁ νῦν, τῶν δημαγωγῶν ἕκαστος ᾗ τῷ κοινῷ συμφέροντος σοχάζεται. ἀλλὰ οἰκείᾳ λήμματος, εἴτε ἐκ τοῦ λόγῳ πείθειν περιγένοιτο αὐτῷ τὸ λαβεῖν, εἴτε ἐκ τὲ σασιάζειν. ᾗ χαλεπὸν γὰρ νομίζεται τῷ μὴ κατορθώσαντι ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος, καὶ ἄλλην γῆν οἰκῆσαι. ἐμφαίνεται γὰρ καὶ ἐντεῦθεν, ὅτι ᾔδεις ὡς πατρίδος τῆς ἰδίας πόλεως πεφρόντικεν. Οὔτε λόγῳ μιᾷ γνώμῃ ἀκροᾶσθαι] ὕτε ὁμονοοῦντας ἑνὸς ἀκούειν λόγου, ὕτε ὁμοφρονοῦντας κοινῇ ἐπὶ τὰ ἔργα παραγίγνεσθαι. Ὅσοι ἕκασοι σφᾶς] ὅσοι ἕκασοι λέγουσι τὸν ἴδιον ἀριθμόν. Καὶ ἔτι εὐπορώτερα ἔσαι] εὐκαταμαχητότερα. Οἱ γὰρ πατέρες ἡμῶν τὺς αὐτὺς

abiturum, ſperet, ea nimirum comparat: Germanice, vtut impeditius paullo, ita aſſequi detur: Mit welcher, durch Reden oder Unruhen erhaſchten Beute einer ſich, wenn es mislingen ſollte, anders wohin zu begeben gedenkt, auf dieſe denkt er. Malim tamen ὅτι pro εἴ τι accepiſſe, vt ad λαβὼν intelligamus τι. Sic mollius proceſſerit. Asperiora tamen amat Thuc. et participiorum ſtructuram talem cum Relatiuo admittit Graeca L. cum praeſertim λαβὼν — — οἰκήσειν diſcedat in λαβεῖν καὶ οἰκήσειν.

οὐκ εἰκὸς) verteris: *fieri nequit*; non ſolet, οὐκ ἐνδέχεται, οὐχ οἷόν τε ἐστίν. Exempla ex Theodoreto notaui in Gloſſar. Theod. v. εἰκός.

[οὔτε λόγου) Schol. Aug. pro extr. παραγίγνεσθαι habet παραγίν]

πυνθανόμ.) pro ἐπυθόμεθα· per Metem. Antreced.

Ὅσοι περικομτῆται] Scripturam non nullorum *Miſſorum*, ὅσα περ κομτᾶται, habet etiam *Thom. Magiſter* in κομτάζω, et exponit κομπαστικῶς λέγουσι. *Stephanus* quoque in Theſ. v. κομτέω ita laudat. e *vet. lib.* etſi deinde ex hoc loco etiam περικομτέω adfert, et interpretatur: quot eſſe, *magnificis verbis vulgo iactatur*. Mihi non diſplicet lectio librorum ſcriptorum: nam περικομτεῖν non valde vſitatum eſſe videtur, Sed, pro λέγουσι, quod in interpretatione habet *Thomas*, dicendum fuiſſe λέγονται, apertum eſt e nominatiuo ὅσοι. Rectum eſſet λέγωσι, ſi *Thucydides* dixiſſet, ὅσους περ κομτῶνται. Paullo poſt pro ὅσοι ἕκασοι *Cod. Reg.* ὅσους ἕκασοι; vt reſpondeat ſequenti verbo ἡριθμην· quod non contemnendum puto. Dvk.

ὅσοι ἑκ. σφ.) ad οἱ ἄλλοι refert τὸ ὅσοι *Gottleb.* At quid ſit: quicunque ſemet ipſos numerauerint? Poſſit eſſe pro, ſuum numerum (nobis) ediderint; durius tamen. Immo eſt aut pro ὅσους, quod reſpondeat τῶ τοσ.ῦτον, aut int ll. ὡς ὅσοι (ὄντες,) ἠριθμ. σφ. αὐτ. non ſunt tam multi, quam ceu (quaſi) *ſint*, te nobis ediderunt. Similis locus 2. Cor. 6, 4. συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι, p. ὡς — διακόνους.

εὐπορ. ἔσ.) Graev. Cod. Lect. (ἀπορώτερα) reſpectu Siciliae vera eſt; at reſpectu Graeciae vnice vera recepta Lect. *Gottleb.* (ex Ab eſch.) Quidni et oua Siciliam, εὔπορ. *commodiora*, opportuniora, nempe *nobis*, Athenienſibus? Et vero debet Sicilia reſpicere vnice, ob τὰ ἐκεῖ, et per plura, et quae ſequantur.

[οἱ γὰρ πατ.) Schol. ad h. v. d. Aug.]

τάτας, ὅσπερ νῦν Φασὶ πολεμίους ὑπολιπόντας ἂν ἡμᾶς πλεῖν, καὶ προσέτι τὸν Μῆδον ἐχθρὸν ἔχοντες, τὴν ἀρχὴν * ἐκτήσαντο, ὰκ h ἄλλῳ τινὶ, ἢ τῇ περιουσίᾳ τῶ ναυτικῶ, ἰσχύοντες. i καὶ νῦν ὅτε ἀνέλπιστοί πω μᾶλλον Πελοποννήσιοι ἐς ἡμᾶς ἐγένοντο, εἴτε καὶ πάνυ ἔῤῥωνται. τὸ μὲν ἐς τὴν γῆν ἡμῶν ἐσβάλλειν, κἂν μὴ k ἐκπλεύσωμεν, ἱκανοί l εἰσι, τῷ δὲ ναυτικῷ ὰκ ἂν δύναιντο βλάπτειν. ὑπόλοιπον γὰρ m ἡμῖν ἐστιν ἀντίπαλον ναυτικόν.“

ιή. „Ὥστε τί ἂν λέγοντες εἰκὸς, ἢ αὐτοὶ ἀποκνοῖμεν, ἢ πρὸς τὰς ἐκεῖ ξυμμάχας σκηπτόμενοι, μὴ n βοηθοῖμεν; οἷς χρεὼν, ἐπειδή γε καὶ ξυνωμόσαμεν, ἐπαμύνειν, καὶ μὴ ἀντιτιθέναι, ὅτι o ὰδὲ ἐκεῖνοι ἡμῖν. ὰ γὰρ, ἵνα δεῦρο ἀντιβοηθῶσι, προσεθέμεθα αὐτὰς, ἀλλ', ἵνα, τοῖς ἐκεῖ ἐχθροῖς ἡμῶν λυπηροὶ ὄντες, δεῦρο p κωλύωσιν αὐτὰς ἐπιέναι. τήν τε ἀρχὴν ὅτως ἐκτησάμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ὅσοι δὴ ἄλλοι ἦρξαν, παραγιγνόμενοι προθύμως τοῖς ἀεὶ q ἢ βαρβάροις ἢ r Ἕλλησιν ἐπικαλεσμένοις. s ἐπεὶ, εἴγε t ἡσυχάζοιεν πάντες, ἢ Φιλοκρινοῖεν, οἷς χρεὼν βοηθεῖν, βραχὺ ἄν τι προσκτώμενοι u αὐτῇ, περὶ αὐτῆς ἂν ταύτης μᾶλλον κινδυνεύοιμεν. τὸν γὰρ v πρόσχοντα ὰ μόνον ἐπιόντα x τὶς ἀμύνεται, y ἀλλὰ καὶ, μὴ ὅπως ἔπεισι, προκαταλαμβάνει. καὶ ὰκ ἔστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι, z ἐς ὅσον βελόμεθα ἄρχειν· a ἀλλ' ἀνάγκη, ἐπειδήπερ ἐν τῷδε καθέσαμεν, τοῖς μὲν ἐπιβελεύειν, b τὰς δὲ μὴ ἀνιέναι, διὰ τὸ ἀρχθῆναι ἂν ὑφ' ἑτέρων, c αὐτοῖς κίνδυνον εἶναι, εἰ μὴ d αὐτοὶ ἄλλων ἄρχοιμεν. καὶ ὰκ ἐκ τῶ αὐτῶ ἐπισκεπτέον e ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον, εἰ f μὴ καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐς τὸ ὅμοιον g μεταλήψεσθε. λογισάμενοι ἴν, τάδε μᾶλλον αὐξήσειν, ἐπ' ἐκεῖνα ἦν ἴωμεν, ποιώμεθα τὸν πλῶν, ἵνα Πελοποννησίων τε h φορέσωμεν τὸ Φρόνημα, εἰ δόξομεν, ὑπεριδόντες i καὶ ὰκ ἀγαπήσαντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἡσυχίαν, καὶ ἐπὶ Σικελίαν πλεῦσαι. καὶ ἅμα ἢ τῆς Ἑλλάδος, τῶν ἐκεῖ προσγενομένων, πάσης τῷ εἰκότι, ἄρξομεν, k ἢ κακώσομέν γε Συρακουσίους· ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ξύμμαχοι

* ἐκτίσαντο Mſq. b Ἄλλο *Caſſ.* i Vide *Annott.* Hvds. k Πλεύσωμεν *Dan.* l Εἰσὶν *Gr.* m Ἡμῖν *Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph* 1. n Ita emendatum erat in *Gr.* e φοβηθοῖμεν. o Οὐδ' ἐκεῖνοι *Gr.* p Κωλύσει *Gr.* κωλύουσιν Mſqu. κωλύσωσιν *Schol.* q Ἢ omittunt *Ar. C. Bar.* Mſqu. Aug. ſed ſuperſcr. a m. 2. r Ἐπειδὴ *Ar.* s Ἡσυχάζοιμεν et φιλοκρινοῖμεν legit *Valla.* Hvds. Ita emendatum erat in *Gr.* Φυλοκρινοῖεν *Caſſ.* Aug. in marg. not. σημ. (σημείωσαι) φιλοκρινοῖεν. t Αὐτοὶ *Gr.* inter verſus Mſqu. u Προέχοντα *Dan.* x Τέως *Reg.* y Hic verborum ordo: ἀλλὰ καὶ προκαταλαμβάνει ὅπως μὴ ἔπεισιν. Id eſt: πρότερος αὐτὸν καταλαμβάνειν καὶ καθαιρεῖν φιλεῖ, ὅπως αὐτὸς αὐτῷ μὴ ἐπίῃ καὶ αὐτὸν καθέλῃ *Ae. Port.* z Ἐς abeſt a *Gr.* correctur adſcripſit. a Ἀλλὰ ἀνάγκη *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. b In *Caſſ.* manu recenti emendatum erat τοῖς. c Ἡμῖν αὐτοῖς *Dan.* d Αὐτοὶ ἂν ἄρχοιμεν *Gr.* e Ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις legendum cenſent *Ae.* et *F. Port.* Ἡμῖν τοῖς ἄλλοις *Ar. C.* Aug. *Cl. Dan.* er ex emendatione pro ἡμῖν *Gr.* τε ἡμ. καὶ τ. ἄ. Mſqu. f Μὴ recenti manu inter verſus *Caſſ.* g Μεταλήψεσθαι *Reg.* h Στερήσωμεν *Reg.* στερέσομεν Aug. ſupra στε a m. 2. o. i Καὶ ὰκ ἀγαπήσαντες omittunt *Ar. C. Gr. Cl.* Aug. Mſq. *Reg. Caſſ. Dan.* in marg. *Caſſ.* deinde ab alio ſcripta ſunt. k Ει *Reg.*

ἐχθρὲν ἔχ.) pro ἐχθροὺς, quia et ad τούτους pertinet; ſed enim propinquiori dedit, vt in verbis quoque ſolemus.

[τ. ἀρχ. ἐκτ.) Schol. d. Aug.]

ἔῤῥωνται) ἐῤῥῶνται legit Abr. expl. προθυμοῦνται· non placet, vt rarum, ac Poëticum fere. Ordinem autem verbb. luxat, more ſuo, non conſtituit. Quippe ad ἔῤῥωνται relaturo εἰσβάλλειν, obſti erit τὸ μέν. Simpliciſſime punctum poſueris poſt ἔῤῥωνται, quod per εἰ καὶ opponatur τῷ ἀνέλπιστοι εἰσίν. Et ita edidi.

C. 18. [σκηπτόμ.) Schol. abeſt Aug.]

εἷς χρεών) Poſſis et referre ad βοηθοῖμεν, vt interrogandi nota ſubiiciatur τῷ χρεών, et ἐπαμύνειν pendeat a ξυνωμόσαμεν. Sed non aſſueto in hoc.

Προσεθέμεθα αὐτὰς] *Thom. Magiſter* in προστίθεμαι. Dvk.

τοῖς ἀεὶ, rel.) pro, τοῖς βαρβ ἢ Ἕλλ. ἀεὶ ἐπικ.) i. e. *ſubinde*, ſuo quibusque tempore: von Zeit zu Zeit. V. Ind.

[φιλοκριν.) Schol. d. Aug.]

[προσκτώμ.) Schol. Aug. abeſt ἤτοι]

[τ. γὰρ προύχ.) Schol. in Aug. tali ordine legitur: ταῦτα λέγ. ὅτι ἡμ ὰ μόν ἐπιόντ. rel. In extr. pro ἐπιχειροῦσιν eſt προεπιχειρ. Bene haud dubie!]

ταμιεύεσθαι) Verterim; diſpenſare, diſpertiri, qſ. parcere ei, Wirthſchaft treiben, *menager*; quia ſequ. ἐφ' ὅσον.

[ἐν τῷδε) Schol. abeſt Aug.]

μὴ ἀνιέναι) ἐᾶν, ἐνδιδόναι, expl. Abr. Sed anacoluthon eſſe videtur: τοὺς δὲ μὴ ἀν. — — αὐτοῖς κίνδ. εἶναι, i. e. μὴ ἀνιέναι, non ſinere, non pati, non negligere, κίνδ. εἶναι τοῖςδε, ἀρχθῆναι, rel. Etiam ad κίνδ. — εἶναι intelexeris, ὥστε — ita recte habeat Accuſ. Nec vero infrequens illa diſtractior ſtructura: Xen. Cyrop. lib. 8, 7. τὰς δὲ — ψυχὰς οὐ κατενοήσατε, οἵους — φόβους ἐμβάλλουσιν, i. e. οὐ κατεν. οἵους φόβ. ἐμβ. αἱ ψυχαί; Terent. Adelph. *Metuo lenonem*, ne quid ſuo ſuat capiti; i. e. metuo, ne *leno* — ſuat. Pſ. 16. extr. *non dabis* (concedes) *ſanctum tibi ad videndum* (vt abeat in) corruptionem, i. e. non permittes, vt — ſentiat. ἀνιέναι, *remittere*, p. *permittere*, vt Tac. Ann. 1, 8. *remiſit Caeſar*, p. permiſit, Lipſio ibi interprete, n. 10.

[κίνδ. κ. εἶν.) Schol. d. Aug.]

[ἐπισκεπτ.) Schol. Aug. d. φησί.]

Ἡμῖν τοῖς ἄλλοις] Ἡμῖν plerique *Mſſ.* Hoc conuenit cum ſequenti verbo ſec. perſ. μεταλήψεσθε Copulam καὶ, quam ante τοῖς ἄλλοις additam volebant *Porti*, non neceſſariam puto. Nam, ἡμῖν ὰκ ἐκ τῶ αὐτῶ τοῖς ἄλλοις, ſic dici poteſt, vt alia, in quibus αὐτὸς dativum adiunctum habet. *Ariſtoph.* Equit. 507. τὰς αὐτὰς ἡμῖν μισεῖ. Et ſic ſaepe apud omnes Scriptores Graecos, quod etiam Latini imitati ſunt. Dvk.

hoſtes, quibus *hic* nunc relictis *Nicias eiusque fautores* nos *in Siciliam* nauigaturos praedicant, et prae terea Medos hoſtes haberent, tamen imperium, *quod iam obtinemus*, comparauerunt, nulla alia re quam magnitudine claſſis, qua pollebant. Et pro praeſenti rerum ſtatu Peloponneſii nunquam ante minus ſpei de nobis ſuperandis habuerunt, etſi etiam valde firmi *magnisque viribus praediti ſint*. Irruptionem quidem in agrum noſtrum facere poſſunt, quamuis hanc naualem expeditionem non ſuſcipiamus, ſed claſſe nihil nobis nocere queant. nam reliqua noſtra claſſis *quae domi remanebit*, eſt *illorum claſſi* par, *et facile ipſi reſiſtere poterit*.“ Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 348.

18. „Quid igitur rationi conſentaneum afferemus, cur aut nos ipſi deſidia quadam *hanc expeditionem* recuſemus, aut tergiuerſantes, ſociis, qui illic ſunt, non ſuccurramus? quibus (quandoquidem vel iureiurando interpoſito foedus ac ſocietatem cum illis fecimus) opem ferre oportet, nec obiicere, *auxilium ipſis non eſſe mittendum*, quod ne ipſi quidem nobis *auxilium viciſſim mittere poſſint*. Neque enim ipſos *nobis ſocios* adiunximus, vt huc viciſſim opem *nobis* ferant; ſed vt illis hoſtibus, quos illic habemus, negotium faceſſentes, eos impediant, ne contra *nos* huc veniant. Sic enim imperium paravimus, et nos, et quotquot alii rerum potiti ſunt, impigre ſuccurrendo ſemper iis, qui noſtrum auxilium implorarunt, ſiue barbari, ſiue Graeci eſſent. Nam ſi omnes quieſcant, aut delectum habeant *illorum*, quibus auxilium ſit ferendum, exiguam quandam *agri alieni portionem* ipſi *noſtro imperio* adiungentes, de hoc ipſo *imperio* magis periclitabimur. Quilibet enim eum, qui praepotens eſt, non ſolum contra *ſe* venientem propulſare ſolet; ſed etiam anteuertere, ne contra veniat. Neque nobis licet imperium arbitratu noſtro moderari: ſed neceſſe eſt, quando in hoc *loco* conſtituti ſumus, *et imperium habemus*, aliis quidem inſidiari, alios vero, non miſſos facere: quod periculum *nobis* ipſis immineat, ne aliorum imperio pareamus, niſi *nos* ipſi aliis imperemus. Neque eodem modo nobis, quo caeteris, ratio quietis eſt habenda, niſi etiam mutato vitae genere, ſtudiis iisdem, quae caeteri *ſequuntur*, operam detis. Conſiderantes igitur, fore vt has *res* magis augeamus, ſi ad illas proficiſcamur, hanc naualem expeditionem ſuſcipiamus, vt Peloponneſiorum ſpiritus deprimamus, ſi contemtis *ipſis*, neque praeſenti quiete, *qua fruimur*, contenti in Siciliam etiam traiicere videamur. Simul etiam, aut Graeciae totius (vt credibile videtur) imperium obtinebimus, rebus illis in noſtram poteſtatem redactis, aut ſaltem malo Syracuſanos afficiemus: vnde tum *nos* ipſi, tum etiam ſocii *noſtri* vtilitatem percipient.

τύτες] τὲς Λακεδαιμονίες. Οὕσπερ νῦν φασὶ πολεμίες] φασὶν οἱ περὶ τὸν Νικίαν. πολεμίες δὲ, τὲς Πελοποννησίες. ταῦτα δὲ πρὸς τὸν Νικίαν, λέγοντα· φημὶ γὰρ, ἡμᾶς πολεμίες πολλὲς ἐνθάδε ὑπολιπόντας. Τὴν ἀρχὴν ἐκτήσαντο] τῶν Ἑλλήνων δηλονότι. Καὶ νῦν ἔτε ἀνέλπιςοί πω] ἠδὲν μᾶλλον ἀπηλπίκασι Πελοποννήσιοι τῷ δύνασθαι καταλῦσαι ἡμᾶς Σκηπτόμενοι] προφασιζόμενοι. Προσεθέμεθα αὐτὲς] ξυμμάχες ἐποιησάμεθα αὐτές. Δεῦρο κωλύσωσιν αὐτὲς] οἱ Ἐγεσαῖοι. Ἢ φιλοκρινοῦεν] ἐξετάζοιεν. Προσκτώμενοι αὐτῇ] ἤτοι τῇ ἀρχῇ. Τὸν γὰρ πρᾶχοντα] ταῦτα λέγει, ὅτι ὃ μόνον ἡμᾶς ἐπιόντας ἀμύνονται οἱ πολέμιοι, ἀλλὰ καὶ, ὅπως μὴ ἐπιστρατεύσωμεν αὐτοῖς, προνοῦνται, καὶ ἐπιχειρῆσιν. Ἐν τῷδε] ἤγων ἐν τῷ ἄρχειν. Αὐτοῖς κίνδυνον εἶναι] διὰ τὸ κινδυνεύειν ἂν ἀρχθῆναι ἡμᾶς ὑφ' ἑτέρων. Ἐπισκεπτέον ἡμῖν] καὶ ὐχ ὁμοίως ὥσπερ τοῖς ἄλλοις ἡσυχίαν ἡμῖν ἐπιτηδευτέον, (τὸ γὰρ ἐπισκεπτέον ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδευτέον τίθεικεν) εἰ μὴ καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τοῖς ἄλλοις (φησὶν) ἐξομοιωθήσεσθε. Λογισάμενοι ἂν τάδε] τὰ ἐνταῦθα πράγματα. Στορέσαμεν τὸ φρόνημα] τῶν παρὰ Θουκυδίδῃ τροπικῶν ὀνομάτων τὸ σκληρότατον τοῦτό ἐστιν· ἀλλὰ κατὰ Ἀλκιβιάδην φησίν. Ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ] τῷ κακῶσαι Συρακουσίες. Τὸ δὲ ἀσφαλὲς] ἀσφάλειαν δὲ, καὶ

[στορέσ.) Schol. Aug d. φησὶν. κατὰ Ἀλκιβιάδην, in hoc Schol. eſt, *more*, ex ingenio et tumore Alcibiadis.]

στορέσωμεν, Dictum, vt Latinis, *ſternere ventos*, *mare*, *fluctus*: Poetice tamen magis.

Καὶ ὐκ ἀγαπήσαντες] Haec etiam in *Camerarii* libro fuiſſe, credi par eſt eo, quod nihil varietatis ad *Baſil. Edit.* in qua leguntur, adnotauit. Sed non de nihilo eſt, quod ab omnibus aliis *Mſſ.* abſunt, et omnino ſpeciem interpretationis verbi ὑπεριδόντες prae ſe ferunt. Auget ſuſpicionem, quod etiam *Thomas Magiſter* in ὑπερορᾷ ea omiſit. DVK.

καὶ ἐπὶ Σικ.) καὶ hic eſt *adeo*, *vltro*, vt Liv. amat; alioqui redundat poſt ἀγαπήσαντες.

[ἐν ᾧ —] [τὸ δὲ ἀσφ —] Scholl. hh. def. Aug.]

ὠφεληϑήσεσθαι. [l] τὸ δὲ ἀσφαλὲς, καὶ μένειν, ἢν τι προσχωρῇ, καὶ ἀπελθεῖν, αἱ νῆες παρέξουσιν. αὐτοκράτορες γὰρ ἐσόμεθα καὶ ξυμπάντων Σικελιωτῶν. καὶ μὴ ὑμᾶς ἡ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμοσύνη καὶ διάσασις τοῖς νέοις ἐς τὰς πρεσβυτέρας [m] ἀποτρέψῃ. τῷ δὲ εἰωθότι κόσμῳ, ὥσπερ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἅμα νέοι γεραιτέροις βουλεύοντες, ἐς τάδε ἦραν αὐτὰ, καὶ νῦν τῷ αὐτῷ τρόπῳ πειρᾶσθε προαγαγεῖν τὴν πόλιν. καὶ νομίσατε, [n] νεότητα μὲν καὶ γῆρας ἄνευ ἀλλήλων [o] μηδὲν δύνασθαι· ὁμοῦ δὲ, τό τε φαῦλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πάνυ ἀκριβὲς ἂν ξυγκραθὲν, [p] μάλιστ' ἂν ἰσχύειν· καὶ τὴν πόλιν, ἂν μὲν ἡσυχάζῃ, τρίψεσθαί τε αὐτὴν [q] περὶ ἑαυτὴν, ὥσπερ καὶ ἄλλο τι, καὶ πάντων τὴν ἐπιστήμην ἐγγηράσεσθαι· ἀγωνιζομένην δὲ, ἀεὶ προσλήψεσθαί τε τὴν ἐμπειρίαν, καὶ τὸ ἀμύνεσθαι, οὐ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ, μᾶλλον ξύνηθες ἕξειν. παράπαν τε [r] γιγνώσκω πόλιν μὴ ἀπράγμονα τάχιστ' ἄν μοι δοκεῖν ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ διαφθαρῆναι· καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀσφαλέστατα τέτους οἰκεῖν, οἳ ἂν τοῖς παροῦσιν [s] ἤθεσι καὶ νόμοις, ἢν καὶ χείρω ᾖ, ἥκιστα διαφόρως πολιτεύωσι."

ιϑ'. Τοιαῦτα μὲν ὁ Ἀλκιβιάδης εἶπεν. [t] οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἀκούσαντες ἐκείνου τε καὶ τῶν Ἐγεσταίων καὶ Λεοντίνων φυγάδων, οἳ, παρελθόντες, ἐδέοντό τε, καὶ, τῶν ὁρκίων ὑπομιμνήσκοντες, ἱκέτευον βοηθῆσαι σφίσι, πολλῷ μᾶλλον, ἢ πρότερον, ὥρμηντο στρατεύειν. καὶ ὁ Νικίας, γνοὺς, ὅτι ἀπὸ μὲν τῶν αὐτῶν λόγων οὐκ ἂν ἔτι [v] ἀποτρέψειε, παρασκευῇ δὲ πλήϑει, εἰ πολλὴν ἐπιτάξειε, τάχ' ἂν μεταστήσειεν αὐτὸς, [x] παρελθὼν αὐτοῖς ἔλεγε τοιάδε.

κ'.

l Τὸ δὲ καὶ ἀσφ. *Dan.* *m* Ἐπιτρέψῃ *Ar. C. Dan.* *n* Μὲν νεότητα *Reg.* *o* Μὴ δύνασθαι *Dan.* *p* Μάλιστα ἂν *Gr.* *q* Περὶ αὐτὴν *Ar. C. Cl. Gr.* Aug. Mlqu. *Dan.* et a prima manu *Caſſ.* e quo dein le recens corrector fecerat αὐτὴν, quod eſt in *Reg.* *r* Ξυγγιγνώσκω *Marg. Bar. Ald. Flor. Baſ.* mox δοκεῖν Mſq. pro δοκεῖν. *s* Ἤθεσιν et mox πολιτεύωσιν *Gr.* *t* Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι *C.* *v* Ἀποτρέψειεν, et mox ἐπιτάξειεν, *Caſſ. Gr.* Aug. *x* Παρελθὼν αὖθις ἔλεγε etc. *Cam.* Παρελθὼν αὐτοῖς αὖθις ἔλεγε etc. *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. *Dan.*

τὸ δὲ ἀσφ. rel.) Transpoſitum, pro, καὶ τὸ μένειν, καὶ τὸ ἀπελϑ. ἀσφαλὲς παρέξ. αἱ ν. Acute tamen praemiſit ἀσφαλὲς, vt caput rei; ſimplicius idem dicturus, et apertius: τὴν δὲ ἀσφάλειαν καὶ τοῦ μένειν καὶ τοῦ ἀπελϑ. αἱ ν. παρέξ. ὑμῖν. Sed nimirum amat Thuc. Neutra pro Subſt. Aut ἀσφαλὲς ſit pro aduerb. ἀσφαλῶς.

ἢν τι προσχωρῇ) *Mſqu.* quoque (quod addatur Varr. Lectt.) προσχωρῇ. Haud male, et magis exſpectatum legenti. In altera Lectt. τὶ eſt pro τινές; ἤν τινες (τῶν ἐκεῖ, τῶν Σικελῶν,) προσχωρῶσι.

αὐτοκράτορες) Valkenaer. ad Herod. L. V. p. 389. corrigit· αἱ ν. παρέξουσι· ναυτοκράτ. γ. ἐσ. vel potius, ναυκράτορες. *Gottleb.* Acute ſane; niſi, quod Genit. non placet ναυκράτορες τῶν Σικελιωτῶν· id quod ne vere quidem diceret Alcibiades; et vero perierit elegantiſſima ſignificatio τοῦ αὐτοκράτορες· *liberum* id nobis erit, et noſtrae poteſtatis, et manere, et abire. Etſi ita interpretanti Genit. Σικελιωτῶν ſit pro ἐκ, vel ἀπὸ, *qua* omnes Siculos, neutro nos prohibituros. Ita et Acac. et Hobbeſ. notante Hudſ. Et vero nimium furit illud αὐτοκράτορες, quam pro re, vtut haudquaquam indignum vanitate loquentis. Quod autem, ita ordinem inſtituiſſe Acac. et Hobbeſ. dicit Abr. αὐτοκράτ. γὰρ ἐσόμ. κατά τε τὸ ἀσφ. μέν. καὶ ἀπελϑ. καὶ πάντ. Σικελ. id vero neque ex ipſorum verbis apparet, et ſtructurae verborum omni plane repugnat, tum voc. γὰρ, tum illorum, αἱ ν. παρέξ.

ἡ τ. λόγ. ἀπρ.) i. e. quam *ponit*, memorat in oratione, illam (ἀπραγμ.) laudans et commendans, hanc (διάστ.) inducens, (nempe ſupra, c. 13 init.) quod quaſi argumentum ſit eius orationis: ac ſi diceret: αἱ λόγοι Νικίου περὶ τῆς ἀπραγμοσύνης καὶ διαστάσεως.

διάστ.) Sc. ol. Aug. ἀντὶ τοῦ στάσις) Sane et στάσις eſt *factio*, Rabale, *brique*, *diſſenſio*.]

ἐς τ. πρεσβ.) τὰ πρεσβύτερα *Moſqu.* (quod in V. Lectt. notaturum fugit;) haud ſane alienum a more Noſtri; durius tamen hic, quam quod vel ipſe poneret.

μηδ. δύν.) et Mlqu. καὶ μηδ. δ. Male, niſi καὶ ſit, *plane*, omnino.

[πάνυ ἀκριβ.) Schol. A. ἄκρον.]

ἀκριβὲς) Bene Schol. A. ἄκρον. Heſychii Gloſſa, Abreſchio notata, an ex hoc Schol. ducta ſit, dubitare liceat. Manifeſto refertur haec gnome ad triplicem aetatem, iuuenilem, virilem, ſenilem: vt dubium tamen ſit, φαῦλον ad ſenilem (*inutilem*.) ἄκρον vel ἀκριβὲς ad iuuenilem, an contra. Nam, μέσον quidem *virilem* eſſe, ſat liquet, πάνυ ἀκριβὲς tamen ſenili dignius fuerit, qua prudentiam conſilii; ſenum enim ἀκρίβεια eſt, non iuuenum; et naturae ordinem ſequatur enumeratio graduum. De ordinibus reip. cepit Interpres, ſed et praeter contextum, et non expediturus, quomodo ſummi et principes ſint aut dicantur τὸ πάνυ ἀκριβὲς, quod ſit *exactiſſimum*, *perfectiſſimum*, τέλειον. Etſi principes dicuntur τὰ τέλη; at non ἀκριβεῖς· et oratio, vel cauſſa, vt dixi, repugnat, de *aetatibus* loquentis.

[τρίψεσθαί τε) Schol. Aug. pro δαπανήσ. habet δαπανηθήσ.] melius, ob id, quod ſequ. διαφθαρῆσεσθαι, et ipſum Thuc. τρίψεσθαι, *ſemet* abſumturam; aptius idem τῷ ὑφ' ἑαυτῆς.

περὶ ἑαυτ.) Sich in ſich ſelbſt verzehren, ſolam, otioſam, deſidem, καταμόνας, καϑ ἑαυτήν. *Suis opibus*, vt vertit Int. nec verum eſt in re, neque e verbis efficitur. Nec vero *opum* vtique ſit iſta attenuatio, ſed *vſus* magis, artis, exercitationis, ἐπιστήμης, vt ipſe mox expl. Liuius expreſſit, 1, 22. init. *Seneſcere ciuitatem otio*; et alibi: *per otium ac deſidiam elangueſcere*. Id. 1, 47 *elangueſcendum* (aliena) *ignauia*. Quod ipſum eſt Noſtri: ἐγγηράσεσθαι, qſ. Noſtrum, eine altern, eintrocknen.

Tuto autem et manendi, si quis se nobis dedat, et abeundi facultatem naues praebebunt. * Nam et apud vniuersos Sicilienses merum imperium obtinebimus. Neque vero Niciae oratio, quae quietem *vobis* suadet, et dissidium inter iuuenes et senes excitat, vos auertat. Sed solita modestia, quemadmodum et maiores nostri *res* ipsas in hunc statum extulerunt, dum iuniores vna cum senioribus consultarent, nunc etiam eadem ratione rempublicam amplificare conemini: et existimetis, iuuentutem ac senectutem, alteram sine altera, nihil posse. Sed si infimus, et medius, et summus ordo sit simul permixtus, maximas vires habere; et rempublicam, si quiescat, ipsam suis ipsius opibus attritum iri, vt quaelibet alia, et futurum, vt omnium disciplina in ipsa consenescat: sed si bella gerat, peritiam sibi semper adiuncturam, et vsum adepturam, quo non verbis, at factis potius propulsare possit. In summa vobiscum ita sentio, ciuitatem negotiosam, si negotium cum otio commutet, meo iudicio confestim euerti: et illos homines tutissime degere vitam, qui praesentibus institutis, legibusque, quamuis sint deteriores, in ciuitatibus minime discordes viuunt."

Bell. Peloponn. 17. Olymp. 91 [illegible]. U. C. Varr. 342.

19. Atque Alcibiades quidem haec dixit. Athenienses vero, cum audissent et illum, et Egestaeos et Leontinos exsules, qui *in medium* prodierant, et orabant, et *foederis* iusiurandum in memoriam *Athenienſibus* reuocantes, precibus supplicibus *ab ipsis* petebant, vt opem sibi ferrent, longe maiore, quam ante, studio ad hanc expeditionem suscipiendam ferebantur. Nicias vero, cum animaduertisset, fore, vt non amplius iisdem rationibus reuocaret, sed apparatus magnitudine, si magnum imperaret, fortasse *ipsos* de sententia deduceret, *rursus in mediam concionem* progressus, hunc in modum apud ipsos est loquutus.

* Nam penes nos arbitrium erit etiam omnium Siciliensium. *Valla.* Id enim nostrae potestatis erit, etiamsi vniuersi conentur obsistere Siculienses. *Acacius*, et *Hobbesius*. Hvds.

μετὰ ἀσφαλείας. Αὐτοκράτορες γὰρ ἐσόμεθα] ὡς ἐπὶ τῷ αὐτεξουσίοις τέθεικε τὸ αὐτοκράτορες. ἐπεὶ πῶς συνάψει τὶς αὐτῷ, τὸ, καὶ ξυμπάντων Σικελιωτῶν ἀνδρισαμένων ἐκ περιουσίας κρατήσομεν ἔνιοι δὲ αὐτοκράτορες ἀντὶ τοῦ μόνοι φασί. Καὶ διάσασις] ἤτοι ἀντίστασις. Μάλισ' ἂν ἰσχύειν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ νομίσαντε. Τρίψεσθαί τε αὐτὴν] δαπανήσεσθαι ὑφ' ἑαυτῆς καὶ φθαρήσεσθαι, ὥσπερ φθείρεσθαι πέφυκε καὶ τῶν σωμάτων τὰ πολλὰ ὑπὸ τῆς ἀργίας. Ὥσπερ καὶ ἄλλο τι] ἀργὸν κείμενον δηλονότι. Καὶ πάντων τὴν ἐπισήμην] ἤτοι, πάντων τῶν πολιτῶν τὴν ἐπισήμην ἐκλυθήσεσθαι. ἢ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων Καὶ τὸ ἀμύνεσθαι] καὶ τὸ δύνασθαι ἀμύνασθαι τοὺς πολεμίους, ὁ λόγων κομπεύσει, ἀλλ' ἔργων ἔξει καὶ μελέτῃ. Ἤκιστα διαφόρως πολιτεύωσι] ἤκιστα μεταθῶσι τὴν πολιτείαν, φησίν. Ἀκούσαντες ἐκείνου] τοῦ Ἀλκιβιάδου. Ὅτι ἀπὸ μὲν τῶν αὐτῶν λόγων] ἀντὶ τοῦ, τοῖς αὐτοῖς

[ὥσπ. κ. ἅ. τὶ) Schol. ad h. v. abest Aug.]

[καὶ πάντων) post ἢ, ante πάντων, Sch. Aug. add. τήν.]

[καὶ τὸ ἀμύν.) In schol. ad h. v. Aug. pro κομπεύσει habet κομπάσει· rel. sic leg. ἀλλ' ἔργων ἔξειν μελέτῃ. Sed alia manus, expuncto ν. in ἔξειν suprafc. καὶ.

τὸ ἀμύν. rel.) Ordinem vel sentium vel sic institueris: ἔξ. σύν. τὸ μᾶλλον ἔργῳ ἢ λόγῳ ἀμύν. vel sic: ἔξειν σύνηθ. ἔργῳ μᾶλλ. ἢ λόγῳ, τὸ ἀμύνεσθαι. Hoc paene praeplacet, vt γνωμικώτερον, *verbis. ore*, et *re*, *factis*, consuetum habere. Sed et illud probum satis.

γιγνώσκω) Vertit Int. *vobiscum ita sentio*; nempe secutus lect. ξυγγιγνώσκω· quod tamen, simpliciter ita positum, nunquam hoc notet. Et vero tunc infra omitteret, *meo iudicio*. Nec vero *omnes* ita sentiebant; immo, quae Cleonis reprehensio est, L. III. c. 37. 38. mutari subinde leges, cupiebant; vnde in eandem ibi sententiam Cleon. c. 37. init. χείροσι νομοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις κρείσσων ἐστὶν, ἢ (χρωμένη) καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις. Immo ξυγγινώσκω hic sit pro simplici, si vera tamen lectio sit.

[ἢκ. διαφ.) In Schol. Aug. ad h. v. deest φησίν.]

C. 19. [ἀκούσαντ.] [ὅτι ἀπὸ] Scholl. ad hh. vv. def. Aug.]

ἐδέοντό τε κ. — ἱκέτευ) Haec quomodo differunt? δεῖσθαι est simpliciter *petere*, quod vel ab ignoto detur; postulare; ἱκετεύειν, 1) suppliciter, confugere ad auxilium, *fidem* implorare, 2) hic etiam *iure* et *modo* differt, foederis admonentium, quo ipso addito ipse satis distincta dederit Noster.

ἀπὸ μ. τ. αὐτ. λ.) ἀπὸ hic est pro διὰ, qf. intell. ὁρμηθείς, *ab* eadem oratione *progressus*, eâdem vsus: τοῖς αὐτοῖς λόγοις, ταὐτὰ λέγων· *modum* enim, qf. Aduerb. exprimit ἀπὸ, vt Lat. *ex*: ἀπὸ προφανοῦς, ἀπὸ φανεροῦ, *ex* aperto, i. e. *aperte*, προφανῶς.

παρασκ. πλ. rel.) Distractius, pro, πολλὴν παρασκευὴν, vel παρασκευῆς πλῆθος ἐπιτάξας.

Παρελθὼν αὐτοῖς ἔλεγε τοιάδε] De τοιάδε vide quae diximus ad pag. 353. Pro αὐτοῖς *Mff.* rectius cum *Interprete* αὖθις. Wass. *Vallam* legisse αὖθις, ostendit illius interpretatio; *rursus* procedens. Nec vlla causa est, cur id, omnibus libris scriptis consentientibus, recipi non debeat. Αὐτοῖς an retinendum sit, dubitari potest. Nam nec *Cod. Cam.* id agnoscit, et Thucydides multis aliis locis, quibus παρελθὼν adhi-

κ'. „[y] Ἐπειδὴ πάντως ὁρῶ ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, ὠρμημένους στρατεύειν, [z] ξυνενέγκοι μὲν ταῦτα, ὡς βελόμεθα· ἐπὶ δὲ τῷ παρόντι ἃ γιγνώσκω, σημανῶ. ἐπὶ γὰρ πόλεις, ὡς ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, μέλλομεν ἰέναι μεγάλας, καὶ ἄθ' ὑπηκόους ἀλλήλων, ἅτε δεομένας μεταβολῆς, ἢ ἂν ἐκ βιαίᾳ τὶς δουλείας ἄσμενος ἐς ῥᾴω μετάστασιν χωροίη· ἐσ' ἂν τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν εἰκότως ἀντ' ἐλευθερίας [a] προσδεξομένας· [b] τό, τε πλῆθος, ὡς ἐν μιᾷ νήσῳ, πολλὰς τὰς Ἑλληνίδας. πλὴν γὰρ Νάξος καὶ Κατάνης, ἃς, ἐλπίζω, ἡμῖν, κατὰ [c] τὸ Λεοντίνων ξυγγενὲς, προσέσεσθαι, ἄλλαι εἰσὶν ἑπτὰ, καὶ [d] παρεσκευασμέναι τοῖς πᾶσιν ὁμοιοτρόπως μάλιστα τῇ [e] ἡμετέρᾳ δυνάμει, καὶ [f] ἔχ ἥκιστα, ἐπὶ ἃς μᾶλλον πλέομεν, Σελινοῦς καὶ Συράκουσαι. πολλοὶ [g] μὲν γὰρ ὁπλῖται ἔνεισι, καὶ τοξόται, καὶ ἀκοντισταὶ, πολλαὶ δὲ τριήρεις, καὶ ὄχλος ὁ πληρώσων αὐτάς. [h] χρήματά τ' ἔχουσι, τὰ μὲν ἴδια, τὰ δὲ [i] καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς [k] ἐσι Σελινουντίοις. Συρακουσίοις δὲ καὶ ἀπὸ βαρβάρων τινῶν [l] ἀπαρχὴ εἰςφέρεται. ᾧ δὲ μάλιστα ἡμῶν προέχουσιν, ἵππους τε πολλὰς κέκτηνται, καὶ σίτῳ οἰκείῳ, καὶ ἐκ ἐπακτῷ, χρῶνται.“

κα'. „Πρὸς ἓν τοιαύτην δύναμιν, ἃ ναυτικῆς καὶ [m] φαύλης στρατιᾶς μόνον δεῖ, ἀλλὰ καὶ πεζὸν πολὺν [n] ξυμπλεῖν, εἴπερ βελόμεθα [o] ἄξιόν τι τῆς διανοίας δρᾶν, καὶ μὴ ὑπὸ ἱππέων πολλῶν εἴργεσθαι τῆς γῆς· ἄλλως τε, καὶ [p] εἰ [q] ξυσῶσιν αἱ πόλεις, [r] φοβηθεῖσαι, καὶ μὴ ἀντιπαράσχωσιν [s] ἡμῖν

y Ἐπειδὴ πάντως αὖθις ὁρῶ *Ar. C.* Ἐπειδὴ πάντας ὁρῶ *Caſſ. Gr.* Mſqu. ſupraſcr. λόγος Νικίου πρὸς τοὺς Ἀθηναίους a m. 2. Id. ἐπειδὴ πάντων αὖθις ὁρ. ὑμ. *z* Ξυνενέγκοιμεν *Reg. Gr. a* Προσευξαμένας *Gr. b* Τόγε *Ald. Flor. Baſ. c* Τὸ deeſt *Gr. d* Παρασκευασμένοι *Caſſ.* Mſqu. *e* Ἡμετέρᾳ *Ar. f* Οὐχήκιστα *Bar. C. Ald. Flor. Baſ.* Aug. *Reg. Gr. g* Μὲν omittunt *Ar. C. Dan.* Mox ὁπλῖται Mſq. *h* Χρήματ' ἔχουσι *Ar. Flor.* Χρήματα ἔχουσι *Gr. i* Καὶ deeſt *Gr. k* Ἐσὶ deeſt *Ar. l* Ἀπαρχὴς εἰσφέρεται *Marg.* Ἀπ' ἀρχῆς φέρεται *Ar. C. Cl. Gr.* Hvds. Sic et *Reg.* et *Dan.* Ἀπαρχῇ φέρεται, et manu recent. ἀπαρχὴ εἰσφέρεται *Caſſ.* ἀπαρχῆς φέρεται Aug. Mſq. *m* Φαύλας pro φαύλης. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 157. Hvds. *n* Συνπλεῖν *Caſſ. πολὺν* Mſq. *o* Ἄξιον τῆς διανοίας Aug. *Ar. C. Cl.* Ἀξίως τι *Gr.* Ἄξιον ex emend. Ἄξιον τῆς διανοίας *Reg. Caſſ. Dan.* In *Caſſ.* deinde manus recens inter verſus ſcripſerat τι. *p* Ἢν *Ar. C. Dan. q* Ξυνῶσιν *Reg. Caſſ. Gr.* ita et in Aug. fuiſſe videtur. *r* Βοηθεῖσαι *Reg. s* Ἡμῖν deeſt *Dan.*

bet, αὐτοῖς omittit, II, 67, 72, 79, 85, 119, 139, et alibi ſaepe; vbi autem eo, vel alio datiuo vtitur, datiuos plerumque ad verbum aliquod ſequens, rariſſime ad παρελθών, refert. VI. Cap. 15. Τότε δ' ἓν παρελθὼν, τοῖς Ἀθηναίοις παῄνει τοιάδε. Παρελθὼν, αὐτοῖς, ὡς σαφῶς οἰόμενος εἰδέναι τὰ περὶ αὐτῶν, ἔλεγε, καὶ παῄνει τοιάδε. Παρελθὼν δ' αὐτοῖς Ἀθηναγόρας — ἔλεγε τοιάδε. Nam, ibi Ἀθηναίοις et αὐτοῖς cum ἔλεγε iungenda eſſe, adparet ex I, 85. Παρελθὼν δὲ Σθενελαΐδας — ἔλεξε τοῖς Λακεδαιμονίοις ὧδε. Itaque et in hac ſcriptura, παρελθὼν αὐτοῖς αὖθις ἔλεγε τοιάδε, αὐτοῖς referendum foret ad ſequens verbum ἔλεγε; αὖθις autem ad praecedens παρελθών· quod aliquanto durius eſt. Poſſet aliquis ſuſpicari, *Thucydidem* itidem hic, vt III, 36. ſcripſiſſe, παρελθὼν αὖθις ἔλεγε τοιάδε· et, quum deinde pro αὖθις in quibusdam exemplaribus perperam αὐτοῖς ſcriptum, et vera lectio αὖθις in margine adnotata fuiſſet, deinde vtramque in τὸ κείμενον veniſſe. Sed, quia infra, Cap. 72. dicit, παρελθὼν αὐτοῖς Ἑρμοκράτης ἐθάρσυνε, vbi αὐτοῖς omnino referri debet ad παρελθών, ratio illa, ob quam id huic loco non conuenire videri poterat, infirma eſt, et numero *Miſſiorum* aliquid dari poteſt. Dvk.

C. 20. ἐπὶ γὰρ πόλ.) γὰρ hic eſt, *nempe*, nimirum.

[ἐπὶ γ. πόλ.) Schol. ad h. v. in Aug. refertur ad v. v. infra, οὐδ' ἂν τ. ἀρχήν.]

[ὡς ἐγὼ ἀκ. αἰσθ.
[μεγάλας
[κ. οὐθ' ὑπηκ.
} Scholl. ad hh. vv. abſſ. Aug.]

ἐς ῥᾴω μετάστ.) i. e. in mutationem, quae faciliores res, i. e. commodiores, beatiores, (id enim notat Graecis ῥᾳδίως διάγειν, vt apud Xen. M. ῥᾳστώνη ſign. commoditatem, immo ſuauitatem, 3, 13, 5. et 2, 1, 9. ῥᾷστά τε καὶ ἥδιστα βιοτεύειν,) afferat, laetiorem conditionem inducat; quaſi Latine dixeris, *meliorem* mutationem, i. e. *in melius*; Hypallage figura eſt; V. Phil. Thuc. Paull. p. 264. vbi allatorum maxime huc pertinet, ἐναντία μεταβολὴ, p. ἐς τοὐναντίον. Ita 2. Tim. 1, 9. κλῆσις ἁγία, pro, εἰς ἁγιότητα.

ὡς ἐν μιᾷ νήσῳ) *Reſtringit* hic ὡς, non intendit: vt pro *vna* inſula, i. e. quantum vna capiat; *vna* cum ſit; mirum ſatis, *tot* eſſe populos ibi: qſ. cogitanti, *vnam* eſſe, et tamen *tot* ibi ciuitates congeſtas. Liv. 22, 5. init. *Conſul, ſatis, vt in trepida re, impauidus*, i. e. *pro* iſta trepidatione, vbi vix eſſe daretur impauido; vt mirum eſſet, adeo impauidum eſſe. Germanice hîc dixeris: für eine einzige Inſel.

προσέσεσθαι) Non verterim, *transituras*, quaſi nunc ſint *diuerſae* partis, ſed, noſtras futuras, ſimpliciter, nobis adfuturas, ſe adiuncturas.

[ἐπὶ δὲ μᾶλλ.) Schol. ad h. v. v. in Aug. a manu ant. refertur ad c. 18. extr. ἀεὶ προσλήψ. rel. et ita leg. Συράκουσσαι, Σελινοῦς, (Γέλα male omitt.) Ἀκράγας, Ἱμ. Καμαρ. ταύτ. φησὶ τ. ἑπτὰ ἀντιμάχ. πόλεις τοῖς Ἀθην εἶναι.] Non apparet, quid huic Schol. cum iſtis verbis, aut quomodo illuc traiectum adhaeſerit?

[τὰ δὲ καὶ) Schol. ad h. v. d. Aug.]

τὰ δὲ κ. — — ἐστι) Varietatem nota, τὰ μ. ἴδια (ὄντα,) τὰ δὲ — ἐστὶ· quod concinnius omiſſurus, diſtractiorem dedit orationem.

[ἀπὸ βαρβ.) Schol. d. Aug.]

Ἀπαρχὴ εἰσφέρεται] Quam ſignificationem hic habere poſſit ἀπαρχὴ, non intelligo. Maxime probabilis mihi videtur ſcriptura librorum, qui habent ἀπ' ἀρχῆς φέρεται, nempe χρήματα, quod ἀπὸ κοινῆ repeti debet. Deſignat enim tributum, quod Syracuſanis barbarae ciuitates in Sicilia, eorum imperio ſubiectae, pendebant: quemadmodum II, 13. Φόρον ἀπὸ τῶν ξυμμάχων τῇ πόλει (Ἀθηναίων) προσιέναι, et VIII, 18. Ἐκ τῶν πόλεων Ἀθηναίοις χρήματα φοιτᾷν dicit. φέρεται pro εἰσφέρεται magis probo, quia φέρειν et φόρος ſere

20. „Qvoniam vos ad hanc militiam obeundam, Athenienſes, prorſus animatos video, vti- Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 3. V. C. Varr. 342.
nam haec eum exitum habeant, quem cupimus. In praeſentia tamen meam ſententiam *vobis* exponam. Etenim aduerſus ciuitates, quantum ego audiendo didici, magnas ituri ſumus; quae aliarum imperio non parent, neque mutationem deſiderant, qua aliqua ipſarum ex dura ſeruitute in meliorem rerum ſtatum transeat: et quas veriſimile eſt ſuam libertatem cum noſtro imperio non eſſe commutaturas; * et quae, vt in vna inſula, ſunt numero multae, *eaeque* Graecae *ciuitates*. Nam praeter Naxum et Catanam (quas, propter Leontinorum cognationem, ad noſtras partes, ſpero, tranſituras,) ſunt aliae † ſeptem, quae rebus omnibus ſunt inſtructae prorſus eodem modo, quo noſter exercitus, praecipue vero illae, Selinus et Syracuſae, aduerſus quas potiſſimum tendimus. Nam in *illis* ſunt et multi grauis armaturae milites, et ſagittarii, et iaculatores, et multae triremes, et hominum multitudo, quae illas implebit. Habent etiam pecuniam, partim priuatam, partim *publicam*, quam *cum alii*, *tum* etiam Selinuntii in templis ſeruant, quinetiam Syracuſanis tributum a nonnullis barbaris penditur. Et (quo nobis praecipue praeſtant) magnam equorum copiam habent, et frumento domi nato, nec *aliunde* importato, vtuntur.“

21. „Aduerſus igitur talem potentiam non ſolum naualibus et infirmis copiis eſt opus; ſed etiam multum *equitatum* nobiscum nauigare *oportet*, ſi modo aliquid cogitatis dignum agere volumus, nec a magno *hoſtium* equitatu terra *Sicula* prohiberi. Praeſertim ſi ciuitates noſtri metu conſpirent; nec

* Ad haec multitudine, cum vnica ſit inſula, multas Graecas aequare poſſunt. *Acacius.* Hvds. † *Scilicet*, Selinus, Syracuſae, Camarina, Meſſana, Agrigentum, Imera, Gela. Hvds.

χρώμενον λόγοις. Ἐπὶ γὰρ πόλεις] καθ' ὑπερβατόν. ἐπὶ γὰρ πόλεις, ὡς ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, μέλλομεν ἰέναι μεγάλας, τό, τε πλῆθος, ὡς ἐν μιᾷ νήσῳ, πολλὰς τὰς Ἑλληνίδας. Ὡς ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι] ἀκριβῆ κατάληψιν ἔχω ἀπὸ φήμης. Μεγάλας] ἤγων, ἰσχυράς. Καὶ ἄδ' ὑπηκόους ἀλλήλων] ἤγων, δεδουλωμένας ἀλλήλαις. Οὔτε δεομένας μεταβολῆς] αἱ ἐν Σικελίᾳ πόλεις οὐ δέονται μεταβολῆς, ὥστερ αἱ πρὸς βίαν δουλεύσασαι. Τοῖς πᾶσιν ὁμοιοτρόπως] πράγμασι δηλονότι. Ἐπὶ ἃς μᾶλλον πλέομεν] Συράκωσαι, Σελινοῦς, Γέλα, Ἀκράγας, Μεσσήνη, Ἰμέρα, Καμαρίνα, ταύτας, φησὶ, τὰς πόλεις ἀντιμάχους εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις. Τὰ δὲ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς] ἤγων τὰ κοινά. Ἔθος γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὰ κοινὰ χρήματα ἐν τοῖς ἱεροῖς ταμιεύειν. Καὶ ἀπὸ βαρβάρων τινῶν ἀπαρχὴ] ἤγων, ἔχουσι φόρου καὶ ἄρχοντες βαρβάρων τινῶν. Ὧι δὲ μάλιστα] ἤγων ἐν ᾧ. Καὶ σίτῳ οἰκείῳ] ἤγων, ἐκ τῆς οἰκείας γῆς. Ἐπακτῷ] ξένῳ. Πρὸς ὃν τοιαύτην δύναμιν] τῶν Σικελῶν. Καὶ φαύλῃ] σμικρᾷ. φαῦλον, τὸ ἁπλῶν, καὶ μονοειδές. Καὶ πεζὸν πολὺν] χρήσιμον εἰς τὴν ἤπειρον κρατοῦν δηλονότι. Ἄξιόν τι τῆς διανοίας] τὸ ἡμετέρᾳ σκοπῷ. Ἀπὸ ἱππέων πολλῶν] τῶν Σικελικῶν δηλονότι. Εἴργεσθαι τῆς γῆς] τῆς Σικελικῆς. Καὶ εἰ ξυσσῶσιν αἱ πόλεις] συνέλθωσιν αἱ πόλεις εἰς κοινὴν βοήθειαν. Φοβηθεῖσαι] ἡμᾶς δηλονότι. Καὶ μὴ ἀντιπαράσχωσιν] ἐὰν μὴ παράσχωσί τινες ἡμῖν ἱππικὸν φίλοι γενόμενοι,

de ſociis aliisque tributariis, εἰσφέρειν et εἰσφορὰ autem de ciuibus dicuntur; de quo etiam ſupra actum eſt. Εἰς autem e praecedente ſyllaba ης facile oriri potuit, quod quum vtrumque eodem ſono pronunciaretur, deinde etiam in ſcribendo alterum cum altero commutatum, et ex ἀπ' ἀρχῆς φέρεται, ἀπαρχὴ εἰσφέρεται factum eſt. Quare ſaepe peccaſſe librarios, neminem, niſi qui in ſcriptis Graecorum plane hoſpes eſt, fugere poteſt. Dvk. Promtius haud dubie ad ſenſum, ἀπ' ἀρχ. φέρ. vt et planius, et hiſtoriae aptius; (*primitiarum* enim quod tributum? Niſi ſacrorum forte cauſſa, ad templa, quorum theſauris opibusque vterentur et ipſis; Lib. 1. c. 43. init.) ſed et argumentum *magnarum* opum, iam *primitus*, inde a conditis, per tantum temporis congeſtarum. Sed et ἀπαρχὴ rationem conſtare, obiter in Parenth. oſtendi; muſſare, miratus, Intt. de re vel per ſe digna notatu.

[κ. σίτῳ —
[ἐπακτῷ —
[πρ. οὖν τοιαύτ.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

C. 21. καὶ πεζ.) Mutata conſtructio; debebat enim pergere: ἀλλὰ καὶ πεζοῦ πολλοῦ συμπλέοντος. Sed δεῖ dupliciter ſumitur: *opus eſt et oportet*. *Gottleb.* Recte; niſi, quod pro ξυμπλέοντος debebat ξυμπλεύσοντος, vt ſupra c. 20. extr. ὄχλος ὁ πληρώσων αὐτὰς, non, πληρῶν. Simili varietate, nominis et verbi eidem verbo ſubiecti, Horat. Carm. 4, 1, 29. 30. *Me nec ſpes — — nec certare iuuat.* V. Bentl. ad Carm. 1, 1, 3. pag. 3. edit. Amſtel.

[ἄξιόν τ.] Schol. d. Aug.]

διανοίας) dignum, aptum, accommodatum, par, ſuffecturum, reſponſurum (angemeſſen,) tali conſilio, tantae deſtinationi ac molitioni.

[εἴργ.) Schol. abeſt Aug.]

εἴργεσθαι) *pati*, nos arceri; committere, in eum locum, conditionem, adducere rem, vt poſſimus prohiberi. καὶ tamen poſſit eſſe pro ὥστε· *vt ne* arceamur; v. mox ad vv. αἰσχρὸν δέ.

ἄλλως τε) Subint. ante haec verba ἃ ἐνδέχεται, quod fieri poſſit, futurum, probabile ſit, nempe, vt prohibeamur exſcenſione, maxime, ſi vrbes, rel.

[εἰ ξυσσῶσιν —
[φοβηθ. } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

ἀντιπαράσχ.) ἀντὶ cur addidit? *Viciſſim* vertit Port. nullo hic ſenſu; Quid enim remunerarentur? Immo aut redundat ἀντὶ, vt in ἀνταναιρεῖν, ἀντίλυτρον, (hic minus tamen,) vt in

φίλοι τινὲς γενόμενοι, ἄλλοι, ἢ Ἐγεσταῖοι, ᾧ ἀμυνόμεθα, ἱππικόν. (* αἰσχρὸν δὲ, βιασθέντας ἀπελθεῖν, ἢ ὕστερον ἐπιμεταπέμπεσθαι, [c] τοπρῶτον ἀσκέπτως βουλευσαμένους·) αὐτόθεν δὲ παρασκευῇ ἀξιόχρεῳ † ἐπιέναι, γνόντας, ὅτι [v] πολύ τε [x] ἀπὸ τῆς ἡμετέρας [y] αὐτῶν μέλλομεν πλεῖν, καὶ οὐκ [z] ἐν τῷ ὁμοίῳ [a] στρατευσόμενοι, καὶ οὐκ ἐν τοῖς τῇδε ὑπηκόοις ξύμμαχοι ἦλθετε ἐπί τινα, ὅθεν ῥᾴδιαι αἱ κομιδαὶ ἐκ τῆς Φιλίας, ὧν προσέδει, [b] ἀλλ' ἐς ἀλλοτρίαν πᾶσαν [c] ἀπαρτήσαντες, [d] ἐξ ἧς, μηνῶν οὐδὲ τεσσάρων τῶν χειμερινῶν, ἄγγελον, ῥᾴδιον, ἐλθεῖν.«

κβ'. »Ὁπλίτας τε ἂν πολλοὺς μοι δοκεῖ χρῆναι ἡμᾶς ἄγειν, καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων, τῶν τε ὑπηκόων, καὶ ἤν τινα ἐκ Πελοποννήσου δυνώμεθα ἢ πεῖσαι, ἢ μισθῷ προσαγαγέσθαι· καὶ τοξότας πολλοὺς καὶ σφενδονήτας, ὅπως πρὸς τὸ ἐκείνων ἱππικὸν ἀντέχωσι· ναυσί τε καὶ πολὺ περιεῖναι, ἵνα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ῥᾷον ἐσκομιζώμεθα. τὸν δὲ καὶ αὐτόθεν σῖτον, ἐν ὀλκάσι, πυρούς καὶ πεφρυγμένας κριθάς, ἄγειν, καὶ σιτοποιοὺς ἐκ τῶν μυλώνων πρὸς μέρος ἠναγκασμένους ἐμμίσθους, ἵνα, ἤν πῃ ὑπὸ ἀπλοίας [e] ἀπολαμβανώμεθα, [f] ἔχῃ ἡ στρατιὰ τὰ ἐπιτήδεια. [g] πολλὴ γὰρ ὅσα, ἢ πάσης ἔσαι

* ἐσχρὸν Mſqu. *t* Τὸ πρῶτον *Bar. C. Baſ. Caſſ.* Aug. † ἐπιβαίνειν Mſq. *v* Πολύ τι *Reg.* *x* Non ἀπὸ ſed ἄπο in *Cod. C.* *y* Αὐτῶν *Bar. C. Ald. Flor. Baſ.* *z* Sic legunt et diſtinguunt *F.* et *Ae. Port.* ἐν τῷ ὁμοίῳ, καὶ ἔτε στρατευσόμενοι ἐν τοῖς τῇδε ὑπηκόοις etc. Hudſ. *a* Στρατευσάμενοι *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *b* Ἀλλὰ ἐς *Ar. C.* Mſqu. *Reg. Caſſ.* Aug. *c* Ἀπαρτήσοντες *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Aug. atque ita legendum cenſet *Ae. Port.* Scilicet, vt reſpondeat τῷ στρατευσόμενοι. Hvds Sic et *Reg. Caſſ. Dan.* et a prima manu *Gr.* ſed ex emendatione ἀπαρτήσαντες. *d* Ἐξ ἧς οὐδὲ μηνῶν *Ar. C. Dan.* mox ῥᾴδ. ἄγγ. Mſq. *e* Ἀπολαμβανόμεθα *Ar. C. Port.* ἀπὸ ἀπλ. pro ὑπὸ Mſq. *f* Ἔχει *Bar. Ald. Flor. Caſſ.* Sed deinde emendatum erat. *g* Pro πολλῆς γὰρ ὅσης, vel πολλῆς γὰρ ἐσομένης. *Ae. Port.*

ἀνταναπληρῶ, Col. 1, 24. aut ſign. *loco*, vice, nempe eius equitatus, qui nobis deſit, quem nos miſerimus; aut, *in locum*, vrbium, quae nobis non ſe adiunxerint, ſed ξυστῶσι, contra nos ſociatae fuerint, aut, quod maxime arrideat, refertur ad ἄλλοι, ἢ Ἐγεσταῖοι· in Segeſtanorum ergo *locum*, pro Segeſtanorum defectu, illorum expleturi ὑστέρημα, quod ab illis defuerit, vt Paullus loquitur 2. Cor. 11, 9. vbi ſimili modo πρὸς redundat in προσανεπλήρωσαν.

[αἰσχρὸν δὲ) Abeſt Aug. Schol. ad h. vv.]

αἰσχρ. δὲ) Recte ſane δὲ hic vertitur, *enim*. Sed praeterea in Parentheſi eſſe debent verba inde ab αἰσχρὸν δὲ ad βουλευσαμένους· et verba, αὐτόθεν δὲ, referri ad illa, καὶ μὴ εἴργεσθαι· aut ad ſuperiora: πεζὸν πολὺν ξυμπλεῖν, nempe δεῖ· magis tamen ad propiora, vel, quod ſunt propiora, vel ob Antitheſin καὶ μὴ — εἴργεσθαι, — αὐτόθεν δὲ, i. e. *immo*, ἀλλ' αὐτόθεν. Ita ergo excudendum curaui. Quod ſi καὶ μὴ — εἴργεσθαι, verteris, *ne* arceamur, vt καὶ ſit pro ὥστε, quemadmodum 1. Tim. 5, 22. *Neminem temere muneri inauguraris*, μηδὲ κοινώνει, *neue ſocium te praebueris*, i. e. *ne forte* ſocium te praebeas, ne in partem venias culpae alienae; et vſ. 16. *ipſe ſuos alat*, καὶ μὴ βαρείσθω, *neque oneretur*, i. e. *ne* oneretur coetus Chriſtianorum: ita ergo interpretanti vtique redierint verba, αὐτόθεν δὲ, ad illa, πεζὸν (δεῖ) ξυμπλεῖν, et δὲ ſit pro καὶ.

[αὐτόθ. δὲ —
[ἀξιόχρεω —
[ἀπὸ τ. ἡμ.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

γνόντας, ὅτι, rel.) Non multum laborandum, crediderim, in ordine verbb. conſtituendo, qui talis ſit: γνόντας, (ſuſpenſum a δεῖ) ἐπιέναι, ac ſi ſit, καὶ γνῶναι,) ὅτι μέλλομεν πλεῖν πολύ τε ἀπὸ τῆς ἡμετ. καὶ μέλλομεν πλεῖν στρατευσόμενοι ἐν τ. ὑπηκ. καὶ (repete γνόντας, ὅτι) οὐκ ἦλθετε, (ὡς, vel ὄντες) ξύμμαχοι ἐπί τινα ἐν τοῖς τῇδε (*hic*, in Graecia, apud ὑστυγείτονας,) ὑπηκόοις, vobis nimirum, rel. Sed punctum ſuſtuli poſt στρατευσόμενοι, ante vv. καὶ οὐκ ἐν, quae manifeſto ſatis redeant ad γνόντας, ὅτι· puere vt commata ſuffecerit: ἦλθετε autem, recte monet Abr. varietatis ſtudio datum, pro ἤλθομεν.

ἐν τῷ ὁμοίῳ) vertitur, *eodem modo*; ſed vbi eſt ille modus? Acceperis, ex more Noſtri, pro ὁμοίως, *ſimiliter*. Sed *cui* rei? Nil enim ſubiicitur. Quare verterim, *in terra ſimili, vobis cognata*, populari, affini nobis, familiari, notiori, ὁμοιοτρόπῳ, magis fideli et ſuetae, *Graeciae* denique. Alioqui plane et obſcuriſſime defuerit, *cui* non ſit ὅμοιον illud bellum vel opus expeditionis.

καὶ οὐκ ἐν τοῖς) Si hic ἀπὸ κοινοῦ repeti poſſit ὅτι, fortaſſis non opus erit emendatione, quam in *Var. Lect.* proponit *Hudſonus*. Nam καὶ οὐκ ἐν τῷ ὁμοίῳ στρατευσόμενοι poteſt exponi, et *non pari conditione* bellum geſturi. Sic VI, 11. Ὧν κρατήσας τε μὴ κατασχήσει τις, καὶ μὴ κατορθώσας μὴ, ἐν τῷ ὁμοίῳ, καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι, ἔσαι. Quibus autem rebus melior futura ſit conditio Siculorum, ante oſtendit. Probabilem tamen emendationem faciunt ea, quae paullo poſt dicit *Thucydides*, ἦλθετε et προσέδει, quae tempus praeteritum indicant. Sed non neceſſarium arbitror, τὸ στρατευόμενοι ſede ſua moueri. Dvk.

[αἱ κομιδαὶ) Schol. ad L. v. in C. Aug appoſitum verbis, ἀπὸ τ. ἡμετ. ita leg. οὐχ ὁμοίως, εἰ μέλλετε στρατεύεσθαι ἐ. Σ. ἢ ἐ. τοῖς ὑμετ. σ. στρατεύσεσθαι.] Poſt ὁμοίως ante εἰ, in hac Lect. inſert. aut adde, ἢ, vel ὡς.

ὧν προσέδει) pro προσδεῖ accipit Abr. forte ita leg. Aut verte, quae debebant, was da ſeyn ſollte. πρὸς redundat.

ἀπαρτήσ.) Schol. ad h. v. ita leg. in Aug. ἀπαρτηθέντες, (quod tamen a correct. reſictum videtur ex ἀπαρτισθ.) ἀπελθόντες, καὶ, rel.] Male, haud dubie h. l. ἀπαρτισθέντες, quod aliud longe notet.

[ἀπαρτήσαντες) Si notare debet, *profecti*, abeuntes; (id quod ſatis proba Abr) praeferenda haud dubie Lect. Aug. et alior. ἀπαρτήσοντες. Quid tamen, ſi conſtiterit verbo ſua ſignificatio, *ſuſpendendi? pendebitis*, ſuſpenderitis, vos, res veſtras, fores, κομιδὰς maxime, commeatus, a terra, ex terra, tota (vobis) aliena, vnde excluſi, nihil nacti, plane ſitis et vndique deſtituri.

Ἐξ ἧς μηνῶν οὐδὲ] Quidam *Codd.* ἐξ ἧς οὐδὲ μηνῶν, poſitura inſuauiore Wass.

χειμερίν.) quibus ſcil. impeditior curſus, eoque longior. At aeſtate tamen breuior! Sed nimirum et hyemis ratio haberetur, eaque vel maxime, quia perficere opus et redire per aeſtatem non poſſent, certe ita ſe parare deberent, vt

vlli alii, quam Egeſtaei, amici nobis facti, equitatum, quo *hoſtibus* reſiſtamus, viciſſim ſuppeditent. (Turpe enim eſt, nos vi repulſos diſcedere, aut poſtea nouas copias arceſſere, quod primo conſilium prudens non inierimus.) Sed *oportet nos* ex hoc ipſo loco cum firmiſſimo apparatu bellum *illis* inferre, et illud ſcire, nos ab *agri* noſtri finibus procul eſſe nauigaturos, * neque copias *hinc* educturos eodem modo, *quo conſueuiſtis* inter ciuitates, quae ſunt in his regionibus, et quae veſtro imperio parent, quum iure ſocietatis alicui bellum infertis, unde res neceſſarias ex *agro* amico facile poteſtis comportare: ſed in *agrum* totum alienum, procul a domo profecturos, vnde ne quatuor quidem hybernorum menſium ſpatio nuntius *huc* facile venire poſſit.“ Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. $\frac{3}{4}$. U. C. Varr. 342.

22. „Ego igitur cenſeo, nobiscum ducendos eſſe multos grauis armaturae milites, cum ex noſtris ciuibus, tum ex *noſtris* ſociis, tum etiam ex iis, qui noſtro imperio parent, et ſi quem alium aut verbis aut mercede adductum nobis adiungere poſſumus. Praeterea multos ſagittarios, et funditores, vt illorum equitatui reſiſtant. Item *hoſtes* nauium numero longe ſuperandos *cenſeo*, vt res ad victum neceſſarias *illuc* facilius importemus. Frumentum etiam, triticum (inquam,) et hordeum toſtum, hinc nauibus onerariis *eo* conuehendum; et piſtores ex piſtrinis mercede conductos, qui viciſſim *operam piſtrino dare* cogantur, *adducendos cenſeo*, vt, ſi quo in loco tempeſtatibus intercepti teneamur, exercitus res ad victum neceſſarias habeat. Cum enim hic exercitus futurus ſit ingens, *eum* non quae-

* Nec aequales cum hoſtibus bellum gerendi commoditates habituri. Non enim in ſubdita regione bellum alicui infertis, vnde res neceſſ. etc. *Acacius.* Hvds.

ἔξωθεν Ἐγεσαίων. Αἰσχρὸν δὲ βιασθέντας ἀτελθεῖν] ἐκκρουσθέντας δηλονότι ἡμᾶς τῆς Σικελίας ἀπελθεῖν. Αὐτόθεν δὲ] ἤγουν, ἐκ τῆδε ἡμετέρᾳ τόπῳ. Ἀξιόχρεω] ἀσφαλεῖ. Ἀπὸ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν] ἤγουν, ἡμῶν αὐτῶν. Αἱ κομιδαὶ] αἱ πορίσεις. οὐχ ὁμοίως ἐμέλλετε στρατεύεσθαι ἐπὶ Σικελίαν, ἤπερ ἐνταῦθα ὑπηκόοις συμμαχοῦντες στρατεύεσθε ἐπί τινας, ὑ πολὺ ἀπέχοντας, ὥστε ῥᾳδίαν εἶναι τὴν τῶν ἀναγκαίων παρακομιδὴν ἐκ τῆς οἰκείας γῆς. Ἀπαρτήσαντες] ἀντὶ τοῦ, ἀπαρτισθέντες, καὶ πολὺ τῆς οἰκείας χωρισθέντες. Ἀντέχασιν] ἀντιμάχωνται. Ἀπολαμβανώμεθα] κρατηθῶμεν. Τὰ ἐπιτήδεια] ἤγουν βρώσιμα καὶ πόσιμα. Πολλὴ γὰρ ὕδα] ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ,

hvematuri; vnde tunc auxilia illis? Vnde commeatus? Quos per aeſtatem tamen promtius ex agris ablatos.

C. 22. ἄν τινα) Poteſt etiam eſſe Neutr. Plur. *Gottleb.* Hic non crediderim, propter Verba, Neutri haud congrua. Magis notaueris, eſſe pro τινάς.

[ἀντέχασι) Schol. ad h. v. d Aug.)

καὶ πολὺ) καὶ hic eſt, *vtique*, praeſertim, ja recht weit, ganz beſonders. Ita et c. 24. init. ἀσφάλεια νῦν δὴ καὶ πολλὴ ἔσεσθαι. περιεῖναι) i. e. facere, ita rem inſtituere, vt multo plures habeamus naues. Effectus pro cauſſa.

τ. δὲ κ. αὖτ σῖτ.) transmitte, pro, καὶ τ σῖτον δὲ αὖτ. Nam, vt poſita ſunt verba, debebat τῷ αὐτόθεν σίτῳ opponi *aliud* frumentum, quod *non* eſſet αὐτόθεν· quod non reddatur tamen. Partitionem affert καί καὶ σῖτον, καὶ σιτοποιούς. Alioqui redundet καὶ prius. Neque ad σῖτον referrur αὐτόθεν, ſed ad verbum ἄγειν, αὐτόθ. ἄγειν. Dictum, vt οἱ ἐκ τῆς Πύλου Λακεδαιμόνιοι συνέβησαν, i. e. οἱ ἐν τῇ Πύλῳ — — συνέβησαν ἐξ αὐτῆς.

Σιτοποιούς] Sic III 78. γυναῖκες σιτοποιοί. Infra Cap. 44. Et *Theophraſtus* Charact. Cap. V. Τὴν σιτοποιὸν πειρᾶν λαθεῖν. Alia exempla ex Atticis Scriptoribus proſtant in Lexicis. *Thom. Mag ſter* tamen ἀρτοπόπος κάλλιον eſſe pronunciat. Sed Grammatici rum dicta non ſunt oracula. Quid ſit πρὸς μέρος, non ratis adaequor *Valla* vertit, *quorum pars* molere cogatur. *Acacius*, piſtoribus *aliis* coactis, *aliis* mercede conductis. Haec mihi non magis ſatisfaciunt, quam interpretatio *Porti*, quod nusquam πρὸς μέρος ea ſignificatione, qua illi hoc accipi putarunt, vſurparum inuenio. Alibi, *pro rata parte*, *pro portione*, verti, video. An ergo hic quoque πρὸς μέρος erit, pro numero ac multitudine hominum, quos nauibus imponemus? Videbunt alii. *Stephanus* aliquid adnotare voluerat ad interpretationem *Vallae:* ſed id non exſtat. Dvk.

πρὸς μέρος) *pro rata portione*; nempe τοῦ σίτου. Sed et *partim* verti poteſt. Ad σιτοπ. ἐκ τ. μυλ. comparat Abreſch. Suet. Calig. c. 39. *Comprehenſa ad deportandum piſtrinenſia iumenta. Gottleb.* Si πρὸς μέρος eſt, *pro rata parte*, nempe frumenti: primo non ita ſimpliciter dicitur μέρος· deinde quid ſit, pro *parte* rata *frumenti? Quo* reſpiceris illam *partem*, vbi *ſumma* omnino et vis frumenti ſimpliciter memoretur? *Partim* ſi verteris: aliud profecto *partim* ſequatur, oportet; quod non adſit tamen. *Reliquos* ergo qui ducerent, qui non eſſent mercede conducti inuiti. Mihi vero ἄτοπον eſt manetque, *cogi mercede*, für, um Bezahlung zwingen; hanc vero volentes caperent; Nec dum video meliora probone, allata a me coniectura, excidiſſe πρὸς μέρος ante ἐμπίσθους· *partim* coactos, zur Frohne, *partim* mercede conductos, voluntarios ergo. Quam ſimplex, et rei aptum! Quam facile omiſerint repetere alterum πρ μέρος!

[ἀπολαμβαν.) Sch. ad h. v. abeſt Aug.] Quod Schol. expl. κρατηθῶμεν, intell. *deprehendamur*, *teneamur*, a curſu cohibeamur; non, *vincamur*.

[τὰ ἐπιτ.) Sch. ad h. v. abeſt Aug.] Alterum ἤγουν in Schol. ante βρώσιμα, aliud eſſe a priori videtur et alius Scholiaſtae.]

[πολλὴ γ. οὖσα) In Schol Aug abſ. verba, ἀντίπτ. ἀντὶ τοῦ.] πολλὴ γ. οὖσα) Antiptoſin effugiſſe hic nullo pacto detur, ſeu pro Accuſat. acceperis cum Abr. ad ὑποδέξασθαι, ſeu,

πόλεως ὑποδέξασθαι· τά τε ἄλλα, ὅσον δυνατὸν, ἑτοιμάσασθαι, καὶ μὴ ἐπὶ ἑτέροις γίγνεσθαι· μάλιστα δὲ χρήματα αὐτόθεν [h] ὡς πλεῖστα ἔχειν. τὰ δὲ παρ' Ἐγεσταίων, ἃ λέγεται ἐκεῖ ἕτοιμα, * νομίσατε καὶ λόγῳ ἂν μάλιστα ἕτοιμα εἶναι."

κγ'. "Ἦν γὰρ αὐτοὶ [i] ἔλθωμεν ἐνθένδε μὴ [k] ἀντίπαλον μόνον παρασκευασάμενοι, πλήν γε πρὸς τὸ μάχιμον αὐτῶν τὸ ὁπλιτικὸν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλοντες τοῖς πᾶσι, μόλις ἄτως οἷοί τε ἐσόμεθα τῶν μὲν κρατεῖν, τὰ δὲ καὶ διασῶσαι. πόλιν τε νομίσαι * χρὴ ἐν ἀλλοφύλοις καὶ πολεμίοις [l] οἰκειοῦντας ἰέναι, ἃς, πρέπει, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, ᾗ ἂν [m] κατάσχωσιν, εὐθὺς κρατεῖν τῆς γῆς· ἢ εἰδέναι, ὅτι, ἢν [n] σφάλωνται, πάντα πολέμια ἕξουσιν. ὅπερ ἐγὼ φοβούμενος, καὶ [o] εἰδὼς, πολλὰ μὲν ἡμᾶς δέον [p] εὖ βουλεύσασθαι, ἔτι δὲ πλείω εὐτυχῆσαι, (q χαλεπὸν δὲ, ἀνθρώπους [r] ὄντας,) [s] ὀτιοῦν ἐλάχιστα τῇ τύχῃ παραδοὺς ἐμαυτὸν βούλομαι ἐκπλεῖν, [t] παρασκευῇ δὲ ἀπὸ τῶν εἰκότων ἀσφαλὴς ἐκπλεῦσαι. ταῦτα γὰρ τῇ τε ξυμπάσῃ πόλει βεβαιότατα ἡγοῦμαι, καὶ ἡμῖν τοῖς [v] στρατευσομένοις σωτήρια. εἰ δέ τῳ ἄλλως [x] δοκεῖ, παρίημι αὐτῷ τὴν ἀρχήν."

κδ'. Ὁ μὲν Νικίας τοσαῦτα [y] εἶπε, νομίζων, τὰς Ἀθηναίους τῷ πλήθει τῶν πραγμάτων ἢ [z] ἀποτρέψειν, ἢ, [a] εἰ ἀναγκάζοιτο [b] στρατεύεσθαι, μάλιστ' ἄτως ἀσφαλῶς ἐκπλεῦσαι. οἱ δὲ τὸ [c] μὲν ἐπιθυμοῦν τῶν πλῶν οὐκ ἐξηρέθησαν ὑπὸ τῶν ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς, πολὺ δὲ μᾶλλον ὥρμηντο. καὶ τὸναν-

b Ὡς πλεῖστον *Ar.* * Verba a *νομίσ.* ad *ἕτοιμα* abſ. Mſqu. *i* Ἐλθωμεν οὐκ ἐνθένδε *Gr.* *k* Scilicet, *στράτευμα.* * καὶ poſt χρὴ add. Mſq. *l* Οἰκειοῦντες *Ar. C.* atque ita legebat *Valla.* Aug. eraſ. *ε.* *m* Κατάσχωσι *Gr.* mox γῆς om. Mſqu. poſt κρατ. τ. *n* Σφάλλωνται *Ald. Flor. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *o* Εἰδὼς ὡς πολλὰ *Ar. C* Mſq. *p* Εὖ deeſt *Reg. Caſſ.* Aug. *q* Id eſt: χαλεπὸν δὲ ἡμᾶς ἀνθρώπους ὄντας εὐτυχῆσαι. *Ae. Port.* Hvds. Χαλεπὸν δ' ἀνθ. *Gr.* *r* Ὄντας deeſt *Reg.* *s* Ὅτι ἐλάχιστα *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr* Aug. *t* Παρασκευῇ, et mox ἀσφαλὴς, deinde ab emendatione παρασκευῇ et ἀσφαλεῖς *Gr.* ἀσφαλεῖς etiam *Dan.* *v* Στρατευομένοις *Ar. C. Dan.* *x* Δοκῇ, in marg. δοκεῖ *Gr.* *y* Εἶπεν *Caſſ.* Aug. *z* Ἀποτρέψειν *Reg.* *a* Εἰ deeſt *Caſſ.* Aug. ſuperſcr. a m. 2. *b* Στρατεύσασθαι ex emendatione *C.* *c* Μὲν deeſt *Reg.*

quod malim, vt mollius et frequentius, pro Genitt. ſimpliciter poſitis, vt in ὑποδέξ. intelligas, more Noſtri, αὐτήν· quod ipſum ſupplenti ipſe Nominat. retinuerit ſuam proprietatem, intellecto ὥστε, vel, οἷαν· multus cum ſit exercitus, non erit cuiusuis vrbis, i. e. cuiuis commodus, Germ. keine Sache für jeden Ort, (ὥστε) ὑποδ. vt eum recipiat: ac ſi ſit: πολλὴ οὖσα, οὐ δεκτὴ, οὐχ ὑποδεκτέα ἔσται πάσῃ τῇ πόλει· vel, τοιάδε, οἵαν, vel ὥστε, ὑποδ. Soler enim Noſter Participiis cum alio caſu ſubiicere verbum, cui alius caſus ſuppleatur vel reddatur ex illo: vt 1, 6. ἐντυχόντες τῷ Ἱππίᾳ, ἀπέκτειναν, ſcil. αὐτόν· et quae innumera talia iam notauimus paſſim.

[κ. μὴ ἐπὶ ἑτ.) Schol. Aug. ad h. v. omiſſo ἀντὶ τοῦ, incipit: καὶ μὴ ἐν ἄλλ. rel.]

[αὐτόθεν) Schol. ad h. v. abeſt Aug.]

[νομίσ. κ. λόγῳ) Schol. Aug. in extr. ita leg. ταῖς δὲ ἀληθ. οὐκ εἶναι.]

νομίσ — ἕτ.) Verba inde a νομίσ. ad ἕτοιμα abſ. Mſqu. more librariorum, quia infra repetitur ἕτ. εἶναι· eo ad alterum delapſus, interiecta poſt ἕτοιμα omiſit.

καὶ λόγῳ) καὶ hic eſt *ſane*, forte, ja wohl etwa, freylich, nimirum.

C. 23. [ἐνθένδε) Schol. abeſt Aug.] In Schol. Duker. pro Ἀθηναίων legerim, Ἀθηνῶν, aut etiam ἐκ τῆς τῶν Ἀθ.]

[πλήν γε πρ. τὸ μάχ.) in Schol. Aug. d. μὲν ab init. et pro παρασκευαζ. leg. παρασκευασόμεθα.] Male vtrumque. Sed nec παρασκευαζόμ. in Duker. recte habet; leg. παρασκευαζώμεθα, hortantis voce; alioqui ſit παρεσκευάσμεθα· et vero ſequ. ἄλλως γὰρ οὐ δυνησόμεθα, i. e. ratio, cur ita ſit *faciendum.*

πλήν γε πρ. τὸ μάχ.) obſcure vero inſertum hoc πλήν γε, vehementer turbat; niſi vertere detur, *certe*, γοῦν, *ſaltem*, *duntaxat*; tum quidem commodum ſatis proceſſerit. Quod ſi (vel maxime) ipſi (i. e. ſoli) eo venerimus, (male Interpr. *diſcedamus*,) non modo pari apparatu, (ἀντίπαλον pro Aduerb. ἀντιπάλως, vel ὥστε εἶναι ἀντίπαλοι,) ſaltem aduerſus grauis armaturae copias, verum etiam omni alio apparatu ſuperiores; rel. Scholiaſtae non multum offeciſſe videtur illud πλήν, verborum, opinor, ſecuriori, quam ſententiae; quam quidem, commode ſatis ab eo expeditam, ſequenti ac retinenti, ſenſus ac ſtructura talis emerſerit: Quod ſi non eo modo apparatu illuc abierimus, qui per omnia, praeterquam graui armaturae, par ſit hoſtibus, *non ſolide* ergo par; verum etiam eo paratu, quo *per omnia* illos antecellamus; rel. Ita ſenſus conſtiterit, ſuus τῷ πλήν γε. Eo tamen redierit res, infirmioremne dicat Nicias Athenienſium grauem armaturam Sicula, an potiorem? Si illud: ſenſus fuerit per breuiloquentiam: Quod ſi eo venerimus non pari modo apparatu, (quo ſcil. valeamus,) niſi (qui tamen non par ſit) graui illorum armaturae, verum multo maiori, rel. Sin hoc: ita fere expedieris: Quod ſi ita parati illuc venerimus, vt non pares modo ſimus, graui *certe*, (tum, vt dixi, hoc ſignificet πλήν γε,) illorum armaturae, ſed et, rel.

[τ. μὲν κρατ.) Schol. abeſt Aug.]

τὰ δὲ καὶ διασ.) Aut redundat καὶ, quod ſolet in diſtributione, aut ſign. *vel*, ſaltem, auch nur, ja auch nur wenigſtens.

πόλιν τε νομ.) Primo τε eſt pro δὲ, i. e. ἀλλά· deinde verteris: *Sic vero*, *nunc* vero, *ſed* nimirum; ſo aber müſſet ihr euch vorſtellen, als ob ihr, rel. Mſqu. addit καὶ poſt χρὴ, egregio vero ſenſu: Putare vos oportet, vos ire *vrbem* conditu'os, καὶ (ταύτην, vel τοῦτο,) *eamque* (und zwar) in alieno agro: vt duo meminiſſe iubeat Nicias: 1) quaſi vrbem condituros ire, *nouam*, molitionis magnae, omnibus inſtruen-

libet ciuitas excipere poterit. Caeterasque res pro viribus praeparandas, neque noſtrae ſalutis praeſidium in aliorum auxilio collocandum *cenſeo:* inprimis vero pecuniam quam plurimam hinc afferendam. Nam quae ab Egeſtaeis praedicatur illic in promtu eſſe, eam verbo tenus in promtu fore putetis." Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1/2. U. C. Varr. 3 3/4.

23. „† Nam ſi nos hinc diſcedamus cum exercitu, quem non ſolum *hoſtili* parem praeparauerimus, (niſi bellicoſo grauis armaturae robori, quod habent) ſed etiam cum eo, qui rebus omnibus longe ſit inſtructior, *quam hoſtilis exercitus*, tamen et ſic vix illas quidem in noſtram poteſtatem redigere, has vero conſeruare poterimus. Exiſtimandum autem eſt proficiſci, vt vrbem *aliquam* inter alienigenas ac hoſtes ſibi vindicent; quos primo die, quo *ad inſulam* appulerint, confeſtim agro potiri oportet: aut perſuaſum habere, niſi voti compotes fiant, fore, vt omnia habeant hoſtilia. Quod ego formidans, et compertum habens, oportere nos *de rebus iſtis* ſaepius et recte conſultare, ac multo magis rem feliciter gerere (quod arduum eſt, quia ſumus homines) ad hanc expeditionem proficiſci volo, quam minimum memet fortunae committens: ſed apparatu munitus, vt rationi conſentaneum videtur, *hinc* diſcedere *volo*. Haec enim et vniuerſae reipublicae tutiſſima, et nobis ad militiam profecturis ſalutaria fore duco. Quod ſi quis aliter ſentiat, huic ego magiſtratu cedo. "

24. Atque Nicias quidem haec dixit, ſperans *ſe* Athenienſes vel rerum multitudine de ſententia deducturum; vel ſi ad hanc expeditionem *ipſe* proficiſci cogeretur, ſic ſaltem *ſe* tuto profecturum. Illi vero hanc huius expeditionis cupiditatem ex animis non expulerunt, quamuis tanti apparatus difficultas ipſis proponeretur: ſed multo magis incitati ſunt. Et res ipſi ceſſit, aliter ac ſperabat. Nam et *ipſe* bonum

† Niſi enim hinc proficiſcamur non pari tantum apparatu inſtructi rerum omnium, (praeterquam aduerſus id, quod habent, armatorum robur) ſed longe etiam illis inſtructiores, vix illas etc. *Steph.* HVDS.

πολλῆς γὰρ ὔσης. Καὶ μὴ ἐπὶ ἑτέροις γίνεσθαι] ἀντὶ τοῦ, μὴ ἐν ἄλλοις ἔχειν τὰς ἐλπίδας. Αὐτόθεν] ἤγουν, ἐκ τῆ ἡμετέρᾳ τόπᾳ. Νομίσατε καὶ λόγῳ ἄν] λόγῳ (φησὶν) ἕτοιμα εἶναι, ταῖς δ' ἀληθείαις ὄ. Ἐνθένδε] ἤγουν, ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. Πλήν γε πρὸς τὸ μάχιμον] πρὸς μὲν τὸ μάχιμον αὐτῶν καὶ τὸ ὁπλιτικὸν ὅ' ὅλως δυνάμεθα ἀντιτάξασθαι· πρὸς δὲ τὰ ἄλλα μὴ μόνον ἐξ ἴσε ἐκείνοις, ἀλλὰ καὶ μειζόνως παρασκευαζόμεθα. ἄλλως γὰρ ὁ δυνησόμεθα τὰ μὲν οἰκεῖα διασῶσαι, τῶν δὲ ἐκεῖ πραγμάτων κρατῆσαι. Τῶν μὲν κρατεῖν] ἤγουν τῶν πολεμίων. Οὓς πρέπει τῇ πρώτῃ] ὅς, ἤγουν τοὺς καθ' ἡμᾶς πλέοντας. Ὁτιελάχιστα τῇ τύχῃ παραδὺς] τύχην τὴν ἐλπίδα λέγει. βούλομαι γὰρ (φησὶν) ὐκ ἐλπίσιν, ἀλλὰ παρασκευῇ, θαῤῥεῖν. Ἢ εἰ ἀναγκάζοιτο στρατεύεσθαι] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι ὁ Νικίας. Τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ] ἤγουν τὴν ἐπιθυμίαν. Οὐκ ἐξηρέθησαν] ἐξέβαλον. Ὑπὸ τὸ ὀχλώδες τῆς παρασκευῆς] ὀχλῶδες μέν, ἤτοι τὸ περισκελὲς καὶ ὀχληρὸν, ἢ τὸ πολύ. λέγει δὲ, ὅτι τῆς τοῦ πλεῖν ἐπιθυμίας ὐκ ἔπαυσεν αὐτοὺς τὸ

dam rebus; c) in *alieno* ſolo, non ipſorum iuris, in hoſtico, nulla ibi re iuuandos, ſed omnibus carituros, niſi per ſe ac ſuis viribus ſuſtinuerint ibi ſe ac conſtituerint.

[οὓς πρέπει.) Schol. d. Aug.]

οὓς πρέπει.) Commate interpunxi poſt οὓς, quia non pendet a πρέπει, cui Datiuus addatur, ſed ad κρατεῖν refertur; οὓς κρατεῖν, qui *vt* teneant, *opus ſit*. Ita verterim h. l. πρέπει, vt ſit pro δεῖ, χρή· ac forte ſcribere *poteras* Thuc. οὔσῃ δεῖ· ne dicam, *ſcripſiſſe* vel dediſſe poteſt; certe illud hic notat πρέπει, vbi non *decoris* ratio habeatur, ſed neceſſitatis plane: ſane tamen et decori, vbi *turpe* futurum ſit, tantum molitos, abigi re infecta. At tali conditione *ſalus* ipſa laboraret.

ἀνθρώπους ὄντ.) opponitur τῷ θεῷ, et ἀθανασίᾳ. *Gottleb.* (ex Abr.) At vbi haec memorantur h. l. Aut ἀθανασίας quae ratio hic? Aptius notaret, ἀνθρ. ὄντας eſſe pro ἀνθρώποις οὖσιν, ad χαλεπόν.

ἀπὸ τῶν εἰκότ.) refer ad ἀσφαλῶς, pro εἰκότως, *recte* ſecurus, non temere, qſ. *ex credibili* tutus, quantum per apparatum, conici ſp rarique poſſit, nach Möglichkeit, nach aller menſchlichen Wahrſcheinlichkeit, mit Grunde.

C. 24. τῷ πλήθει) Aut Dilogiam habet hicce Dat. (immo Ablat.) vt, ad ἀποτρέψειν, ſit, quod ſolet *magnitudine*, *per* magnitudinem, ad ἐκπλεῦσαι, notet aut, σὺν τῷ πλήθει, aut διὰ τὸ πλῆθος· vtrumque ex vſu linguae; et Noſtri; *Diegiam* dico; alioqui *Syllepſis* fuerit; aut *traiecta* intellige verba, id quoque ex more Noſtri; ac ſi ſit: νομίζων, ἢ ἀποτρ. τ. Ἀθ. τῷ πλ. — ἢ — ἀσφαλῶς ἐκπλ. nempe, vt τῷ πλήθει referatur tantum ad ἀποτρέψειν.

[ἢ, εἰ ἀναγκ.]
[τὸ μὲν ἐπιθ. } Scholl. def. Aug.]
[οὐκ ἐξηρ. }

Τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν — παρασκευῆς] *Dionyſ. Halic.* p. 134. τὸ μὲν βουλόμενον, librariorum incuria, vel memoriae defectu, legit. WASS. Omittit etiam τοῦ πλοῦ, et p.o ἐξηρέθησαν habet ἀφηρέθησαν. DVK. Primo τὸ ἐπιθυμοῦν eſt pro, τὴν ἐπιθυμίαν, more Noſtri; deinde Hypallage eſt, ἐξηρ. τὸ ἐπιθ. pro, ἐξηρέθη αὐτοῖς (vel αὐτῶν,) ἡ ἐπιθυμία· notior ita et frequentior in ἀφαιρεῖν et περιαιρεῖν, eorumque analogiae ſcilicet data.

ὀχλώδους) vertitur, *difficultas*; malim a) *feſtinatio* tumultuaria, b) perturbatio impedita; *trepidatio* denique quod vtrumque complectatur.

τίον περιέσῃ αὐτῷ· εὖ τε γὰρ παραινέσαι ἔδοξε, καὶ ἀσφάλεια νῦν [d] δὴ καὶ πολλὴ ἔσεσθαι. καὶ ἔρως ἐνέπεσε τοῖς [e] πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι. τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις, ὡς ἢ [f] καταστρεψομένοις, ἐφ' ἃ ἔπλεον, ἢ ἀδὲν ἂν σφαλεῖσαν μεγάλην δύναμιν· * τοῖς δ' ἐν τῇ ἡλικίᾳ, τῆς τε ἀπούσης πόθῳ ὄψεως καὶ θεωρίας, καὶ εὐέλπιδες ὄντες σωθήσεσθαι· ὁ δὲ πολὺς ὅμιλος, καὶ στρατιώτης, ἔν τε τῷ παρόντι ἀργύριον οἴσειν, καὶ [g] προσκτήσασθαι δύναμιν, ὅθεν ἀίδιον * μισθοφορὰν ὑπάρξειν. ὥστε, διὰ τὴν ἄγαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμίαν, εἴτῳ ἄρα καὶ μὴ ἤρεσκε, δεδιὼς, μὴ, ἀντιχειροτονῶν, κακόνους δόξειεν εἶναι τῇ πόλει, ἡσυχίαν ἦγε.

κε'. Καὶ τέλος παρελθών τις τῶν Ἀθηναίων καὶ παρακαλέσας τὸν Νικίαν, ἐκ ἔφη χρῆναι προφασίζεσθαι, ἀδὲ διαμέλλειν, ἀλλ' [h] ἐναντίον ἁπάντων ἤδη λέγειν, ἥν τινα αὐτῷ παρασκευὴν Ἀθηναῖοι [i] ψηφίσωνται. ὁ δὲ, ἄκων μὲν, εἶπεν· ὅτι καὶ μετὰ τῶν ξυναρχόντων καθ' ἡσυχίαν μᾶλλον βουλεύσοιτο· ὅσα μέντοι ἤδη [k] δοκεῖν αὐτῷ, τριήρεσι μὲν ἐκ ἔλασσον ἢ ἑκατὸν πλευστέα εἶναι. αὐτῶν δ' Ἀθηναίων ἔσεσθαι ὁπλιταγωγὸς ὅσαι ἂν δοκῶσι, καὶ ἄλλας ἐκ τῶν ξυμμάχων μεταπεμπτέας εἶναι. ὁπλίτας δὲ [l] τοῖς ξύμπασιν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων, πεντακισχιλίων μὲν ἐκ ἐλάσσους εἶναι, ἢν δέ τι δύνωνται, καὶ [m] πλείους. τὴν δὲ ἄλλην παρασκευὴν ὡς κατὰ λόγον, καὶ τοξοτῶν [n] τῶν [o] αὐτόθεν, καὶ ἐκ Κρήτης, καὶ σφενδονητῶν, καὶ ἤν τι [p] ἄλλο πρέπον [q] δοκῇ εἶναι, ἑτοιμασάμενοι ἄξειν.

κς'. Ἀκούσαντες [r] δ' οἱ Ἀθηναῖοι, ἐψηφίσαντο εὐθὺς, αὐτοκράτορας εἶναι, καὶ περὶ στρατιᾶς πλήθους καὶ περὶ τῶ παντὸς [s] πλῶ τὸν στρατηγὸν πράσσειν ἢ ἂν αὐτοῖς [t] δοκῇ ἄριστα εἶναι Ἀθηναίοις. καὶ [v] μετὰ ταῦτα ἡ παρασκευὴ ἐγίγνετο· καὶ ἐς τε τὰς ξυμμαχίας ἔπεμπον, καὶ αὐτόθεν καταλόγους ἐποιοῦντο. ἄρτι δ' ἀνειλήφει ἡ πόλις ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς νόσου καὶ τῶ ξυνεχοῦς πολέμου, ἐς τε ἡλικίας πλῆθος

d Δὲ *Reg. Caff.* Aug. *e* Πᾶσι *Gr.* *f* Καταστρεψαμένοις *Reg.* * τοὺς δ' Aug. pro τοῖς δ'. *g* Προσκτήσεσθαι *Ar. C.* Προσκτήσεσθαι *Dan.* * μισθοφορίαν Mſqu. *h* Ἐναντίων *Caff.* Antea διαμέλειν Mſq. *i* Ψηφίσονται *Reg. Caff.* Aug. Mſq. *k* Δοκεῖ *Gr.* τριήρεσιν mox Mſqu. *l* Καὶ τοῖς *Reg.* *m* Πλείοσιν *Gr.* πλείσι Mſq. *n* Τῶν deeſt *Gr. Dan.* *o* Scil. ἐκ τῆς Ἀττικῆς. Hvds. *p* Ἄλλως *Caff.* *q* Δοκεῖ *Caff.* *Gr.* *r* Δὲ οἱ *Caff. Reg.* Aug. *s* Πλῶ τῷ τὰς *Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Πλῶ τωτας, et a manu recenti τῷ τὰς *Caff.* πλοῦ τοῦτους Aug. accent. in extr. omiſſ. *t* Δοκεῖ *Caff.* *v* Μεταταῦτα *Ar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caff.*

περιέστη) Schol. abeſt Aug.] quo et facile careueris; vtilius explicaturo ipſum voc. per *συνέβη*.]

παραινέσαι) nempe *inſtruenda* expeditione, non antea de non ſuſcipienda.

καὶ πολλὴ) *vel* ſumma, nun erſt recht.

[ἔρως ἐνέπ.) Ad h. vv. in Aug. adſcribitur Schol. a manu ant. Ὁμηρος· τοῖσι τ' ἄφαρ πόλεμος γλυκὺς γένετο] Prudens omiſit, quod ibi ſubiiceretur, (Iliad. *i*, 453.) huc quidem minus aptum, ἠὲ νέεσθαι· vnde et *γένετο* dedit, non *γένετ'*.

ἐφ' ἃ ἔπλεον) i. e. ἔμελλον πλεῖν. *Gottleb.* Frequentiſſima vero permutatio, vel Grammatica, Praeſ. pro Fut. vt Minerua apud Homerum: τόνδε φέρω Διὶ μῦθον· aut Logica, vel Rhetorica, conatus et voluntatis pro re; praeſertim, vt hic, tam fixa et prope imminente.

[τοῖς δ' ἐν τῇ ἡλικ) In Schol. pro ἐνέσκηψεν Aug. habet ἐνέπεσεν.] Planius haud dubie]

ἐν τῇ ἡλικ.) Emphaſin hic habet ἡλικία, *iuuenilem* aetatem et militarem proprie notatura.

τ. τε ἀπούσ.) *peregrinae* terrae. *Gottleb.* Immo, *longinquae*, ſubintell. πολὺ, remotae; vel *ignotae*, nondum viſae. Per Hypall. olim explicabam, ἀπούσης ὄψεως, ſpectandae *rei* longinquae et incognitae; comparato Rom. 8, 24. ἐλπὶς βλεπομένη, i. e. ἐλπ. πράγματος βλεπομένου, ſpes rei praeſentis, certae. Vix tamen opus, intelligenti γῆς, χώρας, vt Genit. pendeat alter ab altero, ἀπούσης ab ὄψεως. Sed et illud tenueris

[πόθῳ ψδ.) Schol. Aug. pro ἀλλοδαπὴν habet ἀλλοδαπῆ.]

εὐέλπιδ ὄντ.) pro εὐέλπισιν εὖσιν, ad ἐνέπεσε. Recte tamen dici illum Dat. recte negat Abr. Sunt No inatiui ſimpliciter poſiti; aut, immemor Thuc. quì c eciſſet, alium caſum reddidit; quaſi ſcripſiſſet, ἔρωτι ἐλήφθησαν οἱ πρεσβ. — οἱ δ' ἐν ἡλικ. Simillimus locus Act. 15, 22. 23. ἔδοξε τοῖς — γράψαντες, pro γράψασι. V. Philil. Thuc. P. n. 18. 19. Sed alia aſperitas fugit Intt. τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις· quid illi γὰρ ſuggeritur? Aut redundat, aut ſign. *nempe*, repetito, ἔρως ἐνέπεσεν, aut per anacoluthon verbum omiſſum, cui aptum γὰρ vellet Thuc. Duplex ergo Anacoluthon, et in γὰρ, et in Nominat. εὐέλπιδες. Tertium paene addiderim: οὐδὲν ἂν σφαλεῖσαν μεγ. δύναμιν, ſc. ἐπανελθεῖν, aut tale quid; ſed nimirum eſt pro σφαλῆναι. Quot aſpera vno loco! Quid, qu d iam antea ſuggerit Nominat. ὁ δὲ πολὺς ὅμιλος καὶ στρατιώτης, cum incepiſſet, τοῖς πρεσβυτέροις, et perrexiſſet, τοῖς ἐν ἡλικίᾳ;

[στρατιώτης] [ἀργύριον] } Scholl. ad h. v. v. abſ. Aug.]

προσκτήσασθαι) Aoriſtum futuro iungi, ſubinde occurrit. *Gottl.* Hic tamen, inter duo futura, et variantibus Libris, paene praetulerim προσκτήσεσθαι. Ceterum pendet, cum reliquis Infinitiuis, cum εἴσειν certe, ab εὐέλπιδες ὄντες· quod repetiueris in ὅμιλος et στρατιώτης.

C. 25. [καὶ παρακαλέσ.) In Schol. pro ἐπικαλεσάμενος αὐτῷ aut ἐπικ. αὐτὸν, aut, ἐπικελευσάμενος αὐτῷ. Gottl.]

[ὁ δὲ ἄκων μ.] Schol. Aug. leg. περιττὸς ὁ μὲν σύνδεσμος· (i. e. ὁ σύνδ. μὲν, particula μὲν,) ſed, manus alia (vt videtur Viro Doct. qui notauit,) ante περιττὸς add. οὐ. Reliqua re-

conſilium dediſſe, et res hoc modo tutiſſima fore videbatur. Et nauigandi deſiderium omnes pariter inuaſit. Ac ſeniores quidem, quod vel in ſuam poteſtatem ſe redacturos ſperarent ea, ad quae pergerent, vel *ſaltem* exercitum, qui tantus eſſet, nullam cladem accepturum. Illos vero, qui erant aetate *integra*, quod peregrinam regionem viſere et ſpectare cuperent, et bonam ſpem animo conciperent, fore, vt incolumes ſaluique reuerterentur. Ingens vero militum turba proficiſci cupiebat, *ſperans, ſe* et in praeſentia pecuniam accepturam, et imperium amplificaturam, vnde perpetuum ſtipendium *ſibi* ſuppeditaturum *credebat*. Quamobrem propter nimiam pluris habendi cupiditatem, ſi cui forte *res iſta* minus placebat, veritus, ne *caeteris* refragando reipublicae maleuolus eſſe videretur, ſilentium agebat. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91 [illegible]. U. C. [illegible]. 348.

25. Tandem vero quidam ex Athenienſibus *in medium* progreſſus, et Niciam adhortatus, dixit, non oportere amplius *eum* tergiuerſari, atque cunctari; ſed in omnium conſpectu iam declarare, quemnam apparatum ab Athenienſibus ſibi decerni vellet. Ille vero inuitus dixit, ſe cum collegis per otium *hac de re* accuratius conſultaturum. Quantum tamen iudicare poterat, non paucioribus quam centum triremibus in praeſentia nauigandum *cenſebat*. Nauium autem Atticarum milites vehentium numerum *tantum* fore, quantus *ipſis* videretur, aliasque ex ſocis arceſſendas. Vniuerſorum autem grauis armaturae militum, tam Athenienſium, quam ſociorum, numerum, non minorem quidem, quam quinque millium, ſed ampliorem etiam, ſi poſſent, *mittendum cenſebat*. Reliquum vero apparatum, pro exercitus magnitudine, et ſagittariorum illinc et ex Creta *aſſumtorum*, et funditorum, et ſi quid aliud opportunum eſſe videretur, praeparaturos *et* ducturos.

26. Cum autem Athenienſes *haec* audiſſent, confeſtim ipſis imperatoribus ſummam imperii poteſtatem facto decreto dederunt, vt arbitratu ſuo et de copiarum numero, et de vniuerſae nauigationis ratione transigerent, prout ipſis ex vſu reipublicae Athenienſis maxime fore videretur. Poſt haec autem hic apparatus parari coepit. Et cum ad ſocios mittebant, tum etiam ex ſuo ipſorum agro milites conſcribebant. Iam enim ciuitas et a morbo et ab aſſiduo bello ſe recreauerat, ita vt et ciuium

ὀχλικὸν τῆς παρασκευῆς. Περιέσῃ αὐτῶν] τῷ Νικίᾳ. Τοῖς δ' ἐν τῇ ἡλικίᾳ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἔρως ἐνέσκηψεν ἐκπλεῦσαι. Πόθῳ ὄψεως καὶ θεωρίας] τὸ θεωρίας ἀντὶ τοῦ ἱστορίας κεῖται, ἵνα ᾖ, ποθοῦντες τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ἰδεῖν καὶ ἱστορῆσαι. Καὶ στρατιώτης] ἦγεν, τὸ στρατιωτικὸν πλῆθος. Ἀργύριον οἴσειν] ἀντὶτοῦ, ἀποίσεσθαι καὶ λήψεσθαι. Καὶ παρακαλέσας] ἀντὶ τοῦ, ἐπικαλεσάμενος αὐτῷ. Ὁ δὲ, ἄκων μὲν εἶπε] περιττὸς ὁ μὲν σύνδεσμος. κεῖται δὲ ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δέ. Ἄρτι δ' ἀνειλήφει] ἦγεν, τότε ἤδη. Ἀπὸ τῆς νόσου]

feruntur ad *μέντοι*, quod mox ſequitur, et ita leg. *ὁ μέν τοι* (etiam Syllaba *τοι* ab alia manu ſuperſcripta videtur,) *ἀντὶ τοῦ δὲ κεῖται*.] Rectius haud dubie ad *μέντοι* refertur hoc Schol. quod et vidiſſe videatur corrector. Et ſane ita, pro δὲ adhibetur *μέντοι*, vt nobis, indeſſen, doch, wenigſtens, ac ſi ſit: interim hoc certe iam nunc (vorläufig) ſe cenſere.

ἄκων) Cur *inuitus* autem, cum, *malle* ſeſe, oſtenderet, extra concionem cum collegis conſultare, et ita inuidiam ſubterfugere magis, aut idem probantibus reliquis, augentibus forte etiam, aut, ſi minus poſcerent, ipſum culpa liberaturis, qui plura petiſſet, quibus remiſſis infelicius res ceſſiſſet? Nempe aut corruptum eſt voc. *ἄκων*, f. ex *ἀπὸν*, tali ordine ac ſenſu: *ὁ δὲ εἶπεν*, Nicias dixit, *ὅτι μᾶλλον μὲν κ. βουλ.* ſe otioſius conſultaturum, *ἀπὸν* (*μὲν*) *καὶ μετὰ τ. ξυναρχ.* abſentem, (neque ex concione, omnibus, non coram omnibus, ſed domi,) cum collegis, (ita *ἀπὸν* haud retuleris ad *εἶπεν*, verum ad *βουλεύσοιτο*· aut *inuitus* dixit, vel, quod exſolui omnino mallet a ſuperſedere tanti diſcriminis et inuidiae negotio, immo ipſos Athenienſes illo abſtinere; vel, quod cogi ſibi videretur iſta prouocatione et percuſſatione hominis, remittere aliquid ex ſua poſtulatione. Nec tamen inuitus dixit, quae diceret, vt temporis vſuram latura, nec multum diſſimilia illis, quae iam dixiſſet; vt, ſi vera ſit lectio *ἄκων*, notet hic, ſimpliciter poſitum, *ἀχθεσθεὶς*, vel, quod Homerus amat, *μέγ' ὀχθήσας*, *conturbatus*, cunctabundus, unwillig, mit Verlegenheit. At ita non ponitur *ἄκων*, et plane diſplicet. Ceterum in hac lect. *καὶ* ante *μετὰ*, vt ſupra, eſt, *ſane*, wohl.

ὅσα — δοκεῖν) Obliqua oratio eſt, ſuſpenſa ab *εἶπεν*, vt ſupra paullo, C. 24. extr. *ὅθεν — ὑπάρξειν*· nec verteretur Porto: *quantum — poterat*, ſed, qu. *poſſet*. Neque enim Thucydidis verba ſunt, ſed Niciae, loqui pergentis.

ἦν δέ τι) Abr. malit, *ἦν δ' ἔτι*. Nihil opus. Redundat τι Graece; Latine quoque: ſi *qua re* poſſent, inr. *κατά*. Formula enim, quam affert, *εἴ τι δύνασαι*, huc nihil facit.

C. 26. [*ἄρτι δὲ — ἀπὸ τ. νόσ.* / *ἀπὸ τ. νόσ.* / *διὰ τ. ἐκκλ.*] Scholl. abſ. Aug.] In Schol. ad v. *ἀπὸ τ. νόσ. ἤγουν* ſign. *nempe*, non *vel*.]

θος ἐπιγεγενημένης, καὶ ἐς χρημάτων ἄθροισιν, διὰ τὴν ἐκεχειρίαν. ὥστε ῥᾷον * πάντα ἐπορίζετο. καὶ οἱ μὲν ἐν παρασκευῇ ἦσαν.

κζ'. Ἐν δὲ τούτῳ, [x] ὅσοι Ἑρμαῖ ἦσαν λίθινοι ἐν τῇ πόλει [y] τῇ Ἀθηναίων, (εἰσὶ δὲ, κατὰ τὸ ἐπιχώριον, [z] ἡ τετράγωνος ἐργασία, πολλοὶ καὶ * ἐν ἰδίοις προθύροις, καὶ ἐν ἱεροῖς·) μιᾷ νυκτὶ οἱ πλεῖστοι [a] περιεκόπησαν τὰ πρόσωπα. καὶ τὸς θράσαντας ἤδει [b] ἀδείς· ἀλλὰ [c] μεγάλοις [d] μηνύτροις [e] δημοσίᾳ ἔτοί [f] τε ἐζητοῦντο, καὶ προσέτι ἐψηφίσαντο, καὶ εἴτις ἄλλο τι [g] οἶδεν ἀσέβημα γεγενημένον, μηνύειν ἀδεῶς τὸν βουλόμενον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων καὶ δούλων. καὶ τὸ πρᾶγμα μειζόνως ἐλάμβανον. τῷ τε γὰρ ὄκπλῳ οἰωνὸς ἐδόκει εἶναι, καὶ ἐπὶ [h] ξυνωμοσίᾳ ἅμα νεωτέρων πραγμάτων καὶ δήμου καταλύσεως γεγενῆσθαι.

κή. Μηνύεται [i] ἔν ἀπὸ μετοίκων τέ τινων καὶ ἀκολούθων, περὶ μὲν τῶν [k] Ἑρμῶν, ἀδὲν, ἄλλων δὲ ἀγαλμάτων περικοπαί τινες πρότερον ὑπὸ νεωτέρων μετὰ παιδιᾶς καὶ οἴνου γεγενημέναι, [l] καὶ, τὰ μυστήρια ἅμα ὡς [m] ποιῆται [n] ἐν οἰκίαις ἐφ' ὕβρει. ὧν καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην † ἐπητιῶντο, καὶ αὐτὰ ὑπολαμβάνοντες οἱ μάλιστα τῷ Ἀλκιβιάδῃ ἀχθόμενοι, [o] ἐμποδὼν ὄντι σφίσιν αὐτοῖς μὴ τῷ δήμῳ βεβαίως προε-

* πάντ' ἐτοῖμ. Mſq. x Vide *Schefferi* notas in *Aeliani* Var. Hiſt. l. 2. c. 41. et notas *Variorum* in *Corn. Nepotis* Alcibiadem. Hvds. Ὅσαι *Reg.* Ὅσοι Ἑρμαῖοι *Dan.* y Τῶν *Ar. C. Dan.* z Ἡ τετράγωνος ἐργασία πολλὴ *Ar. C.* Πολλὴ etiam *Reg.* et *Dan.* * ἐν τοῖς ἰδ. πρ. Mſq. a Vide *Annott.* Hvds. b Ἐλέχθη, ὅτι Κορίνθιοι διὰ τὰς Συρακουσίας ἀποίκους ὄντας, ὡς ἐπισχέσεως ἐσομένης πρὸς τῶν οἰωνῶν, ἢ μεταγνώσεως τοῦ πολέμου, ταῦτα δράσειαν. *Plutarchus* in Alcibiade. Idem. c Vide *Demoſthenem* in Midiam, et *Andocidis* Orat. περὶ τῶν μυστηρίων. Idem. d Μινύτρους, et paullo poſt μινύειν *Gr.* e Δημοσίᾳ omittit *Gr.* f Τε deeſt *Dan.* g Εἶδεν *Ar. C. Dan.* h Ξωμοσίᾳ *Gr.* i Γὰν Mſqu. *Marg. Cam. Cl.* k Ἑρμαίων *Dan.* l Myſteria illa erant Cereris ſacra arcana: *Myſteria Cereris initiorum ſacra* vocat *Juſtinus*, criminis huius mentionem faciens. Vide notas *Variorum* in *Corn. Nepotis* Alcibiadem, et *Juſtini* lib. V. Hvds. m Ποιεῖται Aug. Mſqu. *Reg. Caſſ. Dan.* n Scilicet in Polytionis domo, vt ait *Iſocrates* Orat. de bigis, et *Andocides* de Myſteriis, et *Plutarchus* in Sympoſiacis. *Palmerius* in Exercitat. pag. 53. Hvds. † ἐπιτιῶντο Mſq. o Ἐμποδὼν ὄντι σφίσι, μὴ αὐτοῖς τῷ δήμῳ etc. *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Ὄντα *Dan.* Σφίσι *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Μὴ αὐτοῖς *Reg. Caſſ. Dan. Gr.* Aug.

C. 27. [ἐν δὲ τούτῳ) Schol. abeſt Aug.]

[ὅσοι Ἑρμ.) In Schol. Aug. verba, περὶ τ. Ἑρμ. ſcripta ſunt ſeparatim, (ſed et in Ducker.) vt argumentum verborum Thucyd. quod et aliis locis; (quae tamen notata nondum offendi.) Totum Schol. eſt a manu ant. pro ἐπεὶ habet ἐπειδὴ, pro πανταχόσε, πανταχόθεν· (aptius h. l haud dubie; ſed et pro ὄρθιον legerim ὀρθόν·) Pro αὑτῇ deinde eſt αὐτὴ ἑαυτῇ (recte vero: αὐτῇ certe falſo pro αὐτῇ·) Ex r. ſic leg. τὸ ψεῦδος δὲ πολύχουν καὶ πολυσχεδὲς, (per ε) καὶ ἑαυτῷ μάλιστα ἀσύμφωνον.] Pro πολύχουν, *varium*, legerim πολύγωνον· ob quadrati diuerſitatem. Praeſcriptio iſta, περὶ τ. Ἑρμ. plane abhorret a more et conſilio Scholiorum; vt aut additamentum ſit lectoris cuiusdam, aut totum Schol. deſcriptum huc ſit ex hiſtoriarum aliquo libro, quales ſunt Aeliani, aut in Latinis Gellii, qui ſunt cum Argumentis.

[κατὰ τὸ ἐπιχ.) Schol. d. Aug.]

Ἡ τετράγωνος ἐργασία] *Themiſtius* Orat. XXVI. pag. 316. Περὶ μὲν Δαιδάλου τετράγωνος ἦν ἡ μόνον ἡ τῶν Ἑρμῶν ἐργασία, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἀνδριάντων. Vid. ibi *Petauium*, et *Menagium* ad haec *Diogenis Laërt.* V, 82. Ἰδὲ τετράγωνος Ἑρμῆς, ἔχων σύριγγα, κοιλίαν, αἰδοῖον, πώγωνα. Ἐργασία, et ἐργάσασθαι ἄνδρα apud *Pollucem* I, 11, et 15. ſunt inter vocabula propria de his, qui ſtatuas Deorum faciunt. Cur in προθύροις aedium poſiti fuerint, exponit *Heraldus* II. Aduerſar. I. Dvk. Incommode vero inſertum maxime per artic. ἡ, quo ſublato, mollius proceſſerit, aut traiecto etiam, ceu per Parentheſin: τετράγ. (ſc. ἐστὶν) ἡ ἐργασ. Alioquin habuerim pro emblemate legentis olim Thuc. et aliunde notantis.

Περιεκόπησαν τὰ πρόσ.] Adde ex hiſtoria καὶ τὰ αἰδοῖα, ad quod alludit *Ariſtoph.* in Lyſiſtr. 1095.

Εἰ σωφρονεῖτε, θοιμάτια λήψεσθ', ὅπως
Τῶν ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.

Erant enim Mercurii illa ſimulacra ſubturpia, ὀρθὸν αἰδοῖον ἔχοντα ἐπὶ τοῦ βάθρου. Vide *Ciceronem* de natura Deorum, l. 3. vide et *Herodotum*, l. 2. Sect. 51. *Palmerius* in Exercitation. pag. 53. Hvds. *Diodorus Sicul.* Lib. XIII. pag. 332. nihil aliud, quam, τὰς Ἑρμᾶς περικοπῆναι, dicit. *Plutarch.* in Alcib. itidem, vt *Thucydides*, τὰ πρόσωπα περικοπῆναι. De αἰδοίοις, ex Hiſtoricis, quod ſciam, non conſtat. Sed e *Pauſania* Grammatico apud *Scholiaſten*, et ex *Ariſtoph.* Lyſiſtr. intelligitur. Dvk.

[περιεκόπ.] [ἀλλὰ μεγ.] [οὗτοί τε —] [κ. προσέτι —] [ἀσέβημα —] [μειζόνως] } Scholl. ad h. ll. abſ. Aug.]

Μεγάλοις — ἐζητοῦντο] *Thom. Magiſter* in μήνυτρα. Wass. Add. *Pollucem* VI, 187. Dvk. Breuitatem nota, vel Ablat. quaerebantur *ita*, vt praemia *ſimul* proponerentur; praemiis *propoſitis*. Deeſt ἐπὶ, quod addi ſolet hoc ſenſu.

οἶδεν) non congruit huic ſtructurae Indicat. Praeter. debebat, εἰδείη, ἤδει certe, aut εἴδεν, quod eſt in Var. L.

μειζόνως) i. e. grauius *iuſto*, indignius, quam pro re: vt quae iuuenilis forte, immo haud dubie, petulantia eſſet. Non bene vertitur: *hoc autem facinus atrocius eſſe exiſtimabant*; tanquam a *reliquis* diſtinguatur *hoc* factum, vbi de *omnibus* proxime ſermo ſit; et vero debebat, *hoc* ſi vellet, τοῦτο δὲ τὸ πρᾶγμα. Immo πρᾶγμα hic ſign. rem totam, omnem, vniuerſam: Sie nahmen die Sache hoch auf.

ἐπὶ ξυνωμοσ. — — γεν.) Obſ. 1) Dilogiam ἐπὶ, quod, in

aetate militari praeditorum, poſt *morbum* natorum, numero floreret, et pecunia coacta abundaret, propter inducias. Quamobrem omnia facilius ſuppeditabantur. Atque hi quidem in apparatu erant.

27. Interea vero quotquot lapidea Mercurii ſimulacra Athenis erant, (ritu autem patrio multa cum in priuatarum aedium veſtibulis, tum in templis erant, opus ex lapide quadrato,) vna eademque nocte pleraque vultu circumciſa fuerunt. Cuius facinoris auctores nullus ſciebat: ſed iſti magnis praemiis pro indicio publice propoſitis quaerebantur: praeterea *Athenienſes* decreuerunt *ac edixerunt*, vt, ſi quis aliquod aliud piaculum admiſſum ſciret, quilibet, ſiue ciuis, ſiue peregrinus, ſiue ſeruus, *hoc* ſine timore indicaret. Hoc autem facinus atrocius eſſe iudicabant. Huius enim expeditionis *malum* omen eſſe videbatur; ſimul etiam *hoc* per coniurationem factum fuiſſe *videbatur*, rerum nouandarum, ſtatusque popularis euertendi cauſa. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339. Maii 9.

28. A quibusdam igitur inquilinis et famulis, de Mercurii quidem ſimulacris nihil indicatum eſt: ſed de quibusdam aliis ſtatuis ab adoleſcentibus per luſum ac temulentiam iampridem conciſis; ſimul etiam de ſacris arcanis, quae per contemtionem domi fiebant. Quarum rerum etiam Alcibiadem inſimulabant. Qui autem Alcibiadi maxime infenſi erant, quod ipſis impedimento eſſet, quo minus in adminiſtranda republica principem locum conſtanter obtinerent, haec *indicia ac crimina* excipientes, et

ἦγων τῆς λοιμώδους. Διὰ τὴν ἐκεχειρίαν] ἤτοι τὴν ἄνεσιν τῶ πολέμω. Ἐν δὲ τούτῳ] τῷ καιρῷ δηλονότι. Ὅσοι Ἑρμαῖ ἦσαν] περὶ τῶν Ἑρμῶν ἐπεί φασι τὸν Ἑρμῆν λόγω καὶ ἀληθείας ἕφορον εἶναι, διὰ τοῦτο καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶ τετραγώνους καὶ κυβοειδεῖς κατεσκεύαζον, αἰνιττόμενοι ὅτι τὸ τοιοῦτον σχῆμα, ἐφ' ἃ μέρη πέσῃ, πανταχόσε βάσιμον καὶ ὀρθιόν ἐστιν οὕτω καὶ ὁ λόγος, καὶ ἡ ἀλήθεια ὁμοίᾳ ἐσὶ πανταχόθεν αὐτῇ· τὸ ψεῦδος δὲ, πλάγιον καὶ πολυσχιδές. Κατὰ τὸ ἐπιχώριον] δηλονότι ἔθος. Περιεκόπησαν τὰ πρόσωπα] Ἰσέον, ὅτι Παυσανίας ἐν τῇ διαπεπονημένῃ αὐτῷ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγῇ, τὰς τραχήλους καὶ τὰ αἰδοῖα τὰς Ἑρμᾶς περικεκόπθαι φησὶ, καὶ τὰς τοῦτο δράσαντας, Ἑρμοκοπίδας καλεῖσθαι. Ἀλλὰ μεγάλοις μηνύτροις] μεγάλοις δώροις ἐπὶ μηνύσει. Οὗτοί τε ἐζητοῦντο] οἱ ποιήσαντες. Καὶ προσέτι] ἐπὶ τῷ ζητεῖν. Ἀσέβημα] ἦγων ὕβριν εἰς τὰς θεάς. Μειζόνως ἐλάμβανον] ἀντὶ τοῦ, ὑποθεσιν ἐξήταζον, ἐμεγάλυνον. Καὶ ἀκολάθων] ἦγων δήλων. Πρότερον ὑπὸ] ἤτοι τῶν ποιημένων, ἢ τῶν πεποιηκότων νέων. Καὶ αὐτὰ ὑπολαμβάνοντες] ἦγων, λαμβάνοντες ἐν τῷ νῷ, καὶ προσδεχόμενοι αὐτὰ, ὥστε πιστεύειν. Ἐμεγάλυνον, καὶ

ξυνωμοσίᾳ, sign. *per* coniurationem, ex coniuratione, *iuſolge*; in καταλύσει notet *ad*, conſilium, pro ἐπὶ· 2) Genitiui vſum, ξυνωμοσ. νεωτέρ. πραγμ. coniurationem *ad* res nouas. V. vſum Genit. in Philol. Thuc. P. p. 36 (lit. δ.) 1equ. 3) ipſa νεώτερα πράγματα, non frequenter adeo ſic dicta; νεωτερισμὸς in vſu magis. 4) δήμου pro δημοκρατίας.

C. 28. Ἀπὸ μετοίκων τέ τινων καὶ ἀκολούθων περὶ μὲν τῶν Ἑρμῶν ὕστερ] *Plutarchus* in Alcib. ſcribit, ante profectionem Alcibiadis etiam de mutilatis Hermis indicium delatum fuiſſe. *Andocides*, loco a Cl. *Waſſe* indicato, primum ab Alcibiadis et Pl ereclei ſeruis de myſteriorum imitatione, deinde a Teucro inquilino de Hermis truncatis, et ſacris pollutis, ac denique a Dioclide de Hermis indicium factum. Horum igitur indicia, ſecundum *Thucydidem*, poſteriora fuerunt diſceſſu Alcibiadis in Siciliam. Seruos illos ἀκολούθους vocat *Thucydides*, i. e. pediſſequos, qui, dominos ſectati, teſtes et forteſſis adiut res eorum petulantiae ac laiciuiae fuerant. Nam ἀκόλουθοι proprie dicuntur ſerui, qui dominos ſectantur. Vid. *Caſaub.* et *Duport.* ad *Theophraſti* Charact. C. XI. *Duport.* ibid. ad Cap. IX. et *Periz.* ad Aelian. XIV. V. H. 14. *Gloſſ.* ἀκόλουθος, *ſecutor*, *pediſſequus*. Dvk.

[ἀκολούθ.) Schol. ab it Aug.]

[πρότ. ὑπὸ) Aug. Schol. ad h. v. apponit ad ἐπιτιῶντο.] Ad πρότερον ὑπὸ, ſenſu vtique caret τῶν πεποιημένων· quod abſurdum cum ſit; nihil opus altero erat πεποιηκότων. Ad ἐπιτιῶντο, immo ad ὧν, tolerabilius foerit; ineptum tamen rurſus, τῶν πεποιηκότων ἐπιτιῶντο, *iuuenum accuſabant* Alcibiadem, i. e. ab iis patratorum culpam in illum coniiciebant. At ita quis loquitur?

μετὰ παιδιᾶς κ. οἴνου) Rurſus dilogia eſt in μετὰ, ad παιδιᾶς notante, *per* luſum, ad οἴνου, *ex* vino, *poſt* potum; aut οἶνος hic eſt *temulentia*, οἰνοποσία, οἰνοφλυγία, vt ſit, *per* temulentiam, aus Trunkenheit, im Rauſche.

ὡς ποιῆται) manifeſto legendum ποιεῖται.

Ἐπιτιῶντο] Accuſatorum nomina prodit apud *Plutarchum* p. 201. Phrynichus: παράσχης διαβολὴν Ἑτέρῳ Διοκλείδᾳ· dein, Τεύκρῳ γὰρ οὐχὶ βάλομαι Μήνυτρα δῦναι, τῷ παλαμναίῳ ξένῳ. vbi legend. προσήκειν. Adde huc ſis *Andocidem* I. p. 175. *Vrſini* imag. II, 13. Apud *Euripidem* Ion. 186. Phoebum, non Mercurium tantum, fuiſſe platearum dominum probare ſatagit *Barneſius*. At verſum, quem adducit ex Phoeniſſ. ita cenſeo diſtinguend m: Καὶ σὺ Φοῖβ' ἄναξ, Ἀγυιεῦ· καὶ μέλαθρα, χαίρετε. Wass.

[ὑπολαμβ.) in Schol. Aug. def. priora ad ἐν τῷ νῷ.] Sed enim tunc καὶ quoque, ante προσδεχόμενοι, abeſſe debet; quod non notatur.

σάναι, καὶ νομίσαντες, εἰ αὐτὸν [p] ἐξελάσειαν, πρῶτοι ἂν εἶναι, ἐμεγάλυνον, καὶ ἐβόων, ὡς ἐπὶ δήμῳ καταλύσει [q] τά τε μυστικὰ καὶ ἡ τῶν Ἑρμῶν περικοπὴ γένοιτο· καὶ ὀδὲν εἴη αὐτῶν, ὅ, τι ἐμὲ μετ' ἐκείνου ἐπράχθη· [r] ἐπιλέγοντες τεκμήρια, τὴν ἄλλην αὐτῆ ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα [s] οὐ δημοτικὴν παρανομίαν.

κθ'. [t] Ὁ δ' ἔν τε τῷ παρόντι πρὸς τὰ μηνύματα ἀπελογεῖτο, καὶ ἕτοιμος ἦν, πρὶν ἐκπλεῖν, κρίνεσθαι, εἴ τι τούτων εἰργασμένος ἦν. (ἤδη γὰρ [v] καὶ τὰ τῆς παρασκευῆς [x] ἐπεπόριστο·) καὶ, εἰ μὲν τούτων τι εἴργαστο, δίκην ὀφλεῖν· * εἰ δ' ἀπολυθείη, ἄρχειν. καὶ ἐπεμαρτύρετο, μὴ ἀπόντος περὶ αὐτῆ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι, ἀλλ' ἤδη ἀποκτείνειν, εἰ ἀδικεῖ· καὶ, ὅτι σωφρονέστερον εἴη, μὴ μετὰ τοιαύτης αἰτίας, πρὶν [y] διαγνῶσι, πέμπειν αὐτὸν ἐπὶ τοσούτῳ στρατεύματι. [z] οἱ δ' ἐχθροὶ, δεδιότες, τό, τε στράτευμα μὴ εὔνουν ἔχῃ, ἢν ἤδη ἀγωνίζηται, ὅ, τε δῆμος μὴ μαλακίζηται, θεραπεύων, ὅτι δι' ἐκεῖνον οἵ τ' Ἀργεῖοι ξυνεστράτευον καὶ τῶν Μαντινέων τινὲς, ἀπέτρεπον καὶ ἀπέσπευδον, ἄλλας ῥήτορας † ἐνιέντες, οἳ ἔλεγον, νῦν μὲν πλεῖν αὐτὸν, καὶ μὴ κατασχεῖν τὴν [a] ἀναγωγὴν, ἐλθόντα δὲ, κρίνεσθαι ἐν ἡμέραις ῥηταῖς· βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς, ἢν ἔμελλον ῥᾷον αὐτῆ ἀπόντος πορίειν, μετάπεμπτον κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι. καὶ ἔδοξε, πλεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην.

λ'. Μετὰ δὲ ταῦτα, θέρους μεσοῦντος ἤδη, ἡ ἀναγωγὴ [b] ἐγίγνετο ἐς τὴν Σικελίαν. τῶν μὲν δὴ ξυμμάχων τοῖς πλείστοις, καὶ ταῖς σιταγωγοῖς [c] ὁλκάσι, καὶ τοῖς πλοίοις, καὶ ὅση ἄλλη παρασκευὴ ξυνείπετο, πρότερον εἴρητο ἐς Κέρκυραν ξυλλέγεσθαι, ὡς ἐκεῖθεν ἀθρόοις ἐπὶ [d] τὴν ἄκραν Ἰαπυγίαν τὸν Ἰόνιον [e] διαβαλοῦσιν. [f] αὐτοὶ δ' Ἀθηναῖοι, καὶ [g] εἴ τινες τῶν ξυμμάχων [h] παρῆσαν, ἐς τὸν Πειραιᾶ καταβάντες, ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ ἅμα ἕῳ ἐπλήρουν τὰς ναῦς, ὡς ἀναξόμενοι. [i] ξυνακατέβη δὲ καὶ [k] ὁ ἄλλος ὅμιλος ἅπας,

---

[p] Ἐξελάσειεν *Caſſ.* ἐξελάσειεν (ita) Aug. (α ſuperſcr.) mox ἐμεγάλυνον Mſq. [q] Τὰ μυστικὰ *Ar. C.* [r] Ἐπιλέγοντές τε τεκμήρια *Dan.* [s] Vide c. 15. [t] Ὁ δὲ ἐν τῷ τε παρόντι *Gr.* [v] Καὶ omittunt *Ar. C.* Ἤδη γὰρ τῆς παρ. *Dan.* [x] Ἐπετόρησο *Reg.* * εἰ ſupraſcr. Mſqu. a m. 2. id. σωφρονέστ. [y] Διαγνῶσιν *Caſſ. Gr.* Aug. Διαγνῶναι Mſqu. [z] Οἱ δὲ *Gr.* † ἐνιόντες Mſqu. [a] Ἀγωγὴν *Marg. Ald. Flor. Baſ. Cl.* et ἀναγωγὴν in marg. Ἀγωγὴν Aug. *Reg. Gr. Caſſ.* et hic inter verſus rec. manu ἀναγωγὴν. [b] Ἐγίνετο *C.* [c] Ὁλκάσιν *Gr.* [d] Τὴν omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ Dan.* Aug. Mſqu. [e] Διαβάλλουσιν *Ar. C Dan.* [f] Αὐτοὶ δ' Ἀθηναῖοι *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Οἱ omittunt *Cl. Gr.* Αὐτοὶ δ' Ἀθηναῖοι *Reg. Caſſ. Dan.* Αὐτοὶ δὲ Ἀθ. *Gr.* [g] Οἵτινες *Ar. C. Cl.* εἴτινες in marg. Οἵτινες *Dan.* [h] Sic diſtinguunt *Ar. C.* παρῆσαν, ἐς τὸν Πειραιᾶ καταβάντες etc. atque locum ita diſtinguendum monuit *Ae. Port.* Sic etiam *Caſſ. Reg.* et hic Πειραιᾶ. Πειραιᾶ Aug. [i] Ξυνακατέβη *Gr.* [k] Ὁ deeſt *Reg.*

[ἐμεγάλ. [ἐπιλέγ. [οὐ δημοτ. C. 29. [τὰ τ. παρασκ. [ἐπετόρ. [εἰ δ' ἀπολ. [ἐπεμαρτύρ. [διαβολὰς } Omnia hh. Schol. abſ. Aug.

ἐπεμαρτύρετο) Dilogia et haec eſt: ad Infinitt. ſubiectos notat, *obſecrabat*, obteſtatus eſt: Ebraismo affine, ex הֵעִיד; vt Act. 2, 40. διεμαρτύρετο eſt Synonymum, aut affine et coniunctum, τῷ παρεκάλει· ad ὅτι σωφρ. ſign. *affirmabat*, demonſtrabat, ſtellte (ihnen) vor.

Μὴ εὔνουν ἔχῃ] *Scholiaſtes* legit, ὡς οὐκ εὔνουν αὐτοῖς. WASS. Vel, μὴ ἐκ εὔνουν ἔχωσι. Sed nuſquam veſtigium vllius varietatis ſcripturae i ueni. *Plutarchus* Alcib. Αἰσθόμενοι δὲ (οἱ περὶ τὸν Ἀλκιβιάδην) τὰς τε ναύτας, ὅσοι πλεῖν ἔμελλον εἰς Σικελίαν, εὔνους ὄντας αὐτοῖς. DVK.

Ὅ τε δῆμος μὴ μαλακίζηται] *Plutarchus:* Ὥστε τὸν ἐχθροὺς φοβεῖσθαι, μὴ περὶ τὴν κρίσιν ὁ δῆμος ἀμβλύτερος αὐτῷ γένηται διὰ τὴν χρείαν. Eadem, qua hic, ſignificatione verbo μαλακίζεσθαι vtitur *Thucydides* III, 40. vbi vid. *Schol.* DVK. Ariſtoph. Pluto: μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν· vbi tamen ſign. *ſegne*, timidum; hic, *parcere;* non ſine *timore* tamen obnoxio, propter vim Alcibiadis.

θεραπεύων) Intellexeris αὐτὸν, *colens illum*, obſeruans. Ego tamen coniunxerim cum στι· θεραπ. ὅτι δι' ἐκ. — — συνεστράτευον· *magni* (hoc) *faciens*, obſeruans, reputans, gratum hab ns.

[ἀπέσπευδ) Schol. abeſt Aug.]

ἀπέσπ.] male vert. *deterrebant*; neque enim diceris, σπεύδειν τινὰ, qſ. pro *inſtigare*; immo ſign. *properabant*, i. e. ſtudebant, ἐσπούδαζον, rem (interim) *auertere*, abolere, impedire, niederzuſchlagen, *ſuſpendere* certe.

ἔλεγον) i. e. ἐκέλευον, *ſuadebant*, εἰσήνεγκαν. πλεῖν verteris: liceret illum nunc exire. Ita c. 30. init. εἴρητο eſt, imperatum erat, iuſſum erat; et alibi: τά τε ἔξω, ἔλεγον αὐτοῖς, μὴ ἀδικεῖν.

μὴ κατασχ.) Ad Alcibiadem ſane retuleris: ne, in iudicium adductus, moram iniiceret nauigandi. Ipſe ſane rem non moraretur; ſed, qui reum illum facerent; materia tamen illa erat, de qua, vt efficiente cauſſa, loqui ſoleant Scriptores, nota ſane Metonymia et frequenti, (v. Philol. Thuc. P. p. 238. et Gloſſ. de Actiuo;) qua et Liu. aliquo loco: *Complorati omnes, viui pariter mortuique, vrbem lamentis impleuere*, i. e. occaſionem dedere, vt vrbs — impleretur. Sed Thucydideae varietati conſonum magis, in κατασχεῖν intelligi αὐτοὺς, Athenienſes: neue ipſi morarentur nauigationem. καὶ etiam intelleueris pro ὥστε· *vt ne* morarentur expeditionem. Ita καὶ μὴ et μηδὲ adhibitum, iam ſupra notaui, 1 Tim. 5, 16. 22.

C. 30. Τοῖς πλοίοις] *Scholiaſtes* μικροῖς, quae alibi λεπτὰ dixit. Vid. ad IV, 116. DVK.

existimantes, si eum expulissent, *se reipublicae* principes futuros, *rem* exaggerabant, vociferabanturque, ad popularis status euersionem spectare, tum quod illa mystica *et arcana sacra domi per Deorum contemtionem* facta fuissent, tum etiam quod Mercurii simulacra concisa fuissent: eorumque nihil sine illorum factum esse *dicebant:* addentes argumenta, *quibus probarent*, *hoc facinus ab eo perpetratum*, reliquam vitae licentiam, qua in victu cultuque corporis praeter patrium et populare institutum vtebatur. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. C. Varr. 339.

29. Ille vero et in praesentia aduersus indicia se purgabat, et antequam discederet, *ad causam dicendam et* ad iudicium subeundum paratus erat, si quid horum admississet. (Iam enim quae ad illum apparatum spectabant, collata *et praeparata* erant) et si quid horum commisisset, ad poenas dandas *erat paratus:* sin absolutus fuisset, ad imperium gerendum, *quod ipsi decretum fuerat.* Et obtestabatur, ne de se absente crimina reciperent: sed iam, si deliquisset, morte mulctarent. Et sapientius esse *dicebat*, ne se talis criminis reum, priusquam causam cognouissent, tanti exercitus imperatorem mitterent. Sed *eius* inimici, veriti, ne, si iam certaret, *ac iudicium subiret*, exercitum *sibi* beneuolum haberet, neue plebs, eius habens rationem, animo remissiore esset, quod propter ipsum et Argiui et ex Mantineis nonnulli ad hanc expeditionem cum eo proficiscerentur, * *hoc* dissuadebant, et *populum* deterrebant, submissis aliis oratoribus, qui dicebant, tunc quidem ipsi nauigandum esse, neque profectionem retardandam, sed reuersum ad diem dictam iudicium subiturum: volebant enim eum maiore cum inuidia, quam ipsi absenti facilius conflaturi erant, reuocatum et reuersum iudicio contendere. Quare placuit, vt Alcibiades abiret.

30. Postea vero, aestate iam media, classis portu soluens in Siciliam nauigare coepit. Plerisque autem sociis et onerariis nauibus commeatum vecturis, et *minoribus* nauigiis, et quicunque praeterea apparatus comitabatur, ante praeceptum fuerat, vt Corcyram conuenirent, vt illinc omnes simul Ionium ad Iapygiam promontorium transmitterent. Ipsi autem Athenienses, et si qui sociorum aderant, cum ad dictam diem in Piraeeum descendissent, primo diluculo naues implere coeperunt, vt in altum ferrentur. Cum quibus vna descendit omnis (prope dixerim) turba, quae in vrbe erat, tum Post Jun. 8.

* Remiserunt de contentione, studioque declinarunt etc. *Acacius.* Hvds.

ἰβόων] ἦγεν, εἰς μέγεθος ῥᾳον τὸ ἔγκλημα. Ἐπιλέγοντες τεκμήρια] ἦγεν, ἐπιβοῶντες ἐκείνῳ. Οὐ δημοτικὴν] ἦγεν, τὴν ἔξω τῦ ἔθους τῆς δημοκρατίας. Καὶ τὰ τῆς παρασκευῆς] τῆς πολεμικῆς ἐπλίσεως. Ἐπετύρισο] ἐτετέλεσο ἐκ τῦ παρισμῦ. Εἰ δ' ἀπολυθείη] τῶν ἐγκλημάτων δηλονότι. Καὶ ἐπεμαρτύρετο] καὶ διεμαρτύρετο. Διαβολὰς ἀποδέχεσθαι] ἦγεν, δέχεσθαι ὡς βεβαίας. Οἱ δ' ἐχθροὶ, δεδιότες] φοβούμενοι τὸ πράτευμα ὡς ὐκ εὖνουν αὐτοῖς. γράφεται δὲ ἔν τισι, μὴ εὖνουν ἔχῃ. καὶ ἀκυρέον μὴ ἄρα εὖνουν ᾖ τὸ πράτευμα τῷ Ἀλκιβιάδῃ. Ἀπεσπευδον] ἦγεν, ἀπεῤῥίπτεν μετὰ σπουδῆς. Ἐκ μείζονος διαβολῆς] βουλομενοι μεγάλως αὐτὸν διαβαλεῖν, ἔμελλον αὐξήσειν τὴν διαβολὴν, ἀπόντος αὐτῦ. ἐμηχανῶντο δὴ μεταπεμφθέντα αὐτὸν εἰς ἀπολογίαν καταῆσαι. Μεσοῦντος ἤδη] τὸ μεσοῦντος, τρίτης ἐπὶ συζυγίας. Ἐβδομήκοντα ἐν Μηδείᾳ, Ζηλῶ σ'. ἐν ἀρχῇ τῆμα, κὐδέπω μεσοῖ. Καὶ τοῖς πλοίοις] τοῖς μικροῖς, ἃ δὴ καὶ λεπτὰ ἄλλοθι εἶπεν. Ὡς ἐκεῖθεν] ἦγεν, ἐκ τῆς Κερκύρας. Διαβαλεῖσι] διαπλεύσασι, διαπερασωσομένοις. Ὡς ἀναξόμενοι] ἦγεν μέλλοντες ἀναπλεύσειν. Ὁμιλος ἅπας] ὁ μὴ ἐκστρατεύσιμος. Τὰ μὲν, ὡς

[ὡς ἐκεῖθεν] [διαβαλ.] } Scholl. ad h. vv. abs. Aug.

Ἐπὶ τὴν ἄκραν Ἰαπυγίαν] *Thucydides* infra Cap. 33. rursus sine articulo, ἐς Τάραντα καὶ ἄκραν Ἰαπυγίαν. Cap. 44. πρός τε ἄκραν Ἰαπυγίαν. VII, 33. ἐπ' ἄκραν Ἰαπυγίαν. *Dionysius Halic.* quoque I, 11. ὑπὲρ ἄκρας Ἰαπυγίας, et ibid. Cap. 51. πρὸς ἄκραν Ἰαπυγίαν. *Scylax* pag. 26 μέχρι ἄκρας Ἰαπυγίας. *Agathemerus* Cap. III. ἀπὸ ἄκρας Ἰαπυγίας. Et *Arrianus* de Expedit. Al. x. VII, 1. ἐς Σικελίαν τε καὶ ἄκραν Ἰαπυγίαν. Itaque et hic sequendi sunt libri scripti. Cl. *Wasse* etiam τὴν vncinulis includerat, et mox, vbi in *Stephani* 2. et *Porti Edd.* legebatur, αὐτοὶ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ ex auctoritate *Mss.* et *Vett. Edd.* expunxerat. Dvk. Abesse artic. τὴν potest, vt paullo post, αὐτοὶ δ' Ἀθηναῖοι, et c. 31. ἐς Ποτίδαιαν, et supra, ἐς Κέρκυραν. Promiscue hoc fit in Nominibus propriis, quae vrbium, vt Μυκῆναι I, 10. init. C. 20. init. Ἀθηναίων γ. τὸ πλῆθος ita, γλαῦκ' ἐς Ἀθήνας, rel. qua hominum; quin et in Appellatiuis. V. Phil. Th. P. p. 16. 167.

Παρῆσαν, ἐς τὸν Πειραῖα καταβάντες, ἐν ἡμ.] Ita haec distingui volebat Cl. *Wasse*. Antea perperam, παρῆσαν ἐς τὸν Πειραιᾶ, καταβάντες ἐν ἡμ. Posset etiam distinctio reiici post ἡσυχῇ, et scribi, ἐς τὸν Πειραιᾶ καταβάντες ἐν ἡμέρᾳ ἡσυχῇ, ἅμα ἕ. ἐ τ. γ. Dvk.

[ὡς ἀναξόμ.] [Ὅμιλος — τὰ μὲν] } Scholl. def. Aug.

ὡς εἰπεῖν, ὁ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀςῶν καὶ ξένων· οἱ μὲν ἐπιχώριοι, τὰς σφετέρας αὐτῶν ἕκαςοι προπέμποντες, οἱ μὲν, ἑταίρας, οἱ δὲ, ξυγγενεῖς, οἱ δὲ, [l] υἱεῖς· † καὶ μετ' ἐλπίδος τε ἅμα ἰόντες καὶ ὀλοφυρμῶν, τὰ μὲν ὡς κτήσοιντο, τὰς δ' εἴ ποτε ὄψοιντο· ἐνθυμούμενοι, ὅσον πλῶν ἐκ τῆς σφετέρας ἀπεςέλλοντο.

λα'. Καὶ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ὡς ἤδη ἔμελλον μετὰ κινδύνων ἀλλήλους [m] ἀπολιπεῖν, μᾶλλον αὐτοὺς ἐσῆει τὰ δεινά, ἢ * ὅτε ἐψηφίζοντο πλεῖν. ὅμως δὲ τῇ παρούσῃ ῥώμῃ, διὰ τὸ πλῆθος ἑκάςων, ὧν ἑώρων, τῇ ὄψει ἀνεθάρσυν. οἱ δὲ ξένοι καὶ ὁ ἄλλος ὄχλος κατὰ θέαν ἦκεν, ὡς ἐπὶ [n] ἀξιόχρεων καὶ ἄπιςον διάνοιαν. παρασκευὴ γὰρ αὕτη πρώτη ἐκπλεύσασα μιᾶς πόλεως δυνάμει Ἑλληνικῇ, πολυτελεςάτη δὴ καὶ εὐπρεπεςάτη [o] τῶν εἰς ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐγένετο. ἀριθμῷ δὲ νεῶν καὶ ὁπλιτῶν, [p] καὶ ἡ ἐς Ἐπίδαυρον μετὰ Περικλέους, [q] καὶ ἡ αὐτὴ ἐς Ποτίδαιαν μετὰ Ἄγνωνος, οὐκ ἐλάσσων ἦν. τετρακὶς γὰρ χίλιοι * ὁπλῖται αὐτῶν Ἀθηναίων, καὶ τριακόσιοι † ἱππεῖς, καὶ τριήρεις ἑκατὸν, καὶ Λεσβίων καὶ Χίων πεντήκοντα, καὶ ξύμμαχοι ἔτι πολλοὶ, ξυνέπλευσαν. ἀλλὰ ἐπί τε βραχεῖ πλῷ ὡρμήθησαν, καὶ παρασκευῇ φαύλῃ. οὗτος [r] δὲ ὁ ςόλος, ὡς χρόνιός τε ἐσόμενος, καὶ κατ' ἀμφότερα, οὗ ἂν δέῃ, * καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα, ἐξαρτυθεὶς, τὸ μὲν ναυτικὸν μεγάλαις δαπάναις τῶν τε [s] τριηράρχων καὶ τῆς πόλεως ἐκπονηθὲν, τὰ μὲν δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναύτῃ ἑκάςῳ διδόντος, καὶ ναῦς παρασχόντος [t] κενὰς, ἑξήκοντα μὲν ταχείας, τεσσαράκοντα δὲ ὁπλιταγωγοὺς, καὶ ὑπηρεσίας † ταύταις τὰς κρατίσας τῶν τριηράρχων, ἐπιφοράς τε, πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ, διδόντων τοῖς [v] θρανίταις τῶν [x] ναυτῶν καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις, καὶ τἄλλα σημείοις καὶ κατασκευαῖς πολυτελέσι * χρησαμένων, καὶ ἐς τὰ μακρότατα προθυμηθέντος ἑνὸς ἑκάςου, ὅπως αὐτῷ τινι εὐπρεπείᾳ τε [y] ἡ ναῦς μάλιςα προέξει, καὶ τῷ

l Τεῖς *Gr.* † καὶ d. Mſq. *m* Ἀπολείπειν *Reg.* * ὅτι Mſq. *n* Ἀξιόχρεων *Gr.* *o* Sc. ἐκπλευσάντων ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων. *Ac. Port.* ἐς pro εἰς Mſqu. *p* Vide l. 2 c. 56. Hvds. *q* Lib. 2. c. 59 Hvds. * ὁπλῖται Mſq. † ἱππῆς Aug. *r* Δ' ὁ ςόλος *Gr.* * καὶ πεζῷ ἅμα καὶ ναυσὶν Mſqu. *s* *Trierarchus* is dicebatur, qui nauem bellicam praebebat, armamentis et rem gis inſtruebat, militibusque ſtipendia numerabat. Vide *Sigonium* l. 4. de Repub. Ath. *Pfeifferi* Antiq. Graec. l. 2. c. 20. Hvds. *t* κενὰς inter verſus *Gr.* † ταύτης Mſqu. *v* Vide *Annott.* Hvds. *x* Ναυτικῶν *Ar.* * χρησομένων Baſ. *y* Μάλιςα ἡ ναῦς *Dan.* Paullo poſt ταχειναυτεῖν Mſqu. et mox ἐκριθὲν, vno κ.

Ὁλοφυρμῶν] De *Meſone* Aſtronomo eiusque praeſagiis, et inſania ficta, qua ſe ex militum catalogo expungeret, mira narrat *Aelianus* XIII, 12. Wass.

C. 31. [μετὰ κινδ.) Schol. in Aug. refertur ad ἀπολιπεῖν·] (Rectius haud dubie, propter Accuſatiuos, a Verbo vtique ſuſpendendos.) δηλονότι abeſt.]

τῇ ὄψει.) Liberum ſane, vel ita ordinaſſe: ἀνεθ. τῇ ὄψει ἐκ. ὧν ἑώρων, διὰ τὸ πλῆθος· vel ſic: ἀνεθ. διὰ τὸ πλ. τῇ ὄψει ἐκ. ἃν ἑώρων. τῇ ὄψει eſt pro διὰ τὴν ὄψιν, aut ἀνεθάρσουν, more Noſtri, Neutrum pro Paſſiuo: *confirmabantur* adſpectu.

[ὡς ἐπὶ ἀξιόχρ.) Schol. d. Aug.]

πολυτελεςάτ.) Si, εἰς ἐκ. τ. χρόνον eſt, *ad* illud tempus, i. e. *antea*, *excluſa* hac expeditione et ex illo tempore circumſcripta: Superlat. eſt pro Comparatiuo; vt, 1, 1. μεγίςη τῶν πρὸ αὐτῆς, i. e. μείζων, *maior* prioribus. *Computata* autem hac expeditione et comprehenſa, conſtiterit vis ſua ſuperlat. *omnium* hucusque (*cum* ipſa,) ſumtuoſiſſima.

ἀλλ' ἐπὶ) Duplici ſenſu accip. ἐπί· in πλῷ ſign. *ob*, χάριν, ἕνεκα· (*conſilium* denique, Beſtimmung;) in παρασκευῇ notat σὺν, *cum*; (*modum.*) *Gottl.* (ex Abr.) Recte quidem; etſi et in priori, πλῷ, *modum* notare poſſit, et παρασκευῇ ſimpliciter, ſine praepoſitione, poſitum habere liceat.

φαύλῃ) Tamen ſupra dixerat, οὐκ ἐλάσσων ἦν. Nempe ἀριθμῷ, hominum numero, qſ. *quantitate*; at non *qualitate*, πολυτελείᾳ, ſumtibus, εὐπρεπείᾳ, decore, cultu, ſtipendio, viaticis. φαύλη hic eſt εὐτελὴς, *vilis*, neglectior.

[ἐξαρτυθεὶς) Schol. Aug. abeſt ἑτοιμασθεὶς.]

[ἐκπονηθὲν) Schol. d. Aug.]

Τριηράρχων] De trierarchis et trierarchiis apud Athenienſes multa habent *Petitus* ad leges Attic. pag 270 et *Scheffervs* II. de Milit. Nav. 4. quaedam etiam *Caſaubonus* ad Theophr. Charact. Cap. XXII. Dvk.

Ὑπηρεσίας] Has etiam memorat I, 143. Κυβερνήτας ἔχομεν πολίτας, καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν πλείυς καὶ ἀμείνυς, ἢ πᾶσα ἡ ἄλλη Ἑλλάς. *Budaeus* apud *Stephanum* ſcribit: in *Thucydide* ὑπηρεσίας eſſe naues adminiſtras earum, quae armatos portant, aut etiam ſeruitia earum, ſed *Arrianum* videri accipere pro remigibus. Naues ὑπηρετικὰς dicunt etiam *Appianus* et *Xenophon* apud *Scheffervm* II. de Milit. Nav. 2. pag. 79. *Diodorus Sicul.* XIV. pag. 429. XX. 759. et 775. et *Dio* L. p. 438. Sed in his locis *Thucydidis* potius homines videntur deſignari, quam naues. Pro remigibus eſt in *Arriano* VI, 1. Αἱ δ' ὑπηρεσίαι αὐτῷ ἐς τὰς ναῦς ξυνεπληρώθησαν ἐκ τῶν ξυνεπομένων τῇ στρατιᾷ Φοινίκων, καὶ Κυπρίων, καὶ Καρῶν, καὶ Αἰγυπτίων. Et ita hic accepit *Acacius*. Sed non recte *Idem* verba καὶ ὑπηρεσίας ταύταις τὰς κρατίσας a ſequentibus auulſa cum ſuperioribus iungit, quaſi Respublica non ſolum naues, ſed etiam remigium dederit. Nam hoc non patitur copula τε, in his, ἐπιφοράς τε. Dvk. ὑπερεσίας malit D' Orvill. ad Charit. p. 102. *Gottleb.* Tamen et ὑπηρέτης eſt ab ἐρέσσω· et nos hodie, die Artillerie iſt gut bedient. Et infra paullo ὑπηρε-

ciuium, tum peregrinorum. Et ipſi quidem *Atticae* regionis incolae, vt ſuos quique proſequerentur, alii quidem ſodales; alii vero cognatos; alii vero filios. Et cum ſpe pariter ac lamentis *eos proſequebantur:* ſpe quidem, quod res illas *Siculas* in ſuam poteſtatem redactum iri ſperarent; lamentis vero, quod dubitarent, an vnquam *amplius ſuos illuc euntes* eſſent viſuri: quia ſecum ipſi reputabant, quam procul ab *agri* ſui finibus mitterentur. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339.

31. Et in praeſentia, cum alii alios cum periculis iam mutuo relicturi eſſent, pericula tunc in mentem ipſis magis veniebant, quam quum hanc expeditionem decernebant: verumtamen propter praeſentem potentiam, et multitudinem rerum ſingularum, quas *in hoc apparatu* cernebant, *harum* ſpectaculo animos recolligebant. Peregrini vero, et caetera multitudo ad ſpectaculum perrexit, vt ad rem viſu dignam, ac opinione maiorem. Hic enim apparatus, qui primus ex vna ciuitate cum Graecorum copiis profectus eſt, ſumtuoſiſſimus atque magnificentiſſimus fuit omnium, qui ad illam diem *ex Graecis ciuitatibus emiſſi fuerunt.* Nam nauium et grauis armaturae militum numero, et ille *apparatus*, qui cum Pericle in agrum Epidaurium *miſſus eſt*, et *alter* ille, qui cum Agnone ad Potidaeam *miſſus eſt*, non erat inferior *hoc apparatu.* Nam *in illo* erant ex ipſis Athenienſibus quatuor millia militum grauiter armatorum, et trecenti equites, et centum triremes, et Lesbiorum atque Chiorum quinquaginta, praeterea multi ſocii ad eandem expeditionem cum illis proficiſcebantur. Sed *Pericles et Agnon* in breuem expeditionem, et cum tenui apparatu profecti ſunt. Sed haec expeditio, quippe quod diuturna futura eſſet, vtraque ratione, vtra opus *ei* fuiſſet, et nauibus ſimul et peditatu, erat inſtructa. Et claſſis quidem magnis trierarchorum et reipublicae ſumtibus erat laborioſe parata. Nam respublica quidem ſingulas drachmas ſingulis nautis quotidie dabat, et naues inanes ſexaginta quidem veloces, quadraginta vero ad grauis armaturae milites vehendos ſuppeditarat. Trierarchi vero praeſtantiſſimos miniſtros his, et praeter publicum ſtipendium etiam extraordinarium *de ſuis priuatis fortunis* dabant illis nautis, qui Thranitae vocantur, et *praeſtantiſſimis nauium* miniſtris. Et caeteris etiam in rebus ſignis, et artificiis ſumtuoſis inſtruxerant, et *eorum* * vnusquisque ſummum ſtudium *ad hoc* adhibuerat, vt ſua nauis inter caeteras et aliquo decore et celeritate longe praeſtaret.

* Vnoquoque in longiſſimum praeparante, vt ſua etc. *Valla.* Vnoquoque in quam longiſſimum ſibi tempus proſpiciente, vt etc. *Acacius.* HVDS.

κτήσοιντο] τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν. Μετὰ κινδύνων] οἵ τε ἀπόντες ὀλιγονότι τοὺς μένοντας, καὶ οἱ μένοντες ἐκείνους. Ὡς ἐπὶ ἀξιόχρεων] ἦγον μεγάλην. Τετράκις γὰρ χίλιοι] οἱ μετὰ Περικλέους, ἢ οἱ μετὰ Ἄγνωνος. Ἐξαρτυθεὶς] παρασκευασθεὶς, ἑτοιμασθείς. Ἐκπονηθὲν] ἦγον ἀπαρτισθὲν, μετὰ παρισμοῦ συταθέν. Ἐπιφοράς τε πρὸς τῷ] ἔξωθεν τῷ δημοσίᾳ μισθῷ, ἐκ τῶν ἰδίων ἐπιδόσεις παρεῖχον. τοῦτο γάρ ἐστιν αἱ ἐπιφοραί. οἱ δὲ θρανῖται, μετὰ μακροτέρων κωπῶν ἐρέττοντες πλείονα κόπον ἔχουσι τῶν ἄλλων. διὰ τοῦτο τούτοις μόνοις ἐπιδόσεις ἐποιοῦντο οἱ τριηράρχαι, οὐχὶ δὲ πᾶσι τοῖς ἐρέταις. Καὶ τἆλλα σημείοις] ἤτοι κυρίως σημείοις λέγει, καθάπερ καὶ τὰ στρατεύματα· ἢ (ὡς ἔνιοι) σημεῖα τὰς ἔξωθεν καταγραφὰς τῶν τριηρῶν. Καὶ ἐς τὰ μακρότατα] ἤτοι ἐπιπλεῖσου.

εἶναις est qſ. oppoſitum τ. θρανιτῶν, quorum miniſtri eſſent remiges, vel alii quoque miniſtri, Unterbootsleute, Matten.

Ἐπιφοράς] Explicat *Pollux* III, 94. Ἐπιφορήματα pro τραγήματα *Herodotus*, vnde Noſter. WASS.

Τοῖς θρανίταις] Vide ad IV, 32. DVK.

[καὶ τἆλλα) in Schol. Aug. eſt τριήρων pro τριηρῶν.] Haud ſane contra Analogiam, quia accentus Genit. Plur. non eſt in ε, ſed in η, Antepenult.]

Σημείοις] Sententiam Interpretum, qui hoc apud *Scholiaſten* de picturis nauium exponebant, confirmat *Lucianus.* Nam hic quoque in Nauig. pag. 494. inter reliquum κόσμον nauium recenſet γραφάς. Sed poteſt etiam cogitari de παρασήμοις, et tutelis nauium. DVK. De *pictura* nunquam dicitur. Intell. paraſema et apluſtria, Deorum tutelarium imagines, in puppi, et figuras, in prora, a quibus dicerentur, vt notum ex Virgil. Aen. 5, 116 — 123. et Ouidii verſu in Triſtib. — *Eſt mihi — tutela Mineruae Nauis, et a picta Caſſide nomen habet.*

χρησαμένων) χρησομένων Baſil. non male; *vſuris*; necdum enim vtebantur. Aut χρῆσθαι hic eſt *aſſumere*, addere, anbringen. Veniebat in mentem; χρισαμένων, anſtreichen, inducentibus, linentibus. Sed damnaui; vt ſilere tamen nollem.

[ἐς τὰ μακρότ.) Schol. abeſt Aug.]

ἐς τὰ μακρότ.) retulerim ad προέξει, *longe* ſuperaret, non ad προδυμηθέντες, ad quod diceret, ἐς τὰ μάλιστα.

ταχυναυτεῖν. τὸ δὲ πεζὸν καταλόγοις τε χρηστοῖς ἐκκριθὲν, καὶ ὅπλων καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα σκευῶν μεγαλῃ σπουδῇ πρὸς ἀλλήλους ἀμιλληθέν. ξυνέβη δὲ, πρός τε σφᾶς [z] αὐτοὺς ἅμα ἔριν γενέσθαι, ᾧ τις ἕκαστος [a] προσετάχθη, καὶ ἐς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐπίδειξιν μᾶλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, ἢ ἐπὶ πολεμίους παρασκευήν. εἰ γάρ τις ἐλογίσατο τήν τε τῆς πόλεως ἀνάλωσιν δημοσίαν, καὶ τῶν στρατευομένων τὴν ἰδίαν, τῆς μὲν πόλεως, ὅσα τε ἤδη [*] προσετετελέκει, καὶ ἃ ἔχοντας τοὺς στρατηγοὺς [b] ἀπέστελλε· [c] τῶν δὲ ἰδιωτῶν, ἅ, τε περὶ τὸ σῶμά τις καὶ τριήραρχος ἐς τὴν ναῦν [d] ἀνα-λώκει, καὶ ὅσα ἔτι ἔμελλεν ἀναλώσειν· χωρὶς δ', ἃ εἰκὸς ἦν, καὶ ἄνευ τῆ [e] ἐκ δημοσίου μισθῷ, πάντα τινὰ παρασκευάσασθαι ἐφόδιον, ὡς ἐπὶ χρόνιον [f] στρατείαν· καὶ ὅσα ἐπὶ μεταβολῇ τις ἢ στρατιώτης ἢ ἔμπορος ἔχων ἔπλει· πολλὰ ἂν τάλαντα [g] εὑρέθη ἐκ τῆς πόλεως τὰ πάντα ἐξαγόμενα. καὶ ὁ σόλος οὐχ ἧσσον τόλμης τε θάμβει καὶ ὄψεως λαμπρότητι περιβόητος ἐγένετο, ἢ στρατιᾶς, πρὸς ἃς ἐπῆσαν, ὑπερβολῇ, καὶ ὅτι [h] μέγιστος ἤδη διάπλους ἀπὸ τῆς [i] οἰκείας, καὶ ἐπὶ μεγίστῃ ἐλπίδι τῶν μελλόντων, πρὸς τὰ ὑπάρχοντα, ἐπεχειρήθη.

λβ'. [k] Ἐπειδὴ δὲ αἱ νῆες πλήρεις ἦσαν, καὶ [l] ἐσέκειτο [m] πάντα ἤδη, ὅσα ἔχοντες ἔμελλον ἀνάξε-σθαι, τῇ μὲν σάλπιγγι σιωπὴ [n] ὑπεσημάνθη, εὐχὰς δὲ τὰς νομιζομένας πρὸ τῆς ἀναγωγῆς, ἃ κατὰ ναῦν

z Αὐτὸς καὶ ἅμα *Ar. C. Dan.* a Προσετάχθη legisse videtur *Valla*, quam lectionem non ferendam esse censet *Steph.* * προσετελέκει Mlq. b Ἀπέστελλεν *Gr.* c Τῶν δ' ἰδ. *Gr.* d Ἀνηλώκει *Gr.* ex emendat. Antea ναῦ Mlq. et mox ἂν pro ἄ. e Ἐκ omittit *Cl. Reg.* Ἐκ τῆ δημοσίᾳ *Caff.* Aug. f Στρατιὰν *Ar. C. Ald. Flor. Baf. Gr. Dan.* et in marg. *Caff.* στρατείαν Aug. a correct. p. στρατιάν. g Εὑρεθῇ *Reg.* h Ὁ μέγιστος *Dan.* i Οἰκίας *Gr.* k Ἐπεὶ δὲ *Cl.* l Ἐπέκειτο *Gr. Reg.* Mlqu. m Πάντα ὅσα ἤδη *Ar. C. Dan.* n Ἐπεσημάνθη *C.*

καταλ. τε χρηστ.) In Schol. dubium est, intelliganturne κατάλογοι *delectus* ipse, opus scribendorum militum, Werbung, an *indices* et commentarii, Listen, Rollen? His quidem magis congruerit ἀληθέσι, *veris*, i. e. vbi et omnis militaris aetas esset conscripta, neque vtiles bello omissi, neque inutiles pro iis suggesti; quin et βεβασανισμ. *exploratis*, diligenter confectis, genau; paene vt *Indices* magis, Militairlisten, videatur intellexisse. Tamen et delectus ipse possit esse *verus*, vt nemo vtilis transmittatur, neu inutilis intrudatur; et multo magis dicatur *exploratus*. Et vero vtrumque notet κατάλογος· *Indices* tamen magis; vt νεῶν κατάλογος, Homeri Lib. 2. Certe vocab. χρηστοῖς aptius fuerit Indicibus, quam delectibus. Hoc sensu Ablat. notaverit, *ex* Indicibus, κατὰ, *secundum*, *ad* Indices probos, accuratos, fidos, zuverläßig. ἐκκριθὲν quoque fuerit Indicum notioni vel commentariorum: nach guten (brauchbaren) Listen ausgehoben.

[χρηστοῖς) Schol. abest Aug.]

ἀμιλληθέν) δι' ἀμίλλης παρασκευασθὲν expl. Abresch., probante *Gottleb.* Non video, cum Medium sit ἀμιλλᾶσθαι, sicut ἀγωνίζεσθαι, φιλοτιμεῖσθαι, quae et ipsa huc conuenirent, alterum maxime, quidni intelligas: qui inter se concertassent aemulatione ac studiis vincendi cultu et paratu.

ξυνέβη) c. 11. confert Abr. δείξαντες τὴν δύναμιν ἀπελθεῖν. Alienum plane. Ibi sign. *exercitu* (eum ibi notat δύναμις) *admoto* mox redire, tentata expeditione, non perfecta. Quid simile huic loco, vbi de ἐπιδείξει, ostentatione, sermo sit? Compilantis verba hoc est, non illustrantis sensum.

ἐς τ. ἄλλ. Ἕλλ. — — εἰκασθ.) ἐς hic est *apud*, vel pro Dativo, τοῖς Ἕλλησι· εἰκασθῆναι autem sign. δοκεῖν, νομισθῆναι· aut, per Hypallagen, cum ἐπιδείξιν, est pro, ἐπιδείξει εἰκασθ. *assimulari*, comparari cum ostentatione. Hoc placet, non altero tamen adspernato.

[εἰκασθ.) Schol. deest Aug.]

[καὶ ἐξουσ.) in Schol. Aug. est εἶχεν pro φησίν.]

ἐξουσίας) Vix est, vt aliud notet, nisi περιουσίαν. Ac sic forte explices etiam 1, 38. ἐξουσίᾳ πλούτου· quod ego interpretatus, licentiam, quam largiantur illis diuitiae, nunc facile patiar, *abundantiam*, copiam diuitiarum, intelligi. Apertius 4, 49. ἐνδεεστέρως, ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν, parcius, quam pro *copia*.

[ὅσα τε ἤδη) Schol abest Aug.]

ὅσα τε ἤδη) Per appositionem additur ad παρασκευὴν, qs. intellecto, τοῦτ' ἔστι, vel, καὶ, quod ipsum tamen explicantis vim habeat, non iungentis.

προσετετελέκει] Ita quidem omnes libri: sed tamen nonnihil suspectum est. Nam προστελεῖν nihil aliud esse potest, quam *ad* et *praeter alia aliquid impendere*, aut *praestare*. Ignorant hoc verbum *Lexica*, sed habet *Xenophon* VII. Ἀναβάσ. p. 416. Εἰ δὲ δὴ ὁ συμπαρέχων ὑμῖν ταύτην τὴν ἀσφάλειαν, μὴ πάνυ πολὺν μισθὸν προστελεῖ. Sed id hui loco non optime conuenit. *Stephanus*, *Acacius*, et eos sequutus *Portus* vertunt: quae *ante erogauerat*. Hoc autem est προτελεῖν; quo verbo hac significatione vti *Xenophontem* VII. Ἀναβ. 421. Ἀναμνήσθητι δὲ καὶ σὺ, τί προτελέσας ἡμῖν συμμάχους ἡμᾶς ἔλαβες, ostendit *Budaeus* in Commentar. Ling. Gr. pag. 617. Et rursus *Xenophon* in Lib. de Agesilao, pag. 654. Ὡς δὲδὲν προτελέσαντες οἱ φίλοι αὐτῷ. Dvk. Pro simplici, neglecto πρὸς, acceptum omnes Interr. curas eluserit. Quid enim *admonere*, *addiscere*, aut Graecum προσδείσθαι, προσαιτεῖν, plus notat simplici? Luc. 10, 35. ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, (simillimum huic προστελεῖν) i. e. δαπανήσῃς. Quippe nildum erogauerat ibi deuersitor.

Ἀνάλωκεν] Corrector *Cod. Gr.* ἀνηλώκει. Potuerat continere manum a corrigendo. Nam alterum est Atticum. *Thom. Magister* in ἀνάλωσα, *Stephanus* Append. ad Scripta de Dial. p. 147. et *Kuhnius* ad Polluc. VIII, 130. Neque tamen ἀνήλωκα ita κοινὸν est, vt eo non vtantur Attici, quod dicat *Thomas*. Dvk.

Εὑρέθη] Non contemnenda est scriptura *Cod. Reg.* εὑρεθῇ. Pendet ab illis, quae aliquot versibus ante dicit, εἰ γάρ τις ἐλογίσατο. Dvk.

Peditatus vero conſcriptus fuerat delectu accuratiſſime habito, et magno ſtudio inter ſe certauerant armorum et veſtitus elegantia. Contigit autem, vt ſimul et illi inter ſe certarent *de illa re*, quae vnicuique fuerat aſſignata; et apud caeteros Graecos *hoc* potentiae potius ac magnarum opum oſtentatio videretur, quam aduerſus hoſtem apparatus. Si quis enim rationem iniiſſet et ſumtuum, quos ciuitas publice et vnusquisque militum priuatim fecerat, tum ea, quae ciuitas iam ante erogauerat, tum ea, quae imperatoribus, quos mittebat, ſecum absportanda dederat, tum etiam ea, quae vnusquisque priuatorum in corporis cultum, et Trierarchus in *ſuam* nauem impenderat, aut quae praeterea in poſterum erat impenſurus: praeter ea, quae veriſimile erat vnumquemque, praeter publicum ſtipendium, praeparaſſe viatici cauſa, quippe quod ad diuturnam militiam iturus eſſet; item quaecunque vel miles, vel mercator negotiationis gratia ſecum tulit: *is profecto* permultorum talentorum ſummam ex vrbe *tunc* exportatam fuiſſe comperiſſet. Haec igitur expeditio non minus ob admirandam audaciam, et ſpectaculi ſplendorem, quam ob exercitus magnitudinem, celebris fuit *apud eos*, aduerſus quos proficiſcebantur: praeterea, quod haec nauigatio ab *agro* domeſtico longiſſime, et rerum adipiſcendarum propoſita ſpe longe maiori, quam praeſentes *ipſorum* opes ferrent, tunc ſuſcepta fuiſſet. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339.

32. Quum autem naues *viris* impletae fuerunt, omniaque iam impoſita, quae ſecum erant laturi, tuba ſilentium indictum eſt; et ante profectionem, non in ſingulis nauibus, ſed vniuerſi per praeconis

Καταλόγοις τε] καταλόγοις ἀκριβέσι δοκιμασθὲν καὶ προκριθέν. Χρησοῖς] ἀληθέσι, βεβασανισμένοις. Τῶν περὶ τὸ σῶμα σκευῶν] οἱ μὲν ὁπλῖται ὅπλα εἶχον· οἱ δὲ ἐρέται, καὶ τέκτονες, καὶ λιθουργοὶ, τὰ ἐπιτήδεια ὄργανα. Εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως] εἰκασμὸν δοῦναι. Καὶ ἐξουσίας] τὴν περιουσίαν ἐξουσίαν φησίν. Ὅσα τε ἤδη προσετετελέκει] προσανήλωσε. Τόλμης τε θάμβει] ἐκπληξὶν τε παρασχὼν διὰ τὴν τόλμαν πλέον ἢπερ τῶ κατὰ πλῆθος ὑπερέχειν τῶν ἐναντίων. Καὶ ὅτι μέγιστος ἤδη διάπλους] ὁ χρόνος, ἀλλὰ τόπος. Καὶ ἐπὶ μεγίστῃ ἐλπίδι] μείζονα ἐλπίσαντες, δηλονότι τῆς ὑπαρχούσης δυνάμεως. Καὶ ἐσέκειτο πάντα ἤδη] ἐνεβλήθησαν. Τῇ μὲν σάλπιγγι] διὰ τῆς σάλπιγγος. Παρ' ἅπαν τὸ στράτευμα] ἤγων, διὰ

[τόλμ. τε θάμβ.) In Schol. Aug. eſt, ἢπερ τὸ, pro ἤπ. τῷ] intell. διὰ τὸ, vel διὰ τοῦ, et ad τὸ, in Aug. repete παρέσχεν.

πρὸς οὓς ἐπῆεσ.) Minus promtum, quo referas iſta verba, aut quì ſuppleas. Portus addidit, *apud eos*; minus aptum ὑπερβολῇ, quae non eſſet apud Siculos, ſed in ipſorum Athen. exercitu. Equidem ſimpliciius intellexerim ἐκείνων· magnitudine exercitus *eorum*, quos aggrederentur. Quippe omnis Sicilia in armis erat contra Athenienſes; quorum tenuiores copias, quam pro hoſtium viribus, ſatis ſupra ſit queſtus Nicias.

ἤδη) ἢ δὴ malit Abreſch. probante *Gottl.* At quid ἦ in media oratione, quod ſemper incipiat? Alienum vero ab vſu Graeco! δὴ ſolum probarim. Sed ἤδη notat *iam*, nunmehr, jetzt, cum antea tam longe non abiiſſent, quam *nunc. iam* auderent. Sic Paullus adhibet ἤδη. Rom. 13, 11. ὥρα (ἐστὶν) ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι, tempus eſt *iam* (nunc, nunmehr) ſurgendi, ſomni relinquendi, vbi τῶ ἤδη, ſuggerat, νῦν γὰρ, *nunc* enim; Forte et 1. Cor. 4, 8. ἤδη κεκορεσμένοι ἐστὲ, ἤδη ἐπλουτήσατε, vbi minus tamen vrgeam; at manifeſtius apud Theophr. Char. Eth. Praef. n. 6. τρέψομαι δὲ ἤδη ἐπὶ τὸν λόγον, *nunc* vero conuertar ad diſputationem, ad rem accedam Xen. Mem. 2, 9, 17 ἐπεὶ ἤδη διετράξατο, cum *iam* perfeciſſet, da er es nunmehr zu Stande (gebracht) hatte. Virg. Ecl. 10, 62.

Iam neque Hamadryades rurſum, nec carmina nobis
Vlla placent;

i. e. *nunc*, jetzt; quin et Noſter mox, 32. init. ἐσέκειτο ἤδη, da nunmehr alles eingeſchifft war. Liu. 3, 35. *Demiſſa iam in diſcrimen dignitas*, c. 36 init. *ſuo iam inde viuere ingenio coepit.* 2, 1. init. *Liberi iam hinc pop. R. res*; 7, 29. init. *Maiora iam hinc bella.* Parcamus ergo corrigere, vbi interpretari detur! *Poëticum* etiam fere eſt ἦ.

[καὶ ἐπὶ) Schol. Aug. ita leg. (memorabiliter ſatis!) μείζονα ἐλπίσαντες τῶν οὐχ ὑπαρχούσης δυνάμεως.] Quid ſibi vult τῶν; an τῆς. at tunc abeſſet οὐχ. An excidit ὑπαρχόντων, vt, οὐχ ὑπ. δυνάμ. ſit aut aliud Schol. aut explicatio vberior τῶν ὑπαρχόντων; Certe poſt τῶν aliquid deeſt.]

Πρὸς τὰ ὑπάρχοντα] Omnes *Interpretes* probarunt ſententiam *Scholiaſtae*. Sed nulla ratio eſt, cur ſuperlatiuus μεγίστῃ hic pro comparatiuo poſitus eſſe dicatur. Puto, πρὸς τὰ ὑπάρχοντα eſſe πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν, *pro praeſentibus viribus*, et *Thucydidem* hoc dicere, cum maxi. a ſpe in futurum, quam ex praeſenti magnitudine adparatus et virium conceperant. Ita vtitur praepoſitione πρὸς V, 9. Καὶ ἅμα πρὸς τὴν ἑαυτῦ δύναμιν τὴν ἐπιχείρεσιν ποιεῖται, *pro viribus ſuis.* Et IV, 39. Ἐνδεεστέρως ἑκάστῳ παρεῖχεν, ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν, *quam pro copia.* Et eadem ſignificatione τὰ ὑπάρχοντα dicit paullo poſt hoc Cap. Ὁρᾶτε, ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ὅτῳ τρόπῳ κάλλιστα ἀμυνεῖσθε αὐτούς. Dvk. In Vergleichung mit den jetzigen Umſtänden. *Gottleb.* Haud commodo ſenſu; μείζονι ſi ſit, audiam. Mihi ſimpliciter eſt, *ad* praeſentia, pro viribus, quoad tum poſſent, pro praeſenti copia; et retulerim ad ἐπεχειρήθη· vt Liv. 1, 9. *Quanto maximo apparatu tum potuit.*

C. 32. [καὶ ἐσέκ.) Schol. abeſt Aug.] Obſ. in hoc Schol. obiter, ἐνεβλήθησαν, plurali, ad Neutrum, et Singular. verbi in textu.

Ἐσέκειτο] *Gr.* ἐπέκειτο. *Scholiaſtes* cum vulgata. Wass. Melius, ἐσέκειτο de *naui*; ἐπέκειτο, de *iumentis.*

ναῦν ἑκάστην, ξύμπαντες δὲ ὑπὸ κήρυκος, ἐποιοῦντο, κρατῆράς τε κεράσαντες [o] παρ' ἄπαν τὸ στράτευμα, καὶ ἐκπώμασι χρυσοῖς τε καὶ ἀργυροῖς [p] οἵ τε ἐπιβάται καὶ οἱ ἄρχοντες σπένδοντες. ξυνεπεύχοντο δὲ καὶ [q] ὁ ἄλλος ὅμιλος ὁ ἐκ τῆς γῆς, τῶν τε πολιτῶν, καὶ εἴ τις ἄλλος εὔνους παρῆν σφίσι. [r] παιωνίσαντες δὲ, καὶ [s] τελεώσαντες τὰς σπονδὰς, ἀνήγοντο. καὶ [t] ἐπὶ κέρως [v] τοπρῶτον ἐκπλεύσαντες, ἄμιλλαν ἤδη μέχρι Αἰγίνης ἐποιοῦντο· καὶ οἱ μὲν, ἐς τὴν Κέρκυραν, ἔνθα περ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα τῶν ξυμμάχων ξυνελέγετο, ἠπείγοντο ἀφικέσθαι. ἐς δὲ τὰς Συρακούσας ἠγγέλλετο μὲν [x] πολλαχόθεν τὰ περὶ τῶ ἐπίπλω, ὡ μέντοι [y] ἐπιστεύετο ἐπὶ πολὺν χρόνον οὐδέν. ἀλλὰ καὶ γενομένης ἐκκλησίας, ἐλέχθησαν τοιοίδε λόγοι ἀπό τε ἄλλων, τῶν μὲν, πιστευόντων [z] τὰ περὶ τῆς [a] στρατείας [b] τῆς τῶν [c] Ἀθηναίων, τῶν δὲ, τὰ ἐναντία λεγόντων· καὶ Ἑρμοκράτης ὁ Ἕρμωνος παρελθὼν, αὐτοῖς, ὡς [d] σαφῶς οἰόμενος εἰδέναι τὰ περὶ αὐτῶν, ἔλεγε, καὶ παρῆνει τοιάδε.

λγ'. [*] »ΑΠΙΣΤΑ μὲν ἴσως, ὥσπερ καὶ ἄλλοι τινὲς, δόξω ὑμῖν περὶ τῶ [e] ἐπίπλω τῆς ἀληθείας λέγειν. καὶ γιγνώσκω, ὅτι οἱ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι ἢ λέγοντες, ἢ ἀπαγγέλλοντες, ὡ μόνον ὡ πείθουσιν, ἀλλὰ καὶ ἄφρονες δοκοῦσιν εἶναι· ὅμως δὲ ὡ καταφοβηθεὶς ἐπισχήσω, κινδυνευούσης τῆς πόλεως· πείθων γε ἐμαυτὸν, σαφέστερόν τι ἑτέρω εἰδὼς, λέγειν. Ἀθηναῖοι γὰρ ἐφ' [f] ἡμᾶς (ὃ πάνυ [g] θαυμάζετε,) πολλῇ στρατιᾷ ὥρμηνται καὶ ναυτικῇ καὶ πεζικῇ· πρόφασιν μὲν, Ἐγεσταίων ξυμμαχία, καὶ Λεοντίνων [h] κατοικίσει, [i] τὸ δὲ ἀληθὲς, Σικελίας ἐπιθυμία, μάλιστα δὲ τῆς [k] ἡμετέρας πόλεως, ἡγούμενοι, εἰ ταύτην σχοῖεν, ῥᾳδίως καὶ τἆλλα ἕξειν. ὡς ἔν ἐν τάχει παρεσομένων, ὁρᾶτε, ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων, ὅτῳ [l] τρόπῳ κάλλιστα ἀμυνεῖσθε αὐτούς, [m] καὶ μήτε, καταφρονήσαντες, ἄφρακτοι ληφθήσεσθε, μήτε, † ἀπιστήσαντες, τῶ ξύμπαντος ἀμελήσετε. εἰ δέ τῳ καὶ πιστὰ, τὴν τόλμαν αὐτῶν καὶ δύναμιν μὴ ἐκπλαγῇ. ἔστε γὰρ βλάπτειν ἡμᾶς πλείω [n] οἷοί τε ἔσονται, ἢ πάσχειν·

o Παράταν *Gr.* Mſq. *p* Οἵ τ' ἐπιβ. *Reg.* *q* Ὁ deeſt *Gr.* *r* Παιανίσαντες *Ar. C.* Aug. a correct. ω in α mut. *s* Τελέσαντες *Reg.* *t* Ἐπικαίρως *Marg. Reg. Baſ.* ἐπικέρως τους, hoc ſine acc. *v* Τὸ πρῶτον *C. Baſ. Caſſ. Gr.* *x* Πολλαχόθεν καὶ τὰ *Ar. C.* Μὲν πανταχόθεν *Cl.* Καὶ habet etiam *Dan.* *y* Ἐπιστεύοντο *Gr.* *z* Scilicet ἀγγελλόμενα. Hvds. *a* Στρατιᾶς *Ar. C. Caſſ. Reg. Dan.* Aug. *b* Τῆς deeſt *Ar.* Τῆς ἀπὸ τῶν *Gr.* *c* Ἀθηνῶν *Reg. Caſſ.* Aug. mox τἀναντία Mſq. *d* Αὐτὸς *Reg.* * Παραίνεσις Ἑρμοκράτους πρὸς τοὺς Συρακουσίους ſuprafcr. Mſqu. tria verba extr. a m. 2. mox ἀπαγγέλλοντες, vno λ. et πείθων γ' ἐμαυτ. *e* Ἐπίπλω τῶν Ἀθηναίων *Marg. Cam.* *f* Ἐφ' ὑμᾶς Aug. *Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* *g* Θαυμάζεται *Dan.* *h* Κατοικήσει *Cl. Reg. Caſſ.* *i* Τὸ δ' ἀλ. *Gr.* *k* Ἡμετέρας *Ar.* Mox pro τἆλλα, τἆλλα *Baſ.* *l* Τρόπῳ μάλιστα *Gr.* *m* Καὶ μὴ καταφρονήσαντες *Ar.* † ἐπιστήσ. Mſq. *n* Οἷοί τ' ἔσονται *Ar. C. Reg. Caſſ.*

Κρατῆράς τε κεράσαντες — καὶ σπένδοντες] Inſtaurarunt hunc morem veterum *Muretus* XIV. Var. Lect. 2. et *Cerda* ad Virgil. III. Aeneid. 776. Add. *Arrian.* de Exped. Alex. VI, 3. Καὶ ἐπιβὰς τῆς νεὼς, ἀπὸ τῆς πρῴρας ἐκ χρυσῆς φιάλης ἔσπενδεν ἐπὶ τὸν ποταμὸν, τόν τ' Ἀκεσίνην ξυνεπικαλέμενος τῷ Ἰνδάσπῃ. Et, Ἔπειτα δὲ Ἡρακλεῖ τε τῷ προπάτορι σπείσας, καὶ Ἄμμωνι, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, ὅσοις αὐτῷ νόμος, σημῆναι ἐς ἀναγωγὴν κελεύει τῇ σάλπιγγι. Dvk.

[παρ' ἅπαν) abeſt Schol. Aug.

Ἐπὶ κέρως] In *Cod. aliis* ἐπικαίρως. Sed licet vox ἐπικαίρως videatur habere ſenſum non incommodum, ἐπὶ κέρως legendum eſſe conſtet, tum ex L. 2. c. 90. tum, quod vox militaris eſt, apprime commoda huic loco, quae opponitur τῷ εἰς μέτωπον. nam ἐπὶ κέρως eſt, quod dicimus verbo militari *à la file*, μέτωπον vero dicimus, *de front*. Quod non intelligentes exſcriptores, ἐπὶ κέρως non intellectum mutauerunt in vocem magis ſolitam ab illis intellectam. *Palmerius* ad Gr. Auct. p. 77. Hvds. Permutantur haec etiam infra Cap. 50. Vid. *Scholiaſten* ad II, 90. qui exponit μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ. *Xenophon* hoc videtur dicere ἐπὶ μιᾶς I. Graec. pag. 446. Παρὰ δὲ Διομέδοντα οἱ Σάμιοι δέκα ναυτὶν ἐπὶ μιᾶς τεταγμένοι. ἔχόμεναι δὲ τῶν ταξιάρχων δέκα καὶ αὗται ἐπὶ μιᾶς. *Polybius* I, 26, 27. ἐπὶ μίαν. Dvk. V. Valkenaer ad Herod. L. 6. p. 443. *Gottleb.* Eſt pro ἐπὶ κέρας· vel ἐπὶ *modum* explicat.

παρελθ. αὐτ.) ad ἔλεγε refert αὐτοῖς Abr. Sel C. 35. hui. L. παρελθὼν αὐτοῖς, i. e. ἐν αὐτοῖς, vel, αὐτῶν. *Gottleb.* Recte; nam quoties Homer. in Il. τοῖσι δ' ἀνέσχε· non tamen ſign. Dat. ἐν αὐτοῖς, ſed πρὸς αὐτοὺς, *ad* eos, nempe verba facturus. αὐτῶν, quod addit *Gottl.* haud dubie intellexit, ἐξ αὐτῶν, ex eorum numero. Sed ita non adhibetur Dat. et vero frigeat hoc additamentum.

C. 33. [περὶ τοῦ) in Schol. Aug. deeſt ἤτοι.]

περὶ τ. ἐπ. τ) i. e. περὶ τῆς ἀληθ. τοῦ ἐπίπλου, περὶ τοῦ ἀληθῆ εἶναι τὸν ἐπίπλουν.

[ἢ λέγοντες) Schol. abeſt Aug.]

ἢ λέγ.) quomodo differt ab ἀπαγγέλλοντες; forte illud, *voce* coram, hoc per *literas* nuntiosue abſentium. Nam, ad *fidem* quod refert Schol. vix tenuerit, vt *vera* ergo ſint τὰ ἀγγελλόμενα.

[ὅμως δὲ οὖ) Schol. ad h. v. in Aug. refertur ad ἄφρονες, (male,) et ſic leg οὐ φοβηθήσομαι διὰ τὸ ἄφρων νομισθήσεσθαι, καὶ (i. e. καὶ οὐ, οὐδὲ,) διὰ τοῦτο σιωπήσω.] In Schol. Duker. paruo Graece, ἄφρονα ὑπειλῆφθαι, pro ἄφρων· vt recte alterum Schol.

[ἐπισχήσω) Schol. abeſt Aug.]

[σαφέστ τι) in Schol. Aug. abeſt ἀληθέστερον in extr.]

Καὶ ναυτικῇ καὶ πεζικῇ] *Thomas Magiſter* ſcribit, cum *Demoſthene* et aliis omnibus dicendum eſſe πεζῇ στρατιᾷ, non πεζικῇ, etſi hoc ſit apud *Thucydidem*; nam eſſe ποιητικώτερον.

vocem vota solennia nuncuparunt, et crateras miscentes, in aureis argenteisque poculis cum nauium defensores, tum *ipsi* duces, libarunt. Simul autem vota faciebat et caetera turba, quae erat in terra, tam ciuium, quam aliorum etiam, si quis beneuolus ipsis aderat. Cum autem paeana ceciniissent, et libationes peregissent, e portu soluentes in altum vela fecerunt. * Atque primum longa nauium serie nauigantes, iam ad Aeginam vsque cursum certatim tenuerunt. Atque hi quidem Corcyram, quo et reliquus sociorum exercitus conueniebat, peruenire properabant. Syracusas vero ex variis quidem locis nuntii de infesto huius classis aduentu afferebantur: sed tamen diu nihil horum creditum est. Quinetiam, conuocata concione, huiusmodi sententiae dictae fuerunt cum ab aliis (quorum alii quidem credebant, *vera esse*, quae de Athenienſium expeditione *nuntiabantur*, alii vero contraria dicebant,) tum etiam ab Hermocrate Hermonis *filio*, qui *in medium* progressus, quippe persuasum haberet, se plane scire, quae de illis *rebus ferebantur*, ipsis haec dixit, ac suasit. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339.

33. „Incredibilia quidem, quemadmodum et alii nonnulli, forsitan et ego apud vos de certissimo classis hostilis aduentu dicere videbor. Illud autem probe noui, eos, qui vel dicunt, vel nuntiant res, quae fidem superant, non solum non persuadere, verum etiam amentes videri. Veruntamen, cum reipublicae periculum impendeat, non *idcirco* deterritus abstinebo: quia persuasum habeo, me aliquid exploratius dicturum, quam quemuis alium, quod hoc sciam. Athenienses enim aduersus nos (quod vehementer admiramini) cum ingenti exercitu et nauali et pedestri veniunt. Hoc quidem praetextu, vt Egestaeis sociis auxilium ferant, et Leontinos in suas sedes restituant: sed re vera Siciliae, praecipue vero nostrae vrbis cupiditate, existimantes, si hanc obtineant, *se caeteras etiam Siciliae partes* facile obtenturos. Quoniam igitur propediem *huc* sunt appulsuri, videte, qua ratione pro viribus ipsos honestissime propulsaturi sitis; et *cauete*, ne per *hostium* contemtionem, imparati opprimamini, neue *nuntiis* fidem non habentes, rerum summam negligatis. Quod si cui etiam res credibiles *dicere videbor*, illorum audaciam ac potentiam *is* ne reformidet: nam non magis nos laedere, quam a nobis laedi, poterunt. Quod autem cum magna classe veniunt, *hoc modo nobis* non inutiles *erunt*. Imo vero

* In speciem cornu primo nauigantes etc. *Valla.* In cornu primo tendentes, certatim Aeginam vsque nauigarunt. *Acacius.* Vide *Scholiast.* ad 2, 70. v. κατὰ μίαν. Hvds.

πάντὸς τῆ στρατεύματος. Περὶ τῦ ἐπίπλω τῆς ἀληθείας λέγειν] ἤτοι, περὶ τῦ ἀληθῶς αὐτὸς ἐπιπλεῖν. Ἢ λέγοντες, ἢ ἀπαγγέλλοντες] ἦγον, ἢ ἀφ' ἑαυτῶν λέγοντες καὶ λογοποιῦντες, ἢ ἀπαγγέλλοντες, ἐξ ἑτέρων ἀκούσαντες πλευσάντων. Ὅμως δὲ ὁ καταφοβηθεὶς] ἦγον, ὅμως ὁ καθεξῆς ἐμαυτὸν ἤδη κινδύνῳ ἐπερχομένῳ τῇ πόλει, καταφοβηθεὶς τὸ δόξαι ἄπιστα φθέγγεσθαι, καὶ ἐκ τούτῳ ἄφρονα ὑπειλῆφθαι. Οὐ καταφοβηθεὶς. ὃ φοβηθήσομαι διὰ τὸ ἄφρων νομισθήσεσθαι, καὶ διὰ τῦτο σιωπήσω. Ἐπισχήσω] ἐμαυτὸν δηλονότι. Σαφέστερόν τι ἑτέρῳ εἰδὼς] ἀκριβέστερον τῶν ἄλλων ἐπισάμενος, ἀληθέστερον. Ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων] δυνατῶν. Ὅτῳ τρόπῳ κάλλιστα] ἦγον, ἀνδρικώτατα καὶ φρονιμώτατα. Ἄφρακτοι ληφθήσεσθε] ἦγον ἄοπλοι. Εἰ δέ τῳ καὶ πιστὰ] τὰ τῆς

Sed vide, quae adnotauit *Stephanus* in Thes. Legit autem hic *Thomas* ἐν στρατιᾷ ὥρμηνται. Dvk.

ξυμμαχ. — κατοικ.) Dilogiam habet Datiui structura; in ξυμμαχίᾳ est, *ob* societatem, iure, officio societatis, in κατοικίσει est pro ἐπὶ, *consilii* nota. *Causſam* tamen indicat vtrobique, vtut impellentem alteram, alteram consilii. Quin alio sensu deinde, Σικελίας ἐπιθυμίᾳ· paene *Tibi logiam* vt dixeris.

Κατοικίσει] Non dubium est, quin libri optimi perperam exhibeant κατοικήσει, vt et supra aliquoties in principio huius Libri. Lege quae Viri Docti adnotant ad *Pollucem* IX, 7. Dvk.

τὸ δὲ ἀλ.) scil. κατὰ, εἰς.

[ἀπὸ τ. ὑπαρχ.
[ὅτῳ τρόπῳ } Scholl. abſ. Aug.

ἀπὸ τ. ὑπαρχ.) ad δρᾶτε retuleris: consilium *ex re* capite. Tac. Ann. I, 24. *ex re consulturum.* Sed et ad ὅπως, qui *pro facultate* vestra eos repellatis. Sed talem traiectionem non amat Thuc.

Κάλλιστα] Ita *Mſſ.* et *Scholiastes. Gr.* μάλιστα corrupte. Wass. κάλλιστα) nescio, cur hic vertatur, *quam honestissime. Honestatis* enim quae ratio hic, quae dubitatio? Immo sign. *facillime*, commodissime, efficacissime: *optime* denique. Quid, si μάλιστα legerimus?

[ἄφρακτοι
[εἰ δέ τῳ } Abſ. Schol. Aug.]

καὶ πιστὰ) redundat καὶ, vt solet, in distribuendo: aut traiecte intell. καὶ εἰ. Male expressit Portus τὸ καὶ, *etiam*; qui praesertim, pulchre vidisset, referri, vt diuersum, ad init. ἄπιστα μὲν ἴσως, vtut nihil opus, vbi suppleri simplicius detur ἐστί. Quippe illi ἄπιστα iam respondebat supra, ἀληθῆ δὲ ὅμως.

ἄθ', ὅτι μεγάλῳ στόλῳ [o] ἐπέρχονται, ἀνωφελεῖς· ἀλλὰ πρός τε τὰς ἄλλας Σικελιώτας πολὺ ἄμεινον· μᾶλλον γὰρ [*] ἐθελήσουσιν, ἐκπλαγέντες, ἡμῖν ξυμμαχεῖν. καὶ ἦν ἄρα [p] ἢ κατεργασώμεθα αὐτὰς, ἢ ἀπράκτας, ὧν ἐφίενται, [q] ἀπώσωμεν, ([r] ἃ γὰρ δὴ, μὴ [s] τύχωσί γε, ὧν [t] προσδέχονται, φοβοῦμαι·) κάλλιστον δὴ [v] ἔργων ἡμῖν ξυμβήσεται, καὶ οὐκ ἀνέλπιστον ἔμοιγε. ὀλίγοι [x] γὰρ δὴ στόλοι μεγάλοι, ἢ Ἑλλήνων, ἢ βαρβάρων, πολὺ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ἀπάραντες, κατώρθωσαν. ὅτε γὰρ πλείας τῶν ἐνοικούντων καὶ ἀσυγειτόνων ἔρχονται· (πάντα γὰρ [y] δὴ ὑπὸ δέους [z] ξυνίσταται·) ἦν τε δι' ἀπορίαν τῶν ἐπιτηδείων ἐν ἀλλοτρίᾳ γῇ σφαλῶσι, τοῖς [a] ἐπιβουλευθεῖσιν ὄνομα, κἂν περὶ σφίσιν αὐτοῖς τὰ πλείω [b] πταίσωσιν, ὅμως καταλείπουσιν. ὅπερ καὶ † Ἀθηναῖοι αὐτοὶ ἔτοι, τῷ Μήδῳ [c] παρὰ λόγον πολλὰ σφαλέντος, [d] ἐπὶ] τῷ ὀνόματι, ὡς [e] ἐπ' Ἀθήνας [f] ἦει, ηὐξήθησαν· καὶ ἡμῖν, οὐκ ἀνέλπιστον, τὸ [g] τοιοῦτο ξυμβῆναι."

λδ'. "Θαρσοῦντες οὖν, τά τε αὐτοῦ παρασκευαζώμεθα, καὶ, ἐς τὰς Σικελὰς πέμποντες, τὰς μὲν μᾶλλον βεβαιωσώμεθα, τοῖς δὲ Φιλίαν καὶ ξυμμαχίαν πειρώμεθα ποιεῖσθαι· ἔς τε τὴν ἄλλην Σικελίαν πέμπωμεν πρέσβεις, δηλοῦντες, ὡς κοινὸς ὁ κίνδυνος· καὶ ἐς τὴν Ἰταλίαν, ὅπως ἢ ξυμμαχίαν [h] ποιῶνται ἡμῖν, ἢ μὴ δέχωνται Ἀθηναίους. δοκεῖ δέ μοι, καὶ ἐς Καρχηδόνα, ἄμεινον εἶναι, πέμψαι. οὐ γὰρ ἀνέλπιστον αὐτοῖς, [i] ἀλλ' ἀεὶ διὰ φόβου [k] εἰσὶ, μή ποτε Ἀθηναῖοι αὐτοῖς ἐπὶ τὴν πόλιν ἔλθωσιν. ὥστε τάχ' ἂν ἴσως, νομίσαντες, εἰ τάδε [l] προήσονται, [m] καὶ ἂν σφεῖς ἐν πόνῳ εἶναι, ἐθελήσειαν ἡμῖν ἤτοι κρύφα [n] γε, ἢ φανερῶς, ἢ ἐξ ἑνός γέ [o] του τρόπου, ἀμῦναι. δυνατοὶ δέ εἰσι μάλιστα τῶν νῦν,

o Ἐπέρχονται *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* * ἐθελεσήσουσι Mſqu. p Εἰ *Reg.* q Ἀπώσομεν *Gr. Bal.* r Οὐ γὰρ μὴ δὴ *Reg.* s Τύχωσιν *Caſſ. Gr.* Aug. t Προσδέχονται *Gr.* v Ἔργον *Ar. C. Reg.* Mſqu. in Aug. corr. e in ω. x Γὰρ ἤδη στόλοι *Gr.* y Δὴ omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. In *Caſſ.* manus recens adſcripſit. z Ξυνίσανται *Gr.* Mſq. a Ἐπιβουλευθεῖσι *Caſſ.* b Πταίωσιν *Gr.* Hvds. Immo πταίσωσιν. Πταίωσιν *Reg. Caſſ.* Aug. † οἱ Ἀθην. Mſq. c Παραλόγων *Caſſ. Gr.* Aug. d Ἐπὶ deeſt *Cam.* e Ἐπὶ Ἀθήνας *Reg. Caſſ Gr.* Aug. f Ἦκει *Gr.* Εἴη *Caſſ.* g Τοιοῦτον *Cl. Gr. Ar. C. Reg.* h Ποιώμεθα *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ.* Ποιῶνται *Cl.* in marg. Ποιώμεθα *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. i Ἀλλὰ ἀεὶ *Gr.* k Εἰσὶν *Caſſ.* Aug. l Ποιήσονται *Reg.* m Κἂν σφεῖς *Gr.* n Γε omittunt *Ar. C.* o Πω τρόπω *Gr.*

Ἐπέρχονται] Sic *Mſſ.* quorum auctoritati parendum. antea ἔρχονται. Wass.

ἀνωφελεῖς) *noxii*, graues, pericu'oſi. Cic. *multis modis inutile*, i. e. noxium; Ebr. 13, 17. ἀλυσιτελὲς ὑμῖν τοῦτο, *nociturum*. Varietatem it. mobſerua: — πολὺ ἄμεινον· ergo aut antea ponerer, ἀνωφελὲς, aut hic, ἀμείνους. Certe in ἄμεινον intell. τοῦτο.

πρός τε τ. ἄλλ.) Non eſt, quod reddatur huic πρός τε, quod exſpectare iubeat, καὶ πρὸς rel. *Etiam* vertit Port. τε· male, quia nil *aliud* praeceſſit, e i *etiam* ſubiiceretur. An γε legendum, *certe*, ſaltem, vtique? Sed ſalua res, et conſtat tibi Thuc. ſin verbis, at re: ſubiicit enim, poſt breuem Parentheſin: καὶ ἦν ἄρα ἢ κατεργασώμεθα αὐτούς· hoc quid eſt, niſi: καὶ πρός γε ἡμᾶς οὐκ ἀνωφελεῖς; ita cauſſa, explicatione, allata, contineat in ſeſe id, cuius rationem reddat.

[ἢ κατεργασ.) Schol. abeſt Aug.]

[οὐ γὰρ δὴ) In Schol. Aug. abeſt φησί.]

μὴ τύχ. γε) γε hic eſt *certe*, quidem; ac ſi ſit: οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε φοβ μὴ τ. *id quidem* certe non verear, ne, rel. Denn, daß ſie ihre Abſicht erreichen ſollten, dieß wenigſtens beſorge ich nicht.

Προσδέχονται] *Gr.* προσεδέχοντο. at caeteri, et *Scholiaſtes*, nihil mutant. Wass.

ἔργ. — ξυμβ.) Minus congruit τὸ ξυμβαίνειν cum ἔργων, vel ἔργον neque enim *facta* nobis *acciderint*, *noſtra* vtique. ξυμβαίνειν hic eſt *ſuccedere*, effici, von ſtatten gehen, vt et alibi; aut, per Metonym. cauſſae, *gloria* facti nobis ceſſerit; immo, preſſius ac ſimplicius, quaſi intellecto ποιῆσαι, ἀποδεῖξασθαι· *contigerit* nobis *perpetraſſe* opus pulcherrimum.

[ὀλίγοι γὰρ —
[κατώρθ. } Scholl. deſ. Aug.]

[τ. ἐνοικ.) Aug. abeſt in Schol. τε poſt Καρχηδονίας.]

Γὰρ δή] Sic Noſter paſſim. *Gr.* minus bene ἤδη. Wass.

πάντα — ξυνίστ.) πάντα eſt pro πάντες, more Noſtri, et ξυνίστανται pro ξυστήσεται, Praeſ. p. Fut.

[ἦν τε δι' ἀπορ.) Schol. abeſt Aug.]

[ὅπερ κ. Ἀθ.) Schol. Aug. ſic leg. τρία πραγματεύεται διὰ τούτων· ἓν μὲν, ἐν ἐλπίδι ποιῆσαι τοὺς Συρακουσίους τῆς νίκης, ὡς σφαλησομένων τῶν Ἀθηναίων περὶ αὐτούς, ὃν τε τρόπον ἐσφάλησαν οἱ Μῆδοι στρατεύσαντες περὶ τὴν Ἑλλάδα· ἕτερον δὲ, τὸ, μένους Συρακουσίους, ἂν κατορθώσωσιν, δοκεῖν νενικηκέναι τοὺς Ἀθηναίους· ἐπειδή γε ἐπὶ Συρακουσίους ἐκεῖνοι προηγουμένως στρατεύονται· καὶ γὰρ τὸν Μῆδον, ὑπὸ πάντων νενικημένον τῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ μόνων τῶν Ἀθηναίων ἡττῆσθαι νενομίσθαι· διὰ τοῦτο, ὅτι, ἐπ' Ἀθήνας, λόγος ἦν, στρατεύειν αὐτόν· τρίτον δὲ, ἀπαλλάξαι φόβου τοὺς Συρακουσίους· ἐπεὶ γὰρ καταπεπλήγασιν ἀκοῇ τοὺς Ἀθηναίους νενικηκότας τὸν Μῆδον, παραδείκνυσιν αὐτοῖς, ὅτι ὁ Μῆδος, αὐτὸς περὶ αὑτῷ πταίσας τὰ πλείω, τὴν δόξαν τῆς νίκης ἐκείνοις προσέθηκεν.

[παρὰ λόγ.) Schol. abeſt Aug.]

ἐπὶ τῷ ὀνόμ.) Si verum ἐπὶ, ſign. *ſub*; et Latinis liberum, *ea ſpecie* et *ſub ea ſp. alieno nomine*, et *ſub al. nom.* dicere.

τοιοῦτο] *Thom. Magiſter* in βάλομαι habet τοιοῦτον cum pleriſque *Mſſ.* Dvk.

C. 34. [τά τε αὐτ.
[βεβαιωσ. } Scholl. ad h. vv. abſ. Aug.]
[κ. ξυμμαχ.

[ἔς τε τ. ἄλλ.) In Schol. Aug. d. τῶν ante Ἑλλήνων.]

Σικελίαν) Ἰταλίαν malit Reiſk. notante *Gottleb.* temere, vt ſolet; quae enim Italiae mentio, vt *reliqua* ſubiiciatur? Aut quod commune periculum Italiae ex iſto conatu?

etiam apud caeteros Sicilienſes *hoc nobis erit* longe melius: facilius enim *illorum aduentu* territi ſeBell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339. nobis ſocios adiungere volent. Et ſi forte vel ſubegerimus ipſos, vel ea, quae cupiunt, non adeptos repulerimus (* non enim vereor, ne conſequantur, quod exſpectant) praeclariſſimi facinoris gloria nobis continget; † neque mihi ſaltem deſperandum. Paucae enim aut Graecorum aut barbarorum magnae claſſes, procul ab *agro* domeſtico profectae, rem feliciter geſſerunt. Nam neque veniunt numero ſuperiores incolis et vicinis; (omnes enim prae metu congregabuntur;) et ſi propter inopiam rerum neceſſariarum in alieno ſolo rem male geſſerint, quamuis ipſimet magna ex parte ſibi cladem inuexerint, tamen nomen *et victoriae gloriam* illis relinquent, quibus inſidiati fuerint. Qua ratione etiam hi ipſi Athenienſes creuerunt, quod Medus praeter opinionem ſaepius offenderit, dum praedicaret, ſe vnam ciuitatem, Athenas videlicet, bello petere. Cui rei ſimile quiddam nobis etiam euenturum, non eſt deſperandum."

34. „Confidenter igitur et res in hoc ipſo loco praeparemus, et *nuntiis* ad Siculos miſſis, hos quidem magis confirmemus, cum aliis vero amicitiam atque ſocietatem inire conemur. Et in reliquas Siciliae partes legatos mittamus, et hoc periculum commune eſſe demonſtremus; et in Italiam, vt aut ſocietatem nobiscum faciant, aut ne recipiant Athenienſes. Exiſtimo autem, ſatius eſſe, Carthaginem etiam *legatos* mittere. * Nam ne ipſis quidem eſt dubitandum: ſed in perpetuo metu degunt, ne quando Athenienſes co.ra ſuam vrbem veniant. Quamobrem fortaſſe exiſtimantes, ſi res iſtas neglexerint, ſe quoque laboraturos, aut clam, aut palam, aut quouis alio modo nobis opem ferre volent. Et profecto, ſi velint, *hoc facere* poterunt vel maxime omnium, qui nunc *rerum potiuntur.*

* Nec enim vel minimum, vt voti ſui compotes fiant, metuo. *Acacius.* HVDS. † Id quod (vt mea fert opinio) ſperare debemus. *Valla.* Quod futurum haud deſpero. *Acacius.* IDEM. * Nam minime praeter opinionem id iis accidit, quia in perpetuo etc. *Acacius.* IDEM.

ἐφόδῳ τῶν Ἀθηναίων. Ἢ κατεργασώμεθα αὐτὲς] ταπεινώσωμεν, νικήσωμεν Οὐ γὰρ δὴ, μὴ τύχωσί γε, ὧν προσδέχονται, φοβῶμαι] ὃ γὰρ φοβῶμαι, (φησὶ,) μὴ ἐπιτύχωσι τῶ ἐλεῖν ἡμᾶς. Ὀλίγοι γὰρ δὴ τόλοι] ἀντὶ τῶ ὃδ' ὀλίγοι. Κατώρθωσαν] ἤγων ἠρίστευσαν. Τῶν ἐνοικούντων] ἤτοι, τῶν ἐνοικούντων ταῖς Συρακούσαις· (ἵνα ἀσυγείτονας τὲς ἄλλες ἀκούσωμεν Σικελιώτας·) ἢ τὲς μὲν ἐνοικοῦντας δεκτέον τὲς Σικελιώτας, ἀσυγείτονας δὲ, Καρχηδονίες τε καὶ Ἰταλιώτας. Πάντα γὰρ δὴ ὑπὸ δέος] ὁ γὰρ φόβος ὁμοφρονεῖν ἀναγκάζει καὶ τὲς τασιάζοντας. Ἦν τε δι' ἀπορίαν] ἂν ἄρα (φησὶ) δι' ἀπορίαν ἐπιτηδείων περὶ αὐτὲς σφαλῶσι, δόξαν ἡμῖν προσθήσουσιν ὡς ὑφ' ἡμῶν νενικημένοι. Τῶν ἐπιτηδείων] τῶν τροφίμων. Ὅπερ καὶ Ἀθηναῖοι] τρία πραγματεύεται διὰ τέτων· ἓν μὲν, ἐν ἐλπίσι ποιῆσαι τὲς Συρακουσίες τῆς νίκης· ἕτερον δὲ, τὸ μόνον Συρακουσίες, ἂν κατορθώσωσι, δοκεῖν νενικηκέναι τὲς Ἀθηναίες· τρίτον δὲ, ἀπαλλάξαι τὸ φόβῳ τὲς Συρακουσίες. Παρὰ λόγον] παρὰ δόξαν. Τά τε αὐτὸ] ἤγων, τὰ ἐν τῷδε τῷ τόπῳ. Βεβαιωσώμεθα] βεβαίες φίλες ποιήσωμεν. Καὶ ξυμμαχίαν πειρώμεθα ποιεῖσθαι] ἐχθροῖς ὄσι δηλονότι. Ἐς τε τὴν ἄλλην Σικελίαν] μὴ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων οἰκουμένην. προεῖπε γὰρ περὶ τῶν βαρβάρων. Οὐ γὰρ ἀνέλπιστον αὐτοῖς] ἄφοβον· τὸ κακὸν δηλονότι. προσδοκῶσι γάρ. Διὰ φόβου εἰσὶ] φοβοῦνται Καρχηδόνιοι, μὴ αὐτοῖς ἐπέλθωσιν Ἀθηναῖοι. Εἰ τάδε προήσονται] τὰ καθ' ἡμᾶς. Καὶ ἂν σφεῖς ἐν πόνῳ εἶναι] ἐν ταλαιπωρίᾳ. Ἤτοι κρύφα γε] κρύφα μὲν χρήματα ἡμῖν λάθρα

Ποιῶνται ἡμῖν] Ποιώμεθα ἡμῖν omnes *Mſſ.* et *Edd.* ante *Stephanum*, qui primus edidit ποιῶνται ἡμῖν· adpoſite quidem ad ſententiam, ſed, an vere, incertum. Nam etiam aliae, non omnino improbabiles, coniecturae adferri poſſent. Verum, potius videndum, arbitror, an, ὅπως ξυμμαχίαν (ſcil. αὐτῶν) ποιώμεθα ἡμῖν, poſſit referri ad ſingularia *Thucydidis*, pro, ὅπως ξυμμάχες αὐτὲς ποιώμεθα ἡμῖν Non negari poteſt, non admodum vlitatum eſſe hanc φράσιν· ſed *Thucydides* vbique amat dicere viam tritam, et, quod alicubi dicit *Scholiaſtes*, ἐν πᾶσι φεύγει τὴν συνήθειαν. Nec rarae ſunt apud eum huiusmodi ellipſes, ſtructurae πρὸς τὸ σημαινόμενον, et mutationes perſonarum. DVK. ποιῶνται recte, ad δέχωνται. vbi (ad ἢ μὴ) intell. γε, *ſaltem*. ποιώμεθα praeſert Abr. quaſi pro ξυμμάχους. Abuti hoc eſt figuris! Quis vnquam legit, ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι pro ξύμμαχον π.

[οὐ γὰρ ἀνέλπ. α.] [διὰ φόβ.] } Schol. Aug. habet: προσδοκῶσι γὰρ, τὸ κακ. δηλ. Translatum videtur e Schol. ad διὰ φόβου, quod ita leg. προσδοκῶσι γὰρ οἱ Καρχηδόνιοι, καὶ φυβοῦνται, μὴ αὐτοῖς ἐπέλθωσιν Ἀθηναῖοι.]

αὐτοῖς ἐπὶ τ. πόλ.) pro, ἐπὶ τ. πόλ. αὐτῶν.

[εἰ τάδε] [κ. ἂν σφ.] } Scholl. abſ. Aug.]

[ἤτοι κρ. γε) In Aug. ita leg. Sch. κ. μ. χ. ἡ. λ. τ. Ἀ. πέμψαντες· ἐν δὲ τῷ, ἢ ἐξ ἑνὸς γε τρόπου, περιττὸς ὁ ἢ σύνδεσμος· παρὰ γὰρ τὸ, ἢ κρύφα ἢ φανερῶς ἀμῦναι, τρίτον οὐδέν ἐστιν.]

ἢ ἐξ ἑνός γε τ. τρ.) Recte ſane monet Abr. hoc additum, non, quo *alia* ſit ratio aut *media* inter occultam et apertam, ſed, quo comprehendat omnia, nil relinquat. Nec male comparat Rom. 8, 39. vbi, enumeratis omnibus fere, (fere

βεβληθέντες. χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέκτηνται, ὅθεν ὅ τε πόλεμος καὶ * τἆλλα εὐπορεῖ. πέμπωμεν δὲ καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα, καὶ ἐς Κόρινθον, δεόμενοι P δεῦρο κατὰ τάχος βοηθεῖν, καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον κινεῖν. ὃ δὲ μάλιστα ἐγώ Q τε νομίζω ἐπίκαιρον, r ὑμεῖς τε, διὰ τὸ ξύνηθες ἥσυχον, ἥκιστ' ἂν ὀξέως πείθοισθε, ὅμως εἰρήσεται. Σικελιῶται γὰρ εἰ s θέλοιμεν, ξύμπαντες, εἰ δὲ μή, t ὁτιπλεῖστοι μεθ' ἡμῶν, v καθελκύσαντες ἅπαν τὸ ὑπάρχον ναυτικὸν μετὰ δυοῖν μηνοῖν τροφῆς, ἀπαντῆσαι Ἀθηναίοις ἐς x Τάραντα καὶ Ἄκραν Ἰαπυγίαν, καὶ δῆλον ποιῆσαι αὐτοῖς, ὅτι ὰ περὶ τῇ Σικελίᾳ πρότερον ἔσαι ὁ ἀγών, ἢ τὸ ἐκείνης περαιωθῆναι τὸν Ἰόνιον· μάλιστ' ἂν αὐτὸς ἐκπλήξαιμεν, καὶ y ἐς λογισμὸν κατασήσαιμεν, ὅτι z ὁρμώμεθα μὲν ἐκ Φιλίας χώρας Φύλακες· (ὑποδέχεται γὰρ a ἡμᾶς Τάρας,) τὸ δὲ πέλαγος αὐτοῖς πολὺ b περαιοῦσθαι μετὰ πάσης τῆς παρασκευῆς, χαλεπὸν δὲ, διὰ πλῆ μῆκος, ἐν τάξει c μεῖναι· καὶ ἡμῖν ἂν εὐεπίθετος εἴη, d βραδείᾳ τε καὶ e κατὰ λόγον προσπίπτουσα.

* τἆλλα Baſ. mox πέμπομεν Mſq. p Δεῦρο omittit *Gr.* κατατάχος Aug. κατὰ τ. δ. Mſq. q Τε deeſt *Reg.* r Ὑμεῖς δὲ *Ar.* s Θέλομεν *Reg.* t Ὅτι πλεῖστοι *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. v Μεθελκύσαντες *Reg.* x Τάραντα *Reg.* Ταράκαντα Mſq. y Id eſt: *αὐτὸς τοῦτο λογίζεσθαι ἀναγκάσομεν. Ae. Port.* Hvds. z Sic diſtinguit *Ae. Port.* ὁρμώμεθα μὲν ἐκ φιλίας, χώρας φύλακες. Hvds. a Ἡμᾶς *Caſſ.* Aug. ſed corr. in ἡμ. b Περαιοῦται, in marg. περαιοῦσθαι *Gr.* c Εἶναι *Ar. C. Gr. Dan.* d Βραχεῖα legiſſe videtur *Valla*: nam vertit, *breui ſpatio et ordine venientes inuadere.* Hvds. Βραχεῖα *Reg.* Aug. Mſqu. e Κατ' ὀλίγον *Cl.* in marg.

tamen ibi, non omnino,) addatur, *οὐδέ τις κτίσις ἑτέρα.* Verteris: *aliquo denique modo*; Germ. kurz, mit einem Worte, auf irgend eine Weiſe: *vtcunque* potuerint aut voluerint. Pro τοῦ (τρ.) tamen legerim, του, i. e. τινός. Alienus enim hic eſt Articulus. Forte et ἢ delendum, vt fruſtra e prioribus repetitum. Tunc γε valeat *certe, ſaltem, vtique*, nec fuerit quidquam difficultatis.

[κ. τἆλλα) Schol. abeſt Aug.]

δεῦρο βοηθ.) Breuius, more Noſtri in hoc verbo, pro, *βοηθήσοντας ἥκειν.*

καὶ τ. ἐκ. πόλ. κιν.) Primo, per traiectionem, ſolitam illam Thucydidi, pro, κ. *ἐκεῖ* κιν. τ. πόλ. Neque enim *tunc* iam erat *ibi* bellum, quippe compoſita pace, et *moueri* nunc demum, *incipi*, iubebatur. Quod ſi deinde ἐκεῖ eſt, vt ſolet ac debet, *ibi*, illic, in Graecia nempe: καὶ non refertur ad δεῦρο βοηθεῖν, tanquam *vnum* opus notet, *effectumue* illius, ſed ſign. *etiam*, *inſuper*; aut pro *vel*, *aut*, dictum: aut huc miſerint auxilia, aut illic incipiant bellum, quo auertant eos et a nobis diſtincant, eine Diverſion machen. Vtut, auxiliis quoque ſummiſſis, dubium non eſſet, quin continuo, et hoc ipſo, mouerentur arma Graeciae. Iuris gentium iſta cauſſa eſt; Romanis quidem ſic habita, vt pro hoſte haberent, quicunque hoſtibus ipſorum auxilia ſubmiſiſſet. Ita Philippum Macedonem, Carthaginienſibus ex occulto fauentem, ita Syriae regem Antiochum, qui Aetolis profeſſus magis adeſſet, pro hoſte illico habuere. Graeci ita an ſeruauerint, quaeri liceat. Athenienſes quidem, Corcyraeis auxilio tantum lato, continuo hoſtes Corinthiis, vtut ξυμμαχίᾳ tantum inita, non ἐπιμαχίᾳ. Ceterum, ad formam certe, cum intereſſet, auxilia tantum velut mercenariorum, ad Siculorum exercitus mitterentur, an *ex edicto*, vt Liu. loquitur 1, 27. init. (vbi legere malim, *ex indicto,*) *palam*, vt itid. addit Liu. φανερᾷς, vt ſupra Noſter, cui κρύφα opponat, quod et ad auxilia non ex profeſſo ſubmiſſa retuleris: diſſimulare poterant Athenienſes, ne maior domi moles praegrauaret, neque ideo aperte hoſtes deſtinare Corinthios, vtut coloniae ſuae vindices. Quare magis eſt, vt καὶ hic valeat ἢ, aut *etiam*, *praeterea*; *non* auxilia mittant *modo*, *ſed et* bellum in Graecia moueant. Talia nimirum curanda erant recte interpretaturis vnum illud καὶ, quod ſecure transmitti, ſocordis eſſet, nec rite haberi absque illa rei ipſius cura liceret. Fuerit tamen, cui non diſpliceat, ἐκεῖ h. l. eſſe *hîc*, ἐνθάδε, in Sicilia; ſed hic Siculorum nimirum erat, κινεῖν τ. πόλεμον, non Corinthiorum.

ὑμεῖς τε) τε valet εἴτε, vt frequenter καὶ, idem, atque εἰ καί. *Gottl.* τε ſignificare non magis poteſt εἴτε, quam καὶ poni pro εἰ καί· Vbi enim εἰ ita omittitur? De re tamen, aut ſententia, recte: *vtut vos haud credatis.* Sed et ſic proceſſerint verba, vt poſita ſunt: dicam, quod ego opportunum maxime habeam, *vos autem*, (τε pro δὲ,) difficillime inducamini, vt faciatis. Fruſtra denique arguere, cum ipſe Thuc. diſtinguat et opponat, ἐγώ τε — ὑμεῖς τε, *equidem*, *vos vero*: *et* ego, *et* (contra) vos. πείθοισθε hic non eſt, *crediderit*is, ſed, *feceritis.* πείθ. ſcil. πράττειν, ἐπιχειρῆσαι αὐτῷ.

Σικ. γὰρ) γὰρ hic eſt *nempe.* v. ad 1, 25. *Gottl.* (ex Abr.) Alieniſſimum illi affert Abr. Matth. 3, 3. μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλ. τ. οὐρ. Vbi *cauſſam* mutandae mentis aperte ſignet τὸ γάρ· nec minus alienum 1. Cor. 14, 9. ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες· vbi rurſus cauſſam inutilitatis reddat τὸ γάρ. Rectius afferret Matth. 1, 18. *Chriſti natalem ita feſe habuere*; μνηστευθείσης γάρ, rel. Hic vero manifeſto ſign. *nimirum*, *nempe.*

Ὅτι ὰ περὶ τῇ Σικελίᾳ πρότερον ἔσαι ὁ ἀγών] Περὶ τῇ Σικελίᾳ eſt *circum*, vel, *ad Siciliam*, non, vt omnes verterunt, *de Sicilia.* Probabile tamen eſt, mentem *Thucydidis* et, quem haec dicentem inducit, Hermocratis, eſſe eam, quam *Interpretes* expreſſerunt. Nam Athenienſes in animo habebant tentare, an Sicilia potiri poſſent. Sed hoc Graeci dicunt, περὶ τῆς Σικελίας ἔσαι ὁ ἀγών. *Thucydides* V, 9. Ὀρθῶντες, περὶ ὅσων ὁ ἀγὼν ἐστίν. VI, 11. Οὐ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ Ἑγεσταίων ἡμῖν ἀνδρῶν βαρβάρων ὁ ἀγών. Add. II, 42. III, 53. et V, 101. Sic ὁ περὶ ψυχῆς, κρεῶν, βασιλείας ἀγών, et plurima alia hoc genus, in quibus περὶ ſemper genitiuum habet. Haec mihi ſuſpectam faciunt vulgatam huius loci ſcripturam. Dvk.

περὶ τῇ Σικ. rel.) Duplicem ſenſum τῇ περὶ hic tribuit Abr. probante *Gottl.* Etſi idem Abr. recte monet, etiam cum Dativo ſignificare poſſe *de*: mihi tamen *caſu* ipſo diſtinxiſſe videtur Thuc. aſperius paullo, vt vni vocabulo ſemel poſito duos adiungeret caſus; vt ſenſum tamen videatur diſtinguere voluiſſe: non *circa* Siciliam fore concertationem, i. e. non

Nam maximam auri argentique vim poſſident, vnde et bellum et caetera commode adminiſtrantur. Lacedaemonem etiam et Corinthum *legatos* mittamus, ac oremus, vt celeriter auxilium huc mittant, et bellum illic *aduerſus Athenienſes* moueant. Quod autem ego maxime opportunum arbitror, et *quod* vos propter ſolitam deſidiam minime celeriter probabitis, tamen *a me* dicetur. Si enim vniuerſi Sicilienſes, ſin minus, quam plurimi nobiscum, omnem praeſentem claſſem cum duorum menſium cibariis deducere velimus, et Athenienſibus ad Tarentum et ad Iapygiam promontorium occurrere, ipſisque demonſtrare, non de Sicilia prius *ipſis* certamen fore, quam de Ionio mari ab ipſis traiiciendo; ipſos maxime terrebimus, et cogemus *ipſos hoc* conſiderare, nos quidem ex *agro* amico, regionis *noſtrae* cuſtodes, proficiſci, (Tarentum enim nos excipiet) ipſis vero cum toto *claſſis* apparatu pelagus ingens eſſe transeundum, et propter nauigationis longitudinem difficile eſſe ordinem ſeruare. Nobis vero facile fore, *ipſorum claſſem* lente nauigantem et ordine, *nec frequentem* contra *nos* venientem inuadere.

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. C. Varr. 339.

τῶν Ἀθηναίων πέμψαντες. Ὅθεν ὅ, τε πόλεμος] καὶ ἐν πολέμῳ δύναμιν ἔχει μεγίσην καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις πράγμασι τὰ χρήματα. Καὶ τἄλλα] τὰ κατὰ τὰς ἀνθρώπους. Διὰ τὸ ξύνηθες ἥσυχον] διὰ τὸ σύνηθες ὑμῖν εἶναι τὸ ἡσυχάζειν. Καὶ ἐς λογισμὸν καταςήσαιμεν] καὶ ποιήσαιμεν αὐτὲς ἐν φροντίδι καὶ διαλογισμῷ γενέσθαι. Χώρας φύλακες] λείπει τῆς Σικελίας. Εὐεπίθετος εἴη] εὐεπιχείρητος ἡμῖν ἔσαι ἡ δύναμις αὐτῶν, ῥᾳδέως τε πλέουσα διὰ τὸν ἐν τῷ πελάγει κάματον, καὶ ὡς ἀθρόα.

paſſuros ipſos, eo vsque penetrare Athenienſium claſſem, ſed *procul* a Sicilia impedituros, atque occurſuros, vt ne Ionium quidem mare traiiciant, nedum Siciliae immineant. τὸν Ἰόνιον, intell. κόλπον. Notum eſt Virgilii: *Inſulae Ionio in magno.* Item Ge. 2, *Noſſe, quot Ionii* (ſcil. maris) *veniant ad litora fluctus.* Quodſi abſit aut τοῦ, aut ᾗ, vt ad illud redeam; commodum ſane ſenſum reddiderint verba: non *prius* de Sicilia, vel circa Siciliam, concertationem futuram, *quam* (donec) illi transmiſerint Ionium: i. e. prius eluctandum illis eſſe, nobis ſcil. prohibentibus, Ionium mare, quam ad Siciliam tam prope accedant. Vt verba nunc leguntur, πρότερον ſit pro μᾶλλον· nicht ſo wohl, *non tam, minus.*

Ἰόνιον] Dixi ſupra; ſic etiam *Dio* XLII. p. 190. et alibi, quomodo et *Xiphilin.* p. 718. Aliquando addunt κόλπον, vel ſimile quid. *Euripides* Helen. 772. ἐν Αἰγαίῳ. *Arrian.* in Epict. II, 6. τὸν Ἀδρίαν. *Herodotus* vtroque modo locutus eſt. *Aeſchylus* et *Pindar.* vix vnquam ἁπλῶς. *Virg. Ionio* in magno. Wass.

[ἐς λογισμ.) in Schol. Aug. eſt ποιήσομεν pro ποιήσαιμεν.]

ἐρμώμ. μὲν) Acute monet Abr. omiſſum ἡμεῖς, neceſſarium ob diuerſitatem, αὐτοῖς· exemplo allato etiam Scr. S. vbi *ego* ſimiliter omittatur: 1. Reg. 18, 18. *non peruerto Iſraëlem, ſed tu*, i. e. non *ego*. Nam et in Ebr. eſt tantum, עָכַרְתִּי, omiſſo אֲנִי; unde neque in Graeco eſſe poſſit. Etiam in Ebr. (vnde pendeant LXX.) ſubinde tali contextu abeſt (immo deeſt) וְאַתֶּם, וְאַתֶּן, וְאָנִי: v. c. Deuter. 7, 10, 11. vbi de Deo cum fuerit ſermo, ſubiicitur: et *ſeruabis*, rel. i. e. *tu* vero, *tu* itaque obſeruaueris. 30, 1. *Vbi venerint ſuper te omnes iſtae poenae*, rel. וְהֵשַׁבְתָּ, *et reputaueris*, i. e., *tu* autem reput. Inſigne in primis ſuccurrit 2. Tim. 2, 12. εἰ ἀρνούμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς. Vbi duplex omiſſio, et τοῦ ἡμεῖς, ad κἀκεῖνος, καὶ praeterea additio, et αὐτὸν, ad ἡμᾶς. Et Vſ. 13. εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει, i. e. εἰ ἡμεῖς ἀπις. Sic contra, quod obiter addidiſſe liceat, *redundat* pronomen perſonae, vbi referat verbum ad *idem* ſubiectum. Ebr 4, extr (ex Pſ. 95. extr.) ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν, rel. *ſemper abripiuntur errore mentis: illi autem non obſeruant*, i. e. *neque* obſ. Sed et alterum notaret idem; *traiecta* eſſe verba membri diuerſi: τὸ δὲ πέλαγος αὐτοῖς, rel. vbi diuerſitatis formula poſcat, αὐτοῖς δὲ πέλ. V. Phil. Th. Paull. p. 287. med. et ex pag. 282. lit. *c.* adde 2. Cor. 12, 11.

φύλακες) Hoc quorſum addit? Nempe, quia φύλακες, Küſtenbewahrer, 1) haud longe progrediuntur e ſua terra, nec committuntur mari aperto; quod facere cogerentur Athenienſes; 2) receptum habent et in tuto, et ex propinquo. Vtrumque ſatis interpretetur Parentheſis: *recipit enim nos Tarentum.* Quae ex Abr. adſcripſ. erat *Gotth.* partim ſuperuacanea ſunt, in ſuppleto αὐτῆς, quod et facile quiuis addiderit, et hic nullo modo, opus ſit, addi; et alieniſſima, addito, *in terra nullis inteſtinis diſcordiis agitata.* Hoc vero quid ad rem? Num Athenienſium terra, quorum hic diuerſitati omnia dentur, diſcordiis agitabatur? Immo de longinquitate hic ſola, et receptu nullo hic propoſito, vnice agitur.

Εὐεπίθετος] Εὔκολος εἰς ἐπιτίθεσιν, ἤτοι εὐεπιχείρητος, exponit *Thom. Magiſter.* Supplendum eſſe, ἡ παρασκευὴ, adnotat *Scholiaſtes Caſſ.* In *Thoma* legendum eſt ἐπίθεσιν. Dvk.

Ibid. Βραδεῖά τε καὶ κατὰ λόγον προσπίπτουσα] Κατ' ὀλίγον, quod eſt in marg. *Cod. Clar.* optimum ſenſum habet; eique conuenit interpretatio *Scholiaſtae*, ὡς ἀθρόα, ex ipſo *Thucydide* ſumta, qui mox τῷ βραδεῖα opponit τὸ τακυναυτοῦν, et alteri illi τὸ ἀθροώτερον· huic autem recte opponitur τὸ κατ' ὀλίγον· quemadmodum IV, 10. κατ' ὀλίγον, et πολλοὶ μαχόμενοι, et V, 9. κατ' ὀλίγον, et ἅπαντες κινδυνεύοντες. Sed ſcriptura recepta fortaſſis nihil vitii habet: nam hoc κατὰ λόγον eſt, et ratio ac natura rei ita ferit, vt magna claſſis multis onerariis aliisque nauibus impedita, et commeatu atque adparatibus belli grauis, lente nauiget, ac late diffundatur, nec conferta progredi poſſit. Itaque ἐπέχω, etſi valde blanditur κατ' ὀλίγον. Dvk. Port. verterat, *lente et ordine nauigantem*, primo ſecutus eſt Leſt. κατὰ λόγον· quod tamen haud veriteret, *ordine:* primo, quia hoc non ſign. immo hoc ſit, ἐν τάξει, κατὰ κόσμον· deinde, quia hoc non reddiderit claſſem εὐεπίθετον, ſi ordine proceſſerit: eo tutior potius futura. Quin ipſe ait Thuc. difficile fore ἐν τάξει μένειν, vt fluctu iactatam; vbi qui ordini locus? Deinde

εἰ δ' αὖ τῷ [f] ταχυναυτῶντι ἀθροωτέρῳ, καθίσαντες, [g] προσβάλοιεν, εἰ μὲν κώπαις χρήσαιντο, [h] ἐπιθοίμεθ' ἂν [i] κεκμηκόσιν· εἰ δὲ μὴ [k] δοκοίη, ἔστι καὶ ὑποχωρῆσαι ἡμῖν ἐς Τάραντα. οἱ δὲ, μετ' ὀλίγων ἐφοδίων, ὡς ἐπὶ [l] ναυμαχίᾳ, περαιωθέντες, ἀπορεῖεν ἂν κατὰ χωρία ἔρημα, καὶ ἢ, μένοντες, πολιορκοῖντο ἂν, ἢ, πειρώμενοι, παραπλεῖν, τήν τε ἄλλην παρασκευὴν [m] ἀπολείποιεν ἂν, καὶ τὰ τῶν πόλεων ἐκ ἂν βέβαια ἔχοντες, [n] εἰ ὑποδέξοιντο, ἀθυμοῖεν. [o] ὥστε ἔγωγε, τάτῳ τῷ λογισμῷ, ἡγοῦμαι, ἀποκλειομένους αὐτοὺς, [p] οὐδ' ἂν ἀπᾶραι ἀπὸ Κερκύρας, ἀλλ' ἢ, [q] διαβουλευσαμένους, καὶ κατασκοπαῖς χρωμένους, [r] ὁπόσοι τε ἐσμὲν, καὶ ἐν ᾧ χωρίῳ, ἐξωσθῆναι ἂν τῇ ὥρᾳ ἐς χειμῶνα, ἢ, καταπλαγέντας τῷ ἀδοκήτῳ, καταλῦσαι ἂν τὸν πλοῦν· ἄλλως τε καὶ τῶν ἐμπειροτάτων τῶν στρατηγῶν (ὡς ἐγὼ ἀκούω,) ἄκοντος ἡγουμένου, καὶ ἀσμένου ἂν πρόφασιν λαβόντος, εἴ τι ἀξιόχρεων ἀφ' ἡμῶν ὀφθείη. [s] ἀγγελοίμεθα δ' ἄν, οὗ οἶδ', ὅτι, [t] ἐπὶ τὸ πλεῖον. τῶν δ' ἀνθρώπων πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ αἱ γνῶμαι ἵστανται [v] καὶ τοὺς προεπιχειροῦντας, ἢ τοῖς γε ἐπιχειροῦσι προδηλοῦντας, ὅτι [x] ἀμυνοῦνται, μᾶλλον πεφόβηνται, ἰσοκινδύνους ἡγούμενοι. ὅπερ ἂν νῦν [y] Ἀθηναῖοι πάθοιεν. ἐπέρχονται γὰρ ἡμῖν ὡς ἐκ ἀμυνομένοις, δικαίως κατεγνωκότες, ὅτι αὐτοὺς ἀ μετὰ Λακεδαιμονίων ἐφθείρομεν. εἰ δ' ἴδοιεν παρὰ γνώμην τολμήσαντας, τῷ ἀδοκήτῳ μᾶλλον ἂν καταπλαγεῖεν, ἢ τῇ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς δυνάμει. πείθεσθε οὖν, μάλιστα μὲν, ταῦτα τολμήσαντες· εἰ δὲ μὴ, [z] ὁτιτάχιστα τἄλλα ἐς τὸν πόλεμον ἑτοιμάζειν, καὶ

f Ταχυνοῦντι *Dan.* *g* Προσβάλλοιεν *Ar. C.* *h* Ἐπιθοίμεθ' ἂν *Ar. C. Dan.* Aug. a corr. *i* Κεκμηκόσι *Gr.* *k* Προσδοκοίη *Marg. Schol.* *l* Ναυμαχίαν *Ar. C.* *m* Ἀπολίποιεν *Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. hic etiam mox πολεμίων pro πόλεων. *n* Εἰ μὴ ὑποδέξοιντο *Ar. C. Dan.* Mſqu. id. ἂν add. poſt ἀθυμοῖεν. *o* Ὡς' ἔγωγε *Caſſ. Reg.* Aug. Mſqu. *p* Οὐκ ἂν *Ar.* *q* Βουλευσαμένους *Ar.* *r* Ὁπόσοι τ' ἐσμὲν *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ.* Aug. *Steph.* 1 *Reg. Caſſ. Gr.* *s* Ἀγγελλοίμεθα *Caſſ.* Aug. *t* Ἐπὶ τὸ πλεῖσον *Ar.* *v* G. Canterus lib. 8. Nouarum lection. cap. 6. inter καὶ et τοὺς interponendum cenſet μὴ vel ἢ hoc modo: καὶ μὴ τοὺς προεπιχειροῦντας ἢ τοῖς γε ἐπιχειροῦσι etc. *nec tam illi ſolent eſſe terrori, qui aliquos primi inuadunt, quam, qui ſe primis fortiter opponunt.* Vide *Theſaur. Crit.* Vol. 3. p. 684. Hvds. *x* Ἀμύνονται *Reg. Caſſ.* Aug. *y* Οἱ Ἀθηναῖοι *Gr.* *z* Ὅτι τάχιστα *Reg. Caſſ. Gr.* Aug.

βραδεῖα accepit pro βραδέως, aduerbio, quod referretur ad προσπίπτουσα. Hoc tacitum a me tulerit, improbante tamen omnino Lect. κατὰ λόγον, vt nullius plane hic ſenſus, frigentemque ac ſordentem prae illa vnice apta, κατ' ὀλίγον· quod iptum et effectum ſit τοῦ βραδεῖαν εἶναι, et vero εὐεπίθετον reddiderit *ſingulas* carpentibus, quibus reliquae, fluctu iactatae, ſuccurriſſe nequeant.

[ἀθροωτέρῳ) Schol. Aug. add. πᾶσαν, poſt τὴν, ante παρασκ.]

[εἰ δὲ μὴ δοκ.) Schol. abeſt Aug.) In Schol. Duk. eſt προσδοκοίη, *exſpectet*; ſed explicatio προσβαλεῖν, apta eſt verbo δοκοίη. Et vero debebat, προσδοκῴη, a προσδοκᾶν· immo προσδοκῷεν, Athen. ſcil.]

ἔστι καὶ ὑπ.) καὶ hic eſt *vel*, *vtique*, doch, *ſi* ita *opus* fuerit; Germ. ja, allenfalls, auch nur.

[περαιωθ.) Schol. abeſt Aug.]

πολιορκ.) Neſcio, quid laborans tricetur Abreſch. et ex illo *Gottl.* negantes, mari vectas naues obſideri poſſe. Itane vero? Batauumne hoc fugiſſe, etiam in pelago naues a maiori numero cinctas claudi poſſe? Quod vel pauciores poſſint, rite diſpoſitae ac ſtationariae. Nec vero eſſent in mari, ſed κατὰ χωρία ἔρημα, ad *oram* ergo, vt portu clauderentur. Quin ipſe addit Thuc. ἀποκλειομένους.

τούτῳ τῷ λογ.) ſcil. χρώμενος· vel pro, κατὰ, διὰ τοῦτον τὸν λογισμόν.

[ἐξωσθῆναι) in Schol. Aug. d. εἰς ante καιρόν.] Tunc ἐκτεθεῖσθαι refertur ad καιρὸν, commodo vero ſenſu: fore, vt tempus excurrat, elabatur, hinaus komme, in tempeſtatem hiberam. Nec cohaeret in Schol. Duk. εἰς καιρὸν, εἰς χειμῶνας· incommodum illud duplex εἰς· nec χειμῶνας καιρὸν (nauigantibus) diceret. Forte, ἐκτεθεῖσθαι, (Athenienſes, ad quos et in textu retuleris ἐξωσθῆναι,) τοῦ καιροῦ· fore, vt, tempore *excluſi*, incidant in hiemem atque tempeſtates.

[ἀξιόχρ.) Schol. abeſt Aug.]

ἀξιόχρ.) i. e. ἱκανὸν, ἀξιόλογον· notabile ſane, quod *hoſtibus vtilis*, *qua* hoſtes, dicatur apparatus *aduerſariorum*. *Copiae pares* cur verterit Port. non video; an propter ὀφθείη; atqui et alius apparatus, et quidquid aperte agerent, cerneretur. Verte: ſi quid *magni*, ſi quid *graue*, a nobis *factum* fuerit, qſ. operae pretium. χρείας nulla ratio hic habenda.

ἐπὶ τὸ πλ.) Latinis quoque ſolenne, Liuio vtique, Taciteque, *in maius vulgare*, *in maius vero nuntiare*. Tacit. Germ. c. 23. init. *in ſimilitudinem vini corruptus humor* (potus,) i. e. *qui* (vt) ſit ſimilis. Paullus Eph. 2, 21. αὔξει εἰς ναὸν, *in templum ſurgit*; i. e. *vt* ſit, fiat templ. Ita, *in arborem evaleſcere*, *in virum firmari*, alia. Et *modum*, et *vim*, efficientiam, notat.

[τ. δ' ἀνθρ.) ad hh. vv. leg. Schol. in Aug. a m. ant. Ὁμήρου· τοῖς γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων τοῖον (debebat οἷον) ἐπ' ἦμαρ ἄγησι.] Congruit ſuo modo Homerica vox Thucydideae, vtut non vsquequaque, nec de ſimili cauſſa.]

ἵστανται) *vertuntur*, conſiſtunt. A vento ductum, ad quem *vela* conuerſa *conſiſtant*, conſtituantur. Aut pro καθίστανται, *ſunt*, comparata ſunt.

κ. τ. προεπιχ.) Gnomice (θετικῶς, κοινῶς) vniuerſe et infinite pronuntiatum, ita demum recte interpretere, ſi ad cauſſam (ὑπόθεσιν,) cui detur, relatum, noëmatice, (ἰδίως, ὑποθετικῶς,) proprie ac finite intellexeris. *Vtri* ergo hic intelliguntur προεπιχειροῦντες; Haud dubie Syracuſani vel Siculi; partim, quia hos cohortatur ad τὸ προεπιχειρῆσαι, vt occupent aggredi Athenienſes; partim, quia eosdem haud

Quod si cum ea parte classis, quae celeritate praestat, nauibus exoneratis atque confertis *nos* adorian- Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339.
tur, et remis vtantur, *ipsos remigio iam* defessos aggrediemur. Sin *eos inuadere* non placuerit, Tarentum etiam nosmet recipere nobis licebit. Illi vero, si cum exiguo commeatu, tanquam ad nauale proelium, mare transierint, inopia laborabunt in locis desertis, et aut *in iis* manentes obsidebuntur, aut praeteruehi conantes, et caeterum apparatum relinquent, et incerti, an aliquae ciuitates sint recepturae, animis consternabuntur. Quamobrem ego saltem arbitror, eos hac ratiocinatione deterritos, ne soluturos quidem ex Corcyra: sed aut dum *ibi* consultabunt, et dum mittent, qui explorent, quot numero simus, et quo in loco, *ipsorum aduentum* anni tempestate in hyemem extractum iri; aut *ipsos* inopinata re perculsos nauigationem desituros. Praecipue vero quod (quantum ego audio) peritissimus *illorum* dux *exercitum* inuitus ducat, et lubenter occasionem sit arrepturus, si quae copiae pares ad resistendum a nobis ostendantur. * Illud autem certo scio, rumorem de nostris viribus, vt longe maioribus, *quam re vera sint*, emanaturum. Quales autem sunt ipsi rumores, qui circumferuntur, tales etiam sunt hominum opiniones; et magis horrent eos, qui priores inuadunt, quam eos, qui mature aggressuris significant, se ad vim *ipsorum* propulsandam paratos esse, quod *eos* in pari discrimine futuros putent. Id, quod Athenienſibus nunc accidet. Nos enim vt non repugnaturos inuadunt, merito nos contemnentes, quod ipsos cum Lacedaemoniis coniuncti non profligarimus. Quod si praeter *suam* opinionem *nos* audere viderint, hoc inopinato *nostro conatu* magis terrebuntur, quam vero nostrae potentiae apparatu. Mihi igitur assentiamini potissimum quidem audentes haec,

* Prodeat de nobis rumor, in maius (vt certum habeo) euasurus. *Valla.* Potest etiam verti: nuntientur de nobis plura, quam sint. *Steph.* HVDS.

Ἀθρωτέρω κυβίσαντες] ἤτοι κῦφοι ὄντες, ἢ καταλιπόντες ὀπίσω τὴν παρασκευήν. Εἰ δὲ μὴ προσδοκοίη] προσβαλεῖν δηλονότι· Περαιωθέντες] εἰς τὸν Τάραντα δηλονότι. Ἀπορεῖν ἂν] εἰς ἀπορίαν καταστήσονται τῶν ἐπιτηδείων. Παραπλεῖν] τὸν Τάραντα δηλονότι· Καὶ τὰ τῶν πόλεων] καὶ, ἐκ εἰδότες βεβαίως, εἰ αἱ πόλεις ὑποδέξονται αὐτὰς, ἀθυμοῖεν ἄν. Ἐξωσθῆναι ἂν] ἐκπεσεῖσθαι εἰς καιρὸν τῇ πλῇ εἰς χειμῶνας. Καὶ τῇ ἐμπειροτάτῃ τῶν στρατηγῶν] τὸν Νικίαν λέγει. Εἴ τι ἀξιόχρεων] ἀξιόμαχον, βέβαιον, πιστὸν εἰς ἀξιομαχίαν. Ἰσοκινδύνως ἡγεμένοις] ἤγουν ἐν ὁμοίῳ κινδύνῳ κατασήσοντας αὐτὰς, ἢ ἰσοπαλεῖς. Δικαίως κατεγνωκότες ὅτι αὐτὰς] τὸ δικαίως, δύναται μὲν καὶ πρὸς τὸ ἐπέρχονται λαμβάνεσθαι· δικαίως ἐπέρχονται· δύναται δὲ καὶ πρὸς τὸ κατεγνωκότες. Μᾶλλον ἂν] μᾶλλον ἂν καταπλαγεῖεν τῇ ἀπροσδοκήτῳ ἡμᾶς αὐτοῖς ἀντιτάξασθαι, ἥπερ τῇ δυνάμει ἡμῶν. Ταῦτα τολμ] τὸ ἀντ-

dubie intelligit τοὺς προδηλ. ὅτι ἀμυν. qui ostendant, (debeant certe, ipso auctore, ostendere,) se paratos ad vim arcendam; tum vero, quod, neutrum feciſſe, aut facturos putari, arguit deinde ciues suos, qui non priores adorti sint Athenienſes cum Lacedaemoniis, et quod nunc secure petantur ab Athenienſibus, defensuros illos semet, non ratis. Alienum ergo fuerit μὴ a Cantero insertum. ἤ γε est, *aut certe*, *saltem* nempe, sin minus priores arma inferre voluerint. Quod autem ἢ pro *quam* accipit Abr. primo alieniſſimum est ab vsu graeco, non passuro τὸ ἢ poni ante μᾶλλον· γε deinde obstiterit, otiosum futurum ita interpretanti; et vero sensus laboret: magis timent eos, qui ostenderint, se vim illatam propulsaturos, quam, (eos,) qui priores aggressi fuerint; immo hosce magis timuerit quisque. Quid, quod artic. τοὺς abesse non possit diuersitatis lege ante προδηλοῦντας, si ἢ significet *quam?* πάθοιεν ergo, subiicit, hoc Athen. nempe, τὸ πεφοβῆσθαι, vt vos metuant, si mihi parueritis.

ἰσοκινδ.) Actiue ceperis, *pares* periculo (cuilibet) *fustinendo*, cui vltro obuiam eant.

[δικ. κατεγν.) Schol. Aug. in extr. (post κατεγνωκ.) addit: δικαίως κατεγνωκότες.] quasi perspicuitati augendae. Ex priori ratione comma esse debet post δικαίως. Altera tamen praeplacet, ne immitius dixerit Hermocrates, iure, recte, merito, bello peti Athenienſium ciues suos. Ceterum κατεγν. egregie vertit Port. *contemnentes*; pressius tamen imbelles atque ignauos rati; qs. δειλίαν καὶ ῥᾳθυμίαν κατεγν. ὑμῶν, vel ὑμῖν. Id enim tali sensu sign. καταγινώσκειν, *praui* aliquid *notare in* aliquo.]

[μᾶλλ. ἂν) in Schol. Aug. pro ἀπροσδοκήτους est ἀπροσδοκήτως, et pro τῇ δυνάμει est τὴν δύναμιν.] Hoc ergo non respondebit τῷ ἀπρ. sed pendeat a καταπλαγεῖεν. Sed melius, τῇ δυνάμει, vt in textu quoque est.

τῇ ἀπὸ τ. ἀλ.) i. e. τῇ ἀληθεῖ. *Vero nostrae potentiae apparatu*, verbosius vertit Port. Debebat, *viribus*, quas *vere* habeamus.

πείθεσθε) Etsi non damno, quae scripsi ad h. l. in edit. Oratt. Thuc. probata nunc etiam *Gottlebero*; simpliciſſimum tamen fuerit, τολμήσαντες pendere a πείθεσθε· parete *eo*, ita, *vt* — audeatis, et ἑτοιμάζειν, more Graecorum, esse pro Imperatiuo, variante Thucydide, more suo; aut, a πείθεσθε si pendeat, intell. ὥστε, *vt* paretis. Cf. et Phil. Th. Paull. p. 94. rel.

[ταῦτα τολμ.) Schol. ad h. vv. in Aug. est inter lin. et addit ἐπὶ, ante τοὺς Ἀθ.] Rectiſſime vero. Quid enim hic sit ἀντεξορμῆσαι c. Accusat.?

καὶ [a] παραξῆναι παντὶ, τὸ μὲν καταφρονεῖν τοὺς ἐπιόντας, [b] ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δείκνυσθαι, τὸ δ' ἤδη, τὰς μετὰ φόβου παρασκευὰς ἀσφαλεστάτας νομίσαντας, ὡς [c] ἐπικινδύνους πράσσειν, [d] χρησιμώτατα ἂν ξυμβῆναι. οἱ δὲ ἄνδρες καὶ ἐπέρχονται, καὶ, ἐν [e] πλῷ, εὖ οἶδ', ὅτι [e] ἤδη εἰσὶ, καὶ ὅσον οὔπω [f] πάρεισι."

λέ. Καὶ ὁ μὲν Ἑρμοκράτης τοσαῦτα εἶπε. τῶν δὲ Συρακουσίων ὁ δῆμος ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἔριδι ἦσαν, οἱ μὲν, ὡς ἁδενὶ ἂν τρόπῳ ἦλθοιεν οἱ Ἀθηναῖοι, [g] ἃ δ' ἀληθῆ ἐστιν, ἃ λέγει· [h] τοῖς δὲ, εἰ καὶ ἦλθοιεν, τί ἂν δράσειαν αὐτοὺς, ὅ, τι μὴ ἂν μεῖζον κινπιπάθοιεν; ἄλλοι δὲ καὶ πάνυ καταφρονοῦντες, ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα. ὀλίγον δ' ἦν τὸ πιστεῦον τῷ Ἑρμοκράτει, [i] καὶ φοβούμενον τὸ μέλλον. παρελθὼν δ' αὐτοῖς Ἀθηναγόρας, ὃς δήμου τε προστάτης ἦν, καὶ ἐν τῷ παρόντι πιθανώτατος [k] τοῖς πολλοῖς, ἔλεγε τοιάδε.

λς. † »ΤΟΥΣ μὲν Ἀθηναίους, ὅσις μὴ βάλεται, [l] ὅτω κακῶς φρονῆσαι, καὶ ὑποχειρίους ἡμῖν γενέσθαι ἐνθάδε ἐλθόντας, ἢ δειλός ἐστιν, ἢ τῇ πόλει οὐκ εὔνους· [m] τοὺς δ' ἀγγέλλοντας τὰ τοιαῦτα, καὶ περιφόβους [n] ὑμᾶς ποιοῦντας, τῆς μὲν τόλμης οὐ θαυμάζω, τῆς δὲ ἀξυνεσίας, εἰ μὴ οἴονται ἔνδηλοι εἶναι. οἱ γὰρ δεδιότες ἰδίᾳ τι, βάλονται τὴν πόλιν ὡς ἔκπληξιν καθιστάναι, ὅπως τῷ κοινῷ φόβῳ τὸ σφέτερον

a Παραξήτω *Ar. C. Dan.* Mſq. qui id. paullo ante, τ' ἄλλα. *b* Ἐν τῇ ἀλκῇ τῶν ἔργων δείκνυσθαι *Ar. C. Dan.* ἐκ τ. ἔ. Mſqu. *c* Ἐπὶ κινδύνῳ *Reg. Caſſ.* *d* Χρησιμώτατον *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *e* πλεῷ Mſqu. et mox εἰσί, acuto. *e* Ἤδη deeſt *Reg.* *f* Πάρεισιν et paullo poſt εἶπεν *Caſſ.* Aug. πάρεισιν Mſq. *g* Οἱ δ' ἀληθῆ *Marg. Ar. C. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* t. Οἱ δὲ, ὡς ἀληθῆ etc. vel, ἃδ' ἀληθῆ etc. ſine diſtinctionis nota poſt ἃδὲ, ſcribendum cenſet *Ae. Port.* Hvds. Οἱ δ' ἀληθῆ *Dan.* *h* Vel ἐδόκει aut quid ſimile ſubintelligendum, vel (quod veriſimilius) οἱ δὲ reponendum pro τοῖς δέ. *Ae. Port* Hvds. *i* Καὶ τὸ φοβούμενον *Reg.* *k* Τοῖς ἄλλοις *Gr.* Sed in marg. πολλοῖς. † In Mſqu. ſuperſcr. a m. 1. λόγος πρὸς Συρακουσίους Ἀθηναγόρου. *l* Οὕτως *Caſſ. Gr.* Aug. *m* Τὲς δὲ ἀγγέλλοντας *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* *n* Ἡμᾶς *Cl.*

[καὶ παραστ.) Schol. ad h. v. abeſt Aug.]

Καὶ παραξῆναι παντὶ] Quidam *Mſſ.* παραξήτω. Ita infra Cap. 68. παραξήτω δὲ τοῖς καὶ τόδε. Sed παραξῆναι poteſt pendere a πείθεσθε. πείθεσθε ἑτοιμάζειν, καὶ παραξῆναι, *auſcultate* mihi in eo, *vt paretis*, *et* quiſque ſibi *perſuadeat*, vel, *in animum induceat*. Cui hoc non placet, is cum *Porto* ſupplere poteſt δεῖ. Παραξῆναι hac ſignificatione ſaepe dicit *Thucydides*. Vid. IV, 61. et 95. VI, 78. Dvk. παραστήτω, quae varia Lect. eſt, explicatio fuerit Infinitiui pro Imperat. hic poſiti. Pendebit ille a πείθεσθε, vel reſponderit potius τῷ ἑτοιμάζειν· ſi tamen actiue valere poſſit παραστῆναι pro παραστῆσαι, quod non praeſtiterim; nec vero opus fuerit, vbi vel ὥστε, vel χρὴ, intelligi queat, aut per Metonym. verti, *efficite*, *vt* omnes *intelligant*, rel. Solent enim ita permutari relata, vt vni reddatur, quod in altero fiat; cuius permutationis larga manu et inſignia exempla congeſſi in Phil. Th. P. p. 258. lit. *d* ſequ. Adde Tac. Ann. 1, 35. *neu mortem* — — *orabant*, i. e. neu pateretur Germanicus, ipſos — mori. C. 44. init. *orabant*, — — *rediret legionum alumnus*, i. e. orabant Germanicum, vt (*ille*) *iuberet*, pateretur, redire alumnum leg. C. 15. init. *petiuere*, *vt* — *ludos ederent*, i. e. vt ipſis daretur, liceret, edere ludos: vt Senatus (vel Tiberius) ipſis hoc permitteret. Salluſt. Iug. C. 65. init. *petenti*, *vt* — *ſellam iuxta poneret*, i. e. vt Metellus permitteret ipſi, ſell. i. ponere. Cic. p. Cluent. 37. extr. *Adducti iudices ſunt*, — *potuiſſe* — *reum condemnari*. *Addocti* in contextum recepit Erneſt. Sed inſolitum plane eſt particip. Verbi huius, vtut ipſum Verbum haud ſit infrequens. Senſum habere, negat, τὸ *adducti*. Sed habet, aut ſuppleto, *vt crederent*, aut ipſum pro *credidere*, per illam Metonymiam, vel permutationem poſitum, quod in altero, vel ab altero, fieret; perſuaſum eſt illis, probabile viſum. Cf. Or. 3. c. 1. de L. Agrar. init. *Completi ſunt animi auresque veſtrae*, *me* — — *legi obſiſtere*, ſcil. *vt crederent*; nempe ex illa Metonymia, translati in alterum, quod fecerit alter: (Quidam) perſuaſere vobis, vnde nimirum complerentur animi v. auresque. Quid ſimilius illi *adducti ſunt*? Tantum profuerit Interpreti Notatio figurarum, tam neglecta horum temporum leuitati!

[τὸ μ. καταφρ.) in Schol. Aug. pro τῇ κατ' αὐτὸν ἀνδρ. eſt, τῇ κ. αὐτῶν ἀ.] Perperam haud dubie, et nullo ſenſu.]

Ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ] *Thom. Magiſter* in καταφρονῶ non recte ἐκ τῶν ἔργων τ. ἀ. Dvk.

ἔργων) plurium numero de *proeliis* dici, negat Gottl. At de *bellis* certe 1, 23. init. τῶν δὲ πρότερον ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικόν. Nec vero hic opus, *bella* aut *pugnas* interpretari, quae ſint ſimpliciter *res*, facta.

τὸ δ' ἤδη) Forte leg. τὸ δὴ, vel, τὸ δὲ δὴ, rel.

χρησ. μώτατα) pro Singul. vel pro Aduerb.

οἱ δὲ ἄνδρ.) δὲ hic eſt, *interim*, ceterum; indeſſen iſt ſo viel gewiß; qſ. vt repetam, quod exorſus dixerim.

C. 35. Τῶν δὲ — ἦσαν] *Dionyſ. Halic.* Tom. II. pag. 135. qui ſtructuram noſtro ἐξηλλαγμένην exprobrat. At ipſe alicubi cenſor, adnotante *Sylburgio*, extra cummunem loquendi formulam latius euagatur hunc in modum: ἑώρα τὸ τρατόπεδον ΑΓΑΝΑΚΤΟΥΝΤΑΣ, pro τὲς τρατιώτας. Wass. *Dionyſium* huius cenſurae nomine merito etiam reprehendit *Stephanus* in Append. ad Script. de Dialect. pag. 131. Vix vllus ſcriptor Graecus eſt, qui hoc genere ſtructurae non vtatur. Dvk.

ὁ δῆμ. rel.) Primo nota Plural. ἦσαν, ad δῆμος, per Syneſin: vt Iſ. 9, 1. רָאוּ — — הָעָם הַהֹלְכִים, *populus* — *agentes vident*. Noſtro quidem eo magis ponendus erat Plur. quod factiones et diſſidia memoratum iret. Deinde obſ. notabilem varietatem, cum omiſſione, et neceſſitate repetendi Verbi *alius* ex Verbo: ἐν ἔριδι ἦσαν· οἱ μὲν, ὅτι, ſcil. λέγοντες, διϊσχυριζόμενοι, *affirmantes*: immo, his, aliis, contendentibus. Sunt enim Nominatiui ſimpliciter poſiti; neque enim οἱ μὲν, *alii*, ἐν ἔριδι ἦσαν, quaſi οἱ δὲ, *alii*, οὐκ ἦσαν.

quae vobis ſuadeo: ſin minus, *ſaltem* vt caeteras res ad bellum neceſſarias primo quoque tempore praeparetis. Cuilibet autem in mentem venire *oportet*, contemtionem quidem inuadentium, in ipſo proeliorum ardore, dum fortiter certatur, demonſtrari: illud vero maximam vtilitatem *nobis* allaturum, ſi iam, *antequam hoſtes huc appellant*, cum metu tutiſſimos apparatus praeparemus, ita vt eos periculoſos exiſtimemus. Nam hoſtes et contra *nos* veniunt, et in ipſo itinere (quod probe ſcio) iam ſunt, quin etiam tantum non iam adſunt." Boll. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339.

35. Atque Hermocrates quidem haec dixit. At inter Syracuſanos ingens altercatio exorta eſt, quod alii quidem, Athenienſes nullo modo venturos, dicerent, et quae *Hermocrates* dixerat, vera eſſe negarent: alii vero, dicerent, quid nobis facient, quin et ipſi viciſſim *aliud hoc ipſo* grauius a nobis ſint accepturi? Quinetiam alii rem iſtam prorſus contemnebant, et in riſum conuertebant. Pauci vero erant, qui Hermocrati fidem haberent, et futurum formidarent. Athenagoras autem, qui populi princeps, et tunc temporis propter popularem facundiam apud plebem gratioſiſſimus erat, *in medium* progreſſus haec ipſis dixit.

36. „Qvisqvis non cupit Athenienſes eo dementiae progredi, vt huc profecti in noſtram poteſtatem redigantur, is aut timidus eſt, aut reipublicae non beneuolus. Illorum vero, qui res huiusmodi nuntiant, magnumque metum vobis incutiunt, audaciam quidem non miror; ſed imprudentiam, ſi, ſua conſilia non patere, putant. Qui enim priuatim aliquid formidant, rempublicam in magno

ἐξορμῆσαι τὰς Ἀθηναίας. Καὶ παρασῆναι παντὶ] δόξαν εἶναι παντὶ ἀνθρώπῳ. Τὸ μὲν καταφρονεῖν τὰς ἐπιόντας] δεῖ τὰς καταφρονοῦντας τῶν ἐπιόντων, ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ καὶ τῇ κατ' αὐτὸν ἀνδρείᾳ φαίνεσθαι καταφρονοῦντας τῶν ἐναντίων. ἔγγυ γὰρ κἀνταῦθα καὶ πολλαχῇ τὸν πόλεμον λέγει. Τὸ δ' ἤδη τὰς μετὰ φόβ8] τὸ δὲ, ὡς φειδομένους κίνδυνον, ἀσφαλέστατα παρασκευάζεσθαι, χρησιμώτατον. Ὅ, τι ἂν μεῖζον ἀντιπάθοιεν] μείζονα ἀντιπαθεῖν τὰς Ἀθηναίας, ἢ δρᾶσαι. Πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς] δυνάμενος πείθειν τὰς πολλάς. Οὕτω κακῶς φρονῆσαι] μωρὰς εἶναι. Τῆς δὲ ἀξυνεσίας] θαυμάζω δηλονότι. Ἐς ἔκπληξιν καθι-

Deinde in τοῖς δὲ, intelligi nequit cum Abr. ἔρις ἦν· quod redierit ad eandem abſurditatem; ſed ἐοίκει, *placuit*: aut λέγουσι, per Dariuos ſimpliciter poſitos. Simillimum illi, quod notauimus ad C. 24. extr. ad εὐέλπ. ὄντ. Quid autem profecerit Abr. conferendo 8, 19. ἔφευγον μιᾷ νηΐ, αἱ δὲ λοιπαὶ, (νῆες,) non aſſequor; cum promtum ibi ſit, repetiſſe *ipſum*, ἔφευγον, hic autem longe *alia* Verba ſint arceſſenda; vt apud Tac. Ann. 1, 49. *Cupido inuolat in hoſtem eundi*; *nec aliter poſſe placari*, rel. Vbi ex *cup. inu.* repetieris, *ratos*, ad *poſſe plac.*

Οὐδ' ἀληθῆ ἐστιν] Neque ſcriptura *Miſſorum* et *Edd.* in quibus eſt, οἱ δ' ἀληθῆ, neque prior coniectura *Porti*, οἱ δὲ, ὡς ἀληθῆ, recipi poteſt. Nam de his, qui fidem Hermocrati habebant, deinde agit *Thucydides*, his verbis: ὀλίγον δ' ἦν πιστεῦον τῷ Ἑρμοκράτει. Recte habebit locus, ſi ita diſtinguatur, vt volebat *Portus*, οὐδ' ἀληθῆ ἐστιν ἃ λέγει. In illo, quod ſequitur, τοῖς δὲ, maior difficultas eſt. Eſt enim plane durum, nominatiuis, οἱ μὲν, et ἄλλοι δὲ, interponi datiuum τοῖς δέ. Sed, quia primo nominatiuo οἱ μὲν non adponitur verbum, ſed ſupplendum relinquitur, hic quoque orationem potius apto aliquo ad ſententiam verbo explendam, quam ſcripturam receptam mutandam, arbitror. Dvk. Poſſis et ſic diſtinguere: οὐδ' ἀληθῆ, ἔστιν ἃ, λέγει· ἔστιν ἃ, p. τινά· *quaedam* eum falſa afferre et confingere. Aptius ſane alterum, οὐδ' ἀλ. ἐστιν, (ἐκεῖνα) ἃ λ. illi, ὡς οὐκ ἂν ἔλθοιεν· frigere tamen videtur mihi, otioſum, et vigore Noſtri haud ſane dignum.

ὀλίγ. ἦν τὸ π.) Scil. μέρος τοῦ δήμου. Aut, vt alibi, pro Maſcul. ὀλίγοι (ἦσαν) οἱ πιστεύοντες. Illud hic aptius.

παρελθ. αὖτ.) Rurſus habes παρελθ. c. Dat. pro πρὸς αὐτούς· vt apud Homer. τοῖσι δ' ἀνέστη. ἔλεγεν αὐτοῖς, non placet de publica concione.

[πιθανώτ.) Schol. abeſt Aug.]

C. 36. τοὺς μ. Ἀθ.) Incipit ab hoc Accuſ. vtut ſuſpenſo ab ὅστις μὴ βούλεται, propter antitheſin, τοὺς δ' ἀγγέλλοντας θαυμάζω. Latine quoque debebat: *Athenienſes* quidem (qſ. quod attinet,) ſi quis non optat, (illos) ita eſſe dementes, rel. Tam *Logicam* concinnitatem collocandi verba non aſſequatur alia quaeuis lingua; ne Itala quidem, tali in cauſſa.

καὶ ὑπ. γεν..) Primo καὶ eſt pro ὥστε, poſt οὕτω· Nec nos aliter; ſo thöricht ſeyn, und, rel. pro, daß ſie; deinde γενέσθαι eſt pro, ἐθέλειν γεν. ita agere, committere, vt nobis ſubiiciantur, quanquam id voluerint, id egerint.

τῆς μ. τόλμ.) ſcil. πέρι, ἕνεκα. Et ita in altero, τῆς δὲ ἀξυνεσίας· vbi tamen et ab ἐνδηλοι pendere poſſit: εἰ μὴ οἴονται ἐνδ. εἶναι τῆς ἀξυνεσ. i. e. κατὰ τὴν ἀξυνεσίαν· vt Liu. et Tac. *manifeſtus irae, offenſionis*: δὲ autem ad ἀξυνεσ. non eſt pro ἀλλὰ, quia praec. μέν· audaciam quidem *ſane* (eben) miror; *at* inſcitiam: aber darüber muß ich, rel.

[τ. δὲ ἀξυνεσ.] Schol. abſ. Aug.
[ἐς ἔκπλ. καθ.]

τὸ σφέτ.) Alibi intellexero, proprium *commodum*; de quo cum hic ſermo non ſit; τὸν legiſſe, et res, et Scholia ſuaſerint. Poſſis tamen repetere ex φόβῳ cum Abr. δέος, vel, more Noſtri, τὸ δὲ δέος· aut τὸ σφέτ. omnino ſignificet *ſenſum*, animum, conſilia ſua; quod et referatur ad ſuperius, οὐκ ἐύνους τῇ πόλει.

ο ἐπηλυγάζωνται. καὶ νῦν αὗται αἱ ἀγγελίαι τᾶτο δύνανται, ἐκ ἀπὸ ταυτομάτυ, ἐκ δὲ ἀνδρῶν, οἵπερ ρ ἀεὶ τάδε κινῆσι, ξύγκεινται. ὑμεῖς δὲ, ἢν εὖ βελεύησθε, ἐκ, ἐξ ὧν ἔτοι ἀγγέλλυσι, σκοπᾶντες, λογιεῖσθε τὰ εἰκότα, q ἀλλ' ἐξ ὧν r ἂν ἄνθρωποι δεινοὶ καὶ πολλῶν ἔμπειροι (ὥσπερ ἐγὼ Ἀθηναίυς ἀξιῶ,) δράσειαν. ὁ γὰρ, αὐτὸς, εἰκὸς, Πελοποννησίυς s τε ὑπολιπόντας, καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον μήπω βεβαίως καταλελυμένυς, ἐπ' ἄλλον πόλεμον ἐκ ἐλάσσω ἑκόντας ἐλθεῖν. ἐπεὶ ἔγωγε, ἀγαπᾶν, οἶομαι, αὐτὸς, ὅτι ἐκ * ἡμεῖς ἐπ' ἐκείνυς ἐρχόμεθα, πόλεις τοσαῦται καὶ ἅτω μεγάλαι."

λζ'. "Εἰ δὲ δή, ὥσπερ λέγονται, ἔλθοιεν, ἱκανωτέραν ἡγᾶμαι Σικελίαν Πελοποννήσου διαπολεμῆσαι, ὅσῳ κατὰ πάντα ἄμεινον t ἐξήρτυται· τὴν δὲ ἡμετέραν πόλιν αὐτὴν, τῆς νῦν στρατιᾶς, ὡς φασιν, ἐπιούσης, καὶ εἰ δὶς τοσαύτη v ἔλθοι, πολὺ κρείσσω εἶναι· x οἷς γ', ἐπίσαμαι, οὔθ' ἵππους ἀκολυθήσοντας, οὐδ' αὐτόθεν πορισθησομένυς, εἰ μὴ ὀλίγους τινὰς y παρ' Ἐγεσταίων, οὐδ' ὁπλίτας ἰσοπληθεῖς τοῖς ἡμετέροις, ἐπὶ νεῶν γε ἐλθόντας. μέγα γὰρ τὸ καὶ αὐταῖς ταῖς ναυσὶ κῴφαις τοσοῦτον πλοῦν δεῦρο κομισθῆναι, τήν τε ἄλλην παρασκευὴν, ὅσην δεῖ ἐπὶ πόλιν τοσήνδε πορισθῆναι, ἐκ ὀλίγην οὖσαν. ὥστε, z παρὰ τοσοῦτον γιγνώσκω, μόλις ἄν μοι δοκοῦσιν, εἰ, πόλιν a ἑτέραν τοσαύτην, ὅσαι Συρακοῦσαί εἰσιν, ἔλθοιεν ἔχοντες, καὶ b ὅμορον οἰκήσαντες, τὸν πόλεμον ποιοῖντο, οὐκ ἂν c παντάπασι διαφθαρῆναι· ἥπου γε δὴ ἐν πάσῃ πολεμίᾳ Σικελίᾳ. d ξυσήσεται γὰρ † στρατοπέδῳ τε ἐκ νεῶν ἱδρυ-

ο ἐπιλυγάζονται Mſqu. et in marg. ἢ κρύπτουσι. Ex *Heſychio* ἐπηλυγίζωνται malint *Nonnulli*. Vide *Erotianum*. Hvds. ρ Ἀεὶ τὰ ἐνθάδε κινῆσι *Gr.* Videtur aliquis error ſcribae eſſe in *Gr* Nam primum ſcriptum erat οἵπερ ἐνθάδε κινῆσι, deinde inter verſus additum ἀεὶ τά. Mox σύγκεινται Aug. pro ξύγκεινται· a correct ſuperſc. ν. Tum pro ἢν Miqu. εἰ, et βουλέσθε, et mox λογιοῦσθε. q Ἀλλὰ ἐξ *Gr.* r Ἂν deeſt *Caſſ* s Τε abeſt a *Reg.* t ὑμεῖς Aug. t Ἐξήρτηται *Dan.* Mſq. v Ἔλθῃ *Dan.* x Οἷς γε ἐπ. *Gr.* y Παρὰ Ἐγεσταίων *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. z Παρατοσοῦτον Mſqu. *Caſſ.* a Τοσαύτην ἑτέραν et Συράκωσαί εἰσιν *Reg.* b Ὅμορον *Dan.* c Παντάπασιν *Caſſ.* Aug. d Scil. ἡ γὰρ ἐκείνων στρατιὰ ξυσήσεται καὶ ὁμοῦ μενεῖ ἐν στρατοπέδῳ ἐκ νεῶν ἱδρυθέντι· καὶ οἱ στρατιῶται ἐκ σκηνιδίων, καὶ παρασκευῆς, ἣν ἐξ ἀνάγκης, καὶ παρὰ γνώμην ἀναγκασθέντες, κατὰ δύναμιν, πρὸς τὰ παρόντα παρασκευάσωσιν, ἐκ ἐπὶ πολὺ χώρας διάσημα, καὶ πέριξ τῶν ὅπλων, ἐξιόντες πλανήσονται, ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἱππέων κωλυθέντες. *Ae. Port.* Loci ſententiam melius conſtare exiſtimat *Acacius*, ſi verba hoc modo diſtinguantur: μόλις μοι δοκοῦσιν ἐκ ἂν παντάπασι διαφθαρῆναι (ἥπου γε δὴ ἐν π. π. Σικελίᾳ. ξυσήσεται γὰρ) στρατοπέδῳ τε ἐκ νεῶν etc. Ξυσήσονται *Ald.* Συνσήσεται *Reg. Caſſ. Gr.* † τὸ στράτ. Miqu.

Ἐπηλυγάζωνται] Ita *Suidas*, *Ariſtoteles*, *Laërtius*, *Syneſius*; et *Moeris* ἐπηλυγαζόμενος. *Gloſſae* vero, ἐπιλυγάζεσθαι, obnubilare: ab ἠλυγή, vid. *Heſychium* in voce, et apud *Atticiſtam* lege, ἠλυγὴ γὰρ ἡ σκιά. *Erotian.* locum *Thucydidis* laudans, male τὸν σφέτερον legit, ſed corrigit ſe in τὰ ἐπιμήνια, et, pro ἐμποδίζονται, inquit, *Hippocrates* vtitur. Confer eundem in λελυγισμένα. *Lycophr.* v. 351. εἰς ἀνώροφον στέγην Εἰρκτῆς ἁλιῴδήσασα ΑΤΓΑΪΑΣ δέμας, tenebricoſi. Wass. Ἐπηλυγασάμενος etiam e *Platone* adfert *Euſtathius* in Iliad. κ'. p. 809. ac λύγην a veteribus σκιὰν, et, adſumto ἡ, ἠλύγην dici, tradit. *Auctor Etymolog. M.* in ἐπηλυγάζονται, λύγην καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τὴν σκιὰν, ἢ τὴν σκοτίαν. *Euſtathius* et *Scholiaſtes* paruus Homeri in Iliad. ἡ'. v. 433. πρὸς τὴν λύγην, ὅ ἐστι σκοτίαν. *Scholiaſtes* Apollon. Rhod. II, 1123. καὶ τὸν ἐνιαυτὸν λυκάβαντα, οἱονεὶ λυγάβαντα, ἐπεὶ μετὰ λύγης βαίνει. Et *Tzetzes* ad Lycophr. l. d. λύγη γὰρ ἡ νύξ. Vnde λυγαῖος, *obſcurus*, apud Poëtas. *Apollon. Rhod* l. d. et I, 218. *Euripid.* Iphigen. in Taur. v. 110. vbi vid. *Barneſ.* et ad eiusdem Cyclop. v. 676. *Ariſtotelem* non ſolum ἐπηλυγάζεσθαι, ſed etiam ἐπηλυγίζεσθαι, dicere, oſtendit *Budaeus* in Commentar. Ling. Gr. pag. 346. et ex eo *Stephanus*. *Scholiaſtes Caſſ.* habet ἐπιλυγάζωνται. Dvk.

[ἐπηλυγάζ.) Schol. Aug. ſunt Indicatiui: τὸ ἐπηλυγάζονται, ἐπικρύπτονται, ἀποκρύψονται.] Hoc firmat lectionem Miqu. et κρύπτουσιν ibi in marg. additum. Futurum ſane Indicat. ſequitur τὸ ὅπως, at non Praeſens.)

τ. δύνανται) *Haec eſt vis rumorum*; adſer. *Gottl.* Malim, id nimirum *agunt*, id *ſpectant*, (vt recte Port.) vulgandis hiſce nuntiis.

[ἀπὸ ταὐτομ.] } Scholl. abſ. Aug.]
[τάδε κιν.]

ἀπὸ ταὐτομ) *caſu*, temere, nullo conſilio, vt ſolent alioqui rumores.

ἐκ δὲ ἀνδρ. — ξύγκ.) Primo δὲ eſt pro ἀλλὰ, vt ſaepe; ἐκ deinde pro ὑπὸ, παρὰ, vt Rom. 11, 36. 1. Cor. 8, 6 Ante οὐκ ἀπὸ ταὐτ. intell. καὶ, vel αἱ, abſorptum forte ab extr. αι τοῦ δύνανται. Forte et iunxeris: τοῦτο δύνανται οὐκ ἀπὸ ταὐτομάτου, non *temere* hoc efficiunt, ſed ξύγκεινται· ita finitum Verbum reſponderit finito. Minus placet, vt languidius: Et, cum, aptius ad tenorem, cauſſamque, δύνανται hic ſit, *ſpectant*, ſibi volunt: abſurdum etiam fuerit, *caſu* temere *ſpectare*. Anacoluthon certe eſt, pro ξυγκείμεναι, aut in ἀπὸ ταὐτομ. intell. ἐλθοῦσαι, vel διαβρυλληθεῖσαι λεχθεῖσαι, ὅτι, conflati.

[ἐξ ὧν ἂν ἄνθρ.) Schol. Aug. (a m. ant.) praemittit: τὸ ἑξῆς] Non male; *Ordo* enim magis, (haud ille ſane egens Scholio,) quam ſenſus, oſtenditur.

[δεινοὶ — } Scholl. abſ. Aug.]
[Ἀθην.]

δεινοὶ) *periti*, intelligentes, prudentes, vt bene Port. Nam, ſi ſit, (vt ſolet,) *fortes*, ſtrenui, ſtatf, eo promtius auſuri intelligantur Athenienſes, quod auſuri negentur ab oratore.

[ἀξιῶ) Stulte ſane Schol. ἀξίους ἡγοῦμαι. Vix eſt, vt ſanior reliquorum auctor ita delirauerit.]

Καταλελυμένυς] Idem, quod *Scholiaſtes*, etiam *Thom. Magiſter* adnotat, καταλελυμένυς hic actiue ſumi. Dvk.

[καταλελυμ.) Schol. abeſt Aug.] Eſt qſ. Partic. Mediae formae: *ſuum* ipſorum bellum.

timore conſtituere volunt, vt publico metu ſuum occultent. Et nunc iſti rumores eo ſpectant: neque *enim* ſua ſponte *diſſeminantur*, ſed ab hominibus componuntur, qui ſemper tales motus moliuntur. Vos vero, ſi recte conſultaueritis, non ex rerum, quas iſti nuntiant, conſideratione, delibera- Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339.
bitis de rebus, quas facere decet; ſed ex iis, quae viri prudentes et multarum rerum periti (quales ego Athenienſes eſſe puto) facerent. Non eſt enim credibile, ipſos, Peloponneſiis relictis, belloque nondum illic plane finito, ad alterum bellum, *illo* non minus, vltro venire. Siquidem ego exiſtimo, * ipſos putare, ſecum praeclare agi, quod nos, qui tot atque tam magnas ciuitates habemus, bellum ipſis non inferamus."

37. „Quinetiam ſi venerint (vt fertur), exiſtimo, Siciliam plus virium habituram ad eos debellandos, quam Peloponneſum, quo eſt omnis generis apparatu inſtructior; noſtramque ciuitatem ſolam, hoc exercitu, qui (vt *iſti* dicunt) nunc contra *nos* venit, atque adeo bis tanto, longe ſuperiorem eſſe *duco*. quippe quod ſciam, ipſos nullum equitatum ſecum adducturos, qui ſequatur, neque ex hac ipſa regione comparaturos, niſi perexiguum quendam ab Egeſtaeis, neque grauis armaturae militum numerum noſtro parem, quia nauibus vehentur. Arduum enim fuerit vel ſolis nauibus expeditis, tantum nauigationis curſum huc *vſque* conficere, et caeterum apparatum *ferre*, quantum aduerſus tantam ciuitatem ſuppetere oportet, qui *profecto* paruus eſſe non debet. Quamobrem ab hac opinione ego adeo diſſentio, vt, ſi *Athenienſes* aliam vrbem tantam, quantae ſunt Syracuſae, *in Sicilia* obtinerent, et contra *nos illinc* venirent, et *vrbem Syracuſis* finitimam incolerent, et *ex ea prodeuntes*, *nobis* bellum facerent, vix totius exercitus internecionem vitare poſſe videantur. Iam vero multo minus, ſi tota Sicilia ſit ipſorum hoſtis. Nam *illorum exercitus* in caſtris, quae ex nauibus fient, conſiſtet, *et ſe con-*

* Ipſos contentos eſſe, quod nos etc. Hvds.

τάναι] ἤγουν, εἰς φόβον ἐμβαλεῖν. Ἐπηλυγάζωνται] τὸ ἐπιλυγάζωνται, ἐπικρύπτωνται. ὅπως, (φησὶ,) κοινῇ φοβήσαντες ἅπαντας, τὸν ἴδιον φόβον ἀποκρύψωνται. Οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου] ἐξ ἀλόγου συμπτώματος. Τάδε κινοῦσι, ξύγκεινται] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀγγελίαι. Ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν ἄνθρωποι] ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν δράσειαν ἄνθρωποι δεινοί. Δεινοὶ] ἀντὶ τοῦ συνετοὶ, φρόνιμοι. Ἀθηναίους ἀξιῶ] ἀξίους ἡγοῦμαι εἶναι. Καταλελυμένους] ἀντὶ τοῦ καταλελυκότας. Διαπολεμῆσαι] διενεγκεῖν τὸν πόλεμον. δηλονότι περιγενέσθαι διὰ πολέμου. Ἄμεινον ἐξ.] τῆς Πελοποννήσου δηλονότι. Οὐδ' αὐτόθεν] ἐκ τῆς Σικελίας. Ὥσε παρὰ τοσοῦτον γιγνώσκω] τὸ μὲν, παρὰ τοσοῦτον γιγνώσκω, τοσοῦτον διαφέρομαι τοῖς τὰ ἔτερα διαγγέλλουσι· τὸ δὲ, ὥσε, ὑπερβιβάσαι χρὴ, ἵνα μὴ σολοικοφανὲς ᾖ τὸ σχῆμα, καὶ οὕτω συντάξαι· παρὰ τοσοῦτον γιγνώσκω, ὥσε μόγις ἄν μοι δοκοῦσιν οἱ ἂν παντάπασι διαφθαρῆναι οἱ Ἀθηναῖοι. Ἦτε γε δὴ ἐν πάσῃ πολεμίᾳ Σικελίᾳ γε] μήτοι γε ἐν Σικελίᾳ πάσῃ, πολεμίᾳ καθεσώσῃ. Στρατοπέδῳ τε] λείπει

τοσαῦται) pro τόσαι ἀριθμῷ· quia hic diſtingu. a μεγέλαι, et c. 37. et τόσην, et τοσαύτην, et ὅσαι, de *magnitudine*.

C. 37. [διαπολεμ.) Schol. d. Aug.] A voc. δηλονότι aliud haud dubie alius Schol. incipit.] διαπολ. verteris, perferre bellum, durchſetzen.

[ἄμειν. ἐξήρτ.) Schol. Aug. ſic leg. ἄμεινον τ. Πελοπ.] ſine δηλονότι, et ἄμεινον addens.

τ. ν. στρ. ὥς φ. ἐπ.] Nil difficultatis hic reliquerit obſervata *traiectio*, tam ſolita Noſtro, (v. Phil. Thuc. P. p. 280.) pro, τῆς νῦν (ὡς φ.) ἐπιούσης

[οὐδ' αὐτ.) Schol. abeſt Aug.]

[ὥστε παρὰ τ.) In Schol. Aug bis eſt γινώσκω pro γιγν. et pro διαγγέλλουσι eſt διαγγέλουσι.]

ὥστε π. τ. rel.) Ordo eſt: ὥστε, *itaque*, οὐ δοκ. μ. — οὐκ ἂν διαφθαρ. videntur mihi non poſſe non perire; εἰ ἔλθοιεν ἔχοντες, rel. *vel ſi venerint* habentes vrbem, rel. ἢ ποιοῦντο τ. πόλ. — οἰκήσαντες, (pro οἰκοῦντες, qſ. a *longo* inde tempore ibi firmati,) aut bellum fecerint habitantes, rel. παρὰ τοσ. γιν. *tam firmiter* hoc credo; vel, vt *Gottleb.* vertit, *tanta cum confidentia* (immo *fiducia*, tantopere,) *decerno*; (immo, *iudico.*)

[ἤ που γε δὴ) in Schol. Aug. eſt μήτι, pro μήτοι.]

ξυστήσεται γ. — — ἐξιόντες.) Nelcio, quid ſibi velit Abr. pendere, volens, στρατοπέδῳ ab οἰκήσαντες. Quid eſt, miſcere omnia et turbare, hoc ſi non eſt? Nec minus tamen perperam Schol. ſupplet χρώμενοι. Equidem, nil moratus iſtas figuras, ita ordinem atque interpreter: οὕτω μόλις — δοκοῦσί μοι — — διαφθαρ. ἤτου γε δὴ ἐν πάσῃ πολ. τ. Σικελ. (ξυστήσεται γάρ· hanc Parentheſin acceperis; *coniunget* enim ſe nempe Sicilia omnis, vt omnem habeant hoſtem; (ita vtitur hoc verbo Thuc. 1, 1. init. et ſupra c. 21. init. ἐὰν ξυστᾶσιν αἱ πόλεις φοβηθ.) στρατοπέδῳ — ἰδρυθέντι, nempe *peribunt* (*cum*, quod omitti ſolet: *tota claſſe*, *omni exercitu*, *venit*,) exercitu e nauibus terram capturo; καὶ (ſcil. δοκοῦσί μοι,) οὐκ ἄν — — ἐξιόντες, non longe progreſſuri; (mihi videntur.) Simplicius qui dederit, ei vero ſimpliciter gratias egero; Niſi quis ξυστήσονται legerit, ſcil. *Athenienſes*, *conſiſtent*, Fuß faſſen: a quo deinde pendeat ἐξιόντες, ita, vt — exeant, vel progrediantur.

θέντι, καὶ ἐκ [e] σκηνιδίων, καὶ ἀναγκαίας παρασκευῆς, οὐκ [f] ἐπὶ πολὺ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἱππέων [g] ἐξιόντες. τὸ δὲ ξύμπαν, ὃ δ' ἂν κρατῆσαι αὐτὲς τῆς γῆς, ἡγοῦμαι· τοσούτῳ τὴν ἡμετέραν παρασκευὴν κρείσσω νομίζω."

λή. "Ἀλλὰ ταῦτα, ὥσπερ ἐγὼ λέγω, οἵ τε Ἀθηναῖοι * γιγνώσκοντες, τὰ [h] σφέτερα αὐτῶν, εὖ εἰδ', ὅτι σώζουσι, καὶ ἐνθένδε [i] ἄνδρες, οὔτε ὄντα, [k] οὔτε ἂν γενόμενα, λογοποιοῦσιν. οὓς ἐγὼ, οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλ' ἀεὶ, ἐπίσαμαι, † ἤτοι λόγοις γε τοιοῖσδε, καὶ ἔτι τούτων κακουργοτέροις, ἢ ἔργοις, βλαπτομένους καταπλήξαντας τὸ [l] ὑμέτερον πλῆθος, αὐτοὺς τῆς πόλεως ἄρχειν. καὶ δέδοικα μέντοι, μήποτε, πολλὰ πειρῶντες, καὶ [m] κατορθώσωσιν, ἡμεῖς δὲ κακοὶ, πρὶν ἐν τῷ παθεῖν, ὦμεν [n] προφυλάξασθαί τε, καὶ [o] αἰσθόμενοι ἐπεξελθεῖν. τοιγάρτοι δι' αὐτὰ ἡ πόλις ἡμῶν ὀλιγάκις μὲν ἡσυχάζει, πάσεις δὲ πολλὰς καὶ ἀγῶνας οὐ πρὸς τοὺς πολεμίους πλείονας, ἢ πρὸς [p] αὑτὴν, ἀναιρεῖται, τυραννίδα δὲ, ἔστιν ὅτε, καὶ δυναστείας ἀδίκους. [q] ὧν ἐγὼ πειράσομαι, ἤν [r] γε ὑμεῖς ἐθέλητε [s] ἕπεσθαι, μήποτε [t] ἐφ' ἡμῶν τι [v] περιϊδεῖν γενέσθαι. [x] ὑμᾶς μὲν τοὺς πολλοὺς πείθων, τοὺς δὲ τὰ τοιαῦτα μηχανωμένους κολάζων, μὴ [y] μόνον αὐτοφώρους, (χαλεπὸν γὰρ ἐπιτυγχάνειν,) [z] ἀλλὰ καὶ, ὧν βούλονται μὲν, δύνανται δ' οὔ· (τὸν γὰρ ἐχθρὸν, οὐχ ὧν [a] δρᾷ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς διανοίας [b] προαμύνεσθαι χρὴ, εἴπερ καὶ μὴ προφυλαξάμενός τις [c] προπείσεται·) τοὺς δ' αὖ ὀλίγους, τὰ μὲν ἐλέγχων, τὰ δὲ φυλάσσων, τὰ δὲ καὶ διδάσκων. μάλιστα γὰρ δοκῶ ἄν μοι οὕτως ἀποτρέπειν τῆς κακουργίας. καὶ δῆτα (ὃ πολλάκις ἐσκεψάμην,) τί [*] καὶ βούλεσθε, ὦ νεώτεροι; πότερον ἄρχειν ἥδη; ἀλλ' ἐκ [d] ἐννόμου,

e Σκηνίδων *Gr.* Σκηνιδιῶν Mſqu. *f* Ἐπικολὺ *Reg. Caſſ. Gr.* *g* Ἐξιόντων *Ar. C. Dan.* * γινώσκοντες Mſq. *h* Σφέτερ' αὐτῶν *Gr.* *i* Ὦ ἄνδρες *Reg.* *k* Οὔτ' ἂν *Gr.* † εἴτι λόγ. Mſq. γε abeſt. *l* Ἡμέτερον *Reg.* Mſq. *m* Κατορθώσωσι *Gr.* *n* Φυλάξασθαι *Reg.* *o* Αἰσθανόμενοι *Ar. C. Dan.* *p* Αὐτὴν *Bar. C. Gr. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* *q* Hic verborum ordo: ὧν ἐγὼ πειράσομαι μὴ περιϊδεῖν τι γενέσθαι ποτὲ ἐφ' ὑμῶν etc. *F. Port.* Hvds. *r* Τε *Gr.* *s* Ἕσεσθαι *Caſſ.* *t* Ἀφ' ἡμῶν *Reg.* *v* Περὶ ἰδεῖν *Caſſ.* *x* Dicit ὑμᾶς τὲς πολλὲς pro eo, quod modo dixit, τὸ ὑμέτερον πλῆθος. Id eſt, *vos, e quibus populus conſtat.* Vel, *vos, qui populus eſtis.* Quibus opponit paulo poſt τὲς ὀλίγους. *Steph.* Hvds. *y* Μόνως *Ar. Dan.* *z* Id eſt: ἀλλὰ καὶ ἐκείνων ἕνεκα, ὧν βούλονται etc. *F. Port.* Hvds. *a* Μόνων δρᾷ *Ar.* Μόνον δρᾷ *C. Dan.* *b* Προσαμύνεσθαι *Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *c* Προσπείσεται *Reg.* * καὶ abeſt Mſqu. *d* Εὔνομον *Dan.*

ἀναγκαίας) ſcil. μόνον, αὐτὸ μόνον· non vltra ſumme neceſſarium vſum, non diu ſuffecturum.

κρατ. αὐτ. τ. γῆς) *exſcenſuros* in terram, pedem ibi fixuros, Poſto, Fuß faſſen. *Potituros terra*, Portus vertit; poteratque, per ſe, vel ex illo Virgilii, Aen. 1, 171. *Egreſſi optata potiuntur Troës arena.* Sed ibi ambiguitas nulla, nec de *bello* aut expeditione ſermo, vt hic.

τοσούτῳ) eſt Liuianum *adeo*, pro *quippe*: et hic pro: πολλῷ γὰρ κρ. rel. et totum pro: ἐγὼ δὲ — κρ. νομίζω οὕτω, ὥστε οὐδ' ἂν κρατ. ἀ. τ. γῆς ἡγ.

C. 38. σώζουσι) Primo hoc eſt pro Futuro, σώσουσιν, hoc deinde pro, σώζειν ἐθελήσουσι, memores erunt, ſtudebunt conſeruare. Male Portus, et obſcure: *res ſuas conſeruant*, σώζειν deinde hic eſt, non, *erretten, eripere* periculo, ſed in diſcrimen non dare, a periculo abſtinere.

[καὶ ἐνθένδε — [οὔτ' ἂν γεν. [λογοποιοῦσιν — [κακουργοτ. } Scholl. ad h. l. v. v. abſ. Aug.]

κ. ἐνθένδε) Excidiſſe poteſt δὲ poſt ἐνθένδε, abſorptum a priori δέ.

κακουργοτ.) ſcil. λόγοις τούτων, iis, (quam ſunt ii,) quos nunc confingant. Ita interpretandum, propter ἤτοι et alterum ἤ, quod reddatur τῷ ἤτοι· contra memet ipſum moneo, olim ἤ interpretatum *quam*, quod ſubiiceretur comparatiuo, κακουργοτέροις, tali ſenſu: ſermonibus, et τούτων, *in his*, multo magis noxiis quibusdam, quam ſint (noxia) ipſa facta. Sed neglexeram prius ἤτοι, cui ſic nil reſpondeat.

πρὶν ἐν τῷ παθ.) ſcil. εἶναι.

[τὰ τοιαῦτα) Schol. d. Aug.]

μὴ μόν. — αὐτ. — — — ἐπιτυγχ.) Vix eſt, vt ſatis cohaereant iſta. *Non ſolum* enim quod fiat, et *ipſum* tamen, ſicut alterum, fiat; at, χαλεπὸν γὰρ addendo, quaſi deſperans, fieri poſſe, neget; poſſit tamen, vtut aegrius. Ergo οὐ μόνον fuerit pro, οὐ τόσον, *non tam*; aut ſic conceperis: ſtudebo quidem in ipſo facto illos deprehendiſſe; ſed, quando difficilius hoc fuerit, iam ſimpliciter occupauero voluntatem, obuiam eundo, priusquam conentur. ἐπιτυγχάνειν non ſign. *deprehendere* ipſos; neque enim ita dicitur; ſed intell. τούτου, *hoc tenere*, efficere, vt ita opprimantur.

Αὐτοφώρους] Vſitatius ἐπ' αὐτοφώρῳ, ait *Stephanus*. Tamen, etiam alios eo vti, oſtendunt Viri Docti ad *Pollucem* VIII, 69. Dvk.

[ὧν βούλ.) in Schol. Aug. pro τὸ eſt τούτους.]

tinebit, et *illorum milites* ex paruis tabernaculis, et apparatu neceſſario, non longe prodeuntes *vagabuntur*, a noſtris equitibus *prohibiti*. In ſumma, ne terra quidem ipſos potituros puto. Adeo noſtrum apparatum *hoſtili* praeſtantiorem duco." Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339.

38. „Quamobrem Athenienſes, quod haec, quae ego dico, cognoſcant, res ſuas (quod probe noui) conſeruant: et quidam huius ciuitatis homines, ea, quae neque ſunt, neque futura ſunt, comminiſcuntur; quos ego non nunc primum, ſed ſemper ſcio, huiuscemodi rumoribus, quinetiam aliis, qui ſunt iſtis longe maligniores, vel factis, veſtrae multitudini terrore incuſſo, ipſos ciuitatis imperio potiri velle. Vereor autem, ne ſaepius *idem* conantes, hoc etiam aliquando conſequantur. * Nos vero ignaui ſumus tum ad praecauendas iſtorum inſidias, antequam *ab ipſis* opprimamur; tum ad ſumendum de iſtis ſupplicium, poſtquam ipſorum inſidias cognouimus. His autem de cauſis noſtra ciuitas raro quidem quieſcit, ſaepe vero ſeditione laborat, et longe plura certamina contra ſuos ipſius ciues, quam contra hoſtes, ſuſcipit; quinetiam interdum tyrannidem ac iniquum dominatum *ſuſtinet*. Quarum rerum (ſi modo vos meam ſententiam ſequi velitis) ego nullam vnquam noſtra aetate fieri ſinam: veſtram quidem multitudinem verbis in meam ſententiam adducens, de illis vero, qui talia machinantur, ſupplicium ſumens, non ſolum in ipſo facinore deprehenſis, (arduum enim fuerit, ipſos deprehendere,) ſed etiam ob ea, quae volunt quidem, ſed tamen non poſſunt. Hoſtis enim non ſolum pro maleficiis, ſed etiam pro conſiliis, eſt prius vlciſcendus, *quam nos opprimat*, † ſi modo quis illius inſidias ita praecauere poſſit, vt ab eo prior non opprimatur. Paucos vero, contra, partim quidem, *vt hoſtes in facinore deprehenſos*, coarguens, partim vero, obſeruans, partim etiam, *vt ciues officii ſui monens*, ac docens. Sic enim potiſſimum exiſtimo fore, vt *hos* a maleficio deterream. Sed agite (quod ſaepe mecum ipſe conſideraui) quidnam vultis, adoleſcentes? vtrum rerum potiri? at *hoc* non eſt legitimum. Lex enim lata potius eſt, quod *vos iuniores*

* Nos vero tanta ſegnities tenet, vt neque, priusquam opprimamur, nos muniamus, neque, vbi ſenſerimus, obuiam eamus. *Acacius.* HVDS. † Nam niſi ſibi quis praecauerit prior, detrimentum accipiet. *Valla.* IDEM.

χρώμενοι. Καὶ ἀναγκαίας παρασκευῆς] ἢ τῆς ἐκ περιουσίας, ἀλλὰ τῆς ὑδὲ αὐτάρκους. Οὐκ ἐπὶ πολὺ] εἰργόμενοι τῆς γῆς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἱππέων. Οὐδ' ἂν κρατῆσαι αὐτὼς τῆς γῆς ἡγῶμαι] ὐδ' ἂν ἀποβῆναι αὐτὼς εἰς τὴν γῆν νομίζω δυνήσεσθαι. Καὶ ἐνθένδε ἄνδρες] ἀπὸ τῆς πόλεως. Οὔτε ἂν γενόμενα] οὐχ οἷά τε γενέσθαι. Λογοποιοῦσι] ψευδέσι λόγοις συντιθέασι. Κακοεργοτέροις] πονηροτέροις. Ἡμεῖς δὲ κακοὶ, πρὶν ἐν τῷ παθ.] ἡμεῖς δὲ διὰ κακίαν ἀδύνατοι ἐσμὲν καὶ προαισθέσθαι τὼς πονηρὼς, καὶ αἰσθανόμενοι ἐπεξελθεῖν αὐτοῖς. Ἔστιν ὅτε καὶ δυνασείας ἀδίκως] ἀπὸ κοινῆ τὸ ἀναιρεῖται. Τὰ τοιαῦτα μηχανωμένους] ἦγων τὼς κακόεργως. Κολάζων, μὴ μόνον αὐτοφώρους] ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνων. χαλεπὸν γὰρ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἔχειν αὐτώς. Καὶ ὧν βάλονται μὲν] ἀπὸ κοινῆ τὸ κολάζων. Οὐχ ὧν δρᾷ μόνον] ἕνεκα δηλονότι. Εἴπερ καὶ μὴ προφυλαξάμενός τις προπείσεται] εἴπερ καὶ πάσχει τις κακῶς, πρὶν αἴσθηται ἄν. Τὰ μὲν ἐλέγχων] ἦγουν, φανερῶς δεικνύων. Ἐσκεψάμην] ἦγουν, κατ' ἐμαυτὸν ἐπὶ συννοίας ἔσχον. Τί καὶ βάλεσθε, ὦ νεώτεροι,] πρὸς τὸν Ἑρμοκράτην ἀποτείνει τὸν λόγον. Ὁ δὲ νόμος, ἐκ τῶ

[οὐχ ὧν δρᾷ —] [εἴπερ καὶ —] } Scholl. ad h. h. v. v. abſ. Aug.]

εἴπερ καὶ) redundat καὶ, aut ſign. *forte.*

προπείσεται) nempe πρὸ τοῦ φυλάξασθαι. Elegans ſane antitheſis, cum cauſſa: quod *prius* non cauerit, prius patietur. εἴπερ — προπείσεται, eſt, niſi quis *maluerit* prius pati, quia prius non cauerit: ſc. occupari, quia (ipſe) non occupauerit. Porti interpretatio quomodo e verbis efficiatur, vix video. Tamen videtur μὴ retuliſſe ad προπείσεται. Genitiui, ὧν δρᾷ, et τῆς διανοίας, pendent ab omiſſo περὶ, vel ἕνεκα· aut etiam, quod paene malim, ab om. ἀπό· quia προαμύνεσθαι eſt, *arcere*, prohibere. Sed verba, τὸν γ. ἐχθρὸν, ad προπείσεται, parentheſin faciunt; nam, τοὺς δ' αὖ ὀλίγους, — ἐλέγχων, refertur ad κολάζων. Et ſic excudendum curaui.

[τὰ μὲν ἐλέγχ. — ἐσκεψ.] } Schol. ad h. h. v. v. abſ. Aug.]

τί καὶ βούλ.) Aut redundat καὶ, vt ſupra; aut ſign. *tandem, quaeſo*; ſagt mir, was ihr nur ſucht? Forte ita 1. Cor. 15, 29. τί καὶ βαπτίζονται, cur *tandem* rel. Sed ibi fuerit, *adeo, etiam mortis cauſſa.*

ὁ δὲ νόμος ἐκ τῦ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς μᾶλλον, ἢ, δυναμένους, ἐτέθη, ἀτιμάζειν. ἀλλὰ [e] δὴ [f] μὴ μετὰ πολλῶν ἰσονομεῖσθαι; καὶ πῶς δίκαιον, τοὺς αὐτοὺς μὴ τῶν αὐτῶν ἀξιῦσθαι;"

λϑ'. "[g] Φήσει τις, δημοκρατίαν οὔτε ξυνετὸν, [h] οὔτ' ἴσον εἶναι, τοὺς δ' ἔχοντας τὰ χρήματα καὶ ἄρχειν ἄριστα βελτίστους. ἐγὼ δέ φημι, πρῶτα μὲν, δῆμον [i] ξύμπαν ὠνομάσθαι, ὀλιγαρχίαν δὲ, μέρος· ἔπειτα, φύλακας μὲν ἀρίστους εἶναι χρημάτων τοὺς πλουσίους, βουλεῦσαι δ' ἂν βέλτιστα τοὺς ξυνετοὺς, [k] κρῖναι δ' ἂν ἀκούσαντας ἄριστα τοὺς πολλούς· [l] καὶ ταῦτα ὁμοίως [m] καὶ κατὰ μέρη καὶ ξύμπαντα ἐν δημοκρατίᾳ ἰσομοιρεῖν. ὀλιγαρχία δὲ τῶν μὲν κινδύνων τοῖς πολλοῖς μεταδίδωσι, τῶν [n] δ' ὠφελίμων ἃ πλεονεκτεῖ μόνον, ἀλλὰ * καὶ ξύμπαν ἀφελομένη ἔχει· [o] ἃ ὑμῶν οἵ τε δυνάμενοι καὶ οἱ νέοι προθυμῆνται, ἀδύνατα ἐν μεγάλῃ πόλει κατασχεῖν. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν, ὦ πάντων ἀξυνετώτατοι, εἰ μὴ μανθάνετε [p] κακὰ σπεύδοντες, ἢ ἀμαθέστατοι ἐστὲ, ὧν ἐγὼ οἶδα, Ἑλλήνων, ἢ ἀδικώτατοι, εἰ εἰδότες τολμᾶτε."

μ'. "Ἀλλ' ἤτοι, μαθόντες [q] γε, ἢ μεταγνόντες, τὸ τῆς πόλεως ξύμπασι κοινὸν αὔξετε, ἡγησάμενοι, τῶτο μὲν [r] ἂν ἴσον, καὶ πλέον, οἱ ἀγαθοὶ ὑμῶν, [s] ἥπερ τὸ τῆς πόλεως πλῆθος, μετασχεῖν· εἰ δ' ἄλλα βελήσεσθε, καὶ τῷ παντὸς [t] κινδυνεῦσαι σεσῃθῆναι· καὶ τῶν τοιῶνδε ἀγγελιῶν, [v] ὡς προαισθανομένους, καὶ μὴ ἐπιτρέψοντας, [x] ἀπαλλαγῆτε. ἡ γὰρ πόλις ἥδε, καὶ εἰ ἔρχονται Ἀθηναῖοι, ἀμυνεῖται

e Δὴ deeſt *Ar.* f Μὴ abeſt a *Reg.* g Φήσῃ *Reg.* h Οὔτε ἴσον *Ar. C.* et mox τὰς δὲ ἔχοντας. Δὲ ἔχ. etiam *Caſſ.* i Ξύμπαν deeſt *Dan.* k Sic et *Ariſtot.* lib. 3. Polit. c. 11. Hvds. l Id eſt: τὰ διάφορα τῶν πολιτῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει συμπολιτευομένων συντάγματα, τὰ τῶν ξυνετῶν, τῶν πλουσίων, καὶ τῶν πολλῶν. *Ae. Port.* Idem. m Καὶ τὰ μέρη *Bar.* Καὶ κατὰ τὰ μέρη Aug. *Reg. Caſſ.* n Δὲ ὠφελίμων *Gr.* * καὶ abeſt Mſqu. o Ἐφ' ὑμῶν legit *Valla.* p Κατασπεύδοντες *C.* in margine κακὰ σπεύδοντες. q Γε omittunt *Ar. C.* r Ἂν καὶ ἴσον *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. Mſq. s Ὥνπερ in margine *Cod. C.* t Κινδυνεύσετε *Ar. C. Dan.* v Id eſt: ἡμῶν ἤδη τὰς ὑμῶν ἐπιβολὰς καὶ ἐπιχειρήσεις προαισθομένων, καὶ ὐκ ἐπιτρεψόντων ὑμῖν ταῦτα διαπράξασθαι. Vel, ὅτι τὰς ὑμετέρας διανοίας καὶ ἐπιχειρήσεις ἤδη προαισθόμεθα, καὶ ὐκ ἐπιτρέψομεν ὑμῖν ποιεῖν ὧν ἐφίεσθε. *Ae. Port.* Ὡς προαισθομένους *Marg.* Ὡς πρὸς αἰσθανομένους *Gr.* Ὡς πὰρ (vel ὥσπερ) αἰσθανομένους. *Cl.* Hvds. Ὡς πρὸς αἰσθομένους *Reg.* Ὡς προαισθομένους *Schol.* et a prima manu *Caſſ.* deinde a correctore πρὸς αἰσθομένους. ὡς πρὸς αἰσθαν. Aug. x Ἀπαλλαγῆναι *Marg.*

[δ δὲ νόμ.) In Aug. ita leg. h. Schol. ὁ δὲ *νόμος ἐτέθη διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς ἄρχειν κωλύων, ἥπερ ὡς*, rel.] hic vero ante ἥπερ profecto excideriſ *μᾶλλον.*) extrema, *τουτέστι*, *τὴν ἀριστοκρατίαν*, hic abſ. et a manu ant. adduntur ad verba, *τοὺς δ' ἔχοντας.*] Abr. refert, rectius forte, ad verba, *μὴ μετὰ πολλῶν ἰσονομ.*

ἐκ τοῦ μὴ δύν.) i. e. *διὰ τὸ*, propterea, eo nomine, quod nondum poſſitis. At in altero Infin. *ἀτιμάζειν*, nihil opus fuerit illo repetito, vt qui ſimpliciter ac directo pendeat ab *ἐτέθη*, *conſilium* notans, vel *ὥστε* intellecto.

[ἰσονομ.) Schol. in Aug. ſic leg. (a m. ant.) *τί καὶ βούλεσθε, ἀπὸ κοινοῦ.*]

C. 39. [οὔτ' ἴσον εἶναι) Schol. d. Aug.]

ἄρχ. ἄρ. βελτ.) Pleonasmum inferre *τὸ ἄριστα* videatur, propter *βελτίστους*. Sed hoc ſign. *aptiores*; cui recte ſubiiciatur, *ad bene*, optime, imperandum: *ἐπιτηδειοτέρους.*

Ἐγὼ δὲ — ἀφελομένη ἔχει] *Stobaeus* p. 246. ex concione Alcibiadis, male ibi legit, καὶ κατὰ μέρη, et, τῶν δὲ ὠφελίμων. Wass.

πρῶτα μ. δῆμον) Quia ſuggerit *ὀλιγαρχίαν*, *δῆμον* videtur intelligere *δημοκρατίαν*, aut rurſus *ὀλιγαρχίαν*, *ὀλίγους*. Neque tamen *forma* ipſa et conditio imperandi, aut *ſtatus* civitatis, eſt *vniuerſum* (totum) ipſum, aut *pars*; At *δῆμος*, aut *ὀλίγοι*, quomodo agnoſcantur aut diſtinguantur, aut *exſtent* adeo, *publice* et ciuili modo, niſi imperantes? *πρῶτα* deinde, ambiguum eſt, vtrum ad *φημὶ*, tanquam pars ſententiae, referatur, an ad *ὠνομάσθαι*, vt ſit, *primitus*, ab initio ſtatus ciuitatum; cum praeſertim praeteritum ſit, *dictum fuiſſe*, creditum, iudicatum, eoque ſic appellatum. Sed *ὠνομάσθαι* ſign. *eſſe*; et *ἔπειτα* non ad *hiſtoriam*, aut ordinem rerum, ſed ad *naturam* conditionemque internam perpetuamque, refertur; ergo et *πρῶτα*· vt philoſophice magis ac politice ratiocinantis ac diſputantis oratio ſit, quam hiſtorice percenſentis.

ἰσομοιρεῖν) Ad *res* retuleris, non ad homines; alioqui ſit *τούτων* ſupra, non *ταῦτα*· ſign. aequabiliter, aequa forte et conditione deſcripta, vniuerſis contingere. Alioquin ad *ταῦτα* intell. *κατὰ*, et ad *ἰσομοιρεῖν*, *τοὺς ἀνθρώπους*. Illud mollius.

μεταδίδωσι) Debebat, *ὀλιγαρχίαν — μεταδιδόναι*· pendebat enim a *φημί*. Varietatem quippe amat Thuc. Sic et reliqua pro Infin.

[ξύμπ. ἀφελ.) Schol. abeſt Aug.]

[ἃ ὑμ. οἵ τε) in Schol. Aug. pro extr. *πάντα* eſt *πάνταις*.]

προθυμ. — — κατασχ.) Dubitaueris, vtrum iungas, *ἃ — προθυμοῦνται*, *quae* quidem illi *affectant*, — *ἀδύνατα — κατασχεῖν*, ſc. *ὥστε*, *εἰς τὸ*, pro, *κατέχεσθαι*, Paſſ. *quae teneri nequeant tamen*; an ſic: *ἃ προθυμ. κατασχεῖν*, quae obtinere illi ſtudent, *ἀδύνατα*, cum fieri non poſſint. Illud praetulerim; *Fieri* enim quidni poſſint? At *teneri*, occupari a paucis non ita poſſint. Aut bis intell. *κατασχεῖν*, et ad *προθυμ.* et ad *ἀδύν.* ad quod alterum non referenti, comma ponatur poſt *πόλει.*

εἰ μὴ μανθ. rel.) Cum, *εἰ μὴ μανθ.* referatur ad, *ἢ ἀμαθέστ. ἐστὲ*, eique diuerſum reddatur, *ἢ ἀδικ. εἰ τολμ.* male a fronte poſuit illud, *εἰ μὴ μανθ. κ.* tanquam et ad *ἀμαθέστ.* et ad *ἀδικώτ.* referretur. Immo ſic ordinaret, et Interpres ita digerat: *ἢ ἀμαθ. ἐστὲ, εἰ μὴ μανθ. κ. σπ. ἢ ἀδικ. — εἰ τολμ.* Neque enim *commune* vtrique membro eſt illud, *εἰ μὴ μανθ.* ſed tantum ad *ἀμαθ.* pertinet; alterius Adiect. eſt *ἀδικώτ.* et Verbum, *εἰ τολμ.* Vide et hoc, et alia huiusmodi, in Phiſol. Th. Paull. p. 287. (med.) rel.

magiſtratus gerere nequeatis, quam vt *vos* ignominia afficiat, quum *per aetatem* poteſtis. An vero *vultis* non pari iure cum plebe viuere? At quo pacto iuſtum fuerit, eosdem non iisdem dignos cenſeri? Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339.

39. „*Sed fortaſſe* dixerit quis, popularem ſtatum rem eſſe neque conſultam, neque aequabilem; ſed eos, qui magnam pecuniae vim poſſident, optimos etiam eſſe ad optime imperandum. Ego vero reſpondeo, primum quidem, * populi nomen vniuerſam rempublicam complecti; paucorum vero potentiam, partem. Deinde *vero*, locupletes quidem, pecuniarum optimos eſſe cuſtodes, ſed *viros* prudentes, praeſtantiſſimos eſſe conſultores; multitudinem vero, poſtquam *res propoſitas* audierit, optimum eſſe iudicem; atque hos ciuium diuerſos ordines et per partes et ſimul vniuerſos in ſtatu populari iuris aequabilitate frui. Sed paucorum dominatus pericula quidem multitudini impertit; commodorum vero non ſolum maiorem partem habet, verum etiam vniuerſa, *ſua portione caeteris* erepta, retinet. Quas res illi, qui inter vos ſunt et potentes et iuuenes, obtinere ſtudent; quas *tamen* in ampla ciuitate non poterunt. Sed nunc etiam omnium eſtis ſtultiſſimi, niſi animaduertitis, vos rem pernicioſam affectare, aut omnium Graecorum, quos ego noui, *eſtis* imperitiſſimi, aut iniuſtiſſimi, ſi, cum ſciatis, audetis.“

40. „Verum aut *a me* edocti, aut mutata ſententia, quod ad vniuerſae reipublicae bonum ſpectat, id augeatis; ſperantes fore, vt illi, qui de vobis boni *ſunt ciues*, *horum reipublicae commodorum* parem, atque *adeo* maiorem partem obtineant, quam *caetera* reipublicae multitudo. Quod ſi alia affectaritis, *ſciatis*, vos in periculum venturos, ne et rebus omnibus priuemini. Quamobrem huiusmodi nuntios miſſos faciatis, quia *veſtra conſilia* praeſenſimus, neque *vos haec ad exitum perducere* ſinemus. Haec enim ciuitas, vt etiam veniant Athenienſes, ipſos *tamen* pro ſua dignitate propulſabit. Sunt autem nobis imperatores,

* Populari ſtatus nomine intelligi omnem ciuitatem: paucorum vero, partem ciuitatis. *Valla.* Populum appellatum fuiſſe vniuerſum *corpus ciuitatis*, oligarchiam vero, partem. *Steph.* HVDS.

μὴ δύνασθαι] δ δὲ νόμος κωλύων ἐτέθη διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς ἄρχειν, μᾶλλον ἢ ὑπὲρ ὡς δυναμένους ἀτιμάζων. λέγει δὲ περὶ τῶν νέων, ὅτι εἰργονται τῆς ἀρχῆς διὰ νόμον, οὐκ ἀτιμαζόμενοι, ἀλλὰ κωλυόμενοι διὰ τὴν ἡλικίαν. τουτέστι, τὴν ἀριστοκρατίαν. Ἰσονομεῖσθαι] ἀπὸ κοινῆ, τὸ, πολλάκις ἐσκεψάμην, τί καὶ βάλεσθε. Οὔτ' ἴσον εἶναι] δίκαιον. Ὀλιγαρχίαν δὲ, μέρος] λείπει τῆς πόλεως. Ἰσομοιρεῖν] ἰσοτιμίας ἀξιοῦνται ἐν ὀλιγοκρατίᾳ οἵ τε πλούσιοι καὶ οἱ συνετοί. Καὶ ξύμπαν ἀφελομένη ἔχει] τῆς ὠφελείας ἡγεμονότι. Ἃ ὑμῶν οἵ τε δυνάμενοι καὶ οἱ νέοι] ἅπερ ὑμῖν οἵ τε ὀλιγαρχικοὶ καὶ οἱ νέοι προθυμοῦνται πάντα ἔχειν, ἀδυνάτου ὄντος ἐν μεγάλῃ πόλει πάντα τούτους ἔχειν. Καὶ πλέον οἱ ἀγαθοὶ ὑμῶν] οἱ ἀγαθοὶ ὑμῶν ἡγείσθωσαν τοῦτο καὶ ἴσον εἶναι, καὶ πλέον τοῦ ἴσου, τὸ τῶν αὐτῶν μετασχεῖν, ὧν καὶ πᾶσα ἡ πόλις. Τὸ τῆς πόλεως] τὸ πᾶσι κοινῶς ὠφέλιμον τῆς πόλεως, τοῦτο αὔξετε. Εἰ δ' ἄλλα βουλήσεσθε] εἰ δὲ μειζόνων ἐφίεσθε, πάντων τεύξεσθε. Ὡς προαισθομένους] ἀντὶ τοῦ, προαισθησομένων καὶ μὴ

C. 40. ἀλλ' ἤτοι) aut pro ἤδη eſt ἤτοι, aut notat, *ſane*, *agite*, quaeſo: Doch nur, lieber: lernt doch lieber einſehen. Ita paene Hom. Il. 1, 140. ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφραζέσθω καὶ αὖτις. *Verum*, *agite* ſane, rel.

μεταγν.) ad *voluntatem* conſiliumque refertur, etiam ſaniora iamiam intelligentium, vt μαθόντες ad *intelligentiam* cognitionemque errore et inſcitia ablatorum.

Ἂν ἴσον] Recte *Mſſ.* ἂν καὶ ἴσον. WASS.

[καὶ πλέον, rel.) In Schol. Aug. καὶ abeſt ante πλέον.) Non videtur abeſſe poſſe.]

τὸ τ. πόλ. πλ.) In Aug. h. Schol. primo refertur ad v. v. τ. πόλ. ξύμπασι, deinde leg. τὸ πᾶσι κοινὸν ὠφέλιμον, cet.] Rectius haud dubie et vulg. referatur ad illa verba, vel ob repetitum e textu, αὔξετε.)

[εἰ δ' ἄλλα β.) in Schol. Aug. pro στερηθήσεσθε eſt στερήσεσθε.]

ἀγγελ. — — ἀπαλλαγ.) Si ἀπαλλαγῆτε eſt, *abſtinete* talibus nuntiis: legendum vtique, immo praeferendum, ſuppeditantibus libris, πρὸς αἰσθανομένους. Aut προαισθαν. et ἐπιτρέψαντας ſint Accuſatiui ſimpliciter poſiti, ſolitum Graecis: nili, ἀπαλλαγῆτε Actiue accipi, licuerit; liberate eos his nuntiis, non amplius illis turbaritis ciues: verſchont ſie damit, qſ. pro ἀπαλλάξητε.

Ὡς προαισθανομένους, καὶ μὴ ἐπιτρέψοντας] *Stephanus* vertit: *vt qui praeſenſeritis et obſtituri ſitis*: ad verbum, *et non permiſſuri ſitis.* Refert haec ad eos, quos adloquitur Athenagoras; in quo *Scholiaſten* ſequitur. Sed rectius *Portus* et *Acacius*, ſententia ipſa poſtulante. Et bene *Scholiaſtes Caſſ.* καὶ μὴ ἐπιτρεψάντων ἡμῶν, non ὑμῶν, vt *Vulgatus.* Ἀπαλλαγῆτε *Stephanus* interpretatur, *a vobis amandate*, vel *liberemini*, vel, *date operam*, *vt a vobis faceſſant.* Non video, cur tantopere in eo laborarit. *Portus* bene, *miſſos facite.* *Ariſtophanes* Plut. v. 316. τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες. DVK.

προαισθαν.) Nempe, et falſos eſſe nuntios, et fraudulento conſilio confictos.

κ. μὴ ἐπιτρ.) nempe, vt a) pro veris habeantur, b) quidquam ex illis decernant.

ται αὐτοὺς ἀξίως γ αὐτῆς· καὶ στρατηγοί εἰσιν ἡμῖν, οἳ σκέψονται αὐτά. καὶ, εἰ * μή τι αὐτῶν ἀληθές ἐστιν, (ὥσπερ ὀκ οἴομαι,) ὰ, πρὸς τὰς ὑμετέρας ἀγγελίας καταπλαγεῖσα, καὶ ἑλομένη ὑμᾶς ἄρχοντας, αὐθαίρετον δουλείαν [z] ἐπιβαλεῖται· αὐτὴ δ' [a] ἐφ' ἑαυτῆς σκοπῶσα, τὰς τε λόγους ἀφ' ὑμῶν [b] ὡς ἔργα δυναμένους κρινεῖ, καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ἐλευθερίαν ὀχὶ ἐκ τῶ ἀκούειν ἀφαιρεθήσεται, ἐκ δὲ τῶ ἔργῳ φυλασσομένη μὴ ἐπιτρέπειν πειράσεται σώζειν."

μά. [c] Τοιαῦτα Ἀθηναγόρας εἶπε. τῶν δὲ στρατηγῶν [d] εἷς, ἀναστὰς, ἄλλου μὲν ὀδένα ἔτι εἴασε παρελθεῖν, αὐτὸς δὲ, πρὸς τὰ παρόντα, ἔλεξε τοιάδε. "Διαβολὰς μὲν, ὦ σῶφρον, ὅτε λέγειν τινὰς [e] ἐς ἀλλήλους, ὅτε τοὺς ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι· πρὸς δὲ τὰ [f] εἰσαγγελλόμενα μᾶλλον ὁρᾶν, ὅπως εἷς τε ἕκαστος καὶ ἡ ξύμπασα † πόλις καλῶς τοὺς ἐπιόντας [g] παρασκευαζώμεθα ἀμύνεσθαι. καὶ, ἢν ἄρα μηδὲν [h] δεήσῃ, [i] ὀδεμία βλάβη [k] τῶ τε τὸ κοινὸν κοσμηθῆναι καὶ ἵπποις καὶ ὅπλοις, καὶ τοῖς [l] ἄλλοις, οἷς ὁ πόλεμος ἀγάλλεται. [m] τὴν δ' ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμεῖς [n] ἕξομεν, καὶ τῶν πρὸς τὰς πόλεις διαπομπῶν ἅμα, ἔς τε κατασκοπὴν, καὶ ἤν τι ἄλλο [o] φαίνηται ἐπιτήδειον. τὰ δὲ καὶ [p] ἐπιμεμελήμεθα ἤδη, καὶ, ὅ, τι ἂν αἰσθώμεθα, ἐς ὑμᾶς οἴσομεν." Καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι, τοσαῦτα εἰπόντος τῶ στρατηγῶ, διελύθησαν ἐκ τῶ ξυλλόγου.

μβ'. [q] Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἤδη ἐν τῇ Κερκύρᾳ, αὐτοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅπαντες, ἦσαν· καὶ πρῶτον μὲν [r] ἐπεξέτασιν τῶ στρατεύματος, καὶ ξύνταξιν, ὥσπερ ἔμελλον [s] ὁρμιεῖσθαί τε καὶ στρατοπεδεύεσθαι, οἱ στρατηγοὶ [t] ἐποιήσαντο· καὶ τρία μέρη νείμαντες, ἐν ἑκάστῳ ἐκλήρωσαν, ἵνα μήτε, [v] ἀναπλέοντες, ἀπορῶσιν ὕδατος, καὶ λιμένων, καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐν ταῖς καταγωγαῖς, πρός τε [x] τἄλλα [y] εὐκοσμό-

y Αὐτῆς *Cl. Gr. Caſſ.* * μὲν Mſq. Mox ὑμετέρ. Baſ. *z* Ἐπιβαλεῖτε *Bar. Ald. Flor. Baſ.* Ἐπικαλεῖται *Gr.* *a* Ἀφ' ἑαυτῆς *Marg. Ar. C.* Ἐφ' αὑτῆς *Gr.* Aug. Ἀφ' ἑαυτῆς *Dan.* Mſq. Δὲ ἐφ' αὑτῆς *Gr.* *b* Ὡς deeſt *Reg. c* Τοιαῦτα μὲν Ἀθηναγόρας εἶπε *Ar. C.* Τοιαῦτα μὲν δ' Ἀθ. *Cl.* Τοιαῦτα μὲν Ἀθ. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. et εἶπεν *Caſſ. Dan. d* Τὶς ἀνασὰς *Gr.* εἷς ἀνασὰς in marg. *e* Ἐς deeſt *Gr. f* Ἐπαγγελλόμενα *Ar. C. Dan.* Ἐσαγγελλόμενα *Reg. Caſſ.* Aug. † πόλις d. Mſqu. id. antea ὑποδέχ. p. ἀποδ. *g* Παρασκευασώμεθα *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. Παρασκευασόμεθα *Gr. h* Δεήσει *Caſſ. i* Οὐδὲ μία *Caſſ. k* Τῶτο τὸ κ. *Dan.* Mox κοσμιθ. Mſq. *l* Ἄλλης ἧς et ex emendat ἄλλοις ἧς *Caſſ. m* Τὴν δὲ ἐπιμ. *Gr. n* Ἄξομεν *Dan. o* Φαίνεται *Caſſ. p* Ἐπιμελήμεθα *Ar. Bar. Ald. Flor. Baſ. Gr. q* Ἀθηναῖοι δὲ ἤδη *Cl. oi* omittens. *oi* δὲ Ἀθ. Mſq. *r* Ἐπ' ἐξέτασιν *Reg. Caſſ. Gr.* Baſ. *s* Ὁρμεῖσθαί τε Mſq. *Baſ. Stepb.* 1. Illud τε non agnoſcit *Ar. t* Ἐποίησαν *Reg. v* Ἅμα πλέοντες legiſſe videtur *Valla.* Hvds. *x* Τὰ ἄλλα *Reg. Caſſ* Aug. Mſq. *y* Hic verborum ſenſus: ἵνα οἱ στρατιῶται βέλτιον καὶ εὐπρεπέστερον κοσμηθέντες ὦσι, καὶ τὰς τάξεις καὶ τὸν κόσμον ἔχον φυλάττειν, καὶ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἄρχεσθαι, καὶ τὰ προσταττόμενα ποιεῖσθαι δύνωνται. *Ad. Port.* Hvds.

[εἰ μή τι) In Schol. Aug. pro ἀνταποδίδοται eſt ἀνταποδέδοται; pro, καὶ, εἰ μή τι αὐτ. ἀλ. ἐστ. eſt, καὶ εἰ μὴ ἀληθῆ εἶναι· (Verbum ergo) defuerit, εὑρεθῇ, φανῇ, γνωσθῇ) in extr. abſ. verbi αὐθαίρετον δουλείαν, ante ἐπιβαλεῖται.] Non apparet, quid ſibi velit aut quid afferat ita ratio iſta verborum in Schol., vt nihil omnino explicans.

εἰ μή τι) Neſcio, quî retineri poſſit illud μὴ, ac non praeferendum ſit μέν. Nam primo, dicere non poterat, *ſi quid* eorum verum non eſt, qui, *omnia* conficta, argueret; deinde ait: vt equidem *non* puto, nempe, vera eſſe: denique addit: non (ideo, nempe, etſi vera ſint,) imperatores civitas vos creauerit; atqui hoc opus non erat, ſi vera non eſſent, quae nuntiantur. Quare nil propius factum, quam, vt in textum reciperem μὲν, quod hic notet, ſi vel maxime; wenn auch ja.

ἐπιβαλεῖται) aut tanquam *veſtem*, aut vt *iugum*, vel onus.

Ἐφ' ἑαυτῆς σκοπῶσα] Ἀφ' ἑαυτῆς non contemnendum videtur, i. e. *per ſeſe*, *non indigens veſtris conſiliis*, *neque ea exſpectans*. Sic et alibi, ἀφ' ἑαυτῆ, et ἀφ' ἑαυτῶν facere, dicit, eos, qui ſuopte conſilio, non exſpectato aliorum conſilio, vel iuſſu, faciunt. IV, 68. Ξυνέπεσε γὰρ καὶ τὸν τῶν Ἀθηναίων κήρυκα ἀφ' ἑαυτῆ γνώμης κηρύξαι. Et V, 60. Ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ ὰ τῆ πλήθος κελεύσαντος, εἶκον. Etiam eo facit, quod eſt III, 38. Τὰ μὲν μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὖ εἰκότων σκοπῶντες, ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι· τὰ δὲ πεπραγμένα ἤδη — ἀπὸ τῶν λόγων καλῶς ἐπιτιμησάντων. Dvk. V. Valken. ad Ammon. P. 2. *Gottleb.* Sign. *ſola*, καθ' ἑαυτὴν, vobis remotis, nullo moderante.

ὡς ἔργα δυν.) Intellexeris, quaſi bis poſito ὡς· iudicabit dicta a vobis, i. e. vel rumores, vel alios ſermones, ὡς δυναμένους, tanquam valituros, ὡς ἔργα, vt res ipſas: i. e. partim, an ſint veri; nempe, ſi λόγοι ſint *rumores*: partim, vt eodem loco habeantur, nempe improba conſilio, ſermonibus prodita, ac ſi iam perpetraritis, quae conemini. Poſſis et ſic: iudicabit ſermones veſtros, ὡς δυναμένους, tanquam qui valeant efficere, habeant in ſe, ἔργα, facta ipſa, factorum inſtar ſint. V. Ind. in δύναμαι. Male repetit Schol. οὐκ οἶμαι, quod ſupra in Parentheſi, contra omnem ſtructuram hic repetatur. Neque vlla hic *negandi* conditio.

[τ. ὑπάρχ. ἐλευθ.) In Schol. Aug. eſt καταπλαγεὶς pro καταπλαγεῖσα.

C. 41. τοιαῦτα Ἀθην.) Vix eſt, quin omiſerit μὲν Thuc. vt nuſpiam omiſſum tali tenore.

πρὸς τὰ παρ.) Mediam orationem et vtroque temperatam habuit, dicerat Liuius.

Διαβολὰς — ἀποδέχεσθαι] *Stobaeus* pag. 238. pro ἐς legit πρὸς ἀλλήλους. Wass.

ἀποδέχ.) Mſqu. ὑποδέχεσθαι, i. e. *audire*, ad animum referre, rationem earum habere: ἀποδέχεσθαι autem fuerit, *probare*, veras habere, iis credere; vt ſaepe in N. T.

qui haec videbunt. Quod si nihil horum verum fuerit (prout ego suspicor), nequaquam vestris nuntiis exterrita *ciuitas*, vobisque ducibus electis, sua sponte *sibi* seruitutis iugum imponet; sed ipsa per se consultans, et de rumoribus, quos vos *ipsi* disseminatis, quasi idem valeant ac *ipsa* facta, quaestionem habebit: et praesentem libertatem non propter rumores, quos *a vobis sparsos* audit, amittet; sed factis ita sibi cauens, vt non permittat *vobis ea peragere*, *quae cupitis*, conseruare conabitur." Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339.

41. Atque Athenagoras haec dixit. Tunc autem vnus e ducibus surgens, nullum quidem alium *ad dicendum* prodire passus est; sed ipse pro praesenti rerum statu haec verba fecit. „Obtrectationes quidem vel ab aliis in alios mutuo proferri, vel ab audientibus admitti, nequaquam est prudentiae: sed potius pro rebus, quae nuntiantur, *oportet* videre, quanam ratione cum priuatim, tum publice, ex dignitate nos instruamus ad eos propulsandos, qui contra *nos* veniunt. Et, si forte nihil opus fuerit, nulla iactura fiet, si respublica instruatur et equis, et armis, et caeteris *rebus*, quibus bellum gaudet. Nos vero istarum curam geremus, easque recensebimus; simul etiam *curabimus*, vt ad ciuitates quoquouersum mittantur, qui et explorent et *agant*, si quid aliud commodum esse videatur. Sunt etiam, quae iam curauimus, et quicquid sensserimus, id ad vos referemus." Atque Syracusani quidem, cum dux iste haec verba fecisset, ex concilio discesserunt.

42. Athenienses vero, cum ipsi, tum eorum socii, omnes apud Corcyram iam erant. Atque primum quidem duces copias iterum recensuerunt, et instruxerunt, eo ordine, quo portum capturi, castraque posituri erant. Et classe in tres partes distributa, in singulis sortitionem fecerunt, ne in altum nauigantes, aquae, et portuum, et rerum ad victum necessariarum, *in diuersoriis, ad quae

* Vel, *in stationibus*. Hvds.

ἐπιτρεψόντων ὑμῶν. Εἰ μή τι αὐτῶν] τοῦτο ἀνταποδίδοται πρὸς ἐκεῖνο, ἡ γὰρ πόλις ἥδε, καὶ εἰ ἔρχονται Ἀθηναῖοι, ἀμυνεῖται· καὶ, εἰ μή τι αὐτῶν ἀληθές ἐστιν, ὃ διὰ τὰς ὑμετέρας ἀγγελίας αὐθαίρετον δουλείαν ἑλεῖται· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, αὐθαίρετον δουλείαν ἐπιβαλεῖται. Τάς τε λόγους ἀφ' ὑμῶν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ὑκ οἶμαι. ὐκ οἶμαι γὰρ, (φησὶν,) ὅτι τὰς λόγους ὑμῶν ἴσα ἔργοις δύνασθαι ἡ πόλις κρινεῖ. Ὑπάρχουσαν ἐλευθερίαν] ὐχὶ διὰ τὸ ἀκούειν καταπλαγεῖσα ἀποῤῥήσεται. Ἐκ δὲ τῶ, ἔργῳ φυλασσομένη] τὴν ἐλευθερίαν πειράσεται σώζειν ἐκ τοῦ δι' ἔργων μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἀφαιρεμένοις αὐτήν. Καὶ ἦν ἄρα μηδὲν δεήσῃ] μάχης δηλονότι. Οἷς δ πόλεμος ἀγάλλεται] οἷς χαίρει πόλεμος, ὧν χρῄζει. Ἐπιτήδειον] ἁρμόδιον. Ἐς ὑμᾶς οἴσομεν] ἥγων μηνύσομεν ὑμῖν δηλονότι. Ἐν ταῖς

παρασκευαζώμ.) — ὁμεθα probat, (cum Abr.) *Gottl.* Non ego: futurum si sit, audiam; hic auctoritate quoque Libr. destituitur.

[κ. ἦν ἄρα) Schol. abest Aug. ad h. v.]

ἦν ἄρα) Verte, quod si *vel maxime;* und wenn (nun) auch.

Τοῖς ἄλλοις — ἀγάλλεται] Citat *Thom. Magister* in ἀγάλλω. Wass. *Thomas* dicit, melius esse ἀγάλλεσθαι, quam λαμπρύνεσθαι. Sane ἀγάλλεσθαι saepe est *gaudere*, *se efferre* et *laetare* aliqua re. *Thucydides* III, 62. Καὶ τοῦτο μάλιστα αὐτοί τε ἀγάλλονται. IV, 95. Ἣν (πόλιν) ἕκαστος πατρίδα ἔχων πρώτην ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἀγάλλεται. *Aristophanes* Pace V. 1206. ex *Archilocho*, Ἀστὶδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται. *Aristaenetus* I. Ep. 15. Οἷς ὑπερφυῶς ἀγάλλεσθαι τὸ ᾐθλυ πέφυκε γένος. *Herodotus* I, 143. Τῷ τε ὀνόματι ἠγάλλοντο. Neque tamen λαμπρύνεσθαι hac significatione improbandum est, vt minus Atticum, si *Scholiasten* Aristophanis sequimur, qui ad Equit. v. 553. Μειρακίων δ' ἁμιλλᾶι λαμπρυνομένων ἐν ἅρμασιν, λαμπρυνομένων exponit καυχωμένων, καὶ νικώντων ἐν τοῖς ἅρμασι· quae et *Suidas* in λαμπρυνομένων ex eo descripsit. Sed nihil obstat, quo minus λαμπρύνεσθαι ibi de magnifico et splendido adparatu in curribus instruendis accipiatur, vt apud *Thucydidem* VI, 16. Καὶ ὅσα αὖ ἐν τῇ πόλει χορηγίαις, καὶ ἄλλῳ τῳ λαμπρύνομαι. Paullo post ἄξομεν in *Dan.* pro ἔξομεν ab errore scribae est. *Thucydides* IV, 89. Τούτων μὲν ἔν ἐγὼ ἔξω τὴν πρόνοιαν κατὰ τὸ δυνατόν. *Herodianus* I, 9. Τῆς ἐκείνῳ σωτηρίας προμήθειαν εἶχον. Dvk.

[ἀγάλλ.) in Schol. οἷς χαίρει πόλεμος, excidisse videtur ὁ ante πόλεμος, et vix abesse posse.]

διαπεμπ.) διὰ hic est Liuianum, *circa* vicinos populos, i. e. *ad* omnes, *per* omnes circa.

[ἐπιτήδ.) Schol. abest Augustus.]

[ἐς ὑμ. οἴσ.) In Schol. Aug. abest ἥγουν et δηλονότι.]

C. 42. τρία μέρη v.) εἰς supplet (cum Abr.) *Gottl.* Per hypallagen ego interpreter: tres partes distribuere, i. e. exercitum *in* tres p. Vel, diuidendo effecere tres p. Quin, cum voc. νέμειν fere sit, *assignare*, verterim: tres partes assignarunt ducum singulis; vt infra, clare satis: κατὰ τέλη (i. e. μέρη) στρατηγῷ προστεταγμένοι, zugegeben, zugeordnet. Et hoc, per hypallagen, fuerit pro, ἑκάστῳ στρατηγοῦ προσταχθέντος.

ἐν ἑκάστῳ) ἓν legit *Gottleb.* ἐν fuerit, περὶ ἑκάστου, de singulis, *qua* singulas partes. ἐν si dedisset Thuc. scriberet, προσεκλήρωσαν.

ἀναπλέοντες) ἅμα πλέοντες. vid. Valken. ad Herod. L. 7. p. 533. *Gottl.* Et vero egregie conuenit cum addito, ἀπερῶσι· quod consequens foret τῷ ἅμα πλεῖν.

[ἐν τ. καταγ.
[εἰσομένας } Schol. ad h. vv. abs. Aug.]

Καταγαγαῖς] Id est, λιμέσι, ait *Scholiastes*. *Pollux* quoque I, 99. λιμὴν, ἢ καταγωγή. Sed *Kuhnius* ibi putat, καταγωγὰς hic potius esse nauium appulsus et subuectiones in portum; nempe, quia λιμένας a καταγωγαῖς distinguit *Thucydides*. Dvk.

τερoι καὶ ῥᾴϑς ἄρχειν ὧσι, κατὰ τέλη [z] στρατηγῷ προστεταγμένοι. ἔπειτα δὲ πρὸπεμψαν καὶ [a] ἐς τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν τρεῖς ναῦς, εἰσομένας, αἵτινες σφᾶς τῶν πόλεων * δέξονται. καὶ εἵρητο αὐταῖς προαπαντᾶν, ὅπως ἐπισάμενοι καταπλέωσι.

μγ'. Μετὰ δὲ ταῦτα, τοσῇδε ἤδη [b] τῇ παρασκευῇ Ἀθηναῖοι ἄραντες ἐκ τῆς Κερκύρας, [c] ἐς τὴν Σικελίαν ἐπεραιοῦντο· τριήρεσι μὲν ταῖς πάσαις, [d] τέσσαρσι καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ δυοῖν Ῥοδίοιν πεντηκοντόροιν. τούτων Ἀττικαὶ μὲν ἦσαν ἑκατὸν, ὧν αἱ μὲν ἑξήκοντα, ταχεῖαι, αἱ δ' ἄλλαι, στρατιώτιδες· τὸ δὲ ἄλλο ναυτικὸν, Χίων, καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων· ὁπλίται [e] δὲ τοῖς ξύμπασιν, ἑκατὸν καὶ πεντακισχιλίοις. (καὶ τούτων, Ἀθηναίων μὲν αὐτῶν ἦσαν πεντακόσιοι μὲν καὶ χίλιοι [f] ἐκ καταλόγου, ἑπτακόσιοι δὲ, [g] θῆτες, ἐπιβάται τῶν νεῶν. ξύμμαχοι [h] δὲ οἱ ἄλλοι ξυνεστράτευον, οἱ μὲν, τῶν ὑπηκόων, οἱ δ' Ἀργείων, πεντακόσιοι, καὶ Μαντινέων καὶ μισθοφόρων πεντήκοντα καὶ διακόσιοι·) τοξόται δὲ τοῖς πᾶσιν, ὀγδοήκοντα καὶ [i] τετρακοσίοις· (καὶ τούτων Κρῆτες οἱ ὀγδοήκοντα ἦσαν·) καὶ σφενδονήται Ῥοδίων ἑπτακοσίοις, καὶ Μεγαρεῦσι ψιλοῖς, φυγάσιν, εἴκοσι καὶ ἑκατόν· καὶ [k] ἱππαγωγῷ μιᾷ, τριάκοντα ἀγούσῃ ἱππέας.

z Στρατηγῶν *Gr.* a Εἰς *Reg.* Aug. *Caff.* * δέξωνται Mſq. b Τῇ deeſt *Gr.* τοσῇδε Mſq. et mox ἑπαίρει. c Εἰς *Gr.* d Τέτταρσι *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caff. Gr.* Aug. et mox πεντηκοντέροιν, et διοῖν p. δυ. Mſq. e Δὲ deeſt *Gr.* f Οἱ ἐκ καταλόγου ſunt ἐκ τῶν αὐτοχθόνων, id eſt, ciues ac indigenae, ſic dicti, quoniam ex tabulis, in quas publice nomina et numerum ciuium referri mos fuit, nominatim citabantur per ἡμέρχους. Hvds. Paulo ante μὲν poſt πενταχ. d. Mſq. g Vide *Annott.* Hvds. h Δ' οἱ ἄλλοι et paullo poſt δὲ Ἀργείων *Gr.* i Τριακοσίοις *Gr.* k Ἱππαγωγῶν *Ald. Flor. Baſ.* Eadem nauis στρατιῶτις etiam appellabatur, quoniam non equos modo, ſed et milites in iis perducebant. Hvds. Καὶ ante ἱππαγωγῷ deeſt *Dan.*

ἑᾴους ἄρχειν) pro Paſſ. ἄρχεσθαι· Noſtri more.

εἰσομέν.) Per *Syneſin* expl. Abr. Nempe, vt nauibus tribuatur, quod hominibus tribuendum fuerit. Et nos ita: das Schiff bringt dir Nachricht mit, (vt 46. init. νῆες ἀγγέλλουσαι,) die Schiffe beobachten, rel. *Syneſin* tamen non dixerim, vbi *Genus* et *Numerus* conſtet Nomini; Logice tamen fuerit; quam Synecdochen dicamus, continentis hic pro eo, quod contineat.

[εἵρητο αὐτ.) Schol. abeſt Aug.]

ἐπιστάμενοι) Scil. τὰ ὄντα, τὰ ἀναγκαῖα· unterrichtet von der jedesmaligen Lage der Sachen; edocti, quo loco res foret.

C. 43. τοσῇδε) Male Int. *tanto*; ſed: claſſis conſtitit ex ſequentibus: Heilm. aus folgenden. *Gottl.* Recte; neque enim magnitudo explicatur, quaſi ab admirante, quippe tenuis ſane, pro tali expeditione; ſed numerus tantum et conditio. (Pro *ſequentibus*, Latinius diceret, *his*, tot et talibus.)

ἤδη) nunmehr, omnibus iam paratis.

Τριήρεσι] Triremes armatae 140. *Diodor.* p. 331. d. milites 7000. praeter naues, ſocios nauales. Wass.

[ταχεῖαι) ad h. v. immo ad h. vſ. adſcr. Schol. Aug. πρὸς ναυμαχίαν ἐπιτήδειοι]

[τὸ δὲ ἄλλο
[ὁπλίτ. δὲ } Schol. ad h. v. v. abſ. Aug.]

Θῆτες] Infima Athenienſium claſſis. Vide *Sigonium* de Rep. Athen. et *Annott.* ad pag. 156. Hvds.

Ἐπιβάται τῶν νεῶν] Ἐπιβάτης non eamdem ſignificationem vbique habet. Quos *Homerus* ἐμτόρες, Graeci poſt *Homerum* ἐπιβάτας dixerunt, quos *vectores* vocant, et a *nautis* diſtinguunt Latini. Sed Atticis ἐπιβάται ſunt, qui e nauibus pugnant; ἐρέσσοντες, qui remigant. *Euſtathius* in Odyſſ. ε'. pag. 1447. Ὁ παρ' Ὁμήρῳ ἔμπορος, παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἐπιβάτης. Ἀττικοὶ δὲ τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι κωπηλάτας ἐπικώπους λέγοντες, ἐπιβάτας καλοῦσι τοὺς μαχητάς. *Thomas Magiſter*: Ἐπίκωποι, οἱ ἔχοντες τὰς κώπας, καὶ τὰ πηδάλια. ἐπιβάται δὲ κυρίως, οἱ ἐπ' ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦν ποιούμενοι, διδόντες ναῦλον. Ἀττικῶς δὲ, οἱ ἔνοπλοί τε ὄντες καὶ παρεσκευασμένοι εἰς μάχην. Et de his accipienda ſunt, quae habent *Harpocration*, et ex eo *Suidas*, et *Etymol. M. Auctor*: Οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένους καὶ μὴ κωπηλατοῦντας, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐπιτηδείους. *Schefferus* II. de Milit. Nav. 3. pag. 103. e *Thucydide* VIII, 1. et *Auctore de Bell. Afric.* Cap. XX. diſputat, ἐπιβάτας non ſemper iuſtos milites ſignificare, et ſic dictos videri, qui, quum neceſſitas requireret, vice militum pugnabant. Sed haec non euertunt ſententiam Grammaticorum de vſu et ſignificatione huius vocis apud Atticos. Eam confirmat hic locus *Thucydidis*, vbi ἐπιβάται ex ὁπλίταις Athenienſium eſſe dicuntur; et alter eiusdem, VIII, 29. Εἶχον δὲ ἐπιβάτας τῶν ὁπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγκαίους. Eoque etiam referri poteſt, quod *Ariſtoteles*, ad Rempublicam Athenienſium, vt puto, reſpiciens, VII. Politicor. 6. ſcribit: Τὸ μὲν γὰρ ἐπιβατικὸν, ἐλεύθερον, καὶ τῶν πεζευόντων ἐστί. Nec dubito, quin fallatur *Scholiaſtes* Thucydidis III, 95. ἐπιβάτας exponens ἐρέτας. Dvk.

ξύμμαχοι) ſcil. ὡς, vel, ξύμμαχοι ὄντες, vt, (tanquam, ceu) ſocii; non, οἱ ἄλλοι ξύμμ., at nullis dum memoratis.

ὑπηκόων — } i. e. ὑπήκοοι, Ἀργεῖοι, vel, ἐξ ὑπηκόων, ἐξ
Ἀργείων } Ἀργείων. *Explicat* hic Genit. pro Appoſitione. V. Phil. Thuc. Paull. p. 29. et porro.

οἱ ὀγδοήκ.) i. e. *illi* octog. Articulus in talibus eſt ἐμφατικῶς καὶ δεικτικῶς capiendus. *Gottl.* Ex Abreſch. ſuperius iam notante ad, *al μὲν ἑξήκοντα*. Simplicius *diſtribuendi* ſignum acceperis articulum, vt ſaepius. Vbi enim *antea* iam memoratus hic numerus, aut quaſi *excerptus*? In altero tamen, οἱ ὀγδοήκ. magis tulerim, vbi 80 illi exſuperent et redundent ſupra illos 400.

appellerent, inopia laborarent; vtque caeteris etiam in *rebus milites* aptius inſtructi eſſent, et a ducibus facilius regi poſſent, in *ſingulis illis tribus* agminibus attributi ſuo quique duci. Deinde vero praemiſerunt et in Italiam et in Siciliam tres naues, vt explorarent, quaenam ciuitates ſe eſſent recepturae; ipſisque praeceptum fuerat, vt *claſſi* occurrerent, vt *duces ab ipſis* certiores facti *ad illas* appellerent. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339.

43. Poſt haec Athenienſes, iam cum tanto apparatu e Corcyra ſoluentes, in Siciliam traiicere coeperunt: cum triremibus numero centum, et triginta quatuor, et duabus Rhodiis nauibus, quae quinquaginta remis agebantur. Harum autem *triremium* erant Atticae centum, quarum ſexaginta quidem *erant* veloces, caeterae vero milites vehebant, reliqua vero claſſis *erat* Chiorum, et caeterorum ſociorum. Vniuerſi autem grauis armaturae milites erant quinque millia, et centum *praeterea*. (Atque inter hos, ex ipſis quidem Athenienſibus erant * mille et quingenti legionarii milites, et ſeptingenti famuli, † nauium defenſores. * Caeteri vero ſocii, qui cum ipſis ad hanc militiam proficiſcebantur, partim quidem erant ex populis ipſorum imperio ſubiectis, partim vero ex Argiuis, quingenti; et ex Mantineis atque mercenariis, ducenti et quinquaginta.) Vniuerſi vero ſagittarii, quadringenti et octoginta (quorum Cretenſes erant octoginta), et Rhodiorum funditores ſeptingenti, et Megarenſium exſulum leuiter armatorum centum viginti. Erat et vna hippagoga, quae triginta equites vehebat.

* Mille quingentique ex formula. *Valla.* Ex delectu. *Acacius.* HVDS. † Vel, *propugnatores.* ita enim *militantes in triremibus* (Graecis ἐπιβάται) vocat *Liuius.* Vide *Scheffer.* de Militia Naual. l. 2. c. 3. IDEM. * Caeteri, qui ſequebantur, ſubditi et Argiui: quingenti erant Mantineorum, itemque mercenariorum ducenti et quinquaginta. *Acacius.* IDEM.

καταγωγαῖς] λιμέσι. Στρατηγῷ προστεταγμένοι] κατὰ τάξεις ὑπὸ στρατηγοῖς τεταγμένοι. Εἰσομένας] γνωριούσας. Καὶ εἵρητο αὐταῖς] ὥρισο ταῖς ναυσί. Τριήρεσι μὲν ταῖς πάσαις] τριήρεις ταχείαι, τριήρεις στρατιώτιδες, πεντηκόντοροι, ἱππαγωγοὶ, πλοῖα, ὁλκάδες. Τὸ δὲ ἄλλο ναυτικὸν] ἦγον, αἱ ἄλλαι νῆες, αἱ ἔχουσαι τὰς ναύτας. Ὁπλίταις δὲ τοῖς ξύμπασι] στρατιώτας τὰς

Ἱππαγωγῷ] Quae de hac voce in *Var. Lect.* adnotat *Hudſonus*, ſunt e *Scheffer.* Lib. IV. de Milit. Nav. Cap. 1. pag. 258. Scribit ibi *Scheffer.*, naues ἱππαγωγὰς etiam στρατιώτιδας et ὁπλιταγωγὰς vocari. Vix credo. Quemadmodum non iidem ſunt ἱππεῖς et ἱππῆς, ita etiam aliae ὁπλιταγωγοὶ, aliae ἱππαγωγοί. Hoc apertum eſt e *Thucydide* II, 56. de expeditione Periclis in Peloponneſum anno ſecundo Belli Peloponeſ. Ἦγε δ' ἐπὶ τῶν νεῶν ὁπλίτας Ἀθηναίων τετρακισχιλίους, καὶ ἱππέας τετρακοσίους, ἐν ναυσὶν ἱππαγωγοῖς, πρῶτον τότε ἐκ τῶν παλαιῶν νεῶν ποιηθείσαις. Et IV, 42. Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Κορινθίαν ἐσέπεμψαν ναυσὶν ὀγδοήκοντα, καὶ δισχιλίοις ὁπλίταις ἑαυτῶν, καὶ ἐν ἱππαγωγοῖς ναυσὶ, διακοσίοις ἱππεῦσι. Nam ibi diſtinguuntur naues, quae ὁπλίτας vehunt, i. e. ὁπλιταγωγοὶ, ab iis, quae equos et equites. Idem oſtendit hic locus, in quo praeter naues XL. στρατιώτιδας, vna ἱππαγωγὸς memoratur: illae autem στρατιώτιδες ſunt eaedem, quas Cap. 31. XL. ὁπλιταγωγὰς dixerat *Thucydides.* Et ſic etiam *Diodorus Sicul.* Lib. XX. pag. 775. alias facit naues στρατιωτικὰς, alias ἱππηγούς. Et *Polybius* I, 26. ſeqq. ἱππηγὰς, quae aliis nauibus adligatae remulco trahebantur, ab iis, in quibus milites et ἐπιβάται erant, diſtinguit. Neque vllus eſt apud *Thucydidem* locus, in quo ἱππαγωγοὶ, στρατιώτιδες, et ὁπλιταγωγοὶ pro iisdem dicantur. Nam in eo, quem pro hac ſententia adfert *Scheffer.* ex VIII, 30. Τριάκοντα ναῦς ἔχοντες, καὶ τῶν ἐς Μίλητον ἐλθόντων χιλίων ὁπλιτῶν μέρος ἀγαγόντες ἐν ναυσὶν ὁπλιταγωγοῖς, nihil praeſidii eſt; quum ibi nulla equorum et equitum, ſed tantum ὁπλιτῶν, mentio ſit. Nec iuuant eum haec *Suidae*, e quibus id confici, putat: Ἱππαγωγὸς, ναῦς ἡ τὺς ἵππους καὶ τὺς ἄνδρας ἄγουσα· ἄνδρες enim ibi ſunt ἱππεῖς, vt hic in *Thucydide*, ἱππαγωγῷ μιᾷ τριάκοντα ἀγούσῃ ἱππέας. Solus *Scholiaſtes* Thucydidis ad I, 116. στρατιώτιδας ναῦς et ἱππαγωγὰς eaſdem eſſe, dicit. Sed ἀσύκατα ſunt, quae ille ſcribit. Στρατιώτιδες, inquit, ſunt στρατιώτας ἄγουσαι τὺς μέλλοντας πιζομαχεῖν· bene. Addit, ἃς καὶ ἱππαγωγὰς καλεῖ. At ἱππαγωγοὶ tantum equos et equites vehunt, qui pedibus non pugnant. Nec verum eſt, quod dicit, *Thucydidem* ναῦς στρατιώτιδας vocare ἱππαγωγάς. Itaque illius nullo habenda eſt ratio. Sed forteſſis illa, ἃς καὶ ἱππαγωγὰς καλεῖ, a ſciolo quodam adſuta ſunt. DVK. *Hippagoga* vertit Port. Sed commune eſt, vel Epicoenum, ex ipſo Graeco. Et, ni fallor, apud Liv. L. 28 et Iul. Caeſ. *hippagogi*, non —*ae*. Ceterum Ablatiui omnes pendent ab inſit. Cap. παρασκευῇ ἄραντες ἐπεραιοῦντο· nempe aut a τοσῇδε παρασκ. per Appoſitionem, pro Genitiuis, aut a verbis, ἄρ. ἐπερ. intellecto εὖν.

μδ'. Τοσαύτη ἡ πρώτη παρασκευὴ πρὸς τὸν πόλεμον διέπλει. [l] τούτοις δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἄγεσθαι ὁλκάδες μὲν τριάκοντα σιταγωγοί, καὶ τὰς σιτοποιὰς ἕξεσθαι, καὶ λιθολόγους, καὶ τέκτονας, καὶ [m] ὅσα ἐς τειχισμὸν ἐργαλεῖα, πλοῖα δὲ ἑκατόν, [n] ἃ ἐξ ἀνάγκης μετὰ τῶν ὁλκάδων ξυνέπλει, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα πλοῖα καὶ ὁλκάδες ἑκάσοις ξυνηκολούθησαν τῇ στρατιᾷ ἐμπορίας ἕνεκα· ἃ τότε πάντα ἐκ τῆς Κερκύρας [o] ξυνδιέβαλε τὸν Ἰόνιον κόλπον. καὶ προσβαλοῦσα [p] ἡ πᾶσα παρασκευὴ πρός τε ἄκραν Ἰαπυγίαν, καὶ πρὸς Τάραντα, καὶ ὡς ἕκαστοι εὐπόρησαν, παρεκομίζοντο τὴν Ἰταλίαν, τῶν μὲν πόλεων ἃ δεχομένων αὐτὰς ἀγορᾷ ἐδὲ ἄστει, ὕδατι δὲ καὶ ὁρμῳ, Τάραντος δὲ καὶ Λοκρῶν ἐδὲ τούτοις· ἕως ἀφίκοντο ἐς Ῥήγιον, τῆς Ἰταλίας ἀκρωτήριον, καὶ ἐνταῦθα ἤδη * ἠθροίζοντο. καὶ ἔξω τῆς πόλεως, ὡς αὐτοὺς εἴσω οὐκ ἐδέχοντο, στρατόπεδόν τε κατεσκευάσαντο ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ, ἃ αὐτοῖς καὶ ἀγορὰν παρεῖχον· καὶ τὰς ναῦς ἀνελκύσαντες ἡσύχασαν· καὶ πρός τε τοὺς Ῥηγίνους λόγους ἐποιήσαντο, ἀξιοῦντες, [q] Χαλκιδέας ὄντας, Χαλκιδεῦσιν ὅσι Λεοντίνοις βοηθεῖν. οἱ † δὲ, οὐδὲ μεθ' ἑτέρων, ἔφασαν, ἔσεσθαι, ἀλλ', ὅ, τι ἂν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰταλιώταις ξυνδοκῇ, τοῦτο ποιήσειν. οἱ δὲ, πρὸς τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα, ἐσκόπουν, ὅτῳ τρόπῳ ἄριστα προσοίσονται· καὶ τὰς [r] πρόπλους ναῦς ἐκ τῆς Ἐγέστης ἅμα προσέμενον, βουλόμενοι εἰδέναι περὶ τῶν χρημάτων, εἴ ἐστιν, ἃ [s] ἔλεγον ἐν ταῖς Ἀθήναις οἱ ἄγγελοι.

μέ. Τοῖς δὲ Συρακουσίοις ἐν τούτῳ πολλαχόθεν τε ἤδη καὶ ἀπὸ τῶν κατασκόπων σαφῶς ἠγγέλλετο, ὅτι ἐν Ῥηγίῳ αἱ νῆες εἰσί. καὶ ὡς ἐπὶ τούτοις παρεσκευάζοντο πάσῃ τῇ γνώμῃ, καὶ [t] οὐκέτι ἠπίστουν· καὶ ἔς τε τὰς Σικελὰς περιέπεμπον, ἔνθα μὲν, φύλακας, πρὸς δὲ τὰς, πρέσβεις· καὶ ἐς τὰ [v] περίπλοια

l Scilicet, ἠκολούθουν. Hvds. *m* Ὅσα δὲ ἐπὶ τειχισμὸν *Ar. C. Dan.* *n* Α omittit *Cl.* *o* Ξυνδιέβαλλε *C. Ald. Flor. Baf.* Aug. *Caff.* *p* Ἡ παρασκευὴ πᾶσα *Ar. C. Dan.* Antea προσβάλλουσα Mſqu. * ἠθροίζετο, et mox ἐδέχετο Mſqu. *q* Hunc locum egregie illuſtrat *Strabo* l. 6. Vide *Cluverii* Italiam, p. 1297. et Siciliam, p. 128. Hvds. Καλχιδέας et Καλχιδεῦσιν ὅσιν *Gr.* † δὲ abeſt Mſq. mox τούτῳ ποιήσ. pr. τοῦτο, et προσοίσονται p. προσοίσονται. *r* Vide *Baxſium* de re Nauali, p. 92. et *Scheffe-rum*, l. 3. c. 3. p. 202. Hvds. *s* Ἔλεγοντο *Gr.* Sed duae poſtremae litterae punctis ſubſcriptis notatae ſunt. *t* Οὐκ ἔτι *Gr.* *v* Περιπόλια *Marg. C. Gr. Cl.* in marg. *Ald. Flor. Baſ.* Πέριξ πλοῖα legiſſe videtur *Valla.* Hvds. Περιπόλια *Caſſ.* in marg.

C. 44. τοσαύτη) rurſus omiſſ. μὲν, reſponſurum τῷ δὲ, in diſtribuendo.

τούτοις δὲ) Quo *referas* τούτοις; nempe ad παρασκευὴν, per Syneſin, quia conſtat nauibus et hominibus. Quin idem plane eſt, ἡ παρασκευὴ διέπλει, ac, quod init. C. 43. dixiſſet: τοσῇδε παρασκευῇ οἱ Ἀθηναῖοι — — ἐπεραιοῦντο. Ἀθηναῖοι ergo latent in παρασκευῇ. At vnde *pendet* τούτοις; Ad ξυνέπλει trahunt alii, ad ξυνηκολούθουν alii. Equidem ad ἄγουσαι retulerim: ὁλκάδες ἄγουσαι τούτοις τὰ ἐπιτήδεια, vel, ἄγ. τὰ ἐπιτ. τούτοις. Quid ſimplicius? Ac tunc vel ad διέπλει (pro quo tamen ad ὁλκάδες repetiueris, διέπλεον,) vel ad reliquorum duorum verborum alterum, ſecurus retuleris; aut etiam, quod minime diſpliceat, pro finito, ἦγον, interpretere. Ceterum, ἃ ſi retinueris, comma ponendum poſt ξυνέπλει, non punctum aut colon; rum enim nil, niſi ipſum ἃ, pendeat a ξυνέπλει, quaſi, ἃ — ξυνέπλει, ſit in Paretheſi.

Λιθολόγους] *Thom. Magiſter* in λατόμος. Vide *Iungermann.* ad Pollucem VII, 118. Dvk.

Α ἐξ ἀνάγκης] Articulus ἃ impeditam reddit orationem. Hoc vidit *Aem. Portus*, ob eamque cauſam, ξυνέπλει tantum ad πλοῖα referendum, et in his, τούτοις δὲ, ἠκολούθουν ſupplendum relinqui, putauit. Mihi magis probatur ſcriptura *Cod. Clar.* qui ἃ ignorat. Ita ſine vllo ſupplemento oratio recte procedet, et omnia pendebunt ab vno verbo ξυνέπλει. Verba ἐξ ἀνάγκης *Acacius* in interpretatione praeteriit: *Valla* vertit *neceſſario*: *Portus*, *vi neceſſitatis coacta*. Non liquet, quae illa neceſſitas fuerit. An hoc vult *Thucydides*, haec priuatorum nauigia fuiſſe, et auctoritate publica claſſem ſequi coacta, quod *comprehendere naues* dicunt Latini? Ita ſane videtur; nam, ſi publica fuiſſent, nulla cauſa eſſet, cur id magis de his ſolis diceret, quam de omnibus aliis. Ita quoque fortaſſis intelligendum eſt, quod ſupra Cap. 22. dicit, σιτοποιὰς ἐκ τῶν μυλώνων ἠναγκασμένους ἐμμίσθους. Dvk.

ἐξ ἀνάγκης) Nil morato aliorum interpretationes, de ἐμμίσθοις, quod probari mihi, iam ſupra negarim, interpretari liceat forte: *ad uſus neceſſarios*, τῶν ὁλκάδων nimirum, quin et ceterarum. Sane obſtiterit diuerſum, ἑκούσιοι· ſed hoc ad totum retuleris, nempe, quae non expeditionem publicam, publice, ſed ſua priuatim conſilia, ſuas ſpes, ſua commoda, ſequerentur iniuſſae.

[πολλὰ δ κ. ἄ. πλ.) Ad haec verba, vel ad hunc vſ. repetit Aug. Schol. ad C. 43. init. τριήρεσι μὲν τ. πάσαις.] Alieno haud dubie loco.)

[ξυνδιέβ.) Schol. ad h. v. abeſt Aug.]

Ἰόνιον κόλπον] Ita *Mſſ.* abſolute Ἰόνιον· neque aliter inueniſſe videtur in ſuis *Diodorus*, qui hoc in loco Ἰόνιον πόρον. vid. ad 6, 34. ita etiam *Polybius* II. p. 142. Wass.

Ἡ πᾶσα παρασκευὴ] Non male quidam Codd. ἡ παρασκευὴ πᾶσα. Idem.

[ὡς ἕκ. εὐπόρ.) in Schol. Aug. d. ἀντὶ τοῦ.]
[παρεκομίζ.
[καὶ ἐνταῦθα —
[κ. ἀγορᾶν — } Scholl. ad h. h. v. v. abſ. Aug.]
[ἀνελκύσαντ.
[οἱ δὲ, οὐδὲ

44. Primus apparatus, qui ad bellum *in Siciliam* traiecit, tantus fuit. Hos autem *sequebantur* triginta onerariae naues, quae commeatum et res exercitui neceſſarias vehebant, et quae piſtores, et lapidum ſtructores, et fabros, omniaque inſtrumenta, quae ad munitiones exſtruendas erant neceſſaria, portabant. Item centum nauigia, quae naues onerarias vi neceſſitatis coacta comitabantur. Multa etiam alia nauigia, et naues onerariae ſimul nauigantes exercitum vltro negotiationis cauſa ſequebantur. Quae omnes e Corcyra tunc ſinum Ionium ſimul transmiſerunt. Totusque apparatus, partim ad promontorium Iapygiam, partim Tarentum appulſus, partim etiam *alio*, prout cuique facultas data eſt, oram Italiae legentes praeteruehebantur; et ciuitates nec ad mercatum ipſos admittebant, nec in vrbem recipiebant, ſed aquae et ſtationis vſu eos adiuuabant: Tarentum vero Locrique ne his quidem: donec ad Rhegium, Italiae promontorium, peruenerunt, atque hic iam congregabantur: et extra vrbem (quia *Rhegini* ipſos intra muros non recipiebant) caſtra fecerunt ad Dianae templum, vbi etiam *Rhegini* mercatum ipſis praebebant. Subductisque nauibus quieuerunt. Et apud Rheginos verba fecerunt, poſtulantes, vt *ipſi*, qui Chalcidenſes eſſent, Leontinis, qui *et ipſi* Chalcidenſes eſſent, auxilium ferrent. Rhegini vero dixerunt, ſe neutris affuturos: ſed quicquid caeteris * Italis communiter placeret, id eſſe facturos. Iſti vero animum ad res Siculas conuerterunt, conſiderantes, quanam ratione in illis optime ſe gererent. Simul etiam praecurſorias naues ab Egeſta praeſtolabantur, quia ſcire cupiebant, an *illic* ea eſſet pecunia, quam legati Athenis praedicaſſent. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339.

45. Interea vero Syracuſanis cum ex multis aliis locis, tum etiam ab exploratoribus iam certo nuntiabatur, naues *hoſtium* ad Rhegium eſſe: et propterea omni ſtudio ſe praeparabant, nec amplius dubitabant: et ad Siculos mittebant quoquo verſus, ad hos quidem, praeſidia; ad illos vero, legationes.

* Potius, *Italicis*: nam *Itali* ſunt indigenae: *Italici*, Graecis Ἰταλιῶται, ſunt aduenae. Vide *Cluuerii* Italiam, l. 1. p. 45. HVDS.

πεζομαχήσοντας ἄγεσαι. Ξυνδιέβαλε τὸν Ἰόνιον κόλπον] συνδιεπεραιώθη. Καὶ ὡς ἕκαστοι εὐπόρησαν] ἀντὶ τοῦ, ὡς ἕκαστοι ἔτυχον εὐπλοήσαι. Παρεκομίζοντο] ἤγων, παρακαλέοντες ἐκομίζοντο. Καὶ ἐνταῦθα] ἤγων ἐν τῷ Ῥηγίῳ. Καὶ ἀγορὰν παρεῖχον] οἱ Ῥηγῖνοι δηλονότι. Ἀνελκύσαντες] ἤγων, ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ξηράν. Οἱ δὲ, οὐδὲ μεθ' ἑτέρων] ὅτε μετὰ τῶν Ἀθηναίων, ὅτε μετὰ τῶν Συρακοσίων. Καὶ ὡς ἐπὶ τούτοις παρεσκευάζοντο] καὶ πᾶσιν ἐδόκει παρασκευάζεσθαι, οὐδενὸς ἀντιλέγοντος. Ἐπὶ τούτοις] μετὰ ταῦτα. Ἔνθα μὲν] εἰς τινας. Φύλακας] τοὺς διαφυλάξοντας τὰς φιλίας πόλεις. Καὶ ἐς τὰ περίπλοια]

Τῶν μὲν πόλεων ὑ δεχομένων αὐτὸς ἀγορᾷ, οὐδὲ ἄγει, ὕδατι δὲ καὶ ὅρμῳ] Haec pulchre explicat *Caſaubonus* ad Polybium I, 18. pag. 183. DVK.

Καὶ ἐνταῦθα ἤδη ἤθροίζοντο] Ἤδη non habet *Thom. Magiſter* in ἐνταῦθα. DVK.

C. 45. Καὶ ὡς ἐπὶ τούτοις παρεσκευάζοντο] *Scholiaſtae* explicatio longe quaeſita eſt. Puto, hoc ita dici, vt παρασκευάζεσθαι, ἑτοιμάζεσθαι, διατάσσεσθαι ὡς ἐπὶ μάχῃ, ναυμαχίᾳ, et alia huiusmodi, quae centies in *Thucydide* leguntur. DVK. ἐξὸν ſupplet (ex Abr.) *Gottl.* Nullo hic ſenſu; Quid enim hic ſit: *Quantum contra illos licebat?* Verte ſimpliciter: *Contra hos ergo*, (Athenienſes, nauibus Rhegium appulſos,) his vt occurrerent; Vel: *hoc ergo nuntio* accepto: *His* (*ergo*, καὶ hic eſt pro οὖν, vt 46. extr.) *cognitis*, his moti. Quocunque modo hic verteris, ὡς redundabit: niſi, qſ. intellecto εἰκὸς, verteris, *vt par erat*, tali re comperta, ad talem nuntium. Denique pro ἤδη, nunmeſſr, valuerit ἐπὶ τούτοις; cui hoc ipſum εἰκὸς, aut ἔδει, ſi ſuppleret Abr. audirem.

[ὡς ἐπὶ τούτοις) in Schol. Aug. abeſt, (aliud haud dubie a priori,) ἐπὶ τούτ. μετὰ ταῦτα.]

περιέπεμπον) Idem valet hoc verbum, quod ſupra διαπομπαὶ, 41. extr.

[ἔνθα μὲν) Schol. ad h. v. abeſt Aug.]

ἔνθα μὲν) variauit, more ſuo, Thuc. ſubiecturus, πρὸς δὲ τούς. ἔνθα hic notat terminum, *ad quem*; alias fere, *in* quo.

[ἐς τὰ περίπλ.) in Schol. Aug. verba, γράφ. περιπόλ. ſeparatim ſcripta, indicant Lectionis Varietatem; reliqua, quae explicent illud Vocab. ſic leg. ἐν τῇ χώρᾳ φρούρια τῶν περιπόλων.] Plane vt *Caſſell.* Forte haec Interpr. referatur ad τὰ ἐν τῇ χώρᾳ, et ad φρουράς. Etſi φρουραὶ ſunt *cuſtodes* ipſi, militum praeſidia, φρούρια autem *loca*, caſtella, quae *praeſidia* Latinis quidem vocentur et ipſa.]

Περίπλοια] Quid ſint περίπλοια, non ſcio. Περιπόλια plerique *Mſſ.* et veteſtiores *Edd.* habent, atque etiam III. 99. et VII, 48. dicit *Thucydides*. *Pollux* IX, 16 praeterea alium locum e *Thucydide* adfert, ἐν περιπολίοις τισὶν ἐλήφθη, idque exponit ἐν προαστείοις. Sed fortaſſis, memoria lapſus, *Thucy-*

τὰ ἐν τῇ χώρᾳ * Φερεὰς ἐσεκόμιζον· τά τε ἐν τῇ πόλει, ὅπλων ἐξετάσει καὶ ἵππων, ἐσκόπουν, εἰ ἐντελῆ [x] ἐσι· καὶ [y] τἄλλα, ὡς ἐπὶ ταχεῖ πολέμῳ καὶ [z] ὁσονδὲ παρόντι, καθίσαντο.

μς'. [a] Αἱ δ' ἐκ τῆς Ἐγέσης τρεῖς νῆες αἱ πρόπλοι [b] παραγίγνονται τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὸ Ῥήγιον, ἀγγέλλεσαι, ὅτι τἄλλα μὲν ἱκ ἔσι χρήματα, ἃ ὑπέσχοντο, τριάκοντα δὲ [c] τάλαντα μόνα Φαίνεται. καὶ οἱ στρατηγοὶ εὐθὺς ἐν ἀθυμίᾳ ἦσαν, ὅτι αὐτοῖς τοῦτό τε πρῶτον ἀντεκεκρούκει, καὶ οἱ [d] Ῥηγῖνοι, ἐκ ἐθελήσαντες [e] ξυστρατεύειν, ἃς πρῶτον ἤρξαντο πείθειν, καὶ εἰκὸς ἦν μάλισα, Λεοντίνων τε ξυγγενεῖς ὄντας, καὶ σφίσιν ἀεὶ ἐπιτηδείως. καὶ τῷ μὲν Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ [f] περὶ τῶν Ἐγεσαίων, τοῖν δὲ ἑτέροιν καὶ [g] ἀλογώτερα. οἱ δὲ Ἐγεσαῖοι τοιόνδε τι [h] ἐξετεχνήσαντο τότε, ὅτε οἱ πρῶτοι πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἦλθον αὐτοῖς ἐς τὴν κατασκοπὴν τῶν χρημάτων· ἔς τε τὸ ἐν Ἔρυκι [i] ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἀγαγόντες αὐτὲς, ἐπέδειξαν τὰ ἀναθήματα, φιάλας τε, καὶ οἰνοχόας, καὶ θυμιατήρια, καὶ [k] ἄλλην κατασκευὴν ἐκ ὀλίγην. ἃ, ὄντα ἀργυρᾶ, πολλῷ πλείω τὴν ὄψιν ἀπ' ὀλίγης δυνάμεως χρημάτων παρείχετο· καὶ ἰδίᾳ ξενίσεις ποιέμενοι τῶν † τριηριτῶν, τά τε ἐξ αὐτῆς Ἐγέσης ἐκπώματα [l] καὶ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ [m] ξυλλέξαντες, καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐγγὺς πόλεων καὶ [n] Φοινικικῶν καὶ Ἑλληνίδων αἰτησάμενοι, ἐσέφερον ἐς τὰς ἑσιάσεις, ὡς οἰκεῖα ἕκασοι. καὶ πάντων ὡς [o] ἐπιτοπολὺ τοῖς αὐτοῖς χρωμένων, καὶ πανταχῇ πολλῶν Φαινομένων, μεγάλην τὴν ἔκπληξιν [p] τοῖς ἐκ τῶν τριηρῶν Ἀθηναίοις [q] παρεῖχε. καὶ ἀΦικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας, [r] διεθρόησαν, ὡς χρήματα πολλὰ ἴδοιεν. καὶ οἱ μὲν, αὐτοί τε ἀπατηθέντες,

* φερεὲς Mſq. x Ἐσὶν Gr. y Τὰ ἄλλα Gr. z Ὅσον δ' Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Aug. Reg. Caſſ. a Ἐκ δὲ τῆς Ἐγέσης Ar. Αἱ δὲ ἐκ τ. Ἐ. Gr. Mſq. b Παραγίνονται Gr. c Μόνα τάλαντα Reg. Mſqu. d Ῥήγιοι Gr. e Συνστρατεύειν ἃς ἤρξαντο πρῶτον π. Gr. f Παρὰ Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan. Aug. Mſq. g Ἀλογώτατα Marg. Schol. h Ἐξετεχνάσαντό τότε Marg. C. Ἐξετεχνάσαντό τε Ar. Ἐξετηχνήσαντό τ' Gr. Hvds. Gr. habet ἐξετεχνήσαντό τε ὅτε. i Vide Cluverii Siciliam antiq. p. 93. 94. Hvds. k Καὶ τὴν ἄλλην C. † τριηραρχῶν Mſq. l Καὶ deeſt Dan. m Ξυλλέξαντες Gr. n Φοινικῶν Reg. o Ἐπὶ τὸ πολὺ C. Caſſ. Ἐπὶ πολὺ Gr. Aug. Ὡσεπιτοπολὺ Reg. p Vocat τὰς ἐκ τριηρῶν, quos paulo ante τριηρίτας dixerat Hvds. τριήρων Aug. Τριηρῶν ex emendat. recenti pro τριήρων Caſſ. ἐκ abeſt Mſqu. q Παρεῖχεν Caſſ. Aug. r Διεθρόησαν, διελάλησαν, διεθορύβησαν. Suid. Hvds.

didi tribuit, quod alterius erat. Vide ibi *Iungermannum*. *Scholiaſtes* quidem περίπλοια videtur probaſſe: nam ad hanc vocem pertinet interpretatio illius, non ad περιπόλια. Sed *Scholiaſtes Caſſ.* nihil aliud habet, quam, περιπόλια τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φερέια τῶν περιπόλων· quod plerosque magis probaturus, credo. In *Thucydide* quoque III, 99. Περιπόλιον non pro nomine proprio alicuius loci, ſed pro communi, accipiendum, arbitror. Dvk. Vix immorati videntur huic vocabulo Intt. aut Schol. qui, addens, γράφεται περίπολια, ſine καὶ, non varietatem Lect. ſed veritatem, videatur notare; vt tamen veluti coniungat Lect. vtramque, addito, περιπλέοντες. Forte ſint loca, quae circumiri nauibus poſſent, per quae transitus nauibus pateret ad Syracuſas. περιπόλια autem (non a πόλις, ſed a πολεῖν,) fuerint caſtella finibus impoſita, Grenzorte, Barrieren.

C. 46. ἤρξ. πείθειν) Dictum ἐν περιφράσει, pro ἔπειθον, perſuadere conati fuerant. *Goetl.* (ex Abreſch.) Si ſign. *conati* fuerant, periphraſis non eſt, ſed *ſenſus* τοῦ ἄρχεσθαι. Videtur ad Rheginos referri, *primos* auctores conſilii huius; niſi πρῶτον ſit pro πρότερον, *antea*. Sane enim Periphraſin Verbi ipſius habet τὸ ἄρχεσθαι additum, vt Actor. 1, 1. Sed quid ad οἱ Ῥηγῖνοι intelligas? Aut ἀντεκεκρούκεισαν, ex proximo ἀντεκεκρούκει, ad quod τοῦτό τε aptum reſponderit τῷ, καὶ, in οἱ Ῥηγ. etſi ſingularis hic eſt; verum ita et Cic. de Offic. 1, 7. med. *partem patria vindicat, partem amici*; repete, *vindicant*. V. Philol. Thuc. P. p. 184. extr. rel. Ita genus quoque alterum repetas: Tac. Ann. 2, 1. init. *mota Orientis regna, et prouinciae Rom.* ſcil. *motae* ſunt. Quid tamen, ſi e verbis, ἐν ἀθυμίᾳ ἦσαν, repetiſſe auſim, ἀθυμίαν αὐτοῖς ἐνεποιοῦντο; Ad ξυστρατεύειν intell. τούτοις, ἐκείνοις.

[κ. εἰκ. ἦν) Schol. deeſt Aug.]

προσδεχομ.) Plane ita 2, 60. init. καὶ προσδεχομένῳ μοι τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν — γέγένηται, i. e. exſpectabam, praeuideram. Et alibi, τοῖς δὲ βουλομένοις ἦν πολεμεῖν, et τῷ ὁμῷ βουλομένῳ ἦν· vt Liv. *quibus bellum volentibus erat*, i. e. qui volebant bellum. Quod niſi hic ἀλογώτατα opponatur: interpretari προσδεχομένῳ malim, *volenti*, laetanti accidebant; quia nimirum fides illa conſtaret ipſius praedicto et conſilio. Sane enim προσδέχεσθαι, vt δέχεσθαι, ἀποδέχεσθαι magis ſign. (laetum) *accipere*, probare; et vero Niciae hic apprime congruerit. Sed tamen et *exſpectare*, praeuidere, ſign. vt 2, 60. init. et Rom. 8, 25. δι' ἐλπίδος ἀπεκδεχόμεθα· Ebr. 11, 11. ἐξεδέχετο τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν. Vix tamen, hic ſeponi, patiar, *gaudendi* notionem; quippe et in diuerſo, ἀλογώτατα, *moleſtiae* et perturbationis notio ineſt; vt viciſſim in verbo ἀσπάζεσθαι, laete accipere, Ebr. 11, 13. *ſperandi* quoque notio adiungenda: Vnde et ſupra: ἐν ἀθυμίᾳ ἦσαν.

τ. — ἑτέρ.) pro λοιποῖν, *reliquis* duobus.

καὶ ἀλογώτ.) καὶ h. l. partim diſtribuendi vim habet, partim, ſuperlatiuo additum, reſpondet Latino *vel*, noſtro, gar ſehr, bey weitem; nempe ſi ἀλογώτατα legerimus; ad comparat. quidem, ἀλογώτερα, fuerit, *eo, tanto*, deſto um erwarteter, nempe Niciae comparatis.

Ἀλογώτερα] *Marg.* ἀλογώτατα, neſcio, an vere. Wass.

[ἐξετεχνήσ.) Schol. ad h. v. abeſt Aug.] Ab Ἀλκιβιάδῃ in Schol. aliud haud dubie Schol. orditur.

Κατασκοπὴν] *Thom. Magiſter*, hunc locum laudans, κατασκοπὴ δ μόνον ἐπὶ πολεμίων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἁπλῶς θεωρίας. Paullo ante ſuſpectum eſt τότε, tamquam factum e praecedente τε et ſequente ὅτε. Dvk.

Et in caſtella, quae in regione circumcirca erant, praeſidia immittebant. Et quae intra vrbem erant, an abſoluta eſſent, explorabant, recenſentes arma et equos; et caetera conſtituebant, vt imminenti, et tantum non iam praeſenti bello. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Var. 339.

46. Illae vero tres praecurſoriae naues ab Egeſta Rhegium ad Athenienſes aduenerunt, et renuntiarunt, caeteram quidem pecuniam, quam *Egeſtaei* promiſerant, non exſtare; ſed tantum triginta talenta apparere. Conſeſtim autem duces animos deſpondere coeperunt, quod hoc ipſis initio praeter exſpectationem incommode cecidiſſet; quodque Rhegini *ipſis reſtitiſſent*, vna ſecum militare recuſantes, quibus primis ſuadere coeperant, et maxime credibile videbatur, quod eſſent Leontinorum cognati, et ipſorum ſemper ſtudioſi *fuiſſent*. Atque Niciae quidem haec, prout exſpectauerat, ab Egeſtaeis contigerunt; duobus vero reliquis vel maxime praeter opinionem. Egeſtaei enim huiusmodi fraudem excogitarunt tunc, quum primi Athenienſium legati eos adierunt ad explorandas *ipſorum* pecunias. Illis enim adductis in Veneris fanum, quod eſt in Eryce, oſtenderunt donaria, phialas, trullas, thuribula, caeteramque non paucam ſupellectilem; * quae, quum eſſent argentea, longe maiorem ſolidae opulentiae ſpeciem praebebant, *quam re ipſa valebant*, quod eſſent parui pretii. Quinetiam priuatim exceptis hoſpitio illis, qui triremibus *ad eos* aduecti fuerant, cum ex ipſa Egeſta *omnia* tum aurea tum argentea pocula collecta, tum etiam ex vicinis tam Phoenicum quam Graecorum vtibus corrogata, in conuiuiis vt ſuam quique domeſticam ſupellectilem exhibuerant. Cum autem omnes *conuiuatores* iisdem *poculis* plerumque vterentur, et multa vbique conſpicerentur, ingentem ſtuporem afferebant Athenienſibus, qui triremibus *ad eos* aduecti fuerant. Quare Athenas reuerſi diuulgarant, ſe magnam pecuniae vim conſpexiſſe. Atque illi quidem, qui cum ipſi decepti fuerant,

* Quae cum argentea omnia eſſent, multiplicem, quamuis exigui pretii, ſpeciem intuentibus reddebant. *Acacius.*

γράφεται περιπόλια. τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρούρια, ἃ περιπλέοντες, εἰσῄγον εἰς αὐτὰ φρουράς. Καὶ τἆλλα ὡς ἐπὶ ταχεῖ πολέμῳ] ὡς ἐν συντόμῳ ἐσομένῳ. Ἀντεκεκρύκει] παρὰ γνώμην ἀπηντήκει, ἀποβεβήκει. Καὶ εἰκὸς ἦν] συσχατεύειν δηλονότι τοῖς Ἀθηναίοις. Τοῖν δὲ ἑτέροιν καὶ ἀλογώτατα] Ἀλκιβιάδῃ καὶ Λαμάχῳ. Ἐξετεχνήσαντο τότε] μετεχειρίσαντο Ἀλκιβιάδῃ καὶ Λαμάχῳ ἐξετεχνήσαντο. Ἐπέδειξαν τὰ ἀναθήματα] ὑπ' ὄψιν ἔθηκαν. Ἀπ' ὀλίγης δυνάμεως] ὀλίγα τῇ δυνάμει ὄντα, μεγάλην φαντασίαν παρεῖχε. Καὶ ἰδίᾳ ξενίσεις] φιλοφρονήσεις. Τῶν τριηριτῶν] τῶν ἐν τριήρεσιν ἀφικομένων. Αἰτησάμενοι] χρησάμενοι. τὸ δὲ αἰτήσαντες, ἀντὶ τοῦ, λαβόντες ἄνευ τοῦ μέλλειν ἀποδώσειν. Διεθρόησαν] εἰπόντες διετάραξαν. Καὶ παραμείναντας]

[ἐπέδειξαν) Schol. ad h. v. abeſt Aug.]

ἐπέδ.) *Oſtentandi* notionem verbo tribuit (ex Abr.) *Gottl.* Immo hic *confirmandi*, perſuadendi, ſpei faciendae, conſilium eminet: vt Matth. 4, 8. δείκνυσιν αὐτῷ, nempe quibus illum pelliceret, ſibi manciparet. Xen. M. S. 4, 1, ἐπιδεικνύων, demonſtrans, firmans exemplo, quod defenderet, *perſuadere* ergo cupiens. *Oſtentandi* quidem ſenſu Media Forma ſolennior.

Κατασκευὴν] De hac ſignificatione vocis κατασκευὴ vide, quae Viri Clar. *Iungermannus* et *Hemſterhuſius* adnotarunt ad *Pollucem* X, 11. *Thucydides* II, 97. Ὅσα ὑφαντά τε καὶ λεῖα, καὶ ἡ ἄλλη κατασκευή. Dvk.

πλ. τ. ὄψ. ἀπ' ὀλίγ. δυν.) primo πλείω τ. ὄψ. eſt pro πλειόνων· *multiplicem* ſpeciem, maiorem, quam pro numero, praebuere, vt *plura* eſſe *numero* et multitudine viderentur, quam vere eſſent; ἀπ' ὀλίγης deinde δυνάμ. eſt, *in* (ſumma) paucitate ac tenuitate diuitiarum. *Pretium* Port. hic vertit δύναμιν. male; Nam, etſi δύνασθαι notat *valere*, betragen, tanquam, τάλαντον δύνατai ἑξήκ. μνᾶς· *vaſorum* tamen δύναμιν *pretium* intellexerit nemo, ſed numorum et ponderum. Nec vero de *pretio* ſermo hic, ſed de *copia*, numero, multitudine ementita.

[καὶ ἰδίᾳ) Schol. d. Aug.]

Ξενίσεις] Hoc τραχὺ, inquit *Pollux* VI, 7. Wass. *Thomas Magiſter* in ξενίζω inter Attica vocabula numerat ex hoc loco. Dvk.

[τριηριτῶν) Schol. Aug. addit ταῖς poſt ἐν.]

τριηριτ.) τριηραρχῶν Mſqu. Explicatio haud dubie τριηριτῶν, quorum primores ſcilicet et ductores tantum haud dubie tam opipare excepiſſent, non reliquos itidem.

[διεθρόησ.) Schol. abeſt Aug.]

Διεθρόησαν — ἴδοιεν] *Suidas*, ἀντὶ τοῦ, διελάλησαν, διεθορύβησαν. ἔπη θρεεῖ, *Sophocles* Aiace. *Euripides*: τίνα θρεεῖς αὐδάν; Homerus Il. 8. Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς ΘΡΟΟΣ. *Ioſephus* Antiq XIX. §. 16. Τάδε εἰκάζετο βουλήσει τῇ ἀλογίστῳ τῶν ΘΡΟΕΙΝ προθεμένων. Conter *Apollonium* Rhod. III, 748. I, 697. *Pindar.* Πολύφατον ὕμνων ΘΡΟΟΝ δονεῖ Ἡσυχᾷ. *Dionyſ. Halic.* VI. Antiq. 57. ΘΡΟΥΣ πολὺς ἐνέπεσε τῇ βουλῇ. Noſter ſaepe θρεῦς. Wass. *Vulgarunt*, machten ein Geſchrey. *Perturbandi* notio hic aliena.

θέντες, καὶ τὰς ἄλλας τότε πείσαντες, ἐπειδὴ [s] διῆλθεν ὁ λόγος, ὅτι ἀκ εἴη ἐν τῇ Ἐγέστῃ [t] τὰ χρήματα, [v] πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. οἱ δὲ στρατηγοὶ πρὸς τὰ παρόντα ἐβουλεύοντο.

μζ'. Καὶ Νικίᾳ μὲν ἦν γνώμη, πλεῖν ἐπὶ Σελινοῦντα πάσῃ τῇ στρατιᾷ, [*] ἐφ' ὅπερ μάλιστα ἐπέμφθησαν· καὶ, ἢν μὲν [x] παρέχωσι χρήματα παντὶ τῷ στρατεύματι Ἐγεσταῖοι, πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι· † εἰ δὲ μή, ταῖς ἑξήκοντα ναυσὶν, [y] ὅσαςπερ ἠτήσαντο, ἀξιῶν, διδόναι αὐτὰς τροφήν· καὶ παραμείναντας, Σελινουντίοις, ἢ βία, ἢ [z] ξυμβάσει, [a] διαλλάξαι [b] αὐτοῖς, καὶ ἔτω παραπλεύσαντας τὰς ἄλλας πόλεις, καὶ ἐπιδείξαντας μὲν τὴν δύναμιν [c] τῆς Ἀθηναίων πόλεως, δηλώσαντας δὲ τὴν ἐς τὰς Φίλας καὶ ξυμμάχους προθυμίαν, ἀποπλεῖν οἴκαδε, ἢν μή τι [*] δι' ὀλίγου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου ἢ Λεοντίνους οἷοί τε ὦσιν ὠφελῆσαι, ἢ τῶν ἄλλων τινὰ πόλεων προσαγαγέσθαι, καὶ τῇ πόλει δαπανῶντας τὰ οἰκεῖα μὴ κινδυνεύειν.

μή. Ἀλκιβιάδης δὲ, ἀκ, ἔφη, χρῆναι, τοσαύτῃ δυνάμει ἐκπλεύσαντας, αἰσχρῶς καὶ ἀπράκτως ἀπελθεῖν, [d] ἀλλ' ἔς τε τὰς πόλεις ἐπικηρυκεύεσθαι, πλὴν Σελινοῦντος καὶ Συρακοσῶν, τὰς ἄλλας, καὶ πειρᾶσθαι καὶ τὰς Σικελὰς, τὰς μὲν ἀφιστάναι ἀπὸ τῶν Συρακοσίων, τὰς δὲ, φίλας ποιεῖσθαι, ἵνα σῖτον καὶ στρατιὰν ἔχωσι· πρῶτον δὲ πείθειν [e] Μεσσηνίους (ἐν πόρῳ γὰρ μάλιστα καὶ προσβολὴ εἶναι αὐτὰς τῆς Σικελίας,) καὶ λιμένα καὶ [f] ἐφόρμησιν τῇ στρατιᾷ ἱκανωτάτην ἔσεσθαι· [g] προσαγαγομένους δὲ τὰς πόλεις, [h] εἰδότας, μεθ' ὧν τὸς πολεμήσει, ὅτως ἤδη Συρακούσαις καὶ Σελινοῦντι ἐπιχειρεῖν· ἢν μὴ [i] οἱ μὲν Ἐγεσταίοις ξυμβαίνωσιν, οἱ δὲ Λεοντίνους [k] ἐῶσι κατοικίζειν.

μθ'. Λάμαχος δὲ, ἄντικρυς, [l] ἔφη, χρῆναι πλεῖν ἐπὶ [m] Συρακούσας, καὶ πρὸς τῇ πόλει ὡς τάχιστα τὴν μάχην ποιεῖσθαι, ἕως ἔτι ἀπαράσκευοί τε εἰσὶ, † καὶ μάλιστα ἐκπεπληγμένοι. τὸ γὰρ πρῶ-

s Ἦλθεν *Ar. C. Dan.* t Τὰ deest *C.* v Πολλοὶ *Dan.* x Παρέχωσι τὰ χρήματα *Ar. C. Dan.* † εἰ δὲ μὴ Aug. y Ὅσάπερ *Gr.* Paulo post παραμείναντες Mſqu. z Ξυμβιβάσει *Ar.* a Διαλέξαι *Dan.* b Αὐτὸς *Reg.* Aug. c Τῶν *Ar. C.* * διολίγου Aug. d Ἀλλὰ ἐς *Gr.* e Μεσηνίους *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Gr.* f Ἐφόρμισιν *Reg.* g Προσαγομένους *Cl. Reg. Dan.* h Ἰδόντας μεθ' ὧν τὶς τολμήσει *Ar. C.* Τολμήσει etiam *Dan.* Mſqu. i Οἱ μὲν, οἱ Σελινούντιοι· οἱ δὲ, οἱ Συρακούσιοι. *Ae. Port.* k Ἐῶσιν *Gr.* l Ἔφη omittunt *Ar. C. Dan.* Ἔφη ἄντικρυς *Reg.* m Συρακούσαις *Reg. Dan.* † καὶ abeſt Mſq.

διῆλθ. ὁ λόγος) pro eo, ἐξῆλθεν ὁ λόγος, ἡ φήμη, Matth. 9, 26. Luc. 7, 17. *vulgatus* eſt rumor. Hic tamen etiam verteris, *peruenit*, nempe ad exercitum, de quo ſequ.

πολλ. τ. αἰτ. εἶχ. ὑπὸ τ. στρ.) V. Bibl. Crit. Vol. 2. p. 57. *Gottl.* Alibi, ἐν αἰτίᾳ ἦν, ſimiliter cum ὑπὸ, per Meton. pro Paſſiuo ἐνεκαλοῦντο· vt, φεύγειν, ἀποθανεῖν ὑπό τινος, p. *pelli*, *interfici*. V. Phil. Th. P. p. 258. (lit. d.) rel.

C. 47. [κ. παραμεῖν / διαλλάξ α.] Scholl. ad h. h. v. v. abſ. Aug.

διαλλ. αὐτ.) *Segeſtanis* (ita enim ſolennius Latinis, Ciceroni vtique, Lib. 4. in Verr. quam *Egeſtaeis*,) ſupplet Port. Longius paullo repetitum et ex obſcuro; forte leg. αὐτοῖς, *ipſis*, Athenienſibus Cod. Reg. et Aug. αὐτούς· quod ſane ad Segeſtanos referatur et ipſum: commodius forte tamen ad Athenienſes, per Syneſin; qſ. τοὺς ἐν ταῖς ξ. ναυσί.

ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου) i. e. ἀδοκήτως· vt Lat. *ex* inſperato. Forte tamen leg. του, ſine accentu, p. τινός.

[κ. τῇ πόλει) Schol. Aug. ſic leg. καὶ μὴ δαπανῶντας τὰ οἰκεῖα κινδυνεύειν τῇ πόλει. Reliqua del.]

κ. τῇ π. δαπ. rel.) Ambiguus ſane locus, ſeu ordinem verborum, ſeu ſenſum ſpectes. Ordo eſſe poteſt: 1) καὶ μὴ κινδ. τ. πόλει, δαπαν. τ. οἰκ. Vbi κινδυνεύειν ſit, *periculum creare*: ne, ſua (ſimul) impendendo, (etiam) reipubl. periculum commoverent. Quaeras, an ita adhibeatur κινδυνεύειν; 2) καὶ μὴ κινδ. (κατὰ, περὶ, εἰς, *qua*,) τὰ οἰκεῖα, δαπαν. τῇ πόλει· ne ſuamet perderent, dum (ea) impenderent vſibus reipubl. Rurſus hic parum ſolitum, δαπανᾶν τινι, in eius gratiam, eius cauſſa, ſumtus facere; Contexto tamen congruerit, maxime τῷ, ἀποπλεῖν οἴκαδε· 3) καὶ, δαπανῶντ. τὰ οἰκεῖα, μὴ κινδ. τῇ π. h. e. ita impendere ſua, ne (tamen) reip. nocerent. Senſum ſimul, pro vario ordine, varium propoſuimus; Media ratio commodior ceteris videatur, vt et verbis aptior, et rei ipſi, quae hic agatur.

Τῇ πόλει δαπανῶντας] *Scholiaſtes*, et omnes *Interpretes*, haec ita ordinant: καὶ, δαπανῶντας τὰ οἰκεῖα, μὴ κινδυνεύειν τῇ πόλει· vt ſupra Cap. 10. τῇ πόλει κινδυνεύειν. *Stephanus* adnotat, τὰ οἰκεῖα etiam de ipſius ciuitatis facultatibus poſſe accipi. Nempe putauit, datiuum πόλει hic ſignificare damnum; qui vſus datiuorum obuius eſt; vt δαπανᾶν τῇ πόλει hic idem ſit, quod *Thucydides* IV, 3. dixit, δαπανᾶν τὴν πόλιν· et κινδυνεύειν τὰ οἰκεῖα poni per ellipſin, pro κατὰ τὰ οἰκεῖα. Ita ſententia erit: *ne, ciuitatem ſumtibus exhauriendo, de noſtris rebus, de Republica et imperio noſtro, periclitemur.* Dvk.

C. 48. [κ. στρατ. / ἐν πόρῳ — / προσαγαγ.] Scholl. ad h. h. vv. abſ. Auguſt.

Καὶ προσβολὴ] Ita IV, 1. de Meſſina: Ὁρῶντες προσβολὴν ἔχον τὸ χωρίον τῆς Σικελίας. VII, 4. Αἷς εἴρητο, περί τε Λοκροὺς, καὶ Ῥήγιον, καὶ τὴν προσβολὴν τῆς Σικελίας ναυλοχεῖν αὐτάς. *Lucianus* Toxar. pag. 71. Ἐν προσβολῇ δέ ἐσι τοῖς ἀπὸ Σκυθίας προσπλέουσιν. Vide *Scholiaſten Thucyd.* ad IV, 53. Mox non temere adſperner ſcripturam *Cod. Reg.* ἐφέρμισιν. Ὁρμίσασθαι et ἐφορμίσασθαι ἐς λιμένα dicit *Thucydides* III, 76. et IV, 8. Et ἐφόρμους e III, 6. *Suidas* exponit ἐφορμίσεις, et προσβολὴν *Scholiaſtes* Thucyd. ad IV, 1, et 53. προσόρμισιν. *Thomas Magiſter* quidem, non minus recte ἐφόρμησις, quam ἔφορμος,, dici, adſirmat. Sed ἐφόρμησις apud *Thucydidem* III, 33. aliud notat, nempe occaſionem hoſtem adgrediendi et cum eo pugnandi. Quia tamen, ἐφορμεῖν alibi eadem ſignificatione, qua ἐφορμίζειν, dici, video, nihil hic tento. Dvk.

tum etiam aliis tunc *hoc* perſuaſerant, poſtquam hic rumor dimanauit, pecunias illas Egeſtae non eſſe, grauiter a militibus accuſabantur. Duces autem pro praeſenti rerum ſtatu conſultare coeperunt. Bell. Pelop. an. 17 Olymp. 91. 1. U. C. Var. 339.

47. Et Niciae quidem ſententia *haec* erat, vt cum omnibus copiis aduerſus Selinuntem nauigare-tur, cuius rei cauſa potiſſimum miſſi fuiſſent. Et, ſi quidem Egeſtaei pecunias vniuerſo exercitui ſuppeditarent, pro pecuniae ſumma conſilium caperetur; ſin minus, ab ipſis poſtularetur, vt ſexaginta nauibus, quas *ipſi* petiiſſent, cibaria ſuppeditarent; atque *ſic Athenienſes ibi* permanerent, donec Selinuntios ipſis *Egeſtaeis* vel vi vel pactione reconciliaſſent; et ita caeteras ciuitates obirent, et vbi Athenienſis reipublicae potentiam *ipſis* oſtendiſſent, et *ſuum* in amicos ſociosque ſtudium demonſtraſſent, domum redirent, (niſi forte breui *temporis ſpatio*, et ex inopinato aliqua facultas offerretur, qua oblata, vel Leontinos iuuare, vel aliquam aliarum ciuitatum *ſibi* adiungere poſſent,) neque ſuas quique facultates reipublicae cauſa conſumentes, *rempublicam* in periculum adducerent.

48. Alcibiades vero dicebat, non oportere *ſe* cum tantis copiis *Athenis* emiſſos, turpiter, ac infecto negotio abire: ſed ad omnes ciuitates, praeter Selinuntem et Syracuſas, legatos mittere, et operam dare, vt et Siculos, partim quidem ad defectionem a Syracuſanis faciendam ſolicitarent, partim vero amicos *ſibi* facerent, vt et commeatum et copias haberent. Ac primum quidem Meſſanenſes adducendos *cenſebat*. (ipſos enim potiſſimum in traiectu, et opportuno loco, quo ad Siciliam appelli poſſet, ſitos eſſe *dicebat*,) et portum atque ſtationem, quae copias, *claſſemque* commodiſſime caperet, *illic* fore *demonſtrabat*. Ciuitatibus autem in amicitiam adductis, vbi noſſent, quos belli ſocios eſſent habituri, ita demum Syracuſas et Selinuntem aggrediendas *cenſebat:* niſi hi quidem, compoſitionem cum Egeſtaeis facerent, illi vero, Leontinos in ſuas priſtinas ſedes redire ſinerent.

49. Lamachus vero palam dicebat, aduerſus Syracuſas nauigandum eſſe, et primo quoque tempore proelium ad vrbem committendum, dum adhuc imparati eſſent, et maxime perterriti. Omnem

τὰς Ἀθηναίους. Διαλλάξαι αὐτοῖς] τοῖς Ἐγεσταίοις. Ἢν μή τι δι' ὀλίγου] διαταχθέις, καὶ ἄνευ τῶν προσδοκῆσαι. Καὶ τῇ πόλει ἀπανῶντας] ἀντὶ τοῦ, καὶ μὴ ἀπανῶντας τὰ οἰκεῖα κινδυνεύειν ἐν τῇ πόλει. ἤγεν, κινδύνου προξενεῖν τῇ πόλει. Καὶ στρατιὰν ἔχωσιν] ἀπὸ τούτων τῶν πόλεων. Ἐν πόῳ γὰρ] περαιώσει. Προσαγαγομένους δὲ τὰς πόλεις] χειρωσαμένους. Εἰδότας, μεθ' ὧν τις] εἰδότας, τίνας ἔχουσι συμμάχους. Τὸ γὰρ πρῶτον πᾶν στράτευμα] τὴν πρώτην προσβολὴν τοῦ στρατεύματος. Μᾶλλ' ἂν

Προσαγαγομένους] Ita recte plerique *Mſſ.* cum *Edd.* et *Scholiaſte*, non προσαγομένους. WASS.

μεθ' ὧν τις πολ.) μεθ' ὧν eſt, *quibus ſociis*, adiuturis; τὶς πολ. pro, αὐτοὶ πολεμήσουσι. Germanum quidem haud ſane offenderit illud τὶς, dicere ſuetum, mit wem einer, mit wem man, rel. Sed minime contemnenda Lectio Codd. τολμήσει, mit wem man es (es einer) wagen könne, (dürfe,) ſcil. πολεμεῖν, vel, quibus *fidere* poſſint; auf die man rechnen dürfe.

οὔτ. ἤδη) *tum vero*, dann nunmehr.

C. 49. ἄντικρυς) Male Port. *palam dixit*; Cur enim diſſimularet, aut quid? Immo ἄντικρυς refer ad πλεῖν, *recta*, ſtatim, geradeS WegeS, vel, *e veſtigio*, ſogleich; illud melius, gerade. Illi quoque congruerit, quod ſequitur.

Καὶ πρὸς τῇ πόλει ὡς τάχιστα τὴν μάχην ποιεῖσθαι] *Stephanus* dicit, e ſequentibus patere, ſententiam horum verborum eſſe, *et vrbem obſidione primo quoque tempore eſſe oppugnandam*: vel, *obſidendam et oppugnandam*. Hoc mihi ex iis, quae poſtea dicuntur, nondum ſatis clare patet. Itaque interim ſequor ceteros *Interpretes*. DUK.

πρὸς τῇ π. τ. μ. ποι.) De obſidione, vel oppugnatione, cum Steph. intelligi e verbis, quae infra ſubiiciuntur, πρὸς τῇ πόλει καθέζηται, quod, propter additum ibi, κρατοῦσα, non vult (Abr. et ex eo) *Gotſl.* non aſſequor; quaſi non et in oppugnatione κρατεῖν, ſuperior eſſe, poſſit exercitus, non repulſus, puta, eruptionibus obſeſſorum, ipſe contra feliciter pugnans in erumpentes rel. Quomodo autem καθέζηται de *pugna* intelligas, aut τὸ ἀπορεῖν χρημάτων in proelio cogites? Plus profecto obſtiterit ipſum voc. μάχης, obſidioni haud ſane congruum; at *oppugnationi* tamen, vt Saguntı apud Liv. 21, 7. extr. 8. init. Neque vero video, qui ita ſtatim ad vrbem admoto exercitu pugnam commiſſuri fuerint, quaſi in ipſis vnice ſitum. Quid, ſi non egreſſi Syracuſani, pugnae ſe non committerent? Relinqui ergo videtur, vt hic aut *oppugnationem* ſignificet μάχη, ſicut ipſum Lat. *pugna* dicitur, aut πόλεμον· *vt portis Syrac. bellum admouerent*. Nam, de *bello* quoque μάχην adhiberi poſſe, vel ξύμμαχοι, ἰα, εἶν, ſatis declaret. Neque *oppugnationi* ſatis congruerit, πρὸς τῇ πόλει, *prope* vrbem.

[τὸ γ. πρῶτ.) Schol. d. Aug.]

τὸ γ. πρῶτ.) Iunxeris forte, πρῶτον στράτευμα, *primum* quemque *exercitum*, i. e. primum nunc, non antea, viſum, oblatum. Tamen et Aduerb. acceperis, (κατὰ) τὸ πρῶτον, *initio*, primitus, vel, das erſte mal. Nec tamen illud poſthabuerim.

τον πᾶν στράτευμα δεινότατον εἶναι· ἢν δὲ [n] χρονίσῃ, πρὶν ἐς ὄψιν ἐλθεῖν, τῇ γνώμῃ ἀναθαρσῦντας ἀνθρώπους, καὶ τῇ ὄψει καταφρονεῖν μᾶλλον. [o] αἰφνίδιοι δὲ ἦν προσπέσωσιν, ἕως ἔτι περιδεεῖς προσδέχονται, μάλις' ἂν σφᾶς περιγενέσθαι, καὶ [p] κατὰ πάντα ἂν αὐτὸς ἐκφοβῆσαι, [q] τῇ τε ὄψει (πλεῖστοι γὰρ ἂν [r] νῦν φανῆναι,) καὶ τῇ προσδοκίᾳ, ὧν πείσονται, μάλιστα δ' ἂν τῷ αὐτίκα κινδύνῳ τῆς μάχης. εἰκὸς δὲ εἶναι, καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς πολλοὺς [s] ἀποληφθῆναι ἔξω, διὰ τὸ ἀπιστεῖν, σφᾶς μὴ ἥξειν· καὶ ἐσκομιζομένων αὐτῶν, τὴν στρατιὰν [t] ἀπορήσειν χρημάτων, ἣν πρὸς τῇ πόλει κρατῆσα καθέζηται. τάς τε ἄλλας Σικελιώτας ἅτως ἤδη μᾶλλον καὶ ἐκείνους ἀ ξυμμαχήσειν, καὶ σφίσι προσιέναι, καὶ ἀ [v] διαμελλήσειν περισκοποῦντας, ὁπότεροι κρατήσουσι. ναύσταθμον δὲ, ἐπαναχωρήσαντας, καὶ ἐφορμηθέντας, Μέγαρα, ἔφη, χρῆναι ποιεῖσθαι, ἃ ἦν ἔρημα, ἀπέχοντα Συρακοσῶν ἅτε πλοῦν πολύν, ἅτε ὁδόν.

ν'. [x] Λάμαχος μὲν, ταῦτα εἰπὼν, ὅμως προσέθετο [y] καὶ αὐτὸς τῇ Ἀλκιβιάδου γνώμῃ. μετὰ δὲ [z] τοῦτο Ἀλκιβιάδης, τῇ [a] αὐτῇ νηῒ διαπλεύσας ἐς [b] Μεσήνην, καὶ λόγους ποιησάμενος περὶ ξυμμαχίας πρὸς αὐτοὺς, ὡς οὐκ ἐπείθησαν, ἀλλ' ἀπεκρίναντο, πόλει μὲν ἂν ἀ [c] δέξεσθαι, ἀγορὰν [d] δ' ἔξω παρέξειν, ἀπέπλει ἐς τὸ Ῥήγιον. καὶ εὐθὺς ξυμπληρώσαντες ἑξήκοντα ναῦς ἐκ πασῶν οἱ στρατηγοὶ, καὶ τὰ ἐπιτήδεια λαβόντες, παρέπλεον ἐς Νάξον, τὴν ἄλλην στρατιὰν ἐν Ῥηγίῳ καταλιπόντες καὶ ἕνα σφῶν αὐτῶν. Ναξίων δὲ δεξαμένων τῇ πόλει, παρέπλεον ἐς Κατάνην. καὶ ὡς αὐτοὺς οἱ Καταναῖοι οὐκ ἐδέχοντο, (ἐνῆσαν γὰρ αὐτόθι ἄνδρες τὰ Συρακοσίων βουλόμενοι) ἐνομίσθησαν ἐπὶ τὸν Τηρίαν ποταμὸν, καὶ αὐλισάμενοι, τῇ ὑστεραίᾳ ἐπὶ Συρακοῦσας ἔπλεον, [e] ἐπὶ κέρως ἔχοντες τὰς ἄλλας ναῦς. δέκα δὲ τῶν νεῶν πρόπεμψαν ἐς τὸν μέγαν λιμένα, πλεῦσαί τε, καὶ κατασκέψασθαι, εἴ τι ναυτικὸν ἔστι [f] καθειλκυσμένον, καὶ κηρύξαι ἀπὸ τῶν νεῶν, προσπλεύσαντας, ὅτι [g] οἱ Ἀθηναῖοι ἥκουσι, Λεοντίνους ἐς τὴν ἑαυτῶν [h] κατοικιοῦντες, κατὰ ξυμμαχίαν καὶ [i] ξυγγένειαν· τοὺς ἓν ὄντας ἐν Συρακούσαις Λεοντίνων, ὡς παρὰ φίλους καὶ εὐεργέτας [k] Ἀθηναίων ἀδεῶς ἀπίεναι. ἐπεὶ [l] δ' ἐκηρύχθη, καὶ κατεσκέψαντο τήν τε πόλιν καὶ τοὺς λιμένας καὶ τὰ περὶ τὴν [m] χώραν, [n] ἐξ ἧς αὐτοῖς [o] ὁρμωμένοις πολεμητέα ἦν, ἀπέπλευσαν πάλιν ἐς Κατάνην.

n Χρονίσει *Gr.* *o* Αἰφνίδιον *Ar. C. Cl. Gr.* Aug. *Reg. Dan.* et ab emendatione *Caſſ.* *p* Καταπάντα *Ar.* *q* Τῇ δὲ ὄψει *Ar. C. Dan.* *r* Νῦν deeſt *Dan.* *s* Ἀπολειφθῆναι *Dan.* ἐν ante τ. ἀγρ. om Mſq. *t* Μὴ *Marg.* τῇ στρατιᾷ ἀπ. Mſqu. *v* Διαμελλήσειν *Reg. Gr.* Mſqu. *x* Λάμαχος δὲ μὲν ταῦτα *Gr.* Λάμαχος μὲν τοσαῦτα *Cl.* Scriba *Cod. Gr.* δὲ punctis ſubſcriptis deleri voluerat. *y* Καὶ omittunt *Ar. C. Cl. Gr.* Aug. *Reg. Caſſ. Dan.* *z* Ταῦτα *Ar. C.* Mſqu. Μετὰ δὲ τοῦ Ἀλκ. *Reg.* Μετὰ δὲ ταῦτα ὅτω Ἀλκ. *Dan.* *a* Αὐτῇ *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Aug. *b* Μεσσήνην *Reg. Caſſ.* Aug. εἰς M. Mſqu. *c* Δέξασθαι *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *d* Δὲ ἔξω *Gr.* *e* Ἐπικαίρως Aug. Baſ. Ἐπὶ κέρως *Marg. Ar. C. Cl.* Vide ad 6, 32. extr. Hvds. *Dan.* *f* Καθειλκυσμένων *Gr.* mox κυρῆξαι Mſqu. *g* Οἱ omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Reg.* Aug. Mſqu. *Caſſ. Dan.* *h* Κατοικοῦντες *C. Gr. Reg.* καταξυμμ. (vno voc.) Mſqu. *i* Leontini a Thucle Athenienſi conditi. Vide ad 6, 3 et *Cluverii* Sicil. l. 1. c. 2, 10. Hvds. *k* Ἀθηναίους *Dan.* *l* Δὲ ἐκηρύχθη *Gr.* *m* Πόλιν *C.* *n* Ἐξῆς *Reg. Gr.* *o* Ὁρμωμένοις *Reg.*

κ. τῇ ὄψει) i. e. ἐν τῇ ὄψει, ὀπτομένους, *cum viderint*; vel, ipſo adſpectu, i. e. ita ſpectare, vt contemnant, non metuant: qſ. *contemnente* (contemtore) *vultu*, haud timidis oculis, *fixis* oculis, (vt Hor. Carm. 1, 3, 18. loquitur, ex certiſſima emend. Cuninghami, quam damnare ipſe, tam commendam, non debebat;) vel (vt alibi Hor. 2, 16. extr.) *oculo irretorto*, ſpectare ſuſtineant. Quidni enim, *vultu*, *adſpectu contemnere*, diceris, i. e. ita contueri, vt oſtendas, te non timere? Ita Sueton. Caeſ. c. 32. init. *geſtu in aliud tempus differenti*, i. e. eum geſtum mouenti, quo oſtenderet, ſe velle, rem differri, monſtranti per geſtum, rem eſſe differendam. Quodſi cui tamen argutius videatur, is per ἐν ſuppleuerit, vt alibi ipſe feci. V. Phil. Th. P. p. 50. lib. 6. ſqu.

Αἰφνίδιοι] Plerique *Mſſ.* αἰφνίδιον. Sed illud praeſtat. Wass.

[μάλ. ἂν — κ. κατὰ π.] Scholl. abſ. Aug.

πλεῖστοι γ. νῦν φαν.) νῦν, ſi nunc ſtatim improuiſi acceſſerint. Sed pro πλεῖστοι ſcriberet ſane πλείστους. Neque enim ſimilis prorſus ſtructura illi, ἄριστος εὔχεται εἶναι, φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, aliis, vbi de *ſe ipſo* loquens *ipſe* inducatur. Neque enim hic ἔλεγον, aut ἐνόμιζον addideris, quia non Athenienſes *ipſi* loquantur, ſed Lamachus, cui ἔλεγεν aptum, quartum vtique caſum poſtulet, vt de *alio*. Sed nimirum ita loquentem ſibimet finxit Lamachum Thuc. ac ſi *ipſi* loquerentur *Athen. quorum* ſane eſſet *ipſe*.

[κ. ἐσκομιζ.) Schol. Aug. περικαθέζωνται p. προσκαθ.]

Οὐκ ἀπορήσειν] *Marg.* μὴ. at *Scholiaſtes* agnoſcit οὐκ. an forte ἃ μή? Wass.

[οὐ ξυμμαχ.) Schol. Aug. abeſt δηλονότι.]

[οὐ διαμελλ.) Schol. Aug. διατάσειν, pro διαστήσειν.] firmat ergo coniecturam Abreſchii.)

C. 50. Λάμαχος μὲν ταῦτα] Plenius *Gr.* δὲ μὲν ταῦτα. *Cl.* μὲν τοσαῦτα. opinor rectius. Wass.

[παρέπλ. τὰ Συρακ. βουλ. ἐπὶ κέρως ἔχ. τ. μέγ. λιμ. καθειλκυσμ.] Scholl. ad h. h. v. v. abſ. Aug.

Ἐπὶ κέρως] Antea ἐπικαίρως. Vide ad VI, 32. Wass. Ἐπι-

enim exercitum principio maximum terrorem afferre: sed si moram interponat, antequam in *ipsorum* conspectum veniat, homines ex pauore se colligentes, et *ipsum* cernentes, magis contemnere. Sed si repente *Syracusanos* inuaserint, dum adhuc metu perculsi *hostem* exspectarent, *affirmabat*, se superiores *illis* facillime futuros, omnibusque rebus terrorem *illis* incussuros, tum adspectu (plurimos enim tunc visum iri) tum exspectatione cladium, quas essent accepturi, praecipue vero subito proelii *committendi* periculo. Verisimile autem esse, in agris etiam multos extra *vrbem* intercipi posse, quod minime crederent se venturos. * Quod si isti *ex agris in vrbem* se reciperent, exercitum, si victor vrbem obsideret, satis pecuniarum habiturum. Praeterea reliquos Sicilienses sic iam et illorum societatem facilius deserturos, et ad se transituros, minimeque cunctaturos, circumspicientes, vtri victores essent futuri. Sibi autem *ab vrbis obsidione* reuersis, et ad portum appulsis, nauium stationes obtinendas dicebat ad Megara, quae deserta essent, et a Syracusis mari terraque parum distarent. Bell. Peloponn. 17. Olymp. 91. 1. C. Varr. 339.

50. Lamachus autem, quamuis haec dixisset, tamen et ipse in Alcibiadis sententiam iuit. Postea vero Alcibiades, cum sua naui Messanam traiecisset, et de societate *secum ineunda* apud Messanenses verba fecisset, neque *rem ipsis* persuadere potuisset, sed *illi* respondissent, in vrbem quidem se nequaquam recepturos, forum tamen rerum venalium *ipsis* praebituros, ad Rhegium rediit. Duces autem, cum ex omni *nauium* numero sexaginta naues confestim impleuissent, et necessarias res assumsissent, reliquo exercitu cum vno de suis *collegis* ad Rhegium relicto, classe praeteruecti ad Naxum iuerunt. Cum autem Naxii *eos* in vrbem recepissent, *illinc* oram legentes ad Catanam nauigarunt. Sed cum Catanaei ipsos *in vrbem* non recepissent, (illic enim aderant quidam, qui Syracusanorum partibus fauebant) in flumen Teriam delati sunt. Cum autem *illic* pernoctassent, postero die Syracusas versus nauigarunt, † agmine longo caeteris nauibus instructis. Decem vero naues praemiserunt in magnum *Syracusarum* portum, vt et *illuc* nauigarent, et explorarent, si quid nauium *a Syracusanis* deductum esset; vtque *ad vrbem* accedentes ex nauibus per praeconis vocem *ipsis* significarent, Athenienses venire, vt Leontinos in suas pristinas sedes restituerent, propter societatis atque cognationis ius. Leontinis igitur, quotquot Syracusis essent, *dicerent*, vt intrepide transirent ad Athenienses, vt ad amicos, et *de ipsis* bene meritos. Postquam autem per praeconis vocem *hoc ipsis* denuntiatum est, postquam etiam vrbis portuumque situm, omnemque circumcirca regionem, vnde ipsis ad bellum *hostibus* faciendum prodeundum esset, contemplati sunt, rursus Catanam redierunt.

* Quibus in vrbem ex agris res suas comportantibus, non defuturas exercitui pecunias, si vrbem obsidens, superior esset. *Steph.* HVDS. † Classe opportune digesta etc. *Valla.* Cum opportune caeterae quoque naues venissent etc. *Acacius.* IDEM.

σφᾶς] τὰς Ἀθηναίας. Καὶ κατὰ πάντα ἂν αὐτὰς ἐκφοβῆσαι] τὰς Συρακουσίας δηλονότι τὰς Ἀθηναίας. Τῷ αὐτίκα κινδύνῳ τῆς μάχης] ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἐκφοβῆσαι αὐτὰς τῷ προσδοκῆσαι αὐτίκα ἐν κινδύνῳ διαμαχήσεσθαι. Μὴ ἥξειν] ἡ μὴ ἀπόφασις περιττή. Καὶ ἐσκομιζομένων] καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν πόλιν μεταφερόντων τῶν Συρακουσίων, ὡς ἀπορήσειν τὰς Ἀθηναίας χρημάτων, ἂν, κρατοῦντες τῶν Συρακουσίων, προσκαθέζωνται τῇ πόλει. Οὐ ξυμμαχήσειν] τοῖς Συρακουσίοις δηλονότι. Καὶ ὡς διαμελλήσειν] καὶ ὡς διατρίψειν, καθαδοκοῦντας, πότεροι κρατήσουσιν. Οὔτε πλοῦν πολὺν, οὔτε ὁδόν.] οὔτε κατὰ γῆν, οὔτε διὰ θαλάσσης πολὺ ἀπέχοντα. Παρέπλεον ἐς Νάξον] τὴν Σικελικήν. Τὰ Συρακουσίων βουλόμενοι] φρονοῦντες. Ἐπικαίρως] συντόμως, τεταγμένως. Τὰς ἄλλας ναῦς] ὡς μόνον τὰς ἑξήκοντα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας παραλαβόντες. Ἐς τὸν μέγαν λιμένα] τῶν Συρακουσῶν δηλονότι. Καθειλκυσμένον] ἕτοιμον εἰς τὴν θάλασσαν. Πολεμητέα ἦν] πολεμεῖν δυνατὸν ἔσοιτο. Καὶ ἐκκλησίας γενομένης] τῶν Καταναίων δηλονότι.

καίρως *Cam. Reg.* et *Caff.* cum omnibus *Edd.* et *Schol.* sed alterum haud dubie praeferendum est. Paullo post *Basil.* etiam melius ἐς τὸν μέγαν λιμένα, πλεῦσαί τε, καὶ κατασκ. Ἀθηναίων] Non intelligo, quomodo Athenienses, qui per praeconem haec Leontinis denunciaturi, et eos ad se euocaturi erant, possint dici illos hortatui, vt ad amicos Atheniensium venirent. Scriptura *Cod. Dan.* Ἀθηναίας plana est. DVK. Ἀθηναίων absurda haud dubie lectio, ad similitudinem Genitiui proximi superioris Λεοντίνων, et quod Genitivus fere sequi soleret vocab. εὐεργέτης.

να'. Καὶ ἐκκλησίας γενομένης, τὴν μὲν στρατιὰν οὐκ ἐδέχοντο οἱ Καταναῖοι, τοὺς δὲ στρατηγούς, [p] ἐσελθόντας, ἐκέλευον, [q] ὅ, τι βούλονται, εἰπεῖν. καὶ, λέγοντος τοῦ Ἀλκιβιάδου, καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τεταγμένων, [r] οἱ στρατιῶται πυλίδα τινὰ * ἐνωκοδομημένην κακῶς ἔλαθον διελόντες· καὶ ἐσελθόντες, ἠγόραζον ἐς τὴν πόλιν. τῶν δὲ Καταναίων, οἱ μὲν [s] τὰ τῶν Συρακοσίων φρονοῦντες, ὡς εἶδον τὸ στράτευμα ἔνδον, εὐθὺς περιδεεῖς γενόμενοι, ὑπεξῆλθον, ὥ πολλοὶ τινες· [t] οἱ δὲ ἄλλοι ἐψηφίσαντό τε ξυμμαχίαν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα † ἐκέλευον ἐκ Ῥηγίου κομίζειν. μετὰ δὲ τοῦτο πλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὸ Ῥήγιον, πάσῃ ἤδη τῇ στρατιᾷ ἄραντες ἐς τὴν Κατάνην, ἐπειδὴ ἀφίκοντο, κατεσκευάζοντο τὸ στρατόπεδον.

νβ'. Ἐσηγγέλλετο δὲ αὐτοῖς ἔκ τε Καμαρίνης, ὡς, εἰ ἔλθοιεν, προσχωροῖεν ἄν, καὶ ὅτι Συρακόσιοι πληροῦσι ναυτικόν. ἀπάσῃ ἂν τῇ στρατιᾷ παρέπλευσαν, πρῶτον μὲν ἐπὶ Συρακόσας· [v] καὶ, ὡς ὁρᾶν εὗρον ναυτικὸν πληρούμενον, * παρεκομίζοντο αὖθις ἐπὶ Καμαρίνης, καὶ σχόντες ἐς τὸν αἰγιαλὸν, ἐπεκηρυκεύοντο. οἱ δ' οὐκ ἐδέχοντο, λέγοντες, [x] σφίσι τὰ ὅρκια εἶναι, μιᾷ νηὶ καταπλεόντων Ἀθηναίων δέχεσθαι, ἢν μὴ αὐτοὶ πλείους μεταπέμπωσιν. ἄπρακτοι δὲ γενόμενοι, ἀπέπλεον· καὶ ἀποβάντες [y] κατά τι τῆς Συρακουσίας, καὶ ἁρπαγὴν ποιησάμενοι, καὶ τῶν Συρακουσίων ἱππέων βοηθησάντων, καὶ τῶν ψιλῶν τινὰς ἐσκεδασμένους διαφθειράντων, ἀπεκομίσθησαν ἐς Κατάνην.

νγ'. Καὶ καταλαμβάνουσι τὴν Σαλαμινίαν [z] ναῦν, ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἥκουσαν ἐπί τε Ἀλκιβιάδην, ὡς [a] κελεύσοντας ἀποπλεῖν ἐς ἀπολογίαν, ὧν ἡ πόλις [b] ἐνεκάλει, καὶ ἐπ' ἄλλους τινὰς τῶν στρατιωτῶν τῶν μετ' αὐτοῦ, μεμηνυμένων περὶ τῶν μυστηρίων ὡς ἀσεβόντων, τῶν δὲ, καὶ περὶ τῶν Ἑρμῶν. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἡ στρατιὰ ἀπέπλευσεν, ὡδὲν ἧσσον ζήτησιν ἐποιοῦντο * τῶν περὶ τὰ μυστήρια καὶ τῶν [c] περὶ τοὺς Ἑρμᾶς δρασθέντων· καὶ ὃ δοκιμάζοντες τοὺς μηνυτὰς, ἀλλὰ [d] πάντας ὑπόπτους [e] ἀποδεχόμενοι, διὰ πονηρῶν ἀνθρώπων πίστιν, πάνυ χρηστοὺς τῶν πολιτῶν ξυλλαμβάνοντες κατέδυν· χρησιμώ-

[p] Ἐξελθόντες *Gr.* Hvds. Habet ἐξελθόντας. Dvk. [q] Εἴτι *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff. Dan.* Aug. Mſqu. [r] Καὶ οἱ στρατ. *Caff.* * ἐνωκοδομημένων Aug. [s] Τὸ *Gr.* [t] Οἱ δ' ἄλλοι *Ar. C.* † ἐκ Ῥηγ. ἐκέλ. Mſqu. et mox, πάσῃ ἤδη στρ. om. τῇ, vt mox, 52. init. ἀπ. οὖν στρ. [v] Καὶ deeſt *Reg.* * παρεσκευάζ. Mſq. [x] Σφίσι καὶ τὰ ὅρκια εἶναι *C.* Σφίσι κατὰ τὰ ὅρκια εἶναι *Ar.* Σφίσι καὶ τὰ ὅ. ἐ. *Dan.* [y] Κατά τε *Ar. C.* Κατὰ τῆς Συρ. *Dan.* [z] Ναῦν non agnoſcit *C.* De naui Salaminia vide *Annott.* ad 3, 33. init. Hvds. [a] Figura mutata eſt, aliter κελεύσουσαν dicendum eſſet. Iam illud κελεύσοντας referri debet ad ἄνδρας τοὺς ἐν τῇ Σαλαμινίᾳ πλέοντας. *Ae. Port.* Idem. Κελεύσαντας *Caff. Reg.* Aug. [b] Ἐπεκάλει *Gr.* non ἐνεκάλει, vt in Appendice *Hudſ.* vitio operarum editum eſt. † τῶν περὶ τ. μυστ. καὶ deſ. Mſqu. [c] Περὶ τὰς Ἑρμᾶς *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* [d] Πάντα *Ar. C. Gr. Reg. Caff. Dan.* Aug. antea μηνητὰς Mſq. [e] Ὑποδεχόμενοι *Reg. Dan.*

C. 51. [ἐκκλησ. γεν.) Schol. d. Aug.]

ὅ, τι βούλ. εἰπ.) Haud dubie leg. εἴ τι, *ſi quid* vellent, non, ὅ, τι, *quidquid* vellent; id enim nec deſiderarent, nec ferrent.

[ἐν τῇ πόλει —
[κακῶς ἐνωκ. } Scholl. abſ. Aug.]

ἐνωκοδ.) ἐνωκοδομημένων Mosquenſ. tanquam *plures* ibi male munitae; ſed tunc τῶν abeſſe nequeat. Incommoda haud dubie Lectio. Cur autem *inaedificatam*, i. e. aptatam, infertam, additam? Redundare videtur ἐν, aut leg. ἐξωκοδομ. Nam *obſtructam* vertenti *obſtructae* plane, ſuggemuerit, intelligendae ſint omnes portae vrbis. Vix probabile ſatis! Et tamen debebat, ἀπωκοδομ. vt 1, 134. extr.

Κακῶς] *Polyaenus* I, 40. 4. p. 86. ſed explicandi gratia, σαθρῶς. vid. *Schol. Diodorus* tantum διελόντες πυλίδα, 332. d. Adde etiam *Frontinum* III, 2. vbi *Petrenſis* commune *commodum*. Wass.

Ἠγόραζον] Omnes *Interpretes* vertunt, *mercabantur*. *Scholiaſtes*, et Grammatici veteres, *Heſychius*, *Suidas* h. v. *Euſtathius* in Homer. Iliad. β'. p. 192. *Ammonius* in ὠνήσασθαι, *Scholiaſtes* Ariſtoph. ad Equit. v. 1370. et Acharnenſ. v. 720. ἀγοράζειν exponunt, ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. Et ita hic interpretantur Viri Celeberr. *Salmaſius* de Vſur. pag. 339. et *Iac. Gronouius* ad Lucian. Toxar. p. 71. vbi plura videri poſſunt. Nec cauſa eſt aliam interpretationem quaerendi; etſi alioqui non negari poteſt, ἀγοράσαι etiam dici pro ὠνήσασθαι, i. e. πρίασθαί τι τῶν πωλουμένων, quod ex *Ariſtophanis* Plut. v. 985. Ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιον oſtendit *Suidas*. Sic ἠγορασμένος, emtus, in illo *Menandri* apud *Zenobium* II. Prouerb. 12. et *Diogenian.* I, 100. Θεῖξ σύγενὴς εἶ, πρὸς ἅλας ἠγορασμένος. Nam in foro potiſſimum proponebantur multae res venales. Vnde *Ariſtophanes* Acharn. l. d. quum dixiſſet: Ἐνταῦθ' ἀγοράζειν τοῖσι Πελοποννησίοις Ἔξεστι, ſtatim addit: Ἐφ' ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμέ. Dvk.

C. 52. [πληροῦσι) Schol. d. Aug.]

παρεκομίζ.) παρεσκευάζοντο Mſqu. At enim *parati* iam erant; aut intell. ἰέναι. Non placet.

[ἐς τ. αἰγ.
[τὰ ὅρκ. εἶν. } Scholl. abſ. Aug.
[ἄπρ. γεν.

C. 53. Τὴν Σαλαμινίαν ναῦν] De naui Salaminia vid. *Schol.* Ariſtoph. ad Aues v. 147. et 1204. aut *Suidam* in voce. Wass. Ναῦν, niſi, vno excepto *Cod. C.*, omnes alii libri ſcripti haberent, tuto omitti poſſet: vt ſupra III, 33. et 79. apud *Ariſtophan.* loc. dict. *Plutarch.* Alcibiad. pag. 368. et alios. Infra Cap. 61. vtroque modo *Thucydides*. Dvk.

51. Cataneai vero, conuocata concione, copias quidem *in vrbem* non receperunt; ſed duces ingreſſos dicere iuſſerunt, ſi quid vellent. Cum autem Alcibiades *apud ipſos* orationem haberet, et oppidani in illam concionem eſſent conuerſi, milites *Athenienſes* quandam portulam male obſtructam *nacti*, clam diruta aedificii materia aperuerunt: et in vrbem ingreſſi, mercabantur. Catanaei vero, qui cum Syracuſanis ſentiebant, cum exercitum in vrbe animaduertiſſent, confeſtim terrore perculſi, quorum numerus non magnus erat, clam profugerunt. Caeteri vero decreuerunt ſocietatem cum Athenienſibus faciendam, et reliquum exercitum a Rhegio acciri iuſſerunt. Poſtea vero Athenienſes ad Rhegium reuerſi, iam cum omnibus copiis *inde* ſoluentes Catanam *appulerunt*, *et* poſtquam *eo* peruenerunt, *ibi* caſtra fecerunt. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339.

52. Ad ipſos autem nuntii Camarina afferebantur, ſi *illuc* proficiſcerentur, *Camarinaeos* deditionem facturos, et Syracuſanos claſſem inſtruere. Primum igitur cum omnibus copiis aduerſus Syracuſas profecti ſunt. Et cum nullam claſſem *ab illis* inſtrui comperiſſent, rurſus Camarinam verſus, oram legentes, ſe receperunt, et ad littus appulſi, caduceatorem miſerunt. Illi vero eos non receperunt, dicentes, ſe iurisiurandi religione obſtrictos eſſe, vt Athenienſes cum vna *tantum* naui appellentes reciperent, niſi ipſi plures *ab illis* accerſiſſent. Quamobrem *Athenienſes* re infecta diſceſſerunt. Cum autem exſcenſum e nauibus in quandam *agri* Syracuſani partem feciſſent, et praedas egiſſent, et Syracuſanorum equites accurriſſent, et nonnullos leuis armaturae milites *Athenienſes* palatos interfeciſſent, Catanam ſe receperunt.

53. Illic autem offendunt Salaminiam nauem Athenis miſſam, tum aduerſus Alcibiadem, vt, qui in ea vehebantur, iuberent redire ad reſpondendum criminibus, quorum publice inſimulabatur, tum adverſus quosdam alios milites, qui cum eo erant: de quibus indicium delatum fuerat, quod impie myſteria polluiſſent, partim vero, quod Mercurii ſimulacra violaſſent. Athenienſes enim poſt claſſis diſceſſum, nihilo minus quaeſtionem habebant de myſteriis pollutis, et de violatis Mercurii ſimulacris. Quoniam autem non explorabant indices, ſed omnes ſuſpicioſe admittebant, ob fidem improbis hominibus habitam, ex ciuibus optimos comprehenderunt, et in vincula coniecerunt: ſatius eſſe iudicantes,

Καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει] τῶν Καταναίων. Κακῶς] ἀτέχνως, σαθρῶς. Ἠγόραζον ἐς τὴν πόλιν] ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀγορᾷ διέτριβον. Πληρῶσι ναυτικὸν] ναῦς ναυτῶν πληροῦσιν. Ἐς τὸν αἰγιαλὸν] τῶν Καμαριναίων. Τὰ ὅρκια εἶναι] τοῖς Καμαριναίοις. Ἀπραγτοι δὲ γενόμενοι] οἱ Ἀθηναῖοι. Καὶ τῶν ψιλῶν τινὰς] τῶν Ἀθηναίων. Καὶ ὃ δοκιμάζοντες τὰς μηνυτὰς] ὃ διακρίνοντες (φησὶ) τὰς μηνυτὰς, πότερον ψεύδονται, ἢ ἀληθεύουσιν, ἀλλ', ὁμοίως πᾶσι πιστεύοντες, διὰ τὸ προσέχειν τοῖς πονηροῖς μηνυταῖς, ἑνὸς τῶν πολιτῶν χρηστὸς ὄντας κατέδυν. Διὰ πονηρῶν ἀνδρῶν πίστιν] πιστεύοντες πονηροῖς ἀνδράσιν μηνυταῖς. Ἡγεμένοι εἶναι]

ὡς ἀσεβ) pro ἠσεβηκότων, ἠσεβηκότων.

τῶν περὶ τὰ μυστ. καὶ) Haec verba abſ. Mſqu. Haud dubie abſorpta a repetito τῶν περί.

Πάντας ὑπόπτως ἀποδεχόμενοι] Quidam *Mſſ.* πάντα, non male; ſed paulo poſt inuenitur. Wass. Πάντα legerunt etiam *Valla*, et *Acacius*; quorum ille, *ſuſpicionibus omnia rimantes*, hic, *inclinatis ad omnem ſuſpicionem animis*, vertit. Nec diſplicet. *Stephanus* πάντας praetulit. Dvk. Haud dubie praeferendum πάντα, propter ὑπόπτως· vtut melius congruerit πάντας τῷ μηνυτάς· ſed et infra, h. Cap. extr. πάντα ὑπόπτως ἐλάμβανον, iisdem paene verbis; quippe λαμβάνειν idem eſt, quod ἀποδέχεσθαι, *audire*, admittere, accipere. 1. Ioh. 5, 9. εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν. [διὰ πονηρ. ἀνδρ.) Schol. abeſt Aug.]

πονηρ. ἀνδρ. πίστιν) Obſ. Genitiui vſum, πίστιν ἀνδρῶπων, p. εἰς ἀνθρώπους· vt in N. Teſt. πίστις Θεοῦ, Χριστοῦ, 2. Cor. 10, 5. (vbi ad νόημα intell. τῶν ἀπίστων, additum 4, 4.) p. εἰς Θεὸν, εἰς Χριστόν. Ita ὑπακοὴ πίστεως, Rom. 1, 5. pro εἰς τὴν πίστιν, fidem Chriſti doctrinae, Euangelio, habendam. Vnde explices forte Rom. 4, 17. ἐπίστευσε Θεοῦ, i. e. πίστιν εἶχε τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν. Niſi forte ibi, (vt obiter immorer loco, ob hanc ipſam ſtructuram impeditiori,) κατέναντι reſpondet Ebraico לִפְנֵי, *coram*; reputatus eſt pater (princeps, exemplum, *animo* et moribus *parens*, vſ. 12. 16. C. 9. vſ. 7. 8. quem aemulati, vere ſint eius filii;) κατέν. Θεοῦ, *apud* (illum) Deum, οὗ, pro ᾧ, more articuli huius, pro, Θεοῦ ἐκείνου, ᾧ ἐπίστ. Memorandum ſatis addidero, quod R. Dav. Kimchi, Comm. ad Malach. 2, 15. (ad v. אֶחָד) vocat Abrahamum *patrem* omnibus (omnium) חֲבֵרִים אַחֲרָיו venientibus poſt eum in fide eius, i. e. imitatis fidem eius, plane vt ibi Paullus. (Cf. Ioh. 8, 39. 40.)

τερον, ἡγούμενοι, εἶναι, βασανίσαι τὸ πρᾶγμα καὶ εὑρεῖν, ἢ διὰ μηνυτῆ πονηρίαν, τινὰ, καὶ χρηστὸν δοκοῦντα εἶναι, αἰτιαθέντα, [f] ἀνέλεγκτον διαφυγεῖν. ἐπισάμενος γὰρ ὁ δῆμος ἀκοῇ, τὴν Πεισιστράτου καὶ τῶν παίδων τυραννίδα χαλεπὴν τελευτῶσαν γενομένην, καὶ προσέτι ὑφ' ἑαυτῶν καὶ Ἁρμοδίου καταλυθεῖσαν, ἀλλ' [h] ὑπὸ [i] τῶν Λακεδαιμονίων, ἐφοβεῖτο ἀεὶ, καὶ πάντα ὑπόπτως ἐλάμβανε.

νδ'. Τὸ γὰρ Ἀριστογείτονος καὶ Ἁρμοδίου τόλμημα διὰ ἐρωτικὴν ξυντυχίαν ἐπεχειρήθη· ἣν ἐγὼ [k] ἐπιπλέον διηγησάμενος, ἀποφανῶ, ὅτε τοὺς ἄλλους, [l] ὅτε αὐτοὺς Ἀθηναίους, περὶ τῶν σφετέρων τυράννων, οὐδὲ περὶ τοῦ γενομένου, ἀκριβῶς οὐδὲν λέγοντας. Πεισιστράτου γὰρ γηραιοῦ τελευτήσαντος ἐν τῇ τυραννίδι, οὐχ Ἵππαρχος, ὥσπερ οἱ πολλοὶ οἴονται, [m] ἀλλ' Ἱππίας, πρεσβύτατος ὢν, ἔσχε τὴν ἀρχήν. γενομένου δὲ Ἁρμοδίου ὥρᾳ ἡλικίας λαμπρᾷ, Ἀριστογείτονι, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν, [n] μέσος πολίτης, ἐρασὴς ὢν, εἶχεν αὐτόν. [o] πειραθεὶς δὲ ὁ Ἁρμόδιος ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου, καὶ οὐ πεισθεὶς, καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι. ὁ δὲ, ἐρωτικῶς περιαλγήσας, καὶ φοβηθεὶς τὴν Ἱππάρχου δύναμιν μὴ βίᾳ [*] προσαγάγηται αὐτὸν, ἐπιβουλεύει εὐθὺς, ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως, κατάλυσιν τῇ τυραννίδι. καὶ ἐν τούτῳ ὁ Ἵππαρχος, ὡς, αὖθις πειράσας, οὐδὲν μᾶλλον ἔπεισε τὸν Ἁρμόδιον, βίαιον μὲν οὐδὲν ἐβούλετο δρᾶν, ἐν τόπῳ δέ τινι ἀφανεῖ, ὡς οὐ διὰ τοῦτο δὴ, παρεσκευάζετο προπηλακιῶν αὐτόν. οὐδὲ γὰρ τὴν ἄλλην ἀρχὴν ἐπαχθὴς ἦν ἐς τοὺς πολλοὺς, ἀλλ' ἀνεπιφθόνως κατεσήσατο· καὶ ἐπετήδευσαν ἐπιπλεῖον δὴ τύραννοι

f Ἀνέλεκτον *Reg.* Paulo post πρὸς ἔτι Aug. *g* Καταλυθεῖσαν deest *Gr.* *h Scil.* Duce Cleomene Rege. Vide *Herodoti* Τερψιχόρην p. 311. *Ed. Francof.* Hvds. *i* Τῶν deest *Reg. Caff. Gr.* Aug. *k* Ἐπὶ πλέον *C.* et mox ἐπὶ πλεῖσον *Gr.* vtroque loco. *l* Οὔτε τοὺς Ἀθηναίους *Ar. C. Dan.* *m* Ἀλλὰ Ἱππίας etc. *Ar. C.* Aug. De Hippia et Hipparcho, vter horum natu maior, magnum inter maximos auctores est dissidium. Vide *Annott.* Hvds. Ἀλλὰ Ἱππίας *Reg Caff.* *n* Τὸς μέσους πολίτας optimos esse, censet *Aristoteles* Polit. l. 4. c. 11. Et *Phocylides:* Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι. *Acacius.* Hvds. *o* Πειραθεὶς *Reg.* * προσάγηται Mſqu. Id. mox τῆς τυραννίδος, p. τῇ τυραννίδι, et ἐπιφθόνως pro ἀνεπιφθ.

[ἡγούμ. εἶναι) In Schol. Aug. pro ἐναντία est, ἐν αἰτίᾳ·] melius longe; immo vnice tenendum.)

[ἐπιστάμ. γὰρ) Schol. abest Aug.]

[τελευτῶσ.) Schol. Aug. ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις.] Haud notatur, an γενομένην ablit; quod tamen et in Schol. Duker. non ex Schol. sed ex textu Thuc. sit.)

[ὑφ' ἑαυτ.) in Schol. Aug. παρὰ Ἁρμοδίου, p. ὑπὸ Ἁρμ.]

C. 54. [δι' ἐρωτ. ξυντ.] [ἐπεχειρήθη —] Scholl. abs. Aug. [ἣν ἐγὼ ἐπιπλ.]

ἐπιπλ. διηγ.) Vide de h. v. Doruill. ad Charit. p. 9. *Gottl.*

τ. ἄλλους) praeter Athenienses: tanquam Herodotum.

Γηραιᾷ] Γηραιὸς e *Thucydide* laudat *Pollux* II, 13. Vtuntur eo etiam plures. Dvk. χηραιοῦ habet Basil. vitiose forte, vt solet; at, nihil notante Cel. Matthaei, qui ad hancce Edit. contulerit Cod. Mosqu. sane et hic videtur habere χηραιοῦ, *viduo* mortuo Pisistr. Nil tamen hoc ad causſam; neque a χῆρος fit χηραιὸς, vtut possit. Ergo tantum Codicis Mosqu. honori dedi, vt notarem.

Οὐχ Ἵππαρχος etc.] De Hippia et Hipparcho, vter horum natu maior, magnum sane inter maximos Auctores est dissidium. Hippiam quidem *Thucydides* dicit, ac, constare id sibi liquido, affirmat; atque ex *Thucydide* (vt videtur) *Scholiastes* Comici in Vespis, *Polyaenus*, l. 5. et *Libanius* in Declam. xxix. Contra *Plato* Hipparchum statuit in Dialogo eius nomini, et hunc sequutus *Aelianus* Var. Hist. l. 8. c. 2. *Platonis* sententiae vt accedam, (inquit *Meursius*,) facit *Heraclides Ponticus*, qui in fragmentis operis *de Rebuspubl.* in catalogo tyrannorum post Pisistratum parentem primo loco Hipparchum ponit, secundo Thessalum, tertioque demum Hippiam; cui consentit *Clidemus*, antiquissimus rerum Atticarum scriptor, citatus ab *Athenaeo*, lib. XIII. Hvds. Dissertissime omnium, quorum auctoritas in hac re valere debet, contra, quam *Thucydides*, scribit *Plato:* ὃς (Ἵππαρχος) τῶν Πεισιστράτου παίδων ἦν πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος. E *Clidemi* verbis apud *Athenaeum* XIII. vlt. Ἐξέδωκε δὲ (Pisistratus) Ἱππάρχῳ τῷ υἱεῖ Φύην, τῷ μετὰ αὐτὸν τυραννεύσαντι, et ex *Heraclidae* libello de Rebuspubl. hoc non pro certissimo confici potest. Nam neque semper, qui patri in imperio succedit, est natu maximus fratrum: neque Scriptores in enumerandis pluribus fratribus vbique ordinem aetatis et nascendi sequuntur; quod exemplis, si opus esset, ostendi posset. *Clidemus* autem ille, si, quod putant *Meursius* in Pisistrato Cap. XI. et *Vossius* Lib. III. de Historic. Graec. idem est, qui in *Pausania* X, 15. antiquissimus rerum Atticarum scriptor *Clitodemus*; tamen *Thucydide* non vetustior fuit, vt constat ex eodem loco *Pausaniae*. E recentioribus alii *Thucydidem*, quem auctorem nominat *Scholiastes* Aristoph. Vesp. v. 500. et Lysistr. 619. alii *Platonem*, sequuti sunt. Probabile est, quod putat Clar. *Perizonius* ad Aelianum, diuersitatem hanc sententiarum et confusionem ex eo ortam, quod Pisistrati filii communiter summam potestatem Athenis obtinuerunt. Nam, consortes tyrannidis fuisse, non solum ex iis, quae paullo post disputat *Meursius*, verum etiam ex aliis Scriptoribus, liquet. *Heraclides* l. d. etiam Thessalum tyrannidem tenuisse, dicit: Ἵππαρχος, ὁ υἱὸς Πεισιστράτου, παιδιώδης ἦν, καὶ ἐρωτικὸς, καὶ φιλόμουσος. Θεσσαλὸς δὲ νεώτερος, καὶ θρασύς. Τοῦτον ΤΥΡΑΝΝΟΥΝΤΑ μὴ δυνηθέντες ἀνελεῖν, Ἵππαρχον ἀπέκτειναν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Ἱππίας δὲ πικρότερον ἐτυράννει. Item *Diodorus Sicul.* in *Excerpt. Peiresc.* pag. 250. Ὅτι Θεσσαλὸς, ὁ Πεισιστράτου υἱὸς, σοφὸς ὑπάρχων, ἀπείπατο τὴν τυραννίδα, καὶ τὴν ἰσότητα ζηλώσας, μεγάλης ἀποδοχῆς ἠξιοῦτο παρὰ τοῖς πολίταις. οἱ δὲ ἄλλοι, Ἵππαρχος καὶ Ἱππίας, βίαιοι καὶ χαλεποὶ καθεστῶτες ἐτυράννουν τῆς πόλεως. Et ita possunt accipi verba *Clidemi* de Hippatcho, τῷ μετὰ αὐτὸν τυραννεύσαντι·

hac de re quaeſtionem habere, et reperire, quam propter indicis improbitatem, aliquem, licet vir probus eſſe videretur, accuſatum, nulla quaeſtione habita, euadere. Populus enim, qui fama acceperat, Piſiſtrati ac filiorum tyrannidem extremis eius temporibus grauem fuiſſe, praeterea neque a ſe, neque ab Harmodio, ſed a Lacedaemoniis euerſam, ſemper metuebat, et omnia ſuſpicioſe accipiebat. Bell. Peloponn. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339.

54. Nam audax illud Ariſtogitonis et Harmodii facinus, propter rei cuiusdam ad amores pertinentis caſum, *ab illis* ſuſceptum fuit. Quam *rem* ego fuſius narrans demonſtrabo, neque alios, neque ipſos Athenienſes, de ſuis tyrannis, aut de re geſta, quicquam certi dicere. Cum enim Piſiſtratus *iam* ſenex in tyrannide deceſſiſſet, non Hipparchus (vt vulgus arbitratur), ſed Hippias, quod eſſet natu maximus, obtinuit principatum. Cum autem Harmodius aetatis flore inſignis eſſet, Ariſtogiton, quidam e ciuibus, mediae conditionis vir, eum adamabat, atque habebat. Hic autem Harmodius ab Hipparcho, Piſiſtrati *filio*, * tentatus, neque *ei* morem gerens, *rem* ad Ariſtogitonem detulit. Hic vero more amatorum ingenti dolore concepto, et Hipparchi potentiam extimeſcens, ne per vim ipſum *Harmodium* ad ſe pertraheret, protinus pro ſua auctoritate, tyrannnidem per inſidias euertere conatur. Interea vero Hipparchus, cum Harmodium rurſus ſolicitaſſet, et nihilo magis inducere potuiſſet, nihil quidem violenti intentare deſtinabat, ſed in loco quodam obſcuro, veluti non hac de cauſa *hoc faceret*, ad eum contumelia afficiendum ſe parabat. † Quippe neque caetero eius principatu multitudini grauis erat: ſed citra inui-

* Appellatus de ſtupro etc. *Valla.* Compellatus vero de ſtupro etc. *Meurſius.* Πειρᾶν, λόγους περὶ συνουσίας προσφέρειν. καὶ πειραθῆναι, ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους. *Suidas.* HVDS. † Neque enim inuiſus populo erat circa caetera eius dominatus, ſed etc. *Steph.* Nec in aliis rebus multitudini grauis etc. *Acacius.* Idem.

γρεῖσσον ἡγέμενοι βασανίσαι μᾶλλον τῶν χρημάτων τινα, καὶ ἐξευρεῖν τὴν ἀλήθειαν, ἢ, διὰ τὸ μὴ πιστεύειν τοῖς πονηροῖς μηνυταῖς, τὸς ἐναντία γενομένους ἀπολῦσαι ἀνεξετάσως. Ἐπισάμενος γὰρ ὁ δῆμος ἀκοῇ] γνῶσιν ἔχοντες ἐξ ἀκοῆς. Τελευτῶσαν] γενομένην ἐν τελευταίοις χρόνοις. Οὐδ' ὑφ' ἑαυτῶν] ὅτε ὑπὸ Ἀθηναίων κοινῇ, ὅτε ὑπὸ Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος. Δι' ἐρωτικὴν ξυντυχίαν] ἔρωτος σύμβασιν. Ἐπεχειρήθη] ἐτολμήθη. Ἦν ἐγὼ ἐπιπλέον διηγησάμενος] μακροτέρᾳ διηγήσει χρησάμενος. Γενομένῳ δὲ Ἁρμοδίῳ ὥρᾳ ἡλικίας λαμπρᾷ] ἐπιφανεστάτῳ ἐν τῇ ἀκμῇ. Μέσος πολίτης] ὅτε ἐπιφανὴς δηλονότι, ὅτε ἄδοξος. Πειραθεὶς δὲ ὁ Ἁρμόδιος] ἐρωτικὴν πεῖραν δεξάμενος. Τῷ Πεισιστράτῳ] υἱῷ δηλονότι. Καὶ ὁ πεισθεὶς] αὐτῷ ἐρῶντι δηλονότι. Καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι] μηνύει τῷ ἐρασῇ αὐτοῦ. Ὁ δὲ, ἐρωτικῶς περιαλγήσας] περιπαθὴς γεγονὼς ἐπὶ τῷ ἔρωτι. Προσαγάγηται αὐτὸν] τὸν Ἁρμόδιον. Ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως] ὡς κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν αὐτῷ δύναμιν. ἦν γὰρ μέσος πολίτης. Ἐν τόπῳ δέ τινι ἀφανεῖ] ἐμηχανᾶτο κρύφα προπηλακίσαι τὸν Ἁρμόδιον, ὡς δι' ἄλλην αἰτίαν τινὰ, καὶ ὁ διὰ τὸ μὴ τυχεῖν αὐτοῦ. Ἀνεπιφθόνως] ὁ μεμπτῶς. Κατεσήσατο] εὐτάκτησεν. Ἐπὶ πλεῖσον]

nam etiam is *τυραννεύει*, qui non ſolus, ſed vna cum aliis, tyrannidem tenet. DVK.

[*μέσ. πολ.*) Scholio Aug. abeſt *δηλονότι* poſt *ἐπιφανής*.]

Μέσος πολίτης] *Lucianus* de Paraſit. pag. 262. Τί δέ; οὐχὶ καὶ Ἀριστογείτων, δημοτικὸς ὢν καὶ πένης, ὥσπερ Θουκυδίδης φησὶ, παράσιτος ἦν Ἁρμοδίου; Videtur verba *Thucydidis* ad argumentum, in quo verſabatur, adcommodaſſe. Nam *Ariſtoteles* IV. Polit. 11. et 12. *μέσους πολίτας* medios inter *πλουσίους* et *πένητας* ponit, et, eos eſſe, dicit, qui neque nimis diuites, neque nimis pauperes ſunt. Et *Plutarchus* Solon. princ. Ἀνδρὸς οὐσίᾳ μὲν, ὡς φασὶ, καὶ δυνάμει μέσου τῶν πολιτῶν. Fortaſſis ex hoc genere ciuium ſunt, quos Latini *patres familias* dicunt. *Liuius* I, 45. II, 36. *Suetonius* Aug. Cap. LIX. Calig. XXVI. et Domit. X. et e Liuio *Valerius M.* VII, 3, 1. DVK.

Εἶχεν αὐτόν] Ita hac voce vſus apud *Laërtium* II, 75. Ariſtippus. Nec abeunt Latini. *Terentius:* quis Chryſidem habuit? WASS.

[πειρᾷ. [τοῦ Πεισιστρ. [οὐ πεισθεὶς — [καταγορ. [ἐρωτικῶς — [προσαγάγ. } Scholl. ad h. h. v. v. omnia abſ. Aug.]

Πειραθεὶς — Ἀριστογείτονι] *Suidas* in *πειρᾶν*. *Pindarus* Pyth. II, 60. Διὸς ἔκοιτιν ΕΠΕΙΡΑΤΟ. Vide *Ariſtoph.* Plut. v. 1068. Conter *Ariſtot.* Rhetor. p. 112. *Max. Tyrium* VIII. p. 83. *Euſtathium* in Iliad. δ'. p. 445. qui hic *πειρασθεὶς* legit. Sed Noſter alibi hac voce vtitur. Caeterum aliam Hipparchi caedis cauſam memorat *Plato* p. 513. WASS. Πειραθεὶς habet etiam *Thom. Magiſter* in *πειρῶ*. Sed, quod hic *πειρᾶσθαι* exponit *συννεύειν*, et *πείρασιν* Cap. ſeq. *σύννευσιν*, vel ipſius, vel alterius, qui locum corrupit, error eſt. DVK.

τῇ τυραννίδι) *τῆς τυραννίδος* Moſqu. Interpretatio haud dubie Datiui.

[ἀνεπιφθ. [κατεστήσ. [ἐπὶ πλεῖστ. [οὗτοι ἀρετ. [εἰκοστὴν — [πρασσόμενοι] } Scholl. omn. ad hh. vv. abſ. Aug.

κατεστήσατο] Male expl. Schol. *εὐτάκτησεν*· id quod per ſe notare non poſſit hoc verbum, nec ſoleat. Quid deinde faceret addito *ἀνεπιφθόνως*, redundaturo plane, ſi *εὐτάκτ.* illud iam notaret? Sed fortaſſe ad duo illa vocabb. iuncta referendum Schol. *κατεστήσατο* eſt ſimpliciter pro *ἦν*, *erat*, ſe gerebat. Ita *καθεστῶτες νόμοι*, *καθεστῶσα πολιτεία*, quae (nunc) ſint, ſit; *καθεστὼς χρόνος* ipſi Thucydidi, *hoc* tem-

τύραννοι οὗτοι ἀρετὴν καὶ ξύνεσιν, καὶ Ἀθηναίοις εἰκοσὴν μόνον πρασσόμενοι τῶν γιγνομένων, [p] τήν τε πόλιν αὐτῶν καλῶς διεκόσμησαν, καὶ τὰς πολέμους διέφερον, καὶ ἐς τὰ ἱερὰ ἔθυον. τὰ δὲ ἄλλα [q] αὐτὴ ἡ πόλις τοῖς πρὶν κειμένοις νόμοις ἐχρῆτο, πλὴν, [r] καθόσον, ἀεί τινὰ, ἐπεμέλοντο, σφῶν αὐτῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἶναι. καὶ ἄλλοι τε αὐτῶν ἦρξαν τὴν [s] ἐνιαύσιον Ἀθηναίοις ἀρχὴν, καὶ Πεισίστρατος, ὁ Ἱππίᾳ τῷ τυραννεύσαντος υἱὸς, τοῦ πάππου ἔχων τὄνομα, ὃς [t] τῶν δώδεκα θεῶν βωμὸν [v] τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ [x] Ἄρχων ἀνέθηκε, καὶ τὸν τοῦ [y] Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίᾳ. καὶ [z] τῷ μὲν [a] ἐν τῇ ἀγορᾷ προσοικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος Ἀθηναίων μεῖζον μῆκος τοῦ βωμοῦ, ἠφάνισε τὰ ἐπίγραμμα· [b] τὸ δ' ἐν Πυθίᾳ, ἔτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστιν, ἀμυδροῖς γράμμασι, λέγον τάδε·

Μνῆμα τόδ' ἧς ἀρχῆς Πεισίστρατος Ἱππίᾳ υἱὸς
Θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίᾳ ἐν τεμένει.

νέ. [c] Ὅτι δὲ πρεσβύτατος ὢν Ἱππίας ἦρξεν, εἰδὼς μὲν καὶ ἀκοῇ ἀκριβέστερον ἄλλων, ἰσχυρίζομαι, γνοίη δ' ἄν τις καὶ αὐτῷ τούτῳ· παῖδες γὰρ αὐτῷ [c] μόνῳ φαίνονται

[p] Τὴν δὲ πόλιν *Ar.* [q] Αὕτη *Reg. Caſſ.* Aug. Paullo ante Mſqu. διεκόσμισαν. [r] Καθ' ὅσον *C. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. [s] Ἐνιαυσίαν *Reg. Caſſ.* Aug. [t] Huius aræ meminit *Plutarchus* in Demoſthene: item in Nicia. *Herodotus* lib. 6. *Lycurgus* in Oratione aduerſus Lesbonact. Vide *Meurſii* Ceramicum Cap. XVI. Hvds. [v] Τῶν *Ar.* [x] Ἄρχων deeſt *Gr.* [y] Ἀπόλλωνος Πυθίᾳ legiſſe videtur *Valla.* Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίῳ malit *F. Port.* Hvds. Ἀπόλ. ἐκ Πυθίᾳ *Gr.* et mox τῷ δ' ἐκ Πυθίᾳ. [z] Τὸν *Dan.* [a] Ἐν deeſt *Reg.* [b] Τὸ δὲ ἐν *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. [c] ἔτι Mſq. [c] Μόνον *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. Mſq.

pus, *praeſens*, quod *ſit*, agatur. Quippe καταστῆσαι, Actiu. Noſtro eſt, *efficere*, reddere, vt 1, 32. init. ergo Paſſiuum, vel Med. *fieri*, *eſſe*: καθεστῶτος πολέμου, vel καταστάντος, i. e. ὄντος, γενομένου, orto, manente. Ita Paullus, Act. 26, 22. *Dei auxilio ad hunc* (*vsque*) *diem* ἑστηκα, i. e. *manſi* incolumis, ſeruatus viuo, ſuperſtes ago. (En Latinum quoque *ſtare*, in voc. *ſuperſtes*, pro *eſſe*, agere, viuere!) Ita Ebraeis קוּם et עָמַד ſubinde notat *eſſe*, adeſſe, viuere; Rabbinis maxime, quibus et יקום *ſubſtantiam* notet, naturam, quae adſit, exſtet. Ita Noſtro, φανερὸν κατέστη, i. e ἐγένετο. V Ind.

Εἰκοσὴν] Vide *Spanhemium* de Vſu et Praeſtant. Numiſm. Diſſert. XIII. pag. 551. Piſiſtratus exigebat δεκάτην τῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων. *Meurſ.* in Piſiſtr. Cap. VI. VII. et IX. Dvk.

Καὶ τὰς πολέμους διέφερον] Hoc *Scholiaſtes Caſſ.* exponit διήνυον. Et ſic omnes *Interpretes* acceperunt, vt I, 11. Εἰ ἄνευ λῃστείας καὶ γεωργίας ξυνεχῶς τὸν πόλεμον διέφερον, i. e. ὑπέμενον, ἐξήνυον· qua ſignificatione etiam *Dionyſium Halicarn.* ſaepe dicere διαφέρειν τὸν πόλεμον, oſtendit *Stephanus* ad Dionyſ. pag. 741. Huius loci ſententiae tamen non male videtur conuenire, vt διαφέρειν ſit *praeſtare*, *excellere*, *eminere*, et τὰς πολέμους διέφερον, idem, quod alibi *Thucydides* et alii dicunt, ἀγαθοὶ, vel ἄριστοι ἦσαν τὰ πολέμια. *Lucianus* Dial. mortuor pag. 286. Πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ ἐμοῦ φημὶ διενεγκεῖν τὰ πολέμια. *Plato* apud *Stephanum* διαφέρειν ἐν τῷ πολέμῳ Et *Thucydides* II, 39. Διαφέρομεν δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοιῇδε. *Pauſanias* I, 23. de Piſiſtrato et Hippia: Περιάνδρου φιλάνθρωποι μᾶλλον καὶ σοφώτεροι τά τε πολεμικὰ ἦσαν. Dvk.

πολ. διέφ.) Scil. καλῶς· qf. *tolerabant*, *perferebant*, ad (felicem) exitum perducebant.

ἐς τὰ ἱερὰ) pro ἐν τοῖς ἱεροῖς· vt Tac. *apud prouincias*, *Germaniam*, Liv. *ad templa*, *ad* (omnia) puluinaria, i. e. *in*. Hoc autem cur laudat hic Thuc. tanquam haud tyrannicum, ſed ciuile? Neque enim ſacra vtique turbaſſe, aut neglexiſſe, aut, abolitis veteribus, noua inſtituiſſe, tyranni inueniantur. (Periander tamen, foede abuſus ſacris, in templum congregatas matronas cultu ſpoliauit.) Sed tamen ciuilitatem habebant, primo id ipſum, quod nil nouarent, νόμῳ πόλεως, ritu patrio, ſacra facerent; deinde, quod *communiter*, cum *reliquis*, ad templa et ſacra venirent; quo ipſo et ciuiliter immiſcerentur ciuibus, et, committere ſeſe in coetus illorum auſi, fiduciam et ſecuritatem illis probarent; vbi praeſertim et ſacras epulas communiter et propalam celebrarent, forte et carnes, vinum, alia, populo diſtribuerent. Quaeſtione ſane digna res erat, vtut neminem, quod ſcirem, aduertiſſet.

[τοῖς πρὶν) Schol. abeſt Aug.]

[ἐπεμέλ.) in Schol. Aug. eſt προυνοοῦντο pro προσεν.]

τ. δώδ. θ. βωμ.) V. Ariſtoph. Aues, vſ. 95. et Beck. p. 12. *Gottl.* Ante τῶν excidiſſe poſſit τὸν, vt mox eſt, τὸν τοῦ Ἀπόλλ.

ἀνέθηκε) notandum, quod de *aedificatione* dicatur; alioqui de *donariis* tantum.

[προσοικοδομ.) Schol. abeſt Aug.]

Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίου] Πύθιον templum Apollinis apud Athenienſes memorat *Thucydides* II, 15. De eo plura legi poſſunt in *Meurſii* Piſiſtr. Cap IX. XVII. et Athen. Attic. II, 12. *Portus* quidem pro Πυθίου coniicit Πυθίῳ, ſed addit etiam reponi poſſe Πυθίου, nempe τεμένει, vt infra in Epigrammate; vel, ἱερῷ. Hoc praeferendum eſt coniecturae. *Philoſtratus* I. de Vitis Sophiſtar. IX. apud *Meurſium*, ἐν τῷ τῦ Πυθίου ἱερῷ. Dvk.

C. 55. [πρεσβύτατ.] [αὐτῷ τούτῳ] } Scholl. abſ. Aug.]

Παῖδες γὰρ αὐτῷ etc.] *Thucydides* rationes affert, quibus ſententiam ſuam adſtruit: quas inualidas eſſe probat *Meurſius* in Piſiſtr Cap. XI. hisce verbis: Havd equidem, quia liberos ſolus habuit, idco ille et duxiſſe vxorem primus, et fuiſſe primogenitus, eſt dicendus: tum, vxorem vt primus duxerit, neque ſic valere argumentum poteſt: nam, quam ſaepe vſu venit, vt aut, caelibe primogenito, nuptias ſecundus contrahat; aut ſecundus, ineundo matrimonio, primogenitum anteuertat. Hic, *Thucydides*, nil te iuuo; et iudicium requiro. Neque mihi iſtud argumentum

diam se gesserat. Ac profecto hi tyranni virtutem et prudentiam diutissime coluerunt, et prouentuum vicesimam tantum ab Athenienſibus exigentes, et ipſorum vrbem egregie exornarunt, et bella administrarunt, et in templis ſacrificia fecerunt. In caeteris vero ciuitas legibus ante latis vtebatur, praeterquam quod operam prouide dabant, vt ſemper aliquis de ſuo ipſorum numero magiſtratum gereret. Et cum alii ex ipſis annuum imperium apud Athenienſes obtinuerunt, tum Piſiſtratus, Hippiae eius, qui tyrannus fuerat, filius, aui nomen ferens: qui cum eſſet Archon, aram duodecim deorum in foro dedicauit, et illam, quae eſt Apollinis in Pythii *templo.* Poſtea vero populus Athenienſis, cum amplificaſſet aram, quae erat in foro, inſcriptionem aboleuit. At illius, quae in *Apollinis* Pythii *templo* erat, etiamnum tota exſtat, literis euanidis paene, in haec verba:

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339.

In Pythii Phoebi Piſiſtratus aede locauit
Imperii Hippiades haec monumenta ſui.

55. Hippiam igitur imperaſſe, quod *inter fratres* natu maximus eſſet, * aſſeuerare poſſum, partim ſcientia, partim fama, *quod rei veritatem indagarim* accuratius, quam alii: verum et ex hoc ipſo,

* Partim certius aliis ſciens, partim auditu, aſſeuero. HVDS.

χρόνον δηλονότι. Οὗτοι ἀρετὴν] δικαιοσύνην. Εἰκοστὴν μόνον] μοῖραν. Πρασσόμενοι] ἀπαιτοῦντες. Τοῖς πρὶν κειμένοις νόμοις ἐχρῆτο] πολιτευομένοις. Ἐτεμέλοντο] προενοοῦντο οἱ περὶ Πεισίστρατον, ὥσε αἰεί τινα ἐξ αὐτῶν ἄρχειν. Προσοικοδομήσας] ἐπανυξήσας. Πρεσβύτατος ὢν Ἱππίας] πρῶτος τῶν ἄλλων υἱῶν τῷ Πεισιστράτῳ. Καὶ αὐτῷ τούτῳ] τῷ ἡγουμένῳ. Αὐτῷ] τῷ Ἱππίᾳ.

placet, quod, in prima hunc columna, poſt Piſiſtratum parentem, primum ſcriptum fuiſſe, dicis. Καὶ ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ, etc. *Deinde in columna prima prior ille eſt perſcriptus, poſt parentem; neque etiam abs re iſtud: quippe qui et primus ab eo exſtitiſſet, et tyrannidem tenuiſſet.* Etenim columnas iſtas Athenienſes, ceu iniuſtae tyrannorum dominationis quoddam monumentum, poſuerunt. Ita ipſe nobis dicis, in citatis ſtatim verbis: Καὶ ἡ στήλη, etc. *Et columna, quae in arce Athenienſi de iniuria tyrannorum conſtituta eſt.* Eapropter merito Hippiam primo loco poſuerunt; quod is eos poſt parentem quam saeuiſſime habuiſſet; non, quod primogenitus eſſet: nam Hipparchi principatus ſine culpa vlla fuit et inuidia, ſi Harmodii contumeliam vnam excipias. Ita etiam illud ipſe memoras: Καὶ ἐν τούτῳ ὁ Ἵππαρχος, etc. *Interea vero Hipparchus, cum Harmodium iterum ſollicitaſſet, neque magis profeciſſet, nihil quidem violenti intentare deſtinabat, ſed in loco quodam obſcuro, veluti non hac de cauſa, contumeliam parabat; quippe neque caetero ſuo principatu grauis erat multitudini, neque citra inuidiam geſſerat.* Ergo illud eſt, quod dixi; hic tyrannidis potius ordinem, quam aetatis, Athenienſes expreſſerunt. Inde dicis: ſi Hipparchus in tyrannide deceſſiſſet, Hippiae difficile futurum fuiſſe, eodem die principatum vindicare. Οὐ μὴν ὧδ' ἂν κατασχεῖν etc. *Quin nec Hippias videtur ita facile e veſtigio tyrannidem retenturus fuiſſe, ſi Hipparchus, in imperio conſtitutus, deceſſiſſet, et eodem ipſe die principatum vindicare debuiſſet.* Verum neque hoc momenti quidquam habet; ſi quidem ille, quod tu negas, ſumma animi magnitudine et ſolertia, etſi in diſcrimine maximo conſtitutus, tamen fecit. Nam, cum nuntium de Hipparcho interfecto accepiſſet, fortiter ſane et prudenter facinus diſſimulauit; et ad eos, qui armati pompam ducerent, ſe recepit: tum et ponere arma iuſſit, et ſeorſim in locum quendam, ceu facturus verba illic, euocauit: quo cum illi ſeceſſiſſent, clam ſubmiſſis ſtipatoribus, et ablatis armis omnibus, comprehendit, ſi quos ipſe inſimularet: aut cum pugione etiam inueniret; quando ſolum ſcutum et haſtam, pompae deducendae cauſa, habere liceret: atque ita principatum ſibi aſſeruit. Ipſe narras, ſtatim poſtea: Ἀγγελθέντος δὲ Ἱππίᾳ ἐς τὸν Κεραμεικὸν, etc. *Cum ad Hippiam in Ceramicum nuntius allatus eſſet, non ad facinus, ſed ductores pompae armatos, priusquam illi id reſciſcerent, longiuſcule abſentes, ſe conuertit: ac, compoſito ad diſſimulandam hanc calamitatem ſuam vultu, locum oſtendit, et in illum ſine armis abſcedere iuſſit. Quo cum ii, aliquid dicturum rati, ſeceſſiſſent; ipſe, iuſſis arma ſubducere ſtipatoribus, e veſtigio comprehendit, quos inſimularet criminis, aut cum pugione offenderet: nam cum ſcuto tantum et haſta pompam proſequi moris erat.* Poſt haec ait: nil cunctatum, neque anxium haeſiſſe, tanquam imperandi rudem et inſolitum; quod neceſſe, ſi fuiſſet natu minor; et, Hipparcho demum caeſo, principatum accepiſſet. Καὶ οὐχ, ὡς ἀδελφὸς νεώτερος ὤν, etc. *Neque, vt frater natu minor, conſilii inops, animique anxius haeſit, quod non ſemper ante id tempus principatui aſſueuiſſet.* Atqui hoc ſcendum tibi hic, *Thucydides;* etſi dignitas principatus ſumma eſſet penes Hipparchum, natu maximum, tamen omnes Piſiſtrati filios communiter tyrannos dictos, et rempublicam, a parente occupatam quam acceperant, conſiliis ſemper inter ſe communicatis adminiſtraſſe; ita, vt hic nouum nihil, aut inuſitatum antea, quamlibet natu minori, Hippiae acciderit. Ac, tyrannos communi nomine appellatos, tradit *Scholiaſtes Comici* ad Veſpas eius: Κοινῶς δὲ πάντες οἱ Πεισιστρατίδαι τύραννοι ἐλέγοντο. Communiter autem principatum tenuiſſe, ipſe expreſſis verbis dicis, in narratione eadem; et commemoras, pace pariter ac bello, optime adminiſtraſſe: tum viceſimam etiam tantum exegiſſe, cum nimirum Piſiſtratus pater decimam inſtituiſſet: deinde, ſacra ritu priſco accuraſſe, legibusque porro patriae vſos eſſe: Καὶ ἐπετήδευσαν ἐπιπλεῖον δὴ τύραννοι ὄντοι ἀρετὴν, καὶ ξύνεσιν, etc. Hinc de iis ſimul quaedam referuntur. Et exempla, ecce, in promtu. Piſi-

τῶν γνησίων ἀδελφῶν [d] γενόμενοι· ὡς ὅ, τε βωμὸς σημαίνει, καὶ ἡ στήλη περὶ [*] τῆς τῶν τυράννων ἀδικίας, ἡ ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀκροπόλει σωθεῖσα· ἐν ᾗ [e] Θεσσαλῶ μὲν [f] οὐδ' Ἱππάρχῳ οὐδεὶς παῖς γέγραπται, Ἱππίᾳ δὲ πέντε, οἱ αὐτῷ ἐκ [g] Μυρρίνης τῆς Καλλίου τοῦ [h] Ὑπεροχίδου θυγατρὸς ἐγένοντο. εἰκὸς γὰρ ἦν, τὸν πρεσβύτατον πρῶτον γῆμαι· καὶ ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ πρῶτος γέγραπται μετὰ τὸν πατέρα· οὐδὲ τοῦτο ἀπεικότως, διὰ τὸ πρεσβεύειν τε ἀπ' αὐτοῦ καὶ τυραννεῦσαι. ὃ μὴν οὐδ' ἂν κατασχεῖν μοι [i] δοκεῖ ποτε Ἱππίας [k] τοπαραχρῆμα ῥᾳδίως τὴν τυραννίδα, εἰ Ἵππαρχος μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ ὢν ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ αὐθήμερον καθίστατο. ἀλλὰ καὶ, διὰ τὸ πρότερον ξύνηθες, τοῖς μὲν πολίταις φοβερὸν, ἐς δὲ τὰς ἐπικάρσιας ἀκριβὲς, [l] πολλῷ τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλοῦς [m] κατεκράτησε. καὶ οὐχ, ὡς ἀδελφὸς [n] νεώτερος ὤν, [o] ἠπόρησεν, ἐν ᾧ ὁ πρότερον ξυνεχῶς ὡμίλησε τῇ ἀρχῇ. Ἱππάρχῳ δὲ ξυνέβη, τοῦ πάθους τῇ δυσχερείᾳ [p] ὀνομασθέντα, καὶ τὴν δόξαν τῆς τυραννίδος ἐς τὰ ἔπειτα προσλαβεῖν.

νς'. [q] Τὸν δ' ἂν Ἁρμόδιον, ἀπαρνηθέντα τὴν πεῖρασιν, ὥσπερ διενοεῖτο, πρὸπηλάκισεν. ἀδελφὴν γὰρ αὐτοῦ, κόρην, [r] ἐπαγγείλαντες ἥκειν κανοῦν οἴσασαν ἐν πομπῇ τινὶ, ἀπήλασαν, λέγοντες, [s] οὐδὲ

[d] Γένοι *Reg.* [*] τῆς δὲ Mſqu. [e] Huius nulla fere eſt apud Auctores mentio. Meminit tamen *Thucyd.* l. 1. p. 12. Vide *Meurſii* Piſiſtratum c. 10. Hvds. [f] Οὐδ' Ἱππάρχου καὶ οὐδεὶς *Ar. C.* [g] Μυρίνης *Reg.* [h] Ὑπερεχίδου *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Ὑπερεχίου Mſq. [i] Δοκῇ *Reg. Caſſ.* Aug. Mſq. [k] Τὸ παραχρῆμα *Ar. C.* Aug. οπ ita contr. Mſqu. [l] Τῷ πολλῷ *Gr.* [m] Κατεκράτησεν *Caſſ.* Aug. [n] Νέος, in marg. νεώτερος *Gr.* [o] Ἠπόρησεν *Caſſ.* [p] Ὀνομασθέντι *Dan.* Mſqu. [q] Τὸν δ' αὖ Ἁρμόδιον *Ar. C. Dan.* Mſqu. [r] Ἐκαγγείλαντος in *Cod. Ar.* ex alicuius emendatione. Hvds. [s] Οὐδ' ἐπαγγεῖλαι *Ar. C.*

ſtratus pater Iouis Olympii templum ſtruere inchoauerat: ipſi opus perſecuti, *Ariſtot.* referente Politic. lib. v cap. XII. Sic Callirhoën quoque fontem, ibidem a patre coeptum, ſimul porro exornarunt. Indicat *Aphthonius*, in Deſcriptione arcis Alexandrinae. Et, vt tu virtutes ſtatim vtriusque, in communi principatu, retuliſti; ita luxum *Athenaeus*, lib. XII. Incenſum item ab his templum Apollinis Pythii Delphis, e *Philochoro* narrat *Scholiaſtes Pindari*, Pythionic. Od VII. Et, Cimonem ab ipſis caeſum, refert *Herodotus* lib. VI. Ergo etiam hic euici, quam non conſtet tibi ratio. Vltimum reſtat, idque minime excuſandum. Non contentus, primogenituram eripere, etiam vis perſuadere, ceu tyrannidem nunquam item tenuiſſet, fortuito factum eſſe, vt tenuiſſe exiſtimetur. Ita enim tandem dicis: Ἱππάρχῳ δὲ ξυνέβη, etc. *Hipparcho vero hoc euenit, vti, caedis infortunio nomen clarum conſecutus, poſtea quoque principatum tenuiſſe ſit putatus.* Immo et diſerte negas; et erroris quoque accuſas, qui, tyrannum eum fuiſſe, exiſtimarent, lib. I. Ἀθηναίων γὰρ τὸ πλῆθος, etc. *Nam Athenienſium vulgus, Hipparchum, putat, in tyrannide conſtitutum, ab Harmodio et Ariſtogitone caeſum.* Verum hic te rurſum ego tibi opponо. Nam, tyrannidem ſi non tenuit, cur tyrannidis et inſigne et munimentum, ſtipatores, ſibi habuit? Ipſe dicis, vbi caedem eius narras, lib VI. Καὶ περιέτυχον τῷ Ἱππάρχῳ etc. *Ac Hipparchum nacti ſunt in Ceramico appellato, protinus ex improuiſo irruentes: et ira accenſi, quam huic amor, illi contumelia dabat, feriunt ipſum, occidunt.que. Et Ariſtogiton quidem per ſatellites e veſtigio fuga euaſit; ſed mox, concurrente turba, comprehenſus, inclementer habitus fuit: at Harmodius ipſo in loco ſtatim occiſus eſt.* Et teſtaris manifeſte, in citatis ſupra verbis: Οὐδὲ γὰρ τὴν ἄλλην ἀρχὴν, etc. *Quippe neque caetero ſuo principatu (Hipparchus) grauis erat multitudini, ſeque citra inuidiam geſſerat.* Hvds.

Τῶν γνησίων ἀδελφῶν] Quatuor Piſiſtratidas fuiſſe, dicit *Scholiaſtes* Ariſtoph. ad Veſp. v. 500. et Lyſiſtr. 619. Ex his vnus erat nothus, Hegeſiſtratus. *Meurſius* in Piſiſtr. Cap. X. Dvk.

ἀκροπόλ. — Θεσσ) V. Herod. L. 5. et Valkenar. (ibi) p. 433. *Gottleb.*

[Ἱππάρχ. Ἱππ.) in Cod. Aug. adſcribitur talis Genealogia; a m. ant.

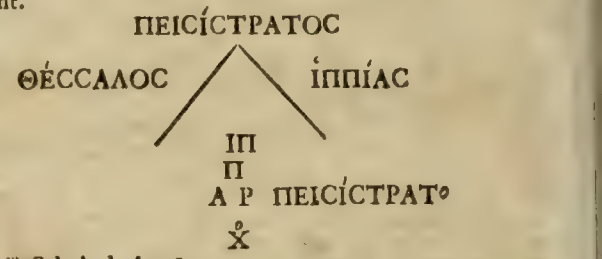

[αὐτῷ) Schol. d. Aug.]

Ἐκ Μυρρίνης] Vide *Meurſii* Piſiſtratum Cap. XVI. Dvk.

οὐδὲ τ. ἀπεοικ.) i. e. καὶ τοῦτο (*idque*, und zwar,) οὐκ ἀπεοικ. i. e. recte, haud immerito; non, οὐδὲ τοῦτο, *ne hoc quidem*, auch dieß nicht, quaſi et *aliud* praeceſſerit, itidem οὐκ ἀπεοικός. Praeceſſit ſane, εἰκὸς δὲ, ſed Adiectiuum, *probabile*, veriſimile; et propter ea, quae ſequuntur, ἀπεοικότως non ſign. *improbabiliter*, ſed *immerito*.

Ἀπεοικότως] *Thom. Magiſter*, et ἀπεικότως ſupra legit. Wass. Ἀπεικότως eſt I, 73. et VIII, 68. Πρεσβεύειν *Idem* ex hoc loco adfert, et exponit in πρεσβεύονται. Dvk.

[διὰ τὸ πρεσβ.) Schol. Aug. habet, διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ πρεσβύτατος εἶναι.]

πρεσβ. ἀπ' αὐτ.) Mire dictum: maximus ab illo erat, pro, *maximus natorum ab illo*: qſ. *ex illo habens* τὸ πρεσβεύειν. Sed nimirum πρεσβεύειν ſign. *eſſe* maximum natu, et ante ἀπ' αὐτ. intell. τῶν, abſorptum forte a τέ.

ἀλλὰ καὶ) Aut redundat καὶ, cui nec praemittatur *aliud* quidquam, nec ſubiiciatur; aut cum ἀλλὰ ſign. *immo vero*, im Gegentheile, vielmehr; vel, *ſed nimirum*, ſo aber. Vnde comma poſt καὶ poſui.

τὸ ξύν. φοβ. — ἀκριβ.) i. e. τὸν ξυνήθη φόβον, qſ. φοβερότητα, ſi finxiſſe hoc dixit, καὶ τὴν ἀκρίβειαν. Ita I, 32. τὸ ξύνηθες ἡσυχον, i. e. τὴν ξυνήθη ἡσυχίαν· et hic mox, πολλῷ τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλοῦς, pro ſubſt. vtrumque πολλῇ τῇ περιουσίᾳ τῆς ἀσφαλείας.

[ἐς δὲ τ. ἐπικ.) Schol. d. Aug.]

quod ſum dicturus, ita rem habere quiuis cognoſcat. Hunc enim ſolum inter legitimos fratres, liberos ſuſcepiſſe conſtat: vt et ara iſtud indicat, et columna in Athenarum arce erecta cum inſcriptione ſceleris a tyrannis perpetrati. In qua nullus Theſſali aut Hipparchi filius eſt ſcriptus; ſed quinque Hippiae *filii*, quos ille ex Myrrhine Calliae Hyperochidae filia ſuſceperat. Nam veriſimile videtur, maximum natu *inter fratres* vxorem primum duxiſſe. Deinde in columna prima prior ille eſt perſcriptus, poſt parentem; neque etiam abs re iſtud: quippe quod et ab eo natu maximus eſſet, et tyrannidem obtinuiſſet. Quin nec Hippias mihi videtur ita facile e veſtigio tyrannidem retenturus fuiſſe, ſi Hipparchus in imperio conſtitutus deceſſiſſet, * et ipſe eodem die, *quo tyrannus interfectus fuiſſet*, *imperium* conſtituere coepiſſet. Sed propter priſtinum, ſolitumque ciuium metum, et diligentiam, qua in ſatellitum praeſidio vtebatur, imperium nullo prorſus cum periculo retinuit: non cunctatus, neu, quid ageret, incertus, quod, ceu frater natu minor, imperium continenter antea non adminiſtraſſet. Hipparcho vero hoc euenit, vti, propter calamitatem, in quam inciderat, nobilitatus, hanc etiam tyrannidis *occupatae* famam apud poſteros ſibi praeterea conciliarit. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339.

56. Hunc igitur Harmodium, quod ipſi eum ſolicitanti morem gerere noluiſſet, vt in animo habebat, contumelia affecit. Nam ſororem eius virginem, cum ad geſtandum in pompa quadam

* Et eodem ipſe die principatum vindicare debuiſſet. Sed, cum iam timere ciues conſueuiſſent, ac ſatellitum certa omnino fides eſſet, reſtarentque etiam multa, quibus ſe tueri poſſet, vindicauit. *Meurſius.* HVDS.

Διὰ τὸ προσβεύειν] διὰ τὸ τῶν ἐξ αὐτῆ προσβύτατον εἶναι. Αὐτὸς δὲ αὐθήμερον καθίσατο] λείπει, τὰ τῆς ἀρχῆς πράγματα. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πρότερον] ἀλλὰ, διὰ τὸ ἐκ μακρῦ χρόνυ τοῖς μὲν πολίταις εὔνηθες ἐμπεποιηκέναι τῦ φοβεῖσθαι αὐτὸν, τοῖς δορυφόροις δὲ, τῦ φυλάττειν ἐπιμελῶς, ἐκ πολλῦ τῦ περιόντος ἀσφαλῶς ἐκράτει. Ἐς δὲ τὰς ἐπικύρυς] φύλακας. Καὶ ὤχ ὡς ἀδελφὸς] ὤχ, ὡς νεώτερος ὢν, ἐν ἀπορίᾳ ἐγένετο τῦ πῶς δεῖ καταιγήσασθαι τὴν ἀρχήν. Ἐν ᾧ ὃ πρότερον] διὰ τὸ μὴ πρότερον ἔρχειν μεμελετηκέναι. Τῇ δυσυχίᾳ ὀνομασθέντα] διὰ τὴν συμπεσῦσαν αὐτῷ δυσυχίαν ὀνομασθέντα, ὀνομαστὸν γενόμενον, ὑπολημφθῆναι, ὅτι ἐτυράννησεν. Ἀπαρνηθέντα] ἀρνησάμενον ὁμιλῆσαι τῷ πειρῶντι. Ἐπαγγείλαντες] ἀντὶ τῦ προστάξαντες. Ἐν πομπῇ τινι]

ἐς δὲ τ. ἐπικ. ἀκρ.) Plura hic notanda. Quid *ἐς* ſign. Quid *ἐπίκουροι*, quid *ἀκριβές*. 1) *ἐς* C. 56. expl. *τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους*: vnde et 2) *ἐπίκουροι* ſimul explicentur, *ſatellites*, qui et c. 58. extr. *ἐπίκουροι* tam diſerte appellentur, (quippe arma inferre iuſſi,) vt de ſenſu ſatis conſtet. *ἐς* quidem plerumque Graecis valet *κατὰ*, *περὶ*, Noſtro vtique. 3) *ἀκριβὲς* autem, vel *ἀκρίβεια*, *qua* (*circa*) ſtipatores, cernatur partim in robore corporis, animi autem fortitudine ac fide, partim in cura eorum benigna, diligente ac liberali, quo fidos magis haberet, ac plane atque vnice ipſi addictos.

ὡς — νεώτ. ὤν) i. e. quod tamen faceret, ſi minor eſſet; qui non fuit, Noſtro iudice, ipſo hoc argumento, quod non *ἠπόρησεν*.

ἐν ᾧ — ὡμιλ.) i. e. *διὰ τὸ μὴ πρότ. ὡμιληκέναι τῇ ἀρχῇ*.

ὡμιλήκει τ. ἀ.) reſpondet noſtro, mit der Regierung bekannt ſeyn.

τοῦ πάθους τ. δυστ.) 1) pro, *διὰ τὴν δυςτυχίαν*. 2) eſt pleonasmus Synonymorum; idem enim eſt *πάθος*, quod *δυστυχία*.

[τῇ δυστυχ.) Schol. Aug. habet *ὑπολειφθῆναι* pro *ὑπολημφθ.*] Perperam haud dubie, vel ob rem ipſam, vel, quod ſequ. *ὅτι*.

ὀνομασθέντα) pro *ὀνομασθέντι*, ad *ξυνέβη*. Sed eſt Accuſ. c. Inf. qſ. addito *τῷ ξυνέβη τῷ προσλαβεῖν*. *ὀνομάζεσθαι* eſt *celebrari*; vt alibi, *καὶ ἐπὶ τούτῳ ὀνομάζονται*, ob id, eo nomine celebrantur.

προσλαβ.) paſſiue, de *euentu*, non de ipſius *facto*; vt acciperet, vt illi (ab aliis) adderetur. *πρὸς* eduxit hic fane; niſi volueris, *praeterquam* quod filius erat Piſiſtrati. Non placet.

C. 56. [ἀπαρνηθ.) In Schol. Aug. pro *ὁμιλῆσαι* eſt *ἀπειλῆσαι*.] Praue ſane, et Librarii inſcitia, aut lapſu.

ἀπαρνηθ.) *renuentem*, adſpernatum, recuſantem. Ita Ebr. 11, 24. Moſes *ἠρνήσατο* filius eſſe filiae regis, i. e. ſpreuit, noluit. Sophocl. Philoct. vſ. 119. *οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ ὀρᾷν*, *non recuſarim*, non nolim feciſſe; non fugerim, defugero facinus.

πείρασιν) Non ſane vſitatum vocab. ſed *πεῖρα* aliud notaret.

ἀδελφ. γὰρ) *γὰρ* hic eſt, *nempe*, nimirum, et *modum* expl. *τοῦ προπηλακίζειν*.

[ἐπαγγείλ.) Schol. Aug. abeſt *ἀντὶ τοῦ*.]

ἐπαγγείλ.) Scil. *αὐτῇ*. Nam Accuſ. *τὴν ἀδελφὴν*, rel. pendet ab *ἀπήλασαν*. Sed et *ἐπαγγείλας* debebat, et porro, *ἀπήλασεν*, *λέγων*, vt inceperat, *προυπηλάκισεν*. Sed nimirum communiter tribuitur Hippiae et Hipparcho, atque edocti, aut *ἐπαγγείλαντες*, ſcil. *οἱ*, vel *τινὲς*, ſummiſſi ab Hipparcho atque edocti, angeſtellt.

Κανῆν οἴσουσαν] Vide *Pauſaniam* in Atticorum l. 1. p. 25. et *Meurſii* Panathenaea Cap. 23. HVDS. Non ſolum Panathenaeis, ſed etiam aliis quibusdam diebus feſtis, virgines caniſtra geſtabant apud Athenienſes: *τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς*, dicit *Philochorus* apud *Harpocrationem* in *κανηφόροι*. Et apertum eſt ex hoc loco *Thucydidis*, in quo *πομπὴ*, qua ſoror Harmodii prohibita eſt caniſtrum ferre, a Panathenaeis diſtinguitur. Vid. *Perizonium* ad Aelian. XI. Var. Hiſt. 8. vbi et alia ad hanc hiſtoriam illuſtrandam pertinentia adnotata ſunt. Locus *Pauſaniae*, quem *Hudſonus* indicat, ſi eſt ex Atticor. Cap. XXVII huc referri non poteſt DVK.

[ἐν πομπῇ τινι) Schol. ad h. v. abeſt Auguſt.]

ἐπαγγεῖλαι τὴν ἀρχήν, διὰ τὸ μὴ ἀξίαν εἶναι. χαλεπῶς δὲ ἐνεγκόντος τῷ Ἀρμοδίῳ, πολλῷ δὴ μᾶλλον δι' ἐκεῖνον [c] καὶ Ἀριστογείτων παρωξύνετο· καὶ αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πρὸς τὰς ξυνεπιθησομένας [v] τῷ ἔργῳ ἐπέπρακτο, περιέμενον δὲ Παναθήναια τὰ μεγάλα, [x] ἐν ᾗ μόνον ἡμέρᾳ οὐκ ὕποπτον [y] ἐγίγνετο, [z] ἐν ὅπλοις τῶν πολιτῶν τὰς τὴν πομπὴν [a] πέμψαντας, ἀθρόας γενέσθαι· καὶ ἔδει ἄρξαι μὲν αὐτὰς, ξυνεπαμύνειν δὲ εὐθὺς τὰ πρὸς τὰς δορυφόρους, ἐκείνας. [b] ἦσαν δὲ ὀλίγοι οἱ ξυνομωμοκότες, ἀσφαλείας [c] ἕνεκα. ἤλπιζον γὰρ, καὶ τὰς μὴ προειδότας, εἰ καὶ [d] ὁπωσιῦν τολμήσειαν, ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἔχοντάς γε ὅπλα, ἐθελήσειν σφᾶς αὐτὰς ξυνελευθερῶν.

νζ'. Καὶ ὡς ἐπῆλθεν ἡ ἑορτὴ, Ἱππίας μὲν [e] ἔξω ἐν τῷ Κεραμεικῷ καλουμένῳ μετὰ τῶν δορυφόρων διεκόσμει, ὡς ἕκαστα ἐχρῆν τῆς πομπῆς προϊέναι· ὁ δὲ Ἁρμόδιος καὶ ὁ Ἀριστογείτων, ἔχοντες ἤδη τὰ ἐγχειρίδια, ἐς τὸ ἔργον προῆσαν. καὶ ὡς εἶδόν τινα τῶν ξυνωμοτῶν σφίσι διαλεγόμενον * οἰκείως τῷ Ἱππίᾳ, (ἦν δὲ πᾶσιν εὐπρόσοδος ὁ Ἱππίας·) ἔδεισαν, καὶ ἐνόμισαν μεμηνύσθαι τε, καὶ [f] ὅσονὲκ ἤδη ξυλληφθήσεσθαι. τὸν λυπήσαντα ἄν σφᾶς, καὶ [g] δι' ὅπερ πάντα ἐκινδύνευον, ἐβάλοντο πρότερον, εἰ δύναιντο, [h] προτιμωρήσασθαι· καὶ, ὥσπερ εἶχον, ὥρμησαν ἔσω τῶν πυλῶν· καὶ περιέτυχον [i] τῷ Ἱππάρχῳ παρὰ τὸ [k] Λεωκόριον [l] καλούμενον, [m] εὐθὺς ἀπερισκέπτως προσπεσόντες· † καὶ ὡς ἂν μάλιστα δι' ὀργῆς, ὁ μὲν ἐρωτικῆς, ὁ δὲ ὑβρισμένος, ἔτυπτον, καὶ ἀποκτείνυσιν αὐτόν. καὶ ὁ μὲν τὸν δορυφόρον [n] τοιαυτίνα διαφεύγει ὁ [o] Ἀριστογείτων, ξυνδραμόντος τοῦ ὄχλου, καὶ ὕστερον ληφθεὶς, ὑ ῥᾳδίως διετέθη· Ἁρμόδιος δὲ αὐτοῦ παραχρῆμα ** ἀπόλλυται.

[s] Καὶ ὁ Ἀριστογείτων *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. κ. ὁ Ἀριστ. δι' ἐκ. Mſq. [v] Τῶν ἔργων *Gr.* [x] Ex hoc loco apparet, Panathenaea initio vno tantum die celebrata fuiſſe. Poſtea enim in plures prolata erant ornatus et magnificentiae cauſa. Vide *Meurſii* Panathenaea c. 5. p. 6. Hvds. [y] Ἐγίγνετο *Ar. C. Reg. Caſſ.* ἐγίνετο Mſqu. ἐγένετο Baſ. [z] Infra dicit, quod μετὰ ἀσπίδος καὶ δόρατος εἰώθησαν τὰς προπομπὰς ποιεῖν. Vide *Meurſii* Panath. c. 21. p. 35. Hvds. [a] Πέμψοντας *Ar. C.* Aug. Mſqu. [b] Ἦσαν δὲ πολλοὶ ξυνομωμοκότες *Ar. C. Dan.* Ξυνομομώτες *Reg.* Ξυνομωκότες *Caſſ.* Συνωμοκότες et ex emend. ξυνομομωκότες *Gr.* οἱ abeſt et Mſqu. et habet ξυνομωμοκότας. [c] Ἕνεκα *Gr. Caſſ.* [d] Ὁπωσιῦν *Ald. Flor. Baſ.* Ὁποσιῦν *C.* Ὁπόσοι ἂν *Ar.* Ὁπόσοι ὧν *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Ὁποσῶν *Dan.* [e] Ceramici duo, quorum vnus intra vrbem, alter extra. Vide *Meurſii* Ceramicum. Hvds. et de Popul. Attic. in Κεραμεικός. * οἰκείως d. Mſqu. qui et mox, μεμην. τί. [f] Ὅσον ὲκ *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. [g] Δι' ὅπερ *Cl. Reg. Gr.* Aug. Mſq. et ex emendat. *Caſſ.* in quo fuerat διόπερ. [h] Προτιμωρήσεσθαι *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Πρότερον τιμωρήσεσθαι *Gr.* Hvds. Προτιμωρήσεσθαι *Reg. Caſſ.* Aug. [i] Τῶν *Gr.* Mox κατὰ τὸ λεωκ. Mſqu. [k] Vide *Schol.* et *Annott.* ad Lib. 1. p. 12. Hvds. [l] Punctum ponendum poſt καλούμενον, et legendum εὐθὺς δ' ἀπερισκέπτως προσπεσόντες, καὶ ὡς etc. *F. Port.* Idem. καλουμένου· εὐθὺς Aug. et comma poſt προσπεσ. [m] Καὶ εὐθὺς *Reg.* † vv. inde a καὶ ὡς ad ὑβρισμ. abſ. Mſq. [n] Τὸ αὐτίκα *Caſſ.* Aug. [o] Sic legit et diſtinguit *F. Port.* Ἀριστογείτων. ξυνδραμόντος δὲ τοῦ ὄχλου, καὶ etc. Hvds. ** ἀπόλλυται Mſqu.

τὴν ἀρχήν) Male Port. et contra Graecismum vertit, a *principio*; debebat, *omnino*, plane; ſie hatten es gar nicht einmal befohlen.

[παρωξύν.) Schol. abeſt Aug.]

Ἐγίγνετο] Ita reſtituimus e *Mſſ.* antea ἐγένετο. Wass.

Ἐν ὅπλοις] Etiam apud alias gentes morem fuiſſe, vt ſolennibus quibusdam ſacris pompae ab armatis ducerentur, oſtendit e Dionyſio Halic. VII, 72. et Polybio IV, 35. *Luiſinus* II. Pareg. 1. Dvk.

Πέμψαντας] Huc reſpexit, opinor, *Suidas* in πέμπειν, vbi, quum docuiſſet, *Menandrum* πέμπειν dixiſſe pro πομπεύειν, addit: Καὶ πέμψαντες, τὸ πομπεύσαντες, παρὰ Θουκυδίδῃ. Eſt ſatis obuium genus loquendi. *Lucianus* Dial Zephyri et Noti pag. 259. Τίνα ταύτην λέγεις, ὦ Ζέφυρε, τὴν πομπήν; ἢ τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν; *Pauſanias* Attic. Cap. II. Οἰκοδόμημα ἐς παρασκευὴν ἐσὶ τῶν πομπῶν, ἃς πέμπουσι. *Demoſthenes* I. Philipp. pag. 34. *Ariſtophanes* Ach rn. v. 247. *Pollux* VIII, 94. *Euſtathius* in Iliad. ί. p. 762. Ἰσέον, ὅτι πέμπειν, παρὲ τοῖς μεθ' Ὅμηρον, καὶ τὸ ϛέλλεσθαι θριαμβικῶς. ὅθεν καὶ πομπὴ ὁ θρίαμβος, ὃν προέλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα καλεῖ. Προελεύσεις sunt pompae, quas Latini recentioribus temporibus *proceſſus* dixerunt, de quibus eſt l. 41. et l. 42. *D. de Donation. int. vir. et vxor.* προόδους vocat *Iuſtinianus* Nov. CV. Dvk. Haud dubie praeferendum πέμψοντας· aut Aor. eſt pro Praeſ. πέμποντας· πέμπειν autem hic non eſt *proſequi*, ſed *ducere*, agitare; *omnes* enim armati erant, ipſi pompam efficiebant, non comites, ſed partes.

ἔδει) Verte, *compoſitum* (ita) erat, conuenerat, es war (ſo) verabredet.

[τὰς πρὸς τ. δορ.) Schol. abeſt Aug.]

ἐκείνους) i. e. τοὺς ἄλλους, τ. λοιποὺς· ex ſuper. τοὺς ξυνεπιθησομένους τῷ ἔργῳ.

Οὕνεκα] *Gr.* ἕνεκα, quomodo ſemper *Thucydides*, inquit *T. Magiſter*, pro ὅ ἕνεκα· ſed haec eius interpretatio huic loco diſconuenit. Apud *Homerum*, ſed in capite ſententiae, valet *quoniam* Ariſtoph. Plut. v. 991. ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα. et ſic Bat. 1461. *Lyſias*, τῆς ἀδελφῆς οὕνεκα. Et pro *quia Sophocles* Aiace. Noſter vix alibi. Wass. Itaque non in vniuerſum verum eſt, quod ſcribit *Ammonius*: Οὕνεκα μὲν σημαίνει τὸ ὅτι, Ἕνεκα δὲ χάριν. Dvk. V. Ruhnqu. ad Hymn. in Cer. Vſ. 313. p. 40. *Geſsleb.* Haud dubie ſcrib.

caniſtrum venire iuſſiſſent, abegerunt; dicentes, ſe ne principio quidem ei denuntiaſſe, quod dignaBell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. C. Varr. 339.
non eſſet. Cum autem Harmodius aegre ferret, propter ipſum et Ariſtogiton multo magis irritatus eſt. Quamobrem caeteras quidem res conſtituerunt cum iis, qui facinus ſimul aggreſſuri erant: ſedu. exſpectabant magna Panathenaea, quo tantum die extra ſuſpicionem erat, ciues eos, qui pompam proſequebantur, in armis frequentes eſſe. Oportebat autem ipſos quidem inceptare facinus, ſtatim vero illos ſimul opem ferre aduerſus ſatellites. Erant autem non multi coniurati, vt res tutius gereretur. Sperabant enim, illos etiam, qui prius ignorabant, ſi *ipſi* vel quomodocunque *hoc facinus* auſi fuiſſent, repente, praeſertim cum arma haberent, lubenter ſe ipſos in libertatem pariter aſſerturos.

57. Cum autem feſtum aduenisſet, Hippias quidem extra *vrbem* in loco, qui Ceramicus vocatur, cum *ſuis* ſatellitibus res ad pompam ſpectantes ornabat, prout ſingulas procedere oportebat. Harmodius vero et Ariſtogiton, cum pugiones iam haberent, ad facinus *faciendum* prodierant. Et, vt quendam ex coniuratis cum Hippia familiariter colloquentem conſpexere, (aditus enim ad Hippiam omnibus erat facilis) extimuerunt; et exiſtimarunt, rem patefactam eſſe, * ſeque iamiam comprehenſum iri. Quamobrem illum, a quo laeſi fuerant, et cuius cauſa de ſumma rerum ſuarum periclitabantur, primum vlciſci volebant, ſi poſſent. Atque vt erant, impetu portas *vrbis* introiuerunt. Et Hipparchum nacti ſunt in eo loco, qui Leocorium vocatur, protinus ex improuiſo irruentes: et maxima ira impulſi, hic quidem ex amore, ille vero propter contumeliam, qua fuerat affectus, ipſum feriunt, et occidunt. Et Ariſtogiton quidem per ſatellites e veſtigio fuga euaſit; verum, facto multitudinis concurſu, et poſtea comprehenſus, haud leniter tractatus fuit. Harmodius vero ipſo in loco ſtatim occiſus eſt.

* Seque tantum non e veſtigio comprehendendos etc. HVDS.

ἐν πανηγύρει. Παρωξύνετο] ἐθυμοῦτο. Τὰ πρὸς τὰς δορυφόρους] ἦγον εἰς τά. Καὶ τὰς μὴ προειδότας] τὴν ἐπιβουλὴν δηλονότι. Ἔξω ἐν τῷ Κεραμεικῷ] ἔξω τῆς πόλεως. Οἰκείως τῷ Ἱππίᾳ] φιλικῶς. Τὸν λυτήσαντα ὄν] τὸν Ἵππαρχον. Οὐ ῥᾳδίως διετέθη] ἤτοι χαλεπῶς διετέθη· ἢ, ὃ ῥᾳδίως οὐδὲ εὐκόλως ἀνηρέθη. ἦγεν, ὃ διάθεσιν τιμωριῶν ἐλάμβανεν ῥᾳδίαν ἐναγκείν.

ἔνεκα. Poëtarum enim loca, Waſſio allata, metro data, apparet; aut εἵνεκα ibi, Ionice, ſcribendum.

[κ. τοὺς μὴ προειδ.) Schol. abeſt Aug.]

τολμήσ.) i. e. τόλμαν ἔχοιεν, τολμηροὶ εἶεν· vt 2. Cor. 11, 24. ἐφ' ᾧ ἄν τις τολμᾷ, τολμῶ κἀγώ.

ἔξω γε) γε valet hic *vtique*, praeſertim, tamen, zumal, da ſie doch.

C. 57. [ἔξω ἐν τῷ κ.) Schol. abeſt Aug.]

ξυναμ. σφ.) σφίσι eſt pro Genit. σφῶν, quia ξυναμότης eſt Subſt. Aut inteil. ὄντων. Sane moleſtior hic Genit. accideret.

[οἰκείως) Schol. d. Aug.]

Προτιμωρήσασθαι] In *Gr.* πρότερον τιμωρ. eſt apertum vitium librarii: nam ſufficiebat, ſemel poni πρότερον. Πρότερον προτιμωρήσασθαι eodem pleonaſmo dicit, quo I, 3. Πρὸ γὰρ τῶν Τρωϊκῶν οὐδὲν φαίνεται πρότερον κοινῇ ἐργασαμένη ἡ Ἑλλάς. Et V, 84. Πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς λόγους πρῶτον ποιησαμένους ἔπεμψαν πρέσβεις. *Sophocles* Aiac. v. 108. Πρὶν ἂν — μάτην μ' πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ. Sic *Virgilius* IV. Aen. 24. *prius ante quam*. DVK.

Λεωκόριον] Leocorium (vt dicit *Aelianus* Var. Hiſt. lib. 12. c. 28.) Athenis erat templum filiarum Leo, (*ſc.*) Praxitheae, Theopae, Eubulae. Has pro ſalute ciuitatis Mineruae occiſas eſſe fama eſt, quum Leos pater eas tradidiſſet propter oraculum Delphicum, quod monebat, aliter non poſſe ſervari vrbem, niſi illae maſtarentur. Vide *Suidam*, *Ciceronem* I. 3. de Nat. Deor. *Meurſii* Panath. p. 30. et Ceramicum Gem. c. 17. HVDS.

Τὰς δορυφόρους] Quos Λυκόποδας appellatos eſſe, docet *Suidas*, quia pellibus lupinis crura ſemper tecta habebant, vel, quia in clypeis lupi inſigne geſtabant. IDEM. *Ariſtophanes* Lyſiſtr. v. 665. ita vocat Alcmaeonidas, quorum opera Piſiſtratidae deinde Athenis pulſi ſunt. Vide *Meurſii* Piſiſtr. Cap. XVI. DVK.

[οὐ ῥᾳδ. διετ.) in Schol. Aug. abeſt ἤτοι.]

οὐ ῥᾳδ. διετ.) Si διετέθη ſign. *tractatus eſt*, quod ſane ſolet, behandelt: non ῥᾳδίως addendum fuit, ſed ἐλαφρῶς, *leniter*, vt Port. vertit; quod non ſign. ῥᾳδίως, quod melius forte retuleris ad ληφθεὶς, vt διετέθη, per ſe, notet, *confectus* eſt, hingerichtet. Forte ex alio Verbo corruptum διετέθη, tanquam ex διεχρήθη. Herodoto quidem διαχρᾶσθαι eſt *interficere*.

νή. Ἀγγελθέντος δὲ Ἱππίᾳ [p] ἐς τὸν Κεραμεικὸν, ἐκ ἐπὶ τὸ γενόμενον, [q] ἀλλ' ἐπὶ τὰς πομπέας τὰς ὁπλίτας, πρότερον, ἢ αἰσθέσθαι αὐτὰς, [r] ἄπωθεν ὄντας, εὐθὺς ἐχώρησε, καὶ ἀθήλως τῇ ὄψει πλασάμενος πρὸς τὴν ξυμφοράν, ἐκέλευσεν αὐτὰς, δείξας τὶ χωρίον, ἀπελθεῖν ἐς αὐτὸ ἄνευ τῶν ὅπλων. καὶ οἱ μὲν ἀνεχώρησαν, [s] οἰόμενοί τι ἐρεῖν αὐτόν· ὁ δὲ, τοῖς ἐπικούροις φράσας τὰ ὅπλα [t] ὑπολαβεῖν, ἐξελέγετο εὐθὺς, ὃς ἐπῃτιᾶτο, καὶ εἴ τις [v] εὑρέθη ἐγχειρίδιον ἔχων. [x] μετὰ γὰρ ἀσπίδος καὶ δόρατος [y] εἰώθησαν τὰς [z] προπομπὰς ποιεῖν.

νθ'. Τοιούτῳ μὲν τρόπῳ δι' ἐρωτικὴν λύπην ἥ τε ἀρχὴ τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ ἡ ἀλόγιστος τόλμα ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιδεοῦς Ἁρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι ἐγένετο. [a] τοῖς δ' Ἀθηναίοις χαλεπωτέρα μετὰ τοῦτο ἡ τυραννὶς κατέστη· καὶ ὁ Ἱππίας, διὰ φόβου [b] ἤδη μᾶλλον ὤν, τῶν τε πολιτῶν πολλοὺς ἔκτεινε, καὶ πρὸς τὰ ἔξω ἅμα διεσκοπεῖτο, εἴποθεν ἀσφάλειάν [c] τινα ὄψῃ, μεταβολῆς γενομένης, ὑπάρχουσάν οἱ. Ἱππόκλῳ γὰρ τῷ Λαμψακηνῷ τυράννῳ [d] Αἰαντίδῃ τῷ παιδὶ θυγατέρα ἑαυτοῦ [e] μετὰ ταῦτα Ἀρχεδίκην, Ἀθηναῖος ὤν, Λαμψακηνῷ, ἔδωκεν, [f] αἰσθανόμενος, αὐτοὺς μέγα παρὰ βασιλεῖ Δαρείῳ δύνασθαι. καὶ αὐτῆς σῆμα ἐν [g] Λαμψάκῳ [h] ἐστὶν, ἐπίγραμμα ἔχον τόδε·

[i] Ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτῷ,
Ἱππίου Ἀρχεδίκην ἥδε [k] κέκευθε κόνις·
[l] Ἣ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς, ἀδελφῶν τ' ἴσα [m] τυράννων,
Παίδων τ', ἐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

Τυραννεύσας δὲ ἔτη τρία Ἱππίας ἔτι Ἀθηναίων, καὶ [n] παυσθεὶς ἐν τῷ τετάρτῳ ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀλκμαιωνιδῶν τῶν φευγόντων, ἐχώρει ὑπόσπονδος ἔς τε Σίγειον, καὶ παρ' Αἰαντίδην ἐς Λάμψακον· ἐκεῖθεν δὲ, ὡς βασιλέα Δαρεῖον. ὅθεν καὶ ὁρμώμενος ἐς Μαραθῶνα ὕστερον ἔτει εἰκοστῷ, ἤδη γέρων ὤν, μετὰ [o] Μήδων ἐστράτευσεν.

ξ'. Ὧν

[p] Ἐς τὸ Κεραμεικὸν *Ar. C.* [q] Ἀλλὰ ἐπὶ *Gr.* [r] Ἄποθεν *Ar. C.* Mſqu. antea αἴεσθεσθαι Aug. [s] Οἰόμενοί τε *Ar.* [t] Ἀπολαβεῖν *Ar. C. Dan.* φέρειν Mſq. et mox ἐπιτιᾶτο. [v] Εὑρεθείη *Ar.* [x] Vide ad c. 56. *Hudſ.* [y] Εἰώθεσαν *Reg. Caſſ. Gr. Baſ. Steph.* 2. *Port.* Aug. [z] Τὰς πομπὰς *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. [a] Τοῖς δὲ Ἀθην. *Reg.* [b] Ἤδη omittunt *Ar. C. Dan.* [c] Τινα deeſt *Reg.* [d] Αἰαντίδι *Gr. Dan.* et a recenti correctore *Caſſ.* [e] Μεταταῦτα *Reg.* Aug. Baſ. [f] Αἰσθόμενος *C. Cam.* [g] Λαψάκῳ *Caſſ.* Aug. [h] Ἐσὶ *Gr.* [i] Hoc Epigramma Simonidi adſcribit *Ariſtot.* Rhetor. I. 1. c. 9. Vide *Caſauboni* Epiſt. ad *Rittershuſium*, p. 409. *Valeſii* notas ad *Harpocr.* p. 75. et *Meurſii* Piſiſtratum, p. 129. Hvds. [k] Κεύθει *Gr.* [l] Ἣ πατρός τ' ἀνδρός τε *Marg. Cam.* [m] Tyrannorum Sigei ſcilicet; non enim potiti ſunt rerum Athenis Hippiae liberi. Sed Hegeſiſtratus, Hippiae filius, fuit Tyrannus Sigei, vt docet *Herodotus*, lib. 5. *Palmerius* Exercitation p. 53. Hvds. [n] Παυθεὶς *Ar. C. Reg.* [o] Μῆδον *Dan.*

C. 58. ἐπὶ τὸ γενόμ.) Verte, ad *locum* facinoris; illuc, *vbi facta* eſſet caedes.

[πρότ. ἢ αἰσθ.) Schol. Aug. d. ἤτοι]

[κ. ἀθήλ. τῇ ὄψ.) In Schol. Aug. eſt colon poſt ὑποκρινάμενος.] tanquam vnum tantum voc. πλασάμ. explicetur, aut per φαιδρ. εἶναι nouum incipiat Schol. quod non poſſit tamen, quippe nil habente Infinit. εἶναι, vnde pendeat; niſi forte, vt in nouo Schol. vel alio, ab ipſo textu, πλασάμενος.)

ἀδήλως) i. e. ὥστε εἶναι ἄδηλος, πρὸς τὸ ἄδηλον. Talem Adverbii vſum iam notaui in Phil. Thuc. P. p. 116. vbi allatis adde ex L. 1, 21. ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνενικηκότα, i. e. εἰς τὸ ἄπιστον, ὥστε εἶναι, γίγνεσθαι, ἄπιστα.

ὑπολαβεῖν) Verterim, *expedire*; neque enim ὑπολαβεῖν notet *auferre*; et vero adderet vtique, αὐτῶν, coniuratis nimirum. *Auferre* ſit ὑφελεῖν, *clam*, vel ἀφαιρεῖν, *palam*, vt hic. Sed plane hic *capere* notet τὸ ὑπολαβεῖν. *Conſtiterant* enim cum Hippia cuſtodes in Ceramico, c. 57. init. erantque, vt alibi loquitur Thuc. θέμενοι τὰ ὅπλα, quae *capere* plane, ſubire, *expedire* denique, iuberi poſſent ac deberent; in das Gewehr treten.

[ἐξελέγετο) Schol. abeſt Aug.]

δόρατος) ſcil. μόνον, *tantum*.

Εἰώθησαν] Hoc, ſuſpicor, vitium *Edit. Hudſoni* eſſe, pro εἰώθεσαν. nam notum eſt, Atticos in hoc tempore εσαν pro εισαν dicere. *Suidas* in Ἐωθὸς ſcribit, *Thucydidem* dicere ἐώθεσαν. Vix a me impetrare poſſum, vt illi credam. *Euſtathius* in Iliad. γ'. p. 720. v. 408. tradit, Ionicum eſſe ἔωθα pro εἴωθα· at *Etymol. M. Auctor*, Aeolicum. Dvk.

Πρεπομπάς] *Cl.* πομπάς. Receptam lectionem firmat *Plutarchus* in Galba. *Xenophon* πρεπομπὸς, et *Suidas* πρεπομπία. Wass. ποιεῖν) Pro ποιεῖσθαι haud dubie; *ſuas* nimirum, ipſi pro ſe, agere.

C. 59. [διὰ φόβου —] [ἔτη τρία —] [ἐχώρει] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

Ἀνδρὸς] Epig. *Simonidis. Hephaeſt.* et hic legit ἀτασθαλίαν. Wass. *Caſauboni* Epiſtola in Var. Lect. *Hudſoni* eſt CCCCLXVII. *Edit. Roterod.* Dvk.

58. Cum autem nuntius ad Hippiam in Ceramicum allatus fuiſſet, non ad id, quod acciderat, ſed ad pompae ductores armatos, priusquam illi *rem* reſciſcerent, longiuscule abſentes, confeſtim ſe conuertit; vultuque ad calamitatem diſſimulandam compoſito, locum quendam oſtendit, et in illum ſine armis abſcedere iuſſit. Et illi quidem *eo* ſe receperunt, exiſtimantes, illum aliquid dicturum. Ille vero ſatellitibus imperans, vt arma ſubtraherent, protinus eos delegit, quos inſimulabat *criminis*, et ſi quis cum pugione deprehenſus eſſet. Nam cum ſcuto et haſta pompas proſequi conſueuerant. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Vars. 339.

59. Hoc igitur modo, propter amatoriam indignationem, et coniurationis initium factum eſt, et audax illud facinus propter repentinum metum ab Harmodio et Ariſtogitone ſuſceptum eſt. Poſtea vero tyrannis Athenienſibus aſperior fuit. Et Hippias iam ſibi metuens vehementius, *quam ante*, multos ciues interfecit, et ſimul ad externa *auxilia* reſpicere coepit, ſi quid praeſidii alicunde ſibi paratum cerneret, mutato rerum ſtatu. Poſt haec igitur Aeantidae, Hippocli Lampſacenorum tyranni filio, Archedicen ſuam filiam, Athenienſis Lampſaceno, quod ipſos apud regem Darium auctoritate multum pollere ſciret, nuptum dedit. Ac ipſius monumentum Lampſaci exſtat, cum inſcriptione iſta:

Hippiae apud Graecos laudem virtutis adepti
Hic puluis prolem contegit Archedicen,
Quae reges habuit, patrem, fratresque, virumque,
Et natos, haudque eſt facta ſuperba tamen.

Hippias autem, cum tres deinceps annos tyrannidem apud Athenienſes obtinuiſſet, et quarto *anno* a Lacedaemoniis, et Alcmaeonidis exſulibus imperio ſpoliatus fuiſſet, fide publica impetrata, Sigeum, et *inde* Lampſacum, ad Aeantidem eſt profectus: illinc vero, ad regem Darium. Vnde poſtea profectus anno viceſimo, iam ſenex, cum Medis ad Marathonem militauit.

Πρότερον ἢ αἰσθέσθαι] ἤτοι, ὅπω ἐσθημένων τὰ περὶ τὸν Ἵππαρχον τῶν τὴν πομπὴν πεμπόντων ὁπλιτῶν, διὰ τὸ ἄπωθεν εἶναι. Καὶ ἀδήλως τῇ ὄψει πλαπάμενος] ὑποκρινάμενος φαιδρὸς εἶναι τῷ προσώπῳ. ἦγεν, ἀσύγχυτον τὴν ἑαυτοῦ ὄψιν τηρήσας, καὶ μὴ ὑπεμφαίνουσαν τεκμήριον τοῦ πάθους. Ὑπολαβεῖν] ὑφαρπάσαι. Ἐξελέγετο] κατ' ἐκλογὴν ἐλάμβανεν. Ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιδεὴς] ἐκ τοῦ εὐθέως φόβου, καὶ τοῦ φοβηθέντας αὐτοὺς, ὡς μεμηνυμένους, ἀλογίστῳ τόλμῃ ἐπὶ τὸν Ἵππαρχον χωρῆσαι. Διὰ φόβου ἤδη] ἦγεν φοβούμενος Εἴποθεν ἀσφ.] εἴ τις αὐτῷ ἀσφάλεια γένοιτο ἐάσαντι τὴν τυραννίδα. Ἕκτῃ τρίᾳ Ἱππίας ἔτι Ἀθηναίων] ἦγεν, μετὰ τὸν φόνον τοῦ Ἱππάρχου. Ἐχώρει ὑπόσπονδος] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Ὡς βασιλέα Δαρεῖον ἑρμώμενος] ὡς

Ἐν τῷ τετάρτῳ] Olymp. LXVII. anno 2. *Petitus* IV. Eclog. Chronolog. 9. et *Valeſius* ad Excerpta Peireſc. pag. 42. *Dodwellus* in Annalib. Thucyd. anno 3. Dvk.

Ἀλκμαιωνιδῶν] Alcmaeonidae non ab Alcmaeone Amphiarai originem duxerunt, ſed ab alio, qui ex Neſtoris filii poſteritate ab Heraclidis Meſſenia pulſus Athenas venit, vt refert *Pauſan.* l. 2. A Piſiſtratidis autem vrbe eiecti, quod tyrannis infeſti erant, a Lacedaemoniis conſequuti ſunt, vt reſtituerentur. Hvds. Hiſtoriam eiecti Hippiae pluribus exſequitur *Meurſius* Piſiſtr. Cap. XVI. Dvk.

Ἔς τε Σίγειον] In promtu cauſa eſt, cur Sigeum ſe conferret Hippias: nam id temporis eius vribis dominus erat Hegeſiſtratus, frater nothus, a Piſiſtrato patre impoſitus; vt docet *Meurſius*, in Piſiſtrato, cap. 10. Hvds.

Λάμψακον] *Lampſacos Ouid.* olim Πιτύουσα· *Deilochus Cyzicenus.* Epaphroditus apud *Athenaeum* Πιτύειαν Homeri putat. Πιτυόεσσα apud *Plutarch.* audit, de virt. Mulier.

Lampſacum Priapi vrbem ideo appellauit, quia Priapo, hoc eſt, Baccho, ſacra erat. In 1. Maccab. XV, 23. *Sampſana* vocatur. Ita *Codd.* fere Gr Lat. Syriac. Vide *Steph.* in Σάμψα, *Salmaſ.* ad Solinum, et *Druſium.* Nomen deduxit *Polyaenus* a Lampſaca, Mandronis filia, VIII, 37. Condita vrbs, pro calculo *Syncelli*, A. M. 4852. Verius Phalaridis aetate circa 3434. Gentilia Λαμψακηνὸς apud Noſtrum, et *Diodor.* et Λαμψάκιος in Lapide Gruteriano. Quam formam ſequuntur Latini, vt ex Villicorum Inſcriptione patet: Dum tua pomiferum cuſtodia protegit hortum, etc. Lam facios melior non imbuet hoſtia cultros, Quam veniet noſtra victima caeſa manu. Hiſtoria eius petatur ab *Herodoto* V, 117. *Xenoph.* p. 455. *Polyb.* XVII. p. 1072. *Liuio* XLIII, 6. *Diodor.* p. 788. 791. *Appian.* p. 87. 221. *Polyaeno* II, 1, 26. *Zoſimo* II, 10c. V, p. 314. *Socrate* Hiſt. Eccleſ. V, 8. De Lampſacenorum laudibus adi *Ciceronem.* Hodie Turcis *Lepſeke*, vt nos docet *Leunclauius* Annal. Nonnulla addunt Cl. *Whelerus* Itin. p. 76. et *Motraye* I, 303. Wass.

ξ'. Ὧν ἐνθυμούμενος ὁ p δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, καὶ μιμνησκόμενος, ὅσα ἀκοῇ περὶ q αὐτῶν ἠπίστατο, χαλεπὸς ἦν τότε καὶ r ὑπόπτης ἐς τὰς περὶ τῶν μυστικῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας· καὶ πάντα s αὐτοῖς ἐδόκει ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ ὀλιγαρχικῇ * καὶ τυραννικῇ πεπρᾶχθαι. καὶ, ὡς αὐτῶν διὰ τοιοῦτον ὀργιζομένων, πολλοί τε καὶ ἀξιόλογοι ἄνθρωποι ἤδη ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἦσαν. καὶ ἐκ μὲν παύλης t ἐφαίνετο, ἀλλὰ v καθ' ἡμέραν ἐπεδίδοσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερόν τε, καὶ πλείους ἔτι ξυλλαμβάνειν. ἐνταῦθα ἀναπείθεται εἷς τῶν δεδεμένων, x ὅσπερ ἐδόκει αἰτιώτατος εἶναι, ὑπὸ τῶν ξυνδεσμωτῶν τινός, y εἴτε ἄρα καὶ τὰ ὄντα μηνῦσαι, εἴτε z καὶ ψ. (a ἐπ' ἀμφότερα γὰρ εἰκάζεται· τὸ δὲ σαφὲς b ἐθελὶς ἔτε τότε, ἔτε ὕστερον, ἔχει εἰπεῖν περὶ τῶν δρασάντων τὸ ἔργον·) λέγων δὲ ἔπεισεν αὐτὸν, ὡς χρὴ, εἰ μὴ καὶ δέδρακεν, c αὐτόν τε ἄδειαν ποιησάμενον σῶσαι, καὶ τὴν πόλιν τῆς παρούσης ὑποψίας παῦσαι· βεβαιοτέραν d γὰρ αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι e μετ' ἀδείας, ἢ f ἀρνηθέντι g διὰ δίκης ἐλθεῖν. καὶ ὁ μὲν, αὐτός τε h καθ' ἑαυτὸν καὶ κατ' ἄλλων μηνύει i τὸ τῶν Ἑρμῶν. ὁ δὲ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, ἅσμενος λαβὼν, ὡς ᾤετο, τὸ σαφὲς, καὶ δεινὸν k ποιούμενοι πρότερον, εἰ τὰς ἐπιβουλεύοντας σφῶν τῷ πλήθει μὴ l εἴσονται, τὸν μὲν μηνυτὴν εὐθὺς καὶ τὰς ἄλλας μετ' αὐτὸν, ὅσων μὴ m κατηγορήκει, ἔλυσαν· τὰς δὲ n καταιτιαθέντας, κρίσεις ποιήσαντες, τὰς μὲν ἀπέκτειναν, ὅσοι ξυνελήφθησαν, τῶν δὲ διαφυγόντων θάνατον καταγνόντες, o ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι. καὶν τούτῳ, οἱ μὲν

p Μῆδος Gr. in marg. δῆμος. q Αὐτὸν Reg. r Ὕποπτος Gr. Ald. Flor. Baſ. s Πρὸς τὸ σημαινόμενον refertur. Ae. Port. Hvds. * κ. τυρ. abſ. Mſq. t Ὁ δῆμος ſcilicet: ἐπεδίδοσαν οἱ Ἀθηναῖοι. Ae. Port. Hvds. v Καθημέραν a prima manu Caſſ. Aug. x Ὥσπερ Ar. mox ξυνδεσμοτ. Baſ. (per o.) y Scil. ἀναπείθεται μηνῦσαι τὰ πράγματα, εἴτε ἄρα ὅτως εἴη, εἴτε καὶ ψ. Ae. Port. Hvds. z Καὶ deeſt Dan. a Ἐπαμφότερα Caſſ. b Οὐδεὶς Ar. C. c Αὐτόν τε Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Caſſ. Aug. d Γὰρ deeſt C. e Μετὰ ἀδείας Ar. C. Mſqu. f Ἀρνηθέντι C. g Μετὰ δίκης Reg. h Καθ' ἑαυτὸν Dan. κ. ἑαυτοῦ Aug. ex corr. p. κ. ἑαυτόν. Mox κατὰ τῶν ἄλλων Mſqu. i Quamuis τὸ τῶν Ἑρμῶν id ipſum eſſe ſciamus, quod alibi dicit τὰ περὶ τὰς Ἑρμᾶς δραθέντα, nimirum τὴν τῶν Ἑρμῶν περικοπὴν, vt idem alibi vocat: malim tamen τόλμημα aut ἀσέβημα (nam ipſe auctor hoc inter ἀσεβήματα numerat,) ſubaudire; vt τὸ τῶν Ἑρμῶν dictum ſit pro τὸ περὶ τὰς Ἑρμᾶς τόλμημα aut ἀσέβημα. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 180. Hvds. k Ποιησάμενοι Ar. l Οἴσονται Reg. m Προκατηγορήκει Ar. n Καταιτιωθέντας Reg. Caſſ. καταιτιαθ. Aug. e corr. p. καταιτιωθ. o Sic apud *Demoſthenem* ἐπικηρύττειν χρήματά τινι. Hvds.

C. 60. [χαλεπ. ἦν) Schol. Aug. add. τοὺς ante παρασσομένους] Intell. qui *facile*, crebro, leui momento, *ſoleant* conſternari. Sine τοὺς, in Vulg. notet, *cum*, quando conſternentur. Sed tum nemo repente ὑπόπτας dixerit; quod *habitum* notet, morem, indolem, non quod ſemel, aut nunc, fiat. Quare, τοὺς, vix eſt, vt abeſſe poſſit. Etiam ad ὑπόπτης tantum retuleris Schol. non ad χαλεπὸς ſimul.

Ὑπόπτης] *Gr.* et quidam editi ὕποπτος. cum vulgatis *Thomas Magiſter* in ὕποπτος. Wass. Imitatur *Aelianus* IV. Var. Hiſt. 18. ὑπόπτης ὢν εἰς πάντας ὁ Διονύσιος. De iis, quae *Scholiaſtes* hic adnotat, adi *Interpretes* Pollucis I, 197. Dvk.

ἐπὶ ξυνωμ. ὀλιγ.) v. Plutarch. Alcib. p. 38. *Gottl.*

[οὐκ ἐν παύλῃ) Schol. Aug. ita leg. καὶ οὐδεμία ἦν ἀπόπαυσις τοῦ συλλαμβάνειν τοὺς ἄνδρας καὶ ζήτησιν ποιεῖσθαι τῶν γινομένων.] Ergo καὶ add. ante οὐδεμία et ante ζήτησιν, et pro γενομέν. legit γινομέν. Prius καὶ ſecure omiſeris; alterum quidem abeſſe haud poſſit: ſed γενομ. Vulg. praeferendum.

οὐκ ἐν παύλῃ) Toup. legit, οὐκ ἂν παῦλα ἐφ. in Suid. p 171. Reisk. ἀνάπαυλα. *Gottleb.* Haud incommode ſane; etſi tum ſcriberet Thuc. οὐδεμία. Ino mo Thucydideum eſt illud ἐν, ſicut διὰ, et ipſum pro ἐν· δι' ὀργῆς ἔχειν, διὰ φόβου ἦσαν, alia; denique ἐν παύλῃ ſit pro παῦλα· vt, ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι, ἐν ἀδήλῳ εἶναι, ἐν ἀφανεῖ κεῖσθαι, p. ἀσφαλῆ, ἀφανὲς, ἄδηλον· Lat. *in obſcuro*, *in vitio eſſe*, p. *obſcurum*, *vitioſum*; ἐν ἴσῳ, p. ἴσον, rel. Illud magis monuerim, ita interpungi locum poſſe, ac fortaſſis debere: καὶ ὡς, αὐτ. — — ὀργιζομένων, πολλοὶ — — ἐν τῷ δεσμ. ἦσαν, καὶ — — ἐφαίν. ἀλλὰ — ἐπέδοσαν μᾶλλ. ἐς τὸ — ξυλλαμβάνειν, ἐνταῦθα ἀναπείθεται, rel. vt ἐνταῦθα conſequens reddatur τῷ ὡς, a quo pendeant verba interiecta, non ſingulas ἐρήσεις exhibeant. Sane enim, ſi nouam ἔρησιν incipiat τὸ ἐνταῦθα, δὴ illi ſubiiciatur.

Ἐν παύλῃ] Male *Thom. Magiſter* in ἀνάπαυλα· τὸ δὲ παῦλα ἐδόκιμον. Vſi ſunt praeter *Thucydidem* etiam *Plato*, *Ariſtoteles*, Socrates apud *Scholiaſten* Ariſtoph. Nub. v. 94. et *Dionyſius Halic.* plus ſemel. Dvk.

ἐς τὸ ἀγρ. κ. — — ξυλλαμβ.) Variauit, more ſuo, Thuc. per Subſt. (vel Adiect. c. Artic. Subſtantiui loco,) et Verbum, ξυλλαμβ. Neque enim aut mihi placuerit, aut cuiquam, credo, pro Aduerbio accepiſſe ἀγριώτερον, vt ordo ſit, ἐς τὸ ξυλλ. ἀγριώτερόν τε (ferocius, qſ. modo atrociori,) καὶ πλείους.

Εἷς τῶν δεδεμένων] Andocides Orator. *Plutarchus* Alcib. qui ei Timaeum quemdam, ſingularis calliditatis et audaciae hominem, huius conſilii auctorem fuiſſe, et decreto publico iis, qui ſe ipſi indicaſſent, impunitatem promiſſam, ſcribit. Dvk.

ἄρα) i. e. *tandem*, doch nur immer, *ſane*; καὶ prius eſt *vel*, auch wohl; ac ſi dixerit: indica ergo tandem, indicium perage, per me (meinetwegen) vel vera indices, licet, vel falſa. Germanum mihi fingo, more loquentem ſuo: Ey ſo ſage doch in des H. — — Namen nur etwas; (quo ſemel defungare.)

ἐπ' ἀμφότ.) nempe, vera, falſane, ediderit, premere iuſſus fuerit.

[λέγων) Schol. abeſt Aug.]

λέγ. δὲ ἔπ. αὐτ.) Ordo eſt, ἔπεισεν αὐτ. (nempe, vt indicium perageret,) λέγων, διὰ τοῦ λέγειν, *dicendo*, monendo,

60. Quae reputans populus Athenienſis, et memoria repetens, quaecunque de illis fama acce- Bell. Pelop. an. 17. perat, tunc ſaeuus erat, et ſuſpicioſus in eos, qui de myſteriis inſimulati fuerant; atque omnia ipſi Olymp. 91. 1. videbantur eo conſilio facta, vt dominatus paucorum, vel regum, a coniuratis conſtitueretur. Et cum U. C. Varr. ipſe *populus* ob hanc rem iraſceretur, multos, eosque claros viros in carcerem iam coniecerat. Nec dum ſedatus eſſe videbatur; * ſed in dies magis in ſaeuitia proficiebat, et longe plures, *quam ante*, comprehendebat. Interea vero quidam ex iis, qui cum aliis in vinculis erat, cuidam, qui in carcere erat, et qui maxime affinis crimini eſſe videbatur, perſuaſit, vt rem indicaret, ſiue vera, ſiue non vera eſſet, (nam vtrinque ſunt coniecturae: nihil enim certi de illius facinoris auctoribus aut tunc aut poſtea a quoquam afferri potuit.) Perſuaſit autem dicens, oportere ipſum, quamuis *hoc facinus* non perpetraſſet, *tamen* impetrata impunitate, cum ſe ipſum ſeruare, tum etiam ciuitatem praeſenti ſuſpicione liberare. Salutem enim ipſi certiorem fore dicebat, ſi, impunitate impetrata, *rem* faſſus fuiſſet, quam ſi negans iudicium ſubiiſſet. Quamobrem hic et contra ſe, et contra alios, indicium profeſſus eſt de *violatis* Mercurii ſimulacris. Populus vero Athenienſis, lubenter cognita (vt ipſe putabat) *rei* veritate, cum prius indigniſſime ferret, ſi eos, qui ſuae multitudini inſidiabantur, cognoſcere non poſſet, confeſtim dimiſit et ipſum indicem, et caeteros, qui cum ipſo erant, et quos ille non accuſaſſet. Illorum vero, qui *tunc ab iſto* delati fuerunt, conſtitutis iudiciis, *et cauſa cognita*, alios quidem occidit, quotquot comprehenſi fuerant; alios vero, fuga dilapſos, morte damnauit, et per praeconis vocem praemia propoſuit ei, qui *damnatos* interfeciſſet. Interea vero non conſtabat, vtrum ii, qui capitali

* *Ad verbum*, Sed quotidie promouebant ad ſaeuitiam et ad plures adhuc comprehendendum. *Stephanus.* HVDS.

Ἱππίας ὁ Ἀθηναίων τύραννος πρὸς Ἀρχεῖον ἀπέδραμε. Καλεπὸς ἦν τότε, καὶ ὑπόπτης] τὴς ἵππυς, φασὶ, ταραττομένης, ὑπόπτας λέγεσθαι. Καὶ ἐκ ἐν παύλῃ ἐφαίνετο] ὐδεμίαν ἀπόπαυσιν τῦ συλλαμβάνειν τὴς ἄνδρας, ζήτησιν ποιεῖσθαι τῶν γενομένων. Λέγων δὲ] ὁ συνδεσμώτης. Ἔπεισεν αὐτὸν] κατειπόντα ὀνομάτι. Ἄδειαν ποιησάμενον σῶσαι] ἀντὶ τῦ, ἐν ἀδείᾳ γενόμενον σωθῆναι. Ἐπανεῖπον] εἶπον. τυτέστιν, ὑπέσχοντο καὶ ἐκήρυξαν. Ἐτετιμώρηντο] ὐ γὰρ ὑπώπτευον ἔτι ἀλλήλυς. Καὶ κατέδαρθον] ἀπὸ

eo, ita, *vt* moneret: aut, ſi mauis, λέγων ἔπ. αὐτ. i. e. λόγοις, oratione probabili, ei oſtendit.

[ἔπεισεν) Schol. Aug. habet τὸν, ante κατειπόντα.] Recte haud dubie, et ablorptum in Vulg. ab extr. ſyllaba τοῦ αὐτόν.

[ἄδειαν) Schol. Aug. abeſt, ἀντὶ τοῦ.] Vt ſaepius.

ἄδ. ποιησ.) Scil. ἑαυτῷ. *Gottleb.* (qui idem adſcr. Plut. p. 40.) Sed plane leg. αὐτὸν, praeſertim ἑαυτῷ ſupplenti, et tot libb. fauentibus.

ὁμολογ. — ἐλθεῖν) Rurſus variauit Thuc. per particip. ὁμολογήσαντι, et Infinit. ἐλθεῖν, pro ἐλθόντι, aut illud, pro Infin. ὁμολογῆσαι· vt L. 1. εἰ πολεμοῦσιν ἄμεινον ἔσται, p. πολεμεῖν. (V. Phil. Thuc. P. p. 100.) Nempe hoc ita dixerim, ſi vtrumque, et ὁμολογ. et διὰ δίκ. ἐλθεῖν, pendere intelligatur a σωτηρίαν εἶναι· Quippe et ſic liceat: βεβ. σωτ. εἶναι ἐλθ. διὰ δίκης ὁμολογήσ. μετ' ἀδ. ἢ ἀργηθέντι. Illud quoque, μετ' ἀδείας, vel ad ἐλθεῖν διὰ δίκ. retuleris, vel, cui propius ſit, ad ὁμολογήσ. ad hoc relatum, notet, *libere*; conſtanter, fortiter: ad illud, *ſecurius*, ſine periculo. Rectius autem a σωτηρίαν εἶναι, non a διὰ δίκ. ἐλθεῖν, pendere τὸ ὁμολογήσαντι, vel ex eo appareat, quod, abſ lutum ſtatim, immo cuſtodia liberatum, ſine iudicio, Thuc. refert; non ergo ἦλθε διὰ δίκης, ὁμολογήσας. Eſt igitur, quod initio volui, pro Infinit. Caeterum in re ipſa, quin et verbis Noſtri, (εἴτε ἄρα καὶ τὰ ὄντα μην. εἴτε καὶ οὔ, paullo ſupra,) luſiſſe detur diuerſitate notanda Taciti, Ann. 1, 6. *iuxta periculoſo, fida, ſeu vera, promeret.* Hic quidem dixeris, *iuxta tuto*, ὁμοίως ἀσφαλοῦς ὄντος. Hoc obiter: vtut obuerſari Tacito hic locus Noſtri potuerit.

ὡς ᾤετο) refer ad τὸ σαφὲς, non ad λαβών· lubentes accepere certa, quae nimirum haberent pro certis, quae quidem vera illis viderentur: Gaudebant, *certa* ad ſe delata, vt *putabant*. λαβὼν autem non refertur ad τὸ σαφὲς, vt vult Abr. multa hic aliena congerens, ſed ad ἄσμενος, notâ formulâ, ἄσμενον λαβεῖν, lubenter accipere; vt contra 61. init. χαλεπῶς ἐλάμβανον· plane vt nos, wohl, übel aufnehmen.

[ἐπανεῖπον) Schol. Aug. abeſt εἶπον] Abſorptum haud dubie ab extr. τοῦ ἐπανεῖπον· alioquin et τουτέστιν abſit, quod ſcriptoris verbis ſubiicere non ſoleant Scholl. ſed aut ſimpliciter addere ſuam interpretationem et proxime, aut ἤγουν praemittere. Nec male monere voluit Schol. hic redundare ἐπὶ et ἀνά· vtut, *publice*, reip. nomine, et propalam nuncupatum, notent. Neque hoc ſenſu inueneris ſimplex εἰπεῖν, ſed ἀνειπεῖν.

Ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι] Huc refer decretum de Diagora Melio, qui ἄθεος dicebatur; quod ſic inſcriptum fuit columnae: ἐάν τις ἀποκτείνῃ Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν ἀργυρίᾳ τάλαντον· recitat *Ariſtophanes* in Auibus. *Palmerius* in Exercitat. p. 54. HVDS. Ad hunc locum forteſſis reſpexit *Pollux* II, 118. ἐπανειπὼν ἀργύριον, οἷον ἐπικηρύξας. Videtur pro eodem habuiſſe ἐπανειπεῖν et ἐπικηρύττειν ἀργύριον τινί. Sed eſt inter haec diſcrimen. Nam in illo datiuus re-

[p] παθόντες, ἄδηλον ἦν, εἰ [q] ἀδίκως ἐτετιμώρηντο· ἡ μέντοι ἄλλη πόλις ἐν τῷ παρόντι περιφανῶς ὠφέλητο.

ξά. Περὶ δὲ τῦ Ἀλκιβιάδυ, ἐναγόντων τῶν ἐχθρῶν, οἵπερ καὶ, πρὶν ἐκπλεῖν αὐτὸν, ἐπέθεντο, χαλεπῶς οἱ Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον. καὶ ἐπειδὴ, τὸ τῶν Ἑρμῶν, ᾤοντο, [r] σαφὲς ἔχειν, πολὺ δὴ μᾶλλον καὶ τὰ μυστικὰ, ὧν ἐπαίτιος ἦν, μετὰ τῦ αὐτῦ λόγυ καὶ τῆς ξυνωμοσίας ἐπὶ τῷ δήμῳ ἀπ' ἐκείνυ ἐδόκει [s] πραχθῆναι. καὶ γάρ τις καὶ στρατιὰ Λακεδαιμονίων ἀ πολλὴ ἔτυχε κατὰ τὸν καιρὸν τῦτον, ἐν ᾧ περὶ ταῦτα ἐθορυβῦντο, μέχρι ἰσθμῷ παρελθῦσα, [t] πρὸς Βοιωτούς τι πράσσοντες. ἐδόκει ἦν, ἐκείνυ πράξαντος, καὶ ἀ Βοιωτῶν ἕνεκα, ἀπὸ ξυνθήματος ἥκειν, καὶ, εἰ μὴ ἔφθασαν δὴ αὐτοὶ κατὰ τὸ μήνυμα ξυλλαβόντες τὰς ἄιδρας, προδοθῆναι ἂν ἡ πόλις. καί τινα μίαν νύκτα καὶ κατέδαρθον ἐν [v] Θησείῳ τῷ ἐν πόλει ἐν ὅπλοις. οἵ τε ξένοι τῦ Ἀλκιβιάδυ [x οἱ] ἐν [y] Ἄργει κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑπωπτεύθησαν τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι· καί [y] τὰς ὁμήρας τῶν Ἀργείων [z] τὰς ἐν ταῖς νήσοις κειμένας οἱ Ἀθηναῖοι τότε παρέδοσαν τῷ Ἀργείων δήμῳ [a] διὰ ταῦτα διαχρήσασθαι. πανταχόθεν τε [b] περιεσήκει ὑποψία ἐς τὸν Ἀλκιβιάδην. ὥστε, βυλόμενοι αὐτὸν ἐς κρίσιν ἀγαγόντες ἀποκτεῖναι, πέμπυσιν ἄτω τὴν Σαλαμινίαν ναῦν ἐς τὴν Σικελίαν, ἐπί τε ἐκεῖνον, καὶ ὧν πέρι ἄλλων ἐμεμήνυτο. εἴρητο δὲ, προειπεῖν αὐτῷ [c] ἀπολογησομένῳ ἀκολυθεῖν, ξυλλαμβάνειν δὲ μή· θεραπεύοντες τό, τε πρὸς τὰς ἐν τῇ Σικελίᾳ στρατιώτας [d] τε σφετέρας καὶ πολεμίας μὴ θορυβεῖν, καὶ [e] ὄχ ἥκιστα τὰς Μαντινέας καὶ Ἀργείυς βυλόμενοι παραμεῖναι, δι' ἐκείνυ, νομίζοντες, πεισθῆναι σφᾶς [f] ξυστρατεύειν. καὶ ὁ μὲν, ἔχων τὴν ἑαυτῦ ναῦν, καὶ οἱ ξυνδιαβεβλημένοι ἀπέπλεον μετὰ τῆς Σαλαμινίας ἐκ τῆς Σικελίας [g] ὡς ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ, ἐπειδὴ ἐγένοντο [h] ἐν Θυρίοις [i] ἐκέτι ξυνείποντο, [k] ἀλλ', ἀπελθόντες ἀπὸ τῆς νεὼς, ἀ φανεροὶ ἦσαν, δείσαντες τὸ ἐπὶ διαβολῇ ἐς δίκην καταπλεῦσαι. οἱ δ' ἐκ τῆς Σαλαμινίας, τέως μὲν ἐζήτυν τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ τὰς μετ' αὐτῦ· ὡς δ' ἐδαμῦ φανεροὶ ἦσαν, ᾤχοντο ἀποπλέοντες. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης, ἤδη

[p] Παθῶντες *Gr.* [q] Ἐνδίκως *Ar. C. Dan.* [r] Σαφῶς *Ar. C. Dan.* et inter verſus pro varia lectione manu rec. *Caſſ.* [s] Πραχθῆναι *Reg.* [t] Ὡς *Reg.* [v] Duplex erat Theſeum, vnum in media vrbe prope Gymnaſium: alterum vero extra vrbem, ad murum longum. Vide *Meurſii* Theſeum c. 31. Hvds. [x] Οἱ omittunt *Ald. Baſ.* [y] Vide Lib. 5. Cap. 84. Hvds. [z] Τὰς deeſt *C.* Mſqu. qui pro eo δή. Eid. mox d. τότε. [a] Διαταῦτα διαχρήσεσθαι *Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Aug. Διαχρήσεσθαι etiam *Reg.* et *Gr.* [b] Περιεισήκει *Ar. C.* Aug. Mſq. [c] Ἀπολογησαμένῳ *Reg. Caſſ. Gr.* [d] Τε deeſt *Ar.* [e] Οὐχήκιστα *Ald. Flor. Baſ Reg.* [f] Ξυνστρατεύειν *Reg. Caſſ. Gr.* Baſ. Aug. ν eraſ. a corr. [g] Ὡς deeſt *Caſſ.* [h] Ἐν τοῖς Θυρίοις *Marg.* Θύριοι πόλις Ἰταλίας, ἡ πρότερον Σύβαρις. *Steph.* Hvds. [i] Οὐκ ἔτι *Gr.* [k] Ἀλλὰ ἀπελθ. *Gr.*

fertur ad eum, cui praemium promittitur, in hoc ad eum, in cuius caput pecunia ſtatuitur; nam vſitatius eſt de hac re ἐπικηρύξαι. Vide *Ammonium* in ἐπικηρύξαι, et *Valeſium* ad Notas Mauſſaci in Harpocrationem, v. ἐπικεκηρυχέναι. *Pollux* IV, 93. ἐπικηρύττειν χρήματα τινί. Dvk.

C. 61. ἐπέθεντο) pro ἐπέκειντο, vt expl. Heſych. et promiſcue adhibentur c. 63. et 68. *Gottleb.* Sane c. 63. eſt ἐπέκειντο, ſed de *hoſtibus*, in pugna, non de *inimicis*, in re ciuili. C. 68. non legeris; ſed exſt. c. eſt ἐπέλθετε. ἐπέθεντο hic eſt, *infenſi*, *additi*, erant ei, auffäßig, auf dem Halſe. Infra paullo, ὑπωπτεύθησαν τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι· vbi alienum profecto fuerit ἐπικεῖσθαι.

ἐπὶ τῷ δήμῳ) i. e. ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει, vt Heſych. expl. et Noſter ſcripſ. c. 28. et 27 *Gottleb.* (ex *Abr.*) *Idem* adſcr. v. Plut. Alc. p. 58. Scripſerit ita ſane Thuc. *aliter* ſcil. *alibi* locatus; non ideo tamen δῆμος ſignificet κατάλυσιν δήμου. Immo ἐπὶ eſt *contra*, aduerſus, infeſta populo et periculoſa.

ἀπ' ἐκείνου) ὑπ' ἐκ. ſcribere potuiſſe Thuc. quod negat Abr. et ex illo *Gottleb.* fruſtra negat, et ipſe coarguit Abr. in diverſum allatis exemplis promiſcui horum vſûs.

κατὰ τ. καιρὸν τ.) Infra χρόνον, eâdem de re, ἐν Ἄργει κατὰ τ. αὐτ. χρόνον.

Πρὸς Βοιωτούς τι πράσσοντες] *Valla* πρὸς Βοιωτὸς vertit, *cum Boeotis*. Recte accepit de clandeſtino aliquo conſilio et conatu cum Boeotis aduerſus Athenienſes, quibus vtrique inimici, ipſi autem inter ſe ſocii et amici erant, vt e Lib. V. conſtat. *Valla*m ſequutus eſt *Acacius*, nec debuerat ab eo abire *Portus*. Sic, πρός τινα πράσσειν, aduerſus alium ſcilicet, dixit *Thucydides* III, 28. IV, 68. 74. 103. et 114. Dvk.

πράσσοντες) per Syneſin ad στρατιὰ, cui etiam addatur Plur. et Maſcul. Λακεδαιμονίων, qſ. pro πρασσόντων. Sed ἡ στρατιὰ ſunt στρατιῶται.

Ἐν Θησείῳ etc.] Vide *Meurſii* Athen. Attic. p. 38. etc. *Eiusdemque* Lect Attic. l. 5. c. 15. Hvds.

[διὰ ταῦτα) in Schol. Aug. pro ὑποπτεύοντας eſt ὑποπτευθέντας, et pro ὑποκειμένους, ἀποκειμ.] Rectius vtrumque.

Ὑποψία] *Scholiaſtes* Ariſtophanis ad Lyſiſtr. v. 1096. ſcribit, auctorem facinoris mutilatorum Hermarum a *Thucydide* prodi Alcibiadem. Hoc, quod ſciam, nusquam differtis verbis dicit *Thucydides*, ſed nihil illud, quam, ſuſpicionem illam fuiſſe, et Cap. praeced. numquam auctores illius pro certo potuiſſe ſciri. Quod, a *Philochoro* hoc Corinthiis tributum, narrat, id pluribus exponit *Plutarchus* in Alcib. Deinde apud eum legendum eſt: μόνον δὲ, φησὶν, ἃ περικοπῆναι τὸν

ſupplicio fuerant affecti, *iure*, *an* iniuria, ſupplicio affecti fuiſſent. Reliqua tamen ciuitas in praeſentia commodum *ex hac re* manifeſte percepit. Belf. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. C. Varr. 339.

61. De Alcibiade vero, inſtigantibus inimicis *iisdem*, qui, vel priusquam ille diſcederet, aggreſſi fuerant, Athenienſes *delationem* iratis animis accipiebant. Poſtquam autem de *violatis* Mercurii ſimulacris rem compertam ſe habere exiſtimarent, tunc vero multo magis etiam myſteria, de quibus *pollutis* accuſabatur, ab illo polluta fuiſſe videbantur, eodem conſilio, et cum coniuratis, aduerſus ſtatum popularem. Nam quidam non magnus Lacedaemoniorum exercitus per hoc ipſum tempus, quo *Athenienſes in vrbe* propter iſtas res perturbabantur, ad Iſthmum vsque progreſſus eſt, neſcio quid aduerſus Boeotos moliens. Videbatur igitur illo ſolicitante, non autem Boeotorum cauſa, ex compoſito veniſſe; et, niſi ipſi per indicium homines illos mature comprehendiſſent, futurum fuiſſe, vt ciuitas proderetur. Unde etiam vnam quandam noctem apud Theſei templum, quod eſt in vrbe, ſub armis pernoctarunt. Quinetiam Alcibiadis hoſpites, qui Argis erant, per idem tempus in ſuſpicionem venerunt, fore, vt populum aggrederentur. Argiuorum autem obſides, qui collocati fuerant in inſulis, Athenienſes tunc Argiuo populo his de cauſis interficiendos tradiderunt. Denique ſuſpiciones Alcibiadem vndique circumſtabant. Quamobrem *Athenienſes*, quod eum addoctum ad iudicium morte mulctare vellent, ita demum mittunt Salaminiam nauem in Siciliam, cum ad illum *reuocandum*, tum ad alios, de quibus indicia delata fuerant. Mandatum autem fuerat, vt ipſi *Alcibiadi* praeciperent, vt ſe purgaturus ſequeretur, non tamen ipſum comprehenderent: cauentes, ne ſui milites, qui erant in Sicilia, tumultum aliquem excitarent, neue hoſtes, *hoc animaduerſo*, *caſtra aggrederentur*, praecipue vero cupientes Mantineos et Argiuos *in illa expeditione* permanere, quod exiſtimarent, illos illius opera inductos ad hanc militiae ſocietatem. Hic igitur habens ſuam nauem, itemque ii, qui vna inſimulati fuerant, ex Sicilia cum naui Salaminia, tanquam Athenas ituri, diſceſſerunt. Et cum in Thuriis fuerunt, *illos* non amplius ſunt ſequuti; ſed ex naui egreſſi euanuerunt: poſt criminationem ad iudicium proficiſci non auſi. Qui vero naui Salaminia vehebantur, aliquamdiu quidem Alcibiadem, eiusque ſocios quaeſiuerunt: ſed cum nusquam apparerent, nauigationis curſum conficere perrexerunt. Alcibiades

κοινὸν τό, ἡ πόλις. Διὰ ταῦτα] διὰ τὰ κατηγορημένα τῷ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ διὰ τὰς ξένας αὐτῷ τὰς ἐν Ἄργει, ὑποπτεύοντας ἐπιτίθεσθαι τοῖς Ἀργείοις, οἱ Ἀθηναῖοι παρέδωκαν τῷ δήμῳ τῶν Ἀργείων τὰς ὁμήρους τὰς ἐν ταῖς νήσοις ὑποκειμένας, ὡς οἰκείας ὄντας τῶν τῷ Ἀλκιβιάδῃ ξένων. Προειπεῖν αὐτῷ] εἰρήκεσαν δὲ, ὥστε προειπεῖν αὐτῷ. Τό, τε πρὸς τὰς ἐν τῇ Σικελίᾳ] τὸ τότε οὐκ ἴσχι χρονικόν, ἀλλ' ἀνέσραπται ὅτω, θεραπεύοντές τε τὸ πρὸς τὰς ἐν τῇ Σικελίᾳ στρατιώτας τε σφετέρους καὶ πολεμίους μὴ θορυβεῖν, ὥστε μηδένα θόρυβον, συλληφθέντος τῷ Ἀλκιβιάδῃ, μήτε ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν στρατιωτῶν, ἀγανακτούντων, γενέσθαι, μήτε ἀπὸ τῶν πολεμίων, καταφρονησάντων. Δείσαντες τὸ ἐπὶ διαβολῇ] προσδιαβεβλημένοι ἐπὶ δίκην καταπλεῦσαι. Ἐν ἀριστερᾷ] δυτικώτατα

Ἀνδοκίδῃ Ἑρμῆν, addita particula negante, quae non recte abeſt. *Andocides* Orat. de Myſteriis pag. 203. Ὁ Ἑρμῆς, ὃν ὁρᾶτε πάντες, ὁ παρὰ πατρῴαν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν — ὁ περιεκόπη μόνος τῶν Ἑρμῶν τῶν Ἀθήνησιν. Et ita omnes alii. Vid. *Lambinum* ad Cornel. Nep. Alcib. Cap. III. Dvk.

οὕτω) *tum* demum; vel pro οὖν, διὰ ταῦτα.

ὧν πέρι ἄλλα.) Minus vſitatum, vt Praepoſitioni ſubiectae caſu ſuo, et reuocato accentu, aliud eodem referendum ſubiiciatur, p. ὧν ἄλλα. πέρι.

θεραπεύ.) Plut. (Alc.) p. 41. *Gottleb* θεραπεύοντες idem eſt, quod inſera, βουλόμενοι· quod omittere poterat Thuc.

τό, τε πρὸς τ. — — μὴ θορ.) Cum θεραπεύειν ſeu per, etiam, vb., verbis iunctum, *conſilium* notet ac curam. Accuſatiuum (cuius loco ſit Infinit.) cum τὸ habeat: τὸ hic non ad πρὸς retulerim, quaſi ſit, τὸ πρὸς τοὺς — στρατιώτας, i. e. τοὺς στρατ. ſed ita ordinarim: θεραπεύ. curantes, operam dantes, τὸ μὴ θορυβεῖν, i. e. θόρυβον κινεῖν, ἐμποιεῖν, πρὸς τοὺς στρ. *apud* milites; ita enim adhibentur Verba, vt ſint pro Subſt. vel Adiect. et Verbo εἶναι vel ποιεῖσθαι V. Phil. Th. P. p. 74. γ. et p. 83. vbi plura deinde mihi adſcripta reddam in Ind. v. *Verbum*; etſi iam ipſum θορυβεῖν ſimpliciter ita adhibetur, vt *turbare* Liuio; *in Volſcis*, *in caſtris*, et Tacito, *apud exercitus* (plane, vt hic πρὸς) *turbatum*. Aut intell. τοῦτο· θερ. τὸ μὴ θορ. τοῦτο (τὸ πρᾶγμα) πρὸς τ. στρ. ne ea res motus daret.

[δείσαντες) Schol Aug. προδιαβεβλημένοι p. προσδιαβ.] Rectius, opinor; nam, quae vis hic ſit τοῦ πρός;

ἤδη φυγὰς ὤν) Non *declaratus* ille publice quidem, aut iudicatus, ſed *factus*, qui ſemet feciſſet, exſulem, fugiendo et latitando. ἤδη hic eſt *nunc*, iam, nunmehr.

φυγὰς ὧν, [l] ὃ πολλῷ ὕστερον ἐπὶ πλοίου ἐπεραιώθη [m] ἐς Πελοπόννησον ἐκ τῆς Θουρίας. [n] οἱ δ' Ἀθηναῖοι [o] ἐρήμῃ δίκῃ θάνατον κατέγνωσαν αὐτῷ τε καὶ τῶν μετ' ἐκείνου.

ξβ'. [p] Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ λοιποὶ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐν τῇ Σικελίᾳ, δύο μέρη ποιήσαντες τῷ στρατεύματος, καὶ λαχὼν ἑκάτερος, ἔπλεον [q] ξὺν παντὶ ἐπὶ Σελινοῦντος καὶ Ἐγέστης· βουλόμενοι * μὲν εἰδέναι, τὰ χρήματα εἰ δώσουσιν [r] οἱ Ἐγεσαῖοι, κατασκέψασθαι δὲ καὶ τῶν Σελινουντίων τὰ πράγματα, καὶ τὰ διάφορα μαθεῖν τὰ [s] πρὸς Ἐγεσαίους. παραπλέοντες δ' ἐν ἀριστερᾷ τὴν Σικελίαν, τὸ μέρος τὸ πρὸς τὸν Τυρσηνικὸν κόλπον, ἔσχον ἐς [t] Ἱμέραν, ἥπερ μόνη ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς Σικελίας, Ἑλλὰς πόλις † ἐστί. καὶ, ὡς οὐκ [v] ἐδέχοντο αὐτοὺς, παρεκομίζοντο· καὶ ἐν τῷ παράπλῳ αἰροῦσιν [x] Ὕκκαρα, πόλισμα [y] Σικανικὸν μὲν, Ἐγεσαίοις δὲ πολέμιον· ἦν δὲ παραθαλασσίδιον. καὶ ἀνδραποδίσαντες τὴν [z] πόλιν παρέδοσαν [a] Ἐγεσαίοις· (παρεγένοντο γὰρ αὐτῶν [b] ἱππεῖς·) [c] αὐτοὶ δὲ πάλιν τῷ μὲν πεζῷ ἐχώρουν διὰ τῶν [d] Σικελῶν, ἕως ἀφίκοντο ἐς Κατάνην· αἱ δὲ νῆες περιέπλευσαν, τὰ ἀνδράποδα ἄγουσαι. Νικίας δὲ, εὐθὺς ἐξ Ὑκκάρων ἐπὶ Ἐγέστης παραπλεύσας, καὶ ** τἆλλα χρηματίσας, καὶ λαβὼν τάλαντα τριάκοντα, παρῆν ἐς τὸ στράτευμα· καὶ τἀνδράποδα [e] ἀπέδοσαν, καὶ ἐγένοντο ἐξ αὐτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα. καὶ ἐς τὰς τῶν †† Σικελῶν ξυμμαχίας περιέπλευσαν, στρατιὰν, κελεύοντες, πέμπειν· τῇ τε ἡμισείᾳ τῆς ἑαυτῶν ἦλθον ἐπὶ [f] Ὕβλαν τὴν [g] Γελεᾶτιν, πολεμίαν [h] ὄσαν, καὶ οὐχ εἷλον. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

ξγ'. [i] Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῳ χειμῶνος εὐθὺς τὴν ἔφοδον οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ Συρακούσας παρεσκευάζοντο· οἱ δὲ Συρακούσιοι καὶ αὐτοὶ, ὡς ἐπ' ἐκείνους ἰόντες. ἐπειδὴ γὰρ αὐτοῖς, πρὸς τὸν πρῶτον φόβον καὶ τὴν προσδοκίαν, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ εὐθὺς ἐπέκειντο, κατά τε τὴν ἡμέραν ἑκάστην προϊοῦσαν ἀνεθάρσουν μᾶλλον· καὶ, ἐπειδὴ πλέοντες τά τε [k] ἐπέκεινα τῆς Σικελίας [l] πολὺ ἀπὸ σφῶν ἐφαίνετο, καὶ πρὸς τὴν Ὕβλαν ἐλθόντες καὶ πειράσαντες, οὐχ εἷλον βίᾳ, ἔτι πλέον κατεφρόνησαν· καὶ ἠξίουν τοὺς στρατηγοὺς, (οἷον δὴ ὄχλος φιλεῖ θαρσήσας ποιεῖν,) ἄγειν σφᾶς ἐπὶ Κατάνην, ἐπειδὴ [m] γε οὐκ ἐκεῖνοι ἐφ' ἑαυτοὺς ἔρχονται. [n] ἱππεῖς τε προσελαύνοντες ἀεὶ κατάσκοποι τῶν Συρακουσίων πρὸς τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων,

l Οὐ πολὺ ὕστερον *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſq. *m* Tacitus in exſilium Elidem profectus eſt. *Iuſtinus* lib. V. c. 1. Hvds. Πελλοπόννησον *Gr.* *n* Οἱ δὲ Ἀθην. *Gr.* *o* *Diodorus Sic.* lib. XIII. δίκην ἐρήμην κατεδίκασαν θανάτου. Hvds. *p* Μεταταῦτα δὲ *Ald. Baſ.* Μετὰ ταῦτα δὲ *Gr.* *q* ξυμπαντὶ *Ald. Flor. Baſ.* * δὲ Mſqu. et mox δελινουντίων p. Σελ. *r* Οἱ omittit *Gr.* *s* Παρ' Ἐγες. *Gr.* *t* Ἰμέραν cum ſpiritu leni *Ar. Ald. Baſ. Steph.* 1. vtroque modo in Nummis vett. Vide *Parutae* Siciliam. Hvds. Ἡμέραν *Reg.* Ἰμέραν *Gr.* † ἐστὶν Aug. *v* ὡς in marg. Mſqu. Ἐδέχετο, et ex emendat. ἐδέχοντο *Gr.* *x* Ὕκκαρα et infra Ὑκκάρων in *Cod. C.* De origine vocabuli ſic refert *Athenaeus* lib. VII. Ὕκκαρα προσαγορεύεται διὰ τὸ τὸς πρώτους τῶν ἀνθρώπων ἐλθόντας ἐπὶ τὸν τόπον ἰχθῦς εὑρεῖν τοὺς καλουμένους ὕκκας. Hvds. Ὕκαρα, et infra Τκάρων *Reg.* *y* Σικανὸν *Gr.* *z* Poſt πόλιν diſtinguunt *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* *a* Τοῖς Ἐγες. *Cl. Gr.* *b* Ἱππῆς *Gr.* Aug. *c* Scil. οἱ Ἀθηναῖοι, aut, vt volunt *Alii*, οἱ Ἐγεσαῖοι. *Ae. Port.* Hvds. *d* Σικελικῶν *Dan.* ** τἆλλα Baſ. mox τὰ ἀνδράπ. Mſq. *e* Id eſt: ὁ Νικίας καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, vel οἱ Ἀθηναῖοι. *Ae. Port.* Hvds. †† συκελῶν Baſil. *f* Hyblae tres fuere Siciliae vrbes, auctore *Stephano* περὶ πόλεων. Harum duarum tantum meminit *Thucyd. Maioris* infra; *Paruae*, ſiue *Geleatidis*, hic loci, quae, immigrantibus Graecis Megarenſibus, *Megara* dicta eſt. In cognomine eius Auctores variant. Nam *Stephano* dicitur Γαλεῶτις, *Pauſaniae* Γερεᾶτις, *Thucydidi* Γελεᾶτις. Vide *Cluuerii* Siciliam, p. 333. et *Bochartum*, lib. 1. de Phoenicum colonis, c. 28. Hvds. *g* Γελεάτιν *Caſſ. Gr.* γελεάτην Mſqu. *b* Πόλιν *Ar. C.* Πολεμίων πόλιν *Dan.* *i* Τῷ δὲ ἐπιγ. *Gr.* *k* Ἐπ' ἐκεῖνα *Gr.* *l* Πολὺ ἀπὸ σφῶν ἐφαίνοντο legendum cenſent *F.* et *Ae. Port.* Ἐφαίνοντο *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. mox ἐφαίνοντο et μᾶλλον p. πλέον Mſq. *m* Γε deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *n* Καὶ ἱππεῖς πρ. *Ar. C.* Ἱππεῖς προσ. *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Ἱππῆς προσελ. *Gr.* Aug. Ἱππεῖς προσελ. et pro τε inter verſus δὲ *Caſſ.* καὶ ἱππεῖς Mſqu. ſine τε.

Οὗ πολλῷ ὕστερον] *Mſſ.* non bene, ὃ πολὺ ὕστερον. Wass. Non bene πολὺ ὕστ. Libros habere, ait Waſſ. At C. 63. extr. πολὺ ἀπὸ σφῶν ἐφαίνοντο. Intell. κατὰ, εἰς.

C. 62. [ἐν ἀριστ.) In Aug. Schol. hoc refertur ad τὸ μέρος, (rectius haud dubie;) et leg. τὰ δυσικώτατα αὐτ.]

[οὐκ ἐδέχ.]
[παρεγέν.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.
[αὐτ. ἱππ.]

Ὕκκαρα] Ὕκκαρον ſcribit *Steph.* cum *Philiſto*, eoque modo etiam *Timaeus* et Nymphodorus apud *Athenaeum*. τὰ Ὕκκαρα *Pauſan* et *Mſſ. Gr.* Cl. *Apollodorus* in Chronicis, et, laudante Athenaeo, *Polemon*; cuius verba exſcripſiſſe videtur *Schol.* Ariſtoph. ad Plut. 179. Ita etiam *Diodorus* et *Plutarchus*. Nomen a piſcibus, quos ὕκκας vocant. In *Athenaei Cod. Regio* ὕκης ſcribitur. *Heſychius* ὗκος, ἰχυοθεῖνος, et ita vocaſſe Cyrenaeos τὸν ὕκκην, affirmat *Zenodotus*. *Oppian.* Hal. V, 628. ἦν δ' ἐσίδωνται Κάλλιχθυν, τότε δή σφι νόον μέγα θάρσος ἐκάνει. Eadem tamen *Anthiae* tribuit *Ariſtoteles*. Ibi certe bis le-

vero, cum iam exsul esset, non multo post ex *agro* Thurio in Peloponnesum nauigio vectus transmisit. Athenienses vero illum, et eos, qui cum illo erant, deserto iudicio, capite condemnarunt. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 339.

62. Postea vero caeteri Athenienſium duces, qui erant in Sicilia, cum exercitum in duas partes diuisissent, et vterque suam partem sortito accepisset, cum omnibus copiis Selinuntem ac Egestam versus nauigarunt: partim quidem, quod scire vellent, an Egestaei pecunias *exercitui promissas* daturi essent; partim vero etiam, vt Selinuntiorum res explorarent, et controuersias cognoscerent, quae *Selinuntiis* cum Egestaeis intercedebant. Siciliae autem oram a sinistra legentes, ab ea parte, quae ad sinum Tyrrhenum vergit, Himeram appulerunt, quae sola, in hac Siciliae parte, est Graeca ciuitas. Cum autem *Himeraei* ipsos non recepissent, praeteruecti sunt. Et dum praeterueherentur, ceperunt Hyccara, oppidum Sicanicum quidem, sed Egestaeis hostile. Erat autem maritimum. Cum autem *oppidanos* in seruitutem abstraxissent, * oppidum Egestaeis tradiderunt. Ipsorum enim equitatus *Athenienſibus* adfuerat. Ipsi vero rursus cum peditatu quidem per Siculorum agrum iter fecerunt, donec Catanam peruenerunt. Naues vero, quae captiuos vehebant, circumuectae sunt. Nicias autem ex Hyccaris Egestam confestim praeteruectus, cum de caeteris rebus *cum Egeſtaeis* egisset, et triginta talenta *ab illis* accepisset, ad exercitum rediit: et captiuos vendidit, et ex ipsis confecta sunt centum et viginti talenta. Illinc autem *Nicias eiusque collega cum copiis* circumuecti ad socios Siculorum iuerunt, ac imperarunt, vt exercitum mitterent. Et cum dimidia sui exercitus parte aduersus Hyblam Geleatin, quae hostilis erat, profecti sunt, nec expugnarunt. Et aestas excessit.

63. Insequenti hyeme statim Athenienses sese praeparare coeperunt ad inuadendas Syracusas. Syracusani vero et ipsi vicissim, vt aduersus illos ituri, *se praeparabant.* Quod enim ad primum *ipsorum* pauorem et exspectationem Athenienses non protinus ipsos inuasissent, quotidie, temporisque progressu magis ac magis se ipsos colligebant: item quod, dum illam Siciliae oram praeterueherentur, valde procul ab ipsis proficisci visi fuissent, et ad Hyblam profecti, eam tentassent, nec expugnassent, multo magis *eos* contemserunt. Quare duces rogabant (vt vulgus confidens facere solet), vt se Catanam versus ducerent, quandoquidem illi contra se non venirent. Quinetiam equites Syracusani, qui ad speculandum assidue vsque ad Athenienſium castra prouehebantur, cum alia probra per

* Oppidum, ab se direptum, Egestaeis tradiderunt. *Cluuerius.* HVDS.

αὐτῆς. Οὐκ ἐδέχοντο] οἱ Ἱμεραῖοι. Παρεγένοντο γὰρ] τοῖς Ἀθηναίοις. Αὐτῶν ἱππεῖς] τῶν Ἐγεσταίων. Καὶ εἰ ξυνοικήσειαν] ἐν τῇ Ἱμέρᾳ. Ἐκπεσόντες] ἐκ τῆς Ἱμέρας. Ἐκ τῶν ἐπικρατείων

ἐφύβριζον [o] ἄλλα τε, καὶ, εἰ ξυνοικήσοντες σφίσιν αὐτοῖς μᾶλλον ἥκοιεν ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ, ἢ Λεοντίνους ἐς τὴν οἰκείαν κατοικιοῦντες.

ξδ'. Ἃ γιγνώσκοντες οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων, καὶ βουλόμενοι αὐτὰς ἄγειν [p] πανδημεὶ ἐκ τῆς πόλεως [q] ὁτιπλεῖστον, αὐτοὶ δὲ ταῖς ναυσὶν ἐν τοσούτῳ ὑπὸ νύκτα παραπλεύσαντες στρατόπεδον [r] καταλαμβάνειν ἐν ἐπιτηδείῳ, καθ' ἡσυχίαν, (εἰδότες ὅτι οὐκ ἂν ὁμοίως δυνηθέντες, καὶ εἰ ἐκ τῶν νεῶν [s] πρὸς παρεσκευασμένους ἐκβιβάζοιεν, ἢ κατὰ γῆν ἰόντες γνωσθείησαν. [t] τοὺς γὰρ ἂν ψιλὺς τοὺς σφῶν, καὶ τὸν ὄχλον, τῶν Συρακουσίων τὰς ἱππέας πολλὰς ὄντας, σφίσι δ' ἀπὸ παρόντων ἱππέων, βλάπτειν ἂν μεγάλα· ὥστε δὲ, λήψεσθαι χωρίον, ὅθεν ὑπὸ τῶν ἱππέων οὐ βλάψονται ἄξια λόγου· ἐδίδασκον δ' αὐτοὺς περὶ τοῦ πρὸς τῷ [v] Ὀλυμπιείῳ χωρίου, ὅπερ [x] καὶ κατέλαβον, Συρακουσίων φυγάδες, οἳ ξυνείποντο·) [y] τοιόνδε τι ἔν, πρὸς ἃ ἐβούλοντο, οἱ στρατηγοὶ μηχανῶνται. πέμπουσιν ἄνδρα [z] σφίσι μὲν πιστὸν, τοῖς δὲ τῶν Συρακουσίων στρατηγοῖς τῇ δοκήσει οὐχ ἧσσον ἐπιτήδειον· ἦν δὲ Καταναῖος ὁ ἀνήρ· καὶ ἀπ' ἀνδρῶν ἐκ τῆς Κατάνης ἥκειν [a] ἔφησεν, ὧν ἐκεῖνοι τὰ ὀνόματα ἐγίγνωσκον, καὶ ἠπίσαντο, ἐν τῇ πόλει ἔτι ὑπολοίπους ὄντας τῶν σφίσιν [b] εὐνῶν. ἔλεγε δὲ, τοὺς Ἀθηναίους αὐλίζεσθαι [c] ἀπὸ τῶν ὅπλων ἐν τῇ πόλει· καὶ, εἰ βούλονται ἐκεῖνοι πανδημεὶ ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ ἅμα ἕῳ ἐπὶ τὸ στράτευμα ἐλθεῖν, αὐτοὶ μὲν [d] ἀποκλείσειν τοὺς παρὰ σφίσι, καὶ τὰς ναῦς ἐμπρήσειν, ἐκείνους δὲ ῥᾳδίως τὸ στράτευμα προσβαλόντας τῷ [e] σαυρώματι αἱρήσειν. εἶναι δὲ ταῦτα τοὺς [f] ξυνδράσοντας πολλοὺς Καταναίων, καὶ ἡτοιμάσθαι ἤδη, ἀφ' ὧν αὐτὸς [g] ἥκειν.

ξε'. Οἱ

[o] Ἄλλα τε ὡς ξυνοικήσ. *C.* Ἄλλα καὶ ὡς ξυνοικισοντες *Ar.* in margine. Ἀλλά τε ὡς ξυνοικήσ. *Dan.* [p] πανδημὶ Mſqu. [q] Ὅτι πλεῖστον *C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. [r] Καταλαβεῖν *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug Mſq. [s] Πρὸς παρεσκευασμένοις ἐκβιάζοιεν *Ar. C.* Ἐκβιάζοιεν etiam *Reg. Caſſ Dan.* Sed in *Caſſ.* manus recens inter verſus ſcripſerat β. [t] Τὰς γὰρ ἂν ψιλὰς τῶν σφῶν etc. *Ald. Flor. Baſ.* Hic verborum ordo: τὰς γὰρ ἱππέων τῶν Συρακουσίων etc. βλάπτειν ἂν μεγάλα τὰς ψιλὰς etc. *Ae. Port.* Καὶ poſt Συρακουσίων ponunt *Ar. C.* et totum ab ἱππέων ad βλάψονται omittunt. Hvds. Τῶν σφῶν *Reg. Gr.* Τῶν Συρακουσίων καὶ τὰς *Dan.* τ γ. ψιλ. τοὺς σφῶν καὶ ὄχλ. καὶ τῶν Συρ. καὶ τοῦς ἱππ. Mſqu. [v] Ὀλυμπείῳ *C.* Ὀλυμπίῳ *Ar.* Mſq. atque ita apud *Diodorum Siculum.* Non *templum* heic tantum fuiſſe *Iouis*, ſed et *Oppidulum* iuxta ſitum, auctor eſt *Thucyd.* lib. 7. Vide *Cluverii* Siciliam p. 179. Hvds. [x] Καὶ deeſt *Ar. C Dan.* [y] Τοιόνδ' ἔτι *Ald. Flor. Baſ.* [z] Σφίσιν *Gr.* [a] Ἔφη *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſq. [b] Εὐνόων *Reg.* Aug. Sic quoque a prima manu videtur fuiſſe in *Caſſ.* nam eraſum erat aliquid inter ω et ν, et accentus recenti manu in prima ſyllaba ſcriptus. εὔνουν Mſqu. id. ante ἐπίσταντο p. ἡπ. [c] Potius ἄπο τῶν ὅπλων. ὅπλα apud *Thucyd.* caſtra, ſtationem, in qua armati milites ſunt, agmen e iam armatorum, ſignificat. Sic lib. 1. καὶ τῆς μὲν γῆς ἐκράτουν, ὅσα μὴ προϊόντες πολὺ ἐκ τῶν ὅπλων. et initio lib. 3. καὶ τὸν μὲν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον, τὸ μὴ προεξιόντες τῶν ὅπλων τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. *F. Port.* Hvds. Ἀπο *Caſſ.* ſed a manu recenti: nam adpatebant veſtigia abraſi accentus ſuper ο. [d] Ἀποκλείσειν αὐτὰς παρὰ σφίσι *C* Ἀποκλείσειν αὐτὰς *Ar.* abſque παρὰ σφίσι. margini tamen apponitur. Ἀποκλήσειν *Cl. Gr.* Ἀποκλήσειν αὐτὰς π. σ. *Reg. Caſſ* Αὐτὰς etiam *Dan* et σφίσιν *Gr.* ἀποκλήσ. ἀ. π. σφίσιν Aug. αὐτοὺς et Mſqu. qui et ante στρατόπαιδον (per αι) p. στράτευμα [e] Ita *Cam.* Mſqu. Στρατεύματι *Marg. Ar. C. Gr. Ald. Flor. Baſ. Dan.* et *Caſſ.* in marg. *Schol.* pro varia lectione. [f] Συμπράσσοντας *Cam.* ξυνδράσσοντας *Dan.* [g] Ἥκει *Marg.*

[καὶ, εἰ ξυνοικ.) In Schol. Aug. πρότερον eſt pro πότερον.] Perperam quidem. Nec video, quid velit ſibi Schol. cum ſuo γαμηθησόμενοι, qſ. vnum hoc notet τὸ ξυνοικεῖν. Sarcaſmo forte augendo dederit, propter ἐφύβριζον. Sed tum inepte εἰ expl. πότερον, quod reſpondeat ſane τῷ εἰ· ſed vide abſurde oppoſita: vtrum matrimonia hic inituri, an Leontinos deducturi, veniſſent?

εἰ ξυνοικ. σφ. αὐτ.) nil tento; poterat tamen Thuc. ξυνοικισοντες σφίσιν αὐτοὺς, ſemet apud ipſos *collocaturi.* ἄλλα τε eſt pro ἄλλοις (ἔπεσι,) per Hypallagen, et in καὶ inſell. ἐρωτῶντες.

ἐν τῇ ἀλλοτρ.) Traiecta ſunt verba: ἐν refer ad ξυνοικήσοντες, non ad ἥκοιεν, cui εἰς debeatur. τῇ Artic. hic redundat.

C. 64. [οἱ στρατ.) Schol. Aug ita inc. οὖσιν, στρατηγῶν τῶν Ἀθην. προσελ. rel. (male, et nullà ſtructura!) Sed pro προσελθεῖν habet προελθ.) Rectius hoc, et firmandae Abreſchii coniecturae.)

[καθ' ἡσυχ.) Schol. Aug. refertur ad εἰδότες tantum, et ſic leg. ἀπὸ κοινοῦ τὸ στρατόπεδον καταλαβεῖν· εἰδότες, ὅτι οὐχ ὁμοίως δυνήσονται στρατόπεδον καταλαβεῖν ἐπιτήδειον· οὐχ ὁμοίως, οἱ Ἀθηναῖοι καθ' ἡσυχίαν ὤοντο στρατόπεδον δυνήσεσθαι καταλαβεῖν· οὔτ' εἰ, rel. Deinde pro καὶ γὰρ καὶ οὕτως, habet, καὶ γὰρ οὕτως· (altero καὶ om.) et in extr. pro ἐπεξελθόντες, ἐξελθόντες.] Ad δυνηθέντες omnino referendum videtur hoc Schol. aut ad totam ῥῆσιν· libere vt vel huic verbo, vel alteri, affigeretur. Ceterum Parentheſi includenda curaui verba inde ab εἰδότες ad οἱ ξυνείπ. vt, quod ſequatur, τοιόνδε τι οὖν — — οἱ στρατ. μηχ. conſequens reddatur initio illi, ἃ γιγν. οἱ στρατ. per Epanalepſin; ita manifeſta neceſſitate, vt ſtatim mihi veniret in mentem, priusquam, Reiskio iam ita viſum, probantibus Abr. et *Gottl.* cognoſcerem.

[τοὺς γ. ἂν ψιλ.) Schol. poſter. ad hh. vv. abeſt Aug.]

[ὑπὸ τ. ἱππ.]
[ἐδίδασκον —
[οἱ ξυνείπ.
[πέμπουσιν
} Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

contumeliam *in eos* ingerebant, tum vero illud *percontabantur*, an potius ad ſecum in alieno *agro* habitandum veniſſent, quam ad Leontinos in propria ſede collocandos. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. C. Varr 339.

64. † Quae cum cognoſcerent Athenienſium duces, et vellent ipſos *Syracuſanos* cum vniuerſo populo ab vrbe quam longiſſime abducere, ipſi vero interea ſub noctem cum claſſe praeteruecti, locum caſtris idoneum occupare, hoſte nullum negotium ſibi faceſſente; ſciebant enim, futurum, vt non perinde poſſent, ſi *aut* ex nauibus aduerſus *hoſtes iam* praeparatos deſcenderent, aut itinere terreſtri euntes *ab illis* animaduerterentur. Suae enim leui armaturae, et multitudini, quod nullus equitatus adhuc ipſis adeſſet, Syracuſanorum equitatum, qui magnus erat, magna detrimenta daturum. Ita vero, *vt ipſi facere ſtatuerant*, *exiſtimabant*, *ſe* locum capturos, vnde ab *hoſtium* equitatu nullum memoratu dignum damnum eſſent accepturi. Ipſos autem *Athenienſium duces* de *occupando* loco ad Olympieum ſito, quem etiam occuparunt, Syracuſanorum exſules, qui ipſos ſequebantur, admonuerunt. Duces *inquam* igitur, vt voti compotes fierent, huiusmodi commentum machinati ſunt. Mittunt quendam fidei ſibi probatae virum, et Syracuſanorum ducibus non minus amicum, vt ipſi opinabantur, *ad quos mittebatur;* erat autem Catanaeus: et, a quibusdam Catanaeis *miſſum* ſe venire, dicebat, quorum illi nomina cognoſcebant, et quos ſuae factionis ſtudioſos in vrbe adhuc ſupereſſe ſciebant. Hic autem dicebat, Athenienſes in vrbe procul a caſtris pernoctare, et, ſi illi certa die, primo diluculo ad exercitum cum vniuerſo populo venire vellent, ſe quidem excluſuros eos, qui eſſent apud ſe, et naues incenſuros, illos vero, ſi vallum adorti fuiſſent, exercitum *Athenienſem* facile capturos. Permultos autem Catanaeorum ad rem gerendam adiutores fore, et iam paratos eſſe, a quibus ipſe veniret.

† His cognitis, Athenienſium duces ſtatuerunt ipſos etc. *Acacius.* HVDS.

σοντες] οἷοι, εἰ γαμηθησόμενοι· τὸ δὲ εἰ ἀντὶ τῦ πότερον κεῖται. Οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων] οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων, προσελαυνόντων τῶν Συρακυσίων καὶ ἐνυβριζόντων, ἀγανακτῦντες, βυλόμενοί τε τὰς Συρακυσίας ποιῆσαι προσελθεῖν πόῤῥω τῆς πόλεως παυδημεὶ, ἅμα τε καὶ αὐτοὶ στρατόπεδον ἐπιτηδειον καθ' ἡσυχίαν καταλαβεῖν. Καθ' ἡσυχίαν, εἰδότες] ἀπὸ κοινῦ τὸ στρατόπεδον· εἰδότες ὅτι ὐχ ὁμοίως οἱ Ἀθηναῖοι δυνήσονται στρατόπεδον καταλαβεῖν, ἤτ', εἰ κατὰ θάλασσαν φανερῶς καὶ πραχθημένων τῶν Συρακυσίων ἐπιπλέυσιεν, (χαλετὴν γὰρ ἔσεσθαι τὴν ἀπόβασιν, ἀντιταχθησομένων τῶν ἐναντίων, καὶ ὐκ ἀπαρασκεύων ὄντων,) ἤτ', εἰ κατὰ γῆν ἐπίοιεν ἐκ τῦ φανερῦ· (καὶ γὰρ καὶ ἅπως ἐδόκων βλαβήσεσθαι·) διὰ ταῦτα δὴ ἀπάτῃ ἐβύλοντο χρήσασθαι, καὶ παρασχεῖν δόκησιν τοῖς Συρακυσίοις ὡς κατὰ γῆν ἰόντες· ὅπως ἐπεξελθόντες ἐκεῖνοι πανδημεὶ παρατάξωνται. Τὰς γὰρ ἂν ψιλὰς] τάς τε ψιλὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον τὸν ἑπόμενον, ᾤοντο, βλαβήσεσθαι. Τὰς σφᾶν] τῶν Ἀθηναίων. Ἀπὸ τῶν ἱππέων] τῶν Συρακυσίων. Ἐσβᾶσκον αὐτὰς] τὰς στρατηγίδας. Οἳ ξυνείποντο] τοῖς Ἀθηναίοις. Πρὸς ἃ ἐβύλοντο οἱ στρατηγοὶ] πρὸς τὸ καταλαβεῖν τὸ στρατόπεδον. Πέμπουσιν ἄνδρα σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. Τῇ δοκήσει] καὶ δοκῦντα ὐχ ἧττον εἶναι φίλον ἐκείνοις, ἥπερ κατὰ ἀλήθειαν τοῖς Ἀθηναίοις ἦν φίλος. Ἀπὸ τῶν ὅπλων] ἤγων, χωρὶς ὅπλων. Καὶ εἰ βύλονται ἐκεῖνοι] οἱ Συρακύσιοι. Τῷ σταυρώματι] γράφεται στρατεύματι. Καὶ ἡτοιμάσθαι ἤδη] καὶ ἑτοίμους εἶναι τὰς ἄνδρας, παρ' ὧν αὐτὸς ἥκει. Καὶ εἶναι ἐν

Πέμπουσιν] Vid. *Diodor.* 333. d. Hoc Alcibiadis fuiſſe commentum ait *Frontinus* III, 6. 6. ſed perperam. Pro *introductus* Mſ. Cantab. ibi *deductus*; bene; et pro *ipſorum*, Petrenſ. *ſua:* reſcribe, ſua *ipſorum* vrbe. WASS.

[τῇ δοκήσ.) Schol. Aug. abeſt καὶ i. it.]

ἦν δὲ Κατ.) δὲ pro γὰρ hic acceperis.

ἔτι ὑπολ. ὄντ.) Intell. ἐκείνους, nempe, ὧν τὰ ὀνόμ. ἐγίγν. Illos ibi relictos eſſe ex iis, qui cum ipſis facerent. Quod ſi cui diſplicuerit, is vero καὶ ad ἡπίστ. intellexerit, *omnino*que, vel: *et praeterea* nouerant.

[ἀπὸ τ. ὅπλ.) Schol. abeſt Aug.]

ἀπὸ τ. ὅπλ.) Vtrumque innuit hoc, et, *a caſtris* remotos, et, ſine *armis:* quaſi ὅπλα ſint *praeſidium*, ſtatio armatorum (Waffenplatz.) Ita θέσθαι τὰ ὅπλα Noſtro ſign 1) armatos, cum *armis* ergo, in armis, 2) conſiſtere, *locum* ergo capere.

[καὶ εἰ βούλ.) Schol d. Aug.]

αὐτοὶ μ. ἀποκλείσ.) Nempe *ipſos*. (Catanenſes) hoc facturos; quorum (vnus) cum eſſet interpres ille, de *ſe* quoque dicturus, quod de reliquis ciuibus ſuis diceret: apparet, cur Nominatiuo vtatur, αὐτοὶ, qui ad ἔλεγε referatur, tanquam ſit: ἔλεγεν, αὐτός τε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· qui et ipſi ſane hoc ἔλεγον, dicerent, illo quidem interprete. Duriſſime tamen et aſperrime iunxit, ἔλεγε, ſing. αὐτοὶ, plur. οὐδ' ἔτ' ἀνεκτῶς, niſi per Syneſin qſ. inuerſam, vt hic Verbi Singularis, ἔλεγεν, aptandus ſit Plurali, αὐτοί· quod contra alibi fiat; αὐτοὶ enim eſt pro αὐτός τε καὶ οἱ λοιποί. Cur tamen non dixit, σφᾶς αὐτούς; Nam ἔλεγον quidem haud poterat; vel, quia *de* ipſo ſermo, vel quod *ab* ipſo, nil in mandatis habente a ceteris, vt a ſe non conuentis.

[τῷ σταυρώμ.) Schol. abeſt Aug.] In Schol. Vulg. forte excidit καὶ poſt γράφεται, varietati Lect. indicandae: aut γράφεται eſt pro γραπτέον, corrigentis, non varietatem notantis.

εἶν. δὲ τ. ξυνδρ.) Traiect. pro, εἶν. δὲ τοὺς ξυνδράσ. ταῦτα. ξυνδράσοντας] *Camer.* ξυμπράσσοντας. vtrumque bene. WASS. Ἥκειν] *Marg.* ἥκει. Nihil audio. IDEM.

ξέ. Οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν Συρακοσίων, μετὰ τῆ καὶ ἐς τὰ ἄλλα θαρσεῖν, καὶ εἶναι ἐν διανοίᾳ καὶ ἄνευ τούτων ἰέναι [h] παρεσκευάσθαι ἐπὶ Κατάνην, ἐπίστευσάν τε τῷ ἀνθρώπῳ πολλῷ ἀπερισκεπτότερον, καὶ εὐθὺς ἡμέραν ξυνθέμενοι, ᾗ παρέσονται, ἀπέστειλαν αὐτόν. καὶ αὐτοὶ (ἤδη γὰρ καὶ τῶν ξυμμάχων Σελινούντιοι καὶ ἄλλοι τινὲς παρῆσαν,) προεῖπον πανδημεὶ πᾶσιν ἐξιέναι Συρακοσίοις. ἐπεὶ δὲ ἕτοιμα αὐτοῖς [i] καὶ τὰ τῆς παρασκευῆς ἦν, καὶ αἱ ἡμέραι, ἐν αἷς [k] ξυνέθεντο ἥξειν, ἐγγὺς ἦσαν, πορευόμενοι ἐπὶ Κατάνης, ηὐλίσαντο ἐπὶ τῷ [l] Συμαίθῳ ποταμῷ, ἐν τῇ Λεοντίνῃ. [m] οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ὡς ἤσθοντο αὐτὲς [n] προσιόντας, ἀναλαβόντες τό τε στράτευμα ἅπαν τὸ ἑαυτῶν, καὶ ὅσοι Σικελῶν αὐτοῖς, ἢ ἄλλος τις, προσεληλύθει, καὶ ἐπιβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ πλοῖα, ὑπὸ νύκτα ἔπλεον ἐπὶ τὰς Συρακούσας. καὶ οἵ τε Ἀθηναῖοι ἅμα ἕῳ ἐξέβαινον ἐς τὸν κατὰ τὸ [o] Ὀλυμπίειον, [p] ὡς στρατόπεδον καταληψόμενοι, καὶ οἱ [q] ἱππῆς οἱ Συρακοσίων, πρῶτοι προσελάσαντες ἐς [*] τὴν Κατάνην, καὶ αἰσθόμενοι, ὅτι τὸ στράτευμα ἅπαν ἀνῆκται, ἀποστρέψαντες ἀγγέλλουσι τοῖς πεζοῖς· καὶ ξύμπαντες ἤδη ἀποτρεπόμενοι, ἐβοήθουν ἐπὶ τὴν πόλιν.

ξς'. Ἐν τούτῳ [r] δ' οἱ Ἀθηναῖοι, μακρᾶς ὕσης τῆς ὁδῷ αὐτοῖς, καθ' ἡσυχίαν [s] ἐκάθισαν τὸ στράτευμα ἐς χωρίον ἐπιτήδειον, καὶ ἐν ᾧ μάχης τε ἄρξειν ἔμελλον, ὁπότε βούλοιντο, καὶ οἱ ἱππῆς τῶν Συρακοσίων ἥκις' ἂν αὐτὲς καὶ ἐν τῷ ἔργῳ [t] καὶ πρὸ αὐτῆ λυπήσειν. τῇ μὲν γὰρ [v] τειχία [x] τε καὶ οἰκίαι [y] εἶργον καὶ δένδρα καὶ λίμνη· παρὰ δὲ τὸ, κρημνοί. καὶ τὰ ἐγγὺς δένδρα κόψαντες, καὶ [z] κατενεγκόντες ἐπὶ τὴν θάλασσαν, παρά τε τὰς ναῦς [a] σαύρωμα ἔπηξαν, καὶ ἐπὶ τῷ [b] Δάσκωνι· ἔρυμά τε,

b Παρασκευάσασθαι *Cl.* Παρασκευάσθαι *Gr.* Baſ. *i* Κατὰ τῆς παρασκ. *Caſſ. Gr.* ſed in *Caſſ.* deinde emendatum erat καὶ τὰ. *k* ξυνέθετο *Caſſ. l* Σημαίθῳ *Ar.* Σιμαίθῳ *Cl.* et *Reg. m* Οἱ δὲ Ἀθην. *Caſſ. Gr. n* Προσόντας *Ald. Flor. Baſ.* Aug. *o* Ὀλύμπιον *Ar. Gr.* paſſim. Ὀλύμπειον *C.* Vide *Var. Lect.* ad *C.* 64. n. *v.* Hvds. *Dan. p* Ὡς τὸ στρατόπεδον *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Mſq. *q* Ἱππεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. itidemque paulo infra, *Reg. Caſſ. Gr.* hic, et infra. *Dan.* infra. * τὴν abeſt Mſq. id. c. extr. ἀποστρεπόμ. *r* Δὲ οἱ *Gr. s* Καθίσαν *Ar. C. Gr. Ald. Flor.* Aug. *Baſ. Steph.* 1. Ἐκάθισαν *Cl.* ex emend. καθίσαν *Reg. Caſſ. Dan. t* Καὶ omittunt *Ar. C. v* Τειχία *Ald. Flor. Baſ. x* Τε deeſt *Gr. y* Διεῖργον *Marg. Cam. z* Μετενεγκόντες *Ar. a* Σταυρώματα *Reg. b* Δάσκων erat ſinus et caſtellum in Sicilia. Vide *Cluverii* Sici iam p. 180. et *Bochartum* de Phoenicum coloniis l. 1. c. 28. Δάσκωνι omiſit *Valla:* forteſſe quia deerat in *Cod.* vnde vertebat. Hvds.

C. 65. μετὰ τοῦ, rel.) Abreſch. vt ordinat, immo explicat tantum, haec verba, (ordo enim haud laborat, neque, vt *Gottl.* ait, *conſtituitur* ab Abr.) nil agit, quia τὸ εἶναι videtur habere pro verbo finito, quod reſpondeat τῷ μετὰ τοῦ; *praeterquam, quod* in ceteris eſſent fidentiores, etiam in animo habuiſſe, rel. quod ſit contra omnem Grammaticam; vel, quod non reſpexit, quod ſequeretur, verum conſequens, ἐπίστευσαν τῷ ἀνθρ. rel. id quod et Port. vidit; qui tamen, neſcio, cur Parentheſi incluſerit verba, et πολλῷ ἀπερισκεπτότ. manifeſtum Comparatiuum, verterit per Superl. *inconſideratiſſime.* Simpliciter procedit ſenſus ratioque: Praetores Syracuſanorum, praeterquam, quod in aliis rebus, vel *omnino*, eſſent confidentiores, vel, cum iam per ſe, ſponte, bonum animum de re ſumma, et in animo iam haberent, Catanam opprimere, eo nunc inconſideratius, tanto inconſultius, (analogice, vt par erat ex iſta ſecuritate,) per haec omnia, fidem homini habuere. Faciebat illorum vniuerſa fiducia, et conſilium iam captum Catanae occupandae, vt hôc, per id, eſſent proniores et incautiores ad fidem illi proditori habendam. Quid hic difficultatis aut obſcuritatis? μετὰ τοῦ eſt, *cum iam* per ſe — eſſent, vel, *praeterquam, quod* — confidebant. I, 32. init. μετὰ τῆς ξυμμαχίας τῆς αἰτήσεως, *praeter* poſtulationem foederis, praeterquam quod ſocietatem petunt; vel, aptius et ibi, et hic, *cum* ſocietatem petant. ἰέναι παρεσκευάσθ. transpoſita intell. pro παρεσκευ. ἰέναι, vt παρεσκευ. pendeat a καὶ εἶναι ἐν διαν. cum cogitarent parare expeditionem. Male Portus, et vt laboraſſe videatur in ordine verborum conſtituendo: *cum apparatu praficiſci.*

[κ. εἶναι ἐν δ.) Schol. Aug. abeſt ἤγουν.]

Ἰέναι παρεσκευάσθαι ἐπὶ Κατάνην] *Portus* in his interpretandis ſequutus eſt *Vallam.* Conſiderent alii, an Graeca ita verti poſſint. Mihi, ſi ea eſt ſententia, quam illi expreſſerunt, potius participium, quam infinitiuus παρεσκευάσθαι, requiri videtur. *Acacius* nullam illius rationem habuit: nam vertit, *Catanam ducere.* Vnde colligere licet, ei ſuſpectum fuiſſe παρεσκευάσθαι, tamquam ab aliquo intruſum. Et ſufficiebat ἰέναι ἐπὶ Κατάνην. Nam, hoc ſine adparatu fieri non potuiſſe, facile quilibet intelligit. *Thucydides* III, 62. Τῇ μέντοι αὐτῇ ἰδέᾳ, ὕστερον Ἀθηναίων ὄντων ἐπὶ τὰς Ἕλληνας. Et IV, 93. Ἔπεισεν ἰέναι ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Omnino ſuſpectum habeo hunc locum. Dvk.

προεῖπ. πανδ.) πανδημεὶ refer ad ἐξιέναι, non ad προεῖπον.

ἕτ. αὐτ. καὶ τὰ τ. παρασκευ.) Et haec traiectio eſt; neque enim redditur, quid *praeterea*, aliud, ἕτοιμον fuerit; ſed *nouum* ſubiicitur verbum, alia ἕξις· καὶ αἱ ἡμέραι ἐγγὺς ἦσαν. Debebat ergo: καὶ τὰ τῆς παρασκ. ἕτοιμα ἦν, καὶ αἱ ἡμ. ἐγγ. ἦσαν. V. Phil. Thuc. P. p. 282. ζ) 285. α.)

Συμαίθῳ] Hanc veram ſcripturam huius nominis eſſe putant *Cluverius* I. Sicil. Ant. 10. et *Heinſius* ad Ouid. IX. Metam. 750. Dvk.

[ἐς τὸν κατὰ τὸ Ὀλ.) Schol. abeſt Aug.]

Ἐς τὸν κατὰ τὸ Ὀλυμπίειον] *Valla* vertit, in *magnum portum* ante Olympieum. Hoc indicio eſt, eum in ſuo exemplari itidem habuiſſe verba μέγαν λιμένα, quae hic in *Cod.*

65. Syracuſanorum autem duces, cum alioqui et caeteris in rebus eſſent confidentiores, et in animo haberent, vel ſine his *nuntiis* aduerſus Catanam cum apparatu proficiſci, longe inconſideratiſſime fidem huic homini habuerunt: ſtatimque conſtituta die, ad quam *ad Catanam* adeſſent, ipſum remiſerunt. Ipſi vero (iam enim Selinuntii et alii nonnulli ex ſociis aderant) Syracuſanis edixerunt, vt cuncti nullo delectu ad exeundum ſe expedirent. Cum autem res omnes ad illam expeditionem neceſſarias iam praeparaſſent, et dies aduentaret, ad quam ſe venturos conſtituerant, iter ingreſſi, vt Catanam verſus proficiſcerentur, ad Symaethum flumen, in agro Leontino, caſtra poſuerunt, Athenienſes vero, cum intellexiſſent, ipſos aduentare, aſſumtis omnibus copiis, et ſuorum, et Siculorum, quotquot ipſis *aderant*, et ſi quis alius ad ipſos acceſſerat, eisque in naues et nauigia impoſitis, ſub noctem Syracuſas verſus contenderunt. Et Athenienſes, ſimul ac dies illuxit, egreſſi ſunt in locum, qui erat iuxta Olympieum, ibi caſtrametaturi: et Syracuſanorum equites, qui primi ad Catanam acceſſerant, et qui cognouerant totum, exercitum claſſe vectum diſceſſiſſe, reuerſi *rem* peditatui ſignificarunt. Tunc vero cuncti regreſſi, ad ſuppetias vrbi ferendas accurrerunt. Bell. Pelop an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr 339.

66. Interea vero *Athenienſes*, quod ipſis longum iter eſſet, per otium caſtra poſuerunt in opportuno loco, et in quo proelii initium erant facturi, quotieſcunque vellent, et vel in ipſo proelio, vel ante proelium ab equitatu Syracuſanorum minime infeſtari poterant. Nam ab vna quidem parte munitiones, aedificia, arbores, et ſtagnum *hoſtes* prohibebant: ab altera vero, loca praerupta: caeſisque vicinis arboribus, et ad mare delatis, iuxta naues, et ad Daſconem vallum fixerunt, ab ea vero parte,

διανοίᾳ] ἦγεν διανοεῖσθαι. Ἐς τὸν κατὰ τὸ Ὀλυμπίειον] τόπον ἐπιτήδειον ἐνστρατοπεδεύσασθαι. Ἀνῆκται] ἀνέπλευσεν. Ἀποστρέψαντες ἀγγέλλουσι] πρὸς τὰς Συρακούσας κινηθέντες. Ἀποστρατόμενοι] ὀπίσω ἐπανερχόμενοι. Τῆς ὁδῷ αὐτοῖς] τοῖς Συρακουσίοις. Ἐπιτήδειον] ἁρμόδιον ἐνστρατοπεδεύσασθαι. Ἔρυμά τε] φύλαγμα. Ἡ εὐφοδώτατον ἦν] προβῆναι δη-

Reg. ſuper ἐς τὸν manu recenti ſcripta ſunt. Ea vtrum e vetuſtis libris ſumta, an a Magiſtro aliquo profecta ſint, non facile dixerim. Sed magis ſuſpicor, ab aliquo addita eſſe, qui, ita explenda, quae ad ſententiam perficiendam deeſſe videbantur, putauerit: vel, quod, Olympium magno portui Syracuſarum vicinum eſſe, ſciebat; vt ex iis, quae de eo *Clauerius* habet, conſtat; vel, quod apud *Diodorum Siculum* Lib. XIII. pag. 333. legerat: Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, παραπλεύσαντες εἰς τὸν μέγαν λιμένα τῶν Συρακουσίων, μετὰ πολλῆς ἡσυχίας τῷ τε Ὀλυμπίῳ κύριοι κατέσησαν, καὶ πάντα τὸν παρακείμενον τόπον καταλαβόμενοι, παρεμβολὴν ἐποιήσαντο. *Thucydidem* ſcripſiſſe, ἐς τὸν μέγαν λιμένα, idem mihi non perſuadere poſſum, vt credam, quia verba μέγαν λιμένα ab omnibus aliis *Mſſ.* abſunt, et, quia ἐκβαίνειν eſt, *e naui in terram egredi*: quod multis oſtendi, non neceſſe eſt. Itaque, etſi verum eſt, quod *Diodorus* ſcribit, παραπλεύσαντες εἰς τὸν μέγαν λιμένα, tamen admodum improprie dicas, ἐξέβαινον ἐς τὸν λιμένα, ſi velis dicere, *nauibus portum ingreſſi exſcenſionem in terram fecerunt*. *Scholiaſtes* vulgatus, (nam in *Caſſ* hoc ſcholion non legitur,) ita ſcribit, quaſi putauerit, deeſſe τόπον· idque in interpretatione ſua expreſſit *Portus*. Hoc quoque non magnopere probo, ob eam cauſam, quod, quum, haec vox κατ' ἔλλειψιν deeſt, fere adiectiuum aut pronomen ponitur, cum quo coniungi poſſit, vt ἐν φανερῷ, ἐν ἐπιτηδείῳ, et alia, non articulus ſolus. Fortaſſis legendum eſt, ἐς τὸ κατὰ τὸ Ὀλυμπίειον, per ellipſin τῷ χωρίῳ, vel μέρος, vt IV, 78. et alibi, τὰ ἐπὶ Θράκης. Cap. ſeq. τῇ μὲν, τειχία τε καὶ οἰκίαι εἶργον — παρὰ δὲ τὸ, κρημνοί. Cap. 75. παρὰ πᾶν τὸ πρὸς τὰς Ἐπιπολὰς ὁρῶν. Cap. 64. περὶ τῷ πρὸς τῷ Ὀλυμπιείῳ χωρίῳ. Dvk. Non habeo, quod melius afferam, quam alii attulerint: vna tamen ſuccurrit velut obſcura ſimilitudo: τῆς στρατιᾶς ἡ πολλὴ, τῆς γῆς ἡ ἀρίστη, I, 2. τὸν πλεῖστον τοῦ βίου, I, 5. in quibus neque ipſum Subſt. nec, μέρος, aut aliud, addideris; ita neque hic τῷ τόν· Niſi forte eſt, vt, ab ειον abſorptum, excidetit νεών, *templum*.

Ὡς τραπόεδον] *Mſſ.* ὡς τὸ τραπόεδον. at praecedit τό. Wass.

[ἀνῆκται —]
[ἀποτρέψ.
[ἀποτρεπόμ
C. 66. [ἐπιτήδειον
} Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

μάχης τε ἄρξ) Non placet, verſum Porto: *proelii initium factu.i*, quoties vellent. ἄρχειν eſt, *in poteſtate* habere, non, *incipere*; (etſi dicimus ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων, pro ἄρχεσθαι·) κρατεῖν. Preſtius vertens, *in poteſtate habituri* pugnam; nempe quum et declinarent, ſi pugnare nollent, nec cogi ad pugnam, poſſent, et ita eum ſuo commodo indidem iidem pugnam capeſſerent; αὐτοκράτορες τῆς μάχης καταστάντες.

Καὶ πρὸ αὐτῆ] Καὶ non habent *Ar. C.* minus eleganter. Wass. Tolerabilius abeſſet prius καὶ, quod eſt ante ἐν τῷ ἴσῳ Dvk.

[ἔρυμά τε) Schol. abeſt Aug.)

ἢ [c] εὐεφοδώτατον ἦν τοῖς πολεμίοις, λίθοις λογάδην καὶ ξύλοις [d] διὰ ταχέων ὤρθωσαν, καὶ τὴν τῇ [e] Ἀνάπῳ γέφυραν ἔλυσαν. παρασκευαζομένων δὲ, [f] ἐκ μὲν τῆς πόλεως [g] ἀθεὶς ἐξιὼν ἐκώλυε· πρῶτοι δὲ οἱ ἱππῆς τῶν Συρακοσίων προσεβοήθησαν· ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ τὸ πεζὸν ἅπαν ξυνελέγη. καὶ προσῆλθον μὲν ἐγγὺς τοῦ στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων [h] τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ, ὡς οὐκ [i] ἀντιπροσήεσαν αὐτοῖς, ἀναχωρήσαντες, καὶ διαβάντες τὴν [k] Ἑλωρίνην ὁδὸν, ᾐρίσαντο.

ξζ'. Τῇ δ' ὑστεραία οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι παρεσκευάζοντο ὡς ἐς μάχην, καὶ ξυνετάξαντο ὧδε· δεξιὸν μὲν κέρας Ἀργεῖοι εἶχον καὶ [l] Μαντινῆς, Ἀθηναῖοι δὲ τὸ μέσον, τὸ δὲ ἄλλο οἱ ξύμμαχοι οἱ ἄλλοι. καὶ τὸ μὲν ἥμισυ αὐτοῖς τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ οὐτῶ, τὸ δὲ ἥμισυ [m] ἐπὶ ταῖς εὐναῖς ἐν [n] πλαισίῳ, ἐπὶ οὐτῶ καὶ τοῦτο τεταγμένον. οἷς εἴρητο, ἤ ἂν τοῦ στρατεύματός τι πονῇ, μάλιστα ἐφορῶντας παραγίγνεσθαι. καὶ τοὺς σκευοφόρους ἐντὸς τούτων τῶν [o] ἐπιτακτῶν ἐποιήσαντο. οἱ δὲ Συρακούσιοι ἔταξαν τοὺς μὲν [p] ὁπλίτας, [q] ἐφ' ἑκκαίδεκα, ὄντας πανδημεὶ Συρακοσίους, καὶ ὅσοι ξύμμαχοι παρῆσαν. ἐβοήθησαν δὲ αὐτοῖς Σελινούντιοι μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ [r] Γελώων ἱππῆς, τὸ ξύμπαν ἐς διακοσίους· καὶ Καμαριναίων ἱππῆς ὅσον [s] εἴκοσι, καὶ τοξόται ὡς πεντήκοντα. [t] τοὺς δὲ ἱππέας ἐπετάξαντο ἐπὶ τῷ δεξιῷ, οὐκ ἔλασσον ὄντας, ἢ διακοσίους καὶ χιλίους· [*] παρὰ δ' αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἀκοντιστάς. μέλλουσι δὲ τοῖς Ἀθηναίοις πρότερον ἐπιχειρήσειν, ὁ Νικίας, κατά τε ἔθνη ἐπιπαριὼν ἕκαστα, καὶ ξύμπασι, τοιάδε παρεκελεύετο.

ξή. »ΠΟΛΛΗ[ι] [v] μὲν παραινέσει, ὦ ἄνδρες, τί δεῖ χρῆσθαι, οἳ πάρεσμεν ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα; [x] αὕτη γὰρ ἡ παρασκευὴ [y] ἱκανωτέρα μοι δοκεῖ εἶναι θάρσος παρασχεῖν, ἢ καλῶς λεχθέντες λόγοι μετὰ ἀσθενοῦς στρατοπέδου. ὅπου γὰρ Ἀργεῖοι, καὶ Μαντινῆς, καὶ Ἀθηναῖοι, καὶ νησιωτῶν οἱ

c Ἐφοδώτατον *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Mſqu. Aug. In *Caſſ.* recenti manu inter verſus εὐ. Ἐυεφοδώτατον *Gr.* d Διαταχέων *Ar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* διὰταχέων Mſqu. c. ſpir. aſp. ſed vno vocab. e Sic *Cam.* Ἀνάπλῳ *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Atque ita legiſſe videtur *Valla*: nam vertit, *pontem, per quem remeatur a nauibus.* Hvds. Ἀνάπλῳ etiam *Reg.* et *Caſſ.* ſed hic in marg. γρ. ἀνάπτῳ, ὃ καὶ κρεῖττον. ἀνάπου Aug. ſed λ eraſ. f Ἐκ τῆς μὲν πόλ. *Gr.* g Οὐδεὶς *Ar. C. Dan.* h Τὸ πρῶτον *C. Baſ. Caſſ.* Aug. i Ἀντιπροήεσαν *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. k Ἑλωρίδην *Gr. Ald. Flor. Baſ.* Ἐλωρίνην *Steph.* 1. Ἑλωρινὴν *Cl.* Ἐλωρινὴν Aug. *Ar. C.* et *Dan.* Ἐλωρινὴν *Reg. Caſſ.* ἐλωρίκην Mſqu. mox 67. init. ἐς μάχην. om. ὡς. l Μαντινεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* vt et paulo infra. *Reg. Caſſ. Gr.* vtroque loco. *Dan.* infra. m *M. Cruſius* intelligit Triarios, quales apud Romanos fuerunt. Hvds. n Πλαίσιον, ἡ τετραγώνοειδὴς τῶν στρατιωτῶν σύνταξις. *Herodianus.* Πλαίσιον (vt ſcribit *Aelianus*) proprie eſt, ὅταν ἐκ τεσσάρων πλεύρων γένηται ἡ παράταξις, οὐκ ἐν τετραγώνῳ, ἀλλ' ἑτερομήκει σχήματι. Idem. Πλησίῳ a prima manu *Reg.* πλησίοι Aug. o Ἐπεισάκτων *Ar.* in marg. Ἐπιτάκτων *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. p Ὁπλίτας πάντας *Gr.* Mſqu. q Ἐπικκαίδεκα *Reg. Caſſ. Gr.* ſed in *Gr.* emendatum erat ἐφ'. ita et in Aug. ἐπ' ἑκκαίδ. Mſqu. r Γελώων ἱππεῖς ὅσον cetera in marg. *Gr.* Ἱππεῖς etiam *Reg. Caſſ. Dan.* et plerumque. s Εἴκοσιν *Caſſ.* t Τὰς δ' ἱππέας *Gr.* * παρα δ' αὐτ. Mſq. Mox c. 68. inſcr. Νικίου λόγος πρὸς τοὺς στρατιώτας. a m. pr. v Μὲν οὖν παρ. *Dan.* x Αὐτὴ *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Reg.* Aug. et ex emendat. *Caſſ.* y Ἱκανοτέρα *Gr.*

[εὐεφοδώτ.) Schol. Aug. habet, προεσβῆναι p. προβ. (rectius ad h. l. et ad ἐπί·) et om. δηλονότι.]

[λίθ λογ.) Schol. ad hh. vv. *Lemma* vocat Abr. quod, alivnde repetitum, huc non pertineat, neque ſit a Schol. Thuc. profectum. Sed tamen additur ἐντεῦθεν, i. e. *ex hoc* loco; ex quo tamen δῆλον quî ſit, non videam. Forte et hoc voluit Abr. non legiſſe ideo Schol. λογάδες.]

λίθ. λογ.) λογάδας λίθους apud Plutarch. p. 658. reperit Abr. *Gottl.* At ni ex Plut. ſ. o'at Abr. forte *reperi* ſcr. *Gottl.* λογάδην vel ad λίθους, cui adiunctum haereat, qſ. pro Adiect. λογάδι, vel ad ὤρθωσαν, retuleris: vbi ſit λογ. ὤρθ. per breviloquentiam, pro, συλλεξάμενοι τοὺς λίθους ὤρθ *Milites* proprie dicuntur λογάδες, *delecta manus*; et, ſi λογάδην congregantur lapides, quidni λογάδες et ipſi dicantur, vt in Schol.

Λογάδην] *Scholiaſtes* ſcribit, *Thucydidem* lib. IV. dicere λογάδας λίθους. Non memini, me hoc legere. Eſt ibi Cap. 4. λογάδην δὲ φέροντες λίθους. et Cap. 31. καὶ ἔρυμα αὐτόθι ἦν παλαιὸν, λίθων λογάδην πεποιημένον. Λογάδας *Thucydides*, vt alii, dicit delectos milites IV, 125. V, 60. et 73. Dvk.

Ἀνάπῳ] Recte ille, qui *Cod. Caſſ.* tractauit, pronunciat, hoc melius eſſe, quam, quod plerique libri habent, Ἀνάπλῳ. Adi *Clauerium* I. Sicil. Ant. 13. Dvk.

παρασκευαζ. — — ἐκώλ.) Debebat, παρασκευαζομένους, ad ἐκώλυε· ſed in hoc intell. αὐτούς. Genitiuum ſimplicem, conſequentiae, dederit et alteri verbo, προσεβοήθησαν; quod hic ſimpliciter eſt, *impetum* facere; nulla plane *auxilii* ferendi conditione; et πρὸς redundat; vel pro ἐπὶ poſitum, ἐπεβοήθησαν, quod ſolennius; ſed et προσβολὴ *impetum*, incurſum ſign.

[ἐκ τ. πόλ.] [ἐβοήθησ.] Scholl. abſ. Aug.

Οὐθείς] *Ar. C.* οὐδεὶς, peſſime, vt ſolent. Wass.

Τὴν Ἑλωρίνην ὁδὸν] Non minor eſt varietas in nomine Ἑλωρινὴν paullo poſt Cap. 70. et VII, 80. Ἕλωρος prima ſyllaba adſpirata fere ſcribunt Graeci; et recte, ſi verum eſt etymon *Seruii*, qui ad Virgil. III. Aen. v. 698. ab ἕλος deriuat. Latini aliquanto inconſtantius, Elorus et Helorus. In antiquis libris *Virgilii* Helorus eſſe, teſtatur *Pierius* ad Virg. l. d. Et ſic in *Ouidio* IV. Faſtor. 477. vbi et *Neapolis* videri

quae aditu hoſtibus erat facillima, munitionem ex ſaxis electis lignisque conſtructam celeriter erexerunt, et Anapi pontem ſoluerunt. Dum autem hae munitiones fierent, ex vrbe quidem nemo egreſſus *earum opus* impediuit: ſed primi Syracuſanorum equites ad opem *ſuis rebus* ferendam procurrerunt, deinde vero mox et vniuerſus peditatus conuenit. Et primum quidem ad Athenienſium caſtra propius acceſſerunt, deinde vero, *cum illi* contra ipſos non prodirent, regreſſi, ac, via Helorina transmiſſa, caſtra poſuerunt. Reif. Peſop. an 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 339.

67. Inſequenti vero die Athenienſes eorumque ſocii vt ad proelium ſe praepararunt, et aciem hoc modo inſtruxerunt. Dextrum quidem cornu tenebant Argiui et Mantinei, Athenienſes vero medium *agmen*, alterum vero *cornu* caeteri ſocii *tenebant*. Et dimidium quidem ipſorum exercitus ſic erat inſtructum, vt in fronte octoni milites ſtarent, dimidium vero, quod erat ad tentoria, et ipſum octonis militibus erat inſtructum, ita tamen, vt agminis longitudo latitudinem longe ſuperaret. Quibus praeceptum fuerat, vt qua parte exercitus laboraret, diligentiſſime obſeruantes ſe conferrent. Atque intra hos, qui in ſubſidiis collocati fuerant, lixas poſuerunt. Syracuſani vero *ſuos* grauis armaturae milites, qui erant Syracuſani ex omni totius populi ordine atque aetate collecti, et ſocios, quotquot aderant, ſic inſtruxerunt, vt deni ſeni *in aciei fronte* ſtarent. Auxilium autem ipſis tulerunt in primis quidem Selinuntii, mox vero et Geloi equites, vniuerſi ad ducentos. Et Camarinaeorum equites ad viginti, et ſagittarii circiter quinquaginta. Equites autem in dextro *cornu* collocarunt, non pauciores, quam mille et ducentos. Iuxta autem ipſos, et iaculatores. Cum autem Athenienſes proelium priores inituri eſſent, Nicias et ſingulas gentes, vt quamque adibat, et vniuerſas huiusmodi verbis adhortabatur.

68. „Longa adhortatione, viri, quid opus eſt *nos* vti, qui ad idem certamen adſumus? Hic enim apparatus ad confidentiam vobis praebendam magis valere mihi videtur, quam verba praeclare facta, quae copiarum firmitate careant. Vbi enim ſumus Argiui, et Mantinei, et Athenienſes, et praecipui

λονότι δυνατόν. Λίθοις λογάδην καὶ ξύλοις] ὅτι λογάδας ἐν τῇ τετάρτῃ λέγει λίθους τοὺς ἐπιλέκτους, καὶ ὃ τοὺς ἐπιτυχόντας, δῆλον ἐντεῦθεν. Ἐκ μὲν τῆς πόλεως] τῶν Συρακουσίων. Ἐν πλαισίῳ] ἐν τετραγώνῳ σχήματι. Ἐντὸς τούτων τῶν ἐπιτακτῶν] τῶν ὄπισθεν ἐπιτεταγμένων παρὰ ταῖς εὐναῖς. Ἐβοήθησαν δὲ αὐτοῖς] τοῖς Συρακουσίοις. Καὶ ὁπ

poteſt, et in *Silii* XIV, 269. editur. Sine adſpiratione in *Cicerone* III. in Verr. 43. et 56. IV, 26. *Liuio* XXIV, 35. et aliis. De Heloro, vnde viae Helorinae nomen, porro adeundus eſt *Cluuerius* I. Sicil. Antiq. 13. Habet etiam nonnulla *Caſaubonus* ad Polybium I, 6. Locum hunc *Thucydidis*, vel eum, qui Cap. 70. legitur, ante oculos habuit *Stephanus* in Ἕλωρος· Θουκυδίδης δὲ ἐν ἕκτῃ καὶ Ἑλωρινὴν ὁδὸν φησι. Male ibi *Berkelius*, contra omnes libros, ſua, vt dicit, auctoritate, pro ἐν ἕκτῃ ſubſtituit ἐν ἑβδόμῃ. Nam legitur in vtroque libro. Dvk.

C. 67. Ἢ ἂν τῷ στρατεύματός τι πονῇ] *Salluſtius* Iugurth. Cap. CIII. Marius cum turma ſua, quam e fortiſſimis magis, quam ex familiariſſumis, parauerat, vagari paſſim, ac modo *laborantibus ſuis* ſuccurrere, etc. Wass.

Καὶ τὰς σκευοφόρους — ἐποιήσαντο] *Suidas* in ἐπίτακτοι. Huic ἐπίτακτοι ſunt οἱ προτεταγμένοι τὴν μάχην ἐφορᾶν, καὶ τῷ πονοῦντι μέρει βοηθεῖν. *Portus*, laudante *Kuſtero*, ἐπιτεταγμένοι· imo προεπιτεταγμένοι. Idem.

Ἔλασσον ὄντ.) pro ἐλάσσονας. Qſ. *aliquid* minus, numerus (aliqui) non minor. Forte leg. ἐλάσσονας, deleto ὄντας, vt Gloſſ.

C. 68. οἱ πάρεσμεν) ante h. h. v. v. intell. πρὸς ὑμᾶς· Nam πάρεσμεν, per κοίνωσιν, *communicationem*, eſt pro πάρεστε. Vel intell. πρὸς ἀλλήλους. Aut ſimplicius, οἱ pro ὅτι, ἐπειδή, *cum* adſimus. Similia exempla v. in Phil. Th. P. p. 14. 15. lit. γ.)

ἐπὶ τ. αὐτ. ἀγ.) Quid ſibi vult τ. αὐτόν, *idem* certamen? An, quo iam *antea* functi? At nondum inciderat tale. Referas igitur ad populos varios, Argiuos, alios, (mox h. c. memoratos,) qui non eſſent meri Athenienſes; vnde et c. 67. ait: τὰ ἔθνη ἐπιταξιῶν ἕκαστα. Nempe, *vnum* omnibus diſcrimen et commune propoſitum, innuit, eandem omnium conditionem; nec multa ergo, i. e. varia, cohortatione vtendum; qua, v. c. Annibal vſus legatur apud Liv. 30, 33. med. inde a verbis: *Varia cohortatio*, rel.

Λόγοι] *Stobaeus* pag. 201. e Noſtro V, 69. Ἔργων ἐκ πολλῶ μελέτη πλεῖον σώζει, ἢ λόγων δι' ὀλίγα καλῶς ἐρηθέντων παραίνεσις. Wass.

ὅπου γὰρ) Verti ὅπου poſſit, *quoniam*, quandoquidem, *cum* ſimus, (vel, adſimus) vt 1 Cor. 3. ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἔρις ἐν ὑμῖν, *cum* inter vos verſentur diſſidia.

πρῶτοι ἐσμὲν, πῶς ἀ χρὴ μετὰ τοιῶνδε καὶ τοσῶνδε ξυμμάχων πάντα τινὰ μεγάλην τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχειν; ἄλλως τε, καὶ πρὸς ἄνδρας πανδημεί τε ἀμυνομένους, καὶ ἀπολέκτους, ὥσπερ καὶ [z] ἡμᾶς· καὶ προσέτι Σικελιώτας, οἳ ὑπερφρονοῦσι μὲν [a] ἡμᾶς, [b] ὑπομενοῦσι δὲ ἀ, διὰ τὸ τὴν ἐπιστήμην τῆς τόλμης [c] ἴσσω ἔχειν. παρασήτω δέ τινι καὶ τόδε, πολύ τε ἀπὸ τῆς [d] ἡμετέρας αὐτῶν εἶναι, καὶ πρὸς γῆ [e] ϑδεμιᾷ φιλίᾳ, ἥντινα μὴ αὐτοὶ μαχόμενοι κτήσεσθε. καὶ τἀναντίον ὑπομιμνήσκω [f] ὑμᾶς, ἢ οἱ πολέμιοι σφίσιν αὐτοῖς * εὖ οἶδ', ὅτι παρακελεύονται. οἱ μὲν γὰρ, † ὅτι περὶ πατρίδος ἔσαι ὁ ἀγών· [g] ἐγὼ δὲ, ὅτι ἀκ ἐν πατρίδι, ἐξ ἧς [h] κρατεῖν δεῖ, ἢ μὴ ῥαδίως ἀποχωρεῖν· οἱ γὰρ [i] ἱππῆς πολλοὶ ἐπικείσονται. τῆς τε ἂν ὑμετέρας αὐτῶν ἀξίας μνησθέντες, ἐπέλθετε τοῖς ἐναντίοις προθύμως, καὶ τὴν παρεῦσαν ἀνάγκην καὶ ἀπορίαν φοβερωτέραν ἡγησάμενοι τῶν πολεμίων."

ξϑ'. Ὁ μὲν Νικίας, ** τοιαῦτα παρακελευσάμενος, ἐπῆγε τὸ στρατόπεδον εὐθύς. οἱ δὲ Συρακόσιοι ἀπροσδόκητοι μὲν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἦσαν ὡς ἤδη μαχόμενοι· καί τινες αὐτοῖς, ἐγγὺς τῆς πόλεως ὄσης, καὶ [k] ἐπεληλύθεσαν· οἱ δὲ καὶ διὰ σπουδῆς προσβοηθοῦντες δρόμῳ, ὑστέριζον μὲν, ὡς δὲ ἕκαστός πη τοῖς πλείοσι [l] προσμίξειε, καθίσαντο. ἀ γὰρ δὴ προθυμία ἐλλιπεῖς ἦσαν, ἀδὲ τόλμη, [m] ἅτ' ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ, ἅτ' ἐν [n] ταῖς ἄλλαις· ἀλλὰ τῇ μὲν [o] ἀνδρεία ἀχ ἥσσας, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη [p] ἀντέχοι· τῷ δὲ ἐλλείποντι αὐτῆς καὶ τὴν βύλησιν ἄκοντες παρέδιδοσαν. ὅμως δὲ, ἀκ ἂν οἰόμενοι, σφίσι τὰς Ἀθηναίας προτέρας ἐπελθεῖν, καὶ [q] διὰ τάχος ἀναγκαζόμενοι †† ἀμύνασθαι, ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, εὐθὺς

[z] Ἡμᾶς *Ar.* [a] Sic in *Gr.* emendatum erat ex ὑμᾶς. οἶδ' Mſq. [b] Ὑπομένουσι *Reg. Caſſ.* Aug. [c] Εἶσω: et marg. ἧσσω *Gr.* [d] Ὑμετέρας a prima manu *Gr.* [e] Οὐδε μιᾷ *Caſſ.* [f] Ἡμᾶς *Bar. Gr. Ald. Flor. Baſ.* [*] εὖ δ' ὅτι Mſqu. † ὅτι d. Mſqu. [g] Ἐγὼ δ' ὅτι *Gr.* [h] Pro κρατοῦντας ἀποχωρεῖν. *Ae. Port.* Hvds. [i] Ἱππεῖς *Ar. C. Ald. Flor Baſ. Caſſ.* [**] τοσαῦτα Mſq. [k] Ἀπεληλύθεσαν, vel ἐπὶ τὴν πόλιν ἐληλύθεσαν ſcribendum, cenſet *Ae. Port.* Hvds. [l] Προσμίξειεν ἐνκαθίσαντο *Ar.* Προσμίξειεν etiam *Caſſ Gr.* Προσμίξειν *Dan.* [m] Οὔτε ἐν *Ar.* [n] Ταῖς deeſt *C.* [o] Ἀνδρία *Ar. C. Reg.* [p] Ἀντέχει *Reg.* [q] Διατάχους *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug. †† ἀμύνασθαι Mſq.

πανδημεί τε) Vis τοῦ πανδημεὶ non eſt in *vniuerſis*, quod augendae ſit formidini, non minuendae; ſed in *colluuie* promiſcua, in diuerſitate τῶν ἀπολέκτων· *incondita* multitudine, non exercitata. τε autem non ἀπολέκτους reſpicit, quippe quod explicet tantum τὸ πανδημεὶ, ſed inferius, καὶ προσέτι.

[κ οὐκ ἀπολ.]
[οἱ ὑπερφρ. μ } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]
[παρασήτω]

ὅσπ. καὶ ἡμ.) redundat καὶ, vt ſolet in diuerſis et diſtribuendo. ἡμᾶς pro ἡμεῖς, ob priorem Accuſ. Quod et Latini imitentur.

πολύ τε — εἶναι) ſcil. ἡμᾶς, aut, ſi mauis, τὸν ἀγῶνα.

πρὸς γῇ) pro ἐν· vt Latinis ſaepius *apud*; Tacito maxime: *apud Germanias*, *apud vrbem*, *ſenatum*, alia.

οὐδεμ. φιλ.) Obſcurius vertit Port. *in nullo amico ſolo*; debebat: in ſolo, in terra, cuius nulla pars ſit amica nobis, (vel, Latinius, cum Liuio, *pacata*) quae omnis hoſtium ſit. Simili breuitate Liv. *per infeſta omnia*, *per praerupta et confragoſa omnia*, i. e. per *loca*, *quae plane* et vbique eſſent talia. Ita Latine dixeris: *per nihil pacatum transimus*, i. e. per terram, in qua ſit nil pacati.

ἥντινα μὴ αὐτ.) Videtur mihi τὸ ἢ poſt μὴ excidiſſe. *Gottl.* At enim, quo pertineat illud ἢ (cui tamen aliud reddendum nuſpiam appareat,) quem ſenſum iuuet, aut quî, non equidem video. Mutaturum, credo, *Gottl.* ſi ſuperſtes foret. Emendandum ſi ſit: ἤν τινα legerim pro ἥντ. Sed nil opus ita explicanti, vt oſtendi ad vv. οὐδεμ. φιλ.

εὖ οἶδ' ὅτι) Parentheſi liberaui haec verba, recte et ab Abr. ordinata: ὁ, εὖ οἶδ', ὅτι οἱ πολ. rel. *quod monituros* hoſtes, ſuis memoraturos, *ſciam.*

οἱ μ. γὰρ) ſcil. παρακελεύονται, ὑπομνήσειειν, (τοὺς ἑαυτῶν, ſuos,) ὅτι, rel.

Ἐξ ἧς κρατεῖν δεῖ] *Henr. Stephanus* haec ita Latine expreſſit: *ex qua non facile reuertendum ſit, niſi potitis victoria.* Et addit: intellige autem, ex qua regione, quae nequaquam eſt patria noſtra. Aliter tamen *Scholiaſtes* Graecus. *Acacius* vertit: *in qua vel vincendum eſt, vel receptus nullus relinquetur.* Haec quidem intelligi poſſunt; ſed plane non video, quomodo ſententia illa e verbis Graecis exſculpi poſſit. Etiam hoc *Porti*, ἐξ ἧς κρατεῖν, pro κρατοῦντας ἀποχωρεῖν, fortaſſis ſine exemplo eſt. *Scholiaſtae* ſententia de ellipſi τῶ ὁρμωμένως mihi tolerabilior videtur omnibus illis, quae alii adferunt. Sed non liquet mihi, an vel *Thucydides* vſquam alibi, vel vllus alius Scriptor, ita loquutus ſit itaque hunc locum aliis expediendum relinquo. Dvk. Difficultas loci non eſt in verbo δεῖ, ex quo, durius paullo, ſed per Syllepſin tamen, ἐξέσται repetit Abr. neque in verbis κρατεῖν ἢ ἀποχωρεῖν, quae in vnum, qſ. per participium, κρατοῦντας, coaleſcere vetet τὸ ἢ interiectum; ſed vnice in ἐξ ἧς, quod congruere haud videatur verbo κρατεῖν. Forte, ſublato ἐξ, rite ac ſimpliciter omnia proceſſerint: ἧς κρατεῖν δεῖ, qua potiri oporteat, ἢ ἀποχωρεῖν, aut (illâ, ex illa,) abire. Retento tamen, vt par eſt, τῷ ἐξ, ſenſus fuerit: *vnde*, *ex* qua terra, *ex* illa *ſtatione* (ἀφορμῇ, Poſten,) aut *vincere* oporteat, aut, cum periculo quidem et aegre, abire: von welchem Poſten aus wir uns entweder behaupten, oder mit Mühe und Noth zurückziehen müſſen. Forte et ſic liceat: ἐξ ἧς, (commate addito, et quaſi ſuſpenſa oratione,) κρατ. δεῖ, ἢ, (quaſi in Parentheſi haec ſint,) ἀποχωρεῖν· ac ſi ſit: ἐξ ἧς, ἐὰν μὴ κρατήσωμεν, ἀποχ. δεῖ. Germanice per virgulas aeſtheticas intellexeris: Aus welchem wir, — — ſiegen, oder — — kümmerlich weichen müſſen. Illud ſimplicius.

C. 69. τοιαῦτα) C. Mſq. τοσαῦτα· non male, ob *breuitatem* cohortationis: nur ſo viel, nec plura. Demoſth. p. Cor.

inter insularum incolas, quomodo non oportet quemlibet cum talibus totque sociis magnam de victoria spem habere? praesertim aduersus homines, qui copias, ex omni totius populi ordine ac aetate raptim et nullo delectu habito collectas, ad nostram vim propulsandam ducunt: non autem *aduersus viros* de-U. lectos, quales nos sumus. Praeterea *aduersus* Sicilienses, qui nos quidem contemnunt, sed tamen non sustinebunt, quod plus audaciae, quam peritiae, habeant. Illud etiam in mentem vnicuique veniat, nos et procul a nostrae patriae finibus abesse, et in nullo amico solo, nisi quod *vos* ipsi pugnando quaesieritis. Atque ego vos admoneo, * contra ac hostes (quod probe scio) se ipsos adhortantur. Illi enim quod pro patria certamen *ipsis* sit futurum: at ego *vos admoneo* non in patrio solo; vnde oportet *nos* victoria potitos reuerti, aut non facile reuerti *posse*. Nam permulti equites nobis instabunt. Vestrae igitur ipsorum dignitatis memores, hostes alacriter inuadatis, et praesentem necessitatem atque difficultatem, quam aduersarios, terribiliorem esse ducatis." Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. C. Varr. 339.

69. Nicias autem talibus adhortatus, copias confestim aduersus *hostem* duxit. Syracusani vero tunc quidem non exspectabant, sibi iam dimicandum esse; quinetiam ipsorum nonnulli in vrbem, quae vicina erat, abierant. Alii vero festinabundi ad suos adiuuandos accurrentes, tardius quidem perueniebant; veruntamen vt singuli ad aliquos exercitus ordines accedebant, in iis se collocabant. Nam nec in isto proelio, nec in aliis, aut alacritate, aut audacia, *hostibus* inferiores fuerunt. Sed virtute quidem *illis* non fuerunt inferiores, quatenus *rei militaris* scientia suppetebat. Eius vero defectu, alacritatem etiam inuiti amittebant. Veruntamen, quod non opinarentur Athenienses priores contra se venturos, quodque celeriter propulsare cogerentur, sumtis armis, confestim obuiam *ipsi* prodierunt. Ac pri-

* Alia via ac hostes etc. HVDS.

ἀπολέκτους] ἐξῃρημένους. Οἱ ὑπερφρονοῦσι μὲν] ἤγων περιφρονοῦσι, παρ' ὃ δεῖν ἄγουσι. Ἐπισήμην τῆς τόλμης ἦσσω] ἤτοι, διὰ τὸ τόλμαν μὲν ἔχειν αὐτοὺς, ἐπισήμην δὲ, ὃ ἦ, διὰ τὸ ἧττονα εἶναι τὴν ἐκείνων ἐπισήμην τῆς ἡμετέρας τόλμης. Παρασήτω δέ τινι] δεδόχθω. Ἐξ ὧς κρατεῖν δεῖ] ἤτοι λείπει τὸ, ἐξ ὧς ὁρμωμένους· ἢ τὸ ἐξ ὧς, ἀντὶ τοῦ ἐν ᾧ. Καὶ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην, καὶ ἀπορίαν] τὸ ἐν ἀλλοδαπῇ τε εἶναι, καὶ πόρρω τῆς πατρίδος. Ἐπῆγε τὸ στρατόπεδον] κατὰ τῶν πολεμίων δηλονότι. Ἐτέριζον μὲν] ἤγων, ὕστερον ἤρχοντο. Ἐλλιπεῖς ἦσαν] ἤγων, ἥττους τῶν Ἀθηναίων. Ἀνδρείᾳ δ' οὐχ ἧσσους] ἀνδρείαν νῦν λέγει τὸ θάρσος. Θαρσαλέως μὲν οὖν (φησὶν) οὐχ ἧσσον τῶν Ἀθηναίων ἐχώρουν εἰς τὴν μάχην, τῇ δὲ ἐπισήμῃ λειπόμενοι,

τοσοῦτον ὑπειπών, vbi *hoc tantum* attigero. Et supra c. 68. init. negabat Nicias, opus esse *multa* cohortatione. Non bene autem μὲν Portus vertit, *autem;* debebat, *igitur*, ergo; vel: *et* Nicias *quidem.*

[ἐπῆγε) Schol. abest Aug.]

Ἐπελαλύθεσαν] *Abierant* vertit *Valla*, quasi voluisset legendum ἀπελαλύθεσαν, quod non sine ratione placuit *Porto. Acacius:* et quidam ob vrbis propinquitatem *modo aduenerant;* alii — Putauit alios esse, qui ἐπελαλύθεσαν, alios autem, qui tardius adcurrerant. Sed hoc e verbis *Thucydidis* colligi non potest. DVK. Portus vertit, vt legendum ratus, ἀπελαλ. Abr. soluit in ἐλαλ. ἐπὶ τὴν πόλιν. At quis dicit, ἐπέρχεσθαι ἐπὶ τ. πόλιν; nisi sit, aggredi, non, *reuerti.* Et quid faciet τῷ αὐτοῖς; Manifesto vult Thuc. quosdam ex vrbe, vt propinqua, *illis*, αὐτοῖς, ἐπελαλυθέναι, auxilio *aduenisse*; quibus autem? Nempe his, qui iam extra vrbem in acie constitissent; c. 67. extr.

[ὕστερίζ. } Scholl. ad hh. vv. abs. Aug.]
[ἐλλιπεῖς }

Προσμίξειε] Non displicet scriptura *Cod. Ar.* WASS.

Οὔτ' ἐν ταῖς ἄλλαις] *Cod. C.* omittit ταῖς. male: hunc in modum grauiter cadere solent huius etiam periodi. *Thucyd.* III, 45. ἢ ἄλλῳ τῷ δεινῷ. III, 10. πλὴν ἡμῶν καὶ Χίων. IV, 19. τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας. Sic VII, 71. κατεδίωκον ἐς τὴν γῆν. VIII, 1. Κατάπληξις μεγίστη δή. *Herodot.* V, 19. εἴδε τ' ἦν. et I, 2. ἄρξαι πρῶτον. vid. *Hippocrat.* §. IV. 50, 15. *Demosth.* II. Philip. 28. Τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῇ. *Isocrat.* Helenae Encom. p. 300. Archidamo p. 173. καθ' ὑμῶν αὐτῶν. *Plato* princip. Menex. p. 517. ἀνδράσι καὶ χρή. IDEM.

[ἀνδρείᾳ οὐχ ἧσσ.) Schol. Aug. habet ἀνδρίαν pro ἀνδρείαν.]

ἀντέχοι) verterim, *sufficeret*, sustineret, (es aushielt, qs. wiederhielt;) vt L. 1. οὐκ ἐπὶ πολὺ ἀντεῖχεν, es währte, dauerte nicht lange.

προὐδίδοσ.) Eleganter, *prodebant*, condonabant, sie opferten den Muth auf; destituebant, illi deerant, quasi a scientia et arte *deserto.* Nec sine Oxymoro: *inuiti voluntatem* prodebant; volebant illi quidem pugnare, neque animo, i. e. nec cupidine, nec fortitudine, carebant; at enim scientia rei bellicae laborabat et vsus: vnde *nolle* cogerentur, quod cuperent tamen, i. e. effectum non dare, quod, quamvis vellent, non possent tamen. προὐδίδοσαν est pro Media forma, προὐδίδοντο· *suammet* voluntatem; aut, τῷ ἐλλείποντι — προὐδίδοσαν, fuerit pro, τὸ ἐλλεῖπον προὐδίδοσαν, eadem Hypallage, qua 2. Petr. 2, 8 βλέμματι — καὶ ἀκοῇ — ὁ δίκαιος — ψυχὴν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν· i. e. auditus et adspectus improbe factorum cruciabat animum eius. Hom. Od. 2, 143. καμάτῳ καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες, i. e. molestiae et curae exedebant illis animum. Tunc Actiuo constiterit vis sua.

ἀντεπῆεσαν. καὶ πρῶτον μὲν αὐτῶν ἑκατέρων οἵ τε λιθοβόλοι καὶ σφενδονῆται καὶ τοξόται προὐμάχοντο· [r] καὶ τροπὰς, [s] οἵας εἰκὸς ψιλὸς, ἀλλήλων ἐποίουν. ἔπειτα δὲ μάντεις [*] τε σφάγια προὔφερον τὰ νομιζόμενα, καὶ σαλπιγκταὶ ξύνοδον ἐπώτρυνον τοῖς ὁπλίταις. οἱ δ' ἐχώρουν, Συρακούσιοι μὲν, περί τε πατρίδος μαχούμενοι, καὶ τῆς ἰδίας, [t] ὡς ἕκαστος, τὸ μὲν αὐτίκα, σωτηρίας, τὸ δὲ μέλλον, ἐλευθερίας· [v] τῶν δὲ ἐναντίων, Ἀθηναῖοι μὲν, περί τε τῆς ἀλλοτρίας [x] οἰκείαν σχεῖν, καὶ τὴν οἰκείαν μὴ βλάψαι ἠσσώμενοι· Ἀργεῖοι δὲ, καὶ τῶν ξυμμάχων οἱ αὐτόνομοι, [y] ξυγκτήσασθαί τε ἐκείνοις, ἐφ' ἃ ἦλθον, καὶ τὴν ὑπάρχουσαν σφίσι πατρίδα, νικήσαντες, πάλιν [z] ἐποδεῖν· τὸ δ' ὑπήκοον τῶν ξυμμάχων, μέγιστον μὲν περὶ τῆς αὐτίκα ἀνελπίστου σωτηρίας, ἢν μὴ κρατῶσι, τὸ πρόθυμον † εἶχον· ἔπειτα δὲ, ἐν παρέργῳ, καὶ [a] εἴ τι ἄλλο [b] ξυγκαταστρεψομένοις ῥᾷον αὐτοῖς ὑπακούσεται.

ό. Γενομένης [c] δ' ἐν χερσὶ τῆς μάχης, [d] ἐπιπολὺ ἀντεῖχον ἀλλήλοις· καὶ ξυνέβη βροντάς τε ἅμα πνὰς γενέσθαι καὶ ἀστραπὰς, καὶ ὕδωρ πολύ· ὥστε τοῖς μὲν πρῶτον μαχομένοις, καὶ ἐλάχιστα πολέμῳ ὠμιληκόσι, καὶ τοῦτο ξυνεπιλαβέσθαι [e] τῷ φόβῳ· [f] τοῖς δ' ἐμπειροτέροις, [g] τὰ μὲν γιγνόμενα, καὶ ὥρα ἔτους περαίνεσθαι δοκεῖν, [h] τὸν δὲ ἀνθεστῶτας πολὺ μείζω ἔκπληξιν μὴ νικωμένοις παρέχειν. [i] ὡσαμένων δὲ πρῶτον τῶν Ἀργείων τὸ εὐώνυμον κέρας τῶν Συρακοσίων, καὶ μετ' αὐτὸν τῶν Ἀθηναίων τὸ κατὰ σφᾶς αὐτούς, [k] παρερρήγνυτο ἤδη καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα τῶν Συρακοσίων, καὶ ἐς φυγὴν κατέστη. καὶ [l] ἐπιπολὺ μὲν οὐκ ἐδίωξαν οἱ Ἀθηναῖοι· οἱ γὰρ [m] ἱππῆς τῶν Συρακοσίων, πολλοὶ ὄντες καὶ ἀήσσητοι, εἶργον· καὶ ἐσβαλόντες ἐς τοὺς ὁπλίτας αὐτῶν, [n] εἴ τινας [o] προσδιώκοντας ἴδοιεν, ἀνέστελλον· ἐπακο-

[r] Καὶ τροπὰς οἵας εἰκὸς ἀλλήλων ψιλὸς ἐποίουν *Ar. C. Dan.* sed pro ἀλλήλων habet ἀλλήλους. [s] Οἷα *Caſſ.* Aug. Mſqu. hic tamen οἷα [*] καὶ Mſq. pro τε. [t] Ὡς omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug Mſqu. [v] Τῶν δ' ἐναντίων *Ar. C.* Ita voluit ſcriba *Caſſ.* in quo eſt τῶν δὲ ἀντίων. Ita et Aug. ſed corr. a m. 2. in δ' ἐναντ. [x] Οἰκίαν *Gr.* Mſq. et paullo poſt. [y] Ξυνκτήσασθαί τι *Ar.* [z] Ἐπειδεῖν *Caſſ.* † ἔχειν Mſq. [a] Id eſt, χωρίον. Hvds. [b] Συγκαταστρεψομένοις *Reg. Caſſ* Aug. Mox ὑπακοῦσαι Mſqu. [c] Δὲ ἐν χ. *Gr.* [d] Ἐπὶ πολὺ *C.* vt et mox infra. [**] ἀστραπὰς Mſqu. [e] Τῷ φόβῳ deſunt *Dan.* [f] Τοῖς δὲ ἐμπ. *Gr.* [g] Τὰ μὲν γιγνόμενα *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph. 1. Reg. Caſſ.* [h] Τὸν δ' ἀνθες. *Gr. Schol.* [i] πρῶτον d Mſqu. Ὡσαμένων δὲ τῶν Ἀργείων πρῶτον *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. [k] Παρερρήγνυντο *Gr.* [l] Ἐπὶ πολὺ *Caſſ.* [m] Ἱππεῖς *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. [n] Εἴ τινες *Caſſ. Gr.* Aug. [o] Προσδιώκοντας *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug.

ἀντεπῆεσ.) reſpondet praeced. ἐκελεῦν. *Gottl.* Sponte id quidem apparet; ſed omittere nolui. Grauius notatu fuerit, primo, ὅμως δὲ referri ad προυδίδοσαν· vtut minus valerent arte, quam pro animo et voluntate, *tamen* adortis *viciſſim* (et ipſi, id ſign. hic ἀντὶ, vt 4, 19. extr. ἀνθησσᾶσθαι,) occurrerunt; deinde, οἰόμενοι eſſe pro οἰηθέντες, cum haud *putaſſent*, (antea,) incurſuros Athenienſes, eoque minus parati adſtiſſent: tamen vtcunque illis obſtitere.

Λιθοβόλοι] A funditoribus diſtincti, quod Tactici noſtri non obſeruarunt. *Homer.* Od. κ'. 121. Οἵ ῥ' ἀπὸ πετράων ΑΝΔΡΑΧΘΕΣΙ ΧΕΡΜΑΔΙΟΙΣΙ βάλλον. Vid Il. μ'. 154. λ'. 265. Vnde apud *Pollucem* I, 131. σφενδονῆται, λιθοβόλοι, τοξοφόροι, vt alibi apud Noſtrum ſpeciatim recenſentur. *Gloſſae:* fundibali et *lapidator. Aeſchylus* Perſ. 459. ἐκ χερῶν Πέτρῃσιν ἠράσσαντο. *Euripides* Phoen. 1149. Ἐμαρναμεθα ΣΦΕΝΔΟΝΑΙΣ θ' ἑκηβόλοις ΠΕΤΡΩΝ τ' ἀραγμοῖς. ibi παραφέροντι legendum. *Tyrtaeus* III, 35. Ὑμεῖς δ', ὦ Γυμνῆτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος Πτώσσοντες, ΜΕΓΑΛΟΙΣ βάλλετε ΧΕΡΜΑΔΙΟΙΣ. *Veget.* I, 16. Ad lapides vero, vel manibus, vel fundis iaciendos exerceri conuenit iuniores: vbi pro *exercitatio* repone *exercitio:* ita *Mſ.* et *Cato* apud *Gellium* XI, 2. *Polybius* X, 26. σφενδονήτας, καὶ τῶν ὀρείων τοὺς ἀκοντίζειν, καὶ ΛΙΘΑΖΕΙΝ δυναμένους. *Plato* VII. de Leg. 909. τόξοις καὶ λίθων βολῇ, ΕΚ ΧΕΙΡΟΣ καὶ σφενδόναις. Wass. Add. *Lipſium* IV. Poliorcet. 3 Dvk.

Οἵας εἰκὸς ψιλὸς ἀλλήλων] *Codd. Ar. C.* ἀλλήλων ψιλὸς. non male. Wass.

Μάντεις τε σφάγια προὔφερον] Apud *Pollucem* I, 162. inter ea, quae ad rem militarem pertinent, eſt, προὔθυσαν οἱ μάντεις, ἱερεῖα ἐθύσαντο. Dvk.

[σφάγ. προὔφ.] In Schol. Aug. eſt ἐσφαγιάσαντο pro ἐσφάζοντο.]

[τὰ νομιζ.) Schol. abeſt Aug.]

Σαλπιγκταὶ ξύνοδον ἐπώτρυνον] *Pollux* III, 63. ὑπεσημήναντο οἱ σαλπιγκταὶ τὸ εἰς ἔφοδον; *Thomas Magiſter:* σαλπίγξω, ὁ σαλπίσω. καὶ σαλπιγκτὴς, ὁ σαλπιστής· Et confirmat hoc loco *Thucydidis. Phrynichus* quoque pag. 32. reiicit σαλπιστὴς et σαλπίσαι· ſed iubet dici σαλπικτὴς et σαλπίξαι. Vide ibi *Hoeſchelium.* Dvk.

[ξύνοδον ἐπώτρ.) Schol. Aug. leg. παρώρμουν πρ. τὸ συμμίξαι.]

ξύν. ἐπώτρ.) Duplex iſta permutatio: altera Datiui, τ. ὁπλίταις, pro τῶν ὁπλιτῶν, hypallage altera, *concurſum inſtigabant* peditum, pro *ad* concurſum pedites. V. Phil. Paull. Th. p. 44. α.) rel. p. 49. α. Ita, *concordiae cohortator*, i. e. hominum ad concordiam.

Ξυγκτήσασθαί τι] *Cod. Ar.* ξυνκτήσασθαί τι· id quod non displicet, neque a *Thucydidis* ſtilo abhorret. Wass.

[ἐκείν. ἐφ' ἃ) Schol. abeſt Auguſt.]

εἶχον) redit ad τὸ ὑπήκοον, quod ſit pro, οἱ ὑπήκοοι. Cod. Mſqu. ἔχειν, quaſi pendeat a ſuper. περὶ τοῦ· Vnde et mox, C. extr. veluti ſibi conſtans, ὑπακοῦσαι, habet; Non male; niſi obſtet τὸ πρόθυμον, quod tamen, ad ἔχειν, verteris: vt eſſent promtiores; Etſi *ideo* haudquaquam pugnabant. Nec minus Infinitiuo alteri, ὑπακοῦσαι, obſtiterit εἴ τι· niſi ad ῥᾷον intellexeris, ἔσται, γενήσεται, *daretur*, obtingeret.

mum quidem vtriusque exercitus velites, qui lapides manu iaculabantur, et funditores, et sagittarii ante pugnabant: et alii alios in fugam vicissim vertebant, vt verisimile est fieri inter leuis armaturae milites. Deinde vero vates protulerunt hostias more receptas, et tubicines ad congressum milites incitabant. Illi vero *in hostem* tendebant, Syracusani quidem, pro patria pugnaturi, et vnusquisque in praesentia pro sua salute, et in posterum, libertate. Ex hostibus vero, Athenienses quidem, pro alieno vt proprium haberent, neue domesticum *agrum* victi detrimento afficerent: Argiui vero, et qui ex sociis liberi erant, vt et illos *Athenienses* adiuuarent in quaerendis *rebus* illis, quarum causa *illuc* venerant, vtque suam quique patriam victores reuiserent. Socii vero, qui aliorum imperio parebant, praecipue quidem animum alacrem habebant propter praesentem salutem, de qua, nisi vicissent, desperabant. Deinde vero, secundo loco *ad proelium committendum erant alacres*, vt, si quam etiam aliam *gentem* vna cum Atheniensibus subegissent, ipsis * facilius parerent. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. V. C. Varr. 339.

70. Cum autem ad pugnam manusque ventum esset, ad multas horas alteri alteris restiterunt. Interea vero contigit, vt et aliquot tonitrua et fulgura, et ingens pluuia simul existeret. Quamobrem illis quidem, qui tunc primum pugnabant, et qui in bellis minime versati fuerant, hoc etiam maiorem terrorem incussit. Illis vero, qui peritiores erant, ea, quae fiebant, propter anni tempus fieri videbantur; sed illud ipsis maiorem terrorem incutiebant, quod aduersarii non vincerentur. Cum autem primi *omnium* Argiui laeuum Syracusanorum cornu pepulissent, et post ipsos Athenienses *agmen* sibi oppositum, tunc et reliquus Syracusanorum exercitus perruptus est, et fugere coepit. Sed Athenienses non longe persequuti sunt: (nam Syracusanorum equites, qui permulti, iique inuicti erant, prohibebant Et impressione facta in grauem ipsorum armaturam, si quos longius insequentes Nouembri

* *Scil.* illorum imperio minus premerentur, quod eos in aliis populis subigendis adiuuissent. *Vel*, fortunae societate se coniolarentur, quod alii eandem seruitutem subirent. Hvds.

καὶ τῇ προθυμίᾳ ἄκοντες ὑπῆντων. Σφάγια πρᾶξφερον] ἔμπροσθεν τῆς στρατιᾶς ἐσφάζοντο. Τὰ νομιζόμενα] τὰ κατ' ἔθος νόμιμον γινόμενα. Ξύνοδον ἐνώτρυνον] παρώρμων πρὸς τὸ ξυμμίξαι. Οἰκείαν σχεῖν] ὥστε κτήσασθαι τὴν ἀλλοτρίαν, καὶ διὰ τὸ ἡττηθῆναι μὴ κακῶσαι τὴν πατρίδα. Ἐκείνοις, ἐφ' ἃ ἦλθον] τοῖς Ἀθηναίοις. Μέγιστον μὲν περὶ τῆς αὐτίκα] μάλιστα μὲν διὰ τὴν ἰδίαν σωτηρίαν προθύμως ἐμάχοντο, ἥτις ἦν ἀνέλπιστος αὐτοῖς, εἰ μὴ κρατοῖεν. Ἐν παρέργῳ, καὶ εἴ τι ἄλλο] οἱ ὑπήκοοι πρότερον μὲν διὰ τὴν αὐτῶν σωτηρίαν προθύμως ἐμάχοντο, αὖθις δὲ, εἰ καὶ ἄλλο τι, καὶ διὰ τοῦτο, μάλιστα, ὅπως, συγκαταξεψαμένων αὐτῶν τὴν Σικελίαν, Ἀθηναῖοι πρότερον τῶν συναγωνισαμένων ἄρχωσιν. τοῦτο γὰρ ἐστι τὸ, ἑκόντας ὑπακούσονται. Γενομένης δ' ἐν χερσὶ τῆς μάχης] ἤτοι, συνελθόντες ἐγγὺς, καὶ ἐκ χειρὸς μαχομένων, μετὰ τὸ παύσασθαι τοὺς λιθοβόλους καὶ τοὺς σφενδονήτας. ἢ, (ὥς τινες,) ἀρξαμένης δὲ τῆς μάχης. Μαχομένοις] τοῖς Συρακουσίοις. Συνεπιλαβέσθαι.] αἴτιον φόβῳ γενέσθαι. Τοῖς δ' ἐμπειροτέροις] τοῖς Ἀθηναίοις. Καὶ ὥρᾳ ἔτους] κατὰ καιρὸν γενέσθαι. Τοὺς δ' ἀνθεστῶτας] ἐκπλαγῆναι δὲ μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀνθεστώτων, μὴ νικωμένων. Καὶ ἀήσσητοι] ὄχ, ὡς ὑ τὸ σύνολον, ἀλλ', ὡς τότε οὐχ ἡττημένοι. Εἰς τὸ

Sed et ὑπακοῦσαι sit pro ἐξέσται ὑπακοῦσαι; Et tamen asperum satis: τὸ ὑπήκοον — εἶχον, Plur. et — ὑπακούσεται, Sing. ἑᾶν ὑπακοῦσ. signif. leuiori conditione, aequiore, et tolerabili magis, eorum imperium paterentur, stipendiis remissis, alioque onere leuati, vel, quod minus egerent iis Atheniensibus, vt iam instructiores, vel ob gratiam praestitae operae.

[ἐν παρέργ. κ. εἴ τι ἄλλο) Schol. Aug. add. οἱ ante Ἀθηναίοις.]

C. 70. [γενομ. δ' ἐν χ.) In Schol. Aug. est συνελθόντων pro συνελθόντες.] Rectius forte, cum et in Vulg. μαχομένων sequatur τὸ συνελθόντες· quem tamen Nominat. retuleris ad ἀντεῖχον in textu.)

[ἀντεῖχον) Aug add. Schol. ὑπέμενον.]

[μαχομέν.) In Schol. Aug. est, τοῖς Συρακουσίων.] F. τοῖς τῶν Συρ. ita certe intell. In collatione notatur: a m. ant. τοῖς Συρακουσίων· vt nesciam, an in Cod. ipso ita correctum exstet; quia add. a m. ant.)

[ξυνεπιλαβ.) Schol. abest Aug.]

ξυνεπιλαβ.) Perite notat *Abr.* adhiberi de re *non expetita*, i. e. non grata, qua liberari cupias, non augeri. ξυνεπιλαβέσθαι, quod scriptum forte Nostro, existimat, sane critice adiuuetur exemplis permultarum literarum βαλ. et λαβ. Sed Actium esse debebat, ἐπιβαλεῖν.

Τὰ γιγνόμενα] Libri scripti et editi, τὰ μὲν γιγνόμενα. atque ita legendum. Wass. Sic edi, voluerat Clar. *Wass* Dvk.

[ὥρᾳ ἔτους) Schol. abest Aug.]

[κ. ἀήσσ.) Schol. in Aug. sic leg. οὐ τὸ σύνολον, ἀλλὰ τότε, οὐχ ἡττημένοι.] ἀήσσητοι notat, *insuperabiles*, non vincendi.)

Ἀήσσητοι] *Stephanus* et *Acacius* recte *int gri*: *inuicti*, quod *Vallae* et *Porto* placuit, anceps est. Vide *Schol.* Dvk.

[ἐς τ. ὄπλ.) Schol. d Aug.]

Προεδιώκοντας] Quatuor *Mss.* non infimae notae προδιώκοντας. Vtrum horum praeferendum sit, non definire possum. Nam, neque hoc, neque illud, valde obuium esse, ex eo

ἐπαιολωθήσαντες δὲ ἀθρόοι, ὅσον ἀσφαλῶς εἶχε, πάλιν [p] ἐπανεχώρουν, καὶ τροπαῖον [q] ἵστασαν. οἱ δὲ Συρακόσιοι, ἀθροισθέντες ἐς τὴν [q] Ἑλωρινὴν ὁδὸν, καὶ ὡς ἐκ τῶν παρόντων, ξυνταξάμενοι, ἔς τε τὸ [r] Ὀλυμπίειον ὅμως σφῶν αὐτῶν παρέπεμψαν φυλακὴν, δείσαντες, μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τῶν χρημάτων, ἃ ἦν αὐτόθι, κινήσωσι· καὶ [s] οἱ λοιποὶ ἐπανεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν.

οά. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς μὲν τὸ ἱερὸν ἐκ ἦλθον, ξυγκομίσαντες δὲ τὰς ἑαυτῶν νεκρὰς, καὶ ἐπὶ πυρὰν ἐπιθέντες, ηὐλίσαντο αὐτῆ. τῇ δ' ὑστεραίᾳ τοῖς μὲν Συρακοσίοις ἀπέδοσαν ὑποσπόνδους τὰς νεκρὰς· (ἀπέθανον δὲ αὐτῶν καὶ [t] τῶν ξυμμάχων [v] περὶ ἑξήκοντα καὶ διακοσίους·) τῶν δὲ σφετέρων τὰ ὀστᾶ [x] ξυνέλεξαν, (ἀπέθανον δὲ αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὡς πεντήκοντα·) καὶ, τὰ τῶν πολεμίων σκύλα ἔχοντες, ἀπέπλευσαν ἐς Κατάνην. χειμών τε γὰρ ἦν, καὶ, τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι, ὅπῃ ἐδόκει δυνατὸν εἶναι, πρὶν ἂν ἱππέας τε μεταπέμψωσιν ἐκ τῶν [y] Ἀθηνῶν, καὶ ἐκ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων ἀγείρωσιν, ὅπως μὴ παντάπασιν ἱπποκρατῶνται, καὶ χρήματα δὲ ἅμα αὐτόθεν [z] τε ξυλλέξωνται, καὶ παρ' Ἀθηναίων ἔλθῃ, τῶν τε † πόλεων τινὰς προσαγάγωνται, ἃς ἤλπιζον [a] μετὰ τὴν μάχην μᾶλλον σφῶν ὑπακούσεσθαι, τά τε ἄλλα καὶ σῖτον, καὶ [b] ὅσων δέοι, παρασκευάσωνται, [c] ὡς εἰς τὸ ἔαρ ἐπιχειρήσοντες ταῖς Συρακούσαις.

οβ. Καὶ οἱ μὲν [d] ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Νάξον καὶ Κατάνην [e] διαχειμάσοντες. Συρακούσιοι δὲ, τοὺς σφετέρους αὐτῶν νεκροὺς θάψαντες, ἐκκλησίαν ἐποίουν. καὶ παρελθὼν αὐτοῖς [f] Ἑρμοκράτης ὁ Ἕρμωνος, ἀνὴρ καὶ [g] ἐς τὰ ἄλλα ξύνεσιν ἀδενὸς λειπόμενος, καὶ κατὰ τὸν πόλεμον ἐμπειρίᾳ τε ἱκανὸς γενόμενος, καὶ [h] ἀνδρείᾳ ἐπιφανὴς, ἐθάρσυνέ τε, καὶ ἐκ εἴα τῷ γεγενημένῳ ἐνδιδόναι· τὴν μὲν γὰρ γνώμην αὐτῶν ἔχ ἡσσῆσθαι, τὴν δὲ ἀταξίαν βλάψαι. ἃ μέντοι τοσοῦτόν γε λειφθῆναι, ὅσον

p Ἐπανεχώρησαν *Ar.* *q* ἔστησαν Mſq. *q* Ἑλωρινὴν *Ar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. 2. Vide ad c. 65. Hvds. Ἑλωρικὴν *Dan.* *r* Ὀλυμπιεῖον *Ar. Cl.* ex emend. Ὀλυμπιεῖον *C.* Vide ad c. 64. Hvds. Ὀλυμπιεῖον Aug. *Reg. Caſſ.* Ὀλύμπιον *Gr.* *s* Οἱ πολλοὶ *C.* *t* Τῶν ξυμμάχων ὡς πεντήκοντα, omiſſis ceteris, *Dan.* *v* Ὡς πεντήκοντα καὶ διακ. *Gr.* *x* Ἀνέλεξαν *Gr.* συνέλ. Aug. *y* Ἀθηναίων *Gr.* *z* Τε deeſt *Gr.* † πολεμίων Mſqu. *a* Καὶ μετὰ τὴν μάχην *Gr.* *b* Ὅσον *Gr. Ald. Flor. Baſ.* *c* Ὡς τε τὸ ἔαρ *Ar. C.* Mſq. Aug. Εἰς omittit *Cl.* Ὥστε τὸ ἔαρ *Reg. Caſſ. Dan.* *d* Ταύτῃ τῇ γνώμῃ *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* *e* Διαχειμάσαντες *Dan.* *f* Ὁ Ἑρμοκράτης *Gr.* *g* Ἐς τἄλλα *Ar. C. Reg.* Aug. *Caſſ. Dan.* *h* Ἀνδρείᾳ deeſt *Ar.* Ἀνδρίᾳ *Reg.*

intelligitur, quod vtrumque omnia, tam vetuſta, quam recentiora, Lexica ignorant. Προδίωξις in his adfertur e *Io. Diacono* Scholiis in *Heſiodi* ἀσπ. pag. 201. *Ed. Heinſ.* Dvk. Ex ſuper. ἐπὶ πολὺ expl. Abr. Non video, quo nexu. Nam προσεῶντος, quod huc notat ex Act 27, 7. aliud longe eſt, et *admittere* notat, ſinnanlaſſen. Aut redundat πρὸς, aut προδιώκ. leg. aut ſign. *propius* inſequendo illatos: vt nimium propinquarent hoſti.

ὅμως) Cur *tamen, nihilo ſecius?* Nempe, quia *hic* egebant copiis, aegre nunc dimittendis.

Τῶν χρημάτων, ἃ ἦν αὐτόθι, κινήσωσι] Etiam alibi κινεῖν dicit pro, pecunias ſacras, vel ad certum vſum ſepoſitas, adtrectare, auferre, et ad alios vſus conuertere. I, 143. Εἴτε καὶ, κινήσαντες τῶν Ὀλυμπιάσιν, ἢ Δελφοῖς χρημάτων. Et II, 24. Ἢν δέ τις εἴπῃ, ἢ ἐπιψηφίσῃ, κινεῖν τὰ χρήματα ταῦτα ἐς ἄλλο τι. *Appianus* κινεῖν et σαλεύειν II. Ciui. pag. 453. Τῶν τε ἀψαύστων ἐκίνει χρημάτων, ἃ φασιν ἐπὶ Κελτοῖς πάλαι σὺν ἀρᾷ δημοσίᾳ τεθῆναι μὴ σαλεύειν εἰς μηδέν, εἰ μὴ Κελτικὸς πόλεμος ἐπῄει. *Diodorus Siculus* XIII, pag. 333. ſcribit, Olympium ab Athenienſibus ſtatim, poſtquam magnum portum ingreſſi ſunt, captum fuiſſe. *Thucydidi* potius credendum, arbitror. Dvk.

C. 71. Ξυγκομίσαντες δὲ τὰς ἑαυτῶν νεκρούς] *Acacius* et *Portus* recte: *congeſtis* ſuorum cadaueribus. *Xenophon* VI. Ἀναβ. pag 384. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν ὁδὸν ἦκον τὴν ἐκ τῶν κωμῶν, ἔνθα ἔκειντο ἀθρόοι, συνενεγκόντες αὐτὰς ἔθαψαν. Non ita mos erat in bello. *Liuius* XXVII, 2. Spolia per otium legere, et *congeſtos in vnum locum* cremauere ſuos. et Cap. 42. Spolia legi caeſorum hoſtium, et ſuorum corpora *collata in vnum* ſepeliri iuſſit. Add. XXXVI, 8. Et ſic accipiendum, puto, locum *Plutarchi* in Ageſil. p 606. *Ed. Francof.* etſi aliter ſentire videntur Viri docti: Οὐ πρότερον ἐπὶ σκηνὴν ἀπῆλθεν, ἢ φοράδην ἐνεχθῆναι πρὸς τὴν φάλαγγα, καὶ τὰς νεκρὰς ἰδεῖν ἐντὸς τῶν ὅπλων συγκεκομισμένας Dvk.

[ἀπέθαν.) Aug hoc Schol. reddit ad τ. νεκρούς, ſupra poſt ὑποσπόνδους.] Male haud dubie, vbi iam in textu ſit, τοῖς Συρακουσίοις· Vbi adſcriberet forte, (ſi tamen,) αὐτῶν. At hic, ad ἀπέθανον, ambiguitatem forte haberet αὐτῶν.)

Ἑξήκοντα] Οἱ Ἀθηναῖοι τετρακοσίους τῶν ἐναντίων ἀνελόντες. *Diodorus* XIII, p. 333. ed. Wass.

Τὰ ὀστᾶ ξυνέλεξαν] Vt in patriam relata ibi ſepelirentur, vt arbitror: quod et de Themiſtoclis oſſibus quid magni prodiderunt, I, 88. et de Eumene *Plutarchus* et *Corn. Nepos* Eum. in fin. Notus eſt ex omnibus Scriptoribus hic mos veterum. Dvk.

Χειμών τε γὰρ ἦν] Ex hoc loco corrigendus eſt Suidas, apud quem haec in αὐτόθεν ita leguntur: Χειμὼν ἦν, καὶ τοῖς Ἀθηναίοις τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι ἔπως ἐδόκει. Dvk.

αὐτόθεν) Vide ergo *alias?* Significare poſſit, *ex illo tempore*, *iam* hiberno. Sed apparet, *diſtingui* hiemis cauſſam, vt *aliam*, per τε, ab ea, quae ſubiiciatur, per καί. Et manifeſto ſatis ἀδύνατον refertur ad πρὶν, poſt quod nil reddatur, in quo *hiemis* partes ſint. Et ergo, *indidem*, ex illa *ſola terra* Siciliae, huius viribus et copiis ſolis, non ali-

animaduertiſſent, *eos* reprimebant) ſed conferti, quoad tuto potuere, perſequuti, retro ſe receperunt, et tropaeum ſtatuerunt. Syracuſani vero in via Helorina congregati, pro praeſenti rerum ſtatu et facultate acie inſtructa, * praeſidium tamen e ſuorum numero ad Olympieum miſerunt, veriti, ne Athenienſes pecunias, quae illic erant, amouerent. Caeteri vero in vrbem redierunt. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 339.

71. Athenienſes vero ad templum quidem non iuerunt: ſed, † congeſtis ſuorum cadaueribus ac pyrae impoſitis, ibi pernoctarunt. Poſtero vero die Syracuſanis quidem ſua cadauera, fide publica ipſis data, reddiderunt; (ipſorum vero et ſociorum ad ducentos et ſexaginta ceciderunt) ſuorum vero oſſa collegerunt. Ipſorum vero et ſociorum obierunt ad quinquaginta. Et cum hoſtium ſpoliis Catanam nauigarunt. Erat enim hyems, et bellum illinc nondum adminiſtrari poſſe videbatur, priusquam et Athenis equites arceſſerent, et *alios* ex ſociis, qui regionem illam incolebant, cogerent, ne prorſus equitatu ſuperarentur. Simul etiam vt illinc pecunias colligerent, vtque *aliae* Athenis afferrentur. Quinetiam vt aliquas ciuitates ſibi adiungerent, quas poſt pugnam ſibi facilius obtemperaturas eſſe ſperabant. Item vt cum alia, tum etiam commeatum et caetera, quibus opus eſſet, praepararent, quod ineunte vere Syracuſas aggredi ſtatuiſſent.

72. Atque hi quidem hoc conſilio Naxum et Catanam nauigarunt, vt *illic* hybernarent. Syracuſani vero, ſuis mortuis ſepultis, concionem coëgerunt. Tunc autem in mediam ipſorum multitudinem progreſſus Hermocrates, Hermonis *filius*, vir cum caeteris in rebus prudentia nulli ſecundus, tum etiam rerum bellicarum peritia vſuque potens, et fortitudine inſignis, *ipſos* confirmabat, neque propter id, quod acciderat, animum deſpondere ſinebat. Non ipſorum animum ſuperatum fuiſſe *dicebat;* ſed

* Praeſidium tamen ad Olympieum, quod adhuc ipſorum erat, miſerunt etc. *Valla.* HVDS. † Receptis etc. *Valla.* IDEM.

ἀλίτας αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων. Ἐπακολουθήσαντες] οὐχ οἱ ἱππεῖς, ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι. Ἀπέθανον δὲ αὐτῶν] τῶν Συρακουσίων. Οὐ μέντοι τοσοῦτόν γε] οὐχ ὅτως ἡττῆσθαι, ὡς ἄν τις φαίη. Τοῖς πρώτοις τῶν Ἑλλήνων ἐμπειρίᾳ] τὴν ἐμπειρίαν

vnde, non domo inſtructis; aut, inde ab illo *tempore*, quo nondum ſatis parati valerent. Sed, ad *regionem* referri, paullo infra relatum αὐτόθεν ſatis docuerit, vbi dicat, χρήματα αὐτόθεν ἴλῃ, et opponat, vel diſtinguat, παρ' Ἀθηναίων. Hoc interim tenendum, non *locum* ipſum per ſe ſignare hic αὐτόθεν· Vnde enim *alias* bellum gererent, aut vbi? ſed copias, opportunitates, quas praeberet *tunc* regio illa, immo nondum praeberet; vt et temporis ratio, et *ſtatus*, vel conditionis, (der Lage der Sachen,) rationem contineat τὸ αὐτόθεν.

παρ' Ἀθην.) Atqui et ipſi hic erant Athenienſes! Intell. ex ipſa vrbe, ciuitate et republ. Athenienſium, domi ab ipſis relictorum: *domo*. Et tamen *ſocii* quoque vna hic aderant, non ſoli Athenienſes. Eſt quaſi ἐξ Ἀθηνῶν, Ἀθήνηθεν.

πόλεων) πολεμίων Mſqu. male haud dubie, vel ob ἅς, (neque enim οὓς legi notatur,) vel ob ὑπακούεσθαι, vel omnino rem totam.

C. 72. Ταύτῃ τῇ γνώμῃ] Ita repoſui e *Mſſ.* et *Edd.* ante aberat τῇ. WASS.

θάψαντ.) i. e. compoſitos rogis cremarunt; vt c. 71. (ἐπιθέντες ἐπὶ τὰς πυράς.) Idem monuit Erneſt. de v. θάπτειν (in Lex. Gr. Hed.) V. d' Oruill. ad Charit. An. 73. *Gottleb.* Ita et ἔθαπτον Noſter 2, 52. de rogis. Sed tamen *conditi* cineres et repoſiti in vrnis.

ἐκκλησ. ἐποίουν) pro ἐποιοῦντο· *ſuorum*, ſcil. *ſuae ciuitatis*, ipſorum.

παρελθ. αὐτ.) Manifeſto hic a παρελθὼν pendet Dat. p. πρὸς αὐτούς· neque enim ἔλεγεν hic ſequ.

ὁ Ἑρμοκράτης) V. d' Oruill. ad Charit. p. II. Xenoph. (Hiſt. Gr.) p. 441.

ἐβάρυν. κ. οὐκ εἶα) ſcil. αὐτούς· repet. (ex παρελθὼν) αὐτοῖς· οὐκ εἶα reddendum erat, *vetuit*, d hort. tus eſt; oſtendit, deficere illos non debere. Ita vicißim Horat. Epiſt. 2, 1, 228. *egere vetes*, i. e. non ſinas; et Carm. 4, 8, 28. *Dignum laude virum Muſa vetat mori*, i. e. non patitur.

ὅσ. εἰκ. εἶναι.) pro, ἃ εἰκ. ἦν· vt ſolent Graeci, Noſter vtique, (v. Phil. Th. P. p. 88. extr.) in obliqua orat. non itidem Latini, niſi aut interrogantes; vt Liv. *quem enim nefcire? Vbi enim ita nominari? Quantum enim intereſſe? Quid enim referre?* pro Coniunctiuo: *an obſcurum cuiquam eſſe?* p. *eſſet*, *ſit;* quod vtique reddendum ſit, vbi τῷ an praemittatur, *rogare ſe*, *quaerere;* aut, vbi pro Demonſtr. valet Relat. veluti: *quem quidem veniſſe*, p. *illum; quamquam* etiam, vbi non ſit Antecedens τῷ *tamen*, ſed Germ. Wie wohl, zwar, *fane*, quidem: vt Liuio, 4, 15. med. *Quamquam nullam nobilitatem, nullos honores, nulla merita, — cuiquam pandere — viam;* i. e. *fane;* frenlich): ſequ. *ſed tamen*, rel. ceu noua intentia; vbi poſt *ſuſtuliſſe* ſubiiciatur, *vnde nefas fuerit*, non. *fuiſſe*. At ibid. antea: *At quis homo?* non, *quem hominem?* Quia nimirum praec. *vt Sp. Maelius ſpem conceperit.*

εἰκὸς [i] εἶναι, ἄλλως τε τοῖς πρώτοις τῶν Ἑλλήνων ἐμπειρίᾳ ἰδιώτας, ὡς εἰπεῖν [k] χειροτέχνας, ἀνταγωνισαμένους. μέγα δὲ βλάψαι καὶ τὸ πλῆθος τῶν [l] στρατηγῶν, καὶ τὴν πολυαρχίαν, (ἦσαν γὰρ [m] πεντεκαίδεκα οἱ στρατηγοὶ αὐτοῖς,) τῶν τε πολλῶν τὴν ἀξύντακτον ἀναρχίαν. ἢν δὲ ὀλίγοι [n] τε στρατηγοὶ γένωνται [o] ἔμπειροι, καὶ ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ παρασκευάσωσι τὸ ὁπλιτικὸν, οἷς τε ὅπλα μὴ ἔστιν, [p] ἐκπορίζοντες, ὅπως ὡς πλεῖστοι ἔσονται, καὶ τῇ ἄλλῃ μελέτῃ προσαναγκάζοντες, ἔφη, κατὰ τὸ εἰκὸς κρατήσειν σφᾶς τῶν ἐναντίων, [q] ἀνδρείας μὲν σφίσιν ὑπαρχούσης, [r] εὐταξίας δὲ ἐς τὰ ἔργα προσγενομένης. ἐπιδώσειν γὰρ ἀμφότερα αὐτά, τὴν μὲν, μετὰ κινδύνων μελετωμένην, τὴν δ' εὐψυχίαν, αὐτὴν ἑαυτῆς, μετὰ τῆ πίστῃ τῆς ἐπιστήμης, θαρσαλεωτέραν ἔσεσθαι. τούς τε στρατηγὸς, καὶ ὀλίγας καὶ αὐτοκράτορας χρῆναι ἑλέσθαι, καὶ ὁμόσαι [s] αὐτοῖς [t] τὸ ὅρκιον, ἢ μὴν ἑάσειν ἄρχειν, [v] ὅπη ἂν ἐπίσωνται. ἅτω γὰρ, ἄ, τε κρύπτεσθαι δεῖ, μᾶλλον ἂν σέγεσθαι, καὶ τἄλλα κατὰ κόσμον καὶ ἀπροφασίστως παρασκευασθῆναι.

ογ'. Καὶ οἱ Συρακόσιοι, αὐτῇ ἀκούσαντες, ἐψηφίσαντό [x] τε πάντα, ὡς [y] ἐκέλευε, καὶ στρατηγὸν αὐτόν [z] τε εἵλοντο τὸν Ἑρμοκράτην, καὶ Ἡρακλείδην τὸν [a] Λυσιμάχῃ, καὶ Σικανὸν τὸν [b] Ἐξηκέστῃ, [c] τάτας τρεῖς· καὶ ἐς τὴν Κόρινθον καὶ [d] ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις ἀπέστειλαν, ὅπως ξυμμαχία τε αὐτοῖς παραγένηται, καὶ [*] τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον βεβαιότερον ποιεῖσθαι ἐκ τῆ προφανῆς

i Ἦν Gr. k Χειροτέχναις legit *Valla.* Χειροτέκνας Gr. χειροτεχνὰς Aug. sed supra a m. ant. scr. ι. mox ἀνταγωνησαμ. Mſq. per η. l Στρατιωτῶν Ar. C. Dan. m Πέντε legebat *Valla.* Hvds. Πέντε καὶ δέκα Gr. n Τε deeſt Ar. o Ἔμπειροι non habet Dan. p Ἐμπορίζοντες Reg. Antea ἐστὶ Mſqu. q Ἀνδρείας Reg. Gr. Mſq. r Εὐταξίας δ' ἐς τὰ ἔργα προσγινομένης Ar. C. Caſſ. s Αὐτοῖς omittit Cl. t Τὸν ὅρκον Marg. v Ὅπη Caſſ. Aug. ὅσοι Mſq. x Τε deeſt Dan. y Ἐκέλευσε Ar. z Τε deeſt Reg. τὸ Ἑρμ. p. τὸν Mſq. a Λυσίμαχον Dan. b Ἐξηκέστᾳ τούτους τρεῖς. καὶ ἐς τὴν etc. legit et diſtinguit Portus: atque ita Codd. Ar. C. Reg. Caſſ. Gr. c Τούτους τοὺς τρεῖς Dan. d Ἐς τὴν deſunt Reg. * τὸν abeſt Mſqu. (mox τὸν id. ante ἐν Σικ. p. τό.)

ἄλλως τε τ. πρ.) omiſſum eſt καὶ poſt τε· ἄλλως τε καὶ, cum aliis de cauſſis, tum, quod, rel. Tanquam ἄλλως per ſe notet *vtique, praeſertim, maxime.* Omiſſum καὶ, forte exciderit, vt mox ante χειροτέχνας· vbi v. not. Sed et Theodoret. ἄλλως ſine καὶ· V. Gloſſar. Theodor. h. v.

[τ. πρώτ.) Schol. ad h. v. ita leg. in Aug. τοῖς (melius, quam otioſum hic τὴν,) ἐμπειρίαν ἔχουσι καὶ συγγυμνασίαν (inuſit. voc.) περὶ τὸ μ.]

Χειροτέχνας] Etiam *Pollux*, vt videtur, I, 156. legit χειροτέχναις. Sed nihil muto. Wass. Si vera eſt lectio *Mſ. Cod. Pollucis*, quo *Iungermannus* vſus eſt: *Pollux* non potuit hic aliter legere, quam χειροτέχναις· idque probant *Henr. Stephanus* in Theſ. Ling. Gr. et *Iungermannus* ad Pollucem. Sed non ſatis firmum eſt id, quo praecipue nituntur, ἰδιώτας hic opponi χειροτέχναις· quae vtraque ad Syracuſanos referri poſſe, non male in Notis *Iungermanni* ad Pollucem diſputat *Camero.* Illud magis probem, quod *Stephanus* putat, ſiue χειροτέχνας, ſiue χειροτέχναις in *Thucydide* legas, omnino ſcribendum eſſe, καὶ ὡς εἰπεῖν. Idem viſum fuit *Sebero* ad Pollucem. Dvk. Χειροτέχναις probanti, ad Athenienſes ſcilicet referendum; in quibus vt fuerint ſane χειροτέχναι quam plurimi, vt Demoſthenis ipſius, patris certe, exemplum, Xenoph. M. S. L. 3, 10. C. 7, 6. et Aelianus in Var. Hiſt. 2, 1. docet: nil tamen ad belli ἐμπειρίαν. χειροτέχνας vtique retinendum: intellecto καὶ, aut ita omiſſo, vt aut ἰδιώτας huic, aut hoc illi, Epitheton ſit, ſc. ὄντας. Haud inficete tamen ita intellexeris, vt ὡς εἰπεῖν non ſit *fere, pleroſque*, vt ſolet, ſed, *vt ita dicam*; tanquam ἰδιῶται, imperiti, certent cum χειροτέχναις, cum artificibus, peritis rei, operis, in quo certent nimirum: als wenn Unerfahrne mit (geübten) Meiſtern ſtritten. Ac paene eſt, vt ſic placeat χειροτέχναις.

[παρασκευάσ.) Schol. abeſt Aug.]

προσγενομ.) Hic non redundat πρὸς, ſed ſign. praeterea, inſuper, praeter ἀνδρείαν, *nova* virtus acceſſerit.

[τὴν μὲν) Schol. abeſt Aug.

[τὴν δ' εὐψυχ.) Schol Aug. ἀνδρείαν p. ἀνδρείαν, et in extr. ποιουμένων pro ποιούμενοι.] Ita congruerit τῷ τῶν· ἐμ. τῶν — — ποιουμένων, ſimile illis, qui in prooemio per pericula bellum meditentur, i. e. meditari dicantur. Nam ποιούμενοι ſane ibi Thuc. (1, 18. extr.) retento, pro τῶν legerim τῷ, ſc. ἐνθέντι.)

[μετὰ τ. πιστ.) Schol. Aug. abeſt ἀληθούς.] Vt ſolet Aug.]

Μετὰ τῆ πίστῃ τῆς ἐπιστήμης] *Vegetius* de Re milit. Lib. I. Cap. 1. *Scientia rei bellicae dimicandi nutrit audaciam. Nemo facere metuit, quod ſe bene didiciſſe, confidit.* Acac. Duo ſimul notat τὸ πιστὸν· 1) ipſam peritiam certam, firmam; vt τὸ πιστὸν τῆς πολιτείας, 1, 68. init. firmus reip. ſtatus. 2) fidem ac fiduciam, ſenſum et conſciam alacritatem vſu ſubactorum. μετὰ ſign. *per*, propter, *bey.* Addidiſſe ex Noſtro detur, (mente quidem) τεταγμένην· 2, 63. extr. τὸ ἄπραγμον — — μετὰ τοῦ δραστηρίου τεταγμένον. Paullus 1. Tim. 6, 6. εὐσέβεια μετ' αὐτάρκειας.

[ὅπη ἂν ἐπίστ.) Schol. Aug. eſt ὅπῃ (vt in contexto,) pro ὅποι.]

[ἅ, τε κρ. δ.) Schol. Aug. abeſt ἀντὶ τοῦ.] σιωπᾶσθαι eſt in Schol. pro σιωπᾷν, quia et Thuc. poterat, κρύπτεσθαι Latinis quoque liberum, *Oportet, conuenit, decet, licet, opus eſt, attinet, placet, hoc celari*, et *celare.*)

ordinum confusionem nocuisse. Neque tamen *ipsos* adeo superatos fuisse, vt verisimile erat, *ipsos superatum iri;* praesertim quod idiotae et propemodum artifices cum iis pugnassent, qui *rei militaris* peritia primi Graecorum censebantur. Quinetiam ipsam ducum multitudinem et imperatorum turbam (erant enim ipsis quindecim duces) et confusam multorum manum, quae nullius imperio parebat, multum *ipsis* offeciisse *dicebat*. Quod si pauci, iique periti imperatores essent, atque per eam hyemem grauis armaturae milites praepararent, et subministrarent, quibus deessent arma, vt quam maximus esset militum grauiter armatorum numerus, et in caeteris *rei bellicae* studiis *eos sese exercere* cogerent, affirmabat, ipsos, (vt credibile videbatur,) aduersariis superiores futuros; quod fortitudo quidem ipsis iam adesset, ordinis vero conseruatio in rebus gerendis esset accessura. Haec enim ambo progressus esse factura: hanc quidem *ordinis conseruationem*, cum periculis excultam; animi vero praesentiam, coniunctam cum fiducia scientiae, * ipsam se ipsa confidentiorem *atque firmiorem* fore. Imperatores vero, et paucos, et cum summa potestate creandos, et religioso iureiurando promittendum ipsis, fore, vt *populus* imperare finat, pro ea scientia, qua praediti fuerint. Sic enim et ea, quae sunt celanda, facilius celatum iri, et caetera recte atque ordine et sine vlla tergiuersatione praeparatum iri. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 339.

73. Syracusani vero, cum eum audissent, omnia in eius sententiam decreuerunt, ipsumque Hermocratem imperatorem crearunt, et Heraclidem Lysimachi, et Sicanum Execestae *filium*, † hos tres. Quinetiam Corinthum et Lacedaemonem legatos miserunt, vt auxilia sibi mitterentur, vtque Lacedaemoniis persuaderent, vt bellum aduersus Athenienses maiore studio propalam pro se administrarent;

* Ex seipsa etc. *Hobbesius.* HVDS. † Hos tres etiam Corinthum etc. *Valla* et *Acacius.* HVDS.

ἔχωσι καὶ γυμνασίαν περὶ τὸ μάχεσθαι. Παρασκευάσωσιν] ἤγων, παιδεύσωσιν εἰς παρασκευήν. Τὴν μὲν] τὴν συνταξίαν. Τὴν δ' εὐψυχίαν] τὴν ἀνδρείαν. ὅμοιον δὲ τοῦτο τῶν ἐν τῷ προοιμίῳ, μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιούμενοι. Μετὰ τῶν πιστῶν] μετὰ τῶν πεποιθέναι δηλονότι τῇ ἐπιστήμῃ. Ὅπη ἂν ἐπίσωνται] ὅποι ἂν ἄγειν ἡγῶνται συμφέρειν. Ἅ, τε χρὴ πράττεσθαι δεῖ] ἀντὶ τοῦ, σιωπᾶσθαι. Μᾶλλον ἂν ἡγεῖσθαι] εἰδὼς τὸ μέλλον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. Ἧσσον

[μᾶλλ. ἄν) Schol. abest Aug.] Et vero incongruum h. l. Translatum forte huc et traiectum male ex Scholl. ad ἐπιστάμενοι et ξυνιδὼς, C. 73.)

C. 73. Τὸν Ἑξηκέστου, τούτους τρεῖς. καί] Antea legebatur τὸν Ἑξηκέστου. τούτους τρεῖς καί. Recte vidit *Portus*, haec perperam distingui. Cl. *Wasse* etiam, ex auctoritate librorum scriptorum, distinctiones suis locis ita, vt hic editum est, posuerat. Et, Hermocratem inter legatos, qui Corinthum et Lacedaemonem missi sunt, non fuisse, intelligi potest e Cap. 75. DVK.

τούτ. τρεῖς·) ordinem poscere, vt sit, στρατηγοὺς εἵλοντο τούτους τρεῖς, αὐτόν τε, rel. ex Abr. notat *Gottleb.* Ita Paullus 1. Cor. 13, 13. νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· i. e. μένει τὰ τρ. ταῦτα (δηλονότι) πίστ. rel. *Hic* tamen aliter vix poterat Thuc. quam dedit, vt de Hermocrate proxime et vnice locutus; cui et Singularem dederit, αὐτόν τε, innuens, non paruisse modo ad omnia illi, sed *ducem* quoque creasse *ipsum*, maxime *adiunxisse* deinde duos, vt hic tres essent. Hunc ordinem rei alio positu verborum non explicaret. Quin et, *paucitatem* securos, ab Hermocrate commutatam, illo, τούτους τρεῖς, sign

ξυμμαχ. παραγ.) *Auxilia* vertit Port. propter παραγίνηται haud dubie; quod de *foedere* tamen dici qui minus possit, quam προσγίγνεσθαι de ἐπικουρίᾳ, C. 72. extr. Nec vero ξυμμαχία tum erat Syracusanis cum Lacedaemoniis, qualem describit Noster, 1, 44. init. vt haberent eosdem et hostes et socios, Offensiv-Bündniß. Vix tamen defendere ausim, ξυμμαχία παραγίνεται, *foedus venit*. Sit ergo ξυμμαχία pro ξυμμάχοις· vt non *socios* tamen hi significent ipsos, sed τὸ ξυμμαχικὸν, *milites* auxiliares: quam ὠφέλειαν infra vocat, c. extr. quam ξυμμαχίαν rursus expl. Schol. haud dubie his ipsis Nostri verbis fisus et motus, alioqui βοήθειαν explicaturus.

τὸν πρ. Ἀθ. πόλ.) Abest τὸν Msqu. et sane redundat, quia *nondum erat* Lacedaemoniis bellum contra Athenienses. Solet tamen ita redundare Nostro Artic. et vel o *clam* et occulte iam tumebat bellum.

βεβαιότ.) Retulerim vel ad πείθωσι· quo firmius illis persuaderent; vel ad ποιεῖσθαι· vt certius, qs. euidentius, et *klärt, sichet*, vt et Syracusani et Athenienses *satis* scirent, hostes his esse Spartanos, susciperent hi bellum, non cunctanter, nec mussitantes aut dissimulantes, sed ex *edicto*, vt Liv. loquitur, 1, 27. init. (vbi legerim, *ex indicto.*)

ἐκ τοῦ προφ.) i. e. προφανῶς. *Modum* agendi hic sign. ἐκ, vt Latinis, *ex aequo* (ἐξ ἴσου Graecis itidem,) *ex aperto*; Ouid. *quod venit ex facili*, p. facile, promte, um.

ὑπὲρ σφῶν τὰς Λακεδαιμονίους, ἵνα ἢ ἀπὸ τῆς Σικελίας ἀπαγάγωσιν αὐτὰς, ἢ πρὸς τὸ ἐν Σικελίᾳ στράτευμα ἧσσον [c] ὠφέλειαν ἄλλην ἐπιπέμπωσι.

οδ'. * Τὸ δ' ἐν τῇ Κατάνῃ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων ἔπλευσεν εὐθὺς ἐπὶ [f] Μεσήνην, ὡς προδοθησομένην. καὶ, ἃ μὲν ἐπράσσετο, οὐκ ἐγένετο. Ἀλκιβιάδης γὰρ, [g] ὅτε ἀπῆει ἐκ τῆς ἀρχῆς ἤδη μεταπεμπτος, ἐπισάμενος, ὅτι [h] φεύξοιτο, μηνύει τοῖς τῶν Συρακοσίων φίλοις [i] τοῖς ἐν Μεσήνῃ, ξυνειδὼς τὸ μέλλον. οἱ δὲ τούς τε ἄνδρας [k] διέφθειραν πρότερον, καὶ τότε στασιάζοντες καὶ ἐν ὅπλοις ὄντες, ἐπεκράτουν μὴ δέχεσθαι τοὺς Ἀθηναίους οἱ ταῦτα βουλόμενοι. ἡμέρας δὲ μείναντες περὶ [l] τρισκαίδεκα οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἐχειμάζοντο, καὶ τὰ ἐπιτήδεια οὐκ εἶχον, καὶ πρὸς χώρει ἀδὲν, [m] ἀπελθόντες ἐς Νάξον καὶ Θρᾶκας, σαύρωμα περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι, αὐτῷ διεχείμαζον· καὶ τριήρη ἀπέστειλαν ἐς τὰς Ἀθήνας ἐπί τε χρήματα καὶ ἱππέας, ὅπως ἅμα τῷ ἦρι παραγένωνται.

οε'. Ἐτείχιζον δὲ καὶ οἱ Συρακούσιοι ἐν τῷ χειμῶνι πρός τε τῇ πόλει, τὸν [n] Τεμενίτην ἐντὸς ποιησάμενοι, τεῖχος [o] παρὰ πᾶν τὸ πρὸς τὰς [p] Ἐπιπολὰς ὁρῶν, ὅπως μὴ δι' [q] ἐλάσσονος εὐαποτείχιστοι ὦσιν, ἢν ἄρα [r] σφάλωνται· [s] καὶ τὰ Μέγαρα φρούριον, καὶ ἐν τῷ Ὀλυμπιείῳ ἄλλο. καὶ τὴν θάλασσαν προεσαύρωσαν πανταχῇ, ᾗ ἀποβάσεις ἦσαν. καὶ, τὰς Ἀθηναίους, εἰδότες, ἐν τῇ Νάξῳ χειμάζοντας, ἐστράτευσαν πανδημεὶ ἐπὶ τὴν Κατάνην· καὶ τῆς [t] τε γῆς [v] αὐτῶν ἔτεμον, καὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων σκηνὰς καὶ [x] τὸ στρατόπεδον ἐμπρήσαντες, [y] ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ πυνθανόμενοι, τὰς Ἀθηναίους ἐς

[c] Ὠφελίαν *Caſſ. Gr.* Aug. [*] τὸ τὲ Mſq. [f] Μεσσήνην *Reg. Caſſ.* Aug. [g] Οτ' ἀπῆει *Ar. C. Steph.* 1. Ὅταν ἀπῆει *Gr. Ald. Flor. Baſ.* Ὅτ' ἀπῆει *Reg. Caſſ.* Aug. Ὅτε ἀπείη *Dan.* [h] Scil. φυγὰς ἔσοιτο. *Ae. Port.* Φεύγοιτο *Ar.* [i] Τὰς ἐν τῇ Μεσσήνῃ *Ar. C.* Ἐν τῇ Μεσσήνῃ *Cl. Gr.* Hvds. Τοῖς ἐν τῇ Μεσσήνῃ *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Μεσήνῃ *Gr.* Τὰς in *Var. Lect. Hudsoni* videtur eſſe error operarum. [k] Διέφθειρον *Reg.* Mſq. [l] Τρεῖς *Gr. Cl.* Περὶ τρεῖς καὶ δέκα μείναντες *Reg. Gr.* ſed hic καίδεκα. Μείναντες περὶ τρεῖς καίδεκα *Caſſ.* [m] Ἀπελθόντες ἐς Νάξον, καὶ σαύρωμα etc. legendum, centet *F. Port.* atque illud καὶ Θρᾴκας ex voce Χάρακας (quae margini olim appoſita erat, ad explicationem vocabuli σαύρωμα) originem dux ſſe, exiſtimat. Vide *Annott.* Σταυρώματα περὶ τὸ etc. *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. [n] Ea Syracuſarum pars, quam poſteriores dixer. *Neapolin*, a *Thucydide* appellata eſt *Temenites*: ſcilicet ab *Apollinis Temenitae fano*; quemadmodum altera illa pars ἀπὸ τῆς Τύχης, id eſt, a *Fortunae fano*, *Tyche*. Vide *Cluverii* Siciliam p. 151. Hvds. [o] Παράταν *Reg.* Aug. Mſqu. *Caſſ. Gr.* [p] Ἐπιβολὰς *Gr.* [q] Scil. διαζήματος. *Ae. Port.* Hvds. [r] Σφάλλωνται *Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. [s] Id eſt: καὶ φρούριον (ſcil. φυλακὴν) ἐς τὰ Μέγαρα ἔπεμψαν, καὶ ἐν Ὀλυμπιείῳ ἄλλο φρούριον καθίσασαν. *Ae. Port.* Hvds. [t] Τε *Reg.* [v] Αὐτῶν non eſt in *Dan.* [x] Τὸ omittunt *Ar. C.* [y] Ἀνεχώρησαν *Reg.*

ἀπαγάγ.) *auerterent*, arcerent, nempe domi relictos Athenienſes, *populum*, cogerent eos plane abſtinere Sicilia, abiicere illam cogitationem et conatum. Dilogiam tamen habere videtur αὐτοὺς, vt et ad *populum* Athen. domi, et ad *milites* referatur in Sicilia tum agentes ac belligerantes: quia ſubiicitur: *aut*, (certe) ne auxilia ſummitterent, nempe, ſi perſiſtere tamen in coepto vellent, neque abducere exercitum.

[ἧσσον) Schol. abeſt Aug.] ἧσσον certe cur praefigatur, non video, vbi ὠφέλεια tantum explicetur; quaſi iunxerit Schol. ἧσσον ἄλλην, pro ἧσσονα, pauciores alias copias. Solet ita Aduerb. poni pro Adiect. v. Phil. Th. P. p. 115. et plura notantem Abreſch. ad 2, 47. φθορὰ οὕτως. Hic tamen ad verbum ἐπιπέμπωσι retulerim.)

ἄλλην) *noua* auxilia. Ita viciſſim *nouus* pro *alius*, Exod. 1, 8. *rex nouus*, חָדָשׁ, pro quo LXX. et Actor. 7, 15. ἕτερος· Aqu. et Theod. καινός.

C. 74. [κ. ἃ μὲν) Schol. abeſt Aug.]

[ἐπιστάμ. } Duo Scholl. ad hh. vv. in vnum conflata ad
[ξυνειδὼς } ξυνειδὼς ita habet Aug. εἰδὼς τὸ μέλλον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἔσεσθαι.] Melius haud dubie; et ad ἐπιστ. ὅτι φεύξ. ita inutile eſt Schol. vt, ſi τὸ μέλλον et hic ſcripſiſſet Thuc. hoc per ὅτι φεύξοιτο explicandum fuerit Scholiaſtae, non hoc per illud, i. e. certum et finitum, per infinitum et vagum. Ac fortaſſe ſit, vt coniicere auſim, ἐπιστάμ. ὅτι φεύξ. non eſſe a Thuc. ſed *Gloſſema τοῦ*, ξυνειδὼς τὸ μέλλον. Alienum enim eſt, vt, tam diſerte iam interpretatus τὸ μέλλον, contra breuitatem ſuam, ſubiecerit vagum illud et ſuperuacuum plane, ξυνειδ. τὸ μέλλον. Ac paene eſt, vt aſſererem in hac coniectura; niſi, quod τὸ μέλλον referri detur ad *prodendam Meſſanam*, cuius conſcius eſſet Alcib vt et Port. vertit. Ita effugeris Pleonasmum, cum de pluribus rebus iam ſermo ita ſit.

ὅτι φεύξ.) Poſſis et vertere: *futurum, vt reus perageretur.* Sed hoc ſenſu diceret, φεύγει· certum quippe hoc norat; c. 71.

Μεσήνῃ] Μεσσήνῃ *Cl. Gr.* At cum vulgatis *Lycurgus* adv. Leocr. 140. tamen p. 167. Μεσσηνίους. Cum σσ etiam *Theophraſt.* VIII, 3. et ſaepe *Polybius*, Numi, *Strabo*, *Herodotus*, *Diodorus*, *Pauſanias*. Wass.

ξυνειδ. τὸ μέλλ.) v. not. ad Schol. (ad ἐπιστάμ. et ξυνειδ.) Quodſi ad Meſſanam prodendam retuleris: τὸ μέλλον erit, *quod pararetur*, quod agitarent: was im Werke war, was man vorhatte.

[οἱ δὲ τ. τε ἄνδρ. διέφθ. πρότ.) In Cod. Aug. a m. ant. adſc. τοῦ διώκοντος·] Quod ego neque, vnde pendeat, nec, quo pertineat, aſſequor. An a πρότερον; at quo ſenſu? Quis deinde ille διώκων; An Alcibiades delator, index? At quî ſenſus; *Prius illi* interfecerunt eos? Quaſi ipſe eos *deinde*

vt ipſos vel a Sicilia abducerent, vel ad exercitum, qui in Sicilia erat, aliud auxilium mittere minus poſſent. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 339.

74. Claſſis autem Athenienſium, quae ad Catanam erat, Meſſanam verſus continuo nauigauit, quod eam per proditionem captum iri ſperarent. Sed quae ſtruebantur, non ſucceſſerunt. Alcibiades enim, cum iam *Athenas* reuocatus imperium depoſuiſſet, ſciens, ſe exſulem fore, Syracuſanorum amicis, qui Meſſanae erant, futuram *vrbis* proditionem, * cuius erat conſcius, indicauit. Illi vero, qui haec volebant, et homines interfecerunt prius, *quam Athenienſes ad vrbem accederent;* et tunc, cum ob ſeditionem ortam in armis eſſent, obtinuerunt, ne Athenienſes reciperentur. Athenienſes vero, ſtatiuis *illic* tredecim circiter dies habitis, cum tempeſtate iactarentur, neque commeatum haberent, neque quicquam ſuccederet, Naxum reuerſi, et claſſe vallo munita, illic hybernarunt: et triremem Athenas miſerunt, pecuniarum et equitatus gratia, vt *haec* primo vere ſtatim adeſſent.

75. Per eam hyemem Syracuſani quoque † murum excitauerunt prope urbem a tota illa parte, quae Epipolas ſpectat, Temenitem complexi, ne, ſi forte cladem aliquam accepiſſent, propter anguſtiorem vrbis ambitum facile circumuallarentur. * Et praeſidium Megara miſerunt, et alterum in Olympieo collocarunt. Quinetiam quacunque ex parte exſcenſus *e nauibus in terrâm* fieri poterat, mare vallo praecluſum muniuerunt. Et cum ſcirent, Athenienſes apud Naxum hybernare, cum frequentibus copiis ex omni totius populi ordine collectis, expeditionem aduerſus Catanam ſuſceperunt. Et ipſorum agrum vaſtarunt, et, Athenienſium tabernaculis caſtrisque incenſis, domum redierunt.

* Nam, id futurum, praeſcierat. *Acacius.* HVDS. † Murum ante vrbem tota ea parte, qua ſpectat Epipolas, incluſo intra Temenite, excitauerunt. *Cluuer.* IDEM. * Caſtellum etiam ad Megara, et aliud in Olympieo exſtruxerunt. *Acacius.* IDEM.

ὠφέλειαν] ἦγεν συμμαχίαν. Καὶ, ἃ μὲν ἐπράσσετο, οὐκ ἐγένετο] τὰ τῆς προδοσίας δηλονότι, περὶ Ἀλκιβιάδην τῶν διώκοντος. Ἐπιτάμενος, ὅτι φεύξοιτο] ἦγεν, εἰδὼς τὸ μέλλον. Ξυνειδὼς τὸ μέλλον] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἔσεσθαι. Οἱ δὲ τούς τε ἄνδρας διέφθειραν] τοὺς ὑπόπτους ὡς προδιδόντας. Ἐπεκράτουν] βουλευομένων τῶν Μεσηνίων ἐπεκράτουν οἱ βουλόμενοι μὴ δέχεσθαι τοὺς Ἀθηναίους. Οἱ ταῦτα βουλόμενοι] τὰ τῶν Συρακουσίων. Ἐπιτήδεια] τρόφιμα. Καὶ πρὸ χώρει οὐδέν] οὐδὲν ἦκουτο ὑπ' αὐτῶν.

interfecerit? An, priusquam ille indicaret? Vſus linguae repugnet; Voluitne, τοὺς διώκοντας ad ἄνδρας, qui rem illam, proditionem, perſequerentur, ἔπραττον; an διοικοῦντας, *tractantes*, curantes? τοῦ δοκοῦντος legit Abr. (iam enim Duker. notat hoc Schol. e Cod. Caſſell.) et refert ad πρου-χώρει οὐδέν· debebat, τῶν δοκούντων.)

διέφθειρ.) Eſt pro διεφθάρκεσαν. (inuſit.) iam interfecerant *antea*, *et tunc* in armis erant. Quin et μηνύει antea, de Alcibiade, eſſe poſſit pro Plusqpf. ἐμεμηνύκει.

[ἐπεκράτ.) Aug. Schol. οἱ μὴ βουλ. δέχ. pro οἱ βουλ. μὴ δ.) Melius hic illud: *nolentes.*)

[οἱ ταῦτα β. / ἐπιτήδ / κ. προυχώρει] } Scholl. ad hh. vv. sbſ. Aug.]

Ἀπελθόντες ἐς Νάξον καὶ Θερμὰς] Locus procul dubio corruptus. Quomodo enim Thracia ad talem expeditionem opportuna? Ego autem cenſeo, omnino legendum eſſe, ἀπελθόντες ἐς Νάξον, καὶ θρηνίοις σταύρωμα περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι. Scalmis ſcilicet e triremibus ablatis vſi ſunt ad munienda caſtra. Si quis vero putet, ideo *Thucydidem* ſcripſiſſe ἐς Νάξον καὶ Θερμὰς, quod, antequam Carthaginenſes occupaſſent eam inſulam, a Thracibus habitatam fuiſſe, narrat *Diodorus*, errabit manifeſto: non enim ſolet *Thucydides* tales fabuloſas antiquitates ſuae hiſtoriae inſerere, quales *Diodorus* in primis quinque libris narrat. Quin et ipſe *Diodorus* l. 5. vbi de Thracibus loquitur, ait, eos ob ſiccitates et calores in ea inſula factos periiſſe, et Cares eam occupaſſe duce Naxio, qui eam Naxum nominauit, ante Diam et Strongylen appellatam. *Palmerius* Exercitat. pag. 54. HVDS.

κ. Θερμὰς) Contortae ſunt coniecturae omnes tentantium emendationem; Heilmanni vnice placet, quae mihi quoque in mentem illico venerit: loci nomen latere, Naxo vicini, nobis ignoti, neque alibi memorati, aut Θερμὰς, immo Θερμὰς, ſi *Thracae* ſit loci nomen, vt Heilmanno placet, vel ſimile.

[σταύρωμα) Ad h. v. notat Schol Aug. ὅρια περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι· οἱ μὲν τὰ νεώρια ἤκουσαν, (i. e. intelexerunt, acceperunt, interpretantur,) ἀκολουθήσαντες Ὁμήρῳ, εἰπόντι· οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον (hoc quid ad σταύρωμα,) οἱ δὲ ἀποθήκας.]

Σταύρωμα περὶ τὸ στρατ.] Σταυρώματα libri ſcripti: forte σταυρωμά τι περὶ τ. σ. WASS.

C. 75. πυθόμ.) pro πυθόμενοι, γνόντες· vt ſolet Noſter.

τὴν Καμαρίναν, κατὰ τὴν ἐπὶ Λάχητος γενομένην ξυμμαχίαν, πρεσβεύεσθαι, εἴπως [z] προσαγάγοιντο αὐτὼς, ἀντεπρεσβεύοντο καὶ αὐτοί. ἦσαν γὰρ ὕποπτοι [a] αὐτοῖς οἱ Καμαριναῖοι, μὴ προθύμως [b] σφίσι μήτ' ἐπὶ τὴν πρώτην μάχην πέμψαι, ἃ ἔπεμψαν· [c] ἔς τε τὸ [d] λοιπὸν μὴ ἐκέτι βούλωνται ἀμύνειν, ὁρῶντες τὼς Ἀθηναίως ἐν τῇ μάχῃ [e] εὖ πράξαντας, προσχωρῶσι δ' αὐτοῖς, κατὰ τὴν προτέραν φιλίαν πεισθέντες. ἀφικομένων δ' ἂν, ἐκ μὲν [f] Συρακοσσῶν, Ἑρμοκράτως, καὶ ἄλλων, ἐς τὴν Καμαρίναν, ἀπὸ δὲ τῶν Ἀθηναίων, Εὐφήμω, μεθ' ἑτέρων, ὁ Ἑρμοκράτης, ξυλλόγω γενομένω τῶν Καμαριναίων, βυλόμενος [g] προσδιαβαλεῖν τὼς Ἀθηναίως, ἔλεγε τοιάδε.

οϛ'. * »ΟΥ, τὴν παρῶσαν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων, ὦ Καμαριναῖοι, μὴ αὐτὴν καταπλαγῆτε, δείσαντες, ἐπρεσβευσάμεθα· ἀλλὰ μᾶλλον, τὼς μέλλοντας ἀπ' αὐτῶν λόγως, περί τι † καὶ ἡμῶν ἀκῶσαι, μὴ ὑμᾶς [h] πείσωσιν. ἥκωσι γὰρ ἐς τὴν Σικελίαν, προφάσει μὲν, ἢ πυνθάνεσθε, διανοίᾳ [i] δὲ, ἣν πάντες ὑπονοῶμεν. καί μοι δοκῶσιν ὁ Λεοντίνως βούλεσθαι ** κατοικίσαι, ἀλλ' ἡμᾶς μᾶλλον ἐξοικίσαι. ὃ γὰρ δὴ εὔλογον, τὰς μὲν ἐκεῖ πόλεις ἀναστάτως ποιεῖν, τὰς δὲ ἐνθάδε κατοικίζειν· καὶ Λεοντίνων μὲν, Χαλκιδέων ὄντων, κατὰ τὸ ξυγγενὲς κήδεσθαι, Χαλκιδέας δὲ τὼς ἐν Εὐβοίᾳ, ὧν οἵδε ἄποικοί εἰσι, δηλωσαμένως ἔχειν. [k] τῇ δὲ αὐτῇ ἰδέᾳ ἐκεῖνά τε ἔσχον, καὶ τὰ ἐνθάδε νῦν πειρῶνται. ἡγεμόνες γὰρ γενόμενοι ἑκόντων, τῶν τε Ἰώνων, καὶ ὅσοι ἀπὸ σφῶν ἦσαν ξύμμαχοι, ὡς ἐπὶ τῶ [l] Μήδω [m] τιμωρίᾳ, τὼς μὲν, [n] λειποστρατίαν, τὼς δὲ, ἐπ' [o] ἀλλήλως στρατεύειν, τοῖς δ', ὡς ἑκάστοις τινὰ εἶχον αἰτίαν εὑρεπῆ, ἐπενεγκόντες,

x Προσάγοιντο *Ar. C.* a Αὐτοῖς deest *Dan.* αὐτῆς Mſq. b Σφίσιν μήτε ἐπὶ *Gr.* c Ὅτε τὸ λ. *Dan.* d Λοιπὸν ὐκ ἔτι *Gr.* οὐκ ἔτι Aug. Mox ἀμύνειν Mſq. e Εὐπράξαντας *Reg.* f Τῶν Συρακ. *Gr.* g Προδιαβάλλειν *Ar. C. Gr. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Προδιαβαλεῖν *Gr.* Aug. * In Mſq. praeſcr. λόγος πρὸς Καμαριναίους † καὶ abeſt Mſqu. h Πείσωσι *Gr.* i Μὲν *Reg.* ** κατοικῆσαι Mſqu. et mox ἐξοικῆσαι. k Τῇ δ' αὐτῇ *Gr.* l Δήμῳ *C. Bar. Ald. Baſ.* Μίδου Mſq. m Τιμωρίᾳ deeſt *Reg.* recens manus inter verſus adſcripſerat. n Λειποστρατιὰν *Reg.* λειποστρατίαν Mſq. Λιποστρατίαν *Gr.* Baſ. o Sic emendatum erat in *Reg.* ex ἄλλως.

ἀντεπρεσβ.) quaſi *contra* illos, quo impedirent poſtulata illorum; Aut ſimpliciter, vt Gall. *à leur tour*; quippe vrgenti τὸ ἀντὶ, redundet καὶ αὐτοί.

εὖ πράξ.) De *ſtatu* alioqui et conditione *vniuerſa*, Wohlbefinden, Wohlergehen, *felicitate*, dicitur εὖ πράττειν· hic de *vna* re ſingulari, pro κατορθώσαντας.

[προσχωρ.) Aug add. Schol. ἀπὸ κοινοῦ τὸ μή.] (*ne*; δείσαντες, μὴ πρ. Non opus tamen, cum δὲ poſt πρόσχ. ſit pro καί)

ἐκ μ. Συρ. } Dupliciter variauit Thuc. per ἐκ et ἀπὸ,
ἀπὸ δὲ τ. Ἀθ. } per *vrbis* nomen, Συρακουσῶν, et *ciuium*, Ἀθηναίων. Sedulo imitatur Tacit. maxime in Praepoſitt. Ann 1, 1. a) *florentibus*, b) *ob metum falſae*, a) *poſtquam occiderunt*, b) *recentibus odiis compoſitae*. C. 3. extr. *abolendae magis infamiae, quam cupidine, aut dign. ob praemium.*

Προσδιαβαλεῖν] Nulla poteſt idonea adferri ratio, cur hoc praeferendum ſit ſcripturae omnium librorum ſcriptorum, qui in hoc compoſito non praepoſitionem πρὸς, ſed πρὸ, habent. Προδιαβληθῆναι eſt in Philopatri *Luciani* Tom. II. p. 768. Dvk. i. e. βουλόμενος τοὺς Ἀθηναίους διαβαλ. πρὸς τοὺς Καμαριναίους. *Gottl.* (ex Abreſch.) contra vſum linguae omnem, et putide plane. Aut ſign. *inſuper* criminari, *plus*, vltro, aut pro ſimplici ponitur; aut leg. προδιαβλεῖν, *antea*, priusquam Athenienſes ſe venditarent atque ingererent; *occupare* criminando et praeuertere, occurrere illis, quae pro ſe deinde dicturi eſſent Athen. φθάσαι διαβαλόντες. — Clare hoc indicat ipſe init. Orat. c. 76. τοὺς ἀπ' αὐτῶν λόγους, μὴ ὑμᾶς πείθωσιν.

C. 76. οὐ τ. παρ. δύν. rel.) Comma poſui poſt οὐ, nec non poſt καταπλαγῆτε, qui ordinem verborum indicarem, ita inſtituendum: Οὐ (οὐκ) ἐπρεσβευσ. δείσαντες τὴν παρ. δύν. τ. Ἀθ. μὴ καταπλαγῆτε αὐτὴν (i. e. δι' αὐτ. κατ' αὐτ.) ἀλλὰ, (ἐπρεσβ. δείσαντες) τοὺς ἀπ' αὐτ. λόγ. μὴ πείθ. ὑμ Ita certe expediendum ex interpretat. Fr. Porti, haud improbanda; Sed et ſic poſſit: οὐκ ἐπρεσβευσ. ἵνα μὴ καταπλαγ. (διὰ) τ. παρόῦσ. δύν. τ. Ἀθ. δείσαντες αὐτήν Simpliciſſimum tamen forte fuerit, κατὰ intelleciſſe et ad τ. παρ. δύν. et ad τοὺς ἀπ' αὐτ. λόγ. Οὐκ ἐπρεσβ. κατὰ (i. e. διὰ) τ. παρ. δύν. τ. Ἀθ. ἵνα μὴ καταπλ. δείσ. αὐτήν· ἀλλὰ (ἐπρεσβευσ.) (κατὰ, διὰ) τοὺς ἀπ' αὐτ. λόγ. rel. Notatum hoc nemini, miror, ne Abreſchio quidem, diligenter ſatis, vtut ſuo iure, conſtituenti verborum ordinem; quem impedicum hic laborare, et Accuſatiui implexi oſtendant, et non vna conditio eius conſtituendi; qui quidem quocunque modo placuerit, diſtractum tamen eſt totum illud et pleonaſtice expreſſum pro: δείσαντες, μὴ καταπλαγ. τὴν δύν. τ. Ἀθ. et in altero: (δείσ) μὴ οἱ ἀπ' αὐτ. λόγοι πείθωσιν ὑμᾶς. Plane vt Terent. Phorm. A. 3. Sc. 2. init. *Metuo lenonem, ne quid ſuo ſuat capiti*; i. e. met. ne *leno* aliqu. fuat. V. Phil. Thuc. P. p. 295. rel. vbi et hunc ipſum notaui Noſtri locum, p. 207. Adde (ex pag. ibi 278. poſt med.) 2, τὸν δὲ πόνον, μὴ γένηταί τε πολὺς, rel. quod ibid. explico. Neque abſimilis locus Xen. M. S. 2, 3, 9. κύνα μὲν, εἰ — — ἦν — ἐπιτηδ. καὶ ἡσπάζετο, — — — ἐπειρῶ — παύειν αὐτόν· pro, εἰ κύων, rel. et porro, quod propius etiam huc faciat: ἀδελφὸν δὲ — — οὐκ ἐπιχειρεῖς μηχανᾶσθαι, ὅπως σοι ὡς βέλτιστος ᾖ, i. e. οὐκ ἐπιχ. μηχ. ὅπ. ὁ ἀδελφὸς ᾖ ὡς βέλτ. V. et hic, C. 77. ad vv. τ. ἐκεῖσ. Ἑλλ.

μέλλ. ἀπ' αὐτ. λ.) Intelligi ad μέλλοντας poteſt, εἰρήσεσθαι; ſed et iunxeris, τοὺς λόγους ἀπ' αὐτῶν, pro Genit. *illorum* orationem, futuram, exſpectandam, iam nunc habendam. V. rurſus Phil. Th. P. p. 126. a) α) et 139. init. lit. ξ.)

Praeterea cum intellexiſſent, Athenienſes Camarinam legatos miſiſſe † pro iure ſocietatis *cum Camarinaeis* initae, quo tempore Laches in Siciliam *ab Athenienſibus cum claſſe miſſus* iuit, ſi quo pacto ipſos ſibi adiungere poſſent, ipſi quoque viciſſim legatos *eo* miſerunt. Camarinaei enim ipſis erant ſuſpecti, neu non alacriter ea ipſis miſiſſent, quae ad ſuperiorem pugnam miſerant, et ne deinceps opem ferre recuſarent, quia videbant, Athenienſes in proelio rem feliciter geſſiſſe, ſed veteris amicitiae iure adducti ſe ipſis adiungerent. Cum igitur Syracuſis quidem, Hermocrates, aliique Camarinam peruenissent; ab Athenienſibus vero, Euphemus cum aliis *collegis eo miſſi fuiſſent;* Hermocrates, coacto Camarinaeorum concilio, maiorem inuidiam Athenienſibus conflare volens, hanc habuit orationem: Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. C. Vett. 349.

76. „Non ideo legati ad vos ſumus, viri Camarinaei, quod vereamur, ne praeſentibus Athenienſium copiis terreamini: ſed potius *metuentes*, ne, priusquam aliquid a nobis quoque dictum audieritis, illi verbis, quae ſunt facturi, vobis *rem* perſuadeant. Veniunt enim in Siciliam, eo quidem praetextu, quem audiſtis, eo vero animo, quo omnes ſuſpicamur. Nam non Leontinos in ſuas ſedes reſtituere: ſed potius nos ex noſtris ſedibus expellere velle mihi videntur. Nec enim rationi conſentaneum videtur, eos, illas quidem vrbes, quae illic ſunt, euertere; eas vero, quae hic ſunt, *condere*, *et* ciuium in priſtinas ſedes reductorum numero frequentes reddere. Et de Leontinis quidem, qui ſunt Chalcidenſes, propter cognationis ius ſolicitos eſſe; Chalcidenſes vero, qui ſunt in Euboea, (quorum iſti ſunt coloni) ſeruitute premere. Sed eadem ratione et res illas occuparunt, et res iſtas nunc *occupare* conantur. Cum enim et Ions, caeterique ſocii, quotquot ipſorum erant coloni, imperium ad eos vltro detuliſſent, vt Medum vlciſcerentur, *eorum* alios quidem, deſertae militiae crimen *ipſis* inferentes, alios vero, quod inter ſe bellum gererent, *accuſantes*, alios etiam, prout ſingulis aliquod ſpecioſum

† Ad ſocietatem ſub Lachete factam renouandam etc. *Acacius.* Hvds.

Προσχωρῶσι δ' αὐτοῖς] οἱ Καμαριναῖοι τοῖς Ἀθηναίοις. Μὴ ὑμᾶς πείσωσιν] ἀπὸ κοινῆ, δείσαντες· ἵνα ᾖ, δείσαντες τὴν τῶν Ἀθηναίων περὶ τὸς λόγους δεινότητα. Τὰς μὲν ἐκεῖ πόλεις] τὰς περὶ τὰς Ἀθήνας. Τῇ δὲ αὐτῇ ἰδέᾳ] τρόπῳ, διανοίᾳ. Καὶ ὅσοι ἀπὸ εφῶν ἦσαν] καὶ ὅσοι ἄποικοι ἦσαν αὐτῶν. Αἰτίαν ἐυπρεπῆ] πιθανήν. Οἱ μὲν εφίσιν]

περὶ τι κ. ὑμ. ἀκ.) Non ad δείσαντες retuleris haec verba, quod ſuadere poſitus videatur, ſed ad poſteriora: μὴ ὑμ. πείθ. *ne vos inducant*, priusquam et nos audieritis, ſola a ſolis audita, qſ. ſine remedio a nobis. καὶ abeſt Mſqu. non bene, vtut redundans in membro priori; nam πρὶν neceſſario facit hoc membrum *prius:* redundat tamen καὶ in oppoſitis; et vero iam *praeſentem* habebant Athenienſium orationem ac certam; et ſic cohaeret: metus eſt, ne vos ducant, niſi *et* nos antea audieritis; *antea* quidem, ſed nos *quoque* tamen et ipſos.

[μὴ ὑμᾶς) Schol. ad h. v. Aug. refert ad ἀπ' αὐτῶν, et addit τὸ ante δείσαντες, ita: ἀπὸ κοινοῦ τὸ δείσαντες.]

Ἥκουσι — ἐξοικίσαι] *Dionyſ. Halic.* Tom. II. pag. 160. ψυχρὰ, inquit, ἡ παρονομασία, καὶ ὃ προσβάλλουσα πάθος, ἀλλ' ἐπιτήδευσιν. Wass.

κατοικίσ.) κατοικῆσαι Mſqu. male, ob diuerſum, ἐξοικίσαι. Nam ἐξοικῆσαι, quod idem habet, ne Graecum eſt quidem.

[τ. μὲν ἐκ. τῇ δὲ αὐτ. ἰδ.} Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

τῇ δ' αὐτῇ ἰδ.) *formula*, *ratione*, *conſilio*, *arte*; Syſtem, Plan, Maaßregeln; nempe et a) voluntatis; et b) agendi; Quod vtrumque expreſſeris Gallico, *idée*, quaſi hinc expreſſo: *il lui vint l' idée de*, rel. i. e. a) volens, b) id agens.

ἐκεῖνά τε — κ. τὰ ἐνθ.) Peſſime vertit Port. *res illas occuparunt*; ne Latine quidem; *illic* certe poneret. Sed eſt, more noſtri, pro τοὺς ἐκεῖ (Chalcidenſes,) τοὺς ἐνθάδε, (Leontinos.)

ἀπὸ εφ. — — ξύμμ.) *Coloni* vertit Port. At hoc non ſign. ξύμμαχοι. Aut eſt pro ἐξ αὐτῶν, nempe Ἰώνων· aut breuius dictum pro, ἀπ' αὐτῶν (κτισθέντες, ἀποικισθέντες, καὶ κατὰ, (vel διὰ) τοῦτο ξύμμ. Omnino ξύμμαχοι, vt Romanis *ſocii*, ſunt *ſubiecti* imperio, qui pareant, qui ſub imperio ſint, Unterthanen.

τοὺς μ. λειποστρ. rel.) prius τοὺς refer ad κατεστρέψαντο· ad λειποστρ. intell. ἐπενεγκόντες, (aufbürden, ſchuldgeben,) ſc. αὐτοῖς· ad alterum τοὺς δὲ aut rurſus intell. κατεστρέψαντο, et ἐπενεγκόντες αὐτοῖς· tanquam ſit, ἐπενεγκ. (αὐτοῖς) τὸ στρατεύειν· aut etiam αἰτιασάμενοι repetieris ex αἰτίαν ἐπενεγκόντες. Sic aſperitatis nihil admodum relinquatur. Quem Abr. confert locum ex proximo C. 77. τοὺς μὲν λόγοις δουλώσαντες, rel. nil ſimile habet praeter partitionem, nil difficultatis habentem, et vſum τοῦ ὡς ἑκάστοις. Ad τοῖς δὲ quod intelligi vult αὐτοὺς, haud aſſequor, quo pertineat: ad κατεστρέψαντο haud dubie voluit; ne hoc quidem opus, vbi ab hoc Verbo pendeat τοὺς μὲν, τοὺς δέ.

Λειποστρατίαν] Vide I, 99. vbi eſt λειποστράτιον. Dvk.

[αὐτ. αὐτῷ.) Schol. abeſt Aug.]

ἐπενεγκόντες, κατεσρέψαντο. καὶ ὁ περὶ τῆς ἐλευθερίας ἆρα, ὅτε [p] ἔτοι τῶν Ἑλλήνων, ὅθ' οἱ Ἕλληνες τῆς ἑαυτῶν, τῷ Μήδῳ ἀντέσησαν, περὶ δὲ, οἱ μὲν σφίσιν, ἀλλὰ μὴ ἐκείνῳ, καταδηλώσεως, [q] οἱ δ', ἐπὶ δεσπότῃ μεταβολῇ, ὐκ ἀξυνετωτέρᾳ, [r] κακοξυνετωτέρᾳ δέ.

οζ'. Ἀλλ' ὁ γὰρ δὴ τὴν [s] τῶν Ἀθηναίων, εὐκατηγόρητον ὄσαν, πόλιν νῦν [*] ἤκομεν ἀποφανοῦντες ἐν εἰδόσιν, ὅσα ἀδικεῖ· πολὺ δὲ μᾶλλον ἡμᾶς αὐτὸς αἰτιασόμενοι, ὅτι, ἔχοντες [t] παραδείγματα [v] τῶν τε ἐκεῖσ' Ἑλλήνων, ὡς ἐδηλώθησαν, ὐκ [x] ἀμύνοντες σφίσιν αὐτοῖς, καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς [y] ταῦτα παρόντα σοφίσματα, Λεοντίνων τε ξυγγενῶν †κατοικίσεις, καὶ Ἐγεσαίων ξυμμάχων ἐπικρείας, ὁ ξυσραφέντες βουλόμεθα προθυμότερον δεῖξαι αὐτοῖς, ὅτι ὐκ [z] Ἴωνες τάδε εἰσὶν, ὁδ' Ἑλλησπόντιοι, καὶ νησιῶται, [a] οἱ, δεσπότην ἢ Μῆδον, ἢ ἕνα γέ τινα [b] αἰεὶ μεταβάλλοντες, δηλῶνται, ἀλλὰ Δωριεῖς, ἐλεύθεροι ἀπ' αὐτονόμου τῆς Πελοποννήσου τὴν Σικελίαν οἰκοῦντες. [c] ἢ μένομεν, ἕως ἂν ἕκασοι κατὰ πόλεις ληφθῶ-

[p] Οἵδε *Dionys. Halicarn.* locum citans, quem vide p. 160. *Ed. Wechel.* HVDS. [q] Οἱ δὲ ἐπὶ *Gr.* [r] Κακοξυνετωτέρᾳ deest in script. Codice *Dionysii*, teste *Sylburgio*; et Mſqu. abeſt. [s] Τῶν non agnoſcit *Dionys. Hal.* HVDS. [*] εἴκομεν Mſq. et mox ὑμᾶς p. ἡμ. [t] Παράδειγμα *Ar. C.* [v] Τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων *Ar. C.* et *Dionys. Halic.* Ἐκεῖ *Cl Gr.* Τῶν τ' ἐκεῖ Ἑλλήνων *Reg.* Τῶν τ' ἐκεῖσε Ἑλλ. *Caſſ.* Aug. Mſqu. Τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων *Dan.* [x] Ἀμυνθντες *Ar.* Ἀμύνοντας *C. Bar. Ald. Flor.* Mſqu. quod conuenit quidem cum praeced. accuſ. ἡμᾶς αὐτὸς, at non item cum coniunctione ὅτι. quare vel ἀμύνοντες legendum, vel ἀμύνομεν, polita ſcilicet poſt ἐδηλώθησαν diſtinctione. *Sylburg.* HVDS. Ἀμυνθντες *Reg.* Ἀμύναντες a prima manu, deinde ἀμύνοντες *Gr.* Ἀμύνονται *Dan.* Baſ. [y] Ταῦτὰ *Dionys. Halic. Caſſ.* †κατοικήσεις Mſq. [z] Ταῦτά *εἰσιν Dion Hal.* [a] Ἢ *δεσπότην Dion. Hal.* [b] Ἀεὶ *Ar. C. Cl.* paſſim. *Reg. Dan.* Aug. id. mox Δωριῆς. ἀεὶ Mſq. qui et μεταβάλλονται. eid. d. δουλοῦνται. mox ἀπαυτονόμου habet. [c] Οἳ μένομεν *Ar.* in margine ἢ μένομεν. Οἳ μέν. et in marg. manu rec.. γρ. ᾗ *Reg.*

Καὶ ὁ — ἀξυνετωτέρᾳ δέ] *Dionyſ. Halicarn.* Tom. II. p. 160. haec vocat πεπλεγμένα, καὶ πολλὰς τὰς ἕλικας ἔχοντα. WASS.

[ἐπὶ δεσπ. μετ.) Aug. Schol. abeſt φησί]

[κακοξυνετ.) In Schol. Aug. pro ἤγουν πανουργ. eſt πανουργοτ. δέ.

Κακοξυνετωτέρᾳ] Hoc a ſcripto Cod. *Dionyſii* abeſſe, adnotat *Sylburgius*. At ita Noſter alibi non ſemel. WASS.

C. 77. Ἀλλ' ὁ — ἁλῶτοί ἐσμεν] *Dionyſ. Halic.* 160. ταῦτα, inquit, ἐν τῷ σαφεῖ καὶ καθαρῷ τῆς διαλέκτου τρόπῳ λεγόμενα προσείληφε καὶ τὸ τάχος, καὶ τὸ κάλλος, καὶ τὸν τόνον, καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν, καὶ τὴν δεινότητα· καὶ πάθος ἐσὶν ἐναγωνίᾳ μεσά. Ἀποφανοῦντες ἐν εἰδόσιν, vt *Aeſchylus* Perſ. Ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ ΕΪΔΤΊΑΙΣΙΝ ἂν Τμῖν λέγοιμι. *Euripides* Hec. Οὐ καινὸν εἶπας, ΕΪΔΟΣΙΝ δ' ὠνείδισας. WASS. Libenter vſus eſt hoc genere loquendi *Thucydides*; II, 36. μαχεσεῖν ἐν εἰδόσιν ὃ βουλόμενος, ἐάσω. II, 43. ἢν ἄν τις πρὸς ὀδὲν χεῖρον ὑμᾶς εἰδότας μηκύνοι. IV, 59. περὶ μὲν τῦ πολεμεῖν, ὡς χαλεπὸν, τί ἄν τις, πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων, ἐν εἰδόσι μαχεσογοροίη; DVK.

ἡμᾶς αὐτ.) ὑμᾶς Mſqu. male, vel ob add. αὐτοὺς, vel, quod aſperam habeat increpationem et ruſticam atque irritaturam animos, vel, quod ſequ. infra, βουλόμεθα. κοίνωσις haec eſt oratoria plane et amica, qua et Paullus fere vtatur; Rom. 13, 11. 1. Cor. 10, 22. 1. Theſſ. 5, 6. 8. rel.

τ. ἐκεῖσ' Ἑλλ. ὡς ἐδουλ.) Primo ἐκεῖσε eſt pro ἐκεῖ, per Meton. totum deinde diſtractius dixit, pro, ἔχοντες παραδ. ὡς οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες ἐδουλώθησαν. Cf. ad c. 76. init. ad vv. οὐ τ. παροῦσι δύν. rel. Ipſe iam Genit. τῶν Ἑλλήνων eſt pro, (ἔχοντες) τοὺς Ἕλληνας παράδ 3um Beyſpiele: vt Paullus, Phil. 3, 17. καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς· et Noſter, 3, 39. παράδειγμα — αὐτοῖς — αἱ ξυμφοραὶ ἐγένοντο· quamquam et illud licebat.

[ad vſ. ὡς ἐδουλ. — — ἀμ. σφ. αὐτ.) Aug. addit Schol. a m. ant. ἀμύνοντες ἡμᾶς οἱ Σικελιῶται.] Ad ἀμύνοντες haud dubie, quod quaſi praefixum repetatur; ſed falſiſſimum; quid enim Siculis rei cum τοῖς ἐκεῖ Ἕλλησιν, Ionibus in Aſia?

Οὐκ ἀμύνοντες σφίσιν αὐτοῖς] Solus ex Interpretibus *Valla* hoc ad Siculos retulit; nam vertit: *non tamen defenditis vosmet ipſos*; quod in margine *Ed.* ſuae *ſecundae* emendauit *Stephanus*. Apertum eſt, haec ad Graecos pertinere. Quum ſciamus, ait Hermocrates, Graecos ab Athenienſibus in ſeruitutem redactos eſſe, quia ὐκ ἤμυναν σφίσιν αὐτοῖς, merito nos ipſi incuſamus, qui idem faciamus, et ὁ ξυσραφέντες βουλόμεθα προθυμότερον δεῖξαι. Itaque neque coniectura *Sylburgii*, in Notis ad *Dionyſ. Halic.* legentis, ἀμύνομεν, locum habere poteſt. In ſequentibus, καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς ταῦτα παρόντα σοφίσματα, *Valla*, *Acacius*, et *Interpres* Dionyſii, quod ex interpretationibus illorum adparet, putarunt, ellipſin eſſe. Meliùs *Stephanus* et *Portus* ea ſuſpendunt a praecedente participio ἔχοντες. DVK. Refertur ad ἐδουλώθησαν· (οἱ Ἕλληνες·) *eo* in ſeruitutem redacti ſunt, *quod* neglexerunt ſibimet ipſis, et mutuo alter alteri, ſuccurrere.

ταῦτα παρόντα σοφ) ſcil. ἔχοντες, vel ὁρῶντες· quod non lateat modo in ἔχοντες, ſed plane ſignificetur illo; *habere* enim documentum exempli, quid eſt, niſi *videre*? Aut *haberi* exemplum quî poſſit niſi *videndo*, i. e. *habendo* ob *oculos*? Nil tamen impediuerit, quo minus hi ſint accuſatr. ſimpliciter poſiti, pro Genitt. τούτων τ. παραδειγμάτων παρόντων ἐφ' ἡμᾶς. ἐφ' ἡμᾶς autem retuleris vel ad παρόντα· vt Col. 1, 6. τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, *quod inter vos verſatur, cognitum* vobis eſt; vel ad σοφίσματα, quae ſtruantur ἐφ' ἡμ. *contra* nos, nobis *intententur*. *Praeſentia* vertit Portus. Non placet; Graece enim foret, τὰ νῦν. *Commenta* idem vertit σοφίσματα· non male; etſi *artes*, fraudem, technas, *petitiones* maxime, (vt gladiatorum, oratorum deinde, Cic. Diuin. in Caec. c. 14. init. μεθοδείας Paullus vocat, Eph. 6, 11. et clarius 4, 14. μεθοδείαν τῆς πλάνης,) malim, Kunſtgriffe. Cur obliquis tamen literis expreſſum habeat Edit. Duker. neſcio, cum ſit in Graeco.

Λεοντ. — — ἐπικουρ) Explicant hi Accuſſ. quaenam ſint illa σοφίσματα Athenienſium. Ante ξυμμάχων, et deinde ξυγγενῶν, intell. ὡς, *tanquam*, quaſi; quia *dicebant* haec Athenienſes, ea προφάσει vtebantur, quam ſpeciem obtenderent veris conſiliis. κατοικίσεις, ἐπικουρίας, Plur. intell. Singulari, *vna* enim vtrobique cura, vna Leontinorum, vna Segeſtanis ferenda ἐπικουρία, non plures; ſed Plurali vtitur,

atque probabile crimen obiicere poterant, *criminantes*, in ſeruitutem redegerunt. Ergo neque iſti *Athenienſes* pro Graecorum libertate *conſeruanda*, neque *caeteri* Graeci pro ſua ipſorum *libertate retinenda* Medis reſtiterunt. Sed hi quidem, vt *Graecos* in ſuam, non autem in illius *Medi* poteſtatem redigerent: illi vero, vt dominum mutarent, *et alium haberent* non inſipientiorem, ſed aſtutiorem. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. C. Vatc. 340.

77. „Quanquam non propterea nunc venimus, vt accuſationem in Athenienſium ciuitatem, licet abunde criminum copia ſuppetat aduerſus eam, apud *vos* inſtituamus, qui probe noſtis omnes eius iniurias, ſed multo magis, vt nos ipſos accuſemus, qui, cum habeamus *ob oculos* exempla Graecorum, qui illic ſunt, quomodo in ſeruitutem *ab ipſis* redacti fuerint, quod ſibi ipſis opem non tulerint, et nunc iſta praeſentia commenta aduerſus nos, *ſcilicet* et Leontinorum cognatorum in ſuam ciuitatem reſtitutiones, et Egeſtaeorum ſociorum ſuppetias, *quas ſe ipſis ferre*, *ſimulant*, nolimus conſpirantes, alacriter ipſis oſtendere, nos non eſſe ſones, neque Hellespontios, neque inſularum incolas, qui, dominum aut Medum, aut quemlibet alium ſemper commutantes, ſeruiunt; ſed Dorienſes, qui liberi ex libera Peloponneſo *profecti*, Siciliam incolunt. An exſpectamus, donec oppidatim ſinguli capiamur?

Ἀθηναῖοι δὲ περὶ τῶν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ μὴ τῷ Μήδῳ, καταδουλωθῆναι τὰς Ἑλληνας. Οἱ δ' ἐπὶ δεσπότου μεταβολῇ] οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες, ὑπὲρ τῶν ἀλλάξαι δεσπότην, φησί. Κακοξυνετωτέρου δὲ] ἤγουν πανουργοτέρου. Οὐ ξυναφέντες] ἤγουν συνταχθέντες.

quaſi *genera* et *modos* notaturus τῶν σοφισμάτων, *qualia* ſint; qua ratione et nos vtimur, maxime, cum indignabundi loquimur; in propriis quoque Nominibus. Cicero quoque: *Craſſos et Antonios ſuperauit. Catilinas omnes Antonius vicit.* Liv. 2, 13. *Supra Coclites et Mucios — id facinus eſſe.* Et, cum (Annibal apud Liv.) dicit, 35, 14. *Tum vero me ſupra Alexandrum, et ſupra Pyrrhum — — poſuiſſem*, poterat idem, et Cicero, qui hoc amet, et hic forte, (vtut alieniori loco,) diceret, *ſupra Alexandros et Pyrrhos.* Rurſus tamen Liv. 3, 35. *medius* (App. Claud.) *inter tribunicios Duilios* et *Icilios in foro volitare*; quorum *vnus* tantum vterque eſſet; *genus* nimirum hominum notaturus, popularium, quorum ſeſe vſu App. plebi venditarit. Genit. autem, Ἐγεσταίων, ad ἐπικουρίας, ſign. *iis ferendum* auxilium. Ita Galli: *Venir au ſecours de quelqu'un; venés à mon ſecours!* c. 78. init. τῇ ἐμῇ προφάσει, *meo obtentu*, i. e. *qua* me, *de* me, cuius ego *materia* ſim. Pſ. 40, 14 70, 1. לְעֶזְרָתִי חִישָׁה, ad *meum* auxilium propera, i. e. *mihi* ferendum; *à mon aide!* Act. 4, 9. εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, i. e. homini infirmo *praebitum* beneficium. Quin Gen. 16, 5. חֲמָסִי עָלֶיךָ, iniquitas *mea* (eſto) ſuper te, i. e. tu culpam ſuſtineas, auctor es iniquitatis *mihi illatae.* Vnde et explices Pſ. 40, 13. עֲוֹנֹתַי, delicta *mea*, iniquitates *meae*, i. e. mihi illatae, quibus ego laedar; quoad Meſſias ibi loqui intelligatur; ac fortaſſe et Gen. 4, 13. cum Cainus dicit עֲוֹנִי, iniquitas *mea*, i. e. poena grauiſſima mihi impoſita, maior eſt מִנְשֹׂא, quam quae toleretur, ferri poſſit. Cf. Phil. Thuc. PP. 42. rel. lit. h. Adde huc ex pag. ibi 27. L. 3. C. 10. ξυμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους, pro, τοῖς ξυμμάχοις. Qui tamen ibi Dat. tunc pendeat ab ἐπαγομένους· ſed et hic poterat, Ἐγεσταίοις ἐπικουρίας, für ſie: vt 1, 5. init τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς, pro ἀσθενῶν, für die Aermern, in vſum tenuiorum.

Ἐγεσταίων] Αἰγεσταίων *Dionyſ. Halicarn.* Vide Nos ſupra. Wass.

[οὐ ξυστραφ.) Schol. ad h. v. abeſt Aug.]

οὐ ξυστρ. βουλ.) transpoſitum, pro, οὐ βουλ. ξυστρ. — — i. e. συστραφῆναι καὶ δεῖξαι. Neque enim ad ξυστραφ. refertur οὐ, verum ad βουλόμεθα, a quo δεῖξαι deinde pendeat, vt ab hoc ξυστραφέντες· quod tamen ſit, vt dixi, ξυστραφῆναι καὶ δ. ξυστραφέντες autem non tam eſt p. ξυνελθόντες, ſed ſign. *coniuncti*, ſociati, vereinigt, mit vereinigter, zuſammengeſetzter (Entſchließung und) Macht: coniunctis animis et viribus; Gallis, *d'un commun conſentement*; infra opp. κατὰ πόλεις λαφθῶμεν· vbi bene addit Schol. ἰδίᾳ, i. e. jeder für ſich. Ita LXX. Intt. σύστρεμμα, συστροφήν, adhibent pro *coniuratione*, *conſpiratis* factionibus. Loca congeſſit I. C. Biel. in N. Theſ. Phil. v. Lex. in LXX. (Hag. Com.) vv. σύστρεμμα, συστρέφω et συστροφή, T. 3. p. 398. 399. σύστημα quoque huc pertinet, quod ibid. v. Ita Noſter 1, 1. init. τὸ Ἑλληνικὸν ξυνιστάμενον πρὸς ἑκατέρους, *adiunxiſſe* ſe Graecos parti alterutri; Vbi ad ipſum Ἑλληνικὸν intelexiſſe dicitur σύστημα, vt ad ναυτικόν.

Οὐκ Ἴωνες τάδε] Apud *Ariſtidem*, Tom. III. pag. 651. *Ed. Cant.* haec laudantem, pro τάδε eſt ταῦτα. Dvk.

δεσπ. — δουλ.) Breuitas haec eſt, pro μεταβάλλ. ἀεὶ δεσπότας, καὶ ἔχοντες, vel ὥςτε ἔχειν, (δεσπότην) ἢ Μῆδ. ἢ ἕνα γέ· vel breuius, μεταβλήσῃ, (μεταβολάδην, κατὰ μεταβολὰς, μεταβαλλόμενοι,) per vices, ἔχοντες δεσπ. ἢ M. rel. *Vnus* enim non mutatur, umgewechſelt, ſed *plures* deinceps. γε hic eſt *vtique*, ja, oder doch gewiß; δουλοῦνται verteris, (qui) *patiantur*, ſe in ſeruitutem redigi, non, *ſeruiunt*; id enim ſit δουλεύειν· aut per Metonym. pro hoc illud dicatur, Antec. p. Conſequ. vel cauſſae, pro effecto. ἀεὶ poteſt hic ſane eſſe, *ſemper*, ſed, ex more Noſtri, et hic apte verteris, von Zeit zu Zeit. Hic tamen non opus. μεταβάλλοντες pro Medio eſt, *ſuum* ſcil. dominum.

Αἰεί] Αἰ etiam *Dionyſ. Halic.* qui alicubi ait, formam Noſtro placuiſſe αἰεί. Wass.

Ἦ μένομεν] Haec *Interpretes* recte per interrogationem expreſſerunt. Sed nemo illam in textum Graecum recipere voluit. Dvk.

κατὰ πόλ. λαφθ.) Liv. diceret: *dum aggreſſi ſingulos carpunt.*

μεν, εἰδότες, ὅτι ταύτῃ μόνον ἀλωτοί ἐσμεν, καὶ ὁρῶντες αὐτὰς ἐπὶ τῶτο τὸ εἶδος τρεπομένας, ὥσε τὰς μὲν λόγοις ἡμῶν [d] διϊσάναι, τὰς δὲ ξυμμάχων ἐλπίδι ἐκπολεμῶν πρὸς ἀλλήλας, [e] τοῖς δὲ ὡς ἑκάσοις τὶ προσηνὲς λέγοντας, δύνανται κακῶργεῖν. καὶ οἰόμεθα, τῷ [f] ἄπωθεν ξυνοίκῳ προαπολλυμένῳ, [g] ἀκ ἐς αὐτόν τινα ἥξειν τὸ δεινὸν, πρὸ δὲ αὐτῆ μᾶλλον τὸν πάσχοντα, [h] καθ' ἑαυτὸν δυσυχεῖν."

οή'. [i] Καὶ εἴ τῳ [k] ἄρα παρέσηκε, [l] τὸν μὲν Συρακόσιον, ἑαυτὸν δ' ἀ, πολέμιον εἶναι τῷ Ἀθηναίῳ, καὶ δεινὸν ἡγεῖται [m] ὑπέρ γε τῆς ἐμῆς κινδυνεύειν, [n] ἐνθυμηθείτω ἀ περὶ τῆς ἐμῆς μᾶλλον, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ τῆς ἑαυτῆ ἅμα ἐν τῇ ἐμῇ, [o] μαχούμενος· τοσούτῳ δὲ καὶ ἀσφαλέσερον, ὅσῳ, ἀ προδιεφθαρμένῳ ἐμοῦ, ἔχων δὲ ξύμμαχον ἐμὲ, καὶ ἀκ [p] ἔρημος, ἀγωνιεῖται· τόν τε Ἀθηναῖον μὴ τὴν τῆ Συρακσίᾳ ἔχθραν κολάσασθαι, [q] τῇ δ' ἐμῇ προφάσει τὴν [r] ἐκείνῳ φιλίαν ἀχ ἧσσον βεβαιώσασθαι [s] βούλεσθαι. εἴτε τις φθονεῖ μὲν, [t] ἢ [v] καὶ φοβεῖται, (ἀμφότερα γὰρ τάδε πάσχει τὰ μείζω·) διὰ δὲ αὐτὰ τὰς Συρακούσας κακωθῆναι μὲν, ἵνα σωφρονισθῶμεν, βάλεται, περιγενέσθαι δὲ, ἕνεκα τῆς [x] αὐτῆ ἀσφα-

d Διεσάναι *Gr.* *e* Id est: Τοῖς δὲ λέγοντές τι προσηνὲς, ὡς ἑκάσοις λέγειν δύνανται, αὐτὰς κακωργεῖν. *Ae. Port.* Τοῖς δ' ὡς *Gr.* *f* Ἀποθεν *Ar. C.* *g* Οὐ καὶ ἐς αὐτόν τινα *Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. *h* Καθ' αὐτὸν *Cl Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. *i* Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 46, 130. Hvds. *k* Ἄρα omittit *Gr.* *l* Τῶν μὲν Συρακυσίων, ἑαυτῆ δ' ἀ π ὲ τὸν Ἀθηναῖον *Dan.* *m* Ὑπέρ γε τῆς ἐμῆς χώρας μᾶλλον κινδυνεύειν *Ar. C.* μᾶλλον et Mſq. cui et d. καὶ poſt ἐν ἴσῳ. *n* Ἐνθυμηθήτω *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Caſſ. Reg.* Aug. *Dionyſ. Halic.* et paullo poſt ὅσον. *o* Μαχόμενος *Cl.* Aug. *Reg. Caſſ.* *p* Ἔρημον *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ.* atque ita in cripto codice *Dionyſ. Halic. Reg Caſſ. Dan.* Aug. In *Reg.* recens corrector inter verſus ſcripſerat ἔρημος *q* Τῇ δὲ ἐμῇ *Gr.* *r* Scil. ὅτις ὕτω φρονεῖ, καὶ τὸ δεινὸν ἀκ οἰκεῖον, ἀλλ' ἀλλότριον εἶναι νομίζει. *Ae. Port.* qui, τὴν ἐκείνῳ φιλίαν pro τὴν ἡμετέραν φιλίαν poſitum, cenſet. Hvds ἧσον pro ἧσσον Mſq. *s* Βάλεσθε *Dan.* *t* Ἦν *Gr.* *v* Καὶ deeſt *Ar.* *x* Ἑαυτῆ *Ar.* et *Dionyſ. Halicarn.* Αὐτῆ *C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* et paullo poſt, iidem, vt alii.

[εἰδότες) Schol. abeſt Aug.]

λόγοις διισ.) vel *rumoribus* falſis, Ausſprengungen, vel *calumniis* ſerendis et ſuſpicione iniicienda, Anſchwärzungen.

τοῖς δὲ — λέγ. — κακ.) Non cohaeret cum ſuper. haec ſtructura, neque, vt debet tamen, ab ὥστε pendet. Port. vertit: *prout poſſunt*; ſed aduerſante omnino v. λέγοντες. Debebat enim eſſe aut λέγειν, aut, τοῖς δὲ ὡς ἑκ. δύνανται, προσηνές τι λέγοντες, aut certe: ὡς ἑκ. προσην. τι δύνανται, (λέγειν,) λέγοντες. Et tamen τοῖς δὲ referri non poteſt ad κακουργεῖν, cui Acc. uſ. τοὺς δὲ, debetur, repetendus certe ille ex τοῖς δὲ, quod a λέγοντες pendeat, aut etiam a προσηνὲς, (quae ſecunda expreſſerit Liv.) vt ad κακουργ. intelligas αὐτούς. Sed vbique obſtat illud δύνανται et incommodat; quod ſi quis abeſſe e contexto pro *gloſſemate* voluerit, nil ſane mouet, adſcriptum forte ab interpretaturo τὸ ὡς ἑκάστοις. Tunc omnia plana fuerint Quod ſi retinuiſſe placuerit, tamen ita ordinaueris atque interpretere: ὥστε δύνανται (quippe et Indicatiuum poſt ſe habet ὥστε,) τοὺς μ. λόγ. διϊστ. τοὺς δὲ — ἐκπολ. τοῖς δὲ λέγοντες ὡς ἑκάστοις (redundante ὡς, vel ſuppleto, ᾖ, τυγχάνῃ, ἐνῇ, vel δύνωνται,) κακουργεῖν, ſc. αὐτούς· vt 1, 20. Ἱππάρχῳ περιτυχόντες, — — ἀπέκτειναν, ſcil. αὐτόν. 1, 144. τούτοις ἀποκεινάμενοι, ἀποπέμψωμεν, ſcil. αὐτούς. V. Ind. in *Ellipſi* (*Caſus* ex *alio* caſu repetendi.) δύνανται tamen abeſſe, optimum fuerit.

C. 78. Καὶ εἴ τῳ — κολάσασθαι] *Dionyſ. Halic.* pag. 160. ταῦτα, inquit, μειρακιώδη, καὶ περίεργα, καὶ τῶν λεγομένων αἰνιγμάτων ἀσαφέσερα. A *Gr.* perperam abeſt ἄρα. Wass. *Dionyſius* l. d. reprehendit in *Thucydide* τὸ κατακορὲς, vt ait, τῆς μεταγωγῆς ἐκ τῆ πληθυντικῆ εἰς τὸ ἑνικόν. Et Epiſt. II. ad Ammaeum pag. 134. hoc inter ἰδιώματα *Thucydidis* refert. *H. Stephanus*, locis ab *Hudſono* in *Var. Lect.* adnotatis, negat, hoc peculiare eſſe *Thucydidi*, et *Ariſtophanem* ac *Demoſthenem* quoque non raro ſingularibus pro pluralibus vti, oſtendit. In *Dionyſio*, pag. 134. pro εἴ τῳ, ἑαυτὸν, et τῷ Ἀθηναίῳ, m le legitur ὅτως, αὐτὸν, et τὸν Ἀθηναῖον· quae ex ipſo *Dionyſio* pag. 160. et h. l. *Thucydidis* emendat *Stephanus*. Dvk.

παρέσηκε) vt nos: und ob ſich jemand beygehen ließe. In reliquis Singul. ἐμὴν, ἐμοῦ, rel. eſt pro ἡμῶν, τῶν Συρακουσίων· per ἰδιοποίησιν, qua et Paullus vtatur, Rom. 3, 7. 1. Cor. 6, 12. 10, 29. 14, 11. 15. et maxime Rom. 7, 7. rel.

[οὐ προδιεφθ. ἐμ.) Schol. abeſt Aug.

ἔχων δὲ — — καὶ rel.) Profecto aut δὲ redundat, aut καί· nam ſimpliciter poſitum ἀγωνιεῖται friget, et abſonum paene eſt; niſi retuleris etiam ad οὐ προδιεφθ. ἐμ. vt *modum* ſignificent *tria* illa, quo ἀγωνιεῖται· (quod nimirum ante eſſet, μαχούμενος·) 1) non ſublatis Syracuſanis, 2) ſocios habens illos, et hinc 3) non ſolus. Sed plane; Antecedens cum ſit οὐ προδιεφθ ἐμοῦ, vel conditio, qua pugnaturi ſint cum ſociis, non ſoli, vt Genit. expl icandus ſit: *ſi* nos antea non fuerimus dejecti, ſane, velut intellecto τότε, *tum vero*, inquit Syracuſanus, nobis integris, ita pugnarit, vt ſocios habeat nos; neque inops auxilii decertarit: tum vero aut del. fuerit δὲ, aut mutandum in τε. Quodſi, ἔχων δὲ ξύμμ. ἐμὲ, ipſum eſt Anteced. coniunctum et diuerſum τῷ οὐ προδ. ἐμ. *non* ſublatis nobis, *ſed* ſociis vſus nobis: tum vero non eſt, quin καὶ redundet, ad Conſequens. ὅσῳ autem eſt pro ὅτι· neque enim ſubiicitur comparativ. vtut *praeceſſerit* Compar. ἀσφαλέστ. cum Comparatiua τοσούτῳ, cui data nimirum ſit altera, ὅσῳ. ἔρημον autem pro ἔρημος fruſtra defendit Abr. Quid enim alienius aut ineptius *ſocio* non deſtituto *aliis* auxiliis? cum *ipſius* auxilium ſpectetur, alii praeſtandum, non *aliorum* auxilia, quibus vtatur ipſe aut careat!

τόν τε Ἀθ.) pendet ab ἐνθυμηθείτω, cui antea ſubieciſſet Partic. μαχούμενος, quia *de ſe ipſo* iudicare iuberet alterum; vt 1, 36. init. γνώτω — — προνοῶν· vbi antea dixiſſet: τὰ δεδιὼς — φοβῆσον, i. e. φοβήσειν. (V. Ind. v. Particip.) Sophocl. Oed. Tyr. Ἴσθι δύσποτμος γεγώς.

[βεβαιώσ.) In Schol. Aug. pro βεβαιότητα eſt βεβαιότατα.]

[εἴτε τις φθον.) Schol. Aug. poſt μέντοι ante ὅμως add. γε· pro οἰκείαν deinde eſt ἰδίαν· poſt προεικῶν γὰρ add. ὅτι (male, quia τῷ εἰ non redditur Conſequ. in Schol.) deinde ſic leg. ὤφειλεν ἐκενεγκεῖν, ὅτι ἄρα ὁ φοβούμενος αὐτὸς πολὺ μᾶλλον ἀπε-

cum ſciamus, nos hac vna ratione capi poſſe, et animaduertamus, eos ad hanc artem animos appellere, vt alios quidem de nobis oratione diſſocient, alios vero ſpe ſocietatis ad mutuum bellum concitent, alios vero, prout poſſunt, ſingulis aliquid blandi dicentes, detrimento afficiant? Etv. exiſtimamus, ſi vicinus, qui remotior eſt, prius perierit, calamitatem ad quemlibet alium de nobis non peruenturam: * ſed potius pro vnoquoque noſtrum, illum, qui in calamitatem inciderit, ſolum infelicem fore.“ Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. C. Varr. 340.

78. „Quod ſi cui forte in mentem venit, Syracuſanum quidem, at non ſe ipſum, Athenienſium eſſe hoſtem, et durum *ſibi* putat eſſe pro mea *patria* periclitari, is cogitet, ſe non magis pro mea; ſed pariter atque ſimul pro ſua ipſius in mea pugnaturum: et eo tutius, quod, me non prius euerſo; ſed me ſocium habens, nec ope deſtitutus, ſit pugnaturus. Item *cogitet*, Athenienſem nolle Syracuſanorum inimicitias vlciſci: † ſed hoc meo praetextu, *quo ſimulat*, *ſe mihi vt hoſti bellum inferre*, veſtram amicitiam *ſibi conciliatam* non minus confirmare velle. Verum, ſi quis inuidet *nobis*, aut etiam *nos* metuit, (qui enim ſunt potentiores, vtroque hoc incommodo premuntur;) et propterea Syracuſas damno quidem affici cupit, vt ſimus modeſtiores, ſuperſtites tamen eſſe, propter ſuam ipſius incolu-

* Sed in eo ſubſtituram potius, qui prior paſſus eſt. *Valla.* Sed pro nobis quemlibet cladem perferre, pro ſe in futurum ſuſtinere. *Acacius.* † Sed hoc colore ſuam non minus vobiscum amicitiam confirmare. *Valla.*

Εἰδότες, ὅτι ταύτῃ μόνον ἁλωτοί ἐσμεν] τῷ κατὰ πόλεις δηλονότι ληφθῆναι ἰδίᾳ ἕκαστοι. Περιπολλυμένῃ] τῇ συνοικοῦντος μὲν Ἕλληνος τῇ Σικελίᾳ, πολὺ δὲ διεχῶτος. Τὸν πάσχοντα καθ' ἑαυτόν] ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ ἕκαστος ἡγεῖται τὸν ἰδίᾳ κακῶς πάσχοντα δυσχεῖν. Οὐ προδιεφθαρμένῃ ἐμοῦ] τῇ Συρακουσίᾳ δηλονότι. Βεβαιώσασθαι βούλεσθαι] βεβαιότητα σχεῖν, ἢ περιποιήσασθαι. Εἴτε τις φθονεῖ μὲν] εἴ τις ὑμῖν μὲν φθονεῖ τοῖς Συρακουσίοις, ὑμῖν δὲ δέδοικεν αὐτῶν τὸ μέγεθος, (φοβερὸι γὰρ ἅμα καὶ ἐπίφθονοι καθεστᾶσιν οἱ μείζους·) καὶ διὰ τοῦτο βούλεται μὲν κακωθῆναι Συρακουσίους, ὑπὲρ τοῦ σωφρονεστέρους γενέσθαι, καὶ μὴ φορτικοὺς τοῖς ἀσυγείτοσι, σωθῆναι μέντοι ὅμως διὰ τὴν οἰκείαν ἀσφάλειαν, ἵνα μὴ, μονωθεὶς αὐτῶν, καὶ αὐτὸς καταδωλωθῇ, ὅτος ἴσω ὢ δυνατῶν ἀνθρώποις ὀρεγόμενος. δοκεῖ δέ πως ἀκαταλλήλως ἀπηντηκέναι πρὸς τὴν πρόθεσιν. προειτὼν γὰρ, εἴ τις ἢ φθονεῖ, ἢ φοβεῖται, καὶ βούλεται (ὁ φθονῶν) κακωθῆναι τοὺς Συρακουσίους, ὤφειλεν ἐπενεγκεῖν, ὅτι ὁ φοβούμενος αὐτοὺς, μᾶλλον ἀπολέσαι σπεύδασει· ὁ δὲ αὐτὸς τοὐναντίον εἰρηκέναι δοκεῖ, ὅτι ὁ φοβούμενος βούλεται περιγενέσθαι τοὺς Συρακουσίους. ὃ μήν ἐστιν ἀκατάλληλον. ὃ γὰρ, ἄλλῃ μὲν, φησὶν, ὀρέγεσθαι τοὺς φθονοῦντας, ἄλλῃ δὲ τοὺς φοβουμένους, ἀλλ' ἑνὸς ἀμφοτέρους, τῷ κακωθῆναι δηλονότι τοὺς Συρακουσίους· τῷ μέντοι περιγενέσθαι αὐτοὺς ἡφίεσθαι ὃ τοὺς φοβουμένους, ἀλλὰ τοὺς προνοουμένους τῆς αὐτῶν ἀσφαλείας. μᾶλλον οὖν περιαιρετέον τὸν μὲν σύνδεσμον ἐκ τοῦ κακωθῆναι μὲν, ἵνα σωφρονισθῶμεν. Ἵνα σωφρονισθῶμεν] ταπεινωθῶμεν. Περιγενέσθαι δὲ] τοὺς Συρακουσίους τῷ πολέμῳ, ἵνα ὑπέρτεροι τῶν Ἀθηναίων γένωνται. Οὐ γὰρ οἷόν τε

λέσαι σπευδάσει. ὃ δὲ αὐτὸ τοὐναντίον, rel. Ad eadem verba adſcr. a m. ant. ὅτι τὸ φοβερὸς (f. ὄν) εἶναι καὶ τὸ φθονεῖσθαι. (Quid ergo? F intell. ἐστίν, *idem* eſt; coniuncta ſunt, timeri et inuidia appeti; ἢ ὡς καὶ ὁ Σοφοκλῆς· πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φθόνος ἕρπει.) Vix ſatis cohaeret hoc Schol. nec Sophoclis verba ſatis huc quadrent. Caeterum in verbis Schol. ὁ δὲ αὐτὸς τοὐναντίον εἰρηκ δοκ. haud dubie melius αὐτὸ Aug. quam αὐτός· *ipſe* enim Thuc. (aut Hermocrates) illa omnia diſputat; ſed αὐτὸ, *ipſum* vltro diuerſum, *plane* contrarium, aptius; daß grade Gegentheil. Defenſore autem Scholiaſte egere Thuc. haud ſane videtur, vbi non *alius* ſit, qui timeat, *alius*, qui inuideat, ſed *idem* ſimul, duplici animi affectione, metuat vno nomine, altero inuideat; ob metum, ſeruari, cupiens, Syracuſanos, ob inuidiam, (non exſtingui funditus ſane, ſed tamen) frangi paullulum, ne inſoleſcant; quo veluti temperamento vtrumque tanquam mixtum teneat, vtrique ſtudio, credat, ſatis fieri. Ita fit, vt minime incommodet partic. μὲν poſt κακωθῆναι· tanquam ſit: *ita* frangi, quo ſimus modeſtiores, *vt* ſeruemur tamen, i. e. *non penitus* deiici. Sed nec prius μὲν, poſt φθονεῖ, redundat, quod Abr. velit; reſpondet enim illi τὸ δὲ, quod ſequ. διὰ δὲ αὐτὰ, propter illa duo, nempe ſtudia animi, inuidiam et timorem. Neque enim *diuerſa* hic notant μὲν et δὲ, ſed coniuncta, vt ſolent in partitione. *Vnum* autem intelligi et metuentem et inuidentem, non eo dubitaueris, quod, veluti diſtinguens, dicat, ἢ καὶ φοβεῖται· *rem* enim diſtinguit, non hominem aut *ſubiectum*; ἢ καὶ eſt, vel *idem* (etiam, ſimul,) timet; Tum, quae ſubiiciat deinde, vt coniuncta in *vno* homine animoque notari ſatis appareat.

Εἴτε τις — γενέσθαι] *Dionyſ. Halicarn.* pag. 160. Wass.

[ἵνα σωφρον.) Schol. abeſt Aug.]

ἵνα σωφρον.) Suid. ταπεινωθῶμεν. Cf. 3, 65. *Gottl.* (ex Abr.) Suidae gloſſa ex h. l. et Schol. depromta intelligitur. Locus autem 3, 65. (extr.) vbi eſt σωφρονισταὶ ὄντες τῆς γνώμης, nihil huc facit; quippe *correctores* ibi ſign. σωφρονισταὶ, monitores, qui recte ſentire doceant, ad vera et ſalubria reuocent. Et vero hic σωφρονισθῶμεν non ſign. ταπεινωθῶμεν, ſed, (vt) ſapere diſcamus, modeſtius nos geramus, tolerabiliores aliis ſimus, minusque inſolentes, minus impotenter agamus.

[περιγεν. δὲ) Schol. ad hh. vv. ſic leg. in Aug. τοὺς Συρακουσίους περιγενέσθαι τῷ πολέμῳ, ἵνα καθυπέρτεροι γένωνται τῶν Ἀθηναίων.]

περιγ. δὲ) Comma poſui poſt δὲ, quia non ad ἕνεκα refertur τὸ περιγενέσθαι, ſed ad βούλεται· vult ſuaemet ſalutis cauſſa. Sic et, ἵνα σωφρ. non ad κακωθῆναι refertur, ſed ad idem βούλεται· damno affici nos, ideo vult, vt modeſtiores ſimus.

λείας, ἀκ [y] ἀνθρωπείας δυνάμεως βέλησιν ἐλπίζει. ὃ γὰρ οἷόν τε, ἅμα τῆς τε ἐπιθυμίας καὶ τῆς τύχης τὸν αὐτὸν ὁμοίως ταμίαν γενέσθαι. καὶ, εἰ [z] γνώμῃ ἁμάρτοι, τοῖς [a] αὑτῷ κακοῖς ὀλοφυρθείς, τάχ' ἂν ἴσως καὶ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ποτὲ [b] βληθείη αὖθις φθονῆσαι. ἀδύνατον δὲ προεμένῳ, καὶ μὴ τὰς αὐτὰς κινδύνας, ὃ περὶ τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἔργων, ἐθελήσαντι προσλαβεῖν. λόγῳ μὲν γὰρ, τὴν ἡμετέραν δύναμιν [c] σώζοι ἄν τις, ἔργῳ δὲ, τὴν αὐτῷ σωτηρίαν. καὶ μάλιστα εἰκὸς ἦν, ὑμᾶς, ὦ Καμαριναῖοι, ὁμόρους ὄντας, καὶ [d] τὰ δεύτερα κινδυνεύσοντας, προορᾶσθαι αὐτὰ, καὶ μὴ μαλακῶς, ὥσπερ νῦν, ξυμμαχεῖν, [e] αὐτὰς δὲ, πρὸς ἡμᾶς μᾶλλον ἰόντας, ἅπερ [f] ἄν, εἰ ἐς

y Ἀνθρωπείας *Dionyſ. Halic.* Aug. *z* Γνώμῃ *Dion. Hal.* Aug. *a* Αὐτῷ *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ.* Aug. et infr. et *Dionyſ. Hal.* vt et mox infra. *αὐτοῖς* Mſqu. *b* Βληθεὶς *Dan.* *c* Σώζει *Gr.* *d* Τὰ deeſt *Gr.* *e* Hic verborum ordo: *αὐτὰς δὲ μᾶλλον φαίνεσθαι παρακελευομένης ταῦτα ἐκ τῶ ὁμοίως καὶ νῦν, ἰόντας πρὸς ἡμᾶς, ἅπερ εἰ οἱ Ἀθηναῖοι πρῶτον ἀφίκοντο ἐς τὴν Καμαρίναν, δεόμενοι ἂν ἐπεκαλεῖσθε. Ae. Port.* *f* Ἂν omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Flor. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. ſed ſupraſcr. a m. 2. Mſqu. d.

Ἀνθρωπείας] Ante *ἀνθρωπίνης. ἀνθρωπείας*, vel contra *Mſſ.* vel potius Codicum tractatores, vt Thucydideum accipere placuit. *Thomas Magiſter*, *ἀνθρωπεία φύσις, ἀκ*, inquit, *ἀνθρωπίνη. Moeris*, Ἀνθρωπεία φύσις, Ἀττικῶς, ὡς Θουκυδίδης· ἀνθρωπίνη Ἑλληνικῶς. Vide *Stephanum* de Dial. pag. 158. Vox *Platoni*, *Ariſtoph. Xenoph. Dionyſ. Halic. Sophocl.* pag. 8. aliisque Scriptoribus Atticis frequentata; pro qua Iones *ἀνθρωπήϊος. Herodot.* I, 214. vbi pro *ἐπαναπλέειν* legendum, *ὥστε, κατιόντος τὸ εἶνα ἐς τὸ σῶμα*, ΕΠΑΝΑΠΝΕΕΙΝ *ὑμῖν ἔπεα κακά.* vt, *ἔμπνευσε μένος.* firmat *Codex Baroc.* v. *Suidam* in *ἀναπνέοντες. Heſiodum* ob oculos habuit Theog. v. 31. *ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν Θείην, ὥστε κλύουμι τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα.* Hac etiam forma loquitur Idem II, 55. et II, 57. ſi *Mſ.* ſequi velimus. *Pollux* II, 5. idem de Noſtro teſtatur. Wass. Add. quae adnotata ſunt ad III, 40. Dvk.

βούλ. ἐλπ.) *βούλησις* hic eſt *res* ipſa, *quam* ille *velit*; cupita; rem cupitam ſibi, expetitam, euentum habituram, ſperat; qſ. *Obiectum*, materiam voluntatis, vcti. Neque enim voluntas ſperatur, nec (*τὸ*) *velle*, quantumuis magna et vere *ἀδύνατα*, vires humanas exſuperat; quid enim non concupiſcimus homines? Ita *voti compos*, *ſpei potitus*, i. e. rei votis expetitae, ſperatae. Cic. Epiſt. Fam. 7, 23. *ex iſtis emtionibus nullam deſidero*, i. e. ex *emtis* a te ſtabulis. Vtramque notionem, et ſperandi, et rei ſperatae, Paullus iungit Rom. 8, 24. in verbis: *ἐλπὶς βλεπομένη*, i. e. ſpes boni iam praeſentis. Sic et *propinqua ſpes*, *longinqua*, *ſera* quoque, Liuio et Tacito dicitur pro, rei prope imminentis, longinquae, ſero venturae. Quo tamen non retulerim, cum *differri ſpes* dicitur; i. e. extrahi in longum, teneri. Quippe et *homo differri* dicitur, i. e. teneri, extrahi, lactari. Noſtris, hinhalten. Gall. *amuſer*. Noſtri ergo verba preſſius ſic vertantur: optat et ſperat, quod effici, non ſit humanarum virium.

τ. τε ἐπιθ. — — ταμ. γ.) h. e. vt is, qui concupiuerit aliquid, (idque ſic euenturum, ſperet, ſicuti concupiuerit,) eodem modo exitum illi accommodet, quo procedere rem cupitam ſperatamque, voluerit. Sane *ταμίαν* ad *τύχης* magis retuleris. Quis enim ſit *ταμίας τῆς ἐπιθυμίας*; Nempe, qui *moderetur* cupiditatibus, vt neque concupiſcat non obtinenda, neque accelerare exitum aut expugnare feſtinet. Quod alienum hic eſſe, appareat. Quare per Syllepſin magis, et concinnitati antitheſique ſeruandae, additum eſt etiam vocabulo *ἐπιθυμίας*. Hic tamen ſenſum habeat *ταμίας* cupiditatis: qui ſic eam *temperet*, ſic ei moderetur, vt, non omnino perire, cupiat, Syracuſanos, ſed frangi tamen; tanquam *medium* aliquod ſpectans. Fortunae ergo, exitûs, idem velit eſſe *ταμίας*, vt *temperetur* eadem mediocritate euentus, ita fractis illis, vt ne deleantur; eodem ſcil. modo et temperamento, quo cupiditatem vel votum *ἐταμιεύσατο*, (Gall. *menager*,) vt, fractos, ſupereſſe tamen, vellet. Quippe et fortunae, euentûs, *ταμίας* eſſe idem voluerit, vt ne omnia velut effundat, ſed reliqui faciat aliquid, moleſta ſibi et nocitura detrahat, commoda et profutura retineat, et quaſi excerpat. Acutam ſane ſententiam atque ſalubrem, et quae largam praebeat materiam de moribus diſputandi. Conuerti enim in multos poſſit, qui ſine incommodis bona tenere velint, vt aeſtiuum teporem ſine tonitrubus ac fulminibus, hibernam requiem, ſed frigore vacantem, honores ſine periculis, ſine curis opes, rel. tanquam ſpinis carentes roſas. Sed iſta non fuerint huius loci, vbi interpretandum ſit, non diſputandum de moribus. Illuſtrandae tamen ſententiae Noſtri haud ſuperuacua plane aut incongrua fuerint.

[*κ. τ. τύχ.*) Schol. abeſt Aug.]

Καὶ εἰ — προσλαβεῖν] *Dionyſ. Halic.* p. 160. Et *λόγῳ — σωτηρίαν* ibidem. *ἐδὲ μειρακίῳ προσῆκον ἐπιφώνημα*, inquit. Poſtrema, etſi alicui frigida videantur, tamen ex vſitatiſſimo loquendi genere nata ſunt. *Aeſchylus* Prom. *ἔργῳ, καὶ οὐ λόγῳ, τεκμαίρομαι. Herodotus* VII, 49. *Μάθε, ὅτι αἱ συμφοραὶ τῶν ἀνθρώπων ἄρχουσι, καὶ οὐκὶ ὦνθρωποι τῶν συμφορέων.* Wass.

γνώμῃ ἁμάρτ.) Supra, I, 33. extr. *γνώμης ἁμαρτάνει·* quod, ſi Libri hic praeferant, vt Thucydideum magis, Graecius quoque, praetuleris. [In Schol. pro inepto *φθονῆσαι αὐτὸν*, Abr. leg. *αὖθις*. Poſſit et, *αὐτός*.]

ὀλοφυρθείς) male Port. vertit, *ob mala ſua deploratus*. A quo ergo? Aut hoc quid ad cauſſam, vt *alii* eum deplorent? Medium eſt *ὀλοφύρεσθαι*, ſign. ſuis malis afflictus, dolens, ſua incommoda deflens. At haec ipſa, quî cohaerent: Suis malis afflictus, (meam ergo opem requirens,) inuidere meis bonis voluerit? Nempe *αὖθις, alio tempore*, vbi nos rurſus euolaerimus, ipſe auxilio noſtro haud egeat, aut etiam dum egeat, indoluerit tamen liuidus, eos eſſe nos, quorum opem expetiſſe cogatur.

[*βουλ. αὖθ. φθ.*) Schol. ad h. v. ad *ἀδύνατον δὲ* refert Aug.]

ἀδύν. δὲ) Nempe, vt nos fruamur iis bonis, quibus ipſum viciſſim iuuemus. Non ad *φθονῆσαι* refertur *ἀδύνατον*, ſed ad ſuperiora, opinor: *περιγενέσθαι, ἕνεκα τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας·* quin verba inde ab *οὐ γὰρ οἷόν τε* ad *φθονῆσαι*, vel certe ab illo, *καὶ, εἰ γνώμῃ ἁμ.* ad *φθον.* per parentheſin dicta interpretere. Tamen et, inuidiſſe alienis bonis, *ἀδύνατον*, ſi *non obtinuerit* illa alter, mea maxime culpa.

καὶ μὴ) Non verteret Port. *et qui*, tanquam de *alio* ſermo iam ſit; debebat, vt eſt in Graeco, *nec — voluerit*. Idem enim eſt hic *μὴ ἐθελήσας τῷ προεμένῳ*.

mitatem, * is non humanarum virium ſpem concipit. Fieri enim non poteſt, vt idem ſimul et pariter ſuae voluntatis atque fortunae ſit arbiter. Quare ſi fruſtretur opinione, † ob ſua ipſius mala deploratus, *ſuoque damno doctus*, fortaſſe meis etiam bonis aliquando rurſus, *vt prius*, inuidere cupiet. Sed hoc impoſſibile fuerit ei, qui *nos* deſeruerit, et qui eadem, non de verbis, ſed de rebus, pericula *nobiſcum* ſuſcipere recuſauerit. Qui enim nos tuebitur, is nomine quidem noſtram potentiam, ſed re ipſa ſuam ipſius ſalutem tuebitur. Et ſane, Camarinaei, decebat vos praecipue, qui eſtis finitimi, et qui ſecundo loco eſtis periclitaturi, iſta *pericula*, *nobis omnibus impendentia*, proſpicere, neque ſegniter, quemadmodum nunc *feciſtis*, auxilium nobis ferre: ſed potius ipſos ad nos venire, et nos palam hortari, ne animo ſuccumberemus, et nobis eadem nunc etiam proponere, quae

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 340.

* *Ad verbum*, Is non humanae facultatis deſiderium (*vel* votum) ſperat. *Steph.* HVDS. † Calamitatis ſuae taedio etc. *Valla.* Suis malis dolens etc. *Acacius.* IDEM.

ἅμα] ὃ γὰρ οἷόν τε τυχεῖν πάντων, ὧν ἐπιθυμεῖ ὁ Σικελιώτης, κακωθῆναι μὲν τὰς Συρακουσίας, περιγενέσθαι δὲ ὅμως. Καὶ τῆς τύχης τὸν αὐτὸν] ἦγεν, τῆς ἐκβάσεως τῶν πραγμάτων. Καὶ εἰ γνώμῃ ἁμάρτοι] καὶ εἰ, ὧν ἐπιθυμεῖ, τούτων διαμάρτοι δυσυχήσας, βυλήσεται ἄν ποτε τοῖς νῦν ὑμετέροις ἀγαθοῖς φθονῆσαι αὐτὸν, ἐπὶ ταῖς ἰδίαις συμφοραῖς ὀλοφυρόμενος. Βυλήσεται αὖθις φθονῆσαι] βυλήσεται μὲν, ὃ δυνήσεται δὲ ἴσως, τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς τότε φθονῆσαι, ὁ μὴ θελήσας τὰς αὐτὰς ἐμοὶ κινδύνους ἐπανελέσθαι. Τὸ δὲ, ὃ περὶ τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἔργων, διὰ μέσου κεῖται, ὡς ἄξιον ὂν ἀναδέχεσθαι κινδύνους, ὃ πρὸς τὰ ὀνόματα ἀποβλέποντας, ἀλλὰ πρὸς τὰ ἔργα. τίνα δὲ τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ἔργα, ἑξῆς ἐπιφέρει. Καὶ τὰ δεύτερα κινδυνεύσοντας] ἀντὶ τῦ, καὶ μεθ' ἡμᾶς, εὐθὺς κινδυνεύσοντας. Αὐτὰς δὲ] ἦγεν ὑμᾶς. Δεόμενοι ἂν] καὶ

εὖ περὶ τ. ὀν. rel.) Int. ὄντας, οἵ τινες (κίνδυνοι) εἰσί. *Cauſſam* enim inſerit, cur, ſuſcepiſſe, conueniat, iſta pericula, quae, vt recipiant, *poſtuletur*, nunc quidem, pro Syracuſanis, vere ſane, ſed ita, vt *ſimul* atque effectu, ſemet quoque tueantur. Nempe ὀνόματα, quem λόγον deinde vocet, hic non ſunt inanes προφάσεις, obtentui ſumtae cauſſae, ſed non minus vera cauſſa, quam illa, quam ἔργῳ ſubeſſe, dicat. Quippe, Syracuſanis vt adeſſent, vere tunc poſtulabatur; quod qui audiſſent, et *hoc* nomine recepiſſent, viderentur ſane, *ſolis* et ſimpliciter adeſſe Syracuſanis; at non minus, quaſi interiore vi et latente, cuius mentio *nunc* quidem haud fieret, nec conditio appareret, vere tamen ſibimet conſulturi. Sunt ergo hic ὀνόματα et λόγος, quorum *nunc mentio* fiat, quae directo et proxime nunc palam petantur, vt nihil aliud agi iam videatur; ἔργον autem, quod ſubſit huic poſtulationi, ea contineatur atque efficiatur, ἔργον autem, quod ſubſit huic poſtulationi, ea contineatur atque efficiatur, vtut *nunc* quidem haud *aperte* proximeue propoſitum aut ſpectandum. Ita, qui ὀνόματι Deum colat virtute, i. e. profiteatur, et velit, Deo illam dari, ἔργῳ tamen, quaſi interius et effectu ac vi huius cultûs, ſibimet profuerit, et prodeſſe dicatur: aut, qui ὀνόματι, i. e. vt nunc palam ab illo poſtuletur, in parentum aut magiſtri gratiam, literarum ſtudia coluerit, ſibimet ἔργῳ conſuluiſſe. Germanice extuleris: Jetzt heißt es nur, ihr ſollt uns helfen; aber im Grunde, in der Folge, der Wirkung nach, rettet ihr euch ſelbſt. Ita intellecta haec, vt conuenerit ſane, et res doceat, quid μειρακιῶδες aut frigidi habeant, non video. Quid, ſi quis dixerit, in Pſalmis et vaticinationibus de Meſſia ὀνόματι et λόγῳ quidem Dauidem, et Cyrum, ἔργῳ tamen Chriſtum, innui? *Vere* ſane vtrumque, ſed *proxime* illos ac directo nomina os, hunc autem *ſimul*, per Dilogiam conſilii et ſenſûs remotioris, et (tunc quidem) magis abditi, minus eminentis? Nempe error hic fuit, quod *falſam* vtique πρόφασιν et confictum in ſpeciem obtentum quaererent in λόγῳ et ὀνόμασιν· hoc nimirum ſit μειρακιῶδες· quaſi non et *veri* ſint λόγοι, *vera* nomina rerum, ſub quibus tamen et aliud *lateat*. Denique ὄνομα et λόγος hic eſt, quod nunc proferatur, in praeſenti, palam, directo proximeque, agatur ac poſtuletur; ἔργον, quo eodem, vtut nunc quidem haud prolatum, haud ſpectatum proxime aut directo, contineatur tamen et efficiatur; ac ſi dixerit: Nos ſeruando vosmet ſeruaritis. Ita 1. Cor. 8, 12. οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, — εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Nonne hoc Thuc. efferret: λόγῳ μὲν ἁμαρτάνετε εἰς τοὺς ἀδ. ἔργῳ δὲ εἰς Χριστόν; Vere vtrumque, ſed illud directo et proxime, prout perpetretur nunc factum; hoc veluti latentius ac remotius, ſimul tamen et eodem facto.

[περὶ τῶν ἔργ. — ἔργῳ δὲ) Ad hunc vſ. refert Aug. Schol. vulg. ad v. v. τῶν δὲ ἐχθρ. et ita leg. τοῦτο ἐξήγησίς ἐστι τοῦ προτέρου. ὁ μὲν γὰρ πρὸς τὰ ὀνόματα ἀποβλέπων οἰήσεται, rel. In extr. pro σώζειν eſt σώζοι.] Aptius haud dubie illuc referatur Schol.)

σωτηρίαν) Quidni dixeris, σωτηρίαν σώζειν, *ſalutem ſeruare?* praeſertim per Syllepſin, ad δύναμιν; *ſtatum* enim conditionemque *ſalus* notat, *ſeruare*, opus, factum. Nulla ergo Pleonasmi ſpecies. V. et ad vv. c. 79. init. τῶν δὲ ἐχθρῶν.

[κ. τὰ δεύτ.) Schol. Aug. abeſt ἀντὶ τοῦ, et pro κινδυνεύσ. eſt κινδυνεύοντας.]

τὰ δεύτ. κιν.) Verteris: ad quos proxime a nobis peruenturum ſit periculum; ſtatim periculo proximos.

[αὐτοὺς δὲ) Schol. abeſt Aug.]

αὐτ. δὲ — — φαιν.) Ordo eſt: (εἰκὸς δὲ) αὐτοὺς (ὑμᾶς) ἰόντας (pro ἐλθόντας, et hoc pro ἐλθεῖν, καὶ) φαίνεσθαι παρακελευομένους, (i. e. παρακελεύεσθαι· putidius vertit Port. *palam hortari*; quid enim hic ſit *palam*, aut cui vſu? Et vero diceret, ἐκ τοῦ φανεροῦ. Ergo παρακελεύεσθαι) νῦν ἐκ τοῦ ὁμοίου (i. e. ὁμοίως, vt nos nunc,) ταῦτα, ἅπερ ἂν δεόμενοι ἂν (redundat alterum ἄν, repetitum ob longiorem ſtructuram et impediorem;) εἰ οἱ Ἀθηναῖοι ἀφίκοιντο πρῶτον (ad vos *primos*) ἐς τὴν Καμαρινίαν, (quid petituri?) ὅπως μὴ ἐνδώσωμεν.

τὴν Καμαριναίαν πρῶτον [g] ἀφίκοντο οἱ Ἀθηναῖοι, δεόμενοι ἂν [h] ἐπεκαλεῖσθε, ταῦτα ἐκ τῶ ὁμοίω καὶ νῦν παρακελευομένους, ὅπως μηδὲν [i] ἐνδώσωμεν, φαίνεσθαι. ἀλλ' ἄθ' ὑμεῖς νῦν γέ πω, ἄθ' οἱ ἄλλοι, ἐπὶ ταῦτα ὥρμησθε."

οθ'. „Δεινὰ δὲ ἴσως τὸ δίκαιον πρός τε ἡμᾶς καὶ πρὸς τὰς ἐπιόντας [k] θεραπεύσετε, λέγοντες, ξυμμαχίαν εἶναι [l] ὑμῖν πρὸς Ἀθηναίους· * ἦν γε ἐκ ἐπὶ τοῖς φίλοις ἐποιήσασθε, τῶν δὲ ἐχθρῶν ἦν τις ἐφ' [m] ὑμᾶς ἴῃ· καὶ τοῖς γε Ἀθηναίοις βοηθεῖν, ὅταν [n] ὑπ' ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοὶ, ὥσπερ νῦν, τὰς πόλας ἀδικῶσιν. ἐπεὶ ἀθ' οἱ Ῥηγῖνοι, ὄντες †Χαλκιδεῖς, Χαλκιδέας ὄντας Λεοντίνους ἐθέλουσι ξυγκατοικίζειν. καὶ δεινὸν, εἰ ἐκεῖνοι μὲν, τὸ ἔργον τῶ καλοῦ δικαιώματος ὑποπτεύοντες, ἀλόγως σωφρονῶσιν, ὑμεῖς [o] δ' [ἐν] εὐλόγῳ προφάσει, τὰς μὲν φύσει πολεμίους βούλεσθε ὠφελεῖν, [p] τὰς δὲ ἔτι μᾶλλον φύσει

[g] Ἀφίκοντο *Cl. Gr. Reg. Caff.* Aug. ἀφοίκοντο Mſqu. [h] Ἐπικαλεῖσθε *Reg. Dan.* [i] Ἐνδώσομεν *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ. Caff. Gr.* Aug. μὴ p. μηδὲν Mſq. [k] Θεραπεύετε *Ar. C. Dan.* et in marg. rec. manu *Reg.* [l] Ἡμῖν *Ar.* * οἵ γέ Mſqu. [m] Ἡμᾶς *Reg.* [n] Ἐπ' ἄλλων *Dan.* † Χαλκιδῆς Aug. Χαλκιδέας Mſqu. [o] Δ' εὐλόγῳ προφ. Aug. *Cl. Gr.* Εὐλόγῳ λόγῳ προφ. *Ar. C. Dan.* Δ' εὐλόγῳ προφ. *Reg. Caff.* et hic ἡμεῖς pro ὑμεῖς. [p] Τὰς δ' ἔτι *Gr.*

[δεόμ. ἂν) in Schol. Aug. eſt ἰδεῖσθε ἂν, ſine καί.] Recte ſane; vnde enim in Vulg. pendeat Infinit. δέεσθαι; Sed ὑμῶν ξυμμάχων in vtroque eſt alienum. Videntur accepiſſe δεόμενοι *indigentes;* ſed ſign. *petentes*, precibus obſecrantes.

[ταῦτα ἐκ τ. ὁμ.) Bis ſcribitur hoc Schol. in Aug. a manu et ant. et ſec. Sed relatum ad vv. οὐδ' οἱ ἄλλοι, verſ. prox. c. extr. et ita leg. ἐπὶ ταῦτα τὰ εἰρημένα· τουτέστι, τῷ λόγῳ μὲν βοηθεῖν καὶ συμμαχεῖν τοῖς Συρακουσίοις, ἔργῳ δὲ ἑαυτῷ, (in altero, quod eſt a m. ſec. eſt ἑαυτόν.) εἵπερ ἐκ διαδοχῆς ὁ κίνδυνος εἰς πάντας. Ad φαίνεσθαι, et quae praec. haec notantur: τὸ ἑξῆς· ταῦτα ἐκ τοῦ ὁμοίου φαίνεσθαι παρακελευομένους· λέγει δὲ, ὅτι οὕτω παρακελεύεσθαι (f. παρακελεύεται· aut ὅτι redundet;) αὐτοῖς μὴ μαλακίζεσθαι, ὥσπερ ἂν ἡμῖν (hoc non cohaeret cum αὐτοῖς,) παρακελεύσασθε, (l. παρεκελ. vt eſt in Vulg.) εἰ ἐφ' ὑμᾶς ὥρμησαν οἱ Ἀθηναῖοι.] Pro αὐτοῖς ante μὴ μαλακ. leg. αὐτές. Abr. *vosmet* hortamini.)

C. 79. [δειλίᾳ δὲ) In Aug. ſic leg. h. Schol. δειλία (aut δειλίᾳ leg. aut δειλίας,) δὲ προβλήματι χρήσασθαι τῷ δικαίῳ, ὃς δῆθεν ἀξιοῦντες ὁμοίως, rel.

Θεραπεύσετε] Quidam *Mſſ.* θεραπεύσετε. non male. Wass.

[ἦν γε οὐκ) Schol. abeſt Aug.]

ἦν γε) γε hic eſt *tamen*, vel Lat. *quidem*, et ipſum hic pro *tamen*.

[τῶν δὲ ἐχθρ.) Schol. Aug. ſic leg. κατὰ δὲ τῶν ἐπιστρατευσάντων ὑμῖν ἐχθρῶν. Reliqua referuntur ad verba c. 78. extr. λόγῳ μὲν γάρ.]

τῶν δὲ ἐχθρ.] Vbi ἐπὶ a Schol. intellectum, velit Abr. non aſſequor; niſi, quod, cum explicet, κατὰ δὲ τῶν ἐπιστρατευσάντων, rel. per κατὰ explicare videatur τὸ ἐπὶ, et ab illo ἐπὶ ſuſpendere Genitiuum, τῶν ἐχθρῶν. Equidem ita ordinauerim: ἦν δὲ, i. e. ἀλλ' (ἐποιήσασθε αὐτὴν,) ἤ τις τ. ἐχθρῶν ἴῃ ἐφ' ὑμᾶς. Neque enim c. Genit. ἐπὶ *contra* notare ſolet; neque id probauerint nobis allata Abreſchio loca; qui idem Scholii partem, inde a v. v. τοῦτο ἐξήγησις, rel. refert ad vv. ἔργῳ δὲ τ. ἑαυτ. σωτηρ. C. 78. ante extr. et pro ἀσφαλέστερον in Schol. legit ἀσαφέστερον. Quod hic quid ſit, equidem minus aſſequor. Neque enim σαφέστερον quidquam, quam, σωτηρίαν σώζειν. ἀσφαλέστερον intell. *confidentius*, ſecurius, (etwas) gewiß, zuverſichtlich; aut, ſi malueris, *certius*, zuverläßig; quia ipſe tantum dixerat Schol. ἡγήσεται, *putarit;* ipſum ergo Thuc. dixiſſe, σώζειν (σώζει) σωτηρίαν, *vere*, certo, liquido ſeruarit ſuammet ſalutem. ἀσάφειαν certe quae ſit in σωτηρίαν σώζειν, non video. Caeterum, ad Noſtri verba vt redeam, Porti interpretationem ſequente, *aduerſus hoſtes*, comma ponendum fuerit poſt ἐχθρῶν.

[ὅταν ὑπ' ἄλλων) In Schol. Aug. pro ἀδικούντων leg. ἀδικῶνται.] Planius vero et plenius, ac plane, vt ego interpretor. V. Philol. Thuc. P. p. 181. extr. lit. aa.) Simillimus locus (quippe et hoc Anacoluthon eſt, quae et ipſa ſit Ellipſis;) Gal. 2, 6. ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι — — ἐμοὶ γὰρ (γὰρ hic eſt *quidem*, *certe*, vel, *igitur*, i. e. *inquam*,) οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο. Sane Parentheſis ibi intercedit, ſed itidem tamen abrupta ſtructura, et ex Paſſiua, vt hic, in Actiuam mutata, ex qua, vt hic ex ἀδικῶσι, illic ex προσανέθεντο, repetatur προσανετέθη, ad inceptum, ἀπὸ τ. δοκούντων, vt hic, ad ὑπ' ἄλλων, int. ἀδικῶνται, ἀδικηθῶσι. Nihil ſimilius.

[ξυγκατοικίζ.) Schol. abeſt Aug.]

ἐκεῖνοι μ. rel.) ἐκεῖνοι hic ſunt Rhegini, diſſiſi Athenienſibus. τὸ ἔργον eſt *vis*, conſilium, *res* ipſa, verbis non ſignificata, neque aperte (förmlich) eminens Ita Rom. 2, 14. 15. νόμον μὴ ἔχοντες, — — ἐνδείκνυνται (nam οἵτινες ibi reſpicit, τοὺς νόμον μὴ ἔχοντας,) τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις ἑαυτῶν· h. e. vtut carentes lege, nempe ſcripta, aperta, literis declarata, qſ. *formali*, promulgata, (kein förmliches, ausdrückliches, geoffenbartes, Geſetz,) oſtendunt tamen, (factis, et ſenſu interno,) τὸ ἔργ. τ. ν. *vim* legis, ipſam naturam, das wirkliche, weſentliche, eigentliche Geſetz, inſcriptam animis ipſorum. Ita Diog. Laërt. in Praef. ait, barbaros habuiſſe τὸ ἔργον τῆς φιλοσοφίας, *vim* philoſophiae, ſtudium et curas philoſophicas, vtut carentes forma philoſophiae externa, expreſſa, diſerta, profeſſa (ſyſtematica). Porro καλὸν δικαίωμα hic eſt *poſtulatio* ſpecioſa, vel *ſpecies*, obtentus poſtulandi, poſtulantium iuſti ſpecie; πρόφασις· ἔργον igitur τοῦ δικαιώμ. eſt *vis* (der wahre Sinn, *l' intention.*) conſilium (improbum ſcil. et nociturum,) velatum et praetentum ſpecie poſtulationis in ſpeciem haud iniquae· ὑποπτεύοντες autem τὸ ἔργον, eſt, ſuſpicati, fraudem, malum conſilium, hoc obtentu tegi, diuinantes et coniectantes, quo animo, qua *intima* cauſſa, vt Tac. loquitur, Ann. 1, 53. init. ita agant Athenienſes, illa in ſpeciem poſtulent. Ita et Latini: *fraus ſuſpecta eſt*, i. e. ſuſpicio eſt, fraudem ſubeſſe. Ad rem et verba conferas Noſtri 1, 23. extr. ἀληθεστάτην

nobis propoſuiſſetis, ope noſtra indigentes, eamque implorantes, ſi Athenienſes *veſtrum agrum* Camarinaeum prius inuaſiſſent. Sed neque vos adhuc, neque caeteri has cogitationes fusce piſtis. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 340.

79. „Fortaſſe vero propter *veſtram* ignauiam, cum erga nos, tum etiam erga illos, qui *nos* invadunt, aequitatem coletis, vobis cum Athenienſibus ſocietatem eſſe dicentes: quam profecto non aduerſus amicos contraxiſtis, ſed aduerſus hoſtes, ſi quis contra vos veniret: vtque Athenienſibus ſuccurratis, quoties ab aliis *iniuriam acciperent*, non autem quoties ipſi (vt nunc) iniuriam * aliis facerent. Nam ne Rhegini quidem, qui ſunt Chalcidenſes, vna *cum Athenienſibus* Leontinos, qui ſunt Chalcidenſes, in ſuas ſedes reſtituere volunt. Et ſane indignum eſt, ſi illi quidem hoc *Athenienſium* factum, quod honeſtae petitionis ſpecie velatur, ſuſpectum habentes, praeter id, quod rationi conſentaneum videtur, ſapiunt, vos vero, qui occaſionem rationi conſentaneam habetis, illos quidem, qui natura ſunt hoſtes, iuuare vultis; illos vero, qui vel multo magis natura ſunt cognati, vna cum inimiciſſimis

* Vicinis, *Valla.* Verum τὰς πέλας vocat τὰς ἄλλας, ſicut alibi. *Steph.* HVDS.

δέεσθαι ἂν ἡμῶν συμμάχων. Ταῦτα ἐκ τῆ ὁμοίᾳ] ἐπὶ ταῦτα τὰ εἰρημένα. τυτέϛι, τῷ λόγῳ μὲν βοηθεῖν καὶ συμμαχεῖν τοῖς Συρακουσίοις· ἔργῳ δὲ, ἑαυτὸν καὶ μεθ' ἡμῶν εὐθὺς κινδυνεύσοντα τὸ ἐξῆς· ταῦτα ἐκ τῆ ὁμοίᾳ φαίνεσθαι παρακελευομένες. Ὅπως μηδὲν ἐνδώσωμεν] ὅτω (φησὶ) παρακελεύεσθε αὐτοῖς μὴ μαλακίζεσθαι, ὥσπερ ἂν ἡμῖν παρεκελεύσασθε, εἰ ἐφ' ὑμᾶς ὥρμηκαν οἱ Ἀθηναῖοι. Δειλίᾳ δὲ ἴσως] δειλίᾳ δὲ, προβλήματι χρήσεσθε τῷ δικαίῳ δῆθεν, ἀξιοῦντες ὁμοίως ἡμῖν τε καὶ Ἀθηναίοις προσφέρεσθαι. Ἦν γε μὲν ἐπὶ τοῖς φίλοις] ἦγον, κατὰ τῶν φίλων. Τῶν δὲ ἐχθρῶν] κατὰ δὲ τῶν ἐπιϛρατευσάντων ἡμῖν ἐχθρῶν τῦτο ἐξήγησίς ἐϛι τῦ προτέρυ. ὁ μὲν γὰρ πρὸς τὰ ὀνόματα ἀποβλέπων, οἴϛεται σώζειν, συμμαχῶν, τὴν ἡμετέραν δύναμιν, τυτέϛιν, ἡμᾶς· ὁ δὲ πρὸς τὰ ἔργα ἀφορῶν, τῆς ἑαυτῦ προνοεῖσθαι σωτηρίας ἡγήϛεται. ἀσφαλέϛερον δὲ εἶπε τὸ, σωτηρίαν σώζειν. Ὅταν ὑπ' ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοὶ] λείπει τὸ, ἐπιόντων, ἀδικούντων. Ξυγκατοικίζειν] ἦγον τοῖς Ἀθηναίοις. Τὸ ἔργον τῆ καλῆ δικ.] ἔργον μὲν τὴν τῶν Ἀθηναίων εἰς Σικελίαν ἄφιξιν λέγει, ἢ τὴν πρόφασιν τῆς ἀφίξεως· καλὸν δὲ δικαίωμα, τὸ φάσκειν δικαίως τὸ συγγενὲς τοῖς Χαλκιδεῦϛι βοηθεῖν. Ἀλόγως σωφρονῦσιν] ἀντὶ τῦ, παρὰ λόγον· ἡ δὲ διάνοια· δεινὸν ἂν εἴη, εἰ Ῥηγῖνοι μὲν, καίτοι Χαλκιδεῖς ὄντες, τὴν παρουσίαν τῶν Ἀθηναίων, εὔλογον δοκοῦσαν, ὡς ἂν ἐπὶ βοήθειαν τῶν συγγενῶν ἥκουσαν, ὅμως ὑποπτεύοντες, οὐ προσέθεντο αὐτοῖς, παρὰ τὸ φαινόμενον εὔλογον ἰδιοπραγοῦντες· ὑμεῖς δὲ, διὰ πρόφασιν πιθανὴν, Ἀθηναίους μὲν βούλεσθε ὠφελεῖν, τὰς δὲ συγγενεῖς μετὰ τῶν ἐχθίϛων διαφθείραι. Τὰς μὲν φύϛει πολεμίας] ἦγον τὰς Ἀθηναίας. Ξυσῶμεν πάντες]

τὴν πρόφασιν, (i. e. αἰτίαν,) ἀφανεϛάτην δὲ τῷ λόγῳ. Vbi et εἰς τὸ φανερὸν λεγόμενα αἰτίαι commemorantur; itidem diuerſae illae veris et abditis animo; vt Rom. 2, 28. 29. ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖος opp. τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, i. e. qui vere, animi ſenſu, ſit Iudaeus, legi diuinae parens, et ἡ ἐν τῷ φανερῷ περιτομὴ opp. τῇ περιτομῇ τῆς καρδίας, in animo ſitae, ſenſu (reuerentiae Dei internae) exſerenti vim ſuam.

[ἀλόγ. σωφρ.) In Schol. Aug. pro ὑμεῖς, in extr. eſt ἡμεῖς] Librarii lapſu, quia ibi quoque ſequitur 2. Perſ.)

ἀλόγ. σωφρ.) Male Port. obſcurius certe, vtut prolixe ſatis: *praeter id, quod rationi conſentaneum videtur, ſapiunt.* At praeter rationem ſapere qui poſſis? Aut *cui* viderentur praeter rationem ſapere? ſibimetne ipſis? Cur ergo facerent, ita quidem, vt *ſapere* etiam ſibi viderentur? Aliis ergo? At non Hermocrati certe, nec prudentiori cuipiam alii. Quid ergo hic eſt ἀλόγως, ſane per Oxymori ſpeciem additum τῷ σωφρονοῦσιν; Sed diuerſum attendamus et Antitheſin, (ἐν) εὐλόγῳ προφάσει· eſt ergo ἀλόγως, ſine εὐλ. προφ. cum careant illa, nec poſſint idonei quidquam obuertiſſe Athenienſibus, cur iuuiſſe poſtulantes non poſſint. σωφρονοῦσι tamen, odorantur fraudem, cauti agunt, periculum declinant, vtut ἄνευ λόγου, i. e. carentes praetexto et excuſatione, qua amoliantur a ſe Athenienſium ſubdolam poſtulationem.

ἐν εὐλ. προφ.) Minime omiſerim equidem τὸ ἐν· neque enim a verbis ὠφελεῖν et διαφθείρειν ſat commode pendeat ille Dat. (immo Ablat.) εὐλόγῳ προφάσει· quia non *obtentu* iuuerint hoſtes, aut prodiderint amicos. ἐν εὐλ. πρ. eſt pro σὺν εὐλ. πρ. cum habeatis tam probabilem excuſationem, (non *occaſionem*, vt vertit Port. vbi enim hoc ſign. πρόφασις;) cauſſam, quam merito obtertatis, quam improbare nemo poſſit; Germ. bey ſo gutem Vorwande, Behelfe (Behufe.) Idem eſt, ac, ſi dixerit, δι' εὐλόγου προφάσεως· quod eodem ſenſu Paullus adhibet Rom. 2, 27. διὰ, τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου· te, legis contemtorem, qui vtare diuinitus ſcripta lege. Quippe, διὰ pro ἐν valere, quod hic leg. exempla docent, διὰ χειρῶν ἔχειν, διὰ μέσου γενόμενον, Noſtro L. 1. διὰ χρόνου ἐγίγνετο, alia. V. Phil. Thuc. P. p. 132. lit. ῆ, 133. lit. ΠΠ. 134. Adde ex Noſtro, διὰ φόβου εἶναι, nec non, διὰ τιμῆς ἄγειν. Ita promiſcue Paullus, ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ, 1. Cor. 2, 3. et, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, Phil. 2, 12. Ita Lat. *perduellis*, qui ſit *in* bello: *per* otium, *per* inducias, p. *in* otio, *in* induciis: *per ſilentium accepta*, i. e. (*cum*) ſilentio; *per occaſionem*, alia.

μᾶλλ. φ. ξυγγ) *magis* nempe *natura* cognatos, quam natura hoſtes habeant Athenienſes; nempe quod hi non modo ſint *non Dorici* generis, qſ. alieni tantum ſimpliciter et ἀλλόφυλοι, ſed *Iones* quoque, *infeſti* natura Dorienſibus. Ita hodie nationes complures; Turci, v. c. non amant Francos, Perſas etiam odere; Itali, Angli, non amant nos ſane, Francogallos tamen odere; vt Iudaei olim Samaritanos, cum reliquos ſperneret magis. Vigebat enim inter Iones et Peloponneſios et Dores illa, quam *Antipathiam* vulgo, Nationale Haß, dicimus.

q φύσει ξυγγενεῖς μετὰ τῶν ἐχθίστων διαφθεῖραι. ἀλλ' ὰ δίκαιον· ἀμύνειν δὲ, καὶ r μὴ φοβεῖσθαι τὴν παρασκευὴν αὐτῶν· ὰ γὰρ, ἢν ἡμεῖς s ξυστῶμεν πάντες, δεινή ἐστιν, ἀλλ', ἢν (t ὅπερ ἤτοι σπεύδωσι,) ταναντία διαστῶμεν. ἐπεὶ ὰδὲ, πρὸς ἡμᾶς μόνους ἐλθόντες, καὶ μάχῃ περιγενόμενοι, ἔπραξαν, ἃ ἠβούλοντο, ἀπῆλθον δὲ u διὰ τάχους."

π'. "Ὥστε ὰκ, ἀθρόους γε ὄντας, εἰκὸς, ἀθυμεῖν, ἰέναι δὲ x ἐς τὴν ξυμμαχίαν y προθυμότερον· ἄλλως τε, καὶ ἀπὸ z Πελοποννήσου παρεσομένης a ὠφελείας, οἱ τῶνδε κρείσσους εἰσὶ b τὸ παράπαν τὰ πολέμια· καὶ μὴ ἐκείνην τὴν c προθυμίαν d δοκεῖν, e τῷ ἡμῖν μὲν f ἴσην εἶναι, ὑμῖν δὲ ἀσφαλῆ, τὸ g μηδετέροις δὴ, ὡς καὶ ἀμφοτέρων ὄντας ξυμμάχους, βοηθεῖν. ὰ γὰρ ἔργῳ ἴσον, ὥσπερ τῷ δικαιώματι, ἐστίν. εἰ γὰρ δι' h ὑμᾶς μὴ ξυμμαχήσαντας i ὅ τε παθὼν σφαλήσεται, καὶ ὁ κρατῶν περι-

q Φύσει omittunt *Ar. C. Dan.* r Μὴ deeſt *Ar. C. Dan.* s Ξυστῶμεν *Reg. Caſſ.* in Aug. v eraſ. t Ὅπερ deeſt *Caſſ.* recens manus inter verſus ſcripſerat. abeſt et Aug. u Διατάχους *Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* x Πρὸς et a manu recenti ἐς ſuper πρὸς *Reg.* y Προθυμότεροι *Ar.* z Πελλοποννήσου, vt ſaepe alibi, *Gr.* a Ὠφελίας Aug. *Caſſ. Gr.* et paullo poſt ὠφελίαν *Gr.* Aug. b Τοπαράπαν *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Caſſ. Gr.* c Προμυθίαν *Bar.* atque ita legiſſe videntur *Scholiaſtes* et *Valla.* Προμηθείαν *Cl. Gr.* Hvds. Προμηθίαν *Reg. Caſſ.* Aug. et *Gr.* non προμηθείαν. d Δοκεῖ et interiecto ſpatio vacuo, e quo aliquid abraſum erat, τω ſine accentu *Caſſ.* e Τῷ ὑμῖν μὲν ἴσην εἶναι, ἡμῖν etc. *Bar.* f Ἴσον ab emendatore recenti, qui o ex alia litera fecerat, *Caſſ.* g Μηδ' ἑτέροις *Gr.* h Ἡμᾶς *Reg.* i Ὥστε παθὼν *Reg.*

π. μὴ φοβ.) Hic repeti non poteſt δίκαιον, quod ad ἀμύνειν δὲ repetiueris: neque enim in metuendo aut non metuendo *aequi* ratio, ſed prudentiae, habeatur; intell. εἰκός· quod ipſum ponat, eadem de re c. 80. init. οὐκ εἰκὸς ἀθυμεῖν· vbi, rurſus addito, ἰέναι ἐς τ. ξυμμαχίαν, ex εἰκὸς, immo ipſum εἰκὸς, intell. δίκαιον, vel δεῖ, vel ἄξιον· quae lateant ſane in δίκαιον, vtut alio ſenſu, et paullulum inflexo; vt in Lat. *conuenit, par eſt, oportet, dignum, conſentaneum eſt, decet,* et noſtro, es gehört, gebührt, geziemt ſich; et aequi, vel officii, et prudentiae, habita ratione.

[ξυστῶμεν.) Schol. abeſt Aug.]

ξυστῶμ.) hic rectius vertitur, *coniunganur*; Germ. (alle) für einen Mann ſtehen.

[ἀλλ', ἢν) Schol. Aug. abſunt vv. rel. poſt Πρίαμος. Sed et vv. οὗτοι οἱ Ἀθηναῖοι ſola per ſe ponuntur a m. ant. et paullo infra tanquam ſpatio intermiſſo: Ὅμηρος ἦκεν (ita not.) γηΠρ.] (Quaſi duo duorum Schol.)

τἀναντία διαστ.) C. 80. *Gottl.* Cur notaret, non adſcripſit; Ellipſin forte indicaturus τῆς ἐς vel κατά· qua duplici C. 80. init. κρείσσους τὸ παράπαν τὰ πολέμια.)

[περιγενόμ.) Schol. abeſt Aug.

C. 80. [τὰ πολέμ.) Schol. d. Aug.]

Καὶ μὴ ἐκείνην τὴν προθυμίαν δοκεῖν, τῷ] In *Var. Lect. Hudſoni* e *Cod Bar.* adnotatur προμυθίαν, et *Scholiaſten* quoque ac *Vallam* ita videri legiſſe. Puto, vitio operarum προμυθίαν editum eſſe pro προμηθίαν, quod alii *Mſſ.* habent; nam προμυθία nihil eſt; et neque *Scholiaſtes*, neque *Valla*, ita legerunt, ſed προμήθειαν, vel προμηθίαν· quorum vtrumque recte dici, docet *Auctor Etymol. M.* in θυσία. Atque hoc multo melius ſententiae huius loci conuenit, quam vulgatum προθυμίαν. *Portus* quidem tuetur προθυμίαν, et exponit ſtudium Camarinaeorum et adſeuerationem beneuolentiae erga Syracuſanos. Sed hoc alienum eſt a mente Hermocratis, quae haec eſt: non debere quemquam putare, prudens et circumſpectum conſilium eſſe, quod Camarinaeis tutum eſſe poſſit, a Syracuſanis autem aequum haberi debeat, ſi, neutros iuuandos eſſe, exiſtiment, vtpote vtrorumque ſo. ii. Orationem infinitam, καὶ μὴ δοκεῖν, *Portus* non male ita ſupplet, καὶ μὴ δεῖ δοκεῖν· nam et in aliis, in quibus infinitiuus pro imperatiuo poni dicitur, ſupplementum τῦ δεῖ, vel χρὴ, aduocari poteſt. Nec tamen minus hic ἀπὸ κοινῦ repeti poteſt εἰκὸς, quod eſt in principio huius Capitis. Sed, quae ſit vis articuli τῷ, aut quo ille referri poſſit, non intelligo. E ſcriptura *Cod. Caſſ.* coepi cogitare, fortaſſis legendum eſſe, καὶ μὴ ἐκείνην τὴν προμήθειαν δοκεῖν τῳ ἡμῖν μὲν ἴσην εἶναι· τῳ pro τινί. Dvk.

προθυμ. δοκ. τῷ, rel.) Difficilior locus, vt ſi qui alius: primo ob varietatem Lect. προθυμίαν et προμυθίαν. Quarum illam quidem alieniſſimam ego hic putauerim. Nam quaenam iſta ſit προθυμία, neutros iuuare velle, i. e. quieſcere, nihil plane conari? At προμήθεια illa fuerit, et vero habita ſemper fuit, medium gerere ſeſe; cui et τὸ ἴσην εἶναι congruerit et τὸ ἀσφαλῆ. Quare προμηθίαν vnice amplexus interpreter, immo, egere interprete, haud putauerim. τῷ deinde incommodat; quod ſine accentu legenti, τῳ, pro τινὶ, et ad δοκεῖν referenti nil obſcuri ſuperſit. Pro διὰ τὸ accipienti Abreſch. aſſentiar, ſi referatur ad ἴσην et ἀσφαλῆ ſimul. At, ὑμῖν δὲ ἀσφ. explicanti quaſi Conſequens τῷ ἴσην εἶναι, obſtat et vſus loquendi, qui tum (i. e. tali ſenſu,) poſcat, καὶ ὑμῖν ἀσφαλῆ, vobis *quoque*, et ipſis, et rei ratio; quale enim argumentum: *Quia* aequa in nos fuerit, *ideo* tuta vobis? Ne multa: fefellit, opinor, Intt. vſus, Pronom. ἐκείνην, quod iungerent τῷ προθυμίαν vel προμηθίαν, quaſi ſubiecto, cui praedicatum deinde quaereretur; fruſtra: carituri labore vano, ſi vſum attendiſſent Linguae vtriusque Pronom. et Relat. Demonſtr. aptantis Generi Nominis alterius, quod ſequeretur vt Praedicatum. Quo more Liv. 3, 37. init. *Et illi carcerem eſſe aedificatum, quod* (ille) *domicilium plebis Rom. vocare ſit ſolitus:* En, *quod* refertur ad *domicilium* praedicatum vel attributum, *quem* cum debuerit ad *carcerem*, ſubiectum! Ita et hic: ne iunxeris ἐκείνην τὴν προμηθίαν, ſed acceperis pro ἐκεῖνο, *hoc*, ſcil. *factum*, hoc conſilium: Non oportet, hoc conſilium videri cuipiam (eſſe) cautionem, prudentiae nomen mereri, *quia* (nempe ſi τῷ legeris, et cum Abr. pro διὰ τὸ acceperis) *eo*, *quod* aequum ſit in nos, tutum qua vos, neutros velle adiuuiſſe. Subiectum ergo fuerit ἐκείνην, pro ἐκεῖνο, *hoc*, conſilium tale, et Attributum, προμηθίαν, haberi pro cauta prudentia, vel cautione prudenti. Obſtare videatur artic. τήν. Sed et Ioh. 17, 3. αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ſimiliter c. Artic. ἡ, et αὕτη pro

funditus perdere. Atqui *hoc* minime aequum *eſt:* ſed *potius aequum eſt*, *vos nobis* opem ferre, nec ipſorum apparatum formidare. Nec enim, ſi coniungamur omnes, eſt formidabilis; ſed ſi (quod iſti facere ſtudent) contra disiungamur. Siquidem, quamuis contra nos ſolos venerint, et proelio ſuperiores diſceſſerint, tamen non peregerunt quaecunque cupiebant, ſed celeriter abierunt.“ Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 349.

80. „Quamobrem, ſi omnes in vnum coëamus, non decet nos animos deiicere; ſed belli ſocietatem alacriter inire. Praeſertim cum auxilium *nobis* ex Peloponneſo ſit venturum, *homines ſcilicet*, qui ſunt iſtis in re bellica longe praeſtantiores. Neque exiſtimandum eſt, illud ſtudium *eſſe ſtudium*, quod nobis quidem aequum, vobis vero tutum ſit; quod videlicet neutris opem ferre velitis, quia vtrorumque ſocii eſtis. Neque enim, vt verbis, quibus veſtram cauſam tuemini, *ſic etiam* re ipſa *haec veſtra auxilii recuſatio* eſt aequa. Nam, ſi propter vos, qui *nobis* auxilium ferre recuſatis, is, qui oppugnatus fuerit, euertatur, et is, qui *eum* expugnauerit, victor euadat, quid aliud *feceritis*, niſi

ἦγεν, εἰς τὸ αὐτὸ ἔλθωμεν. Ἀλλ' ἢν (ὅπερ ὅτοι σκεύδωσι) τἀναντία διαξῶμεν] ὅτοι οἱ Ἀθηναῖοι· Ὅμηρος, Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες, Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαρόιατο θυμῷ, Εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιϊν. Οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς μόνος] ἐπὶ μόνους ἡμᾶς. Περ.γενόμενοι] ἡμῶν δηλονότι. Τὰ πολέμια] κατὰ τὰ πολέμια. Καὶ μὴ ἐκείνην τὴν προθυμίαν] τὸ μηδετέροις συμμαχεῖν, ὡς ἀμφοτέρων ὄσι φίλοις, δοκεῖτω προμηθὲς εἶναι, ὡς ὑμῖν μὲν ἀσφαλὲς ὄντος, τῷ δὲ ἡμῖν δικαίᾳ φανησομένῳ. Ξυμμάχους βοηθεῖν] ἡμᾶς δηλονότι. Ὥσπερ τῷ δικαιώματί ἐσι] ὅτι τὸ ἴσον ἐπὶ τῷ δικαίῳ πρόσθεν ἐτέτακτο, δῆλον ἐντεῦθεν. καὶ γὰρ, ὥσπερ λεγόμενον (φησὶ) δικαιόφανές ἐσιν, ὕτω καὶ ταῖς ἀληθείαις δίκαιον τυγχάνει. Εἰ γὰρ δι' ὑμᾶς μὴ ξυμμαχήσαντας] εἰ γὰρ, διὰ τὸ ὑμᾶς μηδετέροις συμμαχεῖν, ἡμεῖς μὲν κακῶς πεισόμεθα, Ἀθηναῖοι δὲ κρατήσουσι, τί ἄλλο ἢ ἐκποδὼν ἀμφοτέροις ὄντας ἡμῖν μὲν ὑπὲρ σωτηρίας ἀγωνιζομένοις ὐκ ἀμυνεῖτε, ἐκείνους δὲ ὃ κωλύσετε τῆς πλεονεξίας; Ὅ, τε παθὼν σφαλήσεται] ἦγεν ὁ Συρακόσιος. Καὶ ὁ κρατῶν] ἦγεν ὁ Ἀθηναῖος. Τοῖς μὲν ὐκ ἡμύνατε

τοῦτο, referendum ad id, quod ſequatur: ἵνα γινώσκωσι σέ, i. e. τὸ γνῶναι σέ. Ergo et hic: Non oportet, *illam* (i. e. *illud*, hoc conſilium) videri (τὴν, qſ. veram, ipſam, die rechte) προμηθίαν — — τὸ — μηδετέρ. βοηθεῖν. Ita interpretanti, non ironice, vt apud Horat. *Epiſt.* 2, 1. ſed vere ac ſerio: *Nil intra eſt (in) olea, nil extra eſt in nuce duri.* Liv. 21, 10. extr. *dedendum hoc piaculum — — deportandum — cenſeo*; i. e. *hunc*, Annibalem, *tanquam* piaculum, pro piaculo, *quod* (i. e. *qui*) ſit piac. Neque aliter acceperis Chriſti verba, Coenam S. inſtituentis: τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, i. e. οὗτος ὁ ἄρτος· (quocunque tandem deinde ſenſu τὸ ἐστὶν acceperis.) V. et mox ad vv. τὸ μηδ. δὴ β.

[τ. μηδ. δὴ) Aug. add. Schol. a m. ant. τὸ ἐξῆς, τὸ μηδετέροις βοηθεῖν.] Nempe, vt verba ab ὡς καὶ ad ξυμμάχους ſint extra τὸ ἐξῆς, et ſubiiciantur τῷ βοηθεῖν ſenſu et ſtructura.

μηδ. δὴ) Qſ. Ironiam habet δὴ, *nimirum*, ſi Diis placet; daß ihr etwa. Sed refertur ad προμηθίαν εἶναι· ne cui (veſtrum) videatur *illa* (pro, *illud*) eſſe (vera) prudentia, vt (male Port. *quod*; necdum enim profeſſi hoc erant;) — vt neutros iuuetis. Ad ſuperiora, (not. ad προμηθ.) adde Liv. 3, 35. extr. *Comitiorum habendorum — munus — ei iniungunt. Ars haec erat, ne ſemet ipſe creare poſſet:* i. e. *hoc*, id, quod facerent, τὸ *iniungere*, erat ars: Dieß war ein Kunſtgriff. Virgil. Aen. 6, 128. 129. *Sed, revocare gradum, ſuperasque euadere ad auras, Hoc opus, hic labor eſt.* Terent. Adelph. *Quod illi maledictum vehemens eſſe, exiſtimant, Eam laudem hic ducit maximam, cum illis placet:* i. e. *hoc*, τὸ *placere*, quod placet illis, laudem max. ducit. Notabiliter in primis Cic. p. Mur. c. 28. init. *Venio nunc ad M. Catonem, quod eſt firmamentum ac robur totius accuſationis*; i. e. *qui* Cato.

δικαιώματι) ſpecie iuris externa, tanquam legitima, et gentium iuri congrua: aequitatis aſſeueratio et obtentus; nempe, qui non *alios* modo, de induſtria eo compoſitos, ſed *ipſos* quoque, fallat, qui, illo vſi, declinare ſibi poſſe pericula videantur, ipſi, recte obtendi illum, rati. Dixit enim ſupra, δοκεῖν τῷ.

δι' ὑμ. μὴ ξυμμ.) Portum interpretem ſequenti, *propter vos, qui*, rel. comma ponendum poſt ὑμᾶς et poſt μὴ ξυμμαχ. Sed ego iunctim acceperim pro, διὰ τὸ μὴ ξυμμαχῆσαι ὑμᾶς Ital. *pel non eſſer voi giunti*, Angl. *for* (by) *your having not aſſiſted vs.* V. Philol. Thuc. P. p. 102. lit. N.) Itaque omiſi commata.

[ὅ τε παθ.] } Scholl. abſ. Aug. ad hh. vv.]
[κ. ὁ κρατ.] }

ὁ παθ. σφ. κ. ὁ κρατ. π.) Si παθὼν eſt, vt Port. vertit, qui *oppugnatus* fuerit: ſane ὁ κρατῶν eſſe debet, qui *oppugnauerit*, qui aggreſſus fuerit: Der angreifende Theil. At enim hoc non ſign. κρατεῖν. Nam et, impugnatus qui fuerit, belloque petitus, tamen poſſit κρατεῖν, viciſſe. *Victorem* tamen interpretatus, Pleonasmum induxeris: ὁ κρατῶν περιέσται, victor vicerit. Sed nimirum in vtroque repetitum intell. quod, hoc ipſo conſilio, vt commune vtrique praemiſerit Thuc. δι' ὑμᾶς μὴ ξυμμαχήσαντας· Si is, qui victus fuerit, *eo* victus fuerit, *quod* vos ei non adfueritis, victor autem *eo* ſuperior fuerit, *quod* vos non adiueritis eum, quem ille aggrederetur: nempe vos plane et cladis illi cauſſa, et huic victoriae auctores fueritis, non adiuuando illum, quo minus vinceretur, non impediendo hunc, (altero non adiuto hoc illi praebentes, vel non impedientes hunc vincere, illos iuuando,) quo minus vinceret; quaſi *negatiua* cauſſa, τῇ ἀπουσίᾳ non iuuantes illum, hunc non impediendo. Ecquid videmus, quam recte et neceſſario commata abſint poſt ὑμᾶς et poſt ξυμμαχήσαντας· nec iam egeamus contortis Porti ſupplementis.

ἐσαι, τί ἄλλο, ἢ τῇ αὐτῇ [k] ἀπουσίᾳ τοῖς μὲν ἀκ ἡμύνατε σωθῆναι, τὰς δὲ ἀκ ἐκωλύσατε κακὰς γενέσθαι; καίτοι κάλλιον, τοῖς ἀδικημένοις καὶ ἅμα ξυγγενέσι [l] προσθεμένους, τήν τε κοινὴν ὠφέλειαν τῇ Σικελίᾳ φυλάξαι, καὶ τὰς Ἀθηναίας, φίλας δὴ [m] ὄντας, μὴ ἐᾶσαι ἁμαρτεῖν. ξυνελόντες τε λέγομεν οἱ [n] Συρακούσιοι, ἐκδιδάσκειν μὲν, ἀδὲν ἔργον εἶναι, σαφῶς, ἤτε ὑμᾶς, ἤτε τὰς ἄλλας, περὶ ὧν αὐτοὶ ἀδὲν χεῖρον γιγνώσκετε· [o] δεόμεθα δὲ, καὶ μαρτυρόμεθα [p] ἅμα, εἰ μὴ [q] πείσομεν, ὅτι ἐπιβουλευόμεθα μὲν ὑπὸ Ἰώνων, ἀεὶ πολεμίων, [*] προδιδόμεθα δὲ ὑπὸ ὑμῶν, † Δωριεῖς Δωριέων· [r] καὶ, εἰ καταφρόνησαν ἡμᾶς Ἀθηναῖοι, ταῖς μὲν ὑμετέραις γνώμαις κρατήσασι, τῷ δ' [s] αὐτῶν ὀνόματι τιμηθήσονται· καὶ τῆς νίκης ἀκ ἄλλον τινὰ ἆθλον, ἢ τὸν τὴν νίκην παρασχόντα, λήψονται. [t] καὶ, εἰ αὖ ἡμεῖς περιεσόμεθα, τῆς αἰτίας τῶν κινδύνων οἱ αὐτοὶ τὴν τιμωρίαν ὑφέξετε. σκοπεῖτε ἂν, καὶ αἱρεῖσθε ἤδη ἢ τὴν [**] αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν, ἢ κἂν, περιγενόμενοι μεθ' [v] ἡμῶν, τούσδε τε μὴ αἰσχρῶς δεσπότας λαβεῖν, καὶ τὴν πρὸς [x] ἡμᾶς ἔχθραν, μὴ ἂν βραχεῖαν γενομένην, διαφυγεῖν."

πά. Τοιαῦτα μὲν ὁ Ἑρμοκράτης εἶπεν. ὁ δ' Εὔφημος, ὁ τῶν Ἀθηναίων πρεσβευτὴς, μετ' αὐτὸν, τοιάδε.

πβ'. „ΑΦΙΚΟΜΕΘΑ μὲν ἐπὶ τῆς πρότερον ἔσης ξυμμαχίας ἀνανεώσει· τῇ δὲ Συρακουσίᾳ

k Ἀπουσίᾳ deest *Reg.* αὐτοῦ ἀπουσ. Mſq. *l* Προσθεμένους *Reg.* *m* Ὄντας non habet *Gr.* *n* Συρακόσιοι *Caſſ.* Aug. *o* Δεόμεθα ἓν *Dionyſ. Halic.* locum citans. Hvds. *p* Ἅμα deest in *Codd. Dionyſ. Halic.* vt et mox δὲ poſt προδιδόμεθα. Idem. *q* Πείσομεν *Marg.* * προδιδώμεθα Mſqu. † Δωριῆς Aug. *r* Καὶ εἰ μὴ καταφρ. *Gr.* *s* Αὐτῷ *Ar. C.* Αὐτῶν *Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Aug. Αὐτῷ *Dan.* Mſq. Αὐτῶν *Reg. Caſſ. Ald. Flor. Baſ.* *t* Καὶ αὖ εἰ ἡμεῖς *Reg.* ** αἰτίαν Mſq. *v* Ὑμῶν *Dan.* *x* Ὑμᾶς *Ald. Flor. Baſ.*

τί ἄλλο,) Scil. ἐποιήσατε; (ἄν) Liuium, notum ſatis eſt, ita loqui. Gallice: *Vous n'aurez fait que ne pas défendre*, rel.

Ἀπουσίᾳ] Haec vox abeſt a *Cod. Reg.* Vir doctus, qui *Edit. Hudſoni* cum eo comparauerat, adſcripſerat, videri Scholion eſſe. Poterat abeſſe: nam nihil obſtat, quo minus verba τῇ αὐτῇ ad praecedens προμήθειαν referantur. Sed retinendum puto. Dvk. Subtrahendo vos, ἐκποδὼν γενόμενοι, non immixti bello; mit (eben) dieſer (derſelben) Neutralität.

ἡμ. σωθ.) ſcil. ὥστε, vel πρὸς τὸ σωθ. Notus ſane Infinitiui vſus. V. tamen Phil. Th. P. p. 96. lit. ϛ) et ζ) Hic vtrumque notat, et conſilium, et effectum.

[τ. τε κοιν.) In Schol. Aug. eſt, τῶν Σικελιωτῶν, pr. vulg. τῆς Σικελίας.]

φίλ. δὴ ὄντ.) Non video, cur Port. verterit, *qui iam ſunt vobis amici.* An ἤδη legerit? At nil varietatis notatur. Acerbiſſimam Ironiam et hic habet τὸ δή· welche ja eure (lieben) Freundé ſind; hos ergo peccare ne ſiritis: Ihr werdet doch eure lieben Freunde ſich nicht ſo vergehen laſſen! Summa illa eſt irriſio et Charientismus idem, qui Paulli, 2. Cor. 11, 20. ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι (δὴ) ὄντες· Tam prudentes decet, et vero ſolent, ſtultos perferre. Ironiam enim eſſe hanc, (*Perſiflage*) vſ. 20. docet rat. Tam faceta haec eſt irriſio Noſtri, et plane κατ' ἄνθρωπον diſputatio vrbana et Charientismi plena, vt aduertat plane (frappirt) in tam ſeuero alius ſcriptore: Si amici ſunt vobis Athenienſes, quod creditis et iactatis: agitedum, monete illos familiariter, ne ſic delinquant. Nil vidi vrbanius aut χαριέστερον.

[οὐδ. ἔργ.) Schol. Aug. pro οὐδὲν habet οὐ]

σαφῶς) refer ad ἐκδιδάσκειν, per Metatheſin, vel Synchyſin, aut Hyperbaton, cuius plura, cum hoc ipſo, exempla notaui in Phil. Th. p. 283. lit. α)

Δεόμεθα — λήψονται] *Dionyſ. Halic.* pag. 160. Wass. δεόμ. δὲ) πεισθῆναι (ὑμᾶς) intell. Abr. Malim ex toto, quod ſequatur, intelligi, μὴ ἐπιβουλεύεσθαι ἡμᾶς, μὴ προδίδοσθαι. Anacoluthon magis fuerit, abruptae orationis, inſerto, καὶ μαρτυρόμεθα ἅμα. V. et ad Schol. p. ox.

[κ. μαρτ. ἅμα) In Schol. Aug. eſt πείσομεν, pro πείσωμεν, (vt eſt apud Thuc.) et in extr. (rectius itidem,) προδιδόμεθα pro vulg. προδεδόμ.] Ita *Chiasmum* inducit Schol. praeter neceſſitatem; quippe vtrumque, iunctim et promiſcue, ad vtrumque manifeſto refertur. Relicta tantum eſt ſtructura τοῦ δεόμεθα, quod Infinitiuum poſceret, data illa et aptata interiecto, καὶ μαρτυρόμεθα ἅμα. Sed et ſimpliciter verteris δεόμεθα, *precibus* vtimur, *precabundi* agimus: quia dixerat. ἐκδιδάσκειν μὲν, edoceri vos, οὐδὲν ἔργον, i. e. nihil attinet, gnaros quippe: miſſa ergo diſputatione ac demonſtratione, ad *preces* vertimur. Hoc μὲν quoque ad ἐκδιδάσκειν, et ei redditum δὲ ad δεόμεθα, ſatis oſtenderit: Debebat enim, δεῖσθαι δὲ ἡμᾶς, quod, vt ἔργον εἶναι, penderet a ξυνελόντες — λέγομεν.)

Δωριέων) ſcil. ὑπὸ Δωρ. concinnitatis cauſſa omiſſ. ὑπὸ, qſ. per παρηγμένον Caſuum.

καὶ εἰ καταστρ.) Colon pro puncto poſui poſt Δωριέων· vt, καὶ εἰ rel. penderet porro a μαρτυρόμεθα· concinnius, vt arbitror.

Ἡμετέραις γνώμαις] Ἡμετέραις γνώμαις *Dionyſ. Hal.* p. 160. Wass.

αὐτ. ὀνόμ.) vt penes ſolos Athenienſes gloria ſit et commoda victoriae, ad Camarinenſes, quorum opera vicerint tamen, nihil inde redundet; Athenienſes *ferant* omnes, Camarinaeos nemo.

[τ. νίκ.) Schol. Aug. pro γεγενῆσθαι, (vitioſo plane; vnde enim pendeat hic Infinit.) γενήσεσθε (rectiſſime vero;) et reliqua ſic: — δουλωθέντες, οἱ τῆς νίκης αἴτιοι. (in Vulg. turbatus eſt ordo.) γεγενῆσθαι corruptum, et Abr. vidit, corrigens γε (ad ὑμεῖς, i. e. vtique,) γενήσεσθε.

quod his quidem, propter eandem *veſtram* abſentiam, nullum auxilium tuleritis, vt ſeruari poſſent; illos vero, ne mali eſſent, non prohibueritis. Atqui honeſtius *eſt*, illis, qui iniuriam patiuntur, et praeterea ſunt *veſtri* cognati, *vos* adiunctos et commune Siciliae commodum tueri, et Athenienſes, qui iam ſunt *vobis* amici, non ſinere peccare. Sed, vt rem totam paucis comprehenſam expediamus, *nos* Syracuſani dicimus, nullius eſſe negotii, plane docere aut vos, aut alios, de rebus illis, quas vos ipſi non minus, *quam quiuis alius*, cognoſcitis. Precamur vero, ſimul et teſtificamur, niſi *nobis* perſuaſerimus, *vt nobis opem feratis*, nos inſidiis appeti ab Ionibus, perpetuis hoſtibus, et a vobis prodi, Dorienſes a Dorienſibus. Et ſi Athenienſes nos ſubegerint, veſtris quidem conſiliis *culpaque* victores euaſuros, ſed ſuo ipſorum nomine honorem habituros; et pro victoriae praemio nullum alium, quam illum ipſum, qui victoriam *ipſis* ſubminiſtrarit, accepturos. Quod ſi contra victoria penes nos fuerit, vos ipſos, vt *noſtrorum* periculorum auctores, poenas *nobis* daturos. Quare *rem* conſiderate, atque iam nunc eligite aut ſeruitutem, quae nullum in praeſentia periculum habet, aut *noſtram ſocietatem*, vt, ſi nobiscum viceritis, ne turpiter iſtos dominos habeatis, vtque noſtras inimicitias non breues futuras deuitetis."

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 340.

81. Atque Hermocrates quidem haec dixit. Euphemus vero, Athenienſium legatus, poſt ipſum haec verba fecit.

82. „VENERAMVS quidem, vt priſtinam ſocietatem renouaremus: ſed quoniam Syracuſanus

ἐωθῆναι] τοῖς Συρακυσίοις. Τὰς δὲ] τὰς Ἀθηναίας. Τήν τε κοινὴν ὠφέλειαν] ἤτοι τὴν ὁμοφροσύνην, καινὴν ὠφέλειαν εἶπεν, ἢ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Σικελίας. Καὶ τὰς Ἀθηναίας φίλας δὴ ὄντας] προφασιζομένης εἶναι φίλας. Οὐδὲν ἔργον εἶναι σαφῶς] ὐδὲν χαλεπὸν εἶναι. Καὶ μαρτυρόμεθα ἅμα] τὸ μὲν, δεόμεθα δὲ, καὶ μαρτυρόμεθα ἅμα, εἰ μὴ πείσοιμεν, ἀνέτρεπται. οὕτω γὰρ ἦν ἑξῆς· εἰ μὴ πείσοιμεν, ἅμα δεόμεθα καὶ μαρτυρόμεθα· προσαποδέδοται δὲ, πρὸς μὲν τῷ δεόμεθα, ὅτι προδεδόμεθα ὑπὸ Ἰώνων· πρὸς δὲ τῷ μαρτυρόμεθα, τὸ, προδεδόμεθα ὑφ' ὑμῶν. Τῷ δ' αὐτῶν ὀνόματι τιμηθήσονται] τιμῆς δὲ καὶ δόξης αὐτοὶ μόνοι τεύξονται, ὅτι Ἀθηναῖοι Σικελίας ἐκράτησαν μόνοι. Καὶ τῆς νίκης ὐκ ἄλλον τινὰ ἆθλον] τὸ ἆθλον αὐτοῖς καὶ οἷον ἐπινίκιον ὐδὲν ἄλλο ἢ ὑμεῖς γεγενῆσθαι αἴτιοι δηλωθέντες τῆς νίκης. Οἱ αὐτοὶ] αἴτιοι τῇ κινδύνῳ γεγονότες. Σκοπεῖτε ἔν, καὶ αἱρεῖσθε ἤδη] σκεψάμενοι ἄν, ἔλεσθε ἢ δουλεύειν τοῖς Ἀθηναίοις χωρὶς τῶν κινδύνων, ἢ, μεθ' ἡμῶν πάντες καὶ κρατήσαντες, μήτε ὑπ' ἐκείνων ἀτίμως δηλωθῆναι, τήν τε πρὸς ἡμᾶς ἔχθραν ἐκφυγεῖν, μὴ ἂν μικρὰν γενομένην, εἰ Ἀθηναίοις συμμαχήσετε. Τύχοι δέ τε μὴ αἰσχρῶς] τὰς Ἀθηναίας. Μὴ ἂν βραχεῖαν γενομένην] ἤγουν, ὀλιγοχρόνιον, ἀλλὰ μεγάλην δηλονότι. Ἀνανεώσει]

ἆθλον) Caue, pro Maſcul. acceperis, deceptus τῷ ἄλλον· ἆθλος enim eſt *certamen*, ἆθλον *praemium* certaminis; vt notum. Et vero poterat ἄλλο dediſſe Thuc. ſed nimirum dedit τῷ, τὸν παρασχόντα. Comma ergo poſui poſt ἆθλον, et poſt παρασχ. τ. νίκην. Metonymiae quidem, permutantis haec duo, non ſuccurrunt exempla.

εἰ αὖ ἡμᾶς) Mollius fuerit, εἰ ἡμεῖς αὖ περιεσ. Neque Logica ratio abnuerit, *ſubiectis* ita oppoſitis: Athen. ſi vicerint; *nos* contra ſi vicerimus. Hoc poſitu, qui editus ſit, *res* opponuntur, facta et *praedicata*: καταστρέψονται et περιεσόμεθα.

[οἱ αὐτοὶ) In Schol. Aug. pro Vulg. κινδύνου eſt κινδυνεῦσαι. (Forte adderet, ὑμᾶς.)

[σκοτ. οὖν, rel.) In Schol. Aug. eſt εὐθὺς ante δουλεύειν· ante κινδύνων deeſt τῶν (rectius ad χωρὶς,) et pro ὑπ' ἐκείνων eſt ὑπ' ἐκείνοις. (non male, et cum breuitate quadam: δουλωθῆναι (ſcil. ὥστε εἶναι, vel, καὶ γενέσθαι) ὑπ' ἐκείνοις, vt iam ſitis ſub illorum imperio.)

αἰρ. — — δουλείαν, ἢ — λαβεῖν, — κ. — διαφ.) Varietatem obſ. Nominis primo, dein Verbi, ab eod. (αἰρεῖσθε) ſuſpenſi: qua eâdem Hor. Carm. 4, 1, 29. — — 31. *Me nec femina*, — *nec ſpes*, — *nec certare iuuat mero*. V. Bentl. (quem ſupra iam hoc nomine memoraui,) ad Hor. Carm. 1, 1, 6. (p. 3. Edit. Amſt.)

ἤδη) Bene Port. ſatis, *iam nunc*. Malim, *continuo*, ſogleich, eben jetzt; quod ſupra dixiſſet: αὐτόθεν δὴ διανοήσητε.

τ. αὐτ. ἀκιν. δουλ.) Vtrumque pro Adiect. τὸν παροῦσαν (*certam*, imminentem, καὶ, immo καίπερ, *vtut*,) ἀκίνδυνον δουλ. nempe *nunc* quidem, in praeſenti, (αὐτίκα,) vor der Hand, *ſi* quidem periculum ſubire pro noſtra libertate veſtraque nolueritis. Id enim fane hic notet Adv. ἀκινδύνως· *ſi* nunc periculo (belli contra Athenienſes) ſubducere vos volueritis. Neque enim ἀκίνδυνον per ſe diceret δουλείαν· Ecquod enim periculum ſeruitio maius, illis vtique populis? Ceterum eâdem breuitate Paullus, 2. Cor. 4, 15. τὸ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως, h. e. ἡ θλῖψις πρόσκαιρος καὶ ἐλαφρά· et Liv. 1, 13. extr. *ex bello tam triſti laeta repente pax*, i. e. pax facta et repentina poſt bellum tr. tr.

[μὴ ἂν βραχ.) Schol. Aug. deſ. vv. ἤγουν ὀλιγοχρ.]

C. 82. [ἀνανεώσ.) In Schol. Aug. eſt γεγενημένης pro γενομένης.]

καθαψαμένα, ἀνάγκη καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς εἰπεῖν, ὡς εἰκότως ἔχομεν. τὸ μὲν ἂν μέγιστον [y] μαρτύριον αὐτὸς εἶπεν, ὅτι οἱ Ἴωνες ἀεί ποτε πολέμιοι τοῖς Δωριεῦσιν εἰσίν. ἔχει δὲ [z] καὶ οὕτως. [a] ἡμεῖς γὰρ, Ἴωνες ὄντες, [b] Πελοποννησίοις, Δωριεῦσι, καὶ πλείοσιν [c] ἅσι, καὶ παροικῶσιν, ἐσκεψάμεθα, ὅτῳ τρόπῳ [d] ἥκιστα αὐτῶν ὑπακουσόμεθα. καὶ μετὰ τὰ Μηδικὰ ναῦς [e] κτησάμενοι, τῆς μὲν Λακεδαιμονίων ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἀπηλλάγημεν, οὐδὲν [f] προσῆκον μᾶλλόν τι, ἐκείνους ἡμῖν, ἢ καὶ ἡμᾶς ἐκείνοις, ἐπιτάσσειν, πλὴν [g] καθόσον ἐν τῷ παρόντι μεῖζον ἴσχυον. αὐτοὶ δὲ τῶν ὑπὸ [h] τῷ βασιλεῖ πρότερον ὄντων ἡγεμόνες καταστάντες, οἰκοῦμεν, νομίσαντες, ἥκιστ' ἂν [*] ὑπὸ Πελοποννησίοις ἕτως εἶναι, δύναμιν ἔχοντες, ἢ [i] ἀμυνούμεθα. καὶ, ἐς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν, οὐδὲ ἀδίκως καταιρεψάμενοι τούς τε Ἴωνας καὶ νησιώτας, ὃς ξυγγενεῖς, † φασὶν, ὄντας, ἡμᾶς Συρακήσιοι δεδωλῶσθαι. ἦλθον γὰρ ἐπὶ

y Μαρτυρίας *Marg. Schol.* *z* Καὶ deeſt *Gr.* Mſq. *a* Ἡμεῖς μὲν γὰρ *Marg.* *b* Πελοποννησ. Mſq. Mutata eſt figura: alias dixiſſet Πελοποννησίων Δωριέων, καὶ πλειόνων ὄντων, καὶ παροικούντων. *Ae. Port.* *c* Οὖσιν *Gr.* Mſq. cui et d. καὶ παροικ. *d* Ἥκισ' ἂν αὐτῶν *Caſſ.* Aug. Mſq. *e* Κτησάμενοι deeſt *Dan.* *f* Attice pro προσήκοντος. Hvds. μᾶλλον d. Mſq. *g* Καθ' ὅσον *C.* Mſq. *h* Τῷ deeſt *Ar. C. Bar. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. * ὑπὸ d. Baſ. *i* Ἀμυνόμεθα *Marg. Ar. C. Caſſ.* Aug. † φασὶ Mſq.

εἰκ. ἔχ.) Scil. αὐτήν. Totum diſtractum, περὶ τ. ἀρχ. rel. pro, ὅτι εἰκότως ἔχομεν τὴν ἀρχήν. Vix aliter tamen poterat, quin praemitteretur ἀρχή, vt caput hic cauſſae ac diſputationis.

[τὸ μ. οὖν μέγ. rel.) Schol. Aug. abeſt τοῦ poſt ἀντί· pro ταύτης eſt τοιαύτης, et pro μαρτυρίας eſt μαρτυρίαν] In hoc Schol. non intelligo verba: κεφάλ. δὴ μετὰ τ. Συρ. αὐτὸν μαρτυρῆσαι. Primum, vnde pendeat Infinit. μαρτυρῆσαι; poſſit ille quidem pendere a διανοίας, pro, ὅτι — ἐμαρτύρησεν· aut etiam a κεφάλαιον, ſc. ἐστὶ, (τὸ) τ. Συρ. αὐτ. μαρτ. Sed maxime incommodat illud μετὰ, *poſt*; ecquis enim *poſt* Syracuſanum perhiberet teſtimonium? Immo ipſe Syracuſanus teſtis affertur. Quodſi ſenſus ſit, *ſemet*, Athenienſem Euphemum, velle teſtimonium dicere, immo, *argumentum* afferre, *poſt* Syracuſanum: primo hoc non eſt in contexto, et vero frigeat; deinde legendum fuerit αὐτὸν, *ſemet* ipſum. Sed abſonum eſt, vt dixi, totum. Induxiſſe malim illud μετὰ, ſi habeam, ex quo alio vocab. aptiori corruptum dicam. An μέγα fuerit? Sed enim, μέγα κεφάλαιον, nihili eſt; nec τὸ μέγα κεφάλαιον placet; Melius tamen, quam μετά.)

τὸ μ. — — αὐτ. εἶπ.) Scil. ἐστὶν, ὅ· Breuius pro: τὸ μ. μέγ. μαρτ. τοῦτό ἐστιν, ὃ αὐτ. εἶπ. Ita ſubinde apud Xen. M. S. τοῦτο μὲν ἀληθὲς λέγεις, vel, ταῦτα μὲν ἀληθῆ εἶπας, i. e. τοῦτο, ὃ λέγεις, ἀληθές ἐστι, ταῦτα, ἃ εἶπας, ἀληθῆ ἐστίν. Aut breuius intell. ὡς· *vt*, *tanquam* maximum argumentum, *pro* maximo argumento, hoc ipſe dixit. Durius etiam I, 142. init. μέγιστον δὲ, τῷ τῶν χρημάτων σπάνει κωλύσονται, i. e. μέγ. δὲ ἐστὶ, (τοῦτο,) ὅτι — — κωλυθήσονται.

ἔχ. δὲ κ. οὕτ.) Transpoſ. pro, καὶ ἔχει δὲ οὕτως. Alienum enim eſt καὶ ad οὕτως, quaſi *et aliter* ſe habere poſſe res intelligatur. Cf. Phil. Thuc. P. p. 282. lit. Σ), et 285. c). κ).

[κ. πλ. οὖσι) Schol. Aug. d. τῶν ante Ἰώνων.]

[οὐδὲ προσῆκ. μ.) Schol. Aug. abeſt ἀντὶ τοῦ.]

Οὐδὲν προσῆκον] *Scholiaſtes* non recte putat, ἀπὸ κοινοῦ repetendum eſſe, ἐσκεψάμεθα. Προσῆκον inter ea eſt, quae Grammatici participia impersonalia vocant, quibus vtuntur vt genitiuis abſolutis; cuius generis ſunt ἐξὸν, ἐνὸν, δέον, et alia. *Thucydides* III, 40. Εἰ δὲ δὴ καὶ ᾗ προσῆκον (ὑμῖν ἄρχειν), ὅμως ἀξιῶτε τοῦτο δρᾶν. IV, 95. Παρατῇ δὲ μηδενὶ ὑμῶν, ὡς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ ᾗ προσῆκον τοσόνδε κινδύνου ἀναρρίπτοῦμεν. Et VI, 84. Ὑπολάβῃ δὲ μηδεὶς, ὡς ᾗ προσῆκον ὑμῶν κηδόμεθα. Ita et hic οὐδὲν προσῆκον, *quum nihil cauſae eſſet*, *eo*, *quod nulla cauſa erat*. Dvk. Pro, προσήκοντος (κατ') οὐδὲν μ. i. e. pro Genitt. ſimpliciter poſitis. *Decebat* vertit Port. τὸ προσῆκον· malim, *ius erat*: es kam ihnen ſo wenig zu, als uns.

ἢ καὶ ἡμ.) redundat καὶ, vt ſolet, in partitione et diuerſis vel disiunctis.

[ἐν τῷ παρ.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]
[αὐτοὶ δὲ] }

[ὑπὸ τ. βασ.) Schol. Aug. d. τῷ ante βασιλεῖ.] (Non bene; quia *vnus* rex et certus, Perſarum, intelligitur.) *Hyperbaton* cur hic notet Schol. non video, in tam ſimplici tenore. οἰκοῦμεν, mallem, explicaſſet.

Τῷ βασιλεῖ] Articulus τῷ plerisque libris deeſt, et debet abeſſe. Wass.

[πρότ. ὄντ.) Schol. ad hh. vv. ita leg. in Aug. a m. ant. αὐτοὶ ἡμεῖς ὄντων τῶν Ἰώνων καὶ νησιωτῶν.] Satis obſcure; quorſum enim αὐτοὶ ἡμεῖς; forte ad καταστ. οἰκοῦμεν; Hoc quid ad iſta verba? Ὄντων deinde quid vult ſibi, aut vnde pendet? Ab ἡγεμόνες haud dubie; ſi tamen vitio carent verba. Sed ita nimirum conceperim, vt αὐτοὶ ſit e textu, ἡμεῖς Scholion, ac rurſus ὄντων Thuc. et Ἰώνων, rel. Scholion; ſic, puta: αὐτοὶ) ἡμεῖς. ὄντων) Ἰώνων καὶ νησ. Etſi ad πρότ. ὄντ. refertur Schol. Sed ita prorſus intell.

Οἰκοῦμεν] *Valla* vertit: noſtra *incolimus*; *Acacius*: imperium *amplexi retinemus*. Non apertiſſima eſt ſignificatio τῷ οἰκοῦμεν· ſed puto, *Portum* melius vidiſſe ſententiam, quam illos. Οἰκεῖν πόλιν, et οἰκίαν, pro διοικεῖν, dicunt omnes. Hoc etiam οἰκεῖν ſolum ſine caſu dicit *Thucydides* II, 37. Καὶ ὄνομα μὲν, διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους, ἀλλ' ἐς πλείονας, οἰκεῖν, δημοκρατία κέκληται. Dvk. H. e. ἐσμέν· et καταστ. οἰκ. p. καθεστηκότες ἐσμὲν, καθέσταμεν, vel κατέστημεν, *facti* ſumus et adhuc *manemus*. Nam neque ſupplementum Abr. ἀρχὴν ſatis placet, vt durum, et per Ellipſin, et qua ſenſum, neque explicatio intelligentis αὐτοὺς, vt οἰκεῖν ſit *regere*. Si quid intelligendum, τὴν χώραν, (ἡμῶν,) τὴν Ἀττικὴν, addiderim animo; ſimpliciter ſatis; et ex vſu, Latini quoque *habitare*, ita ſimpliciter poſiti, ſicut et *colere*, *incolere*. Aliquanto tamen ſimplicius, et citra omiſſionem, οἰκεῖν ſignificet *eſſe*, *manere*, perſtare, qſ. καθῆσθαι· *ſedemus* principes, *ſumus*, agimus. In ſacris certe libris crebro ita occurrit, ex Ebr. יָשַׁב: tanquam 1. Tim. 6, 16. φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, i. e. ὤν. Ipſe enim Deus *eſſe lux* dicitur, 1. Ioh. 1, 5. et ἐν τῷ φωτὶ, i. e. φῶς, vt ἐν ἀληθείᾳ pro ἀληθές, בֶּאֱמֶת. Ier. 30, 18. וְאַרְמוֹן עַל — מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב, *et palatium ſuper iudicio ſuo ſedebit*, i. e. *erit*, manebit, vt ante fuit.

nos inceſſit, neceſſarium eſt etiam de imperio *noſtro* verba facere, vt, *hoc* a nobis iure obtineri, demonſtremus. Maximum igitur *huius rei* teſtimonium ipſe perhibet, *qui* dixit, Iones Dorienſium hoſtes ſemper exſtitiſſe. Et *res* ita ſe habet. Nos enim, qui ſumus Iones, rationem iniimus, qua Peloponneſiis, qui ſunt Dorienſes, et plures, *quam nos*, et iidem accolae, minime obediremus. Vt poſt Medicum bellum, parata claſſe, Lacedaemoniorum imperio, et principatu liberati ſumus, quia non magis decebat, illos nobis, quam etiam nos ipſos illis imperare, niſi quatenus tunc temporis *nobis* potentiores erant. Nos etiam *Graecorum*, qui regis imperio prius parebant, duces creati, *res* adminiſtramus, exiſtimantes, ſic *nos* in Peloponneſiorum poteſtatem minime venturos eſſe, ſi potentiam habeamus, qua vim propulſemus. Atque (vt vere dicam) *imperium obtinemus*, non iniuria in noſtram poteſtatem redactis Ionibus ac inſularum incolis, quos Syracuſani a nobis in ſeruitutem redactos aiunt, quamuis *noſtri* cognati eſſent. Nam aduerſus nos, metropolin ſuam, cum Medo vene-

Bell. Pelop. an 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 340.

ὑπὲρ τῶ ἀναμνῆσαι περὶ τῆς πρότερον γενομένης ξυμμαχίας. Περὶ τῆς ἀρχῆς] περὶ τῆς ἡγεμονίας. Τὸ μὲν οὖν μέγιστον] κατὰ τὸ μέγιστον ὑποσίξαι χρὴ, ἵνα τὸ μέγιστον ἀντὶ τῶ κεφάλαιον ληφθῇ· ὅσης τῆς διανοίας ταύτης· κεφάλαιον μὲν δὴ μετὰ τὸν Συρακόσιον αὐτὸν μαρτυρῆσαι. ἔνιοι δὲ, μεταγράψαντες τὸ μαρτυρίας, μαρτύριον ἀνέγνωσαν, καὶ συνῆψαν, τὸ μὲν οὖν μέγιστον μαρτύριον αὐτὸς εἶπε. Καὶ πλείοσιν ὄσιν] ἤτοι ἡμῶν τῶν Ἰώνων, ἢ ὑμῶν τῶν Σικελιωτῶν. ὃ καὶ μᾶλλον. δῆλον δὲ ἐκ τῶ ἐπιφερομένω, τῶ, καὶ παροικοῦσιν. πλείοσι γὰρ ὄσιν ὑμῶν, καὶ γειτνιῶσιν ἡμῖν. Οὐδὲν προσῆκον μᾶλλόν τι] ἀπὸ κοινῶ τὸ, ἐσκεψάμεθα. τὸ δὲ καὶ ἡμᾶς, ἀντὶ τῦ, ἥπερ καὶ ἡμᾶς. Ἐν τῷ παρόντι] ἐν τῷ τότε δηλονότι. Αὐτοὶ δὲ] ἦγον ἡμεῖς. Τῶν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ]. ὑπερβατόν. τὸ δὲ ἑξῆς, αὐτοὶ δὲ οἰκοῦμεν, ἡγεμόνες κατασάντες τῶν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ πρότερον ὄντων. λείπει τὸ Ἑλλήνων. Πρότερον ὄντων] ἤτοι τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Σικελιωτῶν. Ἐς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν] ἀντὶ τῦ, ὡς ἀληθῶς εἰπεῖν. Οὐς ξυγγενεῖς φασὶν ὄντας] ὡς ξυγγενῶν ὄντων,

vt conuenit. Ibi tamen יִשָּׁב pro Niph. יִוָּשֵׁב Activ. pro Paſſ. acceperis, *habitabitur*. At Pſ. 55, 20. יוֹשֵׁב קֶדֶם, ὁ ὤν, ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Ieſ. 57, 15. שֹׁכֵן עַד, Vulg. *habitans aeternitatem*, i. e. aeternus. Pſ. 102, 13. Tu vero, Deus, in aeternum תֵּשֵׁב, LXX. εἰς τὸν αἰῶνα μένεις. (F. μενεῖς.) Pſ. 125, 1. *Deo qui fidunt*, (ſunt) *ſicut mons Zion*, (qui) *non mouetur*, (ſed) *aeternum* יֵשֵׁב, i. e. *manebit*. Denique (notaui enim haec ſubinde, paſſim notata inter legendun, ad illum Paulli locum, φῶς οἰκῶν, qui me ipſe iuuarem, interpretantem τὸ οἰκεῖν, *eſſe*;) Prov. 8, 12. *Ego ſapientia* שָׁכַנְתִּי, *habito*, i. e. vsque *fum*, maneo, perſto; aut ſi, quod ſequitur ibi, עָרְמָה, quod Munach accentus iungat τῷ שָׁכַנְתִּי, iunxeris illi, vel intellecto ב, habito *in* calliditate, i. e. *fum* callida, conſilii plena, vel ſimpliciter, *habito* (vt, tanquam) *calliditas*, i. e. *fum*; eodem redierit, quo dixerim. Quin et Pſ. 22, 4. Tu (es) ſanctus (venerandus,) יוֹשֵׁב, *habitans*, vel, Tu, ſancte Deus, *habitas*, laudes Iſraëlis, explicaſſe ſuſim, deturque, Tu *es* laudes Iſraëlis, i. e. tu *es* materia laudum, tu *es* ille, quem perpetuo celebrent. Quid autem pronus ad intelligendum, quam, *ſedere*, *habitare*, ſignificare *eſſe*, *agere*, *perſtare*? cum et Poëtae, *habitat ſub pectore vulnus*, *habitantem in pectore curam* dicant, i. e. ibi agentem, verſantem, ὑπάρχουσαν, nec, cum Paullus ait, Rom. 7. 17. *habitans in me prauitas*, aut vſ. 18. — negat, quidquam in prauo animo *habitare* boni, aliter interpretere, quam *eſſe*, agere, inueniri, ſich befinden. Virgil. Aen. 6, 599. de vultore, Tityi iecur vsque carpente: *habitatque ſub alto pectore*, i. e. ibi *eſt*, agit, verſatur, ἀμφικολεῖται· pro quo Horat. Carm. 3, 4, 74. 78. *Nec Tityi iecur relinquit ales.* (Vbi, pro *reliquit*, *relliquit* legere Metrum iubet; nunquam enim ab Iambo incipit Alcaicus, ſed ſemper a ſpondeo; praeterquam 1, 9, 1. *Vides*, *vt alta*, rel.) Ergo, καταστάντες οἰκοῦμεν, eſt, κατασ. ἐσμὲν, μένομεν, διάγομεν· immo totum κατ. οἰκ. pro vno et ſimplici, κατέχομεν, vel καθέσταμεν, *ſumus*. Ita καθεστὼς νόμιμον. Noſtro 3, 9. init. καθεστῶτες νόμοι, καθεστῶσα πολιτεία, p. παροῦσα, παρόντες, παρὸν, quae *ſit*, ſint, vigeant, maneant. Idem L. 1. πᾶσα ἰδέα κατέστη θανάτου, (in proelio,) *fuit*, exſtitit *omnis imago mortium*, vt Tacit. loquitur, Hiſt. 3, 28. extr. Quid, quod et *ſtare* Latinis nonnunquem ſign. *eſſe*? (vnde Italis quoque expreſſum, *ſono ſtato*, *ſtar in caſa*, *ſtar in ozio*;) Hor. Carm. 1, 16, 19. *Vrbibus vltimae ſtetere cauſſae*, i. e. fuere, κατέστησαν. Ac, ni fallor, Tac. Ann. 1. vel 2. *exitii cauſſa illi ſtetit*. Hinc *ſtatus rerum*, *ciuitatis*, i. e. conditio, quales *ſint*; plane vt nos: wie ſtehet es? ſo ſtehen die Sachen; es ſtehet wohl um ihm; es ſtand gefährlich; nec non, in Freundſchaft, Bündniß, Briefwechſel, ſtehen; in quibus omnibus itidem *ſtare* pro *eſſe* dicatur: manifeſtius etiam in illo: es ſtehet zu befürchten, zu beweifen. Vnde explicaſſe fortaſſe detur Latinum, *magno ſtare*, et noſtrum, zu ſtehen kommen, i. e. *fieri*, *eſſe*, (*cedere*, proprium eſſe,) alicui; vt Horat. expl. Epiſt. 2, 2, 5. *Fiet eritque tuus numorum millibus octo.* Ita Gen. 23, 20, וַיָּקָם, *Ita ſtetit ager Abrahamo* (pro) *quadringentis didrachmis*, i. e. ceſſit, factus ei eſt; (proprius;) οἱ ὁ, ἐκυρώθη, *firmatus* eſt, quem teneret, haberet; eius denique iam *fuit*. Ignoſce, Lector, prolixitati digreſſionis, neque alienae hic prorſus, neque ſuperuacuae, arbitrer.

[ἐς τὸ ἀκρ. εἰπ.) In Schol. Aug. ad hh. vv. pro ἀντὶ τοῦ eſt καί.] (Tali Schol. et καὶ praefigeretur e Thuc.)

ἐς τὸ ἀκρ. εἰπ.) Aut bis intell. τὸ, ἐς τὸ εἰπ. τὸ ἀκριβὲς, aut ſaltem iunge, ἐς τὸ εἰπ. ἀκριβές· aut rurſus, εἰπεῖν, ſcil, ὡς, ὥστε εἰπ. ἐς (pro εἰς, κατὰ) τὸ ἀκρ. i. e. ἀκριβῶς. Poſtremum hoc probo. Neque enim, *vt dicam*, *dicamus*, Graece eſt, ἐς τὸ εἰπεῖν, ſed ὡς, v. ὥστε εἰπ. vt notum. V. et ad c. 83. extr. ad v. ἡδ. τοπαρ. τ.

[οὓς ξυγγ. φ.) Schol. Aug. habet ἄν ξ ὄ. pro ὡς ξ. et ἡμᾶς ante Συρ. pro ἡμῶν.] Rectius haud dubie, aptiusque verbis Thuc. vbi ὡς non occurrat, alienumque ſit.

τὴν μητρόπολιν, ἐφ' ἡμᾶς, μετὰ τῶ [k] Μήδω, καὶ οὐκ ἐτόλμησαν ἀποστάντες τὰ οἰκεῖα φθεῖραι, [l] ὥσπερ ἡμεῖς, ἐκλιπόντες τὴν πόλιν· δηλείαν δὲ [m] αὐτοί τε ἐβάλοντο καὶ [n] ὑμῖν τὸ αὐτὸ ἐπενεγκεῖν."

πγ'. "Ἀνθ' ὧν ἄξιοί τε ὄντες, ἅμα ἄρχομεν, ὅτι τε ναυτικὸν [o] πλεῖστόν τε καὶ προθυμίαν ἀπροφάσιστον παρεσχόμεθα ἐς τοὺς Ἕλληνας, [*] καὶ διότι καὶ τῷ Μήδῳ ἑτοίμως τοῦτο δρῶντες [p] ἔτοι ἡμᾶς ἔβλαπτον· ἅμα δὲ, † τῆς πρὸς Πελοποννησίους ἰσχύος ὀρεγόμενοι. καὶ [q] οὐκ ἄλλῳ ἑπόμεθα, ὡς ἦ, τὸν [**] βάρβαρον μόνοι καθελόντες, [r] εἰκότως ἄρχομεν, [s] ἢ, ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῇ τῶνδε μᾶλλον, ἢ τῶν ξυμπάντων τε καὶ τῇ ἡμετέρᾳ αὐτῶν, κινδυνεύσαντες. πᾶσι δὲ ἀνεπίφθονον, τὴν προσήκουσαν σωτηρίαν ἐκπορίζεσθαι. καὶ νῦν, τῆς ἡμετέρας ἀσφαλείας ἕνεκα καὶ ἐνθάδε παρόντες, ὁρῶμεν καὶ [t] ὑμῖν ταῦτα ξυμφέροντα. ἀποφαίνομεν δὲ, ἐξ ὧν οἵδε τε [v] διαβάλλουσι, καὶ ὑμεῖς μάλιστα ἐπὶ τὸ φοβερώτερον ὑπονοεῖτε· εἰδότες τοὺς περιδεῶς ὑποπτεύοντάς τι, λόγῳ μὲν ἡδονῇ [x] τοπαραυτίκα τερπομένους, τῇ δ' ἐγχειρήσει ὕστερον τὰ ξυμφέροντα πράσσοντας. τήν τε γὰρ ἐκεῖ ἀρχὴν, εἰρήκαμεν, διὰ δέος ἔχειν, καὶ τὰ ἐνθάδε, διὰ τὸ αὐτὸ, ἥκειν μετὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς καταστησόμενοι, καὶ ἃ δηλωσόμενοι, μὴ παθεῖν δὲ [y] μᾶλλον τοῦτο κωλύσοντες."

k Δήμῳ *Reg.* In marg. *Caſſ.* quoque paullo inferius ad τῷ Μήδῳ adnotatum erat, *γρ.* τῷ δήμῳ. *l* Ὥσπερ καὶ ἡμεῖς *Marg. m* Αὐτοί γε *Dan. n* Ἡμῖν *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſq. *o* Πλεῖστον καὶ *Ar. C. Dan.* * καὶ abeſt Mſq. *p* Οὕτω καὶ ἡμᾶς *Caſſ.* † τῇ Mſq. *q* Οὐκ ἄλλῳ ἑσόμεθα *Marg.* Οὐ καλλιεπούμεθα *Gr.* ** βαρβάρων Mſq. *r* Haec verba εἰκότως ἄρχομεν e margine in contextum irrepſiſſe ſuſpicatur *Fr. Port.* Hvds. *s* Οἱ a manu recenti, deleta vetere ſcriptura, *Caſſ. t* Ἡμῖν *Ar. C. Bar. Dan. v* Διαβάλλουσιν *Caſſ.* Aug. *x* Τὸ παραυτίκα *Ar. C.* Aug. Τὸ παρ' αὐτίκα *Caſſ. y* Τοῦτο μᾶλλον *Reg.*

οὐκ ἐτόλμ.) non ſuſtinuere, a ſe impetrare non potuerunt; ſie hatten nicht die Standhaftigkeit, Entſchloſſenheit, (Reſolution, conſtantiam, animum praeſentem,) konnten es nicht über das Herz bringen, ſich entſchließen.

τὰ οἰκ. φθεῖρ.) pro φθείρεσθαι, *ſua* nimirum.

C. 83. ἄξιοί τε ὄντ. rel.) Obſcuritatem loco inducunt particulae diſtribuentes, τε poſt ἄξιοι, ἅμα, et καὶ ante διότι, dubium reddentes, quid cuique reſpondeat. Praecipua eſt notio, ad quam referantur omnia, ἄρχομεν, cuius cauſas deinceps afferat: ἀνθ' ὧν, ob ea, quae fecerimus Perſico bello: ἄξιοι ὄντες, nouam ſane cauſſam non affert; ſed intell. ἄρχειν· ob ea, quae fecerimus, digni principatu imperamus: ἅμα non refertur ad ἄξιοι ὄντ. ſed ad id, quod ſequatur, ὅτι τε — — καὶ διότι· haec duo ſibi reſpondent; quibus ἅμα praemiſſum complectatur vtrumque: imperamus, *tum* (hoc ſign. τε poſt ἄξιοι,) quod digni ſumus: *tum*, vel, *ſed et ſimul*, (ἅμα) eo, quod et (nos) fideliter promtum animum probauerimus, *tum* (hoc ſign. illud, καὶ διότι,) quod eandem voluntatem Perſis accommodarunt Peloponneſii. Ita, apparuerit, opinor, quo quidque referatur. ἄξιοι ὄντες (ἄρχειν· vnde comma poſui poſt ὄντες,) ἅμα ἄρχομεν, (διὰ τοῦτο,) ὅτι τε, tum, quod, ſcil. ἡμεῖς, — — παρεσχόμεθα, καὶ (ἄρχομεν ἄξιοι ὄντ.) καὶ (hoc quoque nomine,) διότι, quod illi etiam Perſis, hoſtibus, eadem promti praeſtitere; καὶ τῷ Μήδῳ, Perſis *adeo*, Graeciae hoſtibus; non ſatis habentes, nil contra illos mouiſſe, verum etiam *vltro* (inſuper) promti illis fuere; haudquaquam digni ergo hi, qui principatum affectent. Poſſis et hic digerere: ἀνθ' ὧν ἄρχομεν. Cur ἄρχομεν; ἄξιοί τε ὄντες. Cur ἄξ. ἐσμέν; a) ὅτι τε, quam plurima praeſidia animumque fideliter promtum adhibuimus; cur porro digni imperamus? b) quia (e diuerſo) Peloponneſii non modo nos, aliosue Graecorum, non adiuuerunt contra Perſas, ſed iidem (etiam) promtum animum hoſtibus Perſis accommodarunt, quem nobis praeſtare debebant. ἄρχομεν ergo, 1) ἄξιοι ὄντες, a) ὅτι παρεσχόμ. — 2) quia Peloponneſii non in nos, ſed in hoſtem, promti. Sic omnibus particulis diſtribuentibus ſatisfeceris, quae neglectae, ſi verum fateri volumus, obſcuritatem offuderint; neque laboraueris cum Heilm. in ſignificatione τοῦ ἄξιοι, quod hic non *parem*, idoneum, ſed *dignos* plane ac merentes notare, ſatis declararint cauſſae adiectae, ex *animo* maxime et ſenſu vtrumque Athen. et Pelop. diuerſo repetitae.

ἡμ. ἔβλ.) Schol. Aug. abeſt ἑτοίμως poſt Μήδῳ ante ναῦς.] [κ. οὐκ ἄ. ἑπ.) Schol. ad h. h. v. v. abeſt Aug.]

κ οὐκ ἄ. ἑπ.) καλλιεπούμεθα cur pro coniectura Valken. Diatr. ad Eurip. p. 231. notet *Gottl.* non video, cum e Gramm. iam notarit Duker. Elegans haud dubie lectio, et ſtructuram promte expeditura, quam impediat recepta Lect. vtut non minus apta, atque, haud ſcio, an praeferenda, οὐκ ἄλλῳ ἑπόμ. Peſſime tamen vertitur: *non alterius auſpicia ſequimur*. Nihil hîc alienius: Verte: *nulli alii* (rei, argumento, Umſtande,) *innitimur*, fidimus, incumbimus. quin, ad verbum, plane, non aliud (i. e. hoc vnum) ſequimur; (tenemus, amplectimur;) wir fußen darauf, halten uns daran. Quod pro ὡς ἦ Heilm. legit, vel coniicit, ἦ ὡς, ſatisfecerit illud quidem τῷ ἄλλῳ, ſed alterum ἦ deſtituerit, cui reſpondeat prius ἦ in poſita Lect. Vulg. ſatis a me defenſa, monente: οὐκ ἄλλῳ eſſe idem, quod, τούτῳ μόνῳ. V. et, quae noto ad Sanct. Min. P. 1. L. 4. C. 4. n. m. *Terent.* ad v. *pretium*.

[ἐπ' ἐλευθερ.) Schol. in Aug. leg. ab init. τὴν μὲν τῶν δὲ τ (corrupte haud dubie;) ἤτοι τῶν Πελοποννησίων, (an Πελοποννησιωτῶν; quaerit Cl. Collator Cod.) pro ἐκινδ. φησὶν leg. ἐκινδ. δὲ, φησί· pro τῆς Ἰωνικῆς leg. τῆς τῶν Ἰώνων.] *Ionica libertas* in Vulg. pro *Ionum*, vt magnitudo Romana, bellum Romanum, p. *orum*. *ſeruilis cognatio*, in Iure, p. *ſeruorum*; Verb. Schol. τὸ δὲ ἢ τ. ξυμπ. Ἑλλ. ἤπερ τ. συμπ. Ἑλλ. nihili ſunt, et in Vulg. et in Aug. cum propter iterationem inanem per ἤπερ, (pro quo tamen legeris ὑπὲρ, quod rationem reddat Genitiui, qui tamen ab ἐλευθερίας pendeat;) tum, quod vix cohaerent cum ἐκινδυν. niſi ita: τὸ δὲ, τ. ξυμπ. Ἑλλ. intell. *quod attinet* illa verba; vel ad φησίν· τὸ δὲ — φησὶν, i. e. quod dixit, συμπ. Ἑλλ. — — φησὶν, hoc (ſibi) vult: ἐκινδ. rel. Quare comma poſui ante ἐκινδ. poſt Ἑλλ pro punctо, quod, in Duker. ſubiectum τῷ Ἑλλήνων, magis etiam conturbaret ſenſum.

rant, nec auſi ſunt defectionem *a Medo* facere, et res domeſticas profligare, quemadmodum nos, qui *noſtram* vrbem *olim* deſeruimus, ſed et ipſi ſeruitutem *pati*, et nobis idem imponere volebant.« Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 345.

83. »Quamobrem hoc imperio potimur, ſimul, quod *eo* digni ſimus, tum, quia maximum nauium numerum ſuppeditauimus, tum, quia ſine tergiuerſatione ſtudium erga Graecos *contulimus*, tum etiam, quia iſti idem *ſtudium* alacriter Medo praeſtantes incommoda nobis afferebant; ſimul etiam potentiam aduerſus Peloponneſios *nobis compa.* re cupientes. * Nec alterius auſpicia ſequimur, quia vel ſoli barbarum profligauimus, vel pro libertate iſtorum potius, quam caeterorum omnium *Graecorum*, et noſtra ipſorum, pericula ſuscepimus. Non eſt autem cuiquam inuidendum, ſi ſalutem ſuam quaerat. Et nunc etiam cum noſtrae incolumitatis, *praeſidiique parandi gratia*, huc venerimus, haec *ipſa*, *quae Syracuſani nobis inuidioſe obiiciunt*, vobis etiam conducere videmus. Demonſtramus autem, *haec ipſa*, *quae nobis expediunt*, *vobis etiam expedire*, tum ex iis, quae iſti criminantur, tum *ex iis*, *quae* vos *ipſi* potiſſimum cum vehementiore metu ſuſpicamini; quia compertum habemus, eos, qui cum vehementi metu aliquid ſuſpicantur, protinus quidem orationis illecebris capi: poſtea vero, quum ad rem gerendam veniunt, facere, quae *ſibimet* conducunt. Etenim et illic nos imperium propter metum obtinere diximus, et propter eundem *metum*, *nos huc iam* veniſſe, vt res, quae hic ſunt, cum amicis tuto conſtituamus, non autem, vt in ſeruitutem *vos* redigamus, imo potius, vt impediamus, ne *hoc vobis* accidat.«

* Neque alterius auſpicia ſequi iure optimo ſperamus, vt qui vel ſoli profligauimus barbarum, vel pro libertate iſtorum magis, quam pro vniuerſorum ac noſtra ipſorum, pericula adiuimus. *Valla.* Nullius igitur nutum arbitriumque ſequimur: aut quia ſoli, profligato barbaro, iure imperium tenemus, aut quia pro libertate iſtorum potius, quam vniuerſe omnium, et noſtra quoque ipſorum, discrimen ſubiimus. *Acacius.* Hvds.

φασὶ, δεσπόζειν ἡμῶν Συρακυσίους. Οὗτοι] οἱ νησιῶται. Ἡμᾶς ἔβλαπτον] καὶ διότι οἱ Ἴωνες, τῷ Μήδῳ ἑτοίμως ναῦς τε καὶ προθυμίαν ἀπροφάσιστον παρασχόντες, ἔβλαπτον ἡμᾶς. Καὶ ἐκ ἄλλῳ ἐπόμεθα] ὡς ὑποχείριοι δηλονότι. Ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῇ τῶνδε] ἤτοι, τῶν Πελοποννησίων, ἢ τῶν Ἰώνων, τῶν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ πρότερον ὄντων. ὃ καὶ μᾶλλον. Τὸ δὲ, ἢ τῶν ξυμπάντων Ἑλλήνων, ἥπερ τῶν συμπάντων Ἑλλήνων, ἐκινδυνεύομεν (φησὶν) ἐν τοῖς Μηδικοῖς μᾶλλον ὑπὲρ τῆς Ἰωνικῆς ἐλευθερίας, ἢ περὶ τῆς ἡμετέρας τε καὶ τῆς τῶν συμπάντων Ἑλλήνων. Ὁρῶμεν καὶ ὑμῖν ταῦτα ξυμφέροντα] τὸ ἀποφαίνομεν δὲ, ἀπὸ κοινῆ, ἄνω κείμενον, ἀκουστέον. καὶ νῦν, τῆς ἡμετέρας ἀσφαλείας ἕνεκα καὶ ἐνθάδε παρόντες, καὶ ὑμῖν ταῦτα ξυμφέροντα ἀποφαίνομεν. ἀποφαίνομεν δὲ (φησὶν) ἡμῖν τε ἀσφαλῆ ὄντα, καὶ ὑμῖν συμφέροντα. ταῦτα δέ ἐστιν, ἃ διαβολῇ καθ' ἡμῶν λέγουσι Συρακούσιοι. Καὶ ὑμεῖς μάλιστα] ὑμεῖς δὲ ὑποπτεύοντες, ἐκφοβεῖσθε. ἴσμεν γὰρ, ὅτι οἱ φοβερόν τι ὑποπτεύοντες, κἂν ἐν τῷ παρόντι ὑπὸ τῶν τερπνῶν λόγων ψυχαγωγηθῶσιν, ὅμως ὕστερον ἀκριβῶς ἐξετάζουσι καὶ ἀναλογίζονται ἕκαστα, ὑπὲρ τοῦ τὰ συμφέροντα πράξειν. Ὑπονοεῖτε] ἤγουν δειλιᾶτε ἐξ ὑπονοίας. Τὴν τε γὰρ ἐκεῖ] τὴν ἐν πατρίδι. Διὰ τὸ αὐτὸ] διὰ τὸ αὐτὸ δέος ἥκειν, ὅπως μετὰ τῶν φίλων τὰ ἐνθάδε ἀσφαλῶς κατασησώμεθα. δέος δὲ λέγει τὸ περὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσφαλείας. ταύτης γὰρ ὀρεγόμενοι, ὥρμησαν ἐπὶ τὸ ἄρχειν. Μᾶλλον τοῦτο κωλύσοντες] ἡμᾶς ἀπόντας καταδυ-

[δρᾶμ. κ ὑμεῖν τ. ξυμφ.) Schol. Aug. poſt τὸ (ab init. ante ἀποφ.) add μέν· (fruſtra;) In extr. abeſt ἃ ante διαβολῇ, quod leg. διαβολή.] Male vero vtrumque, propter λέγουσι. Nec vero magis video, cur τὸ ἀποφαίν. δὲ Schol. vocet ἄνω κείμενον, cum ſit κάτω κ. *infra* poſitum, quam, cur, *ſubaudiendum*, dicat, nulli vſui. Nam, quod ordinat Abr. ἀποφαίνομεν, (καὶ) δρῶμεν, vim facit verbis, more interdum ſup. ἀποφαίνομεν, intell. τοῦτο, quod diximus. Pro ταῦτα autem, ante ξυμφέροντα, quis non ταὐτὰ maluerit?

[οἵδε τε ⟩ Schol. Aug. a m. a. οἱ Συρακούσιοι.]
[κ. ὑμεῖς⟩ — — — — οἱ Καμαρινᾶιοι.]

In Schol. ad κ. ὑμεῖς, pro φοβερὸν legitur φοβερώτερον.]

[ὑπονοεῖτε ⟩ Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]
[τήν τε γὰρ ἐκ.⟩

εἰδότες) nempe ἡμεῖς, οἱ Ἀθηναῖοι. Ad vtrosuis enim referri, ſtructura patiatur, vbi praecedat ὑμεῖς ὑπονοεῖτε, *vos*, Camarinenſes; ſed, ad hos referenti ſenſus obſtitu.rit; hoc enim ſi ſcirent Camarinenſes, non ſequerentur dicta ſpeciosa, quae quidem vocet Euphemus, Syracuſanorum; ſed, confidere ſe, oſtendit, futurum, vt tandem intelligant, vere ſibi profutura.

ἡδ. τοπαρ. τ.) cf. 1, 22. (extr.) ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν. *Gottl.* Nil ſane ſimile iſta habent; cum ſermo ibi ſit de libro ad *ingenium* oſtentandum compoſito, legentem oblectaturo, hic de *illecebris* male ſuadentium, quibus ad ſe vertant audientes, ipſorum *malo*. Ceterum hoc loco vtare ad ſuperiora, C. 82. extr. ἐς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν, ſcil. ὥστε· Ita et hic; (nempe 1, 22.) ἀγώνισμα, ſcil. ὥστε, ἐς τὸ παραυ. ἀκούειν.

τῇ ἐγχειρ) ſcil. ἐν, qſ. pro ἐγχειροῦντας, cum aggreſſi rem fuerint, vbi ad rem acceſſerint; non, *per* conatum.

διὰ δέος) pro, διὰ τὸ δ. timoris cauſſa. Vix abeſſet hic Artic.

[μᾶλλ. τ. κωλ.) In Schol. Aug. eſt ὑμᾶς pro ἡμᾶς. (perperam, quia refertur ad ἀπόντας, Athenienſes ergo, quorum interpres loqu tur Euphemus.) Quomodo tamen abſentes, in Sicilia, καταδουλωθεῖεν Athenienſes? Qui praeſertim negent, ſe veniſſe δουλωσομένους, Siculos nempe? An ergo, retento tamen ὑμᾶς, Camarinaeos, ἀπόντας, per Hypall. ſit pro, ἡμῶν ἀπόντων; vel, directo plane, ac citra hypall. ἀπόντας, *remoti* a nobis, diſſiti?

πδ'. „Ὑπολάβῃ δὲ μηδεὶς, ὡς ἀδὲν προσῆκον ὑμῶν κηδόμεθα, γνοὺς, ὅτι, σωζομένων * ὑμῶν, καὶ διὰ τὸ μὴ ἀσθενεῖς ὑμᾶς ὄντας ἀντέχειν Συρακουσίοις, ἧσσον ἂν, τούτων [a] πεμψάντων τινὰ δύναμιν Πελοποννησίοις, ἡμεῖς βλαπτοίμεθα. καὶ ἐν τούτῳ προσήκετε ἤδη ἡμῖν τὰ μέγιστα· διόπερ καὶ, τοὺς Λεοντίνους, εὔλογον, κατοικίζειν, [b] μὴ ὑπηκόους, ὥσπερ τοὺς ξυγγενεῖς αὐτῶν τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ, [c] ἀλλ' ὡς δυνατωτάτους· ἵνα ἐκ τῆς σφετέρας, ὁμορροι ὄντες, τοῖσδε ὑπὲρ ἡμῶν λυπηροὶ ὦσι. τὰ μὲν γὰρ ἐκεῖ, καὶ αὐτοὶ ἀρκοῦμεν πρὸς τοὺς πολεμίους, καὶ ὁ Χαλκιδεὺς, ὃν ἀλόγως † ἡμᾶς, φησὶ, δηλωσαμένους, τοὺς ἐνθάδε ἐλευθερῶν, ξύμφορος ἡμῖν, ἀπαράσκευος ὤν, καὶ χρήματα μόνον φέρων· τὰ δὲ ἐνθάδε, καὶ Λεοντῖνοι καὶ οἱ ἄλλοι φίλοι, [d] ὁτιμάλιστα αὐτονομούμενοι.“

πέ. „Ἀνδρὶ δὲ τυράννῳ, ἢ πόλει ἀρχὴν ἐχούσῃ, ἀδὲν ἄλογον, ὅ, τι ξυμφέρον, ἐδ' οἰκεῖον, ὅ, τι μὴ πιστόν. πρὸς ἕκαστα δὲ [e] δεῖ ἢ ἐχθρὸν ἢ φίλον μετὰ καιρὸν [f] γίγνεσθαι. καὶ [g] ἡμᾶς τῶτο ὠφελεῖ ἐνθάδε, ἐκ, ἣν τὰς φίλας κακώσωμεν, ἀλλ', ἣν [h] οἱ ἐχθροὶ διὰ τὴν τῶν φίλων ῥώμην ἀδύνατοι ὦσιν. ἀπιστεῖν δὲ ἀ χρή. [i] καὶ γὰρ τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους, ὡς ἕκαστοι χρήσιμοι, ἐξηγούμεθα, Χίους μὲν καὶ Μηθυμναίους, νεῶν παροχῇ αὐτονόμους, τοὺς δὲ πολλοὺς, χρημάτων βιαιότερον φορᾷ· ἄλλους δὲ καὶ πάνυ

a Ὑπολάβοι δὲ μὴ δεὶς *Caſſ.* * ἡμῶν Mſqu. *a* Πεμψάντων deeſt *Reg.* *b* Id eſt: μὴ ὡς ὑπηκόους, ὥσπερ εἰσὶν οἱ ξυ: ενεῖς αὐτῶν etc. *Ae. Port.* *c* Ἀλλὰ ὡς *Gr.* † φησὶν ἡμᾶς Mſqu. *d* Ὅτι μάλιστα *C. Bar. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. *e* Δεῖν *Stob.* *f* Γίνεσθαι *Gr.* *g* Ἡμᾶς *Bar. Ald. Baſ.* *h* Οἱ deeſt *Ar.* Antea τοῖς φίλοις κακ. Mſq. et ἢ p. ἣν. *i* Καὶ τοῖς ἐκεῖ γὰρ ξυμμάχοις *Marg.* Καὶ γὰρ τοῖς ἐκεῖ ξυμμάχοις *Ar. C.* Aug. Mſqu. Sic etiam *Reg. Caſſ. Dan.* Sed in *Reg.* altera lectio recenti manu inter verſus ſcripta erat.

C. 84. [οὐδὲν προσ.) Schol. ad h. v. abeſt Aug.]

οὐδ. προσ.) Non ad *neceſſitudinem* vel cognationem referri, ſatis declarauerint quae ſequantur, ἧσσον βλαπτοίμεθα· vt ad *ſecuritatem* magis pertineat. V. et mox ad προσήκετε.

[γνοὺς, ὅτι, σωζ.) Scholio Aug. abeſt ἡμεῖς ante βλαπτοίμεθα] (Vix poteſt, propter Antitheſin.)

ἐν τούτῳ) p. διὰ τοῦτο, ἐκ τούτου, *hoc nomine*; plane vt nos, hierinnen.

προσήκετε) *non alieni* eſtis nobis, non *negligendi*; quia, vt Liv. loquitur, per veſtrum latus nos petimur. Apparet, non de cognatione agi, ſed de periculo.

[μὴ ὑπηκ.) In Schol. Aug. eſt ἐπὶ τὸ pro ἐπὶ τῷ.] Vix commode ſatis: niſi Accuſ. τὸ intellexeris in *eam* partem; vt in Textu, c. 83. extr. ἐπὶ τὸ φοβερώτερον ὑπονοεῖτε. Sed hic *nondum* eſt τὸ φοβερώτερον, verum fingitur; hic iam *adeſt* τὸ ἀπαγγέλλεσθαι, et *veram* cauſſam monſtrat. Ergo ἐπὶ τῷ, *propter, ex eo*, quod, rel.

[ἀλλ' ὡς δυνατ.) Schol. abeſt Aug. ad h. v.]

[τὰ μ. γ. ἐκ.) In Schol. Aug. eſt διαβαλόντες p. διαβαλόντος, et in Schol. ſequ. καὶ abeſt poſt ὥστε, ante δύναμιν.] (rectius ſane.)

κ. αὐτ. ἀρκ.) καὶ ſign. hic, *vel*, auch wohl, vel ἤδη, ſchon ſelbſt.

{ὁ Χαλκιδ. / [ἀπαράσκ. ὤν} Schol. ad hh. vv. abſ. Aug.]

Ξύμφορος ἡμῖν] In *Thoma Magiſtro* v. συμφέρων, male editur ἡμῶν. Dvk.

ἀπαρ. ὤν — φέρων — αὐτονομ.) Non verteret Portus Participia iſta, *quod*, veluti cauſſam redditura τοῦ ξύμφορος ἡμῖν. Debebat, *ſi*, vel, *ita*, vt, *ita* demum, *tum* demum, nur ſo; ſenſus eſt: Chalcidenſes *ita* nobis apti ſunt, *ſi*, apparatu carentes belli, tributarii tantum ſint: at Siculi, et (i. e. nominatim, maxime) Leontini, *tum* demum, *ita* nobis apti et profuturi, *ſi* quam maxime liberi agant; ſuo quisque modo nobis prodeſt, aliu alia conditione. Ita Horat. Carm. 3, 29, 53. *Laudo manentem*; (fortunam;) i. e. *ſi* manet, non, *quia* manet; ſubiicit enim: *ſi celeres quatit pennas, ſi* abire a me parat. Eurip. Alc. Vſ. 14. (Ἄδμητον) ᾄδην — — ἐκφυγεῖν, Ἄλλον διαλλάξαντα — νεκρὸν, *permutantem*, i. e. *ſi* permutaſſet; (quod hic, per Hypall. eſt, pro ſe dediſſet, ſuggeſſiſſet, reddidiſſet)

τὰ δὲ ἐνθάδε) Non bene vertitur, obſcurius certe: *res iſtae*, debebat, *hic*, quae (qui) *hic* ſunt, res Siculae, immo populi Siciliae, homines Siculi. Neutr. τὰ δὲ pro Maſcul. οἱ δέ.

καὶ Λεοντ.) καὶ hic ſign. *nominatim*, vtique, *aut* (*ſpecifice*) aut *tanquam*, veluti. Zum Beyſpiele, ſo wie. Notare hoc prauus omiſi in Philol. Thuc. P. p. 53. hic ergo reddidero: Eph. 6, 18. 19. *preces facite* pro omnibus Chriſtianis, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, *et* pro me, i. e. nominatim. 1. Tim. 2, 1. 2. *deprecationem et gratias pro cunctis hominibus*, ὑπὲρ βασιλέων, καὶ — ἐν ὑπεροχῇ — ὄντων, i. e. *maxime* pro regibus, et ſi qui (*alii*, praeterea; id enim hic notat καὶ, vt Ζεὺς, καὶ θεοὶ, ſcil. ἄλλοι·) in magiſtratu ſint. Sane non legitur ibi καί· ſed, vbi praeceſſerit, *pro omnibus* hominibus, et ſubiiciatur, *pro regibus*, manifeſtum ſatis, intelligi (*et*) *praeſertim, nominatim.*

C. 85. Ἀνδρὶ — γίνεσθαι] *Stobaeus* p. 246. qui δεῖν ἐχθρὸν pro δεῖ, omiſſo ἢ. Sed ex χρὴ ſequente, nihil mutandum, patet. Wass.

[ἢ ἐχθρ. ἢ φίλ.) In Aug. ita leg. h. Schol. ab init. καὶ ἐχθρὸν δὲ καὶ φίλον δεῖ ἑκάστῳ ἐν καιρῷ γίγνεσθαι· reliqua conſentiunt.]

μετὰ καιροῦ) i. e. πρὸς τὸν καιρὸν, *prout* opportunum ſe dederit; Infra, πρὸς τὸ λυσιτελοῦν. Ita μετὰ τοῦ δικαίου, μετὰ τοῦ προσήκοντος, Noſter pro δικαίως, προσηκόντως.

ἡμᾶς) recte, non ὑμᾶς, propter κακώσωμεν· et ita pergit 1. Perſ.

Τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους — ἐξηγούμεθα] Ἐξηγεῖσθαι ea ſignificatione, q am hic locus poſtulat, ſine dubio vſitatius genitiuum adiunctum habet. Accuſ.tiuum tamen ei etiam I, 71. adponit *Thucydides*: τὴν Πελοπόννησον πειρᾶσθε μὴ ἐλάσσω ἐξηγεῖσθαι, ἢ οἱ πατέρες ἡμῖν παρέδοσαν· vbi *Scholiaſtes* ἐξηγεῖσθαι exponit ἄρχειν, κρατεῖν, ἢ ἄγειν. Sed ibi *Stephanus* probat

84. „Neque vero quispiam opinetur, nos de vobis, vt de viris nulla neceſſitudine nobiscum coniunctis, eſſe ſolicitos; illud compertum habens, vobis ſaluis et vires habentibus ad reſiſtendum Syracuſanis, * nos minoribus incommodis affectum iri, quia iſti *Syracuſani* minus copiarum ad Peloponneſios mittent. Et ob iſtam cauſam maxima neceſſitudine iam nobiscum eſtis coniuncti. Quamobrem etiam aequum eſt, Leontinos a nobis in ſuas ſedes reſtitui, non *vt imperio noſtro* ſubiectos, quemadmodum ſunt ipſorum cognati, qui in Euboea habitant, ſed vt potentiſſimos; vt ex ſuo *agro*, quia ſunt finitimi *Syracuſanis*, ipſis pro nobis ſint infeſti. Quod enim attinet ad res illas, *et ad bellum domeſticum*, vel nos ipſi *ſoli* ſatis virium habemus ad hoſtes propulſandum, et Chalcidenſis, *qui eſt in Euboea*, (quem *Syracuſanus iſte* dicit a nobis praeter id, quod rationi conſentaneum videtur, ſubactum eſſe, et tamen nos iam ſimulare, nos huc veniſſe, vt eos, qui hic ſunt, in libertatem aſſeramus) vtilis eſt nobis, quod nullo bellico apparatu ſit inſtructus, et pecuniam tantum pendat: res vero iſtae, et Leontini, et caeteri amici, *nobis vtiles ſunt*, in ſumma libertate degentes.“ Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 340.

85. „Viro autem tyrannidem, aut ciuitati principatum obtinenti, nihil, quod vtile ſit, a ratione eſt alienum, nihil etiam amicum, niſi fidum. Pro ſingulis autem rebus, *quae geruntur*, oportet vel inimicum, vel amicum opportune fieri. Atque hoc nobis hic eſt commodum, non vt amicos maleficiis afficiamus: ſed vt propter amicorum potentiam inimici reddantur infirmi. Non eſt autem de noſtra fide dubitandum. Nam ſociis, qui illinc ſunt, prout ſinguli *nobis ſunt* vtiles, *ita* imperamus: Chiis quidem, et Methymnaeis, vt claſſem praebeant, at liberi viuant; plerisque vero *ſic imperamus*,

* Quod minus iſti auxilia Peloponneſiis mittentes nobis nocere poſſunt. *Acacius.* Hvds.

λωθῆναι. καὶ δικεῖ τὸ ἐπιφερόμενον τούτῳ μᾶλλον συνᾴδειν. Οὐδὲν προσῆκον] ἦγεν, ὠδεμιᾶς συγγενείας ὔσης. Γνὺς, ὅτι, σωζομένων ὑμῶν] σωζομένων ὑμῶν, καὶ ἐν δυνάμει ὄντων, ὥστε ἀντέχειν δύνασθαι Συρακουσίοις, ἧττον ἂν ἡμεῖς βλαπτοίμεθα. ὁ γὰρ πέμψειν οἱ Συρακόσιοι Λακεδαιμονίοις δύναμιν, ἐνταῦθα πολεμούμενοι. διὸ καὶ χρὴ καθ' ὑπερβατὸν ὅτως ἀκοῦσαι. ἧττον ἂν ἡμεῖς βλαπτοίμεθα, τούτων πεμψάντων τινὰ δύναμιν Πελοποννησίοις. τουτέστιν, ὁ πεμψάντων, οὐκ ἂν βλαπτοίμεθα. Μὴ ὑπηκόους, ὥσπερ τοὺς ξυγγενεῖς] μὴ ὅτως ὑπηκόους αὐτοὺς γενέσθαι, ὥσπερ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν ὑπακούουσιν Εὐβοεῖς. ὑποπτος γὰρ ὢν ὁ Ἀθηναῖος ἐπὶ τῷ, τοὺς Λεοντίνους ἐπαγγέλλεσθαι, κατοικίζειν, φησὶν, ὅτι οὐχ ὁμοίως αὐτοὺς κατοικιοῦμεν τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῦσιν, ἀλλ' ὡς ἐλευθέρους καὶ δυνατωτάτους. Ἀλλ' ὡς δυνατωτάτους] ἦγεν ἐλευθερωτάτους. Ἵνα ἐκ τῆς σφετέρας ὁμοροι ὄντες] ἵνα ἐκ τῆς σφετέρας, ὁμοροι ὄντες, τοῖσδε λυπηροὶ ὦσιν ὑπὲρ ἡμῶν. Τὰ μὲν γὰρ ἐκεῖ] τῷ Ἑρμοκράτει Ἀθηναίους διαβαλόντος, ὡς οὐχ ὑγιῶς τοὺς μὲν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς καταδεδουλωμένους, τοὺς δὲ ἐν Σικελίᾳ ἐπαγγελλομένους ἐλευθερίαν, ὁ Ἀθηναῖος, οὐκ ἀρνούμενος, ἀλλὰ ὁμολογῶν, τεχνικῶς διαλύει τὸ ἐπιχείρημα. Καὶ αὐτοὶ ἀρκοῦμεν] πρὸς μὲν γὰρ τὸν ἐκεῖ (φησὶ) πόλεμον αὐτοί τε ἀρκοῦμεν, καὶ οἱ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς, ὅτως ἡμῖν δεδουλωμένοι, ὥσε καὶ δύναμιν μὲν καὶ παρασκευὴν οὐκ ἔχειν, ὃ᾽ ἧς ἐπιθήσονται ἡμῖν, χρήματα δὲ ἔχοντες, εἰσφέρειν εἰς τὸν πρὸς Πελοποννησίους πόλεμον. οἱ δὲ ἐνθάδε, ἐλευθεροί τε καὶ αὐτόνομοι ὄντες, καὶ δύναμιν ἔχοντες, μάλιστα ἡμῖν εἰσιν ὠφέλιμοι. Καὶ ὁ Χαλκιδεὺς] ὁ ἐν Εὐβοίᾳ ὀλιγαρχικός. Ἀπαράσκευος ἂν] γεγυμνωμένος πολεμικῆς παρασκευῆς. Οὐδὲν ἄλογον, ὅ, τι ξυμφέρον] οὐκ ἔστιν ἄλογον τὸ ἐπὶ τῷ συμφέροντι πραττόμενον. Οὐδ' οἰκεῖον, ὅ, τι μὴ πιστὸν] οὐδὲ φίλος τις, οὐδὲ ἐπιτήδειος, ἂν μὴ πιστὸς ᾖ. Ἢ ἐχθρὸν ἢ φίλον] ἐχθρὸν δὲ (φησὶ) καὶ φίλον δεῖ πρὸς ἕκαστα ἐν καιρῷ γίγνεσθαι, ἀμοιρτόμενον τοῖς παροῦσι πράγμασι. Καὶ γὰρ τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους] ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ τῶν ἐκεῖ συμμάχων. Τοὺς δὲ πολλοὺς, χρημάτων] τοὺς δὲ πολλοὺς, χρήματα πρασσομένους

ſcripturam *Marg.* τῆς Πελοποννήσου. Cum datiuo eſt in *Thucydide* III, 55. Ἃ δὲ ἑκάτεροι ἐξηγεῖσθε τοῖς ξυμμάχοις, quod *Interpretes* itidem imperandi, ducendi, et praeeundi notione accipiunt. Verum hic τοῖς ξυμμάχοις, quod eſt in plerisque *Mſſ.* non poteſt recipi propter ſequentes accuſatiuos, Χίους, Μηθυμναίους, et alios. Dvk.

ἐξηγούμ.) ſaepius c. Accuſ. ponit Noſter; vt 1, 71. extr. 76. init. Sign. *habere*, (ſub imperio,) tractare, behandeln; vel, ciuitatis formulam illis conſtituere.

νεῶν παρ. αὐτ.) ſcil. σύν· vt naues praebeant, cetera liberi agant; vel, ἐπί· vt, nauibus praebendis defuncti, (damit durchkommen,) redimant et hab ant leges ſuas Arguta ſane breuitas; αὐτονόμους autem eſt pro, ὥστε εἶναι αὐτ.

Παροχῇ] Ita *Mſſ.* Vnus, opinor, *Suidas* in παρακωχὴ dat παρακωχὴ, pro παροχὴ, inquit, vt ἀνακωχὴ et διακωχή· nec displicet. *Dionyſius* alterum tuetur. *Ioſephus* Antiq. XVII, 9, 5. ὡς ἐπεπόμφει γράμματα, συνῆγεν ἐπὶ ΠΑΡΑΚΩΧΗΙ γνωμῶν τὰς φίλας. *Suidam* exſcribit *Phauorinus.* Wass.

[τ. δὲ πολλ.) In Schol. Aug. eſt πρασσόμενοι p. πρασσομένους.] Melius, quia Medium eſt πράσσομαι.

χρημ. βιαιότ. φ.) βιαιότ. retuleris aut ad ἐξηγούμεθα, vt χρημ. φορᾷ, ſit cogendo illos tributa pendere, aut ad φορᾷ, quod deinde pendeat ab ἐξηγουμένοι, ſicut antea παροχῇ· ἐξηγ. φορᾷ, i. e. εἰς φορὰν χρ. ὥστε φέρειν χρήματα. βιαιοτερον, βιαιότερον φορᾷ, i. e. ad quam violentius adigantur. Nam φορὰ tamen hic eſt, vt *cogantur* a nobis pendere tributa nobis.

ἐλευθέρως ξυμμαχοῦντας, καίπερ νησιώτας ὄντας καὶ εὐλήπτους, διότι [k] ἐν χωρίοις ἐπικαίροις εἰσὶ περὶ τὴν Πελοπόννησον. ὥστε, καὶ [l] τάνθάδε, εἰκὸς, πρὸς τὸ λυσιτελοῦν, [m] καὶ, ὃ λέγομεν, ἐς Συρακουσίους δέος, [n] καθίσασθαι. ἀρχῆς γὰρ [o] ἐφίενται ὑμῶν, καὶ βάλλονται [p] μὲν, ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ξυσήσαντες ὑμᾶς ὑπόπτῳ, βίᾳ, [q] ἢ κατ' ἐρημίαν, ἀπράκτων ἡμῶν ἀπελθόντων, αὐτοὶ ἄρξαι τῆς Σικελίας. ἀνάγκη δὲ, [r] ἢν ξυσῆτε πρὸς αὐτούς. ὅτε γὰρ ἡμῖν ἔτι ἔσαι ἰσχὺς τοσαύτη, [s] ἐς ἓν ξυσᾶσα, [t] εὐμεταχείριστος, ἢ θ' οἷός' ἀσθενεῖς ἂν, ἡμῶν [v] μὴ παρόντων, πρὸς ὑμᾶς [x] εἶεν.

πς'. »Καὶ, ὅτῳ ταῦτα μὴ [*] δοκεῖ, αὐτὸ τὸ ἔργον ἐλέγχει. τὸ γὰρ πρότερον ἡμᾶς ἐπηγάγεσθε, ἢ ἄλλον τινὰ [y] προσείοντες φόβον, ἢ, εἰ περιῳόμεθα, ὑμᾶς ὑπὸ Συρακουσίοις γενέσθαι, ὅτι καὶ αὐτοὶ † κινδυνεύσομεν. καὶ νῦν ὁ δίκαιον, [z] ὅπερ καὶ ἡμᾶς ἠξιώτε λόγῳ πείθειν, τῷ αὐτῷ ἀπιστεῖν· ὃ', ὅτι δυνάμει μείζονι πρὸς τὴν τῶνδε ἰσχὺν πάρεσμεν, ὑποπτεύεσθαι, [a] πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖσδε ἀπιστεῖν. ἡμεῖς μέν γε οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ [b] μὴ μεθ' ὑμῶν· εἴτε καὶ, γενόμενοι [c] κακοὶ, κατεργασαίμεθα, ἀδύνατοι κατασχεῖν, διὰ μῆκός τε πλοῦ, καὶ ἀπορίαν Φυλακῆς πόλεων μεγάλων, καὶ τῇ παρασκευῇ

k ἐγχωρίοις Mſqu. et καὶ d. ante εὐλήπτ. et τὴν ante Πελοπ. d. Baſ. Ἐπὶ χωρίοις *Reg.* *l* Ἐνθάδε *Reg. Caſſ.* et vterque a correctore recenti ſupra ſcript. Τἀνθάδε. ἐνθάδε Aug. *m* Id eſt: καὶ πρὸς τὸ δέος, τὸ ἐς Συρακουσίους φοβούμεθα, ὃ λέγομεν καὶ ὑμῖν δηλοῦμεν. Vel, καὶ τοῦτο διὰ τὸ δέος τὸ ἐς Συρακουσίους, ὃ ὑμῖν λέγομεν, ὃ θέος ἡμᾶς ἀναγκάζει τὰ ἡμῖν καὶ ὑμῖν λυσιτελοῦντα σκοπεῖν, καὶ πειρᾶσθαι τὰ ἐνθάδε πράγματα καθιςάναι, καὶ διοικεῖν κατὰ τὸ ἀμφοτέροις λυσιτελές. *Ae. Port.* Hvds. Pro ὃ *Reg.* habet ᾧ. *n* Καθίσεται *Ar. C. Gr. Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Καθίσεσθαι in marg. *Gr.* Καθίσανται *Reg Caſſ.* Dan. Aug. *o* Ἄφίενται ἡμῶν *Reg.* *p* Μὲν omittunt *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. *q* Ἢ καὶ κατ' ἐρημίαν *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *r* Εἰ ξυσῆτε *Ar.* Ἢν ξυνσῆτε *Caſſ.* *s* Εἰς *Gr.* mox συστᾶσα Aug. Baſ. *t* Ἀμεταχείριστος in marg. *Cod. C.* atque ita edidit *Aldus.* Ξυσῶσα εὐμεταχείρηστος *Reg.* *v* Μὴ deeſt *C.* *x* Ita ab emendatione pro εἰς ἓν *Reg.* * δοκῇ Mſqu. *y* Προσιόντες *Ar. Bar. Ald. Flor. Baſ. Gr.* Aug. Mſqu. κινδυνεύσωμεν Mſq. *z* Ὥπερ *Reg. Caſſ.* et Aug. a corr., primitus ſcr. videtur ὅπερ. poſt ὅπερ abeſt καὶ in Mſqu. *a* Πολλὺ *Bar.* *b* Μὴ deeſt *Reg. Caſſ.* *c* Κακοὶ καὶ κατεργασαίμεθα *Ar. C.* Mſqu.

ἐλευθέρ. ξυμμ.) i. e. ὥστε, ἐλευθέρους ὄντας, ξυμμαχεῖν· vel ὥστε εἶναι (μένειν, διατελεῖν,) ἐλευθέρους; καὶ (μόνον) ξυμμαχεῖν. Hunc ſenſum, vnice tamen verum, non cognoueris e Porti interpretatione: *vt ſumma cum libertate nobis — ferant auxilium*; quod ſignificet magis: vt *liceat* illis, plane liberum ſit, omni modo, ferre auxilium nobis; ergo et *non* ferre; et *liceat* tantum, non neceſſe ſit; quod et falſum ſit, et minus Latine expreſſum. Ita pro Adiect. poſiti Aduerbii exempla attuli in Philol. Thuc. P. p. 114. Et tam argute iunctorum duorum attributorum ſimile exemplum Taciti eſt, Ann. 13, 52. extr. *pecunioſa orbitate et ſenecta*, i. e. quod eſſet pecunioſus, orbus et ſenex.

ὃ λέγ. ἐς Συρ. δέος) Neſcio, cur refugiat Abr. δέος cum εἰς, vbi tamen et *amor* et *reuerentia*, et *contemtus*, *miſericordia*, *odium* et *fauor in* aliquem, recte atque vſitate dicatur, pro Genitiuo alias ſubiici ſolito. εἰς eſt *erga*, *qua*, κατὰ, πρός. Tac. Ann. 1, 41. extr. *Inuidia in Treuiros*; et memorabilius aliquanto, 3, 24. init. *in rempubl. fortuna*, i. e. reipubl. *qua* rempubl. opp. enim ibi *domi*. Nam, quod ipſe proponit Abr. contortum eſt totum, et otioſum plane relinquit ac ſine ſenſu, ὃ λέγομεν. Nec vero *in timorem coniicere* Syracuſanos volebant Athenienſes, ſed cauere tantum, atque ita conſtituere res Siciliae, ne ipſis eſſent metuendi. Et verborum poſitus repugnet, ἐς Συρ. δέος καθίστ. quod eſſe non poſſit, Συρακ. ἐς δέος καθίστ. Hoc vero eſt, vim facere, non expedire. καθιστάναι quoque diceret, non Media forma. Mox contra Thuc. ἡμετέρῳ ὑπόπτῳ, pro εἰς ἡμᾶς· quidni idem dixerit, δέος ἐς Συρακουσίους, pro Συρακουσίων.

[ἐπὶ τῷ ἡμετ.) In Schol. Aug. eſt ἀποβαλόντες pro ἀπολαβ.] Solita in Libb. commutatione. Notatum etiam erat pro Var. Lect. ὑφ' αὑτοῖς, quia in Duker. erat, ὑφ' αὐτοῖς. Sed hoc, vt manifeſto, vitioſum correxi propter, ὑφ', non ὑπ', quod pro Var. Lect. poſſet valere.

ἰσχ. — — εὐμεταχ.) Quid in mentem venerit Porto, vt verteret, ſicut vertit, neſcio. Num enim μεταχειρίζεσθαι eſt *transportare*, traiicere? An, quod nunc potuillent Athenienſes, vt *traiicerent* copias, minus denuo poſſent? *Traiecisse*, dico; non, vt *admitterentur*, vt antea nouas conficerent copias, alia res haec erat. Nec Valla melius; nunc verum vidit reddiditque Acac.

C. 86. κ. ὅτῳ — ἐλ.) Poteſt intelligi αὐτὸν, cum Porto, ad ἐλέγχει· ſed et αὐτὸ, nempe τὸ δοκοῦν, *quod* ille *credat*. Nam ὅτῳ, more Noſtri, eſt pro εἴτῳ· εἴτινι, *ſi cui*. Et tamen vel ſic interpretatus, intellexeris αὐτόν.

Προσείοντες φόβον] Προσείειν dicuntur paſtores, quum, frondem manu quatientes, pecus, quo volunt, ducunt. Vid. *Caſaubonum* ad Athen. I, 19. Hinc fortaſſis poteſt duci προσείειν φόβον, quaſi dicas, *metu oſtenſo aliquo compellere*; vel ab iis, qui ad terrorem hoſti incutiendum gladios et haſtas vibrant; quod τὰ ξίφη καὶ τὰ δόρατα προσείειν dicit *Aelianus*, XII. V. H. 23. Sed pleraque alia cum σείω compoſita ſignificationem minarum et metus habent. Φόβον ἀνασείοντες *Pollux* I, 151. Οὐ Δαρεῖον, οὐδὲ Πέρσας ἐπισείων, neque Darii, neque Perſarum *metu eos terrens*, *Plutarchus* Themiſtoc. pag. 206. *Ed. Steph.* Dvk. *Oſtendentes*, quaſi, quo nos huc extraheretis. Alienior tamen ab h. l. fuerit notio τοῦ προσείειν θαλλὸν, vt rei *gratae* atque ad ſe allicientis, cum hic de re *horribili* magis et periculoſa agatur; Germ. vorſpiegeln huc egregie congruerit.

περιῳόμ.) *paſſi* fuerimus, *inſuper* habuerimus, per leuitatem, quaſi *leue*, haud prohibuerimus. Hor. Carm. I, 28. 30. 31. *Negligis*, — *fraudem committere?* i. e. an perinde tibi eſt, non caues?

Ὅπερ] Non deterius videtur ᾧπερ, quod eſt in *Reg.* et *Caſſ.* Dvk. ᾧπερ legenti talis fuerit ordo verbb. ἀπιστεῖν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ᾧπερ (λόγῳ) ἠξιοῦτε κ. ἡμ. πείθειν. Et ſane

vt tributum ſeuerius exigamus. Quinetiam aliis permittimus, vt ſumma cum libertate nobis in bello ferant auxilium, quamuis inſulas colant, et facile ſubigi poſſint, quia ſunt in locis circa Peloponneſum opportunis. Quamobrem conſentaneum eſt, res etiam, quae hic ſunt, *a nobis* conſtitui, prout *nobis* conducit, idque propter metum, quem *vobis* ſignificamus, quo Syracuſanos metuimus. Nam imperium in vos affectant, et iſtis ſuſpicionibus, quas contra nos ſpargunt, vos ad ſocietatem ſecum ineundam ſolicitare volunt, vt *vel* per vim, vel propter ſolitudinem *veſtram*, ſi nos re infecta abierimus, ipſi Siciliae principatum obtineant. Neceſſe eſt autem, *hoc ita contingere, quemadmodum dicimus*, ſi cum ipſis vos coniungatis. * Nam neque nos tantas copias in vnum contrahere, atque *huc* facile transportare poſthac poterimus; neque iſti *Syracuſani*, nobis abſentibus, erunt infirmi contra vos.“ Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 340.

86. „Cui autem haec non videntur *ita ſe habere, vt dicimus*, *illum* ipſa res arguit. Prius enim nos arceſſiſtis, nullum alium metum *nobis* incutientes, niſi quod, ſi per noſtram negligentiam vos in Syracuſanorum poteſtatem venire ſineremus, nos quoque pericula ſubiremus. Quamobrem non eſt aequum, vos nunc eidem rationi fidem habere nolle, quam tamen nobis etiam oratione *veſtra* perſuadere volebatis. Neque, in ſuſpicionem venire, quod cum maioribus copiis aduerſus iſtorum potentiam *huc* venerimus, imo potius *aequum eſt*, *vos Syracuſanis* iſtis nullam habere fidem. Nos enim ne conſiſtere quidem *hic* poſſumus, niſi vobiscum. Quod ſi etiam, perfidi effecti, *res iſtas* ſubigeremus, *eas tamen* retinere non poſſemus propter nauigationis longitudinem, et difficultatem cuſtodiendi vrbes magnas, † et quae mediterraneis copiis indigent *et nituntur*. At iſti non caſtris,

* Nam neque nobis facultas erit amplius parandi tantum copiarum, neque iſti etc. *Valla.* Nec enim tantae in vnum collatae vires facile a nobis expugnari poterunt, neque etc. *Acacius.* Hvds. † Et mediterraneis copiis ſubnixas. *Valla.* Πόλεις παρασκευῇ ἠπειρώτιδες videntur eſſe vrbes ἱππεῦσι καὶ πεζῷ ἰσχύσαι ἠπειρώτιδος ξυμμαχίας, quae inſtar *mediterranearum* copiis et bellico apparatu inſtructae ſunt. Hvds.

ἄκοντας. Καὶ, ὃ λέγομεν, ἐς Συρακουσίους δέος] ὃ λέγομεν δέος ἡμῖν εἶναι διὰ Συρακουσίους, πρὸς τὸ ἡμῖν λυπιτελῶν κατάστασιν. Ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ξυσήσαντες] καὶ βέλονται, ὑπόπτους ἡμᾶς ποιήσαντες ὑμῖν, καὶ διαβαλόντες, ὑφ' αὑτοῖς ποιήσασθαι τὴν Σικελίαν, ἤτοι βίᾳ κρατήσαντες ὑμῶν, ἢ μόνους ἀπολαβόντες, ἡμῶν ἀπράκτων ἀπελθόντων. Ἀνάγκη δὲ, ἢν ξυσῆτε] ἀνάγκη τὸ ἄρξαι τὰς Συρακουσίους τῆς ὅλης Σικελίας. Οὔθ' οἵδ' ἀσθενεῖς ἂν] ἔτε γὰρ ἡμεῖς ἔτι τοσαύτην συνάγειν ἀθρόαν δύναμιν καὶ μεταχειρίσασθαι δυνησόμεθα· οἵ τε Συρακόσιοι οὐκ ἂν εἶεν ἀσθενεῖς, ὡς πρὸς ὑμᾶς, ἡμῶν μὴ συμμαχόντων ὑμῖν. Οὐκ ἄλλον τινὰ προσείοντες] προσποιοῦντες, ἐπανατεινόμενοι. Ὑπεπτεύεσθαι] ἤγουν, οὐδὲ δίκαιον, ὑποπτεύεσθαι, ὅτι καταδουλώσαιμεν. Καὶ ἀπορίᾳ φυλακῆς] καὶ ὃ δυνάμενοι φυλάττειν πόλεις μεγάλας, καὶ παρασκευὴν ἠπειρωτικὴν παρεσκευασμένας,

praeplacet ᾧπερ. nam ὅπερ referatur ad *rem* ipſam, intellecto εἰς, πρὸς· at enim rei non creditur, ſed λόγῳ, *orationi*, demonſtrationi.

δυν. μείζ.) Arguta vero condenſatio, et λογικωτάτη. Aequum haud fuerit, nos vocari in ſuſpicionem eo, quod advenerimus *maiori* exercitu aduerſus horum vires: i. e. hoc ipſo opus erat, cum maioribus copiis nos aduentare, quia Syracuſani quoque copiis valent. πρὸς tamen retuleris aut ad πάρεσμεν, vbi ſignificet *contra*, aut etiam ad μείζοσι, vt ſit, maiori, *quam pro* Syracuſanorum viribus. (opus foret.) Ea vero apta ſuſpicioni materia: Quo pertinuit, tantas copias adduxiſſe, cum contra Syracuſanos minoribus defungi liceret? Niſi maiora tentant Athen. Et ſane ſuadere hoc videtur Comparat quem tamen intellexeris, *nimio*, *ſatis* magno (etwas, ziemlich großem) exercitu; haudquaquam illo tamen nimio contra Syracuſanos, aliorum quoque opibus ſuccinctos; vt mancat illa πυκνότης, quam ſupra laudarim.

γενόμ. κακ. κατ.) At quî tandem κακοὶ γενόμ. κατεργάσαιντο; Nam, ſiue *ignaui* hic ſunt κακοὶ, profecto non κατεργάσαιντο· ſeu *perfidi*, doloſi, vix video, apud *quos* vterentur dolo, i. e. proditione, factionibus coniurationibusue ſerendis, largitionibus; nam ſocios quidem Syracuſanorum vix tentarent. Sola certe haec via eſſet τοῦ γενέσθαι αὐτοὺς κακοὺς, vel, qua κακοὶ γενόμ. κατεργάσαιντο, *deiicerent* Syracuſanos.

[κατεργασ.) Ad hoc verbum, ad hunc verſum certe, adſcr. in Aug. m. ant καταδουλώσομεν] fortaſſe, καταδουλώσωμεν, immo, καταδουλώσοιμεν.)

διὰ μῆκ. — — κ. ἀπορ.) Rurſus variauit, de more, Noſter: διὰ μῆκος, ἀπορίᾳ pro, διὰ τὴν ἀπορίαν.

Καὶ τῇ παρασκευῇ ἠπειρωτίδων] Recte exponit *Scholiaſtes. Thucyd* I, 35. Καὶ ναυτικῆς, καὶ οὐκ ἠπειρώτιδες τῆς ξυμμαχίας διδομένης. Dvk.

ἠπειρωτίδων. οἵδε δὲ, ὦ στρατοπέδῳ, [d] πόλει δὲ μείζονι τῆς ἡμετέρας παρουσίας, [e] ἐποικοῦντες ὑμῖν, ἀεί τε [f] ἐπιβλεύσουσιν, [g] καὶ, ὅταν καιρὸν λάβωσιν ἑκάστῳ, ἐκ ἀνιᾶσιν. ἐδείξαν δὲ καὶ ἄλλα ἤδη, καὶ [h] τὰ ἐς Λεοντίνους· καὶ νῦν τολμῶσιν ἐπὶ τοὺς ταῦτα κωλύοντας, καὶ ἀνέχοντας τὴν Σικελίαν μέχρι τῶνδε μὴ ὑπ' αὐτοὺς εἶναι, παρακαλεῖν ὑμᾶς ὡς ἀναισθήτους. πολὺ δὲ ἐπὶ ἀληθεστέραν γε σωτηρίαν ἡμεῖς ἀντιπαρακαλοῦμεν, δεόμενοι τὴν ὑπάρχουσαν [i] ἀπ' ἀλλήλων ἀμφοτέροις μὴ προδιδόναι· νομίσαι τε, τοῖσδε μὲν, καὶ ἄνευ ξυμμάχων, [k] ἀεὶ ἐφ' ὑμᾶς ἑτοίμην, διὰ τὸ πλῆθος, εἶναι ὁδὸν, ὑμῖν [l] δ' ἐ πολλάκις παρασχήσειν, μετὰ τοσῆσδε ἐπικουρίας ἀμύνασθαι. ἢν εἰ τῷ ὑπόπτῳ ἢ ἄπρακτον [*] ἐάσετε ἀπελθεῖν, ἢ καὶ σφαλεῖσαν, ἔτι βλήσεσθε καὶ [m] πολλοστημόριον αὐτῆς ἰδεῖν, ὅτε ᾠδὲ ἔτι περανεῖ παραγενόμενον ὑμῖν."

πζ'. „Ἀλλὰ μήτε ὑμεῖς, ὦ Καμαριναῖοι, ταῖς τῶνδε διαβολαῖς ἀναπείθεσθε, μήτε οἱ ἄλλοι· εἰρήκαμεν δ' ὑμῖν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περὶ ὧν ὑποπτευόμεθα, καὶ ἔτι ἐν κεφαλαίοις ὑπομνήσαντες, ἀξιώσομεν πείθειν. φαμὲν γὰρ ἄρχειν μὲν τῶν ἐκεῖ, ἵνα μὴ ὑπακούωμεν ἄλλῳ, [n] ἐλευθερῶν δὲ τὰ ἐνθάδε, ὅπως μὴ ὑπ' αὐτῶν βλαπτώμεθα· πολλὰ δ' ἀναγκάζεσθαι πράσσειν, διότι καὶ πολλὰ

d Id est: *πόλεως δυνάμει πολὺ μείζονι τῆς ἡμετέρας ἤδη παρούσης δυνάμεως.* Vel, *μείζονι τῆς ἡμῶν ἐνθάδε νῦν παρόντων δυνάμεως.* *Ae. Port.* HVDS. *e* Non dixit, *παροικοῦντες*, sed *ἐποικοῦντες*, vt innueret, vicinos esse, sed infestos et hostes, qui illis immineant. IDEM. *ἡμῖν* Mſqu. *f* Ἐπιβλεύσει *Cass. Gr.* Mſqu. Aug. id. mox *ὅτ' ἄν*. *g* Καὶ omittunt *Bar. Ald. Flor. Baſ. b* Τὰ deest *Dan. i* Ἐπ' ἀλλήλων *Gr. k* Αἰεὶ *Ar. C.* Omittit *Cl.* Deest etiam *Dan.* Mſq. *l* Δὲ ᾗ *Gr.* Antea *ἡμῖν* Mſqu. *** *ἐάσατε* Mſqu. *m* Πολλοστὸν *μόριον Marg. Ar. C. Flor. Reg. Cass. Dan.* Aug. Mſqu.. *n* Ἐλευθερεῦντες *Ar.*

[οἵδε) huic adscr. in Aug. a m. 1. *Συρακόσιοι.*] Nota et *Συρακόσιοι*, per (ο,) poët.) [in Schol. ipso est *ἡμῖν* pro *ὑμῖν*.] male.

στρατοπέδῳ) sc. *σὺν στρ.* qs. *per* castra, vt castra tantum in propinquo vobis habeant, vti nos, non munita, nec tam copiosa, et facilius expugnanda aut amouenda, quam vrbem, per quam vobis immineant

Μείζονι τῆς ἡμετέρας παρουσίας] Non reprehendo, quae hic scribit *Portus* in *Var. Lect. Hudsoni.* Sed tamen, videndum, puto, an *παρουσία* hic possit esse *vires, opes, potentia.* Nam, *παρουσίαν* pro *περιουσία* et *τῇ τῶν παρόντων δαψιλείᾳ* dixisse veteres, ostendunt *Harpocration, Suidas* et *Hesychius:* de quo etiam monet Celeberr. *Bentleius* Emendat. in Menand. CXLII. DVK.

παρουσίας) comparat Abr. e super. *δυνάμει μείζονι πάρεσμεν·* dissimile hoc illi, neque hic iuuerit quidquam sensum *τῆς παρουσίας.* Aptius conferas 2. Cor. 10, 10. *ἡ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενὴς*, i. e. *αὐτὸς* (*ὁ Παῦλος*) *παρὼν τῷ σώματι ἀσθενής.* (*ἐστίν.*) Est abstractum pro Concreto, pro, *ἡμῶν παρόντων*, vel, *ἡ ὡς ἡμεῖς* (*νῦν, ἤδη*) *πάρεσμεν.* Signat tamen hic *παρουσία apparatum* quoque omnem et molitionem aduentandi et belli inhibendi, *speciem* quoque castrorum.

ἐποικοῦντ.) *Infesti* haud dubie, vt monet *Abr.* accolae, grauis ac periculose imminentis, notionem, hic certe, habet. *ἐφεδρεύοντες* tamen in Schol. non explicem *insidiantes*, sed *adsidentes, additi*, imminentes, auf dem Halſe.

[ὅτ. καιρ. λάβ.) in Schol. Aug. est *ἡμῖν*, pro *ὑμῖν*, vt antea ad *οἵδε.*] Male vtrobique.)

καιρ. λάβ.) *tempore capto*, apud Liv. 3, 9. confert Abr. quod tamen ibi sit, vt *ipse*, (Trib. pl.) speculatus tempus, illi insidiaretur; quod sit Graecum *λαβέσθαι* (vel *ἐπιλαβ.*) *καιροῦ· καιρὸν* autem *λαβεῖν*, vt hic, est, *nancisci* opportunitatem, *oblatam* forte; vbi opportunum fortuna dederit; casu oblato. V. et mox ad *ἀνιᾶσιν.*

ἀνιᾶσιν) i. e. *ἀφιᾶσιν*, (vt Eph. 6, 9. *ἀνιέντες τὴν ἀπειλὴν*, i. e. *ἀφέντες*, omissis minis, seposita truculentia;) *μεθιᾶσιν, amittunt*, vorbey laſſen, scil. *αὐτὸν, τὸν καιρόν.* Vnde apparet, *καιρὸν λαβεῖν* non esse, hic vtique, *captare tempus*, sed *nancisci* oblatum. Ita Actor. 24, 25. *καιρὸν μεταλαβών*, i. e. *λαβών·* nam *μεταλαβ.* Genitiuo iungitur alias· vt *προσελάβοντο τροφῆς*, Act. 27, 36. et *μετελάμβανον τροφῆς*, 2, 46. quae notent verba, *consulto* capere; at *μεταλαβὼν*, supra Actor. 24. et *λαβεῖν* hic Nostro sign. *forte* nancisci, oblatum, non vtique *tum* captatum. Caeterum non erat, cur *omittent*, futuro, *ἀνιᾶσιν* verteret Port. cum et futurum sit illi verbo, *ἀνήσουσιν*, et *Praeter. ἔδειξαν* subiiciat Thuc.

ἀνέχ.) *Tropice* dictum interpretatur *Abr.* (qui cur in afferendo loco ponat *τολμῶντες*, pro *τολμῶσι*, nescio, vbi varietatis nihil notetur; memoriae fortasse lapsu;) nempe a *naui* ductum; quod appareat ex alio loco, quem afferat, Aristidis: *τῷ μεγίστῳ τῶν κυβερνητῶν, ὃς — τοὺς λόγους ἀνεῖχε μὴ* (i. e. *ὥστε μὴ*) *καταδῦναι·* Sit ergo, *sustinere nauim*, ne mergatur: über Waſſer halten. Possit tamen simpliciter esse, *prohibentes*, arcentes, qs. *ἐπέχοντας, sustinentes*, inhibentes.

Ἀναισθήτους] Vide Orationem Corinthiorum ad Lacedaemonios, I, 68. seqq. WASS.

πολὺ δὲ ἐπὶ ἀλ.) Traiectum, pro, *ἐπὶ πολὺ* (*κατὰ πολὺ, πολλῷ*) *ἀληθ. σωτηρ. σωτηρίαν* hic sit *via* salutis, conditio, qua seruemini. *γε* post *ἀληθ.* sign. *certe.*

[ἀντιπαρακ.) Schol. ad h. v. abest Aug.]

ἀντιπαρακ) *Vicissim*, nostra ex parte; Gall. *à notre tour, de notre côté.* (*part.*)

[νομ. τε) in Schol. Aug. est *νομίσατε*, et inde a *καὶ χωρ. c. — — πολλοὶ*, leg. (sine *καὶ*,) *χωρ. συμμ. πλήθει γὰρ εἶσιν πολλοί·* pro *ἔσται* ante *βοηθείας* leg. *ἐστί.*]

παρασχήσειν) scil. *ἑαυτὸ*, nempe *τὸ πρᾶγμα*, vel *ἑαυτὸν, τὸν καιρόν.*

[ᾗν εἰ) in Schol. Aug. est *τὴν* pro *ᾗν.*]

Πολλοστημόριον] Si tantum habenda est ratio numeri *Mſſorum:* scribendum est *πολλοστὸν μόριον·* nam nemo, opinor, dubitabit, quin aeque dicatur *πολλοστὸν μόριον ἐπικουρίας*, quam *πολλοστὸν μέρος*, cum apud alios, tum apud *Lucianum* Pſeudo-

ſed in vrbe vobis finitima, habitantes, cuius populus eſt maior his noſtris copiis, quae *iam hic* adſunt, aſſidue *vobis* inſidiantur, et quamlibet occaſionem nacti, *eam* non omittent. Id, quod cum erga alios, tum etiam erga Leontinos iam declararunt. Et *tamen* nunc audent aduerſus eos, qui haec impediunt, et qui ad hunc vsque diem Siciliam ſuſtinent, ne in ipſorum poteſtatem redigatur, vos vt ſtupidos *ac amentes* adhortari, *et ad ſocietatem ſolicitare.* Nos vero contra ad ſalutem longe certiorem *vos* adhortamur, * orantes, ne *ſalutem*, vtrisque noſtrum ope mutua paratam, prodatis: ſed exiſtimetis, iſtis quidem, vel ſine ſociorum auxiliis, propter multitudinem, viam aduerſus vos ſemper expeditam eſſe; vobis vero non ſemper futuram facultatem cum tot auxiliaribus copiis *eos* propulſandi. Quas ſi vel ob ſuſpicionem, vel etiam accepta clade, infecto negotio discedere ſinatis, optabitis profecto aliquando vel minimam ipſarum partem videre, quum eius ad vos aduentus nihil amplius *vobis* prodeſſe poterit.“ Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 340.

87. „Sed neque vos, Camarinaei, criminationibus iſtorum *ad nos deferendum* adducamini, neque caeteri. Iam autem vobis declarauimus omnem veritatem, de quibus *vobis* ſumus ſuſpecti, et nunc etiam *iisdem* in veſtram memoriam per capita reuocatis, poſtulabimus, vt flectamini. Dicimus enim, nos illis quidem, qui illic ſunt, imperare, ne alterius imperio pareamus; hos vero, qui hic ſunt, in libertatem aſſerere, ne ab ipſis laedamur; multa autem nos facere cogi, quia ſunt etiam multa, † quae

* Orantes, ne eam, quae vtrisque iam inuicem eſſe poteſt, incolumitatem negligatis etc. *Acacius.* HVDS. † Quae nobis tutanda et cuſtodienda ſunt. *Acac.* A quibus cauere nos oportet. *Steph.* HVDS.

τουτέοιν, ἱππεῦσι καὶ πεζῷ ἰσχυόσας, αὐτοὶ ναυτικοὶ ὄντες. Οἷσδε δὲ ἔ στρατοπέδῳ] Συρακόσιοι δὲ ἐφεδρεύοντες ὑμῖν, (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐποικοῦντες,) ἢν ἐπὶ στρατοπέδου, ἀλλὰ πόλεως μείζονος τοῦ ἡμετέρου στρατοπέδου. Ὅταν καιρὸν λάβωσι] καὶ λαβόμενοι καιροῦ, ἢν ἀνήσουσιν, ἀλλ' ἐπιθήσονται ὑμῖν. Ἀντιπαρακαλοῦμεν] ἤγουν, εἰς ἐναντίαν παράκλησιν κινοῦμεν. Τὴν ὑπάρχουσαν] σωτηρίαν ὁηλονότι. Νομίσαι τε] νομίσαι τε (φησὶ) Συρακουσίοις μὲν τὸ ἐφ' ὑμᾶς στρατεύειν ἐν ἑτοίμῳ εἶναι, καὶ χωρὶς συμμάχων, πλήθει· (καὶ γὰρ πολλοί·) ὑμῖν δὲ ἢ πολλάκις ἔσεσθαι μετὰ τοσῆσδε παρασκευῆς ἀντιτάξασθαι πρὸς αὐτούς, ὅση ἐστὶν ἡ ἡμετέρα ἢν δύναμιν, ἴσε, εἰ, ὑποπτεύσαντες, ἄπρακτον ἐάσητε ἀπελθεῖν, εἴτε καὶ περιόψεσθε νικηθεῖσαν, ἐθελήσετε ἂν ποτε, καταδουλωθέντες, ὅτε ὠδὲν ὄφελος ἔσαι βοηθείας, πολλοστημόριον τῆς ἡμετέρας δυνάμεως ἐλθεῖν ὑμῖν σύμμαχον. Ἐτικουρίας] τῆς ἡμῶν. ἣν ἔχομεν. Ἦν εἰ τῷ ὑπόπτῳ] ἦν σωτηρίαν. Ὅτως μὴ ὑπ' αὐτῶν βλαττώμεθα] ἀπὸ κοινοῦ τὸ φαμέν. Πολλὰ δ' ἀναγκάζεσθαι πράσσειν] πολλαχοῦ δὲ στρατεύομεν κἀκεῖ καὶ ἐπὶ Σικελίαν, διὰ τὸ καὶ πολλοὺς φοβεῖσθαι.

manti pag. 749. aut βραχὺ μόριον ἡμέρας apud *Thucydidem* I, 84. et βραχὺ μόριον δαπάνης VIII, 46. Sed nihil poſſum decernere. Nam et compoſitum πολλοστημόριον hic agnoſcit *Scholiaſtes*, et alii multi eo vtuntur. Vide *Budaeum*, Commentar. pag. 249. DVK.

C. 87. ἐν κεφ. — ἀξιώσ πειθ.) Metonym. pro, ὑμᾶς πεισθῆναι. Ita 3, 59. αἰτούμεθα ὑμᾶς πεῖσαι τάδε, *rogamus, vt vobis hoc perſuadeamus*, i. e. vt vos patiamini vobis hoc perſuaderi. V. Philol. Th. P. pag. 260. Adde Cic. Agrar. 3, 1. med. *Completi ſunt animi et aures, me*, rel. i. e. vos audiſtis et credidiſtis. Id. p. Cluent. c. 37. extr. *adducti iudices ſunt*, non modo potuiſſe reum — condemnari, rel. Vbi, ſenſum habere τὸ *Adducti*, negat Erneſt. Sed nimirum ſign. *crediderunt*, qſ. adducti ſunt, vt crederent; ſeu per Metonym. malueris, ſiue per Ellipſin. Aſperius, more ſuo, at eundem in modum, Tac. Ann. 1, 35. *neu mortem — in iisdem ſtipendiis, — — orabant*; i. e. orabant, ne (*neue*, vt *pluribus* iam memoratis,) pareretur Germ. ipſos mori in eâdem militia. Et c. 41. extr. *orant, obſiſtunt*, (pro, obſiſtentes orant, vel, inuerſe, pro, obſiſtunt, orant,) *redirent, maneret*; i. e. vt Germanicus *iuberet redire* ac manere Agrippinam. Neque enim *ipſam* vtique Agrippinam orabant, ſed Caeſarem; quia ſequ. *pars Agrippinae occurſantes, quidam ad Germanicum regreſſi*: plane vt Dilogiam ibi habeant illa verba: *maneret Agrippina*, rediret: redire ac manere *iuberet* Germ. ἐν κεφαλαίοις eſt pro, κατὰ κεφάλαια. v. *Ind.* Ex Tacito allatis ad ſuper. adde Hiſt. 5, 8. extr. *fugas ciuium, parentum neces, — auſi*, pro *eiectiones, interfectiones*; nempe qua *audentes*, patrantes.

φαμ. γὰρ) γὰρ hic eſt aut pro οὖν, aut ſign. *nempe, nimirum.*

Πολλὰ δ' ἀναγκάζεσθαι πράσσειν] Semper enim ob πολυπραγμοσύνης vitium Athenienſes male audiebant. Sic praeco Thebanus apud *Euripidem* in Supplic. v. 576. ad Theſeum, Athenienſium Regem, ait: Πράσσειν σὺ πόλλ' εἴωθας, ἥ τε σὴ πόλις. Cui Theſeus reſpondens: Τοιγὰρ πονοῦσα πολλὰ, πόλλ' εὐδαιμονεῖ. quod tamen non ſemper contigit Athenienſibus. ACAC. Erat quidem in hac expeditione Athenienſium in Siciliam πολυπραγμοσύνη reprehendenda: ſed legatus Athenienſis hic πολλὰ πράσσειν, et paullo poſt πολυπραγμοσύνην Athenienſium, non magis in vitio videtur ponere, quam, quum πολυπράγμονες prima et propria ſignificatione vocabuli dicuntur, quos Reipublicae, vel cuiuscumque muneris, adminiſtratio multis negotiis implicat, et multarum rerum varietate distrahit. *Suidas* in πολυπραγμοσύνη· Ὁ πολυπράγμων εὐθέτως φαυλὸν ἁμαρτίαν σημαίνειν δοκεῖ· εἴγε πολυπράγμων μέν ἐστιν ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πράγμασι. δύναται δὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ τύχης τινὶ περιγενέσθαι. DVK.

Φυλασσόμεθα· ξύμμαχοι δὲ καὶ νῦν καὶ πρότερον τοῖς ἐνθάδε ὑμῶν ἀδικημένοις ἐκ ἄκλητοι, παρακληθέντες δὲ, ἥκειν. καὶ ὑμεῖς μήθ' ὡς δικασταὶ γενόμενοι τῶν [o] ἡμῖν ποιηθέντων, μήθ' ὡς σωφρονισταὶ (ὃ χαλεπὸν ἤδη,) ἀποτρέπειν πειρᾶσθε. [p] καθόσον δέ τι [q] ὑμῖν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης καὶ τρόπῳ τὸ αὐτὸ ξυμφέρει, τάτῳ [r] ἀπολαβόντες χρήσασθε· καὶ νομίσατε, μὴ πάντας ἐν ἴσῳ βλάπτειν αὐτὰ, πολὺ δὲ πλείους τῶν Ἑλλήνων καὶ ὠφελεῖν. ἐν παντὶ γὰρ πᾶς χωρίῳ, καὶ ᾧ μὴ ὑπάρχομεν, ὅ, τε ἰόμενος † ἀδικήσεσθαι, καὶ ὁ ἐπιβουλεύων, διὰ τὸ [s] ἑτοίμην ὑπεῖναι ἐλπίδα, τῷ μὲν, [t] ἀντιτυχεῖν ἐπικρίας ἀφ' ἡμῶν, τῷ δὲ, εἰ ἥξομεν, μὴ ἀδεεῖς εἶναι κινδυνεύειν, ἀμφότεροι ἀναγκάζονται, ὁ μὲν, ἄκων σωφρονεῖν, ὁ δ', ἀπραγμόνως σώζεσθαι. ταύτην ἂν τὴν κοινὴν [v] τῷ τε δεομένῳ καὶ ὑμῖν νῦν παρεῖσαν ἀσφάλειαν μὴ ἀπώσησθε, ἀλλ', ἐξισώσαντες τοῖς ἄλλοις, μεθ' ἡμῶν τοῖς Συρακουσίοις, ἀντὶ τοῦ ἀεὶ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς, [x] καὶ ἀντεπιβουλεῦσαί ποτε ἐκ τοῦ ὁμοίου μεταλάβετε."

o Τμῖν *Ald. Baſ.* p Καθ' ὅσον Mſqu. *Ar. C.* itidemque paullo infra. q Ἡμῖν *Caſſ.* καὶ ὑμ. Baſ. r Ἀπολαύοντες *Ar.* ἀδικηθήσεσθαι Baſil. s Ἑτοίμην εἶναι *Gr.* t Ἀντισχεῖν, et inter verſus a recenti correctore ἀντιτυχεῖν *Reg.* Paullo poſt τῶν δὲ Mſqu. et mox ἀδεηεῖς. v Τῷ δεομένῳ *Ar. C.* τῷδε Mſqu. x Id eſt: καὶ αὐτοῖς ὁμοίως ἀντεπιβουλεῦσαι ἄρχεσθε. *Ae. Port.* Hvds.

Φυλασσόμεθα] *Thucydides* fere vbique verbo φυλάσσεσθαι ea ſignificatione vtitur, qua id *Stephanus* et *Portus* acceperunt. Vide IV, 11, 61. VI, 11. et 40. Dvk. I. e. *cogimur*, oportet nos, debemus cauere; aut pro φοβούμεθα, per Meton. Paulus Ebr. 5, 4. οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, nemo ſibi ſponte *ſumit* munus, i. e. ſuſcipere *debet*, ſolet.

οὐκ ἄκλ. παρακλ. δὲ) *Periſſologiam* vocat *Abr.* et exemplis illuſtrat. *Hic* tamen non redundabat infitiatio diuerſi, ſed inſeruiebat opprobrio reuincendo, quod *non inuitati* veniſſent. Nec magis *haec* fuerit Periſſologia, quam dicentis: *non mea*, ſed tua cauſſa facio; *non aliis*, ſed tibi offeceris. Haec quis effeiri poſſe, aut debere, ſine illa infitiatione, putarit? Quin ad παρακλ. intell. *immo vel maxime*: adeo non venimus inuocati, tantum abeſt, vt noſtra ſponte venerimus, vt vltro arceſſiti a Siculis iam adſimus. Quod ſi, *nolentem* me facere, aliquis credat: nonne illi dixero: Ego vero *non inuitus* fecero, ſed quam maxime volens? Aut: *non uno* proelio, ſed *pluribus*, *non leuiori*, *ſed* grauiſſima, pugna Annibal deuicit Romanos? Aut: *Non* ſolus, *ſed* cum pluribus adeſt? Liu. 2, 12. extr. *non vnus ego hos in te animos geſſi*; (*ſed*, *immo*,) *longus poſt me ordo eſt*, rel. Hanc vero Periſſologiam quis dixerit? Immo *Oratorium* plane ſit et conſilio aptum. Paullus Gal. 1, 1. Paullus Apoſtolus *non* ab hominibus, (auctoribus,) *nec* per homines (miniſtros,) *verum* a Ieſu Chriſto et Deo Patre. Cic. Epiſt. ad Qu. Fr. 1, 1. init. *Superioribus literis*, *non vnis*, *ſed pluribus*. *Amplificationis* hoc genus eſt, per Diuerſum. Nam Pleonasmi illius Herodotei ex Ebraismo ducti vel retenti, alia eſt conditio, vbi, negari diuerſum aut tolli, nil ſane attineat. Eurip Alc. vſ. 205. 206. οὔ ποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν παντάτατον, — προσόψεται. Neque Homerus abludit: Il. 3, 416. ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεας, οὔθ' ὑπὲρ αἶσαν; Il. 1, 466. μίννυθά περ, οὔτε μάλα δήν· nec minus Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιαί. Cuius infitiationis vim Virgil. expreſſit, Aen. 11. *O verè Phrygiae! neque enim Phryges!* (ſcil. eſtis.) Adde Eph. 5, 17. μὴ γίνεσθε ἄφρονες, (nempe vt pagani, quales fuiſtis,) ἀλλὰ συνιέντες, rel.

[μήθ' ὡς σωφρ.) ad hunc vſ. in Aug. adſcr. m. ant. φαμὲν, ἀπὸ κοινοῦ. (male, propter ὑμεῖς.) In Schol. ipſo d. ὑπερβατὸν, et add τὸ ante ἀποτρέψαι] non male!)

σωφρον.) *cenſores* vertit Port. Malim, *correctores*, *caſtigatores*; emendatores, qui σώφρονα reddere velint γνώμην noſtram.

[τῆς ἡμετ.) In Schol. Aug. pro πολλάκις eſt πολλαχοῦ.] Haud male; praeſertim de Athenienſibus; frigere et am videtur τὸ πολλάκις· neque ea vis eſt τῆς πολυπραγμοσύνης, vt *ſaepe* aliquid, *idem* fortaſſe, moliare; ſed, vt multa *ſimul*, variis in cauſſis, ac pluribus (ſimul) locis; quae Athenienſium plane ratio eſſet.

Πολυπραγμοσύνης] *Multarum rerum* ſtudium πολυπραγμονύνην appello, quae non poteſt vno exprimi vocabulo Latino: vt *A. Gellius* lib. XI. cap. 16. docet. Is ibidem πολυπραγμοσύνην ait eſſe *ad multas res aggreſſionem earumque actionem*. Acac. *Stephanus* ex *Gellio* hic vertit *multarum rerum aggreſſionem*. Dvk.

τὸ αὐτὸ) plane eſt Lat. *idem*, *ſimul*: ſicubi *et hoc* habet ſedulitas noſtra, vt *ſimul*, nobis dum inſeruit, vobis *eadem* profit.

τούτῳ ἀπολ. χρ.) Haud ſpernenda ſane lect. Arund. ἀπολαύοντες· τούτου tamen adderet Thuc. Sed et ἀπολαβόντες deſtituitur caſu ſuo, τοῦτο· quod, pro more Noſtri, repetiveris ex τούτῳ ad χρήσασθε. Praeplacet tamen hic ἀπολαβόντες, vel Codd. conſenſu, vel ſenſus commoditate, innuentis 1) *decerpere*, excerpere ex re, quod ſit in rem tuam; 2) *laetum* et volentem accipere; 3) *contentum* eſſe illo, id ſatis habere; Nehmt es euch heraus. ἀπολαύειν quidem, praeterquam, quod auctoritate Libb. deſtituitur, iam ineſt in χρήσασθε.

[μὴ πάντας) Schol. hic Aug. abeſt δηλονότι· pro βλάπτεσθαι eſt βλάπτεσθε· (hoc quidem admiſſo, et πάντες debebat pro πάντας.) et pro πολυπραγμοσύνης eſt πολυπραγμονούσης] (qſ. intell. πόλεως. ſed perperam haud dubie.)

ὑπεῖναι) ὑπάρχειν expl. Abr. i. e. εἶναι. Habet tamen et adiunctam notionem, 1) occulti, non eminentis, 2) reliqui, ac velut ſubſidiarii, et, 3) cui incumbas, fidas. Nam nec Lat *ſubeſſe* ſimpliciter notat *eſſe*, ſed vnam ſeu per aut alteram notionum illarum comprehendit: vt, *fraus ſuberat*, *cauſſa haec ſubeſt*, *ſolo natura ſubeſt*, Virg. Ge. 2, 49. *tanquam ſpes ſubeſſet*, Liv. 1, 41. init. Hic tamen *auxilii* maxime notio et conditio eminet atque tenenda eſt, propter ἑτοίμην.

nobis ſunt cauenda. Socios vero et nunc et prius *huc* veniſſe, non noſtra ſponte, ſed arceſſitos, vt opem ferremus illis de vobis, qui hic iniuria afficiuntur. Quare vos neque tanquam facti iudices rerum, quae a nobis geruntur, neque tanquam cenſores (quod factu iam eſt difficile) deterrere conemini: *ſed quatenus aliqua noſtrae curioſitatis, ac ingenii pars, qua tot res gerendas aggredimur, vobis quoque prodeſſe poteſt, ea recepta vtamini, et exiſtimetis, haec non omnibus aeque nocere, verum longe pluribus e Graecis prodeſſe. Quilibet enim in qualibet regione, vel in ea, in qua non imperamus, et is, qui ſibi ab iniuria timet, et is, qui *alteri* inſidiatur, quod in promtu ſit ſpes, illi quidem fore, vt auxilium a nobis viciſſim impetret, huic vero, fore, vt, ſi venerimus, metu periculi non vacet, ambo coguntur: hic quidem, inuitus ab iniuria *alteri* facienda ſibi temperare; ille vero, nemine negotium ipſi faceſſente, ſalutem conſequi. Hoc igitur ſalutis praeſidium, quod omnibus, qui *eo* indigent, eſt commune, et quod vobis nunc praeſto eſt, ne reiiciatis; ſed idem facientes, quod caeteri mortales facere ſolent, nobiſcum *iuncti*, Syracuſanis, pro eo, quod ipſorum inſidias ſemper cauetis, vos etiam nunc tandem eodem modo, *quo illi vobis*, inſidias tendere viciſſim incipiatis."

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. V. C. Varr. 340.

* Quatenus vero hoc noſtrum multarum rerum ſtudium vobis etc. *Acacius.* Ad multas res aggreſſio, earumque omnium rerum actio, πολυπραγμοσύνη Graece dicitur, inquit *A. Gellius*, quem vide lib. XI. c. 16. HVDS.

Μήθ' ὡς σωφρονιστὰ] ὑπερβατόν· μήτε (ὃ χαλεπὸν ἦδη,) ὡς σωφρονισταὶ ἀποτρέπειν πειρᾶσθε. χαλεπὸν δὲ ἤδη, ἀποτρέψαι ἡμᾶς. Τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης] πολυπραγμονεῖν λέγει τὸ πολλοῖς ἐπιχειρεῖν καὶ πολλάκις. ἐκ δὲ τῆς πολυπραγμοσύνης καὶ τὸ τρόπῳ ἡμῶν ὄ, τι ἂν ὑμῖν συμφέρῃ, τούτῳ τῷ μέρει χρήσασθε. Μὴ πάντας ἐν ἴσῳ] μὴ πάντας ὁμοίως ὀκνοῦντι βλάπτεσθαι ὑπὸ τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης καὶ τοῦ τρόπου. Ἐν παντὶ γὰρ πᾶς] ἐν πάσῃ γὰρ γῇ, καὶ ἧς ἂν ἄρχωμεν, οἵ τε ἐπιβουλεύοντες τοῖς πέλας, καὶ οἱ φοβούμενοι ἐκείνους, διὰ τὸ ἀμφότεροι προσδέχεσθαι τὴν ἡμετέραν διὰ τάχους παρουσίαν, οἵ τε ἐπιβουλεύοντες. διὰ τὸν ἀφ' ἡμῶν φόβον σωφρονέστεροι γίγνονται, καὶ οἱ ἐπιβουλευόμενοι σώζονται χωρὶς πόνου. Ἀλλ' ἐξισώσαντες] ἀλλ' ἐξισωθέντες καὶ ὁμοιωθέντες τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις, τοῖς δὲ μόνον φυλάττεσθαι τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ καὶ ἀντεπιβουλεύειν τοῖς προεπιβουλεύουσιν εἰθισμένοις, καὶ αὐτοὶ πρὸς τοὺς Συρακουσίους μεθ' ἡμῶν τάντες, τῷ αὐτῷ

ἐλπίδα) ad prius, τῷ μὲν, *ſpei* retinet notionem, ad alterum, τῷ δὲ, *metum* magis ſign. vt recte obſ. *Abr.* ſicut ἐλάχιστον κακόν, Noſtro L. 2. et Virgilio, Aen. 4, 419 *tantum ſperare dolorem.* At, alterum (ἀμφότεροι) ἀναγκάζονται, in eàdem Syllepſi an ſit, dubitem; Quid enim repetiueris ex ἀναγκάζονται, quod congruat τῷ ἀπραγμόνως σώζεσθαι; immo ipſum ἀναγκάζονται, ſuo ſenſu, vnice congruat illi; neque enim ſign. ἀπραγμόνως, vt Port. vertit, *nullo negotium faceſſente*, ſed, *quieti*, vt ipſi nil agant, quo ſe tutentur, nihil ſeſe interponant, ſuis viribus ne vtantur, verum Athenienſibus cunctis permittant, ſich (nur) leidend verhalten: quo! Moſis voci conferas, Exod. 14, 13. *Conſiſtite, quieſcite, et videte*, (i. e. vt videatis, taciti quidem et admirabundi, vel, videbitis, Imperat. pro Fut.) vel, *exſpectate ſalutem*, liberationem, *quam Deus ſit vobis effecturus*: Et vſ. 15. *Deus pro vobis pugnabit*, rem geret, *tacitis* et quietis. Ita Iſraëlitae quoque ἀπραγμόνως, nulla opera ſua, ἐσώζοντο. Quod moleſtum (nonnunquam, immo ſaepius,) nimirum hominibus ſit, pendere nolentibus aliunde, ſed ſuo iure, ſuo conſilio, ſuis viribus, vti; plane, vt *cogi* debeant pati, ab aliis ſe ſeruari.

ἀντιτυχεῖν) cur ἀντὶ addit, *viciſſim*, dafür, hingegen, qſ. in remunerationem? Nempe (pro eo,) quod pareat nobis, quod permittant nobis ſe, faueat, non officiat certe; Gallice, *en recompenſe*, *à ſon tour*, hinwiederum auch, obſequii pretium.

μὴ ἀδ. — κιν.) Dupliciter verteris: vel, ad Athenienſes: fore, vt nos appareamus (iis) non contemnendi; quippe ἀδεὴς, vt Lat. *formidoloſus*, et (non) metuentem ſign. et (non) metuendum: vel, ad turbulentos: in periculum venturos, ne non vacent timore ac terrore a nobis. Ita fit atio eſt rei augendae; vt nobis, nicht ohne Furcht, nicht ſo gar ruhig.

ὁ μὲν ἄκ. σωφρ. — — σώζ.) Hic inuertit ordinem, per *Chiasmum*; in priori quippe, priores poſuerat quietos et patientes, altero loco, turbulentos; hic contra, prius ἄκ. σωφρ. refertur ad turbulentos et contumaces, alterum, ἀπραγμ. σώζ. ad modeſtos: ſic, puta:

a) τῷ μὲν,	b) τῷ δὲ,
a) ἐπικουρ. ἀντιτυχ.	b) μὴ ἀδεεῖς — κιν.
b) ἀπραγμ. σώζ.	a) ὄκνιτες σωφρ.

ἐξισώσ. τ. ἄλλ.) ſcil. ἑαυτούς· aequate caeterorum animum et conſum, neu ſegnes patienter deſideatis. Ita apud Soph. El. (quod aſſert *Abr.* ad h. l.) μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ, i. e. κατ' οὐδ. ἐξισ. ἑαυτὴν μητρί. Aut intell. τὸ πρᾶγμα, τὸ ἔργον, τὸν πόλεμον.

μεθ' ἡμῶν) Interpunctione mutata Ed. Duk. μεθ' ἡμῶν retuli ad μεταλάβετε, non ad τοῖς ἄλλοις, aut ad ἐξισώσ. vbi ſenſu careat.

ἀντεπιβ. — μετάλ.) Intell. τοῦ ἀντετ. μεταλάβετε (μεθ' ἡμῶν) τοῦ ἀντεπιβ. *venite* in *partem* nobiſcum et ſocietatem vna (nobiſcum) viciſſim inſidiandi Syracuſanis; capeſſite nobiſcum τὸ ἀντεπιβ.

πή. [y] Τοιαῦτα μὲν ὁ Εὔφημος εἶπεν. οἱ δὲ Καμαριναῖοι ἐπεπόνθεσαν τοιόνδε· τοῖς μὲν Ἀθηναίοις εὖνοι ἦσαν, πλὴν, καθόσον [z] εἰ, τὴν Σικελίαν, ᾤοντο, αὐτὰς δηλώσεσθαι, τοῖς δὲ Συρακουσίοις [a] ἀεὶ, κατὰ τὸ ὅμορον, διάφοροι. δεδιότες δ' ἐχ ἧσσον τὰς Συρακουσίας, ἐγγὺς ὄντας, μὴ * καὶ ἄνευ σφῶν περιγένωνται, [b] τότε πρῶτον αὐτοῖς τὰς ὀλίγας ἱππέας ἔπεμψαν· καὶ [c] τὸ λοιπὸν ἐδόκει αὐτοῖς, ὑπηργεῖν μὲν τοῖς Συρακουσίοις μᾶλλον ἔργῳ, ὡς ἂν δύνωνται μετριώτατα· ἐν δὲ τῷ παρόντι, ἵνα μηδὲ τοῖς Ἀθηναίοις [d] ἔλασσον δοκῶσιν εἶναι, [e] ἐπειδὴ καὶ ἐπικρατέστεροι τῇ μάχῃ ἐγένοντο, λόγῳ ἀποκρίνασθαι ἴσα ἀμφοτέροις· καὶ ὅτω, βουλευσάμενοι, ἀπεκρίναντο· ἐπειδὴ τυγχάνει ἀμφοτέροις ὅσι ξυμμάχοις σφῶν πρὸς ἀλλήλους πόλεμος ὤν, εὔορκον [f] δοκεῖν εἶναι σφίσιν, ἐν τῷ παρόντι [g] μηδετέροις ἀμύνειν. καὶ οἱ πρέσβεις ἑκατέρων ἀπῆλθον. καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι [h] τὰ καθ' ἑαυτὰς ἐξηρτύοντο ἐς [i] τὸν πόλεμον· [k] οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἐν τῇ Νάξῳ ἐστρατοπεδευμένοι, [l] τὰ πρὸς τὰς Σικελὰς ἔπρασσον, ὅπως αὐτοῖς ὡς πλεῖοι προσχωρήσωνται. καὶ οἱ μὲν πρὸς τὰ πεδία μᾶλλον τῶν Σικελῶν ὑπήκοοι ὄντες τῶν Συρακουσίων, οἱ πολλοὶ [m] ἀφειστήκεσαν· τῶν δὲ τὴν μεσόγαιαν [n] ἐχόντων αὐτόνομοι ὅσαι καὶ πρότερον ἀεὶ [o] οἰκήσεις εὐθὺς, πλὴν ὀλίγοι, μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἦσαν· καὶ [p] σῖτόν τε κατεκόμιζον τῷ στρατεύματι, καὶ [q] εἰσὶν οἳ καὶ χρήματα. ἐπὶ δὲ τὰς μὴ προσχωρούντας οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύοντες, τὰς μὲν προσηνάγκαζον, τὰς δὲ καὶ [r] ὑπὸ τῶν Συρακουσίων [s] φρουρὰς τε πεμπόντων καὶ βοηθούντων ἀπεκώλυον· τόν τε χειμῶνα μεθορμισάμενοι ἐκ τῆς Νάξου ἐς τὴν Κατάνην, καὶ τὸ στρατόπεδον, ὃ κατ-

y Τοιαῦτα δὲ ὁ *Gr. Reg. Caſſ.* Aug. z Εἰς *Dan.* a Αἰεὶ *Ar. C.* * καὶ d. Mſqu. b Τότ, *τε πρῶτον* legit *Ae. Port.* Hvds. c Τολοιπὸν *Reg.* d Ἐλάσσω *Dan.* e Ἐπεὶ *Reg.* f Δοκεῖ *Ar. C.* Aug. *Reg. Caſſ. Dan.* In *Reg.* manus recens ſuper *ει* ſcripſerat *ν.* g Μηδ' ἑτέροις *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Μηδ' ἑτέρους *Reg. Gr.* Mox ἀμύνειν Mſq. h Τὰ *Reg. Dan.* et a prima manu *Caſſ.* in quo deinde e *τὰ* factum erat *τὰς.* Aug. *τὰ* a correct. a m. 1. videtur ſcr. *τά.* i Τὸν omittunt *Ar. C.* k Οἱ δὲ Ἀθην. *Gr.* l Articulus redundare videtur: nam ſi orationi eximatur, eundem plane ſenſum habebis. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. pag. 179. Hvds. m Ἀφεστήκεσαν *Reg.* Aug. Mſqu. n μεσόγειαν Mſq. Tum οἰκούντων *Dan.* o Non poſt εὐθὺς, ſed οἰκήσεις, diſtinguunt *Codd. Mſſ.* p Σῖτόν γε *Reg.* q Εἰσὶ δὲ *Gr.* r Ἀπὸ pro ὑπὸ reponendum cenſet *F. Port.* s Φρουρὰς ἐπεμπόντων *Gr.* Mſqu.

C. 88. ἐπεπόνθ.) Schol. ad h. v. abeſt Aug.]

καθόσον εἰ) redundat εἰ poſt καθ' ὅσον, vt in εἰ μὴ εἰ, εἰ μὴ ἴλιν, et in Lat. *niſi ſi*; et apud Liv. 4, 3. poſt init. *perinde hoc valet, tanquam — aliquis dicat*; vbi notio *tam* in *perinde* iam inſit; et ſign. ὅτι, immo totum, καθόσ. εἰ, eſt pro ὅτι. Schol. male neglexit τὸ ᾤοντο.

τοὺς ὁλ. ἱππ.) τοὺς addit; quos *ante* iam miſſos, dixi: die oben erwähnten; (c. 75.)

ὡς ἂν δύν. μετρ.) In *Parentheſi* haec verba accipit *Abr.* et, inſeri, vult, δὲ poſt ὡς. Neſcio, Parentheſi opus quid ſit, vbi ſimpliciter iungi detur, ὑπουργεῖν μετριώτατα· alioquin enim diceret, ὑπουργεῖν μὲν, ἀλλ' ὡς δ. μ.

Ἔλασσον δοκῶσιν εἶναι] Quum primum haec legebam, putabam, εἶναι perperam ſcriptum eſſe pro εὖνοι, vel pro νεῖμαι, vt III, 3. μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ — Et Ibid. 48. μήτε οἴκτῳ πλέον νείμαντες, μήτ' ἐπιεικείᾳ. Verum, quum neque in *ſcriptis*, neque in *editis*, quidquam varietatis inueniſſem, et, *Stephanum* ac *Portum* hic ellipſin τῶ εὖνοι ſtatuere, vidiſſem, malui virorum Graecae linguae peritiſſimorum ſententiae adquieſcere, quam coniecturis, fortaſſis inanibus, indulgere: etſi rationem huius ellipſeos nondum intelligo. Dvk. ἔλ. δοκῶσι νεῖμαι emendat Valkenaer. ad Eurip. Fragm. p. 77. v. Gloſſ. *Gottl.* Egregiam ſane emendationem, et tali viro dignam! Quo opus tamen an ſit, dubitaſſe liceat repetenti cum Viris Doctt. εὖνοι· quam non Ellipſin, ſed Repetitionem eſſe, (ἀπὸ κοινοῦ) recte obſ. *Abr.* vtut paullo remotius ſit illud εὖνοι, et complura interiecta. Quid, ſi lateat in εἶναι ipſum hoc εὖνοι, aut ſimilitudine literarum abſorptum, aut in illud mutatum?

[ἐπειδὴ κ.) Schol. ad h. v. abeſt Aug.]

λόγῳ ἀποκρ.) non redundat λόγῳ, ob ſuper. ὑπουργ. μᾶλλον ἔργῳ. Duo quippe ad illud μᾶλλον intellexeris: et Συρακουσίοις μᾶλλ. ἢ Ἀθηναίοις· et vero, ἔργῳ μᾶλλ. ἢ λόγῳ. Sane enim λόγῳ tantum hic agebant *plus* praeſtantes Syracuſanis *re* et *facto*, quam faterentur, *minus* Athenienſibus, quos metuerent tamen; et hactenus certe fallerent λόγῳ, quod, profeſſi, ſe velle μηδετέροις ἀμύνειν, Syracuſanis tamen equites miſiſſent.

[ἴσα) ad h. v. adſcr. in Aug. ἐπ' ἴσης ἀμφοτέροις]

Τὰ καθ' ἑαυτὰς ἐξηρτύοντο] In ſcriptura *Mſſorum*, qui habent τὸ καθ' ἑαυτὰς, hic ſenſus eſt: *pro virili*, vel *omni ope*; vt hic *Valla*; vt in τὸ κατ' ἐμὲ, et aliis huius generis. Vulgata tamen ſatis defendi poteſt. *Herodianus* III, 1. Ὁ μὲν δὴ Νίγερος ὅτως ἐξήρτυε τὰ καθ' ἑαυτὸν ἀσφαλέστατα καὶ προμηθέστατα. Dvk. Ei reſpondet infra τὰ πρὸς τ. Σικελούς· vnde apparet, τὰ legendum.

τὰ πρ. τ. Σικ.) Si Accuſ. eſt τὰ, intellecto κατὰ, εἰς· ad προσχωρήσωνται intell. οἱ Σικελοὶ, ex Σικελούς· ſign. illud τὰ, *quod attinebat* Siculos, *de* Siculis; diſiectius ſane, pro, ἔπρασσον, ὅπως αὐτοῖς προσχωρ. οἱ Σικελοί. Sed et Nom. nat. eſſe poteſt τὰ, hoc ordine: ἔπρασσον, ὅπως τὰ πρὸς Σικελοὺς (i. e. οἱ Σικελοὶ, τὰ τῶν Σικελῶν,) προσχωρ. αὐτ ὡς μᾶλλ. Illud pra placet, vel ob ſuperius, τὰ καθ' ἑαυτὰς, vel, quia diceret, τὰ τῶν Σικελῶν.

[κ. οἱ μ. πρ. τ. π.) In Schol. Aug. pro altero ἀφεστήκεσ. leg. ἀφεστήκεσαν, et pro priori, ἀφειστήκεσαν.]

οἱ μ. πρ. τὰ π. — — οἱ πολλοὶ) more Noſtri, pro, τῶν πρὸς τὰ π. — οἱ πολλοὶ ἀφειστ.

Οἱ πολλοὶ ἀφειστήκεσαν] Interpretatio *Scholiaſtae*, ἀφειστήκεσαν exponentis ὃ προσεχώρουν, videtur confirmari poſſe lo-

88. Atque Euphemus quidem haec dixit. Camarinaei vero ſic animis erant affecti. Athenienſibus quidem erant beneuoli, niſi quatenus eos ad ſubigendam Siciliam veniſſe ſuſpicabantur: Syracuſanis vero, * propter agri finitimi controuerſias ſemper, erant inimici. Quum tamen Syracuſanos, qui vicini erant, non minus formidarent, ne vel ſine ſuis auxiliis ſuperiores euaderent, et ante paucos illos equites ipſis miſerant: et in poſterum Syracuſanis quidem potius, re ipſa, quam *tamen* parciſſime poſſent, operam ſuam nauare decreuerunt. In praeſentia vero, ne Athenienſibus minus *beneuoli* eſſe viderentur, praeſertim quod ex proelio victores diſceſſiſſent, verbis reſponſum par vtrisque dare *ſtatuerunt*. Cum autem ſic conſultaſſent, reſponderunt: Quoniam bellum gerebatur inter illos, qui vtrique ſibi erant ſocii, videri ſibi aequum eſſe, in praeſentia neutris opem ferre. Atque vtrorumque legati *ſic* abierunt. Et Syracuſani quidem res ſuas ad bellum apparabant. Athenienſes vero, qui apud Naxum ſtatiua habebant, id apud Siculos agebant, vt quam plurimi ad ſe transirent. Et Siculorum quidem, illorum praecipue, qui campeſtria loca incolebant, et qui Syracuſanorum imperio parebant, plerique *ab Athenienſium ſocietate* receſſerunt. Illorum vero, qui loca mediterranea tenebant, *ciuitates*, quae ſui iuris, et quae prius ſemper *libera erant* † domicilia, exceptis paucis *populis*, ſeſe confeſtim Athenienſibus adiunxerunt, et commeatum ad *illorum* exercitum comportarunt, quidam et pecunias. Athenienſes vero bellum illis inferentes, qui ſuam ſocietatem ſequi recuſabant, partim quidem compulerunt, partim vero a Syracuſanis praeſidia mittentibus et opem ferentibus arcebant. Iidem per hyemem Naxo

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U.C. Varr. 340.

* Vtpote conterminis, ſemper etc. *Vel*, Cum Syracuſanis ſemper controuerſiae illis erant, vt inter conterminos eſſe conſueuerunt. *Stepb.* Propter agri vicinitatem etc. *Acacius.* HVDS. † *Id eſt*: parua oppida. HVDS.

μετελλάβετε· τουτέστιν, ἀντεπιβουλεύσατε αὐτοῖς. Ἐπεπόνθεσαν τοιόνδε] ἤγουν, ἐπειδὴ κατὰ ψυχὴν διετέθησαν. Πλὴν, καθόσον] πλὴν, εἰ καταδουλοῖντο οἱ Ἀθηναῖοι τὴν Σικελίαν. Ἐπειδὴ καὶ ἐπικρατέστεροι] τῶν Συρακουσίων δηλονότι. Καὶ οἱ μὲν πρὸς τὰ πεδία] ὃ τῶν Συρακοσίων ἀφειστήκεσαν, ἀλλ' οἱ ἐν τοῖς πεδίοις οἰκοῦντες, ἀφειστήκεσαν, καὶ ὁ προσεχώρουν τοῖς Ἀθηναίοις. Φρυγῶς τε πεμπόντων] ὡς τῶν Ἀθηναίων τὸς Συρακουσίους φρυγὸς καλυόντων βοηθεῖν τῆς πόλεως. Ὡς καὶ

Demoſthenis, *Ariſtidis*, et *Luciani*, quae leguntur in Lexicis, in quibus ἀφεστάναι eſt *abhorrere*, *alienum eſſe*. Sic rurſus *Lucianus* de Saltat. pag. 800. Οὐ μὲν ὐδὲ ῥητορικῆς ἀφέστηκεν, ἀλλὰ καὶ ταύτης μετέχει. Et eo etiam pertinere poteſt hoc *Thucydidis* IV, 119 Οὐδενὸς ἀποστήσονται, ὅσα ἂν δίκαια λέγητε, ὅτε οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅτε οἱ ξύμμαχοι, *nihil recuſabunt*. Tamen, omnino conſiderandam, arbitror, coniecturam *Guil. Canteri*, qui VIII. Nouar. Lection. 16. pro οἱ πολλοὶ reponendum cenſet, ὃ πολλοί. Nam, veroſimile, ait, eſſe, eos, qui aliorum imperio parebant, difficulter dominos mutare potuiſſe; eos autem, qui libertate fruebantur, multo ſe facilius ad quascumque vellent partes contulſiſſe. Hoc mihi non minus placet, quam explicatio *Scholiaſtae*, et quae pro ea dici poſſunt. Nam et in omnibus illis, in quibus ἀφιστάναι eſt *alienum eſſe*, genitiuus verbo adponitur; quem cur hic ſupprimere voluerit *Thucydides*, nulla cauſa eſt. Illa, ἀπὸ οἰκήσεις, explicabunt acutiores; mihi numeris Platonicis obſcuriora ſunt. Pro eo, quod paullo poſt legitur, εἰσὶν οἳ ſaepius dicitur ἔστιν οἵ. Sed εἰσὶν οἳ etiam VII, 44. Et intercedente particula II, 49. εἰσὶ δ' οἳ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. DVK.

τῶν δὲ τ. μεσ. — — οἰκήσεις) Et Portum laboraſſe in his extricandis, ſupplementorum frequentia loquitur: et Duker. quid ſint ἀπὸ οἰκήσεις, acutioribus explicandum relinquit. Equidem ſic ordinauerim; nec video, quid ita non ſtatim apparuerit illis tam ſimplex ratio: (αἱ) δὲ οἰκήσεις τῶν ἐχόντων τὴν μεσόγαιαν, οὖσαι καὶ (i. e. *iam*) πρότερον ἀπὸ αὐτόνομοι, εὐθὺς ἦσαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων, πλὴν ὀλίγοι (ἄνθρωποι, per Syneſin.) Offecit nimirum illis primo omiſſum αἱ, ante οἰκήσεις, deinde οἰκήσεις pro πόλεις· pro quo tamen et poni poſſit, et vero, quodammodo certe, ponatur 1, 6. init. διὰ τὰς ἀφράκτους οἰκήσεις, pro quo dixiſſet, c. 5. init. πόλεσιν ἀτειχίστοις· vbi cum addat: καὶ κατὰ κώμας οἰκουμένοις· ſimiles his fortaſſe fuerint Siculorum mediterraneae vrbes. Sed comma maxime poſt οὖσαι ſenſum turbauerit; poſt οἰκήσεις quoque; quo ſublato, vt feci, nil ſane obſcuri videam.

εἰσὶν οἳ) pro ἦσαν, οἵ· ſed pro vno plane vocab. valet, τινές.

ὑπὸ τ. Συρ.) quis non, ἀπὸ legendum, cum Porto cenſeat? Nam, ὑπό τινος *facere* eſt *iuſſu* eius, aut *per* illum miniſtrum, facere intelligatur; quorum vtrumque hinc alieniſſimum, vbi *contra* Syracuſanos agerent; Gloſſema fortaſſe fuerit, Genitiuo explicando adſcriptum ab aliquo. Quod ſi accepiſſe detur pro ὑπὸ τοῖς Συρακουσίοις, τοὺς δὲ κ. ὑπὸ τοῖς Συρ. nempe ὄντας, i. e. ὑπηκόους αὐτῶν· nil iam obſcuri fuerit.

[Φρουρ. τε) Schol. ad h. v. in Aug. refertur ad τὸν χειμῶνα, et ſic leg. ὡς τ. Ἀθ. τ. Συρακοσίους (ita, per o,) φόρους (leg. φρουρούς) κωλ. βοηθ. ταῖς πόλεσιν.] Hoc extr. rectius, quam Vulg. τῆς πόλεως, nullo ſenſu; aut ἐκ τ. πόλ. leg. quod frigeat tamen.)

Φρυγὸς τε πεμπόντων] Non male *Gr.* φρυγὸς ἑστιμπόντων. WASS. Coniectura *Porti* ἀπὸ pro ὑπὸ legentis probabilis eſt. DVK.

ἐκαύθη ὑπὸ τῶν [t] Συρακοσίων, αὖθις ἀνορθώσαντες, διεχείμαζον· καὶ ἔπεμψαν μὲν ἐς [u] Καρχηδόνα τριήρη περὶ φιλίας, εἰ δύναιντό τι ὠφελεῖσθαι· ἔπεμψαν δὲ καὶ [v] ἐς Τυρσηνίαν, ἔστιν ὧν πόλεων ἐπαγγελλομένων καὶ αὐτῶν ξυμπολεμεῖν. [x] περιήγγελον δὲ καὶ τοῖς Σικελοῖς, καὶ, ἐς τὴν [y] Ἔγεσταν πέμψαντες, ἐκέλευον ἵππας σφίσιν ὡς πλείστας πέμπειν, [z] καὶ τἆλλα ἐς τὸν περιτειχισμὸν, πλινθία καὶ σίδηρον, ἡτοίμαζον, καὶ ὅσα ἔδει, ὡς ἅμα [a] τῷ ἦρι ἐξόμενοι τὸ πολέμου. [b] οἱ δ' ἐς τὴν Κόρινθον καὶ [c] τὴν Λακεδαίμονα τῶν Συρακοσίων ἀποσταλέντες πρέσβεις τάς τε Ἰταλιώτας ἅμα παραπλέοντες ἐπειρῶντο [d] πείθειν, μὴ περιορᾶν τὰ [e] γινόμενα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὡς καὶ ἐκείνοις ὁμοίως ἐπιβουλευόμενα· καὶ, ἐπειδὴ ἐν τῇ Κορίνθῳ ἐγένοντο, λόγους ἐποιοῦντο, ἀξιοῦντες σφίσι κατὰ τὸ ξυγγενὲς βοηθεῖν. καὶ οἱ Κορίνθιοι, αὐθὺς ψηφισάμενοι αὐτοὶ πρῶτοι, ὥστε πάσῃ προθυμίᾳ [f] ἀμύνειν, καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ξυναπέστελλον αὐτοῖς πρέσβεις, ὅπως καὶ ἐκείνους ξυναναπείθοιεν τόν τε αὐτὸ πόλεμον σαφέστερον ποιεῖσθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἐς τὴν Σικελίαν [g] ὠφέλειαν τινὰ πέμπειν. καὶ οἵ τε ἐκ τῆς Κορίνθου πρέσβεις παρῆσαν ἐς τὴν Λακεδαίμονα, καὶ Ἀλκιβιάδης, μετὰ τῶν ξυμφυγάδων περαιωθεὶς [h] τότ' εὐθὺς ἐπὶ πλοίου [i] φορτηγικῆ ἐκ τῆς Θουρίας, [k] ἐς Κυλλήνην τῆς Ἠλείας πρῶτον, ἔπειτα ὕστερον ἐς τὴν Λακεδαίμονα, αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων μεταπεμψάντων, ὑπόσπονδος ἐλθών. ἐφοβεῖτο γὰρ αὐτοὺς διὰ τὴν περὶ τῶν Μαντινικῶν πρᾶξιν. καὶ ξυνέβη, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λακεδαιμονίων, τάς τε Κορινθίους καὶ τοὺς [l] Συρακοσίους τὰ αὐτὰ [m] καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην δεομένους πείθειν τοὺς Λακεδαιμονίους. καὶ διανοουμένων τῶν τε Ἐφόρων καὶ τῶν ἐν τέλει ὄντων πρέσβεις πέμπειν ἐς Συρακούσας, [n] κωλύσοντας μὴ ξυμβαίνειν Ἀθηναίοις, βοηθεῖν δὲ ἃ προθύμων ὄντων, παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης παρώξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ ἐξώρμησε, λέγων τοιάδε.

πϑ'. »ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ, περὶ τῆς ἐμῆς διαβολῆς πρῶτον ἐς ὑμᾶς εἰπεῖν, ἵνα μὴ χεῖρον τὰ κοινὰ τῷ ὑπόπτῳ μου ἀκροάσησθε. τῶν δ' ἡμῶν προγόνων τὴν [o] προξενίαν ὑμῶν κατά τι ἔγκλημα ἀπειπόντων, αὐτὸς ἐγὼ πάλιν [p] ἀναλαμβάνων, ἐθεράπευον ὑμᾶς, ἄλλα τε, καὶ περὶ τὴν ἐκ Πύλ

[t] Συρακοσίων *Caſſ.* Aug. τῶν d. Mſq. [u] Καρχιδ. Mſq. et mox ὠφελῆσθαι. [v] Ἐς τὴν Τυρσηνίαν *Ar. C. Gr. Dan.* [x] Περιήγγελλον *Caſſ. Gr.* Περιήγγειλαν *Dan.* [y] Ἔγεσταίαν *Gr.* [z] Καὶ ἄλλα *Reg.* [a] Τῷ deeſt *Reg.* [b] Οἱ δὲ ἐς *Gr.* εἰς Baſ. [c] Τὴν articulum non agnoſcunt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ.* Aug. *Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* [d] Πείθειν καὶ μὴ περιορᾶν *Ar.* [e] Γιγνόμενα *Reg. Gr.* Aug. Mſq. [f] Ἀμυνεῖν *Gr.* ἀμύνειν Mſq. [g] Ὠφελίαν *Caſſ. Gr.* Aug. [h] Τότε εὐθὺς *Gr.* [i] Φορτητικῆ *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. φορητικοῦ Mſq. [k] Argos eum ſe contuliſſe, et inde ira Athenienſium, ab Argiuis ipſum petentium, ad Lacedaemonios transfugiſſe, dicit *Iſocrates* in Orat. περὶ ζεύγους. Vide *Plutarchum* in Alcibiade, *Diodorum* l. 13. *Polyaeni* Strat. l. 1. *Iuſtin.* l. 5 Hvds. τὴν Κυλλ. Mſq. [l] Συρακοσίους Aug. cum *υ* recenti manu inter verſus ſcripto *Caſſ.* [m] Καὶ deeſt *Gr.* [n] Κωλύσοντας *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baj. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. [o] Vide *Thucyd.* l. 5. p. 317. et *Plutarchum* in Alcibiade. Hvds. [p] Id eſt: ἀναλαμβάνειν ἐπιθυμῶν. *Ae. Port.* Idem.

οἱ δ' ἐς τ. Κόρ. — τ. Συρ. ἀποστ. πρ.) Traiectum, more Noſtri, pro, οἱ δὲ τ. Συρ. πρ. ἀποστ. ἐς τ. Κόρ. Nempe Genit. τ. Συρ. loco haud poſitus, aliquid interturbat, vt, quo referatur, non appareat ſtatim.

Τὴν Λακεδαίμονα] Articulum non agnoſcunt plerique. Sed interdum ſeruat Noſter. Wass.

[ἐς κ. ἐκ.) Schol. ad h. v. abeſt Aug.]

[σαφέστ.) ad h. v. in Aug. not. ἐπιφανέστερον.]

παρῆσαν) v. Valkenaer. ad Herodot. p. 10.) *Gottleb.* Nempe aut παρῆσαν eſt pro ἦλθον, aut ἐς, quod ego arbitrer, pro ἐν· Germ. hatten ſich einaefunden.

Φορτηγικῆ] Quidam *Mſſ.* φορτητικῆ· atque ita citat *Thomas Magiſter*; mendoſe omnes. Hvds. Eſt in *Thoma* v. φορτηγωγόν. In *Polluce* quoque olim φορτητικὸν πλοῖον edebatur; pro quo *H. Stephanus* recte repoſuit φορτηγικόν. Locus *Pollucis* eſt I, 83. vbi nunc ita legitur: φορτὶς, φορτηγὶς, φορτηγικὸν πλοῖον· καὶ, ὡς Θουκυδίδης, φορτικὸν, καὶ ληστρίς. Adnotant ibi *Interpretes*, φορτηγικὸν πλοῖον eſſe in hoc loco *Thucydidis*; φορτικὸν vbi inueniatur, non dicunt. Suſpicor, hoc corruptum eſſe e φορτηγὸν, et ſic etiam in *Thucydide*, ſi apud eum alicubi legatur φορτικὸν, emendandum eſſe. Naῦς φορτηγὸς dicunt multi; πλοῖα φορτικὰ, quod ſciam, nemo. Nec rara ſunt exempla literae ι pro η, et κ pro γ poſitae. Dvk.

Μεταπεμψάντων] *Thomas Mag.* h. v. et hunc et alium locum *Thucydidis* e Lib. VII, 8. profert, in quo μεταπέμπω, forma actiua, vſus eſt; ſed tamen, potius μεταπέμπομαι dicendum eſſe, praecipit. Et *Scholiaſtes* Ariſtophanis in hoc, quod legitur Veſp. v. 678. παρ' Εὐχαρίδῃ ναὐτὸς τρεῖς ἀγελίδας μετέπεμψα, reprehendit μετέπεμψα, tamquam σὐνθες, id eſt, vt puto, imperite dictum, vel, vt *Florens Chriſtianus*, ὑποσόλοικον, pro μετεπεμψάμην. Idemque *Florens*, μεταπέμπομαι non ſolum vſitatius, ſed etiam Ἀττικώτερον, eſſe, putat, quam μεταπέμπω. Si, quo ſaepius Scriptores Attici vocabulo aliquo vtuntur, illud eo Ἀττικώτερον dici debet, recte ſentit. Sed non credo, ea, quae rarius in iis legun tur, ideo deſinere eſſe Attica. Μεταπέμπω etiam IV, 30. VII, 15. et 42. dicit *Thucydides*. Dvk.

τὰ αὐτὰ καὶ τ. Ἀλκ.) Aut καὶ eſt pro ὡς, vel ἃ, aut traiectum, pro, τοὺς Κορ. καὶ τ. Συρ. καὶ τὸν Ἀλκιβ. τὰ αὐτὰ δ. rel. Illud magis arridet.

τ. ἐν τέλ.) intell. τῶν ἄλλων, (λοιπῶν,) τῶν ἐν τ. Quippe et Ephori ἐν τέλει, vel maxime quidem, vtut additi regibus

Catanam ſtatione mutata ſe contulerunt, et caſtra, quae a Syracuſanis incenſa fuerant, rurſus excitarunt, et *illic* hyemarunt. Triremem autem amicitiae conciliandae cauſa Carthaginem miſerunt, ſi quod auxilium *illinc* impetrare poſſent. Miſerunt etiam in Hetruriam, quia nonnullae ciuitates vltro ſe belli ſocias fore ſpoponderant. Nuntios etiam ad Siculos circummiſerunt, miſerunt et Egeſtam, ac imperarunt, vt ſibi quam plurimos * equos mitterent. Et lateres, et ferrum, et caetera ad *vrbis* circumvallationem neceſſaria, praeparauerunt, vt vere ſtatim ineunte bellum inituri. Syracuſanorum vero legati, qui Corinthum et Lacedaemonem miſſi fuerant, dum *oram Italiae* praeterueherentur, Italis perſuadere ſunt conati, ne negligerent ea, quae ab Athenienſibus fierent, quod et in illorum perniciem haec *ab ipſis* pariter ſtruerentur. Cum autem Corinthum peruenirent, verba fecerunt, poſtulantes, vt pro cognationis iure ſibi auxilium ferrent. Corinthii vero confeſtim et ipſi primi decreuerunt omni ſtudio ſuccurrendum, et cum ipſis legatos Lacedaemonem miſerunt, vt illos quoque et ad bellum apertius illic gerendum aduerſus Athenienſes, et ad aliquod auxilium in Siciliam mittendum inducerent. Et cum Corinthii legati Lacedaemonem venerunt, tum etiam Alcibiades cum exſilii ſociis tunc ſtatim oneraria naui aduectus primum ex agro Thurio ad Cyllenen agri Elei, mox deinde Lacedaemonem, ab ipſis Lacedaemoniis accitus, data publica fide profectus. Illos enim metuebat propter res ad Mantineam geſtas. Contigit autem, vt in Lacedaemoniorum concione, et Corinthii et Syracuſani et Alcibiades eadem rogantes Lacedaemoniis perſuaderent. Cum autem Ephori et Magiſtratus in animo haberent legatos mittere Syracuſas, vt impedirent, ne cum Athenienſibus paciſcerentur, nec tamen ad opem ferendam animo eſſent promto: *tunc* Alcibiades in medium progreſſus Lacedaemonios huiusmodi verbis exacuit et excitauit. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 340.

89. „Necesse eſt, me de mea criminatione apud vos primum verba facere, ne propter ſuſpiciones de me conceptas, publicam cauſam alieniore animo audiatis. Quamuis enim mei maiores publicum veſtrae ciuitatis hoſpitium ob quoddam crimen vobis renuntiaſſent, ego tamen ipſe rurſus

* Equites vertit *Valla*, quaſi legiſſet *ἱππέας*. Hvds.

ἐκείνοις ὁμοίως ἐπιβουλευόμενα] *ἀντὶ τοῦ, ἐπικίνδυνα ἐξ ἐπιβουλῆς.* *Τῷ ὑπόπτῳ μοι*] *ὄντι διὰ ὑποπτεύειν με.* *Καὶ τότε*

magis cuſtodes, vel regundae vtique ciuitati; hic tamen pro *τέλειον* agebant.

Κωλύσοντας] Plerique *κωλύοντας*, non male. Wass.

παροξ. τε κ. ἐξώρμ.) Pro Synonymis abierint duo iſta verba, niſi diſtinguantur per *τε* et *καὶ*, *cum*, *tum*, qſ. *non modo, ſed* etiam, vt *minus* et *maius*. Nec vero cumulare ſynonyma ſolet Noſter. Ergo *παροξ.* ſit, hic certe, *ira* incendit illos, *cura* impleuit, vt indignarentur Athenienſibus, nec *ἐμβύμως ἔδοιεν*, lenti adſpicerent ab illis tum mota; *ἐξώρμ.* autem, *exſtimulauit*, commouit, vt factis quoque, re et paratu, obuiam iis irent.

C. 89. *ἐς ὑμ.*) Ad *εἰρεῖν* retuliſſe, ob ſitum verborum, malit *Abr.* Sed ipſe ſitus, vel poſitus, *Synchyſeos* monere debebat, Noſtro ſolitae. Vtrique tamen congruum, neutri plane ſuperuacaneum, veluti *bis* poſitum interpreter. Multa enim conſulto ita locantur, vtrique vt aptari voluiſſe videantur Scriptt. Tacitus maxime; ſed et Liv. Vid. et mox ad voc. *μου*.

χεῖρον) *Alieniore animo*, Port. vertit; non male; ſed non ſuffecturum ad *τὰ κοινὰ*, ad quae relatum, et propter quae eſſe debeat, *minus recte*, ſecus, ac par ſit; animo non vacuo, neque integro, vera et ſalubria non vnice ſecuturo; minus attente et ſincere, ſed immixto publicis curis alio ſtudio, quod vobis officiat vera et publice ſalubria ſecuturis, quae, odio mei minus liquido, *ἀμβλύτερον*, videatis, auocato animo et alibi occupato, vera eſſe non rati, quod a me dicantur, vobis ſuſpecto, repudietis.

[*τῷ ὑπόπτῳ μ.*) Schol. Aug. add. *τὸ* ante *ὑποπτεύειν*.] plane vt legi volebat *Abr.* tam vere, vt librariorum magis lapſu videatur omiſſum.)

μου) poſſis et ad *ἀκροάσασθε* retuliſſe, *ex me* audiatis; *τῷ ὑπόπτῳ*, *propter* ſuſpicionem. Immo ad vtrumque, vt ſic interiectum.

τῶν δ' ἡμ. πρεσγ.) Haud male Reisk. *τῶν δὴ ἡμῶν πρεσγ.* Nec ſane de ſe Plurali loquitur Alcib. aut alii loquentium apud Noſtrum. Quid, quod et *ἡμετέρων*, de more, ſcriberet Thuc. non *ἡμῶν*;

τ. ἐκ Πύλου ξυμφ.) pro *ἐν Πύλῳ*, cum breuitate, Noſtro vſitata, in hac maxime cauſſa, vbi ſemper illos captiuos appellet *τοὺς ἐκ Πύλου*, i. e. *ibi* captos, et *inde* redditos Lacedaemoniis. Ita et hic: qua incommodum, de illo incommodo, quod, cum accidiſſet vobis *in* Pylo, *inde* receperitis; me iuuante, a nobis captos.

q ξυμφοράν. καὶ, διατελεσάντος μοι προθύμως, ὑμεῖς, πρὸς Ἀθηναίους καταλλασσόμενοι, τοῖς μὲν r ἐμοῖς ἐχθροῖς δύναμιν, δι' ἐκείνων πράξαντες, ἐμοὶ δὲ ἀτιμίαν, * περιέθετε. καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ὑπ' ἐμοῦ, πρός τε τὰ Μαντινέων καὶ Ἀργείων τραπομένου, καὶ ὅσα ἄλλα ἠναντιώμην ὑμῖν, ἐβλάπτεσθε· καὶ νῦν, εἴ τις καὶ τότε ἐν τῷ πάσχειν ὀκ s εἰκότως ὠργίζετό μοι, μετὰ τοῦ ἀληθοῦς t σκοπῶν ἀναπειθέσθω. ἢ, εἴ τις, διότι καὶ τῷ δήμῳ προσεκείμην μᾶλλον, χείρω με v ἐνόμισε, x μηδ' y ὅτως z ἡγήσηται ὀρθῶς ἄχθεσθαι. τοῖς γὰρ τυράννοις ἀεί ποτε διάφοροί ἐσμεν. πᾶν δὲ τὸ ἐναντιούμενον τῷ δυναστεύοντι, δῆμος ὠνόμασαι· καὶ ἀπ' ἐκείνου † ξυμπαρέμεινεν ἡ προσασία ἡμῖν τοῦ πλήθους. ἅμα δὲ a καὶ, τῆς πόλεως δημοκρατουμένης, b τὰ πολλὰ, ἀνάγκη ἦν, τοῖς παροῦσιν ἕπεσθαι. τῆς δὲ ὑπαρχούσης ἀκολασίας ἐπειρώμεθα c μετριώτεροι d ἐς τὰ e πολιτικὰ εἶναι. ἄλλοι δ' ἦσαν, καὶ ἐπὶ τῶν πάλαι, καὶ νῦν, οἳ ἐπὶ τὰ f πονηρότερα ἐξῆγον τὸν ὄχλον· οἵπερ g καὶ ἐμὲ ἐξήλασαν. ἡμεῖς δὲ τοῦ ξύμπαντος προέστημεν, δικαιοῦντες, ἐν ᾧ σχήματι μεγίστη ἡ πόλις ἐτύγχανε καὶ ἐλευθερωτάτη οὖσα, καὶ ὅπερ ἐδέξατό τις, τοῦτο ξυνδιασώζειν. h ἐπεὶ δημοκρατίαν γε καὶ ἐγιγνώσκομεν οἱ Φρονοῦντές τι, καὶ αὐτὸς οὐδενὸς ἂν χεῖρον, i ὅσον καὶ λοιδορήσαιμι. ἀλλὰ περὶ ὁμολογουμένης k ἀγνοίας οὐδὲν ἂν καινὸν l λέγοιτο· καὶ τὸ μεθιέναι αὐτὴν ὀκ ἐδόκει m ἡμῖν ἀσφαλὲς εἶναι, ὑμῶν πολεμίων n προσκαθημένων.α

q Συμφορὰν *Reg.* r Ἐμοῖς omittunt *Ar. C. Dan.* * περιέθεσθε Mſqu. et mox καὶ ante δικαίως ὑπ' ἐμ. s Ἠκότως *Caſſ* εἰδότες Mſqu. t Ἀναπειθέσθω σκοτῶν *Dan.* v Ἐνόμιζε *Reg. Caſſ Gr. Baſ. Steph. 2. Port.* Aug. x Μηδὲ *Gr.* y Οὕτως *Reg.* z Ἡγήσητε *Bar. Gr. Ald. Flor. Baſ.* † ξυμπαρέμενεν (per ι) Mſq. a Καὶ deeſt *Reg. Caſſ.* Aug. b Ταπολλὰ *Bar. Ald. Flor. Reg.* Κατὰ πολλὰ *Gr.* c Μετριώτερον *Bar. Gr. Ald. Flor. Reg.* Baſ. d Ἐς deeſt *Gr.* e Πολεμικὰ *Ar.* f Πονηρότατα *Caſſ.* g Καί με *Gr.* h Ἐπειδὴ *Marg. Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Dan.* Mox δημοκρατείαν Mſqu. i Ὅσῳ *Ar. C. Reg. Caſſ Dan.* Aug. Mſqu. qui poſtremus et mox χωρεῖν pro χεῖρον. k Ἀνοίας *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Bar. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſi Dan.* Aug. l Γένοιτο *Reg.* m Τμῖν *Bar. Ald. Flor. Baſ.* n Προκαθημένων *Reg. Dan.*

πρός τε τὰ — — τραπ. καὶ rel.) Primo, non dubium ſane, quin graece dixeris, πρὸς τά τινος (πράγματα) τραπέσθαι, pro, πρός τινα, *adiungere ſe* alicui; frequentius tamen alterum; nec, πρὸς τὰ τῶν Ἀθηναίων, dicit Noſter, ſed, πρὸς τοὺς Ἀθηναίους; Nec vero *aduerſatus* antea fuerat Argiuis ac Mantinenſibus, vt quibus nihil antea rei cum ipſo foret. Quare ſic interpreter: a me, ad negotia Arg. et Mant. verſo, quae ſcil. contra vos iuuarem. Deinde, illud τε, ad πρὸς, πρός τε τὰ Μαντ. non reſpondet proximo καὶ ad Ἀργείων, ſed alteri, quod ſequatur ad ἅσα· per quae nocui vobis, *et* Mantinenſium cauſſa contra vos immixtus, *et ſi* qua alia, rel.

[καὶ τότε ἐν τῷ π.) In Schol. Aug. eſt ὠργίζετό μοι, pro Vulg. ὀργιζόμενος.] Recte ſane; quia nihil redditur illi Participio.

ἐν τῷ πάσχ. οὐκ εἰκ. ὠργ.) οὐκ εἰκότως retuleris vel ad πάσχειν· quod amplexus videtur Schol. explicans ἐν τῷ πάσχειν οὐκ εἰκότα, τουτέστι, κακῶς· vel ad ὠργίζετο μοι· quod congruere videatur τῷ ἀναπειθέσθω, mutet ſententiam, *iniquam* ergo adhuc. Hoc praetulerim, quia, recte ſe ac merito aduerſatum Lacedaemoniis, vt laeſum, defendit Alcib. et ad *vera* (μετὰ τοῦ ἀληθοῦς) prouocat.

[διότι καὶ τῷ δήμῳ) In Schol. Aug. deſ. verba τ. Ἀθην. δηλονότι.

διότι κ. τῷ δ. προσεκ.) i. e. καὶ (διὰ τοῦτο,) διότι προσεκ. τῷ δήμῳ; neque enim ad τῷ δήμῳ refertur, quaſi et *alii* προσκεῖσθαι potuerit; ſed ad totum τὸ προσκεῖσθαι τῷ δ. — Si quis *et hoc* nomine ſuſpectum me haber, quod populo, i. e. δημοκρατίᾳ, populi imperio ſummo, fauerim, cui vos tam adverſi ſitis.

χείρω) ſuſpectum, inutilem vobis, alienum, periculoſum.

Ἐνόμισε) *Hudſonus* hic non adnotauit, vt ſolet, varietatem ſcripturae e *Baſil.* et *Steph. 2.* Itaque hoc fortaſſis debetur operis typographicis in illius *Editione*, pro ἐνόμιζε, quod conuenit cum praecedenti ὠργίζετο, et eſt in tribus *Mſſ.* totidemque *Edd.* Dvk.

μηδ' οὕτως) ne *hoc* quidem *nomine*, ne hac quidem de cauſſa, ne hoc quidem ſecutus: auch in dieſer Hinſicht nicht.

ὑπαρχούσης) quae apud *nos* eſſet atque inualuiſſet; remittere ſtuduimus ex illo ardore, eumque compeſcere. Ita malim, quam *omnino*, de vniuerſa omnis Democratiae licentia, interpretari; quod non efficiatur e ſimplici verbo ὑπαρχούσης. Immo tum diceret προσυπαρχ. vel ἐνυπαρχ. (αὐτῇ.)

Ἐς τὰ πολιτικά] *Gr.* τὰ πολιτικά. praepoſitio recte abeſt. Wass.

[καὶ ὅτ. ἐδέξ. τις) in Schol. Aug. καὶ praemittitur τῷ ὅπερ.] Vt in textu.)

καὶ ἐγιγν. rel.) Rurſus traiectum, vt ſupra in διότι καὶ τῷ δ. προσεκ. Reſpondet enim hoc καὶ alteri, καὶ αὐτὸς ἐγὼ, ſcil. γιγνώσκω. Ita ergo intell καὶ οἱ φρον. — γιγνώσκ. καὶ αὐτὸς (ἐγὼ), ſc. γιγνώσκω. In priori, οἱ φρον. intell. *omnino*, quia et *ſe* comprehendit per 1. Perſ. ἐγιγνώσκομεν· vnde ſuperuacuum videri poſſit, quod ſubiiciat, καὶ αὐτὸς ἐγώ· ſed hic intell. οὐχήκιστα· μάλιστα, und zwar ich ganz beſonders, vorzüglich unter ihnen.

Ὅσον καὶ λοιδορήσαιμι] *Portus* multis verborum ambagibus, quarum partem recidit Cl. *Waſſe*, expreſſit ſententiam, quam ſibi in his verbis videre videbatur. *Henr. Stephanus*, cuius verba ad interpretationem Latinam *Vallae* e margine ſecundae *Ed. Steph.* huc transtulit *Hudſonus*, *Scholiaſtae* lectionem vulgata meliorem eſſe, dicit: quod indicio eſt, eum putaſſe, locum hunc mutilum eſſe, et *Scholiaſten* in ſuo exemplari legiſſe, ὅσῳ καὶ μέγιστα ὑπ' αὐτῆς ἠδίκημαι, λοιδορήσαιμι. *Scholiaſten* ſequuti ſunt omnes *Interpretes*, et haec ita interpretati ſunt, quaſi ea, quae *Scholiaſtes* ſupplet, deeſſent. Mihi, ſi pro ὅσον, cum plerisque *Mſſ.* et *Scholiaſte*, ὅσῳ legas, locus ſatis ſanus, nec quidquam eorum, quae illi putant, ſed tantum μᾶλλον ſupplendum, et hic ſenſus huius periodi eſſe videtur: *Nam, cuiusmodi popularis ſtatus eſſet, cum omnes, qui aliquid ſapimus, tum ego non minus, quam vllus alius,*

hoc inſtaurans, vos colebam cum aliis, tum vero in clade, quam ad Pylum accepiſtis. Et cum in hoc ego ſtudio perſeuerarem, vos de compoſitione cum Athenienſibus agentes, inimicis quidem meis, re per ipſos tentata, potentiam; mihi vero, ignominiam conciliaſtis. Et propterea, cum in eo, quod ad Mantineorum et Argiuorum partes transierim, tum etiam in caeteris rebus, in quibus ego vobis ſum aduerſatus, a me iure laeſi fuiſtis. Quare ſi quis tunc, dum damnum acciperet, immerito mihi iraſcebatur, nunc *rem* cum veritate examinans, ſententiam mutet. Aut ſi quis, quod factionem popularem potius, *quam paucorum factionem*, ſectarer, me *propterea* deteriorem *eſſe* putabat, ne ſic quidem *iſte* ſe recte *mihi tunc* infenſum fuiſſe ducat. Semper enim tyrannis fuimus infeſti. Quicquid enim tyrannis aduerſatur, id populus nominatur. Hinc autem factum eſt, vt popularis imperii tuendi ſtudium in animo noſtro permanſerit. Praeterea quod *noſtra* ciuitas imperio populari regeretur, plerumque neceſſe *nobis* fuit res praeſentes ſequi. * Sed tamen in adminiſtranda republica conati ſumus nos moderatius gerere, quam *popularis* intemperantiae conſuetudo ferat. Nam et maiorum et noſtra memoria alii erant, qui plebem ad deteriora concitabant; qui me quoque eiecerunt. Nos vero reipublicae praefuimus, aequum eſſe cenſentes, in qua forma ciuitas maxima atque liberrima fuiſſet, et quam quis accepiſſet, hanc *etiam ab eo* conſeruari. Nam cum *nos omnes*, qui aliqua prudentia praediti eramus, popularem ſtatum cognoſcebamus, *et quanta ſit eius leuitas, ac improbitas, probe ſciebamus*, † tum vero ipſe non deterius, *quam vllus alius, hoc noueram:* quo etiam *grauiorem iniuriam ab eo accepi, propter quam ipſi liberius conuicium dicere, ipſumque iure* obiurgare poſſem. Sed de minime dubia *ſtatus popularis* amentia nihil noui dici poſſet. Hunc autem immutare, non videbatur nobis eſſe tutum, quod vos hoſtes *quodammodo* obſideretis.“

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. V. C. Vars. 349.

* Interim licentia, quae nobis ſuppetebat, moderatius in rebus ciuilibus inſtituimus vti. *Acacius.* † Tum vero ipſe, quo maiore iniuria affectus ſum, eo magis vitupero. *Valla; qui videtur lectionem eandem ſequi, quam et Schol. noſtra meliorem.* HVDS.

ἐν τῷ πάσχειν] εἴ τις πάσχων τότε ὐκ εἰκότα, τυτέσι, κακῶς ὀργιζόμενος, νῦν, τὸ ἀληθὲς σκοπῶν, μεταπειθέσθω. Διότι καὶ τῷ δήμῳ προσεκείμην] τὰ τὸ δήμυ μᾶλλον ἐφρόνευ, τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Καὶ ὅπερ ἐδέξατό τις] ὅτερ ἐδέξατό τις σχῆμα· τυτέσιν, ἦν τινα πολιτείαν παρέλαβεν. Ἐπεὶ δημοκρατίαν γε] ἐπεὶ οἵ γε φρόνιμοι ἴσασιν, ὁποῖόν τι ἐςὶ δημοκρατία· (τυτέσιν, ὡς πονηρόν·) καὶ αὐτὸς ἂν ἐγὼ ὐδενὸς ἧττον λοιδορήσαιμι αὐτὴν, ὅσῳ καὶ μέγιςα ὑπ' αὐτῆς ἠδίκημαι. Περὶ ὁμολογεμένης ἀγνοίας] ὁμολογεμένην

intelligebam. Verba, καὶ αὐτὸς ὐδενὸς ἂν χεῖρον, non refero cum *Scholiaſte* et L. tinis *Interpretibus* ad λοιδορήσαιμι, ſed ad praecedenti., et ἀπὸ κοινῦ repeto γιγνώσκω. Datiuo ὅσῳ autem eodem modo, quo hic, etiam aliis locis vtitur *Thucydides.* III, 45. Ἀδοκήτως γὰρ ἔσιν ὅτε παρισαμένη (ἡ τύχη) καὶ ἐκ τῶν ὑποδεεςέρων κινδυνεύειν τινὰ προάγει, καὶ ὐχ ἧσσον τὰς πόλεις, ὅσῳ περὶ τῶν μεγίςων, ἐλευθερίας, ἢ ἄλλων ἀρχῆς, nempe κινδυνεύυσι, vel, vt *Stephanus*, κινδυνεύειν αὐτὰς προάγει. V, 90. Καὶ πρὸς ὑμῶν ὐκ ἧσσον τῦτο, ὅσῳ καὶ ἐπὶ μεγίςῃ τιμωρίᾳ, σφαλέντες ἂν, τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γένοισθε. VI, 92. Γνόντας, τῦτον δὴ τὸν ὑφ' ἁπάντων προβαλλόμενον λόγον, ὡς, εἴ γε πολέμιός γε ὢν σφόδρα ἔβλαπτον, καὶ ἂν φίλος ὢν ἱκανῶς ὠφελοίην· ὅσῳ τὰ μὲν Ἀθηναίων οἶδα, τὰ δ' ὑμέτερα εἰκαζον. Sic V, 108. et VI, 11. Nec ab orret hoc *Luciani* Phalar I. pag. 735. Ἡμῖν δὲ τῦτο πολλῷ ἀναγκαιότερον τοῖς τυράννοις, ὅσῳ πρὸς ἀνάγκην ἐξηγύμεθα. Et ſimi ia apud eumdem, pro lapſi. inter ſalut. p. 501. Pſeudom. p. 747. et alibi. *Anacreon* quo que Carm. XI. Τῦτο δ' οἶδα, Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν, Ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης Quae omnia per ellipſin τῷ μᾶλλον dicti, apertum eſt Dvk. Ita laborant Interr. in explicando vſu τοῦ ὅσον, vt ſenſum tamen haud expediant τοῦ λοιδορήσαιμι. Mihi ſimpliciſſimum videtur, ita intellexiſſe: equidem vel maxime intelligere debeo, et probare poſſum, me ſcire, quid ſit Democratia, quod (quatenus) vituperare quoque illam poſſim, et mala eius, vſu quippe edoctus, notare. Quo aequius ſimul fuerit, fidere vos mihi, vt non ita dedito Democratiae, cuius reprehenſor quoque prodire et exiſtere poſſim. λοιδορεῖν eſt hic, δύνασθαι λοιδορῆσαι. V. Phil. Th. P. p. 239. lit. e. Cod. Mſqu. pro χεῖρον habet χωρεῖν, qſ. ſit pro παραχωρεῖν, *concedere*, weichen. Sed vnde pendeat Infinit. Et vero οὐδενὶ debebat. Fortaſſe Gloſſema fuerit τοῦ χεῖρον· aut librarii plane lapſus.

[περὶ ὁμολ. ἀγν.) ἄνοιαν pro ἄγν. habet Schol. Aug.] Nec dubium, quin et in textu praeferatur ἀνοίας.)

Ἀγνοίας] Forte ἀνοίας legendum cum *Mſſ.* et *Edd.* Wass. Ita legendum cenſuerunt omnes *Interpretes*, et *Scholiaſtes Caſſ.* pro eo, quod in vulgato eſt, ὁμολογεμένην ἄγνοιαν, habet ὁμολογεμένην ἄνοιαν. Ἄνοια vulgi quoque melius, quam ἄγνοια, opponitur iis, quos paullo ante τὺς φρονῦντάς τι dixerat. Dvk.

προσκαθημ.) non *obſidentibus* vtique, ſed tantum *aſſidentibus*, imminentibus, e propinquo additis: auf dem Halſe ſitzen.

ς'. „Καὶ τὰ μὲν ἐς τὰς ἐμὰς διαβολὰς, τοιαῦτα ξυνέβη. περὶ δὲ ὧν [o] ὑμῖν τε βουλευτέον, καὶ ἐμοὶ, εἴ τι πλέον οἶδα, [p] εἰσηγητέον, μάθετε ἤδη. ἐπλεύσαμεν ἐς Σικελίαν, πρῶτον μὲν, εἰ δυναίμεθα, Σικελιώτας καταστρεψόμενοι, μετὰ [q] δ' ἐκείνους αὖθις, καὶ Ἰταλιώτας· ἔπειτα καὶ [r] τῆς Καρχηδονίων ἀρχῆς καὶ αὐτῶν [s] ἀποπειράσοντες. εἰ δὲ προχωρήσειε ταῦτα, ἢ πάντα, ἢ [t] καὶ τὰ πλείω, ἤδη τῇ Πελοποννήσῳ ἐμέλλομεν ἐπιχειρήσειν, νομίσαντες ξύμπασαν μὲν τὴν ἐκεῖθεν προσγενομένην δύναμιν τῶν Ἑλλήνων, πολλὰς δὲ βαρβάρους μισθωσάμενοι, καὶ Ἴβηρας, καὶ ἄλλους τῶν ἐκεῖ [**] ὁμολογουμένως νῦν βαρβάρων μαχιμωτάτους· τριήρεις [v] τε πρὸς ταῖς [x] ἡμετέραις πολλὰς ναυπηγησάμενοι, (ἐχούσης τῆς Ἰταλίας ξύλα ἄφθονα,) οἷς τὴν Πελοπόννησον πέριξ πολιορκοῦντες, [y] καὶ τῷ πεζῷ ἅμα ἐκ γῆς ἀφορμαῖς, τῶν πόλεων τὰς μὲν βίᾳ λαβόντες, [z] τὰς δ' [a] ἐντειχισάμενοι, ῥᾳδίως, [b] ἠλπίζομεν, καταπολεμήσειν, καὶ [c] μετὰ ταῦτα καὶ τῷ ξύμπαντος Ἑλληνικῷ ἄρξειν. χρήματα δὲ καὶ σῖτον, ὥστε εὐπορώτερον [d] γίγνεσθαι τινὰ αὐτῶν, αὐτὰ τὰ προσγενόμενα ἐκεῖθεν χωρία ἔμελλε διαρκῆ ἄνευ τῆς ἐνθένδε προσόδου παρέξειν."

ς α'. „Τοιαῦτα μὲν περὶ τῶν νῦν οἰχομένων σόλων παρὰ τὰ ἀκριβέστατα εἰδότος, ὡς † διενοήθημεν, ἀκηκόατε· καὶ, ὅσοι ὑπόλοιποι στρατηγοί, ἢν δύνωνται, ὁμοίως αὐτὰ πράξουσιν. ὡς δὲ, εἰ μὴ βοηθήσετε, ἃ περιέσαι τάχει, μάθετε [e] ἤδη. Σικελιῶται γὰρ ἀπειρότεροι μέν εἰσιν, ὅμως δ' ἄν, ξυστραφέντες ἀθρόοι, καὶ νῦν ἔτι περιγένοιντο. [f] Συρακόσιοι δὲ μόνοι, μάχῃ τε ἤδη πανδημεὶ [g] ἡσσημένοι, καὶ ναυσὶν ἅμα κατειργόμενοι, ἀδύνατοι ἔσονται τῇ νῦν Ἀθηναίων ἐκεῖ παρασκευῇ ἀντισχεῖν. καὶ, [h] εἰ αὕτη ἡ πόλις ληφθήσεται, ἕξεται καὶ ἡ πᾶσα Σικελία, καὶ εὐθὺς καὶ Ἰταλία. καὶ, ὃν ἄρτι κίνδυνον

o Ἡμῖν *Reg. Caſſ.* Aug. p Ἐσηγητέον *Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. q Δὲ ἐκείνους *Reg. Caſſ.* Aug. r Forſan et haec accipienda ſunt per figuram Grammaticis ἓν διὰ δυοῖν appellatam, pro τῆς ἀρχῆς αὐτῶν τῶν Καρχηδονίων. *Ae. Port.* Hvds. s Ἀποπειράσοντας *Reg.* t Καὶ deeſt *Gr.* * ὁμολογουμένων Mſqu. et mox μαχιμωτάτων. Id. τὰς ante ἡμετέρας. v Δὲ *C.* x Ὑμετέραις *Caſſ.* y Si ſanus ſit locus, verba ita accipienda ſunt: καὶ τῷ πεζῷ ἅμα. ἐκ γῆς αὐτῇ ἐπιχειροῦντες, καὶ ταύταις ταῖς ἀφορμαῖς χρώμενοι, τῶν πόλεων etc. *Ae. Port.* Ἐφορμαῖς pro ἀφορμαῖς legunt *Ar. C. Reg. Caſſ.* |*Dan.*|Aug. z Τὰς δὲ *Gr.* a Ἐντειχισόμενοι *Gr.* b Ἐλπίζομεν *Gr.* c Μεταταῦτα *Reg.* d Γίγνεσθαί τι *Reg. Caſſ.* Aug. et Mſqu. qui et omitt. δὲ poſt χρήματα. † διενοήθη μὲν Mſq. ** καὶ αὐτὰ Mſqu. et mox τὰ ἐκεῖ. e Ἤδη omittunt *Ar C. Dan.* f Συρακόσιοι cum *v* ſuper *o* recenti manu ſcripto *Caſſ.* g Ἡσσαμένοι *Dan.* h Εἰ ἡ αὕτη ἡ πόλις *Gr.* Mox καὶ abeſt Mſqu.

C. 90. εἰσηγητέον,) *ſuadendum*, praecipiendum, vorzuſchlagen, commonſtrandum; non *agendum*, vt Port. vertit; quod vix eſſet hic Alcibiadis; niſi ſign. betreiben; ſed hoc non congruit verbis, εἴ τι πλέον οἶδα· *ſuadendi* notio huc vnice apta.

αὖθις) *vero*, autem, vel, *etiam*, ſo fort, deinceps; vel pro ἤδη, nunmehr.

[καὶ τ. καρχ. ἀρχ.) In Schol. Aug. eſt καταστρέψομεν pro καταστρεψόμενοι.]

[ἀποπειράσ.) Schol. ad h. v. abeſt Aug.] Leui ſane iactura; quid enim explicat? Et, promiſcuam eſſe huic Verbo Mediam formam et Actiuam, quis neſcit?

ἢ καὶ τὰ πλ.) καὶ hic eſt auch nur, *vel*; pleraque, certe, ſaltem; qſ. γε addito.

ἐκεῖ ὁμ. ν. βαρβ. μαχ.) Vt verba ordinauit Thuc. ad βαρβάρων neceſſario et vnice retuleris ὁμολογουμένως. At quorſum adderet? Aut a quibus diſtingueret, non ὁμολογουμένως barbaris? Quo conſilio denique? Mſqu. ὁμολογουμένων, et μαχιμωτάτων· expeditiori ſane ſtructura, praeſertim cum Genit. μαχιμωτάτων· τῶν ὁμολογουμένων νῦν (εἶναι) ἐκεῖ μαχιμωτάτων, nempe ἄλλους. Ne hoc quidem ſine traiectione, molliori tamen ad ſenſum, qui et ὁμολογουμένως referri ad μαχιμωτάτους, vel ων, iubeat. Idem Mſqu. mox τὰς, pro ταῖς, ante ἡμετέρας nil tamen notatur, an et ἡμετέρας, et τριήρεις, idem habeat.

ξύλα ἄφθονα] Idem de Italia prodidiſſe multos veterum, obſeruat *Caſaubonus* ad Athen. V. 11. Add. *Thucyd.* VII, 25. Dvk.

Οἷς τὴν Πελοπ.] Ita quidem omnes libri. Sed non video, cur relatiuum magis reſpondere debeat propiori ξύλα, quam remotiori τριήρεις. Dvk.

Καὶ τῷ πεζῷ ἅμα ἐκ γῆς ἀφορμαῖς] *Portus* valde ſe torquet, vt ex his ſenſum aliquem eliciat, qui in illis nullus eſt. Non dubito, praeferre vulgatae ſcripturam quinque *Codd. Mſſ.* ἐφορμαῖς, quam *Vallam* quoque in ſuo habuiſſe, intelligi poteſt ex illius interpretatione, *quam peditatu pariter a terra inuadentes.* Ignorant hoc vocabulum *Suidas*, *Pollux*, et quidquid eſt veterum pariter ac recentiorum *Lexicographorum*, praeter vnum *Heſychium*, cuius interpretatio ad ſententiam huius loci ſatis adcommodata eſt: Ἐφορμῆν, ὅθεν ἄν τις πολέμῳ ἐφορμήσειεν. Et accedit ad *Heſychii* auctoritatem analogia, quae eadem eſt in ἐφορμὴ, ac in ἀφορμή. *Thomas Magiſter* in ἐφόρμησις, haud dubie vitioſo Codice vſus, legit ἐφορμεῖν· quod quum neque cum antecedentibus, neque cum ſequentibus cohaereat: eo ipſo confirmatur ſcriptura *Mſſorum*, qui habent ἐφορμαῖς. *Acacius* vertit: *pedeſtribus copiis in terram expoſitis.* Sed haec non eſt mens *Thucydidis*, qui conſilium Athenienſium fuiſſe dicit, ſimul et a mari Peloponneſum vndique claſſibus circumdare, et a terra pedeſtribus copiis, per Iſthmum ſcilicet, inuadere. Dvk.

90. „Quod igitur attinet ad meas criminationes, haec acciderunt. Iam vero *res*, de quibus et vobis *eſt* conſultandum, et mihi (ſi quid melius, *quam vos*, noui) agendum, cognoſcite. In Siciliam eo animo traiecimus, primum quidem, vt Sicilienſes, ſi poſſemus, in noſtram poteſtatem redigeremus; mox vero poſt illos, et Italos. Deinde vt etiam illos, qui Carthaginienſium imperio parent, atque adeo ipſos *Carthaginienſes* vt tentaremus. Quod ſi haec *nobis* ſucceſſiſſent, aut omnia, aut etiam pleraque, tunc vero Peloponneſum aggredi ſtatueramus; vniuerſis Graecorum copiis, quas nobisillinc adiunxiſſemus, adductis, multisque barbaris mercede conductis, et Iberis, et aliis, qui *omnium* barbarorum in illis regionibus habitantium ſine controuerſia bellicoſiſſimi nunc habentur: aedificatis etiam permultis triremibus, praeter noſtras, (quod Italia magnam materiae copiam habeat) quibus Peloponneſum circumcirca obſidentes, et peditatu pariter a terra *inuadentes*, *his* ſubſidiis, vrbium aliis quidem per vim captis, aliis vero circumuallatis, ſperabamus fore, vt *eam* facile debellaremus, poſtea vero totius etiam Graeciae imperio potiremur. Pecuniam vero et commeatum, vt res illas, *quas animo conceperamus*, commodius perageremus, *illa* ipſa regionum illarum oppida *nobis* adiuncta, praeter huius regionis prouentus, *quibus ſine negotio frui potuiſſemus*, *nobis* erant abunde ſuppeditatura.“ Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 340.

91. „Quae igitur fuerint noſtra conſilia de claſſe nunc *in Siciliam* profecta, ex homine, qui res iſtas exploratiſſimas habet, audiſtis. Et duces, quotquot *illic ſunt* reliqui, aeque *ac ſi ego quoque illic eſſem*, haec, ſi poſſint, peragent. Quod autem et res illae ſaluae eſſe nequeant, niſi ſuccurratis, iam diſcite. Sicilienſes enim, ſunt illi quidem imperiti: ſed tamen, ſi frequentes in vnum coëant, nunc etiam ſuperſtites eſſe poterunt. Syracuſani vero ſoli, quod et proelio, ad quod maximas copias ex omni totius populi ordine ac aetate collectas duxerant, *ab Athenienſibus* ſuperati fuerint, et claſſe ſimul *ab iisdem* coërceantur, Athenienſium apparatui, qui nunc illic eſt, reſiſtere non poterunt. Quod ſi haec vrbs capiatur, reliqua etiam Sicilia, mox et Italia occupabitur. Atque periculum, quod illinc

ἄγνοιαν τὴν δημοκρατίαν λέγει. Καὶ τῆς Καρχηδονίων ἀρχῆς] τύς τε ὑπηκόους τῶν Καρχηδονίων, καὶ αὐτὺς, εἰ δυναίμεθα, κατασρεψόμενοι. Ἀποπειράσοντες] ἤγουν ἀποπειρασόμενοι. Τὰς δ' ἐντειχισάμενοι] περιτειχίσαντες. ἢ, φρούρια ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν ἐπιτειχίσαντες. ὃ καὶ μᾶλλον. Ὥσε εὐπορώτερον γίγνεσθαι] ὥσε εὐπορώτερον ἂν εἶη σίτυ καὶ χρημάτων. Καὶ ὅσοι ὑπόλοιποι σρατηγοί] καὶ ὅσοι σρατηγοὶ ἐν Σικελίᾳ Ἀθηναῖοί εἰσιν, ἂν δυνηθῶσιν, ὥσπερ εἶπον, πράξειν. Οὐ περιέσαι τὰ ἐκεῖ] ὃ σωθήσεται.

ἀφορμαῖς) Vix dubium, quin hic ἐφορμαῖς praeferatur, vbi non de *loco* aut praeſidio agatur, *vnde* impetus fiat, ſed de *impetu*, et *opere* ipſo, ad πολιορκοῦντες pariter et λαβόντες, quin et ad τῷ πεζῷ, *per* copias terreſtres, non Datiui ſenſu.

ἐντειχισάμ.) vt Liu. *immunire* adhibet: ita et hoc videri poſſit, vt Abreſch. quoque videtur, notare *in agro* hoſtili communientes. Sed enim, oppoſitum τῇ βίᾳ λαβόντες, vix eſt, quin hic *obſidentes*, bloquiren, notet.

[ὥστε εὔπορ.) In Schol. Aug. eſt εὐπορώτατον pro εὐπορώτερον.]

εὐπ. γίγν.) γίγνεσθαι hic eſt: vt nobis *afferrentur*, vt *copia* eſſet illorum nobis, vt *ſubueheretur*; quia Singul. εὐπορώτερον hic eſt, non α. Plur. ergo pro Aduerb. in ως, γίγνεσθαι pro παραγίγνεσθαι, vt alibi; Luc. 22, 40. γενόμενος ἐπὶ τοῦ τόπου· Ioh. 6, 25. πότε ὧδε γέγονας; Poſſis etiam, et ipſe malim, commate poſito poſt γίγνεσθαι, τινὰ αὐτῶν retuliſſe ad διαρκῆ ἔμελλε παρέξειν· vt χρήματα et σῖτον non pendeat a παρέξειν, verum ab ὥστε.

C. 91. [οὐ περιέσται) Schol. ad h. v. abeſt Aug.]

ἔχεται) Sane Demoſthenes: ἔχω τὴν Λαΐδα, οὐκ ἔχομαι ὑπ' αὐτῆς· (Cic. Epiſt. Fam. 9, 26.) vt ἔχεται eſſe poſſit, *tenetur*, occupatur, in poteſtate erit; Solenne tamen illo ſenſu, κατέχεται· quidni ergo ſuum et hic ſenſum teneat ἔχεται, *continuatur*, cohaeret, (*continens* eſt,) *ſequitur* expugnationem illius vrbis, ei acceſſerit; vt ἐχομένῃ ἡμέρᾳ, *die proxima*, ἐχομένη, (γῆ,) *continens*: τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις. Marc. 1, 38. vbi pro Var. Lect. i. e. vt ego arbitrer, pro gloſſemate, eſt ἐγγύς· Ita *ſequi* ICtis eſt, ibi eſſe, eo accedere, vbi alterum ſit, et *quia* ibi ſit: et *ruinam*, *fortunam* aliorum *ſequi* dicuntur, quibus idem accidat continuo et *per* illorum caſum.

ὃν — — — ἐπιτέυ.) i. e. ὁ κίνδυνος, ὃν — — προεῖπον, (οὗτος) ἐπιτέσει· Cic. Diuin. in Caec. (quo loco, neſcio, an ſupra iam ſim vſus;) C. 2. *Quo — adiumento, — ſperabam, hanc moleſtiam poſſe demoueri, id mihi erat aduerſarium*; i. e. Id adiument. quo ego ſperab. h. mol. poſſe dem. erat mihi aduerſ. Terent. Andr. 1, 1. init. *Quas putas eſſe has, non ſunt verae nuptiae*, i. e. *hae nuptiae non ſunt verae*, quas tu putas, nempe, eſſe veras. *Has* ibi poſitum pro Nominat. vt in illo Virgilii, Aen. 1. *Vrbem, quam ſtatuo, veſtra eſt*, i. e. Vrbs, qu. ſtat. vel, quam vrbem ſtatuo (ea) veſtra eſt. ἐπιτέσει autem eſt pro Fut. aut Germ. dürfte euch befallen.

ἐκεῖθεν προεῖπον, ὁκ ἂν διὰ μακρῦ [i] ὑμῖν ἐπιπέσοι. ὥστε μὴ, περὶ [k] τῆς Σικελίας, τὶς οἴεσθω μόνον βυλεύειν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς Πελοποννήσυ, εἰ μὴ ποιήσετε τάδε ἐν τάχει, ςρατιάν τε ἐπὶ νεῶν [l] πέμψετε τοιαύτην ἐκεῖσε, οἵτινες, [m] αὐτερέται κομισθέντες, καὶ [n] ὁπλιτεύσυσιν εὐθύς· καὶ (ὁ τῆς ςρατιᾶς ἔτι χρησιμώτερον εἶναι νομίζω,) ἄνδρα Σπαρτιάτην ἄρχοντα, [o] ὡς ἂν τύς τε παρόντας ξυντάξῃ, καὶ τὺς [p] μὴ ἐθέλοντας προσαναγκάσῃ. ἔτω γὰρ οἵ τε ὑπάρχοντες ὑμῖν φίλοι θαρσήσυσι μᾶλλον, καὶ οἱ [*] ἐνδοιάζοντες, ἀδεέςερον [q] προσίασι. καὶ τὰ ἐνθάδε χρὴ ἅμα φανερώτερον ἐκπολεμεῖν, ἵνα [r] Συρακόσιοί τε, νομίζοντες, ὑμᾶς [s] ἐπιμελεῖσθαι, μᾶλλον ἀντέχωσι, [t] καὶ Ἀθηναῖοι τοῖς ἑαυτῶν ἧσσον ἄλλην ἐπικρρίαν † πέμπωσι. τειχίζειν δὲ χρὴ [v] Δεκέλειαν τῆς Ἀττικῆς, ὅπερ Ἀθηναῖοι μάλιςα ἀεὶ φοβῦνται, καὶ [x] μόνα αὐτῆ νομίζυσι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ ἃ διαπεπειρᾶσθαι. βεβαιότατα δ' ἂν τις [y] ἔτω τὺς πολεμίυς βλάπτοι, εἰ, ἃ μάλιςα δεδιότας αὐτὺς αἰσθάνοιτο, ταῦτα, σαφῶς πυνθανόμενος, ἐπιφέροι. εἰκὸς γὰρ, αὐτὺς ἀκριβέςατα ἑκάςυς τὰ σφέτερα αὐτῶν [z] δεινὰ ἐπιςαμένυς φοβεῖσθαι. ἃ δ' ἐν τῇ [**] ἐπιτειχίσει αὐτοὶ ὠφελήμενοι τὺς ἐναντίυς [a] κωλύσετε, πολλὰ παρεὶς, τὰ μέγιςα κεφαλαιώσω. οἷς [b] τε γὰρ ἡ χώρα κατεσκεύασαι, τὰ πολλὰ πρὸς ὑμᾶς, τὰ μὲν ληφθέντα, τὰ δ' αὐτόματα, ἥξει. καὶ τὰς τῆ [c] Λαυρείᾳ τῶν [d] ἀργυρείων μετάλλων προσόδυς, καὶ ὅσα ἀπὸ γῆς καὶ δικαςηρίων νῦν ὠφελῆνται, εὐθὺς ἀποςερήσονται. [e] μάλιςα δὲ, τῆς ἀπὸ τῶν ξυμμάχων προσόδυ ἧσσον διαφορυμένης, †† οἱ, τὰ παῤ ὑμῶν, νομίσαντες, ἤδη [f] κατὰ κράτος πολεμεῖσθαι, *** ὀλιγωρήσυσι."

ςβ'. „Γίγνεσθαι δέ τι αὐτῶν καὶ ἐν τάχει, καὶ προθυμότερον, ἐν ὑμῖν ἐςιν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ε ἐπεὶ, ὥς γε δυνατὰ, καὶ ὐχ ἁμαρτήσεσθαι, οἶμαι, γνώμης, πάνυ θαρσῶ· καὶ [h] χείρων ὐδενὶ

i Ἡμῖν *Ar. C.* *k* τῆς deeſt *C.* *l* Pro πέμψατε. *Ae. Port.* *m* Αὐθαιρέται *Reg.* *n* Ὁπλιτεύσιν *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Steph.* 1. *Dan.* Mſqu. *o* Ὅς ἂν *Ar. C.* mox συντάξει Mſqu. *p* Μὴ θέλοντας *Ar. C. Gr. Cl. Caſſ.* Aug. Mſqu. * ἐνδιάζ. Mſqu. *q* Προσιάσι *Gr.* *r* Συρακόσιοι *Caſſ.* et ſic paſſim. *s* Ἐπιμελῆσθαι *Caſſ.* et Aug. ſed hic inter *ι* et *μ* a m. 2. ſcr. *με.* *t* Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι *Cl. Gr.* † πέμπουσι Mſq. *v* Vide *Annott.* Hvds. *x* Μόνον *Ar. C.* *y* Οὕτως *Caſſ.* Aug. *z* Δεινὰ deeſt *Dan.* ** ἐπιχειρήσει Mſq. *a* Κωλύετε *Gr.* *b* Τε deeſt *Ar.* *c* De Fodinis in Laurio vide *Thucyd.* l. 2. Meminere item plures, *Heſych. Suid. Scholiaſtes Ariſtoph. Aliique.* Inde γλαῦκες Λαυρεωτικαὶ nummi ex argento Laureotico cuſi et noctua ſignati. Vide *Meurſium* de Fortuna Attica pag. 56. Cap. VII. Hvds. Λαυρίᾳ *Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. *d* Ἀργυρίων *Gr.* Aug. *e* Scil. ἀποςερήσονται, vel βλαφθήσονται. *Ae. Port.* Hvds. †† οἱ Baſil. *f* Κατακράτος *Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* Aug. *** ὀλιγωρ. per *η* Mſqu. *g* Id eſt: καὶ γὰρ πάνυ θαρσῶ ὡς ταῦτα, τὰ ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενα, δυνατά ἐςι, καὶ οἶμαι ὐκ ἁμαρτήσεσθαι τῆς γνώμης. *Ae. Port.* Hvds. *h* Χείρων *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug.

Αὐτερέται] Vid. I, 10. et III, 18. Καὶ hic abundare, ſcriptum erat in *Stephani* veteri exemplari *Corinthi* de Dialect's. Hoc improbat *Stephanus*, et, καὶ pro *etiam* accipi poſſe, dicit, Animaduerſ. in Lib. de Dialect. pag. 33. Dvk. Doruill. ad Charit. (p.) 575. *Gottl.* Nempe αὐτερ. ſunt qſ. οἱ αὐτοὶ καὶ ἐρέται· vel, qui, cum ſint, vel eſſe poſſint debeantque, ὁπλῖται, *ipſi* tamen *ſuis* manibus, *iidem* remigent, in curſu, ὁπλῖται futuri, ſimulatque in terram fuerint expoſiti.

ὡς ἂν) Cod. Mſq. *συντάξει*· quod aptius fuerit Lectioni ὃς, vt 2, 41. med. (οὔτε προεδεόμεθά τινος,) ὅστις — — τέρψει. Vbi itidem Futur. addit τῷ ὅς.

[τύς τε παρ. ξυντ.) Schol. ad h. v. abeſt Aug.] (In Schol. Vulg. ἐς Σικελίαν eſt pro ἐν Σικελίᾳ.)

προσαναγκ.) pro ſimplici ἀναγκ. vt προσαιτεῖν, apud Xen. M. S. I, 2. προεδεῖσθαι, Noſtro 2, 41. med. οὔτε προεδόμενοι Ὁμήρου ἐπαινέτου.

[προσίασι) Schol. ad h. v. abeſt Aug. pro quo aliud adſcr. man. rec. ſed ita deletum, vt legi prorſus nequeat.]

[τὰ ἐνθάδε — ἵνα Συρακ.] Vtrumque Schol. cum incidat in vſ. 58. edit. Duk. et notetur Schol. 58. abeſſe Aug. neſcio, vtrum ad τὰ ἐνθάδε, an ad ἵνα οἱ Συρ. Ad poſterius, credo; quia not. poſt Schol. Aug. ad φανερώτερον.]

[φανερώτ.) ad h. v. not. in Aug. ἤτοι φανερῶς πολεμεῖν τοῖς Ἀθηναίοις· ἢ ἐπιφανῶς καὶ μεγάλως.] Illud melius, et ex vſu verbi, et pro re. V. et ad C. 92. Schol. ad νῦν ἐγκ. ἐπέρχ.

[οὐ διαπειρ.) In Schol. Aug. d. ἤτοι init. et pro πεῖραν ſcr. πείραν.]

οὐ διαπειρ.) pro ſimplici πεπειρ. Nulla hic vis τῆς διά. τῶν ἐν τῷ πολέμῳ, eſt, *quae* illis *in* hoc *bello accidere potuiſſent.*

κωλύσετε) ſcil. ὠφελεῖσθαι· ex ὠφελούμενοι. ἃ intell. καθ' ἅ, εἰς ἅ. ἐν τῇ ἐπιτειχίσει, pro διὰ τῆς ἐπιτειχίσεως· ex Ebr. ב, *per.*

Τῇ Λαυρείᾳ] Lib. II, Cap. 55. omnes libri Λαυρίῳ. Λαύρειον etiam *Herodotus* VII, 144. et *Andocides* Orat. de Myſter. pag. 190. Sed *Ariſtophanes* ſecundam in Λαυρεωτικαὶ breuem facit Lib. v. 1106. Dvk.

[κ. ὅσα ἀπὸ γ.) in Schol. Aug. pro οἷα eſt οἵ· (corrupte forſan pro οἱ, per apoſtr. ob ἡ.) Pro προσετιμᾶτο eſt ſimplex, ἐτιμᾶτο· ἐν αὐταῖς ante νικηθεὶς abſ. pro τῆς πάσης προσόδου

vobis impendere modo praedixi, non multo poſt in vos irruet. Quare nemo de Sicilia tantum, ſed etiam de Peloponneſo, *ſe* conſultare putet, niſi haec celeriter feceritis. Eum autem exercitum in naues impoſitum illuc mittetis, *qui collectus erit ex iis*, qui *eo* delati, iidem et remiges et mox milites erunt: et (quod ipſo exercitu longe vtilius eſſe puto) virum Spartanum imperatorem, vt et illos, qui adſunt, in officio contineat, et illos, qui *adeſſe* recuſant, *ad officium* compellat. Sic enim et qui vobis amici ſunt, maiorem habebunt fiduciam, et qui animo ſunt dubio, minus timide *ad vos* accedent. Et quod attinet ad huius regionis loca, oportet *vos* ſimul hinc *Athenienſibus* apertius bellum inferre, vt et Syracuſani, exiſtimantes, vos *de ſua ſalute* ſolicitos eſſe, magis *et alacrius Athenienſibus* reſiſtant, et Athenienſes aliud auxilium ſuis *in Siciliam* minus mittant. Deceleam autem, quae eſt in Attica, oportet munire, quod Athenienſes perpetuo praecipue formidant, et, hoc ſolum *incommodum* in bello *ſe* non expertos eſſe, putant. Et ſane quis ita certiſſimis damnis hoſtes afficiat, ſi, quae maxime ipſos formidare ſenſerit, haec ipſe plane comperta habens, *ipſis* inferat. Veriſimile enim eſt, ſingulos ipſorum mala, vnde periculum aliquod impendeat, optime cognoſcere, ac formidare. Commoda autem, quae ex hac munitione exſtructa *vos* ipſi percipietis, et *quibus* aduerſarios *frui* prohibebitis, vt multa omittam, ea, quae maxima ſunt, ſummatim dicam. Nam et ea, quibus *ipſorum* ager eſt inſtructus, pleraque, partim quidem *a vobis per vim* capta, partim vero ſua ſponte in veſtram poteſtatem venient. Et prouentibus, quos percipiunt ex argenti fecturis, quae ſunt in Laurio *monte*, et commodis, quaecunque nunc ex agro iudiciisque capiunt, ſtatim priuabuntur. Praecipue vero *graviſſimum detrimentum capient*, ſi a ſociis vectigalia non afferantur, qui, exiſtimantes, bellum a vobis acriter iam adminiſtrari, *ipſos* negligent.“ Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 340.

92. „Quarum rerum vt aliquid mature et impigre fiat, in vobis eſt ſitum, Lacedaemonii. Nam, *haec* fieri poſſe, (exiſtimo autem, fore, vt opinione minime fallar;) prorſus confido. Sed *a vobis* peto,

Τοὺς τε παρόντας] εἰς Σικελίαν δηλονότι. Προσίασιν] ἀντὶ τοῦ προσελεύσονται. Ἐνθάδε] ἤγουν ἐν Πελοποννήσῳ. Ἵνα Συρακούσιοί τε, νομίζοντες, ὑμᾶς] ἵνα Συρακούσιοί τε, εἰδότες, ὑπ ἀμελοῦντας ὑμᾶς αὐτῶν, μὴ προσχωρήσωσιν Ἀθηναίοις, καὶ Ἀθηναῖοι, Δεκέλειαν ἐπιτειχισθείσης, κακούμενοι, μὴ πέμπωσι βοήθειαν εἰς Σικελίαν. Οὐ διαπεπειρᾶσθαι] ἤτοι, πεῖραν οὐκ εἰληφέναι. Οἷς τε γὰρ ἡ χώρα] τῶν Ἀθηναίων. Καὶ ὅσα ἀπὸ γῆς καὶ δικαστηρίων νῦν] ἐζήτηται, πᾶς, Δεκελείας ἐπιτειχιζομένης, ἔμελλον οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἀπὸ τῶν δικαστηρίων προσόδου στερήσεσθαι. Φαμὲν ἔν, ὡς ἦν τις πρόσοδος ἀπὸ τῶν δικαστηρίων, οἷα ἡ ἀπὸ τῶν γραφῶν δωροδοκίας, ὕβρεως, συκοφαντίας, μοιχείας, ψευδογραφίας, παραπρεσβείας, λειποστρατίου. ὧν γὰρ πάσαις ἀτιμία προσετιμᾶτο, ἢ θάνατος, ἀλλὰ πολλαῖς καὶ χρημάτων εἴσπραξις. ὁ γὰρ ἐν αὐταῖς νικηθεὶς ἐζημιοῦτο. ταύτης ἦν τῆς πάσης προσόδου στερήσεσθαι ἔμελλον Ἀθηναῖοι, πολεμίων αὐτοῖς ἱδρυμένων ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ σχολὴν ἄγοντες παρεχόντων δικάζεσθαι. καὶ γὰρ τὰ ἐκ τῶν τοιούτων ἀφορμῶν χρήματα τῇ πόλει ἐδίδοτο. Ἥσσον διαφορυμένης] ταρασσομένης, διηνεκῶς φερομένης.

ἐστ, πάσ. τῆς πρ. (illud melius, quia πᾶσα hic eſt *totus*;) Ante Ἀθηναῖοι add. οἱ.] In Schol. hoc extr. δικάζεσθαι poſitum, reor, pro δικάζειν, nempe τοῖς Ἀθηναίοις, qui ibi non ἐδικάζοντο, litigarent, ſed ἐδίκαζον, iudicarent. Rei autem ſimilis fuerit conditio, quae nunc Hamburgenſibus eſt in Praefectura Ritzebüttel.) *Reditus* autem, ἡ πρόσοδος, qua privari hic dicantur, τῶν δικαζόντων eſſe ſolet, non τῶν δικαζομένων.

οἱ τὰ π. ὑμ.) οὐ leg. *Abr.* cum Ed. Baſ. ex qua nil notauit Duk. Si vera lectio: punctum delendum ante μάλιστα, quod pendeat deinde ab ἀποστερήσονται· a quo cum iam pendeat, tamen τὰς προσόδους (ſcil. κατά· vt, ἀφῃρέθη τὴν βασιλείαν·) minus commode illuc retuleris μάλιστα δὲ, Genitiuo maxime ſequente, vbi Accuſ. antea ſit. Quare οἱ ſeruaui et punctum ante μάλιστα, cum Duk. et Porto.

τὰ παῤ ὑμῶν) ſcil. κατὰ, εἰς τὰ π. ὑμ. *quod a vobis exſpectetur*, pendeat: qſ. ſit, ὅσον ἀφ' ὑμῶν· vt c. 88. οἱ Συρ. τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἐξηρτύοντο ἐς πόλεμον· Vbi vid. ἤδη deinde eſt *nunc*, nunmehr, Ital. *ora*, *adeſſo*.

C. 92. κ. ἐν τ. κ. προθ.) Diſtinguit iſta duo Thuc. per καὶ· ἐν τάχει ad *tempus* refertur, προθυμ. ad *curam* et apparatum, vel ſtrenuitatem agendi, rei gerendae.

ὡς γε ἐνν.) γε eſt *quidem*, certe, wenigſtens.

καὶ — — γνώμ.) In Parentheſin iſta coniecit Portus, quae forte ſimplicius et apertius pendeant ab ὡς et θαρσῶ· fore, confido, vt ſententia me non fallat. Sed nimium εἶμαι obſtabat; ergo ſic ordinaris: — πάνυ θαρσῶ, ὡς γε ἐνν. καὶ (ἐν τούτῳ) οἶμαι οὐχ ἁμ. γν.

ἀξιῶ δοκεῖν ὑμῶν εἶναι, εἰ τῇ ἐμαυτοῦ μετὰ τῶν πολεμιωτάτων, [i] Φιλόπολις ποτὲ δοκῶν εἶναι, νῦν ἐγκρατῶς ἐπέρχομαι· [k] ἀδὲ ὑποπτεύεσθαί μοι, εἰς τὴν φυγαδικὴν προθυμίαν, τὸν λόγον. φυγάς τε γάρ εἰμι τῆς τῶν ἐξελασάντων πονηρίας, καὶ ὁ τῆς [l] ὑμετέρας, ἢν πείθησθέ μοι, [m] ὠφελείας· καὶ πολεμιώτεροι [n] ἂν, οἱ τὰς πολεμίας πω βλάψαντες, ὑμεῖς, ἢ οἱ τὰς φίλας ἀναγκάσαντες πολεμίας γενέσθαι. τό, τε [o] φιλόπολι ἐκ, [p] ἐν ᾧ ἀδικοῦμαι, ἔχω, [q] ἀλλ' ἐν ᾧ ἀσφαλῶς [r] ἐπολιτεύθην. [s] ἀδ', ἐπὶ πατρίδα ὅσαν ἔτι, [t] ἡγοῦμαι, ἰέναι, πολὺ δὲ μᾶλλον τὴν ἐκ ὅσαν ἀνακτᾶσθαι. καὶ φιλόπολις ὅτος ὀρθῶς, ἐχ, ὃς ἂν τὴν ἑαυτοῦ ἀδίκως ἀπολέσας μὴ ἐπίῃ, ἀλλ', ὃς ἂν ἐκ παντὸς τρόπω, διὰ τὸ ἐπιθυμεῖν, πειραθῇ αὐτὴν ἀναλαβεῖν. ὅτως, ἔμοιγε, ἀξιῶ, ὑμᾶς καὶ ἐς κίνδυνον καὶ ἐς ταλαιπωρίαν πᾶσαν ἀδεῶς χρῆσθαι, ὦ Λακεδαιμόνιοι· γνόντας, τοῦτον δὴ τὸν ὑφ' ἁπάντων προβαλλόμενον λόγον, ὡς, εἴ, πολέμιός * γε ὢν, σφόδρα ἔβλαπτον, καὶ ἂν, φίλος ὤν, ἱκανῶς ὠφελοίην· ὅσῳ τὰ μὲν Ἀθηναίων οἶδα, τὰ δ' ὑμέτερα [v] εἴκαζον. καὶ αὐτὸς † νῦν, νομίσαντας περὶ μεγίστων δὴ τῶν διαφερόντων βεβουλεῦσθαι, μὴ [x] ἀποκνεῖν τὴν ἐς τὴν Σικελίαν τε καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν στρατείαν· ἵνα τά τε ἐκεῖ [y] βραχεῖ μορίῳ ξυμπαραγενόμενοι, μεγάλα, σώσητε, καὶ Ἀθηναίων τήν τε ὅσαν καὶ τὴν μέλλουσαν δύναμιν καθέλητε, καὶ [z] μετὰ ταῦτα αὐτοί τε ἀσφαλῶς οἰκῆτε, καὶ τῆς ἁπάσης Ἑλλάδος, ἐκόσης, [a] καὶ ἡ βία, κατ' εὔνοιαν δὲ, [b] ἡγήσησθε.»

[i] Φιλόπολίς τε δοκῶν εἶναι *Bar. Reg.* [k] Ἀξιῶ repetendum ἀπὸ κοινοῦ. *Ae. Port.* Hvds. [l] Ἡμετέρας *Reg.* [m] Ὠφελίας Aug. et sic infr. et saep., *Caff. Gr.* [n] Οὐχὶ τὰς *C. Dan.* mox βλέψαντες Mſq. pro βλάψ. et ἡμεῖς pro ὑμ. et οἱ ante τ. φίλ. d. [o] Φιλόπολιν *Caff. Reg.* Aug. [p] Scil. χρόνῳ Hvds. [q] Ἀλλὰ *Gr.* [r] Ἐπολιτεύομην *Marg.* [s] Οὐδὲ ἐπὶ *Gr.* Mſq. [t] Ἡγοῦμαι τοῦν ἰέναι *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caff. Dan.* Aug. * ἐγὼ pro γε Mſqu. [v] Ἤικαζον Aug. itid, *Reg. Caff.* cum adnotatione in margine *Reg.* συμβῶσαι ἤκαζον. † αὐτοὺς ὑμᾶς Mſq. [x] Ἀποκινεῖν *Dan.* [y] Id eſt: βραχεῖ μορίῳ τῶν ὑμετέρων στρατιωτῶν ξυμπαραγενόμενοι τὰ μεγάλα πράγματα τὰ ἐκεῖ ὄντα σώσητε. *Ae. Port.* Hvds. [z] Μεταταῦτα *Ar. Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* [a] Καὶ deeſt *Reg.* [b] Ἡγήσεσθε *Caff.* Aug.

εἰ τῇ ἐμ.) εἰ eſt pro (διὰ τοῦτο,) ὅτι; *vere* enim ita agebat Alcib. et talis erat; certe pro εἰ καὶ, *etſi.* Ita Hor. Carm. 2, 10, 17. *Non, ſi male nunc, et olim ſic erit*; 3, 15, 7. *Non, ſi quid Pholoën*, (decet,) *et te — decet.*

Φιλόπολις] Neſcio, quid in mentem venerit *Scholiaſtae* Ariſtoph. vt ad Plut. v. 902. ſcriberet, φιλόπολις κοινὸν, φιλόπατρις Ἀττικόν eſſe; quod ex eo etiam *Suidas*, et *Phrynichus* deſcripſerunt in φιλόπατρις. Φιλόπολις dicit *Ariſtophanes* etiam ibid. v. 727. et Lyſiſtr. 537. *Thucydides* II, 60. *Lucianus* Phalar. 1. p. 738. ἄνδρες μέτριοι καὶ φιλοπόλιδες. *Aeſchylus* Sept. adv. Theb. v. 182. (δαίμονες) φιλοπόλιες. Ex his ſatis patet, φιλόπολις bene Atticum eſſe. Dvk.

δοκῶν) pro δόξας, ob ποτέ· vt 1, 2. φαίνεται — πάλαι οἰκουμένη, — μεταστάσεις οὖσαι τὰ πρότερα, rel. Similiter Praef. pro Praeter. vt C. 93. init. διανοούμενοι καὶ πρότερον, p. διανοηθέντες.

[νῦν ἐγκρ. ἐπέρχ.) Schol. Aug. abſ. verba poſt καρτερῶς, inde ab ἤτοι ad μεγάλως.] Recte ſane; nam verba illa haud dubie ſunt translata huc a verbis C. 91. (vſ. 58. Edit. Duk.) φανερώτερον ἐκπολεμεῖν· vbi illud Schol. loco habebat Aug. Hic enim incommodat Infin. πολεμεῖν, cuius nulla hic mentio in contexto; neque Ἀθηναίοις hic diceret Schol. Nec πολεμεῖν denique ipſe poterat Alcib. aut volebat. Quid, quod explicatio ipſa Schol. haud quaquam congruit voc. ἔγκρατῶς, quae τῷ φανερώτερον egregie congruerit?)

ἐγκρατ.) *temperantem* alibi ſignat, modeſtum, ſui potentem; hic pro ἐγκρατῶς, ἰσχυρῶς, σφοδρῶς, haud ſolenni ſane vſu.

[οὐδὲ ὑποπτ.) abeſt Schol. ad h. v. Cod. Aug.] Non placet Abr. partic. μὴ in hoc Schol., et vero alieniſſima eſt, a re et a verbis. Expl. Abr. ac ſi deſit, προφῶτερον· vt neget Alcib. ſe porro inde abiturum ad alios, ſi a Lacedaemoniis admiſſus non fuerit. (Vt Sext. Tarquin. Gabiis, apud Liv. 1, 53. extr.) At hoc quî effeceris ex φυγαδικῇ προθυμίᾳ, quae non *neget*, facturum aliquid, verum *affirmet*? Et vero alieniſſima eſt tota ſententia, frigida et inſulſa; et aut errauit Schol. aut μὴ del.)

εἰς τ. φυγ. πρ.) εἰς eſt hic *propter*, *ex*, vel *qua*; eo nomine, quod ſim exſul, qui ſtudeam, ſeu vindictae cupidine, ſiue, vt alibi conſiſtam, offerre operam meam illis, ad quos confugerim; plane vt apud Gabios Sex. Tarquinius; cuius et orationem et cauſſam contuliſſe cum Alcibiadea hic iuverit.

φυγ. τε, rel. — — ὠφελ.) τε refertur ad id, quod ſequ. καὶ πολεμιώτεροι· neque ego vt exſul ſuſpectus vobis eſſe debeo; nec vos hoſtes mihi, quibus nocuiſſe cupiam. Genitiui illi ad φυγὰς, ſimpliciter ſunt pro *qua*; (V. Phil. Thuc. P. p. 21. et p. 23.) *qua improbitatem* aduerſariorum, ſum exſul, i. e. his abii inimicus; hi ſuſpectum me habeant; at vero *qua veſtram* vtilitatem, non ſum exſul; huic non ſum adverſus, aut metuendus, nec conſilio aut animo, nec facultate; cui ſi parere volueritis: ſentietis, haud exſulem me eſſe, vobis alienum, iniquum, inutilem, meritoue ſuſpectum, ſed plane veſtrum, ciuem, amicum, adiutorem, fidi conſilii vtilisque auctorem.

πολεμιώτ.) nempe *mihi*; Vos minus deputo inimicos aut hoſtes, quam iniuſtos illos in me Athenienſes ac violentos.

[τό τε φιλόπ.) Schol. Aug. abeſt φησίν.]

Τό τε φιλόπολι] Huc fortaſſis reſpexit *Pollux* III, 65. Καὶ ἦθος φιλόπολι, φιλόδημον. Vid. *Iungermann.* ad Poll. IX, 26. Dvk. τε hic eſt pro δὲ, vel καί.

ἐν ᾧ) ſcil. τόπῳ, amor meus in rempubl. haeret ibi, ſequitur eum locum, vbi ſecure (iam) agere poſſim: Vos ergo iam, Lacedaemonii, amplector illo ſtudio, receptus a vobis,

ne cuiquam veſtrum deterior eſſe videar, ſi cum infeſtiſſimis *meae patriae* hoſtibus, ego, qui quondam patriae amans habitus ſum, iam contra meam ipſius *patriam* acerrime tendam: neue oratio mea veniat in ſuſpicionem ſtudii, quo exſules vti ſolent, *vt hac ſua animorum alacritate, quam oratione demonſtrant, eorum, apud quos verba faciunt, beneuolentiam ſibi concilient.* Exſul enim ſum propter improbitatem illorum, qui *vrbe me* expulerunt: ſed non a veſtra (ſi mihi credideritis) vtilitate *exſulo.* Neque vero vos, qui *nobis* hoſtibus aliquando nocuiſtis, mihi pro hoſtibus magis eſtis habendi, quam qui amicos coëgerunt hoſtes fieri. Et amorem in patriam retineo, non quum *a meis ciuibus* iniuriam accipio: ſed quum in republica tuto viuebam. Neque exiſtimo, me bellum inferre ei, quae adhuc patria *mihi* ſit; imo vero potius eam, quae *mihi* nulla eſt, recuperare. Atque is vere eſt patriae amans, non, qui ſuam, quam iniuſte amiſit, non inuadit: ſed qui eam, propter illius deſiderium, quauis ratione recuperare conatur. Quamobrem, Lacedaemonii, a vobis peto, vt opera mea et in periculis et in omnibus laboribus intrepide vtamini: et ſciatis id, quod ab omnibus paſſim iactatur, ſi, dum hoſtis eſſem *vobis*, vehementer nocui, me etiam, ſi *vobis* amicus ſim, multum *vobis* prodeſſe poſſe; idque *eo magis*, quo *magis* res quidem Athenienſium cognitas habeo, veſtras vero coniecturis aſſequebar. A vobis etiam *peto*, vt, cum nunc de maximi momenti rebus conſultari ſentiatis, ne expeditionem in Siciliam atque in Atticam ſuſcipere vos pigeat: vt exigua manu *illuc* vna profecti, res magnas, quae illic ſunt, conſeruetis; et Athenienſium potentiam, et praeſentem et futuram, euertatis: et in poſterum ipſi tuto *in veſtris ſedibus* habitetis, et vniuerſae Graeciae non inuitae, ſed voluntariae, et per beneuolentiam imperium obtineatis."

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 340.

Νῦν ἐγκρατῶς ἐπέρχομαι] ἀντὶ τοῦ καρτερῶς. ἤτοι φανερῶς πολεμεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, ἢ ἐπιφανῶς καὶ μεγάλως. Οὐδὲ ὑποπτεύεσθαί με] οὐκ ἄξιον, ὑποπτεύεσθαί με τὸν λόγον, διὰ τὸ μὴ προθυμηθῆναί με φεύγειν. Καὶ ὁ τῆς ὑμετέρας] οὐκ εἰμὶ φυγὰς τῆς ὑμετέρας ὠφελείας. τυτέστιν, ὁ φεύγω τὸ ὠφελεῖν ὑμᾶς. Καὶ πολεμιώτεροι] οὐχ ὕτως ὑμᾶς ἡγοῦμαι πολεμίους, ὡς Ἀθηναίους. ὑμεῖς μὲν γὰρ, εἴ τε ἔβλαψατε, ἐχθροὶ ὄντες, ἐλυπήσατε· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι φίλον ὄντα κατηνάγκασαν ἐχθρὸν γενέσθαι. Τό, τε φιλόπολι] φιλόπολις (φησὶν) ὁ νῦν εἰμὶ, ἡνίκα ἀδικοῦμαι, ἀλλὰ τότε, ὅτε ἀσφαλῶς ἐπολιτευόμην. Καὶ αὐτὰς νῦν] ἤτοι, ὑμᾶς. Ἵνα τά τε ἐκεῖ] ἐν Σικελίᾳ δηλονότι.

quo antea proſequerer Athenienſes, antequam laederer ab illis. Aut, ſi quis malit intellexiſſe *χρόνῳ*, ita interpretetur: amorem reip., animum ciuis boni habeo, probo, eius ratio mihi conſtat, ille ſe exſerit, non illo tempore, quo nunc laedar a ciuibus meis, ſed illo tempore, quo ſecure ibi agerem. Hoc paene magis probarim, vel propter ἐπολιτεύθην, praeteriti ſenſu, ad Athenas referendum; neque enim Spartae iam ἐπολιτεύθη, vt ciuis egerat, Alcib. Sed nimirum ad Athenienſes referendum ἐπολιτ. ἀδικοῦμαι autem, Praeſens, recte habet; quia *cum maxime* vexabatur Athenis. Et patriam quaſi duplicem et tempora bina diſtinguit, aequam illam antehac, nunc iniquam, tuta haec olim, iam infeſta. ἔχω autem hic eſt aut *praeſto*, refero, dirigo illuc, aut *probo*, exhibeo, conſtare mihi, interpretor. Quia autem dicit, ſe non gerere bellum, (θυμομαχεῖν,) in patriam ſuam, quae iam ſit ipſi, ſed quae (nunc ipſi) non ſit, eam ſe velle *recuperare:* ſane apparet, ad *locum* et ciuitatem referri ἐν ᾧ, non ad *tempus*: dum ἐπολιτεύθην, vt dixi, reuleris ad Athenas, tutas olim Alcibiadi. Porro interpretatio ſenſu caret: „*amorem — retineo*, cum tuto *viuebam.*" Haec-quì cohaerent?

ὀρθῶς,) intellexeris, καλοῖτο, vel νομίζοιτο, δοκοίη· duriori fortaſſis Ellipſi; ergo ὀρθῶς, qualem *eſſe oportet*; ein rechter Patriot.

ἐς κιν. — ταλαιπ. — χρ.) Simili ſenſu, ſed argutiori ſtructura, Tacit. Ann. 2, 40. *pericula polliceantur*, i. e. ſe ad periculum quoduis pro illo ſubeundum paratos oſtendant.

πολέμ. γε ὤν) Vix ſatis habeo, quì explicem hic illud γέ· ac paene eſt, vt praeferam Lect. Cod. Moſqu. ἐγώ.

Εἴκαζον] *Reg.* et *Caſſ.* ἤκαζον. recte, ſi Grammaticos ſequimur: nam hi docent, Atticos ἤκαζον dicere, non εἴκαζον. Vid. *Euſtathium* in Hom. Iliad. α'. p. 50. et *Etymolog. M.* compluribus locis. *Ariſtophanes* Equit. v. 1073. Ἀλωπεκίοισι τὰς γναθίωτας ἤκασεν. Dvk.

ἵνα τά τε ἐκ.) Schol. ad hh. vv. abeſt Aug.]

τά τε ἐκ. — — σώσ.) Synchyſis eſt iſta, vel traiectio, et ξυμπαραγενόμενοι alieno loco poſiti, et μεγάλα. Ordo eſt: ἵνα ξυμπαραγ. τά τε ἐκ. σώσ. μεγάλα, ſcil. ὄντα, ὑπάρχοντα· *quae* (ſane) *ſint* magna, vobis haud negligenda.

ἀσφ. οἴκ.) pro διάγητε, *agatis*, viuatis: plane ex vſu Ebr. גּוּר, יָשַׁב, quae laepius *eſſe* tantum ſignificent: vt, *in pace habitare, in tenebris habitare*, (Iſ. 9, 1.) rel. cf. Pſ. 85, 10. vbi שָׁכַן ita adhibetur. Iſ. 1, 21. vbi לוּן, *pernoctare*, idem ſign.

ςγ. [c] Ὁ μὲν Ἀλκιβιάδης τοσαῦτα [d] εἶπεν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, διανοούμενοι μὲν καὶ αὐτοὶ πρότερον στρατεύειν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, μέλλοντες [e] δὲ ἔτι καὶ περιορώμενοι, πολλῷ μᾶλλον ἐπῤῥώσθησαν, διδάξαντος ταῦτα ἕκαστα αὐτῶν, καὶ νομίσαντες, παρὰ τῶν σαφέστατα εἰδότος ἀκηκοέναι. ὥστε τῇ ἐπιτειχίσει τῆς Δεκελείας προσεῖχον [*] ἤδη τὸν νοῦν, [f] καὶ τοπαραυτίκα καὶ τοῖς ἐν [g] τῇ Σικελίᾳ πέμπειν τινὰ τιμωρίαν. καὶ [h] Γύλιππον τὸν Κλεανδρίδου προσάξαντες ἄρχοντα τοῖς Συρακουσίοις, ἐκέλευον, μετ' ἐκείνων καὶ τῶν Κορινθίων [i] βουλευόμενον, ποιεῖν, [k] ὅπη ἐκ τῶν παρόντων [l] μάλιστα καὶ τάχιστα τὶς [m] ὠφέλεια ἥξει τοῖς ἐκεῖ. ὁ δὲ δύο μὲν ναῦς [n] τὰς Κορινθίας † ἤδη ἐκέλευέν οἱ πέμπειν ἐς Ἀσίνην, τὰς δὲ λοιπὰς παρασκευάζεσθαι, ὅσας διανοῦνται πέμπειν, καὶ, [**] ὅταν καιρὸς ᾖ, ἑτοίμας [o] εἶναι πλεῖν. ταῦτα δὲ ξυνθέμενοι, ἀνεχώρουν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος. ἀφίκετο δὲ καὶ [p] ἡ ἐκ τῆς Σικελίας τριήρης τῶν Ἀθηναίων, ἣν ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ ἐπί τε χρήματα καὶ ἱππέας. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἀκούσαντες, ἐψηφίσαντο τήν τε τροφὴν [q] πέμπειν τῇ στρατιᾷ καὶ τοὺς ἱππέας. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα· καὶ ἕβδομον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης [r] ξυνέγραψεν.

ςδ'. Ἅμα δὲ τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῳ, τὸ ἐπιγιγνομένου θέρους, οἱ ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι, ἄραντες ἐκ τῆς Κατάνης, παρέπλευσαν ἐπὶ Μεγάρων τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ, [s] ὡς ἐπὶ Γέλωνος τὸ τυράννου (ὥσπερ καὶ πρότερόν μοι εἴρηται,) ἀναστήσαντες Συρακούσιοι, αὐτοὶ ἔχουσι τὴν γῆν. ἀποβάντες δὲ ἐδήωσαν τὰς [t] τε ἀγρὸς, καὶ ἐλθόντες ἐπὶ [v] ἕρυμά τι τῶν [x] Συρακουσίων, καὶ ἐκ ἑλόντες, αὖθις καὶ πεζῇ καὶ ναυσὶ παρακομισθέντες ἐπὶ τὸν [y] Τηρέαν ποταμὸν, τό τε πεδίον, ἀναβάντες, ἐδήωσαν, καὶ τὸν σῖτον [z] ἐνεπίμπρασαν· καὶ τῶν Συρακουσίων περιτυχόντες [a] τισὶν ὀλίγοις, καὶ ἀποκτείναντές [b] τε τινὰς, καὶ [c] τροπαῖον [d] στήσαντες, ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὰς ναῦς· καὶ ἀποπλεύσαντες †† ἐς Κατάνην, ἐκεῖθεν δὲ [e] ἐπισιτισάμενοι, πάσῃ τῇ στρατιᾷ ἐχώρουν ἐπὶ [f] Κεντόριπα, [g] Σικελῶν πόλισμα, καὶ [h] προσαγαγόμενοι

[c] Ὁ μὲν οὖν Ἀλκιβιάδης *Ar. C.* Mſqu. [d] Εἶπε *Gr.* [e] Δ' ἔτι *Reg. Caſſ.* Aug. δέτι Mſq. qui et *μέλοντες.* [*] ἤδει Mſqu. [f] Καὶ παραυτίκα *Ar. C. Dan.* Καὶ τὸ παρ' αὐτίκα *Caſſ.* Aug. [g] Τῇ deeſt *Gr.* Mſq. [h] Γύλιππον τὸν Κλεαρίδου *Ar. C.* Τὸν Κλεάρχου habet *Diodorus Sic.* l. 15. qui, vt credit *Palmerius* in Exercit. p. 55. eſt ex hac loco corrigendus; quum et *Thucydidis* in iis rebus fides ſit potior, et Κλεανδρίδας Spartanum magis ſapiat. Hvds. Κλεαρίδου etiam *Dan.* [i] Βουλευόμενοι *Ar.* in margine. Βουλευομένων a prima manu, ex emendat. *βουλευόμενον Caſſ.* βουλευόμενοι Mſqu. [k] Ὅποι *Ald. Flor. Baſ.* Ὅπῃ *Caſſ.* Aug. [l] Id eſt: μεγίϛη τις ὠφέλεια καὶ ταχίϛη (vel μεγίϛη τις ὠφέλεια καὶ τάχιϛα, vel καὶ τᾶτο τάχιϛα) ἥξει τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ, ſcil. τοῖς Σικελοῖς καὶ Σικελιώτῃσι. *Ae. Port.* [m] Ὠφελία, et in marg. eadem manu σημείωσαι ὠφελία διὰ τᾶ ι. *Reg.* In *Caſſ.* corrector ex ὠφελία fecerat ὠφέλεια. [n] Τὰς *Ar C.* † ἤδη abeſt Aug. [**] ὅτ' ἂν Aug. [o] Εἶναι deeſt *Dan.* [p] Ἡ non habet *Gr.* [q] Πέμπει *Reg.* [r] Ξυνέϛρεψεν *Reg.* per compendium ſcripturae. ξυνέϛραψεν Baſ. et ſine ν. Mſqu. qui et c. 94. init. ἐπιγιγομένου. [s] Scil. τῶν Μεγάρων οἰκήτορας. Vide p. 350. (ed. vet.) Hvds. [t] Τε deeſt *Gr.* [v] Illud ἕρυμα eſſe φρούριον τῆς Μεγαρίδος, exiſtimat *Cluuer.* quem vide in Sicilia p. 134. Hvds. [x] Συρακουσσίων *Caſſ.* [y] Τηρέα *Reg.* [z] Ἐνεπίπρασαν *Reg. Caſſ.* In *Reg.* manus recens μ ſuper ι ſcripſerat. Ἐνεμπίπρασαν *Gr.* ἐμπίπρασαν Mſq. [a] Particula τισὶν videtur πλεονάζειν. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Attic. p. 80. Hvds. [b] Τε deeſt *C. Gr. Dan.* [c] Τροπαῖον ἱ ϛήσαντες *Dan.* [d] Στήσαντες ἐς Κατάνην *Gr.* omiſſis ceteris †† ἀνεχώρησαν ἐς Κατ Mſq. petitum haud dubie e vſ. priori proximo. [e] Ἐπισιτησάμενοι *Reg.* [f] Κεντόρπα *Ar.* Vide *Cluuerii* Siciliam p. 308. Hvds. [g] Σικελὸν *Gr.* Aug. Sic quoque fuerat in *Caſſ.* recens manus fecerat Σικελῶν. σικελικὸν Mſq. [h] Προσαγόμενοι *Ar.* Προσαγόμενοι ἐπῆεσαν *Reg.* omiſſo ὁμολογίᾳ.

C. 93. διανοούμ.) pro διανοηθέντες ob πρότερον.

[περιορ.) Schol. abeſt Aug.]

Περιορώμενοι] Id eſt, περιϛκοπῶντες. *Thomas Mag.* in περιορῶ. *Scholiaſtae* καταφρονοῦντες hic locum habere non poteſt. Et rectius *Valla*, quam vel *Stephanus*, vel *Acacius*. Vid. Cap. 103. Dvk. Poſſis et explicare, *negligentes*; c. Schol. cum praeſertim ſubiiciatur: προσεῖχον ἤδη τὸν νοῦν. Med. p. Aſt.

[προσεῖχ.) Schol. abeſt Aug.]

Γύλιππον τὸν Κλεανδρίδου] Recte *Palmerius* in Var. Lect. *Hudſoni.* Cum *Thucydide* conſentit *Plutarchus* in Pericle pag. 199. et Nicia in fin. Et ſic *Thom. Mag* in προστάττω. *Scholiaſte* Ariſtoph. Nubib. v. 857. perperam modo Κλεανδρίδην, modo Κλέανδρον, et *Suidas* in δέον, e' εἰς τὸ δέον, Κλεανδρίδαν et Κλέανδρον vocant. Tamen etiam Κλέαρχος Spartanum nomen fuit. Κλέαρχος Λακεδαιμόνιος φυγὰς apud *Xenophontem* I. Ἀναβάσ. princ. Et Κλέαρχος ὁ Ῥαμφίου in *Thucydide* VIII, 8. et 39. videtur Spartanus fuiſſe. Dvk.

προστάξ. ἄρχ.) aut pro προστάξ. aut intell. εἶναι· nempe, ſi ſit, *iubentes*. Sed et Latini, *ducem addere*. Suet. Aug. c. 48. extr. *Rectorem apponere*; Cic. Diuin. in Caec. *Cuſtodem mi apponite*, p. *impon.*

[μετ' ἐκείν.) Schol. ad h. v. abeſt Aug.

ποιεῖν, ὅπῃ, rel.) Si ποιεῖν hic eſt, quod ſolet, *efficere*: ὅπῃ ſit pro ὅπως, *vt*, immo pro, ὥστε ἥκειν. At hoc notare non ſolet. Crediderim, ποιεῖν hic poni ſimpliciter, ſine regimine, pro πράττειν, *rem gerere*, agiten, operiren; intell. πάντα.

ἤδη) *ſtatim*, *iam nunc*, in praeſenti, ſogleich, vor der Hand.

ἀνεχώρουν) de his dici ſolet, qui *ſemper* et ex conditione ſua aliquo loco egerint; non his, qui *nuper* admodum,

93. Atque Alcibiades quidem haec dixit. Lacedaemonii vero, cum et ipſi iam ante bellum Athenis inferre cogitarent, * ſed adhuc cunctarentur, et occaſionem obſeruarent, *tunc* multo magis confirmati ſunt, poſtquam ipſe haec ſingula docuit, quod exiſtimarent, ſe audiſſe ab eo, qui planiſſime noſſet. Quamobrem animum iam appulerunt ad muniendam Deceleam, et ad aliquod auxilium Siculis ſtatim mittendum. Cum autem Gylippum, Cleandridae *filium*, Syracuſanis ducem aſſignaſſent, iuſſerunt *eum* cum ipſis et Corinthiis conſultare, operamque dare, vt pro praeſenti rerum facultate maximum aliquod auxilium Siculis, idque primo quoque tempore, mitteretur. Ille vero Corinthiis imperauit, vt tunc quidem duas naues Aſinen ad ſe mitterent, reliquas vero praepararent, quascunque mittere deſtinaſſent, vtque, quum tempus adeſſet, ad nauigandum eſſent paratae. His autem conſtitutis, Lacedaemone diſceſſerunt. Athenienſium etiam triremis, quam duces ad pecunias et equites *adducendos* miſerant, *Athenas* ex Sicilia peruenit. Athenienſes vero, cum *poſtulata ſuorum ducum* audiſſent, et commeatum et equitatum exercitui mittere decreuerunt. Atque haec hyems exiit, et huius belli, quod Thucydides conſcripſit, decimus ſeptimus annus exceſſit. Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 349.

94. Inſequentis autem aeſtatis vere ſtatim ineunte, Athenienſes, qui erant in Sicilia, caſtris e Catana motis, nauigarunt aduerſus Megara, quae ſunt in Sicilia, vnde (quemadmodum et prius a me commemoratum eſt) Syracuſani, pulſis ſub Gelone tyranno cultoribus, agrum ipſi habent. Exſcenſu autem ex nauibus in terram facto, et agros *Megarenſium* vaſtarunt, et ad quandam Syracuſanorum munitionem profecti, cum eam non expugnaſſent, rurſus et itinere pedeſtri et nauibus ad Teream fluuium ſe receperunt, et cum in campeſtria adſcendiſſent, *ea* vaſtarunt, et frumentum incenderunt. Et cum incidiſſent in nonnullos Syracuſanos, quorum numerus non erat magnus, et *eorum* aliquot interfeciſſent, et tropaeum erexiſſent, ad claſſem redierunt. Et Catanam reuerſi, et illinc aſſumtis cibariis *ad profectionem neceſſariis*, cum omnibus copiis aduerſus Centoripa, Siculorum oppidum, iuerunt, Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 349. Poſt Mart. 30. et April.

* Sed adhuc aliquid circumſpectantes cunctarentur, multo magis etc. *Valla*. Sed adhuc negligentes cunctarentur etc. *Steph*. Contemtim tamen illud atque otioſe fecerunt etc. *Acacius*. HVDS.

Περιορώμενοι] περιορῶντες, καταφρονοῦντες. Προσείχον ἤδη τὸν νοῦν] ἀντὶ τοῦ, σκοπὸς ἦν αὐτοῖς καὶ διάνοια ἐπιτείχισμα ποιῆσαι ἐν τῇ Δεκελείᾳ. Μετ' ἐκείνων] ἦγεν τῶν Συρακουσίων. Ὁ δὲ δύο μὲν ναῦς] ὁ Γύλιππος. Τῆς τε ἀγορᾶς] τῶν Μεγαρέων δηλονότι. Καὶ τὸν σῖτον ἐνεπίμπρασαν] ἦγεν τὸν σάκχον. Ἐπισιτισάμενοι] ἦγεν, ἐφόδια λαβόντες. Καὶ προσαγαγόμενοι] ἦγουν, λαβόντες,

peregrini cum eſſent, ad breue tempus aliquo venerint. Debebat ἀνέστρεψαν, ἀπῆλθον, *abierunt*, non, *exceſſerunt*, quod ἀναχωρεῖν ſign. Notat tamen idem, *recipere ſeſe* eo, vnde veneris; vt C. 94. ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὰς ναῦς.

Ἐψηφίσαντο] CCC. talenta. *Diodorus* Lib. XIII. pag. 333. d. WASS.

ξυνέγε.) Nihili eſt lect. Ed. Baſil. ξυγέστρεψεν, nec ſenſu, nec Grammatica, admittente; et tamen ſic Moſqu. quoque, tantum ſine ν. Si ſit ξυνέστρεψε, verterim, *collegit*, compilavit: vt Actor. 28, 2. συστρέψαντος — — φρυγάνων πλῆθος, *cum ſarmenta colligeret*. Sed hic de *pluribus* adhibetur; nec aliter vnquam Thuc. in hac clauſula, quam ξυνέγε. σύστρεμμα quidem et συστροφὴ apud LXX. Interp. reſpondet Ebr. קֶשֶׁר, *coniunctio*; et ξυστρέφειν ſane notat, *congerere* plura, ſed non vſurpatur de *vna* re, quae *congeri* ipſa non poſſit dici. Theophraſt. quidem in Prooem. Char. Eth. vbi dicit, ὑπέλαβον δεῖν ξυγγράψαι, poterat idem ξυστρέψαι, *colligere*.

C. 94. ἐπὶ Μεγάρων) pro, ἐπὶ Μέγαρα· aut leg. Μεγαρέων, ſcil. γῆν, χώραν, πόλιν· cum praeſertim ſequatur οὗς.

[τούς τε ἀγρ.) Schol. abeſt Aug.]

τούς τε ἀγρ.) Quid *aliud* ergo *praeter* agros? Nihil autem! Traiectum ergo pro, τούς τε ἀγροὺς ἐδῄωσ. Neque enim *res* hic diſtinguit et Nomina τε et καὶ, ſed *facta*, et verba, ἐδῄωσαν et ἐλθόντες, rel.

Τηρέαν] Τηρίαν Codices omnes p. 378. Terias *Plinio*, Τηρίας *Diodor.* in Ecl. pag. 868. et *Heſychio*. Hinc corrige *Diodorum*, qui Lib. XIV. p. 402. Τυρίαν vocat. De *Turia* flumine, quod Valentiam praeterfluit, adi *Vibium Seq.* p. 83. v. et *Scylacem* p. 4. WASS. De Teria Siciliae *Cluuer.* I. Sicil. 10. DVK.

ἀναβάντες) pro ἐκβάντες.

[κ. τὸν σῖτ.) Schol. abeſt Aug.]

[ἐπισιτισάμ. } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]
[προσαγαγόμ. }

Σικελῶν πόλισμα) Gr. Σικελόν. aliter fere Noſter. WASS.

ὁμολογίᾳ, [i] ἀπῆεσαν, [k] πιμπράντες ἅμα τὸν σῖτον τῶν τε [l] Ἰνησσαίων καὶ τῶν Ὑβλαίων· καὶ ἀφικόμενοι ἐς Κατάνην, καταλαμβάνουσι τὰς τε ἱππέας ἥκοντας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίους, ἄνευ τῶν ἵππων, μετὰ σκευῆς, ὡς αὐτόθεν ἵππων πορισθησομένων, καὶ ἱπποτοξότας τριάκοντα, καὶ τάλαντα ἀργυρίου τριακόσια.

ςέ. Τῷ δ' αὐτῷ ἤρος καὶ * ἐπ' Ἄργος στρατεύσαντες Λακεδαιμόνιοι, μέχρι μὲν Κλεωνῶν ἦλθον, σεισμῷ δὲ γενομένῳ, ἀπεχώρησαν. καὶ Ἀργεῖοι [m] μετὰ ταῦτα ἐσβαλόντες ἐς τὴν [n] Θυρεάτιν, ὅμορον οὖσαν, λείαν τῶν Λακεδαιμονίων πολλὴν ἔλαβον, ἣ ἐπράθη ταλάντων οὐκ ἔλαττον πέντε καὶ εἴκοσι. καὶ ὁ [o] Θεσπιέων δῆμος ἐν τῷ αὐτῷ θέρει, ὃ πολὺ ὕστερον, ἐπιθέμενος τοῖς τὰς ἀρχὰς ἔχουσιν, ὃ κατέσχεν· ἀλλὰ [p] βοηθησάντων Ἀθηναίων, οἱ μὲν ξυνελήφθησαν, οἱ δ' † ἐξέπεσον Ἀθήναζε.

ςς. Καὶ οἱ Συρακόσιοι τῷ αὐτῷ θέρει, ὡς ἐπύθοντο τάς τε ἱππέας ἥκοντας τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ μέλλοντας ἤδη ἐπὶ σφᾶς ἰέναι, νομίσαντες, ἐὰν μὴ τῶν [q] Ἐπιπολῶν κρατήσωσιν οἱ Ἀθηναῖοι, χωρίῳ [r] ἀποκρήμνῳ τε καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως εὐθὺς κειμένῳ, οὐκ ἂν ῥᾳδίως σφᾶς, ἢν εἰ [s] κρατοῖντο μάχῃ, ἀποτειχισθῆναι, διενοοῦντο τὰς [t] προσβάσεις αὐτῶν φυλάσσειν, ὅπως μὴ κατὰ [v] ταύτας λάθωσι σφᾶς ἀναβάντες οἱ πολέμιοι· ᾗ γὰρ ἂν ἄλλῃ γε αὐτὰς δυνηθῆναι. [x] ἐξήρτηται γὰρ τὸ ἄλλο χωρίον, καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐπικλινές τε [y] ἐστὶ, καὶ ἐπίφανὲς πᾶν ἔσω· καὶ ὠνόμασαι ὑπὸ τῶν [z] Συρακοσίων, διὰ τὸ ἐπιπολῆς τῷ ἄλλῳ εἶναι, Ἐπιπολαί. καὶ οἱ μὲν ἐξελθόντες πανδημεὶ ἐς τὸν λειμῶνα, παρὰ τὸν Ἄναπον ποταμὸν, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ (ἐτύγχανον γὰρ αὐτοῖς καὶ οἱ περὶ τὸν Ἑρμοκράτην στρατηγοὶ

i Heic permutatur orationis ſtructura; perinde enim eſt, ac ſi dixiſſet ἅμα ἀπιόντες ἐπίμπρασαν τὸν σῖτον. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 168. Hvds. *k* Πιπράντες *Reg.* πιμπράσαντες Mſq. *l* *Ineſſaei* ſiue *Ineſſenſes* iidem ſunt cum illis, qui *Ciceroni* in Verrinis, et *Plinio* lib. 3. *Aetnenſes* dicuntur. Nam oppidum *Aetna* antea dictum fuit Ἴνησσον, ſiue Ἴνησα, quod poſtmodo apud *Strabonem* corruptum eſt in Ἴννησα, et apud *Diodorum* in Ἐννησία. Vide *Cluuerii* Siciliam p. 122. 123. Hvds. * ἐπὶ Ἄργος Mſqu. *m* Μεταταῦτα *Ar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Mſqu. *Reg.* *n* Θυραιᾶτιν *Cl.* ex emend. Θυράτιν *Dan.* *o* Θεσπεσιέων et in marg. Θεσπιέων *Gr.* *p* Βοηθησάντων τῶν Ἀθ. *Gr.* Mſq. † ἐξέμπεσον Mſqu. *q* Cum duplici λ plerumque in *Codd. Mſſ.* Egregiam Epipolarum deſcriptionem pete ex *Cluuerii* Sicilia p. 148. 149. Hvds. Ἐπιπολλῶν *Caſſ.* Aug. *r* Ἀπὸ κρημνῷ *Reg.* *s* Κρατοῖντο τῇ μάχῃ *C.* *t* Προβάσεις *Reg. Gr.* *v* Id eſt: κατὰ τὰς ὁδὸς, δι' ἂν πρὸς τὰς Ἐπιπολὰς προσιέναι δυνατὸν ἦν. *Ae. Port.* Ταῦτα *Reg. Caſſ. Gr.* In *Reg.* recenti manu ſuper α ſcriptum erat ε. καταταῦτα Aug. Mſq. *x* Ἐξήρτυται cum η a recenti correctore inter verſus *Reg.* ἐξήρτηται Mſqu. qui et ἄλλην pro ἂν, et ἄλλῳ pro ἄλλο. *y* Ἐστὶν *Caſſ.* Aug. *z* Συρακυσσίων *Caſſ.* Paullo poſt ἄρτι d. Mſqu.

Ἰνησσαίων] Vide *Steph.* v. Ἴνυκον. *Herodot* VI. 23, 24. vbi Ἰνυκὸς et Ἰνυκὸν *Medic.* ἐκ τῆς Ἰνύκης *Cod. Lambeth. Pauſan.* VII, 4. Ἴννησαν ſcribit *Strabo* VI. p. 268. Ἐννησίαν *Diodor.* XI. p. 281. abeſt, inquit *Strabo*, ἀπὸ τῆς Κατάνης ταδίοις ὀγδοήκοντα· et, πλησίον τῶν Κεντορίπων eſſe, alibi narrat. Nunc Coenobium S. *Ioannis de Arenis.* ἐκ χωρίου πάνυ σμικροῦ Ἰνύκης, *Plato* Phaedr. p. 1246. et Ἰνυκινῶν νιεῖς. Wass. De Ineſſa eſt ſupra ad III, 103. Dvk.

C. 95. Θυρεάτιν] Θυραιάτιν *Cl.* ex emendatione. Dixi ſupra. Wass.

Θεσπιέων] Ita *Mſſ.* et *Herodot.* Θέσπεια *Homerus*, Scylax, *Pauſan. Herodot. Polyaenus. Plutarch.* Pelop. p. 285. vbi legendum ex *Mſ.* πρὸς Τανάγρᾳ. alibi tamen, pro caetera exemplarium inconſtantia, εἰς Θεσπίας· quomodo ſemel *Xenophon*, ſemper *Diodorus*, *Iſocrates*, *Theophraſtus* Hiſt. Pl. p. 194. et *Philiadae Megarenſis* Epig. apud *Steph.* et Excerpta ex Athenaeo de aquis, inter Opera Ariſtot. v. *Etymolog.* in εἰς. Sic etiam Lapis vetus apud *Wheelerum.* In numo, quem adducit, ΘΕΣΠΕΩΝ, mendoſe, opinor, pro ΘΕΣΠΙΕΩΝ, quod in aliis, rectius. Vide *Itinerar.* p. 471. Idem

οὐ κατέσχεν) ſcil. αὐτοὺς, ex alio caſu, τοῖς ἄρχουσιν. aut intell. τὴν πόλιν, τὴν ἀρχήν.

ἀλλὰ βοηθ. — ἐξέπ. Ἀθ.) Impeditus locus, qua rem et ſententiam. *Cui* enim adfuerunt Athenienſes? Populo haud dubie, vt imperii popularis fautores. Ergo οἱ μὲν, — οἱ δὲ, erunt οἱ τὰς ἀρχὰς ἔχοντες· at hi quomodo ἐξέπεσον Ἀθήναζε, quod per breuiloquentiam, eſt pro, ἐκπεσόντες, *electi*, aut ipſi *profugi*, κατέφυγον ἐς τὰς Ἀθήνας· ad *hoſtes* ergo et oppugnatores ſuae poteſtatis? Abſurdum; nempe, ſi βοηθησάντων verteris, cum Porto: *cum* auxilium Athenienſes populo tuliſſent; quaſi illa comprehenſio eiectioque et fuga, *effecta* fuerit illo auxilio Athenienſium. Sed Heilmann. et vidit haud dubie ἀτοπίαν, et diſcuſſit, vertendo: Ob ihnen (dem Volke,) ſchon die Athenienſer zu Hülfe kamen. Nec tamen, ſic ſimpliciter, ac tali tenori, quicquam niſi cauſſam et modum effectae rei, notare ſolent Genitiui ſimpliciter poſiti; qui, vbi *quanquam* notent, καί γε vel καί τοι praemittere ſoleant. Sed enim res ac neceſſitas hic coëgerit. Quodſi vincere poſſim, *optimatibus* in hac cauſſa et vrbe, ſane contra rationem ſuam, adfuiſſe Athenienſes, difficultas euanuerit omnis. Sed nimirum hoc neque aliis probaturus, neque ipſi mihi, retinuerim Heilmanni interpretationem, *quamquam* vertentis, quod alia participia ſaepius notent, ſed tamen et Genitiui: Theophr. Ch. Eth. περιεργ. ὁμολογουμένου τοῦ πράγματος δικαίου εἶναι — ἐλεγχθῆναι· (pro ἐλέγ-

eoque per deditionem certis conditionibus factam in suam potestatem redacto, discesserunt, et dum iter facerent, segetes Ineſſaeorum et Hyblaeorum incenderunt. Catanam autem reuersi offendunt equites ducentos quinquaginta, Athenis profectos, sine equis, ac cum illorum cultu, quod ipsam Siciliam equos suppeditaturam putarent; et equestres sagittarios triginta, et trecenta argenti talenta, *Athenis aduecta.* Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. 3. V. C. Varr. 342.

95. Eodem vere, Lacedaemonii, expeditione aduersus Argos suscepta, progressi quidem sunt ad Cleonas vsque: sed, facto terrae motu, *domum* redierunt. Postea vero Argiui, irruptione in agrum Thyreaticum *suo* finitimum facta, magnam Lacedaemoniorum praedam ceperunt, quae talentis non minus viginti quinque vendita fuit. Neque multo post, eadem aestate, populus Thespiensis impetum fecit in Magistratus: sed rerum non est potitus. Sed cum Athenienses opem *ipsi populo* tulissent, partim quidem comprehensi fuerunt, partim vero Athenas confugerunt. Aprili. Maio. Maio.

96. Eadem aestate Syracusani, cum intellexissent, Athenienſibus venisse equites, et iam aduersus se venire statuisse, existimantes, si Athenienses non occupassent Epipolas, locum praeruptum, et vrbi imminentem, se non facile circumuallatum iri, ne si proelio quidem superati fuissent; aditus, qui ad ipsas *Epipolas* patebant, *praesidio* tueri constituerunt, ne per hos hostes clam se adscenderent: nulla enim alia parte ipsos *illuc adscendere* posse, *persuasum habebant.* * Nam reliquae illius collis partes sunt altae, et ad vrbem vsque decliues, et introrsus omnino patentes. Et *locus iste* a Syracusanis *ideo* vocatus est Epipolae, quod supra caetera loca emineat. Atque hi quidem cum vniuersis potius populi copiis, simulac dies illuxit, in pratum iuxta Anapum fluuium, egressi (iam enim Hermocrates imperator eius- Maio.

* Caetera enim editus est locus, ipsique adeo impendens vrbi totus in eam despectat. *Acacius.* HVDS.

ἐφελκυσάμενοι. Οἱ δ' ἐξέτεσον Ἀθήναζε] ἐξελθόντες ἔφυγον εἰς τὰς Ἀθήνας. Σφᾶς] τοὺς Συρακουσίους. Τὰς προσβάσεις] ἤγουν ἐφόδους. Ἐξήρτηται γὰρ] μὴ ἐπὶ τῷ ἐξῆρτῆσθαι καὶ μετεωρῆσθαι ἀκούειν, ὅσης τῆς διανοίας τοιᾶσδε· τὸ γὰρ ἄλλο χωρίον, πλὴν τῶν προσβάσεων, ἅπαν ὑψηλόν ἐστι, καὶ κρημνώδες, καὶ ἐπικέκλιται πρὸς τὴν πόλιν, ὥστε καταφανὲς ἔσωθεν εἶναι.

χειν hic, ἔν τινι στὰς corruptum ibi; vnde neque ἐλεγχθῆναι satis liquidam habeat explicationem; seu Genitiuorum vsus ibi apertus:) *etsi* concedatur et conuenire, iustam esse caussam. Id. περὶ ἀκαιρ. extr. συγκρούειν, ἀμφοτέρων βουλομένων διακλύεσθαι· cum *tamen*, *vtut* velit vtraque pars pacisci. Xen. M. S. 1, 1, 18. οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι, ὀργιζομένου αὐτῷ τοῦ δήμου, πολλῶν δὲ — ἀπειλούντων· *quamuis* irasceretur populus, pluresque minitarentur Quin ipsi *quamquam* Latini subiiciunt Ablatt. idos: *quamquam graui vulnere accepto*, rel.

[οἱ δ' ἐξέτ.] [σφᾶς —] Scholl. abs. Aug. [τὰς προσβ]

C. 96. Χωρίου ἀποκεκρ.] Descripsit ex hoc loco *Stephanus* in Ἐπιπολαί. DVK.

[ἐξήρτηται γ.) Schol. Aug. sic ab init. leg. μὴ ἐπὶ τοῦ ἐξῆρθαι καὶ μετεωρίσθαι ἀκούειν, (intell δεῖ,) οὕσης, rel. V. et not. ad text.

ἐξήρτ.) Cum ἐξῆρθαι interpretari vetet Schol. vide, an legerit, legendumue sit, ἐξῆρται, *attollitur*, *assurgit*, cum varient praesertim Libri; forte, pro compendio scripturae habentibus Librariis τὸ ἐξῆρται. Repugnat tamen sibimet Schol. ipse interpretatus ὑψηλόν, quod quid est, nisi ἐξηρμένον; Nec τοῦ κρημνώδους vlla in textu mentio, aut intelligendi eius necessitas; ἐξήρτηται tantum et ἐπικλινὲς, *clementer inclinatus*, descendens, opponuntur, vt, praeter altitudinem situs ab vrbe remotioris, nil fane sit cogitandum; nisi, quod προσβάσεις, *aditus*, commemorat, qui *passim* ergo, non vbique, patuisse intelligantur: vt ἐξήρτηται verteris, *suspensus* locus rupibus et editior. Vix tamen est, quin ἐξῆρται praeplaceat.

Μέχρι τῆς πόλεως] Hoc *Scholiastes* interpretatur πρὸς τὴν πόλιν, id est, *versus vrbem*, vel, *ea parte*, *qua vrbem spectat*. Sententia verborum *Thucydidis* videtur esse: locum ab ea parte ad vrbem vsque decliuem esse, et ex eo totam vrbem, et quae in ea erant, oculis subiecta conspici posse. DVK.

ἐπιφ. π. εἶσω) ab vrbe totus conspicuus, expositus: von der Stadt völlig zu überſehen.

ὠνόμ.) scil. τὸ χωρίον. *Gottl.* (ex *Abr.*) De Epipolis vid. Kuhn. ad Ael. (V. H.) 12, 44. qui, huius loci memor, quandam fuisse vrbis *partem*, tradit. *Gottl.* Cur Ἐπιπολαί quoque, velut explicationem suam, non contexti vocab. in Parenthesi posuerit Abr. nescio.

ἐτύγχ. — αὐτ.) i. e. παρ' αὐτοῖς· vel, more Nostri et Herodoti, pro Genitiuo: ἐτύγχ. οἱ στρατηγοὶ αὐτῶν οἱ περὶ τ. Ἑρμ.

ἄρτι παρειληφότες τὴν ἀρχήν·) ἐξέτασίν τε ὅπλων ἐποιοῦντο, καὶ [a] ἑπτακοσίας λογάδας τῶν ὁπλιτῶν ἐξέκριναν πρότερον, ὧν ἦρχε Διόμιλος, φυγὰς ἐξ Ἀνδρου· ὅπως τῶν τε Ἐπιπολῶν εἶησαν φύλακες, καὶ, ἢν ἐς ἄλλο τι δέῃ, ταχὺ [b] ξυνεσῶτες παραγίγνωνται.

ςζ. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι [c] ταύτης τῆς νυκτὸς τῇ ἐπιγιγνομένῃ ἡμέρᾳ ἐξητάζοντο, καὶ ἔλαθον αὐτὸς παντὶ ἤδη τῷ στρατεύματι ἐκ τῆς Κατάνης [d] σχόντες κατὰ τὸν Λέοντα καλούμενον, (ὃς ἀπέχει τῶν Ἐπιπολῶν ἑξ ἢ ἑπτὰ σταδίους,) καὶ τὸς πεζὸς ἀποβιβάσαντες, ταῖς τε ναυσὶν [e] ἐς τὴν Θάψον καθορμισάμενοι. ἔστι δὲ χερσόνησος μὲν ἐν στενῷ ἰσθμῷ, προέχουσα ἐς τὸ πέλαγος, τῆς δὲ [f] Συρακουσίων πόλεως ὅτε πλεῖν ὅτε ὁδὸν πολλὴν ἀπέχει. καὶ ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Θάψῳ, διαταυρωσάμενος τὸν ἰσθμὸν, ἡσύχαζεν. ὁ δὲ πεζὸς ἐχώρει εὐθὺς δρόμῳ πρὸς τὰς Ἐπιπολὰς, καὶ φθάνει ἀναβὰς [g] κατὰ τὸ Εὐρύηλον, [h] πρὶν τὸς Συρακουσίους αἰσθομένους ἐκ τοῦ λειμῶνος τῆς ἐξετάσεως, παραγενέσθαι. ἐβοήθουν δὲ οἵ τε ἄλλοι, ὡς ἕκαστος τάχους εἶχε, καὶ οἱ περὶ τὸν Διόμιλον [i] ἑπτακόσιοι. τάδιοι δὲ, πρὶν προσμίξαι ἐκ τοῦ λειμῶνος, ἐγίγνοντο αὐτοῖς ὡς ἔλασσον ἢ πέντε καὶ [k] εἴκοσι. [l] προσπεσόντες δὲ [m] αὐτοῖς τοιούτῳ τρόπῳ [n] ἀτακτότερον, καὶ μάχῃ νικηθέντες [o] οἱ Συρακόσιοι ἐπὶ ταῖς [p] Ἐπιπολαῖς, ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν· καὶ ὅ τε [q] Διόμιλος ἀποθνήσκει, καὶ τῶν ἄλλων ὡς τριακόσιοι. καὶ μετὰ τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι, τροπαῖόν [r] τε στήσαντες, καὶ τὸς νεκρὸς ὑποσπόνδους ἀποδόντες τοῖς Συρακουσίοις, πρὸς τὴν πόλιν αὐτὴν τῇ ὑστεραίᾳ † ἐπικαταβάντες, ὡς ὐκ ἐπεξῆεσαν αὐτοῖς, ἐπαναχωρήσαντες, Φρούριον ἐπὶ τῷ [q] Λαβδάλῳ ᾠκοδόμησαν, ἐπ' ἄκρου τοῦ κρημνοῦς τῶν Ἐπιπολῶν, ὁρῶν πρὸς τὰ Μέγαρα· ὅπως εἴη αὐτοῖς, ὁπότε [r] προσίοιεν, ἢ μαχόμενοι, ἢ τειχιοῦντες, τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς χρήμασιν ἀποθήκη.

ςη. Καὶ ᾧ πολλῷ ὕστερον αὐτοῖς ἦλθον ἔκ τε Ἐγέστης τριακόσιοι, καὶ Σικελῶν καὶ Ναξίων [s] καὶ ἄλλων τινῶν ὡς ἑκατόν. καὶ Ἀθηναίων ὑπῆρχον πεντήκοντα καὶ διακόσιοι, [t] οἱ ἵππους τὰς μὲν παρ' Ἐγεσταίων καὶ Καταναίων ἔλαβον, [v] τὰς δ' ἐρίαντο· καὶ ξύμπαντες, πεντήκοντα καὶ ἑξακόσιοι ἱππεῖς ξυνελέγησαν. καὶ κατασήσαντες ἐν τῷ Λαβδάλῳ φυλακὴν, ἐχώρουν πρὸς τὴν [x] Συκῆν οἱ Ἀθηναῖοι,

a Ἑξακοσίας legendum cenſet *Ae. Port.* *b* Ξυνεσῶτες omittit *Gr.* *c* Ταύτης τῆς νυκτὸς καὶ τῇ ἐπιγιγνομένῃ ἡμέρᾳ. *Ar. C.* γιγνομένῃ Mſq. *d* Σχόντες καὶ κατὰ *Gr.* *e* Ἐς τὴν θάλασσαν *Ar. C. Dan.* Mſqu. et mox χερρόνησ. et ἐν τῷ στένῳ, et προύχουσα, ſine ſpir. *f* Συρακουσσίων et paſſim duplici *σ Caſſ.* *g* Κατὰ τὸν Εὐρύηλον *Ar. C.* atque omnino ita ſcribendum. Vide *Cluuerii* Siciliam p. 147. 148. Hvds. Sic etiam *Reg.* et *Dan.* Aug. Mſq. *h* Πλὴν τὸς Συρακουσίους αἰσθομένους ἔχων τοῦ λειμῶνος καὶ τῆς ἐξετάσεως παραγενέσθαι ἐβοήθουν τε etc. *C.* Πλὴν τὸς Συρακουσίους αἰσθομένους ἐκ τοῦ λειμῶνος καὶ τῆς ἐξετάσεως παραγενέσθαι. ἐβοήθουν τε etc. *Ar.* Καὶ τῆς ἐξετάσεως *Gr. Reg. Caſſ.* Aug. *i* Ἑπτακόσιοι *Ar. C.* atque ita paullo ſupra; niſi quis, ἑξακόσιοι reponendum, malit. Hvds. ἑξακόσιοι Aug. Mſqu. qui et Διόμηλον ante; id. mox: προσμίξαι ν τε ἐκ λειμ. *k* Εἴκοσιν *Caſſ.* *l* Προσπεσόντες *Reg.* *m* Αὐτοὶ *Ar.* *n* Ἀτακτότερον *Gr.* mox νικιθέντες Mſq. per (*ι*). *o* Οἱ Συρακόσιοι deſunt *Dan.* * διομιδὴς M:qu. *p* Τε omittit *Reg.* Aug † ἐπιβάντες Mſqu. mox ἐξῆεσαν Baſ. *q* Λαβδάκῳ *Ar. C.* et mox infra. *Dan.* Mſqu. et infer. Λανδάλῳ vtroque loco *Reg.* *r* Προΐσιεν malit *Fr. Port.* *s* Καὶ ἄλλων τινῶν omittit *Cl.* *t* Οἷς *Marg. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. *v* Τὰς δὲ ἐπρίαντο *Gr.* ἐπρῆς Aug. et ſic ſemper. *x* Σικῆν *Ar. C.* Τύχην eſſe legendum docuit *Cluuerius* in Sicilia antiq. p. 151. In vulgatis *Diodori* Exemplaribus Ἰτύκη legitur, quod viri docti maluerunt corrigere in Τύχην· ſed, Τύκην veram eſſe ſcripturam, fidem facit *Thucydidis* auctoritas. *Scil.* Ionica id fit dialecto, quae τύκω dicit, quod aliae τύχω ſeu τεύχω. Hvds. Συκῆν *Gr.* τυκῆν Aug.

[ταχὺ ξυνες.) Schol. Aug. eſt παραγίγνωνται (pro παραγίν.) vt in textu.]

Ξυνεσῶτες] Hanc vocem hic, vt alias, neceſſariam mendoſe omittit *Gr.* Caeteri cum *Scholiaſte* agnoſcunt omnes. Wass.

C. 97. τ. νυκτ. τῇ ἐπιγιγν. ἡμ.) *Diei nox*, ſane dicatur vt *pars* eius, at, *dies noctis*, neſcio, ſatin' commode. Nec tamen a νυκτὸς pendere vtique debet ἡμέρᾳ· ſed iunge, τῇ ἐπιγιγν. ταύτης τ. νυκτὸς, quaſi διαδόχῳ, vt pro Subſt. valeat Particip. vt Latina in *ns*, tanquam pro Subſtantiuis, Genit. adſciſcunt; vt *agnatus* et Gr. ξυγγενὴς, alia. Et vero κακόφωνον eſſet, τῇ ἡμ. τῇ ἐπιγιγν. ταύτῃ τῇ νυκτὶ, ob concurſum plurium Datiuorum. καὶ poſt νυκτὸς ſi vera lect., Genit. ſit pro Dat. ſed non placet; quia nox non eſt tempus τοῦ ἐξετάζεσθαι· niſi hoc ſign. *explorare*, κατασκοπεῖν.

Τὸν Λέοντα] De hoc vide *Cluuerium* I. Sicil. Ant. 12. pag. 171. et de Thapſo Ibid. Cap. II. in fin. de quo etiam *Interpretes Stephani.* Dvk.

Τὸ Εὐρύηλον] Infra VII. 2. τὸν Εὐρύηλον. hic ſubaudiendum πολίχνιον. Vide *Stephanum.* Wass.

Ἐκ τοῦ λειμῶνος τῆς ἐξετάσεως] Vix credo, Graece dici poſſe ἡ ἐξέτασις τοῦ λειμῶνος, pro *recenſio, quae fit in prato:* nam in vulgata ſcriptura haec non aliter accipi poſſunt. Copula, quam quinque ſcripti habent, interpoſita tollit difficultatem. Dvk. Nec Porti interpretatio placet: *e prato, vbi recenſio fiebat;* quis enim Graece aut Latine ita loquatur: λειμὼν τῆς ἐξετάσεως, *pratum luſtrationis.* Ebraismum qui-

que collegae imperium acceperant) exercitum recenſuerunt: et prius ex omni grauis armaturae numero ſeptingentos eximiae virtutis viros delegerunt, quibus Diomilus Andrius exſul praeerat, vt et Epipolis eſſent praeſidio, et, ſi ad aliquid aliud *peragendum*, *ipſorum opera* opus eſſet, in vnum congregati, celeriter adeſſent. Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91 ☉. U. C. Varr. 342. Maio.

97. Poſtridie autem huius noctis Athenienſes exercitum luſtrarunt, et iam cum vniuerſis copiis Catana profecti, ad locum nomine Leonem, ab Epipolis ſex ſeptemue ſtadiis diſtantem, clam ipſis *Syracuſanis* appulerunt, et peditatum in terram expoſuerunt, et cum claſſe Thapſum ſubierunt. Eſt autem peninſula, quae anguſto terrae limite in mare prominet; neque, ſiue mari, ſiue terra, multum a Syracuſis diſtat. Nauticus autem Athenienſium exercitus in hac Thapſo, anguſto *eius* terrae limite circumvallato, quieuit. Sed peditatus curſu confeſtim ad Epipolas contendit, et per Euryelum *illuc* ocius adſcendit, *et occupauit*, priusquam Syracuſani e prato, vbi recenſio fiebat, cognita *re* adeſſent. Accurrerunt autem ad opem *Epipolis* ferendam cum alii, quanta maxima quisque celeritate poterat, tum etiam illi ſeptingenti, quibus Diomilus praeerat. * Interiacebat autem inter pratum, et locum, vbi cum hoſte manus conſeruerunt, ſpatium non minus quinque ac viginti ſtadiorum. Hoc igitur modo, perturbatis ordinibus, Syracuſani, impreſſione in ipſos facta, et ad Epipolas proelio victi, in vrbem redierunt: et cum Diomilus, tum etiam ex aliis, circiter trecenti ceciderunt. Poſtea vero Athenienſes, cum tropaeum erexiſſent, et, fide publica interpoſita, Syracuſanis mortuos reddidiſſent, poſtridie ad ipſam vrbem deſcenderunt: ſed cum *Syracuſani* aduerſus eos non prodiſſent, egreſſi caſtellum ad Labdalum, in ſumma Epipolarum crepidine Megara verſus ſpectans, excitarunt, vt ipſis locus eſſet, in quo et inſtrumenta et pecunias reponerent, quotiescunque vel ad pugnandum, vel ad aliquam munitionem exſtruendam prodirent.

98. Nec multo poſt ad ipſos venerunt cum ex Egeſta trecenti *equites*, tum Siculorum, Naxiorum, et aliorum quorundam, circiter centum. Athenienſium vero fuerunt ducenti et quinquaginta; qui partim ab Egeſtaeis et Catanaeis equos acceperunt, partim vero coëmerunt. Vniuerſorum autem equitum, qui collecti fuerunt, ſumma exſtitit ſexcentorum et quinquaginta. Athenienſes igitur, cum praeſidium in Labdalo collocaſſent, aduerſus Sycam iuerunt; vbi confidentes murorum ambitum

* Via non minus viginti quinque ſtadiorum erat, quam ex campo ad hoſtem venirent. *Acacius.* HVDS.

Ἐξέκριναν πρότερον] ἐκκρίτους καὶ ἐκλεκτοὺς ἐποιήσαντο.

dem hoc ſapiat; cum praeſertim non intelligatur campus, vbi *ſolita* haberi fuerit luſtratio, illi *deſtinatus*, ſed, vbi *tum* casu aut conſilio *ſemel* fieret; nec magis, καὶ inſerto, expediri quidquam video; vtique, ſi ἐκ retuleris ad αἰσθομένους· nam ad παραγενέσθαι, poſſit. At quid ſimplicius, quam, referri ad αἰσθομένους, hoc ſenſu, cum ſenſiſſent, (adeſſe Athenienſes,) *ex*, vel *in exploratione* campi, indem ſie die Wieſe recognoſcirt hatten. Vt ἐξετάζειν hic non ſit *luſtrare*, ſed *explorare*, recognoſcere.

Ἑκτακόσιοι] *Hudſonus* dubitat cum *Porto*, vtrum hic, vt paulo ante, legendum ſit ἑπτακόσιοι cum *Codd. Ar.* et *C.* an ſupra quoque ἑξακόσιοι, vt hic plerique *Mſſ* et *Edd.* At in priore loco non variant *Mſſ.* Itaque hic legendum eſt ἑπτακόσιοι. et ita reſtituimus. WASS. Rurſus tamen ἑξακόσιοι VII, 43. DVK.

ἀτακτότ.) non verteris, *turbatis* ordinibus, quaſi antea compoſitis; ſed, *incompoſite*, nullo ordine, tumultuario incurſu.

Ταχὺ ξυνεσῶντες] ταχὺ παραγίνονται διὰ τὸ συνεσάναι.

Ἐπὶ τῷ Λαβδάλῳ] De ſitu Labdali diſputat *Cluuerius* I. Sicil. Ant. 12. pag. 148. Λακυδάλῳ pro Λαβδάλῳ in *Cod. Reg.* eſt a figura literae, υ Latino non diſſimili, quae obuia eſt in *Mſſis* pro β. DVK.

προσίσιεν) Haud dubie leg. προΐσιεν· aut intell. (propius) *ad* Syracuſas.

Ἀποθήκη] *Pollux* ordinem turbat X, 10. τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σκεύεσιν ἀποθήκη. vbi *Mſſ.* ὑποθήκη perperam σκευοθήκη eſt apud *Aeſchinem* et *Aeſchylum*. *Gloſſae*: ἀποθήκη, *horreum*, *granarium* ἀποθηκάριος, *horrearius*. Sic in *Nou. Teſtam.* et *LXX.* WASS.

C. 98. ἔλαβ — ἐπε) Vtrumque pro Plusqpf. εἰλήφεσαν et ἐπεπείαντο quod alterum in vſu quidem haud ſit.

Πρὸς τὴν Συκῆν] *Stephanus* in Συκαί· καὶ ἄλλη Συκὴ (ita etiam hic *Gr.*) πλησίον Συρακουσῶν, καὶ Κιλικίας. De hac *Thucydidem* hic agere putat *Holſtenius* ad Stephanum. Sed rectius, opinor, *Cluuerius* pro parte Syracuſarum, cui Tyche nomen erat, accipit. DVK.

ἵνα περ καθεζόμενοι, ἐτείχισαν τὸν κύκλον [y] διὰ τάχους. καὶ ἔκπληξιν τοῖς Συρακουσίοις παρέσχον τῷ τάχει τῆς οἰκοδομίας· καὶ ἐπεξελθόντες, μάχην διενοῦντο ποιεῖσθαι, καὶ μὴ περιορᾶν. καὶ ἤδη ἀντιπαρατασσομένων ἀλλήλοις, οἱ τῶν Συρακοσίων στρατηγοὶ, ὡς ἑώρων σφίσι τὸ στράτευμα διεσπασμένον τε, καὶ ῥᾳδίως ξυνταςσόμενον, ἀνήγαγον πάλιν ἐς τὴν πόλιν, πλὴν μέρος τινὸς τῶν ἱππέων. οὗτοι δὲ, ὑπομένοντες, ἐκώλυον τοὺς Ἀθηναίους λιθοφορεῖν τε καὶ ἀποσκίδνασθαι [z] μακρότερον. καὶ τῶν Ἀθηναίων φυλὴ μία τῶν ὁπλιτῶν, καὶ οἱ ἱππεῖς μετ' αὐτῶν πάντες, ἐτρέψαντο τοὺς τῶν Συρακοσίων ἱππέας προσβαλόντες· καὶ [a] ἀπέκτειναν τε τινὰς, καὶ τροπαῖον τῆς ἱππομαχίας ἔστησαν.

ςθ'. Καὶ τῇ ὑστεραίᾳ οἱ μὲν ἐτείχιζον τῶν Ἀθηναίων τὸ πρὸς Βορέαν τοῦ κύκλου τεῖχος· οἱ δὲ, λίθους καὶ ξύλα ξυμφορήσαντες, [b] παρέβαλλον ἐπὶ τὸν [c] Τρωγίλον καλούμενον, ἀεὶ, ἦπερ βραχύτατον ἐγίγνετο αὐτοῖς ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν τὸ ἀποτείχισμα. οἱ δὲ Συρακόσιοι, [d] ἐχ ἧκιστα Ἑρμοκράτους [e] τῶν στρατηγῶν ἐσηγησαμένου, μάχαις μὲν πανδημεὶ πρὸς Ἀθηναίους [f] ἐκέτι ἐβούλοντο διακινδυνεύειν, ὑποτειχίζειν δὲ ἄμεινον ἐδόκει εἶναι, ἢ ἐκεῖνοι ἔμελλον [g] ἄξειν τὸ τεῖχος, [h] καὶ, εἰ φθάσειαν, [i] ἀποκλείσειν [k] γίγνεσθαι· [l] καὶ [ἅμα] ἐν τούτῳ εἰ [m] ἐπιβοηθοῖεν, μέρος ἀντιπέμπειν αὐτοὺς τῆς στρατιᾶς, καὶ φθάνειν ἂν τοῖς σταυροῖς προκαταλαμβάνοντες τὰς ἐφόδους· [n] ἐκείνους [o] δὲ ἂν, παυομένους τῷ ἔργῳ, πάντας ἂν πρὸς σφᾶς τρέπεσθαι. ἐτείχιζον δὲ ἐξελθόντες, ἀπὸ τῆς σφετέρας πόλεως ἀρξάμενοι, κάτωθεν τοῦ κύκλου τῶν Ἀθηναίων, ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες, τάς τε [p] ἐλαίας ἐκκόπτοντες τοῦ τεμένους, καὶ πύργους ξυλίνους καθιςάντες. αἱ δὲ νῆες τῶν Ἀθηναίων ὕπω ἐκ τῆς Θάψου [q] περιεπεπλεύκεσαν ἐς τὸν [r] μέγαν λιμένα· ἀλλ' ἔτι οἱ Συρακόσιοι ἐκράτουν [s] τῶν περὶ τὴν θάλασσαν· κατὰ γῆν [t] δ' ἐκ τῆς Θάψου οἱ Ἀθηναῖοι τὰ ἐπιτήδεια [v] ἐπήγοντο.

y Διατάχους *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* mox ἔπληξιν Mſq. p. ἔκπλ. *z* Μακροτέραν *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. *a* Ἀπέκτειναν τινας *Ar.* *b* Παρέβαλον *Ar. C. Flor. Caſſ. Gr.* Mſqu. *c* Τρωγιλὸν *Ar. C.* Τρώγιλος (inquit *Stephanus Byzant.*) χώρα (forte χωρίον) ἐν Σικελίᾳ. Vide *Thucyd.* p. 350. (edit. Hudſ.) et *Cluverii* Siciliam p. 131. 152. Hvds. Τρωγιλὸν *Reg. Caſſ.* Aug. *d* Οὐχήκιστα *C. Ald. Flor. Baſ.* οὐχιστα Mſqu. *e* Τῶ στρατηγῶ *Marg.* *f* Οὐκ ἔτι *Gr.* Aug. *g* Αὔξειν *Reg. Caſſ.* Aug. *h* Scilicet, ὑποτειχίσαντες. Vel, εἰ τοὺς πολεμίους φθάσειαν, καὶ περὶν αὐτοὺς παραγενέσθαι, τὸ ὑποτείχισμα ἅᾶσσον ἀποτελέσειαν. *Ae. Port.* Hvds. *i* Scil. ἤλπιζον, τοὺς πολεμίους τῷ αὐτῶν ὑποτειχίσματι ἀποκλεισθήσεσθαι. *Ae. Port.* Ἀποκλήσεις *Gr. Reg. Caſſ.* Aug. *k* Γίνεσθαι *Gr.* *l* Καὶ ἅμα καὶ ἐν τούτῳ *Ar. C. Gr. Cl. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *m* Ἐπιβοηθεῖεν *Ald. Flor. Baſ.* atque ita paulo infra *Cod. C.* Hic etiam *Gr.* *n* Id eſt: ἐκείνους δὲ, εἰ πάντες πρὸς σφᾶς τρέποιντο, τῷ ἔργῳ παύεσθαι ἂν ἐνόμιζον. *Ae. Port.* Hvds. *o* Δ' ἂν παυομ. *Gr.* *p* Ἐλάας *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *q* Περιέπλευσαν εἰς *Caſſ.* Περιεπλεύκεσαν ἐς *Gr.* *r* Μέγα λιμένα *Caſſ. Gr.* ἐς p. εἰς Aug. *s* Scil. χωρίων τῶν τῆς πόλεως ἐγγὺς ὄντων. atque ita locum accipit *Valla.* Vel (vt exiſtimat *Ae. Portus,*) τὰ περὶ τὴν θάλασσαν νοητὰ αὐτὴν τὴν θάλασσαν τὴν ἐγγὺς καὶ πρὸ τῆς πόλεως οὖσαν, καὶ αὐτὴν τῆς θαλάσσης χρῆσιν καὶ κράτος. Hvds *t* Δὲ ἐκ *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Aug. *Reg. Caſſ. Gr.* *v* Ἐπείγοντο *Caſſ.*

[ἐτείχ. τ. κύκλ.) in Schol. Aug. pro τὸν Λάβδαλον eſt τὸ Λ.]

ἐτείχ. τ. κύκλ.) Si κύκλος eſt ipſe *murus: τειχίζειν* hic eſt, *exſtruere, ducere.* Poſſit tamen notare et *ambitum* loci ipſius, vt τειχ. ſit, *communire;* ac ſi ſit, ἐτείχισαν κύκλῳ τὸν τόπον, τὸν Λάβδαλον. Hoc praetulerim; quia dicit, τὸν κύκλον, certum ergo, et iam memoratum, quod de *muro* non feciſſet; nec *qui* v. *quem* ſequitur, aut alia demonſtratio, τῷ τὸν reſponſu a. Et vero clare ſatis C. 99. init. τὸ τοῦ κύκλου τεῖχος, ambitum *loci* et *murum* illi circumductum diſtinguit.

ἔκπληξιν) non *terrorem* ſane; pugnarunt enim; ſed *ſtuporem*, admirationem, nempe celeritatis.

σφίσι τὸ στρ.) i. e. τὸ στράτ. σφῶν. Eurip. Alc. v. 313. σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, pro μου, ἐμόν· et vſ. 314. πόλις τυχοῦσα ξυζύγου τῷ σῷ πατρὶ, p. τοῦ σοῦ πατρός.

διεσπασμ.) *diſſipatum* vertit Port. At quis diſſipavarat? Verte, *diſiectum*, ſparſum, non conglobatum, palatum, nicht beyſammen; getheilt.

Λιθοφορεῖν] *Pollux* VII, 118. Vide *Herodotum* II, 124, 175. Wass.

[ἀποσκιδν.) In Schol. Aug. eſt ποῤῥώτερον pro ποῤῥώτερον.) Rectius.]

Μακρότερον] Probabilius eſt, hoc eſſe ab imperito aliquo ſcriba, quam μακροτέραν, quod quatuor optimi libri exhibent. Dvk.

[κ. τ. Ἀθ. φ.) Schol. ad h. v. abeſt Aug.]

Φυλὴ μία] Adnotat hic *Acacius* e *Sigonio* IV. de Republ. Athen. 5. Athenienſes in ſua quemque tribu inſtructos in acie aduerſus hoſtes pugnaſſe. Hoc bene oſtendit *Sigonius* ex *Herodoti* VI, 111. de pugna Marathonia, et ex *Plutarchi* Ariſtide. Et ex hoc loco, quem itidem ibi laudat *Sigonius*, intelligitur, Athenienſes non ſolitos fuiſſe inter ſe miſcere diuerſarum tribuum milites. Eamdem rationem etiam alios in bellis ſequutos fuiſſe, credibile eſt. Sic de Meſſeniis *Thucyd.* III, 90. Ἔτυχον δὲ δύο φυλαὶ ἐν ταῖς Μυλαῖς τῶν Μεσσηνίων φρουροῦσαι. Et paullo poſt hic Cap. 100. de Syracuſanis: φυλὴν μίαν καταλιπόντες φύλακα τοῦ οἰκοδομήματος. Hinc φύλοπις pro μάχη, ἐκ τῆς ὀπὸς, ὅτοι βοῆς τῶν φύλων, *Euſtathius* in Hom. Iliad. α'. p. 140. et β'. p. 247. *Suidas:* Φυλὴ καθ' αὑτὴν ἐςὶ μύριοι στρατιῶται. Non ſcio, cui e veteſtis Rebuspublicis hoc conueniat. Si χίλιοι dixiſſet, poſſet referri ad prima initia Reipubl. Romanae. Dvk.

C. 99. [ὑπ. βραχ.) in Schol. Aug. pro τὸ διατείχισμα eſt διὰ τὸ τείχισμα] nullo ſane ſenſu.)

celeriter aedificarunt. Hac autem aedificationis celeritate terrorem Syracuſanis incuſſerunt. Quamobrem aduerſus *hoſtem* progreſſi, proelium committere, neque *rem* negligere in animo habebant. Sed, cum vtrinque acies inter ſe aduerſae iam inſtruerentur, Syracuſanorum duces, animaduertentes, ſuum exercitum eſſe diſſipatum, nec in ordinem facile redigi poſſe, *eum* in vrbem reduxerunt, excepta quadam equitum parte. Iſti enim remanſerunt, vt impedirent Athenienſes, ne lapides ferrent, neue longius vagarentur. Sed Athenienſium vna grauis armaturae cohors, et cum ea omnes equites, impreſſione in Syracuſanorum equitatum facta, *eum* in fugam verterunt; et nonnullos interfecerunt, huiusque proelii equeſtris tropaeum ſtatuerunt. Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 349.

99. Poſtridie vero Athenienſium alii quidem, ambitum muri Boream verſus ſpectantis exſtruebant; alii vero, lapides et ligna comportabant, et in loco, qui Trogilus vocatur, ſemper deponebant, qua parte, a magno portu *vsque* ad alterum mare, muri aedificatio ipſis erat breuiſſima. Syracuſani vero, potiſſimum Hermocratis ducis ſuaſu, cum omnibus totius populi viribus cum Athenienſibus pugnare, bellique fortunam periclitari amplius nolebant: ſed viſum eſt ſatius eſſe murum ſubſtruere, qua parte illi ſuum erant ducturi, et, ſi *hoſtem* anteuertiſſent, *atque ſuum murum ante ipſius aduentum ſubſtruxiſſent*, *ipſum a ſe* diſcluſum iri, *ſperabant*. Simul etiam, ſi interea, *dum opus facerent Athenienſes*, contra veniſſent, ſe aduerſus *ipſos*, partem exercitus miſſuros, et aditus mature praeoccupaturos, vallisque munituros. Quod ſi hoſtes ſuas omnes copias contra ſe conuertiſſent, *hoc modo putabant* illos opus facere ceſſaturos. Egreſſi igitur, murum aedificare coeperunt, quem, initio ab vrbe ſua facto, ſub ambitu muri ab Athenienſibus exſtructi, transuerſum duxerunt, exciſis oleis fani, et ligneis turribus *in eo* erectis. Athenienſium enim claſſis in magnum portum ex Thapſo circumuecta nondum peruenerat: ſed Syracuſani maris imperium *in locis vrbi ſuae vicinis* adhuc obtinebant. Athenienſes vero res neceſſarias itinere terreſtri ex Thapſo *in ſua caſtra* afferebant.

Ἐτείχισαν τὸν κύκλον διὰ τάχους] ἤτοι τὸν περὶ τὸν Λάβδαλον, ἢ τὸν περὶ τὸ τεῖχος τῶν Συρακουσίων, ᾧ ἀπετείχιζον αὐτούς. ὃ καὶ μᾶλλον. Καὶ ἀποσκίδνασθαι] καὶ κακῶν αὐτῶν τὴν χώραν, διὰ τὸ πορρώτερον προιέναι. Καὶ τῶν Ἀθηναίων φυλὴ μία] ἀντὶ τοῦ, ἓν τάγμα ἀπὸ φυλῆς μιᾶς. Ἦπερ βραχύτατον] καθ' ὃ ἔμελλε βραχύτατον ἔσεσθαι τὸ διατείχισμα. Ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος] ἐπὶ χερρόνησον ἡ πόλις τῶν Συρακουσίων κεῖται, γενομένου τινὸς ἰσθμοειδοῦς, τῷ μὲν ὑπὸ τοῦ μεγάλου λιμένος, τῷ δὲ ὑπὸ τῆς ἐπὶ θάτερον θαλάττης. Ὑποτειχίζειν δὲ ἄμεινον ἐδόκει εἶναι] οἱ μὲν Ἀθηναῖοι (φησὶν) ἐβούλοντο, ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν τεῖχος οἰκοδομησάμενοι, Συρακουσίους εἴρξαι τῆς ἔξω γῆς, κατακλείσαντες εἰς τὴν χερρόνησον· οἱ δὲ Συρακούσιοι, ὄρθιον τεῖχος διὰ μέσου τοῦ ἰσθμώδους ὑπετείχιζον, κώλυμα ἐσόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τοῦ δύνασθαι διατειχίσαι. καὶ ἐνόμιζον, εἰ φθάσαιεν περιτειχίσαντες αὐτοὶ, ἀποκλεῖσαι ἂν ἐκείνους τοῦ ἔτι διατειχίσαι δύνασθαι. εἰ γὰρ δὴ καὶ κωλύσιν αὐτοὺς ἀποτειχίζοντας οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλοιεν, μέρει μὲν ἄν τινι τῆς αὐτῶν στρατιᾶς ἀντιτάξασθαι τοῖς ἐπιοῦσι τῶν Ἀθηναίων· οἱ λοιποὶ δὲ ἐν τούτῳ προαποσαυρώσειν τὰ βάσιμα τῶν Ἀθηναίων.

[ἐκ τοῦ μεγ. λιμ.) In Schol. Aug. pro γενομένου eſt γινομ. (melius;) pro ἐπὶ θάτερον eſt ἐπὶ θάτερα.] Et hoc magis ex vſu Graeco. In eod. Schol. ἐπὶ χερρόνησον κεῖται ſign. ita ſita eſt vrbs, vt *efficiat* peninſulam. Aut leg. ἐπὶ χερρονήσου)

[ὑποτειχ. δὲ) Schol. Aug. abſ. ab init. μὲν et φησὶ· pro ἀποκλεῖσαι eſt ἀποκλείσειν· (male, ob ἄν·) pro στρατιᾶς leg. στρατείας· (male.) pro τῶν Ἀθηναίων, poſt βάσιμα, eſt, τοῖς Ἀθηναίοις·] recte hoc quidem. In eodem Schol non placet οἱ λοιποί. Debebat, τοὺς λοιποὺς, ob ἐνόμιζον, cuius ſubiectum ſint Syracuſani, a quo ſubi: diſtinguantur οἱ λοιποὶ, vt non de ſe *ipſis* credidiſſe intelligantur; niſi *Syracuſanos* intelligamus qſ. *Totum*; cuius ſint partes, μέρει (μέρος) τῆς στρατιᾶς, et οἱ λοιποί· ſed enim μέρει dixit; ergo et τοῖς λοιποῖς (ſc. σὺν) debebat, aut τοὺς λοιποὺς.

Ἐλαίας] Quidam *Mſſ.* ἐλάας. *Thomas Magiſter* ſcribit, tam de fructu, quam de arbore, melius dici ἐλάα, quam ἐλαία, et hoc confirmat ex *Ariſtophanis* Ran. v. 1026. ἐκτὸς οἵσει τῶν ἐλαῶν· quomodo rurſum hunc locum laudat in ἔξω; e *Thucyd.* VII, 81. ἐλάας δὲ οὐκ ὀλίγας εἶχε; ac denique ex *Ariſtide*, ἐλαῶν εἵνεκα τῆς συλλογῆς. Sed in loco *Thucydidis* variant libri; et apud *Ariſtophanem* editur τῶν ἐλαιῶν. *Ariſtides* autem aperte de fructu loquitur. Et *Euſtathius* in Homer. Iliad. ν'. p. 949. et in Odyſſ. η'. p. 1542. tradit, non arborem, ſed fructum, Atticis eſſe ἐλάαν, et deinde in Odyſſ. φ'. ex *Aelio Dionyſio*, Atticos fructum ipſum ſine diſcrimine ἐλαίαν et ἐλάαν dicere. *Suidas* quoque, ἐλάα, ὁ καρπός· ἐλαία δὲ, τὸ δένδρον. *Scholiaſtes* Ariſtoph. Ran. 1019. Ἐλάα, ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας· ſed addit, καταχρηστικῶς alterum pro altero poni. In his nihil eſt, quo ſententia *Thomae* confirmari poſſit, aut cur hic lectio *Mſſorum* vulgatae praeferri debeat. Fructum ἐλάαν dici, plurimis teſtimonis veterum oſtendi poteſt; arborem, fortaſſis non multis. Dvk.

ϛ. Ἐπειδὴ δὲ τοῖς Συρακυσίοις ἀρκόντως ἐδόκει ἔχειν, ὅσα τε ἐσαυρώθη καὶ ᾠκοδομήθη [z] τῷ ὑποτειχίσματος, [y] καὶ οἱ Ἀθηναῖοι [z] αὐτὸς ἐκ ἦλθον κωλύσοντες, φοβούμενοι, μὴ [a] σφίσι δίχα γιγνομένοις ῥᾷον [b] μάχωνται, καὶ ἅμα τὴν [c] καθ' αὑτὸς περιτείχισιν ἐπειγόμενοι· οἱ μὲν Συρακόσιοι, [d] φυλὴν μίαν καταλιπόντες φύλακα τῷ οἰκοδομήματος, ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τάς τε ὀχετὸς [e] αὐτῶν, οἳ ἐς τὴν πόλιν [f] ὑπονομηδὸν ποτῷ ὕδατος ἠγμένοι ἦσαν, διέφθειραν, καὶ τηρήσαντες τούς τε ἄλλους Συρακοσίους, [g] κατὰ σκηνὰς ὄντας ἐν μεσημβρίᾳ, καί τινας καὶ ἐς τὴν πόλιν [h] ἀποκεχωρηκότας, καὶ τὰς ἐν τῷ σαυρώματι ἀμελῶς φυλάσσοντας, τριακοσίας μὲν σφῶν αὐτῶν λογάδας, καὶ τῶν ψιλῶν τινὰς ἐκλεκτὰς ὡπλισμένους προέταξαν θεῖν δρόμῳ ἐξαπιναίως πρὸς τὸ ὑποτείχισμα· ἡ δὲ ἄλλη στρατιὰ δίχα, [i] ἡ μὲν μετὰ τοῦ ἑτέρου στρατηγοῦ πρὸς τὴν πόλιν, [k] εἰ ἐπιβοηθοῖεν, ἐχώρευν, [l] ἡ δὲ, μετὰ τοῦ ἑτέρου, πρὸς τὸ [m] σαύρωμα τὸ παρὰ τὴν πυλίδα. καὶ προσβαλόντες οἱ τριακόσιοι, αἱροῦσι τὸ σαύρωμα· καὶ οἱ φύλακες, [n] αὐτὸ ἐκλιπόντες, κατέφυγον [o] εἰς τὸ προτείχισμα τὸ περὶ τὸν [p] Τεμενίτην. καὶ αὐτοῖς ξυνέπεσον οἱ διώκοντες· καὶ ἐντὸς γενόμενοι, βίᾳ ἐξεκρούσθησαν πάλιν ὑπὸ τῶν Συρακοσίων. καὶ τῶν Ἀργείων τινὲς αὐτόθι, καὶ τῶν Ἀθηναίων ὀλίγοι διεφθάρησαν. καὶ ἐπαναχωρήσασα ἡ πᾶσα στρατιὰ τήν τε ὑποτείχισιν καθεῖλον, καὶ τὸ σαύρωμα ἀνέσπασαν· καὶ διεφόρησαν τὰς σαυρὰς [q] παρ' ἑαυτὰς, καὶ [r] τροπαῖον ἔστησαν.

ϛά. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπὸ τοῦ κύκλου ἐτείχιζον οἱ Ἀθηναῖοι τὸν κρημνὸν τὸν ὑπὲρ τοῦ ἕλους ὃς τῶν Ἐπιπολῶν ταύτῃ πρὸς τὸν μέγαν λιμένα ὁρᾷ, καὶ ἧπερ αὐτοῖς βραχύτατον ἐγίγνετο καταβᾶσι διὰ τοῦ ὁμαλοῦ καὶ τοῦ ἕλους [*] ἐς τὸν λιμένα τὸ περιτείχισμα. καὶ οἱ Συρακόσιοι ἐν τούτῳ ἐξελθόντες καὶ αὐτοὶ, ἀπεσαύρουν αὖθις, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως, διὰ μέσου τοῦ ἕλους· καὶ τάφρον ἅμα παρώρυσσον, ὅπως μὴ οἷόν τε ᾖ τοῖς Ἀθηναίοις μέχρι τῆς θαλάσσης ἀποτειχίσαι. οἱ δ', ἐπειδὴ τὸ πρὸς τὸν κρημνὸν αὐτοῖς ἐξείργαστο, ἐπιχειροῦσιν αὖθις τῷ τῶν Συρακουσίων [s] σαυρώματι καὶ τάφρῳ, τὰς μὲν ναῦς κελεύσαντες περιπλεῦσαι ἐκ τῆς Θάψου ἐς τὸν † μέγαν λιμένα τὸν τῶν Συρακουσίων· αὐτοὶ δὲ περὶ ὄρθρον καταβάντες ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν ἐς τὸ ὁμαλὸν, καὶ διὰ τοῦ ἕλους, ᾗ πηλώδες ἦν καὶ [t] στερεώτατον, [v] καὶ θύρας καὶ ξύλα πλατέα ἐπιθέντες, καὶ ἐπ' αὐτῶν διαβαδίσαντες, αἱροῦσιν ἅμα ἕῳ τό τε σαύρωμα, πλὴν ὀλίγου,

x Τῷ *τειχίσματος Ar. C.* Τῷ *ἐπιτειχίσματος Reg.* ἐπετειχίσματος Mſq. *y* Καὶ deeſt *Ar.* *z* Οὐκ ἦλθον *αὐτὸς κωλύσοντες Ar.* Αὐτὸς non habet *Dan.* *a* Δίχα *σφίσι Reg.* Mſqu. *b* Μάχονται *Ald. Flor. Baſ.* *c* Κατ' *αὐτὸς Gr.* Aug. Mſqu. *d* Φυλακὴν *Gr.* *e* Αὐτῶν deeſt *Gr.* *f* Ὑπονομηδὸν *Reg.* Mſq. *g* Καὶ *τὰς σκηνὰς Caſſ.* *h* Ἀνακεχωρηκότας *Ar.* *i* Οἱ *μὲν μετὰ Reg.* *k* Ὅπως *μὴ ἐπιβοηθοῖεν Ar. C. Dan.* Mſq. *εἰ ἐπιβ.* Aug. ſed inter verſus ſcr. ὅπως μή. *l* Οἱ *δὲ Ar. Reg.* *m* Στράτευμα in marg. *σαύρωμα Gr.* *n* Αὐτὸ omittunt *Ar. C. Dan.* *o* Ἐς *Reg. Caſſ.* *p* Vide pag. 391. [edit. Hudſ.] et *Cluverii* Siciliam Ant. p. 151. Hvds. *q* τοῦ σταυροὺς Aug. Ἐφ' ἑαυτὰς *Ar. C. Dan.* *παρ' ἑαυτοῖς* Mſq. et *ὑστερέᾳ* c. 101. init. *r* Τρόπαιον *Gr.* * εἰς Mſq. *s* Στρατεύματι *Caſſ.* † *μέγα λιμ.* Mſqu. *t* Στερεφώτατον *Reg. Caſſ.* Aug. *v* Καὶ omittunt *Ar. C.* Aug. Mſqu. qui et θύρας μὲν κ. ξ. mox *διαβιβάσαντες* Baſ. p. *διαβαδίσ.*

C. 100. αὐτ. οὐκ ἦλθ. κωλ.) Traiectio eſt, pro, οὐκ ἦλθ. κωλ. αὐτ. more Noſtri; ex quo neque αὐτοὺς omitti debeat, quod facit C. Dan. neque ordo refingi, vt in Arund. Apud poëtam ſi ſit: ad αὐτοὺς intelligam ὡς, πρός· vt apud Hom. Il. 1, 139. ὅν κεν ἴκωμαι.

μάχωνται) Obſcurius quidem hic omiſſ. οἱ Συρακούσιοι.

φύλακα) Epicoenum ergo eſt φύλαξ, ad φυλήν· vt Lat. *cuſtos*, *dux*; pro φυλακίδα.

Τάς τε ὀχετὰς — διέφθειραν] *Suidas* in ὑπονομηδὸν, vbi τὰς ὀχετὰς· et pro ποτῷ ὕδατος, τῷ ὕδατος· loco διέφθειραν, κατέτρεψαν. corrupte. Wass. Obſcurior traiectio, pro: τοὺς ὀχ. τε αὐτῶν ποτοῦ ὕδ. οἳ ἦσαν ἠγμ. ὑπονομ. ἐς τ. πόλιν. Neque enim eſt, vt Genit. ποτοῦ ὕδατος pendeat ab ὑπονομηδὸν, in quo lateat ſane Subſt. (διὰ) ὑπονόμων. Elegans vero vocab. ὑπονόμος, *ſubterranea*, deſcriptio. ποτοῦ, ad ὕδατος, poteſt eſſe Adiect. aquae *potulentae*, ad potum aptae.

[ὑπονομ.) In Schol. Aug. pro διὰ ὑπονόμων eſt, δι' ὑπὸ νόμων] (Nihili vero ſcriptum.)

φυλάσσοντας) ſcil. αὐτό· vel pro, φυλακὴν ποιουμένους.

προὐτάξαν.) Confert Abr. προτάξαντες Ἀστόμαχον, ex L. 3, C. 52. nec, verti, probat, ab Intt. ac ſi ſit προσέταξαν. Quid ergo aliud hic ſit, vbi addatur, θεῖν δρόμῳ; Sign. *a fronte* collocarunt, θεῖν δρ. ſcil. ὥστε. Nam *praeficere* certe hic ſignificare non poteſt.

ἡ δὲ ἄλλη στρ. — — ἐχώρουν) pro ἐχώρει· per Syneſin Nom. Collectiui. Ita mox c. extr. ἡ πᾶσα στρατιὰ — καθεῖλον.

[πρ. τ. πόλ.) In Schol. Aug. eſt πρὸς τὴν τῶν Συρακουσίων.]

[ἡ πᾶσα στρ.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.

[κ. διεφόρ.] }

Ἀνέσπασαν] *Suidas*: ἀνασπᾷ, ἀντὶ τοῦ καταλύει, ἢ ἀναιρεῖ. Θουκυδίδης. Ἀνασπᾶν, quod pro ἀντλεῖν ὕδωρ *Idem* adfert e *Pherecrate*, non ſimpliciter ἀνασπᾶν, ſed ὕδωρ ἀνασπᾶν dicit *Thucydides* IV, 97. et *Pherecrates* itidem cum accuſatiuo nominis, κάδους ἀνασπᾶν. Rurſus *Suidas*: ἀνέσπακε. Θουκυδίδης· ἀνεύρηκεν, εὗρηκεν. Quaerendum eſt, vbi *Thucydides* hac

100. Cum autem Syracusanis vallum murique substructio satis firma esse viderentur, nec Athenienses ad eos impediendos venissent, veriti, ne *Syracusani* se bifariam diuisos facilius oppugnarent, simul etiam suam circumuallationem properantes: Syracusani quidem, vna cohorte ad *sui* aedificii custodiam relicta, in vrbem redierunt. Athenienses vero ipsorum aquae-ductus fistulas, quae per cuniculos aquam ad potandum in vrbem ducebant, interciderunt. Et cum obseruassent Syracusanos, partim quidem meridianis horis intra tentoria se continentes, partim vero etiam in vrbem reuersos, et illos, qui intra vallum erant, negligenter *id* custodientes, trecentos ex suis electos et nonnullos ex leui armatura delectos et armatos praemiserunt, quibus imperarunt, vt ad subiectam *hostium* munitionem cursu repente currerent. Reliquus vero exercitus bifariam *est diuisus*, *eiusque* vna quidem pars cum altero duce ad vrbem contendit, si *forte Syracusani* contra *ipsos ad opem suae munitioni ferendam* accurrerent; altera vero, cum altero *duce contendit* ad vallum portulae vicinum. Hi autem trecenti vallum aggressi capiunt, et custodes, eo deserto, in exteriorem *vrbis* munitionem, quae erat in Temenite, confugiunt. Et qui *ipsos* persequebantur, vna cum ipsis *illuc* irruperunt; iamque *illuc* ingressi, per vim a Syracusanis *illinc* reiecti fuerunt; ibique nonnulli Argiui et Athenienses non multi occisi fuerunt. Vniuersae autem *Atheniensium* copiae *illinc* reuersae, et munitionem substructam diruerunt, et vallum reuulserunt; et vallos apud se transportarunt, ac tropaeum erexerunt. Bell. Peloponn. 18. Olymp. 91. 3. V. C. Varr. 342.

101. Postridie vero eius diei Athenienses a *muri* ambitu, *quem iam absoluerant*, rupem paludi imminentem munire coeperunt, quae ab hac Epipolarum parte magnum portum versus vergit, et qua ipsis, per *locum* planum et paludem in portum descendentibus, breuissimus muri ambitus erat futurus. Interea vero Syracusani egressi, rursus et ipsi vallum *transuersum* ducere coeperunt, inchoatum ab vrbe, per mediam paludem. Simul etiam fossam prope *vallum* duxerunt, ne Athenienſibus murum ad mare vsque producere liceret. Illi vero, postquam munitionem in *Epipolarum* rupe coeptam absoluerunt, Syracusanorum vallum, fossamque rursus aggredi statuerunt; classe quidem ex Thapso in magnum Syracusanorum portum circumuehi iussa. Ipsi vero sub auroram, cum ab Epipolis in planum descendissent, et per paludem (qua coenosa et maxime solida erat) supra fores asseresque substratos transissent,

ἰφόδους γὰρ τὰ βάσιμα λέγει. ὀλίγα γὰρ ἐπιβασθῆναι δυνάμενα, διὰ τὸ τελματῶδες εἶναι τὸ χωρίον. Φοβέμενοι, μὴ σφίσι] κατὰ τὴν λεγομένην ἀνάληψιν, τὸ φοβέμενοι οἱ Ἀθηναῖοι, εἴρηται. τὸ δὲ, σφίσι δίχα γιγνομένοις, μὴ, τῶν μὲν τειχιζόντων, τῶν δὲ μαχομένων. Περιτείχισιν ἐτειγόμενοι] σπεύδοντες αὐτοὶ διατειχίσαι. Ὑπονομηδὸν ποτὲ ὕδατος] ὑπονομηδὸν, διὰ ὑπονόμων καὶ σωλήνων. Πρὸς τὴν πόλιν] πρὸς τὴν Συράκουσαν. Βίᾳ ἐξεκρούσθησαν πάλιν] ἀμφίβολον, πότερον βίᾳ εἰσῆλθον, ἢ βίᾳ ἐξεκρούσθησαν. Ἡ πᾶσα στρατιὰ] τῶν Ἀθηναίων. Καὶ διεφόρησαν] διεκόμισαν. Καὶ, ἥπερ αὐτοῖς βραχύτατον] καθ' ὃ μέρος βραχύτατον ἔμελλε τὸ διατείχισμα ἔσεσθαι. Οἱ δ', ἐπειδὴ] οἱ Ἀθηναῖοι. Καὶ στεριφώτατον] ὃ, καθὸ τὸ ἕλος

significatione vtatur verbo ἀνασπᾷν. Mihi non in promtu est locus. Dvk.

διεφόρ.) i. e. μετέφερον, *transtulere*, herüber. Ita Lat. *permittere* saepius pro *transmittere* et *per pontem*, *flumen*, *viam*, pro *trans*. Vnde et de *tempore* διὰ pro μετὰ, vt διὰ χρόνου, δι' ὀλίγου, δι' ἐτῶν δεκατεσσάρων, Gal. 2, 1.

C. 101. Ἐπιπ. ταύτῃ) int. χώρᾳ, μερίδι· vel Genit. pro κατὰ τὰς Ἐπιπολάς.

καὶ ἥπερ) redundare videtur καί· neque enim *nouae* designatio loci, vt *caussa*, affertur, cur ibi potissimum munierint, quasi *et borealis* plaga momentum fecerit; sed haec ipsa nimirum erat, vbi illis esset βραχύτατον· vt καὶ aut redundet, aut sit pro δή, *nempe*, *quippe*.

διὰ τοῦ δμ κ. τ. ἕλ.) Ad ἕλους, διὰ pro *praeter* accipit (*Abr.* et ex eo) *Gottl.* Sane et Latinis *per* ita adhibetur; vt, *per murum ducere fossam*, *per montem*, *per fluuium*, *pertinere*, *per fines regionis porrigi*, Idnastbin. Sed nimirum hic ad καταβᾶσι retuleris illa, διὰ τοῦ ἑμ. καὶ διὰ τ. ἕλ. et vtrumque διὰ est pro κατὰ, die Ebne und den Morast herunter. Sed, quod, tam celeriter perfici potuisse per paludem, negat Abr. id nihil obstiterit, cum et Syracusani statim munisse memorentur διὰ μέσου τοῦ ἕλους, per *mediam* paludem; cuius et στεριφώτατον paullo post memoretur.

[οἱ δ' ἐπειδὴ) Schol. abest Aug.]

μέγ. λιμ.) Mosq. μέγα λιμένα· forte pro vno vocab. Μεγαλιμένα, qs. Nomen propr. portus, vt *Megapolis*, alia.

[κ. στεριφ.) In Schol. Aug. est οὐχ ante ὑδατώδες· (male; aut intell. μόνον, vel ὅλον, πᾶν·) ante πηλώδες add. καὶ, et post στερεὸν add. καὶ στεριφότατον.]

καὶ τὴν τάφρον, καὶ τὸ ὑπολειφθὲν εἶλον· καὶ μάχη ἐγένετο, καὶ ἐν αὐτῇ * ἐνίκων οἱ Ἀθηναῖοι· καὶ τῶν Συρακουσίων οἱ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἔχοντες, πρὸς τὴν πόλιν ἔφυγον, οἱ δ' ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ, παρὰ τὸν ποταμόν· καὶ αὐτὸς βουλόμενοι [x] ἀποκλείσασθαι τῆς διαβάσεως οἱ τῶν Ἀθηναίων τριακόσιοι λογάδες, δρόμῳ [y] ἠπείγοντο πρὸς τὴν γέφυραν. δείσαντες δὲ οἱ Συρακόσιοι (ἦσαν γὰρ καὶ τῶν ἱππέων αὐτοῖς οἱ πολλοὶ ἐνταῦθα,) ὁμόσε χωρῆσι τοῖς τριακοσίοις τούτοις, καὶ τρέπουσί τε αὐτὲς, καὶ ἐςβάλλουσιν ἐς τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων. καὶ, προσπεσόντων αὐτῶν, † ξυνεφοβήθη καὶ ἡ πρώτη φυλακὴ τῦ κέρως. ἰδὼν δὲ ὁ Λάμαχος, παρεβοήθει ἀπὸ τῦ εὐωνύμου τῦ ἑαυτῶν, μετὰ τοξοτῶν τε ὀ πολλῶν, καὶ τὲς Ἀργείους παραλαβών· καὶ ἐπιδιαβὰς τάφρον τινὰ, καὶ [z] μονωθεὶς μετ' ὀλίγων τῶν ξυνδιαβάντων, ἀποθνήσκει αὐτός [a] τε καὶ πέντε ἢ ἕξ τῶν μετ' αὐτῦ. καὶ τέτους μὲν οἱ Συρακόσιοι εὐθὺς [b] κατὰ τάχος φθάνσιν ἁρπάσαντες [c] πέραν τῦ ποταμῦ ἐς τὸ ἀσφαλές· αὐτοὶ δὲ, ἐπιόντος [d] ἤδη καὶ τῦ ἄλλυ ςρατεύματος τῶν Ἀθηναίων, ἀπεχώρεν.

ρβ'. Ἐν τέτῳ δὲ οἱ πρὸς τὴν πόλιν αὐτῶν [e] τοπρῶτον καταφυγόντες, ὡς ἑώρων ταῦτα γιγνόμενα, [f] αὐτοί τε πάλιν ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀναθαρσήσαντες, ἀντετάξαντο πρὸς τὲς κατὰ σφᾶς Ἀθηναίους, καὶ μέρος τι αὐτῶν πέμπουσιν ἐπὶ τὸν κύκλον τὸν ἐπὶ ταῖς Ἐπιπολαῖς, ἡγέμενοι ἔρημον αἱρήσειν. καὶ τὸ μὲν [g] δεκάπλεθρον προτείχισμα αὐτῶν [h] αἱροῦσι, καὶ διεπόρθησαν, αὐτὸν δὲ τὸν κύκλον, Νικίας διεκώλυσεν· ἔτυχε γὰρ ἐν αὐτῷ δι' ἀσθένειαν *** ὑπολελειμμένος. [i] τὰς γὰρ μηχανὰς, καὶ ξύλα, ὅσα πρὸ τῦ τείχυς ἦν καταβεβλημένα, ἐμπρῆσαι τὲς ὑπηρέτας [k] ἐκέλευσεν, ὡς ἔγνω ἀδυνάτυς [l] αὐτὲς ἐσομένυς, ἐρημίᾳ ἀνδρῶν, ἄλλῳ τρόπῳ περιγενέσθαι. καὶ ξυνέβη ἔτως. ἅ γὰρ ἔτι προσῆλθον οἱ Συρακόσιοι, διὰ τὸ πῦρ, [m] ἀλλὰ ἀπεχώρεν πάλιν. καὶ γὰρ πρός τε τὸν κύκλον βοήθεια ἤδη [n] κάτωθεν τῶν Ἀθηναίων, [o] ἀποδιωξάντων τὲς ἐκεῖ, ἐπανῆει, καὶ αἱ νῆες ἅμα αὐτῶν ἐκ τῆς Θάψυ, ὥσπερ †† εἴρητο, κατέπλεον ἐς τὸν μέγαν λιμένα. ἃ ὁρῶντες οἱ ἄνωθεν, κατὰ τάχος [p] ἀπῆεσαν, καὶ ἡ ξύμπασα ςρατιὰ τῶν Συρακουσίων ἐς τὴν πόλιν, νομίσαντες μὴ ἂν ἔτι ἀπὸ τῆς παρύσης [q] σφίσι δυνάμεως ἱκανοὶ γενέσθαι κωλῦσαι τὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν τειχισμόν.

* οἱ Ἀθην. ἐνίκ. Mſqu. *x* Ἀποκλήσεσθαι *Cl Gr. Reg. Caſſ.* In *Gr.* ſuper η ſcriptum eſt ει. ἀποκλήσασθαι Aug. *y* Ἠπείγοντο *Gr.* † ξυνεβοήθη Mſq. *z* Ἐπιμονωθεὶς *Marg. Ald. Flor. Baſ.* Τάφρον τινὰ μετ' ὀλίγων *Schol.* *a* Τε deeſt *Gr.* *b* Κατατάχος Mſqu. *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. atque ita paulo infra. *Reg.* *c* Παρὰ τῦ ποτ. *Gr.* *d* Ἤδη deeſt *Dan.* καὶ d. Mſqu. *e* Τὸ πρῶτον *Ar. C. Caſſ. Gr.* Aug. *f* Αὐτοί τε ἀναρσήσαντες *Gr.* cætera deſunt. *g* Πλέθρον Graecorum 100. pedes Graeci, 66⅔ cubiti, 16⅔ orgyiae, ⅛ ſtadii, 400. palmi, 1600. digiti. Vide *Cl. Bernardum* de Menſur. et Ponder. p. 225. 226. Hvds. *h* Αἱροῦσιν, et paullo poſt ἔτυχεν, *Caſſ* Aug. ** ὑπολελειμμένους Mſqu. *i* Huius ſtratagematis meminit *Polyaenus* lib. 1. quem vide ſis. Hvds. Mox πρὸς τοῦ τ. Mſqu. *k* Ἐκέλευεν *Reg.* *l* Αὐτὲς omittunt *Ar. C. Gr. Cl.* Aug. *Reg. Caſſ. Dan.* *m* Ἀλλ' ἀπεχώρεν *Ar. C. Ald. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug *n* Scil. ἐκ τῶν κάτω χωρίων, ἐκ τῶν πεδινῶν χωρίων, καὶ τῶν περὶ τὴν θάλασσαν ὄντων. ἄνωθεν, ἐκ τῶν ἄνω χωρίων, τῶν περὶ τὸν κύκλον καὶ περὶ τὰς Ἐπιπολὰς ὄντων *Ae. Port.* Κάτωθεν cum ἀποδιωξάντων iungit *Valla*, et vertit *deorſum:* quum ἄνωθεν vertat *ſuperius*, non *ſurſum.* Verum κάτωθεν iungendum cum ἐπανῆει. Hvds. *o* Ἀποδιωξόντων *Cl. Gr. Caſſ.* Aug. †† εἴρηται Mſqu. et mox μιγαλιμένα. *p* Ἐπῆεσαν *Caſſ.* Aug. Mſqu. *q* Σφίσιν *Gr.*

κ. μάχη ἐγ. κ. ἐν, rel.) Haud ſane ex more ſuo, τὸ καὶ ſaepius repetit hic Thuc. pro altero certe, καὶ ἐν αὐτῇ, poterat, ἐν ᾗ, aut omiſiſſe ἐν αὐτῇ· Quod, fortaſſe ſit, vt pro gloſſemate habeas.

Ἡ πρώτη φυλακὴ τῦ κέρως] Velim doceri, quaenam in pugna ſit πρώτη φυλακὴ cornuum. Interim ſuſpicari licebit, fortaſſis legendum eſſe φυλή. Vide ad Cap. 98. φυλακὴν pro φυλὴν habet etiam *Cod. Gr.* Cap. 100. *Valla* et *Portus* hic vertunt *cohortem*, vt ſupra φυλήν. Dvk.

φυλακὴ) Si vera lectio, ſign. Vorpoſten, Vortrab; qui plerumque explorare et obſeruare ſoleat.

τοῦ ἑαυτῶν) debebat, et ſign. τοῦ τῶν ἑαυτοῦ· Quo enim retuleris ἑαυτῶν, vbi Lamachus memoretur, non Athenienſes?

τάφρ. τ.) Schol. abeſt Aug.] Schol. ergo Vulg. non habuit in God. ſuo verba, καὶ μονωθεὶς· et ante γράφεται exciderit καὶ)

Μονωθεὶς] *Diodorus* p. 334. d. mortem eius contigiſſe poſt Gyliippi aduentum, memorat: et ſic etiam *Iuſtinus: Duobus proeliis victus, congreſſus tertio, occiſo Lamacho*, etc. Noſtrum ſequitur et illuſtrat *Plutarchus* Nic. p. 534. ἀπομονωθεὶς ὁ Λάμαχος, ὑπέσῃ τῶν Συρακουσίων τὲς ἱππεῖς ἐπιφερομένυς. ἦν δὲ πρῶτος αὐτῶν Καλλικράτης, ἀνὴρ πολεμικὸς καὶ θυμοειδής· πρὸς τοῦτον ἐκ προκλήσεως κατασὰς ὁ Λάμαχος ἐμονομάχησε, καὶ λαβὼν πληγὴν πρότερος, εἶτα δὲς, καὶ πεσών, δμῶ συναπέθανε τῷ Καλλικράτει. De homine et moribus eius adi *Ariſtoph.* Acharn. II, 6, IV, 3. V, 2. Wass.

ſub ipſum diluculum capiunt et vallum, praeter exiguam partem, et foſſam, *ſed paulo poſt* et illam partem, quae reliqua erat, ceperunt. Et *ibi* proelium commiſſum eſt, et Athenienſes in eo victores exſtiterunt. Et Syracuſani, qui dextrum cornu tenebant, ad vrbem fugerunt; qui vero in ſiniſtro, ad fluuium. Cum autem trecenti illi Athenienſium delecti milites transitum ipſis intercludere vellent, ad pontem curſu contenderunt. Quod veriti Syracuſani, (hic enim et plerique equites ipſis aderant;) cum his trecentis manus conſerunt, eosque in fugam vertunt, et impreſſionem in dextrum Athenienſium cornu faciunt. Cum autem iſti *in hoſtes* impetum feciſſent, et prima illius cornu cohors perterrita eſt. Lamachus vero, cum *hoc* animaduertiſſet, a ſuo ſiniſtro cornu cum non multis ſagittariis, aſſumtis etiam Argiuis, ad opem *ſuis* ferendam accurrit. Et foſſam quandam transgreſſus, et cum paucis vna transgreſſis deſertus occubuit, et cum eo quinque aut ſex. Hos autem Syracuſani, maxima celeritate confeſtim arreptos, trans fluuium ante *reliquarum copiarum aduentum* in locum tutum transportarunt: ſed, cum iam et reliquus Athenienſium exercitus aduerſus ipſos veniret, abierunt.

Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 341.

102. Interea vero illi de Syracuſanis, qui initio ad vrbem confugerant, cum haec fieri viderent, et ipſi, ſumtis animis, ab vrbe rurſus aciem aduerſus Athenienſes ſibi oppoſitos inſtruxerunt, et quandam ſuorum partem miſerunt ad *muri* ambitum, qui Epipolas cingebat, exiſtimantes fore, vt *eum* deſertum caperent. Et *qui miſſi ſunt*, ipſorum quidem *Athenienſium* exteriorem decem iugerum munitionem ceperunt, ac diripuerunt. Nicias vero impediuit, ne ipſum etiam *muri* ambitum *occuparent*. Caſu enim ob infirmam valetudinem in eo reliƈtus fuerat. Is enim machinas, omnemque materiam, quae ante murum erat obiecta, a *ſuis* miniſtris incendi iuſſit, poſtquam animaduertit, ſe propter virorum ſolitudinem nullam ſalutis conſeruandae facultatem alia ratione habituros. Atque res ita cecidit. Nam Syracuſani, propter incendium, propius accedere non ſunt auſi; ſed ſe retro receperunt. Etenim ex locis inferioribus ſubſidium Athenienſium, qui Syracuſanos, qui illic erant, inſequuti fuerant, ad *illius muri* ambitum iam redibat; et ipſorum claſſis ex Thapſo ſimul (vt dictum eſt) in magnum portum nauigabat. Quae cernentes illi Syracuſani, qui in ſuperioribus locis erant, celeriter *illinc* abierunt, et reliquus ipſorum exercitus in vrbem *rediit;* quod exiſtimarent, non ſatis virium ſibi iam adeſſe ad impediendum *hoſtem*, *ne* murum ad mare *duceret*.

ὑδατῶδες ἦν, ἀλλὰ πηλῶδες, καὶ τερετόν. Τάφρου τινὰ μετ' ὀλίγων] γράφεται, τάφρου τινὰ, καὶ μονωθεὶς μετ' ὀλίγων. Κατὰ τάχος

τούτ. μὲν) *Corpora* nimirum Lamachi et ſex reliquorum, qui ibi cecidiſſent; ὑποσπόνδους deinde ſcil. reddituri; id quod et feciſſe tradan ur C. 103. init.

C. 102. Πάλιν ἀπὸ τῆς πόλεως] Haec abſunt a *Gr.* ἀπὸ τῆς πόλεως ſine ſententiae detrimento abeſſe poſſunt. WASS.

Δεκάπλεθρον] Ad *Hudſoni* adnotationem de menſura plethri in *Var. Lect.* add. *Perizonium* ad Aelian. III. Var. Hiſt. 1. DUK.

αὖτ. δὲ τ. κύκλ.) Scil. αἰρεθῆναι· Vnde et comma poſui poſt κύκλον.

Τὰς γὰρ μηχανὰς] Idem plane tradit *Plutarchus* in Nicia. HUDS.

αὐτοὺς ἐσομ.) aut omittitur recte αὐτοὺς, aut leg. αὑτοὺς, *ſe, cum ſuis*. Neque enim ad ὑπηρέτας retuleris, qui milites non eſſent. Port. quoque vertit, *ſe*.

Ἀποδιωχθέντων] *Gr. Cl.* ἀποδιωχθόντων. praue. WASS.

ὥσπ. εἴρητο,) εἴρηται Mſq. Et Port. vertit, *vt praedictum eſt*. εἴρητο ſit *praeceptum*, *imperatum*, conſtitutum fuerat.

ἡ ξύμπ. στρατ.) ἀπανήει, (ἐπανήεσαν,) vel ἐπανέφεσαν, quia ſequ. νομίσαντες, per Syneſin. Obſ. et collocationem ἡ ξύμπ. στρατιὰ, pro, ξύμπ. ἡ στρ. vel, ἡ στρ ξύμπ. quod tamen magis etiam ſoleat in ſimplici πᾶς, vt non, ὁ πᾶς λαὸς, dicatur, verum, π. ὁ λ. vt Gallis, *toute l' Armée*, non, *la toute arm.* Sed tamen et Itali interdum, *la terra tutta*.

ἀπὸ τ. παρ. σφ. δυν.) ἀπὸ hic ſit pro μετὰ, qſ. *egreſſi* ab illis viribus, ὁρμηθέντες· vel pro, διὰ τὴν παροῦσαν σφ. δύναμιν, qſ. pro ἐκ, *propter*, aut pro κατὰ, vt Lat. *a pecunia*, *a literis paratus*. Sed et Graeci, ἀπὸ χειρὸς μάχεσθαι, παίειν, pro χειρί.

ργ. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖον ἔστησαν, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν τοῖς Συρακουσίοις· καὶ τοὺς μετὰ [r] Λαμάχου, καὶ [s] αὐτὸν, ἐνόμισαντο. καὶ παρόντος ἤδη σφίσι παντὸς τοῦ στρατεύματος, καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ πεζοῦ, ἀπὸ τῶν [*] Ἐπιπολῶν καὶ τοῦ κρημνώδους ἀρξάμενοι, ἀπετείχιζον μέχρι τῆς θαλάσσης τείχει διπλῷ τὰς Συρακούσας. τὰ δ' ἐπιτήδεια τῇ [†] στρατιᾷ ἐσήγετο ἐκ τῆς Ἰταλίας πανταχόθεν. ἦλθον δὲ καὶ τῶν Σικελῶν πολλοὶ [t] ξύμμαχοι τοῖς Ἀθηναίοις, οἱ πρότερον [v] περιεωρῶντο, καὶ ἐκ τῆς Τυρσηνίας νῆες πεντηκόντοροι τρεῖς. καὶ τἆλλα πρὸχώρει αὐτοῖς ἐς ἐλπίδας· καὶ γὰρ οἱ Συρακόσιοι πολέμῳ μὲν οὐκέτι ἐνόμιζον ἂν περιγενέσθαι, ὡς αὐτοῖς οὐδὲ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου [x] ὠφέλεια οὐδεμία ἦκε. τὸς δὲ λόγους ἔν τε σφίσιν αὐτοῖς ἐποιοῦντο ξυμβατικούς, καὶ πρὸς τὸν Νικίαν· ἦτος γὰρ δὴ μόνος εἶχε, Λαμάχου τεθνεῶτος, τὴν ἀρχήν. καὶ κύρωσις μὲν οὐδεμία ἐγίγνετο· οἷα δὲ εἰκὸς ἀνθρώπων ἀπορούντων, καὶ μᾶλλον, ἢ [y] [πρὶν] πολιορκημένων, πολλὰ ἐλέγετο πρός τε ἐκεῖνον, καὶ πλείω ἔτι [**] κατὰ τὴν πόλιν. καὶ γάρ τινα [z] καὶ ὑποψίαν, [a] ὑπὸ τῶν παρόντων [b] κακῶν, ἐς ἀλλήλους εἶχον· καὶ τοὺς στρατηγούς [c] τε, ἐφ' ὧν αὐτοῖς ταῦτα ξυνέβη, ἔπαυσαν, ὡς ἡ δυστυχία, ἢ προδοσία, τῇ ἐκείνων βλαπτόμενοι, καὶ ἄλλους ἀνθείλοντο, Ἡρακλείδην καὶ Εὐκλέα καὶ [d] Τελλίαν.

ρδ. Ἐν δὲ τούτῳ Γύλιππος ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ αἱ ἀπὸ τῆς Κορίνθου νῆες περὶ Λευκάδα ἤδη ἦσαν, βουλόμενοι ἐς τὴν Σικελίαν [e] διὰ τάχους βοηθῆσαι. καὶ, ὡς αὐτοῖς αἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων δειναὶ, καὶ πᾶσαι [f] ἐπιτοαυτὸ ἐψευσμέναι, ὡς ἤδη παντελῶς ἀποτετειχισμέναι αἱ Συράκουσαί εἰσι, τῆς μὲν Σικελίας οὐκέτι ἐλπίδα οὐδεμίαν εἶχεν ὁ Γύλιππος· τὴν δὲ Ἰταλίαν βουλόμενος περιποιῆσαι, αὐτὸς μὲν καὶ [g] Πυθὴν ὁ Κορίνθιος ναυσὶ, δυοῖν μὲν [††] Λακωνικαῖν, δυοῖν δὲ Κορινθίαιν, [h] ὁτιτάχιστα ἐπεραιώθησαν τὸν Ἰόνιον ἐς Τάραντα· οἱ δὲ Κορίνθιοι, πρὸς ταῖς σφετέραις δέκα Λευκαδίας δύο καὶ Ἀμπρακιώτιδας τρεῖς προσπληρώσαντες, ὕστερον ἔμελλον [***] πλεύσεσθαι. καὶ ὁ μὲν Γύλιππος, ἐκ τοῦ Τάραντος ἐς τὴν Θουρίαν πρῶτον πρεσβευσάμενος, κατὰ τὴν τοῦ [i] πατρὸς ποτὲ πολιτείαν, [k] καὶ ὢν δυνάμενος αὐτὸς προσαγαγέσθαι,

r Λάχητος *Dan.* s Αὐτοὶ *Ar. C. Dan.* Αὐτῶν *Reg.* αὐτοὶ Aug. a corr. v mut. in ι. * Ἐπιπολλῶν Mſqu. † στρατείᾳ et mox πολλαχόθεν Mſqu. t ξύμμαχοι omittunt *Ar. C* ξύμμαχοι καὶ τοῖς *Gr.* v Περιωρῶντο *Reg.* x Ὠφελία οὐδὲ μία ἦκεν *Caſſ.* Ὠφελία et ἦκεν etiam *Gr.* Aug. οὐκ ἔτι Mſq. antea. Οὐδὲ μία paullo poſt rurſum bis *Caſſ.* y Πρὶν deeſt *Gr. Ald Flor. Baſ.* ** κατὰ πόλιν Mſq. z Hanc copulam otioſam eſſe, exiſtimat *H. Stephanus*; quem vide in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 34. Hvds. a Ἀπὸ τῶν *Cl. Caſſ.* Aug. e corr. υ mut. in α. b Κακῶς *Gr. Ald. Flor. Baſ.* c Τε non agnoſcit *Ar.* d Πελίαν *Ar. C.* Mox περὶ τὴν Λευκ. Mſqu. e Διατάχους *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Caſſ.* f Ἐπὶ τὸ αὐτὸ *Marg. Ar. C. Caſſ. Gr.* Mſqu. et hic ἐψεσμένοι. g Πυθὴς *Diodor. Sic.* †† λακωνικῶν Mſq. et mox κορινθίοι. h Ὅτι τάχιστα *Ar. C. Caſſ. Gr.* *** πλεύσασθαι M.qu. i Is fuit Cleandridas, qui in expeditione contra Athenienſes Pliſtoanacti adiunctus. Hvds. k Καὶ omittunt *Ar. Cl.*

C. 103. αὐτὸν ἔκομ.) in Libb. quibusd. αὐτοὶ· ſi e c. 101. adſciſcas ἀποθανόντες, ſubſiſtere poſſit αὐτοί. *Gottl.* (ex *Abr.*) Hoc quid ſibi velit, neſcio. Num enim (οἱ) ἀποθανόντες, *mortui*, ἐκομίσαντο, *abſtulere*, ſemet et Lamachum?

Οἱ πρότερον περιεωρῶντο] *Qui antea circumſpectabant*, videlicet, tanquam euentum exſpectantes. Vel, tanquam incerti, vtris ſe adiungerent. q. d. *circumſpectantes cunctabantur.* Steph. *Scholiaſtes* hic rurſum male exponit κατεφρόνουν, vt ſupra Cap. 93. Add. IV, 73. Dvk.

[περιεωρ.) Schol. ad h. v. abeſt Aug.]

περιεωρ.) Propter *Mediam* Formam acceſſerim Porto, vertenti, *circumſpectabant*, (*ſpeculati eſſent*, malim;) *exitum* ſcil. Nec peius tamen ideo verteris, *neglexiſſent*, inſuper habuiſſent; quo ſenſu frequentius ſane occurrat; alteri illi inſeruit περιβλέπειν, κατασκοπεῖν.

ἐς ἐλπίδας) i. e. τὰ κατ' ἐλπίδας· vt κατὰ γνώμην, κατὰ νοῦν. *Gottl.* (ex *Abr.*) Quid ſibi velit additum τὰ, non video; τὰ κατ' ἐλπίδας ſunt ἐλπιζόμενα, *quae ſperaſſent*; at ſic non loquuntur Graeci; neque κατὰ γνώμην illi contuleris, vbi non ſit τά. ἐς ἐλπίδας hic eſt, vt (porro) quidquam proſperi aut recte *ſperarent*: ὥστε ἐλπίζειν, vnde ſpes offenderetur, melius ſucceſſurum.

λόγ. ἐπ. rel.) Dilogiam quodammodo habet hic τὸ λόγους ἐποιοῦντο· ad ἐν σφ. αὐτοῖς, ſign. *in medium protulere*, tractaverunt, de iis conſultarunt; ad *Niciam*, ſign. *attulerunt* ad illum, ei obtulere, propoſuere. *Mentionem* tamen *iniicere*, *conditiones* ferre, *iactare*, vtrique parti ſatis congruerit. ἐν σφ. αὐτ. infra expl. κατὰ τὴν πόλιν, i. e. ἐν τῇ πόλει.

[κύρωσις) Schol. abeſt Aug.]

μᾶλλ. ἢ (πρὶν) πολ.) Si abeſſe debeat πρίν· ſenſus fuerit: qui *magis quam* obſiderentur, i. e. non obſiderentur modo, ſed iam ad extremum redacti premerentur, plus laborarent, quam obeſſi ſolent. Vix eſt, vt ſatis Graece ita dicatur. Cur tamen dixit, ſi vtrum eſt πρὶν, *magis*, quam antea? Nempe poſt rem infeliciter geſtam, et munitiones Athenienſium arctius circumdatas; ſimul et ob auxiliorum ſpem deſtitutam. Quare non placet Port. vertens, qſ. gnomice, *premuntur*; debebat, *premerentur*, noëmatice.

κατὰ τ. πόλιν) τὴν om. Mſqu. male; ſit enim, *per vrbes*; at hic de *vna* ſermo.

ἔπαυσ.) ſcil. τῆς ἀρχῆς.

103. Postea vero Athenienses tropaeum erexerunt: mortuosque Syracusanis, interposita fide publica, reddiderunt, et Lamachi comites ipsumque receperunt. Cum autem omnis exercitus nauālis pariter et pedestris ipsis iam praesto esset, Syracusanos duplici muro concluserunt; quem, ab Epipolis et praeruptis *earum* partibus initio ducto, ad mare perduxerunt. Commeatus autem ad *ipsorum* exercitum vndique ex Italia comportabantur. Ex Siculis etiam multi ad Athenienses accesserunt socii, qui prius circumspiciebant, *belli euentum exspectantes*. Ex Hetruria quoque *venerunt* tres naues, quae singulae quinquaginta remis agebantur. Denique caetera sic ipsis succedebant, vt spem ipsis ostenderent. Etenim Syracusani non amplius existimabant, se bello superiores euasuros, quod ne ex Peloponneso quidem vllum auxilium ad ipsos veniret. Quare cum inter se ipsos, tum etiam cum Nicia, de compositione facienda agere coeperunt. Hic enim, defuncto Lamacho, imperium solus iam habebat. Et nihil quidem transigebatur: sed (vt fieri solet ab hominibus, qui sunt consilii inopes, et qui obsidione arctius, quam antea, premuntur,) cum apud illum multa proponebantur, tum etiam in vrbe longe plura *dicebantur*. Etenim et quaedam mutua suspicio propter praesentia mala inter ipsos erat orta. Quamobrem ipsis etiam ducibus, quorum ductu haec ipsis acciderant, quasi propter illorum vel infelicitatem vel proditionem clades accepissent, imperium abrogarunt; et alios, Heraclidem, et Euclem, et Telliam, in illorum locum surrogarunt. Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Var. 347.

104. Interea vero Gylippus Lacedaemonius, et naues Corinthiacae Leucadem iam appulerant, eo animo, vt quam celerrime in Siciliam ad opem *Syracusanis* ferendam traiicerent. Cum autem atroces nuntii ipsis afferrentur, omnesque in idem mendacium congruentes, Syracusas iam omnino circumuallatas esse, Gylippus Siciliae quidem *conseruandae* nullam spem amplius habebat: Italiam vero conseruare cupiens, ipse et Pythen Corinthius cum duabus Laconicis nauibus, totidemque Corinthiacis, quam velocissime transmisso Ionio, Tarentum peruenerunt. Corinthii vero, praeter suas decem, duabus Leucadiis et tribus Ambraciotis instructis, *in Siciliam* postea nauigare constituerant. Et Gylippus quidem Tarento primum in agrum Thurium pro legato profectus, * ex ciuitatis iure, quo pater ipsius quondam *a Thuriis* donatus fuerat, cum ipsos sibi socios adiungere non potuisset, Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. 2. U. C. Var. 340. Iunio.

* Renouata prius memoria patris in administranda republica, vt ad defectionem adduceret, quum nihil proficeret, abiit etc. *Valla.* HVDS.

ἀπήεσαν] ἤτοι σ' Συρακόσιοι. Περιεωρῶντο] ἤγων κατεφρόνουν. Καὶ κύρωσις μὲν] βεβαίωσις τῆς φιλιώσεως. Πρός τε ἐκεῖνον] τὸν Νικίαν. Ἐπιτοαυτὸ ἐψευσμέναι] ψευδεῖς μὲν, σύμφωνοι δέ. Περιποιῆσαι] σῶσαι. Μέγας κατὰ

C. 104. κ. π. ἐπὶ τ. ἐψ.) Arguta sane breuitas, et quasi cum Oxymoro: *congrui* nuntii, *et* tamen *falsi*, *ficti*, vani, et tamen *congruentes*; quae simul esse duo non soleant.

Γύλιππος] Vide *Maxim. Tyrium* pag. 138. *Polyaen.* I, 42. *Plutarch.* in Vitis pag. 164. et 541. WASS.

[περιποιῆσαι) Schol. abest Aug.) Vid. et mox ad προσαγαγέσθαι.

Πυθήν] *Diodorus* male Πυθής. WASS. In *Diodoro* XIII. pag. 337. *Ed. Rhodom.* est Πύθης. pag. 334. Πύθην. DVK.

προσκληρώσ.) Etsi constat hic vis sua τῷ πρὸς, *simul*, *insuper*, *praeterea*: Pleonasmum tamen habet, quia iam praec. πρὸς ταῖς σφετέραις· tametsi et nos: außer, über ihre Schiffe noch darzu.

Κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ποτὲ πολιτείαν] Cleandridas is fuit: qui in expeditione contra Athenienses Plistoanacti adolescenti adiunctus, et pecuniae ab Pericle ob reditum acceptae postea insimulatus damnatusque, Thuriae profugus egit vitam. AGATHIAS. E *Plutarcho* in Vita Periclis pag. 299. et Niciae in fin. ac *Diodoro Siculo* XIII. pag. 389. supra Cap. 93. DVK.

προσαγαγ.) Cur hic *Medio* vtitur, ad *se* traducere cupiens? Immo ad *suos*, ad Lacedaemonios. Sit tamen hic Medio locus; at supra, τὴν Ἰταλίαν περιποιῆσαι· quod aut falso, aut obscurius certe, Schol. expl. σῶσαι. Sign. enim *retinere*, behaupten, behalten: *suis* nimirum. Lacedaemoniis, fociam et fidam. Promiscue ergo vsum, apparet, Media Forma et Actiua. καὶ ante οὐ δυνάμ. est pro ἀλλὰ, vel δὲ, ὅμως δέ.

ἄρας, παρέπλει τὴν Ἰταλίαν, καὶ [l] ἁρπασθεὶς ὑπ' ἀνέμου κατὰ τὸν [m] Τεριναῖον κόλπον, (ὃς [n] ἐκπνεῖ ταύτῃ μέγας, κατὰ Βορέαν ἐσηκώς,) ἀποφέρεται ἐς τὸ πέλαγος, καὶ πάλιν χειμασθεὶς [o] ἐς ταμάλιτα, τῷ Τάραντι [p] προσμίσγει· καὶ τὰς ναῦς, ὅσαι ἐπόνησαν ὑπὸ τῶ χειμῶνος, ἀνελκύσας [q] ἐπεσκεύαζεν. ὁ δὲ Νικίας, πυθόμενος αὐτὸν πλέοντα, [*] ὑπερεῖδε τὸ πλῆθος τῶν νεῶν· (ὅπερ καὶ οἱ Θήριοι ἔπαθον·) καὶ, [r] λῃστικώτερον, ἔδοξε παρεσκευασμένους πλεῖν, καὶ ἀδεμίαν φυλακὴν πω ἐποιεῖτο.

ρέ. Κατὰ [s] δὲ τὰς αὐτὰς χρόνους τούτου τῶ θέρους καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐς τὸ Ἄργος ἐσέβαλον, αὐτοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τῆς γῆς τὴν πολλὴν ἐδῄωσαν. καὶ Ἀθηναῖοι Ἀργείοις τριάκοντα ναυσὶν ἐβοήθησαν· αἵπερ τὰς σπονδὰς φανερώτατα πρὸς Λακεδαιμονίους αὐτοῖς ἔλυσαν. πρότερον μὲν γὰρ, λῃσείαις ἐκ Πύλου, καὶ περὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον μᾶλλον, ἢ ἐς τὴν Λακωνικὴν, ἀποβαίνοντες, μετά τε Ἀργείων καὶ Μαντινέων ἐπολέμουν· καὶ πολλάκις, Ἀργείων κελευόντων, ὅσον σχόντας μόνον ξὺν ὅπλοις ἐς τὴν Λακωνικὴν, καὶ τὸ ἐλάχιστον μετὰ σφῶν [t] δῃώσαντας ἀπελθεῖν. ἐκ ἤθελον· τότε [v] δὲ, Πυθοδώρου καὶ [x] Λαισποδίου καὶ Δημαράτου ἀρχόντων, ἀποβάντες ἐς Ἐπίδαυρον, τὴν [y] Λιμηρὰν καὶ [z] Πρασιὰν, καὶ ὅσα ἄλλα, ἐδῄωσαν τῆς γῆς, καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἤδη εὐπροφάσιστον μᾶλλον τὴν αἰτίαν ἐς τὰς Ἀθηναίους τῶ ἀμύνεσθαι ἐποίησαν. ἀναχωρησάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐκ τῶ Ἄργους ταῖς ναυσὶ, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, οἱ Ἀργεῖοι, ἐσβαλόντες ἐς τὴν Φλιασίαν, τῆς τε γῆς αὐτῶν ἔτεμον, καὶ ἀπέκτειναν τινὰς, καὶ ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου.

l Ἁρπασθεὶς ὑπὸ ἀνέμε *Marg. Ar. C.* Καὶ ἁρπασθεὶς *Cl. Gr.* Hvds. *Caſſ.* ἁρπασθεὶς Aug. Mſqu. Ὑπ' ἀνέμε, non ὑπὸ ἀνέμε *Marg.* *m* Τυρρηναῖον *C.* *n* Ἐκπλεῖ *Marg.* *o* Ἐς τὰ μάλιτα *Ar. C. Baſ. Caſſ. Gr.* Aug. *p* Προσμίγει *Ar. Caſſ. Gr.* Aug. Mſqu. et hic mox ἀπὸ τῶ χειμ. *q* Ἀπεσκεύαζεν *Caſſ.* * ὑπερεῖδε Mſq. *r* Vide Lib. I. fine Sect. 10. Hvds. Mox παρασκευασαμένους Aug. *s* Δὲ deeſt *C.* *t* Δῃώσαντες *Caſſ.* Aug. Antea μετ' αὐτῶν Mſqu. pro μ. σφ. *v* Δὴ *Ar. C.* *x* Σποδίε *Ar. C.* *y* Vide Lib. 4. Sect. 56. Hvds. Λιμέραν *Caſſ.* Aug. *z* Πρασίαν *Ar. C.* Vide Lib. 2. Sect. 56. et *Stephanum* περὶ πόλεων. Hvds. Πρασίαν *Gr.* Πρασιὰν *Caſſ.* Aug. Mox ἀμύνασθαι Mſqu.

ὃς ἐκπνεῖ) Cum ad *ventum* manifeſto ὃς referatur: ſerius poſita Parentheſis, poni debebat poſt ὑπ' ἀνέμου, non poſt κόλπον.

[μέγας) Schol. Aug. abſ. verba, ἤγ. — Βορέου] V. ſtatim ad ἐσηκώς.)

ἐσηκώς) *motus, excitatus*, vertit, ac, ſic Geographiae conſuli, dicit *Abr.* et ex eo *Gottl.* At Geographiae nil intereſt, quid ſit ἐσηκώς, verum, quid ſit κατὰ τὸν Βορέαν· quod pro κατὰ τοῦ Βορέου, dictum, vult Schol. male haud dubie, non ob ſitum modo, per quem ab Italia in pelagus non expelleret diuerſus Boreae ventus; ſed ipſi magis Italiae admoueret a Sicilia venientes; verum etiam ob abſurditatem nominandi venti non ipſius directe, ſed ab eo, cui diuerſus ſpiret. Sed nimirum *Boreae regionem* hic ſignat Boreas, plagam, non ventum: vt ἐσηκώς ſit, qui *eſt*, *poſitus*, conſtitutus eſt, ſurgit a Septentrione.

[προσμίσγει —
[ἐπεσκεύαζ. } Scholl. abſ. Aug.]

ἔδοξε) non verteret Port. *videbantur*; ſequ. enim Accuſ. παρεσκευασμένους, non παρεσκευασμένοι· at vero debebat tunc, ἔδοξαν· Verte, *putauit*, credidit, nempe Nicias, ad quem et alterum verbum referatur Actiue, καὶ — ἐποιεῖτο. Vbi καὶ eſt pro οὖν, ὅθεν, διὸ, *quare*. 1. Cor. 4, 9. δοκῶ γὰρ, ὅτι, rel. *puto*; ſane pro, ἐμοὶ δοκεῖ, ſtructura alia tamen. Ita et εὐδοκεῖν, 1. Cor. 1, 21. ἠυδόκησεν ὁ θεὸς, vt Gal. 1, 15. et εὐδόκησαν, Rom. 15, 26.

C. 105. ἐπολέμ.) Et hoc, et ἤθελον infra, ſunt pro Plusqpf. ob πρότερον.

ὅσον σχόντ.) τοσοῦτον ante ὅσον intell. *Abr.* Sed ποιεῖν quoque intellige: τοσοῦτον ποιεῖν, ὅσον σχόντας, ſcl. quod Liv. dicat: *nil aliud, quam — exſcendere ac deuaſtare*; i. e. nil aliud *facere*, quam vt exſcenderent: *tantum* modo facere, (quantum eſſet, als es betrůge,) vt exſcenderent. Ita Graeci ſubinde: ὅσον ἄκροις τοῖς χείλεσιν ἅψασθαι, *tantum*, *vt* extremo labio tangeret; ὅσον ἀποζῆν, Noſter L. I. init. tantum, quantum (ἔδει πρὸς τὸ) opus eſſet ad vitam tolerandam; ὅσον τῶν ὁρίων μὴ ἅπτεσθαι, *hactenus*, ea lege, vt ne fines attingerent, rel.

[κ. τὸ ἐλάχ.) Schol. Aug. habet tantum, ἐπ' ἐλαχίστον.] Vix opus tamen, ita interpretari, cum intellexiſſe detur, μέρος αὐτῆς.)

illinc soluens, * Italiae oram legebat, et in sinu Terinaeo abreptus a vento (qui hac in parte † oppositus Boreae vehementer spirat) in altum defertur; et rursus acerrima tempestate iactatus, Tarentum appellit. Naues autem, quotquot tempestate quassatae fuerant, subduxit, et refecit. Nicias vero, cum eum *in Siciliam* venire audisset, nauium, *quas ille secum ducebat*, paucitatem contemsit: quod et Thurii fecerunt. Videbantur enim praedonum ritu instructi nauigare, atque *propterea* nullam custodiam adhuc adhibebat. Bell. Peloponn. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 348.

105. Per eadem huius aestatis tempora Lacedaemonii, cum ipsi, tum *ipsorum* socii, irruptionem *una cum ipsis* in agrum Argiuum fecerunt, eiusque magnam partem vastarunt. Athenienses autem cum triginta nauibus, quae foedera, ipsis cum Lacedaemoniis intercedentia, manifestissime ruperunt, Argiuis auxilium tulerunt. Prius enim Pylo *in agrum vicinum excurrentes*, et in caeteram Peloponnesum potius, quam in Laconicam, exscendentes, cum Argiuis et Mantineis latrocinia potius exercebant, quam *iustum* bellum gerebant. Quamuis enim Argiui *ipsos* saepe rogassent, vt armata manu vel appellerent solum ad Laconicam, et, minima *illius* parte secum vastata, discederent: noluerunt. Tunc vero Pythodoro et Laespodio et Demarato ducibus, exscensu ex nauibus facto in Epidauri Limerae et Prasiae agrum, ac in alia quaedam loca, eorum agrum vastarunt; et *hoc modo* effecerunt, vt Lacedaemonii multo honestiorem sese aduersus Athenienses tuendi occasionem iam haberent. Cum autem Athenienses ex agro Argiuo *domum* cum classe reuertissent, et Lacedaemonii *cum suis;* Argiui, irruptione in agrum Phliasium facta, eius partem vastarunt, et nonnullos interfecerunt, domumque redierunt. Antelun. 26.

* Italiam praeteruehebatur. HVDS. † *Qui fieri potest, vt nauis, in hoc sinu a vento Boreae opposito abrepta, in altum deferatur? Forsan,* κατὰ βορέαν ἐσηκώς, *reddi possit*, iuxta Boream. IDEM.

Βορέαν ἐσηκώς] ἦγεν κατὰ τὸ πρόσωπον τῦ Βορέα, ὐχ ὁ κόλπος, ἀλλ' ὁ ἄνεμος. τὸ δὲ ἐσηκώς, ἤτοι τάσιμος ὢν, καὶ διηνεκής· ὡς καὶ τάσιν ἀνέμυ λέγομεν. ἢ κατ' αὐτὸν βορέᾶν. Προσμίσγει] ἐλλιμενίζει. Ἐπεσκεύαζεν] ἦγεν ἀνεκαίνιζεν. Ὑπερεῖδε τὸ πλῆθος] κατεφρόνησε. Καὶ τὸ ἐλάχιστον] ἦγεν, καὶ ἐπ' ἐλαχίστυ. Ἀποβάντες] ἦγεν οἱ Ἀθηναῖοι. Εὐπροφάσιστον] εὐάφορμον.

Λαισποδίᾳ] Ad hunc, vt puto, alludit *Aristophanes*, p. 612. *Edit. Calder.* Auib. v. 1568. quum dicit: Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν. Vide *Palmerium* ad Gr. Auct. p. 758. et *Vossium* ad *Catullum* p. 235. HVDS. Eit de eodem in *Thucyd.* Lib. VIII. Cap. 86. Λαισποδίᾳ *Interpretes* hic perperam reddunt *Laespodio*, pro *Laespodia*, vt recte VIII, 86. DVK.

[ἀποβάντες) Schol. abest Aug.]

κ. ὅσα ἄλλα) sc. ἐδήωσαν, ex verbo, quod sequ. bis intelligendum; aut simpliciter, ἦν, was etwan sonst noch war. Ita Graeci, καὶ ἄλλ' ἄττα μυρία, i. e. κ. ἄλλα, ὅσα, ἅτινά ἐστι μυρ.

[εὐπροφά) Schol. abest Aug.]

εὐπροφ. — ἐποίησαν) Obs hic 1) εὐπροφάσιστον αἰτίαν· pleonasmum, cum idem sit πρόφασις, quod αἰτία. Quippe et pro *vera* caussa πρόφασιν adhibet Noster, vt 1, 23. extr. ἀληθεστάτην πρόφασιν· et antea, αἰτίαι, dixerat. Hic tamen verteris, *caussam* (satis) *commode praetexendam*; 2) transpositе interpretandum: αἰτίαν ἐς τοὺς Ἀθην. τοῦ ἀμύνεσθαι, pro, αἰτ. τοῦ ἀμύνεσθαι ἐς (πρὸς) τ. Ἀθ. defendendi fese aduersus Athenienses; 3) τοὺς Ἀθηναίους positum pro ἑαυτούς· *Ipsi* enim Athenienses, non *alii*, materiam praebebant belli aduersus *se*, semet ipsos, eosdem, qui praebuissent, suscipiendi.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΟΛΟΡΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ

THVCYDIDIS OLORI F. HISTORIAE LIBER SEPTIMVS.

EPITOME LIBRI VII.

GYLIPPVS Lacedaemonius, Syracusas cum copiis veniens, primo proelio ab Athenienſibus fuſus, altero victor eos intra munimenta compulit. Cap. VI. *Hinc vtrique, Peloponneſii et Athenienſes auxilia ſuis in Siciliam mittere parant: et Peloponneſii, Atticam ingreſſi, Deceleam in ea caſtellum communiunt.* XVII. XIX. *Syracuſani terra marique Athenienſes ſimul adorti, Plemmyrii munitiones expugnant, ad oſtium magni portus naues eorum primo vincunt, mox ab iisdem ſuperantur.* XXV. *Mycaleſſiorum in Boeotia vrbs Thracum impetu deletur.* XXX. *Corinthii cum Athenienſibus ad Erineum nauali certamine ambigua victoria dimicarunt.* XXXIV. *Athenienſes mari a Syracuſanis vincuntur.* XLI. *Demoſthenes Athenienſis dux, cum praeualidis terreſtribus maritimisque copiis veniens, Epipolas noctu aggreſſus magna ſtrage a Syracuſanis funditur.* XLIV. *Nec multo poſt a Nicia prohibiti Syracuſis abscedere Athenienſes, denuo nauali acie ſuperantur.* LII. *Qua de cauſſa ipſi ad ſupremum ſe certamen accingunt,* obiter vtriusque gentis auxiliares recenſentur: *et cum totis dimicatum viribus eſſet, maxima clade profligati, terra discedere ſtatuerunt.* LXX. LXXIII. *Syracuſanis autem demorantibus iter, per aliquot dies miſere confecti, tandem Demoſthenes cum ſuis militibus ſe Syracuſanis dedidit:* LXXXII. *ac paulo poſt Nicias quoque cum ſuis captus eſt.* LXXXV. *Dux vterque necatus, milites, pars venditi, pars in latomias coniecti: omnesque ſic in Sicilia Athenienſium copiae occidione deletae.*

VARIAE LECTIONES.

a Θουκυδίδου ἱστοριῶν ξυγγραφῆς βιβλίον ἕβδομον *Ar.* Titulo caret *C.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς ἑβδόμης *Ald. Baſ.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς ἑβδόμη *Flor.* Θουκυδίδου τῆ Ὀλόρου ξυγγραφῆς τὸ ἕβδομον *Editi reliqui.* Vide *Annott.* ad Lib. 1. Θουκυδίδου ξυγγραφῆς τὸ ἕβδομον *Cl.* Θουκυδίδου ξυγγραφῆς ζ'. *Gr.* Θουκυδίδου συγγραφῆς ἕβδομον *Reg.* Θουκυδίδου συγγραφῆς ζ *Caſſ.* Συγγραφῆς ζ'. *Gr.*

ADNOTATIONES.

Τὸ ἕβδομον] De hoc libro VII. vide cuiusdam ex Braſidae poſteris ad *Auguſtum* dictum apud *Plutarch.* Apoph. 207. WASS.

ΟΔΕ Γύλιππος καὶ ὁ Πυθὴν, ἐκ τῦ Τάραντος, ἐπεὶ ἐπεσκεύασαν τὰς ναῦς, παρέπλευσαν ἐς Λοκρὸς τὰς Ἐπιζεφυρίους· καὶ, πυνθανόμενοι σαφέστερον ἤδη, ὅτι ἃ παντελῶς πω ἀποτετειχισμέναι αἱ Συράκωσαί εἰσιν, ἀλλ' ἔτι οἷόν τε, κατὰ τὰς Ἐπιπολὰς στρατιᾷ ἀφικομένους ἐσελθεῖν, ἐβουλεύοντο, [b] εἴτ', ἐν δεξιᾷ λαβόντες τὴν Σικελίαν, διακινδυνεύσωσιν [c] ἐσπλεῦσαι, εἴτ', ἐν ἀριστερᾷ ἐς [d] Ἰμέραν πρῶτον πλεύσαντες, καὶ αὐτούς τε ἐκείνους καὶ στρατιὰν ἄλλην προσλαβόντες, ἃς ἂν πείθωσι, κατὰ γῆν ἔλθωσι. καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς [e] ἐπὶ τῆς Ἰμέρας πλεῖν, ἄλλως τε, καὶ τῶν Ἀττικῶν τεσσάρων νεῶν ἔπω παρουσῶν [f] τῷ Ῥηγίῳ, ἃς ὁ Νικίας [g] ὅμως, πυνθανόμενος αὐτὰς ἐν Λοκροῖς εἶναι, ἀπέστειλε. Φθάσαντες δὲ τὴν φυλακὴν ταύτην, περαιοῦνται διὰ τῦ πορθμῦ· καὶ [h] σχόντες Ῥηγίῳ καὶ [i] Μεσσήνῃ, ἀφικνοῦνται ἐς Ἰμέραν. ἐκεῖ δὲ ὄντες, τούς τε Ἰμεραίους ἔπεισαν ξυμπολεμεῖν, καὶ αὐτούς [k] τε ἔπεσθαι, καὶ τοῖς ἐκ τῶν νεῶν τῶν σφετέρων ναύταις, ὅσοι μὴ εἶχον, ὅπλα παρασχεῖν. [l] τὰς γὰρ ναῦς ἀνείλκυσαν ἐν Ἰμέρᾳ. καὶ τὰς Σελινουντίας, πέμψαντες, ἐκέλευον ἅπαντας [m] παυστρατιᾷ ἕς τι χωρίον. πέμψειν δέ [n] τινα αὐτοῖς, ὑπέσχοντο, στρατιὰν δὲ πολλὴν καὶ οἱ [o] Γελῶοι καὶ τῶν Σικελῶν τινες, οἱ πολὺ προθυμότερον προσχωρεῖν ἕτοιμοι ἦσαν, τῦ Ἀρχωνίδα νεωστὶ τεθνηκότος, ὃς, τῶν ταύτῃ Σικελῶν [p] βασιλεύων τινῶν, καὶ ὢν δυνατὸς, τοῖς Ἀθηναίοις φίλος ἦν, καὶ τῦ Γυλίππῳ ἐκ Λακεδαίμονος προθύμως δοκῦντος ἥκειν. καὶ ὁ μὲν Γύλιππος, ἀναλαβὼν τῶν [q] τε σφετέρων ναυτῶν καὶ [r] ἐπιβατῶν τὰς ὡπλισμένους, ἑπτακοσίους μάλιστα, [s] Ἰμεραίους δὲ ὁπλίτας καὶ ψιλὺς, ξυναμφοτέρους χιλίους, καὶ ἱππέας ἑκατὸν, [t] καὶ Σελινουντίων τινὰς ψιλὺς, καὶ ἱππέας καὶ Γελώων ὀλίγους, Σικελῶν τε ἐς χιλίους τὺς πάντας, ἐχώρει πρὸς τὰς Συρακώσας.

VARIAE LECTIONES.

b Εἴτε ἐν δεξιᾷ, et mox, εἴτε ἐν ἀριστερᾷ *Ar. C.* *c* Ἐκπλεῦσαι *Reg.* *d* Ἰμέραν passim *Ar. C.* et *Reg.* Aug. Mſq. vbique. *e* Ἐπὶ τὴν Ἰμέραν *Ar. C.* *f* Ἐν τῷ Ῥηγίῳ *Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan. Baſ. Steph.* 2. *Port.* Aug. *g* Ἅμα *Reg.* Mſqu. *h* Σχόντες ἐν Ῥηγίῳ *Dan.* *i* Μεσσήνῃ *Ar. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. mox ἔπεισεν Mſq. *k* Τε deeſt *Reg.* - *l* Τὰς μὲν ναῦς *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Dan.* Aug. In *Caſſ.* erala ſcriptura vetere, recens corrector ſcripſerat γὰρ. δὲ Mſqu. *m* Στρατιᾷ *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. In *Caſſ.* παν recenti manu inter verſus ſcriptum erat. *n* Τιν' αὐτοῖς *Ar. C. Reg. Caſſ* Aug. eraſo *α*. *o* Γελῶσι *Gr.* Aug. *p* Βασιλευόντων τινῶν *Gr.* *q* Τε deeſt *C.* *r* Vide *Annott.* ad 3, 95. Hvds. *s* Ἰμεραίους *Reg.* Mox Καὶ deeſt *Caſſ. Gr.* καὶ ante ψιλ. a m. rec. add. Aug. *t* Sic diſtinguunt *Codd. Mſſ.* καὶ Σελινουντίων τινὰς ψιλὺς καὶ ἱππέας, καὶ Γελώων ὀλίγους, etc. Hvds. Aug. quoque.

ADNOTATIONES.

Lib. VII.

Τάραντος] Τάρας et fem. genere apud *Dionyſ.* Perieg. 376. Notauit *Euſtath.* Eius originem tradit *Pauſan.* X. p. 628. *Iuſtin.* III. 4. *Lucan.* V, 375. quas auius Hydrus, Antiquusque *Taras* etc. *Mſ. Denius.* et *Tarax.* vid. *Herodot.* VII, 170. *Euſeb.* Chron. MCCCIX. Wass.

Ἐς Λοκρὸς τὰς Ἐπιζεφ.] Vide *Salmaſii* Exercit. Plinian. pag. 48. Hvds.

[διακινδυν. κ. αὐτοὺς ſ] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.

Παρουσῶν τῷ Ῥηγίῳ] *Cl. Gr.* ἐν τῷ Ῥηγίῳ, ex interpretatione *Vet. Scholiaſtae*, opinor. Wass. Puto videndum, quid *Edd.* Baſileenſi vetuſtiores habeant. Si in iis eſt ἐν, probabile eſt, id in *Hudſoniana* negligentia operarum typographicarum omiſſum, et ab *Hudſono* errorem non animaduerſum fuiſſe. Nam certum eſt, in quinque *Mſſ.* et tribus *Edd.* poſt *Flor.* eſſe. Dvk.

ὅμως) Obſcurius ſane interponitur ὅμως· et in mente habuiſſe aliquid debet Thucyd. quod, neſcio, an prolixius expleat Portus; Verti poſſit, gleichwohl, auf allen Fall, vtut forraſſe *rectius non facturus*; aut ſimplicius etiam: *iam antea* illuc miſſurus, *nec* nunc omittendum ratus. Vix dubium tamen fuerit, quin praeferas ἅμα· ἅμα πυνθανόμ. *ſimulatque cognouerat*; ita enim ponitur Graecis ἅμα cum particip. qſ. ἅμα (σὺν) τῷ πυνθάνεσθαι. ὅμως tamen retinenti interpungendum, arbitror, poſt ὅμως, referendum ad ἀπέστειλε· ſed et iunxeris, ὅμως πυνθανόμ. i. e. καίπερ πυνθ. Vel hoc tamen ſenſu, quia particip. per ſe iam ſign. *quamquam* audierat, rectius comma fuerit poſt ὅμως.

[φθάσαντες) Schol. abeſt Aug.]

Καὶ σχόντες Ῥηγίῳ] *Thucydides* plerumque huic verbo addit praepoſitionem εἰς. III, 34. πάλιν ἔσχε καὶ ἐς Νότιον. IV, 3. ἐς τὴν Πύλον πρῶτον ἐκέλευε σχόντας αὐτούς. Sic IV, 25. V, 2. et alibi. Cum datiuo effert III, 33. ἃ σχήσων ἄλλῃ, ἢ Πελοποννήσῳ. Itaque ἐν, quod hic habet *Dan.* ab imperito correctore inculcatum eſt. Dvk.

GYLIPPVS autem ac Pythen, poſtquam naues refecerunt, Tarento *ſoluentes*, ad Locros Epizephyrios nauigarunt. Iam autem certiores facti, Syracuſas nondum vndique circumuallatas, ſed adhuc licere cum exercitu venientibus per Epipolas introire, conſultare coeperunt, vtrum a dextro Siciliae *latere* nauigantes introitum *in vrbem* periclitarentur, an vero ſiniſtrum *latus* ſequentes, Himeram primum peterent, et cum illis ipſis *Himeraeis*, tum etiam aliis copiis aſſumtis, ex *illorum numero*, quos *ad hanc expeditionem* inducere potuiſſent, *Syracuſas* itinere terreſtri proficiſcerentur. Ipſis autem placuit Himeram proficiſci, praeſertim quod quatuor Atticae naues nondum Rhegium appulerant, quas Nicias, *quamuis claſſem hoſtilem contemneret*, tamen *ad eius aduentum obſeruandum* miſerat, cum, eos apud Locros eſſe, intellexiſſet. Sed *Gylippus et Pythen hunc iſtarum nauium aduentum, atque* has excubias praeuerterunt, ac per fretum *in Siciliam ocius* traiecerunt. Et cum Rhegium, ac *inde* Meſſanam appuliſſent, Himeram iuerunt. Cum autem illic eſſent, Himeraeis perſuadebant, vt arma conſociarent, et ſe ſequerentur, et nautis ſuis arma, quibus deerant, praeberent. Naues enim Himerae ſubduxerant. Praeterea Selinuntios, miſſis *ad eos nuntiis*, ad quendam locum *ipſis deſignatum*, *ſibi* cum omnibus copiis obuiam venire iuſſerunt. Nonnullas etiam copias non magnas ſe miſſuros ad ipſos promiſerunt et Geloi et Siculorum nonnulli, qui longe alacrius, *quam ante*, ad illorum ſocietatem ſequendam erant parati, tum quod Archonides nuper deceſſiſſet, qui, cum in ea Siciliae parte regnaret, nec parum potens eſſet, Athenienſibus amicus erat: tum etiam, quod Gylippus Lacedaemone alacriter venire videretur. Gylippus autem, aſſumtis e ſuorum nautarum ac epibatarum numero, quos armauerat, ad ſeptingentos, et Himeraeorum tam grauis quam leuis armaturae ex vtrisque promiſcue ad mille, et equitibus centum, et Selinuntiorum aliquot leuiter armatis, et equitibus etiam Geloorum paucis, et Siculorum mille vniuerſe militibus, Syracuſas perrexit.

Bell. Peloponn. an. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 340. Poſt Iun. 26

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΞΥΝΟΠΤΙΚΑ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΝ.

ΔΙΑΚΙΝΔΥΝΕΥΣΩΣΙΝ *εἰσπλεῦσαι*] *πειραθῶσι διὰ κινδύνου εἰσπλεῦσαι.* Καὶ *αὐτούς τε ἐκείνους*] *τοὺς Ἱμεραίους δηλονότι.* Καὶ *ἔδοξεν αὐτοῖς*] *καλὸν ἐφάνη.* — Οὕπω *παρεσῶν*] *ἤτοι, ὅπω ὑσῶν ἐν τῷ Ῥηγίῳ. ἢ, ὅπω παρεσῶν εἰς τὸ Ῥήγιον.* Ἂς ὁ Νικίας ὅμως *πυνθανόμενος*] *τὸ ὅμως διὰ τοῦτο πρόσκειται, ὅτι ἐν τῇ ἕκτῃ, ὀλιγωρεῖν, ἔφη, τὸν Νικίαν τῆς φυλακῆς τοῦ κατάπλου Πελοποννήσου.* Φθάσαντες δὲ] *προλαβόντες.* Ἀνείλκυσαν ἐν Ἱμέρᾳ] *ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ λιμένι τῆς Ἱμέρας.* Ἕς τι χωρίον] *ὡρισμένον δηλονότι.*

ADNOTATIONES.

σχόντ Ῥηγ.) pro, *πρὸς Ῥήγιον. ἐν*, quod addit vnus Codd. gloſſema eſt, certe *ἐν* interl. Ita Liu. L. 5. *terrae celare*, i. e. *in terra*. V. Phil. Th. Paull. p. 51. Tit. 5) Herodot. 2, 36. *τοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώποισι νόμος* — *κεκάρθαι*, rel. et paullo intra: *τοῖσι ἄλλοισι ἀνθρ.* — *ἢ δίκαιτα ἀποκέκριται*; vbi pro *παρὰ* cum Dat. accipi ille Dat. ſin minus debet, certe poteſt

Μεσήνῃ] Supra fere Μεσσήνῃ in Editis. *Gr.* et *Cl.* non variant WASS.

ἀναλαβὼν τῶν τε σφετέρ. rel.) Primo *ἀναλαβὼν* eſt, *e claſſe* in terram *eductis*; *σφετέρων* deinde pro *ἑαυτοῦ*· quippe et *σφε* in ſingul. pro *μιν*, vt ſupra iam monui; et ſaepius ita apud Eurip. in Alceſt. hic rurſus infra C. 4. init. *ἀπήγαγε τοὺς σφετέρους πάλιν. Varietas* denique notanda: *τῶν τε ναυτῶν*, — *Ἱμεραίους δταίτας*, et rurſus Genit. *Σελινουντίων* — *ψιλούς*· more Noſtri.

TOM. II.

Y

Ἑπτακοσίους] *Diodor.* p. 334. c. *συναγαγὼν τοὺς ἅπαντας τρισχιλίους μὲν πεζοὺς, διακοσίους δ' ἱππεῖς.* WASS.

Ψιλοὺς ξυναμφοτέρους] Vide *Diodorum Siculum* l. 13. p. 334. *Ed. Steph.* HVDS.

καὶ Σελιν. rel.) Vt diſtinctum eſt in textu, redundare videatur alterum καὶ poſt *ἱππέας* ante Γελῴων, et praeferenda Codd. interpunctio, quam et Aug. firmet. Sed nimium, quia iam ante dixiſſet Ἱμεραίους *ἱππέας*, eo retulit alterum καὶ, a Gelois *quoque*, itidem, *et ipſi*, equites, ſicut ab Himerenſibus, vel Himeraeorum: auch von dieſen einige Reuterey. Quare intactam reliqui interpunct. Dukeri.

Σικελῶν τε) nempe, qui *proprie Siculi* dicerentur, diſtincti a reliquis inſulanorum; Lib. 6, 1. extr.

β. [v] Οἱ δ' ἐκ τῆς Λευκάδος Κορίνθιοι ταῖς τε ἄλλαις ναυσὶν, ὡς εἶχον τάχους ἐβοήθουν· καὶ Γόγγυλος, [x] εἷς τῶν Κορινθίων ἀρχόντων, μιᾷ νηὶ τελευταῖος ὁρμηθεὶς, πρῶτος μὲν ἀφικνεῖται ἐς τὰς Συρακόσας, ὀλίγον δὲ πρὸ Γυλίππου· καὶ καταλαβὼν αὐτὲς περὶ ἀπαλλαγῆς τῷ πολέμου μέλλοντας [y] ἐκκλησιάσειν, διεκώλυσέ τε, καὶ παρεθάρσυνε, λέγων, ὅτι νῆές τε ἄλλαι [z] ἔτι προσπλέουσι, καὶ Γύλιππος ὁ [a] Κλεανδρίδου, Λακεδαιμονίων [b] ἀποσταλέντων, ἄρχων. καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι [c] ἐπερρώσθησάν τε, καὶ τῷ Γυλίππῳ εὐθὺς πανστρατιᾷ ὡς ἀπαντησόμενοι ἐξῆλθον· ἤδη [d] γὰρ καὶ ἐγγὺς ὄντα ἠσθάνοντο αὐτόν. [e] ὁ δὲ Ἰέγας τό τε τεῖχος, ἐν τῇ παρόδῳ, τῶν Σικελῶν, ἑλὼν, καὶ ξυνταξάμενος ὡς ἐς μάχην, ἀφικνεῖται ἐς τὰς Ἐπιπολάς· καὶ ἀναβὰς [f] κατὰ τὸν Εὐρύηλον, [g] ἦπερ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι [h] τοπρῶτον, ἐχώρει μετὰ τῶν Συρακοσίων ἐπὶ τὸ τείχισμα τῶν Ἀθηναίων. ἔτυχε δὲ [*] κατὰ τοῦτο καιρῷ ἐλθὼν, ἐν ᾧ ἑπτὰ μὲν ἢ ὀκτὼ σταδίων [i] ἤδη ἐπετετέλεστο τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὸν μέγαν λιμένα διπλοῦν τεῖχος, [k] πλὴν κατὰ βραχύ τι, τὸ πρὸς [l] τὴν θάλασσαν· τοῦτο δ' ἔτι ᾠκοδόμουν. [m] τῷ δὲ [n] ἄλλῳ τῷ κύκλῳ πρὸς τὸν Τρώγιλον ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν, λίθοι τε [o] παραβεβλημένοι τῷ πλέονι ἤδη ἦσαν, καὶ ἔστιν ἃ καὶ ἡμίεργα, τὰ δὲ καὶ ἐξειργασμένα [p] κατελείπετο. [q] παρὰ τοσοῦτον μὲν [r] αἱ Συράκοσαι ἦλθον κινδύνῳ.

γ. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, αἰφνιδίως τῷ τε Γυλίππῳ καὶ τῶν Συρακοσίων σφίσιν ἐπιόντων, ἐθορυβήθησαν μὲν πρῶτον, παρετάξαντο δέ. ὁ δὲ, θέμενος τὰ ὅπλα ἐγγὺς, κήρυκα [s] προπέμπει αὐτοῖς,

[v] οἱ δὲ ἐκ *C.* [x] Εἷς deeſt *Reg.* [y] Ἐκκλησιάζειν, cum σ ſuper ζ *Gr.* [z] Ἔτι omittit *Gr.* Abeſt etiam a *Caſſ.* ſed recens manus inter verſus ſcripſerat. [a] Κλεάνδρου *Dan.* [b] Ἀποσταλέντων Mſqu. *Dan.* [c] Ἐπερρώθησάν τε *Ar. C.* Ἐπεραιώθησάν τε *Reg.* ἐπερρώσθ. a corr. Aug. a m. 1. videtur fuiſſe ἐπερρόθησαν. [d] Καὶ γὰρ ἐγ. *Caſſ.* Καὶ deeſt *Reg. Dan.* [e] Ὁ δὲ Ἰέγας τέ τι τεῖχος *Marg. Gr.* Ὁ δέ γε τό, τε τεῖχος *Ar. C.* Aug. Mſqu. cui et ἑλὼν d. Ὁ δέ γε τό τε τεῖχος *Cl. Caſſ. Reg. Dan.* [f] Κατὰ τὸν Ἔρυκλον *C.* Mſq. [g] Ἦπερ καὶ ἐκεῖνοι *Cam.* Ἦπερ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι *Caſſ. Gr.* [h] Τὸ πρῶτον *Caſſ. Gr.* Aug. [*] κατατοῦτο Baſ. [i] Ἤδη omittit *Cl.* Tum ἐπετετέλετο Mſq. [k] Πλεὶν *Reg.* [l] Τὴν omittit *Gr.* [m] Huic loco lucem haud exiguam affert et alter, 6, 98. init. qui ſic incipit: Καὶ τῇ ὑστεραίᾳ, οἱ μὲν ἐτείχιζον etc. Hvds. [n] Ἄλλο *Caſſ. Gr.* [o] Παρεμβεβλημένοι *Marg. Ar. C. Dan.* Mſq. [p] Κατελίπετο *Caſſ.* Aug. [q] Παρατοσοῦτον *Ar. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Aug. [r] Αἱ omittunt *Ar. C. Gr. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſq. qui et καὶ add. poſt Συράκ. [s] Προπέμπει *Ar. C. Cl.* Mſqu. quo modo legendum, monuit *Ae. Port. Reg. Caſſ. Dan.*

C. 2. *οἱ δ' ἐκ τῆς Λευκ. Κορ.*) i. e. Corinthii, qui eſſent ibi, manerent, *inde* venerunt; breuitas Noſtro ſolennis.

ὡς εἶχ. τάχ.) i. e. aut ὅσον εἶχον τάχους· vt Xen. M. S. 4, 3, 13. *οἱ θεοὶ οὕτως ὑποδεικνύουσιν*, i. e. τοῦτο. Sic, *οὕτω γιγνώσκω*, pro τοῦτο νομίζω· et Cic. *ſic ſentio, ſic demonſtrat*, pro *hoc*; aut, *ὡς εἶχον*, *vt ſe habebant*, vt comparati erant, *τάχους*, ſcil. *πέρι*, *qua* celeritatem, (a) celeritate.

Γόγγυλος] Primo conflictu, inquit *Plutarchus* p. 536. occiſus eſt De eius vxore *Xenophon* Anab. p. 425. Wass.

[καταλαβὼν) Schol. abeſt Aug.]

παρεθάρσ.) pro ſimplici; nil vltra; vt *παρακινεῖν*, et alia.

Ἄλλαι ἔτι] Ἔτι abeſt *Gr.* inelegantur. Pro Κλεανδρίδου *Ar. C.* libr. ſup. Κλεαρίδου. Sed receptam lectionem tuetur *Plutarchus* Vit. 164. De furto vtriusque vid. *Diodorum* XIII. p. 389. *Athenaeum* p 234. vid. etiam *Frontinum* II. p. 197. Wass. De nomine patris Gylippi vid. VI, 93. Gylippum, ab Ephoro peculatus damnatum, inedia vitam finiuiſſe, ſcribit *Athenaeus* VI, 5. in exſilium abiiſſe, *Plutarchus* et *Diodorus*. Dvk.

καὶ Γύλιππ.) καὶ hic eſt *maxime*, *nominatim*, quod *praecipuum* eſſe, quod eos vel maxime erigeret. Ita Eph. 6, 18. 19. περὶ (i. e. ὑπὲρ) *πάντων τ. ἁγίων*. καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, i. e. *μάλιστα*· certe, *nominatim*. 1. Tim. 2, *pro omnibus hominibus*, ὑπὲρ βασιλέων· vbi om. καί, ſed intell (vt in illo loco,) καὶ, i. e. *μάλιστα*, ὑπὲρ βασιλ. *nominatim* (*ſpecifice.*)

τῷ Γυλ — ἐξῆλθ.) Synchyſis haec eſt, et traiectum pro, εὐθὺς ἐξῆλθ. πανστρ. ὡς ἀπαντήσ. τῷ Γυλ.

[καὶ ἐγγ. ἠσθάν.} Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

καὶ ἐγγ.) καὶ hic eſt *iam*; non aduentare modo, ſed *iam* in propinquo *etiam* eſſe.

Ἰέγας] Huius munitionis nomen vix alibi inuenitur. Ἰέται caſtellum nimis eſt remotum. Wass.

τεῖχος — — τ. Σικ. ἑλ.) Rurſus traiectum, pro, Ἰέγας, τεῖχ. τ. Σικ. ἑλὼν ἐν τῇ παρόδῳ· quod et commatibus interpoſitis indicaui. Vix enim eſt, vt ſatis recte hic iunxeris, ἐν τῇ παρόδῳ τῶν Σικελῶν, *dum tranſit* per agrum Sieulorum.

Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι] *Cam.* καὶ ἐκεῖνοι. Sic legendum, puto, cum, quia alterum ex interprete videri poterit, tum etiam, quod ſequatur. Wass.

ἑπτὰ μὲν — — ἔτι ᾠκοδόμ.) Quaeri debet, quo μὲν referatur? Infra eſt, τοῦτο δὲ ἔτι· ordo ergo fuerit: διπλοῦν τεῖχος ἐπετετέλεστο μὲν τοῖς Ἀθηναίοις (i. e. ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων· ſed et, in ipſorum vlum,) ἑπτὰ — σταδίων, i. e. εἰς ἑπτὰ σταδίους, ὥστε εἶναι (ἤδη) ἑπτὰ — σταδίων, πλὴν βραχύ τι, τὸ (μέρος, τὸ) πρὸς τὴν θάλασσαν· τοῦτο δὲ (μέρος πρὸς τὴν θάλ.) ἔτι ᾠκοδ. Munimentum ad ſeptem *quidem* vel octo ſtadia perfectum iam erat, *ſed* partem exiguam, quae ad mare pertineret, etiam tunc aedificabant Ergo, τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν, referantur non ad διπλοῦν τεῖχος, quaſi rurſus per Synchyſin, vel traiectionem, ſed ad βραχύ τι, μέρος, partem mari imminentem, ad mare pertinentem; (reichte, hingieng) *profligatum* opus dicit, i. e. *paene* perfectum.

Σταδίων ἤδη ἐπετ.] A *Cl.* praue abeſt ἤδη. Mox τὴν ante θάλασσαν non male omittit *Gr.* Infra Cap. 4. τὸ ἐπὶ θαλάσσῃ τεῖχος. Wass.

[βραχύ τι) βαρυτόνως quosdam legere, ait Schol. (nempe

2. Corinthii autem, a Leucade ſoluentes, cum reliquis nauibus, celeritate quanta maxima potuerunt, ad opem *Syracuſanis* ferendam venerunt. Et Gongylus, vnus Corinthiorum dux, qui poſtremus cum vna naui profectus fuerat, primus quidem, ſed tamen paulo ante Gylippum, Syracuſas appulit. Nactus autem ipſos *Syracuſanos*, qui de bello ſedando et compoſitione facienda concionem erant habituri, *hoc ne facerent*, impediuit, ac eorum animos confirmauit; quod dixiſſet, alias etiam naues, et Gylippum, Cleandridae *filium*, ducem a Lacedaemoniis miſſum, aduentare. Quamobrem Syracuſani animis confirmati ſunt, et confeſtim Gylippo cum omnibus copiis obuiam ituri prodierunt. Iam enim ipſum aduentare audierant. * Ille vero, cum legas Siculorum munitionem obiter cepiſſet, et aciem vt ad proelium inſtruxiſſet, ad Epipolas contendit: et cum per Euryelum adſcendiſſet, qua et *ipſi* Athenienſes prius *adſcenderant*, cum Syracuſanis aduerſus Athenienſium munitionem perrexit. Forte autem id temporis *eo* venit, quo duplex murus ſeptem octoue ſtadiorum longitudine iam ab Athenienſibus ad magnum portum perfectus erat, excepta exigua quadam *eius* parte, quae mare verſus ſpectabat: nam *Athenienſes partem* iſtam adhuc aedificabant. † Ab altera vero, eaque maiore ambitus *parte*, Trogilum verſus, ad alterum mare, lapides iam comportati iacebant; et opus alibi quidem ſemiperfectum, alibi vero etiam perfectum erat relictum. Eo periculi Syracuſae venerant. Bell. Peloponn. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 340.

3. Athenienſes vero, propter repentinum ac ſibi infeſtum Gylippi et Syracuſanorum aduentum, primum quidem turbati ſunt, aciem tamen inſtruxerunt. Ille vero, iuxta *ipſos* agmen ſiſtens, caducea-

* Ille, quum in ipſo itinere legas Siculorum murum expugnaſſet etc. *Valla.* HVDS. † Ex altera autem munitionum parte, iuxta Trogilum, alterumque mare, lapides maxime adiecti iacebant; et quaedam haud dum perfecta, quaedam abſoluta relicta. *Acacius.*

Καταλαβὼν αὐτὲς] τὲς Συρακουσίους. Καὶ ἐγγὺς ὄντα] τῶν Συρακουσίων δηλονότι. Ἠσθάνοντο αὐτὸν] ἀντὶ τῦ ἤκουον. Κατὰ βραχύ τι] βαρυτόνως τινὲς ἀναγιγνώσκουσιν, ἵνα μὴ τὸ ὀλίγον, ἀλλὰ τὸ πετρῶδες ἀκούηται. Τῷ δὲ ἄλλῳ τῦ κύκλου] κατὰ δὲ τὸ ἄλλο μέρος τῦ τείχους τῶν Συρακουσίων. κύκλον δὲ τὸ τῶν Συρακουσίων τεῖχος νῦν λέγει. Λίθοι τε παραβεβλημένοι] ἦγουν, παρεῤῥιμμένοι πρὸς εἰκοδομίαν. Τῷ πλέονι ἤδη ἦσαν] ἤτοι, τῷ πλέονι μέρει τῦ κύκλου. Ὁ δὲ, Θέμενος τὰ ὅπλα] ὁ Γύλιππος.

βραχὺ, non βραχύ, per acutum, ad enclit. τι,) vt πετρῶδες intelligatur τὸ βραχύ. Sed enim nil diſcriminis hoc intulerit; quippe et Subſtantiuo, cuius loco habuiſſe debeant, qui πετρῶδες intelligerent, enclitica ſubiecta grauem vltimae mutat in acutum. An ergo, βράχυ, voluit, ſectum quibusdam, *penacute?* At tale ignoro; βράχος et βράχη, τὰ, noui, *vada* ſcopulota. Quia tamen, ἀναγινώσκουσι, dicit, non, γράφουσι, pronuntiandi diſcrimen et efferendi notare voluit, quod nullum admodum ſit, ſeu βραχὺ τὶ ſcripſeris, (vt fere Cod. Miqu. neglecta lege enclitica rum,) ſeu βραχύ τι, enclitice.

[τῷ δὲ ἄλλ. τ. κ.) Schol. ad h. v. in extr. ſic habet Aug. κύκλον γὰρ τὸ τεῖχος τῶν Συρακουσίων λέγει.) Non bene abeſt νῦν, quia de *Athenienſium* munimento antea ſermo.]

[λίθοι τε παραβ.) Schol. abeſt Aug.]

[τῷ πλέονι) Schol. Aug. abeſt init. ἤτοι, et pro πλέονι leg. πλείονι.]

παρὰ τοσ. μὲν) μὲν reſpicit δὲ, quod ſequ. c. 3. init. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, rel. Ac *Syracuſae quidem* tam prope a periculo aberant; *Athenienſibus autem* euenit, quod ſubiicitur.

C. 3. [ὁ δὲ Θέμ.) Schol. abeſt Aug.] Non ſuperuacuum ſane Schol. quia non Gylippus ante proxime memoratur, ſed Athenienſes ſubiecti loco ſunt, et proxime memorantur.

Θέμ. τὰ ὅπλα ἐγγ.) ſign. caſtris in propinquo poſitis.

Κήρυκα προσπέμπει αὐτοῖς] Ita *Mſſ.* e quibus id repoſui: antea προσπέμπει. WASS. Scriptura huius verbi multis locis variat. Mihi ita videtur: quum ſententia poſtulat, vt dicatur *praemittere*, vel *prius mittere*, ſcribendum eſſe προπέμπειν· quum, *ad aliquem mittere*, προσπέμπειν. *Thucydides* I, 29. Προτέμψαντες κήρυκα πρότερον πόλεμον προερῶντα Κερκυραίοις. III, 100. Προπέμψαντες πρότερον ἔς τε Κόρινθον καὶ ἐς Λακεδαίμονα πρέσβεις. IV, 30. Κλέων δὲ ἐκείνῳ προπέμψας ἄγγελον, ὡς ἥξων. Sic eod. lib. Cap. 78 et 1. 1. et VIII, 77. in quibus omnibus προπέμπειν, pro *praemittere*, conſtanter habent *Mſſ.* et *Edd.* Vnde, hic q oqu προπέμπει legendum, adſentior Cl. *Waſſe.* At I, 53. Ἔδοξεν ἓν αὐτοῖς ἄνδρας — ἄνευ κηρυκίου προπέμψαι τοῖς Ἀθηναίοις II, 79 Περιπεμψάντων δὲ ἐς Ὄλυνθον τῶν μὴ ταῦτα βουλομένων. III, 52. Προσπέμπει δὲ αὐτοῖς κήρυκα. IV, 114. Τοῖς δὲ Ἀθηναίοις κήρυκα προσπέμψας, variant libri: ſed tamen omnia illa loca potius requirunt προσπέμπειν, quam προπέμπειν. Nec VIII, 47. Καὶ Ἀλκιβιάδου προσπέμψαντος λόγους ἐς τὲς δυνατωτάτους αὐτῶν ἄνδρας, admitto ſcripturam *Marg.* προπέμψαντος· etſi V, 76. eſt, Λόγους προὔπεμπον ἐς τὸ Ἄργος ξυμβατηρίους· nam hic eſt *praemittere*, ibi *mittere*. DVK.

προπέμπει) nempe, *prius*quam proelium committeret; immo, *ad* eos; nam προσπέμπειν ne Graecum quidem ſatis eſt; ac pro ipſo plane προπέμπειν dicitur; ſicut προτρέπειν, *auertere*, *adhortari*, non προστρέπειν. πρὸ nihil hic eſt, niſi *porro*, vormärts, hin, vt προβλέπειν, προβάλλειν τι, vorbringen, προφέρειν, alia. Vrg. Aen. I, 644. *ad naues praemiſit Achatem*, i. e. *miſit*, celeriter miſit, ἔφθασε πέμπων, non ipſe ſecuturus quippe, ſed Aſcanium et dona arceſſiturus, ipſe quidem cum Didone manſurus.

λέγοντα, εἰ βούλονται ἐξιέναι ἐκ τῆς Σικελίας, πέντε ἡμερῶν, λαβόντες τὰ σφέτερα αὐτῶν, [t] ἕτοιμος εἶναι σπένδεσθαι. οἱ δὲ ἐν ὀλιγωρίᾳ τε ἐποιοῦντο, καὶ ἀδὲν [*] ἀποκρινάμενοι, ἀπέπεμψαν. [v] καὶ [x] μετὰ τοῦτο [y] ἀντιπαρεσκευάζοντο ἀλλήλοις ὡς ἐς μάχην. καὶ ὁ Γύλιππος, ὁρῶν τὰς Συρακοσίας ταρασσομένας, [z] καὶ ἀ ῥᾳδίως ξυντασσομένας, ἐπανῆγε τὸ στρατόπεδον ἐς τὴν εὐρυχωρίαν [a] μᾶλλον. καὶ ὁ Νικίας ἀν ἐπῆγε τὰς Ἀθηναίας, ἀλλ' ἡσύχαζε πρὸς τῷ ἑαυτῶ τείχει. ὡς δ' ἔγνω ὁ Γύλιππος ἀ προσιόντας αὐτὰς, ἀπήγαγε τὴν στρατιὰν ἐπὶ τὴν ἄκραν τὴν [b] Τεμενίτην καλουμένην, καὶ αὐτὰ ηὐλίσαντο. [c] τῇ δ' ὑστεραία [d] ἄγων τὴν μὲν πλείστην τῆς στρατιᾶς, παρέταξε πρὸς τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων, ὅπως μὴ ἐπιβοηθοῖεν ἄλλοσε· μέρος δέ τι πέμψας πρὸς [e] τὸ Φρούριον τὸ Λάβδαλον, αἱρεῖ, [f] καὶ, ὅσους ἔλαβεν ἐν αὐτῷ, πάντας ἀπέκτεινεν. ἦν δὲ ἃ ἀν ἐπιφανὲς [h] τοῖς Ἀθηναίοις τὸ χωρίον. καὶ τριήρης τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἁλίσκεται τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῶν Συρακοσίων, [i] ἐφορμοῦσα τῷ λιμένι.

δ'. Καὶ [k] μετὰ ταῦτα [l] ἐτείχιζον οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι διὰ τῶν Ἐπιπολῶν, ἀπὸ τῆς πόλεως ἀρξάμενοι ἄνω πρὸς τὸ ἐγκάρσιον τεῖχος ἁπλῆν· ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ δύναιντο κωλῦσαι, μηκέτι οἷοί τε ὦσιν ἀποτειχίσαι. καὶ οἵ τε Ἀθηναῖοι [m] ἀναβεβήκεσαν ἤδη ἄνω, τὸ [n] ἐπὶ θαλάσσῃ τεῖχος ἐπιτελέσαντες· καὶ ὁ Γύλιππος, ([o] ἦν γάρ τι τοῖς Ἀθηναίοις τὰ τείχη ἀσθενὲς,) νυκτὸς ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν, ἐπῆει πρὸς αὐτό. [p] οἱ δ' Ἀθηναῖοι, (ἔτυχον γὰρ ἔξω αὐλιζόμενοι,) ὡς ἤσθοντο, ἀντεπῆεσαν. ὁ δὲ, γνὺς, [q] κατὰ τάχος [r] ἀπήγαγε τὰς σφετέρας πάλιν. ἐποικοδομήσαντες δὲ αὐτὸ οἱ Ἀθηναῖοι ὑψηλότερον, αὐτοὶ μὲν ταύτῃ ἐφύλασσον, τὰς δὲ ἄλλας ξυμμάχας κατὰ τὸ ἄλλο τείχισμα ἤδη διέταξαν, ἧπερ ἔμελλον ἕκαστοι φρουρεῖν. τῷ δὲ Νικίᾳ ἐδόκει τὸ [s] Πλημμύριον καλούμενον τειχίσαι· (ἔστι δὲ ἄκρα ἀντιπέρας τῆς πόλεως, ἧπερ, πρόσχωσα τὸ μεγάλω λιμένος, τὸ στόμα στενὸν ποιεῖ·) καὶ, εἰ τειχισθείη, [t] ῥᾴων αὐτῷ ἐφαίνετο [v] ἡ ἐσκομιδὴ τῶν ἐπιτηδείων ἔσεσθαι· δι' ἐλάσσονος γὰρ πρὸς τῷ λιμένι [x] τῷ τῶν Συρακοσίων [y] ἐφορμήσειν σφᾶς, καὶ ἀχ, ὥσπερ νῦν, ἐκ μυχοῦ τοῦ λιμένος τὰς ἐπαγωγὰς

t Ἕτοιμοι *Ar. C. Dan.* * ἀπεκρινάμ. Mſq. *v* Καὶ deeſt *Gr.* *x* Μετατοῦτο *Reg.* *y* Ἀντεπαρεσκευάζοντο *Reg. Caſſ.* Aug. ſed in hac ſupra ε prius ſcr. iota. *z* Καὶ ἁ ῥᾳδίως ξυντασσομένας deſunt in *Cod. C.* Mſq. *a* Pro *μείζω. Ae. Port.* *b* Τεμενῖτιν *Reg. Caſſ.* Aug. *c* Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ *Ar. C.* *d* Ἄγων παρέταξεν per hypallagen pro *παρατάξας ἦγε Ae. Port.* *e* Id eſt: *τὸ φρούριον ἐπὶ τῷ Λαβδάλῳ τειχισθέν.* Supra enim dicitur, *ἐπαναχωρήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, φρούριον ἐπὶ τῷ Λαβδάλῳ ᾠκοδόμησαν* etc. Vel forſan illud *φρούριον* appellabatur *Λάβδαλον. Ae. Port.* Non *Λάβδαλον*, ſed *Λάβδακον*, in *Codd. Ar. C.* Hvds. *Λάβδαλον Reg. λάβδακον* Mſq. *f* Καὶ ὁπόσους *Ar. C.* *g* Οὐδ' ἐπιφανὲς *C.* *h* Τὸ χωρίον τοῖς Ἀθηναίοις *Gr.* *i* Ἐφορμοῦσα *Reg. Caſſ.* Mſq. Aug. hic ſupra ω ſcr. ου. *k* Μεταταῦτα *Ald. Flor. Baſ. Steph* 1. *Reg.* *l* Vide Lib. 6. C 99. init. Hvds. Ἐτείχισαν a prima manu, ab emendatione *ἐτείχιζον Gr.* *m* Ἀναβεβήκασιν *Marg. Ar. C. Dan.* *n* Ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ *Cl. ἐπιτελέσαντος* Baſil. *o* Ἦν γάρ τι τὰ τείχη τοῖς Ἀθηναίοις ἀσθενὲς *Marg.* *p* Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι *Ar. C. Gr.* *q* Κατατάχος Aug. *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *r* Ἐπήγαγε *Ar. C.* *s* Πλημύριον *Gr.* et paullo poſt. *t* Ῥᾷον *Reg.* Aug. Mſqu. qui et mox *ἐπιτηδίων*, et om. *τῷ* ante *λιμένι.* *v* Ἡ deeſt *Ar.* *x* Τῷ omittunt *Ar. C. Caſſ. Dan.* *y* Ἐφορμήσειν *Reg. Dan.*

πέντε ἡμερῶν) intell. *χρόνῳ*, vel *διὰ*· Herodot. 2, 37. *λοῦνται δὶς τῆς ἡμέρης ἑκάστης, καὶ δὶς ἑκάστης νυκτὸς*, ſcil. *χρόνῳ.*

τὰ σφ. αὐτ.) leg. *αὐτῶν*· etſi dicimus, *σφᾶς αὐτοὺς, σφίσιν αὐτοῖς*, non *αὐτ. σφέτερα* quidem ſi abſit, vtique *αὐτ.* ac vel ſic quoque.

ἀπέπεμψαν) ſcil. *τὸν κήρυκα, αὐτὸν*, quod lateat in *ἀποκρινάμενοι*, ſcil. *τῷ κήρυκι*, vel *αὐτῷ*. Durior hic ellipſis, quam alibi; mollior paullo infra, c. extr. *πέμψας πρὸς τὸ φρούριον, αἱρεῖ*, ſcil. *αὐτό.*

ὁρῶν — ταρασσ.) vt L. 6. c. 98. *ἑώρων τὸ στράτευμα διεσπαρμένον. Gottl.* Mox etiam, *ἔγνω αὐτοὺς οὐ προσόντας*, p. *προσιέναι* Xen. M. S. 4, 2, 3. init. *ὁρῶν αὐτὸν ἀποχωροῦντα — καὶ φυλαττόμενον*; et n. 40. extr. *ὡς ἔγνω αὐτὸν οὕτως ἔχοντα.* C. 4. n. 40. *εὑρήσεις ἀφανεῖς ὄντας* Aptius etiam his Particip. quam Infinit. pro quo hic c. 4. extr. *ἐπυνθάνετο πλουσίους.*

Μᾶλλον] Pro *μείζω*, dicit *Portus*; quomodo Noſter ſupra. Wass.

τὴν Τεμεν. κ.) ad *τὴν* et *καλουμένην*, ſed et ad *ἄκραν*, eſſe debet vtique *Τεμενῖτιν.* Fem. niſi ipſum promontorium dictum *ὁ Τεμενίτης*, (*θεὸς*,) per Metony. Vt Virg. Aen. 3, 275. *Formidatus nautis aperitur Apollo*, i. e. promontorium, templum Apollinis.

Τεμενίτην] Vide *Polyaen.* I, 42. Idem.

ἄγ. τὴν μὲν πλείστ.) *μὲν* reſpondet *τῷ δὲ*, infra: *μέρος δέ τι*, ſed per traiectionem: debebat enim: *τὴν μὲν πλείστην — ἄγων· (μέρος δέ τι πέμψας,)* vel certe, *ἄγων μὲν τ. πλ.* rel. *μερίδα* in Fem. *πλείστην* intell. Abreſch., et ex eo *Gott.* ſed quid intelligas 1, 5. init. *τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο*; Magis ergo eſt, vt ipſum ſubſt. reperias *τὴν πλείστην στρατιὰν τῆς στρατιᾶς*· vt, *οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων*, ſcil. *ἄνθρωποι, plurimos, plerosque fortiſſimos militum*, ſcil. *milites*, et plura eiusmodi.

Λάβδαλον] *Cod. Ar.* corrupte Λάβδακον. Vide *Diodorum* pag 334. Wass.

[ἐφορμ. τῷ λιμ.) Schol. abeſt Aug.]

torem ad ipſos praemittit, qui diceret, ſi intra quinque dies ex Sicilia discedere vellent, ſumtis ſuis rebus, ſe paratum eſſe ad foedus cum ipſis faciendum. Illi vero *haec* parui faciebant, nulloque reſponſo reddito, *caduceatorem* remiſerunt. Poſtea vero vtrique aciem aciei aduerſam vt ad proelium inſtruxerunt. Sed Gylippus animaduerteus, Syracuſanos perturbari, nec facile in ſuos ordines redigi, copias in locum patentiorem reduxit. Nicias vero Athenienſes aduerſus *hoſtem* non duxit: ſed prope ſuam munitionem ſe *cum ſuis copiis* continuit. Gylippus autem, cum animaduertiſſet ipſos contra ſe non venientes, exercitum abduxit in verticem nomine Temeniten, ibique caſtris poſitis pernoctarunt. Poſtridie vero maiorem *ſuarum* copiarum partem acie inſtructa ad Athenienſium muros duxit, ne alio ad opem *ſuis* ferendam irent. Quadam autem *copiarum* parte ad caſtellum Labdalum miſſa, *id* cepit, et quotquot in eo nactus eſt, omnes interfecit. Is enim locus a *caeteris* Athenienſibus conſpici non poterat. Eodem die triremis etiam Athenienſium a Syracuſanis capta eſt, dum ad *magnum* portum appelleret. Bell. Peſop. an. 19. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 340.

4. Poſtea vero Syracuſani et ſocii murum exſtruere coeperunt, initio ab vrbe facto, eum per Epipolas ſurſum verſus ducentes ad illum *alterum* transuerſum *ac* ſimplicem *murum*, *a Syracuſanis iam exſtructum*, vt Athenienſes, niſi impedire poſſent, circumuallare amplius non poſſent. Athenienſes autem, muro ad mare abſoluto, in loca ſuperiora iam ſe receperant: ſed Gylippus, (erat enim quaedam illius muri ab Athenienſibus exſtructi pars infirma,) noctu copiis aſſumtis ad illum contendit. Athenienſes vero, (nam extra *vallum* ſtationem habebant) cum *hoc* ſenſiſſent, obuiam ei iuerunt. Ille vero, cum *hoc* animaduertiſſet, ſuos celeriter reduxit. Athenienſes autem, hoc *muro* ſublimius excitato, ipſi quidem hic excubias agebant, reliquos vero ſocios in reliquis illius munitionis partibus, vbi ſinguli excubias erant acturi, iam diſpoſuerant. Niciae vero videbatur muniendus eſſe locus, quem Plemmyrium vocant. (Eſt autem promontorium e regione vrbis, quod, in magnum portum prominens, eius fauces coarctat.) Hoc enim munito, commeatus *in caſtra* facilius importatum iri iudicabat. Breuiore enim interuallo prope *paruum* Syracuſanorum portum ſe ſtationem habituros, * neque, quem-

* Non, quemadmodum tunc, longinqua portus parte ſeſe recepturos, ſi quid hoſtes claſſe molirentur. *Valla.*

Ἐφορμῆσα τῷ λιμένι] τῷ μεγάλῳ. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐτείχιζον οἱ Συρακόσιοι] ἐν τῇ ἔκτῃ δεδήλωται ἡμῖν, τίνα τρόπον ὑπετείχιζον οἱ Συρακόσιοι, περιτειχιζόντων τῶν Ἀθηναίων. Ἀναβεβήκεσαν] ἀνακεχωρήκεσαν. Καὶ εἰ τειχισθείη] τειχισθέντος τῆ

C. 4. [κ μετὰ τ. ἐτείχ.) In Schol. δεδήλωται ἡμῖν, eſt, *nobis* expoſitum eſt, nempe ab ipſo Thuc. (C. 101.) non, *a* nobis, qſ. ab ipſo *Schol.*]

Ἐπὶ θαλάσσῃ] *Cl.* male ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ. WASS.

Τοῖς Ἀθηναίοις τῷ τείχει] *Marg.* τῷ τείχει τοῖς Ἀθηναίοις. Sed altera poſitura *Thucydidem* ſapit magis. IDEM.

ταύτῃ) ad h. v. in Aug. a m. ant. not. ταύτῃ· ὁμοίως οὕτω· τοῦτον τὸν τρόπον. (leg. ὁμοίως· οὕτω.) ταὐτὸ ταῦτα, ἢ τούτῳ τῷ τρόπω.) Alienum haud dubie ab h. l. ταύτῃ, intell. χώρᾳ. Cui enim alii operi aut hoſti ini *ſimiliter* cuſtodirent?

ἔμελλ. φρ.) *debebant* ſtari ne agere, vbi, *vellent*, ſingulos opponi. Saepe ita μέλλειν adhibetur. Nam ſi eſſet, *vellent*, διετάξαντο (inter ſe,) ſcriberet, non διέταξαν.

Πλημμύριον] Πλημύριον corrupte *Steph.* Aliter cum Noſtro fact. Nonnulli alii Antiquiores Scriptores. *Virg. Plemmyrium* vi doſum. *Mentelii* Codex *Premyrium*: *Cant.* tres *Plemurium*; aut *Plenurium*. vid. *Plutarch.* Vit. 536. WASS.

[καὶ εἰ τειχ. πρὸς τῷ λιμ.) Scholl. ad hh. vv. in Aug. coniuncta ſic leg. λιμένα μὲν τῶν Συρακουσίων τὸν μέγαν λέγει· τειχισθέντος δὲ τοῦ Πλημμυρίου, τὴν ἐφόρμησιν αὐτόθεν δι' ὀλίγου χωρίου ἔσεσθαι.] Haud notatur, vtrum ad vv. καὶ, εἰ τειχισθ. an ad vv. πρὸς τῷ λιμένι· hoc magis conſentaneum; quia et inuertit, et incipit a λιμένα.

[ἐπαγωγὰς) Ad hoc voc. h. in Aug. a m. ant. haec notantur: ἐπαγωγάς· ἐφελκυστικὸς· ἐπαγωγή· συμφορὰ, αἰχμαλωσία· ζημία· ἤτοι τὸ ὀπισθοῦν ἐπαγόμενον κακόν· ἐπαγωγὰ τὰ ἀπατητικά. (Ita not. tir.) Addit V. cl. qui contulit Scholl. „Suidas eadem fere habet ἐπαγωγή· πεῖρασμός ἢ ζημία, αἰχμαλωσία· ἤτοι τὸ ὀπισθοῦν ἐπαγόμενον κακόν. Et paullo ante: ἐπαγωγὰ, ἀπατηλά.“] Gratum eſt, quod e Suida deſcribere haec voluerit V. Cl. vt origo Gloſſae et profectio appareret; e Gloſſario enim ductum, cuius promtum fuerit obtreuaſſe. Sed in tio Gloſſ. vel Scholii pro ἐπαγωγὰς, leg. ἐπαγωγὸς, ob ſubiectum ἐφελκυστικός· quod non eſt Suidae tamen,

ποιήσεσθαι, ἤν τι ναυτικῷ [z] κινῶνται. προσεῖχέ τε ἤδη μᾶλλον τῷ κατὰ θάλασσαν πολέμῳ, ὁρῶν τὰ ἐκ τῆς γῆς σφίσιν, ἐπειδὴ Γύλιππος ἦκεν, ἀνελπιστότερα ὄντα. διακομίσας ἂν [a] στρατιὰν καὶ τὰς ναῦς, [b] ἐξετείχιζε τρία φρούρια· καὶ ἐν αὐτοῖς [c] τά τε σκεύη τὰ πλεῖστα ἔκειτο, καὶ τὰ πλοῖα ἤδη ἐκεῖ τὰ μεγάλα ὥρμει, καὶ αἱ ταχεῖαι νῆες. ὥστε καὶ τῶν πληρωμάτων [d] ἧσσα τότε πρῶτον κάκωσις ἐγένετο· τῷ τε γὰρ ὕδατι σπανίῳ χρώμενοι, καὶ ἐκ ἐγγύθεν, καὶ, ἐπὶ φρυγανισμὸν ἅμα ὁπότε ἐξέλθοιεν οἱ ναῦται, ὑπὸ τῶν ἱππέων τῶν [e] Συρακοσίων, κρατούντων τῆς γῆς, διεφθείροντο. τρίτον γὰρ μέρος τῶν ἱππέων τοῖς Συρακουσίοις διὰ τὸ ἐν τῷ Πλημμυρίῳ, ἵνα μὴ [f] κακουργήσαντες ἐξίοιεν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ [g] Ὀλυμπιείῳ [h] πολίχνῃ ἐτετάχατο. ἐπυνθάνετο δὲ καὶ τὰς λοιπὰς τῶν Κορινθίων ναῦς προσπλεούσας ὁ Νικίας· καὶ πέμπει ἐς Φυλακὴν αὐτῶν εἴκοσι ναῦς, αἷς εἵρητο περί τε Λοκροὺς καὶ Ῥήγιον καὶ τὴν προσβολὴν τῆς Σικελίας ναυλοχεῖν [i] αὐτάς.

ε. Ὁ δὲ Γύλιππος ἅμα μὲν ἐτείχιζε τὸ διὰ τῶν Ἐπιπολῶν τεῖχος, τοῖς λίθοις χρώμενος, ἃς οἱ Ἀθηναῖοι [k] προσπαρεβάλοντο σφίσιν, ἅμα δὲ παρέτασσεν ἐξάγων ἀεὶ πρὸ τοῦ τειχίσματος τοὺς Συρακουσίους καὶ τοὺς ξυμμάχους· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι [l] ἀντιπαρετάσσοντο. ἐπειδὴ δὲ ἔδοξε Γυλίππῳ καιρὸς εἶναι, ἦρχε τῆς ἐφόδου· καὶ ἐν χερσὶ γενόμενοι ἐμάχοντο μεταξὺ τῶν τειχισμάτων, ἥ τῆς ἵππου τῶν Συρακουσίων [[m] καὶ τῶν ξυμμάχων] ἀδεμία χρῆσις ἦν· καὶ νικηθέντων τῶν Συρακοσίων καὶ τῶν ξυμμάχων, καὶ νεκρῶν ὑποσπόνδων ἀνελομένων, καὶ τῶν Ἀθηναίων τροπαῖον [n] στησάντων, ὁ Γύλιππος, ξυγκαλέσας τὸ στράτευμα, ἐκ ἔφη τὸ ἁμάρτημα ἐκείνων, ἀλλ' αὐτοῦ γενέσθαι· τῆς γὰρ ἵππου καὶ τῶν ἀκοντιστῶν τὴν [o] ὠφέλειαν, τῇ τάξει ἐντὸς λίαν τῶν τειχῶν ποιήσας, ἀφελέσθαι· νῦν ἔν αὖθις ἐπάξειν. καὶ διανοεῖσθαι ὅτως ἐκέλευεν αὐτούς, ὡς τῇ μὲν παρασκευῇ ἐκ [p] ἔλασσον ἔξοντας, τῇ δὲ γνώμῃ, ἐκ

z Νικῶνται *Ar. C. Dan.* *a* Τὴν στρατιὰν *Cl.* *b* Ἐξετείχισε *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *c* Τὰ deeſt *Gr.* *d* Οὐχήκιστα *Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. *e* Συρακοσίων *Gr. Caſſ.* in quo fere vbique eſt Συρακόσσιοι, vel Συρακόσιοι. *f* Κακουργήσοντες *Ar. C.* (atque ita legiſſe videtur *Valla*;) *Reg. Caſſ. Gr. Dan.* Aug. Mſq. *g* Ὀλυμπίῳ *Ar.* et ſic apud *Diodorum Sic.* Hvds. *h* Πολύχνῃ *Reg.* *i* Pleonaſmus eſſe vid tur pronominis αὐτάς. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 175. Hvds. *k* Προσπαρεβάλλοντο *Cl. Gr.* Idem. *Reg.* Baſ. Προπαρεβάλοντο Aug. *Caſſ.* et *Gr.* non προσπαρεβάλλοντο. *l* Ἀντεπαρετάσσοντο *Reg.* Aug. ſed τῷ ε in Aug. ſuperſcr. *ι.* *m* Καὶ τῶν ξυμμάχων omittunt *Cl. Reg.* Aug. Baſil. *Caſſ.* In *Caſſ.* manus recens in marg. poſuit. Mox οὐδὲ μία Mſq. *n* Στησαμένων *Marg.* *o* Ὠφελίαν *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *p* Ἔλαττον *Reg.*

ſed aliunde adſcriptum, alieno quidem hic loco, vt totum Gloſſ. a quo notatorum nihil omnino huc quadret: quorum et per ſe falſa quaedam, vt expl. ζημία, αἰχμαλωσία· quorum huic quidem magis congruer t ἀπαγωγή. Hyperbato autem, quod co ſtituit Abr. nil ſane opus eſt; quam Parentheſin tamen rectius hic vocaret; ſed et ſine illa ſimpliciter ſatis proceſſerit ordo verborum, vt δι' ἐλάσσονος, rel. et καὶ οὐχ, ὥσπερ, rel. vtrumque pendeat ab ἐφαίνετο ἢ ἐκομ. ἔσ. Et vero in vtroque membro Accuſat. poſitus, σφᾶς, et πειήσεσθαι, ſcil. σφᾶς, iungi haec duo coëgerit, cum in priori ſit Nominatiuus, ἢ ἐκομιδὴ, ex quo ad ἐφορμ. σφᾶς intell. ἐνόμιζε, putabat, vel *videbat.*)

[ἤν τι ναυτ. κιν.) Schol. ad hh. vv. ſic leg. in Aug. ἐὰν κατὰ θάλασσαν παρακινῶσιν οἱ Συρακούσιοι.] Pro ἤν ergo ἐὰν, τι abeſt, et pro περικιν. eſt παρακ.)

[ἀνελπιστότ.) Schol. Aug. abeſt δηλονότι.]

[ὥστε καὶ) Schol. abeſt Aug.]

Πληρωμάτων] *Scholiaſtes* interpretatur *naues.* Non magis hic ſunt naues, quam infra Cap. 12. vbi τῶν πληρωμάτων exponit τῶν ναυτῶν· quomodo et hic legendum cenſeo, et apud alios Scriptores ſumitur. Sic dici claſſiarios, praeter Lexicographos oſtenderunt *Bayſius* in libello de Re Nav. *Scheffer us* II. de Milit. Nav. 3. et *Perizonius* ad Aelian. H. V. H. 10 Dvk.

χρώμενοι) aut pro ἐχῶντο, aut, quod ſimplicius, a διεφθείροντο pendet; vtut grauius paene hoc, quam pro ὕδατι σπανίῳ, aquae difficultate; cui aptius διεπονοῦντο, ἐπιέζοντο.

κακουργήσαντ.) κακουργήσοντες vtique legendum, quis dubitarit? Aut Aoriſt. eſt pro Praeſ. qſ. μετὰ κακουργίας. Per hypall. expl. Abr. pro, ἐξιόντες κακουργήσαιεν.

Τῷ Ὀλυμπιείῳ] Eſt et locus in Delo, cuius ruinas ſe vidiſſe, putant Cl. *Whelerus*, et *Tournefort.* I, 226. Vid. Noſtrum 6, 64. 75. init. 7, 37. 42. extr. *Liuius* XXIV, 33. *Olympium* (Iouis id templum eſt, mille quingentis paſſibus ab vrbe) nempe Syracuſis. Idem fere *Diodor.* XIII. Wass.

ἐς φυλακ.) Hoc ſenſu, quo hic, occurrere φυλακὴν, c. 1. (φθάσαντες τὴν φυλακὴν ταύτην, περαιοῦνται·) c. 7. init. (λαθοῦσαι τὴν τ. Ἀθην. φυλακήν.) L. 8. c. 80. extr. (πέμπουσι νεῶν βοήθειαν καὶ φυλακὴν ἐς Ἑλλήσπ.) obſ. Abr. illis tamen locis *naues* ipſae ſic vocantur; hic de *opera* adhibetur; ſenſus apparet tamen, *obſeruandi, ſpeculandi*; plane, quod hodie *obſeruare*, Obſervationsflotte, in re bellica dicimus; quo ſenſu et verb. φυλάσσειν ſubinde adhibeat Noſter, vbi dicat: αἱ νῆες ἐφύλασσον (i. e. φυλακὴν ἐκοιοῦντο) περὶ τὴν χώραν. Vtut in Graeco *cauendi* quoque notio, *occurrendi*, arcendi, ac, ſi res tulerit, perſequendi, videatur ineſſe; quod in mandatis habere directo quidem ſpeculatoriae naues hodie non ſoleant. In tertio vtique locorum ab Abr. allatorum (8, 80.) *arcendi* conditio, ob βοήθειαν, eminere videtur. At hic verb. ναυλοχεῖν *ſpeculandi* tantum et *ſtatariae* claſſis notionem admiſerit.

αἷς εἵρητο — αὐτάς) Ad Corinthiorum naues, *obiectiue, quas* obſeruarent, non (*ſubiectiue,*) ad Niciae naues, *quae* ſpecularentur ſtationem agentes, referenti αὐτὰς, ita euanuerit Pleonasmus, ſi pro Actiuo valuerit ναυλοχεῖν, et Accuſat. regat. Neque abnuere plane videtur *Abr.* vltro exemplis

admodum tunc *facere cogebantur*, ex intimo *magni* portus ſinu, *atque longiore interuallo*, ſe ituros contra *hoſtes*, ſi quid *illi* claſſe molirentur. Quamobrem animum ad bellum maritimum iam magis appellebat, quod poſt aduentum Gylippi minorem ſpem de rebus terreſtribus ſibi concipiendam eſſe videret. Copiis igitur et nauibus *eo* traductis, tria propugnacula exſtruxit. In his autem pleraque inſtrumenta repoſita erant; et magna nauigia, nauesque veloces illic in ſtatione iam manebant. * Quamobrem etiam tunc primum maxima claſſiariorum militum iactura facta eſt; nam aquae penuria laborabant, et procul *a munitionibus* aquari cogebantur. Praeterea quoties nautae lignatum prodibant, ab equitatu Syracuſanorum, qui terram obtinebat, *excepti plerique* interficiebantur. Nam tertia equitatus pars a Syracuſanis in oppidulo, quod eſt in Olympieo, collocata fuerat, propter illos, qui erant in Plemmyrio, ne ad agrum maleficiis infeſtandum *illinc* prodirent. Praeterea Nicias reliquas etiam Corinthiorum naues aduentare audiebat. Quare viginti naues miſit, vt illarum aduentum obſeruarent; quibus mandatum fuerat, vt circa Locros, et Rhegium, et loca, per quae acceſſus ad Siciliam patebat, ſtationem haberent.

Bell. Peloponn. 18. Olymp. 91. 3. V. C. Varr. 340.

5. Gylippus vero ſimul quidem murum, quem per Epipolas ducebat, exſtruebat, vtens lapidibus, quos Athenienſes in vſum ſuum aggeſſerant, ſimul etiam Syracuſanos et ſocios in aciem extra munitionem producebat. Et Athenienſes aciem illis oppoſitam inſtruebant. Poſtquam autem Gylippo tempus opportunum adeſſe viſum eſt, hoſtes prior aggreſſus eſt. Et cum ad manus veniſſent, pugnarunt in eo ſpatio, quod inter *vtrorumque* munitiones erat, vbi nullus erat vſus equitatus Syracuſanorum atque ſociorum. Cum autem Syracuſani et ſocii victi fuiſſent, ſuorumque cadauera fide publica interpoſita ſuſtuliſſent, et Athenienſes tropaeum erexiſſent; Gylippus, conuocatis copiis, non illarum, ſed ſuam culpam fuiſſe dixit. Se enim equitatus ac velitum vſum *ipſis* eripuiſſe, † quod inter *vtrorumque* munitiones in loco nimis anguſto aciem inſtruxiſſet. Nunc autem ſe rurſus eductum. Quare iubebat illos ita ſecum cogitare, ſe quidem apparatu inferiores non futuros; animis vero ſic eſſe ſtatu-

* Verum tunc primum nauales ſocii non parum affligi coeperunt. *Acacius.* † Inſtructa intra murorum intercapedinem acie. *Valla.* Acie nimium intra munitiones directa. *Acacius.*

Πλημμυρίου, τὴν ἐφόρμησιν αὐτόθεν δι' ὀλίγου χωρίου ἔσεσθαι. Πρὸς τῷ λιμένι] λιμένα μὲν τῶν Συρακουσίων πλησίον, τὸν μέγαν λέγει. Ἤν τι ναυτικῷ κινῶνται] ἤν τι κατὰ θάλασσαν περικινῶσιν οἱ Συρακόσιοι. Ἀνελπιστότερα ὄντα] τῷ δύνασθαι δηλονότι νικᾶσαι. Ὥστε καὶ τῶν πληρωμάτων] ἤγουν τῶν νηῶν. Ἦρχε τῆς ἐφόδου] ἐπιθέσεως τῆς πολεμικῆς. Ὡς τῇ μὲν παρασκευῇ] ἀμφίβολον, πότερον, ὑπ ἔλαττον νῦν παρασκευάσασθαι, ἥπερ ἐν τῷ προτέρᾳ μάχῃ, ἢ ἐκ ἔλαττον τῶν Ἀθηναίων παρασκευάσασθαι· ὃ καὶ μᾶλλον. Τῇ δὲ

firmans Ouidii, cum et alia Neutra hoc faciant, (v. Phil. Thuc. P. p. 81. (lit. *d.*) 82.) et vero κατὰ, πρὸς, intelligi queant. Sed et citra Pleonasmum intellexeris, ναυλοχ. αὐτὰς, *vt illae*, naues, αἷς εἵρητο, ſtationem ibi ſpeculantes agerent: vt ναυλ αὐτ. ſit Accuſ. c. Infin. Sed nimirum illud praeferendum. Non abſimilem Pleonasmum, ſin minus ſtructurae, at Pronominis Demonſtr., Liuius offert 1, 19. init. *Vrbem nouam, conditam vi et armis, iure eam legibusque ac moribus de integro condere parat.*

Αὐτάς] *Stephanus* loco, quem in Var. Lect. adnotauit *Hudſonus*, etiam alterum pleonaſmi huius pronominis exemplum profert e *Thucydide* IV, 93. vbi vid. Add *Aelian.* V. Var. Hiſt. 3. Ἀριστοτέλης τὰς νῦν Ἡρακλείας ϛήλας καλουμένας, πρινὴ κληθῆναι τοῦτο, φησὶ Βριάρεω καλεῖσθαι αὐτάς. Add. infra Cap. 48. Dvk.

C. 5. Προσταρεβάλοντο] Non male ſcripti quidam προπαρεβάλοντο. Wass. Eundem in finem, (eodem conſilio, Latinius,) atque vſum Athen. adiecerunt. *Abr.* Mini quidem haud probarit tam anxie veſtigandam notionem τοῦ πρὸς, ſimplicius intelligendi: quos ad munimentum aduexiſſent, congeſſiſſent. Nec placet, verſum, *adiecerunt*; quis ita loquitur: *lapides adiicere?* Rectius, *aggeſſerant*, Port. Illud magis obt. aoriſtum eſſe pro plusqupf. προσεβεβλήκεσαν.

ἀντιπαρετάσσ.) Duplicati augmenti quae exempla affert *Abr.* nihil fere agunt, vt quae praepoſitionem tantum cum augmento, ſimplici illo quidem, praeferant, vt διεδιήγητο, ἐπαρακάθισαν, ret. Rectius afferret Noſtri, 1, 132. init. ἐξεδεδιήτητο· vbi habes triplex augmentum, ε, δε, et ῃ, cum duplici contentum ſit Plusqupf. Aptiora ex ipſo Steph. affert. Add et ἐκάθηρα.

[ἦρχε τ ἐφόδ.) Schol. vulg. ad hh. vv. abeſt Aug. et a m. ant. Haecce notantur: ἔφοδος ἐπιδρομὴ, ἐπιβολὴ, ἢ μηχανή] E Gloſſar. ſed non ad h. l. Schol. vulg. quia incipit ab ἐπιθέσεως, omiſſo τῆς, legiſſe videatur, ἦρχε (ἤρχεν) ἐφόδου. Sed non aſſeuero in hoc.

ἀνεκτὸν ἐσόμενον, εἰ μὴ ἀξιώσασι, Πελοποννήσιοί τε ὄντες καὶ [*] Δωριῆς, Ἰώνων καὶ νησιωτῶν καὶ ξυγκλύδων ἀνθρώπων κρατήσαντες, [q] ἐξελάσασθαι ἐκ τῆς χώρας.

ϛ'. Καὶ [r] μετὰ ταῦτα, ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, αὖθις ἐπῆγεν αὐτούς. ὁ δὲ Νικίας καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, νομίζοντες καὶ ἐκεῖνοι, [s] εἰ μὴ ἐθέλοιεν μάχης ἄρχειν, ἀναγκαῖον εἶναι σφίσι μὴ περιορᾶν παροικοδομούμενον [t] τὸ τεῖχος· ἤδη γὰρ καὶ [v] ὅσονὰ παρεληλύθει τὴν τῶν Ἀθηναίων τᾷ τείχᾳ τελευτὴν ἡ ἐκείνων τείχισις· καὶ, εἰ προέλθοι, [x] ταυτὸν ἤδη ἐποίει αὐτοῖς, νικᾶν τε μαχομένους [y] διαπαντὸς, καὶ μηδὲ μάχεσθαι. ἀντεπῆσαν ἂν τοῖς Συρακουσίοις. καὶ [z] ὁ Γύλιππος, τὰς μὲν ὁπλίτας ἔξω τῶν τειχῶν μᾶλλον, ἢ πρότερον, [a] προεξαγαγών, [b] ξυνέμισγεν αὐτοῖς. [c] τὰς δ' ἱππέας καὶ τὰς ἀκοντιστὰς ἐκ πλαγίᾳ τάξας τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν, ᾗ τῶν τειχῶν ἀμφοτέρων αἱ ἐργασίαι ἔληγον· καὶ προσβαλόντες οἱ ἱππεῖς ἐν τῇ μάχῃ τῷ εὐωνύμῳ κέρᾳ τῶν Ἀθηναίων, ὅπερ κατ' αὐτὰς ἦν, ἔτρεψαν· καὶ δι' αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα, νικηθὲν ὑπὸ τῶν Συρακουσίων, [d] κατηράχθη ἐς τὰ τειχίσματα. καὶ τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐφθασαν παροικοδομήσαντες, καὶ παρελθόντες τὴν [e] τῶν Ἀθηναίων οἰκοδομίαν· ὥσε μηκέτι [f] μήτε αὐτοὶ κωλύεσθαι [g] ὑπ' αὐτῶν, ἐκείνους τε καὶ παντάπασιν [h] ἀπεστερηκέναι, εἰ καὶ [i] κρατοῖεν, μὴ [k] ἂν ἔτι σφᾶς ἀποτειχίσαι.

ζ'. Μετὰ δὲ τοῦτο [l] αἵ τε τῶν Κορινθίων νῆες καὶ Ἀμπρακιωτῶν καὶ Λευκαδίων ἐξέπλευσαν αἱ ὑπόλοιποι δώδεκα, λαθοῦσαι τὴν τῶν Ἀθηναίων φυλακήν. ἦρχε [m] δὲ αὐτῶν [n] Ἐρασινίδης Κορίνθιος· καὶ ξυνετείχισαν [o] τὸ λοιπὸν τοῖς Συρακουσίοις, μέχρι τᾶ ἐγκαρσίᾳ τείχους. καὶ ὁ Γύλιππος ἐς τὴν ἄλλην Σικελίαν [p] ἐπὶ στρατιάν τε ὤχετο, καὶ ναυτικὴν καὶ πεζικὴν ξυλλέξων, καὶ τῶν πόλεων ἅμα, προσαξόμενος, [q] εἴ τις ἢ μὴ πρόθυμος ἦν, ἢ παντάπασιν ἔτι [r] ἀφειστήκει τᾷ πολέμῳ. πρέσβεις τε ἄλλοι, τῶν Συρακουσίων καὶ Κορινθίων, ἐς Λακεδαίμονα καὶ Κόρινθον ἀπεστάλησαν, ὅπως στρατιὰ ἔτι περαιωθῇ, τρόπῳ ᾧ ἂν ἐν ὁλκάσιν, ἢ [s] πλοίοις, ἢ ἄλλως ὅπως ἂν [t] προχωρῇ, ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπιμεταπεμπομένων. οἵ τε Συρακόσιοι ναυτικὸν ἐπλήρουν, καὶ [v] ἀνεπειρῶντο, ὡς καὶ [x] τούτῳ ἐπιχειρήσοντες, καὶ ἐς τἄλλα πολὺ ἐπέρρωντο.

[*] Δωριῆς Aug. [q] Ἐξελάσαι *Marg.* [r] Μεταταῦτα *Ald.* Aug. Mſqu. *Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* [s] Εἰ μὴ θέλοιεν *Ar.* Καὶ εἰ ἐκεῖνοι μὴ ἐθέλοιεν *Reg. Gr. Schol.* Aug. Mſqu. Καὶ οἱ ἐκεῖνοι μὴ ἐθέλοιεν *Caſſ.* Mox παροικοδομούμενοι Baſ. [t] Τὸ deeſt *Caſſ.* [v] Ὅσον ὰ *C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* ὅσον οὖ Aug. [x] Ταυτὸν pro ἀμφότερον. *Ac Port.* [y] Διὰ παντὸς *C.* Mſq. *Gr.* mox μὴ δὲ Aug. [z] Ὁ deeſt *Reg.* [a] Προαγαγὼν *Marg.* 1. *Cl.* Προσαγαγὼν *Marg* 2. *Ar. C.* Προαγαγὼν Aug. *Reg. Caſſ.* ſed in hoc recens corrector inter verſus ſcripſerat εξ. Προσαγαγὼν *Dan.* Mſq. [b] Ξυνέσμιγεν *Ar.* Ξυνέσμισγεν *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. [c] Τὰς δὲ ἱππέας *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. qui et mox οἱ ἱππῆς p. ἱππεῖς. Paullo poſt καθ' αὐτοὺς Baſil. [d] Κατερράγη *Ar. C. Dan.* Καρεῤῥάχθη *Reg. Caſſ.* Aug. [e] Τῶν omittunt *Ar. C.* [f] Μήτε deeſt *Reg. Gr.* [g] Ὑπὸ αὐτῶν *Gr.* [h] Ἀποστερηκέναι *Gr.* [i] Κρατεῖεν *Reg.* [k] Ἂν deeſt *Ar.* *l* Αἱ τῶν *Ar. C. Dan.* [m] Δ' αὐτῶν *Gr.* [n] Ἐρασινίδης ὁ Κορίνθιος *Ar.* Ἐρασινίδης ὁ Κορίνθιος *C.* Ἐρασινήδης *Gr.* in marg. Ὁ Κορίνθιος etiam *Dan.* [o] Τολοιτὸν *Gr.* [p] ἐπιστρατίαν Mſq. Ἐπὶ στρατείαν τε ᾤχετο *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. in *Caſſ.* deinde emendatum erat στρατειάν· et ſic *Gr.* Mox ξυλλέγων Aug. ſed τῷ γ. ſuperſcr. ξ. [q] Εἴ τις εἰ μὴ *Ar. C. Reg. Gr.* Mſq. [r] Ἀφεστήκει *Reg. Caſſ.* [s] Πλοίῳ Aug. *Reg. Caſſ.* et in hoc ſuper ω recenti manu οις. [t] Προσχωρῇ *Gr. Cl.* Hvds. *Reg.* Προχωρεῖ *Caſſ.* Προσχωρεῖ, non προσχωρῇ *Gr.* [v] Ἀπεπειρῶντο *Cl.* ex emendatione. [x] Τῶτο *Marg. Ald. Flor. Baſ. Gr.* τοῦτῳ Aug. dupl. accentu.

C. 6. Καὶ ἐκεῖνοι ἢ μὴ ἐθέλοιεν] Sententia poſtulat, vt cum *Reg. Gr.* et *Schol.* a quibus tantum vna litera aberrauit ſcriba *Cod. Caſſ.*, legatur, καὶ εἰ ἐκεῖνοι μὴ ἐθέλοιεν. Dvk.

Ὁ Γύλιππος] Vide de hoc viro diſſidentes *Philiſti* et *Timaei* ſententias apud *Plutarchum.* A noſtro fere ſtat auctor primus, qui et oculatus teſtis. Wass.

Τῶν Ἀθηναίων] Τῶν non habent *Codd. Ar. C.* ſed mendoſe. Idem.

C. 7. Πεζικὴν] Vid. VI, 33. Dvk.

τρόπῳ ᾧ ἂν, rel.) Poteſt ita diſtingui: περαιωθῇ) τρόπῳ ᾧ ἂν, ſcil δύναιτο, οἷόν τε εἴη, ἐνδέχοιτο, vel pro ᾧ τινι οὖν, εἴτε) ἐν ὁλκ. (εἴτε) ἐν πλ ἢ ἄλλως, ὅπως ἂν προχωρῇ· ita expedita omnia proceſſerint; ſed et per Synchyſin, vel Hyperbaton, ita iungi: τρόπῳ, ᾧ ἂν προχωρῇ, ἐν ὁλκάσιν, ἢ πλοίοις, ἢ ὅπως ἄν, i. e. ὁπωσοῦν. Quorum vtrumlibet cum liceret: interpunctionem haud mutaui, vt liberum eſſet cuique, diſtinguere alterutro modo et ingere. Nota etiam, πλοῖα et ὁλκάδας diſtingui: minora illa ſunt, leuiora certe, Transportſchiffe, hae operariae, Kauffahrteyſchiffe, Laſtſchiffe.

ὡς κ. τ. Ἀθ. ἐπιμετ.) Primo ὡς hic eſt pro οἷα, ἅτε, *quandoquidem*: vt 2. Pet. 1, 3. ὡς πάντα ὑμῖν τῆς — δυνάμεως αὐτοῦ δεδωρημένης, *quandoquidem quia* vobis donauit omnia Dei potentia. Deinde in ἐπιμεταπεμπτ. ἐπὶ valet a) nouas, alias copias, b) contra ipſos.

endum, minime ferendum fore, niſi ipſi, qui Peloponneſii et Dorienſes eſſent, Iones et inſularum incolas et conuenas homines, ſuperatos, ex *ſua* regione eiicere vellent. Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 340.

6. Poſtea vero, cum tempus opportunum veniſſet, eos rurſus eduxit. Nicias vero et Athenienſes, exiſtimantes ipſi quoque, quamuis initium proelii facere nollent, ſibi tamen neceſſarium eſſe, non pati murum prope aedificari: (Iam enim murus, qui ab illis *Syracuſanis* aedificabatur, propemodum vel vltra extremitatem muri ab Athenienſibus exſtructi proceſſerat. Qui ſi proceſſiſſet, iam duplex commodum ipſis *Syracuſanis* attuliſſet, vt et pugnantes aſſidue vincerent, et, *ſi mallent*, proelio ſuperſederent.) In aciem igitur contra Syracuſanos prodierunt. Gylippus vero, grauis armaturae militibus extra munitiones longius, quam ante, productis, manus cum ipſis conſeruit. Equitatum vero et velites a latere Athenienſium in loco ſpatioſo collocauerat, vbi vtrarumque munitionum opera deſinebant. Hic autem equitatus in ipſo proelio impreſſione facta in ſiniſtrum Athenienſium cornu, quod ipſi erat oppoſitum, *id* in fugam vertit. Et propterea reliquus etiam *illorum* exercitus, a Syracuſanis victus, in *ſuas* munitiones praeceps eſt compulſus. Nocte autem inſequenti murum prope munitionem Athenienſium ocius aedificarunt, ac vltra *eam* perduxerunt, ita vt neque ipſi ab illis amplius impediri poſſent, *ne murum abſoluerent*, et vel omnem in poſterum ſui circumuallandi facultatem, quamuis vincerent, illis eriperent.

7. Poſtea vero Corinthiorum et Ambraciotarum et Leucadiorum naues, quae reliquae erant, numero duodecim, clam Athenienſium cuſtodia nauigarunt, *et ad vrbem appulerunt*. Illis autem praeerat Eraſinides Corinthius. Et in reliqua *muri parte* aedificanda, *atque* vſque ad *alterum* transuerſum murum Syracuſanos adiuuerunt. Gylippus autem caeteram Siciliam obiuit, vt nauales pedeſtresque copias colligeret, ſimul etiam vt ciuitates ad ſocietatem ſecum ineundam ſolicitaret, ſi qua aut propenſa non erat, aut a bello prorſus adhuc abſtinebat. Alii quoque Syracuſanorum et Corinthiorum legati Lacedaemonem et Corinthum miſſi fuerunt, vt nouus exercitus traiiceretur, quocunque modo, ſiue nauibus onerariis, ſiue quacunque alia ratione *res commode* ſuccedere poſſe videretur, quod et Athenienſes *alias etiam copias* arceſſerent. Et Syracuſani claſſem inſtruebant, et *huius quoque rei* periculum faciebant, quod hanc quoque rem aggredi ſtatuiſſent, et in caeteras res totis viribus incumbebant. Iulio exeunte, vel ineunte Auguſto.

γνώμῃ] τῷ σκοπῷ. Καὶ ξυγκλύδων ἀνθρώπων] ἦγεν χυδαίων. Καὶ εἰ ἐκεῖνοι] οἱ περὶ τὸν Γύλιππον. Εἶναι σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. Παροικοδομήμενον τὸ τεῖχος] ἦγεν πλησίον. Ἤδη γὰρ καὶ ὀσονοῦ] ἤδη τε ἐγγὺς ἦν παρεληλυθέναι καὶ ὑπερβεβηκέναι τὸ τέλος τῦ τῶν Ἀθηναίων διατειχίσματος, τὸ τεῖχος τὸ ὑπὸ τῶν Συρακυσίων ὑποτειχιζόμενον, ἐπὶ κωλύσει τῦ τῶν Ἀθηναίων τειχίσματος. Καὶ εἰ προέλθοι] τῦ τῶν Συρακυσίων ὑποτειχίσματος μὴ παραλλάξαντος τῇ οἰκοδομήσει, ὐδὲν ἔτι ὄφελος ἦν τῦ τῶν Ἀθηναίων διατειχίσματος. οἱ γὰρ Συρακύσιοι ἐν ἀσφαλείᾳ ἔμελλον ἔσεσθαι μετὰ ταῦτα, εἴτε μάχοιεν, καὶ νικῶεν τὺς Ἀθηναίους, εἴτε καὶ ἡσυχάζοιεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν. Ὅπερ κατ' αὐτὺς ἦν, ἔτρεψαν] ἦγεν τὺς ἱππεῖς τῶν Συρακυσίων. Κατηράχθη] μετὰ ἀρχαμῦ καὶ σφοδρότητος ἐνέπεσεν. Αὐτοὶ κωλύεσθαι] αὐτοὶ οἱ Συρακύσιοι ὑπ' αὐτῶν Ἀθηναίων. ἐκείνυς δὲ, τὺς Ἀθηναίυς. Ναυτικὸν ἐπλήρυν] ἦγεν, ναῦς ἐπλήρυν ναυτῶν. Καὶ ἀνεπειρῶντο] ἀπεπειρῶντο, ἐμελέτων. Καὶ ἐς τἄλλα πολὺ ἐπέῤῥωντο]

[ναυτ. ἐπλ.) Schol. ad h. v. abeſt Aug.] haud magno ſane damno.

[ἀνεπειρ.) in Schol. Aug. pro ἐμελέτ. eſt καὶ ἐμελ.] haud ſane ex more Scholiorum.

ἀνέπειρ.) Aut pro ſimplici, aut, *rurſus* periculum fecere, tanquam rei adhuc neglectae; cui interpretationi faueat etiam ἐπιχειρήσοντες, quod *initium* fere operis notet adhuc intacti. Vix enim eſt, vt ſit pro χρησόμενοι. Aut τούτῳ non Datiu. fuerit, ſed (Ablat.) pro διὰ τούτου, vt in ἐπιχειρ. intelligas, τοῖς πολεμίοις, τ. Ἀθηναίοις. Neque enim eſt, vt tam imperiti Syracuſani rei naualis, ceu nouae, videantur.

[κ. ἐς τἄλλα) Schol. abeſt Aug.]

ή. Ὁ δὲ Νικίας, αἰσθόμενος τᾶτο, καὶ ὁρῶν [y]καθ' ἡμέραν ἐπιδιδᾶσαν τὴν τε τῶν [*]πολεμίων ἰσχὺν καὶ τὴν σφετέραν ἀπορίαν, ἔπεμπε καὶ αὐτὸς ἐς τὰς Ἀθήνας [z]ἀγγέλλοντας, πολλάκις μὲν καὶ ἄλλοτε [a]καθ' ἕκασα τῶν γιγνομένων, μάλισα δὲ καὶ τότε, νομίζων ἐν [b]τοῖς δεινοῖς τε εἶναι, [c]καὶ, ἢν μὴ ὡςτάχισα ἢ σφᾶς [d]μεταπέμψωσιν, ἢ ἄλλως μὴ ὀλίγως [e]ἀποςέλλωσιν, ὀδεμίαν εἶναι σωτηρίαν. Φοβέμενος δὲ, μὴ οἱ πεμπόμενοι, ἢ κατὰ [f]τὴν τᾶ λέγειν [g]ἀδυνασίαν, ἢ καὶ γνώμης ἐλλιπεῖς γιγνόμενοι, ἢ τῷ ὄχλῳ πρὸς χάριν τὶ λέγοντες, ἃ τὰ ὄντα [h]ἀπαγγείλωσιν, ἔγραψεν ἐπιςολὴν, νομίζων, ἅτως ἂν μάλισα τὴν [i]αὐτᾶ γνώμην, μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν, μαθόντας τὰς Ἀθηναίας, βελεύσασθαι περὶ τῆς ἀληθείας. καὶ οἱ μὲν ᾤχοντο φέροντες, ἃς ἀπέςειλε, † τὰ γράμματα, καὶ ὅσα ἔδει αὐτὰς εἰπεῖν. [k]ὁ δὲ, τὰ κατὰ τὸ ςρατόπεδον διὰ φυλακῆς ἤδη ἔχων, [l]ἐκασίων κινδύνων ἐπεμελεῖτο.

Θ'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει τελευτῶντι καὶ [m]Εὐετίων, ςρατηγὸς Ἀθηναίων, μετὰ Περδίκκα ςρατεύσας ἐπ' Ἀμφίπολιν Θρᾳξὶ πολλοῖς, τὴν μὲν πόλιν ἀχ εἶλεν, ἐς δὲ τὸν Στρυμόνα περι-

y Καθημέραν *C. Caſſ.* Aug. * Πελοποννησίων Mſq. *z* Ἀγγέλλων *Marg. Ar. C. Cl. Gr.* Hvds. *Reg. Caſſ.* Aug. ἀγγελλόντων Mſq. *a* Ἄγγελον *Gr.* non ἀγγέλλων. *a* Καθέκασα *Reg. Caſſ.* Aug. Mſq. *b* Τοῖς omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Caſſ.* Aug. *c* Καὶ εἰ μὴ ὡς τάχισα *Ar. C.* *d* Μεταπέμψωσιν Mſq. *Gr.* Aug. a corr. ου in ω mut. *e* Ἀποςείλωσιν *Cl.* Ἀποςελῶσιν *Reg. Caſſ. Dan. Gr.* Mſq. Aug. a m. pr. ſed ἀποςείλωσιν a corr. *f* Τὴν deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug. *g* Ἀδυναμίαν *Marg. Dan.* *h* Ἀπαγγέλλωσιν *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. *i* Αὐτᾶ *Ar. C. Cl. Ald. Flor. Baſ.* Ἑαυτᾶ *Gr.* Αὐτᾶ *Reg. Caſſ* Aug. *τὰ d. Mſq. *k* Ὁ δὲ κατὰ τὸ ςρατ. *C.* Ὁ δὲ μετὰ τὸ ςρ. *Ar.* Ὅσα δὲ κατὰ τὸ ςρ. *Reg.* Ὁ δὲ Ἑαυτᾶ *Gr.* Αὐτᾶ *Reg. Caſſ* Aug. *τὰ d. Mſq. *k* Ὁ δὲ κατὰ τὸ ςρατ. *C.* Ὁ δὲ μετὰ τὸ ςρ. *Ar.* Ὅσα δὲ κατὰ τὸ ςρ. *Reg.* Ὁ δὲ κατὰ τὸ ςρ. *Dan.* *l* Ἡ δι' ἐκασίων *Marg. Gr. Ald. Flor. Baſ.* Hvds. *Gr.* ita ex emendatione, quod fuerat ἡ διὰ κασίων. Ἠδη ἐκασίων *Reg.* In *Caſſ.* recens corrector inter verſus ſcripſerat ἡ δι'. ἤδη (ſic) ἐκουσίων Aug. ἤδη punctis not. et praeterea lin. transv. induct. *m* Εὐσίων *Ar. C.* Εὐεσίων *Reg.*

C. 8. τ. πολεμ.) C. Mſqu. Πελοποννησίων. Paene eſt, ut gloſſema ſapiat.

[κ. τ. σφετ.) Ad hh. vv. eſt Schol. in Aug. ἀπὸ κοινοῦ τοῦ ἐπιδιδοῦσαν.] Occurrit alteri rationi, quae neque ipſa tamen mihi diſpliceat, iungenti τὴν σφετέρ. ἀπορ. τῷ ὁρῶν. haud minus commode ſane; ſed illud commodius. Sed, τοῦ in Schol. ſibi quid velit, neſcio. Intell. ἐξήρτηται, *pendet*, ἀπὸ (τοῦ) κοινοῦ, a communi ambobus, τοῦ ἐπιδ. Niſi fortaſſe leg. τὸ, intellecto νοητέον, *intelligendum*, *repetendum*.

ἔπεμπε) eſt pro Plusquamp. ἐπεπέμφει, propter verba, πολλάκις μὲν καὶ ἄλλοτε· neque, ad τότε ita intelligi, quidquam impediat; aut πολλ. μὲν κ. ἄλλ. intell. *Vt* iam antea ſaepius *fecerat*.

καὶ αὐτὰς) nempe, ſicut Corinthii et Syracuſani Lacedaemonem miſerant; c. 7. extr. Vbi, quod, obſcurius paene, ait Thuc. legatos Syracuſanorum et Corinthiorum Lacedaemonem et Corinthum miſſos, intell. a) Corinthiorum et Syrac. ad Lacedaemonios, Corinthum autem Syracuſanorum tantum; neque enim eſt, vt Corinthum Corinthii miſſi dicantur. Quod ibid. ait, ἄλλοι πρέσβεις, commate adiuuandum poſt πρέσβεις poſito, intellecto ὀλιγοῦτι, *nempe*; *alii* quoque legati miſſi, (nempe) Syracuſanorum et Corinth. nempe praeter ipſum Gylippum, Siciliae vrbes obeuntem. Aut intell. *noui*, *praeter* eos, quos primo ſtatim tempore miſiſſent, (L. 6. init.) ad expeditionem cohorraturos. Tali commate, quo ſuperior illa interpretatio, (ſi opus ea tamen fuerit,) adiuuetur, Herodoti quoque locus eget, 2, 42. extr. ἔπειτα ἄλλο ἄγαλμα, Ἡρακλέος, προσάγουσι πρὸς αὐτό; vbi interpungendum poſt ἄγαλμα, et poſt Ἡρακλέος· *aliud* ſimulacrum, (*nempe*) Herculis, ad illud (Iouis ſimulacrum) admouent; neque enim *duo* Herculis ſimulacra aderant, ſed alterum Iouis.

ἀγγέλλοντας) ἀγγέλλων vnice probat *Abr.* et multis firmat. Linguae vſus et Libri vtrique lectioni fauent. Et ipſe tamen ἀγγέλλων eo praetulerim, quod *literis maxime* Nicias commiſit querelas ſuas precesque, non nuntiis, quibus parum fideret.

Ἐν τοῖς δεινοῖς] Bene libri, qui articulum τοῖς omittunt. Wass.

Μεταπέμψωσιν] Sic et *Thomas Magiſter* in μεταπέμπομαι. Sed non probat actiuum μεταπέμπω. Vid. VI, 88. VII, 15. Dvk.

Φοβέμενος] Vide, quae excogitauit *Euripid.* Suppl. v. 114. Wass.

Ἀδυνασίαν] *Marg.* ἀδυναμίαν. Alterum tamen, Grammatici veteres, apud *Euripidem* olim exſtitiſſe, aiunt. δύνασις exponitur δύναμις. vid. *Heſych.* Vnde *Gloſſae* co rigendae: ἀδυνατία, impotentia, ἀδυναςία, inpotencia. Scribe meo periculo ἀδυνασία. *D. Halicarn.* de Adm. vi dicendi in Demoſth. Cap. XXVII. παχύτητος καὶ ἀδυνασίας ἔδοξεν εἶναι μηνύματα τοιαῦτα. Et hic vera lectio eſt ἀδυνασίας. Libri veteres tacent, ſed res ipſa loquitur. Idem. Ἀδυναςία rurſus eſt infra VIII, 8. vbi *Scholiaſtes Caſſ.* adnotat: σημείωσαι· ἀδυνασία εἴρηται. *Thomas Magiſter*: ἀκρατία, ἀδυνασία, καὶ ἀνοητία παρὰ Θουκυδίδῃ μόνῳ. *Pollux* III, 122. et VI, 145. tam ἀδυνασία, quam ἀδυναμία, recte dici, putat. Dvk. Frequentius ſane ἀδυναμία· in quod et mutatum inſolentius illud; non minus ἀνάλογον tamen et ἀδυνασία, non ἀ δύνασις, vt vult Abr. quod non exſtet, ſed a δύνασαι, 2. Perſ. praeſ. pro δύῃ, aut a δυνατὸς, et propiori ἀδύνατος; ſicut ab ἀθάνατος fi ἀθανασία, ab εὐκρατος εὐκρασία, ab ἄτακτος, εὔτακτος, ἀταξία et εὐταξία, ab ἄπρακτος ἀπραξία, quin a θάνατος θανάσιμος. Dicendi autem facultati in nuntiis diffidebat Nicias, vel, quod eſſent homines militares, vel, quod Demagogos Athenienſium ſuſtinere, aequare aut vincere non poſſent.

γνώμ. ἐλλιπεῖς) Intell. Abr. *ne ipſius mentem minus aſſecuti eſſent*. Non placet; quid enim obſcuri haberet Niciae poſtulatio, vt auxilia ſibi ſummitterentur? γενόμενοι deinde, *facti*, effecti, nempe, vbi Athenas veniſſent; at intelligere Niciam ipſum, aut minus intelligere, iam in Sicilia, apud

8. Nicias vero, cum hoc intellexiſſet, et hoſtium quidem potentiam, ſuam vero *rerum omnium* penuriam in dies creſcere videret, nuntios et ipſe Athenas miſit, ſaepe quidem et alias, de ſingulis *rebus*, quae gerebantur: ſed tunc vel maxime, quod res ſuas in maximum discrimen adductas eſſe, et niſi primo quoque tempore *Athenienſes* aut ſe revocarent, aut alios non paucos mitterent, nullam ſalutis ſpem ſupereſſe duceret. Veritus autem, ne *nuntii*, qui mittebantur, vel propter facundiae vel propter conſilii inopiam, vel etiam aliquid ad populi voluntatem dicentes, vera non renunciarent, epiſtolam ſcripſit: exiſtimans fore, vt hoc modo potiſſimum ſuam ſententiam ab ipſo nuncio minime ſuppreſſam Athenienſes cognoſcerent, et de rebus veris deliberarent. Atque illi quidem, quos miſit, cum literis, quas ferebant, et cum mandatis, quae acceperant, quae ipſos exponere oportebat, abierunt. Nicias vero, res caſtrenſes iam cuſtodiens, voluntariorum periculorum curam gerebat, *eaque tantum, quae non vltro prouocauerat, diſcrimina ſubibat.* Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 340.

9. Eadem autem aeſtate iam extrema, Euetion etiam, Athenienſium dux, cum Perdicca multisque Thracibus Amphipoli bellum inferens, vrbem quidem non expugnauit: ſed, triremibus in Strymonem

τὰ κατὰ τὴν χέρσον. Ἐν τῷ ἀγγέλῳ] ἐν τῇ ἀγγελίᾳ. Καὶ οἱ μὲν ᾤχοντο φέροντες] τὸ ἑξῆς, καὶ οἱ μὲν, ὃς ἀπέστειλεν, ᾤχοντο φέροντες τὰ γράμματα. Ὁ δὲ γραμματεὺς] γραμματέα λέγει τὸν εἰωθότα ἐν τῷ κοινῷ τὰ τῶ δήμω γράμματα ἀναγινώσκειν.

ipſum, debebant; nec plane video, quid non intellecturi fuerint; nam et Graece ſciebant, et res, vt dixi, obſcuritatis nil habuit. Denique ἑαυτοῦ, quin et τῆς, τῆς ἑαυτοῦ, adderet Thuc. hoc ſi vellet; vt infra, τὴν αὑτοῦ γνώμην. At vero Athenis poterant γίγνεσθαι γνώμης ἐλλιπεῖς, conſilii inopes, trepidare, haerere, aus der Faſſung kommen, deconcerté werden, (déconcertés, embarraſſés, ἐξαποροῦσθαι,) vt non haberent, quod ad interrogata reſponderent, qui ſatisfacerent oratoribus, (Demagogis,) impedire illos et volentibus et conantibus, quaerendo de vniuerſo ſtatu exercitus, Siciliae, de ſociorum numero, fide, viribus; quibus ſi minus ſatisfeciſſent, continuo perſuaderent populo Demagogi, haud tantopere opus eſſe auxiliis miſſis. Sane addit Thuc. τὴν γνώμην (ἑαυτοῦ) ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν. Sed tamen ἐλλιπὴς non ſic dicitur, vt *non intelligentem* aliquid notet, ſed *carentem* ſign. Quis dixerit autem: ego *careo*, deficior *ſententia tua*, vt ſit, eam *non aſſequor?* Et ἀφανισθεῖσαν, *obſcuratam*, refertur ad ἀδυνασίαν τοῦ λέγειν.

[ἐν τῷ ἀγγ.) Schol. ἐν τῇ ἀγγελίᾳ. malim, διὰ τοῦ ἀγγέλου· ἐν pro διὰ, ex Ebr. בְּ, vt c. 11. init. ἐν ἄλλαις ἐπιστολαῖς ἴστε. Vel qſ. in *perſona*, *in ore* nuntii, an ihm, *qua* illum, quod (quantum) in illo foret. Nec placet, quod ἀφανισθ. *ſuppreſſam* verterit Port. Ita enim de *fide* nuntiorum dubitans Nicias, cur mitteret ſuſpectos? Sgn. *obſcuratam*, minus recte explanatam, turbatam. Recte autem haec intellexeris: fore, vt per nuntios, ex ore illorum, nihil obſcuraretur ſententia; non vt recte ac plane exponerent illam; quid enim tunc literis opus? ſed, nihil obfuturam nuntii perturbationem, nec, quamuis minus recte illam propoſuiſſet, in obſcuro manſuram, quia literis *quoque* exponeretur.

βουλεύσασθ.) pro βουλεύεσθαι, idque, per ἄν, pro futuro. Mirum, nil varietatis hic notari, per βουλεύσασθαι, vt alibi, in (s) Fut. et (α) Aor.

οἱ μ. ᾤχ. φέρ. rel.) Perturbatius paullo, vtut non obſcurius, pro, οἱ μ. ᾤχ. φέρ. τὰ γρ., οὓς ἀπέστ. vel, οἱ μὲν, (ἐκεῖνοι,) οὓς ἀπ. ᾤχ. φέρ τὰ γρ. Aoriſt. pro Plusqpf.

διὰ φυλακῆς ἔχ.) pro ἐν φυλακῇ· et totum, per Hypall. pro, ἔχων φυλακὴν τῶν κατὰ τὸ στρατόπεδον· vt, δι' ὀργῆς ἔχειν, δι' αἰτίας ἔχειν, eſſe poteſt pro ἔχειν ὀργὴν, αἰτίαν, εἰς (πρὸς) τινά· Vnde explicuiſſe detur illud Iacobi, 2, 1. μὴ ἐν προσωπολημψίαις ἔχετε τὴν πίστιν, i. e. μὴ ἔχετε προσωπολημψίας ἐν (σὺν) τῇ πίστει· nolite iungere perſonarum reſpectum cum religione Chriſtiana; quin et Rom. 1, 18. τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, i. e. τῶν ἐχόντων τὴν ἀδικίαν ἐν (σὺν) τῇ ἀληθείᾳ, qui, cum veri cognitionem teneant, ſimul et prauitatem retinent. Qui tamen locus et ita explicari poſſit: (vtut, κατέχειν pro ſimplici ἔχειν accipi, nil ſane vetet;) *cohibentium*, impedientium veri cognitionem ac ſupprimentium ſtudio (ob ſtudium) prauitatis; ita enim κατέχειν 2. Theſſ. 2, 6. 7. et Noſtro 1, 17. extr. ἡ Ἑλλὰς κατείχετο, rel. *coërcebatur*; reprimebatur; et pro ἔχειν tamen κατέχειν, Noſtro, 1, 6. med. τοὺς πρεσβυτέρους ἡ σκευὴ αὕτη κατέσχεν, i. e. οἱ πρεσβύτεροι εἶχον τὴν σκευὴν ταύτην· per hypallagen; quo nomine et huc quadret, ſuo quidem modo; hinc κατάσχεσις, *poſſeſſio*, Act. 7, 5. Ebr. נְחָלָה, et, ὁ λόγος κατέχει, *fama tenet*, habet, ſc. *locum*, vel *homines*; nec minus καθεξῆς, *deinceps*, pro ſimplici ἑξῆς· etſi hoc magis eſt, *quod ſequitur*. Verum haec obiter, et occaſione oblata. ἤδη autem addit Noſter, *iam*, nunmehr, quo ſignificet, Niciam *abſtinuiſſe aliis* expeditionibus, cura omni *iam* ad exercitum reuocata, conuerſa et circumſcripta.

Ἑκουσίων κινδύνων ἐπεμελεῖτο] *Hobbes: was weary of entring into any voluntary dangers.* Wass. Quomodo Port. cum vertiſſet, *voluntariorum periculorum curam gerebat*, addere idem, pro paraphraſi, potuerit *eaque tantum, quae non vltro prouocauerat, diſcrimina ſubibat*, equidem haud aſſequor; ecquid enim magis apertiusue repugnet, quam *voluntariorum* et *non vltro?* Heilmann. amplectitur lect. ἡ δι', intellecto μᾶλλον, vt ἐπεμελεῖτο intelligat τῶν πραγμάτων· rectius dicturus, eſſe pro, τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο, εἶχε· V. Philol. Thuc. P. p. 74. extr. lit. v.) et ordo ſit: ἐπεμελεῖτο (μᾶλλον) φυλ. — ἔχων (i. e. διὰ τοῦ ἔχειν, *ita vt* — tueretur,) ἡ δι' ἑκ. κινδ. Haud improbauerim equidem, ſi praeſertim addiderim, διὰ tunc fore pro μετά. Ac fortaſſe ſit, vt ab ἤδη abſorptum fuerit τὸ ἡ δι'. Hobbeſii interpretatio, Waſſio allata; (be) *was weary of entering into any voluntary*

κομίσας τριήρεις, ἐκ τᾶ ποταμᾶ ἐπολιόρκει, ὁρμώμενος [n] ἐξ Ἰμεραίᾳ. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα [o] τᾶτο.

ί. Τᾶ δ' ἐπιγιγνομένᾳ χειμῶνος ἥκοντες ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ παρὰ [p] τᾶ Νικίᾳ, ὅσα τε ἀπὸ γλώσσης εἴρητο αὐτοῖς, εἶπον, καὶ, εἴ τις [q] τὶ ἠρώτα, [r] ἀπεκρίνοντο· καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδοσαν. ὁ δὲ [s] γραμματεὺς τῆς πόλεως, παελθὼν ἀνέγνω τοῖς Ἀθηναίοις, δηλᾶσαν τοιάδε·

ιά. »Τὰ μὲν πρότερον πραχθέντα, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐν ἄλλαις πολλαῖς ἐπιστολαῖς ἴστε· νῦν δὲ καιρὸς ἐχ ἥττον, μαθόντας ὑμᾶς, ἐν ᾧ ἐσμὲν, βελεύσασθαι. κρατησάντων γὰρ ἡμῶν μάχαις ταῖς πλείοσι Συρακοσίας, ἐφ' ὃς ἐπέμφθημεν, καὶ τὰ τείχη [t] οἰκοδομησαμένων, ἐν οἵσπερ [v] νῦν ἐσμὲν, ἦλθε Γύλιππος Λακεδαιμόνιος, στρατιὰν ἔχων ἐκ Πελοποννήσα καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Σικελίᾳ πόλεων ἔστιν ὧν. καὶ μάχῃ τῇ μὲν πρώτῃ νικᾶται ὑφ' ἡμῶν· τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ἱππεῦσί τε πολλοῖς καὶ ἀκοντισταῖς βιασθέντες, ἀνεχωρήσαμεν ἐς τὰ τείχη. νῦν ἔν [x] ἡμεῖς μὲν, παυσάμενοι τᾶ περιτειχισμᾶ διὰ [y] τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἡσυχάζομεν. ἀδὲ γὰρ ξυμπάσῃ τῇ στρατιᾷ δυναίμεθ' ἂν [z] χρήσασθαι, ἀπαναλωκυίας τῆς Φυλακῆς τῶν τειχῶν μέρος τὶ τᾶ ὁπλιτικᾶ. οἱ δὲ παρῳκοδομήκασιν ἡμῖν τεῖχος ἁπλᾶν, ὥστε μὴ εἶναι ἔτι περιτειχίσαι αὐτούς, ἢν μή

n Ἐξ Ἰμεραίᾳ *Ar. C. Reg.* o Τᾶτο omittit *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. p Τᾶ deeſt *C.* q Τὶ non eſt in *Reg.* r Ἀπεκρίναντο *Reg. Caſſ.* Aug. Mſq. s Γραμματεῖς Athenis tres erant, ac ſorte eligebantur. Primus ſeruabat tabulas et decreta; alter leges; tertius populo ac ſenatui praelegebat. *Iul. Pollux* l. 8. c. 9. Vide etiam *Meurſii* Lectiones Attic. l. 6. c. 25. p. 357. Hvds. t Ita *Caſſ.* ex emendatione recenti, pro οἰκωδομημένων. v Νῦν omittunt *Ar. C. Dan.* Paullo poſt ἐν τῇ Σικ. Mſqu. et mox ἐφ' ἡμῶν. x Ἡμεῖς τε παυσάμενοι *C.* y Τὸ deeſt *Gr.* z Χρήσασθαι *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. hic et ἐπαναλωκυίας.

dangers, contexto apta quidem, at non verbo ἐπιμελεῖσθαι, quod non *grauari*, ὀκνεῖν, ne *cauere* quidem, Genitiuo iunctum, notet. Quid, ſi ἀκουσίων legerimus, intellecto μόνον; Vix eſt tamen, in hac lectione, vt Artic. τῶν ante ἑκουσ (ſeu ἀκουσίων) recte abſit, intelligendus certe, quippe omitti ſolitus. v. Phil. Th. P. p. 67. init. α) et in propriis Nominibus, at non in tali diuiſione ac diſcrimine, vt hic, (τῶν) ἑκουσίων κινδ. quae pericula *aliis* opponantur.

C. 9. Τὸ θέρος ἐτελεύτα τᾶτο] Τᾶτο non comparet in *Cl.* Noſter vtroque modo loquitur. Wass.

C. 10. Ἥκοντες — εἶπον] *Suidas* in ἀποσοματίζειν. Sed male καὶ ἵκοντ' εἰς, et οἱ ἀπὸ τᾶ Νικίᾳ, et ἀπὸ γλώττης αὐτοῖς εἴρητο· hinc corrigendus. De Epiſtola Niciae vide *Demetrium Phalereum* §. 237. et *Ariſtidem* Tom. II. Orat. 1. Idem. Ἵκοντ' εἰς apud *Suidam* eſt vitium *Edit. Kuſteri.* Superiores omnes habent ἥκοντ' εἰς. An Rhetor, quem *Demetrium Phalereum* vocant, hanc epiſtolam recte tamquam exemplum epiſtolarum nimis longarum, et tumidioris ſtili, proponat, iudicabunt alii: mihi non videtur. Certe non admodum adcurate eam cum epiſtolis *Platonis* componit, inter quas triplo, quadruplo, ac decuplo longiores ſunt. Dvk.

ἀπὸ γλώσσ.) Herodot. 1, 123. ἐντειλάμενος ἀπὸ γλώσσης. *Gottl.* Nempe: vt ſupra, c. 8. ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν, pro διὰ, vel ipſo ἀπὸ, ita et hic ἀπὸ pro διὰ, qſ. ἐν γλώσσῃ, vel, vt verbo audacia detur, γλωσσικῶς· vt ἀπὸ τοῦ προφανοῦς eſt προφανῶς, *ex praecipiti*, *ex facili*, *ex improuiſo*, a in, pro aduerbiis *modi*; Liu. 1, 27. init. *ad bellum palam atque ex indicto gerendum.* Sane ibi legitur, *ex edicto*; ſed hoc nihili eſt; neque enim *bellorum* ſunt *edicta*, neque *edici bellum* dicitur, verum *indici*, vnde legerim, *ex indicto*, h. e. *ita*, *vt* indicerent, qſ. per indictionem. Et Ebr. מִן, ἀπὸ, pro ἐν, i. e. διά: vt Cant. Cantic. 1, 2. יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁקּוֹת — φιλησάτω με ἀπὸ φιλήματος, i. e. τῷ φιλήματι. Ita et hic ἀπὸ γλώσσης pro γλώσσῃ, διὰ γλώσσης. Luc. 14, 18. ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες· ἀπὸ μιᾶς, ſcil. φωνῆς, vel, vt hic, γλώσσης, i. e. μιᾷ φωνῇ, διὰ μιᾶς γλώσσης, φωνῆς. Quin et ὑπὸ ſic adhibetur, vt *modum* rei gerendae notet, pro διά· Herodot. 2, 45. ὑπὸ πομπῆς ἐξῆγον (τὸν Ἡρακλέα,) i. e. ἐν πομπῇ, διὰ πομπῆς. Vide et quaedam de hoc vſu τοῦ ἀπὸ notata in Philol. Th. P. p. 126. extr. lit. β) et 129. extr. lit. ב) vtut non vsquequaque huic loco ſimilia.

ἀπέδοσαν) etiam ἐπέδοσαν dici poterat, non minus frequentatum in *reddendis* epiſtolis.

[δὲ γραμμ.) Schol. Aug. ad h. v. idem eſt cum Schol. Caſſell. Vulg. abeſt.]

Γραμματεὺς τῆς πόλεως] *Pollux* VIII, 98. non omnes ſcribas, quod hic in *Var. Lect.* ſignificat *Hudſonus*, ſed tantum primum genus, forte lectos, dicit; ſecundum a ſenatu; tertium a populo. De ſcribis Athenienſium legi poſſunt, quae ad *Pollucem* adnotarunt Doctiſſimi *Interpretes: Petitus* ad Leg. Attic. pag. 257. et *Spanhemius* Diſſert. IX. de Praeſtant. et Vſu Numiſm. p. 704. et Epiſtol. II. ad *Morellum* §. 3. Quod illi oſtendunt, munus ſcribae non valde honoratum fuiſſe apud Athenienſes, id hic quoque dicit *Schol. Caſſ.* in quo pro iis, quae in vulgato leguntur, γραμματέα λέγει τὸν εἰωθότα, ſcriptum eſt, ὃ κυρίως γραμματέα λέγει τὸν ἀρχὴν ἔχοντα, ἀλλ' ὑπηρέτην, τὸν εἰωθότα cet. et in fine poſt ἀναγινώσκειν additur: τᾶτο δὲ οὐκ ἔντιμον ἦν. In prioribus aliquid vitii videtur eſſe. Dvk.

C. 11. ἐν ἄλλ. ἐπιστ. ἴστε) En manifeſtum vſum τοῦ ἐν pro διά.

[οὐχ ἧττον) Schol. abeſt Aug.]

οὐχ ἧττον) i. e. πολλῷ μᾶλλον. Saepius ita Noſter. Herodotus explet, 2, 43. extr. οὐκ ἥκιστα, ἀλλὰ μάλιστα.

Ἧττον] Ita raro *Thucyd.* Sic ἔλαττον *Sophocl.* Elect. 1003. πράττειν 1031. et Trachin. 1173. φύλαττε Philoct. 779. ſed perraro. πράττειν ſemel *Aeſchylus* Agam. 1240. Alibi fere haec et huiusmodi per σσ ſcribunt. Wass.

circumductis, ab ipso fluuio *vrbem* obsidebat, ex Imeraeo, *vbi belli sedem posuerat*, proficiscens. Atque haec aestas excessit. Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 340.

10. Hyeme autem ineunte, qui a Nicia missi fuerant, Athenas peruenerunt, et omnia mandata, quae ab illo acceperant, exposuerunt, et si quis aliquid percontabatur, respondebant: epistolamque reddiderunt. Ciuitatis autem scriba in medium progressus *eam* Athenienses recitauit, cuius haec erant verba:

11. „RES quidem ante gestas, Athenienses, ex multis aliis *meis* epistolis, cognouistis. Iam vero tempus postulat longe magis, *quam ante*, vt, in quo statu sint res nostrae, cognoscatis, et *pro eo, ac opus est*, deliberetis. Cum enim Syracusanos, aduersus quos missi fuimus, maiore proeliorum parte superassemus, et munitiones exstruxissemus, in quibus nunc sumus, venit Gylippus Lacedaemonius cum exercitu, quem ex Peloponneso duxit, et ex quibusdam Siciliae ciuitatibus. Et primo quidem proelio a nobis superatus est: postridie vero, ab equitum velitumque multitudine per vim coacti, in munitiones nos recepimus. Nunc igitur nos propter aduersariorum multitudinem, omissa *vrbis* circumuallatione, quiescimus. Nec enim omnibus *nostris* copiis vti possumus, quod munitionum custodia magnam grauis armaturae partem absumat. Hostes vero murum simplicem iuxta nostrum excitauerunt, ita, vt eos amplius circumuallare nequeamus, nisi quis hanc munitionem nostris vicinam cum magnis

Οὐχ ἧττον μαθόντας] ἢ πρότερον δηλονότι. Ἐφ' ὃς ἐπέμφθημεν] καθ' ὧν. Ἔστιν ὧν] ἦγεν, καὶ ἀπὸ τινῶν. Βιασθέντες] σεμνῶς πάνυ τὸ, βιασθέντες ἀνεχωρήσαμεν, ἐπικρύπτει τὰς ἀναιρεθέντας, ἵνα ἡ αἰτηθεῖσα ἀποσταλῇ βοήθεια. Τῷ περιτειχισμῷ] τῶν Συρακουσίων δηλονότι. Ἀπαναλωκυίας] τῶν γὰρ ὁπλιτῶν τινὲς πρὸς τὸ φυλάττειν ἦσαν τὰ τείχη.

[ἐφ' οὓς) Schol. d. Aug.]

ἐπέμφθ.) intell. *μάλιστα*. vt c. 8. init. *νομίζων ἐν τοῖς δεινοῖς εἶναι*, nunc *vtique*, *da*, nun erſt recht, nunc *maxime* se esse in summo discrimine.

[ἔστιν ὧν) Schol. abest Aug.]

ὑφ' ἡμῶν) Cod. Mſqu. ἐφ' ἡμῶν, librarii haud dubie lapsu; aliud fuerit, si *plures* solis Athenienſibus pugnauissent, vt *ex sua parte* vincerent Athenienses; ac tamen diceret, *τὸ ἐφ' ἡμῶν*.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ] *Valla* vertit, *secunda* pugna; quod intactum reliquit *Stephanus*. *Acacius*, *altera*. *Portus* sequutus est vsitatissimam significationem *τῇ ὑστεραίᾳ*. Altera interpretatio tamen defendi potest. Primum enim non liquet e Cap. 5. et 6. secundam pugnam, qua victi sunt Athenienses, postridie eius diei, quo victores fuerant, factam: nam *Thucydides* tempus non definit, sed dicit: *καὶ μετὰ ταῦτα, ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, αὖθις ἐπῆγεν αὐτοῖς*. Deinde etiam alii *ὑστεραία* dicunt pro *ὑστέρᾳ*. *Dionysius Halic.* *περὶ τῆ Θουκυδίδου χαρακτῆρος* Cap. VI. quum *Hellanici* et *Herodoti* institutum ac rationem componendae historiae exposuisset, de *Thucydide* ita scribit: *Τούτοις ἐπιγενόμενος Θουκυδίδης — τῆς μὲν πρώτερας ὑπεριδὼν, ὡς ἑαυτὸν καὶ τοσοῦτος, — τῆς δὲ ὑστεραίας, ὡς μείζονος, κτλ.* vbi *ὑστεραία* aperte refertur ad rem, non ad diem. *Sylburgius* et *Hudsonus* etiam ibid Cap. XVII. eodem modo dici, putant, *ὑστεραία* in his: *Τὰς μὲν ἐν τῇ πρότερα (ἐκκλησίᾳ) ἐφθέντας ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν λόγους παρέλειπεν, — τὰς ἐν τῇ ὑστεραίᾳ πάλιν ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐφθέντας παρέλαβεν.* Sed hoc non minus exponi potest, in concione *postridie* habita: nam, alteram concionem postridie habitam, constat e *Thucydide* III, 36. Nec necesse est, apud *Xenophontem* II. Hist. Gr. pag. 455. non longe a principio, *καὶ προσβαλὼν πόλει τῶν Ἀθηναίων ξυμμάχῳ, ὄνομα Κεδρειαις, τῇ ὑστεραίᾳ προσβολῇ κατὰ κράτος αἱρεῖ*, aliter interpretari, quam *postridie*; etsi Stephanus scribit, etiam posse verti, *secunda* oppugnatione; vt idem sit, ac dixisset *τῇ ὑστέρᾳ*, seu *δευτέρᾳ προσβολῇ*. Add. Cap. 51. DUK.

ὑστεραίᾳ) Sane ex diuerso, *τῇ πρώτῃ μάχῃ*, esse debet pro *ὑστέρᾳ*, quod ne adhibeatur quidem sic pro adiectiuo, vt dixisse detur, *ἡ ὑστέρα μάχη*, sed *ἡ ὕστερον*, *ἡ ἔπειτα*, *ἡ τελευταία*, *ἡ ἐπιοῦσα*, *ἡ μετὰ ταῦτα*, nunquam, opinor, *ἡ ὑστέρα*.

[βιασθ. / τοῦ περιτειχ.] Scholl. ad hh. vv. abs. Aug.

[ἀπαναλωκ.) in Scholii verbis, *πρὸς τὸ φυλάττειν ἦσαν*, vide, an legendum sit, *πρὸς τῷ φ.* Semper enim tali sensu Dat. adhibetur.]

παρωκοδομ.) nostro opposuerunt, per illius longitudinem duxerunt, längſt dem unſrigen hin.

ἁπλοῦν) *οὐ πλάγιον*, (*rectum*, non obliquum,) expl. *Abr.* Sane *simplex* et *directum* Cic. iungit, de Nat. D. 2, 57. ante extr. et opponit *flexuoso*: *flexuosum*, inquit, *iter habet*, (auditus,) *ne quid inuidere possit*, *si simplex ac directum pateret*. Vbi fortasse aut *posset* leg. aut *pateat*.) Perscribendum tamen hoc Athenas cur duxerit Nicias, non video. *Simplicem*, vti Port. vertit, intelligas *vnum*; *διπλοῦν* enim Athenienses habebant. Ne hoc quidem notatu, quidquam attinebat. Scripsitne Thuc. *ἁπλῶς*, *planissime*, per *totam*, omnem longitudinem nostri, ganz durch hinaus? Debet enim tale esse, vnde efficiatur et intelligatur, quod subiecerit: vt nos non possimus illos muniendo ambire; quod tamen, fatear, et in *directi* notione inesse.

τις τὸ παρατείχισμα τῦτο, πολλῇ στρατιᾷ ἐπελθὼν, ἕλῃ. ξυμβέβηκέ τε, πολιορκεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλυς, αὐτὸς μᾶλλον, ὅσα γε κατὰ γῆν, τῦτο πάσχειν. ἀδὲ γὰρ τῆς χώρας [a] ἐπὶ πολὺ, διὰ τὰς ἱππέας, ἐξερχόμεθα."

ιβ'. "Πεπόμφασι δὲ καὶ ἐς [b] Πελοπόννησον πρέσβεις ἐπ' ἄλλην στρατιάν. καὶ ἐς τὰς ἐν Σικελίᾳ πόλεις Γύλιππος οἴχεται, τὰς μὲν καὶ πείσων ξυμπολεμεῖν, ὅσαι νῦν ἡσυχάζυσιν, ἀπὸ δὲ τῶν ἔτι καὶ στρατιὰν πεζὴν καὶ ναυτικῆ παρασκευὴν, ἢν δύνηται, ἄξων. διανοῦνται γὰρ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, τῷ τε πεζῷ ἅμα τῶν τειχῶν ἡμῶν πειρᾶν, καὶ ταῖς ναυσὶ κατὰ θάλασσαν. [c] καὶ δεινὸν μηδενὶ ὑμῶν δόξῃ εἶναι, ὅτι καὶ κατὰ θάλασσαν. τὸ γὰρ ναυτικὸν ἡμῶν ([d] ὅπερ κἀκεῖνοι πυνθάνονται,) τὸ μὲν πρῶτον ἤκμαζε, καὶ τῶν νεῶν τῇ ξηρότητι, καὶ τῶν πληρωμάτων τῇ σωτηρίᾳ· νῦν δὲ αἵ τε νῆες διάβροχοι, τοσῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύσασαι, καὶ τὰ πληρώματα ἔφθαρται. τὰς μὲν [e] γὰρ ναῦς ἐκ ἔστιν ἀνελκύσαντας διαψύξαι, διὰ τὸ, ἀντιπάλυς [f] καὶ τῷ πλήθει, [g] καὶ ἐπιπλείυς τὰς τῶν πολεμίων ὄσας, ἀεὶ προσδοκίαν [h] παρέχειν, ὡς ἐπιπλεύσονται. [i] φανεραὶ δέ εἰσιν ἀποπειρώμεναι· καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις ἐπ' [k] ἐκείνοις, καὶ ἀποξηρᾶναι τὰς σφετέρας μᾶλλον [l] ἐξυσία. ἃ γὰρ ἐφορμῦσιν [m] ἀλλήλοις."

ιγ'. "Ἡμῖν δ' ἐκ πολλῆς ἂν περιυσίας νεῶν μόλις τῦτο ὑπῆρχε, καὶ μὴ ἀναγκαζομένοις, ὥσπερ νῦν, πάσαις φυλάσσειν. εἰ γὰρ ἀφαιρήσομέν τι καὶ βραχὺ τῆς [n] τηρήσεως, τὰ ἐπιτήδεια ἐχ ἕξομεν,

a Ἐπιπολὺ *Ar. Bar. Ald. Flor. Baſ.* Aug. *Reg. Caſſ. Gr.* b Πελοπόννησον πρέσβεις ἐπ' ἄλλην στρατιὰν deſunt in *Cod. Bar.* Πελοπόνησον Mſq. cui et mox d. καὶ ante πείσων. mox id. διενοοῦνται pro διαν. et τε ante πεζῷ deeſt. c Καὶ δεινὸν μὲν μηδενὶ *Gr.* d Ἥτερ καὶ ἐκεῖνοι *Marg. Ar. C. Cam.* quum lectionem etiam agnoſcit *Scholiaſtes*; *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. ſed ἥπερ a corr. manus 1. ſcr. ἥτερ. ἥπερ Mſq. cui et abeſt καὶ ante κατὰ θάλ. idem hic καὶ ἐκεῖνοι. e Γὰρ deeſt *Reg.* f Καὶ non habet *Gr.* g Καὶ ὅτι πλείυς *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſq. h Ἔχειν *Cl.* i Φανεροὶ *Gr.* k Ἐκείνυς *Cl.* in marg. Aug. a manu 1. ſed ἐκείνοις a corr. l Ἐξυσίᾳ *Bar. Ald. Flor. Baſ.* m Ἄλλοις *Ar. C. Cl. Gr.* Aug. M qu. qui et ἐφορμῦμεν. ἄλλοις legendum eſſe coniecit quoque *Ae. Port.* Hvds. Et ita etiam *Reg. Caſſ. Dan.* n Στερήσεως *Reg.* Mox pro ἐχ Mſqu. ἐκ.

[τὸ παρατείχ.) Schol. abeſt Aug.]

Πολλῇ στρατιᾷ ἐπελθὼν ἕλῃ] *Ariſtides* Tom. II. Orat. 2. pag. 44. ex hac epiſtola: Εἰ μή τις αἱρήσει τὸ παρατείχισμα χειρὶ συχνῇ βιασάμενος, πέρας τὰν τῇ γῇ πράγματα ἔχει. Dvk.

ξυμβέβ. — ἡμᾶς) poterat idem, ξυμβέβ. ἡμῖν, πολιορκεῖν δοκοῦσιν, αὐτοῖς τοῦτο πάσχειν.

[πολιορκ. δοκ.) Schol. ad h. v. abeſt Aug.) In Schol. Vulg. ante verba extr. τοῦ καὶ αὐτοὺς — ἐξαποστεῖλαι, int. (ἀπὸ κοινοῦ) παρορμητικόν. Diſtinguit autem Schol. βοήθειαν, δι' ἧς σωθήσονται, et (τὸ) ἀποστεῖλαι πλείστην στρατιὰν, vt minus et maius; illud ad ſalutem, ne pereant, hunc ad bellum gerendum.]

[τῆς χώρ.) Schol. abeſt Aug.]

ἐξερχόμ.) pro, δυνάμεθα, οἷοί τε ἐσμὲν ἐξέρχεσθαι· non poſſumus, non licet, non datur excurrere; Metonym.

C. 12. ἐπ' ἄλλ. στρ.) Schol. abeſt Aug.) Schol. Vulg. ἐπὶ explicando διὰ, nihil agit; immo clarius hic eſt ἐπὶ, quam διά· debebat, μετὰ, κατὰ, vel εἰς. Herodot. 2, 44. κατὰ Εὐρώπης ζήτησιν ἐκπλώσαντες. i. e. πρὸς, μετά· frequentius hoc ſenſu, vt Germ. nach andern Völkern ſchicken, i. e. ad eos arceſſendos.]

ἐς τ. πόλ. — οἴχεται) Sine caſu plerumque et termino *ad quem*, ſimpliciter, pro *diſcedere*, ponitur οἴχεσθαι.

τὰς μ. καὶ πείσ.) καὶ cur additur? Diſtribuendine cauſſa? At tunc poſteriori parti additur. *Etiam* ergo notet? *Plus* ergo fuerit et maius, πείθειν ξυμπολεμεῖν, quam στρατιὰν ἄγειν. Medios nempe etiam tunc et quietos ad bellum ſollicitare, i. e. *nouos* ſocios ſibi, *nouos* Athenienſibus hoſtes comparare: quod plus ſane foret, quam a *veteribus* ſociis, qui *iam* eſſent, auxilia abducere. Nam, quod *vel* explices τὸ καὶ, auch nur, *ſaltem*, tanquam contentus eo futurus dicatur Gylippus, id ſatis habiturus, nihil id eſt, cum ad *bellum* vna ſuſcipiendum mouere vellet. *Etiam* ergo, *vltro*, noch darzu, intell. τὸ καί.

ἄξων) pro Medio, ἀξόμενος, κομισόμενος, *ablaturus*, *ſibi* nempe, *ſecum* abducturus.

Τῶν τειχῶν ἡμῶν πειρᾶν] Citat *Euſtathius* in Iliad. δ'. pag. 445. et explicat ποιεῖσθαι ἀπόπειραν. Wass. *Thucyd.* I, 61. καὶ πειράσαντες πρῶτον τὴ χωρίς. Adde IV, 25. et 70. Dvk.

ὅπερ κἀκ. πυνθ.) Schol. ad hh. vv. d. Aug.) Schol. Vulg. cum γράφεται ſcribat, non addito καὶ, quod ſoleat in Var. Lect. ſane eſt, vt pro vera vnice Lect. habere videatur ἥπερ καὶ ἐκ. vt ad verba proxima, διὰ τὸ ἀντιπ. rel. ſimiliter apponit γράφεται, ſine καί. Neutro tamen loco vera lectio eſt, quam Schol. addit. Quid enim clarius hic, quam ὅπερ; aut quid hic ſit ἥπερ, *qua ratione?* πυνθάνεσθαι Noſtro ſaepius, et bis iam hoc cap. eſt *ſcire*, per Meton. aut, ſi mauis, Enallagen Tempp.

[κ. τ. πλῆρ.) Schol. abeſt Aug.]

[διάβροχοι) Schol. Aug. integrum apponit Homeri verſum, (Il. 2, 135.) addito, (quod huc tamen non pertineat,) καὶ σπάρτα λέλυνται.]

Διάβροχοι] Deſcripſerunt ex hoc loco *Pollux* I, 121. et *Ariſtides* l. d. pag. 33. Huc quoque reſpicit *Pollux*, quum dicit naues ἐντεθαλαττευκυίας, et διεψυγμένας. Vid. *Interpretes* ad eum locum, et ad VII, 191. vbi rurſus *Pollux*: καὶ ἡ μὲν ὀκέτι πλέουσα ναῦς νεωλκημένη, διαψυχομένη, ἀνειλκυσμένη. Charon apud *Lucianum* Contemplant. pag. 359. Ὡς δέκα ὅλων ἐτῶν μηδὲ νεωλκῆσαι, μηδὲ διαψύξαι τὸ σκαφίδιον. Dvk.

[ἤδη θαλ.} Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.

[διαψύξαι}

Θαλασσεύσασαι] Vid. *Corinthum*. Wass.

διαψύξαι) ἀναψύχειν τὰς ναῦς ex Herodoti L. 7. c. 59. affert *Abr.* Debet hic notare liberationem ab *humore* maris, expo-

copiis adortus expugnet. Contigit etiam, vt nos, qui alios obsidere videbamur, ipsi potius, saltem quod ad terram attinet, hoc patiamur. Nec enim propter *hostium* equitatum procul per regionem progredimur.“ Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 340.

12. „Praeterea legatos in Peloponnesum miserunt ad alias copias arcessendas. Et Gylippus ad vrbes Siciliae proficiscitur, vt earum alias quidem ad belli societatem pelliciat, quotquot nunc quiescunt, ex aliis vero praeterea, pedestres naualesque copias, si possit, adducat. Nam, vt ego audio, peditatu *a terra*, pariter et classe a mari nostras munitiones tentare statuerunt. Neque cuiquam vestrum *hoc* arduum esse videatur, quod etiam a mari *nos aggredi statuerint*. Nam nostra classis (quod et illi cognitum habent) initio quidem et nauium siccitate, et hominum, qui in illis erant, incolumitate florebat. Iam vero et naues, quod tamdiu iam *sub dio et* in mari manserint, sunt putrefactae, et viri, qui eas explebant, sunt absumti. Naues enim *nobis* subducere non licet, vt recreemus, quod hostium naues, quae nostris sunt numero pares, atque adeo plures, perpetuo suspicionem *nobis* afferant, quod *iamiam nos* sint inuasurae. Non dubium autem, illos *huius rei* periculum facturos esse. Et *hostis* inuadendi facultas penes illos est, et suas *naues* commodius exsiccare possunt. Nec enim stationes aduersus alios habent.“

13. „Nobis vero, quamuis magno nauium numero abundaremus, vix tamen hoc *facere* liceret, ne dum, vt nunc, excubias cum tota classe agere coactis. Nam si vel modicam custodiae partem detra-

Τὸ παρατείχισμα τῦτο] τῶν Συρακυσίων δηλονότι. Πολιορκεῖν δοκῦντας] τὸ πολιορκεῖσθαι μᾶλλον, ἢ πολιορκεῖν, δηλωτικὸν καὶ τῆς ἥττης, καὶ παρορμητικὸν τὸ πεμφθῆναι βοήθειαν, δι' ἧς σωθήσονται· τὸ δὲ, ἀποστεῖλαι πρὸς Πελοπόννησον ἕνεκεν στρατιᾶς τὰς ἐναντίας, καὶ τὸ, τὸν Γύλιππον τὰς πόλεις ἀναπείθειν αὐτοῖς συμπολεμεῖν, τῦ καὶ αὐτὸς πλείσην στρατιὰν, πεζὴν τε καὶ ναυτικὴν, τὴν ταχίσην ἐξαποστεῖλαι. Κατὰ γῆν τῦτο πάσχειν] ἐν τῷ κατὰ γῆν μέρει ἥττᾶσθαι· ἐπεὶ ἔν γε τῷ κατὰ θάλατταν ἐπεκράτῦν οἱ Ἀθηναῖοι. Τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ] διάσημα δηλονότι. Ἐπ' ἄλλην στρατιάν] ἤγουν δι' ἄλλην. Ὅπερ κἀκεῖνοι] γράφεται, ἥπερ καὶ ἐκεῖνοι. Καὶ τῶν πληρωμάτων] τῶν ναυτῶν. Διάβροχοι] σεσηπυῖαι. Ὅμηρος· Καὶ δὴ δῦρα σέσηπε νεῶν. Ἥδη θαλασσεύσασαι] ἤγουν, ἐν θαλάττῃ ὦσαι. Διαψύξαι] διακαθᾶραι. Διὰ τὸ ἀντιπάλυς] γράφεται, διὰ τὸ ἀντιπάλως καὶ τῷ πλήθει, καὶ ὅτι πλείυς. Ἐπ' ἐκείνοις] ἀπὸ κοινῦ τὸ εἰσί.

nendis nauibus et ostendendis aëri siccori; *siccare* denique ψύχος enim est *aër frigidus*; et διὰ notat, *permeare aërem* et perflare, auferentem humores; et in Fabb. Aesop. (si prouocasse tamen ad illas detur,) ψύχειν est *siccare*; Fab. 7. init. τῶν σίτων βραχέντων, οἱ μύρμηκες ἔψυχον. Sc. αὐτά· et totum, Thucydidis plane more, distractum pro, τὰ σῖτα βραχέντα ἔψυχον, fruges *madefactas siccabant*. Infra Nostrum pro eo ἀποξηρᾶναι.

[διὰ τὸ ἀντιπ.) Schol. abest Aug.) Et hoc in Schol. Vulg. est γράφεται, sine καὶ, tanquam verior lectio commendetur; quae profecto tamen non sit ὅτι πλείους. v. Not. ad h. v.]

διὰ τὸ ἀντιπ.) Ordo est: διὰ τὸ προσδοκίαν ἀεὶ παρέχειν τὰς ναῦς τῶν πολεμίων, ὡς ἐπελεύσονται (pro ἐπελευσομένας·) οὔσας ἀντιπάλους τῷ πλήθει καὶ ἐπιπλείσις. Cui ordini iuuando et indicando, comma posui post τό.

Καὶ ἐπιπλείυς] *Stephanus* et alii Lexicorum conditores ἐπιπλείων, p o *amplior*, adferunt ex *Aristotele* II. de Coelo: περὶ δὲ τύτων ζητεῖν μὲν καλῶς ἔχει ἐπιπλείω σύνεσιν. Est l. d. Cap. 12. Sed in *Pacii Ed* Laemariana 1597. et *Du Vallii* diuisis vocibus editum est: καλῶς ἔχει καὶ τὴν ἐπὶ πλείω σύνεσιν. Nec facile fortasse illis ostendi poterit, ὅτι πλείων, quod hic *Mss.* exhibent, sic dici, vt cum superlatiuo ὅτι πλεῖστος. Coniici potest, καὶ ἔτι πλείυς. *Thucydides* I, 120. Πολλὰ γὰρ κακῶς γνωσθέντα — κατωρθώθη· ἔτι πλείω — ἐς τἐναντίον αἰσχρῶς περιέσῃ. Et cum aliis comparatiuis I, 1. Τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτι παλαιότερα. Et III, 81. Οὐδὲν ὅ, τι ἐ ξυνέβη, καὶ ἔτι περαιτέρω. In aliis *Edd.* ante verba καὶ ἐπιπλείυς rectius est distinctio minima. Dvk.

ἐπιπλείους) pro simplici πλείυς· qs. sunt *in plures*, *in* maiorem numerum nostro. ὅτι πλείους nihili vtique est, etiamsi ὅ, τι legeris, quod superlatiuo sane addatur, Comparatiuo quidem non possit. Glossema fortasse fuerit explicaturi per ὅτι vsum Infinitiui, διὰ τὸ — παρέχειν, i. e. ὅτι παρέχουσιν. Sed leg. haud dubie ἔτι· quod et mihi venit in mentem, priusquam, laetus sane, viderem, Dukero idem videri. Nil certius.

ἐφορμ. ἀλλ.) Vertit Port. ac si legeret ἄλλοις· falso; nam vere ἐφώρμουν Athenienses, vt ἐπελευσόμεναι, iamiam inuasurae. Leg. ἀλλήλοις, et ἐφορμοῦσιν interpretandum: (Neque enim) sese nimis *vrgent* confertae et e propinquo, sed laxiore spatio diffusi, Corinthii Siculique, cum suis nauibus, per Synesin, pro ἀλλήλαις·) facilius liberant naues; sie liegen nicht so dicht, so gedrängt an einander an. Quod ipsum ostendat c. 13. init. πάσαις (ταῖς ναυσι) φυλάσσειν. Quippe in stationibus confertae haerere cogebantur, vt incursum hostium exspectantes instructa acie exceptuae.

Ἀλλήλοις] Coniecturam *Porti* ἄλλοις firmant *Mss.* Wass.

C. 13. ἐκ πολλ περ.) i. e. καὶ ἔχουσι περιουσίαν, καὶ σὺν πολλῇ περιουσίᾳ· bey dem gröſsesten Ueberflusse: Non absimiliter Paulus, 2 Cor. 2, ἐκ — πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα — διὰ πολλῶν δακρύων· *cum* summo angore animi, *cum* lacrymis multis; nam et διὰ hic pro σύν.

παρὰ τὴν ἐκείνων πόλιν χαλεπῶς καὶ νῦν ἐκομιζόμενοι. τὰ δὲ πληρώματα διὰ τόδε ἐφθάρη τε ἡμῖν, καὶ [o] ἔτι νῦν φθείρεται, τῶν ναυτῶν, τῶν μὲν, διὰ φρυγανισμὸν, καὶ ἁρπαγὴν [p] μακρὰν, καὶ ὑδρείαν, ὑπὸ τῶν ἱππέων ἀπολλυμένων· οἱ δὲ [q] θεραπεύοντες, ἐπειδὴ ἐς ἀντίπαλα καθεστήκαμεν, [r] αὐτομολῶσι. καὶ οἱ ξένοι, οἱ μὲν, ἀναγκαῖοι ἐσβάντες, εὐθὺς κατὰ τὰς πόλεις [s] ἀποχωροῦσιν· οἱ δὲ ὑπὸ μεγάλης μισθοῦ [t] τοπρῶτον ἐπαρθέντες, καὶ οἰόμενοι χρηματιεῖσθαι μᾶλλον, ἢ μαχεῖσθαι, ἐπειδὴ, παρὰ [v] γνώμην, ναυτικόν τε δὴ καὶ τἆλλα ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνθεκτὰ ὁρῶσιν, οἱ μὲν [x] ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται, οἱ δὲ, ὡς ἕκαστοι δύνανται· (πολλὴ δ' ἡ Σικελία·) εἰσὶ δ', οἳ καὶ αὐτοῦ ἐμπορευόμενοι, ἀνδράποδα [y] Ὑκκαρικὰ ἀντεμβιβάσαι ὑπὲρ σφῶν πείσαντες τὸν [z] τριηράρχην, τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῆρηνται.

ιδ'. Ἐπισταμένοις δ' ὑμῖν γράφω, ὅτι βραχεῖα ἀκμὴ πληρώματος, καὶ ὀλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ [a] ἐξορμῶντές τε ναῦν, καὶ ξυνέχοντες τὴν εἰρεσίαν. τούτων δὲ πάντων ἀπορώτατον, τό,

[o] Ἔτι deest *Reg.* νῦν ἔτι Mſqu. et ante, διὰ τὸ διεφθάρη pro διὰ τόδε ἐφθ. et mox ἀπολυμένων p. ἀπολλ. [p] Μικρὰν *Marg. Ar. C. Dan.* [q] Θεράποντες *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. [r] Αὐτομολοῦσιν *Caſſ.* Aug. [s] Ἀναχωροῦσιν *Ar.* Mſq. [t] Τὸ πρῶτον *Ar. C. Caſſ. Gr.* Aug. [v] Γνώμης *Dan.* [x] Ἐπαυτομολίας *Gr.* Mſqu. [y] Καρικὰ *Ar. C. Dan.* Ὑκαρικὰ *Reg.* [z] Τριηράρχας *Dan.* [a] Ἐξορμοῦντες *Reg. Caſſ.* Aug.

τῶν ναυτῶν) Dubius haerebam, deleremne comma poſt φθείρεται, vt τῶν ναυτῶν penderet a πληρώματα, explicandi conditione; ne duplex anacoluthon relinqueretur, alterum ſtructurae, τῶν μὲν — ἀπολλυμένων, cui reſpondeat: οἱ δὲ θεραπεύοντες — αὐτομολοῦσι, pro, τῶν δὲ θεραπευόντων — αὐτομολούντων· alterum ſenſus et rei ipſius, qſ. Logicum, et diuiſionis: τῶν ναυτῶν, genus hoc eſt vel totum, τῶν μὲν, *partim*; vbi ergo alterum *partim*, quid (altera) nautarum *pars*, *alii*, faciant? Sublato quidem commate, et ναῦται et θεραπεύοντες, partes ſint vel genera et claſſes πληρωμάτων· et Grammaticum tantum Anacoluthon relinquatur ſtructurae.

[κ. ἁρπαγὴν) In Schol. Aug. pro ἁρπαγὴν eſt ἁρπάζειν.) Haud notatur tamen, an et pro ἐφ' ibi ſit ἐπὶ τὸ, quod debebat ad ἁρπάζειν.]

οἱ δὲ θερατ.) primo pro, οἱ θεράποντες, quos hic *calones* verteret Port. non *ſeruitia*; deinde, οἱ δὲ θεραπεύοντες, per Anacoluthon et Variationem, eſt pro, τῶν δὲ θεραπευόντων· reſpondet enim ſuperiori, τῶν μὲν, poſt τῶν ναυτῶν, vbi v. Verbum quidem θεραπεύειν, vt h. l. pro ὑπηρετεῖν, ὑπηρέτην εἶναι, adhiberi non ſolet, ſed *colere*, *curare* ſign. vt notum eſt.

Τοπρῶτον] *Ar. C.* τὸ πρῶτον. Ita etiam ſupra. Vid. Indicem. WASS.

[αὐτομολ.) In Aug. ad h. v. Schol. a m. ant. eſt, ἑκουσίως ἀποφεύγουσιν.] Explicare haud dubie voluit vim τοῦ αὐτός.

αὐτομολίας) Reisk. emendat ὑλοκοπίας, vel λιθολογίας. *Gottl.* Nimium haec recedunt a ſcriptura; et de φρυγανισμῷ iam ſupra locutus eſt. πρόφασις hic ſignificare debet ἀφορμὴν, εὐκαιρίαν, *opportunitatem occaſionem*: per occaſionem oblatam aufugiendi. Sed enim Thuc. liceret, hoc ſenſu, κατ' αὐτομ. προφασιν. Nec video ſatis, quî differat ab illo, ὡς ἕκαστοι δύνανται. Sed retineri nimirum poteſt ſenſus τῆς προφάσεως· *ſpecie*, praetexto vtuntur nos relinquendi, cauſſam ſibi eſſe, dicunt, mutandi ſigna, nos relinquendi. *Voluntarii* quippe erant, μεγάλῳ μισθῷ ἐπαρθέντες, i. e. ἀναπεισθέντες, auſgeredet, et ſpe praedae inducti, ab Athenienſibus ipſis propoſita; qua deſtitutis profiteri liceret, nolle ſe amplius operam praebere Athenienſibus, domos abire velle. Neque enim minus ſuo iure agebant, quos deinde, memoret, mancipia emta vt pro ſe acciperent, perſuaſiſſe trierarchis. Neque enim cogere Siculos aut vi retinere tum valebant Athenienſes.

[πολλὴ δὲ) Schol. abeſt Aug.]

πολλὴ δὲ ἡ Σικ.) nempe, vbi, et procul a nobis, et ad plura loca confugientes, nos lateant, nec reprehendi queant. πολλὴ, *ſpatioſa*, magna, lata, diffuſa, vt apud Virg. Aen. *multa tellure iacentem*, i. e. per *magnum* ſpatium, amb tum agri, ſoli. Ita, ἐπὶ πολὺ τῆς γῆς, πολὺ μέρος, alia, vbi πολὺς eſt μέγας. Ita Lat. *in multam noctem dormire*, *multa iam nocte*, i. e. *magna* parte noctis elapſa: Et vero Ebr. רַב vtrumque ſign. et *multum* et *magnum*.

[ἀνδράποδα) Schol. Aug. abeſt ὧν ante μέμνηται.] Non male quidem.

Ἀνδράποδα Ὑκκαρικά] Supra VI, 62. Male quidam *Mſſ.* Καρικά. *Holſtenius* ad Stephan. in Εὐκαρπία et Ὑκκαρον emendat aliquot loca aliorum Scriptorum eodem vitio inquinata, et hic apud *Scholiaſten* pro πόλεων recte corrigit πόλεως, quemadmodum et *Caſſ.* habet; quod recipiendum putaui. *Porti* coniectura πολίσματος Σικανικοῦ nimis longe abit a ſcriptura librorum. DVK.

ἀντεμβιβ. ὑπ. σφ.) Pleonasmus eſt, haud inſolitus ille tamen, in praepp. ἀντὶ et ὑπὲρ, idem notantibus, *pro*, *vice*.

[τ. ἀκρίβ.) Schol. Aug. abeſt ἤτοι, et pro ναυτικῆς leg. ἀττικῆς.] Vitioſe, vt apparet; Ἀθηναίων certe ſcriberet.

τ. ἀκρίβ.) ad *numerum* plerumque refertur τὰ ἀκριβές· qui quamquam ex mancipiis quoque vicariis conficiebatur; *eorum* tamen numerus, qui *debebant* eſſe, deficiebat; et deſertoribus computatis, (de quibus tamen ſemo non ſit inde a verbis, εἰσὶ δ', οἳ, quo referatur ἀφῄρηνται) itidem minuebatur numerus; Verterim ergo: efficiunt, vt non conſtet *iuſtus numerus* naualium ſociorum, quales habere debeamus et velimus.

C. 14. Ἐπισταμένοις δ' ὑμῖν γράφω] *Valla* in ſuo exemplari additam habuit negationem: nam vertit: *non intelligentibus autem ſcribo*. Adnotat ibi *Stephanus*, ab omnibus Graecis exemplaribus ſibi viſis abeſſe negationem. Conſentiunt cum iis omnes alii, tam ſcripti, quam editi, libri; et ita dictum eſt, vt ſupra ſaepe, ἐν εἰδόσι, et πρὸς εἰδότας λέγειν. DVK.

[ὅτι βραχ.) Schol. Aug. abeſt ἀντὶ τοῦ.]

βραχ. ἀκμὴ) *Gnomice* et omnino (vniuerſe) dictum interpretatur Port. et Schol. et de *temporis* breuitate. Nec tamen video, quid ad cauſſam illud propoſitam faciat, aut, quî omnino teneri poſſit, quin exemplo redarguatur ipſorum

hamus, nullos commeatus habebimus, quos nunc quoque iuxta illorum vrbem *praeterueſti* aegre *in caſtra* importamus. Homines vero nautici hac de cauſa et *ante* cum noſtra iactura perierunt, et nunc etiam pereunt; quod nautae quidem, quia procul a caſtris lignari, praedari, et aquari coguntur, ab *hoſtium* equitatu excepti caedantur; ſeruitia vero, quia caſtra caſtris oppoſita habemus, transfugiant. Peregrinorum quoque illi quidem, qui coacti naues conſcenderunt, in vrbes continuo dilabuntur. Illi vero, qui mercedis magnitudine primum allecti venerant, et qui ſe quaeſtum potius facturos, quam pugnaturos, arbitrabantur, vbi praeter opinionem viderunt et hoſtium claſſem, et caeteras res iam *nobis* oppoſitas, partim quidem occaſionem nacti ad hoſtes transfugiunt, partim vero, prout ſingulis facultas offertur, *abeunt;* (Sicilia autem eſt ampla;) quidam etiam hic Hyccarica mancipia mercati, trierarchis perſuaſerunt, vt illa pro ſe in naues imponerent, atque hoc modo exactam rei nauticae diſciplinam ſuſtulerunt. „

Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 349.

14. „ * Vobis autem, qui *hoc probe* noſtis, ſcribo, non diuturnum eſſe claſſiariae multitudinis vigorem, paucosque nautas reperiri, qui et nauem agere et remigium moderari norint. Sed horum

* Non intelligentibus autem ſcribo etc. *Valla.* Sed in omnibus *Gr. Exemplaribus*, quae vidimus, legitur ἐπισταμένοις absque negatione. Hvds.

Καὶ ἁρπαγὴν μικράν] καὶ διὰ τὸ ἐπὶ πολλῷ διαχύματος ἐφ' ἁρπαγὴν ἐξιέναι. Κατὰ τὰς πόλεις] τῶν Σικελῶν δηλονότι. Πολλῷ δ' ἦ Σικελία] ἦγουν εὐρύχωρος. * Ἀνδράποδα Ὑκκαρικὰ] ἀπὸ Ὑκκάρων πόλεως Σικελῶν, ὧν μέμνηται ἐν τῇ ἕκτῃ. Τὴν ἀκρίβειαν τῶ ναυτικῶ ἀφήρηνται] ἤτοι, ἐλυμήναντο τὸ ἀκριβὲς τῆς ναυτικῆς δυνάμεως. Ὅτι βραχεῖα ἀκμή] ἀντὶ τοῦ, ὃ πολλῷ χρόνω ἀκμάζει ἡ ναυτικὴ δύναμις. Τούτων δὲ πάντων ἀπορώτατον] μείζονα πάντων τῶν εἰρημένων ἀπορίαν ἔχει τὸ μὴ δύνασθαι ἐμὲ κωλύειν

Athenienſium, Corinthiorum, et hodie Anglorum, aliorumque populorum, quibus fl. ruerit res naua.s, aut n nc vigeat. Quin ipſe Thuc. aut Nicias noc d. *breuitate* conqueritur, ſed nimirum de *paucitate*; ὀλίγοι εἰσὶν, inquit, τῶν ναυτῶν, rel. Et vero *paucitatem* quoque notat βραχὺ ac *tenuitatem*; vt βραχὺ μόριον, *exigua* pars, κατὰ βραχύ, *paullatim*; (τὰ) βράχη, *breuia*, vbi mare non ſit altum, *multum* ſuffectarium; et *breue pondus* Horatio, Serm. 2, 2, 37. Equidem ſic intellexerim: vosmet ſcitis, tenue ſane et *exiguum* numero (nobis) eſſe robur rei nau lis vel ſocio um; n m adeo multis nos ſat idoneis vti aut abundare. Ita Athenienſes relatum ſolos ac proprie, proxime certe, νοηματικῶς et *finite* dictum interpreter. Quod ſi quis de re *vniuerſa* tamen ac de *genere toto* et conditione ac cauſſa omnis rei naualis acc pere voluerit; me quidem haud obnitente: ὅτι is retulerit ad ἐπισταμένοις, et ad γράφω in ellexerit ταῦτα, hoc ſenſu: Quae nunc ſcribo de ſtatu rer im noſtrarum, vobis ſcribo vt gnaris omnino, quae ſit conditio omnis rei nauticae, quanta paucitas ac difficultas nautarum ad omnia vtilium; ne ſententiam pro rebus geſtis perſcripſerit Nicias. Sin *proprie* mecum de Athenienſibus: ad γράφω refer.tur ὅτι· Scribo vobis, quod cognitum ipſi iam haberis, eſſe nobis exiguam ſane copiam nautici roboris. De *temporis* quidem breuitate et non diuturno vigore rei naualis vt hic intelligam, vix adducor; ita alienum a cauſſa et abſonum, quin per ſe (.lium plane, videtur.

Ἐξορμῶντές τε ναῦν] *Pollux* I, 123. inter ea, quae ad rem nauticam pertinent, recenſet ἐξορμᾶν τὴν ναῦν· quod, probabile eſt, hinc deſcriptum eſſe. Omnes hic vertunt, *agere nauem.* Fortaſſis eſt, nauem e ſtatione, vel portu, *in altum deducere.* Συνέχειν τὴν εἰρεσίαν *Vallae* eſt, *nauem moderari; Acacius* vertit, *remis vti.* Magis placet interpretatio *Porti.* Nec tamen certo ſcio, quid ſit; ſed ſuſpicor, ad eos pertinere, qui κελευσταὶ dicuntur, quos nautis requiemque mo- ou nque remigandi dare, dicit *Ouidius*, III Metam. 619. Dvk. ἐξορμᾷ, ſign. nauem remigando e portu educere. Abr. Vera haud dubie interpretatio, adiuta etiam Lectione Codd. ἐξορμιοῦντές, ab ὅρμος, ſtatio, vnde ἐφορμεῖν, nauem tenere in ſtatione, ἐφορμίζειν, nauem intro gere, appellere ad ſtationem. ἐξορμῶντες autem eſſe poſſit (vel ἐξορμοῦντες) pro, (οἱ) δυνάμενοι, ἔμπειροι ὄντες (τοῦ) ἐξορμᾶν (ἐξορμεῖν) qui poſſint, ſciant hoc facere. Ad Athenienſes tamen ſolos et proprie relatum, ad ὀλίγοι εἰσὶν intellecto ἡμῖν, verteris: pa cos ſane habemus, quos huic miniſterio (aptos quidem) adhibeamus. Eſt autem difficile nauem educere portu propter flexus, anguſtias, ſcopulos et br.uia. V. et continuo εἰρεσ ξυνέχ. Obiter hic excurriſſe detur ad Euripidis locum, I, hig. A.l. vſ. 1328. rel. quem contorte, vt fere ſolet, hic expl Abr. Ζεὺς μειλίσσων (hinc incipit Abr. tanquam incipi t ſententia, cum endeat ab ὤφελεν πυεῦσαι,) ἄλλαν ἄλλοις αὔρᾳν· quid hic eſt μειλίσσων: non expl Abr. Putaue i.., n nificare *temperans, miſcens*, alium aliis ventum καίφεσι χαίρειν, ſcil. τὸ, aut etiam ὥστε, cum Abr. vt gaudeant proſpero curſu, τοῖς δὲ λύπην, τοις δ' ἀνάγκην, ſ il μειλίσσων, *miſcens*; et ſic reliqua, non, vt intelligas cum Abr. κατὰ λύπην, κατ' ἀνάγκην τοῦτο ποιεῖν· quo quid durius, aut inolitum magis? *Quid* autem hic faciant, vbi nil tale praeceſſerit? μειλίσσειν eſt *mitigare*; quidni et *temperare, miſcere, accommodare*, deinde, eturicht.n, denique *dare*. Sic omnia plana.

εἰρεσ ξυνέχ.) *continuare*, exercere pergere. (*Abr.* et ex eo) *Gottl.* Haud placet; Vbi enim ita adhibetur συνέχειν; Vtut συνεχὴς, *continuum*, et συνεχῶς, *perpetuo, continuo*, notet; Verbum q idem, ſic pr eſertim, Actiue, et cum Accuſ. (ſemper autem Act. eſt,) ſign *continere, cohibere*; quo quidem nihil ſit aptius vel rei vel huic loco; vbi .opponatur ἐξορμᾶν. Nec vero *remigandi* ſimpliciter vlla ſit

τε μὴ οἷόν τε [b] εἶναι ταῦτα ἐμοὶ κωλῦσαι τῷ στρατηγῷ, (χαλεπαὶ γὰρ αἱ [c] ὑμέτεραι Φύσεις ἄρξαι·) καὶ, ὅτι ἀδ', ὁπόθεν ἐπιπληρωσόμεθα τὰς ναῦς, ἔχομεν· ὃ τοῖς πολεμίοις πολλαχόθεν ὑπάρχει· [d] ἀλλ' ἀνάγκη, ἀφ' ὧν ἔχοντες ἤλθομεν, τά τε ὄντα [e] καὶ ἀπαναλισκόμενα γίγνεσθαι. αἱ γὰρ νῦν ἔσαι πόλεις ξύμμαχοι, ἀδύνατοι, Νάξος καὶ Κατάνη. εἰ δὲ προσγενήσεται ἐν ἔτι τοῖς πολεμίοις, ὥστε τὰ τρέφοντα ἡμᾶς χωρία τῆς Ἰταλίας, ὁρῶντα, ἐν ᾧ τε ἐσμὲν, καὶ [f] ὑμῶν μὴ [g] ἐπιβοηθούντων, πρὸς ἐκείνους χωρῆσαι, [h] διαπολεμήσεται αὐτοῖς ἁμαχεὶ, ἐκπολιορκηθέντων ἡμῶν, ὁ πόλεμος. τούτων ἐγὼ ἡδίω μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, ἃ μέντοι χρησιμώτερά γε, εἰ δεῖ σαφῶς [i] ὑμᾶς εἰδότας τὰ ἐνθάδε βουλεύσασθαι. καὶ ἅμα, τὰς φύσεις ἐπισκήψας ὑμῶν, βουλομένων μὲν τὰ ἥδιστα ἀκούειν, [k] αἰτιωμένων [l] δὲ ὕστερον, ἤν τι ὑμῖν ἀπ' αὐτῶν μὴ ὅμοιον ἐκβῇ, ἀσφαλέστερον ἡγησάμην τὸ ἀληθὲς δηλῶσαι."

ιε'. "Καὶ νῦν, ὡς, ἐφ' ἃ μὲν ἤλθομεν [m] τοπρῶτον, καὶ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἡγεμόνων ὑμῖν μὴ μεμπτῶν γεγενημένων, ἴστε τὴν γνώμην ἔχετε. ἐπειδὴ δὲ [n] ἡ Σικελία τε ἅπασα ξυνίσταται, καὶ ἐκ Πελοποννήσου ἄλλη στρατιὰ [*] προσδόκιμος αὐτοῖς, βουλεύεσθε ἤδη, ὡς τῶν γ' ἐνθάδε [o] μηδὲ τοῖς παροῦσιν αὐταρ-

b Εἶναι omittit *Cl.* Hoc in Appendice *Variar. Lect. Hudsoni* perperam adnotatum erat ad verſ. 12. pag. 419. *Ed. Hudſ.* quod huc putaui, pertinere. μὴ οἷόν τ' εἶναι Mſqu. *c* Ἡμέτεραι *Reg.* Mſqu *d* Id eſt: Ἀνάγκη τὰ πληρώματα τῶν νεῶν γίγνεσθαι ἀφ' ἐκείνων, ἀπ' ὧν τά τε ὄντα καὶ τὰ ἀπαναλισκόμενα ἐγένοντο, ἅπερ εἴχομεν, ὅτε δεῦρο ἤλθομεν. Vel ſic: Ἀλλ' ἀνάγκη τά τε ὄντα καὶ τὰ ἀπαναλισκόμενα γίγνεσθαι ἀπ' ἐκείνων, ἃ ἔχοντες δεῦρο ἤλθομεν. Scil. ἀνάγκη τὰς ἡμετέρας ναῦς ἐπιπληροῦσθαι ἀπ' ἐκείνων τῶν ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν, οὓς εἴχομεν, ὅτε πρῶτον δεῦρο ἤλθομεν, ὧν οἱ μὲν ἔτι καὶ νῦν περιγίγνονται καὶ ζῶσιν, οἱ δὲ ἤδη ἀπανάλωνται ὑπὸ τῶν πολεμίων. *Ae. Port.* *e* Καὶ deeſt *Ar.* *f* Ἡμῶν *Ar. C.* Mſqu. *Reg. Dan.* *g* Ἐσβοηθούντων *Ar.* *h* Διαπεπολεμήσεται *Ar. Cl.* Mſqu. *i* Ὑμᾶς deeſt *Reg.* Ἡμᾶς *Gr.* *k* Ἐναντιουμένων *C.* Ἀντιωμένων *Gr.* *l* Δ' ὕστερον *Gr.* *m* Τὸ πρῶτον *Ar. C.* Πρῶτον *Reg. Caſſ.* Aug. Mſq. *n* Ἡ deeſt Aug. *Reg. Caſſ.* et mox καὶ ante ἐκ *Caſſ.* Καὶ non eſt in *Caſſ.* * προσδόκιμος Mſqu. *o* Μὴ τοῖς *Reg.* Μὴ δὲ τοῖς *Caſſ. Gr.* Aug. qui et mox ἀνταρκούντων, et τούτοις p. τούτους.

difficultas; at *continere* nauem, *ſiſtere*, inhibere, retro agere, hoc opus, hic labor eſt. Illud etiam quaeſierit: velitne Nicias, paucos eſſe, qui *vtrumque* ſimul iidem ſciant, tanquam non eiusdem ſemper ſit, duo illa callere; an hoc tantum velit, paucos eſſe, aut omnino, aut Athenienſibus, quibus ad miniſteria haec apris vtantur.

οἷόν τε — — στρατ.) Traiectum, pro, οὐχ οἷόν τε εἶναι ἐμοὶ τῷ στρατηγῷ, κωλ. ταῦτα. Amat talia Thuc. τῷ στρατ. eſt καίτερ ὄντι στρ. *quamuis* ſim dux belli, cuius eſſe ius iſtud, vis illa debeat.

[χαλεπαί) Schol. abeſt Aug.]

ὑμέτεραι φ.) Aſperius ſane eſt ὑμέτεραι, et plane caſtigantis et obiurgantis, quam ἡμέτ. quaſi per κοίνωσιν, molliorem ſane hic illam, quam pro Niciae animo. Nec vero ſat commode dixerit imperator: *Nos* ſumus ad parendum contumaces.

[ἄρξαι) ad h. v. in Aug. eſt Schol. ἀντὶ τοῦ ἀρχθῆναι.]

ἐπιπληρωσ.) in poſterum et iterum ſuppleamus. (*Abr.* et ex eo) Gottl. *Denuo* tantum debebat; eſt Latina ſcil. *re*, vt in ἐπισκευάζειν, *reparare*. *Futuri* nulla vis in ἐπί. Quid, ſi ἔτι ſcripſ. Thuc. Sed nihil opus.

ἀφ' ὧν ἔχ. ἦλθ. rel.) Haec ita digerit *Abr.* (more quidem ſuo:) ἀλλ' ἀν (ἐστὶ) καὶ τὰ ἀναλισκόμενα, (vbi autem eſt τὰ, aut abeſſe ſic componenti qui poteſt?) γίγνεσθαι (ἡμῖν ἀπ' ἐκείνων,) ἀφ' ὧν ἦλθ. ἔχ. καὶ τὰ ὄντα. Vbi rurſus hi. eſt καὶ ad τὰ ὄντα· nam τε, quod addatur τῷ τὰ, non poſſit, tali poſitu, pro καὶ valere. Nec vero, hoc ordine inducto, ad ἀπαναλισκ. ſ ppediet τὰ, quia tunc comma ſit ponendum poſt ὄντα, ſupra quod ita reuocetur ἀπαναλισκόμενα. Aut cum (Aem.) Porto ad ἀναλισκόμ. int. τὰ, ex priori τὰ ὄντα· quod, vt in Porti interpretatione proceſſerit, quia ad id referatur; ſicut apud Ariſtot. Rhet. 2, 16. περὶ τῶν σοφῶν καὶ (ſcil. τῶν) πλουσίων· ita in Abr. ordine locum haud habeat. Nec ſententia tamen ſatis placet: Oportet, ab iis, a quibus inſtructi his rebus huc venerimus, nobis accedere et, quae ſint, et, quae abſumta ſint; Nam, quae *ſint*, quae ſuppetant, quae (iam) haberent, quomodo dici illa poſſint (nunc demum) γίγνεσθαι, accedere? Quod ſi τε abſit poſt τὰ ante ὄντα, aut inſuper haberi pro ſuperuacuo poſſit: pronum ſane fuerit, commodiſſime ita interpretari: Neceſſe eſt, ex iis, quae habentes, quibus inſtructi venerimus, ἀφ' ὧν ἔχοντες ἤλθομεν, i. e. ἀπ' (ἐξ) ἐκείνων, ἃ ἔχ. (σὺν οἷς, μεθ' ὧν) ἤλθομεν, καὶ τὰ ὄντα, et ea, (vt τε ſic pro καὶ, adeo, etiam, vltro) ea quoque, quae nunc habeamus, καὶ ἀναλισκόμενα γίγνεσθαι, i. e. ἀναλίσκεσθαι· qua eâdem periphraſi Xenoph. M. S. 4, 2, 33. extr. ἀναπάστους πρὸς τὸν βασιλέα γεγονέναι, i. e. ἀναστάτους γεγονέναι· (vel ἀναστασθ.) ita, ἀνάστατοι γίνεσθαι πόλεις dicuntur, *euerſae fieri*, i. e. *euerti*: ἀνάπυστος γενόμενος, p. πυθόμενος· γνωστὸν ἐγένετο, (Act. 1, 19.) pro ἐγνώσθη· ἐξίτηλον ἐγένετο, p. ἐξῆκει, qſ *euanidum*, *obliteratum factum eſt*, p. *euanuit*: et plura talia. Verum, vt dixi, τε incommodet, ante ὄντα, cui reſpondere debeat καὶ ad ἀπαναλισκόμενα· aut ipſum eſt pro καὶ καίγε, et alterum καὶ ſign. *vltro*, noch darzu. Negat enim ſimpliciter Nicias et omnino, eſſe, vnde ſupplementa ſcribant.

[διαπολεμ.) Schol. in Aug. ſic leg. (ſine ἀντὶ τοῦ·) κατεργασθήσεται αὐτοῖς· διαπολεμήσεται ὁ πόλεμος.]

τούτ. — — ἡδίω, rel.) Liu 3, 68, extr. in pari cauſſa, Q. Cincinnati nomine: *His ego gratiora dictu alia eſſe, ſcio; ſed me, vera pro gratis proloqui, — — neceſſitas cogit.* Contuliſſe iuuerit; ac mirum, ni in mente illi haec Niciae.

[ἀσφαλέστ.) Schol. abeſt Aug.]

omnium *incommodorum* hoc eſt maximum, tum quod ego Imperator haec *mala* prohibere non poſſim, (nam veſtra ingenia, *Athenienſes*, non facile reguntur,) tum etiam quod non habeamus, vnde nauium ſupplementum parare poſſimus, (id, quod hoſti multis ex locis *facere* licet;) ſed neceſſe ſit, ſupplementum *illinc* parari, vnde, quando *huc* venimus, et ea, quae *nunc* ſuperſunt, et ea, quae *iam* abſumta ſunt, accepimus. Ciuitates enim, quae nunc *nobis* ſunt ſociae, Naxus et Catana, *copias nobis ſuppeditare* nequeunt. Quod ſi hoc vnum praeterea hoſtibus acceſſerit, vt Italiae oppida, quae nos alunt, cognito rerum ſtatu, in quo ſumus, vobisque nullum auxilium *ad nos* mittentibus, ſe illis adiungant; profecto, nobis ſine proelio expugnatis, bellum ab ipſis conficietur. His autem ego iucundiora quidem *vobis* ſcribere potuiſſem, ſed tamen non vtiliora; * quia neceſſe eſt, vos manifeſte cognoſcere rerum iſtarum ſtatum, vt de his conſultetis. Simul etiam (quia veſtra ingenia probe nota habeam, quod iucundiſſima quidem audire vultis, poſtea vero conquerimini, ſi quid ex his, *quae audieritis*, vobis non contigerit, perinde *ac optabatis*,) tutius eſſe duxi, declarare, quod verum eſt.“ Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 340.

15. „Iam vero hoc quidem perſuaſum habeatis, et milites et duces ſe ita geſſiſſe *aduerſus eos*, aduerſus quos primum venimus, vt a vobis reprehendi nequeant. Verum, quia *nunc* et vniuerſa Sicilia *contra nos* conſpirat, et alius exercitus ex Peloponneſo ab ipſis exſpectatur, decernatis iam, aut eos, qui

* Si modo decet vos, rebus noſtris aperte cogni is, deliberare. *Valla.* WASS.

τὰ ἁμαρτήματα. Καλεται γὰρ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἄρξαι] ἀντὶ παθητικῆ ἐνεργητικὸν εἴληπται τὸ ἄρξαι. Ἐπιπληρωσόμεθα] τὰ πληρώματα ἀναπληρωσομεν. Διαπολεμήσεται] ἀντὶ τοῦ, κατεργασθήσεται. Ἀσφαλέστερον ἡγησάμην] συμφέρον κατὰ τὴν βουλησιν. Ὡς, ἐφ' ἃ μὲν ἤλθομεν] ἀντὶ τοῦ, ὧν ἕνεκα ἤλθομεν. Ἅπασα ξυνίσταται] ἥκει συνάγεται, εἰς ὁμόνοιαν ἔρχεται. Μηδὲ τοις παρὼσιν αὐταρκόντων] μηδὲ πρὸς τὰς ἐνθάδε πολεμίας ἀντέχειν αὐταρκόντων, ἤτοι δυναμένων.

C. 15. καὶ νῦν — ἔχετε) Ordo eſt: καὶ νῦν ἔχετε τὴν γνώμην οὕτω, ὡς καὶ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἡγεμόνων μὴ μεμπτῶν γεγενημένων, ὑμῖν (*apud* vos,) κατὰ, πρὸς ἐκεῖνα, (vel, ἐν ἐκείνοις, aut etiam, ἐπ' ἐκεῖνα μέν,) ἐφ' ἃ ἤλθομεν τὸ πρῶτον. οὕτω τ. γνώμην ἔχετε, rel. poteſt ſane intelligi, cum Porto: *Credite*, nec milites, nec duces culpandos eſſe. Sed ad Graeciſmum propius, et conſilium Niciae, malim: Sic *vos parate*, ita hanc cauſſam habetote, ita in hac cauſſa decernitote, ea ratione vtimini, vt certi ac memores, nihil in nobis culpae haerere; nempe, ne aut duces condemnetis, aut milites ignominia notetis; hanc ſententiam in ſtatuendo ſequamini: ita iudicatote, vt par ſit iudicari, vbi, quando neque a ducibus, neque ab exercitu, peccatum ſit quidquam. Richtet eure Maaßregeln dem Gedanken, der Ueberzeugung, gemäß ein, ſo ein, wie es ſeyn muß, da (wenn) weder Soldaten, noch Befehlshaber, etwas verſehen haben. ἐφ' ἃ ἤλθομεν, non ſign. *propter* quae, quorum *cauſſa*, vt vult Schol. Tanc debebat eſſe, ἐφ' οἷς· deinde τὸ πρῶτον, *primo*, ab *initio*: tanquam *aliud* deinde conſilii noui ſubnatum fuerit! Immo *idem* erat ac *ſummum* plane, Siciliae occupandae. De *hoſtibus* intelligit Portus, *contra* quos primo venerint. Et res patitur, ob diverſitatem et antitheſin *omnis* Siciliae, *deinde* demum commotae ac conſociatae; et Neutrum pro Maſcul. ἐφ' ἃ pro ἐφ' οὕς, frequens ſane Thucydidi, vt nihil magis. Equidem ſimpliciſſime interpreter: ἐφ' ἃ, ſcil. πράγματα, *quas ad res* ab initio venerimus, quem *ſtatum* Siciliae ab initio offendimus: wie wir die Sachen anfangs (ſtehend) fanden. μὲν, poſt ἐφ' ἃ, retulerim non tantum ad ἐφ' ἃ, vtut hoc quoque, propter ſubiectum ἐπειδὴ δὲ, quod illi opponatur; ſed multo magis, ſimul certe, ad νῦν, cui opponatur, βουλεύεσθε ἤδη· niſi tamen (quod placeat,) καὶ νῦν ſignificet *iam ergo*, haec cum ita ſint: und nun; demnach); tunc μὲν fuerit *certe*, ſaltem, vtique. ὑμῖν autem retuleris vel ad τῶν στρατ. — γεγενημένων, vt ſit pro ὑμετέρων· quo more Homer. Il. 1, 488. ἐ, δέ οἱ ἦτορ — μερμήριξεν, i. e. τὸ ἦτορ αὐτοῦ· et Herodot. τὰ δέ οἱ ὅπλα ἔχουσι οἱ, rel. arma *ei*, i. e. *eius*, habent; 2, 72. ἐπεὰν οἱ ἀποθάνῃ ὁ πατὴρ, i. e. ὁ πατὴρ αὐτοῦ· Hom Il. 1, 200. δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· οἱ pro αὐτῷ· vſ. 104. ὄσσε δέ οἱ πυρὶ — ἐείκτην, p αὐτοῦ. Nec nos abſimiliter: die Augen funkelten ihm die Hand zitterte mir, pro Poſſeſſ. meine, ſeine; vel ad μεμπτῶν, vt ὑμῖν) ſi *quae* vos, *apud* vos, pro eo, quod *in vos* fecerint: vt apud Xen. Mem. S. 1, 1, 1. ὡς ἄξιος εἴη θανάτου τῇ πόλει, *apud* ciuitatem, *qua* Athenienſes, ob adiſſa *in* ciuit. ten. Ita Paullus 1. Cor. 9, 2. μή ὢν ἄνομος θεοῦ, exlex *Dei*, i. e. *qua* Deum. (cf. Pholol. Thuc. P. p. 52.) et continuo, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ, eodem ſenſu.

[ἐφ' ἃ μὲν ἤλθ.) Schol. Aug. ὧν ἕνεκεν ἤλθομεν· ἀντὶ τοῦ ab init. omiſſ.]

[ἅπασα) Schol. abeſt Aug.]

[μηδὲ τοῖς π.) Schol. ad hh. vv. ſic leg. in Aug. μὴ δὲ πρὸς τοὺς ἐνθάδε πολεμίους ἀντέχειν δυναμένων.] Melius, quam αὐταρκ. quod explicandum eſſet.

αὐταρκ.) Aug. ἀνταρκούντων· non male: *aduerſus* illos, vt illis *reſiſtant*; quod iam inſit tamen in πρός. αὐταρκ eſt *per ſe ipſi*, *ſoli*, *ſuismet* viribus, non ſummullis *auxiliis*. Nescio tamen, quî, magis paene placet ἀνταρκ. vt Thucydideum magis, et inſolentiâ verbi, et pleonasmo.

πάντων, ἀλλ' ἢ τάτης μεταπέμπειν δέον, ἢ ἄλλην στρατιὰν μὴ * ἐλάττω ἐπιπέμπειν, καὶ πεζὴν καὶ ναυτικήν, καὶ χρήματα μὴ ὀλίγα· ἐμοὶ δὲ διάδοχόν τινα, [p] ὡς ἀδύνατός εἰμι, διὰ νόσον νεφρῖτιν, παραμένειν. ἀξιῶ δ' ὑμῶν [q] ξυγγνώμης τυγχάνειν. καὶ γὰρ, ὅτ' ἐρρώμην, πολλὰ ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὖ ἐποίησα. ὅ, τι δὲ μέλλετε, ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς, καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς, πράττετε· ὡς τῶν πολεμίων τὰ μὲν ἐν Σικελίᾳ δι' ὀλίγα πορισμένων, τὰ δ' ἐκ Πελοποννήσου, [r] σχολαίτερον μὲν, [s] ὅμως δ', ἢν μὴ [t] προσέχητε τὴν γνώμην, τὰ μὲν, λήσουσιν ὑμᾶς, ὥσπερ καὶ πρότερον, τὰ δὲ, φθήσονται."

ις'. Ἡ μὲν τῇ Νικίᾳ ἐπιστολὴ τοσαῦτα ἐδήλου. [v] οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ἀκούσαντες αὐτῆς, τὸν μὲν Νικίαν ἀ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' αὐτῷ, ἕως ἂν [x] ἕτεροι [αἱρεθέντες] ξυνάρχοντες ἀφίκωνται, τῶν αὐτῷ ἐκεῖ [y] δύο προσείλοντο, Μένανδρον καὶ [z] Εὐθύδημον, ὅπως μὴ μόνος ἐν ἀσθενείᾳ ταλαιπωρίᾳ. στρατιὰν [a] δὲ ἄλλην, ἐψηφίσαντο, πέμπειν, καὶ ναυτικὴν καὶ πεζικὴν, Ἀθηναίων τε, [b] ἐκ καταλόγου, καὶ τῶν ξυμμάχων· καὶ ξυνάρχοντας αὐτῷ εἵλοντο Δημοσθένην τε τὸν Ἀλκισθένους καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν [c] Θουκλέους· καὶ τὸν μὲν Εὐρυμέδοντα εὐθὺς περὶ ἡλίου τροπὰς τὰς χειμερινὰς ἀποπέμπουσιν ἐς τὴν Σικελίαν, μετὰ δέκα νεῶν, ἄγοντα εἴκοσι τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἅμα ἀγγελοῦντα τοῖς ἐκεῖ, ὅτι ἥξει βοήθεια, καὶ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἔσαι.

ιζ'. Ὁ δὲ Δημοσθένης, ὑπομένων, παρεσκευάζετο τὸν ἔκπλουν, [d] ὡς ἅμα τῷ ἦρι ποιησόμενος, στρατιάν τε [e] ἐπαγγέλλων ἐς τὰς ξυμμαχίας, καὶ χρήματα αὐτόθεν, καὶ ναῦς καὶ ὁπλίτας ἑτοιμάζων. πέμπουσι δὲ καὶ περὶ τὴν Πελοπόννησον οἱ Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναῦς, ὅπως φυλάσσοιεν, μηδένα ἀπὸ Κορίνθου καὶ τῆς Πελοποννήσου ἐς τὴν Σικελίαν περαιοῦσθαι. οἱ γὰρ Κορίνθιοι, ὡς οἵ τε πρέσβεις αὐτοῖς ἦκον, καὶ

* ἐλάσσω Mſqu. p Ὡς ὑ δυνατός εἰμι *C.* Mox ἀξιῶ δὲ ὑμ. Mſqu. q Συγγνώμης *Caſſ.* r Σχολαιότερον *Cl.* s Ὅμως δ' ἂν μὴ *C.* t Προσέχητε *Caſſ.* et a prima manu *Gr.* deinde emendatum erat προσέχητε, vt in Aug. v Οἱ δ' Ἀθηναῖοι *Gr.* x Ἕτεροι ξυνάρχοντες αἱρεθέντες ἀφίκωνται *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr. Dan.* ξυνάρχ αἱρ Aug. Mſq. y Vnum quidem vice Lamachi, alterum loco Alcibiadis. *Ae. Port.* z Εὔθυμον *Caſſ.* a Δ' ἄλλην *Gr.* b Vide L. 6. c. 43. c Θουκλέως *Dan.* d Καὶ ὡς ἅμα etc. *Ar. C. Dan.* e Ἀπαγγέλλων *Dan.* ἐπαγγέλων Mſqu.

Ἀλλ' ἢ τάτης μεταπέμπειν δέον, ἢ ἄλλην] Hoc *Ariſtides* Tom. II. Orat. 2. pag. 37. ita interpretatur: Niciam quidem in ea ſententia fuiſſe, euocandas eſſe copias, quae in Sicilia erant; ſed veritum fuiſſe, id aperte ſignificare, atque ideo, quaſi παραμυθούμενον, et quaſi adhuc ſpes ſupereſſet, Athenienſibus optionem feciſſe, vtrum domum reuocare vellent exercitum, an ſubſidium mittere, quod hoſtibus in Sicilia par eſſet. Dvk.

ἐπιπέμπ.) Latine verteris, *ſummittere*, ſuppleudis copiis et firmandis, augendis, quae hic iam ſint.

[ἀξιῶ δ' ὑμ.) Schol. Aug. ſic incipit: ἄξιος δέ εἰμι, rel. Abeſt ἀντὶ τοῦ.] Male vero interpretatur Schol. τὸ ἀξιῶ· et Portum miror, ita vertentem; vbi notum ſit, ἀξιοῦν eſſe *petere*, *poſtulare*, *aequum* cenſere. ὑμῶν pendere poteſt ab ἀξιῶ, pro Accuſ. ὑμᾶς· ſed et Genitiuus addatur, intellecto ἀφ' ὑμ παρ' ὑμῶν. Dictum autem per Metonym. pro, ὑμᾶς συγγνώμην ἐμοὶ διδόναι· vt 3, 59 init. αἰτούμεθα ὑμᾶς πεῖσαι τάδε· rogamus, vt (*nos*) hoc vobis perſuadeamus; i. e. vt *vos* haec credatis; et, propius etiam huic loco, 1, 43. init. ὧν παρ' ὑμῶν τὸ αὐτὸ ἀξιοῦμεν κομίζεσθαι· poſtulamus, vt idem nunc a vobis iam (*nos*) *recipiamus*: i. e. vt *vos* illud nobis *tribuatis*. Salluſt. Iug c. 65. init. (quo me loco iam alibi vti, memini:) *Huic* (Gaudae) *Metellus petenti, more regum vti ſellam iuxta* (Metellum) *poneret; ipſe* nempe Gauda: pro: vt *Metellus* ipſi concederet ſellam ponere iuxta illum.

ὡς τ. πολ.) ὡς pro ἅτε, *quippe*, *quia*, vt ſaepius: et 2. Pet. 1, 3. alibi iam attulimus: ὡς πάντα ὑμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ — δεδωρημένης· *quia* — vobis donauit. Quo quidem loco retuleris illud ὡς vel ad, χάρις πληθυνθείη, vſ. 2. etſi non ſolent Apoſtoli cum voto vel precatione initiali disputationem ipſam coniungere, aut ab illo ſuſpendere; Nunquam ita Paullus; non Iacobus, 1, 1. 2. ne Petrus quidem, 1. Epiſt. 1, 1. — 3. ſed, tanquam praeſcriptionem *ſalutis*, ſegregare; aut ad vſ. 4. καὶ (κατὰ, εἰς, δὲ, ἐ αὐτὸ τοῦτο — ἐπιχορηγήσατε· vt καὶ ſit pro οὖν, aut redundet in Conſequ. vel altero membro, vt Phil. 1, 22. εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ, τί αἱρήσομαι, οὐ γνωρίζω. (Obſ. etiam, redundare hic τοῦτο, ſi quidem referatur ad καρπὸς ἔργου, pro οὗτος, vt Vulg. vertit: *hic mihi operis fructus*; poſſe tamen idem referri ad τὸ ζῆν ἐν σ. τ. i. e. τοῦτο τὸ ζῆν, ἡ ζωὴ αὕτη (ἡ) ἐν σαρκί· tunc non redundare.) καὶ hic eſt pro οὖν, *ergo*, vel ἀλλὰ, *vero*, quod *vigorem* aliquem inducat orationi, ſicut Lat. *vero*, *at*, Germ. ey, ſo, o ſo, rel. vt Rom. 6, 5. *quod ſi mortis Chriſti conſortes facti ſumus*: ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· *tum vero*, *at nos* etiam reuitus eius in vitam participes erimus; ey ſo werden wir, rel. 2. Cor. 2, 2. *quod ſi ego vos dolore affecero*: καὶ τίς — ἐστιν ὁ εὐφραίνων ἐμέ; ecquis *tandem* erit, qui me erigat? ey, wer wird mich dann erfreuen, cet. De Anacoluthо autem, ὡς τ. πολεμ. — πορισμένων, τὰ δὲ ἐκ τ. Πελ. τὰ μὲν λήσουσιν ὑμ. — τὰ δὲ φθήσονται, plus profecto vidit Schol. omnibus Intt. Vidit enim, etſi non dicit, ὅμως δὲ reſpondere τῷ σχολαίτερον, ac ſi ſit: ὡς τ. πολεμ. πορισμέν. σχολαίτερον, ὅμως δὲ, ſcil. πορισμένων· ac ſi Latine dixeris: *tardius quidem*, (ſcil. parabant,) ſed tamen (vere, certo, vtique,) *parabunt*: vt: *tardius quidem, ſed tamen venit.* πορισμένων autem, quod ad ὅμως intelligi, ipſa res et antitheſis iubeat, per *modum* comparandi, τοῦ περίεσθαι, expreſſit Thuc. ac ſi diceret: ὅμως δὲ πορισμένων, (οὕτω, ὥστε) τὰ μὲν λανθάνειν ὑμᾶς, τὰ δὲ φθάνειν. Ita fit, vt non omiſiſſe magis Conſequens, ſed mutaſſe inflexum, dici debeat Noſter; (cu-

hic ſunt, reuocandos eſſe, quod ne aduerſus quidem praeſentes *hoſtes* ſatis virium habeant, aut alium et pedeſtrem et naualem exercitum, *hoc* non minorem, *huc* praeterea mittendum, pecuniam etiam non paucam; mihi vero ſucceſſorem aliquem, quia ex renibus laborans *in imperio* permanere nequeo. Dignus autem ſum, qui veniam a vobis impetrem. Etenim cum recte valerem, obeundis imperatoris muneribus ſaepe de vobis bene ſum meritus. Quicquid autem facturi eſtis, id ineunte ſtatim vere, nec vlla procraſtinatione vtentes faciatis; quia hoſtes breui res quidem Siculas comparabunt, quae vero ex Peloponneſo, tardius quidem; ſed tamen, niſi animum *ad eas* aduertatis, partim quidem, vt et ante, vos latebunt, partim vero *vos* praeuertent.“ Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 340.

16. Haec igitur ſunt, quae Niciae epiſtola declarauit. Athenienſes vero, his auditis, ipſi quidem imperium non abrogarunt: ſed, donec alii collegae delecti *ad eum* peruenirent, duos eorum, Menandrum et Euthydemum, qui illic cum ipſo erant, delectos ipſi adiunxerunt, * ne ſolus infirma valetudine vexaretur. Alium etiam exercitum cenſuere mittendum, et nauticarum et pedeſtrium copiarum, tam ex Athenienſium legionariis militibus, quam ex ſociis. Et Demoſthenem Alciſthenis, Eurymedontem Theuclis *filium*, collegas delectos ipſi miſerunt. Atque Eurymedontem quidem ſtatim circa ſolſtitium hybernum in Siciliam miſerunt cum decem nauibus, et cum viginti argenti talentis, quae ſecum ferebat; ſimul etiam vt illis, qui illic erant, auxilium venturum, ipſosque ciuitati curae futuros nuntiaret. Fine Decembris.

17. Demoſthenes vero ad adornandam profectionem remanſit, vt primo ſtatim vere discederet; et ad indicendum ſociis delectum, et ad comparandas illinc pecunias, naues, et grauis armaturae milites. Praeterea Athenienſes mittunt circa Peloponneſum viginti naues, vt obſeruarent, ne quis e Corintho et ex Peloponneſo traiiceret in Siciliam. Nam Corinthii, poſtquam legati ad ipſos venerunt, et res Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 341. Inter Ian. 1. et Mart. 18.

* Ne ſolus relictus ob corporis infirmitatem ſuccumberet. *Acacius.*

'Αξιῶ δ' ὑμῶν ξυγγνώμης τυγχάνειν] ἀντὶ τοῦ, ἄξιός εἰμι συγγνώμης ἐπιτυχεῖν. Τὰ μὲν, λήσουσιν ὑμᾶς] ἀκόλουθον ἦν τῷ προκειμένῳ, τῷ, δι' ὀλίγα πορισμένων, τὸ, τὰ μὲν, λησομένων ὑμᾶς, τὰ δὲ, φθησομένων. Τὰ δὲ, φθήσονται] ἤγουν, μέλλουσι προλαβεῖν. Οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς] ἤγουν ἐξέβαλον. Τῶν αὐτῶ ἐκεῖ δύο προσείλοντο] ἤγουν, ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ, ἤγουν τοῦ Νικίου. Καὶ χρήματα

ius ego immutationis exempla noto in Ph lol. Thuc. P. p. 197. lit. b.) Adde, inſignem ſane, Liuii locum, 21, 3. init. *In Asdrubalis locum, haud dubia res fuit, quin praerogativam militarem — — fauor etiam plebis ſequeretur. In Asdr. locum,* ſequi debebat: haud dubium fuit, quin *imperator H. annibal crearetur*; Non reddidit Liuius verbatim, reddidit tamen re ipſa, quaſi *genetice, modo* et *cauſſa* effectrice ponenda, praerogatiua (ſententia) militum, et fauore plebis; vt perinde ſit, ac ſi dicat: h. dub. r. fuit, quin militari ſuffragio et fauore plebis, illud ſecuto, Annibal in locum Asdrub. fieret imperator; vel: quin imperator Annibal crearetur, *quia* militarem praerogatiuam ſecuturus erat plebis fauor. 21, 10. poſt med. *id, de quo verbis ambigebatur, vter populus foedus rupiſſet, euentus belli, velut aequus iudex, vnde ius ſtabat, ei victoriam dedit.* Hic nihil reſpondet τῷ *id*; cui redderetur: euentus belli *conſtituit, diremit*, pronuntiauit. Hoc ex reſtit Liu. *modo* explicando, *victoriam dedit*; ac ſi diceret: euent. belli *conſtituit*, velut aequ. iud. *id*, de quo verb. amb. *dando*, vel, *et dedit, ita, vt* daret, victoriam ei (populo,) vnde (a quo, a cuius partibus,) ius ſtaret. Ita et hic: τὰ δὲ σχολαίτερον, ſcil. πορισομένων, ὅμως δὲ πορισομένων (οὕτω,) ὥστε τὰ μὲν λανθάνειν, τὰ δὲ φθάνειν. Mutauit etiam, quod vidit Schol. Participii ionum ſtructuram, qua coepiſſet, in directam: vt Paullus Col. 1, 6. τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ, rel. καὶ ἐστι καρποφορούμενον· pro, καὶ καρποφορουμένου. Plura v. in Phil. Th. Paull. p. 85. extr. lit. γ.) Ad τὰ μὲν, τὰ δὲ, int. κατά.

Σχολαίτερον] *Clar.* σχολαιότερον. Etiam alibi in hac voce variant *Mſſ.* Vid. ad IV, 47. Sed comparatio in αἴτερος Atticorum eſt. *Euſtathius* in Homer. Odyſſ. φ'. p. 1905. et *Etymolog. M* in αἶδοέσατος et γεραίτερος. Dvk.

[τὰ δὲ φθ.) Schol. abeſt Aug.]

C. 16. [οὐ παρέλ.] [τῶν αὐτ.] } Scholl. abſ. Aug.]

Οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς] *Suidas* in h. v. et explicat, οὐκ ἀπήλλαξαν, μετέσησαν. *Heſychius:* Παρέλυσε, καθεῖλεν, ἐξέβαλεν. Wass Habet ex hoc loco *Ariſtides* Tom. II. Orat. I. pag. 4. Dvk.

C. 17. [καὶ χρήμ.) Schol. abeſt Aug.]

Εἴκοσι] *Diodor.* pag. 335. b. Τάλαντα ἑκατοντεσσαράκοντα. Noſtri *Codd.* nihil mouent. Wass. *Diodorus* etiam in eo a *Thucydide* abit, quod, Eurymedontem περὶ τὰς θερινὰς τροπὰς in Siciliam miſſum, dicit. Si non corruptus eſt locus: eum falli, liquet etiam ex his, quae leguntur in extrema epiſtola Niciae: ὅ, τι δὲ μέλλετε, ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράττετε. Dvk.

Φυλ. μηδένα) Φυλάσσοιεν eſt pro φυλακὴν ποιοῖντο· et ante μηδένα in rell. ὥστε.

πρέσβ. αὐτ. ἦκ.) pro πρὸς αὐτούς. De re frequentius ponitur Datiuus: vt, *hereditas ei venit*; Virg. Aen. 6, 456.

τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ βελτίω * ἤγγελλον, νομίσαντες, ἐκ ἄκαιρον καὶ τὴν προτέραν πέμψιν τῶν νεῶν ποιήσασθαι, πολλῷ μᾶλλον ἐπέρρωντο, καὶ, ἐν ὁλκάσι, παρεσκευάζοντο αὐτοί τε ἀποστελοῦντες ὁπλίτας [f] ἐν τῇ Σικελίᾳ, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ πέμψοντες. ναῦς τε οἱ Κορίνθιοι πέντε καὶ [g] εἴκοσιν ἐπλήρουν, ὅπως ναυμαχίας τε ἀποπειράσωσι [h] πρὸς τὴν ἐν τῇ Ναυπάκτῳ Φυλακήν, καὶ τὰς ὁλκάδας αὐτῶν ἧσσον οἱ ἐν τῇ Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι κωλύσιεν ἀπαίρειν, [i] πρὸς τὴν σφετέραν ἀντιταξιν τῶν [k] τριηρῶν τὴν Φυλακὴν ποιήμενοι.

ιή. Παρεσκευάζοντο δὲ καὶ † τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὥσπερ τε προεδέδοκτο αὐτοῖς, καὶ τῶν Συρακοσίων καὶ [l] τῶν Κορινθίων ἐναγόντων, ἐπειδὴ ἐπυνθάνοντο τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν ἐς τὴν Σικελίαν, ὅπως δὴ, ἐσβολῆς γενομένης, διακωλυθῇ. καὶ [m] ὁ Ἀλκιβιάδης, προκείμενος, [n] ἐδίδασκε [o] τὴν Δεκέλειαν τειχίζειν, καὶ μὴ ἀνιέναι τὸν πόλεμον. [p] μάλιστα δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγεγένητό τις ῥώμη, διότι, τὰς Ἀθηναίους, ἐνόμιζον, διπλᾶν τὸν πόλεμον ἔχοντας, πρός τε σφᾶς καὶ Σικελιώτας, [q] εὐκαθαιρετωτέρους ἔσεσθαι· καὶ ὅτι, τὰς σπονδὰς προτέρους λελυκέναι, ἠγῶντο, αὐτούς· ἐν γὰρ τῷ προτέρῳ πολέμῳ σφέτερον τὸ παρανόμημα μᾶλλον γενέσθαι, ὅτι ἐς Πλάταιαν ἦλθον Θηβαῖοι ἐν σπονδαῖς, καὶ, εἰρημένον ἐν ταῖς πρότερον ξυνθήκαις, ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν, ἢν δίκας [r] θέλωσι διδόναι, αὐτοὶ ἐχ ὑπήκοον ἐς δίκας προκαλεσμένων τῶν Ἀθηναίων· [s] καὶ διὰ τοῦτο δυστυχεῖν τε εἰκότως ἐνόμιζον, καὶ ἐνεθυμοῦντο τήν τε περὶ Πύλον ξυμφορὰν, καὶ εἴ τις ἄλλη αὐτοῖς [t] γένοιτο. ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι,

* ἤγγελον Aug. Paulo poſt ἐν ante ὁλκ. d. Mſqu id. mox Πελοποννήσου. f Pro εἰς τὴν Σικελίαν. qua loquendi formula ſaepius vtitur *Thucyd.* Hvds. Mox πέμψαντες Aug. g Εἴκοσι Gr. A g. Mſqu. h Πρὸς τὴν ἐν τῇ Ναυπάκτῳ Ἀθηναίοι, omiſſis intermediis, quae in marg. adſcripta ſunt *Caſſ.* Aug. i Id eſt: σφᾶς αὐτοὺς φυλάσσοντες πρὸς τὰς ἑαυτῶν ταῖς Ἀττικαῖς ναυσὶν ἀντιτεταγμένας τριήρεις. *Ae Port.* Vide L. 7. c. 18. Hvds k Τριήρων *Caſſ.* Aug † τὴν ante ἐς d. Mſqu. l Τῶν deeſt *Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. m Art ulu n non agnoſcit *Ar.* n Ἐδίδαξε *Gr.* o Τὴν omittunt *Ar. C.* Δεκέλειαν M qu. Aug. ſed hi mut. in ει. p Μάλιστα δὲ καὶ τοῖς *Gr.* Μάλιστα καὶ τοῖς *Ald. Flor. Baſ.* q Εὐκαθαιρετώτερους *Gr.* r Ἐθέλωσι *Gr.* s Καὶ διατὸ εἰκότως δυσυχεῖν τε ἐνόμιζον *Ar. C. Caſſ.* Aug. εἰκότως d. Mſqu. Διατὸ etiam *Gr.* et εἰκότως δυσυχεῖν τε ἐνόμ. *Reg. Dan.* t Ἐγεγόνει *Marg.* Ἐγένετο, et in marg. γένοιτο *Gr.*

Verus mihi nuntius ergo Venerat. Ouid. Epiſt. ex P. 1, 9, 1. *Quae mihi de rapto tua venit epiſtola Celſo*; at de *hominibus* inſolentius paullo; Quippe ne Ebraei quidem hic לֹךְ pro אֵלַיִךְ ponunt; vtut ortum ſimilitudine et permutatione ל et א merito videatur.

[ἐπέδρ.) Schol. abeſt Aug.]

[ἐν ὁλκ.) Ad hh. vv. in Aug. refertur Schol. quod in Vulg. (recte quidem) eſt ad verba paullo infra, καὶ τὰς ὁλκάδας]

ἐν ὁλκ. — — πέμψοντ.) Ordo eſt: (quem et interpunctione immutanda monſtrarim:) καὶ αὐτοί τε (οἱ Κορίνθιοι) παρεσκευάζοντο ὡς ἀποστελοῦντες ἐν τῇ Σικελίᾳ (pro, εἰς τὴν Σικελίαν.) ὁπλίτας ἐν ὁλκάσι· (non ad παρεσκευάζ. ergo refertur ἐν ὁλκάσι·) καὶ ἐκ τ. ἄλλ. Πελ. οἱ Λακεδ. nempe παρεσκευάζοντο, πέμψοντες, nempe ὁπλίτας. ὡς omiſit ad πέμψοντες, ſupra praem illum τῷ ἀποστελοῦντες, quia non ſign. *quaſi, tanquam*, ſed *rem ipſam* ac ſerie *veram*. Superior ſtructura eſt, eoque ob curior, quod, cum ab *vno* ſubiecto coepiſſet, οἱ γὰρ Κορίνθιοι, de *duobus* iam pergit: αὐτοί τε καὶ — οἱ Λακεδαιμόνιοι. Nempe inciperet: ὡς γὰρ τοῖς Κορινθίοις οἱ πρέσβεις ἦκον, rel. Ita plana omnia forent, ſic ergo intelligenda.

Ἀποστελοῦντες ὁπλίτας ἐν τῇ Σικελίᾳ] Congeſſit quaedam huius generis *Stephanus* in Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. pag. 124. quo etiam referri poteſt hoc *Thucydidis*, IV, 14. Ταῖς δὲ λοιπαῖς ἐν τῇ γῇ καταπεφευγυίαις ἐνέβαλλον. Dvk.

Τὴν ἐν τῇ Ναυπάκτῳ φυλακήν) Erant naues, quae, quotiens in ſalo claſſis ſtaret, tanquam vigiles ante eam erant in perpetua ſtatione. Caeterum, vt hae, perpetui (vt ita dicam) praeſidii cauſa, in eodem ſemper loco commorabantur, ita aliae, et ipſae ex firmioribus agil oribusque, praeſidii cauſa infirmiores, praeſertim onerarias, per mare proſequi ſolebant; quas προπεμπτὰς appellabat *Appianus*. Hvds. E *Scheffero* II. de Milit. Nav. 2. pag. 101. Dvk.

[κ. τὰς ὁλκ.) Schol. ad hh. vv. in Aug. refertur ad verba paullo ſupra, ἐν ὁλκάσι.] Male vero.

[ἧσσ. οἱ) Schol. abeſt Aug]

C. 18. τὴν ἐς τ. Ἀττ.) Cur τὴν ἐσβολὴν, c. Attic. tanquam *antea* memoratam? Ob iſit hoc τὴν Mſqu non male a l ſenſum, non ad morem Noſtri tamen, pleonaſtice ponentis Attic. vt paullo infra videbimus ad ταῖς τριάκ. ναυσίν. Hic tamen d deerit illum adiecto, ὥσπερ προεδέδοκτο αὐτοῖς, vt de re, ſin minus *iam* memorata, at iam *ante* decreta.

[προεδέδ.)
[ἐναγόντ.) } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.
[ἐσβολ.
[διακωλ

διακωλ.) pro διὰ τούτου, vel ταύτης, ſcil. τῆς ἐσβολῆς, accipit *Abr.* aut verbi διαπέμπεσθαι indicium in eo quaerit. Sed ſimpliciter in Verbo ſuperuacua eſſe videtur Praepoſit. *Gottl.* Recte ſane: ac vix eſt, vt in eiusmodi portentis interpretationum aſſeueraverit Abr. ſed magis, vt tentauerit; etſi ſoleat ita particulis inhaerere, et alium locum apponit. Sed quis vnquam ſomniauerit, διὰ in compoſitis eſſe, *per aliquid*, eius rei *auxilio?* Ergo et, *lapide (miſſo) feneſtras, caput perfringere*, fuerit, *per* illum *lapidem?* Piget, talia arguere, aut in mentem, vidiſſe, Viris doctis venire.

ἐδίδασκε) *monuit, ſubmonſtrauit, ſuggeſſit*, ſuaſit; an die Hand geben. Non *decebat* ergo verteret Port. nec τειχίζειν *muniendam eſſe*; quod notare non poſſit Actiuum; ſed, *monuit munire*, ὑπέδειξε. Vel, quia eſt ſine caſu, αὐτοὺς, *protulit in medium*, auctor fuit, γνώμην εἰσέφερεν, εἰσήγαγεν· vt apud

in Sicilia meliore conditione esse nunciauerant, existimantes, et priorem classem non intempestiue a se missam fuisse, multo magis animo confirmati sunt, et cum ipsi ad grauis armaturae milites in onerariis nauibus in Siciliam mittendos sese accingebant, tum etiam Lacedaemonii ad *copias* eodem modo ex caetera Peloponneso mittendas *sese praeparabant*. Et Corinthii viginti quinque naues instruxerunt, vt pugnam naualem experirentur * aduersus speculatorias illas, quae stabant ad Naupactum; vtque Athenienses, qui Naupacti erant, onerariarum ipsorum nauium profectionem minus impedirent, vtpote suarum nauium praesidio aduersus illorum triremes, quae se opponebant, seipsos tuentes. Bell. Peloponn. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 341.

18. Lacedaemonii vero (prout etiam ante secum ipsi constituerant) expeditionem in Atticam apparabant, instigantibus Syracusanis atque Corinthiis, postquam audierunt, auxilium ab Atheniensibus in Siciliam mitti, vt irruptione facta impediretur. Quinetiam Alcibiades instans, *illos* docebat, Deceleam muniendam esse, nec bellum remittendum. Praecipue vero quoddam *animi* robur Lacedaemoniis accessit, quod existimarent, Athenienses, qui duplex bellum gerebant, contra se et Sicilienses, a se facilius debellatum iri: praeterea quod ipsos priores foedera fregisse ducerent. Nam in superiore bello a se potius peccatum fuisse, quod Thebani foederum tempore Plataeam inuasissent. Et, cum in prioribus pactionibus cautum fuisset, ne arma inferrentur *illis*, *qui iniuriam alteris feciſſent*, si iudicium subire vellent, ipsi ad iudicium ab Atheniensibus prouocati, venire noluissent. Et propterea se merito aduersa fortuna vsos existimabant; et cum illam cladem, quam ad Pylum acceperant, tum etiam *aliam*, si qua alia ipsis contigerat, † animo volutantes religioni vertebant. At, postquam Athenienses

* Male vertit *Interpres*. Debuisset enim ita reddere: *aduersus illas, quae in statione erant apud Naupactum etc.* Vide *Annott.* HVDS. † Ἐνεθυμοῦντο *in memoriam reuocabant* vertit *Valla*. Verum accipi potest pro ἐνθύμιον ἐποιοῦντο· qua phrasi paulo infra vtitur *Thucydides*. Vide *Indicem* in voce ἐνθύμιον. IDEM.

αὐτόθεν, καὶ ναῦς] ἀπὸ τῶν ξυμμάχων. Ἐπεῤῥώοντο] διηγέρθησαν. Καὶ τὰς ὁλκάδας αὐτῶν] ὅπως τὰς ὁλκάδας τῶν Κορινθίων μὴ κωλύσιεν πλεῖν οἱ Ἀθηναῖοι, ὁρμώμενοι ἐκ Ναυπάκτου. Ὅσον οἱ ἐν τῇ Ναυπάκτῳ] ἀντὶ τοῦ, ὡσ' ὅλως. Προεδέδοκτο] προεκεκύρωτο. Ἐναγόντων] ἐμβιβαζόντων, καὶ κινούντων εἰς τοῦτο. Ἐσβολῆς γενομένης] τῶν Λακεδαιμονίων ἐς τὴν Ἀττικήν. Διεκωλύθη] ἡ βοήθεια δηλονότι. Εὐκαθαιρετωτέρους] εὐχειρωτέρους. Ἐν σπονδαῖς] ἀντὶ τοῦ, ὡσῶν σπονδῶν. Καὶ εἰρημένον] ἦγον, τεταγμένα καὶ κεκυρωμένα ὄντος. Προκαλεμένων] κινούντων. Καὶ διὰ τοῦτο εἰκότως] διὰ τὸ παρασπονδῆσαι.

Herodot. 2, 23. Arion dicitur primus διδάξας Dithyrambum, i. e. *monstrasse*, protulisse.

Δεκέλειαν] Vid. *Scholiastes* Aristoph. Eiq. v. 450. WASS.

[εὐκαθαιρετ.] [ἐν σπονδ [κ εἰρημ. } Scholl. ad hh. vv. absunt Aug.

εἰρημ.) Nominat. pro Genitiuo simpliciter; vt apud Xen. M. S. 2, 2, 5. οὐδὲ προπεπονθυῖα, οὐδὲ γιγνῶσκον τὸ βρέφος, οὐδὲ — δυνάμενον· pro, γινώσκοντος τοῦ βρέφους, οὐδὲ — δυναμένου Nolter 4, 17. τοὺς — λόγους — — οὐ μηκυνοῦμεν, ἀλλ' ἐπιχώριον ὂν ἡμῖν· pro, ἐπιχωρίου ὄντος· vbi tamen nihil redditur, a quo pendet Genit. quia sequeretur Infinitiuus; vt sic Anacoluthon inducatur. Ita, ἐξὸν, notum est, simpliciter efferri Nominatiuo, pro, ὅτε ἐξῆν Ita Accusat. simpliciter Noltro ponitur 1, 124. ἐστ' ὡς ὕγος αὐτοῖς ὂν τὸ πεπραγμένον, pro Genit. Sed alibi quoque Nolter, et hic: εἰρημένον γὰρ ἐν αὐταῖς· (ταῖς σπονδαῖς·) pro, εἰρημένου. Locus non succurrit. εἰρῆσθαι aut magis proprium est vocab. eorum quae foederibus *sanciantur*. 1, 35. init. εἴρηται γὰρ ἐν αὐτοῖς, *cautum* quippe est illo foedere. C. 40. init. εἰ γὰρ εἴρηται ἐν ταῖς σπονδαῖς.

[προκαλουμ [διὰ τοῦτο } Scholl. ad hh. vv. abs. Aug.

Δυσυχεῖν τε εἰκότως] Non male quidam *Codd.* εἰκότως δυσυχεῖν τε. WASS.

Ἐνεθυμοῦντο] *Acacius* vertit, *in memoriam reuocabant*. In *Vallae* interpretatione a *Stephano* edita hoc non legitur. *Hudsoni* interpretationem τῷ ἐνεθυμοῦντο nondum probare possum: primum, quia eam nullius Scriptoris testimonio confirmat; deinde, quia significatio phraseos ἐνθύμιον ποιεῖσθαι huic loco vix conuenit, nam, ἐνθύμιον, auctore *Ammonio*, est προστρόπαιον, i. e. ἄγος, μίασμα, *piaculum*, et ἐνθύμιον ποιεῖσθαι dicuntur, quorum animis religio e re aliqua obiicitur. Verba *Thucydidis*, quae ante oculos habuit *Hudsonus*, sunt infra, C. p. 51. de Atheniensibus defectu lunae territis: Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οἵ τε πλεῖους ἐπισχεῖν ἐκέλευον τὰς στρατηγάς, ἐνθύμιον ποιούμενοι, *ominosum habentes*, vel, vt *Budaeus* in Comm. ntar. Ling. Gr. pag 284 *in religionem trahentes*. *Herodotus* II 175. dicit, ἐνθυμιῶν ποιεῖσθαι Auctor anonymus apud *Suidam* in ἐνθύμιον, ἐνθύμιον θέσθαι Add. *H. Stephanum* ad haec *Dionysii Halic.* I, 38 Ἵνα δὲ μηδὲν εἴη τοῖς ἀνθρώποις ἐνθύμιον, ὡς πατρίων ἠλογηκόσι θεῶν. *Acacii* interpretatio satis ferri potest; nec alia significatio verb. ἐνθυμεῖσθαι hic quaerenda est, quam, quae est in *Thucyd.* V, 32 Δηλίοις δὲ κατήγαγον πάλιν ἐς Δῆλον, ἐνθυμούμενοι τάς τε ἐν ταῖς μάχαις ξυμφορὰς· et aliis locis, vbi ἐνθυμεῖσθαι est *reputare*, *considerare*. DVK.

Γένοιτο] Ἐγεγόνει *Marg.* puto, bene. Nam ἐγεγόνει Attici veteres cum Ionibus. WASS.

ταῖς τριάκοντα ναυσὶν ὁρμώμενοι, Ἐπιδαύρῳ τέ καὶ [v] Πρασιῶν καὶ ἄλλα ἐδῄωσαν, καὶ ἐκ Πύλου ἅμα ἐληῒζεύοντο, καὶ, ὁσάκις περί τῳ [x] διαφοραὶ γένοιντο τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς ἀμφισβητουμένων, ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Λακεδαιμονίων, οὐκ ἤθελον ἐπιτρέπειν· τότε δὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι, νομίσαντες, τὸ παρανόμημα, ὅπερ καὶ [*] σφίσι πρότερον ἡμάρτητο, αὖθις ἐς τὰς Ἀθηναίας τὸ αὐτὸ περιεσάναι, πρόθυμοι ἦσαν ἐς τὸν πόλεμον· καὶ ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ σίδηρόν τε περιήγγελλον κατὰ τὰς ξυμμαχίας, καὶ τἆλλα ἐργαλεῖα ἡτοίμαζον ἐς τὸν ἐπιτειχισμόν· καὶ τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ ἅμα, ὡς ἀποπέμψοντες ἐν [y] ταῖς ὁλκάσιν ἐπικουρίαν, [z] αὐτοί τε [a] ἐπόριζον, καὶ τὰς ἄλλας Πελοποννησίας προσηνάγκαζον. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα· [b] καὶ ὄγδοον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

ιθ'. Τὸ δ' ἐπιγιγνόμενον ἦρος, εὐθὺς ἀρχομένου, [c] πρωϊαίτατα δὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσέβαλον· [d] ἡγεῖτο δὲ Ἄγις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ πρῶτον μὲν τῆς χώρας τὰ περὶ τὸ πεδίον ἐδῄωσαν· ἔπειτα Δεκέλειαν ἐτείχιζον, κατὰ πόλεις διελόμενοι τὸ ἔργον. ἀπέχει δὲ ἡ † Δεκέλεια σχεδὸν μάλιστα τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως εἴκοσι καὶ ἑκατόν· παραπλήσιον δὲ ἀπὸ πολλῷ πλέον καὶ [e] ἐπὶ τῆς Βοιωτίας. ἐπὶ δὲ τῷ πεδίῳ καὶ τῆς χώρας τοῖς κρατίστοις ἐς τὸ κακουργεῖν ᾠκοδομεῖτο τὸ τεῖχος, ἐπιφανὲς μέχρι τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως. καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ Ἀττικῇ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ [f] ξύμμαχοι ἐτείχιζον· οἱ δ' ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἀπέστελλον περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ταῖς ὁλκάσι τοὺς ὁπλίτας ἐς τὴν Σικελίαν· Λακεδαιμόνιοι μὲν, τῶν τε [g] Εἱλώτων ἐπιλεξάμενοι τοὺς [h] βελτίστους, καὶ [i] τῶν Νεοδαμωδῶν, ξυναμφοτέρων ἑξακοσίους ὁπλίτας, καὶ Ἐκκρίτου Σπαρτιάτην ἄρχοντα· Βοιωτοὶ δὲ τριακοσίους ὁπλίτας, ὧν ἦρχον Ξένων τε καὶ Νίκων, Θηβαῖοι, καὶ Ἡγήσανδρος Θεσπιεύς. ἔτοι μὲν ἔν

v Πρασίων *Caſſ.* Aug. *x* Διαφορὰ γένοιτο *Marg.* γένοιτο Baſ. * σφίσι d. Mſqu. Mox id. περιήγγελον, et τ' ἄλλα pro τὰ ἄλλα. *y* Ταῖς omittunt *Ar. C.* Mſqu. *z* Id eſt: αὐτοί τε ἐπόριζον ἐπικουρίαν, καὶ τὰς ἄλλας Πελοποννησίδας τοριζειν προσηνάγκαζον, ἀς αὐτὴν τοῖς ἐν Σικελίᾳ ἐν ὁλκάσιν ἀποπέμψοντες *Ae. Port.* *a* Ἐτοριζοντο *Cl.* *b* Καὶ τὸ ὄγδοον *Marg.* *c* Πρωίτατα *Reg. Caſſ.* Aug. Sed *Caſſ.* vt et Aug. in marg. γρ πρωαίτατα *d* Ἡγεῖτο δ' Ἄγις *Gr.* † Δεκελία Mſqu. *e* Ἀπὸ recenti manu inter verſus *Caſſ.* *f* Σύμμαχοι *Gr.* Paullo poſt οἱ d. Mſqu. qui et mox ἀπέστελον. *g* Εἱλώτων *Gr.* τε abeſt Mſqu. *h* Βελτίους *Cl. Caſſ.* Aug. *i* Τῶν omittunt *Ar. C. Cl.* Mſqu. Aug. *Reg. Caſſ. Dan.*

Ταῖς τριάκοντα ναυσὶν] Cap. 17. viginti dicit: nam ſatis apertum eſt, eamdem eſſe claſſem, de qua et hic et ibi agit; Vtrum rectius ſit, non facile eſt diuinare. Φυλακὴν Athenienſium ad Naupactum, quam in fine huius Cap. memorat, viginti nauium fuiſſe, dicit *Thucydides* Cap. 19. Sed e tota narratione colligi videtur, aliam ab ea fuiſſe hanc claſſem, et φυλακὴν illam viginti nauium quaſi perpetuam ſtationem Naupacti habuiſſe. Deinde initio veris ſequentis rurſus aliam claſſem triginta nauium duce Charicle ab Athenienſibus miſſam fuiſſe, eſt infra, Cap. 20. et apud *Diodorum Siculum* Lib. XIII. pag. 335. Dvk. Rectiſſime hic obſ. *Abr.* et ex eo *Gottl.* redundare poſſe Arri. Praep. vti iam ſupra notaui ad verba Cap huiu. init. τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολήν. Omnino habet hoc Noſter, non vsquequaque huic ſimile tamen, vt, grandiore poſito numero, parti eius excerptae praemittat Articulum: tanquam: χιλίους ἔχοντες, τοῖς ἑκατὸν ἐχρήσαντο. V. Indic. et cf. Philol. Thuc. P. p. 203. extr. b. α) 204.) Herodot. 1, 22. τὰ μὲν ἓξ ἔτεα τῶν ἕνδεκα — ὁ Σαδυάττης, — — — τὰ δὲ πέντε — ὁ Ἀλυάττης, rel. C. 29. init. ἀπικνέονται ἄλλοι τε οἱ πάντες — σοφισταί· vbi itidem redundat οἱ.

προσηνάγκ.) male vertit vel expl. Port. *ad idem faciendum*; vix melius, quam ſupra διακωλυθῇ Abr. In eiusmodi verbis, προσβιάζεσθαι, παραβιάζεσθαι, Act. 16, 15. προσδέεσθαι, Thuc. 2, 41. p. med. προσαιτεῖν, Xen. M. S. 1, 2, 29. extr. ἐπιζητεῖν, Phil. 4, 17. redundat Praepoſ. Quod ſi putidius ſit agendum: προσηνάγκαζον fuerit, *inſuper*, etiam, (über dieſes) Peloponneſios coëgerunt; ſatis non habuerunt, ipſos ſe feciſſe. Ad Πελοποννησίους int. ἄλλους, *reliquos*; nam et ipſi Laced. erant Peloponneſii; vt, cum ab *Italis* diſtinguantur Romani, eui principes.

τῷ πολ.) ; το τοῦ πολέμου· quod eſt 2, 47. init.

C. 19. εὐθ. ἀρχ.) hae iungenda, ſcil. αὐταῦ, non, τοῦ ἦρος εὐθὺς ἀρχ quod ſenſu careat. Quin, vbi ſcribit Thuc. (vt 2, 47. init.) τοῦ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου, int. εὐθὺς τοῦ θερ. ἀρχ. *ſtatim* (cum) *principio* aeſtatis; non, *aeſtate ſtatim* ineunte. Hinc comma ponit poſt θέρους· quod et alibi feciſſe debebam. Alib tamen, ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ. ex quo pateat, quo referatur εὐθύς· eſt enim pro, ἅμα (τῇ) ἀρχῇ τοῦ θέρους.

Πρωϊαίτατα] Πρωίτατα legit *Thomas Magiſter*, vt *Reg.* et *Caſſ.* et, elegantius dici, pronunciat, πρωίτερος et πρωίτατος, quam πρωϊαίτερος et πρωαίτατος. His tamen vſi ſunt *Xenophon* et *Plato*, quorum teſtimonia laudant *Seberus* et *Iungermannus* ad Pollucem I, 69. Πρωϊαίτεραν rurſus *Thucydides* VII, 39. Τῆς μὲν ὥρας πρωϊαίτερον. Sed ibi plerique *Miſſ* habent πρότερον. Πρωΐτερον μέσων νυκτῶν, quod e *Thucyd.* VIII, 101. adtert *Thomas*, in vno *Mſ.* eſt πρωϊαίτερον, in plerisque προΐτερον· de qua διττογραφίᾳ vid. *Iungermann.* ad Pollucem. Dvk. Rectius haud dubie, quam πρωΐτατα, aliorum vocc. exemplo, vt πλησιαίτερον, περαιτέρω, al. Grauius autem, quod πρωΐ (mane) hic ſign. *mature*, celeriter; quo vtar ad Pſ. 46, 6. *Deus adiutor illi* לִפְנוֹת — בֹּקֶר, *mane ſummo*, diluculo, i. e. *cito*, mature.

παραπλήσ. δὲ οὐ π. πλ.) ſc. ἔχει, vel ἐστὶ, aut etiam κεῖται. Inſe endum ἡ putat *Reisk.* ante οὐ π. πλ. *Gottl.* Aut ipſum ἀπέχει, παραπλήσ. ἀπέχει, *eodem ſpatio* diſtat a Bocotia; vt

rum triginta nauibus ex *Attica* profecti, agri Epidaurii partem, et Prasiarum, et alia loca vastarunt, simul etiam et Pylo prodeuntes latrocinia exercebant, * et, quoties orta esset controuersia de aliqua conditionum, quae in foederibus erant dubiae, ad iudicium a Lacedaemoniis prouocati, *rem controversam iudicio* permittere nolebant: tunc vero Lacedaemonii, existimantes, suum illud peccatum, quod prius commiserant, idem in Athenienses *iam* recidisse, ad bellum animis erant propensis. Atque nuntiis ad socios hac hyeme circummissis ferrum *ipsis* imperarunt, et caetera instrumenta ad murorum exstructionem praepararunt. Simul autem et ipsi parabant, et caeteros Peloponnesios *ad idem faciendum* adigebant, vt illis, qui erant in Sicilia, auxilium in onerariis nauibus mitterent. Atque haec hyems exiit, et huius belli, quod Thucydides conscripsit, duodeuigesimus annus excessit. Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 341.

19. Veris autem insequentis initio statim, Lacedaemonii sociique irruptionem in Atticam maturrime fecerunt. Illos vero ducebat Agis, Archidami *filius*, Lacedaemoniorum rex. Ac primum quidem agri planitiem circumiacentem vastarunt, deinde vero Deceleam munire coeperunt, id opus inter ciui tates partiti. Abest autem Decelea ab Athenis circiter centum ac viginti stadiis; tantundem etiam, nec multo plus, a Boeotia. Haec autem munitio, Athenas vsque conspicua, in planitie, et illius regionis opportunissimis ad maleficia exercenda locis exstruebatur. Atque Peloponnesii quidem, ac socii, qui in Attica erant, hanc munitionem exstruebant. Qui vero in Peloponneso erant, grauis armaturae milites, onerariis nauibus *vectos*, in Siciliam sub id tempus miserunt. Atque Lacedaemonii quidem praestantissimos quosque seruorum ac libertorum in ciuitatem nuper adscriptorum, ex vtrisque promiscue sexcentos grauis armaturae milites, delegerunt; et Eccritum, ducem Spartanum, *illuc miserunt*: Boeoti vero, trecentos grauis armaturae milites, quibus praeerant Xenon et Nicon, Thebani, et Hege- Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 342. a Mart. 18.

* Et quoties ex foedere a Lacedaemoniis repetebantur res ereptae etc. *Acacius.* WASS.

Ἐπιφανὲς] ἐντὶ τῦ καταφανές.

παραπλήσιον non sit *propinqua*, *prope*, sed *ferme*, ziemlich, unaefähr, immo *similiter*, pariter, itidem: vt Ebr. 2, 14. *Quando quidem* corpus (humanum) *habent nati* hominum, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· *et ipse similiter*, *pariter*, i idem, eodem modo, *eandem naturam*, *idem corpus*, *induit*. Quod si hic de re et conditione: quando magis de *loco*! Ad πολὺ πλέον int. εἰς, κατά· vt que, si παραπλήσ. sit *propinqua*: quod sensus tamen vix patiatur: *non multo propinquior est etiam Boeotiae*; tanquam, *longe dissitam* ab Attica, dicat. Immo sensus fuerit: *itidem*, eodem modo, non multo plus a Boeotia abest. Ita caruerimus facile *Reiskii* additamento ἦ, vtut cetera minime contemnendo: παραπλήσιον, ἢ οὐ πολλῷ πλέον· vtique, si παραπλήσ. sit *pariter*, eodem interuallo, *modo*; vt erat Ebr. 2, 14. Aut, si sit, eodem *fere* spatio, redundet plane, ἢ οὐ πολλῷ πλέον, quod tunc idem sit, ac παραπλήσιον (κατ') οὐ πολὺ πλέον, *similiter* (pro edu. παραπλησίως, ita enim iam malim interpretari,) ὡσαύτως, (plane rursus, vt Ebr. 2, 14.) similiter, non plus, (longius) a Boeotia, nil plane difficultatis, opiner, reliquerit. Quid, si Gloissema sit οὐ πολλῷ πλέον, et interpretatio τοῦ παραπλήσιον; sed nimirum nulli Cod. abest. Ita tamen haec disputantur, tanquam legatur, aut ego praeferam, ἀπό· nam, ἐπὶ si vera lectio, vt sane est, praeterendum Gottl. supplementum κεῖται, per Syllepsin repetendum ex ἀπέχει. Neque eo tamen secius interpretere: κεῖται ἐπὶ τ. B. παραπλ. (κατ') οὐ πολλῷ πλ. *immines* Boeotiae itidem, non maiori multo interuallo. Et tamen ad οὐ π. πλ. intelligendum ἀπέχουσα.

[ἐπιφανὲς) Schol. abest Aug.]

ἐπιφαν.) Nil expedit Schol. explicans καταφανές· nec Port. bene, *conspicua*. Quo pertineret enim, vt conspiceretur? Verte: *aperiens conspectum*, praebens, sc. Lacedaemoniis, vt sub oculis haberent Atticam terram, populaturi, noraturi, si quid moueret hostis, et impedituri. Ita *visibilem splendorem*, Cic. de N. D. L. 2. (non succurrit caput;) *visibilem* splendorem, in oculis esse, dicit, i. e. cuius *ope* videamus. Terent. Ad. A. 4. Sc. 3. vs. penult. *te ipsum illi purgare coram*, *placabilius est*, i. e. ad placandum potentius. Herodot. 1, 30, *ostenderunt* Soloni omnia Croesi, ἐόντα μεγάλα τε καὶ ὄλβια, quae essent magna et *beata*, i. e. beatos *praestitura*, aut, *efficere beatos* credita. V. Philol. Thuc. P. p. 235. extr. p. 236.

τ. δλακάσι) scil. ἐν, vel σύν. Sic paullo infra, c. extr. ταῖς δλακάσιν ἀπῆραν· et c. 20 init. Δημοσθένην ἀπέστελλον ἐξήκ. ναυσίν. Et huc redundat Artic. neque enim mentio *harum* δλακάδων, nisi retro longius, c. 17. ἐν δλακάσιν.

Βοιωτοί] Vid. *Diodor.* pag. 334. d. Athenienses dimidiam partem earum exceptam insidiis concidunt. WASS.

ἐν τοῖς πρώτοις, ὁρμήσαντες ἀπὸ [k] τῆ Ταινάρῳ τῆς Λακωνικῆς, ἐς τὸ πέλαγος ἀφῆκαν. μετὰ δὲ τάτους Κορίνθιοι ὰ πολλῷ ὕστερον πεντακοσίους ὁπλίτας, τοὺς μὲν, ἐξ αὐτῆς Κορίνθου, τοὺς δὲ, προσμισθωσάμενοι, Ἀρκάδων, καὶ ἄρχοντα [l] Ἀλέξαρχον Κορίνθιον προστάξαντες, ἀπέπεμψαν. ἀπέστειλαν δὲ καὶ Σικυώνιοι διακοσίους ὁπλίτας ὁμοῦ τοῖς Κορινθίοις, ὧν ἦρχε Σαργεὺς Σικυώνιος. αἱ δὲ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες τῶν Κορινθίων, αἱ τῆ χειμῶνος πληρωθεῖσαι, ἀνθώρμουν ταῖς ἐν [m] τῇ Ναυπάκτῳ εἴκοσιν Ἀττικαῖς, ἔωσπερ [n] αὐτοῖς [o] οἱ ὁπλῖται ταῖς ὁλκάσιν ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἀπῆραν· ὅπερ ἕνεκα [p] καὶ τοπερότερον ἐπληρώθησαν, ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς [q] τὰς ὁλκάδας μᾶλλον, ἢ [r] πρὸς τὰς τριήρεις, νοῦν ἔχωσιν.

κ'. Ἐν δὲ τάτῳ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἅμα Δεκελείας τῷ τειχισμῷ, καὶ τῆ ἦρος εὐθὺς ἀρχομένου, περὶ Πελοπόννησον ναῦς τριάκοντα ἔστειλαν, καὶ Χαρικλέα τὸν Ἀπολλοδώρου ἄρχοντα· [s] ᾧ εἴρητο, καὶ ἐς Ἄργος ἀφικομένῳ, κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παρακαλεῖν Ἀργείων τε ὁπλίτας ἐπὶ τὰς ναῦς. καὶ τὸν Δημοσθένην ἐς τὴν Σικελίαν (ὥσπερ ἔμελλον,) ἀπέστελλον, ἑξήκοντα μὲν ναυσὶν Ἀθηναίων, καὶ πέντε [t] Χίαις, ὁπλίταις δὲ ἐκ καταλόγου Ἀθηναίων διακοσίοις καὶ χιλίοις, καὶ νησιωτῶν, ὅσοις ἐκαραχόθεν [v] οἷόν τ' ἦν πλείστοις χρήσασθαι· καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ξυμμάχων τῶν ὑπηκόων, εἴποθέν τι εἶχον ἐπιτήδειον ἐς τὸν πόλεμον, ξυμπορίσαντες. εἴρητο δ' αὐτῷ, πρῶτον μετὰ τοῦ Χαρικλέους [x] ἅμα περιπλέοντα [y] ξυστρατεύεσθαι περὶ τὴν Λακωνικήν. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης ἐς τὴν Αἴγιναν [z] προσπλεύσας, τοῦ στρατεύματός τε εἴ τι ὑπελείπετο, περιέμενε, καὶ τὸν [a] Χαρικλέα τοὺς Ἀργείους παραλαβεῖν.

κά'. Ἐν [b] δὲ τῇ Σικελίᾳ, [c] ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους [d] τοῦ ἦρος τάτου, καὶ ὁ Γύλιππος ἦκεν [e] ἐς τὰς Συρακούσας, ἄγων ἀπὸ τῶν πόλεων, ὧν ἔπεισε, στρατιὰν, ὅσην ἐκαραχόθεν πλείστην ἐδύνατο· καὶ [f] ξυγκαλέσας τοὺς Συρακουσίους, ἔφη, χρῆναι πληρῶν ναῦς ὡς [g] δύνανται πλείστας, καὶ ναυμαχίας ἀπόπειραν λαμβάνειν· ἐλπίζειν γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τι ἔργον ἄξιον. τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον [h] κατεργάσεσθαι. [i] ξυνανέπειθε δὲ καὶ ὁ Ἑρμοκράτης [k] ὀχ ἥκιστα [l] τοῦ [τοῖς] ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν [m] ἐπιχειρήσειν πρὸς τοὺς

k Τῆ deest *Gr.* Mſq. qui et Τανάρου. *l* Ἀλέξανδρον *Ar. C.* *m* Τῷ *Dan.* Antea ἀνθωρμοῦνται Mſq. fine ταῖς. id. εἴκοσι. *n* Οὗτοι *Marg. Ar. C. Reg. Caſſ Dan.* Aug Mſq. Αὐτοῖς inter verſus *Caſſ.* *o* Οἱ deeſt *Gr.* *p* Καὶ πρότερον Mſq. *Ar. C. Reg. Dan.* Καὶ τὸ πρότερον *Caſſ. Gr.* Aug *q* Τὰς deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. ὅμως δὲ p. ὅπως μὴ Mſq. Eid. abſ. verba inde a πρὸς τὰς ὁλκ. ad ἐν δὲ τούτῳ καὶ οἱ Ἀθην. (inclus.) et pergit c. ἅμα. *r* Πρὸς τὰς τριήρεις τὸν νῶν ἔχωσιν *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ Dan.* Aug. *s* εἴρηται Mſq. Ὡς εἴρητο *Dan.* *t* Χίων *Dan.* *v* Οἷόν τε ἦν *Ar. C.* Mſq. *x* Ἅμα omittunt *Ar. C. Dan.* Paulo ante ξυμπορήσ. Bal. *y* Ξυνστρατεύεσθαι *Reg. Caſſ.* Aug. *Gr.* *z* Πλεύσας *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. *a* Χαρικλέα καὶ τὰς *Ar. C.* Mſq. *b* Δὲ deeſt *Ald. Flor.* *c* Ὑπὸ non habet *Reg.* *d* Τάτῳ τῷ ἦρος *Marg. Ar. C. Reg. Caſſ.* χρόνους τούτους τοῦ ἦρος Aug. τούτου abeſt Mſqu. *e* Εἰς *Reg.* *f* Συνκαλέσας *Gr.* *g* Δύναιντο *Marg.* *h* Κατεργάσασθαι *Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ.* Hvds. *Reg. Caſſ* Aug. In *Gr.* eſt κατεργάσεσθαι, corrector a ſuper ε ſcripſit. *i* Ξυναπείθει etc. *Ald. Baſ.* Ξυναπείθει δὲ καὶ ὁ Ἑρμοκράτης ὐχ ἥκιστα τῶ ταῖς ναυσὶν ἐπιχειρῆσαι μὴ ἀθυμεῖν πρὸς τοὺς Ἀθ. *Marg.* Συνανέπειθε δὲ καὶ ὁ Ἑρμοκράτης ὐχήκιστα ταῖς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν ἐπιχειρήσειν πρὸς etc. *Ar. C.* Ξυνανέπειθε δὲ καὶ ὁ Ἑρμοκράτης ὐχήκιστα τῦ ταῖς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν etc. *Flor.* Συναναπείθει *Gr.* Ξυνέπειθε *Cl.* Sic et *Reg.* ξυνέπειθεν *Caſſ.* Aug. ξυναπείθη Mſq. *k* Οὐχήκιστα *Reg. Gr.* *l* Τῆ deeſt *Dan.* *m* Ἐπιχειρῆσαι *Gr.* Baſ.

ἀφῆκαν) ſcil. ἑαυτοὺς, vel τὰς ναῦς. Inſolentior vſus Aor. 1. huius verbi. ὁρμήσαντες eſt, *ita*, *vt* ſoluerent a Taenaro, non, *poſtquam* ſoluiſſent; immo, *egreſſi*, profecti. Nam ἀφιέναι ſit, *deducere* naues, recens nimirum fabricatas. Quid, ſi legamus, ἀπῆραν; Non piget; vt infr. ταῖς ὁλκάσιν ἀπῆραν.

προσμισθωσ.) πρὸς hic fuerit noſtri partu, *ad* illos, qui eſſent ex ipſa Corintho, per quos *implerent* quingentorum numerum; zu Hülfe; quin illi nondum conficerent quingentos.

Ἀλέξαρχον] *Thomas Magiſter* in προστάττω, cum nonnullis *Mſſ.* Ἀλέξανδρον. Dvk.

Αὐτοῖς] Plerique *Mſſ.* ἕτοι. Non puto, eos audiendos eſſe. Vide ad III, 98. et IV, 25. Sic VI, 32. Ἀεὶ διὰ φόβω εἰσὶ, μή ποτε Ἀθηναῖοι αὐτοῖς ἐπὶ τὴν πόλιν ἔλθωσι. Et ibid. 105. Ἀθηναῖοι Ἀργείοις τριάκοντα ναυσὶν ἐβοήθησαν, αἵπερ τὰς σπονδὰς φανερώτατα πρὸς Λακεδαιμονίους αὐτοῖς ἔλυσαν. Infra Cap. 25. Ὅπως αὐτοῖς αἱ νῆες ἐντὸς ὁρμοῖεν. Dvk.

νοῦν ἔχ.) τὸν ante νοῦν requirit *Abr.* quia aliud ſit, νοῦν ἔχειν, aliud, τὸν ν. ἔχ. Nempe, illud eſt, *ſapere*, hoc, *attendere*; quod hic ſenſus poſcat; et in tanto paene conſenſu Libb neſcio, cur non receperit Duker.

C. 20. [ᾧ εἴρητο / ἐκ καταλ.] Scholl. ad hh. vv. abſunt Aug.]

Ἑξήκοντα] *Diodorus* pag. 335. a. ὀγδοήκοντα, et ὁπλίτας πεντακισχιλίους dicit Wass.

Ἐκ καταλόγου] Vide *Ariſtotelem* in fine Oeconom. vbi *Camerarius* pro καταλόγου, contra Mſſ. κατὰ λόχους reponit, incaute ſatis. Vide *Leunclauium* ad Xenophont. pag. 823. Idem.

ἐκ τ. ἄλλ. ξυμμ. τ. ὑπηκ.) Non ergo ὑπήκοοι illi; νησιῶται vtique. V. L. 6. c. 85. init. inde a verbis: (vſ. 4.) καὶ γὰρ τοὺς ξυμμάχους, rel.

[ξυμπορίσ. / εἴρητο δ' αὐτ.] Scholl. abſ. Aug.]

περιπλέοντα) pro περιπλέοντι, ad εἴρητο αὐτῷ. Ita Herodot. 1, 32. poſt ii ed. ἢν μὴ οἱ (ἡ) τύχη ἐπίσποιτο, πάντα καλὰ ἔχοντι τελευτῆσαι τ. βίον. ἔχοντι, non ἔχοντα, ad οἱ, *illi*. c. 36. extr. διακελεύσεσθαι τοῖσι ἰοῦσι, ὡς προθυμοτάτοις εἶναι, non, προθυ-

ſander Theſpienſis. Iſti igitur inter primos a Taenaro Laconicae profecti, in altum vela fecerunt. Poſt horum autem diſceſſum, Corinthii non multo poſt miſerunt quingentos grauis armaturae milites, partim quidem ex ipſa Corintho, partim vero ex Arcadibus mercede conductos, et Alexarchum Corinthium, quem ipſis ducem praefecerunt. Sicyonii quoque cum Corinthiis ducentos grauis armaturae milites miſerunt, quibus praeerat Sargeus Sicyonius. Illae autem quinque et viginti Corinthiorum naues, quae per hyemem inſtructae fuerant, e regione viginti Atticarum nauium, quae ad Naupactum ſtabant, in ſtatione manſerunt, donec iſti grauis armaturae milites, qui nauibus onerariis ex Peloponneſo vehebantur, transiſſent: cuius etiam rei cauſa *triremes iſtae* prius fuerant inſtructae, ne Athenienſes ad onerarias naues potius, quam ad triremes, animum aduerterent. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 343.

20. Interea vero, dum Decelea muniretur, veris initio, ſtatim, et ipſi Athenienſes circa Peloponneſum triginta naues, duce Chariclе, Apollodori filio, miſerunt. Cui mandatum fuerat, vt et Argos profectus, ex iure ſocietatis Argiuos ad naues militibus armatis explendas hortaretur. Item Demoſthenem (quemadmodum ſtatuerant,) in Siciliam miſerunt, cum ſexaginta nauibus Athenienſium, et quinque Chiorum, quae mille et ducentos legionarios Athenienſium milites armatos ferebant, et ex inſularum incolis quam potuerant vndique plurimos contrahere: et ex aliis ſuae ditionis ſociis, ſicunde aliquid ad rem militarem idoneum comparare potuerant. Ipſi autem praeceptum fuerat, vt primum copiis cum Chariclis exercitu coniunctis, ſimul oram Laconicam circumuectus infeſtaret. Et Demoſthenes quidem, in Aeginam profectus, *ibi* ſuarum copiarum reliquias, ſi quae erant, et Chariclem, donec Argiuos aſſumſiſſet, opperiebatur.

21. In Sicilia vero, per eadem huius veris tempora, et Gylippus Syracuſas rediit, adducens ex ciuitatibus, quibus perſuaſerat, *vt auxilium Syracuſanis mitterent*, exercitum quam potuerat vndique maximum. Conuocatis autem Syracuſanis, dixit, quam plurimas poſſent naues armandas eſſe, pugnaeque nauali periculum eſſe faciendum. Se enim ſperare, ſi hoc tentarent, in hoc bello facinus aliquod iſto periculo dignum edituros. Quinetiam Hermocrates potiſſimum, vna *cum Gylippo Syracuſanos* hortabatur,

Ὡι εἴρητο] ὥριτο. Ἐκ καταλόγου] ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. Ξυμποείσαντες] λαβόντες. Εἴρητο δ' αὐτῷ] τῷ Δημοσθένει. Παραλαβεῖν] ἀπὸ κοινῆ τὸ περιέμενεν. Ἀπ' αὐτοῦ] τῆ ναυμαχείν. Μὴ ἀθυμεῖν ἐπιχειρήσειν] ὑπὲρ τὸ μὴ ὀκνεῖν ἐπιχειρῆσαι

μοτάτους. Sane idem c. extr. τὰ πάντα — — ξυλλαβεῖν, ἄνθρωπον ἰόντα, ἀδύνατον ἐστίν· at hic ἰόντα non ad ἀδύνατόν ἐστι referatur, verum ad συλλαβεῖν, intellecto τινὰ, qſ. τὸ συλλ. τινα πάντα, ἰόντα ἄνθρωπον, (τοῦτο) ἀδύν. ἐστίν.

Προσπλεύσας] *Cl.* πλεύσας· at illud elegantius; et ſic etiam Auctor alibi WASS.

[παραλαβ·) Schol. Aug. eſt τεῦ pro τὸ, poſt κοινεῦ· nempe, quod ad κοινοῦ referatur. Illud rectius, intell. ἀναλαπτέον, *repetendum*, ὑπακουστέον.

παραλαβ.) Sane pendet, vt monet Schol. a περιέμενε, ſimpliciter intellecto τό· περιέμ. τὸ παραλ. *vt* ac ſuperet, aſſumeret Charicles Argiuos. Poſſis et ad vv. ὑπελείπετο τοῦ στρατεύμ. intelligere idem verb. παραλαβεῖν.

C. 21. [ἀπ' αὐτεῦ) Schol. abeſt Aug.]

ἀπ' αὐτοῦ] nempe τοῦ πεῖραν λαμβάνειν. Hoc expeditum ſatis; at, ἀπ' αὐτοῦ κατεργάσεσθαι, inſolentiorem paullo habet vſum τοῦ ἀπό· quod tamen vel διὰ explices, vel intellexeris ἀξιμένους, προελθόντας, ὁρμηθέντας· ſi *inde coepiſſent*, inde *mouiſſent* conſilia rationemque gerendi belli; vel, *eo aditos*, confirmatos. Neque enim ſponderе illis videatur Gylippus, fore, vt *primo* ſtatim experimento magni aliquid perficiant; ſed, eo *initio* vſos, deinde plus moturos. Adiuuerit quodammodo hunc vſum τοῦ ἀπὸ Virg. Aen. 2, 65. *Ab vno diſce omnes*, i. e. *ex vno*, vnius exemplo vſus. Adde 14, 18. ἀπὸ μιᾶς, *ab vna*, ſc. φωνῆς, ἀρξάμενοι, eadem oratione vſi. V. et c. 22. ἀπὸ ξυνθήματος.

ξυναναπλεῦσθε] *Cl.* ξυνέπλευσε, corrupte. WASS. ξυναναπλεῖσθειν dixit *Thucydides* VI, 88. Neque tamen probati ſcriptores refugiunt συμπλεῖσθειν. DUK. Sane eſt, *ſimul*, cum Gylippo, *ſuffragatus* conſilio eius. Neque enim, vt ἀναπλεῖσθειν, ita ξυναναπλεῖσθειν, pro ſimplici πλεῖσθειν inueneris.

τοῦ — — ἐπιχειρ. πρ. τ. Ἀθ.) τοῦ pendet a ξυναναπλεῖσθε, ſcil. ὑπὲρ, (cum Schol.) vel περὶ, ἕνεκα· vel pro ὥστε· aut etiam redundet; quo more non raro Paullus illud ſubiicit verbis παρακαλεῖν, παραινεῖν, idem ſignificantibus, quod παῖσθειν. Eſt enim Ebr. ל pro *ad*.

ἀθυμεῖν) ὀκνεῖν infra. *Gottl.* (C. extr.)

ἐπιχειρήσ.) Poteſt eſſe pro Praeſ. ἐπιχειρεῖν· Sed non dee. ἐπιχειρῆσαι tentantem auctoritas libb. defecerit. Acceperim equidem, velut cum Emphaſi, aut certe per Metonymiam,

Ἀθηναίοις, λέγων, [π] ἀδὲ [ο] ἐκείνης πάτριον τὴν ἐμπειρίαν ἀδὲ ἄϊδιον τῆς θαλάσσης ἔχειν, ἀλλ', ἠπειρώτας μᾶλλον τῶν Συρακοσίων ὄντας, [ρ] καὶ ἀναγκασθέντας ὑπὸ Μήδων, ναυτικὰς γενέσθαι· καὶ πρὸς ἄνδρας τολμηρὰς, οἵας καὶ Ἀθηναίους, τὰς ἀντιτολμῶντας, χαλεπωτάτας [q] [ἂν] αὐτοῖς φαίνεσθαι. [r] ᾧ γὰρ ἐκεῖνοι τὰς πέλας, ἃ δυνάμει ἔσιν ὅτε πρᾶσσοντες, τῷ δὲ θράσει, ἐπιχειροῦντες, καταφοβῶσι, καὶ σφᾶς ἂν [s] τὸ αὐτὸ ὁμοίως τοῖς ἐναντίοις ὑποσχεῖν. καὶ, Συρακοσίους, εὖ εἰδέναι, ἔφη, [t] τῷ τολμῆσαι ἀπροσδεκήτως πρὸς τὸ Ἀθηναίων ναυτικὸν ἀντισῆναι, πλέον, διὰ [*] τὸ τοιοῦτον ἐκπλαγέντων αὐτῶν, περιεσομένους, ἢ Ἀθηναίους τῇ ἐπιστήμῃ [v] τὴν Συρακοσίων ἀπειρίαν βλάψοντας. εἶναι [x] ἓν [y] ἐκέλευεν ἐς τὴν πεῖραν τῶν ναυτικῶν, καὶ μὴ ἀποκνεῖν. καὶ οἱ μὲν Συρακούσιοι, τῷ τε Γυλίππῳ καὶ τῷ Ἑρμοκράτει, καὶ εἴ τι ἄλλο, πειθόντων, ὥρμηντό τε [z] ἐς τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὰς ναῦς ἐπλήρουν.

κβ'. Ὁ δὲ Γύλιππος, ἐπειδὴ [a] παρεσκευάσατο τὸ ναυτικὸν, ἀγαγὼν [b] ὑπὸ νύκτα πᾶσαν τὴν στρατιὰν τὴν πεζὴν, αὐτὸς μὲν τοῖς ἐν τῷ Πλημμυρίῳ τείχεσι κατὰ γῆν ἔμελλε [c] προσβαλεῖν· αἱ δὲ τριήρεις τῶν Συρακοσίων ἅμα καὶ ἀπὸ ξυνθήματος, πέντε μὲν καὶ τριάκοντα ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος ἐπέπλεον, αἱ δὲ πέντε καὶ τεσσαράκοντα, ἐκ τοῦ ἐλάσσονος, ἔνθα ἦν καὶ τὸ [d] νεώριον αὐτοῖς. καὶ περιέπλεον, βουλόμενοι πρὸς τὰς ἐντὸς προσμίξαι, καὶ ἅμα ἐπιπλεῖν τῷ Πλημμυρίῳ, [e] ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι [f] ἀμφοτέρωθεν [g] θορυβῶνται. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, [h] διὰ τάχους ἀντιπληρώσαντες ἑξήκοντα ναῦς, ταῖς μὲν

[π] Δὲ *Reg.* [ο] Ἐκείνοις *Caff. Gr.* Sed marg. *Gr.* ἐκείνης. ἐκείνους Aug. a corr. p. ἐκείνοις. [ρ] Καὶ omittunt *Ar. C.* [q] Ἂν deeſt *Ar. C. Reg. Caff.* Aug. id. αὐτοῖς a corr. a m. 1. fuit αὐτούς. ἂν d. et Mſq. [r] Id eſt: ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι ἃ τοσοῦτον διὰ τὴν τῆς σφετέρας δυνάμεως ὑπεροχὴν, ὅσον διὰ τὸ θράσος, ᾧ τοῖς πέλας ἐπιχειροῦσιν, αὐτὰς καταφοβεῖν εἰώθασιν, ὧδε καὶ εἰκὸς ἦσιν αὐτὰς τὰς Ἀθηναίους τὸ αὐτὸ ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἂν παθεῖν ὁμοίως, καὶ τῷ τῶν ἐναντίων θράσει ὁμοίως καταφοβηθήσεσθαι. *Ae. Port.* Hvds. [s] Τῷ αὐτῷ *Reg.* [t] Τῷ omittunt *Ar. C. Dan.* [*] τὸ d. Mſq. [v] Τὴν τῶν Συρακοσίων *Cl.* [x] Δὲ *Caff.* [y] Ἐκέλευεν abeſt *Ar. C. Dan.* [z] Εἰς *Gr.* [a] Παρεσκεύαζο *Gr.* [b] Id eſt, vel κατὰ νύκτα, vel ὑπὸ τὴν τῆς νυκτὸς παρουσίαν. *Ae. Port.* [c] Προβαλεῖν *Dan.* [d] Si quis ſcire deſideret diſcrimen inter νεώρια et νεωσοίκους, conſulat *Bayfium* de re Nauali, p. 135. et *Scheffervm* de Mil. Nau. p. 214. Hvds. [e] Ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι προφθάσαντες κωλύσωσιν *Cl.* Ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι ἀμφοτ etc. in marg. [f] Ἀμφοτέρωθεν deeſt *Reg.* [g] Θορυβῶνται *Ar. C. Dan.* [h] Διατάχους *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caff.* Aug. Mſqu. qui et οἱ δὲ Ἀθ.

ſatis frequentem illam: ne deſperarent, ſe poſſe nauibus quidquam tentare (*feliciter*, cum *effectu*, cum ſucceſſu, ἐρθῶς, καλῶς,) contra Athenienſes. Ita conſtiterit futuro vis ſua, non ſine vi quadam arguta.

[κ πρ. ἄ. δρ.) Schol. Aug. abeſt ἡγοῦν, et pro φοβερούς eſt φοβερωτάτους.]

οἵους κ Ἀθ.) Primo redundat καὶ, vt ſolet, in diſtribuendo et opponendo; quippe et hic diſtinguuntur homines audaces *omnino*, et Athenienſes *nominatim*. Nec verti plane debebat *et*; quod abeſſe, quis ſenſerit: *audentiores homines, quales ſint Athenienſes*. Deinde, οἵους καὶ Ἀθηναίους, eſt pro, οἷοι κ. Ἀθηναῖοι εἶεν. Latine certe non licuerit: *Viros audentes, quales Athenienſes:* (quarto caſu.) Liu. 2, 28. init. *vnum — virum, — qualis App. Claudius fuerit, momento temporis, diſcuſſurum illos coetus fuiſſe: Qualis — fuerit*, non, *qualem App. Claudium*. Nec Latine ſatis dixeris *tali viro, quali tibi*, pro, *qualis tu ſis*; at Graece licuerit: (τοιούτῳ,) οἵῳ σοί. Ad οἵους intell. εἶναι· id ipſum tamen pro οἷοί εἰσιν οἱ Ἀθ.

[ᾧ γ. ἐκ.] Scholl. ad hh. vv. in vnum coniung. Aug. ita: [εὖ εἰδέν.] ᾧπερ (p. ᾧ) γὰρ ἐκεῖνοι (φησὶ deeſt) φοβ. τ. πέλ. τουτ. δ. τὸ (τὰ non habet Vulg.) θρ κ. rel. τ. Ἀθ. εὖ εἰ. φ. ὅτι οἱ (non eſt Vulg.) Συρ. — — — οἱ Ἀθ. διὰ τῆς ἰδίας ἐμπειρίας (pro Vulg. διὰ τὰς ἐμπειρ.) rel.

[ὑποσχ) ad h. v. in Aug. notatur a m. ant. ὑποσχεῖν· ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι, ἢ ὑποβάλλειν.] Id. Schol. e Caſſell. Cod. (quicum conſentire Aug. ſubinde iam viderimus,) notat *Abr.* et, pro ὑπολαβεῖν legi, vult, ὑποβάλλειν, quin, ὑποβάλλειν habet pro correctione τοῦ ὑπολαβεῖν Comparat Idem ὑποσχεῖν h. l. cum δίκην, λόγον, τιμωρίαν, rel. ὑποσχεῖν. Mihi nec Schol. (e Gloſſario haud dubie repetitum,) neque Abr. interpretatio ſatis placet, vtrumque hic alienum, in Schol. maxime verbum ἀπαιτηθῆναι, quod, vt ad λόγον, δίκην, (adde εὐθύνας, *rationem.*) congruat, huc quidem nullo modo quadret. Neque, ὑποβαλεῖν, quid ad ὑποσχεῖν faciat, magis video; multo minus, quid hic loci; vbi aliud eſſe ὑποσχεῖν nil poſſit; niſi παρασχεῖν, *praebituros*, illaturos: eadem, eundem terrorem Athenienſibus allaturos Syracuſanos, vel incuſſuros, quem Athenienſes intulerint hoſtibus. Siue ὑποσχεῖν fuerit, *toleraturos*, perpeſſuros; quod Porto viſum, interpretatio loquatur vertentis, *idem ipſis euenturum*; qua quidem conditione σφᾶς referatur ad Athenienſes, et τοῖς ἐναντίοις ſignificet Athenienſium hoſtes; cui voc. iungendum fuerit ὁμοίως· ὁμοίως τοῖς ἐναντίοις, itidem, vt Athenienſium hoſtibus euenerit: conſtiterit ſane ſua ſignificatio τῷ ὑπέχειν· ſed nimirum promtius, σφᾶς intelligi Syracuſanos, ἐναντίους autem Athenienſes. Exempla deſidero equidem τοῦ ὑπέχειν ſignificantis παρέχειν. Sed primo res et oratio pugnat; et ὑπέχειν fuerit, ſicut ὑποδεικνύναι, ὑποχορηγεῖν, ὑποβάλλειν, in quibus, vt Lat. *ſub* pro *ad*, vel Datiuo iunctum, notet *ſubiicere, ſubmonſtrare, ſuggerere*, i. e. *alicui* praebere. Cuius rationis ſi quem poeniteat, ei acquieſcendum fuerit in Porti interpretatione. Gloſſa quidem iſta vel Schol. ab h. l. eſt alieniſſimum.

ne res nauales aduerſus Athenienſes aggredi dubitarent: dicens, ne illos quidem hanc rerum nauticarum peritiam haereditariam aut perpetuam habere, ſed mediterraneos eſſe magis, quam Syracuſanos, et a Medis coactos rebus nauticis operam dare coepiſſe: illos autem, qui audax aliquod facinus auderent aduerſus homines audaces, quales eſſent et Athenienſes, ipſis aſperrimos viſum iri *dicebat*. Qua enim ratione illi alios terrerent, interdum non propter maiorem potentiam, ſed propter audaciam, quam in illis inuadendis praeſtarent; eadem etiam ratione ipſis quoque idem, quod aduerſariis, euenturum. Dicebat etiam, ſe illud probe ſcire, Syracuſanos, ſi Athenienſium claſſi ex improuiſo obuiam ire auderent, propter huiusmodi *repentinum audaciae facinus*, illis conſternatis, plus profecturos, quam Athenienſes, propter ſcientiam, Syracuſanorum imperitiae obfuturos. Hortabatur igitur, vt rei nauticae periculum facerent, nec *eam tentare* reformidarent. His autem et Gylippi, et Hermocratis, et ſi cuius alterius, adhortationibus inducti Syracuſani, animum ad nauale proelium appulerunt, et naues inſtruere coeperunt. Bell. Peloponn. an. 19. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 341.

22. Gylippus vero, poſtquam claſſis inſtructa fuit, omnes pedeſtres copias ſub noctem eduxit, et ipſe quidem a terra munitiones in Plemmyrio *exſtructas* aggreſſurus erat. Syracuſanorum vero triremes vno eodemque tempore ex compoſito, aduerſus *hoſtem* ex magno portu quinque et triginta nauigabant. Ex minore vero (vbi etiam erant ipſorum naualia) quinque et quadraginta. Circumuehebantur autem, eo conſilio, vt ſe coniungerent cum illis *nauibus*, quae intus *et in ipſo magno portu* erant, et ſimul Plemmyrium inuaderent, vt Athenienſes vtrinque turbarentur. Sed Athenienſes, cum ſexaginta naues aduerſus *hoſtilem claſſem* celeriter inſtruxiſſent, quinque et viginti nauale proelium com-

τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ θάλασσαν. ἢ, ὑπὲρ τοῦ μὴ δεδιέναι. Ὑπὸ Μήδων] τῶν μετὰ Ξέρξου. Καὶ πρὸς ἄνδρας τολμηρούς] ἦγεν, καὶ τοῖς οὕτω τολμηροῖς, ὡς Ἀθηναῖοι εἰσὶ, τοὺς ἀντιτολμῶντας φοβερὰς φανήσεσθαι. Ὧι γὰρ ἐκεῖνοι] ᾧ γὰρ ἐκεῖνοι (φησὶ) φοβοῦσι τοὺς πέλας, (τυτέστι, διὰ θράσος, καὶ οὐχὶ δι᾽ δυνάμεως ὑπεροχὴν,) τούτῳ ἂν καὶ ὑπὸ Συρακουσίων ἐκφοβήσεσθαι τοὺς Ἀθηναίους. Εὖ εἰδέναι ἔφη] εἰδέναι, (φησὶν,) ὅτι Συρακούσιοι, τολμήσαντες ἀντισῆναι πρὸς τὸ τῶν Ἀθηναίων ναυτικὸν, μᾶλλον αὐτοὺς τῷ ἀπροσδοκήτῳ καταπλήξαντες βλάψουσιν, ἥπερ ἐκείνους οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ τὰς ἐμπειρίας εἰς τὴν πεῖραν τοῦ ναυτικοῦ. Ἐκ τοῦ ἐλάσσονος] λιμένος ὁρμουσῶν. Πρὸς τὰς ἐντὸς προσμίξαι] ταῖς ἰδίαις ταῖς ἐντὸς τοῦ μεγάλου λιμένος συμμίξαι. Ἀντιπληρώσαντες ἑξήκοντα ναῦς] εἰς ἀντιπαράταξιν τῶν Συρακουσίων.

[εὖ εἰδ.) Aug. hoc Schol. iungit c. Schol. ad ᾧ γὰρ ἐκ]

διὰ τὸ τοιοῦτ.) Mſqu. omittit τό· tanquam τοιοῦτον ſit pro τοιοῦτόν τι, *tale quid*; ſed magis eſt pro τοῦτο· vt 1. Cor. 5, 5. παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ, i. e. τοῦτον, *illum* ipſum hominem.

Τὴν Συρακουσίων ἀπ.] *Cl.* τὴν τῶν Συρακουσίων· recte. Wass.

ἐς τὴν πεῖρ.) Supra, init. cap. ἀπόπειραν. Nil ergo affert praepoſ. ἀπὸ, aut demit. Etſi ſupra magis de *primo* periculo, hic de *vniuerſa* meditatione.

εἴ του ἄλλου) pro, εἴ τις ἄλλος ἦν.

C. 22. Παρεσκευάσατο] *Gr.* παρεσκεύασο. Vide *Polyaenum* I, 42. Wass. Non adſpernendam, cenſeo, ſcripturam *Cod. Gr.* Παρεσκεύασο τὸ ναυτικὸν, eſt, αἱ νῆες ἐπληρώθησαν ὑπὸ τῶν Συρακουσίων. Vtitur ita et alibi illo tempore huius verbi *Thucydides*: III, 107. Ἐπεὶ δὲ παρεσκεύασο αὐτοῖς. Et IV, 67. Ἐπειδὴ παρεσκεύατο ἀμφοτέροις. Ad ea, quae de diſcrimine inter νεώρια et νεωσοίκους in *Var Lect.* habet *Hudſonus*, add. quae ad *Pollucem* IX 28. adnot uit Clar. *Hemſterhuſius*. De νεωσοίκοις rurſus *Hudſon.* infra ad Cap. 25. Dvk.

ὑπὸ νύκτα) κατὰ νύκτα, vel ὑπὸ τὴν τ. νυκτὸς παρουσίαν, expl. Aem. Port. Plerumque notat, *paullo ante* noctem. Interdum et *poſt*, *ad*. Liu. 21, 18. extr. *Sub hanc vocem* (legati Rom.) *ſuccelamatum eſt*; i. e. *illico* poſt, *ad* — cum dixiſſet. At I, 35. init. *ſub tempus* (comitiorum) *pueros ablegauit*; i. e. paullo ante. V. Sanct. Mineru. L. 4. C. 6. n. Periz. 6. et quae ipſe ibi notaui in noua Edit.

αἱ δὲ τριήρ) Legendum, aut inferendum, putat Abr. ξύμπασαι vel ἅπασαι ὀγδοήκοντα ἅμα· idque propter artic. αἱ μὲν, αἱ δέ· Tanquam non ipſe ſupra, ad c. 18. (τ. τριάκ.) monuerit, redundare Articulum ad numeros! Deinde οὖσαι quoque ad ferretur ante ὀγδοήκοντα. Quod ſi ex 35. et 45. *octoginta* colligi Abr. non video, quî colligendum reliquiſſe non debeat Thuc. Nec vero, inſeri tam multa, quisquam probaverit, aut, quî exciderint in omnibus Libb. aſſequi poſſit. Neque vero ad *naues* refertur ἅμα, quaſi *ſummae* index, ſed ad ἐπέπλεον, propter καὶ, quod ſequatur, καὶ ἀπὸ ξυνθήμ.

ἀπὸ ξυνθήμ.) ſcil. ὁρμηθεῖσαι, ἐξελθοῦσαι, ἀρξάμεναι· vt c. 21. ἀπ᾽ αὐτοῦ κατεργάσεσθαι.

[ἐκ τ. ἐλάσσ.) Schol. abeſt Aug.]

[ἀντιπλήρ.) abeſt Schol. Aug.] Sane hic conſtiterit vis ſua τῷ ἀντὶ, *contra*; certe, *viciſſim*, *et ipſi*, Gall. *à leur tour*, *de leur côté*. Alibi ἀντιπληροῦν eſt, *pro amiſſis nouas*, *alias* inſtruere.

ταῖς μ. π. κ. εἴκ.) rurſus redundat Artic. in deſcriptione, vel partitione.

πέντε καὶ εἴκοσι πρὸς τὰς πέντε καὶ τριάκοντα τῶν Συρακουσίων, τὰς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι, ἐναυμάχουν, ταῖς δ' [i] ἐπιλοίποις ἀπήντων ἐπὶ τὰς ἐκ τῆ νεωρίω περιπλεούσας. καὶ εὐθὺς πρὸ τῆ στόματος τῆ μεγάλω λιμένος ἐναυμάχουν, καὶ ἀντεῖχον ἀλλήλοις ἐπίπολύ, οἱ μὲν, βιάσασθαι βελόμενοι τὸν [k] ἔσπλουν, οἱ δὲ, κωλύειν.

κγ'. [a] Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Γύλιππος, τῶν ἐν τῷ Πλημμυρίῳ Ἀθηναίων πρὸς τὴν θάλασσαν [l] ἐπικαταβάντων, [m] καὶ τῇ ναυμαχίᾳ τὴν γνώμην [n] προσεχόντων, φθάνει προσπεσὼν ἅμα τῇ ἕῳ [o] αἰφνιδίως τοῖς τείχεσι· καὶ αἱρεῖ τὸ μέγιστον πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἐλάσσω δύο, οὐχ ὑπομεινάντων τῶν φυλάκων, ὡς εἶδον τὸ μέγιστον ῥᾳδίως ληφθέν. καὶ ἐκ μὲν τοῦ πρώτου [p] ἁλόντος, χαλεπῶς οἱ ἄνθρωποι, ὅσοι καὶ ἐς τὰ πλοῖα καὶ ὁλκάδα τινὰ κατέφυγον, [q] ἐξεκομίζοντο ἐς τὸ στρατόπεδον. τῶν γὰρ Συρακουσίων ταῖς [r] ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυσὶ κρατούντων τῇ ναυμαχίᾳ, ὑπὸ τριήρους μιᾶς καὶ εὖ πλεούσης [s] ἐπεδιώκοντο· ἐπειδὴ δὲ τὰ δύο τειχίσματα ἡλίσκετο, ἐν τούτῳ καὶ οἱ Συρακούσιοι ἐτύγχανον ἤδη νικώμενοι, καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν φεύγοντες ῥᾷον παρέπλευσαν. αἱ γὰρ τῶν Συρακουσίων αἱ πρὸ τῆ στόματος νῆες ναυμαχοῦσαι, βιασάμεναι τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς, ὀδενὶ κόσμῳ † ἐσέπλεον, καὶ ταραχθεῖσαι περὶ ἀλλήλας, παρέδοσαν τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις. ταύτας [t] τε γὰρ [v] ἔτρεψαν, καὶ ὑφ' ὧν [x] τοπρῶτον ἐνικῶντο ἐν τῷ λιμένι. καὶ ἔνδεκα μὲν ναῦς τῶν Συρακουσίων κατέδυσαν, καὶ τὰς πολλὰς τῶν ἀνθρώπων ἀπέκτειναν, πλὴν ὅσον ἐκ τριῶν νεῶν ὃς ἐζώγρησαν. τῶν δὲ σφετέρων τρεῖς νῆες διεφθάρησαν. τὰ δὲ ναυάγια ἀνελκύσαντες τῶν Συρακουσίων, καὶ τροπαῖον ἐν τῷ νησιδίῳ στήσαντες τῷ πρὸ τῆ Πλημμυρίου, ἀνεχώρησαν ἐς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον.

κδ'. Οἱ δὲ Συρακούσιοι κατὰ μὲν τὴν ναυμαχίαν ὅτως ἐπεπράγεσαν, τὰ δ' ἐν τῷ Πλημμυρίῳ τείχη [y] εἶχον, καὶ τροπαῖα ἔστησαν αὐτῶν τρία. καὶ τὸ μὲν ἕτερον τοῖν δυοῖν τειχοῖν τοῖν ὕστερον [z] λειφθέντοιν κατέβαλον, τὰ δὲ δύο ἐπισκευάσαντες ἐφρούρουν. ἄνθρωποι δ' ἐν τῶν τειχῶν τῇ ἁλώσει

i Ἐπιλοίπαις *Caff.* Aug. Mox ἀλλήλους Aug. antea ἐναυμάχησαν Mſqu. k Ἐπίπλουν *C.* Εὔπλουν *Reg.* l ἐν τούτῳ δὲ Mſqu. m Ἐπιβάντων *Reg.* n Καὶ ναυμαχίᾳ τῇ γνώμῃ προσεχόντων *Ar.* Καὶ τῇ ναυμαχίᾳ τῇ γνώμῃ προσεχόντων *C. Cl.* Καὶ τ. ν. τὴν γνώμην προσαγαγόντων *Gr.* Hvds. In *Gr.* eadem ſcriptura eſt, quae in *C.* et *Cl.* Et ſic etiam *Dan.* o Αἰφνιδίως deeſt *Dan.* αἰφνηδίως Mſqu. p Ἀλώματος *Reg.* q Ἐς τὸ στρατόπεδον ἐξεκομίζοντο Aug. *Reg. Caſſ.* ἐς τὸ στρατόπεδον Mſqu. r Ἐν deeſt *Dan.* s Ἀπεδιώκοντο *Reg.* † ἐπέπλεον Mſqu. t Τε deeſt *Gr.* v Ἔπεμψαν *Ar. C.* Ἐπ relicto ſpatio vacuo, quantum duae ſyllabae explerent, *Dan.* x Τὸ πρῶτον *Caſſ. Gr.* Aug. y Εἶχον omittunt *Ar. C.* ſed ab aliena manu reponitur in *Cod. Ar.* deeſt etiam *Dan.* εἶλον Mſqu. z Λειφθέντοιν *Ar. C. Cl. Gr.* atque ita omnino reſcribendum. Hvds. Ita etiam *Reg. Caſſ.* Aug.

ταῖς δ' ἐπιλ.) ſcil. σύν. ἐπὶ nil noui affert vocabulo λοιπαῖς, vt nec κατὰ in κατάλοιπος. Ἐπιλοίποις rectius haud dubie, non ἐπιλοίπαις· communia enim ſunt ita compoſita, vbi accentus ab vltima reuocetur.

C. 23. [ἐν τούτῳ δὲ — } Scholl. abſ. Aug.]
[τῶν ἐν τῷ Πλημμ. }

Et vero careri vtroque poteſt.

ἐπικαταβ.) ἐπὶ ſign. vel vt *auxilio* eſſent his, quos aggreſſi forent Syracuſani, vel *aduerſus* hos, vt his occurrerent.

[τ. γνώμ. }
[τὸ μέγ. πρ. } Scholl. abſ. Aug.

Τὴν γνώμην προσεχόντων] Τῇ γνώμῃ, quod hic et I, 95. in quinque *Mſſ.* legitur, fortaſſis ortum eſt e male expreſſo ν, quod pro ι adſcripto accipi potuit. Προσέχειν τὸν νῶν et τὴν γνώμην vbique dicunt Scriptores Graeci: non τῷ νῷ, nec τῇ γνώμῃ. *Thucydides* II, 11. V, 26. VII, 15. et omnes. Nec quisquam probabit ſcripturam *Cod. Reg.* προσαγόντων· qui et paullo ante male ἐπιβάντες. Ἐπικαταβάντες eſt etiam ſupra VI, 97. Dvk. Τὴν γνώμην legendum, non τῇ γνώμῃ, vel alter Datiuus oſtenderit, τῇ ναυμαχίᾳ, et Schol. τὸν νοῦν, nec non Cod. Reg. (vtut perperam,) praeferens προσαγόντων.

πρῶτον) male expl. Schol. *primo ſtatim* (incurſu) *impetu*; cum ſubiiciatur, ἔπειτα δέ. Ad *nauem* ergo refertur πρῶτον.

[ἐς τὸ στρατ.) Schol. abeſt Aug.] Et vere friget.

εὖ πλεούσ.) vti nos, welches gut ſegelte. Angl. *the beſt ſailor.*

ἐπεδιώκ.) non quaeritur, an *ſubinde occurrat* Vulg. quippe ἀποδιώκειν quoque occurrit, ſed, vtrum *tenori* ſit aptius, ἀπεδιώκ. an ἐπεδ. Illud fuerit, *repellebantur*; quod in *pugnantes* tamen cadat, vel obſiſtentes; hic *iam fugientibus* aptius ἐπεδιώκ. nempe φεύγοντες mox vocantur.

κ. οἱ Συρ.) καὶ reſpondet alteri, καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν, ſcil. τῶν Ἀθηναίων· vt opponantur inter ſe illi duo.

[ἐτύγχ. }
[οἱ ἐξ αὐτ. } Scholl. abſ. Aug.

αἱ γ. τ. Σ. — ναυμ.) traiectum, pro, αἱ γ. τ. Συρ. νῆες αἱ πρὸ τ. στόμ. ναυμ. vt lac. I, 5. παρὰ τοῦ διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἁπλῶς, pro, παρὰ τ. θεοῦ, τοῦ διδ. πᾶσ. ἁπλ. Herodot. I, 34. extr. τῶν μελλόντων οἱ γενέσθαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα· pro, τ. κακῶν τ. μελλ. γεν. οἱ κατὰ τ. παῖδα. Et paullo infra ibid. εἰωθότα στρατηγέειν μιν τῶν Λυδῶν οὐκέτι — ἐξέπεμψε· pro,

miſerunt cum illis quinque et triginta Syracuſanorum *nauibus*, quae erant in magno portu; cum reliquis vero obuiam iuerunt illis, quae ex naualibus circumuehebantur. Statim autem ante magni portus oſtium confligere coeperunt, et diu alteri alteris reſtiterunt, quod hi quidem *in portum* per vim ingredi conarentur, illi vero impedire. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 3. V. C. Varr. 34½.

23. Interea vero, cum Athenienſes, qui erant in Plemmyrio, ad mare deſcendiſſent, et animos ad pugnam naualem intentos haberent, Gylippus prima luce *illorum* munitiones repente inuaſit. Ac primum *quidem e tribus* maximam cepit, deinde vero et *reliquas* duas minores. Cuſtodes enim *illarum*, cum maximam *munitionem* facile captam animadvertiſſent, ſuſtinere non ſunt auſi. Atque ex prima quidem *munitione*, quae capta fuit, homines, quotquot et in nauigia et in quandam onerariam nauem confugerant, aegre in *ſua* caſtra ſe receperunt. Cum enim Syracuſani cum ſuis nauibus, quas in magno portu habebant, nauali proelio ſuperiores eſſent, vna *illorum* velox triremis ipſos inſequebatur. Dum autem hae duae munitiones caperentur, interea et Syracuſani iam *proelio nauali* vincebantur, et *magni* qui ex his *munitionibus* fugiebant, facilius praeterueĕti ſunt. Nam Syracuſanorum naues, quae ante *portus* oſtium pugnabant, cum Athenienſium naues per vim loco pepuliſſent, nullo ordine in *portum* nauigabant; et, quod propter confuſionem inter ſe colliderentur, victoriam Athenienſibus praebuerunt. Nam *Athenienſes* et has in fugam verterunt, et illas, a quibus initio in ipſo portu ſuperati fuerant. Atque vndecim quidem Syracuſanorum naues depreſſerunt, et maiorem hominum partem interfecerunt, exceptis illis, qui erant in tribus nauibus, quos viuos ceperunt. Ipſorum vero *Athenienſium* tres naues profligatae fuerunt. Cum autem Syracuſanorum naufragia ſubduxiſſent, et tropaeum erexiſſent in parua inſula ante Plemmyrium ſita, in ſua caſtra redierunt.

24. Atque Syracuſani in proelio quidem nauali rem ita geſſerunt: at munitiones in Plemmyrio ſitas habebant *in ſua poteſtate*, et tria ipſarum tropaea ſtatuerunt. Et e duabus quidem munitionibus poſterius captis alteram diruerunt, duas vero refecerunt, et impoſito praeſidio tuebantur. In hac autem

Οἱ μέν, βιάσασθαι βουλόμενοι] οἱ Συρακόσιοι. Ἐν τούτῳ δέ] τῷ καιρῷ δηλονότι. Τῶν ἐν τῷ Πλημμυρίῳ Ἀθηναίων] ἦγον, ἐν τῷ φρουρίῳ τῷ ἐν τῷ Πλημμυρίῳ. Τὴν γνώμην προσεχόντων] τὸν νοῦν. Τὸ μέγιστον πρῶτον] ἦγον, κατὰ τὴν πρώτην εἰσβολήν. Ἐς τὸ στρατόπεδον] τὸ ἑαυτῶν δηλονότι. Ὑπὸ τριήρους μιᾶς καὶ εὖ πλεούσης ἐπεδιώκοντο] οἱ ἐκ τῆ πρώτη τείχους ἀλόντος διαφυγόντες δηλονότι. Ἐν τούτῳ καὶ οἱ Συρακόσιοι] οἱ ἐκ τῶν τειχῶν τῶν Ἀθηναίων τῶν ἐπὶ τῷ Πλημμυρίῳ. Ἐτύγχανον ἤδη νικώμενοι] τῇ ναυμαχίᾳ. Καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων. Βιασάμενοι] νικήσασαι. Καὶ ταραχθεῖσαι] ἦγον, ἀπὸ ταραχῆς περιπίπτουσαι ἀλλήλαις. Ταύτας γὰρ ἔτρεψαν] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. Καὶ ἕνδεκα μὲν ναῦς] ἕνδεκα ναῦς τῶν Συρακουσίων κατέδυσαν οἱ Ἀθηναῖοι. Τῶν δὲ σφετέρων τρεῖς νῆες] ὅτι τρεῖς νῆες τῶν Ἀθηναίων διεφθάρησαν. Οὕτως ἐπεπράγεσαν] ὥτως εὐτύχησαν.

σὺκέτι ἐξέπ. μιν, εἰωθότα στρατ. τ. A. Liu. 6, *et imminentem molem libertati*, pro, et molem libertati imminentem. Obſeruanda haec ſunt, ne iungas non iungenda, neu ſtructura laboret, quin et ſe. ſus, hinc oneratus adiectione aliena, hinc deſtitutus neceſſaria notione. 1. Theſſ. 1, 4. εἰδότες — ὑπὸ θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν· non ὑπὸ θεοῦ εἰδότες, ſed, εἰδ. τ. ἐκλ. ὑμ. ὑπὸ θεοῦ, beneficia *diuinitus* vobis *tributa*; vel, vos *diuinitus factos* Chriſtianos.

[βιασάμ. [ταραχθ [ταύτ. τε [κ. ἕνδ. } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

βιασάμ.) νικήσασαι expl. Schol. qſ. per Meton. ſed largius, quam p o vi verbi reſpondet hic noſtro forciren, *vi perrumpere* et *pellere*.

ταραχθ.) Hoc quoque largius expl. Schol. περιπίπτουσαι· Eſt tantum, *turbatae inter ſe*; περὶ pro ἐν. Port. vertens, *cum colliderentur*, videri poſſit legiſſe ἀραχθεῖσαι· non male; aut Schol. ſecutus eſt.

πλὴν ὅσ. — — οὓς ἐζώγρ.) redundat ὅσον ad πλὴν, aut vnum cum eo vocab. conſtituit, vt in μικρὸν ὅσον, Ebr. 10, 37. Debebat, πλὴν ὅσους — ἐζώγρησαν, vt et οὓς abeſſet. Ad μόνον quoque redundet ὅσον.

Νησιδίῳ] Inſulam intellige Ortygiam, Ibyci tempore aggere continenti adiunctam, ponte vero Ciceronis aetate. vid. *Strabonem* I, 59. VI, 270. *Diodor.* V. p. 200. *Cic.* Verrin. IV, 52, 53. WASS.

C. 24. [οὔτ. ἐπεπρ.) Schol. abeſt Aug.] Et huic verbo notionem addidit Schol. quae non illi ineſſet: neque enim πράττειν ſimpliciter eſt δυστυχεῖν· quippe et εὖ, καλῶς, πράττειν licet.

ἀπέθανον καὶ ἐζωγρήθησαν πολλοί, καὶ χρήματα, πολλὰ τὰ ξύμπαντα, ἑάλω. ὥστε γὰρ ταμιείῳ χρωμένων τῶν Ἀθηναίων τοῖς τείχεσι, πολλὰ μὲν ἐμπόρων χρήματα, καὶ σῖτος, ἐνῆν, πολλὰ δὲ [a] καὶ τῶν τριηραρχῶν· ἐπεὶ καὶ ἱστία [b] τεσσαράκοντα [c] τριηρῶν καὶ τἄλλα σκεύη [d] ἐγκατελείφθη, καὶ τριήρεις [e] ἀνελκυσμέναι τρεῖς. μέγιστον δὲ καὶ ἐν τοῖς πρῶτον ἐκάκωσε τὸ στράτευμα [f τὸ] τῶν Ἀθηναίων ἡ τῆ Πλημμυρίᾳ λῆψις· [g] ἦ γὰρ ἔτι ἀδ' οἱ ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων, (οἱ γὰρ Συρακόσιοι ναυσὶν αὐτόθι ἐφορμοῦντες ἐκώλυον·) καὶ διὰ μάχης ἤδη [h] ἐγίγνοντο αἱ ἐσκομιδαί· [i] ἔς τε τὰ ἄλλα κατάπληξιν παρέσχε καὶ ἀθυμίαν τῷ στρατεύματι.

κέ. Μετὰ δὲ τοῦτο ναῦς τε [k] ἐκπέμπουσι δώδεκα οἱ Συρακόσιοι, καὶ Ἀγάθαρχον ἐπ' αὐτῶν Συρακόσιον ἄρχοντα. καὶ αὐτῶν [l] μία μὲν ἐς Πελοπόννησον ὤχετο, πρέσβεις ἄγουσα, οἵπερ τὰ σφέτερα φράσωσιν, ὅτι ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ, καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον [m] ἔτι μᾶλλον ἐποτρύνωσι γίγνεσθαι. αἱ δὲ ἕνδεκα νῆες πρὸς [n] τὴν Ἰταλίαν ἔπλευσαν, πυνθανόμεναι, πλοῖα τοῖς Ἀθηναίοις γέμοντα χρημάτων προσπλεῖν. καὶ τῶν τε πλοίων, ἐπιτυχοῦσαι, τὰ πολλὰ διέφθειραν, καὶ ξύλα ναυπηγήσιμα ἐν τῇ [n] Καυλωνιάτιδι κατέκαυσαν, ἃ τοῖς Ἀθηναίοις ἕτοιμα ἦν. ἔς τε Λοκροὺς [o] μετὰ ταῦτα ἦλθον. καὶ ὁρμισῶν αὐτῶν, κατέπλευσε μία τῶν ὁλκάδων τῶν ἀπὸ † Πελοποννήσου, ἄγουσα Θεσπιέων ὁπλίτας. καὶ ἀναλαβόντες αὐτοὺς οἱ Συρακόσιοι ἐπὶ τὰς ναῦς, παρέπλεον ἐπ' οἴκου. φυλάξαντες δ' αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι εἴκοσι [p] ναυσὶ πρὸς τοῖς Μεγάροις, μίαν μὲν ναῦν λαμβάνουσιν αὐτοῖς ἀνδράσι, τὰς δ' ἄλλας ὀκ ἠδυνήθησαν, ἀλλ' ἀποφεύγουσιν ἐς τὰς Συρακόσας. ἐγένετο δὲ καὶ περὶ τῶν σαυρῶν ἀκροβολισμὸς ἐν τῷ λιμένι, ἃς οἱ Συρακόσιοι πρὸ τῶν παλαιῶν [q] νεωσοίκων κατέπηξαν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὅπως αὐτοῖς αἱ νῆες ἐντὸς

a Καὶ τῶν non agnoscunt *Ar. C. Dan.* Τῶν tantum abest a *Reg. Cass.* Aug. et Mſq. *b* Τετταράκοντα *Ar. C. Reg. Cass.* Aug. Mſqu. *c* Τριήρων *Cass.* Aug. *d* Ἐγκατελήφθη *Reg. Cass* Aug. Mſqu. *e* Ἀνειλκυσμέναι *Reg. Cass. Gr. Baſ.* Aug. *f* Τὸ deest *Ar.* *g* Οὐδὲ γὰρ ἔτι *Marg.* *h* Ἐγίνοντο *Gr.* ἐγίγνετο Mſqu. *i* Ἔς τε τἆλλα *Ar. C.* *k* Ἐκπέμπουσιν, et contra paulo poſt ἐλπίσι *Gr.* *l* Μὲν μία *Reg.* Aug. et mox φράσουσιν, a corr. ω mut. in ου. μὲν abest Mſq. *m* Ἔτι omittit *Gr.* * τὴν abest Mſq. *n* Vide *Cluverii* Ital. Antiq. p. 1304. Hvds. *o* Μεταταῦτα *Ar. Ald. Flor. Baſ. Reg.* Aug. † Πελοποννήσ. Mſqu. *p* Ναυσὶν et mox λαμβάνουσι et ἀνδράσιν *Gr.* antea (φυλ.) αὐτοῖς pro αὐτοὺς Aug. *q* Νεώσοικοι, καταγώγια εἰσὶν ἐπὶ θαλάσσης εἰκοδομημένα πρὸς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν. *Etymol. Magn.* Vide *Suidam* et *Heſychium*, atque etiam *Bayſium* de Re Nauali p. 135. et *Scheffervm* p. 214. Hvds.

χρήματα) v. ad c. 25. init. ad Schol. γέμ. χρημ.

ὥστε γὰρ) pro καθάπερ poſitum, docet *Abreſch.* ad h. l. a quo allatis adde Hom. Il. ε, 289. 290. ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεκροὶ, χῆραί τε γυναῖκες, Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. (Quem locum haud minus hoc Noſtri reſpexiſſe Heſych. poteſt:) *Lamentantur* (Graeci) *inter ſe* (cupientes) *reuerti domum, ἅστε, ceu,* tanquam, *veluti, non ſecus, ac pueri teneri, et mulieres viduae*; (ad parentes nimirum reuerſur. e poſt mortem maritorum, vt Naëmi in Lib. Ruth.) ὥστε σύγγονον βροτοῖσι, quod ex Aeſchyli Agam. vſ. 83. affert *Abr.* eſſe poteſt, pro, οὕτω (γὰρ) σύγγ. (ἐστὶ) βροτ.

Ἀνελκυσμέναι] Hoc ſine dubio eſt vitium Editionum e *Stephaniana* in recentiores propagatum pro ἀνειλκυσμέναι. Vid. *Var. Lect.* Dvk.

μέγ. — ἐκάκ. — ἡ λῆψ.) Aliena fere ſunt, et contorta, (vt ſolent interdum,) quae hic affert *Abr.* neque expediant vſum Nominativi ſimpliciter poſiti, μέγιστον, i. e. ὡς μέγιστον, vel, ὃ (δὲ) ἦν τὸ μέγ aut pro Aduerbio quoque, (vtut inuſitato,) μεγίστως. *maxime.* V. Philol. Thuc. Paull. p. 169. lit. δ) et 170. init. vbi ſimillimum attuli Noſtri locum, 1, 132. init. μέγιστον δὲ, τῇ τῶν χρημάτων σπάνει κωλύσονται· duriori etiam poſitu, quam h. l. vbi molliſſime coëat μέγιστον ἐκάκωσε, p. ὡς μέγ. vt maximum, *tanquam* maximum; (incommodum;) *maxime* denique. Et plura ibi ſimiliter dicta reperies.

Οὐδ' οἱ — ἐπιτηδείων] *Thom. Magiſter* pro ἔσπλοι, διέπλοι legit, pro διέσπλοι opinor. Wass. Verba *Thomae* in ἐπαγωγὸς ſunt: Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ· οὐδ' οἱ διέπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τοῖς ἐπαγωγοῖς τῶν ἐπιτηδείων. ἤγουν, τοῖς κομίζουσι τὰ ἐπιτήδεια. Haec multiplici vitio laborant. Pro διέπλοι *Kuhnius* ad Aelian. VII. Var. Hiſt. 8. legit διέκπλοι. Dvk.

[αἱ ἐσκομ.) Schol. abeſt Aug.] διὰ μάχης eſt pro σὺν μάχῃ, vt pugnare, ſubuehentes neceſſaria, cogerentur. Sic, διὰ κινδύνων ἔχειν, p. 10 μετὰ κινδ.

C. 25. [τὸν ἐκεῖ πόλ. / ἐποτρύν.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.

αἱ δὲ ἕ. δ.) Aut redundat artic. αἱ, aut, quia *duodecim* poſuit, int. λοιπαὶ, ἄλλαι.

[γέμ. χρημ.) Schol. abeſt Aug.] Et hic abeſſe malim; neque enim intelligo, quid ſit primo, ὥσπερ νῦν, *vt nunc*; quaſi, *ſuo* tempore ac ſerius *ita* dici, vituperet. Quod ſi νῦν ſign. *hic*, i. e. in n. l. Thucydidis: cur addit ἀδοκίμως, *falſo*, perperam, a *probo* v u linguae alienum? Tanquam ἀδόκιμα ſint, quibus Thuc. vtatur. Immo nugatorium totum eſt ac falſum. Nec vero Graecum ſatis arbitror, πολυτίμων εἰδῶν. Quid ſunt εἴδη; nempe qſ. *ſpecies*, figurae, Verarbeitungen, ἀγάλματα, κειμήλια. Sane, χρήματα haec dici, ἀδόκιμον fuerit At χρυσίον, et *res pretioſas* omnino, *quoad* ſint *res*, Effecten, *diuitiarum* pars, *pecunia* denique, quae *pretioſa* quoque complectatur ICtis: neſcio, cur, ἀδοκίμως ita dici, velit Schol. An ἀδοκίμως pro ἀδοκιμάστως, *ſecure*,

iſtarum munitionum expugnatione multi perierunt, viuique *multi* capti fuerunt. Praeterea et vniuerſa pecunia, quae ingens erat, capta fuit. Quod enim Athenienſes his munitionibus vt aerario vterentur, multa quidem negotiatorum pecunia, et frumentum inerat, multa etiam trierarcharum, ſiquidem et quadraginta triremium vela, et caetera *nauium* inſtrumenta illic relicta fuerant, et tres triremes ſubductae. Haec autem Plemmyrii expugnatio Athenienſium copias maxime ac in primis afflixit. Nec enim commeatus *in caſtra* tuto amplius importari poterant (nam Syracuſani, qui cum ſuis nauibus illic ſtationem aduerſus *ipſos* habebant, *eos illuc importari* prohibebant), iamque importabantur *tantum* proelio commiſſo. Atque caeteris etiam in rebus *haec Plemmyrii expugnatio* terrorem, animique demiſſionem exercitui attulit. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 345.

25. Poſtea vero Syracuſani naues duodecim cum Agatharcho Syracuſano, ipſarum praefecto, miſerunt. Atque harum vna quidem in Peloponneſum iuit, legatos vehens, qui rerum ſuarum ſtatum, et ſpem, quam *de propulſandis hoſtibus* concepiſſent, *Peloponneſiis* declararent; et *ipſos* ad bellum illic multo acrius, *quam ante*, adminiſtrandum incitarent. Caeterae vero vndecim naues Italiam verſus nauigarunt, quod audiſſent, naues pecunia onuſtas ad Athenienſes curſum tenere. Has autem naues nactae, plerasque corruperunt; et materiam ad aedificandas naues idoneam, quae Athenienſibus erat praeparata, in Cauloniatide concremarunt. Poſtea vero ad Locros iuerunt. Et cum *illic* in ſtatione eſſent, vna oneraria nauis ex Peloponneſo, Theſpienſium grauis armaturae milites vehens, *illuc* appulit. Syracuſani autem, his in ſuas naues receptis, domum redire coeperunt. Sed Athenienſes, qui cum viginti nauibus ad Megara ſtationem habebant, cum ipſos obſeruaſſent, vnam quidem *illorum* nauem cum ipſis viris interceperunt, caeteras vero *capere* non potuerunt; ſed Syracuſas elapſae ſunt. Quinetiam in ipſo portu leue certamen commiſſum eſt pro vallis, quos Syracuſani ante vetera naualia in mari defixerant, vt ipſorum naues intra *hos* ſtationem

Αἱ ἐσκομιδαὶ] αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν ἐπιτηδείων. Τὸν ἐκεῖ πόλεμον] τὸν ἐν Πελοποννήσῳ. Ἐποτρύνασι γίγνεσθαι] ἐπισπεύσασι. Γέμοντα χρημάτων] καὶ ἐπὶ τῶν τυχόντων πραγμάτων τὰ χρήματα λαμβάνεται· καὶ ὑχ, ὥσπερ νῦν, ἀδοκίμως ἐπὶ χρυσῷ καὶ πολυτίμων εἰδῶν. Ἕτοιμα ἦν] πρὸς τὸ ναυπηγεῖν δηλονότι. Φυλάξαντες δ' αὐτὰς] τηρήσαντες καιρὸν εἰς τὸ ἐπιθέσθαι αὐτοῖς.

promiſcue, nullo diſcrimine? Poſſit ſane: et, deleto οὐχ, quod etiam impedit diuiſionem per καὶ, καὶ ἐπὶ τ. τυχόντ. πραγμ. καὶ, ὥσπερ νῦν, *vt hic*, vt h. l. ἐπὶ χρυσ. rel. aliquid certe diſſ ultatis euanuerit. Abſonum enim profecto: *et* de qualibet re, *et non*, rel. At ſic: *et omnino* de quauis re, *et*, vt hic, de auro, rel. omnia congruerint, praeter illud ἀδοκίμως tamen, ſeu *praue*, ſeu *promiſcue*, ſignificet. Nam nec prauum eſt, χρήματα ſic dici: et, ἐπὶ τῶν τυχόντων dici, magis profecto fuerit promiſcuum, quam de auro. Vnde et ἀδοκίμως exſulare iuſſerim, fortaſſe a reprehenſore Scholii appoſitum. Quid, quod Aug. Codici abeſt, cui abeſſe, notauerim, pleraque aut ſuperuacua, aut falſa, aut aliena, aut recte ibi legi. Nec vero minus fallitur Moeris, *Attice* (vt ſolent Atticismorum indices,) μόνως, dicens, τὰ πράγματα Ἀττικῶς dici χρήματα, non ergo de *pecunia* aut opibus adhiberi. Quaſi non Xen. dixerit, Attica illa aeuis, quam vocant, M. S. 1, 2, 5. τοὺς ἑαυτοῦ ἐπιθυμοῦντας οὐκ ἐπράττετο χρήματα, *pecuniam* non popoſcit; quam *mercedem* mox, μισθὸν vocet, aut Noſter, 1, 142. init. τῇ τῶν χρημάτων σπάνει κωλύσονται, *pecuniae* difficultate impedientur; et alibi eod. Lib. χρήμασι μὲν — ἐθάρσυνεν αὐτούς, (Pericles,) *pecunia* commonſtranda illos confirmauit.

[ἔτ. ἦν
φυλάξ.
προσαγ.
γ. μυριοφ.
παραφράγμ.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.

Ἐν τῇ Καυλωνιάτιδι] In Bruttiis circa Cauloniam: vt ex eo liquet, quod paullo ante πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἔπλευσαν, et mox ἐς τε Λοκρὰς μετὰ ταῦτα ἦλθον, dicit. Nam tota illa pars Italiae πολύδενδρος erat, et, vt *Thucydides* VI, 90. ξύλα ἄφθονα habebat. Erat etiam, ſi *Stephano* de Vrbib. fides habenda eſt, Caulonia Vrbs Sicil ae. Eam *Cluuerius* Sicil. Ant. Lib. II. pag. 349. a Siculis Cauloniam, a Stephano autem Καυλωνίαν dictam ſuſpicatur. *Ortelius* putat, *Stephanum* ſic ibentem, ἔστι καὶ ἄλλη (Καυλωνία) Σικελίας, more ſuo poſtremam hanc Italiae partem, in qua Caulonia erat, Siciliam nominare. Sed hoc minime probabile eſt, quum mox addat *Stephanus*: ἔστι καὶ ἄλλη Λοκρῶν· nam ita bis eamdem vrbem in eadem regione nominaſſet. *Pinedo* ad Stephanum ſcribit, Cauloniae in Sicilia etiam *Scylacem* mentionem facere in Sicilia, et *Strabonem* Lib. VI. quo nomine acerbe in eum invehitur, et bardum, ſtupidum, et Geographiae ac Linguae Graecae imperitum vocat *Berkelius*. De *Scylace* quidem pla-

ὁρμοῖεν, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιπλέοντες μὴ βλάπτοιεν [r] ἐμβαλόντες. προσαγαγόντες γὰρ ναῦν [s] μυριοφόρον αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι, πύργους τε ξυλίνους ἔχουσαν καὶ [t] παραφράγματα, ἔκ τε τῶν [v] ἀκατίων [x] ὤνευον ἀναδήσαντες τὰς σαυρὰς, καὶ ἀνέκλων, καὶ κατακολυμβῶντες ἐξέπριον. οἱ δὲ Συρακόσιοι ἀπὸ τῶν νεωσοίκων [y] ἔβαλλον· οἱ δ' ἐκ τῆς ὁλκάδος ἀντέβαλλον· καὶ τέλος τὰς πολλὰς τῶν σαυρῶν [z] ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι. χαλεπωτάτη δ' ἦν τῆς σαυρώσεως ἡ κρύφιος. ἦσαν γὰρ τῶν σαυρῶν, ἃς ἐχ ὑπερέχοντας τῆς θαλάσσης κατέπηξαν· ὥστε δεινὸν ἦν προσπλεῦσαι, μὴ ἀ προϊδών τις, ὥσπερ [a] περὶ ἕρμα, [b] περιβάλῃ τὴν ναῦν. ἀλλὰ καὶ τύτας κολυμβηταὶ δυόμενοι ἐξέπριον μισθῷ. ὅμως [c] δ' αὖθις οἱ Συρακόσιοι ἐσαύρωσαν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα πρὸς ἀλλήλας (οἷον εἰκὸς, τῶν στρατοπέδων ἐγγὺς ὄντων, καὶ ἀντιτεταγμένων,) ἐμηχανῶντο, καὶ ἀκροβολισμοῖς καὶ πείραις παντοίαις ἐχρῶντο. [d] ἔπεμψαν δὲ καὶ ἐς τὰς πόλεις πρέσβεις οἱ Συρακούσιοι Κορινθίων καὶ [e] Ἀμπρακιωτῶν καὶ Λακεδαιμονίων, [f] ἀγγελοῦντας τήν τε τῦ Πλημμυρίῳ λῆψιν, καὶ τῆς ναυμαχίας πέρι, ὡς, ἀ τῇ τῶν πολεμίων ἰσχύϊ μᾶλλον, ἢ τῇ σφετέρᾳ ταραχῇ, ἡσσηθεῖεν· τά τε ἄλλα [g] αὖ δηλώσοντας, ὅτι ἐν [h] ἐλπίσιν εἰσὶ, καὶ [i] ἀξιώσοντας [k] ξυμβοηθεῖν ἐπ' [l] αὐτὰς καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ, ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων προσδοκίμων ὄντων

[r] Ἐσβαλόντες *Ar. C. Dan.* Ἐμβάλλοντες *Gr. Cl.* Aug. Mſqu. *Reg. Caſſ.* [s] Huius meminit *Strabo* l. 7. Vide *Caſauboni* notas p. 67. et *Bayſium* de Re Nauali p. 136. Hvds. [t] Quae *Thucydidi* παραφράγματα, et *Interpreti* παραπετάσματα, *Suidae* dicuntur περιφράγματα. *Aliis* vero παραβλήματα aut προκαλύμματα, pelles vel alia, quae in vtroque nauis latere aduerſus fluctuum impetum obiici ſolent. Naues enim non ſolum in ſummo Caſtromatis, ſed a lateribus ſepimentis quibusdam munitae erant. Vide *Schefferum* de Re Nauali, p. 132. et *Caſauboni* notas ad *Polyaeni* Stratagem. lib. 3. p. 298. Hvds. [v] Ἀκάτων *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan* Aug. [x] Vide *Nic. Loënſis* Mitcell lib. 9. c. 6. et *Annotſ. ad Schol.* Hvds. Ἔνευον *Dan.* [y] Ἔβαλον *Gr.* [z] Εἶλον *Reg. Caſſ.* Aug. [a] Περιέρμα *Marg. C. Ald. Flor. Baſ. Gr.* Abeſt a *Reg.* et *Caſſ.* ſed in hoc recens manus in marg. ſcripſerat περιέρμα. Aug. om. ſed a m. rec. ſupraſcr. περὶ ἕρμα. [b] Περιβάλλει *Ar. C. Dan.* [c] Δὲ αὖθις *Gr.* [d] Id eſt: οἱ Συρακούσιοι ἐς τὰς πόλεις τῶν Κορ. καὶ Ἀμπρ. καὶ Καλ πρέσβεις ἔπεμψαν. Vel, πρέσβεις ἐκ Κορινθίων καὶ Ἀμπρακιωτῶν αἱρεθέντας ἐς τὰς Σικελίας πόλεις ἔπεμψαν. *Ac Porr.* [e] Ἀμβρακιωτῶν *Reg. Gr.* Aug. [f] Ἀγγέλλοντας *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr. Dan.* Aug. [g] Αὖ omittit *Gr.* Habet eti m τά τ' ἄλλα. [h] Ἐλπίσι *Gr.* et contra εἰσὶν *Caſſ.* εἰσὶν Aug. [i] Ἀξιώσονται *Reg. Caſſ.* Aug. ſed a corr. αι mut. in ας. [k] Ξυνβοηθεῖν *Caſſ.* Aug. ſed a corr. ν mut. in μ. [l] Αὐτῶν, et inter verſus αὐτὰς *Gr.*

ne fallitur *Pinedo*: nam is in deſcriptione Siciliae diſertis verbis Cauloniam in continente Italia ponit, pag. 20 *Ed. Gron.* Sed *Strabo* Lib. VI. pag. 261. de Caulonia ita ſcribit, quaſi etiam in Sicilia Vrbs hoc nomine fuerit: Ἔστι δ', in qua, ἔρημος (nempe Caulonia Italiae) οἱ γὰρ ἔχοντες ἐν Σικελίᾳ ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἐξέπεσον, καὶ τὴν ἐκεῖ Καυλωνίαν ἔκτισαν. Si poſtrema haec verba *St abonis* non ſunt intelligenda de Caulonia Siciliae: debuiſſet *Berkelius* docere, quae illorum ſententia eſſet, ne et alii bardi ac ſtupidi in eumdem errorem, quem *Pinedo* obiicit, inciderent. Nam et *Caſaubonum*, in quem elogia illa maxime conueniunt, exiſtimaſſe, Cauloniam Siciliae a Cauloniatis, qui patria pulſi in Siciliam venerant, conditam, ex iis intelligi poteſt, quae ad haec verba *Strabonis*, ἐν Σικελίᾳ ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἐξέπεσον, adnotat. Dvk.

Ναῦν μυριοφόρον] Vide *Pollucem* IV, 165. Wass. Adde *Caſaubonum* ad Strabon. III. pag. 151. *Ed. Amſtel. Salmaſium* Obſeruat. ad Ius Attic. et Rom. p. 734. et *Interpretes* Pollucis ad I, 82. Anonymus apud *Suidam* in πλάτη itidem, vt *Thucydides*, memorat naue m μυριοφόρον πύργοις τε καὶ περιφράγμασι παντοίοις inſtructam. ξύλινα παραφράγματα munitionis dicit *Thucyd.* IV, 115. Dvk

[ὤνευον] Schol. Aug. ita leg. ἔνευός ἐστι μηχανὴ περιαγωγῆς, (ſ. περιαγωγὸς,) ᾗ οἱ χρώμενοι ὀνεύειν λέγονται. Cetera abſ.] ἔνευος, vt Subſt plane abhorret ab omni Analogia. Verbum ἀνακλᾶν, de quo multa Duk. in not. eo maxime congruit huic operi, quod per vim rotae vel ſuculae (der Winde) *infringitur* vis machinae, vt debilitata et victa retro flectatur. [x] Ὤνευον] Vide *Suidam* h. v. qui pro ὄνευος in *Scholiaſte*, et quidem rectius, legit ὄνος. *Thomas Magiſter* in ὤνευον etiam ἀκάτων habet, vt plerique *Mſſ.* Wass In *Suida* etiam alia quaedam melius leguntur, quam in *Scholiaſte*. [y] Ὠνευον *Aelius Dionyſius* apud *Euſtathium* in Homer Il. λ. p. 862. exponit ἐκίνει καὶ περιῆγον. Et ſic *Suidas* et *Thomas* De voce ὄνος, vnde ὀνεύειν, habet quaedam *Iſ. Voſſius* ad Catullum pag. 326 *Suculum* vertunt Lexica, et hic *Acacius*. Sed ἀνακλᾶν hic non eſt, quod *Idem*, et *Portus*, putarunt, *frangere*, verum, *ſurſum attollendo conuellere et educere*. *Suidas* et *Scholiaſtes* exponunt: *e fundo euellere*. Sic *Thucydides* II. 76. et alii apud *Lipſium* V. Poliorceticor. 8. ἀνακλᾶν machinam muro incuſſam, dicunt, eos, qui laqueis iniectis eam attollunt, et auertunt. Et in aliis generibus loquendi non frangendi, ſed inflectendi et in altum tollendi, ſignificatione habet. *Ariſtaenetus* I. Epiſt 3. Ὡς ἀνακλᾶν ἡμᾶς ἐπὶ πολὺ τὸν αὐχένα πρὸς θέαν τῶν κύκλῳ συναιωρουμένων βωτρύων. *Lucianus* de Gymnaſ. pag. 272. Ἡ δεξιὰ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἀνακεκλασμένη. Dvk

Ἐξέπριον] Agnoſcit *Pollux* VII, 114. Wass.

[ᾗ κρύφ.) Schol. abeſt Aug.] nec vero deſideretur; quis enim ſponte non intellexerit? Dictum autem, vt ᾗ πλείστη, ᾗ πολλὴ τῆς στρατιᾶς, τὸν πλεῖστον τοῦ βίου, pro, τὸ πλεῖστον, τὸ πλέον. Aut Singul. τῆς σταυρώσεως pro Plur.

ὑπερέχοντ.) int. ὡς, i. e. ὥστε ὑπερέχειν, (ita,) vt exſtarent; qſ. pro Aduerb. ὑπερεχόντως. Ita Lat. *rectum ſtatuere, transverſum iniicere, imponere*, pro, *ex* tr nsuerſo.

μὴ οὐ προϊδ.) int. φοβουμένων, φυλαττομένων, vel οις· difficile, periculoſum erat, accedere, *ne*, ſcil. *cum timendum*, cauendum eſſet.

haberent; vtque Athenienſes, ſi contra *Syracuſanos* nauigarent, *ipſis* nocere non poſſent, cum *in ipſos* impreſſionem facerent. Athenienſes enim, cum ad hos *vallos* admouiſſent ingentem nauem, quae decem milia *farcinarum* ferre poterat, et ligneas turres habebat, et pluteis munita erat, vallos ex nauiculis religatos circumagebant, fractosque conuellebant, et vrinantes *educebant*, *quos* ferra ſecabant. Syracuſani vero ex naualibus illos miſſilibus petebant, illi vero viciſſim ex oneraria naui tela *in ipſos* iaciebant. Ad extremum autem Athenienſes magnam vallorum partem euulſerunt. Sed omnium vallorum, illi, qui *ſub aquis* latebant, maximum negotium faceſſebant. Nam *Syracuſani* nonnullos vallos ſupra aquam non eminentes defixerant. Quare periculoſum erat *illuc* accedere, ne quis, re non praeuiſa, nauem *in vallum* vt in ſcopulum impingeret. Sed hos quoque *vallos*, vrinatores mercede *ſolicitati*, aquam ſubeuntes, ferra ſecabant. Syracuſani tamen *alios* vallos rurſus defixerunt. Multas etiam alias *nocendi* rationes alteri aduerſus alteros excogitabant, (vt inter vicinos exercitus et caſtra oppoſita habentes fieri credibile eſt,) et leuia proelia committebant, et nihil intentatum relinquebant. Praeterea Syracuſani legatos ex Corinthiis, et Ambraciotis, et Lacedaemoniis *delectos*, in *diuerſas Siciliae* ciuitates miſerunt, vt et de Plemmyrio capto, et de nauali pugna, in qua non tam hoſtium viribus, quam ſua confuſione, ſuperati eſſent, nuntios afferrent. Simul etiam, vt caeterarum rerum ſtatum declararent, et ſe ſpem habere *ſignificarent*, vtque rogarent, vt coniunctis viribus, claſſe pariter ac peditatu, opem *ſibi* aduerſus ipſos *Athenienſes* ferrent, quod et Athenienſes cum

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 345.

Προσαγαγόντες] τοῖς ταυρώμασι δηλονότι. Ναῦν μυριοφόρον] μεγάλην, δυναμένην δέξασθαι μυρίον φόρτον. Καὶ παραφράγματα] ἤτοι παραπετάσματα. Ὤνευον ἀναδύμενοι τὰς ταυρὰς] ὄνευος, μηχανή ἐστι περιαγωγῆς, ᾗ εἰ χρώμενοι, ὄνευοι λέγονται. Ἄλλως. ὄνευος, ἔστι μηχανὴ ἐπ' ἄκρων τῶν ἀκατίων πηγνυμένη, ἀφ' ἧς περιβάλλοντες βρόχους, τὰς ταυρὰς ῥᾳδίως ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνέσπων. ἔστι γὰρ ἡ μηχανὴ ἐπὶ τ σῖτον βιαιοτάτη, ὥστε καὶ σαγήνην βαρεῖαν ὑπὸ δύο ἀνδρῶν ἀπόνως ἕλκεσθαι. καλοῦσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ τὰς χαμαιλίκους ἔχοντες ἁλιεῖς ὠλεκάτην· ἐξῃρημένέστερον δὲ πρὸς τὴν ἀνέλκυσιν καθίσαται, ὅταν καὶ πρὸ αὐτῆς τεθείη ἐπ' εὐθείας· γὰρ ἡ ἀντίσπασις τῶν ἀνελκομένων γίνεται. Ἡ κρύφιος] ταύρωσις δηλονότι. Τούτους] τοὺς κρυφίους ταυρούς. Ἐταύρωσαν] τοὺς ταυροὺς κατέπηξαν. Ὅτι ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ] τὸ κρείττονες ἔσεσθαι. Συμβοηθεῖν] βοήθειαν πέμπειν. Προσδοκίμων ὄντων] θαῤῥούντων

περιβάλῃ) dictum, vt, περιτεσεῖν νόσῳ, κινδύνοις, pro ἐμπεσεῖν. Ac ſic forteſſe 1. Tim. 6, 10. περιέπειραν ἑαυτοὺς ὀδύναις, pro ἐνέπειραν. Vbi tamen vis ſua conſiterit τῷ περί· *vndique*, toto, ſeſe, induere, *confixere* doloribus, ceu *ſoinis*, per quas inceſſerint (Hom. Il. 5, 399. ὀδύνῃσι πεπαρμένος.) Certe Actor. 27, 41. propius etiam ad Noſtri locum: περιπεσόντες εἰς τόπον διθάλασσον. Et, cum *expellere*, ἐξοκείλαι, ἐξῶσαι, (Act. 27, 39.) ἐξ habeat pro εἰς, Noſter L. 1. de clypeo Braſidae: ἐς τὴν ηἰόνα περιερρύη, effluxit, *elapſus* eſt *in* litus. περιπλακῆναι quoque pro ἐμπλακ. inueneris.

[κ. τούτους — ἐσταύρωσ.] Scholl. abſ. Aug.

ἐσταύρ.) i. e. τὴν σταύρωσιν ἐποιήσαντο. Verbum ſimpliciter ſine caſu, vt φυλάσσειν pro φυλακὴν ποιεῖσθαι. V. Phil. Thuc. Paull. p. 74. extr. lit. γ.)

πρέσβ. — Κορινθ. rel.) Nempe non ſui corporis homines, ne eſſent κωμικοὶ μάρτυρες, quos Cic. vocat in Epiſt. Fam. 2, 13. do reſtici teſtes et ſuſpecti, ſed exteri, minus fauentes iplorum laudi; peritiores iidem (vt Corinthii,) rei naualis.

ὡς οὐ τῇ, rel.) ante ὡς int. καὶ, et de proelio omnino, commiſſum eſſe, *et*, non vi hoſtium, ſed, rel. Latine intellexeris, nempe; vt apud Liu. 21, 10. extr. *omnia inquiſita, et cognita: praeoccupatos — — animos eſſe*; i. e. *et cognitum*, vel, *nempe*, cognitum eſt: *cognita* enim iam habet caſum materiae (obiecti) *omnia*, vt hic ἀγγελοῦντες iam habet ναυμαχίας πέρι, i. e. τὴν ναυμαχίαν. Cornel. Eum. c. 11. 2. *multi*, *qui formam eius* cognoſcere *ſtudebant*, (an *ſtuderent*, vt antea *qui vellent*, qui cuperent? aut *qui* delendum;) *qualis eſſet*, *quem timuiſſent*. Ad *qualis eſſet* int. *et*, vel *nimirum*; nam *cognoſcere* habet iam caſum ſuum, *formam eius*.

[ξυμβοηθ. / προσδοκίμ.] Scholl. abſ. Aug.

ξυμβ. ἐπ' αὐτ.) Ad Syracuſanos ſi refertur αὐτοὺς, vt ſane par eſt, quia nominati non ſunt Athenienſes in proximo: ἐπὶ fuerit pro πρὸς, et ξυμβοηθεῖν, *auxilii* (ferundi) *cauſſa accelerare*. Si fieri poſſit, vt, obſcurius qui ſem ac remotius, ad Athenienſes referatur αὐτοὺς, propter ἐπὶ, quod ſemper, tali in cauſſa, ſit *contra*: ξυμβοηθεῖν erit *aggredi*, impugnare.

ὡς κ. τ. Ἀθ.) ὡς de re *vera*, *quia* et Athenienſes, rel. vt ſupra iam ſubinde, et 2. Pet. 1, 3. et Noſtro, 1, 134. ὡς ἄγος αὐτοῖς τὸ πεπραγμένον, *quia*, *quandoquidem* piaculum commiſiſſent.

προσδοκίμ. ὄντ.) Non *actiue* tantum accepit Schol. quod poſſit, vt φρόνιμος, ὠφέλιμος, κάρτιμος, θαλάσσιμος· ſed *paſſo* plane, pro θαῤῥούντων, et inepte, ad Datiuum, ἄλλῃ στρατιᾷ· vbi enim Datiuum habet προσδοκᾶν; Ad στρατιᾷ int. σὺν· quod Athenienſes exſpectentur (ab ipſis Syracuſanis,) venturi *cum* aliis copiis, i. e. nouis. Vt enim *nouus* pro *alio*, ita hoc pro illo, ob coniunctionem harum notionum ſummam.

ἄλλῃ στρατιᾷ, καὶ, ἣν Φθάσωσιν αὐτοὶ [m] πρότερον διαφθείραντες τὸ παρὸν στράτευμα αὐτῶν, διαπολεμησόμενον. καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ ταῦτα ἔπρασσον.

κϛ'. Ὁ δὲ Δημοσθένης, ἐπεὶ ξυνελέγη αὐτῷ [n] τὸ στράτευμα, ὃ ἔδει ἔχοντα ἐς τὴν Σικελίαν βοηθεῖν, ἄρας ἐκ τῆς Αἰγίνης, [o] καὶ πλεύσας πρὸς τὴν Πελοπόννησον, τῷ τε Χαρικλεῖ καὶ ταῖς τριάκοντα ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων ξυμμίσγει. καὶ παραλαβόντες [p] τῶν Ἀργείων ὁπλίτας [τινὰς] ἐπὶ τὰς ναῦς, ἔπλεον ἐς τὴν Λακωνικήν. καὶ πρῶτον μὲν τῆς Ἐπιδαύρου τι τῆς [q] Λιμηρᾶς ἐδῄωσαν· ἔπειτα, σχόντες ἐς τὰ [r] καταντικρὺ Κυθήρων τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνός [s] ἐστι, τῆς τε γῆς ἔστιν ἃ ἐδῄωσαν, καὶ ἐτείχισαν ἰσθμῷδές τι χωρίον, ἵνα δὴ οἵ τε Εἵλωτες τῶν Λακεδαιμονίων αὐτόσε [t] αὐτομολῶσι, καὶ λῃσταὶ ἐξ [v] αὐτοῦ, ὥσπερ ἐκ τῆς Πύλου, ἁρπαγὴν ποιῶνται. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης εὐθὺς, ἐπειδὴ [x] ξυγκατέλαβε τὸ χωρίον, ἐπέπλει ἐπὶ τῆς Κερκύρας, ὅπως, καὶ τῶν [y] ἐκεῖθεν ξυμμάχων παραλαβών, [z] τὸν ἐς τὴν Σικελίαν πλοῦν [a] ὁτιτάχιστα [b] ποιῆται· ὁ δὲ Χαρικλῆς, περιμείνας, [c] ἕως τὸ χωρίον ἐξετείχισε, καὶ καταλιπὼν φυλακὴν αὐτοῦ, ἀπεκομίζετο καὶ αὐτὸς ὕστερον ταῖς τριάκοντα ναυσὶν ἐπ' οἴκου, καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἅμα.

κζ'. Ἀφίκοντο δὲ καὶ τῶν Θρᾳκῶν τῶν μαχαιροφόρων [d] τοῦ Διακοῦ γένους ἐς τὰς Ἀθήνας πελτασταὶ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει τούτῳ τριακόσιοι καὶ χίλιοι, οὓς ἔδει τῷ Δημοσθένει ἐς τὴν Σικελίαν [e] ξυμπλεῖν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ὡς ὕστερον ἦκον, διενοοῦντο αὐτοὺς πάλιν ὅθεν ἦλθον, ἐς Θρᾴκην, ἀποπέμπειν. τὸ γὰρ ἔχειν πρὸς τὸν ἐκ [f] τῆς Δεκελείας πόλεμον αὐτοὺς, πολυτελὲς [g] ἐφαίνετο. δραχμὴν γὰρ τῆς ἡμέρας ἕκαστος ἐλάμβανεν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ Δεκέλεια, τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ πάσης τῆς στρατιᾶς ἐν τῷ θέρει τούτῳ

m Πρότεροι *Reg.* *n* Τὸ deest *Gr.* *o* Καὶ πλεύσας ἐς τὴν Πελοπόννησον *Ar.* *p* Τῶν omittunt *Ar. C.* vt et mox τινάς. Τινὰς abest etiam a *Reg. Caff. Dan.* Aug. *q* Λιμήρας *Caff.* Λυμηρᾶς *Gr.* Λιμήρας Aug. circumfl. a m. rec. *r* Κατ' ἀντικρὺ *Caff.* *s* Ἔστιν *Gr.* *t* Αὐτομολῶσι *Reg.* *v* Αὐτῶν *Ar. C. Dan.* *x* Id eſt: σὺν τοῖς ἑαυτῷ στρατιώταις κατέλαβεν, καὶ ὑποχείριον ἐποιήσατο. Vel, quod verifimilius: τεῖχει ξυγκατέλαβε. *Ae. Port.* Ξυνκατέβαλε in *Codd. Mff.* Sic *Dan.* Ξυνκατέλαβε *Gr.* *y* Ἐκεῖ *Ar. C.* *z* Τὸν ἐν τῇ Σικελίᾳ *Ar. C. Dan.* ἐκ Mſqu. *a* Ὅτι τάχιστα *Caff. Reg.* Aug. *b* Ποιεῖται Au:. *Caff.* et a prima manu *Gr.* deinde emendatum erat ποιῆται. *c* Ὡς *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Caff. Dan.* Aug. *d* Τῶν Διακῶν *Ar. C. Ald Flor. Baſ.* Mſq. Τῶν Δακικῶν *Schol.* et *Cam.* Sed vera et proba eſt vulgata lectio: nam Δῖοι Θρᾷκες fuerunt gens nota inter Thraciae populos. *Thucydides* ſupra lib. 2. c. 96. poſt init. παρεκάλει δὲ καὶ τῶν ὀρεινῶν Θρᾳκῶν πολλοὺς τῶν αὐτονόμων καὶ μαχαιροφόρων, οἱ Δῖοι καλοῦνται. Τῶ Δακικῶ *Cl.* in marg. *e* Συμπλεῖν *Caff.* Aug. *f* Τῆς deeſt *Ar.* Antea πρὸς τὸν d. Mſqu. *g* Ἐφαίνετο ἐπειδὴ, omiſſis intermediis, quae recens manus in marg. ſcripſit, *Reg.* Ἐφαίνετο δραχμὴν γὰρ ἐπειδὴ *Caff.* cetera deinde in marg. ſcripta ſunt. δρ. γὰρ ἐπ. γὰρ Aug. reliqua om. ſed in marg. reddita a m rec. Tum Δεκελία Mſqu. et mox θέρει τούτ.

φθάσ. πρότ.) Simili Pleonasmo Liu. 21, 20. extr. *praeoccupatos iam ante animos.*

[τὸ παρὸν) Scholio Aug. abeſt φησὶ poſt Ἀθην.]

Διαπολεμησόμενον] Medium pro paſſiuo, vt ſupra Cap. 14. διαπολεμήσεται αὐτοῖς ἀμαχεί. Hoc frequens eſt *Thucydidi* in verbis futuri temporis. III, 2. στρήσεσθαι pro στρηθήσεσθαι. III, 109. πολιορκήσεται pro πολιορκηθήσεται. IV, 115. προσάξεσθαι pro προσαχθήσεσθαι· et alibi ſaepiſſime. Adnotata ſunt qua dam huius generis ad II, 87. Nec deſunt exempla enallages caſus parricipii, praecedente, vel ſequente genitiuo abſoluto, vt hoc loco. *Plutarchus* Numa pag. 127. Ὡς ὠδενὸς ἐχῶτος τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλ' ὅπως ἂν στρέφῃ καὶ ἀνεπίπτῃ τὸν βίον ἡμῶν ὁ θεὸς. ἀγαπᾶν καὶ δέχεσθαι προσῆκον. *Thucydides* V, 60. Νομίζοντες ἐν καλῷ σφίσι παρατυχὸν ξυμβαλεῖν, καὶ πανταχόθεν αὐτῶν ἀποκεκλεισμένων καὶ ὑπὸ ἱππέων καὶ πεζῶν ὠδὲν δράσαντες ἄξιον τῆς παρασκευῆς ἀπίεναι. Et in hoc, quod *St phano* alicubi obſeruatum, puto, apud *Ariſtotelem*, IV. Hiſtor. Anim. Ὡς οὐχ ὁμοίως φύσει τῆς διαλέκτου οὔσης καὶ τῆς φωνῆς, ἀλλ' ἐνδεχομένου πλάττεσθαι. Dvk.

C. 26 [ξυνελέγη· Schol. abeſt Aug.]

[στράτευμα) ad hoc voc. in Aug a m. ant. additur, διαπολεμησόμενον.] Haud dubie ex c. 25. extr. vbi tamen eſt *paſſiue*; hic actiue acceperit Schol.

ταῖς τριάκ. ν.) et hic redundat Artic. ταῖς, vt non memoratis, proxime certe, 30. nauibus.

[ξυμμίσγει) Schol. abeſt Aug.] Sed cum in Schol. eſt ἐνοῦνται, debebat ἐνοῦται· aut intell. Demoſthenes et 30. naues; vbi praeſertim ſequatur παραλαβόντες, plurali: *illi*, ſic iuncti.

[παραλαβ.) Schol abeſt Aug.]

[Λιμηρᾶς) Schol. d. Aug.) In nota Waſſ. ad σχόντες pro Πορφύρουσα leg. Πορφύρουσσα.

Σχόντες — χωρίον] *Suidas* in σχόντες, Καὶ σχόντις etc. et explicat ὀκείλαντες, προσορμισθέντες. Κυθήρων. recte addit Λακωνικῆς. Eſt enim et eiusdem nominis vrbs in Cypro. Has non ſemper diſtinguunt *Scholiaſtae*. Inſula haec eſt et oppidum in loco edito iuxta Maleam Promontorium. Pluraliter efferunt *Herodotus*, *Polybius*, *Laërtius*, *Ariſtides*, *Pauſan.* et *Nonnus* p. 1059. *Plutarchus* Cleom. p. 819. vbi pro σχολαῖς cum *Mſ.* λέσχαις reponendum. Sed nec aliter *Diodor* Aelian. de Animal. XVII, 6. *Heſiod.* Κυθήροισι ζαθέοισιν. Inſula ipſa Κυθηραία, et Πορφύρουσαι, vt *Steph* ex Ariſtotele, vel Πορφύρουσα, vti ad Dionyſium *Euſtathius*. Hanc lectionem ſequi videtur *Iſidorus* Orig. XIV. 6. *Cytherea*, inquit, *Porphyris antea*. At, ſi *Plinium* ſequitur, *Cythera* legendum; quomodo etiam *Tacitus*, ita certe Venus e Coelibus Cantab. *Mff.* ſin vero *Solinum*, Cytherae. Quo *Solini* loco voces, *id eſt*, *Creticis*, aliam ſedem, quam in Salmaſiana, obtinent, poſt nempe *verberatur*; nec intercedo, quo minus deleantur. De ſitu oppidi adeas *Plinium*, et *Pauſan.* III, 23. Huc ſpectat Epigr. *Poſidippi*, ineditum: Ἀ Κύπρον, ἄτε κύθηρα, καὶ ἃ Μίλητον ἐποιχνεῖς, Καὶ καλὸν Συρίης ἱπποκρότου δάπεδον,

aliis copiis exſpectarentur; quod ſi ipſi praeſentem illorum exercitum mature, prius *quam aliae copiae venirent*, profligarent, debel[illegible]tum iri. Atque illi quidem, qui erant in Sicilia, haec agebant. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. $\frac{3}{4}$. U. C. Varr. 343.

26. Demoſthenes vero, poſtquam exercitum collegit, cum quo in Siciliam ad opem ſuis ferendam erat traiecturus, ex Aegina ſoluens, in Peloponneſum nauigauit, et cum Charicle et triginta Athenienſium nauibus ſe coniunxit. Nonnullis etiam Argiuorum militibus in naues aſſumtis, agrum Laconicum petierunt. Ac primum quidem Epidauri Limerae agrum in quadam parte vaſtarunt, deinde *vero* appulſi ad agri Laconici oram, quae eſt e regione Cytherorum, vbi eſt Apollinis templum, nonnulla illius agri loca vaſtarunt, et quendam locum Iſthmo ſimilem muniuerunt, vt et Lacedaemoniorum ſervitia illuc transfugerent, et inde latrones, vt ex Pylo, praedatum irent. Atque Demoſthenes quidem, poſtquam eum locum muro complexus muniuit, in Corcyram traiecit, vt, aſſumtis illius regionis ſociis, in Siciliam quam celerrime nauigaret. Charicles vero *illic* permanſit, donec *Demoſthenes* illum locum muniuiſſet; et praeſidio illic relicto, poſtea et ipſe cum triginta nauibus ſe domum recepit, et Argiui ſimul *abierunt*.

27. Hac eadem aeſtate, ex Thracibus etiam machaerophoris, qui ſunt ex Diaco genere, mille ac trecenti peltati Athenas venerunt, quos in Siciliam cum Demoſthene nauigare oportuerat. Athenienſes vero, quod ſerius *et poſt Demoſthenis diſceſſum* veniſſent, ipſos in Thraciam, vnde venerant, remittere ſtatuerunt. Nam eos retinere illius belli cauſa, quod ex Decelea gerebatur, ſumtuoſum videbatur. Eorum enim ſinguli quotidie ſingulas drachmas accipiebant. Decelea enim, poſtquam primum quidem

ἄλλῃ στρατιᾷ, ἐλευσομένῃ δηλονότι. Τὸ παρὸν στράτευμα] τὸ τῶν Ἀθηναίων φησὶ στρατόπεδον. Ξυνελέγη] συνηθροίσθη. Ἀρχὲ ἐκ τῆς Αἰγίνης] τὰ ἰσία ἐνηλονότι. Ξυμμίσγει] ἐνῆνται. Καὶ παραλαβόντες] ἀντὶ τοῦ ἀναλαβόντες. ἡ τὸν χ δ μὲν. ὁπλίτης ὡς μὴ ἐρέσσων παρελαμβάνεται, ὁ δὲ ναύτης, ὡς κοινωνὸς τῆς εἰρεσίας λαμβάνεται. Τῆς Λιμηρᾶς] ἦγον τῆς καταξήρου, τῆς ἐνδεοῦς. Καὶ ἐτείχισαν ἰσθμῶδές τι χωρίον] συμπεριέγραψε τὸ μέγεθος, καὶ μικρὰν ἀνάτασιν ἐκ τῆς οἰκοδομίας προσδέδωκεν. Αὐτόσε αὐτομολῶσιν] ἦγον· εἰς τὸ ἰσθμῶδες χωρίον φεύγουσιν Ἐξετείχισεν] εἰς τέλος ἤγαγε. Τῶ Διακῶ γένει] γράφεται, τῶν Δακικῶν. Οὓς ἔδει τῷ Δημοσθένει ξυμπλεῖν] χρεία ἦν, ὡρισμένον ἦν. Ὡς ὕστερον ἦκον] μετὰ τὸ πλεῦσαι δηλονότι τὸν Δημοσθένην Πολυτελὲς ἐφαίνετο] πολυδάπανον, δαπανηρὸν, πολλὰ τελοῦν· ἐξ ὧ καὶ πολυτελὲς δεῖπνον. Ὑπὸ πάσης τῆς στρατιᾶς] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. Ὕστερον δὲ φρυκαῖς] μετὰ

Ἔλθοις Ἴλαος Καλλιείω, ἢ τὸν ἐρασὴν Οὐδέποτ' οἰκείων ὤσεν ἀπὸ προθύρων. Confer *Donatum* ad Virg. p. 1442. 1491. Wass.

[κ ἐτείχ.] chol. abeſt Aug.] Nec vero commode latis intelligatur. Quis enim *συμπεριέγραψε*; nempe Thuc. ipſe, his verbis, quibus *vna* deſcribat ambitum loci. At quomodo? Per vocab. *ἰσθμῶδες* haud dubie. Quid deinde *προσδέδωκεν*; An ad Demoſthenem referamus? Sed verba Thuc. ſunt in Plurali; vtut ad ipſum ducem ſumma rei redundet; a quo et cinctum loci ambitum, et paululum muniundo (*ἐκ τῆς οἰκοδομ.* pro *διὰ*,) productum ad continentem, velit Schol.

[αὐτόσε αὐτομ.) Schol. abeſt Aug.]

Ξυγκατέλαβε] Ξυνκατέβαλε fere in aliis auctoribus *Mſſ* veterri i Wass. ξυγκατέβαλε praefert *Abr* verterus cum Acac. „Chariclem in fundamentis iaciendis adiuuit.“ Tanquam fundari dici poſſit *χωρίον* ipſum, quod iam *fit*. Immo vnice verum ξυγκατέλαβε, *cepit*, occupauit cum illo. Ex Codd. quidem hic conſtitui nihil poteſt, vsque confundentibus iſta duo. Verteris idem. *munimentis comprehendit*, ambit. Illud melius. Sequ tamen ἐξετείχισε

ἐκεῖθ. ξυμμ. παραλ.) int. τινὰς, μέρος. ἐκεῖθεν eſt, ſi lita Noſtri breui ate, pro τῶν ἐκεῖ (ὄντων) ξυμμ παραλ (τινὰς ἐκεῖθεν· ſocio rum, qui *ibi* eſſen , q osdam *inde* ſecum abduxit.

[ἐξετείχ.) Schol. abeſt Aug.]

ἐξετείχ.) Non video, cur non ad Chariclem quoque, proxime nominatum, referatur: donec adiuuiſſet eum in perficienda munitione.

καὶ αὐτὸς) refertur ad id, quod ſequ. καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἅμα· *et ipſe*, *et* Argiui cum eo. Neque enim *Demoſthenes* cum eo abiit.

C. 27 [τ. Διακ γέν.) Rurſus in Aug. h. Schol. eſt per ſingula verba, vt ex Caſſ. affert. Dukerus.

Τῶ Διακῶ γένει] Pro iis, quae de varietate ſcripturae monet *Scholiaſtes* editus, in *Caſſ.* haec leguntur: Δῖοι, Θρᾳκῶν γένος. ὡς αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ λέγει. Dvk.

[οὓς ἔδει) Schol. abeſt Aug.]

[ὡς ὕστερον) Schol. abeſt Aug.]

Ἐκ τῆς Δεκελείας] *Suidas* in πολυτελὲς· vbi omittit articulum, vt *Cod. Ar.* Wass

[πολυτελές) Quod in Schol. add. πολλὰ τελοῦν, alienum eſt; quippe ſign. quod multum *afferat*, *reditum*, vectigal praebeat, vtel einbringt; quod nec loci ratio, neque ipſius vocabuli, patiatur. Aut τελεῖν eſt *expendere*, inſumere, ſolu re; quod *multum expendat*, i. e. inſumere cogat; in quo, in quod multa expendantur.]

Ἡ Δεκέλεια] Confer omnino *Lesbonactis* Oration. pag. 201. *Ed. Hanov.* Wass.

[ὑπὸ πάσ.] [ὕστερον] Scholl. abſ. Aug.]

τειχισθεῖσα, ὕστερον δὲ Φρουραῖς ὑπὸ τῶν πόλεων, κατὰ διαδοχὴν χρόνου [h] ἐπισσῶν τῇ χώρᾳ, ἐπωκεῖτο, πολλὰ ἔβλαπτε τὰς Ἀθηναίας, καὶ ἐν τοῖς πρώτοις χρημάτων τ' ὀλέθρῳ καὶ ἀνθρώπων φθορᾷ ἐκάκωσε τὰ πράγματα. πρότερον μὲν γὰρ βραχεῖαι γιγνόμεναι αἱ [i] εἰσβολαὶ, τὸν ἄλλον χρόνον τῆς γῆς ἀπολαύειν οὐκ ἐκώλυον· τότε δὲ, ξυνεχῶς ἐπικαθημένων, καὶ [k] ὁτὲ μὲν καὶ πλεόνων ἐπιόντων, ὁτὲ δ' ἐξ ἀνάγκης τῆς [l] ἴσης φρουρᾶς καταθεούσης τε τὴν χώραν, καὶ λῃστείας ποιουμένης, βασιλέως τε παρόντος τῷ τῶν Λακεδαιμονίων, Ἄγιδος, ὃς οὐκ ἐκ παρέργου τὸν πόλεμον ἐποιεῖτο, μεγάλα οἱ Ἀθηναῖοι ἐβλάπτοντο· τῆς τε γὰρ [m] χώρας ἁπάσης ἐστέρηντο, καὶ ἀνδραπόδων πλέον ἢ δύο μυριάδες [n] ηὐτομολήκεσαν, καὶ τούτων πολὺ μέρος χειροτέχναι· πρόβατά τε πάντα ἀπολώλει καὶ [o] ὑποζύγια· ἵπποι τε, ὁσημέραι ἐξελαυνόντων τῶν ἱππέων, πρός τε τὴν Δεκέλειαν καταδρομὰς ποιουμένων, καὶ κατὰ τὴν [p] χώραν φυλασσόντων, οἱ μὲν ἀπεχωλῶντο, ἐν γῇ ἀποκρότῳ τε, καὶ [q] ξυνεχῶς ταλαιπωρῶντες, οἱ δ' ἐτιτρώσκοντο.

κή. Ἥ τε τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδὴ ἐκ τῆς Εὐβοίας, πρότερον ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ κατὰ γῆς διὰ τῆς [r] Δεκελείας [s] θᾶσσον ὅσα, [t] περὶ Σούνιον, κατὰ θάλασσαν πολυτελὴς [v] ἐγίγνετο· τῶν τε πάντων ὁμοίως ἐπακτῶν ἐδεῖτο ἡ πόλις, καὶ, ἀντὶ τοῦ πόλις εἶναι, φρούριον κατέστη. πρὸς γὰρ τῇ ἐπάλξει [x] τὴν μὲν ἡμέραν κατὰ διαδοχὴν οἱ Ἀθηναῖοι Φυλάσσοντες, τὴν δὲ νύκτα, καὶ ξυμπαντες, πλὴν τῶν ἱππέων, οἱ μὲν [y] ἐφ' ὅπλοις ποιούμενοι, οἱ δ' ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος ἐταλαιπωρεῖντο. μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπίεζεν, ὅτι δύο πολέμους [z] ἅμα εἶχον. καὶ ἐς φιλονεικίαν καθέστασαν τοιαύτην, ἣν, πρὶν

h Ἐπίσσαις *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Caff. Dan.* Aug. Mſqu. *i* Ἔσβολαὶ *Ar. C. Reg. Caff.* Aug. *k* Ὅτε μὲν et mox ὅτε δὲ *Reg.* Sic etiam a prima manu fuerat in *Gr.* ἐπιόντων d. Mſqu. *l* Ἴσην φρουρὰν appellat *Thucyd.* τὴν ἔχουσαν ἴσον στρατιωτῶν ἀριθμὸν, τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλήθους ἀεὶ συνεχῶσαν. *Ae. Port.* Φρουρὰς καὶ καταθ. *Caff.* *m* Id eſt: πάντων τῶν τῆς χώρας ἁπάσης καρπῶν καὶ ὠφελειῶν. *Ae. Port.* *n* Ηὐτομόλησαν *Dan.* *o* Ὑποζύγια ſunt πάντα τὰ κτήνη καὶ ζῶα τὰ ὑπὸ ζυγὸν ἀγόμενα. Hic vero *Thucydides* boues ſolum reſpicere videtur. *Ae. Port.* Mox Δεκέλ. Mſqu. *p* Χώραν deeſt, adſcriptum in marg. *Gr.* *q* Συνεχῶς *Reg.* Aug. *r* Δεκελίας *Caff.* Mſq. *s* Θάσσων *Reg. Caff.* Aug. *t* Τότε περὶ Σούνιον *Cl.* *v* Ἐγένετο *Reg.* Mſqu. *x* Τήν τε ἡμ. *Gr.* *y* Per ὅπλα hic intelligit *ſtationem*, in qua certa militum manus pernoctabat. *Ae. Port.* *z* Εἶχον ὅμα *Reg.*

διαδ. χρ.) Ferri poſſit, quippe et χρόνου ſunt διαδοχαὶ, quae διαστήματα tamen magis vocentur, nec *ſucceſſionem* tempori ipſi tribueris. *Cui* enim ſuccedat? καιροῖς illa, excipientibus ſeſe, congruerit. An leg. χρόνῳ· aut ſic intellige ipſum Genit. ql. κατὰ χρόνου, διὰ χρόνου, ἐκ χρόνου, γενομένην. Na διαδοχὴ ad cuſtodes, vel praeſidium, vtique referatur, ſtationumque vices et *ſucceſſiones*.

Ἀνθρώπων φθορᾷ] *Valla* verterat, hominum *amiſſione*; *Portus* maluit, *interitu*: ſine cauſa. *Thucydides* II, 47. φθορὰν ἀνθρώπων dicit de peſtilentia; ſed hic ſermo eſt de iactura mancipiorum, quae ad hoſtem transfugiebant, vt oſtendunt ſequentia. Dvk.

βραχεῖαι) i. e. a) *ex propinquo*, eoque b) breui *tempore*. Ita e diuerſo *longinquum* bellum Liuio ſign. et *loci* interuallo ſpatiique remotum, et *tempore* diuturnum.

[ξυνεχῶς) Schol. abeſt Aug.]

ἐπικαθημ.) int. τῶν φρουρῶν. 3. 10. φυλακὴν ἐπεκαθίσαντο τῷ τείχει. *Abr.* Immo ſimpliciter int. αὐτῶν, nempe τ. Ἀθηναίων, qui infra nominentur: ἐβλάπτοντο οἱ Ἀθηναῖοι. Quod reſpicienti, ſane ſcribendum eſſet, ἐπικαθήμενοι· ſed nimirum ita ſolet Noſter; et vero plures Genitiui ſimpliciter poſiti inferuntur, τῆς φυλακῆς, τοῦ βασιλέως. Locum affert *Abr.* Herodoti 6, 72. ἐπικαθήμενος διπλῇ χειρὶ ἀσγυρίου.

Ὁτὲ μέν] *Reg.* ὅτε μὲν, et mox ὅτε δέ. Ita antiqui ſcribebant pro ποτὲ, non ὁτέ. *Euſtathius* in Homer. Il. λ'. pag. 831. ll. ρ'. 1101. et Il. σ'. 1166. Pro ὁτὲ δὲ *Homerus* Il. λ'. 65. et ll. σ', 602. etiam ἄλλοτε δὲ dicit. Et *Theocritus* I, 35. Dorice ἄλλοκα δέ. Vid. *Heinſium* Lection. Theocr. Cap. II. Dvk.

[τ. ἴσ. φρουρ.) Schol. abeſt Aug.]

τ. ἴσ. φρουρ.) Si differant inter ſe verba, quae ſequantur, καταθεούσης et λῃστείας ποιουμένης· (id quod videri poſſit propter τε et καί·) non laborauerim in explicando voc ἴσης· *par* numerus militum ex praeſidio incurſiones faciebat et populabatur terram; ſed nimirum idem haec duo valent. Nec vero ad cauſam temeremue rei quidquam pertinuerit *idoneum* praeſidium, iuſtum; nec *ſolitum* ſign. ἴσος. Exempla requiro! ſed miſere velim, ἴσης φρουρᾶς interpretari me poſſe, *eodem*, illo *ipſo* praeſidio decurrente, quod nimirum et locum tueri *idem* cogeretur. Certe ὁ αὐτὸς, et Lat. *idem*, pro *pari*, non minori, aeque magno, dicitur: et, τὸ ἴσον ἀνταπόδοτε, I, 43. idem notat, quod ante, ἀξιοῦμεν τὸ αὐτὸ νομίζεσθαι. Contexto quidem nihil aptius. Ac fortaſſe idem voluerit Schol. interpretatus, τῆς τεταγμένης· non, vt ἴσης hoc ſignificaret; ſed, *idem*, nimirum praeſidium, quod ibi eſſet collocatum.

[ἐκ παρέργου —]
[τῆς τε γὰρ
[καταδρομ.
} Scholl. abſ. Aug.]

[ἀπεχωλ. rel.) In Aug. ad h. vſ. adſcr. a m. ant. ἀπεχωλεῦντο· ἀποκρότῳ γῇ·) Voluitne varietatem oſtendere Lectionis, vt ἐν abeſſet? An explicare τὸ ἐν, vt *cauſſam* redditurum, (tanquam per ſimplicem Ablat.) *cur* debilitati ſint equi, ἀποκρ. γῇ, *per* ſolum confragoſum? Tanquam ſit, ἅτε ἐν γῇ ἀποκρ. vel (ἅτε) ἀποκρότου οὔσης τῆς γῆς;]

Ἀπεχωλοῦντο — ταλαιπωρεῖντες] *Suidas* ἀποκρότῳ explicat τραχείᾳ. *Heſych.* ἀπόκροτον, σκληρόν. *Gloſſae*, *rigidus*. Hunc

hac aeſtate ab vniuerſis *Lacedaemoniorum* copiis munita eſt, deinde vero inſeſſa eſt praeſidiis a ciuitatibus miſſis, quae certo temporum ſpatio alia aliis per vices ſuccedentia agrum *Atticum* inuadebant *ac infeſtabant*, Athenienſes magnis detrimentis affecit, et in primis res *illorum* afflixit et pecuniarum direptione et hominum interitu. Nam ante quidem irruptiones, quae fiebant, quod non diuturnae eſſent, non impediebant *Athenienſes*, ne reliqua anni parte fructus ex agro ſuo perciperent: tunc vero, quod continenter obſiderent, et interdum quidem cum magnis copiis *eum* inuaderent, * interdum vero cogente neceſſitate par praeſidium regionem incurſionibus infeſtaret, et praedas ageret, et Agis, Lacedaemoniorum rex, adeſſet, (qui non negligenter bellum adminiſtrabat) Athenienſes magnis detrimentis afficiebantur. Nam et vniuerſo agro priuati erant, et ſeruitiorum amplius quam viginti millia ad hoſtes transierant, horumque magna pars manuarias artes exercebat: oues etiam omnes amiſſae erant, et boues: et equi, quod ab equitibus, tum ad Deceleam excurſiones facientibus, tum *omnem circumcirca* regionem tutantibus, quotidie agitarentur, partim quidem claudi fiebant, quod in aſpero ſolo grauibusque laboribus aſſidue vexarentur, partim vero ſauciabantur. Bell. Peſop. an. 19. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 341.

28. Et commeatus, qui ex Euboea comportabantur, cum prius ex Oropo itinere terreſtri per Deceleam citius comportarentur, circum Sunium, itinere maritimo magnis ſumtibus *in vrbem* importabantur. Et *caeteris etiam* omnibus rebus aduectitiis aeque *ac ipſis commeatibus* ciuitas indigebat, † et quae prius vrbs erat, tunc in caſtellum commutata erat. Athenienſes enim, quod interdiu quidem excubias ad murorum pinnas per vices agerent, noctu vero et vniuerſi, praeter equites, * partim quidem in ſtatione, vbi arma in promtu habebant, partim vero ſupra muros, aeſtate pariter et hyeme *excubias* agerent, aerumnis conficiebantur. Sed *illud* potiſſimum ipſos premebat, quod duo bella ſimul ſuſtinerent. Atque eo peruicaciae progreſſi ſunt, quam nullus

* Interdum vero ſolitum praeſidium, etiam neceſſitate cogente, regionem excurſionibus praedabundum peragraret etc. *Acacius.* HVDS † *Ad verbum*, Et pro eo, vt ciuitas eſſet, caſtellum facta erat. *Steph.* * Qui partim quidem ſub armis, partim vero ſupra muros etc. *Alii.* HVDS.

τὸ τειχισθῆναι. Ξυνεχῶς ἐτικαθημένων] ἀδιαστάτως ἐπικαθημένων τῶν Λακεδαιμονίων. Τῆς ἴσης φορᾶς] τῆς τεταγμένης δηλονότι, φησίν. Ὡς ἐκ παρέργου] ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς. Τῆς τε γὰρ χώρας ἁπάσης] τῆς καρπίμου. Προβατά τε πάντα] τὰ κατὰ τῶν Ἀθηναίων. Καταδρομὰς ποιουμένων] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι ἱππέων Πολυτελὴς] πολυδάπανος Ὁμοίως ἐπακτῶν] εἰσαγωγίμων ἐξ ἀλλοδαπῆς. Τὴν δὲ νύκτα καὶ ξύμπαντες] ὁ κατὰ διαδοχὴν, ὥσπερ ἡμέρας, ἀλλὰ πάντες. Ὅτι δύο πολέμους] τόν τε Πελοποννησιακὸν καὶ τὸν ἐν Σικελίᾳ.

locum reſpicit etiam *Pollux* I, 186. Χωρία τραχέα, εὔλιθα, ὀρεινὰ, ἀπόκροτα. *Philo* III de Vita Moſis λιθινον καὶ ΑΠΟΚΡΟΤΟΝ ψυχὴν ἔχειν· et *Xenoph.* WASS *Schol. Caſſ.* καταξήρῳ. *Plutarchus* de Educat. Liberor. pag. 3. ἀπόκροτος καὶ τραχυτέρα τῇ δέοντος (γῇ). DVK.

C. 28 ἥ τε τ. ἐπιτ.) Male profecto nouum hic caput orditur, ita arcte cohaeret cum ſuper. Longitudini forſitan datum; nam ne in reliquo quidem Cap. 28. ſat commode nouum incipere Caput.

[Ὄασσ.) ad h. vſ. in Aug. a m. 1. adſcr. Ὀασσῶν ἐπακτῶν.] Corruptum haud dubie, aut nihili prorſus. Quid enim eſt Ὀασσῶν; ne vocabulum quidem. Quid deinde ἐπακτῶν ad Ὀάσσων? ita enim ſcribendum vtique, ac forſitan calami lapſu in ipſa Comparatione ſcriptum Ὀασσῶν, quando et ipſius textus vocab. Ὀασσῶν ſcr. Vir Cl. qui Cod. contulit.

Περὶ Σύνιον] *Cl.* τότε περὶ Σύνιον. at praeceſſit πρότερον, et infra *Codd.* agnoſcunt. WASS.

[πολυτελὴς] [ὁμοίως] } Scholl. ad hh. vv. abſunt Aug.]

[ἀντὶ τ. πόλ. rel.) Ad h. vſ. in C. Aug. adſcripti ſeguntur iidem verſus, quos e C. Caſſ. in notis affert Duker.] Nouum exemplum conſenſionis horum Codd. Alieni tamen ab h. l. ac forſitan aptiores verbis infra: ἤδη τῷ πολ. κ. πάντα τετρυχωμ. V. infr. ad Schol. ad vv. μετὰ τ πρώτ. ἐσβ.

Ἀντὶ τοῦ πόλις εἶναι φρούριον κατέσῃ] Ad ha c verba in marg. *Cod. Caſſ.* adſcripti erant verſus, Tr gici alicuius, vt puto: Κἀγώ σε θρηνῶ καὶ κατοικτείρω, πόλις· Καὶ γὰρ πατρὶς πέφυκας τῆς ἐμῆς φύτλης. DVK.

ποιούμενοι) Fall τὴν φυλακήν per Analogiam repetendum ex verbo φυλάσσοντες· vt Ioh 8, 45. ὅτι ψεύσης ἐστὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Vbi ad αὐτοῦ intell. τοῦ ψεύδους, repet. ex voc. ψεύστης· etſi ibi praec. τὸ ψεῦδος, ſed non ita, vt per compagem ſermonis eo referri poſſit αὐτοῦ. Abr. ποιούμενοι refert ad νύκτα, *agentes noctem*; Fieri poſſit per ſtructuram quidem et vſum linguae; ſed otioſi aliquid habet in militibus; illud ἐνεργητικώτερον, et magis Thucydideum.

γενέσθαι, ἠπίστησεν ἄν τις ἀκούσας. τὸ γὰρ, αὐτὰς, πολιορκουμένας [a] ἐπιτειχισμῷ ὑπὸ Πελοποννησίων, μηδ' ὡς ἀποσῆναι [b] ἐκ Σικελίας, [c] ἀλλὰ ἐκεῖ Συρακούσας τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἀντιπολιορκεῖν, πόλιν [d] ἐδὲν ἐλάσσονα αὐτήν τε καθ' αὑτὴν τῶν [e] Ἀθηνῶν, καὶ [f] τὸν παράλογον τοσοῦτον ποιῆσαι τοῖς Ἕλλησι τῆς δυνάμεως καὶ τόλμης, ὅσον [g] κατ' ἀρχὰς τὸ πόλεμα, οἱ μὲν ἐνιαυτὸν, οἱ δὲ δύο, οἱ δὲ τριῶν γε ἐτῶν, οὐδεὶς πλείω χρόνον, ἐνόμιζον περιοίσειν αὐτούς, εἰ οἱ Πελοποννήσιοι ἐσβάλοιεν [h] ἐς τὴν χώραν· ὥστε ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ μετὰ τὴν πρώτην ἐσβολὴν ἦλθον ἐς Σικελίαν, ἤδη τῷ πολέμῳ κατὰ πάντα τετρυχωμένοι, καὶ πόλεμον ἐδὲν ἐλάσσω προσανείλοντο τοῦ πρότερον ὑπάρχοντος ἐκ Πελοποννήσου. [i] δι' ἃ καὶ τότε, [k] ὑπό τε τῆς Δεκελείας πολλὰ βλαπτόμενοι, καὶ τῶν ἄλλων ἀναλωμάτων, μεγάλων προσπιπτόντων, ἀδύνατοι ἐγένοντο τοῖς χρήμασι· καὶ τὴν εἰκοστὴν ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον [l] τῶν κατὰ θάλασσαν ἀντὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν, πλείω νομίζοντες ἂν σφίσι χρήματα ὧδε προσιέναι. αἱ μὲν γὰρ δαπάναι ἐχ ὁμοίως καὶ πρὶν, ἀλλὰ πολλῷ μείζους, καθέσασαν, ὅσῳ καὶ μείζων ὁ πόλεμος ἦν· αἱ δὲ πρόσοδοι † ἀπώλλυντο.

κθ'. Τοὺς ἐν Θρᾴκας, τοὺς τῷ Δημοσθένει [m] ὑστερήσαντας, διὰ τὴν παροῦσαν ἀπορίαν τῶν χρημάτων, ἃ βουλόμενοι δαπανᾶν, εὐθὺς ἀπέπεμπον, προστάξαντες κομίσαι αὐτοὺς Διϊτρεφῆ, καὶ [n] εἰπόντες, ἅμα ἐν τῷ παράπλῳ (ἐπορεύοντο γὰρ δι' Εὐρίπου,) καὶ τοὺς πολεμίους, ἢν τι δύνωνται, ἀπ' αὐτῶν βλάψαι.

a Ἐπὶ τειχισμῷ *Reg.* *b* Ἐκ τῆς Σικ. *Gr.* *c* Ἀλλ' ἐκεῖ *Reg. Caſſ.* Aug. *d* Οὐδένα *Caſſ. Gr.* *e* Ἀθηναίων *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *f* Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 157. Hvds. *g* Κατ' ἀρχὰς *Reg. Caſſ.* Aug. Baſ. inox *οἱ δὲ δύο* in marg. Mſqu. et *γε* poſt *τριῶν* d. *h* Εἰς *Reg. Caſſ.* et paullo poſt rurſus *εἰς Σικελίαν*, vbi et Aug *εἰς*, et deinde *Πρὸς ἀνείλοντο Caſſ.* *i* Id eſt: *δι' ἃς πολέμους*· nam ad *σημαινόμενον* refertur. *Ae. Port.* *k* Ὑπὸ τῆς *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Δεκελείας Mſqu. *l* Τοῖς κατὰ θάλασσαν ὑπηκόοις ἀντὶ τοῦ φόρου ἐποίησαν *Cl.* Τὸν κατὰ θάλ. *Reg.* Aug. τῇ Mſqu Τὴν κατὰ θάλ *Caſſ.* † ἀπώλλυνται Mſqu. * ὑστερήσ. Aug. a corr. *ι* mut. in *η*. *m* Inter alia, quae prorſus a Graeci ſermonis conſuetudine abhorrere falſo putantur, occurrit verbum εἰπεῖν pro *iubere*: cuius vſus *Thucydidi* familiaris, cui nihil cum literis Hebraicis (e quarum imitatione ſumtus eſſe creditur.) commercii fuiſſe, conſtat. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 199. Hvds. *n* Scil. Χαλκιδικῶ. Idem. Εὐρίπου *Caſſ.* εὐρίπ. Aug. altero π a corr. eraſo.

Τὸ γὰρ αὐτὰς] *Scholiaſtes* putat, ἀπὸ κοινοῦ repetendum eſſe, ἠπίστησεν ἄν τις, et inde pendere infinitivos ſequentes. Eum ſequutus *Portus*, ſuppleuerat, *profecto nullus credidiſſet*. Nec video, quomodo aliter euolui poſſit ſtructura moleſtae huius periodi. Dvk. Impeditus ſane locus, nec, niſi per Anacoluthon, explicandus, vt, deeſſe, putemus, quod reddatur initio illi, τὸ γὰρ, αὐτοὺς, vnde pendeant deinde Infinitiui, qui ſequuntur; quod non expleuit Portus interpretando, ſed imperfectum reliquit, vt in Graeco: nempe: *illud vero nemo crederet, aut, futurum, animo praeciperet*: vel, *incredibile prorſus erat*. Hoc quidem addito, non video ſane, quid difficile aut aſperi relinquatur. Nec vero in parentheſin cum Porto coniecerim verba ab *οἱ μὲν ἐνιαυτὸν*, ad, *ἐς τὴν χώραν*· neque enim incipit per γὰρ, qui mos eſt parentheſeos; ſed, ſimpliciter pendere, putauerim, a verbis, οἷον (παράλογον τῆς τόλμης) *οἱ μὲν ἐνόμιζον αὐτοὺς περιοίσειν ἐνιαυτὸν, οἱ δὲ δύο, οὐδεὶς πλεῖον χρόνον*, (περιοίσειν,) *εἰ οἱ Πελ.* rel. Nil profecto ſimplicius. In Duker. eſt *ἐνόμιζον*, perperam, credo, pro *ἐνόμιζεν*, ad proximum *οὐδείς*. Corrigere tamen nolui, quod et ad *οἱ μὲν*, *οἱ δὲ*, vtut durius, trahi poſſet.

ἀντιπολ.) *et ipſi contra*; Gall. *à leur tour*.

[οὐδ. ἐλάσσ.) ſchol. abeſt Aug.] Poſt γράφεται in Schol. intell. *καί*. Rurſus conſentien em habes Cod. Aug. cum Caſſ. in quo quod varietatem Lect. notari, negat Duk. retuleris ad *ἐλάσσω* pro ἐλάσσονα, non ad *παράλογον*, cui tamen adſcripta eſt iſta notu, nequam *παράδοξον* ſit varietas Lect. non interpretatio τοῦ, *τὸν παράλ*. Sed nimirum ad *ἐλάσσω* refertur, vt dixi.

[τὸν παράλ.) Schol. Aug. abſ. vv. *τὸ παράδοξον*.] v. et not. ad Schol. *οὐδ' ἐλάσσ.* proxime ſuperius.

Τὸν παράλογον] Ἀρσενικῶς. Vide *Scholiaſten* Luciani pag. 33. *Pollucem*, et *Thomam Mag.* Pro ἐλάσσονα cum *Scholiaſte* mallem ἐλάσσω. Wass. De παράλογος m ſcul. genere eſt ad I, 78. et II, 85. In *Scholiaſt. Cod. Caſſ.* hic non adnotata eſt varietas ſcripturae. Dvk.

ἐνόμιζον) v ad vv. ſupra, τὸ γὰρ αὐτ. rel.) in ext.

Περιοίσειν] Id eſt, *περιέσεσθαι καὶ ἀνθέξειν*· *Suidas* hunc locum laudans. Dvk.

ὥστε ἔτει) ὥστε refertur ad *παράλογον τοσοῦτον*.

[μετὰ τ. πρ.) Schol. abeſt Aug.) Huc ergo retulerim Verſus ſupra ad vv. *ἀντὶ τοῦ πόλ. εἶναι*· quia hic eſt, *ὀδύρεται τὴν πατρίδα*.

[τοῦ πρότερ.) Schol. Aug. abeſt *ἀντὶ τοῦ*.]

ὑπό τε τ. Δεκ. π. β.) i. e. per damna, incommoda, quae ex Decelea ipſis interrentur. Concretum pro Abſtracto, *ὑπὸ τῆς βλάβης τῆς ἐκ Δεκελείας*. V. Philol. Thuc. Paull. p. 102. lit. ℵ) vi. 8.

[ἀδύν. ἐγέν.) In Schol. Aug. eſt, *ἀπέλιπεν* pro ἐπέλ.] Scripſit V. Cl. qui Cod. contulit: „Schol. ſic legitur: *ἀπέλιπεν αὐτούς*.“ An reliqua ergo deſunt?

[ὑπὸ τοῦτ. τ. χρ.) Abeſt Aug. Schol. ad hh. vv.]

ὑπηκ. ἐποίησαν) pro Medio, *ἐποιήσαντο*, *ſibi* nempe; Aut ſimpliciter eſt: *redacti ſunt*, effecerunt, conditionem aliam, formulam (Verfaſſung) iis induxerunt.

νομίζ. ἄν) ἄν pertinet ad *προσιέναι*, vel ad *πλείω*, non ad *νομίζοντες*, cui ſubiectum tamen, eſſe poſſit *fortaſſe*: weil ſie vielleicht, (vel) vermuthlich, (haud dubie) weil ſie glaubten, cet.

C. 29. [τ. οὖν Θρ.) Schol. abeſt Aug.]

τῷ Δημ. ὑστερ.) Male pro Geniuo Datiuum accipit *Abr.* Quid enim ſit: Thraces ſerius venerant Demoſthene? Immo

credidiſſet, ſi prius *eam* audiſſet, quam ad eam illi deueniſſent. Nam, ipſos a Peloponneſiis munitione circumſeſſos, tamen ne ſic quidem ex Sicilia decedere *voluiſſe*, ſed illic eodem modo viciſſim obſidere Syracuſas, vrbem, ipſam per ſe Athenis non inferiorem; adeoque Graecorum opinionem fefelliſſe, quam huius belli initio de ipſorum potentia et audacia conceperant, (nam alii quidem, annum, alii vero, biennium, alii etiam, triennium; nullus vero, diutius eos bellum toleraturos, putabat, ſi Peloponneſii irruptionem in *ipſorum* agrum feciſſent;) vt, anno decimo ſeptimo poſt primam irruptionem, in Siciliam proficiſcerentur, hoc bello iam prorſus attriti, et alterum bellum praeterea ſusciperent, non leuius priore, quod a Peloponneſiis illatum *iam ſuſtinebant*. Propter quae, et multa detrimenta, quae a Decelea tunc accipiebant, ſimul etiam propter alios magnos ſumtus, quos pro variis occaſionibus, quae occurrebant, facere cogebantur, ad maximam pecuniae inopiam redacti ſunt. Et per id tempus tributi loco viceſimam mercium, quae mari vehebantur, populis imperio ſuo ſubiectis imperarunt, ſperantes, ſe maiorem pecuniae vim hac ratione confecturos. Nam impenſae quidem, non quales ante, ſed longe maiores fiebant, quo etiam maius bellum exſiſtebat: prouentus vero amittebantur. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 343.

29. Thraces igitur, qui ad Demoſthenem non ſatis mature venerant, propter praeſentem inopiam pecuniae, cum ſumtus facere nollent, ſtatim dimiſerunt; eosque deducendi negotium Diitrephi dederunt, eique praeceperunt, vt in ipſa praeteruectione (nam per Euripum transibant) hoſtibus etiam, ſi qua ratione poſſent, illorum opera vſus noceret. Hic autem ipſos

νησιακὸν καὶ τὸν Σικελικόν. Τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἀντιπολιορκεῖν] ἠπίσησεν ἄν τις ἀκούσας, ἀπὸ κοινοῦ. Οὐδὲν ἐλάσσονα] γράφεται οὐδὲν ἐλάσσω. Καὶ τὸν πρόλογον] τὸ παράδοξον. παρὰ λόγον καὶ παρ' ἐλπίδα τῶν Ἑλλήνων ἥ τε δύναμις τῶν Ἀθηναίων ἀντεῖχε, καὶ ἡ τόλμα. Μετὰ τὴν πρώτην ἐσβολὴν] ᾗ εἰσέβαλεν ὁ Ἀρχίδαμος εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἄρτι πρώτως κινηθέντος τοῦ πολέμου. τὴν ἄνοιαν διὰ τούτων τῶν ἀνακινησάντων τὸν πόλεμον αἰτιᾶται, καὶ ὥσπερ ἐποδύρεται τὴν πατρίδα. Τῶ πρότερον ὑπάρχοντος] ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ Πελοποννησίων ἐπαγομένου. Προσπιπτόντων] συμβαινόντων. Ἀδύνατοι ἐγένοντο τοῖς χρήμασι] ἀντὶ τοῦ, ἐπέλιπεν αὐτοὺς χρήματα. ἦγον, ἐνδεεῖς χρημάτων ἐγένοντο. Ἀπὸ τούτου τὸν χρόνον] κατά. Τὰς ὧν Θρᾴκας] τὰς κατὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ Δημοσθένους ἐλθόντας. Τὰς τῷ Δημοσθένει ὑστερήσαντας] ἀντὶ τοῦ, ὑστεροῦντο Δημοσθένους. ἐλθόντας καὶ μὴ φθάσαντας τὸν Δημοσθένην. Ἀπ' αὐτῶν βλάψαι] ἀντὶ τοῦ, δι' αὐτῶν.

ad Demoſthenem. ὑστερεῖν hic eſt, *ſerius* venire Demoſtheni, i. e. *ad* illum. Virg. Aen. 6, 456. *Verus mihi nuntius ergo Venerat*, i. *ad* me. Ouid. ex Pont. *Quae mihi de rapto tua venit epiſtola Celſo* i. e. *ad* me perlata eſt. Certe ſign. *qua* Demoſthenem, vti ſcil. illis iuſſum. Quod enim affert Abr. ὑστερεῖν τῇ διώξει, extr. 1, 134. intell. ἐν· ſie famen mit dem Nachſetzen zu ſpät. Quid enim ſit: ſerius venerunt, *quam* per ſequendi opera? Id enim eſt ὑστερεῖν c. Genit. Sed et Thuc. ſaepe: ἦλθεν αὐτοῖς ἀγγελία, βοήθεια, rel. i. e. πρὸς αὐτούς· vel, ad *ipſorum vſum*, vt hic Demoſthenis.

[ὑστερήσ.) Schol. Aug. a m. ant. ſic incipit: ἀντὶ τοῦ ὕστερον τοῦ Δημοσθένους ἐλθόντας, rel.) Rectiſſime vero; Quid eſt enim in Vulg. ὑστεροῦντο, Verb. finitum, cum in textu ſit Participium? Quid deinde ἐλθόντας per ſe? Corrigendum plane ſic, vt eſt in Aug.

Εἰπόντες] Multa loca Scriptorum veterum, in quibus εἰπεῖν eſt iubere, de quo hic monet *Hudſonus* in *Var. Lect.* e *Stephano*, congeſſerunt Viri Docti, qui nuper phraſin Noui Teſtamenti ex aliis ſcriptoribus inluſtrarunt, ad Matth. IV, 3. et Marc. V, 43. Quibus add. hoc *Luciani* in Aſin. pag. 110. Ἔπειτα τράπεζάν μοι παραθεῖναι εἶπε, et *Theocrit.* XXX, 40. Τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις, Εἶπέν τε τοῖς Ἔρωσι Τὰ δεσμὰ οἱ πιλῦσαι. Sed ſaepe praecedit verbum aliquod iubendi ſignificationem habens, vt in *Lucian.* l. d. κελεύσει, hic προστάξαντες, et in *Luca* Actor. Apoſt. XXII, 24. ἐκέλευσε. Ita etiam τὸ λέγειν ſumi, oſtendunt *Perizonius* ad Aelian. XIV, 38. et *Barneſius*, ad Anacr. Carm. XV. Dvk. Graecum εἰπεῖν eſſe pro *iubere*, non magis repugnauerim, quam ignotum ſit, *dicto audientem* eſſe Latinis pro *imperio*, et *dictatorem*, a *dicendo* imperatorem. Homerus quoque Il. 1. init. μῦθον ἐπέτελλε, ἐπείθετο μύθῳ· in quibus *imperium* ſign. μῦθος. Non idcirco tamen, quod remoti ab vſu et commercio Ebraeo rum atque alieni fuerint Graeci, ex Ebraismo deſcendere negandum: cuius in antiquioribus Auctorum, Herodoto, Homero, luculenter impreſſa veſtigia ad recentiores deinde transierint, qui a maioribus, vt iam Graeca, acciperent, quae ex Oriente allata tenuiſſent maiores. His nimirum erant primitus Ebraismi, poſteris Graecismi, vt iam recepta in vſum L. Graecae.

[ἀπ. αὐτ. βλ.) Schol. abeſt Aug.]

Ἀπ' αὐτῶν] *Per eos, eorum opera. Schol.* Sic et alibi *Thucydides*. Apud *Anacreontem* Carm. XLIII. alia ſignificatione, de cicada: Σὺ γὰρ εἶ φίλος γεωργοῖς, Ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων. *Tunaq. Faber* putat, ibi abundare ἀπό. Fo taſſis eſt tmeſis poëtica, pro ἀποβλάπτων. Dvk. Exempla pro διὰ poſiti ἀπὸ plurima hic contulit *Abr.* Ita et Ebr. מ pro ב, vt in Pſalmis: *celebrabo Deo* מְשִׁירִי, *a cantico meo*, i. e. *per* canticum. Ita interpretere Luc. 14, 18. (quo iam ſupra vſus mihi videor.) *coeperunt* ἀπὸ μιᾶς, *excuſare* ſe, pro μιᾷ, ſcil. φωνῇ.

ὁ δὲ ἐς τὴν Τάναγραν ἀπεβίβασεν αὐτὸς, καὶ ἁρπαγήν τινα [o] ἐποιήσατο [p] διὰ τάχους, καὶ ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας ἀφ' ἑσπέρας διέπλευσε τὸν Εὔριπον· καὶ ἀποβιβάσας ἐς τὴν Βοιωτίαν, ἦγεν αὐτὸς ἐπὶ [q] Μυκαλησσόν. καὶ τὴν μὲν νύκτα λαθὼν, πρὸς τῷ Ἑρμαίῳ ηὐλίζετο· (ἀπέχει δὲ τῆς Μυκαλησσοῦ ἑκκαίδεκα μάλιστα σταδίους·) ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πόλει προσέκειτο, ὅση μεγάλη· καὶ αἱρεῖ, ἀφυλάκτοις τε ἐπιπεσὼν, καὶ ἀπροσδοκήτοις, μὴ ἄν ποτε [r] τινὰ σφίσιν ἀπὸ θαλάσσης, τοσοῦτον ἐπαναβάντα, ἐπιθέσθαι, τοῦ τείχους ἀσθενοῦς ὄντος, καὶ ἔστιν ᾗ καὶ πεπτωκότος, τοῦ δὲ [s] βραχέος ᾠκοδομημένου, καὶ πυλῶν ἅμα, διὰ τὴν ἄδειαν, ἀνεῳγμένων. [t] ἐσπεσόντες δὲ [v] οἱ Θρᾷκες ἐς τὴν Μυκαλησσόν, τάς τε οἰκίας καὶ τὰ ἱερὰ ἐπόρθουν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφόνευον, φειδόμενοι ὅτε πρεσβυτέρας ὅτε νεωτέρας ἡλικίας, ἀλλὰ πάντας ἐξῆς, ὅτῳ ἐντύχοιεν, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας κτείνοντες, καὶ προσέτι [x] καὶ ὑποζύγια, καὶ ὅσα ἄλλα ἔμψυχα ἴδοιεν. τὸ γὰρ [y] γένος [z] τὸ τῶν Θρᾳκῶν, [a] ὅμοια τοῖς μάλιστα τοῦ βαρβαρικοῦ, [b] ἐν ᾧ ἂν [c] θαρσήσῃ, φονικώτατον [d] ἐστί. καὶ τότε ἄλλη [e] τε ταραχὴ ἐκ ὀλίγη, καὶ ἰδέα πᾶσα [f] καθειστήκει ὀλεθρου· καὶ ἐπιπεσόντες διδασκαλείῳ παίδων, ὅπερ μέγιστον ἦν αὐτόθι, καὶ ἄρτι ἔτυχον οἱ παῖδες ἐσεληλυθότες, κατέκοψαν πάντας· καὶ ξυμφορὰ τῇ πόλει πάσῃ [g] ἀδεμιᾶς ἥσσων [h] μᾶλλον ἑτέρας [i] ἀδοκήτου τε ἐπέπεσεν [k] αὕτη καὶ δεινή.

λ'. Οἱ δὲ Θηβαῖοι, αἰσθόμενοι, ἐβοήθουν, καὶ καταλαβόντες [l] προεχωρηκότας ἤδη τοὺς Θρᾷκας ἀπολὺ, τήν τε λείαν ἀφείλοντο, καὶ αὐτοὺς [m] φοβήσαντες, καταδιώκουσιν ἐπὶ τὸν Εὔριπον καὶ τὴν θάλασσαν, ἧ αὐτοῖς τὰ πλοῖα, ἃ [n] ἤγαγεν, ὥρμει. καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐσβάσει·

o Ἐποιήσαντο *Ar. C. Dan.* p Διατάχους *Ald. Flor. Baf. Steph.* 1. *Reg. Caff.* Aug. q Μυκαλισσὸν *Reg.* et ſic in ſeqq. Mox μὲν abeſt Mſqu. r Τινὰς Mſqu. et a correct. Aug. Τινὰς et mox ἐπαναβάντας *Reg.* Ἐπαναβάντας etiam *Caff.* Aug. Mſqu. s Ita Aug. et *Gr.* ex emendatione, quod fuerat βραχέως. t Ἐπιπεσόντες *Ar.* v Οἱ ἄνδρες ἐς *C.* x Καὶ omittunt *Ar. C.* y Γεγονὸς *Gr.* z Τὸ deeſt *Ald. Baf.* a Ὅμοια τοῖς etc. *Marg. C. Cl. Gr. Priſcian. Ald. Flor. Baf. Steph.* 1. Ὅμοια τοῖς φονικοῖς ὀλυνόστι μάλιστα etc. *Ar.* Quam lectionem ex gloſſemate aliquo, ad oram libri adpoſito, in textum irrepſiſſe, conſtat. Hvds. Ὅμοια τοῖς *Reg. Caff.* b Id eſt, ὅταν, ſubaudiendo χρόνῳ. Vide *Vigeri* Idiotiſm. Cap. 9. Sect. 3. Hvds. c Θαρσῇ *Marg.* Θρασήσῃ *Ar. Reg.* d Ἐστιν *Gr.* Aug. e Τε deeſt *Reg.* Antea ἄλλως p. ἄλλη Mſqu. f Καθεστήκει *Reg. Caff.* Aug. g Οὐδὲ μιᾶς ἥσσον *Caff.* h Μᾶλλον omittunt *Ar. C. Dan.* Mſqu. i Ἀδόκητόν τε *C.* k Αὐτὴ *Gr.* Αὐτῇ *Ald. Flor. Baf.* l Προσεχωρηκότας *Cl.* m Βοηθήσαντες *C. Dan.* n Ἤγαγον *Reg.*

[ἀπεβίβ.) Schol. abeſt Aug.]

ἀφ' ἑσπέρ.) ſtatim *cum* veſpera, *ſimulatque* ingruit veſpera

Μυκαλησσόν] Vrbs ſic dicta, quod vacca, Cadmum Thebas ducens, mugitum ediderit. *Steph.* Καλεῦσι, inquit *Strabo* p. 404. Βοιωτικῶς Μυκαληττόν. Condita ergo circa An. 2590. *Homerus* εὐρύχορον vocat. vid. *Schol.* ad Il. β'. 498. et *Euſtath.* p. 202. Ed. Baſ. v. *Herodot.* I, 148. Noſtrum vero 7, 30. extr. et *Holſten.* ad Stephan. Wass.

[ἀπέχ. δὲ τ. Μυκ.) ad hh. vv. in Aug. adſcr. a m. ant. argumenti haud dubie loco: τὸ κατὰ Μυκαλησσὸν (ſic, vno σ,) γεγονὸς πάθος ὑπὸ τῶν Θρᾳκῶν.]

[ἑκκαίδ. μάλ στ.) Schol. abeſt Aug.] In vulg. falſo haud dubie Schol. κατὰ ἀκρίβειαν. Niſi adſit ἀντὶ τοῦ, legerim, μὴ κ ἀκρ Sed obſtat ἀντὶ τοῦ, quod noter, quo odio loqui potuerit ipſe Thuc. qui recto non diceret ipſe, μὴ κατ' ἀκρίβειαν Numeris additum μάλιστα ſe habet per eſt *fere*, *plus minus*, *admodum*, ἀσφαλείᾳ. Relinquendum Scholiaſtae tamen, vt acciderit pro ἀκριβῶς. Sed ne κατ' ἀκρίβειαν quidem in contextu adderet Thuc. Quare aut delendum ἀντὶ τοῦ, (quod ſatis per ſe ſignificat Aug.) aut explicandum τουτέστι, quod ſaepe ſignificat Scholiaſtis; quod vnice hic tenendum, et iam ſaepius obſeruatum, credam; μὴ tamen inſerendum, aut erraſſe cenſendus Schol.)

Καὶ ἀπροσδοκήτοις, μὴ ἄν ποτε] Particula μὴ ex ſuperuacuo additur, vt multis aliis in quibus implicita, vel expreſſa negatio eſt. II, 49. Ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν. V, 25. Ἀπέσχοντο μὴ ἐπὶ τὴν ἑκατέρων γῆν στρατεῦσαι. III, 32. Καὶ ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον, μή ποτε, τῶν Ἀθηναίων τῆς θαλάσσης κρατούντων, ναῦς Πελοποννησίων ἐς Ἰωνίαν παραβαλεῖν. Eadem ratio eſt in his, quae ἀπαγορευτικὰ dicuntur. Vid. ad II, 101. et III, 1. Dvk.

ἀπροσδ. μὴ ἄν ποτε) redundare τὸ μὴ, recte obſ. Duker. Hic tamen per ſe acceperim ἀπροσδοκήτοις, *imparatis*, *ſecuris*, nil *tale*, nil *omnino* timentibus. et ad μήποτε intellexerim νομίζουσι, *quod putarent*. Neque enim Accuſat. c. Infinit. ſubiicitur huic vocabulo, quod aut ſimpliciter ponatur, aut Genit. τοῦ poſt ſe habeat. Obſ. etiam, actiue poſitum ἀπροσδοκήτοις, pro μὴ προσδοκῶσι. Meam interpretationem iuuerit et tam locus in Phil. Thuc illuſtratus, p. 93. (it. ε) init ex L. 2. c. 11. Adde Perizon. ad Sanct. Min. 4, 5. n. 7. et quae ibi noto n. ϱ.) V. et mox, ad vv. ἀπὸ θαλ.

ἀπὸ θαλάσσης.) hoc commate diſiunxi (quod non eſſet in Duker.) τοσοῦτον, vt referretur ad ἐπιχειρήσειν, et verba, τοσοῦτον ἀναβάντα, per ſe intelligerentur tanquam cauſſa nil mentiendi: vt tam longe penetraret in mare ranea. Ad ἀπροσδοκήτοις e μή ποτε adde 3, 36. extr. μετάνοια καὶ ἀναλογισμός, (ἐγένετο) ὠμὸν τὸ ψήφισμα· εἶναι) vbi ſimiliter ad ὠμὸν intell. νομίζουσι, *putantibus*, vel νομιζόντων. Horat.

ad Tanagram eduxit, et praedae nonnihil raptim egit, et sub vesperum ex Chalcide Euboeae traiecit Euripum. Ipsosque in Boeotiam expositos aduersus Mycalessum duxit. Et illam quidem noctem ad Mercurii fanum clam *hostibus* subsidens transegit. (Hoc autem a Mycalesso distat sexdecim circiter stadia.) Sed prima statim luce vrbem, quae ampla erat, inuasit. Quod autem homines custodum praesidio nudatos inuasissent, ac eos, qui non suspicabantur, vllos vnquam tantum iter a mari in loca mediterranea facturos, vt se inuaderent, cepit, quod murus infirmus esset, et partim quidem collapsus, partim vero humiliter aedificatus, simul etiam quod portae propter securitatem essent apertae. Thraces igitur in hanc vrbem irruentes, et priuatas et sacras aedes diripiebant, et ipsos homines interficiebant, nec senili aut iuuenili aetati parcentes; sed omnes, vt in vnum quemque deinceps incidebant, et pueros et feminas interficientes; quinetiam praeterea jumenta, et quaecunque alias animantes vidissent. Nam Thracum gens, (quales esse solent nationes maxime barbarae,) quum fiduciam animo concepit, caedis est auidissima. Quare cum alia perturbatio non exigua tunc exstitit *in hac vrbe*, tum etiam omne caedis genus. Nam, irruentes etiam in puerorum ludum, qui maximus illic erat, et pueri *in eum* modo erant ingressi, omnes conciderunt. Atque ista clades vniuersae ciuitati adeo grauis adeoque inopinata contigit, vt nullam aliam hac grauiorem et magis inopinatam acceperit. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 348.

30. Thebani vero, cum *rem* cognouissent, ad opem *vrbi* ferendam accurrerunt; et nacti Thraces iam non longe progressos, et praedam *ipsis* eripuerunt, ipsosque perterritos persequi coeperunt ad Euripum vsque, et *ad* mare, vbi stabant ipsorum naues, quae *ipsos* vexerant. Et ipsorum plurimos, dum *naues* conscenderent, neque natandi peritos, interfecerunt: iis,

Ἀπεβίβασεν] ἦγεν, ἀποβῆναι ἐποίησεν. Ἐκκαίδεκα μάλιστα σταδίους] ἀντὶ τοῦ, κατὰ ἀκρίβειαν. Τῇ πόλει προσέκειτο] πλησιάσας ἐτέκειτο. Καὶ αἱρεῖ] παρῄει. Ἐπιτεσὼν] ἐπιθέμενος. Καὶ ἀπροσδοκήτοις] τὸ ἔξῃς, καὶ ἀπροσδοκήτοις, τοῦ τείχους ἀσθενοῦς ὄντος. Καὶ πυλῶν ἄμα] τινῶν. Καὶ τὰ ἱερὰ ἐπόρθησαν] ἔκαιον. Ὅμοια τοῖς μάλιστα τοῦ βαρβαρικοῦ] ἦγεν, ὁμοίως ἔχει τοῖς βαρβαρικωτάτοις. Ἐν ᾧ ἂν θαρσῇ] ἤτοι, ἐν ᾧ ἂν πράγματι. ἢ ἐν ᾧ, ἀντὶ τοῦ, ἐξ ὧ. Ἦν αὐτόθι] ἐν τῇ πόλει. Ἀγαγεν,ὥρμει] ἦγεν, ἐν ὁρμῷ καὶ λιμένι ἦσαν. Ἐν τῇ ἐσβάσει τὰς πλείστας] ἀμφίβολον, πότερον οἱ πολλοὶ νεῖν οὐκ ἠπίσαντο, ἢ οἱ πολλοὶ ἀνηρέθησαν.

Carm. 3, 16, 5 — 7. *Si non — — riſiſſent*; *fore enim tutum iter — Deo*; ad *fore enim* int. *putabant*, certi erant; *norant* addit Schol.

[κ. τὰ ἱερὰ / ὅμοια] Scholl. ad hh. vv. ab[Aug.]

Τὰς ἀνθρώπους ἐφόνευον] Vide *Pauſaniam* p. 21. *Ed. Wechel.* Hvds. Est Atticor. Cap. XXIII. vbi exſequitur cladem Mycaleſſi. Dvk.

Ὅμοια] Sic legendum est; antea ὅμοιον. Auctores *Priſcianus* pag. 1192. et *Mſſ.* Hvds. Scil. φονικωτάτοις. V. Hemsterhus. ad Luc. (Somn.) p. 3. T. 1. *Gottl.* ex *Abr.* Probari sane potest, maxime tali auctore; ceterum intellexeris etiam, οὖσι, *qui ſint*; quod retuleris ad βαρβαρικοῦ γένους· *qui ſint maxime barbari.*

ἐν ᾧ θαρσ.) *vbi* nil metuunt. ἐν ᾧ, int. τόπῳ, magis, quam χρόνῳ, vel καιρῷ.

[ἦν αὐτ.) Schol. abest Aug.]

κ. ξυμφ. — — ἐπέπ.) Impeditiora paullo verba, haud obscura tamen, aut turbato nimis ordine; quem ita constituit *Abreſch.*: καὶ αὕτη ἡ ξυμφορὰ οὐδεμιᾶς ἐτέρας ἧσσων, μᾶλλόν τε ἀδόκ. κ. δεινὴ ἐπέπ. πάσῃ τῇ πόλει. Recte, arbitrer; nec ve o aliter possit. Ad ἧσσων tamen int. οὖσα, *cum esset*; *Duo* dicit Thuc. ac si sit: αὕτη ἡ ξυμφ. ἦν οὐδεμ. ἑτ. ἧσσων, καὶ ἐπέπ. πάσῃ τῇ πόλει ἀδόκ. τε καὶ δεινὴ μᾶλλ. ἑτέρας. τε non ad μᾶλλον retertur, sed ad ἀδόκητος, cui respondeat καὶ δεινή. Nam ἧσσων, cui addendum sit οὖσα, ὑπάρχουσα, non requirit τε, (pro καὶ,) quod ei respondeat. ἧσσον autem, e Var. Lect. aut ipsum ἧσσων, cum μᾶλλον iungere, quod facit tamen, qui potuerit Abr. non assequor. Quid, si μᾶλλον ἑτέρας eliminaueris tanquam Gloſſema et interpretamentum τοῦ, οὐδεμιᾶς ἧσσων; Hesych. certe, οὐδὲν ἧττον, expl. μᾶλλον· et Nostro saepius hoc valet, qui idem οὐχήκιστα pro μάλιστα saepius.

Ἧσσων μᾶλλον] Non recte omittunt μᾶλλον quidam *Mſſ.* nam saepe comparatiuis additur. Exempla habet *Stephanus* in Append. ad Scripta de Dialect. pag. 87. Dvk.

C. 30. Προεκεχωρηκότας] *Cl.* προσκεχωρηκότας. non bene. Wass.

αὐτοῖς) pro αὐτῶν· sie hatten sie da ſtehen.

[ἄ ἤγαγεν) Schol. abest Aug.]

[n] τοὺς πλείους, οὔτε ἐπισαμένους νεῖν· τῶν τε ἐν τοῖς πλοίοις, [p] ὡς ἑώρων τὰ ἐν τῇ γῇ, [q] ὁρμισάντων ἔξω τῶ [r] ζεύγματος τὰ πλοῖα. ἐπεὶ ἔν γε τῇ ἄλλῃ ἀναχωρήσει ἐκ ἀτόπως οἱ Θρᾷκες πρὸς τὸ τῶν Θηβαίων ἱππικὸν, ὅπερ πρῶτον προσέκειτο, [s] προεκθέοντές τε καὶ ξυσρεφόμενοι ἐν [t] ἐπιχωρίῳ τάξει, τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο· καὶ ὀλίγοι αὐτῶν [v] ἐν τάτῳ διεφθάρησαν· μέρος δέ τι καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ δι' ἁρπαγὴν [x] ἐγκαταληφθὲν ἀπώλετο. οἱ δὲ ξύμπαντες τῶν Θρᾳκῶν, πεντήκοντα καὶ διακόσιοι, ἀπὸ τριακοσίων καὶ χιλίων, ἀπέθανον. [y] διέφθειραν δὲ καὶ τῶν Θηβαίων καὶ τῶν ἄλλων, οἳ ξυνεβοήθησαν, ἐς εἴκοσι μάλιστα ἱππέας τε καὶ ὁπλίτας ὁμῶ, καὶ [z] Θηβαίων τῶν [a] Βοιωταρχῶν, Σκιρφώνδαν· τῶν δὲ Μυκαλησσίων μέρος τι ἀπαναλώθη. [b] τὰ μὲν κατὰ τὴν Μυκαλησσὸν, πάθει χρησαμένων, ᾗδε ἐγένετο, ὡς ἐπὶ μεγέθει, τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἧσσον ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ, τοιαῦτα ξυνέβη.

λά. Ὁ δὲ Δημοσθένης, τότε ἀποπλέων [c] ἐκ τῆς Κερκύρας μετὰ τὴν ἐκ τῆς Λακωνικῆς τείχισιν, ὁλκάδα ὁρμῶσαν ἐν [d] Φειᾷ τῇ Ἠλείων [e] λαβὼν, ἐν ᾗ οἱ Κορίνθιοι ὁπλῖται ἐς τὴν Σικελίαν ἔμελλον περαιοῦσθαι, αὐτὴν μὲν διαφθείρει· [f] οἱ δ' ἄνδρες, ἀποφυγόντες, ὕστερον λαβόντες ἄλλην, ἔπλεον. καὶ [g] μετὰ τᾶτο ἀφικόμενος ὁ Δημοσθένης ἐς τὴν Ζάκυνθον καὶ [g] Κεφαλληνίαν, ὁπλίτας τε παρέλαβε, καὶ ἐκ τῆς Ναυπάκτου τῶν [h] Μεσσηνίων μετεπέμψατο· καὶ ἐς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον τῆς Ἀκαρνανίας διέβη,

n Vel hoc per Hyperbolen dictum pro πολλοὺς, quum ex mille et ducentis Thracibus, ducenti et quinquaginta solum ceciderint. Vel per τοὺς πλείους intelligit τοὺς ἐς τὰ πλοῖα ἐκβαίνειν ἐθέλοντας καὶ νεῖν οὐκ ἐπισαμένους *Ae. Port.* Τοὺς πλείους in *Codd. MSS* ita *Dan.* *p* Ὡς ἑώρων τὴν φυγὴν, ἀνορ. *Marg.* *q* Ὁρμισάντων *Reg.* Mſqu. *r* Ita vertit *Valla*, quasi legeretur τοξεύματος, non ζεύγματος. Ἔξω τοξεύματος *Gr* Hvds. *s* Προεκθέοντες καὶ etc. *Ar. C.* Τε abest etiam a *Reg Caſſ. Dan. Gr.* Mſqu. Aug. qui id. συστρεφ. *t* Ἐπικωρίῳ potius, quam ἐπιχωρίῳ, legisse videtur *Valla.* Hvds. *v* Id est: ἐν τοιαύτῃ τῇ εὐκόσμῳ ἀναχωρήσει. Vel: διὰ τοιαύτην τὴν εὔκοσμον ἀναχώρησιν, καὶ ἀκριβῆ φυλακὴν, ἣν ἐποιοῦντο *Ae. Port.* *x* Ἐγκαταλειφθὲν *Reg.* *y* Διεφθάρησαν *Ar.* Mox ξυνεβοήθησαν Mſqu. et ἱππέας μάλιστα. *z* Θηβαίων καὶ τῶν Βοιωτ. *Gr.* *a* Βοιωτάρχων *C. Ald. Flor. Baſ.* *b* Τὰ μὲν δὴ κατὰ *Gr.* Hvds. Haec est ſcriptura *Cod. Reg.* in *Gr.* est vulgata. δὴ add. Aug. a m. rec. *c* Ἐπὶ τ. Κερκ. Mſqu. et infr. ὁπλῖται. *c* Haec vrbs etiam Φέα dicitur. Hvds. *d* Λαβὼν omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* et Aug. ſed adſcr. in marg. a m. 2. *e* Οἱ δὲ ἄνδρες *Ar.* *f* Μετατᾶτο *Reg. Caſſ.* Aug. *g* Κεφαληνίαν *Gr.* *h* Μεσηνίων *C.* Mſq.

τ. πλείστ.) Si cum Schol. (qui, posse certe, ait.) hoc junxeris τῷ οὔτε ἐπιστ. νεῖν· comma delendum post νεῖν. Et vero placet. Verba autem ἐν τῇ ἐκβ. male praefiguntur Scholio ἔκβασις autem est Thracum, qui exscendissent, repetentium naues; οἱ ἐν τ. πλοίοις sunt *reliqui* Thracum, in naubus relicti, non egressi cum ceteris.

[νεῖν) Aug. a m. ant. add. in marg. νεῖν, κολυμβᾶν.] Ex Hesych. haud dubie; vbi est, νεῖν· κολυμβᾶν, νήχεσθαι, et porro, νεῖν οὐκ οἶδε, κολυμβᾶν οὐκ οἶδε. Apud eundem paullo post, in νείοις, pro νηχίοις (*natatilibus,*) malim, νηίοις· quia sequitur de πυθμένι *nauis*, et τῆς νεὼς τὸ προεκτεθέμενον, i. e. quod mari, aquae expositum sit: quae aquae *innatent:* tamen, vt νηχίοις quoque retineas.

[ὡς ἑώρ· Schol best Aug.

Τὰ ἐν τῇ γῇ, ὁρμισάντων] *Scholiastes* itidem, vt *Marg.* pro varia lectione, τὴν φυγὴν ἀνορμισάντων. Wass. Non est in *Cod Caſſ* Dvk. Manifesto vera vulgata lectio; cum ob diversum, (oppositum,) οἱ ἐν τοῖς πλοίοις· tum, quod in terra non ἐκ τὴν φυγὴν, *fuga*, sed φόνος omnium fere *caedes.*

Ἔξω τᾶ ζεύγματος] Haec est scriptura vulgata huius loci; de cuius veritate non sine causa dubitari potest. Non quaero, an probabile sit, naues has proxime Aulidem potius, quod recepta lectio significat, quam in litore Mycalessio stationem habuisse; nec, quid illis, qui in his erant, magnopere aduersus Boeotos profuerit, eas extra pontem eductas esse: hoc vnum maximum scrupulum inijcit, quod Euboea, si *Diodoro Siculo* fides habenda est, tum nondum continenti Boeotiae aggere ac ponte coniuncta erat. Is enim XIII. pag. 355. auctor est, id demum post cladem Atheniensium in Sicilia, et post defectionem Euboeae ab Atheniensibus, factum esse. In ea scriptura, quam *Valla* secutus est, et *Cod. Gr.* habet, omnia plana sunt; eamque etiam *Stephanus* in Thesaur. v. ὁρμίζω, et *Acacius* ad h. l. vulgatae praetulerunt. Ἐντὸς et ἔξω βελῶν et τοξεύματος adeo vitata sunt in Scriptoribus Graecis, vt etiam in prouerbium abierint. Dvk. Sane vel a ponte remotae naues tutiores erant; neque impedit, quod *alius* deinde pons, firmior forte, exstructus fuerit, tum iam fuisse pontem aliquem; vtut non talem, qualis deinde fuerit: ligneum forte, aut quamlibet aliam continuationem. Nec *pontem* vtique significet ζεῦγμα, sed *claustrum*, *recessum*, *stationem*, Bucht, vbi naues ὁρμοῦν. Nec vero, tam facilem lectionem et obviam, qualis sit ἔξω τοξεύματος, quae mutandi fuerit caussa, video.

Ἔν γε τῇ ἄλλῃ ἀναχωρήσει] Ad verbum, *in caetero recessu*, i. e. in caetero itinere, quod confecerant ipse recipientes, vel recedentes, donec ad naues venirent missi. Steph. I. e. cum *initio* ipse reciperent; nam in *altero* receptu, e terra ad naues reiecti, grauiter offenderant perturbati; nec deinde e nauibus iam pugnarent eo modo, qui hic describitur; *prius* ergo fuit commode restiterant.

[οὐκ ἀτόπως) Schol. abest Aug.] Ex hoc Schol. hausta interpretatio Porti, *haud incomposite.*)

οὐκ ἀτόπως) *non male*; nicht ungeschickt. Ita saepius Cic. *haud absurde dicere*, i. e. prouatili ter, satis *recte*, ganz gut; *poëta*, *orator haud absurdus*, nicht ungeschickt. Non malus, non improbandus, non vituperandus, nicht uneben.

qui in nauibus erant, cum vidissent ea, quae in terra gerebantur, naues extra *Euripi* pontem *marisque fauces* in altum educentibus. * Nam in alio receptu, *et in caetero itinere*, Thraces non incomposite aduersus Thebanorum equitatum, qui primus *ipsos* inuaserat, procurrentes, et conglobati ordinem patrio more seruantes, sese defendebant. Et pauci ipsorum propterea perierunt; quaedam vero *ipsorum* pars, quae in vrbe, dum praedaretur, deprehensa fuerat, interiit. In summa vero, ex mille et trecentis Thracibus, omnino ducenti et quinquaginta ceciderunt. Ex Thebanis vero, et aliis, qui ad opem *Mycalessiis* ferendam conuenerant, viginti circiter, tam equites, quam simul grauis armaturae milites, vna cum Scirphonda Thebano, vno ex Boeotarchis, *a Thracibus* interfecti fuerunt. Mycalessiorum vero pars quaedam absumta fuit. Atque hic quidem fuit exitus cladis, quam Mycalessus accepit, quae pro *ciuitatis* magnitudine non minus est deploranda, quam vlla alia, quae in hoc bello acciderit. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91 $\frac{3}{4}$. U. C. Varr. $34\frac{3}{4}$.

31. Demosthenes vero, tunc Corcyra soluens, post illam *Deceleae* munitionem in agro Laconico factam, onerariam nauem Phiae Eleorum in statione nactus, in qua grauis armaturae milites Corinthii in Siciliam erant traiecturi, ipsam quidem corrupit; viri vero elapsi, et mox aliam *onerariam nauem* nacti, *eo* transmiserunt. Postea vero Demosthenes in Zacynthum profectus et *in* Cephalleniam, *illinc* grauis armaturae milites assumsit, et Messeniorum *partem* Naupacto arcessiuit; atque in oppositam

* Quoniam in alio receptu Thraces etc. sese defendebant, pauci ipsorum etc. pars vero etc. HVDS.

Ὡς ἑώρων τὰ ἐν τῇ γῇ, ἐρμισάντων] γράφεται, ὡς ἑώρων τὴν φυγήν, ἀνορμισάντων. Οὐκ ἀτόπως] οὐκ ἀκόσμως. Μέρος τι ἀπανακλώθη] ἤτοι, παῖδες μὲν πολλοί, τῶν ἀνδρῶν δὲ μέρος τι. Πάθει χρησαμένων] ἄξιοι (φησὶν ὁλοφυρμοῦ τὸ κατὰ τὴν Μυκαλησσίας ἐγένετο, οὐδενὸς ἄλλα πάθους ἧττον τῶν κατὰ τὸν πόλεμον γενομένων. Χρησαμένων] τῶν Μυκαλησσίων δηλονότι. Ὡς ἐπὶ

ἐν τούτῳ) *propterea* vertit Frid. Portus, et διὰ, *propter*, expl. Aem. Port. Ebraismum sapit interpretatio ista; malim, *in hoc proelio*, hac prima congressione, vel, *hoc loco*.

ἐγκαταληφθ') ἐγκαταλειφθέν, vnice probat *Abr.* et ex eo *Gottl.* ob verba, δι' ἁρπαγὴν et προεκχωρηκότας οὐ πολὺ, init. cap. Alienum vtrumque. Nam neque *relicti* erant ob rapinam quasi subsistere iussi; nisi interpretere, *remanseraut*, die zurück geblieben waren, quod ipsum tamen in tam subito impetu Thebanorum, et celeriter immutata re, alienum; neque προεκχωρηκότας huc quidquam facit, quod sit, non longe *in terram* progressos, prouectos; eo minus ergo ἐγκαταλειφθεῖεν. Retinendum plane ἐγκαταληφθὲν, *deprehensi*, oppressi, *inter* praedandum, *quia* praedae im morabantur.

[μέρ. τι) In Aug. Scholio vulg. additur: ἢ τὸ μέρος τι ἀντὶ τοῦ, τὸ μέρος] Vtrumque Schol. et Vulg. et in Aug additum eo pertinet, quod supra dixit Thuc. Mycal siorum *plurimos*, pueros certe, caelos. τὸ μέρος in Schol. Aug. debet esse *magna* pars, quae dimidia. Abesse tamen vtrumque potest.

Τὰ μὲν] Τὰ μὲν δὴ *Gr.* recte. Ita alibi Noster, et *Demosthenes* WASS

πάθει χρησ.) Hoc Schol. in Aug. continuatur Scholio ad vv. ὡς ἐπὶ μεγ. vbi nox vide.] In Schol. vulg. vi iot h ud dubie excu um, ἄξιοι, pro ἄξιον, ad τὸ — — (πάθος) ἐγένετο. Mutare tamen no ui, quia sic Duk r.

πάθει χρησ.) Mussirant Intt. quo refe antur hi Genitiui, aut vnde pendeant. Portus ita vertit vt aut non sensisse videretur difficultatem, aut dissimulasse. Equidem, alia transmitti ab illis, malim, quae, vt doctrinae lectionisque apparatum expromant, ita ἀκρίβειαν negligant. Aut ergo intell. αὐτῶν, vt sint Genitt. simpliciter positi: *cum* calamitas *illis acciderit*; aut, qui ne sic quidem est, vnde pendeat αὐτῶν, ex verbis, κατὰ Μυκαλησσὸν, per Synesin, intell. aut pro illo cogita, τῶν Μυκαλησσίων· quod et Schol. tamen breviter uno et.

[χρησαμ.) Schol. abest Aug.]

[ὡς ἐπὶ μεγ.) Cum Schol. ad hh. vv. continuatur ergo Schol. ad vv. πάθει χρησ. (intermedium, ad χρησαμ. abest;) et sic incipit: ἄξιον (non ἄξιοι ergo; φησὶν abest) ὁλοφ. rel. τὸν ante πόλεμον deest; et post γενομένων continuo subiicitur: τὸ δὲ, ἐπὶ μεγέθει, rel. (nempe haud dubie, ἤτοι πόλ. cet.)

ὡς ἐπὶ μεγ.) qui *simpliciter* ponitur, sine Genitiuo, magis est, vt πάθους magnitudinem signarit Thuc. Sane et magnitudo verbis aut tenuitas, apud alios certe, momenti aliquid fecerit ad dolendum. Vtrumque fortasse in mente habuerit Thuc. et consulto sic positum, in medio reliquerat.

C. 31. μετὰ τ. ἐκ τ. Λ. τείχ) i. e. ἐκπλεύσας ἐκ τῆς Λακωνικῆς, μετὰ τὴν ἐν αὐτῇ γενομένην) τείχισιν. Saepius ita Noster. V. Phil. Thuc. Paull. p. 285. et Indic. v. ἐκ Ide fere vidit Abr. nisi quod omisit addere, ἐν τῇ Λακωνικῇ Recte idem tamen monet, *Deceleae* ad litimentum in I terpr. esse alienum; ex c. 26. init. vbi, in Laconica tamen factam, apparear.

Ἐν Φειᾷ τῇ Ἠλείων] Vide ad II, 25. Λαβὼν c r inuitis omnibus libris scriptis retinetur, nulla causa est. Videtur interrumpi ab iis, qui putabant, ita postulare sequens αὐτήν. Sed satis cohaeret oratio eo demto, hoc modo: ὁλκάδα — αὐτὴν μὲν διαφθείρει, οἱ δὲ ἄνδρες. DVK.

ἐς [i] Ἀλυζίαν τε καὶ Ἀνακτόριον, ὃ αὐτοὶ εἶχον. ὄντι δ' αὐτῷ περὶ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ἅπαντα, ἐκ τῆς Σικελίας ἀποπλέων, ὃς τότε τῷ χειμῶνος, τὰ χρήματα ἄγων τῇ στρατιᾷ, ἀπεπέμφθη, καὶ ἀγγέλλει [k] τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι πύθοιτο κατὰ πλῆν ἤδη ὢν, τὸ Πλημμύριον [l] ὑπὸ τῶν Συρακοσίων ἁλωκός. ἀφικνεῖται δὲ [l] καὶ Κόνων παρ' αὐτοὺς, ὃς ἦρχε Ναυπάκτου, ἀγγέλλων, ὅτι αἱ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες τῶν Κορινθίων, αἱ σφίσιν ἀνθορμῶσαι, ἅτε [m] καταλύσαι τὸν πόλεμον, ναυμαχεῖν τε μέλλοσι· πέμπειν ἂν [n] ἐκέλευεν [o] αὐτοὺς ναῦς, ὡς ἀχ [p] ἱκανὰς ὄντας δυοῖν [q] δεούσαις εἴκοσιν ταῖς ἑαυτῶν πρὸς τὰς ἐκείνων πέντε καὶ εἴκοσι ναυμαχεῖν. τῷ μὲν δὴ Κόνωνι δέκα ναῦς ὁ Δημοσθένης καὶ ὁ Εὐρυμέδων, τὰς [r] ἄρισα σφίσι πλεούσας, ἀφ' ὧν αὐτοὶ εἶχον, ξυμπέμπουσι πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ· αὐτοὶ δὲ [s] τὰ περὶ τῆς στρατιᾶς τὸν ξύλλογον ἡτοιμάζοντο· Εὐρυμέδων μὲν, ἐς τὴν Κέρκυραν πλεύσας, [t] καὶ πεντεκαίδεκά τε ναῦς πληρῶν κελεύσας αὐτοὺς, καὶ ὁπλίτας καταλεγόμενος· (ξυνῆρχε γὰρ ἤδη Δημοσθένει, ἀποτραπόμενος, ὥσπερ καὶ [v] ἠρέθη·) Δημοσθένης δ' ἐκ τῶν περὶ τὴν Ἀκαρνανίαν χωρίων σφενδονήτας [x] τε καὶ ἀκοντιστὰς ξυναγείρων.

λβ'. Οἱ δ' ἐκ τῶν Συρακοσῶν τότε μετὰ τὴν [y] τῆς Πλημμυρίδος ἅλωσιν πρέσβεις, οἰχόμενοι ἐς τὰς πόλεις, ἔπειδὴ ἔπεισάν τε, καὶ ξυναγείραντες ἔμελλον ἄξειν τὸν στρατὸν, ὁ Νικίας, [z] προπυθόμενος, πέμπει [a] ἐς τῶν Σικελῶν τοὺς τὴν ὁδὸν ἔχοντας, καὶ ξυμμάχους, [b] Κεντόριπάς τε καὶ Ἀλικυαίους, καὶ ἄλλους, ὅπως μὴ [c] διαφήσωσι τοὺς πολεμίους, ἀλλὰ, ξυσταφέντες, κωλύσωσι διελθεῖν· ἄλλῃ γὰρ αὐτοὺς οὐδὲ πειράσειν· Ἀκραγαντῖνοι γὰρ οὐκ ἐδίδοσαν διὰ τῆς ἑαυτῶν ὁδόν. πορευομένων δ' ἤδη τῶν [d] Σικελιωτῶν, οἱ Σικελοὶ, καθάπερ ἐδέοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνέδραν τινὰ [e] τριχῇ ποιησάμενοι, ἀφυλάκτοις τε καὶ ἐξαίφνης ἐπιγενόμενοι, διέφθειραν ἐς ὀκτακοσίους μάλιστα, καὶ τοὺς πρέσβεις, πλὴν

i Ἀζυγίαν Mſq. Haec vrbs Ἀλυζία dicitur *Xenophonti*, Ἀλυττία *Scylaci*, Ἀλύζεια *Stephano*, Ἀζύλεια *Ptolemaeo*. Vide *Palmerii* Graeciam Antiq. p. 415. et *Stephanum* περὶ πόλεων. Hvds. *k* Τά τ' ἄλλα *Gr.* *l* Καὶ ὁ Κόνων *Gr.* Καὶ Κώνων *Reg.* *m* Id eſt: καταλύσασαι τὸν πόλεμον, ἐκεῖθεν οὐκ ἀποχωρῆσαι. Vel: τὸν πόλεμον ποιούμεναι ὃ παύσονται, ἀλλ' ἐκεῖ μένουσαι ἀεὶ πολεμῶσιν. *Ae. Port.* *n* Ἐκέλευσεν *Reg. Gr.* *o* Scil. τὸν Δημοσθένη καὶ τὸν Εὐρυμέδοντα. *Ae. Port.* *p* Ἱκανὰς οὔσας *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *q* Διοῦσας εἴκοσι τὰς *Cl.* Εἴκοσι etiam *Caſſ. Gr.* Aug. *r* Ἀρίσας *Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. *s* Id eſt: τὰ πρὸς τὴν στρατείαν ἡτοιμάζοντο καὶ στρατιώτας ξυνέλεγον. *Ae. Port.* *t* Καὶ πέντε καὶ δέκα ναῦς *Ar. C.* Καὶ πέντε καὶδεκα ναῦς *Gr.* Τε etiam abeſt a *Reg. Caſſ. Dan.* Mſqu. *v* Ita vertit *Valla*, quaſi ἐῤῥήθη legeretur. Hvds. *x* Τε deeſt *Ar.* Antea σφενδονίτας Baſil. *y* Τῆς deeſt *Reg. Caſſ* Aug. *z* Πυθόμενος *Cl.* *a* Ἐκ τῶν *Dan.* Mſqu. *b* Κεντόριπάς τε καὶ Ἀλικυαίους *Cl. Gr. Ar. Ald. Baſ.* Κεντοριπάς τε καὶ Ἀλκυαίους *C.* Mſqu. Κεντοριπίνους τε καὶ Ἀγυριναίους reſcribendum, cenſet *Cluerius*. Vide *Annott.* Hvds. Ἀλικυαίους *Reg. Caſſ.* Aug. Ἀλικναίους *Gr.* non Ἀλικυαίους. *c* Ἀφήσουσι *Ar. C.* Διαφήσουσι *Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. nec non κωλύσουσι mox. *d* Vide *Cluuerii* Siciliam Antiq. p. 39. 314. Hvds. *e* Τριχῇ omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. In *Caſſ.* rec. manus inter ἐνέδραν et τινὰ ſcripſerat.

Ἀλυζίαν] Apud *Ciceronem* Alyzia, in exemplar. Plinianis Alyzea ſcribitur. ἀπὸ Ἀλύζου παιδὸς Ἰκάρου nomen, inquit Alcmaeon, Scriptor apud *Strabonem*. Λύζεια alicubi a *Stephano* vocari, autumat *Berkelius*. Gentilia Ἀλυζεὺς et Ἀλυζαῖος. Wass.

[ὃ αὐτοὶ) Schol. abeſt Aug.] Obſ. etiam, ἦγουν in Schol. eſſe, pro δηλονότι, vel τουτέστιν· vt c. 29. ad v. ἀπεβίβασεν, ἤγουν ἀποβῆναι ἐποίησεν.

[ὄντι δ' αὐτῷ) Schol. abeſt Aug.]

[τὰ χρήμ.) Schol. d. Aug.] in Schol. Vulg. τὰ συντείνοντα αὐτοῖς, non ſane Graecum eſt pro ἐπιτήδεια· neque enim de *hominibus* dicitur συντείνειν, ſed *de re*, πρός (εἰς) τι συντείνειν, *facere*, *pertinere*.

Καὶ Κόνων] *Gr.* non male, καὶ ὁ Κόνων. Wass.

[ἀνθορμ.) Schol. abeſt Aug.]

οὔτε κατάλ. — ναυμ. τ') Obſ. οὔτε et τε (pro καὶ) opponi vel iungi; vt 1, 17. extr. μήτε — κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε — ἀφανεστ. εἶναι. μήτε, οὔτε hic eſt pro *et non*, vt *non* ad Verbum pertineat. Liuio idem frequens.

[αὐτοὺς) Schol. d. Aug.]

ὡς οὐχ ἱκ.) ὡς pro ἅτε, *quippe qui*, *quandoquidem*; Rem veram ſaepe ſign. ὡς.

τ. ἄρ. σφ. πλ.) i. e. τὰς σφῶν, vel σφετέρας, τὰς ἑαυτῶν ναῦς ἄρ. πλ. Ita fere c. 30. init. ὅπου αὐτοῖς τὰ πλ. ὦρμει.

πεντεκ. τε ν.) τε, quod eiici, *Reiſk.* vult, et vero ignorat Mſqu., abeſſe nequit, propter alterum καὶ, ad ὁπλίτας, et, per Synchyſin quidem, vel Traiectionem, Noſtro ſolitam, (v. Philol. Th. P. p. 287. med. rel.) ad particip. κελεύσας· καὶ κελεύσας τε — — καὶ — καταλεγόμενος. Nec magis prius καὶ abeſſe poteſt, propter prius particip. πλεύσας.

ἀποτραπόμ.) Referendum ſimpliciter ad ξυνῆρχε· *iam gerebat* (vere et re ipſa) *imperium* cum Demoſthene, capeſſiverat illud et adminiſtrabat, ἀποτραπόμενος, *converſo itinere*, (nempe, vt capeſſeret illud imperium,) quod aliud ante inſtituiſſet. Ita effugeris horrendum plane illud Hyperbaton,

Acarnaniae continentem traiecit, et Alyziam, et Anactorium, quod ipsi *Athenienses* tenebant. Ipsi autem circum haec loca agitanti occurrit Eurymedon, ex Sicilia remeans, qui tunc hyeme cum pecunia, quam ad exercitum ferebat, *illuc* missus fuerat. Hic autem *ipsi* nuntiauit, cum alia, *quae viderat*, tum etiam, se, dum iam esset in ipso nauigationis cursu, audisse Plemmyrium a Syracusanis receptum. Praeterea Conon etiam, qui Naupacto praeerat, ad ipsos venit, nuntiaturus, quinque et viginti Corinthiorum naues, quae in statione sibi opposita stabant, neque finito bello *illinc* discedere, et proelium nauale commissuras esse. Ipsos igitur naues *ad se* mittere iubebat, quod cum suis duodeuiginti *nauibus* impares essent ad confligendum cum hostium quinque et viginti *nauibus*. Demosthenes igitur et Eurymedon, decem velocissimas ex iis, quas ipsi habebant, cum ipso Conone miserunt ad illas, quae Naupacti erant. * Ipsi vero res ad illam expeditionem necessarias apparabant, copiasque cogebant. Atque Eurymedon quidem, in Corcyram profectus, iussit ipsos *Cortyraeos* instruere quindecim naues: et gravis armaturae milites delegit (nam auersus *ab instituto nauigationis cursu*, *quo Athenas petebat*, iam vna cum Demosthene imperium gerebat, quemadmodum etiam delectus fuerat.) Demosthenes vero ex locis, quae circum Acarnaniam erant, funditores et iaculatores coëgit. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 3. U. C. Vart. 343.

32. At Syracusanorum legati, qui tunc, post Plemmyrium expugnatum, *varias Siciliae* ciuitates adierant, cum, *quod petierant*, *ipsis* persuasissent, et copias, quas collegerant, *Syracusas* essent ducturi, Nicias, qui *rem* praesenserat, mittit ad illos Siculos, qui transitum tenebant, et cum ad Centoripas et Alicycaeos, tum etiam ad alios socios, ne patiantur hostes per suos fines iter facere, sed *eos* congregati *transire* prohibeant: nec enim eos alia via transire conaturos. Agrigentini enim iter *ipsis* per suum agrum dare nolebant. Cum autem Sicilienses iam iter facerent, Siculi, quemadmodum ab Atheniensibus orabantur, tribus in locis insidias collocarunt, et illos incautos ac ex improuiso aggressi, ad

* Ad delectum agendum se conferunt. *Valla.* Ipsi, vt exercitus cogeretur, pararunt. *Acacius.* HVDS.

μεγέθει] ἤτοι πόλεως, ἢ, ὡς ἐπὶ μεγέθει πάθους. Ὃ αὐτοὶ εἶχον] ἦγον οἱ Ἀθηναῖοι. Ὅντι δ' αὐτῷ περὶ ταῦτα] ἦγεν, περὶ τὸ συλλέγειν δύναμιν. Τὰ χρήματα ἄγων τῇ στρατιᾷ] ἤτοι τὰ πρὸς τροφὴν χρήσιμα, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ συντείνοντα αὐτοῖς. Τά τε ἄλλα] ὅσα εἶδε ὑηλονότι. Ἀνθορμοῦσαι] ἐναντίαι ὅσαι ἐπὶ τῷ ὅρμῳ. Αὐτὰς] ἦγεν τὰς Κερκυραίας. Ἀποτραπόμενος] τὸ μὲν, ἀποτραπόμενος, καθ' ὑπερβατὸν, τῷ, ὁ μὲν Εὐρυμέδων, ἐς τὴν Κέρκυραν ἀποτραπόμενος· τὸ δὲ, ὥσπερ καὶ ᾠχέθη, καὶ αὐτὸ καθ' ὑπερβατὸν, τῷ, ξυνῆρχε γὰρ ἤδη Δημοσθένει. Ξυναφέντες] συναχθέντες.

absonum plane, neque vlli, ne Nostri quidem, exemplo simile. Ista quidem interpretatione, non video, quid simplicius afferatur. Quod est enim, ac si foret, ἀνετράπετο (τῆς ὁδοῦ,) καὶ ξυνῆρχεν· nempe caussa ἀποτραπόμενος, ὥστε ξυνάρχειν, vt co mu e cum illo im e um geeret; quod (ᾤδη) i m (vere) faciebat. Neque ἐρρήθη (pernendum; qu d in mentem mihi venerit, prius quam, *Vallam* id recutum vid ri, ab *Hudsono* obseruatum, vidissem. (In Schol. τῷ, bis positum, sign. πρὸς τὸ, ici. διατείνει, ἀναφέρεται, *refertur*, ve ἀποδίδοται, *redditum respondet.*)

C. 32. Προπυθόμενος] *Cl.* πυθόμενος. Alterum *Thucydideum* est. S pra IV, 42. DVK.

ἔχοντας] pro κατέχοντας: inne hielten, besetzt hielten. Ita, ὑπ' ἐπιθυμίας ἔχεσθαι, *teneri* cupiditate.

Κερκύρας] *Diodor.* XIX, 727. ἐπὶ Κεντοριπίνων πόλιν· alibi Κεντοριπίνος vo at XX, 763 εἰς τὸν Κεντορίπα. *Polyb.* περὶ Κεντόριπα Forte pud *Diodor.* τὰ Κεντόριτα reponendum ta enim *Strabo*, *Ptolemaeus* et i centiores Κεντόριπαι. Idem tamen, *Tab. Vrbium* insign. Κεντυρίππα, et in *Mss. Bodl.* Κεντύριπαι Long. XXXVIII, 30. Lat. XXXVII, 50. Hanc vrbem, Bello Carthag. fere deletam, denuo instaurauit *Augustus*; vt ex *Strabone* patet. Tandem a Frederico II. circa annum Christi 1233. plane exsita est *Centorbe.* Centuripinum *Mela*, apud *Silium* vero Centuripe audit. *Dioscorides* I, 25. ἐκ Κεντορίας, men ose. *Parutae* Numus ΚΕΝΤΟΡΙΠΙΝΩΝ. *Solinus* v. foe us terrae Centuripinae *Corycio* vincitur: ita emendat ὁ πάνυ. *Codex* tamen Petrensis *vincit*; forte, *Corycium vincit.* Ibi etiam pro *binnuli Mss. binnulei* recte; quomodo et *Plinius* bis terque, paulo infra, pro Centuripus *Mss Centuripino.* ibi, *foraminum numero*, recte. WASS

Ἀλικυαίους] Vide *Cluverii* Sicil. p. 209. 314. HVDS *Cl. Gr.* Ἀλικυαίους *Stephanus* Ἀλικυαίης· et si *Diodorus* XIV, 425, 426. Ap l *Cicer nem* et *Plinium* Halicienses. Apud *Diodorum* XIV, 422. corrupte Ἀγκύραι. *Ligorii* numus, ΑΛΙΚΥΑΙΩΝ. Recte ergo *Cl. Gr.* WASS.

[ξυσταφ. Schol abest *Mss* WASS. *Thomas Magister* in Σικελὸς tantum habet, ἐνέδραν ποιησάμενοι. DVK.

ἑνὸς τῶ Κορινθίω, πάντας. ἔτος δὲ τὰς διαφυγόντας ἐς πεντακοσίας καὶ χιλίας ἐνόμισεν ἐς τὰς Συρακούσας.

λγ'. Καὶ περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ οἱ Καμαριναῖοι ἀφικνοῦνται, αὐτοῖς βοηθοῦντες, [a] πεντακόσιοι μὲν ὁπλῖται, [f] τριακόσιοι δὲ ἀκοντισταὶ, καὶ τοξόται τριακόσιοι. ἔπεμψαν δὲ καὶ οἱ Γελῶοι [g] ναυτικόν τε ἐς πέντε ναῦς, καὶ ἀκοντιστὰς [h] τετρακοσίους, καὶ ἱππέας διακοσίους. σχεδὸν [i] γάρ τοι ἤδη πᾶσα ἡ Σικελία, πλὴν Ἀκραγαντίνων, ([k] ἔτοι δ' οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἦσαν·) οἱ δ' ἄλλοι ἐπὶ τὰς Ἀθήναίους, μετὰ τῶν Συρακουσίων, οἱ πρότερον περιορώμενοι, [l] ξυστάντες ἐβοήθουν. καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι, ὡς αὐτοῖς τὸ ἐν τοῖς Σικελοῖς πάθος ἐγένετο, [m] ἐπέσχοντο εὐθέως τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρεῖν. ὁ δὲ Δημοσθένης [n] καὶ Εὐρυμέδων, ἑτοίμης [o] ἤδη τῆς στρατιᾶς ὅσης ἐκ τῆς Κερκύρας καὶ ἀπὸ τῆς ἠπείρου, ἐπεραιώθησαν ξυμπάσῃ τῇ στρατιᾷ τὸν Ἰόνιον ἐπ' ἄκραν Ἰαπυγίαν· καὶ ὁρμηθέντες αὐτόθεν, κατίσχυσιν ἐς τὰς [p] Χοιράδας νήσους Ἰαπυγίας· καὶ ἀκοντιστάς τε τινὰς τῶν †Ἰαπύγων, πεντήκοντα καὶ ἑκατόν, τῶ [q] Μεσσαπίω ἔθνος, ἀναβιβάζονται ἐπὶ τὰς ναῦς· καὶ, τῷ [r] Ἄρτα (ὅσπερ [s] καὶ τοὺς ἀκοντιστὰς, δυνάσης ὢν, [**] παρέσχετο αὐτοῖς,) ἀνανεωσάμενοί τινα παλαιὰν φιλίαν, ἀφικνοῦνται ἐς Μεταπόντιον τῆς Ἰταλίας· καὶ τοὺς Μεταποντίους πείσαντες κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν ἀκοντιστάς τε †† ξυμπέμπειν τριακοσίους καὶ τριήρεις δύο, καὶ ἀναλαβόντες ταῦτα, παρέπλευσαν ἐς Θουρίαν, καὶ καταλαμβάνουσι νεωσὶ τάσει τοὺς τῶν Ἀθηναίων ἐναντίους ἐκπεπτωκότας· καὶ, βουλόμενοι, τὴν στρατιὰν αὐτόθι πᾶσαν ἀθροίσαντες, εἴ τις [t] ὑπελέλειπτο, ἐξετάσαι, καὶ τοὺς Θουρίους πεῖσαι, σφίσι [v] ξυστρατεύειν τε ὡς προθυμότατα, καὶ, ἐπειδήπερ ἐν τούτῳ τύχης εἰσὶ, τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους τοῖς Ἀθηναίοις νομίζειν, περιέμενον ἐν τῇ Θουρίᾳ, καὶ ἔπρασσον ταῦτα.

λδ'. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, καὶ οἱ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον οἱ ἐν ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι [x] ναυσὶν, οἵπερ τῶν ὁλκάδων ἕνεκα τῆς ἐς Σικελίαν κομιδῆς ἀνθωρμουν πρὸς τὰς ἐν Ναυπάκτῳ ναῦς, παρασκευ-

[a] τριακ. ὁπλῖται Mſqu. [f] Διακόσιοι Gr. [g] Id eſt: ἔπεμψαν στρατιωτῶν ναυτικὸν πλῆθος τὸ πέντε ναῦς ἐκπληρῶν δυνάμενον. Vel, ναυτικὸν στρατὸν ἱκανὸν πρὸς τὸ πέντε ναῦς ἐκπληρῶν. ſcil. ἀκοντιστὰς τετρακοσίους καὶ ἱππέας διακοσίους. *Ae. Port.* [h] Τριακοσίους *Reg.* Mſqu. [i] Γάρ τι *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Schol.* Aug. [k] Οὗτοι δὲ ὐδὲ *C.* Οὗτοι δὲ non agnoſcit *Ar.* [l] Ξύμπαντες *Ar.* in marg. Ξυνστάντες *Caſſ.* [m] Ἐπέσχον τὸ εὐθέως a recenti emendatione *Caſſ.* Ἐπέσχον τοσευθέως *Gr.* [n] Καὶ ὁ Εὐρυμέδων *Caſſ* [o] Ἤδη deeſt *Gr. r. στρ.* ἤδη οὖσ. Mſqu. [p] *Cluuerius*, hasce inſulas ad ipſum Tarentinae vrbis portum, in conſpectu Metapontii et oſtii amnis Bradani poſitas fuiſſe, cenſet. Ital. Antiq. p. 1325. Sed *Casaubonus* in ſuis ad *Strabonem* notis p. 122. exiſtimat, Χοιράδας νήσους (quarum meminit *Thucydides*) eſſe τῶν Ἰαπύγων ἄκρας τρεῖς· de quibus *Strabo* p. 261. Hvds. † Ἀπύγων Mſqu. [q] Μεσσαπίω *Ar. C.* Vniuerſa Iapygia in tres partes olim diuiſa erat, quarum Meſſapia peninſula continebatur, quae a Tarento ad Brunduſium mari Auſonio Ioniooque iungitur. Vide *Cluuerii* Siciliam Antiq. p. 1227. Hvds. Μεσσαπίω *Gr.* [r] Ἄρτῳ legiſſe videtur *Athenaeus* lib. 3. c. 25. Hvds. [s] Καὶ deeſt *Ar. C.* [**] παρέσχεν Aug. †† ξυμπέπειν Mſqu. [t] Ὑπελείπετο *Ar.* in margine. ὑπελέλειπται Mſqu. et Πελοποννήσ. c. 34. init. [v] Ξυνστρατεύειν *Caſſ. Gr.* Aug. [x] Ναυσὶ *Caſſ.* Aug.

C. 33. [περὶ τὰς — / [αὐτοῖς βοηθ. / [ναυτικὸν } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

[ναυτικ. δὲ tel.) λαὸν πέντε νεῶν, in Schol. Vulg. non eſt bene Graecum; neque enim de militibus, naualibus vtique, (nam *terreſtres* Homero ſaepe λαὸς, magis tamen λαοὶ, et tamen poëtice,) λαὸς dicitur: στρατιώτας debebat, vel πληρώματα. Nec magis Graeca *Porti* paraphraſis, *Hudſono* allata: στρατιωτῶν ναυτικὸν πλῆθος· debebat, ναυτικῶν· deinde: τὸ — πληροῦν δυνάμενον· quo primo artic. τό; deinde πληροῦσαν debebat, certe δυνηθησόμενον. Verum haec abierint, quia non eſt talium auctoritas. Illud memorandum: ναυτικὸν hic eſſe non *claſſem*, ſed *claſſiarios*; niſi ἐς ſign. *ad*; bis auf fünf Schiffe. Vix ſatis placet.]

[σχεδ. γάρ) Schol. in Aug. ſic leg. ὅτι, πλὴν Ἀκραγαντίνων, (ſine artic. τῶν,) πᾶσα ἡ Σικελία τοῖς Ἀθην. ἐπέθετο.]

Σχεδὸν γάρ τοι] γάρ τι, non τοι, habent, praeter *Dan.* alii *Mſſ.* cum *Schol.* et *Edd.* ante *Stephanum*; idque reuocandum eſt. Etiam in aliis Scriptoribus nonnumquam perperam eſſe σχεδόν τοι, pro σχεδόν τι, obſeruat *Stephanus* Append. ad Scripta de Dialect. pag. 81. Dvk.

πᾶσα ἡ Σικελ.) verbum deeſt, *quid fecerit* vniuerſa Sicilia: nempe ξυνεστήκει, *conuenerat*, *iunxerat* ſe Syracuſanis contra Athenienſes. Aut repetendum per Syneſin, vel quod propiori, οἱ δ' ἄλλοι, accommodatum ſit, ex ξυστάντες ἐβοήθουν, pro, συστᾶσα (Σικελία) ἐβοήθει, i. e. πάντες οἱ Σικελοὶ ἐβοήθουν. Quae vt pateret ratio, promta ſane illa et facilis, verba tantum, οὗτοι δ' οὐδὲ μεθ' ἑτέρων, (i. e. μετ' οὐδετέρων) ἦσαν, parentheſi incluſi: vt compages ſenſusque appareret; πᾶσα ἡ Σικελία, πλὴν Ἀκραγαντίνων, οἱ δ' ἄλλοι, — ξυστ. ἐβοήθ. οἱ δ' ἄλλοι inferendum erat Noſtro, ob verba πλὴν Ἀκραγ. eo lapſus, verbum retulit ad οἱ δ' ἄλλοι, quod debebat ad Σικελία referre; et vero, qua ſenſum, retulit.

Ἐπέσχοντο] Duo ſcripti ἐπέσχον. Hac forma verbi ἐπέσχον magis vtitur *Thucydides*, quam altera illa. II, 76. Οἱ δὲ ταύτῃ ἀποκλειόμενοι, τοῦτο μὲν ἐπέσχον. V, 32. Περὶ μὲν τῆς Ἀργείων

octingentos ferme occiderunt, omnesque legatos, praeter vnum Corinthium. Hic vero eos, qui elapsi sunt, ad mille et quingentos, Syracusas deduxit. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 343.

33. Per eosdem dies, Camarinaei etiam, qui opem ipsis *Syracusanis* ferebant, quingenti gravis armaturae milites, et trecenti iaculatores, totidemque sagittarii *Syracusas* peruenerunt. * Miserunt et Geloi copias ad quinque naues explendas, et iaculatores quadringentos, et equites ducentos. Iam enim omnis propemodum Sicilia *arma consociauit*, praeter Agrigentinos, (isti enim in partibus non erant, *sed se medios gerebant*;) caeteri vero, *etiam*, qui hactenus *belli euentum* circumspicientes exspectassent, conspiratione facta, Syracusanis auxilium aduersus Athenienses ferebant. Atque Syracusani quidem, quod cladem istam apud Siculos accepissent, ab Atheniensibus protinus inuadendis abstinuerunt. Demosthenes vero et Eurymedon, cum exercitus ex Corcyra et ex continente collectus iam paratus esset, cum vniuersis copiis Ionium *mare* traiecerunt, *et appulerunt* ad promontorium Iapygiam. Hinc vero profecti, ad Choeradas Iapygiae insulas appulerunt. Et paucos quosdam Iapygum iaculatores Messapiae gentis, numero centum et quinquaginta, in naues imposuerunt. Et renovata vetusta quadam amicitia cum Arta, (qui, illis in locis tum imperitans, iaculatores etiam istos ipsis praebuerat,) ad Metapontium, Italiae *vrbem*, appulerunt. Cum autem Metapontinos induxissent ad secum mittendos ex societatis iure trecentos iaculatores, et duas triremes; his in naues receptis, † in agrum Thurium praeteruecti sunt: ibi que deprehenderunt Athenienssium aduersarios per seditionem nuper eiectos. Quoniam autem volebant, omnibus copiis in vnum ibi contractis, recognoscere, si quis relictus esset; simul etiam Thuriis persuadere, vt quam alacerrime ad eandem militiam secum proficiscerentur, et (quando eo fortunae venissent,) eosdem pro hostibus et pro amicis haberent, quos Athenienses *haberent:* in agro Thurio subsederunt, atque in harum rerum peragendarum curam incubuerunt.

34. Peloponnesii vero, et qui in quinque et viginti nauibus erant, qui onerariarum nauium in Siciliam tendentium causa habebant stationes oppositas nauibus, quae erant Naupacti, sub idem tempus

* Geloi quoque classem quinque nauium miserunt, et iaculatores etc. *Acacius.* HVDS. † In Thuriam etc. *Alii.* Nam vrbs ilia in Lucanorum litore, quae olim Sybaris, et postmodo Θούριον, et plurali Θούριοι, *Thucydidi* Θουρία, dicta est. Vide p. 384. et *Cluverii* Italiam Antiq. p. 1263. HVDS.

Περὶ τὰς αὐτὰς] ἦγεν κατὰ τὰς αὐτάς. Αὐτοῖς βοηθοῦντες] τοῖς Συρακουσίοις. Ναυτικόν τε ἐς πέντε ναῦς] ἦγεν, λαὸν πέντε νεῶν. Σχεδὸν γάρ τι ἤδη πᾶσα ἡ Σικελία] ὅτι πᾶσα ἡ Σικελία, πλὴν τῶν Ἀκραγαντίνων, τοῖς Ἀθηναίοις ἐπέθετο. Τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρεῖν] μάχεσθαι. Τὸν Ἰόνιον ἐπ' ἄκραν Ἰαπυγίαν] εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰονίου, ἐφ' ᾧ οἱ Ἰάπυγες οἰκοῦσι. Καὶ ὁρμηθέντες αὐτόθεν] ἦγουν ἐκ τῆς Ἰαπυγίας. Κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν] συμφώνημα δηλονότι. ἦγεν, καθὼς ἀποστέλλει ἡ συμμαχία.

ξυμμαχίας ἐπισχεῖν αὐτοὺς ἐκέλευον. Et ibid. 46. Ἐπισχόντας τὰ πρὸς τοὺς Ἀργείους. In quibus ἐπισχεῖν est *abstinere*, *differre*. DVK. Actiuum solemnius sane: vt, ὀλίγον ἐπισχών, ἐπίσχες, rel.

[τ. Ἀθην. / τ Ἰόν. / κ. ὁρμηθ] Scholl. ad hh. vv. abs. AVT.] In Schol. Vulg. ad καὶ ὁρμηθ. rursus ἦγουν est pro δηλονότι.

Τὰς Χοιράδας νήσους] Vide *Aelianum* IV. Hist. Anim. 28. WASS. *Aelianus* ibi χοιράδας opponit ὑφάλοις πέτραις. Sic et *Pausanias* Corinthiac. Cap. XXIX. Pro nomine adpellatiuo eo multi vtuntur. Vid. *Pollucem*, *Suidam* et *Hesychium*. DVK.

Μεσσαπίου] Μεσαπίων scribit *Athenaeus* III, 25. *Cl.* ab editis stat. WASS. Variat etiam apud alios scriptura, quemadmodum et in Mesapus et Messapus. DVK.

τῷ Ἄρτᾳ) i. e. πρὸς τὸν Ἄρταν, *cum* illo. Virg. Ecl. 5. *Solus tibi certet Amyntas*, i. e. *tecum*.

παρέσχητο) παρέσχεν Aug. rectius sane; nam quae vis hic Medio? Nisi forte, *de suis*.

τινὰ παλ. φιλ.) τινὰ, *nescio, quam*; veluti contemtim; ex vetusta memoria erutam; quae olim iuncta proferretur.

[κατὰ τὸ ξυμμ.) Schol abest Aug.]

καταλαμβ. — — ἐκπεπτ.) Traiecta sunt verba, maxime artic. τοὺς, pro, τοὺς τῶν Ἀθην ἐναντ. νεωστὶ ἐκπεπτ. κατὰ στάσιν· neque enim est, vt καταλαμβάνουσι significet καταμανθάνουσι, *compererunt, cognoruut*; quod si posset: nulla fuerit traiectio.

C 34. οἱ ἐν ταῖς — ναυσ.) Manifesto redundat artic. οἱ, vbi iam praecesserit, οἱ περὶ τὸν αὐτὸν χρ. τοῦτον. Dedit haud dubie mori suo Thuc. et traiectioni, quam amaret,

ασάμενοι ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ, καὶ [y] προσπληρώσαντες ἔτι ναῦς, ὥστε ὀλίγῳ ἐλάσσας εἶναι αὐτοῖς τῶν Ἀττικῶν νεῶν, ὁρμίζονται κατὰ [z] Ἐρινεὸν τῆς Ἀχαΐας ἐν τῇ [a] Ῥυπικῇ. καὶ αὐτοῖς, τῶ [b] χωρίῳ μηνοειδὲς ὄντος, ἐφ' ᾧ ὥρμουν, ὁ μὲν πεζὸς, ἑκατέρωθεν προσβεβοηθηκότες, τῶν τε Κορινθίων καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων, ἐπὶ ταῖς ἀνεχόσαις ἄκραις [c] παρετέτακτο, αἱ δὲ νῆες τὸ μεταξὺ εἶχον ἐμφράξασαι· ἦρχε δὲ τῶ ναυτικῶ [d] Πολυάνθης Κορίνθιος. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Ναυπάκτου τριάκοντα ναυσὶ καὶ τρισὶν (ἦρχε δὲ αὐτῶν [e] Δίφιλος,) ἐπέπλευσαν αὐτοῖς. καὶ οἱ Κορίνθιοι τὸ μὲν πρῶτον ἡσύχαζον, ἔπειτα, [f] ἀρθέντος αὐτοῖς τῶ σημείου, ἐπεὶ καιρὸς ἐδόκει εἶναι, ὥρμησαν ἐπὶ τὰς Ἀθηναίας, καὶ ἐναυμάχουν. καὶ χρόνον ἀντεῖχον [*] πολὺν ἀλλήλοις. καὶ τῶν μὲν Κορινθίων τρεῖς νῆες διαφθείρονται· τῶν δὲ Ἀθηναίων κατέδυ μὲν [g] ἀδεμία ἁπλῶς, ἐπτὰ δέ τινες ἄπλοι ἐγένοντο, ἀντίπρῳροι [h] ἐμβαλλόμεναι, καὶ ἀναῤῥαγεῖσαι τὰς [i] παρεξειρεσίας ὑπὸ τῶν Κορινθίων νεῶν, ἐπ' αὐτὸ τῦτο παχυτέρας τὰς [k] ἐπωτίδας ἐχσῶν. ναυμαχήσαντες δὲ, ἀντίπαλα μὲν, καὶ ὡς αὐτὸς ἑκατέρους ἀξιῶν νικᾶν, ὅμως δὲ τῶν ναυαγίων κρατησάντων τῶν Ἀθηναίων, διά τε [l] τὴν τῶ ἀνέμου ἄπωσιν αὐτῶν ἐς τὸ πέλαγος, καὶ διὰ τὴν τῶν Κορινθίων ἀκέτι [m] ἐπαγωγὴν, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων· καὶ δίωξις ἀδεμία ἐγένετο, [n] ἀδ' ἅ δρες [o] ἀδετέρων [p] ἑάλωσαν. οἱ μὲν γὰρ Κορίνθιοι καὶ Πελοποννήσιοι, πρὸς τῇ γῇ [q] ναυμαχοῦντες, ῥᾳδίως διεσώζοντο· [r] τῶν δὲ Ἀθηναίων ἀδεμία κατέδυ ναῦς. ἀποπλευσάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐς τὴν Ναύπακτον, οἱ Κορίνθιοι εὐθὺς τροπαῖον ἔστησαν ὡς νικῶντες, ὅτι πλείας τῶν ἐναντίων ναῦς ἄπλως

y Πληρώσαντες *Ar. C. Dan.* *z* Oppidum Achaïae, teste *Stephano Byzant.* Forsan vero non oppidum, sed portus Achaïae, de quo *Pausanias* in Achaïcis: Ἐς δὲ λιμένα Ἐρινεὸν ἐξ Ἀθηνῶν τείχους, παράπλους ἐννενήκοντά εἰσι στάδιοι· ἐξήκοντα δὲ ἐς Αἴγιον ἀπὸ τῦ Ἐρινεῦ. p. 229. *Ed. Wechel.* Hvds. Ἐρινεὸν *Reg.* *a* Ῥύπαι πόλις Ἀχαϊκὴ *Steph.* Σταδίους δὲ Αἴγιον περὶ τὰς τριάκοντα ἀπέχει Ῥυπῶν. *Pausan.* in Achaïcis p. 230. Vide *Strab.* l. 8. p. 387. Hvds. *b* Χώρου *Ar.* *c* Παρετέταντο *C.* antea αὐτόθι Baf. mox ἐς τὸ μεταξὺ Mſqu. *d* Πολυάνθης ὁ Κορίνθιος *Dan.* mox οἱ δὲ Ἀθην. Mſ u. *e* Δίφυλος *Reg.* *f* Vide Scheffervm de Militia Nauali lib. 3. c. 6. p. 229. 230. Hvds. *g* Οὐδὲ μία *Caſſ.* et paſſim. *h* Ἐμβαλόμεναι *Ald.* *Baf.* *i* Παρεξειρεσία eſt ſpatium in puppi aut prora remis vacuum. Vide p. 221. *Annott.* 14. et *Scheffervm* l. 1. c. 6. p. 51. Hvds. παρεξειρασίας Mſqu. *k* Patet ex his verbis, *Epotides* trabes fuiſſe tabulasque craſſiores, ab vtroque prorae latere aurium inſtar prominentes, ad eludendos roſtrorum ictus. Sic vocem interpretantur *Scholiaſt. Suidas*, et *Etymol. Magn.* Vide *Scheffervm* de Militia Nav. l. 2. c. 5. p. 128. 129. Hvds. Ἐπώτιδας *Gr.* *l* Τὴν deeſt *C.* *m* Ἐπαναγωγὴν *Caſſ.* *n* Οὐδὲ ἄνδρες *Gr.* *o* Οὐδ' ἑτέρων *Caſſ. Gr.* *p* Ἑαλώκεσαν *Reg.* Mſqu. qui et mox οἱ Πελοπ. *q* Ναυμαχοῦντες καὶ διεσώζοντο *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. *r* Τῶν δ' Ἀθην. *Gr.*

cum dicendum foret: περὶ δὲ τὸν αὐτ. χρ. τοῦτ. οἱ Πελοπονν. καὶ οἱ ἐν τ. ναυσ. καὶ ad ἐν ταῖς ναυσὶν eſt *nominatim*. beſonders, *ſpecifice*. Rectius idem, quia articulum addidiſſet, ἐν ταῖς ναυσὶ, ſubiiceret, αἳ (νῆες) — ἀνθώρμουν, non οἵ. Illud quoque praeſtium, τῶν ὁλκάδ ἕνεκα τῆς ἐς Σικελ. κομιδῆς, pro, ἕνεκα τῆς κομ. τ. ὁλκ. ἐς Σικελ.

[προσπλησ.] In Scholl. Aug. abeſt ἀντὶ τοῦ.]

προσπλησ. ἔτι) Ob ἔτι additum. πρὸς ſign. *amplius*, *vltra*, *magis*, et quia i m erant πεπληρωμέναι, nondum tamen, vt *pares* eſſent paene Atheni nſibus: *auxerunt* ergo numerum propinatorum, quos *iam* haberent.

καὶ αὐτοῖς — παρετέτακτο) αὐτοῖς non ab ὄντος pendet, vt Por. videtur accepiſſe, ſed aut ad προσβεβοηθηκότες, (in quo nulla ſine vis eſt τοῦ πρὸς, quia *alia* auxilia non commemorantur,) aut, quod malim, ad παρετέτακτο, *ab illis*, *apud* eos. Debebat ſuresse, προσβεβοηθηκὼς, ad πεζός· ſed per Syneſin poſuit Pluralem, tum, quia πεζὸς eſt Collectiuum, tum quia duo erant exercitus, Corinthiorum et Achaeorum, quaſi *ſummam* ergo i. e. partes diuiſit. ἑκατέρωθεν quoque, neſcio, vtrum ad προσβεβοηθηκότες referam, an ad παρετέτακτο· hoc ſi probauer s: comma poſueris poſt ἑκατέρωθεν.

[ἐπὶ ταῖς] d. ſchol Aug.]

εἶχ. ἐμφρ.) i. e ἐμπεφραγμένον, vel κατεῖχον καὶ ἐνέφραξαν. Herodot. 1, 27. extr. τούς σε δουλώσας ἔχεις. pro, δεδουλωμένους. Ita δεδιληφότες ἔχουσι, pro, δεδιλημμένα.

[ἐπεὶ καιρ.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.
[κ. χρόν.] }

[ἄπλοι) Schol. abeſt Aug. Ceterum ad voc. ἁπλῶς in marg. adſcr. ἄπλοι] An ἄπλοι, male ex poſteriori reprehenſum? ἄπλοι enim nihili eſt: ſed neque ἄπλοι illuc pertinet. Fortaſſis annotare aliquid voluit ſcriptor ad voc. ἄπλοι, tanquam ex Heſych. ἄπλοιοι, μὴ δυνάμενοι πλέειν, et omiſit coeptum.

[ἀναῤῥαγ.) ad h. voc. in Aug. adnotatur: ἀντὶ τοῦ τρωθεῖσαι· ἐτρώθησαν δὲ ὑπὸ τῶν ἐπωτίδων.] Magis eſt, vt ἀναῤῥαγ. notet *exulſis* (*deterſis*, vt Liu. loquitur L. 28. *alterius* (nauis) *remos deterſit*,) remigii munimentis; vel omnino, *remis deterſis*.

[παρεξειρεσ.) in Schol. Aug. pro εἶτα eſt εἶποι.] Heſych. ὡσεὶ λέγοι· leg. ὡς εἰ.)

Παρεξειρεσίας] Ita *Mſſ.* hic, et ſupra, 4, 12. init. *Suidas* in παρεξειρεσίας, qui *Scholiaſten* more ſuo compilauit. *Pollux* I, 92. παρεξερεσία. *Heſychius* προεξειρέσιον cum *Schol* exponit. Wass. Inter alias phrases nauticas, et hanc, et ἄπλους ποιῆσαι τὰς ναῦς, deſcripſit *Pollux* I, 124. Add *Suidum* in ἄπλοοι. De ejusmodi nauium, quas mox rurſus memorat, agit *Iſ. Voſſius* in Diſſertat. de Trirem. et Liburnic. Conſtructione. Dvk.

ſeſe ad nauale proelium praepararunt, aliisque nauibus praeter eas, quas iam paratas habebant, inſtructis, adeo vt Atticis paulo pauciores eſſent, ad Erineum, Achaiae *oppidum*, in agro Rhypico ſitum, appulſi ſtationem habuerunt. Quoniam autem locus ille, in quo ſtationem habebant, in lunae ſpeciem curuatus erat, peditatus quidem tum Corinthiorum, tum ſociorum indigenarum, qui ad opem *ſuis* ferendam conuenerat, vtrinque in eminentibus promontoriis diſpoſitus erat: naues vero medium *ſpatium* tenebant obſtructum. Polyanthes autem Corinthius huius claſſis erat praefectus. Athenienſes vero cum tribus et triginta nauibus, quarum dux erat Diphilus, Naupacto ſoluentes, aduerſus ipſos contenderunt. Et Corinthii principio quidem quieuere: poſtea *vero*, cum ipſis ſignum datum fuiſſet, et tempus idoneum adeſſe viſum eſſet, magno cum impetu Athenienſibus obuiam iuerunt, et proelium committere coeperunt. Et diu alteri alteris reſtiterunt. Et Corinthiorum quidem tres naues profligatae fuerunt; Athenienſium vero nulla quidem prorſus eſt depreſſa, ſed ſeptem ad nauigandum inutiles factae ſunt, quod Corinthiarum nauium (quae hac ipſa de cauſa craſſiores epotides habebant,) aduerſis proris petitae, et in ipſis frontibus, vbi nullum eſt remigium, perruptae fuiſſent. * Cum autem proelium commiſiſſent ancipiti quidem Marte, et ita, vt vtrique victoriam ſibi vendicarent, quia tamen Athenienſes naufragiis ſunt potiti, tum, quod ventus in altum ea propuliſſet, tum etiam, quod Corinthii ſuum agmen aduerſus ipſos non amplius ducerent, alteri ab alteris diremti ſunt, et neutri alteros perſequuti, nec vlli ex alterutris capti. Nam Corinthii et Peloponneſii facile euadebant, quia proelium prope terram committebant: Athenienſium vero nulla nauis eſt depreſſa. Cum autem Athenienſes ſe Naupactum recepiſſent, Corinthii ſtatim tropaeum vt victores erexerunt,

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 3. U.C. Varr. 345.

* Ita cum aequo Marte pugnatum eſſet, et vtrique, ſe viciſſe, putarent, Athenienſes tamen nauium potiti ſunt fragmentis. Verum, quia et ipſos in altum vrgebat ventus, et Corinthii etc. *Valla* et *Acacius*. HVDS.

Καὶ προσπληρώσαντες] ἀντὶ τοῦ. καὶ προσέτι ἄλλας πληρώσαντες. Ἐπὶ ταῖς ἀνεχώσαις ἄκραις] ὑψηλαῖς, ἀνεχώσαις ἐπὶ τὸ πολὺ τῦ ἀέρος. Ἐπὶ καιρὸς ἐδόκει] πολέμῳ δηλονότι. Καὶ χρόνον ἀντεῖχον πολὺν ἀλλήλοις] ἦγον, κατὰ χρόνον τινὰ ἰσοπαλεῖς ἦσαν ἀναντιβάλλοντες, καὶ χεῖρας ἀλλήλοις ἀναίροντες. Ἅπλοι ἐγένοντο] ἀχρεῖοι πρὸς πλεῦσιν. Ἀντίπρῳροι ἐμβαλλόμεναι] ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῶν πολεμίων νεῶν τυπτόμεναι. Τὰς παρεξειρεσίας] παρεξειρεσία ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν πρῴραν πρὸ τῶν κωπῶν· ἃς ἂν εἴτις τὸ πάρεξ τῆς εἰρεσίας. Τὰς ἐτωτίδας] ἐτωτίδες εἰσὶ τὰ ἑκατέρωθεν πρῴρης ἐξέχοντα ξύλα. Ἀντίπαλα μὲν] ἰσοτάσια. Διὰ τὴν τῶν Κορινθίων] διὰ τὸ μὴ ἐπανάγεσθαι αὐτοῖς τὰς Κορινθίας. Οὐκέτι ἐπαγωγὴν] ἤτοι δευτέραν ἀνάπλευσιν.

[ὑπὸ τ. Κορινθ.) huc Aug. refert Schol ad vv. inſr. (διὰ τὴν τ. Κορινθ. οὐκέτι ἐπαγ.] Male vero, et lapſu.)

ἐτωτίδας) *aures*, vt aratri, apud Virg. Ge. 1, 172. ligna prominentia, *antas*; quales ſunt hodie (aut minores,) eiſdem et traharum vniiugum.

[ἀντίπαλα) Schol. abeſt Aug.] pro ἰσοστάσια debebat ἰσοστασίως, vel, ὥστε εἶναι ἰσοστάσια. Eſt enim pro aduerb. ἀντιπάλως, *aequo Marte*.

ὡς — ἀξιοῦν) ὡς pro ὥστε, immo pro οἷον· ita pugnauerant, vt *poſſent* vtrique victoriam ſibi vindicare.

διὰ τ. — ἄπωσιν) durior ſtructura, ob duplicem Genit. τὴν τοῦ ἀνέμου ἄπωσιν αὐτῶν· quod nulla lingua fat commode imiretur; etſi Cic. nonnunquam duos Genitiuos duriuſ iungit; tanquam, *Catuli elegans iudicium literarum*; vel ſimiliter; de Offic. 1, 14. med. L. Sullae et C. Caeſaris translatio pecuniarum; non, vt hic, tamen; cum praeſertim ipſum nomen Subſt. ἄπωσις non ſit vſitatum. V. Philol. Thuc. P. p. 47. extr. lit. B.

[διὰ τ. τ. Κορ. rel.) Schol. ad hh. vv. in Aug. refertur ad vv. ſupra, ὑπὸ τῶν Κορινθ.] Incuriâ traiectum, propter ſimilitudinem verborum.

[οὐκέτι ἐπαγ.) Schol. abeſt Aug.]

οὐκέτι ἐπαγ.) Videtur hic locus probare contra *Abreſch.* negantem, *impreſſionem*, (impetum) impreſſionem ſignificare hoc vocab. *Gottl.* Negat ſane hoc Abr. et coarguere nititur in Diſlucidat. p. 664. Neque ego ſane video, cur non aut ἐπαναγωγὴν legamus, aut *reditum* interpretemur cum Schol. Nam ἐπαγωγὴ ſign. aut *importationem* mercium et commeatuum, (Zufuhre) aut *inuitationem*, ſollicitationem, Lockung, Reiz. Ad οὐκέτι intell. γενομένην, i. e. (διὰ) τὸ οὐκέτι γενέσθαι τὴν ἐπαγωγήν. Durior ſane iſta Enallage partium in *negando*; cum enim ſit pro Adiectiuo, vt apud Terent. *heri ſemper* lenitas, pro, *beſterna* (et) *perpetua*; proceſſerit hoc in affirmatione; at negando, ἡ οὐκέτι ἐπαγωγὴ, ne cogitari quidem poteſt; ſed nimirum totum eſt pro verbi ſtructura, τὸ μηκέτι γενέσθαι. V. Philol. Thuc. P. p. 102. init. N.) Adde Liu 6, 16. extr. *Amotus* — — *terror linguam et animos liberauerat hominum*; i. e. qſ. *amotio*, vt hoc vocabulo vtar, *terroris*; *Terror* enim non liberat, et *amotus*, iam non eſt terror.

ἐποίησαν, καὶ νομίσαντες δι' αὐτὸ ἐχ [s] ἡσσᾶσθαι, [t] δι' ὅπερ καὶ οἱ ἕτεροι νικᾶν. οἵ τε [v] γὰρ Κορίνθιοι ἡγήσαντο κρατεῖν, εἰ μὴ πολὺ ἐκρατοῦντο, [x] οἵ τ' Ἀθηναῖοι ἐνόμιζον ἡσσᾶσθαι, εἰ μὴ πολὺ ἐνίκων. ἀποπλευσάντων δὲ τῶν Πελοποννησίων, καὶ τὸ πεζὸν διαλυθέντος, [y] οἱ Ἀθηναῖοι ἔστησαν τροπαῖον καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ, ὡς νικήσαντες, ἀπεῖχον τὸ Ἐρινεόν, ἐν ᾧ οἱ Κορίνθιοι ὥρμουν, ὡς εἴκοσι σταδίους. καὶ ἡ μὲν ναυμαχία ἔτως [z] ἐτελεύτα.

λε'. Ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ [a] ὁ Εὐρυμέδων, ἐπειδὴ [b] ξυστρατεύειν αὐτοῖς οἱ Θάριοι παρεσκευάσθησαν ἑπτακοσίοις μὲν ὁπλίταις, τριακοσίοις δὲ ἀκοντισταῖς, τὰς μὲν ναῦς παραπλεῖν ἐκέλευον ἐπὶ τῆς Κροτωνιάτιδος, αὐτοὶ δὲ, τὸν πεζὸν πάντα ἐξετάσαντες [c] πρῶτον ἐπὶ τῷ [d] Συβάρει ποταμῷ, ἦγον διὰ τῆς [e] Θουριάτιδος γῆς. καὶ ὡς ἐγένοντο ἐπὶ τῷ [f] Ὑλίᾳ ποταμῷ, καὶ αὐτοῖς οἱ Κροτωνιάται [g] προσπέμψαντες εἶπον, ὃν ἂν σφίσι βούλωνται εἶναι, διὰ τῆς γῆς σφῶν τὸν στρατὸν ἰέναι, ἐπικαταβάντες ηὐλίσαντο πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν [*] ἐκβολὴν τῆς Ὑλίας· καὶ αἱ νῆες αὐτοῖς [h] ἐς τὸ αὐτὸ ἀπήντων. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀναβιβασάμενοι παρέπλεον, ἴσχοντες πρὸς ταῖς πόλεσι, πλὴν Λοκρῶν, ἕως ἀφίκοντο ἐπὶ [i] Πέτραν τῆς Ῥηγίνης.

λς'. Οἱ δὲ Συρακόσιοι ἐν τούτῳ, πυνθανόμενοι αὐτῶν τὸν ἐπίπλουν, αὖθις ταῖς ναυσὶν †ἀποπειράσαι ἐβούλοντο, καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ τὸ πεζόν, ἥπερ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, πρὶν ἐλθεῖν αὐτούς, [k] φθάσαι βαλόμενοι, ξυνέλεγον. παρεσκευάσαντο δὲ [l] τό τε ἄλλο ναυτικὸν, ὡς ἐκ [m] τῆς προτέρας ναυμαχίας τὶ πλέον

[s] Ἡττᾶσθαι *C. Cass. Gr. Dan.* Aug. Mſqu. [t] Διόπερ *Gr.* [v] Γὰρ omittunt *Ar. C.* [x] Οἵ τε Ἀθην. *Gr.* [y] Οἱ Ἀθηναῖοι ἔστησαν τροπαῖον καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ ὡς νικήσαντες· ἀπεῖχον δὲ τὸ Ἐρινεὸν etc. malit *Ae. Port.* quam lectionem interpretatione ſua ſequutus eſt. Hvds. Ἀπέχον *Reg. Caſſ.* Aug Mſqu. et ex emendat. *Gr.* [z] Ἐτελευτήθη *Marg. Cam. Gr.* [a] Ὁ deeſt *Reg. Dan.* Aug. [b] Ξυνστρατεύειν *Caſſ. Gr.* Aug [c] Πρῶτον deeſt *Reg.* additum in marg rec. manu [d] Συβάρῃ *Ar.* Συβαρεῖ Mſqu Vide *Cluuerii* Italiam Antiq. p. 1263. Hvds. [e] Θουριάδος *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan* Aug. Mſqu. [f] Ὑλίῳ *Ar.* Difficile eſt, certum aliquem amnem oſtendere, quem *Veterum* Hyliam eſſe, liquido affirmare poſſis: eum tamen eſſe, ſtatuo, qui III millia paſſuum ab *Cariate nouo* ab oriente in mare effunditur. *Cluuer.* Ital. p 1314. Hvds. [g] Προπέμψαντες malit *Ae. Port.* Idem. [*] ἐκβολὴν τοῦ ἡλίου Mſqu. [h] Scil. χωρίον, πρὸς τὸ αὐτὸς ἐπαναλαβεῖν καὶ φέρειν. *Ae. Port.* Wass. [i] Leucopetram intelligit. Idem. † ἀποπειράσαι Baſ. [k] Φθάσαι deeſt *Dan.* [l] Τότε *Ar. Ald. Flor. Baſ.* [m] Τῆς deeſt *C. Dan.*

δι' αὐτὸ) ad *νομίσαντες* refer, non ad *ἡσσᾶσθαι*: neque enim *victoriae* cauſſa aut *τοῦ vinci* affertur, ſed *iudicii* et opinionis de vtroque: Sie glaubten, aus (eben) dem Grunde: dieß war der Grund ihrer Meynung: eo nixi, id ſecuti, credebant. Ad δι' αὐτὸ intell. *τοῦτο*, vel *ἐκεῖνο*: propter *id ipſum, eandem* ob cauſſam.

Δι' ὅπερ καὶ οἱ ἕτεροι νικᾶν] *Valla* interpretatur: *quod neutri viciſſent. Stephanus: propter quod neutri, ſe victores eſſe,* interpretabantur. Et hoc placuit *Porto.* Mihi οἱ ἕτεροι videtur de Athenienſibus dici, et ſententia horum verborum eſſe: et, *quod ob eamdem cauſam, ſe non victos eſſe, putabant, ob quam et alteri*, i. e. Athenienſes, *ſe non fuiſſe victores.* Hoc oſtendunt ſequentia, in quibus *Thucydides* τὸ ἕτεροι aperte ad Athenienſes refert. Quamquam autem Athenienſes, ſe viciſſe, non putabant: tamen deinde, quum Peloponnenſii ſibi victoriam tribuiſſent, et ipſi tropaeum ſtatuerunt. Dvk.

οὐδ' οἱ ἕτεροι νικᾶν) peſſime vertit Port. *neutri*; multis modis falſum. Nam primo, non *neutri* credebant, ſe viciſſe, aut vtrique credebant, ſe non viciſſe, ſed tantum Athenienſes. Deinde οὐδ' οἱ ἕτεροι non ſign. *neutri*, ſed, *ne illi quidem, neque Athenienſes.* Quod peſſimum denique eſſet, non attendit nec cepit egregiam prorſus antitheſin, quae ſequeretur: οἱ Κορίνθιοι ἡγήσαντο κρατεῖν, (quomodo ergo, *neutri*, ſe viciſſe, credebant?) εἰ μὴ πολὺ ἐκρατ. (quae ipſa *hic* eſſet cauſſa eorum et conditio, vtut gnomice efferatur, et vniuerſe, εἰ μή; ſed et *hic* illud acciderat, noëmatice et finite, vt non multum vincerentur; οἱ δ' Ἀθην. — ἡσσᾶσθαι, rel. vid. continuo:

νικᾶν) *viciſſe*, victores eſſe, ſtare. Liu. 2, 7. init. *vincere bello Romanum*, i. e. vi iſſe, victorem abscedere.

οἵ τε γὰρ Κορ rel.) Egregium prorſus exemplum concinnitatis, et Iſocrate dignum vel Cicerone: 1) οἵ τε Κορίνθιοι, οἱ δ' Ἀθηναῖοι· 2) ἡγήσαντο, ἐνόμιζον· 3) κρατεῖν, ἡσσᾶσθαι· 4) εἰ μὴ πολὺ, εἰ μὴ πολύ· 5) ἐκρατοῦντο, ἐνίκων. Singula ſinguli relata, eodem poſitu atque ordine, paene ſono; per *Epanodum* quoque: 1) κρατεῖν, ἡττᾶσθαι, 2) ἐκρατοῦντο, ἐνίκων. Nil vidi concinnius, cum tanta praeſertim ſimplicitate, tanquam narrantis ſimpliciter, et hiſtorice memorantis. Corrupit plane Portus, i. e aſſecutus non eſt, neque vſpiam leſe peius adhibuit. Primo, *duxiſſent, exiſtimaſſent*; vbi hoc eſt in Graeco? ἄν certe adeſſet; deinde, *ſe victores fuiſſe, duxiſſent*: (quod ne Latinum ſit quidem, ſed, *ſe victores duxiſſent*;) niſi longe victi fuiſſent; at hoc non erant, ſed aequo Marte abceſſerant, et reditui ac reperiundi proelium timebantur. Neque εἰ μὴ vertendum fuit *niſi*, ſed, *ſi non*, vt *non* referatur ad *longe*; neque aliter in altero: *Athenienſes exiſtimaſſent*, ſe victores fuiſſe, at enim id non exiſtimabant; vt antea Noſter ait: οὐδ' οἱ ἕτεροι, Athenienſes, νικᾶν, ſc. ἐνόμιζον· et, *niſi longe viciſſent*; At id factum non erat, nec factum ipſis Athenienſibus videbatur. *Gnomice* denique et omnino concipienda pulcherrima ſententia,

quod plures hoſtilium nauium ad nauigationem inutiles reddidiſſent. Se enim propter hoc non ſuperatos, putabant, propter quod neutri ſe victores fuiſſe *ducebant*. Nam et Corinthii, ſe victores fuiſſe, duxiſſent, niſi longe victi fuiſſent; et Athenienſes exiſtimaſſent, ſe victos fuiſſe, niſi longe viciſſent. Cum autem Peloponneſii diſceſſiſſent, et peditatus dilapſus eſſet, Athenienſes et ipſi tanquam victores tropaeum in Achaia ſtatuerunt. Aberant autem ab Erineo, vbi Corinthii ſuae claſſis ſtationem habebant, viginti ferme ſtadiis. Atque pugna quidem naualis hunc exitum habuit. Bell. Peloponn. an. 19. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 345.

35. Demoſthenes vero et Eurymedon, poſteaquam Thurii parati fuerunt ad illius militiae ſocietatem ſequendam, cum ſeptingentis grauis armaturae militibus et trecentis iaculatoribus, claſſem quidem in oram Crotoniatidem praeteruehi iuſſerunt: ipſi vero peditatum omnem, quem prius ad fluuium Sybarin recenſuerant, per agrum Thurium duxerunt. Cum autem ad Hyliam fluuium peruenissent, et Crotoniatae ad eos praemiſiſſent, qui dicerent, praeter voluntatem ſuam fore, ſi per ſuum agrum *ipſorum* exercitus transiret, ad mare deſcenderunt, et ad Hyliae oſtium pernoctarunt; et naues in eundem locum ipſis obuiam venerunt. Poſtridie vero, cum *eas* conſcendiſſent, abierunt, et ad *ſingulas* vrbes, praeter Locros, appellebant, donec Petram Rhegini agri peruenerunt.

36. Syracuſani vero, cum interea ipſos contra ſe venire audiſſent, *belli fortunam* claſſe rurſus experiri voluerunt, alioque peditatus apparatu, quem hac ipſa de cauſa collegerant, quod ipſos *ac nouorum hoſtium aduentum* praeuertere cuperent. * Inſtruxerunt autem claſſem cum aliis rebus, ita vt ex Bell. Peloponn. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

* Inſtruxerunt autem tunc et alteram claſſem, tanquam ſuperaturi, quod e ſuperiori pugna plus aliquid inſpexiſſent. *Valla* — prout meliorem commoditatem ſe habituros e ſuperiori pugna perſpexerant. *Id eſt:* ad eum modum, quem commodiorem eſſe, e ſuperiore pugna didicerant. *Vel*, ad eum modum, quo ſe aduerſus hoſtem plus roboris habituros, e ſup. etc. *Steph.* HVDS. Poſt Iul. 16.

Ἐξετάσαντες] ἀκριβῶς ἀριθμήσαντες. Τι πλέον ἐνεῖδον σχήσοντες] ὡς εἶδον πλέον τι σχήσοντες. τυτέστι, πλεονεκτήσοντες.

quae vniuerſe notet rationem, ſenſum, morem, (Denkart) vtrorumque omnino, in *quolibet* proelio, (nauali quidem) et *hic* ergo apparentem ac ſibi conſtantem: Corinthii, vt deteriores Athenienſibus in re nautica, viciſſe ſe, credebant, ſibi placebant, triumphabant, praeclare actum, putabant, ſecum (waren froh,) ſi non plane victi ab Athenienſibus forent, ac ſic defuncti eſſent, noch ſo davon gekommen waren: plane, vt Romani, poſt pugnam ad lacum Trafimenum, Fabio auctore, ſatis habebant, *non vinci* ab Annibale; At vero Athenienſes, quorum principatus eſſet rei nauticae, victos ſe et abiectos deputabant, ſi non ſummam victoriam ac ſolidam reportaſſent; mediocriter enim res geſta dedecoret. Id vniuerſe notatum, tam pulchre quidem, vt pigeat, Porto non intellectum, ſane ad *hanc* cauſſam, quae nunc ageretur, auf den gegenwärtigen Fall, adhibendum reliquit lectori Thuc.

Ὡς νικήσαντες, ἀπεῖχον τῆ Ἐρινεῷ] In his nullum ſenſum eſſe recte monuit *Portus* Nec tamen multo melior ſententia eſt in illius coniectura, quam neque vllus liber ſcriptus Omnia expedita fiunt, ſi, ex auctoritate nonnullorum *Mſſ* locus ita conſtituatur: ὡς νικήσαντες, ἀπέχον τῆ Ἐρινεῷ, ἐν ᾧ οἱ Κορίνθιοι ὥριζον, ὡς εἴκοσι σταδίους. Τροπαῖον nempe, ἀπέχον τῆ Ἐρινεῷ. DVK.

ἀπεῖχον) nullo vero modo ſenſus ex hoc voc. hic effici commodus poteſt; καὶ certe praecederet: καὶ ἀπεῖχον· nec tamen vel ſic apparet, quid ſibi velit: *aberant ab Erineo*: quorſum enim commemoretur, vbi de *itinere* ſermo non ſit? Tropaeu ſtatuere, vt victores: (*et*, quod ne adeſt quidem) aberant ab Erineo 20. ſtadia! Nugae! ἀπέχον, ad τρόπαιον, vnice tenendum.

Ἐτελεύτα] *Gr.* cum aliis quibusdam, ἐτελευτήθη. Aliter ſolet Noſter. WASS.

C. 35. [ἐξετάσ.) Schol. abeſt Aug.]

ἐξετάσαντες) pro Medio, ἐξετασάμενοι· *ſuum* nempe exercitum.

Διὰ τῆς Θυριάτιδος γῆς] Melius fortaſſis ſcripti, Θυριάδος. *Stephanus:* τὸ ἐθνικὸν Θυριάται, καὶ Θυριὰς τὸ θηλυκόν. DVK.

Τῷ Ἅλιᾳ] Iuxta Τρέεντα ποταμὸν ponit *Cellarius*. Vide *Diodorum* Lib. XII. WASS.

Προσπέμψαντες] *Portus* προπέμψαντες. De horum permutatione adnotatum eſt ad Cap. 3. huius libri DVK.

οὐκ ἂν σφ. βουλ. εἶναι) Sie würden es nicht gern ſehen. Liu. *quibus bellum volentibus erat*, i. e. qui probabant, cupiebant bellum.

Παρέπλεον — πόλεσι] *Th. Magiſter*, qui ἔπλεον legit, ἴσχοντες adnotavit. WASS

C. 36. ἐν τούτῳ) referendum ad οἱ δὲ Συρακ. et ad verb. infra ἐβούλοντο neque enim praemitti ſolet ἐν τούτῳ, niſi per δὲ, ἐν δὲ τούτῳ, i. d. f. bii i et adnecti.

[τὶ πλέον) Schol. abeſt Aug.]

ἐνεῖδον σχήσοντες· [n] καὶ τὰς πρῴρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον, [o] στεριφωτέρας ἐποίησαν, [p] καὶ τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεσαν ταῖς πρῴραις [p] παχείας· καὶ [q] ἀντηρίδας [r] ἀπ' αὐτῶν ὑπέτειναν πρὸς τὰς [s] τοίχας, ὡς ἐπὶ ἕξ πήχεις, ἐντός τε καὶ ἔξωθεν· ὥσπερ τρόπῳ καὶ οἱ Κορίνθιοι πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ ναῦς [t] ἐπεσκευασμένοι πρῴραθεν ἐναυμάχησαν. ἐνόμισαν γὰρ οἱ Συρακούσιοι, πρὸς τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς, οὐχ ὁμοίως ἀντινεναυπηγημένας, ἀλλὰ λεπτὰ τὰ πρωραθεν ἐχούσας, διὰ τὸ μὴ ἀντιπρῴροις μᾶλλον αὐτὰς, ἢ ἐκ περίπλου, ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι, ὀλίγον σχήσειν, καὶ τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυμαχίαν, ἐν ᾧ πολλῷ πολλαῖς ναυσὶν ἦσαν, πρὸς ἑαυτῶν ἔσεσθαι· ἀντίπρῳροι γὰρ ταῖς ἐμβολαῖς χρώμενοι, [v] ἀναρρήξειν τὰ πρῴραθεν αὐτοῖς, στερίφοις καὶ παχέσι πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῆ παρέχοντες τοῖς ἐμβόλοις· [x] τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ὀλίγον ἔσεσθαι σφῶν ἐν στενοχωρίᾳ [y] ἤτε περίπλων, ἤτε διέκπλων, [z] ὥπερ τῆς τέχνης μάλιστα ἐπίστευον. αὐτοὶ γὰρ κατὰ τὸ δυνατὸν, τὸ μὲν, ὀλίγον διέκπλουν, τὸ δὲ, τὴν στενοχωρίαν κωλύσειν, ὥστε μὴ περιπλεῖν· τῇ τε πρότερον ἀμαθίᾳ τῶν [a] κυβερνητῶν δοκοῦσῃ εἶναι, [b] τὸ ἀντίπρῳρον ξυγκρῦσαι, μάλιστ' ἂν αὐτοὶ χρήσασθαι· πλεῖον γὰρ ἐν αὐτῷ σχήσειν· τὴν γὰρ ἀνάκρουσιν ὀλίγον ἔσεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις,

n Hoc commentum Ariſtoni Corinthio adſcribit *Diodorus Sic.* quem vide lib. 13. p. 336. *Ed. Steph* p. 141. *Ed. Rhod.* Hvds. [o] in Aug. huic voc. ſupraſcr. στερεωτέρας. *o* Vide *Var. Lect.* ad h. voc. c. 34. Ἐπώτιδας *Gr.* *p* Παχείαις *Ar. C. Reg.* *q* Ἀντήρειδας *Ar. C. Cl. Gr.* Ἀντήριδας *Ald. Flor. Baſ.* Vide *Etymol. Magn.* in voce ἀντήρεις. Hvds. Ἀντήρειδας *Dan.* Aug. Mſqu. Ἀντηρίδας *Caſſ.* Ἀντήριδας *Gr.* *r* Ἐπ' αὐτῶν *Dan.* *s* Τείχας *Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg.* et in marg. *γρ.* τοίχας. In *Caſſ.* rupta erat charta, vt cerni non poſſet, τείχας, an τοίχας, eſſet. πρὸς τοῦ τείχους Mſqu. *t* Ἐπεσκευασάμενοι *Marg. Cam. Cl. Reg. Caſſ.* Aug. Ἐπεσκευασμένοι *Gr.* *v* Id eſt: ἐνόμισαν ἀναῤῥήξειν τὰ πρῴραθεν αὐτοῖς (i. e. τὰς αὐτῶν πρῴρας, τὰ τῶν πρῳρῶν μέρη,) παρέχοντες ἑαυτὰς (i. e. ἐπερχόμενοι) τοῖς τῶν σφετέρων νεῶν στερίφοις καὶ παχέσιν ἐμβόλοις πρὸς τὰ κοῖλα καὶ ἀσθενῆ τῶν πολεμίων πρῳρῶν μέρη. *Ac. Port.* τὰς πρῴρ. Mſqu. *x* Τοῖς δ' Ἀθην. *Gr.* *y* Vide *Scheffervm* de Militia Nau l. 3. c. 6. p. 232. et *Thucydidis Schol.* p. 28. et 138 Hvds. *z* Ὥσπερ τῇ τέχνῃ *Ar.* in marg. Ὥσπερ τῇ τέχνῃ in textu, ὥπερ τῆς τέχνης in marg. manu rec. *Reg.* ὥπερ τ. τέχν. Mſq. *a* Κυβερνητήρων *Gr.* *b* Τῇ ἀντίπρῳρον ξυγκρύσει *Marg. Ar. C.* Hvds. *Dan.* Mſqu. Τὸ ἀντίπρῳρον συγκρύσει *Reg. Caſſ.* Τὸ ἀντ. συγκρῦσαι *Gr.* Τῇ non habet *Marg.*

[σχήσοντες) ad h. vocab. certe ad h. vſ. in Cod. Aug. a m. ant. haec adſcr. σχήσει· καθέξει· σχήσουσι· κωλύσουσι· σχήσεσθαι· κατασχεθήσεσθαι· σχήσεται, ἐπισχεθήσεται. Ex Heſych. fere, ſed ab h. l. alieniſſima.

Τὰς πρῴρας — ἐποίησαν] *Suidas* in στέριφος, vbi στεριφωτέρας exponit στερεωτέρας. Vide *Heſychium*, et *Diodorum Sicul.* XIII, 336. a. Wass. *Thucydidi* στέριφος vbique eſt στερεὸς, *firmus*, *ſolidus*. VI, 101. et paullo poſt hoc Cap. Et ſic aliis apud *Suidam*. *Heſychius* contra στεριφώτερον, ἀνισχυρότερον, μὴ στερεώτερον. Emendat ibi, nescio, quis, καὶ στερεώτερον. Poſſet ferri emendatio illa, ſi ſimul legeretur ἰσχυρότερον pro ἀνισχυρότερον· nam huius prima ſyllaba temere repeti potuit a fine vocis praecedentis. Dvk.

Καὶ τὰς ἐπωτίδας — παχείας] Habet *Suidas* in ἐπωτίδες, et dein, ὡς ἐπὶ — ἔξωθεν. *Etymol. M.* exſcribit *Scholiaſten* ad c. 34. Vide *Eundem* in χηνίσκος. Wass.

Ἀντηρίδας] In *Euſtathio* ad Homer. Il. μ'. pag. 903. et *Heſychio* haec vox eſt proparoxytona. Etiam ab aliis in ſyllaba ante vltimam diphthongum ει, ab aliis ι tantum ſcribi, monet *Euſtathius*. Sunt autem illis ἀντήρειδες pilae lapideae muris adſtructae, et tibicines *ligneι*. Dvk.

[ἐπεσκευασμ.) Schol. Aug. abſ vv. inde a γράφεται, ad ἦγον, quod et ipſum abſit.] Ad γράφεται in Schol. Vulg. inteſl. καὶ, et ἦγον pro τουτέστι.

πρῴραθεν) referri poteſt ad ἐπεσκευασμένοι, ſed et, quod paene praetulerim, ad ἐναυμάχουν· ita pugnauerant, vt adverſas proras dirigerent in hoſtium naues.

ἐναυμάχ.) pro Plusqupf. ἐνεναυμαχήκεσαν, ſane minus vſitato

[πρὸς τὰς τ. Ἀθ. ν.) Schol. abeſt Aug.] haud facile carendum Schol. obſcura enim compages, pluribus inſertis.

ἀντινεναυπηγ.) Acute addita Praepoſ. ἀντὶ, propter ὁμοίως, ac ſi ſit, *rurſus*, *viciſſim*, *et ipſas*, *à leur tour*; ſed et, quae (tali modo) *occurrerent* Syracuſanis. Ita, μὴ πρὸς (p. πρὸς μὴ) ὁμοίαν ἀντιπαρασκευὴν, I, 41. extr. Eſt et Pleonaſm. in ναυπηγεῖσθαι, ad ναῦς.

[ἀλλὰ λεπτὰ) Schol. abeſt Aug.]

[διὰ τὸ μὴ) In Schol. ad h. v. pro ἐνέβαλον eſt ἐνέβαλλον. Voc. ὁρμαῖς, de quo ſermo eſt in Annott. ad Schol. errore aut conferentis Cod. Caſſell. aut librarii, qui eum exarauit, irrepſit in Schol. In Aug. hoc voc. (ὁρμαῖς) ſcriptum eſt a manu ant. Scholium autem a m. rec. et voc. ὁρμαῖς videtur referendum ad v. ἐμβολαῖς. Quod ſi fortaſſe duo verſus ante Schol. ad διὰ τὸ μὴ, et tres vſſ. poſt hoc vocab. ſcripti ſunt in Cod. Caſſ. vt eſt in Aug. ſic quidem:

οἱ ἀφ. ἐν τ̃ ναυμαχί̃
οὐκ ἀντίπρωροι
ὁρμαῖς
οὐκ ἐνέβαλλ' τ̃ ἐναντί̃ etc.

facile fieri potuit, vt hoc voc. ad Schol. ipſum referretur. Haec acute obſ. Vir Cl. qui Cod. Aug. contulit. Etſi non video, qui voc. hoc irrepſerit in medium Schol. vbi non appareat, quo pertineat: niſi in contexto Thuc. ex aduerſo eſt voc. ἐμβολαῖς illi voc. ὁρμαῖς. F. leg. ἀντιπρῴροις ὁρμαῖς in Sch. Sic omnia plana.

[οὐκ ἐν πολλ.
[πρ. ἑαυτ. } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

Πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῆ παρέχοντες τοῖς ἐμβόλοις] Nondum poſſum probare ſupplementum et explicationem *Porti* in var. lect. *Hudſoni*: quia non ſcio, quam bene dicatur παρέχειν ἑαυτὸν πρὸς τὰς πολεμίους, pro ἐπέρχεσθαι τοῖς πολεμίοις.

ſuperiore nauali proelio didicerant, ſe fore meliore conditione, tum etiam nauium proris, quas decurtarunt, et firmiores reddiderunt, et proris impoſuerunt craſſas epotidas; * iisque tigna iunxerunt et intus et extra, quae vsque ad nauium latera ſpatio fere ſenum cubitorum pertingerent; quo modo et Corinthii aduerſus naues, quae ad Naupactum erant, ſuarum proris inſtructis pugnauerant. Exiſtimarunt enim Syracuſani, aduerſus Athenienſium naues, (quae non eodem modo aduerſus *Syracuſanorum naues* erant aedificatae, ſed a prora *partes* graciles *ac infirmas* habebant, quod ipſi *Athenienſes* non tam aduerſis proris, quam nauibus circumactis, *in hoſtilium nauium latera* incurrere conſueuiſſent) ſe non deteriore conditione futuros, et nauale proelium, quod in magno portu a multis nauibus in non magno *ſpatio* committendum erat, pro ſe facturum *putarunt*. Se enim, aduerſis proris incurrentes, diffracturos ipſorum proras; quod ſolidis craſſisque roſtris in vacuas ac infirmas incurſuri eſſent: Athenienſibus vero in anguſto loci ſpatio nullam fore facultatem aut naues circumagendi, aut eas *per mediam ſuam claſſem* educendi; qua artificii parte potiſſimum *illi* confidebant. Se enim pro viribus hoc quidem praeſtituros, vt nullam *ipſis* per mediam ſuam claſſem transeundi facultatem darent; illud vero ab ipſis loci anguſtiis praeſtitum iri, quae *illos* impediturae eſſent, ne naues circumagerent. Quod autem prius gubernatorum inſcitia contigiſſe videbatur, vt aduerſis proris *cum hoſtibus* confligerent, ſe hoc ipſo potiſſimum *proelii genere ſperabant* vſuros; hac enim ratione ſe optima conditione futuros. Athenienſibus

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

* Ab iis ſublicas protenderunt ante murum, ſenorum fere intrinſecus cubitorum, etc. *Vallа*. Quos fulcris ſenûm cubitorum, ad parietes protenſis, intus et extra firmarunt. *Acac.* HVDS.

Ναῦς ἐπεσνευασμένοι] γράφεται, ἐπισκευασάμενοι. ἦγεν, τὰ κατὰ τὰς πρῴρας ἐπισκευάσαντες. Πρὸς τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς] πρὸς τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ὑκ ἔλασσον σχήσειν. Ἀλλὰ λεπτὰ] ἦγεν ἀσθενῆ. Διὰ τὸ μὴ ἀντιπρῴροις μᾶλλον αὐτὰς] οἱ Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ναυμαχίαις ὑκ ἀντίπρῳροι ἐνέβαλον ταῖς ἐναντίαις ναυσὶν, ἀλλὰ κατὰ τὰ πλάγια ἐκπεριπλέοντες. Οὐκ ἐν πολλῷ] διασήματι δηλονότι. Πρὸς ἑαυτῶν ἔσεσθαι] ἐνόμισαν, ἀπὸ κοινοῦ. Σφῶν] τῶν Συρακουσίων. Αὐτοὶ γὰρ κατὰ τὸ δυνατὸν] οἱ Συρακούσιοι. Οὐ δώσειν διεκπλεῖν] ὑ παρέξειν αὐταῖς δηλονότι διέκπλουν. ἑρμηνεία τῆ διεκπλεῖν καὶ περιπλεῖν. τὸ μὲν γὰρ περιπλεῖν, ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ καθίσταται· οἷον χορευούσης καὶ ἀναστρεφομένης, ἐφ' ὅπερ βέλεται, τῆς νεώς. καὶ ἡ περὶ προθεσις αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ, τὸ κύκλῳ περιθέειν τὸ δὲ διεκπλεῖν, τὸ, τεμόντων τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων, εἰς τὰ ὄπισω γενέσθαι. Τὸ δὲ, τὴν στενοχωρίαν κωλύσειν] ὑπὸ τῆς στενοχωρίας κωλυθήσεσθαι τὰς Ἀθηναίους τῆ περιπλεῖν. περιττὴ δὲ πρὸς τὸ μὴ περιπλεῖν

Videant alii. Mihi non liquet, quae ſit ſententia in illo παρέχοντες. DVK.

[τ. ἐμβολ ad h. v. in C. Aug. a m. ant. haec notantur: ἔμβολοι χάλκωμα ὠραῖον, περιθέμενον κατὰ πρῴραν ταῖς ναυσὶν.] pro περιθέμενον leg περιτιθέμ. vt e r apud Heſych vbi non eſt ὡραῖον, quod non placet, et ab h. l. certe alienum eſt: neque omnium ὡραιότητος cauſſa praefigebantur roſtra, ſed ad iictum faciendum Legerim πρῳραῖον, niſi iam adſit, κατὰ πρῴραν· cuius epexegeſis tamen eſſe poſſit.

[σφῶν) Schol abeſt Aug.] haud ſpernendum ſane; vbi praeſertim poſitu ipſo obſcurius factum ſit, ob interiectum, ἐν στενοχωρίᾳ, cum referatur ad περίπλουν.

[αὐτοὶ γὰρ) Schol. abeſt Aug.]

τὸ μὲν — — τὸ δὲ, vel) i. e. *partim — partim.* Traiecta quoque ſunt verba, αὐτοὶ γὰρ, quibus, vt τὸ μὲν congruat, deeſt tamen τὸ δὲ, cui nomen ſit ſubiectum, τὴν στενοχωρίαν. Debebat τὸ μὲν γὰρ, αὐτοὶ οὐ δώσειν διεκπλεῖν, τὸ δὲ, τὴν στενοχ κωλ ὥστε μὴ περιπλ.

[οὐ δώσ.) Et Aug ſicuti Caſſ. abſ. vv. inde ab ἑρμηνεία] In qua, vt apud Suid. pro τεμόντων leg. τεμόντας, non τεμόντα.

Διεκπλεῖν] *Suidas* in περιπλεῖν, et exſcribit *Scholiaſten*, τὸ ἐν κύκλῳ περιθέειν, et pro τεμόντων, τεμόντα. WASS. Recte *Suidas* τεμόντας et καθίσασθαι pro καθίστασι, vt adnotat *Kuhnius* ad Pollucem I, 123. A Scholiis *Cod. Caſſ.* abeſt haec ἑρμηνεία τῆ περιπλεῖν et διεκπλεῖν· vnde ſuſpicio eſt, eam a recentiore aliquo Magiſtro e *Suida* huc transcriptam eſſe. Quae Suidas habet in διεκπλοι, in Scholiis *Thucydideis* duobus locis leguntur, ad I, 49 et II, 89. vbi unc verba, καὶ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν, quae in *Scholiaſte* non legi, putabat *Kuſterus*. DVK.

τὸ ἀντίπρ. ξυγκρ.) Ex variet Lect. (immo corrigendi,) apparet, offendiſſe Intt. illum vel Nomin. vel Accuſ. τὸ, ſimpliciter per Appoſitionem dictum, nullo regimine; ſicut I, 32. in d. (modius ibi tamen, vt eod. caſu:) ἡ πρότερον δοκοῦσα ἡμῶν σωφροσύνη, cāden prorſus mente, eodemque poſitu, quo hic,) τὸ μὴ — ξυγκινδυνεύειν pro, τοῦ μὴ ξ. vel ἥτις ἦν τὸ μὴ ξυγκ V. plane Phil. Th. p. 19 vbi ſimil i: unc huic attuli: τῆς δοκούσης προσγενομένης τὸ κρατίστους εἶναι. Eſt Anacoluthon caſuum, ve Ena l ge; au A poſitio ſimplex, ſine regimine.

[ἀνάκρουσ) Ruſus idem Schol. eſt in Aug. quod in Caſſ. iisdem paene verbis] Apud Heſych. eſt ναυμαχία. Pro ἐπὶ τοῦ πρύμν. κρ legi poſſit, τὸ ἐπὶ πρύμν. κρ.

Ἀνάκρουσιν] In *Cod. Caſſ.* eſt Scholion: ἀνάκρουσις ἐν ναυμαχίαις ἐλέγετο ἐπὶ τῆ πρύμναν κρούειν. Eadem ad verbum leguntur in *Heſychio*. Vide *Suidam* h. v. Item in ἐπανάκρῦσαι, et πρύμναν ἐκρέοντο. Ἐξωθεῖν eſt propria in hac re vox, et ἐξωθεῖν nautes hoſtium dicuntur, qui eas ad terram vrgent

ἐξωθημένοις, ἄλλοσε, ἢ ἐς τὴν γῆν, καὶ ταύτην [a] δι' ὀλίγα καὶ ἐς ὀλίγον, κατ' αὐτὸ τὸ στρατόπεδον τὸ ἑαυτῶν· τῶ δ' ἄλλα λιμένος αὐτοὶ κρατήσειν, καὶ ξυμφερομένους αὐτὰς, [c] ἤν πη βιάζωνται, ἐς ὀλίγον τε, καὶ πάντας ἐς τὸ αὐτὸ προσπίπτοντας ἀλλήλοις, ταράξεσθαι· (ὅπερ καὶ ἔβλαπτε μάλιστα τὰς Ἀθηναίας [d] ἐν ἁπάσαις ταῖς ναυμαχίαις, [e] ἐκ ὅσης αὐτοῖς ἐς πάντα τὸν λιμένα [f] τῆς [g] ἀνακρούσεως, ὥσπερ τοῖς Συρακουσίοις·) [h] περιπλεῦσαι δὲ ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, (σφῶν ἐχόντων τὴν ἐπίπλευσιν ἀπὸ τοῦ πελάγους τε καὶ ἀνάκρουσιν,) ἃ δυνήσεσθαι αὐτὰς, ἄλλως τε, καὶ, τοῦ [i] Πλημμυρίου πολεμίου τε αὐτοῖς ἐσομένου, καὶ τοῦ στόματος ἃ μεγάλου ὄντος τοῦ λιμένος.

λζ'. Τριαῦτα οἱ Συρακούσιοι, πρὸς τὴν ἑαυτῶν ἐπιστήμην τε καὶ δύναμιν, ἐπινοήσαντες, καὶ ἅμα τεθαρρηκότες μᾶλλον [k] ἤδη ἀπὸ τῆς προτέρας ναυμαχίας, ἐπεχείρουν [l] τῷ [m] τε πεζῷ ἅμα καὶ ταῖς ναυσί· καὶ τὸν μὲν πεζὸν ὀλίγῳ πρότερον, τὸν ἐκ τῆς πόλεως, Γύλιππος [n] προάξαγαγὼν, προσῆγε τῷ τείχει τῶν Ἀθηναίων, [o] καθόσον πρὸς τὴν πόλιν αὐτῶν ἑώρα. καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ [p] Ὀλυμπιείου, [q] οἵ τε ὁπλῖται, ὅσοι ἐκεῖ ἦσαν, καὶ οἱ ἱππεῖς καὶ ἡ [r] γυμνητία τῶν Συρακουσίων ἐκ τοῦ [s] ἐπὶ θάτερα προσήει τῷ τείχει· αἱ δὲ νῆες [t] μετὰ τοῦτο εὐθὺς ἐξέπλεον τῶν Συρακουσίων καὶ [v] τῶν ξυμμάχων. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, [x] τοπρῶτον, αὐτοὺς, οἰόμενοι, τῷ πεζῷ μόνῳ πειράσειν, ὁρῶντες δὲ καὶ τὰς ναῦς ἐπιφερομένας ἄφνω, ἐθορυβοῦντο· καὶ οἱ μὲν, ἐπὶ τὰ τείχη καὶ πρὸ τῶν τειχῶν τοῖς προσιοῦσιν [y] ἀντιπαρετάσσοντο· οἱ δὲ [z Ἀθηναῖοι] πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιείου καὶ τῶν ἔξω [a] κατὰ τάχος χωροῦντας ἱππέας τε πολλοὺς καὶ ἀκοντιστὰς ἀντεπεξήεσαν. ἄλλοι δὲ τὰς ναῦς ἐπλήρουν, καὶ ἅμα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν παρεβοήθουν, καὶ, ἐπειδὴ πλήρεις ἦσαν, ἀνταν ῆγον πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ναῦς· καὶ [b] αἱ τῶν Συρακουσίων ἦσαν ὀγδοήκοντα μάλιστα.

[a] διολίγου καὶ ἐσολίγον et καταυτὸ Aug. κατὰ τ. αὐτὸ στρ. Mſqu. [c] Ἤν πη βιάζονται *Ar.* Ἤν πῃ βιάζονται *C.* Ἤν πη βιάζωνται *Dan* Ἤν πῃ βιάζωνται *Caſſ.* Aug. In *Gr.* βιάζωνται emendatum erat e βιάζονται. [d] Ἐπὶ πάσαις *Gr.* [e] Οὐκ ὅσης αὐτοῖς Συρακουσίοις, ceteris in margine ſcriptis, *Reg. Caſſ.* Aug. Mox πάντα τοῦ λιμένος Mſqu. [f] Τῆς omittunt *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan* Aug. Mſqu. [g] Κρούσεως *Reg.* [h] Προσπλεῦσαι *Ar.* [i] Πλημυρίου *Gr.* [k] Ἤδη deeſt *Dan.* [l] Ἅμα τῷ τε πεζῷ ἅμα καὶ *Gr.* [m] Τε deeſt *Ar. C.* [n] προεξαγαγὼν Aug. [o] Id eſt: κατ' ἐκεῖνο τὸ τοῦ τείχους μέρος, καθ' ὅσον (καθ' ὃ) αὐτοῦ (αὐτόθι) ὁ Γύλιππος πρὸς τὴν πόλιν ἑώρα (ὁρᾶν ἐδύνατο.) Vel, καθ' ὃ, αὐτὸ τὸ τεῖχος, αὐτοῦ (αὐτόθι) πρὸς τὴν πόλιν ἑώρα (πρὸς τὴν πόλιν τετραμμένον ἦν) *Ae. Port.* Καθ' ὅσον *Ar. C.* Mox τῶν ἑώρα Mſqu. [p] Ὀλυμπίου *Ar.* vt et mox infra. [q] Οἵ τε deeſt *C.* Tum ὁπλῖται Mſqu. [r] Γυμνητεία *Ar. C. Caſſ. Dan.* et a prima manu *Gr.* in quo deinde eraſa erat ε. Γυμνιτεία *Reg.* Mſq. γυυνητεία Aug. [s] Ἐπ θάτερα *Caſſ. Gr.* [t] Μετατοῦτο *Reg.* [v] Τῶν omittunt *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Gr. Dan.* Aug. [x] Τὸ πρῶτον *Ar. C.* Aug. [y] Ἀντεπαρετάσσοντο *Gr.* [z] Ἀθηναῖοι omittit *Gr.* [a] Κατατάχος *Ar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* [b] Αἱ omittit *Cl. Caſſ.* Aug. Mſqu.

ac detrudunt, ἐξωθεῖσθαι, qui pelluntur. *Thucydides* II, 90. Ἐξέωσαν πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγόσας, καὶ διέφθειραν. VII, 52. Τὰς πάσας ναῦς ἤδη τῶν Ἀθηναίων κατεδιωκόν τε καὶ ἐξώθων ἐς τὴν γῆν. VIII, 104. Ἐξῶσαι πρὸς τὴν γῆν, et ibid. 105. ἐξέωσαν ἐς τὸ ξηρὸν τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων. *Lucas* in Act. Apoſtol. XXVII, 39 ἐξῶσαι τὸ πλοῖον etiam eos dicit, qui ipſi nauim in litus impingunt; *nauim in terram eiicere* dicit *Caeſar*, III. Ciu. 27. vt non raro in tempeſtate, vel hoſte inſequente, vel ob aliam cauſam, fieri ſolet. Scribit ibi *Grotius*, ſic *Thucydidem* vti verbo ἐξῶσαι. Sed in his, quae proſuli, locis *Thucydidis* non deſcuntur illi ἐξωθεῖν naues, qui iis vehuntur, vt apud *Lucam*, nec in iis, ἐξῶσαι ναῦς εἰς τὴν γῆν, recte vertas, *naues in terram eiicere*; quae ſignificatio verbis *Lucae* conuenit Etiam in proeliis terreſtribus ἐξωθεῖν dicuntur, qui hoſtem loco pellunt; ἐξωθεῖσθαι, qui pelluntur. *Plutarchus* Romul. pag. 52. ἐξωθέμενοι τῶν ἐπιπέδων. *Thucydides* V, 72. Καὶ κυκλωσάμενοι ἔτρεψαν, καὶ ἐξέωσαν ἐς τὰς ἁμάξας. *Pollux* I, 165. ἐξώθην ἀλλήλους. Dvk.

ἐξωθουμ.) Liu. 21, 9. init. *hoſtem in ruinas muri expellunt; inde — exturbant, poſtremo fuſum fugatumque in caſtra rediguni.* Habes tria verba, quae reſpondeant τῷ ἐξωθεῖν· *expellere*, *exturbare*, redigere; Germ. zurück drängen, drücken.

Ἐν ἁπάσαις ταῖς ναυμαχίαις] *Gr.* minus emendate, ἐπὶ πάσαις. Wass. Nempe in hoc bello, cum Syracuſanis maxime.

C. 37. Πρὸς τὴν ἑαυτῶν ἐπιστήμην τε καὶ δύναμιν] *Portus* πρὸς aliter accepit, quam *Valla*, qui verterat, *ex ſua peritia ſuisque viribus.* Hoc praefero. *Thucydides* IV, 39. Ἐνδεεστέρως ἑκάστῳ παρεῖχεν, ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν, quam *pro copia.* Dvk. Si is foret ſenſus, quem Port. tribuit verbis: ἐπὶ τῇ ἐπιστήμῃ κ. δυνάμει diceret Thuc. Nec vero cum voc. δύναμιν congruit. Quis enim legit, ἐπινοεῖν τι πρὸς τὴν δύναμιν, vt eſſet, facultatem augere (nouo) commento? Nec vero ea erat Syracuſanorum ſolertia, quam, vt iam *ſatis* magnam, *Athenienſis* Thuc. miraretur. πρὸς ergo eſt pro κατὰ, vel ὡς πρὸς

enim, ſi *a ſe* propellerentur, non fore facultatem retrocedendi alio, niſi ad terram, idque exiguo *interuallo a mari diſtantem*, et in exiguum *loci ſpatium*, iuxta ſua ipſorum caſtra; caetero vero portu ſe potituros; at ipſos *hoſtes*, ſicubi premerentur, confertos in exiguo *ſpatio*, et omnes in eodem *loco* inter ſe concurrentes, perturbatum iri. (quod etiam in omnibus naualibus proeliis plurimum Athenienſibus obfuit, quod ipſis in omnem portum, vt Syracuſanis, retrocedere non liceret;) in apertum vero mare nauibus circumactis euadendi facultatem non habituros, quod penes ſe futurum eſſet, et a pelago incurſionem *in illos* facere, et *illinc ad ſua caſtra* retrocedere, praecipue vero, quod Plemmyrium ipſis infeſtum eſſet futurum, ſimul etiam, quod portus oſtium non amplum eſſet. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. V aer. 341.

37. Syracuſani *igitur*, cum haec excogitaſſent et priſtinae diſciplinae atque virtuti addidiſſent, ſimul etiam cum ex ſuperiore nauali proelio maiorem fidentiam iam concepiſſent, pedeſtribus ſimul et maritimis copiis *Athenienſes* aggrediuntur. Et peditatum quidem Gylippus paulo prius ex vrbe eductum admouit ad Athenienſium munitionem, ab ea parte, qua proſpectus in vrbem patebat. Item qui apud Olympieum erant, cum grauis armaturae milites, qui illic erant, tum equites, et leuis armatura Syracuſanorum, ad munitionem ab altera parte acceſſerunt. Poſtea vero confeſtim Syracuſanorum ſociorumque naues prodierunt. Athenienſes vero primum quidem eos cum ſolo peditatu *belli fortunam* tentaturos exiſtimabant, ſed cum naues quoque ſubito contra *ſe* venientes vidiſſent, perturbati ſunt. Et alii quidem ſupra munitiones et ante munitiones acie inſtructa ſteterunt aduerſus *hoſtes* accedentes; Athenienſium vero alii aduerſus equites et iaculatores multos, qui partim ex Olympieo, partim ex aliis locis extra ſitis, magna celeritate veniebant, prodierunt; alii vero naues inſtruebant, ſimul etiam ad littus ad opem *ſuis* ferendam accurrebant: poſtquam autem inſtructae fuerant, quinque et ſeptuaginta naues aduerſus *hoſtem in altum* duxerunt. Syracuſanorum vero erant circiter octoginta. Menſe Iulio.

ἡ μία ἀπόφασις. Ἦν πῃ βιάζωνται] ἀντὶ τοῦ, ἡνίκα ἡττῶνται. Οὐκ ὄσης αὐτοῖς] πρεσεῖπεν, ὅτι ὀλίγῃ μέρει ἐν τῷ λιμένι ἐκράτουν οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἐς τὴν εὐρυχωρίαν ὑ δυνήσεσθαι περιπλεῦσαι, τῶν Συρακουσίων κρατούντων. Ἐπεχείρουν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι σὺν τῷ πεζῷ. Τὸν ἐκ τῆς πόλεως] τῶν Συρακουσίων. Οἱ δὲ, πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιείου] οἱ δὲ Ἀθηναῖοι. Ἄλλοι δὲ τὰς ναῦς ἐπλήρουν] δευτέρα ναυμαχία Ἀθηναίων καὶ Συρακουσίων. Ἄξιόν τι] ἄξιόν

ſo gut ſie es verſtanden und konnten; vt c. 36. κατὰ τὸ δυνατὸν, ſo viel ſie konnten.

ἐπεχείρουν) ſimpliciter, vt nos: ſie attaquirten, ſie wagten, thaten den Angriff; ſcil. τοῖς Ἀθηναίοις, e contexto. Ita ἐπιβοηθεῖν ſaepius Noſtro, et νικᾶν, non addito *hoſtis* vocabulo.

[τ. ἐκ τ. πόλ.) Schol. abeſt Aug.]

τ. ἐκ. τ. πόλ. — προὔξαγ.) i. e. τὸν ἐν τῇ πόλει (ὄντα) προὔξαγ. ἐξ αὐτῆς· more Noſtri; v. Ind. in ἐκ.

Προὔξαγαγών] Antea προεξαγαγών. *Gr.* recte προὔξαγαγών, quod repoſui: vt πρωΐ, πρωΐτερος, πρώην, πρῶτος. Wass.

αὐτοῦ) haud dubie et ad τείχει refertur, vtut per traiectionem, Noſtro ſolitam, et a καθόσον pendet: καθόσον αὐτοῦ ἑώρα πρὸς τὴν πόλιν· ab ea parte, quoad vrbem ſpectabat. Porri interpretatio de *proſpectu* hic ſenſu et conſilio plane caret. Eſt, tanquam dixerit Thuc. κατὰ τὸ μέρος τοῦ τείχους, ὅσον ἑώρα πρὸς τ. πόλιν. Ita fere et *Abr.* v. et ad v. ἐπιπολῆ, C. 38. init.

ἡ γυμνητία) pro concreto, οἱ ψιλοί· vt Liuio, *leuis armatura*, pro, leuiter *armati*.

οἱ μὲν — οἱ δὲ) vtrumque refertur ad Athenienſes, antea nominatos: ſign. *partim — partim, alii illorum, alii rurſus:* partitionem inducit eorum, quae fecerint Athenienſes.

[οἱ δὲ) Schol. abeſt Aug.] Iam ad οἱ μὲν debebat poni hoc Schol. immo iungi vtrumque, οἱ μὲν, οἱ δὲ, adiecta expl. τῶν Ἀθηναίων.)

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι] Etſi omnes libri, excepto *Gr.* habent Ἀθηναῖοι, tamen apertum eſt, id huc intruſum eſſe e *Scholiaſta*; nec legitur in verbis, quae interpretationi illius praeſcribuntur. Dvk.

λή. Τῆς δὲ ἡμέρας [c] ἐπιπολὺ προσπλέοντες, καὶ ἀνακρῳόμενοι, καὶ πειράσαντες ἀλλήλων, καὶ ἑτέροι δυνάμενοι ἄξιόν τι λόγου παραλαβεῖν, εἰ μὴ ναῦν [d] μίαν ἢ δύο τῶν Ἀθηναίων [e] οἱ Συρακόσιοι καταδύσαντες, διεκρίθησαν· καὶ ὁ πεζὸς ἅμα ἀπὸ τῶν τειχῶν ἀπῆλθε. τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν Συρακόσιοι ἡσύχαζον, ἑδὲν δηλῶντες, ὁποῖόν [*] τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν· ὁ δὲ Νικίας, ἰδὼν ἀντίπαλα [f] τὰ τῆς ναυμαχίας γενόμενα, καὶ ἐλπίζων αὐτὺς αὖθις ἐπιχειρήσειν, τάς τε [g] τριηράρχους ἠνάγκαζεν ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, εἴ τις τι ἐπεπονήκει, καὶ ὁλκάδας [h] προώρμισε πρὸ τοῦ σφετέρου στρατεύματος, ὃ αὐτοῖς πρὸ τῶν νεῶν ἀντὶ λιμένος [i] κλειστὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐπεπήγει. διαλιπὼν δὲ τὰς ὁλκάδας ὅσον δύο πλέθρα † ἀπ' ἀλλήλων [k] κατέστησεν, ὅπως, εἴ τις βιάζοιτο ναῦς, εἴη κατάφευξις ἀσφαλής, καὶ πάλιν καθ' ἡσυχίαν ἔκπλους. [**] παρασκευαζόμενοι δὲ ταῦτα, [l] ὅλην ἡμέραν διετέλεσαν οἱ Ἀθηναῖοι μέχρι νυκτός.

λθ'. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ Συρακούσιοι τῆς μὲν ὥρας [m] πρωϊαίτερον, [n] τῇ δὲ ἐπιχειρήσει τῇ αὐτῇ τῷ [o] τε πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ, προσέμισγον τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ ἀντικαταξάντες ταῖς ναυσὶ, τὸν αὐτὸν τρόπον αὖθις [p] ἐπιπολὺ διῆγον τῆς ἡμέρας πειρώμενοι ἀλλήλων· [q] πρὶν δὴ Ἀρίστων ὁ [r] Πυῤῥίχου, Κορίνθιος, ἄριστος ὢν κυβερνήτης τῶν [s] μετὰ Συρακοσίων, πείθει τοὺς σφετέρους τῷ ναυτικῷ ἄρχοντας, πέμψαντας ὡς τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐπιμελομένους, κελεύειν [t] ὁτιτάχιστα τὴν ἀγορὰν τῶν πωλουμένων [v] παρὰ τὴν θάλασσαν μεταστῆσαι νομίσαντας, καὶ, ὅσα τις ἔχει, ἐδώδιμα, πάντας ἐκεῖσε φέροντας ἀναγκάσαι πωλεῖν,

c Ἐπὶ πολὺ *Reg.* *d* Μίαν deeſt *Caſſ.* *e* Οἱ deeſt *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. *τι poſt ὁποῖον d. Mſqu. *f* Τὰ abeſt *Ar. C. Reg. Caſſ* Aug. Mſqu. *g* Τριηράρχας *Ar. C.* *h* Προώρμισε *Caſſ.* προώρμισε a correct. Aug. *η* mut. in *ι.* *i* Κλυστοῦ *Marg. Cl. Gr. Reg. Schol.* κλειστοῦ Aug. cum *η* ſuprafcr. Mox in θαλάσσῃ d. Mſqu. λάσσῃ, et ſcr. θα. † ἀπαλλήλων Aug. *k* Κατέτησαν *Caſſ.* ** παρασκευασάμενοι *Baſ.* παρασκευαζόμενοι Mſqu. *l* Ὅλην τὴν ἡμέραν *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *m* Πρότερον *Ar. C Cl.* Aug. Mſqu. Τὸ πρότερον *Marg. Ald. Flor. Baſ.* Πρότερον *Reg. Caſſ. Dan.* Πρωΐτερον *Gr.* In marg. *Reg.* recenti manu ſcriptum eſt γρ. πρωΐτερον, ἢ, τὸ πρότερον. *n* Τῇ δ' ἐπιχ. *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *o* Τε deeſt *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan. Gr.* Aug. *p* Ἐπὶ πολὺ *C.* vt et mox infra. *Gr.* hic. *q* Vide *Plutarchi* Niciam p. 536. *Ed. Francof.* Hvds. *r* Πυῤῥίθ *Ar.* *s* Μετὰ abeſt *Ar. μὲν* Mſqu. *t* Ὅτι τάχιστα *C.* itidemque paulo infra. *Reg. Caſſ.* vtroque loco. *Gr.* hic; Aug. vtrobique. Id. antea, ἐπιμελουμένους. *v* Μετανατήσαντας, ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίσαι *Marg. Cam. Schol.* vulgatus, non *Caſſ.* κομήτας Mſqu. pro κομίσ.

C. 38. ἐπιπολὺ) Dubium eſt, ac promiſcuum fere, vtrum referas ad ἡμέρας· per multam dici partem; quo ſenſu idem eſt, quod ſimpliciter πολὺ, vt ſupra, c. 37. extr. καθόσον αὐτοῦ pro ὅσον· v. ibi Abreſch. Dilucc. p. 690. an ad προσπλ. κ. ἀνακρ. vt ſignificet *fere*, meiſtentheils, *nil aliud* (facere, vel, cum faciſſent,) niſi. Itaque comma omiſi, et ad ἡμέρας et ad ἐπιπολύ.

[ἄξιόν τι) Schol. abeſt Aug.] Si λόγου in textu eſt a Thuc. totum illud Schol. nihili eſt, nec niſi verba ſcriptoris repetit; Niſi λόγου e Schol. in contextum venit; Ac tamen παραλαβεῖν explicandum magis etiam fuit. Propter ἧγουν tamen adſcri; tum, praeceſſiſſe *aliud* Schol. debet.)

παραλαβεῖν) auferre, abgewinnen, Gall. *gagner, remporter.* Porti interpretatio verboſior eſt, et quae ſenſum oneret. Abr. explicatio τῆς παρὰ, *alteri ab alteris*, vel, *ſupra* id, quod iam haberent, contorta eſt, ac putida plane; altera etiam ab vſu linguae aliena; debebat enim, προσλαβεῖν. Immo ſimpliciter eſt pro λαβεῖν· vt ſubinde Chriſtus dicit apud Ioh. ſe παραλαβεῖν ἐντολὴν, ἔργον, a Patre, i. e. λαβεῖν. Nec παραδοῦναι multum differt a ſimplici διδόναι· vt 2. Cor. 8, 5. ἑαυτοὺς ἔδωκαν τῷ κυρίῳ, p. παρέδωκαν. Hac occaſione attuliſſe licuerit memorabilem ſenſum verbi μεταλαμβάνειν, 2. Macc. 13, 23. μετέλαβεν, ἀπονενοηκέναι τὸν Φίλιππον· *cognovit, accepit*, (plane Graec. λαμβ) didicit; qſ. παρέλαβεν. Non notatur in Theſ. Biel. neque in Spicil. Ven. Schleuſn.

εἰ μὴ — καταδύσ.) Durior ſane ſtructura τοῦ εἰ μὴ cum participio καταδύσαντες· debebat aut, εἰ μὴ, ὅτι — κατέδυσαν, aut μόνον pro εἰ μή· vel ſic tamen Genitiuo magis: μόνον τῶν Συρακουσίων — καταδυσάντων. Sunt quaſi ſimpliciter poſiti Nominatiui, dati tamen ſuperioribus Nominatiuis, maxime propiori, δυνάμενοι.

[ἰδὼν — ἐπισκευ. ἐπεπονήκ. ἀντὶ λιμ. διαλειπ.] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

Ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, εἴ τις τι ἐπεπονήκει] *Pollux* I, 145. Τὰς δὲ πεπονηκυίας καὶ κεκακωμένας ἔστι θεραπεῦσαι, ἐπισκευάσαι. *Thucydides* VI, 104. Καὶ τὰς ναῦς, ὅσαι ἐπόνησαν ὑπὸ τῷ χειμῶνος, ἀνελκύσας ἐπεσκεύαζε. Et VII, 1. Ἐπεὶ ἐπεσκεύασαν τὰς ναῦς. Dvk.

διαλιπούσ.) Sententia requirere videtur διαλειπούσας. Sic et Steph. in Theſ. voc. διαλείπ. *Gottl.* Et ego praetulerim; ſi tamen, per hypallagen, ad ducem Niciam referatur, ad quem κατέστησε pertineat: διαλιπὼν, aoriſto, dicatur de eo, qui relinquat ſpatium; *praeſentis* tamen et hoc temporis ſenſu.

Ὅλην ἡμέραν] *Mſſ.* ὅλην τὴν ἡμέραν· bene. Wass.

C. 39. [τῇ δ' ὑστερ. τ. μ. ὥρ.] Schol. abeſt Aug.] Sed non notatur, vtrum; duo enim ſunt haec in eod.

38. Cum autem ad multum illius diei ſpatium mutuis incurſionibus ſe petiiſſent, et *alteri ab alteris viciſſim* repulſi fuiſſent, et vtrique *virtutis hoſtilis* periculum mutuo feciſſent, et neutri aliquo *praeclaro ac* memoratu digno facinore edito victoriam ab aduerſariis reportare potuiſſent, (niſi quod Syracuſani vnam aut alteram Athenienſium nauem depreſſerunt) *alteri ab alteris* diremti diſceſſerunt: et peditatus ſimul a munitionibus *Athenienſium* abſceſſit. Poſtridie vero Syracuſani quidem quieuerunt nullo modo declarantes, quidnam eſſent acturi. Nicias vero, cernens, nauale proelium aequo Marte commiſſum fuiſſe, et exiſtimans, ipſos rurſus *idem* tentaturos, trierarchos ad naues reficiendas adegit, ſi qua damnum aliquod accepiſſet, et onerarias produxit ante ſuum vallum, quod ab ipſis, * portus concluſi loco, ante naues in mari defixum fuerat: onerarias vero binum circiter iugerum ſpatio *inter ſe* diſtantes collocauit, vt, ſi qua nauis premeretur, *ipſi* tutum eſſet refugium, et rurſus per otium exeundi facultas. Athenienſes autem in his apparandis totum diem ad noctem vsque conſumſerunt. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91: 4. U. C. Varr. 341. Menſe Iulio.

39. Poſtridie vero Syracuſani, maturius quidem, *quam ante*, ſed tamen eodem et peditatus et claſſis conatu, cum Athenienſibus conflixerunt. Cum autem aduerſis nauibus ſe mutuo oppugnare coepiſſent, eodem modo rurſus magnam illius diei partem ſe inuicem laceſſendo conſumſerunt; donec Ariſton, Pyrrhichi *filius*, Corinthius, omnium, qui cum Syracuſanis erant, optimus gubernator, ſuaſit *primis* ſuae claſſis ducibus, vt mitterent ad eos, quibus in vrbe *huius rei* cura commiſſa erat, qui imperarent *ipſis*, vt quam celerrime rerum venalium forum mutarent, et *res venales* ad mare trans-

* Tanquam clauſtra portus. *Acacius.* Hvds.

τι λόγῳ παραλαβεῖν, ἤγων, κτήσασθαι ἀξιόλογον. Ἰδὼν ἀντίπαλα] ἰσοστάσια. Ἐπισκευάζειν] ἀνανεᾶν. Ἐπεποιήκει] ἤγων, ἐπεπόνθει κατεαγυῖα. Ἀντὶ λιμένος κλῃστοῦ] ἤγων περιειργμένου. Διαλειπούσας] ἤγων διϊσταμένας. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ] ἤγων, τῇ μετὰ τὴν πρειαμένην ἡμέρᾳ. Τῆς μὲν ὥρας] ἤγων, τῆς ὀφειλομένης ὥρας τῇ πολέμῳ. Πρωϊαίτερον] γράφεται τὸ πρότερον. Καὶ ἀντικατασάντες] ἤγων, πλησιάζοντες ἀλλήλοις διὰ τῆς πλεύσεως. Τὴν ἀγορὰν τῶν πωλουμένων] γράφεται, τὴν ἀγορὰν τῶν πωλουμένων μετανασήσαντας, ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίσαι. Πεύμαναν

vſ. Edit. Duk. Alterum, credo, abeſſe, vt ineptum ſatis; nam quae ὥρα, hic certe, *debetur* bello, (pugnae,) aut deſtinabatur?)

τ. μὲν ὥρ.) commodiſſime verteris, *qua tempus*, τῇ ὥρᾳ, *tempore*; vtut obſcurius dictum, quia non memorantur antea *ſerius* rem aggreſſi: ſed hoc ipſum nimirum hic innuit Thuc.

[πρωϊαίτ.) Schol. abeſt Aug.] In Schol. vulg. poſt γράφεται int. καί. Sed ſenſu caret altera lect. vtique cum artic. τὸ, per quem τὸ πρότ. τῆς ὥρας ſit *prior pars temporis*; quod hic nihili ſit. Apparet, ex minus ſolito voc. πρωϊαίτ. factum eſſe notius voc. πρότερον.)

Πρωϊαίτερον] Vide ſupra VII, 19. In Scholiis *Cod. Caſſ.* non adnotata eſt varietas ſcripturae. Dvk.

τῇ αὐτῇ) poſſit ſignificare *vna eademque* impreſſione, i. e. *ſimul*, conſociatâ. Sed, propter oppoſitum illi, πρωϊαίτερον, magis ſit, vt ſignificet, *eodem*, *ſimili*, atque pridie.

[ἀντικατασ.) Schol. abeſt Aug.] Schol. Vulg. interpretaretur, ἀντιπαρατεταγμένοι.)

πρὶν δὴ) elegans vſus τοῦ πρὶν pro ἕως· nam, quae fiant *proxime ante* aliquid, ſane fiant, *donec*, vel, *prius*, *quam* hoc conſequatur; neque finem ceperit *prius* illud *ante*, quam hoc ſucceſſerit. Ita 1, 132. οὐδ' ὡς — ἠξίωσαν βουλεῦσαί τι νεώτερον· — πρίν γε δὴ — Ἀργίλιος — μηνυτὴς γίγνεται· non audebant grauius quidquam conſulere, *donec* indicem Argilium nacti ſunt.

Πυρίχου] Male *Cod. Ar.* Πυρίθου, vt ex *Mſſ.* patet. De hoc ſtratagemate Ariſtonis *Polyaenus* V, 13. Wass.

ἐπιμελομ.) intell. τούτου, qſ. ἐπιμελητὰς, *curatores*, magiſtros, praefectos ei rei, agoranomos. *Aediles plebis* Romanis eſſent. Quanquam et *lixas* intellexeris, (Marketender) propolas vrbicos et caſtrenſes, quibus curae eſſet, vel in vrbe promercale exercere forum, vel caſtra ſequi; id quod paene praeplacet.

Παρὰ τὴν θάλασσαν] De varietate ſcripturae monet *Scholiaſtes. Polyaenus* V, 13. Ἐκέλευσε τὴν ἀγορὰν τῶν τροφῶν μεταγαγεῖν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Wass. Quid ſit ἀγορὰ τῶν πωλουμένων, exponit *Caſaubonus* ad Polyb. I, 18. Dvk.

μεταστ. κομίσ.) Referre, negat *Abr.* ſic, an inuerſe legatur, μεταστήσαντας κομίσαι. Recte ſane: intereſt tantum, vtrum *prius* ſit in re, et Anteced. loco, vtrum *poſterius* et conſequens, μεταστῆσαι, an κομίσαι; quorum vtrumque in vtrumque cadat; nam et transferendo foro, vel mutando, venalia deferantur, et his deferendis alio, forum mutetur; etſi hoc magis, hac quidem in cauſſa, vbi non fori mutandi conſilium eſſet, ſed eduliorum ad litus deferendorum. Ita tamen haec diſputantur, vt cum Abr. interim credamus, ad κομίσαντας intelligi τὰ ἐδώδιμα· id quod non oporteat tamen, vbi interpre-

ὅπως, [x] αὐτὰς ἐκβιβάσαντες τὰς ναύτας, εὐθὺς παρὰ τὰς ναῦς [y] ἀριστοποιήσωνται, καὶ [z] δι' ὀλίγ- [a] αὖθις καὶ [b] αὐθήμερον ἀπροσδοκήτοις τοῖς Ἀθηναίοις [c] ἐπιχειρῶσι.

μ'. Καὶ οἱ μὲν, πεισθέντες, ἔπεμψαν ἄγγελον, καὶ ἡ ἀγορὰ παρεσκευάσθη· καὶ οἱ Συρακόσιοι, ἐξαίφνης [c] πρύμναν κρουσάμενοι, πάλιν πρὸς τὴν πόλιν ἔπλευσαν, καὶ εὐθὺς ἐκβάντες, αὐτᾷ ἄριστον ἐποιοῦντο. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, νομίσαντες, αὐτὰς, ὡς ἡσσημένας, σφῶν πρὸς τὴν πόλιν ἀνακρούσασθαι, καθ' ἡσυχίαν ἐκβάντες, [d] τά τε ἄλλα διεπράσσοντο, καὶ τὰ ἀμφὶ τὸ ἄριστον, ὡς τῆς γε ἡμέρας ταύτης ἐκέτι οἰόμενοι ἂν ναυμαχῆσαι. ἐξαίφνης δὲ οἱ Συρακόσιοι, πληρώσαντες [e] τὰς ναῦς, ἐπέπλεον αὖθις. οἱ δὲ, διὰ πολλῆ θορύβᾳ, καὶ ἄσιτοι οἱ πλείους, ἀδενὶ κόσμῳ ἐσβάντες, μόγις ποτὲ ἀντανήγοντο· καὶ χρόνον μέν τινα ἀπέσχοντο ἀλλήλων, φυλασσόμενοι· ἔπειτα δὲ ἐδόκει τοῖς [f] Ἀθηναίοις, αὐτᾷ ὑπὸ σφῶν αὐτῶν, διαμέλλοντας, κόπῳ ἁλίσκεσθαι, ἀλλ' ἐπιχειρεῖν ὀτιτάχιστα· καὶ, ἐπιφερόμενοι ἐκ παρακελεύσεως, ἐναυμάχουν. οἱ δὲ Συρακούσιοι, δεξάμενοι, [g] ἠμύνοντο,] καὶ ταῖς [h] τε ναυσὶν ἀντιπρῴροις χρώμενοι, ὥσπερ διενοήθησαν, τῶν ἐμβολῶν τῇ παρασκευῇ [i] ἀνερρήγνυσαν τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπιπολὺ τῆς παρεξειρεσίας· καὶ οἱ ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων [k] αὐτοῖς ἀκοντίζοντες, μεγάλα ἔβλαπτον τὰς Ἀθηναίας· πολὺ δ' ἔτι [l] μείζω οἱ ἐν τοῖς λεπτοῖς πλοίοις περιπλέοντες τῶν Συρακοσίων, καὶ ἔς τε τὰς [m] ταρσὰς [n] ὑποπίπτοντες τῶν πολεμίων νεῶν, καὶ ἐς τὰ πλάγια παραπλέοντες, † καὶ ἐξ αὐτῶν ἐς τὰς ναύτας ἀκοντίζοντες.

[x] Αὐτοῖς *Marg. Ar. C. Cl.* in marg. αὐτοῖς Aug. Mſqu. Αὐτᾷ malit *Ae. Port.* Αὐτοῖς *Reg. Caſſ. Dan.* [y] Ἀριστοποιήσονται *Caſſ.* Aug. [z] Διολίγῳ *Reg.* [a] Αὖθις καὶ αὖθις καὶ αὐθήμερον *Ar. C. Dan.* et *Caſſ.* [b] Αὐθημερὸν *Reg. Caſſ.* [c] Ἐπιχειρήσωσι Mſqu. [c] κρουόμενοι Aug. Mſqu. et ἐς p. πρὸς. Vide *Scholia* ad I, 50. extr. πρύμν. ἐκρ. *Var. Lect.* ad 3, 78. extr. πρ. κρ. *Scheffer.* de Militia Naual. p. 104. Hvds. [d] Τά τ' ἄλλα *Gr.* [e] Τὰς deeſt *C.* Paulo poſt μόλις Mſqu. [f] Ἀθηναίοις, ὑπὸ σφῶν διαμέλλοντας *C.* Ἀθηναίοις ὑπὸ σφῶν αὐτῶν διαμέλλοντας *Ar. Cl. Caſſ. Dan.* αὐτοῦ poſt Ἀθην. d. Aug. et Mſqu. qui et διαμέλλοντας. [g] Ἠμύνοντο omittunt *Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. Ide n e *Cl.* videtur voluiſſe *Hudſonus*, e quo nihil aliud ſcribit, quam ἠμύνοντο, quae eſt ſcriptura vulgata. [h] Τε deeſt *C. Caſſ.* Mſqu. Mox ναυσὶ *Gr.* Aug. [i] Ἀπερρήγνυσαν *Ar. C.* mox παρεξηρασίας Mſqu. [k] Id eſt: ἐπ' αὐτοῖς, vel κατ' αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων ἀκοντίζοντες *Ae. Port.* Αὐτῶς *Reg.* Αὐτῆς *Dan* [l] Μείζον οἱ ἐν τοῖς λεπτοῖς πλοίοις παραπλέοντες *Marg.* Μείζον οἱ ἐν τοῖς etc. *Ar. C. Dan.* πολὺ δὲ ἔτει μείζον Mſqu [m] *Suidas* teſtatur, ταρσὸν dici τῶν ὀρνίθων τὴν πτέρωσιν, vnde et τῶν κωπῶν σχηματισμὸν ſic vocitari. Item in nauium remis ταρσὸς vocat τὸ ἔξω τῶν κωπῶν. *Euſtathius*, ταρσὸν, dicit, eſſe τὸν ξοΐχον τῶν κωπῶν, ἐπεὶ πτεροῖς ἐοίκασι. At vero *Aelius Dionyſius* ταρσὸς exponit τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν, latiores et extremas remorum partes, quas Latini, *palmulas* vocant: cui conſentit *Pollux*, l. 1. c. 9. Vide *Stephani* Theſaur. voce ταρσός. Hvds. [n] Περιπίπτοντες *Marg.* † καὶ d. Mſqu.

tari liceat, ex Graecismo, κομίσαντας pro φέρσντες μεταστῆσαι· quod φέρειν, participio, per Pleonasmum addatur verbis, vt noſtrum nehmen; ſie ſollten die Sachen nehmen, und, rel. Ita Graeci, φέρε λαβὼν, *cape*: et, Luciano maxime, particip. φέρων cuilibet paene verbo additur, ita, vt ſit pro ταχέως, *ocyus*, vt φέρων ἔγραψε, φέρων ἀπεκρίνατο, et alia, quae nominatim iam non ſuccurrunt, ſed ſubinde notata mihi ſunt; apud Demoſth. quoque; et φέρε ſign. *age*, agedum, nun, wohlan! vt et h. l. κομίσαντας μεταστῆσαι, nihil aliud ſit, niſi, ταχέως, τὴν ταχίστην, μεταφέρειν τὴν ἀγορὰν, *ocyus*, ſtatim, propere, raptim, transferre forum. Ita μεταστῆσαι fuerit vera Lect. et caruerimus Ellipſi, duriori ſane illa, τὰ ἐδώδιμα.

Ὅπως αὐτὰς ἐκβιβάσαντες τὰς ναύτας] Plerique *Mſſ.* αὐτοῖς· quae mihi vera ſcriptura videtur eſſe. Ita enim quamplurimis locis *Thucydides* illo αὐτοῖς ſpecie quadam pleonaſmi vtitur Vel hoc libro, Cap. 25 Ὅπως αὐτοῖς αἱ νῆες ἐντὸς ὁρμοῖεν. Cap. 30. Οὗ αὐτοῖς τὰ πλοῖα, ἃ ἤγαγεν, ὥρμει Cap. 34. Καὶ αὐτοῖς τὰ χωρία μηνοειδὲς ὄντος, ἐφ' ἕ ὥρμουν. Cap. 40. Καὶ οἱ ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων αὐτοῖς ἀκοντίζοντες. Vid. etiam ad III, 98. IV, 25 et VII, 19. Dvk.

ἀριστοπ) recte defendit Abreſch. et praefert ἀριστοποιήσονται. Quid enim ſolennius Graecis, Atticis vtique, quam Futurum Indic. ponere pro Coniunctiuo?

Αὐθήμερον] Sic VI, 55. at II, 12. IV, 128. et VIII, 89. αὐθημερὸν, vt hic *Reg.* et *Caſſ.* Etiam apud alios variat ſedes toni in hac voce. *Iungermanno* ad Pollucem I, 64. placet αὐθήμερόν. Dvk.

C. 40. [πρύμν. κρ.) Schol. abeſt Aug.]

Πρύμναν κρουσάμενοι] *Pollux* I, 125. quem vide. Wass.

τῆς γε ἡμ.) γε hic eſt *certe*, vtique, wenigſtens, doch gewiß.

[οἱ δὲ) Schol. d. Aug.) In Sch. Vulg. ἦγουν ſign. τουτέστι.]

[μόγις π.) Schol. abeſt Aug.] Nec vero intelligo, quid ſibi velit Schol. Vulg. μέχρι τινός. Vtrum enim verborum Thuc. hoc ſignificat? Quo deinde τινός; Vtrum τρόπου, an καιροῦ; vtrumque ab h. l. alienum, ſicut a verbis ipſis Thuc. Sed ad χρόνον τινὰ reiicit *Abr.* recte haud dubie.)

Μόγις] Ita noſtri, et *Thucydides* 7, 44. 8, 27. 92. ita *Herodotus* III, 12. IV, 140. Nec variant *Bodl.* aut *Mediceus.* ita *Hippocrates*, *Simonides* bis, *Plato*, *Homerus*. Grammatici, qui a μόλις diſtinguunt, nugas agunt. μόλις apud Noſtrum decies eodem ſignificatu. *Corinthus* Atticum putat: fruſtra. *Sophocles* ter μόλις· ſic etiam *Alexis* et *Antiphanes* Comici 597. 617. e. *Menander* 709. *Euripides* Andr 811. Suppl. 172. 718. et alibi ſaepius. Idem ſeruat μόγις Cycl. 573. et Hel.

ferrent, et quaecunque quis eſculenta haberet, omnes cogerent *haec* illuc ferre et vendere, vt nautae illic expoſiti, ſtatim iuxta naues pranderent, et intra breue *ſpatium* rurſus, idque eodem die, Athenienſes nihil huiusmodi exſpectantes aggrederentur. Bell. Peloponn. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

40. Atque hi quidem *huius verbis* adducti nuntium miſerunt, et mercatus apparatus eſt. Et Syracuſani repente in puppim remigantes *et ceſſim euntes*, vrbem verſus nauigando ſe receperunt. Et ſtatim exſcenſu facto, ibi prandium ſumſerunt. Athenienſes vero, exiſtimantes, ipſos, vt *a ſe* victos, ad ſuam vrbem in puppim remigantes ſeſe recipere, per otium *in litus* egreſſi, cum ad alia, tum ad prandium expediendum ſe contulerunt, quod nullum nauale proelium amplius eo die ſe commiſſuros putarent. At Syracuſani repente nauibus inſtructis *in eos* rurſus inuehuntur. Illi vero magno cum tumultu, et plerique ieiuni, nullo ordine *naues* conſcenderunt, et aegre tandem obuiam *ipſis* iuerunt. Et cum aliquamdiu ſibi cauentes, a ſe mutuo abſtinuiſſent; poſtea * placuit Athenienſibus, non diutius ibi cunctari, ſed quam celerrime *hoſtes* aggredi, ne ſua ipſorum culpa laſſitudine *confecti*, caperentur. Quamobrem dato ſigno ingruentes pugnare coeperunt. Syracuſani vero, *illorum impetum* excipientes, *eos* propulſabant; et aduerſis *ſuarum* nauium proris vtentes, (quemadmodum *facere* ſtatuerant,) quas ita parauerant, vt ad incurſiones faciendas eſſent idoneae, lacerabant Athenienſium naues in magna prorarum parte, vbi nullum erat remigium. Et qui ex tabulatis ipſos iaculis petebant, Athenienſibus vehementer nocebant; ſed longe magis illi Syracuſani, qui exiguis nauigiis circumuehebantur, et *ordines ac* ſeriem remorum hoſtilium nauium ſubibant, et ad *earum* latera praeteruehebantur, et ex ipſis *nauigiis* in nautas miſſilia iaciebant.

* Non committendum ſibi, putauere Athenienſes, vt differendo a ſeipſis labore ſuperarentur, ſed quamprimum cum hoſte decernendum. *Valla.* Vt, dum cunctarentur *praelium inire*, a ſemetipſis laſſitudine ſuperarentur. *Id eſt:* longam inediam to erantes, ſinerent ſua corpora fatiſcere, et ab ea tanquam ab hoſte debellari. *Poteſt tamen ἁλίσκεσθαι ſumi ſimplicius, et fortaſſe rectius, pro* corripi. *Steph.* HVDS.

κρυσάμενοι] σφαφέντες ἀπὸ τῆς ναυμαχίας. Οἱ δὲ] ἦγον οἱ Ἀθηναῖοι. Μόγις ποτὲ ἀντανήγοντο] μέχρι τινός. Οἱ δὲ Συρακόσιοι δεξάμενοι] τὰς Ἀθηναίας ὑλονότι. Αὐτοῖς ἀκοντίζοντες] ἀντὶ τῶν αὐτῶν. Καὶ ἔς τε τὰς ταρσὰς ὑποπίπτοντες] ἀντὶ τῦ,

659. Ion. 1215. 1253. *Nicander* μόλις, et *Diocles Caryſtius. Aretaeus* vtrumque adhibet. Sed forte pro μόγις 95, 16. μόλις etiam legendum. WASS.

οὐκ ἐδόκ.) Debebat: ἐδόκει τ. Ἀθην. οὐκ αὐτοῦ — ἁλίσκεσθαι, ἀλλ' ἐπιχειρεῖν· aut ad ἀλλ' ἐπιχ. repet. ἐδόκει.

καὶ — ἐναυμ.) καὶ hic ſign. οὖν.

[οἱ δὲ Συρ.) Schol. abeſt Aug.]

τ ἐμβολῶν) Et mihi in mentem venerat, ἐμβόλων, *roſtrorum*, legendum, antequam vidiſſem, idem centere *Abreſch.* Nil certius. Neque ἐμβολὴ *impetum* ſign. verum ἐσβολήν· et res omnis ſupra deſcripta Noſtro, C. 36. init. Porro interpretatio; *vt ad incurſiones faciendas eſſent idoneae*, etiamſi ἐμβολὴ ſit *impetus*, tamen e verbis nullo modo conficiatur.

παρεξειρεσε) v. Doruill ad Charit. p. 102. et Weſſeling. ad Diodor. XV. p. 418. *Gottl.*

[αὐτοῖς) Schol. abeſt Aug.] Rectiſſime Schol. Ita et ſupra: ὅπου αἱ νῆες αὐτοῖς ὦρμουν· et ſaepius iam obſeruatum. Ita et L. 1. ante extr. (caput non ſuccurrit;) ἡ στρατιὰ σῖτον οὐκ εἶχεν αὐτῷ, pro αὐτοῦ.

Οἱ ἐν τοῖς λεπτοῖς πλοίοις] Inter varias ſignificationes vocis λεπτὸς *Thomas Magiſter* ex hoc loco docet, λεπτὸν etiam eſſe μικρὸν καὶ ἀσθενές. *Suidas* e lib. VIII. *Thucydidis* adfert λεπτὰ πλοῖα, τὰ μικρά. Eſt etiam II, 83. Paullo ante Cap. 36. de Athenienſium nauibus *Thucydides*, λεπτὰ τὰ πρώραθεν ἐχόμενα· vbi Scholiaſtes exponit ἀσθενῆ. DVK. Ordo eſt: οἱ (ἐκ) τῶν Συρ. (ὄντες) ἐν τοῖς λεπτ. πλοίοις (ἔβλαπτον αὐτοὺς κατὰ) πολὺ μείζω. μείζω hic eſt pro μειζόνως.

τ. ταρσ) v. D' Oruill. ad Charit. p. 115. *Gottl.* Propter loquendi vſum, ex quo *calcem* notet ταρσὸς, *extremum pedem* et *imum*, propter Vett. interpretationes, addo etiam, ob verbum ὑποπίπτοντες, commouiſſe nolim receptam interpretationem. Si *pars* tamen *extrema* eſt *remorum* ταρσός· vix eſt, vt commode ſatis addatur Genit. τῶν νεῶν, ſed debebat τῶν κωπῶν. Nec vero planum ſatis, quid ſit, ὑποπίπτειν ἐς τοὺς ταρσούς. Audeone promere, quod vix probaturum me cuiquam, ipſe videam? — Quid, ſi ταρσοὶ, qui a πλαγίοις tamen, ab *obliquo*, a *lateribus*, diſtinguantur, ſint *puppes* nauium, *calces*, extrema, poſtica? etſi vix video, quid ibi nocituri magnopere fuerint, vt in turioni parte et altius emunita. Sed pro indicto abierit

αὐτῶν) aut ad λεπτὰ πλοῖα referendum, vtut remotius paullo; ſed nihil propinquius tamen; aut, quod praene malim, ad πλάγια· ex obliquo iaculabantur (in) nautas. Hoc quidem magis etiam probetur ablato καὶ, quod abeſt Moſqu.

μά. Τέλος δὲ τάτῳ τῷ τρόπῳ [o] κατὰ κράτος ναυμαχῆντες οἱ Συρακόσιοι ἐνίκησαν· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, τραπόμενοι, διὰ τῶν ὁλκάδων τὴν κατάφευξιν ἐποιοῦντο ἐς τὸν ἑαυτῶν [p] ὅρμον. αἱ δὲ τῶν Συρακοσίων νῆες μέχρι [q] μὲν τῶν ὁλκάδων ἐπεδίωκον· ἔπειτα αὐτὰς αἱ [r] κεραῖαι ὑπὲρ τῶν [s] ἔσπλων αἱ ἀπὸ τῶν ὁλκάδων [t] δελφινοφόροι ἠρμέναι ἐκώλυον. δύο δὲ νῆες τῶν Συρακοσίων, ἐπαιρόμεναι τῇ νίκῃ, προσέμιξαν αὐτῶν ἐγγὺς, καὶ διεφθάρησαν, καὶ ἡ ἑτέρα αὐτοῖς ἀνδράσιν ἑάλω. καταδύσαντες [v] δ' οἱ Συρακόσιοι τῶν Ἀθηναίων ἑπτὰ ναῦς, καὶ κατατραυματίσαντες [x] πολλὰς, [y] ἄνδρας τε τὰς μὲν ζωγρήσαντες, [z] τούς τε ἀποκτείναντες, ἀπεχώρησαν· καὶ τροπαῖά τε ἀμφοτέρων τῶν ναυμαχιῶν ἔστησαν, καὶ τὴν ἐλπίδα ἤδη [a] ἐχυρὰν εἶχον, ταῖς μὲν [b] ναυσὶ πολὺ κρείσσους εἶναι, [c] ἐδόκει δὲ καὶ τὸ πεζὸν χειρώσεσθαι. καὶ οἱ μὲν, ὡς ἐπιθησόμενοι, [d] κατ' ἀμφότερα παρεσκευάζοντο αὖθις.

μβ. Ἐν τάτῳ δὲ Δημοσθένης καὶ Εὐρυμέδων, ἔχοντες τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν, παραγίγνονται, [e] ναῦς τε τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα [f] μάλιστα ξὺν ταῖς ξενικαῖς, καὶ ὁπλίτας περὶ πεντακισχιλίους ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων, ἀκοντιστάς τε βαρβάρους καὶ Ἕλληνας ὀλίγους, καὶ σφενδονήτας καὶ τοξότας, καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν ἱκανήν. [g] καὶ τοῖς μὲν Συρακοσίοις καὶ ξυμμάχοις κατάπληξις [h] ἐν τῷ αὐτίκα ὀλίγη ἐγένετο, εἰ πέρας μηδὲν ἔσαι [*] σφίσι τὰ ἀπαλλαγῆναι τὸ κινδύνῳ· ὁρῶντες

o Κατακράτος *Ald. Flor.* Aug. *Baf. Steph.* 1. *Reg. Caff. Gr.* *p* Vt ὅρμος (ſtatio) differt a portu, vide *Schefferum* de Mil. Nau. l. 3. c. 8. p. 210. 213. Hvds. *q* Μὲν deeſt *Caff.* mox ἀπεδίωκον Mſqu. *r* Κεραῖα καλεῖται τὸ ἐπάνω τῆ ἰσοῦ διεδεμένον πλάγιον ξύλον, ᾧ ἐξάπτεται ἡ ὀθόνη. *Scholiaſt.* Homeri Iliad. Σ. Vide *Schefferum* p. 142. 163. Hvds. *s* Εὔπλων a prima manu, deinde ab eadem ἔσπλων *Caff.* *t* Vide *Annott.* ἠρμέναι Baſil. *v* Δὲ οἱ Συρακ. *Reg.* *x* Πολλὰς *Dan.* *y* Ἄνδρας τε τὰς μὲν πολλὰς ζωγρήσαντες *C. Cl. Caff. Dan.* Aug. Mſqu. *z* Τὰς δὲ ἀποκτ. *Reg. Caff.* Τὰς δ' ἀποκτ. *Gr.* πολλοὺς δὲ ἀπ. Mſqu. *a* Ἰσχυρὰν *Gr.* *b* Ναυσὶ καὶ πολὺ *Gr. Reg.* ναυσὶν Mſqu. *c* Δοκεῖν δὲ *Gr.* Δοκεῖ δὲ *Ald. Flor. Baſ.* Ἐδόκει δὲ *Marg. Steph.* 1. Ἐδόκουν δὲ καὶ τὸν πεζὸν χειρώσασθαι *Ar. C.* Δοκεῖν δὲ etiam *Reg.* et τὸν πεζὸν *Reg. Caff.* Aug. Mſqu. qui id. ἐδοκοῦν. (ſic.) *d* Scil. τῷ τε πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ. *Ae. Port.* *e* Decem et trecentas habuiſſe triremes, *Diodorus* ſcribit, qui vel *Librarii*, vel ipſius *Diodori* eſt error. Vide *Diodor. Sic.* l. 13. p. 336. *Ed. Steph.* p. 141. *Ed. Rhod.* Hvds. *f* Μάλιστα deeſt *Reg.* *g* Καὶ τοῖς ξυμμάχοις *Cl.* *h* Ἐντοαυτίκα *Ald. Flor. Baſ.* * σφισὶν ἀπαλλαγ. Mſqu. et mox Δεκελίαν.

C. 41. [κατὰ κράτ.) In Aug. adſcr. in marg. οὐχὶ κατὰ κράτος ἐναυμάχησαν, ἀλλὰ κατὰ κράτος ἐνίκησαν] Nempe, quia, vtroque referri, datur τὸ κατὰ κράτος. Malim tamen ad ναυμαχοῦντες retuliſſe; certe, vt non negetur cum Schol. eo referendum. Neque enim video, qui vincere poſſit κατὰ κράτος, qui non pugnauerit κατὰ κράτος. Ad vtrumque haud dubie referri, mediis interiectum, ipſe voluit Thuc.

κατάφευξιν) haud ſane ſolitum vocab. neque ex analogia verbi, ex quo καταφυγὴ potius effingatur. Sed nimirum hoc *perfugium* ſign. illud vero, quod hic debeat, *opus* ipſum et factum *refugiendi*; totum enim, τ. κατάφ. ἐπ. eſt pro κατέφυγον.

[ἔπειτα αὐτ.) In Schol. Aug. pro εἶον (ante ἐμπίπτοντες) eſt οἱ] Leg. οἳ, et haud dubie aptius ſtructurae explendae, quam εἶον, quod ne ſenſu quidem congruat; vere enim ἐνέπιπτον, non *quaſi*.

Ἔπειτα αὐτὰς — ἐκώλυον] *Scholiaſtes* Ariſtoph. ad Equit. v. 759. qui habet εὔπλων. Vide et *Suidam*, et *Thomam Mag.* in δελφίς. Locum innuit *Moeris*. *Scholiaſta* ex *Pherecrate* quaedam deſumſit, e quo *Scholiaſt.* Ariſtoph. Ὁ δὲ δὴ δελφὶς ἐστὶ μολυβδὶς, δελφινοφόρος τε κεῖται, Ὃς διακόψει τὸ δαφος αὐτῶν, ἐμπίπτων καὶ καταδύων. Wass. Adde *Salmaſium* ad Solinum pag. 402. *Edit. Traiect.* et *Euſtathium* in Homer. Iliad. φ'. pag. 1221. Quod in *Scholiaſta* Ariſtoph. eſt Φερεκράτης ἐν τοῖς Ἀγροῖς, recte emendarunt *Iungermann.* ad Pollucem, et *Meurſius* in Biblioth. Attica τοῖς Ἀγρίοις. Nec ſcio, cur in eodem *Schol.* et *Suida* legi debeat ἠρμέναι, pro eo, quod apud *Thucydidem* eſt, ἠρέμουν. Dvk.

αἱ κερ. — — ἠρμ.) Traiecta videntur verba; quorum ſit ordo ac ſenſus: αἱ δελφινοφόροι κεραῖαι ἀπὸ τῶν ὁλκάδων ἠρέμουν ἠρμέναι ὑπὲρ τῶν ἔσπλων· aut etiam, δελφινοφόροι ἠρέμουν, *cum libramentis* erectae. ἀπὸ τῶν ὁλκάδων hic ſignificare videtur (cum praeſertim ἠρέμουν ſignificare etiam poſſit, *ablatae*, weggenommen, depromtae,) *ex* nauibus illuc *delatae*, deportatae, terrae ac margini infixae; quia dicit, ὑπὲρ τῶν ἔσπλων, *ſupra* aditus, i. e. ad *oram*, in *litore*, terrâ, vbi ſtare naues non poſſint: κεραῖαι ſunt hic quaſi *tollenones*; de quorum ſimili vſu, vtut in terreſtri obſidione, Liu. 38, 5. *tollenonibus libramenta plumbi — incutiebant.* Vnde δελφινοφόρους verti *cum libramentis*; et quodammodo Liu. 24, 34. med. *in naues — ſaxa emittebat.* Sed ille ſimilior locus, ob *tollenones*; hic enim *tormenta* adhibita.

διεφθάρ.) cum addat: καὶ ἡ ἑτέρα — ἑάλω, idque (σὺν) αὐτοῖς ἀνδράσι, non poteſt διεφθάρησαν ſignificare, nec verti debet, *perditae* ſunt, *interierunt*; ſed nec cum Porto, *profligatae* ſunt, quod ſignificare διαφθαρῆναι non poſſit; (nec, *profligatae* ſi fuerint, *capi* altera potuerit;) ſed aut, *grauiter laeſae*, *affectae* ſunt, ſehr beſchädigt, aut, *vna* διεφθάρη, *altera* ἑάλω. Ita, cum Luc. 23, 39. *vnus* latronum dicatur maledixiſſe Chriſto, a *latronibus* id factum, dicit Matth. 27, 44. vt Lucae ipſi licuerit; etenim, ſi duorum haec non eſt pugna aut diſſenſio, ne vnius quidem fuerit; et a duobus pluribusque ſic dicta, vt non repugnent, ab vno quoque dici coniuncta poſſint; *latrones* eum deriſere, *vnus* autem, vnus *tamen*, rel. vt hic Thuc. *duae* naues διεφθάρησαν· *vna* tamen ἑάλω· tanquam ſemet corrigens.

αὐτ. ἀνδρ.) int. σὺν· vt, *toto exercitu*, *omnibus copiis*, *profectus*, alia ſubinde.

Κατατραυματίσαντες πολλὰς] Videatur *Pollux* IV, 189. Wass. Et I, 125. ibique *Kuhnius*. *Pollux* vtroque loco obſeruat, *Thucydidem* dicere τραυματισθεισῶν τῶν νεῶν. Sic loquuntur etiam omnes alii ſcriptores Graeci. *Herodotus*

41. Tandem autem Syracusani totis viribus hoc modo pugnantes vicerunt: Athenienses vero in fugam versi, * per onerariarum nauium praesidium in suam stationem confugerunt. Syracusanorum vero naues *hostem* insequutae sunt vsque ad illas onerarias naues; deinde antennae, quae ex onerariis nauibus, † in introitu, altius sublatae stabant, vnde *plumbei* delphines *ad demergendas subeuntes naues* pendebant, ipsos *vlterius progredi* prohibuerunt. Duae vero Syracusanorum naues, victoria feroces, ad illas propius accesserunt, atque profligatae fuerunt; et *earum* altera vna cum ipsis viris capta fuit. At Syracusani, septem nauibus Athenienſium depressis, multisque laceratis, virisque partim captis, partim occisis, abierunt; et vtriusque pugnae naualis tropaea erexerunt, certamque spem animo iam conceperant, se *Athenienſibus* classe longe superiores fore. Existimabant autem, ipsum etiam peditatum a se subactum iri. Atque hi quidem, vt *hostem* vtrinque rursus aggressuri, sese praeparabant. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. [91. 4. U. C. Varr. 341.

42. Interea vero Demosthenes et Eurymedon cum auxilio, quod ab Athenienſibus acceptum adducebant, aduenerunt, nauibus ferme tribus et septuaginta, vna cum peregrinis, et fere cum quinque millibus grauis armaturae militum, *quos* tam ex suis popularibus, quam ex sociis, *collegerant*. Praeterea cum iaculatoribus barbaris et Graecis non paucis, nec non funditoribus et sagittariis, et reliquo apparatu, quanto opus erat. Quamobrem Syracusanorum et sociorum animos non exiguus pauor tunc inuasit, si nullus periculi deuitandi finis sibi futurus esset. Videbant enim, Iulio exeunte.

* Per onerariarum nauium effugium etc. *Valla.* Per onerariarum interualla ad suas stationes refugiunt. *Acacius.* HVDS.
† Altius, vt ingressum impedirent, sublatae etc. *Valla.* Super ingressus leuatae etc. *Acacius.* IDEM.

καὶ ὑποδυόμενοι ὑπὸ τὰς ταρσούς. Ἔπειτα αὐτὰς αἱ κεραῖαι] ἐκ τῶν περαιῶν δελφῖνες ἦσαν ἠρτημένοι, μολίβδινοι, ὥστε ἐμβάλλεσθαι ταῖς προσπλεούσαις πολεμίαις ναυσίν. οἷον, ἐμπίπτοντες αὐταῖς, διέκοπτον τὸν δρόμον αὐτῶν, καὶ κατέδυον. Ὁρῶντες ὅτε διὰ τὴν Δεκέλειαν] τὸ ὁρῶντες ἐσχημάτισαι, συνταττόμενον πρὸς τοῖς Συρακουσίοις καὶ συμμάχοις ὁρῶσιν.

VIII, 18. Τῶν (Ἀθηναίων) αἱ ἡμίσεαι τῶν νεῶν τετρωμέναι ἔσαν. *Polybius* XVI, 2. Τρώσασαι τὴν ναῦν ἐξ ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν. Ibid. 3. Τοῖς πολεμίοις ὕφαλα τραύματα δόντες. Et 4. Δύο δὲ ναῦς πολεμίων τρώσας. *Thucydides* IV, 14. Ἔτρωσαν μὲν πολλάς. Nec minus Latini. *Liuius* XXXVII. 24. *Ipsius Eudami multis ictibus* vulnerata nauis *erat*. DVK.

Τὰς μὲν ζωγρήσαντες] Mendose *Cod. C.* τὰς μὲν πολλὰς ζωγρ. WASS.

τροπ. ἀμφ. ναυμ.) Scil. ἕνεκα, vel πέρι.

Ἐχυράν] *Gr.* minus eleganter ἰσχυράν· sed ναυσὶ καὶ πολὺ bene. WASS.

Ἐδόκουν] Δοκεῖν *Gr.* bene. IDEM.

C 42. εἰ πέρ. — ἀπαλλ.) primo εἰ est pro ὅτι, quasi *dubitanter* tamen, quia in incerto etiam nunc exitus: *an vnquam finis foret?* Ob sie dann nie ein Ende sehen würden? Saepe ita post θαυμάζω, θαυμαστὸν, redditur εἰ, pro ὅτι. V et infra paullo, ad φαινομένην. Deinde, πέρας τοῦ ἀπαλλαγῆναι, est pro, πέρ ὥστε ἀπαλλαγῆναι, et Genit. τοῦ *explicat*, quale sit illud πέρας, *in quo* insit. Ita Phil. 3, 21. extr. (κατὰ) τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα. Vbi Genit. τοῦ δύνασθαι, ad ἐνέργειαν, plane vt hic, ostendit, *in* quonam *posita* sit illa vis, *quae* sit et qualis; vnde recte ibi Vulg. (quem expressit Luth.) *qua etiam possit* (vel, vt in meo Cod. legitur, propius ad Graecum, *qua possit etiam,*) *omnia sibi subiicere*. Obiter notasse detur: quod Vulg. cum pluribus aliis Libb. non agnoscat verba, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ, quia tantum vertit, *configuratum*, posse haec verba haberi pro interpretatione structurae Adiectiui σύμμορφον, quod, sine illis verbis, pendeat a μετασχηματίσει· μετασχ σύμμορφον, scil. ὥστε εἶναι, mutando, mutatum, simile reddet: qualem Epitheta rum, vel Praedicatorum, vsum subinde iam notatum dederimus; nominatim nuper admodum ad Sanctii Min c. 7. n. c.

[ὁρῶντες) in Sc'ol. Aug. add. τὸ post πρός.] rectissime vero; nec sine illo sensum habeat Vulg. Sch.) et pro συμμάχοις est ξυμμ.] et hoc recte, quia sunt verba textûs.)

Ὁρῶντες] Adnotat hic *Scholiastes* figuram, ὁρῶντες pro ὁρῶσι· nam praecedit τοῖς Συρακουσίοις καὶ ξυμμάχοις. Non infrequens est in *Thucydide* haec enallage casuum participii. III 36. Ἔδοξεν αὐτοῖς ὃ τὸν παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἅπαντας Μιτυληναίους — ἐπικαλεῖτες τὴν τε ἄλλην ἀπόστασιν. VI, 24. Καὶ ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ἐμοίως ἐκπλεῦσαι, τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις — τοῖς δ' ἐν τῇ ἡλικίᾳ, τῆς τε ἀπόσης πόθῳ ὄψεως καὶ θεωρίας, καὶ εὐέλπιδες ὄντες σωθήσεσθαι Et VI, 61. Εἴρητο δὲ (nempe αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων) πρεσβεῖαι αὐτῷ ἀπολογησαμένῳ ἀκολουθεῖν, ξυλλαμβάνειν δὲ μή· θεραπεύοντες — DVK. Nota Antiptosis: cuius simillimum longe exemplum, et plane genuinum habes Act. 15, 22. 23. ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις — πέμψαι — — γράψαντες, rel. pro γράψασι· non unum quo similius, οὐδὲ σῦκον σύκῳ οὕτω ὅμοιον γέγονε. Dissimile tamen Philipp. 3, 18. 19. πολλοὶ περιπατοῦσιν, — τοὺς ἐχθροὺς rel. ὧν τὸ τέλος. cet. οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. Vbi τοὺς ἐχθροὺς pend t λέγω, et οἱ φρονοῦντες r fer ad πολλοὶ περιπατοῦσι. Simili aberratione, proximae structurae

ἔτε διὰ τὴν Δεκέλειαν τειχιζομένην ἀδὲν [i] ἧσσον στρατὸν ἴσον καὶ παραπλήσιον τῷ προτέρῳ ἐπεληλυθότα, τήν τε τῶν Ἀθηναίων δύναμιν πανταχόσε πολλὴν φαινομένην. τῷ δὲ προτέρῳ στρατεύματι τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐκ κακῶν, ῥώμη τις ἐγεγένητο. ὁ δὲ Δημοσθένης, ἰδὼν, ὡς εἶχε τὰ πράγματα, [k] καὶ νομίσας, ἔχ οἷόν τε [k] εἶναι διατρίβειν, ἀδὲ παθεῖν, ὅπερ ὁ Νικίας ἔπαθεν· (ἀφικόμενος γὰρ [l] τοπρῶτον ὁ Νικίας φοβερὸς, ὡς ἂκ εὐθὺς προσέκειτο ταῖς Συρακούσαις, ἀλλ' ἐν Κατάνῃ διεχείμαζεν, ὑπερώφθη [m] τε, καὶ ἔφθασεν αὐτὸν ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατιᾷ [n] ὁ Γύλιππος ἀφικόμενος· ἦν δὲ ἂν μετέπεμψαν οἱ Συρακόσιοι, εἰ ἐκεῖνος εὐθὺς ἐπέκειτο· ἱκανοὶ γὰρ αὐτοὶ οἰόμενοι εἶναι, ἅμα τ' ἂν ἔμαθον ἧσσας ὄντες, καὶ ἀποτετειχισμένοι [o] ἂν ἦσαν· ὥστε, μηδ', εἰ μετέπεμψαν, ἔτι ὁμοίως ἂν αὐτοὺς ὠφελεῖν·) [p] ταῦτα δὴ ἀνασκοπῶν ὁ Δημοσθένης, καὶ γιγνώσκων, ὅτι καὶ αὐτὸς, ἐν τῷ παρόντι, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μάλιστα δεινότατός ἐστι τοῖς ἐναντίοις, ἐβούλετο [q] ὁτιτάχος [r] ἀποχρήσασθαι τῇ παρούσῃ τῷ στρατεύματος ἐκπλήξει. καὶ ὁρῶν τὸ παρατείχισμα τῶν Συρακοσίων, ᾧ ἐκώλυσαν περιτειχίσαι σφᾶς τοὺς Ἀθηναίους, ἁπλοῦν τε ὄν, [s] καὶ, εἰ ἐπικρατήσειέ τις τῶν τε Ἐπιπολῶν τῆς ἀναβάσεως, καὶ αὖθις τῷ ἐν αὐταῖς στρατοπέδῳ, [t] ῥᾳδίως ἂν αὐτὸ ληφθὲν, (ἀδὲ γὰρ ὑπομεῖναι ἂν σφᾶς ἀδένα·) [v] ἠπείγετο ἐπιθέσθαι τῇ πείρᾳ· καί [x] [οἱ] ξυντομωτάτην ἠγεῖτο διαπολέμησιν· ἢ γὰρ, κατορθώσας, [y] ἕξειν Συρα-

[i] Ἧσσον στρατὸν desunt *Reg.* mox ἴσον Mſqu. [k] καὶ abeſt Mſq. [l] Τὸ πρῶτον *Ar. C.* itidemque paulo infra. *Caſſ.* Aug. vtroque loco: infra *Gr.* [m] Τε deeſt *Gr.* [n] Ὁ omittunt *Ald. Flor. Baſ. Gr.* [o] Ἦσαν ἂν *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Ἂν deeſt *Gr.* [p] Hic verborum ordo: ὁ δὲ Δημοσθένης ἰδὼν ὡς εἶχε τὰ πράγματα, καὶ νομίσας ἔχ οἷόν τε εἶναι δ. ἀδὲ π. ὅπερ ὁ Νικ. ἔπ. ταῦτα δὴ ἀνασκοπῶν etc. reliqua per παρεμβολὴν dicta ſunt; ideoque hac ἐπαναλήψει vtitur perſpicuitatis ergo. *Ae. Port.* Ταῦτ' ἂν *Reg.* Mſqu. [q] Ὅτι τάχος *Reg. Caſſ.* Aug. [r] Ἀποχρῆσθαι *Ald. Flor. Baſ. Gr.* [s] Εἰ καὶ ἐπικρατ. etc. *Ald. Flor. Baſ.* Καὶ εἰ κρατήσειέ τις τῶν Ἐπιπολῶν *Ar. C.* Κρατήσειε *Cl.* Aug. Εἰ καὶ ἐπικρατ. τις τῶν τ' Ἐπιπολῶν *Gr.* Cum *Ar. C.* faciunt *Reg. Caſſ. Dan.* ἁπλοῦντες ὂν καὶ ἐπικρ. τ. τῶν Ἐπιτ Mſq. [t] Pro ῥᾳδίως ἂν αὐτὸ ληφθήσεσθαι ἔν. *Ae. Port.* Αὐτῷ *Reg.* [v] Vide *Diodor. Sic.* l. 13. p. 336. *Ed. Steph.* 143. *Ed. Rhod.* Hvds. [x] Οἱ omittunt *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. [y] Ἕξειν *Reg. Caſſ. Gr. Baſ. Steph.* 2. *Port.* Aug. ἕξει Mſqu.

data, Cic. d. Offic. 1, 7. ante med. *Sed, quoniam, vt rectiſſime ſcriptum eſt a Platone, non nobis ſolis nati ſumus, — — atque, vt placet Stoicis — — ad vſum hominum omnia creari, homines autem hominum cauſſa eſſe generatos.* Debebat, *creantur*, et, *hom. generati ſunt*; quia inceperat, *quoniam — nati ſumus.* Sed, delapſus ad proximum, *placet*, vertit in orationem obliquam; quod non faceret, quia, *vt placet Stoicis*, erat in Parentheſi, et extra compagem; aut *vt* ante *placet* omitteret. V. et mox, ad φαινομένην.

ἴσον καὶ παραπλήσ.) triplici modo haec interpretari datur: 1) ἴσον numero, (*quantitate*,) παραπλήσιον conditione; (*qualitate*; 2) καὶ pro ἢ· 3) ἴσον καὶ pro σχεδὸν, ὡσανεὶ, *paene, tantum non*, veluti, gleichſam: vt 3, 14. init. ἴσχι καὶ ἐκέται ἐσμέν.

φαινομένην) pro φαίνεσθαι. Solito more Graecorum; vt γνοὺς, apud Xenoph. Mem. S., καταμαθὼν, 1, 4, 2. init. 4, 2, 1. init. ὁρῶν, 4, 2, 17. init. 2, 7. init. ἰδὼν, 3, 4. init. οἶδα quoque, 2, 19. init. nec non αἰσθόμενος, 2, 2. et 3. init. Quin frequentius hoc ipſo Infinitiuo; cuius ego vſum cum Accuſat. hinc natum putem, cum primitus dicerent ac ſentirent: *video, audio, noui illum* (tanquam, ὡς,) *doctum, triſtem; deinde*, ex Ebraismo, כִּי, ὅτι, *noui illum, quod* (quatenus) *ſit*, vel *eſt*. Xen. M. S. 1, 3, 8. Κριτόβουλον — πυθόμενος, ὅτι ἐφίλησε τὸν Ἀλκιβ. υἱόν. Quid manifeſtius? Quod pluribus tamen et ἐξεπίτηδες, profeſſus diſputo ad Sanct. Min. C. de Infinit. Sed, vt omiſſum ſupra ad ὁρῶντες hic reddam: quod Herodoti affert Abr. ex L. 1, c. 24. τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἡδονὴν — — ἀναχωρῆσαι, κ. τ. λ. id, ſi non diſſimilimum longe, ſimile tamen vsque quaque haud eſſe, apparet. Hic enim, apud Herodot. ſuum caſum habet ἐσελθεῖν, ἀναχωρῆσαι non habet, ſed ex τοῖσι intell. τοὺς, i. e. αὐτούς· vt Ellipſis haec ſit, non Antiptoſis. Sed nimirum totum hoc aliud eſt, ex eo genere, vbi in Parentheſi aliquid ponatur, quod repetendum ſit extra eam, vel ex eo aliquid. Debebat enim Herodotus: καὶ τούσδε ἀναχωρῆσαι ἐκ τ. πρύμνης ἐς μέσην νῆα· ἐσελθεῖν γὰρ τοῖσιν (αὐτοῖς) ἡδονὴν, κ. τ λ. Comma ergo ponendum poſt καὶ, immo Parentheſeos ſignum, ita: καὶ (τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἡδονὴν, i. e. ἐσελθεῖν γὰρ τοῖσι (αὐτοῖς) ἡδονὴν, rel. et poſt ἀσιδοῦ clauſa Parentheſi, ex illa ad ἀναχωρῆσαι repet. ex τοῖσι, τούσδε. Obſ. etiam, ad εἰ pro ὅτι, quod notauimus init. Cap. ad vv. εἰ πέρ. — ἀπαλλ. et hic, apud Herod. εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι, eſſe pro, ὅτι μέλλ.

ὡς ἐκ κακῶν) *vt in malis*, vertit Port. *vt poſt tot mala*, rel. Abr. rectius hic etiam, quod ἐκ vertit *poſt*; quamquam et *in* congruat, quia nondum ſeſe emerſerant ex his malis. Sed illud *vt*, ſatis Latinum quidem hoc ſenſu, eget interpretatione; quam Liu. ſuppeditet, L. 22. c. 5. init. *Conſul fatis, vt in trepida re, impauidus*; Quod clarius rurſus 5, 47. poſt med. *reliquum noctis, quantum in turbatis mentibus* (fieri, teneri,) *poterat, quieti datum eſt*; et 1, 18. init. *conſultiſſimus vir, vt in illa quisquam aetate eſſe poterat, omnis diu. humanique iuris.* Tali conditione ac tenore, *minuit vt*, temperat ac circumſcribit, non auget; vt h. l. robur, animus iis acceſſit, *vt* ex (*in*) trepidis rebus, i. e. quantum animi (eorum) capere poterant ſic afflicti. At, cum Liu. 23, 8. *conuiuium, vt in ciuitate, atque etiam domo, luxurioſa, omnibus voluptatium illecebris inſtructum*; hic *auget* voc. *vt*, atque intendit: vt *par* eſt, vt coniicere datum. Sed hoc ſenſu Graeci magis dicunt οἷον, οἷά τε, οἷον εἰκὸς, quam ὡς. V. tamen ad c. 43. extr. vv. ὡς κεκρατηκ.

Οὐχ οἷόν τε εἶναι] A *Cl.* perperam abeſt εἶναι. Wass. Non maxima cauſa eſt, cur *Cl.* et *Reg.* praeferri debeant omnibus aliis libris. Alioqui ellipſis verbi ſubſtantiui, praecedentibus οἷόν τε, et οὐχ οἷόν τε, neque *Thucydidi*, neque aliis, inu-

quamuis Decelea fuiſſet munita, nihilo tamen minus exercitum parem atque ſimilem priori contra ſe veniſſe, et Athenienſium vires undique magnas apparere. * Superiori vero Athenienſium exercitui, vt in malis, quoddam *animi* robur acceſſit. Demoſthenes autem, cum vidiſſet, quo in ſtatu res eſſent, et exiſtimaſſet, nullo modo *ſibi* licere tempus terere, et committere, quod Nicias commiſerat: (Nicias enim, cum initio formidabilis *illuc* appuliſſet, quia Syracuſas non protinus eſt adortus, ſed Catanae hybernauit, in contemtionem *apud hoſtes* venit; eumque Gylippus, qui copias ex Peloponneſo ducebat, anteuertit; quas ne arceſſiſſent quidem Syracuſani, ſi ille confeſtim inuaſiſſet. Nam cum ipſi ſe ſatis virium habere putarent, vno eodemque tempore ſe *illis* inferiores eſſe cognouiſſent, et circumuallati fuiſſent. Quare ne ſi arceſſiſſent quidem, ipſos amplius aeque *ac ante* iuuare potuiſſet.) Demoſthenes igitur cum haec conſideraret, et ſciret, ſe quoque in praeſentia, primo die maxime formidabilem hoſtibus eſſe, praeſenti *ſuarum* copiarum terrore, quam celerrime vti volebat. Cum autem animaduerteret, *directum* Syracuſanorum murum prope *ſuas munitiones* exſtructum, quo ſe ab Athenienſibus circumuallari prohibuerant, ſimplicem eſſe, et, ſi quis Epipolarum adſcenſum occupaſſet, et caſtra, quae in ipſis erant, hunc facile captum iri, (nullum enim fore *putabat*, qui ſuorum impetum auderet ſuſtinere,) rem aggredi, periculumque facere properabat; breuiſſimoque temporis ſpatio bellum a ſe confectum iri ſperabat. Aut enim re feliciter geſta Syracuſas

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341. Iulio exeunte.

* Vt ex imbellibus confecto, robur etc. *Valla.* Sed et ſuperior Athenienſium exercitus, animum, *quem* prae malis *allicere coeperat*, aliqua iam ex parte recollegerat. *Stephanus.* At veteri Athenienſium militi, poſt tanta mala etc. *Acacius.*

Ὑπερῴφθη τε] ἦγον κατεφρονήθη. Καὶ ἔφθασεν αὐτὸν] προέλαβεν. Ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατιᾶς] ἦγον, μετὰ πλήθους στρατιωτῶν. Ἱκανοὶ γὰρ αὐτοὶ] ἱκανοὶ γὰρ οἱ Συρακούσιοι νομίζοντες εἶναι πρὸς τὸ ἀντισχεῖν Ἀθηναίοις κατ' ἰδίαν, ἅμα τε ἐνέγνωσαν, ὅτι ἦττες εἰσὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἀπετειχίσθησαν. Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ] τῆς ἀφίξεως αὐτῶ δηλονότι. Ὁτιτάχος] ἦγον τάχισα. Τὸ παρατείχισμα] ἦτοι τὸ ἐρθὸν διατείχισμα. Περιτειχίσαι σφᾶς] οἱ Συρακούσιοι δηλονότι τὰς Συρακουσίας. Τῶ ἐν αὐταῖς στρατοπέδου] εἰ κρατήσειε δηλονότι. Αὐτὸ ληφθὲν] τὸ παρατείχισμα. Οὐδὲ γὰρ ὑπομεῖναι ἂν σφᾶς] τὰς Ἀθηναίας. Ἡπείγετο ἐπιθέσθαι] ἀντὶ τῶ, ἠπείγετο ἀποπειρᾶσθαι, ἦγον ἐγχειρῆσαι. Καί οἱ ξυντομωτάτην ἡγεῖτο] ἦγον, ἡγεῖτο εὐχερὲς εὑρήσειν τὸ τέλος τῶ πολέμου. Ἡ γὰρ κατορθώσας] ἦγουν τροπαιουχήσας.

ſitata eſt. *Thucydides* huius libri Cap. 47. Ἕως ἔτι τὸ πέλαγος οἷόν τε περαιοῦσθαι. Add. Cap. 1. Dvk. Germani quoque ſic dicimus: Er könne nicht ſo da liegen, und ſich dieß zuziehen, rel. Quidni *poſſet?* Sed *poſſe*, οἷον, nimirum hic eſt *debere*, dignum eſſe, conuenire. Ita 1. Cor. 10, 21. οὐ δύνασθε, non *poteſtis* (ſimul) Chriſti et daemoniorum calicem bibere, i. e. non *debetis*, non conuenit.

οὐδὲ παθεῖν) Aut παθεῖν ſign. hic, *facere*, *committere*, eo rem deducere, vt idem accideret ipſi; aut καὶ, quod latet in οὐδὲ, pro καὶ οὐ, eſt pro ὥστε· non debere ſe διατρίβειν, morari, καὶ (ſcil. οὕτω,) eoque, ita, committere; vel, ὥστε, vt idem ipſi accideret. v. Phil. Th. P. p. 153. lit. ב) 1. Theſſ. 4, 1. πῶς δεῖ περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν τῷ θεῷ, i. e. (οὕτω) ὥστε ἀρέσκ. τ. θ. *ita* vivere, vt probemini Deo; quaſi, per Hendiadyn, περιπατοῦντας ἀρέσκειν· vt hic plane, διατρίβειν καὶ παθεῖν, pro, διατρίβοντα παθ.

[ὑπερῴφθη — καὶ ἔφθασ. — ἐκ τ. Πελ.] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.] Et vero leuia ſane ſunt; vix tironibus neceſſaria.)

[ἱκανοὶ γ.) in Schol. Aug. pro κατ' ἰδίαν eſt κατιδίαν, vno voc.] Illud ſolitum magis; ſed et hoc ex analogia.

[τῇ πρώτῃ ἡμ.) Schol. abeſt Aug.]

μάλιστα δεινότ.) non eſt hic Pleonasmus ſuperl. de quo Sanct. in Min. L. 4. c. 9. ſed diuidendum: μάλιστα τῇ πρ. ἡμ. ἐστὶ δεινότ. primo *quoque* die, *vtique*, praeſertim, maxime terribilem ſe eſſe hoſtibus, vel fore. ἐστὶν hic eſt ἔσται, *certo* ſe fore; vel, vti ſoleat fieri.

[ὁτιτάχ.) Schol. d. Aug.] v. cap. extr. ad ὅτι μή.)

[παρατείχ.) Schol. Aug. d. ἦτοι, init.]

[περιτειχίσ. — τοῦ ἐν αὐτ.] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

[ἠπείγ. ἐπιθ.) Schol. Aug. ſic tantum leg. ἠπείγετο ἀποπειρᾶσθαι· cetera deſ.]

[καὶ οἱ ξυντομ.) Schol. abeſt Aug.] Schol. Vulg. etſi praefixum habet οἱ, non agnoſcit tamen, neque expl. quo explicato vel maxime opus eſſet. Eſt autem, ſi vera lect. eſt, pro ἑαυτῷ, Ionice tamen magis; aut leg. οἱ, pro ὅπιν, vel, quod malim, leg. ᾗ, *qua*, vt καὶ ſit pro *idque*, und zwar, et referatur ad ἠπείγ. ἐπιθέσθαι· feſtinabat tentare diſcrimen, *idque* ea ratione, qua, breuiſſimo tempore et momento leui, putaret, confici rem poſſe.

Διαπολέμησιν] Huc fortaſſis reſpexit *Pollux* IX, 142. Dvk.

[ἢ γὰρ κατορθ. — τ. στρατ. — ἄλλως] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

Ἴξειν Συρακούσας] Ἔξειν tres *Mſſ.* et *Edit.* E *Cod. Dan.* quidem nihil varietatis adnotatum erat, ſed tamen credo, ἥξειν eſſe vitium *Editionis Hudſonianae.* Dvk.

κύσας, ἢ ἀπάξειν τὴν στρατιὰν, καὶ ἐ [z] τρίβεσθαι ἄλλως Ἀθηναίους [a] τε τοὺς [b] ξυστρατευομένους, καὶ τὴν ξύμπασαν πόλιν. πρῶτον [c] μὲν ἓν τὴν τε γῆν ἐξελθόντες τῶν Συρακοσίων [d] ἔτεμνον [e] οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τὸν Ἄναπον, καὶ τῷ στρατεύματι ἐπεκράτησαν, ὥσπερ τοπρῶτον, τῷ [f] τε πεζῷ, καὶ ταῖς ναυσίν. ἐδὲ γὰρ [g] καθ' ἑκάτερα οἱ Συρακόσιοι ἀντεπεξῆσαν, ὅτι μὴ τοῖς ἱππεῦσι καὶ ἀκοντισταῖς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιείου.

μγ. Ἔπειτα μηχαναῖς ἔδοξε τῷ Δημοσθένει πρότερον ἀποπειράσαι τοῦ [h] ἀποτειχίσματος. ὡς δὲ αὐτῷ προσαγαγόντι κατεκαύθησάν τε ὑπὸ τῶν ἐναντίων, ἀπὸ τοῦ τείχους ἀμυνομένων, αἱ μηχαναὶ, καὶ τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ πολλαχῇ [i] προσβάλλοντες ἀπεκρούοντο, ἐκέτι ἐδόκει διατρίβειν· ἀλλὰ, πείσας τόν τε Νικίαν καὶ τοὺς ἄλλους [k] ξυνάρχοντας, ὡς ἐπενόει, τὴν ἐπιχείρησιν τῶν [l] Ἐπιπολῶν ἐποιεῖτο. καὶ ἡμέρας μὲν [m] ἀδύνατα ἐδόκει εἶναι λαθεῖν προσελθόντας τε καὶ ἀναβάντας· παραγγείλας δὲ [n] πέντ' ἡμερῶν σιτία, [o] καὶ τοὺς λιθολόγους καὶ τέκτονας πάντας λαβὼν, καὶ ἄλλην παρασκευὴν, τοξευμάτων [p] τε, καὶ ὅσα ἔδει, ἢν κρατῶσι, τειχίζοντας ἔχειν, αὐτὸς μὲν ἀπὸ [q] τοῦ πρώτου ὕπνου, καὶ Εὐρυμέδων, καὶ Μένανδρος, ἀναλαβὼν [r] τὴν πᾶσαν στρατιὰν, ἐχώρει πρὸς τὰς Ἐπιπολάς. Νικίας δὲ ἐν τοῖς τείχεσιν ὑπελέλειπτο. καὶ [s] ἐπειδὴ ἐγένοντο πρὸς αὐταῖς κατὰ τὸν [t] Εὐρύηλον, (ἦπερ καὶ ἡ πρότερα στρατιὰ [v] τοπρῶτον ἀνέβη,) λανθάνουσί τε τοὺς φύλακας τῶν Συρακουσίων, καὶ [x] προσβάντες, τὸ τείχισμα, ὃ ἦν αὐτόθι, τῶν Συρακουσίων αἱροῦσι, καὶ ἄνδρας [y] τινὰς] τῶν φυλάκων ἀποκτείνουσιν· οἱ δὲ πλείους,

z Τρίψεσθαι *Gr.* a Τε καὶ τοὺς *Gr.* Mſqu. b Ξυνστρατευομένους *Caſſ. Gr.* Aug. c Μὲν non habet *Reg.* d Ἔτεμον *Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. e Οἱ deeſt *Ar.* f Τε abeſt *Ar. C. Caſſ.* g Καθ' ἕτερα *Marg. Ar. C. Caſſ.* Aug. Mſqu. Καθέτερα *Reg.* h Παρατειχίσματος *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. ἀποπειρᾶσαι antea Baſ. mox κατεκαύθ. ſine τε Mſqu. et ἀμυνομέν. i Προσβαλόντες *Ar. C. Baſ. Dan.* k Ξυνάρχοντας, ἐπενόει, καὶ τὴν ἐπιχείρησιν *Marg. Ar. C. Cl. Caſſ.* Aug. Ξυνάρχοντας ἐπενόει ἐπιχείρησιν *Dan.* συνάρχ. ἐπεν. τ. ἐπιχ. Mſqu. l Ἐπιπολλῶν *Caſſ.* m Ἀδύνατον *Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. n Πέντε ἡμερῶν *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. o Καὶ τοὺς ἄλλους λιθολόγους etc. Miqu. *Dan. Ar. C.* Καὶ τοὺς λιθολόγους καὶ ἄλλους πέντας τέκτονας λαβὼν *Marg.* p Τε deeſt *Reg.* q Τῷ omittunt *Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* Aug. mox Εὐριμέδων Mſqu. r Τὴν πρώτην στρατιὰν *Cam. Gr.* s Ἐπειδὴ omittunt *Ar. C. Dan.* t Εὔρυκλον *Dan.* Εὔρυκλον Mſqu. v Τὸ πρῶτον *Caſſ. Gr.* (et ſub fin. cap. *Caſſ.*) Baſil. x Προβάντες *Dan.* προσβάλοντες Mſqu. y Τινὰς deeſt *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. *Dan.*

Τρίβεσθαι] *Gr.* τρίψεσθαι, et mox, τε καὶ τοὺς Ἀθηναίους. bene. Wass. *Thucydides* VI, 18. Νομίσατε καὶ τὴν πόλιν, ἂν μὲν ἡσυχάζῃ, τρίψεσθαί τε αὐτὴν περὶ ἑαυτήν. Vide ibi *Scholiaſten.* Dvk.

Ἄλλως] Agnoſcit *Etymolog. M.* 68, 44. et exponit μάτην, exemplis adductis. Wass.

τήν τε γῆν — — οἱ Ἀθ.) Traiecta ſunt verba, pro, τ. γῆν τῶν Συρακ. ἔτεμν. οἱ Ἀθην. ἐξελθ. vel, οἱ Ἀθ. ἐξελθόντες ἔτεμν. τ. γῆν τ. Συρακ. Illud ἐξελθόντες vtique incommode interiectum.

[ἔτεμνον) Schol. abeſt Aug.]

τ. Ἄναπον) Ouid. Faſt 4, 469. *fontem lenis Anapi.*

ὅτι μὴ) debet eſſe, ὅ, τι μὴ, qſ. *quod*, quoad, quantum *non*, equitibus exierant, nempe, alio modo, cum aliis non exierant; ergo *tantum*, *non niſi* cum equitibus. Ita ſupra, ὅτι τάχος, i. e. ὅ, τι τάχος, ſc. ἦν, quantum erat, dabatur, i. e. concedebatur, celeritatis.

C. 43. ἀπεκρούοντο) debebat, ἀπεκρούετο, nempe ὁ Δημοσθένης, ex proximo, αὐτῷ.

[ἐδόκει) Schol. abeſt Aug.]

ἐδόκει) hic de *homine* ipſo, de *putante*, dicitur; plerumque de *re* ipſa, quae credatur. Sed et 1. Cor. 4, 9. δοκῶ γάρ, ὅτι, rei. et 2. Cor. 12, 19. πάλιν, δοκεῖτε, ὅτι ἀπολογούμεθα· adde 11, 16. μή τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι 1. Cor. 10, 12. ὁ δοκῶν ἑστάναι. Matth. 24, 44 ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε. Quod ſi, αὐτῷ intelligi, vellet Thuc., ſcriberet, διατρίπτειν.

[κ. τ. ἄλλ.) Schol. abeſt Aug.] In Schol. vulg. verba inde a γράφ. ad ἐπιχείρησιν, ſic intelligo: γράφεται, ſcil. καί· haec Schol. verba ſint, Lectionem aliam indicantis, aut etiam probantis, vt ſubinde γράφεται in Schol. eſt pro, γραπτέον· reliqua ſint ipſius Thuc. verba: τοὺς ξυνάρχοντας, (πείσας,) ἐπενόει, ſcil. τὸ ἔργον· τὴν ἐπίνοιαν ἐποιήσατο, rem *commentus* eſt, *ordinem* rei compoſuit, et planirte, entwarf die Unternehmung, καὶ (οὕτω) τὴν ἐπιχείρησιν, ſcil. ἐποιεῖτο. Etenim, ſi καὶ non ſit Thuc. ſed Schol. intellecto vel repetito γράφεται, non fuerit iſta Lectionis varietas, vbi neque in textu ſit καί· nec ſine illo καὶ in contexto ὡς abeſſe poſſit, quod manifeſto omittat Schol. nempe in hac Lect. cum καὶ, quae eſt ipſa Lect. Codd. plurimorum, et Scholiaſtae notata. Nec monuiſſem, niſi obſcuritatem inducere poſſet illud καὶ, ad quod, fieri poſſit, vt γράφεται repetat aliquis, tanquam ſit a Schol. illud καὶ, non a Thuc.

Καὶ τοὺς ἄλλους ξυνάρχοντας, ὡς ἐπενόει] Quidam libri καὶ τ. ἄ. ξυνάρχοντας, ἐπενόει καὶ τὴν ἐπιχ. ex *Scholiaſta*, vt alibi. Wass. Niſi tamen potius dicendum eſt, hoc a recentioribus quibusdam, qui exemplaria ſcripta inter ſe comparare coeperunt, in *Scholiaſten* inlatum eſſe: cuius rei ſuſpicionem ex eo capio, quod *Scholiaſtes Cod. Caſſ.* neque hic, neque pleriſque aliis locis, de varietate ſcripturae monet. Dvk.

Ἀδύνατα] Nonnulli, minus recte, ἀδύνατον. Vide *Suidam.* Wass. Poteſt hic ad ἐδόκει intelligi αὐτῷ· ſed, quia ſequ. παραγγείλας δὲ, (δὲ pro ἀλλὰ,) nempe ὁ Δημοσθένης, etiam ἐδόκει accipi detur, vt ſupra, init. cap. pro ἐνόμιζε. Supra tamen ἐδόκει ſignificabat, ἐδοκίμαζε, probauit, conſultum duxit. ἀδύνατα, more Noſtri, pro ἀδύνατον.

[ἐδόκει) Schol. abeſt Aug.]

in ſuam poteſtatem venturas, aut copias a ſe abductum iri, nec vniuerſos * Athenienſes, tam eos, qui militiae, quam eos, qui domi erant, fruſtra attritum iri. Primum igitur *ex nauibus* egreſſi Athenienſes Syracuſanorum agrum, qui circum Anapum erat, vaſtare coeperunt, et pedeſtribus naualibusque copiis, vt ante, ſuperiores erant. Aduerſus enim neutras *copias* Syracuſani prodierunt, niſi cum equitibus et iaculatoribus, qui ex Olympiéo venerant. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

43. Deinde Demoſtheni prius, *quam Epipolas aggrederetur*, illam munitionem machinis tentare placuit. Sed cum machinae, ab ipſo *ad munitionem* admotae, crematae fuiſſent ab aduerſariis, qui ex muris ſe defendebant, cum etiam caeterae eius copiae, quae *munitionem* variis in partibus oppugnabant, *ab hoſtibus* repellerentur, tempus non amplius terendum eſſe, cenſuit. Quare cum rem Niciae caeterisque collegis perſuaſiſſet, Epipolas, vt cogitarat, aggredi ſtatuit. Caeterum interdiu quidem nullo modo fieri poſſe videbatur, vt clam accederent et adſcenderent. Cum igitur edixiſſet *militibus*, *vt ſecum ferrent* quinque dierum cibaria, cum etiam aedium ſtructores omnesque fabros aſſumſiſſet, et caeterum miſſilium apparatum, et *omnia*, quaecunque ad munitiones exſtruendas neceſſaria futura erant, ſi *eo loco* potiti fuiſſent, ipſe quidem a primo ſomno, et Eurymedon, et Menander, omnibus copiis aſſumtis, ad Epipolas contendit. Nicias vero in munitionibus remanſit. Cum autem ad ipſas *Epipolas* acceſſiſſent per Euryelum (qua etiam prior exercitus prius adſcenderat,) Syracuſanorum cuſtodes latuerunt; ipſorumque munitionem, quae illic erat, aggreſſi ceperunt,

* Athenienſes, qui in militiam ſecuti erant, et vniuerſam ciuitatem etc. *Acacius.*

Τὴν στρατιὰν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Ἄλλως] ἤγουν ἀπράκτως. Ἔτεμνον] ἤγουν ἐδενδροτόμουν. Ἀπεκρύ.τυ] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. Ἐδόκει διατρίβειν] ἀργεῖν. Καὶ τὰς ἄλλους ξυνάρχοντας] ὡς ἐπενόει τὴν ἐπιχείρησιν. γράφεται, ξυνάρχοντας, ἐπενόει, καὶ τὴν ἐπιχείρησιν. Ἐδόκει εἶναι λαθεῖν] τὰς Συρακουσίους δηλονότι. Προσελθόντας τε] τὰς Ἀθηναίους. Καὶ ἄλλην παρασκευὴν] ὅπλισιν. Ἐν τοῖς τείχεσι] τοῖς ἑαυτῶν δηλονότι. Πρὸς αὐταῖς] ταῖς Ἐπιπολαῖς.

[προσελθόντας) Schol. abeſt Aug.]

[λιθολόγους) in Aug. ad marg. adſcr. λιθοδόμους.] Interpretatio haec eſt, non Var. Lect. Heſych. λιθολόγημα, ἐκ λίθων οἰκοδόμημα· et: λιθολόγοι, οἰκοδόμοι. Vbi, quod ſequ. (apud Heſych.) λιθονεψίς, nihili vocab. emendatur a Palmer. et Salm. λίθον ἑψεῖς, debebat, ἑψᾷς, nec verti, *lapidem lauare*, quod teneri ſane poſſit, ſed, *coquere lapidem*, quod non poſſit; Latini dicunt, vt Terent. Phorm. A. 1. *laterem lauare*; ſed hunc κέραμον Graeci dicunt, vel πλίνθον, alioqui legerim, λιθονιψίαν.

λαβὼν) pro παραλαβών. Paullo poſt, ἀναλαβὼν τ. στρατιάν.

[κ ἄλλ. παρασκ.) Schol. abeſt Aug.] nec vero bene ſatis explicari videtur, ὅπλισιν, vt quam milites iam haberent, ſed alium apparatum ſign. machinarum, ferramentorum, rel. Sane τοξευμάτων ſubiicitur; ſed τε eſt pro καὶ, vt ſaepe; et vero additur porro, τῶν ἄλλων, ὅσα ἔδει τειχίζοντας ἔχειν, quibus opus eſſet ad *muniendum*. Quod cum iam innuere videatur illam ipſam παρασκευὴν, quam ſim ſupra interpretatus: flexerim ad Synchyſin, vt, eſſe, dicam, pro, τήν τε ἄλλην παρασκευὴν τοξευμάτων. Sed ne hoc quidem opus.)

Ἀπὸ τῦ πρώτυ ὕπνυ] *Circa primam vigiliam* vertit *Acacius*. Rectius, puto, *Valla* et *Portus* ἀπὸ acceperunt pro *poſt*, vt ſit, *poſt primam vigiliam*: quemadmodum, quum dicunt, ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας, ἀπὸ δείπνυ, et plura huius generis. *Circa primam vigiliam*, eſt, περὶ πρῶτον ὕπνον· quo vtitur *Thucydides* II, 2. et *Plutarchus* in Nicia p. 941. Hoc *Polluci* I, 70. videtur eſſe εὐτελές. Si exiſtimauit, eſſe humile ac plebeium genus loquendi: non probo illius ſententiam. *Dionyſius Halicarn.* V, 41. Μετὰ τὸν πρῶτον ὕπνον. Dvk. Manifeſto ἀπὸ hic eſt *poſt*; quomodo enim *cum* primo ſomno exirent? *Aliorum* forte, (vt *tempus* omnino ſignetur,) non ſuo; at tunc *tempus* ita non ſignaret, niſi *ipſi* primo ſomno functi eſſent. Quis enim dixerit, ſe exiiſſe circa primum ſomnum, quo ipſe functus non ſit? Sed nimirum eſt illud, quod Liu. ſaepe: *Iuſſi corpora curare*. Supra quidem, c. 29. init. ἀφ' ἑσπέρας libere vertebatur, *orto* veſpere, et, *poſt* veſperam. Hic alia ratio eſt.

ἀναλαβὼν ἐχώρει) Debebat, ἀναλαβόντες, et ἐχώρουν, tres illi nempe; ſed ipſe tamen princeps et auctor.

[ἐν τ. τείχ.] [πρὸς αὐτ.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

ἡ πρετ. στρ.) primo in Siciliam miſſae copiae. Ita c. 42. poſt init. τῷ πρότερον στρατεύματι τ. Ἀθην. cui auxilia, vel ſupplementum, Demoſthenes et Eurymedon aduexiſſent.

ἀνέβη) pro Plusqpf. ἀνεβεβήκει.

Καὶ ἄνδρας τινὰς τῶν φυλάκων ἀποκτείνυσι] Scriptura librorum, a quibus abeſt τινὰς, confirmari poteſt ex alio loco *Thucydidis* II, 33. Ἄνδρας τε ἀποβάλλυσι σφῶν αὐτῶν. Neque ſolum hic, ſed etiam alibi, quidam ſcripti excludunt τινάς. *Ariſtophanes* Equitib. v. 423. Ὡς εἶπ' ἀνὴρ τῶν ἐντόρων ἰδὼν μι τῦτο δρῶντα. Dvk.

διαφυγόντες εὐθὺς πρὸς τὰ στρατόπεδα, ἃ ἦν ἐπὶ τῶν Ἐπιπολῶν τρία, [[z] ἐν προτειχίσμασιν,] ἓν μὲν τῶν Συρακουσίων, ἓν δὲ τῶν ἄλλων Σικελιωτῶν, ἓν δὲ τῶν ξυμμάχων, ἀγγέλλουσι τὴν ἔφοδον, καὶ τοῖς ἑξακοσίοις τῶν Συρακουσίων, οἱ καὶ πρῶτοι κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τῶν Ἐπιπολῶν φύλακες ἦσαν, [a] ἔφραζον. [b] οἱ δ' ἐβοήθουν τ' εὐθύς· καὶ αὐτοῖς ὁ Δημοσθένης καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐντυχόντες, ἀμυνομένους προθύμως ἔτρεψαν. καὶ αὐτοὶ μὲν εὐθὺς ἐχώρουν [c] ἐς τὸ πρόσθεν, ὅπως τῇ παρούσῃ ὁρμῇ τὸ περαίνεσθαι, [d] ὧν ἕνεκα ἦλθον, μὴ βραδεῖς γένωνται. ἄλλοι δὲ τὸ ἀπὸ τῆς [e] πρώτης παρατείχισμα τῶν Συρακουσίων, ὀχ ὑπομενόντων τῶν φυλάκων, ᾕρουν τε, καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀπέσυρον. [f] οἱ δὲ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ ὁ Γύλιππος καὶ [g] οἱ μετ' αὐτοῦ, ἐβοήθουν ἐκ τῶν προτειχισμάτων. καὶ, ἀδοκήτου τοῦ τολμήματος [h] σφίσιν ἐν νυκτὶ γενομένου, [i] προσέβαλλόν τε τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπεπληγμένοι, καὶ, βιασθέντες ὑπ' αὐτῶν, τοπρῶτον ὑπεχώρησαν. προϊόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν ἀταξίᾳ [k] μᾶλλον ἤδη, ὡς κεκρατηκότων, καὶ βουλομένων [l] διὰ παντὸς τοῦ μήπω μεμαχημένου τῶν ἐναντίων ὡστάχιστα διελθεῖν, ἵνα μὴ, ἀνέντων σφῶν τῆς ἐφόδου, [m] αὖθις ξυστραφῶσιν, οἱ Βοιωτοὶ πρῶτοι αὐτοῖς ἀντέσχον, καὶ προσβαλόντες ἐτρεψάν τε καὶ ἐς φυγὴν κατέστησαν.

μδ'. Καὶ ἐνταῦθα ἤδη ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀπορίᾳ ἐγίγνοντο οἱ Ἀθηναῖοι, [n] ἣν δὲ πυθέσθαι ῥάδιον [*] ἢν δ' ἀφ' ἑτέρων, ὅτῳ τρόπῳ ἕκαστα ξυνηνέχθη. [n] ἐν μὲν γὰρ ἡμέρᾳ σαφέστερα μὲν, ὅμως δὲ καὶ ταῦτα οἱ παραγενόμενοι πάντα, πλὴν [o] τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, [p] μόγις, οἶδεν· ἐν δὲ νυκτομαχίᾳ (ἣ [q] μόνη δὴ στρατοπέδων μεγάλων ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ ἐγένετο,) πῶς ἄν τις σαφῶς τι [r] εἰδείη; [s] ἦν μὲν γὰρ σελήνη λαμπρὰ, εἰώρων δὲ ἅτως ἀλλήλους, ὡς ἐν σελήνῃ εἰκὸς, τὴν μὲν ὄψιν τοῦ σώματος προορᾶν,

z Ἐν προτειχίσμασιν non agnoscunt *Ar. C. Reg. Caff. Dan.* Aug. Mſq. a Ἐφραξαν *Dan.* b Οἱ δ' ἐβοήθουν τε εὐθὺς *Ar. C. Reg.* Mſqu. id. mox αὐτὸς ὁ Δημ. Οἱ δὲ ἐ. τ. ἐ. *Gr.* c Ἐς τὸ ἔμπροσθεν *Ar. C. Dan.* d Ὧν deeſt *Caſſ.* ſcriptum in marg. hic et Aug. mox βραδεῖς Mſqu. e Scil. ὁδῷ vel ἐφόδῳ. Id eſt: τὸ πρῶτον παρατείχισμα, ᾧ πρώτῳ προσέβαλον. Vel, τὸ ἐγγὺς παρατείχισμα ἀπὸ τῆς πρώτης ὁρμῆς (ſcil. τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ) αἱρέσιν. *Ae. Port.* f Ἑρμοκράτης μετὰ τῶν ἐπιλέκτων βοηθήσαντος, ἐξεώσθησαν οἱ Ἀθηναῖοι. *Diodor. Sic.* l. 13. p. 336. *Ed. Steph.* p. 142. *Ed. Rhod.* Vide *Plutarchi* Niciam, p. 537. *Ed. Francof.* Hvds. g Οἱ deeſt *Dan.* h Ἐν νυκτὶ σφίσι γενομένῃ *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. σφίσιν om. Baſ. i Προσέβαλόν τε *Reg.* k Μᾶλλον deeſt *Reg.* l Διαπαντὸς *Ar. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Aug. Mox μεμηχανημένου Mſq. m Αὖ *Ar.* Αὖθις συνεσφῶσι *Gr.* et paullo poſt συνηνέχθη. * ἦν d. Mſqu. id. ἀφοτέρων p. ἀφ' ἑτέρ. n Dicit, ἐν ἡμέρᾳ, pro, ἐν τῇ καθ' ἡμέραν μάχῃ· opponit enim νυκτομαχίαν. *Steph.* o Τοκαθεαυτὸν *Ald. Flor. Baſ.* p Μόλις *Marg. Ar. C.* Aug. Mſqu. Μόλις εἴδεν *Cl.* Μόλις etiam *Reg. Caſſ. Dan.* q Δὴ μόνη, et mox ἔν γε τῷδε *Gr.* Mſqu. r Ἥδει *Ar. C. Cl.* Ἥδειη *Gr. Ald. Flor. Baſ.* Ἥδει *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. s Vide *Plutarchi* Niciam p. 537. Hvds. μὲν in marg. Mſqu. in textu bis γάρ. mox id. ὁπλῖται.

[ὅπ. τῇ παρ.] Schol. Aug. abſ. ἀντὶ τοῦ et κεῖται, et pro (altero) ὑστερήσωσι, in extr. habet ὑστερήσουσιν] Solet interdum v. ἐφελκ. redundare.) Sed in Schol. vulg. non placet, μηδὲ ὑστερήσ. init. quia non ſequ. aliud μηδὲ, aut praecedit. Aut μὴ legendum; aut praeceſſit aliquid, quod explicaret τῇ παρ. ὁρμῇ· tanquam: ὅπως μὴ βραδ. γένωνται τῇ παρ. ὁρμῇ, μηδὲ ὑστερ. rel. tanquam brachylogiam interpretetur Schol. verborum, βραδεῖς γένωνται, pro, βραδεῖς γενόμενοι, ὑστερήσωσι. Videtur autem τοῦ περαίνεσθαι retuliſſe Schol. non ad ὁρμῇ, vnde pendeat, ſed ad βραδεῖς γεν. quaſi intell. ἀπὸ τοῦ περαίνεσθαι, vel, ὥστε μὴ περ. Et ſic *Portus* quoque cepit. Ego illud probauerim, intellecto ἐν· ἐν τῇ παρ. ὁρμῇ τοῦ περαίν. ne retardaretur, neue elangueſceret impetus perficiendi, rel. Alioqui diceret Thuc. βραδεῖς γέν. τοῦ διαπερ. vt 2, 61. ταπεινὴ (ἡ γνώμη) ἐγκαρτερεῖν, non, ἐγκαρτ. ταπεινή.)

[τοῦ περαίν. / ἀπὸ τ. πρώτ.] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

τὸ ἀπὸ τ. πρ.) Obſcure ſane dictum, neque in promtu ſatis, quod omiſſum addatur. In ὁρμῆς intelligendo conſentiunt fere Intt. Incommode dictum tamen: *munimentum a primo impetu*, pro, quod primum eſſent aggreſſi. Ego ad Synchyſin confugerim, (cuius ſimillima loco huic exempla v. in Phil. Th. P. p. 289. extr.) vt ſit pro ἀπὸ τῆς πρώτης, ſcil. ὥρας, *initio ſtatim*, τὸ παραυτ. rel. *ſtatim capere* munimentum transuerſum. Ita ſaepius Noſter: vt οἱ ἐκ Πύλου Λακεδαιμόνιοι — ἦλθον, i. e. οἱ Λακεδ. ἦλθον ἐκ Πύλου· et alia; οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως Συρακούσιοι ἐβοήθουν, pro, οἱ Συρ. ἐβοήθ. ἐκ τ. πόλ. Durius tamen his exemplis illud eſt. Certe ἀπὸ τ. πρώτης eſt πρῶτον, vt, ὁ ἀπὸ τῆς ἴσης, pro ἴσος· ac fortaſſe ſimpliciter intell. quod *initio*, *primum* obiecerant Syracuſani; ſupra, L. 6. extr. In hoc acquieuerim.

[ἀδοκήτ. / κ. βιασθ.] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.] In ἀδοκήτου int. ὡς, *quippe*, vt.

Σφίσιν ἐν νυκτὶ] Non diſplicet, ἐν νυκτὶ σφίσι γενομ. quod eſt in *Mſſ.* quibusdam. Wass.

Διὰ παντὸς τοῦ μήπω μεμαχημένου τῶν ἐναντίων] Hoc *Valla* de munitionibus hoſtium nondum expugnatis, *Portus* de nondum oppugnatis, acceperunt. Mihi non liquet, an munitiones hoſtium nondum expugnatae, vel oppugnatae, Graece poſſint dici τὸ μήπω μεμαχημένον τῶν ἐναντίων. *Acacius* putauit, eam partem hoſtium deſignari, quae, expers certaminis, nondum pugnauerat; quod mihi verius videtur, et non obſcure e verbis, quae mox addit *Thucydides*, colligi poteſt. Dvk. διελθεῖν eſt Liuianum *perſequi*, *obire*; vel,

et nonnullos de cuſtodibus interfecerunt. At *ipſorum* plerique, qui confeſtim diffugerant ad caſtra, (quae in ipſis Epipolis erant terna, in *vrbis* propugnaculis, vna quidem Syracuſanorum, altera vero caeterorum Sicilienſium, et tertia aliorum ſociorum,) hoſtium aduentum *ſuis* nuntiarunt. Et *praecipue* ſexcentis illis Syracuſanis, qui etiam primi in hac Epipolarum parte excubabant, *hoſtes introiiſſe* ſignificarunt. Hi vero confeſtim ad opem *ſuis* ferendam accurrerunt; ſed Demoſthenes et Athenienſes eos nacti, quamuis ſtrenue reſiſterent, tamen fugarunt. Atque ipſi quidem confeſtim vlterius ire perrexerunt, * ne praeſens ille animorum ardor reſtingueretur, atque *res*, quarum cauſa venerant, non perficerentur. † Alii vero munitionem Syracuſanorum, quam initio aggreſſi fuerant, a cuſtodibus deſertam ceperunt pinnasque, detrahebant. Syracuſani vero, et ſocii, et Gylippus, eiusque milites opem ex propugnaculis ferebant. Quoniam autem hoc audax *hoſtium* facinus ipſis inexſpectatum noctu contigerat, Athenienſes inuaſerunt timore perculſi; et ab ipſis repulſi, primum pedem retulerunt. Dum autem Athenienſes quaſi victores nullo ordine iam longius progrederentur, et omnes hoſtium munitiones nondum oppugnatas perrumpere quam celerrime vellent, (ne, ſe de impreſſione remittentibus, *Syracuſani* rurſus conglobarentur) ipſis Boeoti primi reſtiterunt, et aggreſſi fuderunt, ac in fugam coniecerunt.

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

44. Hic vero Athenienſes iam in magna perturbatione et conſilii inopia conſtituti ſunt, quam vel ex alterutris intelligere non facile fuit, *vt certo ſciatur*, quonam modo ſingula contigerint. Nam interdiu, certiora quidem, ſed tamen ne haec quidem omnia *nouerunt illi*, qui *rebus gerendis* interfuerunt: ſed vix vnus quisque nouit res in ea parte geſtas, in qua ipſe fuit. At in nocturna pugna (quae ſola in hoc bello inter magnos exercitus tunc eſt commiſſa) qua ratione quis aliquid certo ſcire poſſit? Nam luna quidem fulgebat: ſed ita ſe inuicem conſpiciebant, vt ad lunam credibile eſt; nam ipſam quidem corporis ſpeciem proſpiciebant; ſed amicum *ab hoſte* non diſcer- Iul. fin.

* Ne praeſenti impetu penetrandi, cuius gratia venerant, tardius vterentur. *Valla.* Ne iis, cunctando, impetus ille ardorque ea conficiendi, propter quae venerunt, relangueſceret. *Stephanus.* † Alii vero proximas munitiones Syracuſanorum etc. *Valla.*

Ὅπως τῇ παρούσῃ ὁρμῇ] ὅπως μηδὲ ὑστερήσωσι τῷ διαπεραῖναι, ὧν ἕνεκα ἦλθον. τὸ γὰρ, μὴ βραδεῖς γένωνται, ἀντὶ τοῦ μὴ ὑστερήσωσι, κεῖται. Τῷ περαίνεσθαι] ἤγουν τῆς τελειώσεως. Ἀπὸ τῆς πρώτης] ὁρμῆς δηλονότι. Καὶ ἀδοκήτου τοῦ τολμήματος] ἤγουν αἰφνιδίου. Καὶ βιασθέντες] οἱ Συρακούσιοι δηλονότι. Ξυσταφῶσιν] οἱ Συρακούσιοι δηλονότι. Ἐς φυγὴν κατέστησαν] τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι. Οὐδ' ἀφ' ἑτέρων] ὅτε ἀπὸ Ἀθηναίων, ὅτε ἀπὸ Συρακουσίων, καὶ τῶν ἑκατέροις συμμάχων. Ὅτῳ τρόπῳ ἕκαστα ξυνηνέχθη] ἤγουν, λεπτομερῶς, κατὰ ἀκρίβειαν. Καὶ

defungi; ſie wollten mit allem durchkommen, fertig werden, *per omnes ire*, omnes abſoluere.

παντὸς τοῦ — μεμ.) παντὸς (Neutrum) eſt pro πάντων (στρατιωτῶν) τῶν μήπω μεμαχημένων. Porti interpretatio ſi locum habere debeat, ſcriptum oporteat, ὑπὸ τῶν ἐναντίων, vel, τοῖς ἐναντίοις.

[ξυστραφ. } abſ. Scholl. Aug.]
[κ. ἐς φυγ. }

C. 44. οὐδὲ ἀφ' ἑτέρ.) i. e. παρ' οὐδετέρων, *ex neutra parte*; (qſ. per Tmeſin et Merathesin;) Quippe et Syracuſani, adverſarii, ſcire alioquin poterant trepidationem Athenienſium, hoſtium. Ceterum inde apparuerit, percontatum Thucydidem vtramque partem in hoc bello, et diligenter, et cum fide, omnia retuliſſe. Porti interpretatio, *vel ex alterutris*, ſenſu caret, vtique *vel* addito.

[ὅτῳ τρόπῳ) Schol. abeſt Aug.]

οἱ παραγεν. — — οἶδεν) Ad παραγενόμενοι, ex οἶδεν, intell. οἴδασι· quod poſuiſſe plane debebat, quia οἱ παραγ. eſt praecipuus Nominat. Subiecti; ſed nimirum alteri dedit, vt propiori, ἕκαστος, qui, quaſi per Appoſitionem, explicet illud, οἱ παραγενόμενοι· ac ſi ſit, ἕκαστος τῶν παραγενομένων· vt apud Aelian. V. H. 10, 16 οἱ δὲ, οὐδεὶς αὐτῷ προσεῖχεν, i. e. τῶν δὲ οὐδεὶς αὐτῷ προσεῖχεν.

Μόγις] Μόλις *ſcripſi*: ſed illud Ἀττικώτερον. Wass.

οὕτως — — προυῤῥᾶν) ad προυῤῥᾶν, ex ὡς, ſed inflexo paullulum ſenſu, (per Dilogiam,) intell. rurſus ὡς, i. e. ὥστε εὖρον ἀλλήλ. οὕτως, ὡς εἰκὸς (ἐστὶν) ὁῤῥᾶν ἐν σελήνῃ, ὡς (ὥστε, *ita, vt*) τὴν ὄψ. τ. σώμ. προορ. Sed adiunxit προορᾶν τῷ εἰκός· *vt fieri ſolet, poteſt*, (id enim hic ſign. εἰκὸς,) luna fulgente, vt tui corporis ſpeciem videas, rel. Hoc deinde quaſi γνωμικῶς, vniuerſe, extulit, non, quod *tum* Athenienſibus acciderit, ſed quid *omnino* et cuique accidere ſoleat. εἰκὸς hic

τὴν δὲ γνῶσιν τῶ οἰκείω ἀπισεῖσθαι. ὁπλῖται δὲ ἀμΦοτέρων ὀλίγοι ἐν σενοχωρίᾳ ἀνεσρέΦοντο. καὶ τῶν Ἀθηναίων οἱ μὲν ἤδη ἐνικῶντο, οἱ δὲ ἔτι τῇ πρώτῃ ἐΦόδῳ ἀήσσητοι ἐχώρεν. πολὺ δὲ καὶ τὸ ἄλλο σρατεύματος αὐτοῖς τὸ μὲν ἄρτι [t] ἀναβεβήκει, τὸ δ' ἔτι προσανήει· ὥσ' ὀκ ἠπίσαντο, πρὸς ὅ, τι χρὴ χωρῆσαι. ἤδη γὰρ τὰ πρόσθεν τῆς τροπῆς [v] γεγενημένης ἐτετάρακτο πάντα, καὶ χαλεπὰ ἦν ὑπὸ τῆς βοῆς διαγνῶναι. οἵ τε [*] γὰρ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι κρατοῦντες παρεκελεύοντό τε, κραυγῇ οὐκ ὀλίγῃ χρώμενοι, ἀδύνατον [x] ὂν ἐν νυκτὶ ἄλλῳ τῳ σημῆναι, καὶ ἅμα τὲς προσΦερομένυς ἐδέχοντο· οἵ τε Ἀθηναῖοι ἐζήτευν τε σΦᾶς αὐτὲς, καὶ πᾶν [y] τὸ ἐναντίον, καὶ εἰ Φίλιον εἴη, τῶν ἤδη πάλιν [z] Φευγόντων, πολέμιον ἐνόμιζον· καὶ τοῖς ἐρωτήμασι [a] τῶ ξυνθήματος πυκνοῖς χρώμενοι, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλῳ τῳ γνωρίσαι, σΦίσι τε αὐτοῖς θόρυβον πολὺν [b] παρεῖχον, ἅμα πάντες ἐρωτῶντες, καὶ τοῖς πολεμίοις σαΦὲς αὐτὸ κατέσησαν· τὸ δ' ἐκείνων ὀχ ὁμοίως ἠπίσαντο, διὰ τὸ, κρατοῦντας αὐτὲς καὶ μὴ διεσπασμένυς, ῆσσον ἀγνοεῖσθαι. [c] ὥσ', εἰ μὲν ἐντύχοιέν τισι, κρείσσυς ὄντες τῶν πολεμίων, διέΦευγον αὐτὲς, ἅ τε ἐκείνων [d] ἐπισάμενοι τὸ ξύνθημα· εἰ δ' αὐτοὶ μὴ [e] ὑποκρίνοιντο, [f] διεΦθείροντο. μέγισον δὲ καὶ [g] ὀχ ἥκισα [h] ἔβλαψεν ὁ παιωνισμός· ἀπὸ γὰρ ἀμΦοτέρων παραπλήσιος ὢν, ἀπορίαν παρεῖχεν. οἵ τε γὰρ Ἀργεῖοι καὶ οἱ Κερκυραῖοι, καὶ ὅσον Δωρικὸν μετ' Ἀθηναίων ἦν, ὁπότε [i] παιωνίσειαν, Φόβον παρεῖχε [k] τοῖς Ἀθηναίοις, οἵ τε πολέμιοι ὁμοίως. ὥσε τέλος, ξυμπεσόντες [l] αὐτοῖς [m] κατὰ τὰ

[t] Ἀνεβεβήκει *Reg. Caſſ.* Aug. [v] Γεγενημένα *Cl.* in margine. [*] γὰρ in marg. Mſqu. [x] Οὖν ἐν ν. ἄ. τῷ *Caſſ.* Τῷ etiam *Gr.* et rurſus vterque *Cod.* paullo poſt ἄλλῳ τῷ. οὖν Aug. et τῷ, vt infr. ἀδύνατα Mſqu. ὂν d. Paullo poſt ἐζήτ. τι σΦ. Mſq. [y] Τὸ ἐξ ἐναντίας *Marg. Schol.* [z] Scil. τῶν Ἀθηναίων τῶν ἤδη τραπέντων. *Ae. Port.* [a] Ξύνθημα, λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος. *Etymol. Magn.* Vide *Iul. Pollucem*, l. 1. c. 10. Sect. 19. Hvds. [b] Ἐποιοῦντο *Reg.* [c] Ὥσε εἰ μὴ *Reg.* [d] Ἐπισαμένων *Marg.* 1. *Gr.* Ἐπισάντων *Marg.* 2. [e] Ὑποκρίνοιντο idem ac ἀποκρίνοιντο, nam, has voces promiſcue a *veteribus* vſurpatas eſſe, docet *Suidas*, hunc locum *Thucydidis* citans in voce ὑποκρίναι. Hvds. ἀποκρίν. Aug. [f] Μέγιστον διεΦθείροντο μέγιστον δὲ *Gr.* [g] Οὐχήκιστα *Ald. Flor. Baſ. Reg.* Καὶ deeſt *Gr.* [h] Ἔβλαψεν καὶ ὁ παιανισμὸς *Ar. C.* Ἔβλαψεν ὁ παιανισμὸς *Ald. Flor.* Ἔβλαψε καὶ ὁ παιωνισμὸς *Reg. Caſſ.* Aug. Ἔβλαψε καὶ ὁ παιανισμὸς *Dan.* Mſqu. [i] Παιανίσειαν *Ar. C. Ald. Flor.* Vide *Palmerii* Exercit. in *Gr.* Auct. p. 66. Hvds. παιανίσειαν Mſqu. Aug. a corr. Παιανίζειαν *Dan.* [k] Αὐτοῖς Ἀθην. *Gr.* Sed primae duae literae in αὐτοῖς punctis ſubſcriptis notatae ſunt. [l] Scil. ἑαυτοῖς, σφίσιν αὐτοῖς. *Ae. Port.* [m] Κατὰ πολλὰ *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu.

non eſt *credibile*, vt Port. vertit, ſed, fieri ſolet, vel quoad poteſt, aut, vt fert rei natura, wie es natürlich iſt, zu ſeyn pflegt. Ita aliquo loco Noſter, (locus non ſuccurrit; eſt aut L. 1. aut 2.) εἰκὸς, πρὸς τὰς ξυμΦορὰς, καὶ τὰς ὀργὰς τ. ἀνθρώπων ἀλλάττεσθαι, (τρέπεσθαι,) *mirum non* eſt, fieri *ſolet*, es iſt natürlich, kein Wunder. Plura exempla hoc ſignificantis εἰκὸς attuli in Gloſſar. Theodoret. v. εἰκός.

τὴν δὲ γν. — ἀπιστ.) aut pro ἀπιστεῖν ponitur hic ἀπιστεῖσθαι, intellecto κατὰ, aut Paſſiue dicitur pro ἄπιστον εἶναι, γενέσθαι. γνῶσις hic eſt διάγνωσις, vt ab hoſte *dignoſcatur* amicus.

στρατ. αὐτοῖς ἀναβ.) αὐτοῖς pro αὐτῶν, vt ſubinde iam notamus; qſ. παρ' αὐτοῖς.

Ἀναβεβήκει] *Reg.* et *Caſſ.* cum augmento plusquamperfecti ἀνεβεβήκει. Sed non mouenda eſt ſcriptura vulgata: nam et alia ſunt, in quibus hoc tempus contentum eſt augmento perfecti. Et ſupra Cap. 4. huius libri ἀναβεβήκεσαν. Dvk.

τὰ πρόσθ. — — ἐτετάρ. πάντα) Rurſus per Synchyſin dictum, quam ſupra inducebam ad vv. C. 43. τὸ ἀτὸ τῆς πρώτης, pro, τὰ πάντα ἐτετάρακτο πρόσθεν τῆς τροπῆς γεγενημένης· iam ante fugam (ἀμφιλαφῆ, manifeſtam, effuſam,) perturbata erant omnia. Dictum ergo per eandem Synchyſin, qua Homerus: ὁ δ' ἀμείβετο δῖος Ὀδυσσεὺς, pro, ὁ δὲ δῖος Ὀδ. ἠμείβετο· et Il. 2, 8. οἱ δ' ἄρ' ἔβαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ, i. e. οἱ δ' ἄρ' (*e diuerſo*) Ἀχαιοὶ ἔβ. μέν. πν. Hoc qui non probarit h. l. is cum Codd. quibusdam legerit γεγενημένα pro γεγενενημένης, aut ad τὰ intellexerit γεγενημένα, nempe ἔργα, aut πράγματα.

χαλ. — διαγν.) aut χαλεπὰ pro χαλεπὸν, aut διαγνῶναι pro paſſiuo διαγιγνώσκεσθαι. V. Philol. Th. P. p. 72. et Abr. ad h. l. p. 694. Ita 1, 20. init. χαλεπὰ ὄντα — πιστεῦσαι.

[πᾶν τὸ ἐναντ.) Schol. abeſt Aug.]

πᾶν τὸ ἐναντ.) Neutrum pro Maſcul. πάντας τοὺς ἐναντίους· etiam in Lect. Schol. πᾶν τὸ ἐξ ἐναντίας, i. e. πάντας τοὺς ἐξ ἐναντ. Huic lectioni ſimilem modum loquendi Paullus habet, Tit. 2, 8. ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ. Ceterum ἐναντίοι hic non ſunt *hoſtes*, ſed tantum *diuerſi*, ex *oppoſita* parte venientes, pugnantibus *oblati*.

Τὸ ἐναντίον] Τὸ ἐξεναντίας *Marg.* ex *Scholiaſte.* nec quidem male. Wass. *Scholiaſtes Caſſ.* hic quoque praeteriit diuerſitatem ſcripturae: vti et paullo poſt hoc Cap. vbi vulgatus adnotat, etiam ſcribi ἐπισάντων τὸ ξύνθημα, ἔτ ἄνωθεν καταβαῖεν. Dvk.

[τ. ἤδη πάλ. Φ.) Schol. Aug. abſ. vv. δηλαδὴ, et ἤγουν τραπέντων.] εἰς τοὐπίσω videtur explicationem habere τοῦ πάλιν, τετο, ἐς τοὔμπαλιν.)

τῶν — Φευγ.) i. e. ἐκ τῶν — Φευγόντων, οἵτινες, vel qſ. quod *conſtaret* ex fugientibus; vel pro εἴ τινες τ. Φεύγοιεν, (qui, eorum, v.) ſi qui refugerent. Per Appoſitionem ergo interpretandum, cuius altera pars etiam per Genitiuum ſaepius efferatur, qui tunc explicandi vim habeat, quid ſit res, in

nebant. Vtrorumque vero non pauci grauis armaturae milites in anguſto loci ſpatio verſabantur. Et Athenienſium alii quidem iam vincebantur, alii vero ſua prima impreſſione adhuc inuicti pergebant. Multi etiam ex reliquo exercitu ad ipſos partim quidem iam adſcenderant, partim vero iam aduentabant; adeo, vt neſcirent, quonam tendere deberent. * Nam propter fugam, in quam primum *ipſorum* agmen *ab hoſte* coniectum fuerat, omnia perturbata erant, et propter *ingentem* clamorem difficile dignoſci poterant. Nam et Syracuſani et ſocii, qui *hoſtem* vincebant, adhortabantur, nec paruo clamore vtebantur, quod alia ratione noctu, *quid opus eſſet facto*, ſignificare non poſſent, et ſimul eorum, qui ſe ferebant obuiam, impetum ſuſtinebant. Et Athenienſes ſe ipſos quaeritabant, et quoslibet oppoſitos, quamuis eſſent amici, illorum, qui fuga ſe iam *ad ſuos* reciperent, hoſtes eſſe ducebant. Quoniam autem cerebris interrogationibus teſſeram ſciſcitabantur, quod nulla alia ratione *ſuos ab hoſtibus* dignoſcere poſſent, ſibi ipſis ingentem perturbationem praebebant, dum omnes ſimul *teſſeram* ſciſcitarentur, ipſamque hoſtibus prodiderunt. At illorum *teſſeram ipſi* non ita norant, quia illi vincentes, nec diſſipati, minus ignoti erant. Quare, ſi *Athenienſes* in aliquos hoſtes incidiſſent, quamvis plus virium, *quam hoſtes*, haberent, *ipſi tamen hoſtes* ipſos deuitabant, quod ipſorum teſſeram noſſent; ſed, ſi ipſi non reſpondiſſent, *ab illis* trucidabantur. Quod autem maxime atque praecipue *ipſis* nocuit, fuit paeanis modulatio. Quod enim vtrorumque ſimilis eſſet, dubitationem afferebat. Nam et Argiui et Corcyraei, et quicquid Doricae gentis cum Athenienſibus erat, quoties paeana ceciniſſent, *hoc* Athenienſibus timorem incutiebat; et hoſtes, pariter *eos perterrefaciebant*. Quamobrem ad extremum, poſtquam ſemel perturbati fuerunt, in variis *hoſtilium*

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U.C. Varr. 341.

* Nam, facta iam a primis fuga, omnia perturbata etc. *Valla.* Nam primi, tergis datis, omnia turbauerant etc. *Acacius.* HVDS.

χαλεπὰ ἦν ὑπὸ τῆς βοῆς διαγνῶναι] διὰ τὴν βοὴν ᾗ ῥᾴδιον ἦν αὐτὰ γνῶναι. Καὶ πᾶν τὸ ἐναντίον] γράφεται, καὶ πᾶν τὸ ἐξεναντίας. Τῶν ἤδη πάλιν φευγόντων] δηλαδὴ, τῶν εἰς τέτρτσω φευγόντων, ἤγουν τραπέντων. Τῇ ξυνθήματος] γνωρίσματος, συμφωνίας. Τὸ δ' ἐκείνων] τῶν Συρακυσίων δηλονότι. Ὡς', εἰ μὲν ἐντύχοιέν τισι] τὸ ἑξῆς, ὥστε, εἰ μέν τισιν ἐντύχοιεν τῶν πολεμίων, κρείσσους ὄντες, διέφυγον αὐτὺς πολέμιοι. Ἐκείνων ἐπισαμένων τὸ ξύνθημα] γράφεται, ἐκείνων ἐπισάντων τὸ ξύνθημα. Ἀπὸ γὰρ ἀμφοτέρων] τῶν δύο στρατευμάτων. Ἀπορίαν παρεῖχε] τοῖς ἐνσὶ στρατεύμασιν. Οἵ τε πολέμιοι ὁμοίως] ἀπὸ κοινῦ τὸ, ὁπότε

quo poſita ſit. V. notata ad Sanct. Min. L. 3, c. 7. in Ell. *tanquam.*

Ἐρωτήμασι τῇ ξυνθήματος πυκνοῖς] *Tacitus* III. Hiſtor. 22. *Crebris interrogationibus notum pugnae ſignum.* Habet, quae huc pertinent, *Lipſius* IV. de Milit. Rom. vlt. DVK.

[τοῦ ξυνθήμ. / [τὸ δ' ἐκείν. / [ἀπὸ γ. ἀμφ. / [ἀπορ παρ. } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

Σφίσι τε αὐτοῖς δόξυβον] Remedium huic rei non abſurdum in *Polyaeno*, qui inter Stratagemata recenſet, quod Acues quidam, dux Arcadum, τοῖς ἰδίοις ὁπλίταις ἔδωκε σύνθημα, κτείνειν τὺς τὸ σύνθημα ἐρωτῶντας. Vide *Lipſium* de Milit. Rom. l. 4. HVDS.

Ὑποκρίνοιντο] Vide *Etymologum* v. ὑποκρίνονται. WASS. In verbis *Suidae* v. ὑποκρίνεσθαι haud dubie vitium eſt. Ea vulgo ita leguntur: Θουκυδίδης ζ'. Εἰ δ' ἐδὲν ὑποκρίνοιντο, διεφθείροντο καὶ οἱ Ἴωνες ὅτως Ἡρόδοτος. Οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι Ἀθηναίων ἀπηλλάσσοντο. Hoc ſequuti ſunt Interpretes Latini, qui verterunt: *ſi vero nihil reſpondiſſent, Ioues etiam periiſſent.* Sed apertum eſt, illa, καὶ οἱ Ἴωνες, non pertinere ad teſtimonium, quod e *Thucydide* laudat *Suidas*, et a *Thucydideis* diſtinctione maxima ſeparandi, et cum ſequentibus coniungenda eſſe. Hoc cum res ipſa oſtendit, tum ex *Euſtatbio* intelligitur, qui in Homer. Odyſſ. β'. 1437. ita ſcribit: λέγει δὲ καὶ Ἡρόδοτος· οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι, ἀπηλλάττοντο. δοκεῖ δὲ καὶ Ἀττικὴ ἡ λέξις εἶναι. φησὶ γοῦν Θουκυδίδης· ὧδὲν ὑπεκρίνοντο. DVK.

Παιωνισμούς] Vtroque modo, παιωνισμὸς et παιανισμὸς, efferunt Graeci. Sed παιὼν et παιήων Atticis fere in vſu, et inde herbae nomen. Vid. *Platonem* Epiſt. VII. *Ariſtophanem*, et *Aeſchylum* pag. 82. *Edit. Steph. Xenophonti* tamen et *Dionyſio Halic.* placuit παιὰν, niſi libri fallunt. Confer *Euſtathium* in Iliad. α'. pag. 104. WASS. Add. adnotata ad I, 50. DVK.

Τοῖς Ἀθηναίοις] *Gr.* αὐτοῖς Ἀθηναίοις. non male. WASS.

οἵ τε πολ. ὁμ.) Quem ex priori, ἀπορ. παρεῖχεν, ἀπὸ κοινοῦ repeti Pluralem iubet Schol. eo promtius inde ſumſeris, quod, ὅσον Δωρικὸν ἦν, ſign. ὅσοι Δωριῆς ἦσαν. Ita Liu. 2, 35. med. *quidquid erat Patrum, reos diceres*, i. e. *quicunque*, quotquot eſſent.

ξυμπ. αὐτοῖς) Leg. vtique αὑτοῖς.

πολλὰ τῶ στρατοπέδω, ἐπεὶ ἅπαξ ἐταράχθησαν, φίλοι τε φίλοις, καὶ πολῖται πολίταις, ὰ μόνον ἐς φόβον κατέστησαν, ἀλλὰ καὶ [n] ἐς χεῖρας ἀλλήλοις ἐλθόντες, μόλις ἀπελύοντο. καὶ διωκόμενοι, κατά τε τῶν κρημνῶν οἱ πολλοὶ [o] ῥίπτοντες ἑαυτοὺς, ἀπώλλυντο, σενῆς ὅσης τῆς ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν πάλιν καταβάσεως. καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸ ὁμαλὸν οἱ σωζόμενοι ἄνωθεν [p] καταβαίνοιεν, [q] οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν, καὶ ὅσοι ἦσαν τῶν προτέρων στρατιωτῶν, ἐμπειρίᾳ μᾶλλον τῆς χώρας, ἐς τὸ στρατόπεδον διεφύγγανον. [r] οἱ δὲ ὕστερον ἥκοντες, εἰσὶν οἳ, [s] διαμαρτόντες τῶν ὁδῶν, κατὰ τὴν χώραν ἐπλανήθησαν· ὡς, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, οἱ ἱππεῖς τῶν Συρακοσίων περιελάσαντες [t] διέφθειραν.

μέ. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν Συρακόσιοι δύο τροπαῖα ἔστησαν, ἐπί [v] τε ταῖς Ἐπιπολαῖς, [x] ἥ ἡ [y] πρόσβασις, [z] καὶ κατὰ τὸ χωρίον, ἢ οἱ Βοιωτοὶ [a] πρῶτοι ἀντέστησαν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι τὰς νεκρὰς ὑποσπόνδους ἐκομίσαντο. [b] ἀπέθανον [c] δὲ ὀκ ὀλίγοι αὐτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων· ὅπλα μέντοι ἔτι πλείω, ἢ κατὰ τὰς νεκρὰς, ἐλήφθη. οἱ γὰρ κατὰ τῶν κρημνῶν βιασθέντες ἄλλεσθαι ψιλοὶ ἄνευ τῶν ἀσπίδων, οἱ μὲν ἀπώλλυντο, οἱ δ' ἐσώθησαν.

μς'. Μετὰ δὲ τῦτο οἱ μὲν Συρακόσιοι, ὡς ἐπὶ ἀπροσδοκήτῳ εὐπραγίᾳ πάλιν αὖ ἀναῤῥωσθέντες, ὥσπερ καὶ πρότερον, ἐς μὲν Ἀκράγαντα, στασιάζοντα, [d] πεντεκαίδεκα ναυσὶ Σικανὸν ἀπέστειλαν, ὅπως ὑπαγάγοιτο τὴν πόλιν, εἰ δύναιτο· Γύλιππος δὲ κατὰ γῆν [e] ἐς τὴν Σικελίαν ὤχετο αὖθις, ἄξων στρατιὰν ἔτι· ὡς ἐν ἐλπίδι ὢν καὶ τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων αἱρήσειν βίᾳ, ἐπειδὴ τὰ ἐν ταῖς Ἐπιπολαῖς ἄτω ξυνέβη.

μζ'. Οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐν τύτῳ [f] ἐβελεύοντο πρός τε τὴν γεγενημένην ξυμφορὰν, καὶ πρὸς τὴν παρῦσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἀῤῥωσίαν. τοῖς τε [g] γὰρ ἐπιχειρήμασιν ἑώρων ὰ [h] κατορθῦντες, καὶ τὰς στρατιώτας ἀχθομένας τῇ μονῇ. νόσῳ [*] τε γὰρ ἐπιέζοντο κατ' ἀμφότερα, [i] τῆς τε ὥρας τῦ ἐνιαυτῦ ταύτης ὅσης, ἐν ᾗ [k] ἀσθενῦσιν ἄνθρωποι μάλιστα, καὶ τὸ χωρίον ἅμα, ἐν ᾧ ἐστρατοπεδεύοντο, ἑλῶδες καὶ χαλεπὸν [l] ἦν· τά τε ἄλλα ὅτι ἀνέλπιστα αὐτοῖς ἐφαίνετο.

n Εἰς *Reg.* χῖρας Mſq. id. ante, πολῖται. o Ἐκπιπτῦντες *Gr.* p Καταβαῖεν *Marg.* q Οἱ μὲν omittunt *Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſq. r Οἱ δ' ὕστερον *Gr.* s Διαμαρτῦντες *Cl. Reg.* t Διέφθειρον *Reg. Caſſ.* Aug. v Τε deeſt *Ar. C. Dan.* x Id eſt: ἥπερ οἱ πολέμιοι ταῖς Ἐπιπολαῖς προσβάντες ἀνέβησαν· Vel, ἥπερ οἱ πολέμιοι ταῖς Ἐπιπολαῖς προσέβησαν. *Ae. Port.* y Πρόβασις *Caſſ.* z Καὶ omittunt *Ar. C.* a Πρῶτον *Marg. Reg. Caſſ.* Aug. b Duo millia cecidiſſe, et reliquorum paucos cum armis incolumes euaſiſſe, docet *Plutarchus* in Nicia, p. 538. *Ed. Francof.* Vide et *Diodor. Sic.* l. 13. p. 337. *Ed. Steph.* p. 142. *Ed. Rhod.* Hvds. c Δ' ὐκ ὀλίγοι, et paullo poſt δὲ ἐσώθησαν *Gr.* ἥ ante κατὰ om. Baſ. d Σικανὸν μετὰ δώδεκα τριήρων ἀπέστειλαν εἰς τὰς ἄλλας πόλεις, etc. *Diodor. Sic.* Hvds. Πέντε καὶ δέκα *Gr.* e Ἐς τὴν ἄλλην Σικελ *Gr.* ἐς τ. Σικ. ᾤχετο, αὖθ. ἄξ. diſt. Aug. f Ἐβέλοντο *Gr.* g Γὰρ deeſt *Ar.* h Κατορθῦντες et inter verſus manu recenti ες *Reg.* Κατορθῦντας etiam *Gr.* a prima manu. ες κατορθοῦντας Aug. ες ſupraſcr. * Τε poſt νόσῳ om. Mſq. i Μετοπώρα γὰρ ἦν ἡ ἀρχή. *Plutarchus* in Nicia pag. 538. Hvds. k Ἀσθενῦσι *Gr.* l Ἦν deeſt *Gr.*

[φίλοι τε φίλ.) In Schol. Aug. eſt φιλίοις pro φίλοις· et in extr. ſic leg. ἀλλὰ καὶ εἰς φόβον καθίστασαν τῆς ἀπὸ τ. Ἐπιπ. rel.] Melius haud dubie; tam, quia ἐπιστάντες in Vulg. non habet, vnde pendeat, vt vero ſenſu plane careat; quam, quod veluti ſunt verba, ἀπὸ τῆς τ. Ἐπιπ. ἀναχ. etſi nec illa, τῆς ἀπὸ τ. Ἐπιπ. ἀναχ. illo modo huc quadrant, vtut per ſe ſenſum habeant. μόλις deſiderari ante ἀπελύοντο, ſtatim mihi in mentem venit, facile illud quidem, et *Abr.* obſ.

φίλοι τε φίλ. κ. πολ. rel.) Hos a κατέστησαν ἐς φόβον pendere poſſe Datiuos, qui dicere poſſit *Abr.* non video; Quis enim dixerit, καταστῆναί τινι εἰς φόβον; aut quid ſignificet cum Datiuo? Ne hoc quidem ſatis probauerim, quod ita iungenti relinquatur, vt ſine Datiuo ſimpliciter ponatur ξυμπεσόντες, etſi ſupra habet αὐτοῖς. Illud liberum fuerit, et Thucydideum magis, κατέστησαν accepiſſe pro Aor. 1. Actiui, vt ex φίλοις et πολίταις, alio caſu, more Noſtri, intelligas αὐτοὺς, vel ἑαυτοὺς, aut ἀλλήλους. Sed magis placet, eſſe Aor. 2. paſſiuo ſenſu; quo ſoleat.

[κ. διωκόμ.) Schol. abeſt Aug.]

Κατά τε κρημνῶν] Ita fere loquuntur Graeci, potius, quam ἀπὸ κρημνῶν. Cap. ſeq. Κατὰ τῶν κρημνῶν βιασθέντες ἄλλεσθαι. *Caſaubon.* ad Strabon. III, 155. et Cap. VII. Lection. Theocrit. Dvk. Recte hoc defendit Duker. Lucian. Timon. init. πετρῶν τε κατ' ἠλιβάτων ἀπέῤῥιψαν σφᾶς αὐτούς. Matth. 8, 32. ὥρμησε κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν.

πάλιν καταβάσ.) Eſt quaſi vnum voc. παλιγκατάβασις, das Wiederherabſteigen. Aut πάλιν ſign. εἰς τοὐπίσω.

[ἄνωθ. καταβ.) Schol. d. Aug.]

ἐμπειρ. μᾶλλ.) i. e. μείζονι ἐμπειρίᾳ· Aduerb. pro Adiect. aut ἐμπειρίᾳ pro verbi ſtructura: διὰ τὸ μᾶλλον ἔμπειροι (ἐμπειρότεροι) εἶναι. Vtrumque amat Noſter.

Διεφύγγανον] Noſter alibi, διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαςηρίων. *Ioſephus* XIX. Antiq. 15. Vox rarioris vſus. Wass.

C. 45. πρόσβασις) Minus vſitatum voc. arguerit et Lect. Caſſ. πρόβασις. Et vero προτρέπειν, *adhortari*, pro προστρ. ἀντέστησ.) Schol. abeſt Aug.]

Οὐκ ὀλίγοι] Duo millia quingentos cecidiſſe, ſcribit *Diodorus Sicul.* Wass.

caſtrorum partibus inter ſe ipſos concurrentes, et amici cum amicis, et ciues cum ciuibus *conſligentes*, non ſolum *ſibi mutuo* metum incuſſerunt, ſed etiam, cum ad manus inter ſe veniſſent, *alteri ab alteris* vix dirimi potuerunt. Hoſtibus autem inſequentibus, *eorum* multi ſe ipſos ex rupibus praecipitantes interemerunt, quod arctus eſſet ex Epipolis ad regrediendum deſcenſus. Et poſtquam ii, qui ex locis ſuperioribus incolumes euaſerant, in planitiem deſcenderunt, eorum plerique, et quotquot erant ex priore exercitu, propter maiorem regionis notitiam, in *ſua* caſtra perfugerunt. Ex iis vero, qui poſterius venerant, nonnulli ab itineribus aberrantes per agrum paſſim errarunt; quos, vbi dies illuxit, Syracuſanorum equitatus circumfuſus profligauit. Bell. Pel. p. an. 19. Olymp. 91. 4. V. C. Varr. 341.

45. Poſtridie vero Syracuſani quidem duo tropaea ſtatuerunt; *vnum* ad Epipolas, qua *hoſtis* adſcenderat; et *alterum*, vbi primum Boeoti *Athenienſibus* reſtiterant. Athenienſes vero ſuorum cadavera fide publica interpoſita receperunt. Non pauci autem tam ipſorum, quam ſociorum, perierunt: arma tamen longe plura, quam pro caeſorum numero, capta fuerunt. Qui enim ex rupibus inermes ſine ſcutis deſilire coacti fuerant, partim quidem perierunt, partim vero euaſerunt. Iul. fin.

46. Poſtea vero Syracuſani quidem propter inſperatum rei feliciter geſtae ſucceſſum, viribus iterum (vt et ante) collectis, Agrigentum, quod ſeditione laborabat, Sicanum cum quindecim nauibus miſerunt, vt illam vrbem, ſi poſſet, in ſuam poteſtatem redigeret. Gylippus etiam itinere terreſtri Siculorum vrbes iterum adiit, vt nouas copias *illinc* adduceret: quod ſpem concepiſſet, fore, vt et munitionem Athenienſium expugnaret, quandoquidem apud Epipolas res ita contigiſſet. Auguſti initio.

47. Interea vero Athenienſium duces, cum propter cladem, quam acceperant, tum etiam ob afflictam omnibus in rebus fortunam, in qua totus exercitus tunc erat conſtitutus, conſultare coeperunt. Videbant enim, ſe *ſuis* conatibus rem feliciter non gerere, et milites manſione grauari. Nam duabus de cauſis morbo premebantur; tum, quod id eſſet anni tempus, quo potiſſimum homines aegrotant; tum etiam, quod locus, in quo caſtra habebant, paluſtris ac moleſtus eſſet; * praeterea, quod de caeteris *hoſtium rebus in ſuam poteſtatem redigendis* nulla ſpes amplius ipſis oſtenderetur.

* Sed nec vllus circa caetera relictus eſſe videbatur ſpei locus. *Stephanus.* Hvds.

πειωνίσειαν, φόβον παρεῖχον. Φίλοι τε φίλοις] τὸ ἑξῆς, φίλοι τε φίλοις, καὶ πολῖται πολίταις ὑ μόνον εἰς χεῖρας ἀλλήλοις ἐλθόντες ἀπελύοντο, ἀλλὰ καὶ εἰς φόβον ἐπιστάντες ἀπὸ τῆς τῶν Ἐπιπολῶν ὀπίσω ἀναχωρήσεως. Καὶ διωκόμενοι] ὑπὸ τῶν Συρακουσίων. Ἄνωθεν καταβαίνοιεν] γράφεται, ἄνωθεν καταβαῖεν. Οἱ δ' ὕστερον ἥκοντες] Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. ἀντὶ τοῦ, τῶν δὲ ὑστέρων ἡκόντων. Ἀντέσησαν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Οἱ μὲν ἀπώλλυντο] ἀπὸ τῆς κρημνίσεως δηλονότι. Οὐ κατορθοῦντες] ἀντὶ τοῦ, ἡττώμενοι. Τά τε ἄλλα ὅτι ἀνέλπιστα αὐτοῖς ἐφαίνετο] καὶ ὅτι τὰ ἄλλα αὐτοῖς πάντα ὑδεμίαν ἐλπίδα νίκης παρεῖχεν.

τλ. ἢ κατὰ τ. ν.) ἢ deeſt in Edit. Baſ. Codicibus ſi abſit: defenderim: κατὰ τ. νεκροὺς, *pro ratione*, numero exſtinctorum, πλείω ἐλήφθη, plura ſunt, nempe quam ratio ferret. Sed melius, non abeſſe; et Edit. iſtius vitia magis ſunt, quam Lect. Var.

Ὅπλα] Id eſt: ἀσπίδες, quas a fugientibus abiectas, paullo poſt dicit. *Xenophon* II. Hiſtor. Graec. pag. 475. Ὅπλα ἐπεῖδον, οἱ μὲν ξύλινα, οἱ δὲ, οἰσύϊνα, καὶ ταῦτα ἐλευκῦντο. Sic ancilia ὅπλα apud *Dionyſium Halic.* II, 71. et *Plutarchum* Num. pag. 125. *Gloſſae:* Ancile, διπτετὲς ὅπλον. *Scholiaſtes* Sophoclis ad Aiac. v. 575. σάκος, ὑδετέρως, ὅπλον, ἀσπίς. Plura dudum obſeruarunt, et, Latinis etiam arma pro ſcutis dici, docuerunt alii. Dvk.

[οἱ μὲν ἀπώλλ.) Schol. abeſt Aug.]

C. 46. [Ἀκράγ.) Ad h. vocab. in Aug. adſcr. τὸν Ἀκράγαντα ἀρσενικῶς.]

οὕτω ξυνέβη) tam proſpere ceſſiſſet. Hic de *re bona.*

C. 47. ἐβουλ. πρός τε) πρὸς hic ſign. *ad, ex*, vt *aptum* erat; vt exigebat praeſens vſus. Liu. quoque ſic adhibet *ad* vel *in, ex* quoque.

Νόσῳ τε γὰρ ἐπιέζοντο] Confer *Diodorum* XIV. pag. 434. a. Wass.

τῆς τε ὥρ. — — χαλ. ἦν) Pergeret Thuc. καὶ τοῦ χωρίου ἑλώδους καὶ χαλεποῦ ὄντος. Nam et hoc, ſicut τῆς ὥρας, refertur ad ἐπιέζοντο. Sed reliquit tenorem, et hoc enuntiatum per ſe conſtituit, tanquam ὅτι intellecto; Tacitus ita loqui amat. ὅτι etiam *Abr.* intell.

χαλεπὸν) *graue*, inſalubre, peſtilens: hoc ipſo nimirum, quod ἑλώδες, paluſtre: vt καὶ ſit, *et propterea, eoque.* v. ſupra.

τῷ ἂν Δημοσθένει ἀκ ἐδόκει ἔτι χρῆναι [m] μένειν· ἀλλ', ἅπερ [καὶ] διανοηθεὶς ἐς τὰς Ἐπιπολὰς [n] διεκινδύνευσεν, ἐπειδὴ ἔσφαλτο, [o] διεξιέναι ἐψηφίζετο, καὶ μὴ διατρίβειν, ἕως ἔτι τὸ πέλαγος οἷόν τε περαιοῦσθαι, καὶ τῶ στρατεύματος ταῖς γᾶν [p] ἐπελθόσαις [q] ναυσὶ κρατεῖν. καὶ τῇ πόλει ὠφελιμώτερον [r] εἶναι, ἔφη, πρὸς τὰς ἐν τῇ χώρᾳ σφῶν ἐπιτειχίζοντας τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι, ἢ Συρακοσίας, ἃς ἀκέτι [*] ῥᾴδιον εἶναι χειρώσασθαι· ἀδ' αὖ ἄλλως, χρήματα πολλὰ δαπανῶντας, εἰκὸς εἶναι, προσκαθῆσθαι. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης τοιαῦτα ἐγίγνωσκεν.

μή. Ὁ δὲ Νικίας ἐνόμιζε μὲν καὶ αὐτὸς, πονηρὰ σφῶν τὰ πράγματα εἶναι, τῷ δὲ λόγῳ ἀκ ἐβάλετο αὐτὰ ἀσθενῆ ἀποδεικνύναι, ἀδ' ἐμφανῶς σφᾶς, ψηφιζομένης μετὰ πολλῶν τὴν ἀναχώρησιν, τοῖς πολεμίοις καταγγέλτας γίγνεσθαι· λαθεῖν γὰρ ἄν, ὁπότε βούλοιντο, τοῦτο ποιοῦντες πολλῷ ἧσσον. † τὸ δέ τι καὶ τὰ τῶν πολεμίων, ἀφ' ὧν [s] ἐπιπλέον, [t] ἢ ἄλλοι, ἠσθάνετο [v] αὐτῶν, ἐλπίδος τι ἔτι παρεῖχε, πονηρότερα τῶν σφετέρων ἔσεσθαι, ἢν καρτερῶσι προσκαθήμενοι. χρημάτων γὰρ ἀπορίᾳ αὐτὰς ἐκτρυχώσειν, ἄλλως τε, καὶ ἐπιπλέον ἤδη τοῖς ὑπαρχούσαις ναυσὶ θαλασσοκρατούντων. καὶ, ἢν γάρ τι καὶ ἐν ταῖς Συρακούσαις βλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις [x] τὰ πράγματα ἐνδῶναι, [y] ἐπεκηρυκεύετο ὡς αὐτὸν, [z] καὶ ἀκ εἶα ἀπανίσασθαι. ἃ ἐπισάμενος, τῷ μὲν ἔργῳ, ἔτι ἐπ' ἀμφότερα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχε· τῷ δ' ἐμφανεῖ [a] τότε λόγῳ, ἀκ ἔφη ἀπάξειν τὴν στρατιάν· εὖ γὰρ εἰδέναι, ὅτι [b] οἱ

m Μέλλειν *Reg.* χρῆνται p. χρῆν. Mſqu. et antea, ἐστρατοτεδεύ. *n* Διακινδυνεῦσαι *Reg. Caſſ.* Aug. *o* Ἐξιέναι *Ar. C. Cl.* Mſqu. Ἀπιέναι *Gr.* Ἐξιέναι *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *p* Ἐπελθεῖσι *Caſſ.* Aug. *q* Ναυσὶ deeſt *Dan.* *r* Ἔφη εἶναι *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Mſqu. Aug. * ῥᾴδιον Mſqu. ῥᾷον Aug. ſed a m. rec. corr. ῥᾴδιον † τόδ' ἔτι Aug. Mſqu. *s* Ἐπὶ πλέον *Reg. Gr.* *t* Ἢ οἱ ἄλλοι *Ar. C. Cl. Reg. Dan.* Aug. *v* Αὐτῷ ἐλπίδος τι ἔτι παρεῖχε *Ar. C.* Αὐτῶν, ἐλπίδας τε ἔτι etc. *Marg. Ald. Flor. Baſ. Gr.* *x* Τὰ deeſt *Gr.* *y* Καὶ ἐπεκηρ. *Cl.* *z* Ita emendatum erat in *Gr.* e κἀκ. *a* Τῷ τε λόγῳ *Reg.* *b* Οἱ omittunt *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu.

[ἀλλ' ἅπερ) Schol. Aug. abeſt φησί.]

καὶ διανοηθ.) minime eliminandum καὶ, ſign. hic, *iam*, iam inde ab initio; et quaſi cauſſam reddit τοῦ διεκινδύνευσεν. Ita Graeci, διεπράξατο, ἐς ὅ, vel ἐφ' ᾧ, καὶ ἐπέμφθη.

διεκινδ.) explicari hic διὰ poſſit, μετὰ (διὰ) κινδύνου διέβη, vel μετέβη· aut, διαβαίνειν (ων) ἐκινδύνευσε, ſich hinüber gewagt hatte. Eſt autem Aor. pro Plusqpf. minus ſolito illo ſane, διεκεκινδυνεύκει.

διεξιέναι) Mire ſane expl. *Abr.* (vt tentet magis tamen, quam in eo aſſeueret, etſi plura ſic tentauit;) ἐξιέναι, (qſ. διὰ τοῦτο,) ὅτι ἔσφαλτο. Ne dicam, quam otioſa paene hic ſit notio διὰ τοῦτο· vbi vnquam in compoſitis διὰ ſign. *propter?* Poteſt eſſe pro ſimplici: quidni? vt διαδιδάσκειν, διαμνημονεύειν, διαψηφίζεσθαι, διαμένειν, διαλλάττειν, διαφθείρειν, Lat. *permutare, perſcribere, permanere*, alia; aut, *per hoſtes* tranſire, aut *in patriam* redituros *exire*, hinüber, zurück. Fortaſſe et leg. δὴ, ad ἔσφαλτο.

ἕως ἔτι) ἕως hic eſt *quamdiu*; nam et illud ἕως, et μέχρι, et Lat. *dum, donec, quoad*, et tempus, *in quo* res geratur, et *finem* ſign. Noſter 1, 78. extr. ἕως ἔτι (plane, vt hic,) αὐθαίρετος ἡ εὐβουλία, *dum* (etiamnunc) *integrum* (vobis) *eſt, recte ſtatuere.* Ebr. 3, 13. ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται, *donec, quamdiu praeſentis temporis copia vobis eſt.* Ioh. 12, 35. 36. ἕως τὸ φῶς ἔχετε. Nempe ex Ebr. עַד, quod Iudic. 3, 26. ita adhibetur: *Ehud autem* (נִמְלָט) *fuga ſibi conſuluit,* עַד־הִתְמַהְמְהָם, Gr. ἕως ἐθορυβοῦντο, *dum trepidant.* Act. 3, 21. ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων, *per* id tempus, *quo* omnia *reddantur*, eueniant, *quae praedixerit* Deus.

οἷόν τε) Schol. legiſſe videtur οἷοί τε. Vtrumuis ſane recte, et de *re*, et de *homine*, vel eo, *qui* poſſit. Sed in Schol. Aug. eſt οἷόν τε, et ante Δημοσθένους add. τοῦ.

[κ. τοῦ στρατεύμ.) V. antea ad οἷόν τε.]

τ. γοῦν) Lect. Port. *ſaltem*; poterat melius idem *vtique, tamen.* At *ipſi* cur addidit? Nihil opus. Sed videtur Schol. ſecutus, οἷόν τε aut legentem, aut ad κρατεῖν certe intelligentem.

[κ. τῇ πόλει) Schol. abeſt Aug.]

Ὠφελιμώτερον] Huc reſpexit *Iuſtinus* IV, 5. eſſe domi *graviora*, et forſitan infeliciora bella, in quae ſeruare hos vrbis apparatus oporteat. Wass.

Εἶναι ἔφη] *Mſſ.* ἔφη εἶναι, ordine, vt puto, meliore. Vide infra Cap. 48. bis. Cap. 49. VIII, 29, 32, 45, 46, 84, et 92. At aliter VIII, 48. Idem.

ἐπιτειχίζ.) i. e. ἐπιτειχισμὸν ποιουμένους, τειχίσματα οἰκοδομοῦντας. Saepe ſine caſu ita hoc verbum, vt alia Actiua, ponit Thuc. vt 1, 142. init. Subſtantiuo quoque ἡ ἐπιτείχισις, et verbo, ἀντεπιτετειχισμένων, vtitur.

ἢ Συρακ.) i. e. ἢ πρὸς τοὺς Συρακ. Durius hic ſane omiſſum πρὸς, quia videri poſſit Συρακουσίους eſſe *ſubiectum*, in orat. obliqua.

C. 48. [εἰκ. εἶναι —] [πονηρὰ —] [καταγγέλτ.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

[λαθ. γ. ἄν) Schol. Aug. om. φησί.] v. et mox ad v. ποιοῦντες.

ποιοῦντες) Debebat ſane ποιοῦντας. Nam, etſi de *ſemet ipſo* loquitur ſimul, non *ipſos* tamen loquentes facit, ſed *de illis* ipſe loquitur; et vero ante dixit quarto caſu, καταγγέλτους γίγνεσθαι, non κατάγγελτοι, et ψηφιζομένους· pendet enim ab ἐβούλετο, ex quo ad λαθεῖν γὰρ int. ἔφη. Aut legendum ergo ποιοῦντας, aut ad βούλοιντο rurſus int. λαθεῖν. Neque enim ſic ordinaris: ὁπότε γὰρ βούλοιντο λαθεῖν ποιοῦντες τοῦτο· nam quo tunc retuleris, πολλῷ ἧσσον; *Abreſch.* ad vv. Schol. bene legit, βουλευόμενοι· ſed, quod ibi eſt, (apud Abr. Dlucc. p. 696.) δυνήσεσθαι, fauere ex Schol. videtur illi Nominatiuo ποιοῦντες· ſed operarum vitio, credo, immiſſum pro δυνήσεσθε, quod eſt in Duker. praeſertim cum φησὶ, quod abeſſe, aut debere abeſſe, non obſ. *Abr.* et Aug. cui abeſt, non nouerat; etſi βουλόμενοι vertit, *vel ſi velint,*

Demosthenes igitur, non diutius *illic* manendum esse, censebat. Sed cum spes illa, qua adductus belli fortunam apud Epipolas tentauerat, eum fefellisset, pertransire constituit, nec morari, dum mare foret adhuc idoneum ad traiiciendum, ac ipsi saltem classis accessione *nauales* copias superare possent. Et reipublicae magis conducere dicebat, bellum cum illis gerere, qui in suo agro munitiones aduersus *ipsam* exstruerent, quam cum Syracusanis, quos expugnare nequaquam amplius facile esset. Quinetiam, rationi minime consentaneum esse, magnam pecuniae vim in obsidione frustra consumere. Atque Demosthenis quidem haec erat sententia. Bell. Peloponn. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

48. Nicias vero sentiebat quidem et ipse, res suas infirmas esse, sed tamen ipsarum infirmitatem verbis declarare nolebat: nolebat etiam de receptu decretum a se cum multis palam fieri, ne rumor ad hostes emanaret. Nam si hoc feciissent, se multo minus, quotiescunque voluissent, clam discedere posse. Praeterea hostium quoque res (quod earum maiorem, quam caeteri *collegae*, notitiam *Nicias* haberet,) nonnihil spei adhuc *ipsi* praebebant, fore, vt deteriore conditione essent, quam suae, si *Athenienses* in *vrbis* obsidione perseuerarent. Illos enim pecuniarum inopia a se exhaustum iri *dicebat*, praesertim quod classem iam haberent, qua longe lateque maris imperium obtinerent. Quinetiam (nam et Syracusis erant nonnulli, qui res *vrbemque* Athenienſibus dedere volebant,) nuntios ad ipsum mittebant, nec discedere sinebant. Quae cum *ille* sciret, re quidem ipsa in vtramque partem adhuc nutabat, et ancipitem cogitationem habens haerebat: verbis vero, quibus tunc palam vtebatur, se copias abducturum, negabat. Se enim probe scire *dicebat*, haec ab

Ἀλλ' ἅπερ διανοηθεὶς] διενοήθη (φησὶ) μὴ διατρίβειν, ἀλλ' ἀπάγειν τὴν στρατιάν. Καὶ τῷ στρατεύματος ταῖς γῦν ἐπελθούσαις ναυσὶ κρατεῖν] τὸ ἑξῆς, ἕως ἔτι οἷοί τε τῷ πολεμίῳ στρατεύματος κρατεῖν. ἔμπροσθεν μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν Συρακουσίων οἱ περὶ τὸν Νικίαν ἐν τῷ λιμένι κατεκέκλειντο κρατούμενοι, διὰ δὲ τὰς ἐπελθούσας μετὰ Δημοσθένους ναῦς οἷοί τε ἦσαν κρατεῖν. Καὶ τῇ πόλει] τῶν Ἀθηναίων. Εἰκὸς εἶναι προσκαθῆσθαι] ταῖς Συρακούσαις δηλονότι. Πονηρὰ] ἀσθενῆ, ἐπισφαλῆ, ἐπικίνδυνα. Καταγγέλτως] δήλως διὰ μηνυμάτων. Λαθεῖν γὰρ ἂν] μετὰ γὰρ πολλῶν βουλόμενοι, ἃ δυνήσεσθε (φησὶ) λαθεῖν, ἐπιχειροῦντες ἀποκλεῖσαι. Βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι] ἦγον, βουλόμενον κυρίους γενέσθαι τοὺς Ἀθηναίους τῶν κατὰ τὰς Συρακούσας πραγμάτων. Ἐπεκηρυκεύετο] διὰ κηρύκων ἐμήνυε. Καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχεν] ἦγεν, διτάζων, εἴτε χρὴ μένειν, εἴτε ἀπιέναι, ὑδεμιᾷ προσετίθετο γνώμῃ. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, διασκοπῶν ἀνεῖχεν. Ἀπάξειν τὴν στρατιὰν] ἀπὸ τῶν Συρακουσῶν δηλονότι.

non, *velitis*. Verum, vt dixi, reliqui Accusatiui non patiuntur; nisi de *semet et collegis* haec loquens inducitur Nicias; sed non cohaeret cum reliquis.

τὸ δέ τι) Seu ita legeris, seu τόδ' ἔτι, cum Mſqu. et Aug. neutrum auerterit Pleonasmum mox iterati τὸ ἔτι· et τὸ hic sign. *partim, porro, iam*. Sensus est et ordo: Partim etiam, vel, iam vero, hostium quoque ipsorum res, ἀφ' ὧν, i. e. ἀπ' (ἐξ) ἐκείνων, ἃ ᾐσθάνετο, (vel ὧν· sed et Accusat. additur verbo αἰσθάνεσθαι· 2, 60. init. *αἰσθάνομαι γὰρ τὰς αἰτίας·*) ᾐσθάνετο, (quod hic sign. ἔγνω, ἐπύθετο,) παρεῖχεν αὐτῷ ἐλπίδος τι, ὅτι, rel. ἔσεσθαι mox, ad *ponηρότερα*, sign. *γενήσεσθαι*.

Αὐτῶν] Ita libri meliores, quod satis defendi potest, etiamsi per pleonasmum quis dictum putet. Vid. ad IV, 93. et VII, 4. Dvk.

καὶ, ἢν γάρ τι — — ἐπεκηρυκ.) Est hoc exemplum Nominatiui vel Subiecti *ex* Parenthesi repetendi et intelligendi ad verbum *extra* Parenthesin, ἐπεκηρυκεύετο· tanquam sit: καὶ τὸ βουλόμενον, i. e. οἱ βουλόμενοί τινες, — ἐνδοῦναι, ἐπεκηρυκεύετο (ἐπεκηρυκεύοντο) ὡς (πρὸς) αὐτ. Vel propius ad verba, quia γὰρ idem est τῷ ὅτι· ὅτι ἤν τι (ἦσάν τινες) βουλόμενον (οι) ἐνδοῦναι, ἐπεκηρυκεύετο, nempe, τοῦτο τὸ βουλόμενον, i. e. οὗτοι οἱ βουλόμενοι (ἐνδοῦναι) ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς τὸν Νικίαν. Neque aliter fere *Abr.* nisi, quod asperius paullo ordinat verba, et, praeter necessitatem et iungendi verba morem, repetit τὸ καὶ ἐν Συρακ. ad ἐπεκηρυκεύετο, vbi simplicius intellexerit τοῦτο. Imperfectum autem, ἐπεκηρυκ. aut est pro Plusquᵖᶜ. (ἤδη, *iam ante*, quam diceret ista,) ἐπεκεκηρύκευτο· aut sign. *subinde*, saepius, immer unter der Hand.

[βουλόμ. ἐπεκηρυκ.] Scholl. ad hh. vv. abs. Aug.

Ἐπεκηρυκεύετο ὡς αὐτόν] Ἀσύνδετος est oratio, cui medetur copula καὶ, quam ante ἐπεκηρυκεύετο habet *Cl.* Ἐπικηρυκεύσασθαι autem hic per κατάχρησιν dici de nunciis a priuatis quibusdam clanculum missis, quod per διαγγέλους significare est infra Cap. 73. recte monet *Portus*; qua significatione etiam paullo post Cap. 49. eo vtitur *Thucydides*. Nam alioqui ἐπικηρυκεύσασθαι dicuntur, qui nomine publico κήρυκας et legatos mittunt. *Ammonius*: Ἐπικηρυκεύσασθαι ἔλεγον τὸ περὶ συμβάσεως καὶ σπονδῶν τὰς πόλεις κήρυκας πρὸς ἀλλήλας διαπέμψασθαι. Adde *Suidam* in ἐπικηρυκεία. Et sic *Thucydides* et alii vbique his vocabulis vtuntur. Dvk.

ἔχων) Sc. τὸν νοῦν, vel ἑαυτόν.

[κ. διασκ. ἀνεῖχε) in Aug. a m. ant. adscr. ἀνεῖχε· ἀνεκράτει.] Haud Graecum sane vocab. alterum; f. ἐνεκράτει. In Schol. Vulg. ἤγουν sign. τουτέστι.) ἀνεῖχε sign. *rem sustinebat*, morari conabatur.

Εὖ γὰρ εἰδέναι] Huc spectat *Dio Chrysostomus* Orat. LXXIII. pag. 634. Wass.

Ἀθηναῖοι σφῶν ταῦτα ἐκ ἀποδέξονται, ὥστε, μὴ αὐτῶν ψηφισαμένων, ἀπελθεῖν· καὶ γὰρ ἃ τὰς αὐτὰς ψηφιεῖσθαί τε περὶ σφῶν αὐτῶν, καὶ τὰ πράγματα, ὥσπερ καὶ αὐτοί, ἑρῶντας, [c] καὶ ἐκ ἄλλων [d] ἐπιτιμήσει [e] ἀκούσαντας, γνώσεσθαι, ἀλλ', ἐξ ὧν ἄν τις [f] εὖ λέγων διαβάλλοι, ἐκ τούτων αὐτὰς πείσεσθαι τῶν τε παρόντων στρατιωτῶν πολλὰς, καὶ τὰς πλείους, ἔφη, οἳ νῦν βοῶσιν, ὡς ἐν δεινοῖς ὄντες, ἐκεῖσε [g] ἀφικομένους, τὰ ἐναντία βοήσεσθαι, ὡς ὑπὸ χρημάτων καταπροδόντες οἱ στρατηγοὶ ἀπῆλθον. [h] ἤκιστα βέλεσθαι [i] αὐτός γε, ἐπισάμενος τὰς Ἀθηναίων φύσεις, [k] ἐπ' αἰσχρᾷ τε αἰτίᾳ καὶ ἀδίκως [l] ὑπ' Ἀθηναίων ἀπολίσθαι μᾶλλον, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων, εἰ δεῖ, κινδυνεύσας τῦτο παθεῖν ἰδίᾳ. τά τε Συρακοσίων, ἔφη, ὅμως ἔτι ἥσσω τῶν σφετέρων εἶναι· [m] χρήμασι γὰρ αὐτὰς ξενοτροφοῦντας, καὶ ἐν περιπολίοις ἅμα [n] ἄλλα ἀναλίσκοντας, καὶ ναυτικὸν πολὺ ἔτι ἐνιαυτὸν ἤδη βόσκοντας, τὰ μὲν ἀπορεῖν, τὰ δ' ἔτι ἀμηχανήσειν· δισχίλια γὰρ τάλαντα ἤδη [o] ἀναλωκέναι, καὶ ἔτι πολλὰ προσοφείλειν· ἥν τε καὶ ὁτιῶν [p] ἐκλίπωσι τῆς νῦν [q] παρασκευῆς, [r] τῷ μὴ διδόναι τροφὴν, φθερεῖσθαι [s] αὐτῶν τὰ πράγματα, ἐπικαιρικὰ μᾶλλον, ἢ δι' ἀνάγκης, ὥσπερ τὰ σφέτερα, ὄντα. τρίβειν ἄν, ἔφη, χρῆναι προσκαθημένους, καὶ μὴ, χρήμασιν, [t] ὡς πολὺ κρείσσους εἰσὶ, νικηθέντας [v] ἀπιέναι.

c Καὶ ἐκ ἄλλων καὶ ἐπιτιμ. *Dan.* d Ἐπιτιμήσεις in margine *Caſſ.* e Ἀκούσαντας *Gr.* ἀκούσαντες Mſqu. f Εὖ deeſt *Ar.* g Ἀφικνυμένους *C.* h Μᾶλλον αἱρεῖσθαι τὸν ὑπὸ τῶν πολεμίων θάνατον, ἢ τὸν ὑπὸ τῶν πολιτῶν. *Plutarchus* in Nicia pag. 538. *Edit. Francof.* Hvds. Οὐκ ἄν *Gr.* i Αὐτός τε *Ar.* mox τὰς τῶν Ἀθ. φύσ. Mſqu. k Ἐπὶ αἰσχρᾷ *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. ſed hic ἐπι, ſine accentu. Ἐπ' αἰσχρᾷ γε alt. *Gr.* l Ὑπὸ Ἀθηναίων *Gr.* m Καὶ χρήμασι γὰρ etc. *Ar. C.* Καὶ χρήμασι μὲν γὰρ *Cl.* Καὶ χρήμασι γὰρ *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. n Ἄλλα omittunt *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. o Ἀναλωκέναι *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. p Ἐκλείπωσι *Ar. C. Dan.* q Κατασκευῆς *C.* r Τῶν *Reg.* s Αὐτῷ *Dan.* t Ὧ πολὺ *Marg. Gr.* Ὧν πολὺ *Ar. C.* Χρήμασιν, ᾧ πολὺ *Schol.* vt *Marg.* et *Gr.* ὧν π. Aug. a corr. a m. 1. ſcript. videtur ὡς. v Ἀπιέναι ἔτι *Gr.*

σφῶν) i. e. παρὰ σφῶν, ad ἀποδέξονται· aut etiam, ταῦτα σφῶν, *haec ipſorum*, nempe decreta, facta.

κ. γὰρ οὐ τ. αὐτ. rel.) Et ordinem, (vtut minime hic impeditum,) recte conſtituit *Abr.* et ad rem et ſententiam contulit 3, 38. Eſt, quaſi dicat Nicias, vel Thuc. Non nos, qui rem viſam nouerimus, nec ſpecioſae orationi inuitamur, ſed illi iudicabunt, qui, ignari rerum ac ſecuri, infectantium alios voces audiant ac ſequantur; vel: Qui iudicaturi de nobis ſunt, non illi ſunt, qui iidem (etiam) rerum viſarum notitia vtantur, nec calumniis modo aures praebeant. ἐπιτίμησις tamen hic eſt *oratio* tantum, Vorſtellung, immo Vorſpiegelung; vt illo ipſo loco, (3, 38.) ἀπὸ τῶν λόγων καλῶς ἐπιτιμησάντων, ex *orationibus* rem pulchre *proponentibus*, inculcantibus; welche die Lügen recht in den Hals treiben. Quippe ἐπιτιμᾶν, vt Lat. *increpare*, eſt tantum *alloqui*, *compellare* (vehementius quidem,) *cohortari*. Virg. Aen. 1, 738. *Tum Bitiae dedit* (pateram) *increpitans*, i. e. iubens, hortans, impigre haurire. Ita, cum Chriſtus ἐπιτιμῆσαι dicitur vento et mari, (Matth. 8, 26. al.) nempe ſign. tantum, *quieſcere iuſſiſſe*. Nec vero Petrus *increpuerit* Chriſtum, Matth. 16, 22. ſed *monuit*, *rogauit*, that ihm Vorſtellung. Nec διαβάλλοι, paulo poſt, aliud ſignificauerit, ſed *edifſerere*, diſputare, aus einander ſetzen. Heſychii autem quod affert *Abr.* εὖ ἐρήσει, et εὖ ἐρητοῖς, in Edit. Schreuel. eſt εὑρήσει, εὑρητοῖς· quod mutandum haud eſſe, tum illud ſuaſerit, quod in εὑρήσει intelligi poſſit αἰτίαν, *crimen*, εὖ ἐρητοῖς autem nihili plane ſit; quia nunquam Adverb. additur adiectiuis verbalibus in τός.

Ἐξ ὧν ἄν τις εὖ λέγων διαβάλλοι] Confer, quae III, 38. Cleonem dicentem inducit *Thucydides*. Dvk.

[εὖ λέγων) Schol. abeſt Aug.]

καὶ τοὺς πλ.) καὶ hic eſt *quin*, *atque adeo*, *vel*, ja; aut etiam *immo*, ja vielmehr, vt rectius diceret.

[ἐκεῖσε) Schol. d. Aug.]

ὑπὸ χρημ.) Recte ſane, liberum eſſe, pronuntiat *Abr.* vtrum ad ἀπῆλθον referre velis ὑπὸ χρ. an ad καταπροδόντες. Immo iungendum plane, καταπρ. ἀπῆλθον, i. e. ὡς προδόται, vel προδόται γενόμενοι· aut, ἀπῆλθον καὶ (οὕτω) προυδίδουν, ſcil. τὰ πράγματα. Illud non aſſequor, quo ſenſu *abſolute* accipi, dicat καταπροδόντες· cum praeſertim addat Herodoti locum, L. 7. προδοῦναι τὰ ἑέεθρα ποταμῶν ἐνίων· qui locus quid ſimile habeat huic Noſtri, non videam. Hic enim, (apud Herod.) intell. ἑαυτὰ, *erumpere*, *prodire*; hic, apud Noſtr. καταπροδόντες, more Noſtri, vt ſupra ἐπιτειχίζοντας, c. 47. extr. notat, προδοσίαν ποιούμενοι, vel, vt dixi, προδόται γενόμενοι· qſ. μετὰ προδοσίας, προδοτικῶς, *trencherously* Angl. verrätheriſcher Weiſe. Nec vero minus, etiamſi ad καταπροδόντ. retuleris ὑπὸ χρημάτων, abſolute (ſimpliciter) poſitum fuerit καταπρ. intell. τὰ πράγματα, vel, vt dixi.

ἰδίᾳ) non placet hic additum; *priuatim*, in bello, ab hoſte, ſignificare nequit; ac, ſi ſit *per ſe*, *ſolus*, inepte redundet. V. Indic. Poſſit tamen innuere, etiamſi ceteri abceſſerint.

[κ. ἐν περιπολ.) Schol. Vulg. abeſt Aug. ſed pro eo adſcr. a m. recent. ἐν τοῖς περὶ τὴν πόλιν τειχίσμασι καὶ οἰκοδομαῖς.]

κ. ἐν περιπολ.) Male cohaerere mihi videtur locus: *in ſuburbanis* (ita enim breuiter conuerteret Port. pro intoleranda, qua eſt vſus, prolixitate,) *caſtellis alia injumere*. Quantulum enim ſumtûs poſcebat, caſtella atque aedificia ſuburbana habere? Ego aut per Synchyſin interpreter, (cuius exempla commodum ad Sanct. notem,) et traiecta verba, pro: ξενοτροφοῦντας ἐν περιπολίοις, *alentes praeſidia ſuburbana*: καὶ ἅμα ἄλλα ἀναλίσκοντας· aut Critice formaſſe ita refingendum; tametſi amat Noſter traiectiones; vt, interpretari ita, ſatis ſit. Ita minus etiam redundauerit ἄλλα· quo ſine, ἀναλίσκ. fuerit pro, ἀναλώματα ποιουμένους· quod ignorans fortaſſe aliquis adiecerit ἄλλα.

Περιπολίοις] Vid *Pollucem* IX, 16. vbi, ἐν περιπολίοις τισὶν ἐλήφθη, quaſi ex Noſtro, citat. Ita ſeniores vertunt מגרש. Wass. Vide ad VI, 45. *Scholiaſtae* vulgati interpretatio ἐν περιδρόμοις, non eſt in *Cod. Caſſ.* nec intelligo, quae illius vocis ſignificatio huic loco conuenire poſſit. Dvk.

Ἄλλα ἀναλίσκοντας] Omittunt ἄλλα quidam Mſſ. Poteſt recte abeſſe. Wass.

Athenienſibus minime probatum iri, ſe ſine ipſorum decreto discedere. Non enim, qui rerum ſtatum, ſicut et ipſi, vidiſſent, non autem ex aliorum *duces* inſectantium verbis intellexiſſent, eosdem de ſe ipſis iudicaturos atque decreturos; ſed ipſos *Athenienſes* criminationibus alicuius, qui verbis ad perſuadendum aptis vſus fuerit, fidem habituros. Quinetiam multos atque adeo plerosque praeſentium militum, qui tunc vociferarentur, ſe in grauibus malis verſari, illuc reuerſos contraria vociferaturos, duces pecunia corruptos prodidiſſe, atque diſceſſiſſe. Quamobrem ſe ſaltem, qui noſſet Athenienſium ingenia, nolle *dicebat* ob turpem cauſam et inique ab Athenienſibus potius morte mulctari, quam ab hoſtibus, ſi opus eſſet, hoc ipſum priuato periculo pati. *Quamuis autem, res ſuas infirmas et afflictas eſſe, ſciret*, tamen dicebat, res Syracuſanorum longe deteriore conditione eſſe, quam ſuas. Illos enim, quod *ſua* pecunia mercenarios milites alerent, ſimul etiam, quod alios ſumtus facerent in alenda praeſidia in caſtellis circum vrbem ſitis diſpoſita, praeterea, quod magnam etiam claſſem iam per annum alerent, partim quidem *rei pecuniariae* inopia *iam* premi, partim vero in aliis etiam anguſtiis fore. Duo enim talentorum millia iam conſumſiſſe, praeterea multa etiam debere. Et, ſi vel minimum de praeſenti apparatu detraherent, ſtipendiumque *militibus* dare ceſſarent, res eorum perituras; quippe quod copiis auxiliaribus niterentur potius, quam * neceſſariis, quales eſſent ſuae copiae. Quamobrem dicebat oportere *ſe* in obſidione perſeuerare; † neque pecunia ſuperatos, qua longe ſuperiores eſſent, abire.

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

* Militibus neceſſitate coactis. *Vel*, iis, ad quorum officium pertineret pugnare. Qui videlicet pugnare cogerentur, niſi officium deſerere vellent. *Steph.* † Nec tanquam inferiores pecunia, qui multo ſuperiores eſſent, abscedere. *Valla.*

Εὖ λέγων] ἤγων, πιθανῶς λέγων. Ἐκεῖσε ἀφικομένους] ἤγων, εἰς τὰς Ἀθήνας. Οὔκουν βούλεσθαι] ὃ βούλεσθαι ἔφη ὁ Νικίας ὑπὸ Ἀθηναίων ἀπολέσθαι μόνος αὐτὸς ἀδίκως, ἀλλὰ, εἰ δεῖ πάντως ἀπολέσθαι, ὑπὸ τῶν πολεμίων τοῦτο παθεῖν. Καὶ ἐν περιπολίοις] περιοδόμοις. Τῆς νῦν παρασκευῆς] τῆς πολεμικῆς οἰκονομίας. Ἐπικουρικὰ μᾶλλον] μισθοφόρων τῶν Συρακουσίων ὄντων, καὶ οὐχὶ δι' ἀνάγκην στρατευομένων πολιτῶν, ὥσπερ Ἀθηναίων. Τρίβειν ἂν ἔφη χρῆναι] ἀντὶ τοῦ, διατρίβειν καὶ παρέλκειν. Καὶ μὴ χρήμασιν, ᾧ πολὺ κρείσσους εἰσὶ] καὶ μὴ νομίζειν διὰ χρημάτων ἔνδειαν ἡττᾶσθαι. γράφεται, χρήμασιν ὡς πολύ.

Βόσκοντας] In *Cod. Caſſ.* adnotatum eſt: σημείωσαι βόσκοντας. Hoc eo pertinere, puto, quod Grammatici tradunt, βόσκειν proprie de pecoribus dici, quae et βοσκήματα ſunt Graecis. Ita *Scholiaſtes* Ariſtophanis ad Equit. v. 256. et ex eo *Suidas* in ὃς ἐγώ. Tamen etiam de hominibus vſurpatur, ſed ſaepe cum contemtu quodam et contumelia, vt ſignificent, eos pecoribus ſimiles et abiectiſſimos eſſe. *Euſtathius* ad Homeri Odyſſ. λ'. v. 363.

Ἠερόπῃά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἵά τε πολλὰς
Βόσκει γαῖα μέλαινα·

Καλῶς, inquit, τὸ βόσκει, ὡς τῶν τοιούτων ἀνδρῶν ἀλογίστως ζώντων κατά τινα βοσκήματα. Et *Scholiaſtes* Ariſtoph. l. d. vbi Cleon ad iudices dicit: ὡς ἐγὼ βόσκω, adnotat: πικρῶς ὡς θρέμμασιν αὐτοῖς κέχρηται λόγοις. Nec minus contumelioſe in eadem fabula v. 1255. Agoracritum, de ſe dicentem: ἐν τῇ ἀγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην, perſtringit *Comicus*. Add. *Homer.* Odyſſ. ρ'. v. 228. et Odyſſ. σ'. v. 363. Interdum tamen nihil in hac voce contumeliae eſt: vt apud *Homerum* Odyſſ. ξ'. v. 325. Odyſſ. τ'. v. 294. et Hymn. in Apollin. v. 59. Dvk. Sane fuerit, vt *inuidiae* ſignificationem ac *moleſtiae* habeat verbum hoc, plane vt noſtrum fŭttern de hominibus. Sueton. Caeſ. c. 24. *Decimatas* (cohortes) *bordeo pauit*; ne hoc quidem ſine ignominiae certe ſignificatione; quam et *paſtus*, *perpaſtus*, fere habere ſoleat, vt *pinguem* bene curata cute (porcum) notet.

Ἀνηλωκέναι] Tres *Mſſ.* ἀναλωκέναι. De hoc dictum eſt ad VI, 31. [τ. νῦν παρασκ.) Schol. abeſt Aug.]

τ. νῦν παρ.) poteſt pendere ab ὅτιοῦν· ſed Graecum eſt magis, vt ab ἐκλίπωσι pendeat, intell. ἀπὸ, vel ἐκ.

[ἐπικουρ. μ.) in Schol. Aug. pro, τῶν Συρακουσίων eſt, τοῖς Συρακουσίοις.] Melius, et ad ſonum, propter alterum Genit. et ad ſenſum, ſic non ambiguum, tanquam Συρακούσιοι ſint μισθοφόροι.

ἐπικ. μ. ἢ δι' ἀν.) Cum hic manifeſto non diſtinguantur tantum ἐπίκουροι, (quos μισθοφόρους interpretetur Schol.) et δι' ἀνάγκης, vel ἠναγκασμένοι, verum etiam opponantur: confirmari hinc videatur poſſe coniectura mea, 6, 22. init. ad vv. πρὸς μέρος ἠναγκασμένους ἐμμίσθους, omiſſum intelligentis et repetentis πρὸς μέρος ad ἐμμίσθους· et eodem modo, quo ibi diſtinxerim, ἔμμισθοι eſſe ξένοι, ſocii, ἠναγκασμένοι autem ciues, aut ſerui. Praefert enim hoc nomine Nicias res Athenienſium Syracuſanis, quod illorum milites ſint et certiores et minus ſumtuoſi.

Δι' ἀνάγκης] *H. Stephanus* ad ea, quae ex illius adnotatione deſcripſit *Hudſonus*, haec addit: *hoc enim, ſicut alibi, neceſſitatem appellare videtur, nimirum, quod quisque patriae ſuae aut ſociis debet in ea re officium.* Dvk.

[κ. μὴ χρήμ.) Schol. Aug. abſ. verba inde a γράφεται (ſcil. καὶ,) ad πολύ.

ὡς πολὺ κρ.) Praeferendum haud dubie ὡς, vel propter infitiationem, μὴ νικηθέντας χρήμασιν· haud conuenire, ipſos

μθ'. [x] Ὁ μὲν Νικίας, [y] ταῦτα [z] λέγων, ἰσχυρίζετο, αἰσθόμενος τὰ ἐν ταῖς [a] Συρακούσαις ἀκριβῶς, καὶ τὴν τῶν χρημάτων ἀπορίαν, καὶ ὅτι ἦν αὐτόθι [b] πᾶ [c] τὸ βελόμενον τοῖς Ἀθηναίοις γίγνεσθαι τὰ πράγματα, καὶ [*] ἐπικηρυκευόμενον πρὸς αὐτὸν, ὥστε [d] μὴ ἀπανίσασθαι, καὶ ἅμα [e] ταῖς γῆν ναυσὶν ἢ πρότερον θαρσήσει κρατηθείς. ὁ δὲ Δημοσθένης, περὶ μὲν τῷ [f] προσκαθῆσθαι, ἀδ' [g] ὁπωσῶν ἐνεδέχετο· εἰ δὲ δεῖ μὴ ἀπάγειν τὴν στρατιὰν ἄνευ Ἀθηναίων ψηφίσματος, ἀλλὰ, τρίβειν αὐτὰς, ἔφη, χρῆναι, ἢ ἐς τὴν Θάψον ἀναστάντας τοῦτο ποιεῖν, ἢ ἐς τὴν Κατάνην, ὅθεν τῷ [h] τε πεζῷ [i] ἐπὶ πολλὰ τῆς χώρας ἐπιόντες τρέψονται, πορθοῦντες [k] τὰ τῶν πολεμίων, καὶ ἐκείνους [l] βλάψουσι· ταῖς τε ναυσὶν ἐν πελάγει, καὶ οὐκ ἐν στενοχωρίᾳ, (ἢ πρὸς τῶν πολεμίων μᾶλλόν ἐστι,) τὰς ἀγῶνας ποιήσονται, ἀλλ' ἐν εὐρυχωρίᾳ, ἐν ᾗ τά τε τῆς ἐμπειρίας χρήσιμα σφῶν ἔσται, καὶ ἀναχωρήσεις καὶ ἐπίπλους, οὐκ ἐκ βραχέος καὶ περιγραπτῦ ὁρμώμενοί τε καὶ καταίροντες, ἔξουσι. τό, τε ξύμπαν εἰπεῖν, οὐδενὶ [m] τρόπῳ, ἔφη, ἀρέσκειν, ἐν τῷ αὐτῷ ἔτι μένειν, ἀλλ' [n] ὁτιτάχιστα ᾔδη, καὶ μὴ μέλλειν [o] ἐξανίσασθαι. καὶ ὁ Εὐρυμέδων αὐτῷ ταῦτα ξυνηγόρευεν. ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ Νικίου, ὄκνος τις καὶ μέλλησις [p] ἐνεγένετο, καὶ ἅμα [q] ὑπόνοια, μή τι [r] καὶ πλέον εἰδὼς ὁ Νικίας ἰσχυρίζηται. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τότῳ τῷ τρόπῳ διεμέλλησάν τε καὶ κατὰ χώραν ἔμενον.

x Mira Niciae pertinacia fuit. Hinc non iniuria cum Fabio Cunctatore a *Plutarcho* comparatur; et *Aristophanes* inde verbum μελλονικιᾶν finxit. *Acacius.* y Τοσαῦτα *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. z Λέγων deeſt *C.* a Συρακούσαις et eadem manu emendatum Συρακουσσαις *Caſſ.* b Πᾶ omittunt *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. c Τὸ deeſt *Gr.* * ἐπικουρηκευ. Mſqu. d Μηδ' ἀπανίσασθαι *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. e Hic verborum ordo: ταῖς γῆν ναυσὶ θαρσήσει μᾶλλον ἢ πρότερον κρατηθείς. *F. Port.* Ταῖς γ' ἂν ναυσὶ *Reg. Caſſ.* Aug. et *Reg.* inter verſus recenti manu γ' ἔν. f Προκαθῆσθαι *Ald. Flor. Baſ. Dan. Gr.* προσκαθ. Aug. a corr. ſed m. 1. ſcr. προκαθῆσθαι. g Ὅπως ἂν, et mox εἰ δὲ δὴ *Caſſ.* ὅπως οὖν Aug. h Τε deeſt *Ar.* i Ἐπὶ πολλὰ *Caſſ.* Aug. k Τὰς *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. l Βλάψωσι *Reg.* m Τρόπῳ αἱ ἔφη *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. n Ὅτι τάχιστα *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* ᾔδει mox Mſqu. et μέλειν, et infra μέλησις, vno λ, et deinde διεμέλησαν, c. extr. o Ἐξίσασθαι *Cl.* in marg. p Ἐγένετο *Reg.* Aug. *Caſſ.* et a prima manu *Gr.* ἀνεγένετο Mſqu. q Ὑπόνοιά τις *Cl.* r Καὶ deeſt *Reg.*

abſcedere opibus ac pecunia ſuperatos, i. e. perculſos et abſterritos magnis opibus Syracuſanorum, *tanquam* Syracuſani ipſos (Athenienſes) ea copia vincant, eo facilius ipſis bellum toleraturi, qſ. ea opinione capros et perculſos, vt, opibus affluere, putent, Siculos. — ᾧ ſic legeris: debebat ſane, οἷς, ad χρήμασι· ſed referatur ad totum: ᾧ, ſcil. τῷ ἔχειν χρήματα· vt apud Terent. Eun. A. 3. Sc. 1. init. *Qui habet ſalem, quod in te eſt*; debebat, *qui*, ad *ſalem*: ſed retulit ad τὸ *habere ſalem: quod*, (τὸ) ſalem habere, in te eſt. Sane Edit. Elzeuir. ibi habet *qui*; ſed correctio illa haud dubie eſt ignorantis illum ſenſum τοῦ *quod*. Metrum tamen poſcit *qui*: (*quĭ'n tĕ'ſt*; hăbēs;) at ipſa loquendi ratio illa tamen, per *quod*, teneri vtique poteſt. Ad Noſtri quidem locum huncce, nil interfuerit mea, ὡς probantis, tanquam dixerit Thuc. νικηθέντας, (i. e. perculſos, deiectos,) ὡς π. κρείσσ. εἰσὶ (Syracuſani) χρήμασι. Quem ſenſum et comma poſitum poſt μὴ et χρήμασιν reddiderit.

C. 49. Ταῦτα] Τοσαῦτα legendum, ſuadet etiam *Cl.* Et ſic Noſter paſſim. WASS. Aut ταῦτα, aut τοιαῦτα, aptum huc, non τοσαῦτα· quod, vbi ſubiiciatur orationi relatae, *finem* factum dicendi, nihil additum porro, ſignificat. Et, cum Demoſth. dicit, de Cor. τοσοῦτον ὑπεικὼν, ſign. vbi hoc *vnum*, pauxillulum tantum, prius dixero.

αἰσθόμ.) ſign. quod alibi πυθόμενος, μαθών.

τὸ βουλόμ.) i. e. τὶ, pars *quaedam*, certa, ipſi *vota*; et Neutr. vt ſupra, pro Plur. Maſc. τινὲς οἱ βουλόμενοι. Solet ita adhiberi Articulus Graecis, vt vel redundare videatur, vel τὶ ſignificet. Xen. M. S. 4, 5, 3. τὸ ἔχειν ταῦς κωλύσαντας, i. e. κωλύσοντας, ſimpliciter, vel τινάς. Et 4, 4, 6. πάντα μεστὰ εἶναι τῶν διδαξόντων. Sed που quid hic eſt? Credo, eſſe *vtique*, *profecto*, vt in δή που, ἦ που, aut *etiamnunc*; aut, ex ſolito ſenſu, *vſpiam*; es ſtecken irgendwo einige.

Καὶ ἅμα ταῖς γῆν ναυσὶν ἢ πρότερον θαρσήσει κρατηθείς] Haec mihi aenigmata ſunt. *Interpretes* ſuo quiſque modo verterunt, ſed ita, vt ex interpretationibus eorum non appareat, vnde ea pendere, aut qua ratione cum ſuperioribus connecti poſſe, putauerint. Quae *Portus* in Var. Lection. *Hudſoni* de ordine verborum ſcribit, difficultatem non tollunt. DVK. Senſu carere haec, cuiuis apparuerit. Dativum vel Ablat. nominis Subſt. θάρσησις eſſe θαρσήσει, non Futurum Verbi θαρσέω, recte vidit *Abr.* Nec multum recuſarim, quod θαρσήσει ταῖς ναυσὶν expl. pro τῶν νεῶν, vel ἐν ταῖς ναυσί· qua Subſtantiua ſolent habere interdum Caſum verbi, vt *domum itio*, alia; κρατηθεὶς porro illi eſt, *confirmatus*; (qſ. κρατυνθεὶς· quod fortaſſe leg.) Sed enim κρατηθεὶς, paſſiue, eſt *victus*. Omnium maxime officit et incommodat ἢ πρότερον, cui Abr. praemittit omiſſum μᾶλλον, vel ἐπιπλέον. Quae violenta eſſe omnia, vt nemo non ſenſerit: ita, dum molliora afferantur, calumniatus ne fuerit. Equidem melius, quod afferam, non habeo, praeterquam, vt primo aut legamus κρατυνθεὶς, *confirmatus*, aut, idem valere κρατηθεὶς, Abreſchio concedamus; deinde, quod maxime arridet, pro ἢ legamus ᾗ, tali ſenſu: κρατηθεὶς (κρατυνθεὶς) ταῖς ναυσὶ, (τῇ) θαρσήσει, (τῇ αὐτῇ, eadem,) ᾗ πρότερον, ſcil. ἐκρατύνθη. Vnum obſtiterit, neque id leue, quod non inueniatur πρότερον, *antea*, nimis nauibus Nicias fuiſſe ſiſus.

49. Atque Nicias quidem * haec dicens affirmabat, quia rerum Syracuſanorum ſtatum plane compertum habebat, et pecuniarum inopiam, et quosdam illic eſſe, qui res illas in Athenienſium poteſtatem venire cuperent, et qui nuntios ad ſe mitterent, ne discederet; ſimul etiam *illud certo ſciebat*, ſe claſſe ſaltem, *maiorem* fidentiam habiturum, quam ante, quum *ab hoſte* victus fuiſſet. Demoſthenes vero nullo modo probabat eius conſilium de diutius in *vrbis* obſidione perſeuerando. Quod ſi ſine Athenienſium decreto exercitus non eſſet abducendus, at *in Sicilia* perſtandum: dicebat, hoc ipſis eſſe faciendum, ita vt, caſtris *inde* motis, aut Thapſum, aut Catanam peterent, vnde cum peditatu in varias *hoſtilis* agri partes ſeſe conuerterent, et incurſiones facerent, et res hoſtium diriperent, ac illis nocerent; et cum *ſuis* nauibus in alto, nec in anguſtiis (quae pro hoſtibus magis facerent) proelia committerent, ſed in aperto mari, vbi ex ſua peritia fructum perciperent, et ſe recipiendi et *hoſtem* inuadendi liberam facultatem haberent, non ex breui praeſcriptoque *loci ſpatio in hoſtem* impreſſionem facientes, et *ad ſuas ſtationes ac portum* appellentes. In ſumma, nullo modo ſibi placere dicebat, in eodem *loco* diutius manere; ſed quam celerrime iam, et ſine vlla cunctatione caſtris motis *illinc* abire. Eurymedon autem ipſius orationem comprobabat. Sed contradicente Nicia, ſegnities quaedam et cunctatio innaſcebatur, ſimul etiam ſuſpicio, ne Nicias, quod aliquid amplius *meliusque* noſſet, quam caeteri, *haec* affirmaret. Hunc in modum Athenienſes quidem negligentiores facti ſunt, et in *eodem* loco permanſerunt. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Vass. 341.

* Talia dicendo in ſententia immotus perſeuerabat etc. *Acacius.*

παρθῶντες τὰ τῶν πολεμίων] ἤγων τὰς πολεμίας.

Ὀκωσῶν] *Thomas Magiſter* hoc Ἑλληνικὸν, non Ἀττικὸν, eſſe, pronunciat. Eſt tamen rurſus apud *Thucydidem* VIII, 90. Item in *Iſocrate* ad Nicoclem non longe a principio, et *Luciano* Quom. conſcrib. ſit Hiſtor. pag. 605. Dvk.

εἰ δὲ δεῖ — — ἄλλα τρίβ. rel.) *Reiskii* emendatio, εἰ δ' ἔδει, neque ad ſenſum plus attulerit, et aliena eſt ab vſu Noſtri, in *praeſenti* temp. ſemper referentis ab aliis dicta. χρῆναι autem delendi ratio nulla eſt. *Port.* verboſe ſatis, et multis inſertis, quae ſi intelligi Thuc. vellet, ipſe, credo, adderet. Mihi ſenſus eſſe videtur: Quod ſi tamen abeundum non ſit ſine decreto (vel voluntate; ψηφίσματος poſſit eſſe Gloſſema;) Athenienſium: *at certe*, ſaltem, (ita interpreter ἀλλὰ, plane vſu linguae:) *at* tempus terere ipſos oportere, et in Naxo, rel. Ita plana fuerint omnia. Vnde et comma poſui poſt ἀλλά.

[τοιοῦντ.) Schol. abeſt Aug.]

τά τε τ. ἐμπ. χρήσ.) i. e. τὴν ἐμπειρίαν χρησίμην· peritiam habituros vtilem; eam vtilem ipſis fore. Si, pro Subſt. valere χρήσιμα, Thuc. vellet, τὰ χρήσιμα, diceret, aut, τῆς τε ἐμπειρίας τὰ χρήσ. τὰ τῆς ἐμπειρίας, p. τὴν ἐμπειρίαν· vt 2. Cor. 11, 30. τὰ τῆς ἀσθενείας, p. τὴν ἀσθένειαν· Rom. 14, 19. τὰ τῆς εἰρήνης, i. e. τὴν εἰρήνην.

Οὐδενὶ τρόπῳ ἔφη ἀρέσκειν] Etiam *Cl.* et *Gr.* οἱ ἔφη ἀρέσκειν. Sed οἱ omitti poteſt eleganter. Wass.

Μέλλησις ἐνεγένετο] *Ariſtophanes* Au bus v. 639. Καὶ μὴν μὰ τὸν Δί', οὐχὶ νυστάζειν ἔτι Ὥρα 'ſὶν ἡμῖν, οὐδὲ ΜΕΛΛΟΝΙΚΙΑΝ. *Plutarchus*, cunctatorem dictum, ait, ob lentas moras in obſidione Pyli. vid. *Suidam.* Wass.

μή τι καὶ πλ.) καὶ aut redundat, ex Graecismo, aut ſign. *adeo fortaſſe*, wohl gar etwan.

Ἰσχυρίζηται] Adnotat *Stephanus*, *Vallam* hic ἰσχυρίζεσθαι vertere *perſtare*; quod Cap. 48. verterat *aſſerere*; intelligendum autem hoc loco eſſe *perſtare in ſua ſententia*: q. d. *firmum in ſententia eſſe*, vel, *firmiter ſuam ſententiam tueri.* Interpretes varie vertunt, modo *adfirmare*, modo *in ſententia perſeuerare.* Certum eſt, in plerisque locis *Thucydidis* idem eſſe, quod Latinis, *firmiter adſeuerare*, *omni adſeueratione adfirmare*, *pro certo adfirmare.* III, 44. Καὶ τοῦτο, ὃ μάλιστα Κλέων ἰσχυρίζεται ἐς τὸ λοιπὸν ξυμφέρον ἔσεσθαι. IV, 23. Ἰσχυριζόμενοι, ὅτι δὴ εἴρητο, ἐὰν καὶ ὁτιῶν παραβαθῇ, λελύσθαι τὰς σπονδάς. vbi *Scholiaſtes*, ἐπερειδόμενοι, ὡς ἰσχυρὸν πάνυ προτείνοντες. IV, 68. Ἐδόκλεν δὲ ὐδὲν ὡς ἴσασι τὰ πρασσόμενα, ἀλλ' ὡς τὰ βέλτιστα βουλεύοντες ἰσχυρίζοντο. quod *Valla* ibi, *ſe roborare*, *Stephanus pertinaciter obſiſtere*, *Portus* et *Acacius*, itidem, vt hic, *in ſententia perſeuerare*, interpretantur: quamquam *Stephanus* monet, etiam paullo aliter verti poſſe; nempe illa ſignificatione, quam non modo locis illis, quae poſui, ſed etiam V, 26. et VI, 55. habet: quam retinet compoſitum διισχυρίζομαι. Dvk.

τούτῳ τῷ τρ.) i. e. ea de *cauſſa*, *hinc*, *eb* illa. Neque enim *modum* cunctandi expoſuerit Thuc. ſed *argumenta* et cauſſas. Liu. 6, 20. poſt med. *Ita prodicta die*, p. *itaque*, *ergo*, quippe et ibi *cauſſae* praeceſſere, *cur* id facerent, non modus; *quo*. Nobis quidem vtrumque ſign. alſo.

ν. Ὁ δὲ Γύλιππος καὶ ὁ Σικανὸς ἐν τούτῳ παρῆσαν ἐς τὰς Συρακούσας· ὁ μὲν Σικανὸς, ἁμαρτὼν τῶ Ἀκράγαντος· (ἐν Γέλᾳ γὰρ ὄντος αὐτῶ ἔτι, [s] ἡ τοῖς Συρακουσίοις στάσις ἐς [t] Φιλίαν ἐξεπεπτώκει·) ὁ δὲ Γύλιππος ἄλλην τε στρατιὰν πολλὴν ἔχων [v] ἦλθεν ἀπὸ [x] τῆς Σικελίας, καὶ τὰς ἐκ τῆς Πελοποννήσου τῶ ἦρος ἐν ταῖς ὁλκάσιν ὁπλίτας ἀποσταλέντας, ἀφικομένους ἀπὸ τῆς Λιβύης ἐς [y] Σελινοῦντα. [z] ἀπενεχθέντες γὰρ ἐς Λιβύην, καὶ δόντων Κυρηναίων τριήρεις δύο, καὶ τῶ [a] πλῶ ἡγεμόνας, καὶ ἐν τῷ παράπλῳ [b] Εὐεσπερίταις, πολιορκουμένοις ὑπὸ Λιβύων, ξυμμαχήσαντες, καὶ νικήσαντες τὰς Λίβυς, καὶ αὐτόθεν παραπλεύσαντες ἐς [c] Νέαν πόλιν, [d] Καρχηδονιακὸν ἐμπόριον, ὅθεν πρὸς Σικελίαν ἐλάχιστον [e] δυοῖν ἡμερῶν καὶ νυκτὸς πλοῦς ἀπέχει, καὶ ἀπ' αὐτῶ περαιωθέντες, ἀφίκοντο ἐς Σελινοῦντα. καὶ οἱ μὲν Συρακούσιοι εὐθὺς αὐτῶν ἐλθόντων παρεσκευάζοντο, ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφότερα αὖθις τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ, ὁρῶντες στρατιάν τε ἄλλην προσγεγενημένην αὐτοῖς, καὶ τὰ ἑαυτῶν ἅμα οὐκ ἐπὶ τὸ βέλτιον χωροῦντα, ἀλλὰ [f] καθ' ἡμέραν τοῖς πᾶσι χαλεπώτερον [g] ἴσχοντα, μάλιστα δὲ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν ἀνθρώπων πιεζόμενα, [*] μετεμέλοντό τε πρότερον οὐκ ἀναζεύξαντες· καὶ, ὡς αὐτοῖς [h] οὐδὲ ὁ Νικίας ἔτι ὁμοίως [i] ἠναντιοῦτο, ἀλλ' ἤ, μὴ φανερῶς γε ἀξιῶν ψηφίζεσθαι, προεῖπον, ὡς [k] ἠδύναντο ἀθηλότατα, ἔκπλουν ἐκ τοῦ στρατοπέδου πᾶσι, καὶ παρασκευάσασθαι, ὅταν τὸ [l] σημήνῃ. καὶ, μελλόντων αὐτῶν, ἐπειδὴ ἕτοιμα ἦν, ἀποπλεῖν, ἡ σελήνη ἐκλείπει· ἐτύγχανε γὰρ πανσέληνος οὖσα. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οἵ τε πλείους ἐπισχεῖν ἐκέλευον τοὺς στρατηγοὺς,

s Id est: ἡ πρότερον διὰ τοὺς Συρακουσίους ἐν τῇ πόλει γενομένη στάσις (ὅτι πολιτῶν οἱ μὲν τὰ τῶν Συρακουσίων ἐφρόνουν, οἱ δὲ τἀναντία ἔσπευδον) τότε πέπαυται καὶ ἐς φιλίαν περιέστη. *Ae. Port.* t Φιλία *Caſſ. Gr.* Aug. v Ἦλθεν deeſt *Gr.* x Τῆς non habet *Reg.* Mox ἐκ τῆς ante Πελοπ. d. Mſqu. y Σελινουντίους *Caſſ.* z Ἀπενεχθέντων *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. a Πλῶ γενομένῳ ἡγεμόνας *Gr.* Sed ſcriba, γενομένῳ, ſubſcriptis punctis, delendum eſſe, ſignificauerat. b Horum meminit *Pauſanias* in Meſſenicis pag. 136. *Edit. Wechel.* Ἐσπερίταις *Gr.* εὐεσπερείταις *Caſſ.* Aug. εὐεσπαρίταις Mſqu. c Vide *Strabonem* pag. 835. *Edit. Paris.* et *Scylacem* pag. 45. *Edit. Amſtel.* Hvds. d Καρχηδονικὸν *Ar. C. Reg.* e Δύο ἡμερῶν *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. Δυεῖν ἡμέραιν *Gr.* f Καθημέραν *Caſſ.* Aug. Mſqu. g Ἰσχύοντα *Gr.* * μετεμέλλ. Baſ. h Οὐδὲ Νικίας *Gr.* i Ἠναντιοῦτο ἄλλο, εἰ μὴ φανερῶς γε ἀξιῶν μὴ ψηφίζεσθαι *Ar. C.* Ἐναντιοῦτο ἄλλο, εἰ μὴ *Cl.* Aug. qui et mox, μὴ ψηφίζ. c. neg. ἄλλο εἰ Mſqu. Scriptura *Codd. Ar. C.* etiam eſt in *Reg. Caſſ. Dan.* k Ἐδύναντο *Ald. Baſ.* l Σημαίνει *Gr.* ὅτ' ἂν τ. σημ. Aug. mox ὅτε πλείους Mſqu.

C. 50. Σικανός] Vide *Diodorum Sicul.* XIII. pag. 336. b. Wass.

[ἐν τούτῳ) abeſt Schol. Aug.]

Ἡ τοῖς Συρακουσίοις στάσις] *Portus* in Var. Lect. *Hudſoni* ſententiam bene expreſſit. Ἐκπίπτειν ſaepe eſt, *patria eiici, expelli. Thucyd.* III, 68. Μεγαρέων ἀνδράσι κατὰ στάσιν ἐκπεπτωκόσι. Et VI, 4. ἀπὸ Σαμίων ἐκπίπτουσι. Hanc ſignificationem ſequutus *Acacius*, vertit: *factio*, quae ad Syracuſanos rem trahebat, *eiecta fuit*. Sed eam non admittunt verba ἐς φιλίαν. Tamen mire dictum eſt, ἡ τοῖς Συρακουσίοις στάσις, pro, ſeditio *propter Syracuſanos*: cuius quae ſit ratio, mihi non facile dictu eſt. Nili forte ſubſtantiuo στάσις datiuum verbi στασιάζειν addidit *Thucydides*, quemadmodum alibi ſubſtantiuis quibusdam datiuos verborum cognatorum, de quo dictum eſt ad V, 46. vt haec ſit ſententia: οἱ τοῖς τὰ τῶν Συρακουσίων φρονοῦσι στασιάσαντες διηλλάγησαν αὐτοῖς. Dvk. Ad ἡ τ. Συρ. *Reisk.* addit πράττουσα· qua ſenſum, probauerim; legi etiam additum, haud ſane opus. Cur enim exciderit tale vocabulum? Et Datiuus per ſe illud ſignificarit; cum praeſertim *partem* quoque et *factionem* notet στάσις· vt recte pro Genitiuo Datiuum, ex more Noſtri, interpretere, vel per Synchyſin: ἡ στάσις τοῖς Συρακ. ἐξεπ. *illis*, i. e. *qua* illos, *illorum* denique; vt ſupra: ὅπου αἱ νῆες αὐτοῖς ὦρμουν. Etenim στάσις etiam cum Genit. occurrit eius, vel eorum, quibus faueat factio; non minus, quam στασιῶται, c. Genit. ſunt *fautores* alicuius, *ſes partiſans*. Quin et οὖσα ſimpliciſſime intellexeris.

ἐς φιλ. ἐξεπ.) *Reisk.* ad φιλίαν addit γῆν. Senſus ſane hic eſt, ſed per Ellipſin. ἐκπίπτειν qua auctoritate *mutari* verterit Port. neſcio; nuſpiam ita dicitur; nec vero poteſt, cum ſignificet *eiici*, aut *deſicere*; (vt 1. Cor. 13, 8. init.) Hic ſign. vt ſaepius in στάσεως mentione Noſtro, *eiecta* (fuerat, et) in regionem amicam confugerat. ἐς φιλίαν tamen cur addat Thuc. non video. Quid enim officiebat Sicano, quod ad *pacatos* conceſſiſſent, qui rem ad Syracuſanos traherent? Quae fortaſſe cauſſa etiam Porto fuerit, tam audacter vertenti: *in amicitiam eſt conuerſa*. Quid, ſi pro ἐς φιλίαν legeris φιλία· ἡ τοῖς Συρακ. φιλία στάσις; aut ad ἐς φιλίαν intellexeris πράττουσα; Sed nihil mouerim; quia hiſtoriae ipſius cauſſa addidiſſe poteſt Thuc. *quorſum* conceſſerit factio Syracuſanis, fauentium. V. et mox ad vv. τοὺς — ὁπλ. ἀποστ.

τ. ἐκ τ. Πελ. — — ὁπλ. ἀποστ.) Debebat, τοὺς ἐκ τ. Πελ. — — ἀποσταλέντας ὁπλίτας· aut τοὺς ὁπλίτ. τοὺς ἐκ τ. Πελ. ἀποστ. Qua Synchyſi et antea poterat, ἡ τοῖς Συρακ. στάσις φιλία pro, ἡ τ. Συρ. φιλία στάσις. Liu. 6, 19. (de) *imminente mole libertati*, (vel, quod malim, et (domum) *imminentem molem libertati*,) pro, *libertati imminentem molem*; Horat. Epod. 2, 20. *certantem et vuam purpurae*, pro, *vuam cert. purp.* 1. Theſſ. 1, 4. εἰδότες — ὑπὸ θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, i. e. τὴν ἐκλ. ὑμ. (τὴν γεγενημένην) ὑπὸ θεοῦ. Vid. plura, et ſatis memoranda, in Phil. Thuc. P. p. 280. med. lit. b.)

Τῶ πλῶ ἡγεμόνας] Recte iudicabat Cl. *Waſſe*, γενομένῳ importune intruſum in *Gr.* Vid. Var. Lect. Dvk. Noſtri, Loottſen. *Abr.* Poſſit ita accipi anguſtius, propter *Syrtes* et

50. Interea vero Gylippus et Sicanus Syracusas redierunt. Sicanus quidem infecto Agrigenti negotio; (nam cum adhuc Gelae esset, illa seditio propter Syracusanos orta in amicitiam est conuersa) Gylippus vero rediit, secum adducens cum alium magnum exercitum ex Sicilia *collectum*, tum etiam illos grauis armaturae milites vere in onerariis nauibus ex Peloponneso missos, ex Africa Selinuntem profectos. Cum enim in Africam delati fuissent, et duas triremes et nauigationis duces a Cyrenaeis datos accepissent, et in ipsa praeteruectione Euesperitis, qui ab Afris obsidebantur, opem tulissent, Afrosque superassent, et illinc praeteruecti Neapolim petiissent, Carthaginiense emporium, vnde in Siciliam breuissimus est traiectus, duorum omnino dierum et vnius noctis nauigatione, et illinc *in Siciliam* traiecissent, Selinuntem peruenerunt. Cum autem isti *illuc* aduenissent, Syracusani quidem confestim sese praeparare coeperunt ad Athenienses vtrinque, et naualibus et pedestribus copiis, rursus invadendos. Athenienssium vero duces, cum alium etiam exercitum ipsis *Syracusanis* accessisse viderent, et res suas non in melius progredi, sed quotidie ex omni parte peius se habere, praecipue vero infirma hominum valetudine premi, poenitebat, quod antea motis *inde* castris non abiissent; et cum ne Nicias quidem amplius aeque, *ac ante*, ipsis aduersaretur, sed tantum peteret, ne saltem aperte *profectio* decerneretur, omnibus *suis militibus* abitionem ex castris edixerunt, quam occultissime potuerunt, vtque expediti forent, quum quis signum daret. Cum autem *res omnes iam* essent paratae, cumque *iam* essent discessuri, luna defecit. Erat autem plenilunium. Athenienssium vero cum *alii* plerique rem eam

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

Aug. 27.

Ἐν τύτῳ] τῷ καιρῷ δηλονότι. Προσγεγενημένην αὐτοῖς] ἧγουν τοῖς Συρακουσίοις. Ἀλλὰ καθ' ἡμέραν τοῖς πᾶσι] κατὰ πάντα. Ἕτοιμα ἦν ἀποπλεῖν] ἕτοιμα ἦν τὰ κατὰ τὸν ἀπόπλουν. Ἐνθύμιον ποιούμενοι] δεισιδαιμονήσαντες,

breuia regionis vel orae illius. Laxius tamen intelligi *duces viae*, monstratores, quid veteret?

Εὐεσπερίταις] *Gr.* Ἑσπερίταις. Vide *Stephanum* de Vrbib. WASS. E *Stephano* in Ἑσπερὶς et Εὐεσπερίδες patet, nihil interesse inter Εὐεσπερίτας et Ἑσπερίτας. Εὐεσπερίτας memorat *Pausanias* IV, 26. vbi de his agunt *Sylburgius* et *Kuhnius*. Add. *Interpretes* Stephani. DVK.

Καρχηδονιακόν] In aliis Καρχηδονικόν· illud tamen rectius, vt ἀκαδημαικόν. WASS.

[ὅθεν — ἀπέχει) in Aug. adscr. ad hh. vv. ὅθεν ἐλάχιστον πρὸς Σικελίαν διάστημα· δυεῖν γὰρ ἡμερῶν καὶ νυκτὸς ἀπέχει πλοῦς] Haec qui adscripserit, (rei magis notandae, quam verbis Nostri explicandis,) eum agnouisse, apparet, lectionem δυεῖν, non δυοῖν.)

ὅθεν — ἀπέχει) Vsitatius scripsisset: ὃ τῆς Σικελίας — πλοῦν ἀπέχει. V. 6, 49. 97. *Abr.*) Sane ὁ πλοῦς, *cursus*, non ἀπέχει, *distat*, sed *loca*, inter quae sit ὁ πλοῦς. Per Hypallagen ergo dictum; aut ἀπέχει sign. *porrigitur*, habet intervallum.

[προσγεγεν. } Scholl. ad hh. vv. abs. Aug.]
[ἀλλὰ καθ' ἡμ.}

ἀλλ' ἢ — ἀξ. φηφ.) Particip. ἀξιῶν pendet ab ἠναντιοῦτο, et sign. *modum*, vel materiam (Gegenstand) aduersandi: non aduersabatur ὁμοίως, vt *ante*, nempe, vt, manendum plane, censeret, sed ἀξιῶν, *ita, vt* postularet, ne directo saltem aut palam abscederent; qs. οὕτω ἠναντ. ὡς ἀξιῶν. Sunt duo membra τοῦ ἐναντιοῦσθαι· alterum tollitur, οὐκέθ' ὁμοίως, alterum ponitur, ἀλλ' ἢ (i. e. ἀλλὰ) ἀξιῶν, μὴ φαν. γε, rel. γε hic est *saltem, certe*. ἄλλο praeferri cum *Abr.* (aut ἀλλ' accipi pro ἄλλο, nec voc. ὁμοίως, nec particip. ἀξιῶν, patiatur. Redde enim: non similiter aduersabatur *alii* rei, (*cui* ergo?) nisi, *quod petebat*, ne palam, rel. Videbis, nil sani, nec cohaerens dici. Portus quoque, vt sensum reddidit, ita a compage verborum longissime aberrauit: *sed tantum petcret*; debebat, *sed ita*, vt peteret.

ὅτ. τ. σημ.) V. Weiseling. ad Diod. S. p. 551. *Gottl.* ὅταν τις σημήνῃ, est pro ὅταν σημαίνοιειν, vel σημήνειεν· nempe, quibus *ius* esset hoc faciendi. Saepe ita Noster, Xeroph. quoque in Cyrop. ἐάν τις κελεύῃ, ἐάν τις πολεμήσῃ, nempe qui possit, cui ius sit. Neque enim *quilibet* hoc faceret. τὶς h. l. sign. aut *duces*, aut *tubicines*, aut *nuntios* a praetoribus (clam) summissos. Pro παρασκευάσασθαι *Abr.* malit παρεσκευάσθαι, *esse* paratos, non *parari* demum. Nec sane, vt *pararentur* ad signum datum, opus erat, praedici, quod disciplina et lex militaris poscerct. Ceterum Aor. significarit, *paratos* interim intentosque manere, vt *essent* parati, simulatque daretur signum.

καὶ μελλ.) καὶ hic est, *sed enim, at ecce*.

[ἕτοιμα ἦν) Schol. abest Aug.]

Ἡ σελήνη ἐκλείπει] Ἐκλείπειν verbum tam de Lunae, quam Solis defectu dicunt omnes Graeci. Sed nomen, ἔκλειψις, veteres raro de Luna, immo de Sole tantum, dixisse, scribit *Scaliger* ad Tibullum I. 8, 19. *Aristoteles* tamen II. Meteorolog. 8. τὰς ἐκλείψεις τῆς σελήνης dicit, et post eum *Polybius* V, 78. *Plutarchus* in libro de facie in orbe Lunae, plus semel, et *Diogenes Laërtius* Prooem. §. 2. De tempore huius defectus Lunae agit *Petauius* IX. de Doctr. Tempor. 44. et X, 28. DVK.

πανσέλ. οὖσα) redundat notio σελήνης in πανσέληνος, quia praec. ἡ σελήνη. Aut int. ὥρα, vel φάσις, φαῦσις, τροπή.

οἱ Ἀθ. οἱ πλ.) pro, τῶν Ἀθηναίων οἱ πλ. qs. per Appos. vel interpretationem, *nempe*: vel, *quod attinet* Athenienses.

[m] ἐνθύμιον ποιούμενοι, καὶ ὁ Νικίας ([n] ἦν γάρ τι καὶ ἄγαν θειασμῷ τε καὶ τῷ τοιούτῳ προσκείμενος,) [o] ἀδ' ἂν διαβουλεύσασθαι ἔτι ἔφη, [p] πρὶν, ἃς οἱ μάντεις ἐξηγοῦντο, [q] τρὶς ἐννέα ἡμέρας μεῖναι, ὅπως ἂν πρότερον κινηθείη. καὶ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις μελλήσασι, [r] διὰ τοῦτο ἡ μονὴ ἐγεγένητο.

να΄. Οἱ δὲ Συρακούσιοι, καὶ αὐτοὶ τοῦτο πυθόμενοι, πολλῷ μᾶλλον [s] ἐγηγερμένοι ἦσαν μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων, ὡς καὶ αὐτῶν κατεγνωκότων ἤδη μηκέτι κρεισσόνων εἶναι σφῶν μήτε [t] ταῖς ναυσὶ, μήτε τῷ πεζῷ· (ἃ γὰρ ἂν τὸν ἔκπλουν ἐπιβουλεῦσαι·) καὶ ἅμα, ἃ βουλόμενοι, αὐτοὺς, ἄλλοσέ ποι τῆς Σικελίας καθεζομένους, χαλεπωτέρους εἶναι προσπολεμεῖν, ἀλλ', αὐτῷ [v] ἀστάχιστα, [x] καὶ ἐν ᾧ σφίσι ξυμφέρει, ἀναγκάσαι αὐτοὺς ναυμαχεῖν. τὰς ἓν ναῦς ἐπλήρουν, [y] καὶ ἀνεπειρῶντο ἡμέρας, ὅσαι αὐτοῖς ἐδόκουν ἱκαναὶ [z] εἶναι. ἐπειδὴ δὲ καιρὸς ἦν, τῇ μὲν [a] πρωτεραίᾳ πρὸς τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων προσέβαλλον, καὶ, ἐπεξελθόντος μέρους τινὸς ἀ πολλῶ καὶ τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων [b] κατά τινας πύλας, [c] ἀπολαμβάνουσί τε τῶν ὁπλιτῶν τινὰς, καὶ [d] τρεψάμενοι καταδιώκουσιν. ὅσης δὲ σενῆς [e] τῆς ἐφόδε, οἱ Ἀθηναῖοι ἵππους τε ἑβδομήκοντα [f] ἀπολλύσι, [g] καὶ τῶν ὁπλιτῶν ἀ πολλές.

νβ΄. Καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ ἀπεχώρησεν [h] ἡ στρατιὰ τῶν Συρακουσίων· τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ταῖς [i] τε ναυσὶν ἐκπλέουσιν, ὅσαις [k] ἐξ καὶ ἑβδομήκοντα, καὶ τῷ πεζῷ ἅμα πρὸς [l] τὰ τείχη ἐχώρουν. οἱ δ'

m Thucydides dicit ἐνθύμιον ποιεῖσθαι pro, *in religionem vertere:* nimirum id significare volens, quod vulgo dicimus *facere scrupulum conscientiae.* Hvds. *n* Vide *Diodorum Sicul.* l. 13, pag. 337. *Edit. Steph.* pag. 143. *Ed. Rhodom.* et *Plutarchi* Niciam pag. 538. *Ed. Francof.* Idem. ἦν γὰρ τοι Mſqu. *o* Id eſt: ἔφη ἀδ' ἐᾶσιν ἂν ἔτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διαβουλεύσασθαι, ὅπως πρότερον κινηθείη (διαβουλεύσασθαι περὶ τὸ ἔκπλουν πρὶν) ἢ τρὶς ἐννέα ἡμέρας μεῖναι, ἃς οἱ μάντεις ἐξηγοῦντο. Vel, ἀδ' ἂν ἔτι αὐτὸς διαβουλεύσασθαι ἔφη περὶ τὸ ἐκεῖσθεν κινεῖσθαι πρὶν ἢ ἐκεῖ μείναι τρὶς ἐννέα ἡμέρας, ἃς οἱ μάντεις ἐξηγοῦντο. *Ae. Port.* *p* Πρὶν ἃς οἱ *Marg. Ar. C Cam. Flor. Reg Caſſ.* Aug. Mſqu. *q* Τρεῖς *Ar. C.* *r* Διατῦτο *Ald. Flor. Baſ. Reg.* Aug. *s* Ἐπηρμένοι ἦσαν *Marg. Cam. Gr.* Ἐγειγερμένοι ἦσαν *Ald. Flor. Baſ.* Mox νιάναι p. ἀνιέναι Mſqu. *t* Ταῖς omittunt *Ar. C.* Aug. *Reg. Caſſ. Dan.* Mſqu. *v* Ὡς τάχιστα *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Caſſ. Gr.* *x* Κενῷ σφίσι συμφέρει *Gr.* *y* Καὶ ἀνετειρῶντο *Marg. Cam. Gr. Schol.* ἀνεπαύοντο Aug *z* Εἶναι omittunt *Ar. C. Can.* *a* Προτέρᾳ *Marg. Ar. C. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. per correct. *b* Κατά τινας πύλας, ἀπολαμβάνουσί τε τῶν ὁπλιτῶν deſunt in *Cod. C.* *c* Ἀπολαμβάνουσι *Caſſ.* *d* Στρεψάμενοι *Ald. Flor. Gr.* *e* Τῆς ἐσόδου *Gr.* *f* Ἀπολλύασι *Gr.* ἀπολύουσι Mſqu. *g* Ὁπλίτας τε ἀ πολλὲς *Marg. Cam.* *h* Ἡ στρατία τῶν Συρακουσίων *Caſſ.* *i* Τε deeſt *Ar. C. Reg. Dan.* ὑστέρᾳ Mſqu. antea pro ὑστεραίᾳ. *k* Ἑβδομήκοντα καὶ τέσσαρες, vt refert *Diodorus Sic.* pag. 337. *Edit. Steph.* Hvds. *l* Τὰ abeſt a *Gr.*

ἐνθύμ. ποιούμ.) Schol. Aug. abſ. vv. inde a κατὰ νοῦν — ad τῆς σελήνης.

Ἐνθύμιον ποιούμενοι] Vid. ſupra ad Cap. 18. Dvk.

Καὶ ὁ Νικίας] Mathematicas diſciplinas duci belli neceſſarias eſſe, hoc quoque inter alia exemplo probat *Polybius* IX, 18. Acac.

θειασμῷ) In Aug. a m. ant. adſcr. εὐχῇ καὶ μαντείᾳ] f. leg. εὐχῇ κ. μαντείᾳ.)

Θειασμῷ τε καὶ τῷ τοιούτῳ προσκείμενος] Diſſimile Periclis ingenium in ſimili offento refert *Plutarchus* Pericl. pag. 171. Wass. *Plutarchus* in Nicia pag. 525. *Ed. Francof.* Σφόδρα γὰρ ἦν τῶν ἐκπεπληγμένων τὰ δαιμόνια, καὶ θειασμῷ προσκείμενος, ὡς φησι Θουκυδίδης. Vbi *Cruſerius* θειασμὸν *ſuperſtitionem* vertit. *Xylander* leuiter horum omnium interpretatione ita deſcribit: *Fuit enim homo ſuperſtitioſiſſimus, vt Thucydides de eo affirmat:* atque etiam errat, quum, haec apud *Thucydidem* libro ſeptimo, vbi de eclipſi Solis refert, legi, ſcribit. De crimine etiam, *Thucydide* non nominato, *Pollux* I, 2. De ſignificatione vocis θειασμὸς in hoc loco agit *Stephanus* in Theſauro. Adde *Suidam* in θειασμός Pro τὰς ἐκκλησίας, quod hic in *Scholiaſte* vulgato legitur, *Cod. Caſſ.* rectè habet ἐκλείψεις. Error e compendio ſcripturae orti potuit. Dvk.

διαβουλεύσ. — κινηθ.) Aor. eſt pro Fut. διαβουλεύσεσθαι, propter ἔφη· negat, ſe deliberaturum (aut deliberari, paſſurum,) ἕτως κινηθείη (ſcil. ὁ στρατὸς, ὁ πλοῦς,) πρὶν μεῖναι (vel, *quin*, daß ſie nicht, ohne daß ſie) donec exſpectaſſent τὰς τρὶς ἐννέα ἡμέρ. 27. illos dies, i. e. aut *per* illos dies, aut dum (donec) expleti tranſiſſent, ἃς οἱ μάντ. ἐξηγ. quos (dies) vates canerent, monſtrarent, transmitti a quietis monerent. Hic et ordo eſt verborum et ſenſus.

[πρὶν, ἃς] Schol. abeſt Aug.] In Vulg. ad γράφεται int. καί. Diod. S. 13, 12. (de Nicia:) δεισιδαιμονέστερος ὑπάρχων. *Gottl.*

Οἱ μάντεις ἐξηγοῦντο] Ἐξηγεῖσθαι, ἐξήγησις, et ἐξηγητὴς propria eſſe vocabula de cerimoniarum, portentorum, et prodigiorum interpretibus, oſtendit Celeberr. *Hemſterhuſius* ad Pollucem VIII, 124. *Scholiaſtes* Sophocl. Aiac. 319. ἡ ἐξήγησις ἐπὶ θείων· ἑρμηνεία ἐπὶ τῶν τυχόντων. Add. *Caſaubon.* ad Theophraſti Charact. XVII. Quod de ter nouenis diebus dicit *Thucydides*, exponit *Plutarchus* in Nicia. Dvk.

C. 51. [μὴ ἀνιέν. Schol. abeſt Aug.]

μὴ ἀν. τὰ τ. Ἀθ.) Si Schol. interpretatio vera eſt, quam et Port. ſequatur: τὰ τῶν Ἀθ. fuerit hic pro, τοὺς Ἀθηναίους, vel pro, τὴν τῶν Ἀθην. φυγήν. Mihi quidem durius videtur, τὰ τῶν Ἀθην. (πράγματα, *res* Athenienſium, intelligi *fugam*, abitum illorum; vtut de *hoc* praecipere ſit et nominatim hic ſermo, ſimpliciterque intellexerim *res*, conſilia, motus, conatus Athenienſium, quos nolent Syracuſani ἀνιέναι, *negligere*, transmittere, ſecure ac ſocorditer habere, *pati* volentibus et quietis procedere; qſ. *inſuper* habere, ἐραθύμως ἰδεῖν.

[εἶναι σφ. / χαλεπωτ. / τ. οὖν ναῦς] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug]

προσπολ.) ad χαλεπωτ. redundat πρὸς, et Actiu. eſt p. Paſſ. τ. οὖν ναῦς redundat οὖν, per Epanalepſin, qſ. pro *inquam*, (pro quo et Latini ſaepius *igitur*,) poſt Participia et Parentheſes; pender enim ἐπλήρουν a ſuperiori, καὶ ἅμα δὲ

pro ominosa habentes, duces ad subsistendum hortabantur, tum vero Nicias (erat enim alioqui rebus diuinis, et huiusmodi nimium deditus) dixit, se ne permissurum quidem amplius, vt de castris mouendis deliberaretur, prius quam ter nouem dies *ibi* mansissent, quos vates praecepissent. * Hac igitur de causa Athenienses, mora interposita, *illic* permanserunt. Bell. Pel. p. an. 19. Olymp. 91. 4. U.C. Varr. 341.

51. Syracusani vero, cum hoc intellexissent, animis et ipsi multo magis erecti sunt ad Athenienſium fugam impediendam, quod vel ipsi *Athenienses* iam agnoscerent, se neque classe, neque peditatu, Syracusanis amplius superiores esse. Nec enim, furtiuam abitionem molituros fuisse, *credebant*. Simul etiam quod nollent eos in aliquam aliam Siciliae partem profectos, ibi considere, et oppugnatu difficiliores esse; sed illic primo quoque tempore, et in loco sibi commodo, ipsos ad proelium nauale committendum adigere *vellent*. Naues igitur instruere coeperunt, et aliquot dies, quot satis esse ipsis visi sunt, se exercuerunt. Postquam vero tempus opportunum aduenit, priore quidem die ad Athe- Aug. 28.
nienſium munitiones accesserunt, easque oppugnare coeperunt: cumque quaedam non magna manus, tam grauis armaturae militum, quam equitum, per quasdam portas eruptionem in eos fecisset, *Syracusani* nonnullos *illorum* grauis armaturae milites interceperunt, et *caeteros* in fugam versos persequuti sunt. Quoniam autem via, qua incursio fiebat, erat angusta, Athenienses amiserunt septuaginta equites, et nonnullos grauis armaturae milites.

52. Atque hoc quidem die Syracusanorum exercitus *illinc* se recepit. Postero vero die, cum Aug. 29.
sex et septuaginta nauibus prodierunt, et cum peditatu simul ad *Athenienſium* munitiones perrexere.

* Atque haec cunctatis Athenienſibus causa morae fuit. *Stephanus.* HVDS.

ἢ ἐκλογισάμενοι, κατὰ νῦν σχόντες τὸ τῆς σελήνης. Καὶ τῷ τοιούτῳ προσκείμενος] τῷ τοιούτῳ (φησὶν) εἴδει τῆ θειασμῷ προσέχων, τὸ παραφυλάττειν τὰς ἐκκλησίας, καὶ τὰ ὑράνια. Πρὶν ἂς οἱ μάντεις] γράφεται, πρὶν ὡς οἱ μάντεις. Μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων] ἀντὶ τοῦ, τὰς Ἀθηναίους φεύγειν δηλονότι. Εἶναι σφῶν] τῶν Συρακουσίων. Χαλεπωτέρους] δυσεπιχειρήτους. Τὰς ὧν ναῦς ἐπλήρουν] ἀνθρῶν δηλονότι. Καὶ ἀνεπειρῶντο] γράφεται ἀνεπαύοντο. Τῇ μὲν πρωτεραίᾳ] καθ' ἣν δηλονότι ἐκινήθησαν. Ἀπολαμβάνωσί τε] ἤγουν ἀπακόπτωσί τινας τῶν ὁπλιτῶν τῶν Ἀθηναίων. Πρὸς τὰ τείχη] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι.

βουλόμενοι. Similiter Liuio redundat *igitur*; (vel *itaque*;) mollius primo, 2, 12. init. *Tum C. Mucius*, — — *cui indignum videbatur*, rel. (quae iam omnia, per Accus. c. Infin. pendent ab *indignum videbatur*, vsque ad *fuderat:*) *itaque*, — *ratus*, rel. Durius deinde, 1, 40. init. *Tum Anci filii duo, etsi semper pro indignissimo habuerant*, rel. *tum enimuero his impensius indignitas crescere, si*, cet. vsque ad vv. *regnum pateret*; *ferro igitur eam arcere contumeliam statuunt*. Quo loco manifestum est, Liuium voluisse subiicere subiecto, vel Nominatiuo, *Anci filio duo*, praedicatum, vel Verbum, idque esse in — *statuunt*. Interiecit tamen nouam compagem, velut abrupta priori: *tum enimuero his indignitas crescere;* quae fortassis, vsque ad — — *regnum pateret*, per parentheſin accipere liceat; tunc *igitur* redundet. Mollius tamen consuli posse loco, video, commate iublato post *filii duo* ante *etsi*, vt sit ordo: *Tum, etsi Anci filii — pro indignissimo habuerant*; cui subiiciatur, vt consequens: *tum enimuero*, rel. i. e. *tamen*. Ita non redundarit *igitur*. Comma quidem si cogitaueris, aut posueris post *filii duo*, neque Anacoluthon effugeris, nec Pleonasmum τοῦ *igitur*. Simili errore commatis Sanctius, L. 4. c. 11. extr. Antiptosin, vel Anacoluthon, deprehendit in verbis Ciceronis p. Mur. (c. 12.) *Praetor interea, ne pulchrum se ac beatum putaret, — ei quoque carmen compositum est*; tanquam *Praetor* ibi sit pro *Praetori*; (vbi tamen *ei quoque* fuerit alienum. V. ibi n. f.)

[κ. ἀνεπειρ.) Schol. abest Aug.] sicut et Cassell. In Vulg. Schol. ad γράφεται int. καί· decerni enim vix potest, vtra Lect. sit verior; propter illud tamen, quod sequ. ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, ἀνεπαύοντο praetulerim; quod et plerique praeferant.

Ἀνεπειρῶντο] Sic omnino reponendum est pro ἀνεπαύοντο, hoc est, ἐμελέτων, vel ταῖς ἀναπείραις ἐγύμναζον. *Virg.* Dum *tentat* sese, et *Sallust.* tela *tentare*, intendere. Nam, si τὰς ναῦς ἐπλήρουν, quare aliquot dies nihil agendo consumerent? Noster VII, 7. οἵ τε Συρακούσιοι ναυτικὸν ἐπλήρουν, καὶ ἀνεπειρῶντο. Firmant *Schol.* et *Gr.* antea subsrigide, ἀνεπαύοντο. WASS. Qui *Cod. Cass.* scholia adscripsit, varietatem scripturae non adnotauit. DVK. Diodor. S. 13, 1. *Gottl.*

Τῇ μὲν πρωτεραίᾳ] Plerique *Mss.* πρωτέρᾳ. Permutantur haec etiam V, 75. vbi quaedam dixi. Hic tamen non temere a recepta scriptura recedendum, puto. *Lucianus* I. Ver. Histor. pag. 652. γενομένης δὲ ἐκκλησίας, τῇ πρωτεραίᾳ μὲν οὐδὲν παρέλυσαν τῆς ὀργῆς· τῇ ὑστεραίᾳ δὲ μετέγνωσαν. Quod videtur e *Thucydidis* III, 36. sumtum. Add. huc quae adnotantur ad Cap. 11. huius Libri. DVK.

[πρωτερ. / ἀπολαμβ.] Scholl. abs. Aug.

Ἀπολλύωσι] *Gr.* ἀπολλύασι, ab ἀπόλλυμι, quae terminatio in verbis, quae in μι dicunt Grammatici, Atticis non inusitata est. *Thomas Magist.* in ζευγνύασι. Add. VIII, 10. DVK.

C. 52. [πρὸς τὰ τείχη) Schol. abest Aug.]

Ἀθηναῖοι ἀνταν῅γον ναυσὶν [m] ἓξ καὶ ὀγδοήκοντα, καὶ προσμίξαντες [n] ἐναυμάχησαν. καὶ τὸν Εὐρυμέδοντα, ἔχοντα τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων, καὶ βιαζόμενον [o] περικλείσασθαι τὰς ναῦς τῶν ἐναντίων, καὶ [p] ἐκπεραγαγόντα τῷ πλῷ πρὸς τὴν γῆν μᾶλλον, νικήσαντες οἱ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὸ μέσον πρῶτον τῶν Ἀθηναίων, ἀπολαμβάνουσι κἀκεῖνον [q] ἐν τῷ κοίλῳ καὶ μυχῷ τῆ῅ λιμένος, καὶ αὐτόν τε διαφθείρουσι, καὶ [r] τὰς μετ' αὐτῆ῅ ναῦς ἐπισπομένας. ἔπειτα [s] δὲ καὶ τὰς πάσας ναῦς ἤδη τῶν Ἀθηναίων κατεδίωκόν τε καὶ [t] ἐξεώθουν ἐς τὴν γῆν.

νγ'. Ὁ δὲ Γύλιππος, ὁρῶν τὰς ναῦς τῶν * πολεμίων νικωμένας, καὶ ἔξω τῶν σαυρωμάτων καὶ τῆ῅ ἑαυτῶν στρατοπέδου καταφερομένας, βιαζόμενος διαφθείρειν τὲς ἐκβαίνοντας, καὶ τὰς ναῦς ῥᾷον τὲς Συρακουσίους ἀφέλκειν τῆς γῆς, φιλίας οὔσης, παρεβοήθει ἐπὶ τὴν [v] χηλὴν, μέρος τι ἔχων τῆς στρατιᾶς. καὶ αὐτὲς οἱ Τυρσηνοὶ (ἔτυχε γὰρ ἐφύλασσον [x] τοῖς Ἀθηναίοις) [y ταύτῃ] ὁρῶντες ἀτάκτως προσφερομένους, ἐπεκβοηθήσαντες, καὶ προσπεσόντες τοῖς πρώτοις, τρέπουσι, καὶ ἐσβάλλουσιν ἐς τὴν λίμνην τὴν [z] Λυσιμέλειαν καλουμένην. ὕστερον δὲ, πλείονος ἤδη τῆ῅ στρατεύματος παρόντος τῶν Συρακουσίων [a] καὶ ξυμμάχων, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπιβοηθήσαντες, καὶ δείσαντες περὶ ταῖς ναυσὶν, ἐς μάχην τε κατέστησαν πρὸς αὐτὲς, καὶ νικήσαντες [b] ἐπεδίωξαν, καὶ [c] ὁπλίτας τε πολλὲς ἀπέκτειναν, καὶ τὰς ναῦς τὰς μὲν πολλὰς διέσωσάν τε καὶ ξυνήγαγον κατὰ τὸ στρατόπεδον, [d] δυοῖν δεούσας εἴκοσιν, ἃς οἱ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔλαβον αὐτῶν, καὶ τὲς ἄνδρας πάντας ἀπέκτειναν· [e] καὶ ἐπὶ τὰς λοιπὰς, ἐμπρῆσαι βιαζόμενοι, ὁλκάδα παλαιὰν κληματίδων καὶ δαδὸς γεμίσαντες, (ἦν γὰρ ἐπὶ τὲς Ἀθηναίους [f] ὁ ἄνεμος ὄριος,) ἀφεῖσαν τὴν ναῦν, πῦρ ἐμβαλόντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, δείσαντες περὶ ταῖς ναυσὶν, ἀντεμηχανήσαντό

m Ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα *Reg.* *n* Occasionem proelii recenset *Plutarchus* in Nicia pag. 539. Hvds. *o* Περικλήσασθαι *Reg. Cass. Gr.* Aug. *p* Ἐξάγοντα *Marg. Ar. C.* Ἐξαγαγόντα *Cl.* Ἐξάγοντα *Reg. Cass. Dan.* Aug. Mſqu. *q* Πρὸς τὸν κόλπον τὸν διάκωνα καλούμενον *Diodor. Sic.* Hvds. *r* Τὰς deest *Ar. C. Dan.* *s* Δὲ abest *Ar. C. Dan.* *t* Ἐξώθουν *Gr. Dan.* Mſqu. * ἐναντίων Mſqu. *v* Portus absoluuntur tribus partibus quoad eorum structuram, quorum vna χηλὴ a Graecis, altera σόμα, tertia μυχὸς vocatur, vt ostendit *Pollux* Lib. 1. c. 9. Sect. 10. Χηλὴ opus est vtrinque prominens in mare, quo vis ventorum fluctuumque coërcetur. *Scheffer.* de Mil. Nau. l. 3. c. 4. p. 211. Vide *Schol.* ad pag. 34. n. 7. Hvds. *x* Τὲς Ἀθηναίους, et inter versus τοῖς Ἀθηναίοις *Gr.* *y* Ταύτῃ omittunt *Ar. C. Cl. Reg. Cass.* Aug. Mſqu. qui et mox ἐκβοήσαντες pro ἐπεκβοηθήσ. *z* Huius meminit *Theocritus* in Idyllio XVI. Vide *Cluverii* Sicil. Antiq. pag. 174. Hvds. *a* Καὶ τῶν ξυμμάχων *C.* *b* Ἀπεδίωξαν, et supra, recenti manu, ἐπεδίωξαν *Reg.* ἀπεδίωξ. Mſqu. *c* Ὁπλίτας τε ὑ πολλὲς *Marg. Ar. C. Cl Gr. Cass.* Aug. Mſqu. *d* Δυοῖν δὲ δεούσαις εἴκοσιν οἱ Συρακούσιοι etc. legisse videtur *Valla.* Δεούσαις in *Codd. Mſſ* Hvds. Δυοῖν δὲ ὄσας εἴκ. ἃς οἱ Συρ. *Cass.* εἴκοσι Aug. *e* Hic verborum ordo: καὶ γεμίσαντες ὁλκάδα etc. ἐμβαλόντες πῦρ ἀφεῖσαν τὴν ναῦν ἐπὶ τὰς λοιπὰς, etc. ἦν γὰρ ἐπὶ τὲς Ἀθηναίους etc. *F. Port.* *f* Ὁ deest *Gr.*

Καὶ μυχῷ τῆ῅ λιμένος] *Suidas:* Μύχος, ἡ μυχὸς, ὁ ἐνδότατος τόπος. *Thucydides* VII, 4. ἐν μυχῷ τῆ῅ λιμένος. *Pollux* I, 102. Ἔστι δέ τις καὶ χηλὴ λιμένος, καὶ σόμα, καὶ μυχός. Et rursus IX, 28. λιμένος μυχός. Haec omnia sunt *Thucydidea.* Dvk.

Διαφθείρουσι] In Dascone sinu confossus Eurymedon. *Diodorus Sic.* XIII. pag. 337. d. et XXX. naues incenduntur. *Iustinus* IV, 5. Wass.

τ. μετ' αὐτ. ν. ἐπισπ.) traiectum, pro, τὰς μετ' αὐτ. ἐπισπ. ναῦς, vel pro, τὰς ναῦς τὰς μ. αὐτ. ἐπισπ. Etiam μετ' αὐτοῦ, per Pleonasmum, quia notio *cum* est iam in notione *sequendi*, pro αὐτῷ, aut ἐπισπομένας p. ἑρχομένας Etiam in N. Test. saepius συνηκολούθησαν αὐτῷ, pro simplici, vbi *alius* nemo secutus dicatur.

ἤδη) *iam etiam*; nunmehr auch.

C. 53. καταφερομ.) Haud bene Port. *proferri.* Nam neque in *altum* euehebantur naues, neque hoc sign. καταφέρεσθαι, nec *proferri* nauis vllo sensu aut vsu Latinis dicitur, *deferri* verteret, ad *terram* scil. vel propter ἐκβαίνοντας, quod sequitur.

[τ. ἐκβαίν.) Schol. abest Aug.]

τοὺς ἐκβ) τοὺς addit, quia *non omnes* erant exscensuri.

ἐφύλ. τ. Ἀθ.) i. e. φύλακες, ἐν φυλακῇ, ἦσαν τοῖς Ἀθην. i. e. τεταγμένοι ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ab Athenientibus in praesidio, in statione positi, relicti.

ταύτῃ) Eiiciendum haud censeam, sed pro necessario retinendum, non, vt ad ὁρῶντες referatur tamen, vbi non possit non redundare, sed ad ἐφύλασσον, vbi plane sit necessarium: qui *ibi* (vbi terram repeterent Athen.) in statione essent oppositi.

[παρόντος) Schol. abest Aug.]

καὶ δείσ) καὶ pro ἅτε, quippe; quia metuebant nauibus, eo scil. (propterea) ἐπεβοήθησαν. Aut inuerse dictum, pro, δείσαντες (π. τ. ν.) καὶ ἐπιβοηθ.

κ. νικήσ) scil. αὐτούς· quod repetiueris ex πρὸς αὐτούς· mollius etiam hic, quam, vbi ex *alio* casu.

Ὁπλίτας τε πολλὲς ἀπέκτειναν] Lectionem *Codd. Mſſ.* ὑ πολλὲς confirmat illud *Diodori* XIII. pag. 338. b. ἀπώλοντο δὲ τῶν μὲν Συρακουσίων ὀλίγοι. Wass.

τ. ναῦς τ. μ. πολλ.) pro, τῶν νεῶν τὰς π. more Nostri, qs. per Appos. vel, *quod attinet naues.*

Athenienſes vero cum ſex et octoginta nauibus obuiam ipſis iuerunt, et cum ad manus veniſſent, proelium nauale commiſerunt. Et Eurymedontem (qui dextrum Athenienſium cornu tenebat, et aduerſariorum naues circumcludere volebat, ac *ideo* * nauium agmen longa ſerie extenuatum produxerat propius terram) Syracuſani ſociique, cum medium Athenienſium *agmen* primum vicíſſent, ipſum quoquo in concauo portus atque intimo eius receſſu interceperunt; et cum ipſum, tum etiam naues, quae ipſum ſequebantur, profligarunt. Deinde vero reliquam etiam Athenienſium claſſem iam perſequi, et ad terram propellere coeperunt. Bell. Peloponn. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

53. Gylippus vero, cernens hoſtium claſſem iam ſuperari, et extra † vallum et ſua caſtra proferri, cupiens eos profligare, qui *in terram* egrederentur, et efficere, * vt Syracuſani naues facilius retraherent, quod ab amicis terra teneretur, ad portus crepidinem cum quadam copiarum parte accurrit, vt *ſuis* auxilium ferret. Hetruſci vero (iſti enim Athenienſium cauſa *illic* excubabant) cum ipſos hac incompoſite contendentes animaduertiſſent, in eos eruptionem fecerunt, vt ſuis opem ferrent, et, impreſſione in primos facta, *eos* in fugam coniecerunt, et in paludem nomine Lyſimeliam deturbarunt. Poſtea vero, cum maior Syracuſanorum ſociorumque manus iam aduenieſſet, ipſi quoque Athenienſes, qui *ſuis* ſubſidio venerant, et qui *ſuis* nauibus timebant, cum ipſis proelium commiſerunt, victosque perſecuti ſunt: et grauis armaturae milites non multos interfecerunt, et nauium *ſuarum* maiorem quidem partem conſeruarunt, et in *ſua* caſtra reduxerunt. † Sed earum duodeuiginti Syracuſani ſociique ceperunt, omnesque viros interfecerunt. Et in caeteras, quas concremare cupiebant, nauem onerariam vetuſtam, quam ſarmentis ac taedis onerarant (erat autem ventus in Athenienſes ſecundus;) igne iniecto dimiſerunt. Athenienſes vero, *ſuae* claſſi timentes, remedia ad ignem reſtinguendum idonea ex-

* In eas laxiore ductu tetenderat propius terram. *Valla.* WASS. † Lignea ſepta. HVDS. * Vt Syracuſani facilius naues a terra, quam ſui tenerent, abstraherent. *Acac.* † Praeter duodeuiginti, quas Syracuſani ſociique, caeſis propugnatoribus, ceperunt. *Acac.*

Τὰς ἐκβαίνοντας] ἀπὸ τῶν νεῶν δηλονότι. Παρόντος] ἥκοντος προσγεγενημένου. Πάντας ἀπέκτειναν] οἱ Συρακούσιοι δηλονότι.

τὰς μὲν π.) Non ſequ. δὲ, quod reſpondeat τῷ μέν· Vnde iuuari videatur lectio, quam Vallae probatam cenſeat *Hudſ.* δυοῖν δὲ δεούσας εἴκοσιν οἱ Συρακ. rel. Nec Porti interpretatio abludit. Quod ſi vera eſt Lect. quam Duker. dedit: μὲν ſign. μὲν οὖν, (cui et ipſi ſaepius nihil reſpondeat,) *fane*, frenlich: aut oppoſitum δὲ latet in verbis, δυοῖν δεούσας εἴκ. nempe, qua ſententiam, non qua formam; idem eſt enim ac ſi ſit, ἀλλὰ, vel, εἰ μὴ, ὅτι, vel ipſum δὲ denique. V. et continuo ad vv.

δυοῖν δεούσ. εἴκ.) Quid, ſi ſenſus ſit horum verborum: Athenienſes ſeruarunt et in ſtationem redegerunt naues viginti, δυοῖν δεούσας, *praeter duas*, ἅς, rel. Vſus linguae, Thucydidis vtique, obſtiterit, ſemper iſto verbo, vel Participp. δεούσας, duobus numeris interiecto, veluti numerando, *vnum* ſignantis numerum et continuum, non duos, inter ſe diſtinguendos. Et vero minima iactura fuerit, vtut ne haec quidem contemnenda, duarum tantum nauium; vnde praeſertim c. 55. tantus παράλογος et μετάμελος oriretur. Et 86. nauium, quas eduxiſſe c. 52. dicantur Athenienſes, 18. amiſſis, τὰς πολλὰς tamen, *maiorem partem*, ſalvas haberent. Nihilo tamen ſecius, (adeo nihil extricauerit argutatio rerum, ſi verba non faciant;) cum Accuſat. δυοῖν δεούσας εἴκοσιν pendere debeat a verbis διέσωσαν et ξυνήγαγον, referaturque ad τὰς ναῦς τὰς πολλὰς, ſi totum illud, δυοῖν δεούσ. εἴκ. i. e duodeuiginti, eo retuleris, falſum de illis ablonumque fuerit aut διέσωσαν et ξυνήγ. aut, quod ſequitur, ἃς οἱ Συρακ. διέφθειραν· nec locus plane fuerit Lectioni Duker. At, mecum ſi diuiſeris; ſeruarunt naues εἴκοσι, *viginti*, δεούσας δυοῖν, *duabus exceptis*, vel, quibus duae *abeſſent*, quas Syracuſani cepiſſent; recte proceſſerit. Quod ſi cui parum videatur, et, iungi, placuerit, totum, δυ. δεούσ. εἴκ. is neceſſario amplecti debet Vallae Lectionem: δυοῖν δὲ δεούσ. εἴκ' οἱ Συρακ. rel. Nam e Lect. Duker. ſenſum non produxeris, niſi quem propoſui. Obſ. etiam, διέσωσαν et ξυνήγαγον eſſe pro Media Forma, *ſuas* nempe naues.

ἕλ. αὐτῶν) non ad ξύμμαχοι retuleris αὐτῶν, ſed aut ad *naues*; vt Port. *earum*; ſed tunc ἅς non legendum; aut ad Athenienſes; quas naues *eorum* (νῦας,) vel *ab iis* ceperant, iis ademerant.

Κληματίδων] *Heſychius:* Κληματίδες αἱ ἐκ τῶν κλημάτων δέσμαι. *Poliux* VII, 109. Καὶ τῶν μὲν καυσίμων κληματίδες, καὶ κορμοί. vbi vid. *Iungermannum.* DVK.

[f] τε σβεσήρια κωλύματα, καὶ παύσαντες τὴν φλόγα, καὶ τὸ μὴ προσελθεῖν ἐγγὺς τὴν ὁλκάδα, τῷ κινδύνῳ ἀπηλλάγησαν.

νδ'. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Συρακούσιοι μὲν τῆς [*] τε ναυμαχίας τροπαῖον ἔστησαν, καὶ τῆς ἄνω τῆς πρὸς τῷ τείχει ἀπολήψεως τῶν ὁπλιτῶν, ὅθεν καὶ τὰς ἵππους ἔλαβον· Ἀθηναῖοι δὲ, ἧς τε οἱ Τυρσηνοὶ τροπῆς ἐποιήσαντο τῶν πεζῶν ἐς τὴν λίμνην, καὶ ἧς αὐτοὶ τῷ ἄλλῳ στρατοπέδῳ.

νε'. Γεγενημένης δὲ τῆς νίκης τοῖς Συρακουσίοις λαμπρᾶς [h] ἤδη τοῦ ναυτικοῦ, (πρότερον μὲν γὰρ ἐφοβοῦντο τὰς [i] μετὰ [k] τοῦ Δημοσθένους ναῦς ἐπελθούσας·) οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν, καὶ ὁ [l] παράλογος [m] αὐτοῖς μέγας ἦν, πολὺ δὲ μείζων ἔτι τῆς [n] στρατιᾶς ὁ μετάμελος. πόλεσι γὰρ [o] ταύταις μόναις ἤδη [p] ὁμοιοτρόπως ἐπελθόντες, δημοκρατουμέναις τε, ὥσπερ καὶ αὐτοὶ, [q] καὶ ναῦς καὶ ἵππους καὶ [r] μεγέθη ἐχούσαις, ἃ δυνάμενοι ἐπενεγκεῖν [s] ὅτε ἐκ πολιτείας τὸ μεταβολῆς τὸ διάφορον αὐτοῖς, ᾧ † προσήγοντο ἄν, ὅτ' ἐκ παρασκευῆς, πολλῷ [t] κρείσσους, [v] σφαλλόμενοι δὲ τὰ πλείω, [x] τά τε πρὸ [y] αὐτῶν ἠπόρουν, καὶ, [z] ἐπειδή γε ταῖς ναυσὶν ἐκρατήθησαν, ὃ ἐκ ἂν ᾤοντο, πολλῷ δὴ [a] μᾶλλον ἠθύμουν.

g Τε non habet *Gr.* * τε abest Mſqu. qui et mox πρ. τὰ τείχη. *h* Ἤδη καὶ τοῦ ναυτικοῦ *Marg. Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. *i* Μετὰ omittit *Gr.* *k* Τοῦ deest *Reg.* *l* Vide *Scholiaſten* Lib. I. Cap. 78. II, 85. et VII, 28. et *Suidam* in voce. Hvds. *m* Αὐτῆς *Ar.* *n* Στρατείας cum *Ae. Porto aliisque* reponendum, cenſeo. Hvds. *o* Μόναις ταύταις *Reg.* *p* Ὁμοιοτρόποις *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *q* Καὶ ναυσὶ καὶ ἵπποις *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. *r* Μεγέθει *Reg. Caſſ.* Aug. *s* inter verſ. ſcr. *s* Οὗ' ἐκ *Ar. C. Reg. Gr.* Aug. † προσηγάγοντο Mſqu. *t* Κρείσσους ὄντες *Cl.* in margine. *v* Σφαλλόμενοι *Reg.* *x* Id eſt: καὶ διὰ τὰ πρὸ ἑαυτῶν, τῶν σφετέρων πραγμάτων χάριν, διὰ τὰ ἑαυτῶν πράγματα κακῶς ἔχοντα. Vel (ſi ſcribatur τά τε πρὸ αὐτῶν cum *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.*) τά τε πρὸ τούτων τῶν πραγμάτων, καὶ ἐν τοῖς πρὸ τούτων τῶν πραγμάτων, ſcil. περὶν ἢ ἐς τοῦτο τῆς δυσπραγίας ἐλθεῖν, καὶ ἐπειδὴ etc. *Ae. Port.* *y* Αὐτῶν *Cl Gr. Reg. Caſſ.* *z* Ἐπειδὴ καὶ ταῖς *Marg.* Ἐπειδή γε καὶ ταῖς *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. *a* Μᾶλλον ἔτι ἠθύμουν *Marg.* Μᾶλλον ἔτι, ſine ἠθύμουν, *Ar. C.* Ita etiam *Reg. Caſſ.* Mſqu. Aug. mox οἵ τε Συρ. Baſil.

Σβεσήρια κωλύματα] *Pollux* I, 168. σβεσηρίοις κωλύμασιν ἐχρῶντο. Videtur ſumſiſſe ex hoc loco *Thucydidis*. Dvk. Contuleris Eph. 6, 16. τὰ βέλη τὰ πεπυρωμένα σβέσαι. Etſi his, vbi qſ. de terreſtri ſit pugna ſermo, et acie aperta, *falaricas* contulerim, Liuio deſcriptas 21, 8. extr.

C. 54. [τ. ὁπλιτ.) Schol. abeſt Aug.]

ἧς τε οἱ Τυρσ. τρ. ἐπ.) Traiecta ſunt verba, et breuius contracta, pro: τῆς τροπῆς, (ἕνεκα,) ἧς (p. ἣν) οἱ Τυρσ. ἐπ. plane, vt apud Horat. Serm. 2, 2, 59. 62. *Cuius odorem olei nequeas perferre, — Inſtillat*, pro: inſtillat oleum, *Cuius* (olei) *odor. nequ. perferre.* V. et ad Sanct. Min. 4, 11. ad Periz. n. 5.

Τροπῆς] Athenienſes militum haud minus duo millia amiſerunt. *Diodor.* 338. b. Wass.

[τ. πεζ.) Schol. abeſt Aug.]

C. 55. Ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν] Imitatus eſt *Dionyſius Halicarn.* VI, 76. Ὡς ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἐγένεσθε, vbi, ἐν παντὶ ἀθυμίας, ſublata praepoſitione, legunt *Stephanus* et *Caſaubonus*; qui et ſimilia ex aliis adnotat. Εὐθὺς ἐν ἀθυμίᾳ ἦσαν dicit *Thucydides* VI, 46. Dvk. Ἐν παντὶ ſc. τρόπῳ, vel pro, ἐν πάσῃ ἀθυμίᾳ. πάσῃ hic eſt *ſumma, maxima*; vt lac. I, 2. πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, *pro ſummo, maximo, gaudio habetote.*

ἤδη) Tria adſunt, quo referas ἤδη· nuſpiam tamen ſat commode; 1) ad *μόναις*, quae *ſolae iam* eſſent ὁμοιότροποι Athenienſibus: tanquam *et aliae antea* (Siciliae ciuitates) illis fuerint ὁμοιότροποι, quae *iam non* eſſent tales, aut bellum antea geſſerint cum aliis non ὁμοιοτρόποις· 2) ad ὁμοιοτρόπως, (vel ὁμοιοτρόποις· quod etiamſi non legeris: eundem tamen ſenſum habuerit ὁμοιοτρόπως·) vt quaedam ciuitates *iam* abiiſſe dicantur in formulam reip. Athenienſium: 3) ad ἐπελθόντες· *iam* eos ſolos aggrediebantur, qui eſſent ipſis ὁμοιότροποι, in quibus (vt ipſe deinde expl. Thuc.) cauſſari non poſſent diſſimilitudinem et formam diuerſam reip. habendae. Hoc commodius paene reliquis videatur Non *iam* res erat Athenienſibus cum iis ciuitatibus, in quibus Ariſtocratiae abolendae, et democratiae, ex ipſorum (Athen.) commodo, inducendae conſilium haberent ſpecimen belli; ſed eae *iam ſolae* ab iis *petebantur*, vbi iam eſſet Democratia, libertas certe ab imperio aliorum. Quem colorem ab illis bello inductum, v. orationem Euphemi, 6, 85. extr. et 87. init.

ὁμοιοτρόπως) Ita ſi legeris: cum haud poſſit referri, niſi ad ἐπελθόντες, ſenſus fuerit, ὄντες ὁμοιότροποι (αὐταῖς, ταῖς πόλεσιν.) Ita enim poni Aduerb. Qua'it. oſtendi in Philol. Th. P. p. 114. α.) et, propius huc, p. 116. β.) Ad ea, quae ibi attuli p. 115. de Aduerb. pro Adiect. addideris Virgil. Ge. 3, 319. *Quo minus eſt illis curae mortalis egeſtas*, pro, *quo minor*; vbi tamen iunxeris etiam, *minus eſt illis*, i. e. minus habent, egeſtatem: minus eſt illis egeſtas, i. e. minus egent. Et hic ergo, ὁμοιοτρόπως ἐπῆλθον, fuerit ὄντες (Ἀθηναῖοι) ὁμοιότροποι, ταῖς πόλεσιν nempe. Non tamen hic ſpectari, manifeſtum eſt, an Athenienſes illis fuerint ὁμοιότροποι· quid enim hoc ad Athenienſes, futuros, qui eſſent, et manſuros, etiam ſi illae ciuitates non eſſent, ipſis ὁμοιότροποι; ſed, an ciuitates eſſent ὁμοιότρ. Athenienſibus, vt, ſi non eſſent, mutarent ergo earum formulam reip. habendae, et hanc ſpeciem inducendae mutationis cauſſam bello praetexerent. Quare hic magis ſit, vt legamus ὁμοιοτρόποις, quod praeſertim tot Codd. habeant. Explicari tamen et Aduerb. poſſe, apparet. Neque enim Siculi poterant eſſe ὁμοιότρ. Athenienſibus, (quod hic ſane magis ſpectetur,)

cogitarunt, reſtinctaque flamma, et impedito nauis onerariae curſu, ne propius *ad ſuas naues* acce- Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.
deret, hoc periculo ſunt liberati.

54. Poſtea vero Syracuſani quidem tropaeum erexerunt, cum naualis victoriae, tum grauis armaturae militum prius ante munitiones interceptorum, vnde etiam equos ceperunt. Athenienſes vero *et ipſi tropaeum erexerunt*, tum *Syracuſani* peditatus ab Hetruſcis fugati et in paludem compulſi, tum *reliquarum copiarum*, quas ipſi cum *ſuis* reliquis copiis *in fugam coniecerant*.

55. Cum autem Syracuſani iam inſignem victoriam naualem adepti fuiſſent, (prius enim reformidabant claſſem, quae cum Demoſthene aduenerat) Athenienſes maximum animi moerorem omnibus ex rebus conceperunt, * quod res longe aliter ipſis cecidiſſet, atque ſperauerant. Sed eos multo magis huius expeditionis poenitebat. Quod enim illis ſolis ciuitatibus bellum iam intuliſſent, quae iisdem inſtitutis vterentur, et quae populari dominatu, vt et ipſi, regerentur, et quae claſſem et equitatum et potentiam haberent, quod etiam nullum diſſidium ex mutato reipublicae ſtatu inter ipſos excitare poſſent, quo *eos* ſibi adiungerent, neque *bellico* apparatu, licet *illis* longe ſuperiores *eſſent*, *eos ſubigere poſſent*, ſed in plerisque rebus ſui conatus infeliciter ſibi cederent, † cum antea inopes erant conſilii, tum vero, poſtquam nauali proelio ſuperati ſunt, (quod *ſibi euenturum*, nunquam putaſſent,) multo magis animis conſternatis eſſe coeperunt.

* Et vt ea res praeter omnem animi ſententiam euenerat, ſic multo magis ipſius expeditionis ſuſceptae poenitebat. *Acac.* et *Hubbeſius.* † Cum antea rerum ſuarum ſoliciti etc. *Acacius.*

Τῶν ὁπλιτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Τῶν πεζῶν] τῶν Συρακουσίων. Πρότερον μὲν γὰρ] ὁ μὲν σύνδεσμος, περιττός. Οὐ δυνάμενοι ἐπενεγκεῖν] ὃ δυνάμενοι αὐτὸς προσαγαγέσθαι, καὶ ὑποχειρίους ποιῆσαι, ὅτε διὰ τῷ μεταβάλλειν οὐ ὧν τὴν πολιτείαν, οἷον, τάσιν ἐμβαλόντες, ἢ ὀλιγαρχίαν παρ' αὐτοῖς ἐργασάμενοι. Πολλῷ κρείσσους] λείπει τὸ ὄντας.

quin et hi illis eſſent. Ita Paullus, pari inuerſione, 2. Cor. 11, 12. ἵνα, ἐν ᾧ καυχῶνται, εὑρεθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς, h. e. ἵνα — εὑρεθῶ ἐγὼ καθὼς καὶ αὐτοί· vt par *ego illis* inueniar, haud deterior; non, vt illi, ſicut ego; neque enim de hoc fermo, ſed, vt ego, ſicut illi, illis per omnia par. cf. VII. 21. extr. 22. cf. et Phil. Th. P. p. 271. 4.)

Καὶ ναῦς, καὶ ἵππους, καὶ μεγέθη ἐχούσαις] Quidam *Mſſ.* ναυσὶ, καὶ ἵπποις, καὶ μεγέθει. Haec ſcriptura non videtur poſſe ſtare, niſi ſimul pro ἐχούσαις legatur ἰσχυούσαις. Sane *Thucydides* crebro hoc vocabulo vtitur cum datiuo. I, 2. Οὔτε μεγέθει πόλεων ἴσχυον, ὅτε τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ. III, 46. Ἰσχύομεν δὲ πρὸς τὰς πολεμίας τῇδε. Et III, 104. Πολυκράτης, ὁ Σαμίων τύραννος, ἰσχύσας τινὰ χρόνον ναυτικῷ. Et magis etiam extollitur potentia ciuitatum, ſi dicantur ναυσὶ, καὶ ἵπποις, καὶ μεγέθει ἰσχύειν, quam ſi aliquanto frigidius dicas, eas ναῦς, καὶ ἵππους, καὶ μεγέθη ἔχειν. Sed nihil muto, ac tantum coniecturam in medium profero. Dvk.

[οὐ δυνάμ.) Schol. Aug. adſ. αὐτοὺς ante ποιῆσαι.] F. leg. αὑτοῖς, cum iam praecellerit αὐτούς.)

ἐπεν. — — αὐτοῖς) Ordo eſt: οὐ δυνάμενοι ἐπενεγκεῖν αὐτοῖς τὸ διάφορόν τι (i. e. διαφόρου τί· vt *ſi* δέ τινες, pro, τῶν δὲ τινές,) ἐκ μεταβολῆς (τῆς) πολιτείας· Vel, δ. διάφορόν τι τὸ (γιγνόμενον) ἐκ μεταβ. πολιτ. Redundare ſane videtur τὸ, aut et ipſum *aliquod* ſignificare.

πολλῷ κρείσσ.) Nelio, cur ad Athenienſes hoc, primo caſu, retulerit. *Portus: licet illis longe ſuperiores eſſent.* καίπερ, credo, tum praecederet. Nec militum numerus faceret ſolus, vt κρείσσους eſſent Athenienſes, vbi, per omnia ἥσσους fuiſſe, omnis rei geſtae hic ordo clamet. Quarto ergo caſu acceperim, ad Siculos relatum, intellecto ὡς· aut οἷά τε, ἅτε. Sane et Cod. in marg. κρείσσους ὄντες· neque habet Accuſat. (id quod maxime Portum mouerit,) quo referatur, ſed nimirum latet in verbis, οὔτ' ἐκ παρασκευῆς, ſcil. πολεμοῦν αὐτούς. Nam neque ad ſuperiora, quia ſtructuram, refertur ἐκ παρασκευῆς, vbi aliud verbum non ſit, niſi, οὐ δυνάμενοι — ἐπενεγκεῖν.

ἐπειδή γε) γε hic eſt *vtique*, *maxime*, *praeſertim*, da ſie nun gar, rel. Non debebat vertere *Port. ſuperati ſunt*, ſed, *erant*, fuerant.

[πολλῷ δὴ μ. ἥδ.) In Aug. adſcr. ad hh. vv. ἀπὸ κοινοῦ τοῦ ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν.] Iisdem plane verbis, (τοῦ quoque, non τὸ, vt corrigit Duker.) quibus e Caſſ. notat Duker. Memorandum vero conſenſum horum Codd. cuius et mox exemplum occurret c. 57. init. Ineptum eſſe tamen Schol. et tam multa interpoſita declarant, quae nouam compagem ordiantur, et Thucydidis ratio, nunquam talia omittentis; et Graecitas ipſa repugnet.

πολλ. δὴ μ.) δὴ hic eſt *tum vero*, nun erſt recht.

Ἡθύμουν] Hoc abeſt a *Codd. Ar.* et *C.* quod ſibi non displicere, ſcripſerat Cl. *Waſſe*. Magis hoc dixiſſet, ſi ei cognita fuiſſet ſcri, tura *Reg.* et *C ſſ.* et in marg. *C ſſ* ita adnotatum eſſe: ἀπὸ κοινῆ τὸ (ita lego pro τῇ) ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν. Omnino magis congruit illilo *Thucydidis*, vt omittatur illud ἡθύμουν. Sed non minus commode hic repeti poſſit propius verbum ἡπόρουν, quam remotiora illa, quae *Scholiaſtes* repetit. Dvk.

νε'. Οἱ δὲ Συρακόσιοι τόν τε λιμένα εὐθὺς παρέπλεον ἀδεῶς, καὶ τὸ στόμα αὐτῆ διενοῦντο [b] κλείσειν, ὅπως μηκέτι, μηδ' εἰ βάλοιντο, λάθοιεν αὐτὸς οἱ Ἀθηναῖοι ἐκπλεύσαντες. ἃ γὰρ περὶ τῆ [c] αὐτοὶ σωθῆναι μόνον ἔτι τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, ἀλλὰ καὶ, ὅπως ἐκείνους κωλύσωσι· νομίζοντες, ὅπερ ἦν, ἀπό τε τῶν παρόντων πολὺ [d] σφῶν καθυπέρτερα [e] τὰ πράγματα εἶναι, καὶ, εἰ δύναιντο κρατῆσαι Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ξυμμάχων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, καλὸν σφίσιν [f] ἐς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἀγώνισμα φανεῖσθαι· τοὺς τε γὰρ ἄλλους Ἕλληνας εὐθὺς, τοὺς μὲν ἐλευθερῶσθαι, τοὺς δὲ [g] φόβῳ ἀπολύεσθαι· ἃ γὰρ ἔτι [h] δυνατὴν ἔσεσθαι τὴν ὑπόλοιπον [i] Ἀθηναίων δύναμιν τὸν ὕστερον ἐπενεχθησόμενον πόλεμον ἐνεγκεῖν· καὶ αὐτοὶ, δόξαντες αὐτῶν αἴτιοι εἶναι, ὑπό τε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων [k] καὶ τῶν ἔπειτα πολὺ θαυμασθήσεσθαι· καὶ ἦν δὲ [l] ἄξιος ὁ ἀγὼν, κατά τε ταῦτα, καὶ, ὅτι ἐχὶ Ἀθηναίων μόνον περιεγίγνοντο, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν [m] ξυμμάχων· καὶ ἀφ' αὐτοὶ αὖ μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν [n] ξυμβοηθησάντων σφίσιν, ἡγεμόνες τε [o] γιγνόμενοι μετὰ Κορινθίων καὶ Λακεδαιμονίων, καὶ τὴν σφετέραν πόλιν [*] ἐμπαρασχόντες προκινδυνεῦσαί τε, καὶ τῆ ναυτικῆ μέγα μέρος [p] προκόψαντες. ἔθνη γὰρ πλεῖστα δὴ ἐπὶ μίαν πόλιν ταύτην [q] ξυνῆλθε, πλήν γε δὴ τῆ ξύμπαντος λόγῳ τῆ ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρὸς τὴν Ἀθηναίων τε πόλιν καὶ Λακεδαιμονίων.

b Κλήσειν *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *c* Αὐτοὶ ἡσσηθῆναι *Marg.* 1. Αὐτὲς ἡσσηθῆναι *Marg.* 2. Αὐτὲς μὴ ἡσσηθῆναι *Ar. C.* Sic *Dan.* Αὐτῆ σωθῆναι μόνον τὴν ἐπιμ. manu rec. inter verſus ſcripto ἔτι *Reg.* Αὐτῆ ὑσσωθῆναι μόνον τὴν ἐπιμ. *Caſſ.* ita plane et Aug. a m. 1. ſed περὶ τοῦ αὐτοῦ μὴ ἡσσηθ. ex correct. αὐτοὺς σωθ. Mſqu. *d* Id eſt: τῶν Συρακουσίων. *Ae. Port.* *e* Τὰ deeſt *Gr.* *f* Ἐς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας *Gr.* Sed librarius ſubſcriptis punctis ſignificauit, delendum eſſe ἄλλους. *g* Φόβῳ *Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. *h* Δυνατὸν *Ar.* *i* Τῶν Ἀθηναίων *Cl. Caſſ.* *k* Καὶ ὑπὸ τῶν ἔπειτα *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. *l* Scil. ἀξιόλογος, καλός. *Ae. Port.* *m* πολλῶν d. Mſqu. Συμμάχων, et Cap. LVII. συνκτησόμενοι, συνδιασώσοντες, συγγένειαν, συνέσποντο *Gr.* *n* Ξυνβοηθησόντων *Reg.* *o* Γιγνόμενοι etc. *Marg. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Γιγνόμενοι μετὰ τῶν Κορινθίων *Ar. C.* Γιγνόμενοι καὶ Κορινθίων *Gr.* γενόμενοι Aug. Mſqu. * παρασχόντες Mſqu. *p* οὐ μέγα μέρ. Mſqu. Προκάμψαντες *Dan.* *q* Ξυνῆλθον *Dan.*

C. 56. διεν. κλείσ.) Si διενοοῦντο eſt *cogitabant, volebant:* futurum eſt pro Praeſenti, vel Aor. 1. κλεῖσαι. Quod ſi verteris: *credebant, ſe clauſuros* (claudere poſſe) *exitum:* recte habebit Futurum. Illud tamen probo; quippe et μέλλειν futuro iungitur fere; et *cogitare, velle*, ſemper eſt rei futurae. Sed tamen et Cic. ſaepe in Epiſtolis: *arbitror, me cras — profecturum*; i. e. volo, decreui abire.

Περὶ τῆ αὐτοὶ σωθῆναι] Σωθῆναι veram lectionem eſſe, liquet e membro ſequente, ἀλλ' ὅπως ἐκείνους κωλύσωσι, in quo relinquitur ſupplendum σωθῆναι, quod praeceſſerat. Nec facile quemquam, qui linguae Graecae aliquam notitiam habeat, dubitaturum, arbitror, quin αὐτοὶ legendum ſit, non αὐτές. Dvk.

σωθῆναι) cum inter hoc et μὴ ἡσσηθῆναι varient libri, in Lectione neutra per ſe obſcura: apparet, alterum alterius Gloſſema fuiſſe; vtrum vtrius, parum liquet. Vix fuerit tamen, vt μὴ ἡσσηθῆναι explicauerit quisquam σωθῆναι: at, contra fieri, aptius; quare σωθῆναι praetulerim.

νομίζ. ὅπ. ἦν) Ita Caeſar ſubinde: *Caeſar, id, quod erat, ſuſpicatus*; et Liu. *id, quod* (*quod res*) *erat, rati*; vt de re geſta tamen et praeterita, quam cauſſam ſubeſſe, interpretarentur, rei, quam geri viderent, hic de euentu dicatur futuro et efficientia certo conſecutura. Vnde ἦν ſign. hic, ὅπερ (καὶ) ἔσεσθαι ἔμελλε· *quod ita plane erat* (*eſſet*) *futurum*; vel ſimpliciter int. ἀληθὲς ἦν, vel τἀληθές. Primum enim, quod ratos, dicat Thuc., ſane erat res *praeſens.*

ἀπό τε τ. παρόντ.) i. e. *per ea, propter* ea, quae iam *tenerent. Port.* vertit, ac ſi foret: τὰ παόντα σφίσι καθυπέρτερα εἶναι, nec ſatisfecit praepoſitioni ἀπό.

[σφῶν) Schol. abeſt Aug.]

Ἐς τοὺς Ἕλληνας] *Gr.* ἐς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. Sed ſtatim ſequitur ἄλλους. Wass. Cur hic praecipue Graeci memorentur, exponit *Caſaubonus* ad Polyb. I, 16. pag. 164. Dvk.

καὶ αὐτοὶ) redit ad νομίζοντες, primo caſu, ex conſtanti Graecismo, quae de *ſemet* ipſo aliquis putet aut dicat, Nominatiuo efferendi; reliqua, de *aliis*, quarto caſu et hic efferuntur.

περιεγίγν.) ἂν videtur aut excidiſſe (ab ἀλλὰ fortaſſis abſorptum,) aut intelligendum; eſt enim de re futura etiamnunc ſermo, et de ἀγῶνι, qui ſemper ſit rei *nondum* effectae. Etſi vix aliter conſecutum deinde eſt.

Καὶ ἀφ' αὐτοὶ αὖ μόνον] *Nec vero ipſi tantum* victores futuri eſſent, *ſed vna etiam cum iis, qui auxilio ipſis veniſſent: quippe qui, Corinthiis et Lacedaemoniis iuncti, duces ſe* inter illos *praeſtitiſſent, ſuam vrbem periculo pro aliis*, vel, ante alios, *obieciſſent, et multum circa proelium nauale promouiſ-*

56. At Syracuſani ſtatim intrepide portum praeteruecti, eius quoque oſtium claudere ſtatue runt; ne Athenienſes, etiam ſi vellent, clam ipſis *illinc* exirent. Nec enim ipſi iam de ſalute tuenda tantum erant ſoliciti; ſed etiam de ratione, qua illos impedirent, *ne ſalutem ſibi parere poſſent.* Exiſtimabant enim, (id quod erat,) praeſentem rerum ſuarum ſtatum longe meliorem eſſe, et, ſi Athenienſes ſociosque et terra et mari ſuperare poſſent, praeclarum ſibi certamen hoc apud Graecos viſum iri. Caeteros enim Graecos confeſtim, partim quidem ſeruitute, partim vero metu liberatum iri. Reliquam enim Athenienſium potentiam nequaquam amplius ſatis virium habituram ad ſuſtinendum bellum, quod *ipſis* poſtea inferretur. Se autem, quod horum auctores fuiſſe viderentur, cum apud caeteros mortales, tum etiam apud poſteros magnae admirationi futuros. Et profecto certamen illud praeclarum erat futurum, cum his de cauſis, tum etiam, quod non ſolum Athenienſes, ſed etiam multos alios *eorum* ſocios ſuperaturi eſſent. * Neque vero ipſi tantum, ſed etiam vna cum iis, qui auxilio ipſis veniſſent, quippe quod cum Corinthiis et Lacedaemoniis coniuncti duces ſe praeſtitiſſent, et ſuam vrbem periculis obieciſſent, ac in nauali proelio rem magna ex parte promouiſſent. † Etenim plurimae gentes aduerſus hanc vnam vrbem tunc confluxerant, excepta tamen tota illa multitudine, quae in hoc bello vel ad Athenienſium vel ad Lacedaemoniorum vrbem conuenerat.

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

* Neque vero ipſi tantum *Syracuſani iſta cogitabant*, ſed ii quoque, qui auxiliarium copiarum duces erant, Corinthiorum et Lacedaemoniorum, quod in primis, ſuas ciuitates periculis etc. *Valla.* † Nam plurimae quidem gentes ad hanc vnam vrbem conuenerant. *Alii.*

Σφῶν] τῶν Ἀθηναίων. Τὸν ὕστερον ἐπινεχθησόμενον πόλεμον ἐνεγκεῖν] ἤτοι, ἀντισχεῖν πρὸς τὸν ὕστερον πόλεμον δέξασθαι. Αὐτῶν αἴτιοι εἶναι] ἦγων, τῆς τε ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὸ ἀπαλλαγῆναι τὸ φόβου. Μέγα μέρος προκόψαντες] ἀντὶ τοῦ, προκοπὴν μεγάλην τῷ ναυτικῷ σόλῳ παρασχόντες· τουτέστι, πολλὰς ναῦς αὐτοῖς παρασχόντες εἰς τὰς ναυμαχίας. ἢ (ὥς τινες) ἐπὶ μέγα ἐν τῷ ναυτικῷ προκόψαντες. Ἐπὶ μίαν πόλιν] κατὰ μιᾶς πόλεως τῶν Συρακουσῶν.

ſent. Steph. Hoc praefero aliorum interpretationibus, niſi, quod, poſtrema verba cum quibusdam Interpretibus apud *Scholiaſten* potius de incremento potentiae naualis accipienda, puto. Dvk.

Γιγνόμενοι] *Marg. Gr.* et pleraeque *Edd.* γιγνόμενοι. Ita repoſui. antea γενόμενοι. Wass.

ἐμπαρασχ.) *in* illud bellum, *ad* vſum eius.

προκινδ.) Si, quod ſequ. καὶ, huic τε reſpondeat: debebat Thuc. προκόψαι ſcribere. Sed traiectum eſt τε ad ἐμπαρασχόντες, cui reſpondeat προκόψαντες. Debebat enim: ἐμπαρασχόντ. τε, καὶ — προκόψ. προκινδυνεῦσαι eſt pro ὑπερκινδ. *pro reliquis* periculo ſeſe obiicerent.

προκόψαντες) Si ναυτικὸν hic ſign. *naues* ipſas, quod ſolet, et aptius eſt verbis μέγα μέρος· vix video, quid ſignificet hic προκόψαι, niſi, *accommodare*, *praebere*, qſ. vt Gall. *avancer*, *fournir*, *procurare*, gewähren, vorſtrecken. Sed enim vbi hoc ſignificat? Et tamen *claſſem* ipſam et *naues* ſemper fere ſign. ναυτικόν. Quod ſi ſign. *rem naualem*, rationem nauticam, Seeweſen: προκόψαντες fuerit pro, προκοπὴν δόντες, ἐμποιήσαντες· quod *effeciſſent* Siculos *peritiores* rei naualis. Tunc Genit. τοῦ ναυτ. fuerit pro περί; plane vt 4, 60. extr. τῆς ἀρχῆς προκοπτόντων ἐκείνοις, *cum adiuuent illos in augendo imperio*, cum proſint illis (conferant plurima) ad pro' eſſum, incrementum imperii. Neutr. vel Intranſit. pro Actiuo vel Tranſitiuo; (Effectiue;) V. Philol. Thuc. Paull. p. 82. Sed nimirum obſtat μέγα μέρος, (in quo tamen intellexeris κατὰ, εἰς,) *nauibus* ipſis aptius, quam *formulae* ac diſciplinae nauali, quam primitus notet; tamen intell. πρᾶγμα, σύστημα, vt ἱππικὸν *rem equeſtrem*, vſu tamen ipſos potius *equites* ſign.

[Ἔθνη γ. πλεῖστα) Quae in Caſſell. adſcripta notat Duker. ad h. l. et deſcripta dedit in Annott. ad Scholl., eadem leguntur totidem verbis in Schol. marg. Aug., niſi, quod pro ἐν παντὶ τῷδε τῷ πολέμῳ, in Aug. eſt, ἐν π. τῷδε πολ. ſine τῷ ante πολ. et pro, (πρός τε) τὴν Ἀθηναίων καὶ Λακεδ. πόλιν, Aug. habet τῶν poſt τὴν, τὴν τῶν Ἀθ. πόλιν. Cetera ſyllabatim congruunt.

Ἔθνη γὰρ πλεῖστα δή] Cum ait *Thucydides*, plures ad hanc vrbem, quam aliam vllam, belli gerendi cauſa vtrinque conueniſſe, eas, vt maiores copias, excipit, quae totius belli tempore vel Atticam, vel Spartanam conuenerant ad vrbem. Acac. In eamdem ſententiam exponit *Scholiaſtes Cod. Caſſ.* cuius verba lege in *Adnotationibus ad Schol.* Dvk.

νζ'. Τοσοίδε γὰρ [r] ἑκάτεροι ἐπὶ Σικελίαν τε καὶ περὶ Σικελίας, τοῖς μὲν ξυγκτησόμενοι τὴν [s] χώραν, τοῖς δὲ [t] ξυνδιασώσοντες, ἐπὶ Συρακόσας ἐπολέμησαν, ὰ κατὰ δίκην τὶ μᾶλλον, ἀδὲ κατὰ ξυγγένειαν, μετ' ἀλλήλων [v] ςάντες, ἀλλ', ὡς ἑκάστοις τῆς ξυντυχίας ἢ κατὰ τὸ ξυμφέρον, [x] ἢ ἀνάγκης ἔσχον. Ἀθηναῖοι μὲν αὐτοὶ, Ἴωνες ἐπὶ Δωριέας Συρακοσίους [*] ἑκόντες ἦλθον· καὶ [y] αὐτοῖς τῇ αὐτῇ φωνῇ καὶ [z] νομίμοις ἔτι χρώμενοι Λήμνιοι, καὶ Ἴμβριοι, καὶ Αἰγινῆται, οἳ τότε Αἴγιναν εἶχον· καὶ ἔτι [a] Ἑσταιεῖς, οἱ ἐν Εὐβοίᾳ [b] Ἑσταίαν οἰκοῦντες, ἄποικοι ὄντες, ξυνεστράτευσαν. τῶν δὲ ἄλλων, οἱ μὲν ὑπήκοοι, οἱ δ' ἀπὸ ξυμμαχίας αὐτόνομοι, [c] εἰσὶ δ' οἳ καὶ [d] μισθοφόροι, ξυνεστράτευον. καὶ τῶν μὲν ὑπηκόων καὶ φόρῳ ὑποτελῶν, Ἐρετριεῖς, καὶ Χαλκιδεῖς, καὶ [e] Στυρεῖς, καὶ Καρύστιοι, ἀπ' Εὐβοίας ἦσαν· ἀπὸ δὲ νήσων, [f] Κεῖοι, καὶ [g] Ἄνδριοι, [g] καὶ Τήϊοι· ἐκ δ' Ἰωνίας, Μιλήσιοι, καὶ Σάμιοι, καὶ Χῖοι. τούτων Χῖοι οὐχ ὑποτελεῖς ὄντες φόρῳ, ναῦς δὲ παρέχοντες, αὐτόνομοι [h] ξυνέσποντο, καὶ [i] τοπλεῖσον [k] Ἴωνες ὄντες ἕτοι πάντες, καὶ ἀπ' Ἀθηναίων, πλὴν Καρυστίων· ἕτοι δ' εἰσὶ Δρύοπες. [k] ὑπήκοοι δ' ὄντες, καὶ ἀνάγκῃ, ὅμως Ἴωνές τε ἐπὶ Δωριέας, ἠκολούθουν. πρὸς δ' αὐτοῖς Αἰολεῖς, Μηθυμναῖοι μὲν ναυσὶ, καὶ ὰ φόρῳ ὑπήκοοι, Τενέδιοι δὲ καὶ Αἴνιοι, ὑποτελεῖς. ἕτοι δὲ Αἰολεῖς

r Ἑκάτεροι omittit *Gr.* Mox τοὺς μὲν Aug. s Χώραν ἐλθόντες *Cam. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Mſq. t Ξυνδιασώσαντες *Reg.* Baſ. Aug. v Κατασάντες *Marg. Cam.* x Ἡ ἀνάγκη ἔσχεν *Reg.* Ἀνάγκη ἔσχεν etiam *Caſſ.* Aug. * ἑκόντας Mſqu. y Αὐτοῖς omittunt *Ar. C. Dan* z Τοῖς ante νομίμοις inter verſus manu recenti *Reg.* a Ἐσιαιῆς *Caſſ.* Aug. b Ἐσιαίαν *Ar. C. Cl.* quo nomine (vt notauit *Palmerius*) concordant omnes Geographi et Hiſtorici, niſi, quod aliquando Ἰσιαίαν vocat *Strabo*, et poſt eum *Alii*. Si quis putet, Ἐσίαν non debere ſumi κυρίως, reputet ſecum, ſi ita intellexiſſet *Thucydides*, non ſcripſiſſet ἑσίαν οἰκοῦντες, ſed ἑσίαν ἔχοντες. *Palm.* Exercit. p. 55. Hvds. Ἐσίαιαν *Reg. Caſſ.* Aug. ἑσταίαν Mſqu. Ἑσιαίαν *Dan.* c Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ *Marg. Cam. Reg. Caſſ.* Aug. Εἰσὶ δὲ οἱ μισθοφόροι *Gr.* d Μισθοφόροι, μισθῷ χάριν ὁπλοφοροῦντες, non μισθὸν τοῖς Ἀθηναίοις φέροντες καὶ τελοῦντες, vt volunt nonnulli. *Ae. Port.* μισθομόροι Mſqu. e Στειρεῖς *Gr.* Στυρῆς Aug. et in rel. ῆ p. εἰ, vt infr. Αἰολῆς, Πλαταιῆς, Δωριῆς, rel. f Κῖοι *Ar. C. Dan.* Aug. Baſ. g Καὶ deeſt *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Gr.* h Ξυνέπονται, et ſupra, a recenti emendatione, ξυνέσποντο *Reg.* ξυνείποντο Mſqu. i Τὸ πλεῖσον *Ar. C. Ald. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. *Gr.* k Hic verborum ordo: ἕτοι δὲ πάντες Ἴωνες ὄντες καὶ ὑπήκοοι, ὅμως καὶ ἀνάγκῃ ἐπὶ Δωριέας ἠκολούθουν, ſcil. τοῖς Ἀθηναίοις. *Ae. Port.*

C. 57. [τοσοίδε γὰρ) In Schol. Aug. (quod eſt a m. 1.) deeſt pars prior, inde ab ἦγουν πολλοὶ, ad, συγκτήσ. χώραν. In Gentium hominibus in εῖς exeuntibus ſemper in cod. eſt ῆς, tanquam Ἐρετριῆς pro Ἐρετριεῖς, rel. Poſt ἄποικοι ἦσαν eſt punctum, non comma, vt in Vulg.] Tanquam, qui ſequantur, non fuerint coloni Athenienſium. Et ſane ad priora fere refertur Graecis οὗτοι πάντες; (vt Ebr. 11, 39. init.) non ad ea, quae ſequantur. Fuerunt tamen, qui ſequuntur poſt οὗτοι, vere coloni Athen. Mihi videtur, quae *altera* pars Scholii appelletur, inde a κατάλογος, eſſe nouum Schol. alius fortaſſe Auctoris.

ἑκάτ.) i. e. ἑκατέρωθεν (ωθι) ὄντες, τεταγμένοι, πολεμήσοντες ἀπ' ἑκατέρου τοῦ μέρους, *vtrimque*, reſpective.

ἐπὶ Σικ. τε κ. περὶ Σικ.) Contuliſſe ſubit, Rom. 8, 3. πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, (qſ. ἐπ' ἀνθρώπους ἁμαρτωλοὺς,) καὶ περὶ ἁμαρτίας· Quippe vtrobique περὶ eſt pro ἕνεκα.

Τὴν χώραν] Τὴν χώραν ἐλθόντες *Mſſ.* non male. Wass.

ἐπὶ Συρ.) *apud* Syrac. *circa* Syr. cum ἐπὶ alias c. Accuſ. ſit *contra*; quod hic non conueniat ſociis Syracuſanorum. Miror, nemini in mentem veniſſe, ἐπὶ Συρακούσαις legere.

οὐ κατὰ δίκ. τι μᾶλλον) τὶ redundat; int. κατά τι, *vllo modo*, etiam, πως μᾶλλον deinde, quia ſequ. ἀλλὰ, aut redundat et ipſum, aut ἀλλὰ, quod ſequitur, eſt pro ἤ, more ſane Noſtri; cum praeſertim ἀλλ' (ἀλλὰ) ἢ Graeci pro ſimplici ἀλλὰ iunga t.

[μετ' ἀλλήλ. στ.) Schol. abeſt Aug.]

Μετ' ἀλλήλων ςάντες] *Marg.* et *Camer.* καταςάντες. Sed altero etiam *Thucydides* III, 39. vtitur: Ἐξήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ἡμᾶς ςάντες διαφθεῖραι. Vbi *Scholiaſtes* itidem, vt hic, συνεμάχησαν τοῖς πολεμίοις ἡμῶν. Infra Cap. 61. καὶ τὸ τῆς τύχης κἂν μεθ' ἡμῶν ἐλπίσαντες σῴζεσθαι. Et cum praepoſitione πρὸς IV, 56. Πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην ἀεὶ ἔςασαν. Dvk. I. e. μεθ' ἑκατέρων. Non ita poni ἀλλήλων ſolet; ſed, μετ' ἀλλ. ςάντες, vere notat, *inter ſe iuncti*.

Ἀλλ' ὡς ἑκάστοις] Sententiam horum verborum recte expreſſit *Scholiaſtes*: ſed non intelligo, quomodo dici poſſit, ὡς ἑκάστοις τῆς ξυντυχίας ἔσχεν, pro, ὡς ἑκάστοις συνέτυχε. Omnino mihi perſuadeo, hic aliquid vitii eſſe, eoque magis, quod *Reg.* et *Caſſ.* a vulgata ſcriptura abeunt. Dvk.

ὡς ἑκ. — — ἔσχον) ἔσχον ſi legeris: ἕκαστοι legendum: *vt ſinguli ſeſe habebant*, vt ſingulorum conditio eſſet, (περὶ, vel ἕνεκα) ξυντυχίας, *ex* caſu, ἤ, rel. Nam, ἑκάστοις — ἔσχον, ne tum quidem congruerit, ſi ante τῆς ξυντυχ. addideris τά. tamen leg. ἔσχεν, ad Neutrum. Ac ne τὰ quidem addito opus eſt, vbi commode ſatis dicatur: ὡς ἑκάστοις ἔσχε, ſc. πρᾶγμα, *res*, conditio, ξυντυχίας, rel. ſcil. περι. Sed nimirum vera lectio eſt aut, ὡς ἑκάστοις ἔσχεν, aut, ὡς ἕκαστοι ἔσχον. Nam lectio, ὡς ἑκάστους — ἀνάγκη ἔσχεν, cum reliquis non congruit. ἔχειν autem hic eſt, *ſeſe habere*, comparatum eſſe, ſich befinden; verhalten; ad Genitiuum intell. περὶ, vel πέρι, ſi ſubiici tur κατὰ τὸ ξυμφέρον, pro, τοῦ ξυμφέροντος, varietatis amori debit Thuc.

Ἴωνες, rel.) i. e. ὡς, vel οἷά τε, ὄντες Ἴωνες, ἐπὶ Συρακ. ὡς (ὄντας) Δωριέας. Sic infra, ὅμως Ἴωνες ἐπὶ Δωρ.

οἳ τότε Αἴγ. εἶχ.) int. οἵ γε, *nempe*, qui *tum* tenebant A gnam, non veteres illi Athenienſium aeinuli rei nauali. V. Noſtr. 2, 27. Periz. ad Ael. V. H. 12, 10. n. 1.

57. Vtrique enim cum tot gentium copiis vel contra Siciliam vel pro Sicilia bellum ad Syracuſas geſſerunt; quorum alii quidem illuc ſe contulerunt, vt hos in illa regione ſubigenda iuuarent, alii vero, vt cum illis *Siciliam* conſeruarent, neque propter aliquod *foederis* ius potius, *quam ob aliam cauſam*, neque propter cognationem, vel has vel illas partes ſequuti ſunt; ſed vt ſinguli vel caſu, vel vtilitate, vel neceſſitate, adducti fuerunt. Atque ipſi quidem Athenienſes, qui erant Iones, Syracuſanis, qui erant Dorienſes, vltro bellum intulerunt; et cum ipſis eadem lingua et *iisdem* praeterea inſtitutis vtentes, Lemnii, et Imbrii, et Aeginetae, qui tunc Aeginam tenebant, *ad idem bellum aduerſus Syracuſanos ſunt profecti:* praeterea Heſtiaeenſes, qui Heſtiaeam in Euboea ſitam incolunt, et qui *Athenienſium* ſunt coloni, eiusdem militiae ſocii fuerunt. Ad eandem etiam expeditionem cum illis iuerunt alii, partim ſubditi, partim ſocii, qui ſuis legibus viuebant, partim etiam mercede conducti. Atque ex ſubditis quidem et tributariis, Eretrienſes, et Chalcidenſes, et Styrenſes, et Caryſtii, ex Euboea erant: ex inſulis vero, Cei, Andrii, et Teii: ex Ionia vero, Mileſii, Samii, et Chii. Inter hos autem Chii, qui tributorum immunes erant, ſed tantum nauibus ſuppeditandis obnoxii, *illius belli* ſocietatem liberi ſequebantur; atque horum omnium plerique, praeter Caryſtios, Iones ſunt, et ab Athenienſibus *oriundi.* Hi vero *Caryſtii* ſunt Dryopes. * Quamuis autem *iſti omnes, exceptis Caryſtiis,* eſſent Iones, et *Athenienſium imperio* ſubiecti, tamen *eos* vel neceſſitate coacti contra Dorienſes ſequebantur. Praeter hos autem, Aeolenſes: et Methymnaei quidem *Athenienſibus* parebant, ſed naues tantum *illis* ſuppeditabant, nullum vero tributum pendebant; Tenedii vero et Aenii vectigales erant. Iſti vero Aeolenſes

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

* Iſti, etſi Iones, tamen aduerſus Dores ab Athenienſibus, quibus parebant, coacti ſunt ipſos ſequi. *Valla.* Hi omnes, quia ſubditi erant Ionesque, ob imperium aduerſus Dorienſes ſecuti etc. *Acacius.*

Τοσοίδε γὰρ ἑκάτεροι] ἦγουν, πολλοὶ γὰρ ἦσαν συμμαχοῦντες ἑκατέροις τοῖς μέρεσιν. οἵ τε γὰρ Ἀθηναῖοι, ἐπὶ Σικελίαν ἐλθόντες, ἔσχον πολλούς τινας συμμάχους· ὁ μὲν ἀλλὰ καὶ οἱ Συρακούσιοι, περὶ Σικελίας μαχόμενοι, ὡσαύτως ἐπήγοντο τὰς μεταπεμψόμενοι τῷ πολέμου, καὶ κινδυνεύσοντας ἐπὶ τῷ διασῶσαι τὴν τῶν Συρακουσίων πόλιν, ὥσπερ τοῖς συμμαχοῦσιν Ἀθηναίοις σκοπὸς τὸ συγκτήσασθαι χώραν. Κατάλογος τῶν ἐθνῶν τῶν συμμαχησάντων Ἀθηναίοις κατὰ Συρακουσῶν· Ἀθηναῖοι, Λήμνιοι, Ἴμβριοι, Αἰγινῆται, Ἑσταιεῖς. ἅτοι πάντες Ἀθηναίων ἄποικοι ἦσαν, Ἐρετριεῖς, Χαλκιδεῖς, Στυρεῖς, Καρύστιοι, Κεῖοι, Ἄνδριοι, Τήϊοι, Μιλήσιοι, Σάμιοι, Χῖοι, Μηθυμναῖοι, Τενέδιοι, Αἴνιοι, Πλαταιεῖς, Ῥόδιοι, Κυθήριοι, Κεφαλλῆνες, Ζακύνθιοι, Κερκυραῖοι, Μεσσήνιοι ἐκ Ναυπάκτου, Μεγαρεῖς φυγάδες, Ἀργεῖοι, Μαντινεῖς, Κρῆτες, Αἰτωλοὶ, Ἀκαρνᾶνες, Θούριοι, Μεταπόντιοι, Νάξιοι, Καταναῖοι, Ἐγεσταῖοι, Τυρσηνοὶ, Ἰάπυγες. Τοῖς μὲν] τοῖς Ἀθηναίοις. Τοῖς δὲ] τοῖς Συρακουσίοις. Μετ' ἀλλήλων στάντες] συμμαχήσαντες ἀλλήλοις. Τῇς ξυντυχίας] ἀλλ', ὡς ἑκάσοις (φησὶ) συνέτυχεν, ἢ διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον, ἢ ἐξ ἀνάγκης, στρατεύεσθαι. Καὶ ἀπ' Ἀθηναίων] ἄποικοι δηλονότι. Οὗτοι δ' εἰσὶ Δρύοπες] ἦγον, οἱ Καρύστιοι. Ναυσὶ] ἦγον, σὺν νανσὶ.

Ἑσίαιαν] Sic repoſui e *Mſſ.* pro Ἑσίαν, quod ante edebatur, Vide *Stephanum*, et Noſtrum I, 114. WASS. Add. *Interpretes* Stephani ad Ἑσίαια et Ἰσίαια. DVK.

ἀπὸ ξυμμαχ.) i. e. μετὰ ξυμμαχίας, vel διὰ τὴν ξυμμαχίαν, ὡς ξύμμαχοι· vel ſimpliciter, ξύμμαχοι καὶ αὐτονόμοι· neque enim omnes Athen. ξύμμαχοι αὐτονόμοι. V. 6, 85. init. vbi eſt ſimilis oratio; νεῶν παροχῇ αὐτονόμους, i. e. ναῦς παρέχοντας καὶ (vel, πάλλα δὲ) αὐτονόμους.

μισθοφ.) Mira vero lect. Cod. Mſqu. μισθομόροι, qſ. *participes* mercedis.

Στυρεῖς] *Herodoto* Στυρέες. Στύρα vero ad Euboeae partem Orientalem prope Caryſtum. *Salmaſius* apud *Steph.* reponit Στύρακα. At Styrax iuxta *Euſtathium* mons Cretae. Vrbs erat veterrima. *Homer.* οἱ Στύρα ναιετάασκον, ſed parua et infrequens. Nam in nauali pugna cum Xerxe, Eretrienſes ſeptem naues, binas tantum Styrenſes ſuppeditarunt. *Homerum* ſequitur *Nonnus* Dionyſ. p. 360. Καὶ Στύρα, καὶ Κήρινθον ἀειδομένης τε Καρύστου Ἔδρανα. Αἰγιλίαν, aut Αἰγιλίαν inſulam Στυρέων memorat etiam *Herodotus.* Hodie opinor *Spitilus.* Euerſam vrbem bello Maliaco (Λαμιακῷ *Caſaub.*) a Phaedro, Athenienſium duce, narrat *Strabo.* vid. et *Pauſan.* Eſt et *Stira* oppidum ad oſtia Cephiſſi ſitum, Thraſybuli patria: neque enim Styrenſem, ſecundum *Viſſerium*, neque Tyrienſem, cum *Lambino* ad Nepotem, dixeris. WASS. Confer, quae de Styra Euboeae habet *Holſtenius* ad Stephanum. DVK.

ἐκ δ' Ἰων. rel.) Valkenar. ad Herodot. L. 7. (p.) 548. Gottl.

[ἀπ' Ἀθην. / οὗτοι δ' εἰσ.] } Scholl. ad hh. vv. abſunt Aug.]

Δρύοπες] *Scylax* v. 576. Δρύοπας δὲ τὴν Κάρυστον ὠνομασμένην condidiſſe, vnus, opinor, narrat. In Long. 54, 30. Lat. 37, 30. *Ptolemaeus.* WASS.

ὁμῶς Ἴων.) nempe, vt non tamen ἀνάγκῃ, prorſus ſola, ſed ἑκόντες quoque, (vt ſupra de Athen.) cum gentili odio, ſequerentur. Abreſchii inuerſione, *quamuis* eſſent *Iones, coacti tamen*, nil egemus.

[ναυσὶ) Schol. abeſt Aug.]

φόρῳ) i. e. πρὸς φόρον, εἰς φόρον.

Αἰολεῦσι τοῖς [l] κτίσασι Βοιωτοῖς [m] μετὰ Συρακοσίων κατ' ἀνάγκην ἐμάχοντο· Πλαταιεῖς δὲ [n] καταντικρὺ Βοιωτοὶ Βοιωτοῖς μόνοι εἰκότως [o] κατ' ἔχθος· Ῥόδιοι δὲ καὶ Κυθήριοι, Δωριεῖς ἀμφότεροι. οἱ μὲν Λακεδαιμονίων ἄποικοι Κυθήριοι, [p] ἐπὶ Λακεδαιμονίους τὸν ἅμα Γυλίππῳ [q] μετὰ Ἀθηναίων ὅπλα ἔφερον· Ῥόδιοι δὲ, Ἀργεῖοι γένος, * Συρακοσίοις μὲν, Δωριεῦσι, Γελῴοις δὲ καὶ ἀποίκοις ἑαυτῶν ὄσι, μετὰ Συρακοσίων στρατευομένοις ἠναγκάζοντο πολεμεῖν. τῶν τε περὶ Πελοπόννησον νησιωτῶν, Κεφαλλῆνες μὲν καὶ Ζακύνθιοι, αὐτόνομοι μὲν, κατὰ δὲ [r] τὸ νησιωτικὸν μᾶλλον κατειργόμενοι, ὅτι θαλάσσης [s] ἐκράτουν Ἀθηναῖοι, ξυνείποντο. Κερκυραῖοι δὲ, ἃ μόνον [t] Δωριεῖς, ἀλλὰ καὶ Κορίνθιοι σαφῶς, ἐπὶ Κορινθίους τε καὶ Συρακοσίους, τῶν μὲν ἄποικοι ὄντες, τῶν δὲ ξυγγενεῖς, ἀνάγκῃ μὲν, ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, βεβήσει δὲ, κατὰ ἔχθος [v] τὸ Κορινθίων, οὐχ ἧσσον, εἵποντο. καὶ οἱ [x] Μεσσήνιοι [y] νῦν καλούμενοι ἐν Ναυπάκτῳ, καὶ ἐκ Πύλης, τότε ὑπ' Ἀθηναίων ἐχομένης, ἐς τὸν πόλεμον παρελήφθησαν. καὶ ἔτι Μεγαρέων φυγάδες ἃ πολλοὶ, [z] Μεγαρεῦσι Σελινουντίοις ὄσι κατὰ ξυμφορὰν ἐμάχοντο. [a] τῶν δὲ ἄλλων ἑκάσιος μᾶλλον ἡ στρατεία ἐγίγνετο ἤδη. Ἀργεῖοι † μὲν ἃ τῆς ξυμμαχίας ἕνεκα μᾶλλον, ἢ τῆς Λακεδαιμονίων τε ἔχθρας, καὶ τῆς [b] παραυτίκα [c] ἕκαστοι ἰδίας, Δωριεῖς ἐπὶ Δωριέας μετὰ Ἀθηναίων Ἰώνων ἠκολούθησαν. Μαντινεῖς δὲ καὶ [d] ἄλλοι Ἀρκάδων μισθοφόροι, ἐπὶ τοὺς ἀεὶ πολεμίους σφίσιν ἀποδεικνυμένους ἰέναι εἰωθότες, καὶ τότε, τοὺς μετὰ [e] τῶν Κορινθίων ἐλθόντας Ἀρκάδας, ἡδὲν ἧσσον, διὰ κέρδος, ἡγεμόνες πολεμίους· Κρῆτες δὲ καὶ Αἰτωλοὶ, μισθῷ καὶ ἅτοι πεισθέντες. ξυνέβη [f] δὲ

l Κτήσασι *C. Ald. Flor. Baſ.* *m* Μετὰ τῶν Συρακυσίων *Ar. C.* Βοιωτοῖς μόνοι εἰκότως, praeteritis, quae in medio ſunt, *Gr.* *n* Κατ' ἀντικρὺ *Reg. Caſſ.* Aug. *o* Κατὰ ἔχθος *Reg. Caſſ.* Aug. κατὰ τὸ ἔχθος Mſqu. Κατ' ἔχθραν *Dan.* *p* Ἐπὶ Λακεδαιμονίων *Dan.* *q* Μετὰ τῶν Ἀθηναίων *Ar. C.* Τῶν inter verſus rec. manu *Reg.* * Συρακοσίοις Aug Mox Πελοποννησιωτῶν Mſqu. pro Πελ. νησ. id. Κεφαλῆνες, vno λ. *r* Id eſt: διὰ τὸ νησιώτας εἶναι, καὶ τότε χάριν μᾶλλον (ἢ οἱ ἠπειρῶται) κατείργεσθαι ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων τότε θαλασσοκρατούντων, ξυνείποντο αὐτοῖς. Vel, κατὰ τὸ νησιωτικὸν κατειργόμενοι, ὅτι θαλάσσης ἐκράτων Ἀθηναῖοι, τοῖς Ἀθηναίοις μᾶλλον ἢ τοῖς Λακεδαιμονίοις ξυνείποντο. *Ae. Port.* *s* Ἐκράτουν οἱ Ἀθηναῖοι *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *t* Ῥοδιεῖς *Gr.* *v* Τὸ Κορινθίων *Marg. C.* atque ita in *Cod. Ar.* ex alicuius emendatione. Hvds. *Reg. Caſſ. Dan.* τῶν Baſ. *x* Μεσήνιοι etc. *Ar. C.* Mſqu. Naupacti incolae ante aduentum Meſſeniorum (qui a Lacedaemoniis pulſi patria ab Athenienſibus collocati erant in Naupacto) vocabantur Naupactii. Vide *Thucyd.* l. 1. p. 56. 57. et *Palmerii* Graeciam Antiq. l. 4. c. 21. Hvds. *y* Μὲν *Gr.* *z* Vide *Thucyd.* l. 6. pag. 350. et *Cluuerii* Siciliam Antiq. l. 1. c. 18. p. 226. Hvds. *a* Τῶν δ' ἄλλων *Ar. Gr.* † δὲ Mſqu. *b* Παρ' αὐτίκα *Reg.* Αὐτίκα, et ſupra παρ *Gr.* *c* Ἕκασος ἰδίας δόξης ἐπὶ Δωρ. *Cam.* Ἕκ. i. ὠφελείας *Cl.* in marg. *d* Ἄλλων *Ar.* antea Μαντινῆς Aug. *e* Τῶν omittunt *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. *f* Δὲ deeſt *Ar.*

κατ' ἀντικρὺ) *plane*, ſummopere, planiſſime: vt Ariſtoph. Pluto: (vſ. 4. p. 20. Ed. Frob.) βλέπειν ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη· putabis, me plane Martem vultu referre; (Martium plane tueri,) vel: videberis tibi me videre prorſus alterum Martem. Cauſſa vero odii ſatis conſtat ex ipſo Thuc. L. 3. c. 35. rel. Ad Βοιωτοὶ Βοιωτοῖς intell. καίπερ, *vtut*; et ad εἰκότως, int. ὅμως.

εἰκότως) verterim, *vt par erat*, vt facile erat ad coniectandum; natürlicher Weiſe, Lat. *ſcilicet*.

[κατὰ δὲ τὸ νησ.) Schol. abeſt Aug.] In Vulg. Schol. diuiſim legerim, νόμιμον, ἔθος, qſ. νόμ. ἢ ἔθος. Sign. *ex formula*, *conditione* inſulanorum, nach ihrer Lage, Verhältniß, als Inſulaner.

μᾶλλον) rurſus hic redundat μᾶλλον, aut eſt pro ὅμως.

[οὐ μόν.) Schol. abeſt Aug.] Quod intelligendum monet Schol. per omne hoc caput tenendum in hisce Patronymicis, vel ἐθνικοῖς (gentium) nominibus.

σαφῶς) Non ad εἵποντο referendum σαφῶς· nam et ceteri omnes σαφῶς εἵποντο. Sign. hic *liquido*, *planiſſime*, unſtreitig, et refertur ad Δωριεῖς et Κορίνθιοι· manifeſto, planiſſime, (ἀτεχνῶς, ἀμφιλαφῶς, εἰλικρινῶς, ὁμολογουμένως,) erant non Doricae modo (vniuerſe) originis, ſed et (proprie, propius,) Corinthiacae: Quae tam certa mihi interpretatio fuit, vt et Graecae linguae aptiſſima, et contexto, vt comma poſt σαφῶς poſuerim.

[ἀνάγκῃ μ.) In Schol. Aug. eſt ἵνα pro ἵν' ante εὐπρεπής]

ἀν. μὲν — — εἵπ.) Ad ἀνάγκῃ int. καὶ αὐτῇ· ſane etiam neceſſitate, coacti Athenienſes ſequi, licet nollent: certe ὡς ἀνάγκῃ, vt cauſſari poſſent, ſe non poſſe non adeſſe Athenienſibus: (καὶ) ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, quia turpe foret atque impium, deſtituiſſe, a quibus adiuti eſſent, qui ipſorum cauſſa bellum in ſemet deriuaſſent: οὐχ ἧσσον, *ſed non minus* tamen, aeque, pariter, τῇ βουλήσει vero, animo, exoſi Corinthios, aderant; tanquam ſi ſit: οὐ μόνον ἀνάγκῃ καὶ ἐκ τοῦ εὐπρεπ. ἀλλὰ καὶ οὐχ ἧσσον τῇ βουλήσει· Aut, vt alibi loquitur Noſter: πρόφασιν μὲν (προφάσει) ὡς ἀνάγκῃ καὶ ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς· τῷ δ' ἔργῳ, τῇ ἀληθείᾳ, καὶ τῇ βουλήσει οὐχ ἧσσον.

Τὸ Κορινθίων] Ita eleganter *Mſſ.* quod reſtituimus. Antea τῶν Κορινθίων. Wass.

Μεγαρ. Σελ. οὖσι) i. e. Σελινουντίοις, (ἐμάχοντο, καίπερ) οὖσι Μεγαρ.

κατὰ ξυμφ.) i. e. διὰ τὴν ξυμφ. vt profugi ex patria, ab Atheniensibus recepti, quorum iam detrectare arma non poſſent.

οὐ τ. ξυμμ. ἕν. μᾶλλ.) i. e. οὐ τοσοῦτον, τόσον, non tam ſocietatis cauſſa, quam, rel. Aut: non ſocietatis *magis* cauſſa, quam Lacedaemoniorum odio, i. e. non minus, aeque Lacedaem. odio ac ſocietatis officio. Ita Liu. ſaepe, et omnino Latini: *non officio magis*, *quam vtilitate*, i. e. ſane *etiam* officio, ceterum *non minus* ob vtilitatem; Vel: *non* vtilitate *minus*, quam officio.

cum Boeotis Aeolenſibus, et ſuarum coloniarum conditoribus, qui cum Syracuſanis ſe coniunxerant, neceſſitate coacti pugnarunt. Plataeenſes vero inter Boeotos ſoli cum Boeotis palam, idque iure inimicitiarum *conflixerunt*. Rhodii vero et Cytherii, Dorienſes vtrique: ſed tamen Cytherii Lacedaemoniorum coloni, cum Athenienſibus contra Lacedaemonios, qui cum Gylippo erant, arma ferebant; Rhodii vero, qui ab Argiuis erant oriundi, Syracuſanis, qui Dorienſes erant, quinetiam Gelois ſuis colonis, qui cum Syracuſanis militabant, bellum facere cogebantur. Ex inſularum vero incolis, qui circa Peloponneſum erant, Cephallenſes et Zacynthii, liberi illi quidem, quia tamen inſulas incolebant, et *ideo* ab Athenienſibus, qui maris imperium *tunc* obtinebant, magis coërcebantur, *quam qui ſedes in locis mediterraneis habebant*, *illos inuiti* ſequebantur. At Corcyraei non ſolum Dorienſes, ſed etiam Corinthii, palam aduerſus Corinthios atque Syracuſanos, quamuis illorum quidem eſſent coloni, horum vero cognati, * tamen neceſſitate quidem, quoad ſpecioſam honeſtatis cauſam, *quam praetendebant*, *quod Leontinos in ſuas ſedes reſtituere vellent*, ſua vero ſponte, propter odium, quo Corinthios proſequebantur, *Athenienſes* non minus ſequebantur, *quam alii*. Meſſenii quoque, qui nunc ſic appellantur, et qui Naupactum incolunt, et *alii* ex Pylo, quae tunc ab Athenienſibus tenebatur, ad hoc bellum aſſumti fuerunt. Item Megarenſium exſules non multi, cum Selinuntiis, qui Megarenſes erant, propter *exſilii* calamitatem pugnarunt. Iam vero caeteri ſua ſponte potius, *quam neceſſitate coacti*, hanc expeditionem ſunt ſequuti. Argiui quidem non magis ſocietatis gratia, quam propter ſuum in Lacedaemonios odium, et ſinguli propter priuatum ac praeſens *in aliquos odium*, Dorienſes aduerſus Dorienſes, ſequuti ſunt Athenienſes, qui ſunt Iones. Mantinei etiam et caeteri Arcades mercede conducti, qui ſemper *alias* hoſtibus, quicunque ipſis propoſiti fuiſſent, bellum inferre conſueuerant, tunc illos etiam Arcades, qui cum Corinthiis *in Siciliam* iuerant, nihilo minus, *quam alios quoslibet*, lucri gratia hoſtium loco habuerunt. Cretenſes etiam ac Aetoli, mercede et ipſi adducti, *cum Athenienſibus ad hoc bellum ſunt profecti*. Accidit autem,

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

* Tamen hoſtes erant, tum officii gratia erga Athenienſes, quibus parebant, tum libenter, propter odium Corinthiorum. *Valla.* Tamen ſequebantur, coacti quidem, vt prae ſe ferebant; ſed non minus ſua ſponte, quia Corinthios odio proſequebantur. *Steph.*

Κατὰ δὲ τὸ νησιωτικὸν] ἦγων, νόμιμον ἔθος. Οὐ μόνον Δωριεῖς] ὄντες δηλονότι. Ἀνάγκῃ μὲν ἐκ τῶ εὐπρεπεῦς] ἔλεγον (φησὶν) ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθεῖν, ἵν' εὐπρεπὴς ἀπολογισμὸς αὐτοῖς ᾖ· ἐκ ἧσσον δὲ βουλόμενοι, ἥπερ ἐξ ἀνάγκης, εἵποντο, διὰ τὴν Κορινθίων ἔχθραν. Κατὰ ξυμφορὰν ἐμάχοντο] ξυμφορὰν ἄρτι τὴν φυγὴν λέγει, ὅτι, φυγάδες ὄντες, τοῖς ξυγγενέσιν ἐμάχοντο. Καὶ τῆς παραυτίκα] τῆς κατὰ τὸ ἐνεστώς. Οὐδὲν ἧσσον διὰ κέρδος] παροιμία· πιπράσκει δ' ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον. Μισθῷ καὶ ἄκοι πεισθέντες]

[καὶ τ. παραυτ.) Schol. abeſt Aug.]

τῆς παραυτ.) Opponitur *vniuerſae* inimicitiae et *perpetuae* cum Lacedaemoniis, quam praeter et *ad tempus* ſumeretur ex variis cauſſis ſubinde natis.

Ἕκαστοι ἰδίας] *Cl.* in marg. ἕκαστοι ἰδίας ὠφελείας. At his ſupplementis facile carere poſſumus. WASS.

Μετὰ Ἀθηναίων, Ἰώνων, ἠκολούθουν] *Ariſtophanes* Plut. v. 824. ἅπα μετ' ἐμοῦ, παιδάριον· vbi *Scholiaſtes* obſeruat, etiam Platonem in Menexeno dicere, ἀκολούθει μετ' ἐμοῦ. *Iſocrates* in Plataïco pag. 299. *Ed. Steph.* Τοῖς μὲν σώμασι μετ' ἐκείνων ἀκολουθεῖν ἠναγκάζοντο, ταῖς δὲ εὐνοίαις μεθ' ἡμῶν ἦσαν. *Cebes* pag. 55. *Ed. Gron.* Αἱ δὲ γυναῖκες αἱ μετ' αὐτῶν ἀκολουθοῦσαι. DVK. Ita *συνακολουθεῖν* ſaepius in N. Teſt. et ſupra, ξυνεῖποντο· quod ſit idem, atque εἵποντο σὺν αὐτοῖς. Ad Ἰώνων int. καίτερ ὄντων, *quamuis* eſſent.

τ. ἀεὶ — ἀποδ.) Aut transpoſitum, pro, ἀεὶ τοῖσδέτ. ἄνκι ἐπὶ τοὺς ἀποδεικν. πολεμίους· aut, (quod minus tamen aptum *his* fuerit, quam alibi,) ἀεὶ notat *ſubinde*, alio atque alio tempore, ab his vel illis. Illud *hic* quidem praetulerim. ἀποδεικνυμένους autem dictum, vt Tacito, Hiſt. 3, 28. init. *duces, qui feſſo militi, et velut alias exhortationes abnuenti, Cremonam monſtraſſent*, nempe ad praedam, vnde ſeſe locupletarent; qui locus opportune ſane hunc Noſtri locum illuſtret, vbi idem ſit verbum, eadem conditio.

[οὐδ. ἧσσ. διὰ τὸ κ.) Schol. ad hh. vv. in Aug. a m. ant. refertur ad verba paullo infra, ἅμα μὲν κ. τ. δὲ (Vtrique ſane loco aptum.) Ante παροιμία eſt ᾗ. Pro κακὸς eſt καλὸς, (vitioſe) et poſt ἀργύριον add. τοῦ Καλλιμάχου.]

[μισθῷ) Schol abeſt Aug.

Ξυνέβη δὲ τοῖς Κρησὶ τὴν Γέλαν Ῥοδίοις ξυγκτίσαντας] *Scholiaſtes* ſcribit, συγκτίσαντας pro συγκτίσαι poni. Sed ita ἀσύνδετος erit, et non cohaerebit oratio. In *Caſſ.* eſt ἀντὶ τοῦ

τοῖς Κρησὶ, τὴν Γέλαν Ῥοδίοις [g] ξυγκτίσαντας, μὴ ξὺν τοῖς ἀποίκοις, ἀλλ' ἐπὶ τὰς ἀποίκους, [h] ἄκοντας μετὰ μισθῶ ἐλθεῖν. καὶ Ἀκαρνάνων τινὲς, ἅμα μὲν κέρδει, τὸ δὲ πλέον Δημοσθένους Φιλίᾳ καὶ Ἀθηναίων εὐνοίᾳ, ξύμμαχοι ὄντες, ἐπεκούρησαν. καὶ οἵδε μὲν τῷ [i] Ἰονίῳ κόλπῳ ὁριζόμενοι. Ἰταλιωτῶν δὲ, Θούριοι καὶ Μεταπόντιοι ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις [k] τότε, [l] στασιωτικῶν καιρῶν κατειλημμένων, ξυνεστράτευον, καὶ [m] Σικελιωτῶν, Νάξιοι καὶ Καταναῖοι· βαρβάρων δὲ [n] Ἐγεσταῖοι, οἵπερ ἐπηγάγοντο [o] καὶ Σικελιωτῶν [p] τὸ πλέον, καὶ τῶν ἔξω Σικελίας. Τυρσηνῶν τέ τινες, κατὰ διαφορὰν Συρακουσίων, [q] καὶ Ἰάπυγες μισθοφόροι. τοσάδε μὲν μετὰ Ἀθηναίων [r] ἔθνη ἐστράτευον.

νή. Συρακουσίοις δὲ ἀντεβοήθησαν [s] καὶ Καμαριναῖοι μὲν, ὅμοροι ὄντες, καὶ [t] Γελῶοι, [u] οἰκοῦντες μετ' αὐτούς. ἔπειτα, Ἀκραγαντίνων ἡσυχαζόντων, [v] ἐν τῷ ἐπέκεινα ἱδρυμένοι Σελινούντιοι. καὶ οἵδε μὲν τῆς Σικελίας τὸ πρὸς Λιβύην μέρος τετραμμένον νεμόμενοι. [x] Ἱμεραῖοι δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς [y] τὸν Τυρσηνικὸν πόντον μορίου, ἐν ᾧ καὶ μόνοι [z] Ἕλληνες οἰκοῦσιν· ἦτοι δὲ καὶ μόνοι ἐξ αὐτοῦ ἐβοήθησαν. καὶ Ἑλληνικὰ μὲν ἔθνη τῶν ἐν Σικελίᾳ τοσάδε, Δωριεῖς τε καὶ οἱ αὐτόνομοι πάντες, ξυνεμάχησαν· βαρβάρων

g ξυγκτίσαντας *Gr.* h Ἑκόντας legebat *Valla*; quo modo legendum, cenſet *Ae. Port.* Mercede enim Cretenſes militaſſe, conſtat, non igitur inuitos. Accedit, quod paulo prius *Thucydides* eorum, quos deinceps recenſiturus ſit, militiam magis voluntariam fuiſſe, dixerit. *Acac.* i Ἰωνίῳ *Reg. Gr. Baſ.* k Τότε deeſt *Ar.* l Στασιαστικῶν *Marg.* 1. *Ar. C.* Στρατιωτικῶν *Marg.* 2. Sic et *Reg. Caſſ.* Στασιαστικῶν in margine rec. manu *Reg.* στρατιωτικῶν Aug. at inter vſſ. στασιαστικῶν. στρατιωτικῶν Mſqu. m Σελιωτῶν Mſqu. et mox Σηελ. n Αἰγεσταῖοι *C.* Vide *Cluverii* Siciliam Antiq. l. 2. c. 3. p. 255. 256. Hvds. o Καὶ Σικελῶν *Cl.* p Sic legit et diſtinguit *Fr. Port.* Τὸ πλέον. καὶ τῶν ἔξω Σικελίας τέ τινες. q Καὶ deeſt *Reg.* r Ἔθνη abeſt *Ar.* s Καὶ omittunt Aug. *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* t Γελῶοι *Caſſ.* Aug. et ita ſemper. u Οἱ οἰκοῦντες *Gr.* v Id eſt: ἐν τῷ ἐπέκεινα μέρει, ἐν τῷ μέρει τῷ ἐπ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, ἐν ἐκείνοις τοῖς χωρίοις ὄντι. *Ae. Port.* x Ἱμεραῖοι *Ar. C.* y Τὸν deeſt *Reg.* z Ἐξ αὐτοῦ μόνοι *Ar. C.* Aug. Mſqu. id. ante μόνοι. Ἐξ αὐτῷ μόνοι ex emendatione in *Cod. C.* Sic et *Dan.* Ἐξ αὐτῷ μόνοι *Reg. Caſſ.*

ξυγκτίσασι. Putauit ſcilicet, caſum participii debere conuenire praecedenti Ῥοδίοις. Sed ne hoc quidem recte: nam ſupplendus eſt accuſatiuus αὐτούς. Satis vſitatum eſt, vt datiuum excipiat accuſatiuus participii ſequente infinitiuo. *Thucydides* VI, 55. Ἱππάρχῳ δὲ ξυνέβη, τῷ πάθει τῇ δυσκολίᾳ ὀνομασθέντα καὶ τὴν δόξαν τῆς τυραννίδος ἐς τὰ ἔπειτα προσλαβεῖν. Et VII, 40. Ἔπειτα οὐκ ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις αὐτῷ ὑπὸ σφῶν αὐτῶν διαμέλλοντας κόπῳ ἁλίσκεσθαι. Eadem ratio eſt in illo, quod e *Pauſania* adnotat *Sylburgius*: Τοῖς ἐντυγχάνουσι παρεκελεύοντο ἄνδρας εἶναι ἀγαθούς. In quibus omnibus, apertum eſt, ſupplendum eſſe accuſatiuum pronominis. Dvk.

[ξυγκτίσαντας) in Aug. pro ξυγκτίσαι, eſt ξυγκτίσασι] Plane, vt in Caſſell. quicum hic rurſus congruit. Melius haud dubie ξυγκτίσασι, quoniam eſt Antiptoſis, (per quam et ἄκοντας deinde pro ἄκουσι,) quam Infinit. ξυγκτίσαι, qui cum pendere debeat a ξυνέβη, quis dixerit aut tulerit, ξυνέβη ἐμοὶ τοῦτο ποιήσαντα, pro ποιῆσαι; Fortaſſe voluit, ξυγκτίσαι, καὶ, nempe ἐλθεῖν, tanquam ſit: caſus ita tulerat, vt antea, olim, colonos illos deducerent, et (at) nunc eosdem mercede impugnarent. Sed poſt ξυνέβη τοῖς Κρ. intell. ὥστε· ſic recte habebit Accuſat. qui tamen et verbo ἔξεστι, Latino *licet*, ſubiiciatur, Cic. Off. 1, 26. extr. Xen. M. S. 4, 5, 9. vbi ἔστιν eſt *licet*.) 11. extr. 1, 1, 9. et διδόναι, ibid. extr. et Ioh. 1, 12. ξυνέβη tamen magis propiusque referatur ad ξυγκτίσαντας· nam, quod nunc mercede militabant contra colonos, id vero non ξυνέβη, non *fortuito* acciderat, ſed voluntate ipſorum; quanquam et illa κτίσις voluntaria, et *caſus* erat in conſociatione duarum rerum, vt, qui deduxiſſent, nunc contra eosdem militarent. Sed nimirum et de factis *ſponte* ſuſceptis ξυμβαίνειν dicitur; vt, ξυμβαίνει μοι νομίζειν, σοῦτο φρονεῖν, rel. Noſter 1, 2. init. πιστεῦσαι μοι ξυμβαίνει, *fit, vt credam.* Tacit. Ann. 4, 58. extr. *Neque enim tam incredibilem caſum prouidebant*, (debebat, *praeuidebant*,) *vt per* 11. *annos libens patria careret* (Tiberius). En, hic *libens* vltro additur, et tamen *caſus* vocatur, (ξυντυχία,) quod *ſponte* fecerit Tiberius; cum hic tamen ἄκοντας ſit adiectum.

ἄκ. μετὰ μισθοῦ) μετὰ eſt pro ἀντὶ, et totum pro μισθωτοὺς, μισθοφόρους· qſ. vt *acciperent* mercedem. Quid, ſi hinc interpretari detur Marc. 10, 30. *Si non receperit* (i. e. profecto recipiat, ex Ebr. אִם — לֹוא,) *centupla* — *domicilia*, rel. μετὰ διωγμῶν, i. e. ἀντὶ (τῶν) διωγμ. *pro* calamitatibus, quas me profeſſus pertulerit? *Inuerſa* hic quidem ratio; ſed nimirum et *pro incommodo* merces, et *pro mercede incommodum*, imponditur. — Rurſus apparet, *coactos* militaſſe mercenarios, et, qui cogerentur, ſtipendium accepiſſe (6, 22. init.) Vnde et hic de μισθοφορικαῖς ἀνάγκαις loquitur Schol. ad vv. ἐν τοιαύτ.)

κέρδει) i. e. διὰ τὸ κέρδος, κέρδους ἕνεκα· vt mox, Δημοσθένους Φιλίᾳ καὶ Ἀθηναίων εὐνοίᾳ. Cf. Philol. Th. Paull. p. 55. 56. aut κέρδος ſign. *ſtudium*, *ſpem lucri*; vt apud Cic. Epiſt. Fam. 7, 13. *quae tua gloria eſt*; i. e. qua tu es gloriae auiditate. Plura etiam exempla Ciceronis Erneſt. affert in Cl. Cicer. h. v. Addideris fortaſſe Virg. Ge. 3, 102. *Et, quis* (l. *qui*) *cuique dolor victo, quae gloria palmae*, i. e. quae cupiditas (φιλοτιμία) palmae decorae. Sed hic *gloria palmae* fuerit, quantum gaudeat, ſibi placeat (equus) palmam (victoriam) adeptus.

ἐν τοιαύτ. — κατειλημμ.) Nihili eſt haud dubie lectio, στρατιωτικῶν. Nam quid ſint *militaria tempora*? Nec vero ſatis intelligo pron. τοιαύταις. Quorſum referam enim, vbi nullae *tales*, τοιαῦται ἀνάγκαι, ſint antea memoratae? Quod ſi

vt Cretenſes, qui cum Rhodiis Gelam condiderant, non a *ſuis* colonis ſtarent; ſed contra *ſuos* colonos, vltro, mercede allecti militarent. Acarnanum quoque nonnulli, cum lucri cauſa, tum vero multo magis propter amorem, quo Demoſthenem, et propter beneuolentiam, qua Athenienſes (quorum ſocii erant) proſequebantur, *illis* auxilium tulerunt. Atque hi quidem intra ſinus Ionii fines habitabant. * Ex Italicis vero populis, qui huiusmodi temporum anguſtiis et reipublicae ſeditione tunc intercepti fuerant, et Thurii et Metapontini, eandem militiam ſunt ſequuti: ex Sicilienſibus vero, Naxii et Catanaei. Ex barbaris Egeſtaei, qui etiam bonam Sicilienſium partem, et *multos* illorum, qui extra Siciliam *habitabant*, ſecum adduxerunt: Hetruſcorum etiam nonnulli, propter inimicitias, quas cum Syracuſanis gerebant, et Iapyges mercenarii. Atque tot quidem gentes cum Athenienſibus militarunt. Bell. Peloponn. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 345.

58. Viciſſim autem Syracuſanis opem tulerunt et Camarinaei, qui erant *illis* finitimi, et † Geloi, qui poſt hos habitabant. Deinde, Agrigentinis quiescentibus, * Selinuntii, qui ſedes in illis partibus habent. Atque hi quidem incolebant eam Siciliae partem, quae Africam verſus ſpectat. Himeraei vero ab ea parte, quae mare Tyrrhenum ſpectat, in qua etiam ſoli ex *omnibus* Graecis habitabant. Iſti etiam, inquam, ſoli illinc *Syracuſanis* auxilio venerunt. Atque tot quidem nominis Graeci gentes, quae in Sicilia ſedes habebant, et Dorienſes et omnes ſui iuris, in hoc bello *Syracuſanos* ad-

* Ex Italicis vero Thurii et Metapontini, quum ad talem neceſſitatem redacta ſeditio eſſet, vna militauerunt. *Intellige neceſſitatem, vt cogerentur ad partes transire et alterutris ſe adiungere; Aut, (cum Scholiaſte,) Vt cogerentur ad merenda ſtipendia proficiſci. Id enim videtur ſignificare per ἀνάγκας μισθοφορικάς. Steph.* † His proximi Geloi. *Acacius.* * Iis vlteriores Selinuntii. *Acacius.*

ἦλθον μετὰ τῶν Ἀθηναίων. Συγκτίσαντας] ἀντὶ τοῦ ξυγκτίσαι. Ἐν τοιαύταις] ἤτοι ταῖς μισθοφορικαῖς. Οἵπερ ἐπηγάγοντο] ἐπεσπάσαντο. Κατὰ διαφοράν] ἔχθραν. Τοσάδε μὲν] κατάλογος τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν πόλεων τῶν συμμάχων Συρακουσίοις κατὰ Ἀθηναίων. Καὶ οἱ αὐτόνομοι] δημοκρατούμενοι. Ὅσοι μὴ ἀφέσασαν] τῶν Συρα-

cum Schol. retuleris ad neceſſitatem τοῦ μισθοφορεῖν, mercede militandi; non video primo, *quinam* impoſuerint illis hancce neceſſitatem, qui nullo iure Athenienſium, nullo officio tenerentur: deinde quaenam coniunctio intercedit huic neceſſitati cum καιροῖς στασιαστικοῖς; Quid eſt denique κατειλημμένων; Portus vertit, ac ſi legeret κατειλημμένοι, *intercepti*; debebat, *deprehenſi*, *oppreſſi*. Sed enim varietatis nihil notatum video. Vnde κατειλημμένων interpreter καταλαβόντων, *confecutis temporibus* turbulentis. Ita enim καταλαμβάνειν adhibet Noſter, 2, 54. init. ἢν πόλεμος καταλάβῃ, ſc. αὐτούς. Sed nimirum, vt dixi, τοιαύταις maxime incommodat; nam cetera citius expedierim. Forſan tamen eo retuleris, vt propter ſeditiones cogerentur fugere, excedere patria, (at non omnes tamen,) et ſic quaerere apud Athenienſes, vbi tuti agerent, vnde vitam tolerarent; vt ad τοιαύταις intelligas, ὥστε ἀναγκάζεσθαι στρατεύειν. Ita, cum Homerus dicit: Il 5, 828. (adde vſ. 808.) τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθος εἰμι, *talis ego tibi ſum adiutrix*, int. ὥστε σε πάντα δαρρεῖν· cum idem, vel Iupiter Iunoni, Il. 14, 343. τοῖόν τοι ἐγὼ (πυκινὸν) νέφος ἀμφικαλύψω, *tam denſam nubem tibi circumdabo*, int. vt occulta, nulli viſa, et ſecura mecum poſſis cubare. Virg. Aen. 5, 404. *Tantorum ingentia ſeptem — terga rigebant*; ſcil. vt ſtuperet Acne s, et voluerit humi pondera, et Aen. 6, 240. *Talis ſeſe halitus — ſupera ad conuexa ferebat*, int. (ex prioribus,) vt nullae volucres poſſent impune transuolare.

Στασιωτικῶν] Quidam libri στασιαστικῶν. Vide ad IV, 130. Dvk.

βαρβ. — Ἔγεστ.) a Sigeſte Troiano, non Graeco ergo.

Σικελιωτῶν] *Cl.* Σικελῶν. male. *Sicilienſes*, non *Siculos*, intellige. Wass.

[κατὰ διαφ. / τοσάδε } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

C. 58. ἀντεβοήθ.) ἀντὶ hic eſt ex altera parte, *de l' autre côté*, dahingegen.

Γελῶοι οἰκοῦντες] *Gr.* οἱ οἰκοῦντες, de hiatu male ſollicitus. Wass.

Ἀκραγ. ἡσυχ.) Dupliciter accipi poteſt: vel ad Syracuſanos cum quieſcerent Agrigentini, i. e. medios ſe gererent, neutri parti ſeſe adiungerent: tanquam dixerit Thuc. οἱ μὲν Ἀκραγαντῖνοι ἡσύχαζον· οἱ δὲ Σελινούντιοι, rel. vel ad Selinuntios: Selinuntii iuuabant Syracuſanos, quieſcentibus Agrigentinis, i. e. non impedientibus, aut, quo minus iuvarent Syracuſanos, a. t, quod nullae tum turbae eſſent inter Agrigentinos et Selinuntios, quae hos impedirent adiungi Syracuſanis. Illud praeferrem, ſi moris foret Noſtro, talia per Genitiuos efferre, qui ſemper fere *cauſſam* illi notent, non, quid *praeterea*, alibi, ſimul, geſtum ſit.

Μόνοι ἐξ αὐτῆ] Alii, ἐξ αὐτῆ μόνοι, ordine meliore. Wass.

[αὐτόν. / ὅσοι μὴ } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

δὲ, Σικελοὶ μόνοι, ὅσοι [a] μὴ [b] ἀφέσασαν πρὸς τὰς Ἀθηναίους. τῶν δ' ἔξω Σικελίας Ἑλλήνων, Λακεδαιμόνιοι μὲν, ἡγεμόνα Σπαρτιάτην παρεχόμενοι, Νεοδαμώδεις δὲ τὰς ἄλλας, καὶ [c] Εἵλωτας· ([d] δύναται δὲ τὸ Νεοδαμῶδες, ἐλεύθερον ἤδη εἶναι·) Κορίνθιοι δὲ, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ μόνοι παραγενόμενοι, καὶ Λευκάδιοι, καὶ [e] Ἀμπρακιῶται, κατὰ τὸ ξυγγενές. ἐκ δὲ Ἀρκαδίας, μισθοφόροι ὑπὸ Κορινθίων ἀποσαλέντες, καὶ Σικυώνιοι, ἀναγκασθέντες στρατεύοντο· καὶ τῶν ἔξω Πελοποννήσου, Βοιωτοί. πρὸς δὲ τὰς ἐπελθόντας τότε οἱ Σικελιῶται αὐτοὶ πλῆθος πλέον κατὰ πάντα παρέσχοντο, ἅτε μεγάλας πόλεις οἰκοῦντες. καὶ γὰρ [*] ὁπλῖται πολλοὶ καὶ νῆες καὶ ἵπποι, καὶ ἄλλος ὅμιλος ἄφθονος [f] ξυνελέγη. καὶ πρὸς ἅπαντας αὖθις, ὡς εἰπεῖν, τὰς ἄλλας, [g] Συρακούσιοι αὐτοὶ πλείω ἐπορίσαντο, διὰ μέγεθος πόλεως, [h] καὶ ὅτι ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ ἦσαν.

νϑ'. Καὶ αἱ μὲν ἑκατέρων ἐπικουρίαι, τοσαίδε ξυνελέγησαν· καὶ τότε ἤδη πᾶσαι ἀμφοτέροις παρῆσαν, καὶ οὐκέτι ἰδίᾳ [i] ἑτέροις [k] ἐπῆλθεν. οἵ τε ἂν Συρακούσιοι [l] καὶ οἱ ξύμμαχοι εἰκότως ἐνόμισαν καλὸν [m] ἀγώνισμα σφίσιν εἶναι, ἐπὶ τῇ γεγενημένῃ νίκῃ τῆς ναυμαχίας, ἐλεῖν τε τὸ στρατόπεδον ἅπαν τῶν Ἀθηναίων, τοσοῦτον ὄν, [n] καὶ μηδὲ [o] καθ' ἑκάτερα αὐτὸς, μήτε διὰ θαλάσσης, μήτε τῷ πεζῷ, διαφυγεῖν. [p] ἕκλειον ἂν τόν τε λιμένα εὐθὺς τὸν μέγαν (ἔχοντα τὸ στόμα ὀκτὼ σταδίων μάλιστα,) τριήρεσι πλαγίαις, καὶ πλοίοις, καὶ ἀκάτοις, ἐπ' ἀγκυρῶν ὁρμίζοντες, καὶ τἆλλα, ἢν ἔτι ναυμαχεῖν οἱ Ἀθηναῖοι τολμήσωσι, παρεσκευάζοντο· καὶ ὀλίγον ἰδὲν ἐς ἰδὲν ἐπενόουν.

a Μὴ deest *C.* *b* Ἐφέσασαν *Reg.* *c* Εἵλωτας *Gr.* Aug. *d* Non dubitat *Ae. Port.* quin haec verba, δύναται δὲ τὸ νεοδαμῶδες ἐλεύθερον ἤδη εἶναι, ex ora libri in textum irrepserint. De Neodamodibus vide *Var. Lect.* ad pag. 311. 331. Hvds. Δύναται δὲ νεοδαμώδεις *Gr.* *e* Ἀμβρακιῶται *Caff. Gr.* Aug. * ὁπλῖται Mſqu. *f* Συνελέγη *Reg. Caff. Gr.* Aug. *g* Συρακούσιοι ex emendatione *Reg.* *h* Καὶ ὅτι ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ ἦσαν omittunt *Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* i. κινδύνῳ Mſq. et hoc et μεγ. fine (ι) ſubſcr. *i* Οὐδ' ἑτέροις *Gr.* *k* Ἀπῆλθεν *Caff.* Ἐπῆλθον *Gr.* *l* Καὶ οἱ ξύμμαχοι deſiderantur in *Codd. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff. Dan.* Aug. Mſq. in hoc paulo poſt d. τὸ ante στόμα, ſed ſupraſcr. ab al. m. *m* Ἀγῶνα *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff.* Aug. Mſq. *n* Καὶ μὴ *Reg.* *o* Καθ' ἑκάτερα *Cl. Gr. Reg. Dan.* Καθεκάτερα *Caff.* *p* Ἕκλῃον *Reg. Gr.* Aug. et mox ἐπαγκυρῶν, vno voc.

ἀφέσασ.) Hoc aut, *antea* fuiſſe cum Syracuſanis, innuerit, aut, non *debuiſſe*, vt Siculos, relictis Syracuſanis, adiungi exteris, aut ſimpliciter dictum pro *μετέστησαν, ſeſe adiunxerant.* Nec temere fortaſſe Cod. Reg. ἐφέστασαν· etſi hoc ſenſu dicitur ἐπί.

δύν. δὲ — — εἶναι) Porti interpretatio, vertentis: *Iſti Neodamodes* (immo *Neodamodae* ex Latino vſu,) *poſſunt iam liberi eſſe*; tanquam ignorarit Thuc. exſpectarit aut coniecerit, quid interim factum fuerit illis! Nugae! Nec, τὸ Νεοδαμῶδες, magis ſignificet τοὺς Νεοδαμώδεις, quam, τὸ Ἀθηναῖον, τοὺς Ἀθηναίους. Senſus eſt: Hoc *vocabulum Neodamodes* poteſt fere *ſignificare* eum, qui iam ſit liber. Fortaſſe ex Gloſſa irrepſerint haec verba; vt ille Vſ. apud Virg. Aen. 1, 109. *Saxa vocant Itali, mediis quae in fluctibus, aras.* Quem ego verſum, vt tenuiorem, quam pro dignitate carminis Epici, et deſcriptae ibi tempeſtatis, vel propter vocab. *Itali*, pro Grammatici additamento e contexto circumſcribendum, ſemper putaui. Heſych. Νεοδαμώδεις, οἱ κατὰ δόσιν (nempe τῶν Λακεδαιμονίων,) ἐλεύθεροι ἀπὸ Εἱλωτίας, cum antea eſſent Elotes. Eſt a νέος et δᾶμος, Dor. pro δῆμος, et ſign. *recens* populo (Lacedaem.) adſcriptum.

[Κορίνθ. δὲ, rel.) Ad h. vſ. in Aug. haec adſcr. a m. ant. κατάλογος τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν πόλεων τῶν συμμαχησάντων Συρακοσίοις κατὰ Ἀθηναίων· Συρακόσιοι· Καμαρινᾶῖοι· Γελῶοι· Σελινούντιοι· Ἱμεραῖοι· Σικελοί· Λακεδαιμόνιοι· Κορίνθιοι· Λευκάδιοι· Ἀμπρακιῶται· Ἀρκάδες· Σικυώνιοι· Βοιωτοί.] Male haud dubie translata a verbis c. 57. extr. τοσάδε, vbi tale fere Schol. ſed breuius, eſt in Vulg.)

[κατὰ τὸ ξυγγ.) Schol. abeſt Aug.]

πρὸς δὲ τ. ἐπελθ. et infra paullo: καὶ πρὸς ἅπαντ.) Vtrobique πρὸς non ſign. *ad*, vt Siculi ad reliquos, et Syracuſani ad omnes, auxilia copiasque adduxerint; quod abſurde dicatur, vbi non ad exteros (hi enim ſunt h. l. ἐπελθόντες, vt ἐπηλύτην ὄντα, 1, 9. init. *cum aduena, exterus eſſet*;) nec Syracuſani ad reliquos, ſed hi ad illos, venerint; ſed ſign. *qua*, ſi comparaueris, pro ratione reliquorum, omnium, in Vergleichung, in Verhältniß; (id quod ipſum notet Latinis *ad*, ſed hic obſcurius et ambigue adhibeatur;) Siculi ergo plures milites praebuere ſoli, ipſi, quam exteri omnes, Syracuſani autem (vt adhuc Amſtelodamenſes qua Hollandos, Hollandi qua omnes Batauos,) plura praeſtiterunt omnibus ſimul.

ὡς εἰπεῖν) i. e. σχεδὸν, *fere*, beynahe, gleichſam; *vt ita loquar* ſenſu hic caret, et abſonum plane hic eſt! Nam quis in his, quorum numerus ratioque iniri poſſit, et ſumma computari, dixerit: *vt ita loquar?* Sign. et *omnino, in univerſum*, Demoſtheni maxime: id quod et hic conuenerit. Ceterum Συρακούσιοι vtique legendum. Nam Accuſat. errori haud dubie datus eſt referentium ad ἅπαντας. Iungi autem cum ὡς εἰπεῖν, quod vult Abr. et contra Graecismum eſt, ex quo ſimpliciter ponatur ὡς εἰπεῖν, et alieniſſimum, vbi non de *ſolis* Syracuſanis loquatur. Simpliciter autem poſitum intelligi, eſt, tanquam dixeris: *Ciceronem potior eſt aliis*, pro, *quod attinet* Ciceronem, ille eſt potior aliis. Apage vero tales ineptias!

Συρακούσιος] Ita quidem omnes ſcripti et editi. Nec tamen video, quomodo hoc ferri poſſit, reclamante ſententia totius loci. Credo, recte emendatum eſſe in *Reg.* Συρακόσιοι. Πρὸς autem eſt συγκριτικόν; et *Valla* recte *prae omnibus aliis.* Dvk.

Καὶ ὅτι ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ ἦσαν] Haec abeſſe ſine ſenſus diſpendio non poſſunt. Omittit tamen etiam *Gr.* Wass.

C. 59. [καλ. ἀγών.) Schol. abeſt Aug.]

Καλὸν ἀγώνισμα] Ἀγῶνα quidem habet maxima pars *Miſſorum.* Sed alterum etiam ſupra Cap. 56. dixit *Thucydides:*

iuuerunt: ex barbaris vero ſoli Siculi, quotquot defectione *a Syracuſanis* facta ad Athenienſes non transierant, *opem ipſis tulerunt*. Ex Graecis vero, qui ſunt extra Siciliam, Lacedaemonii quidem *eos adiuuerunt*, *ipſis* ducem Spartanum praebentes, militemque ex Neodamodibus et Helotibus. Iſti autem Neodamodes iam liberi eſſe poſſent. Corinthii vero et claſſe et peditatu ſoli, et Leucadii, et Ambraciotae, propter cognationem, *illuc* profecti. Ex Arcadia vero, mercenarii milites a Corinthiis miſſi, et Sicyonii coacti militiam illam ſunt ſequuti. Ex illis autem, qui ſunt extra Peloponneſum, Boeoti. Sed ad iſtas aduentitias copias ipſi Sicilienſes omnium rerum, ad hoc bellum neceſſariarum, multitudinem *longe* maiorem contulerunt, quippe qui magnas vrbes incolerent. Etenim et multi grauis armaturae milites, et naues, et equi, et alia maxima multitudo collecta fuit. Verum prae caeteris omnibus (vt ita loquar) ipſi Syracuſani plus copiarum ſuppeditauerunt, *idque* propter vrbis magnitudinem, et quod in proximo discrimine verſabantur. Bell. Peloq. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

59. Atque haec quidem fuerunt vtrorumque auxilia *vndique* collecta. Atque haec omnia tunc vtrisque praeſto fuerunt, nec vllum praeterea auxilium amplius aut ad hos aut ad illos venit. Syracuſani igitur ſociique merito praeclarum certamen ſibi propoſitum eſſe duxerunt, ſi, praeter naualem victoriam, quam adepti fuerant, vniuerſum etiam Athenienſium exercitum, qui tantus eſſet, debellaſſent, et illos ab vtraque parte, et mari et terra, effugere, prohibuiſſent. Itaque continuo magnum portum claudere coeperunt, qui octo ferme ſtadiorum oſtium habebat, transuerſis triremibus, et nauigiis, et ſcaphis, *eas* ancoris ſtabilientes. Et caetera, ſi Athenienſes nauale proelium adhuc committere auderent, praeparabant: * et in nullo quicquam paruum animo agitabant.

* Nihil etiam paruum parui fecerunt. *Valla.*

κυείων δηλονότι. Νεοδαμώδεις δὲ] Νεοδαμώδης ὁ ἐλεύθερος παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις. Κατὰ τὸ ξυγγενὲς] τῶν Συρακυσίων. Καλὸν καλὸν σῴζουν ἐς τὸν Ἕλληνας τὸ ἀγώνισμα φανεῖσθαι. Et ſic etiam *Scholiaſtes*. Dvk.

ἐπὶ τῇ γεγ.) poteſt referri etiam ad καλ. ἀγών. ſi hic quaſi *cumulus* accederet ad naualem victoriam.

Καθ' ἑκάτερα] Ita ex coniectura et auctoris indole repoſui, libris etiam *Cl Gr.* fretus, quod tam *vterque* valet, quam *alteruter*. Antea καθ' ἕτερα. Wass. Cum *Gr.* et *Cl.* conſentiunt etiam alii. Eadem varietas eſt Cap. 42. vbi quidam libri: Οὐδὲ γὰρ καθ' ἕτερα οἱ Συρακόσιοι ἀντεπεξῆεσαν. Sed non dubito vtroque loco praeferre καθ' ἑκάτερα, *ab vtraque parte*. Dvk.

διὰ θαλ. τῷ πεζῷ) Variauit, more ſuo, Thuc. ναυσὶ — πεζῷ. int. σὺν, *cum terreſtri* exercitu; id enim eſt τῷ πεζῷ, non *terrâ*; id enim ſit πεζῇ, (ὁδῷ.) et ſine articulo. Nam quomodo *terra* effugerent ex Sicilia, inſula? Id enim eſt hic tamen διαφυγεῖν.

πλαγίαις) i. e. ἐκ πλαγίου, *ex obliquo*, ex transuerſo obiectis; vel ad os portus, quod ex transuerſo clauderent recta oppoſitis triremibus, non ad latera vtrimque imminentibus; vel, quod magis hic tenendum, immo iungendum illi alteri, vt triremes collocarent 1) recta linea per latitudinem oris, 2) lateribus triremium obuerſis ad hoſtes, non frontibus (proris) aut puppibus, ſed in latum obiectas, quo facilius et os occuparent totum, et in exituros pugnarent. Monendum erat, et ad rem ipſam intelligendam, et, ne quis inde fabricaretur nouum genus triremium, quae πλάγιαι dicerentur.

ὁρμίζ.) vel ἑαυτούς, *ſemet* ibi *opponentes*, vel αὐτὰ, τὰ πλοῖα· pro ὁρμισθέντα, vel, ad τριήρεις, ὁρμισθείσας. Dictum, vt διειλημμένοι ἔχουσι, p. διειλημμένα· τούς σου δουλώσας ἔχεις, apud Herodot. 1, 27. pro, δεδουλωμένους· et Noſtro 2, 41. init. ξυνελών τε λέγω, i. e. ξυνηρημένον, συνειλημμένον. Id. 2, 38. init. ἀναταύλας — ἐποιησάμεθα, ἀγῶσί τε καὶ θυσίαις, νομίζοντες, ſcil. αὐτὰς, vel αὐτοὺς, ad ἀγῶσι, aut αὐτὰ, ad omnia ſimul, pro, νομιζομέναις, οἷς· quo nil ſane ſimplicius; et monere iam ibi debebam, fruſtra argutantibus Viris doctis, ac deſudantibus. Amant omnino Graeci Participia Praeſ. vel Praeter. aut Aor. quae ad *Subiectum* referant vel Agentem, vbi Latinis magis placeat Partic. Praeter. Paſſ. ad (*Obiectum*, vel) Materiam agenti ſubiectam; praeterquam in Deponentibus, quippe carentibus Paſſiuo. Nec vero aliter poſſunt in Actiuis, viciſſim deſtitutis Participio Praeter. *Vrbem captam diripuere*, Latini dicant, at, ἑλόντες, Graeci; *direptam incenderunt*, Latini, διαρπάσαντες, Graeci. Luc. 23, 16. 22. παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. Lat. *caſtigatum dimittam*. Noſter rurſus 1, 128. extr. τοὺς δὲ (leg. f. τούς τε, quia ſequitur καὶ, et ὁ, οἱ, vel ſine δὲ, pro οὗτος, οἱ, ponitur.) ἀποπέμπω σοι ἁλόντας, ſcil. αὐτούς, pro ἁλόντας, *captos*.

Ὀλίγον δὲν ἐς οὐδὲν ἐπενόουν] *Acacius* non ineleganter: *nihil adeo paruum aut ſegne ab vlla parte animo voluebant*. Sed malim, *in vllam partem*. *Ariſtophanes* Equit. v. 386. Μηδὲν ὀλίγον πόει. vbi *Scholiaſtes*: πάντα μεγάλα κατ' αὐτὸ ποιεῖ, καὶ μηδὲν εὐτελές. *Thucydides* VIII. 15. Καὶ ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδὲν ἐς τὴν βοήθειαν τὴν ἐπὶ τὴν Χίον Dvk.

ἐς οὐδὲν) *nulla*, immo hic *neutra in re*; neque ad vincendos pugna Athenienſes, neque adeo exterminandos ex

ξ'. [q] Τοῖς δὲ Ἀθηναίοις, τήν τε [r] ἀπόκλεισιν ὁρῶσι, καὶ τὴν ἄλλην διάνοιαν αὐτῶν [s] αἰσθομένοις, βουλευτέα ἐδόκει. καὶ ξυνελθόντες οἵ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ [t] ταξίαρχοι, πρὸς τὴν παροῦσαν ἀπορίαν τῶν τε ἄλλων, καὶ, ὅτι τὰ ἐπιτήδεια οὔτε αὐτίκα ἔτι εἶχον, (προπέμψαντες γὰρ [u] ἐς Κατάνην, ὡς ἐκπλευσόμενοι, ἀπεῖπον, μὴ ἐπάγειν·) ἔτε [v] τολοιπὸν ἔμελλον ἔξειν, εἰ μὴ ναυκρατήσουσιν, ἐβουλεύσαντο τὰ μὲν τείχη [x] τὰ ἄνω ἐκλιπεῖν, πρὸς δὲ αὐταῖς ταῖς ναυσὶν ἀπολαβόντες διατείχισμά τι, ὅσον οἷόν τε ἐλάχιστον τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς [y] ἀσθενέσιν ἱκανὸν γενέσθαι, τοῦτο μὲν φρουρεῖν, ἀπὸ δὲ [z] τοῦ ἄλλου πεζοῦ τὰς ναῦς πάσας, ὅσαι ἦσαν [a] καὶ δυναταὶ καὶ ἁπλοώτεραι, πάντα τινὰ [b] ἐσβιβάζοντες, πληρῶσαι, καὶ, διαναυμαχήσαντες, ἢν μὲν [c] νικῶσιν, ἐς Κατάνην κομίζεσθαι, ἢν δὲ μή, ἐμπρήσαντες τὰς ναῦς, πεζῇ ξυνταξάμενοι ἀποχωρεῖν, ᾗ ἂν τάχιστα μέλλωσι τινὸς χωρίου [d] ἢ βαρβαρικοῦ ἢ Ἑλληνικοῦ [e] φιλίου, ἀντιλήψεσθαι. καὶ οἱ μὲν, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ταῦτα, [f] καὶ ἐποίησαν. ἔκ τε γὰρ τῶν ἄνω τειχῶν ὑποκατέβησαν, καὶ τὰς ναῦς ἐπλήρωσαν πάσας, [g] ἀναγκάσαντες ἐσβαίνειν, ὅσις καὶ [h] ὁπωσοῦν ἐδόκει, ἡλικίας μετέχων, ἐπιτήδειος εἶναι. καὶ ξυνεπληρώθησαν νῆες αἱ πᾶσαι ὀκτὼ μάλιστα καὶ ἑκατόν· τοξόται τε ἐπ' αὐτὰς πολλοὶ καὶ ἀκοντισταί, [i] τῶν τε Ἀκαρνάνων καὶ τῶν ἄλλων ξένων, ἐσεβίβαζον· καὶ τἆλλα, ὡς οἷόν τ' ἦν ἐξ ἀναγκαίου τε καὶ τοιαύτης διανοίας, ἐπορίσαντο. ὁ δὲ Νικίας, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ ἕτοιμα ἦν, ὁρῶν καὶ τοὺς στρατιώτας τῷ τε, παρὰ τὸ εἰωθὸς, πολὺ ταῖς ναυσὶ κρατηθῆναι ἀθυμοῦντας, καὶ, διὰ τὴν τῶν ἐπιτηδείων σπάνιν, [k] ὡςτάχιστα βουλομένους διακινδυνεύειν, ξυγκαλέσας ἅπαντας, [l] παρεκελεύσατο τότε πρῶτον, καὶ ἔλεξε [m] τοιάδε·

ξά. „ΑΝΔΡΕΣ [n] στρατιῶται [o] Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων· ὁ μὲν ἀγὼν ὁ μέλλων ὁμοίως κοινὸς ἅπασιν ἔσται, περί τε σωτηρίας καὶ πατρίδος ἑκάτοις ἀν ἦσσον, ἢ τοῖς πολεμίοις. ἦν γὰρ

q Τοῖς δ' Ἀθηναίοις *Gr.* *r* Ἀπόκλησιν *Ald. Baf. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Mſqu. *s* Αἰσθανομένοις *C.* *t* Ταξίαρχος ὁ τῆς τάξεως ἀρχός. κατ' ἐξοχὴν δὲ, ὁ τῶν ἑκατὸν στρατιωτῶν ἀρχός. Vide *Suidam* in voce. Hvds. ταξιάρχοι Aug *u* ἐς d. Mſqu. ſed in marg. ab al. m. *v* Τὸ λοιπὸν *Ar. C. Caſſ. Gr.* Aug. *x* Τῶν *Marg. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ.* *y* Ἀσθενέσι *Caſſ.* Aug. *z* Τῷ deeſt *Reg.* *a* Id eſt: καὶ πλώιμοι καὶ ἄπλοοι. *Ae. Port.* *b* Ἐσβιάζοντες *Cl. Reg. Caſſ.* ἐσβιβάζοντες a corr. Aug. *c* Νικήσωσιν *Marg. Cam.* *d* Ἢ Ἑλληνικὸν ἢ βαρβαρικὸν *Gr.* *e* Φιλίῳ omittit *Gr.* mox ὡς ante ἔδοξ. d. Mſqu. *f* Καὶ deeſt *Caſſ.* *g* Ἀναγκάζοντες *Gr.* *h* Ὅπως ἂν *Caſſ.* Aug. *i* Τῶν τ' Ἀκαρνάνων *Gr.* *k* Ὡς τάχιστα *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* *l* Παρεκελεύσατό τε *Reg. Caſſ.* Aug. παρεκέλευσα τότε Mſqu. *m* Τάδε *Marg. Cam.* *n* Στρατιῶται deeſt *Gr.* *o* Ἀθηναίων καὶ *Gr.*

Sicilia. Conferas Liuianum illud, 2, 49. poſt init. de Fabiis contra Veientes exeuntibus. *Sequebatur turba — nihil medium, nec ſpem, nec curam, ſed immenſa omnia, voluentium animo.*

C. 60. βουλευτέα) pro βουλευτέον· more Noſtri, Herodotum et in hoc imitati.

καὶ ξυνελθ.) καὶ hic eſt pro οὖν.

Οἱ ταξίαρχοι] De his e *Sigonio* adnotauit Clar. *Hudſonus* ad IV, 4. quibus adde, quae Viri eruditiſſimi ad *Pollucem* VIII, 115. ſcripſerunt, et *Perizonium* ad Aelian. H. Var. Hiſt. 44. *Scholiaſtes* putat, eos extra ordinem, vt in re crepera, ad conſilium fuiſſe aduocatos. Hoc ſatis probabile eſt: nam ex iis, quae VI, 47. et VII, 43. ſcribit *Thucydides*, non alios fere, quam στρατηγοὺς, conſultaſſe, intelligi poteſt. Duces Romanos idem interdum, pro tempore, feciſſe, vt omnium ordinum Centuriones in conſilium adhiberent, oſtendit *Lipſius* II. de Milit. Rom. 8. Dvk.

ἀπεῖπ. μὴ ἐπάγ.) Rurſus redundat μὴ, vt ſolet, vagantibus verbis iunctum: 1, 10. init. ἀπιστοίη, μὴ γενέσθαι τὸν στόλον. Vbi int. νομίζων, vt hic λέγων.

[ἀπολαβόντ.) Schol. abeſt Aug.]

ἀπολαβ. διατ.) optime verteris, *intercipere* munimentum, nempe qſ. e medio hoſtium agro, vel ex eo, quod praeterea ipſi tenerent. διατείχ. eſt, quod nos dixerimus, einen Abſchnitt. Hypallage quoque eſt in verbo ἀπολαμβάνειν· neque enim διατείχισμα *intercipitur*, ſed *locus*, ſpatium, τῷ διατειχίσματι· vt in Geometria *angulus interceptus* dicitur, non, qui (ipſe) *intercipiatur*, ſed, qui *intercipiat* ſpatium et ſinum inter duo latera trianguli conuergentia. Aut διατείχ. per Synecdochen eſt *locus ipſe*, area munimento clauſa et intercepta.

ἐλάχ. — ἱκαν.) i. e. ἐλάχ. ἅμα, καὶ, v. ὅμως, ἱκανόν· vel, ἐλάχιστον μὲν, ὅμως δὲ ἱκανόν.

[τοῦτο μ. φρ.) Schol. abeſt Aug.]

[ἁπλοώτ.) Schol. abeſt Aug.]

ἁπλοώτ.) neſcio, cur *obliquis* literis in Porti Interpr. exprimantur verba, *idoneae ad nauigandum*; quae non ſit paraphraſis aut addramentum, ſed ipſe textus Graecus. Traiecit autem verba Thuc. ὅσαι ἦσαν καὶ δυν. καὶ ἁπλ. Debebat, καὶ ὅσαι ἦσ. δυν. καὶ ὅσαι ἁπλοώτ. aut etiam, πάσας, ὅσαι ἦσαν, (αὐτοῖς, quas haberent,) καὶ δυνατὰς καὶ ἁπλοωτέρας. (nempe ad πάσας.) Vt enim poſſit verba, credideris, *easdem* naues fuiſſe et δυνατὰς, *firmas*, et ἁπλοωτέρας, *tardiores*, pondere inhabiles. Vnde et ipſe legere initio volebam εὐπλοώτερας.

Ἑλλην. φιλ.) non opus ἢ inſerto; quippe et Graeci, et vero barbari, in Sicilia erant οὐ φίλοι Athenienſibus. Quare

60. Athenienſes autem, cum hanc *portus* obſtructionem viderent, et caeteras illorum cogitationes cognoſcerent, conſultandum eſſe cenſuerunt. Quare duces et centuriones congregati, propter praeſentes difficultates cum aliarum rerum, tum vero *praecipue*, quod nec in praeſentia commeatus amplius haberent, (nam *nuntiis* Catanam praemiſſis, quod *illinc* discedere ſtatuiſſent, *Catanaeis* interdixerant, ne adueherent) nec in poſterum habituri eſſent, niſi claſſe *Syracuſanos* ſuperarent, cenſuerunt, ſuperiores munitiones eſſe deferendas, et locum aliquem prope ipſas naues occupandum, et munimento quam minimo poſſent concludendum, tantum quod ad vtenſilia et aegrotos capiendos ſatis eſſet, atque hoc quidem praeſidio tuendum: reliquo vero peditatu naues omnes, tam eas, quae ad nauigationem eſſent idoneae, quam eas, quae non eſſent *idoneae ad nauigandum*, explendas, * ita vt quoslibet *in eas* imponerent: et nauali proelio commiſſo, ſi vincerent, Catanam ſe reciperent; ſin ſecus, incenſa claſſe, pedeſtri itinere, acie inſtructa abirent, qua parte celerrime locum aliquem, aut barbaricum aut Graecum, qui amicus eſſet, adipiſci poſſent. Atque hi quidem, vt haec ipſis *fieri* placuit, ſic etiam *illico* fecerunt. Nam et ex ſuperioribus munitionibus ad littus deſcenderunt, omnesque naues compleuerunt; cunctis *eas* ingredi coactis, quicunque per aetatem quoquo modo *ad aliquem rei naualis vſum* idonei eſſe videbantur. Vniuerſae autem naues ad centum ac decem completae fuerunt. Multos autem ſagittarios et iaculatores, et Acarnanum, et aliorum peregrinorum, in eas impoſuerunt; et caetera, prout ipſis, in eas anguſtias compulſis, et huiusmodi cogitationes habentibus, licebat, compararunt. Nicias autem, rebus magna ex parte iam paratis, videns, milites animo conſternatos eſſe, quod praeter ſolitum nauali proelio longe ſuperati fuiſſent, et propter commeatuum inopiam velle quam celerrime *belli fortunam* periclitari, omnes conuocatos, tunc primum eſt adhortatus, et haec verba fecit:

Bell. Peloponn. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

61. „Milites Athenienſes, et *vos* alii ſocii, certamen quidem, quod nobis eſt ineundem, omnibus pariter erit commune, et vnicuique de ſalute et patria, non minus, quam hoſtibus *noſtris*,

* Omnibus rebus in eas congeſtis. *Valla.*

ἀγώνισμα] ἔνδοξον, συμφέρον. Καὶ ξυνελθόντες οἵ τε στρατηγοὶ] νῦν διὰ τὸ ἄπορον καὶ τὰς ταξιάρχας οἱ στρατηγοὶ συνήγαγον, καθ' αὑτὰς πρότερον βουλευόμενοι. Ἀπολαβόντες] ἰδιώσαντες, ἀποκόψαντες. Τοῦτο μὲν] τὸ διατείχισμα. Καὶ ἁπλοώτερας] ἁπλοωτέρας ὑ τὰς ἄπλας παντάπασι λέγει, ἀλλὰ τὰς διὰ πληρωμάτων ἔνδειαν, ἁπλόους ἰσαμένας. τοῦτο δὲ καὶ ἡ τῶ λόγω ἐπαγωγὴ δηλοῖ, πάντα τινὰ ἐσβιβάζοντες πληρῶσαι. Ἡλικίας μετέχων] νεότητος. Ὁ δὲ Νικίας ἐπειδὴ] τῷ Νικίᾳ τὴν προτροπὴν τῆς διαλέξεως δίδωσι, καὶ ὡς καθ' ἡλικίαν πρεσβυτέρᾳ, καὶ ὡς μείζονι στρατηγῷ, καὶ ὡς πάλαι τοὺς Συρακουσίους νενικηκότι, καὶ ὡς ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τόποις τοὺς ἐναντίους διαπολεμήσαντι. Διακινδυνεύειν] διὰ κινδύνου εἶναι.

ad βαρβαρικοῦ quoque referendum φιλίου, non ad Ἑλληνικοῦ tantum.

ὑποκατέβ.) Fortaſſis ὑπὸ hic ſign. *clam*, vndermerkt, ne ſentirent Syracuſani, nec turbarent degredientes.

[ἡλικ. μετέχ.) Schol. abeſt Aug.]

ἡλικ. μετέχ.) qui *etiamnunc* per aetatem valeret. Intell. ἔτι. Vix eſt enim, vt *teneriori* aetate nondum valentes ſecum habuerint.

ἐξ ἀναγκ. rel.) *pro conſilio* et neceſſario, et *tali*, i. e. tam praeciſiti, improuiſo, illi inſtruendo nec tempus, nec copia ſuppeditaret; *pro* autem intelligo, 1) *propter*, quia neceſſario et ſubito iſta parabant: 2) *vt* (fieri) *poterat in* iſta trepidatione. Supra dixit, (c. 47. init.) πρὸς τὴν παροῦσαν ἀνάγκην, itidem duplici ſenſu.

[ὁ δὲ Νικ.] [διακινδυν.] Scholl. abſ. Aug.]

διακιν.) *defungi*, experiri vno periculo.

Παρεκελεύσατο τότε] Valde friget illud τότε, et melior ſine dubio eſt ſcriptura *Reg.* et *Caſſ.* παρεκελεύσατό τε. To temere repetitum videtur a fine vocis praecedentis. *Thucyd.* IV, 94 Παρεκελεύετό τε καὶ ἔλεγε τοιάδε. Dvk.

τότε πρῶτ.) quippe *nondum antea* concionatus ad vniuerſos, et *poſthac* ſaepius.

Τοιάδε] In quibusdam τάδε. Vide Nos V, 46. Wass.

C. 61. Ἄνδρες] Orationem habuit Nicias naue conſcenſa, non in terra. Vid. *Diodorum Sic.* XIII, 338. d. Aliter Noſter V, 69. Dvk.

ἕκαστ.) V. mox ad πάσχ.

κρατήσωμεν νῦν ταῖς ναυσὶν, [p] ἐσί τῳ τὴν ὑπάρχουσάν πω οἰκείαν πόλιν ἐπιδεῖν. ἀθυμεῖν δὲ ὁ χρὴ, οὐδὲ πάσχειν, ὅπερ οἱ ἀπειρότατοι τῶν ἀνθρώπων, οἳ, τοῖς πρώτοις ἀγῶσι σφαλέντες, ἔπειτα [q] διαπαντὸς [r] τὴν ἐλπίδα τοῦ φόβου ὁμοίαν ταῖς ξυμφοραῖς ἔχουσιν. ἀλλ', ὅσοι τε Ἀθηναίων πάρεστε, πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειροι ὄντες, καὶ ὅσοι τῶν ξυμμάχων, [s] ξυστρατευόμενοι ἀεὶ, μνήσθητε τῶν ἐν τοῖς πολέμοις παραλόγων, καὶ, τὸ τῆς τύχης κἂν μεθ' ἡμῶν, ἐλπίσαντες, ζῆναι, καὶ, ὡς ἀναμαχεῖμενοι ἀξίως τοῦδε τοῦ πλήθους, ὅσον αὐτοὶ [t] ὑμῶν αὐτῶν ἐφορᾶτε, παρασκευάζεσθε."

ξβ'. "Ἃ δὲ ἀρωγὰ ἐνείδομεν ἐπὶ τῇ τοῦ λιμένος ξενότητι, πρὸς τὸν μέλλοντα ὄχλον τῶν νεῶν ἔσεσθαι, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνων ἐπὶ τῶν καταφρωμάτων παρασκευὴν, οἷς πρότερον ἐβλαπτόμεθα, πάντα καὶ ἡμῖν νῦν, ἐκ τῶν παρόντων, μετὰ τῶν κυβερνητῶν ἐσκεμμένα ἡτοίμασαι. καὶ γὰρ τοξόται πολλοὶ καὶ ἀκοντισταὶ ἐπιβήσονται, καὶ ὄχλος, ᾧ, ναυμαχίαν μὲν ποιούμενοι ἐν πελάγει, ἐκ ἂν ἐχρώμεθα, διὰ τὸ βλάπτειν ἂν τὸ τῆς ἐπιςήμης τῇ βαρύτητι τῶν νεῶν· ἐν δὲ τῇ ἐνθάδε ἠναγκασμένῃ ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχία [u] πρόσφορα ἔσαι. [x] εὕρηται δ' [y] ἡμῖν, [z] ὅσα χρὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι, καὶ [a] πρὸς τὰς τῶν ἐπωτίδων αὐτοῖς παχύτητας, [b] ᾗπερ μάλιςα ἐβλαπτόμεθα, [c] χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαὶ, αἳ σχήσουσι τὴν πάλιν ἀνάκρουσιν τῆς προσπεσούσης νεώς, ἣν τὰ ἐπὶ τούτοις οἱ [d] ἐπιβάται ὑπουργῶσιν. ἐς τοῦτο γὰρ δὴ ἠναγκάσμεθα, ὥςε πεζομαχεῖν ἀπὸ τῶν νεῶν. καὶ τὸ μήτε αὐτὸς ἀνακρούεσθαι, μήτ'

p Ἐσί τῳ, et mox με οἰκείαν Reg. q Διὰ παντὸς Ar. C. Gr. r Id eſt: τὸν φόβον, per περιπλοκήν. Fr. Port. s Συστρατευόμενοι Caſſ. Aug. Mſqu. qui et bis καὶ ante ὅσοι. Ξυνστρατευόμενοι Gr. t Ἡμῶν Reg. Mſqu. u Scil. ταῦτα, i. e. οἱ πολλοὶ τοξόται, καὶ ἀκοντισταὶ, καὶ ὁ ὄχλος ἡμῖν ἐπιτήδεια ἔσαι. Ae. Port. x Εὕρηται δὲ ἡμῖν Reg. Gr. y Ὑμῖν Cl. z Ὅσα χρὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι Cam. Ὅσα χρὴ ἀντινάυπηγῆσαι Marg. Ὅσα χρὴ Cl. Gr. ὅσα μὴ Aug. Ἀντιναυπηγῆσαι Gr. a Πρὸς τὰς ἀπωτίδων Dan. b Ὅπερ Reg. c Hisce non hoſtes perimebant, nauem vero ita alligabant naui, vt cominus congredi, et ſi occaſio foret, in alterius nauem transmeare poſſent. Vide *Scheffleri* Militiam Naual. p. 164. Hvds. d De Epibatis vide *Eundem*, l. 2. c. 3. p. 103. Idem.

[ἐστί τῳ) Schol. abeſt Aug.]

ἐστί τῳ) ἐστὶ pro ἔσται, *licebit*: τις deinde, Homerico fere vſu, ſed et Noſtri, pro *pluribus*, mancher. Et nos: ſo wird einer, einer, — (können.) Totum hic ſign. *nos poteſimus*. Saepius ita Homerus: ἰδρώσει τέ τις, ὃδε δέ τις εἵπεσκεν, i. e. *plures, non vnus*: mancher; vel nos, einer, ipſo illo ſenſu, einer.

Πόλιν ἐπιδεῖν] Sic VI, 69. Καὶ τὴν ὑπάρχουσαν σφίσι πατρίδα νικήσαντες πάλιν ἐπιδεῖν· quem locum laudans *Thomas Magiſter* in ἐπιδεῖν, neſcio quid ineptiarum videtur propinare, quod, hoc verbum ſemel apud *Thucydidem* ſignificationem deſiderii habere, dicit. Dvk.

πάσχειν) non *pati*, ſed *facere*, admittere, *committere* certe; ita *affici* animo. Obiter addiderim, quod reddendum erat ad init. Cap. voc. ἑκάστοις referendum ad σωτηρίας et πατρίδος, cenſere *Abr.* Fuerit ergo, ſane ex Noſtri more, (v. Phil. Th. P. p. 49.) pro Genit. ἑκάστου· Sed non video, quî minus commode ad ὁ ἀγὼν ἔσται referatur. Vnde paene omiſi.

Τὴν ἐλπίδα τοῦ φόβου] Confer *Thucydidem* Orat. Phormionis II, 89. Wass. Hoc genus loquendi *Thucydidis* imitatur *Lucianus* in Tyrannicida pag. 700. Ἡ τις ἐλπὶς τοῦ φόβου, ἤ τι ὑπόμνημα τῶν συμφορῶν; Dvk. Etiamſi Genit. habere poſſit ὅμοιος, ſenſus hic tamen non patiatur; quia, ſpem timori parem habere, non imperitorum fuerit, ſed vel maxime prudentium. ἐλπὶς hic eſt *opinio*, *exſpectatio*, mali quoque. V. Periz. ad Sanct. Min. 4, 14. n. 21. extr. vbi et hunc Noſtri locum appoſui. φόβος autem, per Metonym. eſt p. κακοῦ, δεινοῦ, et totum ſign. *exſpectationem mali*. Sed quid eſt, ὁμοίαν ταῖς ξυμφοραῖς; Vtrum ſimpliciter et ad verbum, *ſimilem incommodis*, parem, congruam, ex iis ortam? Ac ſi ſit: ſicut paſſi ſunt incommoda, ita ſemper timent porro, eadem ſemper ſecutura, putant? An eſt pro ἐν ταῖς ξυμφ. πρὸς (πάσας) τὰς ξυμφοράς; ad omnes caſus eundem timorem afferunt? Non placet; quia συμφοραὶ ſunt tantum *aduerſi* caſus, ad quos, ſi ſemper iidem ſequantur, non poſſit non idem timor afferri. Poſſis idem interpretari, διὰ τὰς ξυμφορὰς, (v. Philol. Thuc. P. p. 56) *ob* incon moda ſemel iterumue obiata eandem ſemper retinent mali exſpectationem, ſemper in omni expeditione, conſecuturum illud atque ſimiliter euenturum, quia ſemel iterumque euenerit, rati. Quem tamen Aeſchyli Vſ. Agam. 1443. comparat *Abr.* (loco tantum indicato; verba adſcr. *Gottl.*) οὔ μοι φόβου μέλλοντος ἐλπὶς ἐμπατεῖν, nil ſane huc fecerit; vel, quia non iungitur hic, vt Noſtro, ἐλπὶς φόβου, vel, quia ordo eſt: ἐλπίς μοι, (ἐστὶν,) οὐκ ἐμπατ. μέλ. φόβου. Spes me tenet, me non ingreſſurum domum timoris; vt ſuum hic ſenſum retineat voc. ἐλπίδος.

[τ. ἐν τ. πολ. παραλ.) Aug. (rurſus, ſicut Caſſell.) abſ. vv. καί τε κταν. κατ.) Eſt ille Vſ. Il. 18, 309. vbi pro τε f. leg. τόν.]

[τὸ τ. τύχ.) Schol. abeſt Aug.]

τὸ τ. τύχ.) pro τὴν τύχην· vt c. 62. med. τὸ τῆς ἐπιστήμης, i. e. τὴν ἐπιστήμην. Neque, ἔργον intelligi, (quod vult *Gottl.*) attinet; ſed eſt ſimpliciter Periphr. Subſt. vt τὰ τῆς εἰρήνης, Rom. 14, 19. pro τὴν εἰρήνην. 2, 14. τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, i. e. τὸν νόμον· vt ποιηταὶ νόμου, vſ. 13. et Iac. 2, 11. extr. Noſter 2, 60. init. τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν, i. e. ἡ ὀργὴ ὑμ. vbi ἔργα quis intellexerit? Eſt ex Ebr. דַּבָּר, quod inſervia periphraſi Subſt. per Genitivum illi additi, vt Gen. 21, 25. vbi eſt אוֹדוֹת — עַל. Pro κἄν, Reisk. vult πάλιν. Intelligi, malim, πάλιν. Nam, vt omittatur κἄν, wohl auch einmal, vix fuerit.

ἀναμαχ.) *Abr.* expl. *reparaturi* clades et dedecora ante accepta. Si *rei caſus* adſit, quod non poſſit in verbo μάχεσθαι, audiam. Nunc, onerari, crediderim, vſum verbi et contextum.

futurum eſt. Nam ſi nauali proelio nunc vicerimus, ſuam cuique ciuitatem, vbicunque illa fuerit, reuiſere licebit. Sed animum abiicere non oportet, nec idem pati, quod imperitiſſimis hominibus accidere ſolet: qui, ſi primis in proeliis rem infeliciter geſſerint, deinde ſimiles calamitates perpetuo formidant. Sed quotquot Athenienſes *hic* adeſtis, qui multorum bellorum notitiam habetis, et quotquot ſocii, qui *noſtri* commilitones ſemper fuiſtis, eſtote memores, bellorum exitus incertos eſſe, et fortunam a nobis quoque ſtaturam ſperantes, ad iterum pugnandum vos praeparate, prout decet tantam veſtrum multitudinem, quantam vos ipſi videtis.“ Bell. Peloponn. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

62. „Quae autem in his portus anguſtiis nobis profutura cognouimus, aduerſus futuram nauium turbam, et aduerſus illorum apparatum *ac milites* in nauium tabulatis *futuros*, vnde prius damno fuimus affecti, haec etiam omnia nunc, pro praeſenti rerum facultate, cum gubernatoribus excogitauimus atque parauimus. Nam ſagittarii multi et iaculatores *in naues* adſcendent, et multitudo, qua, ſi nauale proelium in alto committeremus, non vteremur, quia nauium onus rei nauticae diſciplinam impediret. Sed hic in pedeſtri proelio, quod ex nauibus committere cogemur, vtilis erit. Praeterea excogitauimus etiam *remedia*, quae aduerſus *naues hoſtiles* in nauibus aedificandis erant paranda, et aduerſus epotidum craſſitudinem (quod praecipue obfuit,) ferreas manus *comparauimus*, quas *illorum nauibus* iniiciemus, quae nauem *hoſtilem*, quum inuaſerit, retinebunt, ne retro ſe recipiat, ſi modo vectores, quae poſtea requiruntur, exſequantur. In eam enim neceſſitatem iam ſumus compulſi, vt pedeſtre proelium ex nauibus committere cogamur. Hoc autem *nobis* vtile eſſe conſtat, vt neque ipſi *ab hoſtili claſſe*

Ἐπί τῳ] τινὶ ἀφ' ἡμῶν. Ἔπειτα διαπαντὸς τὴν ἐλπίδα τῇ φόβᾳ ὁμοίαν ταῖς ξυμφοραῖς ἔχουσιν] ἔπειτα (φησὶ) παντὶ τῷ χρόνῳ δυσέλπιδές εἰσι, καὶ προσδοκῶσιν ὁμοίως ταῖς γεγενημέναις συμφοραῖς τὰ μέλλοντα. Τῶν ἐν τοῖς πολέμοις παραλόγων] Ὅμηρος· Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα. Καὶ τὸ τῆς τύχης] ἤγουν, εὐτυχίας. Ἢν μεθ' ἡμῶν ἐλπίσαντες τῆναι] καὶ τὴν τύχην καὶ ἡμῖν συλλήψεσθαι ἐλπίσαντες. Ἐν δὲ τῇ ἐνθάδε] ἐν δὲ τῇ νῦν κατὰ ἀνάγκην ἀπὸ νεῶν γενησομένῃ πεζομαχίᾳ ἐπιτήδεια ἔσαι. Εὕρηται δ' ἡμῖν] ἀντὶ τοῦ, ἐξεύρηται ἡμῖν ἐπιβολὴ χειρῶν σιδηρῶν, αἷς προσιόσας τὰς ναῦς πολεμίας κρατήσομεν, ὥστε μὴ δύνασθαι ἐξ ἀναχωρήσεως ἐμβάλλειν ἡμῖν. Ὅσα χρὴ ἀντιναυπηγῆσαι] γράφεται, ὅσα μὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι. Τῶν ἐπωτίδων αὐτοῖς] ἀντὶ τοῦ, τῶν Συρακουσίων. Ἔπιβολαι] ἤγουν, ἀντιλαβαὶ εὕρηνται ἡμῖν.

C. 62. ἀρωγὰ) Poëtarum magis vocab. vt thema ἀρήγω. In proſa vſitata magis, τὰ συντελοῦντα, συμμαχοῦντα, βοηθήσοντα, rel.

ἐνείδομεν) *in re* ipſa ineſſe, vidimus, opportuna. v. et n. prox.

ἐπὶ τῇ — στενότ.) ἐπὶ p. ἐν. Quippe ipſa στενότης opportuna Athenienſium peritiae nauali, vt ad Salaminem. Poſſit idem ſignificare *praeter* (ipſas) portûs anguſtias Ipſa portus στενότης erat ἀρωγός· reliqua deinde ἀρωγὰ cum ex ipſa anguſtiarum opportunitate petiuerant reique accommodarant, tum ἐκ τῶν παρόντων, pro re, ex re, comparauerant. Itaque retinuerit ſuum ſenſum ἐνείδομεν, in re ipſa deprehendimus. Nam Graeci, τί ἐνιδὼν ἐμοὶ, dicunt, quid in me notaſti, vt ita ageres? Vt παριδὼν μοι, τοι, (σοὶ) δειλίην, Herodoto, 1, 37. med. 38. inir. Et ἐνορᾶν ita adhibetur.

πρ. τ. μέλλ. — — ἔσ) Traiectum rurſus, pro, πρὸς τ. ὄχλον τ. νεῶν (τὸν) μέλλ ἔσ. vel, πρ. τ. μέλλ. ἔσ. ὄχλ. τῶν νεῶν· Quod ſi quis iunxerit τ. νεῶν ἔσ. Latine quoque fatis expreſſeris: Aduerſus perturbationem, *quae nauium ſit futura*, i. e. *in* nauibus, *per* naues, *a* nauibus. Vt Latine dixeris: Comitia, *quae tribunorum plebis, conſulum*, erant *futura:* i. e. tribunis pl. coſſ. creandis. Vel ſic tamen loco motum, per Synchyſin, manet vel μέλλοντα, vel ὄχλον, quia debebat vtique, τ. ὄχλον (τὸν) μέλλ. ἔσ. τ. νεῶν. vt Cic. de Off. 1, 14. extr. *et ad noſtras vtilitates officia ante collata;* vbi itidem diceret: *et offic. ad noſtr. vtil. ante collata*; vel, *et ad n. vtil. ante collata officia.*

ἐκ τ. παρόντ) i. e. vt 1) *opus* eſt, conuenit, prodeſt, 2) (fieri) *poteſt in* tali rerum habitu. πρὸς eodem modo Noſter c. *Accuſ.* vt Lat. *ad, ex, pro*, duplici fere ſenſu.

τῇ βαρύτ. τ. ν.) Haec quomodo cohaerent, vt *turba* epibatarum nimia impediat artem *pondere* nauium? Quid enim turba et multitudo ad pondus nauium? Primo, quod multitudo maior poſcit naues quoque capaciores, maiores, eoque *tardiores*, deinde, quod multitudo non poſſit non et onerare tamen nauem, minorem vtique, praegrauare, et inhabiliorem reddere.

[εὖρ. δ' ἡμ.) Schol. Aug. add. τὰς ante πολεμίας.]

[ὅσα χρὴ —
[τ. ἐπωτ. } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]
[ἐπιβολ.

Ὅσα χρὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι] Alii cum *Scholiaſte* ὅσα χρὴ, idque, opinor, recte. Et ſic repoſuimus. Antea μή. Wass.

τὰ ἐπὶ τούτ.) i. e. vt *pugnent* atque inſiliant *in* naues manibus ferreis illigatas, vt manu rem gerant. Ariſtoph. Plut. 1, 1, 57. p. 5. Edit. Frob. init. ἢ τἀπὶ τούτοις δρᾶ, i. e. poſt verborum increpationem manus tibi inferam. Haec nimirum erat illa, vel futura erat, quam diceret Nicias, ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχίᾳ. — ἐπιβάται hic non ſunt *vectores*, qui nulli ibi eſſent, verum *milites*. V. et c. 63. init.

ἐκείνης ἐᾶν; ὠφέλιμον φαίνεται, ἄλλως τε, καὶ τῆς γῆς, πλὴν ὅσον ἂν ὁ πεζὸς ἡμῶν [e] ἐπέχῃ, πολεμίας ὄσης."

ξγ'. "Ὧν χρὴ μεμνημένους, διαμάχεσθαι, ὅσον ἂν δύνησθε, καὶ μὴ ἐξωθεῖσθαι ἐς αὐτήν· ἀλλὰ, ξυμπεσόντες νηὶ νεώς, μὴ πρότερον [f] ἄξιον ἀπολύεσθαι, [g] ἢν μὴ τὰς ἀπὸ τῆ πολεμίᾳ καταστρώματος ὁπλίτας ἀπαράξητε. καὶ ταῦτα τοῖς ὁπλίταις ἔχ ἧσσον τῶν ναυτῶν παρακελεύομαι, ὅσῳ τῶν ἄνωθεν μᾶλλον τὸ ἔργον τῆτο. ὑπάρχει δ' ὑμῖν ἔτι νῦν γε [h] ταπλείω τῷ πεζῷ ἐπικρατεῖν. τοῖς δὲ ναύταις παραινῶ, καὶ [i] ἐν τῷ αὐτῷ τῷδε καὶ δέομαι, μὴ ἐκπεπλῆχθαί τι ταῖς * ξυμφοραῖς ἄγαν, τήν τε παρασκευὴν ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων βελτίω νῦν ἔχοντας, καὶ τὰς ναῦς πλείας· ἐκείνην τε τὴν ἡδονὴν ἐνθυμεῖσθαι, ὡς ἀξία ἐστὶ [k] διασώσασθαι, [l] οἳ τέως, Ἀθηναῖοι νομιζόμενοι καὶ μὴ ὄντες ὑμῶν, τῆς τε φωνῆς τῇ ἐπιστήμῃ, καὶ τῶν τρόπων τῇ μιμήσει ἐθαυμάζεσθε κατὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας ἐκ ἔλασσον κατὰ τὸ ὠφελεῖσθαι, ἢ τε τὸ φοβερὸν τοῖς ὑπηκόοις, [m] καὶ τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι, πολὺ [n] πλεῖον μετείχετε. [o] ὥστε, κοινωνοὶ μόνοι ἐλευθέρως ἡμῖν τῆς ἀρχῆς ὄντες, δικαίως [p] ἂν αὐτὴν νῦν μὴ [q] καταπροδίδοιτε. καταφρονήσαντες δὲ Κορινθίων τε, ἃς πολλάκις νενικήκατε, καὶ Σικελιωτῶν, ὧν ἀφ' ἁντιστῆναι ἀδεὶς, ἕως ἤκμαζε τὸ ναυτικὸν, ἡμῖν [r] ἠξίωσεν, ἀμύνασθε αὐτὰς, καὶ δείξατε, ὅτι καὶ [s] μετὰ ἀσθενείας καὶ ξυμφορῶν ἡ [t] ὑμετέρα ἐπιστήμη κρείσσων ἐστὶν [v] ἑτέρας εὐτυχούσης ῥώμης."

ξδ'. "Τάς τε Ἀθηναίας [x] ὑμῶν πάλιν αὖ καὶ τάδε ὑπομιμνήσκω, ὅτι ἔστε ναῦς ἐν τοῖν νεωσοίκοις ἄλλας † ὁμοίας ταῖσδε, ἔστε ὁπλιτῶν ἡλικίαν, ὑπελίπετε. εἴτε ξυμβήσεταί τι ἄλλο, ἢ τὸ κρατεῖν,

e Ἐπέχει *Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. qui et mox δυνήσησθε p. δύνησθε, c. 63. init. *f* Ἄξιῶν *Gr.* *g* Ἢ τὰς *Cl. Gr.* Aug. Ἤν τὰς *Caſſ.* *h* Τὰ πλείω *Ar. C. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* νῦν πλείω Mſqu. *i* Id eſt: ἅμα. *Ae. Port.* * συμφορ. Aug. *k* Διασῶζεσθαι *Gr.* *l* Οἵ τε ὡς *Marg. Ar. C. Bar. Cl. Ald. Flor. Baſ.* *m* Καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι *Bar. Ald. Baſ.* Καὶ τὸ διακεῖσθαι *Ar. C. Dan.* Καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *n* Πλείω *Ar. C. Dan.* *o* Ὡς κοινωνοὶ *Reg.* *p* Ἂν deeſt *Reg.* *q* Καταπροδίδοτε *Bar. Ald. Flor. Baſ.* Aug. καταπροδιδοίτε Mſqu. Καταπροδοίητε *Ar. C. Dan.* Καταπροδίδοτε *Reg. Caſſ. Gr.* μὴ om. Aug. a m. rec. add. *r* Ἠξίωσε *Gr.*, Antea ἠκμάζετο Baſ. p. ἤκμαζε τὸ ν. *s* Μετ' ἀσθενείας *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. *t* Ἡμετέρα inter verſus manu recenti *Caſſ.* *v* Εὐτυχούσης ἑτέρας Mſqu. *Reg.* ἐυτυχούσ. Aug. Sed a corr. εὐτ. *x* Ἡμῶν *Ar. C. Bar. Cl. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. † ὁμοιος Mſqu.

C. 63. Ἄξιον] *Gr.* ἀξιῶν, et ἢ τὰς ἀπὸ τῆ. Sed tum delendum ἤν. Wass. Id eſt, pro ἤν legendum eſt ἤ, abiecto μή. Et ita hoc recte habebit: nam nihil hic opus eſt particula negante. *Lucianus* Dialog. Mortuor. pag. 272. Μηδέ γε πρότερον σὺ ἀποθάνῃς, ἢ προπέμψεις πάντας τὺς κόλακας. quod fortaſſis alii vſitatius dicerent προπέμψῃς. *Plutarchus* Camill. p. 256. Ὁ δὲ, ἐκ, ἔφη, πρότερον, ἢ τὰς ἐν Καπιτωλίῳ σολίτας ἐπιψηφίσασθαι κατὰ τὸν νόμον. Etiam planior erit et melius cohaerebit oratio, ſi pro ἄξιον cum *Gr.* legatur ἀξιῶν. Et ſic quoque legiſſe videtur *Valla*: nam vertit *putare*. Dvk. Commoda ſane lect. ἀξιοῦν, *velle*, quod a χρὴ pendeat. Sed ἄξιον praeferendum, cum ob Libb. conſenſum, tum ob varietatem Noſtro gratam.

τοὺς ἀπὸ τ. — ἀπαρ.) Rurſus et breuitatis, et Synchyſeos, exemplum, Noſtro frequentatae p. τοὺς ἐν καταστρώματι πολεμίῳ (nempe τῆς ξυμπεσούσης νεώς, de vna et ſingulis;) ὁπλίτας ἀπαράξ. ἀπ' αὐτοῦ.

[ἀπαράξ.) Schol. Vulg. Aug. d. et pro eo adſcr. εἰς τὴν θάλασσαν καταβάλητε.] Satis pueriliter, et contra vſum pugnae navalis, vbi, in mediam nauem reiectos compelli, ſatis ſit, aut vulneratos occiſosque deiici.) Eod. adſcr. a m. ant. μετὰ βίας ἀποκρίνητε.] Minus hic opis verbi ἀποκρίνειν.

οὐκ ἧσσ. τ. ναυτ.) V. Philol. Thuc. P. 27. poſt med. Sane et Latini Ablatiuo efferunt caſum *Obiecti* c. Comparat. vt, *cane peius et angue oderit*, Horat. p. *quam canem*. Id. Hor. Carm. 1, 8, 9. *Cur cliuum ſanguine viperino cautius vitat?* Durius ſane, pro, *quam ſanguinem viperinum*. — Non cum tironibus res hic nobis eſt in Thuc. ſed tamen firmiores quoque fortaſſe aduerterint, quibus notatum hoc dedi in Lib. Germ. Anleit. z. richt. Lat. Ausdr. p. 46 — 49.

[ὅσῳ τ. ἂν. μ.) In Schol. Aug. pro Vulg. οὐκ ἔστι eſt οὐ κατὰ, et ante οἱ ναῦται add. καί.) Priorem variet. probauerim, ſi pro συγκριτικὸν ſit σύγκρισιν· altera pleonasmum facit τοῦ καὶ, quod iam inſit in σὺν, συναίτιοι.)

[τ. ἡδ. ἐνθ.) In Schol. Aug. add. ἐστὶ poſt ἄξιον, et pro ἐπὶ τῷ θαυμ. habet ἐπὶ τὸ θ.] perperam hoc ſane.

κ. τ. ἡδ. ἐνθ. — — διασώσ.) diſtractum primo pro, ἐνθυμεῖσθαι, ὡς ἀξία ἡ ἡδονὴ διασώσασθαι· V. Philol. Thuc. P. p. 294. extr. n. 5. et porro; ἀξία διασώσασθαι deinde, vt Actiuum hic, pro Paſſiuo, διασωθῆναι, *digna ſeruari*; quam permutationem amat in primis Noſter. V. ibid. p. 72.

οἱ — ὑμῶν) ὑμῶν pertinet ad οἳ, οἵτινες (ἐξ) ὑμῶν, ſi qui veſtrum.

Νομιζόμενοι] Ab hoc loco argumentatur et ad eundem modum laſon apud *Euripidem* Med. v. 536. Wass.

[κατὰ τὸ ὠφ.) Schol. abeſt Aug.]

τὸ φοβ. τ. ὑπ.) i. e. τὸ φοβερὸν εἶναι τοῖς ὑπ. vt (nobiſcum vna, pariter,) metuendi eſſetis ſociis.

κοιν. — ἐλευθέρ.) i. e. ἐλεύθεροι ὄντες, καὶ (ἅμα) κοιν. τ. ἀρχ. vel pro, μετ' ἐλευθερίας, ἐν ἐλευθερίᾳ, ὡς ἐλεύθεροι. V. Philol. Th. P. p. 114. (VIII. 1. a. a.) 115. vbi attuli h. l. et aliis ſimilibus illuſtratum vindicatumque dedi. ἡμῖν pen-

reſiliamus, neque illos *a noſtra reſilire* permittamus: praeſertim quod terra ſit hoſtilis, praeter eam, quam noſter peditatus obtinuerit.“ Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

63. „Quorum *vos* memores oportet totis viribus conſtanter pugnare, nec *finere vos* ad eam propelli, ſed quum nauis cum naui confligere coeperit, *exiſtimare*, non decere prius *ab hoſtibus* dirimi, quam de hoſtili tabulato milites deturbaritis. Atque ad haec non minus milites, quam nautas, adhortor, *atque eo quidem magis*, quo magis eorum, qui deſuper pugnant, hoc officium eſt. Quinetiam in vobis ſitum eſt, nunc quoque magnam victoriae partem peditatu conſequi. Nautas vero adhortor, quinetiam ſimul obſecro, ne propter clades acceptas animo nimis conſternato ſitis: tum quia firmiorem apparatum ex tabulatis, tum etiam quia plures naues nunc habetis. Praeterea *oportet vos* conſiderare, quam operae pretium ſit, illam voluptatem *a vobis* conſeruari, quotquot de vobis antea pro Athenienſibus, quamuis non eſſetis *Athenienſes*, habebamini, et cum ob *noſtrae* linguae peritiam, tum ob inſtitutorum imitationem, apud *omnem* Graeciam ſuſpiciebamini, et quod attinet ad vtilitates, *quae ex imperio percipi ſolent*, imperii noſtri participes eratis non minus, *quam nos indigenae*, imo vero multo magis, tum quod * populis imperio noſtro ſubiectis terrorem incuteretis, tum etiam, quod *ab aliis* non laederemini. Itaque cum ſoli, idque libere, ſocii ſitis imperii noſtri, merito, nunc illud ne prodatis, *cauere debetis*. Et, contemtis Corinthiis, quos ſaepe ſuperaſtis, et Sicilienſibus, quorum nullus, quamdiu *noſtra* claſſis vigebat, nobis reſiſtere eſt auſus, eos propulſate, et declarate, veſtram ſcientiam, vel cum imbecillitate et calamitatibus coniunctam, aliorum robore, quod ſecunda fortuna vtitur, potentiorem eſſe.“

64. „Rurſus illis de vobis, qui ſunt Athenienſes, haec in memoriam rediго, neque naues alias his ſimiles in naualibus, neque militum iuuentutem a vobis *domi* relictam eſſe. Et, ſi quid aliud, quam

* Terrori eſſetis ſubditis veſtris etc. *Valla.*

Ἄλλως τε καὶ τῆς γῆς] διὰ τοῦτο (φησὶν) ὁ συμφέρει ἀνακρούεσθαι ἡμῖν, ὅτι ἄρα εἰς πολεμίαν γῆν ὑπὸ τῆς ἀνακρούσεως ἐξενεχθησόμεθα. Ἀταράξητε] ἀντὶ τοῦ καταβάλητε· ἤτοι μετὰ ἀραγμοῦ καὶ συντριβῆς ἀποσήσητε. Ὅσῳ τῶν ἄνωθεν μᾶλλον] τὸ μᾶλλον οὐκ ἔστι συγκριτικόν, ἀλλὰ διασαφητικόν. ὁ γὰρ οἱ ναῦται τοῦ ἀπαράττειν τοὺς πολεμίους συναίτιοι. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῷδε] καὶ ἐν τῷ παραινεῖν (φησὶ) δέομαι. Καὶ τὰς ναῦς πλείας] ἤτοι τῶν πολεμίων νεῶν, ἢ, νῦν πλείας ἤπερ πρότερον. Τὴν ἡδονὴν ἐνθυμεῖσθαι] ἐνθυμεῖσθαί τε ἄξιον, ὅτι δεῖ διαφυλάξασθαι τὴν ἡδονήν. ἡδονὴν δὲ λέγει, ἣν ἐπιφέρει, ἐπὶ τῷ θαυμάζεσθαί τε κατὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ κατὰ τὸ ὠφελεῖσθαι· ἓν τε τῷ μὴ ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ, καὶ ἐν τῷ φοβεροὶ τοῖς ὑπηκόοις φαίνεσθαι. Οἱ τέως Ἀθηναῖοι νομιζόμενοι] τοὺς μετοίκους λέγει. Κατὰ τὸ ὠφελεῖσθαι] ἤγουν κερδαίνειν. Εἴτε ξυμβήσεταί τι ἄλλο] εὐφημότατα

dere poteſt vel ab ὄντες, *quos haberemus* conſortes, vel a κοινωνοὶ (σὺν) ἡμῖν, vel ab ἀρχῆς, pro ἡμῶν.

Καταπροδῶσιτε] *Aemil. Portus* putat, ſi ita ſcripſerit *Thucydides*, hoc eſſe ab inuſitato καταπροδίδω. Sed non credibile eſt, *Thucydidem* tam inuſitato et obſoleto verbo, ſi modo quisquam ita loquutus eſt, voluiſſe vti. Melius eſt, quod *Idem* coniicit, προδιδοῦτε, vel προδοῦτε legendum eſſe. Dvk.

ἕως ἥκμ.) ἕως, vt Lat. *donec, dum, quoad*, et χρόνον, tempus, *in quo*, *per* quod fuerit res, ſign. Baſil. Edit. vitioſe haud dubie, ἡκμάζετο· non ſolet media forma poni, quia ipſum eſt Neutr. Sed et, commate poſito poſt ναυτικὸν, vt ſeruatum hic eſt ex Edit. Duk. ab ἀντιστῆναι pendeat ἡμῖν, vtroque fortaſſis trahendum, et conſulto ſic interiectum ἡμῖν rurſus pro ἡμῶν· nobis res naualis, p. noſtra.

ἠξίωσε) *voluit*, Gall. *s' aviſa*; barbare, *praeſumſerit*, ſich beygehen ließ.

μετὰ ἀσθεν. — ξώμης) μετὰ hic eſt ἐν, bey; vt 1. Tim. 6, 6. εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας, *iuncta* animo aequo et neceſſariis (vſ. 7.) contento; vel quia nulla εὐσέβεια (*vera* quidem) eſt ſine αὐταρκεία, pro, εὐσέβεια (ἅμα) αὐτάρκης· quam opponat nimirum Paullus eorum religioni, qui πορισμὸν, quaeſtum, ex pietatis ſtudio captent; plane, vt deinde et hic Thuc. εὐτυχούσης ξώμης· quod antea dixiſſet, μετὰ ἀσθενείας καὶ ξυμφορῶν, i. e. ἀσθενὴς καὶ ξυμφοραῖς κεχρημένη. Concinnitatem ex parte ſecutus Thuc. affecutus tamen, varietatis amore, non eſt: Diceret enim, quod priori plane reſponderet: ἑτέρα (pro ἑτέρων, notabiliter latis, cum ἑτέρα ξώμη ſit aliud *genus*, alia pars virium; vt *magnitudo Romana* p. *Romanorum*; *nobiles domos*, Liu. 6, 36. extr. pro *nobilium*;) ἀνεπιστημοσύνη (quae reſponderet τῇ ἐπιστήμῃ,) μετὰ ξώμης, diuerſum τῷ ἀσθενείας,) καὶ εὐτυχίας· (opp. ξυμφορῶν·) ſed, vt dixi, variare maluit, quam deliciari.

C. 64. ὁμοίας] Mſqu. C. ὁμοίως· Vol. ſine ὁμοίως, vt Adverb. eſſet pro Adiect. more Noſtri, (V. Phil. Th. P. p. 115.) proxime referendum ad ἐσομένας; Non ſpreuerim.

ὑμῖν, τούς τε ἐνθάδε πολεμίους εὐθὺς [x] ἐπ' ἐκεῖνα [z] πλευσουμένους, καὶ τοὺς ἐκεῖ ὑπολοίπους ἡμῶν ἀδυνάτους ἐσομένους τούς τε αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐπελθόντας ἀμύνασθαι. καὶ οἱ μὲν ἂν ὑπὸ Συρακουσίοις εὐθὺς [a] γίγνοισθε, οἷς, αὐτοὶ ἴστε, οἷα γνώμη ἐπήλθετε· [b] οἱ δ' ἐκεῖ, ὑπὸ Λακεδαιμονίοις. ὥστε, ἐν ἑνὶ τῷδε ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀγῶνι καθεζῶντες, καρτερήσατε, εἴπερ ποτὲ, καὶ ἐνθυμεῖσθε καθ' ἑκάστους τε καὶ [c] ξύμπαντες, ὅτι οἱ ἐν ταῖς ναυσὶν ὑμῶν νῦν ἐσόμενοι, καὶ πεζοὶ τοῖς Ἀθηναίοις εἰσὶ καὶ νῆες, καὶ [d] ἡ ὑπόλοιπος πόλις, καὶ τὸ μέγα ὄνομα τῶν [e] Ἀθηνῶν· [f] περὶ ὧν, εἴ τις τι [g] ἕτερος ἑτέρῳ προφέρει ἢ ἐπιστήμῃ, ἢ εὐψυχίᾳ, οὐκ ἂν ἐν ἄλλῳ μᾶλλον καιρῷ ἀποδειξάμενος, αὐτός τε [h] αὐτῷ ὠφέλιμος γένοιτο, καὶ τοῖς ξύμπασι σωτήριος."

ξ΄. Ὁ μὲν Νικίας, τοσαῦτα παρακελευσάμενος, εὐθὺς [i] ἐκέλευε πληροῦν τὰς ναῦς. τῷ δὲ Γυλίππῳ καὶ τοῖς Συρακουσίοις παρῆν μὲν αἰσθάνεσθαι, [k] ὁρῶσι καὶ αὐτὴν τὴν παρασκευήν, ὅτι ναυμαχήσουσιν οἱ Ἀθηναῖοι· προηγγέλθη [l] δὲ αὐτοῖς καὶ ἡ [m] ἐπιβολὴ τῶν σιδηρῶν χειρῶν. καὶ πρός τε τἆλλα [n] ἐξηρτύσαντο, ὡς ἔκαστα, καὶ πρὸς τοῦτο. τὰς γὰρ πρῴρας καὶ [o] τῆς νεὼς ἄνω [p] ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν, ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἡ χεὶρ ἐπιβαλλομένη. καὶ, ἐπειδὴ πάντα ἕτοιμα ἦν, [q] παρεκελεύσαντο ἐκείνοις οἵ τε στρατηγοὶ [r] καὶ Γύλιππος, καὶ ἔλεξαν τοιάδε·

x Ἐπέκεινα *Bar. Ald. Flor. Baſ.* Videtur autem hic dure (ſicut alibi) neutrum pro maſculino vſurpauiſſe, quum ἐκεῖνα non poſſit νεωσοίκους, quod maſculinum eſt, referre. Ἐπ' ἐκεῖνα, ſcil. τὰ τῆς ἡμετέρας χώρας μέρη. *Ae. Port.* Ἐπέκεινα *Gr.* *z* Πλευσομένους *Reg.* Aug. *a* Γένοισθε *Ar. C. Dan.* Paullo poſt Συρακουσίους Baſ. qui et ἀπήλθετε p. ἐπήλθ. *b* Οἱ δὲ ἐκεῖ *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. Mſq. *c* ξύμπαντας *Reg.* *d* Ἡ omittunt *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. *e* Ἀθηναίων *Dan* *f* Καὶ περὶ etc. *C.* *g* Ἕτεροι τε et ſupra ἕτοιτο *Dan.* ἕτερος d. Mſqu. *h* Αὐτῶ *Ar. C. Bar. Gr. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Aug. *i* Ἐκέλευσε *Dan.* *k* Ὁρῶσι δὲ καὶ *Ar. C. Dan.* *l* Δ' αὐτοῖς *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Mſqu. *m* Ἐπιβολὴ τῶν σιδηρῶν etc. *C.* atque ita legiſſe videntur *Schol.* et *Valla.* Πρὸς δὲ τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν ἀντεσοφίζοντο, βύρσας προσηλάντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ὀλισθάνῃ, πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαβὴν οὐκ ἔχων. *Iul. Pollux.* Hvds. Ἐπιβολὴ *Reg. Caſſ.* Aug. *n* Ἐξηρτήσαντο *Caſſ.* *o* Τῆς νεὼς τὰ ἄνω *C.* *p* Ἐπιπολὺ *Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug. Paullo poſt ἀντιλαβεῖν *Caſſ.* mox καὶ ὅπως Mſqu. et infr. ἐπιβαλομένη. *q* Παρεκελεύσαντο ἐπ' ἐκείνοις *Bar. Ald. Flor. Baſ. Gr.* *r* Καὶ ὁ Γύλιππος *C. Gr.*

ἐσομένους) rel. participia hic pro Infinitiuis, more Graecorum.

Τὸ μέγα ὄνομα τῶν Ἀθηναίων] *Lucret.* VI, 2. Primae frugiferos foetus mortalibus aegris Dediderunt quondam *praeclaro nomine* Athenae. Wass.

περὶ ὧν) referri non poteſt ad ἐπιστήμῃ, neque ad εὐψυχίᾳ, neque ad προφέρει· neque enim in ea, quae memorauerit Nicias, et *reliquias* Athenarum, cet. cadat ſcientia aut εὐψυχία; ſed inter eos eſt hic locus, vbi Conſequens *aliter* efferatur verbis, vt *ſenſu* tamen referatur ad Antecedens: Sequitur: οὐκ ἐν ἄλλῳ μᾶλλον καιρῷ ἀποδειξάμενος· Debebat: περὶ ὧν (i. e. ὑπὲρ ὧν;) οὐκ ἄν τις ἐν ἄλλῳ καιρῷ μᾶλλον, (ἐπιστηδειοτέρως, εἰκότως μᾶλλον, opportunius, aptius,) ἀγωνίσαιτο, καὶ οὕτως ἐπιδείξαιτο (τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν εὐψυχίαν,) καὶ διὰ τούτου γένοιτο, rel. Hoc ergo conſequens variauit Thuc. et aliter, quaſi breuius, et contractius condenſatis notionibus, extulit, aut, ſi mauis, latius porrexit, *modo* ſimul et *euentu* τοῦ ἀγωνίζεσθαι declarato et comprehenſo.

C. 65. [ἐκέλευε) Schol. abeſt Aug.]

τ. παρ. καὶ αὐτ.) καὶ hic eſt *iam*, ſchon an ſich.

[καὶ ἡ ἐπιβ.) Schol. abeſt Aug.]

Ἡ ἐπιβολὴ τῶν σιδηρῶν χειρῶν] Locus *Pollucis* in Var. Lection. *Hudſoni* eſt I, 120. e quo ſatis conſtat, *Pollucem* hic legiſſe ἐπιβολή. Sic *Thucydides* paullo ante, Cap. 62. χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαί, et hic paullo poſt, ἡ χεὶρ ἐπιβαλλομένη. *Stephanus* quoque hic adnotat: *pro* ἐπιβολὴ *malim* ἐπιβολή, *quod et Valla plane videtur legiſſe.* Sed et alibi perperam ἐπιβολὴ pro ἐπιβολή, quamquam alia ſignificatione, ſcribitur. Vid. III, 45. et IV, 76. Dvk.

ἐπιβ.) Miror, hic probari Viris doctis Lect. ἐπιβολή, vbi addatur, προηγγέλθη αὐτοῖς. At *iectio* (iectus) manuum ferr. non *indicaretur*; hanc vero ſentirent in proelio; ἐπιβουλὴ, *commentum*, conſilium, (*inſidioſum*,) ars, indicata fuit (geſteckt), priusquam adhiberetur. Compilant ſubinde Viri docti, non iudi ant.

[πρ. τοῦτο) Schol. abeſt Aug.]

κ. τῆς νεὼς) Quaerit Duk. cur Singulari vſus ſit Thuc. de eo, quod in pluribus (immo plerisque omnibus,) factum fuerit. Ego magis quaeſierim, quid ſibi hic velit καὶ, cui nihil reſpondeat, cuius *alius* rei, praeter nauis, proras munierint. Nam ἄνω, vt aduerb. pertinet ad verb. κατεβύρσωσαν. Ac, ſi vel maxime τὰ addideris, tamen diceret Thuc. τάς τε πρῴρ. τ. ν. καὶ τὰ ἄνω. Nam Singularem quidem nil ſane morer, vtut conferre non auſurus, quippe paullo diſſimile, c. 62. extr. προσπεσούσης νεώς· et tamen eſt pro νεῶν· intell. ἑκάστης. Ac fortaſſe pro καὶ τῆς leg. ἑκάστης, leui vero immutatione, et quae omnia plana reddat.

Κατεβύρσωσαν] E *Thucydide* laudat *Pollux* VII, 84. Wass. Non contemnenda videtur ſcriptura *Cod C.* τὰ ἄνω. Sed non intelligo, cur τῆς νεὼς nun ero ſingul. voluerit dicere *Thucydides*, quod ſine dubio in pluribus factum eſt; vnde et, quaſi de pluribus, τὰς πρῴρας dicit. Dvk.

victoria, vobis contingat, et hostes, qui hic sunt, protinus illuc nauigaturos, et qui de nobis illic sunt reliqui, nequaquam satis virium habituros ad propulsandos et eos, qui illic *iam* sunt, et eos, qui praeterea *hinc aduersus ipsos* venient. Et vos quidem, *qui hic estis*, in Syracusanorum potestatem confestim venietis, contra quos qua mente veneritis, vos ipsi *probe* nostis: qui vero illic sunt, in Lacedaemoniorum *potestatem venient*. Quare, cum in hoc vno certamine pro vtrisque, *tam pro vobis ipsis*, *quam pro caeteris*, *qui sunt domi*, constituri sitis, fortiter, si vnquam alias, *hosti* resistite, et singuli et vniuersi vobiscum reputate, * ex vobis, qui naues mox conscendetis, Athenienſium *omnem* peditatum, et classem, et *vrbem*, *et* reliquam ciuitatem, et magnum illud Athenarum nomen omnino pendere. Pro quibus, si qua in re alius alii praestat, vel scientia vel animi praestantia, is nunquam alias opportunius sese ostentauerit, *quo* et sibi ipsi vtilis fuerit, et vniuersis salutaris."

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

65. Nicias igitur, his *suos* adhortatus, statim imperauit, vt naues conscenderent. Gylippo autem et Syracusanis, quippe quod ipsum etiam *hostium* apparatum cernerent, praesentire quidem licebat, Athenienses nauale proelium inituros esse; sed certiores facti sunt etiam de ferreis manibus, quas nauibus iniicere statuerant. Et cum aduersus caetera omnia *illorum inuenta*, tum etiam aduersus hoc, remedia excogitata praepararunt. Nam proras et superiores nauium partes coriis longe lateque contexerunt, vt manus iniecta laberetur, nec quicquam nancisceretur, quod apprehenderet. Postquam autem omnia praeparata fuerunt, duces *eorum* ac Gylippus eos adhortati sunt, et hanc orationem *apud eos* habuerunt.

* Quod in his nauibus futurae sunt terrestres Athenienſium nauales que copiae, et reliqua ciuitas, et magnum nomen Athenarum. *Acacius.*

ἠνίξατο τὴν ἧτταν. Τούς τε ἐνθάδε πολεμίους] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὑπομιμνήσκω. Ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀγῶνι καθεστῶτες] ἤτοι, ὑπέρ τε τῆς ἐνταῦθα δουλείας ὑμῶν, καὶ τῆς ἐκεῖ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων. Ἐκέλευε πληροῦν τὰς ναῦς] ἀνδρῶν ὀλιγονότι. Καὶ ἡ ἐπιβολή] ἡ ἀντίληψις. Πρὸς τοῦτο] ἤγουν, πρὸς τὴν ἀντιλαβὴν τῶν σιδηρῶν χειρῶν. Παρεκελεύσαντο ἐκείνοις οἵ τε στρατηγοὶ καὶ Γύλιππος] πάντες ὑπὸ θάρσους ἐν τούτοις παρακελεύονται. οἱ στρατηγοὶ τῶν Συρακουσίων, ὡς ὑπὲρ αὐτῶν ὄντος τοῦ ἀγῶνος· οἱ τῶν Βοιωτῶν, ὡς ἀντισχόντων ἐν τῷ ἐφόδῳ τοῖς Ἀθηναίοις· Κορίνθιοι, ὡς ναυτικῇ καὶ πεζῇ δυνάμει βεβοηθηκότες μόνοι τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου· Γύλιππος, ὡς στρατηγὸς ἐπὶ τούτῳ αὐτῷ παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐκπεμφθείς. πάντας δὲ, εἰκὸς, ἡδομένους, καὶ ἀνὰ μέρος καὶ ὁμοῦ τὴν διάλεξιν ποιεῖσθαι πρὸς αὐτούς.

[παρεκελεύσ.) Schol. abest Aug] Et vero friuolum satis videtur, initium certe et extrema, neque quicquam ad sensum verborum aut rei caussam explicandam quisquam desideret. Nec, quae veluti per μερισμὸν inferat de singularum partium ducibus, ostenderint, cur ὑπὸ θάρσους cohortationem peregerint. Nec vero prae fiducia cohortationem adhibet imperator, sed haud necessariam, sic affectus, magis putarit. Extrema vtique frigent: πάντας δέ, εἰκὸς, ἡδομένους rel.)

ἐκείνοις) ἐπ' ἐκείνοις si legeris: aut vertendum, *apud eos*, cum Porto: quae verba cur obliquis literis exprimantur in Edit. Duk. (vnde seru ui tam ...) nescio, cum sint ipsa Graeci textus verba. Non ἐκείνοις tamen diceret Thuc. sed αὐτοῖς. Quare ego interpreter ἐπ' ἐκείνοις, recipiendum haud dubie vel ob consensum Libb. vel ob vsum τοῦ ἐκείνοις, tanquam sit, πρὸς ἐκείνοις, *praeterea*, *insuper*, *ad* illum apparatum, vt referatur ad verba: πάντα ἕτοιμα ἦν· qf. *cum respectu* ad illum apparatum, in Hinsicht; aut simpliciter, noch überdieß, zum Ueberflusse.

οἵ τε στρατ. κ. ὁ Γύλ.) recte confert *Abresch.* Marc. 16, 7. *nuntiate discipulis et Petro*: i. e. *tum reliquis* discipulorum, *tum maxime* Petro et *nominatim*. Nec minus aptum commemorat Matth. 8, 33. ἀπήγγειλαν — πάντα, καὶ τὰ (περὶ) τῶν δαιμονιζομένων· (*cum*) omnia (reliqua,) nuntiarunt, *et* (i. e. *tum*, nominatim vel *praeser tim.*) quae de daemoniacis accidissent. Vbi tamen abest lib. is quibusdam καὶ, et κατὰ legunt nonnulli; in peritiâ haud dubie non intelligentium vsum huncce τοῦ καὶ· κατὰ quidem hic alienum, quia sequ. Genitiuus. Vulg. Int καὶ reddit. Quod, *parte* memorata, *totum* tamen subiici, obs. Abr. eius exemplum statim vs. 1. exhibet Aristoph. Plut. ὦ Ζεῦ καὶ θεοί. Adde Rom. 8, 35. vbi mediis vexationum partibus ac modis inferitur generis voc. διωγμός. 1. Tim. 5, 10 post singula benignitatis officia additur: εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε, int. ἄλλῳ λοιπῷ ἔργ. ἐγ cf. alla a a me Philog. Thuc. Paull. p. 397. n. 2. Ita et hic: *cum reliqui* duces, tum maxime vel nominatim (cuius sit orationem appositurus,) Gylippus. v. et ad c. 66. statim init.

ξ'. "ΟΤΙ μὲν καλὰ τὰ προειργασμένα, καὶ ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἔσται, ὦ Συρακούσιοι * καὶ ξύμμαχοι, οἵ τε πολλοὶ δοκεῖτε ἡμῖν εἰδέναι· ἀδὲ γὰρ [s] ἂν ἔτως αὐτῶν προθύμως ἀντελάβεσθε· καὶ, εἴ τις μὴ [v] ἐπὶ ὅσον [x] δεῖ, ἤσθηται, σημανῶμεν. Ἀθηναίους γὰρ, † ἐς τὴν χώραν τήνδε ἐλθόντας, πρῶτον μὲν ἐπὶ [y] τῆς Σικελίας καταδωλώσει, [z] ἔπειτ', εἰ κατορθώσειαν, καὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, [a] καὶ ἀρχὴν τὴν ἤδη μεγίστην τῶν τε πρὶν Ἑλλήνων καὶ τῶν νῦν κεκτημένους, πρῶτοι ἀνθρώπων [b] ὑποσάντες τῷ ναυτικῷ, ᾧπερ πάντα κατέσχον, τὰς μὲν νενικήκατε ναυμαχίας, τὴν δ' ἐκ τῶ εἰκότος ** νῦν νικήσετε. ἄνδρες γὰρ ἐπειδὰν, ᾧ ἀξιῶσι πρᾶξαι, [c] κωλυσθῶσι, τό γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον αὐτὸ ἑαυτῶ ἐστὶν, [d] ἢ εἰ μὴ δ' ὡήθησαν [e] τοπρῶτον, καὶ, τῷ παρ' ἐλπίδα τῶ αὐχήματος σφαλλόμενοι, καὶ παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν. †† ὃ νῦν Ἀθηναίοις, εἰκὸς, πεπονθέναι."

ξζ'. "[f] Ἡμῶν δὲ, τό, τε ὑπάρχον πρότερον, [g] ὥπερ καὶ ἀνεπισήμους ἔτι ὄντες ἀπετολμήσαμεν, βεβαιότερον νῦν, [h] καὶ, τῆς δοκήσεως [i] προσγενομένης αὐτῷ, [k] τὸ κρατίστους εἶναι, εἰ τοὺς κρατίστους ἐνικήσαμεν, διπλασία ἑκάστῳ ἡ ἐλπὶς. [l] τὰ δὲ πολλὰ, πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις ἡ μεγίστη ἐλπὶς μεγίστην καὶ τὴν προθυμίαν [m] παρέχεται. [n] τά τε τῆς ἀντιμιμήσεως αὐτῶν τῆς παρασκευῆς ἡμῶν, τῷ μὲν

* καὶ d. Basil. s Ἡμῖν *Dan.* t Ἂν deest *Ar.* v Ἐπὶ ab aliena manu in *Cod. Ar.* x Δεῖ σθῆναι *Caff.* † ἐς χώρ. τήνδε Mſqu. y Τῆς deest *Reg.* z Ἔπειτα *C. Gr.* a Καὶ τὴν ἀρχὴν *C.* b Ὑποστάντες *Dan.* ** εἰκότως Mſqu. c Κολυσθῶσι *C.* Ἀκολυθῶσι *Ar. Dan.* Κολυσθῶσι et inter verſus manu recenti κολυσθῶσι *Reg.* Κολυσθῶσιν *Gr.* ἀκολυθῶσι Mſqu. κολευθῶσι Aug. ſed a m. ant. in marg. κολουσθῶσι. d Οἱ εἰ μὴ *Reg.* εἰ d. Mſqu. e Τὸ πρῶτον *Ar. C. Caff.* †† ὃ d. Mſqu. f Ἡμῶν *Ar. C. Bar. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caff. Dan.* ὑμῶν Aug. η ſupraſcr. ita: ὑμῶν. g Ita emendatum erat in *Reg.* a prima manu ὅπερ. h Καὶ deest *Reg. Caff.* Aug. i Προσγεγενημένης *Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Caff.* Aug. Mſqu. k Dilucidior fuiſſet oratio, ſi τὸ κρατίστους εἶναι dixiſſet; verum vbique affectat τὸ καινοπρεπές. *Fr. Port.* l Τὰ δὲ πολλὰ πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις ἡ μεγίστη ἐλπὶς, omittunt Mſqu. *Ar. C.* ſed ab aliena manu reponuntur in ora *Cod. C.* Omittunt etiam *Reg. Caff.* et Aug. in hoc a m. rec. adſcr. m Παρέχεται *Ar. C.* n Τάδε *Bar.*

C. 66. [τὰ προειργ.) Schol. abeſt Aug.]

Συρακ. κ. ξύμμ.) Codici Mſqu. abeſt καί· quo omiſſo, ipſi Syracuſani dicantur Lacedaemoniis ξύμμαχοι· qui ſane eſſent. Sed enim per omnem hiſtoriam et orationes Noſtri *princeps* belli gerendi populus diſtinguitur a συμμάχοις, *ſociis*; vnde retinendum plane ſit καὶ, nouo exemplo auctarum obſeruata ad C. 65. extr. vt intelligas Συρακ. καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμ. ita quidem, ſi ξύμμαχοι dicantur Lacedaemoniorum, quorum et Syracuſani eſſent ξύμμαχοι. Sed magis eſt, vt qua Syracuſanos ita dicantur, ſimpliciter per καὶ ab hisce diſtincti.

[ἀντελάβ.) Ineptum hic Schol. ἤσθάνεσθε reiicit Abr. ad ἤσθηται, vt explicetur 3. Perf. per 2. Perf. Ne hoc quidem poteſt, propter εἴ τις]

Ἀθην. γὰρ) Explicat hic γὰρ, et ſign. *nempe*; oſtendit enim, *quaenam* ſint τὰ προειργασμένα καλὰ, inimo, *quomodo* ſint καλὰ προειργ. et in quo *poſitus*, *quinam* ſit ὁ μέλλων καλὸς ἀγών. Ἀθηναίους autem pendet ab ὑποστάντες infra, ait ſimul etiam a νενικήκατε, ſi quidem ad τὰς ναυμαχίας et τήνδε intellexeris κατά. Sed et ſic poteſt: ὑποστάντες, i. e. ὑπέστητε, καὶ νενικήκατε τὰς ναυμ. quia, *iudicium vincere* p. *iudicio*, Cic. in Verr. L. I. c. 52. med. *id iudicium — C. Muſſius vicit.*

[ἐς τ. χώρ.\
[εἰ κατορθ./ Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

π. πρὶν Ἑλλ.) *inter* Graecos vel *ex* Graecis. Licet et Superlat. intellexiſſe pro Comparat. μείζω, *maius*, ſcil. τῆς ἀρχῆς, *maius* imperium, quam vllus Graeciae populus aut olim tenuerit, aut nunc teneat. V. Phil. Th. P. p. 69. 3. additurus illic allatis Eurip. Iphig. in Aul. vſ. 1594. ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται, i. e. μᾶλλον, *magis amat*, *praefert.*

ἐκ τ. εἰκ.) i. e. κατὰ τὸ εἰκός· vt ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖ, Xen. M. S. 4, 5, 11. pro, κατὰ πάντα τρόπον. Et totum eſt pro Aduerb. εἰκότως, vt ἐκ τοῦ προφανοῦς, p. προφανῶς. C. Mſqu. ἐκ τοῦ εἰκότως· ne hoc quidem male, et quaſi per Pleonasmum ἐκ τοῦ, aut per Ellipſin, ἐκ τοῦ εἰκότως, ſc. μέλλοντος, γενησομένου, vel ἐλπιζομένου. Ita fere, etſi non vsquequaque ſimile, αἱ ἐκ τοῦ παραχρῆμα (ſcil. χρόνου γενέμεναι) ἡδοναὶ, Xen. M. S. 1, 2. et apud Noſtrum, propius huc, ἐκ τοῦ ἀπροσδοκήτως μᾶλλον, pro ἀπροσδοκήτου, et totum pro ſimplici ἀπροσδοκήτως. Infra quoque, c. extr. τῷ παρ' ἐλπίδα, ſc. γενομένῳ.

[ἄνδρ. γὰρ) In Schol. Aug. pro οὐδὲ, in extr. eſt εἰ μηδὲ,] (intell. ἥλπισαν· in Vulg. autem int. ἐταπεινοῦντο.)

ἄνδρ. γὰρ) Ordo ſane eſt: ἐπειδὰν γὰρ ἄνδρες κολουσθῶσι· vnde et comma abeſſe debet poſt γάρ. Vix eſt tamen, quin Anacoluthi ſpecies relinquatur, videaturque Thuc. voluiſſe praedicatum directo ſubiicere vocabulo ἄνδρες, at mutaſſe repente ſtructuram, quam et ordiri ſic potuiſſet: ἀνδράσι γὰρ — τὸ ὑπόλοιπον — ἀσθενέστ. ἐστίν. Certe ad ἀσθενέστερον inſereret αὐτοῖς. Minus tamen apertum Anacol. quam Ioh. 17, 2. ἵνα πᾶν, ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον· pro, ἵνα δώσῃ ζ. αἰών. πᾶσιν, οὓς (v. οἷς) δέδ αὐτῷ. Ἄνδρες hic ſunt *homines*; vt recte vertit Port. et obl. *Abr.* Ita vt neget tamen, ἀνθρώποις huc conuenire; nempe, quia de fortibus viris bellatoribusque eſt ſermo.

[κ. τῷ παρ' ἐλπ.) Me quoque legentem ſtatim offenderat ἡμῶν in extr. h. Schol. quo deinde libentius vidi, Abreſch. quoque improbari. Neque enim Lacedaemoniorum δύναμις erat, aut Syracuſanorum, qua χείρους eſſent Athenienſes, ſed ipſorum Athen. Nec noëmatice loquitur Thuc. de *ſolis* Athen. ſed gnomice, vniuerſe, de ἀνδράσιν, *hominibus*. F. leg. αὐτῶν· aut male intellexit Schol. verba Noſtri.]

κ. τῷ παρ' ἐλπ. τ. αὐχ. σφ.) Iungendum ſane videtur, σφαλλ. (ἀπὸ, vel περὶ) τοῦ αὐχήμ. τῷ (γενομένῳ) παρ' ἐλπ. vbi

66. „Qvod praeclarae ſint res *a nobis* ante geſtae, quodque de praeclaris rebus mox etiam certamen *nobis* ſit futurum, Syracuſani et ſocii, plerique nobis cognoſcere videmini; (* nec enim tanto ſtudio res illas gerendas ſuſcepiſſetis;) ſi quis tamen, quantum ſatis eſt, non cognoſcit, *nos hoc ipſi* declarabimus. Athenienſes enim, qui in hanc regionem venerunt, primum quidem, vt Siciliam ſubigerent, deinde vero, ſi rem feliciter geſſiſſent, vt Peloponneſum etiam caeteramque Graeciam, et qui omnium tam ſuperioris quam noſtrae memoriae Graecorum imperium iampridem maximum obtinent, vos mortalium primi ſuſtinuiſtis claſſe, qua *illi* cuncta obtinuerunt, et cum aliis naualibus proeliis *iam* ſuperaſtis, tum etiam hoc, vt veriſimile videtur, nunc vincetis. Homines enim, poſtquam eorum vires in ea re, qua ſe caeteris *praeſtare* putant, fractae fuerint, multo minorem in poſterum de ſe ipſis opinionem concipiunt, quam ſi nunquam antea *quicquam de ſe tale* ſenſiſſent: et opinione ſua, propter quam animos elatos habebant, praeter ſpem fruſtrati, † etiam infra vires virtute ſuccumbunt. Id, quod Athenienſibus nunc accidiſſe credibile eſt.“ Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

67. „Quod vero ad nos attinet, tum quia priſtina noſtra virtus, (qua, licet *rerum nauticarum* adhuc eſſemus imperiti, belli fortunam tentauimus) nunc validior eſt, * tum quia ſummae virtutis opinio *iam* ad eam acceſſit, quod *viros* fortiſſimos vicerimus, ſpes vniuscuiusque *noſtrum* duplo maior *eſſe debet*. Plerumque autem, maxima ſpes maximam etiam animorum alacritatem addit ad res *impigre* ſubeundas. Quod autem hoſtes noſtrum apparatum aemulentur, haec ratio noſtrae quidem conſue-

* Qui enim alias tam promte capeſſeretis? *Acacius.* † *Id eſt:* minus virtutis ac fortitudinis praeſtant, quam poſſent. *F. Port.* In iis, quae vel infra vires ſunt, ſuccumbunt. *Steph.* Eriam infra vires animos demittunt. *Acacius.* * Illa inſuper opinione accedente, nos validiſſimos eſſe, ſi validiſſimos vicerimus etc. Hvds.

Τὰ προειργασμένα] ἤγων, ἡ προγεγενημένη νίκη. Ἀντελάβεσθε] ἀντὶ τοῦ ἠσθάνεσθε. Ἐς τὴν χώραν τήνδε] ἤτοι, κατὰ τῆσδε τῆς χώρας. Εἰ κατορθώσειαν] ἤγων τροπαιοῦχήσειαν. Ἄνδρες γὰρ ἐπειδὰν ᾧ ἀξιῶσι πρᾶξαι κολυσθῶσι] ὁπόταν γὰρ ἄνδρες ἐλαττωθῶσιν ἐν τούτῳ, ἐν ᾧ δοκοῦσιν ὑπερέχειν τῶν πέλας, εἰς τε τὰ λοιπὰ τῇ φρονήματι ταπεινῶνται μᾶλλον, ἤπερ εἰδὲ ὅλως τι κατ' ἀρχάς. Καὶ τῷ παρ' ἐλπίδα] καὶ παρ' ἐλπίδα σφαλέντες, ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνησαν, (φησὶν,) αὖθις ἐν τοῖς ἔργοις ἐνδιδόασιν, ταπεινότεροι καὶ χείρους γινόμενοι τῆς ὑπαρχούσης δυνάμεως ἡμῶν. Καὶ τῆς δοκήσεως] τῆς ἀγαθῆς ἐλπίδος. Διπλασία ἑκάστῳ ἡ ἐλπὶς] τὸ μὲν διπλασία, ἀντὶ τοῦ πολλαπλασία. οὐχ ἑκάστῳ δὲ ἡ ἐλπὶς διπλασία, ἀλλ' ἐξ ἑκάστου τῶν εἰρημένων διπλασιάζεται, ἐκ τοῦ καταπεπτωκέναι τὰς Ἀθηναίους τοῖς φρονήμασι, κἀκ τοῦ δόκησιν ἔχειν, ὅτι κρείττους ἐσμὲν, εἰ τὰς κρείττους ἐνικήσαμεν. Τά τε τῆς ἀντιμιμήσεως αὐτῶν] μιμούμενοι ἡμᾶς (φησὶν) οἱ Ἀθηναῖοι, πολλὰς ὁπλίτας ἐπιβιβάσαντες ἐπὶ τὰ κατασκώματα, ὅπερ ἡμῖν μὲν σύνηθές ἐστι, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀνάρμοστον, ἐκείνοις δὲ ἐναντίον, διὰ τὰ ἐπιφερόμενα.

non tenuerint gloriam priſtinam aliquo (τῷ eſt pro τινὶ, q. τῳ, ſine accentu, Attice,) caſu inopinato. Cum αὔχημα tamen ſit gloriatio magis, arrogantia, οἴησις· haud video, quid, iungi, prohibeat, παρ' ἐλπ. τοῦ αὐχήμ. praeter *ſpem*, opinionem, *arrogantiae* ſuae. Sic quoque τῷ fuerit pro τινὶ· aut int. *illum* caſum, qui hic accidiſſe illis intelligatur, oblatus dicatur: durch das Unverhoffte. Portum vertiſſe, nolim, *opinione fruſtrati*, quia Paſſiue adhibuit Deponens; etſi nullo modo excuſatius in Lat. peccatur; poterat tamen, *opinione fruſtrante*.

κ. παρὰ ἰσχ. τ. δυν. ἐνδ.) Porti interpretatio: *infra vires virtute ſuccumbunt*, et ſenſu caret, in verbis, *infra vires*, et ἀτοπίαν habet, *virtute ſuccumbunt*; neque enim ſuccumbimus virtute, ſed reſiſtimus. Nec vero *virtutem* ſign. δύναμις· nec commode iungatur, τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν. Immo ſimpliciter fere ponitur ἐνδιδόναι, *cedere*, nachgeben. Ego iunxerim ἰσχὺν τῆς δυνάμεως, qſ. *veram* vim, *ſolidam*, id quod ἰσχύει, (*vere*) valeat efficere, ſi annitantur, poſſit eorum robur.

C. 67. [κ. τ. δοκήσ.) Schol. abeſt Aug.] δόκησις non eſt ἐλπὶς, vt Schol. expl. ſed δόξα, aliorum nempe de nobis. Et in Schol. quod ſequ. ad διπλασία, ipſe expl. δόκησιν ἔχειν, aut oblitus ſui, aut mutata ſententia, aut alius auctor Scholii.)

Προσγενομένης] *Cl. Gr.* cum aliis προσγεγενημένης. nec diſplicet. Wass.

τὸ κρατ. εἶναι) pro, τοῦ, κρ. εἶν. int. κατά.

διπλ. ἑκ. ᾗ ἐλπ.) Schol videtur ἑκάστου non ad *homines* referre, vt duplicem *quisque* ſpem habeat, neque ad materiam (*Obiectum*) ſperandi, ſed ad cauſſam ſperandi, tanquam ſit, (vt ipſe expl.) ἐξ ἑκάστου. Et vero *geminari* ſpes commodiſſime et veriſſime dicatur, quae *duplici* cauſſa nitatur. Ad *rem* quidem, quae ſperetur, et materiam ſperandi, eo non retuleris ἑκάστου, quod *vna* tantum ſperabatur, victoria.

[τά τε τ. ἀντιμιμ.) In Schol. Auguſt. pro ἐπιβιβάσαντες eſt ἐπεβίβασαν.] Rectius haud dubie; quia non redditur Verbum, a quo pendeat Particip. at contra ab ἐπεβίβασαν commode pendeat μιμούμενοι, quod ſine illo verbo finito neque ipſum habeat, quo referatur.

τά τε τ. ἀντιμ.) Primo Artic. c. Genit. periphraſin habet Nominis, ἡ ἀντιμίμησις. V. Philol. Thuc. P. p. 213. init. durius hic quidem, ob alium Genit. ſequentem; V. ruſus

ἡμετέρῳ τρόπῳ. [o] ξυνήθη τέ ἐστι, καὶ ἂν ἀνάρμοστοι πρὸς [p] τὴν ἑκάστην αὐτῶν ἐσόμεθα· οἱ δ', ἐπειδὰν πολλοὶ μὲν ὁπλῖται ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων, παρὰ τὸ καθεστηκὸς, ὦσι, [q] πολλοὶ δὲ ἀκοντισταὶ χερσαῖοι, ὡς εἰπεῖν, Ἀκαρνᾶνές τε καὶ ἄλλοι ἐπὶ ναῦς [r] ἀναβάντες, οἷ ἀδ', ὅπως καθεζομένους χρὴ τὸ βέλος [s] ἀφεῖναι, εὑρήσουσι, πῶς δ' σφαλοῦσί τε τὰς ναῦς, καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς πάντες, ἂν ἐν τῷ [t] αὐτῶν τρόπῳ κινούμενοι, ταράξονται; ἐπεὶ καὶ τῷ πλήθει τῶν νεῶν ἂν ὠφελήσονται· (εἴ τις καὶ τόδε [v] ὑμῶν, ἔτι ἂν ἴσαις ναυμαχήσει, πεφόβηται·) ἐν ὀλίγῳ γὰρ πολλαὶ, ἀεργότεραι μὲν ἐς τὸ δρᾶν τι, ὧν βάλονται, ἔσονται, [x] ῥᾶσαι δὲ ἐς τὸ βλάπτεσθαι ἀφ' ὧν ἡμῖν παρεσκεύασαι. τὸ δ' [*] ἀληθέστατον γνῶτε, ἐξ ὧν [y] ἡμεῖς οἰόμεθα σαφῶς πεπύσθαι. [z] ὑπερβαλλόντων γὰρ αὐτοῖς [a] τῶν κακῶν, καὶ βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας, ἐς ἀπόνοιαν καθεστήκασιν, ἃ παρασκευῆς πίσει μᾶλλον, ἢ τύχης ἀποκινδυνεύσει ἅπως, ὅπως δύνανται· † ἵν' ἢ βιασάμενοι ἐκπλεύσωσιν, ἢ κατὰ γῆν μετὰ τᾶτα τὴν ἀποχώρησιν ποιῶνται, ὡς τῶν γε παρόντων ἂν οὐ πράξοντες χεῖρον."

ξή. „Πρὸς ἂν ἀταξίαν τε τοιαύτην, καὶ τύχην ἀνδρῶν ἑαυτὴν παραδεδωκυῖαν πολεμιωτάτων, ὀργῇ προσμίξωμεν· καὶ [b] νομίσωμεν, ἅμα μὲν νομιμώτατον εἶναι, πρὸς τὰς ἐναντίας,

---

[o] Ξυνήθης *Gr.* [p] Τὴν deeſt *Ar. C.* [q] Πολλοὶ δὲ καὶ ἀκοντισταὶ *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Πολλοῖ δ' ἀκοντισταὶ *Gr.* [r] Ἀναβάντες deeſt, in marg. manu alia adſcriptum *Reg.* Tum οἷδ' ὅπ. pro οἳ οὐδ' ὅπ. Mſqu. et mox σφαλ. τὶ. [s] Ἀφῆναι *Reg.* [t] Αὐτῶν *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ.* Aug. Τῷ αὐτῷ τρ. *Cl. Gr.* Τῷ αὐτῶν τρ. *Reg. Caſſ.* [v] Ἡμῶν *Cl. Reg.* [x] Ῥᾶσα *Bar. Ald. Flor. Baſ.* Ῥᾶσα γὰρ ἐς *Gr.* [*] ἀληθέστερον Mſqu. [y] Ἡμεῖς *Dan.* [z] Ὑπερβαλόντων *Gr.* [a] Τῶν deeſt *Reg.* † ἵνα βιασ. ἐκπλ. Mſqu. [b] Νομίσωμεν *Gr. Baſ.*

---

ibid. p. 47. extr. B. a) quod alterum obſeruetur; tertium deinde, non videri *hic plane* redundare ἀντὶ in voc. ἀντιμιμήσεως, ſed ſignificare, qua (imitatione) et ipſi *viciſſim*, vt nos *contra* illos, ſic aduerſus nos, vti velint iam ipſi, parentque, qua *noceant* nobis. ξυνήθη τε non ſequitur, quid *praeterea* qualisue *porro* illa ſit imitatio, ſed aliud ſubiectum ſequitur, (ἡμεῖς) ἐσόμεθα. Aut omitteret ergo plane voc. τε, aut inciperet certe: ξυνήθη δέ τέ ἐστι τὰ τ. ἀντ. αὐτ. rel. vt Logicus ordo conſtaret.

[τολλοὶ δὲ ἀκ.) in Schol. Aug. pro θαλασσῶν eſt θαλάσσης, et pro φησὶν eſt λέγει.] Locus a Schol. memoratus ἐν τῇ πρώτῃ, (ſcil. βίβλῳ, vel ἱστορίᾳ,) eſt 1, 7. extr. ὅσοι, ὄντες οὐ θαλάσσιοι, κάτω ᾤκουν. (Vbi in hac Edit. p. 22. init. comma poni debuit poſt ὅσοι et poſt θαλάσσιοι, nec enim poſt τῶν ἄλλων.) ναυτικοὺς quoque vocat, 1, 18. Sed ita, e diuerſo, χερσαίους interpretanti *imperitos rei nauali*, ſignificare ὡς εἰπεῖν non poſſit, *vt ita loquar*; proprie quippe tunc et vere loquatur; ſed ſignificet, *fere*, *maximam partem*, vt ſupra, c. 58. extr. At ego proprie accipio χερσαίους, *terreſtres*, velut animalia χερσαῖα, terrae tantum aſſueta, aquae ignara. Ita *mediterraneum* Philopoemenem, Arcadem, Liu. vocat, 35, 26. init.

[οἳ οὐδ' ὅπως, rel.) Neſcio, cur, deeſſe vnam negationem putandum, dicat Schol. quae, tali ſtructura, vna ſemper ponatur, vbi incipiat οὐδ' ὅπως. Quod autem explet, οἱ δὲ ἄνδρες οὐχ εὑρήσουσι, vix eſt, quia legiſſe videatur οἱ δὲ, *illi vero*. Et ſane οἷδ' habet Mſqu. vtut vitioſe, ſine οὐδ', a ſimilitudine ſyllabarum abſorpto.

οὐδ' ὅπως χρὴ καθεζ.) Intelligi poſſit, ὅπως καθεζομένους χρὴ ἀφεῖναι τὸ βέλ. quomodo ſedentes oporteat iaculari, i. e. quomodo ſedere conueniat iaculaturos; Vel ſic, quod magis probandum: ὅπ. χρὴ ἀφεῖν. βέλ. καθεζομ. quomodo a ſedente, ſedentibus, mittendum ſit iaculum, ſi ſedeant in iugis, tranſtris; nempe, quia in terra *ſtantes* ſoliti erant interquere miſſilia, laborabunt ſcilicet, cum ſedentes in naui id facere cogentur.

εὑρήσ.) *expediturí*, explicaturi, i. e. effecturi ſint, ſich Rath wiſſen, zurechte kommen.

[ἐν σφίσ. αὐτ.] Scholl. ad hh. vv. in Aug. ita iung. τ. ἑ. [οὐκ ἐν τῷ — κ. ἐν σφ. αὐτ. π. ταρ. τὸ δὲ, οὐκ ἐν τῷ ἑαυτῶν τρόπῳ κινούμενοι· οὐ κατὰ τὸ σύν. ἔκ. ἐπὶ τ. ν. κινούμενοι.]

ἐν τῷ — τρόπῳ) pro Ablat. eſt ἐν, vel pro κατὰ τὸν ἑαυτ. τρόπον ex Ebr. ב.

ταράξ.) pro Paſſiuo, Atticorum more; aut etiam, *ſemet* mutuo perturbabunt. Sed et continuo ſequ. ὠφελήσονται pro Paſſ. ὠφεληθήσονται.

[ἐν ὀλίγῳ) Schol abeſt Aug.]

[ῥᾶσται δὲ) in Schol. Aug. pro φησὶ eſt δέ.]

ἐς τὸ βλ.) Hic et plane et vere ex vſu ἐς τὸ addidit et paſſiuum poſuit, cum Actiuo alibi vtatur poſt vocab. *facilis*, *difficilis*.

ἀφ' ὧν ἡμ. παρεσκ.) Primo ἀπὸ ruſſus hic eſt, vt ſupra, pro ὑπὸ, vel διά· deinde breuius dictum, βλάπτ. ἀφ' ὧν pro ἀπ' ἐκείνων, ἃ παρεσκ. Alibi Praepoſitio quoque bis intelligenda, cum caſu ſuo, aut alius certe caſus; vt Rom. 6, 17. ὑπηκούσατε εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς· i. e. ὑπηκ. τῷ τύπῳ, εἰς ὃν παρεδ. (cui vos dediderítis.) Ibid. vſ. 21. τίνα καρπὸν εἴχετε τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε, pro, τίνα κ. εἶχ. ἐκείνων, (τῶν ἔργων,) ἐφ' οἷς ν. ἐπ. Vbi tamen etiam interrogandi ſignum poſueris poſt τότε· Quem fructum igitur tum percepiſtis? Reſp: ἐφ' οἷς ν. ἐπ. ea nimirum in de abſtuliſtis, quorum vos iam pudeat.

ὑπερβ. γὰρ) γὰρ hic eſt *nempe*, et expl. *quid ſit* ἀληθέστατον illud, quod eos velit γνῶναι

ὑπερβ. — — τ. κακ. rel.) variauit orationem Thuc. per Genitt. et per Nominat. deinde, καὶ βιαζόμενοι. Poterat et omiſiſſe καὶ ante βιαζ. quo referrentur deinde Genitiui. αὐτοῖς autem ante τ. κακ. eſt pro Genit. αὐτῶν· cum *illis* mala nimia eſſent, i. e. *illorum*. ὑπερβάλλειν, de *malis* quoque adhibetur; vt 2. Cor. 1, 8. καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν· et vſ. 5. (quod idem ſign.) περισσεύει τὰ παθήματα εἰς ἡμᾶς· et περισσοτέρᾳ λύπῃ, 2, 7.

Ἐς ἀπόνοιαν καθεστήκασιν, ἃ παρασκευῆς πίσει μᾶλλον, ἢ τύχης ἀποκινδυνεύσει, ὅτως ὅπως δύνανται] Oſtendent acutiores, quomodo ordinari poſſint haec verba, vt ex iis commodus ſenſus eliciatur. Ego non video: ſed ſuſpicor, *Scholiaſten* legiſſe

tudini familiaris est, nec imparati aduersus singulas illorum *naues* erimus. Illi vero, postquam multi quidem grauis armaturae milites praeter *ipsorum* institutum supra tabulata steterint, multi etiam terrestres iaculatores, vt ita loquar, et Acarnanes, et alii, qui naues conscenderint, qui ne sedentes quidem rationem inuenient, qua telum emittere possint, qui fieri poterit, vt ipsas naues in periculum non coniiciant, et omnes inter se ipsos perturbationem non excitent, dum non * suo more sese mouebunt? Siquidem ne multitudo quidem nauium ipsis proderit: si quis vestrum hoc etiam *fortasse* formidat, quod non cum pari, *sed longe maiori* nauium numero sit pugnaturus. Nam in exiguo *loci spatio* multae *naues* erunt tardiores ad exsequendum ea, quae *gubernatores* volunt; opportunissimae autem machinamentis, quae praeparauimus ad eas profligandas. Quod autem verissimum est, cognoscite ex iis, quae nos certo intellexisse arbitramur. Nam isti malorum magnitudine fracti, et praesentibus difficultatibus superati, ad desperationem sunt redacti, † non apparatu *copiisque suis* freti potius, quam temeritate fortunae, quam, quoquo modo possunt, periclitari volunt; vt vel per vim nauibus elabantur, vel postea, itinere terrestri *aliquo* se recipiant, quippe qui peiore conditione nunquam sint futuri, quam nunc sunt.“ Bell. Peloponn. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

68. „Aduersus igitur talem confusionem, et infestissimorum hominum fortunam, quae se ipsam *nobis* tradidit, iratis animis contendentes pugnam conseramus: et existimemus, simul quidem aequissimum esse, aduersariorum suppliciis iracundiam animi saturare, „ * qui dicere audent, se iusta

*) *Ad verbum*, suo modo mouebuntur. *Vel potius*, κινούμενοι pro κινοῦντες ἑαυτούς. *Stephanus.* † Nec tam apparatui suo confidunt, quam (id quod possunt) temeritati fortunae, vt aut etc. *Valla.* * Quos qui oppugnat, iure ex iis vltionem petit, simul etc. *Acacius.*

Πολλοὶ δὲ ἀκοντισταὶ χερσαῖοι, ὡς εἰκεῖν] ὡς ἐν τῇ πρώτῃ θαλασσίῃ εἶπε τοὺς ἐμπειρίαν ἔχοντας τῶν ναυτικῶν, ὅτως ἄρτε χερσαίους ὑ τὲς ἠπειρώτας, ἀλλὰ τὲς ἀπείρους θαλασσῶν φησίν. Οἱ δὲ ὅπως καθεζομένους] οἱ δὲ καθεζόμενοι τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν δυνήσονται. μίαν δὲ ἀπόφασιν, ἡγητέον, λείπειν· ἵνα ᾖ τὸ πλῆθος· οἱ δὲ οὐχ εὑρήσουσιν οὐδὲ ὅπως χρὴ τὸ βέλος καθεζομένους ἀφεῖναι. Καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς πάντες] τὸ ἐξῆς, καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς πάντες ταράξονται. Οὐκ ἐν τῷ αὐτῶν τρόπῳ κινούμενοι] ὑ κατὰ τὸ σύνηθες ἕκαστος ἐπὶ τῶν νεῶν κινούμενος. Ἐν ὀλίγῳ γὰρ πολλαὶ] διασήματι. Ῥᾷσαι δὲ ἐς τὸ βλάπτεσθαι] ῥᾳδίως (φησὶ) βλαβήσονται ὑπὸ τῶν ἡμῖν παρεσκευασμένων. Οὐ παρασκευῆς πίσει μᾶλλον] ὑ τῇ παρασκευῇ θαλούσῃ πιστεύοντες, ἀλλὰ διακινδυνεῦσαι σπεύδοντες, ἐπὶ τῇ τύχῃ τὸ μέλλον ποιεῖνται. Καὶ τύχην ἀνδρῶν] καὶ πρὸς τύχην ἀνδρῶν πολεμίων ἡμῖν ἡττημένην. Καὶ νομίσωμεν, ἄμα] νομιμώτατόν ἐςι, (φησὶν,) ὀργῇ προσμίξαι τοῖς ἐναντίοις. προσῆκον γὰρ τοῖς τιμωρουμένοις τὲς ἀδίκας ἐπελθόντας, παίσασθαι τοῦτο, καὶ κρίνειν, ὅτι δεῖ ἀποπλῆσαι τὸν θυμὸν ἐν τῇ τιμωρίᾳ τὸ ἀδικήματος.

ἀποκινδυνεῦσαι. Hoc multo clariorem reddit sententiam; et oratio apte in hunc modum procedit: ἐς ἀπόνοιαν καθεσήκασιν ἀποκινδυνεῦσαι ὅτως, ὅπως δύνανται, ὑ μᾶλλον πίσει παρασκευῆς, ἢ τύχης· eo dementiae venerunt, vt non male *Acacius*, *vt, non tam adparatu suo, quam incerta fortunae alea, confisi, periculum, quocumque modo possunt, facere velint.* Dvk.

C. 68. [πρὸς τύχην) poëticum paene sapit Scholiastae τύχην ἡμῖν ἡττημένην, *fortunam a nobis deuictam* (vt *victos penates, victos Deos* Virg.) *nobis subiectam.* F. leg. ἡττημένων, ad ἀνδρῶν. Datiuum autem, ἡμῖν, subiicere poterat τῷ ἡττημένην cum ipso Thuc. 4, 19. extr. τοῖς ἐνδιδοῦσιν ἀθησαῖσθαι.]

πρὸς οὖν ἀταξ) Pessime vertitur hic πρὸς, *aduersus.* Quippe *aduersus* fortunam et occasionem semet praebentem, παραδεδωκυῖαν, *offerentem*, qui pugnarent? Tum aduersus hanc ipsam, amicam verius et fautricem atque adiutricem, quam aduersariam, et contra ἀταξίαν, *perturbationem* trepidantium et desperatione rerum ad extrema actorum, qui tandem ὀργῇ προσμίξαιεν, *irati* atque indignabundi pugnarent? πρὸς hic quoque est, vt bis iam paullo supra monui, et ponitur 1, 71. extr. πρὸς τάδε βουλεύεσθε εὖ, i. e. *ob eas res, quia* talis est rerum status, vel *ad haec, vt conuenit* istis rebus, vt *par* est agi, vbi talis sit rerum conditio; pro κατὰ denique, *pro: cum habeatis* tantam hostium trepidationem et occasionem vincendi sese vobis praebentem, afflictis hostium rebus. Neque a προσμίξωμεν pendet πρός· diceret enim, τῇ ἀταξίᾳ καὶ — τύχῃ. In verbo προσμίξ. intell. αὐτοῖς, τοῖς πολεμίοις.

ὀργῇ προσμίξ.) Liu. 21, 41. ante extr. *Itaque vos, ego, milites, non eo solum animo, quo aduersus alios hostes solestis, pugnare, velim*, (int. *etiam*,) *cum ira quadam et indignatione. Iram* enim a bello quoque et pugna alienam, veterum prudentia habuit; et dux apud Nostrum aliquo loco monet, μηδὲν κατ' ὀργὴν πράττειν. Liu. 1, 1. *Nihil per iram aut trepidationem actum est.* cf. Cic. de Offic. 1, 12. post init. inde a verbis: *Sed ea bella*, rel. *minus acerbe ger. s.*

τ. ἐναντ.) Non distinguit vtique Thuc. ἐναντίους et ἐχθροὺς, sed variat tantum; etsi ἐχθρὸς ad *animum* magis pertinet, odio infestum et nociturum, ἐναντίος sign. aduersantem in re ciuili (Staate: Interesse,) πολέμιος belligerantem; qui nunquam ἐχθρὸς, tali conditione, dicatur, non magis, quam *inimicus* Latinis.

c οἱ ἂν ὡς ἐπὶ τιμωρίᾳ τῷ προσπεσόντος d δικαιώσωσιν, ἀποπλῆσαι e τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον, ἅμα δὲ, ἐχθρὸς f ἀμύνασθαι, ἐγγενησόμενον ἡμῖν, καὶ τὸ λεγόμενόν πῃ ἥδιστον εἶναι. ὡς δὲ ἐχθροὶ, καὶ ἔχθιστοι, πάντες ἴστε, οἵ γε ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἦλθον δηλωσόμενοι· ἐν ᾧ, εἰ g κατώρθωσαν, ἀνδράσι μὲν ἂν τὰ ἄλγιστα προσέθεσαν, παισὶ δὲ καὶ γυναιξὶ τὰ ἀπρεπέστατα, πόλει δὲ τῇ πάσῃ τὴν αἰσχίστην ἐπίκλησιν. ἀνθ' ὧν μὴ μαλακισθῆναί τινα πρέπει, h μηδὲ τὸ i ἀκινδύνως ἀπελθεῖν αὐτὸς, κέρδος νομίσαι. τοῦτο μὲν γὰρ, k καὶ ἐὰν κρατήσωσιν, l ὁμοίως δράσουσι. m τὸ δὲ, πραξάντων ἐκ τοῦ n εἰκότος, ἃ βουλόμεθα, τόνδε o τε κολασθῆναι, καὶ τῇ πάσῃ Σικελίᾳ, p καρπουμένῃ q καὶ πρὶν, ἐλευθερίαν βεβαιοτέραν παραδοῦναι, καλὸς ὁ ἀγών. καὶ κινδύνων ὅτοι σπανιώτατοι, οἷ ἂν, ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες, πλεῖστα διὰ τὸ εὐτυχῆσαι ὠφελοῦσι."

ξθ'. Καὶ οἱ μὲν τῶν Συρακουσίων στρατηγοὶ, καὶ Γύλιππος, τοιαῦτα καὶ αὐτοὶ τοῖς σφετέροις στρατιώταις r παρακελευσάμενοι, ἀντεπλήρουν τὰς ναῦς εὐθὺς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἠσθάνοντο. ὁ δὲ Νικίας, ὑπὸ τῶν παρόντων ἐκπεπληγμένος, καὶ ὁρῶν, οἷος ὁ κίνδυνος, καὶ ὡς ἐγγὺς ἤδη ἦν, (ἐπειδὴ καὶ s ὁσονοῦν ἔμελλον ἀνάγεσθαι,) καὶ νομίσας, (ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι,) πάντα τε ἔργῳ t ἔτι σφίσιν ἐνδεᾶ εἶναι, καὶ λόγῳ αὐτοῖς ὅπῃ οἷόν τε ἔτι παρακελευστὰ ἐρρῆσθαι, αὖθις τῶν τριηράρχων ἕνα ἕκαστον ἀνεκάλει, πατρόθεν τε u ἐπονομάζων, καὶ αὐτὸς ὀνομασὶ, καὶ φυλὴν, v ἀξιῶν τό, τε καθ' ἑαυτὸν, ᾧ x ὑπῆρχε λαμπρότητός τι, μὴ προδιδόναι τινὰ, καὶ τὰς πατρικὰς ἀρετὰς, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ y ἀφανίζειν· πατρίδος τε τῆς ἐλευθερωτάτης ὑπομιμνήσκων, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου

c Scil. Οἱ δικαιώσωσιν ἂν δεῦρο ἐλθεῖν ἐπὶ τιμωρίᾳ τῷ προσπεσόντος. Id est: οἵπερ δικαιοῦσι καὶ λέγειν τολμῶσιν αὐτὸς δεῦρο δικαίως ἐλθεῖν, ἵν' ἡμᾶς τοὺς αὐτοῖς προσπεσόντας καὶ ἐναντίους ὄντας τιμωρήσωνται. *Ae. Port.* Οἳ ἂν ἁπλῶς δικαιώσωσιν etc. *Ar. C.* Οἳ ἂν ἅπλως ἓ. τ. τ. π. δ. *Dan.* d Δικαιώσωσι *Gr.* e Τῆς γνώμης desunt *Reg.* f Ἀμύνεσθαι *Reg.* g Κατόρθωσαν *Bar. Ald. Flor. Baſ. Gr.* *Τάλγιστα Mſq. h Μήτε *Ar. C.* i Scil. ἄνευ τοῦ ἡμῶν κινδύνου ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἡμετέρας χώρας. Vel, ἄνευ τοῦ ἑαυτῶν κινδύνου καὶ ὑδὲν κακὸν ὑφ' ἡμῶν ἐν τῇ διώξει πάσχοντας ἀπελθεῖν etc. *Ae. Port.* k Καὶ deeſt *Gr.* l Scil. ἀκινδύνως ἀποχωρήσουσιν. *Ae. Port.* m Τό τε δὲ πρ. *Ar. C.* n Εἰκότος *Reg.* o Τε deeſt *Gr.* p Scil. τὴν ἐλευθερίαν. *Ae. Port.* q Καὶ deeſt *Reg.* r Παρασκευασάμενοι *C.* s Ὅσον ἐκ *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. t Ἔτι deeſt *Reg. Caſſ.* Aug. Mſq. qui et ἔργα habet. Ἐνδεᾶ ἔτι σφίσιν *Gr.* * ἐπων. Mſq. v Ἀξιῶν τε τὸ *Gr.* x Ὑπῆρχεν *Caſſ.* Aug. y Ἀτιμάζειν *Marg.*

οἱ ἂν — δικαιώσ.) Stephani interpretatio, Variae Lect. ſubiecta, vereor, vt e verbis Noſtri ſatis efficiatur. Neque ἂν et ὡς ſatis illi congruerint. Senſus eſt: οἱ ἂν δικαιώσωσι, i. e. δικαιώματι χρῶνται, qui id ius ſuae oppugnationi praetendant, ea cauſſa vtantur ceu iuſta, eo tueantur a ſe f. ctum, vt dicant, ſe velle punire, coërcere, aggredientem alios et opprimere conatum; quod faciebant ſane Athenienſes, defenſionem aſſeuerantes Catanenſium aliorumque, vt a Syracuſanis oppugnatorum.

ἐγγενησόμ.) pro ſimplici γενησ. vel προσγεν. zu Theile werden. Ita ἔνεστι, ἔνι, *licet*, *datur*, pro ἔστι, ἐναγίζειν pro ἁγίζειν, ἐμπνεῦσαι pro πνεῦσαι, alia: ἐλλείπειν pro λείπειν, ἐναποδείξασθαι pro δείξαι. Aut certe ſign. *in* illo, *cum* illo *ſimul* nobis obtigerit, illo *conſineatur*.

τινὰ) *nos*, men.

[καλ. ὁ ἀγ.) In Schol. Aug. pro καὶ γὰρ πραξ. ἡμ. eſt, πραξάντων γὰρ ἡμῶν.]

Σπανιώτατοι] Confer Noſtrum I, 33. Wass. I. e. maxime capeſſenda, omnium minime defugienda; quod *rarum* ſane periculorum genus et infrequens ſit: rara enim mala et incommoda, vbi paullulum oſtendatur incommodi, boni multum.

διὰ τὸ εὐτυχ.) pro διὰ τοῦ, *ſi bene ceſſerint*; neque enim de periculis dixerit: *quia* bene ceſſerint; tum enim iam non ſint pericula. V. Phil. Thuc. P. p. 131. lit. ב.) 132.

C. 69.) τοιαῦτα καὶ αὐτοὶ) κ. αὐτοὶ, nempe, ſicut Athenienſes; ſed non ſane τοιαῦτα. *alia* enim Athenienſibus oratio et diſſimilis adhibita; ſed nimirum non ad τοιαῦτα referetur καὶ αὐτοὶ, verum ad παρακελευσάμενοι· hoc enim, τὸ παρακελεύεσθαι, cohortandi *opus* ipſum, non *argumentum*, (conſilium tamen et cauſſam, animi addendi,) commune habebant cum Athenienſibus. Ita Gen. 4, 22. *Zilla autem et ipſa peperit Thubal-Cainum*; i. e. et ipſa peperit, ſic, vt ſoror, Ada, *nempe* Thubal-Cain. vel, filius autem, quem edidit, fuit Thubalc. Vides et hic, *et ipſa*, גַּם הִוא, referri tantum ad verbum יָלְדָה, *peperit*, non ad *filium*, qui non poſſ. t ab Ada quoque edi.

ἀντεπλ.) Ipſe expl. Thuc. additum ἀντὶ, quia ſequ. ἐπειδὴ κ. τ. Ἀθην. ἠσθ. *et ipſi* ergo, *à leur tour*.

[ἐπειδὴ) Schol. abeſt Aug.]

Ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἠσθάνοντο] Recte *Scholiaſtes* ſupplet, πληροῦντας τὰς ναῦς. Crebrae ſunt hoc genus ellipſes in *Thucydide*. III, 55. Ἐν μέντοι τῷ πολέμῳ οὐδὲν ἐκπρεπέστερον ὑπὸ ἡμῶν ὅτε ἐπάθετε, ὅτε ἐμελλήσατε, nimir. πάσχειν. V, 80. Οὐ μέντοι εὐθύς γε ἀπέσχη τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ διενοήθη, (nempe ἀποσχῆναι αὐτῶν,) ὅτι καὶ τοὺς Ἀργείους ἑώρα, ſcil. ἀποστάντας, vt *Schol.* VI, 76. Τῇ δὲ αὐτῇ ἰδέᾳ ἐκεῖνά τε ἔσχον, καὶ τὰ ἐνθάδε νῦν πειρῶνται, nempe ἔχειν. Obſeruauit ſupra et alia *Henr. Stephanus*. Duk.

ἠσθάν.) ſcil. πληρουμένους (Medium enim eſſe debebat, *ſuas*,) τὰς ναῦς. V. praeter ea, quae Duker. attulit, etiam Philol. Thuc. p. 184. (med. lit. א) et porro. Sanctio quoque plura addidi.

Ὅπερ πάσχουσιν] Et hic bene *Scholiaſtes*, οἱ ἄνθρωποι δηλονότι. Tertiis perſonis verborum et Graeci et Latini ſaepe ita

de cauſa huc veniſſe, vt nos, ſuos hoſtes, vlciſcerentur, ſimul etiam in nobis *et penes nos futurum* inimicos propulſare, * et id, quod vulgo dicitur, ſuauiſſimum eſſe, *inimicos vlciſci*. Quod autem *iſti ſint nobis* inimici, atque *adeo* inimiciſſimi, omnes *hoc probe* noſtis, qui in noſtram *regionem* nos in ſeruitutem redacturi venerunt. Quam rem ſi feliciter geſſiſſent, viros quidem acerbiſſimis cruciatibus, ac liberos et vxores ſumma turpitudine affeciſſent, et vniuerſae reipublicae turpiſſimum *ſeruitutis* cognomentum impoſuiſſent. Quare neminem *de nobis* rem molliter gerere decet, neque pro lucro ducere, quod illi ſine *noſtro* periculo abeant. Nam parta etiam victoria hoc ipſum ſunt facturi. Illud etiam praeclarum certamen, ſi faciamus ea, quae facere debemus et volumus, vt *videlicet* et iſtos puniamus, et vniuerſae Siciliae firmiorem libertatem reſtituamus, qua prius etiam fruebatur. Atque ea pericula ſunt rariſſima, *et maxime expetenda*, quae, ſi offendas, minimum damnum; ſi rem feliciter geras, maximas vtilitates afferunt.“

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

69. Atque Syracuſanorum quidem duces et Gylippus, his verbis et ipſi ſuos milites adhortati, vicißim *ſuas* naues ſtatim *militibus* implere coeperunt, poſtquam animaduerterunt, et *ipſos* Athenienſes *idem facere*. Nicias vero propter praeſentem rerum ſtatum animo perculſus, et animaduertens, quantum periculum, et quam vicinum iam eſſet, quod tantum non iam *obuiam hoſti* eſſent proceſſuri, et exiſtimans, quod *hominibus* in maximis proeliis accidere ſolet, *ſuis* omnibus in rebus aliquid adhuc deeſſe, quod a ſe nondum praeparatum eſſet, necdum oratione fatis ampla cum ipſis *militibus* a ſe actum eſſe, rurſus vnumquemque trierarchorum vocabat, ſingulos et patrum et tribuum et propriis nominibus appellans. Et orabat vnumquemque, in quo aliquid ſplendoris inerat, † ne ſe ipſum proderet; neue *illi*, quorum maiores illuſtres eſſent, paternas virtutes delerent. Eosdem etiam admonebat patriae, quae liberrima eſſet, et in qua vnicuique arbitratu ſuo citra praeſcriptum

* Quae quidem res fertur eſſe iucundiſſima etc. *Stephanus.* † Ne *dignitatem ſuam* prodat etc. *Valla.*

Καὶ τὸ λεγόμενόν πω] τὸ ἐχθρὺς τιμωρήσασθαι. Ἐν ᾧ, εἰ κατώρθωσαν] ἐν τῷ δηλώσασθαι ἡμᾶς. Τὰ ἀπειπέσατε] τὰς ἀνδραποδισμούς. Τὴν αἰσχίσην ἐπίκλησιν] τὴν δουλείαν. Καλὸς ὁ ἀγών. καὶ κινδύνων ὄντοι σπανιώτατος] ἡ διάνοια, καλὸς ἡμῖν ὁ ἀγὼν ἐσί. καὶ γὰρ, πεᾳξάντων ἡμῶν, ὅσα βουλόμεθα, ὅτοί τε κολασθήσονται, καὶ ἡ πᾶσα Σικελία ἐλευθερωθήσεται. Ἐπειδὴ καὶ τὰς Ἀθήναίας ἠσθάνοντο] πληρουμένας δηλονότι τὰς ναῦς. Πάσχεσιν] οἱ ἄνθρωποι δηλονότι. Πατρόθεν τε ἐπονομάζων] Ὁμηρος· Πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον. εἰκείαν ἀρετήν. Ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν] τοῦτο καθ' ὑπερβατόν. Ἀξιῶν τό, τε καθ' ἑαυτὸν] ἀξιῶν (φησὶ) μηδένα προδιδόναι τὴν συντακτέον δὲ τῷ, πατρόθεν ἐπονομάζων. Καὶ τῆς ἐν αὐτῇ

vtuntur, vt non exprimant nomen, quod addendum erat. Vide *Scaligerum* ad Catull. Carm. II. *Langium* ad Ciceron. I. de Offic. 7. et Lael. XXI. et *Perizonium* ad Sanct. Minerv. IV, 4. in ellipſi v. *homines*. Et ſic ſaepe Scriptores ſacri N. T. *Matth.* V, 11. et 15. VII, 16. IX, 17. et alibi: quae, non video, cur quidam Viri Docti ad Hebraïſmum referre voluerint. Dvk.

[πάσχ.) Schol. abeſt Aug.]

πάσχ.) nempe, ὥστε νομίζειν, vt putent, rel. pro εἰώθασι νομίζειν.

λόγῳ — εἰρ.) Non abundat λόγῳ, ſed opp. ἔργῳ, concinnitati datum, et ſign. *oratione*, cohortatione, demonſtratione; verte, in ſeiner Anrede, in der Ermahnung; videbis, non redundare. Cf. 2, 46. init. Nihil ſimilius.

Πατρόθεν τε ἐπονομάζων] Vide quae de hoc genere loquendi ſcripſerunt Eruditiſſimi *Interpretes Aeliani*, *Kuhnius* et *Perizonius* ad VI. Var. Hiſt. 2. Dvk. Hom. Il. κ. (10.) 68. v. Periz. ad Ael. 6, 2. (n. 3.) *Gottl.*

[ἀξιῶν) Schol. Aug. abeſt φησὶ· pro προδιδόναι eſt προδοῦναι.

[ὧν ἐπιφ. ἦσ.) Non tam per Hyperbaton dictum velim cum Schol. neque enim eos *ſolos* appellabat, quibus maiorum eſſent decora; quam per Parentheſin, aut ſine illa, quod referatur ad πατρικὰς ἀρετὰς, intellecto γε, vel δή· (ἐκείνους δή,) ὧν γε ἐπιφ. ἦσαν οἱ πρόγ. vel ὧν pro εἴ τινων. *ſi quorum.* Simillimus fere locus ſuccurrit, 2, 45. extr. εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας ἀρετῆς, ὅσαι νῦν ἐν χηρείᾳ ἔσονται, μιμνῆσθαι· i. e. τῆς ἀρετῆς τῶν γυναικῶν, ὅσαι, vel εἴ τινες αὐτῶν, νῦν ἐν χηρ ἔσ. Ita et hic τὰς πατρικ. ἀρετὰς, i. e. τῶν πατέρων, (ἐκείνων,) ὧν οἱ πρόγονοι ἦσ. ἐπιφ. Quin et hic rurſus: καθ' ἑαυτὸν, ſcil. ἕκαστον, ᾧ (i. e. εἴ τινι) ὑπῆρχε λαμπρότ. τί· non magis Hyperbaton hoc eſt illo: neque illud ergo magis hoc.]

[κ. τῆς ἐν αὐτῇ) In Schol. Aug. eſt αὐτεξουσίας pro αὐτεξουσίου.] Hoc rectius; communia enim talia eſſe ſolent.)

πᾶσιν ἐς τὴν δίαιταν ἐξουσίας· ἄλλα τε λέγων, ὅσα [z] ἐν τῷ τοιούτῳ ἤδη τῷ καιρῷ [a] ὄντες ἄνθρωποι, πρὸς τὸ δοκεῖν [*] τινὶ ἀρχαιολογεῖν, φυλαξάμενοι, εἴποιεν ἄν, καὶ ὑπὲρ ἁπάντων παραπλήσια, [b] ἔς τε γυναῖκας καὶ παῖδας καὶ θεὸς πατρῴους προφερόμενα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἐκπλήξει ὠφέλιμα νομίζοντες [c] ἐπιβοῶνται. καὶ ὁ μὲν, ἂν ἱκανὰ μᾶλλον, [d] ἢ ἀναγκαῖα, νομίσας, [e] παρηνῆσθαι, ἀποχωρήσας, ἦγε τὸν πεζὸν πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ [f] παρέταξεν, ὡς [g] ἐπὶ πλεῖστον [h] ἐδύνατο, ὅπως [i] ὁτιμεγίστη τοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν [k] ὠφέλεια ἐς τὸ θαρσεῖν γίγνοιτο. † ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ Μένανδρος καὶ [l] Εὐθύδημος (ἦσαν γὰρ ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐπέβησαν,) ἅραντες ἀπὸ τῶ ἑαυτῶν στρατοπέδω, εὐθὺς ἔπλεον πρὸς τὸ ζεῦγμα τῶ λιμένος, καὶ, τὸν [m] καταλειφθέντα [n] διέκπλουν βουλόμενοι βιάσασθαι, [o] εἰς τὸ ἔξω.

ό'. [p] Προεξαγαγόμενοι δὲ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ναυσὶ [q] παραπλησίαις τὸν ἀριθμὸν, καὶ πρότερον κατά τε τὸν ἔκπλουν μέρει αὐτῶν ἐφύλασσον, καὶ κατὰ τὸν ἄλλον κύκλῳ λιμένα, ὅπως παντα-

z Ἐν τούτῳ ἤδη *Dan.* a Ὄντος *Marg. Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. * τινὰ Mſq. b Sc. εἴτε περὶ γυναικῶν καὶ παίδων καὶ θεῶν. *Ae. Port.* Γυναῖκάς τε καὶ π. *Gr.* c Ἐπιβοῶντες *Caſſ.* d Καὶ ἀναγκαῖα *Reg. Caſſ.* Aug. e Παρηνεῖσθαι *Ald. Flor. Baſ. Gr.* Tum ἀποχωρίσας B f. f Παρέτασσεν *Gr.* g Ἐπιπλεῖσον *Ar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug. h Ἠδύνατο *C.* i Ὅτι μεγίση *C. Ald. Flor. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. k Ὠφελία *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. † ὁ Δημοσθ. Baſ. om. δέ. l Εὐθύδημος legiſſe videtur *Valla.* Nullus dubito, quin Eudemus idem ſit cum Euthydemo, cuius meminit *Thucydides* 7, 16. init. Hvds. Εὔδημος Aug. m Παραλειφθέντα *Marg. Ar. C.* Παραληφθέντα *Cl.* Κατακληφθέντα legiſſe videtur *Valla.* Wass. ita Mſq. Παραλειφθέντα Aug. *Reg. Caſſ. Dan.* n Poſt διέκπλουν non diſtinguunt *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Aug. o Πρὸς τὸ ἔξω *Cl.* Εἰς τὰ ἔξω *Reg.* ἐς τὸ ἔξω Mſq. p Προεξαναγόμενοι *Dionyſ. Halic.* Hvds. Προεξαγόμενοι *Reg.* q Hic verborum ordo: ναυσὶ παραπλησίαις τὸν ἀριθμὸν, καὶ πρότερον, ἐφύλασσον μέρει αὐτῶν, κατά τε τὸν ἔκπλουν, καὶ κατὰ τ. ἄ. κ. λ. id eſt: ναυσὶ τοσαύταις τὸν ἀριθμὸν, ὅσας καὶ πρότερον εἶχον etc. Nonn Illi particulam σχεδὸν, vel aliquid huiusmodi d ſiderari exiſtimant. cum *Thucydides* nunquam dixerit, Syracuſanos habuiſſe parem nauium numerum, praeſertim poſt Demoſthenis aduentum. *Ae. Port.*

[ἄλλα τε λέγ.) Schol. Aug. d. οἱ poſt οἷα, nec non τῷ d. ante τοιούτῳ. Reliqua ſic interpunguntur: — — ἄνθρ. λέξαιεν ἂν καὶ παραπλήσια, ὑπέρ τε τ. rel. (Ego quoque iam comma poſueram poſt παραπλήσια, priusquam iſta cognoſcerem;) In extr. pro, ὑπόθεσιν νομίζοντες, eſt, περίστασιν νομίζοντας.] Vitioſe extremum; nam Acculatiuo qui locus?

ἐν τῷ τοιούτῳ) Recte habet ὄντες· vt c. 33. ἐπειδήπερ ἐν τούτῳ τύχης εἰσί. *Abr.* Et ego praetulerim ὄντες, ad ἄνθρωποι· et aptius videtur, neſcio, quî, verbo ἐπιβοῶνται, vt ad *homines* referatur ὄντες· etſi per ſe haud damnandum: ὁ καιρὸς ἐν τούτῳ ἐστὶν· vſitatius illud tamen.

οὐ πρὸς τὸ δοκ. rel.) Quaerendum primo, in tanta difficultate loci, quo pertineat οὐ· quod retuleris vel ad πρὸς τὸ δοκεῖν, cui proximum ſane ſit, ac ſimpliciſſime iungatur, vt πρὸς *modum* notet dicendi, vel *conſilium*, niſi obſtet φυλαξάμενοι· nam, ſi *caueant*, ſi velint ita dicere, ſcilicet non dixerint; vel, vt ordinem ſequamur verborum, ad φυλαξάμενοι· οὐ φυλ. πρὸς τὸ δοκ. τινὶ ἀρχ. vbi, φυλάσσεσθαι cum πρὸς iunctum, agnoueris, vt πρὸς ſit pro κατά· minus vſitatum illud; ſenſum tamen commodiſſimum effecerit; Et vero, cum dicimus, φυλάττεσθαί τι, quid aliud, niſi κατὰ, vel πρὸς, intelligimus? Quid, quod et ſimpliciter poſitum accipere detur φυλαξάμενοι, pro, φυλακὴν ποιούμενοι, *caute agentes*, cautionem adhibentes, (quod et indicaui commate poſito poſt ἀρχαιολογεῖν·) vt πρὸς τὸ ſit pro εἰς τὸ, ἕνεκα τοῦ, ὥστε. καὶ autem, ante ὑπὲρ ἁπάντων, et ipſum hic moleſtum interpretanti, aut redundat, aut ſign. *nempe*, et habet vim explicandi; qſ. *quae ſint*; vt in πολλὰ καὶ ἄτοπα, πολλά (τε) καὶ ὄλβια, (Herodot. I.) καὶ πρόσφορα, aliis. His ergo probatis et admiſſis, non video ſane, quid relinquatur obſcuri aut difficultatis: alia quoque dicens, quae in tali neceſſitate ac trepidatione homines dixerint, non cauentes, ne antiqua videantur repetere, aut (nam καὶ poſſit valere pro ἤ) ſimilia ad quamlibet cauſſam, ſed, quod putent, illa prodeſſe ad vſum cauſſae et conditionis propoſitae. Namque in eiusmodi re tam trepida non curant homines, vt noua tantum et propria cauſſae propoſitae afferant, ſed omnia vndique conquirunt atque arripiunt, vel priſca et decantata, quaecunque putent nunc prodeſſe, et quia putent. Neque enim *omiſit* vetera Nicias, aut abſtinuit illis, quod effici, aliquis putauerit, e verbis Noſtri, ſed *et ipſa*, nihil intentatum relicturus, adhibuit. V. et infr. h. C. n. extr. ad εἰς τὸ ἔξω.

[καὶ ὁ μὲν) Schol. Aug. abeſt καὶ ὁ Νικίας]

ἀποχωρήσ.) ἀποχωρίσας Ed. Baſil. non incommodo ſenſu, quo ad τὸν πεζὸν referatur. Sed illud et ipſe teneam.

Ἐδύνατο] *Cod. C.* ἠδύνατο. non male. Wass.

Ὁ δὲ Δημοσθένης — τροπαῖον ἔσησαν] *Dionyſius Halicarn.* Tom. II. pag. 149. Idem. *Dionyſius* magnopere laudat narrationem huius proelii. Dvk.

Εὐθύδημος] Recte ita *Hudſonus*. Ita etiam *Dionyſius* l. d. Et ſic legendum, quod reſtituimus. Antea Εὔδημος. Wass. [πρὸς τὸ ζεῦγμα) Schol. Aug. abeſt δηλαδή.]

Πρὸς τὸ ζεῦγμα] Citat *Etymol. M.* in voc. ἡ ἐζευγμένη σχεδία, inquit, ἡ τὸ σχοινίον. Vide cap. 59. Ζεύγματα ποταμῶν alicubi vocat *Dionyſ. Halicarn.* Wass. Ζεῦγμα τῦ λιμένος *Budaeus* vertit *fauces portus obſeptas*. *Thucydides* ita vocat opus Syracuſanorum, quo fauces magni portus clauſerant τριήρεσι πλαγίαις, καὶ πλοίοις, καὶ ἀκάτοις, Cap. 59. inſtar pontis naualis, quem ζεῦγμα vocant Graeci, *Arrianus*, *Eunapius*, et alii apud *Lipſium* II. Poliorceticor. vlt. Dvk.

τὸ ζεῦγμα) hic rurſus habemus ζεῦγμα, vt ſupra explicatum dedi, ad c. 30. init.

[τ. καταλειφθ.) In Schol. Aug. praemitt. καὶ, et poſt στόματος add. τοῦ λιμένος.] Putaueram paene, a τουτέστι incipere nouum Schol. a priori diſtinctum. Neque enim ἀνεῴγει explicaret per voc. παρελέλειπτο, quod ipſum eſſet interpretatus per ἀνεῴγει. Sed nimirum non diceret Auctor noui Schol. παρελέλειπτο, vbi in textu foret Particip. παραλειφθέντα· neque per idem verbum idem explicaret. Incommode tamen interuenit τουτέστι.]

ac imperium alterius vitam inſtituere liceret. Alia praeterea commemorabat, quaecunque homines, in huiusmodi temporis articulo iam conſtituti, reſeruare ac dicere ſolent, * non, vt alicui res priſcas effutire videantur, et *quaecunque alia his* ſimilia de vniuerſis, *vt* et de vxoribus et de liberis et de Diis patriis proferri conſueuerunt, ſed quae in praeſenti pauore vtilia *dictu* putantes, alta voce pronuntiant. Atque hic quidem non quantum ſatis eſſet potius, quam quantum ſibi per temporis anguſtias conceſſum eſſet, ſe *ſuos milites* cohortatum ratus, *ex concione* digreſſus, peditatum ad mare duxit, et inſtruxit aciem quam latiſſime potuit, vt ſociis naualibus ad fiduciam animo concipiendam quam maximo eſſet adiumento. Demoſthenes vero et Menander et Euthydemus (hi enim duces in Athenienſium naues adſcenderant) a ſuorum caſtrorum ſtatione ſoluentes, ſine mora nauigarunt † ad portus pontem, et *ad* fauces relictas, qua eruptio fieri poterat, quod *illac* per vim foras exire vellent. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

70. Syracuſani vero, ſociique, cum *ſuas et pedeſtres et nauales copias* prius, *quam hoſtilis claſſis illuc perueniret*, eduxiſſent, nauibus tot numero, quot et ante habebant, cum earum parte ad ipſas portus fauces, qua eruptio fieri poterat, excubias agebant, et *reliquam claſſem* in reliquo portu circum-

* Nihil eorum, *quae dici ſolent*, propterea refugientes, ne videantur obſoleta loqui etc. *Steph.* † Ad fauces portus iam praeoccupatas praeciſuſque, ne illac exiretur etc. *Valla.* Ad portus claustra, et exitum ibi relictum etc. *Acacius.* Ζεῦγμα, ἡ ἐζευγμένη σχεδία ἐν θαλάσσῃ. *Etymol. M. Auctor*, hunc locum citans.

ἀνεπιτάκτῳ] καὶ τῆς ἐν τῇ πατρίδι ἀκλινοῦς αὐτεξουσίᾳ βιοτῆς. Ἄλλα τε λέγων] καθ' ὑπερβατόν. συντακτέον δὲ τῷ, παρεπλήσια, ἵνα ᾖ τὸ ἑξῆς· ἄλλα τε λέγων, οἷα οἱ ἐν τῷ τοιούτῳ ἤδη τὸ καιρὸν ὄντες ἄνθρωποι εἴποιεν ἄν, καὶ παρεπλήσια. ἡ δὲ διάνοια· ἄλλα τε λέγων, ὅσα ἐν τῇ τοιαύτῃ περιστάσει καθεζῶτες ἄνθρωποι λέξαιεν ἄν, καὶ παραπλήσια, ὑπέρ τε τῶν ἄλλων πάντων, καὶ γυναικῶν καὶ παίδων, καὶ θεῶν· ἃ φυλαττόμενοί τι αὐτῶν εἰπεῖν, μὴ δόξωσι τοῖς ἀκροαταῖς ἀρχαιολογεῖν, ἀλλὰ ὠφέλιμα πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν νομίζοντες. Καὶ ὁ μὲν οὐχ ἱκανὰ μᾶλλον, ἢ ἀναγκαῖα] καὶ ὁ Νικίας ἀναγκαῖα μᾶλλον, ἤπερ ἱκανά. Πρὸς τὸ ζεῦγμα τῶν λιμένος] ὃ δηλαδὴ ἔζευξαν οἱ Συρακούσιοι, ἀποφράττοντες τὸ στόμα τῶν λιμένος. Καὶ τὸν καταλειφθέντα διέκπλουν] τοῦτο τὸ μέρος οὐκ ἔζευκτο, ἀλλ' ἀνεῴγει, τῷ στόματος. τουτέστι, παρελέλειπτο, ὥστε μὴ ἐζεῦχθαι. Βιάσασθαι ἐς τὸ ἔξω] μετὰ βίας ἐξελθεῖν.

Καταλειφθέντα] Παραλειφθέντα etiam *Dionyſius Halic.* et ἐς, non εἰς τὸ ἔξω. WASS. Poſt διέκπλουν quidam ſcripti et editi libri atque etiam *Dionyſ. Halic.* non habent diſtinctionem. Recte dici poteſt βιάζεσθαι τὸν διέκπλουν, vt IV, 9, 11. βιάζεσθαι τὴν ἀπόβασιν; ibid. 36. τὴν ἔφοδον; ſupra hoc Lib. Cap. 22. τὸν ἔσπλουν; et infra Cap. 70. τὸν ἔκπλουν. Sed propter copulam καὶ nihil mutandum arbitror. Et illa, βουλόμενοι βιάσασθαι ἐς τὸ ἔξω poſſunt per ſe ſubſiſtere. Nec opus fuiſſet addi ἐς τὸ ἔξω, ſi βιάσασθαι cum διέκπλουν coniungendum eſſet: nam in hoc illud continetur, et qui τὸν διέκπλουν βιάζεται, idem etiam ἐς τὸ ἔξω βιάζεται. Et alioqui βιάζεσθαι cum praepoſitione ἐς obuium eſt. *Lucianus* in Iudicio Vocal. in princ. ἐκ τῆς καθ' αὑτὰ τάξεως ἐς ἀλλοτρίαν βιάζεσθαι. Adde, quae Clar. *Raphelius* adnotauit ad Luc. XVI, 16. DVK.

[βιάσ.) Schol. abeſt Aug.]

βιάσασθαι) cf. Luc. 16, 16. *Abr.* nempe, quia Schol. expl. μετὰ βίας ἐξελθεῖν· quod Lucae verbis congruerit ſane, πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται, non Noſtri, vbi abſit εἰς· Vertendum, *foriren, vi aperire.*

ἐς τὸ ἔξω) Quid, ſi haec retuleris ad ἔπλεον, commate poſito poſt καὶ, ante τὸν καταλ. tali ſenſu: ἔπλ. πρὸς τὸ ζεῦγμα τ. λιμ. καὶ ἐς τὰ ἔξω, βουλόμ. βιάσ. τ. καταλ. διέκπλουν; Nihil ſimplicius. Alioqui τὸν διέκπλουν, cum καὶ, pendeat a πρὸς, et in βιάσασθαι intell. αὐτόν; quin et ἐς τὰ ἔξω tunc paene redundet ad διέκπλουν. Quare illud praetulerim. Reddidiſſe hic liceat omiſſa ſupra ad vv. οὐ πρὸς τὸ δοκεῖν, rel. 1.) variaſſe Noſtrum in εἴποιεν ἄν et ἐπιβοῶνται· hoc pro Optat. 2.) ἐπιβοᾶσθαι, plane, vt Lat. *increpare*, (Virg. Aen. 1, 738.) et Noſtro alibi ἐπιτιμᾶσθαι, eſſe tantum, *cohortari*, παρακελεύσασθαι, nulla *clamandi* notione. Ita περιβόητος, *celebratus*, καταβοή, *criminatio*. Simplex quoque βοᾶν, Theodoreto nominatim, pro λέγειν valere, pluribus exemplis oſtendi in Gloſſar. Theodor. v. βοάω. Adde κράζειν, (quod eſt ab Ebr. קָרָא,) Rom. 9, 27. init. Ἡσαΐας κράζει· vbi nihil eſt, quod *clamandi* notionem ferat, nec minus, credideram, Ioh. 7, 37. Ἰησοῦς — ἔκραζε λέγων, *clara voce dixit*. Apud Noſtrum certe illo loco, *clamandi* notionem in ruiſſe, frigidum fuerit ac puerile. Horat. Epiſt. 1, 16. 36. *ſi clamet, furem*, (ſcil. me eſſe,) i. e. *dixerit*. Noſtri quoque, verſchreyen, in das Geſchrey bringen, kommen, *clamorem* haud cogitantes.

C. 70. Προεξαγαγόμενοι] *Dionyſ. Halic.* προεξαναγόμενοι· quod non temere repudiandum, putem; nam ἀνάγεσθαι, et quae ex eo componuntur, propria ſunt in hac re verba. Ὑπεξανάγεσθαι habet *Thucydides* III, 74. DVK.

πρότερον) *ante pugnam* commiſſam, vel committendam; καὶ ante πρότερον hic eſt pro ἤδη. Ad προεξαγαγόμενοι retuliſſe videtur Port. illud καὶ πρότερον· non ſine Pleonasmo; quem nihil moratus tamen, vt frequentatum Noſtro vtique, miror tam explentem: *priusquam claſſis hoſtium illuc conueniret*; quod, ſeruantibus Syracuſanis, et obtinentibus praeſidio cuncta, fieri ſine certamine (ἀμαχητὶ) qui potuit? At de pugna antea nil Thuc. memorat. Immo προεξαγαγόμ. et πρότερον intell. priusquam Nicias a terra moueret, exitum rupturus. Piusquamperfecti tamen loco eſt Aoriſt. προεξαγ. et Imperf. ἐφύλασσον.

ἐφύλασσ.) i. e. φυλακὴν ἐποιοῦντο, in praeſidio ſteterant. Neque enim additur Accuſ. quid ἐφύλασσον.

χόθεν [r] ἅμα προσπίπτοιεν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ὁ πεζὸς αὐτοῖς ἅμα [s] παραβοηθῇ, ἥπερ καὶ αἱ νῆες κατίσχοιεν. ἦρχον δὲ τῶ ναυτικῶ τοῖς Συρακοσίοις Σικανὸς μὲν καὶ Ἀγάθαρχος, κέρας [*] ἑκάτερος τῶ παντὸς ἔχων, Πυθὴν δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι τὸ μέσον. [t] ἐπειδὴ δ' οἱ Ἀθηναῖοι προσέμισγον τῷ ζεύγματι, τῇ μὲν πρώτῃ ῥύμῃ ἐπιπλέοντες ἐκράτουν τῶν τεταγμένων νεῶν πρὸς αὐτῷ, καὶ ἐπειρῶντο λύειν τὰς [v] κλήσεις. μετὰ δὲ τοῦτο, πανταχόθεν [x] σφίσι τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων ἐπιφερομένων, [y] ἡ πρὸς τῷ ζεύγματι ἔτι μόνον ἡ ναυμαχία, ἀλλὰ [z] καὶ κατὰ τὸν λιμένα, ἐγίγνετο, καὶ ἦν καρτερά, καὶ οἵα ἐχ ἑτέρα τῶν [a] πρότερον. πολλὴ μὲν γὰρ ἑκατέροις προθυμία ἀπὸ τῶν ναυτῶν ἐς τὸ ἐπιπλεῖν, ὁπότε κελευσθείη, [b] ἐγίγνετο, πολλὴ δὲ [c] ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν [d] καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους. οἵ τε ἐπιβάται ἐθεράπευον, ὅτε προσπέσοι ναῦς νηΐ, μὴ λείπεσθαι [e] τὰ ἀπὸ τῶ καταστρώματος τῆς ἄλλης τέχνης· πᾶς τέ τις, ἐν ᾧ προσετέτακτο, αὐτὸς ἕκαστος ἠπείγετο [f] πρῶτος φαίνεσθαι. ξυμπεσουσῶν [g] δὲ ἐν ὀλίγῳ πολλῶν νεῶν, (πλεῖσαι γὰρ δὴ αὗται ἐν ἐλαχίστῳ ἐναυμάχησαν· βραχὺ γὰρ [h] ἀπέλιπον ξυναμφότεραι διακόσιαι γενέσθαι·) αἱ μὲν [i] ἐμβολαὶ, διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀναχάσεις καὶ διέκπλους, ὀλίγαι [k] ἐγίγνοντο· αἱ δὲ προσβολαὶ, ὡς τύχοι ναῦς νηὶ [l] προσπεσοῦσα, ἢ διὰ τὸ [m] φεύγειν, ἢ ἄλλῃ ἐπιπλέουσα, πυκνότεραι ἦσαν. καὶ, ὅσον μὲν χρόνον προσφέροιτο ναῦς, οἱ ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων [n] τοῖς ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασι καὶ λίθοις ἀφθόνως ἐπ' αὐτὴν ἐχρῶντο· ἐπειδὴ δὲ προσμίξειαν, οἱ ἐπιβάται, εἰς χεῖρας ἰόντες, ἐπειρῶντο [o] ταῖς ἀλλήλων ναυσὶν ἐπιβαίνειν. [p] ξυνετύγχανέ τε πολλαχῆ, διὰ τὴν στενοχωρίαν, τὰ μὲν ἄλλοις [q] ἐμβεβλημένα, τὰ δὲ, αὐτοὺς ἐμβεβλῆσθαι, [r] δύο τε περὶ μίαν, καὶ ἔστιν

r Ἅμα deest *Gr.* s Παρεβοήθει *Dionyſ. Halic.* Παραβοηθοῖ *Ar. C. Dan.* Παραβοηθεῖ *Gr.* * ἑκατέρους Mſqu. t Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι *Marg. Ar. C.* et *Dionyſ. Halic.* locum citans. Ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθ. *Cl.* Ἐπ. δὲ ἄλλοι οἱ Ἀθ. *Reg.* Ἐπ. δὲ οἱ ἄλλοι Ἀθ. *Caſſ.* Aug. ἐπ. δὲ καὶ οἱ Ἀθ. Mſqu. hic et προσέμιξον. v Κλείσεις *Ar. C.* et *Dionyſ. Halic.* Vide *Scheffervm* de Militia Nau. l. 3. c. 4. p. 212. Hvds. x Τῶν Συρακουσίων σφίσι *Reg.* Mſq. Mox καὶ τῶν ξυμμάχων *Dionyſ. Hal.* y Οὐ μόνον πρὸς τῷ ζεύγματι ἡ ναυμαχία *Dionyſ. Halic.* Hvds. z Καὶ omittunt *Ar. C. Dan.* a Προτέρων *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. mox eid. et μὲν d. b Ἐγένετο *Ar. C.* ἐγίνετο Baſ. et κελευσθείη. c Ἡ deeſt *Dan.* Πολλὴ δ' ἡ *Dionyſ.* πολλὴ δὲ καὶ Mſqu. d Καὶ ὁ ἀγωνισμὸς *Dan.* e Scil. τὺς ἐπιβάτας τὺς ἀπὸ τῶ καταστρώματος μαχομένους. *Ae. Port.* f Πρῶτον *C.* g Δ' ἐν ὀλίγῳ *Gr.* h Ἀπέλειπον *Dan.* i Ἐκβολαὶ *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* et *Dionyſ. Halic. Marg. Reg Caſſ.* Aug. k Ἐγένοντο *Cl.* l Ξυμπεσοῦσα *Ar. C.* Συμπεσοῦσα *Dan.* m Φυγεῖν *Dionyſ. Halic. Reg. Caſſ.* Aug. Mſq. n Τοῖς deeſt *Gr.* o Ταῖς ναυσὶν ἀλλήλων *Gr.* p Συνετύγχανε *Caſſ. Gr.* Aug. q Ἐμβεβλημένοι *Dan.* ἀλλήλοις pro ἄλλοις Mſq. r Δύο δὲ *Ar. C.*

ὁ πεζὸς αὐτ.) nempe ipſorum Syracuſanorum, terra marique imminentium Athenienſibus. αὐτοῖς eſt pro αὐτῶν, ad πεζός· quia παραβοηθεῖν hic non ſign. *adiuuare*, *ſuccurrere*, cuius hic nulla conditio, ſed, *ſimul aggredi* ex altera parte. Alioquin nil vetuerit, a verbo παραβ. pendere Dat. αὐτοῖς. At hic παραβοηθ. eſt idem, quod antea προσπίπτοιεν, et mox κατίσχοιεν. V. et mox, ad

ἦρχον τοῖς Συρ.) rurſus pro Genit. τῶν Συρακουσίων, ad ναυτικῶ· Certe ſign. *apud* Syracuſanos, qſ. *ex parte* (*du côté*) Syracuſana.

[τοῦ παντ.) Schol. abeſt Aug.]

τὸ μέσον) Scil. εἶχον, ἔσχον, non ἔχων, (ad Πυθήν;) aut ἔχοντες, ad Κορίνθιοι· hoc enim pendeat ab ἦρχον· quod in Corinthios non cadat; in Pythenem tamen conuenerit, ſi quidem τοῖς Συρακ. ſit, *apud* Syracuſanos, quorum mediam aciem tamen regeret Pythen, ipſorum auſpiciis.

τ. τετ. ν. πρ. αὐτ.) Per Synchyſin traiectum, pro, τ. ἐπ' αὐτῷ τετ. νεῶν.

Τὰς κλήσεις] *Dionyſius* et *Codd. Ar. C.* κλείσεις. bene, opinor. Wass. Eadem varietas ſcripturae in hac voce eſt II, 94. in ξύγκλεισις V, 71. et fere vbique in quibusdam temporibus verbi κλείω, et quae ex eo componuntur. Dvk.

κλήσεις) κλείσεις in marg. correxit *Gottl.* neſcio, quare, cum illud fere obtineat apud Noſtrum et Atticos. κλῆσις hic ſunt τὰ κλεῖθρα, *clauſtra*, *obices*; per Metonym.

[σφίσι) Schol. abeſt Aug.]

Οὐ πρὸς τῷ ζεύγματι] Male *Dionyſius*, ὃ μόνον πρὸς τ. ζ. ἡ ν. Wass.

[τ. πρότ.) Schol. d. Aug.]

Τῶν πρότερον] Plerique ſcripti τῶν προτέρων. at ab edita lectione recte ſtat *Dionyſius*. Wass. *Thucydides* IV, 38. Τῶν πρότερον ἀρχόντων τὸ μὲν πρῶτον τεθνηκότος. VII, 18. Εἰρημένον ἐν ταῖς πρότερον ξυνθήκαις. Vide ad VI, 9. Dvk.

Ἐγίγνετο] Sic etiam *Dionyſius*, bene. Wass.

Πολλὴ δὲ — ἀλλήλους] *Thom. Magiſter* in ἀγών. Ἀντιτέχνησις ex hoc loco habet *Pollux* VII, 7. Ἀντιτεχνῶν φθόνος *Dionyſ. Halic.* III. Antiquit. 72. De voce ἀγωνισμὸς *Pollux* IX, 42. Idem.

ἀγωνισμ.) Diod. 13, 15. *Gottl.* Germ. Wetteifer.

ἐθεράπευον) *curabant*; vt 6, 61. θεραπεύοντες μὴ θορυβεῖν· et 2, 65. *Abr.* Non appoſuit alterius loci verba *Abr.* ſed ſunt haud dubie: τὸ ναυτικὸν θεραπεύοντας, ante med. C. Ibi tamen magis ſign. *colentes*, *tractantes*; nec verbo iungitur ibi, vt h. l. ſed nomini. Propius huc, τὸ δίκ. 6, 79. πρὸς τοὺς ἐπιόντας τὸ δίκαιον θεραπεύετε, *ſeruatis*, eius *rationem* habetis: 3, 56. init. οὐκ ἀληθεῖς κριταὶ, τὸ δὲ ξυμφέρον μᾶλλον θεραπεύοντες, qui *ſpectetis*, *ſequamini*; *quaeratis*, darauf ſehen, eius *ſtudioſis*.

Τὰ ἀπὸ τῶ καταστρώματος] Hoc *Scholiaſtes* et *Portus* de ipſis ἐπιβάταις, qui in tabulatis erant, exponunt. *Stephanus* vertit, *operam dabant*, *vt circa ea*, *quae e tabulatis gerenda erant*, *non minor induſtria et ſedulitas adhiberetur*. Nihil

circa *dispoſuerant*, vt vndique ſimul impreſſionem in Athenienſes facerent, et peditatus ſimul ipſis ſubſidio veniret, ad quamcunque partem et ipſae naues appuliſſent. Praeerant autem claſſi apud Syracuſanos, Sicanus et Agatharchus, vterque *vnum* totius cornu tenens; Pythen vero et Corinthii medium. Poſtquam autem Athenienſes ad pontem acceſſerunt, primo quidem impetu naues ad ipſum *praeſidii cauſa* collocatas impreſſione facta ſuperarunt, et *portus* clauſtra ſoluere conabantur. Poſtea vero, cum Syracuſani ſociique in ipſos vndique inueherentur, non amplius ad pontem tantum, ſed etiam in ipſo portu, proelium fiebat. Erat autem atrox, et quale nullum ſuperiorum *fuerat*. Magnam enim animorum alacritatem adhibebant vtriusque claſſis nautae ad impetum faciendum, quotiescunque iuſſi fuiſſent; multa quoque certatim gubernatores ad artem ſuam pertinentia alii contra alios excogitabant. Et *milites*, qui *nauibus* vehebantur, quoties nauis impreſſionem in nauem feciſſet, operam dabant, ne ipſi, qui ex tabulatis pugnabant, caetero artificio, *caeterisque nautis et gubernatoribus*, inferiores eſſent. Et vnusquisque in munere ſibi aſſignato, primus apparere conabatur. Quod autem in exiguo *loci ſpatio* multae naues confligerent, (nam hae naues, quarum maximus erat numerus, in anguſtiſſimo *ſpatio* tunc pugnarunt; parum enim aberat, quin vniuerſae naues vtriusque claſſis ducentas efficerent;) incurſiones quidem paucae fiebant, quia vel retrocedendi vel perrumpendi nulla facultas dabatur: concurſus vero frequentiores erant, prout quaeque nauis in nauem incidiſſet, vel dum fugeret, vel dum impreſſionem in aliam faceret. Et quamdiu quidem nauis *aliam* inuadebat, *tamdiu* qui ex tabulatis pugnabant, abunde iaculis et ſagittis et lapidibus aduerſus eam vtebantur. Cum autem *naues* iam confligerent, *earum* propugnatores, qui manus conſerebant, vtrinque in alienas naues ingredi conabantur. Multis autem in partibus contigit, vt propter loci anguſtias, partim quidem *iſti* impreſſionem in illos facerent, partim vero *illi* in iſtos incurrerent, et duae, quinetiam alicubi plures naues vni neceſſario

Bol. Pelop. an 19. Olymp. 91, 4. A. C. Varr. 341.

Τῶ πάντες ἔχων] στρατεύματος δηλονότι. Σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. Τῶν πρότερον] ναυμαχιῶν δηλονότι. Οἵ τε ἐπιβάται ἐθεράπευον] οἱ ἐπιβάται (φησὶν) ἐπεμελοῦντο (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐθεράπευον) καὶ ἠγωνίζοντο, ὅπως μὴ λείποιντο τῇ προθυμίᾳ οἱ ἐπὶ τῷ καταστρώματος ὄντες τῆς τε τῶν ναυτῶν καὶ κυβερνητῶν τέχνης. Ἐν ὀλίγῳ πολλῶν νεῶν] διαχύματι δηλονότι Αἱ δὲ προσβολαὶ] συνεχῶς (φησὶν) ἐγίγνοντο αἱ συμπλοκαὶ τῶν νεῶν. αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν φεύγουσαι ἐπεφέροντο ἑτέραις, καὶ ὡ συνεπλέκοντο, αἱ δὲ, ἑκοντὶ ἐπιπλέουσαι προσέβαλλον. Προσφέροιτο ναῦς] ἀντὶ τοῦ προσήλαυνεν. Ἐπ' αὐτὴν ἐχρῶντο] ἦγεν, κατ' αὐτῆς.

obſtat, quo minus ſic quoque accipi poſſit. Duk. I. e. τὰ ἐν αὐτῷ (τεταγμένα, immo, τοὺς τεταγμένους,) μὴ λείπ. τ. τέχν. ἐξ αὐτοῦ, ſcil. γενόμενα. (vel, ad homines, μαχομένους.)

(πρῶτος) ad h. v. in c. Aug. adſcr. ἀντὶ τοῦ ἔξοχος.] Non not. vtrum in marg. an inter verſus.

Πρῶτος] Sic recte *Dionyſ. Hal.* cum omnibus fere *Mſſ.* Waſſ.

[ἐν ὀλίγῳ) Schol. abeſt Aug.]

Αἱ μὲν ἐμβολαί] Ἐκβολαὶ quidem habent plerique libri et ſcripti, cum vetuſtis *Edd.* et *Dionyſio*. Sed, ἐμβολαὶ praeferendum eſſe, oſtendunt ea, quae in ſimili re dicit *Thucydides* II, 76. et VII, 36. Duk. Haec ſi vera Lectio, quod videatur ſane, quia et διεκβολαὶ ſcriberet Thuc. non ἐκβολαί, et deinde memorantur διέκπλοι, qui ſint idem cum ἐκβολαῖς. neque enim ἐμβολαὶ ſunt hic *noſtra*, vt 2, 76. (extr.) quod ineptum ſatis hic affert Duker. ſed *incurſus*. Quaeritur, qui differant ἐμβολαὶ a προσβολαῖς, quarum illas factas, negat Thuc. has, dicat. Nempe ἐμβολαὶ ſint incurſiones aduerſarum frontium roſtro mutuo minantium: προσβολαὶ autem ſunt oppugnationes ſcandere nauem hoſtilem tendentium; dat Eutern: id quod paraſſe Athenienſes, et prohibitum iſſe Syracuſanos, ſupra dixiſſet, c. 65. (init) 66.

[αἱ δὲ προσβ.) Schol. Aug. inc. συνεχῶς ἐγίνοντο.]

[προσφέρ. / ἐπ' αὐτὴν] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

ξυνετύγχ. τε) τε eſt pro δὲ, vel καί. Imperf. quo ſenſu hic ponitur verbum ξυντυγχάνειν, minus vſitatum eſt Aoriſto, ξυνέτυχεν, *accidit*. Nec dubium mihi, quin obuerſata Thucydidi quodammodo fuerit notio verbi alterae, *caſu iungi*, zuſammentreffen, ξυμπεσεῖν, quo ſaepius vtitur. h. l. tanquam intelligamus: ξυνετύγχ. τὰ πλοῖα, *concurrerunt naues*, (ὥστε) vt τὰ μὲν, aliae inuaderent naues hoſtiles, τὰ δὲ, aliae contra, ipſae inuaderentur. Sed nimirum αὐτοὺς obſtiterit ita interpretanti. Qua re ſit pro Aor. ξυνέτυχεν *accidit*, vſu venit.

τὰ μὲν — τὰ δὲ) intell. κατὰ, *hic*, *illic*, *alibi*, *alibi*; propter αὐτούς, quod Subiecti loco accipi τὰ μὲν, τὰ δὲ, non patiatur.

Ἐμβεβληκέναι] *Dan.* ἐμβεβηκέναι. Et *Valla* et *Acacius*, *vt transilirent*. Bene *Portus*. Supra II, 91. Ἡ Ἀττικὴ ναῦς τῇ διωκούσῃ Λευκαδίᾳ ἐμβάλλει μέσῃ. Et paſſiva forma VII, 34. Ἀντίπρωροι ἐμβαλλόμεναι, καὶ ἀναῤῥαγεῖσαι τὰς παρεξειρεσίας ὑπὸ τῶν Κορινθίων νεῶν, *aduerſis proris iſtae*. Duk.

αὐτ. ἐμβεβλ.) per Hypallagen, pro, αὐτοῖς ἐμβάλλειν τὰς ναῦς. Vſitata Hypall. in verbis ἀφαιρεῖσθαι, ἐπιτάττεσθαι, πιστεύεσθαι, (τί) et Horat. Epiſt. 1, 5, 21. *Haec ego — pro-*

[s] ἢ καὶ πλείους ναῦς, [t] κατ' ἀνάγκην ξυνηρτῆσθαι· καὶ τοῖς κυβερνήταις τῶν μὲν φυλακὴν, [v] τῶν δ' ἐπιβολήν, [x] μὴ καθ' ἓν ἕκαστον, κατὰ πολλὰ δὲ πανταχόθεν, περιεσάναι, καὶ τὸν κτύπον [y] μέγαν ἀπὸ πολλῶν [z] [τῶν] νεῶν ξυμπιπτουσῶν, ἔκπληξίν τε ἅμα καὶ ἀποσέρησιν τῆς ἀκοῆς, ὧν οἱ κελευσταὶ [a] ἐφθέγγοντο, παρέχειν. πολλὴ γὰρ δὴ [b] παρακέλευσις καὶ βοὴ ἀφ' ἑκατέρων [c] τοῖς κελευσταῖς, κατὰ τὴν τέχνην, καὶ πρὸς τὴν αὐτίκα φιλονεικίαν, ἐγίγνετο· τοῖς μὲν Ἀθηναίοις, βιάζεσθαί τε τὸν ἔκπλουν ἐπιβοῶντες, καὶ περὶ τῆς ἐς [d] τὴν πατρίδα σωτηρίας νῦν, [e] εἴποτε καὶ αὖθις, προθύμως [f] ἀντιλαβέσθαι· τοῖς δὲ Συρακουσίοις καὶ ξυμμάχοις, καλὸν εἶναι, [*] κωλῦσαί τε αὐτοὺς διαφυγεῖν, καὶ τὴν οἰκείαν [g] ἑκάστους πατρίδα, νικήσαντας, ἐπαυξῆσαι. καὶ οἱ στρατηγοὶ προσέτι ἑκατέρων, εἴ τινά που ἑρῶεν μὴ κατ' ἀνάγκην πρύμναν κρούομενον, ἀνακαλοῦντες ὀνομαστὶ τὸν τριήραρχον, ἠρώτων, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, εἰ, τὴν πολεμιωτάτην γῆν οἰκειοτέραν ἤδη τῆς [h] ὀλίγῳ κεκτημένης θαλάσσης ἡγούμενοι, ἀποχωρῆσιν· οἱ δὲ Συρακόσιοι, εἰ, ὃς σαφῶς ἴσασι προθυμουμένους Ἀθηναίους παντὶ τρόπῳ διαφυγεῖν τούτους αὐτοὶ φεύγοντας φεύξουσιν.

οά. [i] Ὅ, τε ἐκ τῆς γῆς πεζὸς ἀμφοτέρων, ἰσορρόπῳ τῆς ναυμαχίας καθεστηκυίας, πολὺν τὸν ἀγῶνα

s Οὗ *G.* οἳ Mſq. t Κατὰ ἀνάγκην *C.* v Τῶν δὲ ἐπιβολὴν *Ar. C.* x Καὶ καθ' ἓν ἕκαστον *Ar. C. Dan.* Καὶ καθὲν ἕκ. *Caſſ.* Aug. καὶ et Mſqu. y Μέγαν λίαν ἀπὸ τ *Gr.* Μέγαν non erat in *Dionyſio:* addidit *Sylburgius.* z Τῶν omittunt *Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. Suppleuit etiam *Sylburgius* in *Dionyſio*, a quo aberat. Mox ξυμπισουσῶν Mſqu. a Ἐφθέγγοντο *Dionyſ. Halic.* Wass. b Παρακέλευσις καὶ ἀκοὴ *Marg. Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Dan.* δὴ ante παρακέλ. abeſt Mſqu. c Id eſt, τῶν κελευστῶν, vel ὑπὸ τῶν κελευστῶν. et mox τοῖς Ἀθηναίοις pro τῶν Ἀθηναίων, vel ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. *Ae. Port.* ἀκοὴ Baſ. et mox φιλονικίαν· αὐτίκα deinde d. Mſqu. d Τὴν deeſt *Dan.* e Εἴπερ ποτε *Dan.* f Ἀντιλαμβάνεσθαι *Dionyſ. Halic. Reg.* * κωλύσαι τε Mſqu. g Ἑκάστε *Marg. Dionyſ. Hal. Reg. Caſſ.* Aug. b Οὐ deeſt *Ar.* i Ὅ τ' ἐκ τῆς γῆς *Dion. Halic.* γῆς d. Mſqu. mox ἀμφότερον Mſqu.

cuvare imperor, pro, mihi imperatur haec proc. Virg. Ge. 2, 69. *inſeritur arbutus ex fetu nucis*, i. e. arbuto infer. fetus nuc.

[ξυνηρτ.) pro Schol. Vulg. ad h. v. in Aug. leg. ἤρτηται· κρέμαται· ἢ δέδεται.] Heſych. ἤρτηται, κρέμαται.

[ξυμπ.) Schol. abeſt Aug.]

[πολλὴ γὰρ) In Schol. Aug. pro ὑπὲρ (init.) eſt ὑπό. (melius haud dubie; ὑπὲρ ſenſu hic caret;) in extr. ita ſcr. ἦν γὰρ κατὰ φύσιν· (τὸ abeſt;) πολλὰ γὰρ ἤδη (hoc pro δὴ, non bene,) οἱ κελ. ἀλλήλους (hoc abeſt Vulg.) παρεκελεύοντο.] Non bene additur in Cod. ἀλλήλους· neque enim *ſemet mutuo* increpabant κελευσταὶ, i. e. duces, (alibi ſunt, qui Ouidio deſcribuntur, in vno notati, Met. 3, 618. 619.

Qui requiemque modumque
Voce dabat remis, animorum hortator;)

non hi ergo ſemet inter ſe, ſed milites, hortabantur.

Κατὰ τὴν τέχνην] *Dionyſius Halic.* κατά τε τὴν τέχνην. at τε ſtatim ſequitur. Wass. Paullo ante *Camerarius* e ſuo *Mſ.* merito probat καὶ βοὴ, prae eo, quod in aliis ſcript's et editis eſt, καὶ ἀκοή. Dvk. Male Port. *ex arte*; quid enim ſit *cohortatio ex arte*, aut qualis ſit? Verte, *qua* artem, *ob* artem, qua recte vti et enixe iuberent nautas; id quod et Nicias iam feciſſet antea et omnino, c. 64. Haec prima quaſi pars cohortationis; altera πρὸς (i. e. κατὰ, aut κατὰ ante pro πρὸς,) τὴν φιλονεικίαν, *qua* certamen pugnandi; illa nautis adhibetur, haec propugnatoribus. Ceterum paene certum mihi, τε excidiſſe poſt κατὰ ante τὴν τέχνην· κατά τε τ. τέχν. καὶ πρὸς, rel. Nil promtius; et facile abſorberi poterat ſimilitudine ſyllabarum τὰ, τὴν τέχν. Ceterum male Schol. τέχνην expl. ἰδίαν, *ipſorum*, κελευστικήν· quod ſecutus haud dubie Port. vertit ex arte; ſed int. ναυτικήν.

τοῖς μ Ἀθην.) poteſt pendere ab ἐγίγνετο, vt Dat. ſit *apud* Athenienſes, vel ab ἐπιβοῶντες, ſuo ſenſu.

[βιάζ. τε τ. ἔκπλ.) Schol. abeſt Aug.]

Ἐπιβοῶντες] Pro ἐπιβοῶσι. Multa ſunt huiusmodi in *Thucydide*. III, 36. Ἔδοξεν αὐτοῖς ὑ τὰς παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι — ἐπικαλοῦντες. VI, 24. Ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι — τοῖς δ' ἐν ἡλικίᾳ τῆς τε ἀπούσης πόθῳ ὄψεως καὶ θεωρίας — καὶ εὐέλπιδες ὄντες σωθήσεσθαι. Add. quae dicta ſunt ad VII, 42. Dvk. Aut pro Verbo finito, ἐπεβοῶντο· v. Philol. Thuc. P. p. 97. (extr. α) 98. Nec tamen Noſtri aetate inualuerat ille vſus. Paullinis quidem ibi adde Gal. 6, 1. σκοπῶν σεαυτὸν, pro (καὶ) σκόπει, nempe ad καταρτίζετε relatum; aut pro Genitiuis ſimpliciter poſitis, intell. αὐτῶν, nempe τῶν κελευστῶν· aut plane per Antiptoſin pro Datiuo ἐπιβοῶσιν· vt γράψαντες Act. 15, 23. ad ἔδοξε relatum. Nempe, vt rectiſſime Schol. reuocat ad veram ſtructuram verba: πολλὴ — παρακέλ. ἐγίγν. τ. κελ. i. e. οἱ κελευσταὶ παρεκελεύοντο· hoc videlicet in mente Noſtro, qua ſenſum; huic ergo dedit Nominat. in mente habens, παρεκελεύοντο.

περὶ τ. — — ἀντιλαβ.) Plura hic notanda: 1) περὶ τῆς σωτηρίας iunctum verbo ἀντιλαβέσθαι, quod Genitiuum alias adſciſcat; ſed aut in hoc ipſo Genit. intell. περὶ· etſi ab ἀντὶ pendet Genit. aut expl. τὴν ἀντίληψιν ποιεῖσθαι περὶ τῆς σωτ. vt ἐφύλαττον ſupra cum περὶ, pro φυλακὴν ἐποιοῦντο. Xen. M. S. 4, 6, 2. init. περὶ εὐσεβείας ὧδέ πως ἐσκόπει, i. e. τὴν ἐπίσκεψιν ἐποιεῖτο. 2) εἰς τὴν πατρίδα σωτηρίας, i. e. περὶ τοῦ σώζεσθαι (αὐτοὺς) εἰς τὴν πατρ. Ita enim ſimpliciſſime ſolueris, verbi ſtructura ſubrogata, cui congruit εἰς. Aut breuius dictum pro, περὶ τῆς σωτηρ. (αὐτῶν) καὶ νόστου, vel ἐπανόδου, εἰς τ. πατρ. Neque enim eſt, vt hic ἐς τ. πατρ. ſit pro Genit. τῆς πατρίδος· non, quo εἰς non ita adhibeatur; qſ. quae *pertineret ad* patriam; v. Philol. Thuc. P. p. 136. lit. γ.) nam et Datiuus pro Genit. ſaepiſſime ponitur; ſed, quod non *ſalus* vtique patriae vertebatur Athenienſibus in hoc cardine et diſcrimine expeditionis et pugnae Sicilienſis. 3) εἴποτε καὶ αὖθις· primo redundat καὶ, vt ſolet in oppoſitis; deinde non de *futuro* hic dicitur αὖθις, vt ſolet, quod

adhaereſcerent. Contigit etiam, vt gubernatores, has quidem vitandi, illas vero per inſidias inuadendi, non ſigillatim, ſed variis in partibus vndique cura circumſiſteret: vtque ſtrepitus ingens, qui a multis nauibus concurrentibus edebatur, ſimul et pauorem afferret, et auditum adimeret eorum, quae ab hortatoribus praecipiebantur. * Multa enim hortatorum adhortatio vtrinque audiebatur, ex arte, et propter praeſens vincendi ſtudium: Athenienſium quidem, vt *ſui* per vim eruptionem facerent, exclamantium, vtque nunc, ſi vnquam alias, alacriter *ſuam* ſalutem conſeruantes in patriam redire conarentur: Syracuſanorum vero et ſociorum *exclamantium*, praeclarum eſſe illorum fugam impedire, partaque victoria ſuam quemque patriam *gloria* augere. Praeterea vtriusque claſſis duces, ſicubi aliquem animaduertiſſent cum ſua naui ceſſim ire, accitum nominatim *eius* trierarchum percontabantur; Athenienſes quidem, num *iſti* retrocederent, quod infenſiſſimorum hoſtium agrum, *ipſo* mari, cuius imperium non exiguo obtinuiſſent, iam amiciorem putarent; Syracuſani vero, num quos Athenienſes plane ſcirent vehementer cupere quauis ratione effugere, hos fugientes ipſi fugerent. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

71. Dum autem nauale proelium *ab illis* ancipiti Marte committeretur, vtrorumque peditatus, qui in terra erat, † magnum animi certamen ſuſtinebat, et rei euentum admodum attente exſpectabat.

* Multae enim exhortationes vtrinque, multae vociferationes magiſtrorum erant, quas vel ars vel praeſens concertatio poſtulabat. *Acac.* † Ingens certamen ac animorum contentio tenebat. *Valla.*

συνηρτῆσθαι] συμπεπλέχθαι. Καὶ τοῖς κυβερνήταις] τὰς κυβερνήτας, εἴτε φυλάττεσθαι δέοι, εἴτε ἐπιβουλεύειν, μὴ καθ' ἓν μέρος, οἷον δεξιὸν ἢ ἀριστερὸν, τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ πανταχῇ. Συμπιπτησῶν] ἀλλήλαις δηλονότι. Καὶ ἀποσέρησιν τῆς ἀκοῆς] καὶ μὴ δύνασθαι τῶν κελευσμάτων ἀκούειν. Πολλὴ γὰρ δὴ παρακέλευσις] τοῖς μὲν κελευσταῖς, ὑπὲρ τῶν κελευστῶν. τὸ δὲ ἐπιβοῶντες, συνταττόμενον τῷ, πολλὴ γὰρ δὴ ἡ παρακέλευσις ἀφ' ἑκατέρων τοῖς κελευσταῖς, ἐσχημάτισαι. ἦν γὰρ κατὰ φύσιν τὸ, πολλὰ γὰρ δὴ οἱ κελευσταὶ παρεκελεύοντο. Κατὰ τὴν τέχνην] τέχνην λέγει τὴν ἰδίαν, τὴν κελευσικήν. Βιάζεσθαί τε τὸν ἔκπλουν] μετὰ βίας καὶ ἰσχύος ποιεῖσθαι. Καὶ οἱ στρατηγοὶ προσέτι ἑκατέρων] τῶν Συρακουσίων καὶ Ἀθηναίων. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι] οἱ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐπυνθάνοντο τῶν πρύμναν κρουσαμένων τριηράρχων, καὶ οἷον ἐκ γῆς ἀποβαίνειν διανοουμένων εἰς τὴν γῆν τῶν Συρακουσίων, ἤτις ἐπὶ πολεμίᾳ, εἰ νομίζουσιν οἰκειοτέραν εἶναι τῆς μετὰ πόνου κεκτημένης θαλάττης. τουτέστιν, ἧς ἐγένοντο ἄρχοντες, μετὰ πολλῶν πόνων θαλαττοκρατήσαντες. Ἰσορρόπου] ἰσοπαλοῦς. Πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξύσασιν τῆς

hic teneri non poſſit; ſed ſign. *retro*, antea, vt, de loco, in αὖθις ὑπεστρέφειν.

[κ. οἱ στρατ.) Schol. abeſt Aug.]

[οἱ μ. Ἀθην.) In Schol. Aug. pro κρουσαμένων eſt κρουομένων· (melius nam et ſequ. διανοουμένων·) *pro* τῶν, ante Συρακουσ. eſt τήν· (minus bene;) pro ἐστὶ leg. ἐστὶν· (quia ſequ. ἡ·) ante πολεμία praem. ἡ, (nil ſane opus;) et ante πόνου praec. πολλοῦ.]

Τὴν πολεμιωτάτην γῆν] Γῆν abeſt exemplaribus *Dionyſii Halicarn.* ſed immerito. Praeterea *Dudithii* liber in *Dionyſ.* et *Scholiaſtes* hic ᾗ δι' ὀλίγου πόνου. Sed nihil mutandum. Wass.

τ. οὐ δι' ὀλ. κεκτ. θαλ.) In Porti interpretat. *cuius imperium non exiguo obtinuiſſent*, excidiſſe videtur, *tempore*. Ceterum hic non effugeris, quin paſſiue dictum accipias κεκτημένης· familiariorem, magis ſidam, mari dudum (ab ipſis) *poſſeſſo*. Nec ſane hoc reſpuerint Media, certe in Aor. 1.

προθυμ. Ἀθην.) Traiectione locum obſcurat voc. Ἀθηναίους, implicat certe: debebat enim: εἰ Ἀθην. οὓς σαφ. ἴσ. προθ. — διαφ rel. Aut certe, propter τούτους· εἰ, οὓς σαφ. ἴσ. προθυμ. διαφυγεῖν, (int. δηλονότι, τοὺς) Ἀθηναίους, τούτους — φεύγουσι.

C. 71. ὅ, τε ἐκ τ. γ. πεζ.) Primo τε eſt pro δὲ vel καί· deinde ἐκ τῆς γῆς ſimpliciter hic eſt pro ἐν τῇ γῇ· quia nihil ſequ. cui aptum ſit ἐκ ſuo ſenſu; aut intell. ἐπιλθών. V. et mox ad αὐτόθεν.

[ἰσορρ.) Schol. abeſt Aug.]

Ἰσορρόπου τῆς ναυμαχίας καθεστηκυίας] Haec, et quae paullo poſt p. 286. c. fin. dicit *Thucydides*, *Plutarchus* in libro de Gloria Athenienſ. pag. 618. *Ed. Steph.* quibusdam mutatis, ita deſcripſit: Καὶ πάλιν ὁ ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐκ τῆς γῆς πεζὸς ἀμφοτέρων ἰσορρόπου τῆς ναυμαχίας καθεστηκυίας ἄλαστον ἀγῶνα καὶ σύνταξιν τῆς γνώμης ἔχων διὰ τὰς συντάξεις, ὡς συνεχὲς τῆς ἁμίλλης καὶ τοῖς σώμασιν αὐτοῖς, ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς συμπνέων τῇ διαθέσει καὶ τῇ διατυπώσει τῶν γινομένων γραφικῆς ἐνεργείας. In *Ed. Francof.* Latinae verſionis *Xylandri* his in margine adpoſiti ſunt aſteriſci, deprauatae ſcripturae nota. Et, *Xylandrum* ea non intellexiſſe, ex illius interpretatione cognoſci poteſt. Nec mirum: nam quaedam eorum, in primis haec διὰ τὰς συντάξεις, ὡς συνεχὲς, Cimmeriis tenebris obſcuriora ſunt. Sed, pro eo, quod ibi eſt, σύνταξιν τῆς γνώμης· coepi dubitare, an potius legendum ſit, σύντασιν τῆς γνώμης· cuius ſuſpicionis mihi auctor fuit *Scholiaſtes*, qui etiam in ipſo *Thucydide* ξύντασιν, non ξύσασιν, videtur legiſſe. Et hoc fortaſſis non deterius eſt eo, quod editur. Nam, σύνταξιν τῆς γνώμης recte dici poſſe pro *intento ſtudio* et *contentione animi*, ſatis oſtendunt ſignificationes vocabulorum cognatorum, συντείνω, σύντονος, συντονία, et συντεταμένως. In *Plutarcho* quidem σύνταξις non minus facile degenerare potuit in σύνταξις, quam in *Ariſtophane* Plut. v. 325. συντεταμένως in συντεταγμένως· quod recte apud *Suidam* h. v. emendat *Kuſterus*, ſed per feſtinationem oblitus nominare auctorem emendationis, Celeberr. *Bentleium* ad Callimachi fragm. 233. nam deinde in Notis ad *Ariſtophanem* ei, quod

καὶ ξύστασιν τῆς γνώμης εἶχε, Φιλονεικῶν μὲν [k] ὁ αὐτόθεν περὶ τῶ πλείονος ἤδη καλῶ, δεδιότες δὲ οἱ ἐπελθόντες, μὴ τῶν παρόντων ἔτι χείρω πράξωσι. πάντων γὰρ δὴ ἀνακειμένων τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὰς ναῦς, ὅ, τε φόβος ἦν ὑπὲρ τῶ μέλλοντος ἐδεινὶ ἐοικὼς, καὶ [l] διὰ τὸ ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας [m] ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο ἔχειν. δι' ὀλίγω γὰρ ἄσης τῆς θέας, [n] καὶ ἃ πάντων ἅμα ἐς τὸ αὐτὸ σκοπόντων, εἰ μέν τινες ἴδοιέν [o] πη τὰς σφετέρας ἐπικρατοῦντας, ἀνεθάρσησάν [p] τε ἄν, καὶ πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν, μὴ στερῆσαι σφᾶς τῆς σωτηρίας, ἐτρέποντο· [q] οἱ δ', ἐπὶ τὸ ἡσσώμενον βλέψαντες, ὀλοφυρμῶ [r] τε ἅμα μετὰ βοῆς ἐχρῶντο, καὶ ἀπὸ τῶν ὀρωμένων τῆς ὄψεως καὶ τὴν γνώμην μᾶλλον τῶν ἐν τῷ ἔργω ἐδωλοῦντο. ἄλλοι δὲ καὶ, πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες, διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἀμίλλης, καὶ τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς ξυναπονεύοντες, [s] ἐν τοῖς χαλεπώτατα διῆγον· ἀεὶ γὰρ [t] παρ' ὀλίγον ἢ διέφευγον, ἢ ἀπώλλυντο. [v] ἦν τε ἐν τῷ [x] αὐτῷ στρατεύματι τῶν Ἀθηναίων, ἕως ἀγχώμαλα ἐναυμάχων, πάντα ὁμῶ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμὸς, βοὴ, νικῶντες, κρατούμενοι, [y] ἄλλα, ὅσα ἐν

k Ὁ αὐτόθεν pro οἱ αὐτόθεν, *ei ἐκείνης τῆς χώρας εἰκήτορες, οἱ Συρακούσιοι.* Vel, *ὁ αὐτόθεν, ὁ Συρακούσιος στρατὸς, ὁ πεζὸς, καὶ ἐν τῇ γῇ ὤν. Ae. Port.* *l* Id est, *διὰ τοῦτο. Idem.* *m* Ἦν ante *ἐκ* recenti manu inter versus *Gr.* *n* Καὶ ἀπόντων *Marg. Dionys. Halic.* πάντα Mlqu. *o* Ποι *Reg.* Πῃ *Cass.* Aug. *Dionys. Halic.* *p* Τ' ἂν *Gr.* *q* Οἱ δὲ ἐπὶ *Dionys. Halic.* *r* Τε deest *Gr.* *s* Id est: *διῆγον ἐν τοῖς διάγουσι χαλεπώτατα*, scil. *ἦσαν τῶν χαλεπώτατα διαγόντων.* Vel, *διῆγον ὁμοίως τοῖς χαλεπώτατα διάγουσι*, aut *ὥσπερ οἱ χαλεπώτατα διάγοντες.* Vel *διῆγον ἐν τοῖς κακοῖς, ἃ ἐστι χαλεπώτατα.* Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 182. Hvds. Χαλεπωτάτοις inter versus *Gr.* *t* αἰεὶ pro ἀεὶ Aug. Hic verborum sensus: *οἱ παρ' ὀλίγον διαφεύγοντες, ὅτι ὡ παντελῶς διέφευγον, ἀπώλλυντο, ὑπὸ τῶν πολεμίων καταληφθέντες· οἱ δὲ παρ' ὀλίγον ἀπολλύμενοι, ὅτι ὡ παντελῶς ἀπώλλυντο, διέφευγον, ὑπὸ τῶν ἐναντίων ὡ καταληφθέντες. Ae. Port.* *v* Ἦν τε γὰρ ἐν *Dan.* *x* Αὐτῷ omittunt *Ar. C. Dionys. Halic. Reg. Cass. Dan.* Aug. Mlqu. *y* Ἄλλ' ἔσα *Gr.*

debebat, reddidit. Porro, pro ξυναπονεύοντες, quod omnes libri *Thucydidis* habent, suspicari quis possit, Plutarchum legisse ξυμπνέοντες· quae varietas scripturae et ipsa meretur considerari. Sed, sententiam verborum *Thucydidis* hanc esse, puto: eos, qui e terra proelium spectabant, gestu ipso et motu corporum effinxisse ea, quae accidere, videbant, pugnantibus, qui modo victores erant, modo fugiebant, modo peribant. Dvk.

ξύστασ. τ. γν.) sign. a) constantiam, b) contentionem obnixam. Hesych. συστατῶν, συγκροτῶν, συνιστῶν, καὶ τὰ ὅμοια· συστήσασθαι, πῆξασθαι. Semper *firmitatis*, obfirmationis, notio inest; (nisi vbi *commendationem* sign.) Nec ξύστασιν tamen spreuerim, *contentionem*, Aeußerung, vt συντονος, συντεταμένος, rel.

[δ αὐτόθ.) Schol. Aug. habet, Συρακόσιος στρατός.) Melius, quam στρατηγός. Rursus αὐτόθεν hic pro αὐτόθι, aut int. ἀρχόμενος, ἐπιών.)

[περὶ τ. πλ.) Schol. Aug. abest (vti solet,) δηλονότι.]

[δεδιότ. δὲ) Schol. d. Aug.]

[πάντ. γ. δὴ) Schol. Aug. ita leg. πάσης αὐτοῖς ἐλπίδος ἐν ταῖς ναυσὶν οὔσης.] In Schol. Vulg. ἤτοι potest esse pro τουτέστιν.)

ἐς τ. ναῦς) pro ἐν ταῖς ναυσὶν· vt et Schol. expl. Tametsi nec notio vel quaestio *quo, quorsum*, hic aliena; *quo* repositam spem habebant? *Vbi* repositam habebant? Cf. Matth. 7, 25. 26. Luc. 6, 48. 49. vbi ἐπὶ, iunctum verbis οἰκοδομεῖν, θεμελιοῦσθαι, βάλλειν θεμέλιον, habet Accusat. quo non minus ibi aptus fuerit Dat. vel Ablat. Nec minus 1. Cor. 3, 12. V. Gronou. ad Tac. Ann. 1, 22, n. 2. (Edit. Ern.) De εἰς pro ἐν, vt Col. 1, 6. τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, pro ἐν ὑμῖν, v. Philol. Th. P. p. 136. (extr. lit. ב) 137. Ita vicissim Matth. 27, 5. ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, p. εἰς τὸν ναόν· quippe, et, *in templo*, et *in templum*, *abiecisse* dicatur.

Καὶ διὰ τὸ] Plura exempla articuli pro pronomine positi e *Thucydide* et aliis habet *Stephanus* in Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. pag. 183. Dvk.

διὰ τὸ ἀνώμ.) Eo deferuntur Intt. ad vnum omnes, vt, pro τοῦτο hic positum τὸ, credant et moneant. Potest fane; v. ad 1, 6. ad vv. ἐν τοῖς πρώτοις δὲ, p. 17. hui. Edit. At nemo cogitauit aut expedivit, (adeo a minutis toti pendent Intt. dum Atticismos ingerant nobis!) quomodo cohaereret sententia cum eo, quod praecederet: tinor futuri erat nulli similis, i. e. summus; cui iam subiiceretur: *et propterea* inaequalem speciem ex terra praebebat. Qui a misere timebant: *eo* inaequalis erat species pugnae! Talia negligentem, quid attinet, in singulis vocc. haerentem defungi velle? Mihi certum est, bis scriptum voc. ἀνώμαλον semel excidisse: vt fuerit: καὶ διὰ τὸ ἀνώμαλον, (τῆς μάχης, vel, εἶναι,) ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν ἠναγκ. ἔχειν. Aut post τῆς γῆς inseruerit alterum ἀνώμαλον; modo inferatur, aut τοιαύτην, ὁμοίαν, παραπλησίαν, intelligatur.

[δι' ὀλίγ.) in Schol. Aug. est νικῶντες pro νικῶντας· (pessime quidem;) et γινόμενα pro γιγν]

[ἀνεθάρσ. ἄν) Schol. abest Aug.]

ἀνεθάρσ. ἄν) Quae vis hic τοῦ ἄν; aut qui locus Optatiuo, quem ἄν efficiat? An αὖ legendum? Sed nimium adhibetur, vt Ebraeis futurum, pro *solere, vsque* facere; vt 1. Sam. 2, 14. *quodcunque exceptum esset fuscina*, לֹוקֵחַ לוֹ, id *sumeret sibi sacerdos*, i. e. solebat, semper occupabat; et porro: כֵּכָה יַעֲשֶׂה, *sic facerent*, i. e. semper ita faciebant. Ita apud Homer. sacrius in Il. ἔνθ' οὐκ ἂν ἴδοις, *tum vero non videres*, εὐδοντα, φεύγοντα, dormientem, fugientem, Ἀγαμέμνονα δῖον, i. e. tunc non *conspiciebatur* ille fugiens, non *inueniebatur* fugere, dormire.

τὰ ἡσσώμ.) pro τοὺς ἡσσωμένους· more Nostri: (Phil. Th. P. p. 63. n. 2. 64.) Aut intell. μέρος.

Τὴν γνώμην ἐδωλοῦντο] Vid. Lib. IV. Cap. 34. Dvk. 2, 61. med. δουλοῖ γὰρ (τὸ) φρόνημα, quod antea dixisset: ταπεινὴ ἡ διάνοια. Ita Paullus Ebr. 2, 14. φόβῳ θανάτου ἔνοχοι ἦσαν δουλείας, i. e. δεδουλωμένοι ἦσαν, *abiecti, obnoxii* essent. Recte

Ac Syracuſanus quidem, quod iam pro maiore gloria ſibi comparanda contenderet: Athenienſes vero, qui *Syracuſanos* inuaſerant, quod metuerent, ne in fortunam praeſenti longe deteriorem delaberentur. Athenienſes enim, quod omnes ſuas fortunas in nauibus poſuiſſent, de futuro adeo timebant, vt nullus *alius maiore metu percelli poſſet;* atque hac ipſa de cauſa nauale proelium inaequaliter *ac impari conditione* ex terra *vtrique* ſpectare cogebantur. Nam cum ſpectaculum eſſet e propinquo, nec omnes pariter eodem ſpectarent, ſi qui ſuos alicubi vincentes adſpexiſſent, ſe ipſos colligebant, et ad implorandam Deorum fidem ſe conuertebant, ne ſe ſalute fraudarent: alii vero, qui ſuos vinci vidiſſent, planctu ſimul et vociferatione vtebantur; et ex iis, quae fieri cernebant, animis etiam multo magis frangebantur, quam qui in ipſo proelio *verſabantur*. Quinetiam alii, vbi oculos in aliquam partem conuertiſſent, in qua ancipiti Marte pugnaretur, (propter permixti confuſique certaminis continuationem) ipſis etiam corporibus, prout animo erant affecti, cum vehementi metu ſimul nutantes, in maxima animi anxietate verſabantur. Semper enim parum aberat, quin euaderent, aut perirent. In eodem autem Athenienſium exercitu, quamdiu *claſſe* aequo Marte pugnarunt, licebat *haec* omnia ſimul audire, lamenta, clamores, vincentes, victos, *et* alia, quaecunque magnus exercitus in magno dis- Bell. Peloponn. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

γνώμης εἶχε] ἀντὶ τοῦ, ἰσχυρῶς ἠγωνίων, καὶ τὰς διανοίας συνετέταντο. Ὁ αὐτόθεν] ὁ Συρακούσιος στρατηγός. Περὶ τοῦ πλείονος ἤδη καλοῦ] ὑπὲρ τοῦ νικῆσαι δηλονότι κατὰ κράτος. Δεδιότες δὲ οἱ ἐπελθόντες] οἱ Ἀθηναῖοι. Πάντων γὰρ δὴ ἀναπειμένων τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὰς ναῦς] ἤτοι, πάσης τῆς ἐλπίδος αὐτοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν οὔσης. Καὶ διὰ τὸ, ἀνώμαλον] καὶ διὰ τὸ ἐν ναυσὶ μόναις δηλονότι πάσας τὰς ἐλπίδας ἔχειν, ἀνεμπόδιστον ἐκ τῆς γῆς ἐθεῶντο τὴν ναυμαχίαν. Δι' ὀλίγου γὰρ ὄσης τῆς θέας] σύνεγγυς γὰρ ὄσης τοῖς πεζοῖς τῆς ναυμαχίας, εἰς τὸ πάντας ὁρᾶσθαι, καὶ ἄλλων ἄλλο ἔργον αὐτῆς θεωρούντων, οἱ μὲν νικῶντας ὁρῶντες τοὺς οἰκείους, ἀνεθάρσουν τε διὰ τοῦτο καὶ ἔχαιρον· οἱ δὲ θεώμενοι ἡττωμένους κατ' ἄλλο μέρος, ἐταράττοντο· καὶ ἐρῶντες τὰ γιγνόμενα, ἀθυμότεροί τε οἱ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ταπεινότεροι τῶν ἡττωμένων ἐν ταῖς ναυσὶν ἐγίγνοντο. Ἀνεθάρσησάν τε ἀ.] ἦγεν, ἀνέκησαν τὸ φρόνημα. Ἄλλοι δὲ καὶ πρὸς ἀντίπαλόν τι] ἄλλοι δὲ (φησὶ) τὴν ἀπὸ τῆς γῆς ἰδόντες ἰσόρροπόν πω ναυμαχίαν, διὰ τὸ πάνυ ἀδιάκριτον εἶναι, πότερον νικῶσι, συνεξομοιοῦντες τὰ σώματα τῇ περὶ τῶν γιγνομένων προσδοκίᾳ, ἀπένευον τῷ σώματι τῇδε κἀκεῖσε. Διὰ τὸ ἀκρίτως συνεχὲς τῆς ἀμίλλης] γενομένης δηλονότι ἀκρίτως τῆς ἀμίλλης. Ἀλγχώμαλα] ἴσα. Ὀλοφυρμὸς, βοὴ, νικῶντες, κρατούμενοι] Ὅμηρος, Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν, Ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων.

quippe Horat. Epiſt. 1, 16, 66. *Qui metuens viuit*, (quod plane ad Paullina verba adhibueris, διὰ παντὸς τοῦ ζῆν. Sed ſ. leg. *viuet*, propter *cupiet*, *metuet*, *erit*;) liber mihi non erit vnquam. Reſpondet plane Latino *obnoxius*; Liu. 6, *Adeo ergo obnoxios ſummiſerunt animos, vt non — modo* (ſcil. *non*) *ad Trib. mil. — petendum, ſed ne ad plebeios quidem magiſtratus, — animus eſſet.*

[Ἄλλοι δὲ καὶ) In Schol. Aug. pro τὴν ἀπὸ τ. γῆς eſt τῶν ἀ. τ. γ. et pro πότερον eſt πότεροι.] Rectius vtrumque; quid enim ſit ἡ ἀπὸ γῆς ναυμαχία, tanquam fuerit, ἀπὸ γῆς ἰδόντες τὴν ναυμ. At τῶν ἀπὸ τ. γῆς, int. θεωμένων· aut, Noſtri imitatione, pro ἄλλοι τῶν ἐν τῇ γῇ ὄντων, ἰδόντες ἀπ' αὐτῆς τ. ναυμ. Neque, altera Lect. πότεροι, dubium magis, quin praeferenda ſit Vulg. πότερον; Quod enim Subiectum, quem Nominat. intellexeris ad νικῶσιν; et vero ſequeretur ἤ, *vtrum, an*; et vel ſic tamen non conſtare, *quinam* νικῶσιν.

[διὰ τὸ ἀκρίτ.) Schol. d. Aug.]

περιδ. ξυναπον. ἐν τοῖς χαλεπ.) χαλεπώτατα intell. pro Adverb. χαλεπωτάτως, vt ſit pro, ἐν τοῖς κατὰ τὰ χαλεπώτατα (i. e. χαλεπωτάτοις) οὖσι. Ad verba, quae praec. τ. σώμ. ξυναπονέυ. tuo modo adhibueris Liu. 5, 42. poſt init. *Quocunque clamor hoſtium, — ploratus, — ſonitus, — fragor, auertiſſet, ſtupentes ad omnia pauentesque, oculos oraque et animos* — circumferebant. Sic *geſtus hiſtrionum plebs iuuare ſolita* dicitur Tacito, Ann. 16, 4. extr. i. e. effingere, reddere, incitare; qſ. comitari, (accompagner.) Cui ſimilem Suetonii locum, Calig. 54. non male affert *Abr. Geſtum hiſtrionum palam, velut laudans aut corrigens, effingebat.* Mihi quoque in mente verſatur lectum apud Tac. *geſtu paventium laetantiumque*, i. e. ad pauorem vel alacritatem, (pugnantium) geſtu fatentium pauorem vel laetitiam.

ἦν πάντα ὁμ. ἀκ. — ὀλοφυρμὸς, rel.) Debebat ſane, ὀλοφυρμὸν, βοὴν, νικῶντας, κρατουμένους· nempe ad ἀκοῦσαι. Ad ἦν tamen relati, aut ad ἀκοῦσαι, intell. ὥστε, vel, more Noſtri, pro Paſſ. ἀκούεσθαι, recte habeant Nominatt. Etiam ad vocc. νικῶντες, κρατούμενοι, ἀκοῦσαι, per Zeugma, vel Syllepſin, repetiuerim ἰδεῖν. Tametſi et *audiri* poterunt victi vincentesque, per diſſonos clamores trepidantium, pauentium atque inſequentium et tripudiantium.

Ἐν τῷ αὐτῷ] Αὐτῷ omittit etiam *Dionyſius Hal.* forte ſuperfluit Wass.

Ἕως ἀγχώμαλα ἐναυμάχουν] Ἀγχώμαλα verbum τραχὺ eſſe, autumat *Pollux* V, 157. Haud ita *Dionyſius Halic.* qui in libro de Arte Rhetorica pag. 61. et in Antiqq. p. 671. ἀγχώμαλοι, et p. 109. 173. ἀγχωμάλως adhibet. Idem. Etiam aliorum auctoritates habent *Suidas*, et recentiora *Lexica*. Lucianus II. Ver. Hiſt. pag. 686. ἀγχωμάλως δ' ἐπιπολὺ ναυμαχοῦντες. Dvk.

[ἀγχώμ.]
[ὅσοι μὴ] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]
[κατενεχθ.]

μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι. παραπλήσια δὲ καὶ [z] οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν [a] αὐτοῖς ἔπασχον· περίν γε δὴ οἱ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, [b] ἐπιπολὺ ἀντισχούσης τῆς ναυμαχίας, [c] ἔτρεψάν τε τὰς Ἀθηναίας, καὶ ἐπικείμενοι λαμπρῶς, πολλῇ [d] κραυγῇ καὶ διακελευσμῷ χρώμενοι, κατεδίωκον ἐς τὴν γῆν. τότε [e] δὴ ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς, ἄλλος ἄλλῃ, ὅσοι μὴ μετέωροι [f] ἑάλωσαν, κατενεχθέντες, ἐξέπεσον ἐς τὸ στρατόπεδον. ὁ δὲ πεζὸς, ἀκέτι διαφόρως, [g] ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, οἰμωγῇ τε καὶ σόνῳ πάντες, δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα, οἱ μὲν ἐπὶ τὰς ναῦς παρε, βοήθων, οἱ δὲ, πρὸς τὸ λοιπὸν τῷ τείχους, ἐς φυλακήν· [h] ἄλλοι δὲ οἱ πλεῖστοι ἤδη περὶ σφᾶς αὐτὸς καὶ, [i] ὅπῃ σωθήσονται, διεσκόπων. ἦν τε ἐν τῷ παραυτίκα [k] ἐδὲ μιᾶς δὴ τῶν ξυμπασῶν ἐλάσσων ἔκπληξις. παραπλήσιά τε [l] ἐπεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ [m] ἐν Πύλῳ. διαφθαρεισῶν γὰρ τῶν νεῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις, [n] προσαπώλλυντο [o] αὐταῖς καὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρες διαβεβηκότες· καὶ τότε τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέλπιστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι, ἢν μή τι [p] παράλογον γίγνηται.

οβ'. Γεγομένης δ' ἰσχυρᾶς τῆς ναυμαχίας, καὶ πολλῶν νεῶν ἀμφοτέροις καὶ ἀνθρώπων ἀπολομένων, οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ [q] ξύμμαχοι, [r] ἐπικρατήσαντες, [s] τά τε ναυάγια καὶ τὰς νεκρὰς ἀνείλοντο, καὶ, ἀποπλεύσαντες πρὸς τὴν πόλιν, [t] τροπαῖον ἔστησαν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ὑπὸ μεγέθους τῶν παρόντων κακῶν, νεκρῶν μὲν πέρι ἢ ναυαγίων [v] οὐδὲ ἐπενόησαν αἰτῆσαι ἀναίρεσιν, τῆς δὲ νυκτὸς ἐβουλεύοντο εὐθὺς ἀναχωρεῖν. Δημοσθένης δὲ Νικίᾳ προσελθὼν, γνώμην ἐποιεῖτο, πληρώσαντας ἔτι τὰς λοιπὰς τῶν νεῶν, βιάσασθαι, ἢν δύνωνται, ἅμα ἕῳ τὸν ἔκπλουν· λέγων, ὅτι πλείους ἔτι αἱ λοιπαί εἰσι νῆες [x] χρήσιμαι σφίσιν, ἢ τοῖς πολεμίοις· ([y] ἦσαν γὰρ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις περίλοιποι ὡς ἑξήκοντα, τοῖς [z] δ' ἐναντίοις ἐλάσσους ἢ πεντήκοντα·) καὶ, [a] ξυγχωρῆντος Νικίου τῇ γνώμῃ, καὶ βαλομένων πληροῦν [b] αὐτὰς, οἱ ναῦται οὐκ

z οἱ deest *Ald. Flor. Baſ.* a Id eſt: τοῖς πεζοῖς ἐν τῇ γῇ διατεταγμένοις, καὶ τὴν ναυμαχίαν θεωμένοις. *Ae. Port.* b Ἐπὶ πολὺ *C. Dionyſ. Halic.* c Ἐτρέψαντό τε *Marg.* d Βοῇ et ſupra manu recenti κραυγῇ *Reg.* e Δὴ *Dionyſ. Halic.* Aug. f Ἑαλώκεσαν *Gr.* g Ἀλλὰ ἀπὸ *Gr.* Mſqu. qui et antea οὐκ ἔτι. h Ἄλλοι δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι *Marg. Ar. C. Cl. Dionyſ. Halic. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. i Ὅπῃ *Caſſ.* Aug. k Οὐδὲ μιᾶς *Dionyſ. Halic.* Aug. Mſqu. *Caſſ.* et paullo ante παρ' αὐτίκα. l Πεπόνθεσαν *Caſſ.* Aug. Mſqu. m Vide lib. 4. c. 14. Hvds. n Πρὸς ἀπώλλυντο *Caſſ.* o Αὐτοῖς *Marg. Dionyſ. Halic. Reg. Caſſ.* Aug. p Παρὰ λόγον, et mox ἀνδρῶν ἀπολομένων *Dionyſ. Halic.* ἀπόλλυμ. Mſqu. q Σύμμαχοι *Gr.* r Ἐπικρατοῦντες *Dionyſ. Halic.* s Τὰ deeſt *Reg.* t Τρόπαιον *Dionyſ. Halic.* v Οὐδ' ἐνόησν *Ar. C. Dan.* x Χρήσιμοι *Ar.* Mſqu. χρήμασι Baſ. y Vide *Diodorum Siculum* l. 13. pag. 340. *Ed. Steph.* pag. 147. *Ed. Rhod.* Hvds. z Δὲ ἐναντίοις *Reg.* a Ξυνχωρῆντος *Gr.* b Αὐτῶν *Ar. C.* Αὐτὸν *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Αὐτῶν *Reg. Caſſ. Dan. Gr.* et hic in marg. αὐτόν. αὐτῶν Aug. a corr. man. 1. ſcr. αὐτόν.

Ἀντισχούσης] Addit *Diodor.* p. 340, a. Τῶν δὲ παρὰ τὴν πόλιν κινδυνευόντων Ἀθηναίων ἐκβιασθέντων, καὶ πρὸς φυγὴν ὁρμησάντων, etc. Tantum ad victoriam momentum cariſſimorum conſpectus. Wass.

Τότε δὴ ὁ μὲν ν. τ.] Ita *Dionyſius Halic.* quod repoſuimus pro τότε δέ. Idem.

ὁ — στρ. ἄλλ. ἄλλῃ — κατεν.) Plura hic obſeruanda: 1) ὁ στρατὸς — κατενεχθέντες ἐξέπεσον, per Syneſin, pro κατενεχθεὶς ἐξέπεσεν. Sed nimirum τῷ ὅσοι datus Plural. 2) Appoſitio multiplex: ὁ στρατὸς, ἄλλος· ἄλλῃ, ὅσοι μὴ, rel. pro τοῦ στρατοῦ ὅσοι μὴ, rel. ἄλλοι ἄλλῃ — ἐξέπεσ. 3) ἄλλῃ pro ἄλλοσε, ad κατενεχθέντες, *alio, aliorſum* delati, non, *alibi.* Verba, ὅσοι μὴ — ἑάλωσαν, velut in Parentheſi ſunt, et ad ὅσοι intell. γε, vel δὴ, *quidem, nimirum.* Traiecta quoque haec verba ſunt, quippe referenda ad ὁ στρατὸς, quod eſſe, dixi, per Appoſit. pro, τοῦ στρατοῦ. Aut ὁ στρατὸς eſt pro, *quod attinet* copias. V. Sanct. Min. 4, 8. et Periz. ibi n. 2. (V. et mox ad ἄλλοι δὲ οἱ πλ.)

Ὅσοι μὴ μετέωροι ἑάλωσαν] *Diodorus Sic.* XIII. pag. 340. haec παραφράζων· Τῶν δὲ Ἀθηναίων, inquit, ὅσοι μὴ μετέωροι διεφθάρησαν, ἐπὶ πρὸς τὰ βράχη προσηνέχθησαν, ἐκπηδῶντες ἐκ τῶν νεῶν ἀπολομένων, εἰς τὸ πεζὸν στρατόπεδον ἔφευγον. Dvk.

ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς) i. e. μιᾷ ὁρμῇ· vt Luc. 14, 18. ἀπὸ μιᾶς (ſc. φωνῆς) παραιτεῖσθαι, i. e. μιᾷ φωνῇ. Et alibi: (non ſuccurrit, vbi:) *celebrarunt Deum* ἀφ' ἑνὸς στόματος, p. ἑνὶ στόματι.

Δυσανασχετοῦντες] Contulit ex hoc loco in Onomaſticon ſuum *Pollux* III, 130. Dvk.

[ἐς φυλακ.) Schol. Aug poſt κοινοῦ add. τοῦ.] Traiectio iſta videtur, pro, ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, ſcil. νοητέον. Aut int. ἀπὸ κοινοῦ (ῥήματος) τοῦ (*quod eſt*) παρεβοήθ.)

Ἄλλοι δὲ οἱ πλεῖστοι] *Dionyſius Halic.* etiam ἄλλοι δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι. non male. Wass. I. e. τῶν δὲ ἄλλων οἱ πλεῖστοι· vel vel int. καὶ, καὶ οὗτοι, *iique*, und zwar; *ad alios quod attinet.* (V. not. ſuper. ad ὅσοι μὴ ἑάλ.

[ἐν τῷ παραυτ.) Schol. abeſt Aug.]

Οὐδὲ μιᾶς] Hoc recepi e *Dionyſio Halic.* antea ἐδεμιᾶς. Wass.

Παραπλήσιά τε ἐπεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ] Eodem modo particula καὶ poſt παραπλήσιος vtitur *Thucydides* V, 112. Ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς παραπλήσια, καὶ ἀντέλεγον, ἀπεκρίναντο τάδε. Poſt ὁμοίως VII, 28. Αἱ μὲν γὰρ δαπάναι οὐχ ὁμοίως καὶ πρὶν, ἀλλὰ πολλῷ μείζως καθέσασαν. Et poſt ἴσα III, 14. Ἴσα καὶ ἱκέται ἐσμέν. vbi *Scholiaſtes* adnotat, ὁμοίως καὶ ὅσοι ἱκέται, ὥσπερ ἱκέται. Plura habet *Budaeus* Commentar. Ling. Gr. pag. 919. Dvk.

[οἱ ἐν τῇ νήσ.) In Schol. Aug. pro διαβεβληκότες eſt διαβεβοηκ.] Neutrum quid ſibi velit, aſſequor. Nam *calumniae*

crimine *positus* multifariam proferre cogitur. Illorum etiam militibus, qui in nauibus erant, idem, quod his, accidebat: donec tandem Syracusani sociique (cum nauale proelium ad multum diem vtrinque pertinaciter commissum fuisset) Athenienses in fugam verterunt; et minime dubie *fugientibus* instantes, magno clamore et cohortatione vtentes, terram versus *eos* persequi coeperunt. Tunc vero nauticus quidem exercitus, alius alio, quotquot in alto capti non fuerant, *in terram* delati, in *sua* castra euaserunt. * Peditatus vero, non amplius diuersam rationem sequens, *ita vt alii hoc, alii illud facerent*, sed vniuersi vno impetu cum ploratu gemituque grauiter *ac indigne* ferentes ea, quae fiebant, partim quidem ad opem nauibus ferendam accurrebant, partim vero ad reliquam munitionum partem, vt eam tutarentur. Alii vero (quae maxima erat portio) se ipsos iam circumspiciebant, et qua sibi salutem parerent: et tunc *in Athenienſium castris* tantus exstitit pauor, vt nullus ex superioribus hoc maior exstiterit. Et cladem illi similem *hic* acceperunt, quam ipsi *Lacedaemoniis* ad Pylum attulerunt. Cum enim Lacedaemoniorum classis *illic* profligata fuisset, praeterea ipsorum quoque ciues, qui in insulam traiecerant, in ea *plerique* perierunt. Quamobrem Athenienses itinere terrestri (nisi quid inopinatum accideret) se seruatum iri desperabant. Bell. Peloꝑ. an. 19. Olymp. 91. 4. U.C. Varr. 341.

72. Post proelium autem nauale, quod acerrime commissum fuit, in quo multae naues multique mortales perierunt, Syracusani sociique victoriam adepti, nauium fractarum tabulas ac reliquias et caesorum corpora sustulerunt, et in vrbem reuersi tropaeum statuerunt. Athenienses vero prae magnitudine praesentium malorum, ne cogitarunt quidem de suorum cadaueribus nauiumque fragmentis repetendis ac recipiendis; sed de noctu protinus abeundo consultabant. Demosthenes autem, cum Niciam adisset, censebat reliquas naues iterum instruendas, et sub auroram, si possent, eruptionem tentandam. Dicebat enim, plures adhuc naues ad nauigationem idoneas sibi superesse, quam hostibus. Athenienſibus enim, naues circiter sexaginta supererant; hostibus vero, pauciores quam quinquaginta. Cum autem Nicias ei assentiretur, et naues implere vellent, nautae illas conscendere nole-

* Ne peditatus quidem amplius in ambiguo est, sed vniuersi etc. *Valla.* Ac peditatus, non, vt ante, a diuerso animorum habitu, sed etc. *Acacius.*

Ὅσοι μὴ μετέωροι ἐάλωσαν] ἦγεν, ἐν τῷ πελάγει ὄντες. Κατενεχθέντες] ἦγεν, πρὸς τὴν γῆν ἐλθόντες. Οἰμωγῇ τε καὶ σόνῳ] Ὀιμωγὸς, Κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄκυ. Ἐς φυλακὴν] ἀπὸ κοινῆ, παρεβοήθων. Ἐν τῷ παραυτίκα] ἦγεν, ἐν τῷ ἐνεστῶτι τότε χρόνῳ. Καὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ] τὸ ἐξῆς, ὑπερβατόν, καὶ οἱ διαβεβληκότες αὐτοῖς προσεπώλλυντο ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρες. Αἰτῆσαι ἀναίρεσιν] ἀνάληψιν.

hic qui locus? Notat et Duker. διαβεβοηκ. e C. Cassel. et vtrumque merito reprehendit. Ortum tamen ex alterutro alterum esse debet, vbi, semel inuecta praua Lect. aut διαβεβλ. aut διαβεβοηκ. prius irrepsisset, aut alterum pro synonymo cum illo permutaretur. Sed manifesto leg. διαβεβηκ.)

οἱ ἐν τῇ ν. διαβεβ.) i. e. (προσεπόλλ.) ἐν τῇ νήσῳ οἱ διαβεβηκ. ἐς αὐτήν· more Nostri et breuitate.

C. 72. Πολλῶν νεῶν] De classe Attica perierant naues LX, de Syracusana VIII. et decem ad nauigandum inutiles factae. vid. *Diodor.* p. 340. b. Wass.

ἀμφοτέροις) pro, παρ' ἀμφ. vel pro Genit. ἀμφοτέρων.

Ἀνθρώπων] *Dionysius Halic.* ἀνδρῶν. *Sallustius* fere, multi *mortales.* Wass.

[αἰτῆσαι) Schol. abest Aug.] Et vero falso ἀναίρεσιν expl. ἀνάληψιν. Neque enim idem est ἀναιρεῖσθαι et ἀναλαμβάνειν. ἀναίρεσις hic est *ius*, *copia*, *venia*, potestas, securitas tollendi occisos ad sepulturam.

αἰτῆσαι) pro medio, αἰτεῖσθαι· vt Matth. 7, 7. Ioh. 16, 23.

ἦσαν γὰρ, rel.) Diodor. L. 13. p. 555. *Gottl.*

Οἱ ναῦται] Vide *Diodorum* pag. 340. b. Wass.

ἤθελον ἐσβαίνειν, διὰ τὸ καταπεπλῆχθαι τῇ ἥσσῃ, καὶ μὴ [c] ἂν ἔτι οἴεσθαι [d] κρατῆσαι. καὶ οἱ μὲν ὡς κατὰ γῆν ἀναχωρήσοντες ἤδη ξύμπαντες τὴν γνώμην εἶχον.

ογ'. Ἑρμοκράτης δὲ ὁ Συρακόσιος, ὑπονοήσας αὐτῶν τὴν διάνοιαν, καὶ νομίσας, δεινὸν εἶναι, εἰ τοσαύτη στρατιὰ, κατὰ γῆν [e] ἀποχωρήσασα, καὶ καθεζομένη [f] ποι τῆς Σικελίας, βεβήσεται αὖθις [g] σφίσι τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι, [h] ἐφηγεῖται, ἐλθὼν, τοῖς ἐν τέλει ἔσιν, ὡς ὰ χρεὼν, ἀποχωρῆσαι τῆς νυκτὸς αὐτὰς, περιϊδεῖν, (λέγων [i] ταῦτα, ἃ καὶ αὐτῷ ἐδόκει·) ἀλλὰ ἐξελθόντας ἤδη [k] πάντας Συρακοσίους καὶ τὰς ξυμμάχους, τάς τε ὁδὰς ἀποκοσμῆσαι, καὶ τὰ στενόπορα τῶν χωρίων προφθάσαντας φυλάσσειν. οἱ δὲ ξυνεγίγνωσκον μὲν καὶ αὐτοὶ οὐχ ἧσσον ταῦτα ἐκείνου, καὶ ἐδόκει ποιητέα εἶναι· τὰς δὲ ἀνθρώπους, ἄρτι ἀσμένους ἀπὸ ναυμαχίας τε μεγάλης ἀναπεπαυμένους, καὶ ἅμα ἑορτῆς ἔσης, ([l] ἔτυχε γὰρ αὐτοῖς [m] Ἡράκλεια ταύτην τὴν ἡμέραν θυσία ἔσα,) ὰ δοκεῖν ἂν ῥᾳδίως ἐθελῆσαι ὑπακοῦσαι· ὑπὸ γὰρ τῶ περιχαρῆς τῆς νίκης, πρὸς πόσιν τετράφθαι τὰς πολλὰς ἐν τῇ ἑορτῇ, [n] καὶ πάντα μᾶλλον ἐλπίζειν ἂν σφῶν πείθεσθαι αὐτὰς, ἢ ὅπλα λαβόντας ἐν τῷ παρόντι ἐξελθεῖν. ὡς δὲ τοῖς ἄρχουσι ταῦτα λογιζομένοις ἐφαίνετο ἄπορα, [o] καὶ ὐκ ἔπειθεν αὐτὰς ὁ Ἑρμοκράτης, [p] αὐτὸς ἐπὶ τούτοις τάδε μηχανᾶται· δεδιὼς, μὴ οἱ Ἀθηναῖοι καθ' ἡσυχίαν προφθάσωσιν ἐν τῇ νυκτὶ διελθόντες τὰ χαλεπώτατα τῶν χωρίων, πέμπει τῶν [q] ἑταίρων τινὰς τῶν ἑαυτῦ μετὰ [r] ἱππέων πρὸς τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ἡνίκα [s] ξυνεσκόταζεν· οἳ, [t] προσπελάσαντες, ἐξ ὅσα τις ἔμελλεν ἀκούσεσθαι, καὶ ἀναβαλεσάμενοι [v] τινὰς, ὡς ὄντες τῶν Ἀθηναίων ἐπιτήδειοι, (ἦσαν γάρ τινες τῷ Νικίᾳ διάγγελοι [x] τῶν ἔνδοθεν,) ἐκέλευον φράζειν Νικίᾳ, μὴ ἀπάγειν τῆς νυκτὸς τὸ στράτευμα, ὡς Συρακοσίων τὰς ὁδὰς φυλασσόντων, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν τῆς ἡμέρας [y] παρασκευασάμενον ἀποχωρεῖν. καὶ οἱ μὲν, εἰπόντες, ἀπῆλθον· καὶ οἱ ἀκούσαντες διήγγειλαν τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων.

οδ'. Οἱ δὲ πρὸς τὸ ἄγγελμα ἐπέσχον τὴν νύκτα, νομίσαντες, ὐκ ἀπάτην εἶναι. καὶ, ἐπειδὴ καὶ [z] ὡς ὐκ εὐθὺς ὥρμησαν, ἔδοξεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν περιμεῖναι, ὅπως [z] ξυσκευάσαιντο ὡς

[c] Ἂν deest *Reg.* [d] Κρατήσειν, et eadem manu inter versus *κρατῆσαι Reg.* [e] Ὑποχωρήσασα *Ar. C. Cl. Reg. Caff. Dan.* Aug. M. q. [f] Πῃ *Ar. C.* Ποῖ *Caff. Gr.* [g] Σφίσιν *Gr.* [h] Ἐσηγεῖται *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff. Dan.* Aug. [i] Ταῦτα καὶ ἃ καὶ *Marg. Reg. Caff.* Aug. [k] Πάντας omittit *Cl. Συρ. πάντ.* Mſq. [l] Ἐτύγχανε *C.* [m] Ἡρακλεῖ *Marg. Ar. C. Caff. Dan.* Aug Mſq. Librarius *Cod. Reg.* ſcripſerat Ἡράκλεια, ſed idem mox emendauerat Ἡρακλεῖ. [n] Id eſt: καὶ ἔλεγον ἐλπίζειν αὐτὰς (τὰς στρατιώτας) πείθεσθαι ἂν (πειθήσεσθαι) σφῶν (τῶν ἐν τέλει ὄντων) κατὰ πάντα, μᾶλλον ἢ etc. *Ae. Port.* Hic πείθεσθαι ponitur pro ὑπακούειν et πειθαρχεῖν. Sic apud *Homerum:* Κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο. Hvds. [o] Καὶ ὐκέτι ἔπειθεν *Marg. Ar. C. Reg. Caff. Dan.* Aug. Mſq. [p] Vide *Plutarchi* Niciam p. 540. *Ed Francof. Diodorum Sic.* l. 13. p. 340. *Ed. Steph.* p. 148. *Ed. Rhod.* et *Polyaeni* Stratagem. lib. 1. c. 43. Hvds. [q] Ἑτέρων *Ar. Gr.* Sic Cap. 75. ἢ ἑτέρων *Reg. Caff.* Mſqu. [r] Τῶν ἱππέων *Reg.* τῶν d. Mſq. ante Ἀθην. [s] Συνεσκόταζεν *Gr.* [t] Προσελάσαντες *Marg. Cam. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff. Dan.* Aug. Mſq. qui et ὅτο p. ὅσου. [v] Τινὲς *Reg.* [x] Τῶν ἔνδον *Marg.* et *Schol.* [y] Παρασκευασάμενοι *Ar. C. Dan.* *καὶ d. ante ὡς Mſq. [z] Ξυσκευάσωνται *Cl.* Συσκευάσωνται *Reg.* συσκευάσαντο Aug. ſed a m. 1. αν mut in ων, et alia m. ſupra αν ſcr. αι.

C. 73. Ἐφηγεῖται] Non credo, quemquam facile oſtenſurum, ἐφηγεῖσθαι apud alios probatos Scriptores ea ſignificatione, quam hic locus poſtulat, inueniri. Itaque non ſine ratione haec ſcriptura ſuſpecta fuit *Stephano*, in Theſ. Nec quidquam cauſae eſt, cur ἐσηγεῖται, in quo fere omnes *Mſſi* conſentiunt, praeferri non debeat. Quid in foro ſit ἐφηγεῖσθαι et ἐφήγησις, docent *Pollux* VIII, 41 et 50. et *Suidas*. Sed ea ſignificatio huc non pertinet Dvk.

ἃ καὶ αὐτῷ ἐδόκ.) καὶ quid hic ſibi velit, neſcio, cum αὐτῷ non opponatur τοῖς ἄλλοις Senſiſſe videtur Port. verrens: *ſimul et haec, et alia, quae ipſi videbantur, dicebat:* Quod et frigidum ſit et in re falſum; quippe *et illud* ei videbatur, ei placebat, quod ſuaderet; neque ἄλλα eſt in contexto; et vero a verborum poſitu alienum, vbi non ſit, καὶ ſcil. ἄλλα) ἃ αὐτ. ἐδ. ſed, ἃ καί. Senſus ergo fuerit: dicens, cum iſta diceret, quae ipſi quoque viderentur, i. e. non ſimulata, non vana, non ficta, ſed ex animi ſententia. Nec tamen video, cur hoc addiderit Thuc. quaſi de fide Hermocratis dubitatum fuerit. An αὐτοῖς legemus, nempe τοῖς ἐν τέλει οὖσι; Nam de his ſubiicit: ξυνεγίγνωσκον οὐχ ἧσσον ταῦτα ἐκείνου, *non minus ipſo* probabant illa. Heilmann. vertit: Wobey er ihnen ſeine Gedanken weiter eröffnete; tanquam καὶ ſit pro ἔτι, *porro*, praererea. Vereor, vt e verbis hoc efficiatur, vbi praeſertim et ταῦτα obſtet, pro quo τοιαῦτα diceret Thuc. ſi is ſenſus foret. Sed nec καὶ tali poſitu illud ſignificet.

[ἀποκοσμ.) Schol. abeſt Aug.]

Τὰ στενόπορα τῶν χωρίων] Figurata locutio, qua Graeci delectati ſunt, atque etiam, ad eorum exemplum, Latini. Iuuares, *Thucydideum* hoc vertiſſe *Virgilium* in illis, *anguſta viarum.* Hvds. (2. Aen. 332. (Gottl.)

ξυνεγίγν. rel.) redundat hic notio σὺν, quae iam ſit in οὐχ ἧσσον, uim et in καὶ αὐτοί.

ἀνθρώπους) *milites*, copias; vt nos, die Leute.

ἑορτ. οὔσ.) V. Charit. p. 3. et d'Orvill. p. 26. *Gottl.*

[κ. ἅμα) Schol. abeſt Aug.]

Οὐ ῥᾳδίως] Heſychius e *Thucydide* laudans ἐ ῥᾳδίως exponit κακῶς. *Syneſius* Epiſt. LVII. Οὐ γὰρ ῥᾴδιος εἰμὶ χαυνωθῆναι.

bant, quod aduerſo proelio perterriti eſſent, nec amplius ſe ſuperiores fore ſperarent. Atque hi quidem vniuerſi iam itinere terreſtri ſe *aliquo* recipere in animo habebant. Bell. Peloponn. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

73. Sed Hermocrates Syracuſanus, ſuſpicatus, quid illi in animo haberent, et ratus, atrocem rem fore, ſi tantus exercitus itinere terreſtri ſeſe *illinc* reciperet, et in aliqua Siciliae parte ſubſideret, vnde rurſus bellum ſibi facere vellet, Magiſtratus adit, eosque monet, hoſtibus per negligentiam minime permittendum eſſe, vt noctu abirent, (ſimul autem et haec, et alia, quae ipſi videbantur, dicebat;) ſed omnibus Syracuſanis ſociisque iam exeundum, et vias obſtruendas, et locorum anguſtias praeoccupandas atque cuſtodiendas. Illi vero et ipſi non minus, quam ille, idem ſentiebant, et *haec* facienda cenſebant: ſed *addebant*, ſe non putare, homines laetos, et ex nauali, eoque magno proelio recens reuerſos et quieſcentes, praeterea quod dies feſtus eſſet, (forte enim tunc apud ipſos dies feſtus Herculis erat) imperata facile facturos. Nam prae ingenti victoriae gaudio, plerosque per eum diem feſtum ſeſe ad potationem conuerſuros, et ſe exiſtimare, illos ſibi in quibuslibet *aliis rebus* obtemperaturos potius, quam in praeſentia ſumtis armis exituros. Sed cum Magiſtratibus haec reputantibus difficilia factu eſſe viderentur, et Hermocrates *haec* ipſis perſuadere non poſſet, poſtea ipſe haec commentus eſt; veritus, ne Athenienſes, nemine prohibente, difficillima quaeque loca noctu prius transirent, nonnullos e ſuis ſodalibus cum equitibus, quum iam adueſperaſceret, ad Athenienſium caſtra mittit. Qui *eo vsque* prouecti, vnde quis exaudiri poſſet, et quibusdam euocatis, quaſi Athenienſium eſſent amici, (erant enim nonnulli internuntii, qui Niciam de rebus vrbanis certiorem faciebant) imperarunt, vt Niciae ſignificarent, ne ea nocte copias abduceret, quod Syracuſani vias obſediſſent, ſed poſtridie copiis per otium inſtructis abiret. Atque illi quidem, cum *haec* dixiſſent, diſceſſerunt: hi vero ducibus Athenienſium renuntiarunt ea, quae audierant.

74. Duces autem ob iſtum nuntium ea nocte ſuperſederunt, nullam ſubeſſe fraudem rati. Cum autem ne ſic quidem ſtatim diſceſſiſſent, ipſis et inſequentem diem *illic* remanere placuit, vt milites pro Aug. 31.

[1] Ἀποικοδομῆσαι] ἀποφράξαι διά τινος εἰκοδομῆς. Ξυνεγίγνωσκον] τὰ αὐτὰ ἐγίγνωσκον. τυτέστιν, ὁμογνώμονες ἦσαν αὐτῷ. Καὶ ἅμα ἑορτῆς οὔσης] ἦγον, ἀνεσίμια ἡμέρας. Διάγγελοι τῶν ἔνδον] ἤτοι μηνυταὶ καὶ ἐξαγγέλλοντες τὰ Συρακοσίων Ἐπέσχον τὴν νύκτα]

Wass. *Supingius* ſuſpicatur, *Heſychium* ante oculos habuiſſe verba *Thucydidis* II, 16. Οὐ ῥᾳδίως τὰς μετανοήσεις ἐποιοῦντο. Mihi videtur reſpexiſſe ad ea, quae de Ariſtogitone leguntur VI, 58. Καὶ ὕστερον ληφθεὶς ὑ ῥᾳδίως διετέθη. Vide ibi *Scholiaſten*. Dvk.

περιχ. τ. νίκ.) Aut de re (*obiectiue*) dictum hic τὸ περιχαρὲς, vt Lat. *laetus*, laetabilis, efficiens laetitiae, habens (in ſe) materiam laetandi; erfreulich; aut, ſi de homine (*ſubiectiue*) accipiatur, quod ſolet, *plenus gaudio*, pro ipſa χαρᾷ, Genit. τῆς νίκης ſignificet διὰ, ἐκ τῆς νίκης, laetitiam ex victoria orivndam; vt Liu. 1, 5, init. *ira praedae amiſſae*; c. 7. init. *certamine irarum*, et 21, 2. p. med. *ira domini interfecti*, i. e. *ob*, *propter*.

πάντα — πείθ. σφῶν) Scriptum exemplo Herodoti, 4, 126. ἐμέο πείθεσθαι, et Hom. Il. κ. (10.) 57. κείνου πιθοίατο. *Abr.* Recte apud Hom. πιθοίατο, non πυθοίατο. Genit. habet πείθεσθαι, vt ὑπακούειν laepiſſime Noſtro. πάντα πείθ. int. εἰς, κατὰ, πρὸς π.

ἢ — ἐξελθ) ſc. ὥστε; ἢ (πείθεσθαι) ὥστε, vel εἰς, πρὸς τὸ ἐξελθ.

ἐπὶ τούτ.) verti poteſt, *poſtea*, vt apud Ariſtoph. Plut. init. τὰ ἐπὶ τούτοις ἀρῶ, fecero quae, *poſt* (verba) *fieri*, *ſequi ſolent*. Verterim tamen ego, *ad haec*, ad (propter) illa (efficienda,) quae ſuaſiſſet: *pour cet effet*, zu dieſer Abſicht.

Προσπελάσαντες] *Mſſ.* προσελάσαντες. de equitatu non male. Wass. Προσπελάσαντες ferri poſſet, ſi non diſſentirent libri ſcripti. De equitibus *Thucydides* IV, 72. Πρὸς αὐτὴν τὴν Νίσαιαν προσελάσαντες οἱ Ἀθηναῖοι. VI, 65. Οἱ ἱππῆς οἱ Συρακοσίων πρῶτοι προσελάσαντες ἐς τὴν Κατάνην. Et ſic omnes alii. Dvk.

Ἦσαν γάρ τινες τῷ Νικίᾳ διάγγελοι] Laudat *Ammonius* in ἄγγελοι. Ἐξάγγελος, inquit, ὁ τὰ ἔνδοθεν τοῖς ἔξω διαγγέλλων, ὃν Θουκυδίδης διάγγελον λέγει. Dvk.

[διάγγελοι) Schol. Aug. abeſt ἤτοι.]

διάγγ.) v. Ammon. p. 2. qui locum laudat (*memorat*, affert,) in ἄγγελος. *Gottl.*

C. 74. πρὸς τὰ ἄγγ.) plane, vt Lat. *ad haec nuntiata*, *ad haec verba*, i. e. a) *poſt*, b) *propter*; Germ. auf dieſe Nachricht.

[ἐπέσχον) Schol. abeſt Aug.]

ἐπέσχ. τ. ν.) Neſcio, quid ſibi velit Port. vertens: *ea nocte ſuperſederunt*; quod plane non intelligo; nam neque, *nocte ſuperſedere*, ſenſum habeat; nec, ſi *ea nocte* ſegregaveris, appareat, *quanam re* ſuperſederint; nec *ſuperſedere* valeat pro *morari*, quaſi Gall. *ſurſeoir*. Verte: *eam noctem*, vel, *ea nocte*, *exſpectarunt*, ſuſtinuerunt, ſc. *ſe*, vel diceſſum: ita, ὀλίγον ἐπισχών, *paullisper moratus*.

Συσκευάσαιντο] *Cl.* rectius ξυσκευάσωνται. Wass. Improbat ξυσκευάσονται *Abr.* propter ὅπως· quod (Futurum) ſaepe

ἐκ τῶν δυνατῶν οἱ στρατιῶται [a] ὁτιχρησιμώτατα· καὶ τὰ μὲν ἄλλα πάντα καταλιπεῖν, [b] ἀναλαβόντας δὲ αὐτὰ, ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς δίαιταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια, ἀφορμᾶσθαι. Συρακόσιοι δὲ καὶ Γύλιππος τῷ μὲν πεζῷ [c] προεξελθόντες, τάς τε ὁδοὺς [d] τὰς κατὰ τὴν χώραν, ἦ, εἰκὸς ἦν, τοὺς Ἀθηναίους ἰέναι, [e] ἀπεφράγνυσαν, καὶ τῶν ῥείθρων καὶ τῶν ποταμῶν τὰς διαβάσεις ἐφύλασσον· καὶ ἐς ὑποδοχὴν τοῦ στρατεύματος, ὡς κωλύσοντες, ἢ ἐδόκει, ἐτάσσοντο· ταῖς δὲ ναυσὶ [f] προσπλεύσαντες, τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀφεῖλκον· ἐνέπρησαν δέ τινας [g] ὀλίγας, ὥσπερ διενοήθησαν αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, τὰς δ' ἄλλας καθ' ἡσυχίαν, ἐδενὸς κωλύοντος, ὡς ἑκάστη ποι [h] ἐκπεπτωκυῖαν ἀναδησάμενοι ἐκόμιζον ἐς τὴν πόλιν.

οε'. Μετὰ δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ἐδόκει τῷ Νικίᾳ καὶ τῷ Δημοσθένει ἱκανῶς [i] παρασκευάσασθαι, καὶ ἡ ἀνάσασις ἤδη τοῦ στρατεύματος τρίτη ἡμέρα ἀπὸ τῆς ναυμαχίας ἐγίγνετο. δεινὸν ἂν ἦν ὃ [k] καθ' ἓν μόνον τῶν πραγμάτων, ὅτι τάς τε ναῦς ἀπολωλεκότες πάσας [l] ἀπεχώρουν, καὶ ἀντὶ μεγάλης ἐλπίδος καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πόλις κινδυνεύοντες· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀπολείψει τοῦ στρατοπέδου [m] ξυνέβαινε τῇ τε ὄψει ἐκάστῳ ἀλγεινὰ καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθέσθαι. τῶν τε γὰρ νεκρῶν ἀτάφων ὄντων, ὁπότε τις ἴδοι τινὰ τῶν ἐπιτηδείων κείμενον, ἐς λύπην μετὰ φόβου καθίστατο. καὶ οἱ ζῶντες καταλειπόμενοι, τραυματίαι τε καὶ ἀσθενεῖς, πολὺ τῶν τεθνεώτων τοῖς [n] ζῶσι λυπηρότεροι ἦσαν, καὶ τῶν ἀπολωλότων ἀθλιώτεροι. πρὸς γὰρ ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρμὸν τραπόμενοι, ἐς ἀπορίαν [o] καθίσασαν, ἄγειν τε σφᾶς ἀξιοῦντες, καὶ [p] ἕνα ἕκαστον ἐπιβοώμενοι, εἴ τινά πω τις [q] ἴδοι ἢ ἑταίρων, ἢ οἰκείων· τῶν τε ξυσκήνων ἤδη ἀπιόντων ἐκπερεμαννύμενοι, καὶ ἐπακολουθοῦντες, ὅσον δύναιντο· εἴ τῳ δὲ [r] προλείποι ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, ἐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθεασμῶν καὶ † οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι· ὥστε δάκρυσι πᾶν τὸ στράτευμα πλησθὲν καὶ ἀπορίᾳ τοιαύτῃ, μὴ ῥᾳδίως ἀφορμᾶσθαι, καίπερ ἐκ πολεμίας τε, καὶ μείζω, ἢ κατὰ δάκρυα, τὰ

a Οτι χρησιμώτατα *C. Reg. Caſſ.* Aug. b Ἀναλαβόντες *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. c Προεξελθόντες *Ar. C.* quo modo legendum monuit *Ae. Port. Dan.* Προξελθόντες *Gr.* Aug. d Ταύτας *Gr.* e Ἐναπεφράγνυσαν *Marg. Cam.* f Προσπελάσαντες *Ar.* g Ὀλίγας *Caſſ.* h Ἐσπεπτωκυῖαν *Dan.* i Παρεσκευάσθαι *Marg. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. k Καθὲν *Caſſ.* Aug. paullo ante οὖν d. Mſq. poſt δεινὸν, et mox ἀπολεκότες pro ἀπολωλ. id. paullo infr. ἀπολωτων. l Ἀνεχώρουν *C.* m Συνέβαινε *Reg.* n Ζῶσιν *Gr.* o Καθισᾶσιν legit *Suidas*, in voce ἀντιβολία. Καθίσαντο, vel καθίσασαν, legiſſe videtur *Valla.* Hvds. p ἕνα d. Mſq. q Ἴδῃ, inter verſus ἴδοι *Gr.* r Προλείπει *Ar. C.* Mſq. Προλίποι *Reg.* r Id eſt, ἡ τοῦ σώματος ῥώμη. *Ae. Port.* † οἰμωγῶν Mſqu.

tamen τῷ ὅπως iungatur. Ego ξυσκευάσωνται quoque hic improbem, propter ἔδεξεν.

Προεξελθόντες] Ita ſane legendum, quod reſtituimus. Antea male προσεξελθόντες Wass.

[ἀπεφράγν.) Aug. in marg. adſcr. ad h. v. ἀπεφράγνυσαν, ἀντὶ τοῦ ἔφραττον.]

[ἐτάσσ.) Schol. abeſt Aug.]

τ. ναυσὶ προσπ.) i. e. σὺν τ. ν. ſcil. ἑαυτῶν. Etenim Ἀθηναίων ναῦς mox diſtinguit. Ita Liu. *toto exercitu*, *tota claſſe*, *appropinquauit*, ſcil. *cum*.

Τὰς δ' ἄλλας] Quinquaginta triremes. *Diodorus Sic.* p. 340. d. Wass.

ὡς ἑκ. — ἐκπεπτ.) pro, ὡς ἑκάστη ποι ἐξεπεπτώκει. Redundat ſane ὡς, vel vnum vocab. conſtituit cum ἑκάστην, vt ſaepe Thuc. nominatim: 1, 3. extr. οἱ δ' οὖν ὡς ἕκαστοι Ἕλληνες, quaſi intelligas, ἦσαν, ἔτυχον, vel hic, εὗρον.

[ἀναδησ.) Schol. d. Aug.]

C. 75. Παρασκευάσασθαι] Quinque *Mſſ.* παρεσκευάσθαι, quod melius eſſe arbitror. De pleonaſmo copulae καὶ, quem in his, καὶ ἡ ἀνάσασις, ſtatuit *Scholiaſtes*, agit *Stephanus* ad Corinthum Artic. XLV. pag. 33. Dvk.

[καὶ ἡ ἀνάστ.) Schol. Aug. add. σύνδεσμος poſt καὶ.] Vt ratio conſtet articulo maſc. ὁ.

καὶ ἡ ἀνάστ.) aut redundat καὶ, aut ſign. *etiam*, *vere*, re ipſa, *en effet*, *tandem*. Quod ſi, commate poſito, vel colo, poſt ἐγίγνετο, pro conſequente habueris δεινὸν μὲν οὖν· iam non καὶ redundat, vt ad ἐπειδὴ tunc referendum, ſed οὖν magis, mollius tamen, vt ex more magis in apodoſi, vt Lat. *igitur*, et ἄρα 2. Cor. 5, 15. poſt εἰ, et ἀλλὰ Rom. 6, 5. extr. Illud tamen praetulerim, vt καὶ ſit *tum*, *tum vero*, vel propter ἤδη, nunmehr: ſo geſchahe (erfolgte) nun (dann) auch der Aufbruch wirklich.

οὐ καθ' ἓν μόν. τ. πρ.) Non placebat Port. vertens, *non tantum, ſi quis ſingula ſpectet*; malebam: *non vno modo*, auf mehr als eine Weiſe, aus mehr als einer Urſache. Nam, quod ſequ. ἀλλὰ καὶ, id vero non verteris vtique, ſondern auch, ſed, aber auch. Neque ἓν per ſe eſt pro ἕκαστον, ſed καθεῖς, καθ' ἕν, aut ἕκαστον additur τῷ ἕν. Ne dicam, quod frigeat hic additum, *per ſingula eundo*, *qua res ſingulas*. In mea interpretatione, cuius me nondum poenituerit, τῶν πραγμάτων ſit pro ἐν τοῖς πράγμασιν, vel, propius ad voc. ἕν, ἐκ τῶν πραγμάτων, quod in ſe res (die Umſtände) haberent. Porro opus erat, videbatur certe, ad ἀλλὰ καὶ intelligere ὅτι, vertenti: *ſed etiam*, *quod*, rel.

[κ. τῇ γν. αἴσθ.) Schol. Aug. ſic leg. ἀπὸ κοινοῦ τοῦ ἀλγεῖν.] Vbi eſt autem illud ἀλγεῖν; aut quo ſenſu repetatur? Quod ne ſtructura quidem admiſerit, vbi iam ſit verbum αἰσθέσθαι.) Quod ſi ἀλγεῖν legatur, et pro Gloſſemate repudietur αἰσθέσθαι locum habeat Schol. Aug. Sed enim nec veſtigium huius exſtat, nec neceſſitas vlla.

Γνώμῃ] Per *aures* etiam affici, pulchre *Herodotus* VII, 39. Εὖ νῦν τόδ' ἐξεπίσασο, ὡς ἐν τοῖσι ὠσὶ τῶν ἀνθρώπων οἰκέει ὁ θυ-

praesenti facultate conuasarent quam commodissime possent: et caetera quidem omnia relinquere; solis vero rebus, quotquot ad corporis victum ac vestitum essent necessariae, assumtis, abire. Syracusani vero et Gylippus cum peditatu quidem prius egressi, *quam illi discederent*, et vias per *suam* regionem, qua verisimile erat Athenienses iter facturos, obstruxerunt, et riuorum et fluuiorum transitus custodiebant. Et in locis ad excipiendum exercitum opportunis, qua *transiturus* videbatur, vt *eius transitum* impedirent, acie instructa stabant. At cum classe profecti, Atheniensium naues a littore abstraxerunt. Aliquot etiam concremarunt, (quod vel ipsi Athenienses facere in animo habuerant) caeteras vero per otium, nullo prohibente, vt quaeque forte aliquo delata fuerat, religatas in vrbem traxerunt. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

75. Postea vero, cum Niciae et Demostheni *res* satis praeparatae esse visae sunt, iam tertio a nauali pugna die castra mouerunt. Haec igitur res erat acerba, non tantum, si quis singula spectet, quod *nimirum* et amissa classe vniuersa discederent, et pro magna spe, cum ipsi, tum etiam *vniuersa* ciuitas in *salutis* discrimen esset adducta: sed etiam, quod in castris deferendis vnicuique contingerent, quae nec spectari nec cogitari sine animi angore possent. Nam cum mortui essent insepulti, quoties quis aliquem necessariorum iacentem conspexisset, moerore simul et metu afficiebatur. Viui vero, qui relinquebantur et vulnerati et aegroti, multo maiorem moerorem, quam mortui, viuis afferebant, et *multo* miseriores, quam defuncti, *ipsis esse videbantur*. Nam ad preces et lamentationes conuersi *caeteros* ad dubitationem adigebant, *vtrum*, *illis relictis*, *abeundum*, *an cum illis remanendum*, quod *illos* orarent, vt se abducerent, et vniuscuiusque fidem implorarent, sicubi quis aliquem aut sodalium aut familiarium animaduertisset, ac ex contubernalium iam abeuntium ceruicibus penderent, et, quousque possent, *eos* insequerentur. Quod si quos corporis vires ante confectum iter defecissent, non sine multis obtestationibus ac ploratibus *ab aliis* deserebantur; adeo vt omnis exercitus, lacrymis repletus et huiusmodi dubitatione *retardatus*, non facile discedere posset, quamuis ex hostico *discedendum ipsis* Sept. 1.

τὸ στράτευμα δηλονότι. Ἐτάσσοντο] παρετάσσοντο, ὥπλίζοντο. Ἀναδησάμενοι] ἦγον, ἐξαρτήσαντες τῶν ἑαυτῶν νεῶν. Καὶ ἡ ἀνάστασις ἤδη] ὁ καὶ περιττός. Καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθέσθαι] ἀπὸ κοινῆ τὸ ἀλγεινά. Ἀντιβολίαν] παράκλησιν. ἀντιβολία, δέησις, ἱκεσία. ἀντιβολίαι, δάκρυα, καὶ σαλαγμὸς, παρὰ τὸ ἀντιβολῶ. Ἐπιθειασμῶν] θείων ἐπικλήσεων.

μὸς, ὃς χρηστὰ μὲν ἀκούσας, τέρψιος ἐμπιπλέει τὸ σῶμα, ὑπεναντία δὲ τούτοισι ἀνοιδέει. Wass.

κ. οἱ ζῶντ. rel.) Contulisse his, iuuerit, Liu. 5, 40. init. inde a verbis: *Degredientibus* (ita enim leg. non *digred.*) ad illa: *cui se fato darent?* (Quae maxime verba huc pertineant;) — *nihil — relinquebant.*

Πεδὸς γὰρ — ἀξιώσαντες] *Suidas* in ἀντιβολία, qui male τρεπόμενοι. Wass. Τραπόμενοι recte retinet *Thomas Magister*. Ex hoc loco *Thucydidis* argumentum declamandi sibi sumsisse *Herodem Atticum*, narrat *Philostratus* II. de Vit. Sophistar. V. Dvk.

[ἀντιβολ.) Schol. Aug. (a m. ant.) sic leg. ἀντιβολίαι· δάκρυα καὶ σεναγμὸς. παρὰ τὸ ἀντιβολῶ.] Ita et Cass. cui et priora itid. abs. σταλαγμὸς in Vulg hic nihili est.

Τῶν τε — ἐκφερεμαννύμενοι] Habet *Suidas* in ἐκφερεμανν. et exponit ἀπηρτημένοι. Nec variant *Mss.* Ἐκφερεμαννύμενοι τῶν πηδαλίων dicit *Lucianus* in Toxari pag. 36. Apud *Theophrastum* III. Histor. Plant. 9. κατακρεμάννυται. Wass.

εἴ τῳ δὲ πρόλ.) Non sane Datiuum habet προλιπεῖν· debebat, τινά sed nimirum sine casu et simpliciter hic ponitur pro ἐλλιπεῖν, *abesse*, *non suppeditare.*

Οὐκ ἄνευ ὀλίγων] Hoc *Interpretes* ita vertunt, ac si in Graecis scriptum esset, οὐκ ἄνευ πολλῶν· quod et sententia videtur postulare. Nec intelligo, cur *Thucydides* pro eo maluerit dicere, οὐκ ἄνευ ὀλίγων. Dvk.

ὀλίγων) παρ' ὑπόνοιαν expl. *Abr.* (quod παρὰ προσδοκίαν aliis dicitur,) cum πολλῶν deberet, et ὀλίγον expl. *infirmum*, *languidum*, deficiens, ob infirmitatem corporis. — Nihil vidi frigidius; Nec, qui παρ' ὑπόνοιαν (ex inopinato) loquendi locus hic sit, video. Nec vero ὀλίγον hoc significet: nisi forsasse in ὀλιγοδρανέων, Hom. *deficiens*, in ὀλιγόψυχος, εἴν. quibus et ipsis tamen paucitatis ratio constet. — ὀλίγων tamen cur scripsit Thuc. si tamen scripsit: vtut varietas nulla appareat: Fortasse dedit, οὐ μετ' ὀλίγων· Aut eiiciendum ὀλίγων, vndecunque effictum aut inuectum. Aut, ipse fui oblitus, scribendi ardore ablatus, quasi aliud iuitium habens in mente, ὀλίγων pro πολλῶν scr. Thuc. Quid, si ὀλοφυρμῶν dedit? Non poenitet coniecturae; qua tamen admissa, καὶ quoque addendum sit ante ἐπιθειασμῶν. Qui melius quid habes, arcesse!

[ἐπιθειασμ.) Schol. Aug. (a m. ant.) sic leg. ἐπιθειασμῶν. θειασμὸς, εὐχὴ ἢ (pro ᾗ, vt c. 50. extr.) μαντεία] Alienum hic plane Schol. et e C. 50. huc repetitum.

Μεῖζω] Praeiuerat *Bacchylides*: Αἰ αἰ τέκος, ἀμέτερον μεῖζον, Ἢ ΠΕΝΘΕΪΝ, Ἐφάλη κακὸν Ἀ ΦΘΕΓΚΤΟΙΣΙΝ ἴσον. *Herodotus* etiam III, 14. Ὦ παῖ Κύρε, τὰ μὲν οἰκήια ἦν ΜΕΖΩ

μὲν πεπονθότας ἤδη, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν ἀφανεῖ δεδιότας, μή τι πάθωσι. [e] κατήφειά τέ τις ἅμα, καὶ κατάμεμψις σφῶν αὐτῶν, πολλὴ ἦν. ἐδέησε γὰρ ἄλλο, ἢ πόλει ἐκπεπολιορκημένῃ, [f] ἐώκεσαν ὑποφευγούσῃ, καὶ ταύτῃ ὀ σμικρᾷ· μυριάδες γὰρ τοῦ ξύμπαντος ὄχλου ἐκ ἐλάσσους τεσσάρων ἅμα ἐπορεύοντο. καὶ τούτων οἵ τε ἄλλοι πάντες ἔφερον, ὅ, τι τὶς ἐδύνατο, κατὰ τὸ χρήσιμον, καὶ οἱ ὁπλῖται καὶ οἱ [v] ἱππεῖς, παρὰ τὸ εἰωθὸς, αὐτοί [x] τε [y] καὶ] τὰ σφέτερα αὐτῶν σιτία, ὑπὸ τοῖς ὅπλοις, οἱ μὲν, ἀπορίᾳ ἀκολούθων, οἱ δὲ, ἀπιστίᾳ· ([z] ἀπηυτομολήκεσαν γὰρ πάλαι τε, [a] καὶ οἱ πλεῖστοι παραχρῆμα·) ἔφερον δὲ οὐδὲ ταῦτα ἱκανά· σῖτος γὰρ [*] οὐκέτι ἐν τῷ στρατοπέδῳ. καὶ μὴν ἡ ἄλλη αἰκία, καὶ ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχοντά τινα ὅμως, [b] τὸ μετὰ πολλῶν, κούφισιν, οὐδ' [c] ὡς ῥᾳδία ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο· ἄλλως τε, καὶ, ἀπὸ [d] οἵας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τῷ πρώτῳ [e] ἐς οἵαν τελευτὴν καὶ ταπεινότητα ἀφῖκτο. μέγιστον γὰρ δὴ τὸ διάφορον τοῦτο τῷ Ἑλληνικῷ στρατεύματι ἐγένετο, οἷς, ἀντὶ μὲν τοῦ ἄλλως [f] δηλωσομένους ἥκειν, αὐτοὺς τοῦτο μᾶλλον, δεδιότας, [g] μὴ πάθωσι, ξυνέβη ἀπιέναι, ἀντὶ δ' εὐχῆς τε καὶ [h] παιάνων, [i] μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπιφημίσμασιν ἀφορμᾶσθαι, πεζοὶ δὲ ἀντὶ [k] ναυβατῶν πορευομένους, καὶ ὁπλιτικῷ προσχόντας μᾶλλον, ἢ ναυτικῷ. ὅμως δὲ, ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπιφερομένου ἔτι κινδύνου, πάντα [l] ταῦτα [m] αὐτοῖς οἷα ἐφαίνετο.

[e] Κατήφεια, ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν τοὺς ὀνειδιζομένους, ἢ λυπουμένους. *Etymol. Magn.* [f] Καὶ ὑποφευγούσῃ ἐώκεσαν *Reg.* ὑποφευγούσης Mſq. [v] Ἱππῆς *Reg.* Aug. ὁπλῖται antea Mſq. [x] Τε deeſt *Gr.* [y] Καὶ omittunt *Ar. C. Caſſ.* Aug. [z] Ἀπηυτομολήκεισαν *Gr.* [a] Καὶ deeſt *Ar.* [*] οὐκ ἔτι Aug. Mſq. [b] Infinitiuum κακεῖσθαι cum articulo τὸ extrinſecus aſſumi debere contendit *Stephanus* in App. ad Scripta al. de Dial. Att. pag. 150. Hvds. [c] Ὡς *Reg. Gr.* [d] Οἰκείας *Ar. C.* [e] Ἐς οἵαν τε τελευτὴν *Caſſ.* Aug. mox ἀφίκετο Mſq. [f] Δηλωσαμένους *Gr.* τοὺς ἄλλ. d. Mſq. et mox ἀντὶ ſine acc. [g] Μὴ πάθωσι ξυναπιέναι. ἀντὶ δὲ εὐχῆς *Gr.* [h] Παιώνων *Caſſ.* [i] Vide lib. 6. c. 32. init. Hvds. [k] Ναυατῶν *Reg.* Mſq. [l] Ταῦτα omittunt *Cl. Gr.* [m] Οἷσὰ αὐτοῖς *Gr.*

κακὰ, ἢ ὥσε ΑΝΑΚΑΙΕΙΝ· τὸ δὲ τῷ ἑταίρῳ πάθος ἄξιον ἦν δακρύων. Ibi pro καλέσας *Bod.* βοήσας. *D. Halicarn.* XI, 39. Δεινὰ καὶ πέρα δεινῶν. Herodot. II, 35. ἔργα λόγῳ μέζω παρέχεται. Noſter II, 60. πρᾶγμα ἐλπίδος κρεῖσσον. Wass.

[περὶ τ. ἐν αφ.) Schol. Aug. omittit ἤτοι, et in extr. add. δεδιότας.]

ἐν ἀφανεῖ) ſcil. ὄντων, κειμένων, vel, vt L. 1. ἐν ἀδήλῳ κινδυνευομένων· totum pro vno ἀφανῶν, vt Lat. *in obſcuro*, *in dubio*, *in integro*, *in aperto eſſe* p. apertum rel. Ad τὰ δὲ int. κατὰ, non ob δεδιότας, ſed ob περὶ, et quia ſequitur μή τι πάθωσι, ſc. αὐτῶν. (τῶν ἐν ἀφανεῖ, ſcil. ἔτι.) τὰ δὲ ſign. hic *partim*.

παρὰ τὸ εἰωθ.) Obſ. ad rem, et militiae morem: haud ſolitos fuiſſe Athenienſibus, omninoque Graecis: (nam Spartenis hanc operam praeſtabant Helotes;) grauioris armaturae milites, aut equites, cibaria ſecum ipſos portare; vel honoris cauſſa, vel expeditius pugnaturos. Secus apud Romanos erat.

ἀπηυτομ. γὰρ) ſcil. πολλοὶ τινές· quia ſequ. καὶ οἱ πλεῖστοι.

[αἰκία) Schol. abeſt Aug.]

[ἰσομοιρ.] Schol. Aug. d. δηλαδή.] vt Caſſell.

[ἔχ. τινα) Schol Aug. abeſt δηλονότι, (vt aſſolet illi;) et Caſſell. abeſt: et ante κακῶν praem. τῶν. (non male;) Itidem in vtroque Caſſell.]

Ἔχοντά τινα ὅμως τὸ μετὰ πολλῶν κούφισιν] *Stephani* ſententiam de hoc loco habet *Hudſonus* in Var. Lect. *Scholiaſtes* putauit, e ſubſtantiuo praecedente repetendum eſſe verbum ἰσομοιρεῖν. Neutrum ſatis capio. Nam non intelligo, quomodo articulus τὸ cum foeminino ἔχουσα ita coniungi poſſit, τὸ ἰσομοιρεῖν, vel κακεῖσθαι, ἔχουσά τινα κούφισιν. Nec ſcio, an τὸ hic accipi poſſit pro διὰ τὸ, quam ſignificationem ſupplementa illa videntur requirere. Si ſcriptum eſſet ἔχον, i. e. *quum habeat*, quomodo ſaepe alia participia neutra vſurpantur, vel τῷ, facilius vel *Scholiaſtae*, vel *Stephani*, ſententiam amplecterer. Dvk.

τὸ — ἰσομοιρεῖν) Appoſitio eſt, int. δηλονότι, vel τουτέστιν. Aut pro τοῦ ἰσομ. vt explicandi vim habeat Genit. *nempe id eſt*, quae κούφισις, quod leuamen eſt, τὸ ἰσομ. τ. κακ. τὸ μετὰ πολλ. int. παθεῖν. ὅμως hic eſt: *quae alioquin tamen*, die doch ſonſt, gleichwohl, rel. ἔχουσα eſt, *praebens*, *afferens*, παρέχουσα? qſ. *in ſe habens* materiam, cauſſam (den Grund, *conditionem*, die Möglichkeit,) leuaminis.

Κούφισιν] Pro κουφισμὸν, *Scholiaſtes*, et *Pollux* III, 100. Vix alibi. Wass.

Οὐδ' ὡς] Quidam ſcripti οὐδ' ὡς. Sic V, 55. et 115. At VII, 28. μηδ' ὥς. Et οὐδ' ὡς apud *Ariſtophanem* Nub. v. 527. et alios. Dvk. Minime vero diſplicet Lect. Cod. Reg. ὡς ſine centu, quod referatur ad ἐμβίᾳ· ἐδοξάζ. ὡς ἐμβ. *pro* facili, *tanquam*, εἰ, facilis, habebatur; niſi obſtet οὐδὲ, cui altetum οὐδὲ tunc reddendum fuerit. οὐδ' ὡς tamen, *ne ſic quidem*, non video, quorſum addatur aut quo pertineat. Nam qui ſit ille modus, quo *ne ipſo quidem*, nedum vt *alio*, facilis res videretur? Verterim, *non tamen*, vtut, (quamuis) ceteroquin habeat (afferat) leuamentum.

Ἀπὸ οἵας λαμπρότητος] Merito. *Pindarus*: Τὸ δὲ πὰρ δίκαν γλυκὺ, πικρότατα μένει τελευτά. Wass. Huc faciunt, quae adnotauit *Caſaubonus* ad Theophraſti Charact. Cap. VIII. περὶ λογοποιΐας· vbi docet, Graecis de maxima mutatione fortunae vſitatam eſſe formulam, ἐξ οἵων εἰς οἷα. Dvk. Int. ἐνθυμουμένους, σκοπούντας, *reputantes*. Ita Lucian. Timon. p. 51. Edit. Baſ. ἀληθὲς ἄγοντας τὸ πένθος, εἷος αὐτοὺς ὁ Σύννις — διέφυγε. vere ſerioque (ex animo, intime, non ſimulate,) dolentes, *qualis* thynnus eos effugerit; ſcil. *reputantes*, videntes, qui thynn. rel.

[ἀφῖκτο) Schol. abeſt Aug.]

[τῷ Ἑλλ. στρ.) non male, tolli artic. τῷ, vult Schol. fortaſſe leg. τῳ, ſine accentu: quod praemitti tamen non ſoleat; nec vero commode ſatis, vt infinitum, addatur ſuperlatiuo; quem tamen cum Subſt. ſuo, διάφορον, ita ſolueris:

esset, tum iam vel maiora passis, quam quae lacrymis defleri possent, tum etiam futura metuentibus, ne quid *grauius* paterentur. Magnusque moeror, simul et magna, eaque mutua inter ipsos incusatio erat. Nihil enim aliud, quam expugnatae ciuitati, eique non paruae, quae profugeret, similes erant. Nam vniuersa multitudo simul proficiscentium non erat infra numerum quadraginta millium. Horum autem cum caeteri omnes, quod quisque poterat, prout vtile *ac necessarium ipsis* erat, tum etiam gravis armaturae milites, et equites, praeter consuetudinem, ipsi quoque sua etiam cibaria sub armis ferebant, alii quidem, propter seruorum inopiam, alii vero, propter diffidentiam. Transfugerant enim et iampridem et tunc temporis plerique. Atque ne haec quidem, quae ferebant, *ipsis* sufficiebant. Nullus enim commeatus in castris amplius erat. Quinetiam caetera ignominia, et aequalis malorum portio, quae quoddam leuamentum *alias* habet, quum multos habemus *socios*, tamen ne sic quidem tunc facilis videbatur: praesertim *cogitantibus*, quanto ex splendore, et gloriae dignitate, qua initio praediti fuissent, in quem exitum, et *in quam* humilem fortunam deuenissent. Haec enim rerum commutatio illi Graecorum exercitui maxima contigit. Qui enim *illuc* iuerant, vt alios in seruitutem redigerent, illis accidit, vt ipsi hoc potius metuentes, ne ab illis in seruitutem redigerentur, abscederent: et pro votis laetisque carminibus, cum quibus ad hanc expeditionem profecti fuissent, rursus cum ominis mali vocibus, quae his erant contrariae, discederent; et ex nauticis facti pedestres iter facerent, animumque potius ad grauem armaturam, quam ad classem instruendam, appellerent. Haec tamen omnia propter periculi adhuc impendentis magnitudinem ipsis ferenda videbantur.

Bell. Peloponn. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

Περὶ τῶν ἐν τῷ ἀφανεῖ] ἤτοι, περὶ τῶν μελλόντων. Καὶ οἱ πλεῖστοι παραχρῆμα] ἀντὶ τοῦ, καὶ οἱ πλεῖστοι ἐν τῷ τότε παρόντι. Αἰκία] κάκωσις. Καὶ ἡ ἰσομοιρία] καὶ τὸ κοινωνεῖν δηλαδὴ πάντας ἐπίσης τῶν κακῶν, καὶ οἷον ἴσης μέρος ἕκαστον αὐτῶν μετέχειν. Ἔχουσά τινα ὅμως] ἔχουσά τινα κεφισμὸν, δηλονότι ἡ ἰσομοιρία, τὸ μετὰ πολλῶν ἰσομοιρεῖν κακῶν. Ἀφίκτο] τὸ στράτευμα δηλονότι. Τῷ Ἑλληνικῷ στρατεύματι] ὡς ἀπιθάνως περιαιρεῖσι τὸ ἄρθρον ἐκ τοῦ, τῷ Ἑλληνικῷ στρατεύματι ἐγένετο, ὡς ἐδένδ

maximum vero incommodum (*hoc est*, *quod* vnquam) euenerit *vlli* (τῳ) Graecorum exercitui. Ita 2. Cor. 13, 1. τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· i. e. τρίτ. ἐστὶ τοῦτο, ὃ (vel ὅτι) ἔρχ. Quod integrum reddit Virgil. Aen. 6, 466. *Extremum — quod te alloquor*, hoc est. Ne sic quidem placet τῳ vel τινί· pro quo ipso tamen et artic. τῷ poni possit. Illud etiam singulare, vtur Nostro dignum, quod, cum *vniuerse* dixerit, Ἑλλην. στρατεύμ. tamen *proprie* ac finite subiicit οἷς, non per Synesin modo, quod leuius sit hic, sed de *vno* Athenienſium exercitu, quae in *solos* illos conueniant. Quo magis locum dederim articulo τῷ, tanquam sensus sit: nullum maius incommodum accidit Graecis vnquam copiis, qua in *huic*, τούτῳ τῷ (Graeco) Athenienſium exercitû.

αὐτοὺς — δεδιότας) pro αὐτοῖς δεδιόσιν, ob ξυνέβη· vt supra iam vidimus, c. 57. a. extr. ad vv. ξυνέβη δὲ, αὐτοὺς, rel. Sed nimium int. ὥστε, et recte habebit et am Accusat.

εὐχῆς) Verti possit, *cum votis*, at haec nunc faciebant quoque. Quid, si sit, *cum gloriatione?* vt εὔχος Homero est *gloria*, εὐχωλὴ, *gloriatio*, et εὔχεσθαι, *gloriari*; Il. 1, 91. 4, 405. rel. Poëticum sane, non ipsum tamen vocab. sed sensus tantum.

πάλιν — — ἀφορμ.) Ordo sane est: πάλιν ἀφορμ. (rursus, vt modo, int. σὺν) ἐπιφημ. τοῖς (οὖσιν) ἐναντί. τούτων. Propter positum caesum verborum, maxime artic. τοῖς, paene est, vt mauis ordinare: πάλιν τούτων, (nempe τῶν εὐχῶν καὶ παιάνων,) ἀφορμ (σὺν) τοῖς ἐναντ. ἐπιφημ. Nempe πάλιν τούτων mihi tum fuerit pro ἔμπαλιν, quod Graecitium, Nostro quoque, adscitum, ἔμπαλιν τούτων, *contraria* plane ratione, *verſis* rebus, rel. Pleonasmum enim qui vereare in πάλιν τούτων et ἐναντίοις, non effugeris tamen in πάλιν ἀφορμ. vt apud Hom. Il. 1, 60. ἆψ ἀπονοστήσειν· et apud Lat. *retro domum repetere*; Virg. Aen. 6, 751. *rursus et incipiant in corpora velle reuerti*; vbi tamen *rursus* et cum *incipiant* iunxeris.

Ἐπιφημίσμασιν] *Hesychius*, fortasse ad hunc locum respiciens, exponit οἰωνίσμασιν. Dvk.

[ἀντὶ ναυβ.) Aug. in marg. adscr. a m. ant. ναύτης ἢ ἐπιβάτης.) Apud Hesych. est Ναυάτης, νεὼς ἐπιβάτης, καὶ ὄνομα κύριον. Alterum, κ. ὄν. κύρ. pertinere, crediderim, ad *Nouatum* illum Sec. 3. p. C. n. quem Theodoret. semper vocat Ναυάτον.)

προσχόντ.) Exempla requiro; sed misere velim interpretari hic posse προσχόντας μᾶλλον, *magis accedentes*, *propiores ad speciem grauis armaturae exercitus*, *quam nauales*, *similiores* grauis armaturae militibus quam naualibus copiis, quales essent nimirum et esse vellent, quales Athenis exissent. Certe ἔχεσθαί τινος, etiam sign. prope *accedere* ad aliquem; et 1. Tim. 6, 3. προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις, est pro προσέχεται, *attendit*, adhaeret vt et contra, vel vicissim, προσέχειν dici possit pro προσέρχεσθαι, *accedere*. Neque enim id dolendum videbatur Athenienſibus, quod *cogitare* cogerentur de graui armatura, sed, quod plane *amisissent* speciem στόλου, ex *rebus* et expeditionis nauali. V. et ad 8, 3. extr. ad v. ἐξόμενοι

Ὅμως δὲ — ἐφαίνετο] *Suidas* in διὰ, vbi omittit πάντα ταῦτα. Vox ταῦτα abest etiam *Clarend.* Wass.

οε'. Ὁρῶν δὲ ὁ Νικίας τὸ στράτευμα ἀθυμῶν, καὶ ἐν μεγάλῃ μεταβολῇ ὂν, ἐπιπαρισὼν, ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐθάρσυνέ τε καὶ παρεμυθεῖτο, βοῇ τε χρώμενος ἔτι μᾶλλον ἑκάστοις, καθ' ὃς γίγνοιτο, ὑπὸ προθυμίας, καὶ βουλόμενος ὡς [n] ἐπιπλεῖσον [o] γεγωνίσκων ὠφελεῖν.

οζ'. „[p]ΕΤΙ καὶ ἐκ τῶν παρόντων, ὦ Ἀθηναῖοι καὶ ξύμμαχοι, ἐλπίδα χρὴ ἔχειν, (ἤδη τινὲς καὶ ἐκ δεινοτέρων, [q] ἢ τοιῶνδε, ἐσώθησαν·) [r] μηδὲ καταμέμψασθαι [s] ὑμᾶς ἄγαν αὐτὰς, μήτε ταῖς ξυμφοραῖς, μήτε ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν νῦν [t] κακοπαθείαις. κἀγώ τοι, ἀδενὸς ὑμῶν ὄντε ῥώμῃ προφέρων, (ἀλλ' ὁρᾶτε δὴ, ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου·) ὅτ' εὐτυχία δοκῶν πω ὕστερός τε εἶναι κατὰ τὸν ἴδιον βίον, καὶ ἐς τὰ ἄλλα, νῦν ἐν τῷ αὐτῷ κινδύνῳ τοῖς φαυλοτάτοις [u] αἰωρῶμαι· καίτοι πολλὰ μὲν [v] ἐς θεὸς νόμιμα δεδιήτημαι, πολλὰ δὲ [x] ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα. ἀνθ' ὧν ἡ μὲν ἐλπὶς ὅμως [y] θαρσεῖα τῶ μέλλοντος, αἱ δὲ ξυμφοραὶ ἀ [z] κατ' ἀξίαν δὴ φοβοῦσι· [a] τάχα δ' ἂν καὶ λωφήσειαν. ἱκανὰ γὰρ τοῖς τε πολεμίοις εὐτύχηται· καὶ, εἴ τῳ θεῶν ἐπίφθονοι ἐστρατεύσαμεν, ἀποχρώντως ἤδη τετιμωρήμεθα. ἦλθον γάρ πω καὶ ἄλλοι τινὲς ἤδη ἐφ' ἑτέρους, καὶ, ἀνθρώπεια δράσαντες, ἀνεκτὰ ἔπαθον. καὶ ἡμᾶς, εἰκὸς, νῦν τά τε ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐλπίζειν ἠπιώτερα [b] ἔξειν· οἴκτου γὰρ ἀπ' αὐτῶν ἀξιώτεροι ἤδη ἐσμὲν, ἢ φθόνου. καὶ, [c] ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτὰς, [d] οἵοι ὁπλῖται ἅμα καὶ ὅσοι ξυντε-

n Ἐπὶ πλεῖον *Gr.* *o* Videſis *Etymol. Magn.* Hvds. *p* ὅτι Mſq. *q* Vide *Stephani* App. ad Scripta al. de Dial. Att. pag. 28. Hvds. *r* Ἢ τῶν τοιῶνδε *Reg.* *q* Μὴ δὲ *Reg. Caſſ.* Aug. *r* Ἡμᾶς *Reg.* *s* Κακοπαθίαις *Caſſ. Gr.* Baſ. et a corr. Aug. κακοπαθείαις. *t* Ἐωρῶμαι *Reg. Caſſ.* Ἐωρῶμαι *Gr.* Mſq. qui et φαυλοτέροις. *v* Ἐς τὰς θεὰς *Gr.* *x* Ἐν ἀνθρώποις *Reg.* ὡς ἀνθρ. Mſq. cui et d. καὶ ante ἀνεπίφθ. *y* Θρασεῖα *Ar. Gr.* *z* Καταξίαν, et inter verſus manu recenti κατὰ τὴν ἀξίαν *Reg.* καταξίαν Aug. κατὰ ἀξ. Mſq. *a* Τάχα δὲ ἂν *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. Mſq. qui et mox ἀποχρώντως. *b* Ἥξειν *Cl.* *c* Ὁρῶντας malit *Ae. Port.* *d* Οἱ ὁπλῖται *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Mſq. Aug. ὁπλίται Mſqu.

C. 76. [ἐκ τ. ὑπαρχ.) Schol. abeſt Aug.] Non male quidem Schol. ἐκ τῶν ὄντων· id enim ſign. ὑπάρχειν· vt, ὑπάρχει τοῦτο μαθεῖν, *licet* hoc addiscere; et Noſtro L. 1. ὑμῖν ὑπάρχει καλῶς τοῦτο δρᾶν, *datur, poteſtis* honeſte hoc facere. Sed hic malim: *vt res* tum *ferebat*, i. e. a) poſcebat, b) patiebatur; nach der Lage der Sachen, wie es (damals) nöthig und möglich war.

ἑκάστοις) i. e. παρ' ἕκ. vt expl. *Abr.* vel πρὸς ἑκάστους. Affert *Abr.* 2. Cor. 2, 1. ἔκρινα ἐμαυτῷ τοῦτο, i. e. παρ' ἐμ. vt Lat. *apud animum conſtitui.* Noſter 2, 61. init. ἔχει τὴν αἴσθησιν ἑκάστῳ, i. e. παρ' ἑκάστῳ· Vbi tamen ἔχει explicaui παρέχει. Ibid. minus placet voc. ἤδη, niſi aut ſign. *nunc, in praeſenti*, aut leg. δὴ, *nimirum*: ἔχει δὴ τ. αἴσθ. De Datiui hoc vſu v. Philol. Thuc. P. p. 51. ſed et p. 49. a. (extr.) maxime qua Ebr. 4, 2.

Γεγωνίσκων] Vide, praeter *Etymol. M.* etiam *Moerin.* Wass. *Suidas*, et *Euſtathius* in Homer. Iliad. μ'. p. 909. γεγωνίσκειν, τὸ φθέγγεσθαι ἐξάκουσον. *Aeſchylo* in Prometh. v. 628. γεγωνίσκειν eſt *aperte proferre*: Τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν; Dvk.

C. 77. ἔτι) Mſqu. ὅτι· quaſi pleonastice; neque enim ſubiicitur quidquam, quo referatur ὅτι, aut vnde pendeat, tanquam δῆλον, vel νομίζειν χρὴ, aut ſimile.

[ἔτι ἐκ τ. παρ.) Minus placet in Schol. Vulg. οὔτε, in extr. ante προοιμιασάμενος· quia non ſequ. aliud οὔτε. Verteris: *ne* exordio *quidem* vſus; nempe ob anguſtias temporis, vel maiorem alacritatem. Nec video tamen, quid hoc faciat ad τὸ στοχάζεσθαι τοῦ καιροῦ, *tempus* idoneum *occupare*, die rechte Zeit treffen. Sed nimirum στοχ. τ. καιρ. hic eſſe debet (non ex vſu linguae ſane,) *inſeruire*, accommodare ſe tempori.)

ἐκ τ. παρ.) Intelligi poteſt σωθήσεσθαι. Sed nihil opus; ἐκ τ. παρόντ. eſt, (vt ante paullo, ἐκ τ. ὑπαρχ.) ὡς ἐκ τ. παρ. *vt nunc ſunt res noſtrae.*

ἤδη τινὲς) ſcil. γάρ· cauſam enim reddit τοῦ, ἐλπίδα χρὴ ἔχειν· et in Parentheſi accipienda ſunt verba ab ἤδη ad ἐσώθησαν· vt rurſus, μηδὲ καταμέμψασθαι, pendeat a χρὴ, ſicut ἐλπ. ἔχειν.

Ἐκ δεινοτέρων, ἢ τοιῶνδε,] *Stephanus* loco in Var. Lect. adnotato putat, abundare ἤ, quia comparatiuus δεινότερος per ſe genitiuum adſciſcit, nec dici poteſt, δεινότερα ἢ τοιῶνδε, ſed, δεινότερα τοιῶνδε, vel ἢ τοιάδε. Dvk.

ἢ τοιῶνδε) aut ἐκ intell. aut accipe pro, ἢ τοιάδε ἐστίν. Ita Cic. ad Pompeium: *Tibi, multo maiori, quam Africano*, i. e. quam fuit Africanus. Hom. Il. τ, 262. Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, — οἷον Πειρίθοον, rel. i. e. οἷος ἦν Πειρίθοος. Et vſ. 260. 261. ἀρείοσιν, ἠέπερ ὑμῖν, ἀνδράσιν ὡμίλησα, pro ἢ ὑμεῖς ἐστέ.

ταῖς ξυμφ.) i. e. διὰ, vel κατὰ, (ob) τὰς ξυμφοράς. V. Philol. Thuc. P. p. 51. med. et 53. init.

[τ. φαυλοτ.) Schol. d. Aug.]

[πολλὰ μ. ἐς θ.) Schol. Aug. abeſt ἀντὶ τοῦ, ab init. et vv. πεπολίτευμαι νομίμως, in extr.] Haec extr. haud dubie nouum ſunt Schol. In quo vt pro *viuere, agere*, adhibetur πολιτεύεσθαι, ita et in N. Teſt. ſubinde ſic ponitur, vt Subſt. πολίτευμα, Phil. 3, 20.

δεδιήτ.) Ita 1, 132. εἴ τι ἐξεδεδιήτητο τῶν καθεστώτων νομίμων, ſi aliter vixiſſet, quam leges et mores ferrent.

[ὕμως θαρσ.) Schol. Aug. abeſt ἀντὶ τοῦ, et ἀνεπαίσχυντος. Ad eund. vſ. adſcr eſt a m. rec. Πινδάρου· κρείσσων οἰκτίρμου (ſic ibi, pro οἰκτιρμοῦ,) φθόνος. Quae tamen ad vv. οἴκτου — ἢ φθόνου referenda, recte cenſet V. Cl. qui Cod. contulit. (Ne huc quidem quidquam fecerint)

Θαρσεῖα] *Simonides*: Ἐλπὶς δὲ πάντας κάλλεσιν θείη ΤΡΕΨΦΕΙ Ἄπρηκτον ὀρμαίνοντας. et, Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεὶ — Παῦροι — Στέργοις ἐγκατέθεντο. πάρεσσι γὰρ ΕΛΠΙΣ ἑκάστῳ Ἀνδρῶν, ἥ τε νεῶν κήθεσιν ΕΜΦΥΕΤΑΙ — Οὔτε γὰρ ἐλπὶδ' ἔχει γηρασσέμεν, οὐδὲ θανεῖσθαι, Οὐδ', ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει κραδίᾳ. Νήπιοι, οἷς ταύτῃ κεῖται νόος. *Bacchylides*: Ἐλπὶς αἰθύσσει φρένας Ἀναμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροις. Wass. *Thomas Magiſter* hic θαρσεῖα exponit, ἡ ὁμολογουμένη καὶ ἀναμφίβολος. Dvk. Non ſane vſitatum Ad-

76. Nicias autem, cernens exercitum animo conſternatum, et in magna *fortunae* commutatione conſtitutum, *ad ſingulos ordines* adiens, vt pro praeſenti rerum ſtatu *eos* confirmabat et conſolabatur, * et clamore longe maiore, *quam vnquam ante*, vtebatur, vt ad quosque accedebat, tum propter animi ſtudium *ac ardorem*, tum etiam, quod ſuae vociferationis fructum quam longiſſime *per caſtra* manare cuperet. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

77. „Vel in praeſenti rerum ſtatu, Athenienſes ac ſocii, ſpem oportet habere, (iam *enim* nonnulli vel ex aſperioribus *malis*, quam ſunt iſta, incolumes euaſerunt;) neque ſupra modum vobismetipſis ſuccenſere vel propter clades, vel propter aerumnas, quae praeter dignitatem nunc premunt. Nam et ego, quamuis neque *corporis* viribus valentior ſim, quam vllus de vobis, (vos enim ipſi iam videtis, vt morbo ſim affectus;) neque felicitate cuiquam ſecundus *antea* fuiſſe videar, cum in priuata vita, tum in caeteris rebus, nunc *tamen* in eodem periculo pendens verſor, in quo vel abiectiſſimae conditionis homines verſantur. Quanquam multa quidem ex patriis inſtitutis ad pietatem Diis praeſtandam perpetuo feci; multis etiam pietatis officiis, quae debent inuidia carere, mortales ſum proſequutus. Quare, *quamuis noſtra fortuna prorſus afflicta videatur*, rerum tamen futurarum ſpes eſt audax; ſed clades, quas nullo noſtro merito accepimus, *nos* iam terrent. At fortaſſe ceſſabunt. Nam et ſatis feliciter cum hoſtibus eſt actum, et, ſi cui Deorum inuiſi bellum hoc ſuscepimus, ſatis poenarum iam dedimus. Etenim et alii nonnulli iam bellum aliis intulerunt, qui cum humanitus peccaſſent, poenas tamen tolerabiles dederunt. Quamobrem veriſimile videtur, nos quoque nunc debere ſperare, Deum mitius nobiſcum eſſe acturum. Iam enim ipſorum *Deorum* miſericordia, quam odio, ſumus digniores, et *conuenit vos*, cum videatis vos ipſos, quales et qui grauis armaturae milites acie

* Clamore etiam vtens magis, *quam voce* etc. *Valla.* Magis clamore vtens, quam apta alioqui ad exhortandum oratione. *Poſſit etiam alius eſſe ſenſus, mutando* ἑκάστῳ *in* ἑκάστων *vel* ἑκάστῳ. *Steph.*

Ἑλληνικῇ στρατεύματος ἐν τοσαύτῃ μεταβολῇ γεγονότος. Ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων] ἐκ τῶν δυνατῶν. Ἔτι καὶ ἐκ τῶν παρόντων] θαυμαστῶς ἐσοχάσατο καὶ τὸ καιρῷ καὶ τῶν περιεχόντων πραγμάτων ἐν τῇ παρακελεύσει, ὅτε προοιμιασάμενος. Ἀλλ' ὁρᾶτε δή, ὡς διάκειμαι] τὸ μέν, ἀλλ' ὁρᾶτε δή, ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου, διὰ μέσου κεῖται. Φησὶ δὲ, ὅτι. ὑδενὸς ὑμῶν ὅτε σώματι ἰσχυρότερος ὢν (ὁρᾶτε γὰρ, ὡς διάκειμαι) ὅτε εὐτυχίᾳ τινὸς ὑστερῶν κατά γε τὸν ἰδιωτικὸν βίον, καὶ κατὰ τὴν τῶν κοινῶν προσασίαν, νῦν ἐν ἴσῳ κινδύνῳ καθέστηκα, ὥσπερ οἱ φαυλότατοι. Τοῖς φαυλοτάτοις] ἀγεννέσιν, ἤγουν ἀνάνδροις. Πολλὰ μὲν ἐς θεὸς νόμιμα δεδιήτημαι] ἀντὶ τοῦ, πολλὰ εἰς θεῶν τιμὴν ἐπετήδευσα, πεπολίτευμαι νομίμως. Ὅμως θαρσεῖα τὰ μέλλοντος] ἀντὶ τὸ θαρσαλέα, ἀνεπαίσχυντος. Οὐ κατ' ἀξίαν δὴ φοβῆσιν] ἀλλὰ μειζόνως δηλονότι. Εὐτύχηται] ἤγουν, μετ' εὐτυχίας κατώρθωται. Ἐπίφθονοι] μεμπτοί. Καὶ ἀνθρώπεια δράσαντες] ὅσα προσήκει τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει. Ἡ φθόνῳ] μέμψεως. Οἷοι ὁπλῖται ἅμα καὶ ὅσοι συντεταγμένοι χωρεῖτε] ὑπήλλακται, ἀντὶ τοῦ, τοὺς ὁπλίτας καὶ τοὺς συντεταγμένους

iect. θαρσοῦς, εῖα, ὑ, vtut a θάρσος, quod ſane differat a θρά-σος, a quo θρασὺς, εῖα, ὑ, vſitatiſſimum.

[οὐ κατ' ἀξ.) Schol. Aug. ſic leg. οὐ κατ' ἀξίαν, ἀλλὰ μειζόνως. δηλονότι abeſt.]

[εὐτύχ.] [ἐπίφθ.] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.] Non placet interpretatio Schol. μεμπτοὶ, vt mox φθόνου, μέμψεως. Nam, etſi ἀνεπίφθονον ſaepius ſign. *non reprehendendum*, hic tamen ad εὐτύχηται relatum ἐπίφθονον et φθόνου, non poteſt non *inuidiam* (Nemeſin) ſignificare.)

[ἀτοχρ.) Ad h. voc. in Aug. adſcr. in marg. a m. ant. ἀκανῶς, ἀρκούντως.]

[ἀνθρ δρᾶσ.) Schol. d. Aug.] Male expl. Schol. ὅσα προσήκει ἀνθρώποις. Sign. *humano more errarunt, lapſi* ſunt, vt, nimium confiſi rebus ſuis, maiora viribus conarentur.)

Ἔξειν] *Clar.* ἥξειν, ne ſic quidem male. Wass. ἔξειν leg. propter ἡμᾶς, non ἥξειν, quod poſceret ἡμῖν.

ἀπ' αὐτῶν) nempe τῶν θεῶν, quod per Syneſin repet. ex τοῦ θεοῦ. ἀπ' αὐτῶν eſt pro Genit. aut int. τυχεῖν.

ἤδη) aut ſign. *nunc*, in praeſenti, aut ſenſus eſt: eo iam peruenit res; eo iam deducta, delapſa eſt ex priſtino ſtatu, vt, rel. εἰς ἴσ ſchon ſo weit gekommen.

[ἢ φθόνου) Schol. abeſt Aug.]

δρῶντες) δρῶντας ſi cum Acm. Porto legeris: magis ſane prioribus congruerit, ὑμᾶς, εἰκὸς, ἐλπίζειν· (vbi εἰκὸς male vertit Port. *veriſimile videtur*; debebat, *conuenit*, *par eſt*. Sed enim tot ſequuntur Imperatiui, καταπέπληχθε, λογίζεσθε, φυλάξατε, quibus δρῶντες congruat; quos in Infinitiuos mutare ſine Libris, petulantis fuerit. Nempe mutauit Thuc. orationem in rectam; immo, ſuo quidem iure, coepit recta vti; quid enim cogebat, haec ab εἰκὸς omnia ſuſpendere?

[οἷοι ὁπλ.) in Schol. Aug. eſt τοὺς poſt ἀντὶ, pro τοῦ, (quod abſorptum fuerit a ſimilitudine τοὺς,) et συντεταγμένους pro

ταγμένοι χωρεῖτε, μὴ [e] καταπεπλῆχθε ἄγαν· λογίζεσθε δὲ, ὅτι αὐτοί τε πόλις εὐθὺς ἐσὲ, [f] ὅποι ἂν [g] καθέζοισθε, καὶ ἄλλη [h] ἀδεμία ὑμᾶς τῶν ἐν Σικελίᾳ ἅτ' ἂν ἐπιόντας δέξαιτο ῥᾳδίως, [i] ἀδ' ἂν ἱδρυθέντας πᾳ [k] ἐξανασήσεις. τὴν δὲ πορείαν, ὥσ' ἀσφαλῆ καὶ εὔτακτον εἶναι, αὐτοὶ φυλάξατε, μὴ ἄλλο τι ἡγησάμενος ἕκαστος, ἢ, ἐν ᾧ ἀναγκασθῇ χωρίῳ μάχεσθαι, [l] τοῦτο δὲ πατρίδα καὶ τεῖχος κρατήσας ἕξειν. σπᾳδὴ [m] δὲ ὁμοίως καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἔσαι τῆς ὁδοῦ. τὰ γὰρ ἐπιτήδεια, βραχέα ἔχομεν· [n] καὶ, ἢν ἀντιλαβώμεθα τῶν φιλίων χωρίων τῶν Σικελῶν, (ἔτοι γὰρ ἡμῖν, διὰ τὸ Συρακοσίων δέος, ἔτι βεβαιοί [o] εἰσί·) ἤδη νομίζετε ἐν τῷ [p] ἐχυρῷ εἶναι. [q] προπέμπετε δ' ὡς αὐτὸς, καὶ ἁπαντᾶν, [r] εἰρημένον, καὶ σιτία ἄλλα κομίζειν. τὸ δὲ ξύμπαν, γνῶτε, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, ἀναγκαῖόν τε ὂν ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι, ὡς μὴ [*] ὄντος χωρίου ἐγγὺς, ὅποι ἂν, μαλακισθέντες, σωθείητε καὶ, ἢν νῦν διαφύγητε τὰς πολεμίους, οἵ τε ἄλλοι τευξόμενοι, [s] ὧν ἐπιθυμεῖτέ πᾳ ἐπιδεῖν, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς πόλεως, [t] καίπερ πεπτωκυῖαν, [u] ἐπανορθώσοντες. ἄνδρες γὰρ πόλις, καὶ ἃ τείχη, ἃδὲ νῆες, ἀνδρῶν κεναί.

οή. [v] Ὁ μὲν Νικίας, [x] τοιάδε παρακελευόμενος, ἅμα ἐπῆσι τὸ στράτευμα, καὶ, [y] εἴπη ὁρᾷ διεσπασμένον καὶ μὴ ἐν τάξει χωροῦν, ξυνάγων [z] καὶ καθιστὰς· καὶ ὁ Δημοσθένης, ἃδὲν ἧσσον τοῖς καθ' ἑαυτὸν τοιαῦτά τε καὶ παραπλήσια λέγων. τὸ δὲ ἐχώρει [a] ἐν πλαισίῳ τεταγμένον [b] τῷ Νικίᾳ, [c] ἐφεπόμενον [d] δὲ, τὸ Δημοσθένους· τὰς δὲ σκευοφόρους καὶ τὸν πλεῖστον ὄχλον ἐντὸς εἶχον οἱ ὁπλῖται. καὶ, ἐπειδή τε ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει τοῦ Ἀνάπου ποταμοῦ, εὗρον ἐπ' αὐτῷ [e] παρατεταγμένους τῶν

- [e] Καταπεπλῆχθαι *Marg. Gr. Flor.* Καταπέπληχθε *Ar. C. Cl. Caſſ.* Aug. [f] Ὅπου *Reg.* [g] Καθίζησθε *Ar. C. Bar.* Ald. *Baſ.* Καθέζησθε *Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. [h] Οὐδὲ μία *Caſſ.* mox ἐν ante Σικελ. d. Mſqu. qui et λογίζεσθε ſupra pro λογίζ. [i] Οὐτ' ἂν *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. [k] Ἐξανασήσειεν *Reg. Caſſ.* Aug. [l] Τοῦτο καὶ πατρίδα *Reg. Caſſ. Gr. Dan. Baſ. Steph.* 2. *Port.* Aug. [m] Δ' ὁμοίως *Gr.* [n] Καὶ εἰ μὲν ἀντιλ. *Reg.* [o] Εἰσὶν *Reg.* Aug. Mſq. [p] Ὀχυρῷ *Marg. Ar. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Εἶναι non eſt in *Dan.* [q] Προπέμπεται *Bar. Ald. Baſ.* vt κατὰ τὸ σιωπώμενον intelligatur, id iam factum eſſe. Hvds. Sic etiam *Dan.* Προπέμπεμπται *Gr.* [r] Id eſt: ἐρῶντα, κελεύσοντα. *Ae. Port.* [*] ὄντως Mſq. [s] Ὡς ἐπιθυμεῖτέ πᾳ ἐσιδεῖν *C.* Ὡς etiam *Dan.* Ἐπεισιδεῖν *Caſſ.* † καὶ περιπετ. Mſq. [t] Ἐπανορθώσαντες *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. mox οὐ δὲ νῆες Baſ. [v] Ὁ δὲ Νικίας *Ar.* [x] Τάδε, et ſupra τοιάδε, *Gr.* [y] Εἴ πᾳ *Caſſ.* εἴπᾳ Aug. mox διεσπαρμέν. Mſq. pro διεσπασμ. [z] Καὶ deeſt *Reg.* [a] Ἐν διπλασίῳ *Ar. C.* Vide *Var. Lect.* et *Schol.* ad 6, 67. init. Hvds. Ἐν διπλασίῳ *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. ſed in marg. ſcr. γρ. ἐν πλαισίῳ. διπλασίῳ Mſqu. [b] Τὸ τῷ Νικίᾳ *Ar.* Τῷ Νικίᾳ *C.* τὸ Νικ. Aug. mox τὸ τοῦ Δημοσθ. Mſq. et ὁπλῖται, vt ſolet; nec non ἐπιδή. [c] Ἐφεσπόμενον *Ar. C. Dan.* [d] Δὲ τῷ *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Gr.* [e] Τεταγμένους *Gr.*

συντεταγμένους· porro καταπέπληχθε pro καταπεπλῆχθ. et porro: αὐτό γε μὴν τὸ μὴ καταπέπληχθε ἀπὸ κοινοῦ τοῦ εἰκότος.] Non legit tamen εἰκὸς in textu Sch. ſed propter κοινοῦ potuit Genit.)

Καταπεπλῆχθε] *Gr.* cum quibusdam καταπεπλῆχθαι. Oratio tota frigida eſt; et timorem male diſſimulat Nicias. Iam illa, οἴκτῳ γὰρ ἀπ' αὐτῶν, plane ominoſa. Ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐσὶ δεῖμ' [*]ΒΕΑΙΣΙΟΝ. Wass. Καταπεπλῆχθαι legit etiam *Scholiaſtes*; quod *Porto* quoque placuiſſe, ex eo adparet, quod, ὁρῶντας legi, voluit, ob rationem conſtructionis infinitae. Sed hoc nullius libri auctoritate nititur. Itaque melior videtur ſcriptura *Codd.* in quibus eſt καταπέπληχθε· quam etiam aliqua tum confirmat ſequens λογίζεσθε. Καταπεπλῆχθε quomodo προτερισπωμένως ſcribi poſſit, non intelligo: ſed tamen, καταπεπλῆχθαι inde ortum, credo, quum, qui in ſuis exemplaribus καταπεπλῆχθε inueniebant, potiorem accentus, qui in vltima ac literae, rationem habendam, putarent. Nec erat, cur *Portus* in interpretatione vocis ἔοικε a *Valla* abiret, qui ad numerum retulit. Et ſic etiam *Stephanus* et *Acacius*. Dvk. In contextum plane recipiendum erat et excudendum, καταπέπληχθε, ipſa Grammatica auctore. Confiatum eſt ex Var. Lect. καταπεπλῆχθαι et καταπέπληχθε.

δέξαιτο) Quomodo vertio conſtet, (Porti,) *impetum ſuſtineat*, non intelligo. *Gottleb.* Quid aliud ergo ſignificet? δέχεσθαι eſt *accipere*, *excipere*; ergo et hoſtium *impetum*; vel *tolerare*, *ſuſtinere*; vt 2. Cor. 11, 16. κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ μέ· pro quo vſ. 19. et 1. ἀνέχεσθαι, *ſuſtinere*. Quid frequentius Latinis, cum δέχεσθαι ſit *excipere*, quam, *hoſtem* ſubeuntem *excipere*, *male accipere*? plane, vt nos, empfangen; Gr. ὑφίστασθαι, Stand halten, erwarten; vt Liu. 1, 4. *feras ſubſiſtere*. Quod ſi *aprum* incurſantem venabulo obiecto venator exſpectet atque *excipiat*, ὑφίστηται· nonne et δέχεσθαι κάπρον ἐπιόντα Graecis idem recte dicatur? Pro δέχεσθαι Paullus 2. Cor. 7, 2. χωρήσατε ἡμᾶς, *ferte* me, *tolerate*, *ſuſtinete*. Ceterum ſimilem confirmationem Periclis lege apud Noſtr. 2, 62. poſt init. inde a verbis καὶ οὐκ ἔστιν, ὅς τις, rel. ad illa, τῶν ἐν τῷ παρόντι.

[ἱδρυθ. } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.
[ἐξαναστ.}

Τοῦτο δὲ πατρίδα] Suſpicor, δὲ vitio operarum in *Edit. Hudſoni* veniſſe pro καί. Hic certe locum habere non poteſt. Dvk.

βραχέα) *pauca*, exigua; vt *breue pondus* Horatio, Serm. 2, 2, 37. vel, *ad breue* tempus.

τοῦ φιλ.) leg. plane του, ſine accentu; quod et alii iam viderunt; aut τοῦ ſic intell. vt ὁ προφήτης, Ioh. 1, 21. extr. pro τὶς (ἄλλος) τῶν προφητῶν. Quid, ſi *certum* aliquem locum intelligit Nicias *Siculorum* (quos hic a Syracuſanis, ſitu et ſenſu, manifeſto diſtinguat per Συρακ. δέος.)

ἤδη) nunc demum, dann erſt, nunmehr.

[ἐν τῷ ἐχυρ.) Schol. abeſt Aug.]

Τῷ ἐχυρῷ] *Mſſ.* et *vett. Edd.* ὀχυρῷ, omnes perperam. Wass. Paullo ante *Portus* legit ἀντιλαβώμεθά τι. τῶ pro τινός. Dvk.

Προπέμπετε] *Acacius*, e cuius adnotatione partem deſcripſit

inſtructa pergitis, animis non nimis conſternari. Quinetiam illud cogitate, vos ipſos, vbicunque conſederitis, ibi protinus *vobis ipſis* eſſe ciuitatem; et fore, vt nulla alia Sicilienſis *ciuitas* aut veſtrum, ſi *eam* inuadatis, impetum facile ſuſtineat, aut, ſi ſedes alicubi fixeritis, expellat. Iter autem vt tuto et ſeruatis ordinibus fiat, operam vos ipſi caute dabitis, nihil aliud vnusquisque ſecum ipſe reputans, niſi, quocunque in loco pugnare coactus fuerit, hunc, ſi victoria potiatur, et patriam et vrbem ſibi futurum. Iter autem et noctu et interdiu pariter magna feſtinatione faciendum erit. Exiguos enim commeatus habemus. Et ſi quod amicum oppidum Siculorum nacti fuerimus, (iſti enim propter Syracuſanorum metum adhuc erga nos in fide conſtanter perſtant) iam vero exiſtimate, vos in loco tuto eſſe. Ad eos vero *nuntium* praemittite, qui iubeat *eos nobis* obuiam venire, et alios commeatus afferre. In ſumma *hoc* ſciatis, milites, neceſſarium eſſe vobis, viris eſſe fortibus, quod nullus ſit locus propinquus, quo, ſi ignaue vos geſſeritis, ſalui peruenire poſſitis; et, ſi nunc hoſtes deuitaritis, caeteros quidem *de vobis* ea conſequuturos, quae reuiſere concupiſcitis; Athenienſes vero magnam *veſtrae* ciuitatis potentiam, etſi collapſam, erecturos. Viri enim *ſunt* ciuitas, non autem moenia, neque naues viris vacuae. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Vacc. 341.

78. His Nicias exercitum cohortans ſimul adibat, et ſicubi disiunctum nec ordine ſeruato procedentem videbat, cogebat et in ordinem redigebat. Demoſthenes vero nihilo minus eadem, aut *his* ſimilia, apud ſuos dicebat. Et Niciae quidem copiae agmine quadrato ibant; Demoſthenis vero *copiae* ſequebantur. Lixas vero et plurimam turbam grauis armaturae milites intra *medium ſuum agmen* receperunt. Poſtquam autem ad Anapi fluminis transitum peruenerunt,

χωρῶντας μὴ καταπεπλῆχθαι πάνυ. αὐτό γε μὴν τὸ, μὴ καταπεπλῆχθαι, ἀπὸ κοινῆ, τὸ εἰκός. Ἰδρυθέντας] ἥγουν, οἰκήσιν ἀδιάσχιστον σχόντας. Ἐξανασήσειεν] μετοικίσειεν. Ἐν τῷ ἐχυρῷ] ἀσφαλεῖ. Τὸ δὲ ξύμπαν] τὸ σύνολον.

Hudſonus in Var. Lect. praefert *προπέμπεται*· cui congruere, dicit, quod paulo poſt ait *Thucydides* Cap. LXXX. *Spes erat, illic Siculos, quos accierant, obuiam futuros.* Magis placet ſcriptura libri *Gr. προπέπεμπται.* Dvk. Incongruum ſane, quae ducum cura ſit, eam militibus delegari; et ferum erat, ſi tunc demum fieret. Plane leg. *προπέμπεται, nunc* maxime, *modo* factum, eben jetzt, allewelle. Nam *προπέπεμπται* admitti vix poſſit, quia non praeuiderant tam incredibilem caſum.

εἰρημένον) *προπέμπεται* ſi legeris, quod plane oporteat: non incommode εἰρημένον verteris *iuſſum: προπέμπ. εἰρημένον, edictum praemiſſum* eſt; wir haben die Ordre, Beſtellung, vorausgeſchickt. Aut eſt Nominat. ſimpliciter poſitus, (*abſolutus,*) pro εἰρημένου, *vt ſimul* indictum ſit, indem wir, da wir ihnen zugleich haben anſagen laſſen. Quid, ſi intellexeris εἰς; εἰς εἰρημ. ſcil. τόπον, vt ad *locum conſtitutum* nobis occurrant?

[τὸ δὲ ξύμπ.) Schol. Aug. ſic leg. τὸ δὲ ξύνολον γνῶτε.]

Οἵ τε ἄλλοι τευξόμενοι] Hanc ſententiam ita expreſſit *Xenophon* III. Ἀναβάσ. pag. 305. Καὶ, ὅσις τε ὑμῶν τὰς οἰκείας ἐπιθυμεῖ ἰδεῖν, μεμνήσθω ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι. ὁ γὰρ ἐσιν ἄλλως τάτε τυχεῖν. Dvk. Partcip. cum eo, quod ſequ. pendet a γνῶτε, more Graecorum, ex quo apud Sophocl. Oedip. Tyr. ἴσθι δύσποτμος γεγὼς, pro, σὲ γεγονέναι δύσποτμον. Virg. Aen. 2. *Medios ſenſit delapſus in hoſtes*, pro ſe delapſum. V. Sanct. Min. L. 4. C. 12. de Hellen. §. *Cupis eſſe clemens.*

Ἄνδρες γὰρ πόλις] *Sophocles* Oedip. Tyr. v. 53. ἆρ' ἕξεις τῆςδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς, τὸν ἀνδράσιν κάλλιον, ἢ ΚΕΝΗΣ, κρατεῖν. Ὡς οὐδὲν ἐσὶν ἔτε πύργος, ἔτε ναῦς, ΕΡΗΜΟΣ ΑΝΔΡΩΝ μὴ ξυνοικούντων ἔσω. *Euripides* Phrixo: Αἱ γὰρ πόλεις εἰσ' ἄνδρες, οὐκ ΕΡΗΜΙΑ. Noſtrum etiam ſequitur *Dio* LVI. p. 575. Camilli Orat. apud *Liuium* V, 54. Adeo nihil tenet ſolum patriae; ſed in *ſuperficie tignisque* caritas nobis patriae pendet? Wass. Add. *Berneggerum* ad Iuſtin. II, 12. Dvk. Waſſium miror, aſſerentem huc Liuii locum 5, 54. vbi non de *hominibus* incoliſue, ſed de *ſolo* et regione patriae, ſermo ſit. Immo diuerſa plane ibi Camilli ſententia, Romae manere ſuadentis; cum, qui abire vellent inde, i. e. diuerſa Camillo cenſerent, vbicunque habitarent Romani, ergo Veiis quoque, ſi illuc abiiſſent, Romam fore, putarent.

οὐδὲ νῆες) hoc non ſic intellexeris, tanquam νῆες negentur eſſe πόλις· hoc enim quis crediderit? ſed, commate poſito poſt νῆες, *bis* intell. νῆες, primo ſubiecti loco, dein praedicati: οὐδὲ νῆες, ſcil. νῆές εἰσι, naues habendae, dicendae ſunt, (quae ſint, ſi ſint,) ἀνδρῶν κεναὶ, ſi vacent hominibus, quorum cauſſa, quorum in vſum, fabricatae intelligantur.

C. 78. τὸ δὲ ἐχώρ.) Traiectum videatur, τὸ (τοῦ) Νικίου (στράτευμα, μέρος,) ἐχώρει ἐν πλ. vt Homero: ὁ δ' ἀνίστατο δῖος Ἀχιλλεύς, aut, οἱ δ' ἄρ' ἔβαν σιγῇ — — Ἀχαιοί. Verum hic diſtribuendi magis vim habet τό· *partim* quadrato agmine (prima) incedebat *nempe* Niciae pars, partim ſequebatur, (*nempe*) Demoſthenis: partim inſtructi incedebant Niciae milites, partim (nempe) non ἐν πλαισίῳ, ſed itineri aptatum magis, Demoſthenis agmen. Hoc enim videtur οὐκ ἐν πλαισίῳ ἐξέπεσθαι. Aut ἐχώρει, quaſi cum Emphaſi, ſit pro, πρῶτον ἐχώρει, *praecedebat.*

Τὰς δὲ σκευοφόρους] Ex more in quadrato agmine. Vid. *Xenophontem* III. Ἀναβάσ. pag. 304. et aliquot ſeqq. qui ibid. pag. 310. oſtendit, quae ſint incommoda πλαισίᾳ ἑσπλεύσαι, hoſte ſequente. Dvk.

Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων, καὶ, τρεψάμενοι αὐτοὺς, καὶ κρατήσαντες τῶ πόρω, ἐχώρουν [f] ἐς [g] τὸ πρόσθεν. οἱ δὲ Συρακόσιοι, παριππεύοντές [h] τε προσέκειντο, καὶ ἐσακοντίζοντες οἱ ψιλοί. καὶ ταύτη μὲν τῆ ἡμέρα [i] προελθόντες σαδίους ὡς τεσσαράκοντα, ηὐλίσαντο πρὸς λόφω τινὶ οἱ Ἀθηναῖοι· τῆ δ' ὑστεραία πρωὶ ἐπορεύοντο, καὶ προῆλθον ὡς εἴκοσι σαδίους, καὶ κατέβησαν ἐς χωρίον ἄπεδόν τι, καὶ αὐτοῦ ἐστρατοπεδεύσαντο, βουλόμενοι ἔκ τε τῶν οἰκιῶν λαβεῖν τι ἐδώδιμον, (ὠκεῖτο γὰρ ὁ χῶρος·) καὶ ὕδωρ μετὰ σφῶν αὐτῶν φέρεσθαι αὐτόθεν. ἐν γὰρ τῷ * πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ σάδια, ἢ ἔμελλον ἥξειν, οὐκ ἄφθονον ἦν. οἱ δὲ Συρακόσιοι ἐν τούτῳ [k] προελθόντες, τὴν ὁδὸν τὴν ἐν τῷ πρόσθεν [l] ἀπετείχιζον. ἦν δὲ λόφος καρτερὸς, καὶ ἑκατέρωθεν αὐτοῦ χαράδρα κρημνώδης· ἐκαλεῖτο δὲ [m] Ἀκραῖον λέπας. τῆ δ' ὑστεραία οἱ Ἀθηναῖοι προῆσαν, καὶ οἱ τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων [n] αὐτοὺς ἱππεῖς καὶ ἀκοντισταὶ, ὄντες πολλοὶ ἑκάτεροι, ἐκώλυον, καὶ ἐσηκόντιζόν τε καὶ παρίππευον. καὶ χρόνον μὲν πολὺν ἐμάχοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἔπειτα ἀνεχώρησαν πάλιν ἐς τὸ [o] αὐτὸ στρατόπεδον· καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐκέτι ὁμοίως εἶχον· ἃ γὰρ ἔτι ἀποχωρεῖν οἷόν τ' ἦν, [p] ἀπὸ τῶν ἱππέων.

οθ'. Πρωὶ δὲ ἄραντες, ἐπορεύοντο αὖθις, καὶ [q] ἐβιάσαντο πρὸς [r] τὸν λόφον ἐλθεῖν τὸν ἀποτειχισμένον. καὶ εὗρον πρὸ ἑαυτῶν ὑπὲρ τοῦ ἀποτειχίσματος τὴν πεζὴν στρατιὰν παρατεταγμένην [s] ἐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων· στενὸν γὰρ ἦν τὸ χωρίον. καὶ προσβαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐτειχομάχουν, καὶ, βαλλόμενοι ὑπὸ πολλῶν [t] ἀπὸ τοῦ λόφου, ἐπάντες ὄντος, (διϊκνοῦντο γὰρ ῥᾴον οἱ ἄνωθεν·) καὶ οὐ δυνάμενοι βιάσασθαι, ἀνεχώρουν πάλιν, καὶ [v] ἀνεπαύοντο. ἔτυχον δὲ καὶ βρονταί τινες ἅμα γενόμεναι, καὶ ὕδωρ, οἷα, τοῦ ἔτους [†] πρὸς μετόπωρον ἤδη ὄντος, φιλεῖ γίγνεσθαι. ἀφ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἔτι ἠθύμουν, καὶ ἐνόμιζον, ἐπὶ τῷ σφετέρῳ ὀλέθρῳ καὶ ταῦτα πάντα γίγνεσθαι. ἀναπαυομένων [x] δὲ αὐτῶν, ὁ Γύλιππος καὶ οἱ Συρακόσιοι πέμπουσι μέρος τι τῆς στρατιᾶς, [y] ἀποτειχιοῦντας ἐκ τοῦ

f Εἰς *Reg.* *g* Τὸ ἔμπροσθεν *Ar. C. Dan.* *h* Τε omittunt *Ar. C.* *i* Προσελθόντες *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. qui mox ὡς in marg. * ἔμπροσθ. Mſq. *k* Προσελθόντες *Caſſ.* *l* Ἐπετείχιζον *Gr.* *m* Locus arduus atque praeceps vltra Euryelum verſus occaſum ſolſtitialem; vulgo nunc incolis *Criniti* dictus. *Cluverius* in Sicilia Antiq. p. 172. Promontorium, in quo ſita eſt vrbs, cui nomen Acrae. *Ae. Port.* *n* Αὐτοὺς omittunt *Ar. C.* αὐτῶν l. Mſq. Tum ἱππῆς Aug. *o* Αὐτὸ deeſt *C.* antea ἔπειτ' ἀνεχ Mſq. *p* Ἀπὸ *Marg. Cam. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. *q* Id eſt: μετὰ βίας προσελθεῖν καὶ εἰς αὐτὸν εἰσελθεῖν ἐπειράσαντο. *Ae. Port.* *r* Τὸν deeſt *Gr.* *s* Οὐκ abeſt *C.* Οὐκ ἀπ' ὀλίγων *Reg.* *t* Ἀπὸ *Reg.* mox ὄντας Mſq. *v* Ἐπανεπαύοντο *Marg. Cam.* † ἐς τὸ μετ. Mſq. *x* Δ' αὐτῶν *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. Mſq. *y* Ἀποτειχιοῦντες *Reg. Caſſ.* Aug.

[τρεψάμ.) Schol. abeſt Aug.]

Ἐς τὸ πρόσθεν] Male *Codd.* qui ἔμπροσθεν. Vide ſupra. Wass. Cap. 43. εὐθὺς ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθεν. vbi lidem *Codd.* ἔμπροσθεν. Dvk.

οἱ δὲ Συρακ. — — ψιλοὶ) Aut οἱ Συρακ. eſt pro Genit. τῶν Συρακουσίων, vt ſupra, αἱ νῆες οἱ πολλαὶ, pro τῶν νεῶν· aut ἐσακοντίζ. οἱ ψιλοὶ pro, ἐσακοντιζόντων τῶν ψιλῶν· aut ordo eſt denique et ſenſus: οἱ Συρακ. (πάντες,) καὶ οἱ ψιλοὶ (αὐτῶν παρέκειντο) ἐσακοντίζοντες.

ἐπορεύοντο) int. πάλιν, προῄεσαν. quippe iam pridie dicuntur προελθόντες.

Κατέβησαν — ἐδώδιμον] *Suidas* in ἄπεδον, ſed τε omittit male. Pro ὁμόπεδον, quod eſt in *Scholiaſte*, dat ἰσόπεδον· recte; neque aliter *Heſychius*. Vide *Pollucem* I, 186. *Thom. Magiſter* in ἄπεδος tamen, ἄπεδος χώρα ὁμαλὴ, καὶ οἷον ὁμοπεδές. *Herodotum* ſequutus eſt Noſter. *Scholiaſten* ſequitur *Etymolog.* pag. 125. Κατέβησαν — τι *Thom. Magiſter.* Wass. Adde eumdem in βάλλομαι, et in ἄπεδος pro ὁμόπεδες, quod poſtrema *Ed.* habet, lege ὁμόπεδος, vt in *Colin.* Dvk.

[ἐς χωρ.) Schol. Aug. abeſt καὶ poſt ὡς.]

ἄπεδόν τι) Vſitatius ordinetur, ἐς ἄπεδόν τι χωρ. vel, ἐς χωρ. τι ἄπεδον. Sane effugere nequeas, quin affirmet τὸ (α) hic, non tollat; alioquin ἄπεδον ſit *non planum*, *inaequale*; collibus aſſurgens. Sed non patiatur verbum κατέβησαν, vtut res patiatur. Tametſi et Liv. 1, 18. poſt med. *deductus in arcem*; et Horat. Epod. 7, 8. — *deſcenderet Sacra-via.* Denique vix concoquo in proſaico ſcriptore illud (α) non tollens; etſi ἀτενίζειν ſuccurrit.

πρόσθεν) Mſqu. ἔμπροσθεν· quod paene praetulerim h. l. quia de *tempore* magis dicitur πρόσθεν, ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, ἔμπροσθεν de *loco*; vt ἐμπρόσθιοι *dentes*, *aduerſi*, et πόδες ἔμπροσθ. Herodoto, 2, 69. Sed nec libri variant, et mox, τὴν ἐν τῷ πρόσθεν ὁδὸν.

[ἀπετείχιζ.) Schol. Aug. extr. add. γάρ.] Ita et Caſſell. Si vera lectio: commate, vel colo poſito poſt ἀπὸ, ſign. τουτέστι, *nempe* ἐπιτατ. γὰρ, *nempe cum vi quadam.* Eſt autem *vis* illa, ἐπίτασις τῆς ἀπὸ, *penitus intercluſerant*, (num pro Plusqpf. hic valet Imperf. pro ἀπετετειχίκεσαν·) abgeſchnitten, obſtruxerant, interſepſerant, clauſerant. Male Port. *cinxerunt*; nam quae vis hic *cingendi*? aut *tranſitus* quî *cingatur*?

ἑκάτεροι) nempe et equites, et iaculatores; ne quis ἑκάτεροι accipiat pro *vtrimque*, et Athen. et Syracuſanis.

Ἀπὸ τῶν ἱππέων] Ho. quidem ſine vitio dici poſſe, ſed tamen ex auctoritate plerorumque *Mſſ* potius ὑπὸ legendum arbitror. *Thucydides* IV, 64. Καὶ τὰς ἄλλας δικαιῶ ταυτό μοι ποιῆσαι ὑφ' ὑμῶν αὐτῶν, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων τοῦτο παθεῖν. VIII, 13. Αἱ Πελοποννησίων ἑκκαίδεκα νῆες — κοπεῖσαι ὑπὸ τῶν

Syracuſanorum ac ſociorum manum illic inſtructam inuenerunt; quibus fugatis, et transitu in ſuam poteſtatem redacto, vltra proceſſerunt. Et Syracuſanorum equites obequitantes *illis* inſtabant, et leuis armaturae milites iaculis *eos* inceſſebant. Atque hac quidem die Athenienſes, ſtadia circiter quadraginta progreſſi, caſtris ad quendam collem poſitis pernoctarunt. Poſtridie vero, diluculo iter ingreſſi ſunt, et viginti circiter ſtadia proceſſerunt: et in quendam campeſtrem locum deſcenderunt, ibique caſtra poſuerunt, tum quod aliquid cibariorum ſumere ex domibus illis (is enim locus habitabatur) tum etiam, quod aquam ſecum illinc afferre vellent. Nam vltra locum illum, ad multa ſtadia, qua transituri erant, non erat magna *aquae* copia. Interea vero Syracuſani progreſſi, transitum vlteriorem muro cinxerunt. Erat autem collis natura munitus, et ab vtraque eius parte *erat* torrentis alueus rupibus praeceps. Vocabatur autem Acraeum lepas. Poſtridie vero Athenienſes progredi coeperunt, et Syracuſanorum ac ſociorum equites et iaculatores, qui vtrique multi erant, ipſos *progredi* prohibebant, et iaculis inceſſebant et obequitantes infeſtabant. Et diu quidem Athenienſes pugnarunt, tandem vero in eadem caſtra rurſus ſe receperunt. Sed commeatus non aeque, *ac prius*, amplius habebant. Nam propter *hoſtium* equitatum non poterant amplius *illinc* recedere.

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341. Sept. 2. Sept. 3.

79. Mane tamen motis caſtris, rurſus ire perrexerunt; et ad collem muro cinctum, per vim peruenire tentarunt: et ante ſuas copias inuenerunt pedeſtrem *hoſtium* exercitum, qui ſupra *collis* munitionem inſtructus ſtabat, acie non paucorum ſcutatorum in longitudinem exporrecta; is enim locus erat arctus. Athenienſes autem munitionem aggreſſi oppugnare coeperunt: ſed quum telis ex colle, qui erat accliuis, a multis peterentur, (qui enim ex ſuperiore loco facilius pertingebant) nec *eo* poſſent perrumpere, retro ſe receperunt, atque quieuerunt. Quinetiam caſu quaedam tonitrua ſimul et imbres *tunc* exſtiterunt, vt anni tempore, quod ad Autumnum iam accedebat, fieri ſolet. Quamobrem Athenienſes longe vehementius animos abiicere coeperunt, quod, haec etiam omnia in ſuum exitium fieri, putarent. Ipſis autem quieſcentibus, Gylippus et Syracuſani partem quandam copia-

Sept. 4.

Καὶ τρεψάμενοι] οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐς χωρίον ἄπεδόν τι] ὁμαλὸν, ὁμόπεδον. ὡς καὶ ἄλοχος, ἡ ὁμόλεχος. Ἀπετείχιζον] σκέψαι, πῶς χρῆται τῇ ἀπὸ ἐπιτατικῶς. Οὐ γὰρ ἔτι ἀποχωρεῖν] ἀποσκίδνασθαι ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. οὐκ ἦν ἐπιτήδειον ἀποχωρεῖν, κωλυόντων τῶν ἱππέων. Πρωὶ δὲ ἥραντες] ἀντὶ τοῦ κινηθέντες. Διϊκνοῦντο γὰρ] ἀντὶ τοῦ, ἐξικνοῦντο βάλλοντες. Φιλεῖ γίγνεσθαι] ἐκ

Ἀττικῶν ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νεῶν. Dvk. Melius fane ὑπὸ, *prae, propter*, vor den Reutern, wegen der Reuter. Verumtamen et ἀπὸ ſic reperias, cum *cauſam* ſignet tamen; et Liuius amat, *ab ira, a rebus ſecundis*, pro *propter*. Quid, quod et proprie acceperis: *ab* equitibus non poterant *abscedere*, i. e. auellі; ſie konnten ſich von ihnen nicht losmachen, loswicken? Quod ſi *propter* ſign. ἀπὸ, aut ὑπὸ legeris: comma poſueris, vt feci, poſt οἷόν τ' ἦν.

C. 79. [πρωὶ δὲ) Schol. abeſt Aug.]

παρατεταγμ.) Vix eſt, vt παράταξις dici talis acies queat, quae non *transuerſa* obiiciatur, ſed in *receſſum*. Quid, ſi παρατεταμένην legerimus, *porrectam?* Sed non vrgeam; illud magis teruerim: οὐκ alienum eſſe, propter cauſſam ſubiectam: ἦν γὰρ στενὸν τὸ χωρίον. Nam ἐπ' ἀσπίδων *transuerſa* magis acies et in *latum* oppoſita inſtrui dicatur, quam *retro* extenuata; et οὐκ ἐπ' ὀλίγων ſit pro ἐπὶ πολλῶν, aduerſum plane mentі Thuc. et naturae loci. Niſi hoc voluit, retro denſatos ordines et ſtipatos perrumpi non facile potuiſſe.

Οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων] Οὐκ ſine dubio perperam omittit *Cod. C.* Nec recte ἀπ' ὀλίγων habet *Reg.* pro ἐπ' ὀλίγων. Loquitur autem, vt puto, *Thucydides* de ordinibus εἰς βάθος inſtructis: nam anguſtiae loci non patiebantur aciem εἰς μῆκος inſtrui. *Xenophon* II. Hiſt. Gr. pag. 472. Καὶ ἐγένοντο βάθος οὐκ ἔλαττον, ἢ ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπίδων. *Lucianus* Zeux. pag. 581. Ἐς βάθος δὲ ἐπὶ τεττάρων καὶ εἴκοσι τεταγμένους ὁπλίτας. vbi vid. *Gronouium*. De nauibus *Thucydides* II, 90. Ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι τὰς ναῦς. Dvk.

Βαλλόμενοι — ἀνεχώρουν] *Suidas* in ἐπάντης, vbi exponit ὑψηλῶς. Vid. *Thom. Magiſtrum*, qui haec non recte e Lib. ſexto adducit, et *Phauorinum*. Vix alibi legitur, ſed Homerico ἄναντα reſpondet. Wass.

Ἀνεπαύοντο] *Marg.* et *Cam.* ἐπανεπαύοντο. Vſus eſt hac voce etiam *Herodianus*, et ἀναπαυομένων ſequitur. Iohm.

φιλεῖ γίγν.) ἐκ περιουσίας, *pro ſuperuacuo*, hoc προσεφέσθαι, dicit Schol. Nempe voc. οια iam ſuffecturo, pro ἅτε.

ἀποτειχ.) ἀποτειχιοῦντες ſi legeris, ad voc. Συρακούσιοι retuleris; non male; ſie wollten ſie abſchneiden laſſen.

ὄπισθεν αὐτὸς, ἢ [z] προεληλύθεσαν. ἀντιπέμψαντες δὲ κἀκεῖνοι σφῶν αὐτῶν τινὰς, διεκώλυσαν. καὶ [a] μετὰ ταῦτα, πάσῃ τῇ στρατιᾷ ἀναχωρήσαντες πρὸς τὸ πεδίον μᾶλλον οἱ Ἀθηναῖοι, ηὐλίσαντο· τῇ δ' ὑστεραίᾳ πρόχωρεν. καὶ οἱ Συρακόσιοι * προσέβαλλόν τε πανταχῇ αὐτοῖς κύκλῳ, καὶ πολλὰς κατετραυμάτιζον· καὶ, εἰ μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι, ὑπεχώρουν· εἰ δ' ἀναχωροῖεν, ἐπέκειντο, καὶ μάλιστα τοῖς ὑστάτοις προσπίπτοντες, εἴπως, κατὰ βραχὺ τρεψάμενοι, πᾶν τὸ στράτευμα φοβήσειαν. καὶ [b] ἐπὶ πολὺ μὲν τοιούτῳ τρόπῳ ἀντεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι· ἔπειτα, προελθόντες πέντε ἢ † ἓξ σταδίους, ἀνεπαύοντο ἐν τῷ πεδίῳ. ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Συρακόσιοι ἀπ' αὐτῶν [c] ἐς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον.

π'. Τῆς δὲ νυκτὸς τῷ Νικίᾳ καὶ ** Δημοσθένει ἐδόκει, ἐπειδὴ κακῶς σφίσι τὸ στράτευμα εἶχε, τῶν τε ἐπιτηδείων πάντων ἀπορία ἤδη, καὶ κατατετραυματισμένοι ἦσαν πολλοὶ, ἐν πολλαῖς [d] προσβολαῖς τῶν πολεμίων γεγενημέναις, πυρὰ [e] καύσαντες ὡς πλεῖσα ἀπάγειν τὴν στρατιὰν, μηκέτι τὴν †† αὐτὴν ὁδὸν, ἢ διενοήθησαν, ἀλλὰ [f] τἀναντίον, ἢ οἱ Συρακόσιοι ἐτήρουν, πρὸς τὴν θάλασσαν. ἦν δὲ ἡ ξύμπασα ὁδὸς αὕτη ἐπὶ Κατάνης τῷ στρατεύματι, ἀλλὰ κατὰ *** τὸ ἕτερον μέρος τῆς Σικελίας, τὸ πρὸς Καμαρίναν καὶ Γέλαν, καὶ τὰς [g] ταύτῃ πόλεις καὶ Ἑλληνίδας καὶ βαρβάρους. καύσαντες δὲν πυρὰ πολλὰ, ἐχώρουν ἐν τῇ νυκτί. καὶ αὐτοῖς (οἷον φιλεῖ καὶ πᾶσι στρατοπέδοις, μάλιστα δὲ τοῖς μεγίστοις, φόβοι καὶ [h] δείματα [i] ἐγγίγνεσθαι, ἄλλως τε, καὶ ἐν νυκτί [k] τε, καὶ διὰ πολεμίας, καὶ ἀπὸ πολεμίων ἐ πολὺ ἀπεχόντων ἰέναι,) ἐμπίπτει ταραχή. καὶ τὸ μὲν Νικίου στράτευμα, ὥσπερ ἡγεῖτο, ξυνέμενέ τε, καὶ [l] πρόβαλε πολλῷ· τὸ δὲ Δημοσθένους, τὸ ἥμισυ μάλιστα καὶ τὸ πλέον [m] ἀπεσπάσθη τε, καὶ [n] ἀτακτότερον ἐχώρει. ἅμα δὲ τῇ ἕῳ ἀφικνοῦνται ὅμως πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐσβάντες ἐς τὴν ὁδὸν [o] τὴν Ἑλωρινὴν καλουμένην, ἐπορεύοντο, ὅπως, ἐπειδὴ γένοιντο παρὰ τῷ ποταμῷ τῷ [p] Κακυπάρει, παρὰ τὸν ποταμὸν ἴοιεν ἄνω διὰ μεσογείας. ἤλπιζον γὰρ καὶ τὰς Σικελὰς ταύτῃ, ἃς μετέπεμψαν, ἀπαντήσεσθαι. [q] ἐπεὶ δ' ἐγένοντο ἐπὶ τῷ ποταμῷ, εὗρον καὶ ἐνταῦθα φυλακήν τινα τῶν Συρακοσίων, ἀποτειχίζουσαν καὶ ἀποσαυροῦσαν τὸν πόρον. καὶ βιασάμενοι αὐτὴν, [r] διέβησάν τε τὸν ποταμὸν, καὶ ἐχώρουν αὖθις πρὸς ἄλλον ποταμὸν, τὸν [s] Ἐρινεόν· ταύτῃ γὰρ οἱ ἡγεμόνες ἐκέλευον.

z Προσεληλύθεσαν *Marg. Cam.* Mſqu. a Μεταταῦτα, et mox καταβραχὺ *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Μετατεταῦτα etiam *Reg.* et καταβραχὺ *Caſſ.* Vtrumque et Aug. mox τῇ ante στρ. d. Mſqu. * προσέβαλον Mſqu. b Ἐς πολὺ *Dan.* † ἢ καὶ Mſqu. c Εἰς *Reg.* ** τῷ Δημ. Mſqu. d Προσβολαῖς deeſt *Gr.* e Καύσαντας *Reg.* Aug. †† τ. ὁδὸν αὐτὴν Mſqu. f Τἐναντίον ἢ οἱ *Ald. Flor. Baſ. Reg. Gr.* *** μέρ. τὸ ἕτ. Mſqu. g Ταύτας *Dan.* h Δείγματα *Gr.* i Ἐγγίνεσθαι *Gr.* k Τε deeſt *Reg.* l Προβαλε, et ſupra manu recenti πρὄβαλε, *Reg.* Aug. m Ἀντεσπάσθη *Gr.* ἐπεσπ. Mſq. n Ἀτακτώτερον, et rurſus infra Cap. 81. *Gr.* Mſqu. o Τὴν Ἑλωρινὴν *C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Vide L. 6, 70. extr. Hvds. Sic etiam *Reg. Caſſ. Gr.* Ἑλωρικὴν *Dan.* p Κοκυπάρει *Marg.* Κακοπάρει *Ar.* Vide *Cluuerii* Sicil. antiq. pag. 183. Hvds. Κακωπάρει Mſqu. q Ἐπειδὴ δὲ *Cl.* ἐπειδὴ δ' ἐγ. Aug. r Διαβίβασαν *Reg.* τε d. Mſqu. mox αὐτοῖς Baſil. pro αὖθις s Veriſimile eſt, *Ptolemaei* Ὄρμον eundem eſſe amnem, qui *Thucydidi* dicitur Ἐρινεός. Vide *Cluuerium* pag. 184. Hvds.

ἀντιπέμψ.) *et ipſi, viciſſim; à leur tour.*

καὶ μάλ.) Verti poteſt καὶ, *idque, nimirum*, und zwar; aut iunge, ἐπέκειντο καὶ μάλιστα, *vel maxime, tum* (vero) *vtique*, maxime ingruebant; da ſetzten ſie ihnen erſt recht zu. Illud tenendum, quia antea dicuntur ὑποχωρεῖν, non ergo ἐπικεῖσθαι, vt nunc *magis, maxime*, dici poſſint ingruiſſe.

κατὰ βρ.) *Paullatim* vertit Port. vix eſt, vt fatis perſpicue; malim, *carptim, particulatim*, nunc hos, nunc illos, ſingulos; opp. etiam πᾶν τὸ στράτ.

τρεψάμ.) pro Actiuo, vt ſaepe, quin fere in hoc verbo; niſi malueris, *verſi*, fugientes.

C. 80. Καύσαντες] *Reg.* non male καύσαντας. *Thucydides* I, 139. Καὶ ἐδόκει (nempe τοῖς Ἀθηναίοις) ἅπαξ περὶ ἁπάντων βουλευσαμένους ἀποκρίνεσθαι. VII, 40. Ἔπειτα ὃν ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις, αὐτῶ ὑπὸ σφῶν αὐτῶν διαμέλλοντας κόπῳ ἁλίσκεσθαι. VI, 55. Ἱππάρχῳ δὲ ξυνέβη, τῷ πάθος τῇ δυστυχίᾳ ὀνομασθέντα καὶ τὴν δόξαν τῆς τυραννίδος ἐς τὰ ἔπειτα προσλαβεῖν. Et VII, 56. Συνέβη δὲ τοῖς Κρησὶ, τὴν Γέλαν Ῥοδίοις ξυγκτίσαντας μὴ ξὺν τοῖς ἀποίκοις, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς ἀποίκους ἄκοντας μετὰ μισθῦ ἐλθεῖν. In quibus ſupplendum eſt αὐτὸς et αὐτόν. Paullo poſt non muto vulgatum ἢ οἱ cum quibusdam *Mſſ.* et *Edd. Ariſtophanes* Plut. v. 14. Τἐναντίον ὁρῶν, ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν. Et ſic ſaepe apud alios ἐναντίον ἢ. Dvk. καύσαντες pro καύσασιν ad ἐδόκει· planiſſime vero, vt Act. 15, 22, 23. init. ἔδοξε — γράψαντες.

τοὐν. ἢ) i. e. ἢ ἢ· et ad τἐναντ. int. κατά.

οἷον φιλ. — ἐγγίγν.) οἷον non eſt Adiect. h. l. vel Pronom. nam et οἷα tum debebat, et adeſt Nominat. princeps, φόβοι

rum miſerunt, quae ipſos muro intercluderent a tergo, qua venerant. Sed, cum ipſi quoque viciſſim quosdam de ſuis miſiſſent, *hoc fieri* prohibuerunt. Poſtea vero Athenienſes, propius planitiem reuerſi, *caſtris ibi poſitis*, pernoctarunt: poſtridie vero progredi coeperunt. Ipſos autem Syracuſani vndique circumfuſi adoriebantur, multosque ſauciabant; et, quoties Athenienſes impreſſionem *in eos* faciebant, ipſi ſe ſubducebant; quoties vero recedebant, *illis* inſtabant, praecipue vero nouiſſimum agmen carpentes, * ſi forte, *ea parte* paulatim in fugam verſa, reliquum exercitum perterrefacerent. Et diu Athenienſes hoc modo *Syracuſanis* reſtiterunt: deinde, quinque ſexue ſtadia progreſſi, in planitie conquieuerunt. Syracuſani quoque ab illis digreſſi in ſua caſtra redierunt. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341. Sept. 5.

80. Noctu vero Niciae et Demoſtheni placuit, (quoniam ipſorum exercitus male ſe habebat, cum ob omnis commeatus inopiam, qua iam premebatur, tum ob multitudinem eorum, qui in multis incurſionibus ab hoſte factis vulnerati fuerant,) quam plurimis ignibus accenſis abducere copias, non tamen amplius eadem via, qua conſtituerant, ſed alia ei contraria, quam Syracuſani ſeruabant, mare verſus. Totum autem hoc iter, quod exercitus faciebat, non ad Catanam ducebat; ſed in aliam Siciliae partem, Camarinam verſus et Gelam, aliasque tum Graecas tum barbaras vrbes, in illa *Siciliae* parte ſitas. Accenſis igitur multis ignibus, per noctem proficiſci coeperunt. Sed (vt vel in omnibus, praecipue vero maximis exercitibus, praeſertim et noctu et per hoſticum, et hoſte non procul *ab|ipſis* diſtante, iter facientibus, metus et pauor excitari ſolet) ipſos inceſſit trepidatio. Et Niciae quidem copiae, quemadmodum praeibant, ſic etiam ſimul perſtiterunt, longeque praeceſſerunt. At Demoſthenicarum copiarum dimidia fere atque adeo maior pars diſtracta eſt, et ordinibus non ſeruatis pergebat. Prima autem luce, tamen ad mare peruenerunt, et viam, nomine Helorinam, ingreſſi, ire pergebant, vt, cum ad Cacyparim fluuium deueniſſent, ſecundum ipſum fluuium per mediterranea in ſuperiora loca ſe conferrent. Sperabant enim, hac etiam Siculos, quos arceſſiſſent, obuiam ſibi venturos. Sed cum ad fluuium veniſſent, hic quoque quoddam Syracuſanorum praeſidium inuenerunt, quod muris valloque transitum praecludebat: ſed eo *praeſidio* per vim *illinc* depulſo, fluuium illum traiecerunt, et rurſus ad alium fluuium, nomine Erineum, contenderunt. Hac enim duces *iter fieri* iuſſerant. Sept. 6.

* Si forte membratim illos territando, totum agmen auerterent. *Valla.* Si forte, fugato ſubinde paruo eorum numero, *tandem* totum agmen territarent. *Stephanus.* Si forte vel paulum pulſis, totum exerc. etc. *Acacius.* Hvds.

περιουσίας τοῦτο προσέξέπιπται. Τὐναντίον ἢ οἱ Συρακούσιοι] ἀντὶ τοῦ, ἦκεν. Τὸ ἥμισυ μάλιστα] τὸ ἥμισυ δηλονότι τοῦ παντός. Ἀφικνοῦνται ὅμως] ἦγον ὅτω. Καὶ βιασάμενοι] εὖν βίᾳ ἀπωσάμενοι.

καὶ δείματα. Niſi, per traiectionem, vel Synchyſin, gratam ſane Noſtro, inter retari malueris: οἷον (p. οἷα) φιλ ἐγγίγν. στρατ. φόβοι καὶ δείμ. int. τουτέστι, δηλονότι, *nempe*; Verum nil opus, οἷον ſit pro Aduerb. ὥσπερ, int. κατὰ, qſ. καθ' οἷον τρόπον, οἵῳ τρόπῳ.

ἡγεῖτο) *agmen ducebat*, *primum* incedebat, die Vauntgarde machte.

ξυνέμενε) Port. *ſimul perſtiterunt*; id quod nemo ſatis intellexerit. Verte, *ordines ſeruauit*, non ſparſus eſt, non turbatus, eodem, quo proceſſerat, ordine ac tenore inceſſit: ſlieb beyſammen; plane vt in Germ.

[ἀφικν. } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]
[βιασάμ. }

Τὴν Ἐλωρινήν] *Cl.* non variat. vid. *Holſten.* ad Steph. p. 113. et *Cluuer.* Helorus *Liv.* XXIV, 35. *Diodor.* XIII. p. 340. διὰ τῆ Ἐλωρίς πεδίς. Gentile eius Ἐλωρίτης, iuxta *Etymol.* ſed confer. *Steph. Vibius Sequeſter Vtrg. Ouid.* Helorus. Plin iani libri *Elorus.* Ἔλωρον apud vnum *Scylacem* ſcribitur. *Polybius* p. 7. Ἑλλέπορον ποταμὸν mendoſe etiam effert: *Mſſ.* variant, Ἑλλόπεδον, Ἑλλεπόδον, Ἑλλέποδον· et ſunt ex recentt. omnes. Wass.

πά. Ἐν τούτῳ δ' οἱ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, [t] ὡς ἤ τε ἡμέρα ἐγένετο, καὶ ἔγνωσαν τὰς Ἀθηναίας ἀπεληλυθότας, ἐν αἰτίᾳ τε οἱ πολλοὶ τὸν Γύλιππον εἶχον, ἐκόντα ἀφεῖναι τὰς Ἀθηναίας· καὶ [v] κατὰ τάχος διώκοντες, ᾗ ἀ χαλεπῶς ἠσθάνοντο κεχωρηκότας, καταλαμβάνουσι περὶ ἀρίστην ὥραν· [x] καὶ, ὡς προσέμιξαν τοῖς μετὰ τῶ Δημοσθένους, [y] ὑστέροις τε οὖσι, καὶ σχολαίτερον [z] καὶ ἀτακτότερον χωροῦσιν, ὡς τῆς νυκτὸς τότε ξυνεταράχθησαν, εὐθὺς [a] προσπεσόντες, ἐμάχοντο. καὶ οἱ [b] ἱππεῖς τῶν Συρακουσίων [c] ἐκυκλοῦντό τε ῥᾷον αὐτὸς, δίχα δὴ ὄντας, καὶ ξυνῆγον ἐς ταυτό. τὸ δὲ Νικίου στράτευμα ἀπεῖχεν ἐν τῷ πρόσθεν [d] ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα σταδίους. θᾶσσόν τε γὰρ ὁ Νικίας ἦγε, νομίζων, ἀ τὸ ὑπομένειν ἐν τῷ τοιούτῳ ἑκόντας εἶναι, καὶ μάχεσθαι, σωτηρίαν, ἀλλὰ τὸ [e] ὡς τάχιστα ὑποχωρεῖν, [f] τοσαῦτα μαχομένους, ὅσα [g] ἀναγκάζονται. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐτύγχανέ [h] τε [i] ταπλεῖον ἐν πόνῳ [k] τε ξυνεχεστέρῳ ὢν, διὰ τὸ ὑστέρῳ ἀναχωροῦντι [l] αὐτῷ ἐπικεῖσθαι τοὺς πολεμίους, καὶ τότε γνοὺς τοὺς Συρακουσίους διώκοντας, ἀ πρόχωρει μᾶλλον, ἢ ἐς μάχην [m] ξυνετάσσετο· ἕως, ἐνδιατρίβων, κυκλοῦταί τε ὑπ' αὐτῶν· καὶ πολλῷ θορύβῳ αὐτός τε καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Ἀθηναῖοι ἦσαν· ἀνειληθέντες γὰρ ἔς τι χωρίον, ᾧ κύκλῳ μὲν τειχίον περιῆν, (ὁδὸς δὲ ἔνθεν [n] τε καὶ ἔνθεν,) [o] ἐλαίας δὲ ἐκ ὀλίγας εἶχεν, ἐβάλλοντό τε περισαδόν. [p] τοιαύταις δὲ προσβολαῖς, καὶ ἀ [q] ξυσαδὸν μάχαις, οἱ Συρακόσιοι εἰκότως ἐχρῶντο. τὸ γὰρ ἀποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους, ἀ πρὸς ἐκείνων μᾶλλον ἦν ἔτι, ἢ πρὸς [r] τῶν Ἀθηναίων. καὶ ἅμα φειδώ τέ τις [s] ἐγένετο, ἐπ' εὐπραγίᾳ ἤδη σαφεῖ, μὴ [t] προαναλωθῆναί τω· καὶ ἐνόμιζον καὶ ὡς, ταύτῃ τῇ ἰδέᾳ καταδαμασάμενοι λήψεσθαι αὐτούς.

πβ'. Ἐπειδὴ γὰν δι' ἡμέρας βάλλοντες πανταχόθεν, * τοὺς Ἀθηναίους καὶ ξυμμάχους ἑώρων ἤδη τεταλαιπωρημένους τοῖς τε τραύμασι καὶ τῇ ἄλλῃ κακώσει, κήρυγμα ποιοῦνται Γύλιππος [v] καὶ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, πρῶτον μὲν, τῶν νησιωτῶν εἴ τις βούλεται ἐπ' ἐλευθερίᾳ ὡς σφᾶς

t Ὡς τε ἡμέρα *Gr.* *v* Κατατάχος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* *x* Καὶ ὥσπερ πρὸς. *Reg. Caſſ.* Aug. *y* Ὑστέροις τ' ὄσι *Reg. Caſſ.* Aug. *z* Καὶ ἀτακτότερον deſiderantur in *Cod. C.* *a* Συμπεσόντες *Marg. Cam.* *b* Ἱππῆς *Reg.* Aug. *c* Ἐκυκλοῦντο τότε *Gr.* Ἐκύκλων τό τε *Cl.* Paullo poſt δὴ d. Mſq. poſt δίχα. mox id. Κινίου pro Νικίου. *d* Ἑκατὸν omittit *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. Mſq. qui et ἔμπροσθεν. *e* Ὡς τάχιστα *Ar. Flor.* τῷ ὡς τ. Mſq. *f* Τὸ σῶμα, et inter verſus recenti manu τοσαῦτα *Reg.* *g* Ἀναγκάζωνται *Gr.* *h* Τε deeſt *Caſſ.* *i* Τὸ πλεῖο *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *k* Τε deeſt *Gr.* *l* Αὐτῷ πρώτῳ ἐπικεῖσθαι *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *m* Ξυνετάττετο *Ar. C.* *n* Τε deeſt *Gr.* Mſqu. *o* Ἐλάας *Marg. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. ἐλ. τὲ Mſqu. *p* Τοιαύταις μὲν προσβολαῖς *Ar. C.* *q* Ξυνεσαδὸν *Caſſ. Gr.* *r* Τῶν deeſt *Ar.* Πρὸς τὸ τῶν Ἀθ. *Reg. Caſſ.* Aug. *s* Ἐγένετο abeſt *C. Reg.* *t* Προαναλωθῆναι τῷ *Caſſ. Gr.* Aug. * τοὺς d. Mſqu. *v* Καὶ οἱ Συρακόσιοι *Cl.*

C. 81. ἐν αἰτ. εἶχ. — ἀφεῖν.) ſcil. λέγοντες, νομίζοντες· aut ſimplicius, ᾐτιάσαντο ἀφεῖναι· nam periphraſin verbi facit ἔχειν cum ἐν vel διὰ, vt διὰ ἀγάπης ἔχειν, διὰ τιμῆς ἔχειν, pro ἀγαπᾶν, τιμᾶν. Planius et plenius 2, 59. init. τ. Περικλ. ἐν αἰτίᾳ εἶχον, ὡς πείσαντα.

ὡς — ξυνεταρ.) Vix eſt, quin ὡς hic ſit pro ὅτι, ἐπείγε, *quandoquidem*; vel totum pro ἅτε, οἷά τε ξυνταραχθέντες. Aut refer ad Comparat. ἀτακτότερον· *tanto* inordinatius, incompoſiti magis incedebant, *quanto magis* — turbati fuiſſent. Illud praetulerim; ſaepe enim cauſam ſign. ὡς. V. Phil. T. p. 119. ☐) et 161. c.) adde 2. Pet. 1, 3. ὡς — δεδωρημένης. Magis tamen hoc ſenſu Particip. ſubiicitur. Comparat. ἀτακτότερον ſign. aut, *paullo* perturbatius, etwas unordentlich, aut, *magis* incompoſitum, *quam* Niciae pars.

[ξυνῆγ.) Schol. Aug. d. ἀντὶ τοῦ, ἐκύκλουν.] Et Caſſell. abeſt; aliud fortaſſe Schol. ab eo, quod ſequ.

ξυνῆγ.) Male Port. *contraxit:* hoc *ſuis* copiis dux fecerit, non hoſtis. Debebat, *compulit*, conglobari coëgit; drängte ſie zuſammen.

[ἑκατ. καὶ π.) In Aug. adſcr. περιττὸς ὁ καὶ σύνδεσμος.]

[ἐν τῷ τοι.) Schol. abeſt Aug.]

ἑκ. εἶν.) Ita 2, 89. a. extr. τὸν ἀγῶνα ἑκὼν εἶναι ποιήσομαι, int. ὥστε, *vt velim ipſe*, ſponte hoc facere; vel κατὰ τὸ ἑκ. εἶν. quantum in mea voluntate poſitum ſit.

Αὐτῷ ἐπικεῖσθαι] Non male quidam *Mſſ.* αὐτῷ πρώτῳ ἐπικεῖσθαι. Wass.

[ἀνειληθ.
[κ. οὐ ξυστ.
[μὴ προαν.
Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

Ἐλαίας] *Marg.* et *Cl. Gr.* ἐλάας· opinor, verius. Ita etiam legendum, contendit, apud Noſtrum *T. Magiſter*, male tamen adducto *Ariſtophanis* loco, Ἐκτὸς οἷσει τῶν ἐλαῶν. Ibi enim ob metrum retinendum ἐλαιῶν, vti fortaſſe Acharn. 550. *Comicus* vero in Ranis τὴς τῆς ἐλάας παρεστράγη; Ita etiam *Eupolis*. Vide Athenaeum II. *Adamantium* Phyſiogn. II, 26. et *Ariſtidem*. Ad hanc formam ἐλαῶν pro ἐλαιῶν in *Lexicis Vett.* ἐλάϊνος et ἐλαΐεος apud *Homerum*. ἐλαολογέω, et ἐλᾶς pro ἐλάας, vt ex *Aelio Dionyſio*, auctore ſatis idoneo, conſtat. Verum non tantum Ionici ſcriptores, ſed et *Plato*, *Xenophon*, *Ariſtoteles*, *Theophraſtus*, qui paſſim adhibet, aliique innumeri, illud alterum malunt; idooque, nihil hic immutandum, duximus. Wass. Haec

81. Interea vero Syracusani ac socii, vbi dies illuxit, et Athenienses abisse cognouerunt, plerique Gylippum insimulabant, quod Athenienses sciens prudensque dimisisset. Quare celeriter persequentes, qua progressos non difficile norant, sub horam prandii *eos* adipiscuntur. Cum autem assequuti fuissent Demosthenis milites, qui postremi erant, et tarde et incomposite iter faciebant, quod noctu tunc perturbati fuissent, confestim *eos* aggressi pugnare coeperunt. Syracusanorum autem equitatus ipsos facilius circumdedit, et in exiguum loci spatium contraxit, quod tunc essent separati. Nam Niciae exercitus vlterius progressus distabat *illinc* centum et quinquaginta stadia. Nicias enim *agmen* ocius ducebat, quod existimaret, minime salutare esse, in huiusmodi tempore cunctari vltro et dimicare, sed quam celerrime sese recipere, ita vt *milites* eatenus pugnarent, quatenus cogerentur. Demosthenes vero multiplici, eoque assiduo labore, magis ac magis premebatur, * quod ipsum posterius digressum, hostes priores vrgerent. Cum autem tunc Syracusanos insequentes animaduertisset, non tam progrediebatur, quam ad proelium aciem instruebat, donec cunctatus ab ipsis est circumventus, et cum ipse, tum Athenienses, qui cum ipso erant, in magna perturbatione sunt constituti. Nam concluſi intra quendam locum, qui muro circumdatus erat, et viam hinc et inde, et non paucas oleas habebat, missilibus vndique petebantur. Huiusmodi autem assultibus, non autem stataria pugna, haud abs re Syracusani vtebantur. Nam aduersus homines desperatos periculum subire, non amplius tam e re illorum quam Athenienſium, erat. † Simul etiam *Syracusani* nonnihil sibi parcebant, propter manifestum rei feliciter gestae successum, quem iam adepti erant, ne prius, *quam hostes debellassent*, aliqua *ratione ipsi ab illis* absumerentur; et existimabant, vel sic, hoc ipso *pugnae* genere illos, a se perdomitos, captum iri. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U.C. Varr. 341.

82. Cum igitur Gylippus et Syracusani sociique, totum diem vndique telis *hostem* petentes, animaduertissent Athenienses sociosque vulneribus ac aliis aerumnis grauiter afflictos, per praeconis vocem edixerunt, primum quidem, si quis ex insularum incolis ad se transire vellet, ea conditione,

* Quod ipsi nouissimum agmen ducenti instabant hostes. *Acacius.* † Simul in tam secunda fortuna quisque sibi, ne caderet, parcebat, ratus, nihilominus hoc eos praelii genere domari posse. *Idem.*

Ἢ ὑ χαλεπῶς ἠσθάνοντο] ἤτοι τὸ ὑ χαλεπῶς τῷ ἔγνωσαν συντακτέον, ἵνα ᾖ, ῥᾳδίως ἔμαθον αὐτὰς ἢ κεχωρήκεσαν· ἢ τῷ κεχωρηκότας, ἵνα σημαίνῃ, ἢ ἐδόκουν αὐτοῖς εὐκόλως καὶ ῥᾳδίως κεχωρηκέναι οἱ Ἀθηναῖοι. Δίχα δὴ ὄντας] ἦγον, κεχωρισμένης ἀπὸ τῶν μετὰ Νικίου. Καὶ ξυνῆγον ἐς ταυτὸ] ἀτὶ τῶ, ἐκύκλουν ἐς ὀλίγον χωρίον. Ἐν τῷ τοιούτῳ] καιρῷ δηλονότι. Ἀνειληθέντες γὰρ] συτραφέντες. Καὶ ὑ ξυεσαδὲν] ἦγον, ἐκ τῶ πλησίον. Καὶ ἅμα φειδώ τέ τις ἐγένετο] ὡς ἂν φανερᾶς ὔσης τῆς εὐτραγίας, ὐκ ἐβούλοντο ἀποκινδυνεύειν, ἀλλ' ἐφείδετο αὐτὸς ἑαυτοῦ, ὥσε μὴ προαναλωθῆναι. τυτέσιν, ἐνόμιζον, καὶ ὕτω λήψεσθαι τὰς Ἀθηναίας χωρὶς τῶ αὐτοὶ προαναλωθῆναι καὶ κινδυνεῦσαι. Μὴ προαναλωθῆναί τῳ] ἦγον, τύτῳ τῷ τρόπῳ τῆς μάχης. Πανταχόθεν] ἦγον κύκλωθεν. Ὡς σφᾶς ἀπιέναι] ἦγον, εἰς τὰς Συρακυσίας.

nondum legeram, quum scribebam ea, quae ad VI, 99. adnotaui. Dvk.

μὴ προαν.τω) Aliena est Porti interpret. vertentis: *aliqua ratione ab illis absumerentur:* Nam et frigct illud, *aliqua ratione*; nec periculum erat, ne *absumerentur* a paucitate afflictorum. Verterim; *ne quid* (virium suarum) *insumerent, carperent*, qs. ne quid *impensae* facerent, nichts zuſetzten, nichts daran wagten. Actiue enim accipi posse, vel ἐκυκλοῦντο αὐτοὺς, supra, init. c. h. docuerit. Et Abr. ita accipit, qui non expedit tamen illud τῳ· cui enim proderent fortunam?

καὶ ἐνόμ.) i. e. ἀλλ' ἐνόμ. vel, ἐνόμ. γάρ.

καὶ ὡς) Ita leg. non ὡς· aut redundet ὡς ad ταύτῃ τῇ ἰδέᾳ· quod pro interpretatione habuerim τοῦ ὡς, nili sit nimis Thucydideum. καὶ ὡς est *vel sic*, absque vlla vehementiore pugna, ταύτῃ τῇ id. tali *modo*, quo instituissent, caute agendo. Sed πρὸ cur addit in προαναλωθῆναι· nempe, *ante* tempus, *prius*, quam vsus ita ferret, vbi iam proel o nihil opus esset, quo imminuerent vires, quibus *deinde* (hoc maxime respici, putem,) contra Niciae integras copias vti opus foret: πρὸ denique hic fuer t Gall. *mal à propos*, sine vlla necessitate, *hors de saison*, vbi nil attineret.

C. 82. [παντεχ.] [ὡς σφ.] Scholl. abs. Aug]

[x] ἀπιέναι· καὶ ἀπεχώρησάν τινες πόλεις ἀ πολλαί· ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ πρὸς τὰς ἄλλας [y] ἅπαντας τὰς μετὰ Δημοσθένους ὁμολογία γίγνεται, ὥστε ὅπλα τε παραδοῦναι, καὶ μὴ ἀποθανεῖν μηδένα, μήτε βιαίως, μήτε δεσμοῖς, μήτε [z] τῆς ἀναγκαιοτάτης ἐνδείᾳ διαίτης. καὶ παρέδοσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτούς, ἑξακισχίλιοι, καὶ τὸ ἀργύριον, ὃ εἶχον, ἅπαν κατέθεσαν, ἐσβαλόντες ἐς ἀσπίδας ὑπτίας· καὶ ἐνέπλησαν ἀσπίδας τέσσαρας. καὶ τότε μὲν εὐθὺς [a] ἀπεκόμισαν ἐς τὴν πόλιν· Νικίας δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἀφικνοῦνται αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἐρινεόν· καὶ, διαβὰς πρὸς μετέωρόν τι, [b] ἐκάθισε τὴν στρατιάν.

πγ'. Οἱ δὲ Συρακόσιοι τῇ ὑστεραίᾳ καταλαβόντες αὐτὸν, ἔλεγον, ὅτι οἱ μετὰ Δημοσθένους [c] παραδεδώκοιεν σφᾶς αὐτούς, [d] κελεύοντες κἀκεῖνον τὸ αὐτὸ δρᾶν. [e] ὁ δ', ἀπιστῶν, σπένδεται, ἱππέα πέμψαι σκεψόμενον. ὡς δ' οἰχόμενος ἀπήγγειλε πάλιν παραδεδωκότας, ἐπικηρυκεύεται Γυλίππῳ καὶ Συρακοσίοις, εἶναι ἕτοιμος ὑπὲρ Ἀθηναίων [f] ξυμβῆναι, ὅσα ἀνάλωσαν χρήματα Συρακόσιοι ἐς τὸν πόλεμον, ταῦτα ἀποδοῦναι, ὥστε τὴν μετ' αὐτοῦ στρατιὰν ἀφεῖναι αὐτούς· [g] μέχρις οὗ δ' ἂν τὰ χρήματα ἀποδοθῇ, ἄνδρας δώσειν Ἀθηναίων ὁμήρους, ἕνα κατὰ τάλαντον. οἱ δὲ Συρακόσιοι [h] καὶ Γύλιππος οὐ προσεδέχοντο τοὺς λόγους, ἀλλὰ προσπεσόντες, καὶ περισάντες πανταχόθεν, ἔβαλλον καὶ τότε μέχρι ὀψέ. εἶχον δὲ καὶ ἄτοι πονήρως, σίτου τε καὶ τῶν [i] ἄλλων ἐπιτηδείων ἀπορίᾳ. ὅμως δὲ, τῆς νυκτὸς φυλάξαντες τὸ ἡσυχάζον, ἔμελλον [k] πορεύεσθαι. καὶ ἀναλαμβάνουσί τε τὰ ὅπλα, καὶ οἱ Συρακούσιοι αἰσθάνονται, καὶ [l] ἐπαιώνισαν. [m] γνόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτι ἀ λανθάνουσι, κατέθεντο πάλιν, πλὴν τριακοσίων μάλιστα ἀνδρῶν· οὗτοι δὲ, διὰ τῶν φυλάκων [n] βιασάμενοι, ἐχώρουν τῆς νυκτὸς, ᾗ ἐδύναντο.

πδ'. Νικίας [o] δὲ, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, [p] ἦγε τὴν στρατιάν· οἱ δὲ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι [q] προσέκειντο τὸν αὐτὸν τρόπον πανταχόθεν βάλλοντές τε καὶ [r] κατακοντίζοντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἠπείγοντο πρὸς τὸν [s] Ἀσσίναρον ποταμὸν, ἅμα μὲν βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς πανταχόθεν προσβολῆς ἱππέων τε πολλῶν καὶ τῷ ἄλλῳ ὄχλῳ, οἰόμενοι, ῥᾷόν τι σφίσιν ἔσεσθαι, ἢν διαβῶσι τὸν ποταμόν· ἅμα δὲ * ὑπὸ τῆς ταλαιπωρίας, καὶ τῷ πιεῖν ἐπιθυμίᾳ. [t] ὡς δὲ γίγνονται ἐπ' αὐτῷ, ἐσπίπτουσιν ἤδη νὸ σμῳ ἔτι, ἀλλὰ πᾶς τε [v] τὶς διαβῆναι [x] πρῶτος βουλόμενος. καὶ οἱ πολέμιοι ἐπικείμενοι χαλεπὴν ἤδη τὴν διάβασιν ἐποίουν. ἀθρόοι γὰρ ἀναγκαζόμενοι χωρεῖν, ἐπέπιπτόν [y] τε ἀλλήλοις,

[x] Ἐπιέναι *Gr. Ald. Flor. Baſ.* antea ἐπελινθ. vno voc. Mſqu. [y] Ἅπαντας omittunt *Ar. C.* vt et mox μὴ ante ἀποθανεῖν. Ἅπαντας omittit etiam *Dan.* [z] Τοῖς ἀναγκαιοτάτοις *Caſſ.* antea δεσμῷ Mſqu. [a] Ἀπεκόμιζον *Marg. Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Mſqu. [b] Καθεῖσε *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. [c] Παραδεδώκασι *Reg.* [d] Ἐγκελεύοντες *Ar.* Ἐκελεύοντό τε *C.* [e] Ὁ δὲ ἀπιστῶν *Gr.* [f] Συμβῆναι *Gr.* [g] Μέχρι *Reg. Caſſ.* Baſil. *Gr.* Aug. [h] Καὶ ὁ Γύλιππος *C.* Mſqu. Paullo poſt ἔβαλον *Gr.* [i] Ἄλλων omittunt *Ar. C. Gr. Cl. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. [k] Πορεύεσθαι *Ar. C Cl Reg.* [l] Ἐπαιώνισαν *Ar. C.* Mſqu. Aug. hic a corr. [m] Γνόντες δ' οἱ Ἀθην. *Gr.* [n] Κομισάμενοι *Gr.* [o] Δ' ἐπειδὴ *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. [p] Ἦγεν *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. [q] Προσέκειντο κατὰ τὸν αὐτ. τρ. *Dan.* [r] Ἀκοντίζοντες *Reg.* [s] Cum ſimplici *σ* ſcribitur apud *Plutarchum* et *Diodorum.* Vide *Cluverii* Sicil. Antiq. pag. 184. Hvds. Ἀσσιναρὸν *Gr.* * ὑπὸ d. Mſqu. [t] Ὡς δ' ἐγένοντο ἐπ' αὐτῷ *Reg.* [v] Particulam τὶς redundare exiſtimat *Stephanus:* quem vide in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. pag. 80. Hvds. [x] Αὐτὸς πρῶτος *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. [y] Τ' ἀλλήλοις *Gr.*

οἱ πάντ. — ἑξακισχ.) Aut pro (ἐκ) τῶν πάντων, vt ſaepius ſupra; aut ad ἑξακισχ. intell. ὄντες. *Omnes* enim videntur ſe tradidiſſe; nam *reliqui* quid facerent? Et c. 83. init. memorantur *omnes* ſe dedidiſſe.

Ἐκάθισε] Quinque *Mſſ.* καθεῖσε. Ita *Homerus* Iliad. ε'. v. 36. et Iliad ξ'. v. 204. vbi vid. *Euſtathium* pag. 978. pro ἐκάθισε, καθίδουσε, *collocauit.* Priſcae ſcriptores an eo vtantur, mihi nondum compertum eſt. Nec tamen valde probabile videtur, e capite imperitorum ſcribarum natum eſſe; et fortaſſis interpretatio Magiſtrorum locum verae ſcripturae occupauit, vt ſaepe alibi. Dvk. καθεῖσε ſi legeris: non a καθίζω fuerit, verum a καθέζω.

C. 83. σπένδ.) *pactus eſt*; vel int. ἐπὶ τῷ πέμψ. inducias pactus eſt, *vt* (tantisper) mitteret.

οἰχόμ.) Obſcurius omiſſ. οὗτος, nempe ὁ ἱππεύς· pergit enim, ἐπικηρυκ. ſine Nominat. tanquam vnus *Nicias*, et *ipſe*, omnia fecerit.

vt liber eſſet. Quaedam autem, non multae tamen, ciuitates *ad ipſos* transierunt. Poſtea vero et cum caeteris omnibus, qui cum Demoſthene erant, compoſitio facta eſt ea lege, vt arma traderent, et *eorum* nullus mortem obiret aut violentam, aut in vinculis, aut inopia rerum ad victum neceſſariarum. * Vniuerſi autem, qui ſe ipſos dediderunt, erant numero ſex *hominum* millia, omnemque pecuniam, quam habebant, depoſuerunt, *eam* in ſupina ſcuta coniicientes, et quatuor ſcuta repleuerunt. Atque hos quidem *Syracuſani* confeſtim in vrbem abduxerunt. Nicias vero eiusque milites eodem die ad fluuium Erineum peruenerunt, eoque traiecto, in edito quodam loco copias *et caſtra* collocauit. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

83. Poſtridie vero Syracuſani, eum adepti, dixerunt, Demoſthenis milites ſeſe dedidiſſe, et ipſum quoque idem facere iuſſerunt. Ille vero, quod his fidem non haberet, induciis *cum hoſte* factis, equitem miſit, qui *rem* exploraret. Cum autem *eques* reuerſus renuntiaſſet dedidiſſe, *Nicias* per caduceatorem Gylippo Syracuſanisque reſpondit, ſe paratum eſſe ad transigendum pro Athenienſibus, vt, quos ſumtus in bellum Syracuſani feciſſent, hos reſtitueret, ea conditione, vt ipſi *ſeipſum et* ſuum exercitum dimitterent. Donec autem pecunia perſolueretur, ſe daturum obſides ex Athenienſibus, † ſingulis talentis in ſingula obſidum capita taxatis. At Syracuſani et Gylippus has conditiones non acceperunt, ſed impreſſione *in eos* facta, et vndique circumſtantes, hos etiam ad veſperum vſque telis petierunt. Ob commeatus autem et rerum aliarum inopiam hi quoque male ſe habebant. Sed tamen, obſeruato noctis ſilentio, discedere ſtatuerant. Quamobrem arma ſumſerunt: ſed Syracuſani *hoc* ſenſerunt, et ad arma conclamarunt. Athenienſes vero, cum cognouiſſent, ſe non latere *hoſtem*, rurſus *arma* depoſuerunt, exceptis fere trecentis. Iſti enim per *media Syracuſanorum* praeſidia perrumpentes, per noctem contenderunt, qua potuerunt. Sept. 7.

84. Nicias vero, cum dies illuxiſſet, exercitum abducere coepit. Syracuſani vero et ſocii vrgebant eodem modo, *quo pridie*, telis et iaculis vndique petentes. Sed Athenienſes properabant ad flumen Aſſinarum, ſimul quidem, quod vndique grauiter vrgerentur *aſſiduis* multorum equitum ac alius multitudinis incurſionibus, quod aliquo modo melius ſecum actum iri putarent, ſi flumen illud traieciſſent: ſimul etiam laſſitudine bibendique deſiderio. Cum autem ad ipſum perveniſſent, nullo iam ordine *in ipſum* irrumpunt, ſed vnusquisque primus *id* transire cupiens. At hoſtes *illis* inſtantes transitum iam difficilem reddebant. Quod enim iter conferti facere cogerentur, ** alii ſuper alios cadebant, et *alii alios* conculcabant, et alii quidem, in tela et arma Sept. 8.

* Atque ita dedidere ſeipſos cuncti, numero ſex millia etc. *Valla.* † Singulos pro quolibet talento. *Acacius.* ** Alii ſuper alios cadentes, inuicem conculcabantur telisque et armis: quorum alii ſtatim peribant, alii vero etc. *Valla.*

Τῆς νυκτὸς φυλάξαντες τὸ ἡσυχάζον] καθ' ὃ μάλιστα τῆς νυκτὸς ἔμελλον οἱ πολέμιοι ἡσυχάζειν. Οὗτοι δὲ διὰ τῶν φυλάκων βιασάμενοι] ἦγον, διελθόντες τοὺς φύλακας σὺν βίᾳ. Ὡς δὲ γίγνονται ἐπ' αὐτῷ] ἦγον παρ' αὐτῷ.

Μέχρις] *Thomas Magiſter* μέχρι hic et alibi legit ſequente vocali. WASS. Vid. ad IV, 3. DVK.

καὶ τοῦτ.) Cur καὶ addit? Nempe, ſicut Demoſthenis copiis inſtiterant; *ſimiliter.*

[οὗτοι δὲ) Schol. abeſt Aug.]

C. 84. ἅμα δὲ) nempe ἠπείγοντο. Tripliciter variauit: 1) participio, οἰόμενοι, 2) ὑπὸ c. Genit. 3) Datiuo vel Ablat. ἐπιθυμίᾳ.

[ὡς δὲ γίγν.) Schol. abeſt Aug.]

Διαβῆναι πρῶτος] Etiam *Gr.* et *Cl.* διαβῆναι αὐτὸς πρῶτος. nec male. WASS.

καὶ κατεπάτων, [z] περί τε τοῖς δορατίοις καὶ σκεύεσιν. [a] οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο, οἱ δὲ, [b] ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον. [c] ἐς τὰ ἐπὶ θάτερά τε τῆ ποταμῆ [d] παρασάντες [e] οἱ Συρακόσιοι, (ἦν δὲ κρημνῶδες·) ἔβαλλον ἄνωθεν τὰς Ἀθηναίας, [f] πίνοντάς τε [g] τὰς πολλὰς ἀσμένως, καὶ ἐν κοίλῳ ὄντι [h] τῷ ποταμῷ ἐν σφίσιν αὐτοῖς ταρασσομένους. οἵ τε Πελοποννήσιοι, ἐπικαταβάντες, τὰς ἐν [i] τῷ ποταμῷ μάλιστα ἔσφαζον. καὶ τὸ ὕδωρ εὐθὺς διέφθαρτο· ἀλλ' ὀδὲν ἧσσον ἐπίνετό τε ὁμῆ τῷ πηλῷ, ἡματωμένον, καὶ περιμάχητον ἦν τοῖς πολλοῖς.

πέ. Τέλος δὲ, νεκρῶν τε πολλῶν ἐπ' ἀλλήλοις ἤδη [k] κειμένων ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ διεφθαρμένης τῆ στρατεύματος, τῆ μὲν, κατὰ τὸν ποταμὸν, τῆ δὲ, καὶ εἴ τι διαφύγοι, ὑπὸ τῶν ἱππέων, [l] ὁ Νικίας [m] Γυλίππῳ ἑαυτὸν παραδίδωσι, πιστεύσας μᾶλλον αὐτῷ, ἢ [n] τοῖς Συρακοσίοις· καὶ ἑαυτῷ μὲν χρῆσθαι ἐκέλευεν ἐκεῖνόν τε καὶ Λακεδαιμονίους, [o] ὅ, τι βούλονται, [p] τὰς δὲ ἄλλας στρατιώτας παύσασθαι φονεύοντας. καὶ ὁ Γύλιππος μετὰ τοῦτο ζωγρεῖν ἤδη ἐκέλευε· καὶ τούς τε λοιποὺς, ὅσους μὴ ἀπεκρύψαντο, (πολλοὶ δὲ ἔτοι ἐγένοντο,) [q] ξυνεκόμισαν ζῶντας· καὶ ἐπὶ τὰς τριακοσίας, οἳ τὴν φυλακὴν διεξῆλθον τῆς νυκτὸς, [r] πέμψαντες τὰς διωξομένους, ξυνέλαβον. τὸ μὲν ὂν ἀθροισθὲν τῆ στρατεύματος ἐς τὸ κοινὸν, ὰ πολὺ ἐγένετο, τὸ δὲ διακλαπὲν, πολύ. καὶ [r] κατεπλήσθη πᾶσα Σικελία αὐτῶν, ἅτε ὰκ ἀπὸ ξυμβάσεως, ὥσπερ τῶν μετὰ Δημοσθένους, ληφθέντων· μέρος δέ τι ὰκ ὀλίγον [*] καὶ ἀπέθανε. πλεῖστος γὰρ δὴ φόνος ἕτος καὶ ὀδενὸς ἐλάσσων τῶν ἐν τῷ Σικελικῷ πολέμῳ τούτῳ ἐγένετο. καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις

z Περί τε manus recens adscripsit *Reg.* καὶ post δορατ. d. Mſqu. *a* Καὶ οἱ μὲν *Reg.* *b* Vide *Suidam* in *voce* ἐμπαλασσόμενοι. Sic emendauit corrector *Cod. Reg.* in textu ἐταλασσόμενοι. *c* Ἐς τὸ ἐπὶ etc. *Ar. C.* *d* Παρασάντες δὲ οἱ *Gr.* ſed δὲ ab emendante adſcriptum eſt. *e* Οἱ Συρακόσιοι deſunt *Reg.* *f* Πίπτοντας *Gr.* *g* Τὰς non habet *Caſſ.* et punctis not. Aug. a m. 1. ἀσμένως mox Mſqu. *h* Τῷ deeſt *C.* *i* Τῷ omittunt *Ar. C. Gr.* *k* Διακειμένων *Dan.* *l* Ὁ abeſt *Ar. C. Reg. Caſſ Gr.* Aug. Mſqu. *m* Deditionem Niciae pulcre deſcribit *Plutarchus* pag. 541. *Ed. Francof.* Hvds. *n* Τοῖς omittit *Gr.* *o* Τὰς δ' ἄλλας *Gr.* *p* Συγκομίσας *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. Ξυγκόμισαν *Gr.* *q* Πέμψαντες δὲ τὰς *Gr.* *r* Διεπλήσθη πᾶσα ἡ Σικελία *Marg. Ar. C. Alt. Flor. Baſ.* Διεπλήσθη *Cl.* Aug. Διεπλήσθη πᾶσα Σικελία *Reg. Caſſ. Dan.* Articulus ἡ non eſt in *Baſ.* Κατεπλήσθη πᾶσα ἡ Σικελία *Cam.* * καὶ d. Mſqu.

κατεπάτουν) int. ἀλλήλους· repet. ex alio caſu, ἀλλήλοις, more Noſtri.

Οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι — Ἀθηναίας] *Suidas* in ἐμπαλασσόμενοι. ibi omittit τε, et περισάντες δὲ οἱ legit: vocem ἐμπαλασσόμενοι, ἐμπλεκόμενοι, περιπειρόμενοι δόρατι, φυρόμενοι interpretatus eſt apud *Euſtath.* ad Homer. Iliad. ε'. p. 527. *Ed. Rom.* Aelius Dionyſius. Wass. *Suidas* quoque alia diſtinctione, κατέῤῥεον ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τῆ ποταμῆ. περισάντες δὲ οἱ Συρακόσιοι. Et ſic etiam *Gr.* nec deterius, vt mihi videtur. Nam *Thucydides* poſtea demum dicit, hoſtes Athenienſium fluvium ingreſſos. *Heſychium* in ἐμπαλέξαι, et ἐμπαλύγματα bene ex hoc loco emendant *Sopingius* et *Salmaſius.* *Phavorinus* in παλάσσεσθαι *Euſtathium* deſcribens perperam habet ἐμπασσόμενοι, pro ἐμπαλασσόμενοι. Dvk.

[ἐμπαλ. κατέῤῥ.) In Aug. Schol. eſt, ἐμπλεκόμενοι κατέπιπτον] Non indicatur tamen, an reliqua deſint. Et rurſus ita Caſſell.

ἐμπαλασσ.) Crediderim, ſignificare hic, turbati, implexi, obhaerentes; propter verbi et ad illa περὶ δορατίοις καὶ σκεύεσι, ſenſu alias caritura; haerentes, impediti, impliciti circa (ad, per) ligna et vaſa.

ὁμῆ τῷ π.) refer ad ἐπίνετό τε, et ad ἡματωμ. int. καὶ, vel καίπερ. Ad ἡματωμ. retuliſſe videtur Poit.

C. 85. Τῆ στρατεύματος] *Diodorus* p. 340. πρὸς τῷ Ἀσιναρῳ ποταμῷ περικυκλώσαντες, ἀπέκτειναν μὲν μυρίας ἑκατὸν ἑξήκοντα, ἐζώγρησαν δὲ ἑπτακισχιλίας. Noſter interemtorum numerum tacet. Wass.

[τοῦ δὲ) In marg. Aug. adſcr. τοῦ δὲ διαφυγόντος.] Nihil ſane opus; nam vtrumque τοῦ refertur ad στρατεύματος, ſign *partim*, vel *aliis*. Illo διαφυγόντος addito, vel intellecto, εἴ τι διαφ. fuerit, εἴγε καὶ, *ſi tamen, ſi quidem*, wenn ja noch. Sed nimirum eſt, vt dixi, contra tenorem orationis.

Ἑαυτῷ μὲν χρῆσθαι] Formula obuia in conditionibus deditionum: II, 4. IV, 69. de qua *Stephanus* in Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. pag. 94. Dvk.

χρ. ἐκέλ. ὅ, τι βούλ.) ſcil. καθ' ὅ, τι, i. e ὅπως. ἐκέλευεν eſt, ad ἑαυτῷ, *permiſit*, ad τοὺς δὲ ἄλλους, *rogauit.*

Ὅ, τι βέλονται] *Plutarch* 541. Νικίας Γυλίππῳ προσπεσὼν, εἶπεν, ἔλεε ς ὑμᾶς, Γύλιππε λαβέτω νικῶντας ἐμῆ μὲν μηδεὶς ὃς ἐπὶ τηλικαύταις ἀτυχίαις ὄνομα καὶ δόξαν ἔσχον τῶν δ' ἄλλων Ἀθηναίων. Haec et alia pro ermiſ. Noſter Wass.

ζωγρεῖν ἤδη) i. e. *parcere* illis, non interfice e. Ita ſaepius apud Homer. rogant victi, v. c. Dolon, I. 10. 378. ζωγρεῖτ', i. e. nolite mihi vitam eripere. Simpliciter poſi-

incidentes, confeſtim peribant, alii vero, ſe ipſi mutuo complectentes, ſecundo flumine fere- Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U.C. Varr. 341.
bantur. * In vlteriorem etiam fluminis ripam transgreſſi Syracuſani (erat autem praeceps) et dispoſiti, e ſuperiore loco Athenienſes telis conficiebant, multos etiam auide potantes, et inter ſe ipſos in cauo fluminis alueo perturbatos. Peloponneſii vero, *illuc* deſcendentes, trucidarunt eos praecipue, qui erant in fluuio. Et aqua confeſtim eſt corrupta. Sed quamuis et coeno ſimul et ſanguine eſſet polluta, nihilominus tamen bibebatur, et de ea multi inter ſe digladiabantur.

85. Tandem vero cum multa cadauera alia ſuper alia in flumine iam iacerent, et exercitus profligatus eſſet, partim quidem apud amnem, partim vero, ſi quis etiam effugerat, ab equitibus, Nicias ſe Gylippo dedidit, quod ipſi maiorem, quam Syracuſanis, fidem haberet. Et cum illi, tum etiam *caeteris* Lacedaemoniis permiſit, vt arbitratu ſuo de ſe ſtatuerent: ſed *hoſtes orauit*, vt caeteros milites *Athenienſes* occidere ceſſarent. Poſtea vero Gylippus imperauit, vt *Athenienſes* iam viui caperentur: et caeteros, quotquot *a Syracuſanis* nondum occultati fuiſſent, (horum autem numerus erat magnus,) viuos *in vrbem* deduxerunt; quinetiam trecentos illos, qui noctu per media *Syracuſanorum* praeſidia transierant, miſſis, qui *eos* perſequerentur, comprehenderunt. Verum huius exercitus ea quidem pars, quae in vnum publice contracta fuit, haud magna fuit: ea vero, quae *a privatis hominibus* ſurrepta *ac ſuppreſſa* fuit, magna fuit. Hisque tota Sicilia fuit repleta, quippe quod *iſti* non ex pactione (quemadmodum illi, qui cum Demoſthene erant) capti fuiſſent. Quaedam etiam *horum* non exigua pars interiit. Haec enim ſtrages *a Syracuſanis eorumque ſociis tunc edita* maxima fuit; nec vlla minor earum *omnium*, quae in hoc Siculo bello factae fuerunt. Et in caeteris incurſionibus, quae, dum iter fieret, frequentes fue-

* Hos ex vtraque fluminis parte Syracuſani ſuperſtantes etc. *Valla.*

Οἱ δὲ, ἐμπαλασσόμενοι κατέῤῥεον] ἀντὶ τοῦ, συμπλεκόμενοι κατέπιπτον. ἑτοίμως ἔπιπτον. Καὶ περιμάχητον ἦν τοῖς πολλοῖς] ἦγουν σπουδαιότατον. Ὅσοι μὴ ἀπεκρύψαντο] ὅσοι δηλαδὴ μὴ διέκλεψαν οἱ Συρακούσιοι. Καὶ κατεπλήσθη πᾶσα Σικελία αὐτῶν] γράφεται διεπλήσθη. Πλεῖστος γὰρ δὴ φόνος ἔτος] ἀντὶ τοῦ πολὺ πλείων τοῦτο ἀκουστέον. οὐδὲ γὰρ ἐγγὺς ἐν τῷ Σικελικῷ πολέμῳ τοσοῦτος ἄλλος φόνος ἐγένετο. ἐμοὶ δὲ φαίνεται γεγράφθαι, καὶ οὐδενὸς ἐλάσσων τῶν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πολέμῳ ἐγένετο λέγει γὰρ αὐτὸς ἐπὶ τέλει τῆςδε τῆς ἱστορίας· συνέβη τε, τοῦτο τὸ ἔργον τὸ Ἑλληνικὸν τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε μέγιστον γενέσθαι, δοκεῖ δέ μοι, καὶ ὧν Ἑλληνικῶν ἴσμεν. ἔοικεν οὖν καὶ ταῦθα μὴ μόνοις τοῖς Σικελικοῖς, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἀντεξετάζειν τὴν συμφοράν.

tum Verbum, pro, ζώγρησιν (vt fingam vocab.) ποιεῖσθαι, qſ. ſtudere captiui excipiendis, ſich (mehr) des Gefangennehmens zu befleißigen, nempe, non caedibus. aut ad ζωγρεῖν int. αὐτοὺς, τοὺς Ἀθηναίους. Illud praetulerim paene. ἤδη eſt *nunc*, nunmehr; nempe ex quo iſta petiiſſet Nicias.

ἀπεκρύψαντο) *Apud ſeſe, domi* quisque *ſuae*, occultatos detinebant; haec vis eſt Medii: nam Actiuum ſit, quos *occultaſſent*, nempe ipſorum (Athen.) ſocietati conſulentes. Sed, in ſeruitutem abreptos furtim, refert Thuc. At mox διωξομένους eſt plane et ſi paulo praeter pro Actiuo; vbi nulla vis eſt Medii.

ἐς τὸ κοινὸν) ſign. aut *in vnum*, vno *globo*, aut, qui in *publicam cuſtodiam* abderentur. Alias ἐς τὸ κοινὸν eſt Lat. *in medium*, i. e. *propalam*, *in commune*. Sed et ſign. *in publicum*, vt de pecunia, *in aerarium*.

[κατεπλ.) Schol. abeſt Aug.]

[πλεῖστ γ. δὴ) Schol. Aug. d. τοῦτο ante ἀκουστέον, pro λέγει eſt λέγεται, (male:) et τε poſt συνέβη d.] Et hoc perperam.) Ἑλληνικῷ autem, legi quod vult Schol, alienum videtur. Manifeſto enim de ἄλλαις περιβολαῖς, *huius* ergo belli, loquitur Th. Et vero τούτῳ addi ur; cuius vt praeſentiam Gloſſemate haeruturus ſim voc. Σικελικῷ, quam aliud bellum intellecturus.

[s] προσβολαῖς, ταῖς κατὰ τὴν πορείαν συχναῖς γενομέναις, ὀλίγοι ἐτεθνήκεσαν. [t] πολλοὶ δὲ ὅμως καὶ διέφυγον, οἱ μὲν, καὶ [v] παραυτίκα, οἱ δὲ, καὶ ὑλεύσαντες, καὶ διαδιδράσκοντες ὕστερον. [x] τούτοις δ' ἦν ἀναχώρησις ἐς Κατάνην.

πς'. Συναθροισθέντες δὲ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, [y] τῶν τε αἰχμαλώτων, ὅσους ἐδύναντο πλείστους, καὶ τὰ σκῦλα, [z] ἀναλαβόντες, ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους * Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων, ὁπόσους ἔλαβον, κατεβίβασαν ἐς τὰς [a] Λιθοτομίας, ἀσφαλεστάτην εἶναι νομίσαντες [b] τὴν τήρησιν· Νικίαν δὲ καὶ Δημοσθένην, ἄκοντος Γυλίππου, [c] ἀπέσφαξαν. ὁ γὰρ Γύλιππος καλὸν τὸ ἀγώνισμα [d] ἐνόμιζέν οἱ εἶναι, ἐπὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοὺς ἀντιστρατήγους κομίσαι Λακεδαιμονίοις. ξυνέβαινε δὲ, τὸν μὲν πολεμιώτατον αὐτοῖς εἶναι, † Δημοσθένην, διὰ τὰ ἐν τῇ νήσῳ καὶ Πύλῳ, [e] τὸν δὲ, διὰ τὰ αὐτὰ, [f] ἐπιτηδειότατον. τοὺς γὰρ ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας τῶν Λακεδαιμονίων, ὁ Νικίας πρόθυμήθη, σπονδὰς πείσας τοὺς Ἀθηναίους ποιήσασθαι, ὥστε ἀφεθῆναι· ἀνθ' ὧν οἵ τε Λακεδαιμόνιοι ἦσαν αὐτῷ προσφιλεῖς, κἀκεῖνος [g] οὐκ ἤκιστα πιστεύσας ἑαυτὸν τῷ Γυλίππῳ παρέδωκεν. ἀλλὰ τῶν Συρακουσίων τινὲς, (ὡς ἐλέγετο,) οἱ μὲν, δείσαντες, ὅτι πρὸς αὐτὸν [h] ἐκεκοινολόγηντο, μὴ, βασανιζόμενος διὰ τὸ [i] τοιοῦτον, ταραχὴν σφίσιν ἐν εὐπραγίᾳ ποιήσῃ, [k] ἄλλοι δὲ, (καὶ οὐκ ἤκιστα οἱ Κορίνθιοι,) μὴ, χρήμασι πείσας τινὰς, ([l] ὅτι πλούσιος ἦν,) ἀποδρᾷ, καὶ αὖθις [m] σφίσι νεώτερόν τι ἀπ' αὐτοῦ γένηται, πείσαντές τε τοὺς ξυμμάχους ἀπέκτειναν αὐτόν. καὶ ὁ μὲν τοιαύτῃ, ἢ [n] ὅτι ἐγγυτάτω τούτων, αἰτίᾳ ἐτεθνήκει, ἤκιστα δὴ ἄξιος ὢν [o] τῶν γε ἐπ' ἐμοῦ Ἑλλήνων ἐς τοῦτο δυσχυχίας ἀφικέσθαι, διὰ τὴν νενομισμένην [p] ἐς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσιν.

s Προσβολαῖς omittunt *Ar. C.* Ἐσβολαῖς *Cl.* Προσβολαῖς omittunt etiam *Reg.* et *Caſſ.* Mſqu. Aug. ſed in hoc add. in marg. a m. 2. t Πολλοὶ δ' ὅμως καὶ διέφ. *Ar.* Πολλοὶ δ' ὅμως διέφ. *C.* v Παρ' αὐτίκα *Caſſ.* Aug. παραχρῆμα Mſqu. x Id eſt: ὅτοι δὲ ἐς Κατάνην ἀνεχώρουν. *Ae. Port.* y Τῶν τε ἐκ αἰχμ. *Gr.* Sed ἐκ punctis ſubſcriptis notatum eſt. z Σκῦλα λαβόντες *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. * τῶν Ἀθ. Mſqu. et mox κατεβίβασαν. a Inſignis hic in Epipolis carcer Λατομίαι dicitur a *Plutarcho* et *Diodoro*. Vide *Cluverii* Siciliam Antiq. pag. 149. 150. et *Fazellum* Dec. 1. lib. 1. rerum Sicularum. Hvds. b Τὴν omittunt *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. c Κατέλευσαν *Thucydidem* ſcripſiſſe, ſuſpicaretur quiſpiam ex *Plutarchi* Nicia, prope finem, vbi haec occurrunt: Δημοσθένην δὲ καὶ Νικίαν ἀποθανεῖν Τίμαιος φησὶν ὑπὸ τῶν Συρακουσίων καταλευσθέντας, ὡς Φίλιστος ἐγραψε καὶ Θουκυδίδης, ἀλλ' αὐτὸς οἱ ἑαυτῶν ἀποθανεῖν. Hvds. d Ἐνόμιζέ οἱ *Gr.* † τὸν Δημ. Mſqu. id. νίσῳ per ι, et τῷ Πύλῳ pro καὶ Π. e Τὸν δὲ Νικίαν διὰ τὰ etc. *Marg. Cam.* f Εἶναι ἐπιτηδ. *Gr.* g Οὐχήκιστα *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* vt et mox infra. Vtroque loco etiam *Reg.* h Ἐκεκοινολόγητο *Ar. C.* i Τοιοῦτο *Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. hic et mox ἐνεπραγ. vno voc. k Ἄλλοι δ' οὐκ ἤκιστα *Gr.* l Scil. ex argenti fodinis. Nam in his Niciam mille operarios habuiſſe, ſcribit *Xenophon* in libello περὶ προσόδων. Hvds. m Σφίσιν *Gr.* Mſqu. n Ὅτι ἐγγυτάτω *C. Ald. Flor. Baſ.* Ὅτι ἐγγύτατα *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. qui et οἱ μὲν p. ὁ μ. o Τῶν γ' ἐπ' ἐμοῦ *Gr.* p Ἐς τὸ θεῖον omittunt *Ar. C.* Verum ἡ ἐς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσις videtur id ipſum eſſe, quod antea θειασμὸν dixit. Διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν *Gr.* et in marg. *Cl.* Hvds. Sic etiam *Caſſ.* et in marg. *Gr.* διὰ τὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν. Cum *Codd. Ar. C.* conſentiunt *Reg.* Aug. Mſqu.

C. 86. Κατεβίβασαν ἐς τὰς Λιθοτομίας] Vid. *Nicolai* cuiusdam et Gylippi Orationes aduerſarias apud *Diodor.* p. 341. et 345. Wass.

Λιθοτομ.) Notus de his Ciceronis locus, L. 5. in Verr. c. 27. quem nulli Intt. memoratum, miror.

[ἀσφαλεστ.) Schol. abeſt Aug.]

Ἀπέσφαξαν] *Lucianus* de conſcrib. Hiſtor. p. 629. Niciam, ait, interfectum eſſe, captum vero Demoſthenem; *Iuſtinus* IV, 5. Demoſthenem ſibi ipſi intuliſſe manus; recte quidem hic; nam percuſſit ſe in proelio, haud tamen letaliter, teſte *Plutarcho* p. 541. Die menſis Carnei XVII. Athenienſes ſubhaſtati. Caeterum a Noſtro diſſidet *Diodorus*, et, Niciam Gylippo impulſore interemtum, aſſeuerat. XIII, 347. Sed a Noſtro ſtat *Plutarchus*, Scriptor eruditiſſimus, et illi hac in parte anteponendus. Confer *Euripidem*, Fragm. 516. Wass.

Καλὸν τὸ ἀγώνισμα ἐνόμιζέν οἱ εἶναι] Hoc ita effert *Plutarchus*, μέγα δ' ἡγεῖτο πρὸς δόξαν. Etiam in eo, quod ſupra III, 82. dicit *Thucydides*, καὶ ὅτι, ἀτάτᾳ περιγινόμενος, ξυνέσεως ἀγώνισμα προσελάμβανε, *Scholiaſtes* et *Dionyſius Halic.* in Iudic. de *Thucydide* pag. 152. ἀγώνισμα interpretantur δόξαν, *laudem*, vel *opinionem hominum alii glorioſam*. Ἔπαθλον, *praemium*, exponit *Suidas* apud Ariſtophanem Ran. v. 286. Λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ. Habet haec vox in vniuerſum ſignificationem laudis, et dicitur de omnibus praeclaris ſtudiis ac

runt, non pauci obierunt. Multi tamen etiam euaſerunt, partim quidem, vel ſtatim, partim vero, vel poſt toleratam *aliquamdiu* ſeruitutem, et poſtea fuga elapſi. His vero in Catanam erat receptus. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

86. Syracuſani autem et ſocii congregati, ac aſſumtis quam plurimis potuerunt captiuis et ſpoliis, in vrbem redierunt. Et caeteros quidem Athenienſium ac ſociorum, quoscunque ceperant, in lapicidinas demiſerunt, eam cuſtodiam tutiſſimam eſſe ducentes: Niciam vero ac Demoſthenem, inuito Gylippo, necauerunt. Gylippus enim praeclarum certamen *atque victoriae praemium* ſibi fore putabat, ſi praeter caetera ipſos etiam hoſtium duces ad Lacedaemonios *ex eo bello* portaret. Accidit autem, vt alter quidem, Demoſthenes *videlicet*, eſſet ipſorum hoſtis acerrimus, propter res in inſula *Sphacteria* et ad Pylum *geſtas*: Nicias vero, ob has ipſas *res*, amiciſſimus *atque gratiſſimus ipſis eſſet*. Nicias enim, inductis Athenienſibus ad foedera cum Lacedaemoniis facienda, magno ſtudio contendit, vt Lacedaemoniorum ciues * in inſula capti dimitterentur. Quamobrem et Lacedaemonii in eius amorem erant propenſi, et ipſe maximam Gylippo fidem habens ſe *ipſi* dedidit. Sed Syracuſanorum quidam (vt ferebatur) partim quidem, veriti, ne ille, quod colloquia cum illo habuiſſent, propterea habita quaeſtione felicem rerum ſuarum ſtatum perturbaret; partim vero (et praecipue Corinthii) ne, aliquibus pecunia adductis, (quia dies erat,) aufugeret, atque rurſus aliquid rerum nouarum in ipſos moliretur, ſociis *ad hoc faciendum* inductis, eum interfecerunt. Atque Nicias quidem ob hanc aut *aliam* huic quam proximam cauſam morte mulctatus fuit, vir profecto omnium, mea ſaltem aetate, Graecorum minime dignus, qui eo infelicitatis deueniret, propter pietatis ſtudium, quo Deos colere conſueuerat.

* Ex inſula dimitterentur. Hvds.

Ἀσφαλεστάτην εἶναι νομίσαντες τήρησιν] ἥγουν φυλακήν. Τὰς γὰρ ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας] τὸ ἐξῆς, πρεῦθυμήθη, ὥστε ἀφεθῆναι, πείσας τὰς σπονδὰς τὸς Ἀθηναίους ποιήσασθαι. Διὰ τὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν] διὰ τὴν πᾶσαν εἰς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν, διὰ τὸ πᾶσαν ἀρετὴν νομίμως ἐπιτετηδευκέναι. ὑ γὰρ δὴ νενομισμένην ἀρετὴν τὴν δοκοῦσαν φησί.

facinoribus, quae gloria conſequitur. Vid. *Thucydidem* VII, 56. 59. et VIII, 17. Dvk.

νήσου κ.π.) Mſq. τῇ Πύλῳ, tanquam ſit explicatio *τῆς νήσου*. Iuncta erant ſane, non idem aut vnum.

πρεῦθυμ. rel.) Ordo eſt: (ὁ Νικ.) *πρεῦθυμήθη*, operam dederat, *ὥστε ἀφεθῆναι*, vt dimitterentur illi, *πείσας τοὺς Ἀθ. ποιήσ. σπονδάς*. Ad hunc ordinem et Port. vertit. v. et ad 8, 1. ad *τ. ξυμπρεσθ.*

Προσφιλεῖς] *Pollux* III, 63. vſi *Xenoph.* et *Theophraſtus*. *προσφίλεια Aeſchylus* Steph. Ed. 96. *προσφιλὲς Lycophron* 608. Wass. Rurſus *Thucydides* I, 92. V, 40. *Plutarchus* Romulo pag. 37. *Aeſchylus* Sept. adu. Theb. v. 586. et *προσφίλεια* ibid. v. 521. Dvk.

τὸ τοιοῦτον) pro *διὰ τοῦτο*: vt 1 Cor. 5, 5. init. et 2 Cor. 2, 7. extr. (Quem haud dubie locum reſpicit Heſych. *κατα-πεθῆ*, *καταναλωθῆ*.)

νεώτερ.) *mali* quid, *turbarum*. Semper enim *mali* habet adiunctam notionem; (vt nobis vocab. Neuerung;) Ita c. 87. init. nec de re ciuili: *ἐς ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον*, *corrumpebant*.

Ὁτιεγγυτάτω τούτων] *Thucydidi* vſitatius eſt *ὅτι ἐγγύτατα*. I, 143. *Χρὴ ὅτι ἐγγύτατα τούτων διανοηθέντας*. V, 74. *Ἡ μάχη τοιαύτη καὶ ὅτι ἐγγύτατα τούτων ἐγένετο*. vbi ex hoc loco pro *καὶ* videri poſſit legendum *ἤ*. Et alibi: *Γενόμενοι δὲ τῇ γνώμῃ ὅτι ἐγγύτατα τῶ πάσχειν*. Dvk.

[διὰ τ. νενομ.) Schol. Aug. extr. ſic leg. *οὐ γὰρ δή γε νομιζομένην τὴν δοκοῦσαν λέγει*. Cetera cum Vulg. conſentiunt.] *νομιζομένην* an legit Schol. quia et ponit hoc verbum et *δοκοῦσαν* interpretatur: quod non ſignificet *τὸ νενομισμένην*; Illud quoque apparet, ignoratum Scholiaſtae, aut neglectum, *ἐς τὸ θεῖον*, quia *ἀρετὴν* interpretatur; quam non ſoleant veteres appellare pietatem in Deos, externam vtique, vel regionum curam. Sed enim ſenſu hic caruerit *νενομισμένη ἐπιτήδευσις* ſine verbis, *ἐς τὸ θεῖον*.)

Ἐς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσιν] *Acacius*, eodem ſenſu, quo *Portus*, vertit: *propter ſummum erga Deorum numen cultum et obſervantiam*. Interpretatio, quam in Var. Lect. habet *Hudſonus*,

πζ'. Τὰς δ' ἐν ταῖς Διθοτομίαις οἱ Συρακούσιοι χαλεπῶς τὰς πρώτας χρόνας [q] μετεχείρισαν. ἐν γὰρ κοίλῳ χωρίῳ ὄντας πολλὰς [r] οἵ τε ἥλιοι τοπρῶτον καὶ τὸ πνῖγος ἔτι ἐλύπει, διὰ τὸ ἀσέγαστον, καὶ αἱ νύκτες ἐπιγιγνόμεναι τἐναντίον μετοπωριναὶ καὶ ψυχραὶ, τῇ μεταβολῇ ἐς ἀσθένειαν [*] ἐνεωτέριζον· πάντα τε ποιούντων αὐτῶν, διὰ στενοχωρίαν, ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ προσέτι τῶν νεκρῶν ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις [s] ξυννενημένων, οἵ τε ἐκ τῶν τραυμάτων, καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν, καὶ τὸ [t] τοιοῦτον, ἀπέθνησκον. καὶ ὀσμαὶ ἦσαν ἐκ ἀνεκτοὶ, καὶ λιμῷ ἅμα καὶ [v] δίψει ἐπιέζοντο. ἐδίδοσαν γὰρ αὐτῶν ἑκάστῳ ἐπὶ [x] ὀκτὼ μῆνας [y] κοτύλην ὕδατος καὶ δύο κοτύλας σίτου· [z] ἄλλα τε, ὅσα εἰκὸς ἐν [a] [τῷ] τοιούτῳ χωρίῳ ἐμπεπτωκότας κακοπαθῆσαι, ἀδὲν, ὅ, τι ἐκ ἐπεγένετο αὐτοῖς. καὶ ἡμέρας μὲν ἑβδομήκοντά τινας ἔτω † διητήθησαν ἀθρόοι· ἔπειτα, πλὴν Ἀθηναίων, [b] καὶ εἴ τινες Σικελιωτῶν [c] ἢ Ἰταλιωτῶν ξυνεστράτευσαν, τὰς ἄλλας ἀπέδοντο. ἐλήφθησαν δὲ οἱ ξύμπαντες, ἀκριβείᾳ μὲν χαλεπὸν ἐξειπεῖν, ὅμως [d] δὲ ἐκ ἐλάσσους ἑπτακισχιλίων. ξυνέβη τε, ἔργον τοῦτο Ἑλληνικὸν τῶν κατὰ [**] τὸν πόλεμον τόνδε μέγιστον γενέσθαι, [e] δοκεῖν δ' ἔμοιγε, καὶ ὧν ἀκοῇ Ἑλληνικῶν ἴσμεν,

q Μετεχείρησαν *Caff. Gr.* r Οἵτε ἥλιοι πρῶτον καὶ πνῖγος *Ar. C.* Πρῶτον etiam *Caff. Gr.* et τὸ omittit *Dan.* * ἐνιωτέρ. Mſqu. s Ξυνενηγμένων *Ar.* et *Cl.* in marg. Ξυνενηνεγμένων *C.* Mſqu. Ξυνενημένων *Reg. Caff.* Aug. Baſ. t Τοιοῦτο *Reg. Caff.* Aug. mox ἀνεκταὶ Mſqu. v Δίψῃ *Reg.* x Ὀκτὼ ἡμέρας *Cl.* in marg. μῆνας. y Κοτύλη, τὸ τρίτον τῆς χοίνικος. *Iul. Pollux* l. 4. c. 23. Vide *Caſauboni* notas in *Athenaeum*, p. 798. et *Bernardum* de Menſuris et Ponder. p. 14, 141. et p. 27, 28, etc. Athenienſes per ſingulos dies κοτύλας δύο κριθῶν καὶ μίαν ὕδατος accepiſſe refert *Plutarchus* in Nicia. Hvds. z Ἄλλά τε *Caff. Gr.* Aug. a Τῷ deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff.* Aug. † διετέλησαν Mſqu. b Καὶ εἴτινες *Cl. Reg.* Mſqu. c Ἢ Ἰταλιωτῶν omittunt *Ar. C. Dan.* d Δ' ἐκ ἐλάσσους *Gr.* Mſqu. ** τὸν d. Mſqu. e Δοκεῖν δέ μοιγε *Caff.* Aug. Mſqu. Δοκεῖν δ' ἐμοί γε *Gr.*

eſt e *Stephano* ad Cap. 50. huius libri: ἦν γάρ τι καὶ ἄγαν θειασμῷ τε καὶ τῷ τοιούτῳ προσκείμενος. Sed hoc ibi magis in vitio, quam in laude, ponitur, et eſt nota hominis δεισιδαίμονος. Niciam pietatem ſuam erga deos commemorantem inducit *Thucydides* Cap. 76. Πολλὰ μὲν ἐς θεὸς νόμιμα ἐδιήτημαι· vbi *Scholiaſtes*, πολλὰ μὲν εἰς θεῶν τιμὴν ἐπετήδευσα. πεπολίτευμαι νομίμως. E quibus huius loci ſententia ſatis perſpicitur. Dvk.

C. 87. [μετεχείρ.) Schol. abeſt Aug.]

Οἵ τε ἥλιοι] *Suidas* in νεωτερίζειν· τῆς ἡμέρας τὸ πνῖγος ἐλύτει· ex gloſſatore aliquo. Wass. Hunc locum ante oculos habuit *Auctor Vet. Lex.* quem e *Thucydide* ἥλιοι pro *ſoles*, *aeſtus*, adferre, ſcribit *Stephanus* in Theſ. *Aelianus* XIII. Var. Hiſt. l. Πεφοίνικτο δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἡλίων αὐτῇ τὸ πρόσωπον, *a radiis*, *ab ardoribus ſolis*. *Dionyſius Perieg.* v. 39. Ἔνθα δὲ πολλὰς ἀοικήτῳ χθονὸς αὐλὼν Ἐκτέταται, μαλεροῖσι κεκαυμένος ἠελίοισι. Adnotat ibi *Euſtathius*, etiam *Libanium* et *Aelianum* πλημμυριτικῶς dicere οἱ ἥλιοι· ſed *Libanium* τὰς ἡλίας pro diebus ponere. Reſpexit fortaſſis ad l. d. *Aeliani*. Pro diebus vtitur etiam *Lucianus*, vel quisquis alius auctor eſt, in Philopatri pag. 767. de Ioue: Αἰθίοψι συνευωχεῖσθαι, καὶ ἐς δώδεκ' ἡλίας μὴ ἀφίσασθαι· quae ſunt ex *Homeri* Il. α'. 425. et v. 492. Et in eodem Philop. p. 778. Ἔλεγον γὰρ, ἡλίας δέκα ἄσιτοι διαμενοῦμεν. Vtraque ſignificatione *ſoles* dicunt Latini. Dvk.

ἥλιοι) ποιητικώτερον tamen eſt; nec ſolenne Graecis, ne Poëtis quidem, plurium numero *ſoles* dixiſſe: ſolennius Latinis, poëtis vtique; *longos ſoles*, Virg. Ecl. 9. *maturis ſolibus*, Ge. 1. *peruſta ſolibus*, Horat. Epod. 2. et paſſim; *ſoles hiberni*, Virg. Aen. 1. Ge. 2. extr. Hic quidem vtrumque ſign. et *dies*, quia opp. νύκτες, et ardorem ſolis, ex opp. ψυχραί.

τοπρῶτον) Quaer. quo referas τοπρ. et cui opponatur? *Annine* tempori, an *diei*? Anni primo, vt aeſtate illuc abditi, calore *primum* aeſtiuo, dein (quod inſit in vocab. ἐπιγιγνόμεναι, *inſecutae*, nempe aeſtatem,) autumnali frigore fuerint oppreſſi? Nam per 70. dies ibi detentis, i. e. duos cum triente menſes, et aeſtatem et auctumnum ingruiſſe, poteſt. Sed nimirum, τῆς ὥρας πρὸς τὸ μετόπωρον ἤδη οὔσης, rem geſtam, et pluuio iam coelo, ſupra, c. 79. init. ſcripſit Thuc. Vtut non *extremum* ibi auctumnum ſignet μετόπωρον, ſed ipſum, quin *primum*: in auctumnum iam vergente anno. Poſſis ergo et de *die* interpretari τοπρῶτον· die *primum*, luce, interdiu, ſolis calor angebat, ſatis ille quidem auctumno quoque grauis, primo praeſertim vel nouo, isque in Sicilia et clauſis; noctes *deinde*, illo ipſo tempore inſecutae dies calidos, rel. Illud tamen praeplacet, propter ipſum voc. τοπρῶτον, et quia, *noctes omnino* inſecutas, dicit, morbos creaſſe, et extrema aeſtate res geſta fuit. τοὐναντίον quoque, neſcio qui, anni tempori aptius videatur, quam diurnis vicibus; tametſi, et de his interpretari, nihil vetuerit.

διὰ τὸ ἀστέγ.) At enim, *nihil tam clauſum ad exitus fuiſſe*, ait Cic. in Verr. L. 5, 27. nempe ſaxo in admirandam *altitudinem depreſſo*; vt ne ex aperto quidem et ſuperius patenti effugiſſe daretur.

[κ. αἱ νύκτ.) Schol. Aug. ſic inc. (om. ἀντὶ τοῦ.) καὶ νύκτες καὶ ἡμέραι.]

Πάντα τε ποιούντων] Videtur per πάντα intelligere *requiſita* etiam *naturae*, vt *Salluſtius* loquitur. Steph. Πάντα τε

87. Captiuos autem, qui erant in lapicidinis, Syracuſani duriter initio tractarunt. Eos enim, quod multi in loco depreſſo eſſent, primum ſoles et praeterea graues aeſtus vehementer infeſtabant, quia nullo tecto tegebantur, et noctes contra autumnales ac frigidae ſuperuenientes, propter mutationem nouos ipſis morbos afferebant; praecipue vero, quod, propter loci anguſtias, omnia in eodem *loco* facerent; et praeterea cadauera ſimul alia ſuper alia iacerent coaceruata, *eorum*, qui propter vulnera, et propter mutationem ac huiusmodi *cauſas* moriebantur. Erant etiam *illic* odores intolerabiles, praeterea fame ſimul et ſiti premebantur. Nam per octo menſes *Syracuſani* ſingulis eorum vnam aquae cotylam, et duas frumenti cotylas dederunt. Denique quaecunque alia mala credibile eſt homines in huiusmodi locum detruſos perpeti, nullum horum fuit, quin ipſis acciderit. Atque ſeptuaginta quidem dies vitam ſic *omnes* egerunt *in anguſto loco* ſtipati. Deinde vero praeter Athenienſes, et ſi qui Sicilienſes aut Itali cum illis militauerant, caeteros *omnes* diuendiderunt. Quot autem in vniuerſum capti fuerint, arduum quidem accurate declarare: veruntamen non pauciores fuerunt ſeptem millibus. Haec autem clades Graecis illata, earum *omnium*, quae in hoc bello contigerunt, maxima fuit: atque adeo (vt mihi ſaltem videtur) vel *omnium aliarum*, quas Graecis

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341. Poſt Octob. 13.

Ad Nov. 17.

Χαλεπῶς τὰς πρώτας χρόνους μετεχείρισαν] ἤγαν, τὰς πρώτας χρόνους χαλεπῶς περιεῖπον. Μετεχείρισαν] ἤγαν ὠκονόμησαν. Καὶ αἱ νύκτες ἐτιγιγνόμεναι] ἀντὶ τοῦ αἱ νύκτες καὶ αἱ ἡμέραι ἀνώμαλον ἐργαζόμεναι τὸ περιέχον, νόσων κατῆρχον. Καὶ ὅσμαὶ ἦσαν ἐν ἀνεκτοὶ] διὰ τὸ δύσφημον ἀπεσιώπησεν αὐτὰ ὀνομασὶ εἰπεῖν. βύλεται δὲ λέγειν τὰ ὑποχωρήματα, ἅπερ οἱ ἰατροὶ σκύβαλα καὶ ἀποπατήματα εἰώθασι καλεῖν. Τὰς ἄλλους ἀπέδοντο] ἐπώλησαν.

ποιούντων] Honeſte. *Scymni* Fragm. de Moſſynoecis: — ἔργοις βαρβαρικοῖς — ἐν φανερῷ δ' ἀεὶ ΕΚΑΣΤΑ πράττειν. De iisdem *Apollonius* II. v. 1020.

Ἀλλοίη δὲ δίκη καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.
Ὅσσα μὲν ἀμφαδίην ἔξειν θέμις, ἢ ἐνὶ δήμῳ,
Ἢ ἀγορῇ, τάδε ΠΑΝΤΑ δόμοις ἔνι μηχανόωνται.
ΟΣΣΑ δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, ΚΕΙΝΑ θύραζε
Ἀψεγέως μέσσῃσιν ἐνὶ ἕδρῃσιν ἐγυιαῖς.

Dein auribus non parcit amplius, vt nempe eſſent, in quibus iudicium eius deſideres. De lithotomiis vide *Aelianum*, Var. Hiſt. XII, 44. WASS.

προσέτι) e Cod. Mſq. notatur προσέ, et e Baſil. πρός τε, vbi tam n eſt προσέτι. Vnde non aliequor rationem huius Var. Lect. πρός τε tamen haud dubie innuentis.

ξυννενημένων] Id eſt: σεσωρευμένων. *Suidas*, ſed corrupte: ξυνενημένων. WASS. Recta eſt ſcriptura vulgata. Apud *Herodotum* plus ſemel hoc vocabulum legitur; cuius loca in Lexicon Ionicum contulit *Portus*. Add. *Euſtathium* ad Homer. Iliad. η'. pag. 689. *Etymol. M.* et ad II, 52. adnotata. DVK.

διὰ τ. μεταβ.) Seu anni, vt dixi ad voc. τοπρῶτον, ſeu diei, diurnam Illud magis.

Δίψει] *Reg.* δίψῃ. quomodo et IV, 35. *Marg.* δίψης pro δίψας. Δίψα, ſi *Phauorino* credimus, die bant veteres, δίψος recentiores. Nam ita ille: Δίψα θηλυκῇ γένει ἐστὶ, τὸ δὲ δίψος τῶν ὑστέρων ἐστίν. Ὅμηρος δὲ δίψαν οἶδε. De *Homero* quod dicit, verum eſt; ſemper enim δίψα, numquam δίψος, apud eum legitur. Nec refugiunt recentiores. *Pollux* VI, 31. Τὸ πρᾶγμα δίψα καὶ δίψος. *Lucianus* Dial. mort. pag. 301. Τὴν δίψαν πεφοβημένος. *Ariſtophanes* Equit. v. 531. Δίψῃ δ' ἀπολωλώς. Sed prouerbiorum Graecorum Scriptores, et *Suidas* in prouerbio Δελφὸς ἀνήρ, ad quod reſpicit *Comicus*, habent δίψει· at *Suidas* in Κοννᾶς, Δίψῃ In *Pollice* quoque I, 168. variat ſcriptura. Illud ex *Homero* conſtat, antiquius eſſe ἡ δίψα. DVK.

Κοτύλην — σίτου] Laudant *Pollux* VII, 195. *Athenaeus* XI, 8. haec menſura vncias habet Italicas nouem, *hemina* decem: quando aridorum menſura continebat ὀξύβαφα quatuor, vncias nouem, quando olei et vini menſura ὀξύβαφα quatuor. Cy thus, hemina, *Gloſſae*. Κοτύλας δύο κριθῶν *Plutarchus*, ἀλφίτων δύο χοίνικας ex Dioclis ſententia datas, narrat *Diodorus*. Athenaeus pag. 478. hic ἐδίδοσαν μὲν habet. Conier *Euſtath.* qui pro σίτου legit κριθῶν cum *Plutarcho*, ſed *Mſſ.* non variant. WASS. Eſt apud *Euſtathium* in Il. χ'. pag. 1282. cuius ſcripturam improbat *Caſaubonus* ad Athen. l. d. Add. *Iungermann.* ad Pollucem. DVK.

Ἐν τῷ τοιούτῳ χωρίῳ ἐμπεπτωκότας] Pro, εἰς τοιοῦτο χωρίον. *Stephanus* Append. ad Script. de Dial. pag. 124. Vide ad III, 105. et ad Cap. 17. huius libri. *Anacreon* apud Athen. VI, 3. pag. 229. Χεῖρά τ' ἐν ἡγάνῳ βαλεῖν. *Sophocles* Aiac. 11. Μὴ αὐτὸς ἐν θανάσιν ὕβρισὴς γένῃ. DVK. Sane ἐν pro εἰς dici poteſt ſoletque; quid tamen, ſi συμπεπτωκότας ſcripſit Noſter?

καὶ τοῖς τε κρατήσασι λαμπρότατον, καὶ τοῖς διαφθαρεῖσι δυσυχέστατον. κατὰ πάντα γὰρ [f] πάντως νικηθέντες, καὶ ὀδὲν ὀλίγον ἐς ὀδὲν κακοπαθήσαντες, πανωλεθρία δὴ, [g] τὸ λεγόμενον, καὶ πεζὸς καὶ νῆες, [h] καὶ ὀδὲν, ὅ, τι ὃκ, ἀπώλετο· καὶ ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐπ' οἴκου [i] ἀπενόσησαν. ταῦτα μὲν τὰ περὶ [k] τὴν Σικελίαν γενόμενα.

f Πάντες νικ. *Cl.* *g* Id eſt: κατὰ τὸ λεγόμενον, ὡς λέγεσθαι φιλεῖ. *Ae. Port.* *h* Καὶ ὀδὲν ὡς ὅτι ὃκ ἀπώλετο *Caſſ.* in marg. *i* Ἐπενόσησαν *Reg.* ἀπενοήσαντο Mſqu. eid. abeſt μὲν poſt ταῦτα. *k* Τὴν deeſt *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug.

Οὐδὲν ὀλίγον ἐς ὀδὲν κακοπαθήσαντες] Idem genus loquendi eſt ſupra Cap. 59. Ὀλίγον ὀδὲν ἐς ὀδὲν ἐπενόουν. Hoc *Scholiaſtes Caſſ.* obſeruandum eſſe monet. Dvk.

Πανωλεθρία] Agnoſcit *Pollux* VI, 173. Πανολεθρίᾳ ἀπολόμενοι, *Herodotus.* Vnde Noſter. Wass. Carmen ἀδέσποτον, quod hic poſt ſcholia legitur, non eſt in *Codd. Caſſ. Gr.* et *Ed. Baſ.* nec, puto, in aliis *Mſſ.* et *Edd.* ante *Stephanianam* inueniri. Dvk.

illatas fuisse fama accepimus, eademque victoribus splendidissima victisque calamitosissima. Nam omnibus in rebus prorsus victi, nec vlla in re leuiter afflicti, sed funditus (vt dici solet) euersi fuerunt, et peditatus et classis: denique nihil fuit, quin perierit. Et pauci e multis domum redierunt. Atque hae quidem sunt res in Sicilia gestae. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

Καὶ ὀδὲν ὀλίγον ἐς ὀδὲν κακοπαθήσαντες] ἐν παντὶ πράγματι μεγάλως κακοπαθήσαντες.

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Αἱ πρὶν μέγισται φανερῶς εὐπραξίαι,
Τὰ συνεχῆ τρόπαια καὶ ναυκρατίαι,
Αἱ τῶν μεγάλων πραγμάτων εὐπραγίαι,
Ὅτῳ ὧν ἀνηνέχθησαν εἰς ὕψος θράσος
Περσοκρατῶν Ἕλληνες οἱ πάλαι γόνοι,
Πρὸς δυσυχίας τῆς παυωλέθρου χάος
Ἄρτι κατηνέχθησαν, ἀντιπνευσάσης
Τῆς εὐτυχίας, εἰς μακρὰν ἀτυχίαν.

[a]ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΟΛΟΡΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΟΓΔΟΟΝ.

THVCYDIDIS OLORI F. HISTORIAE LIBER OCTAVVS.

EPITOME LIBRI VIII.

Nuntio cladis Sicilienſis Athenas perlato, Athenienſes in magno luctu metuque, vtcunque tamen fortunae hoſtibusque reſiſtere parant. Cap. I. *Contra apud hoſtes ingens gaudium eſt, omnesque in exitium eorum conſpirant: ſocii, etiam ſi qui prius firmi ſteterant, labare incipiunt.* II. V. *Principio igitur in Ioniam claſſem mittentibus Peloponneſiis, Athenienſes impigre naues obuiam miſerunt: compulſamque in Piraeum,* agri Corinthii *portum, claſſem obſidentes, in magnum Lacedaemonios metum coniecerunt.* X. *Inter haec cum Alcibiades, in Ioniam nauigans, Chium, Erythras, Clazomenas, multaque alia Athenienſis imperii oppida per defectionem recepiſſet: Athenienſes, miſſis in Ioniam nauibus, bellum ibi cum Peloponneſiis varia fortuna geſſerunt.* XV. *Lacedaemonii, cum rege Perſarum et Tiſſapherne, ſatrapa eius, foedere contra Athenienſes icto, ab iis in re nauali iuuantur.* XXXVII. *Alcibiades, vitae ſuae Peloponneſios inſidiari ſentiens, ad Tiſſaphernem ſeſe confert, conſiliisque ſuis apud eum rebus Peloponneſiorum incommodans, ſimul in patriam reditum molitur.* XLV. *Hoc initio contra populum coniurationes fieri coeptae: ac in vrbe quidem Quadringenti, rempublicam occupantes, imperium in ciues per vim geſſerunt; in Samo vero Athenienſium exercitus, pro populi tuendi imperio et libertate contra oligarchicos coniurat, et ab exſilio Alcibiadem reducit.* LIII. LXXVI. *Interim Theramenes aliique ex Quadringentis, tyrannidem ſuorum peroſi, plebem aduerſus Quadringentos concitant.* LXXXIX. *Mox adeo cum magna clade Athenienſes a Peloponneſiis nauibus ad Eretriam fuſi, Euboeam inſuper amiſiſſent: congregata concione, Quadringentis populus imperium abrogauit, pro his quinque millia ciuium, qui rebus praeeſſent, conſtituuntur, et ab longinqua discordia in tranquilliorem ſtatum res rediguntur.* XCV. XCVII. *Secundum haec poſt varie geſtum in Ionia bellum, Peloponneſii in Helleſpontum ab Ionia claſſem bellumque transferentes, nauali praelio ibidem ab Athenienſibus vincuntur.* CIV.

VARIAE LECTIONES.

a Θυκυδίδου Ἀθηναίου ξυγγραφὴ ὀγδόη *Ar.* Titulo caret *C.* Θυκυδίδου ξυγγραφῆς ὀγδόης *Ald. Baſ.* Θυκυδίδου ξυγγραφῆς ὀγδόη *Flor.* Θυκυδίδου τοῦ Ὀλόρου ξυγγραφῆς τὸ ὄγδοον *Editi reliqui.* Θυκυδίδου ξυγγραφῆς τὸ ὄγδοον *Cl.* Θυκυδίδου ξυγγραφῆς ἡ. *Gr.* Vide Annott. ad Lib. 1. HVDS. Θυκυδίδου ξυγγραφῆς ἡ. *Reg.* Θυκυδίδου ξυγγραφῆς Η *Caſſ.* Θυκυδίδου συγγραφῆς ἡ. et deleto ἡ, pro eo 8. *Gr.*

ADNOTATIONES.

Τὸ ὄγδοον] De huius libri diuiſione vid. *Diodorum Sic.* XIII. pag. 352. WASS. Scribit ibi *Diodorus*, *Thucydidem* huius belli res geſtas XXII annorum octo libris complexum eſſe; ſed alios eos in nouem diuidere. DVK. Incomtior hic Liber reliquis. V. Fabric. Bibl. Gr. p. 869. et Zenn. Comment. in Pericl. Conc. p. 13. Hunc Libr. dicitur ſcripſiſſe filia Thucyd. vel Xenoph. vel Theopompus. V. Dionyſ. Hal. de Thuc. gen. ſcr. p. 847. *Gottleb.*

[b] Ες δὲ τὰς Ἀθήνας ἐπειδὴ ἠγγέλθη, [c] ἐπιπολὺ μὲν ἠπίστει [d] καὶ τοῖς πάνυ τῶν στρατιωτῶν, * ἐξ αὐτῆ τῆ ἔργῳ διαπεφευγόσι, καὶ σαφῶς [e] ἀγγέλλουσι, μὴ ἄτω γε ἂν [f] παντυδεὶ διεφθάρθαι· [g] ἐπειδὴ δὲ ἔγνωσαν, χαλεποὶ μὲν ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλεν, ὥσπερ ἐκ αὐτοὶ ψηφισάμενοι, ὠργίζοντο [h] δὲ καὶ τοῖς χρησμολόγοις τε καὶ μάντεσι, καὶ ὁπόσοι [i] τὶ τότε αὐτὰς † θειάσαντες ἐπήλπισαν, ὡς λήψονται Σικελίαν. πάντα δὲ πανταχόθεν αὐτὲς ἐλύπει τε, καὶ περιεστήκει ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ φόβος τε καὶ κατάπληξις μεγίστη δή. ἅμα μὲν γὰρ, [k] στρατευόμενοι καὶ ἰδία ἕκαστος, καὶ ἡ πόλις ** ὁπλιτῶν τε πολλῶν καὶ ἱππέων, καὶ ἡλικίας, οἵαν ἐκ ἑτέραν ἑώρων ὑπάρχουσαν, ἐθαρρύνοντο· ἅμα δὲ, ναῦς ἐκ ὁρῶντες ἐν τοῖς νεωσοίκοις ἱκανὰς, ἐδὲ χρήματα ἐν τῷ κοινῷ, [l] ἐδ' ὑπηρεσίας ταῖς ναυσὶν, ἀνέλπιστοι ἦσαν ἐν τῷ παρόντι σωθήσεσθαι. τάς τε ἀπὸ τῆς Σικελίας πολεμίας εὐθὺς σφίσιν, ἐνόμιζον, τῷ ναυτικῷ ἐπὶ τὸν [m] Πειραιᾶ πλευσεῖσθαι, ἄλλως τε, καὶ τοσοῦτον κρατήσαντας, καὶ τὰς αὐτόθεν πολεμίας, τότε δὴ καὶ διπλασίως πάντα παρεσκευασμένας, [n] κατὰ κράτος ἤδη καὶ ἐκ γῆς καὶ †† ἐκ θαλάσσης ἐπικείσεσθαι, καὶ τὰς ξυμμάχας σφῶν μετ' αὐτῶν, ἀποστάντας. ὅμως δὲ, ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐδόκει χρῆναι μὴ ἐνδιδόναι, ἀλλὰ παρασκευάζεσθαι καὶ ναυτικὸν, ὅθεν ἂν δύνωνται, [o] ξύλα *** ξυμπορισαμένας καὶ χρήματα, καὶ [p] τὰ τῶν ξυμμάχων ἐς ἀσφάλειαν

VARIAE LECTIONES.

b Εἰς *Caſſ.* Aug. Ὡς *Dan.* *c* Ἐπὶ πολὺ *C.* *d* Καὶ deeſt *Gr.* * καὶ ἐξ αὐτ. τ. ἔργ. Mſq. *e* Ἀγγέλλουσι *Gr.* *f* Πανσυδεὶ *Ar. C. Cl. Gr.* Hvds. Πανσυδὶ *Reg.* Aug. *Caſſ. Dan. Gr.* non πανσυδεί. πασσυδεὶ Mſq. et *v* ſupraſcr. a m al. *g* Ἐπειδή τε ἔγνωσαν *Marg. Ar. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. *h* Δέ τι καὶ *Marg. Cam.* *i* Τὶ omittunt *Ar. C. Dan. Schol.* Baſil. † θειώσαντες Mſq. *k* Στρεύμενοι *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. ** ὁπλητῶν Mſq. *l* Οὐδὲ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν *Marg.* Οὐδὲ ὑπηρεσίας *Gr.* ὑπηρεσίαν Mſq. *m* Πειρεᾶ *Reg. Gr.* ſed hic cum *αι* ſuper *ε.* *n* Κατακράτος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug. †† ἐκ d. Mſq. *o* Καὶ ξύλα *Gr.* *** ξυμπορισ. Baſ. *p* Id eſt: τὰ τῶν ξυμμάχων χωρία. Vel, τὰ τῶν ξυμμάχων ἀσφαλίζεσθαι, pro τὰς ξυμμάχας ἀσφαλῶς φυλάσσειν καὶ ἐν τῇ τῆς πίστεως βεβαιότητι συνέχειν. *Ae. Port.*

ADNOTATIONES.

Lib. VIII.

Ἠπίστει] Audi *Plutarchum* in Nicia pag. 542. Ἀθηναίοις δέ φασι τὴν συμφορὰν οὐκ ἤκιστα διὰ τὸν ἄγγελον ἄπιστον γενέσθαι. ξένος γάρ τις, (ὡς ἔοικεν,) ἀποβὰς εἰς Πειραιᾶ, καὶ καθίσας ἐπὶ κηρυκείου, ὡς ἐγνωκότων ἤδη τῶν Ἀθηναίων, λόγες ἐποιεῖτο περὶ τῶν γεγονότων. ὁ δὲ κηρυὸς ἀκούσας, πρὶν ἄλλως πυνθάνεσθαι, ὁρόμῳ συντείνας εἰς τὸ ἄστυ, καὶ προσβαλὼν τοῖς Ἄρχουσιν, εὐθὺς κατ' ἀγορὰν ἐνέβαλε τὸν λόγον. — ὡς δὲ, ἐρωτώμενος, παρ' ὅ πύθοιτο, σαφὲς οὐδὲν εἶχε φράζειν, δόξας λογοποιὸς εἶναι εἰς τὸν τοσοῦτον καταδεθεὶς ἐστρεβλοῦτο πολὺν χρόνον, ἕως ἐπῆλθον οἱ τὸ πᾶν κακὸν, ὡς εἶχεν, ἀπαγγέλλοντες. Vbi pro μάχεσθαι legendum, μὴ δέχεσθαι. De Ira in vates adi *Euripid.* Phoen. 960. *Zoſimum* pag. 196. Wass.

ἔργου) ex *bello*, pugna. Saepe ita ἔργον Noſtro: 1, 22. τὰ ἔργα (αὐτὰ) τῶν πραχθ. ἐν τῷ πολέμῳ. 23. init. τῶν πρότερον ἔργων μέγιστον τὸ Μηδικόν.

μὴ οὕτω) refertur ad ἠπίστουν, redundante, vt ſolet, μὴ, in verbis tollendi et infitiandi.

Πανσυδεί.] Ita *Cl.* et alii. recte: quod repoſuimus; antea πασσυδεί. *Dionyſ. Halicarn.* πασσεὺδεὶ et πασσευδὶ Antiq. I, 55. ſed rectius *Codex Vet.* πανσυδί. Vtroque modo apud veteres pingi, teſtis *Euſtathius* Il. 166. *Aelius Dionyſius* apud eundem, locum hunc adducens, πανσυδεὶ ſcribit, et παντελῶς reddit. vide Il. λ'. 708. 724. Il. β'. 12. 29. 66. Denique *Pollux* VI, 162. hunc, vt videtur, locum adducens, vt ex πανωλεθρία patet, etiam πανσυδὶ legit, contra vero *Suidas* in πασσυδεὶ, qui corrupte εἰ μὴ ἄτω τε π. hinc emendandus. Vtroque modo ſcribit *Heſych.* pro quo πασσύριον Aeolenſes, teſte eodem, eiusque exſcriptore *Phauorino.* πανσυδίη *Schol. Syneſ.* 408, a. et *Aratus* in fine Phaenom. Wass.

χαλ. μ. ἦσ. rel.) Sic locum laudat (affert) Euſtath. p. 166. *Gottleb.* χαλεποὶ ἦσαν hic ſign. ἐχαλέπαινον, *irascebantur*; vt ſequ. ὠργίζοντο. Alioquin ſign. *graues* erant.

ξυμπροθ. τ. ἔκπλ.) Traiecit verba, more ſuo, Noſter, per Synchyſin, dicturus: τοῖς τῶν ῥητόρ. i. e. (ἐκ) τ. ῥητ. τοῖς ξυμπροθ. τὸν ἔκπλουν. Ad ξυμπροθυμηθ. int. πρὸς, εἰς. ξυμπροθυμηθ. hic eſt, *qui adiuuiſſent*, ſuaſiſſent, qſ. *ſimul* et ſe, cum populo, *promtos* exhibuiſſent; vt 7, 86. προθυμήθη, (ὁ Νικίας,) ὥστε ἀφεθῆναι. vbi Port. vertit, *contendit*; debebat tamen, *contenderat*, (Plusqpf.) vel operam *dederat*.

χρησμολ.) D' Oruill. ad Charit. p. 575. *Gottl.* χρησμολόγοι ſunt, (qui et χρηςμῳδοὶ dicantur,) qui vel referant oracula, tanquam a Diis ipſis edita, vel in ipſis templis et oraculorum ſedibus, velut interpretes et προφῆται, προμάντεις Deorum, nomine Deorum ac vice, oracula promant et iactent. Ita et Croeſum Apollini Delphico iratum illuſiſſe, Herodot. refert, L. 1.

Ὁπόσοι — Σικελίαν] *Thomas Magiſter* in ἐλπίζω, omiſſo τί. male. Idem. *Thomas* ibidem perperam e *Luciano* Dial. Pluton. et Mercur. adfert ἐλπίζει pro ἐπελπίζει. Vide Clar. *Hemſterhuſium* ad hunc locum *Luciani*. (p. 345. Gottl.) Dvk.

[θειάσ.) Schol. Aug. ita leg. θεοφορηθέντες ἐν ἐλπίδι ἐποίησαν.] Caſſ. quoque ἐν ἐλπίδι ἐποίησαν.)

θειάσαντες) cum Actiuum ſit, et αὐτοὺς haud dubie regat,

HOC autem *tantae cladis* nuntio Athenas allato, *Athenienſes* diu ne praecipuis quidem militibus, qui ex ipſo proelio euaſerant, et aperte nuntiarant, fidem habuerunt, vt ſic funditus euerſa crederent. Sed poſtquam cognouerunt, oratoribus, * qui cum aliis hanc naualem expeditionem ſtudioſe ſuaſerant, erant infenſi, quaſi *hanc* ipſi non decreuiſſent; quinetiam irafcebantur et ariolis et vatibus, et quotquot aliquid afflatu diuino correpti dixerant, quo tunc ipſos in Siciliae capiendae ſpem induxerant. Vndique autem omnia ipſos moerore afficiebant, et pauor animique conſternatio maxima profecto, propter id, quod acciderat, *ipſos* circumſtabat. Simul enim afflictabantur, quod et priuatim et publice priuati eſſent et multo peditatu et equitatu, et iuuentute, qualem alteram ſupereſſe non videbant. Simul etiam quod viderent, non ſatis eſſe nauium in naualibus, nec *ſatis* pecuniae in aerario, nec armamentorum ad nauticos vſus neceſſariorum, in praeſentia de ſua ſalute deſperabant: et hoſtes ex Sicilia cum claſſe confeſtim in Piraeeum aduerſus ſe venturos arbitrabantur, praeſertim tanta victoria potitos: quinetiam hoſtes, qui in illa regione ſedes habebant, tunc certe cum bellico rerum omnium apparatu duplo maiore, ſuosque ſocios, defectione *ab Athenienſibus facta*, vna cum ipſis iam totis viribus, terra marique *ſuam rempublicam* oppugnaturos. Veruntamen (vt in praeſenti rerum ſtatu facultas dabatur) viſum eſt non oportere ſuccumbere: ſed et claſſem parare, materia et pecunia,

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

* Quibus vna cum aliis propenſus ad nauigationem fuerat animus, i. e. qui ad aliorum inclinationem animi ſuam adiunxerant. *Steph.*

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΞΥΝΟΠΤΙΚΑ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΝ.

ΚΑΙ᾽ ὁπόσοι τότε αὐτὰς θειάσαντες] ἀντὶ τοῦ θεοφορηθέντες, δηλονότι ἐπήλπισαν. ἤτοι, θεῖά τινα ἐπιφθεγξάμενοι, εἰς ἐλπίδας ἐνέβαλον. Πάντα δὲ πανταχόθεν αὐτὰς ἐλύπει τε] δεινὰ δηλονότι. Οὐδὲ χρήματα ἐν τῷ κοινῷ] ταμιείῳ δηλονότι. Καὶ τὰς ξυμμάχους σφῶν] τῶν Ἀθηναίων. Ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων] τῶν δυνατῶν.

ADNOTATIONES.

ſign. *diuino impetu* et ardore *impleſſent* Athenienſes; ſicut olim Solon de Salamine.

ἐπήλπ.) Tranſitiue hic ponitur, (vt Ebraeis Kal pro Hiphil,) *ſperare ipſos iuſſiſſent*, bona ſpe impleſſent, ad ſpem victoriae erexiſſent V. Philol. Thuc. P. p. 82. (lit. α.) vbi et ex Hom. attuli, quod huc vnice quadret, πάντας ἔλπει. Ita in Libb. Regg οἱ ὁ, ἐβασίλευσαν reddunt Ebr. Hiphil, יַמְלִיכוּ, *regem fecerant*. Ita καταπολεμεῖν, κατασιωπᾶν, alia, tranſitiue.

[πάντα δὲ π.) Schol. abeſt Aug.]

ἐλύπει τε κ. περ.) Si τε et καὶ iuncta ſibi reſpondent, vt ſolent, nec tranſectum eſt τε, more Noſtri: comma ponendum erit poſt γεγενημένῳ, vt φόβος et καὶ κατάπλ. explicent illa πάντα. Quod ſi περιειστήκει tantum pertinet ad φόβος, non etiam ἐλύπει· nempe loco motum intelligatur τε, cum debuerit: πάντα δέ τε ἐλύπ. αὐτ. καὶ φόβος καὶ κατάπλ. περιειστ. vt non duo verba referantur ad vnum Subiectum πάντα, ſed ſint duo enuntiata: 1) πάντα ἐλύπ. 2) καὶ φόβος περιειστήκει.

στερόμ. κ. ἰδ. ἕκ. rel.) Quaer. vtrum etiam ad ἰδίᾳ ἕκαστος referantur Genitiui, ὁπλιτῶν καὶ ἱππέων, καὶ ἡλικίας, an ad ἰδίᾳ ἕκ. ſimpliciter, ſine Genitiuo, intelligatur voc. στερόμενοι, *priuati*, orbati *ſinguli*, pro ſe quisque; quanam re ergo? Aut quibus rebus? Omnibus, opinor, ſumtu fruſtra impenſo, ſpe bona, commodis, ad ſingulos et priuatos ex victoria redundaturis, iam non ſperandis, rel. Nam, vt equite et grauis armaturae milite et iuuentutis robore militaris, priuatim pro ſe quisque priuatus dicatur, vix eſt, vt ſine ἀτοπίᾳ admittatur; κακοζηλίαν certe habeat inſipidam. Nec vel *orbatus* dicatur ſimpliciter, *re* non addita, *qua* priuatus dicatur. Grammatica ergo magis illud ſuaſerit, hactenus ferendum, quod *ſuo ſumtu quisque* paraverat illas copias, et ad *ſingulos* perueniebat ſenſus damnorum. Sed κακοζηλίαν, vt dixi, relidet.

[οὐδὲ χρήμ.) Schol. abeſt Aug.]

ὑπηρεσίας τοῖς ναυσὶν] *Vulla* verterat *miniſteria ad nauticos vſus*. Ab eo ſine cauſa diſceſſit *Portus*. *Acacius* quoque non male, *miniſtros nauticos*. Vide ad VI, 31. Dvk.

τ. ναυσ.) vt ſaepius, pro Genit. vel *in vſum* nauium, *ad* naues; für die Schiffe.

ἀνέλπιστοι) Actiue, *ſine ſpe*: non *ſperabant*; vt plura talia in τος exeuntia.

τ. αὐτόθ. πολ.) v. ad c. 2. ad vv. τὴν ἐκ τῆς Σικ.

τότε δή) *nunc utique*, zumal jetzt. τότε eſt pro νῦν, vt Liuio ſaepe *tum* vel *tunc* pro *nunc*; quod *ipſi* res praeterierat, vtut *cogitantibus* praeſens.

[καὶ τ. ξυμμ. / ὡς ἐκ τ. ὑπαρχ.] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.

ἐκ τ. ὑπαρχ.) dupliciter, vti ſupra: prout res *ferret*, i. e. 1) poſceret, 2) *ſineret*.

ποιεῖσθαι, καὶ μάλιστα τὴν Εὔβοιαν, τῶν τε κατὰ τὴν πόλιν [q] τὶ ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι, καὶ ἀρχήν τινα πρεσβυτέρων ἀνδρῶν ἐλέσθαι, οἵτινες περὶ τῶν παρόντων, ὡς ἂν καιρὸς ᾖ, [r] προβουλεύσουσι. [s] πάντα τε πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεὲς (ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν,) [t] ἕτοιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν. καὶ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, [v] καὶ ἐποίουν ταῦτα, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

β'. Τῷ δ' [x] ἐπιγιγνομένῳ χειμῶνος, πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην κακοπραγίαν εὐθὺς οἱ Ἕλληνες πάντες ἐπῃρμένοι ἦσαν· οἱ μὲν [y] μηδετέρων ὄντες ξύμμαχοι, [z] ὡς, ἤν τις καὶ μὴ παρακαλῇ σφᾶς, ἐκ ἀποστατέον ἔτι τῷ πολέμῳ εἴη, ἀλλ' [a] ἐθελοντὶ ἰτέον ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους· νομίσαντες κἂν ἐπὶ σφᾶς ἕκαστοι ἐλθεῖν αὐτούς, εἰ τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ [b] κατώρθωσαν· καὶ ἅμα ἡγούμενοι, βραχὺν ἔσεσθαι τὸν λοιπὸν πόλεμον· ᾧ μετασχεῖν, καλὸν εἶναι· οἱ δ' αὐτῶν Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι, ξυμπροθυμηθέντες [c] ἐπιπλέον, ἢ πρίν, [d] ἀπαλλάξασθαι διὰ τάχους πολλῆς ταλαιπωρίας. μάλιστα δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἕτοιμοι ἦσαν καὶ [e] παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι, διὰ τὸ ὀργῶντες κρίνειν τὰ πράγματα, καὶ [f] μηδ' ὑπολείπειν [g] λόγον αὐτοῖς, ὡς [h] τό γ' ἐπιὸν θέρος οἷοί τ' ἔσονται περιγενέσθαι. ἡ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων πόλις πᾶσί τε τούτοις ἐθάρσει, καὶ μάλιστα, ὅτι οἱ ἐκ τῆς Σικελίας αὐτοῖς ξύμμαχοι πολλῇ δυνάμει, * κατ' ἀνάγκην ἤδη, τῷ ναυτικῷ προσγεγενημένῳ, ἅμα [i] τῷ ἦρι, ὡς εἰκὸς,

q Τινὰς ἐς εὐτ. *Cl.* τὴν ante πόλιν a m. rec. Mſq. εἰς pro ἐς Baſ. *r* Id eſt: περὶ τῶν παρόντων πραγμάτων βουλεύσουσι, πρὶν ἢ ταῦτα ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς, καὶ αὐτῷ τῷ δήμῳ τῶν πάντων κυρίῳ προτίθεσθαι. *Ae. Port.* Verum βουλεύσουσι legunt *Ar. C. Dan.* προβουλεύσωσι Mſq. *s* Πάντες *Ald. Baſ.* Πάντας, et deinde πάντα *Gr.* *t* Ἕτοιμα *Caſſ.* *v* Καὶ deeſt *Gr.* *x* Ἐπιγενομένου *Gr.* *y* Μηδ' ἑτέρων *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *z* Particulam καὶ hic loci nequaquam vacare, (vt nonnullis videtur) ſed potius καινοτρεπῶς traiectam eſſe, cenſuerim; eſſe enim ἤν τις καὶ μὴ παρακαλῇ σφᾶς, pro ἢν καί τις μὴ παρακαλῇ. *Stephanus* in Append. ad Scripta al. de Di l. Att. p. 34. *a* Ἐθελοντῇ *Gr.* *b* Κατόρθωσαν *Ald. Flor. Baſ. Gr. Cam.* *c* Ἐπὶ πλέον *C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. at ξυμπροτιμῶ antea Mſq. *d* Ἀπαλλάξεσθαι διατάχους *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Caſſ. Cam.* Aug. Διατάχους etiam *Reg.* *e* Παραδυναμιν *Ald. Flor. Baſ.* Aug. *f* Μὴ δ' ὑπολειπεῖν *Caſſ.* Μὴ δ' etiam *Gr.* Aug. μὴ Mſq. *g* Λόγον deeſt *Caſſ.* Aug. *h* Τό γε ἐπιὸν *Reg.* * κατανάγκην Aug. *i* Τῷ deeſt *Reg.*

[τῶν δὲ κατὰ τ. πόλ.) in Schol. Aug. pro εἶναι leg. πεῖσαι.] Rurſus, vt in Caſſ. memorabili ſane conſenſu.) Non tamen ad *ſingulos* ciues ſpectare, crediderim, iſtam frugalitatem, vtut voc. σωφρονίσαι ſuadeat; alienum enim erat in tanto publico periculo, priuatos curari mores, et cenſuram agi; ſed ſign. *publicos* ſumtus caſtigare, coërcere; quod et verbis vnice congruat, τῶν (ſc. πραγμάτων) κατὰ τὴν πόλιν τι, partem aliquam ſumtus publice reuocare ad parſimoniam; et c. 4. extr. ξυστέλλ. ἐς εὐτέλ. de *publ.* ſumtibus.

Τῶν τε κατὰ τὴν πόλιν τὶ ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι] Hoc *Scholiaſtes* refert ad priuatos, quaſi hi iuſſi fuerint parcius et minus ſumtuoſe, quam ante, viuere. Sed dubito, an *Thucydides* potius de ſumtibus publicis circumciſis loquatur. Nam Athenienſes poſt Deceliae munitionem omni fructu agrorum priuati, amiſſis etiam omnibus ouibus et iumentis, non abundabant copiis; et difficilis facta erat ſubuectio commeatuum, vt ſcribit *Thucydides* VII, 27, 28. vt adeo non probabile ſit, tum multorum priuatorum domos valde ſumtuoſas fuiſſe. Fiebant autem multi Athenis ſumtus publici in ſacra, in ſpectacula, et iudices; quos minuere et in vſum belli conuertere volebant Athenienſes. Sic idem fere de Athenienſibus dicat *Thucydides*, quod de Nerua *Xiphilinus*: Πολλὰς μὲν θυσίας, πολλὰς δὲ ἱπποδρομίας, ἄλλας τέ τινας θέας κατέλυσε, συνέλλων ὡς οἷόν τε τὰ δαπανήματα. *Adhibere ſumtibus modum*, dicit *Suetonius* Ner. Cap. XVI. *Cauere ſumtibus publicis*, *Capitolinus* M. Anton. Philoſ. Cap. XI. vbi vid. *Caſaubonum*. Ipſe *Thucydides* interpres eſt verborum ſuorum infra Cap. 4. Καὶ τὰ ἄλλα, εἴτῳ τι ἐδόκει ἀχρεῖον ἀναλίσκεσθαι, ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν. Pro eo, quod in *Scholiaſta* legitur, εἶναι βιῶν, Clar. *Hemſterhuſius* ad Poſluc. IX, 138. coniiciebat ἔασαι βιῶν. Forteſſis veram ſcripturam ſeruauit *Cod Caſſ.* πεῖσαι βιῶν. Dvk.

[ὡς ἂν καιρ. ᾖ) Schol. abeſt Aug.] Haud dubie nil ſign. niſi, *prout res poſtularet*, nach Beſchaffenheit, Erforderung der Umſtände. Nam, ὡς pro ἕως poſitum putari, recte arguit Duker. nec res patiatur; ac frigeat hic plane; quod tempus etiamnunc eſſet. Etiam Gal. 6, 10. ὡς καιρὸν ἔχοντες, τὸ ἀγαθὸν ἐργαζώμεθα, itidem ſign. *prout ſeſe occaſio dederit*, quaecunque ſeſe occaſio obtulerit.

Ὡς ἂν καιρὸς ᾖ] *Dum tempus eſſet*, vt Scholia *Gr.* Fortaſſe non male, *prout tempus*, *vel occaſio poſtularet*. Vel, *prout opportunum eſſet*. Steph. *Palmerius* in Exercitat. pag. 765. *ſicut tempus requireret*. Haec veriora ſunt, quam quod *Scholiaſtes* dicit, ὡς hic pro ἕως poni: quod neque ſententiae huius loci conuenit, et forteſſis ſine exemplo eſt. Auctor leuis, qui varias ſignificationes vocabuli ὡς congeſſit, ὡς pro ἕως eſſe, dicit, in *Homero* Od. γ'. v. 301. Ὡς δ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων. Sed apertum eſt, eum falli: Ὡς δ μὲν, quod ſaepe in *Homero* legitur, alias ſignificationes habet, de quibus *Euſtathius* ad Odyſſ. ϛ'. pag. 1608. Nec recte *Deuarius* in illo *Demoſthenis*, γύναια ὡς τριάκοντα, ὡς pro ἕως poni dicit. Nam ὡς numeralibus adpoſitum aliud ſignificat: nec ἕως eſt aduerbium numeri, ſed temporis. In Odyſſ. ϛ'. v. 358. *paruus Scholiaſtes* ὡς ὅτε exponit μέχρις ὅ, et *Euſtathius* ἕως ὅτου. Sed id huc non pertinet. Dvk.

[πρ. τὸ παραχρ.) In Schol. Aug pro παραχρῆμα (nempe in Schol. non in contexti verbis,) eſt παραυτίκα.]

C. 2. τ. ἐκ τ. Σικ. — κακοπρ.) Arguta breuitate, pro: τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ μεγ. Ἀθην. κακοπρ. ἐκ τῆς Σικελίας ἀγγελθεῖσαν· ad nuntium ex Sicilia (allatum, acceptum) cladis Athen. ibi acceptae. Ita c. 1. τοὺς αὐτόθεν πολεμίους — — ἐπικείσεσθαι· i. e. τοὺς αὐτόθι πολεμ. ἐπικείσ. αὐτόθεν· aut hic ſimpliciter per Traiectionem, pro, κ. αὐτόθεν τοὺς πολεμ. ἐπικ

Οἱ Ἕλληνες — εἴη] *Suidas* in ἐπῃρμένοι, qui οἱ ὧν Ἕλληνες ἐπῃρμένοι, et omittit ἔτι. Wass.

[οἱ μ. μηδετ.) Schol. abeſt Aug.]

vnde possent, comparata; et socios praesidiis firmare, et praecipue Euboeam; et res vrbanas aliqua ex parte corrigere sumtusque minuere: et creare *etiam placuit* aliquem Magistratum seniorum, qui de praesenti rerum statu, dum *adhuc* tempus opportunum esset, ante *caeteros omnes* consultarent. Denique (quod vulgus facere solet) propter praesentis metus magnitudinem ad omnia recte administranda parati erant. Vt autem haec ipsis visa sunt, sic etiam fecerunt: atque haec aestas excessit. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

2. Insequenti autem hyeme, propter res ab Athenienſibus in Sicilia adeo male gestas, vniuersi Graeci protinus animis erecti fuerunt. Et illi quidem, qui neutrorum erant socii, a bello nequaquam amplius abstinendum, vel si nullus ipsos rogaret, sed aduersus Athenienses vltro eundum, *censebant*. Singuli enim illos, si rem in Sicilia feliciter gessissent, etiam aduersus se venturos fuisse existimabant: simul etiam reliquum bellum breue futurum ducebant, cuius se participes esse, praeclarum *sibi* fore *putabant*. Qui vero Lacedaemoniorum erant socii, simul omnes longe maiore studio, quam ante, multis aerumnis celeriter liberari cupiebant. Praecipue vero qui Athenienſium imperio parebant, vel supra vires ad defectionem ab ipsis *Athenienſibus* faciendam erant parati, * quod animi impetu *ac libidine caeca* de rebus iudicarent, nec vllum rationi locum amplius relinquerent; quippe qui *putarent*, *fore*, *vt* insequenti aestate *Athenienses* superarent Lacedaemoniorum vero ciuitas, cum propter haec omnia fiduciam concipiebat, tum vero praecipue, quod Siculi socii cum magnis copiis, classis accessione iam necessario facta, ineunte statim vere, vt erat verisimile,

* Quod ex desiderio, quo incensi erant, *videlicet vt Athenienses subingarentur*, de rebus iudicarent, nec vllum iam relinquerent rationi locum, propter quam credi posset, illos vsque ad sequentem aestatem fore incolumes; Vel sic: Quod pro ea indignatione, quam aduersus illos conceperant, de rebus iudicabant, etc. *Sed magis placet altera participii ὀργῶντες significatio. Stephanus.* Adeo accensis ira et cupiditate animis, vt nihil non modo ad animum, sed ne ad aures quidem admitterent, quasi insequentis aestatis bellum sustinere possint. *Acacius.*

Τῶν τε κατὰ τὴν πόλ·ν τὶ ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι] τὰς πολίτας εὐτελέστερον εἶναι βιῶν. Ὡς ἂν καιρὸς ᾖ] ἤγων ἕως ἄν. Πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεὲς] διὰ τὸ ἐν τῷ παραχρῆμα περιδεεῖς εἶναι. Οἱ μὲν μηδετέρων] ἤγων, Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων. Καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν] ἤγων τῶν Ἀθηναίων. Διὰ τὸ ὀργῶντες κρίνειν τὰ πράγματα] ἤτοι, μετὰ κάσης προθυμίας ἢ, ὡς τινες, διὰ τὸ αὐτὰς ὀργίζεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις. Καὶ μηδ' ὑπολείπειν λόγον αὐτοῖς] μηδενὶ ἐπιτρέπειν λέγειν περὶ αὐτῶν. ἢ, (ὡς ἐμοὶ φαίνεται,) μὴ ὑπολείπεσθαι μηδεμίαν αἰτίαν τὸ δυνήσεσθαι ἀντισχεῖν τὰς Ἀθηναίας. Ὡς τό γ' ἐπιὸν θέρ.ος] ἀντὶ τοῦ, τῷ ἐπιόντι θέρει.

ὡς) refertur ad *ἐπῃρμένοι*. Int. *νομίζοντες*, vel *ὥστε*, *πρὸς τὸ νομίζειν*.

ἀποστατ.) non sign. *desistendum*, deficiendum a bello; necdum enim coeperant; sed, *abstinendum*, refugiendum; recusandum bellum. Hor Epist. 1, 18, 58.

— Ne te retrahas, et inexcusabilis, *abstes*;

i. e. subterfugias, recuses, accedere nolis; detrectes. 2. Cor. 4, 2. *ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης*, *deponimus* (etiam) occulta flagitia, i. e. *abstinemus* iis; iam enim *deposuerat* ista Paullus, ne *antea* quidem istis vacauerat. Institut. Iustin. (non succurrit, vbi; notaui locum, sed perperam;) *ne propter multitudinem negotia desererentur*, i. e. ne plane non susciperentur.

κἂν ἐπὶ σφ) v. Hogeueen. de Particc. p. 429. *Gottl.*

ἕκαστοι) refer ad *νομίσαντες*. Obscurius sane traiectum.

[παρὰ δύν.) Scholiast. abest Aug.]

μηδ' ὑπολ. λόγ. rel. — περιγεν.) Varie offendunt in h. l. Interpp. quod iam ex Schol. appareat. Omnium pessime Portus vertit: *nec vllam rationi locum relinquerent*; tanquam sic dicatur λόγος simpliciter, ac non γνώμην dicendum fuerit; nec vocabulum αὐτοῖς rationem vllam habuit: deinde, *quippe qui putarent, fore, vt insequente aestate Athen. superarent*. Hoc qui ex verbis effecerit, vbi tam multa addenda fuerint? Et vero esse debebat, ὡς οἷοί τε ἐσόμενοι, non ἔσονται. Equidem vitiosum plane et incommodum habuerim voc. αὐτοῖς, (quod secuti transiliunt Interpp. vti solent;) et leg. αὐτοῖς· nullam *sibimet* rationem, cogitationem, reputandi materiam, conditionem, relinquebant, tamen fieri posse, vt Athenienses proxima aestate conualescerent. Nil simplicius, nil verbis aptius. Et succurrit similis fere locus Cicer. (Orator, L. 1. in Verr.) *Hoc non modo in oratione mea* (non) *pono, sed ne in opinione quidem cuiusquam relinquo*; i. e. non potior, quemquam hoc credere. Omnium optime Heilm. vertit: ohne sich den Gedanken einfallen zu lassen: Minus tamen, quam pro verbo ὑπολείπειν· verteret; ohne dem Gedanken Raum zu gönnen. Et tamen aut dissimulauit voc. αὐτοῖς, aut, veluti tacitus, legit αὐτοῖς. λόγον si omiseris cum Cass. et Aug. recte habeat αὐτοῖς, quod ad Athen. deinde referatur.

οἱ ἐκ τ. Σικ. ξύμμ. — ἔμελλ.) Rursus, vti supra, pro *οἱ ἐν τῇ Σικελίᾳ σύμμαχοι ἔμελλον παρέσεσθαι ἐκ τῆς Σικ.*

κατ' ἀν. ἤδη) ἤδη hic est *nunc*, nunmehr auch gemuthmaßet. Portus verba, τοῦ ναυτ. προσγεγ. refert ad κατ' ἀνάγκ. ἤδη. Non placet; immo προσγεγεν. refertur ad Lacedaemonios, intell. αὐτοῖς, cum tanta nauium accessione aucti essent; qua nempe iam cogerent Siculos stare secum. Rationem ergo reddit τὸ, ναυτικοῦ προσγεγ. τοῦ, κατ' ἀνάγκ. ἤδη.

παρέσεσθαι ἔμελλον. πανταχόθεν τε εὐέλπιδες ὄντες, ἀπροφασίστως ἅπτεσθαι διενοῦντο τῆ πολέμῳ· λογιζόμενοι, καλῶς τελευτήσαντος αὐτῆ, κινδύνων τε τοιούτων ἀπηλλάχθαι ἂν [k] τολοιπὸν, οἷος καὶ ὁ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων περιέστη ἂν αὐτοὺς, εἰ τὸ Σικελικὸν προσέλαβον· καὶ, καθελόντες ἐκείνους, αὐτοὶ τῆς πάσης Ἑλλάδος ἤδη ἀσφαλῶς [l] ἡγήσεσθαι.

γ'. Εὐθὺς ἦν Ἄγις μὲν, ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ ὁρμηθεὶς [m] στρατῷ τινὶ ἐκ Δεκελείας, [n] τά τε τῶν ξυμμάχων ἠργυρολόγησεν ἐς τὸ ναυτικὸν, καὶ τραπόμενος ἐπὶ τῆ [o] Μηλιέως κόλπῳ, Οἰταίων τε, κατὰ τὴν παλαιὰν ἔχθραν, τῆς λείας τὴν πολλὴν ἀπολαβὼν, χρήματα ἐπράξατο, καὶ Ἀχαιοὺς τοὺς Φθιώτας, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύτῃ Θεσσαλῶν ὑπηκόους, μεμφομένων καὶ ἀκόντων Θεσσαλῶν, [p] ὁμήρους τέ τινας ἠνάγκασε δοῦναι καὶ χρήματα· καὶ κατέθετο τοὺς ὁμήρους ἐς Κόρινθον, ἧς τε τὴν ξυμμαχίαν ἐπειρᾶτο προσάγειν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν πρόσταξιν ταῖς πόλεσιν ἑκατὸν νεῶν τῆς ναυπηγίας ἐποιοῦντο· καὶ ἑαυτοῖς μὲν καὶ Βοιωτοῖς πέντε καὶ [q] εἴκοσιν ἑκατέροις ἔταξαν, Φωκεῦσι δὲ καὶ Λοκροῖς πεντεκαίδεκα, [q] καὶ Κορινθίοις πεντεκαίδεκα· Ἀρκάσι δὲ καὶ Πελληνεῦσι καὶ [r] Σικυωνίοις δέκα· Μεγαρεῦσι δὲ καὶ Τροιζηνίοις καὶ Ἐπιδαυρίοις καὶ Ἑρμιονεῦσι δέκα· τά τε ἄλλα παρεσκευάζοντο, [s] ὡς εὐθὺς πρὸς τὸ ἔαρ ἐξόμενοι τῆ πολέμῳ.

δ'. Παρεσκευάζοντο δὲ [t] καὶ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ διενοήθησαν, ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ τήν τε ναυπηγίαν, ξύλα ξυμπορισάμενοι, καὶ Σύνιον τειχίσαντες, ὅπως αὐτοῖς ἀσφάλεια [v] ταῖς σιταγωγοῖς ναυσὶν εἴη τῆ περίπλῳ· καὶ τό, τε ἐν τῇ Λακωνικῇ τείχισμα ἐκλιπόντες, ὃ ἐνῳκοδόμησαν παρελθόντες ἐς Σικελίαν, καὶ τὰ ἄλλα, εἴπῳ τι ἐδόκει ἀχρεῖον ἀναλίσκεσθαι, ξυγκελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν· μάλιστα δὲ [x] τὰ τῶν ξυμμάχων [y] διασκοπῶντες, ὅπως μὴ σφῶν † ἀποσήσονται.

ε'. Πρασσόντων δὲ ταῦτα ἀμφοτέρων, καὶ ὄντων ἀδὲν ἄλλο, ἢ ὥσπερ ἀρχομένων, [ἐν] [z] τῇ κατασκευῇ τῆ πολέμῳ, πρῶτοι [a] Εὐβοεῖς ὡς Ἄγιν περὶ ἀποστάσεως τῶν Ἀθηναίων [b] ἐπρεσβεύσαντο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ. ὁ δὲ, προσδεξάμενος τοὺς λόγους αὐτῶν, μεταπέμπεται ἐκ Λακεδαίμονος [c] Ἀλκαμένην τὸν Σθενελαΐδα, καὶ Μέλανθον, ἄρχοντας, [d] [ὡς] ἐς τὴν Εὔβοιαν. οἱ δ' ἦλθον, ἔχοντες τῶν [e] Νεοδαμωδῶν ὡς τριακοσίους· καὶ παρεσκεύαζεν αὐτοῖς τὴν διάβασιν. ἐν τούτῳ δὲ καὶ Λέσβιοι ἦλθον, βυλό-

k Τὸ λοιπὸν *Ald. Caſſ Gr.* Aug. Mox ὁ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων *Cam.* ὁ d. Baf. *l* Ἡγήσασθαι *Gr. m* Στρατιᾷ τινι *Gr. n* Id eſt, τὰς ξυμμάχους, vt paulo ſupra. *Ae. Port. o* Μηλιῶς κόλπου *Ar. C.* Hic ſinus a quibusdam Μαλιακὸς, ab aliis etiam Ἀαμιακὸς vocatus ab vrbe Lamia vicina, ſed Athenienſibus et *Thucydidi* ſemper Μηλιεὺς κόλπος dictus eſt. Vide *Palmerii* Exercitat. Aucт. p. 275, 769. Hvds. Μηλιῶς κ. *Reg. Dan.* Aug. Μηλίως et inter verſu- ἑως *Caſſ.* Μηλιέου *Gr. p* Et. vt credo amplius, Ec' inunta occupauit et munitione firmauit. Id colligo ex *Ariſtophane* in Lyſiſtrate, vbi introducit Athenienſes pro Pylo repetentes Echinunta, quod fuiſſet abſurdum, niſi Lacedaemonii illam vrbem tenuiſſent. *Palmerius* in Exercitat. pag. 55. Hvds. * εἴκοσι Aug. Mſq. *q* Καὶ Κορινθίοις πεντεκαίδεκα omittuntur in *Caſſ* et *Gr.* ſed deinde ſcripta ſunt in margine. Πέντε καίδεκα etiam *Gr. r* Σικυωνίοις δέκα. τάτε ἄλλα *Gr.* cetera in marg. ſcribuntur. Verba inde ab Ἀρκάσι ad Σικ δέκα om. Mſq. ſed adſcr. marg. ab al. m. καὶ ante Ἐπιδαυρ. om. Mſq. *s* Ὡς manu recenti inter verſus Aug. *Caſſ. t* Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι *Ar.* Mſq. *v* Τοῖς *Reg. x* Τὰ deeſt *Reg. Caſſ. y* Διανοοῦντες *Ar.* † ἀποστήσονται Mſq. *z* Τῇ deeſt Aug. *Reg Caſſ. Cam.* qui et paullo poſt εὐχειμῶνι. κατασκ. Mſq. om. τῇ. *a* Εὐβοῆς Aug. et a recenti correctore Εὐβοεῖς *Caſſ* mox ὡς in marg. Mſq. *b* Ἐπρεσβεύοντο *Reg. c* Ἀλκαμένη *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. et Στενελαΐδου *Gr. d* Ὡς omittunt *Ar. C Caſſ. Dan* Ὡς τὴν Εὔβοιαν *Reg.* Mſqu. (qui et mox ὁ δ' ἦλθ. p. οἱ.) *Gr.* ſed in *Gr.* recens manus adſcripſit ὡς. *e* Νεοδαμῶν *Gr. Dan.*

C. 3. τ. λείας τ. πολλ.) pro, τὸ πλεῖστον· (μέρος·) vt 1, 5. τὸν πλείστον τοῦ βίου, p. τὸ πλ.

Φθιωτας] Vide *Euripidem* Andromach. v. 723. Wass.

ἑαυτ. — — ἔπ.) Dilogiam habet verb. τάσσειν· ad ἑαυτοῖς ſign. ipſi parare *decreuerunt*, dandas ſusceperunt; ad Βοιωτοῖς, rel. *impoſuerunt*, imperarunt. Vel, ad vniuerſos omnino relatum, (nam Corinthiis vtique imperare nequibant; ne Eretriis quidem;) *deſcripſerunt*, (machten die Repartition,) quot quisque nauium daret, ipſi quoque daturi eſſent.

Ἑρμιονεῦσι] Vrbis nomen Ἑρμιὼν *Euripidi* Herc. Fur. 615. Sylaci et Polybio: regionem τὴν Ἑρμιονίδα *Noſter* et *Pauſanias* adpellant. Wass.

ἑξόμενοι τοῦ πολ.) *Acceſſuri* ad bellum, illud amplexuri. Ita ἐχομένη (γῆ,) *continens* (terra,) coniuncta, quae cohaereat cum alia terra. Liu. 5, 39. poſt med. *timori mali ipſum malum continens fuit*, i. e. *proximum*. Nonne his, ſuo quidem modo, vti detur ad 7, 75. extr. ὁπλιτικῷ προσχόντας μᾶλλον, ἢ πεζῷ, *coniunctiores*, i. e. ſimiliores, propius accedentes ad ſpeciem et conditionem exercitus terreſtris? Liu. 3, 35 poſt init. *Propior interdum petendo, quam gerendo, magiſtratui* erat, i. e. *ſimilior* petenti, quam gerenti; quidni Graeco: εἴχετο μᾶλλον τοῦ αἰτεῖσθαι τὴν ἀρχὴν, rel.

C. 4. αὐτοῖς ἀσφ. τ. σιταγ.) Darius iuncti Dariui; alterum ceperis pro Genit. aut τῶν νεῶν, aut αὐτῶν ταῖς σιταγωγοῖς

ipſis praeſto futuri eſſent. Itaque, cum vndique bonam ſpem haberent, abiecta omni cunctatione bellum capeſſere ſtatuerunt: ſecum reputantes, ſi hoc *bellum* felicem exitum habuiſſet, ſe in poſterum et huiusmodi periculis liberatum iri, cuiusmodi fuiſſet et illud, quod ipſis ab Athenienſibus creatum fuiſſet, ſi res Siculas in ſuam poteſtatem redegiſſent. Et illis euerſis, futurum, vt totius Graeciae imperium tuto iam obtinerent. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

3. Confeſtim igitur Agis, eorum rex, hac hyeme cum quodam exercitu ex Decelea profectus, pecuniam a ſociis ad claſſem comparandam exegit; et ad Maliacum ſinum deflectens, ob vetuſtas inimicitias ingentem Oetaeorum praedam egit, et *ex ea* pecuniam collegit. Achaeos quoque Phthiotas, aliosque populos, qui Theſſalorum imperio in illa regione parebant, conquerentibus ac inuitis Theſſalis, obſides quosdam ac pecuniam dare coëgit. Et obſides Corinthi depoſuit, et *Corinthios* in ſocietatem adducere conabatur. Lacedaemonii porro, centum naues aedificandas *ſociis* ciuitatibus imperarunt. Atque ſibi quidem ipſis ac Boeotis, quinas et vicenas vtrisque faciendas aſſignarunt; Phocenſibus vero et Locris, quindecim; et Corinthiis, quindecim; Arcadibus et Pellenenſibus et Sicyoniis, decem; Megarenſibus et Troezeniis et Epidauriis et Hermionenſibus, decem. Caetera quoque comparabant, vt ſub veris initium protinus inituri bellum. Paulo post Oct. 13.

4. Per hanc ipſam hyemem Athenienſes quoque, quemadmodum conſtituerant, aedificandis nauibus operam dederunt, materia comparata, et Sunio munito, vt naues, quae commeatum ipſis ſubueherent, tuto circumueherentur. Et munitionem in agro Laconico, quam in Siciliam traiicientes exſtruxerant, deſeruerunt; caeterosque ſumtus, ſi quis in res inutiles fieri videbatur, conduxerunt. Sed in primis proſpiciebant, ne ſocii a ſe deficerent. Post Oct. 13.

5. Dum autem haec vtrique facerent, * ipſoque *renouandi* belli apparatu nullam aliam ſpeciem praeberent, quam eorum, *qui tunc primum bellum* inciperent, primi *omnium* Euboënſes ad Agin hac hyeme legatos de defectione ab Athenienſibus facienda miſerunt. Ille vero, cum eorum orationem admiſiſſet, Lacedaemone arceſſiuit Alcamenem, Sthenelaidae *filium*, et Melanthum, † *duos ciuitatis* principes, vt in Euboeam *eos mitteret*. Illi vero cum trecentis libertis in ciuitatem nuper adſcriptis venerunt, et *Agis* transitum ipſis praeparabat. Interea etiam et Lesbii venerunt, quod

* *Id eſt:* et appararent bellum perinde, ac ſi tunc primum illud mouerent. *F. Port.* Et nihil aliud, quam inuicem ſe apparatu belli praeuenire maturarent. *Valla.* † Vt Euboeae ipſos praeficeret. *Acacius.*

Μεμφομένων καὶ ἀκόντων Θεσσαλῶν] μεμφομένων δηλαδὴ τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν] ἀντὶ τοῦ συνάγοντες. Ὅπως μὴ σφῶν ἀποστήσωνται] ἦγεν, τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. Ἡ ὥσπερ ἀρχομένων ἐν κατασκευῇ τοῦ πολέμου] ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου ταῦτα ἑτοιμαζόντων. Καὶ παρεσκεύαζεν αὐτοῖς τὴν διάβασιν] εἰς τὴν Εὔβοιαν δηλονότι.

γ. aut ταῖς ναυσὶ fuerit Germ. für die Schiffe, *in vſum* nauium.

Ἐν τῇ Λακωνικῇ τείχισμα] Vide VII, 26. et 31. Dvk.

ὅπ. μὴ σφ.) Schol. abeſt Aug.]

C. 5. [ὥσπ. ἀρχ.) In Schol. Aug. pro ταῦτα eſt ἕκαστα.]

ὥσπ. ἀρχ.) Iungi poſſit cum *Abr.* ὄντων ἐν τῇ παρασκ. τ. πολ. *occupatis* in parando bello. Sed, ποιούντων intelligi, nil ſane attinet; vbi οὐδὲν ἄλλο intelligi queat κατ' οὐδ. ἄλλο, *non aliter*. Sed tunc comma ponendum poſt ὄντων. Sed ne hoc quidem opus; ſimpliciter enim intellexeris: cum eſſent nil aliud, niſi incipientes, i. e. ſimiles incipientibus, (bellum,) in apparatu belli, i. e. *qua* apparatum belli integri.

ἀποστ. τ. Ἀθ.) pro ἀπὸ τ. Ἀθ. v. Phil. Thuc. P. p. 42. (med.) h.) et 44. lit. *i. a.*)

Ἀλκαμένην] Sic Cap. 8. et 10. Plerique *Mſſ.* hic Ἀλκαμένη. Vtrumque recte: vt in aliis huiusmodi propriis. Dvk.

ὡς ἐς τὴν Εὔβ.) aut redundat ὡς, vt ſane ſolet, aut ſign. ὥστε, int. ἐέναι, vel ἀποστέλλεσθαι. Neque enim *verbo* tantum aut *ſpecie* mittebantur illuc, ſed *vero* conſilio eius auertendae ab Athenienſibus.

[παρεσκεύ.) Schol. abeſt Aug.] Magis attinebat, notari: ὁ Ἄγις δηλονότι. Obſcurius enim omittitur hic Nomen.

μενοι καὶ αὐτοὶ ἀποσῆναι. καὶ, ξυμπρασσόντων αὐτοῖς τῶν Βοιωτῶν, ἀναπείθεται Ἄγις, ὥστε Εὐβοίας μὲν [f] πέρι ἐπισχεῖν· τοῖς δὲ Λεσβίοις παρεσκεύαζε τὴν ἀπόστασιν, [g] Ἀλκαμένει τε [h] ἁρμοστὴν διδὰς, ὃς ἐς Εὔβοιαν πλεῖν [i] ἔμελλε. καὶ δέκα μὲν Βοιωτοὶ ναῦς ὑπέσχοντο, δέκα δὲ Ἄγις. καὶ ταῦτα [k] ἄνευ τῆς Λακεδαιμονίων πόλεως ἐπράσσετο. ὁ γὰρ Ἄγις, ὅσον χρόνον ἦν περὶ Δεκέλειαν, ἔχων τὴν [l] μεθ' ἑαυτοῦ δύναμιν, κύριος ἦν * καὶ ἀποστέλλειν, εἴ ποι τινὰ ἐβούλετο στρατιὰν, καὶ ξυναγείρειν, καὶ χρήματα πράσσειν. καὶ πολὺ μᾶλλον, ὡς εἰπεῖν, κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν [m] αὐτῷ οἱ ξύμμαχοι † ὑπήκοοι ἦ τῶν ἐν τῇ πόλει Λακεδαιμονίων· δύναμιν γὰρ ἔχων αὐτὸς, ἐκπαγχόσε δεινὸς παρῆν. καὶ ὁ μὲν τοῖς Λεσβίοις ἔπρασσε. Χῖοι δὲ καὶ Ἐρυθραῖοι, ἀποσῆναι καὶ αὐτοὶ ἕτοιμοι ὄντες, [n] πρὸς μὲν Ἄγιν οὐκ ἐτράποντο, ἐς δὲ τὴν Λακεδαίμονα. καὶ παρὰ Τισσαφέρνους, ὃς βασιλεῖ Δαρείῳ τῷ Ἀρταξέρξου στρατηγὸς ἦν τῶν κάτω, πρεσβευτὴς ἅμα μετ' αὐτῶν παρῆν. ἐπήγετο γὰρ καὶ ὁ Τισσαφέρνης τὰς Πελοποννησίους, καὶ ὑπισχνεῖτο τροφὴν παρέξειν. [o] ὑπὸ βασιλέως γὰρ νεωστὶ ἐτύγχανε ** πεπραγμένος τὰς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς φόρους, ἃς, διὰ Ἀθηναίους ἀπὸ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἃ δυνάμενος πράσσεσθαι, ἐπωφείλησε. [p] τάς τε ἂν φόρους [q] μᾶλλον, ἐνόμιζε, κομιεῖσθαι, κακώσας τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἅμα βασιλεῖ ξυμμάχους Λακεδαιμονίους ποιήσειν, καὶ [r] Ἀμόργην, τὸν [s] Πισσούθνου υἱὸν νόθον, ἀφεστῶτα περὶ Καρίαν, ὥσπερ αὐτῷ προσέταξε βασιλεὺς, ἢ ζῶντα ἄξειν, ἢ ἀποκτενεῖν. οἱ μὲν δὴ Χῖοι καὶ Τισσαφέρνης κοινῇ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔπρασσον.

ε'. Καλλίγειτος δὲ ὁ Λαοφῶντος, Μεγαρεὺς, καὶ Τιμαγόρας ὁ Ἀθηναγόρου, Κυζικηνὸς, φυγάδες τῆς ἑαυτῶν ἀμφότεροι, παρὰ Φαρναβάζῳ τῷ [t] Φαρναβάκου κατοικοῦντες, ἀφικνοῦνται περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐς τὴν Λακεδαίμονα, πέμψαντος [u] Φαρναβάζου, ὅπως ναῦς κομίσειαν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ αὐτὸς, εἰ δύναιτο, (ἅπερ ὁ Τισσαφέρνης προὐθυμεῖτο,) τάς τε ἐν τῇ [x] αὐτοῦ ἀρχῇ πόλεις [y] ἀποσήσειε τῶν

f Περὶ *Gr.* et a prima manu *Caſſ.* in quo deinde emendatum erat πέρι. *g* Ἀλκαμένη *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* ſed corrector poſtea adſcripto ν fecerat Ἀλκαμένην. Ἀλκαμένην Aug. Mſq. cui et d. τὴν ἀπόστασιν. *b* Alii Harmoſtae, qui a Lacedaemoniis turbato reip. ſtatu eligi ac conſtitui ſolebant: Alii illi, qui in ſubactas et ſubiugatas vrbes mittebantur. De quibus conſule *Mauſſaci* notas in *Harpocrat. Cragium* de Rep. Laced. l. 2. c. 13. et *Meurſii* Miſcell. Lacon. l. 2. c. 4. Hvds. *i* Ἔμελλεν *Gr.* *k* Id eſt: ἄνευ τῆς ἐκείνης ψηφίσματος. *Ae. Port.* *l* Καθ' ἑαυτοῦ *Reg.* Μετ' αὐτοῦ *Gr.* * καὶ d. Mſqu. *m* Αὐτῷ deeſt *Dan.* † ὑπήκοον Mſq. *n* Πρὸς μὲν τὸν Ἄγιν *Reg.* *o* Ὑπὲρ βασιλέως legiſſe videtur *Valla.* ** πεπραμένος Mſq. *p* Τάς τ' ἂν *Gr.* τοῦτε οὖν Mſq. *q* Μᾶλλον deeſt *Caſſ.* Aug. ſed in hoc a m. recent. inter vſſ. adſcr. *r* Ἀμόργον *Gr.* *s* Scribitur et *Aliis* cum ſimplici σ. vt et Τισαφέρνης. Hvds. *t* Φαρνάκη *Ar. C.* Mſq. quomodo legendum, cenſet *Palmerius* in Exercitat. pag. 56. cum et ita habeat *Ariſtoteles* de Hiſt. Animal. l. 6. c. 36. et Φαρνάκης nomen ſit notum Perſicum ſeu Ponticum. Hvds. Φαρνάκου, et inter verſus a manu recenti Φαρναβάκου *Reg.* Φαρναβάκου, et a correctore Φαρνάκου *Caſſ.* Φαρναβάκου *Gr.* *u* Φαρνάζου *Ar.* procul dubio Librarii errore. Hvds. *x* Ἑαυτοῦ *Ar. C. Cl.* Aug. Αὐτοῦ *Ald. Flor.* Mſq. Ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ *Gr.* Ἑαυτοῦ *Reg. Caſſ.* Etiam τάς τ' ἐν *Gr.* *y* Ἀποσήσειν *Ar.* et mox ποιήσειν.

Ἀλκαμένει] Sine dubio verum eſt Ἀλκαμένη. Nam quo Alcameni ἁρμοστὴν daret? Dvk. Leg. vtique Ἀλκαμένη. Neque enim *Alcameni* dabatur ἁρμοστής· niſi διδοὺς ſign. *adiungens*, zugeben, zuordnen. Sed cur non nominaret illum ἁρμοστὴν additum?

[καὶ δέκα] Schol. abeſt Aug.]

Ἦ τῶν ἐν τῇ πόλει Λακεδαιμονίων] *Stephanus* in Animaduerſionibus ad *Corinthum* Artic. XXXVI. pag. 28. ſcribit, hic abundare ἦ· nam conſueto more loquendi dicendum fuiſſe, πολὺ μᾶλλον τῶν ἐν τῇ πόλει Λακεδαιμονίων, ſine ἦ· aut certe, πολὺ μᾶλλον, ἢ οἱ ἐν τῇ πόλει Λακεδαιμόνιοι· Et, qui hoc non animaduertat, eum in magnum errorem impelli poſſe: quippe exiſtimaturum, hunc ſenſum eſſe, qui ſe prima fronte offert: πολὺ μᾶλλον ὑπήκοον αὐτοῦ, ἢ ὑπήκοον τῶν ἐν τῇ πόλει Λακεδαιμονίων. Eumdem, quem *Stephanus*, ſenſum horum verborum eſſe, putauit *Scholiaſtes*: ſed alterum expreſſerunt *Valla*, et, ſpreto *Scholiaſte*, et animaduerſione *Stephani*, deinde *Portus*, et *Acacius*; Et recte quidem; vt facile videbit, qui ea, quae praecedunt, et ſequuntur, attente conſiderare volet. Nam, propter eas cauſas, quas *Thucydides* dicit, maior tum erat apud ſocios Agidis, quam ciuitatis Lacedaemoniae, auctoritas. In eo, quod ibidem adfert *Stephanus* e VII, 77. Ἤδη τινὲς καὶ ἐκ δεινοτέρων, ἢ τοιῶνδε, ἐσώθησαν, facile concedi poteſt pleonaſmus τῆ ἢ. Dvk.

Χῖοι — ὄντες] Ita *Mſſ.* et *Ethnicographus.* Coniunctim veniunt hae gentes VIII, 14. et apud *Herodotum.* Wass.

Τῶν κάτω] *Acacius* bene *maritimae orae.* Contra τὰ ἄνω. Vide ad I, 120. et II, 99. Dvk.

Ἐτύγχανε πεπραγμένος τὰς φόρους] *Porti* interpretatio abit a ſignificatione verborum Graecorum, et mente *Thucydidis.* Quod Latine vertit, *a Rege impetrauerat tributa*, id in Scholio Graeco exponit, *Rex remiſerat ei tributa.* At quomodo haec Rex ei remiſerat, quae, vt *Thucydides* dicit, Regi adhuc debebat? *Stephanus* quidem etiam πεπραγμένος φόρους vertit, *qui exigit tributa*: ſed id hic ita accipi neque praepoſitio ὑπὸ, neque ſententia loci patitur. Rectius *Scholiaſtes* ἀπῃτημένος, et *Acacius*, *ab Rege vectigal poſtulatus.*

et ipſi defectionem *ab Athenienſibus* facere vellent. Boeotis autem eos adiuuantibus, Agis *eorum verbis* adductus eſt, vt res quidem Euboicas intermitteret; Lesbios vero in defectione facienda iuuaret, et res ad eam neceſſarias praepararet, et Alcamenem praefectum *ipſis* daret, qui in Euboeam nauigaturus erat. Atque Boeoti quidem decem naues polliciti ſunt, Agis vero decem. Haec autem ignara ciuitate Lacedaemoniorum transacta ſunt. Agis enim, quamdiu cum ſuis copiis apud Deceleam egit, ius habuit et copias mittendi, ſi quo vellet, et contrahendi, et pecunias exigendi. Atque tunc temporis vel multo magis (vt ita loquar) ei, quam *caeteris* Lacedaemoniis, qui in vrbe erant, ſocii parebant. Quod enim exercitum ſecum haberet, quocunque ſe contuliſſet, formidabilis aderat. Et hic quidem Lesbiis operam dabat. Chii etiam et Erythraei, cum et ipſi ad defectionem faciendam eſſent parati, non ad Agin, ſed ad ipſam Lacedaemoniorum ciuitatem, ſe conuerterunt. * Cum ipſis etiam *illuc* iuit legatus, *miſſus* a Tiſſapherne, qui regis Darii, Artaxerxis *filii*, praetor inferioris prouinciae erat. Nam et Tiſſaphernes Peloponneſios incitabat, et pollicebatur, ſe ſtipendium praebiturum. Nuper enim a rege impetrauerat tributa ſuae prouinciae, quae *regi* debuerat, quod *ea*, propter Athenienſes, a Graecis ciuitatibus exigere non potuiſſet. Exiſtimabat igitur, ſe facilius *in poſterum* tributa recepturum, ſi Athenienſes *bello* vexaſſet; ſimul etiam ſe Lacedaemoniorum ſocietatem regi conciliaturum, et Amorgen, Piſſuthnae filium nothum, qui defectionem *a rege* circa Cariam fecerat, quemadmodum ipſi rex imperauerat, aut viuum adducturum, aut interfecturum. Chii igitur et Tiſſaphernes communi hac in re conſilio agebant.

Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 341.

Poſt Ian. et ante April. 7.

6. Sub idem autem tempus Calligetus Laophontis, Megarenſis, et Timagoras, Athenagorae *filius*, Cyzicenus, ſua vterque *patria* extorris, qui apud Pharnabazum, Pharnabaci *filium*, habitabant, Lacedaemonem venerunt, a Pharnabazo miſſi, vt naues in Helleſpontum transportarent; vtque ipſe quoque, ſi poſſet, *eadem impetraret*, quae Tiſſaphernes contendebat, et ciuitates in ſua prouincia ſitas ab

* Ita diſtinguunt *Interpretes*. In *Editionibus* quidem *Stephanicis* nulla poſt Λακεδαίμονα ponitur diſtinctionis nota, verum potiorem *Codd. MSS.* auctoritatem ſequuti ſumus. HVDS.

Καὶ δέκα μὲν Βοιωτοὶ ναῦς ὑπέσχοντο] τοῖς Λεσβίοις δηλονότι. Ἡ τῶν ἐν τῇ πόλει Λακεδαιμονίων] ἀντὶ τοῦ, ἡ οἱ ἐν τῇ πόλει Λακεδαιμόνιοι. Ἐκασχόσε δεινὸς παρῆν] ἀντὶ τοῦ, φοβερὸς τοῖς Λεσβίοις. Τοῖς Λεσβίοις ἔπρασσεν] ἤγων συνέτραττε. Πεπραγμένος] ἀντὶ τοῦ ἀπηγημένος. Οὐ δυνάμενος πράσσεσθαι] ἀντὶ τοῦ, ὃ δυνάμενος ἐκπράξασθαι αὐτὸς, βασιλεῖ ὠφέλησεν, ἤγων, ὀφειλέτης ἐγένετο. Κοινῇ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔπρασσον] ἤγων ὁμογνωμονοῦντες. Φυγάδες τῆς ἑαυτῶν] πατρίδος δηλονότι. Καὶ αὐτὸς, εἰ δύναιτο] ἤγων ὁ Φαρνάβαζος.

Πράττομαί σε ἀργύριον, μισθὸν, φόρους est *exigo*, ἀπαιτῶ· πράττομαι ὑπό σου, paſſiui forma, *tu a me exigis*, ſiue *ego a te poſtulor*, ἀπαιτοῦμαι. Prioris ſignificationis vbique obuia ſunt exempla. Vid. *Thucyd.* IV, 65. et VI, 54. et *Ariſtoph.* Nub. v. 244. De poſteriore ex his verbis *Thucydidis*, et *Thoma Magiſtro* in πράττω liquet. Nec aliter accipi poteſt πρᾶξαι μισθὸν apud *Pollucem* IV, 46. DVK.

[οὐ δυν. πρ.) In Schol. Aug. deſ. verba ἤγουν, ὀφειλέτης ἐγένετο.]

ἐπωφείλ.) i. e. plura, quam vnius anni, debebat. *Abr.* Hoc nemo facile elicuerit ex praepoſ. ἐπὶ, quae ſi habeat vim ſuam, ſignificet, *inſuper* debebat; vt περοσοφείλειν Paullo, Philem. vſ. 19. extr. At hic quid ſit *inſuper debebat*, vbi *aliud* nil deberet? Immo ſimpliciter eſt, (*etiamnunc*) *debebat*, aut ſi volueris, *omnia* debebat.

Ἀμόργην] Ita etiam infra Cap. 19. et apud *Herodotum* V, 131. hoc nomen ſcribitur. Itaque perperam *Gr.* Ἄμοργος. De Piſſuthne habet *Thucydides* I, 115. et III, 31 et *Plutarchus* in Pericle. DVK.

[κοινῇ — φυγάδες — καὶ αὐτ.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.] In Schol. Vulg. rurſus ἤγουν eſt p. δηλονότι.)

C. 6. Φαρναβάκου] *Palmerii* ſententiam, Φαρνάκου legentis ex *Ariſtotele*, confirmant quidam *Mſſ.* et nonnihil etiam ipſe *Thucydides*, II, 67. Φαρνάκην τὸν Φαρναβάζου memorans. Nam probabile eſt, Pharnacem illum, more antiquis vſitato, filio Pharnabazo nomen patris ſui impoſuiſſe. Nec improbat *Palmerii* emendationem *Spanhemius* Diſſert. X. de Praeſtant. et Vſu Numiſm. pag. 24. Pharnacem rurſum nominat *Thucydides* V, 1. DVK.

ἄτερ δ Τισσ.) int. καὶ ὁ Τ. *et ipſe*, ὁμοίως. Porri interpretatio et prolixior eſt, et a textus compage abhorret.

Ἀθηναίων, διὰ τὰς Φόρβας, καὶ ἀφ' ἑαυτῶ βασιλεῖ τὴν ξυμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων [z] διὰ ταχέων ποιήσειε. πρασσόντων δὲ ταῦτα χωρὶς ἑκατέρων, [a] τῶν τε ἀπὸ τῆ Φαρναβάζη καὶ τῶν ἀπὸ [b] τῆ Τισσαφέρνης, πολλὴ ἄμιλλα ἐγίγνετο τῶν ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ὅπως οἱ μὲν ἐς τὴν Ἰωνίαν καὶ Χίον, οἱ δ' ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, πρότερον ναῦς καὶ στρατιὰν [c] πείσωσι πέμπειν. οἱ μέντοι Λακεδαιμόνιοι τὰ τῶν Χίων καὶ Τισσαφέρνης [d] παραπολὺ προσεδέξαντο μᾶλλον. ξυνέπρασσε γὰρ αὐτοῖς καὶ Ἀλκιβιάδης, Ἐνδίῳ, [e] ἐφορεύοντι, πατρικὸς [f] ἐς τὰ μάλιστα ξένος ὤν· ὅθεν καὶ τὄνομα Λακωνικὸν ἡ οἰκία αὐτῶν, κατὰ τὴν ξενίαν, [*] ἔσχεν· Ἔνδιος γὰρ [g] Ἀλκιβιάδη ἐκαλεῖτο. † ὅμως δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρῶτον κατάσκοπον ἐς τὴν Χίον πέμψαντες Φρύνιν, ἄνδρα περίοικον, εἰ αἱ τε νῆες αὐτοῖς [h] εἰσὶν, ὅσας περ ἔλεγον, καὶ τὰ ἄλλα ἡ πόλις ἱκανὴ ἐστὶ πρὸς τὴν λεγομένην δόξαν, ἀπαγγείλαντος αὐτοῖς, ὡς εἴη ταῦτα ἀληθῆ, ἅπερ ἦκον, τάς τε Χίας καὶ τὰς Ἐρυθραίας [**] εὐθὺς ξυμμάχας ἐποιήσαντο· καὶ τεσσαράκοντα ναῦς ἐψηφίσαντο αὐτοῖς πέμπειν, ὡς ἐκεῖ ὀκ ἔλασσον ἢ ἑξήκοντα, ἀφ' ὧν οἱ Χῖοι ἔλεγον, ὑπαρχουσῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον δέκα τάτων [i] αὐτοῖς ἔμελλον πέμπειν, καὶ [k] Μελαγκρίδαν, ὃς αὐτοῖς ναύαρχος ἦν. ἔπειτα, σεισμοῦ γενομένου, ἀντὶ τῆ Μελαγκρίδα Χαλκιδέα ἔπεμπον, καὶ ἀντὶ τῶν δέκα νεῶν πέντε παρεσκευάζοντο ἐν τῇ Λακωνικῇ. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ ἐνὸς †† δέον εἰκοστὸν ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

ζ'. Τῆ δ' [l] ἐπιγιγνομένῃ θέρους, εὐθὺς ἐπειγομένων τῶν Χίων ἀποσεῖλαι τὰς ναῦς, καὶ δεδιότων, μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πρασσόμενα [m] αἴσθωνται, (πάντες γὰρ κρύφα αὐτῶν ἐπρεσβεύοντο,) ἀποπέμπουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἄνδρας Σπαρτιάτας ἐς Κόρινθον τρεῖς, ὅπως ἀπὸ τῆς ἑτέρας θαλάσσης [n] ὡς τάχιστα ἐπὶ τὴν πρὸς [o] τὰς Ἀθήνας ὑπερενεγκόντες τὰς ναῦς τὸν ἰσθμὸν, κελεύσωσι πλεῖν ἐς Χίον πάσας, καὶ, ἃς ὁ [v] Ἄγις παρεσκεύαζεν ἐς τὴν Λέσβον, καὶ τὰς ἄλλας. ἦσαν δὲ αἱ ξύμπασαι τῶν ξυμμαχικῶν νῆες αὐτόθι μιᾶς δέουσαι τεσσαράκοντα.

z Διὰ τὰ τῶν Χίων *Marg.* Διαταχέων *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Διὰ ταχέων omittunt *Gr. Cl.* Etiam *Caſſ.* Aug. et *Cam.* a Τῶν τ' ἀπὸ *Gr.* b Τῆ deeſt *Gr.* c Πείσουσι *Reg. Caſſ. Gr. Cam.* Aug. d Παρὰ πολὺ *C.* e Si Endius eo anno Ephorus fuit: quomodo igitur eodem anno Eperatum, et vigeſimo Onomantium ponit *Xenophon* p. 271. *Ed. Steph.* et 462. *Ed. Leunclauii?* Reſpondit *Palmerius:* plures fuiſſe Ephoros, et quidem quinque numero, ſed eorum vnum fuiſſe Eponymum, a quo annus notabatur. Endius igitur non fuit Eponymus et primus Ephorus, licet et in Ephororum numero: et ideo de eo non facit mentionem *Xenophon*, qui ſolos Eponymos memorat. Hvds. f Ἐσταμάλισα *Ald. Flor. Reg.* Mſqu. * ἔσχεν in marg. ab al. m. Mſqu. g Ἀλκιβιάδης *Reg.* Aug. *Caſſ.* et hic a recenti emendatore inter verſus Ἀλκιβιάδου. † ὅμ. δὲ καὶ οἱ Λ. Mſqu. h Ἦσαν, in margine εἰσὶν, et mox ἐστὶν πρὸς *Gr.* αἵ τε αἱ ν. Mſqu. et mox τ' ἄλλα. ** εὐθὺς d. Mſqu. i Αὐτοῖ *Ar. C. Reg. Dan.* Aug. Mſqu. et a prima manu *Caſſ.* deinde αὐτοῖς. k Μελιγκρίδαν, u pro β, et manu recenti Μελαγκρίδαν *Caſſ.* Μελαγρίδαν et mox Μελαγρίδου *Dan.* Μελανβρίδαν Aug. et ſicubi βα occurrit, ſcr. u. †† δέοντος Mſqu. l Ἐπιγενομένου *C.* m Αἴσθονται *Ald. Flor. Baſ.* αἴσθωνται Baſ. 1540. at deinde πάντως Mſq. n Ὡς τάχιστα *Ald. Flor. Baſ.* o Τὰς omittunt *Ar. C. Reg. Caſſ. Cam.* Aug. mox ὑπερενεγκόντας Mſq.

[ὄν. κ. τοῦν.) Schol. Aug. poſt ὄνομα add. αὐτοῦ.]

[κατὰ τ. ξεν.) Schol. abeſt Aug.]

Ἔνδιος γὰρ Ἀλκιβιάδη ἐκαλεῖτο] Non eſt habenda ratio librorum, qui habent Ἀλκιβιάδης. Nam, Endii Ephori patri idem fuiſſe nomen, quod Alcibiadi Athenienſi, ſignificat *Thucydides*. Nomen Alcibiadis, quod Laconicum eſt, primum habuiſſe huius, de quo hic ſermo eſt, proauum, cuius pater hoſpitio Alcibiadis Lacedaemonii vſus fuerit, ex hoc loco *Thucydidis*, et *Harpocratione* in Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, vbi primus Alcibiades Athenienſis huius πρόπαππος fuiſſe, dicitur, diſputat *Meurſius* VI. Atticar. Lection. 12. Sed refellit eum, et in *Harpocratione* non πρόπαππος, ſed πάππος legendum eſſe, oſtendit *Valeſius* in Notas *Mauſſaci* ad Harpocrationem. Recte tamen *Meurſius* reprehendit *Scholiaſten*, qui Cliniam, ſecundi huius Alcibiadis patrem, filio hoc nomen ab Alcibiade Lacedaemonio, hoſpite ſuo, impoſuiſſe, ſcribit. Nam et ante Cliniam hoc nomen inlatum erat in illius familiam, et iam auus Alcibiadis ſecundi hoſpitium Spartanis renunciauerat, teſte *Thucydide* V, 43. quod a *maioribus* ſuis factum, dicit Alcibiades in Oratione ad Lacedaemonios VI, 89. Hoc ſi animaduertiſſent *Stephanus*, et *Portus*, verba, quae paullo ante leguntur, πατρικὸς ἐς τὰ μάλιστα ξένος ὤν, non interpretati fuiſſent: *erat arctiſſimo hoſpitalis amicitiae vinculo iunctus, quae a patre coeperat.* Nam repugnat haec interpretatio *Thucydidi*; et πατρικὸς non ad ſolum patrem coarctatur. *Thucydides* VII, 69. Ἀξιῶν, τὰς πατρικὰς ἀρετὰς, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν. Eadem ratio eſt, quum πατρικὸς φίλος, πλοῦτος, et alia huiusmodi, dicuntur. Dvk.

οἱ Λακεδ.) Mſqu. praemittit καὶ· καὶ οἱ Λακεδ. tanquam et *alii* idem fecerint; quod hic non inueniatur. Aut ad ὅμως referatur, ὅμως καί· tamen redundet.

[περίοικ.) Ad hoc vocab. adſcr. Aug. in marg. περίοικοί εἰσιν οἱ ὑπήκοοι γείτονες τῆς Σπάρτης.] Idem e Caſſ. notat Duk. ad c. 22. n. περίοικ.)

Athenienſibus per defectionem alienaret propter tributa, operaque ſua Lacedaemoniorum ſocietatem regi celeriter conciliaret. Cum autem vtrique ſeparatim haec agerent, qui a Pharnabazo, et qui a Tiſſapherne miſſi fuerant, ingens concertatio inter Lacedaemonios exſtitit: his quidem, vt in Ioniam et Chium; illis vero, vt in Helleſpontum claſſis et exercitus prius mitteretur, perſuadere nitentibus. Lacedaemonii tamen Chiorum et Tiſſaphernis poſtulata multo lubentius admiſerunt. Nam et Alcibiades eos adiuuabat, qui Endio, *tunc* Ephori magiſtratum gerenti, erat arctiſſimo hoſpitalis amicitiae vinculo iunctus, quae a patre coeperat: vnde propter hoſpitium, illorum familia nomen etiam Laconicum obtinuit. Endius enim Alcibiadis *filius* appellabatur. Lacedaemonii tamen Phrynin, hominem *Chiis* vicinum, in Chium prius miſerunt, vt exploraret, an et naues tot ipſis eſſent, quot dicebant, et an caeteras facultates vrbs *illorum* haberet, quas fama erat eam habere. Cum autem ille ipſis renuntiaſſet, haec vera eſſe, quae audierant, confeſtim et Chios et Erythraeos in ſocietatem receperunt. Et quadraginta naues ipſis mittendas decreuerunt, quod non minus, quam ſexaginta, illic eſſent, ex illis *ſociis ciuitatibus contractae*, quas Chii dicebant. Atque primum quidem ex iſtis *quadraginta*, decem erant miſſuri, et Melancridam, qui ipſorum nauarchus erat. Deinde *vero*, cum terraemotus exſtitiſſet, pro Melancrida Chalcideum miſerunt, et pro decem nauibus quinque *tantum* in Laconica praepararunt. Et haec hyems exiit, huiusque belli, quod Thucydides conſcripſit, vndeuiceſimus annus exceſſit. Bell. Pelop. an. 19. Olymp. 91. 4. U. C. Varr. 342.

7. Ineunte autem vere, ſtatim, Chiis inſtantibus, vt naues *ſibi* mitterentur, et metuentibus, ne Athenienſes reſciſcerent, quae agitabantur, (nam omnes clam illis legatos *Lacedaemonem* miſerant) Lacedaemonii miſerunt tres viros Spartanos Corinthum, vt quam celerrime ab altero mari, in id, quod Athenas ſpectat, nauibus, per Iſthmum transuectis, omnes in Chium nauigare iuberent, tam eas, quas Agis praeparauerat in Lesbum *mittendas*, quam caeteras. Erant autem illic vniuerſae ſociarum *ciuitatum* naues numero vndequadraginta. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 343. Ab April. 8.

Καὶ Ἀλκιβιάδης Ἐνδίῳ ἐφορεύοντι] ἡ εὐθεῖα ὁ Ἔνδιος. Ἐς τὰ μάλιστα] ὑπερβαλλόντως. Ὅθεν καὶ τοὔνομα Λακωνικόν] Ἀλκιβιάδης Λακωνικὸν ἦν ὄνομα, ὃς ἦν πατρὶ τῷ Ἐνδίῳ. Κλεινίας δὲ ὁ Ἀθηναῖος, τῷ Ἀλκιβιάδῃ ξένος γενόμενος, τὸ ὄνομα τῶ ἰδίῳ παιδὶ ἔθετο. Κατὰ τὴν ξενίαν] φιλίαν. Εἰ αἵ τε νῆες αὐτοῖς εἰσὶν] τοῖς Χίοις. Ἐψηφίσαντο αὐτοῖς πέμπειν] τοῖς Χίοις. Ὡς ἐκεῖ ὧν ἔλασσον] ἦγεν ἐν τῇ Χίῳ. Ἀφ' ὧν οἱ Χῖοι] πόλεων ἢ συμμάχων ὠλονότε. Εὐθὺς ἐπειγομένων τῶν Χίων] ἀντὶ τοῦ ἐπειγόντων.

[εἰ αἵ τε ν.
ἐψήφισ.
ὡς ἐκεῖ
} Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

Ἀπαγγείλαντος αὐτοῖς] Videri poſſet legendum αὐτῷ, vt melius flueret oratio. Sed, nihil tentandum, arbitror; nam et alibi genitiui abſoluti, quos vocant Grammatici, non vtrique exprimuntur, ſed tantum genitiuus participii. *Thucydides* II, 92. Τὸν Θεὸν ἐπήροντο· κελεύοντος δὲ, ἐξέπεμψαν τοὺς εἰκόντορας. Et IV, 20. Ἔτι δ' ὄντων ἀκρίτων· vbi *Scholiaſtes* ſupplet πραγμάτων. *Lucianus* Dial. mort. pag. 269. Νοσοῦντος, ἃ μὲν βουλεύονται, πᾶσι πρόδηλα.

σεισμ. γεν.) Viderit φυσικώτερος me, quod momentum aut quam praerogatiuam *terrae* motus attulerit alii *duci* creando. Mihi ridiculum videtur, σεισμὸν ita hic intelligi, quod vocab. pro στάσει, ταραχῇ, θορύβῳ, *turbis* et *diſcordiis*, poſitum hic videtur; tametſi exempla requiro; in Actis tamen Apoſt. ἐσείσθη ἡ πόλις, *conſternata* eſt ciuitas.

δέον) δέοντος Mſq. accuratius haud dubie, ad ἑνός· neque enim vigeſimus annus erat ἑνὸς δέον ἔτος, ſed ipſe ille deerat, quo minus viginti anni explerentur. Sane et c. 7. extr. (νῆες) μιᾶς δέουσαι τεσσαράκοντα, non δεούσης. Nempe hic *ſumma* iſta ponitur nauium vndequadraginta, vna carentium, quo minus eſſent 40. At hic, non εἴκοσιν ἔτη, ſed εἰκοστὸν ἔτος, *vnus* ergo annus, cui anno vnum annum deſuiſſe, abſurdum. Sed nimirum ita interpretere εἰκοστ. ἔτος, pro εἴκοσιν ἔτεσιν· aut ad δέον intell. τοῖς εἴκοσι.

C. 7. [τῷ. ἐπειγ.) Schol. abeſt Aug.]

εὐθὺς) retuleris vel ad ἐπιγιγν. θέρ. initio ſtatim aeſtatis; vel ad ἐπειγομ. cum ſtatim vrgerent Chii; vel ad ἀποπέμπ. οἱ Λακεδ.

Ἐπιφερεπιγκόντες τὰς ναῦς τὸν ἰσθμόν] Vide ad IV, 11. Infra Cap. 8. dicit διαφέρειν. Dvk.

ή. Ὁ μὲν δὴ Καλλίγειτος καὶ Τιμαγόρας ὑπὲρ τῶ Φαρναβάζῳ ἐκ [p] ἐκοινωνοῦντο τὸν στόλον ἐς τὴν Χίον, ἀδὲ τὰ χρήματα ἰδίδοσαν, ἃ ἦλθον ἔχοντες, ἐς τὴν ἀποστολήν, πέντε καὶ εἴκοσι τάλαντα, [q] ἀλλ' ὕστερον ἐφ' ἑαυτῶν διενοοῦντο ἄλλῳ στόλῳ πλεῖν. ὁ δὲ Ἄγις, ἐπειδὴ ἐώρα τὰς Λακεδαιμονίας ἐς τὴν Χίον πρῶτον ὡρμημένας, ἀδ' αὐτὸς ἄλλο τι [r] ἐγίγνωσκεν· ἀλλὰ ξυνελθόντες ἐς Κόρινθον οἱ ξύμμαχοι ἐβουλεύοντο. καὶ ἔδοξε, πρῶτον ἐς Χιον [s] αὐτὰς πλεῖν, ἄρχοντα ἔχοντας Χαλκιδέα, ὃς ἐν τῇ Λακωνικῇ τὰς πέντε ναῦς παρεσκεύασεν· ἔπειτα ἐς Λέσβον, [t] καὶ Ἀλκαμένην ἄρχοντα, ὅνπερ [v] καὶ Ἄγις διενοεῖτο· τὸ τελευταῖον δὲ, ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἀφικέσθαι· (προσετέτακτο δὲ [x] ἐς αὐτὸν ἄρχων Κλέαρχος ὁ Ῥαμφίου·) [y] διαφέρειν δὲ τὸν ἰσθμὸν τὰς [z] ἡμίσεας τῶν νεῶν πρῶτον, καὶ εὐθὺς ταύτας ἀποπλεῖν, ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ἀφορμωμένας μᾶλλον τὸν νᾶν ἔχωσιν, ἢ τὰς ὕστερον * διαφερομένας. καὶ γὰρ [a] τὸν πλῶν ταύτῃ ἐκ τῶ προφανῶς ἐποιοῦντο, καταφρονήσαντες τῶν Ἀθηναίων ἀδυναμίαν, ὅτι [b] ναυτικὸν ἀδὲν αὐτῶν πολύ πω ἐφαίνετο. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ διεκόμισαν [c] εὐθὺς μίαν καὶ εἴκοσι ναῦς.

θ. Οἱ δὲ Κορίνθιοι, ἐπειγομένων αὐτῶν τὸν πλῶν, ἃ προεθυμήθησαν ξυμπλεῖν, [d] πρὶν τὰ Ἴσθμια [e](ἃ τότε ἦν,) [f] διεορτάσωσιν. Ἄγις δὲ αὐτοῖς ἕτοιμος ἦν, ἐκείνας μὲν μὴ λύειν δὴ [g] τὰς Ἰσθμιάδας σπονδὰς, ἑαυτῶ δὲ τὸν στόλον ἴδιον ποιήσασθαι. ἀ ξυγχωρέντων δὲ τῶν Κορινθίων, ἀλλὰ διατριβῆς [h] ἐγγιγνομένης, οἱ Ἀθηναῖοι ἤσθοντο τὰ τῶν Χίων μᾶλλον, καὶ, πέμψαντες ἕνα τῶν στρατηγῶν, Ἀριστοκράτην,

p Ἐκοινῶντο *Baf.* et prima manu *Gr.* quod deinde emendatum erat ἐκοινωνοῦντο. *Cam.* cum ceteris *Mſſ.* etiam Mſqu. ἐκοινωνῶντο. q Ἀλλ' ὕστερον ὑφ' ἑαυτῶν *Cam.* r Ἐγίγνωσκε *Gr.* Infra quoque ν, quod ἐφελκυστικὸν vocant, q amplurimis locis in eodem libro ſequente vocali omittitur, vel ſequente conſonante addirur. Et hic in *Caſſ.* s Αὐτοῖς *Gr. Cam.* Aug. mox ἄρχοντας ἔχ. Mſqu. t Καὶ deeſt *Ar.* v Καὶ non habet *Caſſ.* Καὶ ὁ Ἄγις *Reg.* x Ἐς deeſt eraſa ſcriptura, et ex αὐτὸν, abraſis itidem duabus vltimis literis, factum αὐτῶν *Caſſ.* Ἐς αὐτὸ *Cam.* y Διαφέρειν abeſt *Reg.* ſed eadem manu inter verſus ſcribitur. z Ἡμισείας *Ar. C. Reg.* Aug. * διαφερομένας M q. in marg. ſed in contexto ἐπιφερομένας. a Id eſt: τὸν πλῶν ταύτῃ ἐκ τῶ προφανῶς ποιεῖν διενοοῦντο. *Ae. Port.* b Ναυτικὸν αὐτῶν πολύ πω ὠδὲν ἐφαίνετο *Marg.* Πολύ πω ἢ ἰσχυρὸν ἐφαίνετο *Cl.* c Εὐθὺς omittit *Cl* αὐτοῖς leg. Mſqu. d Πρὶν Ἴσθμια *Ar. C.* De Iſthmiis vide *Plutarchum* in Nicia. Hvds. e Ἃ αὐτοῖς τότε ἦν *Marg. Cam.* f διεορτάσωσι Baſ. Διεορτάζειν, τὸ πάσας τῆς ἑορτῆς ἡμέρας διελθεῖν, πᾶσαν τὴν ἑορτὴν ἑορτάζειν, πάσας τὰς νενομισμένας τῆς ἑορτῆς ἡμέρας ἐς τὴν ἑορτὴν ἐπαναλίσκειν. *Ae. Port.* g Scil. τὰς σπονδὰς τὰς τόσον χρόνον ἔσας, ὅσον τὰ Ἴσθμια εἶναι ἐφίλευ. nam qui ad Olympia, Pythia, Nemea, Iſthmia certatum aut ſpectatum ibant, habebant belli tempore ἀσφάλειαν καὶ ἄδειαν. Inſuperque notatum *Straboni*, *aliisque*, olim, cum tota Graecia armis ferueret, Eleos, vtpote Ioui ſacros, et eorum hoſpites in alta pace vixiſſe. Vide, quae ſequuntur Sect. 10. Hvds. h Γενομένης *Gr.*

C. 8. Ὑπὲρ τῶ Φαρναβάζῳ ὃκ ἐκοινωνοῦντο τὸν στόλον] Ἐκοινῶντο, quod a prima manu eſt in *Gr.* item in *Baſ.* et fortaſſis vetuſtioribus *Edd.* hic non poteſt locum habere: nam κοινῶν eſt *participem facere*, *communicare* aliquid cum aliquo; ſed neque κοινωνεῖν cum quarto caſu valde vſitatum eſt. Laudant quidem e *Platone* κοινωνῶ σοι κοινωνίαν, et e *Demoſthene* ὠδέν σοι κοινωνῶ. Nec tamen ideo puto, vbique ſine diſcrimine huic verbo genitiuum, vel accuſatiuum, iungi licere, ita vt v. g. aeque dici poſſit κοινωνῶ συμφορᾶν, φιλίαν, et alia, quam συμφορᾶς et φιλίας. Nam et in eo, quod e *Demoſthene* affertur, ſuppleri poteſt κατά. *Thucydidem* tamen ſcripſiſſe τὸν στόλον, et eos, quibus hoc inſolentius eſſe videbatur, pro ἐκοινωνῶντο ſubſtituiſſe ἐκοινῶντο, mihi probabile videtur. Ὑπὲρ τῶ Φαρναβάζῳ etiam melius ab *Acacio*, puto, verti, *nomine Pharnabazi*, quam *legati Pharnabazi*, quod *Vallae* et *Porto* placuit. Dvk.

[ἐς τ. ἀποστ. / ἐφ' ἑαυτ.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

Ἐς τὴν ἀποστολήν] Infra Cap. 9. Ἀποστολὴ τῶν νεῶν. Ἀποστολὰς et ἀποστολὴν pro eodem dici ſcribit *Thom. Magiſter*, et laudat locum *Ariſtidis*, qui eſt in Oratione Sicula II. Tom. II. pag. 32. Χρήματα δ' ἡμῖν τὰ μὲν εἰς τὸν ἀπόστολον τὸν καλὸν ἐξανήλωται, in hanc egregiam *claſſem*, vt ibi *Canterus*; quod etiam in *apparatum claſſis*, in *expeditionem maritimam* recte vertas cum Clar. *Hemſterhuſio* ad *Pollucem* VIII, 99. Ἀπόστολοι αἱ τῶν νεῶν ἐκπομπαὶ, *Harpocration* e *Demoſthene* I. Philipp. Locus eſt pag. 36. *Ed. Pariſ* Εἰς ἃ τοσαῦτα ἀναλίσκετε χρήματα, ὅσα ὠδ' εἰς ἕνα τῶν ἀποστόλων. Et ibid. Τὰς δὲ ἀποστολὰς πάντας ὑμῖν ὑστερίζειν τῶν καιρῶν, τὸν εἰς Μεθώνην, τὸν εἰς Παγασὰς, τὸν εἰς Ποτίδαιαν. Add. ibi *Scholiaſtem*. *Gloſſae*; Ἀπόστολος, *miſſus*, *claſſis*, vel *genus nauium*: forte *miſſus claſſis*. Quod ἀπόστολον genus nauium dicit, interpretationem recipit ex iis, quae adnotat Clar. *Hemſterhuſius* l. d. *Auctor vitae Homeri* Cap. XIX. Ἐκ μὲν δὴ τῶ λιμένος ὠδὲν ἦν ἀπόστολον. Ἐπιβατηγὸς vocat *Vlpianus* l. 1. §. 12. D. *de Exercitor. act.* Latini *vectoria nauigia*. *Suetonius* Caeſ. Cap. LXIII. Dvk. Bis inteſt. ἐς τ. ἀποσ. et ad ἔχοντες, et ad ἐδίδοσαν. Verba, ἃ ἦλθ. ἔχ. Synchyſin habent. vtut leuiorem, pro, ἃ ἔχοντ. ἦλθ. vt L. 1. ἃ (χρήματα) ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἄγων.

ἔδοξε — αὐτοὺς πλ.) Hic non eſt αὐτοὺς pro αὐτοῖς, vt ſupra; neque enim ad ἔδοξε refertur αὐτοὺς, ſed ad πλεῖν ἔδοξε, *placuit*, nempe ſociis, αὐτοὺς πλεῖν, vt *illi*, nempe Lacedaemonii, nauigarent. πρῶτον eſt pro πρότερον, quia ſequ. ἔπειτα. Ita et mox: διαφέρειν τ. ἡμ. πρῶτον· vbi tamen redundat, aut ſign. *ſtatim*.

Αὐτὰς] *Gr.* αὐτοῖς, vt ad ἔδοξε referatur. Wass. Si quis ita legendum putabit, deerit accuſatiuus ὡὐτὰς· ſi αὐτὰς,

8. Calligetus autem et Timagoras, Pharnabazi legati, huius classis in Chium proficiscentis parti cipes esse noluerunt; neque pecunias dederunt, quas secum attulerant, vt classis mitteretur, quinque et viginti talenta, sed postea per se cum alia classe nauigare statuerunt. Agis autem, cum vidisset, Lacedaemonios primum in Chium *classem mittere* statuisse, ne ipse quidem aliud censuit: sed socii, cum Corinthum conueniissent, consultare coeperunt. Ipsis autem visum est primum *quidem*, in Chium esse nauigandum, duce Chalcideo, qui quinque naues in Laconica praeparauerat: deinde *vero*, in Lesbum, duce Alcamene, quem etiam Agis *eo mittere* statuerat: postremo vero, in Hellespontum proficisci; (Clearchus autem, Rhamphiae *filius*, classi praefectus fuerat;) Primum autem dimidiam nauium partem per Isthmum transportandam *censuerunt*, et confestim istas *illuc* proficisci *voluerunt*, ne Athenienses animum potius aduerterent ad eas, quae *tunc* proficiscerentur, quam ad eas, quae postea *illuc* transportarentur. Etenim ab hac parte propalam nauigare statuerant, contemta Atheniensium imbecillitate, quod ipsorum nulla magna classis *vsquam* adhuc appareret. Cum autem *hoc* ipsis placuisset, confestim etiam vnam et viginti naues transportarunt. Bell. Peloponn. an. 20. Olymp. 95. 4. V.C. Varr. 348.

9. Corinthii vero, quamuis ipsi *Lacedaemonii* nauigationem vrgerent, cum illis tamen nauigare noluerunt, prius quam omnes Isthmiorum dies festos, qui tunc erant, celebrassent. Agis vero paratus erat *ad hoc ipsis concedendum*, vt ipsi quidem Isthmica foedera tunc minime rumperent, ipse vero classem suam faceret, *ac suam esse simularet*. Verum cum Corinthii *hoc illi* concedere nollent, sed mora interponeretur, Athenienses consilia Chiorum facilius senserunt; et, Aristocrate, vno e duci-

Ἐς τὴν ἀποστολήν] ἀπόπλευσιν. Ἐφ' ἑαυτῶν διενοῦντο] ἦγεν καθ' ἑαυτούς. Ἡ τὰς ὕστερον διαφερομένας] μετὰ τοῦτο παρακομιζομένας. Καὶ γὰρ τὸν πλοῦν ταύτην] τὴν θαλάσσην ὁλονότι. Καὶ διεκόμισαν εὐθύς] περιττὸς ὁ καί. Οἱ δὲ Κορίνθιοι, ἐπειγομένων αὐτῶν τὸν πλοῦν] τῶν Λακεδαιμονίων.

supplendum erit αὐτοῖς. De ellipsi pronominis αὐτὰς supra plus vno loco dictum est. Dvk.

τὰς πέντε ν.) redundat τὰς, vt non memoratis seorsum istis quinque nauibus.

Τὰς ἡμίσεας τῶν νεῶν] *Thom. Magister* in ἡμίση scribit, melius esse in accusatiuo plurali, tam masculino, quam feminino genere, ἡμίσεας, ἀσυναίρετον, quam ἡμίσεις. Ipse tamen e *Thucydide* adfert, τὰς ἡμίσεις τῶν πρέσβεων. Sic quoque III, 20. et IV, 42. Dvk. τὰς ἡμίσεας pro, τὸ ἥμισυ, more Nostri. διαφ. τ. ἰσθμὸν est pro, φέρειν διὰ τοῦ ἰσθμοῦ, vt *flumen transmittere, traiicere, pro mittere per* (trans) flumen. Idem fecerunt Argonautae; sed hic factum per vehicula, phalangas, rel. molestе sane, ac paene ridicule; sed et minores transportarunt naues, nec poterant aliter, celaturi Athenienses.

[καὶ γ. τ. πλ.) Schol. abest Aug.]

καταφρ. — ἀδυνασ.) καταφρονεῖν hic non est *contemnere*; tum enim Genit. regat, nec τὴν abesse possit; sed, φρονήσ. ἀδυνασίαν κατὰ τ. Ἀθηναίων, rati, Athenienses non posse impedire; tanquam sit καταγνόντες· nam et καταγινώσκειν τινὸς τὴ sign. credere, aliquod vitium inesse alteri, v. c. δειλίαν, rel. 7, 51. init. αὐτῶν (Ἀθην.) κατεγνωκότων, μὴ εἶναι κρεισσόνων, *quod ipsi de se iudicassent.*

Ἀδυνασίαν] Vide, quae ad VII, 8. adnotata sunt. Dvk.

[καὶ διεκόμ.) Schol. Aug. add. σύνδεσμος post καί.] Recte; quia Mascul. est περιττὸς et ὁ, quod male addatur simplici καί. Non redundat tamen hic καὶ, sed sign. *et vero*, et sane, atque *ita*; sie brachten sie auch wirklich hinüber; nempe, vt constitutum erat.

καὶ διεκόμισαν] Hic, vt et IV, 8. et VII, 75. καὶ post δοκεῖν abundare censet *Stephanus* ad Corinthum Artic. XLV. pag. 33. Add. hoc lib. Cap. 1. Καὶ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐποίουν ταῦτα. Dvk.

C. 9. [οἱ δὲ Κορ.) Schol. abest Aug.]

Ἀ τότε ἦν] Ineunte vere, ait *Spanhemius* Epist. I ad Morellium §. 8. haud dubie respiciens ad ea, quae in principio Cap. 7. dicit *Thucydides*, τῷ δ' ἐπιγιγνομένῳ θέρει. *Thucydides* quidem voce θέρος ver et aestatem complecti solet, vt dictum est ad II, 1. sed Isthmia aestate, et quidem mense Iulio Romano, acta fuisse, disputat *Dodwellus* de Cyclis Cap. VI. et in Annalib. *Thucyd.* ad Ann. XX. Bell. Peloponn. Athenienses autem, quamquam hostes Corinthiorum, tuto ad solennia horum ludorum venire potuisse, ostendit *Spanhemius* Epist. II. ad Morell. §. 7. Dvk.

ἕτοιμ. ἦν, rel.) Intell. aut per Metonym. paratus erat, illis permittere, vt ipsi quidem non soluerent foedus: vt L 1. αἰτούμεθα ὑμᾶς πεῖσαι τάδε· *rogamus, vt vobis haec persuadeamus*, i. e. vt vos haec *faciatis*, vt *patiamini*, vobis hoc *persuaderi*; aut per Hyperbaton: paratus erat suo ipse nomine, per se solus, suscipere nauigationem, *ita, vt* ipsi non soluerent, ὥστε αὐτοὺς μὴ λύειν, vel αὐτῶν μὴ λυόντων τ. σπονδὰς, *foedus*; saluo ipsorum foedere et immoto.

Διατριβῆς ἐγγιγνομένης] *Gr.* γενομένης. Sic et VII, 49. pro ὄκνος τις καὶ μέλλησις ἐνεγένετο, quidam *Mss.* ἐγένετο. Sed non est mouenda scriptura vulgata. IV, 111. Χρόνῳ ἐγγιγνομένῳ. Dvk.

μᾶλλον) vt ex propinquo magis, et pluribus iam sermonibus atque indiciis.

ἐπητιῶντο αὐτές. καὶ ἀρνεμένων τῶν Χίων, τὸ πιστὸν, ναῦς, σφίσι ξυμπέμπειν ἐκέλευον [i] ἐς τὸ ξυμμαχικόν· οἱ δ' ἔπεμψαν ἑπτά. [k] αἴτιον δ' ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν, οἱ μὲν πολλοὶ τῶν Χίων, ὐκ εἰδότες τὰ πρασσόμενα, οἱ δὲ ὀλίγοι, ξυνειδότες, τό, τε πλῆθος ὃ βελόμενοί πω πολέμιον ἔχειν, πρίν τι καὶ [l] ἰσχυρὸν λάβωσι, καὶ τὰς Πελοποννησίους ἀκέτι προσδεχόμενοι ἥξειν, ὅτι διέτριβον.

ί. Ἐν δὲ τούτῳ τὰ [m] Ἴσθμια [n] ἐγίγνετο· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι (ἐπηγγέλθησαν γὰρ,) [o] ἐθεώρων ἐς αὐτά· καὶ κατάδηλα μᾶλλον αὐτοῖς τὰ τῶν Χίων ἐφάνη. καὶ, ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν, παρεσκευάζοντο εὐθὺς, ὅπως μὴ [p] λήσωσιν αὐτὰς αἱ νῆες ἐκ τῶν [q] Κεγχρειῶν ἀφορμηθεῖσαι. οἱ δὲ, μετὰ τὴν ἑορτὴν, ἀνήγοντο μιᾷ καὶ εἴκοσι ναυσὶν ἐς τὴν Χίον, ἄρχοντα Ἀλκαμένην ἔχοντες. καὶ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι [r] τοπρῶτον ἴσαις ναυσὶ [s] προσπλεύσαντες, [t] ἐπῆγον ἐς τὸ πέλαγος. ὡς δ' [u] ἐπὶ πολὺ ὐκ ἐπηκολούθησαν οἱ Πελοποννήσιοι, ἀλλ' [v] ἀπετράποντο, ἐπανεχώρησαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι. τὰς γὰρ τῶν Χίων ἑπτὰ ναῦς ἐν τῷ ἀριθμῷ μετὰ σφῶν ἔχοντες, ἃ πιστὰς ἐνόμιζον, ἀλλ' ὕστερον ἄλλας [w] προσπληρώσαντες ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, [x] παραπλέοντας αὐτὰς καταδιώκουσιν ἐς [y] Πειραιὸν τῆς Κορινθίας· (ἔστι δὲ λιμὴν ἔρημος καὶ ἔσχατος πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Ἐπιδαυρίας·) [z] καὶ μίαν μὲν ναῦν [a] ἀπολλύασι μετέωρον οἱ Πελοποννήσιοι, τὰς

[i] Id est: κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν, κατὰ τὸ τῆς ξυμμαχίας δίκαιον. Vel, τὸ πιστὸν ἐς τὸ ξυμμαχικὸν pro πρὸς τὸ πίστιν ποιεῖσθαι αὐτὰς βεβαίως εἶναι ξυμμάχους καὶ τὰ τῆς ξυμμαχίας δίκαια βεβαίως τηρεῖν. *Ae. Port.* [k] αἴτιοι Mſqu. [l] Ἔχυρὸν *Ar.* mox οὐκ ἔτι Aug. vt ſemper; et ita Mſqu. [l] Ἐγίνετο *Gr.* [m] Quod nunquam feciſſent, niſi foedere cautum ſibi eſſe, exiſtimantes: erant enim hoſtes, et capitales. Videſis Sect. 9. Hvds. [n] Λήσεσιν *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. λήσωσι Mſqu. qui mox contra, ναυσὶν προσπλ. [o] Forſan Κεγχρεῶν· nam Κεγχρέαι *Aliis.* [p] Τὸ πρῶτον *C. Baſ.* Aug. *Caſſ.* [q] Προσπλέοντες *Ar.* antea ναυσὶν Mſqu. [r] Id eſt, ἐτάγιν ἐπειρῶντο. *Ae. Port.* [s] Ἐπιτολὺ *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Ἐπὶ πολὺ ad tempus refert *Interpres noſter*, non ad ſpatium, vt *Valla.* Hvds. Ἐπιπολὺ *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. [t] Ἐπετράποντο *Gr. Baſ.* Ἐτράποντο *Dan.* antea Πελοποννησ. Mſq. [u] Πληρώσαντες *Marg.* [x] Καταπλέοντας *Reg.* [y] Πειραῖον, et ex emendatione Πείραιον *Caſſ.* πειραι Mſqu. (quod eſt vlt. vocab. in vſ.) ab al. m. add. ιων. [z] Καὶ deeſt *Ald. Flor.* [a] Ἀπολλύυσι *Marg. Ar. C. Reg. Dan.* Mſqu. Ἀπολλύασιν *Caſſ.* Aug. mox λιπαῖς p. λειπ. Mſqu.

τὸ πιστ. — — ἐς τὸ ξυμμ.) Appoſitio eſt: τὸ πιστὸν, (int. τουτέστιν, *nempe*,) ναῦς· vel, ναῦς, (int. ὡς, *vt*, tanquam, *quod eſſet*,) τὸ πιστὸν, *pignus.* τὸ πιστὸν eſt πίστις, vt τὸ πιστὸν τοῦ θεοῦ, Paullo, et τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ, Rom. 2. pro χρηστότης· et Noſtro I, 6χ. init. τὸ πιστὸν τῆς πολιτείας, certa ratio et fida reip. die Zuverläſſigkeit, cui tuto ac ſecuri fidant. Iam πίστις, vt Lat. *fides*, ſign. etiam *pignus* fidei, qſ. ὅμηρον, ἐνέχυρον, ἔγγυον, Verſicherung. ἐς τὸ ξυμμαχ. autem interpretari malim, plane ex vſu Noſtri, κατὰ τὴν ξυμμαχίαν, *ex foedere*, quas (naues) daturos ſe, pepigiſſent, vel dare deberent, ex foederis lege. Altera interpretatio poſcat, τῆς ξυμμαχίας, et minus dixerit, quam pro re. Nam, qui ſubmiſerint naues promiſſas, et ex foedere praebuerint, iam non fidem tantum fecerint ſocietatis, ſed plane vt ſocii egerint. πιστὸν ergo eſt, *ne ſuſpecti* ipſis forent, *ne diffidere* illis aut ab iis metuere cogerentur Athen.

Ἐς τὸ ξυμμαχικόν] *Portus* vtramque ſignificationem, quam haec verba recipere putabat, in interpretatione Latina expreſſerat, e qua *Hudſonus* illa, *Chios — in ſocietatis officio conſtanter permanere*, quae verbis *ad fidem faciendam* addiderat *Portus*, detraxit. Probauit nimirum priorem ſignificationem, quemadmodum et *Graeuius* ad Luciani Dial. Mort. pag. 316. Mihi magis placet poſterior: ναῦς τὸ πιστὸν εἰς τὸ ξυμμαχικὸν, *naues*, *quae fidem facerent*, vel, *pignoris loco eſſent*, *eos in ſocietate manſuros.* Ita *Thucydides* III, 11. Τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν. Nam quod ibi ξυμμαχία, hic τὸ ξυμμαχικὸν eſt, vt III, 91. et ſaepe alibi. *Herodotus* IX, 105. Σαμίους — ἐς τὸ συμμαχικὸν ἐποιήσαντο, πίστι τε καταλαβόντες καὶ ὅρκιοισι. Et κατὰ τὸ συμμαχικὸν, nempe συμφώνημα, vt ſupplet alicubi *Scholiaſtes* Thucydidis, dicuntur fieri, vel poſtulari, quae fiunt vel poſtulantur ex formula foederis cum ſociis initi: pro eo autem εἰς τὸ συμμαχικὸν dici vix putem. Dvk.

Τῆς ἀποστολῆς] De voce *Harpocratio* pag. 61. et *Valeſius* pag. 10. Wass.

Οἱ μὲν πολλοὶ ὐκ εἰδότες] In his nominatiui pro accuſatiuis, et participia pro infinitiuis, ponuntur ex ſententia *Scholiaſtae.* Sic IV, 26. Αἴτιον δὲ ἦν, οἱ Λακεδαιμόνιοι προειπόντες, pro τὺς Λακεδαιμονίους προειπεῖν. III, 93. αἴτιον poſt ſe habet nominatiuum participii cum verbo finito: Αἴτιον δὲ ἦν, οἵ τε Θεσσαλοὶ ἐν δυνάμει ὄντες τῶν ταύτῃ χωρίων — ἔφθειρον, καὶ διαπαντὸς ἐπολέμων ἀνθρώποις νεοκατοίκοις. Vbi hoc itidem ita accipi poteſt, quaſi dixiſſet, τὺς Θεσσαλὺς ὄντας φθείρειν καὶ πολεμεῖν. Niſi quis, ibi potius ſupplendum, putet, ὅτι. Dvk.

Ἰσχυρόν] *Ar.* ἐχυρὸν, non male. Ἔχυρὸς, *munitus.* Ἐχυρὸν χωρίον, et ἀπὸ ἐχυρᾶ ὁρμᾶσθαι lib. I. Ἐν ἐχυρῷ εἶναι *Xenophon.* Noſter in I. (c. 32. init.) καὶ ταῦτα πιστεύοντες ἐχυρὰ ὑμῖν παρέξεσθαι. Illud fere ſecuritatem firmam, hoc vero locum munitum, notat: ſed confunduntur. Noſter III, 6. ὁρῶντες ὐδὲν ἰσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λεσβίων. *Arondell.* fauent *Xenophon*, *Dionyſius Halic.* et *Ioſephus.* Wass. Ἔχυρὸς et ἰσχυρὸς ſaepe permutantur in *Mſſ.* ſed recepta huius loci lectio confirmari poteſt ex his *Thucydidis*: IV, 27. Ὅτι ἔχοντάς τι ἰσχυρὸν αὐτὺς ἐνόμιζον ὐκέτι σφίσιν ἐπικηρυκεύεσθαι· Et V, 111. Τιμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα ἐλπιζόμενα μέλλεται. Dvk.

C. 10. Ἐπηγγέλθησαν γὰρ] Hoc *Valla* et *Portus* referunt ad τὰ Ἴσθμια. Et ſic *Scholiaſtes Cod. Caſſ.* qui ad haec verba adnotat, αἱ σπονδαὶ δηλονότι. *Stephanus* et *Acacius* ad οἱ Ἀθηναῖοι, et *Stephanus* vertit, *denunciatum*, vel *indictum erat Athenienſibus*, *vt adeſſent.* Dvk. Quid ſibi velit Port. cum *foedere Iſthmicorum ludorum indicto*, ſane non aſſequor. Nam quae erant iſta foedera? Aut vbi nominata hic ſunt,

bus, *illuc* missō, illos insimularunt. Chiis autem negantibus, *Athenienses* iusserunt eos ex societatis iure naues secum mittere ad fidem faciendam: illi vero, septem miserunt. Harum autem nauium *ad Athenienses* mittendarum haec fuit causa, quod Chiorum quidem plebs ignoraret ea, quae clam agitabantur, pauci vero, qui horum erant conscii, plebem nondum hostilem habere vellent, priusquam aliquod firmum praesidium adepti essent, et Peloponnesios nequaquam amplius venturos exspectarent, quia *diutius* morabantur. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. $\frac{92}{3}$. $\frac{4}{3}$. U. C. Varr. 341.

10. Interea vero Isthmici ludi committebantur: et Athenienses (nam *Isthmicorum ludorum foedera* fuerant indicta,) spectatum eos venerant: et Chiorum consilia multo manifestius deprehenderunt. Et postquam *illinc* discesserunt, confestim sese praepararunt, vt *cauerent*, ne *Corinthiorum* naues clam ipsis ex Cenchreis proficiscerentur. Illi vero, post ludos celebratos, cum vna et viginti nauibus, quibus praeerat Alcamenes, portu soluentes Chium versus ire coeperunt. Cum autem Athenienses primum cum totidem nauibus aduersus eos processissent, *eos* in altum elicere conabantur. Sed cum ad multas horas Peloponnesii sequi noluissent, sed retro cessissent, ipsi quoque Athenienses recesserunt. Nam septem Chiorum naues, quas in eo numero secum habebant, nequaquam fideles existimabant; sed postea aliis septem et triginta instructis, eos terram legentes persequuti sunt ad Piraeum *agri* Corinthii. (Est autem portus desertus, et extremus, ad *agri* Epidaurici confinia situs) atque Peloponnesii vnam nauem,

Τὸ πιστὸν ναῦς σφίσι ξυμπέμπειν] ὑπὲρ τοῦ πιστὰς μεῖναι αὐτοὺς, ἠξίουν οἱ Ἀθηναῖοι ναῦς συμπέμπειν. Αἴτιον δ' ἐγένετο] αἴτιον δ' ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν, τὸ τοὺς πολλοὺς μὴ εἰδέναι τὰ πραττόμενα. Πολέμιον ἔχειν, πρίν τι καὶ ἰσχυρὸν λάβωσιν] ἀντὶ τοῦ, πρὶν δύναμίν τινα προσλάβωσιν. Ἐθεώρουν] θεωροὶ ἐγίνοντο. Καὶ ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν] οἱ θεωροὶ ἠλικόντι. Οἱ δὲ, μετὰ τὴν ἑορτὴν] οἱ Κορίνθιοι. Ἐπῆγον ἐς τὸ πέλαγος] ὑπεχώρουν, ὅπως εἰς τὸ πέλαγος προκαλέσωνται.

ad quae referas verbum ἀπηγγέλθησαν; Neque hoc verbum sign. *indicere*; ἀνεῤῥήθησαν hoc sit, vel ἀνεκηρύχθησαν. Verte: nuntiauerant enim Athenienses, sese venturos; sie hatten sich anmelden lassen.

[ἐθεώρ.) In Aug. pro Vulg. est, ἔπεμπον θεωρούς.] Sane *publice* θεωροὶ missi a populis ad ludos. Hic tamen interpretere, θεωροὶ ἦλθον. Quippe et in Vulg. ἐγένοντο est pro παρεγένοντο, *venerunt*; id quod iam supra firmauimus exemplis, Ioh. 6, 25. extr. Luc. 22, 40. Nempe priuatim quoque, immo maxime, spectatum venere. θεωροὶ publice missi sint qui legati ad ludos, Abgeordnete, Deputirte.

Ἐθεώρουν ἐς αὐτά] Vide ad IV, 104. Dvk.

[καὶ ἐπειδὴ) Schol. abest Aug.] rectius intellexeris, οἱ Ἀθηναῖοι, propter παρεσκευάζοντο. καὶ ante ἐπειδὴ hic est pro οὖν.)

Τῶν Κεγχρειῶν] Κεγχρεῶν malit *Hudson.* Rem absoluam quam potero breuissime. Noster Κεγχρειὰς, Κεγχρειῶν, Κεγχρειᾶ vtroque numero, recte. Ita et *Scylax*, *Strabo*, *Philostratus* vita Apollon. IV, 25. sine diphthongo semper, et in plurali tantum *Polybius*, semel *Polyaenus*, *D. Chrysost.* p. 456. et *Lucian.* Nauig. 506. *Xenoph.* 525. *Diodorus* Κεγχρέων, et *Suidas*, sed de Troadis ciuitate. *Steph.* Κεγχρέαι accentu retracto, *Polyaenus* Κεγχρέας. Eandem seruat *Ptolemaeus* accentuationem: sed in *Mss. Coislin.* Κεγχρέα mendose prorsus videtur; quam tamen scripturam secutus etiam est *Codex Hoeschelii* in *Scylace*, et *Mss.* D. Pauli ad Rom. XVI. (init.) In Act. XVIII. vs. 18. *Laud.* III. *Cenchris*; atque ita *Ms. Coll. non.* Apud *Liuium*, qui alibi quidem *Cenchreis*, prius immerito damnat *Sigonius*. *Ouidius* I. Trist. 10, 9. Illa, Corinthiacis primum mihi cognita *Cenchris*. Sic in plurali semper *Liuius*. Oppidum, τεῖχος, κώμη, ἀκροστήριον, veteribus Geographis. Gentilia Κεγχρεάτης, Κέγχρειος, *Steph. Lactantius* in Statium *Cenchraeus* portus. *Statius* Theb. IV, 60. *Cenchraeaeque* manus. Portum instauraſſe Augustum, ex numis patet. De situ dixerunt adcurate *Strabo*, *Pausanias*. De appellatione ambigitur. *Ethnicographus* ab Heroë quodam deduxit. Apud *Nicandrum* in Ἑτεροιωμ. inuenio, Pierii filiam ita dictam. At verius puto, nomen inuenisse ab officina Metallorum, quae *Demosthenis* et *Theophrasto* Κεγχρεών. Ionice Κεγχνὶς etiam dicitur hoc oppidum apud *Callimachum*, quod caute distinguendum a fonte Κέγχρης, seu Κεχρνίας apud *Aeschylum* Prometh. v. 677. Est et Κέγχριος fluuius propter Ephesum: *Strabo* XIV. Illam recentiores ad formam Latinam Κένχριος efferunt, quomodo et Numus Seueri. v. *Tacitum* Annal. III, 61. *Cenchreae* hodie, secundum alios, *Kenchreai*, iuxta *Tournefort* Itin. II. 379. *Vourla* dicitur. Wass.

Κεγχρ.) Quae ex Poëtis de Orthograph. huius nominis affert Wass. metro data sunt.

[ἐπῆγ. ἐς τὸ πέλ.) In Schol. Aug. post πέλαγος (in Schol. non in contexto,) add. ἐκείνους.] Accus. ad ἐπῆγον intell. ex Dat. ad προσπλεύσ.

οὐκ ἐκώκολ.) *prodire nolebant*, venire ad pugnam, qs. invitantibus obsequi, prouocantibus parere; sie wollten nicht heraus, nicht kommen.

ἀπεστράπ.) male ἀπέφυγον *Gottl.* immo, *detrectabant*, recusabant pugnam; qs. *auersabantur*. *Quorsum* enim refugerent in portu?

ἐν τῷ λιμ.) i. e. *inter* suas naues, cum suis; nempe *numero* tantum, vt efficerentur tot naues, quot haberent, non vsu aut fide.

προσπλησ.) *praeter* illas 21. vt iam essent duaedesexaginta.

δὲ ἄλλας ξυναγαγόντες ὁρμίζεσι. καὶ προσβαλόντων τῶν Ἀθηναίων καὶ κατὰ θάλασσαν ταῖς ναυσὶ, καὶ ἐς τὴν γῆν ἀποβάντων, θόρυβός τε ἐγένετο πολὺς καὶ ἄτακτος. καὶ τῶν τε νεῶν τὰς πλείας καταταυματίζεσιν ἐν τῇ γῇ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὸν ἄρχοντα Ἀλκαμένην ἀποκτείνουσι. καὶ αὐτῶν τινὲς ἀπέθανον.

ια'. Διακριθέντες δὲ, πρὸς μὲν τὰς πολεμίας ναῦς ἐπέταξαν ἐφορμεῖν ἱκανὰς, ταῖς δὲ λοιπαῖς ἐς τὸ νησίδιον ὁρμίζονται, ἐν ᾧ, ἃ πολὺ ἀπέχοντι, ἐστρατοπεδεύοντο, καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ βοήθειαν ἔπεμπον. παρῆσαν γὰρ καὶ τοῖς Πελοποννησίοις τῇ ὑστεραίᾳ οἵ τε Κορίνθιοι βοηθήσαντες ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ ἔ πολλῷ ὕστερον καὶ οἱ ἄλλοι πρόσχωροι. καὶ, ὁρῶντες τὴν Φυλακὴν [b] ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ ἐπίπονον ὄσαν, ἠπόρουν. καὶ ἐπενόησαν μὲν κατακαῦσαι [c] τὰς ναῦς· ἔπειτα [d] δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς ἀνελκύσαι, καὶ τῷ πεζῷ προσκαθημένους Φυλακὴν ἔχειν, ἕως ἄν τις παρατύχῃ διαφυγὴ ἐπιτηδεία. ἔπεμψε δ' αὐτοῖς καὶ Ἄγις, αἰσθόμενος ταῦτα, ἄνδρα Σπαρτιάτην Θέρμωνα. τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις πρῶτον μὲν ἠγγέλθη, ὅτι αἱ νῆες ἀνηγμέναι εἰσὶν ἐκ τοῦ ἰσθμοῦ· (εἴρητο γὰρ, ὅταν γένηται τοῦτο, [e] Ἀλκαμένει ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, ἱππέα [f] πέμψαι·) καὶ εὐθὺς τὰς παρὰ σφῶν πέντε ναῦς καὶ Χαλκιδέα ἄρχοντα καὶ Ἀλκιβιάδην μετ' αὐτοῦ [g] ἐβούλοντο πέμπειν· ἔπειτα, [h] ὡρμημένων αὐτῶν, τὰ περὶ τὴν ἐν [i] τῷ Πειραιῷ τῶν νεῶν καταφυγὴν ἠγγέλθη. καὶ ἀθυμήσαντες, ὅτι, πρῶτον ἁπτόμενοι τοῦ Ἰωνικοῦ πολέμου, ἔπταισαν, τὰς ναῦς [k τὰς] ἐκ τῆς ἑαυτῶν οὐκέτι διενοοῦντο πέμπειν, ἀλλὰ καί τινας προανηγμένας μετακαλεῖν.

ιβ'. Γνοὺς δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης, πείθει αὖθις Ἔνδιον καὶ τοὺς ἄλλους Ἐφόρους, μὴ ἀποκνῆσαι τὸν πλοῦν, λέγων, ὅτι φθήσονται πλεύσαντες, [l] πρὶν τὴν τῶν νεῶν [m] συμφορὰν Χίοις αἰσθέσθαι, καὶ αὐτοὺς, ὅταν προσβάλῃ Ἰωνίᾳ, ῥᾳδίως πείσειν τὰς πόλεις ἀφίστασθαι, τήν τε [n] Ἀθηναίων λέγων ἀσθένειαν, καὶ τὴν τῶν Λακεδαιμονίων προθυμίαν· [o] πιστότερον γὰρ ἄλλων φανεῖσθαι. Ἐνδίῳ τε αὐτῷ ἰδίᾳ ἔλεγε καλὸν εἶναι, δι' ἐκείνου ἀποσῆσαί τε Ἰωνίαν, καὶ βασιλέα [o] ξύμμαχον ποιῆσαι Λακεδαιμονίοις, καὶ μὴ Ἄγιδος τὸ ἀγώνισμα τοῦτο γενέσθαι· ἐτύγχανε γὰρ τῷ Ἀγιδι αὐτὸς διάφορος ὤν. καὶ ὁ μὲν,

b Ἐν τῷ χωρίῳ *Ar.* *c* Scil. τὰς ἐν τῷ ἐρήμῳ χωρίῳ ὄσας, ὧν τὴν φυλακὴν αὐτοῖς ἐπίπονον ἔσεσθαι ἐνόμιζον. *Ae. Port.* *d* Δ' ἔδοξεν, et mox ἔπεμψε δὲ αὐτοῖς *Gr.* *e* Ἀλκαμένη, in margine Ἀλκαμένει *Gr.* *f* Πέμπειν *Cam.* antea ἱππέας Mſqu. pro ἱππέα. *g* Ἐβουλεύοντο *Ar.* *h* Scil. τῷ Χαλκιδέως καὶ τῷ Ἀλκιβιάδῃ, vel τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς τὸν πλοῦν ὡρμημένων *Ae. Port.* *i* Τῷ inter verſus recenti manu *Reg.* *k* Τὰς ἑαυτῶν *Cam.* *l* Πρὸς *Gr.* *m* Ξυμφορὰν *Reg. Caſſ.* Aug. *n* τῶν Ἀθ. Mſqu. *o* Πιστότεροι *Cam.* Mox ἔλεγεν Aug. *o* Σύμμαχον, et ita ſaepius tam in hoc, quam in ſuperioribus libris, et in pluribus vocabulis, ubi alii *Mſſ.* et *Edd.* ξ habent, *Gr.*

κ. προσβαλ.) cum ad ἐς τ. γῆν non referatur προσβαλόντων, ubi ſit aliud Particip. ἀποβάντων· ita intell. tanquam ordo ſit: καὶ τ. Ἀθην. καὶ τ. ναυσὶ προσβαλ. καὶ ἐς τ. γῆν ἀποβ. vt prius καὶ ſit pro τε. Neque enim *vniuerſa* notio hic eſt προσβαλ. cui ſubiecta ſit notio ἀποβάντων, ſed *alterum* modum aggrediundi ſign.

[κ. τῶν τε ν.) Schol. abeſt Aug.]

Κατατραυματίζεσιν] Vide *Pollucem* I, 125. Wass.

καὶ αὐτ. τ) καὶ hic eſt καί γε, μέντοι· *tamen*, *ſed et*; ſed ipſorum quoque aliquot ceciderant.

C. 11. ἐς τὸ νησίδ. — ἐν ᾧ, rel.) dictum pro: ἐς τὸ νησίδιον οὗ πολὺ ἀπέχον, ἐν ᾧ ἐστρατοπεδεύοντο· vt Latini: *libri, quos multos ſcripſit, liberi, quos bene eductos habet*, pro: libri multi, quos ſcripſit, liberi bene educti, quos habet. Aut, commate poſito, quod feci, poſt ᾧ et ἀπέχοντι, ad ἀπέχοντι int. ὡς, ἅτε, vt, *quippe*, *tanquam*. Illud praetulerim, vt Graecum magis, et Thucydide dignius.

[κ. τῷ πεζῷ) Schol. abeſt Aug.]

εἴρητο γ. — — πέμψαι) Traiectio haec eſt, qua ſenſum, qui hunc ordinem poſcat: εἴρητο (pro ἐνετέταλτο, προσετέτακτο,) Ἀλκαμ. ὑπὸ τ. ἐφόρ. ἱππέα πέμψαι, ὅταν γένηται τοῦτο. Neque enim ad εἴρητο referantur verba ὅταν γέν. τοῦτο, ſed ad πέμψαι. Maxime turbant interiecta verba, Ἀλκαμ. ὑπὸ τ. ἐφόρ. Germanus tamen vix ſenſeris perturbationem, qui ὅταν verteris, auf den Fall, wenn, rel. Hoc enim retuleris ad εἴρητο· Er hatte auf den Fall Befehl. Sed nimirum Graece ſic non poteſt.

ἐν τῷ Πειραιῷ) pro, εἰς τὸ Πειραιὸν, ad καταφυγὴν, qſ. οὖσαν ἐκεῖ, perfugium, quod *ibi haberentur*. Ita 1. Theſſ. 4, 7. *Deus nos vocauit* (Chriſtianos fecit) ἐν ἁγιασμῷ, p. εἰς ἁγιασμόν· vt praec. ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ad impuritatem. 1. Cor. 7, 15. extr. ἐν εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεὸς, p. εἰς εἰρήνην, et contra Luc. 7, 50. πορεύου εἰς εἰρήνην, p. ἐν εἰρήνῃ· ex Ebr. לְ et בְּ.

τ. ναῦς τὰς ἐκ τ.) Sane Thucydideum eſt τὰς ad ἐκ, breuitate Noſtro ſolita, vtut hic paullo aliena: τὰς ναῦς τὰς ἐν τῇ ἑαυτῶν (οὔσας) οὐκ ἔτι πέμπειν ἐξ αὐτῆς· Nam et omiſſo altero τὰς. prius tamen τὰς ad ναῦς, niſi redundat Articulus, ad ἐκ relatum, eodem modo fuerit explicandum.

ἀλλὰ καὶ) intell. οὐ μόνον δὲ, (τοῦτο,) ἀλλὰ καὶ, rel. Illud οὐ μόνον δὲ Paullus ita praemittere amat: Rom. 5, 3. init. 9, 10. init. 8, 23. init. (vbi vel τοῦτο intellexeris, vel αὖτη, ἐκείνη·) 2. Cor. 8, 19. init. Illud οὐ μόνον apud Noſtrum

quae curſum in alto tenebat, amiſerunt: caeteras vero contractas, in portum deduxerunt. Cum autem Athenienſes et a mari nauibus *eos* adorti fuiſſent, et in terram deſcendiſſent, ingens tumultus ac perturbatio *inter hoſtes* excitata eſt: et *illorum* plerasque naues Athenienſes in terra lacerauerunt, et Alcamenem ducem interfecerunt. Sed ipſorum quoque *Athenienſium* nonnulli obierunt. Bell. Peloponn. 20. Olymp. $93\frac{3}{4}$. $\frac{4}{4}$. U. C. Varr. $343\frac{3}{4}$.

11. Cum autem *ab illis* diremti fuiſſent, naues quidem, quot ſatis eſſe videbantur, diſpoſuerunt, quae ſtationem aduerſus hoſtiles obtinerent; cum reliquis vero in paruulae inſulae ſtationem ſe receperunt, in qua non multum *illinc* diſtante caſtra poſuerunt, et *nuntium* Athenas ad ſubſidium *arceſſendum* miſerunt. Nam et Peloponneſiis poſtero die et Corinthii ad opem *ipſorum* nauibus ferendam aduenerunt, nec multo poſt et alii finitimi. Sed cum animaduertiſſent, hanc *nauium* cuſtodiam in loco deſerto *ſibi* laborioſam fore, *quid faciendum eſſet*, dubitabant. Et *primum* quidem naues illas incendere cogitarunt: deinde vero placuit ipſis *eas* ſubducere, et cum peditatu ad eas vndique collocato tutari, donec aliqua commoda effugiendi facultas offerretur. Agis etiam, his cognitis, Thermonem, virum Spartanum, ipſis miſit. Fuerant autem et Lacedaemonii iam ante certiores facti de nauium diſceſſu ab Iſthmo, (Alcameni enim ab Ephoris imperatum fuerat, vt, quum hoc fieret, equitem mitteret, *qui claſſis diſceſſum ipſis ſignificaret:*) et ſtatim quinque naues, quas apud ſe habebant, et Chalcideum ducem, et Alcibiadem cum eo mittere volebant. Deinde vero cum iſti *ad profectionem animis eſſent propenſis*, *et Chium petere* properarent, *interea Lacedaemoniis* allatus eſt nuntius de *Peloponneſiacis* nauibus, quae in Piraeum fuga ſe receperant. Quamobrem animis conſternati, quod in Ionico bello tunc primum ſuscepto offendiſſent, claſſem, quam ex ſuo *agro ſe miſſuros promiſerant*, haud amplius mittere, imo vero vel nonnullas *naues*, quae iam diſceſſerant, reuocare ſtatuerunt.

12. Quod cum intellexiſſet Alcibiades, rurſus Endio caeteriſque Ephoris perſuaſit, ne per metum a claſſe mittenda deſiſterent: dicens, ſe prius *illuc* venturos, quam Chii claſſis cladem ſentirent; et ſe, vbi ad Ioniam appuliſſet, facile ciuitatibus perſuaſurum, vt *ab illis* deficerent. Se enim Athenienſium imbecillitatem, et Lacedaemoniorum *in illas* ſtudium *ipſis* commemoraturum: maiorem enim *ſibi*, quam aliis, fidem *ab illis* habitum iri. Quinetiam ipſi Endio priuatim dixit, praeclarum *ipſi* fore, ſi per ipſum et Ionia deficeret, et regis ſocietas Lacedaemoniis conciliaretur, nec Agidis hoc praeclarum facinus eſſet. Alcibiades enim Agidi erat inimicus. Hic igitur cum

Καὶ τῶν νεῶν τὰς πλείους] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. πρωτέρας. Καὶ τῷ πεζῷ προσκαθημένους] διὰ τὸ πεζόν. Καὶ ἐπενόησαν μὲν κατακαῦσαι τὰς ναῦς] οἱ Πελοποννήσιοι τὰς Τῷ Ἄγιδι αὐτὸς διάφορος ὢν] ὁ Ἀλκιβιάδης.

hic etiam intellexeris ad διεν. οὐκ ἔτι πέμπ. aut ἀλλὰ καὶ reddideris, *quin etiam, atque adeo:* ja ſo gar; (auch;) vt 1. Pet. 3, 14. init. et fortaſſis ac ſuo modo Gal. 1, 8. init. vbi tamen non opus, etiamſi ἀλλὰ καὶ retuleris ad verba vſ. 7. ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο.

μεταπαλεῖν) pro Medio; *ſuas*, et *ad ſe*. μετὰ hic eſt *retro*, vt in μεταστρέψαι.

C. 12. λέγων) Colon cum eſſet in Edit. Duk. poſt ἀφίστασθαι· ego λέγων interpretabar, intell. ἅμα, pro, καὶ ἔλεγε· da er ihnen zugleich vorſtellte; Portum miratus, vertentem: *ſe enim commemoraturum.* Non cohaerere tamen ſatis, videbam. Nam quid Ephoris memoraret Lacedaemoniorum vires? Nec futuro, φανεῖσθαι, congruebat. Quare comma poſui poſt ἀφίστασθαι, vt λέγων penderet a πείσειν. Vnde appareat, quantum ſit in accurata interpunctione. Breuius tamen verteret Port. *commemoranda Athen. infirmitate*, rel.

Πισότερον] *Camer.* πιστότεροι. Sed de ſe ſolo loquitur; forte πισότερος. Ita ſuadent praecedentia, λέγων, et αὐτὸς ὅταν προσβάλῃ Ἰωνίᾳ. Dvk.

[τῷ Ἄγ.) Schol abeſt Aug.] Vtilius ad αὐτὸς notaret Schol. ἰδίᾳ, *priuatim*; alioquin enim vix eſt, quin redundet αὐτός· niſi ambiguitati cauendae datum eſt, ne forte ad *Endium* referretur ἐτύγχ. διάφ. ὤν· etſi tunc diceret ἐκεῖνος.

πείσας τὲς τε ἄλλας Ἐφόρες καὶ Ἔνδιον, ἀνήγετο ταῖς πέντε * ναυσὶ μετὰ Χαλκιδέως τῦ Λακεδαιμονίε· καὶ [p] διὰ τάχες τὸν πλῶν ἐποιῦντο.

ιγ'. Ἀνεκομίζοντο δὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τῦτον [q] καὶ αἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας Πελοποννησίων ἑκκαίδεκα νῆες, αἱ [r] μετὰ Γυλίππε ξυμπολεμήσασαι, καὶ περὶ τὴν Λευκαδίαν [s] ἀποληφθεῖσαι, καὶ κοπεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νεῶν, ὧν ἦρχεν [t] Ἱπποκλῆς Μενίππε, φυλακὴν ἔχων τῶν ἀπὸ τῆς Σικελίας νεῶν. αἱ [v] γὰρ λοιπαὶ, πλὴν μιᾶς, διαφυγῦσαι τὲς Ἀθηναίες, κατέπλευσαν ἐς τὴν Κόρινθον.

ιδ'. Ὁ δὲ Χαλκιδεὺς καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης, πλέοντες, [x] ὅσαις τε ἐπιτύχοιεν, ξυνελάμβανον, τῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι· καὶ προσβαλόντες πρῶτον [y] Κωρύκῳ τῆς ἠπείρε, καὶ ἀφέντες ἐνταῦθα αὐτὲς, αὐτοὶ μὲν [z] προξυγγενόμενοι τῶν ξυμπρασσόντων Χίων τισὶ, καὶ κελευόντων καταπλεῖν μὴ προειπόντας ἐς τὴν πόλιν, ἀφικνῦνται [a] αἰφνιδίοι τοῖς Χίοις. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἐν θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει· τοῖς δ' ὀλίγοις παρεσκεύαστο, ὥστε βυλὴν τε τυχεῖν ξυλλεγομένην, καὶ, λεγομένων λόγων ἀπό † τε τῦ Χαλκιδέως καὶ Ἀλκιβιάδε, ὡς ἄλλαι τε νῆες πολλαὶ προσπλέσι, καὶ τὰ περὶ τῆς πολιορκίας τῶν ἐν τῷ Πειραιῷ νεῶν ὰ δηλωσάντων, ἀφίστανται Χῖοι, καὶ αὖθις [b] Ἐρυθραῖοι, Ἀθηναίων· καὶ [c] μετὰ ταῦτα, τρισὶ ναυσὶ πλεύσαντες, καὶ Κλαζομενὰς ἀφιστᾶσι. διαβάντες δὲ οἱ Κλαζομένιοι εὐθὺς [d] εἰς τὴν ἤπειρον, τὴν [e] Πολίχναν ἐτείχιζον, [f] εἴ τι δέοι σφίσιν αὐτοῖς ἐκ τῆς νησίδος, ἐν ᾗ οἰκῦσι, πρὸς ἀναχώρησιν. καὶ οἱ μὲν ἀφεστῶτες πάντες ἐν τειχισμῷ ἦσαν καὶ παρασκευῇ πολέμε.

ιε'. Ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας ταχὺ ἀγγελία τῆς Χίε ἀφικνεῖται· καὶ νομίσαντες, μέγαν ἤδη καὶ σαφῆ τὸν κίνδυνον σφᾶς ** περιεςάναι, καὶ τὲς λοιπὲς ξυμμάχες ἐκ ἐθελήσειν, τῆς [g] μεγίςης πόλεως μεθεσηκυίας, ἡσυχάζειν, [h] τά τε χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τῦ πολέμε ἐγλίχοντο μὴ ἅψασθαι, εὐθὺς [i] ἔλυσαν τὰς ἐπικειμένας ζημίας τῷ εἰπόντι ἢ ἐπιψηφίσαντι, ὑπὸ τῆς παρούσης ἐκπλήξεως, καὶ ἐψηφίσαντο κινεῖν, καὶ ναῦς πληρῶν μὴ ὀλίγας· τῶν τε ἐν τῷ Πειραιῷ ἐφορμισῶν τὰς μὲν ὀκτὼ ἤδη πέμπειν, αἳ, ἀπολιπῦσαι τὴν φυλακὴν, [k] τὰς μετὰ Χαλκιδέως διώξασαι καὶ ὰ καταλαβῦσαι, ἀνακεχωρήκεσαν· (ἦρχε δὲ αὐτῶν [l] Στρομβιχίδης Διοτίμε·) ἄλλας δὲ ὰ [m] πολὺ ὕςερον βοηθεῖν

* ναυσὶν Mſq. [p] Διατάχες *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug. Mſq. [q] Καὶ ἀπὸ τῆς *Cl. Caſſ.* Aug. τῆς d. Mſq. [r] Μετὰ τῦ Γυλίππε *C.* Γυλίπου Mſqu. [s] Ἀπολειφθεῖσαι ex emendatione ſuperſcripta *Gr.* [t] Ἱπποκλῆς *Gr.* Hvds. Immo Ἱππoκλῆς. Ἱπποκλῆς *Caſſ.* Aug. id. Μενίσπου p. Μενίππε. [v] Γὰρ deeſt *Caſſ. Gr.* Aug. [x] Ὅσαις τε ἐπιτύχοιεν legiſſe videtur *Valla.* Hvds. [y] Montem intelligit e regione Teo inſulae in Ionia: alias antrum ſignificat in Parnaſſo, nec non in Cilicia. *Ae. Port.* [z] Προσξυγγενόμενοι *Gr.* [a] Αἰφνίδιοι *Dan.* αἰφνήδιοι Mſqu. † τε τοῦ d. Mſqu. [b] Ἐρυθραῖοι ἀπὸ Ἀθηναίων *Marg. Cam.* [c] Μεταταῦτα *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* μετὰ δὲ τ. Mſqu. καὶ d. [d] Ἐς *Ar. C. Reg.* Aug. [e] Hoc loco πολίχνην nomen proprium eſſe, exiſtimat *Ae. Port.* Polichnam Troadis vrbem intelligens. Sed haec vrbs procul Clazomenis, prope Palaeſcepſin (vt *Strabo* lib. 3. ſcribit) ſita fuit: hoc vero, ſiue caſtellum ſiue Polichna fuit, in Ionio e regione Clazomeniorum inſulae. *Acacius.* [f] Ita ex emendatione recenti pro ὅτι *Caſſ.* ** περιεστάναι Mſqu. [g] Μεγάλης *Dan.* [h] Vide l. 2. c. 24. init. Hvds. [i] Λύσαντες ex correctione *Cam.* [k] Τὰς omittunt *Ar. C. Dan.* [l] Στρομμιχίδης, et ſic mox rurſus bis *Cam.* Στροβιχίδ. Mſqu. [m] Πολλῷ *Marg.*

C. 13. αἱ ἀπὸ τ. Σικ. rel.) ſcil. *venire iuſſae*; Aut rurſus, per Synchyſin, cum breuitate, αἱ νῆες (αἱ) ἐν τῇ Σικελίᾳ ἦλθον ἐξ αὐτῆς.

[κ. κοπ.) Schol. Aug. add. καὶ ante οἱονεὶ, et ſcr. κοπιάσαι, c. acc. acuto.] καὶ omiſſo in Vulg. pro κοπιᾶσαι malim paene κοπιάσασαι. Sign. idem h. l. quod ſupra de vna naui, κατετραυματίσθη, affecta, lacerata, quaſſata eſt.

Κοπεῖσαι] *Vexatae. Demoſthenes* II. Olynth. pag. 14. apud *Stephanum*: Κοπτόμενοι δὲ αἰεὶ ταῖς τριτείαις ταύταις ταῖς ἄνω καὶ κάτω, i. e. vt ibi *Scholiaſtes*, ταλαιπωρέμενοι. *Heſychius*: κοπτομένη, ταλαιπωρημένη. Dvk.

Ἱπποκλῆς] Ἱπποκλῆς *Gr.* At Ἱππoκλῆς, ſed a noſtro diuerſus, alicubi apud *Plutarchum* memoratur. Wass.

C. 14. [τοῦ μὴ ἐξάγγ.) Schol. abeſt Aug.] Vtilius hic quoque moneret, ἕνεκα intelligendum ad τοῦ. Nec vero diligenter ſatis interpretatur ἐξάγγελτοι, δῆλοι. Quippe δῆλοι fieri poterant et alio modo, tanquam conſpecti in curſu ac deprehenſi; at ἐξάγγελτοι per nuntios.)

Τῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι] Pro ἕνεκα τῦ. Ita ſaepe *Thucydides*. Adi *Stephani* Append. ad Scripta de Dial. pag. 181. Quae de Coryco in Var. Lect. ſcribuntur, ſumta ſunt e *Stephano* de Vrbib. Dvk.

αὖθις) *porro, deinde, itidem*, ſo weiter. Ita πάλιν ſaepius Paullo, *alibi, alio loco, praeterea.*

Πολίχν.) de *Polichna* v. Weſſel. ad Hierocl. Synecd. 662. *Gottl.*

[κ. οἱ μὲν) Schol. abeſt Aug.]

C. 15. Ἀγγελία τῆς Χίε] *Nuncius de Chio. Sophocles* Aiac.

et caeteris Ephoris et Endio *rem* perſuaſiſſet, cum quinque nauibus et Chalcideo Lacedaemonio diſceſſit: et nauigationis curſum celeriter confecerunt. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. $\frac{21}{2}$. $\frac{4}{3}$. V. C. Varr. 343.

13. Per hoc autem idem tempus, ex Sicilia ſe *domum* recipiebant, et ſexdecim illae Peloponneſiorum naues, quae duce Gylippo *Syracuſanos* in bello gerendo adiuuerant, et quae circa Leucadiam deprehenſae fuerant, et vexatae a ſeptem et viginti Atticis nauibus, quibus praeerat Hippocles, Menippi *filius*, qui claſſis ex Sicilia *redeuntis* reditum obſeruabat. Nam caeterae, praeter vnam, Athenienſibus deuitatis, Corinthum appulerant.

14. Chalcideus autem et Alcibiades inter nauigandum, omnes, in quos incidiſſent, comprehendebant, ne ipſorum nauigatio palam fieret: et cum ad Corycum in continente *ſitum* appuliſſent, et ipſos hic dimiſiſſent, ipſi quidem prius congreſſi cum nonnullis Chiorum, qui coniurationis erant ſocii, et qui iuſſerant ipſos, re nulli prius declarata, ad vrbem nauigare, ad Chios ex improuiſo aduenerunt. Et *Chiorum* quidem plebs admirabunda et attonita erat; pauci vero *nobilesque* operam dederant, vt Senatus cogeretur. Cum autem Chalcideus et Alcibiades dixiſſent, et multas alias naues aduentare, nec vllam de nauium apud Piraeum obſidione mentionem feciſſent, Chii et mox Erythraei ab Athenienſibus defecerunt. Poſtea vero cum tribus nauibus *illinc* profecti, et Clazomenas ad defectionem *ab iisdem* faciendam induxerunt. Clazomenii autem confeſtim in continentem transgreſſi, Polichnam, *agri Troiani vrbem*, munire coeperunt, ſi forte ipſis opus foret aliquo loco, quo ex parua inſula, quam incolebant, ſeſe reciperent. Et omnes quidem, qui defectionem *ab Athenienſibus* fecerant, in moenibus muniendis ac in apparatu belli erant *occupati*.

15. Celeriter autem *de defectione* Chiorum nuntius Athenas peruenit. Tunc autem *Athenienſes*, exiſtimantes, magnum iam ac manifeſtum periculum ſe circumſtare, neque caeteros ſocios vltro quieturos poſt defectionem a maxima vrbe factam, illa mille talenta, quae per totum belli tempus intacta eſſe cupiebant, confeſtim propter praeſentem pauorem abrogata lege, quae poenas proponebat ei, qui vel de his *tangendis* verba feciſſet, vel aliorum ſententiam ſuo ſuffragio confirmaſſet, mouenda, nauesque non paucas inſtruendas decreuerunt. Illarumque nauium, quae in Piraeo ſtationem aduerſus *hoſtium naues* obtinebant, octo quidem iam mittendas *cenſuerunt*, quae, relicta *nauium in Piraeo obſeſſarum* cuſtodia, *naues*, quas Chalcideus ſecum ducebat, inſequutae, nec aſſequutae, *in ſuam ſtationem* ſeſe receperant. His autem praeerat Strombichides, Diotimi *filius*. Nec multo poſt alias duodecim

Καὶ κοπεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν] ἐπὶ τῷ κακοπαθῆσαι, οἱονεὶ κοπιάσαι εἴρηται. Μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι] ἧγουν ἄδηλοι. Καὶ οἱ μὲν ἀφεσῶτες πάντες] ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Μεγίσης πόλεως μισθοφυλίας] ἧγουν, τῆς Χίου. Τά τε χίλια τάλαντα] ἀντὶ τοῦ, τὰς ἐπὶ τοῖς χιλίοις ταλάντοις ἐπικειμένας ζημίας.

v. 221. Οἷαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθωνος ἀγγελίαν, Et v. 1017. Ὀξεῖα γάρ σου βάξις ὡς θεὸς τινὸς διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας. Confer ſupra II, 45. Dvk.

τῆς Χίου) v. Phil. Thuc. P. p. 42. (lit. h.) 43. et Abreſch. ad h. l.

[τ. μεγ. πόλ.) Schol. abeſt Aug.] Chium haud dubie intell. Quippe et *inſulae* dicuntur πόλεις, vbi *vnius* vrbis principis imperio teneantur; vt Κερκυραίων πόλις L. 1. *Rhodiorum ciuitas* Ciceroni, rel. Inſr. c. 16. extr. τ. Τηίων πόλεως.

μισθοφυλ.) cum a) defeciſſet *ab* ipſis, b) *ad* Peloponneſios ſeſe conuertiſſet. Gal. 1, 6. μετατίθεσθε a) ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς b) εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον

τὰ χίλια τάλ.) ſcil. κατὰ, vel pro περὶ τῶν χιλίων ταλάντων, ad ἔλυσαν τὰς ζημίας, *quod attinet* illa mille tal. Anacoluthon ſane eſt; et debebat: τὰ χίλ. τάλ. εὐθὺς λύσαντες τὰς ζημίας, ἐψηφίσαντο κινεῖν. Et ſic intelligenda verba, ἔλυσαν τὰς ζημ. καὶ ἐψηφ. κιν. vt apud Terent. Adel; h. *tu illas, abi, et transduce*, i. e. tu, *abiens*, (vt ſic minus Latine loquar, ἀπιὼν,) illas transd. Similiter diſtracta Noſtro compages, vtut minus aſpere, at per καὶ tamen, 1, 142. poſt init. qſ. per Hendiadyn: ἐπιτειχίζειν τε καὶ κωλύειν ἡμᾶς, pro, ἐπιτειχίζοντας κωλύειν. V. Phil. Thuc. P. p. 213. (extr. 3) 214. κινεῖν hic eſt vti pecunia, qſ. non pati repoſitam conquieſcere; vt 3, 143. init.

δώδεκα μετὰ Θρασυκλέους, ἀπολιπόντας καὶ ταύτας τὴν ἐφόρμησιν. τάς τε τῶν Χίων ἑπτὰ ναῦς, αἳ [n] αὐτοῖς ξυνεπολιόρκησαν τὰς ἐν τῷ Πειραιῷ, ἀπαγαγόντες, τὰς μὲν δούλας ἐξ αὐτῶν ἠλευθέρωσαν, [o] τὰς δ' ἐλευθέρας κατέδησαν. ἑτέρας δ' ἀντὶ πασῶν τῶν [p] ἐπελθουσῶν νεῶν ἐς τὴν ἐφόρμησιν τῶν [q] Πελοποννησίων, [r] διὰ τάχους πληρώσαντες, ἀντέπεμψαν, καὶ ἄλλας διενοῦντο τριάκοντα πληρῶν. καὶ πολλὴ ἦν προθυμία, καὶ ὀλίγου ἐπράσσετο ἤδη ἐς τὴν βοήθειαν τὴν * ἐπὶ τὴν Χίον.

ιε'. Ἐν δὲ τούτῳ Στρομβιχίδης ταῖς ὀκτὼ ναυσὶν ἀφικνεῖται ἐς Σάμον, καὶ, προσλαβὼν Σαμίαν μίαν, ἔπλευσεν ἐς Τέων, καὶ ἡσυχάζειν † ἠξίου αὐτούς· ἐκ δὲ τῆς Χίου ἐς [s] τὴν Τέων. καὶ ὁ Χαλκιδεὺς μετὰ τριῶν καὶ εἴκοσι νεῶν ἐπέπλει, καὶ ὁ πεζὸς ἅμα, καὶ ὁ Κλαζομενίων καὶ ** Ἐρυθραίων, παρῆει. προαισθόμενος δὲ ὁ Στρομβιχίδης, προανήγετο· καὶ μετεωρισθεὶς ἐν τῷ πελάγει, ὡς ἑώρα [t] τὰς ναῦς πολλὰς τὰς [v] ἀπὸ τῆς Χίου, φυγὴν ἐποιεῖτο [x] ἐπὶ τῆς Σάμου. αἱ δὲ ἐδίωκον. τὸν δὲ πεζὸν οἱ Τήϊοι [y] τοπρῶτον ὂν ἐσδεχόμενοι, ὡς ἔφυγον οἱ Ἀθηναῖοι, [z] ἐσηγάγοντο. καὶ ἐπέσχον μὲν οἱ πολλοὶ, καὶ Χαλκιδέα ἐκ τῆς διώξεως περιμένοντες. ὡς δὲ †† ἐχρόνιζε, καθῆρχον [a] αὐτοὶ τὸ τεῖχος, ὃ ἀνῳκοδόμησαν [b] οἱ Ἀθηναῖοι, τῆς Τηΐων πόλεως πρὸς ἤπειρον. ξυνκαθῆρχον δὲ αὐτοῖς καὶ τῶν βαρβάρων ἐπελθόντες ὀλίγοι πολλοὶ, ὧν ἦρχεν ὁ [c] Τάγης, ὕπαρχος Τισσαφέρνους.

ιζ'. Χαλκιδεὺς δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης, ὡς κατεδίωξαν ἐς Σάμον Στρομβιχίδην, [d] ἐκ μὲν τῶν ἐκ Πελοποννήσου νεῶν τὰς ναύτας ὁπλίσαντες, ἐν Χίῳ καταλιμπάνουσιν· ἀντιπληρώσαντες δὲ ταύτας τε ἐκ Χίου, καὶ ἄλλας εἴκοσιν, ἔπλεον [e] ἐς Μίλητον, ὡς ἀποστήσοντες. ἐβούλετο γὰρ ὁ Ἀλκιβιάδης, ὢν ἐπιτήδειος τοῖς πρεσβύτοις τῶν Μιλησίων, φθάσαι τάς τε ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ναῦς [f] προσαγαγόμενος αὐτὰς, [g] καὶ Χίοις καὶ ἑαυτῷ καὶ Χαλκιδεῖ, καὶ τῷ ἀποστείλαντι Ἐνδίῳ, ὥσπερ ὑπέσχετο, τὸ ἀγώνισμα προσθεῖναι, [h] ὁτιπλείστας τῶν [i] πόλεων μετὰ τῆς Χίων δυνάμεως καὶ [k] Χαλκιδέως ἀποστήσας.

n Αὐταῖς *Marg.* *o* Τὰς δὲ ἐλευθ. *Caſſ.* Aug. *p* Ita recens manus inter verſus, in textu ἐπελθουσῶν *Caſſ.* ἐπελθ. Aug. mox ἐφόρμησιν Mſqu. *q* Λακεδαιμονίων *Marg. Cam.* *r* Διατάχους *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug. mox ἀνέπεμψαν Mſqu. qui et mox ἡ προθυμία, et εἰς pro ἐς (τ. βοήθ.) id. c. 16. init. παραλαβὼν p. προσλ. * ἐπὶ τὴν om. Aug. † ἠξίουν Aug. *s* Τὴν Τέον *Ar. C.* paſſim. Τὴν Τέων καὶ ὁ Χαλκιδεὺς ſine diſtinctionis nota legit *Ae. Port.* Hvds. ** ὁ Ἐρυθρ. Mſqu. *t* Hic vacare videtur τὰς priore loco: atque, vt non vacaret, fuiſſe dicendum ὡς ἑώρα τὰς πολλὰς ναῦς. *Steph.* in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 177. Wass. Ἑώρα τὰς πολλὰς ναῦς τὰς ἐπὶ (et ſupra manu recenti ἀπὸ) τῆς *Reg.* ὡς ante ἑώρα in marg. ab al. m. Mſqu. *v* Ἐπὶ τῆς Χίου *Ar. C. Dan.* *x* Ἐπὶ deeſt *Gr.* *y* Τὸ πρῶτον *Ar. C. Baſ. Caſſ. Gr.* Aug. *z* Ἐπηγάγοντο *Ar. C.* †† ἐχρόνιζεν Aug. *a* Pro αὐτοὶ recens corrector fecerat αὐτὸ in *Caſſ.* *b* Οἱ deeſt *Gr.* *c* Πάγης *Ar. C.* *d* Ἐκ τῶν μὲν *Gr.* καὶ ἐκ μ. τῶν Mſqu. *e* Ὡς *Gr.* Mſqu. qui et εἴκοσι, ſine ν, vt paullo ante καταλιμπάνουσι Baſil. *f* Προσαγόμενος *Ar. C.* *g* Καὶ τοῖς Χίοις *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Cam.* Aug. Mſqu. *h* Ὅτι πλείσας *C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *i* Πολεμίων *Dan.* *k* Χαλκιδέων *Gr.*

τ. ἐφόρμ. τ. Πελ.) pro εἰς (πρὸς) τοὺς Πελοποννησίους. *Neutrum* enim eſt Verb. ἐφορμεῖν, cui τινὶ, Dat. ſubiicitur.

Πελοποννησίων] *Marg.* Λακεδαιμονίων, minus recte, ſi numerum ſpectes, ſin vero dignitatem et primatum, non male; reſpice ad §. 3. Peloponneſi gentes ſeptem, *Herodot.* VIII, 73. ſed fere ſub Spartanis iam a tempore Herodoti. Caeterum Hiſtorici Πελοπόννησον ſcribunt: quidam νῆσον ἁπλῶς. Olim ex Regibus Apie, Pelaſgo, Argo, varia traxit nomina, de quibus adi *Stephanum*, *Etymol.* p. 122, 10. *Schol.* Pind. p. 445. *Apollodor.* II, 1. Schol. *Homeri* Il. α'. 30. Schol. *Theocrit.* ιε'. 92. *Dionyſius* v. 403. Πέλοπος δ' ἐπὶ νῆσον ὀπηδεῖ etc. Ἄκρῳ μὲν γὰρ ἔοικεν ἐεργόμενος γενὸς Ἰαθμὸς Πρὸς Βορέην, καὶ κοινὸν ἐφ' Ἑλλάδος ἴχνος ἐρείδων, etc. Ibi repone ex 6. *Mſſ.* ξυνὸν, Ionicum. Eius loca non πόλεις, ſed χώρας, nominat *Homerus*; de qua re conſule *Strabonem* VIII. p. 337. et *Pauſan.* 710. *Dionyſ. Halic.* p. 9, 24. Pro Πελασγίδος αἴης apud *Dionyſium* v. 687. *Stephani Codex* fruſtra obtrudit Λακωνίδος, quod merum eſt interpretamentum. *Auienus:* regna *Pelasgum.* Wass.

[ἐς τ. βοήθ.) Schol. deeſt Aug.] In not. ad h. v. lapſus eſt Duker. (not. extr.) vbi βοήθ. ἐπὶ τ. Μεσσ. expl. κατὰ τοὺς Μεσσ. *aduerſus Meſſanenſes*, (immo, *Meſſenios*:) debebat κατὰ τῶν Μεσσηνίων.)

Ἐς τὴν βοήθειαν ἐπὶ τὴν Χίον] *Valla* venerat, *ad ſuccurrendum Chio. Stephanus* adnotat: intellige, *ad ſuccurrendum ſibi aduerſus Chium rebellantem.* Fortaſſe non male, *ad reſiſtendum Chio.* Eſt autem ad verbum: *Nihilque exiguum ad reſiſtendum Chio fiebat.* Ita ille. *Scholiaſtes* βοήθειαν exponit μάχην. *Acacius* bene expreſſit ſententiam: *nec quidquam paruum aduerſus Chium aut ſegne moliebantur.* Nam in phraſi βοηθεῖν ἐπί τινα accuſatiuus et amicum et inimicum notat. Priori ſignificatione *Thucydides* III, 97. Βεβοηθηκότες γὰρ ἦσαν ἐπὶ τὸ Αἰγίτιον. et alibi ſaepiſſime. Poſteriore IV, 25. Βοηθοῦντες ἐπὶ τοὺς Μεσσηνίους, i. e. κατὰ τοὺς Μεσσηνίους, *aduerſus Meſſanenſes.* Et IV, 108. Ἐθάρρουν, καὶ ἐπίστευον, μηδένα ἂν ἐπὶ σφᾶς βοηθῆσαι. Duk.

C. 16. ταῖς ὀκτὼ ν.) Ad ταῖς int. σύν. Et hic redundat Artic.

Ἐκ δὲ τῆς Χίου ἐς τὴν Τέων. καὶ ὁ Χαλκιδεύς] Recte *Portus* tollit diſtinctionem, ſententia ipſa poſtulante. Ea etiam ab-

ad opem *caeteris* ferendam, quae et ipſae ſtationem reliquerant, *quam aduerſus naues hoſtiles obtinebant*, duce Thraſycle mittendas *decreuerunt*. Septem etiam Chiorum nauibus abductis, quae cum ipſis *hoſtiles naues* obſederant, quae in Piraeo erant, ſeruos quidem, qui in illis erant, libertate donarunt, liberos vero in vincula coniecerunt. Alias etiam in locum earum omnium, quae ad obſidendam Peloponneſiorum claſſem profectae fuerant, celeriter inſtructas miſerunt; et alias triginta armare in animo habebant. Et magnum erat *illorum* ſtudium, et nihil parui moliebantur, vt *ſuis* auxilium * aduerſus Chium mitterent. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. $\frac{92}{2}$. $\frac{4}{1}$. U. C. Varr. 348.

16. Interea vero Strombichides cum octo nauibus in Samum peruenit, et *illinc* aſſumta vna Samia, in Teum nauigauit, ipſosque *Teios*, vt quieſcerent, rogauit. Ex Chio autem in Teum et Chalcideus cum tribus et viginti nauibus traiicere coepit; et ſimul Clazomeniorum et Erythraeorum peditatus *cum eo* proficiſcebatur. Sed Strombichides praeſentiens, prius diceſſit. Cum autem in altum profectus multas *hoſtium* naues ex Chio *contra ſe venientes* proſpexiſſet, in Samum fuga ſe recepit. Illae vero *eum* inſequebantur. Illum autem peditatum Teii, cum initio *in vrbem* recipere noluiſſent, poſt Athenienſium fugam introduxerunt. Et *huius peditatus* plerique diu quidem ſe continuerunt, exſpectantes, donec et Chalcideus ab inſequendis hoſtibus reuerteretur. Sed cum ille diutius moraretur, ipſi muros demoliti ſunt, quos Athenienſes exſtruxerant, urbis Teiae, qua parte continentem reſpicit. Illos autem in his demoliendis adiuuerunt aliquot etiam barbari, qui ſuperuenerant, quibus praeerat Tages, Tiſſaphernis propraetor.

17. Chalcideus vero et Alcibiades, cum Strombichidem ad Samum vsque perſequuti fuiſſent, nautas quidem ex Peloponneſo nauibus aduectos armarunt, et in Chio *praeſidii cauſa* reliquerunt: illas vero aliasque viginti Chiis nautis, in Peloponneſiorum locum ſubſtitutis, complentes, Miletum petierunt, vt ad defectionem faciendam inducerent. Alcibiades enim, cui neceſſitudo cum Mileſiorum primoribus intercedebat, illorum ſocietatem ſibi prius conciliare, quam claſſis ex Peloponneſo veniret, et Chiis, et ſibi ipſi, et Chalcideo, et Endio, a quo miſſus fuerat, hoc praeclarum facinus attribuere voleb.t, quemadmodum promiſerat, quod cum Chiorum copiis et Chalcideo quam plurimas ciuitates ad defectionem induxiſſet.

* *Scil.* aduerſus Chium rebellantem. *Steph.* HVDS.

Ἐς τὴν βοήθειαν τὴν ἐπὶ τὴν Χίον] ἀντὶ τοῦ, τὴν μάχην. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐσηγάγοντο] προσεδέξαντο. Ὁπλίσεις τῶν πόλεων]

eſt a *Gr.* et in *Caſſ.* recens corrector diſtinctionem minimam poſt Τέων poſuerat. DVK.

καὶ ὁ Κλαζ. — παρῇει] καὶ repetitum hic eſt, non ſane ex vſu Graeco, τε et καὶ poſcente, vt Lat. *et, et, cum, tum.* παρῇει hic eſt προσῇει, ἐπῇει. Saepius enim παρὰ Noſtro eſt πρός· vt L. 1. παρὰ τοὺς Ἀθηναίους ὡς βέβαιον ὂν, ἐχώρουν. Verte, *incedebat.* Quid ſi ſcripſit Thuc. παρῆν;

ἐπὶ τῆς Σ.) pro, ἐπὶ τὴν Σάμον, vt c. 11. τὴν ἐν τῷ Πειραιῷ καταφυγήν, pro εἰς τὸν Πειραιόν.

[οἱ Ἀθην.) Schol. abeſt Aug.]

τ. Τηΐων π.) Seu ad τεῖχος retuleris Genit. πόλεως, ſeu ad ἤπειρον, vtrobique incommodet. Nam quae ſit ἤπειρος, *continens* (terra) Teiorum, aut quid ſit? Ad πόλεως autem relatus, diriimitur verbis, ὃ ἀνῳκοδ. οἱ Ἀθην. neque, aut exſtructos ab Athenienſibus muros Teae vrbis, aut ab ipſis incolis deiectos, conueniat. τεῖχος eſt *munimentum*, Befeſtigung, Schanze, Redoute; et τῆς πόλεως, relatum ad ἀνῳκοδόμησαν, (id quod ipſe poſitus ſuaſerit,) int. κατὰ, ἐπὶ τ. πόλ. *contra* vrbem; *imminens* vrbi, ad coërcendam illam, impoſitum ab Athen. vt c. 15. ἐφόρμησις τῶν Πελοποννησίων, p. ἐπὶ τοὺς Πελοποννησίους, *contra* Peloponneſios. πρὸς ἤπειρον Aſiae, puto, cui vicinior Teos. Nam alioqui continentem ex omni parte ſpectat inſula; niſi, qua alias inſulas habeat propiores. ἀνοικοδομεῖν hic eſt pro ſimplici, vel ab ἄνω, non ab ἀνὰ, vt ἀναβλύσειν, ἀνεγείρειν, rel.

C. 17. ἀντιπλ.) ἀντὶ h. l. ſign. *in locum* nautarum, ex illis nauibus euocatorum, vel alio translatorum.

[ὁπλίσεσ.) Schol. abeſt Aug.]

λαθόντες ἂν τὸ πλεῖσον τῇ πλῇ, καὶ φθάσαντες ἀ πολὺ τόν τε Στρομβιχίδην καὶ [l] τὸν [m] Θρασυκλέα, ὃς ἔτυχεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν δώδεκα ναυσὶν ἄρτι παρὼν καὶ ξυνδιώκων, ἀφιστᾶσι τὴν Μίλητον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι [n] κατὰ πόδας μιᾶς [o] δεύσαις εἴκοσι ναυσὶν ἐπιπλεύσαντες, ὡς αὐτὸς ἂν ἐδέχοντο οἱ Μιλήσιοι, ἐν Λάδῃ τῇ ἐπικειμένῃ νήσῳ [p] ἐφώρμουν. καὶ ἡ πρὸς βασιλέα ξυμμαχία Λακεδαιμονίοις ἡ πρώτη, Μιλησίων εὐθὺς ἀποσάντων, διὰ Τισσαφέρνους καὶ Χαλκιδέως ἐγένετο ἥδε.

ιή. „Ἐπὶ τοῖσδε ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο πρὸς βασιλέα καὶ Τισσαφέρνην Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι. Ὁπόσην χώραν καὶ πόλεις βασιλεὺς ἔχει, καὶ οἱ πατέρες [q] οἱ βασιλέως εἶχον, βασιλέως ἔσω· καὶ ἐκ τούτων τῶν πόλεων ὁπόσα Ἀθηναίοις ἐφοίτα χρήματα, ἢ ἄλλο τι, κωλυόντων κοινῇ [r] βασιλεὺς καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ὅπως μήτε χρήματα λαμβάνωσιν Ἀθηναῖοι, μήτε ἄλλο μηδέν. καὶ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Ἀθηναίους κοινῇ πολεμοῦντων [s] βασιλεὺς καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι· καὶ κατάλυσιν τοῦ πολέμου πρὸς Ἀθηναίους μὴ ἐξέστω ποιεῖσθαι, ἢν μὴ ἀμφοτέροις [*] δοκῇ, βασιλεῖ καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις. ἢν δέ τινες ἀφιστῶνται [t] ἀπὸ βασιλέως, πολέμιοι ἔστωσαν καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις· καὶ, ἤν τινες ἀφιστῶνται ἀπὸ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων, πολέμιοι ἔστωσαν βασιλεῖ [v] κατὰ ταυτά."

ιθ. Ἡ μὲν ξυμμαχία, αὕτη ἐγένετο. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Χῖοι εὐθὺς, δέκα ἑτέρας πληρώσαντες ναῦς, ἔπλευσαν ἐν [x] Ἀναίαν, βουλόμενοι περί τε τῶν ἐν Μιλήτῳ πυθέσθαι, καὶ τὰς πόλεις ἅμα † ἀφιστάναι. καὶ, ἐλθούσης παρὰ Χαλκιδέως ἀγγελίας αὐτοῖς, ἀποπλεῖν πάλιν, καὶ, ὅτι Ἀμόργης παρέσται κατὰ γῆν στρατιᾷ, ἔπλευσαν ἐς [y] Διὸς ἱερόν· καὶ καθορῶσιν ἑκκαίδεκα ναῦς, ἃς, ὕστερον ἔτι Θρασυκλέους, Διομέδων ἔχων ἀπ' Ἀθηνῶν προσέπλει. καὶ, ὡς εἶδον, ἔφευγον μιᾷ μὲν νηῒ ἐς [z] Ἔφεσον, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπὶ τῆς [z] Τέω. καὶ τέσσαρας μὲν κενὰς οἱ Ἀθηναῖοι λαμβάνουσι, τῶν ἀνδρῶν ἐς [a] τὴν γῆν φθασάντων· αἱ δ' ἄλλαι ἐς τὴν Τηΐων πόλιν καταφεύγουσι. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς

l τὸν deest *Reg.* *m* Φασικλέα *Gr.* *n* Κατὰπόδας *Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *o* Δεύσης *Ar. C. Dan.* Mſqu. *p* Ἐφόρμουν *Ald. Flor. Baſ.* *q* Οἱ deest *Reg.* *r* Βασιλεύς τε καὶ Λακ. *Marg.* Βασιλεύς τε καὶ οἱ Λακ. *Ar. C.* et mox οἱ Ἀθηναῖοι *Iidem* et *Cl.* Καὶ οἱ Λακεδ. et οἱ Ἀθηναῖοι etiam *Reg.* *s* Βασιλεύς τε καὶ *Marg.* * δοκεῖ Mſqu. *t* Ἀπὸ τῦ βασιλ. *Cl.* *v* κατὰ ταῦτα μὲν ἡ ξυμμαχία αὕτη ἐγένετο *Cl.* Ταῦτα etiam *Gr.* κατὰ ταῦτα ἡ μὲν ξυμμ. αὕτη Aug. *x* Ἄναιαν *Ar. C. Cl.* ex emendatione *Ald. Flor. Baſ.* Ἄναια *Gr.* Verum, παροξυτόνως ſcribendum eſſe, docet *Stephanus* περὶ πόλεων. Hvds. Ἄναιαν *Reg.* Ἄναια *Caſſ.* Ἀναΐαν *Cam.* Ἰσάναια Aug. † ἀφεστάναι Mſqu. *y* Διὸς ἱερὸν πολίχνιον Ἰωνίας μεταξὺ Λεβέδου καὶ Κολοφῶνος. *Steph.* *z* Τήῳ *Ar.* Τήῃ *C.* *a* Τὴν deest *Gr.* mox καταφεύγουσιν Aug.

κατὰ πόδας) *curſu, celeri impetu.* Vnum obſ. quod de *nauibus* hic dicatur; ſed nimirum non vrgenda ποδῶν notio, quae *celeritatem* tantum notet *curſus*; qui et *nauibus* tribuatur.

Βασιλέα] Βασιλεὺς fere apud Noſtrum. Quibusdam, vt ſcriptoribus ſacris, additur μέγας. *Plato* de Legibus III, p. 816. σχεδὸν ἔκ γε τοσούτου βασιλεὺς ἐν Πέρσαις ὠδεὶς πω ΜΕΓΑΣ γέγονεν ἀληθῶς, πλήν γε ΟΝΟΜΑΤΙ. Wass. Pleriſque ſine diſcrimine Βασιλεὺς, et Μέγας βασιλεὺς pro Rege Perſarum dicitur. Adi vel ſolum *Ariſtophanem* Plut. v. 170. Equit. 476. Acharn. 61. 65. et 647. Add. *Briſſon.* I. de Regno Perſar. in princ. et *Heraldum* II. Aduerſar. 15. Dvk.

ἡ πρώτη) int. αὕτη, (οὖσα) ἡ πρ. Nam, quod infr. ſequ. ἥδε, non ſign. *haec, iſta*, ſed *talis, huiusmodi*, i. e. *his legibus.*

Μιλησ. εὐθ. ἀποστ.) pro, εὐθὺς Μιλ. ἀπ. Neque enim ſenſus eſt: cum Mileſii *ſtatim defeciſſent*; (nempe ab Athenienſibus, qſ. *a nobis*, quia loquitur ciuis Athen.) ſed: *ſtatim poſt* Mileſiorum defectionem.

C. 18. Ἐπὶ τοῖσδε] Vid. *Marm. Oxon. Polybius* III, 22. Ἐπὶ τοῖσδε φιλίαν εἶναι Ῥωμαίοις, καὶ Καρχηδονίοις. et Cap. 24. p. 486. κατὰ τάδε. Wass. *Thucydides* III, 114. Σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο — ἐπὶ τοῖσδε. *Euripides* Alceſt. v. 375. Ἐπὶ τοῖσδε παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου. Ἐπὶ τούτοις *Ariſtophanes* Plut. v. 1169. *Thucydides* IV, 16. et 69. et *Lucianus* I. Ver. Hiſtor. pag. 651. Κατὰ τάδε *Thucydides* V, 18. Σπονδὰς ἐποιήσαντο — κατὰ τάδε. Et ibid. Cap. 47. Et κατὰδε ibid. Cap. 77. 79. Dvk. Ita L. 1. init. πρῶτον (γὰρ) ἐπὶ ῥητοῖς γέρασιν ἦσαν οἱ βασιλεῖς, *ita*, ea *lege*, ea *conditione*, vt haberent certa commoda; et alibi, ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ, (μερίδι, μοίρᾳ,) ea *lege, vt* parem quisque et ſin ilem ſortem, partem, ferret. 1. Theſſ. 4, 7. *Non vocauit nos Deus*, Chriſtianos fecit, ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ea *lege*, *vt* liceret flagitiis inquinari, ἀλλ' ἐν (pro ἐφ') ἁγιασμῷ, ea *conditione*, *vt* ſancte viueremus.

ὁπόσα) pro εἴ τινα, *ſi qua*; nam infr. ſequ. ὅπως μήτε χρήματα λαμβάνωσιν. Verbo ergo, vel Apodoſi, caret illud ὁπόσα, et ſequi debebat, ταῦτα.

κωλυόντων) pro κωλυέτωσαν. Xen. Mem. S. 1, 4, 1. extr. δοκιμαζόντων, pro δοκιμαζέτωσαν.

[καὶ Λακεδ.) Schol. abeſt Aug.]

ἀμφοτέροις) σημείωσαι, dixerit Scholiaſt. memorandum ſane, quod ἀμφότεροι ſint: 1) rex (Perſ.) 2) a) Lacedaemonii, et b) eorum ſocii, *vnam* nimirum partem alteram iuncti efficiebant hi duo; cum praeſertim *principes* eſſent Lacedaemonii, quorum auſpiciis cuncta hic agerentur.

Cum igitur maximam nauigationis partem clandestine confeciſſent, nec multo ante Strombichidem et Thraſyclem (qui cum duodecim nauibus tunc Athenis veniens aderat, et ſimul *cum ſuo collega illos* perſequebatur) veniſſent, Miletum ad defectionem faciendam induxerunt. Athenienſes vero cum vndeuiginti nauibus e veſtigio *eos* perſequuti, cum Mileſii eos recipere nollent, ad Ladam inſulam *Mileto* adiacentem appulerunt, ibique ſtationem * habuerunt. Prima autem ſocietas, per Tiſſaphernem et Chalcideum inter Regem et Lacedaemonios poſt Mileſiorum defectionem ſtatim inita, haec fuit. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 91. 3. U. C. Varr. 341.

18. »LACEDAEMONII ſociique ſocietatem cum Rege et Tiſſapherne his conditionibus fecerunt. Quamcunque regionem et *quascunque* vrbes Rex habet, et Regis maiores habuerunt, *haec* Regis ſunto: quicquid autem pecuniarum, aut quicquid aliud ex vrbibus iſtis ad Athenienſes redibat, communiter Rex et Lacedaemonii et ſocii prohibento, ne quicquam pecuniarum, aut quicquam aliud Athenienſes *hinc* accipiant. Item bellum aduerſus Athenienſes Rex et Lacedaemonii et ſocii communiter adminiſtranto. Bellumque aduerſus Athenienſes deponere ne liceat, niſi vtrisque, Regi ac Lacedaemoniis et ſociis, viſum fuerit. Quod ſi qui defectionem a Rege fecerint, hoſtes Lacedaemoniis et ſociis ſunto. Si qui etiam a Lacedaemoniis, ſociisque defecerint, hoſtes eodem modo Regi ſunto.«

19. Hunc igitur in modum haec ſocietas inita fuit. Poſtea vero confeſtim Chii, decem aliis nauibus inſtructis, ad Anaeam nauigarunt, eo animo, vt et de rerum Mileſiarum ſtatu certiores fierent, et ſimul ciuitates ad defectionem ſolicitarent. Sed cum nuntium a Chalcideo *miſſum* accepiſſent, quo redire iubebantur, quoniam Amorges itinere terreſtri cum *ſuis* copiis adeſſet, ad Iouis templum nauigarunt. Et *illinc* perſpexerunt ſexdecim naues, cum quibus Diomedon poſt Thraſyclem Athenis adhuc aduentabat. Cum autem *eas Chii* vidiſſent, cum vna quidem naui Epheſum, cum reliquis vero in oram Teiam diffugerunt. Athenienſes vero *harum* quatuor quidem vacuas ceperunt, hominibus in terram prius elapſis, reliquae vero in Teiorum vrbem confugerunt. Et Athenienſes quidem

* Subierunt. Prima autem etc. *Valla.*

ἦγεν λίαν. Λαθόντες ὧν τὸ πλεῖστον τῆ πλῷ] λάθρα τὸ πολὺ πλεύσαντες ἔφευγον. Καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι] ἑκάτεροι δηλονότι. Ἦν δέ τινες ἀφισῶνται] τὸ, ἢν δέ τινες ἀφισῶνται, ἕως τῆ καὶ τοῖς, ξυμμάχοις, ἐν ἄλλοις οὐχ εὑρίσκεται.

[ἦν δέ τινες) Schol. abeſt Aug.]

Ἀπὸ βασιλέως] Ἀπὸ τῆ βασιλέως *Cl.* non male. WASS.

Κατὰ ταυτά] Κατὰ ταῦτα μὲν ἡ ξυμμαχία αὕτη ἐγένετο *Cl.* ſed ταῦτα ſtatim ſequitur. WASS. κ. ταὐτὰ an κ. ταῦτα, legas, et hanc alteram lectionem continues initio Cap. 19. αὕτη ἡ ξυμ. interpretis magis fuerit conſtituiſſe, quam Critici, qui proprie dicatur. Quippe, accentibus et interpunctione ſublata, nec Linguae vſus, nec tenor orationis, vtram libet amplecti Lect. vetuerit; vt ne Interpres quidem decernere ſatis queat. κατὰ ταὐτὰ vix abeſſe poſſe a prioribus videatur, pro ὁμοίως, *ſimiliter, eodem modo, viciſſim.* Nec tamen, per αὕτη ſic incipi nouam ſectionem, Thucydideum ſatis, ne Graecum quidem; ſcriberetur enim, τοιαύτη μέν. Certe αὕτη pro τοιαύτη intelligendum. Nec rurſus placet κατὰ ταῦτα αὕτη, rel. vt, *aeſthetice* magis, et ſenſum quemdam (Geſühl) ſecutus, non Grammatice aut Logice, amplectar Dukero quoque probatum κατὰ ταὐτὰ, cum praeſertim μὲν additum vocabulo ξυμμαχία iubeat plane αὕτη pro τοιαύτη poſitum interpretari.

C. 19. ἡ μ. ξυμμ.) v. ad C. 18. extr. ad vv. κατὰ ταὐτά.

Ἐς Ἄναιαν] Vid. ad Lib. III. Cap. 19. DVK.

ἀγγελ) Dilogiam habet hoc voc. ad ἀποστελεῖν ſign. *iuſſum*; ad, ὅτι Ἀμόργης, ſign. *nuntium*. In παρέσται τρατιᾷ, durius hic, omiſſ. σύν.

ἃς ὕστερ. rel.) Ordo eſt, ad ſenſum: ἃς Διομ. ἔχων, προσέπλει ἀπ' Ἀθηνῶν, ὕστερον ἔτι ὁρᾶς. Neque enim ad ἔχων pertinet ὕστερον, verum ad προσέπλει· vt qſ. in Parentheſi accipienda ſint verba, ὕστ. ἔτι ὁρ.

Ἐπὶ τῆς Τέω] Τέως, non Τήως, *Stephanus.* Vide *Harpocrationem* pag. 202. WASS. ἐ. τῆς Τέω, pro ἐπὶ τὴν Τέων· vti mox, ἐπὶ τῆς Σάμου ἀπέπλ.

Σάμῳ ἀπέπλευσαν· οἱ δὲ Χῖοι, [b] ταῖς λοιπαῖς ἀναγαγόμενοι, καὶ ὁ πεζὸς μετ' αὐτῶν, * Λέβεδον ἀπέσησαν, καὶ αὖθις [c] Ἐρᾶς. καὶ [d] μετὰ τοῦτο ἕκαστοι ἐπ' οἴκου ἀπεκομίσθησαν, καὶ ὁ πεζὸς, καὶ αἱ νῆες.

κ'. Ὑπὸ δὲ τὰς αὐτὰς χρόνους αἱ ἐν τῷ Πειραιῷ εἴκοσι νῆες τῶν Πελοποννησίων, καταδιωχθεῖσαι τότε, καὶ ἐφορμούμεναι ἴσῳ ἀριθμῷ ὑπὸ Ἀθηναίων, [e] ἐπέκπλουν ποιησάμεναι αἰφνίδιον, καὶ κρατήσασαι ναυμαχίᾳ, τέσσαράς τε ναῦς λαμβάνουσι τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἀποπλεύσασαι ἐς † Κεγχρειᾶς, τὸν ἐς τὴν Χίον καὶ τὴν Ἰωνίαν πλοῦν αὖθις παρεσκευάζοντο. καὶ ναύαρχος αὐτοῖς ἐκ Λακεδαίμονος Ἀστύοχος ἐπῆλθεν, ὥπερ [f] ἐγίγνετο ἤδη πᾶσα ἡ ναυαρχία. ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ ἐκ τῆς [g] Τέω πεζοῦ, καὶ Τισσαφέρνης αὐτὸς στρατιᾷ παραγενόμενος, καὶ ἐπικαθελὼν τὸ ἐν τῇ Τέῳ τεῖχος, εἴ τι [h] ὑπελείφθη, ἀνεχώρησε. καὶ Διομέδων, ἀπελθόντος αὐτοῦ, ὁ πολὺ ὕστερον δέκα ναυσὶν [i] Ἀθηναίων ἀφικόμενος, ἐσπείσατο [k] Τηΐοις, ὥστε δέχεσθαι καὶ σφᾶς. καὶ παραπλεύσας ἐπὶ Ἐρᾶς, καὶ προσβαλὼν, ὡς οὐκ ἐλάμβανε τὴν πόλιν, ἀπέπλευσεν.

κά. Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον καὶ ἡ ἐν Σάμῳ ἐπανάστασις [l] ὑπὸ τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς, μετὰ Ἀθηναίων, [m] οἳ ἔτυχον ἐν τρισὶ ναυσὶ παρόντες. καὶ ὁ δῆμος ὁ Σαμίων [n] διακοσίους μέν [o] τινας τῶν πάντων τῶν δυνατῶν ἀπέκτεινε· τετρακοσίους δὲ φυγῇ ζημιώσαντες, καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν αὐτῶν καὶ οἰκίας νειμάμενοι, Ἀθηναίων τε σφίσιν αὐτονομίαν [p] μετὰ ταῦτα, ὡς βεβαίοις ἤδη, ψηφισαμένων, τὰ λοιπὰ διῴκουν τὴν πόλιν, καὶ τοῖς [q] γεωμόροις μετεδίδοσαν ** ὅτε ἄλλῳ ὁδενὸς, ὅτε ἐκδῶναι, ὅτε ἀγαγέσθαι παρ' ἐκείνων, ὁδ' ἐς ἐκείνους, ὁδενὶ ἔτι τοῦ δήμου ἐξῆν.

b Ταῖς λοιπαῖς ναυσὶν ἀναγόμενοι *Marg. Ar. C. Cl. Gr.* Ταῖς λοιπαῖς ναυσὶν ἀναγαγόμενοι *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Aug. Cum *Marg.* et ceteris *Mſſ.* conſentiunt *Reg. Caſſ. Cam. Dan.* * Λαβεδὸν Mſqu. *c* Γέρας ex *Caſaubono* ad Strabonem p. 644. lubenter reponerem: niſi Ἔραι, non Γέραι, apud Strabonem legendum eſſe demonſtraſſet *Palmerius* in Exercit. ad *Gr.* Auct. p. 282. 345. Hvds. *d* Μετατῦτο *Reg. Caſſ.* Aug. mox ἕκαστον Baſ. et Πελοποννησ. Mſqu. c. 20. init. *e* Ἑκκλων *C.* † Κεχρ. Mſq. ſed *γ* ſuperſcr. a m. al. mox id. ἀπῆλθεν pro ἐπῆλθεν. *f* Ἐγίνετο *Gr.* mox ἡ ναυ. πᾶσα M. q. *g* Τήῳ *Ar. C.* et mox Τήῳ. *h* Ὑπελήφθη *Caſſ.* *i* Ἀθηναίων deeſt *Cam.* *k* Τηΐοις *Ald. Flor. Baſ.* *l* Ὑπὸ omittit *Cl. Caſſ.* Aug. *m* Οἱ καὶ ἔτυχον *Cam.* *n* Ἐς διακοσίους *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *o* Particulam τινὲς, quae nominibus numeralibus adnecti ſolet, nequaquam (vt pleriſque videtur) redundare exiſtimat *Stephanus:* ſed eum potius vſum habere, quem apud Gallos *quelques*, vt quum dicunt, *Il a demeuré là quelques vingt jours*, ad verbum, *Commoratus eſt ibi aliquot viginti dies*, i. e. *circiter viginti dies.* Vide Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 80. Hvds. *p* Μεταταῦτα *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug. *q* Γεωμόρους, γεωργοὺς, vt vocem interpretatur Callimachi *Scholiaſt.* ὁ περὶ τὴν γῆν κοπιῶν, vt vult *Suidas.* Vel γεωμόρους, ὁ τὴν γῆν ἄλλοις μείρων καὶ διανέμων. quo ſenſu vocem a *Thucydide* acci, i exiſtimat *Ae. Port.* quum γεωμόρους appellare videatur non ſolum τοὺς ἀγροίκους, ſed et τοὺς δυνατοὺς, τοὺς ἐν ἀγροῖς οἴκους καὶ κτήματα ἔχοντας. Γεωμόρους etiam colonis ferulsque opponit *Dionyſ. Hal.* p. 388. *Ed. Wechel.* vt et *Herodotus*, eos Dorica forma γαμόρους nominans, p. 275. *Ed. Steph.* Hvds. ** καὶ τὸ λοιπὸν Mſq. pro οὔτε ἄλλ. οὐδ.

Ταῖς λοιπαῖς ἀναγαγόμενοι] Ναυσὶν addunt omnes *Mſſ.* et *Eld.* ante *Stephani* ſecundam, quam *Portus* et *Hudſonus* ſequuti ſunt. Habet magnam ſpeciem gloſſae; et mihi difficile eſt, credere, a *Thucydide* potius eſſe, quam ex interpretatione. Dvk.

C 20. ἐφορμ) Paſſiue hic poſitum verb. ἐφορμεῖν, quod proinde et Accuſat. habere poſſit, et Subſt. ἐφόρμησις Genit. regere; per Hypallagen, vt *triumphata Corintho*, Virg. Aen. 6, 837. pro, triumpho de illa acto; i. e. victa Corintho.

ὥπερ ἐγίγν.) Non vſitata ſane ſtructura, pro, οὗπερ, vel, ἔφ' ὥπερ ἐγίγν. ἡ ναυαρχ. et mirum, nihil Codd. variare. ἤδη rurſus hic eſt *nunc*, nunmehr.

ἀναχ. — τοῦ ἐκ τ. Τ. π.) pro, ἀναχ. τοῦ ἐν τῇ Τέῳ (ὄντος) πεζοῦ ἐκ τῆς Τ. per Synch. certe, pro, ἀναχ. τοῦ πεζ. ἐκ τ. Τέω.

[κ. ἐπικαθ.) Schol. abeſt Aug.] Quae ſit hic vis τῆς ἐπὶ, ipſe expl. Thuc. εἴ τι ὑπελείφθη. Sign. ergo non ἐκ δευτέρου, ſed, quod Germani dicimus, vollendê noch, *porro, plane.* ἐν Τέῳ eſt *in inſula*, non, *in vrbe*; aut ἐν ſign. *vrbi impoſitum.* ἐσπ. Τη.) i. e. πρὸς τοὺς Τηΐους, *cum* Teiis. Neque enim ipſe Diomedon quidquam promittebat Teiis aut recipiebat, ſed, *ab illis* ſpondere ſibi, iubebat ac ſtipulabatur.

καὶ σφᾶς) qſ. *ſimul cum* Peloponneſiis, *vt* vtrique inſulam obtinerent; aut, quia *abſceſſerant* Peloponneſii, καὶ ſign. *nunc* ipſos, *viciſſim.* Illud praeplacet, vt et verbis aptius, et rei; neque enim plane extra poteſt. tem Peloponneſiorum relinquebatur Teos.

C. 21. Ἐπανάστασις ὑπὸ τῷ δήμῳ τοῖς δυνατοῖς] Non temere eſt, quod *Clarend.* et *Caſſ.* praepoſitionem omittunt. *Stephanus* monet, adnotandum eſſe, verbale hic retinere caſum verbi ſui. Hoc crebrum eſt in *Thucydide:* V, 18. Διάσασις τοῖς νέοις ἐς τὰς πρεσβυτέρας. VI, 76. Περὶ δὲ οἱ μὲν σφίσιν, ἀλλὰ μὴ ἐκείνῳ καταδουλώσεως (τῷ Μήδῳ ἀντέσησαν). Adde quae ad V, 46. dicta ſunt. Dvk.

[τοῖς δυνατοῖς) Schol. d. Aug.] Eſt paene, vti ſupra c. 20. ἐσπείσατο τοῖς Τηΐοις, et in πολεμεῖν τινι, aliis, pro πρὸς, *adverſus.* Virg. Ecl. 5, 8. *ſolus tibi certet Amyntas*, p. *tecum, aduerſus te.* Nec tamen abſurde ἐγένετο verteris, *accidit*, mota eſt; ita ſua ſignificatio manſerit Datiuo.

in Samum nauigarunt: Chii autem cum reliquis nauibus in altum profecti, et peditatus cum ipsis, Lebedum ad defectionem induxerunt, et item Eras. Postea vero omnes, et pedestres et nauales copiae, *cum classe* domum se receperunt. Bell. Peloponn. 20. Olymp. $\frac{92}{3}$. $\frac{4}{1}$. U. C. Varr. 343.

20. Sub eadem tempora viginti Peloponnesiorum naues, quas Athenienses pari *nauium* numero tunc insequuti fuerant, et in Piraeum ingressas obsidebant, repentina eruptione *in hostes* facta, et nauali proelio *illis* superatis, quatuor Atticas naues ceperunt; et *illinc* ad Cenchreas profectae, rursus ad nauigationis cursum in Chium et Ioniam conficiendum se praeparare coeperunt. Astyochus autem Lacedaemone nauarchus ipsis futurus aduenit, penes quem totum illius classis imperium iam erat. Cum autem peditatus ex Teo discessisset, ipse quoque Tissaphernes cum *suis* copiis *illuc* profectus, et si quid murorum in *urbe* Teo reliquum erat, demolitus, discessit. Nec multo post eius discessum Diomedon cum decem Atticis nauibus *illuc* profectus, cum Teiis pactionem fecit, vt se quoque reciperent. Et *illinc* aduersus Eras profectus, ac adortus, cum vrbem expugnare non potuisset, discessit.

21. Per idem etiam tempus apud Samum plebs vna cum Athenientibus, qui cum tribus nauibus *illic* aderant, aduersus potentes arma sumsit. Et Samiorum plebs ad ducentos ex hisce potentibus ad summum interfecit. Cum autem quadringentos exsilio mulctassent, ipsique agros illorum et domos *inter se* distribuissent, et post haec Athenienses ipsis, vt iam fidis, libertatem decreuissent, * in posterum *ipsi per se suoque arbitratu suam* rempublicam administrarunt, et cum Geomoris nihil communicabant, nec vlli e populo amplius licebat aut *suas filias* apud illos elocare, aut ab illis ducere.

* Per se postea munia ciuitatis obiere, vrbemque foeiis distributionis communicauerunt, interdicta facultate iam vlli e populo aliquid aliud aut his ab illis, aut illis ab his, elocandi conducendiue. *Valla.*

Καὶ ἐπικαθελών] ἄγων ἐκ δευτέρου. Τοῖς δυνατοῖς] κατὰ τῶν δυνατῶν.

ἐν τ. ν.) Vsitatius tamen, σὺν omitti, quam ἐν addi; nec Latini: *in nauibus aderant.*

Διακοσίους μέν τινας] *Mss.* et *Interpres* ἐς διακοσίους. recte. Wass. Hoc tutius ex auctoritate omnium *Mss.* et *Edd.* ante *Steph.* 2. recipi potest, quam paullo ante ναυσὶν. *Stephanus* loco ab *Hudsono* in Var. Lect. adnotato dicit, Latini sermonis consuetudinem non pati, vt adiectiuum *aliquos* ea significatione vsurpemus. Sed vid. *Taubmannum* et *Lambinum* ad Plaut. Menaechm. V, 5, 57. et *Gronouium* ad Gell. III, 7. Dvk.

ὡς βεβ. ἤδη) rursus ἤδη est nunmehr, tali pignore, tali facto, quo et a principibus, hostiliter electis, et a Lacedaemoniis, Democratiae iniquis, odium periculumque timerent, et Athenientibus gratum feciissent, Democratiae fautoribus, quam ipsi vltro inducerent aliis, immo obtruderent.

τὰ λοιπὰ) *iam porro, deinde,* von nun an; aut int. κατὰ, ἐς τ. λ. *in reliquis* quoque rebus et partibus. (Hic quis temporum similitudinem non agnorit, magnitudine tantum rerum discrimen afferente?)

Τοῖς γεωμόροις] Γεωμόροι non solum *Callimacho*, qui Hymn. in Iou. v. 74. eos interioris ordinis, et ὑπὸ χεῖρα πτολιάρχων esse, dicit, et *Suidae*, sed etiam *Apollonio Rhodio* I. v. 1214. vbi βῆς γεωμόρος, et III. 1386. quae loca ad Callimachum obseruauit *Spanhemius*, *Hesychio*, et *Etymol. M.* in v. Περάμενος sunt *agricolae*. Apud *Dionysium Halic.* X, 394 γεωμόροι coloni, quibus ager diuiditur: et νόμος γεωμορικὸς, lex agraria. Hic in Scholio *Codici Reg.* vetusta manu adscripto γεωμόροι exponuntur οἱ τὴν γῆν μερίζοντες καὶ διδόντες πρὸς ἕκαστον· et in *Cass.* γεωμόρος, ὁ τὴν γῆν μερίζων. Sed ea interpretatio ab hoc loco aliena est. Nec *Portus*, hoc sensu, quod in Var. Lect. dicit *Hudsonus*, γεωμόρους a *Thucydide* accipi, existimat, sed, quum etiam hanc significationem retulisset, scribit, ex ipsa serie narrationis et sententia loci apertum esse, *Thucydidem* ita non simpliciter videri appellare τοὺς ἀγροίκους, ἀλλὰ καὶ μάλιστα τοὺς δυνατοὺς, τοὺς ἐν ἀγροῖς οἴκους καὶ κτήματα ἔχοντας. Omnino γεωμόροι iidem sunt, qui δυνατοὶ, quorum partem a plebe occisam, dicit *Thucydides*. In Republica Athenienſium quidem Γεωμόροι erant secundus quidam ordo ciuium, et medius inter Εὐπατρίδας et Δημιουργούς. Sed non credo, ostendi posse, apud Samios ciues itidem in tres huiusmodi ordines diuisos fuisse. Apud *Herodotum* VII, 155. γαμόροι Syracusani, quos a plebe et seruis vrbe pulsos, dicit, et ex eo *Dionysius Halic.* VI, 62. sunt agrorum et latifundiorum possessores, et iidem, quos hic τοὺς δυνατοὺς vocat *Thucydides*. Vide *Valesium* ad Excerpta Peiresciana pag. 229. Dvk.

[γεωμόρ.] In Aug. ad h. v. adscr. in marg. γεωμόρους, ὁ τὴν γῆν μερίζων.] Idem e Cassell. notat Duker. quod et c. 6. factum ad v. περίοικος. Tantus horum Codd. est consensus!)

οὔτε ἄλλ. οὐδενὸς) Mira profecto Lectio Cod. Mosqu. pro hisce verbis, καὶ τὸ λοιπόν. Vnde ortam dicamus? An e vs. priore τὰ λοιτά; An scripsit aliquis ad verba, quae sequuntur (οὔτε ἐκδ. οὔτε ἀγαγ. κ. τ. λ. *et cetera.*

οὔτε ἐκδ. οὔτε ἀγ.) scil. τὰς (ἑαυτῶν) θυγατέρας, γυναῖκας. *Connubio* iis interdictum.

κβ'. Μετὰ δὲ ταῦτα, τῷ αὐτῷ θέρει, οἱ Χῖοι, ὥσπερ ἤρξαντο, ἐδέησαν [r] ἀπολείποντες προθυμίας, ἄνευ τε Πελοποννησίων πλήθει παρόντες ἀποξῆσαι τὰς πόλεις, καὶ βλόμενοι ἅμα [s] ὠφελείσῃς σφίσι ξυγκινδυνεύειν, στρατεύονται αὐτοί τε τρισκαίδεκα ναυσὶν ἐπὶ τὴν Λέσβον, (ὥσπερ εἴρητο ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, δεύτερον ἐπ' αὐτὴν ἰέναι·) καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον· καὶ ὁ πεζὸς ἅμα [t] Πελοποννησίων τε τῶν παρόντων καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων [v] παρῆσαν ἐπὶ Κλαζομενῶν τε καὶ Κύμης. ἦρχε δ' αὐτοῦ Εὐάλας Σπαρτιάτης, τῶν δὲ νεῶν, Δεινιάδας [x] περίοικος. Καὶ αἱ μὲν νῆες, καταπλεύσασαι, [*] Μήθυμναν πρῶτον ἀφιᾶσιν.

κγ'. [y] Ἀσύοχος δὲ, ὁ [z] Λακεδαιμόνιος ναύαρχος, τέσσαρσι ναυσὶν, [a] ὥσπερ ὥρμητο, πλέων ἐκ τῶν Κεγχρειῶν, ἀφικνεῖται ἐς Χίον· καὶ τρίτην ἡμέραν αὐτῷ ἥκοντος, αἱ Ἀττικαὶ νῆες πέντε καὶ † εἴκοσιν ἔπλεον ἐς Λέσβον, ὧν ἦρχε Λέων καὶ Διομέδων. Λέων γὰρ [b] ὕστερον δέκα ναυσὶ προσεβοήθησεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. [c] ἀναγαγόμενος δὲ καὶ ὁ [**] Ἀσύοχος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐς ὀψὲ, καὶ προσλαβὼν Χίαν †† ναῦν μίαν, ἔπλει ἐς τὴν Λέσβον, ὅπως ὠφελοίη, εἴ τι δύναιτο. καὶ ἀφικνεῖται [d] ἐς τὴν Πύῤῥαν, ἐκεῖθεν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ ἐς [e] Ἔρεσσον· ἔνθα πυνθάνεται, ὅτι ἡ Μιτυλήνη *** ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐτοβοεὶ ††† ἑάλωκεν. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ ἔπλεον ἀπροσδόκητοι, κατασχόντες ἐς τὸν λιμένα, τῶν τε Χίων νεῶν ἐκράτησαν, καὶ ἀποβάντες, τοὺς [f] ἀντιστάντας μάχῃ νικήσαντες, τὴν πόλιν ἔσχον. ἃ πυνθανόμενος ὁ Ἀσύοχος τῶν τε [g] Ἐρεσσίων, καὶ [h] τῶν ἐκ τῆς Μηθύμνης μετ' Εὐβούλα Χίων νεῶν, αἳ, τότε [i] καταληφθεῖσαι, καὶ, ὡς ἡ Μιτυλήνη ἑάλω, φεύγεσαι, περιέτυχον αὐτῷ τρεῖς, (μία γὰρ ἑάλω

[r] Ἀπολιπόντες *Gr.* Hvds. Est ἀπολειπόντες. [s] Ὡς πλείσης *Ald. Flor. Baſ. Caſſ. Gr.* [t] Τῶν Πελ. *Gr.* Sed punctis ſubſcriptis notatum. Πελοποννης. Mſqu. [v] Περιῆσι et ſupra recenti manu παρῆσι *Reg.* antea αὐτόθε Baſil. pro αὐτόθεν. [x] Περίοικοι ſerui erant ſeu coloni Cretenſium, quales apud Lacedaemonios Εἵλωτες, teſte *Ariſtot.* de Republ. l. 2. c. 10. Diniadam vero ex eorum numero fuiſſe, (cum *Acacio*) pronuntiare non auſim. Hvds. [*] Μήθιμναν Mſqu. [y] Ἀσύμαχος *Cam.* [z] Λακεδαιμονίων *Cl.* [a] Id eſt: ὥσπερ ὥρμητο ἐς τὴν Χίον πλέειν, ὥσπερ ἤδη πλέον προεθυμεῖτο. Sunt, qui, ὥσπερ ὥρμησο reponendum, cenſent. *Ae. Port.* Ὥσπερ εἴρητο ὥρμητο *Gr.* Hvds. Sed habet εἴρητο. Ὥρμη τε, eraſa litera et relicto vacuo ſpatio *Caſſ.* itid. Aug. † εἴκοσι Mſqu. [b] Id eſt, μετὰ τὸν Διομέδοντα. *Ae. Port.* δὲ pro γὰρ Mſqu. [c] Ἀναγόμενος Mſqu. *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Dan.* et a correctore, qui inter ν et α quaedam deleuerat, *Caſſ.* [**] Ἀστόμαχος Aug. †† ναῦν d. Mſqu. [d] Ἐπὶ *Ar. C. Dan.* [e] Ἔρεσον *Ar. C.* Promiſcue quidem ſcribitur, nunc cum ſimplici, nunc cum duplici ſigma. Hvds. Ἔρεσον *Reg.* [***] ἀπὸ Aug. ††† ἑάλω Mſqu. [f] Ἀντιστάτας *Marg. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. [g] Ἐρεσίων *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* et mox infra Ἔρεσον. vtrumque et Aug. Vide 3, 18. init. Hvds. Ἐρεσίων *Caſſ. Reg. Gr.* et infra Ἔρεσον *Reg. Caſſ.* [h] Τῶν κ ἐκ τῆς *Gr.* [i] Καταλειφθεῖσαι *Ar. C. Caſſ. Reg.* Aug.

C. 22. Ὥσπερ εἴρητο] Supra Cap. 8. Illa, καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ad eamdem parentheſin pertinent. Dvk. ὥσπερ hic ſign. ὅτι, *quia*; propter verba et ad verba, δεύτερον ἰέναι, quae omittenda forent, ſi ὥσπερ, ad στρατεύονται relatum, ſignificaret *quemadmodum*.

[κ. τ. αὐτόθ.) Schol. ad hh. vv. abeſt Aug.]

[Κύμης) Ad hoc vocab. in C. Aug. adſcr. a m. ant. σημείωσαι Κύμη πλήσιον (ita, non πλησίον.) Φωκέας] fortaſſe Φωκαίας. Voluit haud dubie diſtinguere a *Cumis* Italiae.

Περίοικος] Minime probabilis eſt ſententia *Acacii* in Var. Lect. hunc e ſeruis, vel colonis, Cretenſium fuiſſe: ſi modo ita ſenſit; de quo non ſatis liquet. Nulla ratio eſſe videtur, cur περίοικος hic aliter accipi.tur, quam vulgo ſolet, i. e. pro *vicino* et *accola*. Vt I, 17. et ſaepe apud alios. Sed tamen *Thucydides* aliquanto frequentius Lacedaemoniorum, quam vllius alterius populi, περίοικος memorat. I, 101. Οἱ Εἵλωτες αὐτοῖς καὶ τῶν περιοίκων Θυρίαταί τε καὶ Αἰθεῖς, ἐς Ἰθώμην ἀπέστησαν. IV, 8. Οἱ Σπαρτιάται αὐτοὶ μὲν, καὶ οἱ ἐγγύτατα τῶν περιοίκων. Et ſic huius Lib. Cap. 6. et hoc loco. Nam vtrobique περίοικον de homine ex hoc genere περιοίκων Lacedaemoniorum accipio. In *Cod. Caſſ.* ad Cap. 6. hoc Scholion legitur: Περίοικοί εἰσιν οἱ ὑπήκοοι γείτονες τῆς Σπάρτης. Hoc verum eſſe, arbitror. Nam, περίοικος hos libertate quidem vſos fuiſſe, e *Thucydide* cognoſci poteſt; alioqui enim eorum opera ad illa, quae dicit, miniſteria vſi non fuiſſent Spartani; item e *Plutarcho* Lycurg. qui in diuiſione agri Laconici περιοίκοις XXX. millia fortium, Spartanis IX. millia adſignata ſcribit pag. 80. Sed tamen deteriore conditione, quam ciues Spartanos, nec Spartanos appellatos fuiſſe, conſtat e *Xenoph.* Hiſtor. Graec. III, 494. Dvk.

Μήθυμναν πρῶτον ἀφιᾶσιν] *Valla* in interpretatione Latina addidit, quae in Graecis non leguntur: nam ita vertit: *primum Methymnam (quo prius peruenere,) deinde, relictis hic quatuor nauibus, Mitylenen, (quo cum caeteris nauibus venerunt,) ad deficiendum impulere.* Vtrum ex ingenio ita ſuppleuerit, quae ad ſenſum perficiendum deeſſe, putabat, an in exemplari ſuo ea inuenerit, non facile adfirmari poteſt. Sed veroſimilis eſt ſententia *Porti*, locum mutilum eſſe. Quatuor autem naues Chiorum Methymnae relictas fuiſſe, *Idem* recte ex iis conficit, quae *Thucydides* paullo poſt de fuga nauium Chiarum e Methymna poſt Mitylenas ab Athenienſibus captas, ſcribit. Dvk. Defectus, vel lacunae, ſuſpicionem ita tollit *Abr.* vt, poſtea ſic loqui, dicat Thucydidem, tanquam hic iam aliquid de Mitylene quoque attulerit. Qui ſane mos eſt hiſtoricorum, deinde reddentium ac veluti explentium, quae ſuperius fuerint memoranda; quae tamen ſatis iam intelligantur ex iis, quae deinde affe-

22. Poſt haec autem eadem æeſtate, Chii (quemadmodum coeperant) nihil de ſuo ſtudio remittentes, quo vel ſine Peloponneſiis, * cum copiis, quas ſecum tunc habebant, ciuitates ad defectionem inducere conabantur, ſimul etiam cupientes quam plurimos eiusdem periculi ſocios habere, cum tredecim nauibus ipſimet *ſine Peloponneſiis* in expeditionem aduerſus Lesbum ſunt profecti, (quemadmodum a Lacedaemoniis dictum fuerat, ſecundo loco in eam eundum eſſe) et illinc in Hellespontum. Simul autem et Peloponneſiorum, qui aderant, et indigenarum ſociorum peditatus Clazomenas et Cumam profectus eſt. Eius autem praefectus erat Eualas Spartanus, nauium vero, Diniadas ex finitimis *vrbi ſubditis*. Et naues quidem *Chiorum in Lesbum* profectae Methymnam primum ad defectionem impulerunt. † *Deinde Chii, quatuor nauibus hic praeſidii cauſa relictis, cum reliquis Mitylenen petierunt, et ad defectionem impulerunt.* Bell. Peloſ. an. 20. Olymp. $\frac{93}{2}$. $\frac{4}{3}$. U. C. Varr. 341.

23. Aſtyochus vero, Lacedaemoniorum nauarchus, cum quatuor nauibus e Cenchreis nauigans, in Chium peruenit, quemadmodum *illuc initio peruenire* properabat. Tertio autem die, quam ille peruenit, quinque et viginti Atticae naues ad Lesbum appulerunt, quibus praeerat Leon et Diomedon. Leon enim cum aliis decem nauibus, Athenis poſtea profectus, ad opem *ſuis* ferendam venerat. Sed et Aſtyochus, eodem die iam aduesperaſcente, cum portu ſoluiſſet, et vnam Chiam nauem aſſumſiſſet, in Lesbum nauigare coepit, vt, ſi quid poſſet, *Lesbiis* prodeſſet. Cum autem Pyrrham, et illinc poſtero die Ereſſum peruenisſet; hic intellexit, Mitylenen ab Athenienſibus primo impetu captam fuiſſe. Nam Athenienſes, vt ex improuiſo venerant, ad portum appulſi, naues Chias ſuperauerunt, et in terram egreſſi, iis, qui obſtiterant, proelio victis, vrbem in ſuam poteſtatem redegerunt. Quae cum Aſtyochus intellexiſſet tum ex nauibus Ereſſinis, tum ex tribus Chiis, (nam *ex quatuor* vna ab Athenienſibus capta fuerat) quae ex Methymna cum Eubulo veniebant, quae tunc *ab Athenienſibus* interceptae, ſed, quum Mitylene capta eſt, elapſae, in ipſum

* Conferti venientes, ciuitates etc. *Stephanus.* † Poſt πρῶτον ἀφισᾶσιν ſententiolam aliquam intercidiſſe, ſuſpicantur *Viri eruditi:* defectumque hisce verbis, quae vncinulis incluſimus, ſuppleuit *Ae. Portus* ex ſequentibus, Sect. 23. Hvds.

Καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων] ἦγεν τῶν Χίων. Αὐτοβοεὶ] ἐκ μιᾶς βοῆς. Κατασχόντες ἐς τὸν λιμένα] ἐλλιμενίσαντες. Περιέτυχον αὐτῷ] συνέτυχον.

rant; vt non videam, quid ſubegerit Noſtrum hic addere, quae loco deinde ſuo non reticeret.

C. 23. Ὁ Λακεδαιμόνιος ναύαρχος] *Clar.* Λακεδαιμονίων. Eadem varietas eſt V, 3. Infra Cap. 24. Χαλκιδέα, τὸν Λακεδαιμόνιον ἄρχοντα. et Cap. 29. Ἑρμοκράτης δὲ ἀντειπόντος τῷ Συρακοσίῳ στρατηγῷ. Dvk.

Πλέων ἐκ τῶν Κεγχρειῶν] Laudat haec, et διττογραφίαν nominis Κεγχρεαὶ oſtendit *Thomas Magiſter.* Dvk.

τρίτ. ἡμ. αὐτ. ἦκ.) i. e. ὅτε ἦν τρίτη ἡμέρα, ἐξ οὗ (καιροῦ,) vel, ex ἧς, (ἡμέρας) ἦκε. Nempe, quia praeterito tempore caret ἥκω. Poterat etiam, vel debebat, ἐληλύθοντος, παραγεγονότος. Aut per Meton. eſt pro παρόντος. V. et infr. ad vv. ἐμμεν. τῇ ἀποστ.

[αὐτοβοεὶ) Schol. abeſt Aug.]

ἐάλωκεν) Alioquin Aor. 2. ἑάλω Paſſiue adhibetur; ſed nimirum et Praeter. vt ἕστηκα, ponitur, atque ἕστην. Supra quoque, τῆς πόλεως ἑαλωκυίας.

ἀποβ. — νικήσ.) Intelligi poteſt καὶ ante νικήσαντες, per Aſyndeton; vt Homer. Il. 5. ὣς ἄρα φωνήσαντες, (int. καὶ) ἐς ἅρματα ποικίλα βάντες. Vel ſic int. ἀτίβησαν· καὶ κρατήσαντες, ἔσχον τ. πόλιν.

τῶν τε Ἐρετσ. κ τ. — Χίων) intell. ἐκ, παρὰ, ad πυνθανόμενος· (pro πυθόμενος·) cum cognouiſſet ex Ereſſiis; et per Chias naues. Alioquin ſtructura turbet, maxime in Χίων νεῶν, αἳ — περιέτ.

Καταληφθεῖσαι] Melius, vt puto, quidam *Mſſ.* καταλειφθεῖσαι· nam loquitur *Thucydides* de Chiis nauibus, quae Methymnae relictae fuerant. Dvk.

τριῶν) debebat, καὶ (ἐκ) τριῶν Χίων νεῶν, αἳ περιέτ. αὐτῷ. Synchyſeos genus eſt, cum Traiectione; qua et Ouid. vſus, Faſt. 1, 105. *et quae tria corpora reſtant*, pro, et tria corpora, quae reſtant. Virg. Aen. 10, 773. *Telum, quod miſſile libro*; pro, miſſ. tel. qu. libro. Ita Latinis: *Liberi, quos multos habet*, pro, multi liberi, quos habet. Paullus ad Philem. Vſ. 10. περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα, — Ὀνήσιμον, debebat, περὶ Ὀνησίμου, ὃν ἐγέννησα ſed ad propius Verb. ἐγέννησα retulit; vt Phil. 3, 18. (quo ſupra iam vtebamur:) πολλοὶ περιπατοῦσιν, οὓς — ἔλεγον, νῦν δὲ — λέγω τοὺς ἐχθροὺς, rel. vbi itidem daret: πολλοὶ περιπ. (nempe οὕτω, quod latet in οὓς ἔλεγον, pro, οἵους εἶναι, vel περιπατεῖν, ἔλεγον· vt Rom. 9, 24. οὓς καὶ ἐκάλεσεν ὑμᾶς, pro, οἵοι ἐστε καὶ ὑμεῖς, οὓς ἐκάλ.) οἱ ἐχθροὶ, rel. Sed et hic dedit

[k] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων,) ἀκέτι ἐπὶ τὴν Μιτυλήνην ὥρμησεν, ἀλλὰ, τὴν Ἔρεσσον ἀποσήσας, καὶ ὁπλίσας καὶ τὲς ἀπὸ τῶν ἑαυτῦ νεῶν [l] ὁπλίτας, πεζῇ παρέπλει ἐπὶ τὴν Ἄντισσαν καὶ Μήθυμναν, ἄρχοντα [m] Ἐτεόνικον προσάξας· καὶ αὐτὸς ταῖς τε [n] μεθ' ἑαυτῦ ναυσὶ καὶ [n] ταῖς τρισὶ ταῖς Χίαις παρέπλει [o] ἐπὶ Ἄντισσαν καὶ Μήθυμναν, ἐλπίζων, τὲς Μηθυμναίους θαρσήσειν τε, ἰδόντας σφᾶς, καὶ [p] ἐμμενεῖν τῇ ἀποσάσει. [q] ὡς δὲ αὐτῷ τὰ ἐν τῇ Λέσβῳ [r] πάντα ἠναντιῶτο, ἀπέπλευσε, τὸν ἑαυτῦ στρατὸν ἀναλαβών, ἐς τὴν Χίον. ἀπεκομίσθη δὲ πάλιν κατὰ πόλεις καὶ ὁ ἀπὸ τῶν νεῶν πεζὸς, ὃς ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἐμέλλησεν ἰέναι. καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Κεγχρειᾷ ξυμμαχίδων Πελοποννησίων νεῶν ἀφικνῦνται αὐτοῖς ἓξ [s] μετὰ ταῦτα ἐς τὴν Χίον. [t] οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τά τε ἐν τῇ Λέσβῳ πάλιν κατεστήσαντο, καὶ, πλεύσαντες ἐξ αὐτῆς, Κλαζομενίων τὴν ἐν τῇ ἠπείρῳ [v] πολίχναν τειχιζομένην ἑλόντες, διεκόμισαν πάλιν αὐτὲς ἐς τὴν ἐν τῇ νήσῳ πόλιν, πλὴν τῶν αἰτίων [x] τῆς ἀποσάσεως· ἔτοι δὲ ἐς Δαφνῦντα ἀπῆλθον. καὶ αὖθις Κλαζομεναὶ προσεχώρησαν [y] Ἀθηναίοις.

κδ'. Τῷ δ' αὐτῷ θέρει οἵ τ' ἐπὶ Μιλήτῳ Ἀθηναῖοι ταῖς εἴκοσι ναυσὶν ἐν τῇ Λάδῃ ἐφορμῦντες, ἀπόβασιν ποιησάμενοι ἐς Πάνορμον τῆς Μιλησίας, Χαλκιδέα [z] τε τὸν Λακεδαιμόνιον, ἄρχοντα μετ' ὀλίγων παραβοηθήσαντα, ἀποκτείνυσι, καὶ τροπαῖον, τρίτῃ ἡμέρᾳ ὕστερον [a] διαπλεύσαντες, ἔστησαν· ὃ οἱ Μιλήσιοι, ὡς ἀ μετὰ κράτος τῆς γῆς σαθὲν, ἀνεῖλον. καὶ Λέων καὶ Διομέδων, ἔχοντες τὰς ἐκ Λέσβῳ Ἀθηναίων ναῦς, ἔκ τε [b] Οἰνουσσῶν, τῶν [c] πρὸ Χίῳ νήσων, καὶ ἐκ Σιδύσσης, καὶ ἐκ [d] Πτελεᾶ, ἃ ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ εἶχον τείχη, καὶ ἐκ τῆς Λέσβῳ ὁρμώμενοι, τὸν πρὸς τὲς Χίους πόλεμον ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιοῦντο. εἶχον [e] δὲ ἐπιβάτας τῶν ὁπλιτῶν ἐκ καταλόγῳ ἀναγκασθές. καὶ ἔν τε Καρδαμύλῃ ἀπο-

[k] Ἀπὸ *Cam.* paulo ante μία μὲν Mſqu. et antea περιέτ. αὐτὸ, et poſtea οὐκ ἔτι. [l] Poſt πεζῇ, non ὁπλίτας, diſtinguendum cenſet *Fr. Portus.* Veterem diſtinctionem non mouendam, ſed, πεζῇ παρέπεμψεν, reponendum eſſe, ſuadet *Acaciut.* Πεζῇ, καὶ ἄρχοντα τούτοις προστάξας, αὐτὸς etc. Caetera deſunt *Cl.* Hvds. [m] Ἐτεόνικον *Ar.* [n] μεθ' αὑτοῦ Aug. [n] Ταῖς τρισὶ deſunt *Ar.* Ταῖς τρισὶ Χίαις ἐλπίζων *Dan.* [o] Ἐπὶ τὴν Ἄντισσαν *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Cam.* Aug. Mſqu. [p] Ἐμμένειν *C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ.* [q] Ὡς δ' αὐτῷ *Gr.* [r] Πάντως *Reg.* [s] Μετατοῦτα *Ar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* Aug. τὴν ante Χίον d. Mſqu. [t] Οἱ δ' Ἀθηναῖοι *Ar. C. Reg.* Mox τά τ' ἐν τῇ Λέσβῳ *Caſſ.* τάς τ' ἐν τῇ Aug. τά τε int. vſſ. ſcr. τά τ' ἐν τῇ Mſqu. [v] Πολίχνην *Reg.* [x] Τῆς deeſt *Gr.* [y] Ἀθήναις *Gr.* [z] Τε deeſt *Ar. C. Reg.* mox μετολίγων Aug. vt infra paullo μετακράτους. [a] Per hypallagen dictum eſſe videtur, pro τήσαντες διέπλευσαν. *Ae. Port.* Antea τῇ τρ. ἡμ. Mſq. [b] Οἰνουσσῶν et mox Σιδύσης cum ſimplici σ efferunt *Codd. Mſſ.* Hvds. Οἰνουσσῶν et Σιδύσης *Reg.* Σιδύσης etiam *Caſſ.* Aug. Mſq. [c] Πρὸς ex emendatione *Caſſ.* [d] Πτελεᾶ a manu recenti, relicto accentu in media, in quo erat a prima manu *Caſſ.* Πτελέου Aug. [e] Δ' ἐπιβάτας *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Mſq.

Accuſat. propiori verbo, λέγω. Cf. Philol. Th. P. p. 57. (extr. lit. b.) et 58. Tale exemplum proximo dati vocabuli et Perizon. affert ad Sanct. Min. 4, 15. n. 29. Ciceronis, Epiſt. Fam. 2, 19. *Verebar, ne id ita caderet, quod etiam nunc vereor, ne — — — ego de prouincia decederem.* Debebat, *vt — —* decederem, ad vv. *ita caderet*; ſed proximo nimirum, *vereor*, dedit hoc alterum *ne* ad *decederem.* Et, quia *traiectio* ſimul iſta eſt voc. τρεῖς, addere liceat Noſtri ſimilem locum, 2, 62. p. init. οὐκ ἔστιν, ὅστις ὑμᾶς οὔτε βασιλεὺς κωλύσει, οὔτε ἄλλ. οὐδὲν ἔθνος· pro οὐκ ἔστ. οὔτε ἄλλο ἔθν. (ὅστις βασ.) ὅ τι ὑμ. κωλ. Ouid. Faſt. 1, 205. *Frondibus ornabant, quae nunc Capitolia gemmis,* p. Frond. orn. Capit. quae nunc gemm. (ornant.) Ceterum περιτυχεῖν pro ἐντυχεῖν Noſter habet etiam 1, 20. extr. Ἱππάρχῳ περιτυχόντες. Ita, νόσῳ, κινδύνοις περιπεσεῖν, pro ἐμπεσεῖν.

Πεζῇ παρέπλει] Πεζῇ, καὶ ἄρχοντα τούτοις προστάξας, αὐτὸς, reliquis omiſſis, *Cl.* forte παραπέμπει legendum, vt infra Cap. 61. ipſe Auctor. Wass. Si ſanum eſt παρέπλει, quod corrigere fruſtra tentat *Abr.* diſſimulauit Portus, *proficiſci* vertens: πεζῇ debet eſſe *prope terram*, litus legens: Sed, quod paene praeplacear: *in modum*, morem et vſum terreſtris exercitus inſtructis militibus.

ἐμμεν. τῇ ἀποστ.) Rurſus Metonymia Anteced. p. Conſequ. *manſuros hoſtes* iis, a quibus ſemel defeciſſent; Vel, ſicut, ἐμμένειν ταῖς σπονδαῖς, eſt, *ſeruare foedus*, ita et hic, ſeruaturos defectionem, non mutaturos.

[τ. ἑαυτ.) Schol. d. Aug.]

ἀφικν. αὐτ.) p. πρὸς αὐτούς.

κατεστήσ.) *Sibi* nimirum, ad *ſuas* rationes, quod *ipſis* (Athen.) aptum foret: nempe Democratiae. Ea vis Medii h. l. ἐπιτηδείως ἑαυτοῖς.

[κ. πλεύσ.) Schol. abeſt Aug.]

ἐξ αὐτ.) Quid, ſi ἐξ αὐτῆς (τ. ὥρας) interpreter hic, *ſtatim*, illico, continuo.

Πολίχναν] Iſtos muros duraſſe ad Strabonis tempora, probabile eſt; nam τειχῆρες χωρίον vocat. *Nonnus* Dionyſ. 354. plurali numero vtitur. Οἵ τε Μίδειαν ἔναιον ἀειδομένας τε ΠΟΛΙΧΝΑΣ. In *Hieroclis* Notitia p. 23. enumerantur Dardanum, Troas, Scamandrus, Ilium et Πολίχνα. Hodie *Bilenos* Turcis. *Leunclav.* Pand. Turc. Wass. Si proprium eſt Nomen, Πολίχναν excudendum fuerit, non πολ. Et ſane πολίχνιον magis eſt Appellat. ab illo tamen effictum. Ordo leviter turbatus traiectione, vbi ſenſus et Grammatica poſtulet: τὴν Κλαζομεν. πολ. ἐν τῇ ἠπ. τειχιζ.

οὗτοι δὲ) δὲ hic eſt pro γὰρ, propter πλήν.

Δαφνῦντα] Ἀρσενικῶς efferunt *Strabo* et *Steph. Euphorio* Δαφνῦσαν vocat. In Phocidis litore poſuit *Plinius.* Vrbs Strabonis tempore ſolo aequata. Wass.

inciderant, haud amplius Mitylenen contendit; sed cum Eressum ad defectionem faciendam impu- Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 4. U. C. Varr. 348.
lisset, et suarum etiam nauium milites armasset, Eteonico duce illis praeposito, Antissam et Methymnam versus itinere terrestri proficisci iussit: ipse quoque cum suis nauibus et tribus Chiis eodem oram legens contendit, sperans, Methymnaeos, conspectis suis copiis, fiduciam animo concepturos, et in defectione permansuros. Sed cum in Lesbo omnia ipsi aduersarentur, suis copiis *in naues* receptis, in Chium rediit. Peditatus etiam, qui nauibus vehebatur, et qui in Hellespontum traiecturus erat, rursus in oppida se recepit. Post haec autem ex sociali Peloponnesiorum classe, quae ad Cenchream stabat, sex naues in Chium ad ipsos venerunt. Athenienses vero res in Lesbo rursus constituerunt, et illinc profecti, * Clazomeniorum *vrbem, nomine* Polichnam, quam in continente muniebant, ceperunt, eosque rursus in vrbem in insula *sitam* transportarunt, praeter defectionis auctores: isti enim Daphnuntem abierunt. Et denuo Clazomenae in Athenienſium ditionem concesserunt.

24. Eadem aestate, illi etiam Athenienses, qui cum viginti nauibus apud Ladam stationem aduersus Miletum habebant, copiis in terram expositis ad Panormum, *agri* Milesii *oppidum*, Chalcideum Lacedaemonium ducem, cum paucis occurrentem ad vim arcendam, interfecerunt; † et tertio post die, erecto tropaeo, abierunt. Quod Milesii sustulerunt, vt ab illis erectum, qui agrum in suam potestatem nequaquam redegissent. Leon autem et Diomedon cum Athenienſium nauibus, quas ex Lesbo secum duxerant, ex Oenussis insulis Chio adiacentibus, ex Siduſſa quoque, et Pteleo, (** quas vrbes in *agro* Erythraeo obtinebant) atque ex Lesbo proficiscentes, ex nauibus bellum aduersus Chios administrabant. †† Habebant autem grauis armaturae milites legionarios, quos naues conscendere coëgerant, vt earum essent defensores. Et ad Cardamylam expositis in terram copiis,

Τὸν ἑαυτῶ στρατὸν ἀναλαβών] ἀναβιβάσας εἰς τὰς ναῦς. Καὶ πλεύσαντες ἐξ αὐτῆς] τῆς Λέσβυ. Ἀπόβασιν ποιησάμενοι]

* *Vel*, Clazomeniorum in continente castellum ceperunt, etc. Vide *Var. Lect.* ad 8, 14. Hvds. † Et tertia discedentes die, trophaeum posuerunt. *Acacius.* ** Quos muros in Erythraea habebant, diruerunt. *Valla.* †† Habebant autem Epibatas e numero armatorum, quos ex formula extorserant. *Valla.* Classicos milites ex delectu coactos habebant. Hvds.

C. 24. ἀπόβ. ποιησ.) Schol. abest Aug.]

ἀποκτείν.) non ergo ἀποκτιννύουσι· quem supra Atticisinum nobis inculcabant Interr.

ὡς οὐ μετὰ κρ. rel.) Non haec ratio est, quam (*subiectiue*, in animo, reputando,) secuti Milesii, deiecerint tropaeum; semper enim illud accidisse leguntur victi quoque, degressis victoribus; sed in re ipsa, (*obiectiue*,) et inde a Thuc. repetita; vnde non verteris: quod — constitutum *esset*, quod sit cogitantium Milesiorum, sed, quoniam — *erat* positum; quod sit scriptoris, rationem reddituri, ex re ipsa, cur *potuerit* fieri. Nam alioquin sit quaerendum, *iuris*ne hoc publici fuerit et bellici apud Graecos, vt intacta relinquerentur tropaea a vere victis, si agro potirentur victores? Ridiculum; nam qui tunc auderent? Degressis autem victoribus, quis impediret? Aut quis nollet incolarum? Quod idem factum subinde, apud Nostrum legamus, castellis loco immunitis; neque aliter accidisse hodie, cognorimus, eleutheriis perticis vel liberalibus Francogallorum. Vnde vix est, quin otiose addita videatur haec caussa; quam ego, nisi Thucydidea plane sit oratio, a Schol. quodam adscriptam, putarim. *Iuris* enim aliquid, aut moris, subesse credi, neque historia iubet, nec res, vt exposui, satis patiatur.

Οἰνουσσῶν] Ita *Mss.* et *Herodotus.* Οἰνοῦσαι *Hecataeus* apud Ethnicographum, quomodo et *Mela.* S geminat *Plinius*, sed singulariter effert. Singul. etiam *Mela.* Oenusae numero pluriu·m *Stephanus*, mendose, de vna insula. Oenussa olim dicta Carthago. vid. *Polyaen.* VIII, 16, 6. et *Tournefort* I, 278. Wass. Mirum, a Wassio Stephanum reprehendi, quod Plurali afferat *vnius* insulae nomen. *Capreasne* ignorabat Wass. aut *alta Cythera* (*orum*,) aut Γάδειρα, τὰ, *Gades*, aut Cenchreas, et vrbium innumera fere nomina Pluralia? *Scotussas* apud Nostrum, *Arginussas*, Cic. Off. I, 24. a. extr.

Σιδύσσης] Σίδυσσα etiam *Stephanus*, cui, auctore Hecataeo, est πόλις Ἰωνίας. *Plinius* V, 31. Siduſa, et insulam facit. Adnotauit *Pinedo* ad Stephanum. Dvk.

Πτελεᾶ] Aliud est oppidum *Thessaliae*, de quo Epig. vet. apud *Demosthenem* p. 34. et *Cantacuzen.* p. 564. aliud longe hoc, nempe ad Mimantem et Erythras. Wass. Πτελεὸν *Stephanus* παροξυτόνως et ita hic *Cass.* a prima manu, et infra Cap. 31. sed *Eustathius*, qui Stephanum describit, Πτελεὸς et Πτελεὸν, in Iliad. β'. pag. 297. et 324. Πτελεὸν rursus *Thucydides* infra Cap. 31. et de alia V, 18. Dvk.

Καρδαμύλη] Καρδαμύλην hanc Ionicam prope Chium memorat *Stephanus*, fortassis ex hoc loco, et e Stephano *Eustathius* in Iliad. ι'. pag. 743. Dvk.

βάντες, καὶ ἐν [f] Βολίσσῳ τὰς προσβοηθήσαντας τῶν Χίων μάχῃ νικήσαντες, καὶ πολλοὺς διαφθείραντες, [*] ἀνάσατα ἐποίησαν τὰ ταύτῃ χωρία. καὶ ἐν [g] Φαναῖς αὖθις ἄλλῃ μάχῃ [h] ἐνίκησαν, καὶ τρίτῃ ἐν [i] Λευκωνίῳ. καὶ [k] μετὰ τοῦτο οἱ μὲν Χῖοι ἤδη ἐκέτι ἐπεξῆσαν· οἱ δὲ τὴν χώραν, καλῶς † κατεσκευασμένην, καὶ ἀπαθῆ ὖσαν ἀπὸ τῶν Μηδικῶν μέχρι τότε, διεπόρθησαν. Χῖοι γὰρ μόνοι μετὰ Λακεδαιμονίους, ὧν ἐγὼ ἡσθόμην, εὐδαιμονήσαντες, ἅμα καὶ ἐσωφρόνησαν, καὶ ὅσῳ ἐπεδίδου ἡ πόλις [l] αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον, [m] τόσῳ καὶ [**] ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον. καὶ ἀδ' αὐτὴν τὴν ἀπόστασιν (εἰ τοῦτο δοκοῦσι παρὰ τὸ ἀσφαλέστερον πρᾶξαι,) πρότερον ἐτόλμησαν ποιήσασθαι, ἢ μετὰ [n] πολλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων ἔμελλον κινδυνεύσειν, καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἠσθάνοντο ἀδ' αὐτοὺς ἀντιλέγοντας ἔτι μετὰ τὴν Σικελικὴν ξυμφορὰν, ὡς [o] ὁ πάνυ [p] πόνηρα σφῶν βεβαίως τὰ πράγματα εἴη. εἰ δέ τι [q] ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις ἐσφάλησαν, μετὰ πολλῶν, οἷς [r] ταῦτα ἔδοξε τὰ τῶν Ἀθηναίων ταχὺ ξυναιρεθήσεσθαι, τὴν ἁμαρτίαν ξυνέγνωσαν. [s] εἰργομένοις ἂν αὐτοῖς τῆς θαλάσσης, καὶ κατὰ γῆν πορθουμένοις, [t] ἐνεχείρησάν τινες πρὸς Ἀθηναίους ἀγαγεῖν τὴν πόλιν· ἐς †† αἰσθόμενοι οἱ ἄρχοντες, αὐτοὶ μὲν ἡσύχασαν, Ἀσύοχον δὲ ἐξ Ἐρυθρῶν τὸν ναύαρχον μετὰ τεσσάρων νεῶν, αἳ παρῆσαν αὐτῷ, κομίσαντες, ἐσκόπουν ὅπως μετριώτατα, ἢ ὁμήρων λήψει, ἢ ἄλλῳ τῷ τρόπῳ, [v] καταπαύσωσι τὴν ἐπιβολήν. καὶ οἱ μὲν ταῦτα ἔπρασσον.

κέ. Ἐκ δὲ τῶν [***] Ἀθηνῶν, τοῦ αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος, χίλιοι ὁπλῖται [x] τῶν [y] Ἀθηναίων καὶ πεντακόσιοι, καὶ χίλιοι Ἀργείων (τοὺς γὰρ πεντακοσίους τῶν Ἀργείων, ψιλοὺς ὄντας, ὡπλισαν οἱ Ἀθηναῖοι·) καὶ χίλιοι τῶν ξυμμάχων, ναυσὶ δυοῖν δεούσαις πεντήκοντα, ὧν ἦσαν καὶ ὁπλιταγωγοὶ, Φρυνίχῳ καὶ Ὀνομακλεῖ καὶ Σκιρωνίδῃ στρατηγοῦντων, κατέπλευσαν ἐς Σάμον, καὶ διαβάντες ἐς Μίλητον, ἐστρατοπεδεύσαντο. Μιλήσιοι δὲ, ἐξελθόντες, ††† αὐτοί τε ὀκτακόσιοι ὁπλῖται, καὶ οἱ μετὰ Χαλκιδέως

f *Aliis* Βολισσὸς ſcribitur. *Thucydidem* quidem hoc in loco Βολίσκον ſcripſiſſe, teſtatur *Stephanus Byzant.* Verum cum Exemplaria ad vnum omnia Βολίσσῳ habeant, veriſimile eſt, *Stephanum* in librum ἀδιόρθωτον incidiſſe. Hvds. * pro ἀν. ἐπ. τὰ τ. χωρ. Mſqu. ἀνεχώρησαν. *g* Φάναις *Ar. C. Cl.* atque ita apud *Strabonem* et *Stephanum.* Hvds. Sic etiam *Caſſ.* Aug. *h* Νικήσαντες *Dan.* *i* *Plutarchus* in lib. de Virtutibus Mulierum, ter hanc vrbem vocat Λευκωνίαν in foeminino genere, idem facit et *Polybius* lib. 8. περὶ Χίων. Hvds. Τλευκωνίῳ *Reg.* *k* Μετατοῦτο *Reg. Caſſ.* Aug. † κατασκευασμένην Mſqu. id. paulo poſt καὶ ἅμα. *l* Αὐτοῖς pro αὐτῶν. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 229. Hvds. Αὐτῆς *Cam.* αὐτοῖς ἡ πόλις Mſqu. cui et mox abeſt τὸ ante ἀσφαλέστ. *m* Τόσον *Gr.* ** ἐκοσμοῦτο Aug. ſed v a corr. ſupraſcr. *n* Πολλῶν τε καὶ ἀγαθῶν συμμάχων *Gr.* *o* Οὐ deeſt *Reg.* *p* Πονηρὰ *Caſſ. Gr.* πονηρα ſine acc. Aug. *q* Id eſt: ἐν τοῖς πράγμασι τοῖς ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ βίῳ παρὰ τὸν λόγον καὶ παρ' ἐλπίδα συμβαίνειν εἰωθόσιν. *Ae. Port.* Paullo ante εἰτ' ἔτι Aug. Tum ἀνθρωπείς βίου Mſq. *r* Τὰ αὐτὰ *Marg. Cam Reg. Caſſ* Aug. *s* Pro εἰργομένοις αὐτῶν τῆς θαλάσσης καὶ κατὰ γῆν πορθουμένων. *Ae. Port.* *t* Ἐνεχείρισαν *Caſſ. Gr. Baſ.* Aug. †† αἰσθὰν Mſqu. cui et mox τὸν d. ante ναύαρχον. *v* Καταπαύσωσι *Reg. Gr.* Aug. *Caſſ.* et hic in marg. γρ. καταπαύσει. *** Ἀθηναίων Aug. *a* punct. not. *x* Τῶν deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Cam.* Aug. Mſqu. *y* Hoc modo diſtinguit *Ar.* et Aug. Ἀθηναίων, καὶ πεντακόσιοι καὶ χίλιοι, etc. ††† αὐτοί τε καὶ M qu. verba ab ὁπλῖται inde ad Πελοπ. abſ. Mſqu.

Βολισσῷ] Vid. *Berkel.* ad *Steph. Androtio*, Βολισὸς, πολίχνιον Inſulae Chiorum iuxta τῆς Χίας vrbis; *Comnena* VII. p. 208. vbi pro μεριακῶς ποσῶς, omnino reponendum ex *Mſ. Coiſlin.* ὁποσῶς, et infra συνήσασε. Wass.

Ἀνάσατα — χωρία] Agnouit *Pollux* III, 91. *Herodotus* p. 31. ἀνασάτας ἐποίησε Συρίης. ἀνασατοῦντας, ἀνατρέποντας *Heſych.* v. *Etymologum* et *Suidam.* Auctor neſcio quis πᾶν Μίλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων ΑΝΑΣΤΑΤΟΝ. Idem.

Ἐν Φαναῖς] Φάναι, ἀκρωτήριον τῆς Χίας, *Stephanus.* Vide ibi *Holſtenium.* Dvk.

Ἐν Λευκωνίῳ] Quae hic in Var. Lect. ſcribit *Hudſonus*, ſunt e *Palmerii* Exercitation. pag. 56. Sed errorum eſt in nomine *Polybii*, qui Lib. VIII. nihil de Chiis dicit. Credo, *Palmerium* voluiſſe ſcribere *Polyaenus* lib. 8. Nam ibi Cap. 66. haec leguntur: Χίοις πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμος ἦν Λευκωνίας πέρι. Dvk.

κατεσκευασμ.) ad aedificia haud dubie, villas et vrbes, pertinet; de *agricultura* adhiberi hoc verbum non ſolet. *Inſtructam regionem*, vt Port. vertit, vix ſatis intelexeris.

ὧν ἐγὼ ἠσθ.) haec verba non admodum fruuntur ſententiae, quam init. libri apponebat *Guttl.* putantium, a *filio* Thuc. compoſitum huncce librum.

ὅσῳ) ſcil. μᾶλλον· aut pro ὅσον· quod hic non poſſit tamen, propter τόσῳ.

οὐ πάνυ πόνηρα] *Caſſ.* et *Gr.* πονηρά. De diſcrimine inter πονηρὸς et πόνηρος non ſatis conuenit inter Grammaticos. Vide *Ammonium* in μοχθηρὸς et πόνηρον, *Suidam*, *Etymol. M. Euſtathium* in Homer. Iliad. β'. pag. 341. et *Scholiaſten* Ariſtophanis Plut. v. 127. 220. et Nub. v. 102. *Stephanus* in Theſauro ex hoc loco videtur exiſtimaſſe, ſine diſcrimine poſſe dici πονηρὰ et πόνηρα πράγματα. Sed ex *Ammonii* ſententia in *Thucydide* legendum eſt πονηρὰ, non πόνηρα. Nam ita ſcribit in μοχθηρός· Λέγουσι δὲ ἁπλῶς τὰ φαῦλα καὶ μοχθηρὰ πονηρά. ὡς Θουκυδίδης πονηρὰ τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων, ἀντὶ

et ad Boliſſum Chiis proelio victis, multisque caeſis, qui ad vim arcendam obuiam ſibi proceſſerant, * oppida in hac parte ſita euerterunt. Et *eosdem Chios* ad Phanas rurſus altero praelio, et tertio ad Leuconium vicerunt. Poſtea vero Chii quidem iam aduerſus *Athenienſes* haud amplius prodire ſunt auſi: illi vero regionem egregie inſtructam, et a bello Medico ad id vsque tempus illaeſam, diripuerunt. Chii enim ſoli *omnium*, quos ego cognoui, † poſt Lacedaemonios, ſimul et beati et modeſti exſtiterunt, et quo magis ipſorum ciuitas creſcebat, eo magis etiam modeſtiae operam dabant, vt magis eſſent muniti. Et ne ipſam quidem defectionem (ſi praeter id, quod *ipſis* tutum erat, hoc feciſſe videntur) facere prius ſunt auſi, quam vna cum multis iisque fortibus ſociis ſe belli fortunam periclitaturos exiſtimarunt, et *priusquam* intellexerunt, ne ipſos quidem Athenienſes amplius negare, poſt cladem in Sicilia acceptam, plane res ſuas peſſime ſe habere. Quod ſi qua in re praeter ſuam opinionem lapſi ſunt, (vt humanitus contingere ſolet) cum multis hoc peccatum *vltro* commiſerunt, qui, res Athenienſium a multis celeriter euerſum iri, putabant. Cum igitur illi maris vſu prohiberentur, et terra diriperentur, quidam *ex ipſorum ciuibus* vrbem Athenienſibus tradere ſunt conati. Magiſtratus autem, quamvis horum conſilia ſenſiſſent, ipſi tamen quieuerunt: ſed Aſtyochum nauarchum, cum quatuor nauibus, quae ipſi aderant, Erythris *arceſſitum*, *in vrbem* adducentes, *cum eo* conſultare coeperunt, vt vel obſidibus acceptis, vel alio aliquo modo, quam moderatiſſime inſidias compeſcerent. Et Chii quidem haec agebant.

Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 4. U. C. Varr. 341.

25. Eadem autem aeſtate extrema, mille et quingenti grauis armaturae milites Athenienſium, et mille Argiuorum (Athenienſes enim quingentos Argiuorum leuis armaturae milites *iuſſis* armis inſtruxerant) et ſociorum mille, cum nauibus duodequinquaginta, quarum aliquot erant ad armatos portandos, ducibus Phrynicho et Onomacle et Scironida, Athenis in Samum traiecerunt, et in Miletum transgreſſi, caſtra poſuerunt. Mileſii vero *aduerſus eos* egreſſi, cum ipſi, *qui erant* octingenti grauis armaturae milites, tum Peloponneſii, qui cum Chalcideo venerant, tum

Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 342. Poſt Sept. 3.

ἀποβάντες τῶν νεῶν. Εἰ δέ τι ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τῷ βίῳ παραλόγοις ἐσφάλησαν] εἴ τι (φησὶ) παρὰ λόγον ἐσφάλησαν, μετὰ πολλῶν συνεξήμαρτον. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, ἁμαρτίαν συνέγνωσαν.

* Omnia circa oppida in officio tenuerunt. *Valla.* † Secundum Lacedaemonios egregie felices florentesque, moderationem ſimul cum fortuna iunxerunt, quantoque maioribus eorum reſp. incrementis augeſcebat, tanto firmius regionem inſtruxerunt. *Acacius.*

τῷ φαῦλα. Μόχθηρος δὲ ὁ ἐπίπονος, ὡς καὶ πόνηρος. Et ſic *Thucydides* VII, 48. Ὁ δὲ Νικίας ἐνόμιζε μὲν καὶ αὐτὸς πονηρὰ σφῶν τὰ πράγματα εἶναι. Et VIII, 97. Ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν. DVK.

πόνηρα) ita leg. non πονηρὰ, quia ſign. *miſeras* res, afflictas, non *praua*s. Ita πονήρως ἔχειν, διακεῖσθαι, male ſe habere, infirmum eſſe; non πονηρῶς.

βεβαίως) omiſit Port. Vertendum *profecto*, haud dubie, ἀναμφισβητήτως, *manifeſto*.

[εἰ δέ τι) Schol. Aug. abeſt φησὶ, et τὴν add. ante ἁμαρτίαν.]

ταῦτα) ita hic leg. non ταὐτὰ, ne pleonaſtica fiat oratio et diſtracta. ταῦτα refer ad πράγματα, pro τοιαῦτα· quibus ſic *affectae* res Athen. viderentur cito conuelli poſſe.

ξυναιρεθ.) non ſolenne ſane hoc ſenſu verbum pro καθαιρεῖν, *deſtruere*. Sign. enim, (vt in ξυνελὼν λέγω, 2, 41. init. ξυνελόντι εἰπεῖν.) *breuiter comprehendere*, paucis complecti.

Εἰργομένοις ἂν αὐτοῖς] Hunc vſum Datiui pro Genitiuo abſoluto etiam ad VI, 82. obſeruauit *Portus*. Add. *Scholiaſtes* ad IV, 10. Ex aliis plura huiusmodi adnotarunt alii. DVK.

κομίσ.) i. e. μεταπεμψάμενοι, *arceſſito*, vocato; Heſych ihn kommen. Non bene Port. *adduxerunt*; ipſe enim cum ſuis nauibus, vtut iuſſus, veniebat.

τῷ τρ.) τῳ Cod. Reg. al. *Abr.* Nihil obſ. Duker. ſed ita plane leg. p. τινί· aut Artic. ipſe ponitur pro τις, quaſi τοιούτῳ τῷ τρ.

C. 25. Τῶν Ἀθηναίων] Τῶν deeſt etiam *Cl.* et *Gr.* rectius. WASS.

ὥπλισ.) *grauiori* videl. armatura, vt ὁπλῖται iam eſſent, (qui ἐξόχως dicantur ab ὅπλοις,) cum ψιλοὶ adhuc eſſent, leviter armati, velites. Aor. pro Plusqpf. ὡπλίκεσαν· *Maturius* enim factum, conuenientius eſt.

αὐτοὶ ὀκτ. ὁπλ.) quaſi pro αὐτῶν· αὐτοὶ per Appoſit. *cum ipſi efficerent* octingentos ὁπλίτας. Vel pro Genit. ſimpl. αὐτῶν ὄντων ὀκτακ. ὁπλιτῶν.

ἐλθόντες [z] Πελοποννήσιοι, καὶ [a] Τισσαφέρνης τὸ ξενικὸν ἐπικούρικόν, καὶ αὐτὸς [b] Τισσαφέρνης παρὼν, καὶ ἡ ἵππος αὐτῆ, ξυνέβαλον τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ξυμμάχοις. καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρᾳ [c] προεξάξαντες, καὶ καταφρονήσαντες, ὡς [d] ἐπὶ Ἴωνάς τε καὶ ἀ [e] δεξομένους, ἀτακτότερον χωρῆσαι, νικῶνται ὑπὸ τῶν Μιλησίων, καὶ διαφθείρονται [f] αὐτῶν [g] ὀλίγῳ ἐλάσσους τριακοσίων ἀνδρῶν. Ἀθηναῖοι δὲ, τούς τε Πελοποννησίους πρώτους νικήσαντες, καὶ τοὺς βαρβάρους καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον ὡσάμενοι, τοῖς Μιλησίοις ἀ ξυμμίξαντες, ἀλλ', ὑποχωρησάντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς τῶν Ἀργείων τροπῆς ἐς τὴν πόλιν, ὡς ἑώρων τὸ ἄλλο σφῶν [h] ἡσσώμενον, πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν τῶν Μιλησίων, κρατοῦντες ἤδη, τὰ ὅπλα τίθενται. καὶ ξυνέβη ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ, τοὺς Ἴωνας ἀμφοτέρων τῶν Δωριέων κρατῆσαι. τούς τε γὰρ κατὰ σφᾶς Πελοποννησίους οἱ Ἀθηναῖοι ἐνίκων, καὶ τοὺς Ἀργείους οἱ Μιλήσιοι. σήσαντες δὲ τροπαῖον, τὸν περιτειχισμὸν, ἰσθμώδους ὄντος τῇ χωρίᾳ, οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο· νομίζοντες, εἰ προσαγάγοιντο Μίλητον, ῥαδίως ἂν σφίσι καὶ [i] τὰ ἄλλα [k] προσχωρήσειν.

κς'. Ἐν τούτῳ δὲ, περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν, ἀγγέλλεται αὐτοῖς, τὰς ἀπὸ Πελοποννήσου καὶ Σικελίας [l] πέντε καὶ πεντήκοντα ναῦς [m] ὁσονοῦ παρεῖναι. τῶν τε γὰρ Σικελιωτῶν, (Ἑρμοκράτους τοῦ Συρακουσίου μάλιστα ἐνάγοντος ξυνεπιλαβέσθαι τῆς ὑπολοίπου [n] Ἀθηναίων καταλύσεως,) εἴκοσι νῆες Συρακουσίων ἦλθον, καὶ Σελινούντιαι δύο· αἵ τε [o] ἐκ Πελοποννήσου, ἃς παρεσκευάζοντο, [p] ἕτοιμοι ἤδη ἔσαι, καὶ Θηραμένει τῷ Λακεδαιμονίῳ [q] ξυναμφότεραι ὡς Ἀσύοχον τὸν ναύαρχον προσταχθεῖσαι κομίσαι, κατέπλευσαν ἐς [r] Ἑλεὸν πρῶτον, τὴν πρὸ Μιλήτου νῆσον· ἔπειτα ἐκεῖθεν, αἰσθόμενοι ἐπὶ Μιλήτῳ ὄντας Ἀθηναίους, ἐς τὸν [s] Ἰασικὸν κόλπον πρότερον πλεύσαντες, ἐβάλοντο εἰδέναι τὰ περὶ τῆς Μιλήτου. ἐλθόντος δὲ Ἀλκιβιάδου ἵππῳ ἐς [t] Τειχιοῦσσαν τῆς Μιλησίας,

z Πελλοποννήσιοι Gr. et infra aliquoties. a Τισσαφέρνης τὸ ξενικὸν ἐπικουρικὸν, καὶ αὐτὸς desunt in Codd Ar. C. Reg. Dan. τὸ ξ. Aug. b Τισσαφέρνης Gr. c Id est: τὸ κέρας πρὸ τῶν ἄλλων, scil. ἄγαν μηκύναντες καὶ προεξαγαγόντες καὶ διὰ τοῦτο ἀσθενέστερον ποιήσαντες. Ae. Port. Προεξάξαντες Marg. Ar. C. Ald. Flor. Baf. i. e. πρὸ τῶν ἄλλων τῷ αὐτῷ στρατῷ τῆς μάχης ἐξάξαντες. Ae. Port. In Baf. est προεξέρξαντες, προεξάρξ. etiam Mofqu. d Ἐπ' Ἰωνάς τε etc. Ar. C. Aug. Ionas vbique vt molles et effeminatos contemferunt Dores. Hvds. Reg. e Δεξαμένους Dan. f Αὐτῶν omittit Cl. g Ὀλίγοις Ar. C. Ald. Flor. Baf. Gr. Ὀλίγον Reg. ὀλίγοι Aug. correct. ω fcr. fup ο. ὀλίγοις Baſil. h Ἡττωμένων Gr. ἡσσάμεν. M'q. qui et mox Δωριαίων, et femper hic Πελοποννησ. i Τἆλλα Ar. C. k Προσχωρῆσαι Marg. l Πέντε καὶ omittit Gr. m Ὅσον ὅπω Marg. Ar. C. Ald. Flor. Baf. Reg. Dan. Mſq. Ὅσον ὦ Caſſ. Cam. Aug. n Τῶν Ἀθηναίων Cam. Tum καταλύσεως Mſqu. mox id. Σελινουντίων. o Ἐκ τῆς Πελοποννήσου Reg. p Ἕτοιμαι Cam. Aug. q Ξυναμφότερα Ar. C. r Ἕλεον Caſſ. ελεον ſine acc. et ſpir. Aug. s Ἰασιακὸν Reg. t Τειχιῶσσαν cum ſimplici σ paſſim in Codd. Ar. C. Hvds. Etiam Reg. et Gr. hic et Cap. 28.

ξενικ. ἐπικ.) Alterum, more Noſtri, pro Subſt. aut pro ξένοι ἐπίκουροι, aut pro ἐπίκουροι ξένοι, vel ξενικοί.

Καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρᾳ] Ex hoc loco deſcripſit *Suidas* in κέρας. Dvk.

προεξάξ.) cum *priores* eduxiſſent exercitum, obuiam iſſent Athenienſibus, non exſpectata horum impreſſione. Verior haud dubie lectio haec, vtut minime ſolennis ſit hic Aor. 1. καταφρον.) ſcil τῶν Ἀθηναίων· vel pro, μετὰ καταφρονήσεως ἐξελθόντες, καταφρόνησιν ἔχοντες, ἐνδεικνύμενοι. Cf. Phil. Th. P. p. 78. (med.) lit. ε) vbi adſcripſi ex Sirac. 31, 15. διανοοῦ, ſimpliciter, ſine caſu poſitum, pro νοῦν ἔχε. Ita φρονεῖν pro φρόνιμον εἶναι vel φρόνησιν ἔχειν, *ſapere* p. ſapientem eſſe, alia.

δεξομέν.) Exemplum hoc eſt ſimpliciter poſiti verbi δέχεσθαι, vt ſit, *parem eſſe*, impetum ſuſtinere; de quo ſupra cum *Abr.* dubitabat Gottleb. intell. (σφᾶς) αὐτοὺς, vel τὴν ἔφοδον.

ἀπὸ τ. τροπ.) paſſiue: cum, *fugatos*, vidiſſent, Argiuos; vel *propter* fugam Argiuorum: Actiue alias ἀπὸ tali in cauſſa; vt Pauſſo, Ebr. 7, 1. ὑποστρέφοντε ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων· cum (victor) a caeſis regulis reuerteretur.

[τὰ ὅπλα τ.) Schol. abeſt Aug.] Male hic profecto Schol. Vulg. expl. ἀποτίθενται τὰ ὅπλα· id quod nec res patiatur, nec verba πρὸς τὴν πόλιν. Germanice verterim: ſie faſſen Poſto bey der Stadt.

κατὰ σφᾶς) auf ihrer Seite, ipſis *proxime* oppoſitos, vt in Epigr. 1. Callim. τὸν κατὰ σαυτὸν ἔλα· tibi proximum.

προσαγάγ.) ſcil. ἑαυτοῖς, id quod in Medio iam latet.

C. 26. τὰς ἀπὸ rel.) redundat Artic. τάς· necdum enim conſtabat quidquam de nauibus iſtis, aut numero earum. Et, cum ſemel adſit Artic. Synchyſi traiecta ſunt verba, pro, ἀπὸ Σικ. παρεῖναι (τὰς) νέ. ναῦς.

[ὅσον οὔ π.) Schol. abeſt Aug.] ὅσον οὔ plane vt Lat. *tantum non.*)

[ἐνάγοντος) Schol. Aug. inc. καὶ ὥστε τὴν ὑπολειπ. rel. Priora deſunt. Recte τὴν addit Aug. ſed καὶ ab initio non placet.)

καταλύσ.) καταλύσεος Mſq. per omicron; mendoſe; nam in Dial. Ionica, apud Herodot. et Hom. Genit. nominum in ις eſt in ιος, nempe ι, non ε, praecedente. Notare volui tamen, ſi quem forte offenderet, ad Grammat. ſed non memini ſaepius occurrere; cum plura alioquin habeat hic Cod. maxime in Encliticarum accentibus, et in ν ἐφελκυστικῷ, quae recedunt a vulgari praeceptione.

etiam quaedam peregrina Tiſſaphernis auxilia, quinetiam ipſe Tiſſaphernes praeſens, et ipſius equitatus, proelium cum Athenienſibus ſociisque commiſerunt. Et Argiui quidem, qui ſuo cornu proelii initium fecerant, et qui, contemtis *hoſtibus*, vt aduerſus Iones, et eos, qui ſuum impetum laturi non eſſent, ordinibus non ſeruatis pergebant, a Mileſiis ſuperati fuerunt, et paulo pauciores trecentis ex ipſis caeſi fuerunt. Athenienſes vero, cum initio Peloponneſios viciſſent, et barbaros ac caeteram turbam *loco* pepuliſſent, cum Mileſiis non ſunt congreſſi: ſed cum ipſi *Mileſii* poſt fugatos Argiuos in vrbem ſe recepiſſent, cum alterum ſuorum *cornu* ſuperatum vidiſſent, *Athenienſes* ad ipſam Mileſiorum vrbem iam victores caſtra poſuerunt. In hoc autem proelio contigit, vt Iones vtrinque Dorienſes vincerent. Nam et Athenienſes vicerunt Peloponneſios *in acie* ſibi oppoſitos, et Arginos Mileſii. Athenienſes autem, erecto tropaeo, ad vrbem circumuallandam ſeſe praeparabant, quod locus ille in Iſthmi modum eſſet anguſtus: exiſtimantes, ſi Miletum in ſuam poteſtatem redegiſſent, caetera quoque *oppida* in ſuam ditionem facile ventura. Bell. Peloponn. an. 20. Olymp. 92 I. U. C. Varr. 342.

26. Interea vero, iam ſub veſpertinum crepuſculum, ipſis nuntiatur, quinque et quinquaginta Peloponneſiorum et Siculorum naues tantum non adeſſe. * Nam Hermocrate Syracuſano potiſſimum Sicilienſes inſtigante ad belli reliquias perſequendas, vt Athenienſium imperium euerterent, viginti naues Syracuſanorum et duae Selinuntiae veniebant. Et Peloponneſiorum naues, quae inſtruebantur, iam paratae erant. Therameni autem Lacedaemonio praeceptum fuerat, vt has vtrasque claſſes ad Aſtyochum nauarchum deduceret, quae primum in Eleum inſulam Mileto adiacentem traiecerunt. Mox illinc, cum accepiſſent, Athenienſes in Mileto eſſe, in ſaſicum ſinum prius nauigarunt, quod ſcire vellent, quid rerum apud Miletum gereretur. Cum autem Alcibiades † equo *vectus* ad Tichiuſſam, *agri* Mileſii

* Hermocratis enim maxime Syracuſani ſuaſu, monentis, vt, quod reliquum eſſet virium Athenienſium, id cum caeteris euertere ne cunctarentur, ex Sicilia viginti Syracuſanorum naues et duae Selinuntiae venerant. *Acacius.*
† Cum equitatu ad etc. *Stepb.*

Ἤδη τὰ ὅπλα τίθενται] ἦγων ἀποτίθενται. Ὅσονὲ παρεῖναι] ἦγων, μετ' ὀλίγον. Ἐνάγοντος ξυνεπιλαβέσθαι] ἦγων, πείθοντος συνεφάψασθαι, ὥστε ὑπολειπομένην δύναμιν τῶν Ἀθηναίων καταλῦσαι. Ὡς Ἀσύοχον τὸν ναύαρχον προσταχθεῖσαι] προσταχθέντος τῷ Θηραμένει ἀγαγεῖν πρὸς Ἀσύοχον τὰς ναῦς.

ἕτοιμοι) ἕτοιμαι Libri quidam; ſane in Singulari habemus ἕτοιμη, ſicut ἐρήμη, et contra ἀναγκαῖος, βέβαιος, Femin. non ita tamen Plurali.

Θηραμ. — — κομίσ.) Poſſit ordo, ſi res tamen et hiſtoria patiatur, ſic quoque inſtitui: προσταχθ. Θηραμ. ὡς κομίσαι Ἀστύοχον· commiſſae Theramени, vt (ὡς pro ὥστε) Aſtyochum aduehерet, vel adueherent. Sed hic ὡς eſt pro πρὸς, et ad κομίσαι intell. ὥστε αὐτὰς, *vt illas* deduceret, vel *qui eas* duceret; *quas* duceret, ducendae: Aut Hypallage eſt vel Inuerſio, pro, ἃς προσετάχθη (προσετέτακτο) ὁ Θηραμένης κομίσαι πρὸς τ. Ἀστύοχον.

Ἐλεόν] De hac inſula nihil alibi me legiſſe memini. WASS.

αἰσθόμενοι) nempe, qui eſſent in nauibus; per Syneſin et Synecdochen: proximum enim ſubiectum et ſolum in proximo Nominatiu. eſt, *ai νῆες*.

ἵππῳ) vix eſt, vt hic intelligas σόν. vnde equitatus enim Alcibiadi? Nec magis Graece diceris, (τῇ) ἵππῳ ἐλθεῖν, quam Latine *equitatu* vel *peditatu venire*. Adiectiuum ſi addatur, tanquam, πάσῃ τῇ ἵππῳ, vniuerſo equitatu, feram, et ex Noſtro defendam. Nam, *claſſe*, *nauibus venire* aliud fuerit, quia *modum* ſignificet veniendi; non item, *exercitu*, *copiis venire*. Nam, quod infra tribuitur Alcibiadi, ξυνεμάχετο, id vero, dubium non eſt, quin de *vno* quoque recte dicatur. Nec vero opus addito illo foret, ſi *cum equitatu* veniſſet; Quorſum enim, niſi pugnaturus? Nunc *equo* veniſſe ipſe ſolus dicatur, vel nuntius, vel percunctator, vel conſilio adiuturus, vel horrator; ſed iam idem pugnaſſe quoque in acie. Vnde et addit, παρῆν, *aderat*; nempe non *ibi*; quod iam dixiſſet: equo aduenerat; ſed *in acie* verſabatur; quod ipſum non adderet, ſi cum equitatu veniſſet Alcib.

Τειχιοῦσαν] Quaſi τειχιόεσσα, muris turribusque cincta. *Heſych.* τειχειόεσσαν, καλὰ τείχη ἔχουσαν· et ſic *Phauorin.* lege τειχιόεσσαν· ad *Homerum* reſpexit. Paucae vrbes hoc epitheto gaudent apud *Homerum*, cuius tempore Graecia fere pagatim habitata erat. τειχιόεσσαν, inquit *Schol* in Iliad. β'. v. 559. ἐπεὶ δοκεῖ ὑπὸ Κυκλώπων τετειχίσθαι. Recte Turres inter Cyclopum inuenta ponit apud *Plinium* Ariſtoteles. *Virgil.* Cyclopum *eductа* cani nimis Moenia conſpicio. Ibi 4. *Mſſ. Cantab.* ſcriptura veriore *virectа* exhibent. *Statius*: Monſtrat Cyclopum *ductas* fornacibus arces. *Euripides* de

ν (ἥπερ τῶ κόλπω πλεύσαντες ηὐλίσαντο,) πυνθάνονται τὰ περὶ τῆς μάχης. παρῆν γὰρ [x] καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ ξυνεμάχετο τοῖς Μιλησίοις καὶ Τισσαφέρνει· καὶ αὐτοῖς παρῄνει, εἰ μὴ βούλονται τά τε ἐν Ἰωνίᾳ καὶ τὰ ξύμπαντα [y] πράγματα διολέσαι, [z] ὡς τάχιστα βοηθεῖν Μιλήτῳ, καὶ μὴ περιϊδεῖν ἀποτειχισθεῖσαν.

κζ'. Καὶ οἱ μὲν ἅμα τῇ ἕῳ ἔμελλον βοηθήσειν· Φρύνιχος δὲ, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς, ὡς ἀπὸ τῆς [a] Δέρω ἐπύθετο [b] τὰ τῶν νεῶν, σαφῶς βουλομένων τῶν ξυναρχόντων ὑπομείναντας διαναυμαχεῖν, ἐκ ἔφη ἔτ' αὐτὸς ποιήσειν τοῦτο, ἔτ' ἐκείνοις, ἔτ' ἄλλῳ ὑδενὶ, ἐς δύναμιν ἐπιτρέψειν. ὅπου γὰρ ἔξεστιν ἐν ὑστέρῳ, σαφῶς εἰδότας, πρὸς ὁπόσας τε ναῦς πολεμίας, καὶ [c] ὅσαις πρὸς αὐτὰς ταῖς σφετέραις, ἱκανῶς [d] καὶ καθ' ἡσυχίαν [e] παρασκευασαμένοις, ἔσαι, ἀγωνίσασθαι, ὑδέποτε, τῷ αἰσχρῷ ὀνείδει εἴξας, [f] ἀλόγως διακινδυνεύσειν. ὑ γὰρ αἰσχρὸν εἶναι, [g] Ἀθηναίους ναυτικῷ [h] μετὰ καιρῷ ὑποχωρῆσαι· ἀλλὰ καὶ μετὰ [i] ὁτῳῦν τρόπῳ αἴσχιον ξυμβήσεσθαι, ἢν ἡσσηθῶσι· καὶ τὴν πόλιν ὑ μόνον τῷ αἰσχρῷ, ἀλλὰ καὶ τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ, [k] περιπίπτειν, [l] ἢ μόγις ἐπὶ ταῖς γεγενημέναις ξυμφοραῖς ἐνδέχεσθαι [m] μετὰ βεβαίᾳ παρασκευῇ [n] καθ' ἡσυχίαν, ἢ πάνυ γε ἀνάγκη, πρότερα [o] ποι ἐπιχειρεῖν, [p] πῶ δὴ, μὴ βιαζομένη γε, πρὸς αὐθαιρέτως κινδύνως ἰέναι, ὡς τάχιστα δὲ ἐκέλευε, τάς τε τραυματίας ἀναλαβόντας, καὶ [p] τὸν πεζὸν, καὶ τῶν σκευῶν, ὅσα

v Οἵτες *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Baf. Reg. Dan.* et a prima manu *Caff.* Aug. *x* Καὶ abeſt a *Caff. Gr.* et Aug. *y* Πράγματα omittit *Cam.* *z* Ὡς τάχιστα *C. Ald. Flor. Baf.* et mox infra. *Gr.* *a* Λέρῳ *Ar.* Λέσβῳ *C.* Manifeſtum autem eſt ex *Strabone*, fine lib. 10. legi debere Λέρῳ cum *Cod. Ar.* Hvds. Sic et iam *Dan.* Λέρου Aug. ſed m. rec. ſcr. λ. ſuper δ. Λέρου Mſq. *b* Τὰ τῶν νεῶν σαφῶς, βουλομένων etc. *Ar. C.* quo modo ſcribendum eſſe, vidit *F. Port.* Hvds. In *Gr.* nulla diſtinctio eſt, neque in Aug. *c* Ὅσας *Ar. C.* *d* Καὶ deeſt *Ar. C. Dan.* Tum καθησυχίαν Aug. *e* Παρασκευασμένοις *Gr.* *f* Ἀλόγως deeſt *Gr.* *g* Ἀθηναίους non habet *Gr.* *h* Μετακαιρῷ *Ar.* Μετὰ καιρὸν *Caſſ.* Aug. *i* Ὁτουνῶν *Ald. Flor. Baf.* Ὅτῳ ἂν Aug., a prima manu *Caſſ.* καὶ abeſt Mſqu. ante μετά. *k* Παραπίπτειν *C.* *l* Ἢ *Gr.* *m* μεταβεβαίου Aug. *m* Κατ' ἐξουσίαν *Ar. C. Ald. Flor. Baf. Reg. Dan.* Καὶ καθ' ἑκουσίαν *Caſſ.* Καθ' ἑκουσίαν deſunt *Gr.* *n* Πῃ ex emendatione *Caſſ.* *o* Σπουδῇ *Ald. Flor. Baf.* Πῇ δὴ in *Caſſ.* fecerat recens manus, craſa ſcriptura vetere. *p* Τῶν πεζῶν *Ar. C. Reg.*

Mycenis Elect. v. 1157. Ἰκόμενον εἰς οἴκους, ΚΤΚΛΩ-ΠΕΙΑ Τ' ΟΤ'ΡΑΝΙΑ τείχε' etc. Atque ita ſacri ſcriptores גדרת רבצורת בשמים צרים v. *Euſtath.* in Odyſſ. 346. *Antipatrum Theſſalum* Anthol. I, 146. *Steph.* in *Voſſii Cod.* Τειχιόεις, πόλις Μιλησίας τὸ ἐθνικὸν Τειχιονεύς. *Athenaeus* VIII. de Stratonico Citharoedo: ἐν Τειχιῶντι τῆς Μιλήτου φυγάδων οἰκόντων, ὡς ἑώρα πάντας τοὺς τάφους ξενικοὺς ὄντας, ἀτίμωεν, ἔφη, παῖ. ἐνταῦθα γὰρ οἱ ξένοι ἐοίκασιν ἀποθνήσκειν, τῶν δ' ἀστῶν ὐδείς. Wass. Τειχιῶντα et Τειχιῶσσαν eamdem eſſe, oſtendunt *Leopardus* X. Emendat. 4. et *Caſaubonus* ad Athenaeum VII, 20. Dvk. Mirus eſt Waſſ. cum ſua Mythologia in re hiſtorica, ad *Cyclopes* referens omnem munitionem; quaſi, quod in Tartaro, vt Diui, ferreos plane muros aut in Sicilia, Vulcani operae, fecerint, id in omni vbique vrbe fecerint. Ebraica quoque, quibus, fruſtra ſatis, hic vtitur, et vitioſiſſime, qui literas, ſunt excuſa et praepoſtere, quae ne legere quidem Ebraice poſſis, nedum intellexiſſe. Ducta autem ſunt ex Deuter. 1, 28. extr. vbi ſic habent: עָרִים גְּדוֹלוֹת וּבְצוּרוֹת בַּשָּׁמָיִם.

ἥπερ τ. κ.) ἧπερ, ſcil. χώρᾳ, μερίδι. Nec male Libb. quidam οἵπερ, *vbi*; vt ποῦ γῆς, (vel apud Sophocl. ποῖ γᾶς;) Lat. *vbi terrarum?*

C. 27. Δέρου] *Ar.* Λέρου. recte. Vna eſt ex Sporadibus. v. *Plinium* IV, 12. V, 31. *Herodotum* V, 125. *Strabon.* XIV, 437. et Epitom. p. 137. *Dinarchum* apud D. Halicarn. Tom. II. p. 118. *Anton. Liberalem* Cap. II. *Aelian.* de Animal. IV, 42. *Suidam* v. Φερεκύδης. Wass. Λέρῳ legendum eſſe, iam viderat *Palmerius* in Exercitation. pag. 56. Dvk.

[βουλομέν.) In Cod. Aug. ad h. v. in marg. adſcr. ἀξιουμένων.] pro ἀξιούντων· nempe vt interpretatio, non pro Var. Lect. Non male; nam *βούλεσθαι* hic ſign. *poſtulare*. σαφῶς, ſi ad *βουλομ.* retuleris, ſignificet *vtique*, diſerte, ausdrücklich, ſchlechterdings.

[ὑπομείναντας) rurſus in marg. Cod. Aug. ἀντὶ τοῦ ὑπομεινάντων.] Antiptoton ergo fecit, qui adſcripſit; quo ſuperſediſſe tamen detur, intellecto αὐτούς· vix enim eſt, vt, tali ſtructura, locum habeat Genit. Ita et mox: ἔξεστι, σαφῶς εἰδότας, rel. pro εἰδόσιν, int. αὐτοὺς, vt ſit Accuſ. c. Infin.

ὅπου γὰρ) ὅπου hic eſt pro εἰ, immo pro ὅτι· vt 1. Cor. 3, 3. ὅπου γὰρ ζῆλος ἐν ὑμῖν, rel. *cum* inter vos vigeant rixae, rel. nonne eſtis (σαρκικοὶ,) vani, leues, rebus friuolis dediti, infirmiores? Vbi ὅπου non poteſt eſſe *vbi*, propter additum ἐν ὑμῖν. 2. Pet. 2, 11. (non verentur *n* agiſtratibus, principibus conuiciari:) ὅπου ἄγγελοι rel. i. e. *cum* (tamen) ne angeli quidem, rel. Liu. 21, 12. *vinci animos, vbi alia vincantur*, i. e. *cum* al. vinc. Quod deinde, ἔσται redundare, vult Schol. et recte arguit Abr. et ordinem liquido ſatis conſtituit; nec Portus non vidit; niſi, quod parentheſi incluſit verba: *vbi plane cognouiſſent*, ad vv. *certandum eſſet*; rectius illa ac ſimplicius ad ſuperiora ſtatim relaturus v. *confligeret*, illis deinde ſubiectis. Ordo autem eſt: ὅπου γὰρ ἔξεστιν ἐν ὑστέρῳ (alia occaſione) ἀγωνιστέον, εἰδότας, (pro εἰδόσι,) πρὸς ὁπ. τε ναῦς πολ. καὶ ὅσαις τ. σφ. ἔσται, nempe ὁ ἀγὼν, vel ἀγωνίσασθαι, πρὸς αὐτὰς, vel, ὅσαις πρὸς αὐτὰς, ſcil. ταχθησομέναις, ἱκαν. παρεσκευασμ. quod retuleris ad ἔσται, vel ἀγωνίσ. Optimum fuerit, bis intellexiſſe verb. ἀγωνίσ. et ad ſuperius, ἔξεστιν, et ad proximum, ἀγωνίσασθαι· ἔσται ſi abfuerit: non habebimus, quo referatur πρὸς ὁπόσας et ὅσαις.

[ἐν ὑστ.) Schol. abeſt Aug.] ἐν ὑστέρῳ hic eſt, *alio* tempore, alia occaſione; *deinde*, *à l'avenir*.

caſtellum, veniſſet, ad quam ſinus partem *Peloponneſii* appulſi ſtationem habebant, res in proelio geſtas intellexerunt. Nam et Alcibiades *proelio* interfuerat, et cum Mileſiis et Tiſſapherne in acie aduerſus hoſtes ſteterat. Hic autem ipſis ſuaſit, vt, niſi et Ioniam et caeteras omnes res amittere vellent, opem quam celerrime Mileto ferrent, neue per ſuam negligentiam, illam *ab hoſte* circumuallari paterentur. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 342.

27. Atque illi quidem *huic* prima luce *ſtatim* ſuccurrere ſtatuerunt. Phrynichus vero, Athenienſium dux, vbi ex Dero de claſſis hoſtilis aduentu certior factus fuiſſet, quum *ipſius* collegae *eam* exſpectare vellent, vt nauale proelium committerent, negauit aut ſe hoc facturum, aut (quoad poſſet) illis aut alii cuiquam *hoc facere* permiſſurum. Cum enim aliquanto poſt, vbi plane cognouiſſent, aduerſus quot hoſtiles naues, et quo ſuarum ſufficienter et per otium inſtructarum numero aduerſus eas certandum eſſet, confligere liceret, ſe nunquam adductum iri *dicebat*, vt turpi *fugae* probro cedens belli fortunam temere periclitaretur. Nec enim turpe eſſe, Athenienſes cum claſſe ad tempus cedere, ſed longe turpius fore, ſi, quomodocunque res contingeret, vincerentur: et respublica non ſolum in dedecus, ſed etiam in maximum periculum incideret. Cui cum propter clades acceptas vix liceat cum firmo apparatu ſua ſponte, vel etiam magna neceſſitate coactae aliquos aggredi; iam vero quo modo ei non coactae pericula ſua ſponte ſuſcipere *liceret?* Itaque iubebat illos, aſſumtis ſauciis, et peditatu, omnique inſtrumento, quod

Ἐν ὑστέρῳ] χρόνῳ δηλονότι. Ἔσαι ἀγωνίσασθαι] τὸ ἔσαι περιττόν. τὸ δὲ, ὐδέποτε τῷ αἰσχρῷ ὀνείδει εἴξῃς ἀλόγως διακινδυνεύσειν, ἀντὶ τοῦ, ὐδέποτε φεύγων ἀδοξίαν, ἀλόγως διακινδυνεύσειν. Ἢ μόγις ἐπὶ ταῖς γεγενημέναις ξυμφοραῖς ἤ τινι (φησὶ) πόλει διὰ τὰς κατεχούσας συμφορὰς μόγις ἔξεσι μετὰ μεγάλης παρασκευῆς καὶ ἀναγκαζομένῃ προσεπιχειρεῖν τοῖς πολεμίοις, ἐχὶ δὲ ἑκουσίως, ταύτῃ πῶς προσήκει μὴ ἀναγκαζομένῃ πρὸς αὐθαιρέτους κινδύνους ἰέναι; Μετὰ βεβαίας παρασκευῆς] ἤγουν, ἑτοιμασίας πολεμικῆς ἀσφαλοῦς.

τῷ αἰσχρ. ἐν. εἴξ.) Primo, αἰσχρὸν ὄνειδος cur dicat, rationem affert *Abr.* quia ſit *mediae* ſignificationis. Et ſane Heſych. ὄνειδος, — κλέος. Sed nimirum et κλέος *malum, adverſus* rumor, eſſe poteſt. Noſter 2, 45. extr. οἷς — ἀχετῆς πέρι ἢ φόνου, — κλέος ἦ. Ergo et φόνου κλέος eſt. Equidem Pleonaſmum crediderim, vt in *dolo malo*, et *opprobrio turpi*, apud Hor. Serm. 1, 6, 84. (Vbi abeſſe tamen non poteſt *turpi*, quia praec. *non ſolum facto*; additur tamen *opprobrio*.) Nec vero video, quidni et Germani dicamus, citra ſpeciem Pleonaſmi, ein ſchimpflicher Vorwurf. Sed et alia ratio fuit Noſtro, cur αἰσχρῷ adderet, quia negat, hoc eſſe (vere) αἰσχρὸν, nempe re ipſa, per ſe ac vere aeſtimanti, vtut vulgo habeatur, et vero ſit prima ſpecie; plane, vt Febii cunctatio Romae erat *infamis*, quod ipſe quoque ſciret, Liuio auctore, 22, 15. init. at non prudentioribus atque intelligentibus, vt ſalubre reip. Ita, quod plane referendum ſit e diuerſo, praeſentis formidine tardatus Callicratidas, Cicerone memorante, de Offic. 1, 24. a. extr. vertere omnia maluit, quam claſſem ab Arginuſſis reducere; quod ὄνειδος foret apud imperitos, at non (vere et re ipſa) αἰσχρόν. Simillimus huic locus ſuccurrit Gen. 37, 2. extr. דִּבָּתָם רָעָה, *opprobrium* eorum *malum*: οἱ ὁ, ψόγον πονηρόν. Vbi, memorabiliter ſatis, et, quod huc quadret, R. Sal. Iizchak (Iarchius,) vocab. דִּבָּה reſpondere, ait, vocab. Francogall. *parler*, et, quid *loqui* poſſis et *narrare*, hoc vocab. ſignari. Ceterum τῷ ante αἰσχρῷ interpreter τινὶ, *vlli*, *cuipiam*; vt 2. Cor. 1, 17. μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; i. e. τινὶ ἐλαφρίᾳ, *num qua, vllane* leuitate, mobilitate, ſum vſus? εἴξας autem ὀνείδει, ſign. metuentem infamiae, opprobrio paritu-

rum, ei daturum hoc, vt temere diſcrimini ſeſe offerret. Nominat. refertur ad ἔφη ſupra, vbi itidem Nominat. οὔτ' αὐτὸς ποιήσειν.

μετὰ καιροῦ) p. ἐν καιρῷ, *in* tempore, *cum* opportunitate, vt adſit illa, *vbi ſit*.

μετὰ ὀτινοῦν τρ.) pro ὁτῳοῦν τρόπῳ. 2, 41. μετὰ μεγάλων σημείων τὴν δύναμιν παρασκόμενοι.

[ἢ μόγις) Schol. Aug. abeſt φησὶ, et pro μόγις eſt μόλις.] Non μόλις ideo tamen legiſſe centendus Schol. ſed vulgarem ſcripturam poſteri temporis ſecutus. προσεπιχειρεῖν in Schol. aut pro ſimplici eſt, vt in προσαιτεῖν, Xen. Mem. L. 1, 2, 29 προσδόμενοι, Noſtro 2, 41. poſt init. in προσβοηθεῖν, aliis, aut ſign. *vltro*, *inſuper*, cum *iam* tot malis affecta laboret; vt vix ſatis ſe tueatur, nedum vt *etiam* pugnis ſeſe offerat; nodum barju.

[μετὰ βεβ.) Schol. d. Aug.] vt pleraque leuiorum.)

καθ' ἑκουσίαν) ſcil. βούλησιν, προαίρεσιν, pro ἑκουσίως. Sed qui diſſerat hoc ab αὐθαιρέτοις κινδύνοις, quod vt *maius* deinde afferat? Nempe hoc opponitur tantum τῷ πάνυ γε ἀνάγκῃ, nulla τοῦ ἑκουσίαν ratione iam habita, aut hoc, κ. ἑκουσ. iungendum τῷ μετὰ βεβαίου παρασκευῆς, vbi locus fortaſſe fuerit τῷ καθ' ἑκουσίαν· qui apparatus nunc illos deficiat.

ποῦ γε δὴ) ποῦ pro πῶς· vt fortaſſe 1. Pet. 4, 8. *Quod ſi pribi vix euaſuri ſunt: ὁ ἀσεβὴς — ποῦ φανεῖται; quo* tandem *modo* impius ſteterit?

ἦλθον ἔχοντες, ἃ δ' ἐκ τῆς πολεμίας εἰλήφασι, καταλιπόντας, ὅπως κἄφαι ὦσιν αἱ νῆες, ἀποπλεῖν ἐς Σάμον· κἀκεῖθεν ἤδη ξυναγαγόντας πάσας τὰς ναῦς, τὰς ἐπίπλους, ἢν πῃ καιρὸς εἴη, ποιεῖσθαι. ὡς δὲ ἔπεισε, [καὶ ἔδρασε] ταῦτα· καὶ ἔδοξεν ἐκ ἐν τῷ αὐτίκα μᾶλλον, ἢ ὕστερον, ἐκ ἐς τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ, ἐς ὅσα ἄλλα Φρύνιχος κατέστη, ἐκ ἀξύνετος εἶναι. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἀφ' ἑσπέρας εὐθὺς τούτῳ τῷ τρόπῳ ἀτελεῖ τῇ νίκῃ ἀπὸ τῆς Μιλήτου ἀνέστησαν. καὶ οἱ Ἀργεῖοι [q] κατὰ τάχος καὶ πρὸς ὀργὴν τῆς ξυμφορᾶς ἀπέπλευσαν ἐκ τῆς Σάμου ἐπ' οἴκου.

κή· Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἅμα τῇ ἕῳ ἐκ τῆς Τειχιούσσης ἄραντες, ἐπικατάγονται, καὶ μείναντες ἡμέραν μίαν, τῇ ὑστεραίᾳ καὶ τὰς Χίας ναῦς προσλαβόντες, [r] τὰς μετὰ Χαλκιδέως [s] τοπρῶτον ξυγκαταδιωχθείσας, ἐβούλοντο πλεῦσαι ἐπὶ τὰ σκεύη, ἃ ἐξείλοντο ἐς Τειχιῦσσαν [t] πάλιν. καὶ ὡς ἦλθον, Τισσαφέρνης τῷ πεζῷ παρελθών, [u] πείθει αὐτὰς ἐπὶ [v] Ἴασον, ἐν ᾗ Ἀμόργης, πολέμιος ὤν, κατεῖχε, πλεῦσαι. καὶ προσβαλόντες τῇ Ἰάσῳ αἰφνίδιοι, καὶ ἀ προσδεχομένων [x] ἀλλ' ἢ Ἀττικὰς ναῦς εἶναι, αἱροῦσι. καὶ μάλιστα ἐν τῷ ἔργῳ οἱ Συρακούσιοι † ἐπηνέθησαν, καὶ τόν τε Ἀμόργην ζῶντα λαβόντες, Πισσούθνα νόθον υἱόν, ἀφεστῶτα δὲ βασιλέως, παραδιδόασιν οἱ Πελοποννήσιοι Τισσαφέρνει ἀπαγαγεῖν, εἰ βούλεται, βασιλεῖ, ὥσπερ αὐτῷ προσέταξε. καὶ τὴν Ἴασον διεπόρθησαν· καὶ χρήματα πάνυ πολλὰ ἡ στρατιὰ ἔλαβε· παλαιόπλουτον γὰρ ἦν τὸ χωρίον. [y] τούς τ' ἐπικούρους τοὺς περὶ τὸν Ἀμόργην παρὰ σφᾶς αὐτὰς κομίσαντες, καὶ ἐκ ἀδικήσαντες, ξυνέταξαν, ὅτι ἦσαν οἱ πλεῖστοι ἐκ Πελοποννήσου· τό, τε πόλισμα [z] Τισσαφέρνει παραδόντες, καὶ τὰ ἀνδράποδα πάντα, καὶ δῆλα καὶ ἐλεύθερα, ὧν καθ' ἕκαστον, [a] στατῆρα Δαρεικὸν παρ' αὐτοῦ ξυνέβησαν λαβεῖν. ἔπειτα ἀνεχώρησαν ἐς τὴν Μίλητον. καὶ Πεδάριτόν τε [b] τὸν Λεοντος ἐς τὴν Χίον ἄρχοντα Λακεδαιμονίων [c] πεμψάντων,

q κατατάχος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* *r* Nihil tale ſupra vidimus, nouimus enim, paulo poſt foedus factum Chios cum decem nauibus fugae ſeſe mandaſſe, inſequentibus Athenienſibus: ſed tamen Chalcideus non aderat. Suſpicor itaque, locum eſſe mendoſum, aut illum, Cap. 19. καὶ ἐλθούσης παρὰ Χαλκιδέως ἀγγελίας. *F. Port.* μετὰ Χαλκιδέας Aug. *s* Τὸ πρῶτον *Ar. C. Baſ. Caſſ. Gr.* Aug. *t* πόλιν Mſqu. *u* Πεῖθειν *Ald. Flor.* *v* Ἰασσὸν ſcribendum cum *Strabone* et *Stephano*. Verum, cum apud *Goltzium* nummus exſtet cum inſcriptione ΙΑΣΕΩΝ, liquet, cum ſimplici *σ* aliquando exaratum fuiſſe. Ἐπὶ τὴν Ἰάσσον *Cl.* Hvds. *x* Scil. ἄλλας ἢ Ἀττικὰς etc. *F. Port.* † ἐπενέθ. Mſqu. et mox *λαβόντες ζῶντα*. *y* Τούς τε ἐπικούρους *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. qui et mox *παρασφᾶς*, vno voc. *z* Τισσαφέρνη *Gr.* *a* De valore ſtateris Darici, vide *Gronouium* de Pecunia vet. p. 168. 169. et *Bernardum* de Menſuris et Ponder. p. 114. 115. 120. Hvds. Δαρεικὸν ex emendatione pro Δωρικὸν *Caſſ.* δωρικὸν et Aug. ſed m. rec. ſuper *ω* ſcr. *α* id. antea καθέκαστον. Mox παρ' αὐτοῦ Mſqu. cui et *d.* τὴν ante Μίλητον. *b* Τὸν recens manus addiderat *Caſſ.* *c* Πέμψαντες *Cl.*

καὶ ἔδρ.) Non video, cur in Parentheſin conſecerit haec verba Duker. quibus omiſſis, Conſequens futurum non ſit, quod reddatur τῷ ὡς ἔπεισε· cui reſponſurum καὶ ἔδρασε ſit, *ita etiam fecit*. Neque enim καὶ ἔδοξεν poſſit eſſe Conſequentis loco, vel propter καὶ, vel, quod ex ſolo illo τῷ πεῖσαι, niſi et τὸ δρᾶσαι accederet, non poſſet prudens deinde haberi. Nam, etiamſi ὡς legeris, i. e. οὕτως, abrupta tamen nimis oratio fuerit, nec ſatis Thucydidea.

ἀτελ. τῇ ν.) ſcil. σὺν, ἀτελῇ καταλιπόντες τὴν νίκην.

ἀνέστ.) Ebraiſmum paene ſapit, quod ἀναστῆναι hic ſign. ἀνακωρεῖν. ἀπέστησαν legere ſubeat; quod *abſcedere* ſign. Luc. 4, 13. 2. Cor. 12, 8. Sed neque Var. Lect. fauet, nec neceſſitas iubet.

πρὸς ὀργὴν) i. e. ὑπ' ὀργῆς, ob iram. V. Ind. Vel, μετ' ὀργῆς, vt πρὸς ὀργὴν εἰπεῖν, Noſtro, de Pericle.

τ. ξυμφ.) p. διὰ τὴν ξυμφοράν. Saepius iam notatum.

C. 28. ἐπικατάγ.) Non is ſane ſum, qui in particulis aſſeverem; hic tamen non plane ſpreuerim, ἐπὶ verti *in locum* degreſſorum.

ξυγκαταδ.) et ξὺν et κατὰ, hic redundat; Nam ξὺν eſt iam in μετὰ Χαλκ. et κατὰ in διώκειν, ſicut ἐπὶ, nil plane ſign.

ἐπὶ τὰ σκ. — — πάλιν) Obſcura ſane oratio. Nam quid ſunt σκεύη, aut quae? Quid deinde, ἐξείλοντο τὰ σκεύη; Quo denique referas ἐς Τειχ. vtrum ad πλεῦσαι, quod ſimplicius, an ad ἐξείλοντο, vt εἰς T. ſit pro ἐν Τειχιούσσῃ, aut ἐξείλοντο ſignificet delecta, excerpta, vbi depoſuerant? πόλιν, quod habet C. Mſq. pro πάλιν, nil expedierit, vt plane otioſum; et vero *iam antea* ibi fuerant; h. cap. et 26. extr. vbi quid egerint tamen, quod huc faciat, nihil legas. Omnium maxime incommodat verb. ἐξείλοντο, quod, ſi voc. σκεύη patiatur, interpreter, *exſignauerant*, ſelegerant, nempe materiam nauibus fabricandis. Sed nimirum laxa eſt ſatis ſignificatio τῶν σκευῶν, quae omnem apparatum et qualemcunque intelligi patiatur, quem ibi ſelegerint, excerpſerint, ſepoſuerint, pro tempore inde deportaturi. Nam ἐπί τι πορεύεσθαι, ἰέναι, πλεῦσαι, ἐλθεῖν, Noſtro vtique paſſim, ſign ire, venire *ad conferendum* aliquid ac petendum, vt ἐπὶ ὕδωρ ἰέναι, aquam *petitum* ire; nach Waſſer, nach etwas gehen. Sed ἐς Τειχ. *bis* intellexerim, et ad πλεῦσαι, et vero ad ἐξείλοντο, certe ex quo repetatur, ἐκεῖ, vel ἐν Τειχιούσσῃ·

secum attulerant, caeteris vero rebus, quas ex hostico cepissent, relictis, vt naues leuarentur, in Samum quam velocissime nauigare. Illinc autem iam nauibus in vnum contractis, incursiones *in hostem* facere, sicubi tempus opportunum foret. * Cum autem Phrynichus *suis collegis* haec persuasisset, ac feciſſet, non magis in praesentia, quam in posterum, nec in hoc tantum, sed etiam in omnibus aliis negotiis, quae ipsi delegata fuerunt, non imprudens est habitus. Hunc igitur in modum Athenienses statim sub vesperam, imperfecta victoria, castris motis a Mileto discesserunt. Argiui vero, propter cladem acceptam irati, ex Samo domum celeriter abierunt. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. V. C. Varr. 342.

28. Peloponnesii autem ipso statim diluculo, castris e Tichiussa motis, post *Athenienſium discessum*, *ad Miletum* appellunt, et vnum diem *illic* morati, postridie assumtis etiam nauibus Chiis, quas cum Chalcideo venientes hostium classis ante fuerat insequuta, † statuerunt ad Tichiussam redire, vt instrumentum, quod *ex nauibus* exportatum *illic* reposuerant, assumerent. Cum autem *illuc* peruenissent, Tissaphernes cum *suo* peditatu *ad illos* accessit, ipsisque persuasit, vt aduersus Iasum (vbi Amorges, qui *regis*, *a quo defecerat*, hostis erat, *se* continebat) nauigarent. Iasum autem repente aggressi, et *oppidanis* non opinantibus, alias esse quam Atticas naues, ceperunt. In hoc autem opere praecipua fuit Syracusanorum laus. Cum igitur Peloponnesii Amorgem, Pissuthnae filium nothum, qui a rege defecerat, viuum cepissent, Tissapherni tradiderunt, vt *eum* (si vellet) ad regem abduceret, quemadmodum ipsi *rex* imperauerat. Iasumque diripuerunt, et exercitus maxima pecuniae vi potitus est. Hoc enim oppidum a priscis vsque temporibus locuples erat. Caeterum auxilia, quae Amorges circa se habuerat, *Peloponnesii* ad se ipsos traducta, nulloque maleficio affecta, suis ordinibus admiscuerunt, quod *eorum* plerique essent Peloponnesii. Cum autem id oppidum Tissapherni tradidissent, omnesque captiuos, tam seruos, quam liberos, pactione cum illo facta, vt in singula capita singulos stateres Daricos sibi numeraret, postea Miletum redierunt. Et *illinc* Pedaritum, Leontis *filium*, quem Lacedaemonii magistratum in Chium miserant,

* Vt Phrynichus haec persuasit, ita et se it, ac etc. HVDS. † Statuerunt redire in Tichiussam, gratia lemborum, quos subtraxerant. *Valla.* Ad impedimenta, quae Tichiussae reliquerant, redire statuerunt. *Acacius.*

Καὶ πρὸς ὀργὴν τῆς ξυμφορᾶς] ὀργιζόμενοι διὰ τὴν συμβᾶσαν αὐτοῖς συμφορὰν περὶ Μίλητον. Ὥσπερ αὐτῷ προσέταξεν] ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε. Ξυνέταξαν] ἦγων συνηρίθμησαν.

eadem breuitate, qua in ἐκ Noſtro ſimul τὸ ἐν comprehendatur. *Lembum* quidem vel ſcapham ſignificare poteſt certe σκεῦος Act. 27, 17. extr. Sed hic quid tunc ſit ἐξείλοντο; Ad πλεῦσαι tantum referenti ἐς Τειχ. comma ponendum fuerit poſt ἐξείλοντο. Quidni tamen, ne cui praeiudicium interpretandi afferam. Sed nimirum ita plane ſe res habuerit, vt complura Tichiuſſae ſ. legerint, compoſuerint, vſibus ſuis aptarint, *ad quae* (repetenda, nauibus auferenda,) iam redirent.

Ἴασον] Ita apud Noſtrum 8, 26. extr. 36. init. 14. med. *Laertium* II. 111. Archeſtratum apud *Athenaeum* III. p. 105. *Plutarch.* de ſolertia animal. p. 984. in *Notitia* Epiſcopat. *Aelian.* de Animal. VI, 15. et *Suida*. *Polybius* cum σσ et *Liuius*; ſed hi libri in Geographicis corruptiſſimi: ſic tamen *Ptolemaeus* etiam in *Mſſ. Coiſlin.* *Appian.* et *Strabo*. *Plinius* et *Mela* cum Noſtro. WASS. In *Laërtio* Ἰασσεὺς pro Ἰασεὺς ſcribendum, cenſent *Caſaubonus* et *Menagius*, et eodem modo in *Suida* v. Χοιρίλος *Menagius*. DVK.

ἐν ᾧ — κατεῖχε) pro ἦν· vel int. τόπον, vel, τὰ πάντα, τὴν ἀρχήν, *ſummam* rerum, aut etiam ἑαυτὸν, ſich) aufhielt. Dictum, vt, οἰκεῖν, κατοικεῖν ἐν πόλει, *habitare in vrbe, terra*, et, *vrbem, terram*, οἶκον.

Ἀμόργης] Seruum regis vocat *Andocides* Orat. III. p. 281. WASS.

οὐ προσδεχ. ἄλλ' ἢ Ἀττ. rel.) Primo προσδέχεσθαι aut ſign. hic ἐλπίζειν, νομίζειν, non ex vſu ſane veteri; aut breuius dictum pro, προσδεχ. αὐτὰς διὰ τὸ νομίζειν, οὐκ εἶναι ἄλλ' ἢ rel. V. Philol. Th. P. p. 93. lit. ε.) ἄλλ' ἢ deinde non in ἀλλὰ ἢ ſoluerim cum *Abr.* ſed in ἄλλο, vel ἄλλας, ἤ. Nec magis eidem aſſentiar, 2. Cor. 2, 5. ἀλλ' ἀπὸ μέρους interpretanti ἀλλ' ἢ, *niſi*. Neque enim ἐπιβαρῶ illic ad πάντας ὑμᾶς referendum, vbi ſenſu caret, ſed ſimpliciter accipiendum, ἵνα μὴ ἐπιβ. *ne* (quid) *grauius dicam*; et πάντ. ὑμ. pendet a λελύπηκε, ſicut ἐμέ.

ἐπηνέθ.) ita ſe (rem) geſſere, vt laudarentur: Liuius dicat: eorum *praecipua opera*, virtus, *enituit*. Inſolita ſane forma huius Aor. 1.

[ὥσπ. αὐτ.) Schol. abeſt Aug.]

παλαιόπλ.) Quo minus ſolitum hoc v. eo frequentius diverſum illi νεόπλουτος.

[ξυνέταξ.) Schol. Aug. ſic habet: pro Schol. Vg. ἀντὶ τοῦ, κατέταξαν εἰς τὸ ἴδιον στράτευμα.] Poſſis tamen et ſimpliciter intelligere, *compoſuerunt*, per ordines et manipulos *ordi-*

ἀποστέλλουσι πεζῇ [d] μέχρι Ἐρυθρῶν, ἔχοντα [e] τὸ παρὰ Ἀμόργου ἐπικουρικόν, καὶ ἐς τὴν Μίλητον αὐτῇ Φίλιππον καθιστᾶσι. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

κθ'. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῳ χειμῶνος, ἐπειδὴ τὴν Ἴασον κατεσήσατο ὁ Τισσαφέρνης ἐς Φυλακήν, παρῆλθεν ἐς τὴν Μίλητον, καὶ μηνὸς μὲν τροφὴν, ὥσπερ ὑπέσχε ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ἐς δραχμὴν Ἀττικὴν ἑκάστῳ πάσαις ταῖς ναυσὶ διέδωκε· τῷ δὲ λοιπῷ χρόνῳ ἐβούλετο τριώβολον διδόναι, ἕως ἂν [f] βασιλέα ἐπέρηται· ἢν δὲ κελεύῃ, ἔφη, δώσειν ἐντελῆ τὴν δραχμήν. Ἑρμοκράτους [g] δὲ ἀντειπόντος, τῷ Συρακουσίῳ στρατηγῷ, (ὁ γὰρ [h] Θηραμένης, ὢν ναύαρχος ὤν, ἀλλ' Ἀσυόχῳ παραδῶναι τὰς ναῦς ξυμπλέων, μαλακὸς ἦν περὶ τῷ μισθῷ·) ὅμως δὲ παρὰ [i] πέντε ναῦς πλέον ἀνδρὶ ἑκάστῳ, ἢ τρεῖς ὀβολοὶ, ὡμολογήθησαν. [k] ἐς γὰρ πέντε ναῦς καὶ πεντήκοντα τρία τάλαντα ἐδίδου τῷ μηνός· καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσῳ πλείους νῆες ἦσαν τούτῳ τῷ ἀριθμῷ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τοῦτον ἐδίδοτο.

d Μέχρις Ἐρυθρῶν *Reg.* Μέχρι Ἐρυθραίων *Dan.* *e* παρὰ d. Mſqu. Τὸ περὶ τὸν Ἀμόργην ἐπικουρικὸν malit *Ae. Port.* Nam ſupra dicitur, τὰς ἐπικούρους τὰς περὶ τὸν Ἀμόργην. Hvds. *f* Βασιλέως ἐπέρηται *Dan.* *g* Δ' ἀντειπόντος *Gr. h* Θηριμένης hic et infra *Caſſ. Gr.* Aug. In *Caſſ.* hic corrector *α* ſuper *ι* poſuerat. *i* Tres poſteriores literae vocis πέντε in *Caſſ.* recenti manu ſcriptae erant, deleta ſcriptura vetere, et relicto vacuo ſpatio inter τε et ναῦς. παρὰ πεντήκοντα, etc. vel delendum τὸ πεντήκοντα. Vel, ſi hoc non placeat, pro τρία τάλαντα legendum τριάκοντα. Cum hoc loco confer alium *Xenophontis*, p. 258. *Ed. Steph.* p. 441. *Ed. Leuncl. Palmerius.* Hvds.

narunt: ſie formirten, rangirten ſie. Etenim, ſi ſenſus fuerit, quem Scholl. afferant: dicendum plane fuerit ξυνετάξαντο· ne ἑαυτοῖς quidem omiſſo.

τὸ παρὰ Ἀμ ἐπικ.) Sane παρὰ c. Genit. ſign. a *volente* miſſum vel acceptum; At hic ſign. quod *ab* eo abduxiſſent, vi cepiſſent. Hinc Var. Lect. περὶ τὸν Ἀμόργην, et in Mſqu. plane omiſſum παρά. Sed et alibi Noſter, παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἑλόντες· nec Latini refugerint, *ab hoſte*, *ex hoſte*, captas vrbes, i. e. ei ademtas.

αὐτ.) Quorſum αὐτοῦ, vbi iam adſit ἐς τὴν Μίλητον; Quid, ſi αὐτὴν legerimus: in *ipſa* Mileto, quae a reliquis regionibus diſtinguatur? An αὐτοῦ eſt, in iſtis regionibus, et ἐς Μίλητον pro ἐπὶ τὴν Μίλ. qui immineret Mileto, eam obſervaret?

C. 29. ἐς φυλ.) i. e. ὥστε εἶναι φυλ. *ita* aptaret, *vt* praeſidium *eſſet*; zu einem Poſten; aut εἰς pro κατὰ, *qua:* conſtituerat eam, aptarat, *qua* praeſidium, qua milites; militibus, in Anſehung der Beſatzung. Illud praetulerim paene. Cf. Philol. Thuc. P. p. 138. 139.

Ὥσπερ ὑπέσχ.] De hac ſignificatione vocis ὑφίσημι dictum eſt ad Lib. IV. Cap. 39. Dvk.

ἐς δραχμ. ἑκ.) i. e. ita, vt drachmam quisque acciperet; drachma vna computata in ſingulos, in capita. Non a διέδωκε pendet ἑκάστῳ, ſed iung. ἐς δραχμὴν ἑκάστῳ, p. κατὰ δραχμ. ἑκ. für jeden.

[πάσ. τ. ν.) Schol. Aug. d. ἀντὶ τοῦ, et leg. τοῖς ἐν πάσαις ταῖς ναυσί.] Neutrum recte ſatis, neque in Vulg. neque in Aug. quorſum enim referas ἑκάστῳ; Neque ἐν ſatis commode omittatur. Ordo eſt, quem antea indicatum dedi.)

τοῦ δὲ λ. χρ.) Scil. πέρι, vel ἕνεκα, χάριν· aut pro εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον. λοιπὸς eſt pro μέλλων, *poſthac* futurum. *Singulis remigibus* ſuo iure addit Port. propugnatoribus excluſis. Nec vero, contentos iſto ſtipendio nautas eſſe, volebat Tiſſapherines, aut ſatis illud habere; qui enim: ſed ſumtum leuare Lacedaemoniis, quod deeſſet, daturis atque expleturis, zu Hülfe, non ipſe, aut rex, ſolidum ſolus. Quod reputanti, nimia fere opera videtur, in qua ſe torſerit Duker. V. tamen infr. ad vv. παρὰ πέντε.

ἀντειπ.) non additur, *quid* ἀντεῖπε· ſed ſimpliciter ſign. *repugnante*, obloquente; als er Einwendungen machte, Gegenvorſtellung that.

παραδ. ξυμπλ.) int. ὥστε, εἰς τὸ παραδ. ὡς παραδώσων· quod poſſet profecto Thuc. niſi iam adeſſet aliud Particip. ξυμπλέων.

μαλακὸς) *facilior*, commodior, nachgebender, gefälliger; vel, *minus firmus*. Poſſis etiam vertere, *timidior*, qui Tiſſaphernem offendere nollet, niſi propior ratio adſit, et per ſe in promtu: quia, non *ipſe* claſſem ducturus, ſed *alii* traditurus, immo alium, qui duceret, arceſſere iuſſus, alius nomine et cauſſa pugnare, ſuamet inuidia, haud ſane vellet. (poterat et ὀκνηρὸς idem dicere.) Ariſtoph. Plut. p. 26. init. Ed. Frob. μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν.

περὶ τ. μισθ.) Non bene Port. *in exactione ſtipendii*. Nam exactioni, der Eintreibung, a Tiſſapherne, qui locus? Redderet, *in vrgenda*, *poſtulanda* mercede.

ὅμως δὲ) redundat δὲ, quia ὅμως refertur ad Antec. ἀντειπόντος. Sed nimirum parentheſi datum longiori, vt γὰρ Gal. 2, 6. extr. ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες, rel. Vbi anacoluthon quoque Parentheſis peperit, cum ante illam coepiſſet Paullus: ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων.

παρὰ π.) Si παρὰ hic eſt *praeter*, *exceptis*, quod ſign. ſane, vt 2. Cor. 11, 2. τεσσαράκοντα (πληγὰς) παρὰ μίαν, *minus vna:* non apparet, cur mox dicat Thuc. reliquis quoque, quae excederent illum numerum, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, i. e. tantundem, fuiſſe promiſſum. Nec vero apparet, *quaenam* fuerint quinque illae naues, quae ſic exciperentur, ſeu, vt *plus* acciperent, quod credibile non ſit, vt i drachma viritim liberaliter ſatis promiſſa fuerit, ſiue, vt *minus*, quod ineptum rurſus, in quinquaginta quinque naues, quin plures, dare paratum, in quinque ſolas dare nolle. Nec ſupra ſeorſum memorantur quinque naues c. 26. ſed ſtatim computantur quinquaginta quinque. Quid, ſi παρὰ hic ſit πρὸς, εἰς, vt in παρελθεῖν init. h. cap. παρῆλθεν ἐς τὴν Μίλητον, et L. 1. c. 2. extr. παρ' Ἀθηναίους ἐχώρησαν, et, propius huc, παρὰ μῆνα, παρὰ πᾶν ἔτος, *in* ſingulos; deinde verba, καὶ πεντήκοντα, loco mota exiſtimentur, et retrahantur ad παρὰ πέντε· vt ſenſus ſit: in 55. naues promiſſum plus triobolo ſingulis; *in quinas* enim naues terna talenta menſtrua dabat;

ad Erythras vsque itinere pedestri mittunt, cum iis copiis auxiliaribus, quas circa se Amorges habuerat, et Philippum illic Mileto praeficiunt. Atque haec aestas excessit. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 93. 1. U. C. Varr. 342. Post Oct. 2.

29. Insequenti autem hyeme Tissaphernes, posteaquam Iasum praesidio muniuit, Miletum aduenit, et, quemadmodum Lacedaemone promiserat, menstruum stipendium nauibus omnibus numerauit, singulas drachmas Atticas viritim: in reliquum vero tempus ternos obolos *quotidie singulis remigibus* persoluere volebat, donec regem consuluisset. Dicebat autem, se integras drachmas *singulis* persoluturum, si *rex* iussisset. Verum Hermocrate Syracusanorum duce contradicente, (Theramenes enim, quod *ipse* non esset nauarchus, sed ad tradendam Astyocho classem cum illis nauigaret, in stipendii exactione remissior erat) tamen inter eos conuenit, vt, praeter quinque naues, plus quam terni oboli viritim persoluerentur. Nam quinque et quinquaginta nauibus terna talenta in singulos menses dabat: caeterisque nauibus, quae vltra hunc numerum erant, ad hanc ipsam rationem *pro rata portione* soluebatur.

Πάσαις ναυσὶ διέδωκεν] ἀντὶ τοῦ, ἐν πάσαις ταῖς ναυσί. Μαλακὸς ἦν περὶ τὸ μισθοῦ] ἦγεν, οὐκ ἐντόνως ἐδὲ σφοδρῶς ἀπῄτει. Ὡμολογήθησαν] συνεφωνήθησαν.

(id quod nec nimium fuerit, nec parum) et, quot partibus plures essent hoc numero, (quinario,) toties, tot partibus plus dabatur eodem modo, nempe in quinas naues trina talenta; decies ergo tria talenta, et pro solido vndecies trina, tricena trina; quia 55. continet quinarium vndecies. ὅσῳ tunc intell. non addendo, sed multiplicando, quot partibus, wie viele mal mehr, als fünf, decuplo nempe plura, decem quinarii supra vnum, quae basis esset ac fundamentum computandi, lex et formula: quinis nauibus terna, ergo reliquis (50.) tricena. Quod si cui hoc displicuerit; nam nec mihi placet, vel ob vsum τοῦ παρὰ, quem et illud tamen firmet, παρὰ τοσοῦτον ἦλθε κινδύνου, i. e. πρὸς, εἰς, vel, quia libri non faueant, vel ob computandi modum, vt rem expediturum, ita vix satis efficiendum e verbis, ὅσῳ πλείους ὦσαν τ. τοῦ ἀρ. quae non multiplicandi nota sit, sed addendi: is vero confugerit ad id, quod supra posuerim: non *omne* nimirum stipendium aut solidum datum a Tissapherne, sed adiumentum, cui quod deesset, Graeci scil. explerent. Vnde distingu. deinde ἐδίδου, nempe ὁ Τισσαφ. et ἐδίδοτο, *dabatur*, a Peloponnes. Siculisque, a Tissaph. acceptum. Difficillimum huncce Nostri locum, veluti scopulos terrae iam imminentes, in extremo fere opere offendimus. Laborauimus in quibusdam; in nonnullis fortasse aestuauerimus: at hic obhaesimus plane, nec dum extricavimus quidquam aut promouimus: nec pudet, vbi tales Viri obhaeserint, Palmer. Meibom. Duker. quorum magnitudini si ex vlla parte contuliss me ausim, risum vltro mihimet debeam. Ac tamen, vbi solidum exsoluere non possemus, *partem* soluere iusso Tissapherne, cum creditoribus (lectoribus) vtcunque decidimus. Abreschii interpretatio, iungentis παρὰ πέντε ναῦς πλέον, Germ. um (für) fünf Schiffe mehr, more eius, inconsulto verborum tenore prolata, illico euertitur vno vocabulo ἤ, quod iungi vtique iubeat, πλέον — ἢ τρεῖς ὀβολοί, vt semper haereat difficultas in verbis παρὰ πέντε ναῦς. Obs. etiam: πλέον, ἢ τρεῖς ὀβολοί, ὡμολογήθησαν. Debebat, ὡμολογήθη, ad πλέον, vt primarium subiectum; sed propiori nimirum dedit; vt 3, 67. extr. ἦν οἱ ἡγεμένες, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς, — — τὰς διαγνώμας ποιήσοσθε· scriberet, ποιήσονται, ad ἡγεμένες· sed propiori ὑμεῖς, dedit Pers. 2. Liu. 6, 16. extr. *bina iugera et semisses agri assignati*, pro *assignata*, ad *iugera*; et alibi: *quantus numerus antea nunquam*, *legiones decem effectae*. Debebat *effectus*, ad *numerus*, ad quod tamen hic intell. *effectus*; alioqui scriberet, *legionum decem*; et vero in Parenthesi accipi queant verba, qu. *num.* nunquam, aut vt *legiones decem* sit vnicus et princeps Nominat. Nam, per Appositionem si acceperis *legiones decem*, *effectus* vtique scribendum fuerit. Neque absimilis aberratio Ciceroni excidit, de Nat. D. 2, 63. a. extr. *Canum vero tam sedula custodia*, — *sagacitas* — — *alacritas*, *quid sign. aliud*, *nisi*, *se ad hominum commoditatem esse generatos?* Vbi aut *eos* scriberet, ad *canum*, aut, *eam esse generatam*. *Se* ergo propiori dedit, *generatos* remotiori.

Ἐς γὰρ πέντε ναῦς καὶ πεντήκοντα τρία τάλαντα ἐδίδου τῷ μηνός] Recte vidit *Palmerius*, hanc scripturam stare non posse. Nam, si singulis mensibus in LV. naues non nisi tria talenta, id est XVIII. millia drachmarum Atticarum, data fuerunt, consequens est, singulas naues quolibet mense tantum paulo plus 327. drachmas, et in dies nondum vndecim, tulisse; quod est, vt bene *Palmerius*, absurdissimum. Itaque tentat hunc locum variis coniecturis, quas ex illius Exercitation. pag. 56. descripsit in Var. Lect. *Hudsonus*. Ex his postremam amplectitur, et pro τρία τάλαντα itidem τριάκοντα τάλαντα legit *Meibomius* in Libro de Fabrica Triremium, pag. 559. et seqq. Tom. XII. *Thes. Graev.* Longa est illius disputatio, quam in pauca contraham, et meam de ea sententiam, quam potero breuissime, dicam. Primo pro certissimo ponit, in qualibet triremi ea aetate ducentos, cum nautas, tum milites, adeoque in hac LV. nauium classe vndecim millia hominum, fuisse. Deinde verba *Thucydidis*, quae paullo ante haec leguntur, μηνὸς μὲν τροφὴν (ὥσπερ ὑπέσχε ἐν τῇ Λακεδαίμονι) ἐς δραχμὴν Ἀττικὴν ἑκάστῳ πᾶσαις ταῖς ναυσὶ διέδωκε, ita interpretatur, hoc a Tissapherne factum esse ex pacto inter Regem et Lacedaemonios, de quo est Cap. 5. quo Rex promiserit, se primo mense singulis nautis drachmam, sequentibus autem tantum tres obolos, daturum. Postremo illa, ὅμως δὲ παρὰ πέντε ναῦς, et quae sequuntur, hunc in modum exponit: Tissaphernem, quamquam ex pacto cogi non poterat post primum mensem plus, quam tres obolos in capita, id est, talenta viginti septem semis in LV. naues, dare, tamen, vt alacriores redderet Lacedaemonios, pollicitum fuisse, se LV. nauibus in mensem triginta talenta praebiturum, perinde, ac si classis LX.

λ'. Τῷ δ' αὐτῷ χειμῶνος, ([l] τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναίοις, προσαφιγμέναι γὰρ ἦσαν καὶ οἴκοθεν ἄλλαι νῆες πέντε καὶ τριάκοντα, καὶ στρατηγοὶ, Χαρμῖνος καὶ Στρομβιχίδης καὶ Εὐκτήμων, καὶ τὰς ἀπὸ Χίᾳ πάσας καὶ τὰς ἄλλας ξυναγαγόντες,) ἐβούλοντο, διακληρωσάμενοι, ἐπὶ μὲν τῇ Μιλήτῳ τῷ ναυτικῷ ἰφορμεῖν, πρὸς δὲ τὴν Χίον [*] καὶ ναυτικὸν καὶ πεζὸν πέμψαι. καὶ ἐποίησαν [m] οὕτω. Στρομβιχίδης μὲν γὰρ καὶ Ὀνομακλῆς καὶ Εὐκτήμων, τριάκοντα ναῦς ἔχοντες, καὶ τῶν ἐς Μίλητον ἐλθόντων χιλίων ὁπλιτῶν μέρος ἀγαγόντες ἐν ναυσὶν ὁπλιταγωγοῖς, ἐπὶ Χίον, † λαχόντες, ἔπλεον· οἱ δ' ἄλλοι, ἐν Σάμῳ μένοντες, τέσσαρσι καὶ ἑβδομήκοντα [**] ναυσὶν ἐθαλασσοκράτησαν, καὶ ἐπίπλουν τῇ Μιλήτῳ ἐποιοῦντο.

λά. Ὁ δ' Ἀσύοχος, ὡς τότε [††] ἐν τῇ Χίῳ ἔτυχε, διὰ τὴν προδοσίαν, τὰς ὁμήρους καταλεγόμενος, τότε μὲν ἐπέσχεν, [n] ἐπειδὴ ἤσθετο [o] τάς τε μετὰ Θηραμένους ναῦς ἡκούσας, καὶ τὰ περὶ τὴν ξυμμαχίαν βελτίω ὄντα· λαβὼν δὲ ναῦς, τάς τε Πελοποννησίων δέκα, καὶ Χίας δέκα, ἀνάγεται. καὶ προσβαλὼν [p] Πτελεῷ, καὶ ἀχ ἑλὼν, παρέπλευσεν ἐπὶ Κλαζομενάς· καὶ [q] ἐκέλευεν αὐτῶν τὰς τὰ Ἀθηναίων φρονοῦντας ἀνοικίζεσθαι ἐς τὸν ΔαΦνοῦντα, καὶ προσχωρεῖν σφίσι. ξυνεκέλευε δὲ καὶ Τάμως,

l Οἱ ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναῖοι *Cl.* * καὶ d. Mſqu. *m* Οὕτως *Cl. Reg. Caſſ.* Aug. † λαβόντες Mſqu. ** ναυσὶ Aug. †† ἐτύγχανεν ἐν τῇ Χίῳ Mſqu. *n* Ἐπεὶ δὲ *Gr.* ἐπειδὴ δὲ Mſqu. *o* Τότε *Gr.* Θηριμένους mox Aug. *p* Πτελέᾳ *Caſſ.* Aug. *q* Ἐκέλευσεν *Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu.

nauium, et in ea XII. millia hominum, eſſent. Vnde neceſſario confici, putat, pro τρίε legendum eſſe τριάκοντα. Sed non pauca ſunt in hac interpretatione et emendatione dubia. Nititur ea vnico hoc fundamento de ducentis in qualibet naui hominibus; quod fortaſſis non firmiſſimum eſt. *Herodotus* quidem, cuius auctoritate praecipue pugnat, VII, 174. ſcribit, in mille ducentis et ſeptem nauibus Xerxis 241400. homines fuiſſe, *ducenos in ſingulas naues ſupputando:* ſed addit, quod diſſimulat *Meibomius*, praeter hos ſingulas naues triginta epibatas habuiſſe. At hos de numero ducentorum detrahit *Meibomius*, et ſingulis nauibus Peloponneſiorum tantum ducentos homines, non plures, nec pauciores, vectos, atque ex iis 180. remiges, reliquos 20. partim milites, partim miniſterio alicui praefectos, fuiſſe, putat. Itaque, quum ipſe ab *Herodoto* abeat, fruſtra in eo praeſidium ſententiae ſuae quaerit. Quin, etiam, ſi *Herodotus* plane idem, quod *Meibomius*, dixiſſet, tamen ex eo nondum pro certiſſimo demonſtrari poſſet, Peloponneſios aliosque Graecos tunc eamdem, quam olim in inſtruenda claſſe Xerxem, rationem ſequutos fuiſſe. E verbis *Xenophontis* prima ſpecie aliquanto apertius videtur adparere id, quod de ducentis in qualibet triremi hominibus ponit *Meibomius*. Nam *Xenophon*, I. Hiſt. Graec. pag. 441. dicit, Cyrum iuniorem ſingulis nautis Peloponneſiorum diurnos tres obolos, et in ſingulas naues menſtruas triginta minas ſtipendii nomine dediſſe; vnde efficitur, ſingulis nauibus ducentos viros vectos fuiſſe. Quum enim triginta minae faciant tria millia drachmarum, in ſingulos dies erogatae fuerunt centum drachmae, id eſt, trioboli ducenti. Sed haec ratio tum demum recte conſtaret, ſi omnes illi ducenti, quos in qualibet naui fuiſſe, contendit *Meibomius*, idem omnino ſtipendium meruiſſent, nec quisquam eorum quidquam, praeter tres obolos in diem, accepiſſet. Iam vero, quum plane probabile ſit, quod ad *Xenophontem* putat *Palmerius*, gubernatores, aliſque, qui honeſtiore aliquo officio in naui fungebantur, plus, quam ceteros, accepiſſe, et remiges ipſos, quod nec *Meibomius* negat, alium alio plus ſtipendii tuliſſe, e *Scholiaſte* Ariſtophanis ad Ranas v. 1106. et e *Scholiaſte* Thucydidis ad VI, 31. conſtet, *Meibomianas* illas rationes ruere, neceſſe eſt. Quibus euerſis, facile intelligitur, emendationem illius, etiamſi, eam veram eſſe, putare velimus, tamen minime ſtabili fundamento ſuperſtrui: et, quod ad inueniendum numerum ducentorum hominum in ſingulis triremibus verba *Thucydidis*, ἐς γὰρ πέντε ναῦς καὶ πεντήκοντα τριάκοντα (ita enim legit, pro τρία) τάλαντα ἐδίδου τῷ μηνὸς, ita interpretatur, quaſi Tiſſaphernes dixiſſet, ſe, quum ex pacto tantum viginti ſeptem talenta cum dimidio in quinquaginta quinque naues deberet, tamen hoc in ſe recipere, vt, donec a Rege reſponſum accepiſſet, ſummam illam ad triginta talenta augeret, perinde, ac ſi ſexaginta naues eſſent, id nihil aliud eſſe, quam, verba ad conceptam animo opinionem torquere, et ex ea vocem fortaſſis non corruptam emendare. Nec magis probare poſſum, quod dicit, inter Regem et Lacedaemonios conueniſſe, vt Rex primi menſis ἐντελῆ μισθὸν, id eſt, drachmam, ceteris autem tantum triobolum nautis penderet. Neque enim de huiusmodi pacto quidquam e *Thucydide* colligas; et, ſi ita conuentum fuiſſet, quo colore, Tiſſaphernem pactum non ſeruare, queri potuiſſent, quod factum fuiſſe, non obſcure ſignificat *Thucydides*, Lacedaemonii? Nam, ſi hi inutiliter pacti erant, ea non Tiſſaphernis, ſed ipſorum, culpa erat. Denique, quum alios reprehendat, vt qui perperam interpretati fuerint haec verba, παρὰ πέντε ναῦς, ipſe ea ita exponit, vt nihil inde lucis huic loco inferatur. Nam vertit ea, *praeter, id eſt, ſupra quinque naues; quippe naues quinque*, inquit, *non excluduntur, ſed includuntur. Supra ceteras naues, quae claſſem Lacedaemoniorum efficiebant, quinque amplius computabantur.* Quae non minus, quam Thucydidis ipſius verba, obſcura et intricata ſunt. Ea quomodo expediri debeant, mihi nondum ſatis liquet. Nam non intelligo, cur, quum Cap. 26. totam claſſem Peloponneſiorum quinquaginta quinque nauium fuiſſe, dixerit, nunc praeter eas quinque, quaſi praecipuas, memoret, easque e numero illarum quinquaginta quinque excludere videatur. Non dubito, quin corruptus ſit locus: ſed, qua in parte vitium haereat, non pro certo poſſum conſtituere. Interim ſuſpicor, quinque has naues ideo praecipue memorari, quod a Lacedaemoniis primum tantum quinque naues ad Chios adiuuandos in-

30. Hac eadem hyeme, Athenienſes, qui apud Samum agebant, (ad eos enim domo praeterea venerant, et aliae quinque et triginta naues, et *earum* duces, Charminus et Strombichides et Euctemon) omnibus nauibus, tam illis, quae ex Chio, quam aliis, quae aliunde venerant, in vnum contractis, *belli prouincias* inter ſe ſortiti, Miletum quidem naualibus copiis oppugnare, ſed aduerſus Chium et nauales et pedeſtres copias mittere ſtatuerunt. Quod etiam fecerunt. Nam Strombichides quidem et Onomacles et Euctemon, cum triginta nauibus, quas habebant, et cum parte grauis armaturae militum ad Miletum profectorum, quos ſecum ducebant in actuariis nauigiis, in Chium ſortito nauigarunt. Caeteri vero *ipſorum collegae* apud Samum remanentes, cum quatuor ac ſeptuaginta nauibus mare obtinebant, et claſſis incurſionibus Miletum infeſtabant. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U.C. Vart. 342.

31. Aſſyochus vero, vt per id tempus apud Chium obſides propter proditionis metum deligebat, ab hac quidem re abſtinuit, poſtquam intellexit, claſſem cum Theramene venire, et res ſociorum in melius proficere. Aſſumtis autem decem Peloponneſiacis nauibus, totidemque Chiis, in altum vela fecit. Cum autem Pteleum adortus fuiſſet, nec expugnaſſet, Clazomenas traiecit: et iuſſit eos, qui ex ipſis *Clazomeniis* cum Athenienſibus ſentiebant, Daphnuntem, *in loca mediterranea*, migrare, et ad ſuas partes transire. Tamus etiam,

Διακληρωσάμενοι] διαμερίσαντες κλήρῳ. Τὰς ὁμήρους καταλεγόμενος] ἀπαριθμῶν. Τότε μὲν ἐπέσχεν] ἑαυτὸν δηλονότι, ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν ὁμήρους.

ſtructae erant, et cum Chalcideo atque Alcibiade Chium venerunt, vt eſt Cap. 6, 8. 11. et 12. E *Palmerii* coniecturis autem maxime probo ſecundam; nec plane vero diſſimile eſſe, puto, quum *Thucydides* ſcripſiſſet, ἐς γὰρ πέντε καὶ τριάκοντα καὶ τάλαντα ἐδίδου τοῦ μηνός, aliquem, qui Cap. 26. quinquaginta quinque naues Peloponneſiorum fuiſſe, legerat, in margine adſcripſiſſe καὶ πεντήκοντα: quae ſuſpicio etiam nonnihil ex eo confirmatur, quod *Thucydides* fere vbique, et vel vno hoc libro plus decies, nomen ναῦς ante vel poſt nomina numerorum, rariſſime autem inter ea ponit. Haec ſi admittatur: loci difficillimi hic ſenſus eſſe poteſt: Tiſſaphernem, quum intellexiſſet, non plures, quam quinque, naues parari, faciliorem fuiſſe in drachma diurna non tantum in has, ſed etiam in alias, quas praeter illas miſſuri eſſent Peloponneſii, promittenda; quod non putaret, admodum multas miſſum iri. Sed, quum deinde numerus illarum ad quinquaginta quinque auctus fuiſſet, primi quidem menſis integrum ſtipendium, id eſt, drachmam promiſſam, omnibus ſoluiſſe; ſed, magnitudine ſumtus deterritum, a priore pacto recedere, et in ceteros menſes pro drachma tantum tres obolos dare voluiſſe. Verum, reclamantibus Lacedaemoniis, in primisque Hermocrate Syracuſano, deinde aliud inter eos pactum initum fuiſſe, e quo, praeter quinque illas naues, quarum praecipua aliqua ratio habita videtur, id eſt, praeter eos, qui his vehebantur, etiam omnes, qui in aliis nauibus erant, non quidem integram drachmam, ſed tamen plus, quam ternos in diem obolos, acciperent. Nam quinque his nauibus tria in menſem talenta, quae e priore pacto plura dabantur, et ceteris omnibus, quantuscumque earum eſſet numerus, ad eamdem rationem, id eſt, non plus, nec minus, quam quot menſibus tria in quinque naues talenta data fuiſſe. Haec nunc eſt mea de hoc loco ſententia, quam, ſi quis meliora me docebit, lubens deſeram. Dvk.

C. 30. Τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναίοις] *Cl.* οἱ ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναῖοι· quomodo et *Valla.* Wass. Si vulgata ſcriptura eſt a *Thucydide:* plane inſolita ſtructura orationis vſus eſt: quae, etiamſi datiuos ad proximum προσαφιγμέναι referas, nihilo minus hiulca et contorta erit; planior futura, ſi γὰρ tolli liceret. Dvk. Dictum more Noſtri, quin Herodoti quoque durius hic tamen, quam alibi, pro: οἱ Ἀθηναῖοι (προσαφιγμέναι γὰρ ἦσαν αὐτοῖς (pro πρὸς αὐτοὺς, vel, *vſu* illorum, *commodo*, rel.) ἐβούλοντο, cet. Nempe Nominat. οἱ Ἀθηναῖοι, quem ἐβούλοντο poſceret, repetendum ex Parentheſi nobis reliquit in ἀφιγμέναι ἦσαν, ſcil. αὐτοῖς. γὰρ tamen mollius paullo adderet τοῖς Ἀθηναίοις. (Sed iam luſus nimirum videatur, talia expediſſe, prae iſto loco, quem modo intactum paene reliquerimus c. 29. extr.)

[διακλῆρ.) Schol. abeſt Aug.]

C. 31. [τοὺς ὁμ. τούτ. μ. ἐπ. ἀπαριθμῶν] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.] Prius, haud dubie improbandum; nam καταλεγ. eſt *legens, excerpens*, deſtinans, auêleſen. Alterum vero probum ſane, nec ſuperuacuum, quia bene expl. τὸ ἐπέσχε.)

τοὺς ὁμ.) redundat Artic. quia nulla dum mentio τῶν ὁμήρων, nec *certi* iam erant deſtinati.

ἐπειδὴ ἦσθ.) δὲ addit Moſqu. male, quia ἐπειδὴ refertur ad ἐπέσχε, nec poteſt eſſe Antec. τοῦ λαβών, rel quoniam hic quoque add. δὲ, vt oppoſitum et relatum (redditum) τῷ μὲν, in verbis, τούτου μ. ἐπέσχε.

ἀνοικίζ.) *ſurſum, retro* a mari, beſſer hinaufwärts, Landeln. 1, 2. extr. (vrbes) ἀνῳκισμέναι εἰσίν· quod ipſe antea expl. Thuc. ἀπὸ θαλάσσης μᾶλλον ᾠκίσθησαν.

ξυνεκέλ.) recte Port. *idem iubebat.* Ita, εἰ σὺ συνεπαινεῖς, ſi *idem* tu probas, ſi *idem* tibi placet. Nonnunquam et συνευδοκεῖν in N. Teſt. *idem probare* ſign. vt Rom. 1, 32. extr.

Ἰωνίας ὕπαρχος ὤν. ὡς δ' ἐκ ἐσήκουον, ἐσβολὴν ποιησάμενος τῇ πόλει, ἔσῃ ἀτειχίσω, καὶ ἐ δυνάμενος ἑλεῖν, ἀπέπλευσεν ἀνέμῳ μεγάλῳ, αὐτὸς μὲν ἐς [r] Φώκαιαν καὶ Κύμην, αἱ δὲ ἄλλαι νῆες κατῆραν ἐς τὰς ἐπικειμένας ταῖς Κλαζομεναῖς νήσους, [s] Μαράθουσαν, καὶ [t] Πήλην, καὶ [v] Δρίμυσσαν. καὶ ὅσα ὑπεξέκειτο αὐτόθι τῶν [x] Κλαζομενίων, ἡμέρας [y] ἐμμείναντες, διὰ τὰς ἀνέμους, ὀκτὼ, τὰ μὲν διήρπασαν καὶ ἀνάλωσαν, τὰ δὲ [z] ἐσβαλλόμενοι, ἀπέπλευσαν [*] ἐς Φώκαιαν καὶ Κύμην, [a] ὡς Ἀσύοχον.

λβ'. Ὄντος δ' αὐτῇ ἐνταῦθα, Λεσβίων πρέσβεις ἀφικνοῦνται, βουλόμενοι ἀποσῆναι· καὶ αὐτὸν † μὲν πείθουσιν· ὡς δ' οἵ τε Κορίνθιοι [b] καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ἀπρόθυμοι ἦσαν διὰ τὸ πρότερον σφάλμα, ἄρας ἔπλει ἐπὶ τῆς Χίου. καὶ, χειμάσθεισῶν τῶν νεῶν, ὕστερον ἀφικνοῦνται [c] ἄλλαι ἄλλοθεν ἐς [d] τὴν Χίον. καὶ [e] μετὰ τοῦτο [f] Παιδάριτος, τότε παριὼν πεζῇ ἐκ τῆς Μιλήτου, γενόμενος ἐν Ἐρυθραῖς, [g] διαπεραιοῦται αὐτός τε καὶ ἡ στρατιὰ ἐς Χίον. ὑπῆρχον δὲ αὐτῷ καὶ ἐκ τῶν πέντε νεῶν στρατιῶται ὑπὸ Χαλκιδέων ὡς ἐς πεντακοσίους ξὺν ὅπλοις καταλειφθέντες. [h] ἐπαγγελλομένων δέ τινων Λεσβίων τὴν ἀπόστασιν, προσφέρει τῷ [i] τε Παιδαρίτῳ καὶ τοῖς Χίοις Ἀσύοχος λόγον, ὡς χρὴ [k] παραγενομένους ταῖς ναυσὶν, ἀποσῆσαι τὴν Λέσβον· ἢ γὰρ ξυμμάχους πλείους σφᾶς ἕξειν, ἢ τὰς Ἀθηναίους, ἢν τι σφάλλωνται, [l] κακώσειν. οἱ δ' ἐκ ἐσήκουον· ἐδὲ τὰς ναῦς, ὁ Παιδάριτος ἔφη, τῶν Χίων αὐτῷ [**] προήσειν.

r Φώκαιαν *Reg.* et paullo post. *s* Reperitur cum duplici sigma apud *Stephanum Byzant.* Hvds. Μαράθουσσαν *Cass.* Aug. Mſqu. et a correctore *Gr.* *t* Πύλην *Cass.* Mſqu. *v* Δρυμοῦσσαν legit *Stephanus* περὶ πόλεων, *Thucydidem* citans; idque multo melius, cum ἀπὸ τῶν δρυμῶν dicatur Δρυμοῦσσα, vel Δρυμοῦσα· et ſic *Polybius*, ac *Plinius*. Δρύμυσσαν *Cl. Gr.* Hvds. Et ita *Cass.* Aug. Mſqu. In *Gr.* Δρύμυσσαν, an Δρίμυσσαν ſit, non ſatis diſcerni poteſt. *x* Ita emendatum erat in *Gr.* fuerat Κλαζομενῶν. *y* Ad τὸ συμαινόμενον refertur, vt et ἐσβαλλόμενοι. Hvds. *z* Ἐσβαλόμενοι *Cass. Gr.* Aug. *a* ἐς τὴν Φώκ. Mſqu. *a* Καὶ *Ar. C. D..n.* † μὲν d. Mſqu. *b* Καὶ οἱ ξύμμαχοι οἱ ἄλλοι *Cl.* *c* Αἱ ἄλλαι *Gr.* *d* Τὴν deeſt *C.* *e* Μετατοῦτο *Reg.* Sic Cap. 35. *Cass.* *f* Παιδάριτος paſſim *Ar. C.* ita pag. 483. et apud *Harpocrat.* Παιδάριτος vocatur ab *Iſocrate* et *Plutarcho* in Apophthegm. Laced. vbi et mater eius Teleutia nominatur. Verum *Plutarchus* in Lycurgo Παιδάρητον vocat. Πεδάριτος *Cl.* Hvds. Ita etiam *Reg.* et *Cass.* Aug. Mſqu. (hic tantum h. c. extr.) vbique hoc et ſequenti Cap. *Dan.* ter. *g* Διαπεραιοῦνται *Gr.* *b* Ἐπαγγειλαμένων *Ar. C. Reg.* *i* Τε manu recenti adſcribitur *Cass.* *k* Παραγενομένοις, et inter verſus a manu recenti παραγενομένους *Cass.* παραγενομένοις Aug. ταῖς ante ναυσ. abeſt Mſqu. *l* Καὶ κακώσειν *Gr.* ** προήκειν Mſqu.

ἐσβ. ποιησ. τῇ πόλει) pro, εἰς τὴν πόλιν. Minus frequens Dat. hoc ſenſu.

καὶ οὐ δυν.) καὶ hic pro ἀλλά.

ἀν. μεγ.) ſcil. σὺν ἀν. μ vel χρησάμενος.

Δρίμυσσαν] *Hudſon.* praefert per *υ*. Sed δρῦος et δρῖος apud *Homerum* Odyſſ. ξ. v. 353. et *Heſych.* in δρῖον. *Liu.* Drymuſa XXXVIII, 39. ibi tamen LI. *Aler. Codex Mſ. Polybii* apud *Vrſinum* Δρομοῦσσα. *Cl. Gr.* Δρύμυσσαν. Rara, aut nulla alibi huius inſulae mentio. *Pelam* agnoſcit *Liuius* XXXVI, 43. Marathuſſam *Plinius* V, 31. *Marathuſa* oppidum Cretae; Δρυμοῦσαν καὶ Πήλην *Ariſtides* Tom. I. p. 516. Wass. Quae hic Δρίμυσσα, *Stephano* eſt Δρυμοῦσσα, *Polybio* Excerpt. Legation. XXXVI. in *Ed. Plant.* Δρυμοῦσα, in *Gronou.* Δρυμοῦσσα, et *Plinio* l. d. Drymuſa. Scripturam per *υ* probant etiam *Palmerius* in Exercitation. pag. 57. *Harduinus* ad Plinium, et *Cellarius* III. Geogr. Ant. 2. qui, in *Thucydide* e *Stephano* reſcribendum, cenſet Δρυμοῦσσαν. Pelam in *Liuii* l. d. non inuenio. Memorant eam *Plinius* V, 31. XXXII, 2. et *Stephanus*. Dvk. Non intelligo, quid ſibi velint in not. Waſſ. ad h. voc. verba: (Liu. 38, 39.) *ibi tamen* LI: Quid ſibi vult LI? *Quinquaginta vnum* ſignificare nequit; (En pentametrum non quaerenti oblatum! Mutare nolui, ſic vltro ſecutum.) *Libri* ergo! At quid *habent libri?* Aliamne Lectionem? At nulla hic affertur. Operarum peccatum videtur; ſed Hudſ. Edit. non eſt ad manum. Haud dubie deeſt, *variant.*

ὑπεξέκ.) Aut *clam* ſign. ὑπὸ, aut breuius dictum pro, ὅσα ἐξέκειντο (ita *Abr.* Plurali num.) ὑπὸ τ. Κλαζομ. *Abr.* At contra omnem Graeciſmum eſt, vt ὑπὸ, *ab* ſignificans, compoſitum verbum efficiat; quod ne ἀπὸ quidem, nec παρὰ, hac ſignificatione, faciant vnquam. Nec, quod ablegat Abr. ad 1, 137. quod faciat huc, quid affert. Nam in ἀποσαλεύειν, quod huc pertinere, fortaſſe voluerit, non *efficientem cauſſam* ſign. ἀπὸ, ſed *locum*, et terminum, quem *a quo* vocant. Quod ſi ἐξ abſit: interpreter: quaecunque ibi *parebant*, ſuberant, ſubiecta erant Clazomeniis. Quippe et ὑπακούειν Noſtro Genitiuum ſaepius habet. Nunc malim: Quidquid Clazomeniorum eo *amandatum* (id enim notet τὸ ἐξ, vt *ex* Clazomenis eo fuerit deportatum,) et ibi *occultum* erat. Neque enim ab ὑπὸ pendet Genit. τῶν Κλαζομεν., aut a verbo, ſed ab ὅσα. ὅσα (χρήματα, diuitiae,) τ. Κλαζ. ὑπεξέκ. αὐτόθι· Nam, de χρήμασι, *pecuniis*, rebus pretioſis, argento, commeatu intelligi, ſuaſerint v. v. διήρπασαν et ἀνάλωσαν· quorum prius tamen, διήρπασαν, ad χωρία quoque retuleris, ſi, ὑπεξέκειτο interpretari, *parebant*, particula ἐκ patiatur.

Ioniae praetor, idem iubebat. Sed cum *illi* imperata facere nollent, vrbem nullis muris cinctam adortus, cum eam expugnare non posset, ipse quidem Phocaeam et Cumam ingenti vento delatus petiit: caeterae vero naues ad Marathusam, Pelen, et Drimyssam insulas Clazomenis adjacentes appulerunt. Cum autem dies octo, propter *contrarios* ventos illic morati fuissent, *res omnes*, quaecunque *illic* erant expositae, quae ad Clazomenios pertinebant, partim quidem diripuerunt et consumserunt, partim vero *in suas naues* impositerunt, et Phocaeam et Cumam ad Astyochum redierunt. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 342.

32. Dum autem Astyochus hic esset, Lesbiorum legati *ad eum* venerunt, qui defectionem *ab Athenienſibus ad Lacedaemonios* facere volebant. Et ei quidem *rem* persuaserunt: sed cum et Corinthii et caeteri socii, propter superiorem cladem, minus essent promti, *illinc* soluens, in Chium nauigare coepit. Quamuis autem naues tempestate disiectae fuissent, postea tamen aliae aliunde in Chium peruenerunt. Postea vero Paedaritus, qui fuerat apud Erythras, tunc itinere pedestri ex Mileto profectus, cum ipse, tum *ipsius* exercitus, in Chium traiecit. Habebat autem et ex quinque nauibus ad quingentos milites cum armis a Chalcidensibus relictos. Cum autem quidam Lesbiorum se defectionem *ab Athenienſibus* facturos pollicerentur, Astyochus rem cum Paedarito Chiisque communicauit, ac dixit, in Lesbum cum classe *sibi* profisiscendum esse, vt eam ad defectionem faciendam inducerent. Nam fore *dicebat*, vt vel plus sociorum sibi compararent, vel certe (si quid minus succederet) Athenienses vexarent. Sed illi morem ipsi gerere noluerunt. Negauitque Paedaritus, se Chiorum naues ipsi permissurum.

Διὰ τὰς ἀνέμους] ἐναντίους δηλονότι ὄντας. Καὶ χειμασθεισῶν τῶν νεῶν] ἦγον, διεσπαρεισῶν ὑπὸ χειμῶνος. Ἔφη τῶν Χίων αὐτῷ προήσειν] ἦγον, τῷ Ἀστύχῳ.

ἐμμείν.) nempe *οἱ ἐν ταῖς ναυσὶν*, (ἐλθόντες,) vel, *οἱ ἀπὸ τῶν νεῶν*· quod per Synesin, aut Synecdochen, repetendum ex Nominat. *αἱ δὲ ἄλλαι νῆες*. Hoc nimirum est, quod, ad *τὸ σημαινόμενον* referri et hoc, et *ἐπιβαλλόμενοι*, Hudſ. ait in Var. Lect. Nempe per *ναῦς signiſicantur* simul, *σημαίνοντες*, *οἱ ἐν ταῖς ναυσίν*.

ἐμμείν.) propter verba, et qua verba, *διὰ τ. ἀνέμ.* sign. *coactli* ibi manere; et qua *διήρτ.* et *ἀνάλ.* sign. etiam *consulto* ac libenter mansisse; qs. ex conditione vsi atque inuitati, quod venti morarentur, omnia diripuere; initio coacti, deinde volentes.

[διὰ τ. ἀν.) Schol. abest Aug.]

κ. ἀνάλ.) vsitatius, *ἠνάλωσαν*. *καὶ* hic est pro *ἤ*, propter *διήρτασαν*, aut proprie refertur ad *commeatus*, qui sint in illis supra, *ὅσα ὑπεξέκειτο*.

Φάκαιαν] Vid. *Liuium* XXXVII, 31. et *Cantacuzenum* 238. 293. 741. Wass.

C. 32. Οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι] *Cl. οἱ ξύμμαχοι οἱ ἄλλοι*. Aliter Noster. Vide Indicem. Wass.

[χειμασθ.) Schol. abest Aug.]

Παιδάρ.) In nota Duk. [immo Hudſ.] ad h. l. in var. lect. numerus, pag. 483. neque in Hudſ. Edit. quadrat, neque in Duker. ipsam. Sed loca habet Ind.

τῶν π. ν.) redundat Artic. *τῶν*.

στρατ. — — καταλ.) Rursus traiecta verba, sic ordinanda: *στρατ. ὡς ἐς πεντακ. καταλειφθ. ὑπὸ Χαλκιδ.*

Χαλκιδέων] Lege Χαλκιδέως. Nam Chalcideus cum quinque nauibus a Lacedaemoniis Chium missus fuerat, Cap. 6, 8, 11. et 12. Chalcidenses huic expeditioni non interfuerunt; nec *Thucydides* ante vllam illorum mentionem fecit. Hoc recte obseruauit Vir Doctissimus, qui *Edit. Hudſonianam* cum *Cod. Reg.* contulit. Dvk.

παραγεν.) per Metonym. Consequ. pro *ἰόντας*. Ita *ἔρχεσθαι* pro *ἰέναι*· Hom. Il. 1, 322. *ἔρχεσθον κλισίην*, rel. *abite* ad tentorium Achillis. (V. et mox ad vv. *οὐδὲ — προήσ.*)

Ἦν τι σφάλλωνται, κακώσειν] *Gr.* ἤν τι σφάλλωνται, καὶ κακώσειν. Et tale quid legisse videtur *Laur. Valla*. Wass.

οὐδὲ τ. ν. — — προήσ.) pro: *καί γε ὁ Παιδάρ. ἔφη, οὐ προήσειν αὐτῷ τ. ν. τ* X. vt 4, 61. extr. *μήτε τις πρεσβύτατον τοῦτο ἥκει κρίνας*, i. e. *εἴ τις ἥκει μὴ κρίνας τοῦτο πρεσβ.* Hinc expl. Horat. Carm. 1, 38. 5. 6. *Simplici myrto nihil allabores ſedulus, curo*, i. e. *non* curo, vt tu *quidquam* allabores sedulus, cum cura addas, myrto simplici. Ita soluenti nil opus fuerit, aut *curae*, aut *cura*, tentasse. *προήκειν*, quam Lect. Cod. Mtq. affert, nihili est. In quo vt *προσήκειν* latere, dixeris: non *ναῦς* tamen scriberet Thuc. sed *νεῶν*. Nec melior supra Lect. C. Aug. *παραγενομέναις*, pro *παραγενομένους*. Nunquam enim Dat. habet *χρή*. cui si addatur Subst. vt *χρὴ* sit *opus est*, Genitiuo tamen efferatur: vt Homero: *οὐδέ τί οἱ χρὴ Ταύτης ἀφροσύνης*.

λγ'. Κἀκεῖνος, λαβὼν τάς τε τῶν Κορινθίων πέντε, καὶ ἕκτην [m] Μεγαρίδα, καὶ μίαν Ἑρμιονίδα, καὶ [n] ἃς αὐτὸς Λακωνικὰς ἦλθεν ἔχων, ἔπλει ἐπὶ τῆς Μιλήτου πρὸς τὴν ναυαρχίαν, πολλὰ ἀπειλήσας τοῖς Χίοις, ἢ μὴν μὴ ἐπιβοηθήσειν, ἤν τι δέωνται. καὶ προσβαλὼν Κωρύκῳ τῆς Ἐρυθραίας, [o] ἐνηυλίσατο. οἱ δ' ἀπὸ τῆς Σάμου Ἀθηναῖοι ἐπὶ τὴν Χίον [*] πλέοντες τῇ στρατιᾷ καὶ αὐτοὶ, [p] ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα λόφου [q] διείργοντο, καὶ καθωρμίσαντο καὶ ἐλελήθεσαν ἀλλήλους. ἐλθόσης δὲ παρὰ Παιδαρίτου ἐπισολῆς, ὡς Ἐρυθραίων ἄνδρες αἰχμάλωτοι ἐκ Σάμου ἐπὶ προδοσίᾳ ἐς Ἐρυθρὰς ἥκασιν [r] ἀφειμένοι, ἀνάγεται ὁ Ἀσύοχος [s] εὐθὺς ἐς τὰς Ἐρυθρὰς πάλιν. καὶ [t] παρὰ τοσοῦτον [ἐγένετο] αὐτῷ, μὴ περιπεσεῖν τοῖς Ἀθηναίοις. διαπλεύσας δὲ καὶ ὁ Παιδάριτος [v] παρ' αὐτῶν, καὶ ἀναζητήσαντες τὰ περὶ τῶν δοκούντων προδιδόναι, ὡς εὗρον ἅπαν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς Σάμου προφασισθὲν, [x] ἀπολύσαντες τῆς αἰτίας, ἀπέπλευσαν· ὁ μὲν ἐς [y] τὴν Χίον, ὁ δὲ ἐς τὴν Μίλητον ἐκομίσθη, ὥσπερ [z] διενοεῖτο.

m Graeci ſolebant cognomenta indere nauibus, praecipue a patria; eaque ad proras adfingebant. Vide *Bayfium* de Re Nauali p. 80. *Ed. Frob.* Hvds. *n* Ἃς deeſt *Dan.* *o* Ἐνηυλίσαντο *Caſſ. Gr.* Aug. * πλεύσαντες Mſqu. *p* Ἐκ τοῦ deſunt *Ar.* *q* Per hypallagen pro καθωρμίσαντο καὶ διείργοντο καὶ ἐλελήθεσαν ἀλλήλους. id eſt: ἐπὶ θάτερα τοῦ λόφου καθορμισθέντες, τῷ μεταξὺ λόφῳ διείργοντο τῶν πολεμίων, ὥστε ἀλλήλους λελῆθέναι, ὅτι ἀλλήλους προσορᾶν οὐκ ἐδύναντο. *Ae. Port.* Διείργοντο ἐλθόντες καὶ *Cl.* καθωρμήσαντο mox Mſqu. *r* Ἀφιγμένοι *Ar. C. Cl. Dan.* Mſqu. Ἀφειμένοι *Caſſ.* Antea ἦκον Mſq. et mox ἀνάγ. δὲ ἀστείοχος. *s* Εὐθὺς deeſt *Gr.* *t* Παρατοσοῦτον αὐτῷ *Ald. Flor. Baſ.* Παρατοσοῦτον etiam *Caſſ.* Aug. ἐγένετο d. Baſ. *v* Id eſt: τῶν Χίων, παρ' οἷς ἦν, ſcil. ἐκ τῆς Χίου διαπλεύσας, ὅπου ἦν. Vel (vt ſcribendum cenſent *Nonnulli*) παρ' αὐτόν, i. e. πρὸς αὐτόν. ſcil. τὸν Ἀσύοχον. *Ae. Port.* Αὐτὸν recens corrector ex αὐτῶν fecerat in *Caſſ.* *x* Ἀπολύσαντες τὸς κρατηθέντας τῆς αἰτίας *Cl.* *y* Τὴν deeſt *Reg.* *z* Διενοήθη *Ar.* ex alicuius emendatione διενοεῖτο reponitur. Hvds.

C. 33. τάς τε τ. Κορ.) Artic. τὰς hic ſign. *quae adeſſent* a Corinthiis.

ἐπὶ τῆς Μιλ.) pro, ἐπὶ τὴν Μίλητον, more Noſtri.

πρ. τ. ναυαρχ.) i. e. *vt adiret*, capeſſeret, ſuſciperet imperium claſſis ſibi mandatum (C. 26.) vt ſupra explicabamus, ἐπὶ τὰ σκεύη ἦλθον, (ἔπλευσαν,) ad *petenda* vaſa. ναυαρχίαν expl. *Abr.* ἀρχὴν τῶν νεῶν, loco etiam alio allato, tanquam in re difficili aut obſcura! πρὸς explicaret!

[προσβαλ.) Schol. abeſt Aug.]

προσβαλ.) Heſych. reſpexiſſe ad h. l. credit *Abr.* Cum de *loco* vel regione ſermo hic ſit: non ſane dicunt Graeci, προσέρχεσθαι χώρᾳ, πόλει· de *hominibus* magis. Sed apud Heſ. inuerſe legitur, immo peruerſe: προσελθὼν, προσβαλὼν, et contra literarum ordinem, et clarum vocab. interpretante obſcuriori. Hoc tamen iam correxit ibi *Soping.* At quid eſt ibid. ἐξ ἀντιστρόφως; nihili vero! Leg. ἐξ ἀγχιστρόφου· (niſi quis iam ita emendauit, quem conſulere non daretur;) ex improuiſo, ſubito; quod egregie congruat τῷ προσβάλλειν.

[ἐπὶ τ. Χίον) Schol. abeſt Aug.] Schol. vulg. ad τῇ στρατιᾷ proprie refertur.)

πλέοντες) πλεύσαντες Moſqu. male; quia nondum eo pervenerant, ſed in *curſu* hic eſſe intelliguntur.

καὶ αὐτοὶ rel.) Comma poſui poſt καὶ αὐτοὶ, quod ad πλέοντες referrerur; Ἀθηναῖοι πλ. κ. αὐτοὶ, et ipſi, pariter, ebenfalls; nempe, *ſicut* Peloponneſii ibidem in Chio fuerant, et antea *eodem* nauigarant; (etſi nunc non *eo* nauigabant, ſed inde abibant;) qſ. *à leur tour* Gall. cum antea Lacedaemonii ibi fuiſſent. Neque enim *totum* vtique praedicatum tribuitur alteri ſubiecto, cui alterum iungatur per καὶ αὐτὸς, κἀγὼ, *et ipſe*; ſed tantum *ſimile* aliquid oſtendit et coniunctum ei, quod alteri reddatur. Col. 1, 9. διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς — — οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι. Hoc vero idem non fecerant Coloſſenſes, vt *pro ſe* precarentur, quod pro iis Paullus ſe quoque et ipſum feciſſe oſtendat. Sed praeceſſit: *conſtantia veſtra mihi eſt nuntiata.* Adde Ebr. 12, 1. τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, rel. vbi ſimiliter ſequitur aliquid, quod non idem vtique, aut eodem modo, fecerint, quorum exempla Cap. 11. recenſuiſſet: *ſimile* illi tamen et congruum erat, quod nunc Chriſtianos facere vellet. Additurus eram 1. Cor. 3, 1. καὶ ἐγὼ — — οὐκ ἠδυνήθην, rel. Sed ibi καὶ eſt pro δὲ, vel ἀλλά. Hic autem, apud Noſtrum, *ſicut* Lacedaemonii plane et ipſi antea Chium petiuerant, et nunc inde abibant, *ita* ad διείργοντο referri non poteſt καὶ αὐτοὶ, quia nulla dum mentio facta, Peloponneſios *quoque* διειρχθῆναι. Sed nimirum non ad ſolos Athen. pertinet διείργοντο, verum ad vtrosque, quorum notio lateat in καὶ αὐτοί· tanquam οἱ Ἀθην. πλέοντες ſint Nominatiui ſimpliciter poſiti, pro, τῶν Ἀθηναίων πλεόντων. Quo neque ipſo tamen opus ſit, vbi in καὶ αὐτοὶ, *et ipſi*, ipſi *quoque*, ſicut Peloponneſii, ſatis aperte emineat notio vtrorumque, impreſſa eadem in verbis, ἐπὶ θάτερα, ad *vtramque* partem, i. e. inter *vtrosque* porrecto colle et interiecto; quod niſi ita interpretere, abſurdum relinquatur; nam qui collis non vtroque verſus porrigitur? Deinde Synchyſis eſt in verbis, vel Traiectio: ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτ. λόφου διείργ. pro διείργ. ἐπὶ θάτερα ἐκ τοῦ λόφου· plane vt ante: οἱ ἀπὸ τῆς Σάμου Ἀθην. πλέοντες, pro, οἱ Ἀθην. πλ. ἀπὸ τ. Σάμου. ἐκ τοῦ λόφου διείργ. eſt pro διὰ, vel ὑπὸ, *colle*, *per* collem, *a* colle; vt 2. Cor. 5, 18. τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ, *a Deo*, *per* Deum efficiuntur. V. et cf. Phil. Th. P. p. 140. extr. lit. ב) 141. et magis etiam 143. init. lit. ג.) Quam

33. Ille vero, assumtis quinque Corinthiacis, et sexta Megarica, et vna Hermionica, et Laconicis illis, quas ipse secum duxerat, Miletum ad *suam* nauarchiam abiit, multa Chiis minatus, se videlicet nequaquam *ipsis* opem esse laturum, si qua ope indigerent. Cum autem ad Corycum *orae* Erythraeae appulisset, *illic* stationem habuit. Athenienses vero, qui cum copiis ex Samo in Chium nauigabant, ipsi quoque ad alteram collis partem *ab hoste* dirimebantur, * et *illuc* appulerunt, et alteri alteros latuerunt. Astyochus autem, cum epistolam a Paedarito missam accepisset, *quae significabat*, quosdam Erythraeos captiuos ex Samo dimissos Erythras ad moliendam proditionem venisse, confestim Erythras iterum est reuectus. Ac parum abfuit, quin incideret in Athenienses. Paedaritus etiam ab ipsis *Chiis*, *apud quos erat*, digressus, *ad Astyochum* traiecit, et *simul* habita quaestione de iis, qui proditionem moliri videbantur, vbi compertum habuerunt, † rem totam a captiuis, qui ad Samum detinebantur, confictam fuisse, vt *hac specioſa proditionis moliendae causa ex hostium manibus euaderent*, *ac suae* saluti consulerent, *illis* crimine liberatis, abierunt. *Et* alter quidem, in Chium, alter vero, Miletum se recepit, quemadmodum destinarat.

Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 342.

* Ibique stationem habuerunt etc. *Valla.* HVDS. † Rem totam a Samiis fuisse confictam, qui hoc praetextu liberari illos captiuos cuperent. *Steph.* HVDS.

Καὶ προσβαλὼν Κωρύκῳ] ἦγεν ἐλλιμενίσας. Ἐπὶ τὴν Χίον πλέοντες τῇ στρατιᾷ] ἦγεν, σὺν τῇ στρατιᾷ. ἤτοι παντστρατιᾷ.

autem Hypallagen hic inuenit Aem. Port. (in Var. Lect.) equidem non video; quid inuersi enim oratio habet? Si qua figura sit hic notanda, aut Hendiadys fuerit, eaque vel in διείργοντο et καθωρμίσαντο, pro, καθορμισάμενοι διείργ. vel in καθωρμ. et ἐλελήθεσαν, pro, καθωρμ λελησότες, i. e. ὥστε λελησέναι ἀλλήλους· seu malueris, pro καθορμισάμενοι ἐλελήθεσαν, aut Hysteron proteron, in verbis, διείργ. καὶ καθωρμ. pro καθωρμ κ. διείργ. Qua ad missa h. l. figura, cum deinde ad verba ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτ. λόφου referatur καθωρμίσαντο, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτ. λ. iam significet, (nempe pro ἐπὶ θάτ ἐκ τοῦ λ.) ex vtraque parte collis constitere; (Athenae. hinc, hinc Pelop.) ac tunc propius acceperis ἐκ, *e regione* collis, *ad* collem. *Collis* autem hic fuerit *promontorium*, in mare procurrens dorium. καὶ denique ante ἐλελήθεσαν verterim, *et sic*, itaque, tali modo, hinc καὶ οὕτω.

παρὰ τοσοῦτ.) nempe, ὅσον διείργετο, rel. *Abr.* Mirum vero, talia in mentem venire posse viro intelligenti! Vbi est enim παρ' ὅσον; Aut, post paragraphum, satis longam, alia de re agentem, qua vi tandem ad illa verba extrahatur? Quis non sentit, esse epiphonema historicum, aduertentis lectorem cum admiratione: *Tum*, *adeo* prope abfuit a periculo! So nahe gieng es ihm bey dem Kopfe vorbey! Quid simplicius? Quid frequentius, Liuio quoque? Alia longe ratio est Paullini loci, quo non vtitur tamen *Abr.* sed poterat vti quodammodo ad suam interpretationem, Ebr. 7, 21. 22. καθόσον οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας, — — τοσούτῳ κρείττονος διαθήκης μεσίτης ἐστὶν Ἰησ. Nam ibi et καθόσον differte praemittitur, et per parenthesin pauca intercedunt, quae, per γὰρ, causſam reddant praemissi, οὐ χωρὶς ὁρκωμ. At hic nec καθόσον praecedit, quod frigide tamen satis et κακοζήλως adderet Thuc. et sequuntur duae paragraphi, et sensu et compage sua dirimentes a superioribus τὸ παρὰ τοσοῦτον, quod subiiciatur tamen absolutae narrationi de Astyocho; quam ad ipsam et totam referatur παρὰ τοσοῦτον, non ad διείργοντο tantum. Nec vero, donec ita distinerentur ac laterent, periculum erat Astyocho, ne incideret in Athenienses; aperto mari (periculum) erat, aut si latentes obseruassent Athenienses.

Παρ' αὐτῶν] Non dubitem praeferre αὐτὸν, quemadmodum alios hi. legisse, scribit *Portus*, et emendatum erat in *Cass.* DVK. παρ' αὐτῶν, *a quibus* ergo? Nempe a Chiis, apud quos substitisset, c. 32. extr. At vbi nominantur aut memorantur per totum caput? Profecto legendum παρ' αὐτὸν, ad Astyochum. Ita et melius congruerit Pluralis, qui sequ. ἀναζητήσαντες, nempe hi duo, Ast. et Paed. iam coniuncti.

Ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς Σάμου] Erythraei quidam capti in Samo, vt inde liberarentur, simularunt, se domum remissos ciuitatem Athenienſibus proditoros. Ea spe dimissi, cum Erythras venissent, a Chiis ea de causa tanquam proditores accusati sunt. Cognita vero causa, quod euadendi solum gratia Athenienſibus pollliciti fuerint, non autem quidquam de prodenda patria in animum induxerint, ab Astyocho sunt absoluti. ACAC.

ἀπολ. τ. αἰτ.) Quonam ergo crimine? Non proditionis, vt quam in Lacedaemoniorum gratiam essent causſati, ob eamque (supra) ἀφειμένοι, *dimissi*, e custodia, qua attinerentur in Samo, Erythrasque venissent, vbi agerent ea de re cum Paedarito; (is enim sensus est verborum supra, hic ordo: ἄνδρες αἰχμάλ. ἀφειμ. ἦκουσ. ἐς Ἐρ. ἐπὶ προδοσίᾳ, vt ibi agerent de proditione moliendā;) sed, quod *frustrati* essent Peloponnesios falsa spe prodendae illis Sami.

λδ'. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἡ τῶν Ἀθηναίων στρατιὰ ταῖς ναυσὶν ἐκ τῆ Κωρύκυ [a] περιπλέυσα κατ' Ἀργίνον, ἐπιτυγχάνει τρισὶ ναυσὶ τῶν Χίων μακραῖς, καὶ ὥσπερ ἰδόντες [b] αὐτὰς ἐπεδίωκον· καὶ χειμών τε μέγας ἐπιγίγνεται, καὶ αἱ μὲν τῶν Χίων μόγις καταφεύγουσιν ἐς τὸν λιμένα· αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων, αἱ μὲν μάλιστα [c] ὁρμήσασαι τρεῖς διαφθείρονται, καὶ * ἐκπίπτουσι πρὸς τὴν πόλιν τῶν Χίων, καὶ ἄνδρες οἱ μὲν ἁλίσκονται, οἱ [d] δ' ἀποθνήσκουσιν· αἱ δ' ἄλλαι καταφεύγουσιν ἐς τὸν [e] ὑπὸ τῷ Μίμαντι λιμένα, Φοινικοῦντα καλούμενον. ἐντεῦθεν δ' ὕστερον ἐς τὴν Λέσβον [f] καθορμισάμενοι, παρεσκευάζοντο ἐς τὸν τειχισμόν.

λε'. Ἐκ δὲ τῆς Πελοποννήσου, τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, Ἱπποκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος ἐκπλεύσας δέκα μὲν Θουρίαις ναυσὶν, ὧν ἦρχε [g] Δωριεὺς ὁ Διαγόρα, τρίτος αὐτὸς, μιᾷ δὲ Λακωνικῇ, μιᾷ δὲ Συρακοσίᾳ, καταπλεῖ ἐς Κνίδον· ἡ δ' † ἀφεστήκει ἤδη ἀπὸ Τισσαφέρνους. καὶ αὐτὸς οἱ ἐν [h] τῇ Μιλήτῳ, ὡς ἤσθοντο, ἐκέλευον ταῖς μὲν ἡμισείαις τῶν νεῶν Κνίδον φυλάσσειν, ταῖς δὲ περὶ Τριόπιον [i] ὔσαις [k] τὰς ἀπ' Αἰγύπτου ὁλκάδας προσβαλλούσας ξυλλαμβάνειν. ἔστι δὲ τὸ Τριόπιον ἄκρα τῆς Κνιδίας πρόσχουσα, Ἀπόλλωνος ἱερόν. πυθόμενοι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, [l] καὶ πλεύσαντες ἐκ τῆς Σάμου, λαμβάνουσι τὰς ἐπὶ Τριοπίῳ φερούσας ἐξ ναῦς· οἱ δ' ἄνδρες ἀποφεύγουσιν ἐξ αὐτῶν. καὶ μετὰ τοῦτο ἐς τὴν Κνίδον καταπλεύσαντες, ** καὶ προσβαλόντες τῇ πόλει, ἀτειχίστῳ ὄσῃ, ὀλίγου εἷλον. τῇ δ' ὑστεραίᾳ αὐθις [m] προσέβαλλον· καὶ, ὡς ἄμεινον φραξαμένων

a Πλέυσα κατ' Ἀργῖνον *Ar. C. Reg. Dan.* Ἀργῖνον etiam *Caſſ.* Aug. *b* Αὐτὰς deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *c* Ὁρμίσασαι *Ar. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. * ἐκπίπτ. Mſqu. cui et τῶν d. ante Χίων. *d* Δὲ ἀποθνήσκουσιν *Gr.* et Cap. 38. οἱ δὲ ἐκ τῆς Λέσβου. *e* Ὑπὸ τὸν Μίμαντα *Ar. C.* Μίμας mons excelſus, de quo *Strabo* l. 13. p. 645. *Ed. Par.* Hvds. Ὑπὸ τὸν Μίδαν *Dan.* *f* Καθορμισάμενοι *Reg.* *g* Vide Lib. 3. c. 8. et *Meurſii* Attic. Lect. l. 3. c. 13. p. 132. Hvds. † ἀφεστήκει Mſqu. *h* Τῇ deeſt *Caſſ.* *i* Οὔσαις deeſt *Ald.* Omnia poſt Τριόπιον vſque ad ἄκρα abſunt a *Dan.* *k* Id eſt: ἐκέλευον τὰς ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἐλθόντας, ταῖς περὶ τὸ Τριόπιον ὁρμούσαις ναυσὶ τὰς τῶν πολεμίων ὁλκάδας καὶ σιταγωγὸς ναῦς ἀπ' Αἰγύπτου προσβαλλούσας καὶ καθορμιζεσθαι μελλούσας ξυλλαμβάνειν, ὅπως τῇ τούτων ξυλλήψει τὰς μὲν πολεμίας βλάψωσι, τὰς δὲ σφετέρας ὠφελήσωσιν. Vel forſan ſcribendum: ταῖς ἀπ' Αἰγύπτου ὁλκάσι προσβαλλούσαις ξυλλαμβάνειν. ſcil. βοηθεῖν, ὅπως μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων ξυληφθῶσιν. *Ae. Port.* ξυλαμβάνειν mox Mſqu. vno λ. et deinde προύχουσα, ſine ſpir. *l* Κατέπλευσαν, et in margine recenti manu γρ. καὶ πλεύσαντες *Caſſ.* ** κ. προσβ. abſ. Mſqu. qui et ὀλίγον p. ὀλίγου. *m* Προσίβαλον *Gr.* Mſqu.

C. 34. Κατ' Ἀργίνον] Ἄργεννον, *Straboni* XIV, 644. Μετὰ δὲ Κώρυκον Ἀλόννησος νησίον· εἶτα τὸ Ἄργεννον, ἄκρα τῆς Ἐρυθραίας, πλησιάζουσα μάλιστα τῷ Χίων Ποσειδίῳ. *Stephanus* quoque τὸ Ἄργεννον ἀκρωτήριον. Et *Ptolemaeus* pag. 118. Κλαζομεναὶ, Ἄργεννον ἄκρον. Dvk.

Καὶ ὥσπερ] Haec non recte diſtinguuntur. In *Gr.* ante haec verba eſt diſtinctio maxima, et omnia ſine diſtinctione leguntur vsque ad καὶ αἱ. *Baſil.* quoque, μακραῖς. καὶ ὥσπερ, et ἐπεδίωκον, καὶ αἱ. Dvk.

ὥσπ. ἰδόντ.) Primo ἰδόντες refer ad οἱ ἐν ταῖς ναυσὶν Ἀθηναῖοι· quod, per Syneſin, latet in ἡ τῶν Ἀθην. στρατία. Sed cur nemo attendit Particip. poſt ὥσπερ; quod ſecure interpretantur: *ſimulatque illas conſpexerunt.* Ergone latine quoque dixeris: *ſimulatque* illas *conſpicientes?* Haeret Abr. in ὥσπερ, multa afferens, more ſuo, quae ſcire nemo deſideret, neque expeditura participii ſoloeciſmum. Piget interdum ſocordiae Interpretum, effundentium ad ſingula verba copias lectionis, tenore orationis, Grammatico aut Logico, plane neglecto. Reisk. emendat ὑπεριδόντες, vel περιδόντες, *contemnentes.* At *contemtos* quis perſequitur? Nec frigidius quidquam iſto additamento. Comma ponendum, crediderim, poſt ἐπεδίωκον, vt καὶ non ſit ἀλλὰ, ſed Conſequens reddat καὶ χειμών, aut redundante καὶ in Conſequ. vt 2. Cor. 2, 2. εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με, rel. Vbi vim tamen quandam habet τὸ καὶ, pro ἀλλὰ, *at*; Germ. ey, wer ſoll mich denn erfreuen? (v. et paullo infr.) aut partitionem faciente, addito praeſertim τε, vt ſenſus ac tenor ſit, ſatis ille quidem ſimplex: cum viſas, conſpectas, perſequerentur naues: tum (vero) *et* ventus coortus eſt magnus, et Chiorum naues, rel. Aut leg. ὥσπερ ἴδον τε αὐτὰς; (οὕτω, παραυτίκα,) ἐπεδίωκον. Tum καὶ ad χειμὼν fuerit pro ἀλλά. Aut ὥσπερ ſit pro οἷον, οἷά τε, *quippe*; ὡς ἰδόντες, quia viderunt. Non ſatis placet, et friget; ſed melius nil ſuccurrit. *Quaſi* enim, veluti, tanquam viſas, ſignificare ὥσπερ hic nequit. Nam, ſi illis περιέτυχον, quidni et viderint vero, et conſulto ſint perſecuti? Quod eo dico, ſi cui in mentem veniat, quod mihi: vt Athenienſes, curſum tenentes ſuum, non conſulto perſecuti fuerint Chias naues, ſed tantum poſt illas cucurrerint, *veluti* conſpectas inſequerentur; es war, als ob ſie dieſelben erblickt hätten und verfolgten. Sed nimirum hoc nimis fuerit abſurdum, vt Scru. loqui amat, et vero repugnet verbo περιέτυχον. Optimum ergo fuerit, καὶ aut redundare in Conſequente τῷ ὥσπερ reddito, vt Phil. 1, 22. εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου· (et τοῦτο hic redundat; aut iung. τὸ ζ. ἐ. σ. τοῦτο, τοῦτο τὸ ζῆν, ἡ ζωὴ αὕτη (ἡ) ἐν σ. vt 2. Cor. 1, 8. ἐξαπορηθ. — — τοῦ ζῆν. Ceterum et αὕτη redundat ibid. vſ. 12. ἡ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶν, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως, paene hic vt apud Horat. Epiſt. 1, 1, 60. 61. in ſimili ſententia: *Hic murus aheneus eſto, nil conſcire ſibi*; nam Vſ. 41. omittit Pronomen: *Virtus eſt, vitium fugere, et ſapientia prima, ſtultitia caruiſſe*; Xen. M. S. 4, 7, 5. μέχρι τούτου μανθάνειν, μέχρι τοῦ — γνῶναι. Et memorabilius ἐντεῦθεν redundat Iac. 4, 1. οὐχὶ ἐντεῦθεν, ἐκ τ. ἡδονῶν ὑμ.) Hoc ergo eſt Anteced. iam Conſequ. red-

34. Interea vero et Athenienſium claſſis, quae e Coryco prope Arginum circumuehebatur, incidit in tres naues longas Chiorum; et ſimul ac eas conſpexerunt, confeſtim inſequi coeperunt. Et ingens tempeſtas eſt exorta, et Chiorum quidem *naues* in portum aegre confugerunt: Athenienſium vero tres *naues*, quae *ante alias* longiſſime procurrerant, perierunt, et ad Chiorum vrbem eiectae fuerunt, virique partim capti, partim interfecti fuerunt; caeterae vero, in portum Mimanti ſubiectum, nomine Phoenicuntem, fuga ſe receperunt. Poſtea vero *Athenienſes* hinc ad Lesbum appulſi, ad munitiones excitandas ſe praeparabant. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 342.

35. Eadem hyeme Hippocrates Lacedaemonius ex Peloponneſo profectus cum decem nauibus Thuriis, quibus praeerat Dorieus, Diagorae *filius*, cum duobus aliis collegis, item cum vna Laconica, et altera Syracuſana, in Cnidum traiecit. Haec autem a Tiſſapherne iam defecerat. Qui autem apud Miletum erant, cum *horum aduentum* ſenſiſſent, iuſſerunt dimidium claſſis Cnidum tueri; eas vero *naues*, quae ad Triopium ſtabant, onerariis *cum frumento* ex Aegypto venientibus ſuccurrere. Eſt autem Triopium, prominens *orae* Cnidiae promontorium, Apollini ſacrum. Athenienſes vero, cum *hoc* audiſſent, et ex Samo veniſſent, ſex naues, quae praeſidii cauſa ſtationem ad Triopium habebant, ceperunt. At homines, ex ipſis aufugerunt. Poſtea vero cum ad Cnidum appuliſſent, et vrbem nullis muris munitam adorti fuiſſent, parum abfuit, quin *eam* caperent. Poſtridie vero rurſus *eam* oppugnarunt. Verum cum non amplius aeque nocere poſſent,

---

ditur: καὶ, τί αἱρήσομαι, οὐ γνωρίζω. Nec plane tamen redundet hic Noſtro, ſed diſtribuendi vim habeat, *et — et*: καὶ χειμὼν ἐγένετο, καὶ αἱ νῆες, rel. Non Colon ergo ponendum poſt ἐπεδίωκον, aut punctum, ſed comma tantum.

Αὐτάς] Non agnoſcunt *Mſſ.* et *Edd.* recte. WASS.

Φοινικοῦντα] *Steph.* legit λιμένην. Numus Domitiani apud *Ligorium* Φοινικοντίων. Vid. *Spanhemium*. WASS. *Stephanus*: ἔστι καὶ Φοινικοῦς λιμήν. Θεκνεῖδης ἐγδόῃ. Sed *Pinedo* et *Holſtenius* recte legunt λιμήν. *Liuius* XXXVI, 45. apud *Pinedo*: *Romani Chium petentes* Phoenicuntem *primum* portum Erythraeae terrae *praeterueſti*. Add. XXXVII, 16. DVK.

C. 35. ἀπὸ Τισσ.) Palmer. adſcr. ὑπὸ T. *Abr.* acute vero, et pro re, et ex more Noſtri, vt, φεύγειν, ἀποθανεῖν ὑπό τινος, *fugere*, *mori ab aliquo*, i. e. pelli, interfici; et hic ergo, ἀφεισ. ὑπὸ Τισσ. *ab eo*, eius opera, eo annitente, eo auctore, ad defectionem (ab Athen.) compulſa (iam) defecerat; vt ſuperſedere hoc conatu Peloponneſii poſſent. Res quoque poſcit; nam et Athenienſium adhuc fuerant, neque in poteſtate Perſarum; nec deficerent a Tiſſapherne, verum a rege; id quod nec poſſent tam facile, neque ad belli huius cauſſam faceret. Et vero vindicatum defectionem veniſſe mox leguntur Athen.

Ταῖς ἡμισείαις τῶν νεῶν] Vid. Cap. 8. DVK.

τ. ἀπ' Αἰγ. ὁλκ. προσβ.) Traiectio haec eſt, pro, τὰς ἀπ' Αἰγ. προσβαλλ. ὁλκ. vt apud Horat. Epiſt. 1, 19, 25. *non res et agentia verba Lycamben*, pro, et verba agentia Lycamben; vt Liu. L. 6. *imminentem molem libertati*, pro, *mol. imm. lib.* et Phaedro: *et patiens ouis iniuriae*, pro, et ou. patiens iniuriae; non, *ouis patiens*, pro Epitheto; vnde enim pendeat deinde Genitiu. *iniuriae*? Nam iſta collocatione Epitheton videatur Particip. Subſtantiuo additum, nec deinde apparet, vnde pendeat Caſus tertius Nominis. Ita et apud Thuc. iuncta videntur, τὰς ὁλκάδ. (τὰς) ἀπ' Αἰγ. vbi a προσβαλλούσ. pendeat τὸ ἀπ' Αἰγύπτου. Obſ. etiam, προσβάλλειν hic eſſe pro ἐγγίζειν, *aduentare*.

ξυλλαμβάνειν] *Succurrere* vertunt *Valla* et *Portus*. Hoc non poteſt fieri, niſi ſimul legatur ταῖς ἀπ' Αἰγύπτου ὁλκάσι προσβαλλούσαις, vt etiam adnotat *Portus*. Sed, quia hic nulla eſt in libris varietas, a recepta ſcriptura non recedendum, et συλλαμβάνειν cum *Acacio* potius *capere*, *comprehendere*, quam *ſuccurrere*, vertendum, arbitror. Videntur autem, quod Idem *Acacius* putat, inter Tiſſaphernem et Lacedaemonios tum inimicitiae quaedam exortae per occaſionem controuerſiae de ſtipendio. DVK. *Succurrere* quomodo vertere potuerit Port. neſcio. Nam et Datiuus tum eſſet, nec cum Accuſ. ſign. *opem ferre*; nec, qua ratione *iuuarent* naves illas, (id enim vere ſign. ξυλλαμβ. in *opere* adiuuare, vna perficere opus;) neminem impugnaturas, apparet. βοηθεῖν eſt *ſuccurrere*, nempe laboranti, impugnato; de quo ſermo hic non ſit. Multus eſt Abr. vt oſtendat, ξυλλαμβ. eſſe, *aſſequi* curſu; id quod non magis ſign. quam καθαιρεῖν, quod et ipſum male expl.

Ἔστι δὲ τὸ Τριόπιον] Vide *Holſten.* ad Steph. *Salmaſium* ad *Solin.* Et Interc. Herodis. *Spanhem.* Notis in *Callimachum* Hymn. in Del. v. 160. et Hymn. in Cerer. v. 31. *Diodor.* V. p. 229. *Pauſan.* Phocic. XI. *Ariſtot.* Polit. II, 8. *Scylacem* p. 38. *D. Halicarn.* Antiq. IV, 25. *Plutarch.* Cim. 486. *Euſebii* Chron. CCCCLXIV. *Euſtath.* in Iliad. δ'. 341. et *Heſychium*. WASS.

προύχ.) vel ſimpliciter intell. ac per ſe, *prominens*, *procurrens*, vt τῆς Κνιδίας referatur ad ἄκρα· vel, προύχ. τ. Κνιδ. *tegens* oram Cnidiam, ei praetentum promontorium.

φρουρ.) i. e. φρουρὰν ποιουμένας, ἐν φρουρᾷ οὔσας, καθεστηκυίας. Ita ſaepe Noſter, φυλάττειν περὶ τὴν χώραν, p. φυλακὴν ποιεῖσθαι. V. Phil. Thuc. P. p. 74. extr. lit. γ.)

Ὀλίγῳ] Sic ἐπεῖς ὀλίγῳ ἐς χιλίας alibi, vid. *Priſcianum* p. 1192. *Plutarch.* Pomp. ὥστε ἅπαξ ΜΙΚΡΟΥ συντρῖψαι. WASS. *Ariſtophanes* Nubibus v 720. Ὀλίγῳ φρεῦδος γεγένημαι. Veſp. v. 825. Ὡς ὀλίγῳ μ' ἀπώλεσας. *Lucianus* Tim. p. 79. καὶ αὐτὸς ὀλίγῳ δεῖν συνετρίβην. Et ſaepe apud omnes.

αὐτῶν ὑπὸ νύκτα, καὶ ἐπεισελθόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ τῆ Τριοπίῳ ἐκ τῶν νεῶν διαφυγόντων, ἐκέθ' ὁμοίως ἔβλαπτον, * ἐπελθόντες, καὶ δηώσαντες τὴν τῶν Κνιδίων γῆν, ἐς τὴν Σάμον ἀπέπλευσαν.

λς'. Ὑπὸ " δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, Ἀσυόχῳ ἥκοντος ὡς τὴν Μίλητον ἐπὶ τὸ ναυτικὸν, οἱ Πελοποννήσιοι εὐπόρως ἔτι εἶχον ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον. καὶ γὰρ μισθὸς ἐδίδοτο ἀρκέντως, καὶ τὰ ἐκ τῆς ° Ἰάσης μεγάλα χρήματα διαρπασθέντα ὑπῆν τοῖς στρατιώταις· οἵ τε Μιλήσιοι προθύμως † τὰ τῆ πολέμῳ ἔφερον. πρὸς δὲ τὸν Τισσαφέρνην ἐδόκει ὅμως τοῖς Πελοποννησίοις αἱ πρῶται ξυνθῆκαι, αἱ πρὸς Χαλκιδέα γενόμεναι, ἐνδεεῖς εἶναι, καὶ ἀ ᵖ πρὸς σφῶν μᾶλλον· καὶ ἄλλας ἐπὶ Θηραμένους παρόντος ἐποίουν· καὶ εἰσὶν αἵδε.

λζ'. »ΞΥΝΘΗΚΑΙ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς βασιλέα Δαρεῖον, καὶ τοὺς παῖδας τῆ βασιλέως καὶ Τισσαφέρνην, σπονδὰς εἶναι καὶ φιλίαν ᵍ κατὰ τάδε· ʳ Ὁπόση χώρα καὶ πόλεις βασιλέως εἰσὶ Δαρείῳ, ἢ τῆ πατρὸς ἦσαν, ἢ τῶν προγόνων, ἐπὶ ταύτας μὴ ἰέναι ἐπὶ πολέμῳ, ˢ μηδὲ κακῶ μηδενὶ, μήτε Λακεδαιμονίους, μήτε τοὺς ξυμμάχους ᵗ τοὺς ᵛ Λακεδαιμονίων· μήτε Φέρειν πράσσεσθαι ἐκ ˣ τῶν πόλεων τούτων μήτε Λακεδαιμονίους, μήτε τοὺς ξυμμάχους ʸ τῶν Λακεδαιμονίων μηδὲ Δαρεῖον βασιλέα, μηδὲ, ὧν ** ὁ βασιλεὺς ἄρχει, ἐπὶ Λακεδαιμονίους μηδὲ ᶻ τοὺς ξυμμάχους ἰέναι ἐπὶ πολέμῳ, μηδὲ κακῶ μηδενί. ἢν δέ τι δέωνται Λακεδαιμόνιοι ἢ οἱ ξύμμαχοι †† βασιλέως, ἢ βασιλεὺς Λακεδ ᵃ νίων ᵃ ἢ τῶν ξυμμάχων, ὅ, τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους, τοῦτο ποιοῦσι καλῶς ἔχειν. τὸν δὲ πόλεμον τὸν ᵇ πρὸς Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους κοινῆ ἀμφοτέρους πολεμεῖν· ἢν δὲ κατάλυσιν ποιῶνται, κοινῆ ἀμφοτέρους ποιεῖσθαι. ὁπόση δ' ἂν στρατιὰ ἐν τῆ χώρᾳ ᶜ τῆ βασιλέως ᾖ μεταπεμψαμένου βασιλέως, τὴν δαπάνην βασιλέα παρέχειν. ἢν δέ τις τῶν πόλεων, ᵈ ὁπόσαι ξυνέθεντο βασιλεῖ, ἐπὶ τὴν βασιλέως ἴῃ χώραν, τοὺς ᵉ ἄλλους κωλύειν, καὶ ἀμύνειν βασιλεῖ κατὰ τὸ δυνατόν. καὶ ἤν τις τῶν ἐν τῆ βασιλέως χώρᾳ, ἢ ὅσης βασιλεὺς ἄρχει, ἐπὶ τὴν Λακεδαιμονίων ἴῃ ἢ τῶν ξυμμάχων, βασιλεὺς κωλυέτω, καὶ ἀμυνέτω κατὰ τὸ δυνατόν.«

λή. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ξυνθήκας, *** Θηραμένης μὲν, παραδοὺς Ἀσυόχῳ τὰς ναῦς, ἀποπλέων ᶠ ἐν ᵍ κέλητι, ἀφανίζεται. οἱ δ' ἐκ τῆς Λέσβου Ἀθηναῖοι ἤδη ʰ διαβεβηκότες τὴν Χίον τῆ στρατιᾷ, καὶ

* ἐπελθ. δὲ Mſqu. cuí et τοῦ d. ante Τριοπίου. *n* Δὲ omittunt *Ar. C. Dan.* *o* Ἰάσσης *Ar.* Vide *Var. Lect.* ad c. 28. init. † τὰ d. Mſqu. in marg. ſcr. τὸ. Id. mox bis, ξυνθηκαὶ, oxyt. *p* Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Art. p. 32. Hvds. *q* Κατατάδε *Caſſ.* *r* Ὁπόση χώρα βασιλέως καὶ πόλεις εἰσὶ Δαρείου *Ar. C. Dan.* πόλις Aug. *s* Μὴ δὲ *Reg.* vt et infra. *t* Τῶν Λακεδαιμονίων *Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *v* Λακεδαιμονίων, μηδὲ Δαρείου *Caſſ.* cetera deſiderantur. in margine tamen adſcripta ſunt haec, μήτε φόρους πράσσεσθαι ἐκ τῶν πόλεων τούτων. *x* Τῶν deeſt *Ar.* *y* Τοὺς Λακεδαιμονίων *Cam.* ** ὁ d. Mſqu id. mox μήτε. *z* Τοὺς omittunt *Ar. C. Dan.* †† βασιλέως a m. rec. add. Mſqu. *a* Καὶ τῶν *Gr.* *b* Πρὸς τοὺς Ἀθηναίους *Gr.* *c* Τῆ *Ar. C. Caſſ. Cam.* Aug. Mſqu. *d* Ὁπόσαι Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις ξυνέθεντο, ἐπὶ τὴν βασιλέως etc. *Cl.* *e* Ἐκείνους κωλύειν *Cl.* *** Θηριμέν. Aug. *f* Ἐν manu recenti adſcriptum eſt *Caſſ.* *g* Κέλης equus proprie, qui a ſeſſore agitatur, iam nauigium actuarium; non tamen quod vnico remo ageretur: cum non veriſimile ſit, Theramenem conſcendiſſe tam paruum nauigiolum, quum mare magnum eſſet nauigaturus. Vide *Scheffervm* de Militia Nauali, l. 2. c. 2. p. 68. 69. Hvds. μέλλητε Mſqu. *h* Διαβεβηκότες *Caſſ.* vetus ſcriptura eraſa, et β ſecundum a recenti manu erat.

Dvk. Primum ad εἶλον int. αὐτὴν, ex Dat. τῆ πόλει, more Noſtri perpetuo; ὀλίγου deinde int. ὥστε δεῖν· vel, ἀπ' ὀλίγου, (διαστήματος,) ex propinquo, vt non multum abeſſent. ὀλίγον Moſqu. ſcil. παρ' ὀλ. Illud ſolenne magis.

ἔβλ. ἐπελθ.) Comma ponit poſt ἐπελθ. ſublatum poſt ἔβλαπτον, et καὶ ante δηώσαντες pro οὖν accipit *Abr.* Rectiſſime vero; qua comma certe; alioquin ἐπελθόντες inceperit nouam ἔφοδον, non praemiſſo καὶ, aut οὖν, vel δὲ, contra morem ſcribendi. Tamenſi ne hoc quidem opus, modo ὡς ante μένειν non ſit *quippe*, ἅτε, ſed *cum*; vt tenor ſit talis: καὶ (i. e. ἀλλὰ) ὡς οὐκέθ' ὁμοίως ἔβλαπτον, ἄμεινον φραξ. rel. ἐπελθ. (Conſequens deinde hoc fuerit,) καὶ δηώσ. Et vero, δὲ inſerto poſt ἐπελθ. ex Cod. Mſqu. ὡς quoque manſerit *quippe*, vt ſolet ante Genitiuos ſimpliciter poſitos, et punctum fuerit ponendum poſt ἔβλαπτον, vel colon. καὶ tamen ante ὡς ſemper hic manſerit ἀλλὰ, vel δέ. Ad ἐπελθόντες, niſi cum *Abr.* ad ἔβλαπτον retuleris, intell. πάλιν· aut fuerit pro ἐπανελθόντες. Sane melius abtuerit, vt otioſum fere, et fortaſſe pro Schol. adſcriptum ab interpretaturo τὸ ἔβλαπτον.

C. 36. ὑπῆν) Non bene noſtrum, vel Batauorum, es iſt Geld unter den Leuten, confert *Abr.* Neque enim idem ſign. ὑπὸ, quod nobis unter in iſto vſu. Sed reſpondet Latino, *ſuppeditabat*, ad manum, in promtu, erat, ceu *ſubſidium*, reſſource.

πρὸς δὲ τ. T.) Sane ordo eſt: αἱ δὲ ξυνθῆναι (αἱ) πρὸς τὸν Τισσ. ὅμως ἐδόκ. τ. Πελοπ. ἐνδεεῖς εἶναι. Praemiſit illud tamen, πρ. δὲ τ. Τισσ. quod opponeret *ceteris* rebus et ratio-

quod ipſi per noctem melius *vrbem* obſepſiſſent, et praeterea iſti, qui ad Triopium ex nauibus diffugerant, ad eos ingreſſi veniſſent, Cnidiorum agrum percurrerunt, eoque vaſtato, in Samum redierunt. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 342.

36. Per idem tempus, cum Aſtyochus Miletum ad claſſem veniſſet, res omnes, quae ad copias *alendas* ſunt neceſſariae, Peloponneſiis adhuc abunde ſuppetebant. Nam ſtipendium, quantum ſatis erat, *ipſis* ſuppeditabatur, et praeterea magna pecuniae ex Iaſo direptae vis militibus ſupererat. Et Mileſii alacriter onera belli ſuſtinebant. Veruntamen illa ſuperiora foedera, quae a Chalcideo cum Tiſſapherne facta fuerant, Peloponneſiis videbantur manca, nec magis pro ipſis, *quam pro Rege, facere.* Quamobrem alia Theramene praeſente fecerunt; in haec verba.

37. „Pactiones inter Lacedaemonios, ſociosque, et Regem Darium, Regisque filios, et Tiſſaphernem, vt foedera ſint et amicitia his conditionibus. Quaecunque regio, et vrbes ſunt regis Darii, aut *quae* patris aut maiorum *ipſius* fuerunt, aduerſus iſtas ne eant, aut belli inferendi cauſa, aut quoquo modo nocendi gratia, vel Lacedaemonii vel Lacedaemoniorum ſocii. Neue tributa exigant ex his vrbibus aut Lacedaemonii, aut Lacedaemoniorum ſocii. Neque viciſſim rex Darius, aut vllus eorum, quibus Rex imperat, aduerſus Lacedaemonios eorumue ſocios eat, vt bellum illis inferat, aut vllo maleficio afficiat. Si qua autem in re Lacedaemonii vel *eorum* ſocii Regis opera indigeant, aut Rex Lacedaemoniorum vel ſociorum, quicquid alteri alteris mutuo perſuaſerint, hoc ſi fecerint, praeclarum eſſe ducatur. Bellum autem, quod cum Athenienſibus illorumque ſociis geretur, hoc vtrique communiter adminiſtrent: quod ſi id diſſolue.e placuerit, communiter vtrique diſſoluant. Exercitui autem, qui in Regis ditione fuerit, ſi Rex *eum* arceſſiuerit, Rex ſtipendium praebeat. Si qua autem ciuitatum, quae pactionem *foedusque* cum Rege fecerunt, in Regis ditionem inuaſerit, caeteri prohibeant, Regique pro viribus opem ferant. Rurſus ſi quis eorum, qui ſunt in Regis agro, aut eo, cui Rex imperat, in Lacedaemoniorum vel ſociorum *agrum* inuaſerit, Rex prohibeat, et pro viribus opem *ipſis* ferat.“

38. Poſt has pactiones Theramenes quidem, traditis Aſtyocho nauibus, actuario nauigio diſcedens, ex *hominum* conſpectu ſublatus eſt. Athenienſes vero, e Lesbo ad Chium cum *ſuis* copiis appulſi,

Καὶ ἄλλας ἐπὶ Θηραμένης] ἐνώπιον. Λακεδαιμόνιοι ἢ οἱ ξύμμαχοι] τῶν Λακεδαιμονίων. Κοινῇ ἀμφοτέρους ποιεῖσθαι] κοινῇ γνώμῃ δηλονότι.

nibus, quae commodae ſatis viderentur Peloponneſiis, non item pariter opportuna conditio foederis Perſici.

[κ. ἄλλ ἐτ.) Schol. abeſt Aug.] καὶ hic eſt οὖν) ἐποίουν) pro Medio, ἐποιήσαντο, *ſibi*, vel *inter ſe.*

C. 37. [Λακεδαιμ. [κοινῇ } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

Τῆς Λακεδαιμονίων] Τῶν Λακεδ. *Cl. Gr.* inepte. Wass.

ἐν τῇ βασ. χ. — — ἄρχει) Diſtingu. regionem regis Perſarum, et ὅσης ἄρχει, cui imperet. Differuntne iſtae? aut quî differunt? Nempe χώρα βασιλέως fuerit Perſis, Media, Babylonia, aliae partes Aſiae maioris; ὅσης ἄρχει, Graeciae ciuitates, Ioniae, aliae Aſiae minoris, inſulae quoque maris Graeci ac Pontici, et quidquid vltra Aſiam occupatum Perſae tenerent. Niſi perſpicuitati, ac veluti fidei magis firmandae, datum eſt ἤ cum Synonymo prioris: vt Liuio 1, 32. bis, *populus Latinus hominesque priſci Latini.* Solent talia frequentari in formulis publice ſolennibus, ne fraudi ſit locus; vt ibid. *quarum rerum, litium, cauſſarum.*

C. 38. Ἐν κέλητι] Vide ad IV, 9. ibique *Scholiaſten*, et ad I, 53. *Euſtathium* in Homer. Odyſſ. ε'. pag. 1539. *Thom. Magiſtrum*, et *Ammonium*, apud quem *Vulcanius* pro πηδάλιόν τι μικρὸν recte emendat, πλοιάριόν τι μικρόν. Dvk.

ἀφανίζ.) *abiit*; ſeſe amouit; *il diſparuti.* Indignationem ſimul et celeritatem innuit abeuntis, ita, vt immiſceri nulli iam rei poſthac cuperet.

Διαβεβηκότες τὴν Χίον τῇ ϛρατιᾷ] Ita quidem omnes libri, tam ſcripti, quam editi, quos vidi. Sed credo, propter vltimam ſyllabam vocis διαβεβηκότες, neglectam eſſe praepoſitionem ἐς, et legendum διαβεβηκότες ἐς τὴν Χίον. *Thucydides* I, 114 Καὶ ἐς αὐτὴν διαβεβηκότος ἤδη Περικλέους ϛρατιᾷ Ἀθηναίων Dvk. ἐς excidiſſe, credo: ἐκ τ. Λέσβου διαβεβηκ. ἐς τ. Χίον. Tum eundi enim notio, vel emetiundi e regionis et perragrandae, vix eſt, vt ſatis hic commoda ſit.

κρατῆντες [i] τῆς γῆς καὶ θαλάσσης, Δελφίνιον ἐτείχιζον, χωρίον ἄλλως τε ἐκ γῆς καρτερὸν, καὶ λιμένας ἔχον, καὶ τῆς τῶν Χίων πόλεως ὰ πολὺ [k] ἀπέχον. οἱ δὲ Χῖοι, ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις πεπληγμένοι, καὶ ἄλλως ἐν σφίσιν αὐτοῖς ὰ πάνυ εὖ διακείμενοι, ἀλλὰ καὶ τῶν μετὰ [l] τῦ Τυδέως τῦ Ἴωνος ἤδη ὑπὸ Πεδαρίτᾳ ἐπ' Ἀττικισμῷ [m] τεθνεώτων, καὶ τῆς ἄλλης πόλεως κατ' ἀνάγκην ἐς ὀλίγον κατεχομένης, ὑπόπτως διακείμενοι ἀλλήλοις, ἡσύχαζον· καὶ ὅτ' αὐτοὶ [n] διὰ ταῦτα, ὅτε οἱ μετὰ Πεδαρίτᾳ ἐπίκουροι, ἀξιόμαχοι αὐτοῖς ἐφαίνοντο. ἐς μέντοι τὴν Μίλητον ἔπεμπον, κελεύοντες, σφίσι τὸν Ἀσύοχον βοηθεῖν· ὡς δ' οὐκ ἐσήκουεν, ἐπιστέλλει περὶ αὐτῦ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ὁ Πεδάριτος ὡς ἀδικῦντος. καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ Χίῳ [o] ἐς τῦτο καθειστήκει τοῖς Ἀθηναίοις. αἱ δ' ἐκ τῆς Σάμυ νῆες αὐτοῖς ἐπίπλους μὲν ἐποιοῦντο ταῖς ἐν τῇ Μιλήτῳ, ἐπεὶ δὲ μὴ ἀνταναγόιεν, ἀναχωροῦντες πάλιν ἐς τὴν Σάμον, ἡσύχαζον.

λθ'. Ἐκ δὲ τῆς Πελοποννήσυ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι αἱ τῷ Φαρναβάζῳ ὑπὸ Καλλιγείτυ τῦ Μεγαρέως καὶ Τιμαγόρυ τῦ Κυζικηνῦ πρασσόντων παρασκευασθεῖσαι [p] ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νῆες, ἄραι ἔπλευν ἐπὶ Ἰωνίας, περὶ ἡλίυ τροπάς· καὶ ἄρχων ἔπλει αὐτῶν Ἀντισθένης Σπαρτιάτης. ξυνέπεμψαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ἕνδεκα ἄνδρας Σπαρτιατῶν ξυμβούλυς Ἀσυόχῳ, ὧν εἷς ἦν [q] Λίχας ὁ Ἀρκεσιλάυ. καὶ εἴρητο αὐτοῖς, ἐς Μίλητον ἀφικομένυς, τῶν τε ἄλλων ξυνεπιμελεῖσθαι, ἢ μέλλει ἄριστα ἕξειν, καὶ τὰς ναῦς ταύτας, [r] ἢ αὐτὰς, ἢ πλείους, ἢ καὶ ἐλάσσους, ἐς τὸν Ἑλλήσποντον [s] ὡς Φαρνάβαζον, ἢν δοκῇ, ἀποπέμπειν, Κλέαρχον τὸν Ῥαμφίου, ὃς ξυνέπλει, ἄρχοντα προστάξαντας· καὶ Ἀσύοχον, ἢν δοκῇ τοῖς ἕνδεκα ἀνδράσι, παύειν τῆς ναυαρχίας, Ἀντισθένην δὲ καθιστάναι. πρὸς γὰρ τὰς τῦ Πεδαρίτου ἐπιστολὰς ὑπώπτευον αὐτόν. πλέουσαι δ' ὖν αἱ νῆες ἀπὸ [t] Μαλέας πελάγιαι, Μήλῳ [u] προσέβαλον, καὶ περιτυχόντες ναυσὶ δέκα Ἀθηναίων, τὰς τρεῖς λαμβάνουσι κενὰς, καὶ κατακαίουσι. μετὰ δὲ τῦτο, δεδιότες, μὴ αἱ διαφυγῦσαι τῶν Ἀθηναίων ἐκ τῆς Μήλυ νῆες (ὅπερ ἐγένετο,)

i Τῆς deest *Ar. C. Reg. Caff. Dan.* Aug. Mſqu. k Ita ab emendatione manus recentis pro ἀπέσχον *Caff.* ἀπέσχον Aug. οὐ πολὺ d. Mſqu. hic et mox, *μάχαις ταῖς πρὶν ἐκπεπλεγμ.* l Τῦ omittunt *Cl. Gr. Caff.* Aug. Mſqu. m Sic factum erat in *Caff.* e voce pauciorum literarum. n Διαταῦτα *Caff.* o Ἐν τέτῳ *Cl.* Tum καθιστήκει Aug. καθεστήκ. Mſqu. p Ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων *Ar. C.* q Λείχας *Ar. C.* Huius meminit *Thucydides* aliquoties l. 5. Hvds. Λείχας *Reg. Dan.* Εἷς Ἡλίχας *Caff.* r Ἢ αὐτὰς omittit *Gr.* s Ἐς *Cam.* * Μαλέου Mſqu. t Προσέβαλλον *C.*

Δελφίνιον] *Harpocration* p. 119. Χωρίον vocat; mallem, φρούριον. Diſtat a Chiorum vrbe Mil. 18. inquit *Tournefort.* nunc *Port Dolphin.* Eſt et Portus Oropi. v. *Strabon.* IX. p. 403. *Xenoph.* Hiſt. Gr. I. p. 442. Wass. *Scholiaſtes* Ariſtophanis Equit. v. 759. et *Suidas* Δελφίνιον itidem χωρίον ἐν Χίῳ vocant. *Stephanus* φρούριον Χίων. Dvk.

ἄλλως τε) aut redundat ἄλλως, partitioni tantum inſerviens, aut ſign. *per ſe, iam*; vel: *praeterquam*, quod a terra firmum erat.

ἀπέχον) Senſu tamen non caruerit Lect. Var. ἀπέσχον, referenda ad Ἀθηναῖοι, quaſi ad καὶ, ante οὐ πολὺ, intelligas οὕτω, vel διὰ τοῦτο. Sed ἀπέχον nimirum praeſtat, ad χωρίον.

πεπλεγμ.) Primo redundat ἐν, qſ. per Ebr. pro *per*; Deinde ἐμπεπλεγμένοι Mſq. *impliciti*, impediti; quod nihili ſane fuerit hic, vbi et de *tribus* proeliis ſermo ſit, et (ταῖς πρὶν,) iam *praeteritis*.

ἐν σφ. αὐτ.) i. e. παρ' ἑαυτοῖς, *domi, intus*, ad ſtatum interſtinum recip. Neque enim de diſcordiis aut factionibus vtique aut proxime ſermo, vt *inter* ſignificet ἐν, ſed de oppreſſa ciuitate et ſuſpicionibus ſollicita.

Μετὰ τῦ] Articulus abeſt *Cl. Gr.* Vtroque modo Noſter. Wass. Quae hic *Hudſonus* poſt Var. Lect. de errore *Interpretum* ſcribit, ea iam ante in mentem venerant *Freinshemio* ad Curt. III, 13, 1. Ion Chius poëta non incelebris, de quo *Suidas* in v. Ἀθηναῖος agit, coepit docere tragoediam Olymp. LXXXII. vt *Idem* tradit in Ἴων. Itaque aetas quidem non obſtat, quo minus huius Tydei pater eſſe potuerit. Sed fortaſſis nullum aliud eſt huius rei argumentum. Dvk.

[ἐς ὀλίγ. κατεχ.) Schol. ad hh. vv. eſt vnius auctoris, et continuum, vtut duplicem afferat explicationem, alteram magis probante Scholii auctore, ὃ καὶ μᾶλλον addendo, i. e. *quod* (alterum, quorum poſterius,) *magis probandum*, verius eſt. Et recte; quoniam, ſi de oligarchia ſermo eſſet, ἐς ὀλίγους diceret Thuc. vt 2, 37. de Athenienſi Democratia: μὴ ἐς ὀλίγους, ἀλλ' ἐς πλείονας, οἰκεῖν, non a paucis, ſed a multis, adminiſtratur. ἐς ὀλίγον ergo intell. χρόνον, vel μέτρον, vt ſic dicam; male, vtcunque, continebatur imperii neceſſitate, propediem illud iugum excuſſura.

ἀξιόμ.) i. e. ἱκανοὶ, ἐπιτήδειοι πρὸς τὸ μάχεσθαι. Obſ. ad N. Teſt. vbi ἄξιος, ἀξιόω, καταξιοῦσθαι, vt Luc. 4, 36. non *dignum*, ſed *aptum*, non *dignari*, *digniorem reddere*, ſed *aptare* ſign.

αἱ δ' ἐκ τ. Σάμ. νῆες) i. e. αἱ ἐν τῇ Σάμῳ (πρὸς τῇ Σ.) v. ἐπίπλ. ἐποιοῦντο ἐξ αὐτῆς.

[ἐπίπλ. ἐπ.) Schol. abeſt Aug.] ταῖς hic eſt pro ἐπὶ τάς.)

ἐν τῇ Μιλ.) ἐν pro ἐπὶ, πρός.

et terra ac mari potiti, Delphinium muniuerunt, locum alioqui et a terra munitum, et portus habentem, nec procul a Chiorum vrbe distantem. Chii vero, tum quod superioribus proeliis saepius afflicti fuissent, tum quod alioqui inter se ipsos *animis* non admodum bene affecti essent, sed etiam, (quod * Tydeus Ion, eiusque socii propter Atticismum, a Pedarito iam morte mulctati fuissent, et reliqua ciuitatis pars a paucorum dominatu coacta premeretur,) mutuo suspecti essent, quiescebant. His igitur de causis nec ipsi, nec illae auxiliares copiae, quae cum Pedarito erant, satis firmae videbantur ad proelium cum ipsis *Athenienſibus* committendum. Miletum tamen miserunt, orantes Astyochum, vt sibi succurreret. Sed cum ille morem ipsis gerere nollet: Pedaritus de illo, vt rempublicam laedente, Lacedaemonem scribit. Atque res quidem, quae ab Athenienſibus in Chio gerebantur, in hoc erant statu. Sed naues ipsorum, quae apud Samum stationem habebant, incursionibus quidem infestabant eas, quae apud Miletum stabant: sed cum aduersus prodire nollent, *Athenienſes*, in Samum rursus sese recipientes, quiescebant. Bell. Peloponn. an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 342.

39. Per eandem hyemem illae septem et viginti naues, quae Pharnabazo a Lacedaemoniis praeparatae fuerant, Calligeti Megarensis et Timagorae Cyziceni opera, ex Peloponneso profectae, circa solstitium in Ioniam traiecerunt. Illisque praeerat Antisthenes Spartanus. Cum hoc autem Lacedaemonii miserunt etiam vndecim viros Spartanos (quorum vnus erat Lichas, Arcesilai *filius*,) vt Astyochus eorum consilio vteretur. Ipsis autem praeceptum fuerat, vt Miletum profecti, simul cum alia curarent, vt quam optime haberent, tum vero has ipsas naues, vel totidem, vel plures, vel etiam pauciores, in Hellespontum, ad Pharnabazum, si videretur, mitterent, et Clearchum, Rhamphiae *filium*, qui in eadem classe vehebatur, *his* ducem praeficerent, et Astyochum (si vndecim viris placeret) amouerent a nauarchia, et Antisthenem *in eius locum* substituerent. Nam propter Pedariti epistolas ipsum *Astyochum* suspectum habebant. Cum igitur hae naues a Malea per altum nauigarent, ad Melum appulerunt, et cum incidissent in decem Athenienſium naues, tres *earum* inanes ceperunt, et cremarunt. Postea vero, veriti, ne *reliquae* Athenienſium naues ex Melo elapsae (quod accidit) Athenienſibus in insula *Samo* stationem habentibus suum ad- Decembri exeunte.

* Male ita vertitur, quasi natio eius indigitaretur, quod superuacuum erat, cum omnes Chii, ex quibus ille, essent Iones. Sed vertendum: *Tydeus, Ionis filius:* siue eius Ionis, cuius *Suidas* in voce Ἀθηναῖος meminit; vbi etiam Atticismi eius specimen, siue alterius eiusdem cognominis. Hvds.

Ἐς ὀλίγον κατεχομένης] ἤτοι ἀναγκαζομένης ὀλιγαρχεῖσθαι. ἢ, ἐπ' ὀλίγον πειθομένης καὶ ἀκροωμένης. ὃ καὶ μᾶλλον. Ἐποιοῦντο] αἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ ὀλονότι νῆες. Πρὸς γὰρ τὰς τῶ Πεδαρίτῳ ἐπιστολὰς] ἀντὶ τῶ, διὰ τὰς τῶ Πεδαρίτου ἐπιστολάς.

C. 39. [ἡλ. τῳ.) in l. Aug. a m. ant. adscr. τὰς χειμερινὰς ὀλονότι] Nempe ex init. Cap. ἐν τῷ — χειμῶνι. Minus accurate Port. *circa solstitium*, quod *aestiuum* tantum signet, vt Horatio, Epist. 1, 11, 18. *Paenula solstitio*, Virg. Ge. 1, 100. *Humida solstitia*, Ecl. 4, 47. *Solstitium pecori defendite.*

Ἡ αὐτάς] Haec omittit *Gr.* Recte, ni fallor. Wass.

ἢν δοκ.) Dicis caussa, vel honoris, additum videatur, vt in SCtis Romanis, apud Cic. et Liu. *vti Consules, si iis videretur*, rel. Hic plus tamen significet: si *ex re* videretur, si, *opus* esse facto, iudicarent; maxime ad verba, ἢ καὶ ἐλάσσους. Etsi, ad totum, vel vniuersam, caussam, referri, verborum positus iubeat.

[πρὸς γ. τὰς) καὶ post διὰ add. Schol. Aug.] e Thuc. verbis.)

πρ γ. τὰς) πρὸς, vt Lat. *ad*, iunctim hic sign. 1) post, 2) propter.

Μαλέας] Ita scribunt Historici *vett.*, et *Scylax*, etiam *Euripides* Oreſt. v. 362. Lapis vetus apud *Sponium*, et *Anna Comnena. Getulicus* in Epig. Καὶ Μαλέᾳ τυφλαὶ καμπτομένῳ σπιλάδες. *Strabo* Μαλέαι passim. *Homerus*, et qui eum sequuntur, *Orpheus*, *Iulianus* in Epig. aliique diphthongum adhibent. Hinc media Latinis communis. *Philostratus* semel Μαλίαν scripsit. Wass.

τὰς τῳ.) manifesto hic redundat Artic.

δεδιότ.) nempe οἱ ἐν ταῖς ναυσί· per Synesin; vnde et mox αἱ νῆες — μηνύσωσι, i. e. οἱ ἐν αὐταῖς ναῦται, ἐπιβάται· ac rursus deinde πλεύσαντες.

μηνύσωσι τοῖς ἐν τῇ νήσῳ [v] τὸν ἐπίπλουν αὐτῶν, πρὸς τὴν Κρήτην πλεύσαντες, καὶ πλείω τὸν πλοῦν διὰ φυλακῆς ποιησάμενοι, ἐς τὴν Καῦνον τῆς Ἀσίας [x] κατῆραν. [y] ἐντεῦθεν δή, ὡς ἐν ἀσφαλεῖ ὄντες, ἀγγελίαν ἔπεμπον ἐπὶ τὰς ἐν τῇ Μιλήτῳ ναῦς τὰ ξυμπαρακομισθῆναι.

μ'. Οἱ δὲ Χῖοι καὶ Πεδάριτος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὀλίγον ἧσσον, καίπερ [c] διαμέλλοντα, τὸν Ἀσύοχον, [z] πέμποντες ἀγγέλους, ἠξίουν σφίσι πολιορκουμένοις βοηθῆσαι ἁπάσαις ταῖς ναυσὶ, καὶ μὴ περιιδεῖν τὴν μεγίστην τῶν ἐν Ἰωνίᾳ ξυμμαχίδων πόλεων [a] ἔκ τε θαλάσσης εἰργομένην, καὶ κατὰ γῆν ληστείαις πορθουμένην. [b] οἱ γὰρ [b] οἰκέται τοῖς Χίοις πολλοὶ ὄντες, καὶ μιᾷ γε πόλει, πλὴν Λακεδαιμονίων, πλεῖστοι γενόμενοι, καὶ ἅμα, διὰ τὸ πλῆθος, χαλεπωτέρως ἐν ταῖς ἀδικίαις κολαζόμενοι, ὡς ἡ στρατιὰ τῶν Ἀθηναίων βεβαίως ἔδοξε μετὰ τείχους [c] ἱδρύσθαι, εὐθὺς αὐτομολίᾳ τε [d] ἐχρήσαντο πολλοὶ πρὸς αὐτὸς, καὶ τὰ πλεῖστα κατὰ, ἐπισάμενοι τὴν χώραν, ἔτοι ἔδρασαν. ἔφασαν ἂν, χρῆναι, οἱ Χῖοι, ἕως ἔτι ἐλπὶς καὶ δυνατὸν κωλῦσαι, τειχιζομένου τοῦ Δελφινίου, καὶ [e] ἀτελοῦς ὄντος, καὶ στρατοπέδῳ καὶ ναυσὶν ἐρύματος μείζονος προσπεριβαλλομένου, βοηθῆσαι σφίσιν. ὁ δὲ Ἀσύοχος, καίπερ ὁ διανοούμενος, διὰ τὴν τότε ἀπειλὴν, ὡς ὥρα καὶ τοὺς ξυμμάχους προθύμους ὄντας, ὥρμητο ἐς τὸ βοηθεῖν.

μά'. Ἐν τούτῳ δὲ ἐκ τῆς Καύνου [f] παραγίγνεται ἀγγελία, ὅτι αἱ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νῆες καὶ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων ξύμβολοι πάρεισι. καὶ νομίσας, πάντα ὕστερα εἶναι τὰ ἄλλα πρὸς τὸ ναῦς τε, ὅπως θαλασσοκρατοῖεν μᾶλλον, τοσαύτας ξυμπαρακομίσαι, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους, οἳ ἦκον [g] κατάσκοποι

v Τὸν ἔκπλουν *Ar. C. Reg. Dan.* *x* Κατῆρον *Marg. Gr.* et *Cl.* ex emendatione, *Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Aug. *y* Ἐντεῦθεν δ' ὡς *Gr.* * διαμέλλοντα Mſqu. vno λ. *z* Πέμψαντες a manu recenti, deleta ſcriptura vetere, *Caſſ.* πέμποντας Aug. *a* ſupra α ſcr. *a* Ἔκ τε τῆς θαλάσσης *Baſ.* *b* Ἱκέται *Dan.* *c* Ἱδρύσασθαι *Ar. C. Reg. Dan.* *d* Ἐχώρησαν οἱ πολλοὶ *Cl. Caſſ.* Aug. οἱ π. Mſqu. qui et mox κώλυσαι. *e* Ita a manu recenti *Caſſ.* ſed plures vna literae inter ε et ο fuerant. *f* Παραγίνεται *Reg.* Mſqu. *g* Crediderim, κατασκόπους eosdem eſſe, quos antea ξυμβόλους miſſos fuiſſe, ſcripſit. *Steph.* Non poſt αὐτῶ, ſed κατάσκοποι, diſtinguit *Portus.*

διὰ φυλ. ποιησ.) διὰ φυλακὴν malit *Reisk.* obſ. *Abr.* Sed et cum Genit. διὰ valere *propter*, oſtendi in Phil. Th. P. p. 130. lit. ℵ). Nec video tamen, cum διὰ c. Genit. ſignificet etiam ἐν, *cum*, μετὰ, *modum* rei agendae, v. ibid. p. 133. lit. ℸ.) quidni et hic ſit pro μετὰ φυλ. *cum cautione*, *caute*. Nam, qui *ob* cautionem faciat aliquid, cautionis *ergo*, profecto et *cum* cautione, *caute*, idem agere intelligatur. Vnde ſolenne Liuio, *amore*, *odio*, *ira*, *miſeratione*, *admiratione*, *mouere*, *incendere*, pro, *in* amorem, *ad* miſericordiam, cet. vſurpare.

Καῦνον] Vrbs eſt Cariae. v. *Herodot.* I, 172. *Polybium* Exc. p. 1450. *Liu.* XLV, 25. *Plutarch.* Artax. p. 1016. Ab Antigono capta, recuperatur a Ptolemaeo, *Dioder.* p. 712. 746. Duce Philocle, inquit *Polyaenus* III, 16. Patroclum vocat *Hegeſander* apud Athenaeum XIV. p. 621. *Q. Calaber* VIII, 79. ὃς ἐνὶ κοίλῃ Καύνῳ — παρὰ ποσὶ Ταξβήλοιο. Romanos foede tractaſſe Bello Mithridatico Caunios, auctor *Appianus* 185. In *Notitia* Epiſc. *Acaleia* dicitur. Vetus nomen obtinuit vsque ad Concilium Chalcedonenſe, hoc eſt, A. C. 451. hodie *Sophiano*, auctore La Roſa. vid. *Dion. Chryſoſt.* p. 48. Wass.

ἐντ. δή) δὴ verto *demum*; inde demum, von da erſt, non prius, non abunde.

ὡς ἐν ἀσφ.) ὡς non eſt hic *quaſi*, vt Port. vertit, ſed ἅτε, *quippe*; *erunt* enim in tuto. Rurſus v. Phil. Th. P. p. 161. e.) Adde, (quod alibi iam poſui,) 2. Pet. 1, 3. init. ὡς πάντα — — δεδωρημένης, *quia* vobis dedit.

C. 40. [κ. μιᾷ γε π.) In Schol. Aug. pro πλείονες eſt πλεῖστοι, et pro Λακεδαιμονίων eſt Λακεδαίμονος.] Melius Vulg. πλείονες, propter ᾗ. Ad repetita vv. πλὴν Λακεδ. nouum videtur Schol. inchoari; alioqui punctum delendum poſt ἄλλῃ πόλει.)

ἐν τ. ἀδικ.) notabilis vſus τοῦ ἐν, v. *ob* delicta; vt in ſacris literis ἀποθανεῖν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις, *ob* commiſſa perire; vel, quod praetulerim, pro, εἴ τι ἀδικοῖεν· vt nos, bey Vergehungen, bey Exceſſen; ita enim hic verterim ἀδικίας.

Ἐχωρήσαντο] Mendoſe ἐχώρησαν οἱ π. *Cl.* Alterum apud *Thucydidem* perfrequens. Wass.

τειχιζ.) ſcil. ἔτι, nondum abſoluto.

καὶ — — προσπεριβ.) Memorandus ſane Genitiuorum vſus: *Priusquam*, *donec nondum* maiori vallo circumdata ſit. Sunt quippe pro, ἕως — — προσπεριβάλλοιτο, *dum* circumdaretur, i. e. *nondum* (plane) circumdata eſſet; eſt ergo pro, πρὶν ὅλως περιβεβλῆσθαι.

[διὰ τ. ἀπ.) Schol. Aug. abeſt δηλονότι et ἤτοι] Scholiaſtae explicatio τῆς ἀπειλῆς reſpicit c. 33. init. Poſſis tamen idem referre ad Lacedaemoniorum ruinas, c. 38. extr. et 39. init. vt, ὅμως intellecto ante vv. διὰ τ. ἀπειλὴν, non, quid abſtinuerit illum, ſed, quid *mouerit*, allatum interpretere. Nam etſi directo, aut dixerit, minati Aſtyocho non erant Lacedaemonii, monitus tamen haud dubie fuerat, rem acrius gereret; nec dubie reſcierat, quid in mandatis habentes veniſſent illi verbo conſiliarii, c. 39. ipſum παύειν τῆς ναυαρχίας. Illa tamen interpretatio praeferenda; in

ventum notum facerent, Cretam versus nauigantes, * et confecto longiore nauigationis cursu, vt tutius iter facerent, ad Caunum Asiae appulerunt. Hinc vero, quasi in tuto *iam* essent, nuntium miserunt ad classem, quae ad Miletum stabat, vt eius praesidio muniti *illuc* deduce rentur. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U.C. Varr. 343.

40. Interea vero Chii et Pedaritus Astyochum, etsi cunctantem, nihilo tamen minus per nuntios *ad eum* missos orabant, vt sibi obsessis opem cum tota classe ferret, nec maximam *omnium* socialium vrbium, quae in Ionia essent, et a mari intercludi, *ita vt eius vsu prohiberetur*, et a terra latrociniis diripi pateretur. Chiorum enim serui, quia magnus erat eorum numerus, atque adeo, vt in vnica vrbe, excepta Lacedaemone, maximus, simul etiam quia propter *suam* multitudinem, in delictis seuerius *a dominis* plectebantur, postquam Athenienſium exercitus munitionibus exstructis in loco tuto iam collocatus esse visus est, multi confestim ad ipsos transfugerunt, atque isti propter notitiam regionis plurima detrimenta *Chiis* attulerunt. Dicebant igitur Chii, oportere *Astyochum* sibi succurrere, dum adhuc spes et facultas esset *operis* impediendi, quia Delphinium *adhuc* muniebatur, et munitio erat imperfecta, et dum alia maiore munitione *vrbs Chiorum* ab *Athenienſium* exercitu nauibusque circumuallaretur. Astyochus vero, quamuis propter minas, quibus tunc apud ipsos vsus fuerat, *opem ipsis ferre* non statuisset, tamen cum et ipsos socios propensos esse vidisset, ad succurrendum se accinxit. Post Ian. 1.

41. Interea vero nuntius ex Cauno venit, septem illas et viginti Lacedaemoniorum naues, et consiliarios adesse. Quamobrem cum existimasset, caetera omnia posthabenda esse, † vt et tot naues illis obuiam mitteret, quae illos *Miletum* suo praesidio septos deducerent, vt maris imperium facilius obtinerent, et Lacedaemonii, qui ad ipsius actiones explorandas ve-

* Et pleraque nauigatione per custodiam confecta, ad Caunum etc. *Valla.* Et quum magnam nauigationis partem adhibita custodia *et diligenter excubantes* confecissent etc. *Steph.* † Vt reciperet (deduceret *Steph.*) tot naues, per quas mari potirentur, et Laced. etc. *Valla.* Vt tot nauibus adiunctis potentiores in mari fierent, vtque Laced. etc. *Acacius.*

Καὶ πλείω τὸν πλοῦν διὰ φυλακῆς ποιησάμενοι] καὶ μακρότερον τὸν πλοῦν ποιησάμενοι ὑπὲρ ἀσφαλείας. Καὶ μιᾷ γε πόλει, πλὴν Λακεδαιμονίων, πλείσοι γενόμενοι] πλείονες οἰκέται ἦσαν ἐν Χίῳ, ἢπερ ἐν ἄλλῃ τινὶ πόλει. πλὴν Λακεδαιμονίων· ἡ δὲ Λακεδαίμων πλείστους εἶχεν οἰκέτας. Διὰ τὴν τότε ἀπειλὴν] ἣν δηλονότι ἠπείλησε τοῖς Χίοις. ἤτοι μὴ ἐπιβοηθήσειν αὐτοῖς. Καὶ νομίσας πάντα ὕστερα εἶναι] νομίσας (φησὶ) πάντα ἐν δευτέρῳ εἶναι τῷ παρακομίσαι τὰς ναῦς, ὑπὲρ τῷ θαλαττοκρατεῖν.

qua διὰ τὴν ἀπειλὴν, causſm reddat τοῦ, οὐ διανοούμενος, nolens, alienus ab isto consilio, cur? διὰ τ. τότε ἀπ. quia *tunc* (c. 33. etiam τότε illud aptius congruit Astyochi minis;) interminatus fuerat illis; nunquam se illos posthac adiuturum.

C. 41. ὕστερα — πρὸς τὸ) pro, ὕστερα τοῦ θαλάσσης. Lat. fuerit *prae*; et ὕστερα sign. *leuia*, posthabenda, contemnenda, parui ducenda, certe seponenda.

κατάσκ. αὐτ.) Non credere tantum debebat Steph. sed pro certo ponere, immo ne monere quidem, vt apertum nimis, istos vndecim (c. 39. init.) verbo ξυμβούλους, re vera κατασκόπους, venisse; neque hoc fugeret Astyochi vel fagacitatem, vel, quod plus etiam moneret, conscientiam; plane vt ἦκον illud (pro Plusqpf.) non tam ad Lacedaemoniorum consilium, aut *rem* ipsam, etsi hoc quoque, quam ad Astyochi *sensum*, retulisse velim: quos, prole *intelligeret*, speculatores sibi venisse. κατάσκοποι hic sunt custodes, observantes ex occulto; *additi*; (vt *Teucris addita Iuno* Virgilio:) die ihm auf dem Dache waren; Aufmerker; quo sensu Cic. Diuin. in Caec. c. 16. post init. *Fides mea custodem repudiat, diligentia speculatorem reformidat.* En *custodem* et *speculatorem* eundem! Grauiori etiam sensu Paullus, immo simili plane, Gal. 2, 4. οἵτινες ἦλθον (itidem p. Plusqpf. ἐλελύθεσαν,) κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν· qui *obseruarent* libertatem nostram, a) an illa abuteremur, exemplo alios offenderemus; sed et b) vt ea nos exuerent, vt illi vndecim, παύειν τῆς ναυαρχίας, c. 39. Ceterum, si, Latinum Int. (Frid.) Potium, Steph. vult distinguere post κατάσκοποι, vt αὐτοῦ referret ad περαιωθῆναι, at is vertit: *ad actiones* (male, pro *facta*,) ipsius, αὐτοῦ, explorandas. Sane idem addidit *illuc*, ad vv. *tuto traiicerent*; at non vt e contexto, verum explicaturus; vnde aliis literis scriptum est. Et vero debebat αὐτόσε, si ad περαιωθ. referretur; Nec vero simpliciter κατάσκοποι dicerentur, siue αὐτοῦ· *quid* enim obseruaturi venerant, praeter *vnum* Astyochum?

αὐτῷ, ἀσφαλῶς περαιωθῆναι, εὐθὺς, ἀφεὶς [b] τὸ ἐς τὴν Χίον, ἔπλει ἐς τὴν Καῦνον. καὶ ἐς Κῶν τὴν Μεροπίδα ἐν τῷ παράπλῳ ἀποβὰς, τήν τε πόλιν, ἀτείχιστον οὖσαν, καὶ ὑπὸ σεισμῶν, ὃς αὐτοῖς ἔτυχε [a] μέγιστός γε δὴ, ὧν μεμνήμεθα, γενόμενος, ξυμπεπτωκυῖαν, ἐκπορθεῖ, τῶν ἀνθρώπων ἐς τὰ ὄρη πεφευγότων· καὶ τὴν χώραν καταδρομαῖς [k] λείαν ἐποιεῖτο, πλὴν τῶν ἐλευθέρων· τούτους δὲ ἀφίει. ἐκ δὲ τῆς Κῶ ἀφικόμενος ἐς τὴν Κνίδον νυκτὸς, ἀναγκάζεται ὑπὸ τῶν Κνιδίων παραινούντων μὴ ἐκβιβάσαι τοὺς ναύτας, ἀλλ', ὥσπερ [*] εἶχε, πλεῖν εὐθὺς ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων [l] ναῦς εἴκοσιν, ἃς ἔχων Χαρμῖνος, εἷς τῶν ἐκ Σάμου στρατηγῶν, ἐφύλασσε [m] ταύτας τὰς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ναῦς, ἐκ τῆς Πελοποννήσου [n] προσπλεύσας, [o] ἐφ' ἅσπερ καὶ ὁ Ἀσύοχος παρέπλει. ἐπύθοντο [p] δὲ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ ἐκ τῆς Μιλήτου τὸν ἐπίπλουν αὐτῶν, καὶ ἡ φυλακὴ τῷ Χαρμίνῳ περὶ τὴν Σύμην καὶ [q] Χάλκην καὶ Ῥόδον καὶ περὶ τὴν Λυκίαν ἦν. ἤδη γὰρ ἠσθάνετο καὶ ἐν τῇ Καύνῳ ὄσας αὐτάς.

μβ'. [r] Ἐπέπλει δὲ, ὥσπερ εἶχε, πρὸς τὴν Σύμην ὁ Ἀσύοχος, πρὶν ἔκπυστος γενέσθαι, † εἴπως περιλάβοι πᾶ μετεώρους τὰς ναῦς. καὶ [s] αὐτῷ ὑετός τε καὶ τὰ ἐκ τοῦ ἀέρος, [t] ξυννέφελα ὄντα, πλάνησιν τῶν νεῶν ἐν τῷ σκότει καὶ ταραχὴν [v] παρέσχε. καὶ ἅμα τῇ ἕῳ, διεσπασμένου τοῦ ναυτικοῦ, [**] καὶ τοῦ μὲν φανεροῦ ἤδη ὄντος τοῖς Ἀθηναίοις τοῦ εὐωνύμου κέρως, τοῦ δὲ ἄλλου περὶ τὴν νῆσον ἔτι πλανωμένου, ἐπανάγονται [x] κατὰ τάχος ὁ Χαρμῖνος καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὀλάσσοσιν ἢ †† ταῖς εἴκοσι ναυσὶ, νομίσαντες, [y] ἅσπερ ἐφύλασσον ναῦς, τὰς ἀπὸ τῆς Καύνου, ταύτας εἶναι. καὶ προσπεσόντες εὐθὺς, κατέδυσάν τε τριῆς, καὶ κατετραυμάτισαν ἄλλας, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἐπεκράτουν, [z] μέχρις οὗ [a] ἐπεφάνησαν αὐτοῖς

b Hic τὸ ἐς τὴν Χίον dictum esse pro τὸ ἐς τὴν Χίον πλεῖν, manifestum est: quum sequatur ἔπλει, quod subauditionem istam velut ante oculos nobis ponit. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 180. Hvds. *a* Μέγιστός τε δὴ *Ar. C. Reg.* Paullo ante ἀπὸ σεισμ. Mſqu. *k* Λείαν *Caſſ. Gr.* τῶν ante ἐλευθ. abeſt Mſqu. * εἶχεν Aug. *l* Ναῦς deeſt *Gr.* Tum εἴκοσι Aug. *m* Ταύτας· καὶ ἑπτὰ κ. ἑ. ν. *Dan.* *n* Προσπλεύσας *Ar. C.* *o* Ἐφ' ἅπερ, et cum ſcholio manu recenti adſcripto, ἤγουν εἰς ἃς, *Caſſ.* ἐφ' ἅπερ Aug. *p* Δ' *oi Gr.* *q* Χάλκην *Ar.* ita et in quibusdam *Stephani* Codicibus ſcriptum eſſe, teſtantur *Viri Eruditi.* Hvds. Χάλκιν Mſqu. *r* Ἔπλει *C. Gr.* † εἴπου Mſqu.

s Αὐτὸς *Ar.* *t* Ξυνέφελα *Gr.* et ab emendatione *Caſſ.* quod fuerat ξυνέφαλα. ξυνέφελα Aug. *v* ſup. a m. rec. ξυννέφαλα Mſqu. *v* Παρεῖχε *Gr.* ** κ. τοῦ μ. abſ. Mſqu. *x* Κατατάχος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* †† ταῖς abeſt Mſqu. qui et *nauſi*, c. acuto. *y* Ἃς παρεφύλασσον *Marg. Cam. Gr. Reg.* *z* Μέχρι *Caſſ. Gr.* Aug. *a* Ἐφάνησαν *Ar.*

τὸ ἐς τ. Χίον) Sane ex ἔπλει, coniugato, commode ſatis ad τὸ repetiueris πλεῖν· vt, Latine ſi dixeris: *cum Chium deberet*, vel *poſſet*, *Caunum petiit*; Vbi ex *petiit*, ad *Chium* int. *petere.* Cf. Phil. Th. P. p. 185. init. lit. bb.)

[ἐς Κῶν τ. Μερ.) In Schol. Aug. pro vv. οὐ γὰρ, rel. — leg. ἄλλη γὰρ οὐκ ἔστι κῶς.] Non tamen notatur, an et illla abſint, εἰ μὴ μόνη αὐτή. In quibus pro αὐτὴ malim αὖτη. Aut iung. μόνη αὐτῇ, *ipſa ſola.* Tamen illud malim.)

Κῶν τὴν Μεροπίδα] Ita loquitur etiam *Strabo* XV, p. 686. et 790. et *Antoninus Liberalis* Cap. XV. *Callimachus* Del. 160. *Ariſtides*, alii. In nummis habemus ΚΩΩΣ et ΚΩΙΩΝ. Merops terrae filius *Steph.* Huc pertinet Epigr. ineditum *Meleagri*, Ἦν τε ἐν' ἠιόνων ΚΩΑΝ κατὰ νᾶσον ἴδηται Φάνιον, ἐς χαροπὸν δερκομέναν πέλαγος etc.' *Diodor.* ſimpliciter τὴν Κῶν. Sic *Anna Commena* p 335. *Herodotum* et *Polybium* ſecuta. vid. *Ptolem.* III, 15. *Concil. Chalced.* Part. III. *Scylacem* p. 38. Cl. *Spanhemium* ad Callimachum l. d. Wass. Adde *Caſaubonum* ad Strabon. pag. 686. et *Holſtenium* ad Stephanum. Dvk.

Τὴν χώραν καταδρομαῖς λείαν ἐποιεῖτο] *Henr. Stephanus*, inter alia loca Scriptorum veterum, qui phraſi λείαν ποιεῖσθαι accuſatiuum rei adpoſuerunt, etiam haec verba *Thucydidis* adfert. Verum alii hoc dicunt, de rebus, quae rapi et auferri poſſunt, vt σώματα, σκεύη, et alia, de quibus λεία vſurpari ſolet, λείαν ποιεῖσθαι· quod etiam ἀρπαγὴν ποιεῖσθαι dicit *Thucydides* intra Cap. 62. Καὶ σκεύη μὲν καὶ ἀνδράποδα ἁρπαγὴν ποιησάμενος Hoc autem ad regionem transferri, admodum durum et inſolens videtur. Si, τῆς χώρας, vel καταδρομῶν, legeretur, vt alibi apud *Thucydidem* et omnes alios, καταδρομὴν τὴν χώραν, locum intelligerem, in quo nunc haereo. Sed tamen mihi perſuadeo, alterum horum a *Thucydide* profectum, et errorem e compendiis ſcribendi, quibus vltimae ſyllabae, ην, αν, ης, ας, ων et αις, in *Mſſ.* exprimuntur, ortum eſſe. Dvk. Poſſit etiam legi, ἐς τὴν χώρ. κατ. λ. ἐπ. *praedabatur per* incurſiones. Quid, ſi, amplexi Lect. quorund. Libb. λεῖαν, interpretemur, *laeuem reddebat* regionem, i. e. nudabat; er raſirte alles ganz glatt, kahl, hinweg? Ita enim *prata tonſa* dicuntur *laeuia*, et *deglabrare* Latinis eſt, totum ſpoliare. Vnde et Germani, cum quis omnia perdidit, (luſu maxime, quae veriſſima ſit praedatio latrociniumque:) ich bin ganz kahl; ſie haben ihn ganz kahl gemacht; Gall. *pêler.* Neque abhorret, λειμῶνα, λήϊον, *pratum* vel *campum*, dictum ἀπὸ τοῦ λειοῦσθαι, quia demetendo *nudetur*, *laeuigetur*; ſicut e diuerſo *horrere* dicitur campus, nondum demeſſis frugibus; et *ſolo aequari*, ergo *laeuigari*, dicuntur aedificia et munimenta deiecta, raſirt. Sed nimirum et Graeca exempla deſidero; et Comico ioco dignior iſta oratio fuerit, quam hiſtorica grauitate. Nec video tamen, quidni, qui totam regionem depraedetur, dici queat *ipſam* regionem *praedam* (ſibi, ſuam,) facere. Et nos quippe: das Land wird ein Raub der Feinde, der Habſucht, rel.

ὥσπ εἶχ.) Iisdem verbis, de eodem Aſtyocho, eademque de re, quaſi repetitu , c. 42. init vt, nihil mouendum, appareat. Sign. *continuo*, e veſtigio, nihil tricatus, nullo alio paratu.

niebant, *illuc* tuto traiicerent, confeſtim, omiſſa in Chium nauigatione, in Caunum nauigauit. In ipſa autem praeteruectione, copiis in Con Meropidem expoſitis, et vrbem nullis cinctam muris, et terraemotu (qui maximus omnium, quos meminimus, illius inſulae incolis contigit) collapſam diripuit, oppidanis in montes dilapſis. Et agrum percurrens, praedam abegit, praeterquam *hominum* liberorum: hos enim dimittebat. Ex Co autem in Cnidum noctu profectus, vehementibus Cnidiorum precibus adductus eſt, ne *ſuos* nautas exponeret; ſed, vt ſe habebat, confeſtim nauigaret aduerſus viginti Athenienſium naues, cum quibus Charminus, vnus e ducibus, qui apud Samum agebant, obſeruabat has ſeptem et viginti naues, ex Peloponneſo venientes, ad quas et Aſtyochus nauigabat. Nam *Athenienſes*, qui in Samo erant, ex Mileto de huius claſſis aduentu certiores facti fuerant; et negotium Charmino datum fuerat, vt hanc obſeruaret circa Symam et Chalcen et Rhodum et Lyciam. Iam enim *Charminus*, eas in Cauno eſſe, acceperat. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92 1. U. C. Varr. 343.

42. Aſtyochus igitur, vt ſe habebat, ad Symam *celeriter* tendebat, aduentus ſui famam praeuertere *cupiens*, ſi forte claſſem *hoſtilem* in alto nanciſci poſſet. Sed imber coelumque nubilum perturbationem eius nauibus attulit, et effecit, vt in tenebris vagarentur. Et ſimul ac dies illuxit, cum eius claſſis eſſet diſperſa, et ſiniſtrum quidem cornu iam in Athenienſium conſpectum veniret, alterum vero circum inſulam adhuc vagaretur, confeſtim Charminus et Athenienſes cum nauibus, quae pauciores erant, quam viginti, aduerſus *hoſtium naues* tendunt, exiſtimantes, has eſſe naues illas, quas ex Cauno venientes obſeruabant. Et impreſſione *in eas* ſtatim facta, tres *illarum* depreſſerunt, aliasque lacerarunt; et in hoc proelio victoriam obtinuerunt, donec pleraeque *Lacedaemoniorum* naues praeter opinionem

Καὶ ἐς Κῶν τὴν Μεροπίδα] τὴν **Μεροπίδα** περιττῶς προσέθηκεν. ὁ γάρ ἐστι καὶ ἄλλη, ἀλλὰ μόνη αὐτή. Ἀναγκάζεται ὑπὸ τῶν Κνιδίων παρακινούντων] ἀντὶ τοῦ, πείθεται παρακινεσάντων.

Σύμην] De hac vide *Herodotum* I, 174. *Strabonem*, *Ptolemaeum*, *Athenaeum*, *Ariſtidem* Tom. II. pag. 358. Eſt et Σύμης ἔρος apud Araxum, *Orpheus* v. 746. Χάλκην Rhodiorum inſulam vocat *Theophraſtus* VIII. H Plant. 3. Wass. Apud *Theophraſtum* eſt Χαλκία· et ſic etiam apud alios. Vid. *Cellarium*. Dvk.

Χάλκην] Nomen huius inſulae varie ab Auctoribus exprimitur. *Plinius* in vno loco *Chalcen*, in altero *Chalciam* ſcripſit, *Scylax* Χαλκείαν, *Theophraſtus* cum *Strabone* Χαλκίαν, *Mela* denique cum corruptis codicibus *Chalcidem*. *Palmerius* ad Graec. Actt. pag. 347. 348. Hvds.

ᾐσθάνετο) Notabiliter ſane 1) Imperf. pro Plusqpf. ᾔσθητο; 2) αἰσθάνεσθαι pro γινώσκειν, εἰδέναι, ἀκηκοέναι. Fortaſſis ita et 2, 60. init. αἰσθάνομαι γὰρ τὰς αἰτίας (τῆς ὀργῆς ὑμῶν·) *noui* cauſſas irae in me veſtrae; Vbi tamen et primo ſenſu ſuo fuerit, *ſentio*, ipſe mihi *conſcius* ſum, quî commiſerim, (bello vobis ſuadendo,) cur mihi iraſceremini. (Obiter ex vtroque loco intelligas, quam falſum ponatur in vulgari praeceptione Grammatica, ſentiendi Verbis Genitiuum iungi.)

C. 42. εἴπως) ἐκπεπόμενος, vel ſimile aliquid intelligi, vult *Abr.* Nihil opus; ſolet enim per εἴπως, vt Lat. *ſi forte*, nobis per, ob etwa, ſubiici verbis agendi conſilium, cuius incertus ſit exitus, vt εἰ ἄρα Actor. 8, 22. non inexplicabilis ille tamen, nec deſperandus; quia etiam, vbi ſatis ſit certus atque exploratus; vt Phil. 3, 11. εἴπως καταντήσω, et vſ. 12. εἰ καὶ καταλάβω, rel. Reſpondet Ebr. אוּלַי, *fortaſſe*, vt 2. Reg. 19, 4. *Si forte* audiat Deus, i. e. *vt* audiat. Vnde et omiſſum τοῖς ὅ in loco eadem de re, Iſ. 37, 4. init. quod rem plane certam ſignaret, nec dubiam Hiſkiae. Cf. Biel. Theſ. Philol. v. εἴπως, p. 456.

Ἐκ τῆ θαλάσσῃ] Ita *Cl.* et *Gr.* quod frequentius eſt. Wass. *Hudſonus* in Appendice Variar. Lect. adnotauerat, ita eſſe in *Cl.* et *Gr.* Non animaduerterat ſcilicet, in ſua Editione vitio operarum omiſſum eſſe articulum τῇ, quem omnes libri ſcripti et editi, quos vidi, habent. Nec poteſt ille deeſſe, niſi ſimul pro ἐκ legatur ἐξ. Dvk.

τοῦ μ. φαν. — ὄντ. — — κέρ.) v. Valken. ad Herodot. 7. p. 528. *Gottl.* Poterat ſine breuius, τοῦ μ. εὐων. κέρ. φαν. ᾗδη ὄντ. Nec ſimile proſus Homericae veluti Tmeſi: ὁ δ' ἀνίστατο δῖος Ὀδυσσεύς· aut: οἱ δ' ἄρ' ἔβαν — — Ἀχαιοί. Nam in his Articulus non repetitur, vt hic; ſed *diuidendi* nimirum cauſſa praemiſſum τοῦ μὲν, ceu ad vtrumque ſpectans, τοῦ μὲν εὐων. τοῦ δὲ ἄλλου· tanquam ſit: τῶν κεράτων, τοῦ μὲν εὐων. τοῦ δὲ ἄλλου. V. et ad C. 44. extr. vv. οἱ μὲν — οἱ Πελ.

τ. δὲ ἄλλ.) ἄλλου eſt pro ἑτέρου, *altero*; vt Liuio ſaepe *alius* exercitus, *alia acies*, (1, 12. a. extr. *alia Rom. acies*,) p. *reliquus*, *a*. Et ſic h. l. ἄλλου fuerit etiam pro λοιποῦ, vt nondum explicato cornu dextro, aut conſtituto, ſed fluctuantibus circa terram nauibus; vt ναυτικοῦ quoque intelligere poſſis ad ἄλλου, non κέρως vtique.

κ. ἐν τῷ ἔργ. ἐπεκρ.) Non verteret Port. *Et in hoc proel. vict. obtinuerunt*; neque enim hoc factum eſt, ſed — fugerunt. Verterim: *ſuperiores in certamine erant*, nempe *hactenus*, aliquantiſper.

[b] παρὰ δόξαν αἱ πλείους τῶν νεῶν, καὶ πανταχόθεν [c] ἀπεκλείοντο. ἔπειτα [d] δὲ, ἐς Φυγὴν καταστάντες, ἐξ μὲν ναῦς [e] ἀπολλύασι, ταῖς δὲ λοιπαῖς καταφεύγουσιν ἐς τὴν [f] Τεύγλουσσαν νῆσον, ἐντεῦθεν δὲ ἐς [g] Ἁλικαρνασσόν. [h] μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Πελοποννήσιοι, ἐς Κνίδον κατάραντες, καὶ ξυμμιγεισῶν τῶν ἐκ τῆς Καύνου ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νεῶν αὐτοῖς, ξυμπάσαις πλεύσαντες, καὶ τροπαῖον ἐν τῇ Σύμῃ στήσαντες, πάλιν ἐς τὴν Κνίδον καθωρμίσαντο.

μγ΄. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, [i] ταῖς ἐκ τῆς Σάμου ναυσὶ πάσαις, ὡς ἤσθοντο τὰ τῆς ναυμαχίας, πλεύσαντες ἐς τὴν Σύμην, καὶ ἐπὶ μὲν τὸ ἐν τῇ Κνίδῳ ναυτικὸν οὐχ [k] ὁρμήσαντες, ὐδ' ἐκεῖνοι ἐπ' ἐκείνους, λαβόντες δὲ τὰ ἐν τῇ Σύμῃ σκεύη τῶν νεῶν, καὶ [l] Λορύμοις τοῖς ἐν τῇ ἠπείρῳ προσβαλόντες, ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Σάμον. ἅπασαι [m] δ' ἤδη ἦσαι ἐν τῇ Κνίδῳ αἱ τῶν Πελοποννησίων νῆες [*] ἐπεσκευάζοντό τε, εἴ τι ἔδει, καὶ πρὸς τὸν Τισσαφέρνην (παρεγένετο γὰρ,) λόγους ἐποιοῦντο οἱ ἔνδεκα ἄνδρες τῶν Λακεδαιμονίων [n] περί τε τῶν ἤδη πεπραγμένων, εἴ τι μὴ ἤρεσκεν αὐτοῖς, καὶ περὶ τοῦ [o] μέλλοντος πολέμου, ὅτῳ τρόπῳ ἄριστα καὶ [p] ξυμφορώτατα ἀμφοτέροις [q] πολεμήσεται. μάλιστα δὲ ὁ [r] Λίχας ἐσκόπει τὰ ποιούμενα, καὶ τὰς σπονδὰς [s] ὐδετέρας, [t] ὅτε τὰς Θηραμένης, ἔφη, καλῶς [v] ξυγκεῖσθαι, ἀλλὰ δεινὸν εἶναι, εἰ [x] χώρας, ὅσης βασιλεὺς καὶ οἱ πρόγονοι ἦρξαν πρότερον, ταύτης καὶ νῦν ἀξιώσει κρατεῖν, (ἐνῆν γὰρ καὶ, νήσους ἁπάσας πάλιν δουλεύειν, καὶ Θεσσαλίαν, καὶ Λοκρούς, καὶ τὰ μέχρι Βοιωτῶν·) καὶ ἀντ' ἐλευθερίας ἂν Μηδικὴν ἀρχὴν τοῖς Ἕλλησι τὴν Λακεδαιμονίους περιθεῖναι. ἑτέρας ἂν ἐκέλευε βελτίους σπένδεσθαι, ἢ ταύταις γε ὐ χρήσεσθαι· ὐδὲ τῆς τροφῆς, ἐπὶ τούτοις, δεῖσθαι ὐδέν. ἀγανακτῶν δὲ ὁ μὲν Τισσαφέρνης, ἀπεχώρησεν ἀπ' αὐτῶν δι' ὀργῆς, καὶ ἄπρακτος.

μδ΄. [y] Οἱ δ' ἐς τὴν Ῥόδον, ἐπικηρυκευομένων ἀπὸ τῶν δυνατωτάτων ἀνδρῶν, τὴν γνώμην εἶχον πλεῖν, ἐλπίζοντες νῆσόν τε ἂν ἀδύνατον καὶ [z] ναυβατῶν πλήθει καὶ πεζῷ προσάξεσθαι, καὶ ἅμα ἡγεμένοι

[b] Παραδόξαν *Caſſ. Gr.* Aug. [c] Ἀπεκλήοντο *Caſſ.* Aug. [d] Δ' ἐς φυγὴν *Gr.* [e] Ἀπολλύουσι *Reg.* Ἀπόλλυσ cum σ a correctore inter verſus ſcripto *Caſſ.* ἀπολλύουσι Aug. ου ſuperſcr. ἀπολύασι Mſqu. [f] Τεύγλασσαν *Ar. C. Reg.* [g] Ἁλικαρνασσόν *Reg.* Mſqu. [h] Καὶ μετὰ τοῦτο *Cl.* [i] Ταῖς deeſt *Gr.* [k] Ὁρμίσαντες *C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr. Dan.* Aug. [l] Λωρύμοις *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* atque ita apud *Strabonem* et *Stephanum.* Hvds. Sic etiam *Reg. Caſſ. Gr. Dan. Cam.* Aug. [m] Δὲ ἤδη *Ar. C.* Δὲ non habet *Gr.* [*] ἐπεσκευάζοντό τε Mſqu. [n] Περὶ δὲ *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Gr.* Aug. In *Caſſ.* eraſa ſcriptura relictum erat ſpatium vacuum inter περὶ et τῶν. [o] Μέλλοντος, πολέμῳ ὅτῳ τρόπῳ *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Μέλλοντος πολέμῳ, ὅτῳ τ. *Gr.* Πολέμῳ etiam *Cam.* et ex emendatione πολέμου. Antea ἤρεσεν Mſqu. [p] Ξυμφερώτατα *Reg.* [q] Πεπολεμήσεται *Marg. Ald. Flor. Baſ.* Πολεμήσεται *Cam.* cum cereris *Mſſ.* πολεμηθήσεται Mſqu [r] Λείχας *C. Reg.* [s] Οὐδ' ἑτέρας *Gr.* [t] οὔτε τ. Θηρ. ἔφη, οὔτε τὰς Χαλκιδέως Mſqu. Οὔδε τὰς Χαλκιδέως, ὐδὲ τὰς Θεραμ. *Cl.* Θηριμένης *Caſſ.* Aug. [v] Συγκεῖσθαι *Caſſ.* Aug. Ξυνκεῖσθαι *Gr.* [x] Χώρας ὅσης ἧς βασιλεὺς *Ar. C* Χώρας ἧς βασιλεὺς *Cl* Sic etiam *Caſſ.* et in marg. manu recenti γρ. ὅσης. *Dan.* conſentit cum *Ar.* et *C.* ἧς Aug. [y] Οἱ δὲ ἐς, et paullo poſt ἐντεῦθεν δὲ ἐς Σάμον *Gr.* [z] Ναυτῶν *Ar.* Mſq. qui et mox προσάξασθαι. Ναυατῶν *Reg. Gr.* ſed in *Reg.* deinde emendatum erat ναυβατῶν.

Τεύγλασσαν] Quidam *Mſſ* Τεύγλασαν. cum ediris *Cl. Gr.* At *Stephanus* Τευτλασσα, τὸ ἐθνικὸν Τευτλασσαῖος, ἢ Τευτλάσσιος. *Plinio* eſt Seutluſ.. Ἐν Σεύθλῳ *Anna Comnena.* Wass. *Harduinus* ad Plin. V. H ſt. Nat. vlt. putat, in exemplaribus *Thucydidis* mendoſe legi Τεύγλασσαν, pro Τεύτλασσαν. Dvk.

Ἁλικαρνασσόν] Ita *Mſſ. Herodotus* I, 144. Ἁλικαρνησόν. Numus Lepidi σ geminat, et quandoque *Herodotus*, etiam in exemplari *Medicaeo.* Neque diſſidet *Mſ. Barocc.* Wass.

C. 43. τ. ν. πάσ.) Rurſus deeſt σύν· neque enim *cum* claſſe, aut *comitibus* nauibus, ſed *per* illas, earum miniſterio, nauigatur. Ne cum dicimus quidem, *toto exercitu venit*, vtique deeſt *cum*; nam, etſi *cum* militibus venit dux, vis tamen et effectus veniendi eſt *in* exercitu, *per* exercitum, quo ſine aut non venturus ſit, aut fruſtra venturus; et *per* exercitum effecerit, cuius cauſſa venerit. Nobis tantum deeſſe videtur *cum*; quibus mit, *avec*, *con*, *with*, in omni recentiori idiomate, non *comitatum* modo, aut conſociationem, verum etiam *miniſterium*, adiumentum, (vulg. *inſtrumentum*, minus Latine hoc ſenſu,) notet rei efficiundae, id quod et Ebr. ב facit; ex cuius vſu repetendum hoc totum, docere ſtudui ad Sanct. Min. 4, 6. Eh. *cum.* (de Inſtrum. Praep.)

οὐδ' ἐκ ἐπ' ἐκ.) Debebat, οὐδ' ἐκείνων. Nam praedicata, participia λαβόντες et Verb. ἀπέπλευσαν, Athenienſes reſpiciunt tantum. Poſſis idem intelligere, ὥρμησαν, e coniuncto ὁρμήσαντες· vt q aſi parentheſis interiecta haec ſit.

Λωρύμοις] Λώρυμα etiam *Ptolemaeus.* In *Notit. Epiſc.* memoratur Epiſcopus ὁ Λαρύμων p. 15. in alia *Not* ὁ Ἁλαρίμων p. 41. alibi oppidum Ἁλάρημα, mendoſe vbique. In *Concil. Conſtantinop.* Gen. A. Chr. 680. ſubſcripſit Epiſcopus Lorymorum. Λάρυμα ſcribit *Conſtantin. Porphyrog.* Locus tantum, aut παραλία τραχεῖα, erat *Strabonis* et *Plinii* tempore. Λωρυμῶν exponit *Heſychius* βαθύτατα Wass. Λορύμοις per o al *Henr. Stephano* ortum eſt, forteſſis, quod ita in ſuo *vet. exemplari* inuenerat Sic quoque videtur eſſe in *Cod. Clar.* e quo nihil adnotat *Hudſonus.* Sed rectius alii Λωρύμοις per ω. Dvk.

[ξυμφορώτ) Schol. abeſt Aug.]

Οὔτε] *Cl.* ὐδὲ τὰς Χαλκιδέως, ὐδὲ τὰς Θηρ. quomodo legendum videatur. Wass. Si non per ſi ſtitudinem repetiti οὔτε τὰς abſorptum eſt οὔτε τὰς Χαλκιδέως· οὔτε intell. *ne*

in ipsorum conspectum *repente* venerunt, *a quibus* etiam vndique concluſi fuerunt. Tunc vero in fugam ſe coniecerunt, et ſex naues amiſerunt; at cum caeteris in inſulam Teugluſſam confugerunt; hinc vero, in Halicarnaſſum. Poſtea vero, Peloponneſii quidem, cum ad Cnidum appuliſſent, et ſeptem ac viginti naues ex Canno profectas ſibi adiunxiſſent, cum vniuerſa claſſe Symam petierunt, ibique tropaeo ſtatuto, in Cnidi ſtationem redierunt. Bell. Peloponn. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 343.

43. Athenienſes vero cum omnibus nauibus, quae ad Samum ſtabant, poſtquam nauale proelium commiſſum intellexerunt, in Symam iuerunt. Cum autem nec ipſi claſſem, quae ad Cnidum ſtabat, inuaſiſſent, nec illi, *qui illic erant*, in ipſos *impreſſionem feciſſent*, ſed nauium armamenta, quae erant in Syma, ſumſiſſent, et Loryma, quae ſunt in continente, oppugnaſſent, Samum redierunt. Cum autem omnes Peloponneſiorum naues in Cnido iam eſſent, reficiebantur, ſi quid oportebat. Et vndecim illi Lacedaemoniorum viri cum Tiſſaphernе (aderat enim) agebant cum de rebus iam transactis, ſi qua *illarum* ipſis non placeret, tum etiam de futuro bello, qua ratione optime et maxime ex vtrorumque vtilitate gerendum eſſet. Praecipue vero Lichas conſiderabat ea, quae fiebant, et neutrum foedus, *aut a Chalcideo*, aut a Theramene, bene factum eſſe dicebat. Indignum enim profecto eſſe, ſi, cuicunque prouinciae Rex eiusque maiores prius imperaſſent, huic nunc etiam *Rex* imperare vellet. Oportuiſſet enim *hoc modo* et omnes inſulas, et Theſſaliam, et Locros, et regiones, quae vsque ad Boeotorum fines pertinebant, in ſeruitutem rurſus redigi, et Lacedaemonios pro libertate imperium Medorum Graeciae *ceruicibus* imponere. Alia igitur *foedera* meliora fieri iubebat, aut iſtis ſe non vſurum, nec ob has *pactiones* vllo ſtipendio opus eſſe. Tiſſaphernes autem indignatus, ab ipſis iratus, et infecto negotio abſceſſit.

44. Illi vero in Rhodum, a primoribus viris per praeconem arceſſiti, nauigare in animo habebant: ſperantes fore, vt inſulam et naualibus et pedeſtribus copiis inſtructam ſibi adiungerent, ſimul etiam exiſtimantes, ſe praeſentis ſocietatis beneficio poſſe nauales copias alere, nullam

Καὶ ξυμφορώτατα ἀμφοτέροις] ἦγεν, τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τῷ Τισσαφέρνει. Οἱ δ' ἐς τὴν Ῥόδον] ἦγεν, οἱ Λακεδαιμόνιοι.

(Theram.) *quidem*, auch dieſes nicht; vtut et poſtea factum, et quod meliori conditione eſſe voluerint, quam Chalcidei, C. 36. extr. Alioquin Scholio ſimiliora ſint verba, quam Thucydidis verbis.

Χώρας ὅσης] Scribas *Codd.* qui habent χώρας ὅσης ἧς, duas variantes lectiones coniunxiſſe, e *Cl.* et *Caſſ.* intelligi poteſt. Supra Cap. 18. Ὁπόσην χώραν καὶ πόλεις βασιλεὺς ἔχει, καὶ οἱ πατέρες οἱ βασιλέως εἶχον. Dvk.

ἐνῆν γάρ) *Oportuiſſet* vertit Port. Debebat, *oportuiſſe*; nam, ex hac interpretatione eius, pendet ab ἔφη. Ego ſimpliciter τὸ ἐνῆν accipiebam, *inerat*, continebatur, ſcriptum erat; quod εἴρηται eſt 1, 35. init. et εἰρημένον, 40. init. Quod etſi diſertis verbis ſcriptum non erat, latebat tamen ſenſu et conſequentia, ac vere *inerat* et continebatur foedere. Hoc ſecutus, verba inde ab ἐνῆν γὰρ ad τὰ μέχρι Βοιωτῶν in parentheſi poſui, vt, τοὺς Λακεδ. — — περ θεῖναι, pendeat ab ἀξιώσει, (ὁ βασιλεὺς) a quo et κρατεῖν pendeat, ante parentheſin illam: qua quidem opus eſſe plane, cenſuerim, quia alioqui ſe iprurus fuit Thuc. ἐνεῖναι γάρ, (ἔφη.) non ἐνῆν· quod melius, ex ſua quidem interpretatione, verteret Port. *vis eius* (foederis haec) erat, conſequens erat illi, hoc ſecum ferebat.

ἐπὶ τούτ.) non bene Port. *ob has pactiones*; verteret, *tali conditione*, talibus legibus foederis. Nam ſenſus eſt: Nil opus eſſe ipſis, non egere ſe alimentis a rege datis, i. e. nolle ſe iſta habere, accipere, ſi tali conditione darentur. Ita et nos, vbi re uſamus aliquid ob iniquitatem conditionis: Ich brauche deiner Geſchenke, rel. nicht; i. e. nolo accipere illa. Hor. Epiſt. 1, 10, 11. (*liba recuſo*;) *Plane egeo*, i. e. parum tantum volo, poſco. Optime hic verteris τὸ οὔτε δεῖσθαι· *nil attinere*, ſe accipere alimenta vel cibaria regia; *qu'ils n'avoient que faire* de ſon argent.

C. 44. [οἱ δ' ἐς τ. Ῥόδ.) Schol. abeſt Aug.] (At minime ſuperuacuum, quia obſcurius ſane incipit *ci δὲ*, non nominatis antea Lacedaemoniis.)

οἱ δ' ἐς τ. Ῥόδ. rel.) Ordo eſt: οἱ δὲ (Πελοποννήσιοι) γνώμην εἶχ. πλεῖν ἐς τ. Ῥόδ. ἐπικηρυκ. rel.

ἐπικηρυκ.) Solet alias de *pace* faciunda, aut induciis, aut alia pollulatione belli tempore, hoſtis ad hoſtem, adhiberi hoc verbum, quem ſenſum ne ab hoc quidem loco reieceris, quia nondum amici erant Peloponneſiis Rhodii, et nunc etiam in hoſtium poteſtate.

ἀπὸ τ. δον.) ſcil. τινῶν. ἐπικηρ. τινῶν ἀπὸ (ἐκ) τ. δυν.

αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ξυμμαχίας δυνατοὶ ἔσεσθαι, Τισσαφέρνην μὴ αἰτοῦντες χρήματα, τρέφειν τὰς ναῦς. πλεύσαντες ὧν εὐθὺς ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι ἐκ τῆς Κνίδου, καὶ προσβαλόντες [a] Καμείρῳ τῆς Ῥοδίας [b] πρώτῃ ναυσὶ τέσσαρσι καὶ [c] ἐννενήκοντα, ἐξεφόβησαν μὲν τοὺς πολλούς, οὐκ εἰδότας τὰ πρασσόμενα, [d] καὶ ἔφευγον, ἄλλως τε, καὶ ἀτειχίστου ὄσης [e] τῆς πόλεως· εἶτα, [f] ξυγκαλέσαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι τούτους τε καὶ τοὺς ἐκ [g] τῶν δυοῖν πόλεοιν, Λίνδου τε καὶ [h] Ἰηλυσοῦ, Ῥοδίους, ἔπεισαν ἀποστῆναι [i] Ἀθηναίων. [k] καὶ προσεχώρησε Ῥόδος [l] Πελοποννησίοις. [m] οἱ δὲ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ταῖς ἐκ τῆς Σάμου ναυσὶν, αἰσθόμενοι, ἔπλευσαν μὲν, βουλόμενοι φθάσαι, καὶ ἐφάνησαν πελάγιοι· [n] ὑστερίσαντες [o] δὲ ὀλίγῳ, τὸ μὲν παραχρῆμα ἀπέπλευσαν ἐς Χάλκην, ἐντεῦθεν δ' ἐς Σάμον· ὕστερον δὲ ἐκ τῆς Χάλκης καὶ ἐκ τῆς Κῶ καὶ ἐκ τῆς Σάμου τοὺς ἐπίπλους [p] ποιούμενοι, ἐπὶ τὴν Ῥόδον ἐπολέμουν. οἱ δὲ χρήματα [q] μὲν [r] ἐξέλεξαν ἐς δύο καὶ τριάκοντα τάλαντα οἱ Πελοποννήσιοι παρὰ τῶν Ῥοδίων, τὰ δ' ἄλλα ἡσύχαζον ἡμέρας ὀγδοήκοντα, ἀνελκύσαντες τὰς ναῦς.

μέ. Ἐν δὲ τούτῳ, καὶ ἔτι πρότερον, πρὶν ἐς τὴν Ῥόδον αὐτοὺς ἀναχθῆναι, [s] τάδε ἐπράσσετο. Ἀλκιβιάδης, μετὰ τὸν Χαλκιδέως θάνατον, καὶ τὴν ἐν Μιλήτῳ μάχην, τοῖς Πελοποννησίοις ὕποπτος ὢν, καὶ [t] ἀπ' αὐτῶν ἀφικομένης ἐπιστολῆς πρὸς Ἀστύοχον ἐκ Λακεδαίμονος, [v] ὥστ' ἀποκτεῖναι, (ἦν γὰρ τῷ Ἀγιδι ἐχθρὸς, καὶ ἄλλως ἄπιστος ἐφαίνετο·) πρῶτον μὲν ὑποχωρεῖ, δείσας, παρὰ Τισσαφέρνην, ἔπειτα ἐκάκου πρὸς αὐτὸν, [x] ὅσον [y] ἐδύνατο μάλιστα, τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα. καὶ διδάσκαλος πάντων γιγνόμενος, τήν τε μισθοφορὰν ξυνέτεμεν, ἀντὶ δραχμῆς Ἀττικῆς ὥστε τριώβολον (καὶ τοῦτο μὴ ξυνεχῶς,) δίδοσθαι· λέγειν κελεύων τὸν Τισσαφέρνην πρὸς αὐτοὺς, ὡς Ἀθηναῖοι, ἐκ πλείονος

a Καμείρῳ *Reg. Caſſ. Gr.* καμιρῷ Aug. b Πρὸς ταῖς ναυσὶ *Ald. Flor.* Πρὸς τὴν — ναυσὶ *C.* Πρὸς τὴν ναυσὶ *Ar.* Πρὸς τὴν γῆν ναυσὶ *Baſ.* Πρὸς τὴν ναυσὶ *Caſſ. Gr.* et in marg. manu recenti πρώτῃ *Caſſ.* Πρὸς τὴν ἄκραν ναυσὶ *Dan.* Πρὸς τὴν γῆν ναυσὶ *Cam.* πρὸς τὴν Aug. c Ἐνενήκοντα *Caſſ. Gr.* Aug. d Καὶ deeſt *Gr.* e Τῆς omittunt *Ald. Flor.* f Συγκαλέσαντες *Gr.* g Τοῖν *Ar. C. Cl.* Aug. *Reg.* h *Aliis* Ἰάλυσσος, Ἰάλυσος, et Ἰαλυσὸς dicitur. Vide *Meurſii* Rhodum l. 1. c. 9. 10. Hvds. Ἰηλυγῦ *Dan.* Ἰηλύσου Aug. ſed m. rec. corr. Ἰηλυσοῦ. i Τῶν Ἀθηναίων *Gr.* k Haec eſt illa defectio, de qua loquitur *Diodorus*, etſi Rhodiis non diſerte nominatis, lib. XIII. Vide *Meurſii* Rhodum l. 1. c. 22. p. 73. Hvds. l Πελλοποννησίοις *Gr.* et ſic ſaepe alibi. m Οἱ δ' Ἀθηναῖοι *Ar.* n Ὑστερήσαντες *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Mſqu. o Δ' ὀλίγῳ *Gr.* p Sic diſtinguit *Ae. Port.* ποιούμενοι ἐπὶ τὴν Ῥόδον, ἐπολέμουν. Verum ἐπὶ τῆς Ῥόδου legunt *Ar. C. Dan.* q Μὲν deeſt *Gr.* r Ἐξελέξαντες δύο κ. τ. τ. *Gr.* s Id eſt: τὰ ἔξω, τὰ περὶ τὸν Ἀλκιβιάδην λεγόμενα. *Ae. Port.* Hvds. t Ἐπ' αὐτῶν *Gr. Ald. Flor. Baſ. Cam.* et ex emendatione ἐπ' αὐτόν. v Ὥστε ἀποκτεῖναι *Ar. C.* Aug. *Reg. Caſſ. Gr.* x Ὅσα *Cam.* y Ἐδύνατο τὰ τῶν Πελοποννησίων πράγματα *Marg. Cam.* Mſqu.

{Καμείρῳ) ad h. vocab. in C. Aug. a m. ant. adſcr. in marg. κάμιρος, ἡρῷδ. καὶ χοιροβος. (hoc extr. voc. ſine accentu.] Primum, Vir Cl. qui textus Var. Lect. recenſuit, καμιρῷ ponit e Cod. Aug. At hic in Scholl. Var. L. eſt καμίρῳ, et add. *ſic enim in textu ſcript.* Vt neſcias, an correctio haec ſit Recenſ. V. Lect. contextus, vtra ſit vera Lect. C. Aug. Quid deinde ἡρῷδ.? Ad *Herodianum*ne provocat et ablegat Auct. Schol. At ibi quidem nihil inueneris. An voluit ἡρῷον, tanquam fuerit herois templum; quod fortaſſe *Cabiris* Diis in Samothrace. χοιροβος autem, qſ. χοιροβοσκὸς, quid hic ſibi velit, multo aſſequor minus; tanquam et *ſubulcum* ſignauerit vocab. καμείρου. Mira rurſus conſenſio ac memoranda Cod. Caſſ. idem habentis; nec plus me expedit Duker. in Add. ad Scholl. h. l.

Ἀτειχίστου ὄσης τῆς πόλεως] Vide *Meurſii* Rhodum Lib. I. Cap. 9. Dvk.

Ἐκ τῶν δυοῖν πόλεοιν] Quatuor *Mſſ.* Ἐκ τοῖν. Sic V, 29. Ἀμφοῖν τοῖν πόλεοιν. Dvk.

Ἰηλυσοῦ] *Homerus*, quem ſequitur *Herodotus*, Ἰηλυσσὸν exhibet. *Conon* vero Narrat. XLVII. Ἰήλυσον. *Ptolemaeus* Ἰηλυσσὸς, in *Mſ. Coiſlin.* Ἰλισὸς, vnde corrigendum Ἰηλυσός. Hodierna *Stephani* exemplaria corrupte Ἰάλυσσος, et illa ex *Euſtathiano Codice* emendanda. Nam ſibilum in hac forma nequaquam geminant *Pindarus*, *Scylax*, *Strabo*, *Diodorus*, *Timocreon Rhodius*, auctor *Thucydidi* aetate ſuppar, *Plutarchus*, *Cicero*, *Plin.* aut *Gellius*. Apud *Plinium* quidem lib. XXX. C. x. §. 20. *Galyzum* dedit Cl. *Harduinus*, libris ſuis nimis obſecutus. Librarii fortaſſe inuenere *Ialyſſum*. At ipſe *Plinius* alibi recte ſcribit, et ſic etiam, qui eandem hiſtoriam memorant, *Strabo*, *Gellius*, etiam *Mſ.* Gellii *Pembr.* *Aelianus*, *Plutarchus*. Neque aliter tribus in locis *Cicero*. *Schol.* Theocriti Εἰδ. ιζ'. v. 69. Ἄλυσος pro Ἰάλυσος· vt ad Cic. N. D. monuit vir doctiſſimus *Ioannes Dauiſius*. Eſt et aliud non leuius eo in loco mendum; nam pro Ἀβάντες omnino reponendum, ἀπὸ Τριόπα τοῦ Φορβάντος. Ita, ſi recte memini, *Diodorus*, et *Hyginus*. Pindari item *Scholiaſta* bis Ἰηλυσὸν, quaſi a Poëta, repraeſentat Olymp. ζ'. 137. At modulus in recepta *Pindari* lectione aeque conuenit, dialecto vnice. Itaque rectius Scholia recentiorum Ἰαλυσὸν ſcribunt. *Suidas* denique cum *Heſychio* et *Phauorino* Ἰάληψος χώρα· vel Ἰάλεμος χώρα, inepte. In omnibus hisce legerim Ἰαλυσὸς χώρα. *Kuſterus* hic aliud agit. *Diodorus* ἐν Ἰαλυσίᾳ, *Athenaeus* ἐν τῷ Ἰαλυσῷ, pro circumiecta regione. *Heſychius* Ἰαλύσια, τὰ ἐν Ἰαλύσῳ νομίσματα. Vrbs haec totius Inſulae

pecuniam a Tiſſapherne petentes. Protinus igitur per eandem hyemem ex Cnido profecti, et ad Camirum * *orae* Rhodiae primum appulſi cum quatuor et nonaginta nauibus, multis quidem terrorem iniecerunt, ignaris, quae agerentur, et *ideo* profugerant, praeſertim quod vrbs nullis muris eſſet munita. Sed poſtea Lacedaemonii cum et iſtos, et duarum ciuitatum, Lindi et Ielyſi, *ciues* Rhodios conuocaſſent, *ipſis* perſuaſerunt, vt ab Athenienſibus deficerent. Atque Rhodus ſe Peloponneſiis adiunxit. Athenienſes vero, cum *hoc* intellexiſſent, ſub idem tempus cum claſſe e Samo ſoluerunt, *Rhodiorum defectionem* anteuertere cupientes, † et conſpecti quidem ſunt, dum curſum in alto tenerent. Sed cum ſerius aliquanto veniſſent, tunc quidem in Chalcen, hinc vero in Samum celeriter abierunt. Poſtea vero et ex Chalce et ex Co et ex Samo incurſiones in Rhodum facientes, bellum gerebant. Peloponneſii vero pecunias ad duo et triginta talenta a Rhodiis exegerunt, in caeteris vero rebus, ſubductis nauibus, *ibi* per octoginta dies quieuerunt. Bell. Peloponn. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 343. Ian. 6.

45. Interea vero, quinetiam multo ** ante, quam ipſi *Peloponneſii caſtra* Rhodum verſus mouiſſent, haec, *quae ſequuntur*, geſta ſunt. Alcibiades poſt Chalcidei necem, et proelium commiſſum ad Miletum, in ſuſpicionem Peloponneſiis venit. Cum autem epiſtola de eo interficiendo ad Aſtyochum ab ipſis Lacedaemone miſſa fuiſſet, (erat enim Agidi inimicus, et alioqui infidus videbatur;) metuens, primum quidem ad Tiſſaphernem ſeceſſit: deinde *vero* apud eum, quam maxime poterat, Peloponneſiorum rebus nocebat. Et *Tiſſapherni* omnia docens, ſtipendium imminuit, ita vt pro drachma Attica terni oboli, nec ii aſſidue, ſoluerentur: Tiſſaphernem hortans, vt illis diceret, Athenienſes, qui

* Orae Rhodiae primam vrbem, etc. Hvds. † Et, quum altum tenerent, in hoſtium conſpectum venerunt, ſed iam turdiuſculi. Ideoque in Chalcen, etc. *Valla*; *quaſi diſtinctionis notam non poſt πελάγει, ſed poſt πολλῷ, poſuiſſet.* Idem. ** Ante, quam Rhodum ad deficiendum induxiſſent. *Valla.*

Καὶ προσεχώρησε] ἦγεν ὠκειώθη. Ὑστερίσαντες δὲ ὁ πολλῷ] ἦγεν, μετ' ὀλίγον ἐλθόντες. Τὸ μὲν παραχρῆμα] ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὸ ἐνεστώς. Ἐξέλιξαν] ἦγεν ἀπήτησαν. Ἀνελκύσαντες τὰς ναῦς] εἰς τὴν γῆν ὁρμίσοντι. Πρῶτον μὲν ὑποχωρεῖ δείσας] ἦγεν, λάθρα ἐχώρησε. Συνέτειμεν] ἀντὶ τοῦ, εἰς ὀλίγον συνέστειλε.

vetuſtiſſima erat, hodie, inquit *Niger*, *Vxillica*. Recte ergo hoc adpoſito *Telchinas* ornauit *Ouidius* Met. VII. Confer *Meurſium*, et *Theuenotium*. Wass.

[κ. προσεχ. / ὑστερίσ.] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

ὑστερίσ.) Profecto leg. *ὑστερήσ.* Nam *ὑστερίζειν* fuerit, alios morari, aliorum aduentum tardare.

[τὸ μ. παραχρ.) Schol. abeſt Aug.]

οἱ μὲν — — οἱ Πελοπ.) Simile hoc illis, quae aſſerebamus ad vv. C. 42. init. τοῦ μ. φαν. ὄντ. Nam hic Attic quoque ad Nomen repetitur, tanquam ad οἱ Πελοπ. intelligas ὁρμίσοντι.

[ἀνελκύσ.) Schol. abeſt Aug.]

C. 45. εἰς τ. Ῥόδ. ἀναστ.) βεαχυλόγως et per compendium dictum, pro: ἀνιστάντας (ἐκ Κνίδου, c 43.) ἀπιέναι εἰς Ῥόδ. priusquam, relicta Cnido, ad Rhodum abirent: Ebraice fuerit: מֶרֶם יָקוּמוּ לְרוֹדוֹס, *priusquam ſurgerent Rhodum*, int. לָלֶכֶת, *vt irent*. Vallae interpretatio: *Ante, quam Rhodum ad deficiendum induxiſſent*, non vno modo peccat; neque enim eſt ἀναστῆσαι, verum ἀναστῆναι deinde εἰς plane neglectum, nec vero adduxerunt Rhodios ad deficiendum, ſed, inuitati atque extracti a quibusdam potentiorum, non infecto modo abierunt, ſed hoſtiliter quoque pecuniam exegerunt.

τάδε) non ad ſuperiora refertur hic τάδε, ſed ad ea, quae ſubiiciuntur; Germ. geſchahe folgendes: Ita in epiſtolarum praeſcriptionibus: τάδε λέγει, rel.

ὥστ' ἀποκτ.) ὥστε non eſt hic, *ita, vt* vel, adeo, vt, ſed pro εἰς τὸ, vel ἕνεκα τοῦ, περὶ τοῦ· argumentum vel ſententiam ſign. et conſilium epiſtolae. Ita bis infra ὥστε adhibitum: ἐδίδασκεν ὥστε, et πεῖσαι ὥστε. — Deinde ad ἀποκτ. int. αὐτὸν, *de* interficiendo *ipſo*. Frequens ſane eſt Thuc. in verborum caſibus omittendis.

[πρῶτ. μ. / ξυνέτειμ.] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

ξυνέτειμ.) nempe ὁ Ἀλκιβιάδης· *ſuaſit* Tiſſapherni, auctor fuit, mouit eum, vt minueret ſtipendium. Liu. 2, 29. poſt med. *Virginius rem non vulgabat*: i. e. cenſebat, ſuadebat, monebat, non ad omnes porrigendum auxilium.

ἀντὶ δρ. — ὥστε) transpoſita videntur verba, pro, ὥστε ἀντὶ δρ. — τριώβ. διδόσθαι. Niſi malueris, ἀντὶ pendere a ξυνέτειμεν. ἀντὶ δρ. — ξυνέτ. pro drachma, ex drachma, quae ante daretur, contraxit, minuit ſtipendium, (ita,) vt triobolus, (tantum, μόνον,) daretur. Tunc μόνον intellexeris ad τριώβολον. Illa traiectio, quam diximus, mox recurrit: ὥσ. αὐτῶν μὴ οἱ ναῦται, pro, ἵνα μὴ αὐτ. οἱ ν.

χρόνῳ ἐπισήμονες ὄντες τῇ ναυτικῇ, [z] τριώβολον τοῖς ἑαυτῶν διδόασιν· ἢ τοσοῦτον πενίᾳ, ὅσον ἵνα αὐτῶν μὴ οἱ ναῦται, ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες, οἱ μέν, τὰ σώματα χείρω [a] ἔχωσι, δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα, ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει, [b] οἱ δὲ, τὰς ναῦς [c] ἀπολιπόντες, ἐς [d] ὀμηρείαν τὸν προσοφειλόμενον μισθόν. καὶ, τὰς [e] τριηράρχας καὶ τὰς στρατηγὰς τῶν πόλεων, ἐδίδασκεν, ὥστε [f] δόντα χρήματα, αὐτὸν πεῖσαι, ὥστε [g] ξυγχωρῆσαι ταῦτα ἑαυτῷ, πλὴν τῶν Συρακουσίων· τούτων δὲ, Ἑρμοκράτης τε ἠναντιοῦτο μόνος ὑπὲρ τοῦ ξύμπαντος ξυμμαχικοῦ, τάς τε πόλεις δεομένας χρημάτων [h] ἀπήλασεν αὐτὸς, ἀντιλέγων ὑπὲρ [i] τοῦ Τισσαφέρνους, ὡς οἱ μὲν Χῖοι ἀναίσχυντοι [k] εἶεν, πλουσιώτατοι ὄντες τῶν Ἑλλήνων, ἐπικουρίᾳ δὲ ὅμως σωζόμενοι, ἀξιοῦσι, καὶ τοῖς σώμασι καὶ τοῖς χρήμασιν ἄλλως [l] ὑπὲρ ἐκείνων ἐλευθερίας κινδυνεύειν. τὰς δ' ἄλλας πόλεις, ἔφη, [m] ἀδικεῖν, αἳ [n] ἐς Ἀθηναίους, [o] πρότερον ἀποστῆναι, [p] ἀνάλυσιν, εἰ μὴ [q] καὶ νῦν τοσαῦτα καὶ ἔτι πλείω ὑπὲρ σφῶν [r] αὐτῶν ἐθελήσουσιν ἐσφέρειν. τόν τε Τισσαφέρνην, ἀπέφαινε, νῦν μὲν, τοῖς ἰδίοις χρήμασι πολεμοῦντα, εἰκότως φειδόμενον· ἢν δέ ποτε τροφὴ καταβῇ [s] παρὰ βασιλέως, ἐντελῆ αὐτοῖς ἀποδώσειν τὸν μισθὸν, καὶ τὰς πόλεις τὰ εἰκότα ὠφελήσειν.

z De *stipendiis militaribus* vide *Petiti* Leges Atticas, p. 554. Hvds. τριώβ. Bas. a Ἔχωσι a correctore *Gr.* mox ἐς τὰ τοιαῦτα Mſq. b Id eſt: οἱ δὲ τὰς ναῦς χείρας ἔχωσι, ἐκείνας διὰ τὴν τοῦ μισθοῦ περιουσίαν ἀπολιπόντες, καὶ τὸν προσοφειλόμενον μισθὸν ἐς ὁμηρείαν ἀνθ' ἑαυτῶν τοῖς τριηράρχοις διδόντες. *Ae. Port.* Videtur haec eſſe debere verborum ſtructura: οἱ δὲ, [ἵνα μὴ χείρας ἔχωσι τὰς ναῦς] ἀπολιπόντες ἐς ὁμηρείαν, etc. i. e. διὰ τὸ ἀπολιπεῖν *Steph.* Ἐς ὁμηρείαν τοῦ προσοφειλομένου μισθὸν *Ar.* Ἐς ὁμηρείαν τοῦ προσοφειλομένου μισθοῦ *C.* c Ἀπολείποντες *Cl.* ὑπολιπόντες in marg. d Ὁμηρείαν *Caſſ.* Aug. a corr. p. *elan.* ὁμηρίαν Mſq. e Τριηράρχας *Ar. C. Reg.* f Διδόντα *Ar. C. Reg.* g Συγχωρῆσαι *Caſſ. Gr* Aug. h Pro ἀπήλασεν legendum videtur ἀπήλλασσεν, aut ἀπήλαυνεν. *Steph.* i Τοῦ deeſt *Reg.* Mſq. k Εἶεν o niſſum manu recenti inter verſus habet *Reg.* l Ὑπὲρ τῆς ἐκείνων *Ar. C. Reg.* Mſq. m Ἀδικεῖν ἐς Ἀθην *Gr.* n Εἰς et paullo poſt εἰσφέρειν *Reg.* o Id eſt: πρότερον ἢ ἀποσῆναι. *Ae. Port.* p Ἀναλῶν *Ald. Flor. Baſ. Gr.* ἀνάλουν Aug c. aut. et circumſl. q Καὶ νῶν καὶ τοσαῦτα *Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. καὶ ante ἔτι πλ. d. Mſq. r Αὐτῶν deeſt *Reg.* s Ἀπὸ *Marg. Cam.*

Τριώβολον τοῖς etc.) Paſtorum ſtipendium erat, oboli quatuor in ſingulos dies; vt docet *Harpocrat.* caeteri vero milites nauales tres tantum habebant; vt conſtat ex hoc loco. At, qui terra militabant, iis idem ſtipendium, quod τοῖς παράλοις, i. e. oboli IV. Extra vero ordinem factum bello Pelopon. vt militibus praefidiariis drachma vna, et altera ipſorum calonibus, penderetur. Equites drachmas in menſem triginta accipiebant, i. e. vnam in dies ſingulos. Vide *Meurſii* Attic. Lect. l. 2. c. 7. §. Hvds. De ſtipendio claſſiariorum adde *Spanhemium* Diſſert. V. de Vſu et Praeſtant. Numiſm. p. 249. *Scheffer.* IV. de Milit. Nau. 1. et *Kubnium* ad Pollucem I, 121. Dvk.

[τ. ἑαυτ. / ἐκ περιουσ. / οἱ μ. τὰ σώμ.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

οἱ δὲ τ. ναῦς — — μισθόν.) Si ad κακῶς ἔχωσι retuleris, cum Porto, (cuius reliqua tamen interpretatio non congruit verbis Noſtri, quibus καὶ certe adderetur, ad τὸν προσοφειλ. μισθὸν,) vt ἔχειν, ad ναῦς, ſit halten, *habere*, *relinquere* male curatas: ἀπολιπόντες pertinebit ad μισθὸν, vt ſit hinterlaſſen; et compages quidem verborum conſtiterit, vt ſenſus tamen laboret. Quid enim periculi erat, ſi debitam mercedem, i. e. nondum perſolutam, relinquerent ἐς ὁμηρείαν, pignoris loco? Quomodo autem *relinquerent* non degreſſi, vbi manentibus perſoluenda vtique merces foret? Hoc intelligens Port. et ſecutus, quaſi *bis* poſitum videtur intellexiſſe τὸ ἀπολιπόντες, et ad ναῦς, et ad μισθόν· καὶ tamen tunc non abeſſet. Haec reputanti, vix eſt, quin impediſſimus locus, et, qualem Duker. pronuntiat, mutilus, videatur. Nec plus ſane commouerit aut expediuerit Lectio Cod. (vnius etiam,) τοῦ προσοφειλομένου μισθοῦ. Naues enim quî relinquerent tandem nautae pignoris loco, quae non eſſent ipſorum? Aut quo pignore, veluti hypotheca, egeret merces nondum perſoluta? *Cui* enim? Nautis? At his nullum ius, neque in naues, neque in mercedem, quam meriti nondum eſſent. Peloponneſiis ergo, quorum eſſent naues? At *ſuam* rem pignoris loco habere nemo poteſt; neque opus pignore, vbi nondum quidquam repraeſentaſſent. Plane, καὶ inſerto poſt ἀπολιπόντες, et hoc verbo et ad ναῦς relato, et ad μισθὸν, ſatis expedita ratio videatur. ὁμηρείαν tamen, qualis hic ſit, non expedio, niſi per irriſum, (*perſifflage*,) εἰρωνικῶς. Ac mirum, ni, ludere volens Noſter, homo, vt Epicurum vocat Cic. non aptiſſimus ad iocandum, ſemet implicuit, hoc fortaſſe dicturus: Naues ſi reliquerint nautae: id lucrabuntur duces, vt retineant ſtipendium nondum perſolutum, neque id Perſis reddant, ſed in ſuam rem vertant. Nec nihil hoc fuerit, neque omnia, (vt Micio ait apud Terent. Ad. 1, 3. init.) nec, quod non claudicet. ὁμηρεία hic eſt Germ. Schadloshaltung, quo expleatur et penſetur damnum male habitae claſſis et a ſociis naualibus derelictae. Nec vero difficultatis nihil eſt in verbis, τὸν προσοφειλ. μισθὸν, cum per ſe, tum ad cauſam relatis. Cur enim primo πρὸς addit, qſ. *inſuper*, *vltra* debitam? An propter nouam acceſſionem, vel adiectionem drachmae pro triobolo? An redundat πρὸς, vt in προσδεῖσθαι, in προσαιτεῖν? At enim deberi merces qui poterat deterentibus claſſem? *Retro* enim debitam, nec pro iam *praeſtita* opera perſolutam, intelligi, vetant ſuperiora, δαπανῶντες, rel. qu e, accepiſſe mercedem, auctam quoque mercedem, oſtendant, vt ἐκ περιουσίας male erogatam. Quod idem mihi euertat aliam rationem, quâ vſurus fuerim: vt ὁμηρείαν referrem non ad μισθὸν, ſed ad κακῶς ἔχωσι, (τὰς ναῦς,) et ad ἀπολιπόντες· nempe, recepta altera lect. τοῦ προσοφειλομένου μισθοῦ, tali ſententia: periculum fore, ne nautae negligant naues ac plane relinquant, (idque faciant) ἐς ὁμηρείαν τοῦ μισθοῦ, quo ſibi firment et a ducibus extortam auferant mercedem nouam et auctam. Nempe hoc facerent fortaſſe, ſi aut reddita nondum foret,

longiore temporis ſpatio rei naualis peritiam haberent, ternos *duntaxat* obolos ſuis *claſſiariis* numerare, non tam propter paupertatem, quam ne ſui nautae, propter affluentiam *ſtipendii* inſolentius viuentes, partim quidem corpora imbecilliora haberent, *ſtipendium* impendentes in ea, vnde *corporum* imbecillitas contingit, partim vero claſſem *imbecilliorem redderent*, *eam ac reliquum* ſtipendium *ipſis* debitum deferentes, *ac trierarchis ſuo loco relinquentes* vt obſidem. Idem ipſum edocuit, vt trierarchos et ciuitatum duces, pecunia *ipſis* data, ad hanc rem ſibi concedendam induceret, exceptis Syracuſanis. Horum enim *dux* Hermocrates, ſolus *omnium*, ſocialis claſſis nomine *huic rei* aduerſabatur. Ciuitates quoque, quae pecuniam poſtulabant, ipſe Tiſſaphernis nomine repulſam paſſas amandabat, dicens, Chios quidem impudentes eſſe, qui, cum eſſent *omnium* Graecorum ditiſſimi, et auxiliarium copiarum beneficio ſeruarentur, poſtularent tamen, vt alii et corporibus et pecuniis pro ipſorum libertate pericula ſubirent. Alias vero ciuitates iniuſte facere dicebat, ſi, quae pro Athenienſibus, antequam *ab illis* defeciſſent, ſumtus facere conſueuiſſent, nunc etiam pro ſe ipſis tantundem aut etiam plus conferre nollent. Dicebat etiam, Tiſſaphernem, nunc quidem, quod ſuis pecuniis bellum gereret, iure *ſuis pecuniis* parcere. Sed ſi quando ſtipendium a Rege mitteretur, *ſe* ſtipendium integrum ipſis redditurum, et ciuitates, vt par eſſet, ſubleuaturum.

Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U.C. Varr. 343.

Τοῖς ἑαυτῶν διδόασι] ναύταις δηλονότι. Ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες] ἦγον πληθυσμῷ. Οἱ μὲν τὰ σώματα χείρω ἔχωσι] ἦγον, ἄχρηστα ἐς μάχην, ἢ ἀσθενῆ. Ὥσε δόντα χρήματα, αὐτὸν πεῖσαι] ἔπειθε (φησὶν) ὁ Ἀλκιβιάδης τὸν Τισσαφέρνην δᾶναι χρήματα τοῖς τριηράρχοις τῶν Πελοποννησίων, ἵνα ξυγχωρήσωσιν αὐτῷ ἀντὶ τῆς δραχμῆς τριώβολον τῷ στρατιώτῃ διδόναι. Εἰκότως φειδόμενον]

aut poſthac negaretur aut ſubtraheretur. At, hoc factum, nihil eſt, quod ſuſpicari vllo modo patiatur.

Τὰς ναῦς ἀπολιπόντες] De *Stephani* et *Porti* interpretationibus ac ſupplementis quisque ſentiat, vt lubet. Mihi locus videtur eſſe mutilus. Scriptura *Cod. Clar.* τὰς ναῦς ἀπολειπωσιν, imperfectum relinquit ſenſum verborum ſequentium, ἐς ὁμηρείαν τὸν προσοφειλόμενον μισθόν. Dvk.

[ἅστε δόντα] Schol. Aug. abſ. vv. (φησὶν) ὁ Ἀλκιβ.]

Ἀπήλασεν] Hoc *Stephanus* ideo mutandum, putat, quia *omnino videtur opus eſſe verbo praet. imperf.* Et certe omnia alia eo tempore poſita ſunt. Poſt ξυμμαχικῶ *Edd.* recentiores perperam habent diſtinctionem minimam, quae in *Baſil.* eſt maxima, et in *Gr.* media. Dvk.

ἀναίσχ. — — ἀξιοῦσι] Non habet ἀξιοῦσιν, vnde pendeat, vbi a Nominat. χῖαι iam pendeat verb. εἶεν. Aut ἀξιοῦντες ſcriberet Thuc. aut poſt εἶεν adderet εἰ, vnde penderet deinde ἀξιοῦσι. Ac fortaſſe exciderit propter ſimilitudinem ſyllabae σν in εἶεν. Sed ἀξιοῦσι pro Particip. acceperis, tanquam ſit, ὅμως ἀξιοῦντες. Simillimus locus ſuccurrit 6, 11. a. extr. ὅπερ νῦν ὑμεῖς πεπόνθατε — — καταφρονήσαντες, ἤδη (ſic enim diſtingu.) καὶ Σικελίας ἐφίεσθε. Vbi ſimiliter debebat ἐφιέμενοι, aut οἵτινες inſereret poſt πεπόνθατε. Neque aliter Paullus Col. 2, 12. extr. 13. τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ὑμᾶς συνεζωοποίησεν αὐτῷ, p. συζωοποιήσαντος, aut ante καὶ intell. ὃς, quod lateat in Particip. τοῦ ἐγείραντος, i. e. ὃς ἤγειρεν· vt 1, 6. τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καὶ ἔστι καρποφορούμενον, pro, καὶ καρποφορουμένου· aut int. ὃ καὶ ἐστι, quia τοῦ παρόντος eſt pro, ὃ πάρεστιν.

Πρότερον ἀποσῆναι] Quaero loca aliorum Scriptorum, qui πρότερον pro πρότερον ἢ dixerint. Quamdiu ea non ſuppetent; potius credam, hic excidiſſe ἢ poſt πρότερον, quod prooter figuram litterarum ν et η non multum diſſimilem facile fieri potuit. *Thucydides* VI, 58. Πρότερον ἢ αἰσθέσθαι αὐτούς. Adde VIII, 24. et ad VII, 63. Dvk. Durum ſane atque inſolens, ita ſine τοῦ, vel ἢ, πρότερον poni. Nec magis mihi ſuccurrunt exempla, quam Dukero. Nil agit hic *Abr.* immo aliud agit, et alieniſſima affert. Quid enim hic profit nobis πρότερον εἴρητο pro προείρητο, aut infinit. pro Subſt. poſitus? Id quod ipſum effecerit, vt hoc magis adiiciendum fuerit τοῦ· plane vt ne ſenſiſſe quidem, quo teneretur nodo res, videatur. Quid ergo? *Durum*, dixerim cum Horatio; *ſed leuius ſit patientia, quidquid corrigere eſt nefas.* Nam quid facias, nil variantibus libris, nec ſenſu meliora ſuppeditante? Nam neque ἀποστᾶσαι legendo quidquam commoris, neque ὥσπερ vel εἰς τὸ ad ἀποστῆναι intellecto. Nam neque ad Athenienſes defeccerant antea, ſed primitus ac ſemper eorum fuerant; nec defectio ipſa ſumtum afferret. Sit ergo vnicus interim hicce locus τοῦ vel ἢ poſt πρότερον omiſſi; quo ſi plura exſtiterint loca, non ille minus tamen et ipſe exſtiterit; et vero plura vnius loci exemplo et auctoritate nituntur. πρὶν fortaſſe tamen aliquid iuuerit, quod ſine ἢ poni, minus ſit durum atque infrequens. Ioh. 8, 58. πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι. Matth. 26, 75. Marc. 14, 72. Luc. 22, 61. πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι. Ariſtoph. Nub. ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν. Quo enim differunt πρὶν et πρότερον; immo et Adverb. eſt vtrumque, et tam *prius*, quam *priusquam*, ſign. et cum ἢ ponitur.

ἀνάλουν) inſolita forma; vnde et Codd. variatio. Eſt autem, ſine Caſu poſitum, pro, ἀναλώματα ἐποιοῦντο· Aut pro αἱ, poſt ἀδικεῖν, leg. ἃ, cui reſpondeant τοσαῦτα et πλείω.

[εἰκ. φειδ.) In Schol. Aug. pro τοῦ eſt διὰ τὸ.] Et ſic, velut quo prognatus eodem, Caſſell. Magis e ſenſu verborum Thucyd. φειδόμενον eſt pro, φειδοῖ χρώμενον· vel int. αὐτῶν, nempe τ. χρημάτων. Particip. autem eſt pro Infinit. ad ἀπέφαινεν.)

Ἐντελῆ αὐτοῖς ἀποδώσειν τὸν μισθόν] Drachmam Atticam, non triobolum. Supra Cap. 29. *Ariſtophan.* Equit. v. 1364. Vide *Kuhnium* ad Pollucem I, 121. Dvk.

μς'. Παρήνει δὲ καὶ [c] τῷ Τισσαφέρνει, μὴ ἄγαν ἐπείγεσθαι τὸν πόλεμον διαλῦσαι, μηδὲ βουληθῆναι, κομίσαντα ἢ ναῦς Φοινίσσας, [v] ἅσπερ παρεσκευάζετο μελλήσει πλείοσι μισθὸν πορίζοντα, τοῖς αὐτοῖς τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης τὸ κράτος δῆναι, ἔχειν δ' [z] ἀμφοτέρους ἐᾶν δίχα τὴν ἀρχήν, καὶ βασιλεῖ ἐξεῖναι ἐπὶ [y] τοὺς αὐτοὺς λυπηροὺς τοὺς ἑτέρους ἐπάγειν. γενομένης δ' ἂν [z] καθ' ἓν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς, ἀπορεῖν ἂν αὐτὸν, οἷς τοὺς κρατοῦντας [a] ξυγκαθαιρήσει, ἢν μὴ αὐτὸς βούληται μεγάλῃ δαπάνῃ καὶ κινδύνῳ ἀναγκάσας ποτε διαγωνίσασθαι. εὐτελέστερα δὲ τὰ δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης, καὶ ἅμα μετὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀσφαλείας αὐτοὺς περὶ ἑαυτοὺς τοὺς Ἕλληνας [b] κατατρίψαι. ἐπιτηδειοτέρους τε, [c] ἔφη, τοὺς Ἀθηναίους εἶναι κοινωνοὺς αὐτῷ τῆς ἀρχῆς· ἧσσον γὰρ τῶν κατὰ γῆν ἐφίεσθαι, τόν τε λόγον [*] ξυμφορώτατον καὶ τὸ ἔργον ἔχοντας πολεμεῖν· τοὺς μὲν γὰρ ξυγκαταδῃλοῦν ἂν σφίσι τε αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάσσης μέρος, καὶ [d] ἐκείνῳ, ὅσοι ἐν τῇ βασιλέως Ἕλληνες οἰκοῦσι· τοὺς δὲ, τἀναντίον, [e] ἐλευθερώσοντας ἥκειν. καὶ ἀκ εἰκὸς εἶναι, Λακεδαιμονίους, ἀπὸ [f] μὲν σφῶν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθεροῦν νῦν τοὺς Ἕλληνας, [g] ἀπὸ δ' ἐκείνων τῶν βαρβάρων, [h] ἢν μή ποτε αὐτοὺς μὴ ἐξέλωσι, μὴ ἐλευθερώσαι. τρίβειν ἂν ἐκέλευε πρῶτον ἀμφοτέρους, καὶ ἀποτεμόμενον ὡς μέγιστα ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἔπειτ' ἤδη τοὺς Πελοποννησίους ἀπαλλάξαι ἐκ τῆς χώρας. καὶ διενοεῖτο τὸ πλέον ἔτως ὁ Τισσαφέρνης, ὅσα γε ἀπὸ τῶν ποιωμένων ἦν εἰκάσαι. τῷ γὰρ Ἀλκιβιάδῃ [i] διὰ ταῦτα, ὡς εὖ περὶ τούτων παραινοῦντι, προσθεὶς ἑαυτὸν [k] ἐς πίστιν, τήν τε τροφὴν κακῶς ἐπόριζε τοῖς Πελοποννησίοις, καὶ ναυμαχεῖν ἀκ εἴα·

t Τῷ non habet *Dan.* mox διαλύσαι Mſqu. (c. acut.) et μήδε Baſ. *v* Ἅς παρεσκευάζετο etc. *Ar. C.* Ἅσπερ παρεσκευάζετο, μελλήσει πλείοσι etc. *Ald.* Μελλήσει, πλ. μ. πορίζοντα τοῖς αὐτοῖς, τῆς τε etc. *Flor. Baſ.* Aug. Μελλήσει, πλ. τ. πορίζοντα, τοῖς etc. *Steph.* 1. Μελλήσειν, πλ. etc. *Marg.* Μελλήσει, ἢ τῶν Ἑλλήνων πλείοσι μισθόν. *Ae. Port.* Μελλήσει, cunctanter; vel Enallage eſt, pro, ἔμελλε παρασκευάσασθαι. *P. Port.* Ἅς παρεσκευάζετο *Dan.* Ἅσπερ παρεσκευάζετο μελλήσει πλείονι μισθῷ, et inter verſus manu recenti ἢ inter παρεσκευάζετο et μελλήσει, et πλείοσι μισθὸν *Reg.* Ἅσπερ παρεσκευάζετο μελλήσει, itidem cum ἢ eodem loco a correctore recenti adſcripto, *Caſſ.* καὶ μελλήσει Mſqu. *x* Scil. τὰς Λακεδαιμονίας καὶ τὰς Ἀθηναίας. *Ae. Port.* *y* Τὰς αὐτῷ λυπ. *Caſſ. Dan.* Aug. *z* Καθ' ἓν deſunt *C.* Καθὲν *Caſſ. Reg.* Mſqu. Aug. *a* Ξυνκαθαιρήσει et mox ξυνκαταδῃλοῦν *Gr.* *b* Κατατρῖψαι *Marg. Cam.* *c* Ἔφη τὸς Ἕλληνας *Gr.* * ξυμφορώτατα Mſqu. *d* Ἐκείνων *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Dan.* *e* Ἐλευθερώσαντας *Caſſ.* Aug. Mſqu. *f* Μὲν deeſt *Reg.* mox νῦν d. Mſqu. *g* Ἀπὸ δὲ ἐκ. *Gr.* *h* Forſan ſcribendum: ἢν ποτε αὐτὸς (ſcil. τὸς Ἀθηναίους) ἐξέλωσι. Si nihil mutetur: idem plane erit ſenſus; quamuis inuſitatior ſit loquendi formula, duabus particulis negatiuis pro vna affirmatiua poſitis. *Ae. Port.* *i* Διαταῦτα *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Caſſ.* ib. Ἀλκιβιάδι Mſqu. *k* Εἰς *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Mſqu.

C. 46. κομίσαντα ἢ ν.— πορίζ.) Primo κομίζειν, ἀκύρως ſane, hic ſign. *arceſſere*, kommen laſſen: cum ipſae alioqui naues vere dicuntur κομίζειν res vel homines. Deinde debebat κομίσαντι, ad παρήνει· ſed eodem more dictum, quo ſupra non ſemel, ξυνέβη τοῖς Ἀθηναίοις, αὐτοὺς, rel. p. αὐτοῖς. Verum haec leuiora; illud grauius, quod nihil redditur τῷ ἢ, ne ſi transpoſitum quidem intellexeris, ad κομίζοντα referendum; neque enim aliud ad πορίζοντα ſequitur. Sed quid eſt, παρεσκευάζετο μελλήσει; Eſtne pro ἔμελλε παρασκευάζεσθαι, paene vt 1, 69. p. med. τῇ μελλήσει ἀμυνόμενοι, i. e. ἀεὶ μέλλοντες ἀμύνεσθαι. An μελλήσει ſign. *cunctantes?* Neutrum ſatis hic placet, ſi tamen Alcibiadis verba ſunt loquentis cum Tiſſapherne, non Thucydidis, hiſtorice iſta inſerentis; Vere enim ac ſerio adducere naues Tiſſaphernes parabat; quod Alcibiades illi diſſuaderet, ſine cauſſa id facturus, ſi per ſe Tiſſaphernes iam cunctaretur. Cum deinde requiram alterum ἢ, ad πορίζ. quod reſpondeat, vt dixi, priori ad κομίζοντα· vtrique difficultati mederi poſſe mihi videor pro μελλήσει legendo ἢ Ἕλλησι. Quod Porto fortaſſe in mente fuerit, vertenti, *Graecorum* claſſe conducta. Sane ad πλείοσι debebat Ἑλλήνων· ſed nimirum nec πλείοσι placet; neque enim *pluribus* mercedem dare volebat Tiſſaph. ſed πλείονα, *maiorem*; unde et πλείω, vel πλείονα, legi poſſit. Sed enim libri, vt aues Romanis, non addicunt. Tamen ante πλείοσι, ad πορίζοντα, vix eſt, quin ἢ excidiſſe intelligatur, vt prius ἢ, apud ναῦς, per traiectionem, ad κομίσαντα referas.

Μελλήσει πλείοσι μισθὸν πορίζοντα] Horum verborum ſententiam non adſequor. Subeſſe iis aliquid vitii, varietas librorum *Mſſ.* et *Edd.* ſatis indicat: quod quomodo deprehendi poſſit, indagabunt ſollertiores. Sed, de detrahenda Peloponneſiis parte ſtipendii agi, ex iis adparet, quae in fine huius Capitis dicit *Thucydides*, Tiſſaphernem Peloponneſiis maligne ſtipendium ſuppeditaſſe, nec properaſſe arceſſere claſſem Phoenicum. Dvk.

[καθ' ἓν) Schol. abeſt Aug.] Nequaquam ſuperuacuum tamen; quin καθ' alias ſign. *coniunctum*, hic autem eſt, *vnius omne*, vel Athen. vel Peloponneſiorum.)

Κατατρίψαι] *Marg. Cam.* καταγρέψαι. inepte. Wass.

[τ. λόγ.) Schol. Aug. d. καὶ et ἔφη.]

[τ. μὲν γὰρ) Schol. Aug. inc. τοὺς μὲν γὰρ) Vt eſt in contexto.)

[τ. Ἑλλήν.) Haec verba pro interpretamentis habet Val-
[τ. βαρβ-] ken. ad Herodot. 5. p. 424. *Gottl.* ita quidem; βαρβάρων certe importunum plane, vbi cum Perſa Tiſſapherne loquatur Alcibiades, amicum etiam redditurus. Nam Ἑλλήνων, ad σφῶν, abeſſe vix poſſit.

[ἢν μή π.) In Schol. Aug. pro καταδουλώσωνται eſt καταδουλῶσαι.] Haud promtius Schol. interpretere, quam locum ipſum. Nam in Vulg. καταδουλώσωνται non poteſt admitti

46. Idem *Alcibiades* Tiſſapherni praeterea ſuadebat, ne nimium properaret bellum finire, neue vel accitis Phoenicum nauibus, quas inſtruere ſtatuerat, vel maiore *Graecorum* claſſe conducta, iisdem *Graecis* et terrae et maris imperium tradere vellet, ſed ſineret vtrosque ſeparatim imperium habere. Fore enim dicebat, vt Regi liceret in eosdem *Graecos*, a quibus offenderetur, alteram partem immittere. Quod ſi ad alteram tantum partem deueniret terrae marisque imperium, ipſum *Regem* deſtitutum iri ſociis, quibuscum opprimeret eos, qui rerum potirentur: niſi vellet ipſemet aliquando copiis adductis cum ingenti et impenſa et periculo inire certamen. Illa autem pericula, quae paruo ſumtu ſubeuntur, leuiora eſſe *dicebat*, ſimul etiam *demonſtrabat* fore, vt *Rex* ſine vllo ſuo periculo, ipſos Graecos inter ſe attereret. Addebat etiam, Athenienſes imperii ſocios illi commodiores fore. Imperium enim terreſtre minus, *quam Lacedaemonios*, affectare, * et belli gerendi rationem, *Regi* maxime conuenientem, verbis factisque ſequi. Nam hos quidem eius auxiliis munitos in ſuam ipſorum ditionem maris partem redacturos, illumque adiuturos in omnibus Graecis ſubigendis, qui Regis prouincias incolerent. Illos vero, contra, *Graecos* in libertatem vindicaturos venire. Nec veriſimile eſſe, Lacedaemonios, Graecos ab ipſis quidem Graecis nunc liberare, ab illis vero Barbaris *eosdem* non eſſe liberaturos, † ſi aliquando ipſos *Athenienſes* euerterint. Suadebat igitur *illi*, vt vtrosque prius attereret, et vbi quam maximas *res* ab Athenienſibus refecuiſſet, tunc demum Peloponneſios ex *ſua* regione dimitteret. Atque Tiſſaphernes hanc opinionem magna ex parte conceperat, quantum ex iis, quae *ab ipſo* fiebant, coniicere licebat. Alcibiadi enim ob haec, vt de his bene monenti, fidem habens, ſtipendium Peloponneſiis parce dabat, neque nauale proelium committere ſinebat: ſed etiam dicendo, naues

Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 343.

* Et rationem ſimul atque operam bellandi vtiliorem Regi habere. *Valla.* Et verbis factisque commodiſſime ſimul cum ipſo geſturos belluin. *Acacius.* † Si quos antea ab illis non liberaſſent. *Valla.*

εἰκότως φείδεσθαι τῶ ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλίσκειν. Καθ' ἕν] μέρος δηλονότι. Εὐτελέστερα δὲ τὰ δεινὰ] ἀντίκειται τῷ πολυτελεῖ τὰ εὐτελέστερα. ἀδαπανώτερα ἴσν λέγει. Τὸν λόγον τε ξυμφορώτατον, καὶ τὸ ἔργον] τὸς Ἀθηναίους καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων συμφορωτέρους εἶναι, ἔφη, βασιλεῖ, καταπολεμοῦντας τὴν Ἑλλάδα. Τὸς μὲν γὰρ ξυγκαταδουλῶν ἂν] τὸς γὰρ Ἀθηναίους, θαλασσοκρατοῦντας, ὑ μόνον ἑαυτοῖς καταδουλῶν τὸς Ἕλληνας, ἀλλὰ καὶ βασιλεῖ τὸς ἐν τῇ βασιλέως οἰκοῦντας. Ἢν μή ποτε αὐτὸς μὴ ἐξέλωσιν] ἀντὶ τοῦ, καταδουλώσωνται τὸς Ἀθηναίους. Καὶ ἀποτεμόμενον] ἀποτεμόμενον (φησὶ) μεγίστην μοῖραν τῶν Ἀθηναίων, τυτέστι, μεγίστων αὐτὸς τερήσαντα.

vt interpretatio *τοῦ ἐξέλωσι*· et in Lect. Aug. dubium fuerit, vtrum *ἀντὶ τοῦ καταδουλῶσαι* iunctim capias pro *μὴ καταδουλώσαντες, au lieu*, anſtatt ſie zu unterjochen; quod alienum fuerit tamen a contexto, vbi iam ſit, *μὴ ἐλευθερῶσαι*· an *ἀντὶ τοῦ* ſit Scholiaſtae vox ſolennis, pro *ἤγουν, τουτέστιν*, et *καταδουλῶσαι* ſimpliciter explicet verbum *ἐξέλωσι*. Sed ne hoc quidem placet; Vbi enim *ἐξαιρεῖν* ſign. *in ſeruitutem redigere*. Aut quî poteſt? Ne *perdere* quidem, *exſtinguere*, (quod propius abſit a natura verbi,) ſign. *ἐξαιρεῖν*, ſed *eximere, excipere, ſegregem* habere. Quod h. l. quid tandem ſignificet? Aut *αὐτοὺς* quo retuleris? Ad Athenienſes? At hi non nominantur. Ad Graecos ergo? Sed ad hos relatum quid ſit *ἐξέλωσι*; ad Perſas autem? Id enim tertium reſtat. At hic, quid *ἐξέλωσι* ſit, multo minus dixeris. Nam, vt viceris, *ἐξαιρεῖν*, ad Perſas relatum eſſe, pro cognato *καθαιρεῖν, euertere, καταστρέψαι*· id vero ne in mentem quidem Graecis venire poſſit, nedum teneri aut perpetrari. Et tamen ſenſum omnem turbat et impedit duplex illud *μὴ*, vel ſententiae ipſius per ſe, vel cum reliquis eam iuncturo. Nec minus moleſtum hoc additamentum vel *ἴμβλημα*, quam 1, 40. init. verba *εἰ σωφρονοῦσι*, ſubiecta verbis: *ἔστις μὴ τοῖς δικαμένοις, εἰ σωφρονοῦσι, πόλιμον ἀντ' εἰρήνης ποιήσει*· Quae verba vtcunque interpretando, aut *μὴ* pro *εἰ* legendo, expediebamus; hic nil tale extricamus. Nam, quae *Abr.* affert de negatione duplici non ſemper affirmante, nota quidem ſunt, at diſſimilia, tum vero aliena, quin, ipſo explicante, diuerſa, (contraria:) tanquam, *οὐκ ἔστιν, ὅπως μὴ, οὐδὲν, ὅ, τι οὐ*, quae manifeſto affirment. Et vero, ad Lacedaemonios retuliſſe, Perſas euerſuros, importunius, vt dixi, fuerit, quam quo Tiſſaphernis aures feriret Alcibiades. Poſſis legere *αὐτοὺς* pro *αὐτούς*· ſi tamen Graeci ipſi non vindicent *ſemet* liberentque a Perſarum poteſtate. Nam hoc ſign. *ἐξελεῖν*, vt Gal. 1, 4. *ὅπως ἐξέλητα ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστ. αἰῶνος πονηροῦ*. Aut, non minus leui mutatione, *ἐξελῶσι*, pro *ἐξελαύνωσι, ἐξελάσωσι*· niſi (etiam) ipſos (Perſas) expulerint, nempe poſſeſſione ciuitatum Graecarum et inſularum. Sed enim, vt dixi, officit *μὴ* duplicatum, quod pro vno haberi, poſitus talis haud ſinat.

[ἀποτεμόμ.) Schol. Aug. abeſt *φησί*.]

διενοεῖτο) pro *ἐνένοει, videbat*, intelligebat: er ſahe es ſelbſt wohl ein. Alias ſign. *in animo habere, cogitare*, in Willens haben; vt c. 50. init. *διενοεῖτο τιμωρεῖσθαι*.

ἀλλὰ καὶ, τὰς Φοινίσσας [l] ναῦς, Φάσκων, [m] ἥξειν, [n] καὶ ἐκ [o] τῆ] περιόντος ἀγωνιεῖσθαι, ἔφθειρε τὰ πράγματα· καὶ τὴν ἀκμὴν τῆ ναυτικῆ αὐτῶν ἀφείλετο, γενομένην καὶ πάνυ ἰσχυρὰν, τά τε ἄλλα καταφανέστερον, ἢ ὥστε λανθάνειν, ἃ προθύμως.

μζ. Ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ταῦτα ἅμα μὲν τῷ Τισσαφέρνει καὶ τῷ βασιλεῖ, [p] ὧν παρ' ἐκείνοις, ἄριστα εἶναι νομίζων, παρῆνει, ἅμα δὲ τὴν ἑαυτῆ κάθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθεραπεύων, εἰδὼς, εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτὴν, ὅτι ἔσαι ποτὲ αὐτῷ πείσαντι κατελθεῖν. πεῖσαι δ' ἂν ἐνόμιζε μάλιστα ἐκ τῆ τοιούτου, εἰ Τισσαφέρνης φαίνοιτο αὐτῷ * ἐπιτήδειος ὤν. ὅπερ καὶ ἐγένετο. ἐπειδὴ γὰρ ἤσθοντο αὐτὸν ἰσχύοντα παρ' αὐτῷ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναίων στρατιῶται, τὰ μὲν καὶ Ἀλκιβιάδε [q] προσπέμψαντος λόγος ἐς τὸς δυνατωτάτος αὐτῶν ἄνδρας, ὥστε μνησθῆναι † περὶ αὐτῆ ἐς τὸς βελτίστος τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἐπ' ὀλιγαρχίᾳ βούλεται, καὶ ἡ πονηρία, ἣδὲ δημοκρατία, τῇ [r] ἑαυτὸν ἐκβαλέσῃ, κατελθὼν, καὶ παρασχὼν Τισσαφέρνην φίλον αὐτοῖς, ξυμπολιτεύειν, τὸ δὲ πλέον, καὶ ἀπὸ σφῶν αὐτῶν οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τριήραρχοί τε τῶν Ἀθηναίων, καὶ δυνατώτατοι, ὥρμηντο ἐς τὸ ** καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν.

μή. Καὶ ἐκινήθη πρότερον ἐν τῷ στρατοπέδῳ [s] τῆτο, καὶ ἐς τὴν πόλιν ἐντεῦθεν ὕστερον. τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ διαβάντες τινὲς ἐκ τῆς Σάμε ἐς λόγος ἦλθον, καὶ, ὑποτείνοντος αὐτῆ καὶ †† Τισσαφέρνην μὲν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλέα, φίλον ποιήσειν, [t] εἰ μὴ δημοκρατοῖντο, (ἅτω γὰρ ἂν πιστεῦσαι μᾶλλον βασιλέα) πολλὰς ἐλπίδας εἶχον· αὐτοί τε [v] αὐτοῖς οἱ δυνατοὶ τῶν [x] πολιτῶν, τὰ πράγματα, (οἵπερ

l Ναῦς non agnoscit *Ar.* Ναῦς *Φοινίσσας Gr.* Φοινίσσας Mſqu. *m* Ἥκειν *Marg. Dan.* *n* Καὶ deeſt *Dan.* *o* Τῆ omittunt *Cl. Gr. Caſſ. Cam.* in Aug. add. a m. rec. *p* Ὧν παρ' ἐκείνοις ἄριστα εἶναι νομίζων *Ald. Flor. Baſ.* Hvds. Nempe in *Baſ.* quod etiam in *Ald.* et *Flor.* eſſe puto, eſt ὧν, non ὧν. [a]Ων in *Caſſ.* recens factum erat, priore ſpiritu et accentu erafo. ὧν παρεκείνοις Aug. ὧν Mſqu. cui et d. τῷ ante βασιλεῖ. * ἐπιτήδιος Mſqu. *q* Προσπέμψαντος *Marg. Cam.* † τὲ pro περὶ Mſqu. *r* Ἑαυτῶν ἐκβαλλέσῃ *C.* ἑαυτῶν et Mſqu. ** καταλύσαι Mſqu. *s* Τύτῳ *Reg. Caſſ. Gr. Baſ.* Aug. †† Τησαφ. Mſqu. *t* Vide *Plutarchi* Alcibiadem pag. 204. *Ed. Francof.* Hvds. *v* Αὐτοῖς *Reg.* *x* Πολιτῶν καὶ ἐνόμιζον τὰ πράγματα *Cl.*

Ἐκ τῆ περιόντος ἀγωνιεῖσθαι] *Portus* vertit, *ex abundanti certaturas*, quaſi hoc ad naues Phoenicum pertineret, quum de Peloponneſiis dicatur; de quibus etiam *Valla*, *Stephanus*, et *Acacius* recte acceperunt. *Stephanus* non male ſententiam ita expreſſit: *inſtructos ex abundanti fore nauibus ad certandum*: id eſt, pluribus, quam opus eſſet ad dimicandum et ſuperandos hoſtes. Eadem ſignificatione ἀπὸ περιουσίας videtur dicere *Thucydides* V, 103. Τὸς ἀπὸ περιουσίας χρωμένος αὐτῇ, nempe τῇ ἐλπίδι. Et ἐκ περιουσίας *Lucianus* Reuiuiſcentib. pag. 394. Τσῦτον ὑπερφέρω τοῖς δικαίοις, καὶ ἐκ περιουσίας ἀπολογήσασθαι ὑπολαμβάνω. Dvk.

C. 47. Τὴν ἑαυτῆ κάθοδον] Poſituram inuertit *Suidas* in ἐπιθεραπεύων· ἐπιθεραπεύων τὴν ἑαυτῆ κάθοδον εἰς τὴν πατρίδα, et exponit διορθούμενος, προμηθούμενος. Wass.

[ἐπιθεραπ.) Schol. abeſt Aug.]

ἐπιθερ.) pro ſimplici, quia iam adeſt ἅμα.

[πειθ. δ' ἄν) Schol. abeſt Aug.]

ἐπειδὴ γ. ἤσθ. rel.) Nihil eſt, quod reſpondeat verbis, tanquam antecedenti: ἐπειδὴ γ. ἤσθ. οἱ — στρατ. Cum enim nullum verbum reddatur huic Nominatiuo, niſi infra, ὥρμηντο· en, nouus hic intercedit Nomin. οἱ — τριήραρχοι quin nouam compagen exordiatur, τὸ δὲ πλέον· cui vt reſpondere, dixeris, τὰ μὲν, *partim*, ad στρατιῶται· ſequeretur infra tamen: τὸ δὲ πλέον τῶν τριηράρχων, ſcil. πρασσόντων, ἀναπειθόντων, vt ὥρμηντο (c. extr.) referretur ad στρατιῶται, quod careat plane verbo vel praedicato, vt hic poſita ſunt verba, ita forteſſe ordinanda: ἐπειδὴ γὰρ ἤσθ. οἱ — στρατιῶται, ἰσχύοντα αὐτὸν, οἱ τριήρ. — — ὥρμηντο ἐπὶ τὸ καταλ. τ. δημ. τὰ μὲν Ἀλκιβ. προσπέμψ. τὸ δὲ πλέον ἀπὸ σφ. αὐτ. Ac verba quidem Grammatice ſic ſatis cohaereant: at res laborare Logice videatur: cum *milites* ſenſiſſent, Alcibiadem eſſe potentem: *trierarchi* et potentiores promti fuerunt, animum appulere ad ſoluendam Democr. Nam quae ratio haec: Quia *milites* hoc ſenſerint, nauium praefectos ſponte illud iam voluiſſe? Et tamen vix eſt, vt verba, τὰ μ. προσπέμψ rel. referas ad ἤσθοντο οἱ στρατ. ad quos tamen non miſerit Alcibiades, ſed ad τοὺς δυνατωτάτους αὐτῶν· qui tamen aperuerint militibus quaedam ex literis et mandatis Alcibiadis. Nec στρατιώτας *gregarios* vtique milites intellexeris, aut *vulgus* militum, ſed vel omnes copias cum praefectis ac ducibus ſuis, vel hos maxime, qui deinde exercitum porro ad ſententiam ſuam perduxerint; id quod et factum, apparet ex c. 48. init. Sic ergo ordinatis, vt dixi, verbis, non vt οἱ στρατιῶται, verum οἱ τριήρ. καὶ δυνατ. ſint ſubiectum primarium, quod requirat verbum praecipuum, et verba, ἐπ. γ. ἤσθ οἱ στρ. ſint pro, αἰσθομένων γὰρ τῶν — στρατιωτῶν, comma poſteris poſt ἀπὸ σφῶν αὐτῶν· quia ordo fuerat: οἱ τριήρ. — ὥρμηντο — — τὰ μὲν, (partim,) προσπέμψ. Ἀλκ. — — τὸ δὲ πλ ἀπὸ σφ. αὐτ. Ita effugiſſe, vtcunque tamen, Anacoluthon, vel Syncheſin, dicas; quod non licuerit τὰ μὲν referendi ad ἤσθοντο οἱ στρατ. et verbum quaerenti aut exſpectanti, quod reddatur, vt Conſequens, illi Antecedenti: ἐπειδὴ ἤσθ. οἱ στρ. nempe, quid *milites* fecerint, poſtquam ſenſerint vel cognorint, magnas eſſe Alcibiadis opes; Neque enim, quid milites fecerint, ſubiicitur, verum, quid praefecti et proceres.

Τὰ μὲν καὶ Ἀλκιβιάδε] Satis intricata eſt ſtructura huius periodi. *Stephanus* huc e fine reuocat nominatiuos, et poſt στρατιῶται ita ordinat verba: οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τριήραρχοί τε τῶν Ἀθηναίων, καὶ δυνατώτατοι, τὰ μὲν — τὸ δὲ πλέον καὶ ἀπὸ σφῶν

Phoenicum venturas, et ex abundanti certaturas, res *illorum* euertit. Et ipsorum classi, quae longe validissima fuerat, vires abstulit, * et caetera *faciebat* apertius, quam vt se occultare posset ita, quin alacriter *Peloponnesiis aduersari videretur.* Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 343.

47. Alcibiades autem haec Tissapherni, Regique, dum apud illos esset, suadebat, simul quidem, quod optima factu duceret, simul etiam, quod suum in patriam reditum curaret, quia sciebat, si eam non euerteret, fore aliquando, vt *ab Athenienſibus* oratione sua *adductis* reditum *in eam* impetraret. Existimabat autem, se hac ratione potissimum *hoc ab illis* impetraturum, si Tissaphernem ipsi familiarem esse constaret. Quod etiam accidit. Nam postquam milites Athenienses, qui apud Samum erant, eum apud ipsum *Tiſſaphernem gratia* pollere senserunt, partim quidem, quod et ipse Alcibiades ad potentissimos illorum viros literas ante misisset cum mandatis, vt apud optimos quosque viros de se *in patriam reuocando* mentionem facerent, *et dicerent*, se velle *in patriam* redire, ea conditione, vt respublica a paucis regeretur, non autem ab improbissimis quibusque, nec a populari statu, a quo fuisset eiectus, et Tissaphernis amicitia illis conciliata, vna cum illis rempublicam administrare: partim vero, idque magis, sua sponte trierarchi Athenienſium, qui in Samo erant, et potentissimi quique animis erant propensis ad euertendum statum popularem.

48. Haec autem res in castris prius agitata fuit, mox etiam illinc in vrbem *est progressa*. Quinetiam nonnulli ex Samo traiicientes in colloquium cum Alcibiade venerunt. Illo autem *hanc spem ipsis* ostendente, se primum quidem Tissaphernis, deinde vero Regis etiam amicitiam *ipsis* conciliaturum, si modo populari statu in reipublicae administratione non vterentur (sic enim Regem magis confisurum), ciuitatis principes magnam spem concipiebant, fore, vt et ad se ipsos, qui

* Et in caeteris apertius egit, quam vt occultaret, se non libenter *illis ſociis gerere bellum. Valla.* Et alia non occulte egit, vt facile minime promto animo rem gerere animaduerteretur. *Acacius.*

Καὶ ἐκ περιόντος ἀγωνιεῖσθαι] ἦγεν, ἐκ τοῦ ὑπερβάλλοντος. Ἐπιθεραπεύων] ἦγεν, μετὰ θεραπείας καὶ οἰκονομίας πραγματευόμενος. Εἰδὼς, εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτὴν] ἤ, τὴν εἰς τὴν πατρίδα κάθοδον εἰ μὴ διαφθείρει. ἤ, αὐτὴν τὴν πατρίδα εἰ μὴ ἐάσει διαφθαρῆναι. Πείσαι δ' ἂν] τοὺς Ἀθηναίους. Ἐς τοὺς βελτίστους τῶν ἀνδρῶπων] φρονιμωτάτους. Καὶ ἐς τὴν πόλιν] τοὺς Ἀθήνας. Καὶ ὑποτείνοντος αὐτῷ] ἐλπίδας δηλονότι.

αὐτῶν ὥρμηντο ἐς τὸ καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν· *trierarchi. — tum, quod Alcibiades mandata dedisset* etc. *tum etiam magis ſua ſponte inclinauerunt* etc. Dvk.

[ἐς τ. βελτ.) Schol. abest Aug.] βελτίστους malim interpretari, qui *optimates* audirent Romanis, Aristocraten. Quid, si, propter additum τῶν ἀνθρώπων, acceperis pro verbis (ex epistola) Alcibiadis, vt significet φιλτάτους, κρατίστους, ipsi carissimos?

ἐς τ. βελτ.) ἐς, vt ante, ἐς τ. δυν. est pro πρὸς, duplici tamen sensu: ad δυνατ. propter προσπέμψαντος, est *ad*, an sie, ad βελτίστους est *apud*. C. 43. post init. ἐς ἑαυτοὺς περιποιήσειν, pro ἑαυτοῖς, ad se veniuros. V. ibi.

C. 48. ἐς τ. πόλ.) Schol. abest Aug.]

ἐς τ. πόλ.) pro ἐν τῇ πόλει. Aut breuius dictum, pro, κινηθὲν ἀπηνέχθη ἐς τὴν πόλιν· immo, ἐς τ. πόλιν ἐνεχθὲν (καὶ ταῦθα) ἐκινήθη. Ceterum ad ἐκινήθη non bene omittum τοῦτο, vel τὸ πρᾶγμα, vt 2, 47. extr. λεγόμενον ἐγκατασκῆψαι, et c. 48. init. ἤρξατο δὲ, scil. ἡ νόσος, vel ὁ λοιμός, et antea, ad γενόμενον, τὸ κακόν.

[κ. ὑποτ. αὐτ.) Schol. abest Aug.] ὑποτείνειν hic sign. ἐπαγγέλλειν, *promittere*, vel, *spondere*, *recipere*, sich anheischig machen.

αὐτοί τε αὐτ. rel.) Et hic per Syuchysin ordo turbatus, sic procedit: οἵ τε δυνατοὶ, οἵπερ καὶ παλαιπωρεῖσθαι μάλιστα, (nempe δημοκρατούμενοι, in Democratia,) εἶχον ἐλπίδας, αὐτοί τε περιποιήσειν τὰ πράγματα ἐς ἑαυτοὺς, καὶ τ. πολ. ἐπικρ. Alieno maxime loco interueniunt verba, οἵπ. — παλαιπ. μάλ. Nam referantur ad δυνατοὶ, et proximum tamen sit τὰ πράγματα. Sed αὐτοὶ cur addidit, praesertim cum τε, partiendi nota, vbi non sequantur *alii?* Sed opp. τῷ, καὶ τῶν πολ. ἐπικρ. et sign. (τὸ) καθ' ἑαυτοὺς, ipsos quod attineret, für ihre Person; plane, vt 2. Cor. 10, 1. αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς· tanquam *alius* antea monuerit, non idem ipse Paullus; sed et hic nimirum est pro περὶ ἐμαυτοῦ, τὸ καθ' ἑαυτὸν, *de me*, ad me quod attinet, (*obiectiue*;) sicut antea *idem* apostolus, sed de alia re, locutus fuerat.

Τῶν πολιτῶν] *Cl.* Τῶν πολιτῶν καὶ ἐνόμιζον τὰ πράγματα. Sed ex interprete. Wass.

καὶ ταλαιπωρῆνται μάλιστα,) ἐς [y] ἑαυτὰς περιποιήσειν, [z] καὶ τῶν πολεμίων ἐπικρατήσειν. ἔς τε τὴν Σάμον ἐλθόντες, ξυνίστασάν τε [a] τῶν ἀνθρώπων τὰς ἐπιτηδείας ἐς ξυνωμοσίαν, καὶ [b] ἐς τὰς πολλὰς Φανερῶς ἔλεγον, ὅτι βασιλεὺς σφίσι φίλος ἔσοιτο, καὶ χρήματα [c] παρέξοι, Ἀλκιβιάδῃ τε κατελθόντος, καὶ μὴ δημοκρατουμένων. καὶ ὁ μὲν ὅχλος, εἰ καί τι παραυτίκα ἤχθετο τοῖς πρασσομένοις, διὰ τὸ εὔπορον τῆς ἐλπίδος τῇ βασιλέως μισθῷ, ἡσύχαζεν. οἱ δὲ ξυνιστάντες τὴν ὀλιγαρχίαν, ἐπειδὴ τῷ πλήθει [d] ἐκοίνωσαν, αὖθις καὶ [e] σφίσιν αὐτοῖς καὶ τῇ ἑταιρικῇ τῷ [f] πλέονι τὰ [g] ἀπὸ τῆ Ἀλκιβιάδῃ ἐσκόπουν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐφαίνετο εὔπορα καὶ πιστά, [h] Φρυνίχῳ δὲ, στρατηγῷ ἔτι ὄντι, ἀδὲν ἤρεσκεν· ἀλλ' ὅ, τε Ἀλκιβιάδης (ὅπερ καὶ ἦν,) [i] ἀδὲν μᾶλλον ὀλιγαρχίας, ἢ δημοκρατίας, δεῖσθαι ἐδόκει αὐτῷ, ἢ [k] ἄλλο τι σκοπεῖσθαι, ἢ, ὅτῳ τρόπῳ, ἐκ τῆ παρόντος κόσμῳ τὴν πόλιν μεταςήσας, ὑπὸ τῶν [l] ἑταίρων παρακληθεὶς, κάτεισι· σφίσι δὲ [m] περιοπτέον εἶναι τῆτο μάλιστα, ὅπως μὴ [n] ςασιάσωσι τῷ βασιλεῖ· [o] ἐκ εὔπορον εἶναι [p] [λέγων,] καὶ Πελοποννησίων [ἤδη] ὁμοίως ἐν τῇ θαλάσσῃ ὄντων, καὶ πόλεις ἐχόντων ἐν τῇ αὐτῆ ἀρχῇ ἐκ ἐλαχίςας, Ἀθηναίοις προσθέμενον, οἷς ἀ πιςεύει, πράγματα ἔχειν, ἐξὸν, Πελοποννησίᾳς, ὑφ' ὧν [q] κακὸν ἀδὲν πέπονθε, φίλᾳς ποιήσασθαι. τάς τε ξυμμαχίδας πόλεις, αἷς ὑπεσχῆσθαι δὴ σφᾶς ὀλιγαρχίαν, [r] ὅτι δὴ καὶ αὐτοὶ ἀ δημοκρατήσονται, εὖ εἰδέναι, ἔφη, ὅτι ἀδὲν μᾶλλον σφίσιν ἔΘ' αἱ ἀφεςηκυῖαι προσχωρήσονται, ἔΘ' αἱ ὑπάρχεσαι βεβαιότεραι ἔσονται.

y Αὐτὰς *Caſſ. Gr.* Aug. Mſqu. *z* Καὶ τῶν πολεμίων ἐπικρατήσειν deſunt in *Cod. Ar.* *a* Τὰς ἀνθρώπως *Gr.* *b* Ἐς omittunt *Cl. Gr. Caſſ. Dan.* Aug. *c* Παρέξει *Gr.* Mſqu. *d* Ἐκοινώνησαν *Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. *e* Id eſt: ἐν σφίσιν αὐτοῖς καὶ μετὰ πλέονος τῶν ἑταίρων τῶν ξυνωμοσάντων μέρος, τὰ ὑπὸ τῆ Ἀλκιβιάδῃ πρασσόμενα καὶ λεχθέντα, τὰς αὐτῆ ὑποσχέσεις, τὰ ἀξιώματα, τὴν διάνοιαν, τὴν ἐπιβολὴν, τὰς ἐπιχειρήσεις, καὶ πάσας τὰς αὐτῆ πράξεις ἐσκόπων καὶ ἀκριβῶς ἐξήταζον. *Ae. Port.* *f* Πλείονι *Reg.* *g* Ἀπὸ deeſt *Cam.* *h* Vide *Plutarchi* Alcibiadem p. 204. Hvds. *i* Καὶ ἀδὲν *Ar. C Cl. Gr. Reg. Caſſ.* Aug. *k* Ἄλλως *Ar.* Ἄλλος *C.* ἰδ. τε αὖτ. οὐκ ἄλλο τι Mſqu. *l* Ἑτέρων *Ar. Cl. Gr Ald. Flor. Baſ. Marg. Caſſ.* Aug. *m* Περισκεπτέον *Ar. Gr.* *n* Διαςήσωσι, et inter verſus, manu recenti, ςασιάσωσι, *Reg.* poſt βασιλ. n. interpung. Aug. *o* Καὶ ἐκ εὔπορον *Ar. C. Reg. Dan.* τῷ βασ. τε Mſqu. *p* Λέγων deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Aug. *Dan. Cam.* ſed in hoc adſcriptum a correctore. *q* Οὐδὲν κακὸν *Ar. C.* Mſqu. Κακὸν ἢ δεινὸν πέπονθε *Cl.* Οὐδὲν κακὸν *Reg.* *r* *Fortaſſe legendum* ὅτε δὴ pro ὅτι δή, *vt ſit ſenſus*: Quibus ipſi ſtatum paucorum promiſiſſent, tunc cum ipſi etiam ſub populari dominatu non viuerent etc. *Steph.*

ἐς ἑαυτ. περιπ.) pro ἑαυτοῖς, vt *ad ipſos*, ad poteſtatem ipſorum, res verterentur Tac. Ann. 1, 1. n. 4. *Pompeii Craſſique potentia cito in Caeſarem* (ceſſit), *Lepidi Antoniique arma in Auguſtum ceſſere*, i. e. *Caeſari, Auguſto*, eius facta ſunt, in eius poteſtatem, ad eius partes, venere.

σφίσ. αὐτ. — — ἐσκ.) Niſi additum ſit, κ. τοῦ ἑταιρικοῦ τῷ πλέονι, ſimpliciter interpreter, *ſibimet* conſiderarunt, i. e. qua ipſos, ad ſemet relata, (*par rapport à eux mêmes*) quid ad ipſos inde eſſet redundaturum. Ita ſuus ſenſus Datiuo conſtiterit. Sed nimirum obſtat, vt dixi, additum: *et maiori parti* ſociorum. Cur enim *maiori* tantum parti conſultum irent, de pluribus laborarent, non de vniuerſis? Fuerit ergo Dat. pro ἐν ἑαυτοῖς, *inter ſe*, a populo ſegregati.

τ. ἑταιρικ.) pro, τῶν ἑταίρων· vt τὸ ξυμμαχικὸν, pro οἱ ξύμμαχοι, τὸ ἱππικὸν, p. οἱ ἱππεῖς, alia.

[ἐκ τ. παρόντ.) Schol. abeſt Aug.]

σφίσι) non bene Port. *ſibi*; quod de ſe ſolo diceret Phrynichus, *ipſis* rel.

Περιοπτέον] Περισκεπτέον in *Codd. Ar.* et *Gr.* eſt gloſſema, quod expulſa vera ſcriptura, in contextum venit. Περιοπτέον habet etiam *Thomas Magiſter* in περιοράω. Dvk. Alias *ſpernere* ſign. hoc verbum: hic *curare*, conſiderare; vt περιφρονῶ τὸν ἥλιον, apud Ariſtoph. Nub. Ita ſaepe Herod. βασιληίης καταφρονήσας, *regno affectato*. Hinc ἀπερίοπτοι Noſtro, 1, 41. extr. *negligentes*, non curantes, *immemores*; vbi v.

Μὴ ςασιάσωσι τῷ βασιλεῖ] Non caret ratione diſtinctio huius loci, quam *Valla*, *Acacius*, atque etiam *Portus*, probarunt. Nam hoc oſtendere vult Phrynichus, ipſis praecipue cauendum eſſe, ne inter ſe diſcordes ſint; et ſpem de ſocietate et auxilio Regis ab Alcibiade factam, ob cauſam, quam addit, plane incertam et fallacem eſſe. In *Gr.* hic nulla eſt diſtinctio, niſi poſt εἶναι. In *Caſſ.* corrector recens minimam poſuerat poſt ςασιάσωσι, poſt βασιλεῖ nulla erat. Tamen ne ſic quidem bene fluit oratio, et ἀσύνδετος eſt. Fortaſſis copula καὶ, quam quidam *Mſſ.* ante ἐκ εὔπορον habent, loco mota eſt, et poſt ςασιάσωσι debuerat poni. Dvk.

στασ. τῷ βασ. οὐκ εὔπ.) Si τῷ βασιλεῖ retuleris ad στασιάσωσι, fuerit pro, πρὸς τὸν βασιλέα, vt πολεμεῖν τινι, μάχεσθαί τινι, Hom. Il. 1, 266. καρτίστοις ἐμάχοντο· et vſ. 298. 299. μαχήσομαι οὔτε σοι, οὔτε τῳ ἄλλῳ. Virg. Ecl. 5. init. *ſolus tibi certet Amyntas*. Sed primo non placet ſententia, contra regem moueri, tumultuari, quod nec poſſent, quippe non ſubiecti imperio regis, neque in mente haberent, vbi de amicitia cum Rege agitaretur, nec vero attineret, vt fauente iam rege Peloponneſiis, aperte ſatis. Tum οὐκ εὔπορον, ſine τῷ βασιλεῖ, obſcure ſatis poſitum fuerit, non adiecto, *cui* futurum facile non eſſet. Quin vniuerſa ratio non probanda: cauerent, regi turbas creare, cum rege diſcordare; (tanquam adhuc concordes ei fuerint;) neque enim promtum fore Regi, (nempe, ſi aduerſus eum ſe commoſſent,) adiungi Athenienſibus. Facile crediderim; neque

malis maxime premerentur, reipublicae adminiſtrationem transferrent, et hoſtes ſuperarent. Hi Samum reuerſi *coniurauerunt*, *et* homines ad coniurationem idoneos ſibi ſocios adiungebant, et apud multitudinem propalam dicebant, Regem ſibi amicum fore, et pecuniam praebiturum, ſi modo Alcibiades reſtitueretur, et popularis ſtatus tolleretur. Vulgus autem, etſi ſtatim nonnihil angebatur iis, quae tractabantur, *tamen* ob magnam ſtipendii a Rege ſuppeditandi ſpem, quieſcebat. * Illi vero, qui paucorum ſtatum *in republica* conſtituere cupiebant, poſtquam *rem* cum multitudine communicarunt, rurſus etiam inter ſe ipſos et maiorem ſodalium partem illa Alcibiadis *promiſſa* expendebant. Et aliis quidem haec facta facilia, et fide digna videbantur: ſed Phrynicho, qui adhuc erat dux, nihil *horum* placebat. Nam Alcibiades (quod etiam erat) non magis paucorum dominatum, quam popularem ſtatum, affectare, ipſi videbatur; nec aliud quicquam ſpectare, niſi qua ratione, immutata praeſenti ciuitatis diſciplina, a ſodalibus arceſſitus reuerti poſſet. † Sibi vero hoc praecipue proſpiciendum eſſe, vt nullo diſſidio a Rege diſſiderent; nec enim facile factu eſſe, dicebat, cum Peloponneſii iam aeque, *ac Athenienſes*, in mari verſarentur, et vrbes non minimas in illius *Regis* imperio haberent, *Regem* Athenienſibus adiunctum, quibus diffideret, negotia habere, *et in grauiores moleſtias incidere velle*, cum *ei* liceret amicitiam cum Peloponneſiis inire, a quibus nullo maleficio fuiſſet affectus. Quod autem attineret ad ſocias ciuitates, (quibus a ſe iam promiſſum fuiſſe *dicebat*, fore, vt paucorum dominatu regerentur, quod ne ipſi quidem amplius in reipublicae adminiſtratione populari ſtatu eſſent vſuri) dicebat, ſe probe ſcire, nec illas, quae defeciſſent, in ſuam poteſtatem magis *propterea* redituras, nec illas, quae eſſent, conſtantiores futuras.

Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 343.

* At illi, qui ſtatum popularem agitabant, etc. *Valla.* Qui ſtatum paucorum commendabant aliisque probabant etc. *Stepb.* Hvds. † Sibi autem prae caeteris hoc non negligendum, praeſertim, ne ſeditiones exſiſterent: quinetiam ne Regis quidem intereſſe, vt, cum, etc. *Valla: quaſi negatio praefixa eſſet περιοπτέον, et non poſt βασιλεῖ, ſed στασιάσωσι, diſtinxiſſet.* Hvds.

Ἐκ τῦ παρόντος κόσμου] εὐταξίας. Σφίσι δὲ περιοπτέον εἶναι] αὐτοῖς δὲ περιαθρητέον εἶναι, ὅπως μὴ στασιάσωσι. Καὶ Πελοποννησίων ὁμοίως ἐν τῇ θαλάττῃ ὄντων] ὁμοίως, ὥσπερ καὶ Ἀθηναίων κρατούντων τῇ θαλάττῃ. Τάς τε ξυμμαχίδας πόλεις] περὶ τῶν ξυμμαχίδων πόλεων, αἷς ὑπέσχοντο ὀλιγαρχίαν οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ αὐτοὶ ὀλιγαρχησόμενοι, σαφῶς ἔφη, εἰδέναι περὶ τούτων ὁ Φρύνιχος, ὅτι ὅτε αἱ ἧσσαι ἀφεστηκυῖαι προσχωρήσουσιν ὑδὲν μᾶλλον, ὅτε αἱ ὑπήκοοι βεβαιότεραι ἔσονται.

enim in mentem regi tunc veniret; nec poſſet. Itaque aut ad εὔπορον εἶναι referendum τῷ βασιλεῖ· vbi ordo tamen verborum fuerit minus Graecus, cum dicendum fuerit: οὐκ εὔπορον εἶναι, λέγων· aut ad στασιάσωσι referenti, interpretandum non, *contra* regem, ſed ſimpliciter, *regi*, i. e. in *gratiam* regis, regis *cauſſa*, quo *gratum facerent* regi, Democratiam exoſo; daß ſie ja dem Könige zu Gefallen keine Revolution machten. (Qui ſenſus etiam ſine τῷ βασιλεῖ hic fuerit verbi στασιάζειν.) Ad εὔπορον εἶναι deinde int. αὐτῷ.

Λέγων] Hoc recte abeſt a *Cl. Gr.* et aliis. Wass.

[κ. Πελοπ.) in Schol. Aug. pro τῇ θαλάττῃ eſt τῆς θαλάττης.] Vſitatius hoc; ſed et illud proceſſerit, intellecto ἐν, quod et textûs verbis reſpondeat.)

καὶ Πελοπ.) Quorſum καὶ additur? Aut per Synchyſin, pro Πελοπ. καὶ — ὄντων, καὶ — ἐχόντων· aut ſign. *vtique*, praeſertim, γαμαί, pro καίγε, *idque*, und zwar.

ὁμοίως) obſcurius omiſit τοῖς Ἀθηναίοις.

ἐν τῇ θαλ. ὄντ.) i. e. θαλασσοκρατούντων. Minus, quam pro re, Port. *in mari verſarentur.*

προσθέμ.) pro Dat. προσθεμένῳ, ad εὔπορ. εἶναι τῷ βασιλεῖ. Quod ſi τῷ βασ. iunxeris verbo στασιάσωσι· recte habuerit Accuſ. cum Infin. int. τὸν βασιλέα.

Κακὸν ὐδέν] *Cl.* κακὸν ἢ δεινόν. ex interpretatione, vt videtur. Wass.

τ. τ. ξυμμ. πόλ.) Primo eſt pro Nominat. αἱ ξυμμαχίδες πόλ. pertinet enim ad εὖ εἰδέναι, ὅτι, tanquam ſit pro, περὶ τῶν ξυμμαχίδων πόλεων, aut intelligatur κατὰ, κατὰ τὰς ξ. πόλ. *quod attineat* ſocias ciuitates. Gal. 1, 11. γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον, — ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον, pro: γν. ὑμ. ὅτι τὸ εὐαγγ. οὐκ ἔστι κ. ἄνθρ. V. Phil. Th. P. p. 295. et ad c. extr. infr. ad vv. τὰς πόλ. αὐτ. εἰδ. Sed, quia ſequitur alius Nominat. οὔθ' αἱ ἀφεστηκυῖαι, οὔθ' αἱ ὑπάρχουσαι· rurſus fit, vt ille Nominat. pro quo poſitus ſit Accuſ. τὰς πόλεις, ſit, more Noſtri, pro Genit. τῶν ξυμμαχίδων πόλεων, in diuiſione vel diſtribuendo: οὔθ' αἱ ἀφεστ. τῶν πόλ. οὔθ' αἱ ὑπάρχουσαι.

αἷς ὑπεσχ.) v. ad c. extr. vv. ἐξ ὧν τὰ πλ.)

αἱ ὑπάρχ.) nempe *fideles*, in officio et poteſtate Athen. *Quae eſſent*, vertens Port. nihil agit, in obſcuro ſenſum relinquit.

ἐ γὰρ [a] βουλήσεσθαι αὐτὲς μετ' ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας δουλεύειν μᾶλλον, ἢ, μεθ' ὁποτέρου ἂν τύχωσι [b] τότε, ἐλευθέρους εἶναι. τὲς τε καλὲς κἀγαθὲς ὀνομαζομένους, ἐκ ἐλάσσω, αὐτὲς [v] νομίσειν, σφίσι πράγματα παρέξειν τῷ δήμῳ, πορισὰς ὄντας καὶ ἐσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ, ἐξ ὧν τὰ πλείω αὐτὲς ὠφελεῖσθαι· καὶ τὸ μὲν [x] ἐπ' ἐκείνοις εἶναι, καὶ [y] ἄκριτοι ἂν καὶ βιαιότερον ἀποθνήσκειν· τὸν δὲ δῆμον, σφῶν τε καταφυγὴν εἶναι, καὶ ἐκείνων σωφρονισήν. καὶ ταῦτα παρ' αὐτῶν [z] γε τῶν ἔργων ἐπισαμένας τὰς πόλεις, σαφῶς αὐτὸς εἰδέναι, ὅτι ἅτω [a] νομίζουσιν. [b] ἔκειν ἑαυτῷ [c] γε τῶν ἀπὸ Ἀλκιβιάδε καὶ ἐν τῷ παρόντι πρασσομένων ἀρέσκειν ἠδέλ.

μΘ'. Οἱ δὲ ξυλλεγέντες τῶν ἐν τῇ ξυμμαχίᾳ, ὥσπερ καὶ [d] τοπρῶτον αὐτοῖς ἐδόκει, τά τε παρόντα ἐδέχοντο, καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας πρέσβεις [e] Πείσανδρον καὶ ἄλλες παρεσκευάζοντο πέμπειν, ὅπως περί τε τῆς τῶ Ἀλκιβιάδε καθόδε πράσσοιεν καὶ τῆς τῶ ἐκεῖ δήμε καταλύσεως, καὶ τὸν Τισσαφέρνην φίλον τοῖς Ἀθηναίοις ποιήσειαν.

ν'. Γνὲς δὲ [f] ὁ Φρύνιχος, ὅτι ἔσοιτο περὶ τῆς [g] τῶ Ἀλκιβιάδε καθόδε λόγος, καὶ ὅτι Ἀθηναῖοι [h] ἐνδέξονται αὐτὴν, δείσας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν τῶν λεχθέντων [*] ὑφ' αὐτῶ, μὴ, ἢν κατέλθῃ, ὡς κωλυτὴν ὄντα, κακῶς δρᾷ, τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε τι. [i] πέμπει ὡς τὸν Ἀσύοχον, [k] τῶν Λακεδαιμονίων ναύαρχον, ἔτι ὄντα τότε περὶ τὴν Μίλητον, κρύφα ἐπισείλας, ὅτι Ἀλκιβιάδης αὐτῶν τὰ πράγματα φθείρει, [l] Τισσαφέρνην Ἀθηναίοις φίλον ποιῶν, καὶ † τἄλλα σαφῶς ἐγγράψας. [m] ξυγγνώμην δὲ εἶναι

s Βούλεσθαι *Ar.* t Τότων *Cass.* τούτων Aug. ου inf. a m. rec. v Νομίζειν *Reg. Cass. Gr.* Aug. Mſqu. x Ἐπ' ἐκείνοις *Cass.* Aug. y Ἄκριτον ἂν καὶ βεβαιότερον *Dan.* z Γε omittunt *Ar. C. Reg. Cass. Gr. Dan. Cam.* Aug. a Νομίζουσιν οἰκεῖν, ἑαυτῷ γε *Marg. Cam.* Verum ex hac lectione, quae ſequuntur, ἑαυτῷ γε, non videntur ſatis bene connecti. Hvds. b Οὐκῦν *Gr.* Aug. c Γε deeſt *Gr. Cam.* d Τὸ πρῶτον *Ar. C. Flor. Baſ. Cass. Gr.* Aug. e Πίσανδρον *Gr.* paſſim. f Ὁ omittunt *Gr. Cam.* g Τῶ deeſt *C.* h Id eſt, τὴν κάθοδον. ſcil. τὸν περὶ τῆς καθόδε λόγον εὐμενῶς δέξονται, καὶ τὴν κάθοδον αὐτῷ συγχωρήσουσιν. *Ac. Port.* οἱ Ἀθην. Mſqu. * ὑπ' αὐτ. Mſqu. i Vide *Suidam* in v. Φρυνίχε Πέλαισμα. Hvds. k Τὸν *Ar. C.* l Τισσαφέρνη *Reg. Cass.* Aug. † τ' ἄλλα Mſqu. τἆλλα *Baſ.* m Συγγνώμην *Reg.*

μεθ' ὁπ. — ·ύχ. τούτου) *Vtramcunque* (haud ſane Latino vocabulo,) *harum partium*, vertens Port. ad Athenienſes et Peloponneſ. retuliſſe videtur μεθ' ὁποτέρου. Sed primo ὁποτέρων tunc diceret Thuc. hoc ſi vellet; deinde euidenter nimis refertur ad ſuperius, μετ' ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας· vt μεθ' ὁποτέρου ſignificet, *in quocunque ſtatu*, ſeu Democratico, ſeu Oligarchico. τούτου autem refer ad ἐλευθέρους εἶναι· nam, etſi hoc ſequitur poſitu verborum, ſenſu tamen et compage orationis praecedit.

τούς τε καλ. κἀγ. ὀνομ.) *Optimates* rurſus verteret Port. Quis enim *boneſtos* vnquam et *probos*, velut diſcriminis cauſſa, appellauit principes popularibus oppoſitos? Ceterum hinc apparet, cum ὀλιγαρχ. et hic et vbique appellet Thuc. hunc reip. ſtatum, et tamen καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς vocari, dicat, eius fautores et conſeruatores, diſcretam non fuiſſe ὀλιγαρχίαν, et, quam haud ſane meminerim, Noſtro appellatam, ἀριστοκρατίαν, quum ὀλιγαρχίαν ſemper appellet; quippe ὀλίγοι opponuntur τῷ δήμῳ, *multitudini*. V. L. 2, 37. init.

ἐξ ὧν τὰ πλ. αὐτ. ὠφ.) Diceret: ἐξ ὧν τὰ πλέω αὐτοὶ ὠφελοῦνται, vel ὠφελοῦντο. Multo magis tamen ita diceret ſupra, in verbis: αἷς ὑπεσχήσθαι δὴ σφᾶς ὀλιγαρχίαν· pro αἷς ὑπέσχηντο vel ὑπέσχοντο. Nam ibi *vere* et ſimpliciter *relatiuum* erat αἷς, cum hic ἐξ ὧν poſſit eſſe, vtcunque certe, pro Demonſtratiuo: καὶ ἐξ ἐκείνων, vel, ὅτι ἐξ ἐκ. ὠφελοῦνται, vel ὠφελοῖντο· magis tamen et hic pro Relatiuo: quo ſenſu non habeat Accuſ. c. Infin. ſed Finitum plane verbum. Neque enim dixeris: *ſe legiſſe librum, quem ipſi miſiſſe*; aut: *me curaſſe ac perfeciſſe, quod mihi mandaſſe*. At recte contra: *ſe legiſſe epiſtolam illius, quam porro ei miſiſſe, cui* (hic rurſus non *iuſſiſſe*, ſed) *iuſſiſſet*; (nempe *mitti*;) Hic enim *quam* eſt pro, *et eam*. Ita, et, *quamquam*, *etſi*, vbi Conſequens ei reddatur per *tamen*, nonniſi cum Finito Verbo extuleris: *Etſi ſe aegrotare*, vel, *occupatum eſſe*, *tamen* affuturum; Apage vero Soloeciſmum! Immo, *etſi aegrotet*, vel, *quamquam occupatus ſit*. At, cum Liu. dicit, 4, 15. med. *quamquam nullam nobilitatem — ad dominationem pandere* viam; *ſed tamen Caſſios*, rel. hic recte, quia *quamquam* eſt Germ. wiewohl, ſimpliciter poſitum, ſine Conſequente, pro *ſane, quidem*. Cf. Phil. Thuc. P. p. 88. lit. e.) Infinit. α.)

[κ. τὸ μ. ἐπ' ἐκ. rel.) In Schol. Aug. poſt λέγει δὲ, ὅτι, add. ἤτοι.) Non video, quorſum; et vero onerat orationem, praeſertim ſequente ὅσον·) pro ἢ ἄλλοι leg. οἱ ἄλλοι· (clarius ſane, vbi non reddatur aliud ἤ·) pro ἀποθνήσκειν denique eſt ἀποθνήσκοιεν.] Hoc quidem rectiſſime.) In Schol. vulg. pro ἢ ἄλλοι, quod nihili eſt, legeris, ἢ ἄλλοις, quod pendeat ab ὅσον ἐπὶ, et egregie reſponderit τῷ μᾶλλον. Ceterum aut non diſtingu. Schol. (quippe et Synonyma per ἢ diſtinguantur;) aut male diſtingu. ὀλιγαρχικοὺς et καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς, qui iidem hic ſint Noſtro. Sed nimirum ἢ poſt μᾶλλον hic non ſign. *quam*, quod ſenſum plane impedierit, ſed *vel*, quod *iidem*, *eosdem*, indicet.)

Καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι] Vide ad IV, 28. Dvk.

Καὶ ἄκριτοι ἂν καὶ βιαιότερον ἀποθνήσκειν] *Corinthus* omittit ἄν, et, praeterquam in *Ed. Stephani*, pro βιαιότερον habet βιαιότεροι, et pro ἀποθνήσκειν, ἀποθνήσκοιεν. Vulgata ſcriptura non indiget mutatione. Dvk.

ἄκριτοι) Sane, quod de *ſemet* aliquis *credat* vel *dicat*, primo Caſu effertur Graecis, vt infr. αὐτὸς εἰδέναι· non in obliqua tamen oratione, vt hic, quae ſupra coeperit: οὐ γὰρ βουλήσεσθαι αὐτοὺς, et pergat: αὐτοὺς νομίζειν. Quare hic ἀκρίτους debebat, vel ἄκριτον, quod habent Libri qui-

Futurum enim, *aiebat*, vt *illarum* ciues nollent ſub paucorum dominatu, vel in populari ſtatu, ſeruitutem potius pati, quam libertate frui, apud vtramcunque harum partium hanc adipiſci poſſent. Quinetiam eos, qui honeſti probique viri vocantur, exiſtimaturos, hos non minus negotii, quam ipſum popularem ſtatum, ſibi exhibituros, * qui duces ac auctores futuri eſſent calamitatum reipublicae, ex quibus *calamitatibus* ipſi, *qui paucorum dominatus eſſent ſtudioſi*, plura commoda conſequuturi eſſent. Praeterea ſub illorum quidem imperio, ſe vel indicta cauſa et crudelius morte mulctatum iri: popularem vero ſtatum, ſuum eſſe perfugium, et illorum moderatorem. Seque plane compertum habere *dicebat*, ciuitates ipſa experientia edoctas de his ita ſentire. Nequaquam igitur quicquam eorum, quae vel in praeſentia ab Alcibiade gererentur, ſibi placere. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 343.

49. Sed qui ex *coniurationis* ſociis *eo* conuenerant, ſicut et initio ſecum ipſi conſtituerant, et praeſentes *conditiones ab Alcibiade oblatas* acceperunt, et legatos cum alios, tum etiam Piſandrum, Athenas mittere parati erant, vt et de Alcibiade *in patriam* reducendo agerent, et de tollendo illius reipublicae populari ſtatu, vtque Tiſſaphernis amicitiam Athenienſibus conciliarent.

50. Phrynichus autem, cum ſciret, verba de Alcibiade reducendo factum iri, haecque ab Athenienſibus admiſſum iri, veritus, ne propter ea, quae a ſe in contrariam ſententiam dicta fuiſſent, ſi *in patriam* reuerſus fuiſſet, *ſe* maleficio afficeret, quod *ipſius reditum* impediuiſſet, quoddam huiusmodi ſtratagema comminiſcitur: mittit ad Aſtyochum, Lacedaemoniorum nauarchum, circa Miletum adhuc agentem, clandeſtinas literas, quibus ſignificabat, Alcibiadem res illorum corrumpere, qui Tiſſaphernis amicitiam Athenienſibus conciliaret. Et alias *multas res* in *his* aperte ſcripſerat. Veniam autem ſibi

* Qui largitionibus vterentur etc. *Valla.*

Τὰς τε καλὰς κἀγαθὰς] ὑπερβατὸν, τάς τε τῦ δήμου καλὰς καὶ ἀγαθὰς ὀνομαζομένους. ὁ δὲ νῦς, ὡς ἐλάττω παρέχειν πράγματα, ἤπερ τὸν δῆμον, περιὼν ὢν καὶ εἰσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ, τὰς ὀνομαζομένους μὲν καλὰς κἀγαθὰς, τῶν δὲ κακῶν πάντων αἰτίους ὄντας τῷ δήμῳ, διὰ τὰ ἴδια κέρδη πράγματα παρέχοντας τοῖς τὴν ὀλιγαρχίαν καθιστᾶσι. Καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι] τὸ εἶναι, περιττόν. λέγει δὲ, ὅτι ὅσον ἐπὶ τοῖς ὀλιγαρχικοῖς μᾶλλον, ἢ ὅσον ἐπὶ τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς λεγομένοις, ἢ ἄλλοι ἂν, καὶ ἄκριτοι καὶ πρὸς βίαν ἀποθνήσκειν. Σαφῶς αὐτὸς εἰδέναι] καὶ αὐτὸς σαφῶς εἰδέναι, ὅτι αἱ πόλεις ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων ὅτω φρονοῦσιν. Οὔκουν ἑαυτῷ γε τῶν] γράφεται οἰκεῖν. Ὥσπερ καὶ τοτρῶτον αὐτοῖς ἐδόκει] ἐδόκει γὰρ (φησὶν) αὐτοῖς καὶ τοτρῶτον τὰ παρόντα δέχεσθαι. Καὶ τῆς τῦ ἐκεῖ δήμου] τῦ ἐν ταῖς Ἀθήναις δηλονότι. καὶ γὰρ ὁ ἐπὶ τῶν νεῶν ἐν τῇ Σάμῳ στρατὸς, τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἦν. Καὶ ὅτι Ἀθηναῖοι ἐνδέξονται αὐτὴν] ἤγουν, ἐνδιαθέτως καὶ γνησίως δέξονται. Δείσας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν] δείσας (φησὶ), μὴ ὑπεναντίως τῇ γνώμῃ κατελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, κακώσῃ.

dam; aut ἀκρίτως. ἄκριτοι ſcripſiſſe poteſt Thuc. vt in mente habens Verbum Finitum, qſ. ὅτι νομίσουσι.

τὰς πόλ. αὐτ. εἰδ.) rurſus, vt ſupra, pro, αὐτὸς εἰδέναι, ὅτι αἱ πόλεις οὕτω νομίζ. ἐπιστάμεναι ἐκ τ. ἔργ. Niſi volueris τὰς πόλεις ἐπισταμένας habere pro Accuſatt. ſimpliciter poſitis, qſ. τῶν πόλεων ἐπισταμένων.

[οὔκουν ἑαυτ.) Schol. abeſt Aug.] Quid ſibi vult οἰκεῖν in Vulg. pro quo legendum haud dubie οὐκοῦν, quod et Libri quidam habent; perperam quidem, quia Graecis geminantur Negationes; neque in obliqua oratione inueneris illud interrog. οὐκοῦν· habet tamen et probare videtur Schol.

C. 49. [κ. τῆς τ. ἐκ. δ.) Schol. Aug abeſt δηλονότι.]

C. 50. κ. ὅτι Ἀθ.) Schol. abeſt Aug.] Quid in Vulg. eſt ἐνδιαθέτως; qſ. *naturali* quadam affectione et *inſita*? Nihili hoc quidem eſt: de Democratia ſi ſit ſermo, audiam, nunc εὐδιαθέτως legerim. Sed ne γνησίως quidem ſatis placet, tanquam ſit, *ex animo, vere*. At quae ſimulatio hic opponitur, aut in populum cadit vniuerſum? Sane crediderim, quin apparet, Schol. voluiſſe vrgere vim particulae δ· ſed male ceſſit.) Sane ſign. *libenter, promte* accepturos; quod alibi ἐκδέχεσθαι.

[δείσ. πρ. τ. ἐναντ.) Schol. Aug. abeſt φησί· poſt γνώμῃ add. αὐτοῦ, et poſt κακώσῃ add. αὐτόν.] Rectiſſime vero vtrumque; neutrum enim, nec γνώμῃ, nec κακώσῃ, intellexeris, non addito, *cuius* ſententiae, *quem* vexaturus eſſet.)

πρὸς τ. ἐναντ. rel.) primo πρὸς hic eſt *propter*, certe *quae, par rapport*, immo plane et ſimpliciter *ob*, vt παρά· v. Phil. Thuc. P. p. 153. init. η) Quia deinde eſt ὑφ' αὐτοῦ, quod ad Phrynichum referatur, non ὑπ' αὐτοῦ, quod ad Alcibiadem; quod ſi ſit, ἐναντίωσιν τῶν λεχθέντων interpretere, τὸ ἐναντιωθῆναι (ἑαυτὸν, Phrynichum) τοῖς λεχθεῖσιν ὑπ' αὐτοῦ, ab Alcibiade, nunc ad ὑφ' αὐτοῦ, ἐναντίωσιν ſign. ἐναντιότητα, τὸ εἶναι ἐναντία (nempe τῷ Ἀλκιβιάδῃ,) τὰ λεχθέντα ὑφ' αὐτοῦ, ab ipſo, a Phrynicho, qſ. ob contrariam rationem ab ipſo allatorum.

Πέμπει ὡς τὸν Ἀστύοχον] Ad locum *Suidae* apud *Hudſonum* adde omnino *Polyaenum* III, 6. *Prouerb. Vatic.* Append. IV, 1. et *Plutarch.* Alcib. pag. 205. Wass.

[n] ἑαυτῷ, περὶ ἀνδρὸς πολεμίου, καὶ μετὰ [o] τῶν τῆς πόλεως ἀξυμφόρων, κακόν τι βουλεύειν. ὁ δὲ Ἀσύοχος τὸν μὲν Ἀλκιβιάδην, ἄλλως τε, καὶ ἀπόντι ὁμοίως ἐς χεῖρας ἰόντα, οὐδὲ διενοεῖτο τιμωρεῖσθαι. [p] ἀπελθὼν δὲ παρ' αὐτὸν ἐς Μαγνησίαν, καὶ παρὰ Τισσαφέρνην, ἅμα [p] λέγει τε αὐτοῖς τὰ ἐπισταλέντα ἐκ τῆς Σάμου, καὶ [q] γίγνεται αὐτοῖς μηνυτής· προσέθηκέ τε, ὡς ἐλέγετο, ἐπὶ ἰδίοις κέρδεσι Τισσαφέρνει ἑαυτὸν, καὶ περὶ [r] τούτου, καὶ περὶ τῶν ἄλλων. διόπερ καὶ περὶ τῆς μισθοφορᾶς οὐκ ἐντελῆ ὄσης μαλακωτέρως ἀνθήπτετο. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης [s] πέμπει εὐθὺς κατὰ Φρυνίχου γράμματα ἐς τὴν Σάμον πρὸς τοὺς † ἐν τέλει ὄντας, οἷα [t] δέδρακε, καὶ ἀξιῶν αὐτὸν ἀποθνήσκειν. θορυβέμενος δὲ ὁ Φρύνιχος, καὶ πάνυ ἐν τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ ὢν διὰ τὸ μήνυμα, ἀποστέλλει αὖθις πρὸς τὸν Ἀσύοχον, τά τε πρότερα, μεμφόμενος, ὅτι οὐ καλῶς ἐκρύφθη, καὶ νῦν, ὅτι, ὅλον τὸ στράτευμα [v] τὸ τῶν Ἀθηναίων [x] ἕτοιμος εἴη, τὸ ἐν τῇ Σάμῳ, παρασχεῖν αὐτοῖς διαφθεῖραι, γράψας [y] καθ' ἕκαστα, ἀτειχίστου ὄσης Σάμου, ᾧ ἂν τρόπῳ αὐτὰ πράξειε, καὶ ὅτι ἀνεπίφθονόν οἱ ἤδη εἴη, περὶ τῆς ψυχῆς [z] δι' ἐκείνους κινδυνεύοντι, καὶ τοῦτο [a] καὶ ἄλλο τι ἂν δρᾶσαι μᾶλλον, ἢ ὑπὸ τῶν ἐχθίστων [b] αὐτὸν διαφθαρῆναι. ὁ δὲ Ἀσύοχος μηνύει καὶ ταῦτα τῷ Ἀλκιβιάδῃ.

να'. Καὶ ὡς προήσθετο αὐτὸν ὁ Φρύνιχος ἀδικοῦντα, καὶ [c] ὁσονοῦν παρῆσαν ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου περὶ τούτων ἐπιστολῆς, αὐτὸς, προφθάσας, τῷ στρατεύματι [d] ἐξάγγελος γίγνεται, ὡς οἱ πολέμιοι μέλλουσιν, ἀτειχίστου ὄσης τῆς Σάμου, ([e] καὶ ἅμα) τῶν νεῶν ἃ πασῶν [f] ἔνδον ὁρμοῦσιν, ἐπιθήσεσθαι τῷ στρατοπέδῳ· καὶ ταῦτα σαφῶς [g] πεπυσμένος εἴη, καὶ χρῆναι τειχίζειν τε Σάμον ὡσταχίστα, καὶ τἄλλα ἐν φυλακῇ ἔχειν. ἐστρατήγει δὲ, καὶ κύριος ἦν αὐτὸς πράσσων ταῦτα. καὶ οἱ μὲν τὸν τειχισμόν τε παρεσκευάζοντο, καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου, καὶ ὡς [h] μέλλουσα Σάμος, θᾶσσον ἐτειχίσθη. αἱ δὲ [i] παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐπιστολαὶ ὡς πολὺ ὕστερον ἦκον, ὅτι [k] παραδίδοταί τε τὸ στράτευμα ὑπὸ Φρυνίχου, καὶ οἱ

n Αὐτῷ Gr. et Cl. in marg. * τοῦ a m. rec. add. Mſq. o Ἀνελθὼν Ar. C. Caſſ. Aug. et mox παρ' αὐτῶν. p Ἀγγέλλει Ar. C. Reg. Dan. q Γίνεται Reg. Paullo poſt μηνυτὴς Mſqu. (c. graui acc.) r Τούτων Ar. C. Caſſ. Dan. Aug.

s Εὐθὺς πέμπει Caſſ. Aug. Mſqu. † ἐν τέλει Aug. ει ſuperſcr. m. 2. t Δέδρακεν Caſſ. Gr. Aug. v Τὸ omittunt Ar. C. x Ἑτοίμως Gr. a correctore. y Καθέκαστα Ar. Reg. Aug. mox τῆς Σάμ. Mſqu. z Scil. τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ τὸν Τισσαφέρνην ἄν. Ae. Port. a Καὶ ἄλλό τι πᾶν δρᾶσαι Marg. Ar. C. Hvds. In Marg. eſt καὶ ἄλλό τι πᾶν ἂν δρᾶσαι. et ſic Reg. Dan. Καὶ ἄλλο πᾶν δρᾶσαι, et ſupra manu recenti additum τι ἂν Caſſ. κ. ἄλλο πᾶν Aug. δρᾶσαι (c. acut.) Mſqu. Καὶ ἄλλό τι δρᾶσαι ἂν Gr. b Αὐτὸν deeſt Gr. Αὐτῶν Caſſ. Tum διαφθαρεῖναι Mſq. c Ὅσον ὑ Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Ὁσονὺ Gr. Ὅσον ὑ Reg. Caſſ. Aug. d Ἄγγελος γίγνεται Ar. Ἐξάγγ. γίνεται Gr. e Ἅμα καὶ Ar. Omittit Cl. et Caſſ καὶ ἅμα inter vſſ. a m. rec. Aug. f Scil. ἐν τῇ Σάμῳ, ἐν τῇ πολει. Ae. Port. g Πεπεισμένος Cl. Mſqu. h Scil. τειχίζεσθαι Ae. Port. i Παρ' Ἀλκιβιάδου Gr. k Προδίδοταί τε Marg. Προδίδοται τὸ στρ. Caſſ. Παραδίδοται τε Dan. προδίδοται Aug. (ſine τε.)

καὶ μετὰ τ. — — ἀξυμφ.) καὶ eſt pro κἂν, (εἴη,) et ἀξύμφορον pro ἐπιζήμιον. At quis non indignetur illiberalitati et perfidiae Phrynichi, ita ſentientis et agentis, et impudentiam, immo imprudentiam miretur ita ſe indicantis? Cui quis tandem fideret Peloponneſiorum? Tametſi, ne indicta cauſſa (ἄκριτον) condemnemus, hominem vtique, cuius non prudentiam modo eximiam, ſed probitatem quoque fidam Athenienſibus et beniuolam, ſupra a Thuc. narrata ſatis loquantur, poſſit hoc Lacedaemoniis tantum dediſſe, quo minus diffiderent ipſi aut aduerſarentur. Nam, quae de Alcibiadis leuitate, et de oligarchiae malis, c. 49. exiſtimabat ac diſputabat, his vero nil verius dici potuit, nil ſalubrius.

[ἄλλως τε) ad h. voc. adſcr. in C. Aug. ἄλλωσε (ſic ſcr.) οὐδὲ διενοεῖτο τιμωρεῖσθαι· καὶ ταῦτα μὴ δὲ (ita) συμμίσγοντα αὐτῷ.] Nec neceſſarium Schol. nec ſatis cohaerent ἄλλως τε et καὶ ταῦτα.)

[ἐς χεῖρ.) Schol. abeſt Aug.] At probum et neceſſarium, quia recte expl. ἐς χεῖρας, εἰς ὁμιλίαν· memorandum ſatis, eum ἐς χεῖρας ἐλθεῖν ſignificet alias, *manum, proelium conſerere*; quod h. l. non poſſit, vel propter additum ὁμοίως, vel ob rem ipſam, quod proelium nunquam conſeruerant hi duo. δεξίωσιν tamen, opinor, φιλικὴν omitteret; quod haud dubie addidit ob χεῖρας, ſed aduerſante re ipſa et cauſſa, cum, ſi non amplius amice congrederentur, eo magis cogitaret eum vlciſci. Sed nimirum occaſio deerat non congredienti cum Alcibiade.)

[προσέθ. τε) Schol. ad hh. vv. ſic leg. in Aug. τὸ, ὡς ἐλέγ. κἀντ. πρόσκ. ἐνδεικτ. τοῦ περὶ τῶν ἀλλήλων (peſſime, pro ἀὐτῶν, addito praeſertim τῶν, quod nunquam addatur vocab. ἀλλήλων·) μὴ πάνυ διατείνεσθαι· τὸ δὲ προσέθηκεν ἀντὶ τοῦ προσέθετο.] Et huius Schol. et Vulg. nec ſenſus, neque vſus, ſatis apparet. Qua enim omnino interpretatione egebant verba tam clara, tamque obuia, ὡς ἐλέγετο; Quo deinde κἀνταῦθα, hic *quoque?* Nempe, quia ſaepius ita Thuc. Quorſum *hic* ergo obſeruabatur, veluti nunc demum animaduerſum? ἐνδεικτικὸν autem vtrum ſign. *monitum*, praeceptum ſcriptoris, affirmare vetantis parum certa? Putidum ſatis? Et ὑποδεικτικὸν tunc ſcriberet magis. An *profeſſionem*, Erklärung, affirmationem Thucydidis, nolentis incerta po-

dandam esse *dicebat*, qui vel cum incommodo *suae* ciuitatis aliquid mali in hostis perniciem moliretur. Bell. Peloponn. an. 20. Olymp. 93. 1. U. C. Varr. 343.
Astyochus vero Alcibiadem quidem, praesertim, cum non amplius aeque, *ac prius*, in *ipsius* manus veniret, ne vlcisci quidem statuit. Sed ad ipsum Magnesiam profectus, et ad Tissaphernem, simul ipsis res ex Samo sibi scriptas dixit, ac ipsis *eas coram* indicauit. Et (vt ferebatur) quaestus priuati causa se Tissapherni adiunxerat cum in hac re, tum in aliis. Quamobrem etiam integro stipendio efflagitando mollius se gerebat. Alcibiades vero confestim literas Samum ad magistratus aduersus Phrynichum mittit, *declarans ea*, quae fecerat, et postulans, vt capitis supplicio plecteretur. Phrynichus autem perturbatus, et in maximum omnino discrimen adductus ob hoc indicium, rursus ad Astyochum scribit, cum ob superius factum *de eo* conquerens, quod *ab eo* non probe celatum fuisset, et nunc se paratum esse ipsis ad internecionem tradere omnem Athenienſium exercitum, qui apud Samum esset, expositis sigillatim omnibus modis, quibus haec *ipse Phrynichus* peracturus esset, quod Samus nullis munitionibus esset munita. Nec sibi iam inuidiosum esse, si propter ipsos in capitis periculum adductus, et hoc, et aliud quiduis potius facturus esset, quam *passurus*, *se* ab inimicissimis funditus perdi. Astyochus vero haec quoque Alcibiadi indicauit.

51. Phrynichus autem, cum ipsum iniuste facere praesensisset, et de rebus istis epistolam ab Alcibiade missam tantum non adesse, ipse *eam* praeuertens, indicium ad exercitum affert, hostes castra inuadere statuisse, quod Samus nullis munitionibus esset munita, simul etiam, quod non omnis classis intus stationem haberet: et se haec pro compertis habere, et quam celerrime Samum muniendam esse, et caetera *loca* praesidiis tuenda. Ipse autem dux erat, harumque rerum administrandarum potestatem habebat. Et hi quidem ad eam muniendam se praeparare coeperunt; et propter huiusmodi occasionem, vel sic, *raptim scilicet ac festinanter* Samus, quae *alioqui munienda* erat, celerius munita fuit. At non multo post literae ab Alcibiade *missae* venerunt, exercitum *Athenienſium* a Phrynicho proditum iri, et

Καὶ μετὰ τῆ τῆς πόλεως ἀξυμφόρου] εἰ καὶ μετὰ τῆς πόλεως ἀξύμφορος. Ἐς χεῖρας ἰόντα] ἥγουν, εἰς ἐμπλέξιν καὶ δεξίωσιν φιλικήν. Προσέθηκέ τε, ὡς ἐλέγετο] τό, ὡς ἐλέγετο, κἀνταῦθα πρόσκειται ἐνδεικτικὸν τῆ περὶ ἀδήλων μὴ πάνυ διατείνεσθαι. Ὅτι δ' καλῶς ἐκρέφθη] ἀλλὰ ἀτεκαλύφθη δηλονότι. Ὧ ἂν τρόπῳ αὐτὰ πράξειεν] ἥγουν ᾧ πῶς. Καὶ ὁσονὲ παρῆεαν] ἥγουν, μετ' ὀλίγον ἐλευσομένην. Καὶ ἐκ τῆ τοιούτου] ἀντὶ τῆ, διὰ τὸ τοιοῦτον. λέγει δὲ τὸ μήνυμα τὸ τῆ Φρυνίχου.

nere pro certis? Et hoc putidum; neque enim monitore egebat tam saepe Nostro vsitatum. προσέθηκε denique pro προσέθετο positum, et ipsum tasso monetur, vbi ἑαυτὸν addit, quod cum Actiuo faciat formam Mediam, non egentem Pron. ἑαυτόν.

τά τε πρότερα — ἐκρ.) Comma posui post πρότερα, qui primus esset casus, tali ordine: μεμφόμενός τε, ὅτι τὰ πρότερα οὐ καλ. ἐκρ. Quodsi quarto Casu acceperis, ad πρότερα int. κατὰ, περί τε τῶν προτέρων· verum hic nihil opus, vbi interpungendo commodius defungare.

[ὅτι οὐ καλ.) Schol. abest Aug.] Non superuacuum plane tamen; cum aliud sit, *non celare* satis diligenter, aliud (consulto) *indicare* et promere.

κ. νῦν rel.) Primo int. λέγων, immo γράφων, quod lateat in ἀποστέλλει, (pro quo leg. forte, vt supra saepius erat, ἐπιστέλλει·) aut etiam in μεμφόμενος· deinde ordina: καὶ λέγων, ὅτι καὶ νῦν (bis enim intell. καὶ,) ὅτι καὶ νῦν, *nunc quoque*, vtut corrupta re, et male ab Astyocho habita, vnde et offensior esse illi, et diffidere possit, ac rem deponere, *tamen*, nihilo minus, ἔτοιμ. εἴη παρασχ. αὐτοῖς (Lacedaemoniis, intelligendis simul in Astyochi nomine ac mentione,) ὅλ. τὲ στρ. τὸ τῶν Ἀθην. τὸ (ὂν) ἐν τῇ Σάμῳ (ὥστε αὐτὸ) διαφθ.

[ὧ ἂν τρ. } Scholl. ad hh. vv. abs. Aug.]
[ὅσον οὐ }

C. 51. Προφθάσας] Confer *Polyaenum* III, 6. Wass.

Ἐξάγγελος] *Ammon.* ἄγγελος ἦσαν γάρ τινες τῶ Νικίᾳ διάγγελοι, pro ἐξάγγελοι. *Hesych.* ἐξάγγελος, ὁ τὰ ἔσω γεγονότα τοῖς ἔξω ἀγγέλλων. Apud *Sophoclem* Trachin. valet *index*. Apud *Demosth.* ἐξαγγέλλειν τὰ ἀπόῤῥητα, Philipp. I. *Cyrillus* in Elaiae LV. p. 776. Moten, ait, fuisse ἐξαγγελέα τῆς διηνεκῆς λατρείας. Pro *confessione sacramentali*, in Canone Poenit. *I. Chrysostomi*. v. *Iustinum* Dial. cum Tryph. p. 267. *Ed. Commelin.* et *Philostratum* de Vitis Soph. I. §. 2. Wass. Add. ad VII, 73. Dvk. Hic actiue ἐξάγγελος· alibi, et supra, nī fallor, passiue. v. Ind.

Καὶ ἅμα] *Cod. Ar.* ἅμα καὶ, recte. Wass.

[κ. ἐκ τ. τοι.) Schol. Aug. abest ἀντὶ τοῦ.]

κ. ὡς μ.) Leg. ὥς, p. οὕτως. Sensus est, *sis quoque*, ohne dieß, iam per se, quouis modo, *vtique*, iam antea, etiamsi haec noua non superuenissent.

πολίμιοι μέλλεσιν ἐπιθήσεσθαι. δόξας δὲ [l] ὁ Ἀλκιβιάδης ἀ πιστὸς εἶναι, ἀλλὰ, τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων προειδὼς, τῷ Φρυνίχῳ ὡς ξυνειδότι κατ' ἔχθραν ἀνατιθέναι, ἐδὲν ἔβλαψεν αὐτὸν, ἀλλὰ [m] καὶ ξυνεμαρτύρησε μᾶλλον, ταῦτα [n] ἐξαγγείλας.

νβ'. Μετὰ δὲ τᾶτο [o] Ἀλκιβιάδης μὲν Τισσαφέρνην παρεσκεύαζε καὶ ἀνέπειθεν, ὅπως φίλος ἔσαι τοῖς Ἀθηναίοις, δεδιότα μὲν τὰς Πελοποννησίας, ὅτι πλείοσι ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων παρῆσαν, βελόμενον δὲ ὅμως, εἰ δύναιτό πως, [p] πεισθῆναι, ἄλλως τε, [q] καὶ, ἐπειδὴ τὴν ἐν τῇ Κνίδῳ διαφορὰν περὶ τῶν [r] Θηραμένης σπονδῶν ἤσθετο τῶν Πελοποννησίων· ἤδη γὰρ κατὰ τᾶτον τὸν καιρὸν ἐν τῇ Ῥόδῳ ὄντων [s] αὐτῶν ἐγεγένητο, [t] ἐν τῇ τὸν τᾶ Ἀλκιβιάδε λόγον, πρότερον εἰρημένον, περὶ τᾶ [v] ἐλευθερᾶν Λακεδαιμονίες [x] τὰς ἁπάσας πόλεις, ἐπηλήθευσεν ὁ [y] Λίχας, ἅ, φάσκων, ἀνεκτὸν εἶναι, [z] ξυγκεῖσθαι, κρατεῖν βασιλέα τῶν πόλεων, ὧν ποτε καὶ πρότερον ἢ αὐτὸς ἢ [a] οἱ πατέρες ἦρχον. [b] καὶ μὲν δὴ ὁ Ἀλκιβιάδης, ἅτε περὶ μεγάλων ἀγωνιζόμενος, προθύμως [c] τῷ Τισσαφέρνει θεραπεύων προσέκειτο.

νγ'. Οἱ δὲ [*] μετὰ τᾶ Πεισάνδρε πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἀποσαλέντες ἐκ τῆς Σάμε, [d] ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας, λόγες ἐποιῶντο ἐν τῷ δήμῳ, κεφαλαιῶντες ἐκ πολλῶν, μάλιστα δὲ, ὡς ἐξείη αὐτοῖς, Ἀλκιβιάδην [e] κατάγεσι, καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατεμένοις, βασιλέα τε ξύμμαχον ἔχειν, καὶ

l Ὁ omittunt *Ar. C.* Δ' ὁ Ἀλκιβ. *Gr.* *m* Καὶ deest *Reg.* *n* Ἀπαγγεῖλαι *Cl.* Ἀπαγγείλας *Caſſ.* Aug. *o* Ὁ Ἀλκιβιάδης *Reg.* *p* Πεισυθῆναι *Marg. Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Gr. Dan.* et in margine *Caſſ.* *q* Καὶ deest *Ar.* *r* Θηρεμένης *Gr.* Aug. et a prima manu *Caſſ.* in quo emendatum erat Θηραμένες. *s* Αὐτῶ *Marg. Ar. C. Gr.* et in marg. *Cl. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. *t* Ἐν ᾗ *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Scil. ἐν ᾗ διαφορᾷ. Verum dici poteſt, τὸ τῇ pro ᾗ poni poëtice. *Ae. Port.* Ἐν ᾗ *Reg. Caſſ. Dan.* ἐν η (ſic) Aug. *v* Ἐλευθερᾶν τὰς Λακεδαιμονίες *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. *x* Ἁπάσας τὰς πόλεις *Caſſ.* deinde recens corrector τὰς ſuper ἁπάσας poſuerat, relicto altero τὰς. ἁπάσας τὰς Aug. Mſqu. *y* Λείχας *Reg. Dan.* *z* Ξυνκεῖσθαι *Gr.* Et ſic paſſim. Vid. ad Cap. 65. ant. εἴη pro εἶναι Aug. *a* Οἱ deeſt *Gr.* *b* Καὶ ὁ μὲν δὴ Ἀλκ. *Marg.* Καὶ ὁ μὲν Ἀλκ. *Ar. C.* Sic etiam *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *c* Τὸν Τισσαφέρνην *Caſſ.* τὸν Τισσαφέρνη Aug. [*] μετὰ d. Mſqu. *d* Καὶ ἀφικόμενοι *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *e* Καταγάγουσι *Cl.* Καταγαγεῖσι *Marg. Caſſ.* Aug. καταγάγουσι Mſqu.

[δόξας) Schol. Aug. abeſt φησὶ, et pro ταύτης eſt ταύτην.] Recte vtrumuis; et refertur ad Σάμῳ· int. περὶ, nempe ad ταύτης· nam ταύτην pendere poteſt a verbo κατεψεῦσθαι.

C. 52. Τισσ. παρεσκ. rel.) Quomodo παρεσκεύαζε *monebat* vertere potuerit Port. non video. Eſt Germ. Er erarbeitete an ihm, vel, conabatur comparare, efficere, reddere, (id enim ſign. παρεσκευάζειν, ſicut ἀποφαίνειν, ἀποδεικνύειν,) amicum Athenienſibus. Neque enim *rem* ipſam, aut *effectum* hic ſignant duo illa verba παρεσκ. aut ἀνέπειθεν, ſed *conatum* tantum et ſtudium; et quartus Caſus, Τισσαφ. eſt pro Nominat. ſaepius iam ſupra occurrit: παρεσκ. κ. ἀνέπειθεν, ὅπως ὁ Τισσαφέρνης φίλος γένοιτο. Ad ἀνέπειθε ſane Caſus abeſſe nequit; ſed nimirum adeſt in ipſo Accuſ. Τισσ. tanquam ſit: παρεσκεύαζεν, operam dabat, καὶ ἀνέπ. τ. Τισσ. ὅπως, rel. Quippe, cum ὅπως ἔσαι ſit idem, quod γενηθῆναι, γενέσθαι φίλον, huic conformationi, quam, vt eandem, in mente habuerit Noſter, vtrique verbo, et παρεσκ. et ἀνέπ. congruerit Accuſ. τὸν Τισσ. in mo plane debeatur.

πλ. ν. τ. Ἀθ.) Paullo durior hic Genit. poſt Compar. pro, οἱ Ἀθηναῖοι. Latine verte: (cum) *pluribus nauibus aderant Athenienſibus*: ſenties. Durius tamen in Latino, quia bis eſt idem Caſus, non vna conditione; vbi in Graeco ſint duo varii Caſus, Dat. (vel Ablat.) et Genit. Quodſi ſcripſiſſet, εἶχον πλείονας ναῦς τῶν Ἀθην. nil foret notandum, quia referretur Genit. Compar. ad Subiect. et Praedic. οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον· nunc ad πλείοσι refertur, ſatis oblique.

Πεισθῆναι] Ita etiam legit *Scholiaſtes*. Sed non intelligo, quis ſit ſenſus in illius interpretatione, Tiſſaphernem metuiſſe quidem potentiam Peloponneſiorum, ſed tamen cupiviſſe, ſibi ab Alcibiade perſuaderi, vt, illis deſertis, Athenienſes ſocios adſciſceret. Nam ex iis, quae deinde Cap. 56. et 57. dicuntur, adparet, Tiſſaphernem, etſi ei ſuſpectae erant vires Peloponneſiorum, tamen eos minime voluiſſe a ſe alienare, et cupiuiſſe efficere, vt ſibi fidem haberent, ſe eorum amicitiam ſocietati Athenienſium praeferre. Et repugnat expoſitioni *Scholiaſtae* particula ὅμως, quae indicat, eum non conſultum rebus ſuis putaſſe, a Peloponneſiorum ſocietate recedere. Melior, vt mihi videtur, eſt ſententia in ſcriptura plerorumque *Mſſ.* et omnium *Edd.* ante *Stephanum*, πεισευθῆναι, quam etiam *Interpretes* Latini ſequuti ſunt. In qua ſuppleo ὑπ' αὐτῶν, nempe τῶν Πελοποννησίων, vt apud *Plutarchum* in Apophthegm. pag. 330. πεισευθεὶς ὑπὸ τῶν Βυζαντίων, vel πρὸς αὐτῶν· quemadmodum *Herodian.* II, 10. πρὸς τῶν ἐκεῖ στρατιωτῶν, ὃς ἐψεύσατο, ὡς ἔτι πιστεύεται. Nam *Porti* interpretationem in Commentar. ad hunc l cum, *cupientem ſibi haberi fidem apud Regem*, non magnopere probare poſſum. Dvk.

τ. Πελοπ.) retuleris vel ad διαφορᾶν. vel ad σπονδῶν. Illud praetulerim, quia Synchyſin amat Noſter; quae hic tamen ſatis ſit mollis. Sed, quia et *Perſis* erat illa διαφορὰ, paene eſt, vt, διαφορὰν ſimpliciter poni, placeat.

Ἐν τῇ] Si in vllo libro ſcripto, aut edito ante ſecund. *Ed. Stephani*, ita legeretur; fortaſſis aliquantum valeret, quod dicit *Portus*, τῇ pro ᾗ poëtice poni poſſe. Nunc ea ratione fruſtra defenditur, quod primum apud *Stephanum* natum eſt; qui vtrum ita e *Mſſ.* an e coniectura aliqua, ediderit, non conſtat. E verbis, ἐν τῇ Ῥόδῳ ὄντων αὐτῶν, me non expedio. Ipſe *Thucydides* paullo ante dixit ἐν τῇ Κνίδῳ, et Cap. 43. de ea re inter Lacedaemonios, quum Cnidi eſſent, actum, ibi-

hoſtes *eum* inuaſuros. Alcibiades autem, cum dignus viſus fuiſſet, cui nulla fides haberetur, at, quod res ab hoſtibus faciendas praeuidiſſet, Phrynicho, vt *harum* conſcio, *haec* propter inimicitias, *quas cum eo gerebat*, attribuere *viſus fuiſſet*, ipſi nihil nocuit, imo vero, quod haec indicaſſet, fuo teſtimonio *Phrynichi indicium* magis confirmauit. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 343.

52. Poſtea vero Alcibiades quidem Tiſſaphernem monebat ac inducebat, vt amicus eſſet Athenienſibus, timentem quidem Peloponneſios, quod maiori cum claſſe, quam Athenienſes, adeſſent, cupientem tamen, ſi qua ratione poſſet, ſibi fidem haberi, praeſertim poſtquam ſenſit Peloponneſiorum apud Cnidum de foederibus per Theramenem *cum Rege* factis diſſenſionem. Nam tunc temporis, cum illi apud Rhodum eſſent, *haec diſſenſio* iam exſtiterat, * in qua illum Alcibiadis ſermonem *a me* ante commemoratum, *nimirum* Lacedaemonios ciuitates omnes in libertatem aſſerere, Lichas verum eſſe demonſtrauit, quia negauit, hanc pactionem tolerandam eſſe, vt Rex eas ciuitates obtineret, quibus vel ipſe vel *eius* maiores prius aliquando imperaſſent. Et Alcibiades quidem, vtpote qui magnis de rebus contendebat, Tiſſaphernem officiis ſtudioſe demerebatur.

53. Athenienſium vero legati, qui cum Piſandro ex Samo miſſi fuerant, cum Athenas peruenirent, apud populum verba facere coeperunt, in ſummam multa colligentes, praecipue vero *demonſtrantes*, ipſis licere et Regem ſocium habere, et Peloponneſios ſuperare, ſi Alcibiadem reſtituerent, nec *in poſterum* eodem modo, *quo tunc*, populari ſtatu in reipublicae admi-

* Vt vertit *Valla*, ſibi hanc lectionem finxiſſe videtur, (quum ex altera ſe expedire non poſſet,) τῷ τὸ Ἀλκιβιάδους λόγῳ πρότερον εἰρημένῳ περὶ τῆ ἐλευθερῶν etc. deinde ἐπῆλθεν pro ἐπηλύθευσεν. Sed non dubium, quin vera ſit vulgata lectio, et ſit ἐπηλήθευσε, quod paullo ante dixerat ξυνεμαρτύρησε. *Stephanus.*

Δόξας δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης] τὰ παρὰ τῆ Ἀλκιβιάδου (φησὶ) γράμματα οὐδὲν ἔβλαψε τὸν Φρύνιχον, ἀλλὰ μᾶλλον ὠφέλησεν. ᾠήθησαν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι, τὸν Ἀλκιβιάδην παρὰ μὲν τῶν πολεμίων μεμαθηκέναι, ὅτι μέλλουσιν ἐπιθήσεσθαι Σάμῳ, κατεψεῦσθαι δὲ ταύτης Φρυνίχου, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν, ὅτι ἀνακεῖθεν τὰς πολεμίους ἐπιθέσθαι Φρύνιχος. Δεδιότα μὲν τὰς Πελοποννησίους] φησὶν, ὅτι ἐδεδίει μὲν ὁ Τισσαφέρνης τὴν ἰσχὺν τῶν Λακεδαιμονίων, ἐβούλετο δὲ ὅμως πεισθῆναι, εἰ δύναιτο, ὑπὸ Ἀλκιβιάδου, μεταθέσθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. Οὐ φάσκων ἀνεκτὸν εἶναι ξυγκεῖσθαι] ἀντὶ τῦ, ἀνεκτὴν εἶναι συνθήκην. Κεφαλαιώντες ἐκ πολλῶν] ἀντὶ τῦ, ἐκ πολλὰ ἀποδεικνύντες. ἤγουν, κεφαλαιωδῶς καὶ ξυντετμημένως λέγοντες. Μάλιστα δὲ, ὡς ἐξείη αὐτοῖς] ὁ δὲ συνδεσμος ἀντὶ τῦ δὴ κεῖται· ὡς καὶ ἐν τῇ πρώτῃ, ἐν τῷ, καθ' ἑκάστους δὲ ἤδη τῇ ὁμιλίᾳ.

que Lichae ſermonem, quem hic repetit, habitum eſſe, pluribus exponit. Deinde, Peloponneſios Cnido in Rhodum veniſſe, narrat Cap. 44. nec tamen quidquam addit, vnde intelligi poſſit, eadem ibi, quae ante Cnidi, fuiſſe dicta. Si hoc voluit dicere, Lacedaemonios, Rhodiis ab imperio Athenienſium liberandis, re ipſa oſtendiſſe, verum eſſe, quod Tiſſapherni dixerat Alcibiades, ſatis obſcure loquitur. Dvk. Aut pro ἤ, Ionice magis, et Herodoti imitatione, (qui v. c. 1, 23. init. πρῶτον ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, pro ὧν) quam poëtice. Quid enim poëtici vigoris habet haec permutatio? Et apud Homerum, cui frequentatur, Dialectus Ionica dominatur. Aut pro τῇδε, ταύτῃ. Simile exemplum notauimus 1, 6. init. in vv. ἐν τοῖς πρῶτοι Ἀθηναῖοι — — κατέθεντο. Vbi tamen nec pro οἷς eſſe poſſit, propter additum δὲ, nec pro τούτοις, propter poſitum; diceret enim, ἐν τοῖς δὲ πρώτοις.

Τὸν τῦ Ἀλκιβιάδου λόγον] Cap. 45. et 46. De illis, ἐπηλήθευσεν ὁ Λίχας, recte ſcribit *Stephanus*. Similis eſt locus IV, 85. in princip. vbi vide *Scholiaſtem*. Dvk.

ἐπηλήθ. V. Phil. Thuc. P. p. 81. init. *a*.)

[οὐ φάσκ.) Schol. Aug. abeſt ἀντὶ τοῦ.]

Οὐ φάσκων] Οὐ φάναι Graecis eſſe, quod Latinis *negare*, multis, et in primis hoc loco, oſtendit *Heraldus* ad Iamblichi Vitam Pythag. Cap. VI. Apud *Thucydidem* hoc frequens eſt. Vid. IV, 122. V, 39. et 55. VII, 5. et VIII, 27. Cap. ſeq. ὁπότε δὲ μὴ φαίησαν ἐρωτώμενοι. Dvk. Pro, φάσκων, οὐκ ἀνεκτ. εἶναι. cf. Phil. Th. P. p. 285. (extr.) *β*) et ibi allatis adde Xen. M. S. μὴ ἃ οἶδε δοξάζειν, p. δοξ. ἃ μὴ οἶδε. Apud Noſtrum hic quidem effugeris Synchyſin interpungendo poſt οὐ et φάσκων. Sed nimirum a loquendi vſu abhorret collocatio talis. V. et paullo infr. ad vv. μὴ φαίησαν.

Τῷ Τισσαφέρνει] Non mala eſt lectio *Cod. Caſſ.* τὸν Τισσαφέρνην. Nam προσκεῖσθαι hac ſignificatione, non addito caſu, etiam VII, 18. et 78. dicit *Thucydides*. Dvk.

C. 53. [κεφαλ. Schol. Aug. vv. inde ab ἤγουν deſ.]

Μάλιστα δὲ — περιγενέσθαι] *Corinthus*, qui τὸν Ἀλκιβ. et καταγαγέσι cum *Marg.* pro quo *Cl.* καταγάγωσι. idem Πελ. δὲ περιγίνεσθαι. δὲ, inquit, pro δή· quomodo *Scholiaſtes*. Wass. Vid. *Stephanum* ad Corinthum Arnic. XXXIII. et Append. ad al. Scripta de Dialect. pag. 188. Dvk.

Καταγέσι] Καταγάγεσι *Cl.* Ita loqui amat *Thucydides*. Wass. Vid. Cap. 61. Dvk.

Πελοποννησίων περιγενέσθαι. ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν καὶ ἄλλων περὶ τῆς δημοκρατίας, καὶ τῶν Ἀλκιβιάδῃ ἅμα ἐχθρῶν διαβοώντων, ὡς δεινὸν εἴη, [f] εἰ τὰς νόμας βιασάμενος κάτεισι, καὶ [g] Εὐμολπιδῶν καὶ [h] Κηρύκων, [i] περὶ τῶν μυστικῶν, δι' ἅπερ ἔφυγε, [k] μαρτυρομένων, καὶ [l] ἐπιθειαζόντων, μὴ κατάγειν, ὁ Πείσανδρος παρελθών, [m] πρὸς πολλὴν ἀντιλογίαν καὶ σχετλιασμὸν ἠρώτα ἕνα [n] ἕκαστον παράγων [o] τῶν ἀντιλεγόντων, [p] ἤν τινα ἐλπίδα [q] ἔχῃ σωτηρίας τῇ πόλει, Πελοποννησίων ναῦς τε ὀκ ἐλάσσας σφῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀντιπρώρας ἐχόντων, καὶ πόλεις ξυμμαχίδας [r] πλείους, βασιλέως τε αὐτοῖς καὶ Τισσαφέρνους χρήματα παρεχόντων, σφίσι τε ὀκέτι ὄντων, εἰ μή τις [s] πείσει βασιλέα μεταστῆναι παρὰ σφᾶς. ὁπότε [t] δὲ μὴ φαίησαν ἐρωτώμενοι, ἐνταῦθα δὴ σαφῶς [v] ἐλέγετο αὐτοῖς, ὅτι τοῦτο τοίνυν [x] ὀκ ἔστιν [y] ὑμῖν γενέσθαι, εἰ μὴ [z] πολιτεύσομέν τε σωφρονέστερον, καὶ ἐς ὀλίγους μᾶλλον [τὰς ἀρχὰς * ποιήσαιμεν,] ἵνα πιστεύῃ ἡμῖν βασιλεύς, [a] καὶ μὴ περὶ πολιτείας τὸ πλέον βουλεύωμεν ἐν τῷ παρόντι, ἢ περὶ σωτηρίας, (ὕστερον [b] γὰρ ἐξέσται ἡμῖν καὶ [c] μεταθέσθαι, ἢν μή τι ἀρέσκῃ·) Ἀλκιβιάδην [d] τε [e] κατάξομεν, ὃς μόνος τῶν νῦν οἷός [f] τε τοῦτο κατεργάσασθαι.

νδ'. Ὁ δὲ δῆμος τὸ [g] μὲν πρῶτον, ἀκούων, χαλεπῶς [h] ἤνεγκε τὸ περὶ τῆς ὀλιγαρχίας· σαφῶς δὲ διδασκόμενος ὑπὸ τοῦ Πεισάνδρου, μὴ εἶναι [i] ἄλλην σωτηρίαν, δείσας, καὶ ἅμα [k] ἐλπίζων, ὡς [l] καὶ μεταβαλεῖται, ἐνέδωκε. καὶ ἐψηφίσαντο, πλεύσαντα [m] τὸν Πείσανδρον καὶ δέκα ἄνδρας μετ' αὐτοῦ,

f Εἰ recenti manu inter versus *Cass.* *g* Eumolpidae, ita dicti ab Eumolpo τῶ πρώτου ἱεροφαντήσαντος, Sacerdotes erant Cereris, tam Athenis, quam Eleusi. Vide *Suidam*, *Hesychium*, *Meursii* Eleusinia, c. 2. et 13. et *Menagii* Observationes in Diog. Laërt. p. 5. Hvds. *h* Familia fuit Athenis Cerycum, quos ait *Diodorus Siculus* pag. 18. a. μετενηνέχθαι ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων πασοφόρων. erant sane et Pastophori Aegyptiorum, et Athenienſium Ceryces sacrorum administri, popis et victimariis non dissimiles. Vide *Casauboni* Animaduers. in Athenaei lib. 14. c. 23. Idem. *i* Περὶ τῶν μυστικῶν desunt *Gr.* mox διάτερ Aug. *k* Μαρτυρομένων *Reg. Cass.* Aug. *l* Ἐπιθειαζόντων *Cass.* *m* Id est: πρὸς τὰς πολλὰς τὰς ἀντιλογίας χρωμένους καὶ σχετλιάζοντας. *Ae. Port.* *n* Ἕκαστον αὐτῶν παράγειν *Ar. C.* Αὐτῶν etiam *Cass. Dan.* Msqu. ἓν' ἕκαστον αὐτῶν Aug. *o* Τῶν deest *Gr.* *p* Ἤν τινα *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg.* *q* Ἔχει *Cass. Gr.* Aug. Msqu. *r* Πλείους τε βασ. *Cass.* Aug. mox οὐκ ἔτι Msqu. *s* Πείσῃ *Cass. Gr.* Aug. qui et mox μετὰ στῆναι. *t* Δὴ *Marg. Ald. Flor. Bas. Cass. Gr.* Aug. Ὁπότε μὴ *Reg.* δὴ manu recenti supra scriptum erat. *v* Ἔλεγεν *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan.* Msq. *x* Οὐκ ἔσιν omittit *Gr.* *y* Ἡμῖν *Cl.* *z* Πολιτεύσαιμεν *Ar.* Πολιτεύσωμεν *C. Flor. Cass.* Aug. * ποιήσωμεν Msqu. et mox πιστεύσῃ ὁ β. Msqu. *a* Καὶ μὴν περὶ π. τ. πλ. ἐβουλεύσαμεν *Marg.* Πιστεύωμεν pro βουλεύωμεν in *Cold. Ar. C. Reg.* ac *Dan.* Cum *Marg.* consentit *Cass.* nisi, quod πλεῖον habet. Sed in margine recens manus scripsit γρ. ἐν ᾧ περὶ τὴν βουλεύωμεν καὶ μὴ τὸ. κ. μὴν — τὸ πλεῖον ἐβουλεύσαμεν Aug. *b* Γὰρ deest a prima manu, a correctore adscriptum, *Cass.* γὰρ d. Aug. *c* Μεταπεῖθεσθαι *Cl.* Μεταπειθέσθαι *Cass.* sed περι linea subducta notatum erat. μετὰ περιθέσθαι Aug. id. mox ἀρέσκειν. *d* Δὲ *Ar. C.* *e* Κατάξαιμεν *Ar.* Κατάξωμεν reponendum censet *Ae. Port.* Hvds. Sic emendatum erat e κατάξομεν in *Gr.* *f* Τε deest *Gr.* *g* Μὲν deest *Ar. C.* Msqu. Τοπρῶτον *Reg.* Τὸ πρῶτον *Gr.* *h* Ἐφέρετο περὶ *Marg. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Cass. Schol.* Aug. *i* Id est: ἄλλον σωτηρίας τρόπον, ἢ τὸν ἀπὸ τοῦ Πεισάνδρου λεγόμενον. *Ae. Port.* *k* Ἐπελπίζων *Cass.* Aug. Msqu. *l* Καὶ abest *Ar.* μεταβαλεῖν τε Aug. *m* Τὸν non agnoscunt *Ald. Flor. Bas.* Sed agnoscit *Cam.* cum aliis omnibus *Mss.*

Κηρύκων] De his etiam nonnulla habet *Meursius* in Libro de Regib. Athenienſ. Cap. XI. et se de Ceryce, auctore familiae Cerycum, adcurate egisse, dicit in Syntagmate de *Familiis Atticis*; quod adhuc in lucem prodiisse, non scio. Dvk.

Μαρτυρομένων] Hoc omnes de testimonio ab his in Alcibiadem dicto accipiunt. Sed, quia addit ἐπιθειαζόντων, dubito, an praeferendum sit, quod habent *Codd. Reg.* et *Cass.* μαρτυρομένων, vt saepe apud *Aristophanem* et alios μαρτύρομαι, et μαρτύρομαι θεούς. *Thucydides* VI, 80. δεόμεθα δὲ καὶ μαρτυρόμεθα ἅμα. *Testari*, et *deos hominesque testari* dicunt Latini. Dvk.

[κ. ἐπιθ. } Scholl. ad hh. vv. def. Aug.]
[κ σχετλ.}

τῇ πόλει) p. τῆς πόλεως; Germ. für die Stadt; aut ad ἔχουσιν relato Dat. int. pro ὑπὲρ, περὶ τῆς πόλεως.

ἀντιπρ.) Insulse satis vertit Por. *easque nauibus ipsorum aduersas.* Quo quid frigidius tandem adderet Noster? Ne *rostratas* quidem satis recte. Verterim, *pares*, idoneas proelio committendo; gute, tüchtige Kriegsſchiffe, quae *opponere* illis sese possent, et *frontem obuertere*, qs. ἀντοφθαλμεῖν τοῖς πολεμίοις, vt Act. 27, 15. est de naui, ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, *obuiam ire*, qs. *os ostendere* vento. Hesych. ἀντιπρῶρα, ἀντιπρόσωπα· πρῶρα γὰρ τὸ πρόσωπον.

μὴ φαίησ.) p. φαίησαν, μὴ, nempe ἐλπίδα ἔχειν. Omnino οὐ φάναι Graecis est *negare*; quod etsi plus est, quam *non dicere*, i. e. *tacere*: tamen pro eo valet illud. Ceterum de tota illa re ac sententia vel ratione producentis singulos, interrogantis, et responso negantium pro sua causa ventis, contulisse iuuerit simillimum Liuii locum, 6, 36. extr. *Postremo primores Patrum productos interrogando*, rel. deinde c. 37. init. *Atqui nec*, *rel.* plane vt in mente habuisse locum hunc Nostri possit.

ὅτι — — οὐκ ἔστ.) redundat ὅτι, (tanquam ex Ebraismo,) vbi non subiiciatur Pers. tert. ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῖς, rel. ἔστι γενέσθαι est pro, δύναται, οἷόν τε ἐστὶν, ἐνδέχεται. nec Lat. *esse* abludere, notum satis.

niſſratione vterentur. Sed cum et alii multi pro populari ſtatu contradicerent, et ſimul Alcibiadis inimici vociferarentur, indignum facinus eſſe, ſi, violatis *patriae* legibus, rediret, et Eumolpidae et Ceryces de myſticis, propter quae profugerat, teſtimonium *aduerſus eum* dicerent, et per res diuinas obteſtarentur, ne reducerent: Piſander progreſſus, ad illorum multitudinem, qui contradicebant, ac indignabantur, ſingulos illorum, qui contradicebant, *in medium* producens interrogabat, quamnam ſalutis publicae ſpem haberent, cum Peloponneſii non pauciores, quam ipſi, naues roſtratas, easque *nauibus ipſorum* aduerſas, in mari haberent, et ſocias ciuitates plures; praeterea cum Rex et Tiſſaphernes pecunias illis ſuppeditaret, ipſis vero nullae amplius eſſent, niſi quis Regi perſuaderet, vt ad ipſos transiret. Cum igitur illi, qui *a Piſandro* interrogabantur, reſponderent, nullam, tunc vero palam ſubiiciebat ipſis: Atqui hoc vobis contingere non licet, niſi rempublicam modeſtius adminiſtremus, et magiſtratus ad pauciores *viros* deferamus, vt Rex fidem nobis habeat; neque de reipublicae adminiſtrandae forma magis, quam de *noſtra* ſalute in praeſentia, conſultemus; (nam et poſtea nobis licebit *haec* mutare, ſi quid displicuerit:) Alcibiademque, qui ſolus omnium, qui nunc *viuunt*, hoc conficere poteſt, reducamus. Bell. Pelop an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 343.

54. Populus vero principio quidem *haec* audiens, de paucorum dominatu grauiter ferebat. Sed cum a Piſandro doceretur, nullam aliam eſſe ſalutis conſeruandae rationem, metuens, ſimul etiam ſperans, fore, vt et immutaretur, ceſſit. Decretum autem fecit, vt Piſander cum decem collegis

Καὶ ἐπιθειαζόντων] ἤγουν, θεῖά τινα ἐπιβοωμένων. Καὶ σχετλιασμὸν] ἤγουν δεινοπάθειαν. Σφίσι τε ὑκέτι ὄντων] χρημάτων ὀηλονότι. Σωφρονέστερον] ἤγουν, ταπεινότερον. Χαλεπῶς ἐφέρετο] ἤγουν δυσανασχετῶν ἦν.

Τμῖν γενέσθαι] In margine *Edit. Porti* ſcripta eſt illius coniectura, *ὑμῖν γενέσθαι*. Non dubito, quin ſcripſerit *ἡμῖν*, quod et confirmat *Cl.* et poſtulat ſententia, vt ſcil. in eadem perſona maneat oratio. Idem etiam viſum fuit *Acacio*, qui vertit *nobis*. Sic paucis interiectis: *ὕστερον γὰρ ἐξέσται ἡμῖν*. Dvk.

[σωφρονέστ.] Schol. abeſt Aug.] *σωφρονέστερον* an recte *ταπεινότερον* explicet Schol. Vulg. dubitem. Nam quae *ταπεινότης* in Ariſtocratia? Niſi, quod populi auctoritas, immo inſolentia et licentia, minuatur, eo reſpexit. Sed iſta non *ταπεινότης* eſt, quae Graece dicatur, animi demiſſio, timor, imbecillitas, (vt 2, 61. p. init, *ταπεινὴ ἡ διάνοια ἐγκαρτερεῖν*) ve-rum *κοσμιότης*, (*εὐκοσμία*,) ordo, moderatio, grauitas, conſtantia, quae non ſoleat eſſe multitudinis: 3, 37. Nihil enim inſanius eſt aut turbulentius leuitate multitudinis imperitae ac ſolidae, quam ne libertatis quidem hodiernae fautores perpeti aut probare poſſint; vnde, per *euocatos* fere (Mepräſentanten) i. e. et *pauciores*, et intelligentiores, tracta-ri omni, velint. Verterim ergo, *modeſtius*, ſanius, minus licenter, minus turbulenter, beſeſſter, vernünftiger.)

ἐς ὀλ. — — ποιήσ.) *ποιεῖν* hic eſt *conſtituere*, ordinare, einrichten, *componere*. *ἐς ὀλίγους* ſign. *modum* rei; vt per pauciores adminiſtrentur *ἀρχαί*, paucioribus mandentur. *μᾶλλον* retuleris vel ad *ὀλίγους*, (quod careat Comparatiuo:) pauc*iores*, *quam adhuc*, vel ad *ποιήσ.* vt ad pauciores *potius* red gamus imperia, paucioribus potius remp. commit amus, quam multitudini vniuerſae. Quod ſi *τὰς ἀρχὰς* eliminauerís; (neque enim *plures* ſint vtique *magiſtratus* in Democratia, quam in Ariſtocratia; immo plures in hac fere, quo magis omnia regat;) intell. *τὴν πολιτείαν*, *τὴν οἰκονομίαν*, Verfaſſung, Conſtitution.

ὕστ. γ. — — μή τι ἀφ.) pro Parentheſi haec verba incluſi; nam referuntur ad vv. *ἐν τῷ παρόντι*, nunc certe, vor der Hand, einſtweilen; (proviſoriſch;) et *τόν τε Ἀλκ.* refertur ad *βουλεύσωμεν*· propter quod haud dubie leg. *κατάξωμεν*· tametſi et Indicatiui Futurum ita adhibetur.

Μεταθέσθαι] *Cl. μεταπεῖθεσθαι*. male. Wass. *Thucydides* V, 18. in fin. *ἔυοικον εἶναι ἀμφοτέροις ταύτῃ μεταθεῖναι, ὅτῃ ἂν δοκῇ ἀμφοτέροις*. Mox pro *κατάξομεν* non improbem, quod volebat *Portus*, *κατάξωμεν*. Quod deinde in quibusdam *Mſſ.* et *Edd.* eſt, *χαλεπῶς ἐφέρετο περὶ*, non puto, admitti poſſe. *Χαλεπῶς*, *δεινῶς*, *βαρέως φέρειν*, hac ſignificatione, dicunt omnes. *Th cydides* VI, 56. *χαλεπῶς δὲ ἐνεγκόντος τὸ Ἀλκιβιάδ.* Aliud eſt *φέρεσθαι* cum aduerbiis, vt *εὖ*, *καλῶς*, *κακῶς φέρεσθαι*· quae de proſpera, vel aduerſa, fortuna dicuntur. Vid. *Thucyd.* II, 60, et V, 15. 16. Dvk.

C. 54. *χαλεπ. ἔφ.*) Schol. abeſt Aug.]

Ἐλπίζων, *ὡς καὶ μεταβαλεῖται*] *Caſſ. ἐπελπίζων*. Hoc non facile defendi poteſt, niſi quis putet, *ἐπελπίζων, ὡς καὶ μεταβαλεῖται*, idem eſſe, ac, *ἐπελπίζων τῇ μεταβολῇ*· quod ita dici poſſet, vt illud, quod ex *Heliodoro* ad Luciani Dialog. I. mortuor. adnotauit Clar. *Hemſterhuſius: ἐὐμενείᾳ τῇ παρὰ τῶν κρειττόνων ἐπελπίζειν*. Sed vix credo, hic ita poſſe accipi, et praefero conſenſum aliorum librorum. Dvk.

ὡς κ. μεταβ.) Non bene Port. obſcurius certe: *fore, vt et immutaretur*. Primo *μεταβαλεῖται* vertendum, *ſe poſſe* mutare formam imperii et habendae Reip. vt reperat democratiam; deinde *καὶ* hic ſign. *εἰ δέοι, εἰ τύχοι*, ja allenfalls, ſi opus facto foret, ſi vellet; ſie konnten es ja allenfalls immer wieder ändern. Ita *καὶ* adhibet Paulius, Rom. 5, 7. *ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν*, *ſi vſus tuleris*, allenfalls.

πράσσειν, [n] ὅπη [o] ἂν αὐτοῖς [p] δοκοίη ἄριστα ἔξειν, τά τε πρὸς [q] τὸν Τισσαφέρνην καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην. ἅμα τε διαβαλόντος καὶ Φρύνιχον τὸν Πεισάνδρου, [r] παρέλυσε τῆς ἀρχῆς, καὶ τὸν ξυνάρχοντα Σκιρωνίδην. ἀντέπεμψαν δὲ στρατηγὸς ἐπὶ τὰς ναῦς Διομέδοντα καὶ Λέοντα· τὸν δὲ Φρύνιχον ὁ Πείσανδρος, φάσκων [s] Ἴασον προδῶναι καὶ Ἀμόργην, διέβαλεν, ἃ νομίζων ἐπιτήδειον εἶναι τοῖς πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην πρασσομένοις. καὶ ὁ μὲν Πείσανδρος τάς τε [t] ξυνωμοσίας, αἵπερ ἐτύγχανον πρότερον ἐν τῇ πόλει ὖσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς, [s] ἁπάσας ἐπελθὼν, καὶ παρακελευσάμενος, ὅπως, ξυσταφέντες καὶ κοινῇ βουλευσάμενοι, [u] καταλύσωσι τὸν δῆμον, καὶ τἄλλα παρασκευάσας ἐπὶ τοῖς παροῦσιν, ὥστε μηκέτι διαμέλλεσθαι, αὐτὸς μετὰ τῶν [x] δέκα ἀνδρῶν τὸν πλοῦν ὡς τὸν Τισσαφέρνην ποιεῖται.

νέ. Ὁ δὲ Λέων καὶ [y] ὁ Διομέδων ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι, [z] ἀφιγμένοι ἤδη ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς, ἐπίπλουν τῇ Ῥόδῳ ἐποιήσαντο. καὶ τὰς μὲν ναῦς καταλαμβάνουσιν ἀνειλκυσμένας τῶν Πελοποννησίων· ἐς δὲ τὴν γῆν ἀπόβασίν τινα ποιησάμενοι, καὶ τοὺς [a] βοηθήσαντας Ῥοδίων νικήσαντες μάχῃ, ἀπεχώρησαν ἐς τὴν † Χάλκην· καὶ τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν μᾶλλον ἐκ τῆς Κῶ ἐποιοῦντο. [b] εὐφυλακτότερα γὰρ αὐτοῖς ἐγίγνετο, [c] εἶπον [d] ἀπάροι τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικόν· ἦλθε [e] δὲ ἐς τὴν Ῥόδον καὶ Ξενοφαντίδας Λάκων [f] παρὰ Πεδαρίτου ἐκ Χίου, λέγων, ὅτι τὸ τεῖχος τῶν Ἀθηναίων ἤδη ἐπιτετέλεσται, καὶ, [g] εἰ μὴ βοηθήσουσι πάσαις ταῖς ναυσὶν, ἀπολεῖται τὰ ἐν Χίῳ πράγματα. οἱ δὲ διενοῦντο βοηθήσειν. ἐν τούτῳ δὲ ὁ [h] Πεδάριτός τε, καὶ τὸ περὶ [i] αὐτὸν ἐπικρικὸν ἔχων, καὶ τοὺς Χίους, παντρατιᾷ προσβαλὼν τῶν Ἀθηναίων τῷ περὶ τὰς ναῦς ἐρύματι, [k] αἱρεῖταί τι αὐτῶν, καὶ νεῶν τινῶν ἀνειλκυσμένων ἐκράτησεν. ἐπεκβοηθησάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τρεψαμένων τοὺς Χίους [l] πρώτους,

n Ὅπη *Caſſ.* Aug. ὅποι Mſqu. o Ἂν non habet *Gr.* p Δοκοίη deeſt *Ar.* q Τὸν omittit *Gr.* r Παρέλυσεν ὁ δῆμος τῆς ἀρχῆς *Marg. Ar. C. Reg. Caſſ.* Mſqu. (qui et antea, ἅμα τε καὶ,) *Dan.* Aug. id. mox Κυρωνίδην. s Ἴσον Mſq. a m. 1. a add. m. rec. s Id eſt: τὰ τῶν πολιτῶν συνήματα, τὰ ἐπὶ ταῖς δίκαις καὶ ταῖς ἀρχαῖς καταξαθέντα, ὅπως ἐν ταῖς δίκαις καὶ ἀρχαῖς πάντα ὑπὸ τῶν δικαστῶν καὶ ἀρχόντων δικαιότερον καὶ εὐκοσμότερον ποιῶνται. *Ae. Port.* Aliter vero locum explicat *Scholiaſtes.* Hvds. t Ἁπάσαις *Ar.* u Καταλύσουσι *Marg. Ald. Flor. Baſ.* Καταλύουσι *Ar. C.* et *Dan.* Καταλύσουσι *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. Baſ. infr. διαμέλεσθαι Mſqu. x Δώδεκα *Gr.* y Ὁ deeſt *Ar.* Aug. Mſqu. z Ἐπελθόντες ἀρχηγοὶ ἤδη *Cl.* a Προσβοηθήσαντας *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Caſſ.* Aug. πρὸς βοηθ. Mſqu. et ω in Ῥοδ. a corr. Βοηθήσοντας *Gr.* † Χαλκήν Aug. b Εὐφυλακτότερα *Ar. C. Reg.* Aug. Εὐφυλακτώτερα *Gr.* c Εἶτε *Caſſ.* Aug. d Ἀπαίροι *Marg. Ar. C. Reg. Dan. Gr.* Aug. Ἀπήροι a prima manu, ἀπάροι ex emendatione *Caſſ. e* Δ' ἐς *Ald. Flor. Baſ.* Ἦλθεν δ' ἐς *Caſſ.* Aug. f Περὶ *Baſ.* g Εἰ μὴ τάχιστα βοηθ. *Cl.* h Πεδάριτος αὐτός τε ἐξελθὼν καὶ τὸ περὶ αὐτὸν *Cl.* Πεδάριτος αὐτός τε καὶ *Marg. Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. Ὁ ante Πεδάριτος non habet *Baſ.* Παιδάριτος *Gr.* i Αὐτὸν *Marg. Ar. C. Cl. Ald. Flor. Baſ. Reg. Gr.* Αυτὸν, ſine nota ſpiritus, *Caſſ.* Aug. k Αἱρεῖ τέ τι *Ar. C. Cl. Gr. Reg.* Aug. Mſqu. *Caſſ.* et hic cum ſuperſcripta emendatione recentis correctoris *αἱρεῖται.* l Πρώτους deeſt *Caſſ.* Aug.

Ἐπιτήδειον] Confer *Ariſtotelem* Polit. 139, 26. Wass.

[τάς τε ξυνωμ. Schol. Aug. add. ἁπάσας ἐπελθὼν καὶ παρακελευσάμενος.]

[ἁπάσ. ἐπελθ.) Schol. ad hh. vv. ſic leg. in Aug. ὁ Πείσανδρος εἰς πάσας — — ὅπ. πάντες ἐν αὐταῖς ἐπελθόντες μιᾷ γν. rel.] In Vulg. Schol. nihili eſt ἐν αὐτῷ, quo en m retuleris αὐτῇ; In Aug. rurſus ἐν αὐταῖς bene habet ad πάντες referendum: πάντες ἐν αὐταῖς, (ὄντες) nempe ταῖς ξυνωμοσίαις· ſed ἐπελθόντες alienum, nullo ſenſu, qui huc faciat. Pro ἐν αὐτῷ in Vulg. legeris, ἐς ταὐτό· ſed enim tale nihil addi ſolet verbo ξυστρέφεσθαι· pleonasmus certe fuerit.)

C. 55. Ἀφιγμένοι] *Cl.* ἐπελθόντες ἀρχηγοὶ ἤδη, mutatione minus neceſſaria. Wass.

[ἐς δὲ τ. γ. ἀπόβ.) Schol. abeſt Aug.]

Βοηθήσαντας] *Cl.* et alii, melius, προσβοηθήσαντας. Vid. Indicem. Wass.

Χάλκην] Vid. cap. 41. fin. et 60. poſt med. *Codd.* male Χάλτην ſeruant. Haec inſula *Straboni* Χαλκία, *Plinio* V, 31. *Chalce*; ſed Lib. IV, 12. *Chalcia*, quomodo et *Mela* II, 7. Hodie, teſte *Nigro*, Charci. Wass.

ἐντεῦθ. μᾶλλον) Si vera lect. nec leg. cum Hudſ. ἢ ἐκ τ. Κῶ· ἐντεῦθεν ſign. (inde) *ab* (ex) illo *tempore*. *Locum* enim ſi notet: aut non cohaereat cum verbis, ἐς τ. Χάλκην, quia ſequ. ἐκ τῆς Κῶ· aut, ad hoc relatum, redundet, ql. intell. δηλονότι, *nempe*. μᾶλλον tamen ad πόλεμον ποιεῖσθαι quidni ſignificet *magis*, *enixius*, *iam maiore conatu*, non video. Sed illis haud congruerit, quae ſubiiciantur: *Facilior enim cuſtodia erat.* Quae profecto ratio eſſe non poſſet, nec poſſit, maiore conatu commouendi belli. Nec dubium, quin vehementer ſit probanda Hudſ. coniectura, ἢ ante ἐκ τῆς Κῶ inſerentis; vtique ſequente comparatiuo.

Εὐφυλακτότερα] *Portus* ſupplet ἢ Ῥόδος. *Stephanus* in Theſ. legit εὐφυλακτότερα, *commodius inde obſeruabatur.* Ita etiam quidam *Mſſ.* Nec aliter acceperunt *Scholiaſtes*, *Valla*, et *Acacius.* Idque melius eſſe, arbitror. Εὐφυλακτότερα pro εὐφυλακτότερον, vt ἀδύνατα pro ἀδύνατον, et alia neutra pluralia pro ſingularibus ex more *Thucydidis.* Vide *Suidam* in ἀδύνατα. Dvk. εὐφυλακτοτέρα leg. ſi cum Hudſ. ἢ ἐκ τ. Κῶ legeris; vt ad Χάλκην referatur, *promtius obſeruandam, quam Con.* Sed nimirum *loci*, vel regionis, cuſtodia haudquaquam iis congruerit, quae ſequantur: *Si ſoluiſſet* (*proceſſiſſet*) claſſis; ad

proficiſceretur ad rem cum Tiſſapherne et Alcibiade transigendam, vt e republica maxime fore ipſis videretur. Cum autem Piſander Phrynichum etiam criminatus fuiſſet, *populus eum* et Scironidem, *rius* collegam, a praefectura amouit: in eorum vero locum ſubrogauit Diomedontem et Leontem, quos ad claſſem cum imperio miſerunt. Piſander autem Phrynichum criminatus eſt, quod Iaſum et Amorgem ab eo proditum diceret, non exiſtimans, eum animo propenſum eſſe ad ea, quae cum Alcibiade transigebantur. Piſander autem cum adiiſſet omnes ſocietates *et collegia*, quae prius in vrbe erant, et quae iudiciis et magiſtratibus praeerant, et adhortatus fuiſſet vt, conſpiratione ſecum facta et conſilio communiter inito, popularem ſtatum tollerent, praeterea cum caeteras quoque res ad praeſentem vſum neceſſarias praeparaſſet, vt nulla mora amplius interponeretur, ipſe cum decem collegis ad Tiſſaphernem nauigauit. Bell. Peloponn. 20. Olymp. 92 1. A. U. C. Varr. 343.

55. Leon autem ac Diomedon per eandem hyemem, cum ad Athenienſium claſſem iam perueniſſent, Rhodum infeſta claſſe petierunt. Cum autem *ibi* Peloponneſiorum naues ſubductas nacti fuiſſent, et in quandam agri *Rhodii* partem deſcendiſſent, et Rhodios, qui ad arcendam vim accurrerant, proelio ſuperaſſent, in Chalcen ſe receperunt. Atque * poſtea bellum acrius ex Co gerere coeperunt. Nam *Rhodus hinc* commodius obſeruari poterat, ſi quo Peloponneſiorum claſſis proficiſceretur. Xenophantidas autem Lacon in Rhodon ex Chio a Pedarito *miſſus* venit, nuntiaturus, Athenienſium murum, *quo Chiorum vrbs ab illis circumuallabatur*, ad finem iam eſſe perductum, et, niſi *Peloponneſii Rhodiique* cum tota claſſe *Chiis celerrime* ſuccurrerent, actum eſſe de tota Chio. Illi vero *Chiis* ſuccurrere ſtatuerunt. Interea vero Pedaritus cum copiis auxiliariis, quas circa ſe habebat, et cum Chiis, cum toto exercitu adortus Athenienſium munitiones claſſi circumdatas, quandam earum partem cepit, et aliquot nauibus ſubductis potitus eſt. Sed cum Athenienſes eruptionem *in eos* feciſſent, et Chios Aff. Ianuarie.

* *Illinc bellum acrius ex Co gerebant*, vertit *Valla*. Verum nullo modo commodum ſenſum exhibet; nam μᾶλλον non ſignificat *acrius*. Repono confidenter, ἐντεῦθεν μᾶλλον, ἢ ἐκ τῆς Κῶ· *abierunt* (inquit) *in Chalcen inſulam, et illinc bellum geſſerunt magis, quam ex Co*: et hoc firmatur ex c. 60. init. vbi ait de Peloponneſiorum claſſe: καὶ γενόμενοι περὶ τὸ Τριόπιον, καθορῶσι τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς πελαγίας ἀπὸ τῆς Χάλκης πλεούσας. Eſt autem Χάλκη inſula e regione Triopii inter Rhodum et Co inſulas commode ſita. *Palmerius* Exercitat. pag. 57. HVDS.

Τάς τε ξυνωμοσίας, αἵπερ ἐτύγχανον] ὅσαι δηλονότι ἦσαν ξυνωμοσίαι κατά τε τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν δικῶν. Ἀπάσας ἐτελθών, καὶ παρακελευσάμενος] ὁ Πείσανδρος ἁπάσας τὰς συνωμοσίας ἐπελθών, παρεκελεύσατο, ὅπως πάντες ἐν αὐτῷ συτραφέντες, μιᾷ γνώμῃ καταλύσωσι τὸν δῆμον. Ἐπὶ τοῖς παρεῦσιν] κατὰ τῆς παρούσης δημοκρατίας. Ἐς δὲ τὴν γῆν] ἐς τὴν γῆν δηλονότι τῆς Ῥόδου. Εὐφυλακτοτέρα γὰρ αὐτοῖς ἐλίγιστο] παραφυλάττειν γὰρ ἐντεῦθεν μᾶλλον ἐδύναντο τὰς τῶν Πελοποννησίων ναῦς, εἴπερ ἀπάροιεν. Οἱ δὲ διενοῦντο] ἦγων ἐμελέτων. Ἐπεκβοηθησάντων δὲ] ἦγων, ἐκβαλόντων εἰς βοήθειαν ἐπὶ τῷ συμβάντι.

quam, ſcil. claſſem, cuſtodia, obſeruatio, referretur. Et vero Thucydideum magis fuerit Neutr. Plur. pro εὐφυλακτότερον, ſcil. πρᾶγμα, τὸ ἀπᾶραι τὸ ναυτικόν. *Situs* ergo opportunitas ſpectabatur, ad claſſem Pelop. obſeruandam, non loca ipſa per ſe.

Εἰ μὴ βοηθήσουσι] *Cl.* εἰ μὴ τάχιστα βοηθήσουσι. recte. WASS. [οἱ δὲ διεν.) Schol. abeſt Aug.]

Διενοῦντο βοηθήσειν] Pro βοηθεῖν, vel βοηθῆσαι· futurum pro praeſenti, vel aoriſto. Sic Cap. 74. Διανοοῦνται — τῶν πάντων τὰς πρωσήκοντας λαβόντες εἴρξειν· vbi εἴρξειν pro εἴρξαι poſitum eſſe, adnotat *Scholiaſtes*. *Stephanus* Append. ad al. Scripta de Dial. pag. 145. DVK.

βοηθήσ.) p. Praeſ. βοηθεῖν. Nam Fut. eſt iam in διενοοῦντο· vt in μέλλειν.

ὁ Πεδάρ. τε) Manifeſto hic redundat τε, vbi non commoretur *alius* dux praeter Pedaritum. Quod enim ſequitur καὶ, ad ἐπικουρικὸν pertinet et ad Χίους. Sed per Synchyſin videlicet addidit τε Thuc. veluti ſubiecturus: καὶ τὸ ἐπικουρικὸν, (primo caſu,) καὶ οἱ Χῖοι (μετ' αὐτοῦ.)

Αἱρεῖταί τι αὐτῶ] Non dubito praeferre ſcripturam plerorumque *Mſſ.* αἱρεῖ τέ τι αὐτῶ. Ita ſuadet ſequens copula καὶ, et quod αἱρεῖν πόλιν, ναῦν, et alia, Graecis ſunt vſitatiſſima, non αἱρεῖσθαι. Paullo poſt *Stephanus* et *Hudſonus* recte probant φοβεμένη et βυλομένη. Et ſic omnes *Interpretes*. DVK. Aliena hic eſt et forma Media, et ſignificatio τοῦ αἱρεῖσθαι, quod *eligere* ſignificet. Nec vero τε abeſſe poſſit, propter καὶ νεῶν. Plane ergo leg. αἱρεῖ τέ τι αὐτῶ. Sane τρέπεσθαι mox ſenſu actiuo, vt ſolet; ſed hic loquendi vſus latuit, alienus ille in verbo αἱρεῖσθαι.

[ἐπεκβοηθ.) Schol. d. Aug.]

πικῶται καὶ τὸ ἄλλο τὸ περὶ τὸν [m] Πεδάριτον· καὶ αὐτὸς ἀποθνήσκει, καὶ τῶν Χίων πολλοὶ, καὶ ὅπλα ἐλήφθη πολλά.

νε'. Μετὰ δὲ ταῦτα [n] οἱ μὲν Χῖοι ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἔτι μᾶλλον, ἢ πρότερον, ἐπολιορκοῦντο, καὶ ὁ λιμὸς αὐτόθι ἦν μέγας· οἱ δὲ περὶ τὸν Πείσανδρον Ἀθηναίων πρέσβεις, ἀφικόμενοι ὡς [o] τὸν Τισσαφέρνην, λόγους ποιοῦνται περὶ τῆς ὁμολογίας. Ἀλκιβιάδης δὲ (ἐγὼ γὰρ αὐτῷ πάνυ τὰ ἀπὸ Τισσαφέρνους βέβαια ἦν, [p] φοβουμένῳ τοὺς Πελοποννησίους μᾶλλον, καὶ ἔτι βουλομένῳ, καθάπερ καὶ ὑπ' ἐκείνῳ ἐδιδάσκετο, τρίβειν ἀμφοτέρους·) τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε εἶδος, ὥστε τὸν Τισσαφέρνην, ὡς μέγιστα αἰτοῦντα παρὰ τῶν Ἀθηναίων, μὴ ξυμβῆναι. δοκεῖ δέ μοι [q] καὶ Τισσαφέρνης τὸ αὐτὸ βουληθῆναι, αὐτὸς μὲν, διὰ τὸ δέος, ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης, ἐπειδὴ ἑώρα ἐκεῖνον [r] καὶ ὡς ξυμβασείοντα, δοκεῖν τοῖς Ἀθηναίοις ἐβούλετο μὴ ἀδύνατος εἶναι πεῖσαι, ἀλλ' ὡς πεπεισμένῳ Τισσαφέρνει καὶ βουλομένῳ προσχωρῆσαι [s] τοὺς Ἀθηναίους μὴ ἱκανὰ διδόναι. ἦτει γὰρ τοσαῦτα ὑπερβάλλων ὁ Ἀλκιβιάδης, λέγων αὐτὸς ὑπὲρ παρόντος [t] τοῦ Τισσαφέρνους, ὥστε τῶν Ἀθηναίων, καίπερ ἐπιπολὺ, ὅ, τι αἰτοίη, ξυγχωρέντων, ὅμως [u] αἴτιον γενέσθαι. Ἰωνίαν τε γὰρ πᾶσαν [x] ἠξίουν δίδοσθαι, καὶ αὖθις νήσους τε τὰς ἐπικειμένας, [y] καὶ ἄλλα, οἷς ἂν ἐναντιωμένων τῶν Ἀθηναίων, τέλος ἐν τῇ τρίτῃ ἤδη ξυνόδῳ, δείσας, μὴ πάνυ φωραθῇ ἀδύνατος ὤν, ναῦς, ἠξίει, ἐᾶν βασιλέα ποιεῖσθαι, καὶ παραπλεῖν τὴν [z] ἑαυτῶν γῆν, [a] ὅποι ἂν καὶ [b] ὅσαις ἂν βούληται. ἐνταῦθα δὴ [c] ἀκέτι, ἀλλ' ἄπορα νομίσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐξηπατῆσθαι, δι' ὀργῆς ἀπελθόντες, κομίζονται ἐς τὴν Σάμον.

νζ'. Τισσαφέρνης δὲ εὐθὺς [d] μετὰ ταῦτα, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι, παρέρχεται ἐς τὴν Καῦνον, βουλόμενος τοὺς Πελοποννησίους πάλιν τε κομίσαι ἐς τὴν Μίλητον, καὶ, ξυνθήκας ἔτι ἄλλας [e] ποιησάμενος, ἃς ἂν δύνηται, [f] τροφήν τε παρέχειν, καὶ μὴ παντάπασιν [g] ἐκπεπολεμῆσθαι· δεδιὼς, μὴ, ἢν ἀπορῶσι

m Πεδάριτον ἐπικυρικὸν *Cl.* *n* Ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης οἱ Χῖοι ἔτι *Caff.* Aug. ἔκ τε γ. κ. θ. οἱ μὲν Χῖοι Mſqu. qui et ἐλήφθησαν c. 55. extr. *o* Τὸν omittit *Reg* ἐς τ. Τισσ. Mſqu. *p* Φοβουμένῳ τοὺς Πελ. μ. καὶ ἔτι βουλομένῳ *Marg. Ar C. Ald.* quam lectionem, vtpote rationi magis contentaneam, ſequutus eſt *Valla.* Hvds. Ita et *Reg.* Φοβουμένῳ *Caff. Gr.* Sed in hoc ſupra ω ſcriptum erat ο. Βουλομένῳ *Iidem*, et Aug. antea ὑπὸ Τισσ. Mſqu et mox ὑπ' ἐκείνους. *q* Καὶ ὁ Τισσαφέρνης *Cl. Caff.* Aug. *r* Καὶ ὡς *Reg. Gr.* *s* Τοῖς Ἀθηναίοις *Marg. Ar. C Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Dan.* et ex emendatione recenti inter verſus *Caſſ.* *t* Τῶ deeſt *Caſſ.* Aug. Mſqu. *v* Scil. τῶ μὴ ξυμβῆναι, vel ξύμβασιν ποιεῖσθαι. *Ae. Port.* *x* Scil. ὁ Τισσαφέρνης καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης *Ae. Port.* Ἠξίει legiſſe videtur *Valla.* Hvds. ἠξίου γε δόσθαι Mſq. *y* Καὶ τἄλλα *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. τ' ἄλλα Mſqu. eid. d. οἷς *z* Ἑαυτῶ *Marg. Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Mſq. Aug. *a* Ὅτῃ *Caſſ.* Aug. *b* Ὁπόσαις *Gr.* *c* Οὐκέτι τὶ *Marg. Ar. C. Caſſ.* Aug. Ante ἀλλ' breuis lacuna erat in *Reg.* *d* Μεταταῦτα *Ar. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* *e* Ποιησόμενος *Caſſ.* Aug. *f* Τροφήν τινα παρέχειν *Ar. C.* *g* Ἐκπολεμῆσθαι *Ar.* Ἐκπολεμῶσθαι, vt videtur, pro ἐκπεπολεμῆσθαι *C.* Mſq. Ἐκπεπολεμεῖσθαι *Gr.* mox δεδειὼς Aug.

τὸ ἄλλο) ſcil. στράτευμα, vel μέρος.

ἐλήφθη) ἐλήφθησαν Mſqu. Forte ad Χίων πολλοὶ, vt ad Pedaritum ſolum pertineat ἀποθνήσκει.

C. 56. [κ. ὁ λιμ.) Schol. abeſt Aug.]

κ. ὁ λιμ.) redundare videtur Art. ὁ, quia nondum ſermo de fame fuit: ita tamen, ſi ἦν ſit per ſe praedicati loco: es war daſelbſt (eine große) Hungersnoth; Quod ſi μέγας ſit Praedicatum: non redundet ὁ. Die Hungersnoth war (dort) ſehr groß.

φοβουμένῳ) Alieniſſima vero Lect. haud dubie data proximo αὐτῷ, ſed aduerſus rem totam, vbi non Alcibiadi congruant, quae exprimantur hisce Participiis, verum Tiſſapherni, inde φοβουμένου βουλομένου, vel refraga tibus Libris, quanto magis ergo uffrag tibus, in contextum recipere debebat Duk r. vbi praeſertim adderetur: *Sicut ab illo edoctus* (mo it s) *erat*; nempe Tiſſaphernes ab Alcibiade, non contra.

εἴδεσι) *conſilium, modum* rei efficiundae; qſ. *formam induit*, vt Iuno apud Virgil. *memet in omnia verti*; et Graeci, παντοῖος ἐγένετο, *varius factus eſt*, i. e. omnia tentauit, adhibuit. Putidius vertit Port. ac prolixius, tanquam Dialectice poſito vocab. εἴδους· quod alienum ſit ab hiſtorica oratione.

[κ. ὡς οὐ ξυμβασ.) Schol. abeſt Aug.]

ἐβούλετο) pro βουλόμενος, vel, ὅτι ἐβούλετο· ſicut de Tiſſaphernе: αὐτὸς μὲν (τοῦτο ἐποίει) διὰ τὸ δέος. Variauit Thuc. more ſuo.

ἀλλ' ὡς πεπ. rel.) nempe ab ipſo, ab Alcibiade. Ad ὡς intell. δοκεῖν. vt ὡς ſit pro ὥστε, *ita vt*; aut, quia totum pendet ab ἐβούλετο, ſic ordinaueris: (ἐβούλ vel βουλόμενος,) τοὺς Ἀθην. δοκεῖν μὴ ἱκανὰ διδόναι τῷ Τισσαφ. ὡς πεπεισμένῳ καὶ βουλομ. προσχ. ſcil. αὐτοῖς· τοις Ἀθηναίοις· vt ὡς ſit, *quaſi, tanquam* permoto (male Portus *perſuaſo*,) et volenti: nempe, quia *vere nolebat* Tiſſ iungi Athenienſibus, *videri* tamen eum putatum. volebat Alcib

Τοὺς Ἀθηναίους] Hoc ideo magis probandum videtur, quod, ſi legatur προσχωρῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις, tamen τὰς Ἀθηναίας ſupplendum eſt. Προσχωρεῖν autem a *Thucydide* ſaepe ſine caſu ponitur. Vid. III, 88, 90, 93, 102. et V, 17. Paullo poſt Cap. 62. Dvk.

ὑπερβάλλ.) pro Aduerb. ὑπερβαλλόντως, *immodice*; vt, τελευτῶν εἶπε, *tandem dixit.*

in fugam primos vertiſſent, reliquus etiam exercitus, qui circa Pedaritum erat, victus fuit; et ipſe *Pedaritus* occubuit, et Chiorum multi, multaque arma capta ſunt. Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 343.

56. Poſtea vero Chii et a terra et a mari arctius obſidebantur, et ingens fames illic erat. At Piſander eiusque collegae, Athenienſium legati, cum ad Tiſſaphernem peruenisſent, de pactionibus faciendis verba fecerunt. Alcibiades vero (nec enim Tiſſaphernis fides ſpem admodum certam ipſi afferebat, quia Peloponneſios magis, *quam Athenienſes*, formidabat, et vtrosque adhuc atterere volebat, quemadmodum etiam ab Alcibiade edoctus fuerat;) ad huiusmodi *fraudis* genus *comminiſcendum* ſe convertit, vt Tiſſaphernes, quippe quod ab Athenienſibus res maximas peteret, nullam *cum ipſis* compoſitionem faceret. Videtur autem mihi et Tiſſaphernes idem voluiſſe, ipſe quidem, propter metum; Alcibiades vero, poſtquam animaduertit, illum vel ſic, *quod vtrosque magis atterere vellet*, compoſitionis cupidum non eſſe, nolebat Athenienſibus videri inualidus ad hoc *illi* perſuadendum: ſed *hoc ab hominibus exiſtimari volebat*, vt iam perſuaſo Tiſſapherni et *Athenienſibus* ſe adiungere volenti, *ipſos* Athenienſes non offerre, quantum ſat eſſet. Alcibiades enim tot *res ab Athenienſibus* modum excedens poſtulabat, (nam pro Tiſſapherne, qui praeſens aderat, ipſe verba faciebat;) vt per Athenienſes, quamuis magnam partem rerum, quas poſtulabat, *ei* concederent, tamen ſteterit, *quo minus inter eos compoſitio fieret.* Nam poſtulabat, vt et omnis Ionia traderetur, et praeterea inſulae *Ioniae* adiacentes, et alia, quibus cum Athenienſes non aduerſarentur, tandem in tertio congreſſu, veritus, ne iam plane deprehenderetur praeſtare non poſſe, *quae Athenienſibus ante promiſiſſet*, petiit, vt ſinerent Regem aedificare naues, et ipſorum agrum obire, *et* quocunque, et *cum tot nauibus*, quot libuiſſet. Tunc vero Athenienſes non amplius *cunctati*, ſed exiſtimantes, *haec*, *quae poſtulabantur*, nulla ratione fieri poſſe, et *ſe* ab Alcibiade deceptos eſſe, cum ira digreſſi, Samum ſe receperunt.

57. Poſt haec autem Tiſſaphernes ſtatim et eadem hyeme in Caunum ſe contulit, quia volebat Peloponneſios Miletum rurſus reducere, aliisque pactionibus, quascunque *facere* poſſet, adhuc factis, et ſtipendium *illis* praebere, nec *ſibi* prorſus hoſtes fieri; veritus, ne, ſi laborarent inopia ſtipendii, Menſe Martio ineunte.

Καὶ ὁ λιμὸς αὐτόθι ἦν] ἐν τῇ Χίῳ. Τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε εἶδος] τύπον, μηχανήν. Ἐπειδὴ ἑώρα ἐκεῖνον] ἐπειδὴ ἑώρα τὸν Τισσαφέρνην, καὶ εἰ τὰ μέγιστα λαμβάνει, μηδὲ ὅτῳ ξυμβησόμενον πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. Καὶ ὡς ὑ ξυμβασείοντα] ἐφιέμενον ξυμβῆναι. Μὴ ἱκανὰ διδόναι] τῇ αἰτήσει δηλονότι. Ὥστε τῶν Ἀθηναίων] ὥστε τοὺς Ἀθηναίους αἰτίους γενέσθαι τῷ μὴ συμβῆναι, καίπερ διδόντας τὰ αἰτούμενα. Τὰς ἐπικειμένας] δηλονότι τῇ Ἰωνίᾳ. Ἐνταῦθα δὴ ὑκέτι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ξυγχωρεῖν ἀκουτέον. Καὶ μὴ παντάπασιν ἐκπεπολεμῆσθαι] ἦγον, εἰς τελείαν ἔχθραν ἐλθεῖν τοῖς Πελοποννησίοις.

τ. Ἀθ. — — αἴτ. γεν.) i. e. τοῖς Ἀθηναίοις· vt reus ille fieret, vt accuſare illum poſſent atque arguere, tanquam iniqua et nimia poſtulantem. (cui non in mentem hic venerit eius, quae nunc agitur, diſceptationis.)

[ἠξίουν) ad h. v. adſcr. Aug. ὁ Ἀλκιβιάδης δηλαδὴ καὶ ὁ Τισσαφέρνης.]

[τ ἐπικειμ.) Schol. ad hh. vv. abeſt Aug.]

Καὶ ἄλλα] Τἄλλα etiam *Cl.* Vid. Cap. 64. Wass.

Ὅσαις] *Gr.* ὁπόσαις. Has voces quandoque geminant. *Homerus* Odyſſ. ξ'. v. 47. ὁππόθεν ἐσσὶ, καὶ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης. *Xenoph.* Cyrop. οὐχ ὅσους σὺ ἔπεισας, ἀλλ', ὁπόσους ἐγὼ πλείους ἐδυνάμην. vid. Indicem. Wass.

οὐκέτι) intell. ξυγχωρεῖν ἠδύναντο· immo, quod praetulerim, ξυγχωρητέα νομίσαντες· quia ſubiicitur: ἀλλ' ἄπορα νομίσαντες. Tac. Ann. 1, 7. init. *ne laeti exceſſu principis, neu triſtiores primordio*, omiſſ. *viderentur.*

δι' ὀργῆς) *irati*; *irritatis animis* diceret Liu. vt 5, 36. med. *accenſis vtrimque animis* dixit.

C. 57. κ. μὴ παντ.) Schol. abeſt Aug.]

Ἐκπεπολεμῆσθαι] Ἐκπολεμῶσαι hoc ſenſu apud Noſtrum paſſim, et *Demoſthenem* in Philipp. et per η aliquando ſcribi, narrat *Harpocrat.* Priore forma exſtat apud *Hal. Dionyſium*; atque ſic *Heſychius.* Adi *Pollucem* I, 154. *Plutarch.* in Pericle: ἐκπεπολεμωμένοι πρὸς αὐτὰς, *facti ipſis hoſtes.* Wass. Aut αὐτοῖς intell. ipſe *illis* nolebat plane hoſtis fieri; aut αὐτοὺς, *ipſos* Peloponneſios plane alienari, nempe a Perſis. αὐτοὺς intell. ex παρέχειν, vbi manifeſto intell. αὐτοῖς· e quo commodius tamen αὐτοῖς intelligatur, priori illo ſenſu: nolens *illis* plane fieri hoſtis, aut Perſis.

Ἦν ἀπορῶσι πολλαῖς ναυσὶ τῆς τροφῆς] Idem genus loquendi eſt IV, 6. Τῷ σίτῳ ἔτι χλωρῷ ὄντος, ἐσπάνιζον τροφῆς τοῖς πολλοῖς. Vide ad III, 98. Dvk.

πολλαῖς ναυσὶ τῆς τροφῆς, ἢ, τοῖς Ἀθηναίοις ἀναγκασθέντες ναυμαχεῖν, ἡσσηθῶσιν; ἢ, κενωθεισῶν τῶν νεῶν, ἄνευ ἑαυτῶν γένηται τοῖς Ἀθηναίοις, ἃ βάλονται. ἔτι δὲ ἐφοβεῖτο μάλιστα, μὴ τῆς τροφῆς ζητήσει [h] πορθῶσι τὴν ἤπειρον· πάντων ἦν [i] τούτων λογισμῷ καὶ προνοίᾳ, ὥσπερ ἐβούλετο, ἐπανισῶν τὸς Ἕλληνας [k] πρὸς ἀλλήλους, μεταπεμψάμενος ἐκ τῆς Πελοποννησίας, τροφήν τε αὐτοῖς [l] δίδωσι, καὶ σπονδὰς [m] τρὶς τάσδε σπένδεται.

νή. „ΤΡΙΤΩι καὶ δεκάτῳ ἔτει [n] Δαρείου βασιλεύοντος, ἐφορεύοντος δὲ Ἀλεξιππίδα ἐν Λακεδαίμονι, ξυνῆλθαι ἐγένοντο ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς Τισσαφέρνην καὶ Ἰσραμένην, καὶ τὸς Φαρνάκου παῖδας, περὶ τῶν βασιλέως πραγμάτων καὶ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων· χώραν τὴν βασιλέως, ὅση τῆς Ἀσίας ἐστὶ, βασιλέως εἶναι. καὶ περὶ τῆς χώρας τῆς ἑαυτῶ [o] βουλευέτω βασιλεὺς, ὅπως βούλεται. Λακεδαιμονίους δὲ καὶ [p] τοὺς ξυμμάχους [q] μὴ ἰέναι ἐπὶ χώραν τὴν βασιλέως ἐπὶ κακῷ μηδενὶ, μηδὲ βασιλέα ἐπὶ τὴν [r] Λακεδαιμονίων μηδὲ τῶν ξυμμάχων ἐπὶ κακῷ μηδενί. ἢν δέ τις Λακεδαιμονίων ἢ τῶν ξυμμάχων ἐπὶ κακῷ ἴῃ ἐπὶ τὴν βασιλέως χώραν, τοὺς Λακεδαιμονίους [s] καὶ τοὺς ξυμμάχους κωλύειν· καὶ ἤν τις ἐκ τῆς βασιλέως ἴῃ ἐπὶ κακῷ ἐπὶ Λακεδαιμονίους ἢ τοὺς ξυμμάχους, βασιλεὺς κωλυέτω. τροφὴν δὲ ταῖς ναυσὶ ταῖς νῦν παρούσαις Τισσαφέρνην παρέχειν † κατὰ τὰ ξυγκείμενα, [t] μέχρις ἂν αἱ νῆες αἱ βασιλέως ἔλθωσι· Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς ξυμμάχους, ἐπὴν αἱ βασιλέως νῆες ἀφίκωνται, τὰς ἑαυτῶν ναῦς ἢν βάλωνται [v] τρέφειν, [x] ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι. ἢν δὲ παρὰ Τισσαφέρνους [y] λαμβάνειν ἐθέλωσι [z] τὴν τροφὴν, [a] Τισσαφέρνην παρέχειν. Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς ξυμμάχους, [b] τελευτῶντος τοῦ πολέμου, τὰ χρήματα [c] Τισσαφέρνει ἀποδοῦναι, ὁπόσα ἂν λάβωσιν. ἐπὴν δὲ αἱ βασιλέως νῆες ἀφίκωνται, αἵ τε Λακεδαιμονίων νῆες καὶ αἱ τῶν ξυμμάχων καὶ αἱ βασιλέως κοινῇ τὸν [d] πόλεμον πολεμῶντων, [e] καθ' ὅ, τι ἂν Τισσαφέρνει δοκῇ καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις. ἢν δὲ [f] καταλύειν βάλωνται [g] πρὸς Ἀθηναίους, ἐν ὁμοίῳ καταλύεσθαι.“

νϑ'. Αἱ μὲν σπονδαὶ, [h] αὗται ἐγένοντο. καὶ [i] μετὰ ταῦτα παρεσκευάζετο Τισσαφέρνης τάς τε Φοινίσσας ναῦς ** ἄξων, ὥσπερ εἴρητο, καὶ τἆλλα, ὅσαπερ ὑπέσχετο. καὶ ἐβούλετο παρασκευαζόμενος [k] γῆν δῃλος εἶναι.

b Πορθίσωσι *Marg.* Πορθήσωσι *Cl. Caff.* Aug. Πορθῶσιν *Gr.* *i* Τοῦτο Aug. et cum recenti emendatione inter verſus τούτων *Caff.* *k* Πρὸς ἀλλήλους non habent *Cam. Gr.* *l* δίδωσιν Aug. *m* Τάσδε τρίτας *Marg. Ar. C.* atque hanc lectionem veram eſſe agnoſcit *F. Port.* Τρίτας τάσδε *Cl.* Sic etiam Aug. *Caff.* et in margine manu recenti *γρ.* τρὶς. Τάσδε τρίτας *Reg.* *n* Τῆς Δαρείου Aug. *Caff.* et deinde ſupra τῷ *Caff.* *n* Βασιλεύοντος βασ. *Ar. Gr.* et in marg. a correctore *Caff.* *o* Τὸς deeſt *Cam.* *p* Μὴ εἶναι *Ald. Baſ. Gr.* et in marg. ἰέναι. *q* Λακεδαιμονίων χώραν μηδὲ *Ar. C. Reg. Caff. Dan.* Aug. *r* ξυμμάχων ἐπὶ κακῷ ἴῃ *Ar.* Caetera deſiderantur. ἐπὶ τ. χ. τὴν β. μηδὲ τῶν ξ ἐπὶ κ. μηδ. μηδὲ βασ. ἐπὶ τὴν Λακ. μ. τ. ξυμμ. ἐπὶ κ. μηδ. Mſqu. *s* Totum hoc inter τὸς Λακεδαιμονίους et ἢ τὸς ξυμμάχους βασιλεὺς κωλυέτω omittunt *Ar. C.* Hvds. Τὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους βασιλεὺς κωλυέτω, omiſſis omnibus, quae in medio ſunt, *Dan.* † κ. τέξιν κείμ. Mſqu. *t* Μέχρι *Caff.* Aug. *v* Τρέφειν deeſt *Ar. C.* *x* Id eſt: ἐπ' αὐτοῖς εἶναι, vel ἐπ' ἐκείνοις εἶναι. ſcil. τοῦτο αὐτοῖς ποιεῖν ἐξεῖναι. *Ae. Port.* *y* Ἐξέλωσι λαμβάνειν *Ar. C.* *z* Τὴν deeſt *Reg.* *a* Τισσαφέρνη *Caff.* Aug. *b* Alibi dicit τελευτήσαντος καὶ διαπολεμηθέντος πολέμ. *Ae. Port.* *c* Τισσαφέρνη *Caff.* *d* Πόλεμον ποιούντων *Gr.* *e* Καθότι *C. Reg. Gr.* Mſqu. Mox δοκῇ a correct. Aug. *f* Scil. τὸν πόλεμον. *Ae. Port.* Paullo ante δοκεῖ *Caff.* *g* Τοῖς Ἀθηναίοις *Marg.* Πρὸς τὸς Ἀθηναίους *Ar. C. Dan.* Τοῖς Ἀθηναίοις *Caff.* Aug. *h* Τοιαῦται *Ar.* *i* Μεταταῦτα *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* ** αὖξων Aug. mox τ' ἄλλα Mſqu. *k* Οὖν *Marg. Ar. C. Caff.* Aug. γοῦν d. Mſqu. qui et δῆλον. Οὖν δῆλος ἦν *Dan.*

πολλ. ναυσὶ) Germ. für viele Schiffe.

τροφῆς) Neſcio, cur *ſtipendium* verterit Portus τροφήν· quod nec ſign. hoc vocab. et ineunte ſic verti, appareat ex his, quae ſubiiciantur: τροφῆς ζητήσει πορθοῦσι τ. ἤπειρον· vbi non ſtipendium profecto, quod nemo penderet, ſed victum, quaererent.

τροφ. ζητ.) pro τροφὴν ζητοῦντες· aut εἰς, vel διὰ τὴν ζήτησιν.

ὥσπερ ἐβούλ.) ὥσπερ hic eſt *quoniam*, rel. totum pro βουλόμενος· male Port *vt*, *quemadmodum optabat*, coaequaret, (in o *exaequaret.*) Vbi enim illud *vt?* Quod in Infin. ſolo, ἐπανισοῦν, latere non poſſit; qui, vt a προνοίᾳ pendeat, τοῦ tamen ante ſe requirat. Tum comma polueris poſt ἐβούλετο. Sed, vt dixi, non poteſt; nec bene dicatur, προνοίᾳ (τοῦ) ἐπανισ. τ. Ἑλλ. vbi enim προνοία ſic adhibetur? γνώμῃ diceret, nec ſine τοῦ tamen, ad Infin. ἐπανισοῦν.

quod magnae classi dare possent, aut coacti nauale proelium cum Athenienſibus committere, superarentur, aut classe nudata, Athenienſibus sine se res ex animi sententia succederent. Praeterea vero maxime metuebat, ne *illi* stipendii quaerendi gratia continentem popularentur. Harum igitur omnium rerum rationem prouide habens, vt (quemadmodum optabat,) Graecos inter se coaequaret, Peloponneſiis accitis stipendium numerat, et foedera *cum ipſis* tertio facit, in haec verba. Bell. Peloponn. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 343.

58. „Tertiodecimo regni Darii anno, Alexippida Lacedaemone Ephoro, pactiones factae fuerunt in Maeandri planitie inter Lacedaemonios et socios ac Tissaphernem et Hieramenem et Pharnaci liberos, de Regis et Lacedaemoniorum sociorumque negotiis. Quaecunque regio Regis est in Asia, Regis esto. Deque sua regione Rex arbitratu suo statuat. Lacedaemonii vero sociique in Regis regionem ne eunto, vllius maleficii causa: viciſſim etiam ne Rex in Lacedaemoniorum sociorumue regionem, vllius maleficii causa. Quod si quis Lacedaemoniorum aut sociorum in Regis regionem nocendi gratia iuerit, Lacedaemonii sociique prohibento. Et si quis e ditione Regis ad Lacedaemonios aut socios ierit, Rex prohibeto. Classi autem, quae nunc adest, stipendium ex pacto Tissaphernes suppeditato, donec regia classis venerit. Vbi autem regia classis aduenerit, si Lacedaemonii sociique suam classem alere velint, *hoc* ipſis liceat. Sin a Tissapherne stipendium accipere velint, Tissaphernes *hoc illis* praebeto. Lacedaemonii vero sociique, finito bello, pecunias Tissapherni reddunto, quascunque *ab eo* acceperint. Postquam autem classis regia venerit, Lacedaemoniorum et sociorum et Regis naues communiter bellum gerunto, prout Tissapherni et Lacedaemoniis et sociis videbitur. Quod si *bellum* aduersus Athenienses *susceptum* deponere velint, *hoc* pariter *et de communi sententia* deponant.“

59. Atque haec sunt foedera, quae tunc facta fuerunt. Postea vero Tissaphernes operam dare coepit, vt et naues Phoeniſſas (quemadmodum *in foederum conditionibus* dictum fuerat) adduceret, et caetera *praestaret*, quaecunque promiserat. Volebat autem saltem manifeste demonstrare, se praeparare *ea*, *quae promiſisset*.

Ἢ κενωθεισῶν τῶν νεῶν] ἀπολιπόντων αὐτὰς τῶν στρατιωτῶν, διὰ τὸ μὴ λαμβάνειν μισθόν. Ἐπὴν αἱ βασιλέως νῆες ἀφίκωνται] εἰς τροφὴν δηλονότι τῶν νεῶν, καὶ εἰς ἄλλην δαπάνην. Ἣν δὲ καταλύειν βούλωνται πρὸς Ἀθηναίους] γράφεται, τοῖς Ἀθηναίοις. ἐὰν ἐθέλωσι (φησί) πρὸς Ἀθηναίους διαλλάττεσθαι, ἀμφότεροι διαλλαττέσθωσαν. Ἄξων, ὥσπερ εἴρητο] ἐν ταῖς σπονδαῖς δηλονότι

[ἐπανισοῦν) Ad h. v. in C. Aug. adn. *ἴσους αὐτοὺς ποιεῖν.*] αὐτοὺς cur addatur, nescio; fortasse leg. ἑαυτοῖς.

Τρὶς τάσδε] *Cl.* τρίτας τάσδε· bene. Wass. Pro τρίτον, vel τρίτας. Dictum, vt apud Suet. Aug. *Ianum Quirinum* ter *cluſit*, i. e. tertium, zum drittenmale: τρίτας, quod habent Libb. quidam, non Var. Lect. videtur, sed interpretatio voc. τρίς· id quod vel ex nota marg. appareat: γρ. τρὶς· cum τρίτας haberet in scriptura.

C. 58. ἐφορεύ.) obs. 1) ab Ephoris signatos annos; 2) vnum tantum fuisse ἐπώνυμον, vt Archontem Athenis.

βουλευέτω βασ.) pro, βουλεύειν (pro βουλεύεσθαι) τὸν βασιλέα, tanquam per Parenthesin inter ceteros hortatiuus. Sed et infra paullo: τοὺς ξυμμάχους κωλύειν, et in altero membro: βασιλεὺς κωλυέτω.

[ἐπὴν αἱ βασ. ν.) Schol. abest Aug.] Nec vero congruerit satis, neque enim ad *victum* subuehendum venturae erant regiae naues, verum ad bellum, ad expeditionem; Sic Lacedaemoniorum, non victum vtique subuecturae.)

[Ἣν δὲ καταλ. β.) Hoc Schol. in Aug. sic leg. πρὸς Ἀθηναίους ἐὰν ἐθέλωσι διαλλάττεσθαι, ἀμφότ. διαλλατ. Mlqu. quoque margini adscriptum habet Schol. ab ead. manu, congruum per omnia vulgato, nisi, quod post ἀμφότεροι inseritur ἀντὶ τοῦ, incongrue sane; aut ex priori male repetitum, aut post illud excidit καταλυέτωσαν. Addit C. Mſqu. in contexto πρὸς, et supra ους scr. ο qs. ει, quod debet esse, omisso πρός.)

Τὸν πόλεμον πολεμοῦντων] Τὸν πόλεμον ποιούντων *Gr.* mendose. Noster infra Cap. 67. ἀρχὴν ἄρχειν. Sic Attici passim. Wass. Cap. 18. Καὶ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Ἀθηναίους κοινῇ πολεμοῦντων. Adde ad I, 112. Dvk.

Πρὸς Ἀθηναίους] Τοῖς Ἀθηναίοις *Marg.* et *Scholiaſtes.* haud ineleganter. Wass. *Thucydides* V, 47. Καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν μηδεμιᾷ τῶν πόλεων. Καταλύειν sine casu nominis est etiam V, 17, et 23. Varietatem scripturae non adnotat *Schol. Caſſ* Dvk.

C. 59. ἄξ. ὥσπ. εἴρ.) Schol. abest Aug.] ἄξων praefigi Scholio, nil attinebat.)

ξ'. Βοιωτοὶ δὲ, τελευτῶντος ἤδη τῦ χειμῶνος, Ὠρωπὸν εἶλον προδοσίᾳ, Ἀθηναίων ἐμφρεῤῥόντων. ξυνέπραξαν δὲ Ἐρετριέων τε ἄνδρες καὶ αὐτῶν Ὠρωπίων, ἐπιβαλεύοντες ἀπόστασιν τῆς Εὐβοίας. [l] ἐπὶ γαρ τῇ Ἐρετρίᾳ [m] τὸ χωρίον [n] ὂν, ἀδύνατα ἦν, Ἀθηναίων ἐχόντων, μὴ ὰ μεγάλα βλάπτειν καὶ [o] Ἐρετρίαν καὶ [p] τὴν ἄλλην Εὔβοιαν. ἔχοντες ἂν ἤδη * τὸν Ὠρωπὸν, ἀφικνῦνται ἐς Ῥόδον οἱ Ἐρετριεῖς, ἐπικαλέμενοι ἐς τὴν Εὔβοιαν τὲς Πελοποννησίους. οἱ δὲ πρὸς τὴν τῆς Χίου κακωμένης βοήθειαν † μᾶλλον ὥρμηντο, καὶ ἅραντες πάσαις ταῖς ναυσὶν ἐκ τῆς Ῥόδυ ἔπλεον. καὶ γενόμενοι περὶ τὸ Τριόπιον, καθορῶσι τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς πελαγίας ἀπὸ τῆς [q] Χάλκης πλεούσας· καὶ, ὡς ὐδέτεροι ἀλλήλοις ἐπέπλεον, ἀφικνῦνται οἱ μὲν ἐς τὴν Σάμον, οἱ δὲ ἐς τὴν Μίλητον· καὶ ἐώρων, ὐκέτι ἄνευ ναυμαχίας οἷόν τε εἶναι ἐς τὴν Χίον βοηθῆσαι. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα οὗτος, καὶ εἰκοστὸν ἔτος [r] ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

ξα'. Τῦ δ' [s] ἐπιγιγνομένυ θέρους, ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῳ, Δερκυλίδας τε, ἀνὴρ Σπαρτιάτης, στρατιὰν ἔχων ὰ πολλὴν, [t] παρεπέμφθη πεζῇ ἐφ' Ἑλλήσποντον, Ἄβυδον ἀποστήσων· (εἰσὶ δὲ Μιλησίων ἄποικοι·) καὶ οἱ Χῖοι, ἐν ὅσῳ αὐτοῖς ὁ ** Ἀσύοχος ἠπόρει, ὅπως βοηθήσοι, ναυμαχῆσαι, πιεζόμενοι τῇ πολιορκίᾳ, ἠναγκάσθησαν. ἔτυχον [v] δὲ, ἔτι ἐν Ῥόδῳ ὄντος Ἀσυόχυ, ἐκ τῆς Μιλήτυ Λέοντά τε, ἄνδρα Σπαρτιάτην, [x] ὃς Ἀντισθένει ἐπιβάτης [y] ξυνεξῆλθε, κεκομισμένοι μετὰ τὸν Πεδαρίτυ θάνατον, ἄρχοντα, καὶ ναῦς δώδεκα, αἳ ἔτυχον φύλακες Μιλήτου οὖσαι, ὧν ἦσαν Θούριαι πέντε, καὶ †† Συρακούσιαι τέσσαρες, καὶ μία [z] Ἀναιῖτις, καὶ μία Μιλησία, καὶ Λέοντος μία. ἐπεξελθόντων δὲ τῶν Χίων πανδημεὶ, καὶ καταλαβόντων τὶ ἐρυμνὸν χωρίον, καὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς [a] ἅμα ἓξ καὶ τριάκοντα ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων δύο καὶ τριάκοντα [b] ἀνακομένων, ἐναυμάχησαν. καὶ *** κρατερᾶς γενομένης ναυμαχίας, ὐκ ἔλασσον ἔχοντες ἐν τῷ ἔργῳ οἱ Χῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, (ἤδη γὰρ καὶ ὀψὲ ἦν·) ἀνεχώρησαν [c] ἐς τὴν πόλιν.

ξβ'. Μετὰ δὲ τῦτο εὐθὺς τῷ Δερκυλίδᾳ πεζῇ ἐκ τῆς Μιλήτυ παρεξελθόντος, Ἄβυδος, ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ, ἀφίσταται πρὸς ††† Δερκυλίδαν καὶ Φαρνάβαζον, καὶ Λάμψακος δυοῖν ἡμέραιν ὕστερον.

[l] Scil. κατὰ τῆς Ἐρετρίας, ἐπὶ τῇ τῆς Ἐρετρίας κακώσει τειχισθέν. *Ae. Port.* [m] Scil. τῶν Ἀθηναίων ἐχόντων τὸ χωρίον ὂν ἐπὶ etc. Vel τῦ χωρίυ ὄντος ἐπὶ τῇ Ἐρετρίᾳ τειχισθέντος etc. *Ae. Port.* [n] Ὂν deeſt *Caſſ.* in marg. adſcriptum manu recenti. ὃ Aug. id. mox βλάπειν pro βλάπτειν. ὃν d. Mſqu. qui ἀδύνατον habet. [o] Ἐρετρίειαν *Caſſ.* Aug. qui et mox Ἐρετριᾶς. [p] Τὴν ἄλλην Εὔβοιαν τὲς Πελοποννησίυς. Cetera deſunt, ſed ſcribuntur in marg. vbi Ἐριτριεῖς *Gr.* * τὸν ante Ὠρωπ. d. Mſqu. qui deinde Ῥοδὸν p. Ῥόδαν. † ὥρμ. μᾶλλ. Mſqu. transp. [q] Χαλκ. πλεύσας eraſis vltimis literis, et ης ſuper κ manu recenti *Caſſ.* Χαλκῆς *Gr.* Χαλκίας Mſqu. mox οὐκ ἔτι. [r] Τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε *Reg.* [s] Ἐπιγενομένυ *Gr.* [t] Περιεπέμφθη *Cl.* Περεπέμφθη *Caſſ.* Παρεπέμφη *Reg. Gr.* πολλὴν πεῤ, ἐπέμφθη Aug. id. ἐς Ἑλλήσπ. p. ἐφ' Ἑλλ. et Mſqu. ** Ἀστίοχος Mſqu. [v] Δ' ἔτι *Gr.* [x] Ος ἀντὶ στρατηγῦ ἐπιβάτης *Marg. Cam.* Οἱ ἀντὶ στρατηγῦ ἐπιβ. *Cl.* Ὃς ἀντὶ στρατηγῦ ἐπιβ. *Gr.* et, cum altera lectione ὃς Ἀντισθένει inter verſus, *Reg.* Ὃς Ἀντισθένει· et in marg. deinde adſcriptum γρ. ὃς ἀντὶ στρατηγῦ *Caſſ.* [y] Ξυνῆλθε, τῦτον κεκομισμένοι *Ar. C. Cl.* Aug. ſed κεκομισμένοι ex correct. a m. 1. tamen. Ξυνεξῆλθε, τῦτον κεκομισμένοι *Ald. Flor. Baſ.* Cum *Ar. C.* et *Cl.* conſentiunt *Caſſ.* et *Dan.* ſed *Caſſ.* in marg. ξυνεξῆλθε. Τῦτον manus recens ante κεκομισμένοι ſcripſerat in *Reg.* †† Συρακόσιοι Aug. et Θούριοι antea Mſq. [z] Ἀναλίτης *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Vide *Stephanum* περὶ πόλεων in voce Ἀναία. Hvds. Ἀναιΐτης *Gr.* Bat. [a] Ἅμα ἓω ἓξ *Ar. C. Reg.* Mſq. [b] Ἀναγαγομένων *Caſſ.* Aug. Paulo ante τῶν ante Ἀθ. om. Mſq. *** κρατερὰς Mſqu. qui et om. ἔλασσον· id. mox Δεκυλλίδου. [c] Ἐπὶ *C.* ††† Δελφυλίδαν Aug.

C. 60. [ἐπιβουλ.) Schol. abeſt Aug.]

ἐπιβουλ.) non bene Port. *clandeſtine operam dabant.* Primo ſcriberet *clandeſtino*; deinde non *occultandi* rationem habet, verum nocendi. Sed contulerim Horatii locum, Epiſt. I, 1, 122. *Non fraudem incogitat puero pupillo*, nempe *contra* eum, qua illi noceat.

[ἐπὶ γὰρ τῇ) Schol. Aug. abeſt, ἀντὶ τῦ.] Et hic vides, ἐπὶ habere notionem infeſti, minantis, imminentis; auf dem Halſe.

Ἔχοντες — Ῥόδον] *Stephanus* in Ὠρωπὸς, vbi omittit ἤδη contra *Mſſ.* Noſter alibi ſemper ἀρσενικῶς, et ſic *Gr. Cl. Pauſan.* VII. Ἠλυκῶς gentile apud *Plutarch.* Catone p. 349. Ὠρώτιος, et *Diodor.* XIV. 404. Vid. *Demoſth.* Or. de Megalop. 84. et *Dicaearchum* pag. 11. Wass. Εἰς τὴν Ῥόδον *Stephanus.* Dvk.

C. 61. [πεζῇ / Ἄβυδον] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

Ἄβυδον] Condita vrbs, ſecundum *Thucyd. Steph. Athenaeum*, a Mileſiis, iuxta *Strabonem*, a Cyzicenis, ab Aeolibus iuxta *Marcianum Heracleotam.* Gentile Ἀβυδηνὸς *Ariſtot.* Oeconom. 251. et *Hermippus* in militibus. Fortunam eius variam peras a *Polybio* XVI. *Liuio* XXXI, 17. *Archilocho* et *Callino* apud Athenaeum p. 524. *Appiano* p. 99. 101. *Xenophonte* p. 535. *Polyaeno* II, 24. Quomodo eam oppugnabat Phocas, narrat inter alios *Cedrenus* p. 699. Wass. Latinis quoque *Abydenus* gentile. Ouid. Her. Ep. 19, 100. *Impar Abydeno Threſſa puella toro.* (Male Waſſ. in not. extr. ad h. v. *Quomodo eam oppugnabat Phocas, narrat Cedr.* pro, *oppugnaueris.*)

60. Iam autem ſub extremam hyemem Boeoti Oropum, in quo erat Athenienſium praeſidium, per proditionem ceperunt. Nonnulli autem Eretrienſium et ipſorum Oropiorum *eos in eo capiendo* adiuuerunt, qui operam clandeſtine dabant, vt Euboeam ad defectionem inducerent. Fieri enim non poterat, quin hoc oppidum, quod Eretriae imminebat, Athenienſibus *hoc* tenentibus, magnis detrimentis et Eretriam et caeteram Euboeam afficeret. Eretrienſes igitur, Oropo iam potiti, in Rhodum iuerunt, vt Peloponneſios in Euboeam accirent. Illi vero Chio potius, quae vexabatur, ſuccurrere ſtatuerunt, et cum omni claſſe e Rhodo ſoluentes *eo* nauigare coeperunt. Cum autem ad Triopium peruenirent, Athenienſium claſſem, quae ex Chalce veniebat, in alto nauigantem proſpexerunt. Sed cum neutri in alteros incurſionem claſſe feciſſent, hi quidem Samum, illi vero Miletum ſe receperunt. Videbant enim, ſe non amplius in Chium, ad opem *Chiis obſeſſis* ferendam, ſine nauali proelio proficiſci poſſe. Atque haec hyems exiit, huiusque belli, quod Thucydides conſcripſit, viceſimus annus exceſſit. Bell. Peloponn. an. 20. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 343. Paulo ante Martii 27.

61. Inſequentis autem aeſtatis vere ſtatim ineunte, Dercylidas, vir Spartanus, cum non magna militum manu itinere pedeſtri in Helleſpontum miſſus fuit, vt Abydum ad defectionem *ab Athenienſibus* faciendam ſolicitaret. Sunt autem *Abydeni* Mileſiorum coloni. Interea vero Chii, dum Aſtyochus dubitaret, qua ratione ipſis opem ferret, cum obſidione premerentur, nauale proelium committere coacti fuerunt. Dum autem Aſtyochus apud Rhodum adhuc eſſet, *Chii* Leontem, virum Spartanum Mileto profectum, qui cum Antiſthene illinc vector *nauisque defenſor* venerat, poſt Pedariti mortem, ducem acceperant, et duodecim naues, quae praeſidii cauſa Mileti ſtabant. Quarum erant quinque Thuriae, et Syracuſanae quatuor, et vna Anaeitis, et vna Mileſia, et Leontis vna. Cum igitur Chii cum omnibus totius populi copiis eruptionem feciſſent, et quendam locum *natura* munitum occupaſſent, et ſimul ipſorum ſex et triginta aduerſus duas et triginta Athenienſium *naues* in altum prodiiſſent, proelium nauale commiſerunt. Cum autem atrox proelium nauale commiſſum fuiſſet, Chii et ſocii, *quum* non deteriore conditione, *quam hoſtes*, in eo proelio *eſſent*, (iam enim etiam veſper erat;) in vrbem redierunt. Bell. Peloponn. an. 21. Olymp. 92. 2. U. C. Varr. 344. A Mart. 28. Ante Mart. 27.

62. Poſtea vero ſtatim, cum Dercylidas itinere pedeſtri Mileto diſceſſiſſet, Abydus, *quae eſt* in Helleſponto, ad Dercylidam et Pharnabazum defecit, et Lampſacus duobus poſt diebus. Aprilli ineunte.

Ἐπιβυλεύοντες ἀπόσασιν τῆς Εὐβοίας] λαθραίως ποιοῦντες τὸ ἀποσῆναι τὴν Εὔβοιαν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. Ἐπὶ γὰρ τῇ Ἐρετρίᾳ τὸ χωρίον ὄν] ἀντὶ τοῦ, ἐπικείμενον γὰρ τῇ Ἐρετρίᾳ. Ἐπικαλέμενοι] ἦγον, ἐπὶ βοήθειαν καλοῦντες. Περᾷ ἐφ' Ἑλλήσποντον] ἦγον, διὰ ξηρᾶς. Ἄβυδον ἀποσήσαν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Ἐπιβάτης ξυνεξῆλθε] ὁ τριήραρχος, οὐδ' ἄλλην ἀρχὴν ἔχων. Ἤδη γὰρ καὶ ὀψὲ ἦν] ἤγουν, ἑσπέρας ἤδη καταλαβούσης.

Ἀντισθένει] Quidam libri ἀντὶ στρατηγοῦ. Sed, Ἀντισθένει retinendum, ſuadet *Xenophon* Hill. Gr. p. 487. a. Wass. Et magis etiam ea, quae ſcribit *Thucydides* ſupra Cap. 29. Duk.

Ἀναίτις] Perperam *Gr.* et *vett. Ed.* Ἀνυσίτης· nam hoc eſt gentile ma culinum. *Berkelius* in Stephano v. Ἀναία, poſt verba καὶ ϑηλυκῶς, non male coniicit, excidiſſe feminum; ſed potius ſupplere debebat Ἀναίτις, quam Ἀναῖτις. Duk.

ἅμα) Si non ἴσως ex libris addendum, quod abſorberi vel intercipi facile potuit a proximo ἷξ, aptius illud paene verbo ἀναγομένων· ἅμα hic fuerit *omnino*, in allen zuſammen; ad ἅμα tamen ſolum, diceret Thuc. παρασῶν· vbi *factum* magis ſignet ἀναγομένων, cui aptior ſit *temporis* mentio, ἔως· vbi praeſerti ſequitur: ἤδη γὰρ ὀψὲ ἦν.

Ἀναγομένων] *Caſſ.* ἀναγαγομένων, ſic Cap. 53. Hoc ἀττικώτερον, nec tamen perpetuum eſt. Cap. 63. ἀντανήγοντο. Duk. [ἤδη γ. κ ὀψὲ ἦν) Schol. abeſt Aug.]

ἤδη γ καὶ) καὶ ſigna hic, ὄψε dies, *praeter alia*, quae recipere ſe cogerent illos.

C. 62. παρεξελθόντ.) *Praeter oram maritimam* in παρὰ quaerit *Abr.* probante, vt ſolet, *Gottl.* Non placet, tam putide vrgeri Praepoſitt. Vbi enim mentio orae maritimae? aut quae neceſſitas cogitanda eius? παρὰ hic eſt *ad*, vt in παρελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, vbi *prodeundi* quoque notionem habeat, in παραπίπτειν, aliis.

Στρομβιχίδης [d] δ' ἐκ τῆς Χίου, πυθόμενος, [e] κατὰ τάχος βοηθήσας ναυσὶν Ἀθηναίων τέσσαρσι καὶ [*] εἴκοσιν, ὧν καὶ στρατιῶτιδες ἦσαν, ὁπλίτας [f] ἄγουσαι, ἐπεξελθόντων τῶν Λαμψακηνῶν, μάχῃ κρατήσας, καὶ αὐτοβοεὶ Λάμψακον, ἀτείχιστον ὄσαν, ἑλών, καὶ σκεύη μὲν καὶ ἀνδράποδα ἁρπαγὴν ποιησάμενος, τὰς δὲ ἐλευθέρας πάλιν [g] κατοικίσας, ἐπ' Ἄβυδον ἦλθε. καὶ [h] ὡς ὅτε προσεχώρουν, ὅτε, προσβαλών, ἐδύνατο ἑλεῖν, ἐς τὸ [i] ἀντιπέρας τῆς Ἀβύδου ἀποπλεύσας, Σηστὸν πόλιν τῆς [k] Χερσονήσου, ἣν [l] ποτὲ οἱ Μῆδοι εἶχον, [m] καθίστατο φρούριον καὶ φυλακὴν τοῦ παντὸς Ἑλλησπόντου.

ξγ'. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ Χῖοί τε θαλασσοκράτορες μᾶλλον ἐγένοντο, καὶ οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ, καὶ ὁ Ἀσύχος, πυθόμενος τὰ περὶ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὸν Στρομβιχίδην καὶ τὰς ναῦς ἀπεληλυθότα, ἐθάρσησε. καὶ παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν Ἀσύχου ἐς Χίον, νομίζει αὐτόθεν τὰς ναῦς, καὶ ξυμπάσαις ἤδη ἐπίπλουν ποιεῖται ἐπὶ τὴν Σάμον. καὶ ὡς αὐτῷ, διὰ τὸ ἀλλήλοις ὑπόπτως ἔχειν, οὐκ ἀντανήγοντο, ἀπέπλευσε πάλιν ἐς τὴν Μίλητον. ὑπὸ † γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ ἔτι πρότερον, ἡ ἐν ταῖς Ἀθήναις δημοκρατία [n] κατελύετο. ἐπειδὴ γὰρ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον πρέσβεις παρὰ τὸν Τισσαφέρνους ἐς τὴν Σάμον ἦλθον, τά τε ἐν αὐτῷ τῷ στρατεύματι [° ἔτι] βεβαιότερον κατέλαβον, καὶ αὐτῶν τῶν Σαμίων προτρεψάντων τοὺς δυνατούς, ὥστε πειρᾶσθαι μετὰ σφῶν ὀλιγαρχηθῆναι, [p] καίπερ ἐπαναστάντας αὐτοὺς ἀλλήλοις, ἵνα μὴ [**] ὀλιγαρχῶνται. καὶ [q] ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἅμα οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τῶν Ἀθηναίων [r] κοινολογούμενοι, ἐσκέψαντο, Ἀλκιβιάδην μέν, [s] ἐπειδήπερ ὁ βούλεται, ἐᾶν· (καὶ γὰρ οὐκ ἐπιτήδειον †† αὐτὸν εἶναι ἐς ὀλιγαρχίαν ἐλθεῖν·) αὐτοὺς δὲ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν, [t] ὡς ἤδη καὶ κινδυνεύοντας, ὁρᾶν, ὅτῳ τρόπῳ μὴ [v] ἀνεθήσεται τὰ πράγματα, καὶ [x] τὰ τοῦ πολέμου ἅμα ἀντέχειν, καὶ ἐσφέρειν αὐτοὺς ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων [y] προθύμως χρήματά, καὶ ἤν τι ἄλλο δέῃ, ὡς οὐκέτι ἄλλοις, ἢ σφίσιν αὐτοῖς, ταλαιπωροῦντας.

ξδ'. [z] Παρακελευσάμενοι δὴ τοιαῦτα, τὸν μὲν Πείσανδρον εὐθὺς τότε καὶ τῶν πρέσβεων τοὺς [a] ἡμίσεας [***] ἀπέστελλον ἐπ' οἴκου, πράξοντας τάκεῖ, καὶ εἴρητο αὐτοῖς, τῶν ὑπηκόων πόλεων [b] αἷς ἂν

d Δὲ ἐκ *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *e* Κατατάχος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug. * εἴκοσι Mſq. qui et om. τῶν ante Λαμψακηνῶν. *f* Ἄγουσαι καὶ ἐπεξ. *Cam. g* Κατοικήσας *Caſſ. Gr.* Aug. *h* Ὡς omittunt *Ar. C Dan. i* Ἀντιπέραν *Ar. C.* Mox ἀντιπλεύσας, et ſupra recenti manu ἀπο *Caſſ.* ἀντιπλ. et Aug. *k* Χερρόνησον *Ar. C. Reg.* Mlqu. *l* Τότε Μῆδοι *Ar. C.* Τότε *Cl. Gr.* Τότε οἱ Μῆδοι *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. Verum ποτε legebat *Valla.* Τότε Μῆδοι *Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. Τότε οἱ Μῆδοι *Dan. Gr. m* Καθίσατο *Dan.* Καθέσατο *Baſ.* † δὲ Mſqu. *n* Κατελύτο *Marg. Ar. C. Caſſ Dan.* Aug *o* Ἔτι omittunt *Gr. Cam.* Mox προτρεψάντων *Caſſ* Aug. προτρέψαντος *Gr. p* Καίπερ ἐπαναστάντες αὐτοὶ ἀλλήλοις *Ar. C. Reg.* Καίπερ ἐπαναστάντες αὐτοῖς ἀλλ. *Caſſ.* Aug. αὐτοὺς om. Mlq Καίπερ ἐπαναστὰς αὐτὸς ἀλλ. *Gr.* ** poſt verb. ἐλεγ non diſting. Aug. *q* Ἐν deeſt *Reg. r* Scil. κοινολογούμενοι καὶ σκεπτόμενοι, i. e. τὰ πράγματα σκοπεῦντες, ἔγνωσαν ἐᾶν, vel ἐπεσκέψαντο δεῖν ἐᾶν *Ae. Port. s* Ἔπερ ὁ βούλ. *Gr.* †† αὐτῶν Aug. *t* Ὡς deeſt *Dan. v* Ἀναθήσεται, et inter verſus ἀνεθήσεται *Reg. x* Τὰ deeſt *Gr. y* Προθύμως omittit *Gr. z* Παρασκευασάμενοι *Marg. a* Ἡμίσεας *Ar. C.* itidemque paulo infra. *Dan.* Aug. vtroque loco. *** ἀπέστελλον Mſqu. et πράξαντας. *b* Αἷς ἀνίσχωσιν *Marg. Ald. Flor. Baſ.* Αἷς ἂν ἴσχωσιν *Gr.* Αἷς ἂν προσέσχωσιν, et ſupra a correctore ἀνίσχωσιν *Caſſ.* Αἷς ἀνίσχωσιν *Schol.*

C. 63. [τὰ περὶ τ. νευμ. ἐθάρσ.] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

Τά τε ἐν αὐτῷ τῷ στρατεύματι ἔτι βεβαιότερον κατέλαβον] *Valla* vertit: *ad ſuum magis arbitrium transtulerunt: Stephanus*, cuius interpretationem, verbis nonnihil mutatis, etiam *Acacius* expreſſit: *res in exercitu firmiores*, vel, *firmius ſtabilitas offendit.* Mihi *Thucydides*, ſi hoc voluiſſet dicere, potius videtur ſcripturus fuiſſe βεβαιότερα, vel βεβαιότερον ἔχοντα. Itaque, *Potum* melius percepiſſe ſententiam, arbitror, et *Thucydidem* hoc velle; Piſandrum et ceteros legatos Athenienſium, a Tiſſapherne Samum reuerſos, factionem apud exercitum confiſmaſſe, et conſpiratos arctioribus quibusdam vinculis inter ſe adſtrinxiſſe. Nam καταλαμβάνειν etiam eſt *adſtringere*, *obligare*, vt in iis, quae e *Thucydide* I, 9. et IV, 86. profert *Stephanus* in Theſ. ὅρκοις καταλαμβάνειν· et e *Plutarcho*, καταλαβόντες ἡμᾶς, quod eſt in Vita Numae pag. 122. *Ed. Steph.* Sic *Herodotus* IX, 121. Πίστι τε καταλαβόντες καὶ ὅρκιοισι. et *Lucianus* in Prometheo, pag. 174. Δὸς καὶ τὴν ἑτέραν, κατειλήφθω καὶ μάλα καὶ αὐτή. Et *Thucydides* V, 21. Ἐπειδὴ εὗρε κατειλημμένας τὰς σπονδάς, id eſt, ἰσχυρὰς, vt *Scholiaſtes.* Dvk.

Καὶ αὐτῶν τῶν Σαμίων προτρεψάντων τοὺς δυνατούς] Cap. 21. narrat, plebem Samiorum in principes conſurrexiſſe, et his partim occiſis, partim pulſis, Rempublicam tenuiſſe. Deinde Cap. 73. quum Piſander Samum veniſſet, trecentos e factione populi, a Piſandro et Athenienſibus, qui illius ſectam ſequebantur, induſtos, Rempublicam ad paucorum imperium transferre voluiſſe. Inde hic locus exponendus, et ſimul, ne oratio pendeat, poſt ὀλιγαρχῶνται pro diſtinctione maxima minor ponenda eſt. Dvk.

ὥστε πειρ.) non *conſilium* hic ſign. ὥστε, neque *efficientiam*, ſed *materiam* rei, ad quam illos adducere viderentur.

Strombichides vero, cum *hoc ex* Chio cognouiſſet, celeriter cum quatuor et viginti Athenienſium nauibus (inter quas erant etiam *naues* militares grauis armaturae milites vehentes,) ad opem *ſuis* ferendam accurrit. Cum autem Lampſacenos, qui obuiam ei prodierant, proelio ſuperaſſet, et Lampſacum nullis muris cinctam primo impetu et ſublato clamore cepiſſet, et vaſa quidem ac mancipia diripuiſſet, ſed *homines* liberos in ſuas priſtinas ſedes reſtituiſſet, Abydum petiit. Sed cum neque deditionem facerent *Abydeni*, neque *Strombichides eorum vrbem* aggreſſus expugnare poſſet, in *vlteriorem* regionem Abydo oppoſitam traiecit, et Seſtum vrbem in Cherſoneſo ſitam (quam olim Medi tenuerant) totius Helleſponti praeſidium et cuſtodiam conſtituit. Bell. Pelop an. 21. Olymp. 92. 1. U.C. Varr. 348.

63. Interea vero et Chii mare magis obtinuerunt, *eoque liberius vtebantur*, et qui Mileti erant; et Aſtyochus, cum audiſſet, proelium nauale commiſſum, et Strombichidem et naues *hoſtiles* diceſſiſſe, fiduciam animo concepit. Quamobrem Aſtyochus, cum duabus nauibus in Chium profectus, naues illinc deduxit, et iam cum tota claſſe aduerſus Samum contendit. Cum autem *hoſtes*, quod inter ſe ſuſpecti eſſent, obuiam ei non prodirent, Miletum rediit. Nam per id temporis, atque etiam prius, popularis ſtatus Athenis eſt ſublatus. Poſtquam enim Piſander, eiusque collegae, *Athenienſium* legati, a Tiſſapherne Samum redierunt, res in caſtris longe firmius obſtrinxerunt, quod vel ipſi Samii *ſuae ciuitatis viros* potentes hortarentur, vt ſecum paucorum dominatum *in vrbe* conſtituere conarentur, quamuis ipſimet *prius* alii aduerſus alios ſurrexiſſent, ne paucorum dominatu regerentur. Quinetiam Athenienſes, qui Sami erant, cum et ipſi colloquium inter ſe habuiſſent, et rem contuliſſent, ſtatuerunt, Alcibiadem quidem (quandoquidem hoc ei non eſſet cordi,) miſſum facere. Etenim *exiſtimabant*, ipſum idoneum non eſſe, qui ad paucorum dominatum veniret; ſed et ipſos, quod etiam in periculo iam verſarentur, per ſe diſpicere *oportere*, quonam modo res iſtae non remitterentur, et ſimul res bellicae ſuſtinerentur, ipſique pecuniam ex ſuis priuatis aedibus alacriter conferrent, et ſi quid aliud opus eſſet, *ſuppeditarent*, quod non amplius aliorum, quam ſua ipſorum cauſa, labores ac aerumnas perferrent. Apr. affecto. A die Febr. 28.

64. Cum igitur his *verbis ſe mutuo* adhortati fuiſſent, tunc ſtatim Piſandrum et dimidiam legatorum partem domum dimiſerunt ad res ibi transigendas (ipſis autem negotium datum fuerat, vt in

Τὰ περὶ τὴν ναυμαχίαν] τὴν γενομένην ὀλονότι περὶ τὴν Χίον. Ἐθάρσησεν] ἦγεν, ἀγαθὰς ἔσχεν ἐλπίδας. Καίπερ ἐκπαυσάντας αὐτὰς] καίπερ ἐκπαυσάντων αὐτοῖς τοῖς ὀλιγαρχικοῖς τῶν δημοκρατούντων ὑπὲρ τοῦ μὴ ὀλιγαρχεῖσθαι. Πράξοντας τάκεῖ] ἦγεν, κατασήσοντας τὰ ἐν Ἀθήναις. Καὶ εἴρητο αὐτοῖς] προσετέτακτο. Αἷς ἀνίσχωσιν] ἀντὶ τοῦ προσορμίσωνται.

ἐσκέψ.) *optimum duxerunt.* Duplicem habet Metonymiam, immo eandem et vnam bis, per Metalepſin: 1) *conſiderandi* pro *iudicio*, 2) iudicii pro conſilio et decreto. V. Perizon. ad Sanct. Min. L. 4. de V. *Cerno.*

ἀνεθήσ.) Heſychii gloſſa ἀνεθήσεται, λυπηθήσεται, nullo modo pertinet ad h. l. quod putat tamen *Abr.* Aut ἀνιαθήσεται leg. ibi pro ἀνεθήσ. vtut elementorum ordine aduertante; id quod repoſiturus ibi, a *Sopingio* occupatum offendi; aut pro λυπηθήσ. leg. λυθήσεται· ita et literarum ordo ſeruetur, et ad Noſtri h. l. referri poſſit Gloſſa. Nam et per ſe faliſſimum eſt atque ineptum, ἀνιέναι dici ſignificare λυπεῖν.

C. 64. Ἡμίσεας] Ita hic et paullo poſt reſtituimus. Vid. Var. Lect. *Hudſoni*, ante ἡμίσεις· ſed illud Atticorum; neque aliter in ſuo codice exſtitiſſe, ait *Thom Magiſter.* v. Noſtrum IV, 16. *Demoſthenes, Ariſtot. Plato, Xenoph.* eadem forma locuti ſunt. Wass. *Thomas* dicit, hoc nomen in accuſatiuo plurali tam maſc. quam fem. gen. vtraque forma efferri, et ex hoc loco adfert τῶν πρέσβεων τὰς ἡμίσεις, e Cap. 8. τὰς ἡμίσεας τῶν νεῶν. Addit tamen: κάλλιον δὲ τὸ ἀσυναίρετον. Sed rurſus *Thucydides* IV, 42. τὰς ἡμίσεις αὐτῶν. Dvk.

[πράξοντ. / κ. εἴρ. / αἷς ἂν προσίσχ.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

αἷς ἂν προσίσχ.) ἂν ἴσχευσι legenti ſenſus fuerit, non ſpernendus ille quidem: *quibuscunque poſſint.* Datiu. ταῖς πόλεσιν eſt pro ἐν, *apud.*

προσίσχωσιν, ὀλιγαρχίαν καθιστάναι· τὰς [c] δ' ἡμίσεας ἐς τἄλλα [d] τὰ ὑπήκοα χωρία ἄλλας ἄλλῃ διέπεμπον. καὶ [e] Διοτρέφην, ὄντα περὶ Χίον, [f] ἠρημένον δὲ ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης ἄρχειν, ἀπέστελλον ἐπὶ τὴν ἀρχήν. καὶ ἀφικόμενος ἐς τὴν [g] Θάσον, τὸν δῆμον κατέλυσε. καὶ [h] ἀπελθόντος αὐτῷ, οἱ Θάσιοι δευτέρῳ μηνὶ μάλιστα τὴν πόλιν ἐτείχιζον, ὡς τῆς μὲν [i μετ'] Ἀθηναίων ἀριστοκρατίας ἀδὲν ἔτι προσδεόμενοι, τὴν δὲ [k] ἀπὸ Λακεδαιμονίων ἐλευθερίαν [l] ὅσαι ἡμέραι προσδεχόμενοι. καὶ γὰρ [m] καὶ φυγὴ αὐτῶν ἔξω ἦν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων παρὰ τοῖς Πελοποννησίοις· [n] καὶ αὕτη μετὰ τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιτηδείων [o] κατὰ κράτος ἔπρασσε, [p] ναῦς τε κομίσαι, καὶ τὴν Θάσον [q] ἀποσῆσαι. ξυνέβη ἔν αὐτοῖς μάλιστα, ἃ ἐβούλοντο, τὴν πόλιν τε ἀκινδύνως ὀρθοῦσθαι, καὶ τὸν ἐναντιωσόμενον δῆμον καταλελύσθαι. περὶ μὲν ἔν τὴν Θάσον τἀναντία τοῖς τὴν ὀλιγαρχίαν καθιστᾶσι τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο, δοκεῖ δέ μοι, καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῶν ὑπηκόων. σωφροσύνην γὰρ λαβοῦσαι αἱ πόλεις, καὶ ἄδειαν τῶν πρασσομένων, ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν [r] ἀντικρυς ἐλευθερίαν, [s] τὴν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὕπουλον [t] εὐνομίαν ἀ προτιμήσαντες.

ξε'. Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Πείσανδρον, παραπλέοντές [t] τε, ὥσπερ ἐδέδοκτο, τὸν δήμους ἐν ταῖς πόλεσι κατέλυον, καὶ ἅμα ἔσιν ἀφ' ὧν χωρίων καὶ ὁπλίτας † ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυμμάχους, ἦλθον ἐς τὰς Ἀθήνας. καὶ καταλαμβάνουσι τὰ πλεῖστα τοῖς ἑταίροις προειργασμένα. καὶ γὰρ Ἀνδροκλέα τέ τινα, τῷ δήμῳ μάλιστα προσεῶτα, [v] ξυστάντες τινὲς τῶν νεωτέρων, κρύφα ἀποκτείνυσιν, [x] ὥσπερ καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην [y] ἐχθήκισα ἐξήλασε· καὶ αὐτὸν [z] κατ' ἀμφότερα, τῆς τε δημαγωγίας ἕνεκα, καὶ οἰόμενοι τῷ Ἀλκιβιάδῃ, ὡς κατιόντι, καὶ τὸν [a] Τισσαφέρνην φίλον ποιήσοντι, χαριεῖσθαι, μᾶλλόν τι διέφθειραν.

c Δὲ ἡμίσεις *Gr.* *d* Τὰ deest *Dan.* *e* Διοτρεφῆ *Ar. C. Reg. Dan.* Διοτρεφῆν *Caff.* Aug. Mſqu. qui et καὶ ante ἄλλους. *f* Εἰρημένον *Caff. Gr.* Aug. *g* Θάσσον *Caff.* et paulo poſt bis, vbi etiam ſemel ita *Cam.* Θᾶσσον Aug. vtrobique. *h* Ἐπελθόντος *C.* *i* Μετὰ τῶν Ἀθηναίων *Reg.* Mſqu. *k* Ἀπὸ τῶν Λακεδ. *Reg.* *l* Ὁσήμεραι *Cl. Caſſ.* et deinde adſcripto fecundo accentu in penult. ὁσήμεραι. Ὁσήμεραι etiam manu recenti inter verſus *Reg.* ὁσημέραι Aug. et Mſqu. *m* Καὶ omittunt *Ar. C. Dan.* Mſqu. *n* Καὶ αὐτὴ *Gr.* *o* Κατακράτος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *p* τάς τε ναῦς Mſqu. *q* Ἀποσῆναι *Gr.* *r* Ἀντικρὺς *Gr.* *s* Τὴν ὑπὸ τῶν omittit *Gr.* *t* Αὐτονομίαν *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *t* Τε deest *Dan.* † ἔχοντας σφ. αὐτοὺς Aug. mox ἑτέροις Mſqu. pro ἑταίρ. *v* Ξυστάντες *Gr.* Sic aliquanto inferius ξυνλέξαντες, ξυνγράψαντες, ξυνγραφεῖς, ξυνκαταλύσας, ξυνκατέγνκε. *x* Ὥσπερ *Cl.* Ὅπερ *Gr* Ὅσπερ *Reg. Caſſ.* Aug. *y* Ὠχήκιτα *Ar. Ald. Flor. Baſ. Gr.* Aug. Tum ἐξέλασε Mſqu. *z* Κατὰ ἀμφότερα *Caſſ.* Aug. καὶ ἀ ἀμφότ. Mſqu, id. mox ἀνάλωσαν. *a* Τισσαφέρνη *Caſſ. Gr.* Aug.

Προσίσχωσιν] Non eſt cauſa, cur ab hac lectione, quam omnes fere *Mſſ.* exhibent, recedatur. *Thucydides* IV, 30. Διὰ τὴν ξυνοχωρίαν τοῖς ἐσχάτοις τῆς νήσου προσίσχοντας. Et ſic etiam alii. Dvk.

[ὀλιγαρχ. καθιστ.) Schol. abeſt Aug.]

Διοτρέφην) Aut Διοτρεφῆ, aut Διοτρεφῆν, ſcribi, poſtulare videtur (illud magis,) Analogia, vt in Διοκτῆς, εὐτρεκτῆς, εὐτρεκτῆς, aliis innumeris, quorum nulli, ita effecto, penultimam acuat accentus. Idem nomen occurrit 3. Ep. Ioh. vſ. 9. ſimiliter oxytonum. Hom. Il. 1, 176. διοτρεφέων βασιλήων. (Ne Διοτρεφῆν quidem latis recte feceris, quia non eſt, vt Ἡρακλῆς, contractum.)

καὶ ἀφικόμ.) καὶ pro οὗτος.

Θάσον] *Caſſ.* Θάσσον. Sic etiam *Stephanus*, *Plinius* et *Polybius*, vt adnotat *Cellarius*. Sed *Holſtenius* ad Stephanum auctoritate nummorum veterum, vbique Θάσος legendum, contendit. Dvk.

Καὶ γὰρ καὶ — Πελοποννησίοις] *T. Magiſter* in φυγή. *Cl.* ὁσημέραι, ſupra: atque ita legit *Th. Magiſter*; ſed nec alteram ſcripturam improbat. Wass. *Thomas* ita: ὅσαι ἡμέραι, καὶ ὁσημέραι λέγε. ὅσαι δὲ ὧραι μόνον. Dvk.

φυγὴ αὐτῶν ἔξω, rel.) Si non ſit παρὰ τοῖς Πελοποννησίοις, ſed παρὰ τοὺς Πελοποννησίους· in priori membro, φυγὴ ἦν, ſimpliciter intellexerim: *fuga fiebat* ad Peloponneſios. Nam in altero membro, καὶ αὕτη — ἔπρασσε, dubium non eſt, quin φυγὴ ſit pro φυγάδες· vt in N. T. ἐκλογὴ, περιτομὴ, pro ἐκλεκτοὶ, περιτετμημένοι. Ita Cic. ad Qu. Fr. 1, 1, 4. init. *apparitionibus*, *conuictionibus*, pro apparitoribus, conuictoribus; Italis quoque *la ſeruitù*, pro, *li ſerui*; et *Noſtris*, Bedienung, Freundſchaft, Bürgerſchaft, Regierung, Abſtracta pro Concretis. Sed et alia Metonymia ſubeſt τῷ φυγὴ, i. e. φυγάδες, ὑπὸ Ἀθηναίων, *fugientes ab* Athenienſibus, i. e. *pulſi*, in fugam acti: Conſequ. pro Antec. vt θανεῖν ὑπό τινος, *mori ab aliquo*, p. interfici. Quare non ſimilia plane ſunt, quae affert *Abr.* (cui in not. ad h. l. extr. excidit, *huius ſyneſis exempla*, pro *ſyneſeos*,) exempla caſum Verbi regentium; quippe, nec φεύγειν iunctum habet ὑπό.

[κ. αὕτη
[ναῦς τε} Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

ξυνέβη) non bene Portus, *accidit*, vbi additur, ἃ ἐβούλοντο· debebat, *contigit*.

Τἀναντία τοῖς etc.] Sic vertit *Steph.* contra votum eorum, qui Oligarchiam Athenienſium conſtituebant, etc. atque genitiuum τῶν Ἀθηναίων te ideo iunxiſſe cum accuſ. ὀλιγαρχίαν, quod paulo ante dixerit *Thucyd.* τῶν Ἀθηναίων ἀριστοκρατίας. Alioqui poteſt etiam eſſe genitiuus partitionis, vt dicatur τοῖς τῶν Ἀθηναίων. Hvds.

[σωφροσ. λαβ.) In Schol. Aug. abſ. verba αἱ πόλεις· pro ἐπὶ τὴν ἀντικρ. eſt ὑπὸ τ. ἄντ. Verba extr. inde ab ἄλλως, et porro abſ.]

ubditorum ciuitatibus, ad quas appellerent, paucorum dominatum conſtituerent,) alteram vero dimidiam *legatorum* partem in alia ſubditorum oppida, alium alio dimiſerunt. Et Diotrephem, qui circa Chium agebat, qui delectus fuerat, vt Thraciam gubernaret, ad *ſuum* magiſtratum *gerendum* miſerunt. Hic autem Thaſum profectus, ſtatum popularem ſuſtulit. Poſt eius autem diſceſſum, altero fere menſe Thaſii vrbem muris cingere coeperunt, quaſi nequaquam iam indigerent optimatum ſtatu, qui apud Athenienſes eſſet, ſed quotidie libertatem a Lacedaemoniis exſpectarent. Nam eorum etiam exſules, ab Athenienſibus *ex vrbe* pulſi, foris apud Lacedaemonios erant, atque iſti cum neceſſariis, qui in vrbe erant, totis viribus operam dabant, vt et naues *illuc Lacedaemone* adducerent, et Thaſum ad defectionem impellerent. Ipſis igitur accidit, quod maxime cupiebant, vt et ſine periculo ciuitas rem feliciter gereret, et popularis ſtatus tolleretur, qui aduerſaturus fuiſſet. In Thaſo igitur res cecidit contra vota illorum Athenienſium, qui paucorum dominatum conſtituere volebant. Quin etiam et apud multos alios, qui *Athenienſium* imperio parebant, *idem accidiſſe* mihi videtur. Ciuitates enim, attentiores ad rem ſuam factae, et excuſſo metu rerum, quas gerendas ſuscipiebant, ad apertam *certamque* libertatem progreſſae ſunt, illam *ſpecioſam ac* fallacem reipublicae recte adminiſtrandae formam, ab Athenienſibus *propoſitam*, *certae libertati* non anteponentes. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 3. U. C. Varr. 344. Martio.

65. At Piſander et eius collegae, dum praeterueherentur, quemadmodum ſtatutum fuerat, ex vrbibus, *quas adibant*, ſtatum popularem tollebant; quinetiam cum ex nonnullis vrbibus grauis armaturae milites ſibi ſocios adiunxiſſent, quos ſecum ducebant, Athenas reuerterunt: et pleraque a *ſuis* ſodalibus ante *ſuum reditum iam* confecta deprehenderunt. Etenim Androclem quemdam, acerrimum ſtatus popularis propugnatorem, qui etiam inter primos exſtiterat auctor Alcibiadis expellendi, quidam ex iunioribus, conſpiratione facta, clam interfecerunt. Ipſum autem duabus de cauſis interfecerunt, tum quod populum ſuis concionibus ductaret, tum etiam, idque multo magis, quod eum Alcibiadi, tanquam reuerſuro et Tiſſaphernis amicitiam conciliaturo, gratificaturum exiſtimarent. Ant. Febr. 26.

Ὀλιγαρχίαν καθιστάναι] ἦγεν νομοθετεῖν. Καὶ γὰρ καὶ φυγὴ αὐτῶν ἔξω ἦν] καὶ γὰρ φυγάδες αὐτῶν ἦσαν παρὰ Πελοποννησίοις, πεφευγότες ὑπὸ Ἀθηναίων. Καὶ αὖτη] ἦγεν, αὗται οἱ φυγάδες. Ναῦς τε κομίσαι] εἰς τὴν Λακεδαίμονα δηλονότι. Σωφροσύνην γὰρ λαβοῦσαι αἱ πόλεις] εὐβουλότεραι γὰρ γενέμεναι αἱ πόλεις, ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρυς ἐλευθερίαν, τῆς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὑπάλλ. εὐνομίας ἀξίων φροντίσαντες. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ προτιμήσαντες. Ἄλλως, ἃ προτιμήσαντες, ἃ προτιμοτέραν ἐχόντες.

Σωφροσύνην — προτιμήσαντες] *D. Hal.* p. 135. vbi τῆς ἀπὸ τῶν A. ὑπάλλ. εὐνομίας, minus recte: *αὐτονομίαν*, quomodo alibi noſter. *Demoſth.* Philip. I. *αὐτονομούμενα καὶ ἐλεύθερα.* Noſter VIII, 91. ναῦς καὶ τὰ τείχη ἔχοντες ΑΥΤΟΝΟΜΕΙΣΘΑΙ. Habes illud alterum apud *Iſocr.* et *Ariſtotelem*, et huic etiam loco melius conuenit. Confer II, 37. VIII, 97. VI, 89. Τὴν ὑπὸ τῶν in *Gr.* perperam deſunt. Wass. Ita I, 91. init. ὕψος λαμβάνει τὸ τεῖχος, i. e. ὑψηλόν, ὑψηλότερον ἐγεγένητο· (vbi male Portus, *ſublimiores fieri*; quod *de muro* non dicatur.) Ita et hic, σωφρ. λαβ. ſign. σωφρονέστεραι γενόμεναι. Forte non inepte contulerim Hor. Carm. 3, 30, 14. *Sume ſuperbiam*, i. e. incipe ſuperbire. (Rurſus temporum caſuumque ſimilitudo quem non aduerterit?)

Προτιμήσαντες] In hoc *Thucydidem* a communi conſuetudine loquendi recedere, ſcribit *Dionyſius Halic.* quod dicit αἱ πόλεις προτιμήσαντες, pro προτιμήσασαι. Multa ſunt huiusmodi in *Thucydide*; ſed non ſolum in hoc, verum etiam in aliis ſcriptoribus: quod et Latini imitantur in collectiuis. Dvk.

C. 65. μάλ. προεστ.) Vertere poſſis: *qui tum maxime* (eben damals,) populo praeſideret: ἐπιστάτης ἐν τῷ δήμῳ Xen. M. S. I, 1, 18. Sic adhiberi μάλιστα poteſt, vt Lat. *dum maxime.* Sed non improbandum, προεστῶτα intelligi *vindicem*, curatorem, populi iura et commoda curantem. Rom. 16, 2. προστάτις καλῶν ἔργων, quae benigne factis operam daret. [Sed ibi eſt προστάτις πολλῶν, ſcil. ἀνθρώπων, non καλῶν ἔργων. Humani quid paſſus eſt b. Editor.] Alibi Paullo, ἔργων ἀγαθῶν προστατεύοντας, *operam dantes.* Sed priorem interpretationem firmat, quod ſequ. τῆς δημαγωγίας ἕνεκα.

ἀποκτείνυσιν) et hoc, et infra διέφθειραν, pro plusqu. poſitum; quia dixit, τοῖς ἑταίροις προειργασμένα, a ſociis iam occupata; quorum exemplum afferens, *ante* illorum aduentum hoc factum, innuat.

Ὥσπερ] Ita *Edit. Baſ.* et fortaſſis etiam aliae vetuſtiores. Praefero ὅσπερ cum *Steph.* 2. *Port. Cl. Reg.* et *Caſſ.* Et ſic emendauerat neſcio quis in *Baſil.* Dvk.

καὶ ἄλλως τινὰς ἀνεπιτηδείως τῷ αὐτῷ τρόπῳ κρύφα ἀνάλωσαν. λόγος τε ἐκ τοῦ φανεροῦ [b] προσέργαστο αὐτοῖς, ὡς ὅτε [c] μισθοφορητέον εἴη ἄλλως, ἢ τοὺς στρατευομένους, [d] ὅτε μεθεκτέον τῶν πραγμάτων πλείοσιν, ἢ πεντακισχιλίοις, καὶ τούτοις, οἳ ἂν μάλιστα [e] τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν ὠφελεῖν οἷοί τε ὦσιν.

ξς'. [f] Ἦν δὲ τοῦτο [g] εὑρεπὲς πρὸς τοὺς πλείους· ἐπεὶ [h] ἔξειν γε τὴν πόλιν, [i] οἵπερ καὶ μεθιστάναι ἔμελλον. δῆμος μέντοι ὅμως ἔτι καὶ [j] βουλὴ ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγετο. [k] ἐβούλευον δὲ [l] ὁδὲν, ὅ, τι μὴ τοῖς ξυνεσῶσι δοκεῖν· ἀλλὰ καὶ οἱ λέγοντες ἐκ τούτων ἦσαν, καὶ τὰ ῥηθησόμενα πρότερον αὐτοῖς προὐσκέπτετο. ἀντέλεγέ τε οὐδεὶς ἔτι τῶν ἄλλων, δεδιὼς [m] καὶ ὁρῶν πολὺ τὸ ξυνεσηκός· εἰ δέ τις καὶ ἀντείποι, εὐθὺς ἐκ τρόπου τινὸς ἐπιτηδείου ἐτεθνήκει. καὶ τῶν δρασάντων οὔτε ζήτησις, [n] ἔτ', εἰ [o] ὑπωπτεύοντο, δικαίωσις ἐγίγνετο· ἀλλ' ἡσυχίαν εἶχεν ὁ δῆμος, καὶ κατάπληξιν τοιαύτην, ὥστε κέρδος, ὁ μὴ πάσχων τι βίαιον, [p] εἰ καὶ σιγῇ, ἐνόμιζε. καὶ, τὸ ξυνεσηκὸς πολὺ πλέον ἡγούμενοι εἶναι,

[b] Προσείργαστο *Marg. Caſſ.* Aug. [c] Id eſt: ὡς ὅτε δέοι ἄλλως, ἢ τοὺς στρατευομένους, *μισθοφορεῖν*, ſcil. μισθὸν παρὰ τῆς πόλεως λαμβάνειν. Vel, ὡς ὅτε δέοι ἄλλως, ἢ τοὺς στρατευομένους, ὑπὸ τῆς πόλεως μισθοδοτεῖσθαι. Sunt tamen, qui *μισθοφορεῖν* pro μισθοδοτεῖν accipiunt: quod improbare non auſim: nam infra *μισθὸν φέρειν* pro μισθὸν διδόναι vſurpatur. *Ae. Port.* [d] Id eſt: καὶ ὡς ὅτε δέοι πλείους ἢ πεντακισχιλίους τῆς διοικήσεως τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων μετέχειν. *Ae. Port.* [e] Τοῖς χρήμασιν καὶ σώμασιν *Gr.* μάλιστα καὶ τοῖς χρήμασι Mſqu. [f] Ἀπρεπὲς *Gr.* [g] Εὐ. καὶ ἐξῆν *Caſſ.* in marg. ἐξῆν γε Aug. [h] Οἵπερ καθιστάναι *Ar. C. Dan. Reg.* In quo tamen deinde ſuperſcriptum erat μεθ. [i] Βουλὴ ἡ ἀπὸ τοῦ κυάμου, etc. *Ar. C. Cl.* Βουλὴ ἀπὸ *Gr.* Βουλὴ ἡ ἀπὸ *Caſſ.* Aug. et a recenti correctore *Reg.* antea ὅμως ἐστὶ Aug. [k] Id eſt: περὶ ὁδενὸς πράγματος ἐβούλευον, vel, ὁδὲν πρᾶγμα βουλεύοντες ἐκύρων. *Ae. Port.* Ἐβουλεύοντο *Caſſ.* Aug. [l] Μηδὲν *Gr.* deeſt *Caſſ.* [m] Καὶ omittit *Gr.* [n] Οὔτε *Ar. C. Reg.* [o] Ὑποπτεύοντο *Marg. Ar. C.* Ὑποπτεύοντο *Ald. Flor. Baſ. Gr. Caſſ.* ſed in hoc eadem manu emendatum ὑποπτεύοιντο. Ὑποπτεύοιντο *Reg.* Aug. [p] Εἰ deeſt *Gr.* Tum σιγῶν Aug. Mſq.

[ἄλλ. τιν.) Schol. abeſt Aug.]

Ἀνάλωσαν] Vide ad III, 81. Dvk.

[λόγ. τε) Schol. Aug. d. φησίν.]

ἐκ τοῦ φανεροῦ) *in ſpeciem*, qua regerent atque praetexerent vera conſilia atque intima. C. 66. init. expl. εὐπρεπές.

Μισθοφορητέον] *Portus*, ſententiam illorum, qui μισθοφορεῖν hic exponunt *mercedem dare*, putat, ex iis confirmari, quae Cap. 97. leguntur: καὶ μισθὸν μηδένα φέρειν μηδεμιᾷ ἀρχῇ. Sed in his verbis nihil eſt, vnde adpareat, μισθὸν φέρειν ibi potius eſſe *mercedem dare*, quam *accipere*, quae eſt vſitata huius phraſeos ſignificatio. *Acacius* recte cenſet, hoc pertinere ad mercedem, quam Magiſtratus, Senatus, iudices, et populus Athenis e iudiciis, concionibus, et aliis, quae publice agebantur, ferebant: de quibus *Ariſtoteles* VI. Politicor. 2. et *Sigonius* II de Republ. Athen. 3. Infra Cap. 6. Μήτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἔτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου, μήτε μισθοφορεῖν. et Cap. 69. de Senatoribus ἀπὸ τοῦ κυάμου· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐξιέναι λαβόντι τὸν μισθόν. Dvk. ἄλλως pro ἄλλοις· vti mox, μεθεκτέον πλείοσιν. Quid enim eſt, μισθοφορητ. εἶναι, niſi, μισθοφορεῖν δέοι; poſt δεῖ autem Acculat. redditur. Vnde, φιλητέον τὸν Θεὸν, i. e. φιλεῖν δεῖ τ. Θ. Lucret. *Multa — cum ſit agendum*, pro, cum multa ſint agenda; quia *agendum ſit* idem eſt, quod *oporteat*, opus ſit.

ἢ τοὺς στρατευ.) Quibus ergo aliis ne daretur? Aut quibus datum antea ſtipendium erat? Nempe iis, qui non vere militarent, ſcripti tantum eſſent, ſed domi manerent, operam bello nullam nauarent; nomine magis milites, quam re.

C. 66. [εὐπρεπ.) Schol. abeſt Aug.]

ἔξειν γε τὴν πόλιν.) ſcil. ἐνόμιζον, ἤλπιζον. Hor. Carm. 3, 16, 7. *Riſiſſent*; *fore enim tutum iter et patens*, ſcil. *putantes*, ſperantes. Sed enim vereor, vt per γὰρ ſatis cohaereant iſtae duae ſententiae: εὐπρεπὲς ἦν, commendabilem ſpeciem habebat iſta rogatio, apud quos ergo? πρὸς τοὺς πολλούς, ad populum, quem diſſolutum tamen irent. Quomodo ergo placebat populo, et cur placebat? Quia (ſic) ſumma rerum futura eſſet penes illos, qui commutatum irent ciuitatis ſtatum, nempe democratiam. Quid ergo? Hoccine vt populo placeret? Hoccine vt εὐπρεπὲς ad populum eſſet? Aut hoccine eminebat in illa rogatione, qua obuelare niterentur verum conſilium? Paene eſt, vt intellexiſſe videantur difficultatem, qui ſcripſerint ἐξῆν γε, aut καὶ ἐξῆν. Quamquam nihil ſane expediant, quia verbum deeſt, quod ab ἐξῆν pendeat. Maneat ergo ἔξειν, intellecto, vt dixi, ἤλπιζον, dum ſimul cogites, οὕτω, τοιῷδε τῷ τρόπῳ· vt ſit integra ſententia: ſpecioſa ad multitudinem oratio, libenter hoc acceptura; qua probata atque accepta, *viderent*, ac ſperarent, ſeſe effecturos, quae cogitarent; *ſic enim*, nempe acceptа illa rogatione, propter τὸ εὐπρεπὲς, rempubl. in poteſtate eorum fore, qui mutatum eam irent. Nempe in εὐπρεπὲς latet conditio libenter *accipiendi*, in ἐπεὶ ἔξειν ratio et opportunitas efficiendi *deinde*, quae vellent ita, vt aperte aut directo non promerent. Neque abſonum fuerit, aut nil expedierit, in Parentheſi accepiſſe verba inde ab ἦν δὲ ad τοὺς πλείους, vt verba, ἐπεὶ ἔξειν, referantur ad ſuperiora, C. 65. extr. λόγος τε προσείργαστο αὐτοῖς, et ad vniuerſam rogationem, cuius ea vis foret, ἔξειν γε τ. πόλιν, vtut directo non pereretur. Nam, quod nouum hic caput incipiat, cuius initio congruere non videatur Parentheſis, id neminem moverit, cum a Thuc. ipſo non ſint diſtincta capita, neque ab his ipſis verbis, etiam ſine Parentheſi, commode ſatis incipiat nouum caput. Ceterum ad intelligentiam totius loci, iam inde a c. 65. et cauſſam vehementer attinet, diſtingui ὀλιγαρχίαν et ἀριστοκρατίαν. γε autem ad ἔξειν ſign. *vtique*, *certo*, quouis modo. Nec *ſiquidem* verteret Portus τὸ ἐπεὶ, ſed *quandoquidem*, *quia*.

Βουλὴ ἀπὸ τοῦ κυάμου] Vide *Gataker.* de Vſu ſortium pag 6. Hvds. Βουλὴ ἡ ἀπὸ τοῦ κυάμου *Cl.* et alii, non male Wass. Infra Cap. 69. Ἐτέθησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευταῖς. Non ſolum hic Senatus, ſed etiam alii Magiſtratus, ſorte creabantur. Vid. *Meurſius* de Archontib. Athen. I, 9 *Petitum* in Leges Attic. pag. 219. et *Menagium* ad Diogen. Laërt.

Aliosque nonnullos, *ad paucorum dominatum* non aptos, eodem modo clam sustulerunt. Et orationem praemeditati fuerant, quam propalam habebant, stipendium non esse dandum vllis aliis, nisi iis, qui militarent, nec plures, quam quinque hominum millia, ad reipublicae administrationem admittendos esse, eosque, qui et pecuniis et corporibus *rempublicam* maxime iuuare possent. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92 3. U. C. Varr. 341.

66. Haec autem res apud plerosque speciosum praetextum habebat; siquidem, qui *reipublicae statum* erant immutaturi, iidem ciuitatis administrationem erant habituri. Veruntamen et populus et * Senatus adhuc de more *cum fabis ad ferenda suffragia* congregabatur. Sed nihil consultando statuebant, quod non coniuratis placeret. Quinetiam illi, qui concionabantur, erant ex horum *coniuratorum* numero, et quae dicenda erant, prius, *quam apud populum efferrentur*, ab ipsis perpendebantur: nec aliorum vllus amplius contradicebat, quod magnum coniuratorum numerum metueret ac videret. Quod si quis contradixisset, confestim aliquo idoneo modo necabatur: neque de percussoribus inquirebatur, neque, si suspecti erant, supplicium sumebatur. Sed populus quiescebat, adeoque perterrefactus erat, vt, si quis esset, cui nulla vis afferretur, is in lucro poneret, etiam si taceret. Cum autem longe maiorem con-

* *Senatus ex faba congreg.* ad verbum. Habes enim paulo post τοῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευταῖς. *Steph.* Vel, *Senatus a faba, etc.* Hic Senatus quingentorum fuit virorum: sic dictus, quod fabas ad sortes adhibuerunt; ita, vt, cui alba obtigisset, is honoris beneficium a forte acciperet, cui nigra, repulsam. De sortiendi ratione plura vide apud *Sigonium* de Rep. Athen. l. 2. c. 3. HVDS.

Καὶ ἄλλως τινὰς ἀνεπιτηδείως] τῇ ὀλιγαρχίᾳ δηλονότι. Λόγος τε ἐκ τοῦ φανεροῦ προσίεργασο αὐτοῖς] λόγος τε ἐν τῷ φανερῷ (φησὶ) ἐκ παρασκευῆς ἐλέγετο. Εὐπρεπὲς πρὸς τοὺς πλείους] πιθανὸν πρὸς τοὺς πολλούς. Ἀλλὰ καὶ οἱ λέγοντες ἐκ τούτων ἦσαν] ἦγον, οἱ δημηγοροῦντες, ἦσαν ἐκ τῶν καταλυσάντων τὴν δημοκρατίαν. Ἐπιτηδείως] εὐπροσώπως, ἐσκεμμένως. Δικαίωσις ἐγίγνετο] ἀντὶ τοῦ κολάσεις. ἢ, εἰς δίκην ἀπαγωγή, ἤτοι κρίσις. Κέρδος δ' μὴ πάσχων τι βίαιον] ὃ μηδὲν (φησὶ) πάσχων κέρδος ἡγεῖτο τὸ μηδὲν πάσχειν. Καὶ τὸ ξυνεσηκὸς πολὺ πλέον ἡγούμενοι] καὶ, τοὺς συνεσηκότας κατὰ τοῦ δήμου πλείονας νομίζοντες εἶναι, ἢπερ ὅσοι ἦσαν, τεταπείνωντο ταῖς γνώμαις.

VIII, 34. Add. *Xenophontem* I. Ἀπομνημον. pag. 712. *Aristophanem* Auib. v. 1023. et *Scholiastem* Demosthenis ad Timocratem pag. 470. DVK.

ἀπὸ κυάμου) non *cum* fabis, vt Pore. vertit, verum *a faba, per* fabas; κυαμευτὸς, vt est apud Xen. M. S. 1, 2, 9. Sed enim δῆμος quoque, sicut βουλὴ, ἀπὸ κυάμου, per fabarum suffragia, κατελέγετο: neupe, vt non omnes viritim suffragia inirent, verum ex vniuerso populo (aus der Maſſe) constituerentur per prima suffragia, (Primaire Verſammlungen, Urverſamml.) qui suffragia ferrent reliquorum nomine, *euocati*, Repräſentanten; vel, vt in Anglia, Parlamentsglieder. cf. c. 72. init. et Schol. ad vv. καίτοι οὐ πάντ. Nec tamen, etiam ad δῆμον trahi, opus est, ἀπὸ κυάμου: saris fuerit, ὁ δῆμος ξυνελέγετο: si praesertim post βουλὴ exciderit ἡ.

[ἀλλὰ καὶ) Schol d Aug.]

οἱ λέγοντες) oratores, οἱ ῥήτορες, ad populum prodituri et verba facturi.

προὐσκέπτετο) obs. passiue hic adhiberi Medium σκέπτομαι: nili leg προὐσκέπτοντο, nempe οἱ ξυνεστῶτες: sed non fauent Libri. nec vero potest, quia cohaeret cum αὐτοῖς: quodsi sit, τὰ ῥηθησόμ αὐτοῖς, *ea bis*, a dicturis ad populum: tum locus fuerit coniecturae. In Aoristo autem, vt in ἐλογίσθη, ἐψηφίσθη, passiue Media adhibentur. Ita mox ἐσκεμμένου in Schol ad ἐπιτηδείου, quod et ipsum Passiue, licet, interpretere. Quodsi legeris προὐσκεπτο, plusqpf., habueris Passiuam notionem.

δεδ κ ὁρ.) i. e. δεδιότως, μετὰ φόβου. ὁρῶν. Ita aliquo loc Plus, χαίρων καὶ βλέπων τὴν τάξιν ὑμῶν, i. e. μετὰ χαρᾶς βλέπων· aut, per hysteron proteron, vel Synchysin, pro βλέπων τὴν τάξιν ὑμῶν, καὶ χαίρων· (ἐπ' αὐτῇ·) vt 1. Petr. 1, 8. εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες, πιστεύοντες δὲ, i. e. ὃν μὴ ὁρ. πιστ. δὲ εἰς αὐτόν· vel pro: εἰς ὃν πιστ. (καίπερ) μὴ ὁρ. (αὐτόν·) ita et hic, δεδιὼς καὶ ὁρῶν, pro ὁρ. καὶ δεδ. vel, δεδιώς, (quod et simpliciter per se acceperis, *timore plenus*, tardatus,) ὁρῶν διὰ τὸ ὁρᾶν, vel ἐν τῷ ὁρ. τὸ ξυνεστ. πολύ. cf. Phil. Thuc. P. p. 214. med. lit. b.) Neque absimili Synchysi Paulus idem, velut alter Thucydides, Ebr. 11, 27. τὸν ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρησε, pro, ἐκαρτ. (quod non regit Accusat. sed Neutrum est,) ὡς ὁρῶν τ. ἀόρ.

[ἐπιτηδ.) Schol. Aug. ita scr. ἀντὶ τοῦ εὐπροσωποτέρου.] Nec sane video, qui ἐσκεμμένος significare possit ἐπιτήδειον.)

[δικαίωσ.) In. Schol. Aug. d. ἤτοι κρίσις.]

Δικαίωσις] Agnoscit *Suidas* et *Harpocrat.* et cum *Schol.* exponit; vnde apud *Hesych.* δικαιῶν, μασιγῶν. ita *Dio Cassius* apud *Etymologum.* Vocem damnat vt poeticam, neque ab ea se abstinuit *Dion. Halicarn.* habes apud *Plutarch.* de def. Orac. δικαιώσεις ὑπὸ θεῶ. adde *Aelian.* V. H. XIV, 7. denique ἐδικαιώθησαν, interprete in VII. Verr. *Cicerone*, supplicio affecti sunt. WASS. Conter *Valesium* ad Harpocrationem, et, quem ibi laudat, *Leopardum* V. Emendation. 9. *Gatakerum* de Stilo Noui Instrum. Cap. VIII. et *Interpretes* Ciceronis ad Lib. V. in Verrem Cap. 57. DVK.

εἰ κ. σιγ.) refertur ad μὴ πάσχ. τι βίαιον· quod vis ab eo abstineret ir, etiam si taceret, non quereretur; tamen a vi tutus non erat.

[τὸ ξυνεστ.) In Schol. Aug. pro συνεστηκότας est συνεστῶτας, pro πλείονας est πλέονας, et p. γνώμαις est γλώσσαις.]

[q] ἢ ἐτύγχανεν, ὃ ἦν, ἠσσῶντο ταῖς γνώμαις· καὶ ἐξευρεῖν [r] αὐτὸ, ἀδύνατοι ὄντες διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως, καὶ [s] [διὰ] τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν, [t] ἃ οὐκ εἶχον. κατὰ δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ προσολοφύρασθαί τινὶ ἀγανακτήσαντα, ὥσε ἀμύνασθαι ἐπιβλεύσαντα, ἀδύνατον ἦν. ἢ γὰρ ἀγνῶτα ἂν εὗρεν, ᾧ ἐχρῆ, ἢ γνώριμον, ἄπιστον. ἀλλήλοις γὰρ ἅπαντες ὑπόπτως προσήσαν οἱ τῷ δήμῳ, ὡς μετέχοντά τινα τῶν [v] γιγνομένων. ἐνῆσαν γὰρ καὶ [x] ὃς ἂν ἄν ποτέ τις ὦστο ἐς ὀλιγαρχίαν [y] τραπέσθαι· καὶ τὸ [z] ἄπιστον ἤτοι μέγιστον πρὸς τὰς πολλὰς ἐποίησαν, καὶ πλεῖστα ἐς τὴν τῶν ὀλίγων ἀσφάλειαν ὠφέλησαν, βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν κατασήσαντες.

ξζ'. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πεισάνδρον ἐλθόντες, εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἴχοντο· καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον ξυλλέξαντες, εἶπον γνώμην, δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι [a] Ξυγγραφέας αὐτοκράτορας· τούτους δὲ ξυγγράψαντας γνώμην [b] ἰσενεγκεῖν [c] ἐς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν, [d] καθ' ὅ, τι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται· ἔπειτα, ἐπειδὴ [e] ἡ ἡμέρα [f] ἐφῆκε, [g] ξυνέλεξαν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνόν· (ἔστι δὲ ἱερὸν [h] Ποσειδῶνος ἔξω [i] τῆς πόλεως, [k] ἀπέχον σταδίους μάλιστα δέκα·) καὶ [l] ἐσήνεγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδὲν, αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίων [m] ἀνειπεῖν γνώμην, ἢν ἄν τις βάλεται· ἢν δέ τις τὸν

[q] Ἢ ὅσον ἐτύγχανεν ὃ ἦν *Marg. Ar. C. Cl.* Ἢ ἐτύγχανεν ὃν *Ac. Port.* Ἢ ὅσον ἐτύγχανεν ὃ ἦν *Reg. Caſſ. Dan.* Sed illa ὃ ἦν deinde in *Caſſ.* vndique circumſcripta erant punctis, et ἧσσόν τι legebatur, e quo recens corrector fecerat ἡσσῶντο. ἢ ὅσον ἐτύγχ. ὃ ἦν, ἧσσόν τε τ. γν. Aug. [r] Αὐτοὶ *Ar. C. Reg.* Aug. Mſqu. [s] Διὰ omittunt *Gr. Ald. Flor. Baſ.* [t] Οὐκ εἶχον αὐτοὶ ἐξευρεῖν *Ar. C. Reg. Dan.* Aug. Mſqu. Οὐκ εἶχον αὐτὸ ἐξευρεῖν *Caſſ.* ſed vltima litera ex αὐτὸ eraſa erat. [v] Γενομένων *Ar. C. Reg.* [x] Ὥσπερ ἂν *Gr.* [y] Τρέπεσθαι *Ald. Flor. Baſ.* [z] Sic vertit *Valla*, quaſi non ἄπιστον, ſed contra εὔπιστον, legeretur. Hvds. τὸ d. Mſqu. [a] Vide *Annott.* Hvds. Paullo ante εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἴχοντο, καὶ omittit *Suidas.* [b] Ἐξενεγκεῖν *Marg. Ar. C.* Ἐξενεγκεῖν *Suidas* locum citans. Hvds. Immo εἰσενεγκεῖν, et ante τούτους συγγράψαντας. Ἐπενεγκεῖν *Dan.* [c] Πρὸς τὸν δ. *Cam.* [d] Καθότι *Ar. C.* et *Suid. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. [e] Ἡ deeſt *Ar. Caſſ. Gr.* Aug. [f] γρ. Παρῆν in marg. *Reg.* [g] Ξυνέκλεισαν *Marg.* 1. *Ar. C.* Ξυνέκλησαν *Marg.* 2. Sic etiam a prima manu *Caſſ.* et ex emendatione ξυνέκλεισαν· in marg. manu recenti γρ. συνέλεξαν. ξυνέκλησαν Aug. [h] Vide *Annott.* Hvds. Ὃ ἦν ἱερὸν Ποσ. Inde cetera vſque ad καὶ ἐσήνεγκαν omittit *Suidas.* [i] Τῆς deeſt *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. [k] Corruptus neceſſario hic locus. Nam a Dipylo, ſiue porta Ceramici, ad Academiam, ſtadia ſex duntaxat erant, vt clare docet *Cicero*, lib. 5. de Fin. Atqui hic Colonus erat inter Dipylum et Academiam, vt liquet ex eodem loco. Reſtituendum ergo cenſeo, ἀπέχον σταδίους μάλιστα δ'. Et hoc vero magis ſimile. Sequitur enim, καὶ ἐσήνεγκαν, etc. vnde coniicere licet, illud καὶ, cum adhaeſiſſet literae δ, numeri quaternarii notae, Librariis occaſionem dediſſe illud δέκα effingendi. *Meurſius* in Reliqua Attica, c. 6. p. 26. Hvds. [l] Ἐπήνεγκαν *Marg. Suid.* Tum συγγραφεῖς Aug. [m] Ἀνατρέπειν γνώμην *Cl. Gr.* Aug. id. mox βούληται. *Valla* pro ἀνειπεῖν legit ἀντειπεῖν, quod et datiuum poſtulat. *Steph.* Ἀνατρέκειν γρώμην *Caſſ. Cam.* in *Caſſ.* recens manus ſuper ἀνατρέπειν, ſcripſerat ἀνειπεῖν. Ἀνατρέκειν, et Ἀθηναίοις *Suid.*

Ἢ ἐτύγχανεν ὃ ἦν] Hoc nemo facile intelligat. Probabilis eſt coniectura *Porti*, ἐτύγχανεν ὄν· vnde oriri potuit ὃ ἦν, quum Magiſter ἐτύγχανεν ὂν per ἦν expoſuiſſet. Ὅσον, quod plerique *Mſſ.* habent, et *Scholiaſten* quoque legiſſe, ex illius interpretatione colligi poteſt, non video, cur reiici debeat. Et hoc quoque fortaſſis loco corrumpendo cauſam praebuit, quum primum in margine exemplaris, a quo aberat, ſcriptum, deinde in τῷ κειμένῳ loco non ſuo poſitum fuiſſet. Dvk. Si ſatis ſit ex antiqua graecitate, particip. ὂν vel ὢν omittere ad verb. τυγχάνειν, vt hoc per ſe ac ſimpliciter valeat pro εἶναι· ſimpliciter ὃ ἦν pro gloſſa deleuerim. Theodorcti quidem plurima loca collegi in Gloſſar. Theod. vbi ſic τυγχάνειν reperiretur. Quodſi et hic locum habet: ne deletum quidem ὃ ἦν retulerim ad τὸ ξυνεστηκός· τὸ ξυνεστ. ὃ ἦν, πολὺ πλέον ἡγούμ. ἢ ἐτύγχ. Nec mouerit, quod redundare ὃ ἦν videatur; ſign. enim, quod *vere* eſſet. Simili Pleonaſmo infra, ἐξευρεῖν οὐκ εἶχον, ἀδύνατοι ὄντες.

ἡσσ. τ. γνώμ.) Nihil eſt γλώσσαις, vel propter vnum ἡγούμενοι, cui vnice congruat γνώμαις. Nec vero, ſi de orationibus ſermo ſit, γλώσσαις dicturus fuit Thuc. verum τῷ λόγῳ, vel ἐν τῷ λέγειν, ἐν τοῖς λόγοις. Verum, vt dixi, non congruit τῷ ἡγουμένῳ. Quae enim ratio: quia, plures, putabant, eſſe coniuratos, quam vere eſſent, vincebantur in dicendo? Immo ne loquerentur quidem; quod et deinde feciſſe negentur. ἡσσῶντο ταῖς γνώμαις *hic* eſt, (*hic* dico: alibi enim aliter interpretere,) deficiebant animo, animum deſponderant, vel vt Liv. loquitur 6, 34. init. *obnoxios ſummiſerant animos.*

ἐξευρ. — — οὐκ εἶχ.) Ordo eſt: οὐκ εἶχον, non poterant, ἐξευρεῖν αὐτὸ, nempe τὸ ξυνεστηκὸς, vel τὸ πλῆθος τῶν ξυνεστηκότων, ἀδύνατοι ὄντες (ἐξευρ. αὐτ.) διὰ τὸ μέγ. τ. πόλ. Αὐτοὶ h. l. nihili eſt; neque *alii* enim opponuntur.

Καὶ διὰ τὴν ἀλλήλων] Διὰ omittunt *Gr.* et *Edd. vett.* ſed ſervant *Mſſ.* Wass.

προσολοφ.) Hor. Epod. 11, 12. *Querebar applorans tibi.*

[ἀλλήλ.) In Schol. Aug. ante μετέχοντι add. ὡς.] Conf. Xen. M. S. II, 2, 5. οὔτε γιγνῶσκον τὸ βρέφος, pro, γιγνώσκοντος τοῦ βρέφους.)

Ἀλλήλοις — γιγνομένων] *Corinthus:* qui οἱ τῷ δήμῳ ὑπόπτως προσήεσαν, et γεγενημένων. Wass. Μετέχοντά τινα, pro μετέχοντός τινος, dicit *Corinthus.* At *Scholiaſtes* pro μετέχοντι τινί. Satis viſitatum eſt in Lingua Graeca, vt praecedentem alium caſum accuſatiuus ſequatur. Vid. ad IV, 2. *Plutarchus* Romul. pag. 33. Ἰσόν τινα παρεγγυῆσαι ταῖς κέρκις ὑφαί-

iuratorum numerum esse ducerent, quam erat, animis succumbebant. Eum enim compertum habere non poterant, tum propter ciuitatis magnitudinem, tum propter mutuam ignorationem. Quinetiam hac ipsa de causa non licebat cuiquam apud alium miserari ac lamentari vicem suam, ita vt, inito consilio, vlcisceretur. Aut enim ignotum inuenisset, cui dicturus esset; aut notum, *sed* infidum. Nam singuli de populo ita se mutuo adibant, vt alii aliis essent suspecti, quasi *eorum* vnusquisque particeps esset rerum, quae agebantur. Nam *in hoc coniuratorum numero* inerant etiam *nonnulli*, quos nullus vnquam suspicatus fuisset se ad paucorum dominatum conuersuros, et isti in primis effecerunt, vt nulla fides populo haberetur, et plurimum contulerunt ad confirmandum paucorum dominatum, quod populares ad mutuam, eamque minime dubiam, diffidentiam induxissent. Bell. Peloponn. an. 21. Olymp. 92 $\frac{3}{4}$ U. C. Varr. 341.

67. Interea vero Pisander eiusque collegae *Athenas* reuersi, confestim caeteris peragendis operam dare coeperunt. Ac primum quidem, populo coacto, sententiam dixerunt, * decem viros legum conscribendarum causa deligendos, qui summam *huius rei* potestatem haberent. Hi vero rogationem conscriptam ad populum ad certam diem ferrent, qua ratione respublica optime administrari posset. Vbi autem *dicta* dies aduenit, concionem conuocarunt in Colonum. (est autem *hic locus editus*, *et* Neptuno sacer, extra vrbem, decem ferme stadiis *ab ea* distans.) Atque hi legum conscriptores nihil quidem aliud promulgarunt, sed hoc ipsum, Cuiuis Athenienſium licere sententiam pronuntiare, quamcunque vellet. Si quis autem aut legum violatarum accusasset, aut quoquo

* De decem scribis deligendis, penes quos liberum imperium esset. *Valla.*

Διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως] καὶ διὰ τὸ μέγεθος (φησὶ) τῆς πόλεως ἠγνόουν τοὺς συνεσῶτας, καὶ οὐκ ἐδύναντο αὐτοὺς ἐξευρεῖν. καὶ διὰ τὸ κρύφα δὲ ἐκείνους πράττειν, οὐκ ἐδυναντο εὑρεῖν αὐτούς. Κατὰ δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο] κατὰ τὸ ἀγνοεῖν (φησὶ) τοὺς ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας, οὐκ ἦν δυνατὸν (τυτέσιν ἀσφαλὲς) ἀγανακτήσαντά τινα τοῖς πραττομένοις ἀπολοφύρασθαι παρὰ τῷ πέλας. Ἀλλήλοις γὰρ ἅπαντες] τὸ μὲν ἀλλήλοις, ἀντὶ τοῦ ἄλλος ἄλλῳ. τὸ δὲ, ὡς μετέχοντα, ἀντὶ τοῦ μετέχοντι. Καὶ τὸ ἄπιστον ἦτοι] καὶ οἱ μὴ δοκοῦντες μὲν ὅλως ὀλιγαρχικοὶ εἶναι, ὄντες δὲ ἐν τῇ συναμοσίᾳ, μεγάλως ἐποίησαν ἀπιστεῖν αὐτοὺς ἀλλήλοις· ἦ, ἀπιστεῖν αὐτοὺς ἐποίησαν, ὅτι ἐν συναμοσίᾳ. Ἐς τὴν τῶν ὀλίγων ἀσφάλειαν ὠφέλησαν] ὠφέλησαν, ὥστε ἐν ἀσφαλείᾳ εἶναι, ἀπιστεῖν ὅλως ποιήσαντες τοὺς πολλοὺς ἀλλήλοις. ἐκείνων γὰρ τῶν μὴ ἄν ποτε νομισθέντων ὀλιγαρχίας κοινωνήσειν, μετασχόντων τῆς συναμοσίας, οὐδεὶς οὐδενὶ ἔτι ἐπίστευεν. Εἶπον γνώμην] βουλήν. Καθ' ὅ, τι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται] ἥγων ὠφελιμώτατα. Ἔπειτα, ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα ἔφηκεν] ἀντὶ τοῦ, παρῆν ἡ ἡμέρα.

νειν δεδεμένας, ὡς, ὅταν ἐξυφήνωσι, τότε δοθησομένας πρὸς γάμον Dvk.

[τὸ ἄπιστον) in Schol. a verbis, ἢ ἀπιστεῖν αὐτοὺς ἐπ. aliud Schol. incipere videtur.]

[ἐς τ. τ. ὀλίγ.) in Schol. Aug. ante μετασχόντων add. τῶν.]

C. 67. Ἐν τούτῳ ὧν τῷ καιρῷ — οἰκήσεται.] Haec laudat *Harpocration* in συγγραφεῖς, et legit, εἰς τὸν δῆμον. Vide ibi omnino *Valesium*. Οἱ περὶ Πείσανδρον ἐλθόντες vsque ad ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον laudat *Suidas* in ξυγγραφεῖς, suppresso auctore. Omittit τὸν ante Πείσανδρον addit, ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας· habet εἶπεν γνώμην pro εἶπον γνώμην· ἐπεὶ δὲ ἡ ἡμέρα· ἐνταῦθα δὲ λαμπρῶς pro, ἐντ. δὴ λαμπρῶς. Deinde omittit ἔτι post μηδεμίᾳ cum *Gr.* et δὲ ante ἐλεσθαι. Corrupte vbique. *Etymolog.* in συγγραφεῖς legit, ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ. Wass. Et εὐθὺ pro εὐθύς. In *Suida* etiam alia quaedam aliter leguntur, quae in Var. Lect. adnotata sunt. Dvk.

[εἶπ. γν.
καθ' ὅ νι.
ἔπειτα
} Scholl. ad hh. vv. abs. Aug.]

Πάντα ἄνδρας ξυγγραφέας] Ante Oligarchiam 400. constituti sunt Decemuiri cum summa potestate legibus scribendis, qui πρόβουλοι sunt dicti: quibus postea additi sunt viginti viri. At *Thucydides* horum xx. virorum non meminit, sed x. virorum duntaxat. Vide *Etymol. magni Auctuarium* voce συγγραφεῖς, *Harpocrat.* et *Valesii* notas in *Eundem*. Hvds.

Ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνόν] Ordinaria concionum loca fuerunt Forum, Pnyx, Theatrum Dionysiacum. Extra ordinem vero in Piraeeo, in Colono, in Munychia conciones habebantur. Hvds.

Ἱερὸν Ποσειδῶνος] Erat id Neptuni templum sine dubio τῷ Ἱππίῳ· plane, quemadmodum Colonus iste Ἱππιος vocabatur, vt distingueretur ab altero in vrbe, qui Ἀγοραῖος dictus erat. Vide *Meursium* de Pop. Att. in voce Κολωνός, *Eiusdemque* reliquum Atticam p. 25. Hvds.

Ἀθηναίων) Genpendet a τις, ad βούλεται· tanquam sit: ἐξεῖναι ἂν εἰπ. γν. ἢν ἄν τις (τῶν) Ἀθηναίων βούλ vel τῷ βουλομένῳ ἐκ) τῶν Ἀθην ἂν εἰπ γν. Neque opus, legi, quod in mentem mihi enit, Ἀθηναῖον, vel Ἀθηναίῳ. ἐνειπεῖν, vera haud dubie lectio, sign. *palam* dicere; ἀνατρέπειν hic nihil est. V. Ind. Sed et pro βούλεται, propter ἄν, leg. βούλεται. Antea, in αὐτὸ δὲ τοῦτο, αὐτὸ est pro μόνον.

εἰπόντα ἢ γράψηται [a] παρανόμων, ἢ ἄλλῳ [n] τῷ τρόπῳ [o] βλάψῃ, μεγάλας ζημίας ἐπέθεσαν. ἐνταῦθα [p] δὴ λαμπρῶς ἐλέγετο ἤδη, μήτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν [q] ἔτι [r] ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου, [s] μήτε μισθοφορεῖν· [t] Προέδρους τε ἑλέσθαι πέντε ἄνδρας, τούτους δὲ, ἑλέσθαι [v] ἑκατόν, καὶ [x] τῶν ἑκατὸν ἕκαστον [y] πρὸς ἑαυτῷ τρεῖς. ἐλθόντας [z] δὲ αὐτοὺς τετρακοσίους ὄντας ἐς τὸ βουλευτήριον, ἄρχειν, [a] ὅπῃ ἂν ἄριστα [b] γιγνώσκωσιν, αὐτοκράτορας· καὶ τὰς πεντακισχιλίους δὲ ξυλλέγειν, ὁπόταν αὐτοῖς [c] δοκῇ.

ξή. [d] Ἦν δὲ ὁ μὲν τὴν γνώμην ταύτην εἰπὼν Πείσανδρος, καὶ τἆλλα ἐκ τοῦ προφανοῦς προθυμότατα ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον· ὁ μέντοι ἅπαν τὸ πρᾶγμα ξυνθείς, [d] ὅτῳ τρόπῳ κατέσχη ἐς τοῦτο, καὶ ἐκ πλείστου ἐπιμεληθείς, Ἀντιφῶν ἦν, ἀνὴρ Ἀθηναίων τῶν καθ' ἑαυτὸν [e] ἀρετῇ τε ἀδενὸς ὕστερος, καὶ κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος, [f] καὶ ἃ ἂν γνοίη, εἰπεῖν. καὶ ἐς μὲν [g] δῆμον ἀ παριὼν, ἀδ' ἐς ἄλλον ἀγῶνα [h] ἐκόσιος ἀδένα, ἀλλ' ὑπόπτως τῷ πλήθει, διὰ δόξαν δεινότητος, διακείμενος, τοὺς μέντοι ἀγωνιζομένους, [i] καὶ ἐν δικαστηρίῳ [k] καὶ ἐν δήμῳ, πλεῖστα, [l] εἷς ἀνὴρ, ὅστις ξυμβουλεύσαιτό τι, δυνάμενος ὠφελεῖν. [m] καὶ αὐτός τε, ἐπειδὴ τὰ τῶν τετρακοσίων ἐν ὑστέρῳ μεταπεσόντα ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκακώθη, ἄριστα φαίνεται τῶν [n] μέχρις ἐμοῦ ὑπὲρ αὐτῶν τούτων [o] αἰτίας, [p] ὡς ξυγκατέστησε θανάτου δίκην, ἀπολογησάμενος. παρέσχε δὲ [q] καὶ Φρύνιχος ἑαυτὸν πάντων διαφερόντως προθυμότατον ἐς τὴν ὀλιγαρχίαν, † δεδιὼς τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ ἐπιστάμενος εἰδότα αὐτὸν, ὅσα ἐν τῇ Σάμῳ πρὸς τὸν Ἀστύοχον

[a] παρανομῶν Aug. [n] Τῳ omittit *Gr.* Hvds. Est in eo ἀλλοτρόπῳ. [o] Βλάψει *Caſſ.* Aug. [p] Δὲ *Gr.* [q] Ἔτι omittunt *Gr. Cam.* [r] Ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου non habet *Cam.* [s] Μήτε deeſt *Gr.* [t] Scil. ἄλλης δεῖν, ἢ τὰς στρατευομένους. *Ae. Port.* [v] Ἑκατὸν ἄνδρας *Caſſ. Gr. Cam. Suid.* Mſqu. qui et τελεσθαι p. τε ἑλέσθαι. ἐκ. ἄνδρ καὶ Aug. [x] Ἐκ τῶν *Cam.* [y] Πρὸς ἑαυτὸν τρεῖς *Marg.* Mſqu. *Caſſ.* Sed τρεῖς pro τρεῖς. Τρεῖς deeſt *Cam. πρ ἑαυτῶν τρεις* Aug. [z] Δ' αὐτὸς *Gr.* [a] Ὅτῃ *Caſſ.* [b] Γιγνώσκωσιν, et mox Ὁκότ' ἂν *Caſſ. Gr.* Aug. id. ὅτῃ. Γινώσκωσιν *Suid.* [c] Δοκεῖν *Reg.* Δοκεῖ *Caſſ.* Mſqu. id. mox, γν. εἰπ. ταύτ. ὁ Πεισ. ſed ὁ ταύτην τὴν γνώμην εἰπὼν *Suid.* [d] Id eſt: καὶ τὸν τρόπον εὑρὼν, ᾧ τὸ πρᾶγμα ἐς τοῦτο (ſcil. ἐς ταύτην τὴν κατάστασιν) κατέσχ. Vel ſic: ὅτῳ τρόπῳ τὸ πρᾶγμα ἐς τοῦτο καταστῆναι ἂν, ſcil. καταστῆναι δύναιτο. id eſt: ὅπως ταῦτα ὅτῳ ποιῶνται, ὡς αὐτὸς ἐξεῦρεν, vel ὅπως τὰ πράγματα τῆς πόλεως ἐς τοιαύτην κατάστασιν καταστῆναι, οἵαν αὐτὸς ἐξεῦρεν. Aut ita demum: καὶ ἐπιμεληθεὶς τοῦ τρόπου, ὅτῳ τρόπῳ etc. *Ae. Port.* [e] Ἀρετῇ γε *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. [f] Καὶ ἃ ἂν γνοίη *Cl.* Καὶ ἂν ἃ γνοίη *Caſſ.* Aug. ἃ γν. Baſ. [g] Τὸν δῆμον *Reg.* [h] Ἑκούσιος *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. Mſqu. [i] Καὶ ἐν δήμῳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ *Gr.* [k] καὶ ἐν δήμῳ deſunt in *Cod. Ar.* [l] Εἷς ἀνὴρ ὅτι ξυμβουλεύσαιτό τι *Ar. C. Dan.* Εἷς ἀνὴρ ὅ, τι (marg. ὅστις) καὶ αὐτός τε· cetera deſunt *Reg.* Συμβουλεῦσαι τό τι *Caſſ.* Aug. [m] Καὶ αὐτός τε ἐπειδὴ μετέσχη ἡ δημοκρατία, καὶ ἐς ἀγῶνας κατέσχ μετὰ τῶν τετρακοσίων ἐν ὑστέρῳ μεταπεσόντων *Ar. C. Cl.* Sed hic μεταπεσόντα. Cum *Cl. Reg. Caſſ. Cam. Dan.* In marg. *Caſſ.* manu recenti γρ. μεταπεσόντων. Tum μετὰ τ. τριακ. Mſqu. ἐπ. μετ. ἡ δημ. κ. ἐς ἀγῶνας κατ. μ. τ. τριακ. Aug. [n] Μέχρι *Caſſ. Cam.* Aug. et ſic ante. [o] Αἰτιαθεὶς *Marg. Ar. C.* Aug. Mſqu. *Cl.* Αἰτιασθεὶς *Ald. Flor. Baſ. Reg.* Αἰτιαθεὶς *Caſſ.* [p] Ὡς deeſt, a correctore adſcriptum, *Caſſ.* et Aug. d. [q] Καὶ ὁ Φρύνιχος *Cl.* † Δεδειὼς Aug. et mox Ἔπραξεν. id. om. τὸν ante Ἀστύοχον.

Ἀλλῳ τῳ τρόπῳ] Τῳ abeſt *Gr.* Sed hoc loco neceſſarium eſt. Wass.

[ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμ.) Schol. Aug. ſic tantum habet: ἐκ τῆς παλαιᾶς κ. δημ. καταστ. Cetera abſ.]

ἐκ. πρὸς ἑαυτ.) Schol. abeſt Aug.] πρὸς ἑαυτῷ, eſt, *praeter* ſemet ipſum, vt quartus accederet ipſe.

Πρὸς ἑαυτῷ] *Marg.* et *Schol.* non bene πρὸς ἑαυτόν. Wass.

C. 68. ὅτῳ τρ.) explicari vtcunque hoc poteſt, vtut languidum ſane et otioſe additum, verboſe certe ſatis, et diſtractum: ξυνθεὶς, ὅτῳ τρ. ἐς τ. κατ. cur non, ξυνθ. ἐς τὸν τρόπον, vel (ξυνθ.) τῷ τρ. ᾧ (vel ἐς ὃν) κατέστη; Illud ἐς τοῦτο maxime redundat et ſenſum onerat. Scite ſane Reisk. addit δὴ, ὅτῳ δὴ τρόπῳ, *quocunque tandem modo.* Mihi et ipſi venerat in mentem, vel ſine δὴ, (quod requirerem tamen,) interpretari: quocunque tandem modo *ille Antiphon* in eam rationem, in eum ſenſum (de rep.) eſt delatus. Sed enim videbam, multo alienius eſſe hoc, neque locum aut tempus fuiſſe Noſtro illud quaerendi aut mirandi, quo pacto rerum nouarum fautor factus eſſet Antiphon. Niſi, eum fuiſſe, innuat Thuc. a cuius antiquo ſenſu abhorreret ille amor potentiae paucorum. Sed enim et planius hoc ediſſereret; et vero, ἐκ πλείστου, (χρόνου,) *iam dudum*, *pridem*, eum haec, dicit, agitaſſe. Nam, de *re* explicare κατέστη, de reip. ſtatu immutato, multo fuerit abſonum magis addito δή· velut ignorante Thucydide aut incerto, quo pacto in eam formulam deducta ciuitas eſſet; quod planiſſime tamen ipſe ediſſeruerit.

Ἀντιφῶν] Adi in eius Vita *Plutarchum* Moral. pag. 832. Auſtera vſum compoſitione, ait *Dionyſ. Halicarn.* Tom. II. p. 22. Infra, ἃ ἂν γνοίη, eleganter *Cl.* Antea aberat ἂν, quod reſtituimus. Wass. In *Cod. Cam.* hic eſt Scholion: ὁ τῶ παρόντος συγγραφέως διδάσκαλος. Sic etiam *Suidas* in Ἀντιφῶν, et *Marcellinus* in Vita Thucydidis. Contra *Caecilius* apud *Plutarchum* in Vitis x. Rhetorum, et *Photium* in Biblioth. Antiphontem Thucydidis diſcipulum fuiſſe, tradidit. Vide, quae ad vitam Thucydidis adnotantur. Dvk.

Ἑκούσιος] Quidam *Codd.* ἑκουσίως· at illud cum elegantius, tum apud Noſtrum frequentius. Wass.

[δεινότητ.) Schol. abeſt Aug.]

δεινότ.) Non video, quî propter *eloquentiam* et vim di-

alio modo laesiſſet eum, qui *ſuam ſententiam libere* pronuntiaſſet, * ingentibus poenis ſanxerunt. Hic vero aperte dixerunt, iam nec vllum magiſtratum amplius ex priſtino *ciuitatis* inſtituto gerendum, nec ſtipendium *aliis*, *niſi illis*, *qui militarent*, dandum eſſe: ſed quinque praeſides deligendos, a quibus rurſus centum *alii* viri deligerentur, quorum ſinguli tres *alios ſibi cooptarent*. Hi vero numero quadringenti in curiam ingreſſi, ſumma poteſtate praediti, imperarent, prout optimum eſſe cognoſcerent; et quinque millia *ciuium* congregarent, quoties ipſis videretur. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 1. U.C. Varr. 341.

68. Qui autem hanc quidem ſententiam dixit, fuit Piſander, qui etiam caeteris in rebus propalam *et* maximo ſtudio cum aliis eiusdem coniurationis ſociis popularem ſtatum euertit. Qui vero totum negotium compoſuerat, et iampridem praemeditatus fuerat rationem, qua *res* in eum ſtatum deuenit, fuit Antiphon, vir Athenienſium ſui temporis nulli ſecundus, et in rebus excogitandis, et in iis, quae ſenſiſſet, exprimendis praeſtantiſſimus: qui ad populum quidem, * aut ad *vllum* aliud concilium, in quo aliquid ſermonibus agitaretur, ſua ſponte non prodibat; ſed propter eloquentiam multitudini ſuſpectus erat: eos tamen, qui vel in iudicio vel apud populum certabant, quisquis eum aliqua de re conſuluiſſet, hic vnus vir, plurimum iuuare poterat. Atque hic ipſe, poſtquam quadringentorum ſtatus collapſus, a populo vexari *plectique* coepit, cum in iudicium vocatus fuiſſet harum ipſarum *rerum* cauſa, quaſi *cum caeteris coniuratis paucorum dominatum* conſtituiſſet, optime omnium, ad meam vsque memoriam, capitis cauſam dixiſſe videtur. Phrynichus etiam ſeſe omnium longe ſtudioſiſſimum praeſtitit in paucorum dominatu *conſtituendo*, quod Alcibiadem metueret, ac ſciret, eum ſcire, quaecunque Sami cum Aſtyocho tractaſſet; exiſtimans, eum (vt credibile erat) nun- A Feb. 27.

* Ei grauiſſimas poenas conſtituerunt. *Acacius.* † Ad verbum, aut ad vllum certamen ſua ſponte, etc. HVDS.

Ἐκ τῆ αὐτῆ κόσμῳ] ἦγον, ἐκ παλαιᾶς καὶ δημοτικῆς καταστάσεως. ἦγον ἐκ τῆς δημοκρατίας. Ἔκαστον πρὸς ἑαυτῷ τρεῖς] γράφεται καὶ, πρὸς ἑαυτόν. Δεινότητος] ῥητορείας. Καὶ ἐν δήμῳ πλεῖστα] πλεῖστα εἰς ἀνὴρ δυνάμενος ὠφελεῖν ἐν τῷ συμβουλεύειν. Ὑπὲρ αὐτῶν τούτων αἰτίας] ὑπὲρ τῆς αἰτίας τῆς τούτων. τυτέσι, τῶν κατὰ τὴν ὀλιγαρχίαν, ὡς συγκαταστήσας. Εἰδότα αὐτὸν] τὸν Ἀλκιβιάδην.

cendi ſuſpectus populo eſſe potuerit Antiphon. Quid, ſi illa *pro* populo vteretur? *Senſus* debebat eſſe ſuſpectus populo; at hunc recondebat. Quare *δεινότητα* hic interpreter *violentiam* agendi, vehementiam pugnandi pro ſuſcepta ſententia; vnde fieri poſſet, vt vincendi ac dominandi cupidior haberetur, Cleonis exemplo, L. 3.

εἴς ἀν. ὅστ. ξυμβ.) ὅστις eſſe poteſt, vt ſolet, pro *εἴ τις· ſi quis* eum conſulendi cauſa adiret; quo etiam tendunt Varr. Lect. *ὅ, τι ξυμβ. τις; quidquid*, quacunque de re, eum conſuleret aliquis. Sed et ſic poteſt: *εἰς ἀν. ὅστ. ξ. τ.* (*tanquam*, ὢν,) vnicus vir, qui (quidem) conſulere aliquid poſſet; vnus inter omnes, qui conſilia darent. Vniuerſa ſententia eſt: abstinuiſſe concionibus et iudiciis Antiphontem, nec palam locutum eſſe, vt conſilio tamen (domi atque ex occulto) adeuntes vnice adiuuaret.

Τὰ τῶν τετρακοσίων ἐν ὑστέρῳ μετατεσόντα] Plane eodem modo loquitur *Plato* Epiſt. VII. non longe a principio: (quem locum laudat *Stephanus*:) *Χρόνῳ δὲ ὦ πολλῷ μετέπεσε τὰ τῶν τριάκοντά τε, καὶ πᾶσα ἡ τότε πολιτεία.* In eo, quod plerique *Mſſ.* habent, nihil boni ſenſus inuenire poſſum. DVK.

αἰτίας, rel.) Impeditior locus, vel propter *αἰτίας*, quod non habeat, vnde pendeat, niſi *ἀπολογησάμενος*, *crimina a ſe amolitus*; ſed nimirum artic. *τὰς* non abeſſet; et probabilior Lect. *αἰτιαθεὶς*, quae expeditam compagem reddat, facile in *αἰτίας* contracta fuerit; vbi praeſertim *αἰτιασθεὶς*, perperam ſane, ſed tamen, habeant Codd. (Nam, quod aliud Particip. ſequitur, *ἀπολογησάμενος*, nil ſane offecerit, quia eſt pro Infinitiuo, vt 1, 2. init.) vel propter *θανάτου δίκην*, quod pendere poſſit vel a *ξυγκατέστησε*, vel ab *ἀπολογησάμενος*, hic quidem intellecto *κατά*. Sed quo referamus *ξυγκατέστησε*; quod, cum ſit Actiuum, ad Antiphontem referri non poſſit, qui dicatur *ἀπολογησάμενος*, *ſemet* defendiſſe, cauſſam dixiſſe; ad populum ergo, *δῆμον*, qui *ξυγκατ. conſtituerit*, *θανάτου δίκην*, cauſſam dixerit Antiphon. Et ſic plane credo; nec, quo alio ſenſu commode trahatur ad Antiphontem, video. Comma ergo ponendum, cenſeo, poſt *δίκην*, et vero poſui, vt ad *ξυγκατέστ.* pertineret, hoc ordine et ſenſu: *φαίν. ἄριστα ἀπολογ.* (pro Infin. vt dixi,) *αἰτιαθεὶς ὑπὲρ τούτων, ὡς ξυγκατέστ.* (*ὁ δῆμος*, quod repet. ex ſuper. *ὑπὸ τοῦ δήμου,*) *δίκην θανάτου·* inuenitur (Ant. vel *mihi videtur*; id quod melius, propter verba, *τῶν μέχρις ἐμοῦ,*) optime omnium cauſam dixiſſe, cum (ipſe quoque) accularetur, cum populus (ea de re) capitis iudicium conſtituiſſet.

διαφερ. προσ.) dictum, vt *μᾶλλον κρεῖσσον*, Phil. 1, 23. extr. Nec raro *μάλιστα* adiungitur ſuperlatiuo. Sed et ſic poteſt: praecipue, maxime, inter eos, ex iis, qui promtiſſime agerent: qſ. inter promtiſſimos longe primus.

ἔπραξε· νομίζων ἂν ἔν ποτε αὐτὸν κατὰ τὸ εἰκὸς ὑπ' ὀλιγαρχίας κατελθεῖν. [r] πολὺ δὲ πρὸς τὰ δεινὰ, ἐπειδήπερ ὑπέστη, φερεγγυώτατος ἐφάνη. [s] καὶ Θηραμένης, ὁ τῶ Ἄγνωνος, ἐν τοῖς ξυγκαταλύσασι τὸν δῆμον [t] πρῶτος ἦν, ἀνὴρ [u] ἅτε εἰπεῖν ἅτε γνῶναι ἀδύνατος. ὥστε [v] ἀπ' ἀνδρῶν πολλῶν καὶ ξυνετῶν πραχθὲν τὸ ἔργον, ἂν ἀπεικότως, καίπερ μέγα [x] ὂν, πρὸς χάρησε. χαλεπὸν γὰρ ἦν, [y] τὸν Ἀθηναίων δῆμον [z] ἔτει ἑκατοστῷ μάλιστα, ἐπειδὴ οἱ τύραννοι κατελύθησαν, ἐλευθερίας παῦσαι, καὶ ἐ μόνον μὴ ὑπήκοον ὄντα, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἥμισυ τῆ χρόνῳ τότε † αὐτὸν ἄλλων ἄρχειν εἰωθότα.

ξθ'. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλησία, ἀδενὸς ἀντειπόντος, ἀλλὰ κυρώσασα ταῦτα, διελύθη, τὰς τετρακοσίας τρόπῳ [a] τοιῶδε [b] ὕστερον ἤδη [c] εἰς τὸ βουλευτήριον [d] εἰσήγαγον. ἦσαν δ' [e] Ἀθηναίων πάντες αἰεὶ οἱ μὲν ἐπὶ τείχει, οἱ [f] δ' ἐν τάξει, τῶν ἐν Δεκελείᾳ πολεμίων ἕνεκα, [g] ἐφ' ὅπλοις. τῇ δὲν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὰς μὲν [h] μὴ ξυνειδότας εἴασαν, [i] ὥσπερ εἰώθεσαν, ἀπελθεῖν, τοῖς δ' ἐν τῇ ξυνωμοσίᾳ εἴρητο, ἡσυχῇ, μὴ [k] ὑπ' αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις, ἀλλ' [l] ἄπωθεν, περιμένειν, καὶ, [m] ἤν τις ἐνίσηται τοῖς ποιουμένοις, λαβόντας τὰ ὅπλα, μὴ ἐπιτρέπειν. ἦσαν δὲ καὶ [n] Ἄνδριοι, καὶ [o] Τήνιοι, καὶ Καρυστίων τριακόσιοι, καὶ Αἰγινητῶν τῶν ἐποίκων, ἃς οἱ Ἀθηναῖοι [p] ἔπεμψαν οἰκήσοντας, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἥκοντες ἐν τοῖς ἑαυτῶν ὅπλοις, οἷς ταῦτα προείρητο. τούτων δὲ [q] διατεταγμένων ἅτως, ἐλθόντες οἱ [r] τετρακόσιοι, μετὰ ξιφιδίω ἀφανῆς ἕκαστος, καὶ οἱ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν μετ' αὐτῶν [s] Ἕλληνες νεανίσκοι (οἷς ἐχρῶντο, †† εἴ τι πᾶ δέοι χειρουργεῖν) ἐπέσησαν [t] τοῖς ἀπὸ τῆ κυάμου βουλευταῖς, *** ὅσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐξιέναι, [u] λαβόντες τὸν μισθόν. ἔφερον δὲ αὐτοῖς τῆ ὑπολοίπω χρόνῳ παντὸς αὐτοὶ, καὶ ἐξιοῦσιν ἐδίδοσαν.

ο'. Ὡς δὲ [v] τούτῳ τῷ τρόπῳ ἥ τε βουλὴ, ὡδὲν ἀντειποῦσα, ὑπεξῆλθε, καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται ὡδὲν ἐνεωτέριζον, ἀλλ' ἡσύχαζον, [w] οἱ δὲ τετρακόσιοι, [x] ἐσελθόντες ἐς τὸ βουλευτήριον, [y] τότε μὲν [z] Πρυτάνεις

[r] Πολύ τε *Cl. Gr. Caſſ. Cam.* Aug. Mſqu. [s] Καὶ ὁ Θηραμένης *Gr.* [t] πρῶτον Mſqu. [u] Οὔτ' εἰπεῖν *Gr.* [v] Τ' ἀνδρῶν *Dan.* mox ξυνετὸν Mſqu. p. ξυνετῶν. [x] Ἂν *Gr.* Ὢν *Caſſ.* Aug. [y] Τῶν Ἀθηναίων *Ar. C. Caſſ.* Aug. [z] Ἐπ' ἔτει ἑκατοστῷ *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. † αὐτὸν d. Mſqu. [a] Τοιῶδε deeſt *Gr.* [b] Ὕστερον non agnoſcit *C.* Ἤδη omittit *Ar.* [c] Ἐς *Caſſ.* Aug. Mſqu. [d] Εἰσῆγον *Dan.* εἰσήγαγον Aug. Mſqu. [e] Ἀθηναῖοι *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caſſ. Dan. Cam.* Aug. Mſqu. [f] Δὲ ἐν τάξει, et mox, δὲ ἐν τῇ ξυνωμ. *Gr.* [g] De phraſi ἐφ' ὅπλοις vide *Var. Lect.* ad 7, 28. Hvds. [h] Μὴ deeſt *Ar. Caſſ.* ſed recens manus adiecripſit. [i] Ὡς εἰώθεσαν, et deinde ξυνωμοσίᾳ *Caſſ.* Aug. Sic per o et infra Cap. 73. ξυνομόται. ὡς Aug. [k] Ἐπ' αὐτοῖς *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Reg. Caſſ. Dan. Baſ.* Aug. [l] Ἄποθεν *Ar. C. Caſſ.* Mſqu. Aug. paſſim. [m] Ἤν τι *Dan.* [n] Τήϊοι, Καρύστιοι et Αἰγινητῶν Mſq. [o] Vide Lib. 2. c. 27. Hvds. [p] Διαπεπραγμένων *Marg. Cam.* [q] Τριακόσιοι *Gr.* et Cap. 71. *Dan. Gr.* [r] Ἕλληνες omittunt *Cl. Gr. Reg. Cam.* †† εἴ που δέοι Mſqu. et mox ἐπέστησαν. [s] Vide C. 64. Hvds. [t] οὖσι Aug. [u] Ex hoc loco et e c. 64. 67. aliisque Auctoribus conſtat, mercedem quandam apud Athenienſes tum Senatui, tum Concioni quoque et Iudicibus, dari ſolitam. Vide *Sigonium* de Repub. Athen. l. 2. Hvds. [v] Τῷ τρόπῳ τούτῳ *Dan.* [w] Οἵδε οἱ τετρακόσιοι malit *Ae. Port.* In *Codd. al.* τελεία σιγμὴ ponitur poſt ἡσύχαζον. Hvds. [x] Ἐπελθόντες *Marg.* ἐλθόντες Mſqu. [y] Τότε omittit *Cl.* τὸ τε Mſqu. [z] Vide *Schol.* ad 2, 23. et Notas ad Marmor Arundell. XLVI. pag. 106. Hvds. Πρυτάνεις ὀφῶν αὐτ. *Gr.*

Θηραμένης] Vide *Lyſiam* Orat. XI. pag. 164. et 169. *Ed. Hanov.* Καὶ ὁ Θηραμένης, ὁ τῆ *Gr.* vt Auctor non vno in loco. Wass. De Theramene *Scholiaſtes* Ariſtoph. Ran. v. 546. vbi non recte editur, ὁ Θουκυδίδης δὲ αὐτὸν ἐν πρώτῳ ἐπαινεῖ, pro ἐν ὀγδόῳ. Dvk.

πρῶτος ἦν) πρῶτον Mſq. πρῶτα ſi ſit, probauerim, int. ἐς (vel κατὰ) τὰ πρῶτα· vt L. 3. ἐς τὰ πρῶτα τιμώμενοι, et alibi, ὄντες πρῶτα τῶν ξυμμάχων· vt ὅμοια, ἴσα, pro Maſcc.

Τὸν Ἀθηναίων] Quidam libri, prorſus male, τῶν Ἀθηναίων. Et mox perperam ἐπ' ἔτει. Wass.

C. 69. ὕστ. ἤδη) ἤδη hic eſt *demum*, erſt, dann erſt, nun erſt.

Δεκελείᾳ] Populus Hippothoontidis. v. *Herodot.* IX, 72. ὁ δημότης Δεκελειεὺς *Steph.* Δεκελεῖς apud *Lyſiam.* Inſc. Athen. quae Duilianam antiquitate exſuperat, ΔΕΚΕΛΕΤΣ. *Wheler.* 369. Δεκελικὸς *Harpocrat.* p. 118. v. *Spon.* de pagis Atticis. *Demoſth.* adv. Androt. 420. Δεκελικῷ πολέμῳ. et ſic *Iſocrates* p. 243. Wass.

[εἴρητο) Schol. Aug. abeſt φησὶν.]

Τ' αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις] *Mſſ.* et *Vett. Ed.* ἐπ' αὐτοῖς. male. Noſter alibi hanc in rem adhibet ὑπὸ, prorſus vt Latini *ſub armis.* Wass. Τ' αὐτοῖς primus edidit *Stephanus*, fortaſſis e libro aliquo ſcripto. Eum ſequuti ſunt *Portus* et *Hudſonus.* Cetera omnia exemplaria, tam ſcripta, quam edita, habent ἐπ' αὐτοῖς. Dvk.

ἐνίστ.) pro ἀνθίστηται vel ἀντιστῆται. Ita θηρία dicuntur ἱστατικὰ, *pugnacia*, quae *reſiſtant* venantibus.

τ. ποιουμ.) Non ſane vſitatum Particip. hoc praeſertim ſenſu, pro πραττομένοις.

λαβόντας) pro λαβοῦσι· nempe ad εἴρητο — τῇ ξυνωμοσίᾳ, i. e. τοῖς ξυνωμόταις. At c. extr. λαβοῦσι τ. μισθ. ad εἶπον αὐτοῖς.

quam *in patriam* reuerſurum, *vt* ſub paucorum dominatu *viueret.* * In periculis autem ſuſtinendis, poſtquam *ſemel ea* ſuſcepit, longe fortiſſimus eſt viſus. Theramenes etiam, Agnonis *filius*, vir nec infacundus, nec imprudens, inter illos, qui popularem ſtatum everterunt, primus fuit. Quamobrem opus a multis et prudentibus viris tractatum, quamvis eſſet arduum, *tamen* haud immerito ſucceſſit. Arduum enim erat, populum Athenienſem centeſimo fere ab exactis tyrannis anno libertate privare, qui non ſolum nullius imperio parebat, ſed etiam plusquam hujus temporis dimidio ipſe aliis imperare conſueuerat. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92 $\frac{3}{4}$. U. C. Varr. 341.

69. Poſtquam autem concio, nemine refragante, haec rata habuit, et dimiſſa fuit, *coniuratorum principes* aliquanto poſt illos quadringentos in curiam hoc modo introduxerunt. Athenienſes omnes, partim quidem in muris, partim vero in ſtationibus, acie inſtructa aſſidue ſtabant, propter hoſtes apud Deceleam agentes. Illo igitur die eos quidem, qui *coniurationis* conſcii non erant, abire permiſerunt, quemadmodum conſueverant. Coniurationis vero ſociis clam praeceptum fuerat, ne in ipſis ſtationibus, in quibus armati excubias agere ſolebant, permanerent, ſed procul *ab his ſtarent*, et, ſi quis iis, quae fierent, aduerſaretur, ſumtis armis, *hoc ab eo fieri* non permitterent. Quibus autem haec praecepta fuerant, et qui ad hoc ipſum *peragendum* cum ſuis armis venerant, fuerunt et Andrii, et Tenii, et Caryſtiorum trecenti, et ex Aeginetis illi coloni, quos Athenienſes *illic* habitaturos miſerant. His autem ita diſpoſitis, illi quadringenti viri, cum occulto quique pugione profecti, comitantibus centum et viginti Graecis adoleſcentibus, (quibus vtebantur, † ſicubi manu illorum ad caedem aliquam faciendam opus erat) ** Senatores, qui in curia erant, et qui in ſuffragiis ferendis vti ſolebant fabis, circumſteterunt, ipſosque, ſumta *ſua* mercede, exire iuſſerunt. Attulerant autem ipſi *mercedem* reliqui totius *ſuperioris* temporis, ipſisque exeuntibus *eam* dederunt.

70. Cum igitur Senatus *ex curia* nihil refragatus hoc modo ſe ſubduxiſſet, et caeteri cives nihil innouarent, ſed quieſcerent; illi quadringenti, in curiam ingreſſi, tunc quidem Prytanes e ſuo

* Et quia is aduerſus atrocia non ſuccubuerat, plurimum de ſua virtute ſpopondiſſe videbatur. *Valla.* † Sicubi manu illorum opus erat. *Valla.* Si cui manum afferre oportebat. *vel*, ſi qua caedes perpetranda erat. *Steph.* HVDS. ** Senatores intra curiam, qui fabis eligebantur, circumſiſtunt, etc. *Valla.* Senatores de faba, qui in curia erant, aggreſſi etc. *Acacius.* Vide c. 64. HVDS.

Φειδιτιώτατος ἐφάνη] *ἱκανώτατος.* *Ἐν τάξει*] *παρατάξει.* *Εἴρητο ἡσυχῇ*] *κρύφα (φησὶν) εἴρητο, παρ' αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις, μηδ' ἐν τῇ εἰθισμένῃ χώρᾳ, ἔνθα ἐφύλαττον, μένειν.* *Εἴ τι τῳ δέοι χειρουργεῖν*] *ἦγον, διαχειρίσασθαί τινὰ καὶ ἀναιρεῖν.* *Ἔφερον δὲ αὐτοῖς*] *ἦγον, τοῖς ἀπὸ τῆ κυάμῳ βυλευταῖς.*

Τήνιοι] Vid. *Holſtenium* ad Stephanum. Inſula haec olim *Hydruſa*, Ophiuſa. *Demoſthenes* adv. Polyclem 707. Τῆνος καταληφθεῖσα ὑπ' Ἀλεξάνδρου. Numus apud *Motraye* THNIΩN. Meminit et *Philoſtratus* Heroic. VIII. Etiam *Athenaeus* p. 43. 379. Schol. *Ariſtoph.* Plut. v. 718. *Harpocrat.* p. 331. *Ariſtot.* de Mirab. 123. *Ecdicium* fuiſſe Epiſcopum Teniorum circa A. Chr. CCCLXXXIII. ex Conciliis patet. Et in *Notit. Epiſc.* ὁ Τήνου bis memoratur. Oppidum et agrum a Selimis ducibus ferro flammiſque vaſtatum, ſcribit *Leunclauius* in Annalium Turc. ſupplemento. Deſcribit *Tournefort* I, 296. WASS.

ἥκοντες) pro ἥξαντες, (inuſitato) ἀφιγμένοι, ἐληλυθότες. Praeterito enim caret verb. ἥκειν. Alibi Noſter, νεωστὶ βασιλεύων.

Ἕλληνες] Abeſt *Cl. Gr.* Noſter ideo forte addit, quia Scythae fere erant ſcrui publici. WASS.

[ἐ. τι που) Schol. Aug. abeſt ἦγουν.)

[ἔφερ. δὲ) rurſus Schol. Aug. d. ἦγουν· et pro ἀπὸ (τοῦ κ.) eſt ὑπό.]

C. 70. ἡσύχ.) Recte comma tantum ponitur poſt ἡσύχαζον, non punctum; pertinet enim ad anteced. et cum reliquis pendet ab ὡς.

Οἱ δὲ τετρακόσιοι] Recte *Codd.* in quibus ante haec verba σιγμὴν τελείαν eſſe adnotat *Hudſonus.* Sic etiam in *Gr.* et *Baſ.* Hoc quoque videtur mutaſſe *Stephanus*, in cuius *Ed. ſecunda* diſtinctio minima eſt. DVK.

Ἐσελθόντες] *Marg.* ἐκελθόντες. male. Vide Nos ad VIII, 67. WASS.

τε σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαν, [a] καὶ, ὅσα πρὸς τὰς θεὰς, εὐχαῖς καὶ θυσίαις καθιζάμενοι [b] ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχρήσαντο. ὕστερον δὲ πολὺ [c] μεταλλάξαντες τῆς τῶ δήμω διοικήσεως, πλὴν [d] τὰς φεύγοντας ἀ κατῆγον, [e] τῶ Ἀλκιβιάδη ἕνεκα. τὰ δὲ ἄλλα, ἔνεμον [f] κατὰ κράτος τὴν πόλιν. καὶ ἄνδρας τέ τινας [g] ἀπέκτειναν ἀ πολλὰς, οἳ ἐδόκουν ἐπιτήδειοι εἶναι ὑπεξαιρεθῆναι, καὶ ἄλλας ἔδησαν, τὰς δὲ καὶ [h] μετέσησαν. πρός τε Ἄγιν, τὸν Λακεδαιμονίων βασιλέα, [i] ὄντα ἐν τῇ Δεκελείᾳ, ἐπεκηρυκεύοντο, λέγοντες διαλλαγῆναι βάλεσθαι, καὶ εἰκὸς εἶναι, [k] αὐτὸν σφίσι, καὶ ἀκέτι τῷ ἀπίζῳ δήμῳ, μᾶλλον ξυγχωρεῖν.

οά. Ὁ δὲ, νομίζων τὴν πόλιν ἀχ ἡσυχάζειν, [l] ἀδὲ εὐθὺς ὅτω τὸν δῆμον τὴν παλαιὰν ἐλευθερίαν παραδώσειν· εἴτε στρατιὰν πολλὴν ἴδοι [m] σφῶν, ἀκ ἂν [n] ἡσυχάσειν, ἀδὲ ἐν τῷ παρόντι [o] πάνυ πιστεύων μὴ ἀκέτι ταράττεσθαι αὐτὰς, τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν τετρακοσίων ἐλθοῦσιν [*] ἀδὲν ξυμβατικὸν ἀπεκρίνατο, πρεσμεταπεμψάμενος δὲ ἐκ Πελοποννήσω στρατιὰν πολλὴν, ἀ πολλῷ ὕστερον καὶ αὐτὸς τῇ ἐκ τῆς Δεκελείας φρυρᾷ μετὰ τῶν ἐλθόντων κατέβη πρὸς αὐτὰ τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων· ἐλπίσας ἢ ταραχθέντας αὐτὰς [p] μᾶλλον ἂν χειρωθῆναι σφίσιν, [q] ἢ βάλονται, ἢ καὶ αὐτοβοεὶ ἄν, διὰ [r] τὸν ἔνδοθέν τε καὶ ἔξωθεν κατὰ τὸ εἰκὸς γενησόμενον θόρυβον· τῶν γὰρ μακρῶν τειχῶν, διὰ τὴν κατ' αὐτὰ ἐρημίαν, λήψεως ἀκ ἂν ἁμαρτεῖν. ὡς δὲ προσέμιξέ τε ἐγγὺς, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ μὲν ἔνδοθεν ἀδ' ὁπωστιῦν ἐκίνησαν, τὰς δὲ ἱππέας ἐκπέμψαντες, καὶ μέρος τι τῶν ὁπλιτῶν καὶ ψιλῶν καὶ τοξοτῶν, ἄνδρας [s] κατέβαλον αὐτῶν, διὰ τὸ ἐγγὺς προσελθεῖν, καὶ ὅπλων † τινῶν καὶ νεκρῶν ἐκράτησαν, ὅτω δὴ γνὺς, ἀπήγαγε πάλιν τὴν στρατιάν. καὶ αὐτὸς μὲν καὶ οἱ μετ' αὐτῦ κατὰ χώραν ἐν τῇ Δεκελείᾳ ἔμενον· τὰς δ' ἐπελθόντας, ὀλίγας τινὰς ἡμέρας ἐν τῇ γῇ μείναντας [t] ἀπέπεμψαν ἐπ' οἴκω. μετὰ δὲ τῦτο, παρά τε τὸν Ἄγιν ἐπρεσβεύοντο οἱ τετρακόσιοι ἀδὲν ἧσσον, καὶ, ἐκείνω μᾶλλον ἤδη προσδεχομένω καὶ παραινῦντος, ἐκπέμπουσι [**] καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα περὶ ξυμβάσεως πρέσβεις, βάλομενοι διαλλαγῆναι.

οβ'. Πέμπουσι δὲ καὶ ἐς τὴν Σάμον δέκα ἄνδρας, παραμυθησομένους τὸ στρατόπεδον, καὶ †† διδάξοντας, ὡς ἀκ ἐπὶ βλάβῃ [v] τῆς πόλεως καὶ τῶν πολιτῶν ἡ ὀλιγαρχία κατέστη, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν

[a] De hac consuetudine ita *Sigonius* l. 2. de Repub. Athen. c. 3. Primo anni die, mense Hecatombaeone, in Senatum venientes, vna solenne quoddam sacrificium faciebant, quod εἰσιτήρια nominarunt, votaque pro republica suscipiebant, ad Iouis consiliarii et Mineruae consiliariae, quae erant in curia, Sacella. HVDS. [b] Ἐς τὴν μάχην *Ar.* desunt *Cam.* [c] Καταλλάξαντες *Ar.* μεταλάξ. (vno λ) Mſq. [d] Τὰς omittunt *Ald. Flor. Baſ. Gr.* [e] Τῶ Ἀλκιβιάδη δὲ ἕνεκα *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Gr. Dan.* [f] Κατακράτος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* [g] Ἀπέκτεινον *Gr.* [h] Μετεσήσαντο *Ar. C. Reg. Caſſ.* et hic in marg. recenti manu ἤγαγον μετέσησαν. μετεστήσαντο Aug. id. mox τῶν Λακεδ. βασ. μετεστήσαντο Mſq. id. antea ἐπιτήδιοι, et ἄλλος (ρ ἄλλους) ἔδησε. [i] Ἐπίκτα *Reg.* et supra a recenti correctore ὄντα. mox Δεκελείᾳ Mſq. et πρέγουτες p. λέγ. [k] Αὐτοῖς *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſq. [l] Οὐδ' εὐθὺς *Caſſ.* Aug. Mſqu. [m] Scil. ἑαυτῶν, τῶν Λακεδαιμονίων. *Ae. Port.* [n] Ἡσυχάσει *Caſſ.* ἡσυχάσειν Aug. ſed a corr. ἡσυχάζειν. ἡσυχάζειν Mſq. [o] Πάντη *Marg.* Πάνυ τοι *Ar.* Πάνυ τι *C.* Sic *Reg. Caſſ.* [*] οὐδὲ Aug. [p] Μᾶλλον referri poteſt vel ad ταραχθέντας, vel ad χειρωθῆναι. HVDS. [q] Εἰ *Caſſ.* Aug. [r] Τὸ *Ald. Flor.* [s] Κατέλαβον *Ar.* Κατέβαλλον *Ald. Flor. Baſ.* † καὶ τινῶν νεκρ. Mſqu. id. mox Δεκελίᾳ. [t] Ἀπέπεμψεν *Reg. Caſſ.* Aug. [**] ἐκπ. δὲ καὶ Mſqu. †† διδάξαντας Aug. [v] Τῆς πόλεως καὶ ὁπλιτῶν ἡ ὁλ. in marg. *Caſſ.*

σφ. αὐτ.) poteſt intelligi, ἐκ σφ. αὐτ. ſed et pro σφίσιν αὐτοῖς, *ſibi* crearunt, qui praeeſſent Collegio; Directoren.

[ἀπεκλ.) Schol. abeſt Aug.]

Ἐς τὴν ἀρχήν] *Cod. Ar.* ἐς τὴν μάχην. nullo ſenſu. WASS.

[πολὺ μεταλλ.) Schol. Aug. abeſt ἤγουν.]

Ἔνεμον κατὰ κράτος] Id eſt, διῴκουν. *Thomas Magiſter* in νέμω. DVK.

ξυγχωρεῖν) *acceſſurum*, *obſecuturum*, ſeſe adiunfturum.

C. 71. τοῦθ. οὕτω) Alibi quoque ſubiicere οὕτω ſolet Noſter Aduerbio vel Adiectiuo; vt χαλεπὸν οὕτω πρᾶγμα, pro, οὕτω χαλ. Latinis non ita licet. Horat. tamen, ſerm. 1, 5, 69. *gracili ſic*, *tamque puſillo*; ſed metro nimirum datum.

οὐδὲ — μὴ οὐκέτι) En tres infitiandi particulas cumulatas!

Πάνυ πιστεύων] Πάνυ τοι πιστεύων *Cod. Ar.* Et, ſic legendum, puto, ob tres voces ſimiliter incipientes. Noſter nullibi hoc modo πιπίζει. WASS. Non deterior videtur eſſe ſcriptura aliorum *Codd.* πάνυ τι, quo et *Thucydides*, et omnes alii plurimum vtuntur. Τι facile intercidere potuit, quod iidem in eo ſunt ductus literarum, qui in ſolo Π. Add. *Stephanum* ad Scripta al. de Dialect. Att. pag. 74. et 81. DVK.

ταράττεσθαι) pro Fut. ταραχθήσεσθαι· et propter πιστεύων, i. e. ἐλπίζων, et propter οὐκέτι maxime.

οὐδ. ξυμβατ.) verteris: *nil ſane pacati*, haud *benigne*, reſpondit. Quippe et hoſtes erant tum; et, quod fecit deinde Agis, hoſtiliter fecit in vniuerſos.

προσμεταπ.) πρὸς hic ſign. *praeter* eum, quem iam haberet, exercitum; aut, *ad ſe*.

τῇ ἐκ τ. Δεκ. φρ. — — κατέβη) Primo σὺν omiſſum ante τῇ, vt Lat. *omni exercitu venit*, *tota claſſe profectus*; int.

corpore sortito constituerunt, et quibuscunque votis atque sacrificiis diuini cultus gratia magistratus iniri solent, vsi sunt. Postea vero valde immutata reipublicae administrandae ratione, qua populus ante vtebatur, praeterquam quod exsules (Alcibiadis gratia) non restituerunt, caeteris in rebus ciuitatem imperiose regebant. Nonnullos etiam viros, haud multos *tamen*, interfecerunt, qui digni videbantur, * qui clam de medio tollerentur; nonnullos etiam in vincula coniecerunt, quinetiam nonnullos relegauerunt. Ad Agidem quoque, Lacedaemoniorum regem, qui erat apud Deceleam, caduceatorem miserunt, per quem significarunt, *se* in gratiam redire velle, et consentaneum esse, ipsum sibi, non autem amplius infido populo, magis *quam prius* assentiri. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. $\frac{1}{2}$. U. C. Varr. 341. Mox a Febr. 27

71. Ille vero, existimans, ciuitatem nondum quietam esse, nec tam cito populum antiquam libertatem traditurum, nec quieturum, si magnum Lacedaemoniorum exercitum conspexisset, quinetiam ne in praesentia quidem admodum credens, eos non ampius turbari, illis quidem, qui a quadringentis missi fuerant, nullum de compositione responsum dedit: sed cum praeterea magnum exercitum ex Peloponneso arcessisset, non multo post et ipse cum illo praesidio, quod ad Deceleam erat, et cum *nouis* copiis, quae venerant, ad ipsa Athenienſium moenia descendit, sperans, vel ipsos, dum essent turbati, in suam potestatem arbitratu suo facilius venturos, vel etiam primo statim impetu, simul ac sui milites clamorem sustuliſſent, propter tumultum, quem intra pariter et extra fore credibile esset. Sibi enim non defuturam aliquam facultatem capiendi longos muros, propter solitudinem, quae esset in ipsis. Sed cum *suas copias* propius *moenia* admouisset, † et Athenienses vi bana praesidia ne vel minimum quidem mouissent, sed, emisso equitatu ac parte quadam grauis et leuis armaturae et sagittariorum, nonnullos ipsorum *hostium* prostrauissent, quod *ad vrbem* propius accessissent, et armis quibusdam et cadaueribus potiti fuissent, ita demum *Agis rei difficultatem* cognoscens, rursus exercitum *illinc* reduxit. Atque ipse quidem, et * qui cum ipso *prius illic* fuerant, in loco apud Deceleam manserunt. Illos vero, qui praeterea venerant, postquam aliquot dies in eo agro commorati sunt, domum remiserunt. Postea vero quadringenti viri legatos ad Agin nihilominus miserunt. Cum autem ille iam facilius admitteret, ac *ipsos ad hoc* adhortaretur, Lacedaemonem etiam legatos de compositione *acturos* emiserunt, quod pacem facere cuperent. Martio exeunte.

72. Samum etiam decem viros miserunt, vt milites delinirent, ac docerent, non in perniciem reipublica eatque ciuium, paucorum dominatum constitutum fuisse, sed ad vniuersaerei publicae salutem Mox a Feb. 27.

* Qui in locum ipsorum substituerentur. *Valla.* † Athenienses ne tantulum quidem intra vrbem mouerunt etc. *Valla.* * Et qui cum eo fuerant illic, apud Deceleae loca manserunt etc. *Valla.*

Ἀπεκλήρωσαν] ἦγων, διὰ κλήρου ἀποκατέστησαν. Πολὺ μεταλλάξαντες τῆς τῦ δήμυ διοικήσεως] ἦγων, μεταθέντες τὴν πολιτείαν. Ἔνεμον] ἦγων, ἐνέμοντο καὶ ἐκαρπῶντο. Ἐλπίσας ἢ ταραχθέντας] ἤλπισε ῥᾳδίως κρατήσειν τῶν Ἀθηναίων τὰς Πελοποννησίους, καὶ ὡς αὐτοὶ βέλονται οἱ Πελοποννήσιοι. Ἴσως δὲ, καὶ παραχρῆμα χειρώσεσθαι τὴν πόλιν, ἐνδοθέν τι τεθορυβημένην διὰ τάσιν, καὶ ἔξωθεν, διὰ τὰς πολεμίους ἐγγὺς προσελθόντας τῇ πόλει τῶν Ἀθηναίων.

cum; deinde, ἐκ τ. Δεκ. more Nostri, est pro latiori: (σὺν) τῇ ἐν τῇ Δεκ. φρουρᾷ κατέβη ἐκ τῆς Δεκελείας.

[ἐλπ. ἢ ταρ.) Schol. Aug. ante στάσιν add. τήν]

κ. αὐτοβοεί) scil. αἰρεθῆναι, ἁλῶναι· quod repet. ex χειρωθῆναι, vtut alio sensu, per Dilogiam,) cognato tamen; nam prius sign. *iubigi*, *cogi*, hic sign. *expugnari*.

τῶν γὰρ μαχ. τ.) Quid, si γοῦν pro γὰρ scripsit Thuc. *certe quidem*, *vtique*, doch gewiß, wenigstens? Melius certe cohaereat oratio, quam per γάρ. Neque enim, si muros occupasset, vrbem ipsam statim et totam teneret; et, si muri occupati rem conficerent, frustra et otiose hoc adderetur.

Ἄνδρας κατέβαλον αὐτῶν] Ellipsis τῦ τινὰς, de qua vid. ad VII, 43. Dvk. Scil. ἐξ αὐτῶν· aut ἄνδρας sign. τινάς.

ξυμπάντων πραγμάτων· πεντακισχίλιοί τε ὅτι εἶεν, καὶ [x] ὲ τετρακόσιοι μόνον, [y] οἱ πράσσοντες· καίτοι [z] ὲ πώποτε Ἀθηναίοις, διὰ τὰς [a] στρατείας καὶ τὴν [b] ὑπερόριον ἀσχολίαν, ἐς ὲδὲν πρᾶγμα ὅτω [*] μέγα ἐλθεῖν βουλεύσοντας, ἐν ᾧ πεντακισχιλίοις ξυνελθεῖν. καὶ τἆλλα ἐπιστείλαντες τὰ πρέποντα εἰπεῖν, [c] ἀπέπεμψαν [d] εὐθὺς μετὰ τὴν αὐτῶν μετάστασιν, δείσαντες, μὴ, ὅπερ ἐγένετο, ναυτικὸς ὄχλος ἅτε αὐτὸς μένειν ἐν τῷ ὀλιγαρχικῷ κόσμῳ [e] ἐθέλῃ, σφᾶς τε μὴ, ἐκεῖθεν ἀρξαμένους τῶ κακῶ, μεταστήσωσιν.

ογ'. Ἐν γὰρ τῇ Σάμῳ ἐνεωτερίζετο ἤδη τὰ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν· καὶ ξυνέβη τοιάδε γενέσθαι ὑπ' αὐτὸν τὸν [f] χρόνον, ὅπερ οἱ τετρακόσιοι ξυνίσαντο. οἱ γὰρ τότε τῶν Σαμίων ἐπαναστάντες τοῖς δυνατοῖς, καὶ ὄντες δῆμος, μεταβαλλόμενοι αὖθις, καὶ πεισθέντες ὑπό τε τῦ Πεισάνδρυ, ὅτε ἦλθε, καὶ τῶν ἐν τῇ Σάμῳ [g] ξυνεστώτων Ἀθηναίων, ἐγένοντό τε ἐς τριακοσίους [h] ξυνωμόται, [i] καὶ ἔμελλον τοῖς ἄλλοις, ὡς δήμῳ ὄντι, ἐπιθήσεσθαι. καὶ [k] Ὑπέρβολόν τέ τινα τῶν Ἀθηναίων, μοχθηρὸν ἄνθρωπον, † ὠστρακισμένον ὲ διὰ δυνάμεως καὶ ἀξιώματος φόβον, ἀλλὰ διὰ πονηρίαν, καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως, ἀποκτείνυσι, [l] μετὰ Χαρμίνυ τε, ἑνὸς τῶν στρατηγῶν, καί τινων τῶν παρὰ σφίσιν Ἀθηναίων, [m] πίστιν διδόντες αὐτοῖς. καὶ [n] ἄλλα μετ' αὐτῶν τοιαῦτα ξυνέπραξαν. τοῖς τε πλείοσιν ὥρμηντο ἐπιτίθεσθαι. [**] οἱ δὲ, αἰσθόμενοι, τῶν τε στρατηγῶν Λέοντι καὶ Διομέδοντι (ἦτοι γὰρ [††] ὐχ ἑκόντες, διὰ τὸ τιμᾶσθαι ὑπὸ τῦ δήμυ, ἔφερον τὴν ὀλιγαρχίαν,) τὸ μέλλον σημαίνυσι, καὶ Θρασυβύλῳ καὶ [o] Θρασύλλῳ, τῷ

[x] Οὔτε τριακόσιοι *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Gr.* [y] Scil. τὰ τῆς πόλεως πράγματα, τὰ τῆς πόλεως πράγματα διοικοῦντες. *Ae. Port.* [z] Οὐ μόνον πώποτε *Caſſ.* Aug. [a] Στρατιὰς *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. [b] Ὑπερορίαν *Marg. Ald. Flor. Baſ. Gr.* [*] ἐλθ. μέγα Mſqu. [c] Ἀντέπεμψαν *Ar. C. Dan.* [d] Αὐτὸς μετὰ τὴν τῶν αὐτῶν κατάστασιν *Marg.* Αὐτὸς μετὰ τὴν αὐτῶν μετάστασιν *Ar. C.* Αὐτὸς εὐθὺς μ. τ. ἀ. μετάστασιν *Cl.* Αὐτὸς εὐθὺς μ. τ. ἀ. κατάστασιν *Caſſ.* Aug. [e] Ἐθέλει *Caſſ.* Aug. θέλῃ Mſq. [f] Χρόνον τοῦτον ὅπερ *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. ὑπὸ τ. χρ. τοῦτον Mſq. [g] Ξυνεστώτων Ἀθηναίων μοχθηρὸν ἄνθρωπον, omiſſis mediis, quae in marg. manu vetuſta ſcripta ſunt, *Caſſ.* [h] Ξυνωμότας *Ar.* [i] Vt ſenſus conſtet, legendum, οἳ καὶ ἔμελλον, vel οἱ δὲ ἔμελλον. *Palmerius* in Exercitation. pag. 57. Hvds. [k] Hic fuit Hyperbolus ille, cuius improbitatem ἐν νεφέλαις aliisque Comoediis notauit *Ariſtophanes.* Idem. † ὀστρακισθέντα Mſqu. [l] Id eſt: Χαρμίνυ αὐτοῖς ξυμπράξαντος καὶ ξυνεργήσαντος. *Ae. Port.* [m] Scil. οἱ Σάμιοι τοῖς Ἀθηναίοις. *Ae. Port.* [n] Τἆλλα *Reg.* [**] οἱδ' αἰσθ. Mſqu. [††] οὐκ ἔχοντες Aug. [o] Paſſim cum ſimplici λ reperitur in *Codd. Mſſ.* Θρασύλῳ hic *Caſſ. Gr. Dan.* Aug. Mſqu. Infra c. 75. init. Θράσυλος *Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu.

C. 72. [κ. οὐ πώπ.) In Schol. Aug. abeſt πολεμίους ante πολέμους· recte haud dubie, et e Var. Lect. ortum;) pro σκεψομένους eſt σκεπτομένους, (male;) et pro ἐπηγγέλλοντο eſt ἀπηγγέλλοντο.]

Τὴν ὑπερόριον ἀσχολίαν] *Vett. Edd.* cum vno alteroque *Mſ.* quidem ὑπερορίαν· ſed recte *Stephanus* dedit ὑπερόριον, quod et plerique *Mſſ.* habent. *Apollodorus* II, 7, 4. Αὔγην δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ ὑπερόριον ἀπεμπωλῆσαι. Dvk.

ἐς οὐδ. πρ. — ἐλθ.) Hoc ſi ſign. *ad rem conſultandam conueniſſe:* non bene additur: vt quinquies mille conuenirent; Pleonasmus fuerit, hic ſatis languidus: Melius Schol. ἐν μεγ. οὕτω πρ. γεγεν. *in tam ardua cauſſa* ac neceſſitate (occupatos) fuiſſe; Vel, vt ego interpreter, (πρᾶγμα pro πράγμασι), in tantam curam et trepidationem veniſſe; in ſolche Verlegenheit kommen. Nec vero, ἐς πρᾶγμα ἐλθεῖν, ſignificare poteſt, *ad rem deliberandam conuenire.* Praeterea, οὐ πώπ. ἐλθεῖν, malim paene de *Futuro* interpretari, pro ἐλεύσεσθαι, vel ἂν intellecto; nunquam eo trepidationis *venturos.* Nec tamen in hoc aſſeuero. Illud autem hinc patet, quo ſupra vtebamur ad c. 67 *non omnem* populum conueniſſe, verum euocatos tantum.

ἐπιστελλ.) pro ἐντειλάμενοι, *coram*, ore ac voce. Quippe de *literis* et *ſcripto* adhibetur verbum ἐπιστέλλειν.

Ἀπέπεμψαν εὐθύς] *Clar.* et *Caſſ.* ἀπέπεμψαν αὐτὸς εὐθύς. Et rurius Cap. 74. Καὶ καταπλευσάντων αὐτῶν εὐθέως, vbi alii *Mſſ.* ignorant εὐθέως. Non eſt in procliui, decernere, vtrum haec a *Thucydide* profecta ſint, an librariis debeantur. Sed tamen magis in illud inclino. Nam facile fieri potuit, vt ſcriba, qui haec alio dictante excipiebat, propter ſimilitudinem ſoni vtriusque vocis alteram earum omitteret. Pro μετάστασιν cum *Marg.* et *Caſſ.* malim κατάστασιν. Dvk.

ναυτ. ὄχλ.) ſi Thuc. ipſe omiſit Artic. ὁ, quem nulla Var. Lect. ſuggerit, non ſign. *omnem* turbam nauticam, ſed *aliquam*, vel *partem* vniuerſorum: ein Haufe des Schiffs volks, non das Schiffsv.

C. 73. Οἱ γὰρ τότε τῶν Σαμίων ἐπαναστάντες τοῖς δυνατοῖς] Primum videbatur aliquid vitii eſſe in voce τότε· nam ἐπανάστασις illa anno ſuperiore acciderat. Sed, quia *Thucydides* ſaepe implicita ac diſiecta ſtructura orationis vtitur, deinde putaui, τότε non cum ἐπαναστάντες, ſed cum ſequentibus, ὄντες δῆμος, μεταβαλλόμενοι, et πεισθέντες, iungendum eſſe. Dvk.

[καὶ ὄντες δῆμ.) In Schol. Aug. pro ἦγουν eſt καί·] haud dubie, quia et in contexto eſt καί.

καὶ πεισθ.) καὶ aut ſign. ἅτε δὴ, *vt*, *quippe* nimirum; aut int. προσέτι, *inſuper*, vber dieß; nempe, et ſua ſponte μεταβαλλόμενοι, in aliam ſententiam verſi, et *praeterea vltro* (noch darzu) inſtigante Piſandro.

Ἐγένοντό τε ἐς τριακοσίους] Si haec vsque ad καὶ Ὑπέρβολόν τέ τινα per parentheſin interpoſita accipiamus: prior con-

ſtabiliendam: et eſſe quinque millia *ciuium*, non autem quadringentos tantum, qui rempublicam administrarent; cum tamen Athenienſes nunquam antea propter expeditiones et in exteris regionibus occupationes ad vllam conſultationem de re quantumuis ardua veniſſent, ad quam quinque millia *ciuium* conueniſſent. Cum autem et caetera, quae dicere decebat, *ſuis legatis* praecepiſſent, * *eos illuc* ſtatim ab ipſa ſui ſtatus conſtitutione miſerunt, veriti, ne (quod accidit) nautica multitudo, cum ipſa in paucorum dominatus ſtatu manere nollet, tum etiam ſe ipſos, malo illic initium ſumente, *de eo ſtatu* deturbarent. Bell. Peloponn. 21. Olymp. 92. 3. U. C. Varr. 341.

73. Etenim iam apud Samum de rebus nouandis et de paucorum dominatu conſtituendo agebatur; et contigit, vt per idem tempus, quo illi quadringenti *Athenis* conſtituti ſunt, haec *apud Samum* fierent. Qui enim ex Samiis in proceres inſurrexerant, et qui ſtatum popularem fouebant, *quod is ex ipſorum multitudine conſtaret*, rurſus immutati, et a Piſandro, quum venit, et ab Athenienſibus coniuratis, qui Sami erant, inducti, ad trecentos coniurationem fecerunt, et caeteros, vt factionem popularem, aggredi ſtatuerunt. Et Hyperbolum quendam, ciuem Athenienſem, improbum hominem, qui non propter potentiae ac dignitatis metum, ſed propter improbitatem et dedecus ciuitatis, in exſilium per oſtracismum pulſus fuerat, interfecerunt, eos adiuuantibus Charmino, vno e ducibus, et quibusdam Athenienſibus, qui apud ipſos erant, quibus fidem dederant. Et alia huiusmodi *facinora* cum ipſis perpetrarunt: et factionem popularem aggredi ſtatuerunt. Illa vero, cum ſenſiſſet, cum Leonti et Diomedonti ducibus (hi enim, quod a populari factione colerentur, inuiti paucorum dominatum ferebant;) id, quod futurum erat, ſignificauit, tum Thraſybulo, et Thraſyllo quorum alter quidem

* Non tamen ſtatim ab ipſa ſtatus ſui conſtitutione miſerunt, veriti etc. *Valla. Vnde autem negatiuam particulam praefixerit, non liquet.* Confeſtim poſt hanc rerum commutationem dimiſerunt etc. *Acacius.*

Καίτοι ὑ πώποτε Ἀθηναίους] τὸς Ἀθηναίους, διὰ τὸ ἀεὶ πρὸς ὑπερορίους πολεμίους πολέμους εἶναι, καὶ τὲς πολλὲς αὐτῶν ἀποδημεῖν, ὐδεπώποτε ὕτως ἐν μεγάλῳ πράγματι γεγενῆσθαι, ὥσε ἀθρόους πεντακισχιλίους συνελθεῖν σκεψομένους περὶ τῶν κοινῶν. δηλῦται δὲ ἐντεῦθεν, ὅτι οἱ τετρακόσιοι δημοκρατικωτέραν τῆς πρόσθεν ἐπηγγείλαντο ποιήσειν τὴν πολιτείαν, πεντακισχιλίους κοινωνοὺς παραλαβόντες, ὅσοι ὐδεπώποτε πρότερον βουλευσόμενοι συνῆλθον. Ἀρξαμένῳ τῷ κακῷ, μετασήσωσι] κακῷ τῆς ὀλιγαρχίας λέγει. φησὶ δὲ, ὅτι, μὴ ἀφορμὴν καὶ ἀρχὴν λαβῦσα ἡ ὀλιγαρχία ἀπὸ τῶν ἐν Σάμῳ, καταλύσῃ τὲς τετρακοσίους. Καὶ ὄντες δῆμος] ἦγεν, δημοκρατίαν κατασήσαντες. Καὶ ἔμελλον τοῖς ἄλλοις, ὡς δήμῳ ὄντι, ἐπιθήσεσθαι] ἔμελλον (φησὶ) τὲς μὴ συνομόσαντας καταλύσειν. Οὐ διὰ δυνάμεως] ὁ φοβούμενοι τὴν δύναμιν, ὐδὲ τὸ ἀξίωμα.

iectura *Palmerii* non improbabilis quidem, ſed tamen non plane neceſſaria eſt. Nam καὶ interdum vim participii, vel pronominis relatiui habet. *Thucydides* IV, 67. Ἐν ὀρύγματι ἐκαθέζοντο, ὅθεν ἐπλίνθευον τὰ τείχη, καὶ ἀπεῖχεν ὁ πολὺ, pro ὃ ἀπεῖχεν vel ἀπέχοντι. *Apollodorus* I, 4, 1. Ἡ δὲ τὲς παῖδας ἐπικαλεῖται, καὶ κατατοξεύσειν αὐτόν. *Ariſtaenetus* I. Epiſt. 5. Θεός τις εὐμενὴς εἰς κοινὴν σωτηρίαν φιλανθρώπως ἀπέσκλκε ταύτην, καὶ ἀμφοτέρους ἀπέσωσεν εἰσδραμοῦσα· vbi ſine cauſa *Mercerum*, puto, emendare ἡ ἀμφοτέρους. Eiusdem generis eſt, quod *Beza* ad Actor. Apoſt. VI, 6. e *Plutarcho* de Solertia animal. pag. 1791. *Ed. Steph.* adfert: Κυρεύς τις θαυμαστόν τι χρῆμα πολυφώνου καὶ πολυθρόγγου κίττης ἔτρεφε, καὶ ἀνθρώπου φθόγγους ἀναπεδίδου. Quod ſi haec tantum, ἐγένοντό τε ἐς τριακοσίους ξυνωμόται, in parentheſi dicta quis putet; non minus retineri poteſt καὶ, ita tamen, vt diſtinctio maxima poſt ἐπιθήσεσθαι tollatur, et oratio ita procedat: μεταβαλλόμενοι αὖθις, καὶ πεισθέντες, καὶ ἔμελλον ἐπιθήσεσθαι, καὶ Ὑπέρβολον — ἀποκτείνυσι. Dvk.

Ὑπέρβολον] Χρέμιδος μὲς, ἀδελφὸς δὲ Χάρωνος, λυχνοπώλης. De morte eius et ſepultura vide *Schol.* Ariſtoph. ad Εἰρ. v. 680. *Harpocrat. Plutarchum* vit. Impp. p. 196. 222. *Schol.* Luciani p. 4. Wass. Add. *Perizonium* ad Aelian. XII. Var. Hiſtor. 43. Dvk.

Ὠσρακισμένον] Laudat *Thomas Magiſter* in ὀσρακίζομαι· vbi perperam editur, ἐν τῇ ἕκτῃ. Dvk.

[οὐ διὰ δυν.) Schol. Aug. in extr. add. αὐτοῦ.]

Μετὰ Χαρμίνου] *Valla* verterat, *vna cum Charmino*; quod ambigue dici, adnotat *Stephanus*. Recte *Portus*. Μετά τινος fieri dicuntur, quae alicuius voluntate, auxilio, et conſilio fiunt. *Thucydides* III, 66. Οὐ μετὰ τῶ πλήθους ὑμῶν εἰσελθόντες. V, 29. Μὴ μετὰ Ἀθηναίων σφᾶς βάλωνται Λακεδαιμόνιοι δηλώσασθαι. Ibid. 82. Ὅπως, ἢν τῆς γῆς εἴργωνται, ἡ κατὰ θάλασσαν σφᾶς μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγὴ τῶν ἐπιτηδείων ὠφελῇ. Sic VI, 28. et 79. Dvk.

μετ' αὐτ. — ξυνέπρ.) aut ξὺν redundat, aut μετά· poterat, αὐτοῖς ξυνέπραξ. aut μετ' αὐτ. ἔπραξαν.

μὲν, τριηραρχοῦντι, τῷ δὲ, * ὁπλιτεύοντι, καὶ ἄλλοις, οἳ ἐδόκουν ἀεὶ μάλιστα ἐναντιοῦσθαι τοῖς ξυνεστῶσι· καὶ ἐκ ἡξίουν περιιδεῖν αὐτὸς σφᾶς τε διαφθαρέντας, καὶ Σάμον, Ἀθηναίοις ἀλλοτριωθεῖσαν, δι' ἣν [p] μόνον [q] μέχρι νῦν ἡ ἀρχὴ αὐτοῖς [r] ἐς τοῦτο ξυνέμεινεν. οἱ δὲ, ἀκόυσαντες, [s] τῶν στρατιωτῶν ἕνα ἕκαστον μετήεσαν, μὴ ἐπιτρέπειν, καὶ [t] ὀχ ἥκιστα τὸς Παράλους, ἄνδρας Ἀθηναίους τε καὶ ἐλευθέρους πάντας ἐν τῇ νηῒ πλέοντας, καὶ ἀεὶ δήποτε ὀλιγαρχίᾳ, καὶ μὴ παρούσῃ, ἐπικειμένους· ὅ, τε Λέων καὶ ὁ Διομέδων αὐτοῖς ναῦς τινας, [v] ὁπότε ποι πλέοιεν, [x] κατέλειπον Φύλακας. ὥστε, ἐπειδὴ αὐτοῖς ἐπεστάθεντο οἱ τριακόσιοι, βοηθησάντων [y] πάντων τούτων, μάλιστα δὲ τῶν Παράλων, περιεγένοντο οἱ τῶν Σαμίων πλείονες. καὶ τριάκοντα [z] μέν τινας ἀπέκτειναν τῶν τριακοσίων, τρεῖς δὲ τοὺς † αἰτιωτάτους φυγῇ ἐζημίωσαν· [a] τοῖς δ' ἄλλοις ὀ μνησικακοῦντες, δημοκρατούμενοι [b] τολοιπὸν ξυνεπολίτευον.

οδ'. Τὴν δὲ [c] Πάραλον ναῦν, καὶ Χαιρέαν ἐπ' αὐτῆς, τὸν Ἀρχεστράτου, ἄνδρα Ἀθηναῖον, γενόμενον ἐς τὴν ** μετάστασιν πρόθυμον, ἀποπέμπουσιν οἵ τε Σάμιοι καὶ οἱ στρατιῶται [d] κατὰ τάχος [e] ἐς τὰς Ἀθήνας, [f] ἀγγελοῦντα τὰ γεγενημένα· ὀ γὰρ ἥδεσάν πω τοὺς τετρακοσίους ἄρχοντας. καὶ καταπλεύσαντων αὐτῶν, [g] τῶν μὲν Παράλων τινὰς οἱ τετρακόσιοι, δύο ἢ τρεῖς, ἔδησαν, [h] τοὺς δὲ ἄλλους, ἀφελόμενοι τὴν ναῦν, καὶ [i] μετεκβιβάσαντες εἰς ἄλλην στρατιῶτιν ναῦν, ἔταξαν φρουρεῖν περὶ Εὔβοιαν. ὁ δὲ Χαιρέας εὐθὺς, διαλαθών πως, ὡς εἶδε τὰ παρόντα, πάλιν ἐς τὴν Σάμον ἐλθὼν, [k] ἀγγέλλει τοῖς στρατιώταις ἐπὶ τὸ μεῖζον πάντα δεινώσας τὰ ἐκ τῶν [l] Ἀθηναίων, ὡς πληγαῖς τε πάντας ζημιοῖεν, καὶ ἀντειπεῖν ἐστιν ὀδὲν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν πολιτείαν, καὶ ὅτι αὐτῶν καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες ὑβρίζονται, καὶ διανοοῦνται, ὁπόσοι τε ἐν Σάμῳ στρατεύονται μὴ ὄντες τῆς σφετέρας γνώμης, τούτων πάντων τοὺς προσήκοντας [m] λαβόντες εἴρξειν, ἵνα, ἢν μὴ [n] ὑπακούσωσι, [o] τεθνήκωσι· καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπικαταψευδόμενος ἔλεγεν.

* ὁπλιτεύουσι Mſqu. et mox ἠξίου, p. ου. [p] Μόνην *Ar. C.* [q] Μέχρι νῦν omittunt *Cl. Caſſ.* Aug. [r] Ἐς τοῦτο vel adhibentur in expoſitionem τῶν, μέχρι νῦν, vel idem valent, ac ἐν ταύτῃ τῇ τύχῃ, ἐν ᾗ τότε ἦν. *Ae. Port.* [s] Τῶν τε στρατιωτῶν *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. [t] Οὐχήκιστα *Ar. Ald. Flor. Baſ. Gr.* Aug. [v] Ὁπότ' ἐπιπλέοιεν *Caſſ.* Aug. Ποι deeſt *Gr.* Πλέοιεν *Cam.* πλέοιν Mſqu. [x] Κατέλιπον *Reg. Gr.* [y] Τούτων πάντων *Cam.* [z] Μένοντας ἀπ. *Ar.* † ἐναντιωτάτους Mſq. [a] Τοῖς δὲ ἄλλοις *Caſſ.* Aug. [b] Τὸ λοιπὸν *Caſſ. Gr.* Aug. [c] Vide *Annott.* ad 3, 33. init. Hvds. ** κατάστασιν Mſqu. ſed in marg. a Schol. μετάστασιν. [d] Κατατάχος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug. [e] Ἐς τὰς Ἀθήνας deſunt in *Cod. C.* Ἐς Ἀθήνας *Gr.* [f] Ἀπαγγελοῦντα *Marg. Cl.* Ἀγγελοῦντες *Gr.* Ἀπαγγελοῦντα *Caſſ.* Aug. ἀπαγγελοῦντες Mſqu. et mox εἴδεισάν πω. [g] Εὐθέως τῶν μὲν *Cl.* Αὐτῶν εὐθέως τῶν μὲν *Caſſ.* Aug. Mſqu. [h] Τοὺς δ' ἄλλους *Gr.* [i] Μετεμβιβάσαντες εἰς *Marg. Cam.* Μεταβιβάσαντες ἐς *Ar. C.* Mſqu. Cum *Marg.* et *Cam.* conſentiunt *Caſſ.* Aug. Cum *Ar.* et *C. Reg.* Μεταβιβάσαντες εἰς *Gr. Dan.* [k] Ἀπαγγέλλει *Marg. Cam.* [l] Ἀθηνῶν *Marg.* [m] Λαβόντας *Marg. Ar. C. Reg.* [n] Ὑπακόωσι, in Scholiis ὑπακόωσι *Caſſ.* ὑπακούωσι Aug. Mſqu. [o] Τεθνήξωνται *Marg.* et *Cl.* in marg. Τεθνηκόσι *Caſſ.* et illius Scholia. Τεθνήκωσι ἀντὶ τοῦ τεθνήξωνται in marg. *Gr.* τεθνήξονται Mſqu. per *o*.

[τῷ δὲ ὁπλ.) Schol. abeſt Aug.] Non bene; quia verb. ὁπλιτεύειν hic eget explicatione, Scholio digna.)

Μέχρι νῦν] Haec ſuperfluunt, et explicandi gratia addita videntur ad ἐς τοῦτο. Firmat hanc coniecturam *Scholiaſta.* Wass.

[ἐς τ. ξυνέμ.) in Schol. Aug. pro ἄλλως eſt ἡ.] tanquam *vnius* ſit auctoris Schol.)

μετήεσ.) Ad h. l. fortaſſe referenda Heſych. gloſſa: μετήεσαν, ἱκέτευσαν. *Abr.* Facilius crediderim, ſi μετήεσαν apud Heſ. ſit, non μετήεσσ. Dialectum enim et ſcripturam locorum ſeruat Heſych. Etſi προειστήκεισαν Thuc. c. 75. init. at non hic. Sed alia loca attulit Abr.

Τὸς Παράλους] Non ignota eſt Πάραλος, triremis Athenienſium; mentio eius paſſim occurrit. Nominis origo diverſe traditur ab *Heſychio*, *Harpocrat. Suida.* Huius autem triremis vectores Πάραλοι dicebantur, vt tradunt *iidem.* Nonnunquam etiam Παραλῖται nuncupabantur. Vide *Meurſii* Attic. Lect. l. 2. c. 7. Hvds.

[κ. μὴ παρ. ἐπικ.) In Schol. Aug. pro τυχὸν eſt, εἰ τύχοι.] rectius haud dubie propter εἶναι Infinit. Niſi tamen Thucydidis orationem imitari voluit Schol. in obliqua oratione etiam Coniunctionibus ſubiiciendo Infinitiuum. Durius hic tamen cum Coniunctiuo, neque in Contexto hic, eſt tale quid. Nec ſatis bene ἐπικειμ. expl. ἀρχομένους, debebat, ἐπιμελουμένους.)

ὁπότε ποι πλέοιεν) Ita leg. prorſus, non ὁπότ' ἐπιπλ. Quid enim ſit ἐπιπλεῖν, ſimpliciter, non addito, quo nauigarent? Nec vero *loci* notio, in ἐπὶ, congruerit *temporis* notioni, in ὁπότε.

αἰτιωτ.) Non ſpernenda Lect. C. Mſqu. ἐναντιωτάτους· niſi, quod aliis libris non iuuatur; et vero interpretamentum haberi hoc poſſit τοῦ αἰτιωτ. nam αἴτιοι hic erant, qui eſſent ἐναντίοι Democratiae. Sed, quod Oligarchia directo hic memoratur, eius nimirum αἰτίους puniebant; quippe et *aliorum* criminum et facinorum reos, quam aduerſandi democratiae, quam non impediſſent modo, ſed plane ſuſtuliſſent.

C. 74. Ἀγγελοῦντα] Recte in quibusdam *Mſſ.* ἀπαγγελοῦντα. Vid. Indicem. Wass.

erat trierarchus, alter vero grauis armaturae dux, tum etiam caeteris, qui videbantur semper maxime aduersari illis coniuratis. Ipsos autem rogauit, ne paterentur se perire, et Samum ab Athenienſibus alienari, propter quam vnam ipſorum imperium ad id vsque tempus in eo ſtatu permanſiſſet. Illi vero, his auditis, ſingulos milites adierunt, *et orarunt*, ne *hoc fieri* permitterent, praecipue vero Paralos, homines Athenienſes atque liberos omnes, qui in *Paralo* naui vehebantur, qui paucorum dominatui, vel antequam conſtitutus fuiſſet, ſemper infeſti fuerant. Quamobrem Leon et Diomedon, quoties aliquo nauigabant, aliquot naues relinquebant, quae ipſis praeſidio eſſent. Quare, poſtquam illi trecenti *coniurati* ipſos inuaſerunt, cum iſti omnes, praecipue vero Parali, opem ipſis tuliſſent, Samii, qui factionem popularem ſequebantur, *horum praeſidio muniti*, *eos* ſuperarunt. Et e trecentorum numero ad triginta interfecerunt, tres vero praecipuos auctores exſilio mulctarunt: caeteris vero, depoſita iniuriarum acceptarum memoria, ignouerunt; et, reſtituto populari ſtatu, rempublicam in poſterum communiter adminiſtrauerunt. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 3. U. C. Varr. 341.

74. Paralum autem nauem, et Chaeream, Archeſtrati *filium*, in eam impoſitum, virum Athenienſem, qui ſtatui mutando egregiam operam nauauerat, Samii et milites *Athenienſium* confeſtim Athenas miſerunt, res *Sami* geſtas *Athenienſibus* nuntiaturum. Nondum enim reſciuerant, quadringentos viros imperio potitos. Cum autem illi *Athenas* peruenisſent, illi quadringenti nonnullos quidem de Paralis, duos aut tres, in vincula coniecerunt; caeteros vero, cum eam nauem *ipſis* abſtuliſſent, et *ipſos* in aliam militarem nauem illinc transportatos impoſuiſſent, circum Euboeam agere cuſtodiam iuſſerunt. Chaereas vero, ſimul ac animaduertit praeſentem rerum ſtatum, confeſtim clandeſtina quadam ratione ſe ſubducens, Samum reuerſus, retulit militibus, quae fierent Athenis, omnia verbis aſperioribus exaggerans, omnes verberibus *ab illis quadringentis* mulctari, nec licere quicquam aduerſus eos dicere, qui rempublicam adminiſtrarent, quinetiam ipſorum vxores et liberos vim *ab illis* cum contumelia pati. In animo etiam habere, propinquos eorum omnium, qui apud Samum militarent, quotquot ab ipſis diſſentirent, comprehenſos in vincula coniicere, vt, ſi *illorum imperio* non parerent, *ipſorum propinqui* capite plecterentur. Alia etiam permulta mentiens adiecit.

Τῷ δὲ, ὁπλιτεύοντι] ἀντὶ τῷ, ὁπλιτικῷ ἄρχοντι. Ἐς τοῦτο ξυνέμεινεν] ἤτοι, μέχρι δεῦρο μεμένηκεν. Ἄλλως· ἐν τούτῳ τύχης μεμένηκεν. Ἕνα ἕκαστον μετῴεσαν] ἀντὶ τοῦ, ἐδέοντο ἑκάστου. Τὸς Παράλους ἄνδρας] ἦγον, τοὺς ἐκ τῆς νεὼς τῆς Παράλου. Καὶ μὲν παρόσῃ ἐπικειμένους] ἀχθομένους ὀλιγαρχίᾳ, καὶ εἰ μὴ εἶναι τυχόν. Αὐτοῖς] τοῖς ἐκ τῆς Σάμου δημοκρατικοῖς. Οἱ τῶν Σαμίων πλείονες] οἱ δημοκρατικοί. Ἐς τὴν μετάστασιν] ἦγουν, εἰς τὸ καταλῦσαι τὴν ὀλιγαρχίαν. Ἐπὶ τὸ μεῖζον πάντα δεινάσας] ἦγον, εἰς τὰ δεινότατα τῷ λόγῳ ἐπάρας. Λαβόντες εἴρξειν] τὸ εἴρξειν ἀντὶ τοῦ εἴρξαι κεῖται. τὸ δὲ, ἵνα, ἢν μὴ ὑπακούσωσι, τεθνήκωσι, ἦγον, ἢν μὴ ὑπακούσωσιν οἱ ἐν Σάμῳ, ἀποθάνωσιν αὐτῶν οἱ προσήκοντες.

φρουρεῖν) pro φρουρὰν ποιεῖσθαι· vt ſtationem agerent.

εὐθὺς, διαλ.) ita interpunxi, vt comma poſt εὐθὺς ſegregaret hoc vocab. a verbo διαλαθών, cui nullo modo eſſet aptum, ſed referendum ad ἐλθὼν et ἀγγέλλει.

διαλαθών) non redundat διὰ, verum duo, opinor, innuit: 1) *penitus* eum latuiſſe, *omnes* ad extremum fefelliſſe; 2) cuatiſſe feliciter, et quo tenderet, plane *peruenisſe*.

[ἐπὶ τὸ μεῖζ.) Schol. abeſt Aug.]

ἐπὶ τὸ μ. π. δειν.) Liuio quoque frequens, et Tacito, *in maius vulgare*, *augere*, *accipere*; Tacito etiam (*in mai.*) *credere*. *Maius*, int. *verο*, quod additur quoque interdum; *in maius*, i. e. *quod eſſet*, (ita,) *vt* eſſet, fieret maius vero. Ceterum notio illa augendi, intendendi, iam ineſſe videtur verbo δεινώσας.

Τὰ ἐκ τῶν Ἀθηναίων] Non adſpernanda mihi videtur lectio *Marg.* τῶν Ἀθηνῶν· et propemodum credo, librarios pro eo ſubſtituiſſe Ἀθηναίων, quod id magis, putabant, conuenire cum ζημιῶσι, et διανοῦνται. DVK.

[λαβ. εἴρξ.) in Schol. Aug. pro, τεθνήκωσι, ἦγουν, ἢν μὴ, rel. leg. τεθνήκωσι, ἵνα μὴ, ἐὰν μὴ, cet.] Nec ſenſus conſtat his verbis, nec tenor; et, propter prius μὴ, poſt ἵνα, plane aduerſatur et rei ipſi, et verbis Thucydidis, quae omnino Scholio haud egeant.

Τεθνήκωσι] Vid. *Thom. Magiſtrum* in τεθνήξεται. WASS. Oſtendit ibi *Thomas*, *Platonem* in Gorgia, et *Libanium* in futuro actiuo dicere τεθνήξει, *morietur*; ſed hoc improbari a *Luciano* in Soloeciſte. *Graeuius* ad Lucianum pag. 747. adnotat, in *Platonis* exemplaribus editis legi τεθνήξεται· et

οϛ'. [p] Οἱ δ', [q] ἀκούοντες, ἐπὶ τὰς τὴν ὀλιγαρχίαν μάλιϛα ποιήσαντας, καὶ [r] ἐπὶ τῶν ἄλλων τὰς μεταϛχόντας τὸ μὲν πρῶτον ὥρμησαν βάλλειν· ἔπειτα μέντοι, ὑπὸ τῶν [s] διὰ μέϛου κωλυθέντες, καὶ διδαχθέντες, μὴ, τῶν πολεμίων ἀντιπρώρων ἐγγὺς ἐφορμώντων, ἀπολέϛωϛι τὰ πράγματα, ἐπαύϛαντο. μετὰ δὲ τοῦτο, λαμπρῶς ἤδη ἐς δημοκρατίαν βουλόμενοι [t] καταϛῆναι τὰ ἐν τῇ Σάμῳ ὄ, τε Θρασύβουλος ὁ τοῦ Λύκου καὶ Θράϛυλλος, (ἦϛαν γὰρ μάλιϛα [v] προειϛήκειϛαν τῆϛ μεταβολῆϛ,) ὤρκωϛαν πάντας τοὺϛ ϛρατιώταϛ τοὺϛ μεγίϛους ὅρκους, καὶ αὐτοὺϛ τοὺϛ ἐκ τῆϛ ὀλιγαρχίαϛ μάλιϛα, [*] ἢ μὴν δημοκρατήϛεϛθαί τε καὶ ὁμονοήϛειν, καὶ τὸν πρὸϛ [x] τοὺϛ Πελοποννηϛίουϛ πόλεμον προθύμωϛ διοίϛειν, καὶ τοῖϛ τετρακοϛίοιϛ πολέμιοί τε ἔϛεϛθαι, † καὶ ἀδὲν ἐπικηρυκεύεϛθαι. ξυνώμυναν δὲ καὶ Ϛαμίων πάντες τὸν αὐτὸν [y] ὅρκον [z] οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ· καὶ τὰ πράγματα πάντα καὶ τὰ ἀποβηϛόμενα ἐκ τῶν κινδύνων ξυνεκοινώϛαντο οἱ ϛρατιῶται τοῖϛ Ϛαμίοιϛ, νομίζοντεϛ, [a] ἅτε ἐκείνοιϛ ἀποϛροφὴν ϛωτηρίαϛ, ἅτε ϛφίϛιν εἶναι, [b] ἀλλ', ἐάν τε οἱ τετρακόϛιοι κρατήϛωϛιν, ἄν τε οἱ ἐκ Μιλήτου πολέμιοι, διαφθαρήϛεϛθαι.

οϛ'. Ἐς φιλονεικίαν τε [c] καθέϛαϛαν τὸν χρόνον τοῦτον, οἱ μὲν, τὴν πόλιν [d] ἀναγκάζοντεϛ δημοκρατεῖϛθαι, οἱ δὲ, τὸ ϛρατόπεδον ὀλιγαρχεῖϛθαι. ἐποίηϛαν δὲ [**] καὶ ἐκκληϛίαν εὐθὺϛ οἱ ϛρατιῶται, ἐν ᾗ [e] τοὺϛ προτέρουϛ ϛρατηγοὺϛ, καὶ εἴ τινα τῶν τριηράρχων [f] ὑπώπτευον, [g] ἔπαυϛαν, [h] ἄλλουϛ δὲ [i] ἀνθείλοντο καὶ [k] τριηράρχουϛ καὶ ϛρατηγούϛ, ὧν Θρασύβουλός τε καὶ [l] Θράϛυλλοϛ ὑπῆρχον· καὶ παραινέϛειϛ ἄλλαϛ τε ἐποιοῦντο [m] ἐν ϛφίϛιν ἀνιϛάμενοι, καὶ, ὡϛ ἐ δεῖ ἀθυμεῖν, ὅτι ἡ πόλιϛ αὐτῶν ἀφέϛηκε·

p Οἱ δὲ ἀκ. *Reg. Caſſ. Gr.* *q* Ἀκούϛαντεϛ *Marg. Cl. Caſſ.* οἱ δὲ ἀκούϛαντεϛ Aug. ἀκούϛαντεϛ Mſqu. *r* Ἔτι *Caſſ.* Aug. *s* Διαμέϛου *Ald. Flor. Baſ.* *t* Μεταϛῆϛαι *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. Καταϛῆϛαι inter verſus a recenti correctore *Caſſ.* *v* Προειϛήκεϛαν *Reg.* Aug. Προειϛήκειϛαν *Caſſ.* * ἡμῖν δημοκρατηθήϛεϛθαι Aug. *x* Τὸν deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug. † vv. κ. οὐδ. ἐπικ. abſ. Mſqu. qui et ξυνώμυναν habet, per η. *y* Καιρὸν et ſupra manu recenti ὅρκον *Reg.* *z* Apud Athenienſes, qui decimum octauum attigerant annum, ſacramentum militare praeſtabant, adque negotia reip. belli pacisque adtrebantur. *Sigonius* de Rep. Athen. l. 4. Hvds. *a* Οὔτ' ἐκείνοιϛ *Ar. C. Reg.* *b* Ἀλλὰ ἐάν τε *Ar. C. Reg.* *c* Καθεϛᾶϛι *Marg. Cl. Caſſ.* et inter verſus recenti ſcriptura καθέϛαϛαν. καθεϛᾶϛιν etiam Aug. καθίϛαϛαν Mſqu. *d* Scil. ἀναγκάζειν ἐθέλοντεϛ καὶ πειρώμενοι. *Ac. Port.* ** καὶ d. Mſqu. *e* Τοὺϛ μὲν προτέρουϛ ϛρατηγοὺϛ καὶ εἴ τιναϛ *Marg. Ar. C. Reg. Dan.* Τοὺϛ μὲν πρ. etiam *Caſſ.* Aug. *f* Ὑπετώπευον *Caſſ.* Aug. *g* Ἔπαυϛαν omittunt *Bar. Gr. Ald. Flor. Baſ.* *h* Ἄλλουϛ δ' ἀν. *Gr.* *i* Ἀνείλοντο *Ar. C. Dan.* *k* Ϛρατηγοὺϛ καὶ τριηράρχουϛ *Ar.* *l* Θράϛυλοϛ *Cl.* paſſim. it. Aug. Mſqu. *m* Ἐν ϛφίϛιν αὐτοῖϛ ἀνιϛάμενοι *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug.

Henr. Stephano propter reprehenſionem Luciani ſuſpectum eſt, quod adfertur ex *Ariſtophanis* Acharnenſ. γ. 324. ὡϛ τεθνήξων ἴϛθι νῦν γε. Non negari poteſt, inſolentiora eſſe haec futura actiua; neque tamen ob eam cauſam vel in aliis Scriptoribus, vel in *Thucydide*, quidquam contra conſenſum plerorumque *Miſſirum* mutare auſim. Nam τεθνήκω praeſens eadem ratione a perfecto τέθνηκα fieri potuit, qua πεφύκω, πεφύγω, πεπλήγω, et alia huiusmodi, a perfectis e ſententia Grammaticorum formata ſunt. *Luciani* auctoritas autem ideo aliquanto minus ponderis habet, quod non raro tamquam ſoloeca reprehendit ea, quibus non modo probatiſſimos Scriptores Graecos, ſed etiam ipſum vſum eſſe, conſtat. *Thomas Magiſter* in *ει* locum hunc *Thucydidis* ita laudat: ἵνα, ἢν μὴ ὑπακούϛωϛι, τεθνήξονται. Ita fortaſſis mutauit, quum in ſuo exemplari inueniſſet τεθνήξονται, quod, e canone Grammatico, ſciebat, ſubiunctiuos futuris carere. Sed parum memor praecepti ſui in ἵνα· πάνυ ἀμαθὴϛ, ἐπὶ τῶ μέλλοντοϛ ἵνα, ἢ ἐὰν, ἢ ἄν, ἢ ὅταν τιθέναι. In margine *Cod. Gr.* hic ad τεθνήκωϛι adnotatum erat, ἀντὶ τοῦ τεθνηξονται. Τεθνήκωϛι etiam *Scholiaſtes* agnoſcit. Dvk.

C. 75. βάλλειν) int. *lapidibus.*

διδαχθ. μὴ — — ἀπολέϛ.) Haud congrue dictum: *edocti, ne perderent omnia.* Diceret aut, διδαχθ. *edocti*, (da ihnen vorgeſtellt wurde,) ἀπολέϛειν τὰ πράγμ. *fore*, vt perderent omnia; aut certe: διδ. μὴ ἀπολέϛαι τὰ πρ. *moniti, non perdere* omnia, aut intell. διδ. περὶ τοῦ παντὸϛ, *de re omni*, ſumma, vel περὶ τοῦ πράγματοϛ, quomodo ſeſe res haberet, (eo conſilio, ἵνα, ὅπωϛ,) *ne forte* perderent omnia.

[πρεσιϛ. τ. μετ.) Schol. abeſt Aug.] Dignius fane Scholio fuerat, explicari verb. προειϛήκ. quod hic ſit pro ἐπεμελήθηϛαν, vel ἐφίεντο, *ſtuduerant* reuocare, inducere democratiam; die eifrigſten Verfechter (qſ. *patroni*, aſſertores,) der Volksregierung.)

[ἢ μὴν δημοκρ.) Schol. abeſt Aug.] In Schol. Vulg. corruptum eſt haud dubie πολέμιοι, ante extr. debebat enim, πολεμίουϛ, ad τοὺϛ τετρακοϛίουϛ. Neque enim eſt, vt τ. τετρακοϛίουϛ referatur ad δημοκρατ. et ad ὁμονοήϛειν· neque enim haec iurarent οἱ τετρακόϛιοι, ſed pro hoſtibus erant habendi, et *nulli* plane futuri. Sed nimirum, quando Schol. non addidit in extr. verbum ἐπικηρυκ. poſt οὐδὲν, videtur ab eo allata Var. Lect. ſimpliciter eſſe, καὶ οὐδὲν, ſcil. ἔϛεϛθαι. Quare πολεμίουϛ vtique in Schol. legendum.)

οὐδὲν ἐπικ.) i. e. κατ' οὐδὲν, εἰϛ, πρὸϛ οὐδ.

ἀποϛρ. ϛωτηρ.) *refugium* vertit Port. Neſcio, an hoc ſignificare poſſit ἀποϛρεφή. Verterim, ſimpliciter plane, *reditum* vel *ſalutis*, vel *ad ſalutem*; aut ἀποϛρ. ſign. ἀποτροπὴν, qſ. *auerſionem*, ἀπαλλαγὴν, *liberationem*, remedium, ϛωτηρίαϛ, *ad ſalutem*; vt liberarentur ab iſtis malis, et ſalutem reciperent.

οἱ ἐκ Μιλ.) i. e. οἱ ἐν Μιλήτῳ, (ὄντεϛ,) nempe ἐπελθόντεϛ ἐκ Μιλήτου.

C. 76. [οἱ μὲν] [οἱ δὲ] Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

ἐπ. δὲ καὶ ἐκκληϛ.) Primo καὶ abeſt Mſq. (ſed nimirum ſoli;) et ſane redundare videatur; ſed ſign. *etiam*, *vltro*, i. e.

75. Milites autem, his auditis, primum quidem in eos, qui praecipue paucorum dominatum conſtituerant, et in caeteros, qui participes fuerant, impetum fecerunt, vt *eos* percuterent: deinde tamen ab illis, qui ſe interpoſuerunt, impediti, ac edocti, ne, hoſtibus cum infeſta claſſe ſtationem aduerſus *Athenienſes* prope *Samum* habentibus, res *omnes* perderent, *ab incoepto* deſtiterunt. Poſtea vero Thraſybulus, Lyci *filius*, et Thraſyllus, (iſti enim huius mutationis praecipui auctores exſtiterant) iam aperte res Samias ad popularem ſtatum reuocare cupientes, omnes milites, et illos praecipue, qui ex paucorum dominatu erant, ad maximum iusiurandum adegerunt, quo promiſerunt, ſe populari ſtatu in reipublicae adminiſtratione *poſthac* vſuros et concordes futuros, et bellum aduerſus Peloponneſios alacriter geſturos; et illis quadringentis hoſtes futuros, nec vlla de re per caduceatorem *cum illis* acturos. Omnes etiam Samii, qui per aetatem arma ferre poterant, idem iusiurandum cum caeteris iurauerunt, et *Athenienſium* milites omnia negotia, et quae ex periculis euentura forent, cum Samiis communicauerunt; exiſtimantes, nec illis, nec ſibi ſalutis refugium eſſe, ſed *vtrosque* perituros, ſiue illi quadringenti viciſſent, ſiue hoſtes, qui Mileti erant. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92 3. U. C. Varr. 341. Init. Martii.

76. Atque tunc temporis in contentionem deſcenderunt: hi quidem, *qui Sami erant*, quod vrbem *Athenas* populari ſtatu regi cogere conarentur; illi vero, *qui Athenis erant*, *quod* exercitum, *qui Sami erat*, paucorum dominatu regi *cogere conarentur*. Confeſtim etiam milites concionem coëgerunt, in qua ſuperiores duces, et ſi quem trierarchum ſuſpectum habebant, magiſtratu amouerunt, et in eorum locum alios ſuffecerunt et trierarchos et duces, quo in numero fuerunt Thraſybulus et Thraſyllus. Et ſurgentes cum aliis adhortationibus ſe mutuo adhortabantur, tum *hac*, *qua dicebant*, animum non eſſe abiiciendum, quod ciuitas a ſe defeciſſet.

Τῆς μεταβολῆς] τῆς ἀπὸ ὀλιγαρχίας εἰς δημοκρατίαν. Ἢ μὴν δημοκρατήσεσθαί τε] γράφεται, ἢ μὴν δημοκρατήσεσθαί τε, καὶ ὁμονοήσειν, καὶ τοὺς τετρακοσίους, πολέμιοί τε ἔσεσθαι, καὶ ὠδέν. Οἱ μέν, τὴν πόλιν] ἦγον, οἳ ἐν Σάμῳ τὰς Ἀθήνας. Οἱ δὲ] οἱ ἐν Ἀθήναις. Ἡ πόλις αὐτῶν] ἦγον αἱ Ἀθῆναι.

iuſtam, eine ordentliche, ausdrückliche, förmliche Verſammlung, conſulto et ex inſtituto conuocatam; nempe *praeterea*, ac de iis, quae promiscue ipſis eſſent propoſita. Et vero per Synchyſin acceperis καὶ, referendum ad στρατιῶται· *milites quoque*, et *ipſi*, habuere ſuper ea re concionem. Nec minus retuleris ad inferius καί· καὶ παραινέσεις ἄλλας ἐποιοῦντο· *et* concionem inſtituerunt, in qua plura murarent; et (praeterea) varie ſeſe mu uo ſunt hortati. Quo fiat, vt non redundet καί· quod qui o niſit, non viderit, quo referret. Sed, alterum obſ. ἐκκλ. ἐποίησαν, pro ἐποιήσαντο, quod et aſſolet in hac formula, et eſt infra: παραινέσεις ἄλλας ἐποιοῦντο.

ἔπαυσ.) int. (ἀπὸ) τῆς ἀρχῆς, vel ἄρχοντας.

Ἀνθείλοντο] Perperam quidam ſcripſi ἀνείλοντο. Wass. *Pro* illis, hic non redundat ἀντί. *Suffecerunt* an ſat recte hic verterit Port. neſcio, vbi non *tantisper*, interim creati ſint, neque ad tempus, qui ſuperioribus vere eſſent ſuffecti; *ſubrogarunt* rectius diceret.

Θράσυλλος] Θράσυλος paſſim *Cl.* quomodo *Xenophon* p. 432. 442. et alibi. Cum vulgatis faciunt *Polyaenus* I, 47. et *Plutarchus* de Gloria Athen. 345. et in Alcib. 207. Wass.

Ἐν σφίσιν ἀνιστάμενοι] *Mſſ.* et *Edd. vett.* ἐν σφίσιν αὐτοῖς. Notter bis infra σφίσιν ſine αὐτοῖς. Wass. Αὐτοῖς primum in *Stephani Ed* 2. omiſſum eſt: quam ob cauſam, non adparet. Ἀνιστάμενοι *Stephanus* vertit *prodeuntes*, *Acacius*, *congregati*, quaſi putaſſet, συνιστάμενοι legendum eſſe. Dvk Primo ἐν σφίσιν libere retuleris vel ad (παραιν.) ἐποιοῦντο, vel ad ἀνιστάμενοι· illud praetulerim. ἀνιστάμενοι deinde ſign. *iuſtas* orationes a *ſtantibus* in concione illa, aut aliis *circulis*, habitas, vt norum ex illo Homeri: „Τοῖσι δ' ἀνέστη." ἐν σφίσιν denique eſt, vt c. 77. init. *inter* ſe, mutuo alius ad alium. καὶ autem ad ὡς οὐ δεῖ ἀθυμεῖν, refertur ad ἄλλας· (παραιν.) *cum alia* inter ſe protulere, *tum etiam*, inter alia, praecipue, maxime, quae ſequuntur. Vnde et comma poſt καὶ poſui; inter. ἔλεγον.

[ἡ πόλ. αὐτ.) Schol. d. Aug.]

ἡ πόλις — — μεθῖς) Primo πόλις eſſe hic non poteſt Athenienſium; neque enim a Samiis haec deſciuerat, ſed Samii ab illa: Nec vero congruerit hoc verbo μεθιστάναι, quod ſit *amouiſſe* a ſe, segregaſſe, ql. ſecreuiſſe. Sed tunc (ſi Athenarum ſit πόλις,) leg. cum pluribus Codd. μεθεστάναι· et tamen res non patiatur, Athenienſibus tribui defectionem a Samiis, vbi principes eſſent Athenienſes. Quare ſic intelligam: non aegre ferendum, quod ipſi (Samii) defeciſſent, i. e. coacti per conuerſionem rerum fuiſſent, relinquere Athenienſium ſocietatem; quippe quo nil aliud, niſi infirmiores a ſemet potentioribus amouiſſent, momentum haud facturos, ipſi nil perditori. Quodſi Athenas vtique intellexeris πόλιν, eo maxime, quod non videantur Samii dici poſſe ἀθυμεῖν, animum abiicere, propter id, quod *ſponte ipſi* feciſſent (quidni tamen, ex poenitentia et metu commiſſi?) μεθεστάναι vtique ſit legendum. Sed nimirum, vt dixi, concoquere ego non poſſum, Athenienſes dici a Samiis deſciuiſſe.

τοὺς γὰρ ἐλάσσους ἀπὸ σφῶν, τῶν πλεόνων [n] καὶ [o] ἐς πάντα ποριμωτέρων, [p] μεθιστάναι. [q] ἐχόντων γὰρ [r] σφῶν τὸ πᾶν ναυτικὸν, [s] τὰς ἄλλας πόλεις, ὧν ἄρχουσιν, ἀναγκάσειν τὰ χρήματα ὁμοίως διδόναι, καὶ, εἰ ἐκεῖθεν [t] ὥρμηντο. πόλιν τε γὰρ σφίσιν ὑπάρχειν Σάμον, ἐκ ἀσθενῆ, ἀλλ' ἢ παρ' ἐλάχιστον [v] ἦλθε, τὸ Ἀθηναίων κράτος τῆς θαλάσσης, ὅτε ἐπολέμησεν, ἀφελέσθαι, [x] τούς τε πολεμίους ἐκ τῆ αὐτῆ χωρίς ἀμύνεσθαι, ὅπερ καὶ πρότερον. καὶ δυνατώτεροι εἶναι σφεῖς, ἔχοντες τὰς ναῦς, πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῶν ἐν τῇ πόλει. καὶ δι' ἑαυτούς τε ἐν τῇ Σάμῳ [y] προσκαθημένους, καὶ πρότερον αὐτοὺς κρατεῖν τῆ ἐς τὸν Πειραιᾶ ἔσπλω, καὶ νῦν ἐς [z] τοσῆτο καταστήσονται, μὴ [a] βυλόμενοι σφίσι πάλιν τὴν πολιτείαν ἀποδῦναι, ὥστε αὐτοὶ καὶ δυνατώτεροι εἶναι εἴργειν ἐκείνους τῆς θαλάσσης, ἢ * ὑπ' ἐκείνων εἴργεσθαι. βραχύ τέ [b] τι εἶναι καὶ ἐδενὸς ἄξιον, [c] ὃ πρὸς τὸ περιγίγνεσθαι τῶν πολεμίων [d] ἡ πόλις [e] σφίσι χρήσιμος ἦν· καὶ ἐδὲν ἀπολωλεκέναι, οἵ γε μήτε ἀργύριον ἔτι εἶχον πέμπειν, ἀλλ' [f] αὐτοῖς ἐπορίζοντο οἱ στρατιῶται, μήτε † βούλευμα χρηστὸν, ὅπερ ἕνεκα πόλις στρατοπέδων κρατεῖ. ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις τοὺς μὲν ἡμαρτηκέναι, τοὺς [g] πατρίους νόμους καταλύσαντας· αὐτοὺς δὲ σώζειν καὶ ἐκείνους πειράσεσθαι προσαναγκάζειν. ὥστε ἐδὲ τούτους, [h] οἵπερ ἂν βυλεύοιέν [i] τι χρηστὸν παρὰ σφίσι, χείρους εἶναι. Ἀλκιβιάδην [k] τε, ἢν αὐτῷ ἄδειάν τε καὶ κάθοδον [l] ποιήσωσιν, ἄσμενον τὴν παρὰ βασιλέως [m] ξυμμαχίαν παρέξειν. τό, τε μέγιστον, ἢν ἁπάντων σφάλλωνται, εἶναι αὐτοῖς, τοσῆτον ἔχουσι ναυτικὸν, πολλὰς τὰς ἀποχωρήσεις, ἐν αἷς καὶ [n] πόλεις καὶ γῆν εὑρήσουσι.

[1] *n.* Καὶ deest *Ar. C. Dan.* *o* Εἰς πάντα ποριμώτεροι εὐπορώτεροι μεθιστᾶναι *Caſſ.* recens corrector deinde fecerat πορι-μωτέρων et εὐπορωτέρων, et ſuper ἐν aliquid ſcripſerat, quod legi non poterat. καὶ εἰς π. πορ. οἱ εὐπορώτεροι μεθιστάναι Aug. Antea ἀπὸ σφ. αὖτ. (ſine καὶ) τ. πλειόν. κ. ἐς πάντας Mſq. *p* Μεθεστάναι *Reg. Gr.* Baſ. *q* Id eſt: ἔχοντας γὰρ σφᾶς τὸ πᾶν ναυτικὸν ἔλεγον ἀναγκάζειν, etc. *Ae. Port.* *r* Αὐτῶν *Gr.* *s* Τὰς τε ἄλλας *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ. Gr. Dan.* Aug. *t* Ὥρμηντο *Marg. Cl.* *v* Διῆλθε τὸ τῶν Ἀθηναίων *Ar. C.* Διῆλθε τῶν Ἀθηναίων *Marg. Bar. Ald. Flor. Baſ.* Δὴ ἦλθε *Cl. Gr.* Hvds. *Marg.* et *Baſ.* habent διῆλθε τὸ Ἀθ· Διῆλθε τὸ τῶν Ἀθ. *Reg. Dan.* Ἦλθε τὸ τῶν Ἀθ. *Caſſ.* Aug. *x* Τούς τε τοὺς πολ. *Reg.* *y* Προκαθημένους *Cl. Gr. Caſſ. Cam.* Aug. *z* Τοσῆτον *Caſſ.* Mſqu. *a* Βυλομένων *Marg. Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. id. mox ὥστε καὶ αὐτοί. * ὑπ' ἐκείν. Aug. *b* Τι deeſt *Gr.* *c* Ὃ *Caſſ.* Aug. Mſqu. *d* S. il. αἱ Ἀθῆναι. *Ae. Port.* *e* Scil. τοῖς ἐν Σάμῳ οὖσιν. *Ae. Port.* *f* Αὐτοὶ *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. † βουλεύματι Mſqu. *g* Πατρῴους *Marg. Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. qui et mox πειράσασθαι. *h* Οὕτερ *Marg. Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *i* Τε *Caſſ.* Aug. *k* Δὲ *Gr.* *l* Pro ψηφίσωνται. *Ae. Port.* *m* Ξύμβασιν et in marg. recenti manu. ξυμμαχίαν *Caſſ.* ξύμβαχιν Aug. *n* Πόλιν *Ar. C. Dan.*

Ποριμωτέρων] *Stephanus* in Theſ. ſcribit, hoc ita videri accipiendum, vt in *Aeſchyli* Prometh. v. 904. vbi *Scholiaſtes* πόριμος exponit πόρον διδὺς, *transitum aperiens*, *viam faciens*. Hic interpretatur, *quibus maior facultas comparandi omnia*, *quibus opus foret*, *ſuppeteret*. Ita potius accipiendum eſſe, ſuadent ea, quae deinde de pecunia, commeatibus, et vſu maris dicuntur. Εὐπορωτέρων in *Cod. Caſſ.* puto, eſſe gloſſam e margine εἰς τὸ κείμενον inlatam. Dvk. Heſych. πόριμον, εὔπορίστον, πορευτόν· paſſiue ergo; vt pleraque ſane, πλώϊμος, βρώσιμος, χρήσιμος, alia; ſed et contra, μάχιμος (μαχήσιμος,) φρόνιμος, ὠφέλιμος, quin et ἀνύσιμος, *promtus* ad perficiendum, *ſtrenuus*; nec non θανάσιμος· γνώριμος quidem et *noſcentem* et *notum* ſign. quin et εὔπορος et ἄπορος actiue non minus adhibentur, quam paſſiue. Paſſiue tamen interpretanti, πορισμώτερον, aduerb. legendum, quod ad verbum referatur, μεθιστάναι· *commodius*, cum maiori εὐπορίᾳ. Illud praeferendum, vel propter ἐλάσσ. καὶ, ad πλειόνων.

[ἐχόντ. γ.) Schol. abeſt Aug.] Nec video, quo pertineat, aut, quid ſibi omnino velit. Nam quid eſt τὸ ἐνδόσιμον; quid deinde, αἱ πόλεις ἔχουσι τὸ ἐνδόσιμον ἀπὸ τ. Ἀθηνῶν; ſenſu plane carent iſta, nec, ſi quem habeant ſenſum, quem latere me, fatear, congruunt verbis: ἐχόντων σφῶν τὸ ναυτικόν. An hoc voluit Schol. vrbes reliquas habere conditionem et neceſſitatem cedendi, et tributi pendendi, ab Athenienſibus impoſitam, quam eandem nunc itidem ab ipſis, a Samiis, vt claſſe plurimum pollentibus, imponi vrbibus iſtis poſſe, vt cogantur ſibi iam ἐνδιδόναι, *cedere*, parere, tributum *pendere*, ſicut ab Athenienſibus adhuc coacti fuerint? Vt τὸ ἐνδόσιμον ſit conditio ac neceſſitas pendendi tributi, Beytragszwang, ab Athen. adhuc iniuncta, nunc ab ipſis, a Samiis, iniungenda et exprimenda? quod deinde eſt, ὁμοίως, (nempe, vt adhuc Athenienſes,) ἀναγκάσ. τὰ χρήματα διδόναι.

ὅμ. — καὶ εἰ ἐκ.) καὶ hic eſt pro ἢ, immo ὡς poſt ὅμοιος, vel ἴσος, vt 3, 14. init. ἴσα καὶ ἑκέται, et 2, 60. extr. ἐν ἴσῳ, εἰ καὶ μὴ ἐνθυμήθη· ἐκεῖθεν refer ad Athenienſes, Athenas; non minus cogi ciuitates poſſe a nauibus Samo profectis, quam, ſi Athenis venerint, duas vires easdem habeant.

Ἢ παρ' ἐλάχιστον ἦλθε] Διῆλθε τὸ Ἀθηναίων pro varia lectione annotat etiam *Scholiaſtes*. minus eleganter. Wass. Vulgatam ſcripturam confirmat *Plutarchus* in Vita Periclis p. 305. Πολλὴν ἀδηλότητα καὶ μέγαν ἔσχε κίνδυνον ὁ πόλεμος, εἴπερ, ὡς Θουκυδίδης φησὶ, παρ' ἐλάχιστον ἦλθε Σαμίων ἡ πόλις ἀφελέσθαι τῆς θαλάττης τὸ κράτος Ἀθηναίους. Sic παρὰ τοσῆτον ἐλθεῖν dicunt Graeci, non διελθεῖν. *Thucydides* VII, 2. Παρὰ τοσῆτον μὲν αἱ Συρακῶσαι ἦλθον κινδύνῳ. *Lucianus* Catapl. p 425. Παρὰ τοσῆτον ἦλθε διαφυγεῖν· et Pſeudomant. p. 781 Παρὰ τοσῆτον ἐλθὼν ἀποθανεῖν. Sed fortaſſis δὴ ἦλθε ſcripſit *Thucydides*, vt *Clar.* et *Gr.* habent; atque inde διῆλθε illud ortum eſt. Dvk.

[ἦλθε τ. Ἀθ.) Schol. abeſt Aug.]

ἦλθε) Sae. ius ita Noſter; v. Ind. *Luciani* locus, a Dukero allatus, παρὰ τοσ. ἦλθε διαφυγεῖν, non vsquequaque et ſimili-

Illos enim, quorum numerus minor eſſet, a ſe, qui numero plures eſſent, et qui maiore rerum omnium copia abundarent, ſeceſſionem feciſſe. Se enim, qui totam claſſem haberent, caeteras ciuitates ſuo imperio ſubiectas adacturos ad pendendas pecunias, aeque ac ſi illinc, *ex ipſa Athenarum vrbe, ad eas exigendas* proficiſcerentur: (ſe enim habere Samum, ciuitatem non parum potentem, ſed a qua minimum abfuerat, quin Athenienſes ſuo maritimo imperio ſpoliarentur, dum bellum *cum ipſis* gereret) et hoſtium impetum ex eodem, quo et ante, loco propulſaturos. Quinetiam ſe; quod penes ſe claſſem haberent, maiorem commeatus comparandi facultatem habituros, quam illos, qui Athenis eſſent. Praeterea *dicebant*, ipſos, *qui Athenis eſſent*, propter ſe, qui apud Samum commorarentur, ingreſſu in Piraeeum potiri, et nunc eo redactum iri, vt, niſi ſuam rempublicam ſibi reſtituere vellent, ipſi facilius illos maris vſu prohiberent, quam ab illis prohiberi poſſent. Adiumentum etiam, quod ad ſuperandos hoſtes ipſa ciuitas ſibi *prius* afferebat, paruum et plane contemnendum eſſe: ſeque nihil amiſiſſe, *quod ab illis deſerti fuiſſent*, qui nullam pecuniam amplius haberent, quam mitterent, ſed ipſimet milites ſibi quaeritarent, neque ſalubre conſilium, cuius cauſa ciuitas imperium in exercitus obtinet. Quinetiam illos quidem hac in re peccaſſe *dicebant*, quod patrias leges violaſſent; ſe vero *eas* ſeruare, et praeterea ſe operam daturos, vt illos etiam *has ſeruare* cogerent. Quare ne hos quidem, qui apud ſe aliquod ſalubre conſilium darent, *quamuis eſſent plebeii*, deteriores eſſe *illis*, *qui erant ordinis ſenatorii*. Alcibiadem quoque, ſi impunitatem ac reſtitutionem ei decreuiſſent, Regis ſocietatem *ſibi* lubenter conciliaturum. Quod autem maximum eſſet, ſi omnibus *rebus ante commemoratis* fruſtrarentur, non deeſſe illis tantam claſſem, habentibus multa loca, in quibus et vrbes et agrum inuenirent.

Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 2. U. C. Varr. 341.

Ἐχόντων γὰρ σφῶν τὸ πᾶν ναυτικὸν] ἦγον, τὸ ἐνδόσιμον ἔχουσιν ἐκεῖθεν, ἦγον, ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν, αἱ πόλεις. Καὶ εἰ ἐκεῖθεν ὥρμηντο] ἦγον, ἐκ τῆς Σάμου. Ἦλθε τῶν Ἀθηναίων] γράφεται, διῆλθε τὸ Ἀθηναίων. Ἐν τῇ Σάμῳ προσκαθημένους] ἐγένετο (φησὶ) παραίνεσις, ὅτι δεῖ αὐτοὺς, ἐν Σάμῳ προσκαθημένους, πρότερον κρατεῖν τῶ ἐς τὸν Πειραιᾶ ἔσπλουν καὶ ὅτι νῦν, εἰ μὴ βούλονται ἀποδῦναι τὴν δημοκρατίαν αὐτοῖς οἱ τετρακόσιοι, ἐν τούτῳ δυνάμεως αὐτοὶ καθεζόμενοι, ὥσε τὸς τὴν πόλιν κατέχοντας εἴργειν δύνασθαι τῆς θαλάττης αὐτοὶ μᾶλλον, ἥπερ ὑπ' ἐκείνων εἴργεσθαι. Καὶ νῦν ἐς τοσοῦτο κατασήσονται] οἱ ἐν Ἀθήναις δηλονότι. Προσαναγκάζειν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ σώζειν. Ὥσε οὐδὲ τούτῳ] τοῦτο δυνάμει τοιοῦτον ἐστὶν ὁ χρὴ τούτῳ, οἵτινες ἄν τι παρ' αὐτοῖς χρηστὸν βουλεύσωνται, χείρους ἐκείνους νομίζειν.

ter conformatus, per κακοζηλίαν, opinor; aut intell. ὥστε μὴ διαφ.

[ἐν τῇ Σ.) in Schol. Aug. pro ἐγένετο eſt ἐγίνετο· φησὶ deeſt; pro προσκαθημένους leg. προσκαθημ.] Non male quidem; neque enim *obſidebant* Samum, ſed *parati* interim, exſpectare volebant opportunam profectionem.)

Καὶ πρότερον αὐτὸς κρατεῖν] Interpretatio *Scholiaſtae*, αὐτὸς ad eos, qui in Samo erant, referentis, a ſententia huius loci aliena eſt; et res ipſa oſtendit, vtraque haec καὶ πρότερον, καὶ νῦν ad eosdem, id eſt, ad eos, qui Athenis erant, pertinere. Illud obſcurius eſt, quod ab infinito κρατεῖν ad finitum κατασήσονται transit. Sed ſaepe etiam alibi negligit conuenientiam modorum. VI, 34. Πείθεσθε ὦν, μάλιστα μὲν, ταῦτα τολμήσαντες, εἰ δὲ μὴ, ὅτι τάχιστα τἄλλα ἐς τὸν πόλεμον ἑτοιμάζειν. Et ibid. Cap. 75. Ἦσαν γὰρ ὕποπτοι αὐτοῖς οἱ Καμαριναῖοι, μὴ προθύμως σφίσι μήτ' ἐπὶ τὴν πρώτην μάχην πέμψαι, ἃ ἐπεμψαν· ἔς τε τὸ λοιπὸν, μὴ ὑκέτι βούλωνται ἀμύνειν. — προσχωρῶσι δὲ αὐτοῖς. Dvk.

[καὶ νῦν ἐς τ.) Schol. abeſt Aug.]

ἡ πόλις) Athenienſium.

βούλ. χρ.) βουλεύματι Mſqu. an leg. βούλευμά τι; Nec illud quidem pernendum: (quod) *conſilio vtile*; (foret;) vtut minus ſolitum; neque alii libri habent.

πόλις) infinite et γνωμικῶς, vniuerſe, ein Staat, non, der Staat, non haec vel illa nominatim, non Athenienſium vtique.

Τὰς πατρίους νόμους] Plerique ſcripti πατρῴους. Vtroque modo Noſter. Vid. Lib. IV, Cap. 118. et *Thom. Magiſtrum*. Wass. Lib. IV. Cap. 118. princ. eſt, κατὰ τὰς πατρίους νόμους, et paullo poſt, τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι· vbi quidam *Mſſ.* πατρῴοις, minus recte, ſi Grammaticis credimus. *Ariſtoteles* II. Politicor. 6. κινεῖν τὰς πατρίους νόμους. Sic fere potius τὸ πάτριον, τὰ πάτρια, mores, inſtituta maiorum, quam πατρῶον, et πατρῶα. Dvk.

[προσαναγκ.) in Schol. Aug. eſt τοῦ pro τό· vt fere in hoc cod. poſt ἀπὸ κοινοῦ.]

[ὥστε οὐδὲ τούτ) Schol. Aug. abeſt τοιοῦτον (rectiſſime; nam debebat eſſe τοιαύτη·) et pro ἐκείνους eſt ἐκείνων.] et hoc recte, ac ſententia plane exigente.)

ποιήσωσ.) i. e. κατεργάσωνται, διαπράξωσι, παρασκευάσωσιν. Ad ἄδειαν nil offendit ποιεῖν· ad κάθοδον durius eſt, per Zeugma, vel Syllepſin, Dilogiam certe; neque enim *aliena* notio iſta a verbo ποιεῖν.

τ. παρὰ βασ. ξ. παρ) pro τὴν τοῦ βασ. ξυμμ. παρ' αὐτοῦ παρέξειν· vel, per Synchyſin artic. τὴν, pro παρέξ. τὴν ξυμμ.

οζ'. Τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκπλησιάσαντες, καὶ παραθαρσύναντες σφᾶς αὐτοὺς, [o] καὶ τὰ τῷ πολέμῳ παρεσκευάζοντο ὀδὲν ἧσσον. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν [p] τετρακοσίων πεμφθέντες ἐς τὴν Σάμον, [q] οἱ δέκα πρεσβευταὶ, ὡς ταῦτα, ἐν τῇ Δήλῳ [r] ἤδη ὄντες, ἠσθάνοντο, [s] ἡσύχαζον.

οή. Ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον καὶ οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ τῶν Πελοποννησίων ἐν τῷ ναυτικῷ στρατιῶται κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διεβόων, ὡς ὑπὸ Ἀστύοχόν καὶ Τισσαφέρνους [t] φθείρεται τὰ πράγματα· τῷ μὲν ὄκ ἐθέλοντος ἅτε [v] πρότερον ναυμαχεῖν, ἕως ἔτι αὐτοί τε ἔρρωντο μᾶλλον, καὶ τὸ ναυτικὸν τῶν Ἀθηναίων [*] ὀλίγον ἦν, ἅτε νῦν, ὅτε ϛασιάζειν [x] τε λέγονται, καὶ αἱ νῆες αὐτῶν ὀδέπω ἐν τῷ αὐτῷ εἰσὶν, ἀλλὰ [y] τὰς παρὰ Τισσαφέρνους Φοινίσσας ναῦς μένοντες, ἄλλως ὄνομα, καὶ ὄκ ἔργον, [z] κινδυνεύειν διατρι-βῆναι. [a] τὸν δ' αὖ Τισσαφέρνην τάς τε ναῦς ταύτας ὀ κομίζειν, καὶ, τροφὴν ὅτι ὀ [b] ξυνεχῶς [c] ὀδ' ἐντελῆ διδὺς, κακοῖ τὸ ναυτικόν. [d] ὄκνῳ ἔφασαν χρῆναι μέλλειν ἔτι, ἀλλὰ διαναυμαχεῖν. καὶ μάλιϛα οἱ Συρακόσιοι ἐνῆγον.

οθ'. Αἰσθόμενοι δὲ οἱ ξύμμαχοι καὶ ὁ Ἀστύοχος τὸν θρῷν, καὶ δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδῳ, ὥϛε διαναυμαχεῖν, ἐπειδὴ καὶ [e] ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς ἡ ἐν τῇ Σάμῳ παραχὴ, ἄραντες ταῖς ναυσὶ πάσαις,

o Id eſt: καὶ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιτήδεια παρεσκεύαζον. *Ae. Port.* Καὶ κατὰ τῷ etc. *Marg. Bar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. i. e. αὐτὸς κατὰ τῶν πολεμίων παρεσκεύαζον. Hvds. Καὶ κατὰ τῷ *Caſſ.* Κατὰ τῷ *Cam.* Aug. καὶ τὰ τ. πολ. Mſq. qui et σφὰς antea. *p* Τριακοσίων *C.* *q* Articulus *οἱ* videtur πλεονάζειν. Vide *Stephani* App. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 177. Hvds. *r* Ἤδη ὄντες omittit *Dan.* Ἤδη deeſt *Gr.* Ἰδόντες *Cam.* *s* Ἡσύχαζον αὐτῷ *Caſſ.* Aug. Mſqu. *t* Φθείρονται *Dan.* *v* Προτιμότερον *Marg. Ald. Flor. Baſ.* Προθυμότερον *Gr.* * ὀλίγον om. Aug. ſed a m. 1. adſcr. in marg. *x* Τε deeſt *Ar.* Tum ἐλέγονται Mſq. *y* Τὰς omittunt *Ar. C. Dan.* mox Φοινίσσας Mſqu. vti mox μέλειν p. μέλλ. et infr. paullo, ἐσηγγέλετο. *z* Κινδυνεύσειν *Marg. Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. *a* Id eſt: τῷ δ' αὖ Τισσαφέρνους τάς τε ναῦς ταύτας ὀ κομίζοντος, καὶ τὸ ναυτικὸν κακοῦντος, ὅτι τὴν τροφὴν ὀ ξυνεχῶς ὠδ' ἐντελῆ ἐδίδυ. *Ae. Port.* *b* Συνεχῶς *Gr.* *c* Οὐδὲ ἐντελῆ *Gr.* *d* Οὐκῆν *Gr.* et a prima manu *Caſſ.* Aug. *e* Ἐσηγγελτο, a recenti correctore abraſa ſcriptura priore, *Caſſ.* et in Aug. a corr. inter vſſ. ſcr. ἐλλ.

C. 77. παραθαρσ.) Nil addit παρὰ ſimplici; non magis hoc quidem, quam in παραπικραίνειν, παραζηλοῦν, παραπείθειν, παραθίγειν, aliis.

Καὶ τὰ τῷ πολέμῳ παρεσκευάζοντο] Non poſſum probare ſcripturam librorum, qui habent κατὰ τῷ πολέμῳ. Nihil frequentius eſt *Thucydidi*, quam articulo neutrius generis cum genitiuo ſubſtantiui pro quocumque alio caſu nominis ſubſtantiui vti. III, 82. Ἐσαϛάζέ τε ὧν τὰ τῶν πόλεων; et ibid. τὰ μέσα τῶν πολιτῶν, pro αἱ πόλεις, et οἱ μέσοι πολῖται. VI, 29. Ἤδη γὰρ τὰ τῆς παρασκευῆς ἐπετόριϛο. VI, 65. Ἐπεὶ δὲ ἕτοιμα αὐτοῖς καὶ τὰ τῆς παρασκευῆς ἦν, *adparatus*, vel, *quae ad adparatum pertinent*. VII, 49. Ἐν ᾗ τὰ τῆς ἐμπειρίας χρήσιμα σφῶν ἔϛαι, id eſt, ἡ ἐμπειρία. VI, 86. Τὰ δὲ τῷ πολέμῳ παρόντα ἤδη, καὶ ὃ μέλλοντα, pro ὁ πόλεμος. Ita et hoc loco: τὰ τῷ πολέμῳ παρεσκευάζοντο, id eſt, τὸν πόλεμον. Sed infra Cap. 82. Τὰ τῷ πολέμου πρῶτον ἔφη πράξειν, τὰ τῷ πολέμου non tam apte vertatur *bellum*, quam, *quae ad bellum pertinent*. Vide *Dionyſium Halicarn.* περὶ τῷ Θουκυδίδυ χαρακτῆρος cap. XXIX. et Stephanum in Append. ad Scripta al. de Dialect. pag. 178. Haec ideo monenda duxi, quod vidi, praeter *Hudſonum* eſſe, quibus hic magis placeret κατὰ τῷ πολέμῳ, quam καὶ τὰ τῷ πολέμῳ. Dvk.

C. 78. διεβόων) Schol. abeſt Aug.] et vero ineptum ſatis; ſemper enim *criminationem*, crimina, ſign. διαβολὴ et διαβοᾶν· nec vero ea res erat, quae vociferando tractaretur, ſed clandeſtinis criminibus aptior. Nec, quod accuſatiuo hic careat verb. διεβόων, obſtiterit. Quippe et Liu. 2, 29. med. *exprobrantibus Coſſ. nihilo plus fanitatis in curia, quam in foro, eſſe*; i e. exprobrabant patribus, nihilo ſaniores illos eſſe, quam plebem; et ſaepius alibi: *arguebant*, ab illis *factum*, pro, arg. eos, quod hoc feciſſent; at I, 16. *qui, diſcerptum regem Patrum manibus, — arguerent*, h. e. qui arg. Patres, diſcerpt. (eſſe) regem eorum manib.

[τοῦ μὲν οὐκ ἐθέλ.]
[οὐδέτω
[διατριβ.] } Scholl. ad hh. vv. abſ. Aug.]

Πρότερον] *Gr.* male, προθυμότερον. *Marg.* et *Edd. vett.* προτιμότερον. inepte. Wass. Cap. 76. καὶ πρότερον, καὶ νῦν. Dvk.

οὔτε νῦν) ſcil. ναυμαχεῖν ἐθέλοντος· quod et Port. recte expleuit; reſpondet ſuperiori: οὔτε πρότερον ἐθέλ. ναυμ. V. tamen et mox ad μένοντες.

ἐν τῷ αὐτῷ) beyſammen, *in vnum* contractae; nempe Athenienſium naues.

μένοντες) Quo referas Nominatiuum? Debebat μένοντος, ad Ἀστυόχου et ἐθέλοντος. Neque infinitiuus, κινδυνεύειν, congruit coeptae orationi; ſed itidem ſcriberetur ἀλλὰ κινδυνεύοντος διατρ. Sed nimirum ad οὔτε νῦν, non repetendum ἐθέλοντος, verum ἐθέλει, immo ἐθέλουσι, nempe οἱ Πελοποννήσιοι· quibus deinde aptum ſit μένοντες. Ab eodem verbo, ἐθέλουσι, pendeat deinde et κινδυνεύειν· μένοντες (Aſtyochus et Peloponneſii) ἐθέλουσι κινδυνεύειν διατρ. Quid, quod et a διεβόων pendere poſſit Infinit. ſi ſit μένοντας tamen, non μένοντες· quod per Antiptoton explices; vt Actor. 15, 22. 23. ἔδοξεν — — γράψαντες, pro γράψαι, i. e. καὶ ἔγραψαν. Pari mutatione Participii in Verb. finitum Paullus, Col. 1, 6. τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, — καὶ ἔϛι καρποφορούμενον, pro, καὶ καρποφορουμένου· et vſ. 26. τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον — νυνὶ δὲ ἐφανερώθη, p. φανερωθέν. Nec non 1. Tim. 1, 13. τὸν πρότερον ὄντα — — ἀλλ' ἠλεήθην, pro ἐλεηθέντα. 2. Cor. 6, 9. ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδοὺ, ζῶμεν· Apoc 1, 18. ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρὸς, pro γενόμενος. V. Philol. Th. P. p. 85. extr. lit. γ.)

ἄλλως) poteſt referri ad μένοντες· mihi tamen arridet ἄλλως ὄνομα, *fruſtra nomen* inane, inutile, vanum vocabulum *plane*, ἀτεχνῶς, nomen vanum, nihil vltra.

77. Cum igitur his verbis in concione ſe mutuo alloquuti fuiſſent, et ſe ipſos ad fiduciam animo concipiendam adhortati fuiſſent, res etiam ad bellum neceſſarias nihilo ſegnius apparare coeperunt. Illi vero decem legati, qui a quadringentis Samum miſſi fuerant, poſtquam haec ſenſerunt, cum iam in Delo eſſent, quieuerunt, *nec vlterius progreſſi ſunt.* Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 3. U. C. Varr. 343.

78. Per idem autem tempus et illi claſſiarii Peloponneſiorum milites, qui Mileti erant, rumorem inter ſe ſpargebant, res *Peloponneſiacas* ab Aſtyocho et Tiſſapherne perdi. Quod ille quidem nec antea nauale proelium committere voluiſſet, donec adhuc et ipſi vires maiores haberent, *quam tunc*, et Athenienſium claſſis parua eſſet, neque nunc *pugnare vellet*, dum *Athenienſes* ſeditione laborare dicerentur, necdum *omnes* ipſorum naues in eodem *loco* eſſent; * ſed *ipſi Peloponneſii* propemodum attererentur, dum Phoeniſſas naues a Tiſſapherne, verbis, non re ipſa, *mittendas*, fruſtra opperirentur. Tiſſapherines vero, quod naues iſtas non adduceret, et *Peloponneſiorum* claſſem affligeret, quod ſtipendium nec aſſidue nec integrum perſolueret. Nequaquam igitur diutius cunctandum; ſed *quamprimum* nauali proelio dimicandum eſſe dicebant. Syracuſani autem praecipue inſtigabant. Init. Martii.

79. Socii vero et Aſtyochus, cum rumorem iſtum ſenſiſſent, habitoque concilio, proelium nauale committendum eſſe, cenſuiſſent, quandoquidem et ſeditio, quae Sami erat, ipſis nuntiabatur, *illinc*

* Sed tempus terat, opperiendo Phoeniſſas a Tiſſapherne naues, nomine, non re, periculum certaminis facturas. *Valla.* Exſpectandis Phoenicum ab Tiſſapherne nauibus, quae nomen magis, quam vires, allaturae in discrimen eſſent, tempus teri. *Acacius.*

Διεβόων] ἤγων, διάτορον ἐβόων. Τῶ μὲν οὐκ ἐθέλοντος] τῶ Ἀσυόχῳ. Οὐδέπω ἐν τῷ αὐτῷ εἰσὶν] ἤγων, οὐχ ὁμονοοῦσι. Διατριβῆναι] διαφθαρῆναι. Κακοῖ τὸ ναυτικὸν] ἤγων, εἰς κακοπάθειαν ἐμβάλλει. Ἀπὸ ξυνόδου] ἤγων, ἀπὸ ὁμονοίας.

Ὄνομα, καὶ οὐκ ἔργον, κινδυνεύειν διατριβῆναι] Hic *Valla* coniunxit ὄνομα, καὶ οὐκ ἔργον, κινδυνεύειν, et, quaſi κινδυνεύειν pro εἰς τὸ κινδυνεύειν poſitum eſſet, vertit *nomine, non re, periculum certaminis jubituras*; διατριβῆναι autem, *tempus terat*, interpretatus eſt. Et ſic etiam *Acacius* haec accepit. Verum, ſi ita vertatur διατριβῆναι, non habebit, vnde pendeat, aut quo pertineat nominatiuus μένοντες. Quapropter mihi *Portus*, ducente eo *Scholiaſta*, qui διατριβῆναι exponit διαφθαρῆναι, rectius videtur coniunxiſſe κινδυνεύειν διατριβῆναι, et ab his praecedentia illa ὄνομα καὶ οὐκ ἔργον ſeparaſſe. In quibus, ſi diſtinctio poſt ἔργον ponatur, haec erit ſententia: Peloponneſios clamaſſe, periculum eſſe, ne ipſi fruſtra exſpectando naues Phoenicum, ὄνομα, καὶ οὐκ ἔργον, ὥσας, (vel ἔχοσας, vt *Euripides* Oreſt. v. 454. Ὄνομα γὰρ, ἔργον δ' οὐκ, ἔχουσιν οἱ φίλοι·) i. e. nomen ſine re, paullatim adtererentur. Qua ſignificatione verbo διατρίβειν etiam infra Cap. 87. vtitur: Ἵνα διατρίβῃ, ἀπελθὼν, ὥσπερ καὶ διενοήθη, τὰ τῶν Πελοποννησίων. Nam *Henr. Stephanus*, in Theſ. ſcribens, apud *Thucydidem* lib. 8. legi ναῦς διατριβῆναι pro διαφθαρῆναι, ſine dubio aliud egit, nec recte locum inſpexit. Ceterum, ſtructura orationis toto hoc Capite ſatis implicita eſt, ita, vt propemodum haberi poſſit pro exemplo eorum, quae *Dionyſius Halicarn.* in *Thucydide* σκολιὰ, καὶ δυσπαρακολούθητα eſſe, καὶ σχηματισμῶν πλοκὰς σολοικοφανεῖς habere, dicit. Nam primum haec, ναῦς μένοντες, quum non alio referri poſſint, quam ad διεβόων, quod in princip. Cap. eſt, ab eo, interpoſitis illis de Aſtyocho, longo interuallo ſeparantur; quod orationem non parum obſcuram reddit. Deinde, quum in priore membro poſuiſſet τῶ μὲν οὐκ ἐθέλοντος, vſitati ſermonis ratio, quod bene animaduertit *Portus*, poſtulabat, vt itidem in poſteriore diceret, τῶ δ' αὖ Τισσαφέρνης τὰς τε ναῦς ταύτας ὑ κομίζοντος, καὶ διὰ τὸ τὴν τροφὴν ὑ συνεχῶς, ὑδ' ἐντελῆ διδόναι, τὸ ναυτικὸν κακοῦντος. Non diſſimile ἀκατάλληλον, praecedente genitiuo, quem abſolutum vocant, eſt in iis, quae VII, 47. leguntur: Νόσῳ τε γὰρ ἐπιέζοντο κατ' ἀμφότερα, τῆς τε ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ταύτης ἔσης, ἐν ᾗ ἀσθενοῦσιν ἄνθρωποι μάλιστα, καὶ τὸ χωρίον ὕλιμα, ἐν ᾧ ἐστρατοπεδεύοντο, ἑλῶδες καὶ χαλεπὸν ἦν· pro, τῶ χωρίου ἑλώδους καὶ χαλεπῶ ὄντος. Dvk. [κακεῖ τὸ ναυτ.) Schol. abeſt Aug.]

C. 79. [ἀπὸ ξυνόδου) Schol. abeſt Aug.] ἀπὸ ξυνόδου eſt pro ἐκ συνόδου, *per* concilium, cum decreuiſſent *ex* (vermöge, kraft) concilio; nec non *poſt* (habitum) concilium; vt Marc. 7, 4. ἀπὸ ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι· Vbi, ſeu iunxeris, ἀπὸ ἀγορᾶς οὐκ ἐσθίουσι, ſeu, βαπτίσωνται ἀπὸ ἀγ. vtrobique int. ἀναστρέψαντες, ἐπανελθόντες, *redeuntes*, reverſi; vt *cauſſam* et conditionem lauandi habeat ἀπὸ ἀγορᾶς· Luc. 14, 18. ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι· *ab vna* voce, oratione, ſcil. *profecti*, ὁρμηθέντες, eaque nimirum *vſi*. Ita et hic, δόξαν ἀπὸ ξυνόδου, ſcil. ὁρμηθεῖσιν· ὥστε autem, vt aſſolet Noſtro, vtique redundat poſt δοκεῖν, πείθειν, ψηφίζειν, vbi non conſilium, neque effectum, ſignet, verum *materiam*, *cauſſam*, (*obiectum*) Gegenſtand. διαναυμαχεῖν autem, vt διαπολεμεῖν, nil ſign. praeter ſimplex, vt διαμάχεσθαι Noſtro, aut ſign. fortunam *vtique* experiri, rem *vrgere* proelio, *defungi*, es durchſetzen, forciren. Ita forſitan, διϊσχυρίζεσθαι, διαβεβαιοῦν, διατείνεσθαι πρός τινα, dubium non ſit, quin pertinaciae notionem aliquam inferant. Nec putide adeo aut temere dixeris, in verbis C. 79. med. περὶ τοῦ παντὸς διακινδυνεῦσαι ineſſe illi διὰ etiam notionem rei *vniuerſae* ac ſummi diſcriminis, entſcheidend.

ἔρ. τ. ν.) int. σὺν· immo *per* ipſas naues, *in* nauibus ipſi ſoluebant (ancoras), proficiſcebantur.

ἕξαις δώδεκα καὶ ἑκατὸν, καὶ τὰς Μιλησίας πεζῇ κελεύσαντες ἐπὶ τῆς Μυκάλης παρίέναι, [f] ἔπλεον πρὸς τὴν Μυκάλην. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκ Σάμου ναυσὶ δυοῖν καὶ ὀγδοήκοντα, αἳ ἔτυχον ἐν [g] Γλαύκῃ τῆς Μυκάλης ὁρμοῦσαι, (διέχει δὲ ὀλίγον [*] ταύτῃ ἡ Σάμος τῆς ἠπείρου πρὸς τὴν Μυκάλην·) [h] ὡς εἶδον τὰς τῶν Πελοποννησίων ναῦς [i] ἐπιπλεούσας, [k] ὑπεχώρησαν ἐς τὴν Σάμον, ἃ νομίσαντες τῷ πλήθει διακινδυνεῦσαι περὶ † τῶ παντὸς ἱκανοὶ εἶναι. καὶ ἅμα (προῄσθοντο γὰρ [l] αὐτὰς ἐκ τῆς Μιλήτου [m] ναυμαχησείοντας,) [n] προσεδέχοντο καὶ τὸν Στρομβιχίδην ἐκ τῶ Ἑλλησπόντου σφίσι ταῖς ἐκ τῆς Χίου ναυσὶν [o] ἐπ' Ἀβύδου ἀφικομέναις [p] προσβοηθήσειν· [q] πρὸπεμπτο γὰρ αὐτῷ ἄγγελος. καὶ οἱ μὲν ὅτως ἐπὶ τῆς Σάμου [r] ἀνεχώρησαν· οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, [s] καταπλεύσαντες ἐπὶ Μυκάλης, [t] ἐστρατοπεδεύοντο, καὶ τῶν Μιλησίων καὶ τῶν πλησιοχώρων ὁ πεζός. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ, μελλόντων αὐτῶν ἐπιπλεῖν τῇ Σάμῳ, [**] ἀγγέλλεται ὁ Στρομβιχίδης ταῖς ἀπὸ τῶ Ἑλλησπόντου ναυσὶν ἀφιγμένος. καὶ εὐθὺς [v] ἀπέπλεον πάλιν ἐπὶ τῆς Μιλήτου. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, προσγενομένων σφίσι τῶν νεῶν, ἐπίπλουν αὐτοὶ ποιῦνται τῇ Μιλήτῳ ναυσὶν ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν, βουλόμενοι διαναυμαχῆσαι· καὶ, ὡς ἐδοὺς αὐτοῖς ἀντανήγετο, ἀπέπλευσαν πάλιν ἐς τὴν Σάμον.

π'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει [x] μετὰ τοῦτο εὐθὺς οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ, [y] ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι, οὐκ ἀντανήγοντο, ἀπορήσαντες, ὁπόθεν τοσαύταις ναυσὶ [z] χρήματα ἔξουσιν, ἄλλως τε καὶ Τισσαφέρνους κακῶς διδόντος, ἀποστέλλουσιν ὡς τὸν Φαρνάβαζον (ὥσπερ καὶ [a] τοπρῶτον ἐκ τῆς Πελοποννήσου προσετάχθη,) Κλέαρχον τὸν Ῥαμφίου, ἔχοντα ναῦς τεσσαράκοντα. ἐπεκαλεῖτο γὰρ αὐτὸς ὁ Φαρνάβαζος, καὶ τροφὴν ἕτοιμος ἦν παρέχειν. καὶ ἅμα καὶ τὸ Βυζάντιον ἐπεκηρυκεύστο αὐτοῖς ἀποσῆναι. καὶ αἱ μὲν τῶν Πελοποννησίων αὗται νῆες, ἀπάραντες [b] ἐς τὸ πέλαγος, ὅπως λάθοιεν ἐν [c] τῷ πλῷ τὰς Ἀθηναίας, χειμασθεῖσαι, καὶ αἱ μὲν Δήλου λαβόμεναι [d] αἱ πλείους μετὰ Κλεάρχου, καὶ ὕστερον πάλιν ἐλθοῦσαι ἐς Μίλητον· (Κλέαρχος δὲ κατὰ γῆν, αὖθις ἐς τὸν Ἑλλήσποντον κομισθεὶς, ἦρχεν·) αἱ δὲ μετὰ [e] Ἐλίξου τοῦ Μεγαρέως στρατηγοῦ δέκα, ἐς τὸν Ἑλλήσποντον διασωθεῖσαι, Βυζάντιον ἀφισᾶσι. καὶ [f] μετὰ ταῦτα οἱ ἐκ τῆς Σάμου πέμπουσιν, αἰσθόμενοι, νεῶν βοήθειαν καὶ φυλακὴν

[*] Ἔπλεον ὡς πρὸς τὴν Μυκάλην *Marg. Ar. C. Reg.* Mſqu. Ἔπλεον ἐς πρὸς τ. Μ. *Caſſ.* [g] Videtur eſſe Γλαυκία, πολίχνιον Ἰωνίας, cuius meminit. *Steph Byzant.* Et nihil obſtat, quod hic Γλαύκη appelletur; nam Atticam dialectum affectantes huiusmodi craſi ſaepenumero vtuntur. *Berkelius.* [*] ταύτης Mſqu. [h] Καὶ ὡς εἶδον *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. [i] Προσεπιπλεούσας *Caſſ.* Aug. [k] Ἐχώρησαν *Cl.* Ἀπεχώρησαν *Caſſ.* ἐπεχώρ. Mſqu. † τοῦ ante παντ. d. Mſq. [l] Αὐτοῖς *Caſſ.* Aug. [m] Ναυμαχήσοντας *Gr.* [n] Προσεδέχοντο δὲ καὶ τὸν *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. [o] Ἐπ' Ἄβυδον *Marg.* Ταῖς ἐπ' Ἄβυδον *Cl.* Ἐπ' Ἄβυδον *Caſſ.* Aug. antea τῆς ante Χίου d. Mſqu. [p] Βοηθήσειν *Ar.* [q] Πρεπέμπετο *Ar. C. Reg.* [r] Ἀπεχώρησαν *Marg. Ar. C. Reg. Dan. Cam.* [s] Πλεύσαντες *Reg.* Aug. [t] Ἐστρατοπεδεύσαντο *Caſſ.* Aug. Mſqu. [**] ἀγάλλεται Mſqu. [v] Ἐπέπλεον *Ar.* [x] Μετατοῦτο *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* Aug. Mſqu. [y] Ἀθρόοις *Caſſ.* Aug. ἀθρόος Mſqu. id. ἀνταγονήγοντο. [z] Χρήματά τε ἕξουσιν *Ar. C. Reg. Dan.* antea ναυσὶν Aug. [a] Τὸ πρῶτον *Ar. C. Caſſ. Gr.* Aug. Mſqu. [b] Εἰς *Caſſ.* Aug. antea Πελοποννησ. Mſqu. vt fere ſemper. [c] Ἐν τῷ παράπλῳ *Cl.* [d] Αἱ δὲ πλείες *Ar. C.* Verum, hic loci pleonaſmum eſſe articuli, docet *Steph* in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. pag. 177. Hvds. Αἱ δὲ πλείους *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. id. infr. Ἐλήσποντον. [e] Ἐλίξου cum leni in *Codd. Ar. C.* et *Gr.* Ἐλίξου *Reg.* [f] Μεταταῦτα *Ar. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.*

Ἔπλεον πρὸς τὴν Μυκάλην] Forte ἔπλεον ὡς τὴν Μυκάλην. Nec tamen ſcriptura ὡς πρὸς τὴν Μυκ. displicet. Wass.

Γλαύκῃ] Recte addit τῆς Μυκάλης, eſt enim et κόλπος Γλαῦκος καλούμενος prope Artemiſium, et Symen etiam Cariae *Glaucum* dictam narrat *Athenaeus*. De hoc oppido non video alibi legiſſe. Wass.

ταύτῃ) ταύτης Mſq. non adeo male, ad ἠπείρου· niſi, quod diſtractior paullo poſitus verborum inducitur; neque ἤπειρος memorata antea fuit, quo referretur ταύτης.

Ναυσὶν ἐπ' Ἄβύδου] *Clar.* ταῖς ἐπ' Ἀβύδου recte addit ταῖς. Wass. De hac expeditione Strombichidis vid. Cap. 62. Ἐπ' Ἄβυδον cum quibusdam *Mſſ.* legas, an vulgatam ſcripturam retineas, perinde eſt; nam vtrumque recte dicitur. Vel hoc ipſo Capite plus ſemel cum genitiuo, eadem ſignificatione, et alibi ſaepiſſime. Duk.

πρεῦπεμπτο) debebat προυπέπεμπτο.

καὶ εὐθ') καὶ pro οὖν.

ἐπὶ τ. Μιλ.) pro ἐπὶ τὴν Μίλητον. At contra, Matth. 19, 28. καθίσεσθε ἐπὶ θρόνους, pro θρόνοις, vel θρόνων.

διαναυμ.) hic quidem pro ſimplici tantum valeat.

C. 80. [κακ. διδόντος) Schol. abeſt Aug.] Et merito, vt abſurdum ſatis, ne intelligendum quidem. κακῶς δοῦναι eſt, quod Liu. dicit, *maligne praebere*, parce, tenuiter, nec iuſto tempore aut certo; unordentlich.

[κ. ἅμα) Schol. Aug. d. οὕτω.] Neque in his verbis Hyperbati quidquam eſt, quibus alienum eſt plane hoc Schol. ne-

foluentes cum omnibus nauibus, quae numero centum ac duodecim erant, Mycalen verſus nauigare coeperunt, et Mileſios itinere pedeſtri *eodem* proficiſci iuſſerunt. Athenienſes vero cum illis duabus et octoginta nauibus, *quas* e Samo *ſecum duxerant*, quae in Glauce agri Mycaleſii ſtationem habebant, (ab hac autem parte, quae Mycalen ſpectat, Samus a continente parum diſtat) cum Peloponneſiorum naues contra *ſe* venientes vidiſſent, in Samum ſe receperunt, exiſtimantes, ſuarum numerum non ſatis eſſe firmum ad belli fortunam de ſumma rerum periclitandam. Simul etiam (praeſenſerant enim, ipſos *hoſtes* Mileto *venire*, proelium nauale committere cupientes) exſpectabant et ipſum Strombichidem ex Helleſponto cum ea claſſe, quae ex Chio Abydum profecta fuerat, venturum ad opem ſibi ferendam. Nuntius enim ad ipſum praemiſſus fuerat. Atque illi quidem ſic in Samum ſe receperunt. Peloponneſii vero, claſſe ad Mycalen appulſa, *illic* caſtra poſuerunt, et *cum ipſis* Mileſiorum et accolarum peditatus. Poſtridie vero, cum aduerſus Samum nauigare ſtatuiſſent, nuntiatum eſt *ipſis*, Strombichidem ex Helleſponto cum ſua claſſe *Samum* reuertiſſe. Quare confeſtim Miletum redierunt. Sed Athenienſes, poſt alterius claſſis acceſſionem, ipſi cum centum et octo nauibus Miletum inuadere ſtatuerunt, eo animo, vt nauali proelio dimicarent. Sed cum nullus ipſis obuiam prodiret, rurſus in Samum ſe receperunt.

Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 3. U.C. Varr. 341.

80. Poſt haec autem, eadem aeſtate, ſtatim Peloponneſii, quoniam cum omnibus ſuis nauibus obuiam hoſtibus non prodierant, exiſtimantes, ſe non ſatis virium habere ad proelium *cum illis* committendum, inopes conſilii, vnde pecunias haberent, *quas* tot nauibus *ſuppeditarent*, praeſertim quod Tiſſaphernes *claſſi ſtipendium* male perſolueret, mittunt ad Pharnabazum (quemadmodum et initio ex Peloponneſo praeceptum fuerat) Clearchum, Rhamphii *filium*, cum quadraginta nauibus. Pharnabazus enim ipſos euocauerat, et ſtipendium praebere paratus erat: ſimul etiam per legatos ipſis ſignificabat, Byzantium defectionem facturum. Hae autem Peloponneſiorum naues, cum e portu ſoluiſſent et altum petiiſſent, vt Athenienſes in conficiendo nauigationis curſu laterent, tempeſtate iactatae, atque aliae quidem, *atque adeo illarum* pleraeque, quibus Clearchus praeerat, cum Delum tenuiſſent, et poſtea Miletum rediiſſent, (Clearchus autem in Helleſpontum itinere terreſtri reuerſus, imperium obtinebat;) illae vero decem, quibus Helixus Megarenſis praeerat, cum in Helleſpontum euaſiſſent, Byzantium ad defectionem faciendam impulerunt. Poſtea vero *Athenienſes*, qui Sami ſtatiua habebant,

Paulo poſt init. Martii.

Κακῶς ξυδόντος] σὺν κακώσει. Καὶ ἅμα καὶ τὸ Βυζάντιον] ὑπερβατόν. τὸ δὲ ἑξῆς, ὥτω· καὶ αἱ μὲν πλείους Δήλιοι λαβόμεναι μετὰ Κλεάρχου, καὶ ὕστερον πάλιν ἐλθοῦσαι ἐς Μίλητον· αἱ δὲ μετὰ Ἑλίξου τοῦ Μεγαρέως στρατηγοῦ δέκα εἰς τὸν Ἑλλήσποντον διασωθεῖσαι, Βυζάντιον ἀφιξάσι. Χειμασθεῖσαι] ἦγεν, ταραχθεῖσαι ὑπὸ χειμῶνος.

que in iis, quae ſequantur, vbi Nominatiui tantum, αἱ μὲν, αἱ δὲ, q. pro Genitiuis, aſperiorem reddant orationem.

Καὶ ἅμα καὶ τὸ Βυζάντιον ἐπεκηρυκεύετο αὐτοῖς ἀποστῆναι] Magis probo interpretationem *Acacii*, *ad hoc leguti ab Byzantio de defectione venerant*, quam *Vallae* et *Porti*, qui, legatos a Pharnabazo miſſos hoc Peloponneſiis promiſiſſe, putant. Neque enim credo, ſi haec eſſet ſententia, *Thucydidem* verbo ἐπικηρυκεύεσθαι vſurum fuiſſe. Τὸ Βυζάντιον nota figura dicit pro οἱ Βυζάντιοι, et ἀποστῆναι eſt defecere: III, 55. VIII, 45. ἀποστῆσαι ad defectionem inducere; V, 45. VIII, 32. et ſaepe alibi. Ἐτικηρυκεύσθαι porro cum datiuo et infinitiuo eſt VII, 83. ἐπικηρυκεύεται Γυλίππῳ καὶ Συρακουσίοις εἶναι ἕτοιμος. Dvk.

ἐπεκηρ.) Neſcio, quid Porto in mentem venerit, interpretanti: *per legatos ſignificabat*. Num enim hoc ſign. ἐπικηρυκεύεσθαι; aût quid ad Pharnabazum, vt illud Peloponneſiis nuntiaret; idque per κήρυκας, tanquam *ipſe* defecturus? Immo ipſi Byzantini mitterent; ad ἀποστῆναι intell. ὥστε, vel περὶ τοῦ.

Ἐν τῷ πλῷ] *Clar.* melius, ἐν τῷ παράπλῳ. Vide tamen III, 49. Wass.

[χειμασθ.) Schol. abeſt Aug.] ante χειμασθ. in Contexto excidiſſe videtur καὶ, aut intelligendum ſaltem, pro ἀλλά.)

ἐς τὸν Ἑλλήσποντον. καί τις [g] καὶ ναυμαχία βραχεῖα γίγνεται πρὸ τῆ Βυζαντίᾳ, ναυσὶν ὀκτὼ πρὸς ἑκτώ.

πά. Οἱ δὲ προσῶτες ἐν τῇ Σάμῳ, καὶ μάλιστα * Θρασύβουλος, [h] ἀεί τε τῆς [i] αὐτῆ γνώμης ἔχόμενος, ἐπειδὴ μετέγνωσε τὰ πράγματα, ὥστε κατάγειν Ἀλκιβιάδην, καὶ τέλος [k] ἀπ' ἐκκλησίας, [l] ἔπεισε τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν, καὶ, [m] ψηφισαμένων αὐτῶν Ἀλκιβιάδῃ κάθοδον καὶ ἄδειαν, πλεύσας ὡς τὸν [n] Τισσαφέρνην, κατῆγεν [o] ἐς τὴν Σάμον τὸν Ἀλκιβιάδην· νομίζων μόνην σωτηρίαν, εἰ Τισσαφέρνην αὐτοῖς μετασήσειεν † ἀπὸ Πελοποννησίων. γενομένης δὲ ἐκκλησίας, τήν τε ἰδίαν ξυμφορὰν τῆς φυγῆς [p] ἐπητίασε καὶ ἀνωλοφύρατο ὁ Ἀλκιβιάδης· καὶ περὶ [q] τῶν πολιτικῶν πολλὰ εἰπών, ἐς ἐλπίδας γε [r] αὐτὰς ἀ μικρὰς [s] περὶ τῶν μελλόντων καθίςη· καὶ ὑπερβάλλων ἐμεγάλυνε τὴν ἑαυτῆ δύναμιν παρὰ τῷ ** Τισσαφέρνει, ἵνα οἵ τε οἴκοι τὴν ὀλιγαρχίαν ἔχοντες φοβοῖντο αὐτὸν, καὶ μᾶλλον αἱ [t] ξυνωμοσίαι [v] διαλυθεῖεν, καὶ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τιμιώτερόν [x] τε αὐτὸν ἄγοιεν, καὶ αὐτοὶ [y] ἐπιπλεῖον θαρσεῖεν· [z] οἵ τε πολέμιοι τῷ Τισσαφέρνει ὡς μάλιστα διαβάλλοιντο, [a] καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐλπίδων ἐκπίπτοιεν. [b] ὑπισχνεῖτο δ' ἂν τάδε μέγιστα, ἐπικομπῶν, ὁ Ἀλκιβιάδης, ὡς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπεδέξατο, ἢ μὴν, ἕως ἄν τι τῶν ἑαυτῆ λείπηται, ἦν Ἀθηναίοις πιστεύῃ, μὴ †† ἀπορήσειν αὐτὰς τροφῆς, ἀλλ' ἣν δέῃ [c] τελευτῶντα τὴν ἑαυτῆ στρωμνὴν [d] ἐξαργυρῶσαι· τάς τε ἐν Ἀσπένδῳ ἤδη ὅσας Φοινίκων ναῦς κομιεῖν Ἀθηναίοις, *** καὶ ἀ

[g] Redundat particula. Vide *Stephani* Append. pag. 34. Hvds. καὶ abeſt Mſqu. * Θρασυβούλος Mſqu. [h] Καὶ ἀεί τε τῆς *Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ.* Καὶ εἴτε τις τῆς *Ar. C.* Si etiam *Reg.* et in marg. *γρ.* ἀεί τε τῆς, et *Dan.* Alei te tes *Caſſ.* a correctore, qui priorem ſcripturam eraſerat, ſed ita, vt adpareret veſtigium literae ante α. καὶ εἴτε τις τῆς αὐτοῦ Aug. τις a m. rec. inter vſſ. ſcr. τε abeſt Mſqu. [i] Αὐτῆ *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* [k] Ἐπ' ἐκκλησίας *Marg. Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. [l] Ἔπεισαν *Caſſ.* Aug. [m] Ψηφισάντων *C.* [n] ἐς τ. Τ. Mſqu. Τισσαφέρνη *Caſſ.* Aug. [o] Ὡς τὴν Σάμον *Cl.* antea κατῆγε Aug. † Πελοπον. γενομένης ἐκκλησίας Aug. om. δὲ et diſtinctione poſt Πελοπ. [p] Ἐπητιάσατο *Ar. C. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Mſqu. [q] Τῶν omittunt *Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Aug. [r] Αὐτὰς γε *Gr.* αὐτὸς Mſqu. id. mox καθίστησι pro καθίστη· et τῷ d. ante Τισσ. [s] Περὶ deeſt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. ** Τισσαφέρνῃ Aug. et ἵν' οἵτε. [t] Ita ex emendatione, a prima manu ξυνομεσίαι, *Caſſ.* ξυνωμοσίαι Aug. [v] Διαλυθοῖεν *Caſſ.* Aug. [x] Τε abeſt *Ar C. Dan.* [y] Ἐπὶ πλεῖον θαρσεῖεν *Gr.* [z] Οἵ τε Πελοποννήσιοι *Ar.* [a] Καὶ ἀπὸ τῶν *Caſſ.* Aug. Mſqu. [b] Ὑπισχνεῖτο ἂν τὰ μέγιστα *Gr.* ἐπεσχνεῖτο Mſqu. Paulo poſt ἐπικομπεῖν Aug. †† μὴ ἀπορήσειν Aug. [c] Τελευτῶντα deeſt *Reg.* deinde inter verſus ſcriptum. [d] Ἐξαργυρῶσαι *Marg. Cam. Gr.* atque ita legendum eſſe, docet *Etymologus.* Hvds. *Reg.* ἐξαργυρίσαι Aug. *** δὲ pro καὶ Mſqu. id. Πελοποννησ. vno ν, et μόνος p. μόνως.

C. 81. [ἀπ' ἐκκλ.) *Vna tantum* concione perfectum innuí, an recte moneat Schol. neſcio, ἀπὸ eſt *poſt*, *ex*, vt *exitus* hic *continuo* eſſet habitae concionis. Vel, quia ſequ. ἔπεισε, verteris idem, *per* concionem; ſi *militaris* tamen concio illa fuit, vt ciuium antea; tunc enim ſign. *poſt* (illam priorem oppidanorum) ad milites idem perfecit. Compares מִן, ἐξ, ἀπὸ, quod modum quoque ſubinde notet rei peragendae, vt Pſ. 73, 19 תָּמּוּ מִן בַּלָּהוֹת, *abſumuntur a terrore*, i. e. cum terribili *modo*.

Ἀπ' ἐκκλησίας] Plerique *Mſſ.* ἐπ' ἐκκλησίας, id eſt, ἐν ἐκκλησίᾳ. Sed ἀπ' ἐκκλησίας videtur ita dici poſſe, vt Cap. 79. καὶ δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου, ὥστε διανυμαχεῖν. Dvk.

Ἐς τὴν Σάμον] *Clar.* rectius ὡς, vt Cap. 80. ὡς τὸν Φαρνάβαζον, et alibi. Wass.

αὐτοῖς) αὐτὸς Mſqu. non ſine ſenſu; quod in Alcibiade hoc maxime foret. Sed redundare videtur hic illud additamentum; quia in *eo* non erat *vna* ſalus, ſi *ille* hoc perficeret, verum nil fieret; et elegantior eſt Datiuus, (omnibus praeſertim fauentibus libris,) quam qui vni codici condonetur: αὐτοῖς μεταστήσειεν, in eorum *gratiam*, commodum, πρὸς αὐτούς· ἐκεῖνος quoque ſcriberet magis Thuc. ſi ad Alcib. referretur.

Ἐπητίασε] *Stephanus* et alii recentiores Lexicographi ex hoc vno loco *Thucydidis* ἐπαιτιάω actiuum in Lexica ſua contulerunt. Monet tamen *Stephanus*, hic etiam legi ἐπητιάσατο. Nec video, cur id ex auctoritate plerorumque librorum ſcriptorum vulgato ἐπητίασε praeferri non debeat; quum praeſertim *Thucydides* alibi quoque formam mediam huius verbi adhibere ſoleat. Vid. V, 16. et VI, 28. Dvk.

[ἀνωλοφ. [ci ἐν τῇ Σ. [διαβάλλ. [ἐπικομπ. [ἢ μὴν [ἕως ἄν } Scholl. ad hh. vv. omn. abſ. Aug.]

Περὶ τῶν πολιτικῶν] Τῶν male abeſt a quibusdam. Wass.

cum *hoc* intellexiſſent, auxilio atque praeſidio loci claſſem in Hellespontum miſerunt. Quinetiam leue quoddam nauale proelium *inter Peloponneſios et Athenienſes*, octonis vtrinque nauibus, ante Byzantium commiſſum eſt. Bell. Peloponn. 21. Olymp. 92. 2. U. C. Varr. 342.

81. Qui autem apud Samum rebus praeerant, praecipue vero Thraſybulus, cum ſemper alias, tum vero poſtquam reipublicae ſtatum immutauit, in ſua *priſtina* ſententia permanſit, vt Alcibiadem reduceret, ac tandem militum multitudinem in concione *ad hoc faciendum* induxit. Cum autem illi reſtitutionem ac impunitatem Alcibiadi decreuiſſent, *Thraſybulus* ad Tiſſaphernem profectus, Alcibiadem Samum deduxit: exiſtimans, *hanc* vnam eſſe ſalutis ſpem, ſi *Alcibiades* Tiſſaphernem, a Peloponneſiis *alienatum*, ad ſe traduceret. Concione autem coacta, Alcibiades exſilii ſui calamitatem queſtus eſt ac deplorauit, multaque loquutus de republica ipſos in non paruam futurorum ſpem adduxit: et ſupra modum ſuam apud Tiſſaphernem gratiam amplificauit; vt et illi, qui domi paucorum dominatum habebant, ipſum formidarent, et coniurationes magis diſſoluerentur; et qui Sami erant, ipſum magis honorarent, ipſique maiorem fiduciam animis conciperent; vtque Tiſſaphernis hoſtes in maximam inuidiam incurrerent, et ex ſpe, quam conceperant, deiicerentur. Alcibiades igitur maxima cum iactatione haec pollicebatur, *aſſeuerans*, Tiſſaphernem ſibi recepiſſe nimirum, quoad aliquid ſuarum facultatum reliquum foret, ſi modo Athenienſibus confideret, ipſos nulla ſtipendii inopia laboraturos, ne ſi oporteret quidem ad extremum ſuum ipſius lectum ad pecuniam inde cogendam vendere: naues quoque Phoenicum, quae iam Aſpendi eſſent, ad Athenienſes, non ad

Καὶ τέλος ἀπ' ἐκκλησίας] ἤτοι, ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐκ ἄλλως, ἢ ἐν μιᾷ ἐκκλησίᾳ. Τήν τε ἰδίαν ξυμφορὰν τῆς φυγῆς ἐτρύπησεν] ἤγουν, ἐπητιάσατο τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἰδίας ξυμφορᾶς τῆς κατὰ τὴν φυγήν. Ἀνωλοφύρατο] ἤγουν, τὰ ἑαυτοῦ πάθη μετὰ ὀλοφυρμοῦ διηγήσατο. Καὶ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ] ἤγουν, οἱ Πελοποννήσιοι. Διαβάλλοιντο] ὑβρίζοιντο. Ἐπικομπῶν] ἤγουν, κομπωδῶς λέγων. Ἦ μὴν, ἕως ἄν τι τῶν ἑαυτοῦ] Τισσαφέρνης δηλαδή. Ἕως ἄν τι τῶν ἑαυτοῦ λείπηται] μέχρις ἂν ἐξαρκῇ τὰ Τισσαφέρνους. Ἢν Ἀθηναίοις πιστεύῃ] ὁ Τισσαφέρνης δηλονότι, πιστὸς κρίνῃ τοὺς Ἀθηναίους. Ἐξαργυρίσαι] ἤγουν ἀργυρίου πωλῆσαι.

Ἐς ἐλπίδας] Ita *Mſſ.* et plurarie ſupra. Firmat *Hippocrates* Praenot. p. xi. ἔμπυον ἔσεσθαι πολλαὶ ΕΛΠΙΔΕΣ. v. Indicem. De Thraſybuli Commento ad Byzantium adi *Polyaenum* I, 47. Wass. Cur *Stephanus* paullo poſt voluerit inſerire περὶ, quod et ab exemplaribus *Mſſ.* et a *vett. Edd.* abeſt, non ſcio. *Thucydides* VII, 77. Ἐλπὶς ϑαρσεῖν τῷ μέλλοντος. Cap. ſeq. Τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων τιμωρίας. *Lucianus* Tyrannicid. pag. 694. Οὐ τῶν παρόντων ἀπαλλάξας ὑμᾶς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν μελλόντων κακῶν ἐλπίδος. Dvk.

Ὑπεδέξατο] Eadem ſignificatio huius vocis eſt II, 29. et 95. Vid. *Thom. Magiſtrum* in ὑφέσαμαι. Dvk.

[Ἢν Ἀθην. πιστ.) In Aug. ſic leg. h. Schol. ἢν Τισσαφέρνης πιστοὺς κρίνῃ τοὺς Ἀθηναίους· οὐκ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς· μέχρις ἂν ἐξαρκῇ τὰ Τισσαφέρνους.]

[ἐξαργυρ) Schol. abeſt Aug.] obſ. etiam, in Schol. ſcriptum ἐξαργυρίσαι, non ὦσαι. *Legit* ergo apud Noſtrum ſic Schol. et verius, puto, quia ἐξαργυροῦν, vt χρυσοῦν, *inaurare* magis eſt, *inducere* argento, incruſtare, ûberſilbern; at ἐξαργυρίζειν eſt, vt h. l. *efficere*, conficere, (ex re *argentum*, in numos conuertere; plane quod nos, verſilbern.

Ἐξαργυρίσαι] Ἐξαργυρῶσαι *Marg. Cam. Graev. Etymologus, Suidas* h. v. q i addit, ὥς ἐξαργυρίσαι. Vtr que forma *Ioſephus* B. Iud. I, 15. 1, 26. ἀργυρίζω *Demoſthenes*, et ἐξαργυρίζω, ἀπαργυρίζω *Themiſt.* ἀπαργυρόω quandoque *de argento*, vt in *Plutarchi* Philopoem. p. 361. vbi cum *Mſ. A.* κολύσαντας, *amputantes*, pro κωλύσαντας legendum. ἐπαργυρόω ſenſu Thucydideo vtitur *Artemidorus*: ἐξαργυρόω apud *Herodotum*, quem lubenter auctorem Noſter habet, inuenitur VI, 86, 1. Τὰ ἡμίσεα πάσης τῆς οὐσίας ἐξαργυρώσαντα. *Thom. Magiſter*: οὐδ' ἂν δ. — ἐξαργυρίσαι Wass. Ita *Thomas* in χρυματίζω, et αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ. Ἐξαργυρίζειν dicit *Demoſthenes* in Orat. de Pace pag. 40. Ἦν ἐνθάδε ἐκέκτητο οὐσίαν φανερὰν, ταύτην ἐξαργυρίσας. Vbi *Scholiaſtes* adnotat: διαπράσας. σημείωσαι, παρὰ Θουκυδίδῃ ἐξαργυρῶσαι, οὐκ ἐξαργυρίσαι, quae vel *Suidas* illi, vel ille *Suidae*, debet. *Parthenius* Nic. Cap. VIII. Ἐξηργυρίσατο μέρος τῶν ὑπαργμάτων. Ἐξαργυρῶσαι in textu ſcribi voluit Clar. *Waſſe*, quod ante erat ἐξαργυρίσαι. Dvk.

καὶ οὐ Πελ.) pro καὶ Cod. Mſqu. habet δέ· quae ſi vera Lectio ſit, (mutata forſitan, quia obſcurior:) ita diſtinxeris: τὰς ναῦς κομιεῖν, (ſcil. μὲν, πάντως, *ſane*,) Ἀθην. δὲ (i. e. ἀλλὰ Ἀθ.) οὐ Πελοπ. miſſurum ſe naues *vtique*, ſed nimirum Athenienſibus, non Peloponneſiis. Non diſplicet.

Πελοποννησίοις. πισεῦσαι δ' ἂν μόνως Ἀθηναίοις, [e] εἰ αὐτὸς κατελθὼν [f] αὐτῷ [g] ἀναδέξαιτο.

πβ'. Οἱ δὲ, [h] ἀκούοντες ταῦτά τε καὶ ἄλλα πολλὰ, στρατηγόν τε αὐτὸν εὐθὺς εἵλοντο μετὰ τῶν προτέρων, καὶ τὰ πράγματα πάντα ἀνετίθεσαν. τήν τε [i] παραυτίκα ἐλπίδα ἕκαστος, τῆς [k] τε σωτηρίας, καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων τιμωρίας, ὀδενὸς [l] ἀντηλλάξαντο· καὶ ἕτοιμοι ἤδη ἦσαν [m] κατὰ τὸ αὐτίκα τάς τε παρόντας πολεμίους [n] ἐκ τῶν λεχθέντων καταφρονεῖν, πλεῖν τε ἐπὶ τὸν [o] Πειραιᾶ. ὁ δὲ, τὸ μὲν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεῖν, τὰς ἐγγυτέρω πολεμίους [p] ὑπολιπόντας, καὶ πάνυ διεκώλυσε, πολλῶν ἐπειγομένων· τὰ δὲ τῷ πολέμῳ πρῶτον, ἔφη, ἐπειδὴ καὶ στρατηγὸς [q] ἥρητο, πλεύσας ὡς Τισσαφέρνην, πράξειν. καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς ἐκκλησίας εὐθὺς ὤχετο, ἵνα δοκῇ πάντα μετ' ἐκείνου κοινοῦσθαι, καὶ ἅμα βουλόμενος αὐτῷ [q] τιμιώτερός τε εἶναι, καὶ ἐνδείκνυσθαι, ὅτι καὶ [r] στρατηγὸς ἤδη ἥρηται, καὶ εὖ καὶ κακῶς οἷός τε ἐστὶν αὐτὸν ποιεῖν. ξυνέβαινε δὲ [s] τῷ Ἀλκιβιάδῃ, τῷ μὲν [t] Τισσαφέρνει τὰς Ἀθηναίους φοβεῖν, ἐκείνοις δὲ τὸν Τισσαφέρνην.

πγ'. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, [v] ἐν τῇ Μιλήτῳ πυνθανόμενοι τὴν Ἀλκιβιάδου κάθοδον, καὶ πρότερον [x] τῷ Τισσαφέρνει ἀπιστοῦντες, πολλῷ δὴ μᾶλλον ἔτι [y] διεβέβληντο. ξυνηνέχθη γὰρ αὐτοῖς, καὶ τὸν

e Εἰ σῶς αὐτὸς *Marg. Ar. C. Cl.* in margine. *Dan.* Εἰ σῶς αὐτῷ *Reg.* Εἰ ὡς, et recens addito σ, αὐτὸς *Caſſ.* ὡς αὐτὸς Aug. σῶς Mſqu. *f* Αὐτοῖς *Marg. Ar. C. Dan.* Aug. Mſqu. *g* Sic manu recenti emendatum erat ex ἂν δέξαιτο *Caſſ* ἀνεδέξατο Aug. *h* Ἀκούσαντες *Marg. Ar. C. Reg. Caſſ.* Mſqu. Aug. mox εὐθὺς αὐτὸν Mſqu. cui et d. πάντα poſt πράγμ. *i* Παρ' αὐτίκα *Caſſ.* *k* Τε deeſt *Gr.* *l* Ἂν ἠλλάξαντο *Marg. Gr. Ald. Flor. Baſ.* *m* Διὰ τὸ αὐτίκα τότε παρόντας *Marg. Gr. Ald. Flor. Baſ.* *n* Id eſt: διὰ τὰ ὑπό τε τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ ἄλλων λεχθέντα. *Ae. Port.* *o* Πειρεᾶ *Gr.* *p* Ὑπολείποντας *Caſſ.* Aug. *Gr. Cam.* Paullo poſt, Ἵνα δὲ, et ex emendatione recenti δὴ, δοκῇ *Caſſ.* * εἴρητο Aug. et mox Ἵνα δὲ δ. *q* Τιμιώτερος εἶναι *Ald. Flor. Baſ. Reg. Gr.* *r* Στρατηγὸς ᾖρηται, καὶ εὖ καὶ κακῶς οἷός τε ἐστὶν αὐτὸν ἤδη ποιεῖν *Marg. Ar. C.* Ἤδη poſt στρατηγὸς retinent, et ante ποιεῖν rurſus ponunt *Reg Caſſ. Dan.* ἤδη ποιεῖν Aug. Etiam καὶ εὖ κακῶς *Dan.* *s* Τὸν Ἀλκιβιάδην *Cam.* ξυνέβη antea Mſqu et ἤδη ante αὐτὸν π. *t* Τισσαφέρνει deeſt *Cam.* *v* Forſan diſtinguendum poſt Μιλήτῳ, non Πελοποννήσιοι. HVDS. *x* Τῷ deeſt *Ar.* *y* Scil. ἤρξαντο διαβάλλειν, vt ſupra ὡς μάλιστα διαβάλλοιντο pro διαβάλλοιεν. *Ae. Port.*

[εἰ αὖτ. κατελθ.) in Schol. Aug. pro ἤγουν eſt εἰ· (magis ad textum:) pro γένοιτο eſt γένηται.] Vulg. γένοιτο aptius Optatiuo, ἀναδέξαιτο. In Schol. ἀνάδοχος ſign. *ſponſorem*, auctorem, *Garant*, Gewährsmann. Heſych. ἀνάδοχος, καὶ ἀναδοχεύς, δίκῃς ἐλέγετο. Quid haec vult ſibi Gloſſa? Primo ἐλέγετο, tanquam *olim* in vſu tantum, poſt aut obſoletum, aut alia ſignificatione! Quid deinde δίκῃς; *dupliciterne* vtrumque vocab. an *varie*, non vno vtrumque ſenſu? Vbi eſt deinde illud δίκῃς; Puto, ἀνάδοχον eſſe διάδοχον, *ſucceſſorem*, ἀναδοχέα, *recipientem*, pro mittentem, ſponſorem. Sed nimirum et διαδοχεὺς ſucceſſorem, et ἀνάδοχος hic Schol. ſponſorem ſign. Sed illud quoque obſ. vix videri poſſe iungi κατελθὼν ἀναδέξαιτο, non ita certe, vt κατελθὼν ſit, *vbi*, poſtquam ipſe reduiſſet; neque enim *tunc* demum *promittere*, volebat, Alcibiadem, ſed iam nunc, priusquam abiret, immo aut ſic interpretanda: εἰ κατέλθοι (Athenas: vna haec conditio fidei habendae;) καὶ ἀναδέξαιτο altera haec conditio, vtut prius conſtituenda: promitteret, ſe hoc perfecturum; ita demum feliciter rediret Athenas; aut ſic: ſi recepiſſet Alcibiades, ſcil. τοῦτο διαπράξειν, ſeſe hoc perfecturum, κατελθὼν, (Nominatiuus enim eſſe debet in graeco, quia *ipſe* de ſe aliquid promitteret;) vbi primum, ſimulatque rediiſſet Athenas. Illa ratio praeplacet, cum, quod Elliſi minus laborat, tum, quod magis ponit et adſtringit *redeundi* quoque vel redituri Alcibiadis conditionem, quam incertam magis relinquat altera ratio.

Εἰ αὐτὸς κατελθών] In nonnullis, εἰ σῶς αὐτός. Sed annon mali ominis? Ita Noſter alibi WASS.

Αὐτῷ] Αὐτοῖς *Marg.* et alii. male. WASS.

Ἀναδέξαιτο] *Herodotum* ἀναδέχομαι pro ὑπισχνεῖσθαι dicere, adnotat *Thom. Magiſter* in ὑφίστασθαι. Sed ἀποδέχεσθαι ſaepe plus eſt, quam ſimpliciter promittere, et de eo dicitur, qui pro alio ſpondet ac fideiubet. Adi *Budaei* Commentar. Ling. Graec. et *Caſaubonum* ad Theophraſt. Charact. Cap. XII. DVK.

C. 82. Ἀντηλλάξαντο] *Vett. Ed.* et quidam ſcripti ἂν ἠλλάξαντο. Hoc non magnopere improbem: nam oratio particulam ἂν videtur requirere. DVK. Vix eſt, quin praeplaceat plurium Libb. Lectio, ἂν ἠλλάξαντο, pro Optatiuo: mutaturi erant, mutare *vellent*, würden ſie für nichts hingegeben haben; Vel, quando non inelegans tamen, neque inſolitum verbo ἀλλάσσειν eſt ἀντὶ tali ſenſu, vt in Subſt. ἀντάλλαγμα, Matth. 16, 26. ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς· ipſum certe ἀντηλλάξαντο ſign. ἤθελον ἀνταλλάξασθαι.

καὶ πάνυ) redundat καὶ hic ſane; aut, ſi vis, intendit ſignificationem, et quaſi aſſeuerationem habet τοῦ πάνυ· gar ſehr, vtique, ſchlechterdings. Solet omnino in diuerſis vel oppoſitis addi καὶ, nunc priori membro, nunc alteri. Xen. M. I, 1, 6. συνεβούλευε καὶ πράττειν· vbi καὶ ſign. *vtique*, *quouis modo*, gerade hin, ſchlechterdings, ſimpliciter, continuo, immerhin, in Gottes Namen.

ξυνέβαινε) hic de *felici* exitu et optato; alias plerumque de *triſtiori*; huc ſign. *contigit ei*, es glückte, gelang ihm.

C. 83. [ἔτι διεβέβλ.) Schol. abeſt Aug.]

Διεβέβληντο] Id eſt, διαβάλλειν ἤρξαντο, ait *Portus*, paſſivum pro actiuo, figura Attica. Rectius *Thomas Magiſter* in διαβέβλημαι, eadem ſententia, qua *Scholiaſtes*, exponit διαβεβλημένους εἶχον πρὸς αὐτὸν, κακὸν αὐτὸν ἡγοῦντο. Et ſic a, ud *Philoſtratum* II. de Vir. Sophiſt I. 10. ſunt, dicit, in his: Διεβέβλητο δὲ πρὸς αὐτὸν, ὡς ἠλιθιώδη, καὶ δυσγαμμάτον, καὶ

Peloponnesios, adducturum. Se autem ita demum fidem Athenienſibus habiturum, ſi ipſe reuerſus, ipſi *Tiſſapherni Athenienſium nomine* recepiſſet, *ac, illos id facturos, ſpopondiſſet.* Bell. Peloponn. an. 21. Olymp. 92. 3. U. C. Varr. 341.

82. Illi vero, cum et haec et alia multa audiſſent, * confeſtim et ipſum in ſuperiorum imperatorum collegium cooptauerunt, et res omnes *ad illos* detulerunt. Spem autem, quam ſinguli, cum de ſua ſalute, tum de quadringentis vlciſcendis, ſubito conceperunt, cum nulla re commutaſſent. Et propter ea, quae dicta fuerant, iam tum erant parati, contemtis hoſtibus, qui aderant, in Piraeeum nauigare. Ille vero, quamuis *alii* multi inſtarent, nauigationem quidem in Piraeeum, † omiſſis hoſtibus, qui propius eſſent, vel maxime impediuit. Sed quandoquidem ipſe creatus eſſet imperator, ſe primum ad Tiſſaphernem iturum, et belli negotia confecturum *dixit.* Confeſtim autem poſt iſtam concionem abiit, vt videretur omnia cum illo communicare, ſimul etiam quod apud illum in maiore honore eſſe cuperet, et oſtentare, ſe etiam imperatorem iam creatum eſſe, illique et prodeſſe et obeſſe poſſe. Contigit autem Alcibiadi, vt per Tiſſaphernem quidem Athenienſes terrefaceret, per illos vero Tiſſaphernem.

83. Peloponneſii autem, qui Mileti erant, audito Alcibiadis reditu, cum et antea Tiſſapherni diffiderent, tunc vero multo magis *ei* obtrectare coeperunt. * Accidit enim ipſis, vt Tiſſaphernes (quod,

* Imperatorem ipſum confeſtim ad caeteros creauerunt. *Acacius.* † Adeo propinquis relictis hoſtibus etc. *Acacius.* * Delatum enim ad eos fuerat etc. *Valla.*

Εἰ αὐτὸς κατελθών] ἦγον, ἀνασωθεὶς Ἀλκιβιάδης ὀπίσω, ἀνάδοχος γένοιτο. Μετ' ἐκείνου κοινοῦσθαι] τῷ Τισσαφέρνει. Ἔτι διεβέβλητο] ἦγουν, εἰς διαβολὴν καὶ λοιδορίαν τὴν κατὰ τὸν Τισσαφέρνους ἐκινήθησαν, ἐν διαβολῇ εἶχον. Ξυνηνέχθη γὰρ αὐτοῖς] τῶν Ἀθηναίων ἐπιπλευσάντων τῇ Μιλήτῳ, καὶ βυλομένων διαναυμαχεῖν τοῖς Πελοποννησίοις, τῶν δὲ Πελοποννησίων οὐκ ἀντιταχθέντων αὐτοῖς, ἀλλ' ἀποδειλιασάντων, ὁ Τισσαφέρνης, καταφρονήσας αὐτῶν, πολὺ ὀκνηρότερον, ἢπερ πρότερον, παρεῖχεν αὐτοῖς τὸν μισθόν. τοῖς ὧν Πελοποννησίοις, καὶ πρότερον μισοῦσιν αὐτὸν ὡς φθείροντα τὰ πράγματα, συνέβη τότε, διὰ τὸ μὴ προθύμως μισθοδοτεῖν, ἐπιτεῖναι τὸ εἰς αὐτὸν μῖσος.

παχὺν τὴν μνήμην. Ad eamdem ſignificationem pertinet, quod *Caſaubono*, Pater ad Strabonem XVII. pag. 792. et Filius ad Epicteti Enchirid. Cap. LII. adnotant, διαβάλλεσθαι interdum eſſe *odio habere:* quam ab hoc loco non alienam eſſe, ex eo patet, quod paullo poſt verbo *μισεῖσθαι* vtitur *Thucydides.* Add. infr. Cap. 108. Dvk.

[ξυνην. γ. αὐτ.) Schol. Aug. d. τῇ ante Μιλήτῳ.]

Καὶ τὸν ἐπὶ τὴν Μίλητον τὸν Ἀθηναίων ἐπίπλουν] Non intelligo, quo referendus ſit accuſatiuus ἐπίπλουν, et puto, aliquid excidiſſe ante τὸν ἐπὶ, forte μετὰ, *poſt*, vel κατὰ, vt videtur voluiſſe *Portus*, qui hic interpretatur, *quo tempore.* Nec ſatis liquet mihi, illa, quae paullo poſt dicuntur, καὶ ἐς τὸ μισεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπιδεδωκέναι, cum praecedentibus, τὸν Τισσαφέρνην ἀρρωστότερον γενόμενον, coniungenda ſint, an, quod *Scholiaſtae* placuit, ad Peloponneſios pertineant. Si hoc verum eſt; dicendum eſt, participium γενόμενον pro infinitiuo poſitum, et cetera in orationem ita ſupplendam eſſe: καὶ αὐτὸς ἐς τὸ τὸν Τισσαφέρνην μισεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπιδεδωκέναι. Sed, ſiue ita eſt, ὁ Τισσαφέρνης ἐπιδέδωκεν εἰς τὸ μισεῖσθαι ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων, ſiue, οἱ Πελοποννήσιοι ἐπιδεδώκασιν εἰς τὸ μισεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν τὸν Τισσαφέρνην, vtrumque videtur eſſe inſolens genus loquendi. Dvk. Nec ſenſum his verbis, nec coagmentationem, ſatis conſtare, recte monenti atque edifferenti Dukero ita addubitor, vt, occupata illi, gaudeam, quae ipſe ſcripturus fuerim; quibus hoc addiderim tamen: 1) non tam intelligendum κατὰ ad ἐπίπλουν, quam pro καὶ legendum, referri autem κατὰ (i. e διὰ, *propter,*) ad ἀρρωστότερον γενόμενον: tametſi nihil obſtiterit, quo minus ad ξυνηνέχθη referatur; 2) τὸν Τισσαφ. γενόμενον poſſe eſſe, more Graeco, pro Genitt. ſimpliciter poſitis, τοῦ Τισσαφέρνου γενομένου: quo quidem admiſſo, vel καὶ retineri poſſit; vt ordo ſit: τὸν ἐπίπλουν — ἐπιδεδωκέναι ἐς τὸ μισεῖσθαι (nempe τὸν Τισσαφέρνην,) *intendiſſe*, valuiſſe ad intendendum odium eius (apud Peloponneſios,) τοῦ Τισσαφέρνου γενομένου ἀρρωστοτέρου, cum Tiſſaphernes ſegnior eſſet factus ad ſtipendium dandum, *etiam propter* illam cunctationem depugnandi; nam verba, κατὰ τ. ἐπίπλουν, vel maxime referuntur ad verba, τ. Τισσ. ἀρρωστ. γενόμ. vt cauſſa huius ἀρρωστ. cunctationis praebendi porro ſtipendii, vt indignis, et fruſtra. Nec nil expediuerit, ante τὸν Τισσ. καὶ inſerto, retinuiſſe illud καὶ ante τὸν — ἐπίπλουν, tali ſenſu: Vſu venit Peloponneſiis, vt et ille incurius Athenienſium, tam ignaue detrectantibus pugnam, et (quod) Tiſſaphernes (inde) ſegnior eſſet factus ad ſtipendium porro numerandum, vt haec duo igitur valerent ad augendum apud Peloponneſios odium in Tiſſaphernem. Duo tantum hic non appareant: alterum, quid ita ex omnibus libris exciderit καὶ· quod pronius ſupra fieret in κατὰ, ob viciniam et ſimilitudinem τοῦ καὶ· alterum, quid valere potuerit detrectatio pugnae ad odium Peloponneſiorum in Tiſſaphernem; immo hic magis illos inde odiſſet ac ſperneret. Teneamus ergo ſane Dukeri rationem, κατὰ ante τ. ἐπίπλουν excidiſſe, cenſentis. Illud autem ἐς τὸ μισεῖσθαι πρότερον, dictum interpretere pro, ἐς τὸ πρότερον μῖσος παρ' αὐτῶν. Nam, πολλῷ μᾶλλον, ἢ, excidiſſe, putare, ante πρότερον, audacioris Critici fuerit, optantisque, non docentis.

ἐπὶ τὴν Μίλητον [z] Ἀθηναίων ἐπίπλεν, ὡς οὐκ ἠθέλησαν ἀνταναγαγόντες ναυμαχῆσαι, πολλῷ ἐς τὴν μισθοδοσίαν τὸν Τισσαφέρνην ἀρρωστότερον γενόμενον, καὶ ἐς τὸ μισεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν πρότερον [a] ἔτι τούτων διὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπιδεδωκέναι. καὶ ξυνισάμενοι πρὸς ἀλλήλας, οἷάπερ καὶ πρότερον, οἱ στρατιῶται ἀνελογίζοντο, καί τινες [b] τῶν ἄλλων τῶν [c] ἀξίων λόγου ἀνθρώπων, καὶ ὁ μόνον [d] τὸ στρατιωτικὸν, ὡς ἅτε μισθὸν ἐντελῆ πώποτε λάβοιεν, τό, τε διδόμενον, βραχὺ, καὶ οὐδὲ τοῦτο ξυνεχῶς· καὶ, εἰ μή τις [e] ἢ διαναυμαχήσει, ἢ ἀπαλλάξεται ὅθεν τροφὴν [f] ἕξει, ἀπολείψειν τὰς ἀνθρώπους τὰς ναῦς. πάντων τε Ἀσύοχον εἶναι αἴτιον, ἐπιφέροντα ὀργὰς [*] Τισσαφέρνει διὰ ἴδια κέρδη.

πδ'. Ὄντων δ' αὐτῶν ἐν τοιούτῳ ἀναλογισμῷ, ξυννενέχθη καὶ τοιόσδε τις θόρυβος περὶ τὸν Ἀσύοχον. τῶν [g] γὰρ Συρακοσίων καὶ Θουρίων, ὅσῳ μάλιστα καὶ ἐλεύθεροι ἦσαν τὸ πλῆθος οἱ ναῦται, τοσούτῳ καὶ [h] θρασύτατα προσπεσόντες, τὸν μισθὸν ἀπῄτουν. ὁ δὲ αὐθαδέστερόν τε τι ἀπεκρίνατο, καὶ ἠπείλησε καὶ τῷ γε [i] Δωριεῖ ξυναγορεύοντι τοῖς ἑαυτοῦ ναύταις, καὶ ἐπανήρατο τὴν βακτηρίαν. [k] τὸ δὲ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν, ὡς [l] εἶδον, οἷα δὴ ναῦται, ὥρμησαν [m] ἐγκραγόντες ἐπὶ τὸν Ἀσύοχον, ὥστε βάλλειν. ὁ δὲ, προϊδὼν, καταφεύγει ἐπὶ βωμόν τινά. ἃ μέντοι ἐβλήθη γε, ἀλλὰ διελύθησαν ἀπ' ἀλλήλων. ἔλαβον δὲ καὶ τὸ [n] ἐν Μιλήτῳ [o] ἐνωκοδομημένον τῷ Τισσαφέρνους Φρούριον οἱ Μιλήσιοι, λάθρα [p] ἐπιπεσόντες, καὶ τοὺς ἐνόντας Φύλακας αὐτοῦ ἐκβάλλουσι. ξυνεδόκει δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις ταῦτα, καὶ [q] οὐχ ἥκιστα τοῖς Συρακοσίοις. ὁ μέντοι [r] Λίχας ὅτε ἠρέσκετο αὐτοῖς, ἔφη τε, χρῆναι Τισσαφέρνει καὶ δουλεύειν Μιλησίους, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ βασιλέως, τὰ μέτρια, καὶ ἐπιθεραπεύειν, ἕως ἂν τὸν πόλεμον εὖ θῶνται. οἱ δὲ Μιλήσιοι ὠργίζοντό τε αὐτῷ, † καὶ διὰ ταῦτα, καὶ δι' ἄλλα τοιοῦτρα, [s] νόσῳ ὕστερον ἀποθανόντα αὐτὸν οὐκ εἴασαν θάψαι, ὃ ἐβούλοντο οἱ παρόντες τῶν Λακεδαιμονίων.

πε'. Κατὰ δὴ τοιαύτην διαφορὰν ὄντων αὐτοῖς τῶν πραγμάτων πρός τε τὸν Ἀσύοχον καὶ [t] τὸν Τισσαφέρνην, [v] Μίνδαρος διάδοχος τῆς Ἀσυόχου ναυαρχίας ἐκ Λακεδαίμονος ἐπῆλθε, καὶ παραλαμβάνει τὴν ἀρχήν. ὁ δὲ Ἀσύοχος ἀπέπλει. ξυνέπεμψε δὲ καὶ Τισσαφέρνης αὐτῷ πρεσβευτὴν τῶν

z Τῶν Ἀθηναίων *Cass.* Aug. a Εἰσέτι τοῦτον *Marg.* Εἰσέτι τούτων *Ar. C.* Sic et *Reg.* et supra τούτων recens scriptum τοῦτον. Εἰ ἔτι τούτων *Cass.* Ἔτι τούτων, et pro τούτων, quod punctis subscriptis notatum erat, in marg. τότε *Gr. reg.* εἰ ἔτι Aug. εἰσέτι τοῦτον Mſqu. b Καὶ τῶν ἄλλων *Gr.* Hvds. Καὶ non est in *Gr.* fortassis voluit scribere *Cl.* nam ita et *Cass.* καὶ τινες καὶ τῶν Aug. c Ἀξιολόγων *Cl.* in margine. *Cass.* Aug. Mſqu. in textu. d Scil. πλῆθος, i. e. οἱ στρατιῶται οἱ οὐκ ἄξιοι λόγου. *Ae. Port.* e Ἡ deest *Cass* ἰδίᾳ ναυμ. Aug. f Ἔξειν *Cass.* Aug. * Τισσαφέρνην Aug. sed ει inter vss. scr. g Γὰρ omittunt *Ar. C. Dan. Reg.* in quo deinde inter versus scriptum est. h Θρασύτατοι *Ar. C.* Mſqu. i Non Hermocrates hic loci indigitatur, vt existimat *Scholiastes*; sed Dorieus, Diagorae filius, cuius meminit *Xenophon* initio libri primi τῶν Ἑλληνικῶν. Hvds. k Τὸ δὲ τὸ πλῆθος *Gr.* l Ἰδὸν *Cass.* Aug. m Ἐκαγέντες, et in marg. γρ. ἐκραγόντες *Cass.* ἐκραγέντες Aug. ἐγκραγέντες Mſqu. n Ἐν τῇ Μιλήτῳ *Ar. C. Cl. Cass.* Aug. o Ἀνωκοδομημένον *Reg.* ἐνοκοδομ. Mſqu. p Ἐπισπεσόντες *Gr.* ἐσπεισπ. Mſqu. q Οὐχήκιστα *Ar. Ald. Flor. Bas. Reg. Gr.* Aug. r Λείχας *Reg.* Λυίχας Bas. ὁ μὲν Λ. Mſqu. † διαταῦτα Mſqu. s Καὶ νόσῳ *Cass.* Aug. t Τὸν deest *Bas.* v Μέναν-δρος *Ar.* Μίνανδρος *C.* Vide *Diodorum Siculum* l. 13. p. 350, *Ed. Steph.* p. 165. *Ed. Rhod.* Hvds. Μίανδρος *Cass.* Aug. Μίνανδρος *Dan.*

ἀρρωστ.) *timidiorem*, segniorem; et vero *tenuiorem*, infirmiorem, ad ipsos Peloponnesios, *tenuiter* suppeditando; quasi iam *posset* minus.

καὶ ξυνιστ.) καὶ pro οὖν.

Καί τινες τῶν ἄλλων] Probo, quod est in duobus *Mſſ.* καί τινες καὶ τῶν ἄλλων. Ita compluribus locis *Thucydides*. Vide ad IV, 121. Idem placebat Cl. *Wasse*, qui adnotarat Cap. 80. fine. Dvk.

[ἀπαλλάξ.) Schol. abest Aug.]

[ἐπιφ. ὀργ.) in Schol. Aug. extr. add. ἀντὶ τοῦ χαρίζεσθαι τοῖς σώφροσιν.] Non tamen, in Cratini loco ὀργὰς significare, crediderim, χάριτας praesertim ob ἀκορέστους, nisi sit, vt apud Cic. de Nat. D. 2, 39. init. *insatiabili varietate*, i. e. cuius satiari non possis. Quid impedit tamen, ὀργὰς hic apud Cratinum significare *studia*, cupiditates, *impetus?* vt Nostro subinde? ἐπιφέρειν ὀργὴν quid sit, liquet ex Rom. 3, 5. vbi sign. *indignari*, *queri cum aliquo*, ei *exprobrare* iniuriam; et, quod ex Ebraismo tamen accedat, *punire*; Nostro est *irasci*, simultates exercere; quod huc tamen haud quadret, quia nec res ipsa tulerit, priuati commodi caussa quemquam offendi, vt *ipse* tibi faueat, nec res gesta, quia insimulabatur Astyochus lenocinari Tissapherni et parcere. Durum tamen, ὀργὰς illud significare. Quid, si interpretere, ad iram et offensionem *vocare*, iniuriorem reddere Peloponnesiis, ab illis publice alienare; *inferre*, indere illi simultatem?

C. 84. Ὄντων — ἀναλογισμῷ] *Thom. Magister* in ἀναλογ. δὲ legit, bene. Wass.

γὰρ) γὰρ hic est *nempe*, vnde et omiss. in quibusd. libris. μάλιστα — θρασύτ.) pro Comparatiuo vtrumque.

[τῷ γε Δωρ.) Schol. abest Aug.]

quo tempore Athenienſes cum infeſta claſſe aduerſus Miletum iuerunt, obuiam *illis* prodire, et nauale proelium committere noluiſſent,) ad ſtipendium *ipſis* perſoluendum longe languidior factus, ipſis, etiam Alcibiadis opera, vel multo ante haec, longe magis eſſet inuiſus. Quamobrem milites inter ſe conuenientes conſiderabant, quae vel prius *ſecum ipſi reputabant*, quinetiam alii quidam auctoritatis non contemnendae viri, nec ſoli *gregarii* milites, quod nec integrum ſtipendium vnquam acciperent, et quod daretur, exiguum eſſet, et ne hoc quidem aſſidue *perſolueretur;* * et niſi quis aut nauali proelio dimicaret, aut *illinc* diſcederet, *ac eo proficiſceretur*, vnde ſtipendium haberet, naues ab hominibus defertum iri *dicebant:* omnium autem Aſtyochum auctorem eſſe, qui quaeſtus priuati gratia Tiſſapherni morem gereret. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 3. U. C. Varr. 345.

84. Dum autem ipſi *ſecum* ita ratiocinarentur, quidam etiam huiusmodi tumultus in Aſtyochum concitatus eſt. Nam Syracuſanorum ac Thuriorum nautae, quo liberior multitudo erat, eo etiam confidentius ingruentes ſtipendium repoſcebant. Ille vero quoddam arrogantius reſponſum *ipſis* reddidit, quinetiam interminatus eſt Dorieo ſuis nautis patrocinanti, et ſcipionem ſuſtulit, *eum percuſſurus.* Cum autem multitudo *hoc* animaduertiſſet, † vt nautae, clamore ſimul ſublato in Aſtyochum impetum fecerunt, vt *eum* ferirent. Quod ille praeuidens, ad aram quandam confugit. Non tamen percuſſus fuit; ſed alii ab aliis diremti diſceſſerunt. Quinetiam Mileſii Tiſſaphernis caſtellum Mileti exſtructum clam aggreſſi ceperunt; et praeſidium, quod illic erat, eiecerunt. Haec autem cum alii ſocii, tum vero praecipue Syracuſani, comprobauerunt. Lichae tamen haec displicebant, et dicebat, oportere Mileſios, et alios, qui eſſent in Regis ditione, Tiſſapherni inſeruire ac obſequi in iis, quae moderata eſſent, donec bellum feliciter adminiſtraſſent. Mileſii vero ipſi ſuccenſebant, et cum ob iſta, tum ob alia huiusmodi, ipſum poſtea morbo defunctum humari non permiſerunt *in eo loco*, vbi Lacedaemonii, qui praeſentes aderant, *eum humari* volebant.

85. Cum igitur ipſi *Peloponneſii* res in huiusmodi controuerſia aduerſus Aſtyochum et Tiſſapherneм exorta conſtitutas haberent, Mindarus Aſtyochi nauarchiae ſucceſſor Lacedaemone ſuperuenit, ac imperium accepit: Aſtyochus vero diſceſſit. Cum ipſo autem Tiſſaphernes quemdam ex iis, quos

* Ac niſi nauale proelium finiretur, *aut*, nauali proelio finis imponeretur etc. *Stephanus.* † Vtique nautae. *Valla.* Qualiter homines nautici facere ſolent. *Acacius.*

Καί τινες τῶν ἄλλων τῶν ἀξίων λόγου ἀνθρώπων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀνελογίζοντο, ὃ μόνοι στρατιῶται· ἀνελογίζοντο δὲ τὰ ἐπιφερόμενα. Ἢ ἀπαλλάξεται ὅθεν] ἤγουν, ἀποσήσεται εἰς τόπον ὅθεν. Ἐπιφέροντα ὀργὰς] τὸ ἐπιφέρειν ὀργὴν ἐπὶ τῷ χαρίζεσθαι καὶ συγχωρεῖν ἔταττον οἱ ἀρχαῖοι. μάρτυς Κρατῖνος ἐν Χείρωνι, λέγων, τὴν μουσικὴν ἀκορεστὸς ἐπιφέρειν ὀργὰς βρυτοῖς σώφροσι. Καὶ τῷ γε Δωριεῖ] τῷ Ἑρμοκράτει. Καὶ ἐπανήρατο τὴν βακτηρίαν] ἀντὶ τοῦ, ἐπανετείνατο πλῆξον. Ἐγκραγόντες] ἤγουν, μετὰ μεγάλης βοῆς ἀπειλήσαντες. Κατὰ δὴ τοιαύτην διαφορὰν ὄντων αὐτοῖς τῶν πραγμάτων] τῶν Πελοποννησίων (φησὶν) ἐν τοιαύτῃ διαφορᾷ πρός τε Τισσαφέρνην καὶ Ἀσύοχον καθεσώτων.

Δωριεῖ) Recte *Scholiaſten* notat Clar. *Hudſonus.* Vid. Cap. 35. Nec ſatis conſiderate *Scholiaſten* ſequitur *Lipſius* V. de Milit Rom. 18. DVK.

ἐπανήρ) In Schol. Aug. d. ἀντὶ τοῦ· et ante πλῆξον add. ὡς.]

Βακτηρίαν] Graecorum ducibus βακτηρία, *baculus*, ſicut Romanis centurionibus *vitis*, geſtamen et inſigne fuit. Clearchus a *Xenophonte* ita deſcribitur II. Ἀναβάσ. pag. 279. ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ δόρυ ἔχων, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ βακτηρίαν. HVDS. Sequitur *Lipſium* l. d. cuius ſententiam vt non reiicio, ita neque pro certiſſima habeo, donec hoc etiam de aliis Graecis, non de Lacedaemoniis tantum, oſtenſum fuerit. Nam, quum et Aſtyochus et Clearchus Lacedaemonii fuerint, fortaſſis etiam baculis in bello geſtandis morem patrium ſequuti ſunt. Nam mos erat Lacedaemoniis, baculos geſtare: de quo *Caſaubonus* ad Theophraſti Charact. Cap. V. Sic de Eurybiade, Rege Lacedaemoniorum, *Plutarchus* in Themiſt. pag. 214. Ἐπαραμένῳ δὲ τὴν βακτηρίαν, ὡς πατάξοντος, ὁ Θεμιστοκλῆς ἔφη, πάταξον μέν, ἄκουσον δέ.

[ἐγκραγ.) Schol. abeſt Aug.]

Ἐπὶ βωμόν] *Aeſchylus* Suppl. Κρεῖσσον δὲ πύργου ΒΩΜΟΣ, ἄρρηκτον σάκος. Hinc in Prouerbium abiit. Latinus etiam *portus* et *ara* pro praeſidio. WASS.

ἔφη τε) τε reſpondet τῷ οὔτε· ac ſi ſit καὶ οὐκ ἠβ. καὶ ἔφη.

παρ' ἑαυτῦ, [x] Γαυλείτην ὄνομα, Κᾶρα, δίγλωσσον, κατηγορήσοντα τῶν τε Μιλησίων περὶ τῦ Φρυνίχ, καὶ περὶ [y] αὐτῦ ἅμα [z] ἀπολογησόμενον· εἰδὼς, τὰς τε Μιλησίας πορευομένας ἐπὶ [a] καταβοῇ τῇ [b] αὐτῦ μάλιστα, καὶ τὸν Ἑρμοκράτην μετ' αὐτῶν, ὃς ἔμελλε τὸν Τισσαφέρνην ἀποφαίνειν φθείροντα τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα μετὰ Ἀλκιβιάδε, καὶ ἐπαμφοτερίζοντα. ἔχθρα δὲ πρὸς αὐτὸν ἦν αὐτῷ ἀεί ποτε περὶ τῦ μισθῦ τῆς ἀποδόσεως. καὶ τὰ τελευταῖα, φυγόντος ἐκ Συρακουσῶν τῦ Ἑρμοκράτες, καὶ ἑτέρων ἡκόντων ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Συρακουσίων ἐς τὴν Μίλητον στρατηγῶν, [c] Ποτάμιδος καὶ Μύσκωνος καὶ Δημάρχε, ἐνέκειτο ὁ Τισσαφέρνης φυγάδι [d] ὄντι ἤδη τῷ [e] Ἑρμοκράτει [f] πολλῷ ἔτι μᾶλλον, καὶ κατηγόρει [g] ἄλλα τε, καὶ, ὡς, χρήματα ποτὲ αἰτήσας [h] αὐτὸν, καὶ [i] ἃ τυχὼν, τὴν ἔχθραν οἱ [k] προθεῖτο. ὁ μὲν δὴ Ἀσύοχος καὶ οἱ Μιλήσιοι καὶ ὁ Ἑρμοκράτης ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Λακεδαίμονα· ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης [l] διεβεβήκει ἤδη παρὰ τῦ Τισσαφέρνες ἐς τὴν Σάμον.

πς'. Καὶ οἱ ἐκ τῆς Δήλε ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πρεσβευταὶ, ἃς τότε ἔπεμψαν παραμυθησομένους καὶ [m] ἀναδιδάξοντας τὰς ἐν τῇ Σάμῳ, ἀφικνῦνται, παρόντος τῦ Ἀλκιβιάδε, καὶ, ἐκκλησίας γενομένης, λέγειν ἐπεχείρεν. οἱ δὲ στρατιῶται τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελον ἀκούειν, ἀλλ' ἀποκτείνειν ἐβόων τὰς τὸν δῆμον καταλύοντας· ἔπειτα μέντοι, μόλις ἡσυχάσαντες, ἤκουσαν. οἱ δ' [n] ἀπήγγελον, ὡς ἔστε ἐπὶ [o] διαφθορᾷ τῆς πόλεως ἡ μετάστασις [p] γένοιτο, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ, ἔθ', ἵνα τοῖς πολεμίοις παραδοθῇ· ἐξεῖναι γὰρ, ὅτε [q] ἐσέβαλον, ἤδη σφῶν ἀρχόντων, τῦτο ποιῆσαι· τῶν τε πεντακισχιλίων [*] ὅτι πάντες ἐν τῷ μέρει μεθέξουσιν, [r] οἵ τε οἰκεῖοι αὐτῶν ἔθ' ὑβρίζονται, (ὥσπερ Χαιρέας διαβάλλων [s] ἀπήγγελεν,) ἔστε κακὸν ἔχουσιν οὐδὲν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς σφετέροις αὐτῶν ἕκαστοι [t] κατὰ χώραν μένουσιν. ἄλλα τε πολλὰ εἰπόντων, οὐδὲν μᾶλλον ἐσήκουον, ἀλλ' ἐχαλέπαινον· καὶ γνώμας [v] ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον, μάλιστα [x] δὲ, ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεῖν. καὶ ἐδόκει Ἀλκιβιάδης πρῶτος [y] τότε καὶ ὠφελήσας τὴν πόλιν ὠφελῆσαι. ὡρμημένων γὰρ τῶν [z] ἐν Σάμῳ Ἀθηναίων πλεῖν ἐπὶ σφᾶς αὐτὰς, ([a] ἐν ᾧ σαφέστατα Ἰωνίαν [b] καὶ Ἑλλήσποντον εὐθὺς εἶχον οἱ πολέμιοι,) κωλυτὴς γενέσθαι· καὶ [c] ἐν τῷ τότε ἄλλος μὲν [d] οὐδ' ἂν εἷς ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὅχλον· ἐκεῖνος δὲ [e] τῦ τ' ἐπίπλε ἔπαυσε, [f] καὶ τὰς ἰδίᾳ τοῖς πρέσβεσιν ὀργιζομένας λοιδορῶν ἀπέτρεπεν· αὐτὸς δὲ, ἀποκρινάμενος αὐτοῖς, ἀπέπεμπεν, ὅτι τὰς μὲν πεντακισχιλίας οὐ

x Γαυτίτην *Cl.* in margine. Γαυλίτην *Caſſ.* Aug. hic et mox, κατηγορήσαντα. Γαυλίτην et Mſqu. Γαβλίτην *Gr.* y Αὐτῦ *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg.* et ex emendatione *Caſſ.* in quo fuerat περιαυτῦ. et Aug. περὶ αὐτοῦ. z Ἀπολογησάμενον *Caſſ. Gr.* Aug. a Hac voce etiam vtitur *Dionyſius Halicarnaſſeus*, licet eandem culpare videatur in *Thucydide*. Hvds. καβοῇ Mſqu. b Ἑαυτῦ *Reg.* mox τατελευτ. Baſ. c Horum omnium diſerte meminit *Xenophon* lib. 1. τῶν Ἑλληνικῶν, hisce verbis: οὐδενὸς δὲ οὐδὲν ἐπαιτιωμένη δεομένων, ἔμειναν, ἕως ἀφίκοντο οἱ ἀντ' ἐκείνων στρατηγοὶ, Δήμαρχός τε Πιδύκης, καὶ Μύσκων Μενεκράτης, καὶ Πόταμις Γνωσία. Hvds. d Ἤδη ὄντι *Reg.* e Ἑρμοκράτη *Caſſ.* Ἑρμοκράτῃ Aug. f Πολλῷ ἔτι καὶ μᾶλλον κατηγόρει *Ald. Flor. Baſ.* Mox Καὶ deeſt *Gr.* μᾶλλον καὶ Mſqu. g Ἄλλα τὲ πολλὰ, καὶ *Gr.* Ὡς deeſt *Reg.* h Ἑαυτὸν *Ald. Flor. Baſ. Gr.* i Μὴ τυχὼν εἰ *Cam.* k Προσθεῖτο *Gr.* Hvds. Sed inter verſus: in textu προθεῖτο. πρόθοιτο Aug. Mſqu. l Διεβεβήκει πάλιν ἤδη *Marg. Ar. C. Caſſ.* Aug. Mſqu. huic et d. τοῦ ante Τισσαφ. Διαβεβήκει πάλιν ἤδη *Dan.* Διαβιβήκει ἤδη *Reg.* m Omittit *Valla* particip. ἀναδιδάξοντας. Videtur autem ἀναδιδάξειν hic eſſe, edocere quempiam de aliqua re ſecus, quam edoctus fuerat. *Steph.* n Ἀπήγγελλον *Reg. Caſſ.* Aug. o Διαφοςᾷ *Ar.* p Γίνεται *Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. q Ἐσέβαλλον *Caſſ.* Aug. * ὅτε Aug. r Οἱ δὲ οἰκεῖοι *Ar. C.* Aug. s Ἀπήγγειλεν *Caſſ.* Aug. Mſqu. Ἀπήγγελλεν *Gr.* t Καταχώραν *Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* v Ἄλλας ἄλλοι *Gr.* x Δ' ἐπὶ *Ar. C. Reg.* y Ε *Cam.* ad τότε καὶ adnotatum erat τε. Puto, pro τότε in eo eſſe τε. z Ἐν τῇ Σάμῳ *Dan.* Mſqu. a Id eſt: δι' ὃ, δι' ὃν πλεῖν. ὅτερ εἰ ἐποίησαν. *Ae. Port.* Vide *Vigeri* Idiot. Cap. 9. Sect. 3. Hvds. b Καὶ Ἑλλήσποντον deſunt *Cam.* Tum εἶχον εὐθὺς Mſq. c Scil χρόνῳ. *Ae. Port.* d Οὐδεὶς ἂν *Caſſ.* Aug. Mſqu. e Τόν τε ἐπίπλων παύσας *Cl.* Τῦ τ' ἐπίπλε παύσας, et manu recenti inter verſus ἔπαυσε *Caſſ.* τοῦτ' ἐπ. παύσας Aug. Τῦ ἐπίπλε ἔπαυσε *Reg.* f Καὶ τοῖς ἰδίᾳ πρέσβ. ὀργιζόμενος *Cam.*

C. 86. Ἀναδιδάξοντας] *Stephani* interpretatio huius vocabuli in Var. Lect. *Hudſoni* ad ea pertinet, quae Cap. 74. de Chaerea narrantur. Sed, ſi *Thucydides* ordinem temporis ſequutus eſt, non poteſt eo referri. Nam, decem illos Legatos a Quadringentis, antequam Chaereas in Samum rediret, ad exercitum, qui ibi erat, miſſos, narrat Cap. 72. ac deinde, quum iam in Delo eſſent, demum cognoviſſe ea, quae in Samo acta erant, Cap. 77. vbi etiam reſciviſſe potuerunt ea, quae de Chaerea criminationibus paullo poſt hoc Cap. dicunt. Et ἀναδιδάσκω ſaepe nihil aliud eſt, quam *perdoceo, edoceo*. *Thucydides* III, 97. Ἀναδιδάξαντες αὐτὸν, τῶν Αἰτωλῶν ὡς εἴη ἑρπὶς ἡ πίεσις. *Ariſtophanes* Equitib. v. 152. Τῦ θεῦ τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν, ὡς ἔχει. Et ibid. v. 202. et 1042. Dvk.

secum habebat, Gauletem nomine, Carа, legatum misit, vtriusque linguae gnarum, cum Milesios de castello accusaturum, tum etiam simul se purgaturum. Sciebat enim, Milesios *illuc* proficisci eo potissimum animo, vt in se inueherentur, et Hermocratem cum ipsis, qui demonstraturus esset, Tissaphernem cum Alcibiade res Peloponnesiorum labefactare, et ancipitis fidei esse. Inimicitiae enim ipsi cum illo semper intercedebant propter stipendii solutionem. Quinetiam tandem, cum Hermocrates Syracusis exsularet, aliique duces, Potamis, Myscon, et Demarchus, Miletum ad Syracusanorum classem venissent, Tissaphernes Hermocrati iam exsulanti multo acrius instabat, ipsique cum alia crimini dabat, tum vero, quod, cum aliquando pecuniam a se postulasset, nec impetrasset, inimicitias secum gereret. Astyochus igitur et Milesii et Hermocrates Lacedaemonem petierunt. Alcibiades vero iam a Tissapherne Samum redierat. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 3. U.C. Varr. 341.

86. Legati autem, quos quadringenti tunc miserant ad deliniendos et accurate docendos eos, qui Sami erant, dum Alcibiades *illic* adesset, ex Delo aduenerunt. Et, coacta concione, verba facere conabantur. Milites vero primum quidem *eos* audire nolebant: sed eos, qui popularem statum sustulissent, interficiendos esse vociferabantur. Deinde tamen, aegre sedato tumultu, *eos* audierunt. Illi vero nuntiarunt, hanc *status* immutationem non in reipublicae perniciem, sed *publicae* salutis causa factam fuisse, nec vt *ciuitas* hostibus proderetur. Se enim, cum *hostes in agrum Atticum* irrupissent, id facere potuisse, quod imperium iam obtinerent. Futurum autem, vt, quotquot e quinque millium numero essent, per vices *eiusdem dignitatis* participes essent. Neque vero propinquos ipsorum aut contumeliam pati (quemadmodum Chaereas criminando retulisset), aut vllo malo affici; sed vnumquemque in suis *possessionibus et suo* loco *quiete* manere. Cum autem et alia multa commemorassent, nihilo magis *tamen eos* audire voluerunt; sed indignabantur. Et alii alias sententias dicebant; praecipue vero de nauigatione in Piraeeum suscipienda. Tunc autem Alcibiades primus, et ita, vt nemo magis, de republica bene meritus fuisse visus est. Cum enim Athenienses, qui Sami erant, aduersus se ipsos animi quodam impetu nauigare statuissent, (quod si fecissent, hostes confestim Ioniam et Hellespontum in suam potestatem planissime redegissent,) *hoc illorum consilium atque conatum visus est* impediuisse. * Tunc autem nullus alius illam multitudinem compescere potuisset. Ille vero et illud nauigationis infestae studium sedauit, et eos, qui legatis priuatim irascebantur, increpans, deterruit. Ipse autem *solus legatos* dimisit, cum ipsis respondisset, se non impedire, quin illa quidem quinque millia *ciuium* imperium obtinerent, ipsis

* Non hercle quisquam alius obsistere, et eo tempore multitudinem retinere potuisset, ipse vero etc. HVDS.

Δίγλωσσον] ἥγεν καὶ τὴν βάρβαρον καὶ τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐπιστάμενον.

μεθέξουσι.) *Cuius* ergo rei? At nulla commemoratur. Intelligam: omnes deinceps, suo quemque loco, participem, socium, partem (Mitglied) fore quinque millium, in eorum numerum suo tempore recipiendum et cooptandum vel allegendum.

Κωλυτὰς γενέσθαι] De hac phrasi vid. ad III, 23. VIII, 50. Δείσας, μὴ, ἢν κατέλθῃ, ὡς κωλυτὴν ὄντα κακῶς ἔρᾷ. Post γενέσθαι sententia distinctionem postulat. DVK.

Οὐδ' ἂν εἷς] *Cass.* ὑδεὶς ἂν. Sed *Thomas Magister* in ὑδείς· ὑδ' ἂν εἷς, καὶ μηδ' ἂν εἷς, δεκμώτερον λέγειν, ἢ ὑδεὶς ἄν, καὶ μηδεὶς ἄν. Confirmat praeceptum ex *Aristophanis* Plut. v. 137. Οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι. DVK.

Τῶ τ' ἐπίπλου] *Cl.* mendose, τόν τε ἐπίπλουν παύσας. Apud *Thucyd.* III, 65. τῆς ἔξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι. *Homer.* παῦσε δὲ χάρμης. *Hesiod.* παῦε μάχης, quibus formulis accusatiuus eleganter subauditur αὐτὸν, ἑαυτὸν, et similia. Vid. Indicem. WASS.

[g] κωλύοι ἄρχειν, τὰς μέντοι τετρακοσίας ἐκέλευεν ἀπαλλάσσειν αὐτὰς, καὶ καθιστάναι τὴν βουλὴν, ὥσπερ καὶ πρότερον, τὰς πεντακοσίας· εἰ δὲ [h] ἐς εὐτέλειάν τι ξυντέτμηται, ὥστε τὰς στρατευομένας μᾶλλον ἔχειν τροφὴν, πάνυ ἐπαινεῖν· καὶ τἄλλα [*] ἐκέλευεν ἀντέχειν, καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις. πρὸς μὲν γὰρ σφᾶς αὐτὰς, σωζομένης τῆς πόλεως, πολλὴν ἐλπίδα [i] εἶναι ξυμβῆναι· εἰ δὲ ἅπαξ τὸ ἕτερον σφαλήσεται, ἢ τὸ [†] ἐν Σάμῳ, ἢ [k] ἐκεῖνο, ἀδὲ, ὅτῳ διαλλαγήσεταί τις, [l] ἔτι ἔσεσθαι. παρῆσαν δὲ [**] καὶ Ἀργείων πρέσβεις, ἐπαγγελλόμενοι τῷ ἐν τῇ Σάμῳ τῶν Ἀθηναίων δήμῳ, ὥστε βοηθεῖν. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης, ἐπαινέσας αὐτὰς, [m] καὶ εἰπὼν, ὅταν τὶς [n] καλῇ, παρεῖναι, ἅτως ἀπέπεμπεν. [o] ἀφίκοντο δὲ οἱ Ἀργεῖοι μετὰ τῶν Παράλων, οἳ τότε ἐτάχθησαν ἐν τῇ στρατιώτιδι νηὶ ὑπὸ τῶν τετρακοσίων, περιπλεῖν Εὔβοιαν, [p] καὶ ἄγοντες Ἀθηναίων ἐς Λακεδαίμονα ἀπὸ τῶν τετρακοσίων [q] πεμπτὰς πρέσβεις, Λαισποδίαν καὶ Ἀριστοφῶντα καὶ [r] Μελησίαν· [s] οἳ ἐπειδὴ ἐγένοντο πλέοντες κατ' Ἄργος, τὰς μὲν πρέσβεις ξυλλαβόντες τοῖς Ἀργείοις παρέδοσαν, ὡς τῶν [t] ἀχ ἥκιστα καταλυσάντων τὸν δῆμον ὄντας· αὐτοὶ δὲ ἐκέτι [v] ἐς τὰς Ἀθήνας ἀφίκοντο, ἀλλ', ἄγοντες ἐκ τοῦ Ἄργους ἐς τὴν Σάμον τὰς πρέσβεις, ἀφικνοῦνται ἥπερ εἶχον τριήρει.

πζ'. Τῷ δ' αὐτῷ θέρει Τισσαφέρνης, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐν ᾧ μάλιστα, διά τε [x] τἄλλα, καὶ τὴν Ἀλκιβιάδου κάθοδον, ἦλθόντο αὐτῷ οἱ Πελοποννήσιοι, ὡς Φανερῶς ἤδη Ἀττικιζοντι, βουλόμενος, ὡς ἐδόκει †† δὴ, ἀπολύεσθαι [y] πρὸς αὐτὰς τὰς διαβολὰς, παρεσκευάζετο πορεύεσθαι ἐπὶ τὰς *** Φοινίσσας ναῦς ἐς Ἄσπενδον, καὶ [z] τὸν Λίχαν ξυμπορεύεσθαι ἐκέλευε. τῇ δὲ στρατιᾷ προστάξειν, ἔφη, [a] Ταμῶν ἑαυτῷ ὕπαρχον, ὥστε τροφὴν, ἐν ὅσῳ ἂν αὐτὸς ἀπῇ, διδόναι. λέγεται δὲ [b] ὁ κατὰ ταυτὸ, ἀδὲ ῥᾴδιον εἰδέναι, τίνι γνώμῃ ††† παρῆλθεν ἐς τὴν Ἄσπενδον, καὶ παρελθὼν ἐκ ἦγε τὰς ναῦς. ὅτι μὲν γὰρ αἱ Φοίνισσαι νῆες [c] ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν μέχρι Ἀσπένδου ἀφίκοντο, σαφές ἐστι· διότι [d] δὲ ἐκ ἦλθον, πολλαχῇ εἰκάζεται. οἱ μὲν γὰρ, ἵνα διατρίβῃ ἀπελθὼν (ὥσπερ καὶ διενοήθη,) τὰ τῶν Πελοποννησίων· (τροφὴν γᾶν ἀδὲν βέλτιον, ἀλλὰ καὶ χεῖρον ὁ Ταμῶς, ᾧ [e] προσετάχθη, παρεῖχεν·) οἱ δὲ, ἵνα, τὰς Φοίνικας προαγαγὼν ἐς τὴν Ἄσπενδον, [f] ἐκχρηματίσαιτο ἀφεὶς. καὶ γὰρ [g] ὡς αὐτοῖς ἀδὲν ἔμελλε χρήσεσθαι· [h] ἄλλοι δ',

[g] Κωλύει *Caff.* Aug. τοὺς μ. πεντακοσίους οὐκ ὠλύει Mſqu. et mox ὑπαλλάσσειν· αὐτὰς δὲ καθιστ. Κωλύειν *Dan.* [h] Εἰς *Gr.* [*] ἐκέλευε Aug. τἄλλα Baſ. mox μὴ δὲν ἐνδ. Mſqu. [i] Εἶναι καὶ ξυμβῆναι *Marg. Ar. C. Caſſ. Dan.* Aug. [†] ἐν τῇ Σάμῳ Mſqu. [k] Ἐκεῖνοι *Caſſ.* Aug. [l] Ἔτι deeſt *Reg.* [**] καὶ Ἀργ. abſ. Mſqu. id. ἀπαγγελλόμενοι p. ἐπαγγ. [m] Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 199. Hvds. Tum ὅτ' ἄν τις Aug. [n] Καλεῖ *Gr.* [o] Ἀφικνοῦνται *Gr.* mox παρελόγῳ Mſqu. pro Παράλων. [p] Καὶ ἄγειν legendum cenſet *Ae. Port.* [q] Πέμπτας *Marg. Ar. C. Ald. Flor. Baſ Reg. Caſſ. Schol.* Aug. Mſq. Πέμπτους *Gr. Cam.* Πρέσβεις πέμπτας *Dan.* Mox Λαισποδίαν Aug. [r] Μιλησίαν *Ar. C. Cl. Gr. Caſſ.* Aug. Quae poſt πρέσβεις ſunt vſque ad ξυλλαβόντες, a librario omiſſa, deinde in margine ſcripta ſunt in *Gr.* [s] Scil. Πάραλοι. *Ae. Port.* Mox ἐπεὶ δὴ Aug. [t] Οὐχήκιστα *Ar. C.* Aug. [v] Εἰς *Gr.* οὐκ ἔτι Mſq. id. ἀλλὰ ἄγ. et τὰς πρέσβ. [x] Τὰ ἄλλα *Gr.* Mſqu. †† δεῖ Aug. [y] Καὶ πρὸς αὐτὰς *Gr.* *** Φοινίσσας *v.* Mſqu. [z] Τὸν Λείχαν *Reg.* Τὸν εἰ Λίχαν *Dan.* [a] Ταμὸν et infra Ταμὸς *Reg.* [b] Scil. ὃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, οὐχ ὁμοίως ὑπὸ πάντων, ἀλλὰ διαφόρως. *Ae. Port.* Κατὰ τ' αὐτὸ *Caſſ.* κ. τ' αὐτὸ Mſqu. et mox ῥᾴδ. εἶναι p. ῥ. εἰδέναι. ††† παρῆλθε Aug. [c] Πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν, vt vult *Plutarchus* in Alcibiade. Hvds. [d] Δ' ἐκ *Gr.* [e] Προσετάχθη ἰδίᾳ *Cl.* [f] Per enallagen pro ἐκχρηματισάμενος ἀφεὶς. *Ae. Port.* In *Edit. Ald. Flor. Baſ.* diſtinguitur poſt ἐκχρηματίσαιτο, non ἀφεὶς. Ἐκχρηματίσαιτο *Baſ.* Χρηματίσαιτο *Cam.* [g] Illud ὡς Attice redundat. *Ae. Port.* Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 26. Hvds. Deeſt *Cam.* [h] Ἄλλοι δὲ *Gr.*

τῷ ἐν τῇ Σ. τ. Ἀθ. δήμῳ) Quid eſt autem populus *Athenienſium Sami*? Ego intelligo ipſos Athenienſes, relicta patria, frequentes *Samum* delatos; vel, in populo (ſtatu popolari) ab Athen. ibi inſtituto.

Καὶ εἰπὼν] *Stephanus* apud *Hudſonum* in Var. Lection. eriam ex hoc loco oſtendit, εἰπεῖν pro *iubere* non eſſe Hebraïsmum. Vid. ad VII, 29. *Thucydides* VIII, 69. Καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐξιέναι λαβόντας τὸν μισθόν. Neque tamen neceſſe eſt hic, εἰπεῖν ſumi pro *iubere*, ſignificatione imperandi. *Acacius* non male vertit *hortari*, nec *Portus*, *rogare*. Dvk.

[ἀπὸ τ. τετραπ. π. πρ.) γρ. πέμπ. πρ. abeſt Aug.]

Λαισποδίαν] *Ariſtoph.* alicubi, Τί, ὦ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν; atque ita ſcribit *Eupolis* ἐν Δήμοις. *Heſych.* et *Suidas* in λαισποδιάσθαι. Wass. De Laeſpodia eſt ſupra VI, 105. *Suidas* deſcripſit ſua e *Scholiaſte* Ariſtophanis ad Av. v. 1568. Sed vterque parum recte: τοῦτον δὲ τὸν Λαισποδίαν καὶ στρατηγῆσαι φησὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ. pro, ἐν τῇ ς'. Dvk.

Ἀριστοφῶντα] V. *Lyſiam* Orat. XI. p. 171. Wass.

C. 87. [Ἀττικίζ.) abeſt Schol. Aug.]

tamen imperare, vt illos quadringentos amouerent, et ſenatum reſtituerent, quemadmodum et prius *fuiſſet*, quingentorum. Porro ſi quos ſumtus, parſimoniae ſtudentes, contraxiſſent, vt milites *iuſtum* ſtipendium facilius haberent, ſe magnopere probare. Caeterum *illos* hortabatur, vt hoſtibus *fortiter* reſiſterent, nec vllo modo cederent. Si enim ciuitas incolumis ſtaret, magnam ſpem eſſe *dicebat*, fore, vt *hoſtes* compoſitionem ſecum facerent. Si vero ſemel altera *Athenienſium pars* ſuccumberet, vel illa, quae Sami erat, vel illa, *quae Athenis erat*, nullum amplius fore, cum quo quis in mutuam gratiam rediret. Aderant autem et Argiuorum legati, qui populari Athenienſium factioni, quae Sami erat, ſe opem laturos pollicebantur. Sed Alcibiades eos collaudatos, et quum quis eos vocaret, vt adeſſent, rogatos, ita dimiſit. Venerant autem Argiui cum Paralis, quibus a quadringentis viris tunc imperatum fuerat, militari naui Euboeam *cuſtodiae cauſa* circumueherentur, et Athenienſium legatos a quadringentis miſſos, Laeſpodiam, et Ariſtophontem, et Meleſiam, Lacedaemonem deducerent. At iſti, cum Argos appuliſſent, legatos quidem comprehenſos Argiuis tradiderunt, quippe quod eſſent ex numero illorum, qui in primis popularem ſtatum ſuſtuliſſent. Ipſi vero nequaquam amplius Athenas redierunt: ſed legatos Argis adducentes, *ea*, quam habebant, triremi, Samum appulerunt. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 3. U. C. Varr. 341.

87. Eadem autem aeſtate Tiſſaphernes, eo tempore, quo Peloponneſii, cum ob alia, tum vero propter Alcibiadis reſtitutionem, ipſi, vt Athenienſium partibus aperte iam fauenti, maxime infenſi erant, cupiens (vt ſaltem tunc videbatur) has criminationes apud ipſos diluere, praeparabat profectionem ad claſſem Phoeniſſam, quae ad Aſpendum ſtabat, Lichamque ſecum venire iuſſit. Dixit autem, ſe ſubſtituturum Tamum ſuum praefectum, qui, quoad ipſe abeſſet, ſtipendium exercitui praeberet. Varie autem *res* narratur, nec facile ſciri poteſt, qua mente petierit Aſpendum, et *illuc* profectus claſſem *illinc* non adduxerit. Nam conſtat quidem, centum quadraginta ſeptem Phoeniſſas naues Aſpendum vsque peruenisſe. Cur vero *ad Peloponneſios* non iuerint, variae ſunt coniecturae. Alii enim *hoc a Tiſſapherne factum fuiſſe coniiciunt*, vt ſuo diſceſſu (quemadmodum conſtituerat) Peloponneſiorum res attereret. Tamus enim, cui negotium datum fuerat, ſtipendium nihilo melius, ſed etiam peius, praebebat. Alii vero, vt Phoenices, Aſpendum vsque perductos, exacta pecunia dimitteret. Ipſis enim vti non ſtatuerat. Alii vero, Aprili ineunte.

Ἀντίχειν] ἦγεν ἀνθίστασθαι. Ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμπτὰς πρέσβεις] ἄγοντες πρέσβεις, οἵτινες ἀπὸ τῶν τετρακοσίων ἀπεστάλησαν εἰς Λακεδαίμονα. γράφεται, πέμπτῃσι πρέσβεις. Ἀττικίζοντι] ἦγεν, τὰ τῶν Ἀθηναίων φρονοῦντι. Πολλαχῇ ἰλιάζεται] ἦγεν, κατὰ πολλὰς τρόπους ἐν τοχασμῷ κεῖται. Οἱ μὲν γὰρ, ἵνα διατρίβῃ] λέγουσι δηλονότι. Ἐκχρηματίσαιτο] ἀντὶ τοῦ, πράξαιτο ἀργύριον, χρήματα λάβοι.

Ἀσπενδον] Ἄργειων κτίσμα, inquit *Strabo*. Aſpendum conditorem agnoſcit *Hellanicus* ſcriptor haud accuratus. Deſcribit *Arrianus* Exped. Alex. I. Cap. 28. vid. et *Philoſtrat.* vita Apollon. I, 15. *Zoſimum* 310. *Suidam* v. ἀλεκτρύονα. WASS.

Ταμῶν] Paullo poſt Ταμῶς. At ſupr. Cap. 31. Τάμως. *Xenophon* I. Ἀναβάσ. pag. 252. et *Diodor. Sic.* XIV. p. 405. et 415. Ταμὼς, quod rectum puto. Sic Γαὼς, Ἰναρὼς, Ταχὼς, Νεκὼς, nomina Aegyptia. Nam, Tamum Aegyptium fuiſſe, *Xenophon* et *Diodorus* indicant. DVK.

[πολλ. ἰλιάζ. / οἱ μὲν γ.] Scholl. abſ. Aug.]

Παρεῖχεν] *Clar.* ἐδίδου. ex interpretatione. WASS.

Ἐκχρηματίσαιτο] Ἐχρηματίσαιτο in *Ed. Baſ.* eſt apertum vitium operarum: quod etiam in *Thomae Magiſtri Edit. Franeq.* v. χρηματίζω inrepſit, vbi *Colin.* alio vitio, ἐκχρηματίσαιτε. *Corinthus* ita laudat: ὁ δὲ χρηματίσαιτο ἀφεὶς, et, verbum pro participio, et contra, participium pro verbo, poſitum eſſe, putat; nam, idem eſſe, ac ſi *Thucydides* dixiſſet, χρηματισάμενος ἀφῆκε. Eum recte reprehendit *Stephanus* Animaduerſ. in Lib. de Dialect. pag. 28. Particula ἵνα enim non patitur, vt ἵνα ἀφεὶς pro ἵνα ἀφῇκε accipi poſſit. Verbum ἐκχρηματίζεσθαι habet etiam *Pollux* IV, 43. DVK.

[ἐκχρηματίσαιτο) pro πράξαιτο ἀργ. Schol. Aug. leg. πράξαι τὸ ἀργ.] Sed enim πράττεσθαι, *exigere*, Media forma ſemper adhibetur; neque, articuli τὸ quae vis hic ſit, video.

[i] ὡς καταβοῆς ἕνεκα τῆς ἐς Λακεδαίμονα, τὸ λέγεσθαι, ὡς οὐκ ἀδικεῖ, ἀλλὰ καὶ σαφῶς οἴχεται ἐπὶ τὰς ναῦς, ἀληθῶς πεπληρωμένας. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ σαφέστατον εἶναι, τριβῆς ἕνεκα καὶ ἀνακωχῆς τῶν Ἑλληνικῶν τὸ ναυτικὸν οὐκ ἀγαγεῖν· φθορᾶς μὲν, ἐν ὅσῳ παρῆσαν ἐκεῖσε, καὶ * διέμελλεν. ἀνισώσεως δὲ, ὅπως [k] μηδετέρας, προσθέμενος, ἰσχυροτέρας ποιήσῃ· ἐπεὶ, εἴγε [l] ἐβουλήθη διαπολεμῆσαι, [m] ἐπιφανὲς δήπου, οὐκ [n] ἐνδοιαστῶς. κομίσας γὰρ ἂν Λακεδαιμονίοις τὴν νίκην κατὰ τὸ εἰκὸς ἔδωκεν, οἵ γε καὶ ἐν τῷ παρόντι ἀντιπάλως μᾶλλον, ἢ ὑποδεεστέρως, τῷ ναυτικῷ ἀνθώρμουν. [o] καταφθορὰ δὲ μᾶλλον, καὶ ἣν εἶπε πρόφασιν ὁ κομίσας τὰς ναῦς. ἔφη γὰρ, αὐτὰς ἐλάσσους, ἢ ὅσας [p] ὁ βασιλεὺς ἔταξε, ξυλλεγῆναι. ὁ δὲ † χάριν ἂν δήπου ἐν τούτῳ μείζω ἔτι ἔσχεν, ὅτε ἀναλώσας πολλὰ τῶν βασιλέως, τά τε αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων πράξας. ἐς δ' ὃν τὴν [w] Ἀσπενδον, ** ἤ τινι δὴ γνώμῃ, ὁ Τισσαφέρνης ἀφικνεῖται, καὶ τοῖς Φοίνιξι ξυγγίγνεται· καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἔπεμψαν, ὡς [q] ἐπὶ τὰς ναῦς, κελεύσαντος αὐτῶ, Φίλιππον, ἄνδρα Λακεδαιμόνιον, δύο τριήρεσιν.

πή. Ἀλκιβιάδης δὲ, ἐπειδὴ καὶ τὸν Τισσαφέρνην ἤσθετο [r] παριόντα ἐπὶ τῆς Ἀσπένδου, ἔπλει καὶ αὐτὸς, λαβὼν τρισκαίδεκα ναῦς, ὑποσχόμενος τοῖς [s] ἐν Σάμῳ ἀσφαλῆ καὶ μεγάλην χάριν. ἢ γὰρ αὐτὸς ἄξειν Ἀθηναίοις τὰς Φοινίσσας ναῦς, ἢ Πελοποννησίοις γε [t] κωλύσειν ἐλθεῖν· εἰδὼς, ὡς εἰκὸς, ἐκ πλείονος τὴν Τισσαφέρνους γνώμην, ὅτι οὐκ ἄξειν ἔμελλε, καὶ βουλόμενος [v] αὐτὸν τοῖς Πελοποννησίοις ἐς τὴν [x] αὐτοῦ καὶ Ἀθηναίων φιλίαν ὡς μάλιστα διαβάλλειν, ὅπως μᾶλλον δι' αὐτὸ σφίσιν ἀναγκάζοιτο προσχωρεῖν. καὶ ὁ μὲν, ἅρας [y] εὐθὺς τῆς [z] Φασηλίδος καὶ Καύνου, [a] ἄνω τὸν πλοῦν ἐποιεῖτο.

[i] Iterum πλεονάζει particula ὡς. Hic autem verborum sensus: ἵνα ἡ καταβοὴ (scil. φήμη) τοῦ ναυτικοῦ τῶν Φοινίκων ἡκόντων ἐς Λακεδαίμονα ἔλθῃ, πρὸς τὸ λέγεσθαι (vel ἕνεκα τοῦ λέγεσθαι) τὰς Φοινίσσας ναῦς ἀληθῶς πρὸς τοὺς Πελοποννησίους ἥκειν, καὶ τὸν Τισσαφέρνην οὐκ ἀδικεῖν. *Ae. Port.* * διέμελεν Mᵗqu. [k] Μηδ' ἑτέρας προσθεμένους *Caff.* Προσθεμένους etiam *Gr.* Aug. [l] Ἐβουλεύθη *Caff.* Aug. sed in hoc u supraſcr. [m] Περιφανὲς *Marg.* Περὶ ἐπιφανὲς, deinde cancellatum erat περὶ, *Caff.* Aug. Περιφανῶς *Dan.* [n] Ἐγγυαστῶς, et supra manu recenti ἐνδοιαστῶς, *Caff.* Aug. [o] Καταφορὰ *Ar.* Aliter etiam, quam καταφθορὰ, legisse videtur *Valla*; nam sic vertit: *Etenim maxime euidentis tergiuersationis fuit, quod causabatur, cur naues non apportaſſet, quod videlicet pauciores, quam iuſſiſſet rex, naues eſſent contractae.* Κατάφωρος *Cl.* Hvds. Καταφθορᾷ *Reg.* Καταφωρᾶν *Caff.* Aug. at in hoc a m. r. supraſcr. καταφθορᾷ. [p] Ὁ omittunt *Ar. C. Reg. Caff. Cam.* Aug. † γὰρ χάριν Mlq. ** ἥτινι Mſq. et mox Πελοποννήσ. [q] Παρὰ *Ar. C. Dan.* [r] Παριόντα καὶ ἐπὶ *Ar. C. Dan.* [s] Ἐν τῇ Σάμῳ *Ar. C. Reg. Cam.* Aug [t] Κωλύσαι *Ald. Flor. Baſ. Gr.* [v] Scil τὸν Τισσαφέρνην Hvds. [x] Scil. τῇ Ἀλκιβιάδη. Idem. [y] Εὐθὺ *Ar C. Ald. Flor. Baſ. Steph.* [z] *Reg. Caff. Gr. Dan.* Aug. [z] Vide *Euſtathium* ad *Dionyſ.* p. 112. *Ed. Steph.* Hvds. Φασηλίδος *Gr.* Φασιλίδος Aug. Antea εὐθὺς καὶ Mſqu. [a] Illud ἄνω r. fertur vel πρὸς τὰ ἄνω χωρία, vel πρὸς τὸ πέλαγος. *Ae. Port.* Sed *Valla* iungit ἄνω cum genitiuis Φασήλιδος et Καύνου. Hvds.

[ἐκεῖσε / ὁ.έμελλ.] Scholl. abſ. Aug.

προσθέμεν) int. αὐτοῖς.

Λακεδαιμ.) bis intelligendus eſt hic Datiuus, et ad κομίσας, et ad ἔδωκε· vel ad hoc int. αὐτοῖς.

Καταφθορά] *Stephanus, Portus*, et *Acacius*, qui non inelegantcr vertit: *illud inprimis ad perniciem ſpectauit, quod non adductis manibus praetendit*, hoc ita acceperunt, ac ſi deeſſet verbum ſubſtantiuum ἦν· in quo nihil videtur tolerabilis ſententia eſſe. Vir Doctus, qui varietatem ſcripturae e *Cod. Reg.* excerpſerat, coniiciebat καταφωρᾷ Dvk.

[ὁ δὲ χάρ — — ἔσχεν) In Schol. Aug. pro βασιλεύς eſt βασιλεῖ.] Sane, e contexto, vel verbis Noſtri, ὁ δὲ non poteſt ad regem referri, vtut promtum videatur ad χάριν ἔσχεν· ſed non poteſt, quia ſequ. ἀναλώσας, πράξας, quae ad Tiſſapherneu manifeſto referantur, ergo et ὁ δέ Quo ſi ad regem pertineat, ſequatur ἀναλώσαντι, πράξαντι· Vera ergo explicatio Schol. Aug. τῷ βασιλεῖ· ſed in ira tunc exſiſtat forma loquendi, χάριν ἔχειν τινὶ, pro πρός τινα, gratiam habere apud aliquem, inire ab eo gratiam, gratum, gratioſum eſſe, fieri, apud regem, Dank verdienen, ſich beliebt machen Act. 2, 47. ἔχοντας χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαὸν, *gratiſ* populo, *cari*. Ita, *fidem habere*, et *credere*, et *credi*, ſign. Χάριν ἂν ἔσχεν] Eodem, quo *Scholiaſtes*, ſenſu exponit *Thom. Magiſter* v. χάρις. Dvk.

Τά τε αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων πράξας] Id eſt, ἐλάσσονι δαπάνῃ. *Ariſtophanes* Plut. v. 377. Ἐγὼ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικρᾶς πάνυ Ἤθελω διαπρᾶξαι. Equitib. 535. Ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν. vbi vid. *Kuſterum*. *Thucydides* III, 36. Οὐ γὰρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι. Ibid. 92. Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχινίαις ἀποικίαν καθίσαντο, ἀπὸ τοιᾶσδε γνώμης. Dvk.

C. 88. Κωλύσειν] Sic etiam *Thom. Magiſter* in βούλομαι, non κωλῦσαι Dvk.

Ἐς τὴν αὐτῶ καὶ Ἀθηναίων φιλίαν] Nomen cum praepoſitione εἰς adiunctum verbis διαβάλλειν, λοιδορεῖν, et ſimilem vim habentibus, notat rem, quae alicui inuidiam facere, vel vitium, aliudue quid, quod alicui exprobrari poteſt. *Herodianus* IV, 12. Εἰς ἀναισθησίαν καὶ θηλείαν νόσον διέβαλλεν. *Plutarchus* Apophthegm pag. 305. Λοιδορηθεὶς ὑπό τινος εἰς τὴν δυσωδίαν τοῦ τόματος. Et ibid. pag. 327. Πρὸς Ἀρμόδιον, εἰς δυσγένειαν αὐτῷ λοιδορούμενον, ἔφη. *Thucydides* V, 75. Τὴν ἐπιφερομένην αἰτίαν, ἐς τε μαλακίαν, καὶ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτῆτα, ἐνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο Pluribus oſtendi vſum huius generis loquendi, vt confirmarem coniecturam

* vt *Phoeniſſae claſſis ad Peloponneſios venturae* rumor Lacedaemonem perueniret, vt diceretur, *ipſum Tiſſaphernem* non iniuſte facere, ſed plane ad claſſem vere inſtructam iuiſſe. Mihi vero manifeſtiſſimum eſſe videtur, claſſem non adduxiſſe, vt res Graecorum attereret, ſuſpenſasque teneret: vtque, dum illuc proficiſceretur, et cunctaretur, labefactaret; et *vtrosque*, *Lacedaemonios ac Athenienſes*, exaequaret, vt neutros potentiores redderet, ſe *vel his*, *vel illis*, adiungens. Nam ſi † bellum conficere voluiſſet, *illud* profecto manifeſtum *eſt*, *ipſum id* ſine dubio *conficere potuiſſe*. Nam (vt eſt veriſimile) ſi *claſſem* adduxiſſet, victoriam Lacedaemoniis praebuiſſet; quippe qui vel tunc pari potius, quam inferiori, claſſe aduerſus *hoſtem* in ſtatione ſtarent. Illa etiam ſpecioſa cauſa, quam *Tiſſaphernes* attulit, cur claſſem *ad Lacedaemonios* non adduxiſſet, *res illorum* maxime attriuit. Dicebat enim, ipſam minori numero, quam Rex iuſſiſſet, contractam fuiſſe. Atqui profecto Tiſſaphernes hoc modo maiorem gratiam *apud Regem* iniuiſſet, ſi non magnam regiae pecuniae vim conſumſiſſet; ſed eadem *negotia* minoribus *ſumtibus* confeciſſet. Tiſſaphernes igitur (quocunque tandem conſilio *hoc fecerit*) Aſpendum iuit, et in Phoenicum congreſſum venit, et Peloponneſii, illius iuſſu, Philippum, virum Lacedaemonium, cum duabus triremibus, vt ad claſſem miſerunt. Bell. Peloponn. an. 21. Olymp. 92. 1. U. C. Varr. 343.

88. Alcibiades vero, poſtquam audiuit, Tiſſaphernem Aſpendum petiiſſe, ipſe quoque cum tredecim nauibus, quas aſſumſit, *eo* contendit, pollicitus iis, qui Sami erant, tutum magnumque beneficium. Aut enim ſe Phoeniſſam claſſem ad Athenienſes adducturum; aut ſaltem ad Peloponneſios venire prohibiturum: cognoſcens (vt erat veriſimile) Tiſſaphernis mentem ex longa conſuetudine, quod adducturus non eſſet, ſimul etiam, quod quam maximam inuidiam illi apud Peloponneſios ob illius in ipſum et Athenienſes ſtudium conflare vellet, vt hac ipſa de cauſa *Tiſſaphernes* ad ipſos *Athenienſes* accedere magis cogeretur. Et hic quidem, confeſtim Phaſelide et Cauno ſoluens, in altum nauigare coepit.

* Vitandae inuidiae cauſa, qua apud Lacedaemonem flagrabat, hoc eſſe factum, vt non iniurius videretur, ſed plane ad claſſem ſe contuliſſe vere armatam. *Valla*. Criminibus Lacedaemonem de ſe delatis motum, vt, ſe nihil, praeter officium, agere, oſtenderet, ſed iam aperte ad naues inſtructas proficiſci. *Acacius*. † Bellum apertum gerere voluiſſet etc. *Valla*.

Ἐκεῖσε] ἦγουν, ἐς τὴν Ἀσπενδον. Καὶ διέμελλεν] ἦγουν ἐβράδυνεν. Ἀντιπάλως μᾶλλον] ἦγων ἰσοπάλως. Ὁ δὲ χάριν ἂν δήπω ἐν τούτῳ μείζω ἔτι ἔσχεν] ἤτοι, χάριν μείζονα παρέσχεν ἂν βασιλεύς. ἢ, χάριτος μείζονος ἠξιώθη. Διὰ αὐτὸ ἀναγκάζοιτο προσχωρεῖν] ἀναγκάζοιτο ὁ Τισσαφέρνης διὰ τὸ ὑποπτεύεσθαι ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων.

Doctiſſimi *Sylburgii*, in Notis ad Etymolog. Magn. v. οἶνος in *Ariſtophanis* Equit. v. 90. legentis: Οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἀκόνοιαν λοιδορεῖν; pro eo, quod vulgo editur, εἰς ἐπίνοιαν· quae coniectura digna erat, cuius *Kuſterus* ad Ariſtophanem aliqua in rationem haberet. Dvk.

[ὅπ. μᾶλλ. — ἀναγκ.) Schol. Aug. abeſt ἀναγκάζοιτο, ab init.] (Nec ſane, adeſſe, opus, vtut clarius.)

Καὶ ὁ μὲν ἅρας εὐθὺς τῆς Φασήλιδος καὶ Καύνου, ἄνω τὸν πλοῦν ἐποιεῖτο] *Valla* vertit: *continuo profectus, ſuperiora Phaſelidis et Cauni tenebat*. Male εὐθὺς iungit cum ἅρας, quod, vt recte *Stephanus*, cum genitiuis Φασήλιδος et Καύνου iungi debet. Nam non dubium eſt, quin cum omnibus *Mſſ.* excepto *Clar.* et cum *Edd.* ante *Stephani* 2. qui tamen et ipſe in iis, quae in margine *Edit.* illius adnotat, εὐθὺ agnoſcit, pro εὐθὺς legendum ſit εὐθύ *Pbrynichus* pag 24 Εὐθὺ πολλοὶ ἀντὶ τοῦ εὐθύς. Διαφέρει δέ. τὸ μὲν γὰρ τόπου ἐστὶν, εὐθὺ Ἀθηνῶν· τὸ δὲ χρόνου, καὶ λέγεται σὺν τῷ σ. Adde *Ammonium*, et *Thomam Magiſtrum*. Et obuia ſunt exempla huius ſignificationis τοῦ εὐθὺ cum genitiuo. Vide *Interpretes* Aelianī ad IX. Var. Hiſtor. 18. Nec melior eſt interpretatio *Porti*. Nam quomodo Alcibiades, qui in Samo erat, Phaſelide et Cauno ſoluit? aut quis, ἄνω τῶν πλῶν ποιεῖσθαι, pro, *in altum nauigare*, dixit? Rectius ſententiam expreſſit *Acacius*: *cum ſolviſſet, ab Cauno Phaſelideque in ſuperiora adſcendit*. Sed ſine cauſa praeteriit vocabulum εὐθύ, quod indicat, Alcibiadem, quum Samo ſoluiſſet, curſum recta Caunum, atque inde Phaſelidem, direxiſſe, vt Aſpendum teneret. Quamquam mihi non adparet, cur, quum Phaſelidem adtingere, niſi Caunum praeteruectus, non potuerit, *Thucydides* Phaſelidem ante Caunum ponere voluerit. Quod hic in *Cod. Gr.* Φασηλίδος προσαροξυτόνως ſcribitur, non caret auctoritate aliorum ſcriptorum. Nam in *Scylace*, *Polybio*, *Strabone* et *Stephano* nominatiuus eſt Φασηλίς. Et veteres Magiſtros non idem de ſede toni ſenſiſſe, e *Stephano* intelligi poteſt, qui ſcribit, *Herodianum* tradidiſſe, τὸ Φάσηλις προπαροξύνεσθαι. Eam ſententiam probauit *Euſtathius* ad Dionyſ. Perieg. v. 855. Et ita eſt in *Herodoto* II, 178. Dvk.

πθ'. [b] Οἱ δὲ ἐκ τῆς Σάμου ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες πρέσβεις, ἐπειδὴ, ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας, [*] ἀπήγγειλαν τὰ παρὰ τῶ Ἀλκιβιάδου, ὡς κελεύει τε ἀντέχειν καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις, ἐλπίδας τε [c] ὅτι πολλὰς ἔχει κἀκείνοις τὸ στράτευμα διαλλάξειν, καὶ Πελοποννησίων περιέσεσθαι, ἀχθομένους καὶ πρότερον τὰς πολλὰς τῶν μετεχόντων τῆς ὀλιγαρχίας, καὶ ἡδέως ἂν [d] ἀπαλλαγέντας [e] πη ἀσφαλῶς τοῦ πράγματος, πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐπέρρωσαν. καὶ ξυνίσαντό τε ἤδη, καὶ τὰ πράγματα διεμέμφοντο, ἔχοντες ἡγεμόνας τῶν πάνυ στρατηγῶν τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν ἀρχαῖς ὄντων, οἷον Θηραμένην τε τὸν [f] Ἀγνωνος καὶ Ἀριστοκράτην τὸν Σικελίου, καὶ ἄλλους, οἳ μετέσχον μὲν [g] ἐν πρώτοις τῶν πραγμάτων, [h] φοβούμενοι δὲ, ὡς ἔφασαν, τό, τε ἐν τῇ Σάμῳ στράτευμα, καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην, [i] τούς τε ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρεσβευομένους, ἔπεμπον, μή τι ἄνευ τῶν [k] πλειόνων κακὸν δράσωσι τὴν πόλιν, [l] ἐς τὸ ἀπαλλάξειν τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν, ἀλλὰ τοὺς πεντακισχιλίους ἔργῳ, καὶ μὴ ὀνόματι, χρῆναι ἀποδεικνύναι, καὶ τὴν πολιτείαν [m] ἰσαιτέραν καθιστάναι. ἦν δὲ τοῦτο μὲν, [n] σχῆμα πολιτικὸν τοῦ λόγου [o] αὐτοῖς· κατ' ἰδίας δὲ φιλοτιμίας οἱ πολλοὶ αὐτῶν [p] τῷ [q] τοιούτῳ προσέκειντο, ἐν ᾧπερ καὶ μάλιστα ὀλιγαρχία ἐκ δημοκρατίας γενομένη ἀπόλλυται. πάντες γὰρ αὐθημερὸν ἀξιοῦσιν, οὐχ ὅπως ἴσοι, ἀλλὰ καὶ † πολὺ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι. ἐκ [r] δὲ δημοκρατίας αἱρέσεως [s] γιγνομένης, [t] ῥᾷον τὰ ἀποβαίνοντα, ὡς οὐκ ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἐλασσούμενός τις φέρει. σαφέστατα δ' [**] αὐτοὺς ἐπῆρε τὰ ἐν τῇ Σάμῳ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ἰσχυρὰ ὄντα, καὶ ὅτι αὐτοῖς οὐκ ἐδόκει μόνιμον τὸ τῆς ὀλιγαρχίας ἔσεσθαι. ἠγωνίζετο οὖν εἷς ἕκαστος [v] [ὑπερβολὴν] αὐτὸς πρῶτος [x] προστάτης τοῦ δήμου γενέσθαι.

ϛ'. Οἱ δὲ τῶν τετρακοσίων μάλιστα ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιούτῳ †† εἴδει, καὶ προεστῶτες, Φρύνιχός τε, [y] ὃς καὶ, στρατηγήσας ἐν τῇ Σάμῳ, [z] ποτὲ,] τῷ Ἀλκιβιάδῃ τότε διηνέχθη, καὶ Ἀρίστarchος, ἀνὴρ

b Οἱ δ' ἐκ *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. *** ἀπήγγελλον Mſq. *c* Ὅτι πολλὰς *Ar.* *d* Ἀπαλλαγέντες *Dan.* *e* Πῃ *Caſſ.* Aug. *f* Σκελίου *Marg. Ar. C.* Sed Σκελλίου mallem; nam Ἀριστοκράτης ὁ Σκελλίου occurrit apud *Demoſthenem* in Orat. contra Theocrinem in fine. Hvds. Σκελίου *Dan.* Σικελίου et ſupra alterum λ eadem manu *Caſſ.* σκελλίου Aug. iota inter ε et κ. eraſ. σικελλίου Mſq. *g* Ἐν τοῖς πρώτοις *Gr.* ſed τοῖς inter verſus ſcriptum erat. *h* Φοβούμενοι ὡς ἔφ. et pro ὡς in marg. ἀδεῶς δὲ *Gr.* Φοβούμενοι ἀδεῶς ἔφ. *Cam.* φοβ. ἀδὲ ὡς Aug. ἀ punctis not. accent. ſupra ε, et circumfl. ſuper ὡς in ſpir. aſp. mut. ἀδεῶν Mſq. *i* Τὲς ἐς τὴν Λακ. reponendum, cenſet *Ae. Port.* Σπεδῇ πάνυ τούς τε ἐς τὴν Λακ. *Marg. Ar. C. Cl.* in *Marg. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. In Mſq. mox d. ἔπεμπον, et pro (δράσ.) τὴν πόλιν eſt τῇ πολεῖ. *k* Πλειόνων καὶ κακὸν *Ar. C.* *l* Id eſt: ἐ πρὸς τὸ ἀπαλλάξειν τὴν πόλιν τοῦ ἐς ἄγαν ὀλίγους ἐλθεῖν. Vel forſan rectius ſcribendum, ὅτω γὰρ ἀπαλλάξειν. i. e. ὅτω γὰρ ἔφασαν αὐτοὺς κωλύσειν ἂν τὰ πράγματα ἐς τὰς ἄγαν ὀλίγων πολιτῶν χεῖρας ἐλθεῖν, καὶ ὑπ' ἄγαν ὀλίγων διοικεῖσθαι. *Ae. Port.* *m* Εἰς ἑτέραν *Ar.* quomodo legiſſe videtur *Valla*; et *Cl.* in *marg.* Ἐς ἑτέραν *Caſſ.* Ἰσαιτέραν et cum ο ſuperſcripto, vt ſit ἰσοτέραν *Gr.* εἰς ἑτέραν Aug. ἰσωτέραν Mſq. et mox τὸ σχῆμα. *n* Τὸ σχῆμα *Ar. C.* Hic loci σχῆμα ponitur pro πρόσχημα. Hvds. *Caſſ.* Aug. *o* Αὐτῷ, ſupra αὐτοῖς, et in margine αὐτῆς *Gr.* *p* Τῷ deeſt *Ar.* Τῶν *Caſſ.* Aug. *q* Τοιούτῳ εἴδει *Cl.* Τοιούτῳ τρόπῳ *Gr.* Τοιούτων προσ. *Caſſ.* Aug. † πολλοὶ πρῶτ. Aug. Tum ἕκας. αὐτ. Mſq. *r* Δὲ omittunt *Ald. Flor. Baſ.* Hvds. Ἐκ δημοκρατίας γὰρ αἱρ. *Gr.* γὰρ inter verſus ſcribebatur. Paullo ante καὶ πολλοὶ πρῶτος *Caſſ.* Aug. *s* Γενομένης *Ar. C. Reg.* *t* Ῥᾷσα *Marg. Ar. C. Dan. Caſſ.* et hic manu recenti ον ſuper α. Ῥᾷτον *Reg.* ἑᾷστα Mſq. ἑᾷ Aug. et m. rec. ſupraſcr. στα. ** δ' αὐτοῦ Aug. *v* Ἐς ὑπερβολὴν *Ar. C. Reg. Dan.* Ὑπερβολὴν deeſt Aug. *Caſſ.* adſcriptum (huic) in marg. *x* Πρωτοστάτης *Cl. Ald. Flor. Baſ. Gr.* †† ἔδει Moſqu. *y* Ὃ καὶ στρατ. *Cl. Caſſ.* Aug. *z* Ποτὲ omittunt *Gr. Ald. Flor. Baſ. Reg.*

C. 89. [τὸ στράτ.) Schol. abeſt Aug.]

Ἀριστοκράτην] Vide *Lyſiam* contra Eratoſth. pag. 171. Wass.

Τούς τε ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρεσβευομένους ἔπεμπον] Haec laudat *Thomas Magiſter* in πρεσβεύονται. Totus hic locus mihi difficilior eſt, quam vt explanare eum poſſim. Nec ſatisfaciunt *Interpretes*, quorum interpretationes ſententiam etiam magis videntur obſcurare. Omnino, hic aliquid corruptum eſſe, credo; cuius rei argumento eſt varietas ſcripturae. Sed, illa, ἄνευ τῶν πλειόνων, puto, potius eſſe, *ſine voluntate, conſenſu* et conſilio *multitudinis*, vel ſaltem quinque millium; quomodo ἄνευ ſaepe accipi, ſupra aliquot locis oſtenſum eſt, quam, *ſine maiori ciuium parte*, vel *ſine pluribus*, vt *Acacius*. Nam legati ante e decreto ſolorum Quadringentorum, et illorum dominationis ſtabiliendae cauſa, miſſi fuerant, Cap. 71. Interpretatio verborum, ἐς τὸ ἀπαλλάξειν, *non impedituros, vt praetendebant, quin* — eſt ab *Hudſono*. *Portus* verterat: *ſic enim ſe impedituros dicebant, quin* — Vtra melior ſit, iudicabunt alii. Ego ſententiam Graecorum non adſequor. *Vbbo Emmius* hoc totum ita vertit: *mandabantque legatis, qui Lacedaemone erant, ne qua re ſine voluntate plurium in ciuitatem peccarent, nec ſtuderent in nimis paucos res eius conferre.* E quibus adparet, eum putaſſe, legendum πρὸς τούς. Dvk.

[ἀλλὰ τ. πεντ.) Schol. Aug. ab init. pro τὸ, οὐ τόδε, leg. οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε· pro ἀπαλλακτικῶς eſt ἀπαλλακτῶς· pro ἐργάζωνται eſt ἐργάσωνται, pro γενομένης eſt γινομένης.]

Ἰσαιτέραν] Attice pro ἰσοτέραν. *Etymol. M.* v. αἰδοιέσατος. Εἰς ἑτέραν minus conuenit ſententiae, et e pronunciatione ortum eſt. Dvk.

[πολιτ.] Scholl. abſ. Aug.] πολιτικὸν hic non eſt, quod [αὐθημ.] nos dicimus, politiſch, ſed *publicum*, a rep. ſumtum; qſ. *calumnia*, *color*, (praetextum, obtentus) reip. a

89. Legati autem a quadringentis viris missi, cum e Samo peruenissent Athenas, Alcibiadis mandata *Athenienſibus* renuntiarunt, *illum ipſos* hortari, vt hostibus resisterent, nulloque modo cederent, maximamque spem habere, fore, vt exercitum, *qui Sami esset*, ipsis etiam reconciliaret, et Peloponnesios superaret, atque *his verbis* multos eorum, qui paucorum dominatus erant participes, et qui vel prius *hunc rerum statum* grauiter ferebant, et lubenter, dum tamen tuto, aliquo modo se hac molestia liberassent, tunc multo magis corroborarunt. Quare iam coire, et de illo rerum statu queri coeperunt, habentes *huius rei* duces eos, qui paucorum dominatus longe principes erant, et qui magistratus gerebant, quo in numero erant Theramenes Agnonis, et Aristocrates Sicelii *filius*, et alii, qui inter primos quidem rerum participes erant, sed (vt aiebant) metuentes exercitum, qui Sami erat, et Alcibiadem, legatos Lacedaemonem miserunt, ne *ciues* ciuitatem sine maiori *ciuium* parte aliquo maleficio afficerent, non impedituros, *vt praetendebant*, quin dominatus perquam paucorum constitueretur, sed vt quinque millia, *quae rempublicam administrarent*, re, non autem nomine, declararentur, et aequabilior reipublicae status constitueretur. Haec autem erat speciosa quidem ratio, qua popularem statum a se constitui, simulabant: sed *tamen* eorum plerique propter priuatam ambitionem *ei rei* dabant operam, qua potissimum interit paucorum dominatus ex populari statu constitutus. Omnes enim eo ipso die, *quo rerum potiri coeperunt*, non solum *caeteris* pares, sed etiam singuli longe principes *totius suae ciuitatis* esse volunt. At in populari statu, in quo magistratus per electionem creantur, quisque facilius fert ea, quae eueniunt, vtpote qui non a paribus, *sed ab hominibus dignitate praestantioribus*, se superatum esse putet. Ipsorum autem animos manifestissime erexerunt tum magna Alcibiadis potentia, quam Sami habebat, tum etiam, quod hic paucorum dominatus ipsis haud stabilis futurus esse videbatur. Certatim igitur vnusquisque, ipse potissimum popularis status patronus esse annitebatur.

Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 2. V. C. Varr. 343.

90. Sed quadringenti viri huic *reipublicae administrandae* formae maxime aduersabantur, et qui *paucorum dominatus* principes erant, cum Phrynichus (cui etiam, quum olim Sami praeturam gessisset, cum Alcibiade dissidium tunc fuit) tum Aristarchus, qui in primis, ac iam-

Τὸ στράτευμα διαλλάξειν] τὸ ἐν τῇ Σάμῳ δηλονότι. Ἀλλὰ τοὺς πεντακισχιλίους] οὐκ ἀντίκειταί τινι τὸ ἀλλὰ, ὡς λέγομεν, τὸ μὲν τόδε· ἔοι δὲ παρακελευσικὸν, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ· Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα. ἡ δὲ διάνοια, οἱ περὶ τὸν Θηραμένην ἄρχοντες τότε τῆς ὀλιγαρχίας, καὶ μετασχόντες αὐτῆς ἐν πρώτοις, ὀργόμενοι δὲ δημοκρατίαν, ἔλεγον, οὐχ, ὅτι ἀπαλλακτικῶς ἔχουσι τῆς ὀλιγαρχίας, (ὅπερ ἦν ἀληθὲς) ἀλλ', ὅτι φοβοῦνται τοὺς ἐν Σάμῳ, καὶ Ἀλκιβιάδην, καὶ τοὺς ἀπιόντας εἰς Λακεδαίμονα πρέσβεις, μή τι ὕστοι κακὸν ἐργάζωνται τὴν πόλιν, ὀλιγαρχίας γενομένης. ἤδη ἐν ἡξίουν τοὺς πεντακισχιλίους καθίσαναι. Πολιτικὸν] ἤγουν δημοκρατικόν. Αὐθημερὸν] ἤγουν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ἐκ δὲ δημοκρατίας αἱρέσεως γιγνομένης] ἀντὶ τοῦ, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ ἀρχόντες τινος αἱρεθέντος, ᾗ πρωτεύοντός τινος, ῥᾳδίως φέρουσιν οἱ μὴ τυχόντες τῶν ὁμοίων· ὡ γὰρ ὁμοίῳ ἀνδρὸς νομίζουσιν, ἀλλὰ κρείσσονος, ἐλασσοῦσθαι. Τῷ τοιούτῳ εἴδει] τῷ τῆς δημοκρατίας δηλονότι. ἤγουν καταστάσει. Ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα] τοῖς ἰσχυροτάτοις.

republica petitus; vt *religionis calumniam* Cic. dixit, Ep. Fam. I, 1. obtentum a libris Sibyll. sumtum.

Τοιούτῳ] *Cl.* τοιούτῳ εἴδει, *Gr.* vero τοιούτῳ τρόπῳ· ex interpretatione. Wass. Τρόπῳ glossam esse, haud facile quisquam dubitet. De εἴδει id non tam apertum est; nam *Thucydides* saepe ita loquitur. Cap. seq. Μάλιστα ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιούτῳ εἴδει. III, 62. Σκέψασθε, ἐν οἵῳ εἴδει ἑκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἔπραξαν. VI, 77. Ὁρῶντες αὐτὸς ἐπὶ τοῦτο τὸ εἶδος τρεπομένους. Et VIII, 56. Τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε εἶδος. Dvk.

Προστάτης] Sic etiam *Thom. Magister* v. βούλομαι. *Thucydides* IV, 46. Οἱ τῆ δήμῳ προστάται τῶν Κερκυραίων. VI, 35. Ἀθηναγόρας, ὃς δήμου τε προστάτης ἦν. *Aristophanes* R n. v. 577 Equitib. 1125. et *Aelianus* XII. Var. Hist. 43. Πρωτοστάτης proprie ad militiam pertinet. Vid. *Eustathium* in Homer. Iliad. ν'. p. 923. *Hesychium*, *Polluc.* I, 127. *Thucyd.* V, 71. Dvk.

C. 90. οἱ δὲ τ. τετρ.) Non bene Port. *quadringenti viri.* Neque enim dixeris, οἱ τῶν χιλίων, pro *mille*, aut, οἱ τῶν ἀνθρώπων, *homines omnino.* Immo partitionem sign. οἱ, et exceptionem; *inter* quadringentos, ex quadringentis, (illi,) qui, rel. Neque enim *omnes* vtique 400. pariter dediti erant illi formulae; vnde et μάλιστα addit; ἧσσον ergo ceteri.

[τῷ τ. εἴδ. — } Scholl. abs. Aug.
[ἀνὴρ ἐν τ μάλ.}

πρωτεστῶτες) An οἱ πρωτεστ. Aut int. αὐτῆς. Quippe illi debebant esse μάλιστα ἐναντίοι· paene vt καὶ sit pro αὖτε *quippe.*

[a] ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ, καὶ [*] Πείσανδρος, καὶ Ἀντιφῶν, καὶ ἄλλοι οἱ δυνατώτατοι, πρότερόν τε, ἐπεὶ τάχιστα κατέστησαν, καὶ ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ Σάμῳ σφῶν ἐς δημοκρατίαν ἀπέστη, πρέσβεις τε ἀπέστελλον σφῶν ἐς τὴν [b] Λακεδαίμονα, καὶ τὴν ὀλιγαρχίαν [c] πρὸθυμοῦντο, καὶ τὸ ἐν τῇ [d] Ἠετιωνείᾳ καλουμένῃ τεῖχος ἐποιοῦντο· [e] πολλῷ τε μᾶλλον ἔτι, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐκ τῆς Σάμου πρέσβεις σφῶν ἦλθον, ὁρῶντες τούς τε πολλοὺς, καὶ σφῶν τοὺς δοκοῦντας πρότερον πιστοὺς εἶναι, μεταβαλλομένους. καὶ ἀπέστειλαν μὲν Ἀντιφῶντα καὶ Φρύνιχον [f] καὶ ἄλλους δέκα κατὰ τάχος, φοβούμενοι καὶ τὰ αὐτοῦ καὶ τὰ ἐκ τῆς Σάμου· ἐπιτείλαντες παντὶ τρόπῳ, ὅσις καὶ [g] ὁπωσοῦν [h] ἀνεκτὸς, ξυναλλαγῆναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. ᾠκοδόμουν δὲ ἔτι προθυμότερον τὸ ἐν [i] τῇ Ἠετιωνείᾳ τεῖχος. ἦν δὲ τοῦ τείχους ἡ γνώμη αὕτη, ὡς ἔφη Θηραμένης, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ὄχ, ἵνα [k] τοὺς ἐν Σάμῳ, ἢν βίᾳ ἐπιπλέωσι, μὴ δέξωνται ἐς τὸν Πειραιᾶ, ἀλλ', ἵνα τοὺς πολεμίους μᾶλλον, † ὅταν βούλωνται, καὶ ναυσὶ καὶ [l] πεζῷ, δέξωνται. [m] χηλὴ γάρ ἐστι τοῦ Πειραιῶς ἡ [n] Ἠετιώνεια, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθὺς ὁ [o] ἔσπλους ἐστίν. ἐτειχίζετο δ' ἂν ὅτω ξὺν τῷ πρότερον πρὸς ἤπειρον ὑπάρχοντι τείχει, ὥστε, [p] καθεζομένων ἐς αὐτὸν ἀνθρώπων ὀλίγων, ἄρχειν [q] τοῦ γε ἔσπλου. ἐπ' αὐτὸν γὰρ τὸν ἐπὶ [r] τῷ σώματι τοῦ λιμένος, στενὸν ὄντος, τὸν ἕτερον πύργον ἐτελεύτα· τό, τε παλαιὸν τὸ πρὸς ἤπειρον, καὶ τὸ καινὸν τὸ ἐντὸς [s] τοῦ τείχους, τειχιζόμενον πρὸς θάλασσαν. διωκοδόμησαν [t] δὲ καὶ [v] στοὰν, ἥπερ ἦν μεγίστη, καὶ ἐγγύτατα τούτου εὐθὺς ἐχομένη ἐν τῷ [**] Πειραιεῖ, [x] καὶ ἦρχον αὐτοὶ αὐτῆς, ἐς ἣν καὶ τὸν σῖτον ἠνάγκαζον πάντας [y] τὸν ὑπάρχοντά τε καὶ τὸν ἐπιπλέοντα ἐξαιρεῖσθαι, καὶ ἐντεῦθεν [z] προαιρῶντας πωλεῖν.

σά'. Ταῦτ' ἂν ἐκ [a] πλείονος χρόνου ὁ Θηραμένης διεθρόει, καὶ, ἐπειδὴ οἱ ἐκ τῆς [b] Λακεδαίμονος πρέσβεις ἠδὴ πράξαντες ἀνεχώρησαν [c] τοῖς ξύμπασι ξυμβατικὸν, [d] φάσκων, κινδυνεύσειν τὸ τεῖχος

[a] Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 181. Hvds. [*] Πίσανδρος Baſ. [b] Λακεδαιμονίαν *Caſſ.* [c] Προὐκαλοῦντο *Ar. C. Reg. Dan.* Mſq. et mox pro ἐποιοῦντο, ἐκαλοῦ οὖν. [d] Ἠετιωνίᾳ *Caſſ.* Aug. Mſqu. et infra. [e] Πολλῷ τε ἔτι μᾶλλον *Ar. C. Reg.* [f] καὶ ἄλλους d. Mſqu. Καὶ ἄλλας δὲ κατὰ τάχος *Ar. C. Dan.* Κατατάχος *Reg. Caſſ.* Baſ. [g] Ὅπως ἄν *Caſſ.* Aug. [h] Ἀνεκτῶς *Gr.* et *Cl.* ex emend. Hvds. In *Gr.* eſt ἀνεκτὸς, et ω ſuper ο. ἀνεκτῶς Aug. [i] Τῇ deeſt *Baſ.* [k] Τὰ ἐν τῇ Σάμῳ *Gr.* † ὅτ' ἂν Aug. [l] Πεζῇ *Reg.* Tum δέξονται Baſ. [m] Χείλη *Marg. Ar. C. Gr. Ald. Flor. Buſ.* Verum, Χηλὴ legendum eſſe, conſtat ex *Polluce* lib. I. et *Suida*, apud quem Χηλαὶ οἱ ἐμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους προβεβλημένοι λίθοι διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτοιτο, παρὰ τὸ ἐοικέναι χηλῇ βοός. mox Χηλαὶ λιμένων αἱ ἔξοχαί. Hvds. Χείλη *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. [n] Ἠετιώνεια ἐκαλεῖτο, ἡ ἑτέρα τοῦ Πειραιέως ἄκρα, ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν Ἠετίωνος. *Philochorus* citatus ab *Harpocr.* Vide *Demoſthenem* contra Theocrinem in fine. Hvds. [o] ὁ om. Aug. [p] Ἐπίπλους *Marg. Ar. C. Gr. Cl. Ald. Flor. Baſ. Dan.* In *Caſſ.* ἔσπλους factum erat manu recenti, eraſis aliquot literis e vetuſta ſcriptura. ἐπίπλους Aug. [p] Καθεζομένους ἐς αὐτὸν ἀνθρώπους ὀλίγους *Marg.* Si ἐς αὐτὸν legas, ſupple τὸν ἔσπλουν. Sed malim ἐς αὐτό, ſcil. τὸ τεῖχος. *Ae. Port. Schol.* cum *Marg.* αὐτὸ Mſq. [q] Τοῦτε *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Gr.* Aug. et in hoc comma poſt ἄρχειν. [r] Τῷ deeſt *Ar.* [s] Τοῦ omittunt *Ald. Flor. Baſ. Steph.* I. *Gr.* [t] Δὲ deeſt *Gr.* τε Mſqu. [v] Eandem porticum deſignat *Thucyd.* quae *Aliis* dicitur μακρὰ στοά. Vide *Meurſii* Piraeeum Cap. IV. p. 18. Hvds. Στοὴν *Dan.* [**] Πειραιῇ Aug. ſed ῃ a corr. mut. in ει. [x] Καὶ ἦρχον οἱ αὐτοὶ αὐτῆς *Marg. Ar. C. Reg.* Aug. Mſqu. Mox τε abeſt Mſqu. Οἱ recens manus ſuper αὐτοὶ ſcripſerat in *Caſſ.* mox ἐς ἣν d. Mſqu. [y] Τὸν ὑπάρχοντά τε *Ar.* [z] Signatum verbum προαιρεῖν, e penu aliquid promere. *Ariſtophanes* Theſmophoriazuſis v. 425. ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ αὐταῖς ταμιεύεσθαι προαιρούσαις λαβεῖν ἄλφιτον, etc. Hvds. [a] Πλέονος *Reg. Caſſ. Cam.* Aug. [b] Λακεδαίμονος διεθρόουν πρέσβεις *Ald. Flor. Baſ. Gr.* [c] Τοῖς ξύμπασι omittit *Gr.* [d] Φάσκοντες *Marg. Ald. Flor. Baſ.*

ἐν τ. μάλ.) v. Hemſterhuſ. ad Luc. T. I. p. 3. *Gottleb.* Latini dicunt, *vt qui maxime, int. eſſet, ſim*, rel.

Πρὸθυμοῦντο] Non recte quidam *Mſſ.* προὐκαλοῦντο. *Thucydides* V, 17. Πρὸθυμήθη τὴν ξύμβασιν. Ibid. Cap. 39. Τῶν ξυγχέαι σπευδόντων τὰς σπονδὰς, προθυμουμένων τὰς ἐς Βοιωτούς. Et VIII, 1. Χαλεποὶ μὲν ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ἡητόρων τὸν ἔκπλουν. Dvk.

ἐποιοῦντό) cur *media* forma vtitur? *ſibi* nempe, *ipſorum* ad vſum.

Πολλῷ τε μᾶλλον ἔτι] Alii, ordine meliore, πολλῷ τε ἔτι μᾶλλον. Wass.

[τὰ αὐτοῦ } Scholl. abſ. Aug.
[ἢν δὲ τοῦ }

Ξυναλλαγῆναι] Vid. *Thom. Magiſtrum* in βέλομαι et διαλλάγη. Dvk.

οὐχ ἵνα — — δέξ.) οὐκ eſt pro οὐ μόνον· quippe et Samii illis erant aduerſi, et ἀλλὰ pro ἀλλὰ καί· Certe intell. (οὐχ ἵνα) non *tam*, non tantopere, vtut et ipſum, (ἀλλὰ) *quam*, *praecipue* ſcil.

Χηλή] Quae hic in Var. Lect. *Hudſoni* leguntur, ſunt e *Valeſio* ad Harpocrat. v. Ἠετιώνεια. Add. *Interpretes* Pollucis ad I, 99. et 102. et *Thucydid.* I, 63. et VII, 53.

Ἠετιώνεια] Add, ad notam *Hudſ. Euſtathium* 89, 48. et *Stephanum*; *Herodotum* I, 14. *Suidam*, Noſtrum p. 519. Eetion eſt et Nauarchi Athen. nomen apud *Diodorum*. Wass. De Eetionea etiam *Meurſius* Piraeei Cap. III. Dvk.

pridem ſtatui populari aduerſabatur, et Piſander, et Antiphon, et potentiſſimi quique alii, cum antea ſimul ac *paucorum dominatum Athenis* conſtituerunt, tum etiam poſtquam paucorum ille dominatus ab ipſis Sami conſtitutus in ſtatum popularem rurſus eſt commutatus, legatosque de ſuo corpore Lacedaemonem miſerunt, et paucorum dominatui *ſtabiliendo* operam ſtudioſe dabant, et murum in ea, quae Eetionea vocatur, excitabant: ſed etiam multo magis, *quam ante*, poſtquam et ipſorum legati Samo redierunt, quia videbant, cum ipſam plebem, tum etiam ex ſuis eos, qui prius fidi eſſe videbantur, *iam* immutatos eſſe. Et miſerunt quidem propere Antiphontem et Phrynichum atque alios decem (quod et res vrbanas et res Samias metuerent) cum mandatis, vt quauis ratione, modo conditio tolerabilis eſſet, cum Lacedaemoniis reconciliarentur. Multo autem ſtudioſius, *quam ante*, murum in Eetionea aedificabant. Huius autem muri *exſtruendi* conſilium hoc fuit, (vt aiebat Theramenes eiusque ſocii,) non, vt eos, qui Sami erant, ſi per vim cum infeſta claſſe venirent, in Piraeeum non reciperent, ſed potius vt hoſtium, quoties vellent, et claſſem et peditatum reciperent. Nam Eetionea eſt *e duobus alterum* Piraeei promontorium, et iuxta ipſam ſtatim *ſunt fauces, qua* nauium ingreſſus eſt. Hic igitur cum eo muro, qui prius continentem verſus exſtructus erat, ſic exſtruebatur, vt pauci homines, illic ſtationem habentes, introitus nauium arbitri eſſent. Nam ad ipſam alteram turrim in anguſti portus oſtio ſitam terminabatur: et murus antiquus continentem verſus, et nouus, qui intra *antiquum* murum mare verſus exſtruebatur, *ad eandem turrim vterque terminabatur*. Quinetiam proxime hunc *nouum murum* ſtatim maximam porticum intra Piraeeum aedificauerunt, cuius ipſi potiebantur. In quam cogebant omnes ſuum frumentum ſeponere, tam id, quod iam erat *in vrbe*, quam quod mari aduehebatur, illincque promentes venundare.

Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 2. U. C. Varr. 344.

91. Theramenes igitur haec et iampridem cum quiritatione dicebat, et poſtquam legati Lacedaemone redierunt, nulla pactione cum vniuerſis *Lacedaemoniis* facta, dicebat, fore, vt propter hanc *nouam* Aprili non admodum affecto.

Καὶ τὰ αὐτῆ, καὶ τὰ ἐκ τῆς Σάμ] ἦγεν ἐν Ἀθήναις. Ὅσις καὶ ὁπωσδὴν ἀνεκτὸς] ὅσις τρόπος. τῦτ' ἔστιν, ᾧτινιδὴν ἀνεκτῷ τρόπῳ. Ἦν δὲ τῦ τείχης ἡ γνώμη] ἦγεν, ὁ σκοπὸς τῆς ἀνοικοδομίας τῦ τείχης. Ὥσε καθεζομένης] ὥσε τὰς αὐτόθι φυλάττοντας τῦ ἐπίπλω κρατεῖν. Καὶ ἐγγύτατα τήτη] τῦ ἀνοικοδομημένη δηλονότι. Τὸν ὑπάρχοντά τε] τὸν ἐν τῇ πόλει. Καὶ τὸν ἐπιπλέοντα] τὸν ἔξωθεν ἐρχόμενον. Ἐξαιρεῖσθαι] ἐκβάλλειν. Ὁ Θηραμένης διεθρόει] θρᾶν ἐποίει διὰ τῆς βοῆς. ἦγεν, ἐφήμιζεν.

[κ. ἐγγύτ. [τ. ὑπάρχ. [κ. τ. ἐπιπλ. [ἐξαιρ. } Scholl. abſ. Aug.]

Ἐξαιρεῖσθαι] Locus Athenis erat, ἐξαίρεσις dictus, quod illic exemtas nauibus aut curribus ſarcinas ſeponerent; vt docet *Etymologici Auctor*. Hvds. Et *Pollux* IX, 34. ex Hyperide: ἐξαίρεσις, ὅπυ τὰ φορτία ἐξαιρεῖται. ὥσπερ καὶ τὸ δεῖγμα. Nomen loci a re, quae in loco fit. Vide ibi *Iungermannum*. Ἐξαιρεῖσθαι pro *exponere*, *efferre*, etiam apud *Demoſthenem* legi, oſtendit *Budaeus* in Commentar. Ling. Gr. pag. 253. *Thucydides* VIII, 28. ἐβούλοντο πλεῦσαι ἐπὶ τὰ σκεύη, ἃ ἐξείλοντο ἐς τὴν Τειχιδσσαν. Dvk. En veſtigia ac v luti ſemina iuris, quod hodie vocant, *ſtapulae* (retinendi, morandi, venum proponendi, priusquam alio deuehantur, merces,) Stapelgerechtigkeit. ἐξαιρεῖσθαι hic eſt, *venale* exponere, προαιρεῖσθαι, eſt inde, velut ex horreo publico petere. πρὸ habet notionem *propolarum*, priorem emere, quae (carius, pluris,) reuendas, *perro* vendas; Hökerey.

Προαιρεθέντας] De hac ſignificatione τῦ προαιρεῖν plura adnotauit *Caſaubonus* ad Theophr. Charact. Cap. IV. Dvk.

C. 91. [διεθρόει.) Schol. abeſt Aug.] Abſurda ſane βοῆς mentio in Vulg.

καὶ, ἐπειδὴ — — φάσκων) καὶ retuleris ad διεθρόει, et ad verba, ἐκ πλείονος χρόνου· tali ſenſu: Haec ergo *cum* (ſowohl) ex longo inde tempore arguebat Theramenes, iam ante; καὶ, *tum* vero maxime, ac de integro, cum legati rediiſſent. Alioqui non habeat φάσκων, particip. vnde pendeat; ſic autem pendet a διεθρόει· ita plana fuerint omnia, quae et me turbarunt, neſcium, quid ſequeretur illud partic. φάσκων, qſ. pro ἔφη, finito verbo, aut per anacoluthon, vel anantapodoton.

Τοῖς ξύμπασι] Haec omittit *Gr.* non male. Wass. Verterim *omnino*, *plane*. Neque enim cum *parte* tantum pacisci volebant, aut iubebantur. Turbatior ordo impoſuit interpreti; qui ordo eſſe debuit: ἐπειδὴ ἀνεχ. πράξαντ. οὐδὲν τ. ξύμπ. (*nihil omnino*) ξυμβατ. nil *omnino* pacati.

τῆτο, καὶ τὴν πόλιν διαφθεῖραι. ἅμα γὰρ [e] καὶ ἐκ τῆς Πελοποννήσυ ἐτύγχανον, Εὐβοέων ἐπικαλεμένων, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τῆτον, δύο καὶ [c] τεσσαράκοντα νῆες, (ὧν ἦσαν καὶ ἐκ Τάραντος καὶ ἐκ Λοκρῶν Ἰταλιώτιδες [f] καὶ Σικελικαί τινες,) ὁρμῆσαι ἤδη ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς, καὶ παρασκευαζόμεναι τὸν ἐς τὴν Εὔβοιαν πλῶν· [g] ἦρχε δὲ αὐτῶν [h] Ἡγησανδρίδας Ἡγησάνδρε Σπαρτιάτης, ἃς ἔφη Θηραμένης ἐκ Εὐβοίᾳ μᾶλλον, ἢ τοῖς τειχίζεσι τὴν [i] Ἡετιώνειαν, προσπλεῖν, καὶ, εἰ μή τις ἤδη φυλάξεται, λήσειν διαφθαρέντας. ἦν δέ τι καὶ τοιῆτον ἀπὸ τῶν τὴν κατηγορίαν ἐχόντων, [k] καὶ ὁ πάνυ [l] διαβολὴ μόνον τῦ λόγυ. ἐκεῖνοι γὰρ μάλιστα μὲν ἐβέλοντο ὀλιγαρχούμενοι ἄρχειν καὶ τῶν ξυμμάχων, εἰ δὲ μή, τάς τε ναῦς καὶ τὰ τείχη ἔχοντες, αὐτονομεῖσθαι. ἐξεργόμενοι [m] δὲ τῦτυ, μὴ ἂν ὑπὸ [n] τῦ δήμυ [o] τε αὖθις [p] γενομένυ αὐτοὶ πρὸ τῶν ἄλλων μάλιστα διαφθαρῆναι, ἀλλὰ καὶ τὲς πολεμίες [q] ἐσαγαγόμενοι, ἄνευ τειχῶν καὶ νεῶν ξυμβῆναι καὶ † ὁπωσῦν τὰ τῆς πόλεως ἔχειν, [r] εἰ τοῖς γε σώμασι σφῶν ἄδεια ἔσαι.

ϛβ'. Διόπερ καὶ [s] τὸ τεῖχος τῆτο, καὶ πυλίδας [t] ἔχον καὶ ἐσόδυς καὶ ἐπεισαγωγὰς τῶν πολεμίων, ἐτείχιζόν τε προθύμως, καὶ φθῆναι ἐβέλοντο ἐξεργασάμενοι. πρότερον μὲν [v] ἦν κατ' ὀλίγυς [x] τε καὶ κρύφα μᾶλλον τὰ λεγόμενα ἦν. ἐπειδὴ δὲ ὁ Φρύνιχος ἦκων ἐκ τῆς ἐς Λακεδαίμονα πρεσβείας, πληγεὶς ὑπ' [y] ἀνδρὸς τῶν περιπόλων τινὸς ἐξ ἐπιβελῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθύσῃ, καὶ ὁ πολὺ ἀπὸ τῦ βελευτηρίυ ἀπελθὼν, ἀπέθανε παραχρῆμα· καὶ ὁ μὲν πατάξας [z] διέφυγεν· ὁ δὲ ξυνεργὸς, Ἀργεῖος ἄνθρωπος, ληφθεὶς, [a] καὶ βασανιζόμενος ὑπὸ τῶν τετρακοσίων, ἑδενὸς [b] ὄνομα [c] κελεύσαντος εἶπεν, [d] ἑδὲ ἄλλο τι, ἢ, ὅτι εἰδείη πολλὲς ἀνθρώπυς καὶ ἐς τὸ περιπολάρχυ καὶ ἄλλυσε [e] κατ' οἰκίας ξυνιόντας· τότε δὴ ἑδενὸς γεγενημένυ ἀπ' αὐτῦ νεωτέρυ, καὶ ὁ Θηραμένης ἤδη θρασύτερον καὶ [f] ὁ Ἀριστοκράτης, καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν τετρακοσίων αὐτῶν καὶ τῶν ἔξωθεν ἦσαν [**] ὁμογνώμονες, ἦσαν ἐπὶ τὰ πράγματα. ἅμα γὰρ

e Καὶ omittunt *Ald. Flor. Baſ. Reg.* [*] πεντήκοντα Mſq. *f* Καὶ Σικελικαὶ καί τινες *Ar.* Καὶ Σικελικαὶ καί τινες *C.* Sic etiam *Reg. Dan.* *g* Ἦρχε δ' αὐτῶν *Gr.* *h* Ἀγησανδρίδας Ἀγησάνδρυ *Ar. C.* Ἀγισανδρίδας Ἀγισάνδρυ *Caſſ.* et ſic infra: Aug. Ἡγισανδρίδας Ἡγησανδρίδε Mſq. *i* Ἡετιωνείαν *Ar. C.* Ἡετιωνίαν *Ald. Caſſ.* Ἡετιωνείαν *Gr.* *k* Καὶ πάνυ *Cl. Gr.* *l* Διαβόλιμον ὂν τῦ *Marg. Ar. C.* Διαβόλιμον ἂν *Cl. Gr.* Hvds. In *Gr.* eſt ὂν. Διαβόλιμον ὂν etiam *Reg. Dan.* Aug. Mſq. Et ſic a prima manu *Caſſ.* in quo recens corrector fecerat διαβολὴ μόνον. *m* Καὶ τῦτο *Marg. Ald. Flor. Baſ.* Δὲ καὶ τῦτο *Ar. C. Reg. Caſſ.* Mſq. Aug. id. μὴ ὂν p. μὴ οὖν. Καὶ τῆτο *Gr.* *n* Τῦ omittunt *Cl. Gr. Ald. Flor. Baſ.* *o* Τε deeſt *Ar. C. Reg.* Mſqu. qui id. antea ἀλλ' ἐβούλοντο. *p* Γενόμενοι ex emendatione, fuerat γενομένυ *Gr.* *q* Ἐσαγόμενοι *Ar. Baſ.* Sed ἐσαγαγόμενοι *Cam.* † ὅπως οὖν Aug. *r* Εἴγε τοῖς σώμ. *Cl.* ἐν τοῖς γε Mſq. *s* Τὸ deeſt *Reg.* *t* Ἔχον ἐς ὁδὲς ἔπεισ. *Gr.* *v* Οὖν omittit *Cam.* *x* Τε deeſt *Reg.* *y* Hunc *Plutarchus* in Alcibiade p. 205. *Hermonem* appellat: atque ita rem narrat, quaſi Phrynichum, antequam quadringenti remp. inuaſerant, occidiſſet. Hermonem enim cauſa dicta abſolutum, coronaque a populo Athenienſi donatum, ſcribit. Hvds. *z* Ἔφυγεν *Ar.* διέφυγε Aug. emend. *Ald. Flor. Baſ.* *c* Τῦ κελεύσαντος *Caſſ.* Aug. Mſqu. Aug. *f* Ὁ deeſt *Reg. Caſſ. Gr.* Aug. [**] ὁμοιγνώμονες Mſqu. *a* Καὶ βασανιζόμενος omittit *Dan.* *b* Ὀνόματος *Gr.* et *Cl.* ex *d* Οὐδὲν *C.* *e* Κατοικίας *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.*

[καὶ εἰ μή τις) Schol. abeſt Aug.]

[ἦν δέ τι καὶ) Schol. Aug. pro εἰς ὀλιγαρχίαν, in med. habet ἐν ὀλιγαρχίᾳ· (Illud fuerit, *fauentes*, dediti, qſ. *incumbentes* oligarchiae;) pro ἀμάρτοιεν habet ἀμαρτάνοιεν.]

Διαβολὴ] *Cl.* διαβολιμὸν ἂν. al. *Codd.* ὂ. ὂν. *Thom. Magiſter* διαβόλιμον ὄν. λέγει, inquit, τὸν διαβεβλημένον. καὶ ὁ πάνυ διαβόλιμον ὄν, ἀπὸ τῶν Μεγάρων τὴν Σαλαμῖνα παραπλεῖν. ſed incidiſſe videtur in Codices vitioſos. Apud *Polybium* inuenitur quidem διαβόλιον, conſilium, deliberatio, διαβόλιμον nullibi. Wass. Paullo ante *Scholiaſtes* videtur legiſſe ἀπὸ τῶν τὴν ὀλιγαρχίαν ἐχόντων. Sed vulgata ſcriptura ſatis bonum ſenſum habet; et *Scholiaſtes* fortaſſis interpretandi cauſa τὲς τὴν ὀλιγαρχίαν ἔχοντας vocat, qui *Thucydidi* ſunt οἱ τὴν κατηγορίαν ἔχοντες. Dvk.

[αὐτονομ.) Schol. abeſt Aug.]

Εἰ τοῖς γε σώμασι] *Cl.* εἴγε τοῖς σώμασι. non placet. Wass.

C. 92. Τῶν ἀνδρὸς τῶν περιπόλων τινὸς] Paulo aliter, quam *Plutarchus*, *Lycurgus* aduerſus Leocratem p. 173. Φρυνίχυ γὰρ ἀποσφαγέντος νύκτωρ παρὰ τὴν κρήνην τὴν ἐν τοῖς Οἰνοίοις ὑπὸ Ἀπολλοδώρυ, καὶ Θρασυβούλυ, etc. Paulo clarius *Lyſias* Orat. XII. Θρασύβυλός τε ὁ Καλυδώνιος, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς ἐπεβάλευσαν· ἐπειδὴ δὲ ἐπετυχήκην αὐτῷ βαδίζοντι, ὁ μὲν Θρασ. τύπτει τὸν Φρύνιχον, καὶ καταβάλλει κατάξας. vid. *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 313. et ibi *Schol.* de v. περιπόλων v. *Ariſtoph.* Av. 1177. Wass.

Ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθύσῃ] *Suidas*: περὶ πλήθυσαν ἀγορᾶν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην, καὶ ἕκτην. τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. Poſtremam interpretationem ſequuti Viri Doctiſſimi in *Luciani* Philopſeude pag. 333. ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν, et in *Philoſtrati* Vit. Apollon. II, 36. ὁπότε ἀγορὰ πλήθει, et VII, 29. περὶ πλήθυσαν ἀγορὰν, vertunt, *circa meridiem*. Sed *Suidas* ipſe deinde πλήθουσαν ἀγορὰν exponit ὥραν τρίτην. Et *Scriptor Anonymus* apud *Phauorinum* in πλήθουσα ἀγορά· ὥρα τρίτη ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. *Heraldus* I. Aduerſar. 10. *Interpretes* Aeliani ad 12. Var. Hiſt. 30. et *Kuhnius* in Indice Aeliani pluribus oſtenderunt, his phraſibus deſignari tempus, quod eſt inter mane et meridiem, et tempus, quod πληθύσης ἀγορᾶς, et περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν vocant Graeci, a μεσημβρίᾳ diſtingui. Iraque hoc recte inchoari poteſt ab hora tertia, quae, vt *Martialis* dicit, cauſi-

munitionem ciuitas etiam in salutis discrimen adduceretur. Nam sub hoc idem tempus affuerunt etiam pariter ex Peloponneso duae et quadraginta naues ab Euboënsibus accitae (quarum nonnullae erant e Tarento et Locris Italicae et Sicilienses), quae iam in ora Laconica stationem habebant, et nauigationem in Euboeam praeparabant. Praeerat autem ipsis Hegesandridas Hegesandri *filius* Spartanus; quas Theramenes non tam in Euboeam, quam in eos, qui Eetioneam muniebant, nauigare dicebat, et, nisi quis iam *sibi* caueret, *illos ab hoste* per imprudentiam perituros. Proficiscebatur autem etiam tale quippiam ab illis, qui criminationem istam sustinebant, nec *quod illis ab eo tunc obiiciebatur*, omnino obtrectandi tantum studio dicebatur. Illi enim potissimum quidem in paucorum dominatu *et ciuitati* et sociis imperare cupiebant: sin minus, certe classem et munitiones illas habere, ac arbitratu suo viuere *volebant*. Quod si hac quoque re excluderentur, *cupiebant* saltem non profligari ipsi potissimum ante alios a populari statu rursus restituto: sed vel hostibus *in urbem* introductis, sine munitionibus et *sine* classe pactionem *cum illis* facere, vt, qualemcunque ciuitatis statum haberent, dummodo de suis corporibus securi essent. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92 4. U. C. Varr. 341.

92. Quamobrem etiam hanc munitionem, quae et portulas et introitus et hostium receptacula habebat, studiose aedificabant, et prius absoluere cupiebant, *quam praeuenirentur*. Ac initio quidem inter paucos, et clam potius, *quam palam*, haec dicebantur. At vbi Phrynichus reuersus ex legatione, quam ad Lacedaemonios obierat, a quodam circitorum ex insidiis in foro frequenti vulneratus, nec procul a curia digressus, continuo decessit: et percussor quidem *ipsius* euasit, at *eius* adiutor, homo Argiuus, comprehensus, tortusque a quadringentis, nullius, a quo *facinus hoc perpetrare* iussus esset, nomen protulit, nec aliud quippiam *dixit*, nisi quod sciret multos homines et in circitorum praefecti et in alias aedes conuenire solitos. Tunc vero, cum nihil noui hinc, *post istam Phrynichi caedem*, accidisset, iam confidentius et Theramenes et Aristocrates, et alii, quotquot vel ex ipsis quadringentis vel extra hos eiusdem sententiae erant, * eum rerum statum inuaserunt. Simul enim et ex

* Negotia capessierunt. *Valla.* Rem aggredi coeperunt. *Acacius.*

Οὐδὲν πρέξαντες ἀνεχώρησαν τοῖς ξύμπασι ξυμβατικὸν] οὐ γὰρ ἴσχυσαν γὰρ πᾶσι Λακεδαιμονίοις συμβῆναι, ἀλλὰ τισὶν αὐτῶν. Ἐπικαλυμένων] ἐφελκομένων. Ὁρμῆσαι ἤδη ἐπὶ τῆς Λακων.κῆς] καθ' ὑπερβατὸν τοῦτο συντακτέον τῷ, δύο καὶ τεσσαράκοντα νῆες. Καὶ εἰ μή τις ἤδη φυλάξεται] ἤγουν, φυλακὴν ἔξει. Ἦν δέ τι καὶ τοιοῦτον] ἦν δὲ καὶ τῷ ὄντι ἀληθὲς τὸ φοβεῖσθαι τὰς περὶ Θηραμένην, καὶ τὰς περὶ αὐτὸν ἔχοντας τὴν ὀλιγαρχίαν. ἐφοβοῦντο γὰρ, μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔλωσι τὸ τεῖχος· καὶ ἡ μόνον ψευδῶς τοῦτο ἐλέγετο, καὶ διεβάλλετο. οἱ γὰρ ὀλιγαρχικοὶ μάλιστα μὲν ἐβάλοντο, εἰς ὀλιγαρχίαν ὄντες, ἄρχειν καὶ τῶν συμμάχων· εἰ δὲ τοῦτο μὴ δύναιντο, αὐτονομεῖσθαί γε ἐν ὀλιγαρχίᾳ, ἔχοντες τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς· εἰ δὲ καὶ τούτῳ διαμάρτοιεν, μὴ ὑπό γε δημοκρατίας αὖθις γενομένης αὐτοὶ διαφθαρῆναι. δῆμον γὰρ νῦν τὴν δημοκρατίαν λέγει. Αὐτονομεῖσθαι] τοῖς ἰδίοις νόμοις χρῆσθαι. Ὁ δὲ ξυνεργὸς] συναίτιος. Ἀπ' αὐτοῦ] ἤγουν, μετὰ τὸν φόνον τοῦ Φρυνίχου. Καὶ τῶν ἔξωθεν] τῶν τετρακοσίων δηλονότι.

di os exercere incipiebat; nec *Bredaeus* IV. Miscellan. 33. satis adcurate illud cum Gallorum hora vndecima componit. Add. *Kusterum* ad Suidam in ἀγορᾶς ὥραν. Dvk. Adde Xen. M. S. I, 1, 10. Ceterum, male hic efflusam Dukero, opiner, lectionis copiam, nec *tempus* horamue intelligi; vbi praesertim dicat, ἐν πληθ. ἀγ. *locum* signans, non tempus. Etenim illo tempore, tali perturbatione, nullo tempore forum vacaret.

[ὁ δὲ ξυνεργ.) Schol. abest Aug.]

κελεύσ.) non tam ipsum, quam percussorem, αὐτόχειρα. Etenim ne ξυνεργὸς quidem vere erat Argiuus ille, sed comes verius, et sane conlors τοῦ πατάξαντος.

κατ' οἰκίας) inepta vero lectio, κατοικίας· nisi legeris ἄλλας· id quod Codd. nulli habent.

ἀπ' αὐτοῦ] Dubium, quo pertineat; ad Phrynichum nequit, qui viuus multa sane νεώτερα commouisset, nunc quidem, sublatus, haud posset. Ne ad Argiuum quidem, *συνεργὸν* caedis, quod ego antea malebam, sat commode retuleris; tum, quod ipse adhuc nil *νεώτερον* fecisset, tum, quod custodia haud dubie illum attinuerint; relinquitur, vt ad ἀπ' αὐτοῦ intelligamus *χρόνου* c. Schol. *inde a Phrynichi caede*. Nam alioqui, modo habeamus, *quis* sit ille, *αὐτὸς*, in ἀπ' αὐτοῦ, Phrynichusne, an ὁ πατάξας, an ὁ συνεργὸς Argiuus, promtius fuerit, ita intellexisse: cum *ab illo* nil grauius factum esset.

[ἀπ' αὐτοῦ } Scholl. abs. Aug.]
[κ. τ. ἔξωθ.) }

κ. τ. ἔξωθ.) i. e. qui non essent ex illorum corpore. Ita 1. Cor. 5, 12. et 13. οἱ ἔξω, (qui) non (sint) Christiani.

ὁμογνώμ.) Genitiuum hic habet ὁμογνώμων· vt Ciceroni de Offic. I, 4. et saepius, *propria hominis*, (inuestigatio veri,) *commune omnium animantium*.

[e] καὶ ἀπὸ τῆς Λακεδαιμονίας [h] αἱ νῆες ἤδη [i] περιπεπλευκυῖαι, καὶ * ὁρμισάμεναι ἐς τὴν Ἐπίδαυρον, τὴν Αἴγιναν καταδεδραμήκεσαν. καὶ ὰκ, ἔφη [k] ὁ Θηραμένης, εἰκὸς εἶναι, ἐπ' Εὔβοιαν † πλεύσας αὐτὰς, ἐς Αἴγιναν κατακολπίσαι, καὶ πάλιν ἐν Ἐπιδαύρῳ ὁρμεῖν, εἰ μὴ παρακληθεῖσαι ἥκοιεν, ἐφ' οἷσπερ καὶ αὐτὸς ἀεὶ κατηγόρει. ὰκέτι ἔν οἱόν τε εἶναι ἡσυχάζειν. τέλος δὲ, πολλῶν καὶ ** ςασιωτικῶν λόγων καὶ ὑποψιῶν προσγενομένων, καὶ ἔργῳ [l] ἤδη ἥπτοντο τῶν πραγμάτων. οἱ γὰρ ἐν τῷ †† Πειραιεῖ τὸ τῆς Ἡετιωνείας τεῖχος ὁπλῖται οἰκοδομοῦντες (ἐν οἷς καὶ Ἀριςοκράτης ἦν ταξιαρχῶν, καὶ τὴν ἑαυτοῦ [m] φυλακὴν ἔχων,) ξυλλαμβάνουσιν Ἀλεξικλέα, ςρατηγὸν ὄντα, ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας, [n] καὶ μάλιςα πρὸς τὰς ἑτέρας τεταμμένον, καὶ ἐς οἰκίαν ἀγαγόντες [o] εἶρξαν. ξυνεπελάβοντο δὲ [p] ἅμα αὐτοῖς καὶ ἄλλοι, καὶ Ἕρμων, τῶν περιπόλων τις τῶν [q] Μουνυχιᾶσι τεταγμένων [r] ἀρχῶν. τὸ δὲ μέγιςον, τῶν ὁπλιτῶν τὸ ςίφος [s] ταῦτα ἐβουλεύετο. ὡς δὲ ἐσηγγέλθη τοῖς τετρακοσίοις, (ἔτυχον δὲ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ξυγκαθήμενοι·) εὐθὺς, πλὴν ὅσοις μὴ βουλομένοις [t] ταῦτα ἦν, ἕτοιμοι ἦσαν [v] ἐς τὰ ὅπλα ἰέναι, καὶ τῷ Θηραμένει καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ ἠπείλουν. ὁ δὲ, ἀπολογούμενος, [x] ἕτοιμος, ἔφη, εἶναι, ξυναφαιρησόμενος ἰέναι ἤδη. καὶ, παραλαβὼν ἕνα τῶν ςρατηγῶν, ὅστις ἦν αὐτῷ ὁμογνώμων, ἐχώρει ἐς τὸν Πειραιᾶ. ἐβοήθει δὲ καὶ Ἀρίσαρχος, καὶ τῶν ἱππέων νεανίσκοι· ἦν δὲ θόρυβος πολὺς, καὶ ἐκπληκτικός. οἵ τε γὰρ ἐν τῷ ἄςει ἤδη ᾠοντο τόν τε Πειραιᾶ κατειλῆφθαι, καὶ [y] τὸν ξυνειλημμένον τεθνᾶναι· οἵ τε ἐν τῷ ††† Πειραιεῖ, τὰς ἐκ τοῦ ἄςεως [z] ὁσονοὺκ ἐπὶ σφᾶς παρεῖναι. μόγις δὲ, τῶν [a] τε πρεσβυτέρων διακωλυόντων τὰς ἐν τῷ ἄςει διαθέοντας, καὶ ἐπὶ τὰ ὅπλα φερομένας, καὶ Θουκυδίδου τοῦ Φαρσαλίου, τοῦ προξένου τῆς πόλεως, παρόντος, καὶ προθύμως ἐμποδών τε [b] ἑκάςοις γιγνομένου, καὶ ἐπιβοωμένου, μὴ, [c] ἐφεδρευόντων ἐγγὺς τῶν πολεμίων, ἀπολέσαι τὴν πατρίδα, ἡσύχασάν τε, καὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέσχοντο. καὶ ὁ μὲν Θηραμένης, ἐλθὼν [d] ἐς τὸν Πειραιᾶ, (ἦν δὲ καὶ αὐτὸς ςρατηγός·) [e] ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα, ὠργίζετο τοῖς

[g] Καὶ omittit *Dan.* [h] Αἱ non habet *Gr.* [i] Κατατεπλευκυῖαι *Ar. C. Reg.* et ex emendat. recenti *Caſſ.* * ὁρμισ. Mſq. et καὶ ante τ. Αἴγιναν. id. κατεδεδραμ. [k] Ὁ deeſt *Cam.* Aug. † πλεύσας Aug. mox οὐκ ἔτι εἰς Αἴγ. Baſ. ** στασιαστικῶν Mſqu. [l] Ἤδη deeſt *Ar.* †† Πειραιῶ Mſqu. et mox ὁπλῖται. [m] Φυλὴν *Gr.* et in marg. pro varia lectione *Caſſ.* [n] Καὶ μάλιςα πρὸς τὰς ἑτέρας τεταμμένον omittit *Valla.* Τεταγμένον pro τεταμμένον in *Marg.* Ἑταίρας pro ἑτέρας *Caſſ.* Aug. [o] Εἶργον *C.* Ἧρξαν *Caſſ.* Aug. [p] Αὐτοῖς ἅμα *Caſſ.* Aug. ἅμα d. Mſqu. qui et μουνυχίας ὡς ἑρμῶ Baſ. [q] Μουνυχίας *Ald. Flor. Baſ.* Vide *Meurſii* Pop. Ath. p. 79. Hvds. *Reg. Gr.* et ex emendat. abraſa vltima litera *Caſſ.* Μουνυχιάσι Aug. [r] Rectius forſaſſe legeretur ἄρχων. *Ae. Port.* [s] Ταῦτα ἐβούλετο *C. Gr.* atque ita legebat *Valla. Reg. Caſſ.* et hic in marg. ἐβουλεύετο. ἐβούλετο Aug. Mſqu. mox ἐπηγγέλθη Mſqu. [t] Scil. τὰ τῆς ὀλιγαρχίας πράγματα. *Ae. Port.* [v] Εἰς *Gr.* [x] Ἕτοιμος *Ald. Flor. Baſ.* et forſan recte; quum eiusmodi voces circum flexa penultima proferre ſoleant Attici. Hvds. Ἕτοιμος deeſt *Dan.* Tum εἶναι ἔφη Mſq. mox εἰς τ. Πειρ. [y] Τὸ ξυνειλημμένον *Marg. Ald. Flor. Gr. Baſ.* ſed τὸν *Cam.* Τὸν ξυνειλεγμένον *Reg.* ††† Πειραιεῖ Aug. e correct. pro πειραιῷ. et mox ὅσον οὔπω p. ὁσονούκ. [z] Ὅσον ἔπω *Marg.* Ὅσον ἔτω ὰκ *Ar. C.* Ὅσον ὰκ *Ald. Flor. Baſ.* Cum *Marg. Caſſ.* et ſuper ἔπω ὰκ. Cum *Ar.* et *C. Dan.* Ὅσον ὰκ *Reg. Gr.* [a] Τε deeſt *Caſſ.* Aug. [b] Ἑκάςῳ *Cl.* Ἕκαςον et ſupra manu recenti ἑκάσοις *Caſſ.* ἕκαστον Aug. et m. rec. correct. tentauit. [c] Ἐφεδρευόντων τῶν *Gr.* ἔτι pro ἐγγὺς Aug. [d] Εἰς *Caſſ.* Aug. [e] Id eſt: τῇ βοῇ μόνον, καὶ τοῦτο προσποιήσεως χάριν, ὅπως μὴ τοῖς τετρακοσίοις φανείη τὴν ὀλιγαρχίαν καὶ τὰς αὐτῶν πράξεις ἀποδοκιμάζων. *Ae. Port.* Eadem locutione vtitur *Xenophon* l. 2. τῶν Ἑλληνικῶν. Ὅσον καὶ ἀπὸ *Cl. Caſſ.* Aug. ſed καὶ deinde recens corrector cancellauerat.

καταδεδραμ.) ſine augmento priori, pro κατεδεδρ. Nec libri variant. (praeter Mſq.)

Καὶ τὴν ἑαυτοῦ φυλακὴν ἔχων] Φυλὴν, quod eſt in *Gr.* et marg. *Caſſ.* defendi poteſt e VI, 98. Καὶ τῶν Ἀθηναίων φυλὴ μία τῶν ὁπλιτῶν. Permutantur etiam haec Ibid. Cap. 100. et 101. Vide, quae ad illa loca adnotata ſunt. Dvk.

[κ. τ. ἑαυτ.) Schol. abeſt Aug.]

Τῶν Μουνυχιᾶσι τεταγμένων ἀρχῶν] Quidam *Mſſ.* Μουνυχίας, cum *Edd. Stephanus* huc ſpectans. Wass. Aduerbium Μουνυχιάσι παροξυτόνως ſcribitur in *Stephano Byzant.* in Μουνυχία et Μουνυχία, et in *Lyſiae* Oratione aduerſus Agoratum Cap. V. VII. XII XIII. vbi in his, ὅτε ἡ ἐκκλησία ἐν Μουνυχιάσιν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγένετο, prius ἐν ſuperuacuum eſt, et XIV. Idque rectius, vt puto, a Μουνυχία, non Μουνῦχιά. Sic ab Ὀλυμπία Ὀλυμπιάσι, a Θήβη Θήβησι. Contra a Πλαταιαὶ Πλαταιᾶσι, a Περγασὴ Περγασῆσι, a Μαραθὼν Μαραθῶσι. Vid. ad I, 130. Ἄρχων etiam recte ex hoc loco *Stephanus*, non ἀρχῶν. Dvk.

ταῦτα ἐβουλ.) an ταῦτὰ; vtique, ſi ἐβούλετο legeris.

[ὅσ. μὴ βουλ.) in Schol. Aug. deſ. μὴ (male quidem, et contra contextum,) et δηλονότι] (vt ſolet.)

Ἕτοιμος] *Homerum* et veteres Atticos dixiſſe ἑτοῖμος, ἑρῆμος, ὁμοῖος, ſed recentiores, rationem analogiae ſequutos, haec προσαροξύτονα feciſſe, ſcribit ex Herodiano *Euſtathius* ad Homer. Iliad. β'. p. 206. et Iliad. ε'. p. 531. et *Phauorinus* in ἀχρεῖα et ἐρῆμα. Sed, ſi ideo hic ex vno *Mſ.* praeferen-

agro Laconico naues illae iam circumuectae, et Epidaurum appulsae, Aeginam excursionibus infesta- Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 3. U. C. Varr. 341.
verant. Quare Theramenes dicebat, verisimile non esse, *naues* eas, si in Euboeam nauigarent, in Aeginae sinum fuisse deflexuras, et rursus Epidauri stationem habituras, nisi accitae venirent ad *ea peragenda*, quae et ipse semper criminabatur. Nequaquam igitur amplius quiescendum. Tandem vero, multis praeterea seditiosis ac suspiciosis sermonibus habitis, iam et factis eum rerum statum aggredi coeperunt. Nam grauis armaturae milites, qui Eetioneae munitionem in Piraeeo aedificabant (inter quos erat et Aristocrates centurio, qui suam centuriam secum habebat), comprehendunt Alexiclem inter paucorum dominatus collegas praecipua dignitate praeditum, et in alterius factionis homines maxime propensum, et domum adductum in vincula coniiciunt. Ipsos autem simul adiuuerunt cum alii, tum Hermon, quidam circitorum apud Munychiam excubantium praefectus. Sed (quod maximum erat) armatorum agmen eadem consilia agitabat. Cum autem *hoc* quadringentis renuntiatum fuisset (considebant autem in curia), confestim *omnes*, praeter eos, quibus ista non placebant, parati erant ire ad arma, et Theramenem, ac iis, qui cum eo erant, minitabantur. Ille vero, se purgans, dicebat, se paratum esse iam ire cum *ipsis* ad *Alexiclem ex vinculis* eripiendum. Et assumto vno e ducibus, qui erat eiusdem sententiae, cuius et ipse, ad Piraeeum perrexit. Adiuuabat autem *ipsum* Aristarchus, et equitum iuventus. Erat autem ingens ac terribilis tumultus. Nam et qui in vrbe *degebant*, Piraeeum iam occupatum, et *Alexiclem* illum, qui comprehensus fuerat, morte mulctatum putabant; et qui in Piraeeo erant, eos, qui in vrbe erant, contra se tantum non adesse *suspicabantur*. Cum autem seniores aegre impedirent eos, qui per vrbem discurrebant, et ad arma *corripienda* ferebantur, cum etiam Thucydides Pharsalius, hospes publicus, qui *tunc* aderat, et officiose singulos impediret, et exclamaret, ne hostibus prope insidiantibus patriam perderent, quieuerunt, et a manibus mutuo sibi afferendis abstinuerunt. Et Theramenes quidem in Piraeeum profectus, (praeturam autem ipse quoque gerebat:) voce tenus

Καὶ τὴν ἑαυτῦ φυλακὴν ἔχων] ἦγεν, τὰς ἑαυτῦ φύλακας. Πλὴν ὅσοις μὴ βουλομένοις] πλὴν ὅσοι μὴ ἐβούλοντο, δηλαδὴ ὀλιγαρχεῖσθαι. Ἐκπληκτικὸς] ἦγεν, ἔκπληξιν ποιῶν τοῖς ἀκούουσιν. Ὅσον ἀπὸ βοῆς] ἦγεν, ἀπὸ βοῆς, καὶ οὐκ ἀμαθῶς.

dum est ἑτοῖμος, quod videtur velle *Hudsonus*, non potest causa dici, cur non vbique in *Thucydide* ἑτοῖμος, ἑρῆμος, et ὁμοῖος scribi debeat. Dvk.

[ἐκπληκτ.) Schol. abest Aug.]

Θουκυδίδου τοῦ Φαρσαλίου] Celebrantur *Thucydidae* quatuor: vnus *Alopecensis*, Milesiae filius, Periclis aduersarius; alter *Gargettius*; tertius *Thessalus*, vrbe Pharsalo; quartus Atheniensis, Olori filius. Vide *Meursii* Attic. Lect. l. 5. c. 26. et *Fabium Paulinum* in *Thucydidem* de peste Athen. Hvds.

Ἑκάστοις] *Cl.* ἑκάστῳ. non male. et infra ὅσον καὶ ἀπὸ βοῆς. Wass.

αὐτ. ἀπέσχ.) non, a *semet*, quod alias sign. haec formula, qs. vim sibi non afferre, sed, *mutuo sibi*, alteri alter, parcebant; *ciues* enim erant et populares; eo dixit, *ipsis*, semet.

[ὅσ. ἀπὸ β.) in Schol. Aug. pro ἀμαθῶς est ἀληθῶς.] vt in Cassell. gemello plane. Nihili sane est ἀμαθῶς, et plane ipsum hic ἀμαθές. Quin ipse fortasse Schol. Vulg. scripserit ἀληθῶς, quia continuo Schol. proxime subiicit Var. Lect. τῷ ἀληθεῖ (pro, τῷ πλήθει) ἐχαλέπαινον. ἀπὸ βοῆς autem, quod sine alia explicatione, vt notum ac perspicuum, ponit, sign. *qua* clamorem (tantum), vt veluti *consisteret* intra vociferationem fictam atque inanem, vltra non progrederetur; quod et satis indicet vocab. ὅσον, *quantum*, quatenus. *Nil aliud, quam voce indignabatur*, diceret Liu.

Ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα] *Xenophon*, Hist. Gr. II. p. 477. ἐπεὶ δ' οὐκ ἐπείθοντο, προσέβαλλεν ὅσον ΑΠΟ ΒΟΗΣ ἕνεκεν, ὅπως μὴ δῆλος εἴη εὐμενὴς αὐτοῖς ὤν. Wass. *Leunclauius* ibi pro ἀπὸ legit ἄρα, et reprehendit *Henr. Stephanum*; qui temere putauerit, ἀπὸ expungendum esse. Verum ex hoc loco *Thucydidis* patet, neque ἀπὸ in ἄρα mutandum, neque delendum esse. *Stephanus* tamen se defendere potuisset auctoritate *Luciani*, qui de Saltat. p. 787. dicit, ὅσον πείρας ἕνεκα. Dvk. ἀπὸ hic sign. *modum* irae declarandae. Sed ἕνεκα non placet, ob id ipsum, quod non *causam* hic sign. quod faciat tamen quodammodo, ac velut obscurius, in exemplis Dukero allatis, qs. ad ὅπως relatum, sin minus Grammatice, id quod haud sane possit, at Logice, et qua rem, qs. pro, ἕνεκα τούτου, ὅπ. rel. manifesto autem in Luciani loco, in extr. Dukeri not. ἀπὸ πείρας ἕνεκα· vbi tamen commode legeris ἀποπείρας, vno vocab. non minus solemni illo, quam simplex πεῖρα.

ὁπλίταις· ὁ δὲ Ἀρίσαρχος καὶ οἱ ἐναντίοι, τῷ [f] πλήθει ἐχαλέπαινον. οἱ δὲ ὁπλῖται, ὁμόσε τε ἐχώρουν οἱ πλεῖστοι τῷ ἔργῳ, καὶ ὑ [g] μετεμέλοντο· καὶ τὸν Θηραμένην ἠρώτων, εἰ δοκεῖ αὐτῷ ἐπ' ἀγαθῷ τὸ τεῖχος οἰκοδομεῖσθαι, καὶ [h] εἰ ἄμεινον εἶναι καθαιρεθέν; ὁ δὲ, εἴπερ καὶ ἐκείνοις δοκεῖ καθαιρεῖν, [i] καὶ ἑαυτῷ, ἔφη, ξυνδοκεῖν. καὶ ἐντεῦθεν εὐθὺς ἀναβάντες οἵ τε ὁπλῖται [k] καὶ πολλοὶ τῶν ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἀνθρώπων, κατέσκαπτον τὸ τείχισμα. ἦν δὲ πρὸς τὸν ὄχλον ἡ παράκλησις, ὡς χρὴ, ὅσις, τὰς πεντακισχιλίας, βάλεται, ἄρχειν ἀντὶ τῶν τετρακοσίων, ἰέναι ἐπὶ τὸ ἔργον. [l] ἐπεκηρύττοντο γὰρ ὅμως ἔτι τῶν πεντακισχιλίων τῷ ὀνόματι, μὴ ἄντικρυς δῆμον, ὅσις βάλεται ἄρχειν, ὀνομάζειν· φοβούμενοι, μὴ τῷ ὄντι * ὦσι, καὶ πρός τινα εἰπών τις τὶ ἀγνοίᾳ σφαλῇ. καὶ οἱ τετρακόσιοι [m] διὰ τοῦτο οὐκ ἤθελον τὰς πεντακισχιλίας ἄτε εἶναι, ἄτε μὴ ὄντας δήλας εἶναι· τὸ μὲν κατασῆσαι [n] μετόχους τοσούτους, ἄντικρυς ἂν δῆμον ἡγούμενον, τὸ δ' αὖ ἀφανὲς φόβου ἐς ἀλλήλους παρέξειν.

σγ'. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν τετρακόσιοι ἐς τὸ βουλευτήριον ὅμως καὶ [o] τεθορυβημένοι ξυνελέγοντο· οἱ δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ ὁπλῖται, [p] τόν τε Ἀλεξικλέα, ὃν ξυνέλαβον, ἀφέντες, καὶ τὸ τείχισμα καθελόντες, ἐς τὸ πρὸς τῇ Μουνιχίᾳ [q] Διονυσιακὸν θέατρον [r] ἐλθόντες, καὶ [s] θέμενοι τὰ ὅπλα, ἐξεκλησίασάν [t] τε, καὶ δόξαν αὐτοῖς, εὐθὺς ἐχώρουν ἐς τὸ ἄστυ, καὶ ἔθεντο [v] αὐτῶ ἐν τῷ [x] Ἀνακείῳ τὰ ὅπλα. ἐλθόντες δὲ ἀπὸ τῶν τετρακοσίων τινὲς ἠρημένοι, πρὸς αὐτοὺς ἀνὴρ ἀνδρὶ διελέγοντό τε, καὶ ἔπειθον [y] ὃς ἴδοιεν ἀνθρώπους ἐπιεικεῖς, αὐτούς τε ἡσυχάζειν, καὶ τοὺς ἄλλους παρακατέχειν· λέγοντες, τούς τε πεντακισχι-

f Ἀληθεῖ *Marg.* atque ita legebat *Valla Cass.* in marg. manu recenti. Mox ὁπλίται Mſq. et ſic infr. c. 93. init. *g* Μετεμέλοντο *Gr.* *h* Εἰς ἄμεινον *Cam.* *i* Καὶ αὐτῷ *Gr.* *k* Καὶ οἱ πολλοὶ *Ar.* *l* Hic verborum ſenſus ac ordo: ἦτοι γὰρ, καίπερ τὴν δημοκρατίαν κατασῆσαι βουλόμενοι, ὅμως ἔτι τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν αὐτῶν διάνοιαν ἐπέκρυπτον τῷ τῶν πεντακισχιλίων ὀνόματι, ὥστε μὴ ἄντικρυς καὶ φανερῶς ὀνομάζειν, ſcil. λέγειν ταῦτα, ὅσις βάλεται τὸν δῆμον ἄρχειν, ἀλλ', ὅσις βάλεται τὰς πεντακισχιλίας ἄρχειν. *Ac. Port.* * εἰσὶ Aug. et mox, (qua accent.) εἰπών τίς τι. ἐν pro ἔτι (poſt ἐπεκρ.) Mſq. et τὸ ὀνόμ. τωόντι (ὦσι) Baſil. τις poſt εἰπών d. Mſq. *m* Διατῦτο *Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ.* Aug. *n* Μετέχους *Reg.* *o* Κατεθορυβημένοι *Reg.* *p* Τὸν δὲ *Baſ.* Τόν τε *Cam.* *q* Illic enim comitia (*ſcil.* extraordinaria; nam comitiorum locus ordinarius erat olim ἐν τῇ Πνυκί·) celebrabant, vt teſtatur *Iul. Pollux*, l. 8. c. 10. Hvds. Διονυσιακὸν τὸ ἐν τῷ Πειραιεῖ θέατρον *Caſſ.* Aug. Mſq. *r* Ἐλκοντες *Gr.* et in marg. *Caſſ. Baſ.* *s* Id eſt: τὰ ὅπλα περιθέμενοι. Nam *Schol. Gr.* exponit ὁπλισθέντες. *Steph.* Quamuis fateamur, ὅπλα τίθεσθαι aliquando ſumi pro ὅπλα κατατίθεσθαι vel ἀποτίθεσθαι, vt mox infra docet *Schol.* Verum ita hic ſumi poſſe (vt volunt nonnulli), haud veriſimile eſt. Nam et illic ὅπλα τίθεσθαι accipi poſſe pro στρατοπεδεύεσθαι vel καταστρατοπεδεύεσθαι, conſtare videtur ex ſequentibus. Vide *Vigeri* Idiotiſm. c. 5. Sect. 11. Hvds. *t* Τε deeſt Aug. *Caſſ.* additum a correctore. *v* Αὐτῷ non habet Aug. *Caſſ.* recens manus in marg. ſcripſit. *x* Anaceum erat Dioſcurorum (i. e. Caſtoris et Pollucis) templum. Vide *Meurſii* Athen. Att. l. 1. c. 7. Hvds. *y* Ὡς *Ald. Flor. Baſ. Gr.* Sic quoque fortaſſis fuerat in *Caſſ.* in quo υ a correctore erat. Nec Vir doctus, qui *Edit. Baſ.* cum *Cod. Camer.* contulerat, hic vllam varietatem ſcripturae adnotauerat. Εἶδοιεν etiam *Gr.*

οἱ ἐναντ. τ. πλ. ἐχαλ.) Primum quaeras, τῷ πλήθει quo referatur? Vtrumne ad ἐναντίοι, an ad ἐχαλέπαινον; Prius ſi tenueris: abſurdus fuerit et poſitus et ſenſus τοῦ ἐχαλέπαινον· *cui* enim? Vbi praeſertim ſit antitheſis, τοῖς ὁπλίταις. Refer ergo ad ἐχαλέπαινον· ἐναντίοι ſimpliciter fuerint, factionis diuerſae, Therameni contrarii. Sane ſimplicius hoc, promtumque, cum ſimpliciter ἐναντίοι ſint *hoſtes*, adverſarii, et vero hic appareat ſatis, *cui*; intell. αὐτῷ (Theramени,) et aſſeclis.

Τῷ πλήθει ἐχαλέπαινον] Τῷ ἀληθεῖ *Cl.* et pro varia lectione *Scholiaſtes.* Wass. Hoc a recentioribus, et fortaſſis ab *Henr. Stephano*, Scholiis vetuſtioribus infertum eſſe, ex eo ſuſpicor, quod a *Cod. Caſſ.* et *Ed. Baſ.* abeſt. Nec tamen adſpernandum, putem, τῷ ἀληθεῖ. Nam τὸ ἀληθὲς, et ἡ ἀλήθεια ſaepe ſimulationi, προφάσει, et λόγῳ opponuntur. *Thucydides* VI, 33. Πρόφασιν μὲν — τὸ δὲ ἀληθές. Et II, 41. Ὡς ὃ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος τάδε μᾶλλον, ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια. *Lucianus* Harmon. p. 588. λόγῳ μὲν — τὸ δ' ἀληθές. Et hoc poſt *Vallam* probaſſe *Vbbonem Emmium*, oſtendit illius interpretatio, *ferio indignabantur.* Sed et fortaſſis vetus *Scholiaſta* ita legit: nam pro eo, quod paullo ante in editis ſine ſenſu legitur, καὶ ἐκ ἀμαθῶς, liber *Caſſ.* habet καὶ ἐκ ἀληθῶς. Dvk.

[τῷ — πλήθει / ὁμόσε } Scholl. abſ. Aug.]

[μὴ ἄντικρυς δῆμον) In Schol. Aug. pro ὅσις αὐτῶν eſt ὅσις αὐτός· pro δημοκρατίας κατάσασιν ὠνόμαζεν leg. δημοκρατίας τὴν κατάσασιν ὠνόμαζον.]

[φοβούμενοι, μὴ) In Schol. Aug. deeſt δηλαδή· pro ὀρέγεται eſt ὀρέγηται· pro ὅς ἐσι eſt ὅ ἐσι.]

μὴ τῷ ὄντι) Heilm. coniicit: *μή τῳ ἀντιῶσι, ne in quem forte incurrerent.*

C. 93. Διονυσιακὸν θέατρον] *Cod. Caſſ.* Διονυσιακὸν τὸ ἐν τῷ Πειραιεῖ θέατρον. De hoc anceps eſt coniectura. Nam et pro eo facit *Xenophon*, qui, vt putat Magnus *Spanhemius* ad Argumentum Ranarum Ariſtophanis, hoc vocat τὸ ἐν Πειραιεῖ θέατρον, II. Hiſtor. Gr. pag. 477. et contra videri poteſt adſutum ab aliquo, qui *Xenophontem* legerat: quo, propter conſenſum omnium aliorum librorum, magis inclino. De concionibus in hoc theatro habitis eſt in Polluce VIII, 133. et *Lyſia* contra Agorat. Cap. VII. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλησία Μουνιχίασιν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγίγνετο· Et Cap. XIII.

[καὶ θέμ. / καὶ ἔθ. αὐτῷ } Scholl. ad hh. vv. Aug. deſunt.]

grauis armaturae militibus iraſcebatur. Ariſtarchus vero, et qui *populari* multitudini aduerſarii erant, indignabantur. Illorum vero grauis armaturae militum plerique manum ad opus admouere coeperunt, nec eos *facti* poenitebat: Theramenem etiam interrogabant, numquid ei videretur haec munitio *publici* boni cauſa exſtrui, et an ſatius eſſet eam demoliri. Ille vero, ſi et ipſis *eam* demoliri placeret, ſibi quoque placere reſpondit. Hinc autem e veſtigio, cum illi grauis armaturae milites, tum etiam multi eorum, qui erant in Piraeeo, munitionem conſcenderunt, et demoliri coeperunt. Hac autem adhortatione ad vulgus vtebantur, oportere *eum*, quicunque quinque millia *ciuium* quadringentorum loco *reipublicae* praeeſſe vellet, ad hoc opus accedere *et munitionem iſtam ſecum demoliri.* Nam, *quamuis popularem ſtatum reſtituere vellent*, tamen *ſuum conſilium* adhuc tegebant nomine quinque millium, * ita vt non aperte dicerent, quicunque vellet populum reipublicae praeeſſe: quia metuebant, † ne re vera eſſent *quinque millia ciuium*, *quibus ad reipublicae adminiſtrationem aditus per vices pateret*, neue quis *de ſuo numero* per inſcitiam aliquid apud aliquem *de quinque millium numero* dicens laberetur, *ac in capitis diſcrimen adduceretur.* Et idcirco illi quadringenti neque volebant, illos quinquies mille *ciues* eſſe, neque conſtare, illos non eſſe. Nam exiſtimabant, tot quidem participes conſtituere, haud dubie ſtatum eſſe popularem: ſed, ſi incertum eſſet, *neque conſtaret*, *eſſe quinque millia ciuium*, *quibus ad reipublicae adminiſtrationem aditus pateret*, *hoc* mutuo terrorem eſſe incuſſurum. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 3. U. C. Varr. 341.

93. Poſtridie autem illi quadringenti, etſi animis perturbati, in curiam tamen conuenerunt. At illi grauis armaturae milites, qui in Piraeeo erant, cum Alexiclem dimiſiſſent, quem comprehenderant, ac munitionem demoliti fuiſſent, ad Dionyſiacum theatrum prope Munychiam ſitum conceſſerunt, et *illic* extra locum ordinarium armati concilium habuerunt, et ex communi ipſorum decreto confeſtim in vrbem iuerunt, et arma illic, in Anaceo depoſuerunt. Quidam autem a quadringentis electi ad ipſos venerunt, et ſinguli ſingulos alloqui coeperunt, et quos animaduertiſſent homines eſſe mites, *ipſis* ſuadebant, vt et ipſi quieſcerent, et alios *in officio* praeterea continerent. Dicentes fore, vt *qua-*

* Ne quis eorum, qui praeeſſe vellet, propalam ſtatum popularem nuncuparet. *Valla.* Vt qui populo reſtitui imperium vellet, eum non aperte nominaret. *Acacius.* † Ne reuera eſſet illa factio quinque millium, et facta a ſe aliqua mentione *popularis imperii* per imprudentiam apud aliquem, *qui e numero quinque millium eſſet*, in periculum adducerentur. *Stephan.* Si interea vere eſſent in ciuitate, qui ad imperium illud quinque millium adſpirarent, ne forte in eorum aliquem inciderent, et imprudenter aliquid proferentes, offendentesque in diſcrimen ſe coniicerent. *Emmius.*

Τῷ πλήθει ἐχαλέπαινον] τῷ δημοτικῷ δηλονότι. γράφεται, τῷ ἀληθεῖ ἐχαλέπαινον. Ὁμόσε τε ἐχώρουν οἱ πλεῖσοι τῷ ἔργῳ] ἤγων, ἐβούλοντο συμπλακῆναι τῇ πράξει. Ἴέναι ἐπὶ τὸ ἔργον] ἤγων, ἐπὶ τὸ κατασκάπτειν τὸ τεῖχος. Ἐπεκρύπτοντο γὰρ ὅμως ὅτι τῶν πεντακισχιλίων] ὅσοις ἦν βουλομένοις δημοκρατεῖσθαι τὴν πόλιν, ὅτοι δὴ μόνως προσηγόρευον τὴν κατάστασιν, ἣν ἐβούλοντο γενέσθαι, φοβούμενοι τὸ ὄνομα, ἀλλ' ὑπαλλάττοντες, πεντακισχιλίους ἐκάλουν. Μὴ ἀντικρυς δῆμον] καθ' ὑπερβατὸν, ὅσις βούλεται τὸν δῆμον ἄρχειν, μὴ ἀντικρυς ὀνομάζειν. ἔνιοι δὲ ὅτως ἐδέξαντο· ὅσις αὐτῶν ἐβούλετο ἄρχειν, ὃ δημοκρατίας κατάστασιν ὠνόμαζεν, ἀλλὰ πεντακισχιλίας, ὡς καὶ αὐτὸς μεθέξων αὐτῆς. Φοβούμενοι, μὴ τῷ ὄντι ὦσι] φοβούμενοι δηλαδὴ, μή τις, εἰπὼν, ὅτι ὀρέγεται δημοκρατίας, πρός τινα, ὃς ἐτι τῶν πεντακισχιλίων, ἀγνοῶν, ὅτι ἐστὶν εἷς ἐκείνων, ἐν κινδύνῳ γένηται. Τὸ δ' αὖ ἀφανὲς, φόβον ἐς ἀλλήλους παρέξειν] ἀδηλα δὲ (φησὶν) ὄντος, ὅτι εἰσὶ πεντακισχίλιοι, φόβον παρασκευάσειν τοῦτο καὶ ὑποψίαν τοῖς Ἀθηναίοις πρὸς ἀλλήλους. ἕκαστος γὰρ τὸν πέλας ᾤετο τῶν πεντακισχιλίων εἶναι. Καὶ θέμενοι τὰ ὅπλα] ὁπλισθέντες. Καὶ ἵζοντο αὐτῇ] ἤγων ἀπέθεντο. Καὶ τὰς ἄλλας παρακατέχειν] καὶ τὰς ἄλλας ἡσυχάζοντας παρακατέχειν εἰς τὰς πολεμίας.

Θέμενοι τὰ ὅπλα] Hoc varia ſignificat. Vid. ad II, 2. et IV, 44. et *Valeſium* ad Harpocration. in Θέμενος τὰ ὅπλα. *Caſaubonus*, ad Diogen. Laërt. I, 57. ſcribens, apud *Thucydidem* Lib. VIII. Θέσθαι ὅπλα in eadem ſententia *arma ſumere* et *deponere* ſignificare, videtur ad hunc locum reſpicere, et *Scholiaſtae* interpretationem probare: quam nec *Leopardus* XI. Emendation. 20. reprehendit. Dvk.

Ἡρημένοι, πρὸς αὐτὰς ἀνῇς] *Gr.* mutata diſtinctione, ἡρημένοι πρὸς αὐτὰς, ἀνῇς. rectius, opinor. Dvk.

Αὐτές τε ἡσυχάζειν] *Homerum* ſequi videtur, apud quem Pallas: Τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· Δαιμόνι', ὦ σε ἔοικε κακὸν ὣς δειδίσσεσθαι. Ἀλλ' αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλας ἵδρυε λαούς. Wass.

λίας ἀποφανεῖν, καὶ ἐκ τούτων ἐν μέρει, ἢ ἂν τοῖς πεντακισχιλίοις δοκῇ, τὰς τετρακοσίας ἔσεσθαι· τέως δὲ τὴν πόλιν μηδενὶ τρόπῳ διαφθείρειν, μηδ' εἰς τὰς πολεμίας [z] ἀνῶσαι. τὸ δὲ πᾶν πλῆθος τῶν ὁπλιτῶν, ἀπὸ πολλῶν καὶ πρὸς πολλὰς λόγων γιγνομένων, ἠπιώτερον ἦν ἢ πρότερον, καὶ ἐφοβεῖτο μάλιστα περὶ τῶ παντὸς πολιτικῶ. ξυνεχώρησάν τε, [a] ὡς ἐς ἡμέραν ῥητὴν ἐκκλησίαν ποιῆσαι [b] ἐν τῷ Διονυσίῳ περὶ ὁμονοίας.

σδ'. Ἐπειδὴ δὲ [c] ἐπῆλθεν ἡ ἐν Διονύσῳ ἐκκλησία καὶ [d] ὁσονὲ [e] ξυνειλεγμένοι ἦσάν, ἀγγέλλονται αἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα νῆες καὶ [f] ὁ Ἡγησανδρίδας ἀπὸ τῶν Μεγάρων τὴν Σαλαμῖνα παραπλεῖν. καὶ πᾶς τις [g] τῶν ὁπλιτῶν αὐτὸ τοῦτο ἐνόμιζεν εἶναι τὸ πάλαι λεγόμενον ὑπὸ Θηραμένους καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, ὡς [h] ἐς τὸ τείχισμα ἔπλεον αἱ νῆες, καὶ [i] χρησίμως ἐδόκει καταπεπτωκέναι. ὁ δὲ Ἡγησανδρίδας τάχα [k] μέν τι ἀπὸ [l] ξυγκειμένου λόγου περί τε τὴν Ἐπίδαυρον καὶ ταύτῃ ἀνεσφέφετο, εἰκὸς [m] δ' αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν παρόντα σασιασμὸν τῶν Ἀθηναίων, δι' ἐλπίδος [n] ὡς κἂν ἐς δέον παραγένοιτο, ταύτῃ [o] ἀνέχειν. οἱ δ' αὖ Ἀθηναῖοι, ὡς ἠγγέλθη αὐτοῖς, εὐθὺς δρόμῳ ἐς τὸν Πειραιᾶ [p] πανδημεὶ [q] ἐχώρουν, [r] ὡς τῷ ἰδίᾳ πολέμῳ, μείζονος ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων, ὄχ ἑκάς, ἀλλὰ πρὸς τῷ λιμένι ὄντος. καὶ οἱ μὲν ἐς τὰς παρούσας ναῦς ἐσέβαινον, οἱ [s] δὲ ἄλλας καθεῖλκον, οἱ δέ τινες [t] ἐπὶ τὰ τείχη καὶ τὸ στόμα τῶ λιμένος παρεβοήθουν.

σέ. Αἱ δὲ τῶν Πελοποννησίων νῆες, παραπλεύσασαι καὶ [v] περιβαλοῦσαι Σούνιον, ὁρμίζονται μεταξὺ [x] Θορίκου τε [y] καὶ Πρασιῶν· ὕστερον δὲ ἀφικνοῦνται ἐς Ὠρωπόν. Ἀθηναῖοι δὲ [z] κατὰ τάχος καὶ ἀξυγκροτήτοις πληρώμασιν ἀναγκασθέντες χρήσασθαι, οἷα πόλεώς [a] τε στασιαζούσης, καὶ περὶ τῶ μεγίστῳ βουλόμενοι ἐν τάχει βοηθῆσαι (Εὔβοια γὰρ [b] αὐτοῖς, ἀποκεκλεισμένης τῆς Ἀττικῆς, πάντα ἦν) πέμπουσι

z Scil. ἀνατραπεῖσαν ἐς τὰς τῶν πολεμίων χεῖρας ἐμβάλλειν. *Ae. Port.* a Ὡς τε ἐς *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. b Ἐκ τῷ Διονύσῳ *Gr.* Ἐν τῷ Διονύσῳ *Cam.* c Ξυνῆλθεν ἐν Διονυσίῳ ἡ ἐκκλησία *Marg.* Ξυνῆλθεν ἡ ἐν Διονύσῳ ἐκκλησία *Ar. C.* Ἡ ἐν Διονυσίῳ ἐκκλ. *Caſſ.* Ἐπῆλθεν in eodem manus recens fecerat, eraſa prima ſyllaba vocis, quae ante ſcripta fuerat. ἐπῆλθε Aug. id. ἐν διονυσίῳ. d Ὅσον ὲ *Ar. C. Ald. Flor. Baſ. Reg. Gr.* et a prima manu *Caſſ.* Aug. Ὅσον abeſt a *Dan.* e Συνειλεγμένοι *Reg.* f Ὁ Ἀγησανδρίδας *Ar. C.* Aug. et mox infra. Ἀγισανδρίδας *Caſſ.* hic et paullo poſt, vbi correctum erat Ἡγησανδρίδας. Ὁ deeſt *Reg.* g Τῶν πολλῶν ὁπλιτῶν *Marg. Ar. C. Cl.* ex emendatione. *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. h Ἐπὶ *Reg.* i Scil. τῇ πόλει. i. e. ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ἀγαθῷ. *Ae. Port.* k Μέν τι καὶ ἀπὸ *Caſſ.* Aug. l Ξυνκειμένου *Gr.* m Δὲ αὐτὸν *Ar. C. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. n Ὡς ἂν *C.* o Ἀνέχη *Gr.* Proxime antea ταύτην Aug. p Πανδημεὶ omittit *Cl.* q Ἀνεχώρουν *Gr.* r Id eſt: ὡς τῷ ἰδίῳ πολέμῳ ὂν τος μείζονος, ἢ τῷ ἀπὸ τῶν πολεμίων, ὄντος ὂχ ἑκὰς, ἀλλὰ πρὸς τῷ λιμένι, vt particula ὂχ ſeruiat bis. Sic lib. 3. p. 172. ὂχ ὅπως ζημιῶν, pro ὂχ ὅπως μὴ ζημιῶν. et *Sophocles* in Philoctete, ἑκόντα, μήτ' ἄκοντα. *Ae. Port.* s Δ' ἄλλας *Gr.* t Ἐς τὰ *Ar. C. Reg. Dan.* v Ὑπερβαλοῦσαι *Marg.* x Θυρικῦ *Ar.* Θορυκῦ *C.* Θυρίκυ *Cl. Gr.* Θορικῦ *Cl.* in marg. Vide *Berkelium* ad *Stephanum* περὶ πόλεων, et *Meurſium* de Pop. Att. p. 38. Θορυκῦ *Reg. Caſſ.* Aug. y Καὶ προασείων *Ar.* Καὶ Πρασίων προασείων *C.* Καὶ Πρασείων *Gr. Ald. Flor. Baſ.* Καὶ Προασείων *Reg.* Καὶ Πρασείων *Caſſ.* Aug. z Κατατάχος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* a Τε deeſt *Reg. Gr.* b Αὐτῆς ἀποκεκλεισμένης *Ar. C.* Αὐτῆς ἀποκεκλημένης *Gr.* Αὐτῆς *Dan.* et ex emendatione ſuperſcripta *Caſſ.*

C. 94. Τάχα μέν τι ἀπό] *Caſſ.* τάχα μέν τι καὶ ἀπό. non male. Vid. ad Cap. 83.

[τῶν Ἀθηναίων) ad haec verba Schol. Aug. adnotat: ἐκ τῶν Ἀθηναίων.]

[δι' ἐλπίδος) Schol. ad hh. vv. ab Aug. abeſt.]

ταύτῃ ἀνέχειν) id. quod paulo ante ταύτῃ ἀνασφέφεσθαι.

Ἀνέχειν] Vide *Suidam* in ἀνέχει. WASS.

Ὡς τῷ ἰδίῳ πολέμῳ μείζονος ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων] Sententiam horum verborum non male expreſſit *Portus.* Sed teſtimonia, e quibus hunc vſum ellipſeos particulae negantis patere putat, non nimis idonea ſunt. Nam quod ὂχ ὅπως, ὂχ οἷον, et alia quaedam pro *non modo non* dicuntur, id peculiare eſt his particulis. Nec ex illo *Sophoclis* in Philoct. v. 769. ἑκόντα, μήτ' ἄκοντα, pro μήτε ἑκόντα, μήτε ἄκοντα, communis vſus huius ellipſeos oſtendi poteſt. Nam Poëtae, quia metro adſtringuntur, ſaepe a conſueta ratione ſermonis abeunt. *Scholiaſtes* Thucydidis ἢ tollendum, et *Corinthus* hic παρέλκειν dicit. Hos ſequutus *Acacius*, genitiuum μείζονος non ad prius membrum τῷ ἰδίῳ πολέμῳ, ſed ad poſterius ἀπὸ τῶν πολεμίων retulit, ac vertit, *maius inteſtino certamine ab hoſtibus bellum.* Ita ordo verborum foret, ὡς τῷ ἀπὸ τῶν πολεμίων πολέμου — μείζονος τῷ ἰδίου. Sed non placet *H. Stephano* ad Corinthum Artic. XXXVI. hic ſtatui pleonaſmum τῷ ἤ. Et eſt ſane, ſi ea, quam dixi, ſtructura verborum eſſe debet, inſolens, et fortaſſis ſine exemplo. Nec tamen *Stephanus* quidquam nos ad intelligendum hunc locum iuvat, quum ſuam de eo ſententiam non dicat. Adſentior quidem *Porto*, quod ad ſenſum verborum attinet; ſed non tam puto ſupplendum eſſe ὁ, quam id poſt πολέμου excidiſſe, et *Thucydidem* ὡς τῷ ἰδίου πολέμου ὁ μείζονος ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων ſcripſiſſe ſuſpicor. Niſi quis putet, pro ἢ potius legendum eſſe τοῦ. DVK. Pari modo Abreſch. negationem ὁ poſt πολέμῳ intercidiſſe putat.

C. 95. [καὶ περιβαλ.] [καὶ ἀξυγκρ.] } Scholl. ad hh. vv. abſunt Aug.]

dringenti quinque millia *ciuium* designarent, et ex horum *quinque millium* numero quadringenti per vices constituerentur, prout ipsis quinque millibus placeret. Interea vero nullo modo ciuitatem perderent, neue eam funditus euersam hostibus traderent. His autem verbis, quae a multis dicebantur, et ad multos fiebant, vniuersa armatorum multitudo placatior, quam ante fuerat, reddita est, ac de vniuerso reipublicae statu maxime timebat. Et inter eos conuenit, vt ad dictam *certamque* diem in Bacchi templo concilium de concordia haberetur. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 3. U. C. Varr. 344.

94. * Cum autem concilii in Bacchi templo habendi dies aduenisset, et tantum non concio *iam* coacta esset, nuntiatur, illas duas et quadraginta naues cum Hegesandrida Megaris venientes Salaminem cursum tenere. Quamobrem quilibet ex illis grauis armaturae militibus hoc ipsum esse ducebat, quod iampridem a Theramene, et ab iis, qui cum eo erant, dicebatur, illam classem aduersus illam munitionem venire, et *ideo haec* vtiliter diruta fuisse videbatur. Hegesandridas autem forsitan quidem ex composito et circum Epidaurum et circum illa loca versabatur; sed tamen credibile videtur esse, ipsum etiam propter praesentem Athenienſium seditionem, et *adductum* sui opportuni aduentus spe, illic subsitisse. Athenienses vero, postquam *hoc* ipsis nuntiatum est, confestim vniuersi citato cursu in Piraeeum contenderunt, † quod bellum domesticum non esset maius, quam quod ab hostibus inferebatur, quod non procul, at ad ipsum portum esset. Quamobrem alii quidem naues, quae aderant, conscendebant, alii vero alias deducebant, nonnulli etiam ad muros et portus ostium ad vim hostilem arcendam accurrebant.

95. At Peloponnesiorum classis aduentans, et Sunium circumuecta, portum inter Thoricum et Prasias subiit. Postea vero Oropum appulit. Athenienses autem raptim, et iis, qui ad manus erant, nautis vti coacti, quippe quod ciuitas seditione laboraret, et *ciues* in maximo *discrimine positi, rebus suis* opem celeriter ferre vellent (nam quod Attica intercluſa esset, ipsorum omnis spes in Euboea erat posita),

* Vbi vero ad aedem Bacchi ventum est etc. *Valla.* † Tanquam bellum domesticum maius, quam hostile, nec longinquum sed ante portum esset. *Valla.* Maius intestino certamine ab hostibus bellum non longe, sed ad portum adesse rati. *Acacius.*

Ἐν μέρει] ἦγων, καὶ παρὰ μέρος τῶν πενταχισχιλίων. Περὶ τὸ παντὸς πολιτικοῦ] ἦγων, περὶ τῆς πάσης πολιτείας. Συνεχώρησάν τε] ἦγων συνέδραμον, ὡμονόησαν. Ἀπὸ ξυγκειμένης λόγου] ἤτοι προδοσίας. Δι' ἐλπιδος] ἀγόμενον δηλονότι. Ταύτῃ αἰέχειν] ἦγων ἀπέχειν. Ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων] περιαιρετέον τὸν ἢ σύνδεσμον. Καὶ περιβαλέσαι] ἦγων περικυκλώσασαι. Καὶ ἀξυγκρότητοις] ἦγων, ἑτοίμοις ναυσίν. Ἀποκεκλεισμένης] ἐκ εἰσαγομένων δηλονότι κατὰ θάλασσαν τῶν ἐπιτηδείων.

Θορικου] *Etymologus* etiam Θόρυκος, et *Mſ. Herodoti* Baroc. IV, 99. mendose. *Xenophon* bis, *Strabo*, *Apollodorus*, et *Steph.* receptam scripturam satis firmant. Quibus accedit *Eratosthenes* ἐν Ἡριγόνῃ apud Steph. in ἄξυ. *Locum*, et alibi promontorium vocat *Plinius*, recte. Θορικίου πέτρου meminit *Sophocles* Oedip. Colon. 1666. Gentilia Θορίκιον apud *Demosth.* Bocot. 636. et apud *Steph.* Θορικεύς. Inſc. vetus apud *Sponium* ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥ ΘΟΡΙΚΙΟΥ. Oppidum Melae temporibus *nomen* tantum. WASS. In *Strabone* IX, 398. *Apollodoro* II, 4, 7, et *Conone* Cap. VII. est Θόρικος, in aliis Θορικὸς, ὀξυτόνως. DVK.

Πρασιων] Apud *Stephanum* et *Pausaniam* casus rectus est Πρασιαί. Vide *Meurſium* de Populis Attic. DVK.

Εὔβοια γὰρ αὐτοῖς πάντα ἦν] Πάντα εἶναι alicui dici hominem, qui in summo honore, auctoritate, et existimatione apud aliquem est, qui omnia apud aliquem potest, a quo omnia exspectat, et in quo omnes suas spes opesque sitas esse putat, multis ostenderunt Doctissimi *Interpretes Velleii* ad II, 103. et *Petronii* Cap. XXXVII. Hic, vbi non homo, vt omnibus locis, quae illi congesserunt, sed res, nimirum Euboea insula, Athenienſibus πάντα fuisse dicitur, phrasis haec non potest habere significationem auctoritatis et existimationis, et *Thucydides* hoc tantum dicit, Athenienses omnem spem et praesidium in Euboea sola positum habuisse, atque ideo omnia sibi postponi esse prae cura illius defendendae et seruandae. Ita bene *Stephanus* in Thes. Sic *Herodotus* VII, 156. scribit, Geloni Syracusas ἅπαντα fuisse, id est, eum, neglectis omnibus aliis Siciliae, Syracusas solas, tamquam firmissimum praesidium dominationis, sibi augendas existimasse: Ὁ δὲ, ἐπεὶ τε παρέλαβε τὰς Συρηκούσας, Γέλης μὲν ἐπικρατέων, λόγου ἐλάσσω ἐποιέετο, ἐπιτρέψας αὐτὴν Ἱέρωνι ἀδελφεῷ ἑωυτοῦ. ὁ δὲ τὰς Συρηκούσας ἐκράτυνε, καὶ ἦσαν ἅπαντα αἱ Συρήκουσαι. αἱ δὲ παραυτίκα ἀνά τ' ἔδραμον καὶ ἔβλαστον. DVK.

[ἀποκεκλεισμένης) In Schol. Aug deest δηλονότι.]

[c] Θυμόχαριν στρατηγὸν καὶ ναῦς ἐς Ἐρετρίαν. ὧν ἀφικομένων, ξὺν ταῖς πρότερον [d] ἐν Εὐβοίᾳ ὔσαις, ἐξ καὶ τριάκοντα ἐγένοντο. καὶ εὐθὺς ναυμαχεῖν ἠναγκάζοντο. ὁ γὰρ [e] Ἡγησανδρίδας ἀρισποιησάμενος ἐκ τῦ Ὠρωπῦ ἀνήγαγε τὰς ναῦς· [f] διέχει δὲ μάλισα ὁ Ὠρωπὸς τῆς τῶν Ἐρετριέων πόλεως, θαλάσσης μέτρον ἑξήκοντα σαδίας. ὡς ἂν ἐπέπλει, εὐθὺς ἐπλήρωσαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς ναῦς, οἰόμενοι σφίσι παρὰ ταῖς ναυσὶ τὰς στρατιώτας εἶναι· οἱ δὲ ἔτυχον [g] ἐκ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἄριστον ἐπισιτιζόμενοι (ἐδὲν γὰρ ἐπωλεῖτο ἀπὸ προνοίας τῶν Ἐρετριέων) [h] ἀλλὰ ἐκ τῶν [i] ἐπ' ἔσχατα τῦ ἄστεος οἰκιῶν, ὅπως σχολῇ πληρωμένων Φθάσειαν οἱ πολέμιοι προσπεσόντες, καὶ [k] ἐξαναγκάσειαν τὰς Ἀθηναίας ἔτως ὅπως τύχοιεν ἀνάγεσθαι. σημεῖον [l] δὲ αὐτοῖς, ἐς τὸν Ὠρωπὸν ἐκ τῆς Ἐρετρίας, ὁπότε [m] χρὴ ἀνάγεσθαι, [n] ἤρθη. [o] διὰ τοιαύτην δὴ παρασκευὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἀναγόμενοι, καὶ ναυμαχήσαντες ὑπὲρ τῦ λιμένος τῶν Ἐρετριέων, ὀλίγον μέν τινα χρόνον ὅμως καὶ ἀντέσχον· ἔπειτα ἐς Φυγὴν τραπόμενοι, καταδιώκονται ἐς τὴν γῆν· καὶ ὅσοι [p] μὲν αὐτῶν πρὸς τὴν πόλιν τῶν Ἐρετριέων [q] ὡς Φιλίαν καταΦεύγεσι, χαλεπώτατα ἔπραξαν, Φονευόμενοι ὑπ' αὐτῶν· οἱ δὲ ἐς τὸ ἐπιτείχισμα τὸ ἐν τῇ [r] Ἐρετρίᾳ, ὃ εἶχον αὐτοὶ, περιγίγνονται, καὶ ὅσαι ἐς Χαλκίδα ἀΦικνῦνται τῶν νεῶν. λαβόντες [s] δὲ οἱ Πελοποννήσιοι δύο καὶ εἴκοσι ναῦς τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἄνδρας, τὺς μὲν ἀποκτείναντες, τὺς δὲ ζωγρήσαντες, [t] τροπαῖον ἔστησαν. καὶ ὀ πολλῷ ὕστερον Εὐβοιάν τε ἅπασαν ἀποστήσαντες, πλὴν [v] Ὠρεῦ (ταύτην δὲ [x] αὐτοὶ Ἀθηναῖοι εἶχον) [y] καὶ τἆλλα περὶ αὐτὴν καθίσαντο.

ςς'. Τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ὡς ἦλθε τὰ περὶ τὴν Εὔβοιαν γεγενημένα, ἔκπληξις μεγίστη δὴ τῶν πρὶν παρέστη. ἔτε γὰρ ἡ ἐν τῇ Σικελίᾳ [z] ξυμΦορὰ, καίπερ μεγάλη τότε δόξ~ εἶναι, ἔτε ἄλλο [a] ὀδέν πω ἔτως ἐΦόβησεν. ὅπε γὰρ στρατοπέδε τε τῦ ἐν Σάμῳ ἀΦεστηκότος, ἄλλων τε νεῶν ἐκ ὀσῶν, ὀδὲ τῶν ἐσβησομένων, αὐτῶν [b] τε στασιαζόντων, καὶ [c] ἄδηλον ὂν, [d] ὁπότε σΦίσιν αὐτοῖς [e] ξυῤῥάξουσι, τοσαύτη ἡ ξυμΦορὰ ἐπεγεγένητο, ἐν ᾗ ναῦς τε, καὶ, τὸ μέγιστον, Εὔβοιαν ἀπολωλέκεσαν, ἐξ ἧς πλείω ἢ τῆς Ἀττικῆς ὠΦελῦντο· πῶς [f] ἐκ εἰκότως ἠθύμεν; μάλισα δ' αὐτὺς καὶ [g] δι' ἐγγυτάτε ἐθορύβει, εἰ οἱ πολέμιοι τολμήσασι νενικηκότες, εὐθὺς σΦῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ ἔρημον ὄντα νεῶν [h] πλεῖν· καὶ [i] ὁσονὲκ

c Θυμοχάριν *Ar. C.* Τιμόχαριν *Gr.* Lege Θυμοχάρη ex Xenophonte in principio Hellenicorum: simul Θυμοχάρη magis atticissat. *Palmerius* in Exercitat. p. 57. Θυμοχάρην *Cass. Dan.* Aug. *d* Ἐς Εὔβοιαν *Cass.* Aug. *e* Ἀγησανδρίδας *Ar. C. Dan.* Ἀγισανδρίδας *Cass. f* Διέχει μᾶλλον *Ar.* Διέχει δὲ μᾶλλον *Marg. Dan.* Ἀπέχει δὲ μάλισα *Cass.* Aug. *g* Οὐκ deest *Ar. b* Ἀλλ' ἐκ *Ar. C. Reg. Cass.* Aug. *i* Ἐπέσχατα *Cass. Gr.* Aug. *k* Ἀναγκάσειαν *Cass.* Aug. qui et paulo post ὅπως οὕτως exhibet. *l* Δ' αὐτοῖς *Gr. m* Χρὴν *Marg. Ar. Reg. Dan. n* Ἤρθη et in marg. ἤρθη *Cass.* ῥέθη etiam Aug. *o* Διὰ τοιαύτης δὴ παρασκευῆς *Ar. C.* In malam partem accipitur vox παρασκευή. Sic apud *Aeschinem* contra Ctesiphontem in prooemio, τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν, ὅση γεγένηται. *Ae. Port.* Διὰ τοιαύτης δὴ παρασκευῆς *Reg. Dan.* sed δὴ abest a *Dan. p* Μετ' αὐτῶν *Gr. q* Ὡς φιλίαν omittit *Cl. r* Ἐρετριᾶ *Dan. s* Δὲ καὶ οἱ *Ar. C. Cass. Dan.* Aug. *t* Τρόπαιον *Cass. Gr.* Aug. *v* Ὠρεῦ *Reg. Gr. Bas. Steph.* 2. *Port.* Ὠραίᾳ *Cass.* Ὠραιῦ Aug. sed ε super αι inter versus scriptum est. *x* Αὐτὴν *Marg.* Αὐτοὶ non agnoscunt *Ar. C.* Αὐτοὶ οἱ Ἀθ. *Cl. Gr.* Αὐτοὶ deest *Reg. Dan.* Sub οἱ punctа notata sunt in *Gr. y* Καὶ τἆλλα τὰ περὶ *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Reg. Cass. Dan.* Aug. *z* Ξυμφορὰ deest *Gr. a* Οὐδέπω *Cass.* Aug. *b* Τε manu recenti inter versus in *Cass.* abest etiam ab Aug. *c* Ita lib. 1. p. 2. Hvds. *d* Ὅπη τε *Cass.* Aug. *e* Ξυνοίξουσι *Gr. f* Οὖν *Bas.* sed ἐκ *Cam. g* Διεγγυτάτω *Reg.* Aug. *h* Ἀποπλεῖν *Marg. Ar. C. Reg. Dan. i* Ὅσον ἐκ *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr.* Aug.

Θυμόχαριν] Τιμόχαριν *Gr.* mendose. Wass.

Ἐπισιτιζόμενοι] Vide *Pollucem* VI, 36. et *Diodorum Sicul.* pag. 349. b. Idem.

[ἐπισιτιζόμενοι) Schol. ad h. v. deest Aug.]

προνοίας) Frequentius ἐκ προνοίας.

[ὅπως σχ. πληρωμ.) Schol. ad hh. vv. deest Aug.]

ὅπως — ἐξαναγκάσειαν — ἐνάγεσθαι) i. e. ὅπως ἀναγκάσειαν ἐξανάγεσθαι. Abresch.

[περιγίγνονται) Schol. ad h. v. ab Aug. abest.]

Ὠρεῦ] Ita Nostri, *Lysias* Orat. XIII. 146. et *Demosthenes* Ὠρειτὰς exhibet. In Aristog. p. 459. et supra p. 51. Ὠρεῦ vero *Charax* in Chronicis, et *Apollodorus* apud Steph. *Aristot. Polybius, Diodorus, Strabo, Pausanias, Plutarchus. Archippus* etiam in Piscibus apud Athenaeum. *Ptolemaeus* Ὠρεὸς in *Mss. Coislin.* At *Seldeni* Codex Ὠρεὸς, atque ita *Aristot.* aspirate, mendose vterque. De situ v. *Liuium* XXVIII, 5. XXXI, 46. Historiam pete a *Diodoro* XIX. p. 713. *Polyb.* XI. et p. 1107. *Plutarch.* Aemil. 259. vb pro ἡμῶν fortasse ὑμῶν τῶν πραγμάτων legendum. *Aristot.* Polit. V. p. 133. *Demosth.* de falsa Leg. p. 220. et p. 50. 459 *Libanio* Progymn. p. 107. Olim Ἰσία *Strabo* et *Steph.* Hodie, inquit *Sophianus*, l'Oreo. Episcopi eius mentio est in *Concil.* Chalced. A. Chr. CCCCLI. Wass.

[Ὠρεῦ) ad h. v. in Aug. adnotatur: τὴν Ὠρεόν.]

αὐτοὶ) Haud displicet Abresch. Marg. scriptura, ταύτην δὲ

Thymocharin ducem cum classe in Eretriam mittunt. Quae cum *illuc* peruenisset, cum illis *nauibus*, quae prius in Euboea erant, sex et triginta *naulum numerum* effecit. Et protinus proelio nauali dimicare coacta fuit. Nam Hegesandridas iam praemissus, ab Oropo classem in altum duxerat. Abest autem Oropus ab Eretriensium vrbe, stadiis fere sexaginta, maris tractu. Dum igitur ille cum infesta classe *iam* veniret, Athenienses quoque *suas* naues instruere coeperunt, existimantes, suos milites apud naues esse. Sed illi cibaria in prandium mercabantur, non ex foro, sed ex *priuatis* aedibus in extrema vrbis parte sitis. Nihil enim *in foro* vendebatur, quod ab Eretriensibus consulto factum fuerat, vt, dum cunctanter *naues militibus* implerentur, hostes prius impressionem *in eos* facerent, et Athenienses sic, vtcunque instructi fuissent, in altum prodire cogerent. Quinetiam ex Eretria signum Oropum versus ipsis *Lacedaemoniis* sublatum *datumque* fuit, *vt significaretur*, quando in altum prouehi deberent. Athenienses igitur propter huiusmodi fraudem praeparatam, in altum prouecti, naualique proelio supra portum Eretriensem commisso, *quamuis ad hoc imparati veniissent*, tamen aliquantisper etiam *hosti* restiterunt. Deinde in fugam versos *hostis* ad littus vsque est insequutus. Et quotquot ipsorum ad Eretriensium vrbem, vt amicam, confugerunt, asperrime tractati fuerunt, quia ab ipsis *Eretriensibus* interfecti fuerunt. Alii vero in munitionem, quam ipsi in Eretria tenebant, incolumes euaserunt, itemque naues, quotquot in Chalcidem peruenerunt. Peloponnesii vero, duabus et viginti Athenienſium nauibus captis, virisque partim interfectis, partim captis, tropaeum statuerunt. Nec multo post, cum totam Euboeam ad defectionem compulissent, praeter Oreum (hoc enim Athenienses ipsi tenebant) caeteras quoque res ad eius statum pertinentes componere coeperunt. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 2. U. C. Varr. 343.

96. Cum autem rerum ad Euboeam gestarum nuntius Athenienſibus allatus fuisset, pauor omnium ad illum vsque diem maximus *eos* inuasit. Nam nec illa clades, quam in Sicilia acceperant, quamuis tunc ingens visa fuisset, nec vlla alia calamitas *eos* vnquam adeo terruit. Cum enim eo tempore, quo et exercitus, qui Sami erat, defecerat, nec aliae naues, nec qui eas conscenderent, supererant, ipsique *praeterea* seditione laborabant, et incertum erat, quando inter se concursuri essent, ista calamitas, quae tanta erat, propter quam et classem, et (quod maximum *erat malum*) Euboeam (ex qua plus vtilitatis, quam ex Attica, percipiebant) amiserant, *illis* superueniisset, nonne merito animis erant consternati? Sed hoc potissimum eos turbabat, idque propter maximam locorum propinquitatem, si hostes ausuri essent, victoria potiti, confestim in ipsorum Piraeeum nauibus vacuum tendere. Et tantum non ipsos

Θαλάσσης μέτρον ἑξήκοντα] ἤτοι, οἱ ἑξήκοντα σάδιοι πάντες θάλαττά εἰσιν. *Ἐπισιτιζόμενοι*] ἀντὶ τοῦ λαμβάνοντες. *Ἀπὸ προνοίας τῶν Ἐρετριέων*] ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ γνώμης καὶ παρασκευῆς. *Ὅπως σχολῇ πληρωμένων*] ἤγουν, βραδέως πληρωμένων τῶν νεῶν. *Περιγίγνονται*] περισώζονται. *Τὰ περὶ τὴν Εὔβοιαν γεγενημένα*] ἤγουν, τὸ μήνυμα τῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ γενομένων. *Καὶ δι' ἐγγυτάτω ἐθορύβει*] ἤγουν, ἐγγυτάτω ὄντων τῶν πολεμίων.

αὐτὴν pro αὐτοὶ, i. e. μόνην. Sic αὐτὸς saepe, sed inuerso ordine, αὐτὸ τοῦτο, i. e. pro αὐτὸ τοῦτο μόνον.

C. 96. *Ὡς ἤλθε τά*] Primum suspicabar, ἤλθε fortassis e compendio scripturae, vel alio errore librariorum ortum esse pro ἠγγέλθη, quomodo saepe loquitur *Thucydides*, non ἤλθε. Paullo post Cap. 97. ἐπὶ τοῖς ἠγγελμένοις. Deinde quum vidissem, *Scholiasten* haec verba ἤλθε τὰ γεγενημένα interpretari, ἤλθε μήνυμα τῶν γεγενημένων, vnde eum agnouisse τὸ ἤλθε adparet, nihil tentandum arbitratus sum: etsi non valde obuium genus loquendi esse puto. Dvk.

ἤλθε) i. e. nunciata sunt.

[τὰ π. τ. Εὔβ. γεγεν.) Schol. ad hh. vv. Aug. omittit.]

ἄδηλον ὄν) incertum cum esset.

ξυῤῥάξωσι] Non placet. forte legendum contra *Mss.* ξυῤῥάψωσι. Wass. *Henr. Stephanus* quoque in Thes. scribit, suspectum posse esse hunc locum. Dvk. Vulgata interpretatio hui. v. admitti nequit: sed *confligere* notat et *concurrere inter sese*. v. Schol. ad c. 104. ad vv. πρότερον ξυμμίξαι.

τῆς Ἀττικῆς) Reisk. Ἀττικῆς αὐτῆς.

[καὶ δι' ἐγγυτ. ἐθορ.) In Schol. Aug. pro ἤγουν est καί.]

ἤδη ἐνόμιζον αὐτὰς παρεῖναι· ὅπερ ἂν, εἰ τολμηρότεροι ἦσαν, ῥᾳδίως ἂν ἐποίησαν· [k] καὶ διέσησαν ἂν ἔτι μᾶλλον, τὴν πόλιν εἰ ἐπολιόρκουν μένοντες, καὶ τὰς ἀπ' Ἰωνίας ναῦς [l] ἠνάγκασαν ἂν, καίπερ πολεμίας ὔσας τῇ ὀλιγαρχίᾳ, [m] τοῖς σφετέροις οἰκείοις καὶ τῇ ξυμπάσῃ πόλει βοηθῆσαι. καὶ ἐν τούτῳ Ἑλλήσποντός τε ἂν ἦν αὐτοῖς, καὶ Ἰωνία, καὶ αἱ νῆσοι, καὶ τὰ μέχρι Εὐβοίας, καὶ, ὡς εἰπεῖν, ἡ Ἀθηναίων ἀρχὴ πᾶσα. ἀλλ' ἐν τούτῳ [n] μόνῳ Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίοις πάντων [o] δὴ [p] ξυμφορώτατοι [q] προσπολεμῆσαι ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. [r] διάφοροι γὰρ πλεῖσον ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν, ὀξεῖς, οἱ δὲ, [s] βραδεῖς· καὶ οἱ μὲν, ἐπιχειρηταὶ, οἱ δὲ, ἄτολμοι, ἄλλως τε καὶ ναυτικῇ ἀρχῇ πλεῖστα ὠφέλησαν. ἔδειξαν δὲ οἱ Συρακόσιοι. μάλιστα [t] γὰρ ὁμοιότροποι γενόμενοι, [v] ἄριστα καὶ προσεπολέμησαν.

ϛ'. Ἐπὶ δ' ἓν τοῖς ἠγγελμένοις οἱ Ἀθηναῖοι ναῦς τε [x] εἴκοσιν ὅμως ἐπλήρωσαν, καὶ ἐκκλησίαν [y] συνέλεγον, μίαν μὲν εὐθὺς τότε πρῶτον ἐς τὴν [z] Πνύκα καλουμένην, ἔπερ καὶ ἄλλο τε εἰώθεσαν· ἐν ᾗπερ καὶ τὸς τετρακοσίους καταπαύσαντες, τοῖς [a] πεντακισχιλίοις ἐψηφίσαντο τὰ πράγματα παραδοῦναι· εἶναι δὲ αὐτῶν, [b] ὁπόσοι ὅπλα παρέχονται. καὶ μισθὸν μηδένα [c] φέρειν μηδεμιᾷ ἀρχῇ· εἰ δὲ μή, ἐπάρατον ἐποιήσαντο. ἐγίγνοντο δὲ καὶ ἄλλαι ὕστερον πυκναὶ ἐκκλησίαι, ἀφ' ὧν καὶ νομοθέτας καὶ [d] τἆλλα ἐψηφίσαντο ἐς τὴν πολιτείαν. καὶ [e] ἐχ ἥκιστα δὴ τὸν πρῶτον χρόνον [f] ἐπί γε ἐμοῦ Ἀθηναῖοι φαίνονται εὖ πολιτεύσαντες. μετρία γὰρ ἥ τε ἐς [g] τὸς [h] ὀλίγους καὶ τὸς πολλὸς [i] ξύγκρασις ἐγένετο. καὶ ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν. ἐψηφίσαντο δὲ καὶ Ἀλκιβιάδην καὶ [*] ἄλλος μετ' αὐτοῦ κατιέναι. καὶ παρά τε ἐκεῖνον καὶ παρὰ τὸ ἐν Σάμῳ στρατόπεδον πέμψαντες, διεκελεύοντο ἀνθάπτεσθαι τῶν πραγμάτων.

k Καὶ ἢ διέσησαν ἂν ἔτι μᾶλλον τὴν πόλιν, ἢ ἐπολιόρκουν μένοντες. *Marg.* Καὶ ἢ διέσησαν ἂν ἔτι μᾶλλον τὴν πόλιν ἐφορμοῦντες, ἢ ἐπολιόρκουν μένοντες *Ar. C.* Καὶ διέσ. — ἢ ἐπολ. *Cl.* Cum *Ar.* et *C.* faciunt *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *l* Ἠνάγκασαν ἂν omittunt *Ar. C. Dan.* *m* Id eſt: τοῖς Ἀθηναίοις, τοῖς ἀποικίας ἐς τὴν Ἰωνίαν πέμψασιν. *Ae. Port.* *n* Μόνῳ deeſt *Gr.* *o* Δὲ *Gr.* *p* Συμφερώτατοι *Reg. Caſſ.* Aug. *q* Sc. πρὸς τὸ αὐτοῖς πολεμῆσαι. *Ae. Port.* Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. [de Dial. Att. p. 100. Hvds. *r* Διάφορον γὰρ πλεῖσον *Ald. Flor. Baſ.* Διάφορον γὰρ ὄντες πλεῖσον *Gr.* *s* Βαρεῖς *Ar. C. Dan.* *t* Μὲν *Gr.* *v* Ἄριστα καὶ προσεπολέμησαν deſunt *Dan.* *x* Εἴκοσι *Caſſ. Gr.* Aug. *y* Ξυνέλεγον *Reg. Cam.* Ξυνῆγον *Dan.* *z* Πνύκα *Ar. C. Cl.* atque ita omnino cum maiuſcula legendum nam Pnyx locus erat iuxta arcem prifca ſimplicitate exſtructus, vbi concio habebatur; cum eligendus eſſet magiſtratus. Vide *Meurſium* de Pop. Att. p. 105. *Valeſii* Notas in Harpocrat. p. 64. et *Palmerii* Exercit. in Gr. Auct. p. 779. Hvds. Πνύκα *Reg. Dan.* Πύκνα, et in marg. Πνύκα *Gr.* Πνύκα Aug. ex corr. Pr. man. ſcripſ. πύκνα. *a* Πεντακοσίοις *Ar. C. Dan.* *b* Ὁπόσοι καὶ ὅπλα παρέχονται *Marg. Ar. C.* Ὅπλα παρέχονται pro ὅπλα φέρουσι καὶ στρατεύονται. quia milites ἐν τῇ τῶν ὅπλων ἐξετάσει arma ducibus δεικνύναι ſolebant. *Ae. Port.* Ὁπόσοι καὶ ὅπλα παρέχονται *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. *c* Φέρειν pro διδόναι, vel, quod verisimilius, pro λαμβάνειν. atque ita apud *Etymol. Magn.* in voce φερέγυσσος. Hvds. *d* Τὰ ἄλλα *Caſſ. Gr.* Aug. *e* Οὐχήκιστα *Ar. Ald. Flor. Baſ. Reg. Gr.* *f* Ἐπί γε ὁμοῦ *Ald. Flor. Baſ. Caſſ.* Ἐμοῦ cum ceteris *Cam.* *g* Τὰς omittunt *Ar. C.* *h* Πολλὰς καὶ ἐς τὰς ὀλίγας *Reg.* *i* Σύγκρασις *Gr.* *** Ἄλλας Aug.

[καὶ διέσησαν ἄν) Schol. ad hh. vv. in Aug. deeſt.]

ἦν αὐτοῖς) Abreſch. ἦν pro ἐγίγνετο.

Διάφοροι] Quidam peſſime διάφορον. Wass. Quae de moribus hic breuiter, ea prolixius I, 70. 71.

Ἐπιχειρηταί] E *Thucydide* laudat *Pollux* II, 154. Dvk.

C. 97. Πνύκα] Πνὺξ locus erat Athenis iuxta Ἀκρόπολιν. Eius tribunal ſpectabat ad mare; ſed id ad continentem a xxx. tyrannis verſum eſt. Poſtea tamen a Themiſtocle reſtitutum; cuius vtriusque facti cauſas *Plutarchus* in eius vita reddit. Vt in Pnyce conciones cogerentur, Solonis legibus cautum erat, vt κατὰ Κτησιφῶντος teſtatur *Aeſchines*. Et olim quidem omnes, poſtea tantum eae haberi coeptae ſunt, quibus de creando magiſtratu agebatur, vt *Heſychius* auctor eſt, itemque *Pollux*. Et quia hoc caſu frequens eo populus confluebat, inde Πνὺξ appellata eſt, ἀπὸ τῦ πυκνεῖσθαι τὲς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. In hoc loco *Thucydidis* Πύκνα pro Πνύκα mendoſe ſcriptum eſſe cenſent *viri Eruditi*. Verum, pace eorum, vulgatam lectionem retinendam puto; quum Πύκνα dici κατὰ μετάθεσιν ſcribat *Scholiaſtes* ad *Ariſtoph.* et ex eo *Suidas*: quibus adde *Etymologum* dicentem, ἡ γενικὴ Πυκνὸς, διὰ δὲ εὐφωνίαν Πυκνός. *Rutgerſ.* in Var. Lect. l. 5. c. 1. Hvds. Πνύκα tamen pro Πύκνα, quod habent omnes *Edd.* et e *Mſſ. Caſſ. Gr.* et *Camer.* et in Latina interpretatione *Pnyca* pro *Pycna* ſcribi voluerat Cl. *Waſſe*. Idem, ſed nonnihil dubitans, malebat *Florens Chriſtianus* ad Ariſtoph. Pac. v. 679. et ſine haeſitatione *Palmerius* in Exercitation. pag. 58. et *Kuhnius* ad Pollucem VIII, 132. *Palmerius* etiam pronunciat, ſciolos, quid eſſet Πνύκα ignorantes, hoc vbique deprauaſſe in Πύκνα, vocem illis notiorem. Satis profecto confidenter. Nam Grammatici veteres docent, etſi caſus rectus huius nominis eſt Πνὺξ, tamen in obliquis per μετάθεσιν ſτοιχείων, euphoniae cauſa dici Πυκνὸς, Πυκνὶ, Πύκνα. Equidem non poſſum decernere, an vera ſit, quam illi tradunt, transpoſitionis literarum in hac voce cauſa; quia ſcilicet non animaduerto, ſuauius ſonare Πυκνὸς, Πυκνὶ, et Πύκνα, quam Πυνκὸς, Πυνκὶ, et Πύκνα· quod fortaſſis teretes illae ac

iam adeſſe ſuſpicabantur. Id, quod *illi*, ſi audaciores fuiſſent, facile feciſſent; et longe maius diſſidium in vrbe excitaſſent, ſi *eam illic* manentes obſediſſent, et claſſem ab Ionia licet dominatui paucorum infeſtam, *tamen* illis ſecum cognatione coniunctis et vniuerſae ciuitati ſuccurrere coëgiſſent. Interea vero et Helleſpontus, et Ionia, et inſulae, et *omnia* loca ad Euboeam vsque pertinentia, et (vt ita loquar) omne Athenienſium imperium in ipſorum poteſtatem veniſſet. Verum non in ea re tantum Lacedaemonii Athenienſibus omnium *aduerſariorum* maxime commodi in bello *cum ipſis* gerendo fuerunt; ſed et in aliis multis. Cum enim moribus maxime differrent (nam illi quidem, celeres; hi vero, tardi: et illi quidem, ad res aggrediendas promti; hi vero, timidi, praecipue vero aduerſus eos, qui claſſe multum poterant), plurimum *Athenienſibus* proderant. Syracuſani autem *hoc* demonſtrarunt. Nam cum moribus maxime ſimiles *illis* eſſent, optime etiam aduerſus *illos* bellum adminiſtrarunt. Bell. Peloponn. 21. Olymp. 92. 2. U. C. Varr. 344. Ant. Iun. 24.

97. Athenienſes igitur propter hunc nuntium, *quamuis eſſent animis conſternati*, viginti tamen naues inſtruxerunt, et concionem coëgerunt, vnam quidem ſtatim, tunc primum, in eum locum, quem Pnyca vocant, vbi etiam alias *comitia habere* conſueuerant. In qua *concione*, quadringentis viris amotis, rerum adminiſtrationem quinque millibus tradere decreuerunt. Ex hoc autem numero *illos omnes* eſſe *voluerunt*, quotquot arma geſtarent. Nec vllam mercedem vllius magiſtratus gratia *ab vllo* accipiendam eſſe *cenſuerunt*. Niſi vero *qui magiſtratus geſſiſſent*, *ita feciſſent*, *eum*, *qui mercedem accepiſſet*, exſecrabilem eſſe iuſſerunt. Poſtea vero et aliae crebrae conciones habitae ſunt, in quibus et legumlatores, et caetera ad reipublicae adminiſtrationem pertinentia conſtituerunt. Atque initio quidem (meo ſaltem iudicio) Athenienſes rempublicam non parum commode videntur adminiſtraſſe. Nam vtriusque factionis, paucorum et multitudinis, in vnum redactae, moderatum exſtitit temperamentum. Hoc autem primum ciuitatem ob res aduerſas afflictam erexit. Decreuerunt etiam Alcibiadem, caeterosque, qui cum eo erant, *in patriam* reuocandos. Quare cum ad illum, tum ad exercitum, qui Sami erat, miſſo *nuntio*, res capeſſere, iuſſerunt.

καὶ διέσησαν ἂν] ἦγον, εἰς τάξιν ἐνέβαλον. Καὶ ἐν τούτῳ Ἑλλήσποντός τε ἂν ἦν αὐτοῖς] λείπει, ὑπὸ Λακεδαιμονίοις. Ἄλλως τε καὶ ναυτικῇ ἀρχῇ] ἄλλως τε καὶ ἠπειρῶται ὄντες πρὸς θαλαττοκρατοῦντας. Τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν] ἀντὶ τοῦ, ἀνενεγκεῖν ἐποίησεν.

delicatae Atticorum aures iudicare potuerunt. Sed hoc ex obſeruatione Grammaticorum liquet, eos non ignoraſſe, quid eſſet Πύνκα. *Rutgerſius* V. Variar. Lect. 1. et *Valeſius* ad Harpocrationem, qui et ipſe ex aliis Scriptoribus Πυκνὸς et Πύκνα in Lexicon ſuum contulit, hic retinent vulgatum Πύκνα. Et poteſt tuto retineri. Neque tamen ideo lectio plerorumque *Miſſorum Thucydidis*, qui Πνύκα exhibent, improbanda eſt. Nam praeceptum hoc Grammaticorum non firmum eſt, vt pro lege haberi debeat, quum certum ſit quamplurimis locis veterum Scriptorum, quorum non pauca in *Meurſio* de Populis Att. et II. Athen. Attic. 9. leguntur, non minus Πνυκὸς, Πνυκὶ, et Πνύκα, quam Πυκνὸς, Πυκνὶ, et Πύκνα ſcribi: quae omnia corrupta eſſe non temere quisquam, etſi hic Πύκνα retinendum cenſeat, adfirmet. Et ſtat pro hac ſcriptura auctoritas *Euſtathii* in Homerum, apud quem ad Iliad. ψ'. pag. 1322. haec leguntur: Ὡς δὲ ἐκ τοῦ πτύσσω πτύξω γίνεται καὶ τὸ πτὺξ πτυχὸς· καὶ τὸ πνὺξ πνυχὸς, (perperam πυχὸς in *Ed. Rom.* quod bene emendauit in Indice *Devarius*) ὄνομα δικαστηρίου Ἀττικοῦ, ὅπερ ἡ κοινὴ χρῆσις πνυκὸς κλίνει, ἀλλαχοῦ σαφῶς διδήλωται. In *Ariſtophane* vtroque modo ſcribitur. Πυκνὸς Equit. vs. 165. vbi tamen *Mſ. Vatic.* Πνυκὸς, Πύκνα Theſmophor. 665. et aliis locis, quae ibi adnotauit *Kuſterus*. Πνυκὸς Equit. 1106. Πνυκὶ Ibid. 646. 1134. et Veſp. 31. Πύκνα Equit. 648. Dvk.

Οὔτερ καὶ ἄλλοτε εἰώθεσαν] In Pnyce ſua aetate haberi ſolitas conciones, quas κυρίας ἐκκλησίας vocabant Athenienſes, indicat *Ariſtophanes* in Acharnenſ. v. 19. 20. Dvk.

εἰώθεσαν) Suidas notat in εἰωθὸς, p. 781. Thucyd. habere εἰώθεσαν, forſan huc reſpexit. Gottleb.

Τοῖς πεντακισχιλίοις] Adi *Lyſiam* Orat. XIX. p. 328. Wass.

μισθὸν μηδένα φέρειν) Frequentius φέρεσθαι pro λαμβάνειν, quam φέρειν, quod tamen et ſupra III. 17. μηδ. ἀρχῇ, i. e. ἐν, caſu lexico.

Πυκναῖ] *Kuhnius* ad Pollucem VIII, 132. emendat Πυκνί. Recepta lectio ſatis commodum ſenſum habet, nec videtur indigere emendatione. Dvk.

Ἐπί γε ἐμοῦ] Corrupte *Ald.* et al. ἐπί γε ὑμῶν. Wass. *Acacius* ἐπί γε ἐμῶν non male vertit *mea quidem memoria*. Dvk.

ἀνήνεγκε) i. e. ἀνενεγκεῖν ἐποίησεν.

ϛή. Ἐν δὲ τῇ μεταβολῇ ταύτῃ εὐθὺς οἱ [k] μὲν περὶ τὸν Πείσανδρον καὶ Ἀλεξικλέα, καὶ ὅσοι ἦσαν τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα, ὑπεξέρχονται ἐς τὴν Δεκέλειαν. Ἀρίσαρχος δὲ [l] αὐτῶν μόνος (ἔτυχε [m] γὰρ καὶ [n] στρατηγῶν) λαβὼν [o] κατὰ τάχος τοξότας τινὰς τὸς βαρβαρωτάτους, ἐχώρει πρὸς τὴν Οἰνόην. ἦν δὲ Ἀθηναίων ἐν μεθορίοις τῆς Βοιωτίας τεῖχος. ἐπολιόρκουν δ' αὐτὸ διὰ ξυμφορὰν σφίσιν ἐκ τῆς Οἰνόης [p] γιγνομένην ἀνδρῶν ἐκ Δεκελείας ἀναχωρούντων διαφθορᾶς οἱ Κορίνθιοι, ἐθελοντηδὸν [q] προσκαλέσαντες τὸς Βοιωτούς. κοινολογησάμενος ἴν αὐτοῖς ὁ Ἀρίσαρχος, ἀπατᾶ τὸς ἐν τῇ Οἰνόῃ, λέγων ὡς καὶ [r] οἱ [s] ἐν τῇ πόλει τἄλλα ξυμβεβήκασι Λακεδαιμονίοις, [t] κἀκείνης δεῖ Βοιωτοῖς τὸ χωρίον παραδοῦναι· ἐπὶ τούτοις γὰρ [v] ξυμβιβάσθαι. οἱ δὲ, πιστεύσαντες ὡς ἀνδρὶ στρατηγῷ, καὶ ἅμα εἰδότες ἁδὲν, διὰ τὸ πολιορκεῖσθαι, ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται. τότω μὲν τῷ τρόπῳ, Οἰνόην [x] τε ληφθεῖσαν Βοιωτοὶ κατέλαβον, καὶ ἡ ἐν ταῖς Ἀθήναις ὀλιγαρχία καὶ τάσις ἐπαύσατο.

ϛθ. Ὑπὸ δὲ τὰς αὐτὰς χρόνας τᾶ θέρας τότε καὶ οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ Πελοποννήσιοι, ὡς τροφήν τε ἁδεὶς ἐδίδε τῶν ὑπὸ Τισσαφέρνας τότε, ὅτε ἐπὶ τὴν [y] Ἀσπενδον παρῆσι προσταχθέντων, καὶ αἱ Φοίνισσαι νῆες ἁδὲ ὁ Τισσαφέρνης [z] πε ἦκων, ὅ, τε Φίλιππος ὁ ξυμπεμφθεὶς αὐτῷ, ἐπεσάλπει Μινδάρῳ τῷ ναυάρχῳ, καὶ ἄλλος [a] Ἱπποκράτης ἀνὴρ Σπαρτιάτης, καὶ ὢν ἐν Φασήλιδι, ὅτι ἅτε αἱ νῆες παρέσοιντο, πάντα τε ἀδικοῖντο ὑπὸ Τισσαφέρνους, [b] Φαρνάβαζός τε ἐπεκαλεῖτο αὐτὸς, καὶ ἦν πρόθυμος, [c] κομίσας τὰς ναῦς, καὶ αὐτὸς τὰς λοιπὰς ἔτι πόλεις [d] τῆς ἑαυτᾶ ἀρχῆς ἀποσῆσαι τῶν Ἀθηναίων, ὥσπερ καὶ ὁ Τισσαφέρνης, ἐλπίζων [e] πλέον τι σχήσειν ἀπ' αὐτᾶ. ἅτω δὴ ὁ Μίνδαρος πολλῷ κόσμῳ, καὶ ἀπὸ παραγγέλματος αἰφνιδίᾳ, ὅπως λάθοι τὸς ἐν Σάμῳ, ἄρας ἀπὸ τῆς Μιλήτε ναυσὶ τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα, ἔπλει ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον. πρότερον δὲ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει τῷδε ἐκκαίδεκα [f] ἐς αὐτὸν νῆες [g] ἐπέπλευσαν, καὶ τῆς [h] Χερρονήσε τὶ μέρος κατέδραμον. χειμασθεὶς [i] δὲ ἀνέμῳ καὶ ἀναγκασθεὶς καταίρει [k] ἐς τὴν Ἴκαρον, καὶ μείνας ἐν αὐτῇ ὑπὸ ἀπλοίας πέντε ἢ ἓξ ἡμέρας, ἀφικνεῖται ἐς τὴν Χίον.

k Μὲν deeſt *Gr.* *l* Αὐτὸς *Gr.* *m* Γὰρ deeſt *Cam.* *n* Στρατηλατῶν *Gr.* *o* Κατατάχος *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. *Reg. Caſſ.* Aug. *p* Γιγνομένην etc. *Ald. Flor. Baſ.* Γενομένην, ἀνδρῶν ἐκ Δεκελείας ἀναχωρούντων, διὰ φθορᾶς, *ol* Κορίνθιοι etc. *Ar. C.* γενομένην etiam Aug. *q* Προσπαρακαλέσαντες *Caſſ.* Aug. *r* Οἱ omittit *Cl.* *s* Id eſt: ἐν ταῖς Ἀθήναις. *Ae. Port.* *t* Id eſt: τὸς ἐν τῇ Οἰνόῃ ὄντας. *Ae. Port.* Κακείνοις *Dan.* *v* Ξυμβεβάσθαι *Reg. Caſſ.* Aug. *x* Μὲν *Ar. C. Dan.* deeſt *Caſſ.* Aug. *y* Παρεῖη *Caſſ.* *z* Τέως πε ἦκον *Ar. C.* Τέως πε *Cl. Gr.* ex emend. Hvds. Τέως πε ἦκον *Reg.* Τέως πε ἦκων *Caſſ. Dan.* Aug. Ἦκων cum *o* ſuper *ω Gr.* *a* Ἱπποκράτης *Caſſ.* Mox Φασηλίδι *Gr.* *b* Φαρνάβαζός τ' ἐπεκαλεῖτο *Ar. C.* *c* Κομίσασθαι *Marg. Ar. C. Dan.* et ex emendatione recentis manus inter verſus *Reg.* *d* Τῆς ἑαυτᾶ ἀρχῆς omittit *Cl.* *e* Scil. πλεονεκτήσειν τι ἐκ τότε τᾶ πράγματος. *Ae. Port.* Τι πλέον *Reg.* *f* Ὡς αὐτὸν *Cl.* *g* Ἀπέπλευσαν *Ar. C.* Ἐσέπλευσαν *Gr. Cam.* Ἀπέπλευσαν *Dan.* et cum *ε* recens ſuper *α* ſcripto *Reg.* *h* Χερονήσε *Caſſ.* Χερονήσσε Aug. *i* Δ' ἀνέμῳ *Gr.* *k* Εἰς *Reg.*

C. 98. Στρατηγῶν] *Gr.* non male στρατηλατῶν. *Euripides*, *D. Halic. Lycophron* paſſim, στρατηλάτης. at στρατηλατῶν rarioris vſus. Neutrum apud *Thucydid.* occurrit. Wass.

Τοξότας τινὰς τὸς βαρβαρωτάτους] An deſignat miniſtros publicos, qui τοξόται Athenis vocabantur? de quibus ſaepe *Ariſtophanes*, et ex eo aliisque *Iungerm.* ad Pollucem VIII, 132. et *Meurſius* Ceramic. Gem. Cap. XVI. Mihi non diſſimile veri videtur. Erant enim hoc genus fere barbari; vnde et Scythae dicti. Dvk.

[ἐπολιόρκουν δ' αὐτὸ) Schol. ad hh. vv. in Aug. ſic incipit: ὅτι ἐπολ. οἱ Κορ. τὴν Οἰνόην παραλ. etc. τὸς ante Βοιωτὸς deeſt: pro πεφορηκότες eſt πεφρουρηκότες.]

Γιγνομένην] Ita reſcripſi. antea γενομένην. Wass.

διαφθορᾶς) Reisk. corrigit διαφθορὰν, et [paulo ante] γενομένην malit.

ξυμβιβάσθαι) Reſcribendum e codd. ξυμβεβᾶσθαι, vt παραβεβᾶσθαι I, 123. vbi vid. not.

C. 99. Οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ Πελοποννήσιοι] Nominatiui οἱ Πελοποννήσιοι pendent, nec eſt in ſequentibus verbum, quo referantur: nam proximum ἐδίδε poſtulabat τοῖς Πελοποννησίοις. Haec eſt ſpecies ἀνακολάθε, cuius plura exempla congeſſerunt Viri Docti ad *Aeliani* II. Var. Hiſtor. II. et ad Euangel. *Marci* IX, 20. Particulae ὡς, quae in principio huius periodi eſt, poſt multa intericta reſpondent haec, ἅτω δὴ ὁ Μίνδαρος. Dvk. Nominatiuus non habet, vnde pendeat, ſed comprehendi debet in ὁ Μίνδαρος. Abreſch.

Φοίνισσαι] Vide *Iſocratem* Orat. de Bigis p. 515. Wass. In his, αἱ Φοίνισσαι νῆες, ἁδὲ ὁ Τισσαφέρνης, ſimplex negatio vim duplicis habet, pro ἁδὲ αἱ Φοίνισσαι νῆες, ἁδὲ ὁ Τισσαφέρνης. Idem in *Sophoclis* Aiace ad v. 635. αἶλινον obſeruat *Scholiaſtes* Poëtae. *Lucianus* I. Ver. Hiſtor. 655. Ἔντεῦθεν δὲ ἐν αὐτῇ (nempe τῇ γαστρὶ) ἁδὲ ἥπαρ φαίνεται. Et II, 682. Δένδρον δὲ, ἁδὲ ὕδωρ ἐνῆν. Mox praefero ſcripturam librorum, qui habent ἦκον, vt hoc congruat cum praecedente ἐδίδε, et ſequente ἐπεσάλπει· quae omnia ad particulam ὡς referuntur. Nec adſperner τέως πε, omnium *Miſſiorum*, praeterquam *Camer.* auctoritate firmatum. Dvk.

ἄλλος) ἄλλοις Reisk. legit: aliis amicis, nempe ſuis privatis.

98. In hac autem *rerum* mutatione ſtatim Piſander, et Alexicles cum ſuis, et qui praecipui erant e paucorum dominatu, in Deceleam ſe ſubduxerunt. Solus autem ex illis Ariſtarchus (adhuc enim dux erat) repente ſumtis aliquot ſagittariis, qui erant maxime barbari, ad OEnoën contendit. Erat autem Athenienſium munitio in Boeotiae confiniis *ſita*. Corinthii autem, voluntarii quique Boetis aceitis, eam obſidebant, propter ſuorum ex Decelea ſe recipientium cladem, caedemque *factam ab Athenienſibus egreſſis* ex OEnoë. Ariſtarchus igitur, colloquio cum ipſis habito, eos decepit, qui apud OEnoën erant, dicens, eos quoque, qui in vrbe erant, de caeteris *rebus* cum Lacedaemoniis transegiſſe, et oportere ipſos quoque locum illum Boeotis tradere. His enim conditionibus compoſitionem factam *dicebat*. Illi vero, cum *ipſi* vt duci fidem habuiſſent, et prorſus ignari eſſent, quod obſiderentur, fide publica interpoſita, *illinc* exierunt. Hoc igitur modo captam OEnoën Boeoti receperunt; et Athenis paucorum dominatus *ſublatus eſt*, et ſeditio ceſſauit. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 2. U.C. Varr. 343.

99. Per eadem huius aeſtatis tempora, * Peloponneſii quoque, qui Mileti erant, cum a nullo illorum, quibus a Tiſſapherne tunc, quum Aſpendum petiit, negotium datum fuerat, ſtipendium *ipſis* daretur, cum etiam neque Phoeniſſae naues, neque Tiſſaphernes vllo modo veniret, et Philippus, qui cum ipſo miſſus fuerat, Mindaro nauarcho ſcripſiſſet, et alius Hippocrates, vir Spartanus, et qui apud Phaſelidem erat, *idem ei ſcripſiſſet*, neque claſſem illam venturam eſſe, et res omnes *Peloponneſiacas* a Tiſſapherne iniuſte labefactari, ipſosque a Pharnabazo acciri, eumque paratum eſſe naues *ad eos* adducere, et caeteras ſuae prouinciae ciuitates ad defectionem ab Athenienſibus faciendam compellere, quemadmodum et Tiſſaphernes *feciſſet*, quod ex hac re commodum aliquod ſe percepturum ſperaret: ſic igitur Mindarus, militari diſciplina accurate ſeruata, et profectione ſubito indicta, vt lateret hoſtes, qui Sami erant, cum tribus et ſeptuaginta nauibus Mileto ſoluens, in Helleſpontum nauigauit. Illuc autem prius per hanc eandem aeſtatem *aliae* ſexdecim naues *illi regioni* bellum illaturae iuerant, et quandam Cherrhoneſi partem incurſionibus infeſtauerant. Sed tempeſtate iactatus, ad Icarum appellere coactus eſt. Cum autem propter nauigandi difficultatem illic quinque ſexue dies moratus fuiſſet, Initio Iulii. Chium peruenit.

* Poſteaquam Peloponneſiis, qui Mileti erant, nemo eorum etc. ſtipendium perſoluebat, ac neque Phoeniſſae naues etc. tum demum Mindarus etc. *Acacius.* HVDS.

Ἐπολιόρκων δ' αὐτὲ] ἐπολιόρκων οἱ Κορίνθιοι, παραλαβόντες τὲς Βοιωτὲς ἄνευ τῶν ἄλλων συμμάχων, δι' ἰδίαν τινὰ συμφοράν. συμφορὰ δὲ τοῖς Κορινθίοις ἐγένετο περὶ τὴν Οἰνόην, διαφθαρέντων ἀνδρῶν αὐτοῖς ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκ τῆς Οἰνόης ἐξελθόντων. ἀνεχώρουν δὲ ἐκ Δεκελείας πεφοβημένοι οἱ Κορίνθιοι. τοῖς δὲ τιμωρεῖς αὐτῶν πολιορκοῦσι τὴν Δεκέλειαν κοινολογησάμενος ὁ Ἀρίσαρχος προδίδωσι τὴν Οἰνόην. Τῶν ὑπὸ Τισσαφέρνους] τῶν κελευσθέντων δηλαδὴ ὑπὸ Τισσαφέρνους, ὅτε αὐτὸς εἰς Ἄσπενδον ἀπῆει, τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς ἑαυτῦ ἀρχῆς ἀποσῆσαι τῶν Ἀθηναίων. Πόλεις τῆς ἑαυτῦ ἀρχῆς] τὰς ἐν τῇ ἑαυτῦ δηλονότι ἀρχῇ, ὅσαι ἔτι ἦσαν ὑπὸ Ἀθηναίοις, πρόθυμος ἦν ὁ Φαρνάβαζος ἀποσῆσαι αὐτῶν, ὥσπερ καὶ ὁ Τισσαφέρνης τὰς ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ. ἤλπιζε γὰρ ὁ Φαρνάβαζος, τύτου γενομένου, πλέον τὶ σχήσειν αὐτός. Κατέδραμαν] ἤγων ἐλαύνοντα.

[πόλ. τῆς ἑαυτῦ ἀρχῆς) In Schol. Aug. pro ἐν τῇ ἑαυτῦ ἀρχῇ eſt ἐ. τ. αὐτῦ ἀρχῆ.]

ἀπὸ παραγγέλματος) vt apud Xen. III. 1. K. A. in. ἀπὸ παραγγέλσεως, nach einem ploͤzlichen Aufgebot.

Ἐς αὐτὸν νῆες ἐπέπλευσαν] *Gl.* recte ὡς αὐτόν. Ἐσέπλευσαν *Gr.* Hoc modo loquitur Auctor II. 89. et III, 80. Nihil tamen muto. WASS. Nec male tamen *Gr.* cum quo et *Camer.* conſentit. C p. ſeq. Μὴ φθάσῃ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἐσπλεύσας. Et Cap. 101. Ἔγνωσαν, ὅτι ἐσπλέησιν οἱ Πελοποννήσιοι. DVK.

[κατέδραμαν) Schol. ad h. v. ab Aug. abeſt.]

Ἴκαρον] Ita *Mſſ.* Ἰκαρίαν ſcribunt *Strabo*, *Diodorus*, *Ptol. Hephaeſtio*, *Ptolemaeus* Geog. *Auctor Epig.* inediti, *Mela*, *Ouidius*. Sed recte ambiguitatem euitat Noſter; nam Ἰκαρία, δῆμος, et Ἰκάριος ciuis eſt. Cum Noſtro ſcribunt *Eparchides*, et *Semus* apud Athenaeum, *Ariſtot.* de Mirab. p. 101. *Aelian.* Animal. H. XV, 23. et *Dionyſius* v. 609. vbi pro ἐπέχει, haud paulo elegantius 2 *Mſſ.* Τόσσας μὲν νήσους Ἐφεπει ἕως ὠκεανοῖο, *obit*, *perſequitur*, vt oues Paſtor. *Homer.* μαιμώων ἕφετ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι. Confer omnino *Pauſan.* Boeot. IX, 15. WASS.

ε'. Ὁ δὲ [l] Θράσυλλος ἐκ τῆς Σάμου, ἐπειδὴ ἐπύθετο αὐτὸν ἐκ τῆς Μιλήτου ἀπηρκότα, ἔπλει καὶ αὐτὸς [m] ναυσὶ πέντε καὶ πεντήκοντα, ἐπειγόμενος, μὴ [n] φθάσῃ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἐσπλεύσας. αἰσθόμενος δὲ, ὅτι ἐν τῇ Χίῳ εἴη, καὶ νομίσας αὐτὸν καθέξειν αὐτῇ, σκοπὸς μὲν κατεστήσατο καὶ ἐν τῇ Λέσβῳ καὶ ἐν τῇ ἀντιπέρας ἠπείρῳ, εἰ ἄρα ποι κινοῖντο αἱ νῆες, ὅπως μὴ λάθοιεν. αὐτὸς δὲ ἐς τὴν Μήθυμναν παραπλεύσας, ἄλφιτά τε καὶ [o] τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια παρασκευάζειν [p] ἐκέλευσεν, ὡς, ἢν [q] πλείων χρόνος γίγνηται, ἐκ τῆς Λέσβου τοὺς ἐπίπλους τῇ Χίῳ ποιησόμενος. ἅμα δὲ, [r] Ἔρεσος γὰρ τῆς Λέσβου ἀφειστήκει, ἐβούλετο ἐπ' αὐτὴν πλεύσας, εἰ δύναιτο, ἑλεῖν. Μηθυμναίων γὰρ οἱ ἀδυνατώτατοι Φυγάδες, διακομίσαντες [s] ἐκ τῆς Κύμης [t] προσεταιρισάμενοι ὁπλίτας ὡς πεντήκοντα, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἠπείρου μισθωσάμενοι, ξύμπασιν ὡς τριακοσίοις, [v] Ἀναξάρχου Θηβαίου κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἡγεμόνος, [x] προσέβαλον πρώτῃ Μηθύμνῃ· καὶ ἀποκρουσθέντες τῆς πείρας διὰ τοὺς ἐκ τῆς Μιτυλήνης Ἀθηναίων Φρουροὺς [y] προελθόντας, αὖθις ἔξω μάχῃ ἀπωσθέντες, καὶ διὰ τὸ ὄρος κομισθέντες, ἀφίσασι τὴν Ἔρεσον. πλεύσας ἂν ὁ Θράσυλλος [z] ἐπ' αὐτὴν ναυσὶ διενοεῖτο προσβολὴν ποιεῖσθαι. προαφιγμένος δὲ αὐτόσε ἦν [a] καὶ Θρασύβουλος πέντε ναυσὶν ἐκ τῆς Σάμου, ὅτε ἠγγέλθη αὐτοῖς ἡ τῶν Φυγάδων αὖτη διάβασις. [b] ὑστερήσας δὲ, ἐπὶ τὴν Ἔρεσον ἐλθὼν, [c] ἐφώρμει. προσεγένοντο δὲ καὶ ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου τινὲς δύο νῆες ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμεναι· καὶ [d] αἱ πᾶσαι νῆες παρῆσαν ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα, ἀφ' ὧν τῷ στρατεύματι παρεσκευάζοντο, ὡς [e] κατὰ κράτος μηχαναῖς τε καὶ παντὶ τρόπῳ, ἢν δύνωνται, αἱρήσοντες τὴν Ἔρεσον.

ϛ'. Ὁ δὲ Μίνδαρος ἐν τούτῳ, καὶ [f] αἱ ἐκ τῆς Χίου τῶν Πελοποννησίων νῆες, ἐπισιτισάμεναι δυσὶν ἡμέραις, καὶ λαβόντες [g] παρὰ τῶν Χίων τρεῖς [h] τεσσαρακοσὰς ἕκαστος Χίας, τῇ τρίτῃ [i] διὰ ταχέων ἀπαίρουσιν ἐκ τῆς Χίου πελάγιαι, ἵνα μὴ περιτύχωσι ταῖς ἐν τῇ Ἐρέσῳ ναυσὶν, [k] ἀλλὰ ἐν ἀριστερᾷ τὴν Λέσβον ἔχοντες, ἔπλεον ἐπὶ τὴν ἤπειρον. καὶ προσβαλόντες τῆς Φωκαΐδος ἐς τὸν ἐν [l] Κρατερείοις λιμένα, καὶ ἀριστοποιησάμενοι, παραπλεύσαντες τὴν [m] Κύμαιαν [n] δειπνοποιοῦνται ἐν [o] Ἀργινούσαις τῆς ἠπείρου, ἐν τῷ [p] ἀντιπέρας τῆς Μιτυλήνης. ἐντεῦθεν δὲ ἔτι πολλῆς νυκτὸς [q] παραπλεύσαντες, καὶ ἀφικόμενοι

l Θράσυλος *Caſſ. Dan.* Aug. et ſic vbique. *m* Εὐθὺς ναυσὶ πέντε καὶ πεντήκοντα *Marg.* Ναυσὶν εὐθὺς πέντε etc. *Ar. C. Caſſ.* Aug. *n* Φθάσει *Caſſ.* *o* Τὰ omittunt *Ar. C.* Τἄλλα *Gr.* *p* Ἐκέλευεν *Reg. Caſſ.* Aug. *q* Πλέον et ex emendat. πλέων *Caſſ.* πλέον Aug. ſed ω ſuper ο inter verſus ſcriptum eſt. Tum verba, τοὺς ἐπίπλους vsque ad alterum τῆς Λέσβου a cod. Baſ. abſunt. *r* Ἐρεσοὺς *Ar. C.* itidemque paulo infra. *s* Ἐκ τε τῆς *Ar. C. Reg. Dan.* *t* Πρὸς ἑταιρισθὲς *Caſſ.* προσεταιρίσας Aug. et paulo poſt τὸν pro τῶν. *v* Ἀναξάνδρου *Caſſ.* Aug. *x* Προσέβαλλον *Caſſ.* Aug. *y* Προσελθόντας *Ar. C. Reg. Dan.* *z* Ἐπ' αὐτὴν πάσαις ταῖς ναυσὶ *Marg. Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. *a* Καὶ ὁ Θρασύβουλος *Ar. C. Caſſ.* Aug. *b* Scil. τῶν φυγάδων ὑστερήσας καὶ φθάνειν αὐτὸς ὁ δυνασθείς. *Ae. Port.* Hvds. Ὑστερίσας *Gr.* *c* Ἐφώρμει ἐλθὼν *Caſſ.* Aug. *d* Αἱ deeſt *Caſſ.* recens manus addidit: deeſt etiam Aug. *e* Κατακράτος *Ald. Flor. Baſ. Reg. Caſſ. Gr.* Aug. *f* Αἱ omittunt *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. *g* Παρὰ τῶν Χίων deſunt in *Cod. C.* *h* Σαρακοστὰς ἕκαστος *Caſſ.* recens manus emendarat τεσσαρακοσάς. Τέσσαρας εἰκοσὰς ἕκαστος *Gr.* *i* Διαταχέων *Ald. Flor. Baſ. Steph.* 1. vt et mox infra: *Caſſ.* Aug. *k* Ἀλλ' ἐν *Caſſ.* Aug. *l* Καρτερείοις *Ar.* Καρτερίοις *C.* Καρτεροῖς *Cl.* Hvds. Cum *Ar.* conuenit *Dan.* cum *C. Caſſ.* et Aug. *m* Κυμαίαν *Ar. C. Reg.* Aug. Κυμαῖαν *Dan.* *n* Περαιοῦνται *Marg. Ar. C. Cl. Reg. Caſſ. Dan.* Aug. Sed *Caſſ.* in marg. manu recenti δειπνοποιοῦνται. *o* Ἀργινούσαις *Ar. C. Ald. Flor. Baſ.* Arginuſarum meminit *Strabo* l. 13. ſed eas non continenti annectit, ſed inſulas vocat continenti appropinquantes. Hvds. Ἀργεννούσαις, et a recenti correctore Ἀργιννούσαις *Caſſ.* Ἀργεννούσαις etiam Aug. *p* Ἀντιπέραν *Cl.* *q* Παραπλεύσαντες τὴν Κύμαιαν καὶ ἀφικόμενοι *Ar. C. Reg. Caſſ.* Aug. Παραπλεύσαντες Λέκτου καὶ Λάρισσαν καὶ ἄφικ. *Gr.*

C. 100. [καὶ νομ. } Scholl. ad hh. vv. Aug. deſunt.
[ὡς, ἢν πλ. }

[καθέξειν) ad h. v. in Aug. adnot. ἐνδιατρίψειν, et ita quoque cod. Caſſ. ſupplens αὐτὸν, hoc verbum recte explicat.]

Ἅμα δὲ, Ἔρεσος — ἐβούλετο) Figurata oratio, cuius exempla frequentia ſunt. vid. L. I. 62. Soliet nimirum Noſter vnum alterumque vocabulum verbis parentheſis immiſcere, quae extra eam erant collocanda. H. l. debebat ſcribere ἅμα δὲ ἐβούλετο.

Κατὰ τὸ ξυγγενές] Hoc *Thucydides* III, 86. VI, 88. et alibi de populis eiusdem originis et conſanguineis dicit. Quaenam autem ſit Thebanorum et Methymnaeorum, vel Cymaeorum, ſi quis hoc ad eos pertinere putabit, *συγγένεια*, nunc non ſcio, nec vacat quaerere. Dvk.

Ναυσὶ] Quidam *Mſſ.* πάσαις ταῖς ναυσὶ. Sic *Interpres*, quomodo forte legendum. Wass.

Ὑστερήσας] Videtur ὑστερήσας ad Thraſybulum referri, quem dicat, licet προαφιγμένου, tamen ὑστερῆσαι. Alioqui repetendum fuerat Thraſylli nomen poſt ὑστερήσας. Neque enim hic parentheſi commodum eſſe locum puto, quae incipiat a προαφιγμένος, et deſinat in διάβασις. Steph. *Acacius* tamen haec per parentheſin dicta exiſtimauit, et ὑστερήσας ad Thraſyllum, non Thraſybulum, retulit. Nec video quidquam obſtare, quo minus ita recte accipi poſſint. Dvk.

Τινὲς δύο] Ita bis terque Noſter. Ita *Cicero* II. de Finib. 19. *Leonidas, Epaminondas*, tres aliqui, *aut quatuor*. Wass. Vide ad VIII, 21. Dvk.

100. Thrasyllus vero, cum ipsum Mileto discessisse intellexisset, ipse quoque cum quinque et quin- Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 2. U. C. Varr. 343. Initio Iulii.
quaginta nauibus Samo discessit, properans, ne ille ocius in Hellespontum ingrederetur. Sed cum audisset, *Mindarum* apud Chium esse, cum etiam existimasset, ipsum illic subsessurum, speculatores quidem et in Lesbo et in opposita continente collocauit, ne naues illae, si forte aliquo proficiscerentur, *ipsum* laterent. Ipse vero cum classe Methymnam profectus, farinam et caetera necessaria apparari iussit, vt, si maior mora fieret, ex Lesbo Chium infesta classe petiturus. Simul etiam (Eressus enim a Lesbo defecerat) volebat aduersus eam profectus, si posset, expugnare. Nam Methymnaeorum exsules, qui non minimae auctoritatis erant, cum ad quinquaginta grauis armaturae milites, qui amicitiae causa eos sequuti fuerant, Cuma transportassent, et e continente alios mercede conduxissent, cunctis ad trecentos, Anaxarcho Thebano propter cognationem duce delecto, Methymnam primum adorti fuerant: sed de eo conatu deiecti propter Athenienſium praesidium *aduersus eos* Mitylene progressum, rursus proelio extra *vrbem ab eodem praesidio* repulsi, et per montem itinere facto, Eressum ad defectionem compulerunt. Thrasyllus igitur aduersus eam cum tota classe profectus, *eam* aggredi statuebat. Sed et Thrasybulus cum quinque nauibus e Samo ante *ipsius aduentum* illuc profectus fuerat, cum de hoc exsulum traiectu nuntius ipsis allatus fuisset. Sed cum serius *eo* venisset, *nec ipsos exsules assequutus fuisset*, aduersus Eressum profectus, stationem contra *eam* habebat. Accessere praeterea duae quaedam naues ex Hellespontо domum redeuntes, et Methymnaeae. Naues autem vniuersae, quae *tunc illic* aderant, erant numero septem et sexaginta, ex quibus milites sumserunt, et se praeparare coeperunt, vt Eressum et machinis et quauis ratione, si possent, expugnarent.

101. Interea vero Mindarus, et Peloponnesiorum naues ex Chio profectae, cum duorum dierum cibaria sumsissent, et singuli *milites* a Chiis accepissent tres tessaracostas Chias, tertio die ex Chio solventes in altum vela fecerunt, ne inciderent in naues, quae ad Eressum stabant, sed a sinistra Lesbum habentes, in continentem nauigarunt. Cum autem ad *agri* Phocaici portum in Cratereis *situm* appulissent, et prandium *ibi* sumsissent, *oram* Cumanam praeteruecti coenauerunt in Arginusis, quae sunt in continente e regione Mitylenes. Hinc autem, cum adhuc nox esset intempesta, praeteruecti, et ad

Καὶ νομίσας] ἤγουν μαθών. Ὡς, ἢν πλείων χρόνος γίγνηται] ἤγουν, τῆς ἐν τῇ Χίῳ διατριβῆς τῶ Μινδάρῳ. Ἀφ' ὧν τῷ στρατεύματι παρεσκευάζοντο] ἀφ' ὧν δηλαδὴ νεῶν τὰς στρατιώτας παραλαβόντες παρεσκευάζοντο. Χίας] ἀρχαῖα νομίσματα ἐπιχώρια.

C. 101. *αἱ ἐκ τῆς Χίου — νῆες*) Perperam Interpres receptus et Acacius vertunt. Sententia est, naues ibi esse commoratas atque sumendis cibariis biduum impendisse, vt clare docent verba, *τῇ τρίτῃ ἀπαίρουσιν*. Ἐπισιτίσασθαι ἐκ est in Herod. VII. 116.

Δυσὶν ἡμέραις] *Phrynichus* p. 34. Δυσὶ μὴ λέγε, ἀλλὰ δυοῖν. Sed *Thomas Magister* δυσὶ ex hoc loco *Thucydidis*, et alio *Aristidis*, aduersus *Phrynichum* defendit: etsi δυοῖν praefert. Adde *Nunnesium* ad Phrynichum. Dvk.

Τρεῖς τεσσαράκοντας ἕκαστος Χίας] Vir summus *Ezechiel Spanhemius* Dissert. V. de Praestant. et Vsu Numism. Antiquor. p. 249. miratur, cur *Portus* in interpretatione Latina retinuerit vocem Graecam *tessaracostas*; et quum hic de nautico stipendio agi liqueat, post *Chias* non addiderit *drachmas*. Nec aliter haec verba explicanda esse dicit, quam de *quadraginta et tribus drachmis*, quas singuli nautae seu milites classis Peloponnesiae, quae ad expeditionem in Hellespontum aduersus Athenienses proficiscebatur, a Chiis pro stipendio menstruo acceperint. *Vallam* quoque putasse, eamdem significationem verborum *τρεῖς τεσσαράκοντας* esse, ostendit illius interpretatio: *ac datis a populo Chio ternis et quadraginta mammis Chiis in singulos*. Non improbo sententiam *Spanhemii* de stipendio menstruo. Sed vellem docuisset, *τεσσαρακοντὰς*, vel alia huius formae numeralia, vt εἰκοσὰς, τριακοσὰς, pro cardinalibus, vt Grammatici loquuntur, *τεσσαράκοντα*. εἴκοσι, τριάκοντα, poni. *Scholiastes* Thucydidis dicit, *τεσσαρακοντὰς* (nam ad hanc vocem potius pertinet hoc Scholion, quam ad Χίας) esse *ἀρχαῖα νομίσματα ἐπιχώρια* Chiorum: ad quae *Portus* adnotat, fortassis ita dictum fuisse hunc nummum, quod esset quadragesima pars nummi alicuius nobis ignoti. Huic coniecturae adquiescam, donec didicero, *τεσσαρακοντὰς* esse *quadraginta*. Dvk. Ordinalia pro Cardinalibus vsurpari, praeter h. l. probauit Abresch. Annot. in Aesch. I. 88. vid. Diluc. 811. Cardinalia quoque pro Ordinalibus, εἷς, δύο, τρεῖς, pro *δεύτερος*, etc. vid. Eustath. ad Hom. Il. β. 178. v. 30. Ita vnus, alter, etc. vid. Abresch. 812.

Κρατερείοις] *Cl. Καρτερείοις*. *Plinio* V, 31. Carteria iuxta Smyrnam insula. Vide *Scylacem* p. 36. Wass.

τῆς ἠπείρου ἐς [r] Ἀρματοῦντα [s] καταντικρὺ Μηθύμνης, ἀριστοποιησάμενοι, [t] διὰ ταχέων παραπλεύσαντες [v] Λέκτον καὶ Λάρισσαν καὶ [x] Ἀμαξιτὸν, καὶ τὰ ταύτῃ χωρία, ἀφικνοῦνται ἐς Ῥοίτιον ἤδη τῷ Ἑλλησπόντῳ, [y] πρωΐτερον μέσων νυκτῶν. εἰσὶ [z] δ' αἱ τῶν νεῶν καὶ ἐς Σίγειον κατῆραν, καὶ ἄλλοσε τῶν ταύτῃ χωρίων.

ρβ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐν τῇ Σηστῷ [a] δυοῖν δεούσαις εἴκοσι ναυσὶν ὄντες, ὡς αὐτοῖς οἵ τε [b] Φρυκτωροὶ ἐσήμαινον, καὶ ἠσθάνοντο τὰ πυρὰ ἐξαίφνης πολλὰ ἐν τῇ πολεμίᾳ φανέντα, ἔγνωσαν, ὅτι [c] ἐσπλέουσιν οἱ Πελοποννήσιοι. καὶ τῆς αὐτῆς ταύτης νυκτὸς ὡς εἶχον τάχους ὑπομίξαντες τῇ [d] Χερρονήσῳ, [e] παρέπλεον ἐπ' Ἐλαιοῦντος, [f] βυλόμενοι ἐκπλεῦσαι ἐς τὴν εὐρυχωρίαν τὰς τῶν πολεμίων ναῦς. καὶ τὰς μὲν ἐν Ἀβύδῳ [g] ἑκκαίδεκα ναῦς ἔλαθον, [h] προειρημένης φυλακῆς τῷ φιλίῳ ἐπίπλῳ, ὅπως αὐτῶν ἀνακῶς ἔξουσιν, [i] ἢν ἐκπλέωσι· [k] τὰς δὲ μετὰ τοῦ Μινδάρου ἅμα τῇ ἕῳ κατιδόντες, τὴν δίωξιν [l] εὐθὺς ποιούμενοι, ἃ φθάνουσι πᾶσαι, ἀλλ' αἱ μὲν πλείους [m] ἐπὶ τῆς ἠπείρου καὶ Λήμνου διέφυγον, [n] τέσσαρες δὲ τῶν νεῶν αἱ ὕσταται πλέουσαι, καταλαμβάνονται παρὰ τὸν Ἐλαιοῦντα. καὶ μίαν μὲν, ἐποκείλασαν κατὰ τὸ ἱερὸν τοῦ [o] Πρωτεσιλάου, αὐτοῖς ἀνδράσι [p] λαμβάνουσι, δύο δὲ ἑτέρας, ἄνευ τῶν ἀνδρῶν· τὴν δὲ μίαν πρὸς τῇ Ἰμβρῳ κενὴν κατακαίουσι.

ργ'. Μετὰ δὲ τοῦτο, ταῖς τε ἐξ Ἀβύδου ξυμμιγείσαις καὶ ταῖς ἄλλαις ξυμπάσαις ἓξ καὶ ἑβδοήκοντα πολιορκήσαντες [q] Ἐλαιοῦντα ταύτην τὴν ἡμέραν, ὡς ἐ προσεχώρει, ἀπέπλευσαν [r] ἐς [s] Ἄβυδον. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ψευσθέντες τῶν σκοπῶν, καὶ οὐκ ἂν οἰόμενοι σφᾶς λαθεῖν τὸν παράπλουν τῶν πολεμίων νεῶν, ἀλλὰ [*] καθ' ἡσυχίαν τειχομαχοῦντες, ὡς ἤσθοντο, εὐθὺς [t] ἀπολιπόντες τὴν Ἔρεσον, [u] κατὰ τάχος ἐβοήθουν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον· καὶ δύο τε ναῦς τῶν Πελοποννησίων αἱροῦσιν, αἵ

r Ἐρματοῦντα *Marg. Ar. C.* atque ita in *vett. libb. Strabonis*, teste *Casaubono*. Hvds. Ἐρματοῦντα *Reg. Dan.* Ἀρματοῦντα *Caff.* *s* Κατ' ἀντικρὺ *Gr.* *t* Διαταχέων *Reg.* Aug. *v* Λεκτὸν *Ar. C.* Aug. Τὸν Λέκτον *Caff.* *x* Ἀμαξιτὸν *Caff. Gr.* *y* Πρωϊτέρου *Cl.* Πρωΐτερον *Reg. Caff. Cam. Gr. Baf. Steph.* 1. *Port.* *z* Δὲ αἱ *Gr.* *a* Δυεῖν *Reg.* *b* Φρυκτώριοι et in margine Φρυκτῶροι *Caff.* Φρυκτῶριοι etiam Aug Φρύκτωροι *Gr.* *c* Εἰσπλέουσιν *Gr.* *d* Χερσονήσῳ *Caff.* Χερσοννήσῳ ὃ παρέπλ. Aug. *e* Vide *Diodorum Siculum* l. 13. p. 350. *Ed. Steph.* p. 166. *Ed. Rhod.* *f* Id eſt: βυλόμενοι πλεύσαντες ἐς τὴν εὐρυχωρίαν ἐκφυγεῖν τὰς τῶν πολεμίων ναῦς. *Ae. Port.* *g* Scil. τὰς πρότερον ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἐκπλευσάσας *Ae. Port.* *h* Προειρημένων *Dan.* *i* Ἢ *Gr.* *k* Id eſt: τῶν δὲ Ἀθηναίων ἅμα τῇ ἕῳ τὰς μετὰ τοῦ Μινδάρου ναῦς κατιδόντων, καὶ τῶν μετὰ Μινδάρου τοὺς Ἀθηναίους διωκόντων, αἱ τῶν Ἀθηναίων νῆες ἃ φθάνουσι πᾶσαι διαφυγοῦσαι, ἀλλ' αἱ μὲν πλείους etc. *Ae. Port.* *l* Εὐθὺς omittit *Cl.* *m* Ἐπὶ τῆς Ἰμβρου καὶ Λήμνου *Cl.* Ἐπὶ τ. ἠπείρου καὶ λιμένος *Dan.* *n* Τέτταρες *C.* *o* Ἕκτορι θύουσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ καταντικρὺ ἐν Χερρονήσῳ. *Lucianus* ἐν Θεῶν ἐκκλησίᾳ. Vide et *Pauſaniae* Attica. Hvds. *p* Λαμβάνουσι δὲ δύο ἑτέρας *Gr.* Δύο δ' ἑτέρας *Caff.* Aug. Id. in fine hui. cap. habet καινὴν pro κενὴν. *q* Ἐλεοῦντα et infra Ἐλεόσιοι *Ar.* atque ita apud *Diodorum Siculum*, *Pauſaniam*, *Aliosque*. Hvds. Ἐλεοῦντος etiam paullo ante *Gr.* Et infra Cap. 107. Ἐλεόσιοι *Reg.* *r* Ὡς *Ar. C. Dan.* * Καθησυχίαν vno vocab. Aug. *s* Ἀπολιπόντες *Caff.* Aug. *t* Κατατάχος *Ald. Flor. Baf. Steph.* 1. *Reg. Caff.* Aug.

Λέκτον] Inter oppida, vt alias, promontorium inſeruit, *Sophiano* dictum *Scorpiata*. *Ariſtoteles*, et *Strabo* Idae promontorium vocant. *Schol.* Nicandri Idam a *Lecto* diſtinguit, vel illud Idae alterum. Promontorium circa *Zeleiam* intelligit. Vide omnino *Homerum* Il. ξ'. 284. *Herodot.* IX, 113. *Heſychium*, *Strabon.* p. 605. Epit. 166. 172. *Euſtath.* p. 977. *Liuium* XXXVII, 37. *Plutarch.* Lucull. 493. abeſt ab Ilio 200. ſtad Ibi purpurarum genera maiora prouenire docet nos *Athenaeus*: ibi etiam ſal cogitur αὐτομάτως Eteſiis ſpirantibus; auctor *Strabo*. A Lecto ad Gargara Stad. 200. Nomen traxiſſe ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ κατακλιθῆναι Δία καὶ Ἥραν, aiunt Grammatici. ἠμαθόεντα vocat *Auctor* Hymn. in Apoll. Ἀμαξιτὸς Troadis πολίχνιον *Straboni*, *Plinio locus* tantum. Regio Ἀμαξιτία, gentile Ἀμαξιτεύς, forma Helleſpontica Ἀμαξήνης extulit Chronic III. *Apollodorus*. Hermaturte... veteres non agnoſcunt. Ἀργεννοῦσαν ſcribit *Steph. Cicero* in Offic. Arginuſſas, inſula morte Alcibiadis clara. vid. *Ariſtot.* Hiſt. Animal. p. 196 de Hermatunte deceptus eſt praua *Strabonis* ſcriptura Cl. *Hudſonus*. Wass.

Πρωΐτερον] Πρωϊαίτερον *Cl.* recte. Ita in II. de Repub. *Plato*, qui etiam in Protag. πρωϊαίτατα et *Xenoph.* Cyrop. VIII. Idem. Vide ad VII, 19. Pro πρώτερον, quod hic in *Ed. Hudſoni* haud dubie ex erroie typographorum legebatur, putaui me ſine reprehenſione reſtituere poſſe πρωΐτερον. Dvk.

Ἐς Σίγειον] Erat in hac ciuitate templum Mineruae. Vid. *Herodotum* V. *Strab.* XIII. In Mitylenenſium poteſtatem devenit Aeſchyli temporibus, auctor eiusdem *Schol.* Eumen. 401. Wass.

C. 102. [ὑπομίξαντες) ad h. v. in Aug. adnot. ἐγγίσαντες.]

βυλόμενοι ἐκπλεῦσαι) i. e. πλεύσαντες ἐκφυγεῖν. Poſſet tamen ex ἔλαθεν, quod paullo poſt legitur, adſumi particip. λαθόντες, i. e. βυλ. ἐκπλ. ἐς τ. εὐρυχ. λαθόντες τ. τ. πολεμ. ναῦς.

Ἀνακῶς] De hac voce vide *Heſychium*. Eam ex Herodoto mutuatus eſt. Conf. *Plutarchum* in Theſeo. *Pauſanias* Lexicographus reddit φυλακτῶς, προνοητικῶς, et ex ΑΝΑΞ

Harmatuntem in continente e regione Methymnae *ſitam* profecti, ſumto prandio, celeriter praeter- Bell. Pelop.
vecti Lectum et Lariſſam et Hamaxitum, et *alia* illius regionis oppida, ad Rhoetium, etiam quod eſt an. 21.
Helleſponti, ante mediam noctem peruenerunt. Harum autem nauium nonnullae et ad Sigeum, et Olymp. 92. 2.
ad alia illius regionis loca appulerunt. U. C. Varr. 343.

102. Athenienſes vero, qui apud Seſtum erant cum duodeuiginti nauibus, poſtquam et ipſi ſpeculatores ignibus ſublatis *hoſtilis claſſis aduentum* ipſis ſignificauerunt, et *ipſi* multos ignes in hoſtili *agro* repente collucentes conſpexerunt, Peloponneſios *in Helleſpontum* ingredi cognouerunt. Quamobrem hac ipſa nocte, celeritate quanta maxima potuerunt, maritimam Cherſoneſi oram legentes, ad Elaeuntem praeteruecti contenderunt, quod hoſtium claſſem in apertum mare nauigantes vitare vellent. Et illas quidem ſexdecim *Peloponneſiorum* naues, quae ad Abydum erant, latuerunt, quamuis ab amica *ſuorum* claſſe praemonitae fuiſſent, vt ipſos *Athenienſes* diligenter obſeruarent, ſi *ex ſua ſtatione* exirent. Cum autem *Athenienſes* primo ſtatim diluculo illas *naues*, *quae* cum Mindaro *erant*, conſpexiſſent, et e veſtigio *Peloponneſii naues hoſtiles* inſequi coepiſſent, non omnes *quidem hoſtium naues* ocius euaſerunt, ſed pleraeque in continentem et in Lemnum diffugerunt; at quatuor naues, quae poſtremae nauigabant, prope Elaeuntem interceptae fuerunt. Atque *Peloponneſii* vnam quidem *hoſtium nauem*, ad Proteſilai delubrum impactam, cum ipſis hominibus ceperunt, et duas alias ſine viris: vnam etiam vacuam ad Imbrum combuſſerunt.

103. Poſtea vero coniunctis et iis, *quas* ex Abydo *ſecum duxerant*, et aliis cum vniuerſis, ſex et octoginta, hoc ipſo die Elaeuntem oppugnauerunt: ſed cum *haec* deditionem facere nollet, Abydum redierunt. Athenienſes vero a *ſuis* ſpeculatoribus fruſtrati, et exiſtimantes hoſtium claſſem nequaquam clam ſe praeterituram: ſed otium, moenia oppugnantes, poſtquam *hoſtes aduenisſe* cognoverunt, protinus omiſſa Ereſſo celeriter in Helleſpontum ad opem *loco periclitanti* ferendam accurrerunt. Duas autem Peloponneſiorum naues ceperunt, quae, tunc in hoſtibus audacius per- Forte Iul. 8.

Ἐκπλεῦσαι ἐς τὴν εὐρύχωρίαν] ἀντὶ τοῦ, ἐκπλεύσαντες διαφυγεῖν. Ἀνακῶς ἔξεσιν, ἢν ἐκπλέωσι] τὸ μὲν ἀνακῶς ἀντὶ τοῦ προνοητικῶς καὶ φυλακτικῶς· ὁ δὲ νοῦς, οἱ Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἑκκαίδεκα ναυσὶν ἔλαθον τοὺς ἐν Ἀβύδῳ Πελοποννησίους παραφυλάττοντας, καίτοι προειρημένου τοῖς ἐν τῇ Ἀβύδῳ ὑπὸ τοῦ φιλίου ἐπίκλου (τυτέσιν, ὑπὸ τοῦ τόλου τοῦ μετὰ Μινδάρου,) ὅπως παραφυλάττωσι τοὺς Ἀθηναίους, ὑπὲρ τοῦ μὴ λαθεῖν αὐτοὺς ἐκπλεύσαντας.

ΑΝΑΚΩΣ deducunt Grammatici veteres. Hinc ἀνακεῖς Διοσκούρους dictos tradit *Euſtathius* p. 1425. Et p. 650. ἀνακῶς, ἐπιμελῶς, ἄναξ, ἤτοι, inquit, φρονητής. *Herodotus*, Καὶ τις εἰκίην τε ἀναπλασάσθω καὶ σποδὸς ἀνακῶς ἐχέτω. WASS.

Τὴν δίωξιν εὐθὺς ποιούμενοι] *Valla* vertit, *e veſtigio fugae ſe mandarunt*. *Acacius*, *protinus in fugam effuſae*. Hoc improbat *Stephanus* in Theſ. et ſcribit, δίωξιν ποιεῖσθαι non eos dici, qui fugae ſe mandant, ſed qui hoſtes perſequuntur. Idem ſenſit *Portus*. Vtraque ſententia difficultatem habet: nam et inſolens eſt, vt δίωξις de fugientibus dicatur, quod ipſe *Thucydides* Cap. ſeq. ſine dubio de eadem re agens, de perſequentibus dixit; et rurſus, ſi hoc de Mindari nauibus accipias, laborabit ſtructura, nec erit, quo nominatiuus ποιούμενοι referatur, pro quo dicendum fuerat ποιουμένων, ſcil. τῶν μετὰ τοῦ Μινδάρου νεῶν. Si nihil vitii eſt in ſcriptura, non video, quomodo hoc ad alios, quam ad Athenienſes, pertinere poſſit. Nec tamen aliorum teſtimonia habeo, qui δίωξιν ποιεῖσθαι fugientes dixerint. DVK. τ. δίωξιν ποιεῖσθαι de fugientibus aeque ac perſequentibus recte dicitur, vt Abreſch. in Miſc. Obſſ. Vol. V. P. III. p. 92. et Ann. ad Aeſch. I. 80. docet. Pro ποιούμενοι Reisk. legit ποιουμένοις, et paulo poſt πάσαις pro πᾶσαι.

Ἐπὶ τῆς ἠπείρου] *Clar.* ἐπὶ τῆς Ἴμβρου, cui ſcripturae nihil obſtat, niſi quod omnes alii *Mſſ.* vulgatam habent. Sed *Clar.* valide tuetur, quod eſt in fine Cap. ſeq. καὶ τὰς ἐκ τῆς Ἴμβρου, ὅσαι κατέφυγον, κομίζονται. DVK.

C. 103. Ἐλαιοῦντα] Apud Noſtrum bis terque haec eadem ſcriptura p. 464. Noſter *Herodotum* ſequitur. V. VI, 140. et al bi. *Harpocrat.* 144. *Steph. Marcian. Heracleotam.* Numi ΕΛΑΙΟΤΣΣΙΩΝ in Elaeuſſa Ciliciae. *Liv.* XXXI, 16. Alex. *Eleunta*, caeteri *Elaeunta* recte. *Plin.* V. §. 38. Elaeuſſa. WASS. Add. *Pintianum* et *Voſſium* ad Pompon. Melam II, 2. DVK

Ἐς Ἄβυδον] Alii ὡς Ἄβυδον recte. Vide IV, 50. 79. VIII, 31. 36. et 80. WASS.

[τῶν σκοπῶν) ad h. v. in Aug. adnot. ἤτοι διὰ τοὺς σκοπὰς ἢ ψευσθέντων τῶν σκοπῶν καὶ ἁμαρτόντων.]

πρὸς τὸ πέλαγος τότε θρασύτερον ἐν τῇ διώξει ἀπάρασαι, περιέπεσον αὐτοῖς. καὶ [a] ἡμέρᾳ ὑστέρου ἀφικόμενοι, ὁρμίζονται ἐς τὸν Ἐλαιοῦντα, καὶ τὰς ἐκ τῆς [b] Ἴμβρου ὅσαι κατέφυγον κομίζονται· καὶ ἐς τὴν ναυμαχίαν πέντε ἡμέρας παρεσκευάζοντο.

ϱδ'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐναυμάχησαν τρόπῳ τοιῷδε. οἱ Ἀθηναῖοι παρέπλεον [c] ἐπὶ κέρως ταξάμενοι παρ' αὐτὴν τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς Σηστοῦ· οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, αἰσθόμενοι ἐκ τῆς Ἀβύδου, ἀντανῆγον καὶ αὐτοί. καὶ ὡς ἔγνωσαν [d] ναυμαχήσοντες, [e] παρέτεινον τὸ κέρας, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι [f] παρὰ τὴν [g] Χερσόνησον, ἀρξάμενοι ἀπὸ [h] Ἰδακοῦ μέχρι [i] Ἀρριανῶν, [k] νῆες ἓξ καὶ [l] ὀγδοήκοντα· οἱ δ' αὖ Πελοποννήσιοι, [m] [ὡς] ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Δαρδάνου, [n] νῆες ὀκτὼ καὶ ἑξήκοντα. κέρας δὲ τοῖς μὲν Πελοποννησίοις εἶχον, τὸ μὲν δεξιὸν Συρακόσιοι, [o] τὸ δ' ἕτερον αὐτὸς [p] Μίνδαρος, καὶ τῶν νεῶν αἱ ἄριστα πλέουσαι· Ἀθηναίοις δὲ τὸ μὲν ἀριστερὸν [q] Θρασύλλος, ὁ δὲ Θρασύβουλος τὸ δεξιόν· οἱ δὲ ἄλλοι στρατηγοί, ὡς ἕκαστοι διετάξαντο. ἐπεγομένων δὲ τῶν Πελοποννησίων πρότερόν [τε] [r] ξυμμίξαι, [s] καὶ κατὰ μὲν τὸ δεξιὸν τῶν Ἀθηναίων ὑπερσχόντες αὐτοὶ τῷ εὐωνύμῳ, [t] ἀποκλεῖσαι τῶν ἔξω αὐτοὺς ἔκπλουν, εἰ δύναιντο, κατὰ δὲ τὸ μέσον, ἐξῶσαι πρὸς τὴν γῆν, οὐχ ἑκὰς ὄσαν, οἱ Ἀθηναῖοι γόντες, ἧ μὲν ἐβούλοντο ἀποφράξασθαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι, ἀντεπεξῆγον, καὶ περιεγίγνοντο τῷ πλῷ. [u] τὸ δ' εὐώνυμον αὐταῖς [v] ὑπερεβεβλήκει ἤδη τὴν ἄκραν, ἣ [w] Κυνὸς σῆμα καλεῖται. τῷ δὲ μέσῳ, τοιούτῳ [x] ξυμβαίνοντος, ἀσθενέσι καὶ [y] διεσπασμέναις ταῖς ναυσὶ καθίσταντο, ἄλλως τε καὶ ὀλάσσοσι χρώμενοι τὸ πλῆθος, καὶ τῷ χωρίῳ τῷ περὶ [z] τὸ Κυνὸς σῆμα ὀξεῖαν καὶ γωνιώδη τὴν περιβολὴν ἔχοντος, [a] ὥστε τὰ ἐν τῷ [b] ἐπέκεινα αὐτῷ γιγνόμενα μὴ κατόπτα εἶναι.

ϱε'. Προσπεσόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ τὸ μέσον, ἐξέωσάν τε ἐς τὸ ξηρὸν τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐς τὴν γῆν ἐπεξέβησαν, τῷ ἔργῳ πολὺ περισχόντες. ἀμῦναι δὲ τῷ μέσῳ ᾗθ' οἱ περὶ [c] τὸν Θρασύβουλον ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὑπὸ πλήθους τῶν ἐπικειμένων νεῶν ἐδύναντο, ᾗθ' οἱ περὶ [d] τὸν Θρασύλλον ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου. [e] ἀφανές τε γὰρ ἦν διὰ τὴν ἄκραν [f] τὸ Κυνὸς σῆμα, καὶ ἅμα οἱ Συρακόσιοι,

[a] ἡμέρᾳ ὑστ. ἀφικόμενοι Aug. [b] Ἐπικέρως *Ald. Flor. Bas.* Forte legendum ἐπισχερώ; nam κατὰ κέρας magis dixerunt antiqui, vt noster *Thucydides*, et *Xenophon. Palmerius.* Hvds. Ἐπικέρως etiam dat Aug. [c] Ναυμαχήσαντες, et supra σοντες *Cass* ναυμαχήσαντες etiam Aug. [d] Παρέτειναν *Cass. Dan.* Aug. [e] Περὶ *Bas.* Παρὰ *Cam.* cum caeteris *Mss.* [f] Χερρόνησον, et in margine eadem manu ἡ Χερσόνησον *Reg.* Χερσόννησον Aug. [g] Ἰδακοῦ *Ar. C. Dan.* [h] Ἀριανῶν *Gr.* [i] Νῆες ἓξ καὶ ἑξήκοντα, et infra νῆες ἓξ καὶ ὀγδοήκοντα rescribendum censeo. Vide *Annott.* Νῆες ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα *Cl.* ex emendatione. Hvds. Νῆες ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα, et in margine manu recenti γρ. ὀγδοήκοντα *Cass.* ἑβδομήκοντα habet etiam Aug. [k] Ὀγδοήκοντα. κέρας δὲ omissis reliquis *Gr.* [l] Ὡς deest *Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. Cam.* Aug. [m] Νῆες ὀκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα *Cl.* [n] Τὸ δὲ ἕτερον *Ar. C. Bas Reg. Gr.* [o] Ὁ Μίνδαρος *Gr.* [p] Θρασύλος *Ar. C.* atque ita passim apud *Xenophontem.* Hvds. *Cass. Dan.* vt et infra. [q] Ξυμμίξαντες *Ar. C. Cam.* Συμμίξαι *Gr.* [r] Καὶ deest *Gr.* [s] Ἀποκλῆσαι *Cass.* Aug. [t] Τὸ δὲ εὐώνυμον *Ar. C. Reg. Gr.* [u] Ὑπερεκβεβλήκει *Cass.* Aug. Ὑπερβεβλήκει *Gr.* [v] Vocatur a *Diodoro Aliisque* Ἐκάβης μνημεῖον. Vide *Euripidis* Hecubam v. 1270. et *Ouidii* Metamorph. l. 3. Fab. 2. Hvds. [w] Συμβαίνοντος *Reg.* [x] Διεσπασμέναις *Reg.* [y] Τῷ *Gr.* [z] Ὡς τὰ ἐν *Reg.* [a] Ἐπ' ἐκεῖνα, et in margine manu recenti γρ. ἐπέκεινα *Cass.* Ἐπ' ἔκεινα *Gr.* Ἐπενεινω Aug. sed α super ω scriptum a m. rec. [b] Τὸν deest *Gr.* [c] Τὸν omittunt *Cl. Gr.* [d] Ἀφανέστερον γὰρ ἦν *Cass.* Ἀφανέστερα γὰρ ἦν Aug. [e] Τῷ et ex emendatione recenti τὸ *Cass.* τῷ habet etiam Aug.

C. 104. Ἐπὶ κέρως ταξάμενοι] Nescio, cur *Palmerius* in Exercitation. p. 58. huc intrusam voluerit vocem poëticam ἐπισχερώ. Ἐπὶ κέρως τάξασθαι est vsitatum *Thucydidi* in hac re genus loquendi. Vide ad VI, 34. Dvk.

Ἀρριανῶν] Forsan nomen populi erat, non loci. *Acacius.* Hvds. De Haco et Arrhiana silent veteres. Wass. Non inuenio in *Acacii* Notis, quae hic adnotat *Hudsonus.* Dvk.

Νῆες ἓξ καὶ ὀγδοήκοντα] *Graeca* omnia, quae vidi, *Exemplaria*, hoc loco Athenienſibus 86 naues, Peloponneſiis 68. tribuunt. Quod ego minime a *Thucydide* ſcriptum exiſtimo: his omnibus ductus argumentis. Nam primum in Lesbo modo Athenienſes 67. ſolum naues vniuerſas habuerant; quas licet omnes adduxerint in Helleſpontum, ab Imbro etiam nauibus adiunctis, non tamen 86. effeciſſent. Peloponneſii vero paulo ante ad Elaeuntem 86. naues habuerant: nec vlla cauſſa interceſſit, qua re nauium his numerus minueretur. Ad haec, Peloponneſii nunquam tam parua et impari claſſe cum Athenienſibus congreſſi ſua ſponte fuiſſent: qui prius ad Miletum pari nauium numero inſtructi detrectauerant certamen. Certiſſimum autem ex ſequentibus argumentum ſumitur, quod maior fuerit Peloponneſiarum nauium numerus. Nam medio agmine pauciores fuiſſe Athenienſium naues, et in vtroque cornu Peloponneſii ſuperaſſe numero dicuntur. Tota ergo claſſis maior fiat, ſiquidem

ſequendis in altum prouectae, in ipſos inciderant. Poſtero die Elaeuntem profecti, ſtationem *illic* habuerunt, et ex Imbro *naues*, quotquot *eo* confugerant, receperunt, et quinque dies in proelii naualis apparatu conſumſerunt. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 2. U. C. Varr. 343. Forte Iul. 9. Medio Iulii.

104. Poſtea vero nauale proelium hoc modo commiſerunt. Athenienſes *quidem* acie in cornu inſtructa, ipſam óram legebant, Seſtum verſus *nauigantes:* Peloponneſii vero, cum *illorum aduentum* ex Abydo cognouiſſent, et ipſi obuiam *illis* prodierunt. Poſtquam autem *vtrique* nauale proelium commiſſum iri animaduerterunt, cornua *claſſis* exporrexerunt: Athenienſes quidem, iuxta Cherſoneſum, initio ducto ab Idaco vsque ad Arrhiana, nauibus ſex et octoginta: Peloponneſii vero contra, ab Abydo vsque ad Dardanum, nauibus octo et ſexaginta. Apud Peloponneſios autem cornu tenebant, dextrum quidem Syracuſani, alterum vero ipſe Mindarus, et velociſſimae quaeque naues; at apud Athenienſes, ſiniſtrum quidem Thraſyllus, Thraſybulus vero dextrum; caeteri vero duces in aſſignato quique loco ſteterunt. Cum autem Peloponneſii initium confligendi facere properarent, et dextrum quidem Athenienſium *cornu* ipſi *ſuo* ſiniſtro ſuperare, ac illos extrinſecus prodeundi facultate, ſi poſſent, intercludere *maturarent*, medium vero *agmen* ad terram non procul diſtantem propellere *ſtuderent*, Athenienſes hac re cognita, qua quidem parte aduerſarii ipſos intercludere volebant, obuiam *illis* prodierunt, et nauigationis *celeritate illos* ſuperabant: at ſiniſtrum ipſorum *cornu* promontorium, quod Cynoſſema appellatur, iam ſuperauerat. Hoc autem modo medium *ipſorum agmen*, ex infirmis ac diſſipatis nauibus conſtabat, praeſertim quod *Athenienſes* minorem numerum haberent, et locus ille, qui circa Cynoſſema erat, acutum et angularem ambitum haberet, ita vt ea, quae in vlteriore illius parte fiebant, *ab his* conſpici non poſſent.

105. Peloponneſii igitur, impreſſione in medium facta, naues Athenienſium in ſiccum propulerunt, et in terram exſcenderunt proelio longe ſuperiores. Neque vero *huic* medio *nauium agmini* ſuccurrere poterant, aut a dextro, qui cum Thraſybulo erant, propter nauium in ipſos ingruentium multitudinem, aut a ſiniſtro, qui cum Thraſyllo erant. Nam propter illud promontorium, quod Cynoſſema appellatur, *res ab ipſis* cerni non poterat, ſimul etiam Syracuſani, et caeteri, qui

Ἐπειγομένων δὲ τῶν Πελοποννησίων] ἀντὶ τοῦ, ἠπείγοντο οἱ Πελοποννήσιοι πρότερον συμμίξαι. Πρότερον ξυμμίξαι] ἤγουν, συμπεσεῖν, συῤῥάξαι. Ὑπερεβεβλήκει] ὑπερέδραμε. Τῷ ἔργῳ πολὺ περισχόντες] ἤγουν περιγενόμενοι, κρείττονες γενόμενοι. Τῶν ἐπικειμένων] ἤγουν, τῶν ἐπιπλεουσῶν νεῶν.

partes. His *Diodorus* quoque lib. 13. conſentit: qui hanc ipſam deſcribens pugnam, primo Athenienſes 60. Peloponneſios 88. naues habuiſſe, inde vero diſertiſſime, Athenienſes multitudine inferiores, ſcientia peritiaque ſuperiores euaſiſſe, ſcribit. Et ſane perleui momento ab librario admitti potuit, vt numeros inuicem commutaret, vel affinitate praecipitatus 86. pro 68, et rurſus 68. pro 86. ſcriberet. *Acacius.* Hvds.

Τῶν νεῶν αἱ ἄριστα] *Vallam* legiſſe αἱ ἐ ἄριστα πλέουσαι, ſuſpicatur aliquis ex eius verſione: nam reddit, *velociſſimae quinque naues. F. Port.* Idem.

Θράσυλλος] Recte opinor Θράσυλος, vt apud *Xenophontem.* Apud *Diodorum* Θράσυλλος. Wass.

[ἔπειγ. δὲ τ. Πελοπ.) In Schol. Aug. pro πρότερον eſt πρότερόν τε.]

[πρότ. ξυμμ. ὑπερεβεβλήκει} Scholl. ad hh. vv. Aug. deſunt.]

Διεσπασμέναις] *Reg.* διεσπαρμέναις. Non audio. *Thucydides* VI, 98. Ὡς ἑώρων σφίσι τὸ στράτευμα διεσπασμένον. VII, 44. Διὰ τὸ κρατοῦντας αὐτοὺς καὶ μὴ διεσπασμένους ἧσσον ἀγνοεῖσθαι. Et ibid. 78. Διεσπασμένον καὶ μὴ ἐν τάξει χωρεῖν (τὸ στράτευμα.) Duk.

Ὥσε — εἶναι] *Thom. Magiſter* in κάτοπτα omittit γιγνόμενα. *Etymol. M.* περιωπή, ὁ κάτοπτος τόπος. Wass.

C. 105. [τῷ ἔργῳ π. περισχ.) Schol. ad hh. vv. ab Aug. abeſt.]

Περὶ τὸν Θρασύβυλον] Articulus recte abeſt *Cl.* et *Gr.* Wass.

καὶ οἱ ἄλλοι ὀκ ἐλάσσας ἐπιτεταγμένοι, εἶργον αὐτούς· πρὶν οἱ Πελοποννήσιοι διὰ τὸ κρατήσαντες ἀδεῶς [c] ἄλλοι ἄλλην ναῦν [d] διώκειν, ἤρξαντο μέρει τινὶ [e] σφῶν [f] ἀτακτότεροι γενέσθαι. γνόντες δὲ οἱ περὶ τὸν Θρασύβυλον [g] τὰς ἐπὶ σφίσι ναῦς [h] ἐπεχάσας, [i] παυσάμενοι τῆς ἐπεξαγωγῆς ἤδη τῇ κέρως, καὶ ἐπαναστρέψαντες, εὐθὺς [k] ἠμύνοντό τε καὶ τρέπεσι· καὶ τὰς κατὰ τὸ [l] νικῆσαν τῶν Πελοποννησίων μέρος [m] ὑπολαβόντες πεπλανημένας, ἔκοπτόν τε, καὶ ἐς φόβον τὰς πλείας ἀμαχεὶ καθίσασαν. οἵ τε Συρακόσιοι ἐτύγχανον καὶ αὐτοὶ ἤδη τοῖς περὶ τὸν Θράσυλλον ἐνδεδωκότες, καὶ μᾶλλον ἐς φυγὴν ὁρμήσαντες, ἐπειδὴ καὶ τὰς ἄλλας εἶδον.

ρς'. Γεγενημένης δὲ τῆς τροπῆς, καὶ καταφυγόντων τῶν Πελοποννησίων πρὸς τὸν [n] Πύδιον μάλιστα ποταμὸν [o] τοπρῶτον, ὕστερον δὲ ἐς [p] Ἄβυδον, ναῦς μὲν ὀλίγας ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι (γενὸς γὰρ ὢν ὁ Ἑλλήσποντος βραχείας τὰς ἀποφυγὰς τοῖς ἐναντίοις παρεῖχε) τὴν μέντοι νίκην ταύτην τῆς ναυμαχίας ἐπικαιροτάτην [q] δὴ ἔσχον. φοβέμενοι γὰρ τέως [r] τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν, διά τε τὰ [s] κατὰ βραχὺ σφάλματα, καὶ διὰ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ ξυμφορὰν, ἀπηλλάγησαν τῇ σφᾶς τε αὐτὲς καταμέμφεσθαι, καὶ τὲς πολεμίας ἔτι [t] ἀξίας τῇ ἐς τὰ ναυτικὰ νομίζειν. ναῦς μέντοι τῶν ἐναντίων λαμβάνεσι, Χίας μὲν ὀκτὼ, Κορινθίας δὲ πέντε, Ἀμπρακιώτιδας δὲ δύο, [u] καὶ Βοιωτίας δύο, Λευκαδίων δὲ καὶ Λακεδαιμονίων καὶ Συρακεσίων καὶ Πελληναίων, μίαν ἑκάσων· αὐτοὶ δὲ [v] πεντεκαίδεκα ναῦς [x] ἀπολλύασι. σήσαντες δὲ [y] τροπαῖον ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ ἔ τὸ Κυνὸς σῆμα, καὶ τὰ ναυάγια [z] προσαγαγόμενοι, καὶ [a] τὲς νεκρὲς τοῖς ἐναντίοις ὑποσπόνδες ἀποδόντες, ἀπέπειλαν καὶ [b] ἐς τὰς Ἀθήνας [c] τριήρη ἄγγελον τῆς νίκης. οἱ δὲ, ἀφικομένης τῆς νεὼς, καὶ ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκέσαντες, ἐπί τε ταῖς περὶ τὴν Εὔβοιαν ἄρτι ξυμφοραῖς καὶ [d] κατὰ τὴν σάσιν γεγενημέναις πολὺ ἐπερρώσθησαν, καὶ ἐνόμισαν σφίσιν ἔτι δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα, ἢν προθύμως ἀντιλαμβάνωνται, [e] περιγενέσθαι.

ρζ'. Μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίαν ἡμέρᾳ τετάρτῃ ὑπὸ σπουδῆς ἐπισκευάσαντες τὰς ναῦς οἱ [f] ἐν Σησῷ Ἀθηναῖοι, [g] ἐπέπλεον ἐπὶ Κύζικον ἀφεστηκυῖαν· καὶ κατιδόντες κατὰ [h] Ἀρπάγιον καὶ [i] Πρίαπον

c Ἄλλη *Gr.* d Διώκοντες et inter versus a recenti correctore διώκειν *Cass.* διώκοντες etiam Aug. e Σφῶν αὐτῶν *Gr.* f Ἀτακτότερον *Cass.* g Hic verborum sensus et ordo: γνόντες τὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἐπὶ σφίσι (scil. κατὰ σφῶν αὐτῶν τεταγμένας) ἐπεχάσας (scil. ἑαυτὰς, i. e. παυσαμένας τῇ σφίσιν ἐπικεῖσθαι) ὕτω δὴ καὶ αὐτοὶ παυσάμενοι etc. *Ae. Port.* h Ita emendatum erat in *Cass.* pro ἔτι ἐχάσας. ἔτι ἐχάσας etiam Aug. i Παυσάμενοι ἤδη τ. ἐ. ἤδη *Dan.* k Ἠμύναντό τε *Marg. Ar. C.* l Νικησάντων *Gr.* Et pro τὸ, τῶν. κατὰ τὸ τῶν νικησάντων Πελ. μ. cod. Bas. sed ed. Bas. κ. τὸ τῶν νικῆσαν τῶν Πελ. μ. m Ὑπολαμβάνοντες *Marg. C. Cass.* Aug. n Μείδιον et supra manu recenti Πείδιον *Cass.* Μείδιον etiam Aug. o Τὸ πρῶτον *Ar. C. Gr.* Aug. p Διέσχον *Cass.* Aug. q Τὸ deest *Gr.* r Καταβραχὺ *Ald. Flor. Bas. Reg. Cass.* Aug. s Scil. ἐν τοῖς ναυτικοῖς ἀξίως θαυμασθῆναι. *Ae. Port.* t Καὶ deest *Dan.* v Πέντε καὶ δέκα *Cass.* Πέντε καὶδεκα *Gr.* x Ἀπολλύουσι *Reg.* y Τρόπαιον *Cass. Gr.* Aug. z Προσαγόμενοι *Cass. Gr. Dan.* Aug. a Τὲς omittunt *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph.* 1. *Reg. Cass. Gr. Dan. Cam.* Aug. b Εἰς *Gr.* c Τριήρει *Cass. Reg.* Aug. d Μετὰ *C.* e Scil. τῶν πολεμίων. vel, ἐκ τῶν παρόντων κακῶν. i. e. τὰ παρόντα δεινὰ ἐκφυγεῖν καὶ σώζεσθαι. *Ae. Port.* f Ἐν τῇ Σησῷ *Ar. C. Reg. Gr.* g Ἔπλεον *Marg. Cass.* Aug. h Ἀρπάγια *Stephano*, Ἁρπαγεῖα *Straboni* dicitur.] Hvds. i Τρίαπον *Ar. C. Dan.*

[ἀτακτ. γενέσθαι) In Schol. Aug. pro προϊέμενοι est προϊέναι.]

[τ. ἐπὶ σφ. ναῦς ἐπεχ.) ad haec verba in Aug. pro Schol. vulg. haec leguntur: τὰς ἐπικειμένας ναῦς.]

ἐπαναστρέψαντες) ἐπαναστρέψαι idem, quod frequentius dicunt, ἐπαναικρῦσαι. vid. Suid. Hesych. et Etymol.

Κατὰ τὸ νικῆσαν τῶν Πελοπ.] Νικησάντων Πελοποννησίων *Gr.* mendose. Wass.

[ὑπολαβ. πεπλαν.) Schol. ad hh. vv. Aug. deest.]

ὑπολαβόντες) Ita et Xenoph. K. Ἀναβ. L. I. princ. ὁ Κῦρος ὑπολαβὼν τὲς φεύγοντας. Conf. L. I. Thuc. 68. 121.

C. 106. Πύδιον] Fluuium eundem esse existimat *Hobbesius*, quem Ῥόδιον appellat *Strabo*. Hvds. Nescio, an huc spectet *Hesychius*: Πύθιον τὸ ὕδωρ. Θουκυδίδης. Sic et *Phauorinus*. forte legendum Πύθιον τὸ ὕδωρ. Πύδης flumen in *Pisidia* agnoscit *Steph.* de *Pydio* silent Geographi. Circa Cynossema est Ῥόδιος ποταμὸς, vt ex Homero obseruauit *Strabo*, nunc, inquit *Hesychius*, Δάρδανος. Wass.

ἀπηλλάγησαν) i. e. ἐτελεύτησαν. Ita Suid. *desierunt.*

Ἔτι ἀξίας τῇ ἐς τὰ ναυτικά] *Portus* exponit ὡς ἔτι ὕτω φόβῳ ἀξίας. Forte ἀξίας τε· pro τινός. Dvk. Certissima haec Dukeri emendatio.

Λακεδαιμονίων] Hos omittit *Diodorus Siculus* XIII. p. 351. et pro Πελληναίων non recte habet Παλλήνεων. Vide *Thucydidem* VIII, 3. et quae ad IV, 120. dicta sunt. Paullo post pro πεντεκαίδεκα Idem *Diodorus* πέντε. Dvk.

Ἀπολλύασι] Forma Ionica, vt apud *Aristophanem* et alios Atticorum scriptores, ἀποκτιννύασι apud *Platonem*, et ἀγκτιγγύασι, et similia. Wass.

non pauciores numero post ipsos in acie stabant, illos prohibebant: donec Peloponnesii, dum victoria freti, secure alii aliam nauem insequerentur, quadam suae classis parte ordines soluere coeperunt. Thrasybulus autem, et qui cum eo erant, cum animaduertissent, *hostium* naues sibi oppositas, *ursum* inhibere, omissa iam contentione circumagendi cornu, et conuersi, confestim *eas* repellunt, ac in fugam vertunt. Illas autem *naues* nacti, quae in victrici Peloponnesiorum parte dispersae erant, ferire coeperunt, et *illarum* plerisque vel sine proelio terrorem incusserunt. Syracusani quoque et ipsi iam cesserant iis, qui cum Thrasyllo erant, et in fugam *eo* magis se coniecerunt, postquam alios etiam *fugere* viderunt. Bell. Pelop. an. 21. Olymp. 92. 2. U. C. Varr. 343.

106. Cum autem *hostes* in fugam versi fuissent, et Peloponnesii primum *quidem* ad flumen Pydium praecipue confugissent, deinde vero Abydum, Athenienses paucas quidem *illorum* naues ceperunt (Hellespontus enim, quod esset angustus, breuia hostibus effugia praebebat) hanc tamen naualis proelii victoriam opportunissimam tunc obtinuerunt. Cum enim ad eum vsque diem formidarent Peloponnesiorum classem, cum propter clades paulatim *acceptas*, tum etiam propter calamitatem, *quae ipsis* in Sicilia contigerat, *iam* et se ipsos accusare, et hostes in rebus nauticis iam magnificare desierunt. Aduersariorum tamen *has* naues ceperunt, Chias quidem octo, Corinthias vero quinque, et Ambracioticas binas, et totidem Boeoticas, Leucadiorum vero et Lacedaemoniorum et Syracusanorum et Pellenaeorum, singulas singulorum. Ipsi vero *Athenienses* quindecim naues amiserunt. Cum autem in promontorio, vbi erat Canis-sepulcrum, tropaeum statuissent, et naufragia ad se attraxissent, et hostibus cadauera, fide publica interposita, reddidissent, Athenas etiam victoriae nuntium triremi miserunt. Illi vero, *qui Athenis erant*, cum *haec* nauis *eo* peruenisset, audita felicitate insperata, propter clades, quae et circum Euboeam et per seditionem nuper *ipsis* contigerant, vehementer animo confirmati sunt, et existimarunt, res suas adhuc (si impigre *eas* capesserent) superiores euadere posse.

107. Quarto autem post hoc nauale proelium die, Athenienses, qui apud Sestum erant, nauibus properanter refectis, nauigarunt aduersus Cyzicum, quae *ab ipsis* defecerat. Conspicati autem illas octo naues a Byzantio *reuersas*, quae ad Harpagium et Priapum in statione Circa Iul. 18.

ἀτακτότεροι γενέσθαι] ἦγουν, μὴ ἐπὶ τάξει προϊέμενοι. Τὰς ἐπὶ σφίσι ναῦς ἐπεχούσας] ἦγουν ἐφεδρευούσας. Ὑπολαβόντες πεπλανημένας] ἦγουν δεξάμενοι. Προσαγαγόμενοι] ἦγουν ἰδιωσάμενοι.

Τὰ ναυάγια προσαγαγόμενοι] *Valla* vertit, *attractis naufragiis.* Adnotat ibi *Stephanus: Et sibi vendicati naufragiis. sequendo Scholiastem Gr. qui* προσαγαγόμενοι *exponit* ἰδιωσάμενοι' et remittit lectorem ad annotationes, quas non scripsit. Non male *Valla.* Ἀνελέσθαι et ἀνελκύσαι τὰ ναυάγια alibi dicit *Thucydides.* Vid. Indicem. Προσαγαγέσθαι pro *adtrahere* e *Platone* adfert *Stephanus.* Quod etiam de iis dicitur, qui vi et inuiti compelluntur ad aliquid faciendum. *Thucyd.* III, 63. et VI, 54. Dvk.

[προσαγαγόμενοι) Schol. ad h. v. Aug. deest.]

προσαγαγόμενοι) i. e. ἰδιωσάμενοι, *potiti:* recte Schol. Alib. κρατεῖν, IV. 14. alibi ἀνελέσθαι et ἀνελκῦσαι ναυάγια, I, 54. VII, 53. vid. Gloss (sed κρατεῖν et προσάγεσθαι de victoria plena, nec dubia; ἀνελέσθαι et ἀνελκύσαι de ancipiti victoria. προσάγεσθαι de rebus animatis frequentius, quam inanimatis.)

Περιγενέσθαι] Non placent supplementa *Porti* in Var. Lect. *Hudsoni.* Ἐνόμισαν σφίσιν ἔτι δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα περιγενέσθαι, idem est, ac si dixisset ἔτι δυνατὸν εἶναι σφῶν τὰ πράγματα περιγενέσθαι' quam sententiam in interpretatione Latina expressit *Portus.* Sic III, 86. Πρόπειράν τε ποιέμενοι εἰ σφίσι δυνατὰ εἴη τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ὑποχείρια γενέσθαι. Datiuis porro αὐτῷ, αὐτοῖς, σφίσι, quam plurimis locis ita vtitur *Thucydides.* VII, 31. Δέκα ναῦς τὰς ἄριστα σφίσι πλεύσας. Vide ad III, 98. Dvk.

C. 107. Ἁρπάγιον] *Stephanus* et *Strabo* τόπον vocant. *Athenaeus* XIII. p. 601. Χαλκιδεῖς παρ' αὐτοῖς φασὶν ἁρπασθῆναι τὸν Γανυμήδην, καὶ ΤΟΠΟΝ δεικνύντες Ἁρπάγιον καλοῦσιν, ἐν ᾧ

[k] τὰς ἀπὸ τῆ Βυζαντίᾳ ὀκτὼ ναῦς ὁρμώσας, ἐπιπλεύσαντες, καὶ μάχῃ κρατήσαντες τὰς ἐν τῇ γῇ, ἔλαβον τὰς ναῦς. ἀφικόμενοι δὲ [l] καὶ ἐπὶ τὴν Κύζικον ἀτειχίστου ὄσαν, [m] προσηγάγοντο πάλιν, καὶ χρήματα [n] ἀνέπραξαν. ἔπλευσαν δὲ ἐν τούτῳ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἐκ [o] τῆς Ἀβύδου ἐπὶ τὸν Ἐλαιοῦντα, καὶ τῶν σφετέρων νεῶν [τῶν] αἰχμαλώτων ὅσαι ἦσαν ὑγιεῖς ἐκομίσαντο, τὰς δὲ ἄλλας Ἐλαιούσιοι κατέκαυσαν, καὶ ἐς τὴν Εὔβοιαν ἀπέπεμψαν [p] Ἱπποκράτην καὶ Ἐπικλέα κομιοῦντας [q] τὰς ἐκεῖθεν ναῦς.

ρη. Κατέπλευσε δὲ ὑπὸ τὰς αὐτὰς χρόνους τούτους καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης ταῖς τρισὶ καὶ δέκα ναυσὶν ἀπὸ τῆς Καύνου καὶ [r] Φασήλιδος ἐς τὴν Σάμον, ἀγγέλλων, ὅτι τάς [s] τε Φοινίσσας ναῦς [t] ἀποτρέψειε Πελοποννησίους ὥστε μὴ ἐλθεῖν, καὶ τὸν Τισσαφέρνην ὅτι [v] φίλον πεποιήκοι μᾶλλον Ἀθηναίοις ἢ πρότερον. καὶ πληρώσας ναῦς ἑννέα πρὸς αἷς εἶχεν, [x] Ἁλικαρνασσέας τε πολλὰ χρήματα [y] ἐξέπραξε, [z] καὶ Κῶν [a] ἐτείχιζε. ταῦτα δὲ πράξας, ἄρχοντας ἐν τῇ Κῷ καταστήσας, [b] πρὸς τὸ μετόπωρον ἤδη ἐς τὴν Σάμον κατέπλευσε. καὶ ὁ Τισσαφέρνης ἀπὸ τῆς Ἀσπένδου, ὡς ἐπύθετο τὰς τῶν Πελοποννησίων ναῦς ἐκ τῆς Μιλήτου ἐς τὸν Ἑλλήσποντον πεπλευκυίας, [c] ἀναζεύξας ἤλαυνεν [d] ἐπὶ τὰς Ἴωνας. [e] ὄντων δὲ τῶν Πελοποννησίων ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ, Ἀντάνδριοι (εἰσὶ δὲ Αἰολεῖς) παρακομισάμενοι ἐκ τῆς Ἀβύδου πεζῇ διὰ τῆς Ἴδης τὰ ὅπλα τὰ σφέτερα, [f] ἐσηγάγοντο ἐς τὴν πόλιν, ὑπὸ [g] Ἀσάκου τοῦ Πέρσου Τισσαφέρνους ὑπάρχου ἀδικούμενοι, ὅσπερ καὶ Δηλίους, τοὺς [h] Ἀτραμύττιον [i] οἰκήσαντας, ὅτε [k] ὑπ' Ἀθηναίων Δήλου καθάρσεως ἕνεκα ἀνέστησαν, ἐξέθηραν προσποιησάμενος ἄδηλον, καὶ ἐπαγγείλας [l] στρατιὰν αὐτῶν τοῖς βελτίστοις, ἐξαγαγὼν ὡς ἐπὶ Φιλίᾳ καὶ ξυμμαχίᾳ, τηρήσας ἀριστοποιουμένους, καὶ περισήσας τοὺς ἑαυτοῦ, [*] κατηκόντισε. Φοβούμενοι οὖν αὐτὸν διὰ τοῦτο τὸ ἔργον, μήποτε καὶ [m] περὶ σφᾶς τι παρανομήσῃ, καὶ ἄλλα ἐπιβάλλοντος αὐτοῦ, ἃ φέρειν οὐκ ἠδύναντο, ἐκβάλλουσι τοὺς φρουροὺς αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως.

[k] Τὰς ἀπὸ Βυζαντίου τὰς ὀκτὼ *Gr.* [l] Καὶ deeſt *Gr.* καὶ δὲ pro δὲ καὶ ed. Baſ. [m] Προσηγάγοντο. καὶ πάλιν καὶ χρήματα *Gr.* [n] Ἐπραξαν *Reg.* Ἀπέπραξαν *Gr.* Paulo poſt δὲ καὶ ἐν pro δὲ ἐν Aug. [o] Τοῦ *Reg.* [p] Ἱπποκράτη *Caſſ.* Aug. [q] Scil. τὰς δύο καὶ τεσσαράκοντα ναῦς, ὧν ἦρχεν Ἡγησανδρίδας. *Ae. Port.* [r] Φασηλίδος *Caſſ.* Aug. Φασιλίδος *Gr.* [s] Τε deeſt *Caſſ.* Aug. [t] Ἀποτρέψειε *Caſſ.* Aug. [v] Φίλον μᾶλλον πεποιήκοι *Ar. C. Reg. Dan.* et vterque πεποιήκει, quod etiam habent *Caſſ.* et Aug. [x] Ἁλικαρνασέας *Caſſ.* Ἀλικαρνασέας Aug. [y] Ἔπραξε καὶ οὐκ ἐτείχιζε *Ar. C. Reg. Dan.* et in *Reg.* manu recenti κῶν ſuper οὐκ. [z] Καὶ τὴν Κῶ *Cl.* [a] Ἐτείχισε *Caſſ.* Aug. [b] Πρός τε τὸ *Caſſ.* Aug. [c] Ἀναζεύξας deeſt *Dan.* [d] Ἐπὶ τῆς Ἰωνίας *Ar. C. Cl. Reg. Caſſ.* Aug. [e] Ὄντων δὲ καὶ τῶν *Cl. Gr.* [f] Ἐπηγάγοντο *Cam.* [g] Ἀρσάκου *Marg.* Ἀρκάσου *Ar. C. Reg. Dan.* Ἀρσάκου *Caſſ.* Aug. Ἀσκοῦ *Gr.* [h] Ἀδραμύττιον *Caſſ.* Aug. Ἀτραμύτειον *Cam.* Ἀτραμύτιον Baſ. [i] Κατοικήσαντας *Caſſ.* Aug. [k] Ὑπὸ Ἀθηναίων *Ar. C. Gr.* [l] Στρατείαν reponendum cenſet *Ae. Port.* [*] Κατηκόντισεν Aug. [m] Περὶ deeſt *C.*

καὶ Μυρσίνας διάφορα πεφύκασιν. Eadem fere *Suidas* in Μίνως, qui et Ἁρπαγίς. Wass.

[προσηγάγ. πάλιν / ἀπέπεμψαν] Scholl. ad hh. vv. ab Aug. abſunt.]

Χρήματα ἀνέπραξαν] *Diodorus* XIII, 351. c. Χρήματα πραξάμενοι τοὺς Κυζικηνούς. Wass. Etiam *Reg.* ἔπραξαν. Multo vſitatius eſt hac ſignificatione verbum ſimplex, quam compoſitum. Nec intelligo, quae hic ſit vis praepoſitionis ἀνά. Dvk.

ἀνέπραξαν) Non habet locum ἔπραξαν. ἀναπράττειν eſt εἰσπράττειν ex debito et ἐξ ὑποσχέσεως ὀφειλόμενα. Cf. II. 95. D' Orvill. An. in Char. p. 35.

τῶν σφετέρων etc.) Reisk. σφετέρων νεῶν καὶ τῶν αἰχμαλώτων.

C. 108. Φίλον πεποιήκοι μᾶλλον] Nonnulli φίλον μᾶλλον πεποιήκοι. male. Et mox corrupte ἔπραξε καὶ οὐκ ἐτείχιζε. Wass.

πληρώσας — πρὸς) Alibi breuiter dixit προσπληρῶσαι, vt VII, 34. ſupra c. 10.

[πολλὰ χρ. ἐξέπρ. / ἀναζ. ἤλαυνεν / παρακομ. ἐ. τ. Ἀβ. / κατηκόντισεν] Scholl. ad hh. vv. Aug. deſunt.]

ſtabant, *illuc* infeſta claſſe profecti, proelioque ſuperatis iis, qui erant in terra, naues illas cepe- Bell. Peloprunt. Cum autem ad Cyzicum nullis muris munitam peruenisſent, *eam* rurſus in ſuam poteſta- an. 21. Olymp. tem redegerunt, et pecunias *ab oppidanis* exegerunt. Interea vero et Peloponneſii ex Abydo ad- 92. 2. U. C. Varr. verſus Elaeuntem nauigarunt, et ſuas naues captiuas, quotquot erant integrae, receperunt, (caete- 343. Circa ras enim Elaeuſii concremarant) et Hippocratem et Epiclem in Euboeam miſerunt, vt illas naues, Iul. 18. *quae illic erant*, illinc adducerent.

108. Per haec eadem tempora Alcibiades etiam cum illis tredecim nauibus, *quas ſecum duxerat*, e Cauno et Phaſelide Samum rediit, nuntians, ſe Phoeniſſas naues auertiſſe, ne ad Peloponneſios irent, et effeciſſe, vt Tiſſaphernes in Athenienſium beneuolentiam propenſior eſſet, quam ante. Inſtructis autem praeter eas, quas habebat, nouem nauibus, ingentem pecuniam ab Halicarnaſſeis exegit, et Con munire coepit. His autem peractis, *et* magiſtratibus ibi conſtitutis, Samum iam ſub autumnum rediit. Et Tiſſaphernes, cum audiſſet, Peloponneſiorum claſſem e Mileto in Helleſpontum profectam, ex Aſpendo ſoluens in Ioniam properauit. Dum autem Pelo- Initio Auponneſii in Helleſponto eſſent, Antandrii (ſunt autem Aeoles) grauis armaturae milites ex Abydo guſti, ante Aug. 8. per montem Idam itinere pedeſtri clam deductos in vrbem introduxerunt, quod ab Arſaco Perſa, Ineunte Iulio. Tiſſaphernis praefecto, iniuria afficerentur, qui Delios quoque (qui Atramyttium incolebant, quo tempore ab Athenienſibus, Deli luſtrandae cauſa, ſuis ſedibus pulſi fuerunt,) occulto odio diſſimulato, et illorum praeſtantiſſimis quibusque indicta expeditione, per amicitiae ac ſocietatis ſpeciem eductos, cum *eos* prandentes obſeruaſſet, ac ſuorum manu circumdediſſet, ſagittis confixerat. Cum igitur *Antandrii*, propter hoc facinus, ipſum formidarent, *ac vererentur*, ne quid *is* in ſe quoque aliquando ſcelerate perpetraret, cum etiam idem alia imponeret, quae ferre non poterant, eius praeſidium ex arce eiecerunt. Poſt Iul. 7.

Προσηγάγοντο πάλιν] ἤγουν ἐδουλώσαντο. Ἀπέπεμψαν] οἱ Πελοποννήσιοι δηλονότι. Πολλὰ χρήματα ἐξέπραξεν] ἀπήτησεν. Ἀναζεύξας ἤλαυνεν] ἤγουν ἐπαναστρέψας. Παρακομισάμενοι ἐκ τῆς Ἀβύδου] ἤγουν, λεληθότως καὶ ἔξω τῆς προκειμένης ὁδοῦ ἀγαγόντες. Δῆλον δὲ τοῦτο διὰ τὸ εἰρηκέναι, ὅτι διὰ τοῦ ὄρους, δηλονότι δι' ὁδοῦ ἀτρίπτου καὶ ἀσυνήθους. Κατηκόντισεν] ἤγουν, διέσφαξε δι' ἀκοντίων.

ἀναζεύξας.) Recte Schol. explicat ἐπαναστρέψας. Heſych. ὑποστρέψας explicans, addit ἐκ μεταφορᾶς ἁρμάτων. Deinde ἤλαυνεν idem Heſych. explicat: τὸν στρατὸν ἦγε.

Ἀσάκῃ] Vix credo, alibi inueniri hoc nomen hominis Perſae. Ἀρσάκης, Ἀρσάμης, Ἀρσάννης ſunt nota in hiſtoria nomina Perſica. Ἀσάκῃ hic etiam *Valla* legit: ſed non recte vertit *Arſaco*, pro *Arſace*, quod et alii poſt eum retinuerunt. Dvk.

Ἀτραμύττιον] Ἀτραμμύτειον pingit *Suidas*. Cum τ etiam *Eupolis*, *Xenophon*, *Schol.* Heſiodi p. 192. *Commena* p. 420. Geographi et *Herodotus* Ἀδραμ. Act. XXVII. 2. ſequiores *Codices* Ἀτραμυττηνῷ. Wass. Vid. ſupra ad V, 1. Dvk.

Ἔχθραν προσποιησάμενος ἄδηλον] *Vallae* interpretationem retinuit *Portus*. *Diſſimulata inſita ira* vertit *Acacius*. *Portus* quoque in ſcholiis Graecis προσποιησάμενος exponit κατακρύψας, οὐδὲ φανερὰν ποιησάμενος, et monet, adnotandum eſſe hoc genus loquendi, vt inuſitatius. Verum eſt, inſolentem eſſe hanc ſignificationem τῷ προσποιεῖσθαι· nam *diſſimulare* Graecis eſt μὴ et οὐ προσποιεῖσθαι. Itaque nondum poſſum adſentiri *Interpretibus*, et puto, haec verba, ſeruato recepto vſu verbi προσποιεῖσθαι, poſſe accipi de eo, quod poſt caedem patratam factum eſt, ac *Thucydidem* hoc velle, barbarum hunc et perfidum hominem poſt interfectos Adramyttenos ſimulaſſe et praetexuiſſe crudelitati ſuae inimicitiam et odium, cuius ante nullam ſignificationem dederat. Dvk. Pro ἔχθραν ἄδηλον ποιησάμενος πρὸς αὐτούς, i. e. ἐχθαίρων αὐτούς. — Nec male Acacius: *diſſimulata ira*. Quid igitur opus artificioſa explicatione?

Φοβούμενοι ὃν αὐτόν] Notus Atticiſmus, pro φοβούμενοι, μήποτε αὐτός, quem hic non animaduertiſſe videtur *Interpres*. Vide *Stephanum* ad Corinthum Artic. LXIII. Dvk.

ρϑ'. Ὁ δὲ Τισσαφέρνης, αἰσθόμενος καὶ τοῦτο τῶν Πελοποννησίων τὸ ἔργον, καὶ ὃ μόνον [n] τὸ [o] ἐν Μιλήτῳ καὶ Κνίδῳ (καὶ ἐνταῦθα γὰρ [p] αὐτῷ ἐξεπεπτώκεσαν οἱ Φρύγες) διαβεβλῆσθαί τε νομίσας [q] αὐτοῖς σφόδρα, καὶ δείσας, μὴ καὶ [r] ἄλλο τι [s] ἐπιβλάπτωσι, καὶ ἅμα ἀχθόμενος, εἰ Φαρνάβαζος ἐξ ἐλάσσονος χρόνου καὶ δαπάνης δεξάμενος αὐτὸς, κατορθώσει τι [t] μᾶλλον τῶν πρὸς τὸς Ἀθηναίους, πορεύεσθαι διενοεῖτο πρὸς αὐτὸς ἐπὶ τὸ Ἑλλησπόντου, ὅπως μέμψηταί [v] τε τῶν περὶ τὴν [w] Ἀντανδρον γεγενημένων, καὶ [x] τὰς διαβολὰς, [y] καὶ περὶ τῶν Φοινίσσων νεῶν καὶ τῶν ἄλλων ὡς εὐπρεπέστατα [z] ἀπολογήσηται. καὶ ἀφικόμενος πρῶτον ἐς [*] Ἔφεσον, θυσίαν ἐποιήσατο τῇ Ἀρτέμιδι. [*] ὅταν ὁ μετὰ τοῦτο τὸ θέρος χειμὼν τελευτήσῃ, ἓν καὶ εἰκοστὸν ἔτος πληροῦται.

n Τῷ *Caſſ.* Aug. τῶν Baſ. o Ἐν τῇ Μιλήτῳ *Ar. C. Cl. Reg. Dan. Cam.* Aug. Baſ. p Ἐξεπεπτώκεσαν αὐτῷ *Gr.* q Αὐτὸς *Ar. C.* Scil. ὑπ' αὐτῶν. *Ae. Port.* Hvds. Αὐτὸς *Reg. Caſſ. Dan.* Aug. et *Reg.* in marg. manu recenti αὐτοῖς. r Ἄλλῳ *Gr.* s Ἔτι βλάπτωσι *Marg. Caſſ.* Aug. t Scil. ἢ αὐτὸς ὁ Τισσαφέρνης. *Ae. Port.* Hvds. v Τι *Caſſ.* Aug. w Τὰς διαβολὰς ἀπώσηται, καὶ περὶ τῶν etc. *Marg. Ar. C. Cl.* Περὶ τῶν Φοινίσσων νεῶν. ſcil. τῶν ὑ κομισθεισῶν, ὥστε αὐτοῖς κομιεῖν ὑπέσχετο. *Ae. Port.* Hvds. Τὰς δ. ἀπώσηται κ. π. *Reg. Dan.* In Aug. ἀπώσηται in marg. a m rec. adſcriptum eſt. y Καὶ τῶν Φοινισσῶν *Dan.* Φοινισσῶν etiam *Gr.* x Ἀπολογήσονται *Dan.* * ὅτ' ἂν Aug. In fine cod. Aug. hi verſus ſcr. leguntur:

Ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δὲ πίφυκας
Νῆις μεσάων, ξίψον ἃ μὴ νοέεις·
Εἰμὶ γὰρ ὑ πάντεσσι βατός· παῦροι δ' ἀγάσαντο
Θουκυδίδην Ὀλόρου, Κεκροπίδην τὸ γένος.

C. 109. Ἐν Μιλήτῳ] Vide *Plutarchum* de Garrul. p. 513. memorat. Wass. Quae hic de Mileto dicit *Thucydides*, ad ea videntur pertinere, quae Cap. 84. huius libri lequi de Alcibiadis *ſecundo* exſilio, quaſi ex Libro Octauo, guntur. Dvk.

109. Tiſſaphernes vero, cum hoc quoque Peloponneſiorum facinus audiſſet, nec id ſolum, quod in Mileto et Cnido fecerant (nam hinc etiam ipſius praeſidia fuerant eiecta) exiſtimans, ſe inſigni contumelia ab ipſis affectum fuiſſe, veritusque ne quo alio praeterea damno *ſe* afficerent, ſimul etiam aegre ferens, ſi Pharnabazus minore et tempore et ſumtu conductis ipſis *Peloponneſiis* aliquid felicius aduerſus Athenienſes gereret, ad ipſos in Helleſpontum proficiſci ſtatuit, vt expoſtularet de rebus, quas ad Antandrum geſſiſſent, et crimina *ſibi ab illis obiecta* dilueret, ac de Phoeniſſis nauibus aliisque *rebus*, quam honeſtiſſime ſe purgaret. Ac primum Epheſum profectus, Dianae ſacrificium fecit. Quum *autem* hyems hanc aeſtatem inſequuta finietur, primus etiam ac viceſimus annus finietur.

Bell. Peloponn. an. 21. Olymp. 92. 2. U. C. Varr. 343.

Medio Iulio. A Sept. 22. U. C. 343. ad Mart. 17. U. C. 344.

διαβεβλῆσθαί τε] ὑβρισθῆναι. Καὶ τὰς διαβολὰς] λείπει τὸ ἀπώσηται.

Διαβεβλῆσθαί τε νομίσας αὐτοῖς] *Scholiaſtes* hic, et Cap. 81. διαβάλλεσθαι exponit ὑβρίζεσθαι. Eius ſententiam ibi improbarunt, hic ſequuti ſunt *Interpretes*. Mihi etiam hoc loco ab illa potuiſſe recedere, et verba haec ita accipienda eſſe videntur, Tiſſaphernem exiſtimaſſe, ſe admodum inuiſum eſſe Peloponneſiis, et in eorum odium incurriſſe: cuius rei cauſas expoſuit *Thucydides* ſupra Cap. 78. et ſequentibus. Nam διαβάλλειν dicitur, qui alium in inuidiam et odium adducit. *Thucyd.* III, 109. Λακεδαιμονίους καὶ Πελοποννησίους διαβαλεῖν ἐς τὸς ἐκείνῳ χρήζων Ἕλληνας. διαβάλλεσθαι, qui inuiſus et odioſus redditur. IV, 21. Μὴ ἐς τὸς ξυμμάχους διάβλητος ὦσι· vbi *Scholiaſtes* ψεχθῶσι, μισηθῶσι. Διαβεβλῆσθαί τε νομίσας αὐτὸς, quod hic plerique *Mſſ.* habent, ex iis exponi poteſt, quae ad Cap. 83. dicta ſunt. Dvk.

[διαβεβλ. τε / καὶ τὰς διαβ] } Scholl. ad hh. vv. ab Aug. abſunt.]

Τὰς διαβολάς] Multi *Mſſ.* addunt ἀπώσηται. opinor recte. Wass.

ἀπολογήσηται) leg. ἀπολογήσεται, in Schol. ἀπώσεται, et paulo ante μέμψεται.

DE GRAECIS
IN
THVCYDIDEM
SCHOLIIS,
HVIC EDITIONI APPOSITIS,
HENR. STEPHANI
IVDICIVM.

Quaedam etiam de vſu ſuae ad horum Scholiorum lectionem Proparaſceues.

SCHOLIA in Thucydidem quasdam expoſitiones eiusmodi habent, ac ſuum lectorem de nonnullis admonent, quae talia ſunt, vt vel propter illa omnibus, qui lectionis Hiſtorici huius ſtudioſi ſunt, in pretio eſſe mereantur: atque habeant, unde ſibi de illorum editione gratulentur. Id denique, quod in titulo velut elogium illis datur, quum abſque ipſis Hiſtoricus iſte non facile intelligi poſſe dicitur (totus enim ſuperiorum ἐκδόσεων titulus eſt hic: Σχόλια παλαιὰ καὶ ξυνοπτικὰ εἰς ὅλον τὸν Θουκυδίδην, ὧν χωρὶς οὐκ εὐξύνετος ὁ ξυγγραφεύς. * *Germanicam excipio, cui iſte praefixus eſt, eundem ſenſum efficiens, ſed voce quadam inepte ficta vtens,* Θουκυδίδης μετὰ σχολίων παλαιῶν καὶ πάνυ ὠφελίμων, χωρὶς ὧν ὁ συγγραφεὺς πολὺ ἀνευχερής ἐστι), *alicubi non minus verum, quam honorificum, eſſe comperitur. Ideo autem, alicubi tantummodo, non vbique, verum comperiri dico, partim quod in quam plurimos difficiles obſcurosque locos nihil quidquam afferant, partim quod nonnulla eorum, quae in quosdam* δυσξυνέτους *afferunt, lectori, qui et iudicio valeat et in Graeca ſit lingua ſatis exercitatus, ſatisfacere minime poſſint. Omitto eas, in quibus omnino a Thucydidis mente aberrat, expoſitiones, ita vt aliud plane quam quod a Thucydide dicitur, nobis dicant: quarum exempla in annotationibus meis afferentur. Verum ea, in quibus* σφάλλεται, *iis, in quibus* τὰ τῆς ἐξηγήσεως ab eo κατορθοῦται (*ſi haec antitheta Thucydidea ad noſtrum hunc de ſcholiis in Thucydidem ſermonem transferre licet*), *condonanda eſſe, et fateor ipſe, et mecum, vt opinor, quicunque non vel ingrati, vel nimium moroſi ſunt, fatebuntur.*

Sed quoniam, ſicut multos Thucydidis locos his ſcholiis opus habere dictum eſt, ita etiam ad horum ſcholiorum lectionem multis opus eſſe ſcio aliqua expoſitione quorundam loquendi generum, ſeu quarundam ſermonis formularum, quas fortaſſe ἐξηγητικὰς, *vel potius* σχολικὰς, *vocare quis poſſit: non male collocaturum me bidui ſpatium putaui, ſi eas a me collectas non proponerem ſolum, ſed etiam exponerem.*

Prius tamen, quam ad illam προδιδασκαλίαν *aggrediar, qua lector ad horum ſcholiorum lectionem praeparetur, hoc etiam ad plenam lectoris* προπαρασκευὴν *requiri puto, vt de iis alia pauca eum praemoneam. Sciat igitur, haec ſcholia (quorum more loquendo,* ἰσέον *dicendum fuiſſet) non ab vno omnia, ſed a pluribus ſcripta eſſe, et ita quidem, vt variarum expoſitionum a variis ſcriptarum velut fragmenta tantummodo in locis plerisque ſint, quae*

* Quae prodiit *Baſileae*, ex officina *Heruagiana* anno 1540.

*quum pro diuerſo diuerſorum lectorum iudicio excerptae et quorundam Thucydidis exemplarium margini adſcriptae eſſent, tandem a quopiam ex illis collectae fuerunt, praefixis vnicuique ipſis Thucydidis verbis, in quae vnaquaeque ſcripta eſſet, aut ſcripta eſſe videretur. Plures autem ſcholia in hunc ſcriptorem edidiſſe (niſi forte aliud nomen ſuis in eum ἐξηγήσεσι dare maluerint), vel inde diſcimus, quod in his Antylli et Phoebamonis, nec non Aeſculapii, fit mentio. Atque haec e pluribus eſſe collecta inde apparet, † quod alicubi ab vno expoſitionem alterius reprehendi videamus. Nam alioqui diuerſas etiam expoſitiones vnius eiusdemque eſſe poſſe non ignoro. Vtinam vero non haec τεμάχη haberemus ἐκ τῶν δείπνων illorum veterum expoſitorum, ſed illa ipſa δεῖπνα tota ad nos perueniſſent. Non enim (vt opinor) tantum mihi in emendanda Laurentii Vallae interpretatione laborandum et antea fuiſſet, et nunc quoque, qui nouum laborem poſcerent, loci ſupereſſent. Sed boni tamen conſulendae nobis ſunt hae reliquiae (de quibus meum iudicium in * Epiſtola ad lectorem patefeci), vti a famelicis aliqua κρεῶν vel ἰχθύων τεμάχη, aut etiam τεμάχια, quae μεγάλων δείπνων eſſent reliquiae, boni conſulerentur.*

Caeterum ne hoc quidem tacebo, nonnulla eſſe, quae non tam ſint huic vel illum Thucydidis locum exponentis, quam id, quod in eo ſcribitur, tanquam memorabile et notabile, obſeruantis, et alios pariter obſeruare et notare iubentis. Hoc autem vel ex verbo σημείωσαι patere nobis poteſt: quod habes p. 282. nam in iſta huius Hiſtorici verba, quae ibi leguntur, Βιθυνῶν Θρᾳκῶν, ſcribitur, σημείωσαι, ὅτι καὶ οἱ Βιθυνοὶ, Θρᾷκες. Sic vero et p. 285. eſt aliquid (multo quidem certe maioris momenti), quod σημειώσασθαι iubemur. Nam ibi in iſta Thucydidis verba, καὶ ἅμα τῶν Εἱλώτων βουλομένοις ἦν ἐπὶ προφάσει ἐκπέμψαι, etc. haec ſcribuntur, Σημείωσαι τὸ Λακωνικὸν ἔργον εἰς τοὺς Εἵλωτας γενόμενον, καὶ ὅπως αὐτοὺς λαθραίως διέφθειραν. Sed multo plures ſunt loci, in quibus, illo σημείωσαι praetermiſſo, ὅτι tantum poſitum ſit. Ex illis eſt iſte, p. 334. ὅτι ὁ συγγρ. nam in haec Thucydidis verba, exſilii ſui mentionem facientis, καὶ ξυνέβη μοι φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ ἔτη εἴκοσι μετὰ τὴν ἐς Ἀμφίπολιν στρατηγίαν, inter illa ſcholia leguntur iſta, ὅτι ὁ συγγραφεὺς εἴκοσιν ἔτη ἔφυγε τὴν πατρίδα, καὶ περὶ Πελοπόννησον διέτριβε. Minime autem nouus videbitur hic voculae ὅτι vſus iis, qui epitomen Strabonis et alia quaedam ex aliis ſcriptoribus itidem excerpta legerint, et quem Euſtathius etiam habeat annotandi morem meminerint. Nam his in locis ante ὅτι eſſe ellipſin verbi illius σημείωσαι, aut alius huiusmodi, in meis Schediasmatis docui.

Addam et iſtud, eius ſcholiorum in alienas ſedes migrationis, cuius a me in illa, quam dixi, epiſtola facta mentio fuit, cauſam id videri, quod, quum margini (vti dixi) adſcriberentur, ea verba, ad quae pertinebant, id eſt, ad quorum expoſitionem ſcripta erant, minime praefigi ſolebant. Paulatim enim per negligentiam factum eſt, vt non e regione loci, quem exponebant, ſed procul ab illo ſcriberentur: et ab eo, qui inde ea ſumebat, verba illa e regione quorum in margine ſcripta erant, illis, quamuis nihil commune cum iis habentia, praefigerentur. Quamuis autem ex infinitis propemodum locis prior editio errorem hunc ſuſtuliſſet, reliquerat tamen huic aliquot repurgandos. Hos igitur partim in ea, partim inter has in haec ſcholia annotationes, repurgatos inuenies.

* Vide quae ſequuntur poſt *Annott.*

AD

LECTIONEM SCHOLIORVM GRAECORVM

IN

THVCYDIDEM

SCRIPTORVM,

PROPARASCEVE

H. STEPHANI.

LECTORI.

His tibi Thucydidis permulta aenigmata possunt
Vinci armis, alio vix superanda modo.
Arma dare haud satis est: armorum qui docet usum,
Quae dat, ab hoc plena nempe iuuaris ope.

INCIPIAM igitur ab illis, quibus vtitur, verbis, quum se totius loci sensum declaraturum promittit. Nam pro eo, quod vulgo dicimus, SENSVS EST (sunt vero et qui sententiam loci alicuius talem esse dicant) ita loquitur, ὁ νοῦς, vel, ὁ δὲ νοῦς· et interdum ἡ διάνοια. Aut etiam ὁ νοῦς, τοιοῦτος, vel ἡ διάνοια, τοιαύτη. Inuenies item, ὁ νοῦς οὕτως ἔχει, vel, ὁ νοῦς ἔχει ὧδε· vt p. 288. col. 1.

Quinetiam occurrent tibi nonnunquam ista verba, τὸ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστι, vt p. 171. col. 1. Legitur autem hoc loquendi genus et apud scholiastem Aristophanis. vt in hunc Equitum versum, Οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν σὐδενὸς, εἴ σοι χαριζοίμην, scribit, τὸ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστιν, Ἐν δευτέρῳ τὴν πρὸς τοὺς ἰδιώτας ἀπέχθειαν ἐποιούμην, ἕνεκα τοῦ ἀποθεραπεῦσαι τὴν πόλιν. Eodem pertinent haec quae legimus verba p. 551. col. 1. τοῦτο δυνάμει τοιοῦτόν ἐστιν. quod perinde est, ac si Latine dicas, *idem hoc valet atque istud.*

Vtitur verbo Φησὶ per parenthesin noster enarrator, quum alicuius loci sensum vult aperire: vt p. 244. col. 1. in haec verba, ἀποβάντες δὲ, ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη, etc. scribit, ἀποβάντες δὲ (Φησὶ) τῶν νεῶν, ἴσοι γίνονται ἡμῖν. Habes vero et paulo ante, ῥᾷον γὰρ (Φησὶν) ἐσὶν ἔτι αὐτοὺς ὄντας ἐπὶ τῶν νεῶν ἀμύνασθαι. Verum alicubi superuacaneum esse hoc verbum dicere possumus: quum praecedat, ὁ νοῦς, vel ἡ διάνοια, aut, ἡ διάνοια, τοιαυτη. vt in eadem illa p. 244. col. 1. hunc in locum, καὶ τὸν πολέμιον δεινότερον ἕξομεν, etc. scribitur, ἡ διάνοια, τοιαύτη· Οἱ πολέμιοι (Φησὶν) ὑποχωρησάντων ἡμῶν, ἀποβάντες τῶν νεῶν. Sed multo etiam magis superuacaneum vel ipsum verbum Φησὶ vel ipsum nomen dicere possumus, vbi coniunguntur: vt p. 135. col. 2. ὁ δὲ νοῦς Φησὶν, ὅτι ἄφρονές εἰσιν. Sed hypostigme posita est post νοῦς.

CREBRAE sunt ante aliquam expositionem et voces τουτέσι atque ἤγουν· non quidem ambae simul, sed earum altera. Scribo autem τουτέσι, vt apud eum frequentius scriptum est, quam disiuncte τοῦτ' ἔσι. quamuis haec respondeant Latinis vocabulis *id est:* quae disiuncta vbique inueniuntur. Sed non minus frequens, vel potius magis, vocula ἤγουν, quae itidem sonat *id est:* quum alioqui plerumque reddenda sit potius voce *videlicet.* Adhiberi autem solitam fuisse particulam ἤγουν, sicut et εἴτουν, locis huiusmodi, ex Suida et Eustathio discimus: quorum ille quidem aduerbia διασαφητικὰ, hic vero coniunctiones ἑρμηνευτικὰς esse tradit: addens et ἤτοι. Caeterum poni solet ἤγουν, vbi vnum tantum vocabulum alio vocabulo exponitur, aut certe pauca tantum paucis. vt p. 243. col. 2. in haec verba, ἐς ἀνάγκην ἀφῖκται, habemus hoc scholium, ἤγουν, ἀναγκαῖά εἰσι καὶ βίαια.

Vtitur et vocula ἤτοι, eodem modo: vt p. 190. col. 1. Verum interdum (ne sis nescius) haec ipsa vocula ἤτοι disiunctiua est, altera sermonis parte habente alteram, quae ei respondere solet. vt p. 429. col. 2. in haec verba, καὶ πλείοσιν οὖσιν, annotatur, ἤτοι ἡμῶν τῶν Ἰώνων· sed adiicitur, ἢ ὑμῶν τῶν Σικελιωτῶν. Apertius autem est, particulam istam hunc, non alterum, habere vsum, quum verbum addit. vt p. 397. ἤτοι κυρίως σημείοις λέγει, καθάπερ καὶ τὰ στρατεύματα· ἢ (ὡς ἔνιοι) σημεῖα τὰς ἔξωθεν καταγραφὰς τῶν νεῶν. Sic p. 428. in expositione horum vocabulorum, τήν τε κοινὴν ὠφέλειαν.

Hisce particulis, id est, vnicuique harum, ἰσοδυναμεῖν dicere possumus duas istas voculas, ἀντὶ τοῦ, quae sonant quod Latini enarratores dicunt, *pro eo quod est*. Sed vulgo dicitur etiam *pro*, sine adiectione. Exemplum habes pag. 244. col. 2. Ἐτάξαντο] ἀντὶ τοῦ παρετάξαντο. etc. Alicubi vero praefigitur ἀντὶ τοῦ totius etiam sententiae expositioni. Sed interdum etiam occurrit ἀντὶ τῆς, quum alicuius προθέσεως, id est praepositionis, fit mentio. vt p. 171. col. 2. Τὰ ἐπιθαλάσσια] ἢ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρά. Intelligit enim, compositum vnum positum esse pro altero: videlicet ἐπιθαλάσσια, ex praepositione ἐπὶ et nomine θάλασσα factum, pro παραθαλάσσια, in quo praepositio παρὰ et idem illud nomen coaluerunt. Neque vero dubium est, quin itidem scribendum sit, ἢ ἐς ἀντὶ τῆς περί, non ἀντὶ τοῦ περί, in iis, quae proxime praecedunt.

At vbi leges, Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, scias, id esse, quod Latine dicitur, *quasi diceret*, vel, *perinde ac si diceret*. Sic p. 245. col. 2. in hunc locum, ἐς τοῦτό τε περιέσῃ ἡ τύχη, ὥσε Ἀθηναίους μὲν ἐκ γῆς τε καὶ ταύτης Λακ. etc. scribi videmus, ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἐς τοῦτο περιέσῃ ἡ τύχη Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις. etc. Scio autem, et ὥσανεὶ alicubi coniuncte scriptum inueniri (vt p. 158. duobus in locis) sed non dubium est, quin disiuncte potius scribendum sit, ὡς ἂν εἰ.

Ne hoc quidem silentio praetereundum, interdum loci totius sensum proponi, quamuis nihil eorum, quae recensui, praefigatur. Cuius rei exempla cum alibi habes, tum vero p. 244. col. 1.

At qvvm ostendere vult, quae sit naturalis (vt ita dicam) verborum series, seu quis ordo: (id est, in quem ordinem reducenda sint verba, seu quomodo collocanda, vt facilior sit loci sensus) dicit, Τὸ ἑξῆς, vel, τὸ ἑξῆς οὕτω. Ideoque dicere queas, tale apud Latinos enarratores esse: Ordo est. Verum alicubi addens τοῦ λόγου, dicit τὸ ἑξῆς τοῦ λόγου· vt p. 197. col. 2.

Sed quum dicit, καὶ τὰ ἑξῆς, significare vult, *et sequentia*, sive, *et ea, quae sequuntur*. quod vulgo dicimus, *et caetera*: ac compendiarie scribimus, *etc.* Ostendit enim, iis, quae ex quopiam Thucydidis attulit loco, addenda esse et quae sequuntur, ea videlicet, quae locum illum claudunt. Vtrumque loquendi genus habes p. 9. col. 2.

Verum. vt ad illud τὸ ἑξῆς reuertar, quo vti eum dixi, quum docet, quaenam esse debeat vulgaris illa et velut naturalis verborum series: legimus quidem alicubi et ista, τὸ ἑξῆς τῆς διανοίας οὕτω· sed non dubito, quin mendose scripta haec sint pro istis, τὸ ἑξῆς καὶ ἡ διάνοια οὕτω. vt intelligamus, talem verborum seriem pariter et sensum esse.

Evndem vero vsum praestant illi aliquando hae duae voculae, ἵνα ᾖ, sive, ἵν' ᾖ, quem illae τὸ ἑξῆς. vt p. 6. col. 2. ἵν' ᾖ, καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον. Vno autem in loco inuenio (fortasse autem et in pluribus inueniri poterit), pagina videlicet 490. col. 2. ἵνα ᾖ τὸ ἑξῆς. Verum et de hoc monendus es, ex iis locis, in quibus vtitur illis voculis ἵνα ᾖ, nonnullos esse, in quibus non ipsa Thucydidis verba in talem ordinem, qualem dixi, reducta, sed eorum sensum subiungit. Sic p. 425. col. 1. ἵνα ᾖ, δείσαντες τὴν τῶν Ἀθηναίων περὶ λόγους δεινότητα.

Invenies et vocabulum σύνταξις de illa verborum ordinatione dictum, vt p. 15. col. 1. in haec verba, ἡ γὰρ Λακεδαίμων, et in ea, quae proxime sequuntur, annotat, ἡ σύνταξις, ἡ γὰρ Λακεδαίμων, ἐπὶ πλεῖον ὢν ἴσμεν χρόνον ξασιάσασα, πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλ. etc. Quin etiam alicubi dicit, ἵνα ᾖ οὕτως ἡ σύνταξις. vt p. 57. Ac similiter vtens verbo συντάττειν, dicit alicubi, tale verbum συντακτέον τούτῳ. quod diceremus, Iungendum esse illi, vel Connectendum cum illo. Interim tamen et alteram illam significationem vulgarem tribuit vocabulo σύνταξις· et quidem non raro: vt quum dicit Ἀττικὴ ἡ σύνταξις.

Sed ad priorem illum vocis σύνταξις vsum quod attinet, inuenies etiam in quodam loco (quem esse vnicum puto) Ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου καὶ ἡ σύνταξις τοιαύτη. Is autem est p. 2. Νεμόμενοί τε τὰ αὑτῶν ἕκαστοι] ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου καὶ ἡ σύνταξις, τοιαύτη, Νεμόμενοι τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι, etc. Vbi περιοχὴν appellare videtur eam sententiam, quam verba illa περιέχουσι, id est complectuntur. Illam enim non dubito quin pluribus, quam habeamus, verbis exposuerit, et aliqua in parte huius loci aliam, quam sit hic, scripturam reliquerit. Vel hic certe, οὐδὲ γῆν Φυτεύοντες, ἀλλὰ σπείροντες, mendosam esse scripturam manifestum est. Caeterum περιοχὴν τῆς γραφῆς Lucas in Actis eodem quidem modo dixit de certo loco et certis quibusdam verbis, iisque haud multis, comprehenso: sed non de verbis ad exponendum eum adhibitis loquens, verum de illis ipsis, quibus a suo auctore (si modo Graeca interpretatio satis fideliter ea repraesentare potest dici) scriptus est.

Pertinent ad hunc sermonem et voces istae, διὰ μέσου, quae frequenter occurrunt. Significant enim quod vulgo dicimus *per parenthesin*: ideoque illis vtitur, quum aliqua interiiciuntur, quae verborum ordinem velut perturbant, et de illis lectorem vult commonefacere, ne ipsum turbent ea, quibus (vti dixi) ordo ille velut perturbatur. Caeterum duae illae voces, si quis verbum verbo velit reddere, sonant *per medium*. Sed non secus exponere oportet, ac si scriptum foret ἐν μέσῳ, id est *in medio*. Sic p. 138. col. 1. Τὸ ἧς πρὸς τὸ, μνήμη καταλελείψεται. τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. Vbi obseruandus est obiter et hic vsus praepositionis πρός, cum ellipsi, vbi scribit, πρὸς τό. nam perinde est, ac si diceret, *vocula ἧς fertur ad illa*, sive, *tendit ad illa*,

μνήμη καταλελείψεται· siue verbum, φέρεται, siue aliud haec loquendi forma subaudiendum nobis relinquat. Caeterum hunc ad locum quod attinet, ea, quae ille dicit esse διὰ μέσου, sunt ista, ἣν καὶ νῦν ὑπενδῶμέν ποτε. πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι. sed visum tamen est, satis esse ista, πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι, notis parenthesiωs includere: quum alioqui sint plerique alii loci, vbi cuncta, quae διὰ μέσου posita ait, illis notis inclusa sis inuenturus. Quemadmodum porro ellipsin subesse dixi illis verbis πρὸς τὸ, sic etiam his διὰ μέσου subesse manifestum est: siue τίθεται, aut τέθειται, siue κεῖται, siue aliud quodpiam verbum subaudire oporteat. Ne hoc quidem omittendum, haec etiam verba ἐν τῷ μέσῳ (quorum significationem illa διὰ μέσου habere, modo aiebam) alicubi occurrere: vt p. 267. col. 1. λέγει ἐν τῷ μέσῳ.

Interdum autem aduerbio μεταξὺ idem ab eo declaratur. vt p. 188. col. 1. τὸ δὲ, ἐὰν χαρίζησθε, μεταξύ. Vbi tamen, quomodo verum esse possit, verba haec, ἐὰν χαρίζησθε, poni per parenthesin, non video: nisi aliam lectionem sequutum esse eum dicamus, vt meae in haec scholia annotationes docebunt. Hinc autem est compositum μεταξυλογία, apud eundem, eadem de re. Nam p. 116. verba ista, ἔτυχον γὰρ ἐν Αἰγίνῃ ὄντες, (sed apud eum omisit librarius ἤδη et ὄντες) quae notis parenthesiωs cincta sunt, μεταξυλογίαν esse scribit. Quamuis autem Latinis *interloquutio* siue *interloquium* eandem compositionis formam habeat, quam μεταξυλογία (quod veteribus Graecis ignotum fuisse puto), voces tamen illae magis apte respondere Graeco illi vocabulo videntur, quum eo id significatur, quod Suidas scribit, videlicet, *Relicto ad breue tempus suo argumento, de re ad aliud argumentum pertinente sermonem iniicere.* Cui expositioni hoc exemplum subiungit, πρὸς βραχὺ ὁ λόγος ἐπέπαυτο αὐτῷ περὶ τῆς χώρας, καὶ αὖτις ὥσπερ ἐν μεταξυλογίᾳ τινὶ, περὶ Ἄβρου τοῦ Σαρακηνοῦ διελεγέσθην ἄμφω.

Sed quum saepe ad ostendendum illum verborum ordinem, simulque declarandum loci sensum, admonendus sit lector, aliquam vocem aut aliquas voces repeti debere e superioribus, siue e praecedentibus: ille hac de re loquens dicere solet, ἀπὸ κοινοῦ. quae sonant, si verbum verbo reddatur, *a communi.* quod ea quae repetitur vox, vel potius repetenda esse dicitur, assumenda sit ex superiore loco, tanquam quodam communitatis iure. Neque vero dubium est, quin cum ellipsi ipse, sicut et caeteri passim, ita loquatur, ἀπὸ κοινοῦ· et desit verbum λητέον, (id est, *sumendum*, vel *accipiendum*) aut aliquod huiusmodi. Hoc quidem certe apud eum ipsum inuenitur cum alibi, tum p. 197. col. 1. τὸ δὲ, οὔκουν χρὴ, ἀπὸ κοινοῦ λητέον.

Alicubi alia verba adiicit. vt p. 430. τὸ ἀποφαίνομεν δὲ, ἀπὸ κοινοῦ, ἄνω κείμενον, ἀκουστέον. Vbi ἀκουστέον pro ὑπακουστέον positum dici potest. Sed quum dicat ἄνω κείμενον (vt certe, quae ἀπὸ κοινοῦ adscisCuntur, e superioribus plerumque sumuntur), tamen verbum illud non ἄνω, sed κάτω, videmus κεῖσθαι, vt illic etiam monebo. Caeterum vt ἀπὸ κοινοῦ plerisque in locis sine adiectione legitur, sic alicubi et κατὰ κοινοῦ occurrit: vt p. 14. col. 2. κατὰ κοινοῦ τὸ κατείχετο. Sic p. 31. col. 1. κατὰ κοινοῦ τὸ ἐν ᾧ. Sed tamen, vt multo frequentius hoc quam illud legitur, ita etiam rectius dici existimo. Hoc certe constat, si ellipsin illam vocabuli λητέον, aut λαμβάνεται, esse hic dicamus, non κατὰ κοινοῦ, sed ἀπὸ κοινοῦ, dici debere. Sed tamen et illud non vno in loco legi fateor.

Iam vero et illae huius enarratoris admonitiones, ex quibus discimus, aliquid esse positum καθ' ὑπερβατὸν, ad hunc de verborum ordine sermonem pertinent. Nam καθ' ὑπερβατὸν positum dicit, quod in sua sede non est, sed eam velut transcendit. Alicubi vero dicit tantum ὑπερβατόν· vt p. 429. col. 2. τῶν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ, ὑπερβατόν. τὸ δὲ ἑξῆς, αὐτοὶ δὲ οἰκοῦμεν, ἡγεμόνες καταξάντες τῶν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ πρότερον ὄντων. At vulgo moris est, in iis potius locis esse Hyperbaton dicere, in quibus totum aliquod colon, aut saltem comma, in sedem alienam traiectum est. Dionysius Halic. ὑπερβατὸν adiectiue etiam dixit: vbi inter illa, quibus potissimum ab aliis differt hic scriptor, ponit τὰς ὑπερβατοὺς καὶ πολυπλόκους καὶ ἐξ ἀποκοπῆς πολλὰ σημαίνειν πράγματα βουλομένας καὶ διὰ μακροῦ τὰς ἀποδόσεις λαμβανούσας νοήσεις. Ad nostrum autem enarratorem quod attinet, eius exemplo possumus vocis vnius seu voculae ὑπερβιβασμὸν potius, quam ὑπερβατὸν, dicere. nam verbo ὑπερβιβάζεσθαι ita vtitur: vt p. 6. col. 1. ὑπερβιβάζεται γὰρ ὁ δέ. Quinetiam actiua vtitur voce, p. 402. τὸ δὲ ὥσε ὑπερβιβάσαι χρή. Caeterum quod, de particula δὲ loquens, dicit ὑπερβιβάζεσθαι, id alibi vocat ἀναχρέφεσθαι. Sic p. 416. col. 2. τὸ τότε οὐκ ἔχει χρονικὸν, ἀλλ' ἀνέχραπται. Vtitur autem hoc verbo et p. 428. col. 2.

Non raro incides et in locos, vbi oportere hoc vel illud ὑπακούειν dicit. Quod vocabulum satis est grammaticis Graecis vsitatum, vt Latinis *subaudire*, in quo Graecam illam vocem imitantur, vel potius repraesentant. Dicit vero alicubi et προσυπακούειν, non vt significet *insuper subaudire*, vel *praeterea subaudire* (quod proprie tamen sonat), sed tantum illud *subaudire*. vnde est προσυπακουστέον p. 265. προσυπακουστέον τὸ ἐλθεῖν, quum satis esset ὑπακουστέον. Vtitur nihilominus et alibi illo bicomposito: vt p. 250. (vt alios locos omittam) col. 2. τῷ δὲ ἑτοιμότερος προσυπακουστέον τὸ ἐκείνου. Atque vt pro composito ὑπακούειν vtitur etiam bicomposito προσυπακούειν, ita vicissim simplici ἀκούειν vtentem aliquando illum audies. Sic enim p. 430. τὸ ἀποφαίνομεν δὲ, ἀπὸ κοινοῦ, ἄνω κείμενον, ἀκουστέον. Caeterum alicubi et aduerbium ἔξωθεν verbo *subaudire* significanti praefigere, in sequentibus docebo. Ad simplex autem ἀκούειν quod attinet, eum huic tribuere et alium vsum, id quoque postea ostendam.

Atque hic, in mentione videlicet eorum verborum, quibus significatur quod Latini grammatici (vt docui modo) *subaudire* dicunt, omittendum non est aduerbium δηλονότι, quo nullum vocabulum ἐξηγητικὸν frequentius in oculos incurrit, quamcunque in paginam eos vertas, et quo adeo κατακόρως vtitur, vt vel nauseam parere alicui possit. Potissimum autem iis verbis illam vocem

ſubiungit, quae ſubaudienda ſunt. Verum ex his alia quidem ἀπὸ κοινοῦ (quod loquendi genus antea expoſitum fuit, alia autem collecta quidem ex iis, quae apud ipſum ſcriptorem praeceſſerunt, ſed ita, vt id, quod ſenſui conſentaneum ſit, non autem aliquam vocem aut aliquas voces ex ipſo textu ſumtas ſubaudiat. Sunt vero, et quae ſubaudiuntur, οἴκοθεν omnino allata. Atque vt incipiam ab iis, quae ἀπὸ κοινοῦ ſumta ſubaudiuntur, legimus p. 177. ἀνεχωρησαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἑκατὸν ναυσίν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους εἶδον, vbi ſcholiaſtes, ἀναχωρήσαντας δηλονότι. Sic vero in plerisque locis inuenies, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους ἑώρων, aut hoc ipſum εἶδον, vbi itidem praecedentis verbi participium ſubaudiendum relinquitur. Idem et poſt ἠσθάνοντο fieri videmus p. 490. nam in iſta ſcriptoris huius verba, ἀντεπλήρουν τὰς ναῦς εὐθὺς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἠσθάνοντο, ſcholiaſtes annotat, πληροῦντας δηλονότι τὰς ναῦς. vbi tamen ſimplex pro compoſito ἀντιπληροῦντας habemus, quum praeceſſerit ἀντεπλήρουν, non ἐπλήρουν. Sed mutationem illam errore librarii contigiſſe credibile eſt. Interdum vero in eo peccat hic ſcholiaſtes, quod, quum illud infiniti modi verbum habeat apud Thucydidem, quod ſubaudiendum in ſequentibus eſt, aliud afferat. Verum id excuſari poſſe videtur alicubi: ſic tamen, vt haud ſciam, an excuſationem mereatur hoc loco paginae 117. καὶ τῆς ἄλλης Ἀκαρνανίας τῆς περὶ θάλασσαν ἔξιν ἃ χωρία βουλόμενοι προσποιήσασθαι, καὶ πειραθέντες, ὡς οὐκ ἐδύναντο, ἀπέπλεον ἐπ' οἴκου. Hic enim quum ἀπὸ κοινοῦ repeti queat προσποιήσασθαι, ſcholiaſtes tamen aliud verbum affert: videlicet λαβεῖν. nam poſt verba haec, e textu ſumta, ὡς οὐκ ἠδύναντο, legimus, λαβεῖν δηλονότι. At vero vbi dicitur Ἀθηναῖοι δηλονότι, vel Λακεδαιμόνιοι, ſiue Πελοποννήσιοι, ſiue Συρακούσιοι, aut haec nomina alio in caſu ponuntur, talia ſumuntur quidem ex iis, quae apud ipſum ſcriptorem praecedunt, ſed non tamen ita, vt annumerentur iis, quae ἀπὸ κοινοῦ repetita ſubaudiuntur. Sic paſſim, vbi alicui nomini proprio ſubiungitur δηλονότι, aut alicui eorum, quae ἐθνικὰ vocantur. vt p. 117. col. 1. Ἦρχον δὲ τῆς ξρατιᾶς] τῶν Κορινθίων δηλονότι. et ſtatim poſt, Κατήγαγον] τὸν Εὔαρχον δηλονότι. Sic etiam, vbi pronomini relatiuo ſubiungitur id, cuius eſt relatio, αὐτοῖς, τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι, vel Λακεδαιμονίοις. Sic datiuo αὐτῷ vel ἐκείνῳ ſubiungitur nomen, cuius eſt relatiuum, addito adverbio δηλονότι. Sed plerumque omittitur δηλονότι. vt p. 82. Οἴσειν αὐτῷ] τῷ Περικλεῖ. Item αὐτὸς] Παυσανίας. Et p. 83. Αὐτῷ] τῷ Ἀρταβάζῳ. Item Αὐτῷ] τῷ Πέρσῃ. Item quum id, quod a pronomine refertur, eſt nomen appellatiuum. vt eadem illa p. 82. Αὐτῷ] τῷ ἄγει. Atque adeo ex locis non vicinis ſolum, ſed contiguis etiam interdum, vnus aduerbium illud habet, alter minime: quum tamen vtrobique idem ſit annotationis genus. Sed plerumque, ſiue poſito illo aduerbio, ſiue omiſſo, de eo admonetur lector, de quo dubitare nullo pacto poterat: et ita quidem, vt alicubi turbare etiam quodammodo lectorem, aut ſaltem interpellare haec admonitio (ſi ita id vocandum eſt) poſſit. Exempli gratia, p. 144. col. 1. Καὶ παρέσχετε αὐτὴν] οἱ θεοὶ δηλονότι. Quum enim is, a quo iſta dicuntur alloquatur deos, atque id manifeſtum ſit, non immerito miretur lector, cur hoc annotetur, quaſi aliquis non admonitus illud παρέσχετε de aliis, quam de Diis poſſit intelligere. Idem dicendum et de hoc paginae 62 loco, col. 1. Καταβάντες ἐς αὐτὸν] τῇ γνώμῃ δηλονότι Θεμιστοκλέους. nam quum ipſe Thucydides, de Themiſtocle loquens, dicat, καὶ πολλάκις τοῖς Ἀθηναίοις παρῆνει ἢν ἄρα ποτὲ κατὰ γῆν βιασθῶσι, καταβάντας ἐς αὐτὸν ταῖς ναυσὶ, etc. quorſum in iſta verba, καταβάντας ἐς αὐτὸν, eam fuiſſe Themiſtoclis ſententiam annotatur? Secundae autem ſubauditionis exemplum habes p. 125. in haec verba, κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδόντες. nam cum his, τὰ σώματα διδόντες, ſubaudiendum cenſet εἰς πόλεμον. annotat enim εἰς πόλεμον δηλονότι. Sic etiam p. 243. vbi χαλεπὸν ὂν ſcriptum eſt, dicit, εἰς ἐπίβασιν δηλονότι. Itidem p. 490 in haec verba, ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, annotat, οἱ ἄνθρωποι δηλονότι. Non enim praeceſſit apud hunc ſcriptorem iſtud vocabulum, ſed ſenſus oſtendit eſſe ſubaudiendum. Sic p. 135. vbi cum περιγενέσθαι ſubaudit τὸν ἐχθρόν. ſcribit enim, τὸν ἐχθρὸν δηλονότι. Sed deprauatum eſſe puto genitiuum pluralem τῶν ἐχθρῶν in accuſatiuum illum ſingularem τὸν ἐχθρόν. Dicitur enim περιγίνεσθαι τῶν πολεμίων ab ipſo quoque Thucydide, iungente et cum aliis genitiuis. Fortaſſe tamen hic a Thucydidis textu diſcedendum non fuerit, vt inueniatur quod ſubaudiri apte poſſit: ſed, quum praeceſſerit, ἢ εἴξαντας, εὐθὺς τοῖς πέλας ὑπακοῦσαι, ἢ κινδυνεύσαντας, περιγενέσθαι, fortaſſe rectius cum περιγενέσθαι repetemus τῶν πέλας. Hunc autem ad locum pertinet, quod p. 158. in datiuum ἐρήμῳ annotat, βοηθείας δηλονότι. itidemque p. 48. in nomen ſubſtantiuum ἐρημίαν, ex illo adiectiuo factum, συμμαχίας δηλονότι. Sic in ὀλίγῳ aliquoties, μέτρῳ δηλονότι. Hisque adiici alia multa poſſunt: ex quibus eſt, ἱκανὴ ἔσεσθαι, εἰς τροφὴν δηλονότι. p. 144. Caeterum non duas tantum aut tres, ſed plures etiam voces alicubi ſubaudit, eas ſenſu ipſo velut diſtante. vt quodam in loco, πάντα ὁμοίως καὶ κοινὰ καὶ ἱερὰ δηλονότι. Itidemque p. 236. Ad tertium vero Subauditionis genus quod attinet; ex iis, quae οἴκοθεν omnino ad eam afferuntur, ſunt nonnulla, quae ex alio ſcriptore, aut ex alio eiusdem ſcriptoris loco, ad eam, de qua agitur, rem pertinentia petuntur.

Saepe autem δηλονότι alio quodam modo eſt διασαφητικὸν, ſicut ἤγουν, vbi nos non admonet de eo, quod ſubaudiendum eſt, vel quis huic aut illi verbo ſiue nominatiuus, ſiue alius caſus, ex ſuperioribus ſit repetendus: ſed aliud nobis adiumentum ad ſenſum intelligendum affert. cuius rei multa paſſim oculis exempla ſe offerent. Verum eſt hic quoque, de quo te moneam: eum alicubi expoſitionem afferre eorum, quae ab ipſomet Thucydide exponi animaduertiſſet, ſi attente verba eius conſideraſſet, et ita, vt eorum ſenſum aſſequeretur. Huius autem rei quum aliquot afferre exempla poſſim, vno contentus ero, ex p. 117 nam quum ibi ſcribat Thucydides, ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιησαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ

πρῶτον ἀποθανόντων, τρόπῳ τοιῷδε. Id est, *eadem hyeme Athenienses, de more patrio publice sepelierunt eos, qui hoc in bello primi occubuerant:* atque id fecerunt *hoc modo.* Quam, inquam, hoc scribat Thucydides, et ostendat, se morem patrium de illa consuetudine sepeliendi publice intelligere: tamen ille exponens haec verba, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, (quae, si verbum verbo reddas, sonant, *patrio more utentes:* sed Latinius dixeris, *patrium morem tenentes*, vel *seruantes*) hunc patrium morem fuisse ait cremandi corpora. Postquam enim verba illa exposuit istis, τὸν πάτριον νόμον πληροῦντες περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ταφῆς, addit δηλονότι καύσαντες τὰ σώματα, id est, *quum videlicet corpora cremassent.* Atque his minime contentus, addit, οὕτος γὰρ ἦν νόμος Ἀθηναίοις καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι. id est, *hic enim mos erat Athenienſibus et Graecis omnibus.* Atqui Thucydides ipse (vti dixi) quum scribit, Athenienses, morem patrium, seu institutum seruantes, (nam hic νόμον, vel morem, vel institutum, vel ritum, potius quam legem, interpretari oportet) publice illos sepelisse, aliquam suorum verborum expositionem quaerere non finit. quum perinde sit, ac si diceret νόμου πατρίου ὄντος δημοσίᾳ ταφὰς ἐκείνων ποιήσασθαι, τούτῳ ἐχρήσαντο. Valla autem ad crematiōnem et ipse respici existimauit, sed aliter tamen peccans, quam scholiastes. Nam censuit quidem, illum πάτριον νόμον esse τὸ ταφὰς δημοσίᾳ ποιεῖσθαι, sed ταφὰς ποιεῖσθαι est interpretatus *bustum facere.*

Verum, vt, quae spectant ad hoc de Subauditione caput, persequar, sciendum est, hunc enarratorem aduerbio δηλαδὴ nonnunquam eundem, quem illi δηλονότι, vsum dare. et illud, sicut et hoc, Latino *videlicet* reddi. Vtitur autem illo quoque aduerbio cum aliis in locis, tum vero p. 508. quum in haec verba, μεμφομένων καὶ ἀκόντων Θεσσαλῶν, annotat, μεμφομένων δηλαδὴ τοῖς Λακεδαιμονίοις. Et p. 327. Τοῖς ἔξω πίσυνοι] αὐτομολήσασι δηλαδή. Sic etiam p. 553. vbi scribitur a Thucydide, ὡς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπεδέξατο, ἢ μήν, ἕως ἄν τι τῶν ἑαυτοῦ λειπηται. etc. in ἑαυτοῦ annotat Τισσαφέρνους δηλαδή. Quae tamen admonitio superuacanea est et ipsa, quum Thucydides Tissaphernis sermonem a se referri nos admoneat. Caeterum alicubi hoc aduerbium non postponit, sed praeponit. vt p. 474. in haec verba. τῶν ἤδη πάλιν φευγόντων, scribit, δηλαδὴ τῶν εἰς τὸ ὀπίσω φευγόντων, ἤγουν τραπέντων. Sicut autem δηλονότι ex δῆλον ὅτι, ita δηλαδὴ ex δῆλα δὴ conflatum esse constat.

Ad hoc ipsum caput, quod de Subauditione agit, pertinet is vsus, quem dat verbo λείπει. Nam quum scribit, aliquam vocem aut aliquas voces λείπειν, id est *deesse*, non ita id accipiendum est, quasi a librario praetermissa esse diceret: sed nos ab illo moneri, ipsum scriptorem eam easue omisisse, quod subaudiendum aut subaudiendas lectori relinquere maluerit. Ac interdum quidem aliquam particulam, praesertimque quampiam ex iis, quae Praepositiones appellantur, dicit λείπειν· vt p. 63. in haec verba, πρόσχημα γὰρ ἦν ἀμύνεσθαι ὧν ἔπαθον, scribit, λείπει ὑπέρ. ἵν' ᾖ, ὑπὲρ ὧν. Sic in istum p. 186. locum, οἱ μὲν, παρὰ Πισσούθνου ἐπικούρους Ἀρκάδων τε καὶ βαρβάρων ἐπαγόμενοι, legimus, λείπει ἡ ἀπό. ἵν' ᾖ, ἀπὸ τῶν Ἀρκάδων. Sic alicubi vocem ὡς scribit λείπειν. Et p. 236. in haec verba, οὔκουν τὰ ὅπλα ταυτὶ φαίνεται, haec λείπειν scribit, τριακοσίων μόνων. Nec vero duorum tantum, sed plurium etiam talem ellipsin in quibusdam locis esse tradit, vt quum exponens ista verba, τήν τε ἤπειρον ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν, annotat, λείπειν ista verba, οὔτε εἰς τὴν νῆσον, οὔτε εἰς τὴν ἤπειρον.

Atqve vt plerisque locis aliquid λείπειν dicit, eo quidem quo docui sensu, ita vicissim in nonnullis aliquid παρέλκειν, id est, *superuacaneum esse:* vel παρελκόντως κεῖσθαι. vt p. 217. col. 2. scribit de voce Φιλέταιρος, eam παρελκόντως κεῖσθαι. Qua tamen de re longe ab eo dissentio, vt ibi docebo, Thucydidem aduersus eum defendens. Pro eodem vero et περιττὸν εἶναι, siue περιττῶς κεῖσθαι, dicentem alicubi audimus. Vt p. 51. τὸ δὲ μὴ περιττῶς κεῖται, Ἀττικῇ συνηθείᾳ. At caeteri scholiastae verbo πλεονάζειν hac de re plerumque vtuntur. Caeterum accusari potest alicubi hic enarrator, quod in iis locis, vbi superuacuarum vocum vsum in hoc scriptore reprehendit, in hac ipsa reprehensione supervacaneis quibusdam vtitur. In quod tamen vitium non semel incidit. Nam in hunc Thucydidis locum, qui exstat p. 248. τοὺς δὲ λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν, non contentus dixisse, hoc μακροτέρους esse περιττόν· ipsemet omnia haec, quae περιττὰ sunt, addit, ἤρκει γὰρ εἰπεῖν, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν. Id est, *satis enim erat dicere,* τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν. Quasi vero hoc, satis videlicet fuisse, istis verbis vti, illo μακροτέρους minime inserto, non videremus, consequens esse ex eo, quod περιττὸν esse dixerat. Sic tamen et p. 242. col. 2. postquam dixit, περιττὸν esse verbum προθυμήσεσθαι, addit, ἤρκει γὰρ τὸ ἐπισπάσασθαι. Atqui expositorem alicuius scriptoris, seu enarratorem (quem Graeci ἐξηγητὴν appellant) nihil magis, quam breuitas, decet: ea quidem certe, quae nihil obscuritatis relinquat. Qua in parte peccari hodie a multis expositoribus, qui breues esse laborant, videmus.

Qvvm aliquid in orationis structura morem non seruat, de hoc dicit, ὑπήλλακται, vt p 498. vel ἐσχημάτισαι, vt p. 492. Sic vero et p. 340. in hunc locum, τὸ γὰρ Ἄργος ἀεὶ ἠπίσαντο ἐπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους καλῶς σοφίσι Φίλιον γενέσθαι, ἡγούμενοι τὸν ἔξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾴω ἂν εἶναι, annotat, particip. illud ἡγούμενοι non esse κατάλληλον (nam ita scribendum, non ἀκατάλληλον) alteri participio ἐπιθυμοῦντας, verum ἐσχηματίσθαι, pro ἡγουμένων. De qua annotatione vide quae ibi a me dicuntur. Caeterum ad ὑπήλλακται quod attinet, scio, alioqui posse cuipiam in mentem venire, quum hoc verbum audit, dici de quapiam mutatione, quae cum figura hypallage dicta commune quidpiam habeat: sed generaliorem dat huic verbo significationem, quam videlicet ἐξήλλακται apud alios interdum habet: quo Dionysius Halicarnassaeus et cum adiectione vtitur veluti quum scribit, ταῦτα ἐξήλλακται μὲν ἐκ τῆς πολλῆς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀπαγγελίας.

Quinetiam τὴν διάνοιαν ἐξαλλάττειν ἐκ τῶν ἐν ἔθει apud eundem legimus. Vbi item, quod morem vocavi (quum dixi, aliquid in orationis ſtructura morem non ſeruare) τὸν κοινὸν καὶ συνήθη τῆς διαλέκτου τρόπον vocat. Poſſumus autem ex eodem id, quod ita eſt ἐξηλλαγμένον (pro quo hunc ſcholiaſten ὑπηλλαγμένον dicere admonui), et ἐσχηματισμένον appellare. Siquidem et ἀσχημάτιστον, quod huic opponitur, apud eundem habemus: vbi ſcribit, καὶ τῷ μηδὲν ἁπλῶς ἀσχημάτιστον ἐκφέρειν νόημα. Apud eundem vero, eadem de re loquentem, et σχηματισμοὺς et σχήματα legimus. Scribit enim, κατὰ τοὺς σκαιοὺς καὶ πεπλανημένους ἐκ τῆς κατὰ Φύσιν συζυγίας καὶ οὐδ' ἐν ἁπάσῃ ποιητικῇ χώραν ἔχοντας σχηματισμούς. Vbi de Thucydide modum in his non tenente, ſed nimium ſibi permittente, conqueritur, atque adeo illum de hac audacia reprehendit. Et aliquanto poſt, τῶν σχημάτων τὸ πεπλανημένον ἐκ τῆς κατὰ Φύσιν ἀκολουθίας vocat, quod in illo altero loco τοὺς πεπλανημένους ἐκ τῆς κατὰ Φύσιν συζυγίας σχηματισμοὺς dixerat. Ac ἐσχηματισμένον quidem id ſonat, quod Latinis *figuratum*: ſed tamen *figurata oratio* minus late patentem habere ſignificationem videtur: etiamſi figuram Fabius eſſe dicat conformationem quandam orationis, a communi et primum ſe offerente ratione remotam. Alibi vero ſcribit, figuras mutare aliquid a recto, atque hanc prae ſe virtutem ferre, quod a conſuetudine vulgari receſſerunt.

Quamuis autem vt orationem ſcholiaſtes dicit ἐσχηματίσθαι, quamcunque ea mutationem ſtructurae accipiat, ita etiam σχῆμα dicere queat ſubeſſe ſingulis, in quibus ea occurrit, locis, tamen certis tantum in locis hoc vocabulo ita vtitur: veluti quum p. 119. πάντα ὅμιλον vult eſſe σχῆμα, pro παντὶ ὁμίλῳ. At vero 475. in his verbis, οἱ δ' ὕστερον ἥκοντες, Atticum eſſe σχῆμα dicit, pro eo, quod dicendum erat, τῶν δ' ὕστερον ἡκόντων. Pag. autem 73. τὸ ἀνακόλουθον appellat non ſimpliciter σχῆμα, ſed παράσημον σχῆμα.

Caeterum etiamſi σχῆμα quidem, ſed non et τροπὴ, apud eum legatur (quod ſciam), tamen τροπικὰ ὀνόματα vocat, quae ſunt metaphorica: veluti p. 390. vbi de hoc loquendi genere, χορέσωμεν τὸ Φρόνημα, annotat, eſſe quidem omnium, quae apud Thucydidem ſunt, tropicarum (id eſt *metaphoricarum*) vocum duriſſimam iſtam, videlicet χορέσωμεν· verum loqui eum ſecundum Alcibiadem. Quod ab eo quonam ſenſu dicatur, (dici quidem certe videatur) ibi docebo. Sic autem a Dionyſio κυρίαν λέξιν opponi τῇ τροπικῇ, id eſt metaphoricae, videmus. Ac ſciendum, ad metaphoram quod attinet, quum dicit ἐπιμένειν τῇ μεταφορᾷ, id eſt (reddendo verbum verbo) *permanere in metaphora*, intelligere, quod Fabius dicit, *quo ex genere coeperis translationis, hoc definere.* Scribit enim, *Nam id quoque in primis eſt cuſtodiendum, vt quo ex genere coeperis translationis, hoc definas. Multi enim quum initium a tempeſtate ſumſerunt, incendio aut ruina finiunt: quae eſt inconſequentia rerum foediſſima.* Quamvis porro Dionyſius τροπικὴν λέξιν opponat τῇ κυρίᾳ, (ſicut antea dixi) et alicubi dicat etiam διὰ τῶν κυρίων καὶ μὴ τροπικῶν κατασκευῶν ἐκφέρειν τὰ νοήματα, non me tamen latet, τὰ τροπικὰ vlterius ab eo, quam vsque ad metaphorica, extendi. Scribit enim in libro περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, de quibusdam Homeri verſibus loquens, οὔτε γὰρ μεταφοραί τινες ἐν αὐτοῖς εὐγενεῖς ἔνεισιν, οὔτε ὑπαλλαγαί, οὔτε καταχρήσεις, οὔτε ἄλλη τροπικὴ διάλεκτος σύδεμία.

Qvvm porro oratio eo quo dictum eſt modo ἐσχηματίσαι, vel ὑπήλλακται, eam dicunt etiam eſſe ἀκατάλληλον. Id eſt, *non cohaerenter et congrue inter ſe iuncta eſſe verba.* Sed breuius, et quidem vna voce, interpretari quis poſſit *incohaerentem*, vel *incongruentem*, ſeu *incongruam.* Ea voce, ſicut et illi oppoſita κατάλληλος, vtitur Dionyſius Halicarnaſſeus. Apud hunc vero noſtrum ſcholiaſtem habemus illud pro hoc, p. 340. nam ibi legimus, οὐκ ἔστιν ἀκατάλληλον πρὸς τὸ ἐπιθυμοῦντας· quum legendum ſit contra, οὐκ ἔστι κατάλληλον. Vbi obſerua etiam, cum adiectione praepoſitionis poſitum hoc vocabulum eſſe: quum et abſque vlla adiectione vel κατάλληλος vel ἀκατάλληλος λόγος dicatur.

Eandem orationem ἀνακόλουθον dicere poſſumus: atque adeo ita nonnullos eam appellaſſe comperiemus. Potius tamen τὸ ἀνακόλουθον de certo quodam incohaerentis et iucongruae ſtructurae genere dici ſolet: vt antea ex hoc ſcholiaſte talem huius vocis vſum attuli, quum de ea loquerer orationis forma quam ἐσχηματίσθαι dicit. Locus eſt p. 73. καὶ ἐς αὐτὴν διαβεβηκότος ἤδη Περικλέους στρατιᾷ Ἀθηναίων, ἠγγέλθη αὐτῷ, ὅτι Μέγαρα ἀφέστηκε. In haec enim iſtud ſcholium habemus: Ἠγγέλθη αὐτῷ] τῷ Περικλεῖ δηλονότι. παράσημον τὸ σχῆμά ἐστι, διαβεβηκότος, ἠγγέλθη αὐτῷ. ἀνακόλουθον γάρ. Sed falli tamen eum hoc in loco, et non ἀνακολούθως ſubiunxiſſe Thucydidem hunc dativum, ibi docebo. Legimus vero et ἀνακολούθητα apud Dionyſium Halicarnaſſ. in opuſculo de Thucydidis charactere: ſed ego ἀπαρακολούθητα ſubſtituendum eſſe arbitror.

Adverbio ἐμφαντικῶς de iis vtitur, quae indicare vult dicta eſſe *cum emphaſi* (nam vocabulo iſto vtuntur et Latini), pro quo tamen ἐμφαντικῶς magis vſitatum eſt ἐμφατικῶς. Verum et ἐμφαντικὸν itidem apud eum legimus, pro eo, quod ἐμφατικὸν dici ſolet. Sed tamen haec quoque, ἐμφαντικὸν inquam, et ἐμφαντικῶς, ipſi ſoli nota non fuerunt. Legimus porro ἐμφαντικὸν p. 33. col. 1. nam in haec Thucydidis verba, καὶ Κερκυραίους τε τούσδε, annotat, ἐμφαντικὸν eſſe hoc τούσδε· et addit, οἷον τοὺς ἀδικοῦντας. At vero aduerbium ἐμφαντικῶς legitur p. 173. col. 1. ſcribit enim, eum ἐμφαντικῶς vſum eſſe particula δή.

Sed enim p. 56. col. 1. quum ſcribit, ἔμφασιν παρέχει ὡς ἐπὶ ἄλλου καὶ ἄλλου τάσσων τὴν λέξιν, de illo ſchemate intelligere non debemus: verum ita accipere, *facit, vt appareant nobis diuerſae ſignific.* vel, *facit, vt videantur nobis eſſe diuerſae ſignificationes.* Niſi quis malit ita exponere, *eius ſermo prae ſe fert diuerſum horum vocabulorum vſum.* Verbum enim verbo hic reddere vix quisquam poſſit. Ad quam tamen interpretationem verba haec prope accederent, *ſpeciem praebet tanquam de alia et alia re ponens vocabulum.*

ADVERBII autem περιφραστικῶς multis nota esse potest significatio: pro quo Latine dicitur *per circumloquutionem*, vel, *circumloquendo*: sed quum vsitata sit vox Graeca periphrasis, frequentius dicitur, *per periphrasin*, vel *cum periphrasi*: aut, aduerbium Latinum faciendo ex Graeco, *periphrastice*. Exemplum autem habemus periphrastici generis loquendi insigne, p. 103. col. 1. ἡ δὲ εὔνοια παραπολὺ ἐπήει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, vti ab ipso scholiaste annotatur, περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ, εὐνοϊκῶς εἶχον τοῖς Λακεδαιμονίοις. Vbi tamen scriptum ab illo fuisse puto, πολλῷ μᾶλλον εὐνοϊκῶς εἶχον, vel πολὺ μᾶλλον. Caeterum quaedam ab eo per periphrasin dicta censeri, in quibus tamen periphrasis non possit agnosci, suis locis docebo.

ADDI ἔξωθεν (id est *extrinsecus*) dicunt interdum scholiastae id, quod ὑπακούεται, id est, subauditur. Hic vero eo aduerbio et cum hoc ipso verbo, et cum bicomposito vtitur. Sic p. 248. col. 2. προσυπακοῦσαι δὲ δεῖ ἔξωθεν τὸ, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπίπτουσι τῆς εὐπραγίας. Vbi etiam obseruandum est, vt sententiam integram subaudire sibi permittat.

ADDI vel dici quidpiam ἐξηγητικῶς enarratores dicunt, quum ipse scriptor in iis, quae subiungit illis, quae iam dixit, [est] velut sui expositor; nam ἐξηγητικῶς *expositorie* sonat. Hic vero saepe hac de re dicit etiam, ἐξηγητικόν ἐστι τοῦτο τοῦ, sequente verbo aut sequentibus verbis, ad quorum expositionem illud vel illa scriptor ipse adiicit. Sic p. 249. col. 2. ἐξηγητικὸν δέ ἐστι τοῦτο, τοῦ, σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν, οἵτινες τὰ ἀγ. etc. Quin etiam dicit, τοῦτο ἐξηγητικόν ἐστι τοῦ προτέρου, p. 243. col. 2. Necnon ipso verbo ἐξηγεῖσθαι (a quo illa vocabula manarunt) hac de re nonnunquam vtitur, vt p. 250. col. 1. τὸ διακινδυνεύεσθαι ἐξηγεῖται. Est autem vnum ex praecipuis boni expositoris (sic voco peritum et diligentem) officiis, admonere, vbi scriptor ipse eo functus officio fuerit.

ADVERBIIS περιττῶς et παρελκόντως cum verbo κεῖσθαι vtitur, de iis, quae superuacanea sunt, sicut et ea περιττὰ εἶναι, vel παρέλκειν dicit: quemadmodum antea docui. Hoc tantum addo, alicubi illi περιττῶς opponere ἀναγκαίως. Vnius saltem loci memini, qui est p. 251. col. 1. ὁ δὲ καὶ σύνδεσμος οὐ περιττῶς κεῖται, ἀλλ' ἀναγκαίως.

CVM aliis etiam aduerbiis verbo illo κεῖσθαι vtitur: quorum e numero est κυρίως, id est *proprie*, siue *in propria significatione*. Nam aliquod vocabulum dicitur κυρίως κεῖσθαι, (quasi quis dicat *proprie positum* esse) cui suus propriusque datus est vsus: vicissimque οὐ κυρίως κεῖσθαι, quo quis ita vsus sit, vt alium quam proprium vsum dederit. Neque vero hic proprium vsum intelligere de eo oportet, qui metaphorico opponitur, (sicut τὰς κυρίας λέξεις videmus ταῖς μεταφορικαῖς seu τροπικαῖς opponi: et sicut ab hoc ipso scholiaste τροπικὸν vocari vocabulum ϛορέσωμεν dixi, quum scribit, omnium τροπικῶν, quae apud Thucydidem exstant, vocabulorum esse durissimum) sed de eo, qui abusus potius, quam vsus, appellandus sit: adeo vt ἀκυρολογία (quae vulgo ἀκυρολογία vocatur) in eo esse dici possit: et καταχρησις, non illa quidem, quam metaphorae permittere sibi possunt, et quae in iis excusatur, sed quae omnino vitiosa est. Atqui reprehendere tamen suum scriptorem audet de huiusmodi improprietate, p. 78. col. 2. in hunc illius locum, καὶ οὐκ ἴσμεν, ὅπως τάδε τριῶν τῶν μεγίστων ξυμφορῶν οὐκ ἀπήλλακται, ἀξυνεσίας, ἢ μαλακίας, ἢ ἀμελείας. Nam scribit, de voce ξυμφορῶν loquens, ἐνταῦθα οὐ κεῖται κυρίως ἡ λέξις, ἀλλὰ ξυμφορὰν φησὶ τὴν κακίαν. Sed aduersus hanc accusationem conabor ibi Thucydidem defendere.

AT vero aduerbium ἀντιφορικῶς nouum omnino videri possit, quo vtitur in p. 176. Ibi enim in haec verba, προθύμως ταῦτα ἔπρασσον, annotatum est, ἀντιφορικῶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, οὐ προθύμως. Sed aenigmaticum quiddam habere dici queat (vt opinor) haec annotatio. Cuius rei causam esse puto, quod in alia quam haec verba scripta illa essent: vt ostendam, quum ad locum illum venero. Simul vero et de huius aduerbii significatione dicturus tibi sum quod sentio.

ADVERBIVM μήποτε (nisi potius μὴ ποτε disiuncte scribendum est) omitti hic non debet: quo et alii scholiastae vtuntur, multumque gratiae in proponenda sua dubitatione et coniectura habet. Sed eiusmodi est, vt Latine interpretari non possis, ita quidem, vt verbum verbo reddas. Eius vsum habes p. 60. col. 1. vbi licet interrogationis nota orationi, cui adhibitum est, non sit apposita, sunt tamen, qui eam huiusmodi locis apponunt: perinde ac si ea orationis forma esset, quae est, quum dicitur, *Quid si ita hic locus exponatur?* At si interrogatiue dici non existimetur, verbum aliquod subaudietur: perinde ac si diceretur, *videndum ne*, vel, *vide ne*, vel, *videndum vero ne*: quum dicitur μὴ ποτε δέ.

ADVERBIO ἄλλως vltimum locum dabo, quod his scholiis cum aliis plerisque (ac fortassis omnibus) commune est: iisque locis appositum inuenitur (non tamen vbique) in quos expositio duplex affertur. Ibi enim posteriori hoc aduerbium ἄλλως praefigitur. Quod si et tertia accedat, hoc aduerbium repetitur: si vero ad quartam vsque veniatur, iterum repetitur. Quum autem satis notum sit, eo aduerbio Latinum *aliter* significari, perinde est ac si diceretur, *aliter etiam exponitur hic locus: ita videlicet.* Vel, *alio etiam modo ista exponuntur: hoc videlicet.* Ideoque iis vocabulis, quibus cum ellipsi vtuntur, annumerandum hoc est, vt paulo post docebo. Caeterum ab iis, qui diuersa diuersorum scholia collegerunt, hoc aduerbium, tanquam nota, qua discernerentur, potius, quam ab ipsis scholiastis, appositum fuisse videtur. Sed noue in quodam horum scholiorum loco, qui est p. 26. post illam vocem ἄλλως alius scholiastes loquens introducitur, et iis, quae proxime praecedunt, contradicens: vel potius contradicere volens. Nam (vt ibi ostendo) si bene intelligantur quae praecedunt verba, consentire is cum illo comperietur, a quo se dissentire arbitratur.

AD VERBA quaedam ab illis aduerbiis vt transeam, τάσσει τὴν λέξιν ἐπὶ τούτου quum dicit, intelligit, *vtitur illo vocabulo in ea significatione.* Perinde ac si dicas,

verbum verbo reddens, *ponit illud vocabulum in hoc*, vel *de hoc*. Sic p. 56. col. 1. ὡς ἐπὶ ἄλλου καὶ ἄλλου τάσσων τὴν λέξιν. Vtitur vero et vulgari verbo eadem de re, et quidem in illo etiam ipso loco. Dicit enim, τήν τε γὰρ αἰδῶ καὶ τὴν αἰσχύνην κατὰ τοῦ αὐτοῦ τίθηται συνωνύμως. Et paulo post, ὡς καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν εὐκοσμίαν ὁμοίως τέθεικε. Respondet autem hic istorum verborum vsus ei, quem habet κεῖται, quum dicitur, ἐπὶ τούτου κεῖται ἡ λέξις. Scimus enim, verbo κεῖσθαι declarari *positum esse*.

Verbo ἀποτείνειν vtitur aliquoties, vbi alii passiue potius voce ἀποτείνεσθαι vterentur. Vt p. 57. col. 2. ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀποτείνει. Et p. 56. ταῦτα πάντα πρὸς τὸν Κορίνθιον ἀποτείνει. Quibus in locis dubitari possit, an ταῦτα et πάντα sint nominandi, an accusandi casus: sed quoniam potius dicitur aliquis ἀποτείνεσθαι πρὸς vel εἰς τινὰ, quam cum accus. ἀποτείνεσθαι τὸν λόγον vel ἀποτείνεσθαί τι εἰς τινὰ, potius nominandi casus esse crediderim: perinde ac si diceretur, πᾶς οὗτος ὁ λόγος ἀποτείνεται πρὸς Ἀρχίδαμον, item πρὸς τὸν Κορίνθιον. Alioqui actiuam hic significationem habebit ἀποτείνειν, et eo dicetur modo, quo ἀποτείνειν τὸν λόγον pro ἀπομηκύνειν. Verum ἀποτείνεσθαι πρὸς vel εἰς τινὰ dicitur aliquis, quum in eum inuehitur: sed vtuntur etiam de eo, qui quempiam obiter tantum perstringit, suam aduersus eum orationem (et quidem plerumque ita, vt nomen eius taceat) dirigens. Ac quamuis sumtum sit hoc genus loquendi ab iis, qui verbose in aliquem inuehuntur, in vsu tamen est de iis etiam, qui vel pauciſſimis verbis id faciunt. Sic apud Diog. Laërtium, in Aristotele, πολλάκις δὲ καὶ ἀποτεινόμενος, τοὺς Ἀθηναίους ἔφασκεν εὑρηκέναι πυροὺς καὶ νόμους· ἀλλὰ πυροῖς μὲν χρῆσθαι, νόμοις δὲ μή. Vbi suspicor deesse vel πρὸς vel εἰς ante τοὺς Ἀθηναίους.

At vero αἰνίττεσθαι Thucydidem aliquid vel aliquem, quum dicit, intelligit, eum non aperto, sed occulto, sermone significare. Ac interdum (et quidem frequentius) accusatiuum cum praepositione dat huic verbo. Vt p. 57. col. 1. πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Κορινθίου αἰνίττεται. Item p. 18. πρὸς Ἡρόδοτον αἰνίττεται. Cum accus. tamen sine praepos. col. 2. αἰνίττεται δὲ τὰ Μηδικὰ Ἡροδότου. Sic p. 31. αἰνίττεται Ποτίδαιαν. Nec non p. 33. αἰνίττεται Ἐπίδαμνον. At vero p. 121. vtramque inuenies constructionem, in col. 1. nam ibi leges, αἰνίττεται τοὺς ἱππέας αὐτῶν τοὺς κειμένους. Et paucis interiectis, αἰνίττεται δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους. Solet tamen potius accusatiuo sine praepositione iungi hoc verbum: cui propemodum respondet Latinum *innuere*: quo etiam vti malim ad illius interpretationem, quam verbo *alludere*. Addendus porro est praecedentibus hic locus p. 52. in quo aduerbium ἀορίστως praefigit verbo αἰνίττεται. Scribit enim, ἀορίστως μέν, εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους δὲ αἰνίττεται. Vbi post ἀορίστως μέν, quod sonat *indefinite quidem*, subaudiendum relinquit aliquod verbum: nisi forte incuria librarii potius desiderari credendum est. Hoc autem verbum fuerit (vt opinor) vel λέγει, vel φησὶ, vel aliud huiusmodi. Nam qui non vult aperte declarare, quod sentit, sed tantum αἰνίττεσθαι, is indefinite loquitur, genus, non speciem, proponens. Forsasse autem et τοῦτο λέγει vel τοῦτο φησὶ locum hic haberet. Ne hoc quidem est praetereundum, eum alicubi pro αἰνίττεσθαι verbo λέγειν vti, minus proprie: vt pag. 23. col. 1. λέγει δὲ Ἀθηναίους.

Verbo κατασκευάζειν in concionum praesertim expositione significare solet *adstruere aliquid argumentis*: quod vna voce dicitur *probare*. Sic p. 244. col. 1. κατασκευάζει δὲ διὰ τούτου, ὅτι οὐδ' ὅλως δεῖ αὐτοῖς συγχωρῆσαι κατελθεῖν εἰς τὴν γῆν. Vsus autem sum verbo *adstruere*, quod eandem, quam ipsa vox Graeca, metaphoram habeat: et videam, contrarium Latinum *destruere* contrario Graeco ἀνασκευάζειν in eodem metaphorae genere respondere. Qua de re vel Fabius nullam nobis dubitationem relinquit, vbi scribit, *narrationibus non inutiliter subiungitur opus destruendi confirmandique eas: quod ἀνασκευὴ καὶ κατασκευὴ vocatur*. Quo ex loco possit κατασκευάζειν reddi etiam *confirmare*: sed huius scholiastae locis aptior est altera huius verbi interpretatio. Legimus autem et p. 48. ἐπειδὴ εἶπεν ὁ Κορίνθιος πρὸς ἑτέραν συμμαχίαν τραπέσθαι (sed τραπεῖσθαι, aut τραπέσθαι ἂν scribo) μὴ βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, νῦν τοῦτο κατασκευάζει. Vbi perinde videtur esse, ac si diceretur, rationibus dictum suum munit et velut fulcit; siue, sententiam suam: vel, quod se facere decreuisse dixit.

In iisdem concionibus saepe vtitur nomine κεφάλαια, quod Latino *capita* ei respondente interpretari possumus. Sunt autem concionis alicuius κεφάλαια, ea, quae potissimum conatur κατασκευάζειν (de quo verbo dictum modo fuit) is qui concionatur. Ideoque concionem vnam in certa diuidere capita consueuit. Sic p. 172. de Mitylenaeorum legatorum concione dicit, διαιρεῖται ἡ δημηγορία αὕτη κεφαλαίοις· vbi deesse puto vocem τρισί. Sequuntur enim tria capita: primum, τὸ δίκαιον· id est, *aequum esse quod postulant*: secundum, τὸ δυνατὸν, *fieri id posse*: tertium, τὸ συμφέρον, *vtile esse*. Huc pertinet quod p. 25. legitur, ἡ τοῦ Κερκυραίου δημηγορία μᾶλλον τὸ συμφέρον προβάλλεται, ἢπερ τὸ δίκαιον· ἡ δὲ τοῦ Κορινθίου, μᾶλλον τὸ δίκαιον, ἢπερ τὸ συμφέρον. Id est, *Corcyraeus concio magis vtilitatem allegat*, (vel *obtendit*) *quam aequitatem: at Corinthii, magis aequitatem, quam vtilitatem*. In scholiis scriptis in hanc partem historiae Thucydidis (si conciones certam quandam historiae illius partem vocare licet) occurrent aliquoties haec verba, ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες. Vt p. 26. col. 2. in haec verba, γενήσεται δὲ ὑμῖν πειθομένοις καλὴ ἡ ξυντυχία κατὰ πολλὰ τῆς ἡμετέρας χρείας, et in ea, quae sequuntur, annotata sunt illa, ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες. Vbi ἀγῶνες id est *certamina*, (si verbum verbo reddatur) appellari videntur *rationes, quae firmamentum et robur causae efficiunt*, quasi *praecipuum sit illarum certamen*. Sed p. 44. post ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες, legimus, καὶ τὸ δίκαιον. Vbi aliquam verborum ellipsin esse suspicor. Occurrunt in iisdem in easdem conciones scholiis et verba ista, οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν. Vt p. 28. et 32. et 48. Mirari autem quis possit, illum plurali numero vti, ac non potius ἐπίλογος dicere: sed ἐπίλογους dixerunt et quidam alii.

Atque adeo Auctor rhetorices ad Herennium, *conclusiones* (inquit), *quae apud Graecos ἐπίλογοι nominantur, tripartitae sunt. Nam constant ex enumeratione, amplificatione, et commiseratione.* Verum in his epilogis huius scholiastae haec omnia minime vera comperientur: minus etiam id quod addit, non posse quatuor in locis vti conclusionibus: in principio, secundum narrationem, secundum firmissimam argumentationem, in conclusione. Quartus enim hic locus, is potius est, ex quo hic scholiastes suos ἐπιλόγους nobis solet depromere. Obiter autem animaduertendum est, posse hoc duriuscule dictum videri, nos conclusionibus in conclusione vti.

Idem conciones ἀντιθέτους vocare videtur, eas, quae potius ἀντιλογικαὶ vocantur, vel ἀντιρρητικαί. Quasi quis dicat *contradictoriae:* sed potius *aduersarias* appellare Latinitas iubet, sicut Aeschinis et Demosthenis orationes aduersariae vocantur.

Locis aliquot occurret tibi μετάβασις, alicubi et παρέκβασις. Vt p. 7. col. 1. ταῦτα δὲ ἐν παρεκβάσει εἴρηται. Sic etiam p. 87. ad hanc Thucydidis narrationem, τοῦ δὲ μηδισμοῦ τοῦ Παυσανίου Λακεδαιμόνιοι, πρέσβεις πέμψαντες παρὰ τοὺς Ἀθηναίους, ξυνεπητιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, annotat, haec esse παρέκβασιν, quod Pausaniae factum (vel, id quod de Pausania narratum est) consequantur. Nihil enim ad piaculum pertinere: ad piaculum, inquam, de quo institutus erat sermo. Est igitur hic παρέκβασις, quod a Latinis *digressio* dicitur: a Cicerone cum adiectione, *digressio a proposito*, vel *digressio ab oratione proposita.*

At μετάβασις non est eiusmodi *digressio*, quae intermittit tantum et velut suspensam orationem propositam vel suspensum sermonem propositum relinquit, sed est potius *transitio a sermone vno, cui finis impositus est, ad alium.* Sic p 134. verbis hisce, τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους etc. apposita est vox ista, μετάβασις. Itidemque p. 199. in haec verba, Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει, etc. eandem vocem inuenies. Sed quum idem annotatum esse in omnes locos deberet, qui illa verba, aut ista haberet, τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος, aut τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, siue τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος· (quum in his omnibus illa sit quam dixi transitio) in eorum tamen paucissimos annotationem illam es inuenturus. Vtitur autem et verbo μεταβαίνειν de huiusmodi transitione loquens. Vt p. 66. col. 1. μετέβη ἐπὶ τοὺς Θασίους.

ΙΔΙΩΜΑ Thucydidis quid appellet, iam aliunde notum esse potest: praesertim quum et Dionysius Halicarnasseus opusculum περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμάτων scripserit: quod quidam interpretantur *de Thucydidis proprietatibus:* sed malim, *de iis, quae Thucydidi propria sunt*, vel *de iis, quae Thucydidi peculiaria sunt:* id est, eius sermoni. Vtitur autem hac voce *ἰδίωμα* p. 66. col. 2. Nam ibi, postquam scripsit ἐΦ' ᾧ τε ἐξίκνιν dictum esse pro ἐπὶ τῷ ἐξιέναι, addit, ἰδίωμα δὲ τοῦτο Θουκυδίδου. Pag. autem 49. vocum aliquot mentionem facit, quas apud Thucydidem esse ait *ἰδίως.* Sed falli possit lector interdum in quibusdam, quae pro Thucydideis affert, quum ei peculiaria non fuerint: veluti quum de ἐπιχειρητέα nobis dicit, Θουκυδίδου esse λέξιν. Nam ad terminationem respicit, et terminatione tenus esse Thucydideum vocabulum intelligit, quum sit pro ἐπιχειρητέον. Quanquam ne hoc quidem modo vocari posse Thucydideum id vocabulum videtur: vt suo loco docebo. Verum et de hoc monendus es, alicubi pro verbis illis, quae Thucydidis aliquod idioma habere annotauerat, alia suppositia fuisse. Atque hoc pariter suo loco manifestum faciam.

Qvvm scribit, τοῦτο ὡς παρὰ Θουκυδίδου εἴρηται, intelligit, hoc dictum esse tanquam a Thucydide, suam sententiam, seu iudicium suum, interponente. Atque hunc esse istorum verborum sensum, ex p. 63. apparet. Pag. autem 60. reprehenduntur, qui de certis quibusdam verbis dixerunt ea posse, καὶ ὡς ἀπὸ Θεμιστοκλέους καὶ ὡς ἀπὸ Θουκυδίδου λέγεσθαι.

His verbis, τοῦτο δὲ ἡ τοῦ λόγου ἐπαγωγὴ δηλοῖ, quibus vtitur p. 485. (necnon alibi, vt opinor) significatur, *hoc declarant ea, quae subiunguntur.* Perinde ac si dictum esset, τοῦτο δὲ τὰ ἐπαγόμενα δηλοῖ· siue, τοῦτο δὲ ἐκ τῶν ἐπαγομένων δῆλον. Dicunt autem et τὰ ἐπιφερόμενα eadem de re, sicut οἷς ἐπιφέρει, et οἷς ἐπάγει, pro eodem: nimirum pro eo, quod dicimus, *quibus subiungit.* Pro quo dicere vulgus solet, *quibus subiicit.*

Verba haec, ὡς κατιών Φησι (quibus per parenthesin vtitur p. 26. col. 1.) significant, *vt in sequentibus dicit.* Quum tamen verbum κατιέναι sit descendere, sonant potius vt *infra dicit:* (quasi quis dicat, vt *descendens ait*, vel, *in descensu*) vt in eorum, quae praecedunt, mentione dici solet, ὡς ἄνω Φησὶ, vel, ὡς ἀνωτέρω Φησὶ· (aut λέγει) vel ἔΦη, aut ἔλεξε, id est, *vt supra dicit*, vel *dixit.* Caeterum pro illo κατιὼν nonnunquam alio participio, videlicet προϊών, vtentes, dicunt, ὡς προϊὼν Φησι· Ita p. 82. col. 2. καὶ προϊὼν εἰρηκεν· id est, *progrediens*, vel *vlterius pergens.* Sunt, qui *in progressu* hac de re dicant. Magis alioqui vsitatum est *in sequentibus:* quod respondet huic loquendi generi, ἐν τοῖς ἑξῆς.

Scripta seu narrata κατὰ διέξοδον, sunt ea, quae fuse scripta sunt, et non διὰ βραχέων. Vt p. 50. ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότῳ κεῖται κατὰ διέξοδον. Sic etiam p. 12. ἡ δὲ ἱστορία κεῖται κατὰ διέξοδον παρ' Ἡροδότῳ. Item p. 164. τοῦτο Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐννάτῃ ἱστορεῖ κατὰ διέξοδον.

Vbi aliquam obiectionem quaestionemue proponit (nam et hoc ab eo fit haud negligenter), non solum vtitur particulis καὶ μήν, et καίτοι, quarum postea fiet a nobis mentio, sed nonnunquam interrogatiuam particulam huic sermoni adhibet. Vt p. 2. col. 1. πῶς ἤμαζον ἀμφότεροι παρασκευῇ τῇ πάσῃ, εἴγε τοῖς Πελοποννησίοις χρημάτων ἐνέδει; Alicubi vero dicit, ἐζήτηται πῶς. Vt p. 487. ἐζήτηται, πῶς Δεκελείας ἐπιτειχιζομένης ἔμελλον οἱ Ἀθ. etc. Cui obiectioni respondens scribit, Φαμὲν οὖν, ὡς ἦν τις πρ. etc. At vero p. 43. vtitur vocabulo ἄπορον. Nam initio scholiorum in illam p. legimus, ἄπορον, πῶς ὁ Φορμίων τὸ πρὸς τῇ Παλλ. etc. atque hanc ἀπορίαν soluens, addit, καὶ Φαμὲν, ὅτι τὸ πρὸς τῇ Παλλ. etc.

Alicubi autem oſtendit, quomodo Thucydides obiectionem, quae mota fuiſſet, anteuerterit: vt p. 267. col. 1. ἐπειδὴ εἶπε τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἵνα μή τις εἴπῃ, καίτοι ἐν ἡμέρᾳ ταῦτα ἐγένετο, λέγει ἐν τῷ μέσῳ, ἐπεγένετο γὰρ νύξ. Vbi obſerua, particulam vel potius particulas καίτοι eum vſum habere, quem dari ab illo voculis καὶ μήν, poſtea oſtendam: id eſt, eodem aduerſatiuas eſſe modo, quo apud Latinos *atqui*. (At vero ἐν μέσῳ memineris ſignificare quod dicimus *per parenthefin*: qua de ſignificatione dictum a me antea fuit.)

Sed et duabus illis voculis καὶ μήν (quae inter coniunctiones numerantur, et ſonant quod Latini dicunt *atqui*) vtitur quibusdam in locis, vbi obiectionem, quae affertur aut afferri poteſt aduerſum eos, proponit. Qua certe in re, non minus, quam in alia vlla, boni interpretis partes implere dici poteſt. Sic autem p. 23. col. 2. καὶ μὴν ἄνω τρισχιλίους ἠτοίμαζον. Ad quam quomodo ſit reſpondendum addens, dicit, ῥητέον οὖν, ὅτι ἴσως οὐκ ἦν χρ. etc. Enimuero quum duobus modis illam ad obiectionem reſponderi poſſe dicat, ego his et alios duos adiiciam. Vna certe eſt, cui easdem illas voculas adhibet, ſed reſponſum nullum addit: p. 103. καὶ μὴν Ἡρόδοτος λέγει, ὅτι ἐκπιήθη ἐν τοῖς Μηδικοῖς. Verum ad hanc quoque videro quid poſſit reſponderi.

Illis voculis comitem dabo vocem ὅτι, (ſiue inter Coniunctiones illa ſiue inter Aduerbia ponenda eſt) non illum conſuetum et paſſim obuium, ſed alium quendam vſum (qui veteribus, vt opinor, ignotus fuit) habentem. Eius exemplum eſt p. 49. col. 1. ὅτι ἡ πρέσβευσις, ἡ καταβάσις, καὶ τὸ καταβοᾶ, παρὰ Θουκυδίδῃ ἰδίως. Nam quum particula illa ὅτι a praecedentibus minime pendeat, ſed orationem ipſa inchoët, miretur quis non immerito, quidnam illa ſibi velit. Sciendum eſt igitur, ellipticum eſſe hunc illius vſum, et pendere ab aliquo verbo ſubaudito. Nullum autem aptius in mentem mihi venit, quam σημείωσαι· praeſertim quum nonnullis etiam in locis apud hunc quoque legatur, de iis, quae notatu digna videntur: vt dictum a me fuit in illis, quae ante hanc Paraſceuen de hisce ſcholiis praefatus ſum: vbi et alia exempla vide. Caeterum eundem vſum vox ἰσέον (quae ſonat *ſciendum eſt*) alicubi habere videtur, quem et σημείωσαι. Vtitur autem illa p. 115.

Leges aliquot locis παραγράφεσθαι et παραγραφὴ de locis, quibus aliqua σημείωσις, ſeu aliqua annotatio (et quidem critica plerumque, ſeu cenſoria) adſcripta erat: adeo vt nihil commune habere dici poſſit illa παραγραφὴ cum voce παράγραφος, de qua apud Hephaeſtionem et enarratorem Ariſtophanis. Quum autem illius παραγραφῆς mentionem in meis Schediasmatis fecerim, et ita quidem, vt, quid de illa ſcirem ſentiremue, dixerim, eo te remittendum (ſi quid ex me de hac ſcire cupis) exiſtimaui. Neque tamen tam longe abeundum tibi erit, vt aliquid amplius de ea intelligas. Duo enim eius exempla, et quidem diligenter a me examinata, ſuppeditabunt tibi meae in p. 60. annotationes.

Loci quidam ſunt, quos duobus modis ſcribi nos admonet: nonnulli, quos bifariam interpungi: quidam etiam, quos bifariam exponi. Primum illud ſignificare quum vult, dicere ſolet, ἐν ἄλλῳ κεῖται, vel ἐν ἄλλοις κεῖται, et ſubiungit ſuam diuerſam lectionem. Subaudit autem hic βιβλίοις vel ἀντιγράφοις· et illic itidem vel βιβλίῳ vel ἀντιγράφῳ. Sic autem, quum aliquam vocem in alio vel in aliis non inueniri annotat. Vt p. 45. col. 1. ἐν ἄλλῳ οὐ κεῖται τὸ ἄρα. At p. 517. dicit ἐν ἄλλοις οὐχ εὑρίσκεται. Caeterum ad vocem κεῖται quod attinet, ea vtitur et quum ſignificare vult, quandam vocem apud hunc vel illum ſcriptorem exſtare. Vt p. 57. de voce τιμωρητέον ſcribit, ἅπαξ κεῖται ἡ λέξις παρὰ τῷ ῥήτορι· id eſt, *ſemel exſtat*, vel potius, *ſemel poſita eſt*. Ex hoc autem verbo, iſtum habente vſum, factum fuit iocoſum nomen ſeu cognomen, quod impoſitum cuidam fuit: videlicet Κειτούκειτος, vt teſtatur Athenaeus: quem vide. Caeterum illis prioribus exemplis vſus verbi κεῖσθαι addi poteſt ex noſtro ſcholiaſte, ἐν ἄλλῳ δὲ κεῖται, p. 221. col. 1. Vbi etiam non aptius interpretari poſſe videmur (verbum verbo reddentes), quam ſi dicamus, *in alio poſitum eſt*. Id eſt, *poſita eſt* haec lectio, vel *haec ſcriptura*. Vulgo certe dicimus, *in alio ſcriptum eſt*, vel, *in alio exſtat*, vel, *in alio legitur*. Quidam vero dicunt etiam, *in alio habetur*. Caeterum non minus frequenter, vel potius frequentius, vtitur eadem de re verbo γράφεται, quod ſonat *ſcribitur*: ſed ſubauditur illud ἐν ἄλλῳ, vel ἐν ἄλλοις. Interdum vero addita copula καὶ dicitur, γράφεται καὶ, ſequente diuerſa quae affertur lectione.

Secundum illud quum vult indicare, locum videlicet quempiam duobus modis interpungi, dicit τινὲς ζίζουσιν εἰς τὸ, ſequente post τὸ illa voce, cui interpunctionem ſubiungunt. Sic p. 133. col. 1. in hunc Thucydidis locum, Περικλῆς δὲ, χρατηγὸς ὢν καὶ τότε περὶ μὲν τοῦ μὴ ἐπεξιέναι τοὺς Ἀθην. etc. praefixis his e verbis, χρατηγὸς ὢν καὶ τότε, annotat, τινὲς εἰς τὸ ὤν, τινὲς εἰς τὸ καὶ τότε ζίζουσι. Alicubi vero et ὑποζίζειν dicit.

Tertium, quod ab eo annotari de quibusdam locis dixi, eſt iſtud, eos duas expoſitiones habere, ſiue duobus modis expoſitos inueniri. Atqui hic item ellipſi vtitur: ſed diuerſa. Dicit enim, ὡς τινές, vel ὡς ἔνιοι· non addens verbum, ſed ſubaudiendum id relinquens, ſiue λέγουσι, ſiue Φασί. Nonnunquam vero dicit, τινὲς δὲ, vel ἔνιοι δὲ, οὕτως ἤκουσαν. Id eſt, *ita intellexerunt*, vel, οὕτως ἐδέξαντο, id eſt (verbum e verbo) *ita acceperunt*. Sic p. 563. ἔνιοι δὲ οὕτως ἐδέξαντο. Quinetiam verbo ἔλαβον ita vtitur p. 328. ἄλλοι δὲ τὴν δόκησιν ἐπὶ τῆς λήψεως τῶν δώρων ἔλαβον. Vbi etiam ſubiungit, ἵν' οὕτω νοῆται, ἤτοι, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττ. Haec autem verba, ἵν' οὕτω νοῆται, ſonant, *vt ita intelligatur*. Eſtque ſuperuacanea, quae illis adiicitur, particula ἤτοι. At vero verbum ἀκεῦσαι in illa ſignificatione habes cum alibi, tum p. 352. ἔνιοι δὲ, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἤκουσαν. Quinetiam verbo ἐξηγεῖσθαι vtitur, eadem de re loquens. Vt p. 249. col. 1. ἔνιοι δὲ τόνδε τὸν τρόπον ἐξηγήσαντο.

At vero quum ſignificare vult, vnam expoſitionem potius amplectendam eſſe, quam alteram, variis loquendi generibus vtitur. Nam p. 328. col. 2. dicit, καὶ δεκτέον

τοῦτο. Id est, *estque recipiendum hoc:* vel, *estque hoc admittendum:* alia, quam paulo ante dictum est, significatione, in hoc loquendi genere, ἔνιοι δὲ οὕτως ἐδέξαντο. Sed frequentius (quantum meminisse possum) ea de re vtitur his verbis, ὃ καὶ μᾶλλον, vbi itidem loquitur ἐλλειπτικῶς. Alicubi vero dicit, ὅπερ ἄμεινον. Vt p. 85. in haec verba ἀνὴρ ἀργίλιος, scribit, τινὲς κύριον, τινὲς ἐθνικὸν, ἀπὸ πόλεως Θρᾴκης. ὅπερ ἄμεινον. Id est, *quod satius est.* Illa autem verba, ὃ καὶ μᾶλλον, habes aliquot in locis: quorum est hic p. 340. col. 1. Καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι] βεβαίως φίλιον τοῖς Λακεδαιμονίοις γενέσθαι. ἢ, αὐτοὶ βεβαίως ἠπίσαντο. ὃ καὶ μᾶλλον. Sic et p. 356. col. 1. (sed absque copula καὶ) ὃ μᾶλλον. Vbi et animaduertendum est, per parentheſin poni. Non male autem (meo quidem iudicio) verbum δεκτέον hic subaudiri dixerimus: quod paulo ante ex p. 328 attuli, vbi legimus, καὶ δεκτέον τοῦτο.

ELLIPTICA loquendi genera hanc meam ad lectionem huius scholiastae Proparasceuen claudent: de quorum nonnullis obiter iam dictum fuit. Inter illa igitur frequens est id, cui adhibetur praepositio πρός. Vt p. 58. col. 1. τὸ γὰρ, δείξας τι χωρίον αὐτοῖς, πρὸς τὸ ἔλεξε. Et p. 57. quae proxime praecedit, col. 1. ὁ δὲ τε σύνδεσμος πρὸς τὸ οὐ ἐπίῤῥημα. Hunc item in locum, qui legitur p. 138. ἧς ἐς αἰδιον τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἣν καὶ νῦν ὑπενδῶμέν ποτε (πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι) μνήμη καταλελείψεται, annotat ista, τὸ ἧς πρὸς τὸ, μνῆμα καταλελείψεται, τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. *Vocula* ἧς (inquit) *ad illa spectat,* μνήμη καταλελείψεται. *Caetera enim per parentheſin:* vel, *ad illa pertinet,* Vel, *ad illa tendit,* vel, *ad illa fertur.* Graeco autem, quod subaudiri possit, verbo nullum aptius in mentem venit, quam id, quod huic vltimo Latino, *fertur,* respondet. Nam verbum φέρεται in scholiis hunc vsum habere videmus. Perinde igitur erit ac si scriptum esset, φέρεται πρὸς τὸ μνήμη καταλελείψεται. Eodemque modo in praecedentibus locis, φέρεται πρὸς τὸ οὐ ἐπίῤῥημα, et φέρεται πρὸς τὸ ἔλεξε. Non ignoro, alioqui et τείνειν ac συντάττεσθαι aliquando de hac re dici, videlicet de vocabulo, quod cum alio iungitur: etiamsi interiecta quaepiam sint, quae aliquod inter illa interuallum ponant: sed potius dicendum est συντάττεται τῷ, quam πρὸς τό. Fieri tamen potest, vt hoc etiam modo loqui libi permittat.

Nec vero nihil de illa particula τὸ dicendum hic fuerit: illa (inquam), cuius vsus aliquot exempla in iis, qui allati sunt, locis habes. Cum ea certe, pro loco, vel hoc vel illud subaudiendum relinquitur. Ibi quidem, vbi dicitur, τὸ ἧς, apte ὑπακούειν poteris ἄρθρον. Alicubi vero subaudiri poterit ῥῆμα. Vt p. 137. col. 1. ἀπὸ κοινοῦ τὸ πιςεύει. Alicubi ἐπίῤῥημα, alicubi ἄρθρον. Alicubi etiam μόριον (ea in significatione, qua dicitur aliqua vox esse μόριον τοῦ λόγου, id est pars orationis) hunc vsum praestabit. Nonnunquam autem dicitur, ὁ δὲ, item ὁ καὶ, et ita in aliis, et tum intelligitur σύνδεσμος, id est *coniunctio.* Quod si dicatur ἡ πρὸς, vel ἡ παρὰ, vel alia eiusdem generis particula post articulum ponatur, subauditur πρόθεσις, id est *praepositio.* Verum ad articulum τὸ vt reuertar, hoc potissimum animaduertendum est, hunc articulum non vni tantum vocabulo, sed et pluribus praefigi: veluti quum dicitur, in eo, quod ex p. 58. allatum est, exemplo ellipseως verbi, τὸ γὰρ, δείξας τι χωρίον αὐτοῖς. Neque vero suspecti esse debent huiusmodi loci, quasi mendose singulare τὸ pro plurali τὰ in iis scribatur: sed hoc priuilegium dari articulo isti sciendum est: sicut et quum dicitur ἀντὶ τοῦ, pluribus etiam verbis sequentibus. Verum quod vel hic vel illic apte subaudiri queat, inuenire minus facile est. Nisi forte perinde esse putandum est, ac si diceretur πρὸς τὸ ἐπαγόμενον, vel πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον, vel πρὸς τὸ ἐπόμενον, vel πρὸς τὸ ἑξῆς. Sed vbi dicitur ἀντὶ τοῦ, et plura vocabula subiunguntur, magis laborandum est, vt inueniri queat, quod cum τοῦ subaudiamus. Ac quaestionem certe hic propono, in qua haerendum, fortasse vel illis ipsis, qui identidem hoc loquendi genere vtebantur, fuisset. Sed tantisper, dum aut mihi aut alii quidpiam aptius in mentem veniat, perinde esse aio, ac si diceretur, ἀντὶ τοῦ οὕτως ἔχοντος λόγου, vel, ἀντὶ τοῦ λέγεσθαι εἰωθότος. Falleretur enim (vt opinor), qui infinitivum λέγειν, vel εἰπεῖν, vel alium huiusmodi in locis omitti putaret. Litini dicere solent, *pro eo quod est.* Caeterum exempla horum verborum ἀντὶ τοῦ talem vsum ἐλλειπτικῶς habentium frequenter tibi occurrent: atque adeo in eo, quod proxime sequitur, huius capitis tmemate.

At vero vbi dicit, ὡς ἔνιοι, vel ὡς τινὲς, manifestum est subaudiri vel λέγουσι, vel Φασὶ, vel οἴονται, aut certe ἤκουσαν· quo vti illum dixi, volentem significare, *intellexerunt:* vel ἐδέξαντο, vt dicimus, *acceperunt.* Saepe autem praecedente particula ἤ haec ellipsis occurrit. Vt p. 480. col. 2. haec Thucydidis verba, καὶ τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόψαντες, duobus modis exponens, scribit, ἀντὶ τοῦ, προκοπὴν μεγάλην τῷ ναυτικῷ ςόλῳ παρασχόντες. Quibus addit, τουτέςι, πολλὰς ναῦς αὐτοῖς παρασχόντες εἰς τὰς ναυμαχίας. Deinde aliam expositionem illi subiungens, scribit, ἢ (ὡς τινὲς) ἐπὶ μέγα ἐν τῷ ναυτικῷ προκόψαντες. Atque vt hic legis ἢ (ὡς τινὲς), sic etiam leges ἢ (ὡς ἔνιοι) p. 397. Neque tamen negauerim, alicubi aliquid aliud potius dicendum esse ἐλλείπειν post illam particulam ὡς, subiunctum habentem aliquod nomen. Vt p. 7. postquam in hoc loco, ἔφερον γὰρ ἀλλήλους, verbum ἔφερον exposuit ἔβλαπτον, et adiecit ἐλήςευον, addit ὡς καὶ Ἡρόδοτος. Hic enim aliud quidpiam subaudiendum est: cuiusmodi fuerit verbum χρῆται, vel χρῆται τῇ λέξει, aut τίθησι τὴν λέξιν. Verum vt ad illam verbi λέγουσι ellipsin reuertar, alicubi vel hoc plurale vel singulare λέγει ipsene subaudiendum reliquerit, an librarius omiserit, dubitari potest. Vt p. 25. col. 1. ἀεὶ Θουκυδίδης τὸν πλέῖςον ἀρσενικῶς. Eodemque modo p. 53. ἀρσενικῶς τὸν πκραλογον. Sic etiam p. 43. col. 1. ἔδει γὰρ διὰ τοῦ δ. subaudi λέγειν, vel γράφειν, nisi librarius et hic verbum omiserit: sed potius scholiastem reliquisse ipsum subaudiendum, et in hoc loco, et in praecedentibus crediderim. Mire enim amat ellipses hic scholiastes non in iis tantum locis, qui huiusmodi sunt,

verum in aliis etiam, vt p. 54. col. 2. *πένητες γὰρ*, pro *πένητες γὰρ ἐσμέν*.

Illius autem ellipseως, quae est, vbi dicit, *ὃ μᾶλλον*, vel *ὃ καὶ μᾶλλον*, facta fuit antea mentio: sed adiecien dum est ad illa superiora, inueniri alicubi et haec, *ὃ καὶ μᾶλλον εἰκός*. Neque tamen *εἰκὸς* existimandum est id esse vocabulum, quod *ἐλλείπει* huic sermoni: sed potius *δεκτέον*, quemadmodum ibi dixi: praesertim quum etiam *καὶ δεκτέον τοῦτο* apud eum legamus.

Aliquid et de ellipsi, quae est in vsu illius aduerbii *ἄλλως*, cuius fuit antea facta mentio, dicendum est. Ac quum iam docuerim, quomodo Latino sermone suppleri posse videretur quod huic vocabulo deest, vel potius quod cum hoc vocabulo subaudiendum relinquitur, nunc, quid sermo Graecus possit *ὑπακούειν*, videndum est. Fortasse igitur perinde est, ac si diceretur, *ἄλλως ἐξηγοῦνται τινὲς*, vel *ἐξηγήσαντο*, vel, *ἄλλως ἐδέξαντο τινὲς*, aut etiam *ἤκουσαν* (nam horum itidem vtroque ita vti et hunc scholiastem, in praecedentibus admonui) *οὕτω δηλονότι*. Scio autem, *νοεῖν* quoque pro *intelligere* (ea in significatione, qua dicitur hac de re) in vsu esse: ideoque possit etiam dici, *ἄλλως νοοῦσι τινὲς*, vel *ἐνόησαν*.

HACTENVS de certis quibusdam verbis, seu loquendi generibus, quae apud hunc scholiastem frequenter occurrunt, et velut notae quaedam sunt scholicae: id est, scholiis conuenientes; de quarum vsu qui edoctus non erit, haerere in multis, quibus adhibitae sunt, locis cogetur.

Nunc autem alia quaedam ad horum lectionem pertinentia libet adiicere, de quibus si te commonefecero, vtiliorem tibi illam reddidero. Primum est de verbis contextus, quae inde excerpta scholiis inserta fuerunt, ea videlicet, in quae quidpiam est annotatum, in iis inde huc transferendis alicubi esse peccatum, idque tribus modis: a quorum vno in singulis (de illis loquor, in quibus peccauit librarius, cauendum sit. Nam vel pro iis verbis, ad quae ipsum scholium pertinet, id est, ad quorum expositionem scriptum est, alia omnino a librario translata inde fuerunt: vel partem eorum, siue aliquod saltem omisit: aut contra, quae plane superuacanea sunt, quum ad eorum vsque expositionem scholium non extendatur, adiecit. Ad primum illud peccatum quod attinet, exempla propemodum innumera inueniet, qui editiones aliorum, quae meam praecesserunt, cum ea conferet; nam (vt alibi dixi) in illis editionibus passim fere ea textus verba, quae alicui scholio praefixa sunt tanquam eo exposita, ab eo sunt prorsus aliena: aut, si mauis, scholium ab illis omnino est alienum: et interdum ex alio qui longissimo ab illis remotus est interuallo (atque adeo, ex alio quaedam libro), immigrarunt. Neque tamen prior mea editio nihil hac in parte emendandum huic reliquit: ac ne ab hac quidem nihil meis in haec scholia annotationibus relictum fuit: quod nonnulla partim non satis cautos oculos, partim indagationem meam subterfugerint. Quum autem in his annotationibus, non tantum quae hoc modo, sed etiam quae aliis duobus peccata sunt, et emendanda superfunt, vel omnia, vel magna saltem ex parte, emendem, cur potius exempla eorum huc asseram, quam tibi fumenda inde relinquam?

Ad illa igitur potius veniam, de quibus tibi monito vtiliorem horum Scholiorum lectionem futuram esse dixi. Ea sunt duo: vnum, plerasque vnico loco adhibitas non solum expositiones (ex iis etiam, quae minime vulgares sunt), sed *σημειώσεις* quoque, ad alios plerosque locos, si eas attente lectas memoriae mandaueris, esse tibi profuturas. Alterum hoc est, multa scholia, siue multas annotationes, non ea tantum verba Thucydidis, quae illis praefixa sunt, aut eam periodum aut periodi partem, cuius initium illis praefixit librarius, tibi exponere, sed vlterius progredi, aut insertas obiter et quasdam alio pertinentes expositiones includere.

Earum, quas multis posse locis accommodari dixi, expositionum habes exemplum in ea, qua *δῆμον* significare *δημοκρατίαν* dicit, p. 561. *δῆμον γὰρ νῦν τὴν δημοκρατίαν λέγει*. Multi enim aut etiam plurimi sunt alii loci, vbi *δῆμον* id significare comperies: quorum vnus est, vbi dicitur *τὸν δῆμον κατέλυσε*. Verum hoc incommode lectori cedit, quod plerumque non in primo, vbi occurrit vocabulum, loco, sed vel in extremo, vel quopiam, qui fere extremus est, sua illi expositio datur. Ad illud certe *δῆμος* quod attinet, multae ipsum habent paginae, quae illam 561. praecedunt. Ex quibus est p. 542. *καὶ ἀφικόμενος ἐς τὴν Θάσον, τὸν δῆμον κατέλυσε*. Verum et in aliis, qui longissimo interuallo hunc praecedunt, locis vocabulum illud in *δημοκρατίας* significatione positum (illo tamen de eo tacente) inuenies. Idem vero et in quibusdam non inutilibus alioqui admonitionibus vsu venit. Earum e numero vna est in p. 535. nam quum ibi dicatur a Thucydide, *προσέθηκέ τε (ὡς ἐλέγετο) ἐπὶ ἰδίοις κέρδεσι Τισσαφέρνει ἑαυτὸν καὶ περὶ τούτου καὶ περὶ τῶν ἄλλων*, ab illo annotatur, *haec verba, ὡς ἐλέγετο, hic etiam adiecta sunt ad ostendendum, ipsum de rebus incertis non valde contendere*. Atqui loci hunc praecedunt quamplurimi, quibus admonitio ista non minus conueniebat, quum habeant et ipsi *ὡς λέγεται*. Illud quidem certe, quod hic ab eo dicitur, *hic quoque*, (nam id sonat *καὐνταῦθα*) Thucydidem his verbis alibi etiam talem vsum dare indicat. Nec vero dubitandum est, quin multas ad historiam pertinentes annotationes, multas de rebus necessariis admonitiones, multas multarum vocum explicationes habuissemus (praeter illas, quas habemus), si integra scholia ad nos peruenissent.

Quod autem multo alias aliis doctiores et sermone magis puro scriptas habemus annotationes, hoc inde fit, quod ex diuersis coaceruatae sunt hae reliquiae. Interim certe fatendum est, nonnullas tam doctas esse, tam paucis tamque propriis comprehensas verbis, vt vel propter eas (vtpote in quibus veterum scholiorum indolem agnoscimus) ei, cuius beneficio ad nos hae *ἐξηγήσεις* peruenerunt, magis agere gratias debeamus. Vnum ex quamplurimis eius, quam dixi, rei exemplum afferam, id quod mea mihi primum memoria suggessit. Id ex p. 159. sumam. Ibi enim narrante Thucydide, Timocratem Lacedaemonium, nauigantem, quum nauis frangeretur, gladio se transegisse (si tamen *ἔσφαξεν ἑαυτὸν* hoc potius, quam alio, interpretandum est modo) scribitur, *Λακωνικὸν*

Φρόνημα τοῦτο, μὴ ὑπ' ἐχθρῶν ἀξιοῦν ἀναιρεθῆναι. Fateor tamen, annotationem hanc multo etiam magis illam veterum scholiorum indolem prae se ferre potuisse, si hac breuitate scripta fuisset, *Λακωνικὸν τὸ Φρόνημα*, non adiectis quae sequuntur. Quid si vero ab alio adiecta caetera fuisse (praesertim quum etiam sit, quod illis opponi possit) dicamus? Sed de hac re plura, quum annotationibus meis locus ille propositus fuerit examinandus.

Non minus porro in istis, quam aliis scholiis (id est, in plerisque horum scholiorum locis) ac fortasse magis etiam, quam in vllis aliis, hoc tibi continget, vt quae expositio, simulatque fuerit lecta, displicuerit, eadem relecta placeat. Quinetiam sunt, quae primo adspectu videri ineptae tibi poterunt, quum, iis relectis et intellectis, non eas, sed te ipsum, sis accusaturus. Eo ex genere ista est, p. 60. col. 1. *Σκεψάμενοι] ἰδόντες, τοῖς ὀΦθαλμοῖς δηλονότι.* Annotantur autem haec in istum Thucydidis locum, *ἢ πέμψαι σΦῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵ τινες χρῃσοὶ, καὶ πιϛῶς ἀπαγγελοῦσι σκεψάμενοι.* Quid enim ineptius prima fronte videri cuipiam possit, quam, hoc *σκεψάμενοι* exponentem *ἰδόντες*, ei *τοῖς ὀΦθαλμοῖς δηλονότι* adiicere? An metuebat (inquiet), ne hoc de alia corporis parte, quam de oculis, intelligeremus? Sed audi: quo magis ineptum aliquid occurrit, et vel eo nomine a te accusatur, eo tua tibi accusatio magis suspecta sit. Documento certe hic esse locus potest. Nam ecce, si expositionem istam attente consideraueris, nihil certe in ea dici, quod dici non debuerit, animaduertes: sed dativum *τοῖς ὀΦθαλμοῖς*, quem ad participium *ἰδόντες* refers, ad alterum *σκεψάμενοι* referri a te debere. Perinde ac si diceret, verbum *σκέπτεσθαι*, non dicit hic (vt passim) de iis, qui mentis oculis *σκέπτονται*, sed de iis, qui oculis corporis. Fortasse igitur ita scriptam hic scholiastes expositionem istam reliquerat: *Σκεψάμενοι] ἰδόντες· σκεψάμενοι, τοῖς ὀΦθαλμοῖς δηλονότι.* Interim tamen, multa in his scholiis esse, si non inepta, at certe ineptis persimilia, multa, quae is, qui scripsit, non satis diligenter *ἐσκέψατο* (non iam *τοῖς τοῦ σώματος*, sed *τοῖς τῆς ψυχῆς ὀΦθαλμοῖς*, intelligo) haud equidem nego: ac, negare si velim, quae inter meas in illa scholia annotationes sunt censurae, mihi reclamantes habebo.

ANNOTATIONES

IN

SCHOLIA GRAECA,

CVM

AVCTARIO SCHOLIORVM.

ANTEQVAM ad horum scholiorum et mearum in illa annotationum lectionem venias, legisse te meam in illa *Proparaſceuen* velim, et non tantum, quae ad illa intelligenda te instruunt, in promtu habere, sed eorum etiam, quae de illis in fine illius tractatus dixi, meminisse: atque his ea, quae et in epistola de iisdem dixeram, adiungere. Hoc in primis veniat tibi in mentem oportet, a diuersis ea scripta esse, non tantum ab ANTYLLO, AESCVLAPIO, et PHOEBAMONE, sed ab aliis etiam, a quibus horum fieri mentionem videbis. Atque adeo pauciora ex aliquo trium illorum, quam ex aliis, esse scripta existimo. Vtcunque autem se res habeat, quam multis in locis mihi non satisfaciant, hae annotationes, simul etiam alia duo, quae promisi, praestantes, te docebunt. Quod si cui durum tertium illud videbitur, quo censura agi in ea dicitur, ego me in ea tantum inquirere sum dicturus.

Titulus est hic (vt vides) *Σχόλια παλαιὰ καὶ ξυνοπτικὰ εἰς ὅλον τὸν Θουκυδίδην.* Id est, *Scholia vetusta et compendiaria in totum Thucydidem.* Quem titulum non itidem vetustum esse puto, sed longo post tempore a quopiam scriptum. Illa quidem certe potissimum, quae huic titulo adiungi dixi, *ὧν χωρὶς οὐκ εὐξύνετος ὁ ξυγγραΦεὺς* (id est, *sine quibus non facile Historicus hic intelligi potest*), nihil minus, quam aliquam tituli vetustatem, prae se ferunt: non tam quod ad verba, quam quod ad rem ipsam attinet. Nam et breviores et modestiores antiqui librorum, praesertimque huiusmodi scriptionum, tituli erant. Fateor, alioqui, quod titulus ille praedicat, in multis *Thucydidis* locis posse verum comperiri. Sed qualia sint haec scholia (quantum quidem iudicare possum), a me partim iam dictum est, partim vero exemplis in his annotationibus ostendetur. STEPHANVS.

Pag. 3. *Verſ.* 1. Πάντως μέμνηται τοῦ οἰκείου ὀνόματος κατ' ἀρχὰς, ἀντιδιας. etc.] Hic ita videtur vti adverbio πάντως, vt eſſe vſum *Thucydidem* p. 342. ſcribit: videlicet pro ἐξ ἀνάγκης. Perinde ac ſi diceret, *neceſſe Thucydidem habuiſſe, nominis ſui mentionem in principio operis ſui facere, partim vt ſe ipſum ab aliis diſtingueret, qui iisdem annis cognomines erant: partim etiam ne alius quispiam hiſtoricum illud eius opus ſibi vindicaret.* Obſerua autem, quum dicendum eſſet, ἅμα μὲν διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, aut certe ſimpliciter, ἅμα μὲν τούτου ἕνεκεν, noue dixiſſe, ἅμα μὲν τῆς αὐτῆς αἰτίας ἕνεκεν. Caeterum pro ἐν τοῖς ἔτεσιν ſcribo ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔτεσιν, quam lectionem in mea illa huius loci interpretatione agnoſces.

Verum hic eorum te meminiſſe oportet, quae de hoc loco in principium Prooemii *Thucydidis* dixi: in ea verba videlicet, Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. Ibi enim quum dixiſſem, ſuſpicari me, vel potius perſuaſum habere, ſcriptum a *Thucydide* fuiſſe, Θουκυδίδης τοῦ Ὀλόρου Ἀθηναῖος, et rationem huius meae emendationis attuliſſem: ſimul etiam inquiens, eſſe veriſimile, quum et alii eodem forent tempore, qui nomen idem haberent, eum aliquid, quo ab illis diſcerni poſſet, adiunxiſſe: illis adieci, id quod eſſe veriſimile dicerem ab ipſo *Scholiaſte* tanquam certum tradi. Ab illo enim ſcribi, *Thucydidem* voluiſſe diſcrimen ponere (nam et ita interpr. ἀντιδιαστέλλειν) inter ſe et alios, qui idem eodem tempore nomen habebant. Vnde etiam poſſe colligi, illum quoque, ita vt legendum mihi videri dicebam, legiſſe: videlicet, Θουκυδίδης τοῦ Ὀλόρου· quum alioqui nullam ἀντιδιαζολὴν poſuiſſe videri poſſit. Ideoque non dubitare me, quin ab illo ſcriptum fuerit, Πάντως μέμνηται τοῦ οἰκείου καὶ τοῦ πατρὸς (vel, τοῦ τοῦ πατρὸς ὀνόματος. Vnde autem ortam eſſe hanc apud iſtum *Scholiaſtem* deprauationem exiſtimarem, ibidem declaraui. Nunc certe τῆς γνώμης (vt apud *Thucydidem* noſtrum loquitur Pericles) τῆς αὐτῆς ἔχομαι· illud tantum adiiciens, mihi obiecturum fortaſſis aliquem, ſatis magnum hoc ſtatui a noſtro ſcriptore diſcrimen, quod ſe Athenienſem dicat. Verum in promtu eſt aduerſus obiectionem illam reſponſio, ex tribus reliquis *Thucydidis* vnum ſaltem fuiſſe itidem Athenienſem: eum nimirum, cuius ab hoc ſcriptore fit mentio p. 75. καὶ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ὕστερον προσεβοήθησαν τεσσαράκοντα μὲν αἱ μετὰ Θουκυδίδου καὶ Ἄγνωνος καὶ Φορμίωνος νῆες, εἴκοσι δὲ αἱ μετὰ Τληπολέμου καὶ Ἀντικλέους. Hic autem ſit neceſſe eſt quem *Marcellinus* δημαγωγὸν fuiſſe et Pericli διαπολιτεύσασθαι ſcribit: (niſi potius συνδιαπολιτεύσασθαι, aut συμπολιτεύσασθαι dicendum eſt, vt apud eum διεπολιτεύσατο, in συνδιεπολιτεύσατο, aut συνεπολιτεύσατο mutetur) vbi quatuor *Thucydidas* enumerat. Idem. Hic ſcripſerat neſcio quis in margine exemplaris Cl. *Waſſe: Non intellexit Stephanus, quid eſſet* διαπολιτεύσασθαι. *Vide Caſaubonum ad Polyaen.* I, 21, 3. Oſtendit ibi *Caſaubonus*, in *Polyaeno* non raro διαπολιτεύεσθαι legi pro ἀντιδιαπολιτεύεσθαι, et in eumdem ſenſum locum *Marcellini* accipit.

2. Ἄλλο γράψαι] Ἄλλο ἐξὶ γράψαι, et mox τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ἑ. π. λ. *Reg.*

3. Ξυγγράψαι, τὸ μετ' etc.] Ante illud ξυγγράψαι apte poſitum fuiſſet ἄλλως· nam haec ſiue ſint eiusdem, ſiue alius, ſunt certe aliam inter γράψαι et ξυγγράψαι differentiam proponentis. Prius enim dicitur, aliud eſſe γράψαι, et aliud ξυγγράψαι· nam γράψαι *quidem de vna re dici, at* ξυγγράψαι, *de multis.* Poſtea vero additur, ξυγγράψαι, eſſe, *adhibita diligentia et adhibito ſtudio componere: at* γράψαι, eſſe, *ſimpliciter et abſque diligentia.* Qui locus occurrit primus ex eorum numero, in quos eſſe inquirendum aio; ſic tamen, vt fatear, poſteriorem differentiam propius ad veritatem accedere, quam priorem. Id ſaltem ferri poſſe videtur, quod de compoſito ξυγγράψαι dicit: ſed de γράψαι dicendum potius fuiſſe, *tam de iis dici, qui adhibita diligentia, quam de iis, qui negligenter id faciunt.* Hoc certe conſtat, potius, vbicunque ξυγγράψαι locum habet, ibi et γράψαι locum habere, quam vice verſa. Sed quid de his verbis, τὴν ἀλήθειαν ἀνευρεῖν, dicemus? Dicendum fortaſſe fuerit, inter ipſa et aduerbium ὁμαλῶς nonnulla deeſſe, cum quibus ea iungebantur. Quorſum tamen veritatis inueniendae mentio fieri debeat, vbi agitur de ſignificatione verbi γράψαι, ne ſuſpicari quidem poſſum: alioqui deſiderari tantum dicerem ὥςτε inter ἐπιμελῶς et ἀλήθειαν ἀνευρεῖν. Ne iſtud quidem omittendum, ſcribendum paulo ante, τὸ μὲν γράψαι· cui reſpondeat, τὸ δὲ ξυγγράψαι. Alioqui τὸ μὲν, quum ad vicinius referri ſoleat, et ipſum de verbo ξυγγράψαι intelligere neceſſe foret: quod nullo fieri modo poteſt. Steph.

V. 5. Οὐ μάτην] Quod dicit, οὐ μάτην πρόσκειται, intellige de his verbis, πρὸς ἀλλήλους, *ea non fruſtra eſſe adiecta.* Nam *et bellum* (inquit) *aduerſus Xerxem eorundem erat* (videlicet Athenienſium et Peloponnenſium), *ſed non eorum inter ſe erat.* Idem.

6. Ἀλλ' ἁπλῶς] Scribendum potius ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς· quum praecedat οὐ μόνον. Idem. Ad voc. μέγαν e *Reg.* ἢ τῷ χρόνῳ, ἢ τοῖς πράγμασιν, adnotarat *Roſtgaardus.*

V. 7. Πῶς ἤκμαζον] *Quomodo* (inquit) *vtrique omni ad bellum apparatu florebant, ſi Peloponnenſibus pecuniae deerant?* Quaeſtionem proponit, quam non ſoluit: quod et alibi facit. Ego vero aliam de hac ipſa proponam, quid hunc *Enarratorem* ad mouendam quaeſtionem iſtam impulerit, et vnde Peloponnenſes pecuniarum inopia laboraſſe didicerit. Verum non longe abeundum eſt, vt inueniatur locus, ex quo iſtud collegiſſe videri poteſt. Nam p. 16. ſcribit *Thucydides*, Lacedaemoniorum ſocios non fuiſſe illis tributarios, quum Athenienſibus tributum ſui penderent. Sed ſi non alio, quam hoc, nitens argumento dixit, Peloponnenſibus pecunias defuiſſe, non eſt certe, quod fidem illi habeamus: quum alii poſſent illis viciſſim eſſe πόροι, qui Athenienſibus non eſſent. Hoc quidem certe nullo credibile modo eſt, dicturum fuiſſe *Thucydidem*, vtrosque omni ad bellum apparatu floruiſſe, ſi Peloponnenſes a pecuniis imparatos fuiſſe ſciuiſſet: quum et ipſe pecunias pro belli neruis habere ſe oſtendat, cum alibi, tum vbi ſcribit, τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου γνώμῃ καὶ χρημάτων περιουσίᾳ κρατεῖσθαι. Audimus

vero et Hermocratem dicentem apud eundem, p. 400. χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖον κέκτηνται, ὅθεν ὅ τε πόλεμος καὶ τἄλλα εὐπορεῖ. STEPH. Non possum diuinare, quid *Scholiastem* ad mouendam quaestionem istam impulerit, et vnde Peloponnesios pecuniarum inopia laboransse didicerit. Locus, ex quo istud collegisse videtur, exstat (vt censet *Steph.*) p. 16. vbi scribit *Thucydides*, Lacedaemoniorum socios non fuisse illis tributarios, quum Athenienſibus tributum sui penderent. Sed (vt inquit *Idem*) si non alio, quam hoc, nitens argumento dixit, Peloponnesios pecunias defuisse, non est certe, quod fidem illi habeamus: quum alii possent illis vicissim esse πόροι, qui Athenienſibus non essent. Verum si respiciat (vt putat *Acacius*) ad Orationem Archidami, bellum Lacedaemoniis dissuadentis, ab inopia pecuniarum etc. regeri potest, hunc, vt alia, sic inopiam quoque suorum, vltra modum exaggerasse; quin et eius argumenta contraria oratione eleuasse Sthenelaïdem. Praeterea (vt ait *Steph.*) nullo modo credibile est, dicturum fuisse *Thucydidem*, vtrosque omni ad bellum apparatu floruisse, si Peloponnesios a pecuniis imparatos fuisse sciuisset: quum et ipse pecunias pro belli neruis habere se ostendat plurimis in locis. HVDS.

Pag. 5. vers. 1. Συνεμάχουν] Συνεμάχοντο Ἀθηναίοις. οἱ δὲ μετὰ αὐτὰ Ξέρξου. *Rostg.*

3. Οὔτε ἐς τὰ ἄλλα] Οἷον τὰς ἐκλείψεις καὶ τοὺς σεισμούς *Rostg.* Paullo ante ad voc. ξυμβαίνει in *Thucydide* haec adnotauerat *Rostg.* ξυμβαίνει, ἀντὶ τοῦ συνάγεται καὶ συγκεφαλαιοῦται. τὸ δὲ ἐπὶ μακρότατον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ καὶ συνεχῶς καὶ ἐπιμελῶς κεῖται. Eadem Vir Doctus, qui *Thucydidem* scriptum Bibliothecae Regiae cum *Edit. Hudsoni* contulerat, descripserat.

ib. Οὐ πάλαι βεβαίως· [quae verba olim Scholio praefixa fuerunt] Οὐ βεβαίως ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων. ἢ μὲν οὕτως. Φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη. *Rostg.*

P. 7. v. 1. Πρὸ τούτου] Quem non hoc solo, sed aliis quoque locis animaduertere licuit, errorem, nempe quod interpretationes adscriptae minus illis, quae numeri designant, Historici verbis conueniant, sed vicinis potius, siue antecedentibus, seu sequentibus, nolim Scholiorum auctori attribuere, sed vel primis, qui ea typis exscripserunt, editoribus, vel Codicibus, quos ante oculos hi habentes, oscitanter potius, quam religiose, omnia vt inuenerant, expressserunt: sic nimirum eam, quae hic exstat, expositionem referas potius ad verba praecedentia: ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη. Quippe quibus recte opponitur hoc: πρὸ τούτου γὰρ κατὰ μέρος καὶ κατὰ ἔθνη ἐκαλεῖτο. GRAMMIVS.

ib. Τὸ δὲ σχῆμα etc.] Schema τοῦ ὁμοιοκαταλήκτου. id est *similiter desinentis*, vel (si ita loqui liceret) *similis desinentiae*, est in οἰκουμένη et in καλουμένη. Habes enim ὁμοιοκαταληξιαν in locis valde vicinis, quum audis, Φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη, οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη. Hoc autem schema, Γόργιον (sed malim Γόργειον aut Γοργίειον) vocari ait. Atque ideo vocatum ita credibile est, quod *Gorgias Leontinus* crebrius, quam alii, eo vteretur: fortasse autem non solum crebrius, sed etiam κατακόρως, (vt de *Hipponacte* enarrator *Aristophanis* loquitur: dicens, *tetrametrum Hipponacteum* ita vocatum fuisse, διὰ τὸ κατακόρως αὐτὸν τούτῳ χρήσασθαι) nam et *Dionysius Halicarnasseus* τοὺς περὶ Γοργίαν in talibus πλεονάσαι scribit, hunc et ipse locum affe.ens. Scio, alioqui esse, qui ita dictum putent, quod *a Gorgia* inuentum fuerit: sed eos falli constat. Idem porro schema vocatur etiam ὁμοιοτέλευτον et ὁμοιόπτωτον, siue plurali numero ὁμοιοτέλευτα, et ὁμοιόπτωτα (quas voces Latini expressserunt, quum *similiter desinentia* et *similiter cadentia* dixerunt), sicut et multitudinis quoque numero ὁμοιοκατάληκτα dicitur. Caeterum eam, quae ab hoc nostro *Scholiaste* Γόργιος vocatur παρίσωσις, in huius libri finem, idem illi esse schema, mox docebo. Falso autem eundem credidisse, adeo delectatum esse nostrum *Thucydidem* hoc schemate, vt etiam ad illud efficiendum vocem superuacaneam φιλέταιρος posuerit in illo tertii libri loco, τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος, ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομίσθη, quum ad ipsum venero, probare conabor. Scio, alioqui et a *Dionysio Halicarnasseo* nostrum hunc *Scriptorem* de huius schematis vsu reprehendi, vel potius irrideri: quippe qui, hunc locum, sicut et alios, in exemplum afferens, esse in iis dicat μειρακιώδεις σχηματισμοὺς τῶν ἀντιθέτων τε καὶ παρομοίων καὶ παρισώσεων. Vbi obserua etiam duas appellationes, παρόμοια et παρισώσεις, quae illis, quarum mentionem feci, addi possunt. Posteriorem quidem certe et apud hunc *Scholiastem* habes duobus in locis: pro cuius vocabulo ὁμοιοκατάληκτον dicitur et ἰσοκατάληκτον. Caeterum idem *Dionysius* τοὺς περὶ τὸν Γοργίαν in illis schematismis πλεονάσαι scribit: atque idem non minus *Platonem*, quam *Thucydidem*, de illorum vsu reprehendit: pro quorum vtroque vide quae a me in quodam *Schediasmatum* dicuntur. STEPH Hoc in editis *Stephani* Schediasmatibus non puto inueniri.

V. 2. Οὐκ εἶπε δυνατῶν] Ineptit *Scholiastes:* quasi vero οἱ πλείονες non essent simul δυνατοί, quandoquidem praeualuerint? Nonne etiam his ipsis δυνάμεις μείζους tribuit eod. cap. v. 32? GRAMM.

4. Ἡ περιοχή] De hoc loco agit *Stephanus* in Praefatione p. 577. [471 h ed.]

V. 8. Ἐπικρατεῖ] Ad voc. ἀναγκαίου, quae vers. praeced. in *Thucydide* legitur, in *Reg.* scriptum erat, Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίας.

P. 9. v. 2. Ὅση ἦν ἀρίζη] Non videtur necesse, verba ὅσα ἦν ἄρισα istis exponere, ὅση ἦν ἀρίζη (quae praecedunt apud *Thucydidem*) aut ὅση ἦν κρατιση· quum subaudiri commode possit μέρη vel χωρια cum κράτισα. Ita certe loquitur et p. 378 καὶ ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν καλεῖσθαι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς γῆς ᾤκησαν ἔχοντες. STEPH.

ib. Τὰ στρατεύματα] Αἱ δυνάμεις redduntur τὰ στρατεύματα praeter Auctoris mentem, quam rectius assecutus *Interpres* Latinus. GRAMM.

Ibid Οὖσαν, ἀντὶ τοῦ εἶναι] Licet participium infinitiui locum saepe occuper, tamen hic etiam occupare, non libenter cum isto *Enarratore* dixerim: si quidem οὖσαν cum ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖζον iungere liceat, et intelligere

ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖζον χρόνου. STEPH. Apparet, *Scholiaſten* particulas ἐκ τοῦ conſtruxiſſe cum participio οὖσαν· male. Pertinent enim ad ἐπιπλεῖζον, ſcil. ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖζον χρονου· id quod monuiſſe etiam video *H. Stephanum*. GRAMM. Ἐπιπλεῖζον in *Caſſ* exponitur ἐξ ἀρχῆς.

2. Ὁ νοῦς] Poſt ὁ νοῦς, quo ſignificatur (vt antea docui) *ſenſus eſt*, ſolent ſequi verba quae locum exponunt: ſed hic interiiciuntur illa, οἱ μὲν, οὕτω, quibus reſpondent illa, ἄλλοι δὲ οὕτω. STEPH.

4. Ἄλλοι δὲ οὕτω] Poſteriorem hanc expoſitionem, quam recte ſequitur et in ſubiecta expoſitione illuſtrat *Aemil. Portus*, Auctoris verbis magis conuenire iudico priore illa, quae *Acacio*, vt videtur, impoſuit, ac forte etiam Interpreti Gallico *Perrotto Ablancourt*. GRAMM.

8. Οἱ Ἀθηναῖοι τὸ παλαιὸν εὐθὺς] Initio potentiſſimos quosque Graeciae, bello pulſos, aut ſeditione aliqua, intra vrbem recipientes, ciuitate donarunt; atque ita effecere, vt immenſus habitantium numerus eſſet, imo aduenas qualescunque ſtatim ciues faciebant. Verum poſtea cum multitudine ſua laborarent, reſtrinxere; ac ſtatutum, ſi quem honorare vellent, huic tantum vt ius ciuitatis iure largirentur. Vide *Meurſium* de Fortuna Attica. c. 5. HVDS.

Ib. Οὐχ ἥκιςα] Ante ſcholion ad verba οὐχ ἥκιςα in Schedis *Roſtgaardi* haec adnotata erant ad vocem Ἰωνίαν (recepta a Gottl.) Προληπτικὸν ἐςι σχῆμα, ὅταν τὸ συμβὰν ὕςερον προλαβόντες καλέσωμεν. ὃ γὰρ ξυνέβη μετὰ τὴν οἴκησιν τῶν ἀνδρῶν· λέγει δὲ τὸ κληθῆναι Ἰωνίαν· τοῦτο αὐτὴν προσηγόρευσε, πρὶν ἐκπεμφθῆναι τοὺς ἄνδρας, προδιδοὺς καὶ προχαριζόμενος τὴν προσηγοριαν ταύτην τῇ χώρᾳ. οὐ γὰρ οὔσης πρὸ τούτου τῆς Ἰωνίας ἀπέςειλαν ἐκεῖσε τὸν ὄχλον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐφ' ᾧ κτίσειν καὶ οἰκῆσαι τὴν γῆν. καὶ οἱ πεμφθέντες κατοικῆσαι οὕτω καλεῖσθαι τὴν χώραν ὕςερον παρεσκεύασαν. Τοῦτο δὲ καὶ Ἀριςείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ ἐποίησεν εἰπών· λυσαμένη τὴν ζώνην ἐν Ζωςῆρι τῆς Ἀττικῆς. ὁ δὲ νοῦς οὗτος· πολλῶν καταφυγόντων εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸ ἀσφαλὲς εἶναι τὸ χωριον, τοσοῦτον ἐγένετο πλῆθος, ὥςε τῆς Ἀττικῆς ξενοχωρουμένης, καὶ μὴ οὔσης ἱκανῆς τρέφειν τὸν ὄχλον, ἀνάγκη γέγονε μερίσαι τὸ πλῆθος, καὶ εἰς ἀποικίαν ἐκπέμψαι. οὗτος δὲ προληπτικῶς χρησάμενος εἶπεν εἰς Ἰωνίαν ἔπεμψαν. Locus *Ariſtidis* eſt Tom. I. p. 169. *Ed. Cant.* Vid. *Meurſium* de Pop. Att in Ζωςῆρ. Deinde in iisdem ad voc. εἶχεν, quae legitur verſ. 48. in contextu *Thucydidis*, ſcriptum erat, ἀντὶ τοῦ ἔχειν· ad καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι v. 49. ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως εἶναι· quae et *Caſſ.* habebat; et ad ἄλλα τε v. 50. οἷον Θεσσαλοὶ, Βοιωτοὶ, Ἀργεῖοι. ἢ ἐπὶ πλεῖζον μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐπὶ πλεῖζον χρόνον ἐκλήθησαν Θεσσαλοί· e quibus quae poſt Ἀργεῖοι ſcribuntur, pertinent ad ἐπιπλεῖζον, quod poſt Πελασγικὸν eſt in *Thucyd.*

P. 11. v. 2. Πελασγοὶ μόνον] In *praeced. edit.* legitur πελάσγιοι, pro πελασγοί· ſed puto, et alium errorem ſupereſſe; nam haud μόνον ſcriptum ab hoc *Enarratore* fuiſſe, ſed nomen alicuius Graecae gentis. STEPH. Non vid o quid hic erroris ſit in voce μόνον. Pelasgi, ait *Scholiaſtes*, tantum vocabantur Pelasgi, Boeotii tantum Boeotii; Argiui tantum Argiui, et ſic ceteri; non vno communi nomine Ἕλληνες appellabantur.

ib. Ἕλληνες] Poſt haec ad verba *Thucydidis* Ἕλληνος δὲ καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, in *Roſtg.* erat Ἕλληνος παῖδες Δῶρος, Ξοῦθος, Αἴολος. ὡς φησὶ καὶ Ἡσίοδος, Δῶρόν τε, Ξοῦθόν τε, καὶ Αἴολον ἱππιοχάρμην Haec ex *Heſiodi* Heroica genealogia adfert *Tzetzes* ad Lycophronem v. 285. [Recepit Gottl.]

P. 13. v. 1. Οὐκ ἀπὸ γραφῆς] Mendum ſubeſt huic loco, et quamuis menti eius conuenire videatur haec lectio οὐκ ἀπὸ κοινῆς δόξης ἁπάντων, tamen, quod in voce γραφῆς vix vlla ſeruentur vocis κοινῆς veſtigia, aliam emendationem deſiderare hunc locum exiſtimo. STEPH. Verbis γραφῆς δόξης mendum ſubeſſe, iam olim annotavit *H. Stephanus*, nondum, quo emendaret modo, certus. Fortaſſe γραπτῆς δόξης Scholii auctor h. l. ſcripſerit. GRAMM. Coniecturam *Stephani* videtur probaſſe *Salmaſius* in libro de Helleniſtica p. 348. vbi hunc locum ita interpretatur: *Mens Thucydidis eſt*, τῇ ὁμιλίᾳ, *id eſt, communi priuatorum ſermone, vocatos potius fuiſſe* Ἕλληνας, *qui in ſingulis vrbibus ex genere* Ἑλληνικῷ *habitabant, aut qui coloni ex Theſſalia venerant, quam generaliter in id nomen conceſſiſſe omnes Graeciae regiones, quas incolebant. Exempli gratia, Dores, qui περιχωρον Parnaſſi montis inſederant, a vicinis populis* Ἕλληνες *vocabantur, quia* Ἑλληνικοῦ *generis erant, quod ex Theſſalia ad ea loca habitatum venerat. Scholiaſtes Graecus interpretatur* ὁμιλίᾳ μᾶλλον οὐκ ἀπὸ κοινῆς δόξης ἁπάντων. *Qui ſciebant, eos ab Hellenibus deſcendiſſe,* Ἕλληνας *nuncupabant, non omnium generali notione ita vocabantur.* Οὐκ ἀπὸ γραφῆς καὶ δόξης *Schol. Caſſ.* Ab eodem abſunt haec καλεῖσθαι μᾶλλον Ἕλληνας.

5 Ἐν ἑτέρῳ] Intellige, ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ, vel ἀντιγράφῳ. *Ita* (inquit, *in altero exemplari, et recte quidem, ſcriptum eſt.* Sed ratio, quam affert, ob quam ſibi ſcripturam hanc, non alteram, probari oſtendit, minime admitti poteſt: quum ſit falſum, quod ſcribit, ſatis eſſe, πολλῷ de tempore dicere, et ὕςερον ei per pleonasmum adiici: et contra poſt πολλῷ, vbi de tempore dicitur, neceſſe ſit, vel ὕςερον vel πρότερον, vel aliquid huiusmodi addi. STEPH.

6. Νενόθευται] Verbum νενόθευται ſignificat, *pro notho ſeu ſpurio habitum fuit*, vel, *tanquam nothum reiectum fuit*. Scimus enim, apud *Homerum* quosdam verſus eſſe, qui νόθοι (id eſt *ſpurii*) vocantur, tanquam ὑποβολιμαῖοι, id eſt, *ſuppoſititii*. τὸ γὰρ Ἐγχείη etc. iſtud enim (inquit) Ἐγχείη etc. *nothum fuit exiſtimatum*, a criticis videlicet. Perinde ac ſi dixiſſet, τὸ γὰρ Ὁμηρικὸν ἔπος, vel τοῦτο γὰρ τὸ Ὁμηρικὸν ἔπος. Eſt enim *Homeri*, aut ſaltem apud *Homerum*, verſus in Boeotia,

Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαςο ἀν' Ἕλληνας καὶ Ἀχαιούς.

Sed apud illum, in iis, quae a nobis verſantur, exemplaribus legimus Πανέλληνας, non ἀν' Ἕλληνας· vt taceam de ἐκέκαςο, pro quo hic ἐκέκαςον habemus. Quae autem in ſuperioribus horum Scholiorum editionibus inter Ἐγχείῃ et illud ἐκέκαςον lacuna eſt, repletur inſerendo

coniunctiuam illam particulam: quamuis alioqui lacunae illius ſpatium multo longioris vocabuli ſit capax. Caeterum non ſolum hic verſus, ſed etiam is, qui eum proxime praecedit, a *Zenodoto* quoque nothus fuit iudicatus: vt teſtatur *Euſtathius*, qui et reclamatum illi fuiſſe ſcribit. De hac autem controuerſia, nec non de illa lectionis diuerſitate, in vno meorum Schediasmatum diſſeritur. IDEM. In optimis *Homeri* exemplaribus ſic legitur Iliad. β'. 530. Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς. *Ariſtarchus* vt nothum reiiciebat omnino hunc verſum, vt notat *Auctor* breuiorum Scholiorum ad hunc verſum *Homeri* Iliad. ι'. 395. Πολλαὶ δ' Ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 10. et 15. et *Stephani* Schediasmata. HVDS. Quaenam ſint illa Schediasmata *Stephani*, ad quae nos ablegat *Hudſonus*, non ſcio. In illis ſex ſchediasmatum libris, qui exſtant, nihil de his legitur. In *Cod. Caſſ.* poſt νενόθευται haec addita erant, τὸ γὰρ βαρβαροφώνων Καρῶν νενόθευται. Eſt ex *Homeri* Iliad. β'. 867. Sed pertinet ad illa, quae paullo poſt dicit *Thucydides*, οὐ μὴν οὐδὲ βαρβάρους εἴρηκε. Neque tamen vel *Euſtathius*, vel *paruus Scholiaſtes* Homeri, vel quisquam alius, quod ſciam, adnotauit, hunc verſum *Homeri* pro ſuppoſiticio habitum. Alia ratione *Thucydidem* defendit *Salmaſius*. Vide Notas ad h. l.

7. Ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴσον etc.] Dicit, vocem ἀντίπαλος ſignificare et ἴσον et πολέμιον: opponi enim Graeco barbarum. Fortaſſe deſunt aliqua verba, et ita ſcripſiſſe illum credendum eſt, ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ πολέμιον. ἐνταῦθα δὲ πολέμιον. ἀντίκειται γὰρ τῷ Ἕλληνι ὁ βάρβαρος, hoc ſenſu, *vox* ἀντίπαλον *alicubi* ἴσον, id eſt aequale, *alicubi* πολέμιον, id eſt aduerſarium, *declarat: ſed hic* ſonat πολέμιον· *opponitur enim Graeco barbarus.* STEPH. Sic *Heſychius:* Ἀντίπαλον, ἐναντίον, ἐχθρὸν, Θουκυδίδης. *Suidas*, Ἀντίπαλον τρία σημαίνει, τὸ ἐναντίον, καὶ τὸ ἰσόπαλον, καὶ τὸ ἰσόροφον. HVDS.

8. Ὁ βάρβαρος] Τὸ βάρβαρος. *Caſſ.*

P. 15. V. 1. Διὰ τριῶν συγκρίσεων] Haec omnia vſque ad τό τε λῃστικὸν abſunt a *Caſſ.* Ad ἐπιπλεῖον autem, quod eſt p. 5. v. 71. haec adnotantur: ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ μέρος, ὃ ἐστιν ἐπὶ πολὺ μέρος τῆς ἐκράτησεν . . . . ἢ ἐπιπλεῖον ἀντὶ τοῦ πάνυ.

V. 8. Λῃστικὸν τὸ σύγημα etc.] Intelligit, λῃστικὸν quidem ſcribi, quum ſignificatur ipſum σύγημα, (ſubaudi, τῶν λῃστῶν, id eſt latronum) hoc eſt, quum dicitur de ipſo coetu, ſeu ipſa manu latronum: at vero λῃστικὸν, quum κτῆμα declaratur, id eſt, quum dicitur de aliqua re, quae a latronibus poſſidetur. Verum hoc diſcrimen ſemper ſeruari, vix crediderim: atque adeo lectio altera, τό, τε λῃστικὸν, ei fidem derogat. Vide, quae in *Thucydidem* de hac voce fuerunt annotata. STEPH. Infra p. 12. Λῃστικὸν τὸ σύγημα τῶν λῃστῶν· τὸ δὲ μετὰ τοῦ ρ τὸ κτῆμα τῶν λῃστῶν *Caſſ.*

9. Ἡ γὰρ μὴ λῃστευομένη] At mentem Auctoris hanc dicimus, Minoa praedones ſuſtuliſſe ac latrones, non tantum, vt libere tutoque ea, quae penderent Regi, habitatores inſularum colligerent, ſed vt *commodius facilius-que peruenirent ad ſe* αἱ πρόσοδοι. Adeoque recte hic Gallicus: *il trauailla a nettoyer la Mer de pirates, pour aſſûrer ſes reuenus.* GRAMM. Poſt προσόδους *Caſſ.* λείπει δὲ ἡ ὑπέρ.

10. Ἤπειρος τριχῶς etc.] Non dubium eſt, quin omiſſa quaedam hic ſint, poſt θαλάσσης· nam quum eſſe tria ſcripſerit, de quibus dicatur ἤπειρος, vnum tantum, huius vocabuli vſum affert, eum videlicet, quo mari opponitur, (vt Latine *continens*, ſiue *terra continens*) adeo vt manifeſtum ſit, alteras duas ſignificationes a librario eſſe praetermiſſas. STEPH. In *Caſſ.* poſt θαλάσσης haec addebantur: ἢ Ἀσία κατ' ἐξοχήν. καὶ μέρος τι τῆς . . . . . Κεφαλληνίαν. Atramentum ita euanidum erat, vt omnia legi non poſſent. De voce ἤπειρος lege *Spanhemium* ad Iulian. Orat. I. p. 122.

12. Θουκυδίδης, καὶ τὸν etc.] His verbis, Θουκυδίδης, καὶ τὸν πλεῖζον τοῦ χρόνου, intellige *Thucydidem*, ſicut dicit hic τὸν πλεῖζον τοῦ βίου, ita etiam alibi τὸν πλεῖζον τοῦ χρόνου. Locus autem eſt in hoc ipſo libro, p. 24. τοῦ τε χρόνου τὸν πλεῖζον μετὰ τὴν ναυμαχίαν ἐπεκράτουν τῆς θαλάσσης· vbi idem *Enarrator* nos admonet, *Thucydidem* ſemper τὸν πλεῖζον dicere ἀρσενικῶς, id eſt, genere maſculino. Ideo autem hac de re ab illo monemur, quod alioqui ſuſpectam habere exemplarium fidem hic et illic poſſimus: quum alii potius τὸ πλεῖζον dicere in huiusmodi locis ſoleant, ſubaudientes nimirum vel διάζημα vel μέρος, praeſertim vbi ſequitur genitiuus χρόνου. Nam vbi ſequitur βίου, aut alius huiusmodi, μέρος quidem, at non item διάζημα poſſumus ὑπακούειν. Caeterum ad illa *Enarratoris* verba quod attinet, Θουκυδίδης, καὶ τὸν πλεῖζον τοῦ χρόνου, non plenam eſſe hic ſcripturam exiſtimo: ſed ipſum *Enarratorem* ſcripſiſſe, Οὕτω Θουκυδίδης, ὡς καὶ τὸν πλεῖζον τοῦ χρόνου, aut certe tale quid ab eo ſcriptum fuiſſe, ſubaudiendum nobis relinquente verbum λέγει (vel aliud huiusmodi), ſicut et in illo altero p. 24. Alioqui dixerim, non abſimile vero eſſe, reponendum Θουκυδίδειον pro Θουκυδίδης· et ſequi debere, ὡς καὶ τὸν πλ. STEPH. *Caſſ.* Οὕτω Θουκυδίδης, vt volebat *Stephanus*. Οὐ Θουκυδίδης voce truncata *Roſtg.* Nec puto neceſſe eſſe, addi ὡς.

Pag. 17. *V.* 1. Καλῶς ἀντὶ τοῦ etc.] Expoſitionem hanc aduerbii καλῶς, ſicut et alias plerasque, alius cuiusdam aut aliorum quorundam eſſe exiſtimandum eſt, quam eius, a quo inſignes multas habemus. Nam (vt, quod ſentio, non diſſimulem) inepte et ridicule exponi exiſtimo aduerbium καλῶς hoc in loco, quum dicitur, eo ſignificari εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως, id eſt, *pie et humane*, ſiue *cum pietate et humanitate*, id eſt, *pietatem et humanitatem ſeruando*, ſiue *retinendo*. Quomodo enim fieri poteſt, vt haec retinendo latrocinia exerceantur? Sed ſuae tamen expoſitionis (quicunque illius eſt auctor) rationem adiicit. *Neque enim* (inquit) *bouem aratorem praedabantur, neque noctu aut cum caedibus latrocinabantur.* At ego tertium hoc non negarim, fuiſſe, qui ita praedarentur ſeu latrocinarentur, vt caedibus abſtinerent: duo illa priora non facile admiſerim, praeſertimque de nocturno tempore quod dicit, id eos ſuis latrociniis minime adhibuiſſe. Quamuis enim furum magis, quam

praedonum ſeu latronum, ſit, noctem quaerere, non tamen ea, quam affert, commoditate noluiſſe interdum vti hos quoque credibile eſt. Ad bouem autem aratorem quod attinet, quamuis agricolae nihil magis neceſſarium poſſit eripi, tamen veriſimile non eſt, religioni illis fuiſſe, hunc quoque praedari, niſi quum alia ſe ſat magna praeda offerret. Caeterum et hoc mirari poſſet aliquis, cur poſt ἐλεηλάτουν addat ἢ ἔκλεπτον, quum ſciamus, *praedas abigere* (quod ſonat Λεηλατεῖν) non dici de aliis, quam περὶ τῶν κλεπτόντων, vel (magis proprie loquendo) ληϊζευόντων· adeo quidem, vt etiam verbum illud λεηλατεῖν iſto ληϊζευειν exponatur. Sic apud *Sophoclem*, ἢ τὸν εἰς ἀεὶ Λεηλατεύσει χρόνον, *Enarrator* poſtquam dixit eſſe, λείαν ἐλάσει, addit ληϊζεύσει. Sed quonam igitur modo illud καλῶς exponendum eſſe dicemus? *Valla* quidem certe *egregie* interpretatur: ſed ego ſimpliciter mallem reddere *bene*. Bene autem latrocinandi ſeu praedandi artem exercent (ſi artis appellatione et hic vtendum eſt), qui eius periti ſunt; adeo vt fortaſſe illud καλῶς reddi etiam *perite* queat. Steph. *Stephanus* (qui expoſitionem hanc aduerbii καλῶς alius cuiusdam eſſe exiſtimat, quam eius, a quo inſignes multas habeamus) hoc, quod ſequitur, ineptum et ridiculum eſſe pronunciat. Quum vix fieri poſſit, vt quis *pie et humane* latrocinia exerceat: nec veriſimile ſit, religionem illis fuiſſe, bouem aratorem non abigere, niſi quum alia ſe ſat magna praeda non offerret. Caeterum dici poteſt, priſcos mortales (quibus non ignominioſa erant latrocinia) *cum humanitate* piraticam exercuiſſe, quoniam ſolum victus cauſa ea vtebantur, exigua contenti ſtipe, ſecus atque noſtris temporibus: ideoque καλῶς *pie et humane* exponi poſſe, et aptius forſan, quam *egregie* cum *Valla*, aut *bene* ſeu *perite* cum *Stephano*. Hvds. *Scholiaſtes* καλῶς interpretatur εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως, cum ſignificet potius h. l. ἐπαινετῶς, aut Latine *fortiter*, *praeclare*, vt alibi: nulla ratione habita εὐσεβείας καὶ φιλανθρωπίας, quas quidem virtutes haud credimus ſollicite piratas quondam coluiſſe, aut iſtiusmodi vitae generi vlterius adiunxiſſe, quam quatenus rebus ſuis expediret, contentos quasdam obſeruaſſe pietatis leges, quas recte quidem commemorare *Scholiaſtes*, dabimus lubenter annotationis ad h. l. auctori Anglo, at praeter mentem tamen *Thucydidis* in aduerbio καλῶς. *Enenckelius* hoc per *quandam moderationem* reddidit, quam in notis ita declarat, *vt caedibus ſcilicet et incendiis abſtineatur*; id quod neſcio vnde hauſerit, cum de incendiis nihil plane meminerit *Scholiaſtes*. Caeterum ad illuſtrandum *Thucydidis* locum legas, quae annotat *Euſtathius* ad Odyſſ. γ'. p. 1457. ſeq. Gramm. Difficultatem, quam mouet *Stephanus*, cur *Scholiaſtes* poſt ἐλεηλάτουν addat ἢ ἔκλεπτον, tollit *Suidas* in v. καλῶς, vbi haec ita leguntur, ἐλεηλάτουν, ἢ ἔκλεπτον νυκτός.

2. Τὴν ληϊζείαν] Ὅμηρος· οἵά τε ληϊστῆρες ὑπείρ ἅλα. *Roſtg.* Odyſſ. ι'. v. 254. [Recepit Gotth.]

3. Δίχα (vt olim vulg.) γὰρ ὁ νοῦς] Fallitur in eo, quod putat, duplicem eſſe hic ſenſum poſſe (nam hoc ſibi volunt iſta verba, δίχα γὰρ νοῦς, vel, δίχα γὰρ ὁ νοῦς, ſicut malim ſcribere), vt οὐκ ὀνειδιζόντων vel de iis, qui interrogabantur, vel de iis, qui interrogabant, accipiatur: quum *Thucydides*, ſicut de interrogantibus (nam haec, οἷς ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι, de illis intelligenda ſunt) dicit οὐκ ὀνειδιζόντων, ita de iis, qui interrogabantur, dicere neceſſe haberet, οὐκ ὀνειδιζομένων. Steph. Διχῶς legendum eſſe ſcripſerat *Roſtgaardus*. Et ita *Caſſ.*

Ibid. Ὅθεν τὰς μαχαίρας etc.] Miretur aliquis, quorſum hic gladiorum ſeu cultrorum, qui μαυλίαι dicebantur, mentionem faciat, quaſi huius potius, quam alius generis, gladiorum aut enſium geſtatio confirmet, quod a *Thucydide* περὶ τοῦ σιδηροφορεῖν dicitur. At ego ad nominis huius etymum hic ab eo puto reſpici: et perinde eſſe, ac ſi diceret, illos gladios, qui vocati ſunt μαυλίαι, teſtari quod ſcribit *Thucydides*, priſcos omnes Graecos ſolitos eſſe ferrum geſtare, et ita quidem, vt id nunquam deponerent, ſed eo ſemper accincti eſſent. Ideo autem in voce illa eius rei nos habere teſtimonium, quod dictae ſint μαυλίαι quaſi ὁμαυλίαι, videlicet, διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι, id eſt, quod contubernales eſſent. Sic certe qui hodie enſe accincti non ſolum iter faciunt, ſed cibum etiam ſumunt, enſem ſuum contubernalem habere, dici (meo quidem iudicio) poſſunt. Verum ad etymologiam hanc quod attinet, viderit hic *Scholiaſtes*, quomodo ea alteri huius vocabuli ſignificationi quadrare queat, de qua lege, quae ex diuerſis collecta *Theſaurus meus* habet. Is certe (nam et hoc adiiciendum eſt) μαυλὶς, ſeu μαῦλις, tibi conſulenti exhibebit ex *Nicandro*, *Heſychio*, *et Suida*, at μαυλίας non aliunde, quam ex eo, de quo agitur, iſtius loco *Enarratoris*, et ex *Suida*: qui fortaſſe hinc iſtud, ſicut alia multa, eſt mutuatus. Fateor autem, me ibi exiſtimaſſe alio in huius vocabuli etymologia reſpici: ſed credibile eſt, δευτέρας Φροντίδας eſſe σοφωτέρας. Steph.

4. Ἐν τούτοις etc.] Vtrumque horum eſſe verum non poteſt, τοῖς pro τούτοις poëtice poni, et dictum eſſe ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ, pro ἐν τοῖσδε πρῶτοι. Nam ſi ei fides habenda eſt de eo, quod ſcribit, particulam δὲ hoc loco ὑπερβιβάζεσθαι, id eſt traiici, nequaquam poterit τοῖς vſum illum poëticum habere. Ad vitandam igitur hanc repugnantiam, eo confugiendum eſſe putarem, vt duo a duobus annotata eſſe diceremus, ſi quidem ſcriptum eſſet, ὑπερβιβάζεται ὁ δὲ absque particula γάρ. At haec particula obſtat, ne illud dicere queamus, quum rationem reddat, cur τοῖς pro τούτοις more poëtico poſitum ſit: ſi tamen rationem reddere hoc eſt, id ad rationem dicendam afferre, quod qui dicit, aliquid rationi minime conſentaneum dicit. Nam tantum abeſt, vt eo, quod ſubiungitur, adſtruatur quod praecedit, vt contra deſtruatur. Nam ſi verum eſt, quod ſubiungitur ab eo (veluti tamen rationem ſuae expoſitionis reddente), traiici particulam δὲ, quae cum τοῖς cohaerere deberet, ad efficiendum pronomen τοῖσδε, non minus ſolutae orationi, quam carmini, vſitatum: falſum eſt quod praecedit, eſſe τοῖς conſuetudine poëtica dictum pro τούτοις. Caeterum vtrum horum ad veritatem propius accedere, vel potius vere dictum eſſe exiſtimem, ex iis, quae in contextum huius Hiſtorici annotaui, diſces, atque exemplis ibi allatis iſtud (ſi videbitur) adiicies ex libro III. p. 216. δίστι ἐν τοῖς

πρώτη ἐγένετο.] Libuit hoc annotare, vt, quam caute legenda quaedam in his ſcholiis eſſent, ex eo quoque documentum darem. STEPH.

P. 19. v. 1. Τρυφηλᾷ καὶ] Pro τρυφηλᾷ, quin vel τρυφηλῇ, vel τρυφερᾷ, ſcribendum ſit, minime dubito. Illud autem ἀνθηρᾷ, quod ei adnectitur, parum apte περὶ τῆς διαίτης (meo quidem iudicio) dicitur: at vero de veſte eorum, quorum eſt illa τρυφηλή, ſiue τρυφερὰ δίαιτα, dici fortaſſe poſſet, vt dicitur ἀνθινὴ ἐσθής, et ἀνθινὴ στολή. Caeterum de hoc quoque monebo, debuiſſe hunc *Enarratorem* vocem ἀνειμένη, alia, quam illa τρυφηλῇ (vt ſcribendum eſſe dixi pro τρυφηλᾷ) ſiue τρυφερᾷ, exponere, quum proxime ſequatur ἐς τὸ τρυφερώτερον. STEPH.

2. Πρεσβυτέρων. ὑπὲρ etc.] Neque neceſſe videtur, vt dicamus, a *Thucydide* οἱ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων ſcriptum eſſe pro οἱ εὐδαίμονες τῶν πρεσβυτέρων· neque, ſi hoc neceſſe foret, per antiptoſin ita loquutum eſſe dicendum putarem, ſed potius per hypallagen: quod ſchema eſſe poëticum, et vix ſoluta in oratione locum invenire, ſatis conſtat. STEPH. Πρεσβυτέρων ὑπερβατὸν, διὰ τὸ εὐβροδίαιτον. *Caſſ.* Sed coniungebantur cum ſuperioribus τρυφηλᾷ καὶ ἀνθηρᾷ.

V. 4. Ἡ ἐν πλοκῇ] Ἡ συμπλοκῇ. *Suidas* in ἐνέρσει.

7. Μετρίᾳ etc.] Haec vocabula μετρίᾳ ἐσθῆτι ἐχρήσαντο, ſede ſua mota eſſe exiſtimo: et hunc *Enarratorem*, poſtquam dixit, deeſſe articulum τῇ, ſcripſiſſe, ἵν' ᾖ (quo genere loquendi quomodo vtatur, antea docui) μετρίᾳ ἐσθῆτι ἐχρήσαντο καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι· οἵ τε μείζω κεκτημένοι, καὶ ἐς τὰ ἄλλα τοῖς πολλοῖς ὁμοδίαιτοι κατέζησαν· obiter etiam indicantem, πρὸς τοὺς πολλοὺς dictum eſſe pro τοῖς πολλοῖς. Neque enim eum ita legiſſe, ſed illa conſtructione loco huius vſum eſſe *Thucydidem*, oſtendere voluiſſe arbitror. Quamuis autem tres illae voces, quas ſede ſua motas eſſe dixi, ſint contiguae, fieri tamen potest, vt verbum ἐχρήσαντο poſt μετρίᾳ ἐσθῆτι poſitum ab eo non fuerit, ſed poſt τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον, vel poſt Λακεδαιμόνιοι· hoc videlicet modo: ἵν' ᾖ, μετρίᾳ ἐσθῆτι καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον ἐχρήσαντο πρ. Λακ. vel, πρ. Λακ. ἐχρήσαντο. Quum porro λείπειν, id eſt *deeſſe*, aliquam vocem aut aliquas voces, dicit, quomodo ſit hoc accipiendum, antea monui, in mea ad lectionem horum ſcholiorum *Propараſceue*. STEPH.

V. 9. Ὅμηρος] Odyſſ. σ'. v. 30.

10. Ταῦτα δὲ ἐν etc.] Dicta eſſe per parecbaſin (id eſt digreſſionem) intelligit, non illa *Homerica*, ſed iſta, quae ſunt *Thucydidis*, ἐγυμνώθησάν τε πρῶτοι, et quae ſequuntur. Quanquam παρέκβασιν appellare poſſumus fortaſſe et quae paruo interuallo praecedunt. STEPH. Ὡς ἐν παρεκβάσει *Caſſ.*

ib. Οὗτος δὲ οὐ ταυτὸ] Deprauate ſcriptum eſſe hunc locum, οὗτος δὲ οὐ ταυτὸ ὀνομάζει, perſuaſum habeo: ſed (quod non, ſicut et illud, dicere quilibet poſſit) quonam ſit modo emendandus, id etiam videre me, mihi perſuadeo; quoniam emendatio mea lectionem ſubſtituit, quae non ſolum aptiſſimum huic loco ſenſum habet, ſed etiam veſtigiis alterius inſiſtit. Nam ex οὐ ταυτὸ faciendo οὕτως αὐτό, literam τ, quae cum αὐτὸ coaluerat, reddo praecedenti vocabulo, ſimulque duas literas, quae illi interciderant. Quod ſi liceret οὕτω voci a vocali initium habenti iungere, vnicam adnicerem, ex οὐ ταυτὸ faciens οὕτω αὐτό. *Homerus* (inquit) ἔλαιον *dicit* λίπα *per epitherum: at hic ita ipſum appellat.* Illa autem altera (quam mendoſam eſſe contendo) lectio, ſonat, *at hic non idem appellat.* Caeterum quum dicit ἐπιθετικῶς (quod verti *per epitherum*) intelligit, *Homerum* nomini ἔλαιον vocem illam λίπα adiungere, ſeu aſſociare, tanquam epithetum. Exempla ſunt apud *Homerum* non infrequentia; ſaepe enim occurrit λίπ' ἐλαίῳ, vt Iliad. κ'. in fine,

Τῶ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ.

De hac autem ſcriptura, λίπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠλείψαντο, nulla nobis dubitatio relinquitur, quum et apud *Dionyſium Halicarnaſſeum* eam habeamus. STEPH. Eſt ex hoc loco in *Dionyſio* περὶ τοῦ Θουκυδίδου χαρακτῆρος p. 145. Verba *Scholiaſtae* corrupta eſſe, recte animaduertit *Stephanus*. In *Caſſ.* eſt οὗτος δὲ ὄντως αὐτὸ ὀνομάζει.

P. 21. v. 1. Ἀπὸ Ὀρσίππου Μεγαρέως] Ab Orſippo (quem victorem commemorat *Pauſanias* extremis Atticis, quod cingulum decidere ſiuit, vt expeditius curreret, alii autem victum dicunt ob delapſum ſubligaculum) primum Acanthum nudum cucurriſſe teſtantur *Dionyſius Halicarn.* lib. VII. *Aliique.* Illud autem admonendum eſt, aliquos Orſippum iſtum non Megarenſem cum *Scholiaſte* dicere, ſed Lacedaemonium, vt *Dionyſ. Halicarn. Etymologici Auctor* in γυμνάσια etc. Vide *Meurſii* Miſcell. Lacon. l. 4. c. 18. et de Arch. Athen. l. 1. c. 6. HVDS. Marmor in conuallibus Megarenſibus a. 1769. a Baſſineto (de Baſſinet d'Augard) inuentum narrauit *Caluetus* (Millin Mag. encycl. T. III. 6me An. N. 12. p. 537. ff. cf. Comm. Soc. philol. Lipſ. V. I. T. I. p. 172. f.) cui titulus ita inſcriptus eſt:

Ὀρσίππῳ Μεγαρῆς με δαΐφρονι τῇδ' ἀρίδηλον
Μνᾶμα θέσαν Φάμᾳ Δελφίδι πειθόμενοι·
Ὃς δὴ μακίσους μὲν ὅρους ἀπελύσατο πάτρᾳ
Πολλὰν δυσμενέων γᾶν ἀποτεμνομένων.
Πρᾶτος δ' Ἑλλάνων ἐν Ὀλυμπίᾳ : : : : ἐσεφανώθη
Γυμνὸς, ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ.

Orrippo bellicoſo hoc loco clarum monumentum erexerunt Megarenſes, oraculo Delphico obſequentes: qui quidem longiſſimos fines patriae liberauit, cum hoſtes multam terram deuaſtarent. Primus autem Graecorum Olympiae coronatus eſt nudus, cum ſuccincti fuiſſent, qui antea in ſtadio decurrerent. V. 5. lithographum cenſet Ὀλυμπιάσιν primum vitioſe dediſſe, tum vltimas tres litteras eraſiſſe. V. 4. vertit C. ac ſi ἀποτεμνόμενος eſſet lectum. V. Comm. phil. BECK.

2. Πρῶτος] Rectius (mea quidem ſententia) legeretur Πρῶτος δ' Ἑλλήνων. STEPH. [Scripſit ita Gottl.]

3. Περὶ τῶν Λακ.] Post Λακεδαιμονίων deest fortasse τοῦτο λέγων, aut tale quid: hoc sensu, *sciendum est, eum, hoc dicentem de Lacedaemoniis, non commemorare infimas priscorum vires (ad robur enim nihil interest, an nudi, an cum subligaculo), sed tantum vt ostendat, illos communia cum barbaris vitae instituta habuisse.* STEPH.

ib. Τῶν ἀρχαίων] Αὐτῶν ἀρχαίων. *Cass.*

4. Καὶ ἑξῆς] Duae istae voculae aliunde irrepsisse huc videntur, vbi nihil habent, quod agant. Interdum autem, quum, allatis quibusdam *Thucydidis* verbis, sequentia omittit, dicere, non quidem καὶ ἑξῆς, sed καὶ τὰ ἑξῆς, docui in mea ad lectionem horum scholiorum *Praparasceue.* STEPH. Τὸ δὲ ἑξῆς· ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις, καὶ μάλιςα ἐν τοῖς Ἀσιανοῖς, οἷς νῦν, πυγμῆς καὶ πάλης ἆθλα τίθεται. *Cass.* Putauit scilicet, qui haec scripsit, hunc esse ordinem verborum, quae paullo post in *Thucydide* leguntur, ἐν τοῖς βαρβάροις ἔςιν οἷς νῦν, καὶ μάλιςα τοῖς Ἀσιανοῖς· in quo illi non adsentior. Recte illa ἔςιν οἷς vertit *Interpres Latinus.*

7. Πανταχοῦ] Quandam obseruationem suam proponit *Enarrator*, *Thucydides vbique homines maris accolas ditiores esse dicit.* Quae obseruatio verior est (quantum meminisse possum) ea, quam alibi refert: vbi se obseruasse ait, *Thucydidem* semper vocabulo τύχη de bellis vti. STEPH. Ad ea, quae paullo post leguntur, τείχεσιν ἐκτίζοντο, *Cass.* haec adnotata habet: λείπει ἡ σὺν, ἵν' ᾖ· σὺν τείχεσιν ἐκτίζοντο αἱ πόλεις.

9. Ἀντισχοῦσαι] Vt persuasum nobis, ἀντισχοῦσαι minus recte expressum vulgatis editionibus pro ἀντισχοῦσαν, ita haud aeque probari potest ratio, qua *Scholiasten* excusare emendareque studuit *H. Stephanus*, inuito, quantum mihi videtur, illo, cuius si mens fuisset ad λῃσείαν referre τὸ ἀντισχοῦσαν, non aliter hoc exposuisset, quam Latini fecerunt *Interpretes:* sat multa enim huius significationis (τοῦ ἀντέχειν) vel in ipso Auctore nostro exempla obuia. Verum Latinos quando *Interpretes* nominamus, excipiendus nobis *Acacius Enenckel*, vtpote qui suo illo: *metu praedonum, quibus diu restiterunt*, satis declarat, sese in reddenda Auctoris sententia *Scholiastae* potius, quam suo, iudicio vsum esse. GRAMM.

P. 23. l. 1. Ἔφερον, ἔβλαπτον] Τὸ ἔφερον ἀντὶ τοῦ ἔβλαπτον *Cass. Rostg.*

V. 2. Ἀντὶ τοῦ λίαν] Scimus, οὐχ ἧσσον sonare *haud minus:* et videmus, hanc expositionem isti etiam loco optime conuenire: ideoque, non solum mira, sed nec fide digna est istius *Enarratoris* expositio, qua idem esse dicitur quod λίαν, id est, *valde.* STEPH. Οὐχ ἧσσον λῃσαὶ ἦσαν pro καὶ μᾶλλον ἐλῄσευσν. *Priscianus.* HVDS.

Ibid. Οἱ Κᾶρες πρῶτοι] Annotatio haec ad illa potius respicit verba, γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ τῶν ὅπλων ξυντεθαμμένῃ, καὶ τῷ τρόπῳ, ὃν νῦν ἔτι θάπτουσι· vt enim confirmet, quod a *Thucydide* scribitur, eos ex armis dignosci potuisse, quae consepulta essent, et ex eo sepulturae genere, quo tum quoque vterentur, haec scribit: *Cares primi clypeorum vmbones et cristas inuenerunt. Morientibus enim clypeolum quendam et cristam consepelibant, inuentionis eorum indicium; hinc agnoscebantur Cares. At Phoenices ex sepulturae forma; quum enim caeteri facerent, vt mortuorum corpora ad orientem spectarent, Phoenices consulto (faciebant, vt ea spectarent) ad occasum.* Sed quod his subiungitur, alio pertinet: cur videlicet horum mentionem *Thucydides* fecerit. *Ne* (inquit) *Graecam gentem criminetur* (vel, *ne Graecae genti conflet inuidiam*) *Cares et Phoenices dixit.* Sed dum hoc annotat, facit *Thucydidi*, quod illum Graecis facere noluisse scribit; illum enim διαβάλλει, dum ea de causa Carum et Phoenicum factam ab eo mentionem scribit: quoniam hoc est, in leges φιλαληθείας peccare. STEPH.

3. Τοῖς γὰρ ἀποθν.] Τοῖς οὖν ἀποθν. *Reg. Cass.* melius.

4. Εὑρέσεως] Εὑρήσεως *Cass.*

ib. Ἐκ τούτου ἐγνωρ.] Καὶ ἐκ τούτου ἐγνωρ. *Cass.*

ib. Τῶν ἄλλων] Vide *Petiti* Leges Atticas p. 502. *Meursii* Solonem p. 24. *Eundemque* de funere c. 11. HVDS. Add. *Casaubon.* ad Diogen. Laërt. I, 48.

6. Τὸ σχῆμα] Quomodo figura, quae vocatur epanalepsis (id est, *resumtio* seu *repetitio*), sub his esse verbis possit, quum nulla dum Minois facta mentio fuerit? Existimo, non annotatum ab illo esse istud haec in verba, καταςάντος δὲ τοῦ Μίνω ναυτικοῦ, verum in haec, πλωϊμώτερα ἐγένετο παρ' ἀλλήλους, quoniam paulo ante dixerat, καὶ ἤδη πλωϊμωτέρων ὄντων. STEPH.

Ibid. Ἐπανάληψις] Προαναφάνησις *Rostg.* Sed scriptum erat post ea, quae paullo superius leguntur, καὶ Φοίνικας.

8. Καὶ τοῦτο ἐπαν.] Epanalepsin esse hic quoque scribit, quod praecesserit, τείχεσιν ἐκτίζοντο· nam ista respondent illis, τείχη περιεβάλλοντο. Sed non minus ista, πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι, dicere possumus respondere illis, περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι χρημάτων. STEPH.

P. 25. v. 1. Τὸ ἑξῆς etc.] Quum dicit, τὸ ἑξῆς, Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τὸν ςόλον ἀγεῖραι, intelligit, secundum naturalem verborum seriem, priora haec Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ iungi cum illis posterioribus, τὸν ςόλον ἀγεῖραι· caetera autem esse posita διὰ μέσου. Verum istam admonitionem, quam in aliis quamplurimis locis huiusmodi alteri adiicit, hic omittit. IDEM. Hoc totum abest a *Cass.*

V. 2. Ἵνα ἢ ἐπιῤῥῇ] Admitti non potest, quod scribit, ita intelligendum hunc locum, vt σαφέςατα pro aduerbio habeatur. Esset enim non dura solum, sed intoleranda, articuli τὰ traiectio, si, ita scribens, οἱ τὰ σαφέςατα Πελοποννησίων μνήμῃ παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι, voluisset tamen, σαφέςατα esse aduerbium et ad δεδεγμένοι referri: perinde ac si ita loquutus esset, οἱ τὰ Πελοποννησίων μνήμῃ παρὰ τῶν πρότερον σαφέςατα δεδεγμένοι. Cur vero de ista tam dura et modo non intolerabili (vt dixi) traiectione admittenda laboraremus, quum ne interfit quidem quidquam, quod ad sensum, hancne an illam verborum seriem habeamus? STEPH.

3. Ὅμως σχεῖν] Post ὅμως σχεῖν non dubium est quin adiecerit τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας. Caeterum si πρῶτον iungi cum his verbis, πλήθει χρημάτων, siue ad illa ferri, aut tendere, dicamus, cum hoc *Enarratore*, pro primario (ni fallor) necesse erit accipere: vt dicatur

Pelops, primarius multitudine pecuniarum fuiſſe: ſiue, primum locum inter eos, qui pecuniis abundabant, tenuiſſe. Verum praeterquam quod ita loqui non ſolet *Thucydides* (quod ſciam), multo magis rationi conſentaneum eſt, vt poſt πρῶτον interpungamus, et cum his, ἐπωνυμίαν τῆς χώρας σχεῖν, iungamus: vt dicatur Pelops, quum multitudine pecuniarum, quas attulerat ex Aſia, potentiam ſibi apud inopes (ſiue inter inopes) comparaſſet, regionis cognomen obtinuiſſe. Quomodo autem dicat, eum cognomen regionis obtinuiſſe, quum ea de nomine eius dicta ſit, ideoque potius dicendum fuiſſe videatur, illum cognomen regioni dediſſe, meae in contextum annotationes docebunt. IDEM.

ib. Ἀπία γὰρ etc.] Peloponneſus olim *Apia* dicta, διὰ τὸ ἐπιδαψιλεύειν ἐν αὐτῇ τὸ Φυτὸν, ὃ τοὺς ἀπίους Φύει, *quod abundaret ibi planta illa, quae pira gignit*, teſte *Athenaeo* lib. 14. et *Phauorino* in Ἄπιος. Hodie *Morea* appellatur, itidem ab arborum, quae mora ferunt, frequentia. *Kuhnius.* HVDS.

4. Ὅμηρος] Iliad. α'. v. 270.

7. Σθενέλω] Ὅμηρος, Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο *Caſſ. Roſtg.* Locum ex *Homeri* Iliad. τ'. v. 123. adnotauerat *Roſtg.*

P. 27. v. 1. Χρήμασι δηλονότι] Verum potuit et aliis beneuolentiae ſignis eorum ſibi animos conciliare. Θεραπεύειν τὸ πλῆθος eſt, generali notione, vulgi fauorem captare. Ita Lacedaemonii ſocios ſuos θεραπεύειν dicuntur Noſtro, infra p. 11. GRAMM.

ib. Τὰ δύο σκῆπτρα] Melius ἃ πάντα χρήματα, ni mirum ἃ μὲν οἱ Πελοπίδαι εἶχον καὶ ὅσων Εὐρυσθεὺς ἦρχε. IDEM.

Ibid. Ὅμηρος] Odyſſ. ε'. v. 307. Poſt φέροντες *Caſſ.* et *Roſtg.* addunt λείπει σὺν ναυσί τε. Pertinet ad ſequentia ναυσί τε πλείσαις.

2. Προσπαρασχών] Παρασχὼν *Caſſ. Roſtg.* [quod receptum.]

ib. Διὰ τοῦ ἱκανὸς etc.] *Dicendo* ἱκανὸς (inquit) *fide dignum eſſe poëtam oſtendit.* Atqui non dicit, ἱκανὸς γὰρ τεκμηριῶσαι, vel, ἐπειδὴ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι· ſed, εἰ τῷ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι. STEPH.

3. Συλλογισμὸς etc.] Quomodo de his verbis, παντὶ ἀνάσσειν, aut etiam de toto verſu, Πολλῆσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν, dici poteſt; eſſe hic ſchema, quod συλλογισμὸς vocatur? At de proxime ſequente loco, cuius initium eſt, οὐκ ἂν οὖν νήσων ἔξω τῶν περισικ. dici poſſe videtur: nec dubito, quin illud in hunc locum fuerit annotatum. IDEM.

6. Οὐ γὰρ ἀκριβές] Οὐ γάρ ἐστιν ἀκριβὲς *Caſſ. Roſtg.*

7. Κατὰ ὑποθ.] Schema hic eſſe dicit, quod vocatur κατὰ ὑπόθεσιν, quoniam ſcribitur, εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, λειφθείη δὲ τά τε ἱερά etc. Sed paulo infra ait, hoc dici ἐξ ὑποθέσεως. Caeterum vix quisquam ei (vt opinor) aſſentietur de eo, quod ſubiungit, *imprecatur autem Lacedaemoniis latenter.* Sed quis eum, qui dicit de quapiam vrbe, *ſiquidem ei hoc infortunium accidat*, vrbi, de qua hoc dicit, imprecari dicat. Verum plura hac de re ad p. 29. v. 4. dicantur. STEPH. Inique, imo falſo ſupponit hic aliquam *Thucydidis* in Lacedaemonios iniuriam, et Auctori affingit culpam praeter rem, merito igitur reprehenſus ab alio *Scholiaſta* ead. pag. Pariter ſequente Nota vane Auctori εὐσέβειαν tribuit, propter haec, λειφθείη τὰ ἱερὰ, futilis profecto, vbi eiusmodi indulget obſeruationibus, commentator. GRAMM. Vox πόλις in *Caſſ.* et *Roſtg.* exponebatur ἡ μητρόπολις, ἡ Σπάρτη· et paullo poſt τῆς κατασκευῆς in *Caſſ.* τῶν κτισμάτων.

8. Εὐσεβῶς λέγει etc.] Scripſiſſe puto εὐσεβῶς λέγει, λειφθείη δὲ τὰ ἱερὰ, et intelligere, eum argumentum dare ſuae pietatis in eo, quod, etiamſi accideret Lacedaemoniorum vrbi, vt vaſtaretur, ſeu deſolaretur, de templis tamen, ea ſalua manſura, ſpem quodammodo concipere videtur. STEPH

P. 29. V. 1. Καὶ τῆς Ἰλίδος] Ad hanc ſcripturam nulla propius accedit (qua quidem locus hic emendari poſſe videatur), quam iſta, καί τι τῆς Ἠλιδος. Fortaſſe tamen putet quispiam, fore ſatis Ἠλιδος pro Ἰλίδος reponere, et μέρος ita ſubauditum iri cum genitiuo, vt apud ipſum *Thucydidem* cum quibusdam ſubaudiri genitiuis ſcimus. Sed hoc mihi non ſit verſimile. Caeterum ab aliis regiones Peloponneſi enumerantibus vnam non Ἠλιδα, ſed Ἠλείαν, vocari ſatis notum eſt, et quidem totam, non eius partem, illis annumerari: neque vero in quinque tantum, ſed in ſex regiones diuidi. Atque adeo *Euſtathius*, quum Peloponneſum in ſex δυναςείας partitus eſſet, veterem diuiſionem ſequens, Ἀργολικὴν et Μυκηνίδα (quum alii τὴν Μεσσηνιακὴν cum *noſtro Scholiaſte* in hoc numero ponant) item Λακωνικὴν et Πύλιον, nec non Ἠλείαν et Ἀρκαδικήν· ſed in quaeſtionem (inquit) vocandum eſt iſtud, quidnam ſint ſex δυναςεῖαι, ne hac in re ab *Herodoto* diſſentiamus, qui ſcribit, ſeptem nationes Peloponneſum incolere. IDEM. Ἠλιδος *Caſſ. Roſtg.*

2. Μεσσηνιακήν. Ἰσέον, ὅτι τῆς] Μεσσηνίαν. Ἰσέον δὲ, ὅτι καὶ τῆς *Roſtg.*

6. Ὑποδεεςέρα πόλεως] Fallitur in eo, quod ὑποδεεςέρα cum πόλεως iungendum putat. Neque enim dubium eſt, quin dicens ὑποδεεςέρα, reſpiciat ad id, quod dixit πολλὴν ἀπιςίαν τῆς δυνάμεως πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν· perinde ac ſi diceret, ὑποδεέςερα τοῦ αὐτῆς κλέους, vt p. 11. ὑποδεέςερα ὄντα τῆς Φήμης. At vero illi participiorum genitiui ex iis ſunt, qui a grammaticis abſoluti vocantur, οὔτε ξυνοικισθείσης πόλεως, et οὔτε χρησαμένης, et οἰκισθείσης, perinde ac ſi ſcriptum eſſet, ἐπειδὴ οὔτε ξυνῳκίσθη ἡ πόλις, οὔτε ἐχρήσατο, et ᾠκίσθη. *Vallia* autem alio modo falſus fuit in huius loci ſenſu, vt oſtendit mea interpretatio margini appoſita: et oſtendo etiam in quadam mearum in contextum annotationum: in ea videlicet, vbi pro ξυνοικισθείσης πόλεως dico ſcribendum videri ξυνοικισθείσης τῆς πόλεως. Iam vero monendus de hoc quoque eſt lector, non debere illum exiſtimare, vocabulum εὐτελοῦς ab hoc *Scholiaſte* afferri, tanquam hoc ipſo *Thucydides* vſus fuerit, ſed tanquam πόλις οὐ χρησαμένη ἱεροῖς καὶ κατασκευαῖς πολυτελέσι cenſeri εὐτελὴς poſſit. STEPH. Ὑποδεέςερα τῆς πόλεως καὶ εὐτελῆ *Roſtg.*

4. Ἐξ ὑποθέσεως etc.] Haec ab alio ſcripta ſunt, quam ab eo, qui illud annotauit, de quo dictum modo

fuit, *Thucydidem Lacedaemoniis latenter imprecari.* Idem (inquit hic) *Thucydides* de Athenis, quod de Lacedaemone dixit. Atqui quomodo, quum Athenienſis eſſet, de Athenis idem per imprecationem dixiſſet? Ideoque fruſtra huic loco παραγραφὴ appoſita fuit, inquit. Sed totum hunc locum interpretari libet. *Per hypotheſin* (inquit) *de Lacedaemoniis dicit, ſi vrbs illorum vaſtaretur* (vel *deſolaretur, alioqui quomodo, quum eſſet Athenienſis, de Athenis idem imprecans* (ſiue *per imprecationem*) *dixiſſet? Itaque fruſtra huic loco paragraphe appoſita fuit; quod latenter imprecetur Lacedaemonis. Alienum enim iſtud ab hiſtorici inſtituto eſſe nouimus* (vel *propoſito.*) Sic autem et alibi in his *ſcholiis* vnius παραγραφὴν ab altero reprehenſam inuenies. STEPH. Totum hoc ſcholion abeſt a *Caſſ.*

6. Τὸ ἢ συγκριτ.] Sic aliis plerisque in locis de hoc ἤ admonet, in iis eſſe συγκριτικὸν pro ἤπερ· (id eſt, eſſe ἐπίῤῥημα συγκριτικὸν, aduerbium comparatiuum, ſiue, quod comparationi adhibetur: etiamſi alii inter συνδέσμους hanc voculam numerent, id eſt inter coniunctiones, non minus quum hunc vſum habet, quam quum διαζευκτικὸς eſt) quaſi vero metuendum eſſet, ne non admoniti aliam ei ſignificationem daremus: quum tamen minime tale periculum ſubeſſe videatur. STEPH.

7. Ἡ διάνοια] Omnia vsque ad ποιητὴν deſiderantur in *Caſſ.*

8. Ἐπιτηδείως] Haec annotatio pertinet tam ad nomen ποιητὴν, quam ad verbum πεποίηκε, quod paulo inferius habes: vbi ſcribit: τοξότας γὰρ πάντας πεποίηκε τοὺς προσκώπους. Caeterum pro eo, quod dicit, eum ἐπιτηδείως ita loquutum eſſe (id eſt, *apte*, ſiue *appoſite*, aut *accommode*) alii talia ἐτυμολογικῶς aiunt dicta eſſe. STEPH.

9. Τὸ, Φιλόσοφος ἐφιλοσόφησε] Τὸν Φιλόσοφον ὅτι ἐφιλοσόφησεν. *Caſſ. Roſtg.* Addit *Roſtg.* Ἰσέον, ὅτι ἀπὸ Ἡροδότου τοῦτο ὠφέληται. Eadem leguntur in *Caſſ.* ſed alio loco, nec ſatis cerni poterat, ὠφέληται eſſet, an ἀφέληται.

ib. Εὐριπίδης] In Oreſte v. 352. Andromach. v. 106. et Electr. v. 2. *Lycophron* v. 210. Ex *Homeri* catalogo conficitur numerus 1186. nauium. Add. ad eos, qui ad *Thucydidem* laudati ſunt, *Potterum* ad Lycophr. l. d. et *Barneſium* ad Euripidis Andromach.

P. 31. v. 1. Τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις] Τοὺς ἐρέτας τοὺς π. τ. κ. *Reg.*

ib. Περίνεως τοὺς etc.] Miror magis, quam probo, hanc expoſitionem nominis περίνεως, qua dicit eſſe τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ νηῒ ἐπιβάτας, ἢ δούλους· quum ipſe *Thucydides* reges etiam, et quos vocat τοὺς μάλιϛα ἐν τέλει, inter illos, quos appellat περίνεως, numeret. STEPH. Τοὺς περιττοὺς τῇ νηῒ ἐπιβάτας, οἷον δούλους *Reg. Roſtg. Caſſ.* niſi quod hic pro περιττοὺς habet περί. Οἷον etiam *Suidas* in περίνεως.

4. Ἀλλὰ καὶ κάτω·] Καὶ deeſt *Caſſ.*

ib. Πλέοντας] Ἐπιπλέοντας *Caſſ.*

5. Ἐϛὶν ὁ ὀγδοηκοϛὸς πέμπτος] Ἐϛὶ π ε *Caſſ.* Voluit, opinor, ὀγδοήκοντα πέντε. Paullo poſt ad voc. ἀχρηματία in *Caſſ.* adnotabatur: συγκριτικῶς, ὅτι καὶ τοῦτο καʼκεῖνο. Ἰσέον δὲ, ὅτι ηὕρηται ἡ (fort. καὶ) ἀχρημασία· in *Reg.* ad βιοτεύσειν, τροφὴν ἕξειν· et in *Caſſ.* et *Roſtg.* ad μάχῃ ἐκράτησαν, τῇ τῆς ἀποβάσεως εἰς τὴν ξηρὰν τῶν νεῶν, ἐν ᾗ Πρωτεσίλαος πίπτει.

8. Ἐν τῇ ἡ. λέγει Ὅμηρος] Iliad. η'. v. 337. et 436.

P. 33. v. 1. Διέφερον, ὑπέμ.] Ita et *Suidas* in voce διέφερον. HVDS. Haec non leguntur in *Caſſ.* ſed pro iis ſcriptum eſt ἤνυον, εἰργάζοντο, et ἤνυον, ἠργάζοντο in *Roſtg.*

2. Ἔνιοι συνεγκλ.] Dicit, nonnullos enclitice ſcribere hunc datiuum, vt ſit pro τινί· qua in ſignificatione non τῷ, ſed τῳ absque accentu, quaſi ipſum in praecedentem ſyllabam reiecerit, ſcribendum eſt. Sed συνεγκλίνουσι videri nouum hic poſſit, quum aliorum more loquendi dicendum potius fuerit ἐγκλίνουσι. Caeterum ſatius eſſe, noſtrum illud τῷ retinere, quam in τῳ enclíticum mutare, doceo in meis in contextum annotationibus. STEPH.

3. Τριχῇ διεῖλε] *In tres partes* (inquit) diuiſit τὴν ἀρχαιολογίαν, id eſt *antiquitatem* (intellige τῶν Ἑλλήνων, *Graecorum*), *in ea, quae fuerunt ante res Troianas* (ſiue, *apud Troiam geſtas*), *in ipſas res Troianas, in eas, quae illis adnexae ſunt;* vel, *quae cum illis cohaerent.* Caeterum vnicuique harum partium διπλῆν παράγραφον appoſitam eſſe ait. STEPH. Τριχῶς *Caſſ.* De diple, et aliis huiusmodi notis lege *Scholiaſten* Ariſtoph. ad Plut. v. 253. *Victorium* et *Malaſpinam* ad Cicer. VIII. ad Attic. 2. et *Menagium* ad Diogen. Laërt. III, 65. Quemadmodum autem διπλῆ per ellipſin τοῦ γραμμὴ dicitur, ſic etiam διπλῆ παράγραφος. Mox δηλοῖ δὲ καὶ διὰ τούτων *Caſſ.*

5. Ἐπανελθεῖν] Hoc et cetera vsque ad ἀφʼ ὧν abſunt a *Caſſ.*

6. Ἀφʼ ὧν etc.] Imo vero, licet primo adſpectu, ὧν vel πόλεων vel ϛάσεων referre poſſe videatur, tamen ne illud referre dicamus, obſtat, quod ſequitur, τὰς πόλεις ἔκτιζον. Nam ſi intellexiſſet, ἀφʼ ὧν πόλεων ἐκπίπτοντες, ſubiunxiſſet potius, ἄλλας ἔκτιζον. Adde, quod ἐκπίπτοντες πόλεων, potius, quam ἀπὸ πόλεων, dicturus fuiſſe videtur. At quum dicit ἀφʼ ὧν ϛάσεων, perinde eſt, ac ſi diceret δι' ἃς ϛάσεις. STEPH. *Caſſ.* tantum habet πόλεων, quum potius deberet habere ϛάσεων.

7. Διὰ τὸν Πάριδος θάνατον θήλειαν νόσον etc.] Fingunt poëtae, Venerem ſolere turpibus amoribus vindicare iniurias ſibi ac ſuis illatas. Quare Philoctetem, quod interfecerit Paridem, vlta eſt Venus hac poena, vt pathicus eſſet. Vide *Martialem*, l. 2. Epigr. 84. et *Alaſonium*, Epigr. 71. Θηλείας νόσου meminit *Herodotus* citatus a *Dionyſio Longino.* Vide *Tollii* notas p. 162. HVDS. Adde *Leopardum* VII. Emendat. 10.

9. Πολλοί] Non dubito, quin locus hic, aliique multi huiusmodi, quibus pleraque ad hiſtoriam pertinentia commemorantur, ex aliis multo amplioribus ſcholiis (quorum antea mentionem feci) ſumti fuerint. Curioſam certe habemus hic perquiſitionem exemplorum eius, quod a *Thucydide* dicitur, de vrbibus, quas condebant ii, qui ob ſeditiones mutare ſedes cogebantur. Sed vide tamen, an veriſimile ſit, *Thucydidem* ad eos, quorum mentionem

hic facit, reſpexiſſe. *Exempli gratia* (inquit) *Teucer a patre eiectus* (vel *expulſus*) *propter Aiacem, in Cyprum ſe contulit: et Philoctetes, quum propter Paridis mortem in muliebrem morbum incidiſſet, et dedecus ferre non poſſet, relicta patria, vrbem condidit, quam ex eo, quod acciderat, malo Malachiam appellauit. Diomedes a Comete expulſus ad Liburnidas inſulas venit; et Meneſtheus, quum Theſeidae eum expuliſſent, in Iberiam profectus eſt.* Quibus addit, καὶ ἄλλοι πολλοί, id eſt, *atque alii multi:* quod non referendum eſt ad id, quod proxime praecedit, quaſi et alios multos expulſos in Iberiam veniſſe intelligat: ſed iungenda haec ſunt cum iis verbis, quae enumerationem iſtam praecedunt, πολλοὶ γὰρ ἐξέπεσον· nam allatis aliquot exemplis, apta eſt haec loci iſtius clauſula, καὶ ἄλλοι πολλοί· vbi et repeti debet ἀπὸ κοινοῦ verbum ἐξέπεσον. STEPH.

10. Ἄρνη πόλις etc.] Vide *Berkelii* notas in *Stephanum Byzant.* voce Ἄρνη. HVDS.

P. 35. v. 1 Δωριεῖς] De his quoque, quin ex illis multo amplioribus excerpta ſint ſcholiis, minime dubito. *Heraclidae enim* (inquit), *quum in Peloponneſum vellent reverti, conſuluerunt Apollinem; ille ipſis reſpondit, vt per anguſta,* ſiue *per anguſtias ingrederentur. At illi arbitrati, Iſthmum ab eo dici, quum a mente oraculi aberraviſſent, Peloponneſios apud Iſthmum adoriuntur. Vbi ſuperati, foedera inierunt, ex quibus ad centum annorum ſpatium Peloponneſiis regione cedebant. Exactis autem illis centum annis, rurſus Apollinem de ſuo reditu interrogarunt. Hic reſpondit iterum, vt per anguſta* (ſiue *anguſtias*) *ingrederentur. At quum Dorienſes huic reſponſo contradicerent, ac ſe prius deceptos fuiſſe dicerent, dixit: Non intellexiſtis oraculum. Anguſta enim* (ſiue *anguſtias*) *appello Criſaeum ſinum. Hi itaque hoc ex loco eos adorti* (vel, *bellum aggreſſi*) *reditum conſequuti ſunt, annis poſt res Troianas nonaginta:* (*octoginta* voluit ſcribere *Stephanus*) *at prima inuaſio ante viginti annos fuerat.* Intellige autem, viginti annis res Troianas, ſeu res ad Troiam geſtas, praeceſſiſſe illam πρώτην ἐσβολήν. Non enim de illo temporis ſpatio, quod inter vtramque interceſſit, poteſt intelligi, quum centum annorum fuiſſe ex iis, quae modo narrauit, didicerimus. STEPH. Vide *Herodot.* l. 9. *Pauſan.* l. 5. et *Meurſium* de Regno Laced. c. 8. HVDS.

ib. Εἴροντο] Ἤροντο *Caſſ.* vt et paulo poſt. Item ὥςε ἑκατὸν ἔτη πάλιν ἤροντο, omiſſis intermediis, qui obuius eſt error ſcribarum.

2. Διὰ τῶν ϛενῶν] Δι' ὁδοῖο ϛενυγρῶν eſt in oraculo, apud *Euſebium* V. Praeparat. 20. Add. *Apollodor.* II, 8, 3. *humentes anguſtias* quidam interpretantur.

6. Τϛερον τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν π̄] Μετὰ ὀγδοήκοντα ἔτη τῶν Ἰρωϊκῶν. *Caſſ.*

7. Ἐπ' ερημην] ſcriptura haec ferri nullo modo poteſt. STEPH. Videtur voluiſſe legendum eſſe ἐν ἐρήμῃ, nempe χώρᾳ. Ἐν ἐρήμῳ τόπῳ dicit ad II, 27. vt et *Suidas* in ἀποικησις et ἔποικος.

8. Τὰ ἐπιπολὺ] Potius τὸ ἐπιπολύ, quam τὰ ἐπι πολὺ ſcripſiſſe illum veriſimile eſt. Sed quum τὸ ἐπιπολὺ, ſicut ὡς ἐπιπολύ, ſiue ὡς ἐπιτοπολὺ (niſi ὡς ἐπὶ πολὺ et ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ſcribere malimus) ad tempus referantur, *Valla*, tanquam τὰ πολλὰ idem hic valeret, atque κατὰ τὰ πολλὰ τῶν χωρίων, interpretatus eſt *paſſim.* Caeterum iſta, quae ſubiungit, τὴν αἰτίαν λέγει τῆς τυραννίδος (niſi potius τῶν τυραννίδων ſcribendum eſt) annotantur in iſta verba, καὶ τῶν χρημάτων τὴν κτῆσιν ἔτι μᾶλλον, ἢ πρότερον, ποιουμένης, nec non iſta, τῶν προσόδων μειζόνων γιγνομένων. STEPH.

ib. Τῆς τυραινίδος] Τῶν τυράννων *Roſtg.*

ib. Ἦσαν καὶ ταῦτα etc.] Verba haec, ἦσαν καὶ ταῦτα ἀσθενῆ, ſunt *Thucydidis*, hac pag. vbi ſcribit, ἀλλὰ δι' ἀχρηματίαν, τά τε πρὸ τούτων ἀσθενῆ ἦν, καὶ αὐτά γε δὴ ταῦτα, ὀνομαϛότατα (niſi potius ὀνομαϛότερα ſcribendum eſt) τῶν πρὶν γενόμενα. Sed quomodo rationi conſentaneum eſt, vt eadem ἀσθένεια eſſe dicatur, et vbi eſt ἀχρηματία, et vbi contra χρημάτων κτῆσις maior, quam antea, ſit? Dico igitur, *Enarratorem* hic illius ἀσθενείας mentionem non debuiſſe facere, quum ei repugnet et quod a *Thucydide* dicitur, δυνατωτέρας δὲ γενομένης τῆς Ἑλλάδος. Sed hic *Enarrator* iſtud dicit, tanquam duo potentiae genera nobis in Graecia conſideranda eſſent: id eſt, non ſolum eorum, qui tyrannides occupabant, ſed ipſarum etiam vrbium, in quarum detrimentum illae occupabantur. STEPH.

9. Ἐπὶ Φανεραῖς etc.] Non apte exponitur ἐητοῖς γέρασι per Φανερὰς τιμάς· ac videri certe poteſt, Φανεραῖς pro alia voce irrepſiſſe. Ac certe ἐητοῖς melius etiam vocabulo ὡρισμένοις, aut alio huiusmodi, quam illo ὁμολογουμένοις, expoſitum ab eo fuiſſet. Aliud enim hic non intelligit *Thucydides*, quam quod *Vallae* nobis exhibet interpretatio, *at prius regna hoereditaria erant, et certis honoribus definita*, niſi quod γέρασι maluiſſem *honorariis praemiis*, quam ſimpliciter *honoribus*, illum interpretari: etiamſi et noſter *Scholiaſtes* exponat ſimpliciter τιμαῖς. STEPH

10. Τῶν τυραννίδων] Τῆς τυραννίδος *Caſſ.*

ib. Νόμου κρειττω ἔχει] Νόμον ἔχει *Roſtg.* Μόνον ἔχει *Caſſ.* Vulgata nihilo deterior eſt.

ib. Ἀπὸ τῶν πατέρων etc.] Aptius, quod *Thucydides* vna voce dicit πατρικαί, vna itidem expoſuiſſet, quae eſt compoſita: videlicet πατροπαράδοτοι. Sed quis illi de eo, quod ſubiungit, aſſentiatur? *Thucydidem* proponere differentiam, quae eſt inter tyrannidem et regnum, philoſophorum more: at oratores indifferenter hisce duobus vocabulis ſolere vti. Imo vero tota oratorum cohors, duce Demoſthene, non minus alacriter arma pro regibus aduerſum tyrannos corripuerit, quam vllae philoſophorum turmae. STEPH. Ἀπὸ τῶν πατέρων παραλαμβανόμεναι non ſunt in *Caſſ.*

12. Προσεῖχον αὐτῇ] Senſus quidem non adeo violatur interpretatione huic, et προσέχειν τοῖς ναυτικοῖς phraſis *Thucydidea* eſt non vno in loco. Non tamen idem ſignificare poſſunt h. l. προσέχω et ἀντέχω, nec regitur ab ἀντείχοντο τὸ, τῆς θαλάσσης, ſed ab intellecta praepoſitione διά. Nam ἀντείχοντο, abſolute, *praeualebant*, aut *reſiſtendi vim habebant* (ſubintell. τῇ βίᾳ τῶν ἄλλων, ταῖς δυνάμεσι, τοῖς ἐχθροῖς) διὰ τῆς θαλάσσης. GRAMM.

ib. Ἐναλλάξαι etc.] Male verbum μεταχειρίσαι ab hoc *Enarratore* exponi verbo ἐναλλάξαι, quum in meo Theſauro Graecae linguae docuerim, ad eum te remittam. STEPH.

13. Ποιεῖν τριήρεις] Γὰρ ἐποίησαν τριήρεις. *Caſſ.*

P. 37. v. 1. Γνωσέον, καὶ etc.] *Hinc etiam* (inquit) *cognoſcendum eſt, Thucydidem dictionem ſcripſiſſe poſt hiſtoriam.* Interpretor autem λέξιν, *dictionem*, verbum verbo reddens, et Latina illa voce vtens: non autem abutens, cum illis, qui vnam dictionem pro vno vocabulo dicunt. Intelligit autem (vt opinor), *Thucydidem*, poſt extemporariam quandam et rudem hiſtoriae ſcriptionem (per ſumma, vt credibile eſt, capita) eandem magis accurato ſermone pleniusque conſcripſiſſe. Colligit autem hoc ex eo, quod a *Thucydide* dicitur, *vsque ad finem huius belli.* Quomodo enim *Thucydides*, ſi hanc hiſtoriam, qualem habemus, non finito iam bello ſcripſiſſet, ſed paulatim, dum gereretur, et ita, vt cum belli progreſſu in ea, quam habemus, ſcriptione progrederetur, in ipſo initio mentionem finit facere potuiſſet? Animaduertendum eſt autem, eum dicere, *Hinc etiam cognoſcendum eſt*, tanquam et alii, qui nos id doceant, ſint loci. STEPH.

2. Περιάνδρου τοῦ etc.] Vide *Herodotum*, l. 3. et *Diogenem Laërtium* in vita Periandri. HVDS.

ib. Κορίνθου] Κορινθόθι *Caſſ.*

Ibid. Διὰ τὸν Φονον Λυκόφρονος τοῦ υἱέως αὐτοῦ] Διὰ τοῦ Κυψελοῦ τὸν υἱόν *Roſig.*

3. Παρ' Ἡροδότῳ] Lib. III. Cap. 53.

5. Μετὰ τὴν Κορ.] Μετὰ τὴν τῶν Κορ. et poſt ἐπιμέλεια, ἡ δὲ ἰσορία τῶν Ἰώνων δήλη ἐν τῇ α. ἰσορίᾳ τοῦ Ἡροδότου. *Caſſ.*

7. Φωκαεῖς, οἱ τῆς] Legimus tamen apud *Euſtathium* in *Dionyſii* περιήγησιν de illis etiam, qui Maſſiliam condiderunt, Φωκεῖς et Φωκέων· ſed quum pro Φωκέων ex vet. annotatum ſit Φωκαέων, credibile eſt, Φωκαεῖς itidem ſcriptum fuiſſe: quemadmodum et ὤκισαν, non ὤκησαν, eum ſcripſiſſe, vbi legimus de Maſſilia, Φωκεῖς δὲ ὤκησαν αὐτὴν, multi multorum loci nos ſuſpicari cogunt; ſic tamen, vt fatear, quempiam dici poſſe vrbem aliquam οἰκίσαι, deinde vero et οἰκῆσαι. Quod autem attinet ad lectionem margini adſcriptam Φωκαιεῖς, eam agnoſcit *Stephanus Byzant.* quum ab illo nomine Φώκαια non ſolum Φωκαεὺς, ſed Φωκαιεὺς etiam, deducat, necnon Φωκαΐτης. STEPH. Φωκαιεῖς, et paullo poſt Ἴωνες ὄντες οἱ Φωκαιεῖς *Caſſ.* Ita ſaepe in nummis veteribus. Vid. *Holſtenium* ad Stephan. v. Φώκαια, et *Spanhemium* de Praeſtanc. et Vſu Numiſm. antiq. Diſſert. IV. p. 234.

8. Ἔπλευσαν ἐπὶ τὴν Ἀφρ.] Haec, quae ſequuntur, ſubleſtae fidei ſunt. Nam certiſſimum eſt, Phocaeas illos Ionas, Harpali, Cyri regis praefecti, inclementiam vitantes, Italiam nauigio petiiſſe, partemque in Lucania Veliam, partem vero in Vienneníi Maſſiliam, condidiſſe; auctores ſunt *Ammianus Marcellinus*, *Gellius*, *Aliique*, quos adfert *Maſſacus* in notis ad *Harpocr.* voce Μασσαλία, et in *Diſſertatione Critica.* Nec dubito, quin *Scholiaſtes* Maſſylorum, qui ſunt gens Africae, nomine deceptus ſuerit. HVDS.

P. 39. v. 1 Ἡ δὲ Μασσαλία πόλις ἐςὶ τῆς Ἀφρικῆς] Falli in eo quod hic de Maſſilia ſcribit, ſatis notum eſt: quod ſi quis Μασσυλία illum, non Μασσαλία, ſcripſiſſe dicat, ex gentis nomine facientem vrbis nomen, non iam vera comperientur, quae praeceſſerunt. STEPH.

4. Οἱ προσχόντες etc.] Falſo exiſtimat, verbum προσχόντες vel ad τοὺς ὑπηκόους poſſe vel ad τὰ ναυτικὰ referri. Quorſum enim diceremus οἱ προσχόντες τοῖς ὑπηκόοις, quum nulla ὑπηκόων facta mentio fuerit, contra autem ναυτικὰ paruo interuallo praecedat? Adde, quod nouum quoddam hoc eſſet ad comparandam potentiam artificium, τὸ προσέχειν τοῖς ὑπηκόοις· niſi et huic verbo προσέχειν noua quaedam et plane inaudita ſignificatio tribueretur. At vero οἱ προσχόντες relatum ad datiuum τοῖς ναυτικοῖς, *Valla* vertit, *qui ſtuduerunt.* Ita enim locum hunc interpretatur, *non minimam tamen, qui illis ſtuduerunt, ſibi vim* (dicere *potentiam* maluiſſem) *comparauerunt.* Quinetiam nomine, quod ex eadem familia eſt, vtens, potius dixiſſem (nam ναυτικὰ vertit *claſſes*) *qui illarum ſtudioſi fuerunt*; paulo enim ſignificantius dici hoc quam illud, videtur. Niſi aptius vtroque eſſe putandum eſt, *qui dediti illis fuerunt*; nam minus ſignificanter diceretur, *qui animum ad illas intenderunt.* Sed quod ναυτικὰ *Valla* vertit *claſſes*, de hoc certe illi non aſſentior, ac potius *rem naualem* debuiſſe interpretari, aut *rem nauticam*, exiſtimo: illud tamen huic anteponens. STEPH. In *Caſſ.* ad προσχόντες tantum adnotatum eſt τοῖς ναυτικοῖς.

ib. Ἢ οἱ καταξρέφοντες] Vult ſub his verbis, ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν, ſubaudiri οἱ καταξρέφοντες, vel οἱ καταξρεφόμενοι. At hoc dicere, quidnam dicere eſt? Primum enim nec dicunt καταξρέφειν aliquam χώραν, quum ſignificare volunt *regionem aliquam ſubiugare*, vel *ſubigere*: nec paſſiua voce καταξρέφεσθαι ab iis dicuntur illi, *quorum regio ſubiugatur*: ſed tantum verbo medio καταξρέφεσθαι in ea ſignificatione vtuntur. Deinde, vt ad hunc Graecae linguae abuſum conniueamus, et mentem potius, quam verba, conſideremus, quomodo rationi conſentaneum eſt, vt hoc de illis etiam dici poſſit, quorum regio ſubiugaretur, vel ſubigeretur? hoc inquam, illos regionem, quae διαρκὴς eſſet (id eſt, *a qua ſuppeditaretur, quae ad victum ſufficeret*), non habuiſſe? Imo vero hoc magis tutos ab huiusmodi violentia eos reddidiſſet. Quorſum enim minime feracis ſoli incolae aliud, quod itidem minime ferax ac fertile foret, incolere voluiſſent? Contra certe, minime dubitandum eſt de eo, quod antea dixit, μάλιςα δὲ τῆς γῆς ἡ ἀρίςη ἀεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων εἶχεν, id eſt, *vt autem quaeque terra optima erat, ita ſemper mutationibus incolarum maxime erat obnoxia.* Quod etiam Attica teſtatur, in quam, quod eſſet λεπτογεως, aliud hominum genus non immigrabat. Sed quae adiiciuntur ad loci huius expoſitionem, recte et ipſa μὴ διαρκῆ χώραν tribuunt τοῖς καταξρεφομένοις, verum tamen ibi τὰς πορθουμένας πόλεις et τὴν ἀλλοτρίαν, quam illi κατεξρέφοντο, tanquam de diuerſis dici, minime placet. Scribit enim *Thucydides*, ἐπιπλέοντες γὰρ τὰς νήσους κατεξρέφοντο, καὶ μάλιςα ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν· at in his ſcholiis dicitur οἱ καταξρεφομενοι τὴν ἀλλοτρίαν, οὗτοι μὴ διαρκῆ χώραν ἔχοντες, ἐπέπλεον πρὸς τὰς πορθουμένας πόλεις. Imo vero hae inſulae erant illa ipſa regio

ἀλλοτρία, quam illi ἐπόρθουν, siue (vt loquitur *Thucydides*) κατεσχέφοντο. STEPH. Verba haec, ἢ οἱ κατασχέφοντες, ἢ οἱ κατασχεφόμενοι, non sunt in *Cass.* et *Rostg.*

5. Νήσους] Πόλεις *Rostg.*

6. Καὶ στρατείας ἐκδ.] Εἰς στρατείας ἐκδήμους *Cass.*

Ibid. Οἷον ἀπὸ τῆς etc.] Verba haec, οἷον, ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας ἕκαστος τὸ Φθάνον, aliunde huc migrasse dicamus necesse est. Videndum igitur, ne his exponantur ista, ἀπὸ τῆς ἴσης. Verum et aliis duobus modis deprauatum esse hunc locum existimo: nam et participium Φθάνον pro alio positum esse, et verbum quodpiam post ipsum esse omissum. Si enim aut hanc scripturam, ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας ἕκαστος τὸ ἐπιβάλλον συντελῶν, vel χορηγῶν, aut aliam, quae sensum eundem efficeret, haberemus, aptam (meo quidem iudicio) harum vocum ἀπὸ τῆς ἴσης expositionem in ea inueniremus. Sed et genitiuus ἑκάστου magis placeret, pariterque συντελοῦντος, vel χορηγοῦντος, id est, *vnoquoque ex suis facultatibus, quantum competeret, erogante.* Hoc namque qui faciunt, ἀπὸ τῆς ἴσης κοινὰς στρατείας ποιοῦνται. Sed quum Φθάνον sit vocabulum a nostro ἐπιβάλλον modis omnibus diuersum, pro hoc quaerendum est aliud eiusdem significationis, quod cum illo aliquid affinitatis habens in locum illius irrepsisse verisimile sit. Videtur autem migrationi horum verborum in alienam sedem occasionem praebuisse repetitio nominis στρατείας, annotatis iis in priorem locum habentem στρατείας, quae annotanda erant in posteriorem, in quo eadem vox legitur. Nec vero debet nos mouere, quod alia aliorum vocabulorum ἀπὸ τῆς ἴσης expositio proponatur. Non pauci enim sunt loci, in quorum vnumquemque plures expositiones afferuntur. Caeterum ne hoc quidem praetermittendum, illud οἷον mutandum videri in ἤγουν. Tamdiu huic loco immoratum esse puderet, nisi eius examen lectori ad alios examinandos posse viam sternere compertum haberem. STEPH. In *Cass.* illa, ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας ἕκαστος τὸ Φθάνον, primum scripta erant post νήσους· deinde adscripta verbis ἀπὸ τῆς ἴσης, quo ea pertinere putat *Stephanus.* Post οἷον autem statim legebatur scholion οὐκ ἐξιόντες ἐποίουν, quod in editis adnotatur ad sequentia, οὐκ ἐξήεσαν οἱ Ἕλληνες. Et hoc recte.

ib. Οὐκ ἐξιόντες ἐποίουν] Scribendum potius ἐποιοῦντο, vt legitur apud *Thucydidem;* ex errore enim hanc passiuae vocis mutationem in actiuam ortam existimo: quum huiusmodi loquendi generibus illa potius, quam haec, soleat adhiberi. Quoniam autem durum est, οὐκ ἐξήεσαν στρατείας, hoc verbum in duo vocabula resoluit, in participium illius verbi ἐξήεσαν et in ἐποίουν, vel potius (vt dixi) ἐποιοῦντο. STEPH. Neque a sensu textus aberrat quidem haec nota *Schol.* sed ratio constructionis et Atticismi in ἐξήεσαν ἐκδήμους στρατείας melior redderetur ex intellecta praepos. εἰς. GRAMM.

P. 41. v. 1. Ἀνυπήκοοι οὖσαι] Magna hic sub parua mutatione est lectionis diuersitas, quum ex αἱ ὑπήκοοι fiat ἀνυπήκοοι. Non video tamen, qui negari possit, hunc *Enarratorem* hanc, non illam, scripturam agnoscere: praesertim quum subiungat, οὐ γὰρ ὑπήκουον. At vero participium οὖσαι eum de suo adiicere, tanquam subaudiendum, credibile est. Sed de illo ἀνυπήκοοι quid dicemus? an alteri lectioni αἱ ὑπήκοοι illam anteponemus? Anteponendam haud censeo: primum, quoniam articulo hic videtur opus futurum fuisse, et dicendum, αἱ ἀνυπήκοοι, aut potius, articulo cum alio nomine posito, ita loquuturus fuisse *Thucydides*, οὐ γὰρ ξυνεσήκεσαν πρὸς τὰς μεγίστας πόλεις αἱ μικραὶ (vel αἱ ἧσσους) ἀνυπήκοοι, aut ἀνυπήκοοι οὖσαι, id est, ἅτε δὴ ἀνυπήκοοι οὖσαι, hoc sensu, *Non enim paruae vrbes cum maximis consociatae erant, vtpote quae illis non parerent*, vel, *quae sub illarum ditione non essent.* Male enim *Valla* locum hunc, sicut alios quamplurimos, interpretatur, quum ξυνεσήκεσαν reddit *consurgebant.* STEPH. In *Reg.* est ὑπήκοοι οὖσαι οὐδὲ ὑπήκοοι. *Cass.* quoque ὑπήκοοι οὖσαι.

ib. Λείπει τὸ συντελ.] Quomodo verum hoc comperietur, cum κοινὰς vocem συντελείας λείπειν, id est, *subaudiendam esse?* (nam eum verbo λείπειν, quod *deesse* significat, ita solitum esse vti de iis etiam quae praetermissa sunt, non a librario, sed ab ipso scriptore, subaudienda ea relinquente, in mea *Praparasceue* docui) quomodo vni eidemque adiectiuo duo substantiua, στρατείας et συντελείας, iungi possint? Credibile igitur non est, eum ista in vocem κοινὰς annotasse, sed in vocem proxime praecedentem ἴσης· tanquam *Thucydide* ἀπὸ τῆς ἴσης dicente ἐλλειπτικῶς pro ἀπὸ τῆς ἴσης συντελείας. STEPH. In *Reg.* et *Cass.* haec adnotata erant ad vocem ἴσης. κατ' ἰσότητα μιγνύμενοι desunt *Cass.*

2. Ἐπολέμουν οὗτοι etc.] Ne hoc quidem vere dici comperiemus, ἐπολέμουν οὗτοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ Ληλαντίου πεδίου, siquidem annotetur in ista verba, κατ' ἀλλήλους δὲ μᾶλλον ὡς ἕκαστοι οἱ ἀσυγείτονες ἐπολέμουν. Quid igitur de hac annotatione sentiendum est? Ex sua sede et ipsa (meo quidem iudicio) migrauit: estque adscribenda in hunc locum, πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων. STEPH. In *Cass.* ponitur post verba Ἐρετριεῦσιν ἐμάχοντο.

3. Ληλαντίου πεδίου] Vide *Strab.* l. 10. p. 448. *Ed. Par.* HVDS.

ib. Διεσπάσθη etc.] Non dubium est, quin διΐσαμαι plane contrariam habeat significationem illi ξυνίσαμαι, ex quo est ξυνεσήκεσαν, in iis, quae paruo interuallo praecedunt: et quin istud διέσχη non minus apte ἐμερίσθη, quam διεσπάσθη, vtroque eundem sensum efficiente, possit exponi. Quum igitur iam verbo διεσπάσθη illud expoſuerit, cur et verbo ἐμερίσθη non audet exponere? Nimirum aut aliter scriptum locum hunc *Enarratorem*, aut non bene mentem suam aperuisse, dicendum est. Verum illud potius, quam hoc, dixerim, quum ista etiam, οὐ συνεμάχησεν, iis, quae a *Thucydide* dicuntur, repugnent. Vtique porro eodem, quo hic, vocabulo et p. 15. καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴ τινές που διαφαῖεν, vbi hoc exponit, διενεχθεῖεν, et στασιάζοιεν πρὸς ἀλλήλους. STEPH. Contrarium prorsus statuit menti Auctoris *Scholiastes* hoc loco. Nam τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν, reliqua Graecia, διέσχη, hoc est, ἐμερίσθη, ita vt pars Eretrienſibus faueret, pars Chalcidenſibus in societatem se adiungeret: tantum abest, vt vera sint, quae dicit

Scholiaſtes, ὅτι μόνοι Χαλκιδεῖς μόνοις Ἐρετριεῦσιν ἐμάχοιτο. GRAMM.

6. Ἐδούλωσε δηλονότι] Ἐδούλωσεν ἀπὸ κοινοῦ. λέγει δὲ Χίον καὶ Σάμον. *Roſtg.*

ib. Τὸ μάλιϛα ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς] Exponit quidem et alibi δι' ἀκριβείας vocem μάλιϛα, ſed ibi certe, vbi de numero agitur. Videndum autem, an non potius tollenda ſit interpunctio poſt ἠδύναντο, et pònenda poſt μάλιϛα Ita enim loquitur cum alibi, tum libro 8. p. 531. ἔπειτα ἑκάϛου πρὸς αὐτὸν ὅϛον ἐδύνατο μάλιϛα τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα. STEPH. Ἐς τὰ μάλιϛα ἀντὶ τ. ἀ. *Roſtg.*

P. 43. v. 1. Τὸ δὲ ὑπερβατὸν, τύραννοι γὰρ, φησὶ, πᾶς] Τὸ δὲ ὑπερβατὸν οὕτως, τύραννοι τὰς *Caſſ.*

ib. Τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ.] Non raro quidem δὲ pro γὰρ ponitur, et quidem ab hoc ſcriptore: at vero γὰρ viciſſim pro δὲ poni vereor, ne non rarum tantummodo, ſed propemodum ſit inauditum. Neque vero credibile eſt, eundem et hoc dixiſſe, videlicet γὰρ pro δὲ poſitum eſſe, et ſubiunxiſſe quae ſequuntur, οὐ λέγω περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλεῖϛον ἐχώρησαν δυνάμεως. Nam tam recte hoc dicitur (meo quidem iudicio), quam male illud. Hoc inquam, vt particula γὰρ reſpiciat ad ea, quae cogitata ſunt a *Thucydide*, non autem et ſcripta. Veriſimile eſt enim, eum in mente iſta habuiſſe, *Non loquor de tyrannis Siciliae; hi enim ad maximam potentiam peruenerunt.* Vel, *Excipio tamen Siciliae tyrannos; hi enim ad max.* etc. STEPH.

2. Ἐπὶ πλεῖϛον etc.] Non dubito quin ἐπὶ πλεῖον, non ἐπὶ πλεῖϛον, legerit: alioqui enim πλείϛην δύναμιν περιεβάλοντο, non πλείονα, vt opinor, dixiſſet. IDEM.

3 Κατὰ κοινοῦ τὸ κατ'] Primo quidem adſpectu videri queat verum, quod ait, de repetendo verbo κατείχετο cum ἀτολμοτέρα εἶναι, nimirum ἀπὸ κοινοῦ (vt alibi paſſim dicit, potius quam κατὰ κοινοῦ): ſed vt conuenienter dicitur κατείχετο κατεργάζεσθαι, ita etiam ἀτολμοτέρα εἶναι non bene cum κατείχετο cohaereret, ſiue, non cohaerenter illi verbo κατείχετο ſubiungeretur: quum potius verbum aut verba contrariae ſignificationis ſubiungere oporteret: videlicet τολμᾶν aut εὔτολμος εἶναι. Atque hoc animaduertit *Valla*, qui vertit, *Ita undique Graecia longo fane tempore prohibita eſt, tum communiter quippiam agere illuſtre, tum per ſingulas ciuitates audacia uti.* Neque enim eum aliam lectionem ſequutum eſſe exiſtimandum eſt: ſed illam, quam dixi, incohaerentiam vitare voluiſſe. Haec autem eo facilius excuſari poteſt, quod poſt κατείχετο ſequatur quidem κατεργάζεσθαι, praefixam habens particulam negatiuam μήτε, at his verbis non itidem negatiua, ſed coniunctiua τε, ſit praefixa. Nam minus excuſari poſſe videretur, ſi dixiſſet, μήτε κοινῇ Φανερὸν μηδὲν κατεργάζεσθαι, μήτε κατὰ πόλεις ἀτολμοτέρα εἶναι. Sed tamen et quam habemus lectionem adiuuandam nobis eſſe fateor, vt locum habere poſſit illud ἀτολμοτέρα εἶναι. Adiuuabitur autem, ſi vel perinde eſſe, ac ſi ſcriptum eſſet, κατείχετο, ὥϛε κοινῇ Φανερὸν μηδὲν κατεργάζεσθαι, καὶ κατὰ πόλεις ἀτολμοτέρα εἶναι, dicamus: vel in poſteriori membro, pro κατείχετο aliud quodpiam ei aptum verbum eſſe ſubaudiendum, non ſecus ac ſi particula μήτε inſerta non eſſet: hoc modo, κατείχετο κοινῇ Φανερὸν μηδὲν κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε ἀτολμοτέρα εἶναι ἠναγκάζετο. Eundem autem ſenſum nobis hic dediſſet particula τε, quem dat μηδὲν, vacante videlicet negatione: cui tamen et alia accedit, in ea, quam habemus, lectione, quum μήτε praecedat. Sed idem hic a *Thucydide* fit poſt verbum κατέχεσθαι, quod facere conſueuit poſt alia multa, et quidem (vt opinor) omnia quae δυνάμει. inclusam negationem habent, ſiue quibus vis negatiua (vt ita loquar) ineſt. Ita igitur hic verbo κατείχετο negatiuas particulas ſubiunxit, vt verbo ἐκωλύετο ſubiunxiſſet: quo certe non minus, quam altero illo, vti hic potuiſſet. Atque ita examinatus hic locus lectorem in aliis huiuscemodi iuuare poterit. IDEM.

6. Καθόδου] Καθέδρας *Roſtg.*

[7. In Baſ. Schol. non παλαιτάτου, ſed παλαιοτάτου, praefigitur.]

P. 45. v. 2. Γερουσίᾳ] Sic etiam p. 17. γερουσίας Lacedaemoniorum mentionem facit. STEPH.

3. Οὐχ ὅτι διαν.] Dicit, *Thucydidem* mirari, quomodo id Athenienſibus in mentem venerit, quum tamen, ſe id mirari *Thucydides* non dicat. Sed intelligit, quod ab eo dicitur, διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, ac non ἐκλιπόντες τὴν πόλιν, perinde eſſe, ac ſi diceret, ſe mirari, eos illud διανοηθῆναι, id eſt, iis in mentem illud veniſſe. Alioqui certe verum eſt, quod ait, poſſe etiam dici, aliquos διανοηθέντας facere aliquid, quod tamen non fecerint. Exiſtimare enim debemus, latere hoc ſub iſtis verbis, οὐχ ὅτι διανοηθέντες, οὐκ ἐποίησαν. IDEM

4. Οἱ Ἕλληνες] Poterat hic falli lector, potius quam aliis plerisque locis, vbi eadem eſt admonitio. Nam quum proxime praecedat Athenienſium mentio, primo adſpectu Ἀθηναῖοι videri poterat is eſſe nominatiuus, qui cum διεκρίθησαν iungendus foret. IDEM. Ἕλληνες non eſt in *Reg.* et *Caſſ.* et ad πολλῷ διεκρίθησαν adnotatur χρόνῳ διέζησαν.

8. Οὗτοι τοὺς συμμ.] Deſiderari dico vocem ἰδίους ante συμμάχους, et ea repoſita legi debere, ἔχοντες οὗτοι τοὺς ἰδίους συμμάχους. STEPH.

Pag. 47. *V.* 1. Ἔχοντες Φόρους οὐχ ὑποτ.] Caecutit hoc loco *noſter Scholiaſtes*, quum dicit ἔχοντες Φόρους οὐχ ὑποτελεῖς. Quid enim his vocibus ſignificari nobis dicere poſſet? Sed prius interrogandus eſſet, quonam alio in loco illas legiſſet. Haberet certe nullum, quem proferret, niſi forte in aliquem eodem corruptum modo incidiſſet. Sed ne iſte quidem in cunctis inuenitur exemplaribus deprauatus: quum (vt videre eſt) lectio alia ſit in aliis, Φόρου nimirum: quam et iſta editio in contextu habet, ſicut alteram illam in margine. Recte autem ſcribi Φόρου, non Φόρους, quamplurimi vel eiusdem *Thucydidis* teſtantur loci. IDEM. Pag. 39. ἑαυτῶν δὲ ξυμμάχους Φόρου ὑποτελεῖς, et p. 482. καὶ τῶν μὲν ὑπηκόων καὶ Φόρου ὑποτελῶν. HVDS. Totum hoc ſcholion abeſt a *Caſſ.*

ib. Ξυμμάχους ἡγοῦντο] Alucinatur hic non minus, nec minore cum periculo, quam in eo, qui proxime praecedit, loco. Quomodo enim concedere hoc poſſimus

Thucydidem talem antiptosin sibi permisisse vt etiam ἡγοῦντο τοὺς συμμάχους pro τῶν συμμάχων dicere auderet, quin illius sermoni iniuriam faciamus, perinde ac si exlegem omnino esse clamaremus? Facit autem participium ἔχοντες, vt minime necesse sit, verbum ἡγοῦντο cum accusatiuo illo iungere: nam ille accusatiuus ad participium ἔχοντες, non ad verbum ἡγοῦντο pertinet. STEPH. In *Cass.* quidem etiam legitur hoc scholion, sed simul super ἡγοῦντο scriptum est αὐτῶν· quod qui adscripsit, recte putauit, id supplendum esse, nec coniungenda verba τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο.

2. Ἡγοῦντο δηλονότι.] Imo vero κατ' ὀλιγαρχίαν non iungitur cum ἡγοῦντο (quod reperatur ἀπὸ κοινοῦ), sed cum πολιτεύσωσι Cum aliunde autem, tum etiam ex hoc loco aliisque huiusmodi, *Scholia* haec symmicta esse et diuersas diuersorum expositiones alicubi habere apparet: nec solum diuersas, sed quibusdam in locis et contrarias. Hic certe prima expositio v. 85. verba ista, κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ, praecedentibus iungit, ideoque ἡγοῦντο repetendum censet. Secunda v. 87. quum nullam mentionem faciat illorum verborum κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ, praecedentibus et ipsa iunxisse haec videri possit. Tertia (quam habes alteri subiunctam) ea demum est, ex qua iungi sequentibus debere et dicta esse per appositionem (vt grammatici vulgo loquuntur) discere possumus; quamvis quicunque eius est auctor, ita loquatur, ac si ἐξηγητικῶς siue ἐπεξηγητικῶς posita verba illa essent (quam scribit, ὅπως πολιτεύσωσιν ἐπιτηδείως σφίσιν αὐτοῖς, τουτέστι, κατ' ὀλιγαρχίαν), et tamen oporteat, quae ἐξηγητικῶς dicuntur, id est per exegesin (siue, ita vt exegeseos speciem prae se ferant), non praecedere, vt haec praecedunt, sed sequi. STEPH. In *Cass.* non est haec interpretatio. Et potest sine damno abesse. Fortassis etiam in quibusdam exemplaribus cum superiore coniuncta, et scriptum fuit, τῶν συμμάχων ἡγοῦντο. Δηλονότι deinde potuit addi, quum ἡγοῦντο loco motum et ad verba κατ' ὀλιγαρχίαν relatum fuisset.

ib. Ἐπιτηδείως καὶ ὁμοίως] Non est ἐπιτηδεία ista expositio, quae ἐπιτηδείως vult a nobis accipi pro ὁμοίως. (nam quum dicitur ἐπιτηδείως καὶ ὁμοίως, particula καὶ hic, vt aliis plerisque locis, praefigitur voci, per quam praecedens explicatur) nam potius pro eo ponitur, quod Latini *accommodate* dicunt, vel *ex vsu suo*. Neque tamen dicerem *accommodate sibi*, verbum verbo reddens: sed paulo liberius verterem, *accommodate ad statum suae reipublicae*. STEPH.

3. Πολιτεύεσθαι] Minus etiam ferri potest ista expositio, qua πολιτεύσωσι dicitur esse πολιτεύεσθαι ἀναγκάσωσι. Scimus enim, πολιτεύειν *Thucydidi* hic, sicut aliis plerisque locis, nihil aliud esse, quam πολιτεύεσθαι. STEPH. A *Cass.* abest ἀναγκάσωσι. Sed ita imperfectus relinquitur sensus.

Ibid. Θεραπεύοντες αὐτοὶ etc.] Quamuis tertiam hanc expositionem aliis praeferendam esse dixerim, est tamen et in ea, quod non placet; nam θεραπεύοντες non libenter iunxerim cum subaudito accusatiuo Λακεδαιμονίους, quum absolute positum (sicut et alibi) dici possit. Caeterum ante τοῦτο μόνον particulam ἐς vel διὰ desiderari arbitror. STEPH. In *Reg.* post ὀλιγαρχίαν haec addebantur: ἢ ἐπιμελούμενοι οἱ Λακεδαιμόνιοι ὁμοιωθῆναι αὐτοῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις διὰ τὴν ξυμμαχίαν κατὰ τὴν ὀλιγαρχίαν. *Cass.* non habebat τὸ ἑξῆς, et quae inde sequuntur, pro quibus haec scripta erant: οἱ Λακεδαιμόνιοι μὲν ὀλιγαρχίας μᾶλλον ἐν τοῖς συμμάχοις καθίσαν, Ἀθηναῖοι δὲ . . . . δημοκρατίας καὶ Φόρους ἐξέλεγον.

P. 49. v. 1. Ταῦτα] Ἐνταῦθα *Cass.*

ib. Ταῦτα λέγει etc.] Iniuriam quodammodo facere huic scriptori videtur in eo, quod scripsisse eum ista dicit, quoniam a Pisistratidis genus ducebat. Hoc enim Φιλαληθεία *Thucydideae* minime est consentaneum. STEPH.

2. Ὑποτοπήσαντες, καὶ π. μεμηνύσθαι, ἅμ' ἐβουλ.] Ὑποτοπεύσαντες τὸ παραχρ. μεμηνύσθαι. τὸ ἅμα. ἐβουλ. *Rostg.* Vulgata est in *Cass.* nisi quod post μεμηνύσθαι additum habet ὅτι· nec male. In eo, quod editur, aliquid deesse apertum est.

3. Τοῦτό ἐστιν] Malim τοιοῦτό ἐστιν, vt alibi τοιοῦτό ἐστι τὸ λεγόμενον. STEPH.

Ibid. Ἦρχε τυραννων] Scriptum fuisse et scribendum esse puto τυραννῶν· pro quo paulo post τύραννος ὤν. IDEM.

5. Ἐπιβουλευσάμενοι etc.] Videtur dicendum potius fuisse ἐπιβουλεύσαντες Ἱππίᾳ. IDEM.

Ibid. Τὸν αὐτὸν Ἵππ.] Malim αὐτὸν τὸν Ἵππαρχον. IDEM.

6. Παιδὸς] Παίδων *Rostg.* et mox Λεῶν pro Λεώς· sed rectum esse Λεὼς, docuit *Leopardus* XIX. Emendat. 23.

7. Καλούμενον] Τὸ καλούμενον *Cass. Rostg.*

Ibid. Λεωκόριον] Hanc sequendo historiam, scriptura haec recipienda est, Λεωκόριον, altera, Νεωκόριον (quae est in margine), reiecta. STEPH.

8. Τὰ ἐγγυτάτω χρόνῳ] Τὰ ἐγγὺς τῷ χρόνῳ *Cass.* Τὰ ἐγγὺς τῶν χρόνων *Rostg.*

9. Βασιλεῖς] Δύο βασιλεῖς *Cass. Rostg.*

10. Ἑκάτερος ἕνα] Videtur innuere, hanc vulgi de Lacedaemoniorum regibus falsam opinionem, quam *Thucydides* reprehendit, ex eo esse ortam, quod Lacedaemoniorum regum vterque vnico quidem calculo sententiam ferret, sed qui duorum vim haberet. STEPH.

ib. Οἴονται μιᾷ] Non debuit omitti negatiua particula μὴ ante μιᾷ. STEPH. Hoc scholion non est in *Cass.*

11. Ἀπὸ Πιτάνης] De Pitane vico vide *Meurfii* Miscell. Lac. l. 4. c. 9. HVDS.

P. 51. v. 1. Τὸν Ἡρόδοτον] His addita sunt in *Rostg.* Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ, ὅτι ἦν ὁ Πιτανάτης λόχος.

ib. [nunc 6.] Προκατασκ. etc.] Verba ista nequaquam huc pertinent: nec dubito, quin annotata fuerint in ista *Thucydidis*, καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, et quae sequuntur. STEPH. Confirmat coniecturam *Stephani Cass.* in quo haec adnotantur ad verba λόγῳ εἶπον ἕκαστοι. In *Rostg.* quoque non eo loco, quo in editis, sed tamen alieno post ἀκούοντως εἰπεῖν posita erant.

3. Ἀντὶ τοῦ ὄντα] Qui εἶναι pro ὄντα hic sumi crederet, ignoraret Atticae constructionis canonas. Recte haec sane verba ceperunt *Valla* et *Ablancurtius*. Inepte

transtulit *Enenckelius: quemadmodum ſe res priſcae habuerint.* GRAMM.

Ibid. Ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου, οὑτωσὶ διῆλθον] Ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου οὕτως Φαίνεται. διῆλθον *Roſtg.* Sed *Idem* mox perperam ὥσπερ ἐπὶ, pro ὡς πρέπει.

ib. Τῷ διηγουμένῳ] Τὸν παλαιὰ διηγούμενον *Caſſ. Roſtg.*

4. Λείπει τὸ τοίνυν.] Videtur intelligere, καὶ poſitum eſſe pro καὶ τοίνυν, quum dicit λείπει τὸ τοίνυν· intelligens eſſe ſubaudiendum. Qui autem ſubiungitur genitiuus τῶν Πελοποννησίων, pertinet ad πόλεμος. STEPH.

5. Τοῦτο γάρ ἐϛι τὸ αὐτῶν etc.] Duplicem ponit genitiui αὐτῶν expoſitionem: vt videlicet περὶ τῶν ἀρχαίων dictum intelligamus, ex his, quae paruo interuallo praecedunt, τὰ ἀρχαῖα μᾶλλον θαυμαζόντων· vel de Athenienſibus et Peloponneſiis; id eſt, de illorum potentia. Sed poſterior haec expoſitio nimis longe petita, et inepta quadam ſubtilitate excogitata eſt: at illa prior, vt e propinquo ſumta, ita etiam veritati conſentanea eſt. *Valla* certe ita hunc locum interpretatus eſt, vt pronomen quidem retinuerit, ſed nemini dubium reliquerit, quin illo referendum ſit. Ita enim hunc locum vertit: *Et licet homines praeſens bellum, in quo verſantur, ſemper maximum iudicent, eoque finito, vetera vehementius admirentur, tamen hoc bellum, animaduertentibus, ex ipſis operibus, maius illis ſe exſtitiſſe oſtendet.* Neque enim *illis* alio, quam ad *vetera*, referri quisquam dixerit: quum ad *opera* referre ſit abſurdum. De hoc tantum monebo te obiter, pleonasmum, qui eſt in hac interpretatione, vbi dicitur, *praeſens bellum in quo verſantur*, non eſſe apud *Thucydidem*, quum is non dicat τὸν παρόντα, ἐν ᾧ ἂν πολεμῶσι, ſed haec verba praecedant illa τὸν παρόντα· et cum ἐν ᾧ non intelligendum ſit πολέμῳ, ſed χρόνῳ· id eſt, *quamdiu belligerantur*, [vel], *tantisper dum belligerantur*] *praeſens bellum maximum iudicent.* Verum ad hunc noſtrum *Enarratorem* vt reuertar, aliis plerisque locis idem, quod hic fieri ab eo videmus: duas videlicet expoſitiones afferri, quarum vna e propinquo ſumta ſit, altera autem longe ſit petita, et inepta quadam ſubtilitate (vt modo loquebar) excogitata; fere autem vſu venit, vt de priori quidem illud, at de poſteriori hoc dici poſſit. Ad hunc quidem certe quod attinet locum, neminem mihi de illo refragaturum puto, quin, quam recte dixerat, αὐτῶν *intelligendum de bellis antiquis*, tam male poſtea addat, *poſſe etiam intelligi de Athenienſibus et Peloponneſiis*: perinde ac ſi diceret, *maiorem eorum potentiam fuiſſe.* IDEM.

9. Ἐπιτηδείως] Dicit, illum apte ignorationem ſuam praetexere, vt propriis enthymematibus vtatur. Hoc autem nomine totum concionum artificium oratorium complectitur. IDEM.

10. Ἐπειδὴ Φιλαθ.] Verba haec, ἐπειδὴ Φιλαθήναιος δοκεῖ, τοῦτο λέγει, crediderim, annotata fuiſſe in iſta *Thucydidea*, οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἐδόκει. IDEM.

P. 53. v. 1. Ἐρευνῶν] Ἐπεξελθὼν non ἐρεύνησιν ſolam indicat, ſed narrationem rerum diligentem atque ſinguli perſequentem. GRAMM.

2. Αὐτῶν τῶν λεχθ.] Cur αὐτῶν intelligi περὶ τῶν λεχθέντων, non autem περὶ τῶν πραχθέντων, dicemus? De his certe, non de illis, *Thucydidem* loqui tam manifeſtum eſt, quam nota cuilibet eſſe poteſt ſignificatio iſtorum verborum, τὰ δ' ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ. IDEM. A *Caſſ.* omnia abſunt praeter ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα.

Ibid. Τῶν ἐν τῷ etc.] Deeſſe puto praepoſitionem περὶ ante τῶν ἐν τῷ πολέμῳ λόγων. Quae autem ſubiunguntur, alio pertinent, ad illa videlicet, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτά. Sed haec, ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα, puto ἐξήγησιν eſſe illorum *Thucydidis* verborum, quae mox velut per parentheſin a *Thucydide* ponuntur, κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, ſiue ἀνθρώπειον. Alioqui certe inter vocabulum illud ἀφελείας, et iſta verba ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα, deeſſe quaedam merito ſuſpicaremur. STEPH.

3. Εὐνοίας, ἐπὶ Λακ.] Dicit, εὐνοίας quidem ad Lacedaemonios, at μνήμης ad Athenienſes reſpicere: hoc ſibi volens (vt opinor): Athenienſes quidem, quum de re quapiam in bello geſta interrogarentur, reſpondere ſolitos; prout meminiſſent: at vero Lacedaemonios aliquid amori ſuarum partium (id eſt, quo partes ſuas proſequebantur) dare conſueuiſſe. Sed ego ſubtiliorem, quam veriorem, hanc exegeſin eſſe exiſtimo: et contra *Thucydidem* ſimpliciter (vt ita dicam) eſſe loquutum, nihil ſub his verbis occultantem. Quod ſi ita eſt, locum hunc ita intelligere debemus, vt non minus Athenienſes, quam Lacedaemonios, aliquid illi ſuas in partes amori potius, quam veritati, dare ſolitos dicamus. *Valla* autem ita Latinum fecit hunc locum, ac ſi vocula τὶς cum genitiuo ἑκατέρων non iungeretur, ſed genitiuus εὐνοίας ad hunc ferretur, ἑκατέρων pro εἰς ἑκατέρους accipiendo. Haec enim ſunt eius verba: *Quoniam qui ſingulis gerendis rebus adfuerant, non eadem de ipſis dicebant, ſed prout quis aut in alterutros amore propenſior erat, aut reminiſcebatur. Vallae* interpretationem ſequuta eſt iſta multis annis poſterior: *Quod qui ipſi ſingulis rebus interfuerant, non eadem de illis narrare ſolebant, verum vt quisque erga alterutram partem vel benevolentia affectus erat, vel memoria tenebat.* At ego non video, quid obſtet, quo minus vtrumque, videlicet et ὡς εὐνοίας et ὡς μνήμης ἔχοι, de vtrisque dicatur, tam de Lacedaemoniis, quam de Athenienſibus: agnoſcente *Thucydide*, τὴν εὔνοιαν tam in his, quam in illis, ſuperaſſe interdum τὴν Φιλαλήθειαν. Hoc autem a quibus admittetur, admittendum et illud erit, iungi vocalem τὶς cum ἑκατέρων. IDEM. In *Caſſ.* et *Roſtg.* ad ἔχοι hic adnotatum erat ἀντὶ τοῦ εἶχον. In *Reg.* ἀντὶ τοῦ εἶχεν.

4. Πρὸς Ἡρόδ.] Dici ſolet potius τοῦτον αἰνίττεται, quam πρὸς τοῦτον· et hic ipſe alibi non hoc, ſed illo, eſt loquutus modo. Habemus quidem certe paulo poſt absque illa praepoſitione, ſed cum genitiuo rei, non perſonae, αἰνίττεται δὲ τὰ Μηδικὰ Ἡροδότου. Vide in mea ad horum ſcholiorum lectionem *Proparaſceue.* STEPH. In *Caſſ.* et *Roſtg.* eſt πάλιν πρὸς Ἡρόδοτον· et abeſt αἰνίττεται.

ib. Τὸ ἑξῆς etc.] Docui in *Proparaſceue ad lectionem horum Scholiorum*, τὸ ἑξῆς in iis vocari ordinem

ſeu ſeriem verborum, eum videlicet ordinem, ſeu illam ſeriem, ad quam ſunt reuocanda: at vero διάνοιαν, ſicut et νοῦν, appellari eorum ſenſum: et cum nonnulla iam habuimus exempla huius vſus nominis διάνοια, tum vero in iis, quae ſequuntur, habebimus quamplurima: ideoque et hic διάνοια ita accipiens, ſeparo ab iſtis, quae ſubiunguntur, ἀρκούντως ἕξει. Sed quum haec, ἀρκούντως ἕξει, ἤτοι ἀρκέσει, nullum nominatiuum haberent, nomen illud διάνοια, tanquam eorum nominatiuus, iunctum iis fuit. Quorſum autem extrinſecus talem nominatiuum *Enarrator* iſte aduocaret? Sed age (dicet quispiam) alium mihi in huius locum ſubſtitue. Nullum equidem apud hunc *Enarratorem* inuenio, at vero apud *Thucydidem* videre mihi videor, quomodo requirendus non ſit nominatiuus: ſi videlicet dicamus, ante ἀρκούντως ἕξει ſubaudiendum eſſe datiuum ἐκείνοις· hoc pacto, ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν, (et quae ſequuntur) ἐκείνοις ἀρκούντως ἕξει, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτά. Cur vero et *Enarratori* (inquies) non licebit ad hunc datiuum confugere? Quoniam ſibi ad hanc datiui ſubauditionem praecludit viam, dum ὠφέλιμα iungit cum illis, ὅσοι βουλήσονται, ipſe videlicet ὑπακούων datiuum πᾶσιν ante ὅσοι. Caeterum fateor, me, quum ita datiuum illum ἐκείνοις extrinſecus aſſumo, aliquantum ab ea interpretatione discedere, quam margini editionis meae appoſui. Nunc enim locum hunc (paulo autem altius repetam) ita vertendum eſſe dico: *Ac quatenus quidem ea nihil fabuloſi admixtum habent, minus fortaſſe auditu ſuauia erunt: ſed quicunque volent veritatem eorum, quae euenerint, conſiderare, nec non eorum, quae (vt ſunt res humanae) vel talia omnino, vel ſimilia ſunt euentura, illis ſatis erit, ea eſſe vtilia iudicare.* Fateor tamen, duriuſculum poſſe hoc videri, *veritatem eorum, quae ſunt euentura;* quomodo enim veritatem eorum, quae nondum euenerunt, aliquis poteſt conſiderare? Sed, quamuis continuare orationem ſub eodem caſu maluerit *Thucydides*, videlicet genitiuo, eumque comitetur nominis σαφὲς repetitio, tamen non aliam *Thucydidis* mentem eſſe debemus arbitrari, quam ſi mutato caſu dixiſſet, καὶ τὰ μέλλοντα ποτὲ αὖθις τοιαῦτα καὶ παραπλήσια ἔσεσθαι. Denique eius mens, vt opinor (ſi liberiorem et periphraſticam interpretationem licet adiicere), eſt haec: *Ac ea quidem quae a me in iſta hiſtoria ſcribuntur, quatenus nihil fabuloſi illis admiſcui, minus fortaſſe aures delectabunt, ſed quicunque volent, quae euenerunt, conſiderare (a me nullis fabulis permixta illa quidem, ſed ita narrata, vt ſe habere certo comperi), et in illis perpendere, quam multis caſibus vita humana ſit obnoxia, ideoque vel talia omnino vel ſimilia nos manere: illis quidem certe ſatis placere horum lectio poterit, vel eo nomine, quod ad paranda vitae ſuae documenta prodeſſe iudicabunt.* Conſidera, quam multa ſub paucis *Thucydidis* verbis lateant, et quae in ſtructura orationis eius duriuſcula, aut etiam dura ſunt, quam facile molliri queant, ſi paulum a nobis eius oratio adiuuetur. Vide etiam, quam procul ab eius ſenſu lectorem abducant hic (vt et paſſim propemodum) vulgares interpretationes. Ita enim *Valla: Verum quia non fabuloſae ſunt res, minus erunt fortaſſis auditu ſuaues: tamen quicunque volet rerum geſtarum ſinceritatem intueri, et quum aliquando talia iterum ſimiliaque (vt ſunt res humanae) ventura ſint, diſcernere vtilia abunde poterit.* Scribo autem *volet* et *poterit:* quum alioqui, retinendo *volent*, quod reſpondet Graeco plurali βουλήσονται, *poterunt* ſcribendum ſit. Huic autem *Vallae* interpretationi adiiciam et alteram, multis annis illa poſteriorem; ea eſt huiusmodi: *Atque ad aurium oblectationem haec noſtra, non adſperſa fabulis, minus fortaſſe iucunda videbuntur: ſed qui verum certitudinem conſiderare volent, et de futuris negotiis, quae, vt ſunt res humanae, aliquando vel talia vel ſimilia accidere poſſunt, quid ex vſu ſit, vtiliter iudicare, his haec hiſtoria abunde ſufficiet.* Vide, quanto magis licenter, ſed non tamen magis fideliter, hisce Latinis Graeca illa reddita ſint. Scio eſſe, et qui perinde interpretentur, ac ſi περὶ τῶν μελλόντων et ὠφελίμως ſcriptum eſſet; ita enim illi, *et de futuris vtiliter*, *e ſuperiorum temporum caſibus*, *iudicare.* Neque tamen lectionem vulgarem ſuſpectam habent, et ita emendandam exiſtimant: ſed hunc vſum verba *Thucydidis* poſſe habere credunt. At ego, ea ex huius hiſtorici conſuetudine minime ſenſum hunc admittere, ideoque hanc etiam interpretationem vim illis afferre, dico. Ad haec autem verba quod attinet, *e ſuperiorum temporum caſibus*, eorum adiectionem non improbarem, ſi ea, quibus interiecta ſunt, tanquam Graecis reſpondentia, probarem. Caeterum illud σαφὲς reddi etiam *perſpicuam cognitionem*, non ignoro: ſed *veritatem* et in quibusdam aliis *Thucydidis* locis ſignificare, et huic eo magis conuenire exiſtimo, quod credibile ſit, illum velle fabuloſitati ſuum antithetum tribuere: quo eſſe aptius nullum poteſt, quam veritas. De illa quidem certe antitheſi, qua ipſum ſuae ſcriptionis hiſtoricae vtilitatem ei opponere ſuauitati dico, quam aliorum quorundam habent ſcripta, vel plane vel aliqua ſaltem ex parte fabuloſa, neminem fore puto, qui mihi non ſuffragetur. De qua tamen quicunque mihi aſſentientur, quomodo de illa, quam attuli, interpretatione a me diſſenſuri ſint, non video. STEPH.

7. Κέρδος, κτῆμα etc.] Poſtquam κτῆμα eſſe dixit κέρδος (quae expoſitio mihi non placet), addit, κτῆμα eſſe τὴν ἀλήθειαν, at vero ἀγώνισμα eſſe τὸν γλυκὺν λόγον, id eſt, *Thucydidem*, ita loquentem, κτῆμά τε ἐς ἀεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ξύγκειται, ſua quidem ſcripta, quibus ἀλήθεια, id eſt *veritas*, ineſt, comparare κτήματι· at illum quorundam γλυκὺν λόγον, id eſt, *illam ſuauem orationem*, aut etiam *narrationem*, ab eo comparari ἀγωνίσματι. His autem ſubiungit, illum αἰτίττεσθαι τὰ Μηδικὰ τοῦ Ἡροδότου, ita vocans (vt opinor) τὰ Περσικὰ, *Thucydidis et aliorum veterum Atticorum* more. IDEM.

8. Τὰ Μηδικὰ] Mallem τὰ μυθικὰ, vt in *Codice Pariſienſi* exſtat, teſte *Cl. Roſtgaardio.* HVDS.

ib. Ἀγώνισμα] Ἐπίδειξιν *Caſſ.* Nec habet ea, quae hic in editis leguntur.

P. 55. v. 1. Τουτέστι, σαφὲς ἐστι] Non recte exponitur ξύγκειται verbo ξυγγράφεται· ſed multo peius his verbis, σαφὲς ἐστι. STEPH.

3. Ἡ Ποτίδαια] Οἷον Ποτίδαια. *Roſtg.*

ib. Ξυνηνέχθη, ἀπὸ κοινοῦ] Dicit, ξυνηνέχθη repetendum esse ἀπὸ κοινοῦ, quum tamen non praecedat ξυνηνέχθη sine adiectione, sed ξυνηνέχθη γενέσθαι· et, finita periodo, quae habet ista duo verba, positum sit aliud in ea, quae illam excipit, videlicet ἠρημώθησαν. Sed tantum abest, vt verbum istud ἠρημώθησαν, quod propinquius est, repeti hic queat, vt nec cum his Φυγαὶ τοσαίδε ἀνθρώπων, quae illi viciniora sunt, repetere quis audeat, vtpote quod minime cum ipsis iungi possit: sed quod verbum ibi subaudiendum relinquitur, nimirum cum Φυγαὶ, idem et cum sequentibus subaudiri debeat; videlicet cum his, Φόνος, ὁ μὲν κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, ὁ δὲ, διὰ τὸ ϛασιάζειν, (nam et quod in haec postrema verba, ὁ δὲ διὰ τὸ ϛασιάζειν, hic annotari videmus, in illa, Φόνος et sequentia, annotandum erat.) Quam igitur vocem extrinsecus assumtam apte iungi his pariter et illis verbis dicemus? an vt *Enarrator* hic ξυνηνέχθη vult repeti, ita illic ξυνηνέχθησαν repetendum censebimus? Imo vero malim, quum antea dictum sit, ξυνηνέχθη γενέσθαι, nos ex illo γενέσθαι mutuari ἐγένοντο et ἐγένετο, hoc quidem, quod cum his posterioribus, illud vero, quod cum illis prioribus iungatur. Simul autem discendum nobis hinc fuerit, quod alios ad locos intelligendos sit adiumento: *Thucydidem* videlicet circa eam quoque repetitionem, quae fit ἀπὸ κοινοῦ, plus sibi, quam caeteros, permittere: idque duobus modis. Primum enim, quum praecedat ξυνηνέχθη γενέσθαι, tamen potius ex posteriore, quam priore, verbo mutuari repetitionem oportet: deinde, licet aliud et alius naturae verbum in sequente periodo interiectum fuerit, tamen ad prius illud nos vult reuerti. Steph. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ξυνηνέχθη γενέσθαι *Casf. Rostg.*

ib. Καὶ τὰ λεγόμενα etc] Aduerbium πρότερον, quod cum λεγόμενα iungi a *Thucydide* videmus, ipse cum ἐγένοντο iungit: nisi post ἐγένοντο distinguere illum velle dicamus. Id vel hinc fit verisimile, quod in fine huius annotationis cum λεγόμενα ab ipso quoque iungitur. Steph.

4. Ἔϛιν ὅτε ἐγένοντο] Repono ἐγίνοντο. Iungitur autem ἔργῳ cum ἐβεβαιοῦντο, perinde ac si scriptum ab eo esset (adiecta etiam particula οὕτω) τοιαῦτά ἐϛιν ὅτε ἐγίνοντο, καὶ οὕτως ἐβεβαιοῦντο ἔργῳ τὰ λεγόμενα ἀκοῇ. Nec vero hunc datiuum cum eodem participio λεγόμενα, quod statim post sequitur, ab eo praetermissum fuisse credibile est. Idem.

6. Δεινότερα τοιαῦτα] Transpositum puto nomen τοιαῦτα, et post ipsum omissam copulatiuam particulam καί· vt ita legatur hic locus, καὶ γεγένασιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πολέμου τοιαῦτα, καὶ δεινότερα· ὥϛε πιϛευθῆναι καὶ τὰ λεγόμενα πρότερον. Nec nullum tamen locum eadem coniunctio haberet et ante τοιαῦτα, vtroque nomine sua in sede manente: hoc modo, δεινότερα, καὶ τοιαῦτα, ὥϛε πιϛευθῆναι καὶ τὰ λεγ. etc. Suspicari autem possit quispiam, non δεινότερα, sed πυκνότερα, scriptum ab eo fuisse, quum dicatur a *Thucydide* αἱ πυκνότεραι ξυνέβησαν. Sed ab eodem dici videmus in praecedente colo ἰσχυροτεροι, quod videri queat occasionem illi praebuisse vtendi hic voce δεινότερα. Siue tamen δεινότερα in πυκνότερα aut ἰσχυρότερα mutetur, siue retineatur (vt malo), id, quod a *Thucydide* vno tantum de genere malorum dicitur, ab hoc *Enarratore* de omnibus dici videbitur. Idem.

ib. Σημείωσαι] Post σημείωσαι addi solet ὅτι, ideoque hic non immerito desiderari quis dixerit. Idem.

P. 7. v. 2. Ἀντὶ τοῦ, γράψω etc.] Incredibile videri cuipiam possit, quod hic ab *Enarratore* traditur, ἔγραψα πρῶτον, id est, *scripsi primum*, a *Thucydide* dictum esse pro γράψω μετ' ὀλίγον, id est, *paulo post scribam*. Aenigmaticum quidem certe istud esse merito quis dixerit: sed an ita loqui debuerit, et quomodo hoc aenigma solvendum sit, meae in ipsum *Thucydidem* annotationes te docebunt. Idem. Haec in hunc locum *Scholiastae* scripserat *Stephanus*. Adnotationem illius in *Thucydidem* huc quoque contulerat *Hudsonus*, haud dubie, quod magis ad *Scholiastae*, quam ipsius *Thucydidis*, verba pertinet. Ea haec est: Sed quid de eo, quod a *Scholiaste* annotatur, dicemus? an illi de hoc assentiemur, praeteritum tempus pro futuro, videlicet *scripsi* pro *scribam*, vel *scribam paulo post* (nam dicit, ἔγραψα πρῶτον, esse ἀντὶ τοῦ γράψω μετ' ὀλίγον) positum esse? Quamuis enim sciamus, *Thucydidem* omne nouitatis genus in suo scribendi genere consectari, tamen illi venisse in mentem, hac etiam enallage vti, qua tempus praeteritum pro futuro poneret, quis id fidem superare non dicat? Ac responderi quidem possit, ideo dixisse *Thucydidem scripsi*, non *scribam*, quod iam totam historiam scripsisset, quum ad prooemii scriptionem venit: sed mihi non dubium est, quin *Scholiastes* illud annotans alio respexerit. Quid igitur eum sibi voluisse putem, illud scribentem, primum declarabo: deinde, an ita loqui aenigmatice debuerit, censurae tuae relinquam. Dictum ab illo antea fuit, *Thucydidem* historiam prius, quam eius dictionem, scripsisse (si quis hunc eius sermonem ita interpretetur, vt verbum verbo reddat, ὕϛερον ξυνέγραψε τὴν λέξιν τῆς ἱϛορίας) id est, *Thucydidem*, post extemporariam quandam et αὐτοσχέδιον, ideoque rudem et impolitam historiae scriptionem (per summa tantum, vt credibile est, capita), eandem magis accurato sermone pleniusque conscripsisse. Colligit autem hoc ex eo, quod a *Thucydide* dicitur in hoc prooemio, p. 12. *Suntque, ex quo hic ad Samios venit, anni vsque ad finem huius belli, non minus quam trecenti.* Quomodo enim *Thucydides*, si hanc historiam, qualem habemus, non finito iam bello scripsisset, sed paulatim, dum gereretur, et ita, vt cum belli progressu in ea, quam habemus, scriptione progrederetur, in ipso principio mentionem finis facere potuisset? Animaduertendum est autem, eum dicere, *hinc etiam cognoscendum est*, tanquam et alii, qui nos hoc doceant, sint loci. Caeterum quum hoc ita sit, poterat quidem, ad historiam iam a se αὐτοσχεδίῳ γραφῇ scriptam respiciens, dicere, *Scripsi:* sed quatenus lectorem alloquebatur, cui hoc ignotum esse verisimile erat, merito dicebat, *Scribam*. Aut (vt breuius loquar) illum, ad suarum scriptionum priorem respiciendo, dixisse *Scripsi:* quum habita posterioris ratione dicendum foret, *Scribam*. Hanc fuisse mentem *Enarratoris*, dum illa scriberet, nemo (vt opinor) mihi negauerit. At nunc lectoris iudicio atque adeo censurae (vt

aiebam modo) relinquam, loquendumne illi ita fuerit, vt eius aenigma quoddam subesse verbis videri possit: et annon potius considerandum fuerit, haec ab illo dici in prooemio, quod alius etiam quilibet historicus suae historiae praefigens, de ea tanquam iam scripta loqui possit, etiamsi nondum scripta sit, sed tantum materia ad eius scriptionem praeparata, aut etiam animus tantum (vt ita dicam) ad eam praeparatus. Vide et quae annotaui in illum paginae 64. locum, ἔγραψα δὲ αὐτὰ, καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην. IDEM. Sed ibi nihil, quod huc pertineat adnotauit. In *Cass.* ad verba *Thucydidis*, ἔγραψα πρῶτον, adscriptum erat μετ' ὀλίγον ἔγραψα', non γράψω. Paullo ante ad τριακοντούτεις *Idem*, *Reg* et *Rostg.* hoc scholion adscriptum habebant: μετὰ λς' ἔτη τῶν Μηδικῶν· ἐγένοντο αἱ τριακοντούτεις σπονδαὶ, καὶ ἐφυλάχθησαν ἔτη ιδ' ὡς γίνεσθαι ἔτη πεντήκοντα ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἕως τῶν Πελοποννησιακῶν. [In Bas. Schol. ita scribitur: μετὰ λ. καὶ ς. ἔτη τ. Μ. ε. αἱ τρ. σπ. κ. ς. ἔ. ιδ. ὡς γίν. ἀ. τ. Μ. ἕ. τ. Π. ἔτη ν.]

4. Τὰ ὀνόματα] Non videtur dicere debuisse, illum ex nominibus verba fecisse, hoc quidem loco, sed tantum, fecisse verbum ex nomine. Neque enim aliud verbum hic est, pro quo *Thucydides* hic vti nomine potuerit, quam πολεμεῖν· dicens ἀναγκάσαι ἐς τὸν πόλεμον, non ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν. Videndum igitur, ne dicendum sit, ab hoc *Scholiaste* scriptum fuisse, τὸ ὄνομα, ῥῆμα ἐποίησε. Verum ne dignum quidem esse hoc videtur, de quo ab illo admoneamur: quum non sit nouus aliquis verbi vsus vice nominis (vt in quibusdam aliis huius historici locis), sed tam vsitatus, vt nemini ignotus esse possit: et vero non minus verbum infinitiui modi praefixo articulo τὸ, quam nomen (cui et ἰσοδυναμεῖ) talibus locis conueniat. STEPH. In fine Adnotationum ad *Prooemium Thucydidis* ita de hoc loco *Scholiastae* scribit: Hic meas in *Prooemium* istud annotationes claudens, te monebo, *Scholiastem*, ista, quae de hoc scribit loco, τὰ ὀνόματα, ῥήματα ἐποίησε. βούλεται γὰρ λέγειν, ὅτι μεγάλοι γιγνόμενοι οἱ ἄνθρωποι ἀνάγκην παρέσχον τοῦ πολέμου, ista (inquam) ex *Dionysio Halicarnassco* sumsisse. Nam hic in libello *de Thucydidis idiomatis* exemplum proponere volens, structurae illius scriptoris, in qua naturam verborum invertens, illis vice nominum vtitur, hunc ipsum locum affert. Scribit enim, ὅταν δὲ ἀντιστρέψας ἑκατέρου τούτων τὴν φύσιν (dicit autem ἑκατέρου τούτων, tanquam hoc non minus ad nouum verborum vsum referens, quem iam ostenderat, quam ad nouum nominum, quem nunc ostendit) τὰ ὀνόματα ποιῇ ῥήματα, τοῦτον τὸν τρόπον ἐκφέρει τὴν λέξιν, etc. sequente isto *Thucydidis* loco: deinde, βούλεται γὰρ δηλοῦν, ὅτι μεγάλοι γινόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι, ἀνάγκην παρέσχον τοῦ πολέμου, sed *pro his nominibus*, inquit, (ὀνομαστικὰ tamen dicens, non ὀνόματα) τῆς ἀνάγκης et τοῦ πολέμου, *fecit verba* (hic itidem ῥηματικὰ vocans, quae ῥήματα appellauerat) τὸ ἀναγκάσαι et τὸ πολεμεῖν. Verum (quod cum bona *Dionysii* venia dictum sit) aliud quaerere exemplum debebat eius nouitatis, quam in *Thucydide* ostendere et quidem reprehendere volebat. Hic enim non secus loquutum esse *Thucydidem*, quam caeteri Graeci, ne ipso quidem *Dionysio* excepto, loquantur, in quodam meorum *Schediasmatum* ostendo. Priorem adnotationem omisit *Hudsonus*, posteriorem, offensus, credo, μακρολογίᾳ *Stephani*, in pauca contraxit. De *Schediasmatibus* suis quod dicit *Stephanus*, fortasse, vt alibi, quum ea laudat, de ineditis accipiendum est: nam in editis nihil huius generis inuenio.

ib. Οἱ ἄνθρωποι] Pro ἄνθρωποι substituendum esse Ἀθηναῖοι, assensuros mihi omnes puto. STEPH. Ita *Dionysius Halic.* Tom. II. p. 134. cuius verba paullo superius ipse descripsit. Sic etiam *Rostg.* Error ortus est e compendio scripturae.

5. Δυῤῥάχιον] Cur nomen mutarit Epidamnus, vide *Palmerii* Graec. Antiq. p. 117. etc. *Eundemque* ad Gr. Auctores, p. 8. HVDS. Ἐπίδαμνος, ἣ νῦν Δυῤῥάχιον καλεῖται. ἤν τινα παραγραμματίζοντες Δοράκιον καλοῦσιν. *Reg. Cass. Rostg.* Παραγραμματίζειν *Scholiastis* est *mutare*, *peruertere scripturam*, vt Ἀμυνίας pro Ἀμινίας. Vid. *Scholiasten* Aristoph. Nub. v. 29. et Ran. 432.

P. 59. l. 1. Ὁ παλαιὸς etc.] Ista ὁ παλαιὸς νόμος annotasse hunc *Scholiastem* puto in haec verba *Thucydidis*, κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον. STEPH.

2. Τῆς πατρίδος.] Inter articulum τῆς et nomen πατρίδος deesse vocem quampiam suspicor, videlicet πρώτης aut ἀρχαίας. Sed in iis etiam, quae proxime sequuntur, aliqua verba omissa esse arbitror. IDEM.

3. Ὑπὸ ἐλασσ.] Ἀπὸ ἐλασσ. *Rostg.*

P. 61. l. 1. Πρεσβειαν ὑπεδέξ.] Deesse videtur negatiua particula ante ὑπεδέξαντο· vel potius deesse illam manifestum est: alioqui contraria et iis, quae a *Thucydide* scribuntur, et iis, quae subiungit, diceret. Scribendum igitur οὐχ ὑπεδέξαντο, nisi forte istud ὑπεδέξαντο pro οὐκ ἐδέξαντο irrepsisse suspicandum est: etiamsi paucis interiectis idem compositum sequatur. An autem πρεσβείαν apud *Thucyd.* pro ἱκετείαν legerit, an vocem hanc illa exponendam censuerit, incertum est. Neutrum certe probare possum; nam apud *Thucydidem* scripsisse ἱκετείαν, testantur haec, quae praecedunt, verba, ἱκέται καθεζόμενοι, quamuis alioqui paulo ante dixisset, πέμπουσι πρέσβεις, adeo vt τὴν ἱκετείαν intelligere illorum πρέσβεων debeamus. At vero vocem ἱκετείαν exponi voce πρεσβειαν, ideo probare non possum, quoniam potius πρεσβειαν, si eo *Thucydides* vsus foret, exponere oporteret τὴν τῶν πρέσβεων ἱκετείαν. STEPH.

Ibid. Τὸ τέλος etc.] Intelligit, *Thucydidem* breuitatis pariter et nouitatis causa, ita loquutum esse, vt dixerit quod sequitur pro eo, quod praecedit; ita enim exponenda videntur verba ista, τὸ τέλος ἀντὶ τῆς πράξεως· *nam si* (inquit) *dixisset, Admiserunt quidem legationem, sed auxiliari recusarunt*, (suspectum autem hic est κατέθεντο) *verbose loquutus et phrasi confusa vsus fuisset.* At ego nullam hic nouitatem agnosco: breuitati autem consulere hic *Thucydides* si voluisset, poterat verba illa, ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν, praetermittere, quum hoc ex praecedente satis queat intelligi. Neque vero ἀντὶ τῆς πράξεως, sed ἀντὶ τῆς προηγουμένης πράξεως hunc

Scholiaſtem ſcripſiſſe puto, aut certe alia quapiam eſſe vſum voce, quae praecedentem ſignificet: et nos monuiſſe, illum, *finem pro ea, quae praecedit, actione dixiſſe*, id eſt, *quod ſequitur pro eo, quod praecedit*, vt antea dixi. Sed non video, qui verum iſtud hic poſſit comperiri: quum haec duo, *recuſare auxilium*, *et non admittere preces eius, qui auxilium petit* (ſiue, *precibus eius locum non dare*) ſint ἰσοδύναμα, nec vnum altero prius eſſe poſſit. At ſi dixiſſet tantummodo, *Auxilium non miſerunt*, tunc certe quod ſequitur dictum videri poſſet pro eo, quod praecedit; nam praecedit, *preces eius, qui auxilium petit, non admittere*, ſiue, *locum precibus illius non dare:* ſequitur autem, *auxilium non mittere.* Caeterum libuit refutationi huius annotationis immorari, vt vel ex eo cognoſceres, quaedam ab hoc *Scholiaſte* annotari, quae quum primo adſpectu aliquid prae ſe ferant, vana, quum diligenter examinata ſunt, deprehenduntur. IDEM.

4. Ἀντὶ τοῦ παρόντος] Scripſiſſe illum puto ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα. Illa certe lectio, ἀντὶ τοῦ παρόντος, ferri non poteſt. Caeterum illa duo verba εὖ θέσθαι, quibus vnum θέσθαι exponit, apud *Thucydidem* aliquot locis coniunguntur. IDEM. Mendum in his eſſe quiuis viderit, librarii potius vitio, quam ipſius Scholiorum auctoris. *H. Stephanus* putauit, emendari poſſe ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα. At quid hoc, *rem praeſentem* exponere *per res praeſentes?* Nobis probabilius reſtituendum videtur ita: ἀντὶ τοῦ, τὰ τοῦ παρόντος (ſcil. χρόνου πράγματα.) GRAMM. Inter haec et τὰ παρόντα non maximum diſcrimen, ſed minor mutatio eſt.

6. Ἐφ' ὅσον οἰκιζῆς] Verba haec ἐφ' ὅσον οἰκιζῆς, et quae illis adiuncta ſunt, annotatione proxime ſequente repetuntur, pertinentque ad haec *Thucydidis*, εἰ παραδοῖεν Κορινθίοις τὴν πόλιν ὡς οἰκιζαῖς. Quod autem de Phalio hic dicitur, a *Thucydide* initio huius narrationis ſcriptum fuit. STEPH. Verba illa hic recte abſunt a *Caſſ*

8. Ἐνόμιζον γὰρ etc.] Quomodo dicere poteſt, *illos coloniam magis ſuam, quam Corcyrenſium, exiſtimaſſe*, quum *Thucydides*, dicere, *non minus ſuam quam Corcyrenſium*, contentus fuerit? STEPH. Haec quoque non habet *Caſſ.*

9. Ἦγουν πέμψαντες etc.] Fallitur, quum ὄντες ἄποικοι exponit πέμψαντες τὴν ἀποικίαν, quum dicantur ἄποικοι, non οἱ οἰκιζαί, (vt de Phalio eſt loquutus) qui erant colonia. Contra igitur dicendum fuit, ὑπ' αὐτῶν πεμφθέντες εἰς ἀποικίαν. STEPH.

11. Ὁ γὰρ παρέλκει etc.] Durus fuerit particulae γὰρ pleonaſmus, et fortaſſis exemplo etiam carens. Aſſumere autem ἀπὸ κοινοῦ verbum παρημέλουν, vt ille vult, non poſſumus, propter negatiuam vocem οὔτε, quae ne obſtaret, dicendum eſſet, παρημέλουν γὰρ, οὔτε ἐν πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς διδ. etc. At tertium illud remedium, quod ab eo affertur, vt διδόντες accipiatur pro ἐδίδοσαν, reiiciendum quidem omnino non eſt: ſed malim ſuſpicari, verbum ἦσαν relictum eſſe ſubaudiendum, aut etiam a librario fuiſſe omiſſum. Saepe enim praeteritum imperfectum ita circumloquitur. IDEM.

12. Ὅμηρος] Iliad. Θ'. v. 307. Adnotat ibi *paruus Scholiaſtes*, Ἀττικισμὸν eſſe βριθομένη pro βρίθεται. Et *Euſtathius* ad eum locum p. 714. tradit, veteres quosdam *Interpretes* in ea ſententia fuiſſe. Ipſe et ibidem et aliis locis putat ſuppleri poſſe verbum ſubſtantiuum: vt in *Thucydide* hic *Stephanus.*

13. Διδόντες τὰς καταρχάς] Pro καταρχὰς ſubſtituo ἀπαρχάς. STEPH. Non omnino auſim reiicere καταρχὰς, quum conſtet, κατάρχεσθαι non minus verbum ſacrorum eſſe, quam ἀπάρχεσθαι. In *Caſſ.* haec non leguntur.

Ibid. Ἔθος γὰρ ἦν ἀρχιερέας] Quae de hoc more in Notis *Hudſoni* ad Thucydidem leguntur, ſunt e *Valeſio* ad Excerpta Peireſc. p. 7. Sed videri debent, quae habet Vir ſummus *Ezech. Spanhemius* Diſſertat. IX. de Praeſtant. et Vſu Numiſm. Antiq. p. 575.

P. 63. *V.* 1. Οὐ γὰρ πλέον etc.] Hoc dicere, οὐ πλέον εἶχον ναυτικὸν, eſſet, ei, quod a *Thucydide* ſcribitur, ναυτικῷ δὲ καὶ πολὺ προέχειν, contradicere: quare non dubito, quin *librarius* particulam τότε hic omiſerit, quum ſcriptum eſſet, οὐ γὰρ τότε πλέον εἶχον ναυτικόν. Intelligit enim, *Thucydidem* dixiſſe ἔχειν ὅτε, id eſt, *aliquando:* quod non ſemper de iis dici hoc poſſet, atque adeo tunc verum id non comperiretur. STEPH. Οὐ γὰρ ἀεὶ πλέον *Reg. Caſſ. Roſtg.*

2. Ἀντὶ τοῦ, ὁμοίως etc.] Cur non potius κατὰ τὴν προενοίκησιν a nobis διὰ τὴν προενοίκησιν exponetur, quum haec praepoſitionis κατὰ ſignificatio et huic loco ſit aptiſſima, et *Thucydidi* vſitatiſſima? STEPH.

4. Ἀεὶ γὰρ τὸ μυθῶδες φεύγει] Scribit, *Thucydidem ſemper fugere, quod fabuloſum eſt*, ideoque hoc de Phaeacibus, *eos antea Corcyram incoluiſſe*, tanquam ex ipſorum Corcyrenſium opinione, non ſua, dicere. At huic annotationi opponi duo poſſunt: vnum, *Thucydidem*, quum penes alios fidem alicuius rei eſſe, eamque tanquam certam a ſe non referri, oſtendere vult, adiicere, ὡς λέγεται, (quod ab aliis etiam adiici videmus) quum tamen neque haec verba, neque alia huiusmodi, hic adiiciantur: alterum, non eſſe rem minime veriſimilem, et quae ideo fabuloſa videri queat, Phaeaces Corcyrae priores incolas fuiſſe. STEPH.

ib. Φαιάκων ἐς τὰ etc.] Particulam ἐς ab illo poſitam non puto tanquam ex verbis *Thucydidis* ſumtam, ſed vt ſubaudiendam. Moris eſt tamen, vocalem κατὰ in huiusmodi locis potius ſubaudire. IDEM.

10. Τοὺς πλουσίους etc.] Quod dicit τοὺς πλουσίους, ſumit ex illo *Thucydidis* loco p. 20. v. 2. ὁ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατούς. IDEM. Τοὺς Φυγάδας abſunt a *Caſſ.*

ib. Στασιάσωσιν] Hic in *Roſtg.* haec addebantur: Τρία εἴδη ὀλιγωρίας, καταφρόνησις, ἐπηρεασμὸς, καὶ ὕβρις. τούτων γὰρ καταφρονεῖ τις, ἃ μηδενὸς ἄξια ἡγεῖται. καὶ γὰρ ὁ ἐπηρεάζων φαίνεται καταφρονεῖν. ἔστι γὰρ κατὰ Ἀριστοτέλην ὁ ἐπηρεασμὸς, ἐκπολισμός. Sunt ex *Ariſtotele* II. Rhetoric. 2. vbi recte ἐμποδισμός.

Ibid. Ἢ κατ' ἀπειλήν] Deſunt *Caſſ.*

P. 65. v. 2. Καὶ ἐκρατ.] Cur ἀλλὰ per καὶ hic exponerer? aut quomodo ita exponere poſſet? Potius certe, quum ἀλλὰ hic ſit *itaque*, illum διὸ καὶ hic ſcripſiſſe crediderim. STEPH.

3. Τοῦτο γὰρ — προσλαβόντες] Non leguntur in *Caſſ.*

4. Γῆ ἀμφιθάλασσος] Pro his in *Caſſ.* eſt μεταξυλογία.

ib. Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁ. ἰ. τ. Ἐ. δ.] Ἴσῃ καὶ ὁ τ. Ἐ. δηλονότι. Cetera deſunt *Caſſ.*

6. Ἀλλὰ ἔχειν etc.] Haec verba, ἔχειν λόγον ὅτι συνήργησεν εἰς τὴν ἀποικίαν, afferuntur ad expoſitionem iſtorum, quae habes verſu 66. μετέχειν δὲ βούλεται τῆς ἀποικίας. Sed videndum, an iſta illis bene exponantur, quum aliud ſit μετέχειν τῆς ἀποικίας, id eſt, *participem fieri coloniae*, quam ἔχειν λόγον ὅτι συνήργησεν εἰς τὴν ἀποικίαν, id eſt, *reputari adiutorem deductionis coloniae*, id eſt, *adiumentum ad deducendam coloniam attuliſſe.* STEPH.

7. 8. Πάλη] Παλὴ et Σαμαία *Caſſ. Roſtg.*

P. 67. v. 1. Σημείωσαι — συναγωνιζάς] Non habet *Caſſ.*

4. Ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον etc.] Iſta, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον δὲ ὅτι, ἐρωτήσωμεν καὶ τὸ μαντ. et quae ſequuntur, ad ſequentia pertinent; ſunt enim expoſitio horum, ἤθελον δὲ καὶ τῷ ἐν Δελφοῖς μαντείῳ ἐπιτρέψαι. STEPH. Omnia, quae in ſcholio poſt κριθῆναι ἐβούλοντο leguntur, abſunt a *Caſſ.*

7. Ἀντὶ τοῦ βιαζ.] Hanc actiuam vocem in meo *Theſauro* non aliunde, quam ex *Homero*, exhibui: ac tutius fortaſſe fuiſſet huic *Scholiaſtae*, admonere: βιαζομένων dici ἐνεργητικῶς, quam vocem illam ἐνεργητικὴν, quae in ſoluta oratione locum vix inuenit, ad eius expoſitionem afferre. STEPH.

ib. Ἄλλους ἀπὸ etc.] Aliquis mendum huic ſubeſſe loco ſuſpicetur: at ego dicere illum exiſtimo ἄλλους ἀπὸ τῶν παρόντων φίλων pro eo, quod eſt ἄλλους ἢ τοὺς παρόντας φίλους. Quum autem in hac expoſitione nulla ratio habeatur aduerbii μᾶλλον, (de eo quidem certe taceatur) in ſequente iungendum eſſe dicitur cum φίλους. Sed ad verbum ποιεῖσθαι referre malim, *Coactum ſe iri facere potius alios, quam qui nunc eſſent, amicos:* vt intelligatur, *Se ad alias amicitias confugere coactum iri, potius, quam talia paterentur.* IDEM.

8. Τῶν νῦν etc.] Quum ὄντων, in ſua ſignificatione ſimpliciter acceptum, optime loco iſti conueniat, mirum eſt, tam nouam illi dari, quum pro ἰσχυόντων poſitum dicitur. Ponenda certe haec ἐξήγησις fuerit (meo quidem iudicio) inter illas, quae a me voce noua θρασύκαινοι appellantur. Dum enim ἐξηγηταὶ, id eſt, *expoſitores*, τὸ φιλόκαινον afferunt θρασὺ (id eſt, *audax ſtudium nouitatis*) aliquam περιέργως ſimul et ματαίως ſubtilem expoſitionem procul arceſſunt, vbi ſimplici et e propinquo petita contenti eſſe poterant. IDEM.

ib. Λέγει δὲ] Quod hic λέγει, alibi, magis apto verbo vtens, dicit αἰνίττεται. IDEM.

9. Ἀπάγωσιν] Non ἀπάγωσιν, ſed ἀπαγάγωσιν, eum legiſſe, oſtendit ἀποχήσωσι. IDEM.

Ibid. Οὐκ ἐναντία etc.] Merito certe huic etiam expoſitioni locus inter eas dabitur, quas modo dixi θρασυκαίνους a me appellari. Audax enim ea eſt in comminiſcenda nobis noua verbi ἀντιλέγειν ſignificatione, vbi ad nouitatem confugere minime opus erat. Sed venia tamen paulo dignior hic, quam in loco illo, fuerit iſta audacia: quod ad eam non tantum ſtudio nouitatis, ſed aliqua ex parte coactus, deueniſſe videri poſſit, quum ſe ex illo ἀντέλεγον expedire nequiret, ſi ſuam ei ſignificationem relinqueret. Quum enim dicerent Corcyrenſes, ſe ποιήσειν ταῦτα, id eſt, *ſe iſta eſſe facturos, ſi viciſſim* (ita enim καὶ expono) *illi eos, qui intra Epidamnum eſſent, abducerent:* quomodo ἀντέλεγον hic de eo dicitur, quod contra ἔλεγον? Animaduertere igitur debuit (attendat autem lector, vt diſcat, quomodo ex hoc aliisque ſimilibus locis expedire ſe poſſit), ſub ἀντέλεγον contineri etiam ἔλεγον· perinde enim eſſe, ac ſi diceretur, ἀντιλέγοντες ἐκείνοις ἔλεγον, vel, ἀντιλέγοντες τοῖς ὑπ' ἐκείνων λεγομένοις, ἔλεγον. Ac, ne dubites, quin talis ſit verbi iſtius vſus, ita eum vti oſtendam verbo ἀντειπεῖν, quod ſynonymum eſt. Nec, vt exemplum afferam, longe abibo; ita enim p. 31. dicitur, Φανερῶς δὲ ἀντείπομεν, τοὺς προσήκοντας ξυμμάχους αὐτὸν τινὰ κολάζειν. Eodem enim modo ἀντειπόντες hic intelligendum eſt, ἀντειπόντες ἐκείνοις εἴπομεν, vel, ἀντειπόντες τοῖς ὑπ' ἐκείνων λεγομένοις, εἴπομεν. IDEM.

10. Ἑτοίμως ἔχουσιν] Scribe ἑτοίμως ἔχειν, vt infinitiuus infinitiuo reſpondeat. Caeterum haec expoſitio particulam δὲ poſt σπονδὰς non agnoſcit: ac videtur certe illa loco huic magis impedimento, quam adiumento, eſſe, modo non eum corrumpere: quum ad hanc ſeriem reducenda eſſe verba exiſtimem, ἕτοιμοι δὲ εἶναι καὶ σπονδὰς ποιήσασθαι, ὥσε ἀμφοτέρους μένειν κατὰ χώραν, ἕως ἂν ἡ δίκη γένηται. Idem autem et *Scholiaſtae* hic placuiſſe liquet, addenti per parentheſin, εἰ μὴ ἐκεῖνο βούλονται. Sed ὥσε deſiderari puto ante μένειν· idemque fortaſſe et de accuſatiuo ἀμφοτέρους dici poſſit, qui exponitur illis verbis, καὶ τοὺς πεμφθέντας Κορ. etc. Veriſimile eſt enim, totum hoc *Scholium* ab eo ita ſcriptum fuiſſe, ἀντὶ τοῦ, ἑτοίμως ἔχειν (εἰ μὴ ἐκεῖνο βούλονται) σπονδὰς ποιήσασθαι, ὥσε μένειν ἐν Ἐπιδάμνῳ ἀμφοτέρους, ἤγουν καὶ τοὺς πεμφθέντας Κορινθίων καὶ τοὺς πεμφθέντας Κερκυραίων, μηδὲν πρ. Sed nec duo haec vocabula κατὰ χώραν ab eo fuiſſe praetermiſſa crediderim poſt μένειν. Ad eorum certe explicationem adiiciuntur iſta, μηδὲν πράττοντας εἰς κάκωσιν. Atque his ſimilia ſtatim adiiciuntur in *Scholio* ſeq. vbi κατὰ χώραν, vel potius κατὰ χώραν μένειν, explicatur; poſtquam enim ἐΦ' ἡσυχίας ſignificare dixit, addit, ἵνα μὴ ἐν τῷ μεταξὺ ἀλλήλους ἀδικῶσι. Verum paulo liberior eſt haec expoſitio: ſimplicior autem fuiſſet, ſi dixiſſet, μένειν κατὰ χώραν eſſe, quod alibi vno verbo dicit ἡσυχάζειν. IDEM.

P. 69. v. 1. Καὶ μὴν] Obiectio haec, ſicut et aliae nonnullae, quae ab eo afferuntur (de omnibus enim non loquor), digna certe eſt, quae a nobis attente conſideretur. Verum enim eſt, quod ſcribit, eum, quum hic dicat tantum millia duo militum grauis armaturae, antea tria millia dixiſſe; nam ſupra hac pag. legitur, αὐτῶν δὲ Κορινθίων νῆες παρεσκευάζοντο τριάκοντα, καὶ τρισχίλιοι ὁπλῖται. Ad hanc obiectionem ille ita reſpondet, vt dicat, vel alios illis mille opus non fuiſſe, vel

eos hoc feciſſe (id eſt, illis duobus millibus contentos fuiſſe), quod Corcyrenſes contemnerent. Fortaſſe autem alia duo ſunt, quorum alterum non male ad hanc obiectionem reſponderetur, nimirum, vel tot milites haberi non potuiſſe, quot παρεσκευάζοντο, vel alterutrum locum apud *Thucydidem* deprauatum eſſe. IDEM.

2. Ἢ καταφρονοῦντες] Ἢ καὶ καταφρονοῦντες *Caſſ. Roſtg.*

4. Εὐτρεπίσαντες] Totum hoc ſcholion abeſt a *Caſſ.* in quo ad ζευξαντες haec adnotata erant: ζεῦγμα αὐταῖς ἐνθέντες εἰς τὸ συνέχεσθαι.

7. Ἐπισκευάζω etc.] Expoſitionem hanc ſequendo, dicendum eſſet, has quoque naues, quas *Thucydides* ſcribit illos ἐπισκευάσαι, veteres fuiſſe: quod tamen ille nec dicit, nec a nobis vult intelligi: contra enim hasce alias (nam dicit τὰς δ' ἄλλας) diſtinguit ab iis, quas παλαιὰς vocauit. Erantne igitur nouae hae aliae? Hoc certe negaret hic *Enarrator*, quum in praecedente *Scholio* nullam fuiſſe nouam dicat, atque hoc ex iis, quae ab hoc *hiſtorico* ſcribuntur, colligat. Verum dicere poſſumus, hasce alias, medias quodammodo inter veteres et nouas fuiſſe. STEPH. Fateor, non deeſſe auctorum loca, quae, quam *Scholiaſtes* h. l. verbo ἐπισκευάζειν tribuit, ſignificationem adſtruant. Nihil tamen obſtat, quo minus, ſi de refectione capiantur priora, ζευξαντες τὰς παλαιὰς ω. π. ε. altera illa, quae ſequuntur, manifeſte ſatis diſtincta, καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες, de apparatu ſeu inſtructione nauium, non σαθρῶν, ſed armamentis tantum indigentium, intelligamus. Dicitur enim ἐπισκευάζεσθαι ἡ ναῦς eo modo, quo equus, ſcil. vt hic ephippio, habena etc. ſic illa velis, remis, περιφράγμασιν, ἐπάλξεσιν etc. quod hodie appellamus *equipper*. GRAMM. Quae hic poſt οἰκοδόμος leguntur, non habet *Caſſ.*

8. Προείπε γὰρ etc.] Hoc *Scholium* eſt in vocem τεσσαράκοντα· nam oſtendere vult, conſonum eſſe iſtud ei, quod dixit: id eſt, has 40. naues et illas 80. eum, quem dixit, numerum efficere; videlicet 120 nauium. Harum autem mentionem habes in fin. paginae 21. vbi triremes fuiſſe ſcribit. STEPH.

9. Τὴν ναυμαχίαν etc.] Dicit, hunc *hiſtoricum*, exacta narratione, iſtud nauale proelium non eſſe perſequutum, ideo fortaſſe quod ante eius tempora fuerit. Sed conſiderare debuit, quod a *Dionyſio Halicarnaſſeo* et obſeruatur et reprehenditur (iuſtius quidem certe, quam alia nonnulla), eum in huiusmodi narrationibus ſui ſimilem non eſſe, ſed interdum quidem modum excedere, interdum contra ex iis etiam, quae neceſſario dicenda forent, quaedam praetermittere. Poſtquam enim dixit, illum minus eſſe accuratum περὶ τὰς ἐξεργασίας τῶν κεφαλαίων, atque πλείονας τοῦ δέοντος λογους ἀποδιδόναι τοῖς ἐλαττόνων δεομένοις, vel contra ῥᾳθυμότερον ἐπιτρέχειν τὰ δεόμενα πλείονος ἐξεργασίας, exempla huius rei ex eius deſcriptionibus proeliorum naualium affert. Deinde illum idem κατὰ τὰς πεζικὰς μάχας, quod περὶ τὰς ναυμαχίας, facere oſtendit; eſſe enim et ibi quaedam μηκυνόμενα πέρα τοῦ δέοντος· quaedam etiam contra συναγόμενα εἰς ἔλαττον τοῦ μετρίου. IDEM.

10. Καὶ αὗται μὲν etc.] Hanc narrationem, de qua vt imperfecta queritur (quum dicit, eum ταύτην τὴν ναυμαχίαν οὐκ ἀκριβῶς διηγεῖσθαι), quodammodo ſupplere voluiſſe videri poteſt, quum ſcribit, quindecim quidem illas Corinthiorum naues omnino profligatas, at vero caeteras perfoſſas (vel vulneratas, retinendo Graecam metaphoram) fuiſſe: multosque fuiſſe abductos captiuos. IDEM.

12. Κορίνθιοί εἰσι] Poſt haec verba in *Caſſ.* et *Roſtg.* ad voc. τροπαῖον haec ſcripta erant: τροπαῖον ἡ παλαιὰ Ἀθηνῶν, ἧς ἔσιν Εὔπολις, Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης, τρόπαιον (τροπαῖον ruinſus perperam *Caſſ.*) ἡ νέα Ἀθηνῶν, ἧς ἐστι Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι. Eadem ſunt in *Scholiaſte* Ariſtophanis et *Suida*. Vid. notata ad *Thucydidem*. In *Caſſ.* haec manu antiqua minio ſcripta erant.

P. 71. v. 3. Ἀεὶ Θουκ.] Nimium generaliter loqui hoc certe eſt, dicere, a *Thucydide* ſemper τὸν πλεῖονα dici, genere maſc. neque enim (opinor) verum hoc alibi, quam in hoc loquendi genere, comperietur; quod et p. 5. habemus, vbi ſcribitur, καὶ τὸν πλεῖονα τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο. Alii certe et hic et illic neutro genere vtentes τὸ πλεῖονα dixiſſent. Sic vero παράλογον dici a *Thucydide* genere maſculino annotat p. 53. ἀρσενικῶς τὸν παράλογον. De verbi autem ellipſi, quae in huiusmodi eſt locis, in *Proparaſceue* admonui. STEPH. Ἀεὶ ὁ Θουκυδίδης *Caſſ.* et *Roſtg.* et ἀρσενικῶς λέγει *Roſtg.*

4. Ὑπὸ τῶν Κερκ.] Fortaſſe ante haec verba ὑπὸ τῶν Κερκυραίων praecedebat aliquod paſſiuum, quo ἐπόνουν exponebatur: cuiusmodi fuerit ἐταλαιπωροῦντο. STEPH.

5. Ὁ τόπος.] Poſt ὁ τόπος deeſſe quaedam exiſtimo. IDEM.

ib. Ὀργῇ Φέροντες] Vehementem quandam animi notat impatientiam, ad maius intenſiusque ſtudium incitantem, cladem ſibi illatam vlciſcendi. Vide, quae de ὀργῇ docte obſeruat *Euſtathius* p. 8. GRAMM.

6. Ὁ ἀπὸ πολ.] Vocabulum Φίλος vel relictum eſſe ſubaudiendum, vel a librario praetermiſſum videtur poſt haec verba, ὁ ἀπὸ πολέμου. IDEM.

P. 73. v. 2. Μάλιστα συμφέροντα etc.] Fallitur in eo, quod μάλιστα cum ξύμφορα iungit, quum a *Thucydide* iungatur cum ἀναδιδάξαι. Hic enim, vt aliis pleriſque locis (non minus apud caeteros ſcriptores, quam apud hunc), aduerbio μάλιστα, ſequente μέν, reſpondent tres illae voculae, εἰ δὲ μή· cum quibus repetendum idem verbum, ἀπὸ κοινοῦ ſubauditum, ſed ita, vt infinitiuus modus in alium mutetur, hoc pacto: ἀναδιδάξαι πρῶτον, μάλιστα μέν, ὡς καὶ ξύμφορα δέονται· εἰ δὲ μὴ ἀναδιδαξειεν, videlicet τοῦτο, ὅτι ξ. δέονται· vel, εἰ δὲ μὴ δύναιντο ἀναδιδάξαι τοῦτο. Deinde et cum ὅτι γε ſubaudiri idem infinitiuus debet: vt perinde ſit, ac ſi ita loquutus eſſet, ἀλλά γε διδάξαι, ὅτι οὐκ ἐπιζήμια, repetito ἀπὸ κοινοῦ verbo δέονται. *Valla* μάλιστα μὲν vertit *quod maximum eſt*: quum potius reddere debuiſſet, *maxime quidem*, vel *potiſſimum quidem*. *Terentius*, (vt in meis *Schediasmatis* docui) *principio quidem* interpre-

tatur: ſed hic iſta interpretatio aptum minime locum haberet, quod *primum* praecedat. STEPH.

4. Ἡμᾶς τοὺς Κερκ.] Si ita ſcripſit, ἡμᾶς τοὺς Κερκ. male ex genere ſpeciem fecit, id eſt, quod de omnibus illud, quod ait, facientibus dictum eſt, ad Corcyrenſes reſtrinxit: ac non animaduertit, hoc ſibi non licere per ea, quae ſequuntur, verba, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν. Potius igitur mihi perſuadeo, ſcriptum ab eo fuiſſe, ὥσπερ ἡμᾶς τοὺς Κερκ. oſtendere volente, verba illa, quae ſequuntur, ad articulum τοὺς pertinere, et nominatiuum ἡμεῖς in accuſat. ἡμᾶς mutante: niſi forte hanc lectionem, non illam, in ſuo exempl. habuit. Sed neque noſtram lectionem mutare, neque his verbis aliam dare ſedem (in examinando ſenſu) oportet: quum ſubaudiatur ἀπὸ κοινοῦ verbum δεόμεθα, hoc modo, ἥκοντας παρὰ τοὺς πέλας ἐπικουρίας δεησομένους, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν δεόμεθα. IDEM.

ib. Πέλας τῇ γνώμῃ] Ex non intellecto vſu aduerbii πέλας, articulum praefixum habentis, in ridiculum errorem incidit, quum πέλας iungendum cum γνώμῃ putavit. Vbi vero hunc datiuum inuenit? In iis, quae proxima pagina, τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν. Hinc certe datiuum γνώμῃ mutuatus, ſcribit, *Eos, qui ſunt* πέλας τῇ γνώμῃ. *Non enim Corcyra eſt* πέλας τῶν Ἀθηναίων· id eſt, *prope Athenienſes;* (niſi potius Ἀθηναίων ſcripſit: ita vt interpretandum ſit, *Non enim prope Athenas eſt Corcyra.*) Sed videamus, quomodo ex loco illo datiuum hunc mutuari potuerit. Quum ſcribat *Thucydides*, τὸ μὴ ἐν ἀλλοτρίᾳ ξυμμαχίᾳ τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν, quis fateri non cogatur, datiuum γνώμῃ non cum πέλας, ſed cum verbo ξυγκινδυνεύειν, iungi? Quod tamen ſi cui manifeſtum non ſit, at ipſe manifeſtum faciam, vbi ad ea verba, quae de datiuo illo γνώμῃ ſcribuntur, venero. Caeterum non in hoc ſolum, ſed in aliis etiam *Thucydidis* locis, τοὺς πέλας, quod proprie ſonat, *eos, qui prope ſunt*, ſeu *vicinos*, dici eo ſenſu, quo paſſim in *Teſtamenti noui* ſcriptis legimus dictum τοὺς πλησίον (quod aduerbium illi ſignificatione reſpondet), *Theſaurus meus* ſatis docere poteſt. Non dubium certe eſt, quin in vulgari illo et Chriſtiano homine digno praecepto, *Quod tibi fieri nolis, alteri ne feceris*, apte hoc *alteri* ſimus interpretaturi τῷ πέλας. Hoc *Valla* quum ignoraret (quod minus mirum minusque venia indignum videri poteſt, quum idem hic *Scholiaſtes*, aut is ſaltem, qui ſcholium illud ſcripſit, ignorauerit), eius interpretatio ad hoc aduerbium, habens articulum praefixum, tanquam ad ſcopulum quempiam, paſſim impegit, alio alibi modo id reddens. Hic certe a vulgari etiam et trita huius vocabuli ſignificatione, (quae et non praefixo articulo ei datur) discedens, τοὺς πέλας vertit *externos*. IDEM.

5. Τὸ βέβαιον, θηλυκῶς.] Fortaſſe ſcripſerat σημεῖωσαι τὸ βέβαιον θηλυκῶς. Non minus autem σημειοῦσθαι dignum fuit pag. tertia ἀναγκαίου, poſitum itidem in genere foeminino. IDEM.

7. Καὶ δικαίως etc.] Rectius ſcriberetur, διὸ καὶ δικαίως ἂν τυχεῖν ὧν δέονται. STEPH.

8. Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ] Mirum minimeque fide dignum, quod hic ſcribit, voculam δὲ pro γὰρ eſſe poſitam: quum in his ratio eorum, quae dicta ſunt, minime reddatur. Huic certe voculae aut ſolitum dari vſum, aut, ſi pro alia poni, potius pro οὖν, quam pro γὰρ, putandum eſt: perinde ac ſi diceret, *Sciebant Corcyrenſes, aequum eſſe, vt qui aliorum opem imploratum veniunt, eos edoceant, tale eſſe, quod a ſe petitur, vt ipſis vtilitatem aut ſaltem nullum damnum ſit allaturum: ſin minus*, etc. *Quum itaque firmam ſe fidem vobis facturos confiderent, nos miſerunt.* IDEM.

Ibid. Μετὰ τῆς ξυμμ.] Μετὰ συμμαχίας προὐφειλομένης. Εὐτελίζει τῶν Κορινθίων τὴν χάριν τῶν κ νεῶν. *Roſtg.*

ib. Δεύτερον etc.] Secundum *prooemium* ab his verbis incipere dicit, τετύχηκε δὲ τὸ αὐτὸ ἐπιτ. etc. at ego ſecundam *prooemii* partem potius eſſe dicerem. Verum et tertium *prooemium* conſtituit, vt paulo poſt videbis. STEPH.

9. Λέγει ἐπιτήδευμα] *Roſtg.* addit: ἀναφορὰν ὑμῖν εἰς ἡμῶν συμμαχίαν τὸ ἰδιοπιεῖν ἡμᾶς, καθὸ ἔρημοι ἐσμὲν ξυμμαχίας.

Ibid. Ἄλλως.] Vocabulum iſtud ἄλλως frequenter in aliis etiam *ſcholiis* occurrit, et ſicut hic, ita et ibi, eum, quem in *Proparaſceue* dixi, vſum habet: ſed minus vſitate hic poſt illam vocem ἄλλως alius *Scholiaſtes* loquens inducitur, et iis, quae proxime praecedunt, ita contradicens, ἐγὼ δὲ ἐπιτήδευμα εἴποιμι, (niſi εἴποιμι ἂν ſcribendum eſt) τὸ αἰρ. etc. Verum, dum ſe contradicere putat, nihil minus quam contradicit: ſi modo verba illa ἰδιοπραγμονεῖν et ἡσυχάζειν bene intelligantur; hic enim ἐπιτήδευμα (id eſt *inſtitutum*) eſſe dicit, μηδενὶ ξυμμαχεῖν, id eſt, *nulli auxilium ferre* (niſi potius, ad exprimendam Graeci verbi vim, dicendum eſt, *ſociale auxilium ferre*): at ille, quum dicit ἰδιοπραγμονεῖν et ἡσυχάζειν, non aliud, quam illud ipſum, vult ſignificare. Nam ἰδιοπραγμονεῖν, eſt, *non res aliorum, ſed ſuas tantum, agere:* (vel, *agere ſua negotia, non ſe alienis implicantem*) ἡσυχάζειν autem, *quieſcere:* quae de illo apte dicuntur, qui nulli fert auxilium. Is enim alienis negotiis nequaquam ſe implicat; a qua re qui abſtinet, is comparatus cum aliis, qui non tantum ſuarum ſed alienarum etiam, rerum curam gerunt, videtur ἡσυχάζειν, id eſt *quieſcere*. *Thucydides* autem non ἰδιοπραγμοσύνης, ſed ἀπραγμοσύνης, appellatione illam etiam ἡσυχίαν aliquoties indicat, quae bello opponitur, id eſt *pacem*. IDEM. Secundum hoc *ſcholion* non habet *Caſſ.* In Baſ. eſt εἴποιμι ἄν.

10. Καὶ δεόμεθα etc.] Cum verbo δεόμεθα genitivum συμμαχίας ſcriptum fuiſſe exiſtimo: et ἀφ' vel παρ' ante ὧν· et hanc totius loci ſcripturam fuiſſe, νῦν γὰρ (φησὶ) καὶ συμμαχίας δεόμεθα ἡμεῖς, καὶ ἀφ' ὧν, εἰ πρὶν ξυνεμαχοῦμεν, ἐμέλλομεν νῦν βοηθείας ἀπολαύειν, ἀποτυγχάνομεν· id eſt, *Nunc enim* (inquit) *et nos ſociali ope egemus, et a quibus auxilium acceperi eramus, ſi antea ſocii fuiſſemus* (vel, *ſi antea ſocietatem coiviſſemus*), *ab illis repulſam patimur.* STEPH.

11. Καθὸ ἔρημοι etc.] *Scholium* hoc, καθὸ ἔρημοι ἐσμὲν ξυμμαχίας, videtur potius ſcriptum in iſta verba

fuiſſe, ἔρημοι δι' αὐτὸ κατέχημεν. Sed καθὸ abeſſe mallem. IDEM.

12. Ἡ ἰδιωτεία] Hic ἰδιωτεία nominatur, quae potius ἰδιοπραγμοσύνη vocanda eſſet, ſequendo illum verbi ἰδιοπραγμονεῖν vſum, de quo dictum fuit in *Scholio* in verba illa, τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα. IDEM.

ib. Εἰ κατὰ πατέρων] Fortaſſe non πατέρων, ſed πατρίδος, ab huius *Scholii* auctore ſcriptum fuit. Sed enim eum vix eſſe eundem illum crediderim, qui in praecedentibus, vbi dicitur ἥκοντας παρὰ τοὺς πέλας, datiuum γνώμῃ cum aduerbio illo πέλας ſubaudiendum exiſtimat. Nam is, a quo iſta ſcribuntur, animaduertiſſe videtur, datiuum γνώμῃ cum verbo ξυγκινδυνεύειν iungi, et ſenſum eſſe, *nolle, in praeſtando ſociali auxilio, periculi, quod ex alieno conſilio impendet* (vel, *quod alienum conſilium affert*), *participem eſſe.* Obſerua autem, dictum eſſe ἐν ἀλλοτρίᾳ ξυμμαχίᾳ pro eo, quod eſt, ἐν τῷ ξυμμαχεῖν ἄλλοις, vel ἄλλῳ. Sic autem loquendo, pro τοῦ πέλας dicendum fuiſſet αὐτοῦ· hoc modo, τὸ μὴ, ἐν τῷ ξυμμαχεῖν ἄλλῳ, τῇ αὐτοῦ γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν. Eſt porro dictum τὸ μὴ ξυγκινδυνεύειν pro eo, quod eſt τὸ μὴ βούλεσθαι ξυγκινδυνεύειν. Caeterum illa verba, ἐν ἀλλοτρίᾳ ξυμμαχίᾳ, quum praecipuum in hac periodo locum teneant (quippe quae ad ea, quae περὶ τῆς ξυμμαχίας dicta ſunt, referantur) tamen a *Melanchthone* fuerunt omiſſa, locum hunc ita interpretante: *Iamque accidit, vt, quod antea videbatur eſſe prudentiae, nolle implicari periculis alieno arbitrio, id ſtulte cogitatum fuiſſe et attuliſſe infirmitatem appareat.* IDEM. Ἡ κατὰ πατέρων. *Roſtg.*

P. 75. v. 1. Τρίτον προοίμιον] Nihilo magis aſſentiri illi poſſum, tertium hic eſſe *prooemium*, quam ſecundum eſſe in eo, vbi illud conſtituit, loco. Neque tamen, ſicut ibi ſecundam *prooemii* partem dicere maluiſſem, ita hic tertiam dixerim: quoniam haec periodus ex proxime praecedente pendet, quum ratio eius, quod in ea dictum eſt, reddatur. Ideoque quod de particula δὲ antea noſter hic *Scholiaſtes* dixit, de hisce duabus iuſtius diceret, eas pro γὰρ poni. Rationem enim afferunt Corcyrenſes, cur ἀσθένεια dixerint. STEPH.

2. Ἀττικὴ ἡ σύντ.] Atticae potius, quam communis, linguae eſſe hanc ſyntaxin, vix mihi perſuadere queo. Nam ſi haec linguae Atticae eſt, quamnam communis eſſe dicemus? an ſyntaxin cum accuſatiuo? Atqui in meo *Theſauro*, ex iis etiam *ſcriptoribus*, qui *Attici* habentur, hanc quoque in eadem ſignificatione conſtructionem aſſero. IDEM.

ib. Ἤγουν, εἰ etc.] Haec, ἤγουν, εἰ δουλωθείημεν αὐτοῖς, ſunt expoſitio illorum verborum, εἰ ἐσόμεθα ὑπ' αὐτοῖς· (licet, vt tempus tempori reſponderet, dicendum foret, εἰ δουλωθησόμεθα αὐτοῖς) illa autem, quae de Attica ſyntaxi dicit, velut per parentheſin interiiciuntur. Quae admonitio ad alios etiam quosdam locos reddat te cautiorem oportet. IDEM. Haec verba ἤγουν, εἰ δ. ἀ. non ſunt in *Caſſ.*

3. Ἀταραξίᾳ] Pro ἀταραξίᾳ ſubſtituo ἀπραξίᾳ· hanc enim expoſitionem etſi parum probo, tamen cum illa conuenit, quam prius habuimus, vbi ἰδιοπραγμοσύνη et ἡσυχία conungebantur. Vbi etiam ἰδιοπραγμοσύνην vocari, quod a *Thucydide* vocatur ἀπραγμοσύνη, dictum a me fuit. STEPH.

ib. Ἔντεῦθεν οἱ ἀγῶνες.] Quid ſignificari putem in hoc *Scholio* ἀγώνων appellatione, dixi in *Proparaſceue.* IDEM.

4. Περιφραστικῶς etc.] Immo periphraſin hic eſſe minime credendum eſt, quum ſenſum aptiſſimum rei, de qua agitur, efficiat vox ξυντυχία, ſi ſua ſignificatio ei relinquatur. Perinde eſt enim, ac ſi diceret, ἡ γὰρ ξυντετυχηκυῖα ἡμῖν χρεία, καλὴ κατὰ πολλὰ ὑμῖν γενήσεται, id eſt, *Quae enim nobis contigit* (vel *ſuperuenit*) *neceſſitas, vobis commoda multis modis erit.* Vel, paulo liberius, *Quod enim nobis contigit auxilio veſtro indigere, id multiplicem vobis vtilitatem eſt allaturum.* Recte enim καλὴ exponitur συμφέρουσα. IDEM.

ib. Τὸ δίκαιον, πρῶτον etc.] Cum his vocibus τὸ δίκαιον, πρῶτον, ſubaudiri poteſt verbum προβάλλονται, ex pag. praecedente: quod Latino *allegant* ſum interpretatus. Eodemque modo mox vbi ſcribitur, τὸ συμφέρον, δεύτερον. *Primum* (inquit) *aequitatem allegant, quemadmodum Corinthii: ſecundo autem loco, vtilitatem.* Neque vero haec iis repugnant, quae antea dixit, *Corcyrenſis concionem magis allegare vtilitatem: Corinthii, magis aequitatem.* Neque enim neceſſe eſt, id, quo magis nitimur, priore loco a nobis ſtatui. IDEM.

5. Μαρτύριον etc.] Nemo eſt, qui animaduertere non poſſit, μαρτυρίου dici hic neutro genere: ideoque hic quoque vel legendum vel perinde eſſe putandum eſt, ac ſi legeretur, σημείωσαι, ὅτι μαρτ. etc. IDEM. Τὸ μαρτύριον οὐδετέρως μόνος ὁ Θουκυδίδης *Caſſ.* et *Roſtg.* qui addit λέγει.

Ibid. Σπανιωτέρα μείζη] Non reſpondet vox μείζη, ſuperlatiui gradus, voci σπανιωτέρα, quae eſt comparatiui: ideoque μείζων ſcriptum ab eo fuiſſe crediderim. Sed quid attinebat aliam nomini σπανιωτέρα, quam ſuam, ſignificationem dare? Adde, quod iſta non cohaerent, vocem σπανιωτέρα, quae *rarior* ſonat, exponere *maior:* et ſubiungere, *quae enim pulcra et vtilia, ea ſunt rara.* Sed potius, vt expoſitio cum iis, quae adduntur, conueniret, dicendum erat, σπανιωτέρα idem hic eſſe, quod καλλίων vel χρησιμωτέρα· tum enim apte ſequuta haec fuiſſent, τὰ γὰρ καλὰ καὶ χρήσιμα. Verum ne illa quidem vocabula καλλίων et χρησιμωτέρα quaerenda erant ad expoſitionem eius, quo *Thucydides* vſus eſt: quin potius ſua ei ſignificatio relinquenda (vti dixi) erat: praeſertim quum is, qui ita loquitur, τίς εὐπραξία σπανιωτέρα, id eſt, *quae felicitas rarior*, voce vtatur, quae latiſſime patet: quum res aliqua dici rara poſſit non ſolum ob magnitudinem, vel pulcritudinem, vel vtilitatem, ſed alia etiam de cauſa: et, quum rem aliquam ob raritatem commendamus, incertum relinquamus, quam potiſſimum praeſtantiam in ea commendare velimus. Placuit autem et in hac expoſitione refellenda aliquid verborum conſumere, vt eius etiam exemplo docerem, non quaslibet, quae in his *ſcholiis* occurrunt, ἀβασανίστως (vt vocabulo ipſius *Thucydidis* vtar) admittendas eſſe: ac tum potiſſimum, quum vulgarem ſignificationem conuenire loco poſſe videmus. Quod ſi tamen (vt ad eum, qui prae manibus eſt, reuertar) ex illis tribus affectatis expoſitionibus

eligenda vna esset, μείζων melius cum εὐπραξία, quam κάλλιον, melius κάλλιον, quam χρησιμωτέρα, quadraret. Nam εὐπραξία sub se τὸ χρησιμον comprehendit, aut (si ita potius loquendum est) τὸ χρήσιμον in se inclusum habet. STEPH. In *Cass.* μεγίση recenti manu atramento scriptum erat: cetera vetusta et minio.

6. Τὰ δὲ χερείονα etc.] Verba haec sumta sunt ex *Homero;* nam finis *Homerici* cuiusdam versus est, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ. Testimonium autem hoc afferens, intelligit, τὰ χερείονα dici ab *Homero* de iis, quae τοῖς καλοῖς et χρησίμοις sunt contraria. STEPH. Est Iliad. α'. v. 576.

ib. Ἀντὶ πολλῶν etc.] Periodus haec, aut saltem hoc orationis membrum, primae *Demosthenis* Olynthiacae principium est. Sicut autem eorum auctorem non nominat, ita etiam modo *Homeri* verba, eo non nominato, attulit: et non multo post *Hesiodi* versum, non praefixo eius nomine, allaturus est. Caeterum minime dubium est, quin hunc *Demosthenis* locum attulerit, quod eum a *Thucydide* suum loquendi genus mutuatum aut saltem in eo imitatum esse *Thucydidem*, ostendere vellet. Verum animadvertere debuit, hunc scriptorem non itidem dicere εἴλεσθε ἄν, sed ἐτιμήσασθε ἄν, et non contentum his verbis, πρὸ πολλῶν χρημάτων, adiicere καὶ χάριτος. Adde, quod *Demosthenes* phrasin illam non aliunde (vt credibile est), quam ab ipso vulgo, mutuari necesse habuerit. STEPH.

7. Ἠγοράσατε.] Male omnino ἐτιμήσασθε exponitur ἠγοράσατε. Atque hoc vel ex eo apparet, quod non dicitur aliquis ἀγοράζειν quidpiam πρὸ πολλῶν χρημάτων, sed ἀγοράζειν πολλῶν χρημάτων. IDEM. Paullo inferius ad verba ὀλίγοις δὴ ἅμα in *Rostg.* adnotatum erat, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγοις. Ὅμηρος, ἢ ὀλίγον οἱ παῖδες. Leg. παῖδα, ex Iliad. ε'. v. 800. Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ξοικότα γείνατο Τυδεύς· vbi ὀλίγον eodem modo exponit *Scholiastes paruus*, et οὐδὲ ὅλως. Sed non necessaria hic videtur illa interpretatio. Add. ad p. 32. col. 1. v. 6. ed. Duk.

P. 77. v. 1. Μηδὲ δυοῖν] Λείπει θάτερον. ἐν ὑπερβατῷ δὲ ἡ σύνταξις. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, μηδὲ ἀποτύχωσι, et quae sequuntur. *Cass. Rostg.* [Recepit Gottl.]

3 Προλαβεῖν] Τὰ πρῶτα λαμβάνειν. *Cass.*

ib. Ἀμαθεῖς etc.] Immo simplicius dictum hoc esse existimandum est, μαθέτωσαν· perinde ac si ita loqueretur, μαθέτωσαν τοῦτο, ὅπερ ἀγνοεῖν δοκοῦσι· id est, *discant hoc, quod videntur ignorare.* At ille putat, eum vsum esse verbo μαθέτωσαν significante *discant*, tanquam innuentem, eos esse ignaros ob illam, quae ipsis infit, improbitatem. Quasi vero improbi magis probis sint earum, quae notae esse debent, rerum ignari. STEPH.

5. Προείρηται.] Suspicor, scriptum ab eo fuisse ἐξ ὧν προείρηται· volentem nos intelligere, *Perspicuum est ex iis, quae iam dicta sunt.* Neque enim σαφές ἐστι dici potest significare προείρηται. IDEM. Non interpretandum duco σαφές ἐστι per προείρηται, vel ἐξ ὧν προείρηται (quemadmodum corrigere mavult *Stephanus*), nisi in hac ipsa oratione satis iam prolata fuissent Corinthiorum ἀδικήματα, quorum potissimum mox sequentibus verbis commemoratur: προκληθέντες γὰρ etc. Igitur sensus erit: *Manifestum est, iamque exponam vobis.* GRAMM.

ib. Παρακινηθέντες] Προκληθέντες clarum per se satis, neque idem denotat h. l. ac παρακινηθέντες, sed *prouocationem* tantum *litis dirimendae aut componendae causa.* IDEM.

P. 79. *V.* 2. Ἀντὶ τοῦ, ὁ μ.] Quamuis *Thucydides* ὁ ἐλαχίσας τὰς μεταμελείας λαμβάνων tantum dicat, vult nos intelligere, ὁ μηδ' ὅλως λαμβάνων· quod tamen non tam est exponentis, quod a *Thucydide* dicitur, quam corrigentis. Sic tamen et alibi sub voce ἧσσον vult a nobis μηδ' ὅλως intelligi. STEPH.

ib. Ἀσφαλέσατα] Ἀσφαλέσατος *Rostg.* [Ita Gottl.]

3. Τὸ μὲν ῥητὸν etc.] Aut reliquit aliquod verbum subaudiendum, aut (quod potius credo) a librario fuit omissum. Atque id fortasse fuit illud προσβάλλεται, quo vtentem p. 25. v. 64. audiuimus. STEPH.

4. Ἡ ἐν ὑποσιγμῇ.] Quid sit ὑποσιγμή, satis notum est: sed quid sit κολακεύειν ἐν ὑποσιγμῇ, non minus aliis, quam mihi, ignotum esse puto: nec dubito, quin minime, quo sit haec vox modo hic exponenda, sed quae in eius locum substitui debeat, quaerendum sit. Videtur autem adulationem huic loco subesse ex eo suspicari, quod dicat non tantum καὶ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑπηκόων, sed καὶ οὐχ ἥκιστα ἀπὸ τῶν ὑμ. ὑπ. quasi eorum ditio, magis quam alia vlla, milites suppeditare posset. Verum alii sunt in hac concione loci, qui multo iustius aliquid adulatorium habere dici queunt. IDEM. In *Cass.* haec alio loco scripta erant; sed non apparebat, quo pertinerent.

Pag. 81. *V.* 1. Λείπει τὸ χρή.] Fallitur in eo, quod deesse putat verbum χρή, id est, subaudiendum esse; (nam ita accipi verbum λείπει, ostendi in *Praparasceue*) quum praecesserit δίκαιον, quod hic repeti debet ἀπὸ κοινοῦ. Dicitur autem δίκαιον pro δίκαιόν ἐστι. STEPH. In *Rostg.* ad v. 64. adscriptum erat ἀπὸ κοινοῦ τὸ δίκαιον.

2. Ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ etc.] Annotatio haec fortasse scripta fuit in istum locum, καὶ ὅτῳ τάδε ξυμφέροντα μὲν δοκεῖ λέγεσθαι, φοβεῖται δὲ, μὴ δι' αὐτὰ πειθόμενος, τὰς σπονδὰς λύσῃ. STEPH.

3. Τὸ μὲν δεδιὸς αὐτοῦ] Vnicus tantum sensus inest auctoris verbis, quem perspicuum putamus satis, extra multiplicem Scholiorum, non vnius h. l. auctoris, explicationem. GRAMM. In *Cass.* desiderantur omnia post ἀδεέστερον ἦν αὐτοῖς vsque ad οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι δεδιότες.

8. Θαρσήσαντες etc.] Pro θαρσήσαντες et ἀπωσάμενοι potius θαρσήσασι et ἀπωσαμένοις dicendum fuisse videtur, vt datiui cum sequentibus conuenirent. STEPH.

10. Εἰς τὸν σχεδὸν etc.] Locum hunc ἐλλιπῆ esse puto, et ab eo ita scriptum fuisse, εἰς τὸν μέλλοντα καὶ σχεδὸν παρόντα πόλεμον· vt vocabulo σχεδὸν exponatur *Thucydidea* vox ὁσονοῦ· cui tamen postea et alia expositio datur. IDEM.

11. Ἀντὶ τοῦ οὐχ ὅσον etc.] Aliter haec ab illo scripta fuisse persuasum habeo. IDEM. Καὶ δηλοῖ τὸ οὐχ ὅσον non sunt in *Cass.*

12. Ἀντὶ τοῦ ἀναγκῶν etc.] Prior expositio sequenda potius est, quae καιρούς vult εὐτυχίας et ἀτυχίας esse; vt duo haec contraria illis duobus contrariis, οἰκείοις

ται et πολεμοῦται, respondeant: referendo videlicet εὐτυχίας quidem ad οἰκειοῦται, at vero ἀτυχίας ad πολεμοῦται. STEPH.

P. 83. v. 1. Λείπει τὸ λέγομεν etc.] Non animaduertit (quod mirum est), pendere haec a verbo μάθοιτε, ad quod tendit particula ἄν, alioqui non dixisset, λείπειν verbum λέγομεν· quod ne vllum quidem habere hic locum potest. Videtur autem alius *Enarratoris scholium* esse istud, quo datiuus pro nominatiuo positus dicitur (quae certe mira et ne *Thucydidi* quidem vsitata esset antiptosis), et intelligendum esse, μάθοιτε ἂν οἵ τε σύμπαντες καὶ καθ' ἕκαστον. Ac ne hoc quidem dicturus erat, si verba illa, τοῖς τε ξύμπασι καὶ καθ' ἕκαστον, in neutro genere posita esse animaduertisset. STEPH. In Auctoris verbis: τοῖς δὲ ξύμπασι καὶ καθ' ἕκαστον, τῷ δ' ἄν — μάθοιτε, ellipsis est Nostro et aliis familiaris. Intelig. praepos. ἐν. Facessat igitur *Scholiastae* illud λέγομεν, atque obseruatio de enallage datiui pro nominatiuo, inepta prorsus; nec enim in σύμπασι aut ἕκαστον intelliguntur *homines*, sed *res* potius ac *momenta*. GRAMM.

2. Προδῶτε] Quum πρόεσθε exponat προδῶτε, eum ita legisse, non autem προέσθαι, manifestum est: sed tamen verbum μάθοιτε nullum huic lectioni relinquere locum videtur. STEPH. Perperam lectum *Scholiastae* in textu fuit πρόεσθε pro προέσθαι. GRAMM.

3. Ἀλλ' ἥδιον [vt ol. lectum] ἥψαντο] Suspecta est vox ἥδιον· nec tam placet ἥψαντο, quam placeret compositum καθήψαντο· quum frequentior sit verbi καθάπτεσθαι vsus pro *perstringere*, vel *incessere:* et quidem eo ipse etiam *Thucydides* vtatur. Itaque *Scholiastem* hunc scripsisse et scribendum esse crediderim, ἀλλ' ἤδη καθήψαντο καὶ ἡμῶν. STEPH. Ἤδη est in *Cass.*

4. Μαχούμεθα] Vel hic scribendum μαχόμεθα, quod paucis interiectis praecedit, vel ibi quoque μαχούμεθα scribi debet: sed potius μαχόμεθα loco vtrique conuenit. STEPH. [Dedit ita G.]

6. Ἔχειν μάρτυρα etc.] Non verisimile est, illum αἰσχύνεσθαι putauisse exponendum ἔχειν μάρτυρα τῆς αἰσχύνης· ideoque potius pertinere hoc *Scholium* dixerim ad genitiuum τῆς αἰσχύνης, vt hic genitiuus cum verbis illis μάρτυρα ἔχειν subaudiendus dicatur. IDEM.

ib. Πέλις αὐτῶν etc.] Vel αὐτῶν vel τῶν πολιτῶν redundare videtur: sed αὐτῶν potius expungendum crediderim. IDEM.

P. 85. v. 6. Αὐτάρκη θέσιν κειμένη] Vrbs situ commodo gaudens adeo, vt tum facile praeda se offerat eius cupidis, tum in ea potienda sibi ipsis ciues sufficiant, nec aliena indigeant ope vlla vel societate, nec iudicium super hac re cuiusquam metuant. Id enim αὐτάρκης intelligi iubet h. l. Neque satisfacit expositio, vel quae in glossa *Scholiastae*, vel quae a *Franc. Porto* affertur, quam Latina ab *Aemilio* filio interpolata versio sequitur. Simplicius sane *Valla* ipse et *Enenckelius*, quorum hic: *Vrbs sane eorum ad hoc ipsum opportune sita* etc. et similiter quoque *Gallicus:* quorum nullus tamen omnem τοῦ αὐτάρκους emphasin expressit. GRAMM.

Ibid. Ἡ θέσις τῆς πόλεως] Ante haec verba in *Rostg.* erat περιτροπὴ τὸ σχῆμα.

7. Ἐξὶ τῆς προαιρ.] Fortasse omissum est quodpiam vocabulum, quod hosce genitiuos τῆς προαιρέσεως et κακίας praecedebat: (cuiusmodi fuerit ὑπηρέτις) alioqui scripturum fuisse illum τῇ προαιρέσει et κακίᾳ negare nemo possit. STEPH.

ib. Εἰ γὰρ ἐξέπλ.] Haec verba, εἰ γὰρ ἐξέπλεον ἀλλαχοῦ, οἱ ἀδικ. affert tanquam quae tacite Corinthiorum oratione includantur: hoc sensu: *Quod si, vt alii nauigantes, appellere ad portum eorum coguntur, ita et ipsi ad alios nauigarent, ii, qui iniuria ab illis afficiuntur, aliquos ex illis comprehenderent, obsides sibi futuros.* IDEM.

8. Λησρικῶς] Λησικῶς, et mox ἀποδέχεσθαι. *Rostg.*

10. Ἀκατηγορητότεροι.] Cum hac expositione, qua ἀληπτότεροι dicit esse ἀκατηγορητότεροι, conuenire non videntur, quae subiungit, οἱ γὰρ εὐάλωτοι, φόβῳ τῶν πέλας, κολακεύειν ἀναγκάζονται τοὺς ἀδικοῦντας. Vbi etiam animaduertendum est, annon potius scribendum sit αὐτοὺς ἀδικοῦντας· vt οἱ πέλας illi ipsi sint οἱ ἀδικοῦντες. STEPH. Ἀκατηγορητότεροι non est in *Cass.*

11. Φιλίαν, δυν. συμ.] Quomodo ἀρετὴ tria haec significare potest? Immo vero considerandum erat, illum nunc ἀρετὴν dicentem, ad illud ἀγαθοί, quod praecessit, respicere. STEPH.

Pag. 87. *V.* 1. Ὑφ' ὑμῶν] Leg. ὑφ' ἡμῶν· quod erratum Editorum nullus hactenus emendauit. GRAMM. Ἡμῶν est in *Ed. Camer.* quod sequutus sum, antequam haec videram.

3. Πρὸ τοῦ λαβεῖν αὐτήν] At iam dicit Corinthius, cepisse Corcyraeos vrbem, eam per vim captam afferturos sibi τῇ δίκῃ, ἣν παρέσχοντο. Igitur potius esset pro τοῦ ἀφεῖναι αὐτὴν, ἢ πρὸ τοῦ ἀπάγειν τὸν χρατόν. Vid. *Thucydid.* supra p. 22. seq. Nisi λαβεῖν significatione *retinendi*, et *perpetuae possessioni vindicandi* sumas. GRAMM.

Ibid. Λείπει εἰς, ἣν.] Scribendum videtur, λείπει εἰς, ἵνα ᾖ, εἰς ἣν. Hanc autem praepositionem subaudiens, non dubium est, quin eam ad participium προκαλούμενον vna cum suo illo accusatiuo ferri velit. Sic certe in sequentibus dicit προκαλούμενον εἰς κρίσιν. STEPH. Λείπει εἰς ἣν absunt a *Cass.*

4. Δοκεῖν] Vides, ab hoc *Scholiaste* infinitiuum illum τηρεῖν non agnosci, sicut etiam ad *Thucydidem* monui. Sic autem et in fine huius *scholii*, οὐδὲ δοκεῖν, ὅτι λέγει τι, ἀλλὰ καταφρονεῖν, nulla illius τηρεῖν facta mentione. STEPH.

5. Προσέχειν τὸν ἑκ τοῦ etc.] Consuetudo Gr. linguae postulat, vt scribatur, προσέχειν τῷ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ ἰσχυροῦ προκαλουμένῳ εἰς κρίσιν. IDEM.

P. 89. v. 2. Λέγει τὸν κατὰ Σαμίων καὶ Αἰγινητῶν πόλεμον] Non adparet, quid haec pertineant ad verba ὅτε ἀσφαλέστατοι ἦσαν. In *Cass.* haec melius leguntur post μεταλαβόντες in fine scholii ad v. 48.

ib. Μήτε μεταδώσετε] Iungit negationem cum verbo μεταδώσετε, quum dicit μήτε μεταδώσετε· et tamen, vbi dicitur, μηδ' ἐν ᾧ ὑμεῖς τῆς τε δυν. etc. cum μηδὲ repetendum esse apparet infinitiuum προσιέναι, sicut

cum μὴ praecedente repeti debere manifeſtum eſt; vbi dicitur, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς μὲν ἠδ. etc. STEPH.

Pag. 91. *V.* 2. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ δίκ.] Immo haec verba, δίκαιοι ἐσὲ, non cum εἰ δὲ μὴ [quibuscum vulgo iungebantur], ſed primum cum infinitiuo εἶναι, deinde cum ἐέναι iungi manifeſtum eſt: at vero cum εἰ δὲ μὴ repetendum quidem eſt prius illud verbum, ſed in alio et modo et tempore. Intelligendum enim eſt, εἰ δὲ μὴ ἐκποδὼν γήσεσθε. IDEM.

ib. [ſed antea] Ἄνευ ἔχειν] Scribendum ἄνω ἔχειν. IDEM. Sic *Etymol. M.* in ἀνακωχεύειν, et *Suidas* h. v. qui deſcripſit *Scholiaſten*. Nec aliter *Caſſ.* et *Roſtg.*

3. Καὶ κοινὴν etc.] Legiſſe videtur, καὶ κοινὸν νόμον, non καὶ τὸν νόμον. Paullo poſt verbo δέξασθαι addendum crediderim accuſ. Κερκυραίους. STEPH. Suſpicatur *Stephanus*, in *Thucydide* pro τὸν νόμον *Scholiaſten* legiſſe κοινὸν νόμον. Vide eum ad *Thucydidem*.

4. Διςαζόντων etc.] Immo δίχα ἐψηφισμένων non ſignificat διςαζόντων, ſed potius διχογνωμονούντων vel ἀλλήλοις διαφερομένων ἐν τοῖς ἑαυτῶν ψηφίσμασι. STEPH.

8. Τοὺς ἐχθροὺς συγκροτοῦντες] Τοῖς ἐχθροῖς τι συγκροτοῦντες *Caſſ. Roſtg.*

ib. Τὸ πολλάκις etc.] Quamuis pro *abuti* dicant potius ἀποχρῆσθαι vel καταχρῆσθαι, interdum et παραχρῆσθαι, tamen et iſti ἀποχρῆσθαι malim hic cum *Valla* ſignificationem illam dare, quam exponere cum iſto *Scholiaſte, ſaepe vti*. STEPH. *Suidas* in ἐπιχρῆσθαι deſcripſit *Scholiaſten*; ſed pro χρῆσθαι habet κεχρῆσθαι. Retineo χρῆσθαι.

10. Ἤγουν διὰ] Non placet, παρὰ hic exponi διά· ſonat enim plane hoc loco, quod Latini particula *prae* exprimunt: adeo vt *Valla*, haec ita interpretans, *Atque iis temporibus hoc factum eſt, quibus homines, ſtudio vincendi hoſtis, in quem eunt, caetera curare omittunt*, dicere potius debuerit *prae ſtudio*. STEPH. Ἀπερίοπτοι, quod hic in *Thucydide* eſt ante παρὰ, in *Caſſ.* et *Roſtg.* exponitur ἀπροόρατοι, ἢ ἀπρονόητοι, ἢ ἀνεπίςροφοι.

P. 93. v. 1. Ἀντὶ τοῦ ἀμύνειν etc.] Duobus modis exponitur verbum ἀμύνεσθαι, primum quidem male: deinde vero, recte. Neque enim ἀμύνεσθαι hic eſt ἀμύνειν καὶ βοηθεῖν, ſed ἀμείβεσθαι, vt poſtea explicat: addens, quosdam hanc ſignificationis nouitatem non admittentes, illud ipſum ἀμείβεσθαι ſubſtituiſſe. STEPH.

2. Ἀμύνεσθαι,] Ante ἀμύνεσθαι ponendum fuerat illud aduerbium ἄλλως, quo diuerſas expoſitiones ſeparari antea docui. Hanc enim expoſitionem, quae vera eſt, ab altera diſtingui, quae ita diuerſa eſt, vt ſit etiam falſa, rationi conſentaneum erat. IDEM. Paullo poſt ad verba ἐν ᾧ ἄν τις ἐλάχιςα ἁμαρτάνοι in *Caſſ.* et *Roſtg.* haec adnotabantur: τὸ ἐν ᾧ, ἀντὶ τοῦ ᾧ, τὸ δὲ ἐλάχιςα, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐλάχιςα. Si *Scholiaſtes* hic putauit praepoſitionem ἐν in hac oratione πλεονάζειν, non recte ſenſit: nam ea, ſi deeſſet, potius ſuppleri deberet. Nec magis placet, quod ἐλάχιςα interpretatur οὐδὲ ἐλάχιςα, quam quod p. 27. ὀλίγοις dicit poni pro οὐδὲ ὀλίγοις.

3. Ἀντὶ τοῦ ὁ μέλλων πόλεμος] Τὸ μέλλον τοῦ πολέμου non eſt ipſe ὁ μέλλων πόλεμος (niſi adiectum fuerit, ἦν ποιήσοιαν ἄρα οἱ Κορίνθιοι μετέπειτα τοῖς Ἀθηναίοις), ſed exſpectandus aliquando euentus belli, iam excitati, quod quidem, ſi res ex voto caderent Corinthiorum, terminandum fore εἰς τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπιχείρησιν iactarant Corcyraei ſupra p. 27. Rectius igitur *Scholiaſtes* hoc ita expoſuiſſet: τὸν μέλλοντα ὑμῖν ἔσεσθαι ἐκ τούτου τοῦ πολέμου κίνδυνον. Sequuntur tamen hic *Scholiaſtam* preſſo pede *Interpres Gallicus* p. 40. et *Enenckelius* p. 19. GRAMM.

4 Τὸ κελεύω] Intelligit, non eos tantum, qui ſuperiores ſunt, dici κελεύειν· neque vero hic *Valla* κελεύουσι reddidit *iubent*, ſed *hortantur*. STEPH.

ib. Λέγεται] Κεῖται παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐλαττόνων. *Suidas*. Sed hoc non ita accipiendum eſt, quaſi apud ſolum *Thucydidem*, non etiam apud alios, hac ſignificatione inueniatur κελεύειν.

ib. Πεντηκονταετηρίδι] Hic in *Roſtg.* addebatur, ἢ μετὰ τὴν ἔχθραν Φιλία εὐκαίρως γινομένη. καὶ τὰ ἑξῆς. In *Caſſ.* haec melius adſcripta erant ad verba ſequentia, ἡ γὰρ τελευταία χάρις.

Τῷ πρὸς ὀλίγον] Mirum eſt, τῷ αὐτίκα expoſuiſſe τῷ πρὸς ὀλίγον, quum τὸ αὐτίκα paſſim a *Thucydide* dicatur de eo, *quod iam nunc eſt, quod praeſens eſt:* ac ſaepe εἰ τὸ μέλλον opponatur. Sed fieri poteſt, vt non πρὸς ὀλίγον, verum μετ' ὀλίγον, ſcripſerit, quaſi de re iamiam futura, velut de praeſente, loquutus eſſet *Thucydides*. Habes porro et paulo poſt aliud *ſcholium* in iſta verba, τῷ αὐτίκα Φανερῷ. STEPH.

6. Τῇ δυνάμει etc.] Hoc *Scholium* cum praecedente non conſentit; nam ſi τὸ αὐτίκα Φανερὸν dicitur περὶ τῆς δυνάμεως τῶν Κερκυραίων, vox αὐτίκα ſignificare non poteſt πρὸς ὀλίγον· ac ne μετ' ὀλίγον quidem. Subiungens autem illi expoſitioni iſta, ἡ γὰρ ἐκ θεῶν βοήθεια κρυπτὴ καὶ ἀΦανὴς, reſpicit ad vocabulum Φανερῷ, et oſtendit, τῷ αὐτίκα Φανερῷ tacite opponi τὴν ἐκ θεῶν βοήθειαν, quae eſt κρυπτὴ καὶ ἀΦανής. Quaſi videlicet dicentes διὰ κινδύνων, illud innuerent. IDEM.

ib. Οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν] Haec in *Caſſ.* adnotabantur ad ἡμεῖς δέ· et ἐκ τύχης cum ceteris, quae ſequuntur, ad περιπεπτωκότες.

7. Ἐκ τύχης τινός] Verba haec expoſitio eſſe videntur iſtorum, διὰ κινδύνων. Vbi autem legimus, καὶ ὅτι μὴ καὶ αὐτοὶ περιπέσητε, deeſſe exiſtimo vel κίνδυνος, vel ὁρᾶτε, ante μή. Nec dubium eſt, quin ſcribens, μὴ καὶ αὐτοὶ περιπέσητε, ad illa reſpiciat, quae dicunt Corinthii, ἡμεῖς δὲ περιπεπτωκότες οἷς ἐν τῇ Λακ. STEPH. Non adſequor mentem *Stephani*. *Hudſonus* hanc adnotationem neglexerat. Nec male.

ib. Περιπέσητε] Περιπεσοῦνται. *Caſſ. Roſtg.*

8. Οἷα ἐν τῇ Λακ.] Ante οἷα deeſſe quaedam verba ſuſpicor. Neque enim verisimile eſt, illum aliud in hunc locum non fuiſſe annotaturum, quam οἷς pro οἷα eſſe accipiendum: praeſertim quum ne hoc quidem vere dici poſſit, ſed dicendum ſit, οἷς προείπομεν eſſe pro τοιούτοις οἷα προείπομεν, vel potius ἐκείνοις ἃ προείπομεν. Videndum igitur, annon credibile ſit, illum aliqua verba praefixiſſe, quae ellipſin, quam habet oratio *Thucydidis*

(id est, quae a *Thucydide* refertur), suppleret. Ego certe eum βραχυλογοῦντα esse ita loquutum dico, quum alioqui significare vellet, περιπεπτωκότες τοιαύτῃ ἀνάγκῃ, ὥςε δεῖσθαι ἐκείνων ἃ ἐν τῇ Λακ. etc. aut breuius, περιπεπτωκότες τῷ δεῖσθαι ἐκείνων. Ad *Scholiastem* tamen nostrum quod attinet, fieri etiam potest, vt ita scriptum *Scholium* suum reliquerit, οἷα ἐν τῇ Λακ. εἴπομεν (ποῖα εἴπομεν; τὸ τοὺς σφετ. ξυμμ. καὶ τὰ ἑξῆς) τοιαῦτα καὶ παρ' ὑμῶν κομίζεσθαι ἀξιοῦμεν. Sed nec εἴπομεν pro προείπομεν scripsisse illum verisimile est. STEPH. In *Cass.* pro ποῖα εἴπομεν; τὸ tantum legitur ὅτι.

P. 95. v. 1. Μηδὲ δίκην] Vide Stephanum ad p. 26. col. 2. v. 9. [ad p. 75. hui. ed.]

2. Διαφέρει δὲ etc.] Aut fallitur is, a quo haec scribuntur, aut a *librario* permutatae sunt sedes horum nominum, συμμαχία et ἐπιμαχία, vt vel ex altero *Scholio* apparet, quod itidem, quid sit inter haec duo discriminis ostendit: atque adeo, vt ex ipsius *Thucydidis* verbis patet. Vtrocunque igitur modo se res habeat, scribe, συμμαχία μὲν, ὅταν ἀλλ. etc. ἐπιμαχία δὲ, ὅταν μόνον (nam simul hoc reponendum pro μόνοι) Ἀθ. δ. κ. β. Rectius autem et plenius traditur in altero *Scholio*, quae est inter hasce voces, differentia: et ita quidem, vt non quod hic, sed quod illic legimus, sequi debeamus. Caeterum de eo, quod in paginam 38. scribit, ξυμμαχίαν appellatam, quae ἐπιμαχία vocanda esset, videndum, an illi assentiendum sit. STEPH. Totum hoc scholion, quod hic ad μετέγνωσαν legitur, abest a *Cass.*

[4. In Bas. cod. non est δι' ἣν ξυμμ. sed διὸ ξυμμ.]

6. Συμμαχουμένῳ] Habes et paullo post συμμαχουμένῳ: vnde quis suspicari possit, hunc *Scholiastem*, sicut συμμαχῶ ex συμμαχέω dicitur, ita etiam passiua voce συμμαχοῦμαι ex συμμαχέομαι, vsum esse. STEPH.

8. Ἔχειν τὴν Κέρκυραν.] Aliqua ante ἔχειν desunt verba: siue haec, καλὸν ἐφαίνετο ἔχειν τὴν Κέρκυραν, siue alia huiusmodi scripta fuerint. Nam et pro καλὸν possit συμφέρον hic dici: accipiendo videlicet illud καλῶς, quo *Thucydides* vtitur, pro συμφερόντως· sicut p. 26. καλὴ exponi συμφέρουσα vidimus. Fortasse autem nec ἔχειν τὴν Κέρκυραν sine adiectione scriptum fuit, sed Φίλην aut Φιλίαν ἔχειν τὴν Κέρκυραν. STEPH. Hic quaedam a *Cass.* absunt. Sed oblitus eram adnotare, totum scholion, an pars eius deesset.

Pag. 97. V. 2. Αὐτὸς δὲ ἀντὶ etc.] Nihilo magis verum comperietur, quod de hoc pronomine αὐτὸς scribit, *accipi pro* πρῶτος, quam verum est de pronomine nostro *hui*, quod simili omnino generi loquendi adhibetur, quum videlicet dicitur, *hui cinquieme*. Ac ne ad illa quidem, quae paulo post addit, respicere putandum est *Thucydidem*, quum hac phrasi vtitur. Neque tamen inficior, absimile vero non esse, illum alicuius magis noti, aut etiam magis celebris, nomen in huiusmodi locis posuisse. STEPH.

45 Ἄλλη Ἐφύρη etc.] Plures fuisse Ephyras docet *Strabo* l. 8. et *Eustathius* ad eum locum Odyss. α'. ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα etc. HVDS.

6. Ἐτυμώτερον etc.] Voculam ἐπὶ in ἐξῆς deprauatam fuisse manifestum est: aut certe praepositionem illam post verbum hoc fuisse praetermissam. Vocat autem ἐτυμώτερον, *quod etymo magis respondet*, vel potius adverbialiter, *significatione magis etymo respondente*. Verum non ἐτυμώτερον, sed ἐτύμως, dicendum hic esset: quum prior ille huius vocabuli vsus ab etymo plane discrepet, ita vt catachresin habere dici possit. STEPH. In *Cass.* totus locus ita scribitur: τὸ στρατόπεδον σημαίνει δύο, τόν τε λαὸν, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ὁ λαὸς τοῦ στρατοῦ. καὶ ἐτυμώτερόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι, οἱ (pro οἷον) τοῦ στρατόπεδον. Postremum perperam pro τοῦ στρατοῦ πέδον. *Suidas* quoque in στρατόπεδον, vbi haec prope iisdem verbis leguntur, ἐτυμώτερον δέ ἐστιν ἐπὶ τ. τ. λέγεσθαι, et οἷον τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

P. 99. v. 1. Τρεῖς εἰσιν etc.] Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 278. HVDS. Et *Holstenium* ad Stephanum v. Σύβοτα.

2. Τῆς γῆς] Haec de voce μετέωρος dicere videtur, ad ea, quae sibi fingit, etyma respiciendo. STEPH.

3. Ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς] Ἐκ μεταφορᾶς *Suidas* in v. μετέωρος. Mox τῶν ἀπεχόντων τῆς γῆς *Idem*, *Cass.* et *Rostg.*

4. Παρὰ τὸν καιρὸν τῆς μάχης] Περὶ τ. κ. τ. μάχης *Cass.* Κατὰ τὸν κ. τ. μ. *Suidas* in σημεῖα ἀρθ.

5. Τὰ σύμβολα, ἤρχοντο] Τὰ σύμβολα τῆς μάχης, ἤρχοντο *Suidas*. Nihil opus erat, addi illa τῆς μάχης.

7. Διέκπλους ἐςί] Quae *Suidas* habet in διέκπλους, partim hic, partim p. 157. leguntur.

P. 101. v. 1. Οὐκ ἦρχον etc.] Ideo vult positos esse hos nominatiuos οἱ στρατηγοὶ δεδιότες pro genitiuis τῶν στρατηγῶν δεδιότων, et ἦρχον non referri ad στρατηγοὶ, sed ad νῆες, quod praestiterit αἱ Ἀττικαὶ νῆες Φόβον μὲν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις. Verum a nominandis illis suum vsum relinquamus, et ἦρχον ad eos referamus, exemplo apud *Thucydidem* hoc ἀνακόλουθον non carebit. STEPH. Non video hic ἀνακόλουθον, si ἦρχον referatur ad στρατηγοὶ, quo sine dubio referri debet. *Cass.* non habet hoc scholion.

2. Δηλονότι τῶν etc.] Scribendum hic non δηλονότι, vt passim, sed δῆλον ὅτι, pro δῆλόν ἐστιν, ὅτι, et post εἴκοσι tollenda est interpunctio. Quinetiam Ἀθηναίων mutari debere in Κορινθίων, nemo (vt opinor) negauerit. Sed et pro ἀφείλοντο libenter ἐτρέψαντο scriberem. Illud autem καὶν, siue huic siue alteri illi verbo iunctum, non dubito, quin pro *etiamsi* positum sit. STEPH. Κορινθίων in *Rostg.*

3. Ἀνεγκλήτως.] Aut *Librarii* aut huius *Scholiastae* error est in voce ἀνεγκλήτως. STEPH.

4. Ἤγουν τὰ πρ.] Subaudiendo τὰ πράγματα, adverbialiter poni οὐδὲν existimat: sed quid hac subauditione est opus? IDEM.

ib. Σχετλιάζων] Vnde scit, *Thucydidem* haec σχετλιάζοντα dicere? Potius certe dicendum erat, verisimile esse, illum haec dicere σχετλιάζοντα. Atque idem et quibusdam aliis locis potest obiici. IDEM. Cur σχετλιάζων dixisse statim fingitur ea, quae omittere prorsus, extra partium studium quantumuis posito, ne licuisset quidem Historico? Inepta sane nimis affectatio ista indiciorum, quibus malus erga patriam animus Thucydidis arguatur. GRAMM.

5. Ἃ ἡμεῖς γαςέρας καλοῦμεν] Pro γαςέρας *Roſtg.* habet γάςρους, *Suidas* in σκάφη, γάςρας, quod verum eſt. *Pollux* I, 87. τὸ ἔδαφος τῆς νεὼς κύτος καὶ γάςρα. Et *Euſtathius* ad Homer. Odyſſ. ε'. p. 1532. Sic γάςρας τρίποδος apud *Homerum* Iliad. σ'. v. 348. vbi *Idem*, γάςρην τρίποδος τὴν κοιλότητα λέγει, τὴν οἷον γαςέρα· de quo *Interpretes Pollucis* ad X, 81.

ib. Ἀττικῶς ὧν κατέδυσν] Attico more καταδύσειαν pro κατέδυσν poſitum eſſe intelligit. Ex eo autem, quod ὧν κατέδυσν hic legimus, non ἃς κατέδυσν, coniici poteſt, eum apud *Thucydidem* quoque hunc genitiuum ante καταδύσειαν legiſſe. Neque nos mouere debet altera lectio huic *Scholio* praefixa: quum ſaepe ipſum *Scholium* lectionem ab ea, quae praefixa ipſi eſt, diuerſam ſequi videamus. Quum tamen p. 38. in loci huius mentione habeamus οὓς καταδύσειαν, ἃς potius, quam ὧν, in οὓς deprauatum fuiſſe veriſimile eſt. Lege autem ibi et quae de noua verbi καταδύειν ſignificatione ſcribit. Steph. Cum *Scholiaſte* fateor, optatiuum pro indicatiuo poſitum eſſe: ſed non video, quid obſtet, quo minus ſeruantes idem tempus, καταδύσειαν pro κατέδυσαν vſurpatum dicamus, praeſertim quum illud κατέδυσαν non excludat κατέδυσν. *Steph.* in Append. ad Script. al. de Dial. Att. p. 136. Hvds. De Genitiuo ὧν vid. Annotat. *H. Stephani.* At καταδύσειαν ſimpliciter poſitum eſſe vel pro κατέδυσν, vel pro κατέδυσαν (vid. ibid. *Stephan.*) nos non agnoſcimus; verum optatiuum hunc adhibitum, vt in narratione circumſtantiae, non praeciſe quidem ab illis, pugnae qui interfuiſſent, *Thucydidi* memoratae, quam autem ita contigiſſe, adeoque adiiciendam eſſe neceſſario, iudicauit ipſe. Latini ſubiunctiuo rem efferunt, locumque, ni fallor, ita verterent: *Corinthii alueos navium, quas demerſiſſent* (vel *perdidiſſent,*) *religatos* (*a navibus ſuis*, de quo more apud Noſtrum alibi) *trahere ſecum tunc neglexerunt.* Τὰ σκάφη imperite *ſcaphas* vocat *Enenckelius*, p. 22. *Corinthii non trahebant nauium ſubmerſarum ſcaphas.* Gramm. Pag. 38. *huius Edit.* [Duker. ſc.] vbi vulgo legitur οὓς καταδύσειαν, e *Caſſ.* edidi ἃς καταδ.

P. 103. v. 2. Λέγεται] Non eſt in *Caſſ.*

Ibid. Ἀπολεσθῇ] Ἀπόληται *Caſſ. Roſtg.* Ἀποκλασθῇ *Suidas* in ναυάγιον, quod praeferendum videtur. In fine huius ſcholii poſt λέγεται *Caſſ.* habet, τὰ δὲ νῦν οὐδετέρως εἴρηκε. *Roſtg.* νῦν οὖν οὐ. ἑ.

6. Ὑγιεῖς, ἀβλαβεῖς] Non ſtatim αἱ λοιπαὶ ſignificat τὰς ὑγιεῖς καὶ ἀβλαβεῖς, ſed potius quae aliquo modo auferri poterant, etſi nec adeo ὑγιεῖς, nec πλωΐμοι ſatis. Gramm.

7. Τὸ γὰρ ἐπὶ τῆς etc.] Vel τὸ γὰρ ὀψὲ ἐπὶ τῆς ἑσπέρας, vel τοῦτο γὰρ ἐπὶ τῆς ἑσπέρας, ſcribendum eſt. Steph.

ib. Δύο παιᾶνας etc.] Illum priorem ἐμβατήριον παιᾶνα, *congreſſiuum paeana*, dixit *Plutarchus* in Lycurgo: hunc alterum ἐπινίκιον παιᾶνα, *victorialem*, in Romulo. Videntur cum cantu aut rhythmo quodam fuiſſe, atque id eo *Pacanes* dicti. Vid. *Lipſium* de Mil. Rom. l. 4. Hvds. Eadem, quae hic in *Scholiaſte*, etiam in *Suida* leguntur, v. παιᾶνςα.

8. Ὡς ἐπίπλουν] Suſpicor (vt ad *Thucydidem* dixi), ὡς ἐς ἐπίπλουν ſcriptum ab eo fuiſſe; quam lectionem margini adſcriptam habes. Steph.

9. Ὡς ἐπίπλουν] Hic quoque fortaſſe ὡς ἐς ἐπίπλουν ſcriptum fuit, et ſcribi debet. Sed et ἐπιπλεύσοντες potius, quam ἐπιπλέοντες, ſcriptum fuiſſe crediderim. Idem.

10. Πρύμναν κρ.] Eadem habet *Suidas:* niſi quod ἀνακρούεσθαι legit pro κρούεσθαι, et ὑπαναχωρεῖν μὴ ςρέψαντας etc. pro ἀναχ. etc. Hvds. Τρέψαντας etiam *Caſſ.* item δόξωσι μὴ, quod et *Suidas* habet. Paullo poſt pro ὑπαπιόντες· ἢ ἵνα μὴ, *Suidas* ὑπαπιόντες, ἵνα μὴ, vel, vt vetuſtiores *Edd.* habent, ὑπαπιόντες· ἵνα μή. Non dubito praeferre ſcripturam, quae eſt in *Scholiaſte.*

Pag. 105. *V.* 2. Ἐπαναχωροῦντας] Forſan ὑπαναχωροῦντας legendum. Hvds.

3. Τοὺς Ἀθηναίους οἱ Κερκυραῖοι] Haec in *Caſſ.* et *Roſtg.* adſcripta erant ad ſequens ὡρμίσαντο. *Portus* in Scholiis Graecis ad h. l. putat, ὡρμίσαντο ſic poſſe exponi, οἱ Κερκυραῖοι τὰς Ἀττικὰς ναῦς εἰς τὸν ἑαυτῶν ὅρμον ἐκόμισαν, ἤγαγον, ἐδέξαντο. Sed non oſtendit teſtimoniis hunc vium verbi ἑρμίζεσθαι.

4. Ἀκεραιοφανεῖς] Sub hac voce ἀκεραιοφανεῖς oſtendere vult illius ἀκεραιφνεῖς etymum: ideoque ſcripſit fortaſſe οἱονεὶ ἀκεραιοφανεῖς. Steph.

5. Ἠπόρουν] Dicens ἠπόρουν reſpicit ad id, quod (*Thucydides*) dixit, καὶ σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ξυμβεβηκότα. Sic autem pag. ſequente de Corcyrenſibus captivis dicit, ἐφύλαττον, καὶ ἐν θεραπείᾳ εἶχον πολλῇ. Idem.

6. Ὑπὸ ἑνὸς ἑρεττόμενον] Haec omittit *Suidas*, apud quem cetera leguntur in κελήτιον.

ib. Κηρύκιον] *Suidas* κηρύκειον, et ἀπήρχοντο, melius quam ἀπέρχονται. Deinde *Caſſ.* παρ' ἑκάτερα.

Pag. 107. *V.* 3. Τῶν δὲ etc.] Et de genitiuo Κερκυραίων et de nominatiuo Ἀθηναῖοι, tanquam ſubaudiendis, loqui videtur: quum tamen in ipſo (vt vulgo loquimur) textu vtrumque habeamus; vnde etiam translatus in illud *Scholium* fuit genitiuus Κερκυραίων. Ex iis autem, quae a *Phoebamone* ſcripta eſſe tradit, an genitiuum hunc inter *Thucydidis* verba legerit, cognoſci non poteſt. Steph. Non eſt hoc ſcholion in *Caſſ.*

5. Τῇ τάξει δὲ τετάρτῃ] Numerus τετάρτη de ἀποκρίσει intelligi ſane nequit. Non enim tria leguntur ab Athenienſibus reſponſa data ſiue Peloponneſiis ſiue aliis. τέτρτον igitur τῇ τάξει λόγον aut concionem, a *Thucydide* huic libro intertam, innuit, cum priores duae ſint illae, quae ναυμαχίαν praeceſſerant, longiores, et tertia Corinthiorum, cui nunc reſpondetur. Gramm. Et hoc ſcholion abeſt a *Caſſ.*

6. Μᾶλλον δὲ] In *Caſſ.* poſt verba ξυμμαχίαν λέγει omnia deſunt, vsque ad ἰδιοποιήσαντο, quod eſt *Col.* 2. *v.* 3 [v. 9.]

10. Ἀντὶ τοῦ τρώσαντες] Merito in dubium vocetur haec verbi καταδύειν expoſitio. Alter autem locus, in quo eundem habere vſum tradit, exſtat ſupra, pag. videlicet 36. vnde etiam ἃς pro οὓς mox reponendum eſt. Steph. Non aſſentior *Scholiaſtae*, καταδύειν haud maiorem denotare cladem, quam vt per τιτρώσκειν reddatur,

minusque adeo esse, ac διαφθείρειν, quod sequitur itidem ex nota seq. Contrarium omnino quidem statuit *Fr. Portus* in Commentario. Ego vero synonyma paene dixero καταδύω et διαφθείρω, pugnae nauali quoties applicantur. GRAMM. *Suidas* in καταδύσαντες itidem vt *Scholiastes*. Pro οὓς *Stephanus* recte scribit ἅς. Vid. ad p. 101, 5. Paullo ante ad οὐκ ἐλάσσους χιλίων in *Casp.* scriptum erat χίλιοι γὰρ ἦσαν καὶ πεντήκοντα.

11. Τὸ μάλιστα etc.] Immo vero non dubium est, quin μάλιστα ad praecedentem numerum, vt alibi passim, referatur. Atque adeo ipsemet (si tamen ab vno eodemque omnia haec *Scholia* scripta sunt) alibi hoc aduerbio τὴν ἀκρίβειαν significari ait. Quo pertinere videri potest et quod hic scribitur, ὅτι οὐχὶ εἰκοσιεννέα· perinde ac si diceret, τριάκοντα ἀκριβῶς, καὶ οὐχὶ εἰκοσιεννέα μόνον· hic autem ἀκριβῶς fuerit, quod de numero dicimus nostro sermone, *iustement*. STEPH.

P. 109. v. 3. Καὶ τὸ ἥμερον etc.] Corinthiis tamen, qui et ipsi sunt Graeci, τὸ ὠμὸν tribuit: p. 36. τὸ ὠμὸν τῶν Κορινθίων δηλοῖ. IDEM.

4. Παλλήνην] Paullo post ad ὁμήρους in *Casp.* et *Rostg.* adnotatum erat, τοὺς ἕνεκα εἰρήνης διδομένους εἰς ἐνέχυρα. Huc fortasse respexit *Suidas* in ὅμηρον scribens, Ὅμηρον· παρὰ Θουκυδίδῃ ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις. Quamquam etiam referri potest ad ea, quae p. 55. leguntur: nam ibi est ὅμηρον.

5. Ἐπιδημιουργούς] Hic locus ex iis est, in quo diuersae eiusdem vocabuli expositiones absque illo ἄλλως, cuius antea mentionem fecimus, positae sunt. STEPH.

6. Ἀσκληπιός] Ὁ Ἀσκληπιάδης *Casp. Rostg.*

ib. Ἐπιδημιουργοί — τῶν τειχῶν] Haec non leguntur in *Casp.* et pro iis post λέγεται scribitur, καὶ ὁμήρους δοῦναι, ἵνα, ἐὰν ἀποζῶσιν, εὐάλωτοι γένωνται. In *Rostg.* quoque eadem verba statim post λέγεται scribebantur. In *Editis* sunt in fine huius scholii. Sed ibi ea non habet *Casp.* Videntur pertinere ad ea, quae praecedunt, ὁμήρους δοῦναι.

7. Ὄνομα ἀρχῆς ὁ Ἐπιδημιουργός] Ἐπιδημιουργὸς ὄνομα ἀρχῆς *Casp.*

P. 111. v. 3 Βουλόμενοι κατέχειν — ἀποζῶσι] Haec in *Reg.* referuntur ad ea, quae hic leguntur v. 82. προκαταλαμβάνειν τῶν πόλεων τὰς ἀποχάσεις. [Retulit eo Gottl.]

V. 2. Καὶ Μακεδονίοις] Vel Μακεδονίᾳ vel Μακεδόσι scribendum videtur. STEPH.

4. Αὐτοῦ] Ante αὐτοῦ aliquid deesse, aut etiam αὐτοῦ in aliam vel alias voces mutandum suspicor. IDEM. Suspicabatur *H. Stephanus*, ante αὐτοῦ aliquid deesse, aut etiam in aliam vel alias voces mutandum esse. Ergo intellectam illi *Scholiastae* mentem vix crediderit: quae inepta omnino foret, si ad verba tantum τῶν πόλεων τὰς ἀποχάσεις referretur. Rectius igitur fecerimus, si in horum locum ad *Scholiastae* glossam ponamus antecedens in textu verbum προκαταλαμβάνειν, a cuius prima praepositione προ dependet genitiuus *Scholiastae* αὐτοῦ τοῦ Περδίκκα. GRAMM. Sublata erit omnis difficultas, si sequemur scripturam *Reg.* et *Casp.* quae mihi omnino vera esse videtur. Nam hi ἐν τῷ κειμένῳ habent ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, cum distinctione post αὐτοῦ, et adscripto scholio, quod hic legitur.

Τοῦ φιλέλληνος [p. 109.] Haec in *Casp.* et *Rostg.* referuntur ad vocem Ἀλεξάνδρου v. 70. Recte. vid. ad *Thucyd.* Et sic *Scholiastes* infra ad Cap. 137. [Leguntur p. 109. extr.]

5. Οὔπω γὰρ ἦσαν ἀποδημήσαντες] Imo vero ἦσαν ἤδη ἀποδημήσαντες, quod liquet ex verbis auctoris proxime praecedentibus. Proprie igitur accipiendum τὸ ἐπιστέλλουσι, Lat. *per literas mandant*. GRAMM.

6. Ἄρχοντες] Quum modo προάρχοντας dixisset, hic ἄρχοντας dicit: qua generaliore voce et plerique alii vocabulum τέλη exponunt. STEPH. In *Casp.* hoc scholion ita legitur: οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἄρχοντας τέλη καλοῦν, διὰ τὸ τέλος τοῖς πράγμασι τιθέναι. Cetera desunt. Non male. Sed non soli Lacedaemonii Magistratus vocabant τέλη. Vid. ad *Thucyd.*

7. Ἐπειδὴ οὐδὲν εὗρον ἐπιτήδειον] Verba haec praecedunt apud *Thucyd.* itaque illi ἐπειδὴ reddi hoc τότε dὴ iudicat. Sed εὗρεντο in *Thucydidis* textu legitur. STEPH.

P. 113. v. 2. Ἀπ' Ἀθηνῶν] Aptius fuerit Ἀθηναίων. IDEM. Ἀπὸ Ἀθηναίων *Casp.* Paullo ante ad ἐσβεβληκότων in *Reg.* et *Rostg.* erat ὥστε τὸν Περδίκκαν μεταξὺ ἀποληφθῆναι.

2. Ψιλοὶ καλοῦνται] Eadem habet *Suidas* in ψιλοί.

4. Τοῦτον ἴσμεν ἐν τοῖς Μηδικοῖς] Non Aristeum, sed Adimantum. Nam Adimantum aequalem Themistocli fuisse constat e *Plutarcho* in Themistocle, et *Diodoro Siculo*, qui eum anno quarto Olympiadis LXXV. Athenis Archontem fuisse scribit. Inter hunc annum autem et eum, quo gesta sunt, quae hic narrat *Thucydides*, id est, eum, qui praecessit annum primum belli Peloponnesiaci, quod inchoatum est anno primo Olympiadis LXXXVII. intersunt anni XLIV. Alium Adimantum ducem Athenienſem sub finem belli Pelopónnesiaci memorant *Plutarchus* in Alcibiade, et *Diodorus* Lib. XIII. qui fortasse Aristei filius, Adimanti nepos fuerit.

5. Τὸ ᾗ] Legi hic quoque ᾗ non potest: sed vt alia affertur expositio, ita et aliter legere necesse est; ἢ videlicet. Ac videtur deesse aliquid ante τὸ ἢ. Fortasse igitur scriptum fuerat, γράφεται καὶ ἤ· ἵνα ᾗ τὸ ἦ, ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. STEPH. Ἀντὶ τοῦ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. *Casp.*

P. 115. v. 1. Ὅτι ἡ νῦν] Hic locus ex iis est, vbi ante ὅτι subaudiendum aut etiam addendum videri potest verbum illud σημείωσαι, de quo in *Proparasceue*. STEPH.

2. Ἔστι δὲ — Βέροια πόλις Μακεδονική] Ἔστι δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ Πίδνα, καὶ Βέροια πόλεις Μακεδονικαί. *Casp.* et *Rostg.* (sed hic recte Πύδνα) vitiose quaedam, sed pleraque non deterius, quam in *Editis*. Ad προτέρους χιλίους in *Casp.* et *Rostg.* adnotatur, τοὺς ἐν ταῖς λ. ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων.

P. 117. v. 1. Ἐν ἀμηχανίᾳ ἐγένετο] Quae adduntur in *Edd.* absunt a *Casp.*

ib. Ὡς ἐλάχιστον] Quamuis non solum hic, sed etiam paulo post, non legatur particula ἐς post ὡς, non tamen ita scripsisse hunc *Scholiastem*, sed omissam a *librario* illam fuisse credibile est. STEPH. Quamuis *Scholiastes* legerit

ὡς ἐλάχιστον, omisso εἰς, quod excidisse librarii errore credit *Stephanus*, rectam tamen iudicamus esse interpretationem eius posteriore allatam loco, nempe vt διάσημα τῆς Ποτιδαίας innuatur, reiectaque ita *Vallae* et *Aemil. Porti* sententia, *Enenckelio* et *Gallico Interpreti* adstipulamur. Quin *Thucydides* ipsum substantiuum χωρίον intellectum voluit in iis, quae aliquanto post sequuntur (ἀπέχει δὲ ξ' μάλιστα σταδίους, καὶ ἔστι καταφανὲς): nam, quod praecesserat, substantiuum Ὄλυνθος, cui responderet alias, est foemin. gen. GRAMM.

3. Ἔγγὺς γὰρ] Vt ἐγγὺς in ἔγγιον mutemus, aut post ἦν scribamus μᾶλλον, necesse videtur. STEPH.

Ibid. Ἥπερ] Ἤπερ *Cass.*

4. Καλεῖται] Plurali καλοῦνται in huiusmodi locis potius vtuntur. STEPH.

Ibid. Ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους] Sic etiam *Suidas*: quod cum grano salis accipiendum dicit *Kuhnius* ad Pollucem I, 99. nam et naturales ἐξοχὰς et prominentias terrae vocari χηλάς. Χηλὴν portus dicit *Thucydides* VII, 53. et VIII, 90. Et *Suidas* addit: χηλαὶ καὶ τῶν λιμένων αἱ ἐξοχαί.

[P. 119. v. 1. ἡ Ἄφυτις in Bas. legi monetur, vt est editum.]

V. 2. Ἔδει γὰρ διὰ τοῦ δ.] Dicit, διὰ τοῦ δ, id est per δ, scribendum fuisse genitiuum a nomine Ἄφυτις, nisi Ionico more dicere Ἀφύτιος maluisset. Intellige igitur, scribendum fuisse Ἀφύτιδος, interiecto δ. Est autem ellipsis infinitiui γράφειν, vel λέγειν, iungendi cum illo ἔδει, vt in *Proparasceue* docui. STEPH.

Ibid. Οἷον σεισμός] Verum esse, quod hic dicit, Graecos videlicet pedem referre orto terraemotu solitos, multi huius scriptoris ostendunt loci: sed videndum est, an ipse hic παράλογον dicens, aut terraemotum, aut tale quid intelligat. Malim autem scribere ἀναχωρεῖν, σεισμοῦ ἢ τοιούτου τινὸς γινομένου, vel γενομένου. IDEM. Ad σωτηρίας in *Cass.* et *Rostg.* adnotatum erat, οὐ περὶ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς Ποτιδαίας.

4. Οὐκ ἔπειθεν] Haec non ad sequentia pertinent, sed ad priora. Nam βουλόμενος τὰ ἐπὶ τ. π. alterum consilium Aristei indicant, qui, cum non persuasisset prius, aliam inire rationem coepit, vt, relicta Potidaea, aliquid extra eam ageret aduersus hostes. Igitur ἐπὶ istud rectius intellectum *Interpretibus Latinis* et *Gallico*, cum *Scholiastam* forte induxerit in errorem. GRAMM.

ib. Δηλονότι ἐπολέμει τοῖς Χαλκιδεῦσι] Desunt *Cass.*

9. Παλληνέων] Παλληναίων *Cass. Rostg.*

P. 121. v. 2. Αἰγινήτας] Frustra asserit *Scholiastes*, Aeginetas sub ditione fuisse Athenienium tum temporis, non vero ἐγγεγραμμένους ταῖς σπονδαῖς. Annon vero contrarium patet ex *Thucydide*, fuisse nimirum eos non subiectos, sed ἐνσπόνδους Athenienſibus, ob quas σπονδὰς non αὐτονόμοι erant scilicet; ita vt haud consultum ipsis visum, aperte συμπολεμεῖν τοῖς Κορινθίοις, ideoque bellum κρύφα ἐνῆγον, ne transgressores foederum agnoscerentur. GRAMM.

3. Εἰωθότα] Rectius scribetur τὸν εἰωθότα. STEPH. *Aldinus Codex* habet τὸν εἰωθότα coniunctum cum λέγειν ἐκέλευον. *Stephanus* coniunxit cum superiore membro secutus *Scholiastem. F. Port.* HVDS.

[5. Cod. Bas. ἤρετο, τί ἄρα ἀθυμεῖ Mox v. 6. pro verbis διὰ τοῦτο ἀθυμῶ — ἐκεῖνος in eodem est: διὰ τὸ μέλλειν με δοῦναι λόγον τῶν τοῦ Φειδίου χρημάτων ἀθυμῶ, ἐκεῖνος.]

[7. καὶ τῶν Ἀθην. In eod. Bas. οὕτως οὖν τῶν Ἀθην.]

V. 9. Ἐγκαλοῦντες] Malim simplex καλοῦντες. Succensentem autem de Aspasia Periclem, psephisma, cuius *Thucydides* mentionem hic facit, scripsisse legimus et apud *Aristophanem* in Acharnensibus:

Καθ' οἱ Μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
Ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο.
Κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
Ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλέης Οὐλύμπιος
Ἥραπτ', ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
Ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους·
Ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν ἀγορᾷ,
Μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.

Sed *Scholiastes* illum Megarenses criminatum esse scribit, ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν τὴν ὀργάδα ἐγεώργησαν. Obserua autem, vt a *Thucydide* sic et ab *Aristophane* bellum dici καταῤῥαγῆναι. STEPH. Est Acharnens. v. 525. Pro ἐγκαλοῦντες *Cass.* et *Rostg.* ἀποκαλέσαντες. [Ita et cod. Bas.]

P. 121. extr. et 123. init. Τῶν συμμάχων] Τὰ ἔξω πράγματα non sunt hic tantummodo τῶν συμμάχων, qui Lacedaemoniis essent, πράγματα, sed aliorum omnium in Graecia populorum, qui extra Lacedaemoniam essent Rempublicam. GRAMM.

P. 123. v. 1. Ἢ τὸ καλεῖν] *Suidas* in παρακαλεῖν.

2. Καὶ τὸ δίκαιον] Hic ellipsin aliquam esse suspicatur *Stephanus* in Proparasceue p. 582. [478.] Sed fortassis δίκαιον eadem significatione per synonymiam dicit, qua ἀγῶνες accipit *Stephanus;* an κεφάλαια? vt alibi. Vid. *Stephanum* l. d. p. 581. [476.] In *Cass.* post δίκαιον erat κεφά.

4. Ὡς συνειδότες] *Scholium* hoc pertinere ad illa verba puto, καὶ ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους· ac scribendum esse συνειδότας et γιγνώσκοντας. Intelligit enim (vt opinor) Corinthios, quum dicunt, Athenienses iam a longo tempore res ad bellum necessarias praeparasse, innuere, illos hoc fecisse, quod sibi conscii forent eorum, quae in ipsos admisissent, et scirent, ipsos ea non toleraturos, sed bellum illis illaturos. STEPH.

5. Ἀπὸ κοινοῦ] Omnia, quae hic in *Edd.* leguntur, vsque ad κρατῦναι absunt a *Cass.*

7. Γενήσεται etc.] Futurum hoc γενήσεται non respondet illis ἔδωκεν ἄν· sed potius dicendum fuerit ἐγένετο. STEPH.

9. Καὶ νῦν γὰρ etc.] Indicare vult, poni quod sequitur, quamuis non positum sit quod praecedit, sed relictum sit nobis subaudiendum. Nam perinde est, ac si

dixiſſet: καὶ νῦν γὰρ ἀμφιβάλλεται, εἰ ἀδικοῦμεθα· καὶ μὴν οὐ χρῆν, εἰ ἀδικούμεθα, ἔτι σκοπεῖν. IDEM. In *Caſſ.* hoc ſcholion adſcriptum erat praecedenti voci Φανερoῖς. Et melius, puto.

P. 125. v. 5. Τοῦ ὑμᾶς ἀσΦ.] Scribendum potius περὶ τοῦ ὑμᾶς ἀσΦ. aut, τὸ ὑμᾶς ἀσΦ STEPH.

7. Ναυμαχῆσαι etc.] Suſpicor, quaedam inter ναυμαχῆσαι et ὅσις deeſſe: alioqui dicendum fuiſſet ὃ (vel ὅπερ) ἐγένετο αἴτιον τῆς ἥττης. IDEM. Ναυμαχήσαντα *Caſſ.*

P. 127. v. 1. Ἀντὶ τοῦ, αὐτῶν etc.] Vult, πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους dictum eſſe pro αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων, iungens illa verba cum participio περιγεγενημένους· ſed minime credibile eſt, ita loqui ſibi permiſiſſe *Thucydidem* (etiam ſi multa ſermoni Graeco inuſitata ſibi permittat), nec talis conſtructionis exemplum vllum, vt opinor, inuenietur. Potius igitur credendum eſt, πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους perinde accipi debere, ac ſi dictum eſſet, ἐν τοῖς πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους πολέμοις. STEPH. Credidit *Scholiaſtes*, verba haec, πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους, conſtrui debere cum participio περιγεγενημένους, atque pari modo in oratione Graeca dici περιγίνεσθαι πρός τινα, ac περιγίνεσθαί τινος. Ita ſane etiam perſuaſit *Lexicographis*, phraſin hanc, minus profecto Graecam, ipſius auctoritate fulcientibus, ſed ſubleſto nimis tibicine hic vſis. Sic enim potius conſtruendus recteque intelligendus Auctoris locus: καὶ ἐπιςάμενοι πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους πολλὰ ἡμᾶς (ſcil. ἀγωνιζομένους) ἤδη τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ τῇ ἀΦ' ὑμῶν τιμωρίᾳ, περιγεγενημένους. Neceſſe eſt enim, vt haec duo participia, ἐπιςάμενοι et ἀγωνιζόμενοι, e ſuperioribus vel ἀπὸ τοῦ κοινοῦ repetantur, quorum poſterius referatur ad iſta, πρὸς τοὺς Ἀθην. Caſus autem, a τῷ περιγεγενημένους regendus, per ellipſin hic occultatur. GRAMM. Ἀντὶ τοῦ, καὶ πρὸς αὐτῶν τ. Ἀθ. *Caſſ.*

2. Ἐπεπληξεν] Ἔπληξεν *Caſſ.* et νῦν pro τοίνυν.

3. Νόημα] Ex νόημα ſi fiat νοῆσαι, aptiorem lectionem habebimus: ſed de ſequentibus quid dicemus? STEPH. Μox ἐπεὶ ἀποτροπὴ τοῦ τοιούτου. *Caſſ.* Fortaſſis ἀποτροπὴν dixit pro ἀποτρόπαιον, et ſignificare voluit, Corinthios maluiſſe dicere πᾶν, quam δύναμιν, quod δύναμιν dicere mali ominis eſſet.

ib. ἘΦιέμενοι] Ὀρεγόμενοι *Caſſ.*

4. Τὸ δὲ ἐξικέσθαι etc.] Crederem, illum ἐξικέσθαι expoſuiſſe ἐπεξελθεῖν potius, quam ἀρκεῖν, niſi hoc ab illo ſcriptura etiam tam diuerſum eſſe viderem. STEPH. Τὸ δὲ ἐξικέσθαι ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν non ſunt in *Caſſ.* ἀρκεῖν tantum inter verſus manu recenti ſcriptum eſt: cetera huius ſcholii vetuſta, et minio in marg.

5. Ἀποβεβλ.] Non ἀποβεβλημένους, ſed ἀναβεβλημένους, ſcripſiſſe hunc *Scholiaſtem*, vel ex quodam paginae praecedentis loco poſſumus coniicere: eo, inquam, vbi καὶ οὐ μέλλοντες ἐπέρχονται exponit οὐκ ἀναβεβλημένως ἔρχονται κατὰ τῶν ἀγνοούντων. STEPH.

P. 129. v. 3. Ἢ ἀναπαύονται etc.] Haec verba, ἢ ἀναπαύονται, ἢ ἀθυμοῦσι, quem hic locum habent? Nullum certe, ſi ea praecedentibus iungere velimus: ſed ego locum illis aptiſſimum poſt ἐπ' ἐλάχιςον daturus mihi videor, tanquam ſequens verbum ἀναπίπτουσι exponentibus. Non dubium eſt autem, quin poſteriorem expoſitionem priori anteferre debeamus. Caeterum huic expoſitioni, qua ἐλάχιςον pro οὐδὲ ἐλάχιςον poſitum eſſe dicitur, aliam ſimilem antea vidimus. IDEM.

4. Ὡς ἀλλοτρίοις] Dubitari poteſt, ſitne ex errore librarii nata haec lectio, an ipſe *Scholiaſtes* non ἀλλοτριωτάτοις, ſed ἀλλοτρίοις, apud *Thucydidem* legerit. IDEM. Particula ὡς nequaquam hic locum habet, vt exiſtimauit *Scholiaſtes*, et perſuaſit quoque, ni fallor, *Franc. Porto*, cuius vid. annotat. ad h. l. nec non filio ipſius *Aemilio*, verſionem veterem ita interpolanti: *ſuis corporibus vt alieniſſimis pro Rep. defendenda* vtuntur: ſimiliterque *Io. Caſae* Archiepiſcopo Beneuentano, orationum nonnullarum *Thucydidis* Interpreti p. m. 26. Paria fere habet *Baro Hoheneccius* p. 30. illuſtratque eodem ſenſu in notis ſuis. Simplicius vero adeoque rectius Auctoris verba reddidit *H. Stephanus* in Concionibus Graecis etc. editis 1570. in fol. ſic nempe: *Ad haec, corporibus alieniſſimis pro ciuitate, at conſilio maxime propriis vtuntur.* Etenim manifeſte innuit hic Corinthius orator conſuetudinem Athenienſium, auxiliis ſociorum atque externo etiam milite conductitio in bellis vtentium, cum vero ipſi conſiliis opportuniſſimis domi militiaeque rem iuuarent. Quin operae pretium fuerit conferre hunc locum cum alterius Corinthii verbis, in oratione, quae poſtea occurrit hoc libro, p. 77. ed. Duk. Ita vero habent: ὑπολαβεῖν οἷοί τ' ἐσμὲν μισθῷ μείζοσι τοὺς ξένους αὐτῶν ναυβάτας· ὠνητὴ γὰρ Ἀθηναίων ἡ δύναμις μᾶλλον, ἢ οἰκεία· ἡ δὲ ἡμετέρα ἥσσον ἂν τοῦτο πάθοι, τοῖς σώμασι τοπλέον ἰσχύουσα, ἢ τοῖς χρήμασι. Iam tum enim videtur inualuiſſe mos iſte Athenienſium, vt, numerato peregrinis militibus, quos ἀλλότρια σώματα vocat Corinthius, ſtipendio, ſuorum ciuium permultis otia facerent, approbante eum (qui et ipſius auctor a nonnullis traditur exſtitiſſe) Pericle, vt plebis fauorem captaret, verum ſequentibus temporibus damnantibus eundem aliis, *Demoſthene* inprimis, vt patet ex variis eius concionibus, ſpeciatim illa περὶ Συντάξεως, in quam legendus *Vlpianus*. Et quod ad Periclem attinet, inducit ipſum *Thucydides* in luculenta illa oratione, qua bellum contra Peloponneſios ſuis perſuaſit, talia ad aures Athenienſium de paupertate hoſtium, ſuorumque facultatibus et viribus glorioſe efferentem, quibus innuat, illos σώμασιν ἑτοιμοτέρους αὐτουργοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἢ χρήμασι, πολεμεῖν, adeoque defecturos breui ceſſuroſque his eſſe, p. 93. Non igitur putamus, quenquam acquieſcere debere in expoſitione *Scholiaſtae* noſtri, aut *Interpretum*, quos nominaui, *Latinorum*, ſed approbaturum potius nobiſcum feliciorem illam *Ablancurtii*, qui ita transfert p. 61. *Ils deliberent eux-mêmes, et ſe feruent de toute ſorte de gens pour l'execution.* Vid. et not. eiusd. p. 89. T. II. GRAMM. Ἵν' ἢ ὡς non ſunt in *Caſſ.*

P. 131. v. 1. Αἰνίττεται etc.] Immo fortaſſe iſtud magis acute, quam vere, annotatur, in hoc dicto ad Lacedaemoniorum morem reſpici, qui feſto die non militarent. STEPH.

5. Ὁμογνώμονι) Hanc expositionem examinare volentibus conferendus est hic locus cum illo p. 32 v. 14. τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν τοὺς ὁμοίους, ἐχυρωτέρα δύναμις. IDEM

Ibid. Ζηλούση] Ζηλούση τοῖς Ἀθηναίοις. *Caſſ.*

6. Παρὰ τὸ Ὁμηρ.) Quis ei aſſentiatur, ad illud *Homericum* hic reſpici? STEPH. Eſt Odyſſ. α'. v. 351.

8. Τοιούτους εἶναι) Τοιούτους εἶναι, καὶ ἀρχαῖα ἔθη ζηλοῦν. *Caſſ.*

Ibid. Ἐπιτεχν.] Suſpicor, illum ſcripſiſſe προεπιτεχνήσεως et προσεξευρέσεως. STEPH.

9. Οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν] Ἐπίλογος ἐντεῦθεν. *Caſſ.* Ἐντεῦθεν non improbandum eſt. Sed οἱ ἐπίλογοι etiam alibi dicit.

10. Πρὸς ἑτέραν] In *Cod. Reg.* etiam erat εἰς ἑτέρων Φιλίαν. Et paullo ante ad voc. ξυγγενεῖς in *Thucydide*, Δωριεῖς γὰρ οἱ Ποτιδαιάται. *Reg.* et *Caſſ.*

P. 133. v. 1. Τραπέσθαι] Vel τραπεῖσθαι, vel τραπέσθαι ἂν ſcribo. Sic male et apud ipſum *Thucyd.* τραπέσθαι pro τραπέσθαι ἄν, pag. ſeq. vt ibi docebo. STEPH. Τραπεῖσθαι *Caſſ.*

2. Συμμάχους] Idem de Argiuis dictum iam fuit ad v. 98. STEPH.

3. Ἢτοι τῶν ζώντων] Mirum, quid huius ſcholii auctori in mentem venerit, vt αἰσθανομένους, aut ζῶντας, aut Φρονίμους, aut etiam ἥρωας ſignificare diceret. Me certe expoſitiones tam ineptas aliis tam aptis, tam ſubtilibus et acutis, aliis, inquam, a tanto iudicio profectis, intermiſtas videre, pudet. Addidit ſcilicet *Thucydides* τῶν αἰσθανομένων, ſignificare ζῶντας volens, ne de mortuis eum loqui putaremus: aut, vt offenderet, ſe de heroibus loqui, adiecit αἰσθανομένων, pulchra ſcilicet periphraſi heroas ἀνθρώπους αἰσθανομένους appellans. Sed bene ſe res habet, quod inter hasce duas tam abſurdas ἐξηγήσεις vna, quam non itidem abſurdam aut ineptam vocare poſſumus, poſita eſt. Ea eſt, qua αἰσθανομένων idem, quod Φρονίμων, valere dicitur; quae tamen mihi non omnino ſatisfacit: quamuis eam ſequutus *Vitus* verterit: *Qua in re non faceremus iniuſte, nec contra Deum, nec apud homines prudenter iudicantes.* At *Valla* ita hunc locum interpretatur: *Nihil profecto iniuſte acturos, aut erga deos, quos iurauimus, aut erga homines, qui iſta ſentient.* Vbi non ſolum ſignificatio ab hoc loco aliena verbo iſti datur, ſed tempus etiam mutatur: nec aliter redditur, quam ſi non praeſentis, ſed futuri, temporis eſſet αἰσθανομένων, aut certe pro eo legeretur αἰσθησομένων. Ego in margine huius interpretationis *Vallae* adſcripſi: *Erga homines aliquo ſenſu praeditos.* Plura de hoc loco qui audire ex me volet, *Schediasmata* mea conſulat. STEPH. In ſex editis *Schediasmatum* libris nihil de hoc loco legitur.

4. Κρατεῖν, ἢ ἄγειν] Κρατεῖν ἄλλων. *Caſſ.*

7. Μεγαφρονῶν] Μεγαλοφρονῶν *Caſſ.*

8. Ὡς κηδόμενος] Fortaſſe ἢ ὡς κηδόμενος· niſi forte aliud potius, quam κηδόμενος, ab eo ſcriptum eſſe exiſtimandum eſt. STEPH.

9. Πλεῖον] Non auſus ſum reponere πλείονα, quamvis ita ſcribendum eſſe conſtet. IDEM.

P. 135. v. 1. Ὅτι ἡ πρ.] Hic quoque ὅτι pro σημείωσαι ὅτι. IDEM.

Ibid. Ἡ καταβ.] Ante καταβόησις non ἡ, ſed ἡ, ſcribi debuit. IDEM.

ib. Παρὰ Θουκυδίδῃ ἰδίως] Οὐ λέγεται, εἰ μὴ ἰδίᾳ παρὰ Θουκυδίδῃ. *Caſſ.* Sequitur *Dionyſium Halicarn.* Vide Notas ad Thucydid.

[P. 133. v. 9.] Ἐπελθόντες ἐπὶ ξένων] Sic rurſum p. 60. ad v. 33. Sed hoc diſcrimen inane eſt; certe non ſemper ſeruatur. Vide *Thucydidem* III, 69. Aliter etiam *Suidas* in παρελθεῖν, et *Scholiaſtes* ad Oration. Demoſthenis περὶ τῶν ἐν Χερρ. p. 58. et ipſe *Scholiaſtes* Thucydidis p. 60. vbi vide *Stephanum.*

P. 135. v. 3. Ἀλλ' ὅπως μὴ ῥᾳθίως] Ante haec in *Caſſ.* erat: ἐμέρισε πρὸς τὴν κατηγορίαν τῶν Κερκυραίων τὴν ἀπολογίαν τῶν Ἀθηναίων· πρὸς δὲ τὴν ἐπίπληξιν αὐτῶν τὴν ἀντίθεσιν Ἀρχιδάμου τοῦ Λακεδαιμονίου. [Etiam in Baſ. haec eodem loco ſcripta ſunt.]

7. Τὰ Μηδικά] Διὰ τὰ Μηδικά. *Caſſ.*

ib. Μὴ παντός] In *Caſſ.* vel ad haec verba, vel ad ea, quae paullo ante in *Thucydide* leguntur, ἧς τοῦ μὲν ἔργου μέχρι, adnotatum erat: ἐπειδὴ ἕως Μυκάλης ἐδέωξαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἕως Παμφυλίας. Vid. ad pag. 139, 12.

P. 137. v. 1. Τὸ δὲ ξερισκ.] Vel ex his, quae ſcribit, ἐν ἤθει ἀναγνωσέον, coniicere eſt, ξερισκώμεθα, non ξερισκόμεθα legiſſe. STEPH.

4. Ἔσχεν] Deeſt *Caſſ.*

ib. Θαυματικῶς] Malim θαυμαϛικῶς ſcribere: immo vero haud ſcio, an altera tolerari ſcriptura poſſit, vt ſit ex nomine θαῦμα factum aduerbium. At vero vt θαυμαϛικῶς hic ſcribo, ita θαυμαϛικὸν in ſimili obſervatione legimus p. 159. v. 1. STEPH. Θαυμαϛικῶς hic *Reg.* et *Caſſ.*

6. Ἦσαν γὰρ αἱ π.] Vide *Herodot.* l. 8. et *Plutarchum* in Themiſtocle. HVDS.

Αὐτοὶ τὸ δίμοιρον] Αὐτοὶ ἡμεῖς τὸ δίμοιρον *Caſſ.*

8. Μακεδόνων] Hoc ſcholion in *Cod. Reg.* additum erat ſequenti μέχρι τῆς πόλεως ἡμῶν. Recte.

P. 139. v. 1. Ἄλλως. τὰ οἰκεῖα] Haec omnia vsque ad προλιπεῖν abſunt a *Caſſ.*

V. 5. Ἀπὸ κοινοῦ, ἠξιώσαμεν, ἀλλὰ βοηθεῖν] Haec quoque non habet *Caſſ.* Nec adparet, quis hic ſit ſenſus verborum ἀλλὰ βοηθεῖν.

6. Οὐκ οὔσης τῆς πόλεως] Addita erat inter verſus expoſitio in *Caſſ.* ἐφθαρμένης.

8. Ἀλλὰ μεταν] Verba haec, ἀλλὰ μεταναξῆναι etc. ad participium διεφθαρμένοι non pertinent: ac poſita fuiſſe videntur poſt ἐσβῆναι ἐς τὰς ναῦς. Sed quoniam ἐτολμήσαμεν apte repeti cum illis non poteſt (neque enim μεταναξῆναι εἰς ἄλλην πόλιν, tanquam ἀπόλιδας, eſſe τόλμης opus dici poteſt), credibile eſt, ἠθελήσαμεν aut ἐβουλήθημεν ab eo adiectum fuiſſe: vt totus locus (adiiciendo verba huius *Scholiaſtae* verbis *Thucydidis*) ita ſcribatur, ἢ μὴ ἐτολμήσαμεν ὕϛερον ἐσβῆναι ἐς τὰς ναῦς, ἀλλὰ μεταναξῆναι εἰς ἄλλην χώραν ἠθελήσαμεν, ὡς ἀπόλιδες. STEPH.

9. Ναῦς ἱκαν.] Praefigenda sunt haec verba, *μὴ ἔχοντες ναῦς ἱκανὰς*, vt iis conueniat, quae redditur, ratio, *δέκα γὰρ εἶχον μόνας ναῦς*. IDEM.

10. Ἐν ἐρωτήσει] Non video, quomodo verum istud esse queat, legi haec per interrogationem debere, nisi, particula *οὐκ* addita, *ἆρ οὐκ ἄξιοι ἐσμὲν* scribamus. At *Valla*, non *ἐν ἐρωτήσει*, sed *ἐν ἀποφάσει*, legens, vertit: *quapropter digni sumus*, *Lacedaem.* IDEM.

11. Ἦγουν πρ.] Non *πρεσβείρεσιν*, sed *φρόνησιν*, his verbis significari puto. IDEM.

12. Ἕως γὰρ Μυκάλης μόνον ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι] Desunt *Cass.* Vid. ad p. 135. 7.

13. Ἦγουν etc.] Pro ἤγουν, quae est particula *διασαφητικὴ*, ponenda est *διαζευκτικὴ ἤ*, vel ἤτοι· nam quod ab eo dicitur *ὑπὸ δέους*, ait, posse intelligi *de metu barbarorum*, vel *de metu eorum, qui sub illorum imperio malis affecti fuerant.* Intellige autem de metu, quem afferebant. STEPH.

P. 141. v. 1. Τοῦ φόρου] Col. sequente ad v. 26. *ὠφέλειαν* aliter exponit. STEPH.

ib. Ἐχθρῶν] Quae nomini ἐχθρῶν subiunguntur, habere hic locum non videntur. IDEM. Ἐχθρῶν non est in *Cass.*

2. Ταυτὸν εἰπεῖν] Post verba haec *ταυτὸν εἰπεῖν* nihil opus erat istis, *ἀντὶ τοῦ*· nec dubium est, quin vel haec vel illa expungi debeant. STEPH. Hoc scholion abest a *Cass.*

5. Τὴν ὀλιγ.] Ad eorum Oligarchiam sub illis verbis respexisse ait: pro qua expositione multi *Thucydidis* faciunt loci. Saepe enim de Lacedaemoniis ab eo dicitur, illos constituendae in aliis vrbibus Oligarchiae incumbere solitos fuisse, aut iam constitutam stabiliendae atque firmandae. STEPH.

ib. Ἀπὸ τῆς Μυκάλης] Quomodo haec in ea, quae praefixa sunt, verba annotari dicere possumus? Nam cum illis verbis, *καὶ εἰ τότε ὑπομείναντες*, ista, *ἀπὸ τῆς Μυκάλης δηλονότι*, quid commune habent? Nihil certe. Sed aliam sedem illis, et eam quidem aptissimam, inuenisse mihi videor: si nimirum in huius pag. v. 6. translata, tribuantur verbis hisce, *ἡμῖν δὲ προσελθόντων τῶν ξυμμάχων*, id est, his verbis, illa, pro eorum expositione, apponantur, *ἀπὸ τῆς Μυκάλης δηλονότι*. Conueniet autem, quod hic dicitur, cum eo, quod scribere illum p. 139, 12. videmus, tantum ad Mycalen vsque Lacedaemonios veniisse. IDEM.

7. Ἐλαττοῦμεν] Ἀφίεμεν *Reg.* Et paullo ante ad *διαδιδομένην Idem: κατὰ διαδοχὴν διδομένην.*

8. Κατέχεσθαι, ἄρχεσθαι] Δουλοῦσθαι *Cass.* Et mox ad *καθεζῶτος Idem* cum *Reg.* *νομίμου ὄντος.*

9. Μέχρις οὗ] Μέχρι οὗ *Cass.*

11. Ἀπὸ κοινοῦ etc.] Voculae *νῦν* hic praeteriti, paulo post autem praesentis temporis significationem dari mirum est, quum de vno eodemque loco agatur: nisi forte in duobus eam locis positam inuenit; quam tamen alibi aptam habere sedem posset? Hoc etiam videri cuipiam nouum possit, iungi hanc particulam *ἀπὸ κοινοῦ* his verbis, *τὰ ξυμφέροντα λογιζόμενοι*, quum tamen non praecesserit, sed sequatur. Verum idem et quibusdam aliis fieri in locis videbit. STEPH.

ib. Λέγει τὴν etc.] Dicere maluissem, *τὸν περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων*. IDEM. Hoc scholion non habet *Cass.*

12. Τὸ νῦν] Τὸν νῦν *Rostg.*

15. Τῇ παρ.] Non placet, *ἀνθρωπείᾳ* ita exponi. Primum enim, si nomine *ἀνθρωπείᾳ*, aut etiam his duobus, *ἀνθρωπείᾳ Φύσει*, haec omnia includantur, *τῇ παρεπομένῃ τῇ ἀνθρωπείᾳ Φύσει ἀρχῇ*, cur ista, *ὥσε ἑτέρων ἄρχειν*, addita fuisse dicentur? Deinde *ἀρχὴν* naturae humanae *παρέπεσθαι*, quomodo verum comperietur? Nimirum *περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀρχῆς*, non autem *περὶ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς*, dicendum hoc fuerit. STEPH.

P. 143. v. 1. Βιαιότερον etc.] Malim *βιαιότερον ἡμῶν ἄρξαντας*. IDEM.

Ibid. Ταπεινοί ἐσμεν] Male hic, et alibi quoque, verbum *μετριάζειν* exponit. Neque enim *μετριάζειν* dicuntur, qui sunt *ταπεινοί*, id est *humiles*, *et animo demisso*, sed *qui modeste* seu *moderate se gerunt: siue qui moderationem adhibent*, aut *moderatione et aequitate vtuntur*. IDEM. *Suidas* etiam *μετριάζειν* exponit *ταπεινοφρονεῖν*.

5. Φιλονικεῖν] Φιλοδικεῖν *Reg. Cass. Rostg.*

Ibid. Ὁμοίοις] Minime possunt *ὁ ξένος* et *ὁ πολίτης* vocari *ὅμοιοι νόμοι*, sed *ὅμοιοι νόμοι* dicendi potius fuerint *οἱ τῷ τε ξένῳ καὶ τῷ πολίτῃ ὁμοίως κείμενοι*, vel *τῷ τε πολίτῃ καὶ τῷ ξένῳ ὁμ. κ.* illius enim mentio facienda priore loco videtur. Non possunt (inquam) peregrinus et ciues leges similes aut etiam eaedem appellari, sed similes leges dicendae fuerint, quae vtrique pariter positae sunt, et quae erga vtrumque pariter seruantur. Verum et hoc videndum est, ne, quod de similibus legibus dicit, male ad peregrinum et ciuem (nisi ciuis prius nominandus est) referatur, et referri ad socios debeat. Haec enim proxime praecedunt, *καὶ ἐλασσούμενοι γὰρ ἐν ταῖς ξυμβολαίαις πρὸς τοὺς ξυμμάχους δίκαις*. STEPH. Non est credibile, quemquam tam stolidum esse, vt ciues et peregrinos vocet *νόμους ὁμοίους*. Probabilius est aliquid excidisse, vel *τῷ τε ξένῳ καὶ τῷ πολίτῃ* legendum esse.

ib. Ἐκωμῳδοῦντο etc.] Athenienses, tanquam *Φιλοδίκους*, id est *litium amantes*, siue (vno verbo) *litigiosos*, male audisse, vel ex ipsis *Aristophanis* comoediis constat (nomine *Φιλληλιασαὶ* eadem de re vtentis), ideoque verbo *ἐκωμῳδοῦντο* apte hic *Scholiastes* vtitur. STEPH. *Suidas* dicit: cicadas mensem vnum aut alterum in ficubus cantillare, Athenienses autem per omnem aetatem in iudiciis cantare. HVDS.

6. Πέρσης etc.] Vt casus casui respondeat, scribendum est Πέρσῃ, Σκύθῃ. Sed cur tam procul exemplum petit? cur e Graecia ad proferendum exemplum egreditur? Exemplum (inquam) huius rei esse alios, qui quum minus moderationis et aequitatis imperio suo adhibeant, non tamen tanquam litigiosi male audiant. STEPH. [Nunc dat. plur. scriptus.]

7. Ἀντὶ τοῦ etc.] Eodem peccat modo hic, *ἧσσον* exponens *οὐδὲ ἧσσον*, quo et antea peccauit, quum *ἐλά-*

χιζον expoſuit οὐδὲ ἐλάχιζον. Immo et grauius etiam hic: quoniam particula οὐδὲ magis periculoſe contrarium ſenſum efficit. IDEM.

8. Παρ' ἄλλοις] Παρ' ἄλλων *Roſtg.* Non video, quam vim hic habeat praepoſitio παρά, et cur non maluerit ſine ea dicere, ἄλλοις, ἀλλὰ μόνοις ἡμῖν· quum *Thucydides* in datiuo dicat τοῖς ἔχουσιν ἀρχήν, καὶ ἧσσον ἡμῶν μετρίοις οὖσι.

ib. Ἀντὶ τοῦ δίκ.] De hoc graui et pudendo errore, quo δικάζεσθαι noue exponit δίκαια πράττειν, non tacent mea *Schediasmata*. STEPH. Hoc quoque in editis *Schediasmatibus* fruſtra quaeſiui.

ib. Εἰθισμένοι] Non ad hoc tantum verbum reſpicit, quod hic annotatur, ſed ad totum hoc membrum, εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλεῖν. Si enim conſueuerant eorum ſocii ex aequo cum ipſis agere, et pari iure iudicium experiri, nouum certe illis erat deteriori conditione aliqua in re eſſe. Qua ex re τὸ σπάνιον τῆς ἀδικίας dicit, oſtendi, id eſt, *raro illis iniuriam fieri ſolitam fuiſſe*. STEPH.

10. Μὴ δικ.] Particula μὴ ſuperuacanea hic eſt: ſed ex *Thucydide* ſumitur, hoc pleonaſmo Attico (vt et paulo poſt oſtendam) vtente. Alioqui dicendum tantum fuiſſet παρ' ὃ νομίζουσιν αὐτοὶ δίκαιον εἶναι. Sed et ἐάν τι, omiſſa voce τοιοῦτο, dicere poterat. IDEM. Μὴ deeſt *Caſſ. Roſtg.*

Ibid. Οὐκ εἶπε etc.] Non dixit (inquit) τὸ δίκαιον (intellige autem, παρὰ τὸ δίκαιον· niſi potius haec ipſa ſcriptura ſubſtituenda eſt), ſed παρ' ὃ ἐκεῖνοι νομίζουσι μὴ δίκαιον. Atqui (dicet aliquis) ne haec quidem verba apud *Thucydidem* comparent. Sciendum eſt igitur, eum dicere, παρ' ὃ νομίζουσι μὴ δίκαιον εἶναι, tanquam is ſit ſenſus iſtorum *Thucydidis* verborum, παρὰ τὸ μὴ οἴεσθαι χρῆναι. Vbi etiam animaduertendus is eſt, quem dixi, vocalae μὴ pleonaſmus, et quo ipſe *Scholiaſtes* in horum verborum expoſitione itidem vtitur. Minus eſt autem hic infinitiui apud iſtum ſcriptorem vſus, παρὰ τὸ μὴ οἴεσθαι χρῆναι, pro eo, quod eſt, παρ' ἐκεῖνο, ὃ μὴ οἴονται χρῆναι, aut (omiſſa illa ſuperuacanea negatione) παρ' ἐκεῖνο, ὃ οἴονται χρῆναι. STEPH.

11. Ἢ λόγῳ ἢ] Sicut λόγῳ ponit pro expoſitione *Thucydidei* vocabuli γνώμῃ, ita etiam addi ἔργῳ ad exponendum alterum, δυνάμει, dicere (vt opinor) neceſſe habemus: ſed quomodo hoc vocabulum (vt de altero taceam) iſtam adnittere ſignificationem poteſt? *Valla* certe duobus his, *verbo* et *facto*, quae duobus illis, λόγῳ et ἔργῳ, reſpondent, addens iſta, *propter rationem imperii*, oſtendit, ſe non animaduertiſſe, dictum eſſe a *Thucydide*, non δυνάμει διὰ τὴν ἀρχήν, ſed δυνάμει τῇ διὰ τὴν ἀρχήν· quod vereor ne et ipſe *Scholiaſtes* haud animaduerterit. IDEM.

12. Τὸ ἤ etc.] Non minus abſurdum, quam nouum, eſt, dicere, particulam ἤ pro ὡς poſitam eſſe: praeſertim quum vulgaris illius vſus, pro quo ἤπερ (id eſt *quam*) ponitur, ſententiae loci huius ſit longe accommodatiſſimus. Fortaſſe autem non ἤ, ſed ᾗ, legens, ita expoſuit: ſed talem particulae huius vſum ignorari a *Thucydide*, ignorare non debuit. Vtramcunque tamen lectionem ſequutus ſit, non exiſtimauit, haec verba, χαλεπώτερον Φέρουσιν, continuanda eſſe cum ſequentibus absque vlla interpunctione, ſed poſt Φέρουσιν interpungi debere: perinde ac ſi locus hic ita eſſet intelligendus: *Sed aliquid ſibi deeſſe, magis aegre ferunt; quemadmodum ſi ab initio ſecum* (vtor autem hic verbis *Vallae*) *non iure, ſed aperte, rapaciter egiſſemus.* Atqui et iſtud, ne ita intelligendum dicamus hunc locum, vetat, quod non χαλεπώτερον, ſed χαλεπῶς, dicendum fuiſſet, id eſt, *aegre ferunt*, non autem, *magis aegre ferunt*. STEPH. Hoc ſcholion abeſt a *Caſſ.*

ib. Κατὰ τὸν τῆς etc.] Verba haec videntur expoſitio eſſe aduerbii φανερῶς. Sed quomodo hoc cum eo, quod dictum eſt, ἀποθέμενοι τὸν νόμον, conſentire dicemus? Videtur enim loqui repugnantia, qui ait, magis aegre ferunt, quam ſi ab initio depoſita lege, plus nobis ſecundum imperii legem arrogaremus. Quomodo enim aliquis, depoſita lege (id eſt, depoſita ſeu abiecta legis cura), ex lege plus vſurpare velle dicetur? Reſponderi poſſe exiſtimo, quum dicit ἀποθέμενοι τὸν νόμον, poni ſingularem pro plurali νόμους, et de iisdem illis intelligi, de quibus loquens dixerat, ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρίσεις· quod ſi deinde φανερῶς cum *Scholiaſte* exponamus κατὰ τὸν τῆς ἀρχῆς νόμον, hanc legem de ea dictum iri, quam introducit ἡ δύναμις τῆς ἀρχῆς· vel, vt eius phraſin ſequamur, δύναμις ἡ διὰ τὴν ἀρχήν· haec enim δύναμις eſſe legislatrix ſolet, et quidem hoc munere alio fungi modo, quam functi ſint legislatores illi, a quibus ortae ſunt aliae illae leges. STEPH.

13. Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ] Quum antea de quodam loco, vbi δὲ pro γὰρ poſitum aiebat, prorſus ab eo diſſentirem, de hoc contra plane illi aſſentior. Rationem enim reddit eius, quod dixit, eos magis aegre ferre, quam ſi ab initio depoſita legis cura plus ſibi arrogarent. *Illo enim modo* (inquit) *non contradicerent* (vel, *contradixiſſent*), *quin oporteat inferiorem ſuperiori cedere*, vel, (ſi quis ita interpretari mauult) *nihil cauſae dixiſſent, quin par ſit, inferiorem ei, a quo imperium tenetur, ſe ſubmittere.* Quum autem dicit *illo modo* (quibus verbis redditur aduerbium ἐκείνως), intelligit, *ſi illud a nobis factum fuiſſet;* videlicet, ſi depoſita lege, etc. IDEM.

ib. Ὀργίζονται] Quum apud *Thucydidem* nominatiuus verbi ὀργίζονται ſit οἱ ἄνθρωποι, hic contra alium ei nominatiuum *) dat, quem οἰκοθεν affert, videlicet οἱ σύμμαχοι· vel non animaduertens, quod a *Thucydide* dicitur: vel (quod mihi magis ſit veriſimile, a genere ad ſpeciem venire volens, id eſt, quod a *Thucydide* de vniuerſo hominum genere (nempe de natura omnium hominum) dicitur, ad ſpeciem accommodare. IDEM.

P. 145. v. 1. Ἡμῶν etc.] Scripſiſſe illum puto ἡμῖν. Noue enim (vt opinor) ἡμῶν hic diceretur. STEPH.

2. Προμάντ.] Obſeruandum, quod dicit, hos Athenienſium legatos, ita loquentes, *ſi euerſo dominatu noſtro ipſi dominaremur*, augurari, quod futurum erat. Lacedaemonios enim eorum muros diruiſſe. Aliquis tamen fortaſſe malit dicere, hoc tantum eſſe ominari: quum etiam verba, quae ab aliud cogitantibus dicebantur, omen habere exiſtimarentur. At illa imprecatio *Thucy-*

*) Steph. ſcripſerat *datiuum*. Correxit iam Hudſon.

didis in *prooemio* ab eo aliud cogitante profecta non itidem dici poſſet. Loquor autem de illis *Thucydidis* verbis, quibus idem *Scholiaſtes* eum Lacedaemoniis euerſionem illorum vtbis latenter imprecari ſcribit. Quis tamen eſſe eiusdem *Scholiaſtae* haec quoque poſſit affirmare, quum in eadem pagina *Scholium* illi de imprecatione *Scholio* contradicens habeamus? IDEM.

6. Εἰς ἀδηλότητα.] Non poſſum illi aſſentiri, τύχας eſſe dicenti ἀδηλότητα, id eſt *incertitudinem*. Sic tamen et *Valla*, *belli enim diuturnitas ſolet plerasque res fortuitis obiicere*. Et *Vitus*, *diuturnitas efficit varias vices*. Atqui bello cuilibet, non tantum illi, quod diuturnum eſt, incertitudo tribuitur: id eſt, incertus eſſe dicitur eius exitus: et hoc ſemper experientia confirmauit, ac quotidie confirmat. Adde, quod idem ter diceretur; nam ſequitur, καὶ ὁποτέρως ἔχει, ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται. Atque ad eandem ἀδηλότητα pertinent et haec verba, quae proxime praecedunt, τοῦ δὲ πολέμου τὸν παράλογον, ὅσος ἐϛὶν, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι, προδιάγνωτε· id eſt, *Quam multa inopinata* (vel *quam multa praeter exſpectationem*) *in bellis euenire ſoleant*. Aut etiam, *Quam praeter exſpectationem eſſe ſoleat bellorum exitus*. Accedit ad haec duo, quae aduerſus expoſitionem illam attuli, quod, poſtquam dixit, bellum diuturnum ἐς τύχας τὰ πολλὰ (vel ταπολλὰ, vna voce) περιίϛασθαι, ſubiungit, ὧν ἴσον τε ἀπέχομεν· quod certe falſum erit, ſi ad ἀδηλότητα referamus. Nam vbicunque eſt bellum, falſum eſt, quod *Vallae* habet interpretatio: *A quibus fortuitis vtrique aequaliter abſumus*: itidemque quod habet altera, *a quibus variis vicibus adhuc vtrique abſumus*. Niſi dicamus, hos legatos intellexiſſe, ſe a bello abeſſe; neque enim a belli fortuitis aut a belli vicibus variis abeſſe poteſt, niſi qui a bello abeſt. Quomodo igitur τύχας exponemus? Ego *infortunia* ſignificare hic dixerim: nec mihi huius ſignificationis exemplum ex alio *Thucydidis* loco afferre difficile fuerit. Belli vero diuturnitatem ſolere infortunia (et quidem ipſis etiam victoribus interdum) afferre, omnes hiſtoriae teſtantur. Libuit in refutanda expoſitione iſta immorari, quod *Interpretes* eam ſequutos eſſe, et multos eam, vt prima fronte rationi conſentaneam, ſequuturos eſſe viderem. Spero autem, fore, vt eae, quas ita examinatas reiicio, cautiorem te ad alias plerasque excutiendas, antequam a te admittantur, reddant. IDEM.

Ibid. Ὅμηρος] Iliad. ζ. v. 339.

8. Ὁποῖον] Scribendum potius ὁπότερον. De hac autem expoſitione dicam in annot. ſequente. STEPH.

ib. Μετὰ κινδ. πρ.] Hic κινδυνεύεται ſignificare non poteſt, quod ait, μετὰ κινδύνων πράττεται· praeſertim vero, ſi praecedentium verborum expoſitionem cum hac iungamus, quam aliena ſit ab hoc loco, videbimus. Dicendum enim erit, καὶ μετὰ κινδύνων πράττεται, ὁποῖον (vel potius ὁπότερον) μέρος κινδυνεύσει. Quod ſi diligenter illam expoſitionem praecedentem conſideremus, in ea hoc ipſum κινδυνεύεται explicatum inueniemus, his videlicet verbis, ἄδηλόν ἐϛιν· quae explicatio minime, ſicut altera, reprehendenda eſt: niſi in eo, quod minus ſignificanter dicitur, ἄδηλόν ἐϛι, quam κινδυνεύεται· vt minus ſignificanter (et quidem multo minus) Latina lingua dicit, *incertum eſt*, quam, *in alea poſitum eſt*. IDEM.

ib. Οἱ ἀπροβούλευτοι] Quod de vniuerſo hominum genere dicit *Thucydides*, ad inconſideratos et minime circumſpectos reſtringit: ſed reſponderet *Thucydides*, ſe ita loqui, quod a maiori hominum parte iſtud peccetur. *Inconſiderati* vero et *minime circumſpecti* ſunt, qui ab illo ἀπροβούλευτοι appellantur, et magis etiam proprie, *qui non praemeditate et absque conſultatione* ſeu *deliberatione aliquid agunt*. Cum hoc autem male ἀνόητοι iungit, quod multo plus eſt: et ita quidem, vt ἀνόητοι agere multa ſoleant, quae non itidem agerent ii, qui tantum ἀπροβούλευτοι appellari merentur. IDEM.

9. Πρὸ τῶν βουλ.] Addendum hic aduerbium πρότερον poſt τῶν ἔργων, vel potius πρότερον tantum hic ponendum eſt, quum verba haec non aliam vocem, quam illud aduerbium, explicent. At vero genitiuus τῶν ἔργων cum ἔχονται iungitur· τῶν ἔργων ἔχονται (inquit) πρὸ τῶν βουλευμάτων. Immo vero, ſi diligenter, quae a *Thucydide* dicuntur, conſideremus, videbimus, illum nihil cum ſuo πρότερον relinquere ſubaudiendum, et illud nobis exponere, quum ei ὕϛερον opponit. Aut ſi quid ſubaudiri debet, id certe fuerit genitiuus λόγων. Perinde ac ſi diceret, πρότερον τῶν λόγων ἔχονται τῶν ἔργων. Vel potius, (vt plenior ſit oratio) πρότερον ἢ ἅπτεσθαι τῶν λόγων, ἔχονται τῶν ἔργων, ἅπερ ὅμως ὕϛερον χρὴν δρᾶν, καὶ μετὰ τὸ τῶν λόγων ἅψασθαι. Sed hunc genitiuum λόγων *Valla rationem* male interpretatur. Ita enim locum hunc reddit: *Qui cupide bella ineunt, prius in negotiis verſantur, quae poſteriora conſiliis eſſe debebant: iidem, quum aduenit calamitas, tunc ad rationem ſe conferunt*. In qua interpretatione quum non illud ſolum, ſed et alia peccarentur, margini hanc adſcripſi: *Et homines, quum proelia ineunt, opera prius capeſſunt, quae poſterius agenda erant: at quum aerumnis premi coeperunt, conſilia inſtituunt*. Sed ne ego quidem mihi in genitiui λόγων interpretatione ſatisfacio: quum potius περὶ τῶν ξυμβατηρίων λόγων intelligendum putem: vt hic locus ita reddatur periphraſi etiam vtendo: *Ac quum homines ad bella gerenda eunt, opera prius aggrediuntur, ad quae poſterius veniendum erat: quum vero aerumnis premi iam coeperunt, ita vt ipſos bellorum poeniteat, tum demum ſermonem de compoſitione iniiciunt*. STEPH.

10. Οὓς ἐν ταῖς] Μάρτυρας οὓς ἐν ταῖς *Caſſ. Roſtg.*

11. Ὑφηγῆσθε] Vide *Stephani* Append. ad ſcripta al. de Dial. Att. p. 185. HVDS.

P. 147. v. 1. Παρὰ τὰς] Πρὸς τὰς *Roſtg.*

ib. Διώκοντες] Malim ἀποδιώκοντες. STEPH.

2. Ἐμπείρους] Λείπει τὸ ἐμπείρους. *Caſſ.*

Ibid. Γλυκύς] E *Pindaro*, vt obſeruauit *Eraſmus*.

3. Ἤγουν δ' ἐλαχ.] Non γενόμενον ſolum, ſed iunctum cum ἄν, ſignificare poteſt γενησόμενον. Quod autem ἐλάχιϛον exponit δι' ἐλαχίϛου καιροῦ (dicens καιροῦ pro χρόνου), non placet: ac potius *non minimum bellum* de maximo intelligendum puto: vt ſit figura μείωσις, ſiue λιτότης· quae vulgo *liptote* perperam vocatur, vt docui in meo *de abuſu Graecae linguae libello*. STEPH.

Ἡγουν δ. ἐ. καιροῦ καὶ ἔργου γενησόμ. *Reg.* ἢ. δ. ἐ. καιροῦ γενόμενον *Caſſ.*

Ibid. Μέχρις etc.] Quum proxime ſequens periodus rationem reddat eorum, quae hic Archidamus proponit, ſimulque ea confirmet, ideoque ab his pendere dicenda ſit, quomodo haec claudere *prooemium* dici poſſunt? Ne tamen dicere audeamus, haec verba μέχρις ὧδε τὸ προοίμιον, poſt participium νομίσαντα ab illo ſcripta fuiſſe, obſtant, quae in illius ſequentis periodi principium annotantur. STEPH.

4. Οἱ ἀγῶνες καὶ τὸ δυνατόν] Abſunt a *Caſſ.*

ib. Πεζομάχοι] Ἐκ παραλλήλου πεζομάχοι *Caſſ. Roſtg.*

[διὰ Περσ. Ita ſine articulo eſt in Baſ.]

P. 149. v. 1. Τοῦ ἔχειν χρήματα] Πένητες γὰρ ἦσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι *Caſſ. Roſtg.* Deinde, quae paullo poſt leguntur, πένητες γάρ, non ſunt in *Caſſ.*

ib. Ἐκ τῶν etc.] Particula negatiua οὔτε his praefigenda eſt verbis, ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν. STEPH.

2. Ὑπερφέρομεν] Quae ad hanc vocem et ſequentem δηοῦν adnotantur, non habet *Caſſ.*

5. Τὸ μᾶλλον πρόσκειται] Τὸ μᾶλλον eos haud reſpicit, quos intellexit hic *Scholiaſtes.* Athenienſes enim ſunt, quos indicat Archidamus: prae illis vtique videri poſſent Lacedaemonii pacis ruptae auctores, ſi bellum ſuadentibus morem intempeſtiue gererent. GRAMM.

6. Ὅμηρος] *Homeri* verſum affert, quod Archidami dictum cum eo conueniat, non autem (vt opinor) tanquam ille ad hoc alludat. STEPH. Iliad. γ'. v. 160.

7. Τῆς γῆς] Ante haec verba in *Caſſ.* et *Roſtg.* eſt ἢν τὴν γῆν αὐτῶν τάμωμεν.

P. 151. v. 1. Προσαθροίσει] Συναθροίσει. *Caſſ.*

ib. Ἐκείνοις δηλονότι] Deſunt *Caſſ.*

2. Ὁρισμὸν ζωῆς] Verba Auctoris, καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκπορίζώμεθα, *Scholiaſtes* interpretatur, ὁρισμὸν ζωῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἔχωμεν, aberrans omnino a recto iſtorum ſenſu. Dixerat Archidamus, conſultius fore, ſi aliquid temporis impenderent Lacedaemonii diſſuadendo apud Athenienſes bello, et de iis, quae neceſſaria ad bellum ſibi forent, interim cauti proſpicerent, προσλαβόντες ξυμμάχους Ἕλληνας καὶ βαρβάρους, quorum viribus vt etiam ſuas, per id temporis interuallum, quod daretur, collectas, adiungerent, hoſtibusque illas, quamvis non aperte bellum denunciantes (μὴ πόλεμον ἄγαν δηλοῦντες), non obſcure tamen oſtentarent, ſuadet hisce, καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκπορίζώμεθα, quae recte ſatis aſſecuti *Interpretes* Latini, *Valla*, *Enenckelius*, et *H. Stephanus* in Concionib. Thucyd. *Suidas:* ἐκπορίζειν, ἐξευρίσκειν, συλλέγειν. Idem fere monuerat Archidamus paullo antea, in iſtis: καὶν τούτῳ καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύεσθαι. Idem innuit et in ſequentibus: πορισώμεθα ἂν πρῶτον (ſcil. δαπάνην, ſumtus ad bellum faciendum neceſſarios), idem denique in fine orationis: Καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πέμπετε μὲν — παρασκευάζεσθε δὲ τὸν πόλεμον ἅμα. GRAMM.

3. Πορευσόμεθα] Ἰέναι ἐπί τινα ſemper apud Noſtrum eſt *hoſtiliter aggredi, bellum inferre*, quod per πορεύεσθαι ſignificari adeo non poteſt. IDEM.

ib. Ἑτοιμασίαν] Non habet *Caſſ.*

5. Διὰ τοῦ τεμεῖν] Liquere exiſtimo, omiſſam eſſe in verbis *Scholiaſtae* haec explicantibus negandi particulam, et ſcripſiſſe eum, διὰ τοῦ μὴ τεμεῖν αὐτῶν τὴν γῆν. GRAMM.

[V. 2. hui. ed.] Ἐξαίρει τὴν δύναμιν] Quod hic ſcribit, Archidamum potentiam Athenienſium extollere, vt Lacedaemonios perterrefaciat, non minus ad haec, quam ad praecedentia, atque adeo ad magnam partem huius orationis, pertinet. STEPH. In *Caſſ.* et *Roſtg.* haec, ἐξαίρει τὴν δύναμιν, cum ſequentibus adnotata erant ad v. 48. ὅσοι ὥσπερ καὶ ἡμεῖς. Nec tamen illis verbis ſatis conueniunt.

9. Τί αὐτῶν προϊδωμεν] Haec inter verſus recenti manu in *Caſſ.* ſcripta erant; cetera in margine manu vetuſta. Idem etiam alibi ſaepe factum, et ſcholia vetuſtiora cum recentioribus ab his, qui ea publicarunt, in vnum conflata eſſe deprehendi. In *Reg.* ad ἐπ' ἀμφότερα erat expoſitio καὶ νίκην, καὶ ἧτταν.

P. 153. v. 2. Καὶ νεμόμεθα.] Dubium eſſe poteſt, an haec καὶ νεμόμεθα, etc. ab *ipſomet*, an a *librario* per imprudentiam praepoſita illis fuerint, σπεύδοντες γάρ, σχολ. etc. Quod ſi ipſummet hoc ordine iſta collocaſſe credamus, ſcripſiſſe καὶ γὰρ νεμόμεθα, veriſimile fuerit. STEPH.

ib. Ἐνδοξοτέραν] Ἐνδοξοτάτην *Caſſ.* quod in *Thucydide* pro εὐδοξοτέραν ſcribi poſſe putabat *Stephanus.*

3. Ὑποχικτέον] Videndum, ne alio pertineat haec de interpungendo admonitio: niſi dicamus, illud, quod ſequebatur, exemplar, non haec verba σπεύδοντές τε γάρ, etc. ſed alia illis μὴ αἰσχύνεσθε ſubiuncta habuiſſe: quum alioqui de re manifeſta admonere ſuperuacaneum eſſet. STEPH.

6. Ἀσαφὲς τὸ χωρίον ποιεῖ] Scribit, *nominum enallagen* locum hunc obſcurum reddere: quum αἰδῶ et σωφροσύνην, tanquam ſynonyma, eadem de re dicat, et tamen diuerſum illis vſum dare videatur. Nec minus σωφρεσύνην atque εὐκοσμίαν eandem illi rem ſignificare, nos admonet. Quod igitur vni rei eodem in loco ſua appellatio mutatur, hoc vocat *nominum enallagen.* Sed quaedam in hoc ſcholio mendoſa ſunt, quaedam etiam illi deſunt. Inter mendoſa pono vocabulum τὴν λέξιν. Senſus enim poſcit, vt τὰς λέξεις ſcribamus, quum de duabus loquatur, ſicut paulo poſt de aliis duabus loquitur. Poſt illa autem verba δεῖ οὖν οὕτω νοεῖν, non dubium eſt, quin aliquid omiſſum fuerit; quum etiam ſequi debeant verba, quae doceant, quomodo locus ſit intelligendus (nam verba illa, δεῖ οὖν οὕτω νοεῖν, ſunt promittentis, ſe hoc docturum), tamen iſta, quae ſubiunguntur, πολεμικοί τε γιγνόμεθα καὶ εὔβουλοι, διὰ τὸ εὔκοσμον, non alia, quam *Thucydidis*, ſunt verba, nec ordine alio collocata. Fateor alioqui, illa verba, πολεμ. τε γιγν. et quae ſequuntur, videri etiam poſſe, non tanquam expoſitionem ab illo proponi, ſed tanquam ea, quae nobis ſit expoſiturus, his, quae ſubiungit, ἀνάγκη γὰρ τοὺς εὐκ. etc. Verum hic aliquid eſt iis, quae annotauit, non ſatis conſentaneum. Si enim τὸ εὔκοσμον (pro quo εὐκοσμίαν paulo ante poſuit) et σωφροσύνη de vna eadem

que re dicuntur, quo modo εὔκοσμοι σωφροσύνης πλεῖσον μετέχειν dicentur?

Adiuuans igitur hoc scholium, dico, primum quidem, τὸ μέν, referendum esse, ad πολεμικοί· et perinde esse, ac si dictum esset πολεμικοὶ μέν. Deinde, haec, quae sequuntur, ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης πλεῖσον μετέχει, αἰδοῦς δὲ εὐψυχία, non secus accipienda esse, quam si, iisdem eadem de re vtendo verbis, dictum esset, ὅτι αἰδὼς τοῦ εὐκόσμου πλεῖον μετέχει, αἰδοῦς δὲ εὐψυχία. Verum et alia enallage simul obseruanda est, in eo, quod, quum πολεμικοὶ dixisset, tamen perinde, ac si dictum fuisset εὔψυχοι, subiungitur εὐψυχία. Totus denique hic *Thucydidis* locus non aliter a nobis intelligatur, quam si ita scriptus esset: εὔψυχοί τε καὶ εὔβουλοι διὰ τὴν σωφροσύνην γιγνόμεθα· εὔψυχοι μέν, ὅτι αἰδὼς σωφροσύνης πλεῖσον μετέχει, αἰδοῦς δὲ εὐψυχία. Steph.

7. Ἔμφασιν παρέχει] Hoc exponit *Stephanus* in *Proparasceue* p. 580.

8. Τοὺς εὐκ.] Suspicari quis possit, scriptum ab illo fuisse, τοὺς πολεμικοὺς σωφροσύνης πλεῖσον μετέχειν· quomodo enim ferri possit scriptura haec, τοὺς εὐκόσμους σωφρ. πλ. μετέχειν, non video: quum (vt ante dixi) velle, τὸ εὔκοσμον (siue τὴν εὐκοσμίαν) non aliud esse, quam σωφροσύνην, deinde dicere, τοὺς εὐκόσμους πλεῖσον μετέχειν σωφροσύνης, sibi constare non sit. Perinde enim fuerit, ac si τοὺς σώφρονας πλεῖσον μετέχειν σωφροσύνης aliquis diceret: quum necesse sit, εὐκόσμους et σώφρονας eosdem esse, si τὸ εὔκοσμον (siue εὐκοσμία) et σωφροσύνη eadem sint. Steph.

9. Διὰ τὸ τοὺς etc.] Scribo, διὰ τὸ τοὺς εὐκόσμους, καὶ αἰδήμονας εἶναι. Idem.

10. Ὅμηρος] *Homeri* versus non recte, tanquam testis eius, quod dixit, citari videtur. Neque enim hoc versu fortitudo siue animositas verecundiae plurimum habere (quod tamen versu hoc vult confirmare), sed ex iis, qui verecundi sunt, plures euadere incolumes, quam interfici, dicitur. Idem.

ib. Ἠὲ πέφανται] Haec non sunt in *Cass.* ὃ' ἀνδρῶν est in *Homer.* Iliad. ο'. v. 563. τ' ἀνδρῶν Iliad. ε'. v. 531.

11. Παιδευόμεθα ὥσε] Quum παιδευόμεθα infinitiuo iungi possit, ac debeat etiam, absque particula ὥσε, suspicor, inter haec verba aliquid deesse. Sed, quoniam, quidnam illud sit, assequi coniectura nequeo, de meo aliquid afferam. Videtur itaque locus hic ita exponi posse (illa quidem certe *Scholiastae* verba ad meam expositionem accommodando): οὐ παιδευόμεθα μέχρι τοσαύτης πολυμαθείας, ὥσε ὑπεροράν τῶν νόμων. Vel ita, οὐ παιδευόμεθα οὕτω μέγα περὶ τῆς μαθήσεως ἡμῶν φρονεῖν, ὡσε ὑπεροράν τῶν νόμων· aut breuius, οὐ παιδευόμεθα τοσοῦτον, ὡσε ὑπ. etc. Crediderim tamen, hunc *Scholiastem* breuius esse loquutum: vt certe possit quispiam multo breuius loquens, dicere, οὐ παιδευόμεθα τοσοῦτον, ὥσε ὑπ etc. Scio alioqui, non defore etiam, qui nihil inter παιδευόμεθα et ὥσε desiderari, sed hoc aduerbium παρελκόντως ante infinitiuum positum esse putent. Apud *Thucydidem* certe in diuersis loquendi generibus πλεονάζειν id obseruaui. Animaduertendum est autem, participium παιδευόμενοι apud *Thucydidem* debere resolui in verbum παιδευόμεθα, praecedente particula ὅτι· quum, sicut dixerat, πολεμικοὶ μὲν (nam duas hasce voces illis duabus ἰσοδυναμεῖν, et pro illis positas esse ostendi), ὅτι αἰδὼς σωφρ. πλ. μετέχει, ita sequi deberet, εὔβουλοι δὲ, ὅτι ἀμαθεῖς· τῶν ν. τῆς ὑπεροψ. παιδευόμεθα. Steph.

13. Ψηφίσματα τῶν λόγων] Inter ψηφίσματα et genitiuum τῶν λόγων aliquid deesse suspicor; nam ψηφίσματα cum hoc genitiuo τῶν λόγων non satis apte iungitur. Ac suspicionem auget, quod sequitur, οἱ γὰρ Λάκωνες, βραχυλόγοι· quorsum enim, de psephismatis loquens, βραχυλογίας mentionem faceret? Idem.

14. Ὡς τῶν Κορ.] Hoc *Scholium*, ὡς τῶν Κορινθίων οὕτως ὄντων, scriptum esse puto in haec verba, καὶ μὴ, τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ ἄγαν ὄντες· et deesse ξυνετῶν· quo adiecto scribendum sit, ὡς τῶν Κορινθίων οὕτω ξυνετῶν ὄντων. Sed aliquis fortasse et aliud mendum huic subesse loco, et Ἀθηναίων pro Κορινθίων substituendum esse, dicat. Idem.

ib. Ἀντὶ τοῦ etc.] Aliud significare *Thucydidem*, quum dicit τοὺς πέλας, antea docui. Idem.

P. 155. v. 1. Ὁ δὲ τὲ etc.] Mirum, ni aliam apud *Thucydidem* lectionem sequutus sit, aut hoc *Scholium* aliter scripserit; quomodo enim alioqui, vel quod de particula τὲ, vel quod de vocula οὐ scribit, verum comperiri possit? Idem.

ib. Ἵν' ᾖ οὕτως ἡ σύνταξις] Infeliciter rem egit *Scholiastes*, syntaxin proponendo suam verborum *Thucydidis*: νομίζειν δὲ τὰς τε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους εἶναι. Neque enim in hisce locum habet particula negans οὐ, quae in sequenti commate reperitur. Sed coniungenda haec cum superius dictis ita, vt, in quo consistat εὐβουλία Lacedaemoniorum, declaretur per partes. Sic nimirum εὔβουλοι et hic dicuntur, καὶ οὕτως παιδευόμενοι, ὡς νομίζειν, τάς τε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους εἶναι, καὶ etc. *H. Stephanus* in Concionibus Thucyd. p. 62. vertit: *alios vere eadem, quae nos, sentire iudicemus.* Ita nempe is, vt et caeteri *Interpretes* Latini τοὺς πέλας per *alios* reddiderunt, secuti in hoc *Scholiasten*, qui τῶν πέλας ἀντὶ τοῦ τῶν ὁμοίων ἀνθρώπων hic poni asserit. At magis arridet nobis Gallica haec *Ablancurtii*, p. 77. *Nous estimons que les sentimens de nos voisins sont pareils aux nôtres.* Gramm.

2. Λόγῳ λέγουσιν] Aliter scriptum ab eo fuisse existimo. Steph.

4. Πρὸς τοὺς λ.] Quum dicit, illum ἀποτείνεσθαι πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Κορινθίου, ad ista verba respicere videtur, quae leguntur p. 46. Duk. καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους, πολλὰ ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ τῇ ἀφ' ὑμῶν τιμωρίᾳ, περιγεγενημένους. Idem.

9. Μή πως Φθάσαντες] Haec verba διὰ ἰσχὺν refert ad illud, quod dixit, βουλεύσωμεν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν· quum tamen non dubium sit, quin ad proxime praecedentia referantur. Idem.

10. Τοὺς μὲν λόγους] Τὸν σκοπὸν φησὶ τοῦ λόγου. *Cass.* In *Rostg.* adnotatum erat: ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλ-

μασι. Est ibi p. 1437. Ed. *Steph.* Καθόλου δὲ ὁ μὲν ὄγκος καὶ τὸ μέγεθος τῷ πολιτικῷ (λόγῳ) μᾶλλον ἁρμόττει· παράδειγμα δὲ, οἵ τε Φιλιππικοί, καὶ τῶν Θουκυδίδου δημηγοριῶν, ἡ Σθενελαΐδα τοῦ Ἐφόρου, καὶ Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως ἐν Πλαταιαῖς, καὶ Περικλέους ἢ μετὰ τὸν λοιμόν.

12. Τὸν ἀρ.] Eadem omnino verba exstant in *Suida*. Vide *Meursii* Miscell. Lacon. l. 2. c. 4. et *Valesii* notas ad Excerpta *Polybii*, p. 343. Hvds.

13. Πόλεως] Πολιτείας *Rostg.*

15. Ἐπειδὴ etc.] Scribendum puto, ἐπειδὴ οἵδε οὐκέτι μέλλ. An autem verisimile sit, *Thucydidem* hoc vocabulum subaudiendum reliquisse, ad *Thucyd.* dixi. Caeterum quamuis nolit μέλλουσι exponi βραδύνουσι, tamen μελλήσομεν exposuit ὑπερθησόμεθα. Steph. Duplici hic nomine *Scholiastes* censuram meruit, cum quod coniunctionem ἐπειδὴ verbis Auctoris praefigendam voluit, clarioris sensus gratia, tum quod verbum μέλλουσι negauit ea significatione positum, qua βραδύνουσι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου. Vtrumque sane erauit. Gramm. Τὸ γὰρ μέλλουσιν οὐχὶ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ βρ. *Cass.* et *Rostg.* De ellipsi τοῦ ἐπειδὴ egit *Stephanus* hic in Nota ad *Thucydidem*, quam in Varias Lect. contulit *Hudsonus*.

P. 157. v. 1. Ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀποτείνει] Quum dicit πάλιν, significat, etiam ante huiusmodi quid a se adnotatum esse. Sed hoc in *Editis* non inuenias. In *Rostg.* post verba, quae ad v. 1. huius col. desciipsi, adiicitur: τοῦτο πρὸς Ἀρχίδαμον λέγοντα, ὡς δεῖ βραδύνειν, quae quidem non ad illum locum, sed ad verba *Thucydidis* οὐδὲ μελλήσωμεν τιμωρεῖν pertinent.

2. Πῶς ἀψ.] Deest fortasse huic loco particula μόνον, et pro ἀλόγιστα substituendum est ἄλογα. Illa enim χρήματα et νῆες, sunt ἄψυχα et ἄλογα· tertium autem, ἵπποι, non ἄψυχον quidem, sed ἄλογον et ipsum est. Verum hic considerauda praeterea est antithesis, cuius fortasse mentionem factam inueniremus, si *Scholium* integrum esset; nam Athenienfibus quidem ἐμαρτύρησε μόνον ἄψυχα καὶ ἄλογα τινά· at suis Lacedaemoniis χρῆμά τι καὶ ἔμψυχον καὶ λογικόν· videlicet ξυμμάχους ἀγαθούς. Steph.

[4. Non eo loco, vbi G. παρόντων addidit, sed ita est in Bas.: οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν παρόντων ἀλλὰ βοῇ, tum paullo post: ἡσυχάζουσί τινες, τινὲς δὲ βοῶσιν ἐπαινοῦντες τὰ εἰρημένα.]

6. Ἐπαγαγεῖν] *Scholium* hoc ad omnia ista verba pertinet, βούλεσθαι δὲ, καὶ τοὺς πάντας ξυμμάχους παρακαλέσαντες, ψῆφον ἐπαγαγεῖν. Steph.

7. Διαπράξ.] De significatione, quam priore loco tribuit verbo διαπράξασθαι, minime dubitandum est: at de illa, quam posteriore, dubitare cogor. Idem.

9. Χρηματίσαι] *Suidas* in χρηματισάμενοι.

10. Ἰδικὴ etc.] Vult (opinor) significare, quod de alia quadam voce scribit, peculiarem esse *Thucydidi*: sed ἰδίαν ibi, non ἰδικὴν, dicit. Potest autem dici peculiaris illi ea vox, qua ante illum vsus nemo fuisset, etiamsi postea alii, eius exemplo, vsi fuerint. Steph. *Suidas* in διαγνώμη, ἡ λέξις ἰδικὴ Θουκυδίδου.

P. 159. v. 1. Θαυμαχικόν] Obserua, illum in his verbis ὑπὸ Ἑλλήνων admirationem constituere, sicut ante, pag. videlicet 137, 4. constituebat in his, τοιούτου μέντοι τούτου ξυμβάντος, καὶ σαφ. etc. Legimus enim ibi, θαυματικῶς τοῦτο φησίν· sed Θαυμαχικῶς scribo. Steph.

ib. Χώρας] Vocabulum χώρας locum hic non habere, nemo non fatebitur, vt opinor: sed quid pro eo reponemus? Multis forsitan non displicebit μοίρας· quod si de facto Lacedaemoniis peculiari loqueretur, valde mihi placeret μόρας. Verum, in quemcunque genitiuum ille mutetur, simul etiam pro αὐτὰς scribendum est αὐτῶν. Idem.

4. Χειμῶνα διαβ.] Aut mendose scriptum, aut omnino noue (vt opinor) dictum διαβιβάσαντες cum illo accus. χειμῶνα. Idem.

5. Ἐκ Σαλαμῖνος] Καὶ ἐκ Σχαλαμῖνος. *Rostg.*

6. Περιουσίαν] Scribo οὐσίαν· et praepositionem περὶ ex vocabulo περιοῦσαν, quod apud *Thucydidem* est, irrepsisse puto. Steph.

ib. Κυριωτέραν] Scribendum reor κυριώτερον. *Discrimen posuit* (inquit) *inter vrbem et muros. Et magis proprie πόλεως appellationem de domibus accipere videtur, Thucydides* videlicet. Sed potuit etiam nomen esse κυριώτερον, hoc sensu, *Et magis proprium videtur πόλεως* (id est vrbis) *appellationem de domibus accipere.* Rationem addit; *Vrbem enim muris non cinctam Lacedaemonii incolebant.* Hinc nimirum vult probare, πόλιν dici posse, et quae domos tantum, non etiam muros, seu moenia, habeat. Idem.

7. Ὅμηρος] Nisi totus *Homeri* locus afferatur, similem in eo esse vsum nominatiui pro genitiuo, cognosci non potest. Est igitur adeundus locus, qui exstat Odysseae libro μ. v. 73. Afferens autem istum *Homeri* locum, assentiri videtur iis, qui talem structuram σχῆμα Homericum vocant: quum tamen ipsemet alibi schema Atticum esse scribat. Idem. Vide quae ad *Thucydidem* IV, 70. adnotata sunt.

[Ad v. ἦλθεν ἐς πρεσβείαν Schol. cod. Bas. γράφεται δίχα τοῦ εἰς πρεσβείαν δυτικῶς. leg. πρεσβείᾳ. Mox Scnol. ἀτείχιστον adscriptum ad verba Thuc. τεῖχος ἔχοντα.]

P. 161. v. 1. Περίβολος δηλονότι] Non intelligo cum *Scholiasta* et *Interpretibus* Latinis et Gallicis ad verbum ξυνειςήκει nomen περίβολος. Et cur, si istud voluisset Auctor, potius non dixisset ξυνειςήκεισαν, cum plurali mox numero efferat τοὺς περιβόλους? Mihi certe ὅσοις ξυνειςήκει nihil aliud est, quam *ad quoscunque foedus* Ἑλληνικὸν *et societas pertinebat*, vel *quibus societas cum Lacedaemoniis et reliquis Peloponnesiis intercedebat.* Populi enim et ciuitates Graeciae, quotcunque ex conuentione et foedere contra communem Graecorum hostem, Medum, stabant, siue intra seu extra Peloponnesum essent, vnum constituebant σύςημα. Neque enim ii, qui ab hoc foedere et societate exclusi essent, de diruendis itidem muris suis sollicitandi erant. Caeterum ad significationem τοῦ συνίζασθαι, quam suppono, probandam exempla nemo Graecae linguae gnarus, vt puto, requiret,

quippe quae satis magna copia Historici suppeditabunt, ipsumque *Thucydidei* operis initium hoc dabit: καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ξυνιςάμενον πρὸς ἑκατέρους. Et certi sumus, de sensu, quem dedimus hisce ὅσοις ξυνειςήκει, litem a nullo peritiore nobis mouendam esse. GRAMM.

3. Διὰ δὲ τοῦ ὑπ.] Nimis longe petita videtur haec nominis ὕποπτον expositio: sicut et nimium subtiliter inquirit (meo quidem iudicio) in illud loquendi genus τὸ βουλόμενον τῆς γνώμης· quum et alibi hunc genitiuum apud *Thucydidem* παρέλκειν videamus. Ideoque hanc *Vallae* interpretationem probo, *quid vellent ac suspicarentur non patefacientes illi quidem Athenienſibus.* Ac ne hoc quidem placet, ἐν δὲ τοῖς ἐναντίοις καὶ τὸ ὑποτοτούμενον ἀποκρύπτεται· nam etiam ἐν τοῖς φίλοις hoc fieri nonnunquam videmus. STEPH.

[4. οἷον ἐξ ἧς· σημεῖον ἐξ ἧς Bas.]

6. Ἐπέρχεται] De ista verborum ἐπέρχεσθαι et παρέρχεσθαι differentia in proxima dicam annotatione. STEPH.

7. Οὐκ ἀκριβὴς ἡ παραγραφή] Hoc scholium ad hanc loci istius partem nullo pertinere modo potest: quum in eo de duobus verbis agatur ἐπέρχεσθαι et παρέρχεσθαι, de quibus et modo dictum fuit. Nec dubito quin illa παραγραφὴ quam ἀκριβῆ fuisse negat, de his ipsis verbis ageret. Quum autem deprauatus sit hic locus, videor mihi assequi coniectura quomodo suae integritati sit restituendus, quamuis non assequor itidem quid illa παραγραφὴ censura dignum iudicaret. Nam si pro his αὐτοὺς γὰρ οὐ τοὺς, scribatur, αὐτὸς γὰρ οὕτω, locum hunc, paucis mutatis, restitueris. Sed post λέγει ponenda tantum hypostigme fuerit. Sequuntur enim verba quae ipsum (*Thucydidem* videlicet) de Athenienſibus dixisse scribit. Ac de illa quidem paragraphe dicam et postea. Quod autem de differentia verborum παρελθεῖν et ἐπελθεῖν addit, verum non puto: ideoque merito, tanquam rem sibi quoque dubiam proponens, dicit μήποτε. Sed occasionem suspicandi, talem esse verbi ἐπέρχεσθαι significationem, praebuisse illi videtur hic locus, in quo, οὐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινὸν, de eo dicitur qui per multos iam dies ἔρχεσθαι distulerat. Atque vt hic dixerat ἐπέρχεται, ita huius verbi participio vtens dicit paulo post de eodem Themistocle, ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ad verbum autem alterum παρέρχεσθαι seu παρελθεῖν, quod attinet, ne illud quidem quod de eo dicit, videlicet significare τὸ αὐτίκα, ex eo quem attulit loco probari potest. Ad praecedentem vero illam differentiam vt veniam, qua traditur ἐπέρχεσθαι quidem de peregrino, at παρέρχεσθαι de ciue dici, in ea, quantum ad verbum ἐπέρχεσθαι attinet, respici constat ad vsum quem habet ἐπέρχεται, ad illud inquam respici quod hic de peregrino dictum sit: sed considerandum erat non minus de peregrinis dictum esse supra παρελθόντες p. 49. Sic autem et aliae inter quaedam vocabula differentiae ab hoc *Scholiaste* afferuntur, quibus non sine cautione assentiendum est. Nunc vero audi quod mihi in mentem de illa paragraphe venerit. Suspicor, hanc annotationem, qua differentia verborum ἐπέρχεσθαι et παρέρχεσθαι traditur, adscriptam illi *Thucydidis* loco qui habet ista verba, ὅτι οὐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινὸν, appellari παραγραφήν. Ideoque post verba illa, ἐπέρχεται ὁ ξένος, παρέρχεται ὁ πολίτης (quae sint illius παραγραφῆς verba) hanc eius reprehensionem (expunctis illis duabus ex *Thucydide* sumtis vocibus αὐτοὺς ὑπολειφθῆναι) sequi debere, οὐκ ἀκριβὴς ἡ παραγραφή· vt reprehensor ille et velut censor qui hic introducitur, illi de horum verborum differentia annotationi eum ipsum *Thucydidis* locum opponere, deinde in vicem illius differentiae aliam a se excogitatam substituere dicatur. IDEM. Vid. ad *Schol.* p. 49.

8. Κατ' ἀρχάς] Haec omittunt *Suidas* in παρελθεῖν, et *Scholiastes* Demosthenis ad orationem περὶ τῶν ἐν Χερρόν. p. 58. Contra a *Scholiaste Cass.* absunt illa, χρόνῳ διαπράξασθαι. Et possunt abesse sine damno sententiae. *Scholiastes* Demosthenis etiam habet χρόνῳ δὲ, τοῦτο. *Salmasius* ad Achillem Tatium p. 664. ita citat: τὸ ἀναβαλλόμενον χρόνῳ διαπράξασθαι.

P. 163. v. 1. Τοῖς ὀφθαλμοῖς] Defendam hic nostrum *Scholiasten* aduersus eam, quae in promtu esse videtur reprehensionem; σκεψάμενοι enim ab illo ita exponi, ἰδόντες τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι, quis primo adspectu non carpat? Sed vicissim in promtu est defensio, si quis attente verbum *Thucydidis* cum illa explicatione conferat; nam qui inepte adderetur datiuus post ἰδόντες, nequaquam inepte addi dici potest post σκεψάμενοι· id est, nos de illo tanquam subaudiendo admoneri, ad ponendum inter alteram vocabuli illius significationem et hanc (quae alioqui rarior est) discrimen. STEPH. Add. quae adnotat in *Proparasceue* p. 585.

4. Τὸ σχῆμα πλάγιον] Ita vocare videtur eam orationis structuram, quae talis est vt oratio vel διηγηματικὴν vel μιμητικὴν formam habeat. Vide plura in mea quae proxime sequitur annotatione. STEPH.

5. Κακῶς] Haec verba, κακῶς καὶ τοῦτο παραγέγραπται, et quae illis subiungantur, alicuius sunt itidem censoris, hanc σημείωσιν (si ita vocanda est) reprehendentis, τὸ σχῆμα πλάγιον· δύναται γὰρ καὶ ὡς ἀπὸ Θεμ. et verba haec παραγραφὴν vocantis. Atque ideo dicitur non τοῦτο, sed καὶ τοῦτο, quod alia iam παραγραφὴ paulo ante reprehensa fuerit: ea videlicet de qua meam et ipse sententiam protuli. Quod si et de hac proferenda est, non immerito eam reprehendi dixerim. Quomodo enim ita loquutus *Thucydides* dici potest, vt illa vel tanquam ab ipso, vel tanquam in *Thucydidis* persona dicantur? nam si Themistocles loquens induceretur, non diceretur, ἡ μὲν πόλις σφῶν, sed potius ἡ μὲν πόλις ἡμῶν· deinde non βουλονται, sed βούλεσθαι, omisso etiam nomine Λακεδαιμόνιοι· quin etiam alia aliter in sequentibus efferrentur: ac talis denique oratio Themistoclis esse deberet, ἡ μὲν πόλις ἡμῶν τετ. ἤδη, ὥςε ἱκανὴ εἶναι σ. τοὺς ἐνοικ. ἐν αὐτῇ· εἰ δέ τι βούλεσθε ὑμεῖς ἢ οἱ ξυμ. πρεσβ. παρ' ἡμᾶς, ὡς πρὸς διαγ. τολοιπὸν ἔρχεσθε τά τε σφίσιν αὐτοῖς καὶ τὰ κοινά. At in sequentibus habemus ἔφασαν, tanquam non a Themistocle solo sed ab aliis simul illa dicerentur. Enimvero alius hic modus superest; nam merito quidem, vti dixi, παραγραφὴ illa reprehensa fuit, quae ambigui-

tatem conſtituit vbi nulla eſt (non futuram tamen vllo modo periculoſam, ideoque cenſura haud dignam) ſed quum hic reprehenſor dicere debuerit, *ἀντικρυς γὰρ τοῦ Θουκυδίδου ἐϛὶν ἡ φωνὴ*, dicentem audimus, *ἀντικρυς γὰρ τοῦ Θεμιϛοκλέους ἐϛὶν ἡ φωνή*· quum tamen non poſſe haec in Themiſtoclis perſona dici, aperte oſtenderim. Aut igitur librarium *Θουκυδίδου* in *Θεμιϛοκλέους* mutaſſe, aut illum *Scholiaſtem* non ſatis attente locum expendiſſe, et dum illius *παραγραφῆς* auctorem reprehendit (merito alioqui, vt ante docui) ipſi quoque aliquid reprehenſione dignum excidiſſe, dicendum eſt. STEPH. *Κακῶς καὶ τοῦτο*, et omnia quae deinde in *Edd.* leguntur vsque ad *πρέσβεις πέμπειν* abſunt a *Caſſ.*

7. *Κατὰ κοινοῦ τὸ ἐδόκει*] Male. Non enim *ἐδόκει*, ſed *ἔφασαν κατὰ κοινοῦ* hic intelligendum. GRAMM. [Cod. Baſ. non *κατὰ κοινοῦ* ſed *ἀπὸ κοινοῦ* hic et in ſeq. Schol.]

10. *Ἴσον τῶν ἄλλων*] Obſeruandum hic quoque *ἴσον* cum genitiuo, *ἴσον τῶν ἄλλων*, pro *ἴσον τοῖς ἄλλοις*· ne altero in loco librarii errorem eſſe putemus. Simul etiam illud *κατ' ἐκείνους* pro *ὁμοίως ἐκείνοις*, id eſt, *aeque atque illos*, de quo admoneam dignum eſſe videtur. Immo vero totum hoc ſcholion dignum cenſeo, quod Latine interpreter: quum eo locus alioqui obſcurus optime exponatur. Perinde igitur eſſe dicit hic *Scholiaſtes*, ac ſi legati illi haec loquerentur, *Niſi muros ſicut caeteri habeamus, ne eandem quidem in bellis ſententiam habituri ſumus. Fortaſſe enim, quum hoſtes venerint, nos quidem non pugnandum, ſed compoſitionem faciendam cenſebimus, quod muris careamus: at caeteri dimicandum. Fieri enim non poteſt, vt qui caeteris par non eſt, aeque atque illi bono ſit animo, et eandem ſententiam ferat.* Intellige autem *qui caeteris par non eſt*, vel *aequalis*, viribus. At vbi verti, *ne eandem quidem in bellis ſententiam habituri ſumus*, eam quae hic eſt lectionem minime ſequutus ſum, ſed *πολεμίοις* in *πολέμοις* mutaui. STEPH. *Κατ' ἐκείνους* non ſunt in *Caſſ.*

P. 165. v. 3. *Μηχανῇ*] In marg. *Roſtg.* ad vocem *οἰκοδομία* ſcriptum erat, *τὸ οἰκοδομία τινὲς ὀξύνουσι.*

5. *Ἀπὸ βάσεων ἀνδρ.*] Fortaſſe haec expoſitio ad vocem *λίθοι* potius quam ad *ξῆλαι* pertinet. STEPH.

ib. *Γεγλυμμένοι*] *Ἐγγεγλυμμένοι Roſtg.* Melius quam *γεγλυμμένοι.*

6. *Ὅμηρος*] Odyſſ. σ'. v. 358. Hoc abeſt a *Caſſ.*

7. *Ἀρξάμενος* etc.] Fallitur in eo quod *ὑπῆρκτο* perſonale verbum eſſe putet, id eſt, verbi perſonalis locum hic habere: quum imperſonale eſſe vel ex eo appareat, quod dicit *ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς*· ſi enim de Themiſtocle illud intelligi voluiſſet, non *ἐκείνου* ſed *ἑαυτοῦ* dixiſſet. STEPH.

8. *Πρὸ δὲ τῶν Μηδ.*] Vide notas ad *Chronicon Marmoreum*, p. 78. HVDS.

9. *Δύναμιν, ἤγουν Θαλασσίαν*] Deſunt *Caſſ.*

12. *Ὑπαντ.*] Pro *ὑπαντώσαις* et *συνεζευγμέναις* ſcribo *ὑπαντῶσαι* et *συνεζευγμέναι*, vt his participiis exponatur illud *ἐναντίαι*. STEPH.

P. 167. *V.* 2. *Ἀποτροπὴν ποιεῖν*] Verbum *ἀφιϛάναι* exponendo (quae expoſitio parum placet) acculatiuus *ἐπιθέσεις*, quo explicatur vocabulum *Thucydidis* in genitiuum vertendus erat, dicendumque, *ἀποτροπὴν ποιεῖν τῶν ἐπιθέσεων*. STEPH. Pro *ἀποτροπὴν ποιεῖν Caſſ.* habet *ἀποπέμπειν.*

ib. *Ἐπιθέσεις*] Haec vox *ἐπιθέσεις*, expoſitioni vocabuli *Thucydidei* adhibita, oſtendit, eum alteram lectionem, videlicet *ἐπιβολὰς*, agnouiſſe. STEPH.

3. *Νοήσας· διὸ καὶ ναύμαχος ἐκαλεῖτο*] Non ſunt in *Caſſ.*

4. *Τοὺς Πέρσας*] Rectior eſſet huius loci ſcriptura haec *τοῖς Πέρσαις ἐᾶσον εἶναι διὰ θαλάσσης ἢ διὰ γῆς ἔρχεσθαι.* STEPH.

5. *Τῇ γνώμῃ δηλονότι Θεμιϛοκλέους*] Hoc ſcholion ſuperuacuum eſſe cenſet *Stephanus* in *Proparaſceue* p. 578. [472. h. ed.]

8. *Κατεχάλασαν*] Nec *κατεχάλασαν* poſſum admittere, nec quod illi ſubſtituere poſſim verbum inuenio. Quid ſi vero *κατεναυμάχησαν* reponendum dixerim? STEPH.

9. *Καταβαλεῖν*] *Καταλαβεῖν Caſſ.* et *Roſtg.* Ita coniecerat *Aem. Portus*, et in *Suida*, in quo eadem leguntur v. *πολιορκῆσαι*, e *Mſſ.* reſtituit *Kuſterus.*

P. 169. v. 2. *Ἐφάνη*] Pro *ἐφάνη* (quod ferri non poteſt) *Φανείη* ſcribendum videtur. Niſi forte illum his verbis *ᾗ ἂν Φανῇ* illa *ᾗ Φαίνοιτο* exponere maluiſſe putandum eſt. Dixi autem illud *ἐφάνη* non poſſe ferri, quod nullo conuenire modo queat cum *καταϛησόμενοι*· at cum *καταϛησόμενοι* (ſi locum habere hic poſſet) conueniret quidem *ᾗ ἐφάνη*, ſed *Thucydides* ei non videtur ſubiuncturus fuiſſe *ᾗ Φαίνοιτο*. STEPH.

5. *Ὅ ἐϛι δημόσια*] Deſunt *Caſſ.*

10. *Χείρους τῶν πρ.*] Inter *χείρους* et *τῶν Λακωνικῶν πραγμάτων* aliquid deeſſe fateamur neceſſe eſt. Fortaſſe autem *τὸ ἐλλιπὲς* ita ſuppleri poſſit, *καὶ χείρους περὶ τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων τῶν Λακωνικῶν γένωνται.* Niſi *διαχείρισιν*, aut aliud ſynonymum quis malit. Non minus certe *διαχείρισιν* quam aliud vllum probauerim: quoniam *Thucydidea* vox eſt et quidem non longe petenda, quum paulo infra ea vtatur: vbi ſcribit, *καὶ διαχειρίσει πραγμάτων.* STEPH.

11. *Ἀπαλλαξείοντες*] E *Thucydide* laudat, et *ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι* exponit *Suidas.*

Pag. 171. *V.* 3. *Πάντα γὰρ κοινῇ*] *Πάντες γὰρ κοινῶς. Roſtg.*

4. *Ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ*] Deſunt *Caſſ.* *Ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. Reg.*

6. *Ἐμποδίζοντας*] Non placet *προστυγχάνοντας* ita exponi; ac malim intelligere *Interuenientes.* STEPH.

Ibid. *Ἢ χρόνῳ*] *Ἢ τόπῳ. Caſſ.*

ib. *Ἔγραψεν*] Admitti non poteſt *ἔγραψεν*, quoniam negaret quod ſtatim fatetur, quum dicit *ἀλλ' ὅτι ὅμως γέγραπται*· mutandum igitur illud *ἔγραψεν* in *εἴρηκεν*· nam *οὐχ ὅτι ἤδη εἴρηκεν*, conueniet cum his quae ſequuntur, *εἰ καὶ μήπω εἴρηται.* STEPH. *Ὅμως* non habet *Caſſ.*

7. *Τὴν ἐκτροπήν*] Addunt *Caſſ.* et *Roſtg.* *τὴν παράβασιν, ἢ μετάβασιν.*

9. *Τὰ Τρωϊκὰ* etc.] *Scholium* hoc non ſcriptum eſt in iſta verba, *ἢ αὐτὰ τὰ Μηδικὰ*, ſed in haec quae prae-

cedunt, τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικά. Nam res Troianae, Amazonicae, Thracicae, res a Graecis in bello Medico (id est Persico) gestas praecesserunt. Sed obiter addam *Vallae* interpretationi deesse hic vocabulum *Graecas;* quum enim in ea legamus, *scribentibus aut res ante Medicum bellum gestas, aut ipsum bellum Medicum*, non dubium est quin scribendum sit *res Graecas*, vt *Thucydides* post τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν addit Ἑλληνικά. Qua de re iam monui. STEPH.

P. 173. v. 1. Δύο Ἠιόνες etc.] Nugas agit *Scholiastes*, existimans, hic *Thucydidem* de portu Amphipoleos loqui, et aliam adhuc praeter portum istum alibi in Thracia vrbem exstare eiusdem nominis: nam Eion ad ostium Strymonis sita, xxv. duntaxat stadiis [teste *Thucydide* l. 4. p. 298.] ab Amphipoli remota, commodissime pro Amphipoleos portu haberi potest, licet emporium fuerit satis celebre: nam Ἠών *Lycophronis* et Ἠιὼν *Thucydidis* diuersa oppida non sunt. *Berkelius* ad *Steph. Byzant.* p. 378. HVDS.

2. Λυκόφρων] vers. 417.

6. Ἀπὸ κοινοῦ ἐδουλώθη] Non potest tamen subaudiri ἑκάσῃ cum ἐδουλώθη, quum hoc verbum non datiuum sed nominatiuum postulet: sed hoc annotatur quod perinde sit ac si dictum esset, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἑκάσῃ, ὡς αὐτῇ ξυνέβη· nam cum hoc ἑκάσῃ apte verbum ἐδουλώθη subaudietur. STEPH.

ib. Ἔκδειαι ἑκούσιον] Immo vero ἔκδειαν vllam esse ἑκούσιον credibile non est. IDEM. Habet haec etiam *Suidas* in ἔκδεια.

7. Τὸ μὴ θέλειν στρατεύεσθαι] *Suidas* v. λειποστράτιον.

9. Τὸ δὲ ἐν ἡδονῇ] Parum placet, quod ἐν ἡδονῇ exponit ἐν ἱλαρότητι· existimo enim eum intelligere, *illorum imperium non amplius gratum et acceptum fuisse.* Vel, *illorum imperium non amplius eiusmodi fuisse vt placeret.* STEPH.

P. 175. v. 2. Παροξυτόνως] Haec quoque leguntur in *Suida* v. ἀντιπέρας. Addit, ἀντιπέρας Θάσσου μέταλλά ἐσι χρυσοῦ· quae pertinent ad haec verba *Thucydidis* ἐν τῇ ἀντιπέρας Θρᾴκῃ.

6. Διὰ τὸ περιῤῥ.] Ita *Thucyd.* l. 4. p. 298. HVDS.

9. Τοὺς δούλους etc.] Alii seruos Lacedaem. Εἵλωτες dictos esse volunt ab ἑλεῖν. De *Helotibus* vide *Cragium* de Rep. Laced. l. 1. c. 11. et *Meursii* Miscell. Lacon. l. 2. c. 6. IDEM. Eadem, quae *Scholiastes*, habet *Suidas* v. Εἵλωτες.

P. 177. v. 2. Λακεδαιμονίων] Post haec in *Reg.* et *Rostg.* ad verba ὅσα ἔδει scriptum erat, ἀναλωθέντα ἐν τῇ πολιορκίᾳ. Mox post Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων *Rostg.* habet, κατὰ τὸν Ἀριστείδην. *Aristides* verbo hanc rem tangit in Orat. II. Leuctrica p. 148

3. Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ] Hic quoque illi assentior, δὲ pro γὰρ positum esse dicenti. Possit tamen non incommode reddi Latine et particula *at.* STEPH.

ib. Τῆς τέχνης δηλονότι] Haec potius pertinent ad vers. 48. respicit enim ad id quod περὶ τοῦ τειχομαχεῖν dictum est, quasi hoc sit τέχνης opus. IDEM.

6. Ἰδίωμα etc.] An hoc sit *Thucydidis* idioma, in dubium vocari potest: sed hoc saltem constat eum et alibi hoc vti; vt p. 73. ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται. IDEM. Add. *Stephanum* Append. ad Scripta al. de Dialect. p. 130.

P. 179. v. 2. Αὐτοὺς βοηθεῖν] Scribe αὐτοῖς βοηθεῖν. STEPH.

3. Πηγαί] *Plinio aliisque* Pagae. HVDS.

5. Τῆς ἀποχ.] Non videtur subaudiendus esse hic genitiuus τῆς ἀποχάσεως, quum verisimile sit, fuisse illum contentum dixisse, ἀπέχησε, quod hic exponit, ἐποίησεν ἀποχῆναι. Intelligendum igitur potius, illum imperio suo subiecisse eos, qui ipso auctore ab Artaxerxe defecerant. STEPH.

6. Ἰναρόχου] Scribe Ἰνάρου. HVDS.

9. Ἐπιδαυρίων] Addit *Rostg.* πρὸς Κορινθίους.

P. 181. v. 1. Αὕτη ναυμαχία] Αὕτη ἡ ναυμαχία *Cass.*

5. Ὑπὸ γερόντων] Non tamen dixit *Thucydides* in hoc Athenienſium exercitu fuisse tantum τοὺς πρεσβυτάτους, sed et τοὺς νεωτάτους. Adde quod totus exercitus ex his non constabat. At vero quod scribit de Corinthiis, quasi illorum exercitus ex iuuenibus tantum constaret, vndenam scire potuit? STEPH.

6. Μετὰ βοῆς ἐξελθόντες] Ex hac expositione satis patere multi existimabunt, vocabulum ἐκβοήσαντες ab isto *Scholiaste* agnosci: sed fallentur. Nam et pag. seq. verbum quoque ἐβοήθησαν ab illo exponi videbimus ἔδραμον μετὰ βοῆς· atque adeo βοηθέω scimus dici quasi βοῇ θέω, id est σὺν βοῇ vel μετὰ βοῆς θέω. Quod si tamen ab illo ἐκβοήσαντες agnoscerentur, ego alterum participium nihilominus huic praeferrem, vel ea de causa quam paulo ante dixi. IDEM.

P. 183. v. 2. Δωριὰς Ἀττικῶς] Scribendum puto Δωριᾶς, si est pro Δωριέας. IDEM.

8. Βούλονται] Ἐβούλοντο *Cass. Rostg.* [Recepit G.]

P. 185. v. 3. Ἐπὶ βλάβης] Non dubium est, quin ἐπὶ βλάβῃ scribendum sit. Non est autem quod putemus verbo περιέπλευσαν vllam βλάβης significationem includi: nec video cur hac de re, videlicet hoc factum ab illis fuisse ἐπὶ βλάβῃ τῆς Πελοποννήσου, monendum lectorem censuerit, quum id, vel ipso tacente, futurum illi manifestissimum foret. STEPH.

6. Ἀεὶ ὡς τίμιον] Mirum quod huius rei habeat argumentum, *Thucydidem* semper nomen Persae tanquam honorificum accipere. Nullum certe huius rei ne leue quidem indicium apud *Thucydidem* inuenire potui. Quid? an dicemus eum ad hoc respexisse quod sicut hic, ita etiam paulo ante non simpliciter Πέρσην, sed ἄνδρα Πέρσην dicit? Atqui eodem modo ἄνδρα Σπαρτιάτην dicit, et aliis nominibus ἐθνικοῖς itidem illam vocem praefigit. IDEM.

Pag. 187. V. 2. Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ] Suspicetur quispiam fortasse eum verba haec ἐν Αἰγύπτῳ post vocem πράγματα legisse: quum verisimile sit illum alioqui suum δηλονότι post ἐν Αἰγύπτῳ positurum fuisse. IDEM.

P. 189. v. 1. Αὐτούς] Scribo αὐτόν. IDEM.

2. Ὑποσικτέον] Merito de hac interpunctione admoneret, cum dicit, εἰς τὸ πέραν ὑποσικτέον, id est, *post πέραν est interpungendum* (ita enim solet loqui, non autem praepositione μετὰ vti) quoniam alioqui πέραν cum

ſequente genitiuo iungendum videretur. Quod certe a *Valla* factum fuit: qui vertit, *et transmiſſa Acarnania, ad Oeniadas in expeditionem ierunt.* Eſt autem talis haec ſtructura, qualis quum dicitur paulo ante, τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον· et alibi τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα. IDEM.

4. Χαιρώνειαν καὶ Κορώνην] Vocabula haec nequaquam huc pertinent: (quid enim Aegypto cum his vrbibus, aut quid his vrbibus cum Aegypto?) ac videndum ne annotata eſſent in verba iſta huius pag. v. 71. ἐπὶ τὰ χωρία ταῦτα. Caeterum alteram illam Boeotiae vrbem non Κορώνην, ſed Κορώνειαν, in fine etiam huius pag. vocari videmus. IDEM.

8. Ταῦτα ταχέως] Ταῦτα τὰ χωρία. *Roſtg.* [Ita et Baſ. Itaque ταχέως in his deeſſe videtur.]

ib. Ὀρχομενὸς Θηλυκῶς] Maſculini generis eſt et apud *Thucydidem* p. 283. et p. 355. HVDS.

Pag. 191. *V.* 4. Ἀνακόλουθον γάρ.] Non videtur animaduertiſſe genitiuum abſolutum eſſe, διαβεβηκότος Περικλέους, aut quocunque talis genitiuus nomine eſt appellandus: perinde ac ſi diceretur, μετὰ τὸ διαβεβηκέναι Περικλέα· vel, ἐπειδὴ διαβέβηκε Περικλῆς· aut διεβεβήκει. Quod quum ita ſit, apte ſubiungitur, ἠγγέλθη αὐτῷ, minimeque ἀνακόλουθον hic eſſe dici poteſt. STEPH.

5. Εἰρηνικὴν ἔποι.] Scribendum potius καὶ εἰρηνικὴν κατές. IDEM.

P. 193. v. 1. Ἥτις νῦν Ὧρ.] Idem plane teſtatur *Strabo* l. 10. in initio. HVDS.

3. Καινοτομῆσαι] Quae poſt καινοτομῆσαι eſt interpunctio poſt πολιτείαν ponenda eſt. Nam καινοτομῆσαι τὴν πολιτείαν illi id ſonat quod a *Thucydide* dicitur νεωτερίσαι τὴν πολιτείαν· quum alioqui verba haec abſolute potius ponantur. STEPH.

[4. In Baſ. pro τῶν Ἀθην. eſt Ἀθηναίοις διὰ τοὺς ὁμήρους.]

6. Σάρδις etc.] Vide *Holſtenium* ad *Stephanum* περὶ πόλεων. HVDS.

P. 195. v. 3. Τρισὶ τάγμασι] Non placet haec expoſitio, nec poſſe ferri eam exiſtimo. STEPH. Vide *Caſaubonum* notas ad *Polybium* p. 178. HVDS. Pro τάγμασιν in *Caſſ.* erat τειχίσμασι.

4. Ὅτι Στησαγ.] Hic locus ex eorum numero eſſe videtur in quibus ὅτι pro σημείωσαι ὅτι dicitur. STEPH.

7. Τὸ πᾶν] Dicit ἀθρόον ἐκτίσαι τὸ πᾶν, pro ἀθρόα ἐκτίσαι τὰ πάντα· perinde ac ſi non χρήματα ſed ἀργύριον *Thucydides* ſcripſiſſet. IDEM.

P. 197. v. 4. Ἤγουν, οὐκ ἦν.] Immo aliud ſonat οὐκ ἀνασχετὸν ποιεῖσθαι, quam οὐκ ἀνέχεσθαι· ac fieri poteſt vt quis ἀνέχεσθαι cogatur quod tamen οὐκ ἀναστετὸν ποιεῖται, id eſt ἠγεῖται, vt aliquando loquuntur. Neque vero tempus tempori reſpondet, niſi ἠνείχοντο ſcribatur. IDEM.

5. Τοῦ συγγραφέως ἡ λέξις] Non debuit dicere vocabulum ἐπιχειρητέα eſſe *Thucydidis*, quod eius terminationem eſſe *Thucydideam* cenſeret, poſito videlicet ἐπιχειρητέα pro ἐπιχειρητέον. Ac ne terminatio quidem illa, *Thucydidea*, id eſt *Thucydidi* peculiaris comperietur. Niſi forte frequentior huius apud eum quam apud quemquam alium vſus, idioma eius vocari poteſt; eodem enim modo apud eum παραδοτέα, et διακριτέα, et τιμωρητέα, item παριτητέα, nec non πολεμητέα, dicuntur, pro παραδοτέον, διακριτέον, etc. STEPH.

5. Τὸ ἑξῆς, κατὰ κρ.] Has voces κατὰ κράτος iungit illis verbis νίκην ἔσεσθαι, non autem participio πολεμοῦσι, quum tamen dici ſoleat πολεμεῖν κατὰ κράτος. Neque vero, ſi haec aenigmatice de magna illa peſtilentia ab Apolline praedicebantur, ideo minus κατὰ κράτος cum πολεμοῦσι poſſe iungi videtur, vt ſignificetur illam expugnatum tandem iri, ſi eam totis viribus oppugnarent. IDEM.

6. Κυρῶσαι] Verbum iſtud ἐπαγαγεῖν, per ſe, id eſt ſine adiunctione ſignificare non poteſt κυρῶσαι· ideoque accuſatiuum ψῆφον huic praefigere neceſſe eſt. Sic autem ſtatim poſt ψηφίσασθαι exponit διὰ ψήφου ἐπικυρῶσαι. Verum quod ad priorem illum locum attinet, in quo ψῆφον ἐπαγαγεῖν dicitur, videndum annon potius dicendum ſit, ψῆφον in eo σκέψιν ſignificare, vt p. 80. vbi dicitur, ψῆφον ἐπήγαγον, ipſemet exponit. IDEM.

P. 199. v. 2. Προτιμᾶν] In hac expoſitione, qua προσκοπεῖν eſſe dicit προτιμᾶν, reſpicit ad προτιμῶνται, quod ſtatim ſequitur: ſed hanc ſignificationem verbum προσκοπεῖν non admittit. Ac multo aptior expoſitio iſta videtur, *prouidendi partes* (ſeu *proſpiciendi*) *prae aliis ſuſcipere;* vel potius, *prouidendi officio* (ſeu *proſpiciendi*) *prae aliis fungi.* Sed animaduertendus eſt alius quam vulgaris vſus praepoſitionis πρὸ in verbo προσκοπεῖν, hoc quidem in loco: qualis eſt videlicet in προτιμῶνται. Vt enim προτιμῶνται ſonat πρὸ τῶν ἄλλων τιμῶνται, id eſt ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, ſiue μᾶλλον ἢ ἄλλοι· ita etiam προσκοπεῖν, illi reſpondens, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους σκοπεῖν, ſiue μᾶλλον ἢ τοὺς ἄλλους· ideoque in huius loci interpretatione non dixi tantum *prouidendi officio fungi*, ſed *prae aliis fungi.* Alioqui certe non dubium eſt quin in verbo προσκοπεῖν praepoſitio πρὸ, vulgarem vſum ſequendo, non aliud valeat quam quod Latine *pro* in *prouidere* et *proſpicere.* Verum et hoc addendum eſt, etiamſi hic praepoſitio πρὸ in προσκοπεῖν alio quam in vulgari vſu reſpiciat, interim tamen ſimplex ſignificationem compoſiti retinere, perinde ac ſi vna eademque praepoſitio duos ſimul vſus habere, ſiue ad res duas ſimul reſpicere poſſit. Quae res, ſi qua alia, quanta fuerit *Thucydidis* ad ſermonis νεωτερισμὸν audacia, aperte nobis teſtatur. Alius enim ἐκ πάντων non minus ante προσκοπεῖν quam ante προτιμῶνται poſuiſſet: hoc modo, τὰ κοινὰ ἐκ πάντων προσκοπεῖν, ὥσπερ καὶ ἐν ἄλλοις ἐκ πάντων προτιμῶνται. Quid ſi vero ita *Thucydidem* vtrobique haec verba ἐκ πάντων, aut, ſi non vtrobique, at certe ante προσκοπεῖν. vbi magis neceſſaria ſunt, non ante προτιμῶνται, poſuiſſe? IDEM.

3. Προεδρείᾳ] Προεδρίᾳ *Caſſ.*

[4. in not. ad ὡμίλησαν verba *in eodem codice* pertinent ad Aug. non ad Baſ.]

4. Διαλλαγῆναι] Haec iisdem verbis leguntur in *Suida* v. διαλλαγῆναι et ἐναλλαγῆναι· niſi quod pro ἐχθροῦ ὄντος τῷ πρώτῳ Φίλῳ habet ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον.

Sed ſcripturam ſcholiorum merito praefert *Kuſterus*. *Henr. Stephanus* in margine ſui exemplaris *Suidae*, cuius vſum debeo humanitati Viri Iuris conſultiſſimi, et a noſtris ſtudiis non alieni, *Franciſci van Limborch*, pro τὸ πρότερον ſcripſerat τῷ πρότερον Φίλῳ.

10. Ἐνίκησαν] Malim ἐνικήθησαν. STEPH.

Ibid. Εὐβούλων] Potius εὐβουλοτέρων dicendum fuerit, vt in hac oppoſitione comparatiuo ἀβουλοτέρων comparatiuus εὐβουλοτέρων reſpondeat. Sed non aſſentior illi de hoc, vt non aliud, quam maior hoſtium prudentia, eius mali, cuius meminit Thucydides, cauſa exiſtimetur. IDEM.

P. 201. v. 1. Ἐνθυμεῖται ὁμοίως ὡς πιςεύει] Obſerua exponi ὅμοια tanquam aduerbialiter poſitum: quem huius nominis vſum et alibi animaduertiſſe mihi videor. Caeterum quum hic locus, qui ex obſcuris eſt, varias in partes in hisce ſcholiis verſetur, ego ab eo plane *Scholiaſte* diſſentio, quisquis eſt (nam ex diuerſis collectam eſſe huius loci expoſitionem, vel potius, collectas eſſe expoſitiones, et ἄλλως oſtendit, et alioqui multa ſunt quae indicent) qui verbo δοξάζειν idem ſignificari putat quod ante verbo ἐνθυμεῖσθαι declaratum ſit: ac potius δοξάζομεν ad datiuum τῇ πίςει reſpicere exiſtimo, vt perinde ſit ac ſi dictum eſſet πιςεύομεν. *Nullus* (inquit) *res perpendit, et inito de illis conſilio eas aggreditur eodem modo quo fiduciam de illis capit. Sed contra plerique omnes de rebus quas aggreſſuri ſunt, tanquam tutis et felicem exitum habituris opinionem ac fiduciam concipiunt: verum poſtquam in eo ſunt vt cogitata exſequantur, eorum ſecuritas, qua ſibi omnia tuta promittebant, in timiditatem vertitur, et in opere ipſo ſibi ipſis deſunt.* Vix enim ἐλλείπειν auſim hic reddere verbo *deficere*, quod non dici de iis exiſtimem, qui animum deſpondent, ſed de iis quorum conſilia (quae ἐνθυμήσεις ex illo ἐνθυμεῖσθαι vocari poſſe videntur) conſilia inquam ea, quae ad res exſequendas afferunt, illi praecedenti fiduciae minime reſpondent, ſed omnino ei imparia ſunt. Hoc denique ſibi velle Corinthii videntur: *Tale eſt hominum ingenium, vt facile quidem fiduciam ſumant de rebus quas aggrediuntur, quod eas ſibi tutas proponunt, ſed non eo conſilio eaque prudentia in illis gerendis vtuntur, vt tales eas reddant quales ſibi propoſuerunt.* Sed quaenam tanta eſſe εὐβουλία, quaenam tanta eſſe πρόνοια poteſt, vt μετ' ἀσφαλείας aggredi bellum aliquod dici poſſit? Minime certe conuenire hoc videtur cum eo quod ab Archidamo dictum antea fuit, pag. videlicet 54. de bello quouis generaliter loquente, μήτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς νομίσαντα· tantum abeſt vt in bello aggrediendo iſtud praecipue videndum ſit, quam nobis ἀσφάλειαν proponere poſſimus. Nam quid hoc eſt, ἀσφάλειαν in bello, quo nihil magis eſt σφαλερὸν, quaerere? Praeter eam profecto quam ipſa experientia nobis facit τῆς ἀδηλότητος belli fidem (quam ea etiam quae Marti tribuuntur, epitheta teſtantur) apud hunc ipſum Scriptorem cum alia huius rei teſtimonia habemus, tum vero iſtud, ἄδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων. Quae quum ita ſint, qui ἀσφάλειαν in bello quaerit, quod contra belli naturam eſt, quaerere videtur. Reſpondendum puto, ἀσφάλειαν intelligi de tutis conſiliis, quatenus ea in humanam prudentiam cadunt, id eſt, quam longe humana prouidentia extenditur: ſiue, quam longe humana mens euentura proſpicere poteſt. Pro qua mea reſponſione facit quod alicubi τὸ ἀσφαλὲς et τὸ λελογισμένον copulata inueniuntur, vt apud *Dionyſ. Hal.* lib. Antiq. Rom. IX. ὅταν τὸ ἀσφαλὲς καὶ λελογισμένον ἥκιςα οἱ καιροὶ δέχωνται. IDEM. Apage vtriusque (nam gemina hic occurrit) expoſitionis taedioſas nimis ſubtilitates. Verba Auctoris ſunt: ἐνθυμεῖται γὰρ οὐδεὶς ὅμοια τῇ πίςει, καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται. Vbi τῇ πίςει non eſt, vt exiſtimant *Scholiaſtae* et *Fr. Portus* in Comment. datiuus ab adiectiuo ὅμοια regendus, ſed eſt (vt cum Grammaticis loquar) ablatiuus modi: et ἐνθυμεῖται τῇ πίςει opponitur ſequenti ἔργῳ ἐπεξέρχεται. Ὅμοια vero eſt abſolute *paria* vel *eadem*, idemque ac ſi poneretur hic aduerbium ὁμοίως. Sententiam optime reddidit ac pari breuitate *H. Stephanus* in Concionib. p. 65. *Quia nemo tali opere rem exſequitur, quali fiducia deliberat.* Aliter: *Diſſimiliter neque eodem modo ſe res habent, quando cum fiducia deliberantur et agitantur animo, ac vbi opere ipſo eas gerimus et exſequimur.* Recteque adeo Scholion, quod ad v. 34. habetur, τῇ πίςει interpretatur τῷ θάῤῥει. Ita fere quoque locutus obſeruatur Pericles apud Noſtrum, infra p. 91. Καίπερ εἰδὼς τοὺς ἀνθρώπους οὐ τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειθομένους τε πολεμεῖν, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας. GRAMM.

7. Ἐνθυμούμεθα] Videmus hic aperte *Scholiaſtem* verbum δοξάζομεν exponere verbo ἐνθυμούμεθα, quaſi, quod dixerat ἐνθυμεῖσθαι, id nunc δοξάζειν dicat (licet ab vno ad alterum transiens addat, διὰ τὸ καθ' ἡσυχίαν δοξάζειν καὶ βουλεύεσθαι) verum, quum πίςις ſibi ἀσφάλειαν proponat, cur ἐνθυμήσει, ſi quidem haec eam itidem ſibi proponeret, et τῇ πίςει, inter ſe non conuenire diceret? STEPH.

9. Ἐξεπέσομεν] Magis conuenit praeſens tempus ἐκπίπτομεν. IDEM.

10. Τὰ παρακινοῦντα] De hac expoſitione quid aliud quam mendoſe ſcriptam eſſe dicendum eſt? IDEM.

11. Τὸ δυν. κεφ.] Suſpicetur quispiam τοῦ δυνατοῦ κεφάλαιον eſſe ſcribendum: verum et alibi κεφάλαια vocat τὸ δυνατὸν et τὸ δίκαιον. IDEM.

P. 203. v. 4. Εὐτρόπως] Haec pars huius ſcholii etiam in *Suida* legitur v. εὐοργήτως, qui poſt τρόπος addit παρὰ Θουκυδίδῃ. Sed non apud ſolum *Thucydidem* ita ponitur ὀργή. Vide ad *Thucydidem* p. 84. et 140.

5. Χωρισθέντας] Διαχωρισθέντας *Reg.*

6. Τὴν δουλείαν καὶ λόγῳ ἀμφιβάλλειν] Haec nota commodam ſedem non habebit, niſi ad v. 84. quo igitur hinc referenda. GRAMM.

11. Ἐπερχόμενοι] Ἐπεξερχόμενοι *Reg.*

P. 205. v. 1. Οὐ κεῖται κυρ.] At ego hunc vocabuli ξυμφοραὶ vſum reprehenſione minime dignum exiſtimo; nam quum animo non minus quam corpori mala ſua tribuamus, quinetiam non minus animi quam corporis morbos dicamus, cur mala quae illi inſunt (aut aliqua ſaltem eorum) ξυμφορὰς non vocabimus? Atque ipſemet certe, aut quicunque huius loci mentionem facit in iis quae in paginam 82. ſcripta ſunt *Scholiis*, longe aliter de vocabuli huius hoc in loco ſignificatione ſentit. STEPH.

3. "Ομηρος] Iliad. ξ'. v. 108. *Stephanus* et alii poſt eum ante verba *Homeri* non recte lineam poſuerunt, quaſi eſſet poſterior pars verſus, quum ſit principium.

5. Τὰ πάτρια] Rationem expoſitionis huius non capio. Per ταῦτα certe indicantur praeciſe illa vitia, nuper Peloponneſiis exprobrata, ἀξυνεσίας, μαλακίας καὶ ἀμελείας, atque ita recte acceperunt *Interpretes* Latini et *Ablancurtius*. GRAMM. [Nunc editum τὰ τρία.]

Ibid. Τὴν κατ.] Non puto a *Thucydide* nouam iſtam et plane inauditam ſignificationem vocabulo iſti dari: ſed tantum reſpicere ad eius a verbo Φρονῶ originem, quam vis praefixa praepoſitio ſignificationem immutarit: atque ad ſignificationem illius verbi Φρενῶ reſpicientem, quaſi quae nihilominus in eo quodammodo incluſa maneat, addere, *quae* καταφρόνησις *quia multos ſubuertit, mutato nomine* ἀφροσύνη *dicta eſt*. Mirum vero quantum hic a mente *Thucydidis* aberrarint, et quantum in loci huius interpretatione (ſi a ſui Scriptoris mente tam procul diſcedere, interpretatio vocanda eſt) et *Valla* et *Vitus* ſibi permiſerint. Ita enim *Valla: Neque tamen, vt iſta nomina fingatis, excuſationem praetendatis, quod temeritatem deuitaueritis, plerisque perniciosam; quae excuſatio quia multos decepit, contrario nomine ſui accuſatio vocatur.* Quid haec cum Corinthiorum mente, quid cum illis quibus vtuntur verbis, commune habent? praeſertim vero voci *accuſatio*, quid cum voce ἀφροσύνη eſt affinitatis? ſed *Vitus* tamen *Vallam* potius quam ſcriptorem ſuum ſequens, ita locum hunc reddidit: *Neque excuſetis vos hoc praetextu, quod noluerit is aliquid temere agere. Nam talis circumſpectio quia multis nocuit, contrario nomine ſtultitia vocatur.* At *Thucydidem* contra in hac καταφρονήσεως et ἀφροσύνης antitheſi eo reſpicere quo dixi, nihilque minus quam nomini καταφρόνησις ſignificationem ſuam mutare, oſtendo et in meis *Schediasmatis*, alium eiusdem ſcriptoris locum, vbi declarat quam ſit pernicioſa, afferens. STEPH. Καταφρόνησιν *Thucydides* hic vocat ὑπερφρόνησιν· nam κατὰ praepoſitio ſaepe vt hic loci, intenſionem ſignificat. Idem enim eſt ac ſi dixiſſet: οὐ δύνασθε εἰπεῖν ὅτι διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα, οἷον ἀξυνεσίαν, ἀμέλειαν, μαλακίαν, οὐ πολεμοῦμεν· ἀλλὰ διὰ τὴν καταφρόνησιν, ὅ ἐστι διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν· καταφρόνησιν γὰρ τὴν ὑπερφρόνησιν λέγει, ἤγουν τὴν ἀφροσύνην. *Suidas*. HVDS.

7. Οἱ γὰρ Λάκωνες τῶν προγόνων ἦσαν ὀλίγον εὐπορώτεροι] Haec non habet *Caſſ.*

10. Λείπει τὸ δοκεῖ] Immo in huiusmodi locis cenſetur potius eſſe verbi ἐστὶ ellipſis. STEPH.

P. 207. v. 2. "Ομηρος —] *Homericum* iſtud hemiſtichium ab iis quae hic dicuntur multi exiſtimabunt alienum: et mirabuntur curnam citatum ab eo fuerit, quum nihil habere cum hoc loco commune videatur. At ego *Homerica* haec verba, tanquam prouerbiale dictum de valde vrgente neceſſitate et re quae differri non poteſt, afferri exiſtimo: ideoque ad illa potiſſimum verba pertinere, ἀλλὰ νομίσαντες ἐπ' ἀνάγκην ἀφῖχθαι. IDEM. Eſt Iliad. κ'. v. 173.

ib. Τὸ δὲ περιμέν.] Ad iſtud quod ſcribit, περιμένοντας eſſe pro περιμενόντων, addam, quod licet auditu nouum, verum tamen (vt ſpero) fatebuntur qui diligenter hunc locum expenderint: nimirum non aliter eſſe intelligendum quam ſi dictum eſſet, ὡς οὐκέτι ἐνδέχεται περιμένειν ἡμᾶς, καὶ περιμενόντων ἡμῶν, τοὺς μέν, ἤδη βλ. id eſt, καὶ ἐν ᾧ περιμένομεν. Sed videri etiam poſſunt haec partim in prima, partim in ſecunda perſona dici: vt videlicet τοὺς μὲν ad ſecundam, ſicut τοὺς δὲ ad primam referamus. STEPH.

5. Πλεονάζει] Obſeruandus hic verbi πλεονάζει vſus, pro eo quod eſt *ſaepe repetere:* vno verbo, *inculcare*. Perinde ac ſi dicas, *pluribus in locis id ponere:* ſiue, *eo vti*. IDEM.

6. Ψῆφον] In hoc loquendi genere, ψῆφον ἐπήγαγον, vult ψῆφον nunc ſignificare σκέψιν, quum antea (pag. videlicet 76.) ψῆφον ἐπήγαγον dixerit ſignificare, ἐκύρωσαν· de qua expoſitione vide quae ibi a me ſcribuntur. IDEM.

7. Τῶν Λακεδαιμονίων] Non ſolum vero πλῆθος Lacedaemoniorum, ſed et τῶν συμμάχων. Πλῆθος igitur hic *maiorem* denotat *partem*, vt accuratius hic *Valla* reddidit, quam *Enenckelius* aut *Gallicus* ille. GRAMM.

[8. In additamento Baſ. quod in nota affertur, ſcribitur: — κάρρον δὲ λέγεται — et mox inter ἐστὶν et λέξις ſpatium vacuum eſt.]

10. Τὸ κατὰ Κύλωνα] Vide *Scaligeri* Animaduerſ. in *Euſebii* Chronicon et *Marshami* Chronicon. HVDS.

ib. Ὁ τεχνογράφος] Multi ſcripſerunt τέχνην ῥητορικήν, quibus omnibus nomen τεχνογράφων commune eſſe poteſt. Sed fortaſſis deſignat *Theonem Sophiſtam*, qui in principio Capitis ſecundi Progymnasmatum ſcribit, χρὴ τὸν διδάσκαλον, ἑκάστου γυμνάσματος εὖ ἔχοντα, παραδείγματα ἐκ τῶν παλαιῶν συγγραμμάτων ἀναλεγόμενον, προσάττειν τοῖς νέοις ἐκμανθάνειν· et inter elegantium narrationum exempla eodem Capite p. 15. 22. et 50. *Edit. Lugd. Bat.* hanc *Thucydidis* de Cylonio piaculo narrationem recenſet, et *Herodoti* atque *Euphronis* de eodem narrationibus praefert. *Leo*, quem *Scholiaſtes* nominat, poteſt eſſe *Leo Alabandenſis*, vel alius. Nam plures fuerunt hoc nomine Rhetores et τεχνογράφοι, de quibus vide *Clar. Fabricii* Bibliothecam Graecam. Ceterum in iis, quae e *Theone* protuli, dubito, an diſtinctio poſt ἔχοντα tollenda, et verba ἑκάστου γυμνάσματος εὖ ἔχοντα παραδείγματα coniungenda ſint: vt *Theo* dicat, praeſtantiſſima quaeque cuiusque exercitationis exempla diſcipulis proponenda eſſe. *Interpres* illa, ἑκάστου γυμνάσματος εὖ ἔχοντα, ad διδάσκαλον retulit, et vertit, *praeceptorem ſingulorum exercitiorum peritum*. Scio illud, οὐκ οἶδα παιδείας ὅπως καὶ δικαιοσύνης ἔχει, et alia huiusmodi: ſed non credo ita defendi poſſe hanc interpretationem.

P. 209. v. 2. Ἐπὶ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης] Ea incidit in annum tertium Olympiadis LXXII. Cyloniam piaculum in annum primum Olymp. XLV. Itaque immaniter peccauit *Scholiaſtes* ex ſententia *Petauii* Rationar. Temp. Part. II. Lib. 3. Cap. 9. *Marshamus* in Saeculo XVIII. p. 637. *Ed. Lipſ.* Cylonem Olympiade XXXV. Olympia viciſſe, et Rempublicam Athenienſium diu turbis ex hoc piaculo ortis agitatam fuiſſe ſcribit, atque ideo benigne capienda cenſet haec verba *Scholiaſtae*. Mihi verba

Graeca τὰ κατὰ Κύλωνα ἐπράχθη non videntur admittere benignam hanc interpretationem. Et si iam demus *Marshamo* ea hoc sensu accipi posse, tamen *Scholiasta* reprehensione non careret, qui de alio tempore loquens quam Auctor, quem sibi explicandum proposuerat, maximam partem lectorum in errorem inducturus sit. [Mox Schol. δυνατὸς, πλούσιος e cod. Bas. insertum.]

3. Κατέλαβον] Κατελάμβανον *Cass.*

4. Ἐπειδὴ ἐστιν etc.] Celebrata etiam erant apud Smyrnaeos et Nicaeenses. Vide *Meursii* Graeciam feriatam: l. 5. p. 216, 217. Hvds. Καὶ ἐν Μακεδονίᾳ *Cass.*

5. Τυραννήσων] Ὡς τυραννήσων *Cass.*

ib. Περὶ τῆς τῶν Δι.] Scribendum censeo, περὶ τῆς τῶν Διασίων ἑορτῆς· neque enim subaudiri posse hunc genitiuum existimo, nisi vbi illius mentio praecedit. Steph.

7. Τινὰ πέμματα etc.] Porcos Ioui immolasse testatur *Xenophon*, l. 7. ἀναβάσεως· et apud *Aristophanem* Strepsiades per Diasiorum festa, τὴν γαστέρα τοῖς συγγενέσι, ventrem siue intestina consanguineis se assasse refert: vt non tantum libamentis feciisse, sed victimas quoque immolasse videatur. Vide *Petr. Castellanum* de Festis Gr. p. 73, 74. etc. Hvds,

P. 211. v. 1. Οἰκονομηθῆναι] Οἰκονομῆσαι. *Cass.*

4. Πλησίον τοῦ Ἀρείου πάγου] Vide *Meziriacum* ad Ouidii Epistol. Hermiones p. 272.

5. Ἡρόδοτος] Lib. V. Cap. 70.

Ibid. Ἡ δὲ ἔννοια, ἀμφίβολον] Non dubito quin scriptum ab eo fuerit, ἡ δὲ ἔννοια ἀμφίβολος. Steph. Ἡ δὲ ἔννοια, et paullo post φησὶ non sunt in *Cass.*

7. Μετὰ τὸν Κλεομένην] Haec verba respiciunt ad id quod a *Thucydide* hac pag. dictum fuit, ἤλασε δὲ καὶ Κλεομένης. Steph.

P. 213. v. 2. Τὸ ἐκβλ.] Ideo παθεῖν ἂν αὐτὸν τοῦτο, intelligit τὸ ἐκβληθῆναι, quia *Thucydides* ἐκπεσόντος αὐτοῦ dixit: tanquam videlicet ἐκπεσόντος idem valeat quod ἐκβληθέντος. Idem.

3. Τὴν ἀπὸ περιςάσεως δυσυχίαν] Pleraque horum etiam in *Suida* legi v. ξυμφορὰν, obseruauit Cl. *Wasse* ad Thucydidem.

ib. Καὶ ἐν τῇ δημ.] Credibile est addidisse τῶν Κορινθίων vel ante vel post δημηγορίᾳ. Exstat autem hic illius concionis locus p. 78. sed ibi τάδε (quod et *Scholiastes* agnoscit) scriptum est: necnon praefixa est particula negatiua οὐκ ante ἀπήλλακται. Verum quid commune habet cum loco illo is, de quo nunc agitur, ad significationem vocis ξυμφοραὶ quod attinet? Potius certe aliquam communionem cum aliis multis habet in quibus sonat quod Latine *calamitates* vel *infortunia* dicimus; cui posteriori interpretationi respondebit Graeca expositio si δυσυχίας vel κακοπραγίας esse dicamus: vt ξυμφορὰν in eo de quo nunc agitur loco δυσυχίαν et κακοπραγίαν exponit: (adiectis tamen aliis verbis quae quodammodo illorum significationem restringunt) atque ita in Periclis concione, p. 136. ξυμφοραῖς dictum legimus, χρεῶν καὶ ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσαις ἐθέλειν ὑφίσασθαι. Necnon in alia concione eiusdem, quae est p. 92. πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. Quem locum hic, paucis verbis interiectis, sequitur, ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμ. verum hic ἀποτυχίας ab eo exponi videmus, et quidem haec ipsa loci illius verba afferente. Ac, quum nunc exponat ἀποτυχίας, tamen quum ad eum locum ventum fuerit, significare dicet ἀποβάσεις, vt videbis p. 92. vbi et meam de hac expositionum diuersitate sententiam proferam. Steph.

6. Διὰ τὸ ἄγος] Verba haec, διὰ τὸ ἄγος, prima fronte videri *Thucydidea* possint, quod iis subiungatur sua expositio: non *Thucydidis* sunt tamen, sed iis explicantur haec illius verba, διὰ τὴν ἐκείνου ξυμφοράν· deinde quod dixerat breuiter διὰ τὸ ἄγος, pluribus verbis et apertius dicit, διὰ τὸ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ὄντα ἐναγῆ. Idem.

7. Κατὰ τὴν ζωὴν] Εἰς τὴν ζωὴν *Cass.*

ib. Ταίναρον] Ταιναρὸς *Cass.* pro Ταίναρος· nam apud omnes alios proparoxytonum est. Plerique etiam τὸ Ταίναρον· *Pausanias* III, 25. *Strabo* VIII, 363. *Scholiastes* Apollonii Rhod. saepe, apud *Interpretes* Stephani v. Ταίναρος, et *Eustathius* in Dionys. Perieg. v. 498. Sed *Scylax* p. 36. *Ed. Gron.* Ταίναρος. *Stephano* Ταίναρος est vrbs, Ταίναρον templum Neptuni, quod ibi erat. *Idem* scribit Ταίναρος masculi. et foem. genere dici; masculino est in versu apud *Eustathium* l. d. καὶ Ταίναρον ἠνεμόεντα. In *Reg.* hic adscriptum erat, *qui locus dicitur vulgariter Caromalis.*

8. Χαλκίοικος etc.] Vide *Meursii* Miscell. Lacon. l. 1. c. 3. Hvds.

Ibid. Ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ] Habet etiam *Suidas* in Χαλκίοικος, exceptis his, ἢ διὰ τὸ χερεὸν εἶναι.

P. 215. v. 1. Διαφορὰ προσήκ.] Quoniam a *Thucydide* post προσήκοντές τινες additur καὶ συγγενεῖς, ne hanc adiectionem superuacaneam esse quis putet, differentiam inter haec duo esse admonet: sed qualisnam ea sit, quum ab eo addita fuisset, omissam esse a *Librario* suspicor. Steph.

2. Ἀντὶ τοῦ σοί.] Vide *Corinthum* de Dialect. et *Scholia* ad *Aristophanis* Plutum, v. 69. Hvds.

3. Γραφὴ, ἡ] Γραφὴ μὲν, ἡ *Rostg.*

ib. Ἁπλῶς νῦν] Ἁπλῶς ὡς τὰ νῦν. *Cass. Rostg. Suidas:* Γραφή· ζωγραφία· κατηγορία· καὶ ἐπιγράμμασιν. *Porsus* coniiciebat καὶ ἐπίγραμμα, quod se non adspernari scribit *Kusterus.* Apertum est ex hoc loco legendum esse καὶ ἐπὶ γράμμασιν· id est: τίθεται καὶ ἐπὶ γράμμασιν, *dicitur etiam de literis*, vel, *de scriptura.*

4. Ὄντα δηλονότι] Ad haec ἐς Βυζάντιον non intelligas ὄντα, nam pertinet ad sequens διαπέμψαι, id quod clarum satis; nisi fortasse scripserit *Scholiastes:* ὄντα ἐκεῖ δηλονότι. Gramm.

ib. Ἡ σφραγὶς τοῦ Περσῶν βασιλέως] Est hic locus vnicus de Sigillo Regis Persarum, vt putat *Brissonius* Lib. I. de Regno Persar. p. 142.

P. 217. v. 3. Τρυφηλὴν] Μηδικὴν inter versus exponebatur in *Cass.* τρυφηλὴν in marg.

4. Πρῶτόν τε] In *Cass.* et *Rostg.* addebatur, ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ δευτέρα παρουσία.

P. 219. v. 1. Καθεσθείς] Ad vocem Τρωϊάδας, quae in *Thucydide* est ante ἱδρυθείς, in *Caff.* et *Roftg.* adnotabatur, εἰσὶ γὰρ καὶ Ἀττικαί. Athenis erat Κολωνὸς Ἵππιος et Ἀγοραῖος, non Κολωναί. Vide de iis *Meurfium* de Populis Att. v. Κολωνός.

2. Τὴν ἀργίαν.] Non placet μονὴν exponi ἀργίαν· quum μονὴν ποιεῖσθαι non aliud esse putem quam μένειν· quo etiam modo dicitur aliquis a noftratibus *faire fa demeure.* At vero ποιεῖσθαι τὴν ἀργίαν Graecae linguae ignotum est. Steph. Μονὴν non lignificare hic ἀργίαν, sed διατριβήν, moram, aut commorationem (quodque haereret diutius in istis locis) certi sumus. Addantur, quae et recte de isto loco monuit *H. Stephanus* in Notis. Gramm.

3. Ἡ δὲ σκυτάλη] Vide luculentum *A. Gellii* locum, l. 17. c. 9. *Suidam* in voce σκυτάλη. *Tzetzis* Var. Hist. Chil. 9. c. 258. *Meurfii* Miscell. Lacon. l. 3. c. 6. et *Cragium* de rep. Laced. l. 4. c. 7. Hvds.

4. Μίαν] Πρώτην *Caff.* et *Roftg.* Eadem, quae hic *Scholiastes*, etiam *Suidas* habet, praeter pauca, quae sensum non mutant.

5. Περιείλουν] Περιείλιττον *Roftg.*

8 Σκυτάλην] Τὴν σκυτάλην *Caff.*

9. Τὴν παραβολήν] Quamuis hic τὴν παραβολὴν non τὴν διαβολὴν habeamus, tamen vox sequens, τὴν κατηγορίαν, expositio est alterius lectionis τὴν διαβολήν· at quae ipsi subiunguntur, eam quae hic posita est, videlicet τὴν παραβολήν, exponunt. Vtram vero sequendam existimem, a me apud ipsum *Thucydidem* dictum fuit. Steph. Assentior *H. Stephano* (quamuis dubitanter pronuncianti) duorum *Enarratorum* scholia hic exstare, quorum alter in suo Codice habuerit διαβολὴν, quae lectio in impressis praevalet, interpretatus eam recte κατηγορίαν, alter vero legerit παραβολὴν, quemadmodum in marg. annotatur adhuc, suppositituim autem censetur *Stephano.* (Confer. Var. Lect. in *Edit. Oxon.*) Nobis nihil certi definire hic visum tutius. Quod enim exempla non in promtu sint statim, ad probandam notionem istam atque vsum τῆς παραβολῆς apud scriptores veteres, Lexicaque hic, vt saepius, nos frustrentur, nulla ratio. Τὸ παράβολον certe κίνδυνον notare, tritum. Et tali significatione παραβάλλεσθαι adhiberi in hac ipsa historia Pausaniae videbis Noftro p. 86. ὡς οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς Βασιλέα διακονίαις παραβάλοιτο. Ac tandem quid de *Cornelio Nepote* dicemus, qui, de quo quaestio nobis iam est, *Thucydidis* locum ita prorsus expressit: *Sperans se etiam pecunia et potentia inftans periculum posse depellere?* Scio quidem ad forum pertinere etiam *periculi* vocem, *iudiciaque* et *pericula* in Latinis melioris aeui Auctoribus coniungi. At probabilius tamen videtur *Nepotem* τὴν παραβολὴν ita reddere voluisse, quam διαβολήν. Non aulim igitur improbare h. l. *Enenckelii* versionem, quae ad exemplum *Nepotis* habet: *largitionibus quoque se declinaturum periculum sperabat.* p. 53. vid. et *Gallic.* p. 118. Gramm Verba haec, τὴν κατηγορίαν· τὸν κίνδυνον, non habet *Caff.*

10. Καὶ μήν] In *Propaſcene* mea voculas καὶ μὴν objectioni seruire docui: cuius rei et hic exemplum habemus. Sed ei quam mouit obiectioni non respondet, quomodo Pausaniam vocet regem, quum esset tantummodo regis tutor. Ego eam solui posse reor, si Pausaniam regis personam sustinuisse dicamus: aut certe *Thucydidem*, quum dixit, licere hoc ephoris aduersus regem agere, voluisse a nobis intelligi, multo magis aduersus eum qui tantummodo regis tutor sit. Steph.

ib. Χρήμασι δηλονότι] Tollenda est distinctio post δηλονότι· nam cum διαπραξάμενος vtrumque vult datiuum subaudiri: atque hoc deinde exponit διακρουσάμενος τὴν κατηγορίαν. Verum, quis accusatiuus cum participio illo subaudiatur, tacere non debuit; ego certe βραχυλόγως dictum puto διαπραξάμενος quod dicendum erat τὰ πρὸς τὴν διάλυσιν τῆς διαβολῆς διαπραξάμενος. Idem. In *Caff.* prima pars huius scholii χρήμασι δηλονότι καὶ λόγοις vetusta manu minio, altera διαπραξάμενος ἡ. δ. τ. κ. recentiori et atramento scripta est.

13. Διὰ τὸ μὴ etc.] His verbis praefigendum erat τῇ τε παρανομίᾳ· illis enim constat hoc vocabulum explicari. Mutandum autem puto ἤθεσι in ἔθεσι, (licet paulo post illud item non istud legatur) et fortasse inter παροῦσι et τοῖς copula καὶ est inserenda. Vocat certe παρανομίαν *Thucydides* quod dixit pag. praecedente, Pausaniam non amplius posse ἐν τῷ καθεςῶτι τρόπῳ βιοτεύειν. Steph. In *Cod. Reg.* hoc scholion in duo diuiditur: nam ad παρανομίᾳ adnotatum est, διὰ τὸ μὴ ςέργειν τοῖς Λακωνικοῖς· ad τοῖς παροῦσι autem, τοῖς ἤθεσι τοῖς Λακωνικοῖς.

15. Ἀλλ' ἕτερόν τινα] Adi de hac re *Spanhemium* ad Callimachi Hymn. in Delum p. 391.

P. 221. v. 1. Τοῖς ἤθεσι] Si pro ἤθεσι scribi debet ἔθεσι in illa expositione nominis παρανομίᾳ, idem certe et hic faciendum fuerit. Ac pro ista emendatione facit et paginae 89. locus, vbi τῶν ἐπιτηδευμάτων exponit τῶν ἐθῶν. Scio alioqui esse quosdam locos apud *Thucydidem*, qui vtramque admittere posse scripturam videantur. Ex quibus est hic p. 136. ὅμως δὲ πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας, καὶ ἐν ἤθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ τεθραμμένους. Steph. Post τοῦ Μηδισμοῦ omnia absunt a *Caff.*

3. Δῆλον ὅτι] Scripsit fortasse ἐκ τούτου δῆλον· volens nos admonere, ex eo quod dicit τὰς τελευταίας, manifestum esse et alias ab eo missas fuisse. Sed hoc vel eo recente lectori in mentem venire poterat. Steph.

4. Τινὲς κύριον] Stulta haec dubitatio et homine indigna in Graeca lingua bene exercitato, vtrum Ἀργίλιος nomen proprium sit, an ἐθνικόν· quum istud ἀνὴρ propriis nominibus praefigi non soleat. Idem. Haud existimandus erit, me iudice, *Scholiastes* suam hanc facere dubitationem, sed aliorum potius referre. Interim videant doctiores vtrum censuram aeque effugerit *Corn. Nepos*, qui in historia hac Pausaniae, ex *Thucydide* vt videtur hausta, ἄνδρα Ἀργίλιον, *adolescentulum* vocat; atque in tota narratione, Argilii ita nomine vtitur non semel, vt suspicari merito possis, potius κύριον hoc ipsi, quam ἐθνικὸν fuisse habitum. Omnino vero reprehendendus *Dion. Lambinus*, in notis suis ad Nepotem p. 85. *edit. Francof.* 1608. in fol. *Thucydidis* verba, ἀνὴρ Ἀργίλιος, interpretatus: *Vir nomine Argilius.* Gramm.

5. Τοῦτο δέ τινες etc.] Παιδικὰ saepe pro honesto amore capitur, licet aliter accepisse videtur *Corn. Nepos.* Vide *Suidam* in voce. Hvds.

ib. Ἐρώμενος ἐθάῤῥει] Deest datiuus ᾧ ante ἐθάῤῥει, et fortasse nominatiuus ὁ ante ἐρώμενος· vt scribatur, ὁ ἐρώμενος ᾧ ἐθάῤῥει. Post haec autem, τὸ γὰρ πιςότατος ὢν, deesse puto haec, τοῦτο δηλοῖ, aut his similia: vel scriptum fuisse, τοιοῦτο γάρ ἐςι τὸ πιςότατος ὤν. Steph. Inserendum haud dubie, ante ἐθάῤῥει, relativum ᾧ. Recteque sic a *Scholiasta* exponitur Auctoris mens in istis: Καὶ πιςότατος ἐκείνῳ, id est, *et cui maxime propterea fidem habebat:* non vt Latini *Interpretes* haec reddunt; *Valla* quidem: *idemque illi fidelissimus; Eneuckelius: amasius quondam et fidelissimus ipsi;* iungendusque his *Ablancurtius: et qui lui étoit très fidelle.* At nos ἐκείνῳ vertimus *eapropter;* nec enim pronomine hoc intelligendus Pausanias, sed est ἐκείνῳ τρόπῳ, vel πράγμασι; scil. δι' ἐκεῖνο, ὅτι παιδικά ποτε ἦν αὐτοῦ, *talis ab ipso habitus, in quo prae caeteris fiduciam collocaret.* Caeterum de vltimis *Scholiastae* his: τὸ γὰρ πιςότατος ὢν videndus *H. Stephanus.* Gramm.

7. Καὶ αὐτόν] Scribe αὐτὸν, et ὡς ἂν εἰ, sicut alibi scriptum inuenies. Steph.

P. 225. v. 1. Ἀλκιθέα] Matri Pausaniae nomen fuit, si *Polyaeno* VIII, 51. credimus, Theano; si *Auctori Scholiorum* in *Aristoph.* Equites v. 84. Ἀλκαθέα· sin *Suidae* in Παυσανίας, Ἀγχιθέα. Hvds.

2. Τὸ ἐνεχῶς] Τὸ ἐνεχός. *Caff.*

4. Ἵνα δῆθεν μὴ ἀσεβήσωσιν] Apertum est haec non pertinere ad vocem ὑςέρησαν. In *Caff.* adnotantur ad ea, quae in *Thucydide* v. 82. leguntur, ἔτι ἔμπνουν ὄντα.

5. Ἐμέλλησαν] Lectionem alteram ἐμέλισαν (nam ita hic quoque scribendum est) mirum est ab hoc *Scholiaste* agnosci, et nullam alterius mentionem fieri: quum tamen pro ea quamplurimi huius scriptoris faciant loci, in quibus itidem post ἐμέλλησαν aut ἐμέλλησε subaudiendus infinitiuus relinquitur. Fortasse tamen ita scripsit hunc locum vt infinitiuum ἐμβάλλειν non post ἐμέλλησαν ex sequentibus subaudiendum, sed post εἰώθεσαν ex praecedentibus repetendum ἀπὸ κοινοῦ reliquerit. Id enim dicendum foret sicubi haec scriptura exstaret, καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν μὲν ἐς τὸν καιάδαν ἐμβάλλειν, οὔπερ τοὺς κακούργους εἰώθεισαν. Malim autem εἰώθεσαν, vt in *Cod vet.* Steph. Hoc scholion non est in *Caff.* In *Roftg.* erat ἐσκόπησαν, ἐβουλεύσαντο, ἐγγὺς ἐγένοντο.

ib. Τόπος ὁ Καιάδας] *Caff.* Ὁ Κεάδας τόπος· et paullo post τοῦ Κεάδου.

6. Τὸ σῶμα.] Violenta nimis ista expositio, qua dicitur sepulcrum de corpore vel potius cadauere quod ei impositum est intelligi. Quod si loquutus ita esset *Thucydides*, audacia plusquam poëtica atque adeo dithyrambica vsus esset: quamuis enim saepe continens pro contento ponant, non tamen hac quoque in re figura illa vtuntur. Quo igitur sensu transferri sepulcrum dici potest? audax (ac nouum etiam fortasse) hoc loquendi genus esse fateor: sed qui sepulcrum alicui alio in loco exstruit, deinde corpus in id transfert, ipsum quodammodo transferre sepulcrum videtur. Steph.

7. Προπυλαίῳ] Ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἱεροῦ προαςείῳ. *Roftg. Suidas* quoque προπύλαια, ἡ προάςεια exponit: *Hesychius*, προπύλαια ναῶν. Vide *Spanhemium* Dissertat. IX. de Praestant. et Vsu Numism. p. 716. et *Kuhnium* ad Pollucem I, 6.

ib. Τοὺς ἀνδριάντας.] Post illa verba deesse credideram participium τιθέντες, aut aliud huiusmodi; neque enim illum accusatiuum cum verbo ἐσοφίσαντο iungi placet. Vtitur autem verbo σοφίσασθαι et col. seq. Steph. *Diodorus Siculus* tradit corpus Pausaniae propinquis esse concessum, vt sepulturae mandaretur, sed Apollinem Lacedaemonios iratum, quod supplicum perfugium violassent, consultum respondisse, *supplicem deo restitui oportere:* quod cum fieri non posse viderent, pro vno corpore viuo duas statuas Pausaniae posuisse. *Herodotus* autem de concesso propinquis Pausaniae corpore nullum verbum facit, sed Deum consultum iussisse Lacedaemonios, *duo corpora pro vno Mineruae Chalcioecae reddere:* illos autem oraculum sic interpretatos esse, *vt pro vno Pausania necato, duas Pausaniae statuas dedicarent.* Hvds.

P. 227. v. 5. Εὐεργέτης αὐτοῖς.] *Librarii* errori scripturam hanc imputo, et vel αὐτῶν vel certe αὐτῆς ipsum *Scholiastem* scripsisse arbitror; pro quo αὐτῆς alioqui figurate illud αὐτῶν positum fuisse dicendum erit. Steph. Αὐτοῖς non habet *Caff.*

6. Διακομίζεσθαι] Ἀπέχθεσθαι, quod ante hanc vocem est, in *Reg.* exponitur ἐχθροὺς γενέσθαι.

8. Καταλῦσαι] Eadem in *Suida* h. v. legi obseruauit Cl. *Wasse.* Paullo post ad voc. ἐςίαν in *Roftg.* adnotatum erat, ἔνθα τὸ πῦρ ἀνάπτεται εἰς τιμὴν θεοῦ τινός.

10. Τὸ ἑξῆς, ὑπ' ἐκείνου τοῦ Ἀδμήτου] Ὑπ' ἐκείνου τοῦ Ἀδμήτου· τὸ δὲ ἑξῆς *Caff.*

P. 229. v. 1. Χρείας τινὸς ἔξωθεν] Ante hoc aduerbium deesse aliquid videtur: et scriptum fuisse χρείας τινὸς τῶν ἔξωθεν, vel ἐν τοῖς ἔξωθεν· aut χρείας τινὸς περὶ τὰ ἔξωθεν. Videtur autem parum apte non solum ζωῆς, sed θανάτου etiam fieri mentio; nam qui dicitur cuipiam ἐναντιωθῆναι περὶ ζωῆς, (vel περὶ σωτηρίας τῆς ψυχῆς, vt paulo post loquitur *Thucydides*) quomodo ἐναντιωθῆναι περὶ θανάτου eodem sensu dicetur? Steph.

4. Τοῦ Φιλέλληνος] Sic etiam supra pag. videlicet 39. vbi mentio fit Ἀρχεσράτου τοῦ Λυκομήδους, illum Φιλέλληνα vocatum scribit. Idem. Vide quae ibi adnotata sunt.

ib. Ἄλλο δυστύχημα] *Aliud*, inquit, *Themistoclis infortunium.* Atqui his quae praefiguntur isti scholio verbis nullum infortunium narratur: ideoque in haec verba, καταφέρεται χειμῶνι ἐς τὸ Ἀθηναίων ςρατόπεδον, annotasse illud *Scholiastem* reor. Steph. Ita *Caff.* Quae hic in *eodem* et *Roftg.* adnotantur, διὰ τὴν ἀποςασίαν αὐτῆς, ad Νάξον pertinere arbitror.

5. Ἀποδοῦναι] Scribo ἀποδώσειν. Steph.

6. Ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος] Haec etiam apud *Suidam* esse v. ἀποσαλεύσας ad *Thucydidem* adnotat Cl. *Wasse.*

7. Ἥκω Διὸς παῖς ὤν] Miretur quis non immerito quid haec verba ad Themiſtoclem pertineant. Ille igitur ſciat, verba iſta nihil ad eum pertinere, ſed ad illam ellipſin qua *Thucydides* illum vtentem inducit. *Deeſt* (inquit) *in talibus* (intellige autem *in talibus loquendi generibus*, vel, *in talibus locis*) *participium* ὤν· *vt ſit*, Θεμιστοκλῆς ὤν. Sumtum eſt autem e tragoedia iſtud exemplum, ἥκω Διὸς παῖς· poſt quae verba deeſt ἀντὶ τοῦ· vt ita legatur hic locus, ἵν' ᾖ, Θεμιστοκλῆς ὤν· καὶ, ἥκω Διὸς παῖς, ἀντὶ τοῦ, παῖς ὤν. Nam particula καὶ praefigitur verbis quae in exemplum afferuntur. Eſtque obſeruanda haec βραχυλογία, quam illa vocula efficit: perinde ac ſi diceretur, ac dictum eſt eodem modo illud, ἥκω Διὸς παῖς. STEPH. Sunt verba Bacchi in Bacchis *Euripidis* v. 1. Ἥκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα Διόνυσος. Vide *Priſcianum* lib. XVII. p. 1071. Sic in Andromache v. 1032. Ἥκω Θέτις λιποῦσα Νηρέως δόμους.

P. 231. v. 1. Τὰ πράγμ.] Non animaduertit, haec verba, ἐν τῷ ἀσφαλεῖ, ſicut et illis oppoſita, ἐν τῷ ἐπικινδύνῳ, tendere ad illa, ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο, ideoque nihil extrinſecus ſubaudiri debere. STEPH.

3. Τὸν Πέρσην] Hic ad verba τὴν τῶν γεφυρῶν οὐ διάλυσιν in *Caſſ.* ſcriptum erat, ταῦτα κεῖται παρ' Ἡροδότου ἀκολούθως ὡς ἐπράχθη. Eadem erant in *Roſtg.* ſed non ſuo loco ad illa v. 47. μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινός. Eſt in *Herodoto* VIII, 110. Pro παρ' Ἡροδότου, potius legas παρ' Ἡροδότῳ.

4. Ἐσκόπει γὰρ etc.] Iſtud ſcholium, quo dicitur de Themiſtocle, apud ſe enim cogitabat (nam ἐσκόπει ita reddendum hic videtur) an Athenienſes interim reuocaturi ipſum eſſent, ad illa quibus praefixum eſt verba pertinere non poteſt. Non dubito quin hoc *Scholium* ſcriptum ſit in iſta verba, ἑνιαυτὸν ἐπισχών· vt mentem *Scholiaſtae* eſſe dicamus, in aperienda nobis ipſius Themiſtoclis mente, eum ideo per annum ibi voluiſſe commorari, antequam ad regem accederet, quod cogitaret ſe interim experturum Athenienſium animum, nec plane deſperaret futurum vt, priusquam tempus illud elaberetur, ipſum reuocarent. STEPH.

6. Ἀντὶ τοῦ διδόναι] Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 164. HVDS. *Stephanus* ibi reiicit ſententiam *Scholiaſtae*.

9. Εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς Φύσεως] Εἰς τὴν Φύσιν. *Caſſ.*

ib. Ἄνευ μαθήσεως τὴν ξύνεσιν] Haec in *Caſſ.* referebantur ad v. ξυνέσει.

P. 233. v. 1. Ἀγαγών] Εἰσαγαγὼν *Caſſ.*

ib. Ἤτοι τὴν ἰσχ.] Immo vero αὐτὴν ad ξύνεσιν referamus neceſſe eſt, quum proxime praecedat ξυνέσει. HVDS.

3. Ὧν δ' ἄπειρος — ἱκανῶς] Non ſunt in *Caſſ.*

5. Ἑτοίμως λέγειν] Quidni etiam πράττειν? Etenim aut valde fallor, aut non tam loquendi expedite, quam agendi proprio ex conſilio atque ex tempore τὰ δέοντα inueniendi vim ac facultatem innuit h. l. Auctor, et generali adeo notione verbum iſtud adhibet. Melius igitur, quam *Interpretes Latini*, locum hunc mihi videtur *Gallicus* transtuliſſe: *il regloit toute ſorte d'affaires en un inſtant.* GRAMM.

6. Πόλις Καρίας ὁ Μυοῦς] *Stephanus* et alii Myunta Ioniae vrbem faciunt. *Videat ergo*, inquit *Briſſonius* I. de Regno Perſar. p. 102. *Thucydidis Interpres, quo auctore fretus*, Μυοῦντα πόλιν Καρίας *eſſe ſcripſerit.* Clar. *Lederlinus* ibi putat *Scholiaſten* videri reſpexiſſe ad antiquiora tempora, quibus, vt *Pherecydes* apud Strabonem Lib. XIV. in princ. ſcribit, Cares Miletum, Myuntem, et quae circa Mycalen et Epheſum ſunt, tenebant. Hoc verum eſt. Nam regio illa, quae Ionia appellata eſt, poſtquam eam Neleus coloniis Ionum occupauit, antea a Mygdonibus, Caribus, Lelegibus, aliisque barbaris tenebatur, vt tradit *Aelianus* VIII. Var. Hiſt. 5. Itaque etiam *Herodotus* I, 152. Myuntem Cariae eſſe dicit.

Ibid. Ὥσπερ σχετλιάζων] Non aliter accipienda haec ſunt, quam ſi diceret, veriſimile eſſe *Thucydidem* haec dicere ὥσπερ σχετλιάζοντα καὶ ἀνοιμώζοντα. Affirmare enim hoc non poteſt, quum nullum huius rei ſermo quo vtitur praebeat argumentum: praeſertim quum ne σχετλιαστικὸν quidem (quod vocant) ἐπίρρημα ei ſit adhibitum. Sic tamen antea quaedam θαυμαστικῶς dici annotauit. STEPH.

P. 235. extr. Ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτ.] Iſta quidem verba reſpiciunt ad hunc *Thucydidis* locum, qui non longo ſequitur interuallo, εἴη δ' ἂν εἰ τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους ἀφεῖτε· ſed quomodo cum praecedentibus his, οὐ τὸ Μεγαρέων, cohaerere poſſint, et cur negatio ponatur ante εἶναι αὐτονόμους, perſpicere nequeo: nec dubito quin hic aliquid mendoſe ſcriptum, aliquid omiſſum ſit. IDEM. At nullius alterius hic, vt et ad v. 26. huius paginae, ſit mentio ψηφίσματος, quam quod Megarenſes reſpiciebat. De illo vero, quod intempeſtiue allegat *Scholiaſtes*, meminerunt Legati alii. Videantur, quae paullo poſt ſequuntur in Auctoris narratione, et in Periclis concione pag. ſeq. GRAMM. Scholion illud in *Caſſ.* non hoc loco, ſed tantum ſemel ad v. 26. legitur.

2. Θεμιστοκλῆς] Περικλῆς *Caſſ.* et *Roſtg.* Ita poſtulat hiſtoria, et ratio temporis. Megarenſium defectionem ab Athenienſibus *Diodorus Siculus* Lib. XII. p. 293. ponit in anno tertio Olympiadis LXXXIII. quo Themiſtocles dudum e Graecia fugerat. Non potuit ergo huius ψηφίσματος auctor eſſe, quod Pericli tribuit *Ariſtophanes* Acharnenſ. v. 531. Add. *Plutarchum* in Pericle. [Emendauit Gottl.]

3. Ἀντὶ τοῦ] Ἰδίως εἶπε νῦν ἀντὶ τοῦ *Caſſ.*

Ibid. Περιττὴ ἡ πρόθεσις] De hoc loco vide quae dixi in Annot. in *Thucydidem.* STEPH.

5. Ἔξιν ἑκάστου τὸ δίκαιον τῆς διακρίσεως] Locum corruptum eſſe indicat aſteriſcus in *Edit.* his verbis praepoſitus. *Caſſ.* et *Roſtg.* ἅτε οὖσα μεμερισμένη ἕως ἑκάστου. Hoc intelligi poteſt. Pro διακρίσεως *Iidem*, vt et *Reg* habent διακρατήσεως· idque ſe etiam in alio *Cod.* Bibliothecae Regiae, qui tamen pro ἕως habebat ἔξιν, inueniſſe ſcribit Clar. *Roſtg.* Sed melius etiam quam *Caſſ.* et *Roſtg.* *Suidas* in ἀόριστος, ἕως ἐξίν. *Idem* διακρατήσεως habet, quod vulgato διακρίσεως praefert *Kuſterus.* *Henr.*

Stephanus, qui in ſuo exemplari *Suidae* itidem adnotauerat articulum illum legi in *Scholiaſte* Thucydidis, praeterea addebat οὗ, vt eſſet ἕως οὗ ἐσίν. In *Mediolanenſi* et *Aldina Ed. Suidae* non ἑκάσου, vt apud *Scholiaſten*, ſed ἑκάσῃ eſt; in *Porti* (*Baſilcenſis* non ad manum eſt) ἑκάσῃ· pro quo *Portus* ἑκάσου, vel ἑκάσῳ legendum putabat. Horum poſterius adripuit *Kuſterus*, et nulla facta mentione *Porti* edidit ἕως ἐσὶν ἑκάσῳ τ. δ. τ. δ. Etiam aliis locis *Portum καίρια εἰπόντα* ſequutus eſt, et tamen indignum habuit quem nominaret.

6. Τῆς πολλῆς] Quid ſit ἀόριςος γῆ apud Auctorem in controuerſiae Athenienſium cum Megarenſibus narratione, non ex hac diſces annotatione, ſed ex proxime praecedente. GRAMM.

7. Δούλους τοὺς ἀποφ.] Δούλους αὐτῶν ἀποφ. *Caſſ.*

9. Καὶ ἄλλας — Ἄρχοντας] Haec leguntur col. praeced. ad v. 4. [in hac ed. v. 1.] nec ſunt hoc loco in *Caſſ.*

P. 237. v. 1. Ὀργῇ] *Suidas* in ὀργή. Vide hic Clar. *Waſſe* ad Thucydidem, et adnotata ad *Scholiaſten* p. 78.

ib. Πρὸς τὰ συμβ.] Verbis hisce non praefigenda erant quae praefixa videmus verba, ſed iſta, πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς· iſtud enim vocabulum illo explicatur. Qua de re ne dubitare quidem nos ſinit ſimilis (non omnino eadem) quae paulo poſt legitur expoſitio; nam et ibi τὰς ξυμφορὰς eſſe dicit τὰς ἀποβάσεις. Quem in locum quae a me annotantur vide. STEPH. In *Reg.* haec inter verſus ſuper τὰς ξυμφορὰς ſcripta erant.

2. Κοινῇ δόξασι μὴ βοηθεῖν] Ita quidem in omnibus editionibus habet ſcholion. Sed irrepſit ſine dubio per errorem quendam τὸ μὴ, vel in alterius cuiusdam voculae (fortaſſe μὲν vel χρὴ) locum ſubſtitutum fuit. GRAMM.

4. Ἀντίπτωσις] Ego tamen μηδὲ cum ἀντιποιεῖσθαι iungo, vt ad *Thucydidem* dixi. STEPH. Nulla hic antiptoſis. Accuſatiuus certe κατορθοῦντας conſtruendus cum μεταποιεῖσθαι. Ad quem infinitiuum etiam pertinet negans particula μηδὲ, non vero cum κατορθοῦντας iungenda eſt, vt credidit *Scholiaſtes*, de quo dubitare merito poſſis, num intellexerit h. l. Periclis verba, quae vero Latinis aliisque *Interpretibus* obſcura non fuiſſe agnoſcimus. GRAMM. *Stephani* adnotationem in Varias Lect. transcripſit Cl. *Hudſonus*.

ib. Τὰς ἀποβάσεις] Quamuis hic τὰς ξυμφορὰς idem eſſe velit quod τὰς ἀποβάσεις, tamen ipſemet (ſi modo eſſe eundem credendum eſt) p. 82. hunc ipſum locum afferens, exponit ἀποτυχίας· quum in alio quem eadem pagina habet, ξυμφορὰν eſſe δυσυχίαν et κακοπραγίαν dicat. At ego de huius quidem expoſitione illi aſſentior, et aliis pleriſque locis ξυμφορὰς ſignificare itidem δυσυχίας ſiue κακοπραγίας, fateor; verum ad hunc quod attinet rectius in eo ξυμφορὰς exponi ἀποβάσεις, quam ἀποτυχίας, aio: quoniam voce ἀποβάσεις *exitus rerum* ſeu *euentus* vtramque in partem ſignificantur: quod de altera illa non itidem dici poteſt. Caeterum etiamſi hic ξυμφορὰς explicet ἀποβάσεις, non male tamen in praecedentibus τὰς ξυμφορὰς exponi τὰ συμβαίνοντα, non autem τὰ ἀποβαίνοντα, putandum eſt, quum ſignificatio τῶν συμβαινόντων interdum ad δυσυχίας reſtringatur (vt apud *Fabium* vocis *accidentia*) ſed non item τῶν ἀποβαινόντων. STEPH.

5. Τῶν ὑποθέσ.] Non aliud ſonat vox διάφορα quam alibi paſſim: ac mirum eſt tali periphraſi hic ad eius expoſitionem eſſe vſum. IDEM.

P. 239. v. 3. Κελευώμεθα] Non κελευώμεθα, ſed κελεύησθε, cum διανοήθητε conuenit. Sed fortaſſe ideo κελευώμεθα dicere ſibi permiſit, quod et apud *Thucydidem* poſt διανοήθητε ponatur prima perſona, in πολεμήσομεν et κεκτήμεθα. IDEM.

4. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, διαν.] Mirum quid cogitauerit, quum datiuum διανοίᾳ ſubaudiendum κατὰ κοινοῦ ſcripſit: quum non praecedat hic datiuus, et alium apud ipſum *Thucydidem* hoc ipſo in loco habeamus: videlicet προφάσει. Quod ſi etiam praecederet alter ille, aut ex verbo διανοήθητε ſumi poſſet, quis hic eius ſubauditi vſus eſſe poſſet? IDEM. Προφάσει repetendum eſſe ἀπὸ κοινοῦ etiam *Portus* putat. *Caſſ.* pro διανοίᾳ habet διανοήθητε quod hic locum habere non poteſt.

5. Δεδοίκαμεν] *Caſſ.* et *Roſtg.* addunt πρὸ τοῦ δικάσασθαι.

[7. In Baſ. non eſt articulus ante πόλεων.]

9. Ὡς σώζοντες etc] Scribendum σώσοντες. Vt autem τὸ μὲν exponit τὸ τῶν σωμάτων, ita τὸ δὲ exponi videmus τὸ τῶν χρημάτων. Perinde eſt autem ac ſi τὰ σώματα et τὰ χρήματα diceret. STEPH.

P. 241. v. 5. Ἐκ τοῦ πολεμεῖν τῇ ἀπουσίᾳ] Hoc ſcholium aliter ſcribendum eſſe video: ſed quonam modo ſcribi debeat coniectura non aſſequor. IDEM. In *Reg.* et *Caſſ.* ad χρόνιοι adnotatum eſt διὰ χρόνου πολλοῦ. Illa autem quae hic in *Edd.* leguntur, ἐκ τοῦ πολεμεῖν τῇ ἀπουσίᾳ a *Caſſ.* abſunt, et poſt Βοιωτοὶ ſcribuntur ea, quae hoc loco alieno adnotantur ad verba *Thucydidis*, ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ.

6. Μορίῳ σκοποῦσι] Μορίῳ ἡμέρας βουλεύονται. *Reg. Caſſ.*

ib. Τῆς δημοκρατίας διαβολήν] Immo potius διαβολὴν ſocietatis ac συμμαχίας multorum populorum, quam ſtatus popularis. *Victorius* Lib. XXIX. Variar. Lection. Cap. 9.

8. Πόλιν τινὰ] Τὸ πόλιν τινὰ *Caſſ.*

P. 243. v. 6. Τοῦτο ἡμῶν ὄντων] Veram ſcripturam eſſe arbitror, τοιούτων ἡμῶν ὄτων. Sed et ἔχοντες in ἐχόντων mutandum, et ὡσαύτως pro ὡς ſcribendum cenſeo. STEPH.

8. Τῶν Λακεδαιμονίων μὴ ὄντων] Apparet ex ſcholio hoc, vt et ſequenti, credidiſſe *Enarratorem* verba haec, μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν ἀντιπάλων, ἐσβάντων αὐτῶν τε καὶ μετοίκων, de Lacedaemoniis interpretanda eſſe, cum Athenienſes ſolos innuat his orator. Viderunt id, laudandi ea propter, *Franciſcus Portus* in Commentario, et *Aemilius* ipſius filius, verſionem hic *Laurentianam* corrigens. Vidit *Eneuckelius* quoque. At cum *Valla* errauere *Io. Caſa* in ſua verſione orationis huius, p. 26. *Edit. Caſel.* et *H. Stephanus* in Concionibus Thucyd. p. 69. ex *Scholiaſta* ſuum, vt credimus, errorem hunc deriuantes. GRAMM. *Caſſ.* et *Roſtg.* poſt ὄντων habent, καὶ αὐτῶν ναυτικῶν ὄντων, quae fortaſſis pertinent ad μετοίκων.

10. Αὐτῶν καὶ τῶν] Αὐτῶν τε καὶ τῶν *Caff.* vt in *Thucydide.*

12. Ξένους τῶν αὐτῶν] Pro αὐτῶν non dubium eſt quin ναυτῶν ſcribi debeat. STEPH. [Ita nunc editum.]

13. Ἰώνων] Nemo non ſuſpicetur mendoſe ſcriptum eſſe Ἰώνων· ſed quisnam, quid pro eo reponendum ſit, dicet? IDEM.

[17. Pro τῶν ναυτῶν (cum art.) Baſ. tantum αὐτῶν.]

ib. Ἀποικίαν] In hoc loquendi genere accuſatiuum πατρίδα potius ſubaudiunt. STEPH.

P. 243. v. 2. Ἥπερ ὅλη ἡ Ἀττική] Ἥπερ ὅλην Ἀττικὴν *Roſtg.* Senſus verborum *Thucydidis* poſtulare videtur, vt ſcribatur, ἥπερ ὅλης τῆς Ἀττικῆς, nempe ἥπερ ἡμεῖς βλαβησόμεθα ὅλης τῆς Ἀττικῆς δηωθείσης. Sed aliam, quam *Scholiaſtes*, rationem dicit *Thucydides.*

5. Οἱ Λακεδαιμόνιοι] Perperam τῷ ἡσυχάσουσι Lacedaemonios indicatos voluit *Scholiaſtes*; nec feliciter ſatis egit *H. Stephanus* in Concionib. cum verteret: *neque enim Peloponneſii quieſcent iam.* De συμμάχοις enim, quorum nuper meminerat, pronunciauit hoc Pericles, recte intellectus ſatis vtrique *Porto*, *Enenckelio*, *Ablancurtio*, nec non *Io. Caſae.* GRAMM.

P. 247. v. 1. Τὸ ξενηλατεῖν] His verbis praeponendum eſt τόδε, quo ea recte refert *Caſſ.* In *Edd.* duo ſcholia coniuncta ſunt: quorum poſterius in *Caſſ.* minio, prius atramento ſcriptum erat. Ad illa, quae paullo ante dicit *Thucydides*, ἦν καὶ Λακεδαιμόνιοι, haec annotabantur, ἀδύνατον αὐτοῖς ἀντέθεικεν, ὅπερ ἐκεῖνοι ποιεῖν οὐκ ἠνέσχοντο.

[2. οἶμαι etc. Hoc Schol. e Baſ. inſertum, ſed in fine in eo legitur ἔξωθέν τινι πρότερον ἐπιτεθεῖσα.]

4. Ἡ τέχνη] Non τέχνη ſed τύχη apud *Thucydidem* legimus; ac germana certe noſtra haec lectio, non illa, videtur, in qua γνώμῃ (quam exponit σύνεσιν et φρόνησιν) opponitur τύχῃ. Nam et p. 92. hanc antitheſin habemus, vbi dicit Pericles, διόπερ καὶ τὴν τύχην, ὅσα ἂν παραλόγως ξυμβῇ, εἰώθαμεν αἰτιᾶσθαι· facta enim fuerat ξυνέσεως mentio. STEPH.

Ibid. Ἐπιπλέον ἐνταῦθα τῶν ἄλλων ἡ Γόργιος ἐλήφθη παρίσωσις] De hac Gorgiaca pariſoſi dictum antea fuit. Ea autem non extenditur vltra haec verba, γνώμῃ τε πλείονι, ἢ τύχῃ, καὶ τόλμῃ μείζονι, ἢ δυνάμει. Hic enim πλείονι et μείζονι, pariterque γνώμῃ et τόλμῃ videntur παρισοῦσθαι. Atque ideo (vt opinor) hunc locum ἐπιπλέον τῶν ἄλλων figuram iſtam habere dixit, quod duabus contiguis vocibus duae contiguae ſint ὁμοιοτέλευτοι. Comprehendi enim et vocem δυνάμει ſub hac pariſoſi nullo veriſimile modo eſt, quum non tria itidem praecedant verba, quibus tria haec reſponſura ſint, et vltimae nominis δυνάμει ſyllabae aliam pronunciationem quam poſtremae nominum γνώμῃ et τόλμῃ fuiſſe conſtet. Sed quum dicit ἐπιπλέον ἐνταῦθα τῶν ἄλλων ἡ Γόργιος ἐλήφθη παρίσωσις, quid cum genitiuo τῶν ἄλλων ſubaudiri dicemus? Nullus in mentem venit qui ſubaudiri queat quam χωρίων. Ac dicetur ἐπιπλέον τῶν ἄλλων χωρίων pro eo quod eſt ἐπιπλέον ἢ ἐν ἄλλοις χωρίοις. Ad hoc autem nomen quod attinet, illi ab ipſo etiam vſum iſtum dari videmus: cum alibi, tum in iis quae praecedunt; veluti vbi ſcribit, θαυμάζεται τὸ χωρίον ἐπὶ συντομίᾳ καὶ σαφηνείᾳ. Caeterum an ipſi de hac pariſoſi, tanquam a *Thucydide* quaeſita, aſſentiri debeam, in dubio eſt animus. STEPH.

6. Παισὶν ἡμῶν] Imo vero non ſolum παισὶν ἡμῶν, ſed etiam παίδων παισίν, atque vlterius etiam: quam longe videlicet poſterorum appellatio progreditur. IDEM.

P. 251. v. 1. Ἀπὸ τῆσδε τῆς αἰτίας] De hac expoſitione vide quae margini interpretationis Latinae ſunt adſcripta. IDEM. Ibi haec ſcripta ſunt: Hinc *reſpondet Graeco* ἐνθένδε, *quo Schol. Graecus vult ſignificari*, ex hac cauſa. *Sed a vulgata ſignificatione nihil neceſſe eſt diſcedere.*

Ibid. Πολέμῳ ἐν ᾧ ἐξ οὗ] Ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ *Caſſ.*

2. Κηρυκείας] Κηρυκείου *Caſſ.* vt pag. praecedente. Nec habet illa quae adduntur in *Edd.* ἄνευ κηρυκείου μᾶλλον καὶ πρὸ καταγγέλσεως.

ib. Παρ' ἀλλήλους ἐρχόμενοι ἐπιμιξίαν εἶχον] Ἐπιμιξίαν εἶχον πρὸς ἀλλήλους. *Caſſ.* Haec, vt puto, adſcripta erant ad ἐπεμίγνυντο. Seorſim et alio loco ἐρχόμενοι, ad παρ' ἀλλήλους.

3. Τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου] Non intelligendum eſt, ea omnia quae ſunt poſt haec quatuor verba, ἄρχεται δὲ ὁ πόλεμος, per parentheſin poſita eſſe: quamuis dicat, τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου· ſed cum illorum quatuor verborum mentione comprehendi exiſtimandum eſt καὶ τὰ ἑξῆς, vt ſaepe loquitur: ac fortaſſis has voces adiecerat. Siue adiectae autem ſiue relictae fuerint ſubaudiendae, complectentur haec omnia, quae proxime ſequuntur, et primam periodum abſoluunt, verba, ἐνθένδε ἤδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, καὶ τῶν ἑκατέροις ξυμμάχων, vt hinc incipiat parentheſis, ἐν ᾧ οὔτε ἐπεμίγνυντο, et eam claudat nomen χειμῶνα. Ita certe illum de hac parentheſi ſenſiſſe conſtat. Sed ne aſſentior quidem omnino iis quae de illa dicit: verum illam verbo ἐπολέμουν claudi aio: ita vt quod annotat in hanc, τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα, annotandum fuerit in iſta, γέγραπται δὲ ἑξῆς· ab his enim pendent, et cum his connexa quodammodo ſunt illa, τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα ἔτη ἑνέμ. etc. Haec autem admonitio velim cautum te et alibi reddat, in eorum videlicet locorum nonnullis vbi de iis agit quae per parentheſin poſita exiſtimare debemus. STEPH.

4. Ἡ Χρύσις etc.] Vide *Valeſii* notas in Excerpta *Polybii*, p. 350. *Ed. Amſtel.* et *Meurſium* de *Archont.* l. 3. c. 6. HVDS.

Ibid. Ἠρίθμουν δὲ τοὺς χρόνους] Obſeruanda quam dat nomini huic χρόνοι ſignificatio, quum τοὺς χρόνους dicit pro eo quod eſt τοὺς ἐνιαυτούς, id eſt *annos.* Ita certe et alibi eadem voce vtitur. STEPH.

P. 253. v. 5. Ἀντὶ τοῦ, σὺν αὐτοῖς ὁπλίζεσθαι] De hac expoſitione illi ὁμογνωμονεῖν nequeo. IDEM. Pro his in *Caſſ.* eſt πλησίον αὐτῶν.

6. Οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι] Non video, quid induxerit *Scholiaſten*, vt intelligeret Athenienſes in his, οὐδὲν ἐνεωτέριζον, cum in hiſtoria de Thebanis et Plataeenſibus (non Athenienſibus ipſis, at quidem eorum ſociis) tantum agatur. Caue etiam intelligas Plataeenſes, ſcil. primo caſu.

Erant certe Thebani viri, vrbem Plataeam ingressi, qui initio εἰς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον. Non secuti quidem errorem hunc *Interpretes Latini*, at tamen obscurius locum transtulisse *L. Vallam* et Baronem *Honeccium* non diffitendum, quae causa fuit, vt *Aem. Portus* inseruerit vocabulum *hostes*. Accurate ad sensum *Vitus Winsemius: conditionibusque acceptis quieſcunt* (Plataeenses viri nempe) *praeſertim cum viderent, eos* (Thebanos) *nihil noui in quemquam moliri. Gallicus* non minus bene; neque enim ambigui quicquam verba Auctoris continent. Forte memoriae hoc vitium fuit in *Schol.* aut librarii alicuius oscitantia, qui scripsisset rectius, οἱ Θηβαῖοι δηλονότι. GRAMM. Vide adnotata ad *Thucydidem* hac p. v. 55. Idem error est ad v. 59. vbi φοβερώτεροι exponit οἱ Ἀθηναῖοι, pro οἱ Θηβαῖοι.

7. Μετὰ βάρους ἐπελθόντες τοῖς Θηβαίοις] Haec absunt a *Caſſ.* et sequentia, Ἀττικὴ ἡ φράσις, rectius in eodem adscribuntur ad verba οὐ βουλομένῳ ἦν. Sed quod hanc Atticam phrasin esse dicit, non probat *Stephanus;* vide ad p. 288.

8. Ἵνα μὴ ἐν ταῖς οἰκίαις] Et mendose scriptum esse et alio quam huc pertinere istud scholium videtur. STEPH. Fortasse coniungendum est cum praecedenti, in quo οἰκιῶν malim, quam οἰκούντων. Pro μόνοι in *Caſſ.* est μόνον.

P. 255. v. 3. Καθὸ ἐνόμ.] Quod dicitur in hoc scholio, cum iis quae illi praefixa sunt *Thucydidis* verbis nihil commune habet: contra autem optime conuenit cum istis, οὐδ' ὡς ἔγνωσαν ἐξηπατημένοι· ratio enim illic redditur eius quod hic dicitur. Sed προσχωρῆσαι in προσχωρήσειν muto. STEPH.

4. Ἀδίδακτοι] Ἀπειρότεροι. In chartis *Roſtg.* hoc ita scriptum erat, quasi *Reg.* in textu *Thucydidis* pro ἄπειροι habeat ἀπειρότεροι.

5. Γινόμενος ἦν ὁ πόλεμος Φθινούσης σελήνης] Desunt *Caſſ.*

7. Τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχλὸν] Eadem leguntur in *Scholiaſte* Aristophanis ad Vespas, v. 155. et *Suida* in βάλανος, nisi quod in his vt et hic in *Caſſ.* non est βαλλόμενον· quod tamen non reiiciendum putem. *Aristophanes* Vesp. v. 200. Καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν.

8. Εἰκότως δὲ etc.] Vel omissum est verbum φησὶ, siue λέγει (vt scribatur, εἰκότως δὲ φησὶ ταύτας τὰς πύλας οὕτως ἠμελῆσθαι) aut certe non εἰκότως δὲ sed εἰκὸς δὲ scriptum fuit. Paulo post etiam participio ἐλπιζόντων improprie vtitur pro φοβουμένων· sed eum sui scriptoris exemplo (non hic quidem, sed aliis quibusdam in locis) ita loqui aliquis respondebit. Nam et p. 105. ἐλπίζειν exponi ab eo φοβεῖσθαι videmus. STEPH. Ἐλπὶς et ἐλπίζω non solum apud *Thucydidem*, sed vulgo apud scriptores Graecos hanc significationem habent.

P. 257. v. 1. Ἔλαβον] Verbo ἔλαβον eum dat vsum quem alibi τῷ ἐδέξαντο· qualis est verbi *accipere* (quod scimus in prima etiam et propria significatione τῷ λαμβάνειν respondere quum dicitur, *Ita accipit*, pro eo quod est: *Ita intelligit*. Sed dicit ἔλαβον τὸ ξύλον, quum, loquendo more consueto, dicendum potius esset, ἔλαβον ἐπὶ τοῦ ξύλου. Aduerbium autem ἀνοήτως ad hoc ἔλαβον pertinet: hanc expositionem, vt stultam, a nobis repudiandam esse, indicare volens. Cur autem talem esse dicat, rationem addit. STEPH.

4. Θύραι] *Caſſ.* mutato ordine verborum: πύλαι, τοῦ τείχους· θύραι, τοῦ οἴκου.

6. Ἀπὸ συνθήκης δηλωότι] Haec non pertinent ad ἐπεπράγεσαν. In *Caſſ.* referuntur ad praecedentia ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι.

7. Τὸ ἅμα πρὸς τὸ ἐπεβοήθουν] Τὸ ἅμα minus pertinet ad τὸ ἐπεβοήθουν, relinquendum omnino et annectendum his, καθ' ὁδὸν ἐηθείσης, vt recte animadvertit in Scholio, quod subiunxit veteri *Aem. Portus* cuius correctionibus eius generis miramur tam raro in prioribus libris locum dedisse *Editorem Oxonienſem.* GRAMM.

P. 259. v. 1. Πραγματικὴ ὕλη] Alibi (si bene memini) vocabulum hoc κατασκευὴ aptius ab eo exponitur. Nam verba haec, πραγματικὴ ὕλη, latius quam quod illo significatur, patere mihi videntur. STEPH.

2. Οὐκ ἔχει παραχρῆμα] Subtilem hic nimis se praebet *Scholiaſtes*. Nihil vero prohibet, quo minus εὐθὺς hic significet παραχρῆμα. Bene ergo *Interpretes* verterunt *Latini*. Sed amputauit et contractiorem iusto reddidit locum *Gallicus* p. 141. GRAMM. Haec etiam habet *Suidas* in εὐθύς, sed inmixtis nonnullis alienis. Vide ibi *Kusterum*.

4. Πρὸς ὃν ἐλθόντες] Non necessarium esse subaudire hic participium ἐλθόντες, alii loci, in quibus eodem quo hic modo vtitur verbo πράττειν, satis ostendunt. Pro loco autem modo hic modo ille accusatiuus cum illo ὑπακουσέος· alicubi certe τὴν προδοσίαν apte subaudiri videmus. STEPH.

9. Τοῦτο καθ' ἑαυτὸ] Haec verba, καὶ τῶν ὕσερον οὐδὲν ἤδεσαν, seorsum ab aliis legenda esse ait, quod futura sit oratio ἀσύντακτος, si superioribus iungantur; vtendum enim fuisse accusatiuo, si quod dicitur ad τὸν ἄγγελον referretur. Ita enim intelligenda haec videntur, εἰ πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λόγον ἐποιεῖτο. Sed pro αἰτιατικῶς scriptum ab illo fuisse crediderim ὀνομαςικῶς· et intellexisse, iungendo haec cum illis verbis ὁ δὲ δεύτερος (videlicet ἄγγελος) sequi debuisse, καὶ τῶν ὕσερον οὐδὲν εἰδώς. Atque ita vnica vox ὀνομαςικῶς (si ita scripsit) significaret, μετοχῇ ὀνομαςικῇ χρώμενος· id est, ὀνομαςικῆς πτώσεως· itidemque αἰτιατικῶς dictum esset pro his, μετοχῇ αἰτιατικῆς πτώσεως χρώμενος, si hoc non illud ab eo scriptum foret. Caeterum quae sequuntur, πρὸς ὃ λέγομεν, alius sunt, ad illam annotationem respondentis. IDEM. Totum scholion abest a *Caſſ.* vna cum eo, cui in *Edd.* praefigitur ϛρατεύσαντες.

P. 261. v. 7. Ἐν τῇ Πλαταιᾷ κατέλιπον] Addunt *Caſſ.* et *Roſtg.* οἵτινες καὶ συνεπολιορκήθησαν Πλαταιεῦσι.

8. Φανερῶς] *Suidas* locum hunc *Thucydidis* laudans, λαμπρῶς, Φανερῶς καὶ οὐκ ἐνδόξως. Pro Φανερῶς etiam alibi est apud *Thucydidem*. Vide Indicem.

10. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης] Pag. 2. ed. Duk.

15. Εὐλόγως καὶ εὐπροσώπως] *Suidas* in οὐκ ἀπειπότως.

16. Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος] Iam antea haec verba attulit, non admonens esse prouerbialia: quod satis notum id esse posset. Locus autem ille est supra, in concione Archidami, p. 54. vbi quemadmodum hic, ἀπειρίας fit mentio. Nam in haec Archidami verba, ὥσε μήτε ἀπειρίᾳ ἐπιθυμῆσαι τινὰ τοῦ ἔργου, annotatur, γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος· perinde videlicet ac si diceretur, quod ab Archidamo dicitur, cum hisce prouerbialibus verbis, quae a *Pindaro* fortasse manarunt, conuenire. STEPH.

17. Ἐκεκίνηντο] Ἐκεκοίνηντο *Cass.*

P. 263. v. 1. Λόγια ἐσί] *Suidas* in v. λόγια. Sed non semper seruatur hoc discrimen. *Aristophanes* in Equitibus v. 120. seqq. v. 194. 195. et alibi in eadem comoedia λόγια et χρησμοὺς pro iisdem dicit. *Eustathius* in Homer. Iliad. β'. p. 233. τὰ λόγια, ἤγουν οἱ χρησμοί. Et λόγιον Atticum esse docet *Idem* in Odyss. α'. p. 1426. Θεοπρόπιον δὲ τὸ χρησμώδημα· ὃ καὶ λόγιον ἔλεγον οἱ Ἀττικοί. Pro eo, quod in *Scholiasta* ἐμφορουμένων legitur, *Suidas* habet θεοφορουμένων. Eodem verbo etiam alii probati Scriptores de enthusiasmo vatum, poëtarum, et oratorum vruntur: ἐμφορουμένους quis eos dixerit, non scio.

2. Ἡρόδοτος] Vide Notam *Wass.* ad hunc locum *Thucydidis*.

3. Ὁποῖον ἐν Δήλῳ; ἤγουν] Haec non habet *Cass.*

4. Ἀντὶ τοῦ εὐνοϊκῶς εἶχον] Alteram lectionem ἐπῄει magis mihi placere, declaraui in iis quae ad hanc *Thucydidis* paginam annotaui. Nonnunquam autem alicui scholio aliam loci *Thucydidis* scripturam praefigi quam eam quae agnita ab ipso *Scholiaste* fuerit, antea admonui. Sed vtrocunque modo locum hunc scribendum censuerit, credibile est eum illud παραπολὺ simul exponentem, scripsisse, πολλῷ μᾶλλον εὐνοϊκῶς εἶχον τοῖς Λακεδαιμονίοις. STEPH. Idem dixit in *Proparasceue* p. 580. Τοῖς Λακεδαιμονίοις absunt a *Cass.*

5. Τῶν Ἀθηναίων.] Longe falletur qui putabit hunc genitiuum τῶν Ἀθηναίων ad illum *Thucydidis* τῶν ἀνθρώπων spectare: (quod tamen prima fronte videri alicui possit) quum necesse sit ad μᾶλλον referri: ideoque satius (meo quidem iudicio) fuisset vocabulum illud solum huic *Scholio* praefigere. Verum et hoc addo, apertius loquuturum fuisse *Scholiastem*, si ἐς τοὺς Ἀθηναίους dixisset, vt *Thucydides* dixit, ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους· perinde videlicet ac si scriptum ab eo fuisset, ἡ δὲ εὔνοια παραπολὺ ἐποίει (vel potius ἐπῄει) τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους ἢ ἐς τοὺς Ἀθηναίους. STEPH.

P. 265. v. 2. Οἱ Ἀχαιοί· οὐ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι] Καὶ Ἀχαιοὶ, καὶ Ἀργεῖοι *Reg.*

3. Τὰ ἐπὶ Θράκης] Cum his verbis, τὰ ἐπὶ Θράκης non dubium est quin nomen χωρία subaudire oporteat: quod aliis etiam plerisque locis omittit. At p. 115. adiectum est, vbi *Scholiastem* expositionem afferre aliam videbis. STEPH.

4. Οὐ λέγει etc.] Ego ita accipio, ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ Κρήτης etc. intelligit enim Sporades et Cyclades insulas. *Ae. Port.* HVDS.

5. Ἀνίσχοντα ἥλιον] Ἥλιον ἀνίσχοντα *Cass.*

ib. Κάσος] Κῶος *Cass.* Κίος *Rostg.*

6. Ὅσαι ἄλλαι] Αἱ ἄλλαι· et manu recentiore alio loco ad verba *Thucydidis* νῆσοι ὅσαι· αἱ πρὸς τὰ δυτικά. *Cass.*

ib. Μακρὸν πόλεμον] Duo haec vocabula, (vndecunque irrepserint) ab hoc loco plane sunt aliena, nisi fallor. Nihil certe ad sequentem expositionem faciunt, ὡς τῶν Λακεδ. etc. his enim verbis exponit illa, κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον. STEPH. In *Cass.* haec vocabula μακρὸν πόλεμον ita scripta erant, vt viderentur pertinere ad expositionem vocis ἔκδημον.

—7. Τῆς συντάξεως] Τῆς συνάξεως. *Rostg.* non male. [Ita nunc editum.]

ib. Ἵνα ἑκάςη πόλις τὸ μὲν δίμοιρον στρατεύσῃ] Haec nihil faciunt ad expositionem verborum *Thucydidis*, quae iis praeposita sunt. In *Reg.* et, ni fallor, *Cass.* nam parum adcurate adnotaueram, totum hoc scholion recte refertur ad verba *Thucydidis*, τὰ δύο μέρη ἀπὸ πόλεως ἑκάςης. Ad vocem ἰσθμὸς *Cass.* et *Rostg.* haec habent: ὁ γὰρ ἰσθμὸς καὶ μέσος τόπος καὶ πλησίον (καὶ πολλὴ *Cass.*) τῆς Ἀττικῆς.

P. 267. v. 2. Τὸν σκοπόν] Non dubium mihi est, nec aliis futurum puto, quin legerit ἔννοιαν, quum exponat σκοπόν. Cur autem nihilominus alteram lectionem huic anteponam, ad *Thucydidem* ex me audire potuisti. STEPH. *Thucydides*: Καὶ προσέχει τὴν γνώμην, εὔνοιαν ἔχουσα, διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος, πρᾶξαι ἡμᾶς ἃ ἐπινοοῦμεν. Verba εὔνοιαν ἔχουσα *Scholiastes vetus* exponenda iubet esse, σκοπὸν ἔχουσα. *Fr. Portus* autem ἐλπίζουσα. Vterque dependere ex istis censet infinitiuum, qui sequitur, πρᾶξαι· minus recte. Quin nullam distinctionem aut interpunctionem *Fr. Portus* agnoscit in his, εὔνοιαν ἔχουσα πρᾶξαι ἡμᾶς. Qualis locutio cum dura ipsi videatur, coniicit legendum potius esse ἔννοιαν ἔχουσα. Vide eius *Commentar.* p. 117. f. Verum falso innituntur principio antiquus aeque ac nouus hic *Commentator*. Quae enim infinitiuum πρᾶξαι regunt ea sunt, quae antecedunt verba, καὶ προσέχει τὴν γνώμην. At εὔνοιαν ἔχουσα reddenda simpliciter, *beneuole* (erga nos Lacedaemonios scil.) *affecta*, idque διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος quae ideo separatim sumenda, ac (vt loquuntur Grammatici) διὰ μέσου, extra alteram illam constructionem. Aliud adhuc incommodum in expositione illa per ἔννοιαν aut σκοπὸν notauit Vir doctissimus *H. Stephanus*, cuius animaduersiones non exscribimus. Igitur *L. Vallae* versioni, quin et *Aem. Porti*, praeferenda haec *Philippi Melanchthonis*: *Tota Graecia hoc nostro conatu erecta, instuetur nos, et optime cupit nobis, propter odium erga Athenienses, optatque vt perficiamus quae cogitamus. Acacius Enenckel. animis studiisque ad nos inclinas* etc. GRAMM.

3. Τὸ δὲ ἄλλο διὰ μέσου] Recte parenthesi haec etiam verba, τούτων ἕνεκα, includit, quoniam ex praecedentibus pendent. STEPH.

ib. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρή] Impersonale χρὴ referendum potius ad προσδέχεσθαι, a quo, non autem a χρὴ, reguntur sequentia, εἰς κίνδυνόν τινα ἥξειν. GRAMM.

4. Ὁμηρος] Iliad. ε'. v. 442. ἤ τ' ὀλίγη

Ibid. Τοῦτο δέ φησι, τουτέστιν] Scribendum fortaſſe eſt, ὃ δὲ Φησὶ τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι ὀργισθέντες οἱ Ἀθην. etc. Ac pertinet hoc ſcholium ad verba illa, καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται· intelligit enim, Archidamum haec dicere, innuentem, fore vt illi ea in Athenienſibus vera experiantur. STEPH. Non male quidem *Stephanus*. Sed τοῦτο δέ Φησι non habet *Caſſ.* Et ſufficit alterum horum, vel τοῦτο δέ Φησι, vel τουτέστι. Paullo poſt ad verba *Thucydidis* ἐν τῇ πολεμίᾳ in *Caſſ.* eſt γῇ δηλονότι· in *Roſtg.* πηγῆς δηλονότι· quod ſe non videre quo pertineat, ſcripſerat *Roſtg.* Nimirum corruptum eſt e τῇ γῇ δηλονότι.

5. Ἐν ᾧ τόπῳ] Immo non τόπῳ, ſed χρόνῳ ſubaudire hic oportet. STEPH. Ad haec Auctoris, ἐν ᾧ οὔπω πάρεσμεν, *Scholiaſtes:* ἐν ᾧ τόπῳ δηλονότι. Ego potius dixerim, ἐν ᾧ χρόνῳ. Reſpondet enim relatiuum praecedenti νῦν. GRAMM.

P. 269. v. 1. Ὁρμηθήσονται.] Futurum iſtud ὁρμηθήσονται non tanquam de ſuo addit, verum tanquam tacite incluſum in hac ſermonis forma, et quod oporteat ὑπακούειν· ideoque ſuum δηλονότι poſt illud futurum ponere debuerat: ſed aliis etiam plerisque in locis omitti videmus. Non minus autem commode illud ὁρμηθήσονται poſt ἀλλὰ ſubaudiemus: hoc modo, εἰ μὴ καὶ νῦν ὥρμηνται, ἐν ᾧ οὔπω πάρεσμεν, ἀλλ' ὁρμηθήσονται ὅταν ἐν τῇ γῇ ὁρῶσιν ἡμᾶς δῃοῦντας τε καὶ τἀκείνων Φθείροντας. STEPH. In *Caſſ.* inter verſus eſt ὁρμηθήσονται δηλονότι.

Ibid. Ὁρᾶν πάσχοντάς τι] Haec verba male iſti ſcholio praefixa ſunt. Iſta enim καὶ οἱ ὀργιζόμενοι, ἅτε δὴ ἧττον λογιζομενοι, μᾶλλον θυμούμενοι, εἰς τὸ πολεμεῖν ἐπειγονται ῥιψοκινδύνως, nihil aliud ſunt quam expoſitio iſtorum *Thucydidis* aut Archidami Thucydidei verborum, καὶ οἱ λογισμῷ ἐλάχιστα χρώμενοι, θυμῷ πλεῖστα ἐς ἔργον καθίστανται. Sed annotatio, quae illam horum verborum expoſitionem ſequitur, ſcripta eſt in ea verba quae praecedenti ſcholio male praefixa eſſe dixi: in haec videlicet ὁρᾶν πάσχοντάς τι. In ea enim annotatione iubet nos obſeruare hoc ſchema, id eſt, λόγον οὕτως ἐσχηματισμένον (*orationem ita figuratam*): πᾶσι πάσχοντας, pro πάσχουσι. Verum mihi nequaquam perſuadebit, ita rem ſe habere: id eſt, talem eſſe huius orationis ſtructuram, vt πάσχοντας pro πάσχουσι dictum eſſe exiſtimare oporteat; neque enim hoc πάσχοντας cum πᾶσι iungere eſt neceſſe: ſed perinde eſt (vt opinor) ac ſi dictum eſſet, πᾶσι γὰρ ὀργὴ προσπίπτει, ὁρᾶν ἑαυτοὺς πάσχοντάς τι ἄηθες· ſed ad verbum ὁρᾶν adiiciuntur illa quae emphaſin addunt, ἐν τοῖς ὄμμασι καὶ ἐν τῷ παραυτίκα· quorum prius poëticum atque adeo *Homericum* habere pleonasmum dici poteſt; eodem enim loquendi genere vtens *Homerus*, ſcribit, ἐν ὀΦθαλμοῖσιν ὁρῶμαι, Il. ν'. v. 99.

Ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀΦθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.

Quale (inquam) iſtud ἐν ὀΦθαλμοῖσιν ὁρῶμαι, tale illud ἐν τοῖς ὄμμασιν ὁρᾶν. Sed ab *Homericis* iſtis verbis (quae obiter proponenda viſa ſunt) ad illa *Thucydidea* reuertens, nouam quidem et inuſitatam eſſe fateor illam orationis ſtructuram, πᾶσι γὰρ ὀργὴ προσπίπτει, ὁρᾶν ἑαυτοὺς πάσχοντάς τι ἄηθες (pro ὁρᾶν ἑαυτοὺς πάσχοντας, vti dixi) et fuiſſe alioqui dicendum ὁρῶσι, vel διὰ τὸ ὁρᾶν· ſed alteram illam aliquid magis inſolens fuiſſe habituram dico, ſi (vt vult *Scholiaſtes*) πᾶσι cum πάσχοντας ita iunxiſſet, vt πᾶσι πάσχοντας pro πᾶσι πάσχουσι dici neceſſe foret. STEPH.

4. Οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν] Ἐπίλογοι *Caſſ.* Pro ἔνθεν alibi fere dicit ἐντεῦθεν. Paullo poſt ad ἐπ' ἀμΦότερα in *Caſſ.* et *Roſtg.* erat, δόξα ἐπ' ἀμΦότερα (ἀμΦοτέρων *Roſtg.*) καὶ εὐκλείας καὶ δυσκλείας.

6. Μὴ ἀκούσαντες αὐτά] Μὴ ἀκούσαντες αὐτοῦ *Caſſ.* et *Roſtg.*

8. Ταπεινωθήσονται] Ἐνδιδόναι non idem, ac ταπεινωθῆναι, *flecti* enim ac *remittere de pertinacia ſua*, non ſemper cum humilitate coniunctum. Recte igitur taxandus *L. Valla*, qui paulo antea haec, εἴ τι ἄρα μᾶλλον ἐνδοῖεν οἱ Ἀθηναῖοι, vertit, *ſi quid humilius ſentiant.* GRAMM.

P. 271. v. 1. Ἑτοίμων ὄντων etc.] Eſſe ἐν ὁδῷ, id eſt, *eſſe in itinere*, plus eſt quam ἑτοίμους εἶναι ἰέναι, id eſt, *paratos eſſe ad eundum:* ideoque haec expoſitio reprehendenda videri poſſit: ſed intelligi puto, ἑτοίμων ὄντων ἰέναι ἐς τὴν Ἀττικήν. STEPH.

4. Λέγων δηλ.] Huic *Scholio* (quo docemur participium λέγων ex praecedentibus ἀπὸ κοινοῦ ſumere) praefigendus potius fuiſſet infinitiuus κρατεῖσθαι. IDEM.

P. 273. v. 2. Πολλάκις ἐψηθέντος] *Suidas* in ἀπέΦθου. Ad χρήμασι quod eſt in *Thucydide* p. ſeq. v. 46. *Caſſ.* haber ἕνεκα χρημάτων. *Portus* expoſuerat περὶ μὲν οὖν τῶν χρημάτων.

3. Ἀντὶ τοῦ ἐσέβαλον] Ieiuna interpretatio τοῦ ἐσβάλοιεν per ἐσέβαλον, neque enim illud huius loco Auctor adhibuit. Senſus vero optatiui ita exprimendus foret, ſi accurate verteretur locus: *tum cum irrumperent hoſtes*, vel *irrupturi eſſent.* Declarat hunc Auctor mox ead. pag. ταῦτα γὰρ ὑπῆρχεν Ἀθηναίοις — ὅτι ἡ ἐσβολὴ τὸ πρῶτον ἔμελλε Πελοποννησίων ἔσεσθαι. Atque haec non leuia adeo aut indigna notatu, ac imperitis videri poſſint. GRAMM.

5. Τουτέστι ςάδια δεκαεπτά] Quod dicit, hanc partem fuiſſe ſtadiorum ſeptemderim, id tanquam ex ipſo *Thucydide* a ſe ſumtum affert. Nam ſi totus circuitus erat ſtadiorum 60. et eius ſtadia 43. cuſtodiebantur, in reliquis autem cuſtodia nulla erat, hanc partem incuſtoditam fuiſſe ſtadiorum 17. neceſſe eſt. Sed quod dicit, totum circuitum fuiſſe ſtadiorum 60. ex hoc *Thucydidis* ſumere loco non poteſt, quum minime de hoc circuitu ſeu ambitu haec paulo poſt dicantur a *Thucydide*, ἑξήκοντα μὲν ςαδίων ὁ ἅπας περίβολος. STEPH.

6. Τῶν μακρῶν τειχῶν] *Caſſ.* praeterea habet τὸ γὰρ μέσον οὐκ ἐδεῖτο.

ib. Τοῦ Πειραιέως] Τοῦ Πειραιεῶς τὸ νεῦον εἰς τὴν ἤπειρον. *Caſſ.*

P. 275. v. 1. Τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευήν] Vide adnotata ad *Thucydidem.*

3. Πρυτανεῖον] Vide *Meurſii* Athen. Att. 1. 8. HVDS.

6. Ἀ΄Φ' οὗ Εὐμολπίδαι Φυλὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ] Alii ſcriptores Graeci de rebus Atticis agentes Φυλὰς vocant, quas Latini *tribus*, quarum Athenis primum quatuor, deinde decem, at extremis temporibus duodecim fuerunt.

Earum nomina recenſent *Pollux* VIII, 109. et ſeq. aliique. Sed nulla eſt inter eas, quae ab Eumolpo nomen habuerit. Φυλὴν ergo dicit quod *Suidas* et *Etymologici M.* auctor in Εὐμολπίδαι, γένος.

8. Ἀπροσδιορίσως] Retinendo hanc lectionem, id quod a *Scholiaſte* dicitur, expoſitioni eius repugnat. Quomodo enim τῇ θεῷ ſignificat τῇ Ἀθηνᾷ, ſi Athenienſes Mineruam et Apollinem θεὸν ἀπροσδιορίσως minime appellant? Sed quum ille contra haec ſubiungat, rationem ſuae expoſitionis reddens, non dubium eſt quin id quod aiebat negetur, ita legendo, ἀπροσδιορίσως γὰρ οὔ φασιν οἱ Ἀθην. Dico igitur negantem illam particulam hinc tollendam, et pro ea pronomen αὐτὴν ſubſtituendum eſſe. Quod autem de Minerua dicit, confirmant cum alii *Thucydidis* loci, tum vero (ne longe abeundum ſit) quidam quem proxime praecedens pagina habet, καὶ αὐτῆς τῆς θεοῦ τοῖς περικειμένοις χρυσίοις. Steph.

P. 277. v. 1. Τῆς Δήμητρος] Non nego, confuſa nonnunquam fuiſſe ab Antiquariis et Mythologis numina Terrae et Cereris. At diſtincta iis omnino templa dedicata Athenis fuere, vt teſtimoniis *Noſtri*, *Pauſaniae*, *Plutarchi* aliorumque ſatis clarum. Terram certe Athenienſes et populi Atticae μεγάλην Θεὸν appellabant, et antiquior videtur priusque eius cultus floruiſſe, quam τῆς Δήμητρος in iſtis locis. Gramm.

2. Λίμναι, τόπος etc.] Errat *Scholiaſtes*, qui fuiſſe in Arce dicit; nam extra eam omnino fuiſſe, verum prope, clare indicat *Thucydides*. Vide *Meurſii* Athen. Att. l. 3. c. 4. Hvds.

3. Κατὰ νόμον ποιοῦσι] Huc fortaſſis reſpexit *Suidas*, νομίζουσιν exponens νομίσματι χρῶνται.

4. Τῶν Πεισιστρατιδῶν] Fontem Callirhoën nouem tubulis exornauit Piſiſtratus, quem deinceps appellarunt Enneacrunum, vt refert *Pauſanias*. Cum autem filii quoque in eo ornando laborarint, hinc ab aliis ipſis adſcribitur. Vide *Meurſii* Piſiſtratum, p. 63, 79. Hvds.

ib. Ὡς ἀκροπόλει δηλονότι] Τῆς ἀκροπόλεως. *Caſſ.*

5. Λείπει εἰς] Vide ad *Thucydidem*.

6. Καὶ γὰρ ὁ γάμος ἱερός] De hoc admonet, quoniam dicit *Thucydides*, καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν, id eſt, *et ad alia ſacra:* ne quis miretur eum alia ſacra dicere quum vox iſta non praeceſſiſſet. *Nuptiae enim* (inquit) *ſunt ſacrae.* Sed dicere maluiſſem cum γαμικῶν ſubaudiri ἱερῶν· atque adeo minime dubitaſſem locum hunc ita reddere, *ante coniugalia ſacra* (vel *nuptialia*) *et in alia.* Sic tamen *Valla, ante coniugalia, et in alia, quae ſacrorum ſunt.* Steph.

P. 279. v. 1. Τῆς τε οὖν etc.] Ex duobus *Scholiis* potius faciendum erat vnum, hoc modo: τῇ τε οὖν ἐπιπολὺ αὐτονόμῳ οἰκήσει] ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ, τῆς τε οὖν ἐπὶ πολὺ αὐτονόμου οἰκήσεως. Idem. Poſterior pars, nempe αὐτονόμου οἰκήσεως, non eſt in *Caſſ.*

2. Πανοικησίᾳ etc.] Non minus (vt opinor) πανοικεσίᾳ ſcribi poſſet, vt μετοικεσίαν dici videmus. Atque adeo hoc πανοικεσίᾳ, non illud πανοικησίᾳ, habemus apud *Dionyſ. Halicarn.* Steph.

ib. Οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ἐβαρῦντό] *Suidas* in ἐβαρύνετο. Vide *Graeuium* ad Luciani Soloeciſtam p. 751.

3. Καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως κλινόμενα] Haec non habet *Suidas*. Καὶ τἄλλα ὁμοίως. *Caſſ.*

6. Ἄκρον τοῦ τέλους, τοῦ ςίχου] *Suidas*, τὸ ἄκρον τοῦ τέλος τοῦ ςίχου, et καλεῖται δέ. *Caſſ.* τὸ ἄκρον τὸ τέλος τοῦ ςίχου, et itidem καλεῖται δέ.

P. 281. v. 2. Τοῦ βράδους] Quamuis cum pronomine αὐτοῦ ſubaudiat τοῦ βράδους (perinde eſt enim ac ſi dixiſſet, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ βράδους δηλονότι, eo modo vtens hoc aduerbio quo vti ſolet in plerisque locis, vbi vel ἀπὸ κοινοῦ aliquid repetendum eſt, vel pronomen relatiuum ex antecedente exponi debet) non tamen exiſtimandum, eum nomen hoc in iis quae praecedunt legiſſe: ſed ad iſta quae ſunt ἰσοδύναμα reſpicere, καὶ ἄλλως ἐνδιέτριψαν χρόνον περὶ αὐτήν. Nam tanquam perinde ſit ac ſi dixiſſet, καὶ ἄλλως ἐβράδυναν περὶ αὐτήν, poſtea cum ἀπ' αὐτοῦ ſubaudit illud βράδους, pro quo mox βραδυτῆτι dicet. Steph.

5. Αὐτοὺς δηλονότι] Cum *Interprete Lat.* intelligimus potius ἑαυτὸν, quam cum *Scholiaſta* αὐτοὺς ad verb. ἀνεῖχεν. Gramm.

ib. Τὰ δένδρα δηλονότι] Hanc expoſitionem ex iis ſumere locis videtur, in quibus ipſe *Thucydides* verbo δενδροκοπεῖν vtitur. Alioqui certe ſuſpicetur quiſpiam latius verbi τέμνειν ſignificationem patere, et quidem tam late quam verbi δηοῦν· quo ſaepe vtitur cum accuſatiuo τὴν γῆν vel τὴν χώραν. Atque adeo hunc ipſum accuſatiuum nonnunquam et illi verbo τέμνειν tribuit: et quidem ita in hac pag. τὴν γῆν τμηθῆναι, itidemque in ſeq. τῆς γῆς τεμνομένης legimus. Steph. *Thucydides:* ἔτεμνον πρῶτον μὲν Ἐλευσῖνα. *Scholiaſtes:* ἔτεμνον] τὰ δένδρα δηλονότι. Inepta nota, (nam loquimur de expoſitione huius loci, non de phraſeos origine.) Verus autem hic additur accuſatiuus in textu Auctoris, et nota iam dudum in ſimilibus ſignificatio τοῦ τέμνειν, quod non amplius de arborum exciſione ſola interpretari conuenit. Gramm.

6. Ὦρος, ῥεῖτος· ἠρῴδης, ῥίτος] Quid in his inuenerit *Fr. Portus*, quod moraretur aut ſcrupulum iniiceret, ſane non capio. At indicauit dubium ipſe ac ſuſpicionem ſuam, adſcripta coniectura de emendatione h. m. π. ὄρος, ῥεῖτος. Num igitur vitioſe legi arbitratus eſt ὦρος, atque an montes eſſe τοὺς ῥείτους in *Thucydide* voluit? Mihi certe non ſuccurrit, quid in mentem ipſi venerit h. l. nec multum ſcire intereſt. Debuerat animaduertere tantum de ſcriptione nominis huius ſolicitum *Scholiaſtam* eſſe, duorumque Grammaticorum ſententias referre, quorum alter *Orus* nomine, cum diphthongo, *Herodes* autem per ι ſcripſerit Ῥίτος. Paria fere cum *Scholiaſta* habet *Etymolog. Magn.* aut rectiora, vti exiſtimo. Verba ſunt: Λέγει Ὦρος διὰ διΦθόγγου ῥείτους, καὶ ὀξύνεται· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ ι ῥῖτος, καὶ βαρύνεται, ὡς σῖτος. In quibus obſeruabis primo non *Herodem*, ſed *Herodianum* laudari, deinde neutrum Grammaticorum ſcribendi rationem huius vocis eandem habere, quam exemplaria *Thucydidis* repraeſentant; haec enim conſtanter ῥεῖτος ſcribunt; nam ῥήτος *Codicis Arundeliani* et ῥείτος *Scholiaſtae* in quibusdam *Editt.* habenda ſunt vitioſa. *Pauſanias* conſtanter, quemadmodum *Orus*, ῥειτοὺς ſcribit, Attic. l. 1. c. 38. et alibi, ſimiliter *Heſychius*, apud

quem insignis de Rhitis locus celebratur. Sed de his plura nobis forte alio loco dicenda. GRAMM. In *Scholiasta* ῥεῖτος habet *Ed. Camer.* ῥεῖτος ferri non potest. Pro Ἡρώδης mihi non dubium est quin Ἡρωδιανὸς scribendum sit, non solum propter auctoritatem *Etymolog. M.* sed etiam quia *Herodiani* Grammatici frequens vbique est mentio, *Herodis*, quod sciam, nusquam; et quia *Auctor Etymolog. M.* eos etiam aliis locis coniungit. In *Caff* est Ἡρώδ. vnde suspicari licet errorem ortum esse e compendio scribendi.

ib. Οὐδετέρως Φασίν] Αἰγάλεων ἔρος. Κρωπειαί. *Rostg.*

P. 283. v. 4. Ὡς προδότου τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ϛρατοῦ] Ita in omnibus *Editionib.* Sed quis προδότης ille τοῦ ϛρατοῦ; Non certe bellum Platacensium adhuc exortum erat, cum Pliſtoanax ἐσβολὴν faceret in Atticam, de qua mentio in Auctore. Credam igitur vitiose exaratum a librariis, aut lectum perperam fuisse ab iis, qui primi haec scholia ediderunt, προδότου loco horum, πρὸ τούτου τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ϛρατ. notamque respicere haec Auctoris: πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου τέσσαρσι καὶ δέκα ἔτεσιν. Iudicent vero alii. GRAMM. Verba haec referri debere ad Παυσανίου didici e *Cod. Caff.* in quo haec ita scribuntur, τοῦ προδότου τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ϛρατιγοῦ· in quibus si distinctio minima post προδότου ponatur, et pro ϛρατιγοῦ ϛρατηγοῦ scribatur, omnia plana sunt: nam nemo ignorat Pliſtoanactem filium fuisse Pausaniae proditoris, ducis Graecorum in proelio cum Persis ad Plataeas. Στρατοῦ pro ϛρατηγοῦ itidem e compendio scribendi ortum arbitror.

5. Ὅτι Θουκυδιδείαι ἐϛί] Quid hoc sibi vult? quae constructio *Thucydidea* subesse huic loco dici potest? Non certe ad haec verba pertinet illa annotatio, sed ad ista, quae paruo interuallo praecedunt, τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα. Sic autem p. 110. dixit, τῆς Ἀττικῆς ἐς Οἰνόην. et p. 71. τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον· item p. 72. τῆς Ἀκαρνανίας ἐς Οἰνιάδας. STEPH. Adde quae scribit in Append. ad scripta de Dialect. Att. p. 129.

P. 285. v. 1. Τῶν νεῶν] Ita omnes *Edd.* quas vidi, pro νέων.

5. Ἡσύχαζε] Male exponit istud loquendi genus, δι' ἡσυχίας εἶχεν. Neque enim Pericles dicitur a *Thucydide* δι' ἡσυχίας ἔχειν, id est ἡσυχάζειν, *quiescere:* sed δι' ἡσυχίας ἔχειν τὴν πόλιν, id est, *quietam tenere ciuitatem.* Nam subaudire ἀπὸ κοινοῦ hunc accusatiuum oportet: quod ille non animaduertit, sed ἔχειν, quod actiue dicitur, neutra significatione poni existimauit. STEPH.

6. Σύμμαχοι πάλιν ἐγένοντο τοῖς Ἀθηναίοις] Respicit ad ea, quae Lib. I. Cap. 102 et 107. narrat *Thucydides.*

7. Μὴ δεηθέντας σπονδῶν αἰτῆσιν] Scribo αἰτήσεως. Alioqui dicendum esset σπονδὰς αἰτῆσαι· verum illud malo. Ideo autem de hoc nos admonet, quod alioqui legamus alibi passim, ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο. *Sequestram pacem* (inquit) *ad eos humandos impetrare necesse non habuerunt, quum non omnino superati forent.* Interpretor autem, *omnino superati* potius quam *valde superati*, quod vel πάντη scriptum fuisse, vel illi πάνυ significationem huius datam existimem. STEPH.

P. 287. v. 1. Παράσιοι Ἀρκάδες] Scribendum Παρῥάσιοι. HVDS. Recte: nam non Παράσιοι, sed Παρῥάσιοι sunt in Arcadia. Et fortassis ita scripserit *Scholiastes*, vt significaret non esse confundendos Παρῥασίους Arcadiae cum Παρασίοις Thessaliae. Sed quid est, quod addit *Scholiastes*, Παράσιοι Θεσσαλοί? aut qui sunt illi Παράσιοι Thessaliae, quos etiam *Thucydides* hic memorat? Eorum mentionem nusquam alibi inuenio, et credo hoc nomen in *Thucydide* corruptum, ac pro eo Παράλιοι scribendum esse. *Stephanus:* Πάραλος ἐν Θεσσαλίᾳ, πόλις τῶν Μηλιέων, ἧς οἱ πολῖται Παράλιοι. Et *Thucydides* III, 92. Μηλιεῖς οἱ ξύμπαντες, εἰσὶ μὲν τρία μέρη, Παράλιοι, Ἱερῆς, Τραχίνιοι Alii ab his sunt Πειρασιοὶ itidem Thessali, quorum vrbs *Stephano* est Πειρασία, πόλις Μαγνησίας· ἐθνικὰ Πειρασιεὺς et Πειρέσιος· nam et vrbs Πειρεσιαὶ et Πειρεσία dicitur. Vide *Holstenium* ad h. l. Stephani.

3. Δημοκρ.] Videndum annon scribi debeat διὰ δημοκρατίαν et δι' ὀλιγαρχίαν. STEPH.

4. Ὁ ΣωΦρονίσκου] Malim ἢ ὁ ΣωΦρονίσκου· ferri tamen et altera lectio potest. IDEM.

7. Μεγάλου κινδύνου ϰρεμαμένου] Non scio quam bene hoc dicatur. Κίνδυνος ἐπικείμενος et ἐπικρεμάμενος recte dicitur.

8. Εἰσέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸν Πειραιᾶ] Εἰσέβαλον εἰς τὸν Πειραιᾶ *Caff.*

9. Ἐν τῇ ναυμαχίᾳ] Non sunt in *Caff.* nec magnopere requiruntur.

ib. Τῶν ταλάντων] Videtur excidisse litera, nota numeri millenarii.

P. 289. v. 1. Λείπει πολλῶν] Quemadmodum hic vult a nobis πολλῶν cum ἀνθρώπων subaudiri (nam ita intelligendum esse λείπειν docui in *Praparasceue*) ita etiam p. 109. τὰ ἔρημα τῆς πόλεως dici admonuit τὰ ὀλιγάνθρωπα· ita vt idem hyperboles genus sit vtrobique. STEPH. Agit etiam de hoc loco in Append. ad Scripta de Dialect. Att. p. 117.

2. Τὸ ἄρχοντες κυρίως] *Suidas:* ἄρχοντες παρὰ Θουκυδίδῃ ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται· ἔϛι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς. Addidit παρὰ Θουκυδίδῃ, quod non est in *Scholiaste:* et recte. Nam non solum apud *Thucydidem*, quod prae se ferunt verba *Suidae*; verum etiam apud alios tam de maritimo, quam de terrestri itinere dicitur.

P. 291. v. 2. Ἐν ἐρήμῳ τόπῳ] Non cum πεμπόμενοι, sed cum οἰκῆσαι iunguntur haec verba, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ· alioqui εἰς ἔρημον τόπον dicendum fuisset. Caeterum hanc differentiam vbique seruari minime credendum est. STEPH. Haec etiam *Suidas* habet in ἀποίκησις, et ἔποικος, sed pro eo, quod hic est εἰς πόλεις, vtroque loco ἐν πόλει. Et ita hic *Caff.* Adde *Schol.* ad p. 10.

5. Φίλον.] Vel ante vel post Φίλον aliqua deesse verba puto, quae nominis Φίλος significationem latius quam τοῦ πρόξενος patentem restringant. STEPH.

6. Τηρης, Τήρεω] Ὁ Τήρης, τοῦ Τήρεω. *Caff.*

7. Ἐν τῇ συγγραΦῇ] Qui εἰσάγειν εἰς τὴν συγγραΦὴν diceret, rectius loqueretur. STEPH.

Ibid. Καὶ τοῦτον] Καὶ τοῦτο *Caſſ.*

8. Ἰτυλὸν καλοῦσι] *Catullus* Carm. LXVI. *Daulias abſumti fata gemens* Ityli; vbi *Voſſius* obſeruat etiam ita ab *Homero* eum vocari Odyſſ. τ'. v. 522. Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον Φίλον. Narrat quidem *Homerus* aliter fabulam; ſed tamen ἀηδόνος filium facit Itylum. *Etymol. M.* Ἴτυλος, ὄνομα κύριον, ὁ ἐκ τοιούτων γάμων Τηρεῖ γενόμενος.

P. 293. v. 1. Διὰ τόσου] Ita *Edd. Camer. Steph.* 2. et *Hudſ. Portus* ante hoc ſcholion poſuit διὰ τοσούτου, quae ſunt verba *Thucydidis.*

2. Χαλκιδέας, Βοττιαίους] Ex ipſo *Thucydide* (ſi bene memini) ſumta eſt iſta expoſitio: ipſe tamen *Scholiaſtes* antea (pag. videlicet 103.) in haec verba τὰ ἐπὶ Θράκης, ſcribit, οἷον Βυζάντιον, Πέρινθος. Non dubium eſt autem quin χωρία ibi relictum ſit ſubaudiendum, quod hic adiectum habemus. Steph.

4. Πέλτη ἀσπὶς τετράγωνος] Sic etiam *Suidas*, Πέλται, ἀσπίδια τετράγωνα, fortaſſis ad hunc locum reſpiciens. De figura peltae Thraciae, de qua hic agitur, videri poſſunt *Lipſius* in Analect. ad Lib. III. de Milit. Rom. Cap. 1. *Salmaſius* ad Vopiſci Carinum Cap. XX. *Petitus* de Amazonib. Cap. XXV. et *Cuperus* IV. Obſeruat. 2.

7. Σάμιος] Vide *Holſtenium* ad Stephanum v. Σάμος. Σάμιοις, pro quo ibi emendat Σάμιος, eſt vitium *Ed. Porti.* Σάμιος ἀπὸ Σάμου, Σαμαῖος ἀπὸ Σάμης. *Caſſ.*

P. 295. v. 1. Ὄντες δηλονότι] Non animaduertit ſequi participium ἀνακομιζόμενοι, cum quo haec verba ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν iungenda ſint: alioqui participium iſtud ὄντες de ſuo non attuliſſet. Steph.

ib. Μεταξυλογία] Quae hic dicit eſſe μεταξυλογίαν (quod ſonat interloquium) alibi dicere ſolet poſita eſſe διὰ μέσου Steph.

3. Οἱ ἀκραιφνεῖς καὶ οὐ ξένοι] Scholium hoc mendoſe ſcriptum eſt; nihil enim commune habent verba iſta, καὶ οὐ ξένοι, cum illo proxime praecedenti vocabulo ἀκραιφνεῖς. Steph. Sed ἀκραιφνεῖς quoque non multum commune habet cum verbis οἱ ἐν Ποτιδαίᾳ, quae ante hoc ſcholion poſita ſunt. In *Caſſ.* haec melius referuntur ad praecedentia αὐτοὶ Ἀθηναῖοι· ξένων nomine autem comprehendi poſſunt et μέτοικοι, et illi, quos τὸν ἄλλον ὅμιλον ψιλῶν vocat, vel pars horum.

6. Λαβεῖν δηλονότι] Potius προσποιήσασθαι, quod praeceſſit in *Thucydide.* Vide *Stephani* Proparaſceuen p. 578. [473. χ. h. ed.]

P. 297. v. 1. Τὸν πάτριον etc.] Quamuis manifeſtum ſit, *Thucydidem* haec verba, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, ad proxime ſequentia verba referre, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο, vt πάτριον νόμον generaliter vocari exiſtimemus quaecunque ad illas pertinent: hic tamen *Scholiaſtes* ad corporum crematione eum in illis verbis reſpicere exiſtimat. Steph. Pluribus de hoc loco agit in *Proparaſceue* p. 579. [474. hui. ed.]

3. Πρὸ τρίτης ἡμέρας] *Suidas*: προτριτάτη, τρίτη ἐπάνω ἡμέρα. Θουκυδίδης ἐν β'. τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς. Hoc *Kuſterus* bene emendat, πρότριτα, τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ. Sed πρότριτα ex hoc loco legendum iam ante *Portus* viderat.

ib. Ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς] Altera haec expoſitio admitti non poteſt. Sic autem et aliis quibusdam in locis duas expoſitiones affert, quarum vnam meliorem eſſe dicit, quum tamen altera recipi nullo modo poſſit. Steph.

4. Διὰ τὸ ἄσηπτον etc.] Scripſit fortaſſe, διὰ τὸ ἄσηπτον τοῦτο τὸ ξύλον εἶναι· alioqui ſubaudienda haec reliquiſſe putandus eſt. Steph. Plura teſtimonia eorum qui cupreſſum ἄσηπτον eſſe dixerunt, collegit *Bocharius* Phaleg. I, 4.

ib. Τὸ καλ. Κεραμεικόν.] Nomen loci Κεραμεικὸς, vt ex *Ariſtophane* in Auibus elicitur: Ὁ Κεραμεικὸς δέξεταί νὼ etc. *Palmerius.* Forſan ideo Ceramicum δημόσιον σῆμα vocabant, quod ibi eos, qui in praelio pro patria occubuerant, publico ſumtu ſepeliebant. Vide *Meurſii* Ceram. Gem. c. 20. Hvds.

[P. 299. v. 4. τὸ δεῖν. Ita aut ὅτι δεῖ in hoc Schol. pro vulg. τὸ δεῖ ſcribi voluit Duker.]

5. Καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πιςευθῆναι] Fallitur in eo, quod cum infinitiuo κινδυνεύεσθαι (exponens ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι) iungit alterum illum πιςευθῆναι, cui articulum τὸ praefigit, vt quodammodo nominis locum obtineat. Quid enim accuſatiuo ἀρετὰς fieret? et quomodo eo qui non ſolum vicinus ſed contiguus etiam eſt, praeterito, ad vocem πιςευθῆναι, quae aliquo interuallo remota eſt, veniremus? Sed quoniam quod de accuſatiuo illo dico manifeſtum eſt, at non item quid fieri debeat illo infinitiuo πιςεύεσθαι, id eſt, quo referri a nobis oporteat: meam hac de re ſententiam proferam. Non video certe quid obſtet quo minus particulam ὥςε ante illum infinitiuum ſubaudiamus, atque adeo tanquam extrinſecus ſubſidio venientem, illi praefigamus: vt perinde ſit ac ſi *Thucydides* ita loquutus eſſet, καὶ μὴ ὑφ' ἑνὸς ἀνδρὸς πολλῶν ἀρετὰς εἰς κίνδυνον καθίςασθαι, ὥςε ἢ εὖ ἢ χεῖρον περὶ αὐτῶν εἰπόντι πιςευθῆναι (intellige autem περὶ αὐτῶν, videlicet τῶν ἀρετῶν) id eſt: *Non autem ab vno viro multorum virtutes in discrimen adduci, quum futurum ſit vt ipſi de illis virtutibus credatur, ſiue bonam, ſiue malam de illis orationem habuerit.* Quod referendum ad illos quibus eloquentia deſtitutis accidere poteſt vt orationem habeant in qua non dignis laudibus virtutes illorum ornent, et ita ingenii ſui culpa (vt loquitur *Horatius*) laudes eorum deterant. Verum improprie dicit εὖ εἰπόντι, quum ſatis eſſet χεῖρον εἰπόντι· quia non ἀπὸ τοῦ εὖ εἰπόντος, ſed tantum ἀπὸ τοῦ χεῖρον εἰπόντος poteſt eſſe periculum. Steph. Qui lapſus *Scholiaſtae* indicare, ne quem legentem forte ab Auctoris ſententia auertant, inſtituimus, hic defendere eundem non verebimur, contra animaduerſionem inſignis alias Viri et γραμματικωτάτου *H. Stephani.* Vt autem, quae mens noſtra, intelligatur, en *Thucydidis* primum verba: Καὶ μὴ (ſcil. ἐδόκει) ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιςευθῆναι. *Schol.* ἀντὶ τοῦ, καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πιςευθῆναι. Ad haec *H. Stephanus*: *Fallitur* (inquit) *in eo Scholiaſtes, quod cum infinitiuo* κινδυνεύεσθαι, *iungit alterum illum* πιςευθῆναι, *cui articulum* τὸ *praefigit, vt quodammodo nominis locum obtineat. Quid enim accuſatiuo* ἀρετὰς *fieret?* et quae plura ibidem addit, prolixiora, quam neceſſum eſſet.

Subaudiendam autem vult ante infinitiuum particulam *ὥςε*, vt perinde ſit ac ſi *Thucydides* ita loquutus eſſet, *καὶ μὴ ὑφ' ἑνὸς ἀνδρὸς πολλῶν ἀρετὰς εἰς κίνδυνον καθίςασθαι, ὥςε ἢ εὖ ἢ χεῖρον περὶ αὐτῶν εἰπόντι πιςευθῆναι.* Verum, niſi magnopere fallor, receditur aliquantum iſta interpretatione a vero et genuino ſenſu verborum grauiſſimi oratoris, qui omnino non putauit periclitari virtutes defunctorum in eo, *quod fides de iis haberetur tam bono quam malo oratori;* ſic enim omnibus crederetur aequali modo (quod non vellet tamen *Stephanus*, et talis ſenſus ex paraphraſi ipſius ſequitur.) Sed ſignificatum potius Pericles voluit: *prout bonus aut malus contigerit orator virtutibus enarrandis, ita fidem illas quoque apud auditores inuenire*, diuerſam nempe pro facultate et eloquentia oratoris. Veram ergo putamus conſtructionis rationem eſſe, quam dedit *Scholiaſtes*, et accuſatiuum *ἀρετὰς* potius a *πιςευθῆναι* regi, quam *τῷ κινδυνεύεσθαι.* Ita non dubitem praeferre interpretationem *Porti* h. l. *Stephanianae*, omnibus vero iſtam doctiſſimi *Camerarii*, in verſione *Concionis funebris Pericl.* talis quae legitur: *neque periculum adiri, vt in vnius alicuius oratione meliore aut deteriore virtutis multorum verſaretur fides.* Is videtur conſtructionem ita cepiſſe verborum, vti nos oſtendimus. Cepit ita etiam *Fr. Portus* in Commentario. Caeteri omnes, *Valla*, *Philippus*, *I. Caſa*, *Enenckelius*, errore leui quamuis, in hoc offendunt, quod accuſatiuum *ἀρετὰς* pertinere proxime ad *κινδυνεύεσθαι* iudicent. GRAMM.

6. *Περιφραςικῶς ἡ ἀλήθεια*] Nemo non mihi aſſentietur (vt ſpero) diſſentienti hic quoque a noſtro *Scholiaſte;* cur enim *Thucydides*, ſi aliud quam *ἡ ἀλήθεια* dicere noluiſſet, pro eo periphraſtice *ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας* dicere maluiſſet? aut quod talis periphraſis afferri exemplum poteſt? Ad *Interpretes* autem quod attinet, prioris certe interpretatio multo magis quam poſterioris tolerabilis eſt. Ita enim *Valla; Arduum enim in dicendo ſeruare temperamentum in ea re, in qua vix etiam veritatis opinio afferri poteſt.* At *Vitus* ita, nulla veritatis facta mentione: *Difficile eſt enim conuenienter dicere ea de re de qua orator vix impetrare poteſt vt ſibi credatur.* Ac refert etiam hic quomodo aduerbium *μετρίως* interpretemur, quum ita reddere ipſum oporteat vt ſequentibus reſpondere poſſit. Non reſpondebit autem ſi *conuenienter* (contra etiam conſuetum vſum) nec ſi *pro dignitate* (vt *Scholiaſtes ἀξίως* exponit) reddamus, ideoque huius etiam aduerbii vim rectius, meo quidem iudicio, *Valla* expreſſit. Hanc enim Periclis mentem exiſtimo: *Difficile enim eſt ita modum ſeruari ab eo qui dicit, vt res nihil nec minuantur, nec augeantur, cum ex iis ſint, de quibus dicendo vix efficere poteſt vt quales reuera ſunt, tales videantur.* Quod ſi verus hic eſt verborum Periclis ſenſus (vt eſſe fatebuntur, opinor, qui totum locum penitus introſpexerint) vide quam procul a veritate abſit quod a *Scholiaſte* hic ſcribitur, *ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας* periphraſtice pro *ἡ ἀλήθεια* dictum eſſe. Tot certe ſtadiis, aut etiam paraſangis ab eo remotum eſt quot illud de periphraſi itidem ab eo dictum: videlicet *ἡ ξυντυχία τῆς ξυμμαχίας* periphraſtice non aliud eſſe quam *ξυμμαχια.* STEPH.

8. *Ἔςι δὲ σχῆμα*] Imperfectum eſſe reor hoc *Scholium:* et poſt *ἔςι δὲ σχῆμα* addidiſſe cur ſermonem hunc *ἐσχηματίσθαι* diceret. Ratio autem haec eſt (ni fallor) quod ſit numeri enallage, quum ſingulari pluralis ſubiungatur. Sic autem et pag. ſeq. ad v. 15. dicitur *σχῆμά ἐςι* ſed alia de cauſa. IDEM. *Ἔςι δὲ σχῆμα* hic non ſunt in *Caſſ.*

P. 301. v. 5. *Ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς*] Hoc ſcholium non habet *Caſſ.*

P. 303. v. 1. *Αἰνίττεται τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων*] Haec ita ſcribuntur in *Roſtg. αἰνίττεται Λακεδαιμονίους. Λυκούργου τοὺς Κρητῶν καὶ Αἰγυπτίων ζηλώσαντος, καὶ τῶν ἄλλων τὰ πλείω πρὸς Λακεδαιμονίους. Caſſ.* ad verba *Thucydidis χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ* haec habet: *τὸ β' κεφάλαιον τοῦ ἐγκωμίου, ἡ ἀγωγή.*

3. *Καὶ ὁρᾷ*] *Καὶ ἑώρα Caſſ.*

5. *Τὸ δὲ ἤ, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον.*] Quomodo *ἤ* pro *μᾶλλον* poſitum dici poteſt? Reſpondet certe aduerbio *τὸ πλεῖον* (pro quo ſaepe *τοπλέον* occurrit) et perinde eſt ac ſi dictum foret, *οὐκ ἀπὸ μέρους μᾶλλον ἢ ἀπ' ἀρετῆς.* STEPH. A *Caſſ.* haec omnia abſunt. [Nunc *πλεῖον* editum.]

6. *Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ μὲν κεῖται*] De hac item annotatione quid dicemus? qui verum hoc comperietur, particulam *δὲ* pro *μὲν* poſitam eſſe? Inauditum certe talem voculae *δὲ* vſum eſſe exiſtimo: ſed eum intellexiſſe arbitror, perinde eſſe ac ſi dixiſſet *Thucydides*, *εἰ μὲν ἔχει τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν.* Atqui dicendum potius fuiſſet *εἴγε ἔχει.* At Latina particula *quidem* (quam alioqui illi *μὲν* reſpondere notum eſt) locum hic poſt *ſi* habere poſſet; apte enim diceretur, *Siquidem habeat:* non minus quam *ſi modo habeat.* Verum aliud hoc de loco dicendum arbitror, quod *Scholiaſtae* in mentem non venit: *Thucydidem* in his verbis *κατὰ πενίαν* tacite incluſiſſe coniunctionem *μέν*, cui *δὲ* reſpondet; vt haec, *οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν,* non ſecus a nobis accipiantur quam ſi dictum foret, *οὐδ' αὖ πένης μέν ὢν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρ.* etc. STEPH. Et hoc ſcholion ignorat *Caſſ.*

[6. Integrum Schol. in Baſ. hoc eſt: *Ἀξιώματος ἀφανίᾳ. Ὅτι οὐκ ἔςι πλούσιος ἢ εὐγενής. Ἀρίςη πολιτεία, τὸ κατὰ νόμους μὲν ἀπονέμειν πᾶσι τὸ δίκαιον κατὰ τὰς ἰδίας διαφορὰς τε καὶ διενίξας* (non ſatis cerni poterat, auctore Duk., vtrum *ν* et *ι*, an aliae litterae, item *ας* an *εις* eſſet) *καὶ μὴ περιορᾶν μήτε τὸν ἀδικούμενον μήτε τὸν ἀδικοῦντα, ἔκαζον δὲ τῶν πολιτῶν οὐκ ἀπὸ μέρους προτιμᾶν, ἢ διὰ τὴν ἀξίαν εἴ τύχοι τις ἀξιώματι σεμνυνόμενος, ἢ διὰ τὸ γένος, ἢ διὰ πλοῦτον, ἢ τι τῶν ἄλλων, ᾧ τις διαφέρειν οἴεται τῶν πολλῶν καὶ εὐδοκίμων ἐν μέρει, ἀλλ' ἀπὸ ἀρετῆς καὶ ἀρίςης ἐπιτηδεύσεως. ὁ γὰρ τοιοῦτος, κἂν πένης καὶ ἄδοξος, ἐκ πενήτων τε καὶ ἀδόξων εἴη, κἂν ἀφανὴς, τῶν πλουσίων τε καὶ ἐνδόξων ἐςὶν ἐντιμότερος.*]

7. *Κατὰ κοινοῦ τὸ πολιτευόμεθα*] Deſunt *Caſſ.*

8. *Λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας*] Neque hic aliquid in *Scholiaſta*, erudite Lacedaemoniorum nobis auctoritatem depingente, lubet animaduertere. Saltem de *Fr. Porti* emendatione, quae in margine textus conſpicitur,

vlteriusque in Commentario declaratur, hoc monebimus, parum eam nobis probari. In Periclis verbis est, *οὐδὲ ἀζημίους μὲν, λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι.* Eius loco vult vterque *Portus* προτιθέμενοι, *proponentes.* Aſt προστιθέμενοι retinendum sane existimamus, et vertendum simpliciter, *addentes, adiicientes.* Sed et maior latet emphasis in hoc verbo, vti hic quidem adhibetur; implicat enim simul notionem *instituti* aut *legis*, quasi dixeris: *adiicientes (et imponentes ex lege quadam et consuetudine ciuitatis) dolores ciuibus, poena quidem qui careant, sed tamen acerbos visu.* Sic enim verbum hoc politicum et forensem nonnunquam vsum habet, quod norunt ii, qui *Demosthenem* et oratores caeteros diligentius euoluerunt. Noster huius ipsius orationis initio: *ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ λόγον τόνδε. Pollux*, eo capite quo δικαστικὰ pertractat: Τὸν δὲ οὐ βουλόμενον μαρτυρεῖν ἐκλήτευον, ἀνάγκην τοῦ μαρτυρῆσαι προστιθέντες· l. 8. c. 6. Porro, nil dicit *Portus*, cum προστιθέμενοι, aut vt ipse legendum putat, προτιθέμενοι construendum iubet cum τῇ ὄψει, *proponentes oculis aliorum, eos scil. quos contumelia publice afficimus.* Pertinet enim τῇ ὄψει ad λυπηρὰς, vt sit, *dolores adspectu ipso acerbos ac visu horridos.* Non vacat ad examen hic reuocare *Interpretes Latinos*, quorum vnusquisque aliquid singulare attulit h. l. nemo autem, quod exacte et penitus satisfaciat. Quin alioqui longius recesserunt ab Auctoris mente. Illa autem non alia heic, quam in parte eorum, quae antecesserunt, et quae sequuntur, per aliquot multas periodos, nimirum vt conferat Athenienſium mores cum institutis Reipubl. Spartanae, quae et allatis verbis indigitat, speciatim *αἰνιττόμενος τὰς διαμαγιγώσεις καὶ κολάσεις* illas, quas *Xenophon* aliique nobis memorant. His nempe duriter et acerbe, etiamsi extra ζημίαν seu poenam, vt Pericles dicit quoque, Lacedaemonii cives suos tractabant; cum contra Athenienses repudiatis eiusmodi moribus et regendi artibus *ἀνεπαχθῶς* ciues suos degere paterentur, ac deliciis ludorum certaminumque λυπηρὸν omne ἐκπλήσσειν atque abstergere, quemadmodum in sequentibus orator explicat. GRAMM. Quam hic *Scholiastes* ἐπιείκειαν Lacedaemoniorum dicat, non intelligo: nam illi omnibus rebus magis *ἀνεπιείκειαν*, quam ἐπιείκειαν prae se ferebant.

P. 305. v. 5. Ἡ ζωγραφία] Hoc corruptum puto. Fortassis scripsit ψυχαγωγία. *Ammonius* in χαρὰ, τέρψιν definit *οἱονεὶ τρέψιν καὶ ψυχαγωγίαν ἀπὸ τοῦ ἀηδοῦς ἐπὶ τὸ κρεῖσσον.*

8. Πληρώσας] Noue dictum πληρώσας τὰ ἐν εἰρήνῃ γινόμενα ἀγαθὰ, pro eo quod est, *Quum plene et quantum satis est de illis dixisset.* STEPH.

P. 307. v. 2. Εἰς τὰ πολέμια] Hic πολέμια (ne cui suspectum sit) pro πολεμικὰ dicit, sicut et p. 121. ad v. 83. et p. 122. ad v. 97. Nec certe mirum videri hoc debet, quum et *Thucydidem*, et post eum *Dionysium Halicarnassenm*, ita vocabulo illo vti ostenderim. IDEM.

3. Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάν] Vide *Meursii* Miscell. Lacon. l. 2. c. 2. HVDS.

Ibid. Ἢ ἐπὶ τὰν (τουτέσι μετ' αὐτῶν) ἀναιρέθητι] Quomodo ἐπὶ τὰν significare possit μετ' αὐτῶν, non video: nec alius quisquam (vt opinor) videbit. Quod si quis τᾶν scriptum ab eo fuisse dicat, ne huic quidem lectioni satis expositio ista conueniet: vt omittam, eodem vtrobique modo scribi hanc vocalem debere: quod fieri nullo modo possit. Nec vero dubium est quin apud alios hunc Laconicum loquendi morem narrantes, cum τὰν subaudire ἀσπίδα oporteat, perinde ac si diceretur, ἢ ταύτην τὴν ἀσπίδα, ἢ ἐπὶ ταύτην. Volebant enim eum monere ne vnquam ῥίψασπις esset, sed ipsum clypeum (qui a Graecis ἀσπὶς vocatur) referret, aut faceret vt inter strenue pugnandum mortuus super eo referretur. Ac scio, a quibusdam, ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τᾶς, eodem sensu scribi. Pertinetque huc quod de quodam Thrasybulo Lacedaemonio legimus in III. Anthologiae Epigrammatum libro:

Τᾷ Πιθάνᾳ Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους.

Verum considerandum est *Scholiastem* non solum ἀσπίδος mentionem facere, sed δόρυ illi adiicere. *Simulatque* (inquit) *Lacedaemoniis infans e matris aluo exierat, clypeo illum imponebant, iuxta quem erat hasta: et illi inclamabant*, ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τάν. Quod si et in iis quae illi inclamabant, non tantum τῆς ἀσπίδος sed etiam τοῦ δόρατος mentionem facere volebant, veram lectionem esse crediderim, ἢ τὰ, ἢ ἐπὶ τά. STEPH. Sed ita non tollitur difficultas: nam ne quidem ἐπὶ τὰ, nempe τὸ δόρυ et τὴν ἀσπίδα, significare potest μετ' αὐτᾶν. In *Cass.* omissis his, ἐπὶ τὰν τουτέσιν, est, ἢ ταῦτα σῶσον, ἢ μετ' αὐτῶν ἀναιρέθητι· melius quam in *editis*. Et ita etiam haec in *Meursii* Miscellan. Lacon. II, 2. leguntur. Pro ἐπὶ τὰν, quod et in *Suida* est v. ἢ τὰν et Λυκοῦργος, *Kusterus* legit ἐπὶ τᾶς, vel ἐπὶ τᾷ. Hoc probaui ad *Florum* I, 18. auctoritate praecipue *Plutarchi*: nunc nihil mutandum censeo. Nam pro ἐπὶ τὰν *Aristoteles* apud *Stobaeum* Serm. VII. ἐπὶ ταύταν, et *Sext. Empiricus* III. Pyrrhonicar. Hypotypos. 24. p. 181. *Ed. Fabric.* ἐπὶ ταύτην habent. Loca illorum laudauit *Meursius*.

5. Οἱ πλείονας ἐνεγκόντες] Nempe πληγάς; vt πολλὰς τύπτεσθαι apud *Aristophanem*, et plura huiusmodi apud alios in *Stephani* Appendice ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 12.

ib. Τὸ τοῖς ἀνδρ.] Imo τὸ ἀνδρεῖον hic substantiui nominis sedem occupat, et τὴν ἀνδρείαν (siue ἀνδρίαν, vt alii scribunt) id est *fortitudinem*, significat. Neque enim dubito quin τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται sonet fortitudinem consectantur, siue quae ad fortitudinem pertinent. *Valla* tamen vertit, *virile robur nanciscuntur.* STEPH. Hoc scholion non habet *Cass.*

6. Μεμέρισαι γὰρ αὐτῶν τὸ στράτευμα] Haec non multum faciunt ad interpretationem vocabuli ἐπιμέλειαν, ac potius videntur pertinere ad praecedentia ἀθρόα τε τῇ δυνάμει ἡμῶν.

7. Εἰς στρατείαν] Ἐκστρατίαν. *Cass.* pro ἐκστρατείαν.

11. Καὶ ταπεινότητος] Desunt *Cass.*

13. Τὰ δυσχ.] Non placet ita exponi verbum φιλοσοφοῦμεν· licet *Valla* hanc interpretationem sequens dixerit, *Philosophamur autem (id est, inopiam toleramus) citra animi enerualionem.* At *Vitus* magna licentia, nulla autem prudentia vtens, interpretatur, *Et tenuiter victi-*

tantes, sine mollitie. Ego vero ab vsitata verbi Φιλοσοφοῦμεν significatione non procul discedendum, sed tantum paulo extendendam latius dixerim: ita interpretando, *literas tractamus sine mollitie*; vel, *studia literarum tractamus.* Obiiciebatur enim illis (sicut et aliis obiici solebat), a studiis literarum molles atque effeminatos reddi. STEPH.

ib. Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔργου, καὶ οὐ κ. λ.] Ἐν τῷ καιρῷ ἔργῳ καὶ οὐ κ. λ. *Caff.*

P. 309. v. 1. Γνώμης ἀρίσης] Hoc scholion non habet *Caff.*

2. Δημιουργοῖς, καὶ γεωργοῖς, καὶ κυνηγοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἰδιώταις] Δημιουργοῖς, καὶ κυνηγοῖς, καὶ ἰδιώταις. *Caff.*

4. Τῶν πολεμικῶν] Aut mendum librarii est, τῶν πολεμικῶν, pro τῶν πολιτικῶν, aut reprehendendus *Scholiastes*, qui, cum nulla militarium rerum hic mentio, sed generatim de omnibus ad Remp. spectantibus agatur, quorum pars tantum τὰ πολεμικά, ad speciale hoc tamen mentem Auctoris restrinxit. Quod miror non tam dimissse sine censura *Stephanum*, sicut multa alia, quam quodammodo approbasse notis in *Schol.* ad p. 120. GRAMM. *Stephanus* ad p. 120. [307.] ostendit *Scholiasten* hac p. etiam πολέμια dicere. Itaque non respexit ad hoc scholion, in quo est πολεμικῶν, sed ad haec verba praecedentis, οἱ δὲ τὰ πολέμια πάντες. Ad illa, quae paullo post dicit *Thucydides*, καὶ αὐτοὶ ἤτοι κρίνομεν, in *Caff.* ex *Hesiodi* ἔργ. v. 291. adnotatum erat, Ἡσίοδος, οὗτος μὲν πανάριστος, et Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος.

P. 311. v. 1. Τὴν Φιλίαν καὶ εὐεργεσίαν] Varias pro varietate locorum dat expositiones huic vocabulo ἀρετή· quas nullo probare modo possum. Ex illis est ista, qua ἀρετὴν *amicitiam et beneficentiam* (nam εὐεργεσίαν de ea potius quam simpliciter de *beneficio* intellexisse credibile est) significare dicit. Non enim video quid obstet, quo minus nomini ἀρετὴ suum vsum relinquamus: ac tolerabilem *Vallae* interpretationem censeo, in eo quod ἀρετὴν *virtutis officia* vertit; at vero *Viti* interpretationem quomodo tolerari posse existimem, quum in ea mentio *virtutis* nulla fiat? Ita enim ille: *In communicatione officiorum etiam quaedam aliter facimus quam multi.* Quasi vero *virtutis* appellatio augustum aliquid non habeat, quod nobis non repraesentamus, quum *communicationem officiorum* legimus: vt omittam, hoc esse significationem illius restringere. Ego igitur ita malui locum hunc interpretari, verbum verbo reddens: *In iis etiam quae ad virtutem pertinent, a vulgo discrepamus:* quum *Valla* quidem non male ἀρετὴν *virtutis officia* vertisset, sed male reliqua; ita enim ille: *Iidem erga multos virtutis officiis fungimur:* non quod haec ex iis quae a Pericle dicuntur colligi non possint, sed quod ista verba *erga multos fungimur*, cum istis, ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς, nihil habeant commune. Ac mirum certe quid illi ita haec vertenti in mentem venerit, nisi quampiam valde a nostra diuersam lectionem (ad illa quidem certe verba quod attinet) sequutus sit. Caeterum habebis et paulo post nomen ἀρετὴν expositum εὐεργεσίαν· de qua expositione ibi quoque dicetur. STEPH.

2. Σώζειν, ᾧ.] Σώζειν ἐκεῖνον δηλονότι, ᾧ *Caff.*

ib. Ὁ δὲ πάσχων.] Non πάσχων sine adiunctione scripsisse, sed ei particulam εὖ adiecisse credibile est. Quum porro participium ἀντοφείλων ita exponit, id quod sequitur pro eo quod praecedit a *Thucydide* poni ostendit. STEPH. Coniecturam Stephani firmat *Caff.* in quo est ὁ εὖ πάσχων.

3 Τὴν εὐεργεσίαν] Hic ἀρετὴν non iam Φιλίαν et εὐεργεσίαν, sed tantum εὐεργεσίαν exponit: qua voce et in altero loco aptius Graecam explicari non inficior: sed quum illic *beneficentiam* quam *beneficium* mallem reddere, hic retineri interpretatio illa non potest, ac potius *beneficii* appellatione vtendum est: quum dicatur τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. *Valla* tamen non *beneficium redditurum*, sed *gratiam redditurum* vertit. At ego *virtutis* appellationem non minus hic quam in praecedente loco retinens, (vt a fideli Interprete retinendam fuisse puto) dixissem περιφρασικῶς, *virtutis officio in reddenda gratia functurum.* Vel (vt haec etiam verba ἐς ὀφείλημα possent comprehendi) *virtutis officio in reddenda quae debetur gratia functurum.* Quanquam apertior quodammodo est pleonasmus quum dicitur *in reddenda quae debetur gratia* (nam ex illo *reddenda* satis intelligi potest hoc, *quae debetur*) quam sit apud *Thucydidem* in his ἐς ὀφείλημα, quae sonant *ad (persoluendum) debitum.* Hunc autem pleonasmum quodammodo regit atque excusat antithesis: nam illis verbis ἐς χάριν, opponuntur ista ἐς ὀφείλημα. Obseruaui autem saepe apud *Thucydidem* quaedam per antithesin poni quae alioqui omitti potuissent: vt hic satis esse poterat dicere, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. Verum, ad *Scholiastem* vt reuertar, ne hic quidem ἀρετὴν debuisse exponi εὐεργεσίαν simpliciter, sed τὴν ἀπ' ἀρετῆς εὐεργεσίαν, dixerim. Paucis certe istis posse verbis includi existimo haec omnia, ἀποδώσων τὴν εὐεργεσίαν, ὥσπερ εἰώθασιν ἀποδιδόναι οἱ τῆς ἀρετῆς ἀντιποιούμενοι. Dicit autem paulo post ἐλευθερίαν. STEPH.

4. Ἀντὶ τοῦ μεγ.] Qui fieri possit, vt ἀδεῶς pro μεγάλως ponatur? Sic tamen *Valla*, *magnifice gratificamur.* Quin etiam praecedentia ita vertit vt si scriptum esset, οὐ τοῦ ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ, ἢ τοῦ πιστοῦ τῆς ἐλευθερίας. Ita enim totus hic locus ab eo redditus est: *Iidem soli non emolumenti magis quam liberalitatis fideliter exercendae ratione habita, aliis magnifice gratificamur.* Caeterum in ea quae praecedit *Scholiastae* expositione fortasse scriptum fuerat, καὶ μὴ Φόβῳ τοῦ δεῖσθαι ἄλλων· quibus verbis aliter illud ἀδεῶς explicabatur: *vt is fidenter liberalitatis iussa exsequi diceretur, qui non timeret ne aliorum opera egeat.* Sed ne hic quidem, ἀλλὰ τῷ εὐεργετεῖν, plena esse scriptura videtur. IDEM. *Caff.* ἀλλὰ τῶν (perperam pro τῷ) ἀεὶ εὐεργετεῖν.

ib. Εἰς πολλὰ πρ.] Fortasse haec verba, εἰς πολλὰ πράγματα, in eadem verba scripta sunt, in quae et illa, quae proxime sequuntur. STEPH.

P. 313. v. 2. Πολυσύνδ.] Haec annotatio pertinere ad ista verba non potest: sed quod ea dicitur, verum potius comperitur in his, καὶ οὐ δή τοι ἀμάρτυρόν γε· sic tamen vt alii plerique sint apud eum loci de quibus iustius hoc dicturus fuisse videatur. IDEM.

ib. Οὔτε Ὁμήρου] In *Caſſ.* praeter ſcholion editum haec leguntur: Ὁ γὰρ Ὅμηρος πεποίηκε πάντων ἄριστα ἀνθρώπων κοσμεῖν ἵππους τε καὶ ἄνδρας ὁπλίτας· καὶ δῆλον ὅτι τοῦτο σοφίας περιουσίᾳ καὶ ἀρετῆς γίνεται· ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ πεποίηκε περὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς θεοῦ οὕτως· Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην· καὶ τὰ ἑξῆς· ἅπερ καὶ ταῦτα ἐγκώμιον τῆς πόλεως. Poſterior locus eſt Odyſſ. η'. v. 80. prior Iliad. β'. v. 551. ſeqq.

5. Κακῶν, πρὸς τ.] Videtur intelligere, dictum eſſe κακῶν reſpiciendo ad eos qui cladem patiuntur. STEPH. Hoc et praecedens ſcholion non habet *Caſſ.*

6. Οἵ τε] Scribendum videtur οἵδε τε, et expungendum γενναίως· vt intelligamus οἵδε οἱ κείμενοι, at vero γενναίως ad participium μαχόμενοι fertur. STEPH.

P. 315. v. 1. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμήκυνα] Deſunt *Caſſ.*

2. Λείπει ἡ εἰς] Vult ἅ poſitum pro εἰς ἅ, vt quum dicitur ἐπαινῶ αὐτὸν εἰς ταῦτα. *Stephanus* Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 95.

3. Οἷον κλοπήν] Εἰς κλοπὴν *Caſſ.* Puto eum voluiſſe τἄλλα hic eſſe pro εἰς τὰ ἄλλα, vt paullo ante ἅ pro εἰς ἅ. Quod autem dicit οἷον κλοπὴν, μοιχείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα, melius videtur conuenire vocabulo κακὸν, quod in *Thucydide* ſecundo poſt hunc verſu legitur. Nec recte in verbis, quibus hoc ſcholion adſcribitur, editur πολλὰ pro τἄλλα. Eſt error e ſecunda *Ed. Stephani* in *Porti* et *Hudſoni Edd.* propagatus. *Baſileenſis* τἄλλα, vt in *Thucydide.*

5. Τῶν ἀρετῶν.] Quamuis longo interuallo ἀρετῶν mentio praecedat, ad eas tamen recte retuliſſe videtur: quum aliud quo illae voculae referri poſſint non compareat. Nam ne τῶν δὲ κινδύνων intelligamus, obſtat quod praecedit μετ' αὐτοῦ, videlicet τοῦ κινδύνου. STEPH. *Thucydides*, τῶνδε ἐφίεσθαι· *Scholiaſtes* τῶν ἀρετῶν intelligendum iubet, approbante *H. Stephano*, cuius in annott. haec verba: *quamuis longo interuallo* — Mirum non vidiſſe eum, aut expendiſſe, quae periodo proxima praeceſſerunt. Laudauit orator magnitudinem animi et iudicium ciuium fortiſſimorum, quorum animis nec diuitiarum fructus languorem, nec paupertatis vitandae ſpes timorem periculorum iniecerat, atque hos modo id recte ſenſiſſe praedicat, ſicque exiſtimaſſe, ſeſe vna cum hoſtium vltione vtrumque bonum (nempe et fructum diuitiarum et paupertatis remedium) conſequi debere; ἠβουλήθησαν μετ' αὐτοῦ (κινδύνου) τοὺς τιμωρεῖσθαι (πολεμίους ſcil.) τῶν δὲ ἐφίεσθαι (nimirum τῆς ἀπολαύσεως τοῦ πλούτου, καὶ διαφυγῆς τῆς πενίας). Queis nihil clarius. Hic autem fateri par eſt, concinniorem caeteris et accuratam ad Auctoris mentem aſſequendam eſſe interpretationem *Baronis Hoheneccii: Horum vero nullus, aut diuitiarum illecebris emollitus, ſegnior remiſſiorue eſt factus; aut ſpe paupertatis in meliorem fortunam commutandae, pericula deſtectauit. Sed hoſtium vltionis, quam ſuae ſalutis auidiores, et id genus periculi pulcherrimum iudicantes; ſimul et hoſtes profligare, et iſtis potiri ſtatuerunt. Camerarius* paulo liberius παραφράζει, negligenter autem nimis rem agit *Ablancurtius*, illa, quae hic expoſuimus, plane praetermittendo. GRAMM

ib. Νικήσουσιν] Νικήσωσιν *Caſſ.*

6. Τῷ ἔργῳ] Verba Periclis ſunt in *Thucydide:* Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν, μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες σώζεσθαι. Ad haec *Scholiaſtes:* Ἐν αὐτῷ] τῷ ἔργῳ. Ἡγησάμενοι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάλλιςον. Conſentirem facile, ſi de lectione loci *Thucydidei*, vti in vulgatis habetur *Editionibus*, omnino eſſemus certi. Atque ita legi non in impreſſis tantum (excepta poſteriore *H. Stephani*) obſeruatur, ſed et *Mſſ.* nonnullis, teſte *Hudſono*, vnico tantum discrimine, τοῦ ἀμύνεσθαι pro ἀμύνασθαι. Sed aliter videtur exſtitiſſe in Codice *Dionyſii Halicarnaſſei*, qui ita allegat: ἐν τῷ ἀμύνεσθαι παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες σώζεσθαι. Omittit is copulam καὶ et pronomen αὐτῷ, nec diſtinctionem inter παθεῖν et μᾶλλον agnoſcit, vt quam vere expungendam credidit. Sed quod καὶ attinet, potui facile haec particula ex *Dionyſii* libris excidere. Αὐτῷ ſemper potius abfuerit, nam conſtructio ſine pronomine illo perfacilis atque commoda. Et vix crediderim ipſum h. l. (qui eſt p. 136.) tam multa verba, in quibus tortuoſam adeo, implicatam intricatamque agnoſcit enthymematum conſtructionem, ex memoria citauiſſe, ſed ex libris potius exſcripſiſſe. Quod ſi retinere placeat αὐτῷ, minime repugnabo, vix tamen intellecturus cum *Scholiaſte* τῷ ἔργῳ, licet in praecedenti membro habeatur, ſed pertinere illud quoque ad τῷ ἀμύνεσθαι plane ſentiens. Nec cogitaſſe Auctorem puto de repetendo ἀπὸ τοῦ κοινοῦ κάλλιςον, cum ſcriberet μᾶλλον ἡγησάμενοι, non magis, quam cum in praecedentibus ἀξιοῦντες. Carebit igitur oratio commode vtroque *Scholiaſtae* ſupplemento. A quo tamen eo ſe ſeduci paſſus eſt Vir Doctiſſimus *H. Stephanus*, vt in iſtius gratiam, quaſi haud aliter locus conſtrui poſſet aut capi, in ſecunda *Editione* ſua textum ſic mutauerit, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν, μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ ἐνδόντες σώζεσθαι, contra fidem non tantum *Dionyſii Halic.* quod vidimus, ſed et *Codicum* omnium, in quibus tum quoad verba, tum quoad diſtinctionem, plerisque rectiora exhibet *Mſ. Havnienſis* Illuſtriſſ. Domini *de Roſtgaard*, ita nempe: Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι, καὶ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες, σώζεσθαι. GRAMM.

[7. In Baſ. tantum eſt ὡς ἀκοῦσαι δειλοὶ, non autem antea etiam ſcribitur ὡς δειλοὶ, vt videtur.]

ib. Τύχην ἀεί] Quod dicit *Thucydidem* ſemper τύχην vocare ipſum bellum, minime verum comperietur: ſed hoc tantum, dubios belli euentus τύχην appellare, ſicut Latini *fortunam* vocant. Hic vero cum τύχης quin ſubaudiatur τοῦ πολέμου, minime dubito. STEPH.

P. 317. v. 2. Μᾶλλον· ἤγουν τοῦ δέους] Scripſiſſe puto μᾶλλον ἢ τοῦ δέους. IDEM. Diſtinctio maxima poſt μᾶλλον, quae etiam in aliis *Edd.* eſt, non poteſt locum habere. Pro ἤγουν *Caſſ.* habet ἢ γάρ.

5. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐνθυμούμενοι] In *Caſſ.* refertur ad ξερίσκειν. Sed non tam ad vnum aliquod verbum pertinet, quam ad totum hoc colon. Ac neque ἐνθυμούμενοι, quod hic ἀπὸ κοινοῦ repetendum eſſe dicit, in ſuperioribus eſt, ſed ἐνθυμουμένοις, vel potius, vt omnes *Mſſ.* et *Edd.* ante *Stephanum*, ἐνθυμουμένους.

6. Συνεκφοράν] Potius συνεισφοράν ab eo ſcriptum crediderim. STEPH. Ita *Suidas*, *Heſychius*, et *Auctor*

Etymol. M. A *Caſſ.* hoc abeſt, vt et quod mox poſt *προϊέμενοι* legitur, *ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκτήσαντο.*

P. 319. v. 1. Καὶ ὁ σπουδαῖος] In *Caſſ.* additur, *Ὅμηρος· ἤμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπὸ αἴνυται.* Eſt in Odyſſ. ρ. verſ. 322. vbi *Edd.* habent *ἀποαίνυται.*

3. Τοῦτο οὖν ὁ Περ] Imo non idem quod *Theognis*, ſed potius contrarium Pericles pronuntiat, vt ipſemet *Scholiaſtes* in praecedentibus fatetur. Videndum igitur ne hic ſcribi debeat, *τούτῳ οὖν τοὐναντίον ὁ Περικλῆς ἀποφαίνεται.* STEPH. Τοῦτο οὖν ἐναντίως ὁ Περ. ἀποφ. *Caſſ.* Idem, quod hic, eſt initium verſus prioris in *Aphthonii* Progymnaſmatibus Cap. VIII. pro quo *Edd. Theognidis* v. 175. habent *ἦν δὴ χρὴ φεύγοντα*, quod refertur ad *πενίη* in diſticho praecedenti.

6. Οὐχ οἱ etc.] Latere ſub hoc loco videtur aliquis *Librarii* error; nam ſi haec dicamus annotata eſſe in iſta *Thucydidis* verba, *ὑμεῖς δὲ, λύπης*, quid attinebat de eo quod manifeſtum eſt admonere? STEPH. In *Caſſ.* pro *παρόντες* eſt *περιόντες*, et poſt *γονεῖς* additur *λείπει τὸ ἐν ἐκείνοις.*

P. 321. v. 3. Φιλάργυροι etc.] In his verbis, *Φιλάργυροι γὰρ οἱ γέροντες*, reſpicit ad illud *τὸ κερδαίνειν.* STEPH.

[P. 323. v. 2. Poſt *ἐναντίον* cod. Baſ. addit *τὸ τεθνεώς.* Mox idem cod. poſt *ἀναμφιβόλῳ* habet: *οἱ γὰρ ζῶντες πρὸς τοὺς ζῶντας φθονοῦσιν, καὶ ἀντιπαλ. . . . τοὺς δὲ τελευτήσαντας, κἂν ἐχθροὶ τυγχάνωσιν ὄντες, ἐπαινοῦσιν.*]

2. Ἀρετὴ γυναικὸς σιωπωμένη κρύπτεται] Quid hoc ſibi velle putabimus? nam dici itidem poteſt, *ἀρετὴ ἀνδρὸς σιωπωμένη κρύπτεται.* STEPH. *Caſſ. κηρύττεται* exhibet pro *κρύπτεται.* Optime, ad mentem *Thucydidis*, vt eam exponit *Plutarchus*, cuius locum adnotauit Clar. *Waſſe.* Habet autem ſpeciem quamdam verſus, et teſtimonii vetuſti alicuius Scriptoris, ſine nomine, quemadmodum et aliis locis, laudati. In *Roſtg.* ad verba *Thucydidis γυναικείας ἀρετῆς*, adſcriptum erat, *ἥτις γυναιξὶν ἀνήκει· ἴσως σωφροσύνην αἰνίττεται.*

3. Οὐ γὰρ ἀνδρεία] De hoc illi minime Philoſophi aſſentientur, non cadere iuſtitiam aut prudentiam in feminas: multo vero minus ipſae illi hoc concedent, de quibus certe male meretur. Imo, vero et ipſae ſuam ſe haberē fortitudinem contendent. STEPH.

4. Λείπει τὸ παρὰ, ἵν' ᾖ παρ' οἷς] *H. Stephanus* in Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 93. putat non neceſſarium eſſe hic elliplin ſtatui, et haec ita reſolui poſſe, *οἱ ἔχοντες ἄθλα κείμενα.* In *Caſſ* hic tantum eſt *παρὰ*, recenti manu inter verſus ſcriptum. Ab eodem abeſt quod proxime praecedit ſcholion, *μέχρι ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν.*

P. 325. v. 1. Τὸ δὲ λεγόμενον] Intelligit, quum dixiſſet *ἡ νόσος*, tamen ſubiunxiſſe *τὸ λεγόμενον*, non *ἡ λεγομένη*· perinde videlicet ac ſi praeceſſiſſet *τὸ νόσημα*, non *ἡ νόσος.* Itidemque *Homerum* hoc in loco,

— Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτε, etc.

quum praecederet *νεφέλη*, tamen ſubiunxiſſe *τὸ μὲν*, tanquam praecedente non femineo nomine *νεφέλη*, ſed neutro *νέφος.* STEPH. Melius *Suidas* in voce *Θουκυδίδης*, qui dicit hoc fuiſſe praecipuum in *Thucydide ἀπὸ τῶν θηλυκῶν εἰς οὐδέτερα μεταβαίνειν*, quod et inter eius idiomata ponit *Dionyſ. Halicarn.* Atticiſmum agnoſcit *Portus*, ſed deducit ad Latiniſmum, et *λεγόμενον* dictum putat abſolute pro *λεγομένου*, vt *Liuius* dicit *nunciatum* pro *cum nunciatum eſſet.* Vide *Fabium Paulinum*, p. 94. HVDS. In *Caſſ.* praeter adnotationem editam hoc inſuper erat: *σχῆμα ἡ νόσος λεγόμενον· τὸ πρᾶγμα δηλονότι. Idem* pro *ὡς πρὸς τὸ νέφος ὑπήντησεν* habet *ὡς π. τ. ν. ἀπήντησεν.* Sic etiam *Scholiaſtes paruus* Homeri ad l. d. Odyſſ. *π'*. v. 74. idque, ni fallor, vſitatius eſt in hoc genere, quam *ὑπαντᾶν.*

2. Εἰ γὰρ ᾔδεισαν] Haec *εἰ γὰρ ᾔδεισαν* etc. reſpiciunt ad vocem illam *Thucydidis ἀγνοίᾳ*· tanquam *Thucydides* dicat, quod medici initio curationes et remedia aegrotantibus adhiberent, id ex eo contigiſſe quod morbum, quo illi laborabant, peſtem eſſe ignorarent. Si enim id ſciviſſent, non fuiſſe aggreſſuros id facere contagionis metu. Quaſi vero eo tempore timidiores quam hoc medici forent, quo multi ad curandos, quos peſte laborare ſciunt, accedere non dubitant. STEPH.

3. Μάλιςα τῶν μὴ πρ] *Scholium* hoc apponi debet verbis *μάλιςα ἐθνησκον.* Vide *Fabium Paulinum*, p. 98. HVDS.

P. 327. v. 1. Τὴν Περσίδα] Huic expoſitioni praefigenda ſunt haec verba, *τὴν βασιλέως γῆν.* STEPH.

2. Τὸ δεινὸν δηλονότι] Quid neceſſe eſt hic nominativum extrinſecus ſumtum ſubaudire, quum *ἡ νόσος*, deinde et *λοιμὸς* praecedat? IDEM. Ad ſequentia verba *Thucydidis καὶ ἐθνησκον πολλῷ μᾶλλον* in *Caſſ.* adnotatum erat *ἢ κατὰ τὸν Πειραιᾶ*, et *ὅσῳ ἦν πολυάνθρωπος ἡ ἄνω πόλις*· hoc minio et manu vetuſta, illud recenti et atramento.

4. Τοῦ ςόματος δηλονότι] Aut librariorum ex errore, corrupte, quamuis in cunctis *Edd.* legitur *ςόματος*, pro *σώματος*, aut *Scholiaſtes* fortaſſe, *τὰ ἐντὸς* legens, de aliis corporis partibus non cogitabat, quam quae proxime memorantur, faucibus nempe et lingua, quas igitur *ἐξηγητικῶς* Auctorem nominaſſe hic putauerit. Sed et idem recurrit error haud longe poſt p. 129. v. 1. [p. 329. 6.] vbi *M. Fabius Paulinus*, Criticus eruditiſſimus, qui Praelectiones in Hiſtoriam peſtis *Thucydideam* edidit, putat translatum huc inepte Scholion et repetitum e priore loco, propter voculas *τὰ ἐντὸς* iterum in Auctore obuias. Id quod veriſimile quoque arbitror. GRAMM.

P. 329. v. 1. Ὧν εἶπεν] Mox in *Caſſ.* ad voc. *βράγχος* hoc ſcholion erat: *βράγχος νόσημά τι περιττὸν* (pro *περὶ τὸν*) *βρόγχον, ὃ τὰς σῦς μάλιςα διαφθείρει.* Ita fortaſſis etiam in *Heſychio* voc. *βράγχος* legendum eſt, pro eo quod editur, *ὅταν ὗς μάλιςα διαφθείρηται. Ariſtoteli* quoque VIII. Hiſtor. Animal. 21. hic morbus ſuum eſt *βράγχος. Suidas βράγχην* vocat h. v. et in *διάῤῥοια.* Sed quum ea ex *Ariſtotele* deſcripta ſint, non video cur in *Suida* itidem, vt in *Ariſtotele*, non debeat legi *βράγχος.*

2. Οἱ παλαιοὶ ἰατροί] *Caſſ. ὅτι καρδίαν οἱ ἀρχαῖοι*

τὸν στόμαχόν Φασι, καὶ καρδιωγμὸν τὸν πόνον τοῦ στομάχου· σημ. ἠρωϊκῶς ἔτι, vel τι, nam non satis adsequi poteram scripturam. Quid sibi haec postrema velint non intelligo. *Suidas* in καρδία et στόμαχος eadem habet, sed sine ἰατροὶ in καρδίᾳ, et ibidem ἔνθεν καὶ καρδιωγμὸς, et in στόμαχος, ἐνθεν καὶ καρδιωγμοὶ, omissis ceteris, quae *Scholiastes* addidit.

3. Τῆς δυσεντερίας] Ταλαιπωρία hoc loco idem valet ac κακοπάθεια. *F. P.* HVDS.

4. Ἱπποκράτης] Puto eum respicere ad ea quae *Hippocrates* VI. Aphorism. 39. scribit: Σπασμοὶ γίγνονται ἢ ὑπὸ πληρώσιος, ἢ κενώσιος· οὕτω δὲ καὶ λυγμός.

5. Μελανίας, οἱονεὶ μολυβδοειδές] Μελανείας, οἱονεὶ μολιβδοειδές. *Cass.* Pro μετέχον *Suidas* et ex eo *Phanorinus* in πελιδνὸν habent μεταξὺ, et pro μολυβδοειδὲς, μολιβδόχρουν.

6. Τοῦ στόμ.] Haec verba ad locum in superiori pagina annotata inepte hic a *Librario* repetuntur; quare potius legendum existimo, Θώρακος δηλονότι. *F. P.* HVDS.

7. Ἡ σύνταξις οὕτως] Non eam esse quam putat verborum seriem (id est, in eam seriem non esse reducenda) ostendit mea in ipsum *Thucydidis* locum annotatio. STEPH.

ib. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ] Ἀπὸ κοινοῦ γάρ ἐστι τὸ, et deinde τὰ δὲ ἄλλα μεταξύ. *Cass.*

P. 331. v. 1. Καὶ πολὺ] Scribendum καὶ ὁ πολύ· alioqui vnus et idem esset qui parum et multum habere diceretur. STEPH.

3. Δυσεντερίας] Hoc verbum affigi debere puto ad vocabulum ἑλκώσεως, cum sit proprium dysenteriae exulcerare intestina. *F. Paulinus.* HVDS.

ib. Κινδύνων δηλονότι] Ἐκ παραδόξου· λείπει δὲ κινδύνων. *Cass.*

P. 333. v. 2. Ἄλλό τι etc.] Scribo ἀλλά τι ἄηθες· vel, ἀλλ' ἄλλό τι ἄηθες. STEPH. Ἄλλο τι non est in *Cass.*

3. Τὸ σχῆμα καιν.] Verendum est (vt monuit *Steph.* ad *Thucydidem*) ne in alia quaepiam verba istud ab eo fuerit adnotatum; nam in iis licet sit pleonasmus, nihil tamen καινοπρεπές. Sed fortasse ad sequentia pertinet, in quibus nouitas quaedam in syntaxi. Vide *Fab. Paulinum.* HVDS.

4. Ἡ ἀνελπιςία τῆς ὑγιείας] Quum τὸ ἀνέλπιςον non sit nominandi, sed accusandi casus, τὴν ἀνελπιςίαν scribere necesse habemus. STEPH. [Ita editum.]

ib. Ἡ σύνταξις δὲ οὕτω] Ἡ σύνταξις οὕτω. *Cass.*

5. Ὅτι τὰ πρόβατα] De hoc scholio dixi in iis, quae in haec *Thucydidis* verba annotaui, ὥσπερ τὰ πρόβατα. STEPH.

6. Ἡ ἀπόγνωσις δηλ.] Ne hic quidem nominatiuus extrudendus nobis est adscisendus; haud enim dubium est quin τοῦτο sit τὸ ἐηθησόμενον· vt ab eo interdum cum τῷδε subaudiri τῷ ἐηθησομένῳ, et cum τοῖσδε itidem τοῖς ἐηθησομένοις, videmus. Verum hic animaduertendum est, τοῦτο non minus ad praecedentia quam ad sequentia referri: quum haec quae sequuntur, in posteriore quidem certe periodi parte, sint eorum quae dixit velut ἐπεξήγησις· nam cum verbo προσοίσειν intelligendum est ἀπὸ κοινοῦ participium θεραπεύσοντες· at vero qui accedebant θεραπεύσοντες, illi discedebant θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι· quae verba apud ipsum *Thucydidem* exposui. IDEM.

P. 335. v. 1. Φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης] Hic quoque peccare videtur in expositione nominis ἀρετή· neque enim ἀρετὴ nihil aliud est quam φιλανθρωπία, sed potius ita vocatur ἡ ἐκ τῆς ἀρετῆς φιλανθρωπία. Nisi potius dicendum sit, ἡ ἐκ τῆς ἀρετῆς αἰσχύνη, respiciendo ad ea quae proxime sequuntur, αἰσχύνη γὰρ ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν. Verum et ista αἰσχύνη ad φιλανθρωπίαν seu ad φιλανθρωπίας officia compellere illos dicetur; in hoc enim ipso ἐφιλανθρωπεύοντο, quod ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν, ἐσιόντες παρὰ τοὺς φίλους. IDEM.

ib. Ἡ πρός] Vide *Stephani* Appendic. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 93. Mox καὶ τοὺς θρήνους. *Cass.*

2. Τὸν θανατον] Inepte τὸν θνήσκοντα exponas τὸν θάνατον. In *Cass.* hoc recte referebatur ad vocem praecedentem διαπεφευγότες.

ib. Τὴν ἀσθένειαν] Ne suspicemur eum scripsisse non τὸν πονούμενον sed τὸ πονούμενον, vtpote exponentem τὴν ἀσθενειαν, vetat expositio verborum praecedentium: quum his verbis τόν τε θνήσκοντα eodem modo significari τὸν θάνατον velit. STEPH. Si scholion τὸν θάνατον perperam relatum est ad vocem θνήσκοντα, quod et ratio, et auctoritas *Cod. Cass.* ostendit, facile intelligitur τὸν πονούμενον quoque non recte exponi τὴν ἀσθένειαν, pro τὸν ἀσθενοῦντα. *Coss.* non habet illa τὴν ἀσθένειαν.

Ibid. Περιχαρεῖ] Huic voci περιχαρεῖ praefigendae sunt hae, τῷ παραχρῆμα· nam vt περιχαρεῖ exponitur περιχαρείᾳ, sic etiam τῇ ἐνεχώσῃ expositio sunt illarum τῷ παραχρῆμα. STEPH. A *Cass.* abest hoc scholion.

3. Τῆς κουφιζούσης αὐτούς] De hoc scholio lege quae annotaui e regione verborum *Vallae* locum hunc interpretantium. STEPH. Descripta sunt in Notis ad *Thucydidem.*

ib. Τῷ θέρει δηλ.] Ego ita potius verba *Thucydidis* explicauissem, πνιγηρᾶς διὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους· θέρος γὰρ ἦν. STEPH. Τῷ θέρει λέγει. *Cass.*

ib. Ὁσιῶν ὁμοίως] Haud assentior illi non ὁσίων neutro, sed ὁσιῶν feminino genere scribenti (et in exemplum afferenti istum *Homeri* versum, Οὐχ ὁσίη κακὰ ῥάπτ. ἀλλ.) quoniam qui ἱερὰ καὶ ὅσια dicit, duo plane similia nomina iungit: at qui ἱερὰ καὶ ὁσίαι diceret, dissimilia iungeret, non tantum quod diuersi generis sint, sed etiam quod substantiuum hoc, adiectiuum illud. Adde quod non vt ἐνικῶς dicitur οὐχ ὁσίη ita etiam πληθυντικῶς dici οὐχ ὁσίαι posset, mea quidem sententia. STEPH. *Homerus* Odyss. π'. v. 423. Οὐδ' ὁσίη.

P. 337. v. 1. Ἀλλοτρίας, ξένας] Fortasse non haec tantum ἀλλοτρίας et ξένας scripserat, sed quaedam adiecerat: alioqui certe debuit αἰσχύνεσθαι, diam illam vocem ἀναισχύντους ita exponeret. STEPH. Legibus et institutis Athenienſium vetitum erat, aliquem in alienum sepulcrum ingerere; ideo impudentiam sapiebat morem istum non reuereri. Vide *Fab. Paulinum*, p. 533. HVDS. Paullo post *Cass.* ad verba τοὺς νήσαντας habet scholion: τοὺς ἐπιξυνάξαντας καὶ ἑτοιμάσαντας τὰ τῆς πυρᾶς ξύλα.

ib. Ἀρχὴ γέγονεν] Post haec ad sequentem vocem ἐπιπλέον in *Cass.* adnotatum erat: Διαβολὴν ἐμφαίνει τῶν Ἀθηναίων τὸ ἐπιπλέον κείμενον.

3. Ἐγγυτέραν] Non est in *Cass.*

5. Τὸ θεῖον δηλ.] Has voces τὸ θεῖον annotari potius crediderim in istas *Thucydidis* τὸ μέν· nam verbo ἀπείργε suus est nominatiuus, et quidem duplex. Quamuis autem praecesserit non θεῖον, sed θεῶν φόβος, tamen cum τὸ μὲν subaudire τὸ θεῖον conceditur, atque adeo ἀπὸ κοινοῦ quodammodo talis etiam subauditio fieri existimatur. Cuius rei exempla tibi in his scholiis minime sunt defutura. Steph. *Scholiastes* verbo ἀπείργε nominatiuum adiungit, τὸ θεῖον, quod nusquam in textu legitur, vbi nominatiuus occurrit duplex, θεῶν φόβος et ἀνθρώπων νόμος, vt absurdum sit, tertium adhuc fingere; ad supplendam ellipsin, quae hic nulla est praeterquam accusatiui, τοὺς ἀνθρώπους. Hoc videntes *H. Stephanus* atque *Aemil. Portus* existimarunt motam loco suo annotationem hanc, et referendam esse vocem θεῶν ad sequentem proxime articulum τὸ μέν. Miramur *Stephani* iudicium Viri graece doctissimi, qui tamen adeo facile sibi imponi passus est a Grammaticis longe indoctioribus. Quos si neglexisset h. l. non difficulter animaduertisset Atticismum in istis, τὸ μὲν, κρίνοντες . . queis, partitiue positis, alterum mox respondet membrum: τῶν δὲ ἁμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων. . . Intellexit partitionem *Laur. Valla*, adeoque haec τὸ μὲν et τῶν δὲ vtrinque *partim* vertit, secus ac in *secunda* sua *Edit. Stephanus.* Cepit et recte locum *Lucretius*, vt ex versibus ipsius patet, pulcherrimam Nostri hic paraphrasin exhibentibus. Caeterum quod de Atticismo diximus, non possumus melius, quam eruditissimi *Fabii Paulini* verbis exponere. *Ego*, inquit p. 561. *arbitror esse Atticismum non solum in illo* τὸ μέν, *quod respicit ad* Φόβος Θεῶν, *sed et in voce* κρίνοντες, *quae in casu nominatiuo pro genitiuo ponitur.* Rectissime. Atque pari modo de sequentibus pronunciandum: τῶν δὲ ἁμαρτ. οὐδεὶς ἐλπίζων, quae respicere dicas ad ἀνθρώπων νόμος, vt adeo bipartita ratio quae affertur, exegesin contineat gemini nominatiui, qui praecesserat. Gramm.

P. 339. v. 2. Ὅμηρος etc.] *Homeri* locum afferens respicit ad ista verba (quae ideo illi praefigenda potius erant) ἀνθρώπων τε ἔνδον θνησκόντων καὶ γῆς ἔξω δηουμένης. Steph. Ex Iliad. α'. v. 61. Paullo post ad voc. ἔπους in *Cass.* scriptum erat ἐκ πυθοχρήσου σίχοι, pro σίχου, puto.

4. Παραθαλάσσιον] Ad sequens Λαυρίου *Rostg.* hoc scholion habet: Λαύριον ὄρος ἐν τῇ Ἀττικῇ οὗ μέταλλα ἀργύρια.

P. 341. v. 2. Ἦλθεν] Scribo ἦλθον, nec dubium est quin ita scripserit, quum intelligendum sit, οὐ προεχώρησεν αὐτοῖς τὸ ἑλεῖν τὴν πόλιν. Vtitur autem hoc verbo cum aliis in locis, tum pag. sequente, προυχώρει δὲ αὐτοῖς οὔτε ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως. Steph.

ib. Μέρος τι] Quorsum μέρος τι poni hic dicemus? Haud certe in haec *Thucydidis* verba πόλισμα ἐπιθαλάσσιον annotauit illas voces, sed in ista, τῆς τε γῆς ἕτεμον, docere volens (quod et alibi docet) cum hoc genitiuo oportere ὑπακούειν verba ista μέρος τι· at vero in principio pag. sequentis non τῆς γῆς ἕτεμον, sed τὴν γῆν ἕτεμον, et quidem πᾶσαν adiiciens, dicit. Idem.

3. Ὅτι ἀσεβὲς τοῦτο ἐνόμιζον] Aliter, vt opinor, *Thucydides* ipse quaestionem hanc solueret. Idem. Εἰ δέ τις εἴπῃ *Cass.*

5. Ἡ πόρθησις] Non synonyma sunt ἡ αἵρεσις et ἡ πόρθησις τῆς πόλεως, quod vel tyrones norunt. Id quoque animaduertendum ad p. 145. v. 56. Gramm.

P. 343. v. 1. Ἐς τὴν Ποτίδ.] Ideo videtur εἰς τὴν Ποτίδαιαν, non ἐν τῇ Ποτιδαίᾳ dixisse, quod iungat ἐνταῦθα cum participio ἐπιγενομένη. Sed videndum annon ἐνταῦθα hoc loco esse temporis aduerbium possit. Steph.

3. Καὶ προσδεχομένῳ μοι] Hic in *Cass.* manu vetusta adscriptum erat, ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. Est ibi p. 1437. *Ed. Steph*

P. 345. v. 1. Μετέσχετε τῆς π. δ.] Desunt *Cass.*

ib. Παραγραφικὸν ἐν δεινότητι] Haec quoque non habet *Cass.*

4. Ἦγουν μεγ.] Dum τοιούτῳ exponeret μεγάλῳ, non animaduertebat haud poni ἀπολύτως, sed cum adiectione ista, ὃς οὐδενὸς ἧσσων οἴομαι εἶναι· pendent enim haec ab illo τοιούτῳ· perinde ac si diceretur, τοιούτῳ ὥσε οὐδενὸς ἥσσων οἴεσθαι εἶναι. Steph.

5. Λείπει ὁ δέ.] Non male fortasse diceremus aut nihil, aut certe non tantum δὲ, sed ὅμως δὲ, subaudiri: hoc sensu, *haec mihi quamuis mediocriter tantum, magis tamen quam caeteris, inesse.* Dixit autem μέσως (inquit) id est *mediocriter*, non σφόδρα, id est *valde*, διὰ τὸ φορτικὸν, id est, *quoniam odiose dictum hoc fuisset.* Idem.

7. Τοῖς Λακεδαιμονίοις] Quum axioma ac ciuile monitum quoddam generali loquendi modo proferat Pericles, eius applicationem auditoribus relinquens suis, per τοὺς πέλας quoscunque vicinos denotauerit. Athenienſium autem erat effata haec modo ad se ipsos et vicinos sibi Lacedaemonios prudenter referre. Gramm.

Ibid. Τὸν ἐχθρὸν] Scribendum est τῶν ἐχθρῶν, quum verbum περιγίγνεσθαι genitiuo iungatur. Sed quid opus est genitiuum hunc extrinsecus arcessere, quum dictum sit τοῖς πέλας et inde sumere ἀπὸ κοινοῦ vel τῶν πέλας vel αὐτῶν possimus? Steph. De eo iam ante monuerat in *Proparasceue* p. 578. [473. hui. ed.]

P. 347. v. 1. Ἀληθῆ] Vt hic ὀρθὸν esse vult ἀληθῆ, ita et pag. seq. ὀρθῶς exponit ἀληθῶς. Steph.

Ibid. Παρέχει.] Mira videri haec expositio possit, qua ἔχει idem quod παρέχει valere dicitur: sed inuenitur tamen et alibi, si bene memini; atque hoc saltem fatendum est, alium hic παρέχει potius dicturum fuisse. Idem.

ib. Ἀντὶ τοῦ παραπλησίοις] Potius (meo quidem iudicio) dicere debuit, ἀξίοις τοῦ μεγέθους τῆς πόλεως· vt quidem cum huius loci exegesi conueniant, quae subiunguntur, δεῖ γὰρ πρὸς τὰς πόλεις καὶ τὰ φρονήματα

ἔχειν. Id est, *oportet enim, quales sunt vrbes, tales etiam spiritus gerere.* Vel, *pro dignitate vrbium magnifice de se sentire.* IDEM. Ἀντὶ τοῦ ἴσοις καὶ παραπλησίοις τῷ μεγέθει, et τὰ φρονήματα εἶναι. *Cass.*

2. Ἀμετακ.] Explicare maluissem ὑφίσασθαι verbo ἀνθίσασθαι, aut ἀντέχειν· quo vtitur et p. 140. cum dativo πολεμίοις. Si tamen totius sententiae ratio habeatur, non alienum est ab hoc loco quod dicit, ἀμετακινήτους εἶναι. Imo etiam conuenit cum eo quod antea dictum a Pericle fuit pag. videlicet 92. πρὸς τὰς ξυμφορὰς μὴ καὶ τὰς γνώμας τρέπεσθαι. Qui enim ad calamitates sunt ἀμετάτρεπτοι, dici etiam ἀμετακίνητοι possunt. STEPH.

4. Ἀντὶ τοῦ παυσαμ.] *Suidas* in ἀπαλγήσαντας.

5. Τὴν ἀπαγγελίαν] Est vero προσποίησις h. l. in *Thucydide assimilatio*, ὑπόκρισις, atque id quod Latini *speciem* appellant, potius quam ἀπαγγελία, vt *Schol.* reddit. GRAMM. Hoc scholion non est in *Cass.*

6. Καταπεπτ.] Magis placeret κατεπτηχότας τῷ φόβῳ. STEPH.

7. Ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ] Verba auctoris, ἐν τῷ παρόντι, inepte satis interpretatur ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ, cum simpliciter χρόνῳ intelligatur. GRAMM.

8. Ἀλλὰ μείζ.] Verba haec, ἀλ..ὰ μείζων δηλονότι, respiciunt ad illa, οὐ κατὰ τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρείαν. STEPH.

P. 349. v. 1. Ἄλλοι δὲ τὸ κήπιον] Ante haec verba in *Roftg.* erat, τινὲς κηπίον ἤτοι γήδιον. De tonsura, quae κήπιον vocabatur, quaedam habent *Hadr. Iunius* in Commentar. de Coma p. 536. *Ed. Roterod.* et *Salmasius* in Epistola de Coma p. 24.

3. Αὔχημα φησίν] Αὔχημα ἐκάλουν. *Cass.*

7. Τῷ ἡγεμόνι] Videri possit scripsisse τῷ ἡγεμόνα εἶναι. STEPH. In *Cass.* hic locus manu vetusta minio ita scribitur: ᾧτινι τῷ τιμωμένῳ τῆς πόλεως, ὅ ἐστι τῇ ἡγεμονίᾳ (et in margine interiore τῇ δόξῃ) τῆς πόλεως βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκός· ἀγάλλεσθε deinde atramento scriptum erat.

ib. Τῇ δόξῃ etc.] Rectior (vt opinor) esset ista huius loci scriptura, ὥσπερ τῇ δόξῃ τῆς πόλεως ἀγάλλεσθε, οὕτω καὶ βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκός. STEPH.

P. 351. v. 2. Ἀπὸ κοινοῦ] Κατὰ κοινοῦ *Cass.* His eadem significatione sine discrimine vtuntur *Scholiastae.*

P. 353. v. 1. Πταίσωμεν] Pro πταίσωμεν suspicor scribendum πτήσσωμεν. Neque enim qui ἐνδίδωσι vel ὑπενδίδωσι dici etiam potest πταίειν, sed ideo ἐνδιδόναι vel ὑπενδιδόναι, quia timet τὸ πταίειν. Atque ex hoc πταίειν (sicut ex eius metu) nascitur etiam illud πτήσσειν· nam ita *Xenoph.* Paed. l. 3. καὶ εὐτυχοῦντα ἐξυβρίσαι, καὶ πταίσαντα ταχὺ πτῆξαι. STEPH.

ibid. Τὸ ἐπίζηλον] Quamuis idem saepenumero ζῆλος vitium denotet ac φθόνος, tamen qui accuratum verborum delectum adhibent ac sectantur, rectius ea distinguunt. Fecit id *Thucydides* in Periclis oratione hac, verbis quae afferemus: καίτοι ταῦτα ὁ ἀπράγμων μέμψαιτ' ἄν, ὁ δὲ δρᾶν τι βουλόμενος, καὶ αὐτὸς ζηλώσει· εἰ δέ τις μὴ κέκτηται, φθονήσει· vbi is, qui φθονεῖ, diuersum quid agere ab eo qui ζηλοῖ, innuitur. Parum igitur recte in iis, quae mox sequuntur, ὅσις δ' ἐπὶ μείζοις τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει, ὀρθῶς βουλεύεται, *Scholiastes* voluit ἐπίφθονον sumi pro ἐπιζήλῳ, confundens ita ea, quae ab Auctore curatissime fuere distincta. Etenim orator Athenienses vult persuadere τὸ δραςήριον καὶ τὸ ὀρθῶς βουλεύειν eo praecipue argumento, quod inuidiam caeterorum prouocassent, scil. τῶν μὴ κεκτημένων τὴν ἀρχὴν, qua nunc ipsi (Athenienses) gloriabantur. Haec autem inuidia non ζῆλος amplius aut aemulatio appellanda erat. GRAMM.

2. Ἐπεί] Ἐπεί τινες. *Cass.* nec habet τὸ ὡς.

3. Τὴν ἰσχύν] Desunt *Cass.*

P. 355. v. 1. Εἰς τέλος ἐρχόμενα] Κατορθούμενα opponit Auctor τοῖς σφαλεῖσιν. Ergo vt notum satis quid sit κατορθοῦσθαι, non exponenda illa tantum εἰς τέλος ἐρχόμενα, potius εἰς τέλος καλὸν, h. e. εὖ πεπραγμένα, καλῶς ἔχοντα. GRAMM.

2. Ἰδιώτας καλεῖ etc.] Mirum est, illum non didicisse ex tot *Thucydidis* locis τοὺς ἰδιώτας, oppositos τῇ πόλει, non dici περὶ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημαγωγῶν, sed generaliter de omnibus ciuibus, vniuscuiusque res priuatas considerando; et seorsim ab iis quae ad ipsum reipublicae statum pertinent. STEPH.

ib. Ἰδιῶται εἰσι] Εἰσὶ et paullo post εἴρηκε non habet *Cass.*

4. Λείπει τῶν Λεοντίνων] Desunt *Cass.* Cetera atramento scripta erant, et minio insuper ἀινίττεται τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδην.

P. 357. v. 1. Τῷ Σικελικῷ] Σικελικὸν appellat τὸ εἰς Σικελίαν πεμφθέν. STEPH.

2. Οὗ τινος etc.] Scribo, οὗ τινος καὶ Κύρου ὁ Ξενοφ. etc. Alioqui enim cur τὰς ἀναβάσεις, non τὴν ἀνάβασιν, de solo Cyro loquens, dixisset? IDEM. Βασιλέως λ. τ. Δ. τοῦ υ. Ἀ. οὗ Κύρου καὶ Ξενοφῶν τὴν ἀνάβασιν ἔγραψε. *Roftg.*

5. Ἄνευ τοῦ κοινοῦ] His verbis ἄνευ τοῦ κοινοῦ exponit aduerbium ἰδίᾳ. Γράφεται ἰδίᾳ, Πέλις ὄνομα κύριον desunt *Cass.*

6. Τὸν ἐγγρ.] Fortasse τὸν ἐγγραφέντα εἰς τοὺς Ἀθηναίους ab eo scriptum fuit pro expositione illorum verborum τὸν γεγενημένον Ἀθηναῖον. STEPH.

P. 359. v. 3. Μετάβασις] In *Cass.* ad ἀναςήσαντες scriptum erat scholion: διεγείραντες εἰς συμμαχίαν.

5. Τῇ οἰκ.] Imo vero ἡ κατάςασις significare τὴν οἴκησιν non potest: nec dubium est quin cum hoc nomine subaudiatur genitiuus τῶν πραγμάτων· vt perinde sit ac si τῇ καταςάσει τῶν πραγμάτων dictum esset, id est *statu rerum.* Quid si vero non οἰκήσει sed διοικήσει scriptum ab illo fuisse dicamus? *Valla* tamen quam habemus scripturam sequens, interpretatur, *exosus Argi domicilium.* Ego vero margini haec adscripsi, *Quum ei non placeret habitatio apud Argos.* Vel potius, *status rerum qui erat apud Argos;* verum haec tantum interpretatio posterior recipienda est. STEPH. *Cass.* neque hoc scholion habet, neque ea, quae paullo post ad ἐπηγάγοντο, et καὶ ἐλληνίσθησαν in *Edd.* leguntur.

7. Οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι βάρβαροι] Οἱ γὰρ Ἀμφίλοχοι βάρβαροι *Cass.*

8. *Φίλοις οὖσι δηλονότι Ἀθηναίων*] *Οἱ πάντες διὰ τὴν μητρόπολιν Φίλοις οὖσιν Ἀθηναίων. Caſſ.* Vitioſe, vt apertum eſt. Si quis putet legendum eſſe *Φίλοι εἰσίν*, reſtat quaerendum, quae ſit ſententia verborum *διὰ τὴν μητρόπολιν*· vel, an illa, *οἱ πάντες διὰ τὴν μητρόπολιν* alio referri poſſint.

[8. *ἀναπόδοτον.* E Cod. Baſil. hoc Scholion receptum.]

9. *Μετὰ δὲ τοῦτο*] *Stephani* adnotationem in haec verba in Var. Lect. *Thucydidis* contulit *Hudſonus.*

P. 361. v. 2. *Ταύτης*] *Αὐτῆς Caſſ.* Locus *Dionyſii* eſt verſ. 855.

3. *Τὰς τριάκ.*] Fortaſſe ſcripſit *ἐς τὰς τριάκοντα δύο πόλεις*, referendo ad *ἐξῆλθον*· niſi forte alius huic loco ſubeſt error. STEPH.

ib. *Ἀνδραπ.* etc.] Verba haec ſcripta eſſe videntur in haec *Thucydidis*, *Ἀθηναίοι δὲ τούς τε στρατηγοὺς ἐπητιάσαντο ὅτι ἄνευ αὐτῶν ξυνέβησαν*· vt videlicet iis ratio reddatur cur illos incuſauerint. IDEM.

P. 363. v. 1. *Δηλονότι*] In *Caſſ.* ad principium orationis Archidami manu vetuſta haec ſcripta ſunt: *Μέμνηται καὶ ταύτης τῆς δημηγορίας Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι.* Vid. ad p. 136. [346.] Ad voc. *ὑπολαβὼν* haec adnotantur: *ἀποκριθείς, ἢ ὑπονοήσας, ἢ ἐνθυμηθείς.*

P. 365. v. 3. *Πρεσβ. πρὸς τοὺς Ἀθ.*] Iſta verba expoſitio eſſe videntur illorum, *Ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον.* Neque enim hoc aliter quam *διὰ πρεσβείας* fieri poterat. STEPH. A *Caſſ.* haec abſunt.

4. *Διαφόρως*] Non dubito quin *ἀδιαφόρως* ſcripſerit: ſed miror cur hoc in iſtum locum potius quam in alios multos ſimiles, qui praecedunt, annotarit. STEPH. *Caſſ. ἀδιαφόρως.* [Ita editum.]

P. 367. v. 1. *Οἱ θεοὶ δηλονότι*] Nihil opus erat admonere de ſubaudiendo hoc nominatiuo *θεοί*, quum eos Archidamus compellet. STEPH. Hoc et plura id genus etiam in *Proparaſceue* p. 578. adnotauit.

2. *Ὁ Ἀρχίδαμος δηλονότι*] Abſunt a *Caſſ.* qui pro iis habet *περιεχαράκωσεν*· hoc atramento ſcriptum eſt; deinde minio, *ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ ὀρθὰ*, et quae ſequuntur.

3. *Τὸ δένδρος εὐθεῖαν*] Eſt quidem *δένδρεσι* datiuus pluralis tanquam a nominatiuo ſingulari *δένδρος*, ſed eo tamen (vt opinor) minime vſitato. STEPH. Vide *Stephani* Animaduerſ. in *Corinthum* de Dialectis p. 25. HVDS. Ad verba *Thucydidis πρὸς τὴν πόλιν Caſſ.* hoc ſcholion habet: *οὐ διὰ παντὸς τοῦ τείχους, ἀλλ' ἐν μέρει τινί.*

4. *Φορμὸς γὰρ ψίαθος*] Vide *Spanheimium* ad Ariſtoph. Ran. verſ. 574.

Ibid. *Ὅσις ἐναλλάξ*] *Ὅσις*, et paullo poſt *ἐσὶ* non habet *Suidas* in *Φορμός.*

5. *Τὸ ἀνύττειν*] *Librarii* errore *ἀνύττειν* pro *ἀνύειν* poſitum hic eſſe credibile eſt. Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 145. HVDS. *Euſtathius* in Homer. Iliad. υ'. p. 1216. *Ἰσέον ὅτι Ὅμηρος μὲν ἀνύω φησὶν ἐν ἕκτῃ συζυγίᾳ· οἱ δὲ ὕστερον Ἀττικοὶ ἀνύτειν φασὶν ἐν τρίτῃ συζυγίᾳ. Auctor Etymol. M.* et ex eo *Phauorinus*: *Ἰσέον ὅτι τὸ ἀνύτω καὶ ἀρύτω ἀπὸ τοῦ ἀρύω καὶ ἀνύω γέγονε, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ. Suidas* in *ἀνύειν*· *Ἀνύττειν οἱ Ἀττικοὶ, ὅπερ ἡμεῖς ἀνύειν. Caſſ.* hic, *Οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἄνυσιν ἀνύττειν Φασί*· in quibus haud dubie *ἄνυσιν* perperam pro *ἀνύειν* ſcriptum eſt, facili errore. Haec omnia confirmant ſententiam *Stephani* hic pro *τὸ ἀνύττειν* legendum eſſe *τὸ ἀνύειν.* Sed in eo *Suidas* et librarius *Cod. Caſſ.* ab aliis abeunt, quod ſcribunt Atticos *ἀνύττειν* dicere, quod aliis eſt *ἀνύτειν.* Verum eſt in Atticis quibusdam Scriptoribus etiam *ἀνύττειν* inueniri. Sed tamen credo rectius eſſe *ἀνύτειν.* Vide *Stephanum* in Theſ. Ling. Gr.

5. *Τὸ σῖτον οὐδετέρως*] Vide quae annotaui in haec verba *Thucydidis, ὕπνον τε καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι.* STEPH. Nihil in haec adnotauit. *Scholiaſtes* ſequutus eſt diſcrimen, quod Grammatici inter *ὁ σῖτος* maſculinum et *τὸ σῖτος* neutrum ſtatuunt, quorum illud *ἀκατέργαστον*, ſcilicet frumentum, hoc *κατειργασμένον* eſſe dicunt, et *ἄρτον* ac *βρῶμα* vocant. Ita compluribus locis *Euſtathius.* Sed vide quae de hoc diſcrimine ſcribit *Stephanus* in Theſ. Hic quidem e *Thucydide* ipſo non oſtendi poteſt eum potius *τὸ σῖτον*, quam *τὸν σῖτον* dixiſſe: nam neque articulum huic nomini addit, et *ὁ σῖτος* etiam pro *cibo* et *annona* ſumi docet *Stephanus.* Et ita ſcriptor *ἀνώνυμος* apud *Suidam* in *αἱρούμενος*· *Σῖτόν τε αἱρῇ τὸν αὐτὸν ἐκείνοις, καὶ πόμα παραπλήσιον.*

6. *Οἱ τῶν μισθοφ.*] Haec etiam in *Suida* legi obſeruauit Clar. *Waſſe.*

P. 369. v. 2. *Ὄρυγμα*] In *Caſſ.* poſt hanc vocem ſcriptum erat: *διὰ τεκμηρίου τινὸς ἐρχόμενοι ὑπὸ τὸ χωμάτιον*· quae ad *ξυντεκμηράμενοι* pertinent.

3. *Ἀντὶ τοῦ, ἑκατ.*] Huic *Scholio, ἀντὶ τοῦ ἑκατέρωθεν βάλλεσθαι*, alia debere verba praefigi puto: haec videlicet, *ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι*· neque enim dubito quin illud *Scholium* pro horum expoſitione afferatur. Nec obſtat quod eadem ſequuntur, haec ſaltem, *μᾶλλον γίγνεσθαι*· iterum enim proponuntur aliam ob cauſam, nimirum vt lector de accuſatiuo qui cum iſto infinitiuo ſubaudiendus eſt admoneatur. Sic autem ſaepenumero eadem *Thucydidis* verba bis proponit, quod res diuerſae in iis ſint annotandae. STEPH. *Διπλάσιον πόνον ἔχειν* cogerentur Peloponneſii, Plataeam qui obſidebant, atque iſte labor, non quidem *ἐν τῷ ἑκατέρωθεν βάλλεσθαι* conſiſteret, vt vult *Schol* ſed in eo quod alterum adhuc aggerem exſtruere neceſſum foret, capto videlicet *τῷ μεγάλῳ τείχει.* Haec ſponte ſequitur explicatio ex Auctoris verbis. Hinc etiam veriſimilem iudico ſententiam *H. Stephani*, arbitrantis ad ſequentia verba *ἐν ἀμφιβόλῳ γίγνεσθαι*, notam hanc pertinere, eaque potius, quam quibus adſcripta eſt, interpretari. Quod ſi non ſufficiat iſta, addas ei velim ingenioſam hanc et opportunam *Fr. Porti: ἐν ἀμφιβόλῳ et in maiore periculo conſtituti. Rationem non affert aperte: ſed ea poſita eſt in verbo μηνοειδές.* GRAMM.

5. *Σημείωσαι τὴν σύνταξιν, ὰς βρόχοι περιβάλλοντες*] *Thucydides: ὰς* (ſcil. *μηχανὰς*) *βρόχους περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς.* Quid offenderit ſingulare *βρόχους* per hypallagen quarto caſu poni, pro *βρόχοι*; At hoc minime opus, cum nominatiuus mox in his verbis *Grammaticus* noſter, non capio. An voluit

adeſt Πλαταιῆς. Nec ſpeciem quidem figurae verba Auctoris habent. GRAMM. A *Caſſ.* abeſt ineptum hoc ſcholion, et ſolum *βρόχους* inter verſus *σχοινία* exponitur.

P. 371. v. 2. Τὸ προβεβλημένον] Ad ἀπεκαύλιζε in *Caſſ.* adnotatur, ἀπέτεμε τὸ ἄκρον.

ib. Ἐπινοίας δηλ.] Si genitiuum iſtum hic oportet ὑπακούειν, idem et aliis plerisque locis eſt faciendum, quum eadem loquendi forma et in aliis locis occurrat. STEPH. Paullo poſt in *Caſſ.* ad Φακέλλους minio ſcriptum erat Φορτία, et deinde atramento, Φάκελος, δεσμός, Φορτίον, καὶ τὸ ταῖς κεφαλαῖς Φορούμενον· ἤτοι τὸ Φασκόλιον. Sed non puto Φασκώλιον idem eſſe quod Φάκελον.

3. Ἔξι γὰρ καὶ αὐτόματος] Intelligit *Thucydidem* id eo χειροποίητον adieciſſe, quod etiam φλὸξ nonnunquam ſit αὐτόματος· quo vocare nomine poſſumus eam cuius ab ipſo *Thucydide* fit in proxime ſequentibus verbis mentio. Hanc autem velle illum excipere conſtat; quod *Valla* vt apertius redderet, de ſuo adiecit *duntaxat*. Vertit enim: *vnde tantum flammae excitatum eſt, quantum nemo vnquam ad tempus illud inſpexit (duntaxat) manu et induſtria factum.* Sed ego maluiſſem, *manu (quidem certe) et induſtria factum.* Quinetiam *incendium* libentius dixiſſem. STEPH.

4. Ὀλίγου etc.] Quaſi vero qui ἐλαχίστου dicit, non plus dicat quam qui ὀλίγου. IDEM.

P. 373. v. 1. Οἱ διελόντες] De hac diuiſione quid mihi videretur, dixi in iis quae in titulum illum annotaui: ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΤΩΝ ΕΙΣ ΟΚΤΩ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ. IDEM.

2. Ἡ Σπάρτωλος προπαροξύτονον] Non habet *Caſſ.*

4. Ὑπεχώρουν] Iſtud ὑπεχώρουν expoſitio eſſe videtur (vt ad *Thucydidem* dixi) verbi ἐνεδίδοσαν. Nam qui ὑποχωρεῖ is ἐνδιδωσι, et non ἀντέχει, vt ipſe interdum loquitur: caeteri autem ſaepe pro illo ἐνδιδόναι dicunt οὐχ ὑπομένειν· vtiturque his verbis et iſte ſcriptor, p. 151. vbi et ἐνδόντας eadem de re dictum habemus. Ita enim ibi: καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι ὡς εἶδον αὐτοὺς ἐνδόντας, οὐκέτι ὑπέμειναν, ἀλλ' ἐς φυγὴν κατέζησαν. STEPH.

P. 375. v. 1. Συμφέρειν] Συμφέρον *Caſſ.*

ibid. Τὸ δὲ δοκοῖ τρίτης συζυγίας] Miretur quispiam non immerito cur haec addiderit, quum dici de illo *Thucydidis* loco non poſſit. Videndum igitur annon ſcribendum ſit τὸ δὲ δοκοῖ ἔξι καὶ τρίτης συζυγίας. Verum et aliud mirabitur in hac ſcriptura, ſicut in *altera*, qui non multum in Graeco ſermone erit exercitatus, quomodo poſſit etiam tertia coniugatio circumflexorum (nam de iis intelligendum) ſuum δοκοῖ habere. Sciat igitur hoc δοκοῖ eſſe a nomine δοκὸς *trabem* ſignificante: atque huius verbale nomen δόκωσις apud *Heſychium* exſtare. STEPH. Haec non ſunt in *Caſſ.*

2. Ἕκαστος ἦλθεν] Expoſitio haec ad plerosque alios locos in quibus idem loquendi genus occurrit, tibi eſt profutura. STEPH. Ἀνελόμενοι in *Caſſ.* exponitur ἀναλαβόντες.

3. Τῆς Κορίνθου δηλονότι] Pro his *Caſſ.* habet ὅτι Ἀμπρακιῶται ἄποικοι Κορινθίων.

P. 377. v. 1. Μὴ νομίζοντες] Intellige, μὴ νομίζοντες, non pro *non exiſtimantes*, ſed pro eo quod Latini dicunt, *in more non habentes;* vt *Theſproti* ἀβασίλευτοι ideo vocentur a *Thucydide*, *quoniam patrius illorum mos non eſt, reges habere, ſed tantum* ἡγεμόνας et ἄρχοντας. Quoniam autem alia alibi erat eorum qui ἡγεμόνες, nec non eorum qui ἄρχοντες dicebantur poteſtas, atque adeo non vna eſt horum nominum ſignificatio, debuit de hac re aliquid adiicere. STEPH.

4. Χώρα δηλονότι] Abeſt a *Caſſ.* in quo haec manu vetuſta minio ſcripta leguntur: Ὅμηρος, Τρῶες μὲν κλαγγῇ, οἱ δ' ἄρ' ἦσαν σιγῇ, et ſub his, τὸ τὸ περιττὸν κεῖται. Eſt ex Iliad. γ'. v. 2. et 8. in quo legendum eſt ἴσαν, vt in *Homero*, idque ad ῥύμῃ, vel αὐτοβοεί, poſterius autem ad τὸ στρατόπεδον referendum puto. Nam et ſic VI, 64. dicit στρατόπεδον καταλαμβάνειν, et III, 33. στρατόπεδον ποιεῖσθαι, non addito articulo τό.

5. Ἄξιοι κριν.] Male hic ἀξιούμενοι exponit ἄξιοι κρινόμενοι, quum non aliud hic ſonet quam νομιζόμενοι, vt quidem hoc verbum in vulgari ſignificatione accipitur. STEPH.

P. 379. v. 1. Βοῇ μόνῃ etc.] Vide *Suidam* in voce αὐτοβοεί. HVDS.

2. Ἤγουν, Φευγ.] Talis expoſitio et alibi apud hunc occurrit: vbi, ſicut et hic, de ea dubitari poteſt. STEPH.

3. Ἀντὶ τοῦ etc.] Scripſiſſe illum arbitror, εἰς ἀντιπαράταξιν πλέοντας· intelligentem, praepoſitionem ἀντὶ, quae huic participio πλέοντας praefixa eſt, ſonare εἰς ἀντιπαράταξιν. IDEM.

P. 381. v. 1. Τὸν Κρισαῖον Φησί] Τὸν Κρισαῖον· ἔξι δὲ πορθμὸς ἀμφίγειος θάλασσα. *Caſſ.* Idem habet *Suidas* in πορθμός.

[2. Ad verba Thuc. p. 380. v. 9. τὰς πρώρας cod. Baſ. ἔχοντες, δηλονότι.]

3. Ἦν γὰρ καὶ ἐν] Ἦν γὰρ ἐν, et paullo poſt τῆς κουρᾶς τῆς ἄχρι *Caſſ.* Articulus τῆς etiam reperitur in *Suida* v. ἐν χρῷ· ſed pro ἦν γὰρ ἐν, *Idem* habet οἷον ἐν. Vtrumque recte. Quod autem hic eſt ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κ. ille habet ἀπὸ τῆς κ. Nam quod in *Ed. Kuſteri* omittitur ἀπὸ, id operarum typographicarum vitium eſt.

P. 383. v. 2. Συμβουλευόντων] Si συμβουλευόντων ſcripſiſſe illum putemus, etiam παραγγελλόντων legiſſe exiſtimabimus. Alioqui certe παραγγελλομένων voce itidem paſſiua συμβουλευομένων exponi debuiſſe conſtat. Potius tamen tam actiuam quam paſſiuam vocem aliis exponi debere verbis dico. Eundem certe vſum illius paſſiui participii habemus et p. 157. τά τε παραγγελλόμενα ὀξέως δέχεσθε. STEPH.

ib. Τῶν στρατηγῶν] Non dubito quin aliter ſcriptus ab eo locus hic fuerit: quum minime credibile ſit, eum vocabulum κελευσῶν voluiſſe περὶ τῶν στρατηγῶν quoque intelligi. IDEM. Fortaſſis per compendium ſcriptum fuerat τριηραρχῶν, vnde oriri potuit στρατηγῶν. *Suidae* κελευσὴς eſt τριήραρχος, πρωρεύς· dicitur enim τριηράρχης et τριήραρχος

4. Τὸ ἐμπόριον] Πᾶν ἐμπόριον *Caſſ.* Sic etiam p. 25.

Ibid. Παρὰ τὸ ἐπιν.] Quum dicit παρὰ τὸ ἐπινήχεσθαι αὐτὸ τῇ θαλάσσῃ, ostendit se a verbo νεῖν id deducere: sed cur non potius ἀπὸ τῶν νεῶν id deriuatum dicemus? STEPH.

ib. Παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰς ὁλκάδας] *Suidas* in ἐπίνειον.

P. 385. v. 2. Κατὰ ἐμπειρίαν] Κατ' ἐμπειρίαν *Caſſ.*

4. Σχεδὸν ϛαδίους χιλίους] Diſtabat Cydonia (vt dicit *Strabo*) aequali ſpatio a Cnoſſo et Gortyne; ad octingenta circiter ſtadia. HVDS.

P. 387. v. 2. Ὁ ἄνεμος] Potius vtendo accuſandi caſu dicendum erat τὸν ἄνεμον, et τὴν ἐν κύκλῳ τάξιν τῶν νεῶν. STEPH. Videtur non incommode ſuppleri poſſe aliquid, v. g. οἷα, vel ταῦτα δὲ ἦν ὁ ἄνεμος. [Paullo ante ad verba Thuc. p. 386. v. 6. Cod. Baſ. τὸ ἐκφοβῆσαι ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖσθαι.]

3. Διὰ τοῦ ἀνέμου ϛρατηγίαν] Iſta verba, διὰ τοῦ ἀνέμου, quid hic agunt? videntur certe ex alio ſcholio irrepſiſſe. STEPH.

4. Νικηθέντας κατὰ κράτος] Scribo νικηθὲν κατὰ κράτος. IDEM. Sic *Caſſ.* et ipſe *Thucydides*.

6. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον] Non ſolum illud δίκαιον repetere ἀπὸ κοινοῦ oportet, ſed ſimul etiam infinitivum νομίσαι. Ac fortaſſe ita ſcripſit, ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον νομίσαι. STEPH. Ἀπὸ κ. δ. τ. δίκαιον εἶναι. *Caſſ.*

7. Ὡς ἐπιπολύ] Ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. *Suidas* in τὰ πολλά.

P. 389. v. 2. Μάχωνα] Μαχάονα *Caſſ.* vt plerique *Mſſ.* p. 83.

ib. Τῆς παρασκευῆς δηλ.] Τῆς παρασκευῆς τοῦ πολέμου δηλονότι *Caſſ.*

4. Τὴν πεῖραν] Quomodo τὴν ἀξίωσιν ſignificare τὴν πεῖραν perſuadere nobis poterit? Imo vero ne ipſe quidem (vt opinor) iſtud perſuaſum habuit: neque tamen vllum vocabulum in mentem venit, quod illius nominis expoſitioni conueniat, et ſcriptura ad iſtud accedat. STEPH.

ib. Γράφεται τῶν ἐναντίων] Non habet *Caſſ.* nec in *Mſſ. Thucydidis* vlla varietas ſcripturae eſt. In *Caſſ.* ſuper ἐναντίων aliquid ſcriptum erat, quod videbatur eſſe νεῶν· nam atramentum ita euanuerat, vt non ſatis legi poſſet. Sed ſi νεῶν eſt, non tam pro varia lectione habendum eſt, quam pro ſupplemento ſubſtantiui, quod hic deſiderari, putabat, qui id ſcripſit, ex ipſo *Thucydide*, qui v. 68. et 80 dicit πλῆθος νεῶν.

5. Ἐν τῇ πεζομαχίᾳ] Poterat, et quidem rectius, dicere ἐν τῷ πεζῷ, ipſum *Thucydidis* vocabulum retinendo: quem animaduertendum eſt dicere ἐν ἐκείνῳ, non ἐν τούτῳ· alioqui enim videretur intelligi debere ἐν τῷ ναυτικῷ, quod propinquius eſt. STEPH.

P. 391. v. 1. Ἡμᾶς] Scribendum ὑμᾶς, vt apud *Thucydidem* legitur; vbi ἡμᾶς locum habere non poſſe oſtendit praecedens verbum παρέχετε. Sed et εἰ μὴ μέλλοντας, aptius (meo quidem iudicio) ſcriberetur. IDEM. Ἡμᾶς ἄλλως ἢ μέλλοντας *Caſſ.*

3. Δηλονότι οἱ Ἀθηναῖοι] Deſunt *Caſſ.*

Ibid. Παρέλκει Ἀττικῶς] Παρέλκεται κατὰ συνήθειαν Ἀττικήν. *Caſſ.* Sed παρέλκει longe vſitatius eſt.

5. Τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχίζειν] Vide ad *Scholiaſt.* p. 35.

6. Ὑποχωρήσεις] Etiam ἀνακάμψεις exponitur in *Caſſ.*

ib. Τούτων μὲν οὖν ἐγὼ τὸ ἐπιχ.] Imo verba haec ſunt tantum illius epicheirematis clauſula: at initium ſumit ab his, τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι ποιήσομαι, οὐδὲ πλ. etc. STEPH.

8. Καὶ συμφέρον etc.] Malim, τὸ καὶ συμφέρον ὄν τοῖς μετ. IDEM.

P. 393. v. 2. Ἐσωτέρω τῶν ὁρίων] Fortaſſis ἐσ. τῶν Ῥίων. Vide ad *Thucydidem* p. 154.

5. Βοηθείας δηλονότι] Sicut hic cum ἐρήμῳ ſubaudit genitiuum βοηθείας, ita p. 150. col. 2. ἐρήμην eſſe dicit ἐρήμην φυλάκων, itidemque p. 48. in nomen ἐρημίαν annotat: συμμάχων δηλονότι. STEPH.

ibid. Τὴν οἰκείαν δηλ.] Imo γῆν generaliter dicit *Thucyd.* et eo modo quo dici ab *Aliis* ſolet, hoc ipſo loquendi genere vtentibus, πλεῖν παρὰ τὴν γῆν. STEPH.

ib. Ὡσανεί] Scribendum ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, ſicut alibi ſcriptum inuenitur: pro eo quod Latini his verbis ſignificant, *perinde ac ſi diceret.* IDEM. Sic et ante in *Propariſceue* p. 576. *Caſſ.* ὡσεὶ pro ὡς εἰ.

6. Μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ] *Suidas* in ἐπικαίρως· vbi vide *Portum* et *Kuſterum*.

ib. Δηλοῖ] Καλεῖ *Caſſ.*

ib. Ὡσανεί] Hic certe eodem ſcribendum modo fuerit, ὡς ἂν εἰ ἔλεγε. STEPH.

7. Τὸ δὲ σημείου, ἀντὶ τοῦ μιλίου] Omnino explodenda eſt iſta prior expoſitio, et poſterior recipienda, etiamſi eam tanquam minus certam afferat. Vel ex eo autem iudicare poſſumus σημείου illam priorem expoſitionem non admittere, quod vox iſta apud eos tantum qui multo *Thucydide* poſteriores fuerunt, illa in ſignificatione inueniatur: niſi forte meo Graecae linguae Theſauro adiici aliquod exemplum ex magis etiam antiquo ſcriptore quopiam potuit. IDEM. Verba *Stephani* nonnihil obſcuritatis habent. Sed hoc vult, recipiendam eſſe expoſitionem, quae continetur his verbis *Scholiaſtae* δύναται δὲ λέγειν καὶ τὸ σύνθημα. Hanc illius mentem fuiſſe liquet e Theſ. Ling. Gr. in quo inter alia loca, in quibus σημεῖον eſt *ſignum pugnae*, et hunc, et alium e Lib. III. Cap. 91. profert, vbi *Scholiaſtes* ἀπὸ σημείου exponit ἀπὸ συνθήματος. Sed quo pertinere dicemus illa, τὸ δὲ σημείου, ἀντὶ τοῦ μιλίου? Nihil ſane huc pertinent, et credibile eſt ea ab aliquo, qui ſciebat ea, quae σημεῖα dicuntur, id eſt, *lapides*, ſiue *miliaria*, a Graecis recentioribus etiam μίλια vocari, huc adſcripta eſſe, quamquam plane ab hoc loco aliena. In *Caſſ.* hoc ſcholion ita legitur: οὐ δεηθέντες πολλῶν σημείων, ἀλλ' εὐθὺς ποιοῦντες ὅπερ ἐδόκει. Cetera deſiderantur.

9. Μέτωπον τῆς νεώς] *Suidas* in μέτωπον.

10. Ἀντὶ τοῦ ὀκεῖλαι αὐτὰς ἐποίησαν] *Thucydides*: ἐξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγούσας καὶ διέφθειραν, ſcil. τὰς ναῦς. Hic manifeſte diſtinguuntur ἐξωθεῖν

et διαφθείρειν, quorum hoc conſequens habendum prioris. Recte interpretatur τὸ ἐξέωσαν *Scholiaſtes*: πρὸς τὴν γῆν ὀκεῖλαι ἐποίησαν. Non itidem poſterius verbum διέφθειραν, exponens h. m. ὀκεῖλαι αὐτὰς ἐποίησαν. Ita, ſi ipſum audiamus, ſynonyma plane erunt ὀκέλλειν, ἐξωθεῖσθαι, διαφθείρεσθαι, quoties de navibus vſurpantur. Coniuncta ſaepius eſſe et ſe inuicem ſequi haec πάθη non diffiteor: attamen non ſunt confundenda. Hoſtis perſequens ἐξωθεῖ, nauis ὀκέλλει nonnunquam ſine inſigni damno, cum autem διαφθείρεται, quis non putet ἐξοκείλασαν naufragium feciſſe, vel διαλυθεῖσαν, vel καταδυομένην, vel alio modo affectam? Hinc in praeliorum naualium deſcriptione frequentiſſimi vſus τὸ διαφθείρειν. Noſter haud longe poſt pag. ſeq. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι . . . τὰς ἑαυτῶν (ναῦς) ἀφείλοντο, ἃς ἐκεῖνοι πρὸς τῇ γῇ διαφθείραντες, τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο. *Interpretes Latini* vulgari verbo, *corrumpere* hic vtuntur, *Enenckelio* potius videtur *demergere*, cui et nos adſtipulamur, vlteriorem expoſitionem horum alii argumento reſeruantes, cum vix quicquam ſufficiens afferant, qui de Nautica re veterum et militia nauali commentarios edidere. GRAMM. Scholion, quod recte impugnat Vir Clariſſ. abeſt a *Caſſ.* Ad ἐξέωσαν haec tantum in eo adnotantur, ὀκεῖλαι ἐποίησαν.

ib. Ἐξέκλιναν τῆς προκειμένης ὁδοῦ] His non exponitur τὸ ἐξένευσαν. Videntur potius pertinere ad ἐξέωσαν.

11. Ταύτῃ οὕτως] In *Caſſ.* nihil eſt eorum, quae hic in *Edd.* leguntur.

ib. Ἐλλιμενίζουσαι· ἄλλη ἀρχή, τὸ, καὶ ἴσχυσαι] Non liquet quid ſignificent haec verba ἄλλη ἀρχή· niſi fortaſſis volunt indicare hinc inchoari narrationem alterius pugnae. A *Caſſ.* abſunt illa ἄλλη ἀρχή, τὸ καὶ ἴσχυσαι, et ἔχουσαι τὰς πρώρας, cet. referuntur ad ſequentem vocem ἀντίπρωροι, ad quam quae adnotantur in *Edd.* in illo *Cod.* non comparent.

P. 397. v. 1. Ἡ περὶ τὴν ὁλκάδα καταδῦσα] Deſunt *Caſſ.*

ib. Λακωνικὸν τὸ Φρόνημα τοῦτο] Vocabulo vtitur quod Lacedaemonii viri ingenio optime conuenit, quum dicit, Λακωνικὸν τὸ Φρόνημα τοῦτο. Sed cur potius vnum mortis genus quam alterum timuiſſe hunc, et manus ſibi ideo tantum attuliſſe vt vnius metu ſe liberaret, dicemus? id eſt, timuiſſe potius ne ab hoſtibus interficeretur, quam ne a mari abſorberetur? Nam vel *Homerus* genus hoc mortis terribile nobis prae quouis alio reddit: ſi quidem *Syneſio* credimus, quendam eius verſum afferenti, et ex eo iſtud probare conanti. Fuſe autem de verſu illo differui in quodam meorum Schediasmatum. STEPH. Ineditorum nimirum. *Syneſius* Epiſt. IV. adfert hunc verſum *Homeri* de Aiace Oileï: Αἴας δ' ἐξαπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ. Is Odyſſ. δ'. 511. ita legitur: Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐ. π. ἁ. ὑ. vbi *Euſtathius* adnotat veteres *Interpretes* tradere, eum in nulla *Homeri* ἐκδόσει legi, atque ideo mirari cur *Ariſtarchus* oblitus fuerit eum obelo notare. De hoc loco *Scholiaſtae* agit etiam *Stephanus* in fine *Proparaſceues.*

ib. Ἀξιοῦν] Ἀξιῶσαι *Caſſ.*

2. Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς τροπῆς] Vide *Stephanum* ad hunc locum *Thucydidis.* [Cod. Baſ. ὑπὲρ τῆς τροπῆς· ἡ σύνταξις οὕτως· ὡς νενικηκότες ἕνεκεν τῆς τροπῆς τῶν νεῶν ἃς πρὸς τῇ γῇ διέφθειραν.]

ib. Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα] Imo vero ὑπὸ νύκτα hic, ſicut et alibi, non dubito quin id ſit quod a Latinis *ſub noctem* dicitur, vtentibus praepoſitione quae illi Graecae reſpondet. STEPH. Adde huc quae in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. ſcribit p. 93. vbi etiam de ellipſi praepoſitionis διὰ, de qua *Scholiaſtes* in praecedenti adnotatione, agit.

3. Ἰσχύειν τοὺς Ἀθηναίους] Non ἰσχύειν tantum, ſed ὑπερισχύειν verbo *Thucydidis* ἐπικρατεῖν ſignificatur: ideoque non illud ſed hoc ſcriptum fuiſſe ſuſpicor. STEPH. Non habet hoc ſcholion *Caſſ.*

4. Ὑπηρέσιόν ἐςι τὸ κῶας] Nonnulla aliter, atque hic leguntur, habet *Suidas* in ὑπειρέσιον, et ὑπηρέσιον. Vide ibi *Kuſterum*, et *Iungermannum* ad Pollucem X, 40.

5. Εἰς τὰ Μέγαρα δηλονότι] Deſunt *Caſſ.*

P. 399. v. 1. Φρυκτοί εἰσι λαμπάδες] Ante haec verba *Caſſ.* habet, λαμπάδες πολεμίους δηλοῦσαι.

Ibid. Λαμπάδες] Vide *Suidam* in voce, et *Lipſium* de Militia Rom. l. 5. Dial. 9. HVDS.

Ibid. Τύλων] Suſpectum eſſe poſſit hoc vocabulum τύλων, niſi quampiam illi praeter vulgares ſignificationem demus. Fortaſſe autem aliquis de tomento quo culcitra infercitur, (aut, ſi mauis, quod culcitrae infercitur) intelligendum putet. STEPH. Apud *Suidam* ξύλων legitur. HVDS. In *Stephani* coniectura primum non intelligo quis poſſit eſſe vſus tomenti, quo culcitra infercitur, ad faces: deinde, ſi de eo ſcripſiſſet *Scholiaſtes*, non τύλων, ſed τυλῶν potius, ſi tamen τύλη eſt *tomentum*, dicturum fuiſſe puto. Τύλον apud *Ariſtophanem* Acharn. 552. a *Scholiaſte* exponi *clauum ligneum*, et in loco *Polybii* apud *Suidam* pro *clauo* ſumi, atque etiam *Heſychium* τύλον, αἰδοῖον, et ξύλον interpretari ipſe *Stephanus* in Theſauro Ling. Gr. adnotauit. *Arrianum* quoque II. de Expedit. Alexandri 3. τύλον vocare *paxillum*, ſiue *clauum* per temonem traiectum, obſeruarunt alii. Haec ſignificatio vocis τύλος an ad hunc locum *Scholiaſtae* adcommodari poſſit, videbunt alii. In ξύλων quod *Suidas* voc. Φρυκτοὶ habet, nihil difficultatis eſt. [Ita editum.]

Ibid. Ἃς τινές] Ἃς τινας *Caſſ.* et *Suid.*

[ib. ὡς ὅτι δεῖ προφυλ. Cod. Baſ. πρὸς τὸ δεῖν προφυλάττεσθαι.]

3. Αὐτοῖς] Deeſt *Caſſ.* et *Suid.* [etiam Baſ.]

Ibid. Πάλιν τὰ τῶν] Πάλιν διὰ τῶν. *Suidas.* HVDS. et *Caſſ.* [Etiam Baſ. διὰ τῶν Φρυκτῶν et mox ὅτε μέν, et ὅτε δέ.]

4. Ἠρεμοῦντες] *Suidas* ἡρεμοῦντας. Praefero ἐρημοῦντες.

ib. Δηλοῦντες τὸν Φόβον] Haec abſunt a *Caſſ.* a *Suida* et haec, et praecedentia τοὺς Φρυκτούς.

6. Μέλλουσιν ἐσπλεῖν] Scribo μέλλειν ἐσπλεῖν, vt ad *Thucydidem* admonui. STEPH.

Ibid. Μετὰ βοῆς συνδραμόντες] Deſunt *Caſſ.*

[P. 401. v. 1. Ad Thuc. p. 400. Schol. Baſ. Διὰ δύο ὑποσχέσεις· ἀντὶ γενικῆς ἡ αἰτιατικὴ Ἀττικῶς. σημειῶσαι παρόμοιον τὸ, δύο μὲν σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανόν. (Hom. Od μ, 73.) Ἡ ἱστορία τῆς παρούσης ὑποθέσεως ἔχει οὕτως· Ἀλέξανδρος Μακεδόνων βασιλεὺς ἔσχεν υἱοὺς δύο Περδίκκαν καὶ Φίλιππον. Δραξάμενος δὲ τῆς ἀρχῆς ὁ Περδίκκας ἀπεξήλασεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Φίλιππον, ὁ δὴ ἐπὶ Σιτάλκην τὸν βασιλέα τῶν Θρᾳκῶν καταφυγὼν ἐδεῖτο καταγαγεῖν αὐτὸν καὶ τὴν τῶν Μακεδόνων βασιλείαν ἀποδοῦναι· ὁ δ' ὑπέσχετο. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ τοῦ Φιλίππου ἀδελφὸς Περδίκκας ἀπέστειλε πρὸς Σιτάλκην πρέσβεις, ὑποσχεθεὶς αὐτῷ χρήματα, εἰ μὴ καταγάγοι τὸν Φίλιππον, οὐκ ὀλίγα. ἃ μὲν καὶ ὁ Σιτάλκης πεισθεὶς οὐ κατήγαγε Φίλιππον. Ὡς δὲ οὐδὲν ἀποδέδωκε πρὸς αὐτὸν ὁ Περδίκκας ἅπερ ὑπέσχετο, ἐστράτευσε κατ' αὐτοῦ, τὸν Φιλίππου υἱὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς ἀνταναγόμενος. Ἐπεὶ δὲ αὐτοῦ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐδέοντο ὑπὸ Χαλκιδέων τῶν ὑπὸ Περδίκκαν ὄντων βλαπτόμενοι ἐν τοῖς Θρᾳκικοῖς χωρίοις τε καὶ συμμάχοις αὐτῶν, καταλῦσαι τὸν πόλεμον καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ Γ. [leg. videtur Π., Περδίκκα] βλάβην, ἐστράτευσε κατὰ Χαλκιδέων τε καὶ Περδίκκας (l. Περδίκκα) τὸν μὲν ἀμυνόμενος οἷς ἐψεύσατο μετελθεῖν αὐτῷ τὰ ὑπεσχημένα, τοὺς δὲ μετελθεῖν ἐπειγόμενος τὴν παρὰ τῶν Ἀθηναίων ὑπόσχεσιν ἐκπληρώσειν.]

ib. Ἀπαιτῆσαι] Hic, vbi *Thucydides* de Perdicca Rege Macedonum, et eius fratre Philippo agit, in *Caſſ.* haec ſeries generis Regum Macedoniae erat:

Γένος Τημενιδῶν
Ἀλέξανδρος

Περδίκκαν	Φίλιππον
Ἀρχέλαον	Ἀμύνταν
	Φίλιππον
	Ἀλέξανδρον, τὸν μέγαν, ὃς τὴν Περσῶν δυναστείαν κατέλυσεν.

2. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἦγε] Verbum ἦγε repetendum ἀπὸ κοινοῦ cum iis quae haec praecedunt verbis, καὶ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις· necnon cum iſtis quae ſequuntur, καὶ ἡγεμόνα Ἄγνωνα. STEPH.

[3. In Baſ. ante ϛράτευμα δηλ. additur ἐπάγεται.]

[4. ἐθνῶν. Baſ. Schol. γένη ἐθνῶν.]

5. Λήγει] Καταλήγει. *Caſſ.*

P. 403. v. 3. Ἐμποδίζον] Τὸ ἐμποδίζον. *Caſſ.*

4. Λεῖα, τὰ λιτά] Omnia αὐτολεξεὶ habet *Suidas.*

6. Ὅπερ καὶ νῦν ἐν Ῥωμαίοις.] Niſi ὅπερ in ὥσπερ mutetur, vel γίνεται, vel aliud huiusmodi verbum deeſſe videri poterit. Illud autem γίνεται vel poſt νῦν vel poſt ἐν Ῥωμαίοις collocari poterit. STEPH. Haec appendix huius adnotationis in *Caſſ.* manu recenti atramento ſcripta erat: cetera vetuſta, et minio.

7. Πλέον] Μᾶλλον, et paullo poſt λαβεῖν, ἢπερ δοῦναι. *Caſſ.*

P. 405. v. 1. Τῇ τῶν Σκυθῶν] In *Caſſ.* ad hunc locum *Thucydidis* adſcriptum eſt: περὶ Σκυθῶν τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος λέγει.

2. Ἀλλ' ὑπερβάλλουσι δηλονότι] De Thracibus ita Auctor: οὐ μὲν οὐδ' ἐς τὴν ἄλλην εὐβουλίαν καὶ ξύνεσιν περὶ τῶν παρόντων ἐς τὸν βίον ἄλλοις ὁμοιοῦνται. Quibus gloſſam adſcribit *Scholiaſtes:* ἀλλ'· ὑπερβάλλουσι δηλονότι. Dicas Thracem fuiſſe natione hunc Grammaticum, qui audacter adeo, vt ciuibus ſuis gloriam vindicaret, in contrarium ſenſum vertere conatus Auctoris verba. Ea enim certe ne comparandos quidem, h. e. inferiores eſſe caeteris nationibus ſolertia atque prudentia Thracas innuunt. Vnde et, qui liberius ſolet transferre, *Vitus Winſemius* h. l. *conſilio et prudentia in rebus ad vitam neceſſariis ab aliis longe vincuntur. Ablancourt: Pour l'eſprit et la conduite ils ſont fort au deſſous des autres.* Forte etiam non ἀλλὰ, ſed ἄλλοι ſcripſerit annotationis Auctor, hoc modo: ἄλλοι ὑπερβάλλουσι δηλονότι (nempe τοὺς Θρᾷκας.) GRAMM.

ib. Σίντων καί] Ad ἄρας, quod paullo ante haec verba in *Thucydide* legitur in *Caſſ.* explendae ellipſeos gratia adnotatur τὸ ϛράτευμα.

[Ad p. 404. v. 11. Schol. cod. Baſ. Δόβηρον· τὴν νῦν καλουμένην Γέβρην.

P. 407. v. 1. Κατὰ διέξοδον] Sic et alibi aliud ab *Herodoto* referri ait κατὰ διέξοδον. De quo loquendi genere aliquid in *Proparaſceue* dixi. STEPH. P. 582. [478.] De hac re in Lib. IX. *Herodoti* non multum relatum eſt, niſi quod Alexander ibi Cap. 44. dicit ſe vetuſta origine Graecum eſſe. Quod autem hic ſcribit *Thucydides* Temenidas, Alexandri maiores, Macedonia potitos fuiſſe, id multis exſequitur *Herodotus* VIII, 137.

2. Ἡρόδοτος.] Non Ἡρόδοτον, ſed Ἡρόδορον, hunc grammaticum alicubi nominatum inueni. STEPH. Grammaticum hic deſignari ſatis adparet. Sed is Ἡρόδωρος eſt, non Ἡρόδορος. *Caſſ.* Ἡρωδιανός· quod verum puto. Idem nomen etiam p. 110. corruptum erat. [Ita editum.]

[Verba καὶ Ἡδῶναι· οὕτως Ἡρόδ. in Baſ. deſunt.]

3. Οἱ κάτω Μακεδόνες] Qui ſint Macedones οἱ κάτω, et qui οἱ ἄνω ex iis quae pag. praecedente dicta ſunt diſcimus. STEPH.

[Ad p. 406. v. 6. Schol. Baſ. Ἄξιον· τὴν βάρδαριν λεγ. . . .

P. 409. v. 1. Ἀντὶ τοῦ περικλείοντες] Cur paſſiuum verbum περικλειόμενοι actiuo περικλείοντες ab eo exponi dicemus? Potius certe videndum eſt annon hoc περικλείοντες in περικλεισθέντες mutare debeamus. STEPH. *Thucydides:* ὑπὸ δὲ πλήθους περικλειόμενοι. *Scholiaſtes:* ἀντὶ τοῦ περικλείοντες· οἱ Θρᾷκες δηλονότι. Annotatio gemino inſignis vitio et falſitate vtrinque laborans. *Stephanus* alterum curare tentauit, coniiciendo, περικλεισθέντες legi debere pro περικλείοντες, alterum vero neglexit. Non capio certe aut aſſequor, quomodo intellexerit locum *Scholiaſtes*, omnium minime obſcurum. Quod ſi maxime περικλεισθέντες ſcripſerit, (quod ineptum ſatis foret, praeſens ſcil. particip. paſſ. per aoriſtum paſſ. exponere,) fallitur tamen nominatim addendo Θρᾷκες,

quum ab eorum numeroſo agmine *circumuenti* (*περικλειόμενοι*) dicantur Macedones, non ab his illi. GRAMM.

[Ad p. 410. v. 19. Schol. Baſ. *τῆς προσχώσεως ἕνεκα. διὰ τῆς προσχώσεως, διὰ τὸ μὴ σκεδάννυσθαι αὐτήν.*]

P. 411. v. 1. *Οἰνιάς*] Singulariter exprimit nomen vrbis *Οἰνιὰς*, contra omnium antiquorum conſenſum, qui pluraliter eam appellant *Οἰνιάδαι*. *Palmerius* III. Graec. Ant. 8. Adde *Gronouium* ad Liv. XXVI, 25. Dragameſto recentioribus temporibus dictam fuiſſe etiam *Ortelius* adnotauit e *Sophiano*. *Caſſ.* nec hoc, nec ſequens de Dolopia ſcholion habet.

2. *Ἐξ ἀνατ.*] Haec verba ſuſpicionem mihi mouent, vocabulum illud *Ἀνόβλαχα* mendoſe ſcriptum eſſe: ac eum ita id ſcripſiſſe vt eius a voce *ἀνατολὴ* deductio agnoſceretur. STEPH.

4. *Ὁ γὰρ Ὅμηρος πελαγίαν αὐτὴν ἀναγράφει*] Videtur deſcripſiſſe e *Strabone* Lib. XII. p. 536. *Ὁ ποιητὴς δὲ τὴν Φάρον πελαγίαν ὑπάρξαι πρότερον εἶπεν, νυνὶ πρόσγειον οὖσαν τῇ Αἰγύπτῳ. Homerus* quidem eam *πελαγίαν* non vocat, ſed *Scholiaſtes* epitheto illo reſpexit ad haec *Homeri* Odyſſ. *δ'*. v. 354. *Νῆσος ἔπειτά τις ἐξὶ πολυκλύζω ἐνὶ πόντῳ, Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι.* Vide ibi *Euſtathium* p. 1500. Rurſus *Strabo* Lib. I. p. 58. *Ἡ δὲ Φάρος ἡ κατ' Αἴγυπτον ἦν ποτε πελαγία· νῦν δὲ τρόπον τινὰ χερρόνησος γέγονε.* Paullo ante in *Scholiaſte* *ὅπερ καὶ ἐν τῇ* habet *Caſſ.*

P. 413. v. 1. *Τὸ ἑξῆς, δίαιτα*] Haec adnotatio non eſt in *Caſſ.*

2. *Τὴν βασιλ.*] Quamuis *ἐδυνάσευσε* exponat *τὴν βασιλείαν ἔσχε*, non eſt tamen quod putemus *δυναςείαν* a *Thucydide* non de alio quam regio dominatu dici. STEPH.

ib. *Πρότερον γὰρ Κουρῆτις ἐκαλεῖτο*] Vide *Strabonem* l. 10. p. 465. HVDS. Et *Palmerium* III. Graec. Ant. 1. et IV, 2. Verſus *Homeri* eſt Iliad. *ι'*. 525. Mei .. ἔρμαι deeſt *Caſſ.* vt et paullo poſt *ἐλυτρώθησαν*.

P. 417. v. 3. *Λείπει ἡ διά*] Quum verborum *Thucydidis* hunc eſſe ſenſum conſtet: *et militum leuis armaturae multitudinem, quae plurima erat, prohibebant ne ante grauem armaturam excurrentes vicina vrbi loca vaſtarent:* quem hic locum praepoſitio *διὰ* habere poteſt? Ea enim addita hic eſſet ſenſus: *prohibebant propterea quod non vaſtarent.* Vide *Stephani* Animaduerſ. in lib. de Dialectis, p. 22. HVDS. [Mox Baſ. Schol. *ἵνα ἢ· διὰ τὸ μή.*]

4. *Τοῦ Πελοποννησιακοῦ*] *Caſſ.* inſuper habet *σημείωσαι τὴν σύνταξιν.* Nempe *Λέσβος βουληθέντες.* Sed hoc obuium eſt in vtriusque linguae Scriptoribus.

6. *Ὡς ἄλλην*] *Ὡς καὶ ἄλλην·* et paullo poſt pro *ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ τέθεικε· ἐν ἴσῳ τέθηκεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ. Caſſ.*

4. *Δυσέκπλωτοι*] Potius *δυσείσπλωτοι*. Hoc ſcholion abeſt a *Caſſ.*

10. *Τὸ κατὰ ςάσιν συντακτέον*] *Scholiaſtes* iubet haec, *μηνυταὶ γίγνονται*, conſtrui cum verbis, quae leguntur in praecedentibus, *κατὰ ςάσιν* ſcilicet; ſed quod citra traiectionem inſignem fieri non poteſt, nec debet certe. Dicuntur enim indices iſti Mitylenaei fuiſſe *hoſpites* (*πρόξενοι*) Athenienſium reddiri *κατὰ ςάσιν*. Adeoque *ςάσεως* tantum fit mentio, quatenus cauſa haec exſtiterat exſilii atque hoſpitii, Athenis quod obtinuerant iſti homines, non vero quod emigrauerint eo fine, vt Athenienſibus indicium afferrent, quod recepti celare vtique noluerunt. GRAMM. In *Caſſ.* et hoc et cetera omnia, vsque ad ea, quae ad v. 34 *προσπολεμώσασθαι* adnotata ſunt deſiderantur. Sed ad *ξυνοικίζουσι* haec ſcripta ſunt: *ἐβούλοντο γὰρ ἐκ μιᾶς πόλεως ὁρμώμενοι πολεμεῖν·* et ad *ξυγγενῶν* v. 28. *δεῖ ὑποςίξαι εἰς τὸ Λακεδαιμονίων, ἐξῆς δὲ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὄντων ἀναγνωςέον. Αἰολέων γὰρ ἄποικοι Λέσβιοι, Αἰολεῖς δὲ καὶ Βοιωτοί· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι Δωριεῖς.*

15. *Τῆς Λέσβου εἰς τὴν Φοινίκην*] Non facile dictu eſt, quid ſibi velint verba *εἰς τὴν Φοινίκην. Caſſ.* hoc ſcholion non habet.

P. 419. v. 1. *Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας*] Addit *Caſſ. μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ Ἄρσαντες*, quae ſunt Iliad. *α'*. v. 135. Cetera deſiderantur. Idem, quod hic *Scholiaſtes*, etiam *Euſtathius* ad Homerum l. d. p. 66. obſeruat, et vſum huius figurae multis veterum Scriptorum teſtimoniis oſtendit. Et rurſus *Scholiaſtes* p. 246. eodem hoc loco *Homeri*.

3. *Τοῖς Ἀθηναίοις*] Hoc et ſequentia vsque ad *Γεραιςὸς* non habet *Caſſ.* deinde in eodem nihil illorum, quae in *Edd.* poſt *λιμένα* ſunt, legitur vsque ad *ἀντίπτωσις*.

5. *Ἀθηναίων*] Poſt *Ἀθηναίων* addi debet *καταπλευσάντων*, vt docet *Corinthus*. Cur tamen aliquid in orationis ſtructura (vt cenſent *Schol.* et *Corinth.*) innouaretur non video, quum nominatiuus *Ἀθηναῖοι* ſuum verbum habeat; neque negare quisquam poſſit, illud *ἑώρων* cum *Ἀθηναῖοι* iungi. Vide *Stephani* Animaduerſ. in Lib. de Dialect. p. 27. HVDS. In *Homero* Odyſſ. *μ'*. v. 73. pro *ἀμφὶς* eſt *εὐρύν*.

7. *Συνθήκη*] *Συνθήματι Caſſ.*

8. *Λέσβου*] Ad verba *τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων Caſſ.* haec minio ſcripta habet: *τοῖς πράγμασι δηλονότι, ἀπήλπιζον ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων λήψεσθαι.* Eadem deinde alia manus recens atramento ſcripſerat, ſed pro *ἀπήλπιζον* melius *ἄπερ ἤλπιζον*. Duo ſequentia ſcholia ad v. 87. et 91. ab eo abſunt.

P. 421. v. 4. *Τοῖς Μιτυληναίοις*] Et hoc et tria ſequentia ſcholia deſiderantur in *Caſſ.*

6. *Τὴν μὴ ἀπόφασιν περιττὴν φασι*] Vide quae ad *Thucydidem* huius Libri Cap. 3. adnotata ſunt.

8. *Πρὸς βοήθειαν δραμόντες*] Hoc et alia omnia vsque ad ea, quae ad v. 26. adnotantur, deſunt *Caſſ.*

9. *Ἀντὶ τοῦ περί*] *Ἀντὶ τῆς περί.* STEPH. In *Praeparaſcene* p. 584.

P. 423. v. 1. *Μετοικίσας*] Abeſt a *Caſſ.* Et poſt *ἐκβαλὼν* ſequitur *διαιρεῖται ἡ δημηγορία*, omiſſis ceteris.

3. *Κεφαλαίοις· τῷ δικαίῳ*] *Κεφαλαίοις τοῖσδε· τῷ δ.* Et mox *γινομένας* pro *παρατεινομένας Caſſ.*

6. *Καθεςὼς δὲ νόμιμον, τὸ ἔθος λέγει*] Deſunt *Caſſ.* vna cum duobus ſequentibus ſcholiis.

7. Τὸ χείρους οὐκ ἔϛι συγκριτικὸν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ κακούς] Sed non credam eos, qui συγκριτικῶς ſumant, aberrare a mente Auctoris, cuius et hoc commate verba et ſequenti ita ſunt comparata, vt innuant proditores maiore odio, quam hoſtes ipſos, a quibus defecerint, dignos exiſtimari a prudentibus. Recte ergo *H. Stephanus* τοὺς χείρους *peiores* vertit, ſecus ac *Valla* aliique, *Scholiaſtam* h. l. ſecuti. GRAMM. Vide ad *Thucydidem*.

9. Ἰσοσθενεῖς δὲ ταῖς δυνάμεσιν] Deſunt *Caſſ.* et pro ἰσόπαλοι eſt ἰσοπαλεῖς.

11. Μηδεὶς ἡμῶν] Μηδεὶς ὑμῶν *Caſſ.*

14. Ἀντὶ τοῦ τῆς δοκουμένης καὶ νομιζομένης] Τῆς Φιλίας καὶ ἀγάπης νομιζομένης.

15. Κἀνταῦθα δὲ ἡ ἀρετὴ ἀντὶ τῆς ἁπλότητος κεῖται] Deſunt, vt et illa, quae hic adnotantur ad v. 66, 67, 71, 72. [Πρὸς τὰ ὑπόλοιπα — παροῤῥῶντας] cum verbis τοῖς συμμάχοις δουλείαν ἐπάγοντας, quae ſunt in principio ſcholii ad v. 73. [Τὴν δὲ τῶν ξυμμ.]

[P. 425. v. 1. Poſt αἱ διαφοραὶ γίνονται additur in Baſ. τὸ τοιοῦτο μεταποιήκει (ſic ed. a Duk.) ὁ Φιλόϛρατος, ἐξ . . . . τῶν ἀντιζήλων ἔφη φύεται μῖσος αἰτίαν οὐκ ἔχον.]

4. Τοὺς δεσμίους] Τοὺς δεσμούς. Mox παριϛῶντες.

6. Πολυπραγμοσύνην] Πολυγνωμοσύνην· deinde χωρὶς ἕκαϛοι, et τοῖς Ἀθηναίοις ἀντέχειν.

8. Αὐτῇ τῇ ἀληθείᾳ] Αὐταῖς ταῖς ἀληθείας.

9. Pro ἕως τοῦ νῦν Baſ. habet: ἕως τοῦ νῦν ἀρχὴ τῶν ἀγώνων· ταῦτα πάντα τὰ ῥήματα, ἕως τοῦ, ὁ γὰρ παραβαίνειν, πρὸς τὸ παρῳχημένον σύνταϲϲε.]

10. Τοὺς πλείους] Τοὺς πλείους.

12. Τῶν Ἑλλήνων δηλονότι· ἦγουν] Deſunt, et omnia, quae deinde edita ſunt ad v. 87, 89, 90, 91. [quatuor ſeqq. ſcholia.]

16. Τοῦ μένειν τὴν συμμαχίαν μία πίϛις] Πρώτου τοῦ μ. τ. σ. πίϛις.

17. Δεδιέναι] Δεδιέναι· ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ προκείμενον ἀνωτέρω τί ποτέ ἐϛι τὸ ἀντιπάλους εἶναι τῇ παρϲκευῇ.

ib. Τῆς συμμαχίας — τὸ ἑξῆς] Deſunt. Poſt συνθήκας additur: ἐϛι δὲ τοῦτο αἰτιῶδες τοῦ τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πιϛὸν ἐς ξυμμαχίαν.

19. Ἀρχὴν, τὴν δουλωσιν] Ἀρχὴν φησὶ τὴν δ. Mox καὶ γὰρ αὐτονόμους· et pro τοὺς ὅλους χειρώσωνται, τοὺς ἄλλους χειρώσ. et pro παράδειγμα, παραδείγματι.

[21. τοὺς ὅλους. Baſ. Schol. τοὺς ἄλλους.]

24. Τι τῆς μάχης] Τοῖς συμμάχοις. Duo ſequentia ſcholia deſiderantur.

25. Ἀκουσίῳ] Ἑκουσίῳ et mox ἑκόντας ſcribere *Stephanum* et *Aem. Portum* adnotat *Hudſonus* in Var. Lect. *Portus* ita coniecerat in *Edit. Wechel. Stephanus* in margine ſec. ſuae *Ed.* ſcripſerat in *Thucydide* fortaſſe legendum eſſe ἑκόντας. Vnde recte confecit *Hudſonus* eum etiam in *Scholiaſta* voluiſſe legi ἑκουσίῳ et ἑκόντας, etſi de eo nihil dicit.

P. 427. v. 6. Ἀπέσχοντο ἡμῶν] Ἡμῶν deeſt. Verba tertiae perſonae τέθεικε et συνίϛησι videntur requirere αὐτῶν, pronomen itidem tertiae perſonae. Vel in ἡμῶν fortaſſis eſt compendium aliquod ſcripturae pro Μιτυληναίων.

[11. Ante ὅπερ δὲ τοῖς ἄλλοις Baſ. Schol. addit: καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἡσυχίᾳ.]

[12. Poſt διὰ τὸν Φόβον Schol. Baſ. addit: οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς Μιτυληναίους ἐν πολέμῳ, μὴ ἀποϲῶϲι, καὶ ἐθεράπευον αὐτούς. οἱ δὲ Μιτυληναῖοι ἐφοβοῦντο τὲς Ἀθηναίους ἐν ἡσυχίᾳ, μὴ δουλώϲωϲιν αὐτοὺς, καὶ διὰ τοῦτο ὑπεῖκον αὐτοῖς· ὥϲε ἑκάτεροι διὰ Φόβον προσεῖχον ἀλλήλοις, καὶ διὰ τοῦτο ἄπιϲος ἦν ἡ Φιλία ἀμφοτέρων.]

13. Οὕτω καὶ λύσειν ἔμελλον] Puto οὕτοι, vt in *Thucydide*.

14. Διὰ τὸ ἐμβραδύναι] Διὰ τὸ μὴ ἐμβραδύναι. Melior eſt ſcriptura vulgata, διὰ τὸ ἐμβραδύναι ſcilicet τοὺς Ἀθηναίους, quibus exponuntur haec *Thucydidis* διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν.

18. Τῶν Ἀθηναίων] Omnia deſunt vsque ad κατὰ δύο τρόπους. [Ante τῶν Ἀθηναίων Baſ. Schol. addit: ἀναβολήν.]

P. 429. v. 2. Τοῦτο μὲν ὑπὲρ τοῦ μὴ κακῶς — ἀλλά] Τοῦτο μὲν, ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν αὐτοὶ κακῶς ὑπ' αὐτῶν ὕϲερον· τοῦτο δὲ, ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιῆϲαι κακῶς μετ' Ἀθηναίων τοὺς Ἕλληνας, ἀλλά.

3. Μεθ' ἡμῶν] Non ſatis decernere poteram ἡμῶν an ὑμῶν eſſet in *Mſſ. Portum* legiſſe ὑμῶν liquet ex ſupplemento in interpretatione Latina *Ed. Wechel. ſed vna* vobiscum *ipſos in libertatem vindicaremus*. Et hoc videtur poſtulare ſententia.

4. Τουτέϛιν ἀποϲῆναι] Ἤγουν ἀποϲῆναι. Ex his, quae dehinc tota hac pagina leguntur, *Mſ.* nihil habet, niſi ſcholia ad v. 47. 63, et 69. [Ad Ἀπόϲασις, Οὐ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ et Ἢ οἱ πρὶν δουλ.]

P. 431. v. 1. Κτήσεσθε] Deſunt itidem omnia, quae ſunt in hac pag. [176. Duk.] praeter adnotationes ad v. 77, 81, 83, 93, 94, 95, et 4. [Τὸ κράτος, Ἴσα τὸν κίνδυνον, Ἐς τὸν ἴσθμον, duo ſeqq. et ἐγνώκασιν.]

3. Ὅμοιοι καὶ ἴσοι ἑκέταις ἐσμέν] Deſunt.

5. Ἀπολύσητε] Infringit vim verbi πρόσθε, et efficaciam orationi detrahit *Scholiaſtes* exponendo πρόσθε ſimplici et ἀνεμφάτῳ hoc ἀπολύσητε, quod ſynonymum iſtius haberi vix poterit. Senſus eſt legatorum: *nolite nos deſerere* (*H. Stephanus prodere*) vel *ne permittatis* ſiue *obiiciatis nos hoſtium violentiae et iniuriis*. GRAMM.

Ibid. Τοῦτο ἐπὶ τῆς δαπάνης ἀκουϲέον] *Thucydides*: ἴδιον μὲν κίνδυνον τῶν σωμάτων προβαλλομένους. At de ſumtibus belli et fortunarum impenſis qui potuit Grammaticus interpretari τὸν κίνδυνον, quem corporum vitaeque eſſe diſertis adeo verbis indicatur? niſi τῷ τῶν σωμάτων alium adhuc genitiuum ſuperadiiciendum fortaſſe voluerit. IDEM. *Mſ.* poſt ἀναλωμάτων haec inſuper habet: ἡμέτερος, Φησὶν, ὁ κίνδυνός ἐϛιν· ἡμεῖς γὰρ δαπανῶμεν.

7. Τριτημόριον] Τρίτον μόριον, et paullo poſt Φυλάττον τὴν πόλιν.

9. Ἀντιφορικῶς] Vel hoc aduerbium indicio eſt hanc expoſitionem adſcribendam eſſe verbis ſequentibus *Thucydidis* βραδέως τε ξυνελέγοντο.

11. Πολιτικὰ συντάγματα, δι' ὧν τὸ εὐπορώτατον] Quanto melius *Mſ.* Πολιτ συντάγματα δ' ὧν τὸ εὐπορ. Vide *Harpocration. Suidam* in ἱππᾶς, et qui laudantur in Notis ad *Thucydidem*.

13. Δείξιν φανεράν] Deeſt cum ſequente ſcholio.

P. 433. v. 1. Ἐζήτουν] Ὃ ἐστιν ἐζήτουν. Sed melius huic loco conueniunt ſignificationes verbi ἐπαγγέλλειν, quae ſunt in *Suida*: ἐπαγγέλλει, ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσει, ἐντέλλεται, διακελεύεται.

2. Ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις] Verba *Thucydidis*: Καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον . . ἐν τοῖς πλεῖσαι δὴ νῆες ἅμ' αὐτοῖς εὔεργοι κάλλει ἐγένοντο. Hic ad illa, ἐν τοῖς, duplicem leges notam: ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις· ἢ τοῖς Ἀθηναίοις. Prior merito reiicitur, propter ταυτολογίαν, cum praeceſſerit, κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον. Poſterior noſtro iudicio vera eſt. Nam ſi antecedentia conferas, videbis ἐν τοῖς (pro ἐν αὐτοῖς) ad proxime memoratos referri, nempe Athenienſes, cum per τοὺς ἐκείνους intelligantur Lacedaemonii. Displicet ergo interpretatio *Fr. Porti*: ἐν τούτοις τοῖς πράγμασι, quam transtulit in verſionem Latinam ſuam *Aemilius*. *Stephanum* autem nobiscum ſentire, in *Editione ſecunda* videbis, vti et *Eneckelium* ac *Winſemium*. Altera annotatione *Scholiaſtes* vocabulum ἐνεργοὶ recte quidem expoſuiſſet his, πλώϊμοι καὶ χρῆσαι, ſi ſolum illud in Auctore lectum eſſet; nunc cum κάλλει coniunctum plus aliquid notat, quod bene *Interpretibus Latinis* eſt obſeruatum. Aſt quae antecedunt proxime, ἅμ' αὐτοῖς, ad ea nemo vllus videtur animum attendiſſe, ſenſum certe genuinum, ſi vel omnes *Editiones* conſulueris, expreſſum haud deprehendes. Vertenda omnino erunt: *vna cum ipſis*, videlicet *nautis* et *claſſiariis*, qui non minus, quam naues, ἐνεργοὶ κάλλει praedicantur, tali quidem denominatione, quae fortitudinem ſimul et ſpeciei praeſtantiam ſignificet, cum ἐνεργὸς, inter alia, epitheton quoque ſit Ducis, Imperatoris ac militis ſtrenui, teſtante haud vno loco *Iul. Polluce*. GRAMM.

5. Ἰσχυρὰ ποιήσαντες] Ἰσχυροποιήσαντες.

P. 435. v. 2. Ἀνεβάλοντο] Deeſt. *Scholiaſtes* etiam p. 65. ἀπόκνησιν exponit ἀναβολήν. Sed plus eſt ἀποκνεῖν et ἀπόκνησις, quam ἀναβάλλεσθαι et ἀναβολή. In omni ἀποκνήσει eſt ἀναβολή· ſed non quicumque ἀναβάλλεται aliquam rem, etiam ἀποκνεῖ.

4. Κεχρισμένοι] Poſt hanc vocem ad ἠριθμοῦντο adnotatum eſt ἀντὶ τοῦ ἠρίθμουν. Putauit hic non minus ἠρίθμουν potuiſſe dici, quam paullo poſt ἀριθμοῦντες. Deinde ξυμμέτρησιν exponitur ἐξίσωσιν.

7. Ἤθελεν ἀπελθεῖν] Ἐλθεῖν ἤθελε.

ib. Καπνώδης] Πνευματώδης.

P. 437. v. 2. Εὔζωνοι] Addit *Mſ.* κούφην ὅπλισιν περιβεβλημένοι.

3. Λείπει ἐν ἄλλῳ τὸ ἦν] Deſunt, et paullo poſt ea, quae hic ſcribuntur ad v. 48. [Ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ.]

P. 439. v. 3. Ἤδη γὰρ εἶπε περὶ τοῦ ἔνδον] Deſunt, vna cum iis, quae ad v. 10. et 11. [Οἱ μὲν δὴ et Ὑπερβάντες] leguntur. Μεταβασις potius adnotandum erat ad ſequentia verba *Thucydidis*, ἐκ δὲ τῆς Λακεδαίμονος.

P. 441. v. 6. Ἐπέδραμον] Ἐπέδραμον τὰ πολλὰ μέρη δηλονότι.

Ibid. Ἐν τινι τόπῳ πολύν] Ἐν τινι χρόνῳ ἢ τόπῳ πολύν.

7. Ὑπήκουον τοῖς ἄρχουσι] Deeſt et hoc, et ſequens ſcholion.

P. 443. v. 2. Βουλεύσεσθαι] A *Mſ.* omnia abſunt, quae hac pag. [183. D.] adnotantur ad v. 59, 63, 67, 76, 78, 82, et 95. [Ἐξεῖναι, et ſeq. Περιδεεῖς, Καὶ κατὰ, Πρὶν δὴ, Ἐς ἐμβατον.]

6. Τὸ ἀφύλακτον δηλονότι] Et hoc deeſt.

[Ad p. 444. v. 11. Baſ. Μυονήσσῳ· ἐπειδὴ μῦς ἐ. . : [fort. ἔνεισι] ὥσπερ καὶ Σύβοτα, ἐπειδὴ ἔτρεφε σύας.]

P. 445. v. 2. Ἐν τοῖς πολεμίοις] Ita quidem etiam *Mſ.* ſed non dubito quin legendum ſit ἐν τοῖς πολέμοις.

ib. Τὸ διάκενον καὶ ἀργὸν τοῦ π.] Τὸ διάκενον ἔργον τοῦ π.

4. Προσέχων] Deeſt.

5. Λείπει ἡ ἀπό] Hoc non poteſt pertinere ad verba τῶν ἐν Ἰωνίᾳ. *Mſ.* non habet.

[7. Ante verba οἱ μὲν εἰς τὸ Baſ. addit: ἀντὶ τοῦ, ἐφορμούντων αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων, δαπάνη γὰρ Ἀθηναίοις ἦν γίγνηται ἐλπίδα εἶναι.]

10. Ἄλλως· καὶ ἐὰν — ὑποσικτέον] Omnia abſunt a *Mſ.*

12. Ὁ περισσότερος σκοπὸς] Ὁ πλεῖος σκοπός.

[Ad p. 446. v. 9. Λάτμου· μήποτε Πάτμον λέγει. Baſ. Sch.

[Ibid. 14. Ἰταμάνους· Ἰταμένους. Baſ. Sch.]

P. 447. v. 2. Τοῖς Ἀθηναίοις] Verum quidem: ſed tamen aptius hic indiuid. intelligemus Ducem Athenienſium, reſcribendo, τῷ Πάχητι. Et ſubiicitur continuo, ὁ δέ. GRAMM.

4. Ἐπαχθέντων] Ἐπελθόντων. Et quod ad ἐπαχθέντων adnotatur, deeſt.

5. Λείπει ἡ ἀπό] In *Mſ.* deſiderantur ſcholia ad v. 61, 72. 87. 94. 96. et 10. [Ἀρκάδων, Αἱρεῖ, Καθίσατο, Ἔδοξεν, Καὶ τοὺς ἅπαντας, et Τοῦτο τ. Μιτ.]

P. 449. v. 2. Εἰς τοὺς Ἀθηναίους] Εἰς τὰς Ἀθήνας.

3. Ἔξιν ἃ πρᾶξαι] Deeſt.

[Ad p. 450. v. 6. Πολλάκις μέν· ἡ αἰτία τοῦ πολλάκις μὲν ἔγωγε καὶ τῶν ἐξῆς, ὅπερ ἡ τυραννὶς οὐκ ἔχει, τοῦτο γοῦν τέλος ἐξὶ τῇ τυραννίδι διὰ τὸ φυλάσσειν ἑαυτὴν καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀδεῶς βιοῦν. Schol. Baſ.]

[ib. v. 10. σκοποῦντες· περίοδος τετράκωλος ἔχουσα ἐν ἑκάστῳ κώλῳ νοούμενον τὸ σκοποῦντες, ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχήν, οὐ διότι ἀκόντων ἄρχετε, οὐδὲ ὅτι ἀκροῶνται ὑμῶν, οὐ δι' ἅπερ χαρίζεσθε αὐτοῖς, οὐδὲ δι' εὔνοιαν, ἀλλὰ διὰ φόβον. Schol. Baſ.]

P. 451. v. 1. Ἰσχυρός] Βιαιότατος aliud quid ſignificat quam ἰσχυρὸς h. l. rectequeque ab *Interpretibus Latinis violentiſſimus* redditur. GRAMM.

3. Οὐδετέρως] Οὐδέτερος *Mſ.* neque Cleon ſcilicet, neque Diodotus.

ib. Ἀδικησάντων· ὃ δὲ λέγει] Ἀδικησάντων· θαυμάσειε δέ τις τὸν συγγραφέα πῶς ἐν ὠμοτῃ . . διαβέβληκε . . καὶ παραδόξοις ἐννοίαις κατὰ φύσιν καὶ ἀκολουθίαν τινὰ τὴν τάξιν τῆς δημηγορίας ἐτήρησεν· ὃ δὲ λέγει.

4. Ὅτι πολλάκις ἔγνων δημοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατόν ἐσιν] Πολλάκις ἔγνων ὅτι δημοκρατία ἀδύνατόν ἐσιν. Paullo poſt ad ἀδεές haec adnotata erant: τοῦτο ἡ τυραννὶς οὐκ ἔχει· ἧς τέλος τὸ φυλάσσειν ἑαυτόν τινα, καὶ διὰ τοῦτο ἀδεῶς βιοῦν.

6. Μαλακώτερον καὶ πραότερον ἐνεχθῆτε] Μαλακώτεροι καὶ πραότεροι προσενεχθῆτε.

9. Οὐκ ἐξ ὧν σφαλλόμενοι] Huius et sequentis annotationis loco, quibus non multum sani inest, eligamus expositionem *Aemil. Porti*, qua locus, haud vtique difficillimos inter numerandus, (etsi impeditum prorsus et extricare se quasi nescientem offenderit Grammaticum istum veterem) planus redditur et perspicuus. Huius glossae *Aemilianae* potiorem partem inter annotatiunculas, subiectas textui, recepit *Anglus Editor*. Ex versionibus autem *Stephaniana* arridet magis. GRAMM.

Ibid. Οἱ ἀφισάμενοι ὑμῶν] Οἱ ἀφ. ἡμῶν, et mox οὐχ ὑπακούουσιν ἡμῶν.

11. Καὶ ἀκριβῶς πράττονται] Καὶ ἀκρίτως εἰσπράττονται.

ib. Ἀσαφὲς τὸ χωρίον] Totum scholion desideratur.

12. Ὤφειλε γὰρ βλαπτομένους καὶ ἀκρωμένους εἰπεῖν.] *Scholiasten* refellit *Stephanus* in Append. ad Scripta de Dial. Att. p. 128.

P. 453. v. 4. Τοιοῦτος, οὐ βέλτιόν ἐστι] Τοιοῦτος, βέλτιόν ἐστι.

5. Ἢ συνετωτέρους τυγχάνοντας, εὐμεταβλήτως ἔχειν] Ἢ συνετοὺς τυγχάνειν εὐμεταβλήτως. [Post εὐμεταβλ. ἔχειν Baf. Schol. addit: κρεῖσσον ἀμαθὴς καὶ σωφρων, ἢ ἀκόλαστος ἀμαθής. [scr. εὐμαθής]. Κρεῖσσον ἰδιώτης δίκαιος, ἢ ἄρχων ἄδικος.]

ib. Οἱ φρόνιμοι] Οἱ συνετώτεροι. [Idem addit Baf. sine articulo tamen.]

[8. Post δηλονότι Baf. Schol. addit οἱ φαυλότεροι.]

10. Ἤγουν τοῖς δεδογμένοις ἐμμένω, et *ibid.* τὴν ἀρχίαν τῆς τιμωρίας τῶν Μιτυληναίων. Σημείωσαι ἄλλως] Desunt. Ad δεινότητι scriptum erat, τουτέστι τῇ ῥητορικῇ δυνάμει, et ad θαυμάζω, σημείωσαι τὸ θαυμάζω μετὰ γενικῆς ἐπὶ καταφορᾶς λαμβανόμενον.

12. Ἡ τοῦ πάθους ὀργή] Ἡ τοῦ παθόντος ὀργή.

Ibid. Ὀργή· εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι] Ὀργὴ, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ χρόνου πραΰνεσθαι· καὶ Εὐριπίδης, χρόνος μαλάξει σέ· εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι. Est ex *Euripidis* Alcesti v. 381.

13. Ὅπερ συμφέρει τοῖς ἠδικηκόσιν] Hoc scholion non est in *Mf.* praeter ea, quae leguntur in fine διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ χρόνου· cet. eaque in praecedenti post ὀργὴ scripta erant.

15. Ὁ γὰρ ἀμυνόμενος — τιμωρία] Deest.

[16. Schol. Baf. ita: Ἐναντίον. ἀντίπαλον ἤγουν.]

19. Θαῤῥήσας τῇ δυνάμει] Ἤγουν τῇ δυνάμει.

[v. 20. Pro ἀποφῆναι ἐστὶ in Schol. Baf.: τὸ φανερὸν καὶ ἐγνωσμένον ἀποφῆναι ἔξι.

[Ad p. 454. v. 18. Ad χρὴ (vt in Baf. cod.) Schol. Baf. habet: ἔχρην, et mox ad μηδὲν adscr. ὡς μηδέν. Paullo post ad v. 19. in Baf. Sch. haec leguntur: πέφυκε γάρ· καὶ ἡ παρ' ἀξίαν τιμὴ ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται.]

[P. 455. v. 2. Post τὰ κέρδη Schol. Baf. addit τὰ ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν. Mox idem ante τοῖς ῥήτορσιν adiecit τοῖς δημηγοροῦσι.]

[3. Post οὐ σκοποῦντες Baf. addit: ἀναπόδοτον, et v. 7. post ἀτόπων inserit λόγων.]

4. Τὸν ἀγῶνα] Τοὺς ἀγῶνας.

9. Τῶν πρεπόντων] Τὰ εἰωθότα quis crederet *Scholiastae* idem significare hic, atque τὰ πρέποντα; cum propria et vulgaris notio tantam parit sententiae elegantiam. GRAMM. *Mf.* non habet hoc scholion.

11. Κατὰ τὴν γνώμην] *Thucydides:* μὴ ὕστεροι ἀκολουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ. Construendum δοκεῖν cum seq. τῇ γνώμῃ iudicat *Scholiastes*, hocque idem esse ac, κατὰ γνώμην. Perperam τῇ γνώμῃ ita se habet in constructione huius loci, vt partim ad ὕστεροι pertineat, partim quoque ad ἀκολουθῆσαι, ideoque ad finem reiectum hic videtur. Declarabit rem talis interpretatio: *ne inferiores* aut *posteriores in ferenda sententia videamini, ab aliis prolatam amplexi si fueritis.* Faciunt hic satis ad istum sensum, versiones *Vallae* et *Stephani*. GRAMM.

12. Ῥητορικῶν] Χάριτι, γλυκύτητι, κολακείᾳ· καὶ ἄλλως ἀκοῆς ῥητορικῶν λόγων.

15. Ἡδονῇ δὲ. ἀντὶ τοῦ κολακείᾳ] Desunt.

17. Ἤγουν τοὺς Λακεδαιμονίους] Haec, et quae ad v. 8. et 13. [Ἐζήτησαν et Ἡ παροῦσα] adnotantur, desunt.

[19. Post μηδὲν ἀδικήσασιν in Baf. additur: ἐπανάςχασις ἡ φανερὰ ἐναντίωσις, ἀπόςασις δὲ ἡ τῶν σπονδῶν ἄνευ πολέμου διάλυσις, αἰτίαν ἔχουσα εὔλογον. Vtrum etiam, quae in antecedd. Schol. leguntur, Baf. habeat, non est adnotatum.]

P. 457. v. 4. Βιοτεύειν) Ζῆν.

8. Τρέπεσθαι] Hoc in praecedente adnotatione aliter expositum est. *Mf.* non habet hoc τρέπεσθαι, et credo ab aliquo adscriptum esse, qui putauerit, non posse explicari sensum verborum *Thucydidis*, nisi τρέπειν passiua significatione acciperetur.

9. Τιμᾶσθαι] Τετιμῆσθαι.

14. Τὴν ἀπόςασιν δηλονότι] Non est in *Mf.* Nec erat cur repeteretur, quod in superiore adnotatione ad v. 35. dictum fuerat. Nec omnino necessarium est, etiamsi hic de ἀποςάσει agitur, nomen illud supplere.

Ibid. Συμμαχίδα] Hoc non suo loco poni, ac potius ad haec verba *Thucydidis* v. 41. πρὸς ἑκάςην πόλιν, referendum arbitror. Ad ἀποκεκινδυνεύσεται adscriptum erat, εἰς κίνδυνον ἔρχεται καὶ ζημίαν.

ib. Τοῦ μετὰ ταῦτα κέρδους] Desunt.

P. 459. v. 1. Συγγνώμην λήψονται] Συγγνώμην ἔξονται. Alterum est ipsius *Thucydidis*.

2. Συγγνώμη. Ὅμηρος — τεθνειῶτος. Καί ῥ' ὁ μὲν] Συγγνώμη. Καί ῥ' ὁ μὲν omissis ceteris. In *Homero* Iliad. ί. 630. αὐτοῦ legitur, pro αὐτόθι, non, vt hic αὖτοῦ.

4. Μὴ μεταμελείᾳ θεῖναι] Nec hoc, nec sequens scholion habet *Mf.*

[6. Post διαθέσει ὄντας Baf. Sch. adiicit οἷοί περ ἦσαν πρότερον, ἢ καλούς.]

7. Τοῖς Μιτυληναίοις ἀχαρίςοις] Tota adnotatio abest a *Mf.* Locus *Homeri* est Odyss. δ'. v. 695.

[Ibid. Post εὐεργέων in Baf. additur: οὐχ ἕξουσιν ἡμῖν χάριν, ἐάνπερ μηδὲν ὑφ' ἡμῶν ἀνήκεσον πάθωσιν· τότε γὰρ ἔχει χάριν ὁ παθεῖν μέλλων τῷ διασώσαντι,

ὅτε κατ' ἐξουσίαν αὐτῷ προκειμένῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ θανάτου τὸ ζῆν αὐτὸς μᾶλλον ἕληται καὶ συγχωρήσει αὐτῷ.]

[8. Post ἄρχετε Schol. Baſ. addit: οὐ δείξετε δικαίως ἔχοντες, ὃ ἔχετε, ἤγουν τὴν ἀρχήν.]

13. Κολάζειν, χρή] Κολάζειν αὐτοὺς, χρή.

20. Ἡ ἀπόδειξις — εἰργάσαντο] Deſunt.

29. Μὴ ἐνδόντες] Hoc et ſequens ſcholion abſunt a *Mſ.*

30. Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἧσσον] Haec expoſitio non poteſt adhiberi ad explicanda verba *Thucydidis*, et eſt, ni fallor, ſine exemplo, vt ἧσσον pro οὐδὲ ἧσσον dicatur. Infra p. 213. ἧσσον exponit οὐδ' ὅλως, ἢ ἔλαττον. IV, 53. οὐδαμῶς. Et VII, 17. οὐδ' ὅλως. Et ita hic quoque eum ſcripſiſſe, vel certe ſcribere debuiſſe, intelligi poteſt e verſu *Homeri*, quem laudat ex Iliad. ε'. 800. Nam in eo *paruus Scholiaſtes* ὀλίγον exponit οὐδὲ ὀλίγον, οὐδὲ ὅλως. Et *Euſtathius* p. 610. τὸ δὲ ὀλίγον ταυτόν ἐστι νῦν τῷ ἧττον· αὐτὸ δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Adde *Stephanum* in Append. ad Scripta de Dialect. Att. p. 74.

P. 461. v. 5. Διὰ τὸ ἴδιον] *Thucydides:* ἢ ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει. *Scholiaſtes:* τουτέστι, διὰ τὸ ἴδιόν τι κέρδος σκοπεῖν, καὶ συμφέρον· et ad διαφέρει duplex interpretatio, v. 10. ὠφελεῖ, et v. 12. λυσιτελεῖ. Hinc Latina *Porti: priuatim aliquid ipſius intereſt. Vall. putat ſua aliquid intereſſe.* Verum de commodi aut emolumenti alicuius fructu non videtur orator hic praeciſe loqui: potius arrogantiam ſtudiumque auctoritatis ſibi conciliandae nonnullorum ciuium, qui praeſtare ſuam caeteris ſententiam cuperent, vt populum, quo vellent, pertraherent. Ergo videndum annon melius foret: *priuato ſtudio aliquid ſibi* (plus quam *caeteris* et *Reipubl.*) *deferre.* Iuuat hanc expoſitionem quodammodo, ſi cum *Cod. Arundel.* legamus αὐτῷ, ipſa etiam, niſi fallor, Auctoris exegeſis in ſequentibus, quae ſic vertam: *plus iuſto ſibi tribuit, ſi exiſtimet non poſſe ſe belle et eleganter diſſerere de re turpi et improba, quum talem aliquam perſuadere velit; ſed vbi ſtrenue accuſare et calumniari inſtituerit alios, tum terrorem iniicere et contradicentibus et audientibus ſe poſſe oſtendat.* Id enim (vult dicere) ſi ſemel obtinuerit talis Rhetor, idque ſi ei conceſſerimus, nemo non bene ſentiet de oratione eius et conſilio, cum non potuerit (ipſi ſi credamus) niſi optima inſtructus cauſa efficaciter et bene dicere. Illuſtrant vlterius ſenſum hunc verba, paulo poſt quae afferuntur: Χρὴ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην, μὴ ἐκφοβοῦντα τοὺς ἀντεροῦντας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσου φαίνεσθαι ἄμεινον λέγοντα· vbi ἀπὸ τοῦ ἴσου et ſeqq. recte declarauit *Stephanus* in marg. *ex aequo ſententiam pronunciare, nihil ſibi praeter alios ea in re arrogando, ſed parem illis poteſtatem relinquendo.* GRAMM.

12. Τοῦ σκοποῦ δηλονότι] Fortaſſis ad voc. ἀξυνεσίας, quae hic in *Thucydide* eſt, pertinet hoc *Suidae*, ἀξυνεσία. Θουκυδίδης γ'. ἄνοια.

14. Τὸ ἑξῆς, χρὴ φαίνεσθαι μὴ ἐκφοβοῦντα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσου ἄμεινον λέγοντα] Videtur infinitiuum φαίνεσθαι ad vtrumque participium ἐκφοβοῦντα et λέγοντα referre. Sentio cum *Interprete*, qui ἐκφοβοῦντα ad ἀγαθὸν πολίτην, et φαίνεσθαι ad λέγοντα ſolum putavit pertinere. Φαίνεσθαι λέγοντα, pro φαίνεσθαι λέγειν, vt quamplurimis aliis locis. Ἀπὸ τοῦ ἴσου in *Thucydide* non eodem modo vertunt *Interpretes.* Mihi videtur idem eſſe, quod *aequa conditione:* nam qui alium pecuniarum captarum ſuſpectum facit, quo potiſſimum hic reſpicere puto Diodotum, et hoc obiecto crimine terret, is non relinquit ei aequam ſecum conditionem.

[P. 463. v. 1. Poſt καὶ ἄδικα Schol. Baſ. addit: ἢ τὰ χαλεπώτατα. In ſequ. Scholii fine ibid. legitur: καὶ ἀπατᾷν ὅτι καλὰ ἔσαι ταῦτα.]

5. Τῶν ἀσκέπτως λεγόντων] Deeſt.

7. Τὰς πόλεις] Τῆς πόλεως.

P. 465. v. 2. Τῇ πιθοναλεγίᾳ τοῦ Κλέωνος] Τῷ πιθανῷ.

ib. Μετὰ τῶν Μιτυληναίων] Κατὰ τῶν Μιτυληναίων.

7. Καὶ τοὺς Μιτυλ. ἀποκτ.] Καὶ εἰ τοὺς Μιτυλ. ἀποκτ.

16. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Ἠθικοῖς] In ipſo principio Nicomacheiorum.

ib. Οἱ ξυντυχόντες] *Mſ.* non habet hoc ſcholion.

[Ad p. 466. v. 7. texti, p. 196. v. 25. Duk. Schol. Baſ. Οὐκουν χρή· ἐάν τε, φησὶ, θανάτῳ διαχρήσησθε Μιτυληναίους, ἐάν τε ἄλλῳ τῳ δεινῷ κολάσαντες τούτους νομίσητε ἀσφαλῶς ἔξοντες ὑπὸ χεῖρα πόλεις τὰς λοιπὰς, οὐ καλῶς ἔσεσθε βεβουλευμένοι. ἡ γὰρ ἀνθρωπίνη φύσις ὀξυῤῥόπος οὖσα, καὶ προθύμως ὅ τι βουληθείη πράττουσα, οὐκ ἀνακοπήσεται τῆς ὁρμῆς τῇ τοιαύτῃ ὑμῶν ἀσφαλείᾳ.]

P. 467. v. 2. Μούνη δ' αὐτόθι ἐλπίς] Eſt in Ἔργοις v. 96. Sed *Mſ.* Μούνη δ' αὐτόθι ἔλπις, καὶ τὰ λοιπά. Cetera deſunt. Non male, et ex more veterum in citandis notis teſtimoniis ſcriptorum, quem alibi quoque ſequitur *Scholiaſtes*, omiſſis etiam illis καὶ τὰ λοιπά. Vide *Interpretes* Ciceronis ad VI. Epiſtol. Famil. 18. et *Caſaubonum* ad Sueton. Tiber. XXI. Adde quae infra ad p. 246. adnotantur.

ib. Ἀπὸ κοινοῦ — κινδύνους] Non eſt in *Mſ.*

3. Τὴν εὐπορίαν, τὴν ἄνυσιν] Haec non pertinent ad interpretationem vocis ἐπιβολὴν, quae abſoluitur vna voce τὴν ἐγχείρησιν. Inde inchoandum erat nouum ſcholion, τὴν εὐπορίαν] τὴν ἄνυσιν. *Mſ.* διὰ τὴν ἄνυσιν. Nihil mutandum puto.

Ibid. Ἔξω φροντίδος] *Thucydides:* ὁ μὲν τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων. *Schol.* ἐκφρον. ἔξω φροντίδος τιθέμενος. Quo nihil contrarium magis Auctoris menti, ac ſignificatui ipſius verbi. Dixerat orator, duas res, ſpem nempe et amorem praecipuas tenere partes in magnis facinoribus audendis, *huncque ducem praebere ſe, illam vero comitem:* non potuit ergo ſubiicere id, quod *Scholiaſtae* vult expoſitio, nimirum, *Amorem extra omnem curam poſitum*, vel *rationem gerendae rei negligere.* Decepit *Scholiaſtes Vallam*, vt verteret allata verba: *Hic inſidiarum vitandarum immemor:* (nempe, legerat in ſuo *Codice* ἐπιβουλὴν ſcriptum pro ἐπιβολὴν, eandemque nos varietatem obſeruauimus in *Cod. Roſtgaardiano;* quapropter condonandus hic *Vallae* error de inſidiis.) Ipſe *Henr. Stephanus* in *Theſauro* ſuo non dubitat aliquam itidem

rationem habere Scholii, *Vallamque* in tantum corrigit, vt credat, τὸν ἔρωτα a *Thucydide* dici ἐκφροντίζειν τὴν ἐπιβολήν, *quatenus non finit nos curare seu cogitare quid aggrediamur; atque adeo velut excutit ex animo cogitationem de facinore, quod aggredi paramus.* Vides hic ſtabilitam quodammodo ſuffragio inſignis Lexicographi auctoritatem *Scholiaſtae* d. l. Nec diſſimulat quidem *Stephanus*, aliam ſeſe interpretationem in *Editione* ſua Thucydidis margini adſcriptiſſe, pariter loco iſti commodam, vix tamen ſuam hanc audet alteri vetuſtiori praeferre. Quicquid ſit, locum is, haud primus tamen, ineptae expoſitioni dedit in ſuo Lexico (*Tom.* IV. v. ἐκφροντίζω.) quem obtinuit poſtea in Dictionariis fere omnibus, allegato nonnunquam *Thucydide*, nusquam, vel raro, *Scholiaſtae* mentione facta, interdum neutrius, quaſi res certa eſſet extraque dubium. Melius egerunt *Interpretes* Latini, qui poſt *Vallam* manus noſtro admouerunt, *H. Stephanus* in marg. *Winſemius* (aut *Melanchthon* potius, quippe cui omnium Concionum Interpretatio debetur apud *Winſem.*) *Acacius*, *Caſa*, *Ae. Portus*, ſinguli ſuis quidem, nec iisdem verbis, at eodem ſenſu veram notionem locutionis ſententiaeque emphaſin exprimentes. *Heſych.* ἐκφροντίζων, βουλευόμενος· et ad Ariſtoph. Nub. v. 695. *Scholiaſtes vetus:* ἐκφροντίζειν, per σκέπτεσθαι καὶ διανοεῖν exponit. Nec datur, vt credo, diſſimile in aliis teſtimonium, cum, quemadmodum ἐκπονέω, ἐκποιέω, ἐκμελετάω, pluraque his paria, ita ἐκφροντίζω non priuationem, ſed actionem, quae in ſimplici verbo eſt, maiore cum ſtudio ac molimine coniunctam, ſignificet. GRAMM. Vide quae his nondum lectis ad *Thucydidem* adnotaui.

8. Βεβαίῳ] Haec expoſitio tota abeſt a *Mſ* Sed *Suidas* in ἐχέγγυος partem illius habet: παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ, inquit, ἰσχυρὸν, ἐγγυῆσαι δυνάμενον.

12. Φιλίαν] Quae hic, item ad v. 33, [Ἐκεῖνος] 39. καὶ τῆς προσόδου, 49, et 61. [Καὶ βίᾳ, Τοῖς ἀποσήσασιν] adnotantur non ſunt in *Mſ.*

14. Ἀπαριθμησιν] Deeſt, vt et v. 2. ὑμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι· v. 4. τοῦ ἄρχεσθαι, et v. 6. καὶ τὰ ἑξῆς.

P. 469. v. 9. Οἷς οἴκτῳ καὶ ἐπιεικείᾳ] Neque haec, neque ea, quae column. ſeq. ad v. 90. et 91. [Τοιαῦτα, Μάλιςα] leguntur, habet *Mſ.* In eo quod ad v. 90. dicit ὀπίσω εἶπεν, reſpicit ad Cap. 41. ſed noua ſignificatione vtitur τῷ ὀπίσω, pro *ſupra*, ἐν τοῖς ἄνω. Quae ad verſ. 91. ſcribuntur, referenda ſunt ad verba *Thucydidis*, οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον μὲν ἐς ἀγῶνα.

13. Ἐγγὺς, ἴσαι] Deleatur, meo iudicio, interpunctio inter ἐγγὺς et ἴσαι. Nam, vt doctiſſimus recte interpretatur *Heſychius:* Ἀγχώμαλον, ἐγγὺς ἔχον τὴν ὁμαλότητα. *Idem*, Ἀγχώμαλοι, περὶ μικρὸν ἴσαι. Delectatur hoc vocabulo, ſane, vbi res fert, aptiſſimo, quamuis τραχὺ illud exiſtimet *Iul. Pollux*, *Thucydides*, vſusque ſaepius. Loca iſta collegerunt *Commentatores* Pollucis ad *lib.* 5. §. 157. Sed vtcunque hic Grammaticus iudicet, adhibuerunt tamen, *Thucydidis* exemplo, ſcriptores emendatiſſimi, *Plutarchus*, *Polybius*, ipſeque acerrimus Noſtri cenſor, idemque diligentiſſimus imitator, *Dionyſius Halicarn.* in *Antiqq.* haud vno loco. GRAMM. Si *Scholiaſtes* fem. genere dixit ἴσαι, apertum eſt, eum in animo habuiſſe γνῶμαι, vel ψῆφοι. Sed potius ſcribendum puto ἴσοι, nempe, οἱ Ἀθηναῖοι· vt ἐγένοντο ἀγχώμαλοι ad eosdem Athenienſes referatur, de quibus *Thucydides* dicit οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον ἐς ἀγῶνα. In Notis *Spanhemii* ad Ranas Ariſtophanis v. 697. haec verba *Scholiaſtae* itidem ſine diſtinctione ſcribuntur; quaſi et ipſe putauerit eam tollendam eſſe. [Comma poſt ἐγγὺς delet et Toup. Emm. in Suid. IV. 1. 252.]

P. 471. v. 1. Ἐλάμβανον] Deeſt.

6. Ἐν τῇ δευτέρᾳ] Cap. 93, 94.

[P. 472. v. 7. (p. 200. v. 73. Duk.) Schol. Baſ. δίκην· κρίσιν.]

P. 473. v. 1. Ἀντὶ τοῦ εἰρημένου γὰρ αὐτῷ] Nequaquam locum habebit Scholion, vti nunc ſunt exemplaria, nec tamen auctorem eius culpandum cenſeo. Videtur enim in *Codice*, quo vtebatur, non habuiſſe illud ἦν, quod hodie in omnibus legitur, at ſic potius: εἰρημένον γὰρ αὐτῷ ἐκ Λακεδαίμονος. Forte et ita rectius; nam potuerit adiectum eſſe ἦν a quodam, Atticiſmi minus intelligente. GRAMM. *Thucydides* hoc, et aliis participiis neutr. gen. abſolute poſitis, ſaepe vtitur pro genitiuis. V, 30. Εἰρημένον, κύριον εἶναι ὅ, τι ἂν τὸ πλῆθος τῶν ξυμμάχων ψηφίσηται. Ibid. 39. Εἰρημένον, ἄνευ ἀλλήλων μήτε σπένδεσθαί τῳ, μήτε πολεμεῖν. Et VII, 18. Εἰρημένον ἐν ταῖς πρότερον ξυνθήκαις, ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν· quibus locis *Scholiaſtes* haec recte per genitiuum exponit. Sed ea figura hic non poteſt admitti, quum non abſolute εἰρημένον, ſed, addito verbo ſubſtantiuo, εἰρημένον ἦν dicatur, quod nihil aliud eſt, quam εἴρητο. Haec ante ad hunc locum adnotaueram, priusquam Cl. *Grammii* notam inſpexiſſem. Et maneo adhuc in eadem ſententia cum bona, vt ſpero, illius venia, cum alias ob cauſas, tum quod puto in hoc genere loquendi rarius addi γὰρ, nec id, ſi ἦν tollatur, optime huic loco convenire.

P. 475. v. 2. Ὑφ' ὑμῶν μὲν ὡς πολεμίους] Haec abſunt a *Mſ.* nec quidquam idonei ſenſus habent hoc loco. Ex iis, quae deinde hac adnotatione ſcribit *Scholiaſtes*, liquet ea ad ſequentia verba *Thucydidis*, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς, referenda, et non ὑμῶν, ſed ἡμῶν legendum eſſe.

P. 477. v. 5. Αὐτοὺς ὑμᾶς] Deeſt.

6. Ἐκύκλωσεν] Περιεκύκλωσεν.

10. Σπονδῶν τῶν εἰρηνικῶν] Σπονδῶν οὐσῶν εἰρηνικῶν.

[11. Poſt δηλονότι, pro quo δηδονότι ſcribitur, Baſ. Schol. addit: ὠφέλιμοι ἐφάνησαν ὑμῖν δηλονότι, ἢ καὶ ὠφελιμώτεροι.]

15. Ἀνδρείαν] Ἀνδρίαν. Vide ad *Thucydidem* III, 82.

17. Παρέχωσι] Deeſt. Et dubitari poteſt an ἔχωσι hic exponi poſſit παρέχωσι.

18. Ὑμῶν δηλονότι] Ἡμῶν δηλονότι. Hoc poſtulat ſententia.

P. 479. v. 1. Τὸ ἀποδέξωνται] Τὸ οὐκ ἀποδέξωνται.

2. Ὃν ὁ Παυσανίας ἐποίησε] Communi conſenſu Graecorum. Vide *Herodotum* IX, 80. et *Thucydidem* I, 132.

5. Ἀξιοῦμεν, ἀπὸ κοινοῦ] Deeſt. Nec, ſi retineatur, referri poteſt ad verba οὓς μὴ ὑμῖν πρέπει· ſed ad ἀνταπαιτῆσαι, et alios infinitiuos ſequentes pertinet.

P. 481. v. 3. Ἀπὸ τοῦ ἀδόξου] Haec nihil faciunt ad expoſitionem verborum οὔτε ἐς τὰ κοινὰ, quae delenda, et hanc et praecedentem adnotationem vno tenore coniungendas arbitror.

6. Ἕνεκα δηλονότι] *Scholiaſtes* putat ἔλλειψιν Atticam hic eſſe. Sed, ni fallor Proſopopoeia eſt. *F. Port.* Hvds.

[6. Poſt νεκροὺς Schol. Baſ. addit: καὶ Ὅμηρος, καὶ ὕπερθε καμόντες. Οἱ ὑπένερθε καμόντας Ἀνθρώπους τίννυσθον, eſt in Homer. Iliad. V, 278.]

7. Ὅμηρος] Odyſſ. μ'. v. 342.

P. 483. v. 3. Πρός τινα] Melius *Portus*, τὰ κατηγορήματα, τὴν κατηγορίαν.

4. Ὅμηρος] Iliad. υ'. v. 434.

5. Ἡ δοκοῦσα παρ' αὐτοῖς κακία] Suſpectum eſt mihi κακία. *Portus* ἡ τούτων δόξα non male exponit, ἧς οὗτοι διὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν αὐτοὺς ἀξίους εἶναι ἔλεξαν. Poteſt etiam accipi, ἣν ἀεὶ προβάλλονται καὶ καυχῶνται, vt paullo poſt *Scholiaſtes*.

6. Συνοίκησιν] An συνοίκισιν?

10. Ἀτταγίνου] De eo *Herodotus* IX, 15. et 85.

[Ad p. 484. v. 1. (206. v. 18. Duk.) Schol. Baſ. Οὐδ' ἄξιον· μετάθεσις αἰτίας τοῦ Μηδισμοῦ. μεθίσα γὰρ τὴν αἰτίαν εἰς τοὺς τῶν Θηβαίων δυνατωτέρους.]

[Ibid. v. 10. (p. 207. v. 36. Duk.) Schol. Baſ. ὑπάρχον τε· ἀντὶ τοῦ, δυνατὸν ἦν ὑμῖν παραιτεῖσθαι.]

P. 485. v. 2. Νῦν προθύμως] Ante νῦν videtur excidiſſe καὶ, quod in *Thucydide* eſt.

3. Ἄξιοι πᾶσαν ζημίαν παθεῖν] *Mſ.* ἄξιοι πάσης ζημίας.

6. Ὑπὸ ἡμῶν παθεῖν] Τῷ ἡμῶν τι παθεῖν.

ib. Ἐδουλοῦσθε] *Thucydides*: εἴ τι καὶ ἄκοντες προσήγεσθε ὑπ' Ἀθηναίων. *Schol.* προσήγεσθε] ἐδουλοῦσθε. Interpretatio eo reprehendenda magis ob fallaciam ſuam, quo certius eſt, interdum προσάγειν et προσάγεσθαι idem ſignificare ac δουλοῦν, *ſubigere, in poteſtatem ſuam redigere*. Minime vero hoc loco, vbi de συμμαχίᾳ tantum eſt ſermo, cui verbum quoque hoc commodiſſimum. Itaque et de ſocietate extra δουλείαν vſurpat Auctor, *lib.* 4. *p.* 288. in Braſidae concione: οὓς ἐγὼ ἄν ἔγωγε προσαγάγωμαι ξυμμάχους, ἔσεσθαι αὐτονόμους· et in hac ipſa Thebanorum *p.* 209. ὧν οἱ πατέρες πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἄγοντες, vbi recte *Acm. Portus*: *eius ſocietatem vobis conciliantes*. Frequentius tamen, fateor, hoc ſenſu, ἐπάγειν adhibet. Eſt vero et alteri notioni, τῆς δουλώσεως nempe, locus ſuus, in Noſtro haud rarus; *lib.* 1. *p.* 116. Κεφαλληνίαν τὴν νῆσον . . προσηγάγοντο ἄνευ μάχης· bene ibi *Schol.* ἐχειρώσαντο· et *lib.* 3. *p.* 223. τοὺς Μηλίους . . ἐβούλοντο προσαγαγέσθαι, vt alia taceamus. Gramm.

P. 487. v. 1. Τοὺς ἄλλους Ἕλληνας] Deeſt.

2. Εἰς τὸ βοηθῆσαι δηλονότι] Εἰς τὸ βοηθῆσαι ὑμῖν δηλ.

[5. Poſt καὶ ἀνδρείας Schol. Baſ. addit: τῶν ἔργων, ἢ τῶν ἀπὸ τούτων κινδύνων.]

8. Λείπει] *Thucydides*: πᾶσι τοῖς Ἕλλησι μισοῦντο. *Scholiaſtes*: λείπει ἡ ὑπό. Rectius λείπει ἡ ἐν. Gramm. Λείπει ἡ non ſunt in *Mſ.* et ὑπὸ recenti manu inter verſus ſcriptum eſt.

11. Μεταςατικόν] οἱ περὶ Ναυκλείδην. His praeſcribenda ſunt verba, quae ſequuntur in *Thucydide*: εἰ δὲ ἄνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι· quibus remouet culpam a Thebanis, quod μεταςῆναι τὸ ἔγκλημα, et μετάςασιν dicunt Rhetores. Vide *Hermogenem* περὶ τῶν ςάσεων p. 14. et *Quintilianum* VII. Inſtitution. orator. 4. De Nauclide eſt in *Thucydide* princip. Lib. II.

13. Ῥιψοκινδυνοῦντες] Ῥιψοκινδυνεύοντες.

14. Μᾶλλον γενέσθαι· χείρους δηλονότι] Deſunt.

[Ad p. 488. v. 19. (p. 209. v. 48. Duk.) Schol. Baſ. τὴν νῦν ἐρημίαν· τοῦτο πρὸς τὸν λόγον τῶν Πλαταιέων, ὃν εἶπον, καὶ περιεώσμεθα ἐκ πάντων ἔρημοι καὶ ἀτιμώρητοι. Vide p. 203. ed. Duk. 478. noſt.]

[Ibid. v. 22. (p. 210, v. 53. Duk.) Schol. Baſ. τιμωρίαν] οἶμαι λιπεῖν ἀδικηθήσονται.]

[Ibid. v. 26. (p. 210, 61. Duk.) προθήσοντες] προθέμενοι. Schol. Baſ.

P. 489. v. 1. Ἱκέτας γενομένους] P. 204. [479.] exponit ἱκετεύσαντας. *Heſychius*: προϊσχομένου, προτείνοντος χεῖρα. Haec confirmant coniecturam *Portii* in *Suida* pro προϊσχομένου, προειπόντος, legentis προϊσχομένου, προτείνοντος.

6. Ἀπωσθῶμεν] Ἀπωσθῶμεν περιυβρισμένοι. Ad ea, quae paullo poſt dicit *Thucydides*, οὐ λόγων τούτοις ἀγῶνας προθήσοντες, haec adnotata erant: περιττεύει τὸ τοὺς ἄρθρον, κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν· οἷον, οὐ προθήσετε λόγων ἀγῶνας τοῖς Πλαταιεῦσι δηλονότι, ἀλλ' ἔργων. Nempe legit *Scholiaſtes* hic in *Thucydide* itidem, vt plerique *Mſſ.* λόγων τοὺς ἀγῶνας, vel λόγων τούτοις τοὺς ἀγῶνας.

[Ad p. 490. v. 8. (p. 210. v. 76. Duk.) ἕκσπονδοι ἤδη] γενόμενοι. Schol. Baſ.

P. 491. v. 1. Προεβάλλοντο] Ita etiam *Suidas* et *Heſychius*.

P. 493. v. 1. Τὸν χειμῶνα διαβιβάσασαι] Haec eſt ſatis inſolens ſignificatio vocis διαβιβάζω. *Interpretes* Latini recte vertunt τὸ χειμασθεῖσαι, et *Scholiaſtes* ipſe alibi eo ſenſu verbum illud exponit. An hoc etiam dici poſſit τὸν χειμῶνα διαβιβάζειν, non ſcio.

5. Ἀφ' ἑαυτοῦ γενόμενος] Omnia αὐτολεξεὶ habet *Suidas* in ἐθελοπρόξενος.

6. Βουλῆς, ὁ βουλευτής] Videtur *Scholiaſtes* hac in re falli: nam τὸ βουλῆς eſt a recto βουλή. Verba igitur *Thucydidis* idem valent, ac ſi dixiſſet, ἐτύγχανε γὰρ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς ὤν, vt patet ex ſequentibus τόν τε Πεισθίαν κτείνουσι, καὶ ἄλλους τῶν τε βουλευτῶν etc. *F. Port.* Hvds. Vide etiam Clar. *Wſſ.* ad Thucydidem. [Poſt ὁ βουλευτὴς Schol. Baſ. addit συγκλήτου βουλῆς.]

[Ad p. 494. v. 23. (Duk. p. 213, v. 84.) *οἱ ὀλίγοι*] *οἱ μὲν γὰρ προϊσάμενοι τῶν Κερκυραίων ἠροῦντο τὴν τῶν Ἀθηναίων συμμαχίαν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐλάττους ὄντες τοὺς Λακωνας. Ὀλίγους γὰρ ἐνταῦθα λέγει οὐ τὸ πλῆθος ὄντας ὀλίγους, ἀλλὰ τῇ δυνάμει, ὡς ἄν εἴποι τις, οὐ τῷ πόσῳ ἀλλὰ τῇ ποιότητι.* Schol. Baf.]

P. 495. v. 1. *Οἱ πέντε ἄνδρες*] His non praeponenda ſunt verba *Thucydidis οἱ δέ τινες*, ſed *δράσαντες δὲ τοῦτο*, vt recte *Mſ.*

7. *Τοῦ ἡλίου περὶ δυσμὰς ὄντος*] Pertinet ad ſequentia verba *περὶ δείλην ὀψίαν.*

P. 497. v. 2. *Ἀπὸ τῶν νηῶν*] *Ἀπὸ τῶν νεῶν Mſ.* et ſic p. 499.

ib. *Ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως, ἢ ἔλαττον*] *Ἧσσον* etiam pro *οὐδ' ὅλως* poni offenſum eſt ad *Schol.* p. 459, 30. Sed non neceſſe eſt id vbique ita accipi, et poſterior expoſitio cum hic, tum alibi, locum habere poteſt.

5. *Τῷ πράγματι, τῷ δεινῷ*] Haec, et mox *διαπεραίωσιν* non habet *Mſ.*

[Ad p. 498. v. 1. (p. 214. v. 48. Duk.) *Ἐταλαιπωροῦντο*] *ἔπασχον κακῶς οἱ Κερκυραῖοι.* Schol. Baſ.

P. 499. v. 6. *Ὀλίγων νηῶν*, et *τῶν νηῶν*] *Ὀλίγων νεῶν*, et *τῶν νεῶν*· vt p. 497.

Ibid. *Τῶν νηῶν τῶν Κερκυραίων*] Potius *τῶν Πελοποννησίων*, vt oſtendit ſequens *τὴν περικύκλωσιν.* Nec Athenienſes metuebant numerum nauium Corcyraearum, quae ſociae iis erant, ſed *ἀταξίαν.*

9. *Ἀρχομένης ἡμέρας*] Haec eſt noua interpretatio phraſeos *ὑπὸ νύκτα*, quam ſi expoſuiſſet *ἀρχομένης νυκτός*, ferri poſſet. Nam quomodo, ſi iis *ἀρχομένης ἡμέρας* ſignificatus fuit aduentus claſſis Atticae, deinde *τῆς νυκτὸς εὐθὺς* diſceſſerunt, quod dicit *Thucydides?* *Ὑπὸ νύκτα* numquam vel apud *Thucydidem*, vel apud alios, ni admodum fallor, eſt *ἀρχομένης ἡμέρας.* Vide *Thucyd.* II, 92. IV, 67. et VIII, 35. *Homerus* Iliad. *χ'*. v. 102. *Νυχθ' ὑπὸ τήνδ' ὀλοήν*, id eſt, *κατὰ*, vt ibi *Euſtathius.* Sed huic ſcholio nonnulla ab imperita manu adſuta eſſe liquet e *Mſ. Caſſ.* in quo illa *διὰ φρυκτοῦ ἐμηνύθησαν· ἀντὶ τοῦ ἀρχομένης ἡμέρας* non leguntur. Rurſus quaedam his non diſſimilia ſcribit *Scholiaſtes* p. 264. vbi vide Notas.

[Ad p. 500. v. 11. (p. 216, v. 18. Duk.) *Πρὸς αὐτοῖς*] *ἀντὶ τοῦ ἐν.* Schol. Baſ.]

P. 501. v. 1. *Περιέπλεον*] Deeſt vna cum ſequente adnotatione.

2. *Νῦν ἀντὶ τοῦ ἑαυτούς*] Sic etiam *Suidas* in *ἀλλήλων* exponit illud II, 70. *καί τινες καὶ ἀλλήλων ἐγεύσαντο.*

ib. *Μετεωριζόμενοι δηλονότι*] Hoc, et quae hac pag. [216.] ad v. 8, 10, 16, et 19. [*Ἡμέρας, ΣΦῶν, Οὐδὲν ὅ τι, Καὶ περισκ.*] adnotantur, non ſunt in *Mſ.*

[4. Poſt *τὰ χρήματα* Schol. Baſ. addit: *τῶν δανεισαμένων.*]

8. *Πρώτως*] *Πρώτη.*

9. *Λείπει τὸ ἀξιούντων*] Hoc nimia breuitate ſatis obſcurum eſt, quum nullus in Thucydide ſit genitiuus, ad quem referri poſſit *ἀξιούντων*, ſed datiui *προσάταις* et *ὀλίγοις.* Portus multo ambitu verborum vtitur ad inueniendam ellipſin *τοῦ ἀξιούντων*, hunc in modum: *ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς τῶν δήμων προσάταις καὶ τοῖς ὀλίγοις, ἢ τοῖς τῶν δήμων προσάταις πρὸς τοὺς ὀλίγους, ἐκείνων μὲν τοὺς Ἀθηναίους, τούτων δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπάγεσθαι ἀξιούντων.* Mihi nihil opus videtur eſſe tam moleſto ſupplemento, et puto haec ita poſſe accipi, *διαφορῶν οὐσῶν τοῖς τῶν δήμων προσάταις ἕνεκα τοῦ*, vel, *διὰ τὸ τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι, καὶ τοῖς ὀλίγοις ἕνεκα τοῦ τοὺς Λακεδαιμονίους.*

11. *Πρὸ πολέμου*] *Πρὸ τοῦ πολέμου.*

P. 503. v. 2. *Ῥᾳδίως ἑκάτεροι παρὰ Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις ἐπήγοντο*] In his nullum idoneum ſenſum inuenio. *Thucydides* dicit, *ῥᾳδίως αἱ ἐπαγωγαὶ νεωτερίζειν τι βουλομένοις ἐπορίζοντο.* In his verbis *οἱ νεωτερίζειν τι βουλόμενοι* ſine dubio ſunt iidem, qui illi, quos paullo ante *τοὺς τῶν δήμων προσάτας*, et *τοὺς ὀλίγους* dixerat: *ἐπαγωγὴ* autem non aliorum eſt, quam Athenienſium, aut Lacedaemoniorum. At hoc inuertit *Scholiaſtes*, quum dicit, *ἑκάτεροι παρὰ Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις ἐπήγοντο. Mſ.* habet *παρὰ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων.* Si ſententiam *Thucydidis* ſequimur, non poteſt aliter legi quam *ἑκάτεροι Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους ἐπήγοντο*· vel certe cum *Mſ. παρὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων*, vt ſuppleatur *τινὰς, συμμάχους*, vel ſi quid conuenientius eſt.

9. *Οἱ ἰδιάζοντες ἀνειμένας ἔχουσι τὰς γνώμας*] Abeſt a *Mſ.* Nec ſcio quam bene *ἀμείνους* exponatur *ἀνειμένας.*

14. *Καινοτόμα εἶναι*] Deeſt.

[15. Ante *περινοίᾳ* Schol. Baſ. addit: *τῇ κακουργίᾳ.*]

[16. Poſt *τὴν σημασίαν εἶπε* Baſ. addit: *περιφρασικῶς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὰ ὀνόματα εἴρηκε τὴν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων.*]

20. *Τὴν δ' εὐλάβειαν καὶ τὴν μέλλησιν*] Totum hoc ſcholion deſideratur, nec quidquam aliud hic ſcriptum eſt, quam *τὸ μέλλειν καὶ ἀναβάλλεσθαι μετὰ προμηθείας.*

[Ad p. 504. v. 1. (p. 218. v. 59. Duk.) *Ἐκπεπληγμένος*] *Φοβούμενος.* Baſ.]

[Ibid. v. 7. (218, 69. D.) *Γενναιότητι*] *ἀντὶ τοῦ χρηστότητι καὶ ἁπλότητι.* Baſ. Schol.]

[Ib. v. 14. (218, 84. D.) *Ἑκάτεροι*] *Ἑκάτερος ὅταν ὦσιν δύο μόνοι. Ἑκάτεροι δὲ λέγονται, ὅταν ὦσι πολλοὶ εἰς δύο μεμερισμένοι.* Schol. Baſ.]

[Ib. v. vlt. (219, v. 95. D.) *Ἐνόμιζον*] *τὰ νόμιμα ἔπραττον.* Schol. Baſ.]

P. 505. v. 3. 4. *Ἡ οὕτως — ἐπηνεῖτο*] Non ſunt in *Mſ.*

7. *Οὐ γὰρ κατὰ τοὺς κειμένους*] Neque haec, neque ea, quae hac pag. [218.] ad verſ. 65. *καὶ τὰς ἐς σφᾶς αὐτοὺς πίσεις*, 70, 71. et 74. [*Περὶ πλείονος* et duo ſeqq.] adnotantur, habet *Mſ.*

[Ad p. 506. v. 2. (p. 219. v. 97. D.) Ὑπ' ἀμφοτέρων.] τὸ ὑπ' ἀμφοτέρων εἶπεν, οὐχ ὅτι εἰς δύο μερισθέντες οἱ ἐν τῇ πόλει ἐμάχοντο ἀλλήλοις ἀμφότεροι, τοὺς δὲ ὄντας μέσους, ἤτοι τοὺς μηδετέροις ἀκολουθεῖν ἐθέλοντας ἀμφότεροι ἀπέκτεινον· ἀλλ' ἐπειδὴ πάσας τὰς πόλεις εἰς δύο ἐμέρισεν . . . τοὺς προσάτας αὐτῶν, ὡς λέγει μικρὸν ἄνωθεν, διὰ τοῦτο εἶπε καὶ νῦν, ὑπ' ἀμφοτέρων εἰς δύο μερισθέντα τῶν πόλεων βουλόμενος πασῶν ἐνδείξασθαι. Schol. Baf. Vbi in Duk. ſpatia vacua relicta ſunt, tamen vix quidquam deeſſe videtur.]

[Ibid. v. 13. (p. 220, v. 22. D.) Ἀπαλλαξείοντες] ἐπιθυμοῦντες τινὲς ἀπαλλάξαι ἑαυτοὺς τῆς εἰωθυίας πενίας τὰ τῶν ἄλλων ἥρπαζον. Schol. Baſ.]

P. 507. v. 11. Ἤγουν τιμωρούμενοι ἐπιτεταμένας ἐποίουν] Ἤγουν τὰς τιμωρίας ἐπιτεταμένας ἐποίουν. Ad verba *Thucydidis*, ἢ μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως, quae paullo poſt leguntur, haec ſcripta erant: οἱ καταψηφιζόμενοι, φησὶν, ἀλλήλοις ἀδίκως, ἢ τῇ χειρὶ καὶ τῇ δυνάμει κρατοῦντες, ἢ τοῖς ὅπλοις, ἐξεπίμπλασαν τὰς φιλονεικίας, τουτέσιν, ἐμπιμπλῶντο καὶ ἥδοντο τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθρούς· in quibus legerim ἢ καταψ. Φ. ἀλλήλων ἀδίκως.

16. Οὐ συνηγωνίζοντο τοῖς ϛρατιώταις παρακαλοῦσιν] Quinam ſunt illi ϛρατιῶται, de quibus ne γρὺ quidem *Thucydides?* Puto legendum ϛασιώταις. Res ipſa loquitur, nec quisquam, qui *Thucydidem* inſpexerit, dubitabit. Idem vitium eſt in *Procopii* Hiſtor. arc. p. 34. *Ed. Alem.* Iudices, inquit, non pronunciabant ſecundum iura et leges, ἀλλ' ὥσπερ τῶν διαφερομένων ἑκάϛῳ τὰ ἐκ τῶν ϛρατιωτῶν δυσμενῆ τε καὶ φίλα ἐτύγχανεν ὄντα. Non fugit hoc *Alemannum*, quod ex eius interpretatione conſtat: *ſed vt factioſi erga litigatorum quemque vel bono eſſent animo, vel malo.* Deinde etiam *Holſtenius* e *Cod. Mediolanenſi Biblioth. Ambroſ.* ad eum locum ϛασιωτῶν pro ϛρατιωτῶν adnotauerat. Id exemplar autem ab ipſo *Alemanno* multis locis emendatum, et ad ſecundam editionem paratum, Holſtenius additis e *Mſ. Mediol.* variantibus lectionibus quondam ad *Elzeuirios* publicandum miſerat: cuius copiam mihi fecit V. A. *Dionyſius Andreas Roëll*, Conſul Vrbis Dauentrienſis, conſobrinus meus.

17. Ὡς ἀπειθεῖς αὐτοῖς εἶναι θέλοντες] Si *Scholiaſtes* haec eo loco poſuit, quo nunc leguntur, non dubito affirmare eum non percepiſſe mentem horum verborum *Thucydidis* ἢ φθόνῳ τοῦ περιεῖναι, ſed ſuſpicor, ea, quum poſt vocem παρακαλοῦσιν ſcripta fuiſſent, deinde in alium locum migraſſe, et poſt ϛασιαζόντων nonnulla intercidiſſe, quibus declararetur, quid id eſſet, quod mediis ciuibus inuidebant, quod *Thucydides* τὸ περιεῖναι fuiſſe dicit.

ib. Τὸ ἁπλοῦν· τὸ ἀπόνηρον· σημαίνεται τὸ εὔηθες ἐπὶ καλοῦ] Τὸ ἁπλοῦν· καὶ ἄλλως· et deinde poſt τὸ ἀπιϛεῖν ἀλλήλοις, quae hic ad v. 4. adnotantur: εὔηθες ἀντὶ τοῦ ἀπόνηρον . . . . ἐνταῦθα ἐπὶ καλοῦ. Pro eo, quod in editis eſt σημαίνεται, *Scholiaſtae* frequentius dicunt σημείωσαι, quod ſaepe tantum primis aliquot literis in *Caſſ.* ſcriptum erat. [In Schol. Baſ. eſt: τὴν χρηϛότητα λέγει ἐνταῦθα εὔηθες, τὸ ἁπλοῦν.]

20. Τὸ ἐντεῦθεν ἀντιτάττεσθαι] Deſunt.

[Ad p. 508. v. 6. 7. (p. 220, v. 45. D.) Τῆς πέραν οἰκείας] μὴ μόνον τῆς νήσου ἐγκρατεῖς ἦσαν οἱ Κερκυραῖοι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἠπείρου. μερισθέντες οὖν οἱ νησιῶται πρὸς τοὺς ἠπειρώτας ἐπεφέροντο ἐκ τῆς ϛάσεως εἰς τοῦτο καθιϛάμενοι. Schol. Baſ.]

P. 509. v. 6. Τὴν ἔλλειψιν τῆς γνώϛεως] Τὴν ἔλλειψιν τῆς γνώμης.

7. Εἶναι συνετοί] Εἶναι ϛοφοὶ συνετοί.

8. Ἄφρακτοι διεφθείροντο] Poſt haec verba *Mſ.* ita: - τὰ ὠβελισμένα οὐδενὶ τῶν ἐξηγητῶν ἔδοξε Θουκυδίδου εἶναι. Sed non adparebat quo pertineret, nec in τῷ κειμένῳ quidquam obelo notatum inueniebam. [Valk. ad Herod. VII. p. 598. refert ad p. 221. Duk. GOTTL.]

11. Εἴργοντο οἱ Λεοντῖνοι] *Mſ.* non habet hoc ſcholion, neque id quod infra ad v. 78. [Ἐκλιποῦσα] legitur.

12. Συμμαχίαν] Cur non ναῦς? Mox ad οἰκειότητος adnotabatur in *Mſ.* διὰ τὴν συγγένειαν, et ad βουλόμενοι, κατὰ τὸ ἀληθές.

P. 511. v. 1. Διάλειψις ἀναβολή] *Suidas* tantum vna voce διάλειψις vtitur in exponendo τῷ διακωχῇ. *Ammonio* ἀνακωχὴ eſt διάλειψίς τις καὶ ἄνεσις. Nec fortaſſis omnis διάλειψις et ἄνεσις poteſt dici ἀναβολή. [In Schol. Baſ. poſt ἀναβολὴ additur: γράφεται καὶ διακοπή.]

3. Ἐν ἄλλῳ δὲ κεῖται — τὴν δύναμιν] Omnia deſunt.

[4. Poſt δηλονότι Schol. Baſ. addit: τῶν λεγομένων ἀλλαγιῶν.]

5. Πολύμηλον] Iliad. β'. v. 605.

ib. Μινύειον] Iliad. β'. v. 511.

6. Αὕτη τοπαλ. ἡ Λιπάρα] *Strabo* lib. 6. ἡ Λιπάρα Κνιδίων ἄποικος ἐκαλεῖτο πρότερον Μελιγουνίς. HVDS.

7. Καλλίμαχος] Hymn. in Dianam v. 48. vbi vide *Friſchlinum* et *Spanhemium.*

ib. Ἡ αἰτία — τῶν Λιπαραίων] Deſunt.

15. Ἡ Πεπάρηθος — τῶν Κυκλάδων] Non habet *Mſ.* nec illa, quae ſunt in ſcholio ſequente, ἀντὶ τοῦ, ἐγένετο κύματος.

[Ad p. 512. v. 3. (p. 222. v. 26. D. Ἀποϛέλλειν] ἀντὶ τοῦ συϛέλλειν. Schol. Baſ.]

P. 513. v. 1. Νομίζω] Ἐγὼ νομίζω.

8. Ἀλλήλοις] Deeſt.

P. 515. v. 3. Ῥαδίως] Ῥαδίαν.

4. Ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀκρίβειαν] Vide ad p. 14. ed. D.

5. Κατὰ τῆς Εὐβοίας] Deſunt; nec opus erat hic repeti, quae iam ante ad v. 85. ed. D. adnotata fuerant.

6. Κώλυμα] *Mſ.* κώλυμοι· quod nusquam alibi inveni. Poſt τὴν πόλιν additur, ὧν ἐπὶ κακῷ τῆς ἐκτίζετο . . αὐτήν. Αὐτὴν alio referendum videtur. Pro κακῷ τῆς e *Thucydide* legi poteſt κακῷ τῆς γῆς.

7. Ἐδάμασαν] Non ſatis apte hoc verbo exponitur τὸ ἐξετρύχωσαν· nam etſi qui hoſtem ἑκτρυχοῖ, facile eum δαμάζειν poteſt, tamen δαμάζειν latius patet, quam ἑκτρυχοῦν, et multi ſunt alii modi ac rationes τοῦ δαμάζειν hoſtes, quam τὸ ἑκτρυχοῦν. Nec δαμάζειν recte adhiberi poteſt in multis generibus loquendi, in quibus Graeci τοῖς τρυχοῦν et ἑκτρυχοῦν vtuntur. *Portus* hic bene vertit *atterere*. *Suidas* et *Auctor Etymol. M.* τρύχεται exponunt κακοπαθεῖ, καταπονεῖται, ταλαιπωρεῖται, ἐκνενεύρισαι. *Heſychius*: τρύχειν, Φθείρειν, τήκειν. *Thucydides* IV, 60. Ὅταν γνῶσιν ἡμᾶς τετρυχωμένους. Et VII, 28. Ἤδη τῷ πολέμῳ τετρυχωμένοι κατὰ πάντα. Ἐκτρυχωθεὶς (ita enim recte *Kuſterus* pro ἐκτριχωθεὶς) *Suidae* eſt ἐκπιασθεὶς, ἐκφθαρείς· ἐκτρύχωσον *Heſychio* ἔκτριψον. *Thucydides* VII, 48. Χρημάτων ἀπορίᾳ αὐτοὺς ἐκτρυχώσειν. Sed vt in *Suida* probo ἐκτρυχωθεὶς *Kuſteri*, ita etiam coniecturae *Porti* locum dandum fuiſſe exiſtimo, pro ἐκπιασθεὶς ibi legentis ἐκπιεσθείς. Nam ſic ipſe *Suidas*, τρυχωθεὶς, πιεσθεὶς, φανερωθείς. Quod autem in *Heſychio* editur ἐκτρυωθεὶς, ἐκφθαρείς, id ἐκτρυχωθεὶς, emendandum, et in *Suida* voc. τρυχωθεὶς, non φανερωθεὶς, quod merito ſuſpectum eſt *Kuſtero*, ſed φθαρεὶς, vel ἐκφθαρεὶς e conlatis inter ſe *Suidae* et *Heſychii* locis legendum puto.

Ibid. Ἦγουν κατὰ τὴν πρώτην οἴκησιν] Κατὰ τὸ πρῶτον.

ib. Οὐχ ἧσσον δέ] In *Mſ.* οὐ μέντοι ἧιξα praeterea exponitur, ἀντὶ τοῦ μάλιξα.

P. 517. v. 1. Κούφῃ] Vide *Scholiaſt.* ad p. 40. ed. Duk.

P. 519. v. 2. Τοῖς ἑρέταις] Vide *Schefferum* de Militia nauali, p. 103. Hvds.

P. 521. v. 3. Οὗτοι διεσκεδάσθησαν] καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν, οὐχ οἱ τοξόται, ἀλλ' οἱ ὁπλῖται] Haec verba καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν, quae ſunt *Thucydidis*, nihil pertinent ad expoſitionem eorum, quae illis praeſcribuntur. Delenda ſunt illa Οὗτοι διεσκεδάσθησαν, et hoc ſcholion ita ſcribendum: Καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν] οὐχ οἱ τ. ἀ. οἱ ὁ. *Mſ* quoque non habet illa καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν· nam in eo plerumque non ſcribuntur verba *Thucydidis*, quae explicantur, ſed notis quibusdam in ipſo textu et margine poſitis ſignificantur.

6. Ὑπελείφθη τοῖς πεπραγμένοις] Λείπει ἡ ἐπί] Hoc ita ſcriptum eſt, quaſi plena oratio eſſet ὑπελείφθη ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. Non credo hanc fuiſſe mentem auctori huius ſcholii, ſed eum potius voluiſſe in his verbis *Thucydidis* τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος τοὺς Ἀθηναίους eſſe ellipſin praepoſitionis ἐπί, et τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος pro ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις φοβ. dici. *Mſ.* haec non habet.

P. 523. v. 3. Καὶ ἑξῆς] Καὶ τὰ ἑξῆς.

P. 525. v. 3. Τάφοι] Deeſt.

4. Οἱ περιοικοῦντες] Quae hinc ſequuntur in *Mſ.* alio, quam in *Edd.* ordine ſcripta erant: Οἱ περιναιετάουσιν· εὐκτίμενον δὲ in eo non legebantur; nec poſſum ſatis conſtituere, vnde εὐκτίμενον δὲ, τὸ καλῶς οἰκούμενον, huc venerint, quum nec in *Homero* Odyſſ. β'. v. 65. vnde cetera deſcripta ſunt, nec in *Thucydide* ſit εὐκτίμενον· niſi fortaſſis mutilus eſt locus, et quaedam de etymo vocis περικτίονες dicta fuerant, quae perierunt. Nam et ſic *Euſtathius* in Homer. Iliad. τ'. p. 1175. de voce περικτίονες agens, δοκεῖ δέ, inquit, προϋπάρχειν αὐτοῦ ῥῆμα τὸ κτίον· ἐξ οὗ — καὶ τὸ εὔκτιμενον πτολίεθρον, καὶ ἡ εὐκτιμένη ἀλωή. Et *Etymol. M.* ἀμφικτύονες οἱ περιοικοῦντες· τὸ γὰρ κτισαι ἐπὶ τοῦ οἰκίσαι ἔλαβον οἱ παλαιοί, ὥς φησιν Ὅμηρος, εὔκτίμενον πτολίεθρον, καὶ, εὐκτιμένην κατ' ἀλωήν. Et hanc ſuſpicionem confirmat *Mſ.* i.. quo poſt περιοικοῦντες ita eſt: Ὅμηρος τὸ καλῶς οἰκούμενον· καὶ, Ἄλλους — ἀνθρώπους· in quibus poſt Ὅμηρος probabile eſt ſcriptum fuiſſe crebrum illud apud Poëtam, εὐκτίμενον πτολίεθρον. Certe locum aliquem *Homeri* laudatum fuiſſe ex eo liquet, quod ibi poſt οἰκούμενον eſt καί.

P. 527. v. 1. Συναθροίζονται] Deeſt; atque etiam quae adnotantur ad v. 61. [Ἐτεκμηρίωσεν.]

ib. Ἡσύχα, ἀθρόως] Ἡσύχως. Pro ἀθρόως aliud ſcriptum erat, quod legendo adſequi non poteram.

P. 529. v. 1. Μήποτε ἄρα οἱ ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀμπρακίᾳ] *Thucydides* ſcribit Ambraciotas, quum intellexiſſent Acarnanas auxilia Athenienſium aduocaſſe, et ipſos auxilia ſuorum ex Ambracia arceſſiuiſſe, quod vererentur, ne Eurylochus ab Acarnanibus transitu prohiberetur. At *Scholiaſtes* dicit, eos metuiſſe, ne Ambraciotae ex Ambracia poſſent transire praeſidia Acarnanum, et Peloponneſiorum, qui cum Eurylocho erant. Haec non cohaerent. Poſterior pars huius expoſitionis nonnihil iuuari poteſt, ſi ſublata interpunctione, quae poſt Φυλάττοντας eſt, legatur Φυλάττοντας καὶ τοὺς μετ' Εὐρυλόχου Πελοποννησίους. Priorem corruptam eſſe res ipſa loquitur. Nec video quo referri poſſint ea, quae in fine huius ſcholii leguntur, ἱδρύονται ἐν τῇ Μητροπόλει· ſed ſuſpicor adſcripta fuiſſe illis, quae deinde dicit *Thucydides* v. 8. καθίζουσιν ἐπὶ τὴν Μητρόπολιν.

P. 531. v. 1. Καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ θαλάσσης ἐφώρμουν παρὰ τὸν λόφον] Καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ θαλάσσης ἐφώρμων περὶ τῶν λόφων.

7. Κατὰ τὸ πρόδωτον] Κατὰ τὸ πρόσωπον. Ita loquuntur Graeci; obuia ſunt teſtimonia.

8. Τῷ εὐωνύμῳ κέρατι· περιεγένοντο] Deſunt, vt et ſcholia ad v. 46. 51. [Τὸ πολὺ et Προσέκειντο] cum verbis ἤγουν ἐσπέρας ad v. 55.

P. 533. v. 6. Μενέλεω] Μενεδαίῳ· et ita recte emendarat *Portus*. Paullo poſt *Mſ.* non habet μὴν ante Ἀμπρακιῶται.

8. Λαχάνων συνάθροισιν] Neque haec, neque ea, quae ad v. 93. [Θᾶσσον] ſcribuntur, in *Mſ.* ſunt.

9. Ἀπεῖναι] Ἀπιέναι.

10. Πῶς εἰς πολλούς] *Basil.* recte πῶς εἷς πολλούς.

11. Μετέσρεψαν οὕτω] *Mſ.* κατέσρεψαν οὕτως.

12. Παρ' Ὁμήρῳ] In *Homero* Iliad. ν'. v. 516. eſt Τοῦδε βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ Φαεινῷ. Hoc *Scholiaſten* ante oculos habuiſſe puto. Nam quod Iliad. ξ'. v. 461. legitur Καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ Φαεινῷ, longius abit a ſcriptura, quae hic eſt.

P. 535. v. 4. Μιμούμενος τὸν Ὅμηρον] Quaero, vbi *Homerus* de pluribus iaculantibus vtatur numero ſingulari. Τὶς propter ἀοριςίαν etiam πλῆθος ſignificare multis locis ad Homerum monet *Euſtathius*, ſed nullo eorum de iaculantibus agitur. Pro εἰς ἑνικὴν *Mſ.* πρὸς ἑνικήν.

7. Προσέπαυσαν] Abeſt a *Mſ.* Vide quae ad *Thucydidem* adnotaui.

8. Εἰς τό] Πρὸς τό, et paullo inferius πρὸς τὸν Εὐρύλοχον, pro vulgato εἰς τὸν Εὐρύλοχον.

10. Ἡ ἐν τῇ γῇ κατὰ τοὺς Α. τ. δὲ, ἡ κατὰ τοὺς ἐν] Ἡ ἐν τὸ (pro τῇ) πρὸς τοὺς Α. τ. δ. ἡ πρὸς τούς. Quod hic eſt ἐν τῇ Φυγῇ, *Thucydides* pag. ſeq. dicit ἐν τῇ ἀποχωρήσει, vbi id in *Mſ.* itidem exponitur Φυγῇ.

P. 537. v. 2. Τῶν ἰδίων] Τῶν οἰκείων.

P. 539. Ad finem huius libri *Mſ.* habebat τῶν εἰς ιγ τέλος τῆς ε καὶ ἀρχὴ τῆς ς. Significare voluit Auctor adnotationis eos, qui Hiſtoriam *Thucydidis* in tredecim libros partiebantur, hic feciſſe finem libri quinti, et initium ſexti.

P. 543. v. 1. Τὴν τῶν ἀσαχύων ἐκ τῶν καλύκων γένεσιν] *Suidas* in σίτου, ὅταν ὁ σάχυς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδῶται τὰ σπέρματα.

5. Ἦγουν ὁρμητηρίῳ χρ.] Ἦγουν ὡς ὁρμητηρίῳ χρ.

10. Περιττὸς ὁ καί] Deeſt. Nec neceſſe eſt hic pleonaſmum ſtatui.

ib. Μεταβάσει ἐχρήσατο ἀπὸ δοτικῆς ἐπὶ αἰτιατικήν] *Thucydides* ſaepiſſime caſum participii mutat in alium ab eo, qui praeceſſit. IV, 30. Τῶν σρατιωτῶν ἀναγκασθέντων — τοῖς ἐσχάτοις προσίσχοντας ἀριςοποιεῖσθαι. Add. alia in Notis ad Thucydidem. Hanc *Scholiaſtes* vult eſſe enallagen caſuum. Poteſt dici pleriſque locis, vbi caſus participii mutatur in accuſatiuum, eſſe ellipſin alicuius accuſatiui orationi conuenientis; vt hic αὐτούς, quod ſi ſuppleatur, enallage iſta facile carere poterimus: nam recte dicas, εἴρητο τούτοις — αὐτοὺς παραπλέοντας ἐπιμεληθῆναι.

P. 545. v. 6. Ἐκλελεγμένους λίθους] In *Mſ.* haec praeterea legebantur: οἱ μὲν τοὺς ἐπιτυχόντας ἤκουσαν· ἄμεινον δὲ τοὺς ἐπιλέκτους, ὡς καὶ ἄνδρας λογάδας· τειχοποιοῦντες γὰρ χωρὶς σιδηρίων οὐκ ἐμ . . ον ἐβ . . ον τοὺς τυχόντας συνθ . . . λίθους ὥςε ἀσθεν . . . ἐργάσασθαι τὸ τεῖχος, ἀλλ' ἐπελέγοντο ὁμοίους τοῖς εἰργασμένοις, τουτέςι τετραπόδας.

7. Ὡς ἑκάςῳ ἔμελλε συναρμόσεσθαι] Ὡς ἕκαςο ἔμελλον συναρμόσεσθαι. Bene, ſi pro ἕκαςο legas ἕκαςοι.

P. 547. v. 1. Οὐχ ἱκανὴν εἶχον τροφήν] Addit *Mſ.* εἶχον σπάνιν τροφῆς.

5. Διέσπλους] Ἔσπλους, non διέσπλους vocat *Thucydides*. Paullo poſt *Mſ.* δύο τριήρεις ἅμα εἰσπλεῖν, non δ. τ. ἅμα πλεῖν.

[7. Poſt τὸν ἔσπλουν Baſ. addit: ἔςι ῥῆμα βύω, τὸ ἀσφαλίζω, καὶ βύω τὸ . . . . Φράττω.]

P. 549. v. 2. Περιττὸς ὁ καί] Deeſt. *H. Stephanus* ad Corinthum Artic. XLV. ſcribit, *Scholiaſten* hoc rectius dicturum fuiſſe de illo καί, quod v. 46. ante διεβίβαζον eſt. Καὶ ſaepiſſime apud *Thucydidem* poſt δοκεῖν videtur abundare. Vide ad VIII, 8.

5. Ὀρθὰς ἔςησεν] Scil. τὰς ναῦς. Haec nimis preſſe ſequutus *Acacius*, προσεςαύρωσε vertit, *rectas conſtituit*. *Aem. Portus: transuerſas pro vallo collocauit*. Sed praeferenda, noſtro iudicio, illa in prioribus Scholiis ad v. 54. Grammaticorum nota: ξύλοις ὀρθοῖς προσωχύρωσεν αὐτάς· quod alibi Noſter appellauit, ςαυροὺς πρὸ τῶν νηῶν κατεπήγνυεν· vid. de hac ratione naues vallo muniendi *Scheffer. lib.* 3. *c.* 4. *p.* 207. *ſeq.* et in *addendis p.* 337. *Euſtath. in Il. η'. p.* 567. ac *Tzetz. Schol. ad Lycophr.* v. 290. *ſeqq.* Bene ergo *Winſemius* locum *Thucyd.* de quo agimus, ſic transfert: *naues ſub muro vallis cingebat et communiebat. Ablanc. les enferma d'une paliſſade.* GRAMM. Add. quae adnotaui ad hunc locum *Thucydidis*. *Mſ.* non habet hoc ſcholion.

6. Ταῖς τυχούσαις, ταῖς ἐπιτυχούσαις, καὶ εὐτελέσιν] Ταῖς ἐπιτυχούσαις.

ib. Οὐ γὰρ δυνατὸν ἦν ὅπλα, καὶ τὰ ἑξῆς] Deſunt.

7. Μεσσήνιοι· ἦγουν — τῶν Μεσσηνίων· ἔςι δὲ τριακόντορος] Μεσσήνιοι· ἔςι δὲ τριακόντορος, omiſſis quae in medio ſunt.

9. Ἦγουν ἀποδιώκειν τὸν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ςρατὸν, ἢν προσβάλῃ τῷ τείχει] Τὸν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ςρατόν. Cetera deſunt.

10. Ἐκ τῶν προσηκόντων τῷ τείχει] Ἐκ τῶν προσόντων τ. τ. Paullo poſt ad χαλεπὰ v. 70. ed. D. adſcriptum erat δύσβατα.

[P. 550. v. 8. Baſ. Schol. ad ἐνδεχόμενα· τὸ ἐνδέχεται ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς δέχεται.]

P. 551. v. 1. Περιττὸν δὲ τὸ προθυμήσεσθαι] *Thucydides*: ἐπισπάσασθαι αὐτοὺς ἠγεῖτο προθυμήσεσθαι. Melior cenſenda expoſitio, poſterior quae in Scholiis ſe offert, vt ſit: ἐφελκύσασθαι εἰς προθυμίαν. Non enim otioſum putabimus τὸ προθυμήσεσθαι, vt is voluit, cuius haec adſcripta: περιττὸν δὲ τὸ προθυμήσεσθαι· ἤρκει γὰρ τὸ ἐπισπάσασθαι. Qui attenderit ad rem ipſam, et deſcriptionem Auctoris, inueniet conuenienter plane adhibitum, nec bene potuiſſe omitti, integra loci ſententia. Ergo nec *Interpretes* Latini neglexere, diuerſam licet viam ingreſſi quoad ἐπισπάσασθαι, quippe

quod verbum hi duo *Valla* et *Winſemius* intelligendum volunt de *muris reuellendis*, hoc modo: *ſuſpicabatur hoſtes murum, qua fragiliſſimus erat, reuellere auſuros.* Caeteri autem cum *Scholiaſta* agnoſcentes rectius, ἐπισπάσασθαι ad obſeſſores ipſos referri, expoſuerunt, *allici, incitari, moueri*, intellecta ſic ante ſequentem infinitiuum προθημήσεσθαι praepoſitione εἰς. *H. Stephanus: quia murus hac parte minime firmus erat, ſperabat, fore, vt hoc eos ad audendum alliceret;* et eodem ſenſu *Acacius* p. 165. Non haerebit in eligenda alterutra conſtructione, qui vſum verbi, de quo quaeritur, *Thucydidi, Xenophonti*, aliis ſatis familiarem obſeruauerit. GRAMM.

3. Τὴν Πύλον] Τῆς Πύλου.

5. Τοὺς ὁπλίτας δηλονότι] Admittam perfacile emendationem *Fr. Porti*, qui χωρήσας legit. Hunc enim Auctorem ea habet, non *Aemilium*, quod dicit *Oxon. Editor*, qui errauit quoque χωρήσαι ſcribendo pro χωρήσας. GRAMM. Haec παραράματα iam ante haec viſa emendaram, quod poſterius culpae typographorum, prius eorum, quorum opera in his deſcribendis ſortaſſis vſus fuiſſet *Hudſonus*, tribui poſſe exiſtimabam.

21. Καὶ ἀπὸ τοῦ κλυδωνίου, καὶ ἐκ τῶν ἀνέμων, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν] Haec nihil faciunt ad explicationem verborum καὶ οὐκ ἐν γῇ κρατὸς ἐσι. Videntur reiicienda ad verba ſequentia, αἷς πολλὰ τὰ καίρια.

22. Αἷς τισι πολλῶν χρεία] Hoc et ſequens ſcholion non habet *Mſ.*

P. 553. v. 1. Ἔξεσι λέγειν πλῆθος] *Mſ.* Ἔξεσι λέγειν τὸ πλῆθος. In *Homero* Iliad. ρ'. v. 330. eſt πλήθεϊ, et ἔχοντας.

5. Ὅθεν τὸ νώτιον] Ὅθεν καὶ τὸ νώτιον.

14. Ἐλλιμενίσαι] Sed inter haec non parum intereſt. Nam qui portum capere, id eſt, ἐλλιμενίζειν non poſſunt, ὀκέλλουσι, id eſt litoribus inlidunt naues.

[P. 554. v. 1. Poſt τῆς πρώρας Schol. Baſ. addit: παρεξειρεσιὰν λέγει τὸ ἄκρον τῆς νηὸς τὸ ἔξωθεν τῶν ἑδωλίων καὶ τῶν καθεδρῶν, ἐφ' αἷς καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.]

P. 555. v. 2. Ἀντὶ τοῦ τροπαίου ἐχρήσαντο αὐτῇ· ἢ ἀποτροπαίῳ] Si haec ita ſcripſit *Scholiaſtes*, mihi videtur mire nugatus eſſe. Prior expoſitio tamen aliquanto tolerabilior eſt poſteriore: nam ita quodammodo accipi poteſt, vt hoc *Virgilii* III. Aeneïd. 286. *Aere cauo clypeum, magni geſtamen Abantis, Poſtibus aduerſis figo.* Sed neque haec mens *Thucydidis* eſt, qui nihil aliud ſignificat, quam Athenienſes inter alia ſpolia hoſtilia, quibus tropaeum huius victoriae exornarunt, etiam clypeum Braſidae adhibuiſſe.

P. 557. v. 1. Τὸ σχῆμα ἀναντιπόδοτον. Ὅμηρος] Huius loci *Homerici* teſtimonio eiusdem rei cauſa etiam ſupra vſus eſt *Scholiaſtes* p. 170.

ib. Μεγάθυμοι Ἀχαιοί, Ἅρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσαι] Deſunt. Vide quae ad p. 196. ed. D. adnotata ſunt.

4. Εὑρεθείησαν] Εὑρέθησαν *Mſ.* Ἐν τῷ hic perperam editum eſt pro ἐν ᾧ. Error ex *Edit. Oxonienſi* inrepſit.

P. 559 v. 3. Ἤγουν ἀκαταλύτους ἀποδοῦναι τοῖς Λακεδαιμονίοις] Deſunt.

5. Καὶ ὃ ἂν ὑμῖν ὠφέλιμον ἐσόμενον ἐπιδ] Καὶ ὃ ἂν ἡμῖν ὠφέλιμον ἐπιδ. *Mſ.* Ἡμῖν etiam *Ed Oxon.* Correxi ex ipſo *Thucydide*, ex *Edd. Baſil Steph.* 2. et *Porti.*

7. Ἥκει γὰρ εἰπεῖν, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν] *Stephanus* in Proparaſceue p. 579. [474 hui. ed.] haec reprehendit tamquam ſuperuacua. Non maxima, vt mihi videtur, de cauſa. Totum hoc ſcholion abeſt a *Mſ.*

13. Αὐτῶν τεύξεσθαι] Αὐτοῦ τεύξεσθαι *Mſ.* nempe τοῦ πλείονος.

P. 561. v. 11. Οἷον ναυμαχῶν, κατὰ τ. σ.] Οἷον ναυμαχῶν, ἢ πεζομαχῶν, κατὰ τ. σ.

13. Εὐπραγεῖν αὐτοί] Εὐπραγεῖν αὐτούς.

14. Ἀντὶ τοῦ, εὐτυχοῖεν] Fortaſſis ἀ. τ. εἰ εὐτυχοῖεν.

ib. Ἐν εὐπραγίᾳ καταλύσασθαι, καὶ οὐκ ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον] Atqui quam maxime ſuadent Athenienſibus, vt rebus ſecundis bellum ponant, non, οὐκ ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον. Bene *Mſ.* ἐν εὐπρ. καταλύσασθαι τὸν πόλεμον, ἀντὶ τοῦ, ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον.

20. Τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας] Τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρας. Alterum habet *Thucydides.*

P. 563. v. 7. Τῶν ἐναντίων] Τῶν πολεμίων.

8. Ταῦτα πεῖσαι τὸν ἡττηθέντα] Poſt δυναμένους αὐτὰ omnia vsque ad finem adnotationis deſunt; vt et paullo poſt μετὰ ταπεινοφροσύνης.

20. Φησὶ, διαλλαγῆναι] Φησὶ, τὸ διαλλαγῆναι.

P. 565. v. 4. Πολεμοῦνται γάρ] Non habet hoc ſcholion *Mſ.*

6. Ἥπερ βιασθεῖσιν ὑπ' αὐτῶν] Refert βιασαμένοις, quod in Thucydide eſt, ad Lacedaemonios: nam nihil in his verbis ſuppleri poteſt, quam τῶν Λακεδαιμονίων. Sed e ſuperioribus patet βιασαμένοις ad Athenienſes referendum eſſe. Et ita hic recte *Interpretes.* Nec vlla ratio eſt, cur participio medio βιασαμένοις hic ſignificatio paſſiua tribuatur.

11. Τῶν Λακεδαιμονίων] Aſt δεόμενοι non erant Lacedaemonii, ſed contra Athenienſes. Forte deſtinata fuit haec gloſſa ad illuſtrandum in ſequentibus τῶν σπονδῶν, quaſi dicat, Lacedaemoniorum foederibus Athenienſes indigebant: quanquam et ibi melius omittetur. GRAMM. Quid ſi hoc ad μᾶλλον pertinere, et ἢ τῶν Λακεδαιμονίων legendum eſſe coniiciamus?

P. 567. v. 4. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, εἰς πόλεμον καθίσαντο] Deeſt.

5. Τὴν σφετέραν] *Portus* in ſcholio Graeco bene diſputat νῆσον, quam *Thucydides* dicit a nauibus Atticis obſeſſam fuiſſe, eſſe Sphacteriam: ſed tamen putat *Scholiaſten* ſcripſiſſe σφετέραν. Vix credo eum tam ſtolidum

fuisse, ac potius mihi persuadeo σφετέραν corruptum esse e Σφακτηρίαν.

6. Ἡ εἰς τὸν μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσσήνης ποταμὸν ῥέουσα] Quis est ille fluuius inter Rhegium et Messanam, in quem mare influit? Hic sine dubio aliquid vitiatum est. *Mſ.* non habet ποταμόν· quod si tollatur, pro τὸν scribendum videtur τό· vt paullo post in *Thucydide* ἐσπίπτουσα ἡ θάλασσα ἐς αὐτό· vbi *Portus* ait esse figuram πρὸς τὸ σημαινόμενον, pro εἰς αὐτὸν τὸν πορθμόν. Sed nihil vetat, quo minus suppleatur διάςημα, aut si quid eo melius. Cui hoc non placebit, is pro ποταμὸν legat πορθμόν.

[P. 568. v. 1. Schol. Baſ. Ἀποσημωσάντων (ſic in Mſ. pro ἀποσιμωσάντων, quod eſt in Thucydide). τὰ σημεῖα τῆς ξυμμαχίας ἀραμένων καὶ ἀναδειξάντων. Sequutus eſt hanc interpretationem Valla, qui vertit: *et illis dato ſigno prius inuadentibus.* Dvk.]

P. 569. v. 4. Τοῖς Μεσσηνίοις δηλονότι βοηθοῦντες κατὰ τῶν Μεσσηνίων] Concurrerant ad opem ferendam non Meſſanenſibus aduerſus Meſſanenſes, ſed Naxiis aduerſus Meſſanenſes. Itaque legendum eſt τοῖς Ναξίοις. Sed *Mſ.* τοῖς Μεσσηνίοις, ἢ κατά. Vnde ſuſpicor hic aliquid adnotatum fuiſſe de duplici ſignificatione phraſeos βοηθεῖν ἐπί τινα, quam in vtramque partem accipi docet Index.

6. Γράφεται ἐπείρων] Haec non ſunt in *Mſ.*

7. Ἐπιτεθέντες] Ἐπιτιθέντες *Mſ.* Vulgatum ferri non poteſt.

9. Τὸν κάχληκα] Ad hanc vocem margo *Cod. Gr.* adſcriptam habebat expoſitionem, κάχληκες λίθακες ἐν τοῖς ὕδασιν. Eſt e *Suida* in κάχληκες.

P. 571. v. 3. Ἄπορον γὰρ ἦν δηλονότι] In *Caſſ.* ſolum eſt τὴν νῆσον.

[P. 573. v. 1. Poſt πέμπειν Schol. Baſ. addit: κήρυκα καὶ πρεσβείαν ἐπὶ ξυμιᾳ (fort. pro ξυμμαχίᾳ) καὶ φιλίᾳ προπέμπειν.]

3. Ἐφιέμενον παραδώσειν τῷ Νικίᾳ] *Aem. Portus* recte vidit legendum eſſe τὸν Νικίαν. Et ſic *Mſ.*

5. Τῶν Ἀθηναίων] Ad τῇ ἀπορίᾳ, quod v. ſeq. in *Thucydide* legitur, adnotatum erat, τῇ ἐνδειᾳ τῶν ἀναγκαίων.

P. 575. v. 1. Αὐτοὺς βάλλειν] Qui haec verba ante adnotationem *Scholiaſtae* ſcripſit ſequutus eſt lectionem marginis; cetera exemplaria βλάπτειν, non βάλλειν habent.

4. Αὐτοὺς τοὺς Λάκωνας] Haec nihil faciunt ad exponenda verba *Thucydidis* ἐπ' ἐκείνοις. Fortaſſis adnotata fuerant ad αὐτοὺς in expoſitione praecedenti, et quum in aliis *Codd.* ſcriptum fuiſſet τοὺς Λακεδαιμονίους, in aliis τοὺς Λάκωνας, temere huc translata ſunt.

5. Μάχης] Nemo non videt hoc corruptum eſſe. *Mſ.* μαχομένους.

6. Τοῦ πάθους δηλονότι] *Thucydides:* ὃ διὰ τὴν ὕλην μέρος τι ἐγένετο. In his μέρος dicitur pro κατὰ μέρος, vt ſaepe alibi. *Scholiaſtes* quum hoc exponit τοῦ πάθους, poteſt videri in *Thucydide* legiſſe οὗ διὰ τ. ὑ. non ὅ. Sed puto eum voluiſſe ſignificare ὃ μέρος τι ἐγένετο, idem eſſe ac ſi ſcriptum fuiſſet οὗ πάθους μέρος τι ἐγένετο.

7. Ὅμηρος] Iliad. ε'. v. 262. *Mſ.* hic ἐρυκακύνειν, quod nusquam alibi inueni.

P. 477. v. 2. Ἀντὶ τοῦ, οὗ χάριν] Ita alibi recte exponitur ἐφ' ᾧ· hic expoſitio illa locum habere non poteſt. *Interpres* recte *ea conditione*, vt millies ἐφ' ᾧ apud omnes ſcriptores Graecos.

4. Τοῖς πρώτως Φυλάσσουσι] Τοῖς πρώτοις Φυλάσσουσι. *Mſ.* Ad hunc locum *Thucydidis* potuit reſpexiſſe *Suidas*, qui φυλακτήριον exponit τόπον, ἔνθα οἱ Φύλακες.

9. Φρούριον] Hoc cum duobus ſequentibus ſcholiis deeſt.

P. 579. v. 1. Ὅμηρος] Iliad. η'. v. 479. et ſaepe alibi.

6. Ἵνα λέγῃ τῷ πεζομαχεῖν] Hoc mihi nonnihil ſuſpectum eſt: nam non ſolet hoc ſenſu adhibere ἵνα λέγῃ, ſed ὡς ἂν εἰ ἔλεγε.

P. 581. v. 3. Πίλοι εἰσὶ τὰ ἐξ ἐρίου] Haec inluſtrari poſſunt ex iis, quae *Lipſius* habet Lib. III. de Milit. Rom. Dial. 6.

5. Ἐκ τοῦ μὴ βλεπομένου τῶν Λακεδαιμονίων] Ἐκ τοῦ μὴ β. τοῖς Λακεδαιμονίοις.

P. 583. v. 1. Κατὰ τὸ ἐνδιδοῦν] De hoc vide ad hunc locum *Thucydidis.*

4. Ἀφῆκαν] Deeſt.

P. 585. v. 3. Προσίεσθαι τὰ κεκηρυκευμένα] Προσίεσθαι τὰ κεκηρυγμένα.

7. Περὶ τοῦ μέλλοντος προφανὴς ἀπόφασις] Melius *Mſ.* π. τ. μ. προπετὴς ἀπόφασις. Et σημείωσαι μανιώδης ὑπόσχεσις.

10. Ἀθηναίων σύμμαχός τις ἀχθόμενος] Vtramque expoſitionem *Scholiaſtae* ἀπροσδιόνυσον eſſe oſtendit reſponſum Spartani. *Valla* in *Thucydide* verba Graeca δι' ἀχθηδόνα verterat *per contumeliam*, quod *Stephanus* emendandum putauit *prae triſtitia.* Sed *Valla* mentem *Thucydidis* recte adſequutus eſt, et poſt eum *Aemil. Portus*, cuius hoc ſcholion Graecum eſt: διὰ λύπην, ἵνα τὸν αἰχμάλωτον τοιούτῳ σαρκασμῷ καὶ ἐπηρεασμῷ μᾶλλον λυπήσῃ.

[P. 587. v. 4. Poſt προσέσχον Schol. Baſ. addit: ἐλλιμένισαν.]

5. Ἐπάνω αὐτοῦ τοῦ λόφου] Ἀνωτέρω αὐτοῦ τ. λ.

ib. Ἀντὶ τοῦ, ἐκείνων τῶν] Ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς ἐκείνων τῶν.

6. Προσβοηθῆσαι τοῖς συμμάχοις] Εἰς βοήθειαν τοῖς συμμ.

Ibid. Ἔξω τούτου τοῦ ἰσθμοῦ] Ἐκτὸς τοῦ ἰσθμοῦ.

P. 589. v. 2. Δεῖ δὲ ὑπακοῦσαι τὸ, ἡμέρας γενομένης] Id vero minime neceſſarium eſt. Ἄρσις illa σημείων fiebat Φρυκτοῖς, facibus accenſis et elatis, vt compluribus locis oſtendit *Thucydides*, quarum nullus, vel certe exiguus vſus eſt, vel ad claſſis hoſtilis aut amicae aduentum,

vel ad aliam quamcumque rem significandam, quum iam dies inluxit. Itaque etiam *Thucydides* omnibus locis, quibus de his agit, mentionem noctis facit. Vid. II, 94. III, 22. et 80. hic, et infra Cap. 110, 111. vbi *Thucydides* dicit, ἔπειτα τὸ σημεῖον τοῦ πυρὸς, ὡς εἴρητο ἀνέσχον. Nec quidquam obstat, quo minus hunc locum ita accipiamus, exercitum Corinthiorum, qui ad Isthmum tutandum conuenerat, quum eum fefellisset aduentus classis Atticae, quod ea noctu ad aliud litus adpulsa fuerat, a vigiliis et excubiis per litora dispositis, quae senserant, eadem nocte de eo sublatis Φρυκτοῖς certiorem factum fuisse. Adde quae ad p. 215. ed. D. adnotata sunt.

3. Σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις] Haec non sunt in *Ms.* Recte; nam nec opus est praepositione repetita, quae in verbo composito inest, nec Graeci dicunt συμβάλλειν σὺν τοῖς πολεμίοις, sed συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις.

4. Δύο παιᾶνες] Eadem habet *Suidas* in Παιᾶνας. In *Ms.* additur expositio ἀλαλάζοντες.

8. Τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων] Verba *Thucydidis* non pertinent ad Athenienses: neque enim hi, sed Corinthii, se in loca edita receperunt.

P. 591. v. 2. Τοὺς ὑποπέμπτους, τὸ ἑξῆς, καὶ διδάξαντες] Desunt.

3. Ἀντὶ τοῦ εὐτρεπισάντων εἶπε] Αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων, μηχανησαμένων δὲ λέγει, οἱονεὶ εὐτρεπισάντων.

P. 593. v. 2. Αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων] Absunt a *Ms.*

ib. Συνελάβοντο δὲ τοῦ τοιούτου οὐχ ἥκιστα] Ἀντὶ τοῦ συμμετέσχον οὐκ ὀλίγως τοῦ τοιούτου πράγματος.

3. Πιθανὴν καὶ πιστὴν τοῖς ἐν τῇ Πτυχίᾳ ἀνδράσι δηλονότι] Haec temere e superiore adnotatione repetita sunt, nec leguntur in *Ms.*

9. Ὥσπερ σχοινία, οὕτως αὐτοῖς ἐχρῶντο] Ὥσπερ σχοινίοις οὕτως ἐχρῶντο.

ib. Οὐδετέρως δὲ τὸ σπάρτον] Ὡς ἀπὸ εὐθέος οὐδετέρου τὸ σπάρτον.

10. Μή τις εἴποι] Μή τις εἴπῃ. Et mox τὸ ἐπεγένετο γὰρ νύξ.

P. 595. v. 1. Τιθεὶς, τοὺς δὲ ἄλλους πλαγίως ἐπιβάλλων] Τιθέντες, ἄλλους δὲ πλαγίως ἐπιβάλλοντες.

4. ΑΦ' ἑκάσης γὰρ Ἀκαρνανίας] Quid sit ἑκάση Ἀκαρνανία nemo facile dicat. *Ms.* ἀΦ' ἑκάσης πο Ἀκαρνανίας, id est πόλεως.

ib. Ἀχθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀριστείδου] Haec non habet *Ms.* Ad Ἠιόνι manu vetusta adnotatum erat e *Lycophrone* v. 417. Ἠιών. Λυκόφρων· τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν Στρυμόνος Βισαλτία.

P. 599. v. 1. Στρατοπεδεύοντες] Στρατοπεδευόμενοι· et post χωρίων· Καιρός· ἀντὶ τοῦ, ὅπου δυνατὸν ἐφαίνετο αὐτοῖς καὶ χρήσιμον τηδ. τῇ ἑαυτῶν δηλονότι.

5. Ἡ ξέρησις] Ὑξέρησις. [In Schol. Bas. est: ὑξέρησις ἐ. τ. προσδοκηθέντων, οἷς Ἀθηναίοις μόνον ἐκεῖνο ἄπρακτον τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον, ὡς δήλου ὄντος . . . . . οὐκ ἦν αὐτοῖς ἄπρακτον μόνον θελήσασιν οὐδέν.]

ib. Μηκέτι μηδενί] Μηκέτι μηδέν.

P. 601. v. 5. Οὐ γὰρ λέγει κατασχόντες ἀντὶ τοῦ κρατήσαντες] Οὐ γὰρ λέγει κρατήσαντες.

[P. 602. v. 2. συναλλαγεῖεν (ita scrib. in Bas.) Φιλιωθεῖεν. Schol. Bas.]

[Ib. v. 7. τοῦ πολεμεῖν] τὰ γὰρ μετὰ ἄρθρου λεγόμενα ἀπαρέμφατα ὀνόματα μᾶλλον εἰσὶν, ἢ ῥήματα. Schol. Bas.]

[Ib. v. 16. περὶ τῶνδε] τῶν διαλλαγῶν. Schol. Bas.]

P. 603. v. 5. Τὸν πόλεμον ἐκφεύγοντες] Τὸν πόλεμον φεύγοντες.

6. Μετὰ παῤῥησίας φρονήματος περιερχόμενοι] Μετὰ παῤῥησίας καὶ φρονήματος προερχόμενοι.

7. Ἡ πόλις αὐτῶν καταπονεῖται] Ἡ πόλις αὕτη νῦν καταπ.

10. Δαιμόνι' ἀτρέμας ἧσο, καί] Desunt; vt et paullo post illa αἰ κε πόρῃσιν. Prius est ex Iliad. β'. v. 200. posterius ex Odyss. β'. v. 186.

13. Φησὶν, ἐπιλεγόμενος] Καὶ ἐπιλεγόμενος.

14. Δι' ἄγνοιαν ἐν ἡμῖν] Ἐν ἡμῖν non habet *Ms.* Et recte abesse potest. Non enim tam de Siculis loquitur, quam sententiam et generale pronunciatum de bello in vniuersum effert.

16. Δουλεῦσαί τισιν] Δουλεῦσαι τινί.

17. Τῶν κερδῶν δηλονότι ἐφιέμενοι] Τῶν ἐξ αὐτοῦ κερδῶν.

20. Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος] In *Ms.* addebatur, Ὅμηρος, οἷά τε λῃϊζῆρες. Odyss. γ'. v. 73. Sed non conuenit in verba *Thucydidis*.

21. Τὸ δι' ἀντιῤῥήσεων κ. λ. δηλοῖ· τὸ δὲ κατ. τὸ διαλλ. ἴσον δέ Φησὶ τὸ π. ἐ.] Δι' ἀντιῤῥήσεων κ. λόγων. Τὸ δὲ κατ. διαλλαγῆναι· ἴσον δὲ τὸ π. ἐ.

23. Νῦν, Φησὶν, ἐὰν μὴ προχωρήσῃ] Εἰ νῦν, Φησὶν, μὴ προχωρήσει.

25. Ὅμηρος] Odyss. ι'. v. 42.

[Ibid. Post κρίνω Schol. Bas. addit: ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρῇ, ἵν' ᾖ· χρὴ νομίσαι τοὺς Ἀθηναίους ἀναγκαιοτέρους τῶν λόγων.]

P. 605. v. 1. Βούλεται γὰρ εἰπεῖν ὅτι] Desunt.

2. Τινὰ τῶν βιβλίων τὸ ὀλίγαις ναυσίν] Τινὰ τὰ ὀλίγαις ναυσίν.

19. Δόξαν ἐπέρχεσθαι] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρή.

P. 607. v. 3. Ἐν πρώτοις τοῦτο Φ. κ. ἐ. δ. ὅ ἐστι, τὴν δούλωσιν] Ἐν πρώτοις Φ. κ. ἐ. δ. τουτέστι, τὴν δούλωσιν.

4. f. Τὸ δὲ ἑξῆς, πρεσβύτατον — τουτέστι τὴν δούλωσιν] Absunt a *Ms.* Recte: nam pleraque in superiore

adnotatione leguntur. Pro iis poſt ὁμοίως ſcribitur: ὡς καὶ Ἱπποκράτης, δύο πόνων ἅμα γινομένων ὁ σφοδρότερος ἀμαυροῖ τὸν ἕτερον. Eſt in Aphoriſm. II, 46. Paullo ante κοινῶς Φοβερὸν ἡ δούλωσις.

9. Οὕτω δηλαδὴ ὡς εἶπεν· ἤτοι εἰ] Οὕτως ὡς εἶπεν, εἰ.

12. Διὰ τὸ ξυμβῆναι] His additum erat ex *Homeri* Iliad. *ι.* v. 63. Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος.

14. Τὴν οἰκείαν οἴησιν] Τὴν ἰδίαν οἴησιν.

15. Καὶ ἑκάτεροι] Καὶ ἕτεροι. Ita *Thucydides*.

16. Διὰ τούτων δέ] Διὰ τοῦτο δέ.

P. 609. v. 6. Καὶ νῦν] Ἡ διάνοια, καὶ νῦν.

7. Φοβεροὺς ἡμῖν εἶναι] Εἶναι deeſt.

11. Πεισθέντες μὲν ἐμοί] Πεισθέντες ἐμοί.

12. Ἀφ' ἧς ὁρμ.] Ἀφ' ὧν ὁρμ.

ib. Τὴν ἰδίαν] Haec, et quae leguntur ad v. 66, 70. et 71. [Ἀφ' ἧς αὐτοκρ. Τοῖς ἐχθίσοις, Οἷς οὐ χρή] non habet *Mſ.*

15. Ἐγκέκοπται] Ἀποκέκοπται.

ib. Τιμωρήσασθαί τινα δηλονότι] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ τιμωρήσασθαί τινα. Δηλαδὴ et δηλονότι etiam in his, quae ad v. 74. [Καὶ ἐπιὼν] adnotantur, a *Mſ.* abſunt, vt et ſaepe aliis locis.

18. Ἤτοι προνοοῦντας] Ἢ προνοοῦντας.

P. 611. v. 2. Εἰς τοὺς ἄλλους κοινωνίαν] Κατὰ τοὺς ἄ. κ.

7. Σικελικὸν πόλισμα] Ante haec verba ſcripta erant, ἀντὶ τοῦ ἀποδοθῆναι, quae in *Edd.* pag. ſeq. ad v. 5. voc. ἀποδοῦσιν leguntur, cui expoſitio adpoſita non convenit.

13. Τὰ πάντα κατεργάζεσθαι] Τοῦ πάντα κατ. nempe ἐλπίδας τοῦ δύνασθαι κατ.

17. Τὸν ἄλογον] Hoc palam vitioſum eſt. *Mſ.* bene τὸν σύλλογον.

P. 615. v. 4. Ἤγουν ἀποθησόμενον] Deeſt.

7. Καταγγέλλει] Hoc, et omnia, quae hac pag. leguntur [ab Τοῖς ἑτέροις] vsque ad v. 1. pag. ſeq. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὅλως abſunt a *Mſ.*

P. 617. v. 3. Λιθουργός] Hoc, et ſcholia ad v. 26. 30. et 32. [Δένδρα καὶ ὕλην, Ἀπεξαύρουν, Καὶ οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ, Ἐκ τῆς ἄνω] deſiderantur.

[P. 620. v. 8. Καλῶς δὲ ἐνόμιζον] Θαυμαστή τις ἦν καὶ στρατηγικωτάτη ἡ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπίνοια. ἰσχυρὸν γὰρ χωρίον καταλαβόντες ἡσύχαζον, ἵνα μήτε οἱ Ἀθηναῖοι αὐτοῖς διὰ τὴν τοῦ χωρίου ἰσχὺν ἐπίωσιν ἐπὶ πόλεμον, μήτε οἱ Μεγαρεῖς καταγνῶσιν αὐτῶν ὡς ἡττηθέντων καὶ ἀποσαῖεν. ἐπεὶ δὲ ἑώρων τοὺς Μεγαρεῖς πρὸς τὴν τύχην ὁρῶντας, καὶ τῷ νικήσαντι προστεθῆναι, οὐχ ἱκανοὺς ἑαυτοὺς πρὸς ἀπάντησιν τῶν Ἀθηναίων ὁρῶντες καὶ δεδιότες τὸ μέλλον, ἡσύχαζον, προσποιούμενοι μὴ θέλειν πρῶτοι ἄρξαι τῆς μάχης, ἐκφοβοῦντες δὲ καὶ τοὺς Μεγαρεῖς μὴ προσχωρῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις. Schol. Baſ.]

[Ibid. v. 11. Εἰ μὲν γὰρ μὴ] εἰ μὲν γὰρ μὴ ἀπήντων εἰς πόλεμον Ἀθηναίοις, οὐκ ἂν εἰς τὴν τύχην αὐτῶν οἱ Μεγαρεῖς ἔμελλον βλέπειν, ἵνα, εἰ μὲν νικήσωσιν οὗτοι μὴ ἀποσαῖεν, εἰ δὲ νικηθῶσιν, προσχωρῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις, ἀλλὰ παραχρῆμα ὡς ἡττηθέντων ἔμελλον ἀποσῆναι. νῦν δὲ ἐπειδὴ ἦλθον, οὐκ ἂν ἐθελήσαιαν Μεγαρεῖς ἀποσῆναι βλέποντες πρὸς τὴν τύχην, ἕως ἂν ἄδηλος ἑκατέροις ᾖ, καὶ διὰ τοῦτο καλῶς ἔχειν αὐτοῖς μήτε ἀπιέναι, μήτε προπολεμεῖν, ἀλλ' ἐν ἡσυχίᾳ μένειν. Schol. Baſ.]

P. 621. v. 9. Στερηθῆναι τοὺς Λακ. τῶν Μεγαρέων] Στερηθῆναι τοὺς Λακ. τῶν Μεγάρων. Et mox, κρατήσειν τῶν Μεγάρων, non Μεγαρέων.

P. 623. v. 2. Ἑκάτεροι δηλονότι] Deeſt cum duobus ſcholiis ſequentibus.

5. Ἐφωράθησαν] Neque hoc, neque ea, quae ad v. 44. 53. et 71. [Οἱ δὲ, Ἐπειδὴ, Τοῦ δ' αὐτοῦ, Βιθυνῶν] adnotantur, habet *Mſ.*

P. 625. v. 1. Τὴν κατὰ τὸ Βυζάντιον] Addita ſunt haec: ὅτι ἡ κατὰ Βυζάντιον Χαλκηδηνὴ Μεγαρέων ἐστὶν ἀποικία.

2. Ὃν δηλονότι] Et haec, et quae hac pag. ad v. 94. 96. 3. et 4. [Ἀθρόοι, Ἢ πεῖρα, Τοῖς δὲ, Κατασχήσειν] voc. Duk. κατασχήσειν leguntur a *Mſ.* abſunt. Ad voc. κινούμενοι, quae eſt in *Thucydide* v. 95. adnotatum eſt ἀντὶ τοῦ ταραττόμενοι.

P. 627. v. 4. Διοδεῦσαι] Deſunt, vt et ſcholia ad v. 31. 36. et 37. [Καὶ τοῖς πᾶσι, Πορευομ. Τούτοις]

6. Φίλοι] Ex omnibus ſcholiis huius pag. [285. D.] *Mſ.* tantum tria habet, nempe ad v. 48. et 79. [Ξυσῆναι, Ἐπικαλουμ. Καὶ ἅμα.]

[P. 629. v. 2. ἤγουν τῷ. In Schol. Baſ. eſt: ἤγουν τοῖς Χαλκιδεῦσι καὶ τῷ.]

4. Ἔργον εἰς τοὺς Εἴλ.] Ἔργον τὸ εἰς τοὺς Εἴλ.

[P. 630. v. 5. Φρονήματος] ἀλαζονείας. Schol. Baſ.]

[Ib. v. 6. Οἱ μὲν] οἱ δισχίλιοι. Schol. Baſ.]

P. 631. v. 1. Ταπεινόν] Deeſt, vt et ſcholion ad v. 55. [Δέχεται.]

[P. 633. v. 1. Poſt διαιτητῇ Schol. Baſ. addit: ἡ τῶν προὐχόντων ἀρετὴ ἔν τε πόλεσι καὶ ἐν στρατείαις πανταχοῦ καθίσταται τὸ ὑπήκοον καὶ τῶν ἐναντίων ποιεῖ μὴ καταφρονεῖν. ἐν μὲν τοῖς Ἕλλησι τὸν Βρασίδαν, καὶ τὴν αὐτοῦ στρατιὰν, ἐν τοῖς ἡμετέροις δὲ Βελισάριον εἰς παράσασιν τοῦ παρόντος λόγου παραβάλλομεν.]

3. Ὅμηρος, Ἤτοι — μάλα λιγέως] Ὅμηρος, Παῦρα μὲν, ἀλλά. Cetera deſiderantur. Eſt Iliad. *γ'.* v. 213.

[P. 635. v. 3. Poſt παρέσχεν Schol. Baſ. addit: ἔδωκεν ὁ καιρός.]

6. Ἡ δὲ σύνταξις Θουκυδίδειος] Fallitur. Eſt genus loquendi commune omnibus Scriptoribus Atticis. Nec recte σύνταξιν vocat, quum ad σύνταξιν non pertineat, nec circa eam verſetur. *H. Stephanus* ad Scripta al. de Dial. Att. p. 130. Sic etiam ſupra *Scholiaſtes* p. 99. Ad κίνδυνον ἀνερρίψαμεν v. 72. in *Thucydide* ſcholion habet *Mſ.* ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων.

9. Ἀντὶ τοῦ — τῶν Λακεδαιμονίων] Deſunt. Paullo poſt ad verba *Thucydidis* v. 94. οὐχ ἵνα ξυμμάχους ὑμᾶς ἔχωμεν, adſcriptum erat οὐ γὰρ δεόμεθα συμμαχίας.

[P. 636. v. 14. f. ἐπ' ἀγαθῷ] τῶν Λακεδαιμονίων, Βρασίδα, ἐπ' ἄλλων μὲν οὔ. πῶς γὰρ ἂν ἐπ' ἀγαθῷ ἀφίξων ἦλθεν σὺν βαρείᾳ τῇ στρατιᾷ δηῶν αὐτῶν τὴν γῆν. Schol. Baſ.]

P. 637. v. 4. Ἐλάσσους] Hinc in *Mſ.* ſequitur ad v. 5. voc. πάτριον· εἰ τὴν πάτριον ἑκάσοις πολιτείαν καταλύσας ἢ τὸν δῆμον καταδουλώσας τοῖς ὀλίγοις τῷ δήμῳ.

5. Ἦγουν ἐφ' οἷς] Deeſt et hoc, et ſequens ſcholion. Sed ad ὑποδείξας adſcriptum eſt: Ὅμηρος, Ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα λάθρη ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἴκε τύχωμαι. In *Homero* Iliad. η'. v. 243. vulgo editur ὀπιπτεύσας, et τύχοιμι· quam lectionem etiam *Scholiaſtes* ſequutus eſt, et ex *Euſtathio* adnotauit *Barneſius*.

6. Περίσκεψιν, ἢ περιάθρησιν, ἢ πρόνοιαν, ἢ ἐξέτασιν] Deeſt ἐξέτασιν. Perperam relata eſt haec expoſitio ad voc. ἀρετήν· nam pertinet ad περιωπὴν, quod paullo inferius legitur in *Thucydide* v. 16. *Pollux* II, 54. περιωπή· ἡ περιάθρησις, ὡς Θουκυδίδης. Et *Suidas* in περιωπή· καλεῖ δὲ (ὁ Θουκυδίδης) περιωπὴν τὴν Φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν. Hoc etiam animaduertiſſe videtur *Hudſonus* in Indice Scholiorum.

ib. Τοῖς γὰρ δυνάμει (Φησὶν) οὖσιν] Τοῖς γὰρ ἐν δυνάμει Φ. οὖ. Ad voc. αἴσχιον haec adnotantur: χειρόνως καὶ πλείονος μίσους κατακτώμενοι τὴν ἀρχὴν, ἢ ὁ μὴ προεπαγγειλάμενος.

15. Τῷ' ἡμῶν] Deeſt cum duobus ſequentibus ſcholiis, quae nihil opus erat e praecedenti adnotatione hic repeti.

[P. 638. v. 21. Αἵ τε Σίφαι καὶ ἡ Χαιρώνεια.] Πόλις Βοιωτῶν. Schol. Baſ. In *Ed. Camer.* erat ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν. *Stephanus* omiſit, quod quidem non magnopere reprehendi poteſt, ſed ſunt tamen et alia nihilo maioris momenti quae *Idem* retinuit. Dvk.

P. 639. v. 1. Ἀντὶ τοῦ τῶν Ἑλλήνων] His non exponuntur verba τοῖς ἀπὸ ὑμῶν expoſitioni praefixa. Puto ea pertinere ad illa, quae paullo poſt dicit *Thucydides*, οἱ δὲ Ἕλληνες, et *Scholiaſten* hoc voluiſſe, *Thucydidem*, quum paullo ante dixiſſet τῶν μὲν Λακεδαιμονίων, ſcilicet ἕνεκα, nunc mutato caſu dicere οἱ δὲ Ἕλληνες, pro τῶν δὲ Ἑλλήνων ἕνεκα.

3. Τοὺς Ἀθηναίους] Hoc quoque non recte adſcriptum eſſe verbis τοὺς πλείους, et ad praecedens pertinere exiſtimo.

5. Ἀντὶ τοῦ, ὅρκον ἐξ αὐτοῦ λαβόντες] Totum hoc ſcholion αὐτολεξεὶ legitur in *Suida* v. πισώσαντες, praeterquam quod pro ἀντὶ τοῦ, ὅρκον habet ἀ. τ. ὅρκους, et πισοῦμαί σε ὅρκῳ, omiſſo δὲ, quod hinc recte abeſſe poteſt. *Mſ.* praeterea etiam haec habet: ἀντὶ τοῦ εἰς ὅρκον αὐτὸν ἐμβαλόντες, καὶ ἐκ τούτου πίστιν δεξάμενοι. Et paullo poſt ad Σταγειρος, ἡ τοῦ Φιλοσόφου Ἀριστοτέλους πατρίς.

[P. 641. v. 1. Ante ἤγουν ἐν ᾧ Schol. Baſ. addit: ἕως ἐδίδου ὁ καιρός.]

3. Ἤγουν] Hoc et ſequens Scholion non habet *Mſ.*

4 Ἡ μὲν πρότασις] Ante haec verba *Mſ.* habet: διαιρεῖται ἡ δημηγορία αὕτη τῷ συμφέροντι καὶ τῷ δικαίῳ, ὑποφαίνει δὲ ὀλιγάκις καὶ τὸ δυνατόν.

ib. f. Πρότασις, ἐπιπλήξεως] Πρότασις ἐξ ἐπιπλήξεως.

[P. 642. v. 1. Χρὴν μέν] ἡ παροῦσα δημηγορία πλεῖον ἔχει τοῦ ἀναγκαίου, ἀφ' οὗ καὶ ἄρχεται, ὥσε ἀνάγκη πολεμεῖν πολεμίοις οὖσι. Schol. Baſ.]

P. 643. v. 1. Πανταχοῦ ἐχθροί] Hinc in *Mſ.* ſequuntur quae hic ſunt col. 2. v. 7. hoc modo: τὸ δὲ συμπέραμα προτρεπτικὸν εἰς τὰ πρακτέα, κατὰ διόρισμόν τισι τῶν ἀνθρώπων ἔτι μᾶλλον προμηθητέον. Omnia melius, quam in editis, in quibus apertum eſt poſteriora a ſuo loco auulſa eſſe.

3. Ὅμηρος] Iliad. χ'. v. 161. Habebat *Mſ.* inſuper aliam expoſitionem ad verba οὐ γὰρ τὸ προμηθές, quam deſcripſi ad *Thucydidem*.

[Ibid. Poſt Ἱπποδάμοιο Schol. Baſ. addit: οὐ γὰρ ὅμοιόν ἐσι τὸ ὑπὲρ τῆς σφετέρας μαχέσαι καὶ ὑπὲρ πλείονος. τοῦτο μὲν γὰρ φανερῶς ἄδικον, ἐκεῖνο δὲ καὶ μᾶλλον δίκαιον.]

4. Ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι] Haec non ſunt in *Mſ.* nec referri poſſunt ad verba οἷς ἂν ἄλλος ἐπίῃ, ſed ad ſequentia *Thucydidis*, τοῦ δὲ πλείονος ὀρεγόμενος. De illis μᾶλλον προμηθητέον dixi ad verſ. 1.

7. Καὶ τρόπου] Poſt hanc adnotationem in *Mſ.* ad verba *Thucydidis* πρός τε γὰρ τοὺς, haec ſcripta ſunt: τοῖς πρὸς τοὺς ἀσυγείτονας ἀντιπάλοις ἴσοις καθισαμένους. Quae autem hic adnotantur ad v. 24. et 25. [Καὶ ἐλεύθερον et Καὶ πρὸς τούτοις] ab eo abſunt. Deinde poſt ſcholion ad v. 29. col. ſeq. [Ὡς αὐτοῖς — ὑπόκειται] ſcriptum eſt: ἐλευθερία περιγίνεται· διόπερ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος περιττός, quae eſt expoſitio verborum καὶ ἐλεύθερον καθίσαται.

9. Μέχρι θανάτου] Addit *Mſ.* ἀντὶ τοῦ κινδύνου ἐκ τῆς μάχης ἀπαντῶντος.

Ibid. Ὑκόκειται] Ὡς αὐτοῖς ὑποτέτακται, ὡς ἔχει πρὸς αὐτούς.

ib. Ἀντὶ τοῦ ἀναμφίβολος] Sunt hic et alia ſcholia in *Mſ.* quae vide in Notis ad *Thucydidem*.

[P. 644. v. 9. Πιστεύσαντας δὲ τῷ θεῷ] ἐντεῦθεν ὁ Δημοσθένης ὁρμώμενος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ὀλυνθιακῶν, καὶ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἱκανὴν ἔφη εἶναι νίκην ἐπαγαγεῖν Ἀθηναίοις, εἰ βούλωνται πολεμεῖν Φιλίππῳ. Schol. Baſ.]

P. 645. v. 2. Τοῖς ἑαυτοῦ] Τοῖς ἑαυτῶν *Mſ.*

ib. Ὅμηρος] Iliad. ζ'. v. 209.

4. Κλίναντος ἡλίου] Κλίναντος τοῦ ἡλίου.

5. Τοῖς Βοιωτοῖς] Deeſt, vt et ſequens ſcholion.

P. 647. v. 2. Σχῆμα Ὁμηρικόν] Hoc et supra adnotavit laudans illud *Homeri*, *οἱ δὲ δύο σκόπελοι*. Paullo superius ad haec verba *Thucydidis ἐπ' ἀσπίδας δὲ πέντε μὲν καὶ εἴκοσιν*, haec adnotantur in *Mſ.* *οἷον ὡς ἐπὶ πάντας τοὺς στρατηγοὺς τοὺς ἑαυτῶν οἱ Θηβαῖοι εἰς ῑ καὶ ε̄ τάξεις ἔταξαν κατὰ βάθος.* [Ante *σχῆμα* Schol. Baſ. addit: *Ἀθηναίων.*]

3. *Λόγου δηλονότι*] Auctior eſt *Mſ.* hac adnotatione: *λόγου ἤτοι δι' ὀλίγου, ἢ ἐν βραχεῖ χρόνῳ· τὸ ἴσον δὲ ἔχει τοῖς πολλοῖς λόγοις, καὶ ὑπομιμνήσκειν μᾶλλον ἢ προτρέπειν δύναται.*

Ibid. Ῥιψοκινδύνως λαμβάνομεν] Adduntur haec: *ἀντὶ τῶν οὐ προσηκόντων τοσόνδε κίνδυνον ἀναδεχόμεθα.*

P. 649. v. 3. Ἤγουν οὐ συνέμιξαν] Deeſt cum iis quae ad v. 20. 24. 25. et 26. [Ῥύακες et tria ſeqq.] adnotantur, et pro his omnibus ad *ξυνεχήκει*, v. 21. in *Thucydide*, ſcribitur *ἑκατέρωθεν ἕως ἐμάχετο.*

5. *Τὸ ἔτι μάχην ὑπομένων*] *Mſ.* praeterea, *πρὸς τὸ εἰκεῖον καὶ μὴ ἡττώμενον.*

6. *Κρεῖττον ἦν*] Haec et omnia, quae hac pag. [295. D.] ad v. 32. 53. 56. 57. 61. et 62. [*Καὶ ὡσάμενοι*, Ἀνελόμενοι et ſex ſeqq.] leguntur, a *Mſ.* abſunt: in quo ad verba *Thucydidis* v. 59. *πρὶν ἂν αὐτὸς* haec ſcripta ſunt: *πρίν φησιν ἐπανέλθῃ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐτός.*

P. 651. v. 1. Ἐν τῷ Δηλίῳ] *Δηλονότι τῶν πολεμίων νεκρῶν, ἵνα μὴ ἀσπόνδους αὐτοὺς ἀνέλωνται οἱ Ἀθηναῖοι.* Melius quam vulgatum *ἐν τῷ Δηλίῳ*· nam hoc adhuc tenebant Athenienſes.

6. Ἅδρευεσθαι] Deeſt.

7. *Οἱ συμμετέχοντες*] *Suidas* in *ὁμωχαίτας.* Vide ad *Thucydidem.*

8. Ἤγουν, *οὐδὲν παραλυμήνασθαι*] Deeſt.

9. *Τοὺς Ἀθηναίους*] Et haec, et ea, quaec hac col. ad v. 85. 86. 87. [Ὕδωρ τε et duo ſeqq.] ſcribuntur, ignorat *Mſ.*

P. 653. v. 2. *Τοὺς Βοιωτούς*] *Τοὺς Θηβαίους ἀξιοῦντας κομίζεσθαι μὲν τὸ ἱερὸν τὸ ἐπὶ Δηλ. ἀνταποδιδόναι δὲ τοὺς νεκροὺς τοῖς Ἀθηναίοις ἀσεβεῖν μᾶλλον ἤπου τοὺς Ἀθηναίους μὴ θέλοντας κομίσασθαι τὰ μὴ πρέποντα τοῖς ἱεροῖς νεκροὺς θεῶν ἀντικαταλλάττεσθαι. Caſſ.* Ἀσεβεῖν *τοὺς Θηβαίους ἀντὶ τῶν ἱερῶν, ἤγουν λαβόντας τὸ ἱερὸν, ἀποδιδόναι τοὺς νεκρούς. Reg.* Deinde ad verba *Thucydidis* p. 296. v. 3. Duk. *εἰ δὲ ἐν τῇ ἐκείνων*, *Caſſ* haec habet: *εἰ δὲ δοκοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἰδίαν εἶναι τὴν γῆν ἐν ᾗ οἱ νεκροὶ κεῖνται, αὐτοὶ τὸ ποιητέον γιγνωσκέτωσαν.* Ad verba *καὶ οὐκ ἂν αὐτοὺς βίᾳ σφῶν κρατῆσαι αὐτῶν* ibid. v. 6. *καὶ οὐκ ἂν τοὺς Βοιωτοὺς κατισχύσειν τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Ὠρωπίᾳ ὡς τοὺς νεκροὺς κατασχεῖν αὐτῶν.* Ad ſequentia *οὐδ' αὖ ἐσπένδοντο δῆθεν*, quae hic leguntur p. 297. v. 7. Duk. *οὐδ' αὖ ἐσπένδοντο προφάσει ὡς δῆθεν Ἀθηναίων οὔσης τῆς γῆς· τί γὰρ καὶ ἔδει περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ τοῖς Βοιωτοῖς σπένδεσθαι.* Ac denique ad *εὐπρεπὲς εἶναι ἀποκρίνασθαι* p. 297. v. 8. *εὐπρεπὲς δὲ εἶναι ἀποκρίνασθαι ἐκ τῆς Βοιωτῶν ἀπιόντας τοὺς Ἀθηναίους ἀπολαβεῖν ἅπερ αἰτοῦσι.*

P. 655. v. 1. *Κατὰ φύσιν*] Paullo poſt ad *ἐσεσιδήρωτο* ſcriptum eſt: *ὥςε ὑπὸ τοῦ πυρὸς μὴ βλάπτεσθαι τὴν κεραίαν.*

2. Ἀμφίπολις] Paullo poſt ad *Ἀριστογόρας ὁ Μιλήσιος* in *Mſ.* eſt: *οὗτινος καὶ Ἡρόδοτος μέμνηται πολλάκις.* Et ad *ὑπὸ Ἠδώνων· ἀπὸ τῆς Ἠδωνες πλ. καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς Ἠδωνοί· ὅθεν ὑποκατιὼν Ἤδωνας ἔφη, καὶ οὐχὶ Ἠδωνούς.*

ib. Τὸν Στρυμόνα] Deeſt. Ad *περιφανῆ* hoc ſcholion legitur: *ἐν τοιούτῳ χωρίῳ κατῴκισεν, ὃ περιφανὲς ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἐστίν.*

P. 657. v. 3. *Διαπεραιώσεως*] Hoc, et quae ad v. 15. 21. et 27. [Τῷ στρατῷ, Τὰς πύλας, Κελεύοντες] ſcribuntur, non habet *Mſ.*

P. 661. v. 1. *Μεταβληθὲν τὴν γνώμην*] *Μεταβεβλημένον τῇ γνώμῃ.*

2. Τὸν Βρασίδαν] Deeſt, vna cum illis, quae ad v. 61, 66. et 68. [Ὀψὲ κατέπλ. et duo ſeqq.] adnotantur.

3. Ὁ Βρασίδας] Hoc quoque, vt et adnotationes ad v. 73. 74 87. 7. et 10. [Ἀμφωτέρωθεν, Αὐτῷ προσεχώρησε, Τοῖς Λακεδαιμ. Ἐλπίδι, Ἐφολκά] a *Mſ.* abſunt. Ad *ἀσφαλεῖ*, quod eſt v. 6. in *Thucydide*, ſcriptum eſt *πάρισον*· qua figura delectari *Thucydidem* etiam *Dionyſius Halic.* obſeruat. Deinde illa, *εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι*, exponuntur ſcholio, quod in Notis ad hunc locum *Thucydidis* deſcripſi.

P. 663. v. 1. Ἔθνος δηλονότι] Ante haec ad v. Ἄθως, v. 32. in *Thucydide*, eſt *μέρος ὧν τῆς ἀκτῆς δηλονότι.* Et ad *δηλώσσων* v. 38. *ἀντὶ τοῦ, πολυγλώσσων.*

2. Τὴν Τορώνην] Non eſt in *Mſ.* nec haec, nec ſequens expoſitio.

P. 665. v. 1. Τῆς προδοσίας] Illis, quae paullo poſt v. 54. in *Thucyd.* leguntur, *ἐτήρουν τὴν πρόσοδον*, adſcriptum eſt *παρεφύλαττον τὸ τῆς παρουσίας.* Et ad *Φρουροὺς*, v. 62. *Τὸ ἑξῆς, τοὺς Φρουροὺς διέφθειραν.*

P. 667. v. 2. Ταῖς ἡμέραις δηλονότι] Omnes adnotationes, quae hac pag. [304. D. ab *ἐν ταύταις δὲ*] continentur, vsque ad v. 57. *ἐπιφερόμενος* abſunt a *Mſ.* excepta ea, quae ad v. 16. [Οὐδὲ γὰρ] legitur. Sed ad verba *Thucydidis* v. 13. *ἔλεξε τοῖς ἐν τῇ Ἀκάνθῳ παραπλήσια*, adſcriptum eſt: *ἐν τῷ ς' τῶν συγγραφῶν διάλεξις Βρασίδου πρὸς Τωρωναίους.* Haec adparet ab aliquo ſcripta eſſe, qui ſequebatur diuiſionem Hiſtoriae *Thucydidis* in XIII. libros. Neque tamen carent errore. Nam ſiue auctor illius adnotationis indicare voluit ſummam orationis Braſidae ad Toronaeos, quam hic exponit *Thucydides*, ſiue orationem eiusdem ad Acanthios, quae Cap. 85. huius libri legitur, debuit dicere *ἐν τῷ ζ'*. Illi enim qui Hiſtoriam hanc in XIII. libros partiebantur, librum ſeptimum inchoabant ab iis, quae in principio Capitis 78. huius libri ſcripta ſunt, Βρασίδας *δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον* cet. vt ibi monet *Scholiaſtes.*

3. Τοῖς προδόταις] Poſt haec ad verba *Thucydidis* v. 24. *ἡγούμενος οὐδὲν χείρους τῇ ἐκείνων Φιλίᾳ*, hoc ſcholion habet *Mſ.* *ἡγούμενος μὴ χείρους φανήσεσθαι παρ' ἡμῖν αὐτοὺς διὰ τὸ Ἀθηναίοις γεγονέναι φίλους.*

P. 671. v. 3. Ἦγουν κατὰ τὴν π. τ. π. ν.] Deſunt, vna cum iis, quae pag. ſeq. ad v. 96. Duk. ὅπως, leguntur.

P. 673. v. 2. Ἦγουν, κύριοι συμβῆναι ἄνευ τῶν πόλεων] Haec in *Mſ.* atramento et manu recenti ſcripta ſunt, vetuſta et minio illa: ἀντὶ τοῦ αὐτοκράτορες ὄντες, ὡς κύριοι εἶναι συμβῆναι ἄνευ τῶν πόλεων αἷς ἐπήρχοντο.

P. 675. v 1. Τῶν Πελληνῶν] Deeſt. Quae deinde ſcribit *Thucydides* v. 74. αὐτὸς δὲ ἐν κελητίῳ cet. ita exponuntur: ὁ Βρασίδας εἰς τὴν Σκιώνην ἔπλει ἐν πλοίῳ μικρῷ, προαγούσης τριήρους, ὅπως εἰ μὲν αὐτὸς ἐντύχοι πολεμίῳ πλοίῳ, ἡ τριήρης ἐπελθοῦσα βοηθήσειεν αὐτῷ· εἰ δὲ ἀντίπαλος τριήρης ἐξεναντίας ἐπιφέροιτο, αὐτὸς ἐν τῷ κελήτι διασωθείη· ἔμελλε γὰρ ἡ τριήρης ἡ πολεμία οὐκ ἐπὶ τὸ κελήτιον ὁρμῆσαι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν τριήρη.

2. Δι' ἀτολμίαν] Hoc itidem recentius et atramento ſcriptum erat, antiqua et minio ſcripta haec: οὐχ ὑπέμειναν οἰκήσαντες περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐν ἀνάγκῃ γενέσθαι· οἰκεῖον γὰρ ἀγαθὸν τὴν ἐλευθερίαν λέγει. Οἰκήσαντες vel corruptum eſt, vel aliquid excidit.

P. 677. v. 5. Ἀντὶ τοῦ] Deeſt et hoc et ſequens ſcholion.

P. 679. v. 3. Ἦγουν, οἳ ἔμελλον ἥξειν] Haec, vt et ea, quae ad v. 82, 89. et 90. [Ἐπὶ τὰς, Ἀμφοτέροις, Διὰ τὸ δέος] adnotantur, non habet *Mſ.*

P. 681. v. 3. Ἦγουν, ἔταξε] Tota haec pars huius ſcholii deeſt.

6. Περὶ τῆς δημοκρατίας φησί]. Τὴν δημοκρατίαν λέγει.

P. 683. v. 5. Τοῦ ἐπιέναι δηλονότι· ἤγουν, ἐκφοβοῦσι μέλλοντες ἐπιέναι] Deſunt, et pro iis tantum eſt οἱ βάρβαροι.

6. Δέος ἐμποιοῦσι] Non eſt in *Mſ.* Paullo poſt δήλωσιν ἀπειλῆς exponuntur ἔμφασιν καταπλήξεως.

P. 685. v. 5. Τοῦ τόπου τοῦ Περδίκκα] Abeſt a *Mſ.*

P. 687. v. 1. Μακροτέρᾳ ὁδῷ κατ' ἐκείνων] Ἄλλῃ μακροτέρᾳ ὁδῷ.

5. Ἦγουν, δημότου ἐναντιωθέντος] Hoc ſcholion non habet *Mſ.* Pro eo ad κατὰ τὸ ϛασιωτικὸν ſcriptum eſt, κατὰ τὸ ἀντισασιάζον.

P. 689. v. 2. Βιασάμενοι τὴν Φ. ν. ἀ. πρὸς Θάλ.] Ὑπερβατόν· βιασάμενοι τ. Φ. ν. ἀ. παρὰ Θάλ.

3. Ὁ Περδίκκας δηλονότι] Ad ea, quae in *Thucydide* v. 92. leguntur, ἔνδηλόν τι ποιεῖν *Mſ.* habet expoſitionem, quam vid. in Notis ad *Thucyd.*

5. Οὐκ ὄντος νομικοῦ] Οὐκ ὄντος νομίμου. Et ſic rurſus paullo poſt.

7. Καὶ μὴ τοῖς εὐτυχοῦσι. Γράφεται ἐντυχοῦσι] Haec non ſunt in *Mſ.*

ib. Καὶ τὰς πόλεις μὴ τοῖς τυχοῦσι πιϛεύειν] *Thucydides:* ὥϛε τῶν πόλεων ἄρχοντας καθιϛάναι, καὶ μὴ τοῖς ἐντυχοῦσιν ἐπιτρέπειν. Hic *Scholiaſtes* ἐντυχοῦσι nihil aliud iubet denotare, quam τυχοῦσι· nec aliter intelligens *Valla*, cum *Aem. Porto, quibuslibet* vertit. *Eneuckelius, cuilibet ex vulgo. Ablancurtius* vero, Graecum propius redditurus: *afin d'empêcher qu'on n'y mît les premiers venus.* Quam interpretationem vt meliorem caeteris habeo, ita plus aliquid dicere, quam τυχοῦσι aut *cuilibet ex vulgo* exiſtimo. Vlterius progreſſus *Winſemius* hisce: *neque enim gubernationem ciuibus in ſingulis ciuitatibus permittebant*, ſatis inlicat, ἐντυχοῦσιν idem ſibi ſignificare viſum ac ἐνοικοῦσιν, h. e. τοῖς πολίταις. Sed cum aliunde haud poſſit forte demonſtrari talis ſignificatus verbi, nec neceſſe ſit, contenti erimus illud ex *Gallici Interpretis* mente ſumere, ac ita breuiter circumſcribere: *neque gubernationem eis, in quos forte primos ciuium, ſeſe ad hoc offerentes, in vrbibus iſtis inciderent, permittere.* Forſan quoque aptius hoc modo omne illud, quod in ἐντυχοῦσιν emphaticum habetur, expreſſerimus. Gramm.

8. Ἦγουν ἐγκαλέσαντες] Deeſt cum omnibus, quae in *Edd.* leguntur vsque ad v. 37. τοῦ γὰρ κώδωνος, exceptis expoſitionibus ad v. 9, 18. et 26. [Παρεσχηκὸς, Ἐπέλαβεν, Καὶ ἔνν., Ἀμφιδήριτος] Praeter ea autem quae in *Edd.* ſunt ad v. 18. [Ἐπέλαβεν, Καὶ ἔννατον] in *Mſ.* etiam alia leguntur, quae vide in Notis ad *Thucydidem.*

P. 691. v. 2. Ἴσης] Σημείωσαι ἀγχώμαλος μάχη.

3. Τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος] Θουκυδίδης, τοῦ γὰρ κ. π. ἀρσενικῶς. Σοφοκλῆς, Χαλκοξόμου κ. ὡς τυρσηνικῆς, θηλυκῶς. Locus *Sophoclis* eſt in Aiace v. 17.

5. Προσθεῖναι] *Mſ.* προσθῆναι. E ſequentibus, quae ſine cauſa repetita ſunt, liquet legendum eſſe προσθείς.

6. Ἡ πρόσθεσις ἐγένετο. Ὑπερβατόν] Deſunt.

ib. Τοῦ κώδωνος (φησὶ) παρενεχθέντος] Τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος· et coniunguntur cum praecedenti ſcholio.

In fine libri *Mſ.* haec habet: ἀποροῦσί τινες ψυχρὰν ἀπορίαν, διά του Θουκυδίδης ἔχων τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς θ', ἡ συνεγράψατο ἱϛορίας· ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἔχων ἀπὸ τοῦ η', εἶπε θ'. ὧν ἡ λύσις ψυχροτέρα· ὅτι ἐπειδὴ, Φασίν, ἀπὸ τοῦ η' ἕως του ρ', θ' ϛοιχεῖά εἰσιν, ἀπὸ δὲ τοῦ θ' ἕως τοῦ ο', ὀκτώ εἰσι· τὸ πρῶτον ἐνταῦθα τοῦ ὀνόματος γράμμα ἀριθμήσαντες καὶ τὸ ὕϛερον· ἡ δὲ ἀληθεϛέρα λύσις τοιαύτη, ὅτι ὁ Θουκυδίδης οὐ διεῖλεν εἰς ἱϛορίας, ἀλλὰ ἃ συνεγράψατο· καὶ δῆλον ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν κριτικῶν· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν διεῖλον εἰς ὀκτὼ, οἱ δὲ εἰς ιγ', τὴν πρώτην εἰς β', καὶ τὰς ἄλλας ἑπτὰ εἰς ια'. Eſt hoc vere frigidum ζήτημα, et frigidior etiam illius λύσις. Quod hic ſcribitur Ἡρόδοτος εἶπε θ'. mihi ſuſpectum eſt, et *Scholiaſtes* fortaſſis ſcripſerat ἔλιπε θ'. Quid autem in his verbis, ἀλλὰ ἃ συνεγράψατο, ſit ἃ non ſcio; ſed ſenſus eſt idem ac ſi dixiſſet ἀδιαιρέτως.

Erat ibidem et alia adnotatio his verbis: Ἰϛέον ὅτι εἰς τὸ κομψὸν τῆς Φράϛεως Θουκυδίδης Αἰσχύλον καὶ Πίνδαρον ἐμιμήσατο· εἰς δὲ τὸ γόνιμον τῶν ἐνθυμημάτων τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον Ἀντιφῶντα· εἰς δὲ τὴν λέξιν Πρόδικον, ὅθεν καὶ Προδίκου λέξεις ἐν τῷ κειμένῳ σημειούμεθα· εἰς δὲ τὸ γνωμικὸν τοὺς Ἰσοκρατικούς, [leg. Σωκρατικούς· v. Span. diſſ. de Antiph. p. 801. Gottleb.] Εὐριπίδην καὶ τοὺς ἄλλους· τοῖς γὰρ αὐτοῖς χρόνοις ἦσαν· εἰς δὲ τὴν οἰκονομίαν τὸν ποιητήν. Haec omnia manu vetuſta ſcripta erant.

P. 695. v. 1. Ἡ ἐφ' ἑνός] Abeſt a *Mſ.*

2. Οἱονεὶ ἐχεχειρία] *A Gellius* l. 1. c. 25. Graeci ceſſationem pugnae pactitiam ἐκεχειρίαν dixerunt, exemta vna litera ſonitus vaſtioris, et ſubiuncta lenioris; nam quod eo tempore non pugnetur et manus cohibeantur, ἐκεχειρίαν appellarunt. Hvds. *Mſ.* Οἷον καὶ ἐχεχειρία, *Suidas*, apud quem in ἐχεχειρία haec leguntur, ἐχεχειρία τις οὖσα.

4. Ὅρου] Aſteriſcus adpoſitus indicio eſt eos, qui haec ediderunt, putaſſe hanc vocem corruptam eſſe. Si quid emendandum eſt, putem legendum eſſe Ὅρος, et deſignari *Orum* Grammaticum, cuius teſtimonium *Scholiaſtes* Thucydidis etiam alibi, et veteres Critici ſaepe advocant. *Suidas:* Ἀδραμύτειον· οὕτως Εὔπολις, καὶ Ἀδραμυτηνός· ὁ δὲ Θουκυδίδης Ἀτραμύττειον.

9. Τὸ καινόν] Deſunt.

[10. Ante τὸ μέρος δηλονότι Schol. Baſ. addit: ἢ τὸν περίβολον.]

P. 697. v. 3. Εἰς τὴν πόλιν] Εἰς τὴν πολιτείαν.

4. Τῶν Λεοντίνων] Non habet *Mſ.*

7. Πρασιάς] Πρασίας, et paullo poſt Βρικιννίας.

[9. In Schol. Baſ. ὠμίλησεν. ἔταξε δοῦναι χρήματα ὑπὲρ Φιλίας καὶ συμμαχίας. Poſterior interpretatio aliena eſt ab hoc loco. Vid. ad V. 61. et VI, 62. Dvk.]

[P. 698. v. 5. Παρακομιδῇ· παρελεύσει. Schol. Baſ.]

P. 699. v. 1. Σικελιῶται λέγονται] Verius *Ammonius* in libello *de ſimilibus et differentibus vocabulis.* Σικελὸς ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς Σικελίας ὤν. Σικελιώτης δέ, ὁ Σικελὸς μὲν μὴ ὤν, τὴν δὲ χώραν αὐτὴν οἰκῶν. Hvds. Nulla eſt pugna inter *Scholiaſten* et *Ammonium.* Barbari indigenae ſunt Σικελοί· Graeci, et alii, qui aliunde in Siciliam venerant, Σικελιῶται. Eodem modo *Ammonius* diſtinguit Ἰταλοὺς et Ἰταλιώτας. *Mſ.* in fine huius adnotationis recte, οὕτω καὶ ἐπὶ Ἰταλιωτῶν καὶ Ἰταλῶν.

3. Συνήεσαν] Συνήνεσαν. [Schol. Baſ. poſt συνήεσαν addit εἰρήνην ἐποίουν.]

P. 701. v. 1. Ἀντὶ τοῦ] Deeſt.

3. Τῇ ἀργίᾳ] Τῇ ἀργότητι.

5. Ἀναλογίσως] Ἀλογίσως.

11. Συγκλύδων] Ἐπηλύδων.

12. Ἡ ἄνευ προόψεως· ἤγουν οὕτως — τὸ καταφρονήσεως τοῦ ὄντος] Omnia abſunt a *Mſ.*

P. 703. v. 2. Ὤετο] Deeſt.

7. Ἀτολμίαν παρασχῇ· ἡμῖν δηλονότι] Ἀτολμίαν· δειλίαν.

10. Ἁρμοττομένου] Ἁρμοττόμενος.

11. Παρέχει] Hoc inter verſus recenti manu ſcriptum erat. Κλέμματα, quod v. praecedenti dicit *Thucydides*, exponitur ϛρατηγήματα.

12. Ἀπαράσκευοι εἶναι] Ἀπαράσκευοι εἰσίν.

ib. Πρὸ τοῦ οὖν ταχθῆναι] Πρὸ τοῦ συνταχθῆναι.

14. Φαίνονται] Deeſt.

P. 705. v. 1. Ὅμηρος] Iliad. ε'. v. 531.

P. 707. v. 4. Περιττὸς ὁ καί] Suſpicor annotatiunculam non reſpicere verba, quibus adſcripta eſt, ſed ſuo loco motam, retrahi debere ad antecedentia haec: καὶ δὶς ἢ τρὶς προσβαλόντα. Hic enim poterat ratione quadam (quamuis et iſto loco fallente) cogitare Grammaticus de ſuperflua praepoſitione καί, cum ne ſpecies quidem πλεονασμοῦ in verbis, quae vulgo indicantur. Gramm. Recte Clar. *Grammius. Mſ.* περιττὸς ὁ καὶ σύνδεσμος. Hoc manus vetus nota quadam adpoſita ad καὶ δὶς retulerat. Eam deinde recentior cancellauerat, et ad alterum καί, cui in *Edd.* haec adnotatio adſcribitur, adpoſuerat. Add. *H. Stephanum* ad Scripta de Dial. p. 33.

[P. 708. v. 18. f. Οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι] ἀπὸ κοινοῦ, εἶχον τὴν γνώμην πρὸς τὴν εἰρήνην νοητέον. Schol. Baſ.

P. 709. v. 8. Μήπως αὐτομολήσωσιν] Ἡ δὲ ἔννοια, μήπως αὐτομ.

[P. 710. v. 1. Συνέβαινε] ἐνταῦθα ἡ ἀπόδοσις τῆς ὅλης ἐννοίας ἀπὸ τοῦ, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον Schol. Baſ.]

P. 711. v. 1. Μετὰ σπονδῶν ποιεῖσθαι] Μετὰ σπ. ποιῆσαι.

5. Ἤτοι προσδεξομένους, δηλονότι τὴν εἰρήνην] Προσδεξομένους· λείπει τὴν εἰρήνην.

6. Προσδεξομένους] *Thucydides:* ἀπιςότερος διαβάλλων. *Scholiaſtes:* διαβάλλων] προσδεξομένους, λείπει τὴν εἰρήνην. Loquitur Auctor de Cleone quod paci ideo aduerſaretur, quod putaret in illa flagitia ſua manifeſtiora fore, ſuamque imminutum iri auctoritatem in obtrectando. An igitur legerat *Scholiaſtes* in ſuo *Thucydidis* exemplari διαβάλλων προσδεξομένους; ita quodammodo videtur; cur enim ellipſin indicaret ſuppleretque hic, non Auctoris, ſed ſuae locutionis? niſi recentior fortaſſe Grammaticus antiquioris gloſſam ſuppleuerit. Sed rem ipſam inſpiciamus. Sane qui ad τὸ διαβάλλειν intelligi debet accuſatiuus, non tam erit τοὺς προσδεξομένους τὴν εἰρήνην, quam potius in genere quosuis τοῖς πράγμασι πρεσεῶτας καὶ τοὺς ϛρατηγούς. Hos enim bello durante, impune infectari promtum erat Cleoni, et nunquam deficere poterat occaſio obtrectandi, prono ſcilicet ad credenda quaeuis eius generis Athenienſium vulgo: πολέμου γὰρ καθεϛῶτος, ἀεὶ ἀνάγκην εἶναι τοὺς προὔχοντας ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν διαβάλλεσθαι, dicit, ex ſententia Pliſtoanactis Noſter pag. ſeq. Talis etiam deſcribitur character Cleonis lib. 4. p. 256. At reſtituta pace ceſſatura haec omnia eſſe proſpiciebat facile ἀνὴρ κακοῦργος. Gramm. *Mſ.* non habet hoc ſcholion. Et apertum eſt temere repetitum eſſe ex iis, quae ad v. 2. adnotata ſunt. Non raro eamdem expoſitionem bis aliis atque aliis locis ſcriptam inueni, primum a vetuſtiore, deinde a recentiore librario, qui ſcholia ex aliis *Codicibus* ſuppleuerat, nec ſtatim animaduerterat quaedam iam adſcripta eſſe.

[P. 712. v. 5. χρόνῳ δὲ] ἢ σύνταξις οὕτως· χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους αὐτοὺς καταγαγεῖν τοῖς ὁμοίοις χοροῖς καὶ θυσίαις· τὰ δὲ λοιπὰ μεταξὺ λεκτέον· ἔϛι γὰρ περιβολὴ διττή. Schol. Baſ.]

P. 713. v. 1. Ἤγουν ὑβριζόμενος] Deest *Cass.* In *Reg.* ad ὑβριζόμενος haec manu vetusta scripta sunt: Πλειστοάναξ ὁ Παυσανίου βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, ὃς φεύγων κάθοδον εὕρετο· ἔφευγε δὲ, διὰ τὸ ποτὲ πρότερον δόξαι δῶρα παρ' Ἀθηναίων λαβὼν ἀναχωρῆσαι τῆς Ἀττικῆς. In *Thucydide* est ἐκ τῆς Ἀττικῆς.

2. Ἤγουν, τὴν προαγορεύουσαν ἐκ μαντείας] Non est in *Cass.* nec quae ad v. 85. et 95. [Ἐκ τῆς ἀλλοτρ. et Τῇ διαβολῇ] adnotantur.

6. f. Οἱ μὲν τὴν δόκησιν] Lusisse operam prolixiore hac annotatione Scholiastes censendus, cum hodierna lectio δοκοῦσαν pro δόκησιν, sensum loci ponere extra dubium videatur. Insolens enim nimis, dura atque insuauis foret locutio: διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δώρων δόκησιν ἀναχώρησιν. GRAMM.

8. Μᾶλλον] Abest.

ib. Ἵν' οὕτω νοῆται] Ἵνα ᾖ.

10. Ἐν Λυγκαίῳ] Ἐν Λυκαίῳ e *Thucydide* scribebat *Aem. Portus.*

ib. Ἔτι ἑνὸς δέοντι] Amplectamur potius emendationem *Fr. Porti* ἔτει legentis pro ἔτι, quam et ex duobus *Codd. Mss.* Anglicis confirmatam dedit Cl. *Oxonienſis Editor*, et nos damus ex *Havnienſi Roſtgaardiano.* GRAMM.

11. Τοῦτο συντακτέον τῷ χρόνῳ· ἤγουν μετὰ τὸν χρόνον τῆς προφάσεως τῆς μαντείας προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους] Τοῦτο συντακτέον τῷ χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους. Non necessaria sunt, quae in *Edd.* interponuntur. Sententia est illa: τῷ χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους φεύγοντα αὐτὸν ἐς Λυκαιον ἔτει ἑνὸς δέοντι εἰκοσῷ καταγαγεῖν, et cetera, quae in *Thucydide* inter Λύκαιον et ἔτει sunt, διὰ μέσου poni.

12. Μὴ ἂν αὐτὸς παρέξων] Μὴ ἂν αὐτὸς παρέξειν. Sic *Thucydides* in infinitiuo, ἀνεπίληπτος εἶναι, non ἐσόμενος

P. 715. v. 1. Αὐτοτελεῖς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἄλλους συντελοῦντες] Αὐτοτελεῖς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἄλλῳ συντελοῦντας· recens manus super ἄλλῳ scripserat ἄλλοις. Sed haec non ad verba τὴν Νίσαιαν, verum ad αὐτοτελεῖς, quod pag. seq. v. 28. legitur, pertinent. Vide ibi.

2. Ἤγουν, τοῖς καθ' αὐτοὺς νόμοις χρωμένους] Desunt.

ib. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔχειν αὐτοτελεῖς] Παρ' αὐτοῖς δίκας διδόντες καὶ λαμβάνοντες, καὶ μὴ ὑπ' ἄλλων κρινόμενοι· ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔχειν ὑποτελεῖς. Cetera post αὐτοτελεῖς desunt. In omnibus, quas vidi, *Edd.* nec minus in *Mss.* hic perturbatus est ordo scholiorum, qui ita restitui debet. *Thucyd.* v. 13. Τὴν Νίσαιαν] Ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἔχειν· v. 24. et 27. [Καὶ θεωρεῖν et Αὐτονόμους] vt in *Edd.* v. 28. Καὶ αὐτοτελεῖς] αὐτοτελεῖς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἄλλοις συντελοῦντας· v. 28. Καὶ αὐτοδίκους] αὐτόδικοι ἄνθρωποι, οἱ ἐν αὐτοῖς τὴν διαφορὰν δίκῃ λύοντες, καὶ μὴ μετάγοντες αὐτὴν εἰς ὑπερορίους ἀνθρωπους.

P. 719. v. 1. Παρελθουσῶν] Πρὸς ἀκρίβειαν· προελθουσῶν.

ib. Ἤγουν, ἀκριβὴς ἡ ἀληθειά ἐστιν] Absunt a *Mss.* Sed puto ad ἀκριβὴς adnotatum fuisse, quod paullo ante ad παρενεγκουσῶν legebatur.

5. Τὸ αἴτιον τοῦτό ἐστι τοῦ τὸν Θουκυδίδην] Αἰτία δὲ τούτου ἐστὶ τοῦ καὶ τὸν Θουκυδίδην.

P. 721. v. 1. Οἱ Λακεδαιμόνιοι] Deest.

9. Τὴν ἐπελθοῦσαν πόλιν] Ita καταλύειν esset *euertere.* Sed non puto hanc sententiam esse, et potius cum *Interpretibus* supplendum τὸν πόλεμον· vt infra Cap. 47. in foedere inter Athenienses, Argiuos, Mantinenses, et Eleos: καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν μηδεμιᾷ τῶν πόλεων, ἣν μὴ ἅπασαις δοκῇ. Neque tamen alibi apud *Thucydidem* hac significatione καταλύειν sine accusatiuo πόλεμον positum inveni. *Stephanus* hic adnotat *Scholiasten* verbum καταλύειν aliter accepisse quam *Vallam*, et de hoc loco aliquid dicturus fuerat, si vltra librum secundum adnotationes produxisset.

ib. Ἤγουν τὸ πλῆθος τῶν δούλων] Non est in *Mss.*

P. 723. v. 1. Ὧν μετεῖχον καὶ οἱ σύμμαχοι] Et hoc deest, et sequens scholion.

P. 725. v. 1. Προλεγόμενον] Λεγόμενον.

5. Μετὰ τοῦ πολέμου κατέσχ] Desideratur vna cum scholio sequenti.

11. Οἱ συντεταγμένοι τοῖς Ἀργείοις, ἤγουν συνθέμενοι] Οἱ συνθέμενοι τοῖς Ἀργείοις.

P. 727. v. 2. Τοὺς καρποὺς καὶ τὰς προσόδους λαβόντες] Huc respicere potuit *Suidas:* ἐκκαρπωσάμενοι· προσόδους μεγάλας λαβόντες.

11. Ἤγουν ᾐτιῶντο] Hoc inter versus scriptum erat super εἰ Ἀργείοις. Significare voluit scriba repetendum esse e praecedentibus ᾐτιῶντο.

P. 729. v. 1. Τοῖς ἐπὶ Θρᾴκης] Additum est, ἀντὶ τοῦ, ἄλλους ὅρκους· quo exponitur ἰδίᾳ.

P. 731. v. 1. Τῆς δίκης δηλονότι] Deest.

[P. 733. v. 2. Post οἱ Μαντινεῖς Schol. Bas. addit: οἱ Παῤῥάσιοι, ἤτοι τοὺς Παῤῥασίους, οἳ ἦσαν ἐν Κυψέλῳ.]

P. 735. v. 5. Τοῦ λῦσαι τὰς σπονδάς] Haec manu vetusta ad verbum γιγνώσκειν adscribebantur; cetera, quae ibi leguntur, recenti inter versus.

6. Οὐκ ἔξιν ἀκατάλληλον] Οὐκ ἔξι κατάλληλον coniicit *H. Stephanus* in Proparasceue p. 579. 580. [p. 474. f. h. ed.] Sic *Mss.*

P. 737. v. 1. Τὸ μὲν Πάνακτον ἑ. Β. οὕτω ποιῆσαι] Τὸ μέντοι Πάνακτον ἑ. Β. οὕτως ποιῆσαι.

3. Φησὶ δηλονότι] Desunt. *Stephanus* in Proparasceue dicit *Scholiasten* ad nauseam vsque vti τῷ δηλονότι. A *Mss.* quamplurimis locis abest, vt et Φησί.

5. Γράφεται παρακινοῦντες] In *Mss.* tantum παρακινοῦντες inter versus recenti manu super προκαλούμενοι scriptum erat; pro interpretatione scilicet τοῦ προκαλούμενοι, vt multa alia.

P. 739. v. 4. Ἀλλ' ἐλπίζοντες· ἤτοι Φροντίζοντες] Ἀντὶ τοῦ, ἐλπίζοντες. Pro διανοίᾳ ἐπηρμένῃ puto legendum διανοίᾳ ἐπηρμένοι.

P. 743. v. 1. Τὸ γένος τῶν τοῦ Ἀλκιβιάδου προγόνων] Haec deinde ad voc. πάππου adnotantur.

2. Πιζοὶ ἦσαν πείθοντες] Πιζοὶ sine dubio corruptum est. Non inuenio nunc, quod in locum illius substitui possit, nisi forte πολλοί.

3. Αὖθίς τε ὁ Ἀλκιβιάδης] Αὖθις δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης.

P. 745. v. 3. Γράφεται ἀποζῇ] Etiamsi vtraque ferri potest lectio, ἀποζῇ vel ἀπωσθῇ, et commode, vtramvis elegeris, hic exponi, non dubito tamen, quin qui verba totius loci, altius paulo repetiti, accuratius expendant, ἀπωσθῇ alteri anteponant. *L. Valla* nobiscum facit, vertens: *ne Arginorum societas respueretur*, quam interpretationem retinere placuit *H. Stephano* et *Ae. Porto*. Sed ἀποζῇ exprimit *Enenckelius: ne Argiua ad irritum caderet societas*, p. 242. Gramm. *Mſ.* hoc non habet.

P. 747. v. 3. Γράφεται, ὥσπερεί γ' αὐτούς] Ignorat *Mſ.*

ib. Τὸ ἐπὶ Ἀθηναίους cet.] Haec quoque desunt.

P. 749. extr. et 751. in. Οἱ ἐπιδημοῦντες ἄρχοντες] *Mſ.* ita: ἐν Ἀθήναις ἡ βουλὴ, αἱ ἔνδημοι ἀρχαὶ, οἱ Πρυτάνεις· ἐν Ἄργει ἡ βουλὴ, οἱ ὀγδοήκοντα, αἱ ἀρτῦναι· ἐν Μαντινείᾳ οἱ δημιουργοὶ, ἡ βουλὴ, αἱ ἄλλαι ἀρχαὶ, οἱ θεωροὶ, οἱ πολέμαρχοι· ἐν Ἤλιδι οἱ δημιουργοὶ, οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, οἱ ἑξακόσιοι, οἱ θεσμοφύλακες.

P. 753. v. 1. Γράφεται, ἢν ἔκτῳ ὀλυμπικῷ] Desunt.

P. 755. v. 4. Βεβαιοτέρους ἐποίει] Βεβαιότερον ἐποίει.

P. 757. v. 1. Μετὰ βοηθείας δραμόντες] Sic rursus pag. seq. v. 63. ἐβοήθησαν exponit μετὰ βοηθείας ἦλθον. Sed hoc et hic et ibi a *Mſ.* abest. Et rectius dixisset μετὰ βοῆς δραμόντες, et μετὰ βοῆς ἦλθον, vt II, 4. βοηθήσαντες, μετὰ βοῆς συνδραμόντες. Monet etiam supra alicubi *Stephanus*.

6. Γράφεται ὁμολογεῖν] Deest.

P. 761. v. 4. Τοῖς ἰδίοις συμμίξαι συμμαχίαν, τότε καὶ αὐτοὶ ἐστράτευσαν] Τοῖς ἰδίοις συμμίξαι συμμάχοις, τ. κ. ἀ. ἐξεστράτευσαν.

P. 765. v. 6. Προστεθείσῃ] Ad ἔχοντες, quod paullo post in *Thucydide* legitur, adscriptum erat, σημείωσαι τὴν σύνταξιν· nempe τὸ στρατόπεδον ἔχοντες ἀνεχώρουν καὶ διελύθησαν.

8. Παρ' Ὁμήρῳ] Iliad. β'. v. 605. Vide supra p. 221.

P. 767. v. 1. Ἠμέλουν τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων] Haec non est sententia verborum *Thucydidis*, quam recte expressserunt *Interpretes*. Nec *Mſ.* hanc expositionem habet. Auctorem illius deceptum credo alia significatione τοῦ ἐνδοῦναι pro *cedere*, *remisse agere*. Sed *Thucydides* saepe ἐνδοῦναι vrbem dicit pro *tradere*, etiam per proditionem.

6. Γράφεται καὶ ὡς οὔπω] Absunt a *Mſ.* vt et mox γράφεται ἐς Ὀρίσειον. Hoc praefero vulgatae scripturae. Ἐν αἰτίᾳ εἶναι et αἰτίαν ἔχειν infinitis locis dicitur homo, qui in culpa est.

9. Ἀντὶ τοῦ] Non habet *Mſ.* hoc scholion.

P. 771. v. 2. Ἐπὶ τῶν ὁπλιζομένων] Ἐπὶ τῶν πλοϊζομένων. Vide ad *Thucydidem*.

7. Ὅρα τὴν τάξιν τῆς ἀρχῆς· πρῶτος] Desunt et deinde omnia nomina numeri, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτη.

P. 773. v. 1. Διὰ τούτων χωροῦσι] Διὰ τοῦτο χωροῦσι.

[P. 774. ἐνωμοτίαι]

o o o o
o o o o
o o o o
o o o o
o o o o
o o o o
o o o o
o o o o

ἐνωμοτίαι. Schol. Bas.]

P. 775. v. 2. Ὁ δὲ λόχος τούτων τετραπλασίων, γίνεται ἀνδρῶν πεντακοσίων καὶ δυοκαίδεκα] Ὁ δὲ λόχος τούτων τετραπλάσιων (voluit τετραπλάσιον) γίνεται ἄνδρες πεντακαὶ ι β.

[3. Pro τετραπλασίων Schol. Bas. τετραπλάσιος.]

3. Λόχοι, ἄνδρες] Ante ἄνδρες aliquid scriptum fuerat, sed vetustate ita detritum, vt legi non posset.

4. Μετὰ τῶν ἑξακοσίων Σκιριτῶν γίνονται ἄνδρες οἱ πάντες Λακεδαιμονίων] Μετὰ τῶν Σκιριτῶν χ̄ γίνονται ἄνδρες τῶν Λακεδαιμονίων. Plerique alii numeri quoque non integris vocabulis, sed literis, notis numerorum, scripti erant. Numerum militum in singulis λόχοις varie ab antiquis tradi docet Celeberr. *Spanhemius* ad Iuliani Oration. I. p. 236.

[ib. Pro verbis χίλιοι (sic notatur) ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τέσσαρες in Bas. χίλιοι σ. Mox v. 5. idem προσάτας loco vulg. πρωτοσάτας.]

7. Καὶ γίνονται τῶν ζ λόχων ἐνωμοτίαι ριβ.] Καὶ γ. τῶν κη̄ πεντηκοσιῶν ἑ. ριβ. Res eodem redit. Sed non videtur debuisse redire ad λόχους, quum proxime praecedat ἑκάστη πεντηκοσύς.

P. 777. v. 1. Ἢ γράφειν προτρεπτικά] In his nullus sensus est. *Mſ.* ἦν δὲ προτρεπτικά.

Ibid. Ἐμβατήρια] Vide *Meursii* Miscell. Lacon. l. 2. c. 11. Hvds.

2. Μεμνῆσθαι ἃ μεμαθήκεσαν] Μεμνῆσθαι ὧν μεμαθήκεσαν.

3. Ἐκ πολλοῦ γεγονυίας] Additur, ἢ ὑπὸ τῶν καλῶν (fortassis καλῶς) ῥηθέντων λόγων.

P. 779. v. 1. Ἐκ τοῦ ἀπάγειν· ἀποξέλλειν] Ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν καὶ ἀποξέλλειν.

2. Τῷ πεπυκνῶσθαι ὑπ' ἀλλήλων πεφράχθαι] Τῷ πεπυκνῶσθαι καὶ ὑπ' ἀλλ. πεφρ.

4. Τὸ μέσον κενόν] Τὸ ἐν μέσῳ κενόν.

P. 781. v. 2. Πεντελόχοις] Πεντελόχοις· ὡς ἀρχιλόχοις.

P. 783. v. 2. Ἀποβῆναι] Vix credo ἀποβῆναι dici ea significatione quam hic locus postulat, in quo apertum est ἀπογενέσθαι pro *mori*, vel, vt hic *Interpres*, pro *desiderari*, poni. Itaque pro ἀποβῆναι puto scribendum ἀποθανεῖν. *Thucydides* paullo post, ἐλέγοντο δὲ περὶ τριακοσίους ἀποθανεῖν. *Suidas*: ἀπεγένετο· ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν· οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης. Et ἀπογενέσθαι ἢ ὑσερῆσαι σημαίνει, ἢ ἀποθανεῖν· ἄμφω Θουκυδίδης. Pro *mori*, etiam II, 34. et 51. ἀπογενέσθαι dicit *Thucydides*.

P. 785. v. 1. Φίλιοι] Φίλοι.

P. 787. v. 1. Αὐτῆς τῆς γῆς] Αὐτοῖς τῆς γῆς.

ib. Στέλλειν] Στέλλειν· τέλος τῆς δωριϛὶ ὁμιλίας.

P. 789. v. 1. Διατιθέμενοι, οἰκονομοῦντες] Διοικονομοῦντες.

P. 791. v. 1. Ἁρμοζόντως] Deest.

ib. Τοῖς ἐναντίοις ὀλιγαρχοῦσι] Τοῖς ἐν αὐτοῖς ὀλιγαρχοῦσι.

P. 793. v. 2. Τῶν εἰσαγωγίμων ἢ τῆς θαλάσσης αὐτοὺς ἀπέκλεισαν] Τῶν εἰσαγωγίμων τῆς θαλ. ἀ. ἀπ. *Mſ.* Pro αὐτοὺς in marg. *Ed. Wechel.* ſcripta eſt coniectura *Porti* αὐτός· errore operarum, opinor, pro αὐτόν.

3. Γράφεται, μεθ' ἑτέρων] Deeſt.

P. 795. v. 5. Ἕκαϛον γὰρ ὃ λέγομεν δοκιμάζοντες] Ἕκαϛον γὰρ ὧν λέγομεν δοκιμ.

ib. Πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἐπιτηδείως ἔχειν ἀποκρίνετε] Πρὸς τὸ μ. δ. ἐπ. ἔχειν ὑποκρούετε. Non ſine ratione ſuſpicari quis poſſit pro hoc ſubſtitutum verbum vſitatius ἀποκρίνετε. Ὑποκρούειν ea ſignificatione quam hic locus poſtulat, non raro apud *Ariſtophanem* legitur.

7. Ἐτόλμησε συνθεῖναι] Ἐτόλμησε συνθεῖναι, ἐπεὶ δὲ ἐργάζεται τὴν ἀσάφειαν μάλιϛα διὰ τὸ δύσκριτον τοῦ παρ' ἑκατέρων λόγου, διαιρετέον κατὰ πρόσωπα τὴν ῥῆσιν.

ib. Βούλεται· τοῦτό ἐϛι σκοπὸς τῆς εἰς Ἕλληνας προσαγωγῆς] Deeſt et hoc et ſequens ſcholion. Ἕλληνας hic plane locum habere non poteſt. Non enim hos, ſed τοὺς ὀλίγους dicit *Thucydides*.

12. Κατ' αὐτῶν] Καθ' ἑαυτῶν.

15. Τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ εἴπερ] Διαζευκτικὸς σύνδεσμος. Et mox ad verba ἢ ἐκ τῶν παρόντων, ἀντὶ τοῦ ἤπερ.

P. 797. v. 1. Καὶ ἐπινοοῦντας] Καὶ ὑπονοοῦντας.

ib. Καὶ οὐ συγγινώσκετε] Καὶ συγγινώσκετε.

2. Λέξεων εὐπρεπῶν] Additum erat: Τὸ ἑξῆς· ἡμεῖς τοίνυν οὔτε λόγων μῆκος ἄπιϛον παρέξομεν. Nec multo poſt ad verba οὔθ' ὑμᾶς ἀξιοῦμεν· τὸ ἑξῆς. οὔτε ἀξιοῦμεν οἴεϛαι λέγοντας ὑμᾶς πείϛειν ἡμᾶς. Et ad διαπράϛϛεϛθαι· ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀξιοῦμεν.

5. Ἡμῖν προσήκειν] Ὑμῖν προσήκειν. Vide adnotata ad *Thucydidem*.

7. Παράδειγμα πάντως τοῖς ἄλλοις] Deeſt, vt et paullo poſt verba καὶ αὐτοὶ τοὺς. Ad τὸ κοινὸν ἀγαθὸν, in vltimo verſu huius pag. adſcripta eſt expoſitio, τὴν ἐλευθερίαν οὕτω φησί.

P. 799. v. 3. f. Οὗτοι γὰρ οὐκ εἰωθότες] Οὗτοι γὰρ, ἅτε οὐκ εἰωθότες.

Τοῦ πολέμου δηλονότι] *Scholiaſtes* cepit τῶν ἀρξάντων eo ſenſu, vt ſit eorum, qui bellum inceperint. Verum nihil certius quam denotari hic τοὺς ἄρχοντας, qui aliis imperant, quod et *Interpretes* viderunt Latini et vernaculi. Gramm. Τοῦ πολέμου. Ἀθηναῖοι γὰρ πρεσβεύουσι *Mſ.*

7. Οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι πρεσβεύουσι] Deeſt.

ib. Χρήσιμον ὥσπερ ὑμῖν] Χρήσιμόν ἐϛιν ὥσπερ ὑμῖν. Et mox τὸ δουλεῦσαι.

9. Εἰ μὴ διαφθείρωμεν ὑμᾶς, ἔξωμεν ὑμῖν εἰς δέον χρῆσθαι] Μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς ἐ. ὑ. ἐ. δ. χρῆσθαι, καὶ γίνεται κέρδος ἡμῖν ἡ ὑμετέρα σωτηρία.

[P. 801. v. 8. Pro καταϛρέφεσθαι in cod. Baſ. καταδουλοῦσθαι.]

8. Τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἀρχῆς· ἤγουν τῇ δουλείᾳ] Deeſt.

P. 803. v. 4. Οὐ γὰρ περὶ ἀρετῆς ἀγωνίζεσθε. Καὶ γὰρ ἐλάσσονες ἡμῖν ὄντες αἰσχρὸν ἡγήσασθε] Γὰρ ἐλάσσονες abſunt *Mſ.* Fortaſſis οὐ γὰρ περὶ ἀρετῆς ἀγωνίζεσθε ἡμῖν, καὶ ἐλάσσονες ὄντες αἰσχρὸν ἡγήσεσθε· pro οὐκ αἰσχρὸν, vt οὐκ repetatur e ſuperioribus. Μὴ quod in *Thucydide* ante αἰσχύνην ὄφλειν eſt, exponebatur ὥϛε.

7. Προσέχετε δὲ, καὶ τοῦτο γιγν.] Προσέτι δὲ καὶ τ. γ.

8. Αὐτὸ μόνον παρηγορεῦσιν] Senſus apertus eſt, ſed verba corrupta: quae probabiliter emendare non poſſum.

13. Ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καταφεύγουσι, μαντικήν τε καὶ χρησμὸν δηλαδή] Ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίϛανται (et alio loco καταφεύγουσι) μαντικήν τε καὶ χρησμούς.

ib. Καὶ ὅσα τοιαῦτα λυμαίνεται ἀνθρώπους ἐν ἐλπίδι ποιοῦντες] Καὶ ὁ. τ. μετ' ἐλπίδων λυμ. ἀ. ἐ. ἐ. ποιοῦντας.

P. 805. v. 3. Τὸ δὲ ἐπὶ ῥοπῆς, κατὰ καὶ τὸ προτεθὲν Ὁμηρικὸν δηλονότι, ἐπὶ ξυροῦ ἵϛαται ἀκμῆς, τουτέϛι] Τὸ δὲ ἐπὶ ῥοπῆς, τουτέϛι. *Homeri* verba alio loco ſcripta erant, ita: Ὅμηρος, ἐπὶ ξυροῦ ἵϛαται ἀκμῆς. Sunt Iliad. κ'. v. 173. Ῥοπῆς exponebatur κινήσεως.

7. Ἥγουν ἀνθιϛάμεθα] Deeſt.

P. 807. v. 4. Τὰ πλεῖϛα μετ' ἀρετῆς πράττουσι] Ad ἀρετῇ, quod eſt in *Thucydide* v. 63. adſcriptum erat ſcholion εὐταξίᾳ.

P. 809. v. 3. Διὰ συγγένειαν] Adparet hic deeſſe quaedam, quibus exponebantur verba *Thucydidis* πιϛότεροι ἑτέρων ἐσμέν.

18. Ἀντὶ τοῦ, ἀνοήτους αὐτοὺς συνέβη νομίζεσθαι] Μετὰ τοῦ ἀνοήτους αὐτοὺς νομίζεσθαι.

P. 813. v. 2. Καὶ ἔρυμα ἔχοντες] Addita erat et alia expoſitio, ἐπιτρέψαντες παραβόλως.

T. II. p. 3. v. 1. Ἐν εἴκοσι ϛαδίοις] γράφεται] Haec non habet *Mſ.*

P. 5. v. 1. Περὶ τὸ Λιλύβαιον καὶ ἀκρότερον τῆς νήσου] Περὶ τὸ Λιλύβαιον, ἀκρωτήριον τῆς νήσου.

2. Διέβησαν οἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας δηλονότι] Διέβησαν οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας Σικελοὶ δηλονότι.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ἀποτειχ.] Totum ſcholion deeſt.

4. Τοῖς μεσημβρινοῖς τῆς Σικελίας] Deeſt aliquid poſt Σικελίας, forte quod ſignificaret, *haud procul aberant*, vel *oppoſiti erant*. *Cluver.* Sicil. p. 42. Hvds.

P. 7. v. 1. Καὶ Κορίνθιοί εἰσι] Κορίνθιοί εἰσι.

3. Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Σικελία, ἔξω πόλις] Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ ἐν τῇ Σικελίᾳ ἔξω πόλις. Puto inſuper legendum ἡ ἔξω πόλις.

ib. Εὐβοίας] Paullo poſt, vbi de ratione nominis Zancles agit *Thucydides*, adnotatum erat, σημείωσαι ὅτι τὸ δρέπανον ζάγκλον οἱ Σικελοὶ καλοῦσι.

P. 13. v. 1. Οἱ Χαλκιδεῖς] Poſt haec ad verba *Thucydidis* ἀσήμου ἀργυρίου ſcriptum erat, σημεῖον μὴ ἔχοντος, ἀλλὰ μαζία τινά. Eadem leguntur ad II, 13. Vide *du Cange* Gloſſar. Graec.

ib. Ψευδῆ μέν, ἱκανὰ δέ] Ψ. μ. πιθανὰ δέ· et ad ἐπαγωγὰ alio loco ἐφελκυϛικά.

3. Ἦ μάλα τοι μεγάλων] Ἦ ῥα νύ τοι μεγάλων *Mſ.* vt in *Homero* Iliad. κ'. v. 401.

P. 15. v. 7. Ἡμᾶς δηλονότι] Deeſt vna cum duobus ſequentibus ſcholiis.

11. Αὐτὸν διαβάλλειν] Ἑαυτὸν διαβάλλειν.

P. 19. v. 8. ſ. Δηλονότι τῶν πολεμίων] Verba Niciae ſunt in Concione ad Athenienſes: χρὴ δὲ μὴ πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, ἀλλὰ τὰς διανοίας κρατήσαντας, θαῤῥεῖν. Ibi *Scholiaſtes*: ἀλλὰ τὰς διανοίας, δηλονότι τῶν πολεμίων. Non poteſt negari quidem, quin ſententiam aliquo modo ferendam, multo minus abſurdam, pariat expoſitio fundamento iſto nixa. Talis eſt *Acacii Enenckelii*: *verum non in aduerſa hoſtium fortuna tollere animos oportet: ſed ſi conſiliis ſuperemus ipſos, ibi ſpiritus gerere decet.* Is certe *Scholiaſtae* opinionem ſecutus, iſtam textui impreſſit emphaſin, quam, ſi Graeca tantiſper ſepoſueris, non incongruam neque inelegantem dixeris. An vero et eadem prorſus Auctor Noſter cogitauerit, dubitare licet. Scopus Niciae tantummodo, vt iniecto ciuibus ſuis ex Spartanorum vicinia, quantumuis victorum nuper, metu aliquo, diſſuadeat longinquam expeditionem, quam in inſulam longe diſitam Athenienſes meditabantur; hortatur igitur eos, ne *propter aduerſam Lacedaemoniorum fortunam efferantur animo*, ſed vt moderate ſentiant potius, *cohibeant cogitationes et vana conſilia* de imperio latius proferendo, recte ſcilicet facturi, ſi affectus ſuos atque ſpiritus reprimendo, gaudeant acquiſitis, et *fiduciam virium ſuarum* potius et prudentiae, quam inſolentiam ex ſecundis rebus oſtentent. Hoc enim illud eſt, quod appellat Noſter, τὰς διανοίας κρατήσαντας, θαῤῥεῖν. Dico διανοίας, non quidem τῶν πολεμίων, ſed τὰς ἑαυτῶν. Atque hoc vocabulo proprie tales cogitationes et conſilia, quae ex cupiditate ſuperbia, ambitione, et iſtiusmodi affectibus oriuntur, denotare conſueuerunt. Κρατεῖν autem et κατέχειν tales dicitur, qui imperat iis, continendo ſcilicet et reprimendo. *Thucydides lib.* I. καὶ κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἐδύνατο. Additur his θαῤῥεῖν verbum fortitudini proprium, ac timiditati aeque, et inſolenti temeritati oppoſitum, quo innuat orator, haud ſe omnem opinionem potentiae atque virium animis ciuium ſuorum euellendam cupere; perquam ſapienter ſane: nempe quibus τὸ ἐπαίρεσθαι et ὑπερφρονεῖν diſſuadet maxime, iisdem τὸ θαῤῥεῖν, ne virium et magnanimitatis ſuae obliuiſcantur, cum continentia tamen et conſiliorum maturitate coniunctum commendare vult. Gramm.

P. 21. v. 1. Τοῖς Ἐγεϛαίοις τὸ καλῶς πρόσκειται cet.] Τὸ καλῶς πρόσκειται διὰ τὸ μὴ πεφορᾶσθαι ψευδόμενον. Paullo inferius ad χάριν μὴ ἀξίαν εἰδέναι, v. 11. in *Thucydide*, adſcribebatur, Ὅμηρος, οὐδέ τις ἐϛὶ χάρις μετόπισθεν. Ex Odyſſ. δ'. v. 695.

2. Διὰ τὸν ϛρατηγὸν Ἀλκιβ.] Haec bis erant ſcripta, primum minio et vetuſta manu, quae ſcripſerat ταῦτα δ. τ. συϛρατηγὸν Ἀλκιβ. deinde, recentior atramento, expreſſerat id, quod eſt in *Edd.*

3. Ἀλαζονεύεσθαι] Ἐναλαζονεύεσθαι.

4. Ὅμηρος] Iliad. α'. v. 156.

P. 23. v. 1. Δευτέρας ψήφους τίθει] Male exponit ἐπιψηφίζε per δευτέρας ψήφους τίθει, quum hoc ſit ἀναψηφίζειν. Hvds. Vide Notas ad *Thucydidem*. A *Mſ.* abeſt haec adnotatio.

[P. 24. v. 8. Καὶ προσήκει μοι] Ἀγερωχίας ἡ δημηγορία μεϛὴ τοῦ Ἀλκιβιάδου. Schol. Baſ.]

P. 25. v. 3. Ἧτοι ἐν τῷ διαπρέψαι ἐμὲ τῇ Ὀ. Θ.] Διαπρέψαντος ἐμοῦ ἐν τῇ Ὀ. Θ.

5. Ἀναλώσιμα] Ἀναλώμασι· et paullo ante ad Φθονεῖται· Σοφοκλῆς, πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ Φθόνος ἕρπει.

P. 27. v. 1. Οὐκ ἄχρηϛός μου ἐϛὶν ἡ ἄγνοια] Οὐκ ἄχρηϛός ἐϛί μου ἡ ἄγνοια. De hoc dictum eſt ad *Thucydidem*.

2. Εὐπραγοῦντα] Mox ad verba *Thucydidis* οὐ προσαγορευόμεθα adnotatum erat: ἀντὶ τοῦ ὑπεροράμεθα τέθεικεν· ἐπεὶ συμβέβηκε τοὺς παροραμένους ὑπὸ τῶν πέλας μὴ προσαγορεύεσθαι.

4. Καταφρονήϛῃ] Καταφρονείτω.

P. 29. v. 4. Οὐ ταῖς νομιζομέναις] *Thucydides*: οὔτε τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς. *Scholiaſtes*: οὐ ταῖς νομιζομέναις, ἀλλὰ ταῖς ἱκαναῖς· οὕτω καὶ νόμιμον ῥήτορα τὸν ἱκανὸν ἀθλητὴν Φαμέν. Non repugnabo, quin per νομίμους κατασκευὰς tales intelligantur, quae ἱκαναὶ ſint. Sunt tamen νόμιμοι proprie αἱ νομιζόμεναι, eiusmodi ſcilicet, quales Reſpublica requirit a bonis ciuibus, communis patriae legibus, vt eam rite inſtructi defendant, obligatis. Clara etiam ſatis Auctoris verba, quod non aliam voci ſignificationem addant, haec ſcilicet, ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις, hoc eſt, *in ipſa illa regione*

vſitatis, vt recte *Aem. Portus* vertit. Voluit tamen *Enenchelius Scholiaſten* potius ſequi, ſic transferendo: *aut alio in regione apparatu, ſufficienter eſt inſtructus;* nulla ratione, vt puto. Et, vt ad Grammaticum noſtrum reuertamur, neque ὁ νόμιμος ῥήτωρ alio modo eſt ἱκανὸς, quam quatenus τοῖς τῆς πολιτείας νόμοις exacte obſequi non minus quam τῆς ῥητορικῆς ſtudet. Bene igitur monuit eruditiſſimus *Iungermannus* ad *Pollucem* l. 4. c. 4. *Notandum hoc νόμιμος de Rhetore bono et legum obſeruante, quod forte ſic in Lexicis non reperias.* Ita ille. GRAMM. *Mſ.* τὸν νόμιμον ῥήτορα τὸν ἱκανὸν, καὶ νόμιμον ἀθλητὴν Φαμέν.

7. Ἐμφαίνει γὰρ καὶ ἐντεῦθεν] Ἐμφαίνει δὲ ἐντεῦθεν. [ἐμφαίνεται nunc editum.]

[P. 30. v. 7. οὐδὲ ἐκεῖνοι ἡμῖν] ἐβοήθησαν. Schol. Baſ.]

P. 31. v. 6. Καὶ ἐπιχειροῦσιν] Καὶ προεπιχειροῦσιν.

P. 33. v. 6. Οὐ λόγων κομπεύσει, ἀλλ' ἔργων ἔξει] Οὐ λόγων κομπάσει, ἀλλ' ἔργων ἔξειν.

7. Ἀντὶ τοῦ, τοῖς αὐτοῖς χρώμενον λόγοις] Deeſt. Oratio poſtulat χρώμενος.

P. 35. v. 5. Τὰς πόλεις] Τὰς ἑπτὰ πόλεις.

9. Χρήσιμον εἰς τὴν ἤπειρον στρατόν] Nec hoc, nec duo ſequentia ſcholia habet *Mſ.*

P. 37. v. 2. Οὐχ ὁμοίως ἐμέλλετε] Οὐχ ὁμοίως εἰ μέλλετε· et mox τοῖς ὑπηκόοις συμμαχοῦντες.

4. Ἀντὶ τοῦ, ἀπαρτισθέντες, ἀπελαθέντες] Ἀντὶ τοῦ, ἀπαρτηθέντες, ἀπελθόντες.

P. 39. v. 2. Λόγῳ, Φησὶν, ἕτοιμα εἶναι, ταῖς δ' ἀληθείαις οὔ] Λόγῳ, Φησὶ, ταῖς δ' ἀληθείαις οὐκ εἶναι.

4. Παρασκευαζόμεθα] Παρασκευασόμεθα.

5. Οὓς, ἤγουν — πλέοντας] Deeſt.

P. 41. v. 1. Τῷ Νικίᾳ] Paullo poſt ad haec *Thucydidis*, καὶ ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν, adſcriptum erat: Ὅμηρος, τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετο. Ex Iliad. β'. v. 453.

ib. Ἔρως ἐνέσκηψεν] Ἔρως ἐνέπεσεν.

4. Περιττὸς ὁ μέν] *Thucydide.* : ὁ δὲ ἄκων μὲν εἶπε. Coniunctio μὲν ſuperflua hic non cenſenda; habet enim emphaſin neceſſariam, et refertur ad ἄκων, non vero ad verbum ſequens. Ergo recte hic recentior (et, vt videtur, priorem corrigens) *Gloſſator:* κεῖται δὲ ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δέ. GRAMM. Μὲν hic quidem non ſuperuacuum eſſe, ſed tamen in hac adnotatione aliquid turbatum eſſe credo: nam μὲν hic pro δὲ accipi poſſe non liquet. In *Mſ.* poſterior pars expoſitionis κεῖται δὲ ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δὲ, ad μέντοι, quod paullo inferius legitur, referebatur. Sed ne ibi quidem locum aptum habere poteſt.

P. 43. v. 2. Ἐπεί Φασι τὸν Ἑρμῆν] Totum hoc ſcholion prope iisdem verbis legitur in *Suida* v. Ἑρμῶν.

4. Ὁμοία ἐςὶ πανταχόθεν αὐτῇ] Ὁμοία ἐςὶ παντα χόθεν αὐτὴ αὐτῇ *Mſ.* Ὁ ἐ. π. αὐτὴ ἑαυτῇ. *Suidas.*

ib Καὶ πολυσχιδές] Addunt *Iidem* καὶ ἑαυτῷ μάλιςα ἀσύμφωνον.

5. Παυσανίας] Huius *Pauſaniae* Lexicon Atticum ſaepenumero commemorat *Euſtathius*, cum in Commentariis ad *Homerum*, tum etiam ad *Dionyſium.* HVDS. Vide Viros Clar. *Fabricium* IV. Biblioth. Graec. 34, 4. et *Mauſſacum* in Diſſertat. Critica p. 393.

6. Ἑρμοκοπίδας] *Suidas* h. v. et *Scholiaſtes* Ariſtophanis Auib. v. 767. ad *Suidam* laudatus a *Kuſtero*, ac rurſus *Scholiaſtes* ad Lyſiſtrat. v. 1095.

8. Ἀντὶ τοῦ, ὑπόθεσιν] Deſunt.

P. 45. v. 7. Εὐριπίδης ἐν Μηδείᾳ] Verſ. 60. Habet etiam *Suidas* v. μεσῶ.

P. 51. v. 3. Ἤγουν ὅμως οὐ — ὑπειλῆφθαι. Οὐ καταφοβηθείς] Ἤγουν, οὐ καταφοβηθείς. Quae in medio ſunt, deſiderantur.

P. 53. v. 1. Ταπεινώσωμεν] Deeſt.

5. Δι' ἀπορίαν ἐπιτηδείων] Δι' ἀπορ. τῶν ἐπιτηδείων.

7. Ἐν ἐλπίσι] Ἐν ἐλπίδι.

ib. Τῆς νίκης· ἕτερον] Τῆς νίκης· ὡς σφαλησομένων τῶν Ἀθηναίων περὶ αὐτοὺς, ὅπερ τρόπον ἐσφάλησαν οἱ Μῆδοι στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα· ἕτερον.

Ibid. Τὸ μόνον Συρακουσίους] Τὸ μόνους Συρακουσίους.

8. Τοὺς Ἀθηναίους· τρίτον δέ] Τοὺς Ἀθηναίους· ἐπειδὴ γὰρ ἐπὶ Συρακουσίους ἐκεῖνοι προηγουμένως στρατεύονται· καὶ γὰρ τὸ μηδὲ (τὸν Μῆδον puto ſcripſiſſe) ὑπὸ πάντων νενικημένων (potius νενικημένον) τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ μόνων τῶν Ἀθηναίων ἥττῆσθαι νενομίσθαι· διὰ τοῦτο ὅτι ἐπ' Ἀθήνας λόγος ἦν στρατεύειν αὐτόν.

Ibid. Συρακουσίους] Συρακουσίους· ἐπεὶ γὰρ καταπεπλήγασιν ἀκοῇ τοὺς Ἀθηναίους νενικηκότας τὸν Μῆδον, παραδείκνυσιν αὐτοῖς ὅτι ὁ Μῆδος αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ πταίσας τὰ πλείω τὴν δόξαν τῆς νίκης ἐκείνοις προσέθηκε.

11. Φοβοῦνται Καρχηδόνιοι μή] Προσδοκῶσι γὰρ οἱ Καρχηδόνιοι καὶ φοβοῦνται μή.

P. 55. v. 1. Λάθρα τῶν Ἀθηναίων πέμψαντες] Λάθρα τ. Ἀ. πέμψαντες· ἐν δὲ τῷ, ἢ ἐξ ἑνός γε τρόπου, περιττὸς ὁ ἤ σύνδεσμος· παρὰ γὰρ τὸ ἢ κρύφα ἢ Φανερῶς ἀμῦναι τρίτον οὐδέν ἐςι.

2. Τὰ κατὰ τοὺς ἀνθρώπους] Non habet *Mſ.*

P. 57. v. 3. Ἐκπεσεῖσθαι εἰς καιρόν] Ἐκπεσεῖσθαι τὸν καιρόν.

5. Εἰς ἀξιομαχίαν] Paullo inferius ad verba *Thucydidis* πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ αἱ γνῶμαι adnotatum erat: Ὅμηρος, τοῖος γὰρ νόος ἐςὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι. Odyſſ. σ'. v. 135.

7. Μᾶλλον ἄν] Ante haec ad παρὰ γνώμην τολμήσαντας eſt expoſitio, παρὰ τὴν δόξαν αὐτῶν θαρρήσαντας.

ib. ſ. Τὸ ἀντεξορμῆσαι τοὺς Ἀθηναίους] Τὸ ἀντεξορμῆσαι ἐπὶ τοὺς Ἀθην.

P. 59. v. 1. Παντὶ ἀνθρώπῳ] Deeſt.

5 Θαυμάζω δηλονότι] Ἕνεκα θαυμάζω δηλονότι.

P. 61. v. 1. Ἐπηλυγάζωνται] Ἐπιλυγάζωνται.

3. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀγγελίαι] Non eſt in *Mſ.*

ib. Ἀλλ' ἐξ ὧν] Τὸ ἐξῆς, ἀλλ' ἐξ ὧν.

P. 63. v. 3. Ψευδέσι λόγοις συντιθέασι] Abeſt a *Mſ.*

8. Εἴπερ καὶ πάσχει τις κακῶς πρὶν αἴσθηται ἄν] Non habet hoc ſcholion *Mſ.* neque prius ex iis, quae hic leguntur ad v. 96. [ad Ἐσκεψάμην.]

P. 65. v. 1. Ὁ δὲ νόμος κωλύων ἐτέθη δ. τ. μ. δ. ὑμᾶς ἄρχειν κωλύων ἤπερ.

2. Τουτέσι τὴν ἀριστοκρατίαν] Deeſt.

3. Ἀπὸ κοινοῦ — βούλεσθε] Haec non habet *Mſ.* in quo pro his eſt ἰσότιμοι εἶναι μετὰ τῶν πολλῶν.

8. Ἀντὶ τοῦ προαισθησομένων] *Thucydides:* καὶ τῶν τοιῶνδε ἀγγελιῶν, ὡς προαισθανομένους καὶ μὴ ἐπιτρέψοντας ἀπαλλαγῆτε. *Scholiaſtes:* ἀντὶ τοῦ προαισθησομένων καὶ μὴ ἐπιτρεψόντων ὑμῶν. Habet ſuffragantes ſibi *Scholiaſtes H. Stephanum* ac *Melanchthonem* apud *Winſemium*, minus autem *Aem. Portum* et *Acacium Enenckelium*, quorum poſterior ſic transfert: *Quin et ab nunciis talibus abſtinete; praeſenſimus enim nos et haud quaquam patiemur; p.* 286. Recte hoc, vt omnino credimus, et eluceſcere ex iis, quae hac tota oratione dicta ſunt, ſenſum iſtum putamus. Accuſatiuus autem, quem per Atticiſmum abſolute hic poni cenſent, regitur ab intellecta praepoſitione πρός, q. d. ἀπαλλαγῆτε τοιῶνδε ἀγγελιῶν, ὡς πρὸς ὑμᾶς προαισθανομένους, vt qui iamdum praeſenſimus, non vero προαισθησομένους, (vt *Scholiaſtes* vult,) καὶ μὴ ἐπιτρέψοντας (*nec permittemus vobis cogitata perficere.*) Confer etiam *Aem. Porti* paraphraſin, quam et notulis ſuis inſeruit *Oxonienſis.* GRAMM. *Mſ.* ἀντὶ τοῦ, ὡς προαισθησομένων, κ. μ. ἐπιτρεψόντων ἡμῶν. Vide ad *Thucydidem* adnotata.

P. 67. v. 2. Αὐθαίρετον δουλείαν] Deeſt.

P. 69. v. 1. Λιμέσι] De hoc actum eſt ad hunc locum *Thucydidis.*

3. Ὁλκάδες] Ταχεῖαι hic in *Mſ.* exponuntur πρὸς ναυμαχίαν ἐπιτήδειοι.

ib. Στρατιώτας τοὺς πεζομαχοῦντας ἄγουσαι] Haec nihil faciunt ad explicanda verba *Thucydidis* ὁπλίταις δὲ τοῖς ξύμπασι. *Mſ.* ea recte refert ad praecedens vocabulum στρατιώτιδες. *Scholiaſtes* ad I, 116. στρατιώτιδες, στρατιώτας ἄγουσαι τοὺς μέλλοντας πεζομαχεῖν.

P. 73. v. 1. Φρούρια, ἃ περιπλέοντες εἰσῆγον εἰς αὐτὰ Φρουρούς] Φρούρια τῶν περιπόλων. Cetera deſunt.

3. Ἀλκιβιάδῃ καὶ Λαμάχῳ] Haec ſine ratione repetita ſunt ex adnotatione praecedenti. Nec habet ea *Mſ.*

5. Ἐν τριήρεσιν] Ἐν ταῖς τριήρεσιν.

P. 75. v. 2. Κινδυνεύειν ἐν τῇ πόλει· ἤγουν κίνδυνον προξενεῖν τῇ πόλει] Κινδυνεύειν τῇ πόλει. Reliqua deſiderantur.

3. Χειρωσαμένους] Deeſt. Nec χειρώσασθαι idem eſt quod προσαγαγέσθαι· cuius ſignificationem *Interpres* Latinus bene expreſſit.

P. 77. v. 5. Καὶ οὐ διαςήσειν] Καὶ οὐ διςάσειν.

6. Συντόμως] *Thucydides:* ἐπὶ Συρακούσας ἔπλεον, ἐπικαίρως ἔχοντες τὰς ἄλλας ναῦς. *Scholiaſtes:* ἐπικαίρως· συντόμως, τεταγμένως *L. Valla:* claſſe opportune digeſta. Quam verſionem *H. Stephanus* emendare in animo habens, ad annotationes ſuas hic, vt alibi, nos remittit, quas vero nunquam in hunc librum, aut caeteros, exceptis prioribus duobus, edidit. Praeſtitit, quod is omiſit, aliquatenus *Aemil. Portus*, lectionem ἐπὶ κέρως, neglecta altera in verſione ſua exprimens h. m. *agmine longo caeteris nauibus inſtructis.* Optime. Confirmant lectionem ἐπὶ κέρως *Cod. Arundel.* et alter *Oxon.* teſte *Hudſono*, *Havnienſis* item. in Bibliotheca Illuſtriſſ. *Roſtgaardii;* et ſi nulli firmarent, res ipſa loqueretur tamen, et argueret errorem ſcriptionis, ex confuſione αι et ε ortum. Quales librariorum lapſus admodum frequentes ſunt in vocibus, quas ſiue recte ſcribas, ſiue tali modo corrupte, Graece tamen aliquid ſignificare poſſunt, quod textui ſenſuique conuenire iudicet lector aliquis, non multa aut ſufficienti eruditione inſtructus, quales exſcriptores plerumque fuiſſe ſat conſtat. Exemplo ſit, quod prae manibus habemus, ἐπικαίρως, non tantum hoc loco vitioſum, ſed et in *Suida:* Ἐπικαίρως παραπλέοντας, τουτέσι μίαν παρακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ· et in *Maximo Tyrio Diſſert.* XC. quando *ceruas* ait *natare* ὥσπερ ςρατόπεδον ἐπικαίρως βαδίζον, vbi (etſi inemendatum reliquit *Heinſius*) omnino legendum ἐπὶ κέρως· apud *Athenaeum* quoque, in Eubuli verſibus lib. 13. p. 568. γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπικαίρως τεταγμένας· nec enim dubitamus et heic ſimiliter reſcribere, quamuis erudita ſint, quae de ἐπισχερῶ et ἐνσχερῶ affert *Caſaubonus;* ac denique in nonnullis *Codicibus Thucydidis* noſtri, *lib. 6. p.* 367. vbi rectius hodie: καὶ ἐπὶ κέρως τὸ πρῶτον ἐκπλεύσαντες. Quid vero locutio ipſa denotet, expoſuit alibi *Scholiaſtes*, nempe ad haec *l. 2. p.* 158. ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως παραπλέοντας. *Scholiaſtes:* ὡσανεὶ λέγει· μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ· τοῦτο γὰρ τὸ ἐπὶ κέρως δηλοῖ. Non ergo fuit ratio cur *Acacius Enenckelius Porti* Interpretationem, quam ſibi ignotam non fuiſſe fatetur *in notis*, negligeret, hancque ſubſtitueret *p.* 289. *cum opportune caeterae quoque naues veniſſent. Winſemius* ad tempus futurum, pugnaeque opportunitatem ſpectare ἐπικαίρως, iudicans, talem dedit: *reliquarum nauium acie ad dimicandum inſtructa.* At *Ablancurtius* plane nouam finxit: *le reſte demeurant près de là pour la plus grande ſûreté.* Ita nimirum ille τὸ ἐπικαίρως ἔχειν τὰς ἄλλας vertendum cenſuit, *p.* 48. GRAMM. Adde, quae adnotat *Kuſterus* ad Suidam v. ἐπικαίρως. *Mſ.* non habet hoc ſcholion: quod argumento eſt in *Cod.* illo *Thucydidis*, e quo librarius ſcholia deſcripſit, non ἐπικαίρως, ſed ἐπὶ κέρως fuiſſe.

8. Πολεμεῖν δυνατὸν ἔσοιτο] Hoc quoque abeſt a *Mſ.* Nec eſt cur aliter interpretemur πολεμητέα, quam alia verbalia in τέον et τέα.

P. 79. v. 2. Ναῦς ναυτῶν πληροῦσιν] Ita edidi ex auctoritate *Mſ.* et coniectura *Aem. Porti.* Ante erat ναῦν ν. π.

T. II. P. 81. v. 1. Τοὺς ἐναντία γενομένους ἀπολῦσαι ἀνεξετάστως] Hoc non poteſt intelligi, nec ea eſt verborum *Thucydidis*, τινὰ αἰτιαθέντα ἀνέλεγκτον διαφυγεῖν, ſententia. Scribendum videtur τοὺς ἐν αἰτίᾳ γενομένους, vel γινομένους, ἀπολῦσαι ἀνεξ.

2. Γενομένην ἐν τελευταίοις χρόνοις] Ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις.

P. 83. v. 1. Τοῖς πρὶν] Ante haec ad διέφερον adnotatum erat διήνυον, et ad τὰ δὲ ἄλλα, ad indicandam ellipſin, κατά.

2. Προσοικοδομήσας] Super Πυθίου, quod paullo ante in *Thucydide* legitur, ſcribitur τῷ τόπῳ.

P. 89. v. 5. Ἔτη τρία] Ad epigramma praecedens hae interpretationes adſcriptae erant: Ἀριζεύσαντος] ἀρίζου γενομένου. Ἱππίου] θυγατέρα. Ἀτασθαλίην] Αὐθάδειαν, ἀλαζονείαν.

6. ſ. Ὡς Ἱππίας — ἀπέδραμε] Deſunt. Et ſine vllo damno abeſſe poſſunt. Saepe quaedam huius generis ſcripta ſunt in margine librorum vett. quum notabile aliquid narrat Scriptor.

P. 91. v. 2. Ζήτησιν ποιεῖσθαι] Καὶ ζήτησιν ποιεῖσθαι.

4. Οὐ γὰρ ὑπώπτευον ἔτι ἀλλήλους] Haec nihil commune habent cum ἐτετιμώρητο, cui exponendo adhibentur. Videntur in alienum locum veniſſe, et ad ſequens ὠφέλητο referenda eſſe.

ib. Ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἡ πόλις] Hic locus mihi de mendo ſuſpectus. Hvds.

P. 95. v. 1. Ὑποπτεύοντας ἐπιτίθεσθαι τοῖς Ἀργείοις] Ὑποπτευθέντας ἐπιτ. τ. Ἀργ.

P. 97. v. 3. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ στρατόπεδον] Poſt στρατόπεδον adde e *Mſ.* καταλαβεῖν. Sed refertur ad ſequens δυνηθέντες, non ad καθ' ἡσυχίαν, εἰδότες.

P. 99. v. 3. Φύλαγμα] Deeſt.

P. 101. v. 1. Λογάδας] Vide hic ad *Thucydidem* adnotata.

P. 105. v. 1. Ἔμπροσθεν τῆς στρατηγίας ἐσφάζοντο] *H. Stephanus* in Theſ. Ling. Gr. voc. σφάγιον emendat, ἔμπροσθεν τῆς στρατείας ἐσφαγιάζοντο· et in προφέρω melius, ἔ. τ. στρατιᾶς ἐσφαγιάζοντο. Ἐσφαγιάζοντο etiam *Mſ.*

7. Ἤτοι συνελθόντες ἐγγύς] Priore interpretatione admiſſa, poſteriore carebimus. Gramm. In *Mſ.* erat συνελθόντες et συνελθόντων· hoc melius.

10. Οὐχ ὡς οὐ τὸ σύνολον, ἀλλ' ὡς τότε οὐχ ἡττημένοι] Οὐ τὸ σύνολον, ἀλλὰ τότε οὐχ ἡττ.

P. 109. v. 2. Ὅμοιον δὲ τοῦτο τῶν] Ὅμοιον δὲ τοῦτο τῷ. Pertinet potius ad verba praecedentia *Thucydidis* μετὰ κινδύνων μελετωμένην.

4. Εἰδὼς τὸ μέλλον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων] Deſunt; nec iis hic locus eſt. Vide ad pag. ſeq. v. 78. [mox p. 111. v. 2.

P. 111. v. 1. Τὰ τῆς προδοσίας δηλονότι περὶ Ἀλκιβιάδου τοῦ διώκοντος] In *Mſ.* haec tantum adnotabantur pro expoſitione, τὰ τῆς προδοσίας δηλονότι. Περὶ Ἀλκιβιάδου ſeorſim, in margine exteriore, ſcriptum erat, vt multa alia. Vid. ad p. 89. Τοῦ διώκοντος alio loco in margine interiore, ſed non adparebat, quo referendum eſſet.

2. Ἤγουν εἰδὼς τὸ μέλλον] Cum hoc coniungitur in *Mſ.* ſequens ſcholion.

3. Οἱ βουλόμενοι δέχεσθαι τοὺς Ἀθηναίους] Credam excidiſſe ex verbis *Scholiaſtae*, exſcribentis culpa, particulam μὴ ante haec, οἱ βουλόμενοι δέχεσθαι. Secus enim contrarium Auctoris textui erit Scholion. Gramm. Addidi μὴ ex *Mſ.* in quo eſt οἱ μὴ βουλόμενοι δέχεσθαι, non, vt vel meo, vel operarum errore expreſſum eſt, οἱ βουλόμενοι μὴ δέχεσθαι. *Idem* habet Μεσήνιοι, non Μεσσήνιοι.

4. Οὐδὲν ἠκούετο ὑπ' αὐτῶν] Pro ἠκούετο puto ſcribendum ἠνύετο. Paullo poſt ad voc. σαύρωμα in *Mſ.* haec adnotatio erat: ὅρια περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι· οἱ μὲν τὰ νεώρια ἤκουσαν ἀκολουθήσαντες Ὁμήρῳ εἰπόντι, οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· οἱ δὲ ἀποθήκας. Duae poſteriores expoſitiones tuto reiici poſſunt. Non eſt obſcurum, quid ſit σαύρωμα. Vid. *Thucydidem* VI, 64, 100, et 101. Eſt in *Homero* Iliad. β'. v. 153.

P. 113. v. 1. Οἱ Καμαριναῖοι τοῖς Ἀθηναίοις] Addit *Mſ.* ἀπὸ κοινοῦ τὸ μή. Significat ante προσχωρῶσι repetendum eſſe μὴ e ſuperioribus μὴ οὐκέτι βούλωνται.

ib. Ἀπὸ κοινοῦ δείσαντες] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ δείσαντες.

P. 117. v. 8. Ὅτι ὁ Φοβούμενος αὐτοὺς μᾶλλον ἀπολέσαι σπουδάσει] Ὅτι ἄρα ὁ Φοβ. αὐτοὺς πολὺ μᾶλλον ἀπολ. σπ.

12. Ἵνα σωφρονισθῶμεν] Ad Φοβεῖσθαι adſcriptum erat: τὸ τὸ Φοβερὸν εἶναι, καὶ Φοβεῖσθαι· ὡς καὶ Σοφοκλῆς, πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ Φθόνος ἕρπει. Aiac. v. 157.

13. Τοὺς Συρακουσίους τῷ πολέμῳ] Τοὺς Συρακουσίους περιγενέσθαι τῷ πολέμῳ· et mox καθυπέρτεροι τῶν Ἀθ. γέν.

P. 119. v. 4. Βουλήσεται μέν] Totum hoc ſcholion deſideratur. Deinde ad ea quae ſequuntur in *Thucydide*, λόγῳ μὲν γὰρ τὴν ἡμετέραν δύναμιν σώζοι ἄν τις, adnotata ſunt quae col. ſeq. v. 6. leguntur, τοῦτο ἐξήγησίς ἐστι τοῦ προτέρου· ὁ μὲν γάρ et ſeqq. vsque ad finem illius adnotationis. Et plane illi loco conueniunt; ab hoc aliena ſunt.

7. ſ. Καὶ δέεσθαι ἄν ἡμῶν] Ἐδεῖσθε ἂν ἡμῶν· fortaſſis καὶ ἐδεῖσθε ἂν ἡμῶν.

P. 121. v. 1. Ἐπὶ ταῦτα τὰ εἰρημένα] In hoc ſcholio nihil eſt, quod ad verba ταῦτα ἐκ τοῦ ὁμοίου pertineat, praeter poſtremam partem, τὸ ἑξῆς, ἐκ τοῦ ὁμοίου φαίνεσθαι παρακελευομένους. Nec illa ἑαυτὸν καὶ μεθ' ἡμᾶς εὐθὺς κινδυνεύσοντα cum praecedentibus cohaerent, et haud dubie perperam repetita ſunt ex iis, quae ad v. 91. [Καὶ τὰ δεύτερα κινδυν.] adnotantur. Illa, τῷ λόγῳ μὲν συμμαχεῖν καὶ βοηθεῖν τοῖς Συρακουσίοις, poſſunt referri ad verba *Thucydidis*, καὶ μὴ μαλακῶς, ὥσπερ νῦν, ξυμμαχεῖν. *Mſ.* hic nihil nos iuuat. In eo pro ἔργῳ δὲ. ἑαυτὸν καὶ μεθ' ἡμᾶς — παρακελευομένους legitur, ἔργῳ δὲ ἑαυτῶν εἴπερ ἐκ διαδοχῆς ὁ κίνδυνος. E quibus illa. εἴπερ

ἐκ διαδοχῆς ὁ κίνδυνος, auulsa videntur ab iis, quae ad v. 91. scribuntur, καὶ μεθ' ἡμᾶς εὐθὺς κινδυνεύσοντας.

6. Οἴσεται σώζειν] Οἰήσεται σώζειν.

7. Σωτηρίαν σώζειν] Σωτηρ. σώζοι.

8. Λείπει] *Thucydides:* καὶ τοῖς γε Ἀθηναίοις βοηθεῖν, ὅταν ὑπ' ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοί, ὥσπερ νῦν, τοὺς πέλας ἀδικῶσι. *Scholiastes:* ὅταν ὑπ' ἄλλων· λείπει τὸ, ἐπιόντων, ἀδικούντων. Sed quis tali indigeret explicatione? quod si ellipsin supplere velit Grammaticus, dicat potius, λείπει τὸ, ἀδικῶνται. GRAMM.

P. 123. v. 1. Ἢ κεν γηθήσαι Πρίαμος] Quae hinc sequuntur a *Mſ.* absunt, ex more veterum citandi testimonia Scriptorum, de quo supra dictum est. Est tritum ex Iliad. α'. v. 255.

6. Καὶ γὰρ ὥσπερ λεγόμενον δικαιοφανές ἐσι] *Portus* coniicit καὶ γὰρ οὐχ ὥσπερ. Ita legendum liquet e verbis *Thucydidis*. Nec dissentiam, si quis putet articulum τὸ ante λεγόμενον addendum esse.

P. 125. v. 4. Πρὸς μὲν τῷ δεόμεθα, ὅτι προδεδόμεθα ὑπὸ τῶν Ἰώνων· πρὸς δὲ τῷ μαρτυρόμεθα] Πρὸς μὲν τὸ δ. ὅ. ἐπιβουλευόμεθα ὑ. τ. Ἰ. πρὸς δὲ τὸ μαρτ. Τὸ postulat ratio linguae Graecae, ἐπιβουλευόμεθα sensus; et ita ipse *Thucydides*.

6. Καὶ οἷον ἐπινίκιον οὐδὲν ἄλλο ἢ ὑμεῖς γεγενῆσθαι αἴτιοι δουλωθέντες τῇς νίκης] Καὶ ὃ ἐ. σὺ. ἄ. ἢ ὑ. γενήσεσθαι δουλωθέντες, οἱ τῆς νίκης αἴτιοι. Recte, si pro γενήσεσθαι scribatur γενήσεται, vel γενήσεσθε. Sed potius puto γενήσεται.

8. Ἢ δουλεύειν τοῖς Ἀθηναίοις] Ἢ εὐθὺς δουλεύειν τοῖς Ἀθ. Voluit τῷ εὐθὺς exponere *Thucydidis* αὐτίκα.

P. 127. v. 8. Ὡς συγγενῶν ὄντων φασὶ δεσπόζειν ἡμῶν Συρακούσιοι] Ὡς συγγενῶν ὁ. Φ. δ. ἡμᾶς οἱ Συρακούσιοι. Pro ὡς etiam malim ὧν. *Thucydides* enim οὓς ξυγγενεῖς φασὶν ὄντας.

P. 129 v. 4. Ὑπὲρ τῆς Ἰωνικῆς ἐλευθερίας] Ὑπὲρ τῆς τῶν Ἰώνων ἐλευθ.

5. Ἄνω κείμενον] Quae ἀπὸ κοινοῦ adsciscuntur, e superioribus plerumque sumuntur: et tamen verbum ἀποφαίνομεν non ἄνω, sed κάτω videmus κεῖσθαι, ait, et se hoc loco de eo moniturum promittit *Stephanus* in *Praefatione* p. 577. Ille quidem non praestitit, quod in animo habebat: sed mihi verbum ἀποφαίνομεν neque ad praecedens ὁρῶμεν, neque ad sequentia commode referri posse videtur.

8. Φοβερόν τι] Φοβερώτερόν τι.

11. Ἡμᾶς ἀπόντας καταδουλωθῆναι] *Thucydides:* μὴ παθεῖν δὲ μᾶλλον τοῦτο κωλύσοντες. Recte, ut quidem opinamur, reddit *L. Valla: imo potius, ut ne hoc patiantur, prohibeamus.* Nec culpandus *Aem. Portus*, secunda persona utens, *ne hoc vobis accidat.* Pari modo *Acacius* et *Ablancurtius*. Intelligunt hic nempe Siculos, quos μὴ παθεῖν sinerent Athenienses. *Scholiastes* contra patientem personam facit populum Athenienſium hisce: μᾶλλον τοῦτο κωλύσοντες) ἡμᾶς ἀπόντας καταδουλωθῆναι· καὶ δοκεῖ τὸ ἐπιφερόμενον τούτῳ μᾶλλον συνάδειν. Imo dicam non debere sequentia hic multum respici, (in quibus non negauerim aliquid esse pro *Scholiaſta*,) dum praesens periodus sensum parit tam congruum, tam rotundum. Persuadere enim istis conatur verbis Euphemus, Siculorum Rempublicam et libertatem nec a suis (Athenienſibus) aliquid damni passuram esse, nec aliorum iniuriis et oppressioni exponendam, paratis Athenienſibus quemuis ab ea attentanda hostem arcere. Non dissimulandum interim *Phil. Melanchthonem* cepisse locum eo modo, quo *Scholiastes*, ac vertisse ita: *sed potius vt impediamus eos, qui nostrae libertati insidiantur*, vel qui nobis formidabiles sunt. Alteram tamen, vt dixi, sententiam praeferendam puto. GRAMM.

P. 131. v. 1. Οὐδεμιᾶς συγγενείας οὔσης] *Thucydides:* ὑπολάβῃ δὲ μηδεὶς ὡς οὐδὲν προσῆκον ὑμῶν κηδόμεθα. *Scholiastes:* οὐδὲν προσῆκον· ἤγουν, οὐδεμιᾶς συγγενείας οὔσης. Verum nulla hic cognatio indicatur, sed necessitudo talis, quae in conseruanda vtriusque Reipublicae salute communi studio versari debet, hancque συμμαχίαν adeo non minora, quam cognationem, iura exposcere, orator innuit, ea propter his iam insistens, quia Hermocrates Syracusanus praecedente oratione τὴν συγγένειαν suorum et Camarinaeorum crepabat identidem, ad inuidiam Athenienſium. Igitur concludit quoque periodum (quam allegata inceperunt verba) h. m. καὶ ἐν τούτῳ προσήκετε ἤδη ἡμῖν τὰ μέγιστα. IDEM.

11. Εἰσφέρειν εἰς τὸν πρὸς Πελοποννησίους πόλεμον] Εἰσφέρειν πρὸς πόλεμον.

P. 135. v. 8. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ Φαμέν] In *Mſ.* adnotatur ad ξύμμαχοι, quod est pag. seq. v. 85. et paullo post rursus ad μήθ' ὡς σωφρονισαι ibid. v. 88. [ed. D.]

P. 137. v. 1. Ὑπερβατόν] Deest. In fine huius expositionis est χαλεπὸν δὲ ἤδη ἐσὶ τὸ ἀποτρέψαι ἡμᾶς.

2. Καὶ πολλάκις] Καὶ πολλαχοῦ.

P. 141. v. 1. Διὰ τὸ ὑποπτεύειν με] Additum erat manu recenti τῇ κατ' ἐμαυτὸν ὑποψίᾳ.

P. 143. v. 1. Κακῶς ὀργιζόμενος] Κακῶς ὠργίζετό μοι.

2. Τῶν Ἀθηναίων δηλονότι] Deest.

4. f. Ὁμολογουμένην ἄγνοιαν] *Thucydides:* ἀλλὰ περὶ ὁμολογουμένης ἀγνοίας οὐδὲν καινὸν λέγοιτο. *Scholiastes:* ὁμολογουμένην ἄγνοιαν τὴν δημοκρατίαν λέγει. Recte de Democratia. Sed quod ἀγνοίας legerit, quodque Editores praestantissimi *H. Stephanus*, *Aem. Portus*, *Hudsonus* in textum receperint, non laudamus. Potiorem iudico lectionem marginis, quae et *Editionum Aldinae*, *Florentinae*, *Heruagianae*, et *Codicum* trium *Anglicorum* nostratisque *Rostgaardiani* est, ἀνοίας nempe. Hinc *Valla*, quem ex *Aldina* vertisse verisimile, *amentiam* reddidit, quod retinuere *Stephanus*, *Portus*, *Acacius*. *Stultitia Philippo* dicitur. Aptius forte *vaecordia*. Vide *Casaubonum* ad *Theophr. Char. p.* 177. GRAMM. *Mſ.* ὁμολογουμένην ἄνοιαν. Add. quae hic adnotantur ad *Thucydidem*.

P. 145. v. 2. Ἤγουν ἀποπειρασόμενοι] Non habet *Mſ.*

3. Ὥσε εὐπορώτερον ἀνὴ εἴη σίτου καὶ χρημάτων] In his nullus ſenſus eſt. Videtur aliquid excidiſſe.

P. 147. v. 1. Εἰς Σικελίαν δηλονότι] Deeſt. Mox ad Φανερώτερον ſcribebantur haec, ἤτοι Φανερῶς πολεμεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, ἢ ἐπιφανῶς καὶ μεγάλως, quae p. 438. ad v. 87. non ſuo loco [Νῦν ἐγκρατῶς] leguntur.

6. Δωροδοκίας] Vide *Petitum* in Leges Attic. p. 313.

P. 149. v. 1. Ἤτοι Φανερῶς] Non pertinent huc; vt modo dixi.

2. Διὰ τὸ μὴ προθυμηθῆναί με Φεύγειν] Particula μὴ abeſt a *Mſ.* Rectius, ni fallor, quam in *Edd.* Nec tamen ita optime exprimitur ſententia verborum *Thucydidis*, quam bene adſequutus eſt *Portus*.

P. 153. v. 2. Μὴ ἐπὶ τοῦ ἐξηρτῆσθαι καὶ μετεωρῆσθαι ἀκουέσθω] Μὴ ἐ. τ. ἐ. καὶ μετεωρίσθαι ἀκούειν. Bene μετεωρίσθαι· ἀκούειν accipi poteſt, vt in aliis, in quibus Infinitiuus pro Imperatiuo poni dicitur: quae κατ' ἔλλειψιν τοῦ χρὴ dici dudum offenderunt alii.

P. 157. v. 1. Περὶ τὸν Λάβδαλον] Περὶ τὸ Λάβδαλον. Ita *Thucydides* VII, 3.

2. Ποῤῥώτερον προϊέναι] Ποῤῥωτέρω προϊέναι.

4. Ἐπὶ χερῤῥόνησον] Ἐπὶ χερονήσῳ.

P. 159. v. 1. Ὀλίγα γὰρ ἐπιβασθῆναι δυνάμενα] Ὀλίγα δὲ τὰ ἐπιβαθῆναι δυνάμενα.

4. Πρὸς τὴν Συράκουσαν] Πρὸς τὴν τῶν Συρακουσίων.

6. f. Οὐ καθὸ τὸ ἕλος ὑδατῶδες ἦν] Καθὸ τὸ ἕλος οὐχ ὑδατῶδες ἦν.

P. 161. v. 1. Γράφεται — μετ' ὀλίγων] Non eſt in *Mſ.*

P. 163. v. 1. Κατεφρόνουν] *Thucydides*: οἱ πρότερον περιωρῶντο. *Scholiaſtes*: ἤγουν κατεφρόνουν. Non inepte adeo quoad ſenſum. Sed probem tamen magis paraphraſin hic *Aem. Porti*, vt et *H. Stephani*, cuius ad hunc locum atque praecedentem annotationes, ad quas in margine remittit, deſiderantur. Sufficere interim debent quae idem diligentiſſimus Vir in *Theſauro* obſeruauit de alio Auctoris noſtri loco, (quem habes hoc ipſo *libro* 6. p. 439.) vbi eiusdem facit erroris reum *Scholiaſten*, quod περιορώμενοι exponat καταφρονοῦντες, pertracto in partes ſuas *Enenckelio*, temere hic a *Valla* et *Ae. Porto* discedente, ſed qui (*Acacius* nempe) accuratiorem ſe praeſtat in vltimo loco, (οἱ πρότερον περιωρῶντο,) eleganter transferens: *qui prius dubii euentum exſpectauerant*. *Winſemius* vtrobique nobiſcum ſentit, neglectis Scholiis. GRAMM.

Ibid. Τῆς Φιλιώσεως] Deeſt.

[P. 168. v. 1. ὁ δὲ Γύλιππος] ἐνταῦθα ἡ τῶν Συρακουσίων ἄρχεται νίκη καὶ τῶν Ἀθηναίων ἥττα. ὧν οἱ μὲν εἰς ἔσχατον ἀπορίας ἦκον οἱ Συρακούσιοι, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι νικῶντες ἐγένοντο, καὶ ἐλπίδας εἶχον δι' ὀλίγου Συρακουσῶν περιγενέσθαι. Ἀλλὰ τοῖς μὲν Συρακουσίοις ἐκ τῶν ἀπόρων ἐγένετο εὐπορία, τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἐξ εὐπραξίας ἡ δυσπραγία. Ὅθεν οὐ δεῖ μὲν ἀπελπίζειν ἐν ἀπορίαις, μήτε θαῤῥεῖν ἐν ταῖς εὐτυχίαις πρὸς ταῦτα ὁρῶντας. Schol. Baſ.]

P. 171. v. 4. Ὁ Γύλιππος] Θέμενος praeterea exponitur ἀποθέμενος.

P. 175. v. 1. Τὴν ἐφόρμησιν] Ita *Ed. Oxon.* Τὴν ἐφόρμισιν *Baſ. Steph. 2. Port.* et *Mſ.*

3. Ἐπιθέσεως τῆς πολεμικῆς] Ἔφοδος, ἐπιδρομὴ, ἐπιβουλὴ, ἢ μηχανή.

P. 177. v. 2. Ἤδη τε ἐγγὺς ἦν] In *Mſ.* hic eſt ordo verborum: τὸ τεῖχος τὸ ὑπὸ τῶν Σ. ὐ. ἐ. κ. τ. τ. Ἀθηναίων διατειχίσματος ἤδη ἐγγὺς ἦν παρεληλυθέναι καὶ ὑ. τ. τ. τ. τ. Α. διατειχίσματος.

4. Μὴ παραλλάξαντος] Μὴ delendum putat *Aem. Portus*.

5. Ἐν ἀσφαλείᾳ ἔμελλον ἔσεσθαι] Ἐν ἀσφαλεῖ ἔμ. ἔσεσθαι· et paullo poſt εἴτε μάχοιντο, non εἴτε μάχοιεν.

6. Ἥγουν τοὺς ἱππεῖς τῶν Συρακουσίων] Deeſt; et repugnat ſententiae verborum *Thucydidis*.

7. Ὑπ' αὐτῶν Ἀθηναίων] Ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων.

P. 179. v. 2. Γραμματέα λέγει τὸν εἰωθότα] Οὐ κυρίως γραμματέα λέγει τὸν ἀρχὴν ἔχοντα, ἀλλ' ὑπηρέτην τὸν εἰωθότα.

ib. Ἀναγινώσκειν] Ἀναγινώσκειν· τοῦτο δὲ οὐκ ἔντιμον ἦν.

P. 183. v. 1. Τὸ πολιορκεῖσθαι μᾶλλον] Hoc ſcholion, vt et ea, quae hac pag. ad v. 40, 42, et 50. [Τῆς χώρας et duo ſeqq.] leguntur, non habet *Mſ.*

7. Σεσηπυῖαι] *Thucydides*: νῦν δὲ αἵ τε νῆες διάβροχοι. *Scholiaſtes*: διάβροχοι· σεσηπυῖαι. Non ſequitur, quia διάβροχοι, ideo *putrefactae*. Σεσηπυῖα vix amplius vtilis aut πλωΐμος, vtpote διεῤῥωγυῖα, vt interpretatur *Heſychius*. Διάβροχος vitium quidem fecit, ſed quod emendari poteſt, modo exſiccetur nauis, quod et indicatur verbis mox in Noſtro ſequentibus: τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔξιν ἀνελκύσαντας διαψύξαι. Id et non longe poſt ἀποξηρᾶναι Auctor vocat. Opponuntur ergo naues διάβροχοι, hoc eſt, *madore penitus hauſto vitioſae*, ταῖς ξηραῖς, nec non ταῖς διεψυγμέναις. Conſul. de iſtis doctor. Viror. annott. ad Polluc. *lib.* 1. §. 121. GRAMM.

Ibid. Ὁμηρος] Iliad. β'. v. 135. Addit *Mſ.* ex eodem loco, καὶ σπάρτα λέλυνται.

ib. Ἤγουν ἐν θαλάττῃ οὔσῃ] Deeſt, cum iis, quae ad v. 56, 79. et 7. [Διὰ τὸ ἀντιπάλους, Πολλὴ δ' ἡ Σικ., Ἀσφαλέστερον] ſcribuntur.

P. 185. v. 2. Πόλεων] Πόλεως legit *Holſtenius* ad *Stephanum*. HVDS. Πόλεως pro πόλεων repoſui e *Mſ.*

P. 187. v. 1. Ἀντὶ παθητικοῦ] Ἀντὶ ἀρχθῆναι παθητικοῦ. Addendum fuerat τοῦ ante ἀρχθῆναι.

2. Ἀντὶ τοῦ κατεργασθήσεται] Ἀντὶ τοῦ κατεργασθήσεται αὐτοῖς, διαπολεμήσεται ὁ πόλεμος.

3. Ὧν ἕνεκα ἤλθομεν] Ὧν ἕνεκεν ἤλθομεν.

4. Ἀντέχειν αὐταρκούντων, ἤτοι δυναμένων] Ἀντέχειν δυναμένων.

P. 197. v. 2. Φοβερούς φαν.] Φοβερωτάτους φαν.

4. Εὖ εἰδέναι] Ante haec ad voc. ὑποσχεῖν adnotatum erat: ὑποσχεῖν· ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι, ἢ ὑποβάλλειν.

5. Διὰ τὰς ἐμπειρίας εἰς τὴν π. τ. ν.] Διὰ τῆς ἰδίας ἐμπειρίας εἰς τ. π. τ. ν.

P. 199. v. 2. Ἤγουν, κατὰ τὴν πρώτην εἰσβολήν] Haec non sunt in *Mf.* Nec omnino necesse est ita exponi πρῶτον, etsi *Thucydides* deinde dicit illud ῥᾳδίως ληφθῆναι.

4. Οἱ ἐκ τῶν τειχῶν τῶν Ἀθηναίων τῶν ἐπὶ τῷ Πλημμυρίῳ] Perperam hoc loco ponitur. Referendum est ad illa, quae paullo post dicuntur, οἱ ἐξ αὐτῶν φεύγοντες ᾔρουν παρέπλευσαν· vbi *Mf.* non habet τῶν Ἀθηναίων, quod ibi in *Edd.* legitur.

P. 201. v. 1. Καὶ ἐπὶ τῶν τυχόντων χρημάτων] *Thucydides:* πλοῖα γέμοντα χρημάτων, *naues pecunia onustas* plerique vertunt *Interpretes. Scholiastes* χρήματα non hac vulgari et recentiore (ceu putat,) significatione videtur accipere h. l. sed vix attendendus, nisi quis vtramque coniungere velit, cum *Acacio: naues pecunia omnique rerum copia plenas.* p. 326. GRAMM. [Nunc πραγμάτων editum.]

P. 203. v. 2. Ὤνευος μηχανή ἐστι περιαγωγῆς] Quid sit μηχανὴ περιαγωγῆς ab aliis doceri velim.

ib. Ὤνευος, ἔστι μηχανή] Totus hic articulus legitur apud *Suidam* in ὤνευον· vbi pro ὤνευος est ὄνος, quod non immerito praefert *Kusterus.* Nam et ὄνοι, non ὤνευοι, aliae quaedam machinae dicuntur.

3. Περιβάλλοντες βρόχας, τοὺς ταυροὺς ῥᾳδίως ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνέσπων.] *Suidas:* περιβάλλοντες βρόχοις τοὺς ταυροὺς, ῥᾳδίως ἐκ τ. β. ἀνέσπων. Sic quoque emendandum putem *Scholiasten:* nam et ita *Mf.* Βρόχῃ pro βρόχοις inuenio adnotatum e *Tzetze* ad Lycophronem v. 61. βρόχαις ἀπαγχθεῖσα.

4 Καλοῦσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ τοὺς χαμαιλίχοντας ἔχοντες ἁλιεῖς ἡλεκάτην] *Suidas:* καλοῦσι δ. τ. μ. οἱ τοὺς χαμαὶ λείχοντας ἕλκοντες ἁλιεῖς ἡλακάτην. Quid sit χαμαὶ λείχοντας, vel χαμαιλίχοντας non magis intelligo quam *Portus* et *Kusterus.* Nam de χαμευλκοῖς hic vix cogitari posse arbitror, quod hi non sunt piscatorum. Sed quum de machina loquatur, praeferendum videtur ἕλκοντες. Et sic etiam scholion *Cod. Camerar.* Ἡλακάτην quoque apud alios video scribi, non ἡλεκάτην. Ἡλακάτη autem etiam est inter instrumenta mulierum nentium, quemadmodum et ὄνος apud *Pollucem* VII, 32. et X, 125. [Mox pro ἔχοντες in Bas. est ἕλκοντες.]

6. Ὅταν καὶ πρὸ αὐτῆς τεθείη] Apertum est hic aliquid deesse. *Suidas:* ὅταν καὶ δίκρουν ξύλον πρὸ αὐτῆς τεθείη.

7. f. Θαῤῥούντων ἄλλῃ στρατιᾷ, ἐλευσομένῃ δηλ.] Θαῤῥούντων ἄλλην στρατιὰν ἐλευσομένην δηλ.

P. 205. v. 2. Ἢ τὸν χ] Quid hoc sit, non adsequor.

4. Τῆς ἐνδεοῦς] Deest, vt et tria sequentia scholia.

6. Γράφεται τῶν Δακικοῦ] Haec non sunt in *Mf.* qui pro iis habet: τοῦ Διακοῦ γένους. Δῖοι Θρᾳκῶν γένος, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ λέγει. Ab eodem abest expositio ad v. 14. [Οὓς ἔδει τῶ Δημ.]

7. Μετὰ τὸ πλεῦσαι δηλ. τὸν Δημοσθένην] Μετὰ τὸ ἀποπλεῦσαι δ. τ. Δ.

ib. Πολυδάπανον, δαπανηρὸν, πολλὰ τελοῦν· ἐξ οὗ καὶ πολυτελὲς δεῖπνον] Δαπανηρὸν, πολλὰ τελοῦν, omissis ceteris.

P. 207. v. 1. Ἀδιαςάτως ἐπικειμένων τῶν Λακεδαιμονίων] In *Mf.* tantum est Λακεδαιμονίων.

ib. Τῆς τεταγμένης δηλονότι Φησίν] Ἴσης τεταγμένης λέγει.

3. Εἰσαγαγωγίμων ἐξ ἀλλοδαπῆς] Non est in *Mf.* Ad ea quae paullo post dicit *Thucydides* ἀντὶ τοῦ πόλις εἶναι, adscripti sunt duo iambici senarii, quos vide in Notis ad hunc locum.

P. 209. v. 2. Γράφεται, οὐδὲν ἐλάσσω] Deest.

8. Ὕςερούντο Δημοσθένους· ἐλθόντας καὶ μὴ Φθάσαντας τὸν Δημοσθένην] Ὕςερον τοῦ Δημοσθένους ἐλθόντας, καὶ μὴ Φ. τ. Δ. Praecedens scholion non habet *Mf.*

ib. Ἀντὶ τοῦ, δι' αὐτῶν] Deest et hoc, et quae ad v. 83, 90, [Ἀπεβίβασεν, Καὶ αἴρει] 91. voc. ἐπιπεσὼν, 7, 15, et 18. [Ἦν αὐτόθι, Ἢ ἤγαγεν, Ὡς ἐώρων] leguntur.

P. 213. v. 2. Ἄξιοι, Φησὶν, ὀλοφυρμοῦ τὸ] Ἄξιον, Φησὶν, ὁ. τὸ.

P. 215. v. 3. Ἤγουν τοὺς Κερκυραίους] Immo Demosthenem et Eurymedontem: vt recte *Aem. Portus.*

5. Συνῆρχε γὰρ ἤδη Δημοσθένει] Ita rescripsi e *Mf.* et ipso *Thucydide,* pro eo, quod edebatur, συνῆρχεν ἤδη Δημοσθένης.

[P. 218. v. 10. Τὰς ἐπωτίδας] τὰ ἐφ' ἑκατέρωθεν τῆς νηὸς πρὸς τῇ πρύμνῃ ἐξέχοντα. Ἀντερείσματα καθ' ἑκάςην ἐπωτίδα δύο, ἀπὸ τοῦ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς μέρους τοῦ τε πρὸς τὸ τεῖχους (τεῖχος scr.) τῆς νηὸς, καὶ τὸ [.τοῦ] πρὸς τὸ πέλαγος. Τὸ μὲν οὖν κάτω μέρος τῶν ἀντερεισμάτων ἔςησαν ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς νηὸς, τὸ δὲ ἄνω ἐγόμφωσαν εἰς τὰς ἐπωτίδας. Schol. Bas.]

P. 219. v. 4. Τὸ κατὰ τὴν πρῴραν] *Suidas* eadem habet in παρεξειρεσία sed pro ὡς ἂν εἴπῃ τις, apud eum et in *Mf.* est, ὡς ἂν εἴποι τις.

5. Ἐπωτίδες εἰσὶ] Haec quoque leguntur in *Suida,* v. ἐπωτίδες.

P. 221. v. 1. Ὡς εἶδον πλέον τι σχήσοντες· τουτέστι πλεονεκτήσοντες] Desunt; pro iis ad σχήσοντες scriptum est: σχήσει, καθέξει· σχήσουσι, κωλύσουσι· σχήσεσθαι, κατασχεθήσεσθαι· σχήσεται, ἐπισχεθήσεται.

P. 223. v. 1. Γράφεται ἐπισκευασάμενοι, ἤγουν] Absunt a *Mf.* vna cum scholiis ad v. 86, 87, 90, 91, 95, et 97. [Πρὸς τὰς, Ἄλλα λεπτὰ, Οὐκ ἐν πολλῷ, Πρὸς ἑαυτῶν, Σφῶν.]

3. Οὐκ ἀντίπρωροι ἐνέβαλον ταῖς ἐναντίαις ναυσίν] Οὐκ ἀντίπρωροι ὁρμαῖς ἐνέβαλλον τῶν ἐναντίων ναυσίν. Haec non sine vitio sunt. Sed ἐνέβαλον est error operarum ex *Ed. Oxon* in hanc propagatus. *Bas. Steph.* 2. et *Porti,* itidem vt *Mf.* ἐνέβαλλον.

4. Τῶν Συρακουσίων] Ad ἐμβόλοις, quod paullo ante in *Thucydide* legitur, adscripta erat expositio: ἔμβολον χάλκωμα ὡραῖον περιθέμενον κατὰ πρῴραν ναυσίν. Pro ἔμβολον *Suidas* habet ἔμβολος· sed ἔμβολος et ἔμβολον dici docet *Eustathius* in Odyss. ω'. p. 1959. Maior discrepantia est in eo, quod in *Suida* pro ὡραῖον est πεπυρωμένον. *Portus* et *Kusterus* id corruptum putant. Idem de voc. ὡραῖον dicendum videtur.

5. Ἑρμηνεία τοῦ διεκπλεῖν — εἰς τοὐπίσω γενέσθαι] Haec omnia desiderantur in *Mss.* In *Suida* v. περιπλεῖν ad verbum leguntur, nisi quod in eo pro καθίζαται est καθίζασθαι, et pro τεμόντων τεμόντα; vtrumque melius quam in *Scholiaste*. Vide *Kuhnium* ad Pollucem I, 123. De διεκπλεῖν confer quae habet *Scholiastes* ad I, 49. et II, 89.

8. Περιττὴ δὲ πρὸς τὸ μὴ περιπλεῖν ἡ μία ἀπόφασις] Nimirum quia κωλύειν ipsum est verbum ἀποφατικόν, superuacuum erat alteram negationem μὴ adponere τῷ περιπλεῖν. Ita haec verba fortassis possunt exponi. Videndum tamen an rectius sit, περιττὴ δὲ πρὸς τὸ περιπλεῖν ἡ μὴ ἀπόφασις. Non multo post ad verba *Thucydidis* ἀνάκρουσιν οὐκ ἔσεσθαι, adscriptum erat: ἀνακρουσις ἐν ναυμαχίαις ἐλέγετο ἐπὶ τοῦ πρύμναν κρουειν. In quibus articulum τὸ ante ἐπὶ excidisse puto.

P. 225. v. 3. Τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι σὺν τῷ πεζῷ] Neque hoc, neque quidquam eorum, quae deinceps hac pagina leguntur, [a Τὸν ἐκ τῆς πόλεως vsque ad Διαλειπ. ἦγουν διΐς.] habet *Mss.*

P. 227. v. 3. Ἦγουν τῇ μετὰ τήν] Itidem desiderantur omnia praeter id, quod ad v. 84. [Οἱ δὲ, ἤγουν] adnotatur.

P. 229. v. 2. Ἀντὶ τοῦ αὐτῶν] Deest. Ad v. 1. κατὰ κράτος ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν, adnotabatur: οὐχὶ κατὰ κράτος ναυμάχησαν (pro ἐναυμάχησαν, vel ναυμαχοῦντες) ἀλλὰ κατὰ κράτος ἐνίκησαν. Vult κατὰ κράτος non cum ναυμαχοῦντες, sed cum ἐνίκησαν iungendum esse.

P. 231. v. 3. Συνταττόμενον πρὸς τοῖς Συρακουσίοις] Συντ. πρὸς τὸ τοῖς Συρακ.

P. 233. v. 1. Ἦγουν κατεφρονήθη] Ex omnibus huius pag. scholiis [Ab Ὑπερῴφθη — Ἄλλως] *Mss.* tantum ea habet, quae ad v. 39, 46, [Ἱκανοὶ, Τὸ παρατείχισμα] 50. v. αὐτὸ, et 51. [Ἡπείγετο] leguntur. Hic praeterea absunt verba ἦγουν ἐγχειρῆσαι.

7. Τροπαιουχήσας] *Thucydides*: ἢ γὰρ κατορθώσας ἔξειν Συρακούσας. *Scholiastes*: ἤγουν τροπαιουχήσας. Metonymice nimis interpretatur; nihil aliud est κατορθώσας in se et proprie sua emphasi, quam *secunda fortuna vsus, re prospere gesta*, quod vulgare satis. GRAMM.

P. 235. v. 1. Ἦγουν ἐδενδροτόμουν] Omnia [ab Ἀπεκρύουντο — Ἐς Φυγὴν κατές.] desunt praeter scholion ad v. 91. [Ὅπως τῇ παρούσῃ.]

P. 247 v 4. Οὔτε ἀπὸ Ἀθηναίων] Προσεγένετο οὔτε ἀπὸ Ἀθηναίων. Adnotationes ad v 10, 31, 33. 37. 41, et 44. [Οὐδ' ἀφ' ἑτέρων, Καὶ πᾶν τὸ ἐν., Τοῦ ξυμθήμ., Τὸ δ' ἐκείνων, Ἐκείνων, Ἀπὸ γὰρ ἀμφ., Ἀπορίαν] non habet *Mss.*

P. 239. v. 2. Ἦγουν τραπέντων] Deest.

4. Διέφυγον αὐτοὺς πολέμιοι] Διέφ. αὐτοὺς οἱ πολ-

ib. Γράφεται, ἐκείνων ἐπισάντων] Lectionem ἐπισαμένων, vel ἐπισάντων quam habuit in suis exemplaribus *Scholiastes*, reiiciunt facile sensus et constructio ipsa huius loci. GRAMM.

P. 241. v. 2. Ἀλλὰ καὶ εἰς φόβον ἐπισάντες ἀπὸ τῆς τῶν Ἐπιπ. ὀ. ἀ.] Ἀλλὰ κ. ἐ. φ. καθίσασαν τῆς ἀπὸ τ. Ἐ. ὀ. ἀ.

ib. Ὑπὸ τῶν Συρακουσίων] Deest, cum iis quae leguntur ad v. 56, 66, et 71. [Ἄνωθεν, Ἀντέσησαν, Οἱ μὲν ἀπωλλ.]

P. 243. v. 4. Τῶν Ἀθηναίων] Non habet *Mss.* nec scholia ad v. 99, 2, 6, 14, et 16. [Εἰκὸς, Πονηρὰ, Καταγέλτους, Λαθεῖν, Βουλόμενον, Καὶ διασκοπῶν.]

8. Ἀπὸ τῶν Συρακουσῶν δηλονότι] Et hoc, et scholia ad v. 25, 28, 35, 40, et 58. [Εὖ λέγων, Ἐκεῖσε, Καὶ ἐν περιπ., Τῆς νῦν παρασκ., Πορθοῦντες] absunt a *Mss.*

P. 245. v. 3. Περιδρομοις] Τὰ περιπόλια interpretatur *Scholiastes* hoc loco περιδρόμους. Satis imperite. Ergo eundem hunc non esse Grammaticum credam, ac qui supra ad *lib.* 6. *p.* 406. pro corrupta in textu voce περίπλοια, meliorem indicauit hanc περιπόλια, ac interpretatus est τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρούρια. Est quidem περιδρομος etiam inter vocabula munitionum, *Hesychius*, περιδρόμους· τείχους (scribe τεῖχος) περὶ τοὺς βεβλημένους τοίχους κύκλῳ. Sed ista significatio nequaquam conueniens huic loco, vbi, neglecto *Scholiasta*, recte viderunt *Winsemius*, *Portus*, *Acacius*. Loca alia, vbi περιπολίων meminit Auctor noster, indicauit praeclarus Commentator *Godofr. Iungermannus* ad Polluc. *lib.* 9. *c.* 4. §. 16. Caeterum haud abs re erit animaduertere, non adeo certam posse et constantem etymi rationem dari huius vocabuli, ac videntur existimasse *Sylburgius* in *annott.* ad Dionys. Halicarn. Antiquit. *lib.* 9. *c.* 56. *p.* 612. vt cui displicet περιπόλια verti *suburbia*, cum sit potius *circumfusa vrbis castella*; et *Henr. Valesius* in *notr. ad Mauſſac. p.* 318. afferens *Dionysio* ita vocari castella, in quae se recipiebant περίπολοι τῆς χώρας τῶν Ῥωμαίων. Nempe legerat Vir Doctissimus memoratos aliquoties eidem Historiae Rom. Scriptori περιπόλους τῆς χώρας, τῆς γῆς, τῶν ἀγρῶν, quod ille vocabulum ex militari Athenienſium re detumtum Romanis accommodauerat. Sit ergo περιπόλιον a περίπολος, neque hoc negare est animus; nam et *Thucydides lib.* III. quod περιπόλιον τῶν Λοκρῶν appellauerat, τὸ ἐπὶ Ἀλικῇ ποταμῷ, alibi vocat τὸ Λοκρῶν φρούριον, et περίπολοι, φρουροὶ *Hesychio*, nempe qui λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις, vt describit *Aristoteles* apud *Harpocrat.* vid. et *Mauſſaci* observata *ibid.* An vero semper περιπόλια istam notionem obtineant, dubitare licet. Videntur simpliciter sic dicta interdum *suburbia*, aut *minores vrbes* in regione ac agris maioris alicuius sitae, nempe a πόλις· Sic interpretor *Strabonis* locum *lib* 17 *p* 837. τῆς δὲ Κυρήνης ἐξὶ περιπόλια, ἥ τε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρκη, καὶ ἡ Τεύχειρα, καὶ Βερενίκη

καὶ τὰ ἄλλα πολίχνια τὰ πλησίον. Certe enim πόλεις hae ipsae vocantur quoque *Ptolemaeo lib.* 4. *c.* 4. qui τὰ Φρούρια Cyrenaicae regionis seorsim antea recensuit. Addatur *Maccabaeor. Auctor. lib.* 1. *c.* 11. *v.* 4. et 61. καὶ ἐνεπύριζε τὰ περιπόλια αὐτῆς πυρί· vbi de suburbiis aut oppidis circumiacentibus, quibus imposita non semper praesidia, capi putem. Omnino ita quoque acceperunt, qui 1. *Paralip.* 6. v. 56. et *seqq.* τὰ περισπόρια מגרשות constanti immutatione transformarunt in περιπόλια plus quadragies, sicuti repraesentant *Edd. Complut.* et *Aldina*, atque ex hac expressae; etsi enim genuinam lectionem agnouerim potius περισπόρια, quemadmodum in *Iosua* semper legitur, tamen fatendum Graecos illos, qui mutationis 1. *Paralip.* 6. fuere Auctores *suburbia* voluisse appellare περιπόλια, vel vt *Hieronymus* in *Quaestionib. Hebraicis* loca ista reddit, *suburbana eius.* GRAMM.

3. Μισθοφόρων τῶν Συρακουσίων ὄντων] Μισθοφόρων τοῖς Συρακουσίοις ὄντων.

5. Γράφεται, χρημάτων ὡς πολύ] Deest.

P. 249. v. 1. Τῷ καιρῷ δηλονότι] Deest cum tribus sequentibus scholiis.

2. Δεισιδαιμονήσαντες] Ἀποδεισιδαιμονήσαντες.

P. 251. v. 2. Παραφυλάττειν τὰς ἐκκλησίας] Παραφυλάττειν τὰς ἐκλείψεις.

ib. Γράφεται; πρὶν ὡς οἱ μάντεις] Omnia, quae hac pag. et sequenti [a Πρὶν ἂς οἱ μάντεις] vsque ad Col. 1. v. 4. ὁ μὲν σύνδ. περ. leguntur in *Mf.* desiderantur.

P. 257. v. 1. Τῶν Ἀθηναίων] Melius *Portus* τῶν Συρακουσίων. *Mf.* non habet. Quae paullo ante ad verba *Thucydidis* πολλῷ δὴ μᾶλλον ἠθύμουν adnotata sunt, vide in Notis ad *Thucydidem.*

ib. Δέξασθαι] Deest.

4. Κατὰ μιᾶς πόλεως τῶν Συρακουσίων] Haec non leguntur in *Mf.* vt nec ea, quae in sequenti adnotatione sunt ἤγουν πολλοὶ — συγκρατήσασθαι χώραν. Pro iis ad verba ἔθνη γὰρ πλεῖσα δὴ haec scribuntur: πλὴν ὅσα συνῆλθεν ἔθνη πρὸς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους ἐν παντὶ τῷδε πολέμῳ· πλήν γε τοῦ ξύμπαντος λόγου τὰ ἐν παντὶ τῷδε τῷ πολέμῳ ἔθνη πρός τε τὴν τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων πόλιν συνελθόντα, τουτέστι, πλεῖσα ἔθνη περὶ Συρακουσῶν μαχόμενα ἦλθε, πλήν γε δὴ οὐ τοσαῦτα ὅσα πρὸς Ἀθηναίους καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους προσενεμήθη.

P. 259. v. 5. Ἄποικοι ἦσαν, Ἐρετριεῖς] Ἄποικοι ἦσαν Ἐρετριεῖς.

9. Συμμαχήσαντες ἀλλήλοις] Abest a *Mf.* cum scholiis ad v. 35, 36, 39, 51, et 53. [10. καὶ ἀπ' Ἀθην. etc. οὗτοι δ' εἰσὶ Δρ. etc. Ναυσὶ etc. p. 261. l. 1. κατὰ δὲ τὸ etc. οὐ μόνον etc.]

P. 261. v. 4. Παροιμία, Πιπράσκει] Haec ad sequentia v. 75. ἅμα μὲν κέρδει adnotabantur, et post ἀργύριον, τοῦ Καλλιμάχου. Si hoc *Callimachi* est, eo augeri possunt fragmenta illius.

P. 263. v. 1. Ἀντὶ τοῦ συγκτίσαι] Ἀντὶ τοῦ συγκτίσασι.

2. Ἐπεσπάσαντο] In *Mf.* nihil eorum est, quae hac pag. [ab Οἵπερ ἐπήγ. — Καὶ ἀπλ. παντ. λέγει.] leguntur, praeter scholia ad v. 84. et 1. [Κατὰ διαφ ρὴν, Νεωδαμώδεις.]

3. Κατὰ Ἀθηναίων] Addit *Mf.* Συρακόσιοι, Καμαρινᾶται, Γελῶοι, Σελινούντιοι, Ἱμεραῖοι.

P. 265. v. 1. Νεοδαμώδης] Sic et *Suidas* h. v. sed caute adponens, ἤτοι ἐκ τῶν Εἱλώτων.

P. 267. v. 3. Ἁπλοωτέρας οὐ — ἰσαμένας] *Suidas* in ἁπλουσέρας. Sed quod ἁπλουσέρας dicit a *Thucydide* vocari has naues, nullius *Mf.* auctoritate confirmatur: omnes enim tam scripti, quam editi libri *Thucydidis* hic habent ἁπλοώτεραι. *Idem* pro τὰς ἁπλους παντάπασι habet τὰς ἁπλους παντελῶς. Et deinde διὰ πληρώματος ἔνδειαν καὶ ἁπλόους ἰσαμένας· in quibus praefero scripturam, quae est apud *Scholiastam.*

4. Νεότητος] Omnia huius pag. scholia absunt a *Mf.* [nempe sequentia tria, cum hoc ad ἡλικ.]

P. 269. v. 3. Ξυνὸς Ἐνυάλιος] Hoc solum habet *Mf.* sine altera parte versus. Desunt etiam expositiones v. 75, 90, 91, et 93. [ad Καὶν μεθ' etc. εὕρηται etc. τῶν ἐπωτίδων etc. ἐπιβολαὶ etc.] Locus *Homeri* est Iliad. σ'. v. 309.

P. 271. v. 2. Ἀντὶ τοῦ καταβάλητε — ἀποςήσητε] Εἰς τὴν θάλασσαν καταβάλητε.

3. Τὸ μᾶλλον οὐκ ἔχει συγκριτικόν] *Thucydides:* καὶ ταῦτα τοῖς ὁπλίταις οὐχ ἧσσον τῶν ναυτῶν παρακελεύομαι, ὅσῳ τῶν ἄνωθεν μᾶλλον τὸ ἔργον τοῦτο. *Scholiastes:* τὸ μᾶλλον οὐκ ἔχει συγκριτικὸν ἀλλὰ διασαφητικόν· οὐ γὰρ οἱ ναῦται τοῦ ἀπαράττειν τοὺς πολεμίους συναίτιοι. At, quod si μᾶλλον non debeat heic esse συγκριτικὸν, neque erit antecedens ἧσσον, sed vtrumque est. Neque enim iuuat, quod nautis non incumberet τὸ ἀπαράττειν, vt militibus, cum haec, ταῦτα παρακελεύομαι non solum hoc opus spectant, sed omnia munia illa ac officia, a singulis, nautis aeque ac militibus, instanti pugna totis viribus exsequenda. Conceditur quidem militum maiorem hic operam exspectari, idque his orator innuit, ὅσῳ μᾶλλον etc. at quin nautae quoque suis defungi deberent partibus, ἐν τῷ μὴ ἐξωθεῖσθαι, μὴ ἀνακρουεσθαι, μὴ πρότερον ἀπολύεσθαι, ἢν μὴ οἱ πολέμιοι ἀπαραχθῶσι, quis negauerit? GRAMM. Adde *Stephanum* ad Scripta al. de Dialect. Attic. p. 103.

Ibid. Οὐ γὰρ οἱ ναῦται] Οὐ γὰρ καὶ οἱ ναῦται.

5. Ἄξιον ὅτι δεῖ διαφυλάξεσθαι] Ἄξιόν ἐστιν ὅτι δεῖ διαφυλάξασθαι.

P. 273. v. 2. Ἀνδρῶν δηλονότι] Hoc cum quatuor sequentibus scholiis a *Mf.* abest.

3. Ἡ ἀντίληψις] *Thucydides:* προηγγέλθη δὲ αὐτοῖς καὶ ἡ ἐπιβουλὴ τῶν σιδηρῶν χειρῶν. Testatur Cl. *Hudsonus* ἐπιβολὴ legi in *Cod. Mf. Oxon.* additque sic legisse videri *Scholiasten* atque *Vallam.* De posteriore non dubito. De *Scholiasta* haud aeque res certa est, cum in omnibus impressis sic exstant ipsius verba: Καὶ ἡ ἐπιβουλή] ἡ ἀντίληψις. Sed quia ἐπιβολὰς p. 486. reddiderat ἀντιλαβὰς, atque hoc ἀντίληψις, putat *Hudsonus* ipsi eandem vtrobique vocem in textu lectam. Fortasse:

neque tamen accurate adeo rem egerunt ſemper Grammatici iſti. Quod ad *Thucydidem* vero, optima ſane ratione retinebitur antiqua lectio, ἐπιβουλή· quid enim, ſi in prioribus ἐπιβολὰς dixerit, an debuit ea propter neceſſario idem vocabulum vſurpare hoc loco, qui neſcio cur reſpuat iſtud ἐπιβουλή; Potius conſilium hoſtium ac τέχνημα ita exprimitur, cui apte conuenit. Transtulit ergo *Winſemius: Indicata enim eis erat inſidioſa illa manuum ferrearum machinatio.* Nec diſſentit *Acacius.* Quin, ſi ἐπιβουλὴ maneat, non alius tamen erit loci ſenſus, quam qui percommode expreſſus in verſione Gallica: *on avoit déja eu avis de l'invention des harpons de fer, p.* 158. etiamſi alteram lectionem praeferant *H. Stephanus* et vterque *Portus.* GRAMM.

P. 275. v. 1. Ἀντὶ τοῦ ἠσθάνεσθε] Si hoc non corruptum eſt, *Scholiaſten* errare puto, qui hic ἀντιλαβέσθαι exponat αἰσθάνεσθαι. *Thucydides* ſaepe ἀντιλαμβάνεσθαι dicit ea ſignificatione, quam hic expreſſit *Interpres.*

2. Ἦτοι κατὰ τῆσδε τῆς χώρας] Non habet *Mſ.* nec id, quod adnotatur ad v. 69. et 78. [Εἰ κατορθώσειαν etc. et Καὶ τῷ παρ' ἐλπίδα etc.]

4. Οὐδὲ ὅλως τι κατ' ἀρχάς] Εἰ μὴ δὲ ὅλως τι κατ' ἀρχάς.

5. Τῆς ὑπαρχούσης δυνάμεως ἡμῶν] Ἡμῶν hic locum habere non poteſt. Nam eſt generale effatum de omnibus, quibus idem accidit, quod tum Athenienſibus, vt, quum vident ſe ſpe, quam conceperant, excidiſſe, etiam minus praeſtent, quam poſſint. et abiectioribus ſint animis, quam pro viribus, quae iis ſuperſunt.

P. 277. v. 2. Τοὺς ἀπείρους θαλασσῶν φησίν] Τοὺς ἀπείρους θαλάσσης λέγει.

5. Ἕκαστος ἐπὶ τῶν νεων κινούμενος] Ἕκαστος ἐπὶ τ. ν. κινούμενοι.

P. 279. v. 5. Ὅμηρος] Iliad. κ'. v. 68.

6. Τοῦτο καθ' ὑπερβατόν· συντακτέον δὲ τῷ πατρόθεν ἐπονομάζων] Hoc longe petitum eſt. Melius in verbis *Thucydidis* cum *Interprete* ἀπὸ κοινοῦ repetetur ἀξιῶν, per ellipſin pronominis, hoc modo, καὶ ἀξιῶν μὴ ἀφανίζειν τὰς πατρικὰς ἀρετὰς ἐκείνους, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι.

P. 281. v. 4. Πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν] Πρὸς τ. π. περίσασιν.

7. Μετὰ βίας ἐξελθεῖν] Abeſt a *Mſ.* cum tribus ſequentibus ſcholiis, et iis, quae leguntur ad v. 2. et 4. [ad Προσφέροιτο etc. et Ἐπ' αὐτὴν ἐχρῶντο etc. p. 283.]

P. 285. v. 1. Συμπεπλέχθαι] Ἠρτηται, κρέμαται, ἢ δέδεται.

3. Ὑπὲρ τῶν κελευσῶν] Ὑπὸ τῶν κελευσῶν.

4. Ἦν γὰρ κ. Φ. τὸ, πολλὰ γὰρ δ. ὁ. κ. παρεκελεύοντο] Ἦν γὰρ κ. Φ. π. γ. δ. ο. κ. ἀλλήλους (leg. ἀλλήλοις) παρεκελεύοντο.

6. Μετὰ βίας καὶ ἰσχύος ποιεῖσθαι] Deeſt, vt et ea, quae ad v. 22, 31, et 34. [ad Καὶ οἱ στρατηγοὶ etc. Ἰσορρόπου etc. Περὶ τοῦ πλείονος etc.] adnotantur.

8. Μετὰ πόνου κεκτημένης] Μετὰ πολλοῦ πόνου κεκτημένης.

P. 287. v. 1. Ὁ Συρακούσιος στρατηγός] Ὁ Συρακούσιος στρατὸς recte legit *Portus.*

8. Ἄλλοι δέ, φησὶ, τὴν ἀπὸ τῆς γῆς ἰδόντες] Ἄλλοι δὲ τῶν ἀ. τ. γ. ἰδόντες.

9. Πότερον νικῶσι] Πότεροι νικῶσι.

10. Ἴσα] *Mſ.* ignorat et hoc, et ſcholia ad v. 63. et 64. [ad Ὅσοι μὴ et Κατενεχθέντες.]

11. Ὅμηρος] Iliad. δ'. v. 450. Sequens locus *Homeri* eſt Iliad. χ'. v. 409.

P. 289. v. 2. Παρεβοήθουν] Nihil eorum quae hac pag. leguntur, habet *Mſ.* niſi ſcholion ad v. 74. [Καὶ εἰ ἐν τῇ νήσῳ. Praecedd. duo et duo ſeqq. deſunt.]

3. Τὸ ἑξῆς ὑπερβατὸν καὶ οἱ διαβεβληκότες] Τὸ ἑξῆς, καὶ οἱ διαβεβοηκότες. Perperam quidem διαβεβοηκότες. Sed neque recte *Edd.* διαβεβληκότες· nam quum dicat τὸ ἑξῆς, id eſt, ſeries, ſiue ordo verborum, legendum eſt διαβεβηκότες, vt in *Thucydide*, cuius verba in ordinem redigit.

P. 291. v. 1. Τὰ αὐτὰ ἐγίγνωσκον τ. ὁ. ἡ. ἀ.] Haec tantum, et quae ad v. 48. [ad Καὶ ἡ ἀνάςασις ἥδε] adnotantur, ſunt in *Mſ.*

P. 293. v. 2. Ὁ καὶ περιττός] Ὁ καὶ σύνδεσμος περιττός. De hoc pleonaſmo τοῦ καὶ vide *Stephanum* ad Corinthum Artic. XLV.

2. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀλγεινά] Deeſt, vt et ſcholia ad v. 84, 89, 2, et 7. [ad Αἰκία, Καὶ ἡ ἰσομοιρία, Ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, Ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν παρόντων.]

ib. Παράκλησιν· ἀντιβολία, δέησις, ἱκεσία] Abſunt a *Mſ.* Et mox idem δάκρυα, καὶ ςεναγμός· melius quam in *Edd.* δάκρυα, καὶ ςαλαγμός.

3. Θείων ἐπικλήσεων] Θειασμός, εὐχὴ καὶ μαντεία. *Suidas* locum *Thucydidis* laudans v. ἐπιθειασμός eadem verba habet, quae *Scholiaſtes* vulgatus.

P. 295. v. 3. Ἰσομοιρεῖν κακῶν] Ἰσομοιρεῖν τῶν κακῶν. Paullo ante δηλονότι, et δηλαδὴ non habet *Mſ.* Et ita ſaepiſſime alibi.

P. 297. v. 5. Ἀγεννέσιν, ἤγουν ἀνάνδροις] Non habet *Mſ.* nec ea, quae ad v. 22, 23, 25, et 28. [Εὐτύχηται et tria ſeqq.] ſcribuntur.

6. Πεπολίτευμαι νομίμως] Deeſt, vt et v. ſeq. ἀνεπαίσχυντος.

P. 299. v. 2. Ἦγουν οἴκησιν ἀδιάδοχον σχόντας] Omnia huius columnae ſcholia [ab Ἱδρυθ. — Καὶ τρεψ.] deſiderantur in *Mſ.* praeter τὸ σύνολον.

P. 301. v. 1. Ὁμόπεδον] Pro hoc *Suidas* v. ἄπεδον, vt ad *Thucydidem* adnotauit Cl. *Waſſe*, habet ἰσόπεδον. Illa, ὡς καὶ ἄλοχος, ἡ ὁμόλεχος, non ſunt in *Suida.*

ib. Πῶς χρῆται τῇ ἀπὸ ἐπιτατικῶς] Πῶς χ. τ. ἀ. ἐπιτατικῶς γάρ.

P. 303. v. 2. Ἦγεν οὕτω] Hoc ſcholion cum ſequent abeſt a *Mſ.*

P. 305. v. 3. Ἀντὶ τοῦ, ἐκύκλευν εἰς ὀλίγον χωρίον] Εἰς ὀλίγον χωρίον.

5. Ὡς οὐ φανερᾶς οὔσης τῆς εὐπραγίας] Hoc ſolum huius pag. [Ἀνειληθέντες — Ὡς σφᾶς ἀπιέναι] ſcholion habet *Mſ.*

P. 307. v. 2. Ἤγουν, διελθόντες τοὺς Φύλακας σὺν βίᾳ] Deeſt cum ſcholiis ad v. 26, 40, et 57. [Ὡς δὲ γίγνονται, Καὶ περιμάχ., Καὶ κατεπλήσθη.]

P. 309. v. 1. Ἀντὶ τοῦ, συμπλεκόμενοι κατέπιπτον· ἑτοίμως ἔπιπτον] Ἐμπλεκόμενοι κατέπιπτον. *Suidas* exponit ἐμπίπτοντες εἰς τὸ ὕδωρ.

2. Ἤγουν σπουδαιότατον] *Thucydides:* καὶ περιμάχητον (τὸ ὕδωρ) ἦν τοῖς πολλοῖς. *Scholiaſtes:* περιμάχητον· ἤγουν σπουδαιότατον. Caſtigauit hanc expoſitionem *H. Stephanus* in *Theſauro* ad voc. περιμάχητος· cuius ſententiae non tam firmandae, quam illuſtrandae, adſcribemus ſaltem Scholion *Interpr. veteris* ad Ariſtoph. *Theſmophor.* v. 326. περιμάχητον λέγεται τὸ περιτίμιον, περὶ οὗ τινες ἀλλήλοις διαμάχονται, ἵνα τούτου κρατῶσι καὶ τοῦτο κτῶνται. GRAMM.

4. Ἐμοὶ δὲ φαίνεται γεγράφθαι — ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πολέμῳ ἐγένετο] *Thucydides:* πλεῖος γὰρ δὴ φόνος οὗτος, καὶ οὐδενὸς ἐλάσσων τῶν ἐν τῷ Σικελικῷ πολέμῳ τούτῳ ἐγένετο. Arbitratur *Scholiaſtes Thucydidem* potius hic ſcripſiſſe ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πολέμῳ, et rationem affert, quia in fine hiſtoriae huius ſcribit Auctor bellum hoc omnibus fuiſſe maius funeſtiusque iis, quae Graeci antea ſuſtinuerunt. Imbecillis admodum ratio, imo nulla. Etenim aduerſatur opinioni iſti tum allatus iam locus Auctoris, in quo τῶν ἐν Σικελικῷ πολέμῳ τούτῳ non alias pugnas, quam quae *hoc ipſo* bello Siculo pugnatae, indicant; tum is, quem *Scholiaſtes* pro ſe allegat, ſimilia quippe repraeſentans: συνέβη τε ἔργον τοῦτο (*pugna haec*) Ἑλληνικὸν τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε (*in hoc bello*, hoc eſt, ipſo hoc *Siculo*) μέγιστον γενέσθαι· quibus cum ſubiicitur, δοκεῖ δὲ ἔμοιγε, καὶ ὧν ἀκοῇ Ἑλληνικῶν ἴσμεν, apparet ſatis Ἑλληνικὰ ἔργα cetera ſ. πολέμους diſtingui a praeſenti bello in Sicilia ab Athenienſibus geſto. IDEM. Sequens ſcholion, ἤγουν Φυλακὴν, non habet *Mſ.*

P. 311. v. 3. Διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν] *Thucydides:* ἤκιστα δὲ ἄξιος ὢν (Nicias nempe) ἐς τοῦτο δυσχερείας ἀφικέσθαι διὰ τὴν νενομισμένην ἐς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσιν. *Scholiaſtes* interpretatur, διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν, διὰ τὸ πᾶσαν ἀρετὴν νομίμως ἐπιτετηδευκέναι· οὐ γὰρ δὴ νενομισμένην ἀρετὴν τὴν δοκοῦσαν Φησί. Quis ferat, quaeſo, talem expoſitionem? An pro ſynonymis habenda ἡ εὐσέβεια, vel ἡ εἰς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσις, et πᾶσα ἀρετή; an etiam, quod *νενομισμένον*, in oppoſitione ſic dicitur ad τὸ δοκοῦν; dico vero Auctorem vnius tantum virtutis, non πασῶν ἀρετῶν laudem et gloriam Niciae hic tribuere. Multis quidem dux ille ornamentis animi inſignis, integritate, continentia, fortitudine bellica, liberalitate et aliis, haud tamen omni culpa abſoluendus erit, ſi *Plutarchum* in parallelis audiamus. Qua vero maxime excelluit, interque ſuos ferebatur virtute, ea vbique tum ab Auctore noſtro, tum *Plutarcho* commendatur, iſtiusque ipſius fit mentio *Thucydidis* loco nunc allato. Erat ea *Religio,* et *ſacrorum patriorum ſummum ſtudium.* Νενομισμένον enim dicitur, quod ex patriae legibus fit rite ac reuerenter, ſpeciatim in ſacris rebus Deorumque cultu. Talium autem obſeruantiſſimus, ſi quis vnquam Athenienſium, δεισιδαιμόνων ſat omnium, fuit Nicias. Hinc de ſe ipſe praedicat in Concione ſua vltima: πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα (*ex patriis inſtitutis*) δεδιήτημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα. *H. Stephanus* autem ad laudatum *Thucydidis* locum, quem examinandum ſumſimus, probe videns adhaeſiſſe temere *Scholiaſtae* interpretationi *Vallam* ſic vertentem: *ob ſtudium virtutis, quod omne in illam conferebat,* annotat in margine: *vocat hic fortaſſe Thucydides* τὴν ἐς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσιν, *quod antea* θειασμὸν, *de eodem Nicia loquens, dixit:* eamque vlterius ſententiam, ſed imbecillius, vt apparet, probare nititur voc. Θειασμός. Aſt non debet confundi ſpecialis haec τοῦ θείου, quatenus in praedictionibus et μαντείαις occupatur, obſeruantia, cum generali θεοσεβείᾳ. Nec, quae congeſſit *Iul. Pollux* capite illo, quod reſpexit *Stephanus*, omnia pro ſynonymis, accurate dictis, accipienda. Θειασμὸς ſemper id denotat, quod neminem Graece doctum latere poteſt, nunquam adeo late patet, vt ea omnis ſignificetur εἰς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσις. Et cum θειασμῷ προσκείμενος Nicias Noſtro dicitur, fit hoc in narratione illa eclipſeos lunaris, quam ominoſam is prae ducibus caeteris, ſatis et iis prodigio hoc territis, habebat. Nec aliter *Plutarchus*, quicquid dixerit *Stephanus*, intelligendus; quando phraſi iſta, ex *Thucydide* deſumta vtitur. Quin ille vitarum ſcriptor, eodem reſpiciens in *paralleliſmo* Ducis huius atque Craſſi, prope fin. deſcribit Niciam, vt μηδενὸς ἀπὸ μαντικῆς καταφρονοῦντα. Caeterum in quo ſpectabatur maxime tantum eius *Diuinarum ſacrarumque rerum ſtudium*, idque νενομισμένον praeſertim, exponit idem *Plutarchus* p. 540. vbi ἀνὴρ θεοφιλὴς, καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα λαμπρυνόμενος πρὸς τὸ θεῖον appellatur: eiusque λαμπρότητος partem quandam ſpecialius attingit infra p. 565. ἀναθήμασι καὶ γυμνασιαρχίαις καὶ διδασκαλίαις χορῶν Φιλοτιμούμενος. Hoc autem erat πολλὰ νόμιμα διαιτᾶσθαι, haec ἐπιτηδεύσεως pars magna, τῆς ἐς τὸ θεῖον νενομισμένης, vt alias taceamus, in vita eius apud vtrumque Scriptorem obuias. Igitur deſerendi *Scholiaſtes* et *Valla* h. l. nec attendendus multum *H. Stephanus*. Melius ſane defunguntur hic partibus ſuis *Interpretes* caeteri, praeſertim *Winſemius*, ſic transferens: *propter ſtudium et pietatem erga religionem legibus patriis conſtitutam.* GRAMM. Partem primam huius ſcholii, nempe verba διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν, non habet *Mſ.* Quae in fine ſunt, ita leguntur: οὐ γὰρ δὴ νομιζομένην τὴν δοκοῦσαν λέγει.

P. 313. v. 1. Ἤγουν ᾠκονόμησαν] Deeſt.

3. Διὰ τὸ δύσφημον ἀπεσιώπησεν αὐτὰ ὀνομαστὶ εἰπεῖν] Haec adnotatio non ſuo loco ponitur. Pertinet ad ea, quae paullo ante dixit *Thucydides*, πάντα τε ποιούντων αὐτῶν διὰ ξενοχωρίαν ἐν τῷ αὐτῷ· quae bene inluſtrauit Clar. *Waſſe.*

T. II. P. 315. v. 1. Μεγάλως κακοπαθήσαντες] Additum erat in *Mſ.* οὐδὲν ὀλίγον ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες· οὐδὲν ὡς ὅτι οὐκ ἀπώλετο. Poſterius ad *πανωλεθρίᾳ* referendum eſt.

P. 319. v. 1. Δηλονότι ἐπήλπισαν] Ἐν ἐλπίδι ἐποίησαν.

P. 321. v. 1. Τοὺς πολίτας εὐτελέσερον εἶναι βιοῦν] Τοὺς π. ἐ. πεῖσαι βιοῦν.

ib. Ἦγουν ἕως ἄν] Deeſt.

P. 323. v. 2. Ἦγουν, τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων] *Thucydides:* μάλιςα δὲ τῶν ξυμμάχων διασκοποῦντες ὅπως μὴ σφῶν ἀποςήσωνται. Pronomine σφῶν velim intelligas hoc loco ſolos Athenienſes, (non vt *Scholiaſtes* iubet, Lacedaemonios pariter ac Athenienſes) tum quia proxime fit mentio eorum, quae circa ναυπηγίαν et munitiones, etiam in ditione Laconica, curauerant Athenienſes, quae continua ſerie excipiunt verba modo allata; tum etiam, quia paulo ante cauſa exſtat huius Athenienſium cautionis: μάλιςα δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἕτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίςασθαι, nimirum propter acceptam cladem Siculam diffidentes potentiae illorum, quod et ne facerent *οἱ ξύμμαχοι*, iam proſpectu opus erat. Verum fortaſſe nulla hic culpa *Scholiaſtae*, ſed librarii alicuius, qui annotationem, haud ſuis verbis appoſitam, debuiſſet adiicere his ſequentibus, πρασσόντων δὲ ταῦτα ἀμφοτέρων. Gramm. His adponitur in *Mſ.* et *Aem. Portus* quoque videtur animaduertiſſe eo pertinere.

3. Ταῦτα ἑτοιμαζόντων] Ἕκαζα ἑτοιμαζόντων.

P. 325. v. 2. Ἀντὶ τοῦ, Φοβεροῖς τοῖς Λεσβίοις] Ἀντὶ τοῦ Φοβερός. *Mſ.* Cetera inepte adſuta ſunt e ſequentibus.

P. 327. v. 2. Κλεινίας δὲ ὁ Ἀθηναῖος] Alcibiadis ſtemma ſic deducit *Meurſius*. Primi Alcibiadis filius erat Axiochus, eius Clinias, eius Alcibiades ſecundus, eius Alcibiades tertius. Quatuor vero fuiſſe Alcibiadas tradit *Scholiaſtes* ad *Ariſtophanis* Ranas: hisce ideo tribus quartus addendus Lacedaemonius, cuius meminit *Polybius* Legat. Eclog. XLII. Quin hoc ſciendum Laconicum proprie illud nomen fuiſſe, et maiori Alcibiadi a patre impoſitum, quia is Alcibiadis Spartani hoſpitio vſus eſſet. Errat ergo *Scholiaſtes*, qui minorem Alcibiadem a *Thucydide* hic loci deſignari putat. Quomodo enim per minorem nomen illud in familiam illatum eſt, cum iam proauus eius id habuiſſet? certe maior Alcibiades fuit, qui ius hoſpitii cum Lacedaemoniis et inter eos cum Alcibiade exercebat; cui poſtea renunciauit Axiochus filius, Alcibiadis ſecundi auus; quodque ſecundus renouare animum induxit. Vide *Meurſii* Attic. Leſt. l. 6. c. 12. Hvds. Adde Notas ad hunc locum *Thucydidis*.

3. Τὴν Φιλίαν] Deeſt, cum ſcholio ſequenti. [In ed. eſt Φίλιαν ſine art.] Ad *περίοικον* autem quod eſt in *Thucydide* v. 53. ſcriptum eſt: περίοικοί εἰσιν οἱ ὑπήκοοι γείτονες τῆς Σπάρτης.

P. 329. v. 2. Περιττὸς ὁ καί] Π. ὁ κ. σύνδεσμος.

P. 331. v. 3. Θεωροὶ ἐγίνοντο] Ἔπεμπον θεωρούς. Sic θεωρεῖν exponit V, 18. Ad ἐπηγγέλθησαν adnotatum eſt *αἱ σπονδαὶ δηλονότι*.

4. Ὅπως εἰς τὸ πέλαγος προκαλέσωνται] Ὅπως ἐ. τ. π. ἐκείνους προκ.

P. 335. v. 1. Οἰονεὶ κοπιᾶσαι] Καὶ οἰονεὶ κοπιάσαι.

3. Ἀντὶ τοῦ, τὰς ἐπὶ τοῖς χιλίοις ταλάντοις ἐπικειμένας ζημίας] Sed non erat pecuniae impoſita poena, ſed pecuniae ingratum vſum ſuadentibus. Ergo erit, τὰς ἐπὶ τῷ εἰπόντι κινεῖν τὰ χίλια τάλαντα ἐπικειμένας ζημίας, ſcil. ἔλυσαν. Conſtructio clara ſatis in Auctore. Gramm.

P. 337. v. 1. Προσεδέξαντο] Tollatur omnino e verbis Auctoris, huic ſcholio praemiſſis, οἱ Ἀθηναῖοι. Non enim Athenienſes recipiebant, ſed Teii, idque poſt Athenienſium fugam. Textum *Thucydidis* inſpicienti res liquida. Idem.

P. 339. v. 2. Τὸ ἦν δέ τινες ἀφιςῶνται] Totum hoc ſcholion abeſt a *Mſ.*

P. 347. Εἴ τι (φησὶ) παράλογον ἐσφάλησαν] Εἴ τι παρὰ λόγον ἐσφάλησαν. Et mox τὸ τὴν ἁμαρτίαν συνέγνωσαν.

P. 349. v. 1. Ἦγουν ἀποτίθενται] Mallem exponi ςρατοπεδεύουσι. Vide *Annott.* ad p. 98. ed. D. Hvds.

3. Προσταχθέντος τῷ Θηραμένει — τὰς ναῦς] Deeſt.

P. 355. v. 1. Ἀντὶ τοῦ, ἐν πάσαις ταῖς ναυσί] Τοῖς ἐν πάσαις ταῖς ναυσί.

P. 369. v. 3. Ἠπείλησε τοῖς Χίοις, ἤτοι μὴ ἐπιβοηθήσειν αὐτοῖς] *Mſ.* non habet ἤτοι, nec ei hic locus eſt; ἢ μὴν recte dixiſſet, vt *Thucydides* Cap. 33. de hac re agens.

P. 371. v. 1. Οὐ γὰρ ἐςὶ καὶ ἄλλη, ἀλλὰ μόνη αὐτή] Ἄλλη γὰρ οὐκ ἔςι Κῶς.

P. 373. v. 1. Οἱ Λακεδαιμόνιοι] Paullo poſt ad Καμείρῳ adſcriptum erat: Κάμιρος Ἡρωδ. καὶ Χοιροβ. Puto eum ſignificare, *Herodianum* et *Chocroboſcum* Grammaticos Κάμιρος voluiſſe ſcribi, non Κάμειρος. Κάμιρος etiam in *Thucydide* quidam libri ſcripti habent. Sed variat ſcriptura. Vide *Holſtenium* ad Stephanum.

[P. 376. v. 4. f. Ὥςε δόντα χρήματα] τὸν Τισσαφέρνην δηλονότι. Ἡ σύνταξις οὕτως· ἐδίδασκεν ἔτι τὸν Τισσαφέρνην ὥςε δόντα χρήματα αὐτὸν πεῖσαι καὶ τοὺς τριηράρχους καὶ τοὺς στρατηγοὺς τῶν πλοίων, πλὴν τῶν Συρακουσίων, συγχωρῆσαι αὐτῷ ταῦτα. Schol. Baf.]

P. 377. v. 3. Τριώβολον τῷ στρατιώτῃ διδόναι] In *Camerar.* hoc ſcholion eſt: ἡ σύνταξις οὕτως, ἐδίδασκεν ἔτι τὸν Τισσαφέρνην, ὥςε δόντα χρήματα αὐτὸν πεῖσαι καὶ τοὺς τριηράρχους καὶ τοὺς στρατηγοὺς τῶν πλοίων, πλὴν τῶν Συρακουσίων, συγχωρῆσαι αὐτῷ ταῦτα. Paullo ante ad verba *Thucydidis*, οἱ δὲ τὰς ναῦς ἀπολιπόντες in *Caſſ.* ſcribebatur: οἱ δὲ τὰς ναῦς ἀπολίπωσιν οὐχ ὑπολίποντες (pro ὑπολείποντες) εἰς ὁμηρίαν τὸν προσοφειλόμενον μισθόν. Non male, ſi οὐχ demas.

P. 379. v. 1. Τοῦ ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλίσκειν] Διὰ τὸ ἐκ τῶν ἰ. ἀ.

P. 385. v. 4. Ἢ ἄλλοι ἄν] Οἱ ἄλλοι ἄν.

6. Γράφεται οἰκεῖν] Deeſt. Tamen recentiore manu ad οὐκοῦν adnotabatur οἰκεῖν.

9. Μὴ ὑπεναντίως τῇ γνώμῃ κατελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης κακώσῃ] Μὴ ὑπεναντίος τῇ γ. αὐτοῦ κ. ὁ Ἀ. κ. αὐτόν. Φησὶ quoque, vt ſaepe alibi, deeſt.

P. 387. v. 1. Δεξίωσιν Φιλικήν] Ad ἄλλως τε *Mſ.* haec habet: ἄλλως τε οὐδὲ διενοεῖτο τιμωρεῖσθαι καὶ ταῦτα οὐδὲ συμμίσγοντα αὐτῷ.

2. Τοῦ περὶ ἀδήλων] Τοῦ περὶ τῶν ἀλλήλων. Sed male ἀλλήλων. Poſt διατείνεσθαι additur: τὸ δὲ προσέθηκεν, ἀντὶ τοῦ προσέθετο.

3. Ἦχουν ἢ πῶς] Ἦγουν πῶς. *Aem. Portus* coniiciebat ἤγουν ὅπως.

P. 389. v. 1. f. Κατεψεῦσθαι δὲ ταύτης Φρυνίχου] Κατεψεῦσθαι δὲ ταῦτα Φρυνίχου.

6. Ἦγουν κεφαλαιωδῶς καὶ συντετμημένως λέγοντες] Deſunt.

7. Ὁ δὲ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ δὴ κεῖται] Vide *Stephani* Animaduerſ. in lib. de Dialect. p. 27. Hvds. *Stephanus* ibi putat orationem ita ſuppleri poſſe, καὶ ἄλλα μέν τινα, μάλιςα δέ.

P. 391. v. 1. Δυσανασχετῶν ἦν] Additur in *Mſ.* σκληρὸς ἦν καὶ ἀνένδετος· leg. ἀνένδοτος.

P. 393. v. 2. Πάντες ἐν αὐτῷ] Πάντες ἐν αὐταῖς.

5. Ἦγουν ἐμελέτων] Deeſt.

P. 395. v. 3. Τῇ αἰτήσει δηλονότι] Non habet *Mſ.*

4. Καίπερ διδόντας τὰ αἰτούμενα] Paullo poſt ad ἠξίουν adnotatum erat, Ἀλκιβιάδης δηλαδὴ καὶ Τισσαφέρνης. Sic quoque *Aem. Portus.*

ib. Τῇ Ἰωνίᾳ] Mox ξυνόδῳ exponebatur συγελεύσει, ὁμιλίᾳ.

P. 397. v. 1. f. Εἰς τροφὴν δηλονότι τῶν νεῶν, καὶ εἰς ἄλλην δαπάνην] Haec nihil faciunt ad interpretationem verborum *Thucydidis*, ἐπὴν αἱ βασιλέως νῆες ἀφίκωνται, quibus adſcripta ſunt. Rectius referentur ad ea, quae non multo poſt dicuntur, τὰ χρήματα Τισσαφέρνει ἀποδοῦναι, ὁπόσα ἂν λάβωσιν.

2. Γράφεται τοῖς Ἀθηναίοις] Abeſt a *Mſ.* vt et φησί.

P. 403. v. 2. Εἰς τὴν Λακεδαίμονα δηλονότι] Hoc repugnat ſententiae totius loci apud *Thucydidem:* nam exſules Thaſii, qui apud Lacedaemonios erant, non id agebant, vt auxilia nauium Lacedaemoniarum Lacedaemonem, ſed in Thaſum mitterentur. Itaque pro εἰς τὴν Λακεδαίμονα, vel legendum eſt εἰς τὴν Θάσον, vel, quod voluit *Portus*, ἐκ τῆς Λακεδαίμονος.

4. Ἄλλως· οὐ — σχόντες] Deeſt.

[Ad p. 404. v. 6. Ἀπὸ τοῦ κυάμου] κλήρους ἔβαλον κυάμους καὶ οἱ λαχόντες συνήρχοντο εἰς τὴν βουλήν. Schol. Baſ.]

P. 405. v. 2. Τοὺς πολλούς] In *Camerar.* ad illa, quae paullo poſt in *Thucydide* leguntur, καὶ βουλὴ ἀπὸ τοῦ κυάμου, hoc ſcholion erat: κλήρους ἔβαλον κυάμους, καὶ οἱ λαχόντες συνήρχοντο εἰς τὴν βουλήν.

P. 407. v. 8. Βουλήν] Non legitur in *Mſ.* nec ea quae ad v. 14. [Ἕκαςον πρὸς ἑαυτῷ] adnotantur. Ad Ἀντιφῶν, quod eſt v. 23. [p. 408. v. 9.] in *Thucydide*, in *Camerar.* ſcribitur, ὁ τοῦ παρόντος συγγραφέως διδάσκαλος. [legitur in Schol. Baſ.]

[Ad p. 408. v. 13. Ἐπειδὴ τὰ τῶν υ (ita Mſ.)] Κείμενον. ἐπειδὴ μετέςη ἡ δημοκρατία, καὶ ἐς ἀγῶνας μετέςη μετὰ τῶν υ. Schol. Baſ.]

P. 413. v. 1. Ἦγουν διὰ κλήρου ἀποκατέςησαν] Non ſunt in *Mſ.*

4. Διὰ φάσιν] Διὰ τὴν φάσιν.

P. 415. v. 1. Διὰ τὸ ἀεὶ πρὸς ὑπερορίους πολεμίους πολέμους εἶναι] *Portus* omiſit πολεμίους. Nec id e *Mſ.* cum quo illius *Editionem* contuli, adnotaram. Mox pro ἐπηγγείλαντο ποιήσειν *Mſ.* ἐπαγγέλλοντο.

7. Τὸ ἀξίωμα] Τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ.

P. 417. v. 1. Ἄλλως· ἐν τούτῳ] Ἢ ἐν τούτῳ.

3. Καὶ εἰ μὴ εἶναι τύχον] Καὶ ἐ. μ. ἐ. τύχοι.

P. 419. v. 1. Γράφεται — καὶ οὐδέν] Haec omnia deſiderantur in *Mſ.*

P. 421. v. 2. Ἦγουν ἐκ τῆς Σάμου] Recte *Portus*, ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. Sequens ſcholion, γράφεται, διῆλθε τὸ Ἀθηναίων, non habet *Mſ.*

7. Χείρους ἐκείνους νομίζειν] Χείρους ἐκείνων νομίζειν.

P. 425. v. 1. Ὑπερβατόν· τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω] Ante hoc ſcholion ponenda ſunt verba, quae paullo poſt in *Thucydide* leguntur, καὶ αἱ μὲν Δήλου λαβόμεναι αἱ πλείους.

P. 427. v. 3. Μετὰ ὀλοφυρμοῦ διηγήσατο] Eſt error operarum in hac *Edit.* [Duker. puta] pro διηγήσατο, quod eſt in *Camer. Steph. 2. Port.* et *Oxon.* Et tamen id quoque vitioſum eſſe, ac διηγήσατο legendum puto. A *Mſ.* totum ſcholion aberat.

ib. Οἱ Πελοποννήσιοι] *Mſ.* Ἀθηναῖοι, ni fallor: nam non adcurate ſatis adnotaram. Sed ita omnino ſcribendum eſt.

4. Ἤγουν, κομπωδῶς λέγων] Deeſt haec et ſequens adnotatio.

5. Μέχρις ἂν ἐξαρκῇ τὰ Τισσαφέρνους] Haec in fine ſequentis ſcholii ſcripta erant.

ib. Ὁ Τισσαφέρνης δηλονότι, πιςοὺς κρίνῃ τοὺς Ἀθηναίους] Ἂν Τισσ. π. κ. τ. Ἀθηναίους, οὐκ ἀποχήσειν αὐτοὺς τροφῆς, μέχρις ἂν ἐξαρκῇ τὰ Τισσαφέρνους.

P. 431. v. 4. Βροτοῖς σώφροσι] Βροτοῖς σώφροσιν· ἀντὶ χαρίζεσθαι τοῖς σώφροσι· leg. ἀντὶ τοῦ χαρ.

ib. Τῷ Ἑρμοκράτει] Fallitur. Vide *Hudſonum* in Var. Lect. ad hunc locum *Thucydidis*. *Mſ.* non habet hanc expoſitionem.

ib. Ἐπανετείνατο πλήξων] Ἐπανετείνατο ὡς πλήξων.

P. 435. v. 2. Γράφεται, πέμπουσι πρέσβεις] Deeſt.

P. 437. v. 2. Παρέσχεν ἂν βασιλεύς] Παρέσχεν ἂν βασιλεῖ.

P. 439. v. 1. Ὡς λέγομεν τὸ, οὐ τόδε] Ita haec edidit *Hudſonus*. *Baſ.* et *Steph. 2.* ὡς λέγομεν τὸ, οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε. *Portus*, vitio typographorum, ὡς λ. τὶ οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε. *Mſ.* ὡς λέγομεν οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε. Nec poſſunt abeſſe illa ἀλλὰ τόδε, quae in *Ed. Oxon.* errore operarum videntur intercidiſſe.

2. Ἔσι δὲ παρακελευσικόν] *H. Stephanus* ad Corinthum Artic. XXXVII. nihil obſtare putat, quo minus hic vſitata ſignificatione accipiatur. *Homeri* locus eſt Iliad. ν'. v. 292. [In Schol. Baſ. eſt: παρακελευσματικὸν ὡς παρ' Ὁμήρῳ.]

4. Μή τι κακὸν ἐργάζωνται τὴν πόλιν] Μή τ. κ. ἐργάσωνται τ. π.

8. Τοῖς ἰσχυροτάτοις] Immo ἐναντίοις οὖσι. Vide *Stephanum* Append. ad Scripta al. de Dialect. Attic. p. 182.

P. 441. v. 1. Ἤγουν ἐν Ἀθήναις] Hoc tantum refertur ad verba τὰ αὐτοῦ. Itaque tollenda ſunt illa καὶ ἐκ τῆς Σάμου. A *Mſ.* abeſt hoc ſcholion.

P. 443. v. 5. Εἰς ὀλιγαρχίαν ὄντες] Ἐν ὀλιγαρχίᾳ ὄντες.

P. 445. v. 2. Καὶ οὐκ ἀμαθῶς] Καὶ οὐκ ἀληθῶς. Sequens ſcholion non eſt in *Mſ.* Vide quae dicta ſunt ad *Thucydidem;* et in *Addendis* ad hunc locum.

P. 447. v. 6. Μεθέξων αὐτῆς] Μεθέξων αὐτοῖς.

P. 449. v. 3. Ἤγουν ἀπέχειν] Hoc nonnihil ſuſpectum eſt. Fortaſſis ἐπέχειν, vel κατέχειν, vt Cap. 100.

4. Ἤγουν, ἑτοίμοις ναυσίν] Nulla ratio eſt, cur hic πληρώματα magis voluerit interpretari ναῦς, quam VII, 12. vbi exponit ναύτας· neque enim hic de nauibus agit *Thucydides*, ſed de iis, qui eas conſcendunt.

P. 451. v. 1. Ἀντὶ τοῦ λαμβάνοντες] Deeſt, vna cum ſcholio ad v. 88. [Ὅπως σχολῇ πληρ.]

3. Ἤγουν τὸ μήνυμα τῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ γεγενημένων] Haec quoque abſunt a *Mſ.*

P. 455. v. 1. Ἐπολιόρκουν οἱ Κορίνθιοι, παραλαβόντες] Ἐπολ. οἱ Κ. τὴν Οἰνόην, παραλαβόντες.

3. Πεφορηκότες οἱ Κορίνθιοι] Πεφρουρηκότες οἱ Κορίνθιοι.

P. 457. v. 1. Ἤγουν μαθών] Non eſt in *Mſ.* Καθέξειν exponitur ἐνδιατρίψειν.

2. Ἐπιχώρια] Καὶ ἐπιχώρια.

P. 459. v. 2. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τοῖς ἑκκαίδεκα ναυσὶν ἔλαθον τοὺς ἐν Ἀβύδῳ Πελοποννησίους παραφυλάττοντας] Qui haec non inſpecto *Thucydide* legat, facile putare poſſit Athenienſium ſedecim naues fuiſſe, quae Lacedaemoniorum erant, Athenienſium autem duodeviginti, vt ipſe *Thucydides* ſcribit. Itaque illa ἐν ταῖς ἑκκαίδεκα ναυσὶν, ſi non legendum eſt ιη̄, nam haec notis numerorum ſcripta fuiſſe e *Mſ.* colligo, in quo eſt ις, coniungenda ſunt cum ſequentibus, et verba ita ordinanda, οἱ Ἀθηναῖοι ἔλαθον τοὺς ἐν ἑκκαίδεκα ναυσὶν ἐν Ἀβύδῳ Πελοποννησίους παραφυλάττοντας.

P. 461. v. 1. Πρότερον συμμίξαι] Πρότεροι συμμίξαι.

P. 463. v. 1. Μὴ ἐπὶ τάξει προϊέμενοι] Μὴ ἐπὶ τάξει προϊέναι.

ib. Ἐφεδρευούσας] Melius *Aem. Portus*: ἐπεχούσας, ἑαυτὰς δηλονότι, τουτέστιν παυσαμένας τοῦ σφίσιν ἐπικεῖσθαι καὶ προσπεσεῖν, καὶ οὐκέτι σφίσιν ἐπιπλεούσας, ὡς πρότερον. Nec aliter ſcholion vetuſta manu et minio in *Mſ.* ad ἐπεχούσας· τὰς ἐπικειμένας ναῦς. Ἐφεδρευούσας, quod eſt in *Edd.* recenti et atramento ſcriptum erat.

2. Ἦγουν ἰδιωσάμενοι] Deeſt cum ſcholiis ad v. 79. et 85. [ad Πολλὰ χρήματα ἐξέπραξεν et Ἀναζεύξας ἤλαυνεν.]

P. 465. v. 3. Διὰ τοῦ εἰρηνέναι] Διὰ τὸ εἰρηνέναι· et mox διὰ τοῦ ἔρους, δηλονότι ἔσι. Fort. διὰ τοῦ ὄρους, τουτέσι.

4. Ἦγουν διέσφαξε δι' ἀκοντίων] Non eſt in *Mſ.*

P. 467. Τβρισθῆναι] Et hoc abeſt.

ANNALES THVCYDIDEI.

PRAEMITTITVR

APPARATVS

CVM

VITAE THVCYDIDIS

SYNOPSI CHRONOLOGICA.

AB HENRICO DODWELLO A. M. DVBLINIENSI.

APPARATVS
AD
ANNALES
SEQVENTES, CVM VITAE
THVCYDIDIS
SYNOPSI CHRONOLOGICA.

Thucydides *Annaliſtarum hodiernorum* antiquiſſimus. *Exſtabant* olim, *non* multi *tamen*, eo *antiquiores*. §. I. Antiquiores *nonnullos ſupponit ipſe* Thucydides. *Ipſe tamen* primus *Auctor Annalium* Horographorum. §. II. Antiquiorum Annalium *defectus ſupplenit* Thucydides, *et praeſertim* Hellanici. §. III. *Hiſtoricorum Thucydide* antiquiorum *fides incertior*. §. IV. Annalium Hiſtoriaeque *discrimen*. *Recte tamen* Annalibus *accenſeri poteſt* Thucydidis *Hiſtoria*. §. V. Annales *ſuos recte* Thucydides *per Anni* tempeſtates, *potius quam per annuos* Magiſtratus, *diſpoſuit*. §. VI. Tempeſtates *ſuas arceſſebat a menſium* Lunarium *Ciuilium* initiis. §. VII. Modicas *a* Zodiaco *discrepantias in Anni* tempeſtatibus *deſignandis ne quidem morabantur* Cyclorum *conditores*. *Nec*, *vt videtur*, *in Cyclis ſuis* Paſchalibus, Iudaei. §. VIII. *Quos* menſes *Lunares quibus* tempeſtatibus *aſſignarint* Athenienſes. §. IX. *Notae etiam* Parapegmaticae *tempeſtatum apud Veteres* aliae *atque* aliae. *Omnes tamen* Romano *accommodatae*, *quod habemus etiamnum in forma* Iuliana. §. X. *Ad Epocham hanc potius V. C.* Varronianam, *quam Periodi* Iulianae, *exigenda*. §. XI. Origo *Belli* Peloponneſiaci *ab occupata a* Thebanis *per inſidias* Plataea. §. XII. *Origo eiusdem* alia *ab irruptione* Peloponneſiorum *in* Atticam. §. XIII. *Origo annorum* Thucydideorum *vera ab* initio *menſis vernalis* primi. §. XIV. *Sic anno ante* Bellum XIV°. *expeditionem* Pliſtoanactis *cenſet* Thucydides, *quae fuit alioqui anno* XV°. *ſi a* die *et* menſe *ceſeretur*. §. XV. *Annorum* Chryſidis *Sacerdotis* Argiuae *initium*. §. XVI. Natus *Thucydides* Olymp. LXXVII. $\frac{1}{2}$. *Forte poſt* Hecatomb. XXI. §. XVII. Olymp. LXXXI. Herodotum *Hiſtorias in* Olympiis *recitantem audiit puer fortaſſe* Thucydides. §. XVIII. Thucydidis *ξενηγία* Amphipolitana Olymp. LXXXIX. 1. *Ea expleta per* Vicennium *exſulauit*, reuocatus *Archonte* Euclide, Olymp. XCIV. 2. §. XIX. Olymp. $\frac{83}{84}$. $\frac{4}{1}$ *in coloniam* Thuriorum *in* Italiam *miſſus* Thucydides. §. XX. *In colonia* Thuriorum *breui tempore manſiſſe neceſſe eſt*. §. XXI. *Conueniunt cum ratiouibus* Pamphilae *verba ipſa* Thucydidis. §. XXII. Thucydidis *Opus*, *quod habemus*, *non* paucorum *erat* annorum. §. XXIII. *Nec tamen Operi* accurando *manum admouit* Thucydides *ante Bellum penitus* finitum. §. XXIV. *Non ſcripſit certe in* exſilio, *vt volebant Veteres a* Thucydidis aetate *remotiores*. §. XXV. Archelao, *Regi* Macedonum, *ſuperſtes erat* Thucydides. *Proinde vltra* Ol. XCV. $\frac{1}{2}$. §. XXVI. *Etiam* Aetnae *eruptioni ſuperſtes erat*, *quae* Ol. 96. 1. *contigit*. §. XXVII. *Non potuit ante* Olymp. XCVII. Thucydidi *continuando vacare* Xenophon. §. XXVIII. Thucydidis *Libros a filiis ſuis ad ſe in ſeceſſum* Scilluntinum *venientibus accepit forte* Xenophon. §. XXIX. Thucydides *in* Thracia *mortuus ſepulturque*. §. XXX.

Sect. I.

Thucydides Annaliſtarum hodiernorum antiquiſſimus. Exſtabant olim, non multi tamen, eo antiquiores.

Explicatis iam antiquiſſimis *Annorum Atticorum* Ciuilium formis, progredimur ad *Annales* eorundem itidem antiquiſſimos, *Thucydidei* hi ſunt, et, qui *Thucydideos* proxime excipiunt, *Xenophonteï* *). His *Graecum* alium antiquiorem neminem habemus, qui res coaeuas continua *Annalium* ſerie diſpoſuerit. Et ne quidem poſt illos alium niſi a *longo* demum *interuallo*. Erant tamen fortaſſe nonnulli, ſed *pauci* admodum, nec memoria admodum *longinqua*, ante *Thucydidem*, qui res geſtas ad *Annalium* normam exegerint. Ab *Olympiade* LXXV. *Annales* habet perpetuos hodiernus quoque *Diodorus*. A Libro ſcilicet Bibliothecae Vniuerſalis XI°. Sic item, vt Librum, qui praeceſſerit,

*) *Annales Xenophonteos*, ad hunc noſtrum *Auctorem* non pertinentes, omiſimus.

Operis vniuerſi xm. eadem *Annalium* methodo digeſtum fuiſſe ipſe quoque ſignificarit. A quo autem Libro *continui* eſſe coeperint, qui ab *initio* plane *nulli* ſunt, Annales, obſtat, quo minus intelligamus, Operis vtiliſſimi mutilatio. Vix eſt quod dubitemus, quin *primorum* Annalium partem longe *maximam*, iuniorum *Grammaticorum Chronologicis ratiociniis*, non autem coaeuis *monumentis*, debuerit *Diodorus*. Cum nempe iam *Bibliothecis* inſtructi publicis *Alexandrina* atque *Pergamena*, haberent in promtu Auctores primaeuos quos inuicem contenderent, et e rerum geſtarum circumſtantiis iudicarent, in tanta Veterum discordia, quae demum ſententia alteri anteferenda. Vix potuit alioqui tanta fuiſſe antiquiſſimorum discrepantia, quantam fuiſſe docet *Plutarchus*, non *Solonis* modo, verum etiam *Themiſtoclis*, Seculo, ſi quidem e *coaeuis* monumentis omnia emanaſſent. Non erant certe adeo *frequentia* Scriptorum, aut tam *momentoſa*, diſſidia; cum iam *indubii* exſtarent atque exceptione omni maiores, *Annales*. Primae *Chronologiae* incertitudinem prodit ipſa illa methodus antiquiſſima numerandi per γενεὰς ab *Herodoto* aliisque vſurpata, incertiſſima pariter nec ſibi inuicem diverſarum familiarum ſtirpibus *conſentanea;* nec ſane vſurpanda, ſi quae fuiſſent *certiores*, quibus eadem interualla deſignarentur, temporum normae. Prodit, quod nullam prorſus *Epocham*, a qua certi calculi procederent, agnouerit *Herodotus*. Non *Ilii* excidium, non *Olympiades*, ne quidem vnius cuiuspiam *Vrbis* Natalem. Meminit quidem *Thucydides Olympiadum;* ſed nullius Olympiadum *numeri*, et ne quidem certi alicuius *initii* vnde proceſſerit *ordo* numerandi. Deſignauit etiam *a*) *Olympionicis* Olympiadas; ſed non iisdem quibus poſtea receptum eſt vt a *Chronologis* deſignarentur. Non ſcilicet *Stadii* victoribus, ſed *Pancratii*. Vel inde colligitur, *iuniorum* Chronologorum inuentis tribuendum eſſe, quod *Stadionicis* demum cenſerentur; non autem *Eliorum* Legi, quae ſtatuerit, vt ſoli *Stadionicae* Olympiadum victores eſſent *Eponymi*. Erat enim ſane nobilius *Pancratii* certamen, quam curſus illius omnium ſimpliciſſimi, quo vicit *Stadionices*. *b*) *Grauibus* nimirum accenſeri ſolitum, cum *leuibus* accenſeretur *Stadium*. Etiam *ſeorſim* numerari videmus victores *Pancratii*, ſiquam *aliam* victoriam adiunctam haberent, quae effecerit, vt victoria illorum eximium quid complexa fuerit prae aliis ſui ordinis *Pancratiaſtis*. Multi numerantur ab *Hercule*, qui, ſimiliter vt ille, *lucta* vicerint et *Pancratio*. Nempe in illius honorem qui ludorum Olympicorum *Auctor* primus atque *inſtitutor* habebatur. Et quod ab *Heraclidis* illius poſteris tum *Peloponneſum* tenentibus, a magno demum *ſpatio* intermiſſi, fuerint reſtaurati. Etiam *ſeorſim* numerantur qui *Pugilatu* vicerint et *Pancratio*. Cur illa, quaeſo, niſi ſummo omnium honore, vel ipſo illo quoque *Conditoris* nomine, fuiſſet *Pancratium?* Etiam inde intelligimus, ſi fuiſſent vlli Olympiadum, *Thucydidis* aetate, *numeri*, a *Pancratio* fuiſſe, non a *Stadio*, proceſſuros: et ab alio proinde *initio*, quam a quo *hodiernae* numerantur *Olympiades:* vel ſcilicet ab *Herculis Pancratio*, quod *hodiernis* Olympiadibus fuiſſe longe creditur antiquius; vel a prima *Pancratii*, poſt *inſtauratos* Herculis ludos, *inſtitutione*, quae xxxiiiae. demum *Olympiadi* aſſignatur. *Xenophontis* Olympiadem, quae et *numero* deſignatur *hodierno*, et victore *Stadii*, pro iuniorum placitis, iam Nos ſuſpectam fuiſſe *c*) probauimus. *Epochas* ergo antiquiores cum *nullas* haberent *primaeui* hi, de quibus agimus, *Hiſtorici*, proinde ſibi fecerunt a *ſui temporis* inſigni aliquo euentu, a quo *retrorſum* numeri procederent. Etiam inde hanc Hiſtoriae *infantiam* fuiſſe colligimus. Sic a *fine* Belli *Peloponneſiaci* progreditur ad anteriora *Thucydides*. Sic a *Xerxis* expeditione *Xanthus* *d*) *Lydus* et *e*) *Herodotus*. Nec vel *coaeuam* Epocham *Xerxe* antiquiorem obſeruaui. Vel inde ſuſpicor, poſt *Xerxem* ſcripſiſſe ſaltem plerosque ex *Hiſtoricis* antiquiſſimis, vt ante illum vixerint, et affecta aetate fuerint cum *Graeciam* ille infeſtis armis peteret. Conuenit quod *Cadmum Mileſium* et *Acuſilaum Argiuum* ex antiquiſſimis omnium, Hiſtoricos *f*) *Ioſephus* paulo ante *Perſica* floruiſſe teſtatur. Eſto haec *Perſica* expeditio *Darii* fuerit *Hyſtaſpidae*. Sit adhuc antiquior expeditio *Harpagi*, ſub ipſo *Cyro*, non quidem in *Graecos Europaeos*, ſed in *Aſianos* tamen. Ita quidem neceſſe erit, vt *antiquiſſimorum Hiſtoricorum* Epocha *Theagenem Rheginum* complectatur, quem ſub *Cambyſe* vixiſſe Auctor *Tatianus* eſt. Ne quidem ita *longe* aberrabit a vero noſtra haec de *Hiſtoricorum* origine ſententia. Conuenit et *g*) *Dionyſius Halicarnaſſeus*, qui etiam ipſe ἀρχαίους, quos appellat, συγγραφεῖς, *Hiſtoricos* ſcilicet, duplici claſſe complectitur: Vt nimirum eorum alii fuerint πρὸ Πελοποννησιακοῦ πολέμου alii ὀλίγῳ πρεσβύτεροι τῶν Πελοποννησιακῶν, καὶ μέχρι τῆς Θουκυδίδου παρεκτείναντες ἡλικίας. Poſteriori cenſu illos habet, quorum ſaltem *ſenectus* ad aetatem *Thucydidis* atque *Peloponneſiaca* pertigerit. Sic egit *Hellanicus*, quem hic memorat, initio Belli *Peloponneſiaci*, annum aetatis lxvm. cum xlm. ageret *Thucydides*, *b*) annis proinde xxv. duntaxat *Thucydide* maior. Et tamen primae claſſis *Hecataeo Mileſio* ἐπέβαλεν hic *Hellanicus*, quem quidem *Hecataeum primum Hiſtoriae* apud Graecos *Scriptorem* cenſet *i*) *Suidas*. Πρῶτος, inquit, Ἰσορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε. *Mileſium* illum *Hecataeum Olymp.* lxv. et *Darii Hyſtaſpidae* temporibus aſſignat *Suidas* in voce Ἑκαταῖος. Idem in voce Ἑλλάνικος ait illum fuiſſe κατὰ τὰ Περσικὰ, καὶ μικρῷ πρός. Intelligit nempe *Xerxis* expeditionem *Ol.* lxxv. poſt quam, non *diu*, ſed ſuperſtes tamen fuerit. Natus erat, pro praedictis rationibus, *Hellanicus Mitylenaeus Olymp.* lxx. 4. Itaque vt ſaltem vicenarius *Hecataeo* innoteſcere potuerit, neceſſe erat, vt ad Olymp. lxxv. 4. pertigerit *Hecataeus*. Ita a *Darii Hyſtaſpidae* temporibus *primi* coeperint *Hiſtorici*. Sed *Cadmo* potius *Mileſio* Hiſtoriae inuentionem tribuit *k*) *Plinius*, quem etiam ipſum paulo *Perſicis* antiquiorem ſtatuit *Ioſephus*. Vtrique *Pherecydem* adiungit *l*) *Strabo*, habetque pro primis orationis *ſolutae* Auctoribus. Quanquam ergo de *homine* varient inuicem, pro more hiſce tempo-

a) *Thucyd. III.* 8. v. 49. *b*) *Fab.* Agoniſtic. L. 1. c. 30. *c*) Diſſ. viii. *d*) *Laërt.* Prooem. *e*) *Herodot.* vit. *Homer.* fin. *f*) contr. *Apion.* *g*) de Character. *Thucyd.* *h*) e *Pamphila Gellius* xv. 23. *i*) *Suid.* Ἑκαταῖος. *k*) *Plin.* N. H. vii. 56. *l*) *Strab.* L. 1. p. 18.

tibus recepto, veterum sententiae, de *tempore* saltem conveniunt, hoc nempe *Seculo* initium fuisse Styli, quem *Prosaicum* appellamus, sub *Dario*, vt videtur, *Hystaspide*, vel *Cyri* fine. Nec sane adeo pugnassent inuicem antiquissimae *Cyri maioris* Historiae, si multos habuissent Scriptores, qui vel *recenti* Cyri *memoria* in lucem prodiissent, multo adhuc minus, si fuissent *antiquiores* Hystaspide. Regno ergo *Hystaspidae*, vt videtur, *affecto* primi prodierint plerique *Graecorum Historici*. Saltem eorum qui rerum meminerint *Persicarum*. Nondum autem, in *temporum* rationibus adeo accurati, vt quid quoque *anno* gestum fuerit, seorsim enarrandum susceperint. Hoc enim vno a *Poëtis* discrepasse *primos* illos *Historicos* docet *Strabo*, quod *metrum* neglexerint. Fabularum idem erat, digressionumque, artificium Scriptoribus fere omnibus *Thucydide* antiquioribus, vt nos docent non alii modo veteres, verum etiam innuit ipse *m*) *Thucydides*. Nihil ergo erat cur *temporis* ordo ab illis fuerit exspectandus.

Sect. II.

Antiquiores nonnullos supponit ipse Thucydides. Ipse tamen primus auctor Annalium Horographorum.

Pauci ergo fuisse ante *Thucydidem* videntur *Annales*. Et *medio* spatio inter *Darium Hystaspidem* et *Artaxerxem Longimanum* accensendus erit cultus Historiae, vt pro *Annalium* ordine disponeretur. Non certe exigebat operis consilium, vt *Annales* conderet, quem de *Homero* sub *Cambyse* scripsisse auctor *Tatianus* est, *Theagenes Rheginus*. Et tamen cum *solutae* orationis stylus coeperit sub *Dario Hystaspide*, hoc ipso certe suspectum est, ne ante *Darium* illum scribere potuerit ille *Theagenes*; quem nemo *primum* solutae orationis Auctorem appellauit. Quanquam autem incertum sit, quo demum huius spatii gradu *annos* secreuerint Historici; *Thucydide* tamen antiquiorem fuisse *ipse* quoque innuit. *Primum* certe Belli sui *annum* tam *Archonte Attico* quam *Ephoro Lacedaemonio*, quam quoto *Argiuae Sacerdotis* anno designauit. Imo rationem alibi dedit, cur non eodem exemplo *alios* eiusdem *Belli* annos similiter designarit. Quod scilicet *rebus annuis*, qua a *Vere* inciperent, et in *Hyemem* desinerent, *Magistratus* annui *diuersi* conuenirent. Non erat cur consilii *sui* propriam illam rationem ederet, ni *singulare* consilium suum fuisset, nec *decessorum* exemplo stabilitum, quos proinde supponit suos *Annales* annuis designasse Magistratibus. Et quidem *Archonte annum*, quo *Athenas Xerxes* incenderit, notauit, ante *Thucydidem*, etiam *Herodotus*. Facilemque esse ab illa *Xerxis* Epocha, ad *sua* vsque tempora, annorum supputationem, idem (si forte idem est) per *Archontas*, in *Homeri* vita, supponit *Herodotus*. Proinde consentaneum est, vt per *Archontum* fastos sua quoque, quae habet, interualla censuerit ipse *Thucydides*, ciuis nimirum *Athenienſis*. Nec sane obstabat *ratio* a *Thucydide* data, quo minus eo *antiquiores* Historici res gestas *annuas* ad *Archontas annuos* exegerint. Illo enim ipso anno, quo coepit Belium *Peloponnesiacum*, mutatum probauimus Anni *Attici* Ciuilis *initium* a *Gamelione* ad *Hecatombaeonem*. Cum autem iniret annus a *Gamelione*, nulla erat tempestas rebus *gerendis* idonea, quam non complecteretur *annus Magistratus*. Satis ergo commode *Annales Atticos* Magistratibus *Atticis* annuis designare poterant *antiquiores* Thucydide *Historici*. Nec opus erat nouo *Thucydidis* consilio, vt per anni potius *tempestates* designarentur, quarum primo loco *Verna* censeretur, qua suscipi solebant Expeditiones, ante ipsum *Thucydidem*. Cum enim *Gamelione* Magistratum capesserent *Archontes*, *vni* certe *Archonti* conueniebat ver sequens vniuersum, Aestasque et Autumnus, dum *hyems* ipsa subdiualibus castrametationibus, partium vtrarumque mutuo plerumque consensu, inducias necessitatem imponeret. Imo *alienam* a *decessorum* exemplo hanc Annalium *formam* supponit ipse *Thucydides*. Et *primum* adeo illum fuisse puto, qui ad *natiuum* hoc anni initium *Annales* exegerit, quem alii deinde secuti sunt (inprimis *Xenophon*) quos *Horographorum* nomine complectitur communi *n*) *Censorinus*. Proinde Archontis *Calliadis* Magistratu *Xerxis* Expeditionem in Historia constituit *Herodotus*. Inde facilem ad suum vsque, quo scribebat, annum, annorum supputationem fuisse, monet idem in vita *Homeri*. Immerito sane si primus ex Archiuis *Archontas* in lucem edidisset *Demetrius Phalereus*. Erant ergo iam, etiam *Herodoti* aetate, a *Xerxis* saltem Expeditione, explorati *Archontes* e Scriptoribus ipso quoque antiquioribus *Herodoto*. Nec aliunde, interuallo Bello *Peloponnesiaco* antiquiora collegit, vt existimo, *Thucydides*, *Athenienſis* ipse, et qui *Archonte* proinde *Attico* Belli Peloponnesiaci *initium* constituerat. Ita nimirum futurum intelligebat, vt cum decessorum *Annalibus* per *Archontas* distributis *suos* etiam *Annales* facile Lector ipse committeret. Inde spatium statuit annorum L. a *Xerxis* fuga ad initium sui, quod scribebat, Belli *Peloponnesiaci*. Nempe *Archontum* L. propter Archontem *semestrem*. Vix enim aliter respondet *numerus*. Vtrumque enim huius spatii extremum ad res spectabat *Atticas*. Hinc intelligimus Auctores *Diodoro* nonnullos esse potuisse in suis ab hoc initio *Xerxis Annalibus*. Nec sane vltra illius *anni* Archontem *Fastorum Archonticorum* fidem praestat *Herodotus*. Primi tamen, qui tunc vixerunt Historici, non alio fine illius *Archontis* meminisse videntur, quam quod inde *retrorsum* ad anteriora supputationem facilem existimarent. Nec *magno* interuallo *Archontem illum* praecesserunt *primi* omnium, quos sub *Dario* vel *Cyro*, scripsisse probauimus, *Historici*. Certe *Magistratibus annuis* annos nonnullos constituisse verisimillimum est; et aliquos etiam, ante *Thucydidem*, praetexuisse *continuos Annales*, primos *Historiae* Auctores. Et cum *Ephorum Archonti* addit in *primo* Belli anno *Thucydides*, id quoque supponere videtur, eorum altero annos designasse, qui se praecesserant, *Graecorum Historicos*. Addidit etiam *Argiuae Sacerdotis* annum *Hellanici* causa potissimum, qui per earum successionem *sui* Seculi etiam *annos* singulos constituerat, et ad illius, vt videtur, sacerdotis *Chryssidis initia* Historiam suam perduxerat.

m) *Thucyd.* L. I. c. 21. *n*) de Die Nat.

Sect. III.

Antiquiorum Annalium defectus suppleuit Thucydides, et praesertim Hellanici.

Suppleuit enim certe *Thucydides* deceſſorum Hiſtoricorum defectus, et potiſſimum illum, quem ſolum de *nomine* aduocat, *Hellanicum*. Hanc enim cauſam reddit, cur fuerit in originibus Belli *Peloponneſiaci* exponendis paulo fuſior; quod ſcilicet interuallum a *Medicis* ad ſuum illud, quod meditabatur, Bellum ab illis fuiſſet praetermiſſum. Quippe qui vel *Medicis antiquiora* tractauerant, vel non vltra Belli Medici *finem* pertigerant. Bellum *Medicum*, non *Darii*, ſed *Xerxis*, intelligit, quod *ſecundo* demum *Belli* anno finem accepit. Et ſpatium illud vniuerſum annorum L. ambitu complectitur. *Duo* illi anni ſi a praedicto interuallo eximantur, reliqui erant anni praeterea XLVIII. Illique ipſi *Chryſidis* Sacerdotis Argiuae anno XLVIIIO. Belli *Peloponneſiaci* initium aſſignat *Thucydides*. Inde ergo *exorſus* eſt ipſe vnde *deſierat Hellanicus*. Inde inquam, vbi, velut in operis fine, negligentius verſatus fuerat *Hellanicus*, ſummis nimirum rerum *capitibus* delibatis, nec *temporis* ordine ſatis accurato, *o*) βραχέως τε (inquit) καὶ τοῖς χρόνοις οὐκ ἀκριβῶς. Etiam *Attica* memorat *Hellanici*, quae ſimiliter ad Belli *Medici exitum* pertigerint. Horum *fine* cum *temporis* ordinem neglectum queritur, ſupponit proinde eundem in *initio* diligentiſſime fuiſſe obſeruatum. Nec ſane duntaxat, qua *Sacerdote*, res geſtae contigerint, obſeruauit *Hellanicus*; ſed etiam ſaepe *quoto* illius Sacerdotii *anno*. Et quidem in rebus quoque a ſua memoria *remotiſſimis*. Exemplum dedit veteſtiſſimum ex illo *Dionyſius*. Tempus enim quo *Siculi* ex *Italia* migrarint, ita deſignauit pro mente *Hellanici*: *p*) τρίτῃ γενεᾷ πρότερον τῶν Τρωϊκῶν, Ἀλκυόνης ἱερωμένης ἐν Ἄργει κατὰ τὸ ἕκτον καὶ εἰκοστὸν ἔτος. Hoc idem interuallum annorum LXXX. ante *Troica* concluſit *q*) *Philiſtus* aliunde ductis, vt videtur, innixus ratiociniis, quod rudiori illa γενεῶν methodo definire auſus eſt *Hellanicus*. Vel inde colligimus exploratum non fuiſſe *certum* Argiuae Sacerdotis *annum* quo *Ilium* fuerit *exciſum*, vel ſaltem de *mediis* Argiuae Succeſſionis annis nihil *Hellanicum* ſtatuere potuiſſe. Haec enim ſi comperta fuiſſent, facile exinde collegiſſet, non modo γενεῶν, verum etiam *annorum*, numerum ad cladem Vrbi *Ilienſi* a *Graecis* illatam. Nec ſane *annum Calliſtus*, quo periit *Troia*, in *Hellanico* obſeruauit auctor Fragmenti *Bentleiani*. Itaque hoc tantum docuerat *Hellanicus*, ab *Alcyone tertiam* fuiſſe *Calliſto*, qua Sacra moderante *Troia* fuerit *exciſa*. Nec erant inuicem *continui* annorum numeri in ſucceſſione *Sacerdotum Argiuarum*. Quo demum loco continui eſſe *coeperint*, iam ſane non conſtat. Sed *primae* Succeſſionis ſuſpectam fuiſſe fidem, ex *Ephoro* diſcimus, qui vltra *Heraclidarum reditum* Hiſtoriam ſuam inchoandam eſſe non cenſuit. Hac ipſa nempe cauſa, quod ἡ τῶν χρόνων ἀπαγγελία τὸν ἀκριβέστατον ἔλεγχον non admitteret, et quod illi, qui ἀρχαίας πράξεις τε καὶ μυθολογίας in literarum monumenta retulerant, ἀσύμφωνοι eſſent πρὸς ἀλλήλους, obſeruante ipſo *r*) *Diodoro*, qui tamen etiam in illis, quae ipſe quoque fatetur *incerta*, *diligentiae* magis, quam *iudicii*, laudem affectauit. Propterea *Varro* aliique Hiſtoriam *Graecorum* ante *Olympiades* nullam certam agnouerunt. Propterea iuniores *Graecae* Hiſtoriae Scriptores celeberrimos, idem obſeruauit *Diodorus*, ab *Epochis* recentiſſimis Hiſtorias ſuas inchoaſſe. Et quidem coaeuos *Ephoro Theopompum* et *Calliſthenem* hoc cenſu complectitur. Hoc ſi dedita opera fecerint, et hoc ipſo *intuitu*, quo, qui eorum Scripta luſtrauit, illos feciſſe teſtatur; ſic infra *Themiſtoclis* aetatem, qua Chronologiam minus certam eſſe monuit *Plutarchus*, fides *Graecorum* vacillarit oportet *Annalium*. Sed *Ephorum* certe magis audiendum exiſtimo. Erat enim verae Hiſtoriae ſtudioſus, qua quidem licuit illam a *Fabulis*, quibus *primi* Hiſtorici ſcatebant, internoſcere. Pariter nimirum vt erat noſter ipſe *Thucydides*. Hoc ex illius tam *ſera Epocha* dedita opera delecta, docuit *Diodorus*. Euentumque ſtudio illi parem reſpondiſſe, teſtis erat Hiſtoricus omnium graviſſimus *Polybius*, qui de rebus *Graecis* καλῶς μὲν Εὔδοξον, κάλλιστα δ' Ἔφορον ἐξηγεῖσθαι pronunciauit, teſte etiam ipſo grauiſſimo *s*) *Strabone*. Denique *Hellanicum* ſibi excolendum ſuſcepit *Ephorus*, vt illius potiſſimum *errores* reprehenderet. Vt nempe perfectiſſimum quemque in ſuo Argumento emendandum ſupplendumque proponunt qui ſummo exquiſitiſſimoque *iudicio* in ſuo quisque Argumento ſunt verſati. Ita *Polybius*, ita *Strabo*, ita *Dionyſius Halicarnaſſeus*, aliique *primae* claſſis Scriptores. Proinde *Hellanico* inter *primaeuos* Hiſtoricos, vt *Thucydides*, ſic etiam *Ephorus*, primas conceſſiſſe videtur; et quidem eandem ob cauſam *temporis* ab eo ſtudioſiſſime obſeruati. Cum ergo ab illo *Heraclidarum* primam Hiſtoriam certam cenſet, pro incerta habuerit oportet omnem illam quae praeceſſerit *Argiuarum Sacerdotum* ſeriem, etiam illam, in qua quid *ſingulis annis* geſtum fuerit, ſibi compertum fuiſſe obtenderit *Hellanicus*. Ab illo initio 750. annos ad annum *Ol.* CIX. 4^m^, numerat, quousque Hiſtoriam ſuam perduxit *Ephorus*. Inde veriſimile eſt *Annalium* formam ab eo obſeruatam eſſe, pariter atque *Thucydide*. Non autem per *Archontas Atticos* fortaſſis aut *Ephoros Lacedaemonios*. Crediderim potius, pro exemplo *Hellanici*, annos ad *Sacerdotes Argiuas* exegiſſe vsque ad *Caranum Phidonis Argiui* fratrem. Inde vero *Annales* illum contexuiſſe Regum *Macedonicorum*, a *Carano* ſcilicet oriundorum. Recte ergo, ni fallor, *Thucydides* Annales *ſuos Argiuae Sacerdotis* anno deſignauit, vt illos cum *Annalibus* committeret *Hellanici*. Eiusdemque, vt videtur, exemplo, Belli *Peloponneſiaci* initium *Archonte* deſignauit *Attico*, vt cum *Hellanici* ſimiliter *Atticis* committeret, quae ab *Hellanico* ſcripta idem teſtis locupletiſſimus eſt. *Atticorum* illius meminerunt alii Sed e *Thucydidis* praeſertim teſtimonio conſtat *Mitylenii* ſiue *Lesbii* fuiſſe *Hellanici antiquiſſimi*, quem non poteramus alioqui adeo facile internoſcere ab *Hellanico iuniore*. Num etiam *Ephorum* addiderit propter *Hellanicum Thucydides*, non adeo habemus exploratum, quod *Laconica* eius nulla, quod meminerim, apud vete-

o) *Thucyd.* L. I. c. 97. *p*) *Dionyſ. Halic.* L. I. p. 18.
q) ap. *Dionyſ.* ib. *r*) *Diodor.* L. I. c. 1. *s*) *Strabo* L. X. p. 465. *Ioſeph.* cont. Ap. L. I.

res aduocata legerim. Vtcunque tamen ex his *Thucydidis* notis facile ſuſpicamur, *Graecos*, qui illum praeceſſerint, *Annales* vix alios fuiſſe quam *Argiuarum Sacerdotum*, quarum ſucceſſionem in *Phoronide* primus perduxerit, vti vidimus, *Hellanicus;* vel *Archontum Atticorum*, vel *Ephororum Lacedaemoniorum*. Addidit poſtea, atque ad vſus aptauit Chronologicos, *Regum* vtriusque ſtirpis ſucceſſionem *Lacedaemoniorum*, et *Olympionicarum*, *Timaeus*. Et quidem fortaſſe *primus*. Nam a *Timaeo Olympionicas* accipere potuit *Eratoſthenes*. Itaque *Olympiadum* et *numerum* hodiernum, et victores Eponymos *Stadionicas*, introduxerit *primus*, ni fallor, *Timaeus*. *Argiua* autem tempora antiquiſſima recte *Phoronidis* nomine inſcripſit *Hellanicus*. Nota ſunt in hanc ſententiam verba *Platonis* in *Timaeo*, quibus de *Phoronei* rebus loquitur quaſi omnium *antiquiſſimis*. Iuniorum enim commenta erant *Inachus Phoronei deceſſor*, et *Reges* Argiuis Regibus antiquiores *Sicyonii*, nondum vel fando audita aetate *Hellanici*.

Sect. IV.

Hiſtoricorum Thucydide antiquiorum fides incertior.

Pauci ergo erant ante *Thucydidem*, nec illo multo *antiquiores*, Annalium Scriptores; impares certe tantae illi, quae a *Graecis* venditatur, *Antiquitati;* impares etiam illi, quae ab *Olympiadum* initio a *Varrone* conceditur. Satis tamen fuiſſet ad fidem illorum in rebus etiam *Xerxe* atque *Dario* antiquioribus commendandam, ſi vel *Archiua* fuiſſent *Magiſtratuum*, in quibus, *publicum* in vſum, recondebantur *Annales*. Talia enim *Romanis* erant *Fabio Pictore* longe antiquiora, quem tamen cenſet *Liuius* Hiſtoricorum *Romanorum longe antiquiſſimum*. Sed nulla talia legimus apud *Graecos*, ante *primos* eorum *Hiſtoricos*, vel *Archiua*. Hiſtoriam *Mythicam* ſenum *Traditionibus*, ἀνθρώπων παλαιαῖς ἡήσεσι, tribuit s) *Pindarus*. Vbi ita Scholiaſtes: Οὕπω γὰρ τῶν ἱστοριογράφων ὄντων, οἱ κατὰ καιροὺς ποιηταὶ παρὰ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι λογίων καὶ γεγηρακότων οἷς ὁ χρόνος τὸ ἀκριβὲς τῆς γνώσεως ἐμαρτύρει, τὰς ἱστορίας κατακούοντες ἐμάνθανον. Inde manifeſtum eſt primis *Poëtis* recentiores fuiſſe *Hiſtoriae Graecae* Scriptores. Nec *Mythicae* Hiſtoriae *Auctores* ipſos fuiſſe *Poëtas*, et ne *ſcriptis* quidem monumentis, ſed receptis Ciuium *Traditionibus*, acceptam retuliſſe. Et ſane *Ciuitates* antiquas omnes *Fabulis* addictas obſeruauit *Strabo*. Inde factum, vt raro admodum fuerint *ſinceae*, nec *Fabulis* immiſtae, *primaeuae Hiſtoriae*. Erat enim ſane procliue, vt cum antiquiſſimis *Hiſtoriis* etiam antiquiſſimas gentium quarumcunque *Traditiones* primi committerent Scriptores. Imo ita rem fuiſſe conſtat ex *Herodoto*. Quod ſcilicet non *Poëtarum* ipſorum *inuentis*, ſed receptis (ante *Poëtas*) *Traditionibus* ortum debuerint. Inde vt *Poëtarum* illorum tam *incerta* fuerit *Chronologia*, tamque ſibi inuicem *diſſentanea*. Quod ſcilicet eorum *aetatem*, non e coaeuis *monumentis* didicerint poſteri, ſed e iuniorum *ratiocinitis*, cum iam tandem in *lucem* prodiiſſent *Hiſtoriae*. Nam cum *nullae* exſtarent, quae primorum *Poëtarum*, vtcunque *celebrium*, de *nomine* meminerant, *coaeuae Hiſtoriae;* methodus alia nulla ſuppetebat, vnde *aetatem* eorundem colligerent, quam vt a rebus *geſtis* argumentarentur, quarum *meminerant* Poëtae, et quarum *tempus* habebant in *Hiſtoriis* exploratum. Inde tantae de *Homeri aetate* diſcordiae, quod res magno *interuallo* diſſitas ipſe memorarit; nec ſatis accurate res *ſibi* coaeuas, a rebus ſua *aetate* antiquioribus diſtinxerit. Sic et in alio horum temporum *Poëta* factum docet *Clemens Alexandrinus*. Non ita in *Poëtis*, qui *poſt* Hiſtoriam ſcripſerunt. Illorum *natales obitusque* e *veris* conſtabant *Hiſtoriis*. Etiam ſingulorum *Poëmatum* aetas e *Didaſcaliis*, cum iam eorum cura mandaretur *annuis Magiſtratibus*. Tum e *Magiſtratuum* illorum *Archiuis* omnia erant exploratiſſima, cum *Decretis Ciuitatum* publicis, cum *feſtis annuis*, ederentur, cum *muniis* etiam *Sacris* quotannis redeuntibus immiſcerentur. Tum et ſingulorum Poëmatum *occaſiones* e *coaeuis Hiſtoricis* ſaepe exhibent *Scholiaſtae*. Non ita in Poëtis *antiquiſſimis*. Quoties in his occurrunt *Hiſtoriae*, coniecturas potius ſuas, quam *Facta*, dant vetuſtiſſimi quoque *Scholiaſtae*, hauſtas nimirum ex *Hiſtoriis* non *coaeuis*, ſed *recentioribus*. Imo erant qui *ſeorſim* Hiſtorias colligerent, quae aliquatenus facerent ad horum Auctorum ſententiam explicandam. Sic in *Nazianzeno* factum videmus. Sic etiam in *Apollonio Rhodio*, multis ante *Nazianzenum* Seculis. *Antiquiſſimorum*, vt videtur, *Scholiaſtarum* exemplo, qui *Poëtas* omnium *antiquiſſimos* explicarunt, qui *primos* etiam *Hiſtoricos* aetate praeceſſerint. Erat certe *primis Hiſtoricis* coaeuus *Pindarus*. Et in illum *Hiſtoriae Siculas* collegit *Artemon Pergamenae* Bibliothecae Grammaticus; poſtea nimirum quam *Bibliothecam* illam *Pergamenam* inſtruxiſſet *Attalus Ptolemaei* aemulus in illa ipſa cauſſa colligendae *Bibliothecae*. *Pindari* ipſius aetate *nondum* mos ille *Poëtas* ex *Hiſtoriis* explicandi receptus eſt. Et ſane qualia *monumenta* habuerint *primi* illi *Hiſtorici*, ex *Herodoto* licet coniecturam facere, qui, ſi non *primis*, at ſaltem *ſecundis* Hiſtoricis accenſendus eſt, nec *multos* habuit, etiam *aetate*, ſuperiores. At *paucos* admodum *Hiſtoricos* ille de *nomine* aduocat, *Hellanicum*, *Hecataeum Milesium*, et *Acuſilaum*, ſi tamen *Hiſtoricis* accenſendus ſit *Genealogiarum* collector *Acuſilaus*. Habet ille quidem *Lydorum* Regum a *Gyge* annos quot quisque regnauerit, et *res* etiam geſtas *nonnullas* certis illorum *annis* deſignatas. Haec potuit e *Xantho Lydo* haurire, qui *paulo* erat *antiquior*, vel etiam e *Charonte Lampſaceno*, quem *Herodoto* opponit, velut antiquiorem *Plutarchus*. Neutrius tamen *nomen* memorat *Herodotus*. Et ſane manifeſtum eſt pleraque illum *peregrinantem* e locorum, in quibus verſabatur, *Traditionibus* ſermonibusque didiciſſe. Quod vtique facere non erat neceſſe, ſi qui fuiſſent in *publicum* editi, qui haec illum docerent, *Libri*. Id quoque monet, ſi qui fuiſſent illis, a quibus ea didicit, quae *Scriptis* ipſe mandauit, etiam in Archiuis *Libri*, quod tamen facit *raro*. Erant ergo, *Herodoti* aetate, in illis, quos peragrauit ipſe, locis, nec magno *numero*, nec admodum *antiqua*, nec inuicem *connexa*, monumenta. Inde tot illae, qua-

s) *Pindar.* Ol. VII. 100. 101.

rum meminit, διφασίαι, *aliae* nimirum, *diuersaeque*, de rebus iisdem, diuersorum *Traditiones*. Inde et *absurdae* nonnunquam, quarum nec ipse *fidem* praestat, quas saepe *falsas*, saepius *suspectas* etiam sibi ipse pronunciat. Hic certe opus erat Historici *iudicio*, vt *veras* Traditiones a *falsis* internosceret. Opus erat etiam *diligentia*, ne quid lateret, quod necessarium esset ad sententiam ferendam. Sunt enim multa in receptis *vulgi* Traditionibus saepe *falsissima*, quae etiam oculatissimis imponant, ni cum *iudicio* adhibeatur etiam *diligentia*. Hoc in decessoribus suis obseruauit noster *v*) *Thucydides*, et luculentis probauit *exemplis*. Huic scilicet imputat Scriptorum etiam *Atheniensium* socordiae, quod *Hippiam Pisistrati* filium natu *maximum*, post Patrem *tyrannum* fuisse nescierint. Frustra autem *Thucydidi Platonem*, et *Platonis* sequaces *iuniores* opponit *x*) *Meursius*, qui etiam moniti a *Thucydide* receptum vulgi errorem suffragiis suis confirmabant. Testis est *Thucydides* ipse *Platoni* anteferendus de illo *Seculo*, vt *caetera* fuissent *pares*. Erat enim illis, de quibus testatur, temporibus *propinquior*, et in illa, de qua agit, stirpe *Pisistratidarum* versatior; quippe ipse eadem oriundus. *Platonem* contra in *Historia* et *Chronologia* negligentissimum probauit *y*) *Athenaeus*. Hac autem in causa *Thucydidi* suffragatur etiam *Herodotus*, dum *tyrannum Hippiam*, *Hipparchum* autem *tyranni* tantummodo *fratrem* agnoscit. Nulla *par* est, quam horum singulis apponat *Meursius*, Auctoritas, nedum *ambobus* innicem *consentientibus*. Profert tamen praeterea *Thucydides* e *re* ipsa petita argumenta, quae facile tueri possemus aduersus *Meursium*, si id ageremus ex professo. Idem et *alia* habet exempla errorum receptorum de Lacedaemoniis: *Reges* nimirum *Lacedaemoniorum* in suffragiis ferendis, non *singulis* quemque, sed *binis* vti calculis, et *Pitanatem cohortem* apud eos esse, quae nunquam fuerit. Hoc ergo *diligentiae* nomine Veteribus palmam praeripuit *Thucydides*. Vt sit proinde ipse pro *norma* habendus, in *sui* praesertim *Seculi* Histo.iis.

Sect. V.

Annalium Historiaeque discrimen. Recte tamen Annalibus accenseri potest Thucydidis Historia.

Quamquam autem res gestas *annuas* pro *annorum*, quibus gestae fuerint, serie distinxerit *Thucydides*; non tamen erit, si *Gellium* audiamus, propterea *Annalista* appellandus. *Annales* enim *Gellius* ita ab *Historia* distinguendos censuit; vt res *olim* gestas tribuat *Annalibus*; sui autem, quo *vixerit* Historicus, temporis monumenta *Historiae* fuisse potius existimarit. Ita non satis erat ad *Annalium* nomen, si res gestas quispiam suis, quibus gestae fuerint, *annis* assignarit. Hoc enim *Annalibus* cum *Historia*, pro hac sententia, commune est. Illud ergo *Annalibus* proprium, vt res gestae, etiam pro *Annalium* ordine dispositae, Scriptoris fuerint aetate *superiores*. Sic *Tacitus Historias* suas a caede *Neronis* arcessit; *Annales* altius ab exitu etiam *Augusti*. *Sui* nimirum *temporis* memorias *Historiae* potius, quam *Annalium*, titulo insigniendas duxit, quamquam *annorum* Fastorumque *Consularium* ad fidem illas exegerit. Hanc si sententiam sequamur; et nostri quoque *Thucydidis*, in quibus iam versamur, *Historiae* erunt, non *Annales*, quippe quae de rebus agant *Thucydidis* ipsius *aetate* gestis. Sic illi scilicet *Annales Historiasque* inuicem secreuerunt, qui illis vixere *temporibus*, quibus iam receptum erat, tam *Annales*, quam *Historias*, per *annos* tamen *singulos* partiri. Sed quod *veterem* potius Historiam *Annalium* nomine designarunt, exinde fluxit, ni fallor, quod *veterem* Historiam fere omnem e *Pontificis Maximi* monumentis publicis hauserint, qui *Annales Maximi* appellabantur, et simpliciter *Annales*, qua quidem *Annalium* a *priuatis* collectorum fontes habebantur. Ita ergo quae *publicis* monumentis non debebant, sed e *sua memoria* hausta *Annalibus publicis* addenda censebant, ea non absurde proprio illo *Historiae* nomine complectebantur. Quod scilicet vox ἱστορεῖν tantundem valere crederetur, quod *videre*. Sic enim recte *visa* sibi atque *explorata*, nec *Annalium* fide nitentia, hoc nomine *Historiae* indicabant, qua quidem *publicis* opponenda erant *Annalibus*. Sed apud *Graecos* nullum prorsus locum habebat illa distinctio, qui omnem prorsus rerum *gestarum* narrationem *Historiae* nomine complectuntur, seu *veteres* illae fuissent, seu *coaeuae*; seu *temporum* ordine *obseruato*, seu penitus *neglecto*. Et ne quidem apud *Romanos* ipsos distinctio illa perpetua est. Sic enim apud *Maronem*, de rebus a se gestis Aeneas: *z*) *Et vacet Annales nostrorum audire laborum*. Hic *Annales* appellari videmus, quae proprie erant *Historiae*, eoque nomine *Annalibus* opponendae. Proinde *Seruius Aeneam* hoc loco *Pontificis Maximi* Personam sustinere censet. Metuens nimirum, ne alioqui *improprie* locutus videretur Poëta accuratissimus. Frustra ille. *Aliam* enim, ni fallor, vocis *significationem* in animo habuit *Virgilius*; qua scilicet *enormia* quaeque prae *magnitudine* Scripta *Annales* appellabantur. Sic *Voluси Annales* apud *Martialem*. *Historiis* enim rerum *capita* summa tantummodo perstringentibus *Annales* singulorum annorum gesta *seorsim* referentes fusiores fuisse consentaneum erat. Vtcunque tamen, vel *ita* sui temporis memoriaeque gesta *Aeneas Annales* appellarit, quod *prolixitatem* narrationis suae non potuerit *Historiae* nomine ita commode designare. Qui autem praedicto Poëtae loco pro *laborum* reposuerunt *parentum*, hoc, vt existimo, consilio ita locum corruperunt, vt nomen *Annalium* ad tempora *praeterita* referrent. Sed nulla erat *Veteribus* Poëtae *Interpretibus*, *Seruio* et *Donato*, Lectionis illius suspicio. Et ne quidem *parentibus labores* illi tribuendi erant, *quorum pars magna* ipse fuerit *Aeneas*. *Parentibus* enim ea tribuunt Auctores, quae, se nondum *natis*, euenerant; *auis* autem, quae antea contigerant quam *parentes* ipsi in *lucem* editi fuissent. Sed quid opus est multis? Ne hoc *singulare* in *Virgilio* existimetur, facit etiam *Iuuenalis*, Scriptor ipse nitidissimus et decori obseruantissimus. Sic autem habet *a*):

> *Res memoranda nouis Annalibus, atque recentes*
> *Historia.* — —

v) *Thucyd.* L. I. *c.* 20. *x*) *Meurs.* Pisistrat. *y*) *Athen.* Deipnos. L. V. *z*) *Virg.* Aen. I. v. 373. *a*) *Iuuen.* Sat. II. v. 102.

Iidem ſunt apud illum *noui Annales* et *recens Hiſtoria*. Tantum abeſt vt inuicem pugnent, vt volebant illi Grammatici. Nobis autem ſufficit impraeſentiarum, quod diſtinctio illa locum non habeat in *Thucydide*. Hoc enim ſatis eſt, vt *Hiſtoria* illius pro *Annalium ordine* diſpoſita non incommode pro *Annalibus* habeatur.

Sect. VI.

Annales ſuos recte Thucydides per Anni tempeſtates, potius quam per annuos Magiſtratus, diſpoſuit.

Sed vero nouo ſuos *Annales* exemplo condidit *Thucydides*. Non, vt olim, per *annuos Magiſtratus*. Ne quidem, pro initiis annorum *Cyclicorum* Ciuilibus. *Veteris* enim anni *Cyclici* initium erat a *Gamelione; noui* autem ab *Hecatombaeone*. Neutrum ſibi propoſuit *Thucydides*, ſed aliud diuerſumque, inter vtrumque *medium*. Nam per anni *tempeſtates ſemeſtres* annos ſuos partitus eſt, *Aeſtates Hyemesque*. Et quidem ita vt *Vernam* tempeſtatem *Aeſtati* accenſeret, *Autumnum* autem *Hyemi*. Erat autem hoc initium rerum geſtarum *naturae* maxime conſentaneum. Nempe quo Belli quasdam *inducias* natura ipſa praecipit; quo hoſtis quantumlibet feruidi progreſſus *anni aërisque* temperies, ne quidem *ſine* hoſte toleranda, reprimit; quo denique *noui* vtrinque apparatus, *noui* impetus, et quaſi *noua* quaedam Belli conſilia et initia vtrinque quotannis expediuntur. Facit enim haec ratio, vt rerum *annuarum* initia a *Vere* commodius, quam ab alia aliqua anni *tempeſtate*, repetenda ſint. Hoc ergo *tempus* in Sacris Literis dicitur, *quo ſolent Reges ad bella procedere*. 2. Sam. XI. 1. Erat autem, vt ſupra iam oſtendimus, propria quaedam *Thucydidi* ratio, cur ab *hoc* initio *Annales* ſuos ordiretur. Quod ſcilicet res geſtae *annuae*, qua quidem ab hoc initio cenſentur, *diuerſis* annuis conuenirent *Magiſtratibus*, tam *Athenienſium* quam etiam *Lacedaemoniorum*. Menſe enim *Attico Hecatombaeone* inibant *Archontes Athenienſes; Laconico* autem illo, qui *Maemacterioni Attico* reſpondebat, *Ephori Lacedaemonii*. Proinde rerum geſtarum filum abrumpendum erat in *medio*, ſi *Annales* ſuos *Thucydides* ad *annuos* ſuorum temporum *Magiſtratus* exegiſſet. *Tunc* enim maxime *feruebant* res Bello geſtae, cum *inirent* Athenienſium *Archontes*. Et ne tum quidem *refrixerant*, cum inirent *Ephori* Lacedaemonii. *Alios* autem *Magiſtratus* annuos, vt e primo Belli anno conſtat, non habuit ob oculos *Thucydides*. Hanc autem conſilii ſui *rationem* agnoſcit noſter Auctor, cum ait parum accuratam fore Hiſtoriam, quae ad *Magiſtratus* ſuiſſet accommodata. Id enim volunt verba eius illa: *b*) οὐ γὰρ ἀκριβές ἐστιν οἷς καὶ ἀρχομένοις, καὶ μεσοῦσι, καὶ ὅπως ἔτυχέ τῳ, ἐπεγένετό τι. Cum *binis* enim, vt dixi, quotannis *Archontibus Ephorisque* concurrebant res Bello geſtae, *Vere* coeptae, et cum ſe exercitus in *hiberna* reciperent, finiendae. Vno autem *perpetuoque* filo totius anni Bellum complectuntur *Annales* a *Vere* inchoandi. Nec vllus hic *hiatus* erat, geſtarumue rerum *interruptio*. Itaque conſulto *Thucydides* res geſtas annuas per *tempeſtates* anni diſponendas eſſe cenſuit.

b) *Thucyd.* L. v. c. 20. *c*) Diſſ. I. §. 15. 16. 17

Sect. VII.

Tempeſtates ſuas arceſſebat a menſium Lunarium Ciuilium initiis.

Sed vero *tempeſtates* ſuas in anni forma, quae tunc recepta eſt, *Lunari* a menſium Lunarium *initiis* arceſſiuit. Notum enim habuerit oportet, certumque *diem*, quo *Aeſtates Hyemesque* eſſent inchoandae, vt de rebus ſingulis pronunciare poſſet, eſſentne illae *Aeſtati*, an *Hyemi* potius, aſſignandae. Alioqui *dubia* fuiſſent Aeſtatum Hyemumque *confinia*. Non potuit autem *diem* illum futurum deſignare *aëris* ſeu *Hyemalis* ſeu *Aeſtiua* temperies pro *annorum* ratione *ipſa* quoque diuerſiſſima, nec ad leges aliquas reuocanda. Et ne quidem *ſiderum* ortus aut occaſus ſedem aliquam certam ſibi vindicare poterant in forma menſium *Lunarium*, ſed in *Parapegmate Solari*, quod non omnes exploratum habebant. Vtcunque tamen ita *loqui* ſolebant, quaſi pari gradu procederent cum *Parapegmate* menſes illi *Ciuiles*, etiam *Lunares*. Nempe populari ſermone, qui discrepantiam in rebus gerendis non admodum inſignem prorſus negligebat. Ita *c*) *menſibus* certis *Solſtitia* aſſignabant atque *Aequinoctia*, quae tamen ambo in *binis* menſibus *Lunaribus* locum habebant. Ita etiam anni *tempeſtates* inuicem per *menſes* receptos ſecernebant, vt ſingulis menſes *ternos* concederent, etiam *Lunares*. Nec tamen interim neſciebant, *tempeſtatum* notas *Parapegmaticas vltra* illos limites, et *citra*, reperire. Sic menſes *Vernales*, *Aeſtiuales*, *Autumnales*, *Hyemales*, in forma anni *Attici*, vt inuicem diſtinguerentur, obſeruauit e Veteribus *Gaza*, et poſt illum *Scaliger*, *Petauius*, aliique iuniores. Etiam in Rebus *Ruſticis*, quae maiorem poſtulant ἀκρίβειαν, *binos* tamen potius menſes Ciuiles *Lunares* praecipit *Theophraſtus*, quam notas *tempeſtatum Parapegmaticas*. Non ita procul dubio facturus, niſi notae *tempeſtatum* e *menſibus Ciuilibus* vulgo notiores fuiſſent quam e *Parapegmate*. Erant enim certe, ſi innotuiſſent, *Parapegmatis* notae longe accuratiores. Sed nullus erat apud *Graecos* Scriba *Flauius*, qui Cycli integri *Parapegma* vulgo notum fecerat. Quae autem *vulgo* proſtabant *Parapegmata*, ea motus *Solares* in menſibus *Ciuilibus* deſignabant *Lunaribus*; nec adeo poterant *ſequenti anno* vtilia eſſe, praeterquam illis, qui *Solis* ipſius in Cyclo *vniuerſo* motus haberent exploratos, quales admodum paucos extra Collegia *Sacerdotalia* fuiſſe veriſimillimum eſt. Hoc certe conſilio menſes *Lunares* receptos teſtatur *Geminus*, vt *feſta* patria tempore *legitimo* agerentur, *Numini* ingrata futura, ſi alio *tempore* agerentur quam *legitimo*. Erant autem in his nonnulla tempeſtatibus *affixa*, quae ſcilicet *frugibus* dicarentur quotannis in orbem redituris. Erant et *Lunis* affixa, vt *Nouilunia* ipſa atque *Plenilunia*, cum tamen a motibus *Lunae coeleſtibus* admodum discreparent *Nouilunia* atque *Plenilunia Ciuilia*, idque ita ſe habere Cycli ipſius *conditori* eſſet compertiſſimum. Nec tamen propterea metuebant alio *tempore* quam *legitimo* reditura eſſe, dum eo tempore celebrarentur quod poſtulaſſet *Cyclus patrius*, qui modum praeſcripſit *patrium* menſium *Ciuilium Luna-*

rium. Inde patam est, non esse quod miremur si *mediocres* a *Zodiaco* discrepantias neglexerint *Veteres* in festis *Lunarium* mensium certos dies incurrentibus, cum *Lunae Ciuilis* longe *maiores* discrepantias neglexerint in festis *Lunae* ipsius Religione Sacris. Vetuit enim ipsa *Religio* ne alii menses *Ciuiles* quam *Lunares* esse possent. *Nouilunia* enim et *Plenilunia* ipsa summo erant in honore, non solum apud *Ebraeos*, verumetiam apud illos (de quibus iam loquimur) *Graecos*. Ita quidem vt inde nonnunquam captarint *auguria*. Ea de causa a pugna *Marathonia* *a*) fertur abfuisse *Lacedaemonios*. Sed et alios quoque *Lunae* dies *Graecis* celebres memorat Poeta vetustissimus *b*) *Hesiodus*. Mitto iam iuniorum minoris facienda testimonia. Nec tamen obstabant *Cycli* veterum *vitiosissimi*, quo minus *legitima* haberentur *Nouilunia* et *Plenilunia*, si pro norma *Cycli patrii* agerentur, etiam cum *diuersissima* essent a Nouilunis Pleniluniisque *Caelestibus* Nouilunia et Plenilunia *Ciuilia*. Imo cum *contraria* omnia designarentur. Iam enim ostendimus in Cyclis vetustissimis *Nouilunia Ciuilia* per *omnes* Lunae *Coelestis* dies aberrasse, vt etiam in *ipsa* saepe incurrerint *Plenilunia*. Imo ne quidem nescis Cyclorum *conditoribus*, qui ita *Lunam* vnam absumebant ex *Embolimorum* numero, in Cycli *fine* detrahendam. Non erat itaque cur morarentur longe *minores* discrepantias in *Ciuilibus* mensibus *Lunaribus* cum *Zodiaco* committendis. Erant, fateor, apud *Romanos* feriae nonnullae *annuae conceptiuae*, in alios aliosque Ciuilium mensium dies pro *Pontificum* arbitrio, incurrentes. Apud *Graecos* talium *feriarum* mentionem nullam obseruaui. Et tamen *certis* mensium *Lunarium* diebus *Ver Sacrum* concludi constat apud *Liuium*. Et quidem ipsorum *Pontificum* decreto. Et alias quoque ferias *Rusticas* diebus mensium *Lunarium Ciuilium* certis *annexas* obseruauimus. E quibus omnibus abunde, ni fallor, manifestum est, de *modicis* non admodum laborasse *Veteres*; nec *vulgo* innotuisse accuratiores *Solarium parapegmatum* in statuendis *tempestatum annuarum* limitibus rationes. Et sane ad *vulgi* captum accommodandae erant *Historiae*. Ita rem fuisse de *Facto* ex ipsis *Annalibus* constabit.

Sect. VIII.

Modicas a Zodiaco discrepantias in anni tempestatibus designandis ne quidem neglexerunt Cyclorum conditores. Nec, vt videtur, in Cyclis suis Paschalibus Iudaei.

Habebant, fateor, in animo Cyclorum *conditores*, vt Spatia *Ciuilium annorum* tandem cum *Solis* motu conuenirent. Iisdem tamen *ipsis* exploratum erat *quotannis* paria cum *Sole* facere *non* potuisse annum *Lunarem*, quique mensibus *Lunaribus* Ciuilibus constabat. Itaque quod *singulis annis* non licebat, id *multorum annorum* certo quodam *circuitu*, quem *Cyclum* appellabant, conficiendum arbitrabantur. Vt nempe *tandem* aliquando ad *eadem*, etiam in *Zodiaco*, initia rediret par numerus annorum *Solarium* annorumque Ciuilium *Lunarium*. Id quoque operam dabant, vt ne quidem *interim* longius inuicem discederent, in annis etiam *intermediis*, quam *cursus* vtriusque *natura* pateretur. Vt ergo *Lunae* ipsius Periodi ita cum *Solaribus* Periodis conciliabantur; sic etiam *tempestates* Anni per *menses* (qui in vsu erant *Ciuili*) *Lunares* supputandas cum *Zodiaco* Veteres conciliasse consentaneum erat. Redibant enim et *ipsae* tandem, *Cyclo* euoluto, ad eundem *Zodiaci* apicem; nec *longius* interim ab eo discedebant, quam ferebat modus mensium *Lunarium*. Hoc, ne quidem in Cyclis *accuratissimis*, prae se ferebant seu *Metro*, seu *Calippus*, nulla fore in annis *mediis* Nouiluniorum *Ciuilium* a *Coeli* apparentiis dissidia; sed egregie se munere suo defunctos arbitrabantur, si foret discrepantia (quam fieri posset) in *mediis minima*, et in Cyclorum suorum *ἀποκαταστάσει* plane *nulla*. Scrupulosiores ergo, quam par erat, Cyclorum *Paschalium* Christianos conditores fuisse suspicor, qui, quoniam primo ab *Aequinoctio* Plenilunio *Iudaeos* legerant *Pascha* suum celebrasse, proinde cauebant, ne in *Cyclis* suis Luna *Paschalis* vnquam *Aequinoctium* anticiparet. Certe *Iudaeos Calippicum* Periodum, quae eadem mensium *Ciuilium* erat *Lunarium*, a *Graecis Macedonibus* accepisse, ni fallor, euicimus. Hoc autem si verum, fieri vix potest, vt illi *nostris* in ea *Religione* dicam? an verius *Superstitione*, praeiuerint. *Athenienses* a *Solstitio Aestiuo* annum suum *Ciuilem* inchoasse constat. Cauebantque adeo tam *Calippus* ipse, quam ante illum *Meton*, vt Cycli *initio*, *proximo* a *Solstitio* Nouilunio iniret *Ciuilis Hecatombaeon*. In annis autem Cycli *mediis* non adeo metuebant, si *Ciuilis* ille *Hecatombaeon Solstitium* anteuerteret. Nec *patriis* numinibus minus *grata festa* illa existimabant, quae non aliis quam *Cycli* patrii *erroribus* a vero situ deflecterent. *Solstitium Metonis* die *Iunii Iuliani* XXVII°. docet fuisse *Ptolemaeus*. Nec vlla adhuc de punctorum *Cardinalium* *προηγήσει* suspicio, nec alia sentiebat de *Solstitio Metone Calippus*. Saepius tamen ante diem illum *Iunii* initiisse *Hecatombaeonem* e nostris constat *Tabulis* pro vtriusque mente, tam *Calippi*, quam *Metonis*, duce *Gemino*, concinnatis. Haec tamen obiter, quod ad *Cyclos* attinet *Paschales*.

Sect. IX.

Quos menses Lunares quibus Tempestatibus assignarint Athenienses.

Itaque nihil obstat quo minus Anni *tempestates* mensium *Lunarium* Ciuili vsu determinandas, *diuersis* Cycli eiusdem *annis*, cum *aliis aliisque* committerent Veteres *Zodiaci* apicibus. Sic autem *menses* suis assignabant *tempestatibus*, vt *singulis* conuenirent *tempestatibus* in anno *communi* terni. *Veri* (quod *Aestati* suae *semestri* accenset *Thucydides*) cedebant *Munychion*, *Thargelion*, *Scirrhophorion*; *Aestati* proprie sic dictae, *Hecatombaeon*, *Metageitnion*, *Boedromion*; *Autumno*, *Maemacterion*, *Pyanepsion*, *Posideon*; *Hyemi*, *Gamelion*, *Anthesterion*, *Elaphebolion*. Estque hic circuitus anni *Thucydidei* communis. *Intercalaris* annus hoc vno discrepabat, quod mensis XIIIus. *Posideon secundus*, non *Autumno*, sed *Hyemi*, accederet, quae

a) *Herodot.* *b*) *Hesiod.*

anno *intercalari Posideonem* illum complectebatur *secundum*, *Gamelionem* atque *Anthesterionem*. Ita factum, vt *Ver* solum illius anni *auctius* esset, *quaternisque* constaret mensibus, *Elaphebolione*, *Munychione*, *Thargelione*, *Scirrhophorione*. Sic equidem numerare *Thucydidem* (quod nondum ab aliis, quod sciam, obseruatum est) infra, vt opinor, ostendam.

Sect. X.

Notae etiam Parapegmaticae tempestatum apud Veteres aliae atque aliae. Omnes tamen Romano accommodatae, quod habemus etiamnum in forma Iuliana.

Incertum est profecto meliusne *tempestates* designare possent *Veteres* per notas etiam *Parapegmaticas*. Erant enim etiam *ipsae* in rudiori illa Astronomia et *dubiae*, interque se admodum *diuersae*. Alii illas a *Punctis* Zodiaci *Cardinalibus* arcessebant, *Solstitiis* nimirum atque *Aequinoctiis*. Et ne quidem de punctis *Cardinalibus* inter se consenserunt. Alii enim a *primis* Signorum, in quibus committuntur Aequinoctia atque Solstitia, *gradibus* numerabant; Alii ab *Octauis;* Alii denique a *mensibus* in anno *Iuliano mediis*. Erant praeterea, qui ab ortu occasuue *Siderum* supputandum potius esse consebant, a quibus pendere credebantur *aëris* mutationes in mutatione *tempestatum* insignissimae, qui tamen *ortus* et *occasus mediis* fere inter puncta *Cardinalia* spatiis solebant assignari. Illos necesse erat a prioribus, in constituendis Anni tempestatibus, *dimidia* saltem ex parte discrepare. Alii dissidebant adhuc *longius*, vt scilicet, in ipsis Zodiaci Signis, *inde ipsi* tempestatum initia deducerent, *unde* fines earundem tempestatum *alii* numerarent, a *quotocunque* demum Signorum *gradu* numerantur. Pro horum calculis nulla tempestatis *eiusdem* pars cum *eadem* tempestate concurrebat, si ad *primorum* normam calculus exigeretur; sed quae primi *Veri* imputabant, eadem hi *Aestati* assignabant. Et sic in reliquis Anni *tempestatibus* pro eodem exemplo censuerunt. Alii denique ne quidem *Coeli* rationem habebant, sed ab *aëris* mutati vel *Signis*, vel *Prognosticis*, in *aëris* infima regione iudicabant: ab ortu *Fauoniorum*, ab *hirundinum* accessu vel recessu, a *papilionum* prouentu, a ventis *Etesiis*, a *pluuiarum procellarumue* indiciis *praecedaneis*. Sic nihil certum accuratumue designabunt temporum notae a *tempestatibus* desumtae, nisi antea *consilium* exploratum habeamus eorum, qui primi *annos*, annorumque *Cyclos*, in *Ciuilem* vsum receptos, instituerunt. Tanta ergo cum fuerit apud Veteres *incertitudo* in *notis* tempestatum etiam *Parapegmaticis;* non erat profecto cur has *tempestatum* per menses *Populares* distributiones declinarent. Erant enim ipsae magis *notae*, nec multo grauioribus *difficultatibus* obnoxiae. Hoc autem agimus impraesentiarum, vt intelligatur, quo pacto committendae sint *Veterum Graecorum* notae *Chronologicae* cum Anni *Solaris* forma illa, quae obtinet hodieque *Iuliana*. Sic demum enim vtiles erunt in Anni *partibus* designandis *nunc* Annalistae omnium antiquissimi, futurae alioqui prorsus inutiles. Perierunt Veterum *Parapegmata Solaria* ad quae exigendi erant, pro mente *conditorum*, Lunares *Cycli*, si quae *fixae* sedes quaererentur in *Zodiaco*. In hac ipsa tamen forma *Iuliana Romanum* habemus *Parapegma*, vt in Diss. X. ostendimus. Et cum *Romano* Parapegmate gentium aliarum *Parapegmata Veteres* contulerunt. Sic enim *Plinius*, *Ptolemaeus* et Rerum *Rusticarum* Scriptores, tam *Graeci* quam *Latini*. Non itaque absurde *illud* pro *norma* habebimus, qua quidem nullam *discrepantiam* obseruarunt Parapegmatum *collectores*.

Sect. XI.

Ad Epocham haec potius V. C. Varronianam, quam Periodi Iulianae, exigenda.

Formam porro *anni Iuliani* illam intelligimus, quae a mense incipit *Ianuario*, illam nimirum eandem, quam intelligunt *Chronologi* in *Periodo Iuliana*. Epocham tamen *Vrbis Conditae* deligendam censuimus potius quam *Periodi Iulianae*, quod propius faciat ad committendas inuicem *Historias Gentilium* antiquissimas, *Graecam* scilicet atque *Romanam*. Placuit autem ratio supputandi *Varroniana*, quod ab anno *Claudii* Seculari, *Christi* XLVIIO. *Vrbis* DCCCO. illa deinceps in *Ciuilem* vsum recepta fuerit, in annis saltem *Secularibus centesimis*. Non ita *Capitolina*, aut *Catoniana*, aut *Polybiana*, aut *Fabiana*, aut antiquior aliqua alia quocunque demum nomine appellanda. Et *breuior* illa est Periodo *Iuliana*, nec adeo *calculi* vitiis obnoxia. Poteritque etiam ipsa satis *facile*, imo breuiori *supputationis* labore, ad vsus aptari *Chronologicos*. Reiice enim, per Regulam perpetuam, ex annis Epochae *Varronianae* XVI. Reliquos vero diuide per XXVIII. Dabit quod supererit annum *Cycli Solaris*. Si annum *Cycli Lunaris* quaeras, reiice similiter ex annis Epochae *Varronianae* XI. Quod superest partire per XIX. Reliquum habebis annum, quem quaeris, *Cycli Lunaris*. Etiam *Indictionem* (si quis tamen *Indictionum* vsus sit antiquissimis hisce, de quibus agimus, temporibus) pari facilitate reperies. Epocha enim *Varroniana*, ne vno quidem anno mutilata, per XV. diuisa, reliqua erit ipsa illa, quam quaeris, *Indictio*. Estque semper annus huius *Epoch.* a IVis. primus *Bissextilis*. Sufficit autem, vt in eo *numero* Bissextilis quaeratur, qui *redundat* supra *centenarios*. Iustis enim *quartis* omnes constant *centenarii*. Et annos *Olympicos* in eadem Epocha facile reperies, qui semper sunt a quartis *secundi*. Sic facile erit *Graecae Romanaeque* Historiae commissio. Nec vlla prorsus erit necessitas, vt anni *Vrbis Conditae* ad *Periodum* redigantur *Iulianam*, cum eadem omnia in hac ipsa *Epocha* reperiri poterunt, quae in *Iuliana;* et quidem multo, quam in ea, *facilius*. Ne quid autem deesse videretur, addidimus et *illam*, et Epocham *ante* Christi Aeram *receptam*, et Magistratus *annuos*, Ephoros scilicet atque Archontes, annosque Sacerdotum Argiuarum. Haec quoque *Thucydide* praeeunte, qui primum Belli *Peloponnesiaci* annum his omnibus *notis* insigniuit.

Sect. XII.

Origo Belli Peloponnesiaci ab occupata a Thebanis per insidias Plataea.

Antea tamen, quam ad *Annales* ipsos progrediamur, *initium* statuendum est, vnde Annalium suorum seriem supputauit ipse *Thucydides*. Ea potissimum de causa, quod non *vnum* exordium ipse diuersis in locis obseruarit. Cauendum ergo, ne *confusio* aliqua inde oriatur, si quae ab *vno* Exordio deduxit Auctor, ea Nos ab *alio* arcessamus. Sunt autem ea duplicia: aliud *rerum* ipsarum in hoc Bello *Peloponnesiaco* gestarum; aliud *tempestatis*, in qua gesta fuerint. Duo autem *gesta* sunt, a quibus Bellum, de quo agit, *Peloponnesiacum* ortum censet habuisse *Thucydides*; et quidem dierum LXXX. intercapedine inuicem remota. Horum prius erat occupatio *Plataeae* a *Thebanis*. Hinc enim arcessit *apertam foederis violationem*. Verba *Thucydidis* sunt: λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν. L. II 7. Huius Facti *tempus* ita accuratis *notis* designat, vt facile intelligamus, *inde* illum Belli huius vniuersi *originem* deducere. Nempe anno tribuit σπονδῶν τριακοντούτων XV. L. II. 2. quarum viz. meminerat L. I. 115. Haec erant σπονδαί, quas tum obseruauit *manifeste* fuisse violatas. Hoc ait contigisse Πυθοδώρου ἔτι δύο μῆνας Ἄρχοντος Ἀθηναίοις. Recte Interpres: *Pythodoro, qui tunc Athenis Archon erat, duo praeterea menses ad integrum Magistratus annui tempus absoluendum adhuc supererant.* Male autem *Scholiastes*, qui ita *Thucydidem* intellexit, quasi *duos* tantummodo menses *impleuisset* in Magistratu *Pythodorus*, decem autem praeterea restarent alii implendi antea quam officio discederet. Sed pugnat anni *tempestas* quo minus ita *Thucydides* sentire potuerit. Et vox ἔτι satis erat, ne aliis quam *residuis* mensibus *Thucydides* intelligeretur. Addit postea fuisse ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ. Haec nota, vt cum praecedenti concilietur, de *fine* mensis Vernalis *primi* necessario intelligenda est. Inde enim duo alii menses supererant ad sequentis *Archontis* Hecatombaeonem. Nec id incongrue, pro moribus *Athenienſium* receptis. Sic enim *trimestres* Anni *tempestates* inuicem distinguebant, vt Tempestatum *initia* mensibus assignarent *primis*, *media secundis*, *exitus* autem *tertiis*. Ad eundem plane modum quo *menses* etiam *singulos* in *tres* partiebantur dierum *decadas*, primam ἰσαμένου, secundam μεσοῦντος, tertiam Φθίνοντος. Sed *diem* illum, quo *Plataea* occupata est, mensis fuisse τελευτῶντος dicit *Thucydides* II. 4. Idem alibi ἱερομηνίαν appellat, III. 56. 65. Proinde *Neomeniae* mensis secuturi *proxima* fuerit oportet. Nam *Neomenia* ipsa certe esse non potuit, quae ad mensem spectabat τελευτῶντα. Ἔνη enim ea non νέα fuerit appellanda, pro sermone *Athenienſium*. Nec tamen ab eodem sermone abhorrebat, vt τριακὰς tam νέα appellaretur quam ἔνη. Nempe e decreto *Solonis*. Sic ad illam quoque aliquatenus spectarit ἱερομηνίας violatio, vt volebant *Plataeenses*. Situm hunc ostendunt *fatales* illae Thebanis *tenebrae*. Thucyd. II. 4. Recte ergo τοῦ κατὰ σελήνην μηνὸς σύνοδον fuisse obseruauit *Scholiastes*. Cum scilicet ad veras *Lunae* rationes *proxime* accederent rationes mensium Lunarium *Ciuilium*, hoc ipso anno (qui Cycli *Meronici* primus erat) a *Metone* castigatae. Diem ergo *Munychionis Attici* (qui mensis *Vernus primus* erat) *vltimum* designauit, vt existimo, *Thucydides*, *Maii Iuliani* VIIm. quem hic pro *Belli* die *primo* habet. Et tamen hunc eundem mensis Verni primi diem *vltimum* Veris *initio* tribuit, quod saltem in *mense* Verno *primo* locum haberet. Sic ille accurate *tempestates* suas ad *menses*, vti dixi, *Ciuiles Atticos* exegit, cum hunc mensem *integrum* Veris tantummodo *initio* assignaret.

Sect. XIII.

Origo eiusdem alia ab irruptione Peloponnesiorum in Atticam.

Ita *Bellum* coeptum est *Athenienſium* cum *Thebanis*, qui *suam* quoque partem habebant in induciis *tricennalibus*. Cum *Peloponnesiorum* Corpore *aliud initium* obseruauit *Thucydides*, a primo *Peloponnesiorum* facto *hostili*; nempe a *Lacedaemoniorum* irruptione in *Atticam*. Hanc certe ἐσβολὴν pro Belli ἀρχῇ habet L. v. 20. Hanc autem *irruptionem* diei tribuit ab occupata *Plataea* LXXX. Sic enim habet: Οὕτω δὴ ὁρμήσαντες ἀπ' αὐτῆς, μετὰ τὰ ἐν Πλαταίᾳ τῶν ἐσελθόντων Θηβαίων γενόμενα ἡμέρᾳ ὀγδοηκοστῇ μάλιστα, τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικήν. II. 19. Dies a praedicto die LXXXus in Kalendario *Iuliano* dies erat *Iulii* XXVIus. in Kalendario *Attico Hecatombaeonis* XXI. *Vere* iam exacto, coeptaque *Aestate* etiam *trimestri*. Hoc ergo ipso *die* in agrum *Eleusinium* venerit *Archidamus*. Conueniunt satis apte *notae* huius temporis *Thucydideae*. *Morae* nomine male dicit audiisse apud suos *Archidamum*. Quod nempe *ferior* illa videretur Expeditio, quam pro Anni *tempestate* esse potuit Expeditionibus idonea. Hoc tempus erat θέρους ἀκμάζοντος. Quod erat sane de *Aestate Thucydidea* *semestri* verissimum. Imo de *Aestiuo* etiam *calore*. Et *messis* illam *triticeae* ἀκμὴν fuisse e Kalendariis *Romanorum* Rusticis facile colligimus. In Kalendario Rustico *Gruteriano* messem *hordeaceam* mense *Iulio*, *frumentariam* autem et *triticeam* (quae maximi erat in hac causa momenti) *Augusto* mense legimus. p. 138. Etiam inter *Solstitium* VI. Kal. *Iul.* et *Caniculae* ortum IV. Id. *Aug.* ponit *Varro* R. Rust. L. I. c. 32. Inde feriae *messiuae* primae *Romanis Iulio* exeunti assignatae, cum iam reciperetur passim forma illa, de qua loquimur, *Iuliana*. Sed ἀκμὴ illa non de *messe*, sed de *maturitate*, intelligenda. Eo enim consilio in agrum *Atticum* irruperunt *Peloponnesii*, vt *messem* nondum collectam ipsi corrumperent. Vastationem illam agri *Attici* voce τέμνειν designavit *Thucydides*. Vnde colligimus messem illius anni non *Athenienſes*, sed *hostes* percepisse *Lacedaemonios*. Nec sane legimus, cum res suas alias, sub *Lacedaemoniorum* aduentum, in Vrbem conferrent, *fruges* aliquas (quae tamen *obsidendis* maxime necessariae erant) *Athenienſes* importasse. Nec illud modo. Addit praeterea *Thucydides*: χρόνον τε πολὺν ἐμμείναντες ἔτεμνον. Innuens nimirum eam *segetis maturitatem*, quae tamen *falcem* non senserit, cum venirent *Lacedaemonii*. Alioqui *diutina* esse non potuit *messis* illa *hostium* praedatoria. Duae ergo notae

illae ita *irruptionis tempus* in arctum contrahunt, vt longe fane abeſſe non potuerit a *die* illa, quam aſſignauimus, in forma *Iuliana*. Nec immerito *quartum* ſemeſtris tempeſtatis *menſem* habet pro *Aeſtatis* ἀκμῇ. Si enim *tripertito* Aeſtas vniuerſa distribuatur, *mediam* partem eius occupabit.

Sect. XIV.

Origo annorum Thucydideorum vera ab initio menſis Vernalis primi.

Caeterum de *induciis* poſt annum *Belli* xm. menſe *Elaphebolione*, dieque menſis xxv. factis ita ſcribit *Thucydides*: Αὗται αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἅμα ἦρι, ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀςικῶν, αὐτοδεκαετῶν διελθόντων, καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν, ἃ ὡς τοπρῶτον ἡ ἐσβολὴ ἐς τὴν Ἀττικὴν, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦδε ἐγένετο. Locus *vtiliſſimus* eſt hic ad totam *Thucydidis Chronologiam*; idem tamen, qui intelligatur, *difficillimus*. Decem profecto [c] *annos integros*, et *dies* praeterea *paucos* elapſos indicat ab illa *irruptione Lacedaemoniorum* ad has, de quibus hoc in loco agit *inducias*. Et tamen ne *decennium* quidem *integrum* eſt a *Iulii* die xxvi. ad *Aprilis* xm. qui *Elaphebolionis* illius diei xxiv. reſpondet in forma *Iuliana*. Et ne quidem in forma *Attica* ab *Hecatombaeone* ad *Elaphebolionem*. Tam longe abeſt vt hic *decennium* impleatur, vt ne quidem a *priori* initio *Munychionis* vltimo, quo *Plataeam* occupatam oſtendimus, decennium *abſoluatur*. Sed hoc ipſo loco monet *Thucydides*, ſe *annos* ſuos per *Aeſtates Hyemesque*, *ſemeſtres* ſcilicet, ſupputare. Sic *decem Aeſtates* et *par* numerus *Hyemum* iuſtum illius *decennium* abſolverit. Sic enim ipſe: κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, ὥσπερ γέγραπται, εὑρήσεις ἐξ ἡμισείας ἑκατέρου, τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, δέκα μὲν θέρη, ἴσους δὲ χειμῶνας τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷδε γεγενημένους. Hoc vult nimirum, ſe non ab ea Aeſtatis *parte*, qua in *Atticam* irruperint *Peloponneſii*, numerare, aut qua *Plataeam Thebani* occuparint; ſed ab illius Aeſtatis *initio*. Ita ſcilicet vt *Aeſtatem*, quae *prima* Belli fuerit, deſignarit prima *Peloponneſiorum irruptio*, a cuius *initio* Belli deinceps *anni* numerandi eſſent. Sic recte procedent omnia. Ait enim has *inducias* fuiſſe τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἅμα ἦρι. Inde enim colligit, abſumta iam *decima Hyeme*, quae *poſterior* tempeſtatum *annuarum*, proinde neceſſario *decem* ſimiliter *Aeſtates* ad finem eſſe perductas, quas ſimul *iunctas* ipſe pro completo habuerit *decennio*. Proinde ad *vndecimum* annum ſpectare partem illam noui *Veris*, quam tum labentem ſupponunt verba illa: ἅμα ἦρι. *Ver* enim ille *Aeſtati* accenſere ſolebat, vt diximus, quae, in hac ſupputandi methodo, fuerit *vndecima*. Et cum *dies* tantummodo memorat duntaxat paucas παρενεγκούσας, indicat profecto, nondum ad iuſtum *menſem* ſurrexiſſe *paucos* illos vndecimi Veris *dies*. Sed quomodo vel ita, inquies, ad *vndecimam Aeſtatem* ſpectare potuit *Elaphebolion*, cum *Aeſtas* prima iniret a *Munychione*, qui *Elaphebolionem* ſequebatur? Nempe propterea quod annus Cycli xius. *intercalaris* erat. His enim *annis* ad *Veris* rationes acceſſit menſis *quartus*, quod hoc proinde anno coeperit ab *Elaphebolione*. Obiter autem obſeruandum, verbis illis ἅμα ἦρι, quae in coaeuis *Thucydidi* Auctoribus *Herodoto* et *Xenophonte* occurrunt ſatis frequentia, non *primi* menſis *initium* ſemper intelligendum eſſe. Hic enim deſignat *diem* eius (qui *cauus* erat) xxivm. nec adeo longe a *fine* illius remotum. Quoties ergo verba illa occurrunt, hoc ſaltem intelligendum, nondum elapſum menſem *Vernae* tempeſtatis *primum*.

[c] L. V. c. 20.

Sect. XV.

Sic anno ante Bellum xiv. *Expeditionem Pliſtoanactis cenſet Thucydides, quae fuit alioqui anno* xv. *ſi a die et menſe cenſeretur.*

Caeterum priorem illam Epocham *Hiſtoricam* ait *Thucydides* fuiſſe poſt xivm. annum ab *induciis tricennalibus* a capta *Euboea* mox initis, coepto autem anno xvo. Sic enim eius habent diſerta verba: Τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπονδαὶ, αἱ ἐγένοντο μετ' Εὐβοίας ἅλωσιν· τῷ δὲ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, etc. Refertque illa ad rem *Plataeae* geſtam a *Thebanis*. L. II. 2. Idem tamen poſtea *Pliſtoanactis* irruptionem in *Atticam* annis xiv. antiquiorem cenſet. Et quidem quo loco agit de poſteriori *Archidami* irruptione, quam re geſta ad *Plataeam* diebus lxxx. recentiorem *Thucydidis* ipſius teſtimonio probauimus. Quanquam autem cum hac *Archidami* irruptione anni huius xivi. mentionem iunxerit *Thucydides*: non tamen, vt videtur, in *illa* eorum *finem* poſuit, ſed in ipſius *Belli* potius, vt videtur, *initio*. Idque fortaſſis innuunt illius verba: μεμνημένοι (loquitur de *Athenienſibus*) καὶ Πλειςοάνακτα τὸν Παυσανίου Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὅτε ἐσβαλὼν τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα καὶ Θρίωζε ςρατῷ Πελοποννησίων, ΠΡΟ ΤΟΥΔΕ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ τέσσαρσι καὶ δέκα ἔτεσιν, ἀνεχώρησε πάλιν, ἐς τὸ πλέον οὐκέτι προελθών. L. II. c. 21. Intelligit ergo non hoc *poſterius* initium, quanquam cum *quatuordecim* annorum mentione coniunctum. Imo ne quidem *prius* a re geſta ad *Plataeam*, quam ipſam etiam *Belli* anno aſſignat xvo. Erat enim certe illa *Pliſtoanactis* Expeditio non *induciis* modo *tricennalibus* ſuperior, verum etiam capta *Euboea*, (poſt quam *ſecutas* inducias ipſe teſtatur,) imo *par* ipſi *Periclis* Expeditioni in *Euboeam*. Nam poſt *Pliſtoanactis* reditum, rediit *Pericles* in *Euboeam*, eamque *Athenienſibus* ſubegit. Sic etiam Auctor noſter L. I. 114. Et poſt *ſubactam Euboeam*, tum demum ſequebantur *inducias*. Quomodo ergo annum xvm. ab *induciis* cenſet *Thucydides* ad huius *Belli* initium, ſi quidem ab irruptione *Pliſtoanactis*, quae inducias *praeceſſit*, annum tamen numerat tantummodo xivm? Vix poterunt haec referri ad *Archontem ſemeſtrem*, qui tamen aliis omnibus *Archontibus* annuis *iunctis* pro *annuo* habitus fuerit, vt quando annos a fuga *Xerxis* ad initium Belli *Peloponneſiaci* ſupputat *quinquaginta*. Sic enim xvo. anno *exeunte* coeperit *Bellum*, cum *Archonti* xvo. *duo* duntaxat ſupereſſent *menſes*. Ita res ſi fuiſſet, incommode *irruptionem* induciis *priorem* ad annum retuliſſet xivm. iam *nouo* anno ad *exitum* vergente.

Crediderim potius, pro more ſuo (quem oſtendimus) intelligendum eſſe *Thucydidem*. Vt ſcilicet irruptio illa *Pliſtoanactis* induciis *antiquior* ad *Aeſtatem* referenda fuerit, quae hanc *primam* Belli *Aeſtatem* praeceſſerit XIV^am. Ita cum *Aeſtas* ipſa *Belli Olympiadis* fuerit LXXXVII^ae. ½. XIV^a. iſta *Aeſtas Olympiadis* fuerit proinde LXXXIV^ae. ½. Et quidem ſatis commode. *Induciae* enim ipſae erant *Ol.* LXXXIV. 3. nempe *exeunte*. Proinde etiam *Atticae* deuaſtatio a *Pliſtoanacte*, quae inducias *praeceſſit*, erat etiam ipſa *menſe* Vernali *primo*, ſed, vt videtur, *ineunte*. Si enim menſem Vernalem *primum* praeceſſiſſet, fieri non potuit, quin in *Hyemem* ſaltem *ante* Aeſtatem Belli *primam* XV^am. incidiſſet. Nec ſane res a *Pericle* geſtae, poſt reditum *Pliſtoanactis*, ad *Euboeam* ante *inducias* moram aliquam admodum *diutinam* exigebant. Erat enim in propinquo *Euboea*; nec *ſignis* inuicem *collatis*, ſed *terrore* potius, rem geſtam fuiſſe veriſimillimum eſt. Quo tamen commodius ea omnia illo anno euenirent, contigit, vt annus *ille* fuerit *intercalaris*. Sic enim factum, vt menſis etiam *Elaphebolion* ad *Veris*, atque adeo ad *Aeſtatis Thucydideae ſemeſtris* rationes acceſſerit. Sic tamen certe neceſſe erat, vt ſaltem *Attico Elaphebolione Pliſtoanax Atticam* praedatus fuerit. Inibat ille *Martii Iuliani* die XVIII°. pro noſtris *Tabulis*, tempore tam *breui* Expeditioni non incommodo. Sic potuit *Munychionis* fine annus XV^us. cenſeri ab *induciis* initio *Munychionis*, vel *Elaphebolionis* fine, initis; et tamen a *Pliſtoanactis* Expeditione *Elaphebolionis* initio fortaſſe ſuſcepta, (certe ante ipſas *inducias*) annus ſupputari tantummodo XIV^us. Qua nempe ſupputatio per *tempeſtates* procedebat, quem *Thucydidis* morem fuiſſe oſtendimus.

Sect. XVI.

Annorum Chryſidis Sacerdotis Argiuae initium.

Annales autem ſequentes deſignauimus *nota* etiam illa, quam in *primo* Belli *Peloponneſiaci* anno dedit ipſe *Thucydides*, annorum ſcilicet *Sacerdotum Argiuarum*. Sic enim cum *Hellanici* Chronologia, qui *primus* Epocham illam, vt videtur, adhibuit, ſuam quoque voluit nectere *Thucydides*. Sed *anni* illi *Sacerdotum*, non ab *vno* aliquo, et *explorato* initio, procedunt, pro more *Regum* in Epocha *Nabonaſſarea*, quorum anni ſemper a *Thoth mobili* inibant, quacunque demum anni *Aegyptiaci*, vel potius *Chaldaici*, parte Reges ipſi in ſedem Regiam ſucceſſiſſent. Sic enim habebant *Aſtronomi* certa ſpatia quibus Obſeruationes ſuas *priores poſterioresque* concluderent. Non ita ſe res habebat in annis *Sacerdotum Argiuarum*. Hoc alibi innuit ipſe *f*) *Thucydides* quo loco *exſilium* eiusdem *Chryſidis* memorat. Nam et *menſem* Belli indicauit quousque *ipſa* pertigerit. Non alio, vt videtur, conſilio, quam vt ita compertum haberet Lector, vnde ſucceſſoris *Phaeinidis* anni eſſent ſupputandi. Idem quod non fecerit in *Chryſide*, cauſa eſſe potuit, quod illius initium deſignaſſet *Hellanicus*, quod ſane veriſimillimum eſt. Illius enim, vt videtur, exemplo initium *Phaeinidis* ita accurate conſtituit *Thucydides*, vt *reliqui* deinceps huius Belli anni ad quotum *Phaeinidis* annum referendi eſſent, Lectori conſtaret. Hoc ſi verum, ſimiliter *Hellanicus Chryſidis*, ſub qua vixerit ipſe, *exordialem* conſtituerit, non *annum* modo verum etiam *menſem* (nec voluit actum agere *Thucydides*) qui tamen cum *Hellanici* opere iam olim interciderint. Neſcimus ergo *menſem Atticum*, quo anni *Chryſidis* noui inierint. Hoc vnum ſcimus, exeunte *Munychione*, quo res geſta erat ad *Plataeam*, nondum elapſum eſſe annum illius XLVIII^m. et ne quidem *forte* propinquum illius fuiſſe finem. Sed cum in anni *Thucydidei initium* inciderit hic euentus, proinde laxos admodum oportet eſſe *anni* limites qui inde colliguntur. Nec enim intelligimus, anno *Chryſidis ineunte*, an *exeunte*, an *affecto*, *Plataeam* occuparint *Thebani*. Potius tamen eo propendeo, vt annus *medius* intelligatur. *Alia* certe forma *Thucydidis* eſt, qua annum *plenum* indicat, nouum autem *ineuntem* in cauſa induciarum tricennalium: *Quatuordecim quidem annos duranerunt: ſed decimo quinto anno etc.* II. 2. Et initium eius incommodum fuiſſe texendis Annalibus, ipſe innuit verbis illis: ἢ ἀπὸ τιμῆς τινὸς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ προγεγενημένα σημαινόντων. I. v. 20. Haec *Chryſidis* initium ſpectant, innuuntque etiam ipſum in *medios* annos incidiſſe. Sed ſatis fortaſſe coniecturarum. Meminerit autem Lector, *Annalium* nomine non ſolos *Belli Peloponneſiaci* annos complecti, de quibus agit *Thucydides* ex profeſſo, ſed et *alios* quoscunque, quos aliud agens obiterque deſignauit.

Sect. XVII.

Natus Thucydides Ol. LXXVII. ¾. *Forte poſt Hecatomb.* XXI.

Haec de *Annalibus*. Pauca iam de *Thucydidis aetate*, deque *tempore*, quo hos, quos habemus, Libros elegantiſſimos conſcripſerit, paulo, quam hactenus factum, accuratius. *Aetatem Thucydidis* docuit e *Pamphila Gellius* Noct. Att. XV. Nempe *Belli*, de quo ſcripſit, *Peloponneſiaci initio* annum egiſſe XL^m. Ita *Natalem* habuerit *Ol.* LXXVII. ¾. Archonte, pro noſtris Tabulis, *Praxiera*. Haec illa ſub *Nerone*, ſeu a viro didicerit, ſeu e doctorum cum viro ſuo *colloquiis*, ſeu e *ſcriptis lectisque* a ſe *monumentis*. Hauſit enim e *ſingulis* nonnulla, incertumque eſt, cui horum *fontium* debuerit quae nos *Pamphilae* debemus de Scriptorum antiquiſſimorum *aetatibus*, *Hellanici*, *Herodoti*, atque *Thucydidis*. Nihil autem *pugnat* quo minus *Verus* eſſe potuerit ab ea proditus *Natalis*. Si tamen per *Archontes Thucydidis* annos numeraverit, *Archon* ille *Pythodorus*, ſub quo coepit *Bellum*, Archon erat a praedicto *Archonte* XLI^us. propter *Archontem Ol.* LXXVI. 4. *ſemeſtrem*. Sic *natus* fuerit potius ſub *Archonte Ol.* LXXVII. ⅔. Sin ab anni Natalis *tempeſtate*, vel *menſe Attico*, calculum deduxerit, vel a *die* etiam *Natali*, quo fuerit in publicam *Ciuitatis* matriculam, vel γράμμα Ληξιαρχικὸν, relatus (quod puto ſane veriſimilius) ſic magis ad *veritatem* accedet annus, quem dixi, *ſuperior*. Sed multum intereſt a *quo* praedictorum *principiorum* Belli *Peloponneſiaci* originem deduxerit *Pamphila*. Si quidem, pro ipſius *Thucydidis* more, per *tempeſtates* annos partitus fuerit Auctor *Pamphilae*, ita *Thucydidis Natalis*

f) *Thucyd.* L. IV. c. 133.

menſe *Attico Munychione* recentior fuerit oportet, quo Belli *Peloponneſiaci Ver primum* iniiſſe probauimus. *Annus* enim *Natalis* eius *Ol.* LXXVII. $\frac{1}{2}$ *communis* erat, cuius proinde rationibus nullus accedere potuit *Elaphebolion.* Sin autem a re geſta ad *Plataeam* Belli ortum ſupputarit, ita poſt *finem Munychionis* dies fuerit Natalis *Thucydidis* in anno *Attico:* eodem tamen eſſe potuit, quo per rationes ſuperiores, *Archonte.* Fieri tamen poteſt, vt a *Lacedaemoniorum* impreſſione in agrum *Atticum* Belli *ortum* arceſſiuerit. Hoc enim *initium* video apud iuniores fuiſſe recept ſſimum. Ita certe *Diodorus* qui ad *Archontem* retulit *Euthydemum.* Ita ε) *Dionyſius Halicarnaſſaeus*, qui *Lyſimachum Archontem* numerat Vm. ante Bellum *Peloponneſiacum*, qui tamen Vus. non erat ante *Pythodorum*, ſed *Euthydemum.* Ita et alii illi, qui (praeter *Thucydidem*) annos numerabant L. ab Expeditione *Xerxis* ad Bellum *Peloponneſicum Demoſthen.* in Neaeram et *Plato* L. III. Leg. Nec tamen *Archontis ſemeſtris* rationem habebant. Sic et *Cicero* VII. ad *Attic.* Ep. II. Inde error *Diodori*, qui inſidias in *Plataeam* ſub *Archonte* narrat *Euthydemo.* Quod ſcilicet *primo* Belli anno inſidias illas legiſſet in *Thucydide.* Oblitus tamen Auctores, quorum fidem ſecutus eſt in Belli initio ſub *Euthydemo*, non ab illis *inſidiis*, ſed ab irruptione *Peloponneſiorum* in *Atticam*, originem *Belli* cenſuiſſe. Ex his exemplis *initium* illud Belli *recentiſſimum* apud *iuniores* receptiſſimum fuiſſe ſuſcipio eſt. Ita ergo ſi de Belli huius *exordio* ſenſerit Auctor *Pamphilae*, poſt *Hecatombaeonis* diem XXIm. Natalem *Thucydidis* ſtatuere oportebit. Sic tamen etiam ſatis commode quadrabit in *annum* illum, quem Nos *duplici* anno *Olympiadico* deſignauimus Si autem huius *Hecatombaeonis* die XXI. annum *aetatis* XLm. nondum impleverit; ſic erit neceſſe, vt anno praedicto *Ol.* LXXVII. $\frac{1}{2}$ *natus* fuerit poſt diem praedictum *Hecatombaeonis*, et proinde anni parte *poſteriori*, quae *Olympiadis* anno potius *ſecundo* reſponderit. Caeterum vel ita *Archontem*, pro *noſtris* ſaltem hypotheſibus, habebit *natalitium.* Sic etiam antiquius habebimus exemplum *Natalis* monumentis conſignati; *Euripidem* enim eodem *die* natum tradunt, quo praelium erat *Salaminium.* Hoc quaeſo vnde praeterquam e matricula *Ciuitatis* publica? Ea autem ſi eousque pertigerit; cur, quaeſo, dubitemus quin ſuffecerit conſignando etiam *Thucydidis Natali?* Habemus certe eiusdem, qua natus eſt *Thucydides*, *Olymp.* LXXVII. paulo *iuniorem* Natalem *Socratis*, anno nempe illius 4o. apud *Laërtium.*

Sect. XVIII.

Olymp. LXXXI. *Herodotum Olympiis recitantem audiit forſaſſe puer Thucydides.*

Primum *indolis* generoſae et *ſtudiis* liberalibus addictae ſignum eſſe volunt, quod, cum *Herodotum* audiret *Olympiis* Hiſtoriam ſuam cum Auditorum plauſu recitantem, quaſi enthuſiaſmo quodam perculſus, dicitur illacrymaſſe. Hoc enim pro laeto futurorum omine habuiſſe dicunt *Herodorum*, vt patri *Thucydidis Oloro* gratulatus fuerit filium πρὸς τὰ μαθήματα ὀργῶντα. Sic enim *Themiſtocli* ſomnum ademerunt tropaea *Miltiadis Marathonia.* Tunc *puerum Thucydidem* fuiſſe tradit *Suidas.* Erantque ſane *pueriles* illae *lacrymae.* Si ergo *Elidenſia* illa fuerint *Olympia*, quae in *pueritiam Thucydidis* inciderint, pro *pueritiae* cenſu apud *Graecos*, quae annum *aetatis* XVIIm. non ſuperabat. Sic enim *Pueritiam* cenſebant *Lacedaemonii* atque *Athenienſes Graecorum* Principes. Sic et *Seruius Tullius* apud *Romanos*, dum adhuc *Graecorum* mores *Romani* aemularentur. Nulla autem erat *Olympias* magis idonea quam fuerit *Olymp.* LXXXI^{a}. Haec enim in annum *Thucydidis* quadrabat XVm. *Herodoti* autem XXVIIIm. Maiorem enim illum *Thucydide* annis *tredecim* eadem fecere, quaecunque demum illa fuerint, *Pamphilae* monumenta. Et certe *Elidenſia* illa *Olympia* facit *Lucianus.* Hinc ergo corrigenda quae dedimus in *Olympionicarum* Tabula *Alphabetica* ſub nomine *Herodori.* Sequente ſane *Olympiade Pueritia* egreſſus eſt *Thucydides.* Praecedente autem *Olympiade*, cum annum ageret duntaxat XIm. *minor* erat fortaſſe quam vt tam eximiam ederet aeſtuantis ad praeclara indolis ſignificationem. Fieri tamen poteſt, vt ne quidem hoc ſua caruerit veriſimilitudine. Quo autem *citius* Hiſtoriam ſcripſerit *Herodotus*, eo *ſteriliorem* fuiſſe neceſſe erat, cum partem illius longe maximam non e *ſcriptis* monumentis hauſerit, ſed e ſuis *peregrinationibus*, e maiorum regionis cuiusque *Traditionibus*, viuisque *colloquiis.* Haec ſcribere non potuit ante *Peregrinationes*, quarum pleraeque erant his temporibus *recentiores.* Vt tamen *Athenienſium* haec fuerint *Olympia* quibus *Hiſtoriam*, *Thucydide* audiente, recitarit *Herodotus*; ne quidem ita patitur *aetas Thucydidis puerilis*, vt longe diſtarit annus *recitationis* ab anno modo *deſignato.* Hic autem gratulandum, ſi vel *proxime* ad veritatem acceſſerimus. Sic annum impleuerit *Thucydides* XVIIIm. *Ol.* LXXXI. $\frac{3}{4}$. inde *biennium* in περιπόλοις Ol. $\frac{81}{82}$. $\frac{4}{4}$. nondum maturus Expeditionibus, pro more patriae, *extra*neis ante *Ol.* 82. $\frac{1}{4}$.

Sect. XIX.

Thucydidis στρατηγία Amphipolitana Ol. 89. 1. *Ea expleta per vicennium exulauit, reuocatus Archonte Euclide Olymp.* 94. 2.

His itaque ita expeditis, iam non longe, vt opinor, aberrabimus ab integra *Thucydidis aetate. Exſilii* ſui tempus docuit ipſe *Thucydides.* Ait enim fuiſſe μετὰ τὴν ἐς Ἀμφίπολιν στρατηγίαν. L. V. 26. Idem docuit etiam *annum*, quo, re male geſta ad *Amphipolim*, exſilium meruerit. Is annus erat *Belli* VIIIus. coepta iam *Hyeme;* Proinde anno ad *exitum* vergente, *Ol.* 89. 1. Sic equidem pro noſtris rationibus. L. IV. 104. Impleto iam *aetatis* anno XLVII. coepto autem, vt videtur, XLVIII. Sunt qui ex *Oſtraciſmi* lege illud credunt fuiſſe *exſilium.* Erant viciſſim qui *damnatoriam* illam ſententiam fuiſſe cenſebant. Ita ſunt incertae iuniorum Grammaticorum ſententiae de hominum priuatorum *vitis*, in his praeſertim, in quibus iam verſamur, temporibus; cum nempe

ε) *Dionyſ. Hal.* Iſocrat.

nulli essent etiamnum *Biographi*. Sed locum non habebat *Ostracismus* in causis male gestae Reipublicae, proditaeque patriae. Haec autem legimus obiecta *Thucydidi*. Et ne quidem *poenae* duratio eadem erat quae *Ostracismi*. In *Ostracismo* redibant post *decennium*, nec poenae *reuocationem* exspectabant, si noua aliqua sententia non percellerentur, vt factum est in causa *Themistoclis*. Suum *exsilium vicennale* fuisse docet ipse b) *Thucydides*. Verba eius diserta sunt: ξυνέβη μοι φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ ἔτη εἴκοσι μετὰ τὴν ἐν Ἀμφιπόλει στρατηγίαν. *Continuum* illud *vicennium* fuisse satis constat, ne *reditum* post *decennium* comminiscamur, et *nouam* aliquam *sententiam*, quae primi exilii spatium protraxerit. Is certe *vnicam* exsilii *vicennalis* causam agnouit, rem gestam infeliciter ad *Amphipolim*. Erat ergo hoc illius *exsilium* sine termino, dum *contraria* aliqua Reipublicae *sententia* reuocaretur. Plane vt solebant esse recepta Rerumpublicarum *exsilia*. Et quidem habemus istiusmodi sententiam *reuocatoriam* ipso illo spatio a *Thucydide* assignato *vicennii*. Nam ab illa στρατηγίᾳ sua *Amphipolitana* annos illos constat numerare *Thucydidem*. Sed vero in *Hyemem* anni VIIII. Belli incidit *Amphipolis* occupatio a *Brasida*. Proinde στρατηγίας annus erat *Olymp.* LXXXIX. 1. Tenuit ergo ad *Olymp.* LXXXIX. 2. qui *primus* adeo annus fuerit *Exsilii*. Abdicauit enim *Ol.* 89. 1. fine, proinde *Olymp.* 89 2. officii a se gesti rationem redditurus. Sic *Olymp.* XCIV. 2. *initio* Exsilii *vicennium* impleuerit, quo celeberrimum erat ψήφισμα de ἀμνηστείᾳ rerum πρὸ Εὐκλείδου. Hoc enim *Olymp.* 94. 2. *Archon* erat *Euclides*. Huic ergo ἀμνηστείᾳ patriam debuit *Thucydides*. Nec enim causa suberat, cur *soli* negaretur *communis* huius *Indulgentiae* beneficium. Erat enim *delictum* illius *leue*, qui quanquam *tarditate* sua amisit *Amphipolim*, sic tamen satis opportune adfuerit seruandae *Eioni*. Atque ita sensisse *Thucydidis* ciues, e *poenae leuitate* colligimus, quae tanta erat vt Grammaticis *iunioribus* pro *Ostracismo* haberetur. *Bonorum* iacturam fecit plane nullam. Hoc inde constat, quod *foeneraticiam exsul* exercuerit. Hoc habuit cum *Ostracismo* commune. Et quidem in *Aegina* exercuit, quae insula erat *ditionis Atticae*, licet in *ipsa* non fuerit *Attica*. Hic etiam par fuit in poena *Thucydidis* atque in *Ostracismo* mansuetudo. Quare si quis *alius* particeps fuerit huius *indulgentiae*, non erat profecto cur *Thucydidem* illius participem non fuisse existimemus. Non est ergo cur illius ἀμνησικακίαν miremur, qui *nuper* patriam alienae ἀμνηστείᾳ debuerit. Causa tamen *remotiores* illos ab *his* temporibus, quos dixi, latuit *Grammaticos*, qui ne quidem *reditum* illius ab *exsilio* satis exploratum habuerunt. Sed *reditum* concessum exsulibus e *Philochoro* et *Demetrio Phalereo* obseruauit *Marcellinus*. Non *mox* a clade *Sicula*, vt credidit ipse, sed pulsis demum XXX. tyrannis a *Thrasybulo*. *Priorem* alium reditum post cladem *Siculam* nusquam legimus. Hunc autem *reditum* non apud *praedictos* duntaxat Auctores, sed apud *alios* quoque, quos habemus multos, consignatum habemus. In *redeuntium* numero fuisse *Thucydidem Didymus* docuit atque *Zopyrus*, eodem teste *Marcellino*. Nec vero alio, quam quo dixi, *tempore* rediisse, e numero *annorum*, quibus exsularit, *Thucydide* ipso Auctore, iam ostendimus. Etiam e *re* ipsa petitum Argumentum adduxit *Zopyrus*, e *cippo* nempe *Sepulcrali* in ipsa *Attica* in *Coela* ad portas *Melitidas*, cum Inscriptione *nominis* et *Patris*. Et quidem inter monumenta *Cimonia*. Nec enim haec toleratura erat illorum temporum disciplina in memoriam hominis *extorris* et *damnati*. Sed omnem plane dubitandi causam tollunt quae ex ipso *Thucydide* iam adduximus.

b) *Thucyd.* L. v. §. 26.

Sect. XX.

Olymp. $\frac{11}{12}$. $\frac{2}{3}$. *in coloniam Thuriorum in Italiam missus Thucydides.*

Neque vero est cur de *monumenti* illius *fide* propterea dubitemus, quod in monumentis *Cimoniis* locum habuerit, non *Thucydides* modo, verum etiam *Herodotus*. Maximo *Reinesio* hoc suspectum visum est, quod in monumentis *Cimoniis* fuerit *Herodotus*, quem nullo propinquitatis gradu *Cimonem* attigisse censuit. Inde etiam, quae de *Thucydidis* monumento in eodem *Marcellino* legimus, suspecta habet. Sed alia sunt quae *Thucydidis* cum *Cimone* necessitudinem euincant, de quibus iam agendum non est. Quod vero ad *Herodotum* attinet, meminisse oportebat, *extraneum* origine fuisse *Herodotum*, *Dorem*, non *Ionem*, et ciuem *Athenienſem* duntaxat *adscitium*. Nondum ergo *familiam* habebat, nec *Sacra familiaria*, nec *Sepulcra*, nisi per aliquam, quam nescimus, *Adoptionem priuatae* se *familiae* inseruisset. Hucusque ergo, per *nouorum ciuium* beneuolentiam, constitutis familiarum *sepulcris* condendus erat, quocunque libebat, impetrata eius, qui *Ius* sepulcri habebat, *venia*. Sic enim ad *Abrahamum Hethaei: In electis sepulcris nostris sepeli mortuum tuum, nullusque te prohibere poterit, quin in monumento eius sepelias mortuum tuum.* Gen. XXIII. 6. Non tamen propterea erat *Abrahamus* certae illi *familiae* adscribendus. Ergo *Herodoti* sepulcrum hic constitutum arbitror, propterea quod in coloniam *Thuriorum* missus esset vt ciuis *Athenienſis*. Hoc enim *sepulcri* sibi adsignati iure Ius *Ciuitatis Athenienſis Metropolitanae* etiam *absens* in *Thuriis* sibi asserebat; vt nempe *Februa parentationesque*, Graecis Κτέρεα, a ciuibus *Athenienſibus* assequeretur, siqui *defuncti* memoriam ita colendam sibi existimarent. Et si qui forte *Herodoti* posteri *Thuriis* ad *Athenas* redirent, et illi quoque *sepulcri* illius nomine inscripti *ius* habebant. *Familiae* autem alicui erat inferendus, vt *Tribum* et Φράτορας agnosceret, inter quos debita Reip. munera essent obeunda. Non tamen propterea certum erat, vbi *situs* ipse esset *Herodotus*. Alii enim ipsum in *Thuriis*, alii in *Macedonia*, sepultum existimabant, non alia, vt videtur, causa quam *ciuitatis* iuri asserendo. Nam in *vnico* duntaxat sepulcro *reliquiae* condi poterant. Reliqua *Cenotaphia* fuisse necesse erat, potius quam *Sepulcra*, *Ciuitatis*, vt dixi, *Iuri* asserendo. *Herodoto* autem et *Thucydidi*, tam *propinqua* sepulcra fuisse videntur, propter *communem* vtique *Thuriorum* coloniam. Nam sub *Xenocrite Sybarin* concessisse, quae *colonia* erat in *Italia Thuriorum*, habemus ex Anonymo. *Lamponem* autem et

Xenocritum duces coloniae *Atticae* ad *Thurios* agnoſcit *i*) *Diodorus*. Non eſt cur dubitemus hanc *eandem* fuiſſe *coloniam* cum ea, cuius particeps erat *Herodotus*. Sed *tempus* accuratius erat *Ol.* $\frac{83}{84}$. $\frac{4}{5}$ nempe Annus U. C. *Varronian.* 310. vt docet *k*) *Plinius*. Inde factum vt *Timaeus* aliique *Thucydidem* in *Italia* ſepultum exiſtimarent, teſte *Marcellino*. Errore, vt videtur, exinde nato, quod cum *Ciuitatis* iure, *ſepulcrum* reperiſſent in *Thuriis* illius *nomine* inſignitum, quod Argumentum *fallaciſſimum* oſtendimus. *Ius* tamen *Ciuitatis Thuriorum* ex illo *ſepulcri* iure recte colligemus. Condita autem illa *colonia* eſt *Thucydidis* anno XXVII°. Potuit ergo etiam *Italiam* redire, quo tempore *exſulabat*, vt volebat *Timaeus* aliique. Quanquum illud pro abſurdo habeat *Marcellinus*.

Sect. XXI.

In colonia Thuriorum breui tempore manſiſſe neceſſe eſt.

Quamdiu manſerit noſter in colonia *Itala*, ſtatuere difficillimum eſt. Certum autem eſt *diu* ante *Lyſiam* rediiſſe, et cladem *Siculam*, quae has oras *Athenienſibus* reddiderit infeſtas. Certum eſt rediiſſe ante *στρατηγίαν Amphipolitanam*, quae illi *cauſam exſilii* ſuppeditarit. Haec erat anno, vti diximus, *Belli* VIII°. Certum porro rediiſſe *antea* quam Ciuitas conualuiſſet e *peſte*, qua ſe etiam correptum agnoſcit, et ſe praeſentem fuiſſe docet anno *Belli* II°. Imo per Bellum *Peloponneſiacum vniuerſum* alterutris ſeſe interfuiſſe teſtatur *διὰ παντὸς*, *ante* exſilium ſuis ciuibus *Athenienſibus*, *poſtea* etiam *Peloponneſiis*. L. v. 26. Quare ante Bellum *Peloponneſiacum* redierit oportet. Verba de *reditu* eius haec habet Anonymus: Ὡς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, συγχύσεως δικαςηρίου Φεύγων ἑάλω· ὕςερον δὲ ἐξοςρακίζεται ἔτη δέκα. Si quidem vllus fuerit *Oſtraciſmo* locus a praedicto exſilio *alius*, quo *expleto* in *patriam* redierit; ſic integro *decennio* patria exſularit ante *initium* Belli *Peloponneſiaci*, et tamen poſtea quam cauſa illa victus fuiſſet *συγχύσεως δικαςηρίου*. Annus XXX. ante *Bellum* erat *Olymp.* LXXXIV. $\frac{3}{4}$. a coloniae *Thuriorum Atticae* initio IVS. Imo *antea* rediiſſe neceſſe erat, vt cauſam illam ageret *συγχύσεως*, qua inferior diſceſſit. Praeceptorem *Thucydidis Antiphontem* ὕποπτον fuiſſe τοῖς δικαςηρίοις idem tradiderat Anonymus. Addit inde, καὶ διὰ ταῦτα λέγοντος μὲν οὐκ ἠνείχοντο αὐτοῦ. Neſcio annon de tali aliqua *arte* Tribunalia *circumueniendi* Actio fuerit in diſcipulum. Et ſane *artem* aliquam fuiſſe conſentaneum eſt, qua *Periclem* vicerit accuſantem in cauſa *Pyrilampis* amaſii. Sic modico admodum tempore in *colonia* manſerit. Sed omnem illam *Oſtraciſmi* cauſam fateor eſſe ſuſpectam. Nec ſuppetunt res geſtae *Thucydidis*, quae oſtendant vbinam fuerit *ante* Bellum *Peloponneſiacum*, aut quomodo *occuparus*.

Sect. XXII.

Conueniunt cum rationibus Pamphilae verba ipſa Thucydidis.

Interim *Thucydidem* ad annum *vitae* ſaltem LXVIII. perduximus. Hunc enim egit annum Archonte *Euclide*, ſub quo ἀμνηςείας beneficio ab *exſilio* redierit *vicennali*. Et quidem *illi aetati* conueniunt ipſius verba de ſeipſo per Bellum vniuerſum ſuperſtite: *l*) Ἐπεβίων δὲ διὰ παντὸς αὐτοῦ, αἰσθανόμενός τε τῇ ἡλικίᾳ, καὶ προσέχων τὴν γνώμην ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι. Hoc in loco ἡλικία *aetas* eſt *militaris* rebusque *gerendis* idonea. Id ergo vult, *dum vires annique ſinerent*, coram ſe *interfuiſſe* rebus a ſe narrandis, et ſuis *oculis* quodammodo vſurpaſſe, et *ſua* proinde *fide* earum fidem praeſtare poſſe. In reliquis autem *deinde* geſtis, quaeque proinde *ipſe* ſcire non potuerit, vt *aliena fide* haurienda eſſent, mentem tamen, quam potuit, attentam diligentiamque omnem adhibuiſſe, vt fide etiam *aliena* haberet munitiſſima; nec eſſe adeo cur de rebus a ſe traditis Lector aliquatenus dubitaret. Nam et illa quoque quae ab *hoſtibus* didicerat *exſul* Peloponneſiis per *otium* tamen a ſe expenſa. Hoc vult, opinor, verbis illis: καθ' ἡσυχίαν τι αὐτῶν μᾶλλον αἰσθέσθαι. Ne ſcilicet *hoſtibus*, de rebus a ſe geſtis, *temere* videretur fidem adhibuiſſe. Αἴσθησις vtrobique *certa* eſt atque *explorata* notitia. Supponit ergo ea ſe *iam* aetate fuiſſe, quae per *leges* patrias a rebus *militiae* gerendis excuſaretur. Erat autem ἡλικία *Athenienſium* στρατεύσιμος annorum non XL. vt volebat *m*) *Petitus*; ſed LX. Sic enim *Harpocration* voce Ἐπώνυμος, et *Pollux* L. II. c. 2. §. 6. aliique multi. Isque *numerus* conficitur ex annis XLII. in *militari catalogo* recenſendis ab anno aetatis XVIII°. Conuenit ergo *Thucydides* ipſe cum praedictis *Pamphilae* rationibus. Proinde male *Marcellinus* ſcribit παύσασθαι τὸν βίον ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα ἔτη. Suſpicor potius *antiquitus* ſcriptum π' ἔτη, e quibus iunior aliquis Librarius fecerit πεντήκοντα. Nam in ipſo Belli fine propiorem illum *octogenario*, quam *quinquagenario*, iam probauimus. Si verum hoc, ita vltra *Olymp.* XCVII. $\frac{1}{2}$. pertigerit, nempe vltra annum a *Bello* profligato XIII^m.

Sect. XXIII.

Thucydidis Opus, quod habemus, non paucorum erat annorum.

Suntque equidem quae ſuadeant *multis* illum poſt Bellum *Peloponneſiacum* annis ſuperſtitem fuiſſe. Imprimis illud, quod tum demum *Hiſtoriae ſcribendae* ſe addixerit ex profeſſo, quod ſane opus *non paucorum* erat *annorum*, pro illius Seculi diſciplina. Praeſertim in *ſtyli noui* affectatoribus, e quorum numero noſter erat *Thucydides*. Siquidem verum ſit, de quo ſupra diximus, auditum a *Thucydide* etiamnum puero *Herodotum* in *Olympiis* ſua recitantem, ingenti omnium applauſu; tum quoque *Hiſtorias* ſuas *ſtylo artificioque* accuratiſſimo abſoluerat *Herodotus*. Et tamen *multorum* deinceps *annorum* curam poſitam in *ſtylo* accurando produnt Notae, quas in illis legimus, Belli *Peloponneſiaci*. Nec aliter *Thucydide* paullo iunior *Iſocrates*. Annos in vna *Oratione* polienda XII. poſuit, in alia XV, quae tamen *ambae* longe *breuiores* ſunt accuratiſſima hac, quam habemus, *Thucydidis* lucubratione. Erat profecto *proprius Thucydidi* labor, quod *ſtylum nouum* condiderit et *veteres* ita imitatus fuerit, vt

i) *Diod.* Ol. 83. 3. *k*) *Plin.* Nat. Hiſt. XII. 4. *l*) *Thucyd.* V. 26. *m*) *Petit.* Leg. *Attic.*

nihilominus *proprio iudicio* vteretur in *diuerſis* diuerſorum virtutibus inter ſe *miſcendis*, deque obſeruando Argumenti, in quo verſabatur, *decoro*. Et multa tamen *ſingularia* in illo obſeruarunt *Critici* veteres *Dionyſius Halicarnaſſeus*, *Longinus*, *Marcellinus*, aliique, a ſe nimirum *primo* excogitata. Ex his omnibus non eſt profecto cur miremur, ſi *lentius* proceſſerit partus ille vere *Elephantinus*. Quantum *diſcrimen* fuerit inter *primas ſecundasque* illius Φροντίδας, vel e Libro *vltimo* colligimus, qui manum illius *vltimam* non acceperit. Effecit id, vt ne quidem pro *Thucydidis* genuino opere haberetur. Et tamen vel ita tot elucebant in illo praeſtantiſſimi ingenii ſpecimina, vt ne quidem a *Marcellino* obtinuerit, vt illius *filiae* tribueretur. Et tot *propria* etiam ſtyli *Thucydidei*, vt neuter *Thucydidis* continuator, ſeu *Xenophon* ſeu *Theopompus*, aſſecutus fuerit a *Criticis* poſteris, vt illius *Auctor* exiſtimaretur. Sic nempe *primis* illius cogitatis *ornatior*, vt tamen, guſtu Criticorum, *poſtremis* iudicaretur *inferior*. Sic ergo intelligimus, quantum acceſſerit operis nitori per iteratas *Retractationes*, quantumque adeo *morae* neceſſarium fuerit ad *ſupremae manus* elegantiam. Recte itaque *non paucorum annorum* ornatum illum fuiſſe colligimus ab eo vsque *tempore* a quo *primo* totus in hoc ſtudium incubuerit.

Sect. XXIV.

Nec tamen Operi accurando manum admouit Thucydides ante Bellum penitus finitum.

Supereſt ergo, vt iam probemus a Bello demum *Peloponneſiaco finito* ad ſcriptionis operam ſeſe noſtrum ex profeſſo accinxiſſe. Non equidem negamus *materiam* Hiſtoriae ſcribendae ab ipſo *Belli* mox *initio* quaeſitam eſſe atque paratam. Hoc ipſe indicat ipſo praeclari operis initio: α) ἀρξάμενος εὐθὺς καθισταμένου, καὶ ἐλπίσας (inquit) μέγαν τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων· τεκμαιρόμενος, ὅτι ἀκμάζοντές τε ἦσαν ἐς αὐτὸν ἀμφότεροι παρασκευῇ τῇ πάσῃ etc. Voces ἐλπίσας et τεκμαιρόμενος *futuri* exſpectationem indicant nondum *euentu* comprobatam. Aliter importunum admodum fuiſſet e praeſenti *apparatu* de *euentu futuro* pronunciare, ſi iam *manifeſtus* fuiſſet, cum conſilium primum ſcribendi iniret, *euentus*. Inde et *Oracula* memorat, et *vulgi* rumorem a Belli *initio* ad *finem* vsque a *ſe* obſeruatum, de *tertio* huius Belli *nouennio*, quibus *exitus* reſponderit. β) Memorat etiam, vt vidimus, *rationes* cur partis vtriusque geſta habuerit explorata. Nempe quia *vtrisque* aderat, in *recentiſſima* geſtorum *memoria*. γ) Ὧν αὐτὸς ἤκουσα, et οἷς αὐτὸς παρῆν. Quo quaeſo haec conſilio, niſi vt longe haec repetita e narrantium *memoria* Lector non exiſtimaret, ſed *nuperrimis* hauſta doceret res gerentium *narrationibus*. Sed non vltra Hiſtoriae *materiam* proceſſit haec Auctoris diligentia, in *Aduerſaria* quaedam, *memoriae* cauſa, digeſtam. Hoc exinde colligimus, quod ne quidem *finem* operis a ſe deſignati, dum priora ſcriptis mandaret, haberet exploratum. Verba *Thucydidis* in hanc ſententiam diſertiſſima ſunt: δ) Γέγραφε δὲ καὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ἐξῆς ὡς ἕκαστα ἐγένετο, κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας· μέχρις οὗ τήν τε ἀρχὴν κατέπαυσαν τῶν Ἀθηναίων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τὰ μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ κατέλαβον. Ἔτη δὲ ἐς τοῦτο τὰ ξύμπαντα ἐγένετο τῷ πολέμῳ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. Ita ſcribit, quaſi ad Belli *vniuerſi* finem Hiſtoriam ſuam, dum illa quoque commentaretur, perduxiſſet. Sed vero vltra Belli annum XXIm. ne quidem Liber ille VIIIus. pertingit, quem *Thucydidis* fuiſſe dubitabant. *Sequentium* annorum Acta ab eo prodita nemo Veterum comperta habuit. *Sequioris aeui* veteres ne quibus dignos fortaſſis exiſtimabimus qui hac in cauſa audiantur *Diodorum*, *Marcellinum* et minorum gentium *alios*; ſed *proximum* Thucydidi *Theopompum*, ſed *coaeuum* paene *Xenophontem*, qui fieri potuit vt laterent, ſi quae talia vnquam ſub illius vel *nomine*, in lucem prodiiſſent? Num etiam ipſam Thucydidis *filiam*, ſi quidem ipſa Libri VIIIi. Auctor fuerit? *Actum* illi omnes non egiſſent ſi quidem de *Thucydidis Scripto* vllo reſciuiſſent, quod ad Belli *finem* pertigiſſet. Facile vel inde intelligimus *nunquam* ſcripſiſſe illum, quae ſe hoc loco *ſcripſiſſe* profitetur; Nec proinde illum de *Scripto* aliquo literis mandato, ſed *deſtinato* duntaxat, eſſe intelligendum. Inde etiam diſcimus, vt *poſtremos* illos annos omnino non ſcripſit, ita ne quidem vltimi Libri res geſtas in *Scripta* redegiſſe ante Belli *finem*, ne quidem illa ipſa, quam habemus hodieque, forma *minus accurata*, quamque iudicabant *Critici* indignam nomine *Thucydidis*. Nam ſi ſcripſiſſet illos quoque *alios* ad Belli *finem* Libros, propter *Hiſtoriam*, retinuiſſent *Thucydidis continuatores*, vt Librum quem habemus *vltimum* retinuerunt. Libros certe, quos habemus, omnes, Bello tandem *expleto* ſcripſit. Idque de *manu* illius *vltima* Veteres etiam exiſtimabant. Iam vidimus vt *finem Belli*, eiusque annos *omnes* in Libro Vo. memorarit, et *Exſilium*, quod per annos XX. paſſus fuerat, ad ἀμνηστείαν ſub Archonte *Euclide*. Vel inde colligimus falſum eſſe, quod de *initio* poſt Libros reliquos ſcripto ab aliquibus obſeruatum docuit Anonymus, hoc vno ſcilicet argumento, quod in *initio* Belli iam *finis* meminerit. Quaſi vero non etiam *alibi* meminiſſet. Sed ſi ad operis ſuſcepti *finem* diſtuliſſet, ne quidem *Prooemium* habituri eſſemus. Operi enim *immortuum* eſſe agnoſcunt etiam *Critici* veteres, et *res* ipſa clamat. *Finem* enim ſcriptionis in Belli *fine* poſiturum *Thucydidem*, ex ipſo iam probauimus *Thucydide*. Huc autem tantum abeſt vt pertigerit, vt ne quidem *Libro*, eorum quos habemus, *vltimo* manum *vltimam* impoſuerit.

Sect. XXV.

Non ſcripſit certe in Exſilio, vt volebant Veteres a Thucydidis aetate remotiores.

Falſum ergo eſt, quod volunt veteres, a *Thucydidis* aetate *remotiores*, in *exſilio* haec ſcripſiſſe *Thucydidem*, quantacunque demum ſit ſuffragiorum iſtiusmodi de eo *concordia*. Non ſcilicet obſeruarunt ab illo in hoc ipſo *opere*, et *Exſilium* ipſum memorari, et *annum* Exſilii XXm.

α) L. I. §. 1. β) L. V. §. 26. γ) L. I. §. 22. δ) L. V. §. 26.

et Exſilii neceſſarium, vt iam probauimus, ſub *Euclide finem*. Et tamen *Exſilii* in eodem opere indicia ſe deprehendiſſe viſi ſunt, *inſenſique*, ob exſilium, in Ciues ſuos *animi*. Huc nempe referunt, quod „*Lacedaemoniis plurimum gratificari videretur, Athenienſium autem tyrannidem et auaritiam accuſare; cum alia contra eos ſcribendi non praeſtaretur opportunitas. Corinthiis accuſantibus, Lacedaemoniis ſuccenſentibus, et Mitylenaeis culpantibus, grandis in Athenienſium crimina inſurgebat, Laconicas victorias extollens, et Atticas calamitates, eas praecipue quae in Sicilia acceptae fuerint.*“ Sic Anonymus. Aliter *Marcellinus*, qui hoc ipſo nomine *Thucydidem* laudat, quod „*veritatis amans eſſet et moderatis moribus, nec iniuriae acceptae memor.*“ Ἔγραφε δ' οὐδ' οὕτω μνησικακῶν τοῖς Ἀθηναίοις, ἀλλὰ φιλαλήθης ὤν· καὶ τὰ ἤθη μέτριος. Et hac ipſa laude *Herodoto*, *Timaeo*, *Philiſto* atque *Xenophonti* anteferendum cenſet. Nec ſane *alienum* erat ab hoc *candore* ſi bonus ciuis patriae *calamitates* ſtylo *luctuoſo* deplorarit; aut ſi quae *crimina* illis ab *hoſtibus* obiicerentur, ea in *hoſtium perſona* enarrarit. Quam vero fuerit a *Laconismo* alienus, et quam *Ciuium* ſuorum ſtudioſus, oſtendunt verba eius de *vera* Belli *cauſa*: Τὴν μὲν γὰρ ἀληθεστάτην πρόφασιν, ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ, τοὺς Ἀθηναίους ἡγοῦμαι, μεγάλους γιγνομένους, καὶ φόβον παρέχοντας τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν, I. 23. Et in eandem ſententiam alibi: Ἐψηφίσαντο δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς σπονδὰς λελύσθαι, καὶ πολεμητέα εἶναι, οὐ τοσοῦτον τῶν ξυμμάχων πεισθέντες τοῖς λόγοις, ὅσον φοβούμενοι τοὺς Ἀθηναίους, μὴ ἐπὶ μεῖζον δυνηθῶσιν, ὁρῶντες αὐτοῖς τὰ πολλὰ τῆς Ἑλλάδος ὑποχείρια ἤδη ὄντα. I. 88. *Ciuibus* ſuis *Athenienſibus* nihil imputat praeter *felices* admodum progreſſus; *Lacedaemoniis* ſolennem receptamque *Athenienſium aemulationem*, atque inde natam *inuidiam*, *metumque*, ne tanta illa aemulorum *felicitas* in ſuum *detrimentum* cederet. Et quidem *Inuidiam* illam auitam oſtendit, et ab ipſa *Xerxis* fuga arceſſit, quae tum in eo praecipue eluxerit, quod *Vrbis* reſtaurationem *moeniumque* impediuiſſent, niſi felicior *Themiſtoclis* aſtutia illos fefelliſſet. Hoccine videbitur *Lacedaemoniis gratificari*, *ciues* autem *Athenienſes accuſare?* Contra potius ex hac tam inſigni in *Athenienſes beneuolentia* colligimus, *non* iam fuiſſe in *exſilio Thucydidem* cum illa commentaretur. Merito ergo tam *ſcriptionem* huius operis, quam *accurationem*, Bello *Peloponneſiaco* recentiorem fecimus. Quae cum *non paucorum* fuerint *annorum*, proinde *multis* poſt Bellum *annis* neceſſe erat *ſuperſtitem* fuiſſe *Thucydidem*.

Sect. XXVI.

Archelao Regi Macedonum ſuperſtes erat Thucydides. Proinde vltra Ol. 95. 3.

Eodem ſpectat quod e *Praxiphane* in Libro de *Hiſtoria* tradit *Marcellinus*, noſtrum ſcilicet, dum in *viuis* eſſet *Archelaus*, *nominis* fuiſſe *obſcuri; poſtea* vero *in ſumma apud omnes admiratione*. Nihil plane huc ſpectat coaeuus ipſi *Thucydidi Philoſophus Archelaus*. Vix eſt cur dubitemus quin fuerit *Rex* eo nomine *Macedonum*, *Perdiccae filius*, cuius ipſe meminit *Thucydides*. II. 100. Sic item meminit, quaſi iam *non* amplius ſupereſſet. Hoc tamen quia e *Thucydide* incertum eſt, proinde *Praxiphane* teſte diſcimus, *poſt Archelaum*, iam adhuc in *viuis* fuiſſe *Thucydidem*. Et quidem admodum opportuna erat, hac in cauſa, mentio huius *Archelai*. Erat enim communis ſtudioſorum omnium *Patronus*, qui *literis* nomen ſuum addixiſſent. Arceſſiuit ad ſe *Euripidem*, qui apud illum *defunctus* eſt. Arceſſiuit *Socratem*, ſed *repulſam* paſſus. Arceſſiuit *Agathonem* Poëtam noſtro *Thucydidi* coaeuum, quem, cum ad illum proficiſceretur, ἐς μακάρων εὐωχίαν abiiſſe dicit *r*) *Ariſtophanes*. Sic enim, pro quorundam ſententia, Comicum interpretatur Scholiaſtes: Ὅτι Ἀρχελάῳ τῷ βασιλεῖ μέχρι τελευτῆς μετὰ ἄλλων πολλῶν συνῆν ἐν Μακεδονίᾳ. Καὶ μακάρων εὐωχίαν ἔφη τὴν ἐν βασιλείοις. Τοῦτο δὲ παρ' ὑπόνοιαν. Hoc ergo innuebat *Praxiphanes*, cauſam cur non ſimiliter, vt alii, ad *Archelaum* euocatus fuerit *Thucydides*, eam fuiſſe, quod nominis *celebritatem* conſecutus non fuerit ante *mortem Archelai*. Videamus ergo quibus *temporibus* concludendum ſit Regnum *Archelai*. Non quidem ex *Euſebio*, aliisue Euſebio ſimilibus *inuioribus*. Sunt enim apud illos, hoc praeſertim Seculo, Regum *Macedonicorum tempora* corruptiſſima. Itaque, qua licet, e *coaetuis proximisve Archelao* monumentis, vel e *rebus* ab *Archelao* geſtis. *Perdiccae* patris vltima apud *Thucydidem* ipſum occurrit mentio anno Belli *Peloponneſiaci* XVI°. ad *exitum* vergente. Nempe *Olymp.* XCI. I. coepto. *Antea* ergo ne quidem poterit ſtatui *initium Archelai*. Vel hinc euincitur Auctor Chronici *Marmorei*, qui *Archelai initium* ſub Archonte ſtatuit *Aſtyphilo*, nempe *Ol.* XC. I. Sed nec diu *poſtea* differri poteſt *initium Archelai*. Nam *Olymp.* XCII. 3. *Pydnam* ab eo expugnatam narrat *Diodorus*. Anno ſequenti *Olymp.* XCII. 4. *Euripidis* Poëtae *mortem* ſtatuit Auctor Chronici *Marmorei*, et *Euſebius*, quem tamen *Archelao* in *Macedonia* regnante *mortuum* omnes conſentiunt. Sed mortis *annum* profecto Auctor *Marmoris* cum *aduentus* anno confundit. Nam *Diocle* Archonte *s*) *Oreſtem Euripidis* actum *Athenis* docet *Euripidis* Scholiaſtes, qui hoc ipſo huius *Olympiadis* anno Magiſtratu functus eſt. Proinde *Olymp.* XCII. 4. *ineunte* nondum *Athenis* diſceſſerat *Euripides*. Imo ne quidem *primis*, vt videtur, illius anni *Dionyſiis*, quae menſe celebrari ſolebant *Poſideone*, qui menſe *Iuliano* coepit *Nouembri*, pro *Tabulis* noſtris. Proinde anno *Olympico exeunte*, ſequentis anni *Varroniani* 346. *vere* diſceſſerit in *Macedoniam*. *Mortem Euripidis*, ex *Apollodori* Chronicis, ad *Olymp.* XCIII. 3. refert *Diodorus*. In eo magis audiendus, quam in eo, quod ex *aliorum* fide hauſit μικρῷ πρόσθεν τούτων τῶν χρόνων periiſſe praeſtantiſſimum Poëtam. Egit enim *Euripides*, cum moreretur, annum *aetatis* LXXVM. vt ex *antiquiorum*, vt videtur, *Scholiaſtarum* fide narrat *Scholiaſtes*. *Coeptum* nimirum, ſiquidem praedictum Olympiadis *annum* non ſuperarit. *Natus* nimirum ipſo *die* victoriae *Salaminiae* *Boëdromionis* XX. *Olymp.* LXXV. I. *Boëdromionis diei praedicto* ſuperſtes vt *partem* aliquam *anni* LXXVI. attingeret.

r) Ran. Act. I. Sven. 2. p. 215. *s*) in *Oreſt.* v. 371.

Et certe *Agathonem* Poëtam apud *Archelaum* memorat, vt iam vidimus, in *Ranis*, quae hoc ipso anno actae testibus *Didascaliis*, vt docet *Scholiastes*, nempe *Callia* illo *Archonte*, qui successit *Antigeni*. Post *prima* saltem *Posideonis Dionysia*. Illum autem eodem tempore apud *Archelaum* fuisse, quo et *Euripides*, docet *t*) *Aelianus*. Et *mortem Archelai Olymp.* XCV. 1. statuit *Diodorus*. Vel inde manifestus *erroris*, cum annos tantummodo VII. assignat ei, a quo tamen *Pydnam Olymp.* XCII. 3. expugnatam idem tradiderat. Suspicor errore aliquo *Pueri septennis*, quem ab *Archelao* caesum narrat *Aristides*, contigisse, vt *pueri aetas* ad *Regnum Archelai* transferretur, quod tamen erat, *Diodoro* ipso teste, falsissimum. His, puto, *limitibus* (nempe inter *Ol.* XCI. 1. quo vltimam legimus Patris *Archelai Perdiccae* mentionem, et *Ol.* XCV. 1. quo *Archelaum* ipsum decessisse statuit *Diodorus*) satis apte quadrabunt quaecunque legimus de *Archelao* in *proximis Archelao* monumentis. Quadrabunt *Platonis* illa, quae scripsit in persona Socratis, iuniorumque Socrate personarum. Potuit *Socrates Archelai* mortui meminisse, eodem, quo *Archelaus*, anno, neci datus. Non potuit adesse *Socrati Alcibiades* sub XXX. tyrannis antea interfectus. Sed *fictitia* illa *Socratis* colloquia fuisse e *Socratis* ipsius persona obseruauit *Laërtius*. III. 35. Et *Gorgiae Athenaeus* L. XI. Et *temporis* decorum in Personis, quas ille colloquentes facit, neglectum agnoscunt *Aristides* in Apolog. comm. et *Macrobius* Sat. I. 1. Potuit certe in persona *Gorgiae* meminisse *Archelai* quasi *etiamnum*, dum illa differerentur, regnantis. Erat enim *Gorgias* discipulus *Empedoclis*, qui coloniae *Thuriorum* intererat *Ol.* LXXXIV. 1. Et *Gorgiam senem* audiuit *u*) *Isocrates adolescens*, qui mortuus est *Ol.* CX. 3. vterque sua *longaeuitate* memorabilis. Quadrabunt et *opera Archelai* memorata a *Thucydide* post Belli *Peloponnesiaci* finem, vt probauimus, quibus *decessores* suos in Regno *Macedoniae* omnes superarit. Haec certe, si *viuente* scripserit *Archelao*, Regno eius ad *exitum* vergente scripserit oportet, vt *spatium* tot egregiis operibus absoluendis haberet *Archelaus*. Porro ex iisdem *criteriis* illud quoque discimus, quae *summa* annorum *Archelao* tribuenda sit. Sunt enim in *his* etiam, vt in hac Regum *Macedonicorum* serie fere *vniuersa*, inuicem discrepantissimi, non *auperi* tantummodo *Chronologi*, sed et *Veteres*, qui quidem erant a temporibus *Archelai remotiores*. IV. alii, alii VI. alii VII. annos *Regno* illius assignabant, vt nos docuit *Diodorus*. Pauciores omnes quam vt praedictum *spatium* impleant. *Eusebius* XXIV. quos *nimios* esse iusto *spatium* praedictum euincit. Propius ad *veritatem* accedit numerus alius *Syncelli*, quem e melioribus *Diodori* Codicibus hausit, quam quos *hodie* habemus (illum enim Auctorem sibi profitetur) annorum XIV. Si quidem accurate, sic vixerit *Perdiccas* vsque ad annum *Olymp.* XCI. 3. *duobus* nimirum annis serius quam illius meminerit *Thucydides*. Inde autem coeperit *Archelaus*. Et quidem suspicio est *decennium* illud, quo redundat *Eusebius*, commune *Archelao* fuisse cum patre *Perdicca*. Nam certe numerum *decennio* breuiorem *Perdiccae* tribuebat *Theopompus* annorum XXXI. *Verum* enim illius numerum docuit *Nicomedes Acanthius* annorum XLI. quem firmat etiam *Anaximenes*, dum annos eius numerat XL. innuens nimirum annum *Regni* XLIm. non *absoluisse*. Sic enim docet *x*) *Athenaeus*, qui tamen, quomodo *disponendi* essent, tam ipse ignorauit, quam ipse *Philosophorum* imperitiam in re *Chronologica* reprehendit. Nam a *Periclis* morte *Perdiccam* successisse censuit, quod tamen vel e nostro *Thucydide* constat esse falsissimum. Nescio porro annon *communem* hanc cum *patre* administrationem *Archelai* innuat ipse *Thucydides*, dum ait tot egregia opera *Archelai* ab eo edita βασιλεῖ γενομένῳ. Subinnuit forte et alia fuisse, quae ediderat *nondum* βασιλεύς quaeque sub *Patris* auspiciis gesta *Patri* proinde potius, quam *ipsi*, tribuenda fuerint. Non itaque incommode res ceciderit, si vitam *Perdiccae* patris, quanquam nullo teste, ad *Olymp.* XCI. 3. produxerimus. Nihil profecto habet, in vltima *Perdiccae* mentione, *Thucydides*, quod *valetudinem* illius faciat vel suspectam. Sic *Ol.* XCV. 1. perierit *Archelaus*; vel potius forte *Ol.* 95. $\frac{1}{2}$. Nempe anno *Iuliano* illo, qui cum praedictis annis *Olympiadicis duobus* concurrerit. Itaque *vlsra* hunc saltem terminum *vitam* produxerit oportet *Thucydides*, si tum demum coeperit *inclarescere*, postquam decesserat *Archelaus*. Eoque amplius iam *decessisset* cum 2o. Libro *accurando* incumberet *Thucydides*, quo *illius* meminit. Nempe si et reliquos Libros *eadem*, qua primos duos, *tarditate* confecerit.

Sect. XXVII.

Etiam Aetnae eruptioni superstes erat, quae Ol. 96. 1. contigit.

Habet idem notam temporis fortasse seriorem in fine L. III. 116. Duas ibi memorat eruptiones *Aetnae* in Vrbem *Catanaeorum*: alteram *illius* anni, *priorem* aliam, quam ante annum *quinquagesimum* fuisse testatur. *Priorem* bis τὸ πρότερον ἐξῦμα appellat. Inde constat, vt opinor, *duarum* eruptionum illud fuisse interuallum, quarum *prior*, cum fuerit προτέρα, *posterior* proinde δευτέρα fuerit appellanda. Aliam ergo *nullam* nouit inter vtramque *mediam*. Sic enim trium non *prior* aut προτέρα, sed πρώτη et *prima* fuisset appellanda. Et in altero interualli extremo, non *posterior*, sed *postrema*; non δευτέρα, sed ὑστάτη. Sed vero *tertiam* fuisse antea quam illa scriberet, indicat *Thucydides*: Λέγεται δέ, inquit, πεντηκοστῷ ἔτει ξυῆναι τοῦτο μετὰ τὸ πρότερον ἐξῦμα· τὸ δὲ ξύμπαν, τρὶς γεγενῆσθαι τὸ ἐξῦμα ἀφ' οὗ Σικελία ὑπὸ Ἑλλήνων οἰκεῖται. Male hanc ad *mediam* eruptionem retulit Magnus *Scaliger*, cuius meminerit ex *Aeliano Stobaeus* Serm. LXXVII. *Olympiadis* nempe πρώτης καὶ ἑγδοηκοστῆς. Fieri potest vt error aliquis fuerit in *numero*, nec alia fuerit eruptio, si vero numero insigniretur, ab hac ipsa cuius meminit hoc ipso Belli *Peloponnesiaci* anno VIo. *Thucydides*. Vtcunque tamen *Thucydidi* incompertam illam, siqua *medio* spatio fuisset vlla, verisimillimum est, quae effeciisset, vt *duae* illae *Thucydideae*, nec προτέρα nec δευτέρα fuerint appellandae. Longe magis consentaneum est, vt *tertia* illa *Aetnae* eruptio a

s) *Aelian.* Var. Hist. XIII. 4. *u*) *Cicer.* Orat. *x*) *Athen.* V. 13.

Thucydide memorata post *πρoτέραν* fuerit et *δευτέραν*, et *nupera* proinde, dum haec scriberet, memoria. Et sane talis occurrit satis consentanea apud *Diodorum Olymp* 96. 1. Eadem, vt videtur, cuius meminit etiam *Orosius* paulo post praelium inter *Artaxerxem Mnemonem* fratremque eius *Cyrum*. L. II. c. 18. *Post* illam itaque *Thucydides* iam ad Libri IIII. finem pertigerat.

Sect. XXVIII.

Non potuit ante Ol. XCVII. *Thucydidi continuando vacare Xenophon.*

Esto ergo. *Thucydides Ol.* XCVII. $\frac{1}{2}$. *defunctus* fuerit, vel anni etiam sequentis *initio*, vt annum *vitae* LXXXm. *superare* posset, pro sententia *Marcellini* a nobis *explicata*. Ita ab Archonte *Euclide Olymp.* XCIV. 2. sub quo *reditus* in *patriam* concessus est, reliquum, vitae tempus *omne* studiis, et *his* Libris, quales habemus, *accurandis* insumserit. Annos nimirum XII. vt Libro *vltimo immoreretur*. Quod sane spatium, pro illorum temporum *ἀκριβείᾳ*, satis *exiguum* erat. Nec quicquam pugnat, quo minus hoc verum fuerit, continuatio *Xenophontis*. Nam *ante* hoc tempus elapsum, a fine *Belli*, et morte *Thucydidis*, ne quidem *Xenophonti* otium erat, vt *studiis* incumberet. *Ol.* XCIV. 4. expeditio erat *Cyri* iunioris, cuius *pars magna* fuit ipse *Xenophon*. Eo autem vsque Regem *Archelaum* pertigisse probauimus, cui tamen superstes erat *Thucydides*. Reuersus, in *Thracia*, tum deinde in *Asia*, res gessit, secutus *Lacedaemonios* vsque ad reditum *Agesilai*, cuius vsque ad *Boeotiam* comes erat. Hunc *reditum* Nos ad annum *Xenophonteum* XVIIm. retulimus, qui *Olymp.* erat XCVI. $\frac{2}{3}$. Tum primum relicto *Agesilao*, venit in *Scilluntem*, agri *Elei* villam ab Vrbe *Elide* non longe distantem. Venit huc *Megabyzus Dianae Ephesiae* sacerdos, reddiditque pecuniam, quam illius fidei crediderat *damnatus* a patria, cum adhuc *Agesilao* adesset in *Asia*. Pecunia hac accepta, tum demum *praedium* emit, in quo *Historias* illum conscripsisse testis est *Laërtius*, II. 52. Sed vero *Eleam* venit *Megabyzus κατὰ πρόφασιν τῆς πανηγύρεως*, verba sunt ibidem *Laërtii*. Nec aliam illam *πανήγυριν* fuisse *Eleorum* quam *Olympiorum*, docet nos ipse *Xenophon* Exped. *Cyr.* L. V. Hic sane manifestum est, *Olympiadem* hanc non aliam fuisse quam XCVIIIm. qua Nos *Thucydidem* exstinctum existimamus. Et *praeterierat* haec *Olympias*, cum Librum illum *Expeditionis* vm. elucubraret *Xenophon*. Sed vero *Historiam Cyri* iunioris ante *Hellenica Xenophontem* scripsisse manifestum est. Hoc enim agnoscit ipse L. IIII. *Hell.* initio, de *Historia* illa, (quam tribuit ipse *Themistogeni*, vulgo tamen Eruditi ipsi *Xenophonti*) quam nemo dubitat *eandem* esse, quae hodieque *Xenophontis* nomine insignitur. Sic *annos* aliquot in praedio *Scilluntis* elapsos esse necesse erat, antea quam *Hellenicis* manum admouere posset. Sed secessu illo *Scilluntino* fugatus est ab *Eleis*. Sequitur in *Laërtio*: Ἐν τούτῳ δὲ ψηφισαμένων Ἀθηναίων βοηθεῖν Λακεδαιμονίοις, filios *Athenas* misisse pro *Lacedaemoniis* militaturos. Itaque eodem *tempore* quo pulsus est *Scillunte*. Nempe anno *Xenophonteo* XLIII. cum *Ol.* $\frac{102}{103}$. $\frac{4}{7}$ concurrebat. Hoc ergo *spatio* scripsit etiam *Hellenica*, si quidem *Historias omnes Scillunte* scripserit. Saltem *coepit*. Nam absoluit *postea*, perduxitque ad praelium *Mantineense*, *Ol.* CIV. 1. Antea ergo Libros *Thucydidis* acceperit oportet, quos supplemento tanti pretii auxerit. Sequenti *Olymp.* CV. 1. ipse mortuus est, annorum XC. *Natus* proinde *Ol.* LXXXII. 3. ne quidem *vicennio* iunior ipso *Thucydide*. Primus autem *Thucydidis* Libros in lucem edidisse fertur *Xenophon*. *Laërtius*: Λέγεται δ', ὅτι καὶ τὰ Θουκυδίδου βιβλία λανθάνοντα, ὑφελέσθαι δυνάμενος, αὐτὸς εἰς δόξαν ἤγαγεν. II. 57. Vel inde intelligimus, non *illum* a *Theopompo*, sed ab *ipso* iam editos, accepisse *Theopompum*. Proximus ergo edidit, et in *recenti* iam *memoria* ipsius *Thucydidis*. Nam *viuo* adhuc *Thucydide*, post *mortem* autem *Archelai*, exspectationem hominum mouerant, vt iam vidimus e *Praxiphane*. Latebant autem propterea, quod nondum illos *Thucydides* absoluerat. Sed quo minus *diu* laterent, fecit procul dubio tanta illa *exspectatio*, ab *illis* nata, qui scriptos apud ipsum *Auctorem* viderint. Proinde admodum dubito, num *Thucydidis* Libros *suo* nomine edere potuerit *Xenophon*, quod vult *Laërtius*. Non potuit sane, si post *Archelai* mortem *Thucydides* ipse ita inclaruerit, vt volebat *Praxiphanes*. Habet autem *Isocrates* communia multa cum *Thucydide*. Et si alter ab altero acceperit; multo verisimilius est a *Thucydide* potius *Isocratem*, quam ab *Isocrate* accepisse *Thucydidem*. *Maior* enim erat aetate *Thucydides*. Exempla veterum plurima dedit *y*) *Clemens Alexandrinus* alieni ingenii fructus in suos vsus conuertentium, *suppressis* etiam Auctorum primariorum *nominibus*. Sequentium *Poëtarum* neminem puduit ab *Homeri* scriniis, quod sibi vsui esset, haurire. Imo hoc vltro profitebantur atque agnoscebant, idque sibi *gloriae* esse ducebant, si dextre, ad rem, quam susceperant, ornandam, traduxissent. Inde receptum, vt et in aliis fieret, sine vllo *plagii* opprobrio. Sed vt illa e *Thucydide Isocratem* hausisse concederemus; ne quidem ita lucrabimur *annum* antiquiorem, quo *Thucydidis* Libri *innotuerint*, ex *Isocrate* quam e *Xenophonte*. *Seriorem* enim *natalem* habuit *Isocrates Ol.* LXXXV. 3. cum *natus* fuerit *Xenophon Ol.* LXXXII. 3. vel etiam *antea*, si annum vitae XCm. etiam superarit, vt vult *z*) *Lucianus*. Ne quidem *Suidae* rationes, quae *Isocrati* annos CVI concedunt, *parem* illum *Xenophonti* facient. Nec *Censorini*, quae illum *prope adeo aetatis peruenisse* tradunt, *quo Gorgium Leontinum, qui octo supra centum annos impleuerat*. Tantum abest vt *Isocratis discipulus* fuerit *Xenophon*, vt statuebat *a*) *Photius*. Et *serius* vixit *Isocrates*, ad annum scilicet *Ol.* CX. 3. cum *Ol.* CV. 1. non superarit *Xenophon*. Et *serae* illae etiam sunt *Isocratis orationes*, quibus *Thucydidem* fuerit aemulatus, *temporisque incerti* propter diutinas *Retractationis* moras. Vetustissimae ergo *editi Thucydidis* notae sunt, quas hausimus e *Xenophonte*.

y) *Clem. Al.* Strom. *z*) *Lucian.* Macrob. *a*) *Phot.* Cod. 260.

Sect. XXIX.

Thucydidis Libros a filiis suis ad se in secessum Scilluntinum venientibus accepit forte Xenophon.

Illud vero mirabitur quispiam, quo pacto relictos a *Thucydide* Libros *Xenophon exsul* consecutus fuerit. Erat enim sane, vt ostendimus, in *exsilio* cum decederet *Thucydides*. Nec patriae antea *restitutus* est, quam ciues eius decreuissent *inuandos* esse *Lacedaemonios*. Quod anno *Ol.* $\frac{102}{103}$. $\frac{4}{1}$. decreuisse illos obseruauimus. Sed meminerimus ad *Xenophontem exsulem* venisse *γύναιον, vxorem*, vt opinor, nomine *Philesiam*, et duos cum illa *Xenophontis filios*, vt e *Dinarcho* Rhetore docet *b*) *Laërtius*. Haec certe, vt videtur, postea quam sedem fixam *Xenophon* in *Scillunte* reperisset. Nempe post *praedium* numis *Dianae Ephesiae* sacratis emtum, quod post *Ol.* XCVII. 1. contigisse probauimus. Itaque recenti *Thucydidis* memoria, pro nostris quoque rationibus, *Thucydidis* nuper amissi Libros *secum* ad patrem *exsulem* adferre poterant *Xenophontis filii*, qui, Libris de *Cyri* iunioris *Expeditione* ad *exitum* perductis, tum demum Libris *Thucydidis* accurandis supplendisque vacaverit. Sic quidem *Iero*, vt manum *supremam* acceperint *Corinthi*, postquam *Scillunte* fugaretur ab *Eleis*, vsque ad praelium *Mantinecnse*. Sed quod penes *Xenophontem* fuisse asserit *Laërtius* vt Libros *Thucydidis ὑφιεῖσθαι* posset, id eo retulerim, quod *Thucydidis Autographum* nactus fuerit, a *Thucydidis filio*, fortasse, *Timotheo*. Sic enim factum, vt *malae fidei* conuinci non posset, si quid conatus fuisset in *fraudem* ipsius *Thucydidis*. Praedicto ergo *spatio* satis apte conueniunt quae Nos a *Xenophonte* acta existimamus in causa Librorum a *Thucydide* relictorum. Vt scilicet post *Ol.* XCVII. 1. Libri *Thucydidis* in manus *Xenophontis* venerint; et *multis* tamen *annis* ante *Ol* $\frac{102}{103}$ $\frac{4}{1}$. vt suam quoque Appendicem maxima ex parte confecerit antea quam *Scillunte* fugaretur.

Sect. XXX.

Thucydides in Thracia mortuus sepultusque.

Quanquam autem *reditu* in patriam *concesso* scripserit, vt iam probaui, *Thucydides*, non tamen illum propterea *Athenis* defunctum exilii mauerim. *Sepulcra* certe illius tot locis posita, satis manifesto Argumento sunt, nihil ad *locum mortis* comprobandum facere Argumentum ductum a sepulcro: hoc autem tantummodo probare, *ius* fuisse, si quidem *placuisset*, vt ibi conderetur. Et, si quod *sepulcrum reliquias* cauerit, hoc sane *tale* fuisse merito est cur suspicemur Inscriptio erat: ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ ΟΛΟΡΟΥ ΑΛΙΜΟΥΣΙΟΣ. Verba ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ in *Inscriptione* non fuisse fatetur *Marcellinus*, quae tamen ille *subintelligenda* fuisse contendit. Perperam omnino. Nam *viuis* ius sepulcri asserebatur inscripto *nomine* possessoris. Nec erant *postrema* verba addenda, dum constaret de *suprema* possessoris *voluntate*, *ibine*, an in *alio* aliquo potius eiusdem *sepulcro*, sepeliri mallet. Ea verba, cum hic abfuisse fateatur ipse *Marcellinus*, faciunt profecto, vt alibi potius quam hic *sepulcum* suspicemur. Habet et aliud *Marcellinus* Argumentum a *re ipsa* petitum. Nam *Cenotaphii γνώρισμα ἐπιχώριον* et *νόμιμον* Ἀττικὸν agnoscit, si *ἐκεῖον sepulcro* imponeretur. Idque *signum* in hoc nostri *Thucydidis* sepulcro agnoscit. Cur itaque dubitamus quin hoc *signum* fuerit *Thucydidis* ibidem *non sepulti*, nec proinde *Athenis defuncti?* Vix enim est cur credamus, eum alibi quam in *Attica* sepelirii voluisse, si quidem in *Attica* decessisset. Non tamen illum propterea *Thuriis* in *Italia* defunctum, cum *Timaeo*, crediderim. Nam post cladem *Siculam Athenienses Thuriis* pulsos e *Plutarchi* constat *Lysia*, ante Belli *finem*, et proinde antea quam ad Historiam *scribendam* se *Thucydides* accingeret. Sed quo minus in *Thracia defunctus* fuerit, ibidemque *sepultus*, nihil habet solidi *Marcellinus*. Imo habet vice versa cur ita rem fuisse suspicemur. Cum enim nec in *Italia* sepultus fuerit, nec in *Attica;* vbinam, quaeso, potius *sepultum* existimabimus quam in *Thracia? Quartum* enim *Thucydidis sepulcrum* nuspiam alibi, quod sciam, legimus. Cur itaque *Zopyrum* ληρεῖν censet *Marcellinus*, qui *Thucydidem* in *Thracia* obiisse testatus est. Imo cur illum *vera* tradidisse dubitet, cum *Cratippum* illi suffragatum agnoscat? Nam *Cratippum* illum coaeuum *Thucydidi* fuisse docet *Dionysius Halicarnassaeus*. Eritque adeo coaeuus etiam ille *Zopyrus*, si quidem de *veracitate* illius sententiam tulerit *Cratippus*. Nihil habet, quod tantis *testibus* tamque inuicem *consentientibus*, opponat *Marcellinus*. Quid ergo sibi volunt illa, quibus *contrarium* e *Zopyro* proferre videtur, teste *Didymo?* Verba illa sunt: Δίδυμος δ' ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ τῆς Φυγῆς ἐλθόντα, βιαίῳ θανάτῳ φησὶν ἀποθανεῖν. Τοῦτο δέ φησι Ζώπυρον ἱστορεῖν. Idemne *Zopyrus Thucydidem* tam *Athenis*, quam in *Thracia*, *defunctum* esse tradidit? Ita fortasse, si id tantum intellexerit *Cimtari Athenienfi* restitutum in *Thracia* fuisse, quo studiorum causa *secesserat*, exstinctum. Quorum vtrumque sane verisimillimum est. Nam *fecturas aureas* sibi in *Thracia* fuisse agnoscit ipse *Thucydides*. IV. 105. Quas habuit per vxorem *dotarias* si quidem fides *Marcellino*. Sic tantundem valebunt, ἐν Ἀθήναις, ac, ἀπὸ Φυγῆς ἐλθόντα. Vt nempe qui ab *exsilio redierit*, is *Athenis* defunctus censeretur, quacunque demum *Orbis* parte satis concesserit. Haec de vita *Thucydidis*. Iam ad *Annales* progredimur.

b) *Laërt.* II. 52.

VITAE THVCYDIDIS

SYNOPSIS CHRONOLOICA.

Ant. *Chriſt.* 471. *Olymp.* 77. $\frac{1}{2}$. *natus* Thucydides. §. XVII.

456. *Olymp.* $\frac{80}{81}$. $\frac{4}{1}$. Thucydides ann. nat. XV. audiit *Herodotum* Hiſtorias ſuas in *Olympiis* recitantem. §. XVIII.

454. *Olymp.* 81. $\frac{2}{3}$. Thucydidis ann. XVII. Illius *tirocinium.* §. XVIII.

452. *Olymp.* $\frac{81}{82}$. $\frac{4}{1}$. Thucydidis ann. XIX. Primae illius Militiae ἐν περιπόλοις *finis.* §. XVIII.

444. *Olymp.* $\frac{83}{84}$. $\frac{4}{1}$. Thucydidis ann. XXVII. Miſſus in coloniam *Thuriorum* in *Italiam.* §. XX.

441. *Olymp.* 84. $\frac{3}{4}$. Thucydidis ann. XXX. Colon. *Thur.* IV. *Oſtraciſmus* Thucydidis, ſi quis forte. §. XXI.

431. *Olymp.* 87. $\frac{1}{2}$. Thucydidis ann. XL. Forte poſt *Hecatomb.* XXI. §. XVII. Inde in *patria* vsque ad *exſilium.* §. XXI.

424. *Olymp.* $\frac{88}{89}$. $\frac{4}{1}$. Thucydidis ann. XLVII. Thucydidis στρατηγία *Amphipolitana Olymp.* 89. 1. Proinde hoc anno *coepta*, ineunte *Hecatombaeone*, deſiit anno ſequenti, *Scirophorione* exeunte. §. XIX.

423. *Olymp.* 89. $\frac{1}{4}$. Thucydidis ann. XLVIII. *Ol.* 89. 1. fine στρατηγίαν abdicauit. *Ol.* 89. 2. annus *Exſilii* I us. §. XIX.

414. *Olymp.* 91. $\frac{2}{3}$. Thucydidis ann. LVII. *Ol.* 91. 3. Moritur *Perdiccas.* Succedit in Regno *Macedoniae Archelaus.* §. XXVI.

411. *Olymp.* 92. $\frac{1}{2}$. Thucydidis ann. LX. Finis illi ἡλικίας στρατευσίμου. §. XXII.

403. *Olymp.* 94. $\frac{1}{2}$. Thucydidis ann. LXVIII. Reſtitutus *patriae* poſt ann. *Exſilii* XX^m. §. XIX. XXII. Tum demum *Hiſtoriae* ſcribendae incubuit. §. XXIV.

399. *Olymp.* 95. $\frac{1}{2}$. Thucydidis ann. LXXII. Mortuus *Archelaus*, *Macedoniae* Rex. Poſt cuius *mortem* Thucydides inclaruit. §. XXVI.

395. *Olymp.* 96. $\frac{1}{2}$. Thucydidis ann. LXXVI. Eruptio *Aetnae* nota *Thucydidi.* §. XXVII.

391. *Olymp.* 97. $\frac{1}{2}$. Thucydidis ann. LXXX. quem *ſuperauit*, mortuus eſt. §. XXII. In *Thracia.* §. XXX. Iam erat in *Scillunte Xenophon*, ſcripſitque Libros *de Expeditione Cyri* §. XXIX. Libros Thucydidis *filiorum* opera nactus. §. XXIX. Ante *Olymp.* $\frac{102}{103}$. $\frac{4}{1}$. §. XXVIII. XXIX.

ANNALES THVCYDIDEI.

ANNALIVM nomine non res tantum Bello *Peloponnesiaco* gestas complectimur, quarum *Annales* digessit ex professo *Thucydides;* sed res alias *quascunque*, quarum *annus* certus ex *illo*, vel *aliunde*, cognoscitur, quarum tamen *ipse* meminerit, vel, forte ex illius sententia, *Scholiastes.*

Period. *Iul.* 3424. Ant. *Christ.* 1290. Reditus *Heraclidarum* primus frustra tentatus. Annis ante reditum *secundum* centum, ante excidium *Troiae* viginti. *Schol. Thucyd.* ad L. I. 12. Multis iuniorum Veterum in eo suffragantibus. Et ipso etiam *Herodoto* IX. 26.

Per. *Iul.* 3444. Ant. *Christ.* 1270. Excidium *Troiae*, pro rationibus *Thucydidis*, si quidem *eaedem* illae fuerint cum rationibus *Herodoti.* Nam a *Troia* capta ad *Homerum* 168. annos numerauit *Herodotus.* Ab *Homero* autem ad *Xerxis* διάβασιν annos 622. Iuncti inuicem conficiunt annos in vniuersum 790. *Herodot.* Vit. *Homer.* in *fine.* Traiecit *Xerxes Hellespontum* Archonte *Calliade. Herodot.* VIII. 51. Cuius Magistratus incidit in *Olymp* $\frac{74}{75}$. $\frac{4}{7}$. pro nostris rationibus. *Priori* autem Anni *parte* erat διάβασις. Itaque detrahantur e praedicto numero (pro *Olympiadibus* 74.) *anni* 296; reliqui erunt 494. pro intervallo inter cladem *Troianam* primamque *Olympiadem.* Prima *Olympias* acta est anno Periodi *Iulianae* 3938. Inde, si numerum praedictum 494. detraxerimus, superierit annus Periodi *Iulianae* a nobis designatus, quo *Troia* fuerit *excisa.* Et sane numerum Canonibus Chronicis *Eratosthenis* et *Apollodori* maiorem exigunt rationes ipsius *Herodoti*, dum a *Pane Penelopes* filio ad suam *aetatem* annos numerat *fere octingentos*, ἔτεα κατὰ ὀκτακόσια μάλιστα. *Herodot.* II. 145. *Panis* natalem *paulo posteriorem* facit ipso *Bello Troiano. Decem*, vt videtur, annis, cum rediret *Vlysses*, procis *Penelopen* ambientibus, quorum omnium *filium* communem Poëtae *Panem* faciunt, et proinde *Panem* appellatum. Ita numerandi fuerint ab *Excidio Troiano* ipso ad *Herodotum* anni in vniuersum 810. Detrahantur, pro Canonibus *Chronicis*, anni 407. ad *primam Olympiadem.* Supererit annus *Iphiteus* 403us. *Olymp.* 101. 3. quo vixerit *Herodotus*, quod certum est fuisse falsissimum. Quadrabunt autem satis commode omnia, si, pro *praedictis rationibus*, procedat supputatio. Reiectis enim annis 494. annus restabit *Iphiteus* 326. nempe *Olymp.* 82ae. annus *secundus* conferendus cum aetate *Herodoti*, aduentuque eius in *Aegyptum.* Nempe *praeter propter.* Hoc enim innuit vox *Herodoti* μάλιστα. Proinde inter mortem *Cimonis Ol.* 82. 4. et coloniam *Thuriorum Athenienſem Ol.* 84. 1. in *Aegyptum* venerit *Herodotus*, et ossa interfectorum cum *Achaemene* filio *Darii, Ol.* 79. 2. ibi viderit. *Herodot.* III. 12. Nec aliter *Thucydidem* sensisse verisimillimum est, qui et in *aliis* sequitur *Herodotum* a *Iuniorum* sententia admodum discrepantibus; et qui *diu* vixerit ante Grammaticos *Chronologos*, et Canones eorundem *Chronicos.* Hoc ergo spatium *productius* est inter excidium *Troianum* primamque *Olympiadem*, quam fuerit illud *Canonum Chronicorum. Contractius* sequebatur coaeuus *Thucydidi* a) *Democritus*, qui annos ab excidio *Troiano* ad *se* numerauit tantummodo 730. nisi forte et numero *rotundo* sit vsus, et ad suum numerauerit duntaxat *Natalem.*

Argos Amphilochicum condidit redux a *Troia Amphilochus Amphiarai filius. Thucyd.* II. 68.

Per. *Iul.* 3504. Ant. *Christ.* 1210. Nempe *sexaginta annis* ab Excidio *Troiano*, *Boeotii Arne* pulsi a *Thessalis*, eum agrum, qui antea *Cadmeus*, ab *ipsis* postea *Boeotius*, appellabatur, incoluerunt. *Thucyd.* I. 12.

Per. *Iul.* 3524. Ant. *Christ.* 1190. Anno Epochae *Troianae* octogesimo *Heraclidae Peloponnesum* tenuere. *Thucyd.* I. 12. Spatium ab Excid. *Troiano* receptissimum est, nisi illius *Excidii* Epocham aliter statuisset *Thucydides.*

Per. *Iul.* 359$\frac{8}{9}$. Ant. *Chr.* 111$\frac{6}{7}$. Nempe annis ante *decimum sextum* Belli *Peloponnesiaci* annum (qui 429$\frac{8}{9}$. erat Period. *Iul. Ol.* $\frac{90}{91}$. $\frac{4}{7}$.) *septingentis*, Ciuitas *Meliorum* in *Melo* Insula condita. *Thucyd.* V. 112. *Eusebius* eiusdem Vrbis originem ad *Num.* suum refert DLXXXIX. qui, pro illius rationibus, antiquior est ipsa cladis *Troianae* Epocha annis 246. Ita pugnant inuicem horum antiquissimorum temporum *Graecae* Traditiones.

Per. *Iul.* 3681. Ante *Chr.* 1033. Nimirum annis ante primam *Graecorum* in *Sicilia* coloniam *Naxum*, *trecentis*, *Siciliae* nomen a *Siculis Italia* oriundis. *Thucyd.* VI. 2. Vid. infra *Olymp.* XI. 3.

Per. *Iul.* 3910. Ant. *Chr.* 804. Ἔτη μάλιστα τετρακόσια καὶ ὀλίγῳ πλείω, ante finem Belli *Peloponnesiaci*, *Lacedaemonii* eadem Reipublicae administrandae forma vsi. *Thucyd.* I. 18. Finis Belli *Peloponnesiaci Ol.* $\frac{93}{94}$. $\frac{4}{7}$. Nempe anno *Iphiteo* 372. Per. *Iul.* 4310. Inde, si anni 400. demantur, annus erit Per. *Iul.* 3910. Sic *prima Olympias* annis 28. antiquior fuerit *Lycurgus*, vel paulo etiam fortasse *pluribus.* Hoc docent verba illius, ὀλίγῳ πλείω. Haec certe videtur fuisse sententia *Thucydidis* de aetate *Lycurgi*, de qua Veterum sententiae *multae* erant, atque inuicem *diuersissimae.* Non est ergo cur ad earum *vnam* aliquam *Thucydidis* sententiam exigamus. Potius pro

a) *Laërt.* Democrit. L. IX. n. 41.

norma habenda est, ad quam *iuniorum* Thucydide *Auctorum* sententiae ipsae exigendae sint.

Ant. *Chr.* 733. *Ol.* XI. 3. *Naxus* condita a *Chalcidensibus Euboeae*, *Theocle* Οἰκιστῇ. *Prima* scilicet *Graecarum* in *Sicilia* coloniarum. Et vno ante *Syracusas* anno. *Thucyd.* VI. 3.

Ant. *Chr.* 732. *Ol.* XI. 4. *Syracusae* conditae ἐχομένου ἔτους (proximo nimirum anno post *Naxum*) *Archia Corinthio* Οἰκιστῇ. *Thucyd.* VI. 3. Sic *Eusebius* in *Chronico*. Plane pro hypothesibus *Thucydidis*, vt ex aliis *sequentibus* coloniis constabit. Vid. *Ol.* 13. 1.

Ant. *Chr.* 729. *Ol.* XII. $\frac{3}{4}$. Incipit *Perdiccas* IUS. Rex *Macedonum* e *Temenidis*. Vid. infr. *Ol.* 81. $\frac{2}{3}$.

Ant. *Chr.* 727. *Ol.* XIII. 1. *Quinto* scilicet post *Syracusas* anno, *Leontini* conditi a *Naxiis*, eodem *Theocle*, qui et *Naxiorum* fuerat, Οἰκιστῇ. *Thucyd.* VI. 3. Postea *Catana* ab iisdem deducta. Sed Οἰκιστῇ *Euarcho* ab ipsis *Catanaeis* delecto. *Thucyd.* VI. 3.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον *Lamis* e *Megaris* in *Siciliam* veniens *Trotilum* condit. Tum *Leontinis* adiunctus, et mox ab iisdem pulsus (nempe post ὀλίγον χρόνον) *Thapsum*, vbi *mortuus*. Caeteri (*Lamidis*, vt videtur, *socii* superstites) *Thapso* exclusi *Megara Hyblaea* condunt 245. annis ante *Ol* LXXIV. 2. quo diruta a *Gelone*. *Thucyd.* VI. 4. Hinc firmatur *Epocha* conditarum *Syracusarum*, pro mente *Thucydidis*. Aliae enim Epochae *antiquiores* (tam Chronici *Marmorei*, quam *antiquior Eusebiana*) numero illo addito, ne quidem tempora *Gelonis* attingunt. *Spatium* quidem tot rerum gestarum inter conditos *Leontinos* et *Megara Hyblaea* (si quidem fuerit *annuo* maius) *Megarorum* Epocham *seriorem* exigere fortasse videretur. Patiturque, vt ita fuerit, tyrannis *Gelonis*, qui ad vm. inde annum pertigit, nempe *Ol* LXXV. 3. Sed nullum prorsus habemus (quod quidem sciam) *recentioris* Epochae *vestem*. Et *mitior* erat postea *Gelonis* indoles, quam vt coloniam *Graecam* diruturus videretur. Praesertim post victos *Ol.* LXXV. 1. *Carthaginienses*, et *nouae tyrannidis* initium ciuium *Syracusanorum consensu* stabilitae.

Ant. *Chr.* 704. *Ol.* XVIII. 4. *Annis μάλιστα trecentis* ante finem Belli *Peloponnesiaci*, *Aminocles Corinthius Samiis* naues fecit quatuor Triremes *primas*. *Thucyd.* I. 13. *Triremium* inuentionem antiquiorem facit *Eusebius*. Sub nomine *Aminoclis* ponit Num. MCCLV. *Ol.* IV. 3. *Triremem* primam *Corinthi* statuit Num. MCCXXX. aliisque etiam, pro Codicum diuersitate, numeris, vt obseruauit *Scaliger*. Nempe pro Auctorum *sententiis* in tanta antiquitate *discrepantissimis*.

Ant. *Chr.* 687. *Ol.* XXIII. 1. Annis post *Syracusas* 45. *Gelam* coloniam deducunt *Antiphemus Rhodius* et *Entimus Cretensis*, Οἰκισταί. *Thucyd* VI. 4.

Ant. *Chr.* 678. *Ol.* XXV. $\frac{2}{3}$. Successio *Argei* Regis *Macedonum*. Vid. infr. *Ol.* 81. $\frac{2}{3}$.

Ant. *Chr.* 664 *Ol* XXVIII. 4. Annis 260. ante finem Belli *Peloponnesiaci* Praelium *Nauale* ὧν ἴσμεν, inquit, *antiquissimum* inter *Corinthios* et *Corcyraeos*. *Thucyd.* I. 13. *Periandri*, vt vult Scholiastes, de caede filii *Lycophronis*. Quod tamen verum esse non potest. *Sene* enim *Periandro* contigit illa *caedes*, circa *vigesimam*, vt videtur, ab illa Epocha *Olympiadem*.

Ant. *Chr.* 662. *Ol.* XXIX. 2. *Acrae* a *Syracusanis* conditae. Nempe annis *septuaginta* post *Syracusas*. *Thucyd.* VI. 5.

Ant. *Chr.* 642. *Ol.* XXXIV. 2. Ἔτεσιν ἐγγὺς εἴκοσι post *Acras*, *Casmenae* etiam ipsae conditae a *Syracusanis*. *Thucyd.* VI. 5.

Ant. *Chr.* 640. *Ol.* $\frac{34}{35}$. $\frac{4}{4}$. Successio *Philippi* Regis *Macedonum*. Vid. infr. *Ol.* 81. $\frac{2}{3}$.

Ant. *Chr.* 627. *Ol.* XXXVIII. 1. A *Megarensibus Hyblaeis*, anno *fundationis* suae *centesimo*, colonia deducta ad *Selinuntem*. *Thucyd.* VI. 4. *Diodorus* eandem coloniam refert ad annum 242. antea quam exscinderetur ab *Annibale Poeno*, quod factum refert *Ol.* XCII. 4. Sic *condita* fuisset *Ol* XXXII. 2. Nec ab illo longe discedit *Eusebius*, qui apponit *Ol.* XXXI. 2. Sic discrepant inuicem horum temporum monumenta.

Ant. *Chr.* 602. *Ol.* XLIV. $\frac{2}{3}$. Successio *Aeropae* Regis *Macedonum*. Vid. infr. *Ol.* 81. $\frac{2}{3}$.

Ant. *Chr.* 597. *Ol.* XLV. 3. *Camarina* a *Syracusanis* condita ἔτεσιν ἐγγύτατα πέντε καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ab Vrbis ipsius *Syracusanae* ortu. Κτίσαι *Dascon* et *Menecolus*. *Thucyd.* VI. 5. In *Olympiadis* numero suffragatur *Scholiastes Pindari* in *Ol.* V. Et *Eusebius* in *Chronico*, nisi quod referat ad annum Olympiadis *primum*. Rara haec est in his temporibus *concordia*.

Ant. *Chr.* 579. *Ol.* L. 1. Annis 108. post *Gelam*, colonia *Agrigentum* ducta a *Gelois*, Οἰκισταῖς *Aristonoo* et *Pystilo*. *Thucyd.* VI. 4. Suffragatur *Scholiastes* recentior in *Pindarum*, forte *Demetrius Triclinius*, in *Ol.* II. Nec longe discedit ipse *Pindarus*, cum victoriam *Theronis* Olympicam, quae fuit *Ol.* LXXVII. statuit circa annum ab Vrbe *Agrigentina* fundata *centesimum*. ibid.

Ant. *Chr.* 576. *Ol.* $\frac{50}{51}$. $\frac{4}{4}$. Successio *Alcetae* Regis *Macedonum*. Vid. infr. *Ol.* 81. $\frac{2}{3}$.

Ant. *Chr.* 560. *Ol.* LIV. 4. Archonte *COMIA*, initium *Pisistrati*. Marm. *Oxon.* Illo Archonte, *Plutarch.* Solon. Deest numerus quo *Ol.* L. superabat apud *Clem. Alex.* Strom. I. et *Tatian.* Orat. cont. Graec. Hic autem numerus verissimus est, et, ad *Thucydidis* mentem, vt videtur. Tenuit ann. XXXIII. *Aristot.* Pol. V. 12. Ad *Ol.* 63. 1.

Ant. *Chr.* 55 . . *Ol.* LVII. anno *incerto*. Ἐπικρατησάντων τῶν Συρακουσίων, excisa *Camarina*. Scholiastes *Pindari* in *Ol.* V. Nempe propter *defectionem*. *Thucyd.* VI. 5.

Ant. *Chr.* 547. *Ol.* LVIII. $\frac{1}{2}$. successio *Amyntae* Regis *Macedonum*. Vid. infr. *Ol.* 81. $\frac{2}{3}$.

Ant. *Chr.* 527. *Ol.* LXIII. 1. Post annos *Pisistrati* ab *origine* 33. in *tyrannide* 17, sed interpolatos (*bis* enim exsulauit) succedit *Hippias* per annos XVIII. cum fratribus. *Thucyd.* VI. 55. Inde *Hippias* τύραννος *Herodot.* V. 55. Conuenit cum *Thucydide* contra *Meursium*. Tenuerunt per annos XVIII. *Aristot.* Pol. V. 12. viz. ad *Ol.* 67. 3.

Ant. *Chr.* 526. *Ol.* LXIII. 2. Templum *Delphicum* arsit, quod imputatum *Pisistratidis*. Schol. *Pindar.* Pyth VII. Proinde post mortem *Pisistrati*, successionemque *Pisistratidarum*. Hoc ergo *anno* vel *praecedenti*. Certe ante

mortem *Amasidis*, qui impensas suppeditauit *nouo Templo* condendo. *Herodot.* II. 180. Mortuus enim *Amasis* *Ol.* LXIII. 3. vt videtur, *ineunte*. Potitus enim est *Aegypto* *Cambyses* anno suo VI. *Ol.* LXIII. 3. Et tamen post sex menses a morte *Amasidis*. *Herodot.* III. 10. 14.

Ant. *Chr.* 519. *Ol.* LXV. 1. *Plataeenses* foedus ineunt cum *Athenienſibus* anno 930. antea quam Vrbs *Plataeenſis* deleretur a *Lacedaemoniis*. Quod factum *Ol.* LXXXVIII. 2. *Thucyd.* III. 68. Vid. Bell. *Peloponnes.* annum V. Cum foedus inirent, Rex Lacedaemoniorum Cleomenes. *Herodot* VI. 108.

Ant. *Chr.* 512. *Ol.* LXVI. 4. caesus *Hipparchus*. IV°. nempe anno antea quam exsularet *Hippias*. *Thucyd.* VI. 59.

Ant. *Chr.* 509. *Ol.* LXVII. 3. *tertio* anno completo, *quarto* autem inchoato post caedem *Hipparchi*, pulsus in exsilium *Hippias*, annis XX. ante praelium *Marathonium*. *Thucyd.* VI. 59. Definit hic numerus *Ol.* 72. 3. Illa enim anni *parte* pugnatum ad *Marathonem*. Mense scilicet *Boëdromione*. Pulsus *centum* annis ante tyrannidem τῶν τετρακοσίων quae constituta *Ol.* 92. 1. *Thucyd.* VIII. 68. Vid. ib.

Ant. *Chr.* 497. *Ol.* LXX. 3. Initium *Hippocratis*, qui per *septem* annos *Gelae* tyrannidem tenuit. *Herodot.* VII. 154. 155. Vsque ad *Ol.* LXXII. 2. quo successit *Gelo*. Nam *Olympiadis* LXXIII^ae. *Olympionices* curru *Gelonum* se *Gelo* ipse appellauit. *Pausan.* El. II. c. 9. p. 473. Nondum scilicet tyrannide potitum *Syracusana*. Disertius hoc idem indicauit *Dionysius Halicarnasseus* L. VII. *Antiq.* initio: Γέλων ὁ Δεινομένους νεωςὶ τὴν Ἱπποκράτους τυραννίδα πεφειληφὼς etc. Nam *Gelae* certe, non *Syracusis*, tyrannidem gessit *Hippocrates*. Perperam ergo *Gelonem* illum, cuius illa fuerit *Inscriptio*, alium *Gelonem* fuisse collegit *Pausanius*, quem tamen *Dinomenis* filium ipsa illa agnouerat *Inscriptio*, et quidem ipso teste *Pausania*. Sed nihil de *Gelonis* priori illa tyrannide *Geloa* videtur resciuisse *Pausanias*, quam tamen verbis disertissimis agnoscit *Herodotus* VII. 155. 156. Additque *Gelam* fratri *Gelonis* *Hieroni* a *Gelone* ipso demandatam esse cum ipse potitus esset tyrannide *Syracusana*. Hoc ergo huius *septennii* interuallo, quo *Gelae* praeerat *Hippocrates*, *secundo* *Camarina* condita est ab *Hippocrate*. *Thucyd.* VI. 5. Scholiastes *Pindari* ad *Ol.* V. Certe *post victos* ab eodem *Hippocrate Syracusanos*, a quibus rudera veteris *Camarinae* redemtorum *Captiuorum* pretium accepit *Hippocrates*. *Thucyd.* et Scholiast. *Pindar.* vbi supra. Et tamen *ante* receptos *Ergetinos*. Tum enim *Camarinaeos* *Hippocratis* socios legimus apud *Polyaenum* L. V. Strateg. c. 6. *Hippostratis* ergo tyrannide ad *finem* vergente *Camarinam* secundo conditam fuisse suspicor. Οἰκιςὴς hac *secunda* vice ipse erat *Hippocrates*. *Thucyd.* VI. 5.

Hoc etiam *eodem* anno, nempe *triginta duobus*, ante cladem *Athenienſium* ad *Drabescum*, annis, coloniam ad Ἐννέα ὁδοὺς deducere conatus *Aristagoras* *Milesius*, sub *Dario*. scilicet *Hystaspide*. ab *Edonis* pulsus interfectusque est. *Thucyd.* IV. 102. *Herodot.* V. 126.

Ol. 70. $\frac{2}{3}$ defectio *Ionum*, et *Sardium* incendium. *Herodot.* V. 37. Vid. *Ol* 71. $\frac{3}{4}$ *Ol.* LXX. $\frac{3}{4}$. successio *Alexandri* Regis *Macedonum*. Vid. infra *Arch.* XXVII.

Ant. *Chr.* 493. *Ol.* LXXI. $\frac{3}{4}$. ἕκτον ἔτος ἀποςάσιος *Aristagorae*. *Herodot.* VI. 18.

Ant. *Chr.* 492. *Ol.* $\frac{71}{72}$. $\frac{4}{1}$. Classis *Persarum* χειμερίσασα ad *Miletum*, δευτέρῳ ἔτεϊ *insulas* ceperunt. *Herodot.* VI. 31. Id est, anno *sequenti*, pro more *Herodoti*. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Et postea τούτου τοῦ ἔτεος. *Herod.* I. 42. Hinc constat *annos* hic designare *Herodotum*; et anni *initium* ab *hyeme finita* arcessere. Vid. ann. *seq.*

Ant. *Chr.* 491. *Ol.* LXXII. $\frac{1}{2}$. Aquam et terram *Persis* dant *Aeginetae*. Inde *Bellum* in illos, cuius occasione Regno *Procliderum* apud *Lacedaemonios* exutus est *Damaretus*, suffectusque in illius locum *Leotychidas*, per annos XXII. Vid. infra *Ol.* 77. $\frac{3}{4}$. Incipit hic annus *Herodot.* VI. 46. Δευτέρῳ δὲ ἔτεϊ τούτων. Erat certe *proximus ante* praelium *Marathonium*, pro sententia *Herodoti*. Confer *Herodot.* VI. 44. 45. cum VI. 96 et VI 48. cum VI. 95. Et videbis, proximo *ante* praelium *Marathonium* anno ab illo tribui, quae hoc in anno ipse tradit. Ita Chronologia haec *Herodotea* ab *Ol.* 70. $\frac{2}{3}$. necessarium nexum habere comperies. Vid. *Ol.* 77. $\frac{3}{4}$.

Ant. *Chr.* 490. *Ol.* LXXII. $\frac{2}{3}$. Nempe κατὰ τὴν Δαρείου τοῦ Ὑςάσπου ςρατείαν, *secundo* diruta est a *Gelone* *Camarina*, vt e *Timaeo* docet *Pindari* Scholiastes. Verbis tamen corruptissimis, quae hic proinde recitanda sunt, vt emendentur. Ad verba *Pindari*, τὰν νέοικον ἕδραν *Ol.* V. 19. ita scribit: Ἱπποκράτης ὑπὸ τοῦ τῶν Γελώων τυράννου ἀνῃρέθη. Εἶτα ὑπὸ Γέλωνος συνῳκίσθη ἡ Καμαρίνα κατὰ τὴν οβ' Ὀλυμπιάδα, ὥς Φησι Τίμαιος. Διὸ καὶ νέοικον ἕδραν εἶπε τὴν πόλιν· ἡ δὲ ἄλωσις αὐτῆς ἐγένετο κατὰ τὴν Δαρείου τοῦ Ὑςάσπου ςρατείαν. Veram Auctoris sententiam tum demum elicies, si verba eius in hunc modum restituantur: Ὑπὸ τοῦ τῶν Γελώων τυράννου Γέλωνος καθῃρέθη ἡ Καμαρίνα κατὰ τὴν οβ' Ὀλυμπιάδα, ὥς Φησι Τίμαιος· εἶτα συνῳκίσθη. Διὸ καὶ νέοικον ἕδραν εἶπε τὴν πόλιν, etc. Sic omnia conuenient. Hoc enim *anno* huius *Olympiadis* στρατείαν *Darii* fuisse omnes consentiunt. Nempe celeberrimam illam in *Marathonem*. Non dissimulo tamen, ita vt hodieque leguntur in *veteri* Scholiaste, reperisse *recentiorem* illius exscriptorem. Nempe, si hoc *vnum* exceperis, quod, pro errore crassissimo *μβ'*, ipse *πβ'* in suo Codice legisse videatur. Retulit tamen ad συνοίκησιν *Camarinae*, non autem ad eiusdem ἅλωσιν, illam, quam dixi, *Olympiadem*. Et tamen *Gelonem* nouae huius κτίσεως Auctorem esse voluit. Absurdissime, cum in *Gelonis* tyrannidem non quadrarit *Olympias* LXXXII. *Erroris* occasionem fuisse puto, quod illa *Olympiade* vicerit *Psaumis*, et quod *Pindarus* *Psaumidis* patriam *Camarinam* νέοικον ἕδραν appellarit. Quasi vero illa *ipsa*, (qua vicit *Psaumis*), Olympiade, *Camarina* fuisset restaurata. Hoc etiam pariter absurde, cum ipso Olympiadis *initio victoriae* fuerint *Olympicae*. Ita si intelligatur *Scholiastes*, conueniet examussim cum nostro *Thucydide*. Sic enim ille: καὶ αὖθις ὑπὸ Γέλωνος ἀνάςατος γενομένη, τὸ τρίτον κατῳκίσθη ὑπὸ Γέλωνος. VI. 5. Docebit enim vterque, tam *Scholiastes*, quam ipse etiam *Thucydides*, tam secundum Camarinae *Excidium*, quam et tertiam eiusdem *aedificationem*,

Geloni tribuendam esse. Secundi autem *excidii annum* solus Nos docuit *Scholiastes*. Vterque autem, si ita intelligatur, consentiet, *tertiam* quoque *Camarinae* coloniam a *Gelone* esse deductam, et de *Gelonis* adeo *temporibus* intelligendam esse vocem *Pindari* νέοικον. Ita quidem, si recte, dirutae a *Gelone Camarinae*, tempus designarit Scholiastes. *Herodoti* alia videtur esse sententia, de qua vid. *Ol.* LXXIII. 4.

Hoc certe praelium *Marathonium* anno *ante* Salaminium *decimo* tribuit etiam *Thucydides*. I. 18. Et recte quidem. Nempe anno illi qui cum *Ol.* LXXII. $\frac{2}{3}$. concurrit, vt alibi ostendimus, *Diss.* VIII. de Cycl. *Lac.* §. 12. Et *plenum* illud *decennium* fuisse testatur *Plato* de Legib. L. III. Nempe a *sexto Boëdromionis*, quo victi sunt in *Marathone Persae*, ad diem mensis eiusdem *vigesimum*, quo victi sunt ad *Salaminem*. Conueniunt et Notae *Herodoteae*. Apparatum *triennalem* ipsius *Darii* ad nouam Expeditionem ipse memorat *Herodotus*, VI. 1. Addit idem *quarto* a pugna *Marathonia* anno *Aegyptios* defeciisse. VI. 1. Denique *proximo* post *Aegyptiorum* defectionem anno *mortem Darii* ponit, *expletis* regni annis XXXVI. L. VII. 4. Anno nempe *Nabonassareo* 262. pro calculo *Astronomorum*. Hoc quoque satis accurate. *Quintus* autem hic annus est a praelio *Marathonio* pro calculo *Herodoti*, quarto nempe *proximus*. Ambobus *terminis* scilicet inclusis. Quae notae conueniunt *Ol.* LXXIII. $\frac{2}{3}$. vel Period. *Iulian.* anno 4228. Postea numerat annos *quatuor* apparatus ipsius *Xerxis*. VII. 20. Quos tamen annos *ternario* numero mox concludit. c. 21. Vel inde intelligimus *tres* annos tantummodo fuisse *completos*. Horum annorum *primo*, altero post *Darii* mortem, *Xerxis* Expeditionem contra *Aegyptios* statui *Herodotus*. VII. 7. Hic annus est *Ol.* LXXIII. $\frac{3}{4}$. vel Per. *Iul.* 4229. Inde ineunte anno *quinto Sardes* mouisse tradit, ibique *hyemasse*. VII. 20. Hic annus est *Ol* LXXIV. $\frac{3}{4}$. Per. *Iul.* 4233. Ita Expeditio *ipsa* sequentis anni *Vere* contigerit. Anni nimirum *Iuliani* quo *Olympia* fuisse ipse testis est *Herodotus*. VII. 206. Conuenit porro huic anno Archon *Phanippus*, (sub quo rem gestam in *Marathone* fuisse tradunt *Plutarchus*, Aristid. et Auctor Chron. *Oxon.*) vt ostendimus vbi supra, Diss. VIII. 12.

Hoc forte anno, mortuo *Cleomene*, successit in familia *Eurysthenidarum* apud Lacedaemonios *Leonidas*. Vid. *Ol* $\frac{77}{78}$. $\frac{4}{1}$.

Ant. *Chr.* 484. *Ol.* $\frac{73}{74}$ $\frac{4}{1}$. *Camarina* a *Gelone* diruta, cum a *Gela* moueret ad suscipiendam tyrannidem *Syracusanam*. Quod hoc demum anno *Ol.* 73. 4. factum colligitur e *septennio* quo regnauit *Syracusis*, mortuus *Ol.* 75. 3. Id vero ita fuisse innuit *Herodotus*. Docens enim quomodo ciuitatem *Syracusanam* auxerit, deductis eo *aliarum Vrbium* colonis, sic habet: Καμαριναίους ΑΠΑΝΤΑΣ ἐς τὰς Συρηκούσας ἀγαγὼν, πολίτας ἐποιησε, Καμαρίνης δὲ τὸ ἄστυ ΚΑΤΕΣΚΑΨΕ. *Herod.* VII. 156. Rectius ergo fortasse *dirutae Camarinae* Epocham ad *hunc* annum retulerimus, quam supra ad *Ol.* LXXII. $\frac{2}{3}$. Quid fiet ergo de *Pindari Scholiaste? Herodot.* sane conferendus non est. Quid si pro verbis *Scholiastae*, κατὰ τὴν Δαρείου τοῦ Ὑσάσπου στρατείαν, reponamus, μετὰ τὴν etc. Nihil video quod pugnet quo minus ita faciamus. Sic autem omnia satis apte conuenient.

Ant. *Chr.* 482. *Ol.* LXXIV. $\frac{3}{4}$. *Nicophemum* Archontem appellat Scholiastes *Aeschinis*, quem alii *Nicodemum*. Vid. Ann. *seq.*

Ant. *Chr.* 481. *Ol.* LXXIV. $\frac{4}{4}$. Arch. *THEMISTOCLE*, *Piraeeus* portus condi coeptus ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς ἧς κατ' ἐνιαυτὸν Ἀθηναίοις ἦρξε. *Thucyd.* I. 93. Eoque in *Magistratu* fuisse *Themistoclem* suffragatur etiam *Pausan.* Attic. I. *Tempus*, quo in Magistratu fuerit, docet Thucydidis *Scholiastes*. Anno scilicet qui *Xerxis* Expeditionem *praecesserit*. Sic enim habet: Πρὸ δὲ τῶν Μηδικῶν ἦρξε Θεμιστοκλῆς ἐνιαυτὸν ἕνα. Nec alio fortasse referenda verba *Scholiastae* inediti in *Aeschin.* in *Timarch.* quo loco *Aeschines* meminit *Nicophemi:* Οὗτος, inquit, ἦρξε πρὸ Θεμιστοκλέους. Ἦν δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος καὶ Ἡγήσανδρος. Καὶ οὗτοι κοινῇ διέκλεψαν τοῦ δημοσίου χιλίας δραχμάς. Habemus certe ab hoc vsque tempore ad aetatem *Aeschinis* Fastos Archonticos *continuos*, in quibus *vnicus* occurrit *Themistocles Ol.* CVIII. 2. Sed decessore *Theophilo*. Et ne quidem antiquior *Themistocles Ol.* LXXI. $\frac{3}{4}$. decessorem habuit, qui nomen haberet affine *Nicophemo*, sed *Pythocritum*. Hoc autem loco quo Nos *Themistoclem* statuimus, decessor est *Nicodemus Dionysio Halicarnassaco*, qui facillime *Nicophemus* ab aliis potuerit appellari. Nec alio aliquo loco occurrit Archon *Nicophemus*, praeterquam *Ol.* CIV. 4. qui successorem habet *Callimedem* vel *Callidemidem*, non *Themistoclem*. Ab illo, ni fallor, distinguendum censuit *Scholiastes* hac ipsa nota *successoris*. Est enim hoc in Fastis *Archonticis* frequentissimum, vt *cognomines* inuicem Archontes addito *successoris* vel *decessoris* nomine inuicem secernant. Frustra ergo ad *recentiora* tempora *Themistoclis* Magistratum detrusit *Lidyattus*, quem tam disertis verbis *Persica* expeditione *antiquiorem*, et *vno* duntaxat *anno* antiquiorem, statui videmus. Sic optime omnia inuicem cohaerent, vt *coeptum* ante *Persica* portum, mox, vbi *otium* esset a *Persicis*, idem, qui coeperat, absoluerit. Vel inde colligimus, antiquiorem *Adimanto* in *Archontico* Magistratu fuisse *Themistoclem*. *Finem* enim operi impositum, Archonte *Adimanto*, testatur *Diodorus*, quod *coeptum* tantummodo, cum ipse *Archon* esset *Themistocles*, docet hoc ipso in loco *Thucydides*. *Phaedonem*, quem hoc loco reponunt alii, μετὰ τὰ Μηδικὰ fuisse, disertissimis verbis testatur in *Thesei* vita *Plutarchus*. Imo his ipsis *Xerxis Medicis* iuniorem fuisse e re *gesta* constat quam cum *Phaedonis* Magistratu iungit *Plutarchus*. *Scyro* enim capta *Thesei* ossa *Athenas* retulit *Cimon*. Quam captam *Ol.* LXXVII. 3. tradit *Diodorus*. Quod porro huic eidem anno assignat Ὀλυμπιάδων ἀναγραφή, id nullo veteri teste niti, sed *Scaligeri* solius errori deberi, monuit ante Nos Cl. *b*) *Bentleius*. Et nos illum infra proprio loco asseremus. Nempe *Ol.* LXXVII. 4. Merito ergo in hunc locum (qui alioqui vacuus futurus est) sufficiendus est celeberrimus

b) Resp. ad D. *Boyl.*

ille *Themiſtocles*. Nec erat, vt putauit *Lidyattus*, aliena ab *Archontis* dignitate χορηγία. *Principibus* enim in Republica viris concedi ſolebant *Ludorum ſumtus*, etiam *Scenicorum*. Ipſe etiam *Archon* praeerat, et *Choragis* auloedos per ſortes partiebatur. Facile intelligimus proximos *Archonti* ipſi dignitate fuiſſe *Choragos*. Nihil ergo vetat quin fuerint ex eorum numero qui *Archontis* Magiſtratum geſſerant. *Poenae* enim ludorum perperam actorum in *Choragos* incidebant. Imo μεγάλην ἤδη τότε σπουδὴν καὶ φιλοτιμίαν τοῦ ἀγῶνος docet in *Themiſtocle* Plutarchus. Idem *Cimonem* primariae dignitatis virum Tragoedorum iudiciis praefuiſſe cum *collegis* στρατηγοῖς docet in *Cimone*. *Coeptum* quoque *Piraeei* portum ante praelium *Salaminium* oſtendit diſerta *portus* ipſius mentio in *Herodoto* ipſo *tempore* illius *praelii*. Sic enim loquitur de *Ionibus*: Οὗτοι δὲ εἶχον τὸ πρὸς τὴν ἠῶ τε καὶ τὸν Πειραιέα. VIII. 85. Signum hic deſignatur ſitus *maritimi*, quod potius a *portu*, quam a δήμω vel *Pago*, deſumendum erat, vt volebat Cl. *Lidyattus*. Nec erat ſane cur miraremur frequentiorem *Phaleri* quam *Piraeei* mentionem in *Herodoto*, quod *Phalerus* iam vſui idoneus eſſet, *coeptus* autem tantummodo alius ille portus, de quo loquimur, *Piraeei*. Sed vel ex hac vnica illius mentione ſatis conſtat, tum quoque, ante *Xerxis Medica*, coeptum ſaltem fuiſſe *Piraeeum*, atque adeo *Archontem* qui *incoepti* Auctor erat Archon, *Themiſtoclem*. Fauent etiam verba *Herodoti* illa: Ἦν δὲ τῶν τις Ἀθηναίων ἀνὴρ ἐς πρώτους νεωστὶ παριών, τῷ οὔνομα μὲν ἦν Θεμιστοκλέης, παῖς δὲ Νεοκλέος ἐκαλεῖτο. VII. 143. Loquitur de *tempore* quo *Graecis* data ſunt *Oracula* de Belli euentu. Certe *antea* quam veniret *Xerxes*. Nam ad prouentus *metallicorum* triremibus impendendos, non *Xerxis* obtentu, ſed *Aeginetarum*, vſus eſt *Themiſtocles*, qui *tum* infenſi erant *Athenienſibus*. Hoc ſane tempore *Aeginetas Mare obtinuiſſe vsque ad Expeditionem Xerxis* monet *Euſebius* in *Chronico*, et *Plutarchus* e Veterum ſcriptis περὶ Θαλασσοκρατούντων. Et quidem per XX. annos, ſi verſionem S. *Hieronymi* ſequamur, quae tamen in *ſitu* vitioſa. *Syncellus* X. annos duntaxat agnoſcit, ſi tamen illa hauſerit ex *Euſebio*. Vtcunque tamen hoc Bellum *Athenienſium* cum *Aeginetis*, cauſam fuiſſe augendae *Claſſis Atticae*, quae victoria *Salaminia* potita eſt, agnoſcunt *Herodot.* VII. 144. et *Thucydides*, I. 14. ne ſit neceſſe ad *iuniorum* incertiorumque Auctorum teſtimonia confugere. Et ſane *vnius* ſaltem *anni* integri fuerit oportet tot nauium conſtructio, cum nondum eſſet manifeſtus a *Perſis* metus. Nec *plusquam* vnius anni eſſe potuit, ſi tum νεωστὶ *Themiſtocles* ad poteſtatem acceſſerit. Haec certe πρωτεία quae annua eiusdem στρατηγία, (qua victi *Perſae*) antiquior erat, alia vix eſſe potuit praeterquam Magiſtratus *Archontici*.

Ant. *Chr.* 480. *Ol.* $\frac{74}{75}$. $\frac{4}{1}$. I. Arch. *Calliade*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die VI.

Hinc nouum Προθεωρίας exordium arceſſit *Thucydides* rerum ad ſequentes Annales cognitu neceſſariarum. Et ſpatio annorum *quinquaginta* a *Xerxis fuga* concludit. Quod ſcilicet LO. demum *Archonte* coeperit Bellum *Peloponneſiacum*, accenſito *Archonte ſemeſtri*. Et qua *initium* Belli arceſſit *Thucydides* a re geſta ad *Plataeam*. Proinde *Archontes* hoc ſpatio numerandi ſunt, et *rectius*, quam in receptis vulgo Faſtis, eorum nonnulli *diſponendi*. Poliicetur autem hoc interuallo *Thucydides* multa a deceſſoribus ſuis *Hiſtoricis* minime obſeruata, quae ipſe accuratius indagauerit. Ad haec itaque, tanquam ad normam, *Diodori* Annales exegimus, quem *vnicum* habemus, horum temporum, *Annaliſtam*. Admodum tamen negligentem in rerum geſtarum *ſitu*; et in diuerſorum, quibus vſus eſt, diuerſarum etiam gentium, Annalium *commiſſione* imperitiſſimum. Rei itaque *Chronologicae* intereſt, vt horum temporum *Annales* antiquiſſimi, qua quidem licet, e *Thucydide*, aliisque id genus fide dignis monumentis, reſtituantur. Nos ea tamen tantummodo quae ſpectant ad *Thucydidem*.

Ol. LXXIV. 4. *Archontem* praedictum *Calliadem* agnoſcit Chronicon *Marmoreum*. Plane pro noſtris rationibus, quae horum temporum *Archontes Gamelione* ineuntes cum *duobus* committunt annis *Olympicis*. Et quidem ita vt ex vtroque anno Olympico *mediam* fere partem *ſinguli* ſortirentur.

Xerxem ergo dicit *Herodotus Sardibus* hyemaſſe, et ἅμα τῷ ἔαρι ſeſe ad traiiciendum *Helleſpontum* accinxiſſe. VII. 37. Antea quam tranſiret, occurrit hic illi *Themiſtocles* cum ſuis *Athenienſibus* 1000. et *Lacedaemonii* duce *Euaeneto* ad *Tempe Theſſalica*. Herod. VII. 173. Diodor. Plutarch. *Themiſtocl.* Dum *Xerxes* eſſet *Abydi* Herodot. VII. 174. Menſe ergo, vt videtur, *Elaphebolione*, qui hoc anno coepit *Aprilis Iuliani* die VI°.

Veris nomine *Vernos* Attici Kalendarii menſes (vt apud *Thucydidem*) intelligemus, quorum *primus* erat *Munychion*. Is a *Maii Iuliani* die VI°. incipiebat, pro noſtris *Tabulis*. Poſtea igitur traiecerit oportet *Xerxes*. Menſem *integrum* traiectui inſumſit. VIII. 51. Nempe ſpatium inter *Maii* VIM. et *Iunii* IVM. quo iniuit, pro noſtro calculo, *Thargelion*. Hoc ſpatio tam *dies ſeptem* complectimur *ſeptemque noctes* continuas, quibus *pedeſtris* per duos *pontes* traiecit exercitus, quam et *Xerxis* in vtroque litore *moram*.

Solis illa *obſcuratio*, quae vulgo pro *Eclipſi* habetur, *non* fuit tamen, vt videtur, Eclipſis, quam *nullam* hoc tempore exhibet calculus *Aſtronomicus*. Ita de illa loquitur *Herodotus* quaſi veram *Eclipſis* cauſam ne quidem *exploratam* habuerit. *Solem* ait τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕδρην relinquentem apparere deſiiſſe. Quaſi nimirum tramite ſuo coeleſti *excidiſſet*. Hoc in ea *defectione* mirabatur, et pro portento habuit, quod, cum nullae eſſent *nubes*, pro *die* tamen *nox* exſtitiſſet. Non ita procul dubio *loquuturus*, aut *ſenſurus*, ſi de *Luna* intercipiente *Solis* lucem dogmata *Philoſophorum* accuratiſſimorum, tum temporis *arcana*, nec paſſim *nota*, ipſe *comperta* habuiſſet.

Ol. LXXV. 1. ἐν τρισὶ ἑτέροισι μησὶ (nempe a *completo* poſt traiectum *Helleſpontum* menſe *primo*) ἐγένοντο ἐν τῇ Ἀττικῇ, Καλλιάδεω ἄρχοντος Ἀθηναίοισι. Herodot. VIII. 51. Hic *quartus* eſt ab ipſa *traiectione* menſis. *Hecatombaeone* ergo *Attico* ad *finem* vergente (qui, pro noſtris rationibus, exiit *Auguſti Iuliani* die XXXI°.) *Athenas* venit *Xerxes*, etiamnum eodem Archonte *Calliade*.

Et quidem hoc eodem anno *Ol.* LXXV. *Calliadem* Archontem agnoſcunt *Diodorus*, *Dionyſius Halicarnaſſaeus*, *Laërtius* et *Thomas* Magiſter in vita *Euripidis*. Hinc ſane verum eſſe colligitur *ſitum* Archontibus horum temporum a nobis aſſignatum, propter Archontem *ſemeſtrem*. Hoc ergo *trium menſium* poſteriorum ſpatio notas temporis *medias* complectimur. Sic tamen vt res geſtae pleraeque in *hanc* partem anni *poſteriorem* inciderint.

Belli initium erat a clade ad *Thermopylas*. Huius *tempus* ſeſto duplici deſignauit *Herodotus* VII. 206. *Olympiorum* et *Carniorum*. De *Olympiis* ita: Ἦν γὰρ κατὰ τὠὐτὸ Ὀλυμπιὰς τούτοισι πρήγμασι συμπεσοῦσα. Loquitur de profectione *Leonidae* et praelio ad *Thermopylas*. Quaſi nimirum paulo *ante* Olympiadem *Sparta* diſceſſiſſet, cuius apparatus *ſociis* omnibus communis obſtiterit, quo minus *ipſi* tempore opportuno *Leonidae* periclitanti interfuerint, οὐ δοκέοντες κατὰ τάχος οὕτω διακριθήσεσθαι τὸν ἐν Θερμοπύλῃσι πόλεμον. De *Carniis* ita loquitur, quaſi, illis celebratis, *Leonidam* iam *antea* miſſum ſecuturi eſſent cum copiis vniuerſis *Lacedaemonii*. Hoc enim innuunt illius, ni fallor, verba: Μετὰ δὲ, Κάρνεια γάρ σφι ἦν ἐμποδὼν, ἔμελλον ὀρτάσαντες, καὶ Φυλακὰς λιπόντες ἐν τῇ Σπάρτῃ, κατὰ τάχος βοηθέειν πανδημεί. *Inſtabant* ergo *Olympia*, et *in luciae* illorum fortaſſe coeptae erant cum diſcederet *Leonidas*. *Olympia* autem ipſa nondum aderant, quae *Socios* ad feſtorum finem permanentes impedierint ne etiam *ipſi* praelio adeſſent, ne quidem ſuſpicatos tam *cito* apud *Thermopylas* praelio fatali decernendum eſſe. *Carniorum* ſacra paulo remotiora erant cum *Spartam* antea cladis nuncius appulerit quam ſuppetiae *Leonidae* mittendae ad *iter* accingerentur. Nec *longum* fuiſſe ſpatium ad *Olympia*, cum caderet *Leonidas*, exinde conſtat, quod, cum *Thermopylis* moueret *Xerxes*, pauci quidam ex *Arcadia* perfugae ad *Xerxem* adducti nunciarint, tum *Graecos* in *Olympiis* celebrandis fuiſſe occupatos, *c*) ὡς Ὀλύμπια διάγοιεν, καὶ θεωροῖεν ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἱππικόν. Rogati nimirum a *Perſis*. περὶ τῶν Ἑλλήνων, τὰ ποιέοιεν; Tam *Quaeſtio* illa quam *Reſponſio* eo ſpectant, vt tum quoque, cum rogarentur perfugae, *Olympia* peragerentur. Sic paucis ante *ludos* diebus ceciderit *Leonidas*. *Criſis* autem *Olympiorum* erat *Hecatombaeonis* die XVIo. (eo certe menſis *Elidenſis*, qui *Attico Hecatombaeoni* reſpondebat, die) vt nos docet *Pindari* Scholiaſtes. Itaque paulo *antea* clades illa ad *Thermopylas*, ineunte, vt videtur, *Hecatombaeone*. Ταῖς αὐταῖς ἡμέραις, pugna *pedeſtris* ad *Thermopylas*, et *maritima* ad *Artemiſium*. Herodot. VIII. 15. Et tamen *Aeſtas media*. μέσον θέρος. *Herod.* VIII. 12. cum depugnaretur ad *Artemiſium*. Quod videri poteſt *incommodum*, cum praelium illud menſe *Aeſtino* primo, *Hecatombaeone*, ſtatuerimus. Sed vel inde potius *Cycli* noſtri veritas confirmatur. Ad talem enim annum *pugnam* vel inde referendam eſſe conſtat, quo *ſecundi* menſis *Parapegmatici Aeſtini* locum tenebat menſis *ciuilis* Lunaris *primus*. Vt recte quadrat nota iſta *Aeſtatis mediae* in *Auguſtum Iulianum* etiam *ineuntem*, qui fere *imbat* cum *Hecatombaeone Attico* pro noſtris *Tabulis*. Eſt enim reuera *ſecundus* menſis a *Iunio Iuliano* exeunte, cui conueniebat *Solſtitium*. Anni enim *Tempeſtates* accuratius e Parapegmate *Solari*, quam e menſibus Lunaribus *Ciuilibus*, deſignari ſolebant.

Proinde verum eſt, quod modo obſeruabamus, res a *Xerxe*, poſt traiectionem, geſtas, quarum quidem *tempus* exploratum habemus, pleraſque ad partem huius anni *ſequentem* ſpectare, qua *primus* iniuit annus *Olympiadis* LXXVae. Itaque non abſurde ad illum annum *Xerxis* διάβασιν plerique retulerunt. Quod ſcilicet, excepta ipſa διαβάσει, reliqua omnia illo ipſo anno, quem dixi, *Olympico* contigerint. Sic *Expeditionem* illam anno *Iphitео* 297 tribuit, apud *Clementem Alexandrinum*, *Eratoſthenes*. Et *Calliadis* Magiſtratum *Archonticum*, ſub quo expeditio illa ſuſcepta eſt, praedicto anno *Olympico* aſſignant, praeter Chronici *Marmorei* Auctorem, reliqui fere omnes. Nec incommode, pro noſtris etiam rationibus. Proinde a menſe *Hecatombaeone Xerxis* geſta reliqua *incipienda* eſſe duximus. *Coeptum* ſane menſem illum, cum decederet e *Sparta Leonidas*, innuit, vt vidimus, *Herodotus*. Nec admodum *affectum* eſſe cum fatali *praelio* depugnaretur, exinde colligimus, quod *properatio* praeter exſpectationem impedierit quo minus *Peloponneſii*, qui *Olympiis* vacabant, *praelio* ipſi intereſſe potuerint. Imo *ante* ipſa *Olympia* praelium fuiſſe e perfugarum *Peloponneſiorum* narratione didicimus. Ego *Hecatombaeonis* die VIo. fuiſſe ſuſpicor, ſi quid quidem ſolidi de praelii *tempore* ad *Artemiſium*, quod eodem *die* fuit, habeat *Aelianus*, Var. Hiſt. II. 25. Id enim ex *Herodoto* conſtat eſſe falſiſſimum, quod de menſe *Thargelione* habet Sophiſta. De menſis *die* VIo. ſed alterius *menſis*, nempe *Hecatombaeonis*, nihil obſtat quo minus fuerit verum. Suſpicor ergo quae de menſium *diebus ſextis* felicibus legerat *Aelianus*, ea ipſum omnia ad menſem *Thargelionem* per errorem retuliſſe. Certe *Boëdromionis*, pariter ac *Thargelionis*, diem *ſextum Graecis* felicem fuiſſe, exemplum dedit *Plutarchus* in *Camillo*, e praelio celeberrimo *Marathonio*. Idem *Thargelionem Barbaris* infelicem ibidem obſeruauit. Sed *Graecis* ipſis infauſtus fuiſſet ſi hoc *die* cecidiſſet *Leonidas*. Hoc autem die conſtituto quo interfectus eſt *Leonidas*, *diem* praeterea haberemus, quo *Carthaginienſes* etiam in *Sicilia* deuicit *Gelo*, ſi quidem fides *d*) *Diodoro*, diem *eundem* fuiſſe euentus vtriusque. Sed certior *Diodoro* teſtis eſt *Herodotus*, qui *diem* praelii *Salaminii*, non autem illius ad *Thermopylas* eundem aſſerit, quo et *Carthaginienſium* vires in *Sicilia* a *Gelone* acciſae ſunt. *Herodot.* VII. 166.

Accepto *nuncio* de caede *Leonidae*, *Peloponneſii* τάχιστα ſeſe ad *Iſthmum* vallo muniendum accingunt. *Herodot.* VIII. 71. Ὀλύμπια δὲ καὶ Κάρνεια παροιχώκεε ἤδη. c. 72. *Olympiorum* κρίσιν, quae die erat *Olympiorum* vltimo, *Hecatombaeonis* diem XVIm. fuiſſe diximus, qui hoc anno dies erat *Auguſti Iuliani* XVIIus. *Carniorum* ſacra menſe fuiſſe *Siculorum Carnio*, qui *Attico Metageitnioni* reſpondebat, oſtendimus *Diſſ.* VI. §. 5. Coepit hu us anni *Metageitnion* cum *Septembri Iuliano*. Proinde *affecto Septembri* hoc opus ſuſceperint. In eo occupati ſunt, vs-

c) *Herod.* VIII. 26. *d*) *Diod.* L. XI. *Ol.* 75. 1.

que ad *Eclipſin*. Herodot. IX. 10. *Octobris* nempe *Iuliani* diem IIIm. *Boëdromionis* autem *Attici* (pro noſtris *Tabulis*) diem IIIIm. Hoc *medio* ſpatio Vrbem ſuam deſeruerant *Athenienſes*. Spe nempe ſublata *auxilii* a *Peloponneſiis Iſthmum* munientibus.

Succeſſit deinde *praelium* ipſum ad *Salaminem Boëdromionis* XXo. *Octobris* nempe *Iuliani* die itidem XXo. Sic recte *Plutarchus* in *Camillo*. Male idem in *Lyſandro*, et de *Gloria Athenienſium*. Menſem certe *Boëdromionem* fuiſſe, docet etiam *Herodotus*. Nam *Myſteria* eodem tempore acta fuiſſe teſtatur. Imo *diem* Myſteriorum, quae *Iaccho* Myſtico dicabatur, idem tradit VIII. 65. Quem diem *Boëdromionis* XXm. fuiſſe teſtatur, vbi ſupra, *Plutarchus*. Nam praeſidium *Macedonicum Athenienſes* recepiſſe dicit, *περὶ τὴν αὐτὴν τὴν εἰκάδα τοῦ Βοηδρομιῶνος; ἢ τὸν μυσικὸν Ἴακχον ἐξάγουσιν*. Conuenit porro *Argumentum* quo vſum tradit *Themiſtoclem*, vt *Graecos* a Rege *Xerxe* perſequendo auerteret. Vt nempe darent operam *ſementi*. Herodot. VIII. 109. *Imbres* enim *ſementi* opportunos in diem *Nouembris* XIm. confert *Cicero* in *Xenophontis Oeconomico* a ſe *Latine* verſo, teſte *Plinio*. Nat. Hiſt. XVIII. 25. Recte ergo *ἀνωρύην εἶναι τοῦ ἔτεος πολεμέειν* ait, apud *Herodotum Mardonius*. VIII. 113. Suaderetque Regi vt in *Theſſalia hyemaret*, et deinde *ἅμα τῷ ἔαρι Peloponneſum* denuo tentaret. *Mare clauſum* ab eodem illo *Nouembris* die XIo. inchoabant *Romani*. Veget. de Re Milit. IV. 39. Recte ergo a *maritima* perſecutione diſſuaſit *Themiſtocles*. Et ab eodem die *Vergiliarumque occaſu* Hyemem inchoat *Plinius* pro more *Romano*. Nat. Hiſt. II. 47. Vt proinde recte *Xerxem* de *Hybernis* quaerendis monuerit item *Mardonius*. Herodot. VIII 113. *Maemacterion* hibernorum menſium *primus* iniuit *Octobris Iuliani* die XXXo. decimo nimirum a *pugna* ipſa *die*.

Die a *Praelio* XLVo. appulit in *Helleſpontum Xerxes*, ad *traiectum* ſcilicet. *Herodot.* VIII. 115. Nempe *Decembris Iuliani* die IVo. Idem *Pyanepſionis Attici* dies erat VIus. pro noſtris *Tabulis*. Hoc ſpatio fuga *Xerxis* concludenda eſt, quam pro *annorum*, in quibus verſamur, *quinquaginta* Epocha habet *Thucydides*. Imo ab ipſo potius *praelio* ſupputaſſe arbitror, vel potius a paucis *poſt* praelium diebus. *Herodot.* VIII. 113. Poſt *Xerxis* fugam geſta *Themiſtoclis* in *Inſulanos*, et obſeſſa forte a *Perſis Olynthus*, poſt diem *Pyanepſionis* VIm. quo *Xerxem* in *Helleſpontum* appuliſſe diximus. Claſſis *Xerxis Cumae* hiberna habuit. *Herodot.* VIII. 130.

Hic obſeruatu dignum eſt, *Themiſtoclem prima* huius Iuliani *parte* rem geſſiſſe aduerſus *Xerxem*, iam non amplius *Archontem*, ſed *στρατηγόν*. Hoc enim nomine *militiae* praefuit, et quidem *exterae*, vltra *Vrbis* pomoerium. Nec eſt qui dubitet eundem fuiſſe *poſteriori* anni *parte* in praelio celeberrimo *Salaminio*. Inde conſtat *annuam* illius *στρατηγίαν* vtramque *partem* complexam eſſe. Et proinde Anni Ciuilis *Attici* formam talem fuiſſe qualem *noſtrae* ſupponunt rationes, quae a *Gamelione* coeperit, non autem ab *Hecatombaeone*.

Ant *Chr.* 479. *Ol.* LXXV. $\frac{1}{2}$ II. Arch. *Xanthippo*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXVIo.

Hunc *Archontem* ſuperiori *proximum* faciunt omnes. Et ſimiliter in *ſitu* discrepant, eandem quem Nos ſirum illi aſſignantes. Chronici *Oxonienſis* Auctor annum illi tribuit *Ol.* LXXV. 1. *Diodorus Ol.* LXXV. 2. Idem *Xanthippus* ille cum eo qui pater erat *Periclis*.

Ol. LXXV. 1. Obſidio *Potidaeae* poſt *tres menſes* ad finem perducta. *Herodot.* VIII. 129. Coepit certe poſt reditum *Xerxis*. Reuerſus enim *Artabazus* obſidionem vtramque ſuſcepit, tam *Olyntho*, quam *Potidaeae*. Herodot. VIII. 126. 127. *Helleſpontum* attigit *Xerxes Pyanepſionis* VIo. *Decembris* IVo. vt ſupra. Proinde *finem* accepit obſidio poſt diem VIm. *Antheſterionis*, *Martii* autem *Iuliani* diem IIIm. Poſtea ductae ab *Artabazo* copiae illae ad *Mardonium*, adhuc in *hibernis* agentem. Deinde *Athenas* legatum mittit *Mardonius Alexandrum Macedonum* Regem, exſpectatque ipſe in *Theſſalia* dum rediret. Haec omnia ſatis commode *ante* initium *Veris*, nempe *Munychionis Attici* diem I. *Aprilis* autem *Iuliani* diem XXV.

Ἔαρος ἐπιλάμψαντος πρωὶ claſſis *Perſica* e *Cuma Samum* mouit. *Herodot.* VIII. 130. Verba *Herodoti*, a diei *diluculo* metaphora ducta, *Veris*, vt ita loquar, *diluculum* deſignant, primumque adeo Veris *exordium*. Proinde vltra diem praedictum *Aprilis* XXV. expeditio illa multum differenda non eſt. *Ὡς τὸ θέρος ἐνίζατο*. *Diodor. Ol.* 75. 2.

Graecos τὸ ἔαρ γενόμενον excitauit ad *nauigationem* in *Aeginam*. Herodot. VIII. 131. Adhuc *Mardonio* in *hibernis Theſſalicis* agente, *χειμάζοντος*. *Herodot* VIII. 133. Haec duo inuicem collata docent *Ver*, *propinquum* tantummodo fuiſſe, nondum *coeptum*, cum ſuſciperetur illa *nauigatio*. Concluditur hoc ſpatium, ni fallor, inter *Martii Iuliani* diem XIm. quo finis *Mari Clauſo*, pro diſciplina *Romanorum* (*Veget.* de Re Milit. VI. 39.) et diem *Aprilis* praedictum.

Decimo menſe, poſtquam fuerant a *Xerxe* captae, *Mardonius Athenas* venit. *Herodot.* IX. 3. Menſe ſcilicet *Thargelione*; qui hoc anno coepit *Maii Iuliani* die XXIVo. Imo menſe ad *exitum* vergente, ſi quidem *integrum* ſpatium illud *decimeſtre* intelligatur. Proinde menſe *Iuliano Iunio*, cuius die XXIIo. exiit *Thargelion*. Nam *Hecatombaeone* ſuperioris anni ſimiliter *exeunte Athenas* venerat *Xerxes*. *Athenas* deſertas reperit *Mardonius*, vnde paulo antea in *Salaminem* deceſſerant *Athenienſes*. Deſerti nimirum ipſi a *Peloponneſiis*. Paulo, inquam, *antea*. Nam legationem a *Mardonio Athenis* ipſis obierat *Alexander* Rex *Macedonum*, quem exſpectauit in *hibernis Mardonius*, dum rediret. Nec *Athenienſes* antea negligebant *Peloponneſii* quam *murus*, quo *Iſthmus* vallabatur, *pinnas* accepiſſet. *Herodot.* IX. 6. Has autem nondum acceperat cum *Athenis* eſſet *Alexander*. Adhuc enim ſibi quoque vehementer extimeſcebant. *Herodot.* IX. 8. Denique, quia *Athenis* non *antea* diſceſſerunt quam *Mardonius* in *Boeotia* eſſe audiretur. *Herod.* IX. 6. Exprobrant autem *Athenienſes Lacedaemoniis*, quod, ſe neglectis, *Hyacinthiis* vacabant. *Herodot.* IX. 6. 11. Ipſo, vt videtur, *diſceſſionis* tempore. Itaque et *Hyacinthia* ſub finem *Attici Thargelionis* vel potius, ſub finem menſis *Laconici*, qui *Attico Thargelioni*, pro maxima ſui parte, reſpondebat, *Hecatombaei*. Huic

enim menſi *Laconico Hyacinthia* tribuit *Heſychius.* Hic ſitus *Hyacinthiorum* ſatis commodus eſt. Reditum enim *Ageſilai* ab expeditione *Vernali* ad *Hyacinthia* agenda maturum cenſet *Xenophon.* Quippe quae ſub finem menſis *Vernalis ſecundi* agi ſolerent. Cogitandum ergo annon haec melior ſit *Hyacinthiorum* diſpoſitio, quam ſit alia illa a nobis alibi aſſignata, quae menſi *Laconico* illi aſſignabat, qui *Attico* reſponderit *Hecatombaeoni*, Diſſ. VIII. 17. Et Ann. *Xenophont.* XIX. Menſes *cognomines* non ſemper eiusdem fuiſſe *ſitus* in multis aliis exemplis obſeruauimus. Eſtque ſane hoc *Herodoti* teſtimonium exceptione maius. Non tamen vacat impraeſentiarum vt iam operoſius in illud ſcrutinium incumbamus. Hoc *Hyacinthiorum* tempore X. dies elapſi ſunt, quibus diſtulerant auxilia *Atheniēſibus* mittenda. Nempe cum *Alexander* Rex *Macedonum* legatus a *Mardonio Athenas* veniſſet. *Herodot.* IX. 8. Poſt *diſceſſum* auxiliorum cum *Pauſania*, mox *Mardonius* in *Attica.* Herodot. IX. 12. *Mardonius Athenas* reliquit antequam *Iſthmum* attingeret *Pauſan.* Herod. IX. 13.

Ol. LXXV. 2. In mutuum *conſpectum* venerunt acies *Perſarum* et *Graecorum.* Herodot. IX. 30. Die ſcilicet *ante* praelium *Plataeenſe* XIII°. Proinde die *Metageitnionis Attici* (pro *poſteriori* eius parte) XX°. *Septembris* autem *Iuliani* die X°.

Sacrificatum ex vtraque parte ab *Aruſpicibus* tam *Graecorum*, quam *Perſarum.* Aruſpicibus tamen vtrobique *Graecis.* Ἡμέρᾳ δευτέρᾳ. *Herodot.* IX. 32. Nempe mutui *conſpectus.* *Metageitnionis Attici* XXI°. *Septembris Iuliani* XI°. Ante praelium *Plataeenſe* XII°.

Conſilium a *Timogenide Mardonio* datum de aditibus *Cithaeronis* cuſtodiendis, ne *transfugae* elaberentur ad *Graecos.* Ἡμέραι δέ σφι ἀντικατημένοισι ἤδη ἐγεγόνεσαν ὀκτώ, ὅτε ταῦτα ἐκεῖνος συνεβούλευε Μαρδονίῳ. *Herodot.* IX. 38. Die ante *praelium* VI°. *Metageitnionis Attici* XXVII°. *Septembris Iuliani* XVII°.

Μετὰ δὲ τοῦτο τὸ ἔργον, ἑτέρας δύο ἡμέρας διέτριψαν, οὐδέτεροι βουλόμενοι μάχης ἄρξαι. *Herodot.* IX. 39. Nempe *μέχρι τῶν δέκα ἡμερέων*, c. 40. Ad diem *ante* praelium IVm. *Metageitnionis Attici* XXIXm. *Septembris Iuliani* XIXm.

Ἑνδεκάτῃ ἐγεγόνεε ἡμέρῃ ἀντικατημένοισι ἀλλήλοισι ἐν Πλαταιῇσι. Conſilium *Mardonii* de praelio *ſequenti die* ineundo. *Herodot.* IX. 40. 41. Die *ante* praelium III°. *Boëdromionis Attici* I°. *Septembris Iuliani* XX°. Sub *noctem* (a qua *nocte* iniuit dies *Boëdromionis Attici* IIus. a Solis *occaſu*) de praeſidio *Mardonii* conſilio *Graecos* monet *Alexander* Rex *Macedonum.* Herodot. IX. 43. 44.

Graecorum aditus intercludit equitatus *Mardonii.* Inde conſilium *Graecorum* de nouis *caſtris* occupandis. *Herodot.* IX. 48. 49. Secunda *noctis* vigilia (*Boëdromionis Attici* die III°. *Septembris Iuliani* adhuc XX°. ſed *exeunte*) *Graeci* e *caſtris* diſcedunt. *Herod.* IX. 50. 51. Ἦτε ἡμέρα διεξῆλθεν ἀρχή. *Plutarch* Ariſtide. Hoc die *Mycalen* venunt *Graeci*, ὑστεραίᾳ pugnaturi. *Diodor. Ol.* 75. 2.

Praelium decretorium ad *Plataeam* die *Boëdromionis Attici* III°. *Plutarchus* bis, in *Camillo*, et de *Glor. Athenienſ.* Proinde *Septembris Iuliani* die XXII°. Male idem *Plutarchus* in *Ariſtide*, *Boëdromionis* τετράδι. Errore, vt videtur, e menſis *Boëdromici Panemi* τετράδι verbis proxime ſequentibus memorata, orto. Peſſime *Aelianus*, qui *Thargelionis* diei VI°. tribuit. Var. Hiſt. II. 25. Quod e praedictis conſtat eſſe falliſſimum. Πρωΐ commiſſa haec pugna. *Herodot.* IX. 100. Eodem *die* victoria ad *Mycalen Graecorum* in *Perſas.* *Herodot.* IX. 89. 99. 100. *Diod. Ol.* 75. 2. Eodem etiam *menſe.* Sed *περὶ δείλην* victoria ad *Mycalen. Herodot.* IX. 100. *Xerxes* hucusque *Sardibus*, mox inde ad *Suſa* diſceſſit. *Herodot.* IX. 107. *Secunda* haec *Ioniae* defectio a *Perſis.* Herodot. IX. 103. Prior ſub *Dario*, Auctore *Ariſtagora.* L. V.

Δευτέρῃ ἡμέρῃ, a praelio *Plataeenſi Mardonii* cadauer ſurreptum. *Herodot.* IX. 83. Nempe *Boëdromionis Attici* die V°. *Septembris Iuliani* XXIV.

Ἑνδεκάτῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τῆς συμβολῆς, ſepultis *mortuis*, αὐτίκα, *Thebas* obſident *Graeci.* Herodot. IX. 85. viz. *Boëdromionis Attici* die XIV°. *Octobris Iuliani* die III°.

Εἰκοστῇ ἡμέρῃ deditus a *Thebanis Timogenidas.* Herodot. IX. 86. *Boëdromionis Att.* XXIII°. *Octobris Iuliani* XII°. Ita quidem, ſi dies ille XXus. numeretur ἀπὸ συμβολῆς, vt ſupra. Fieri tamen poteſt vt XXus. intelligatur *obſidionis.* Sic fuerit *deditio Maemacterionis Attici* die IV°. *Octobris Iuliani* XXIII°. Idque fortaſſe rectius.

Inferiae annuae conſtitutae vna cum agone *Pentaëterico* in honorem eorum, qui hoc praelio *Plataeenſi* occubuerant, *Maemacterionis Attici* die XVI°. *Plutarchus* in *Ariſtide.* Nempe *Nouembris Iuliani* die IV°. *Antea*, vt videtur, quam in ſuam quique patriam redirent *Graeci.* Nam communi *Graecorum* συμμάχων nomine harum *inferiarum ludorumque* curam *Plataeenſibus* commiſſam eſſe docet *Thucydides.* II. 71. III. 58. 59. Ait enim *Pauſaniam* ξυγκαλέσαι πάντας τοὺς Ἕλληνας, et *Plataeenſibus* permiſiſſe *agros* ſuos *Vrbemque* αὐτονόμους οἰκεῖν, et vetuiſſe ne quis illis ἀδίκως aut ἐπὶ δουλείᾳ bellum inferret. Si *ſecus* factum eſſet, ἀμύνειν τοὺς παρόντας ξυμμάχων κατὰ δύναμιν. Et certe *Ariſtidis* illud ψήφισμα fuiſſe, communi, vt videtur, *Athenienſium* nomine, agnoſcit *Plutarchus.* Haec ſane oſtendunt, non cum *ſepeliendis* cadaueribus vacarent, facta eſſe; ſed deditis redactisque in poteſtatem *Thebani* Μηδισμοῦ auctoribus. Inde enim opus erat noua ξυμμάχων ξυγκαλέσει, vt quae Πανελλήνων communi nomine ſancienda erant, apud *poſteros* vim legum habitura, ea ſingularum *Graecarum* gentium, quae ſaltem Concilii *Amphictyonici* ius habebant, ſuffragiis ſtabilirentur. Et ſane, poſt deditum *Timogenidam*, adhuc ſimul fuiſſe *Graecos* ipſe quoque innuit *e*) *Herodotus.* Ait enim ſociis *Timogenidae* ſpem fuiſſe crimen refutandi, aut ſaltem numeratis pecuniis elabendi. Idque, cum ſuſpectum eſſet *Pauſaniae*, proinde illum, dimiſſis ſociorum copiis, reos *Corinthi* ſupplicio affeciſſe. *Plutarchus* certe in his *annuis* conuentibus ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος προβούλους et θεωροὺς, in ludis autem *Pentaëtericis*

e) *Herodot.* IX. 86. 87.

etiam σύνταξιν Ἑλληνικὴν agnoscit. Recte haec conuenient, si post reditum a *Thebis* haec acta supponamus. Is enim *reditus* cum, post diem *Maemacterionis* IVm. contigerit, vix poterant hae *inferiae* ante diem eiusdem mensis XVIm. celebrari. Praesertim, si, *sociis* in patrias, bello *confecto*, properantibus, noua aliqua opus fuerit ξυγκαλέσει. Nec aliter intelligo, cur non ipso potius praelii die fuerint *Panegyres* in memoriam eorum qui hoc praelio *cecidissent*. Sic autem ratio manifesta erit.

Post rem gestam ad *Mycalen*, *Graeci Hellespontum* petunt. *Lacedaemoniis* domum reuersis, *Athenienses Sestum* obsident, duce *Xanthippo*. Εὐθὺς ἐκ καταπλου πρὸς βολὰς τῇ πόλει ποιησάμενος, εἶλε Σηστόν. *Diodorus*. Quasi vero primo impetu expugnasset. Non ita certe, si Auctores *Diodoro* meliores audiamus. Aliter *Herodotus*: πολιορκεομένοισί σφι Φθινόπωρον ἐπεγένετο. IX. 116. Coeptam obsidionem ante *Autumnum* innuit. Ita scilicet vt ad *Autumnum* vsque pertigerit. Hoc enim indicat vox ἐπεγένετο. Suffragatur *Herodoto Thucydides*, qui *Athenienses* ἐπιχειμάσαντας *Sestum* expugnasse tradit. I. 89. *Coeptam* etiam ille, cum expugnaretur, tempestatem fuisse significat *hibernorum* militarium. Pro eodem exemplo quo *Herodotus* coeptum fuisse docuerat *Autumnum*. Nempe *Herodoti* Φθινόπωρον *Hyeme* sua *semestri* concludit *Thucydides*. Nam *semestris* illa *hyems* menses complectebatur, tam *Autumnales* post *Aequinoctium Autumnale*, quam et vere *Hyemales* post *Brumam*, siue Solstitium *Hibernum*. Ita *coeperit* obsidio illa ante diem *Maemacterionis* Im. qui cum die *Octobris Iuliani* XXo. pro *posteriori* eius parte, concurrebat. Inde enim *initium* erat *Autumni Herodotei*, *Hyemis* autem *Thucydideae*. Quousque vltra pertigerit incertum est. Verisimile autem est in menses *Hyemales* longius processisse, cum illos ibi ἐπιχειμάσαι dicit *Thucydides*; et cum taedium caperet *Atheniensis* absentiae a patria. Ita sane loquitur *Herodotus*, quasi, expugnata *Sesto*, huius anni militiae finem imposuerint. Sic enim habet: Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, οὐδὲν ἔτι πλέον τουτέων ἐγένετο. IX 120. Nec aliter hoc in loco ipse *Diodorus* qui eodem huius Vrbis *Excidio* Bellum hoc διετές cum *Persis*, pro *Herodoti* exemplo, concludit *Ol.* 75. 2. Ex vtroque colligimus, *post Maemacterionis* XVIm. et *Nouembris Iuliani* diem IVm. et tamen *ante* sequentis *Gamelionis* initium, et *Ianuarii* adeo *Iuliani* XVm. in *patriam* redisse *Athenienses*.

Obiter hinc etiam intelligimus recte a nobis constituta esse initia annorum *Archonticorum*. Res enim gestas Archonte *Xanthippo* ab *Hyemis* fine *Aestatisque* initio arcessit ipse *Diodorus*. Admodum *incongrue*, si quidem idem *tum* initium fuisset annorum *Archonticorum* atque *Olympicorum*. Accuratissime autem pro *nostris* hypothesibus, qui annos *Archonticos*, ante *Metonem*, a *Gamelione* potius arcessendos existimamus. Aliter fuisset, ad *finem* potius *Archontis* cuiusque, quam ad *initium*, res *Hyeme* aut *Vere* gestae referendae essent. Formam hic vetustissimorum, ante *Thucydidem*, quos excerpsit, Annalium seruauit *Diodorus*, quos etiam ipsos *Archontibus* designatos fuisse in *Apparatu* iam ostendimus. Et recte haec se habere exinde verisimile est, quod tam longe absint ab eorum placitis, qui e *iuniorum* Archontum *situ*, qui annis *Olympiadum* accurate respondebant, de *veterum* quoque Archontum *simili* situ, Historico coaeuo nullo praeeunte, pronunciabant. Hinc ergo recte *Xanthippum* anno *Iuliano ineunte* Archontem fuisse colligitur. Nec *alium* fuisse, etiam cum *nouus* iniret annus *Olympicus*, res a *Xanthippo* gestae docent, si quidem idem fuerit στρατηγὸς cum *Archonte Xanthippo*. Praelium enim ad *Mycalen Sestumque* expugnatam, ad *posteriorem* illam anni partem referenda esse iam ostendimus. Erant sane, fateor, στρατηγοῦ *Archontisque* munera inuicem diuersissima. Nec qui *vtroque* munere defungebantur, *Aristides* et *Themistocles*, eodem item *anno*, vtroque insigniti sunt. *Archon* Eponymus *Iudiciis* praeficiebatur, *domi* potius, quam *militiae* officium executurus, et pro *ciuili* magis, quam *militari* Magistratu agnoscendus. Nec sane vllum, vt opinor, Archontem *Eponymum* in Fastis legimus, qui eodem anno, quo Archon erat *Eponymus*, res *Bello* gesserit, hunc *vnum* si excesperis. Nec tamen proinde absonum erat, vt *exercitui* praefuerit huius saltem anni *Archon Eponymus*. Non obstabat *muneris* diuersitas, quo minus in vnum eundemque *hominem* conuenirent. Erat enim, etiam apud *Romanos*, *Praetura* Magistratus similiter *Ciuilis* Iudiciis in *foro* exercendis. Et tamen *Praetoribus* saepissime *Prouinciae Exercitusque* demandabantur. Idque certe, siquando apud *Athenienses* obtinuerit, hoc saltem *anno* apud illos locum habere potuit. Perierat *Ciuitas* a *Mardonio* iam nuper *incensa*. Exsulabant autem *Ciues* in *Aegina* et *Salamine*. *Rarum* ergo, aut potius fortasse *nullum*, fuisse verisimile est vsum *fori* atque *Tribunalium*. Silebant enim inter *arma Leges*. Inutilis ergo fuisset *Archon* nisi se a munere *otioso* ad munus Reipublicae tunc temporis *opportunissimum* contulisset. Hoc si verum, sic anni partem *vtramque* occuparit *huius* saltem *anni* Archon *Eponymus*, vt nostrae exigunt rationes. Ius enim *gladii* etiam ad *Tribunalia* necessarium erat in *Archonte* pariter ac *Praetura*. Estque id veteribus Scriptoribus *Romanis* solenne, quoties in Historia *Graeca* versantur, vt *Graecum Archontis* nomen *Latino Praetoris* nomine reddiderint. Non alia, vt videtur, causa, quam propter *officiorum* illam, quae saltem credebatur, vtrobique *similitudinem*.

Ant. *Chr.* 478. *Ol.* LXXV. $\frac{2}{3}$. III. Arch. *Timosthene*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XV.

Huius etiam *Archontis situm* eadem, quae *supra*, probant Testimonia. *Priori* anno *Olympico* assignat Auctor Chronici Marmorei *Oxonienſis*. *Posteriori reliqui*. Et *res* etiam sub illo *gestae* hoc idem vincunt, vt mox videbimus.

Ol. LXXV. 2. *Athenienses* ἐπειδὴ οἱ βάρβαροι ἐκ τῆς χώρας ἀπῆλθον, ΕΥΘΥΣ Vxores, liberos et supellectilem domum reducunt. *Thucyd* I. 89. Loquitur fortasse de fuga *Persarum* a Praelio *Plataeensi*. Sed nondum rediisse illos probauimus ante *Maemacterionis* saltem XVIm. qui praelio adesant *Plataeensi*. Nondum illos, qui, sub duce *Xanthippo*, *Sestum* diripuerant, partemque aliquam *Hyemis*, vel *Autumni* potius, (qui priorem *Hyemis semestris* partem conficiebat) ipsi *obsidioni* insumserant

Hucusque enim τὸ κοινὸν *Athenienſium* ne quidem aderat, a quo tamen hoc de ſuis *reportandis* conſilium ſuſceptum indicat *Thucydides*. Nec poterant ſane vxores liberosque et ſupellectilem domum deducere ex Inſulis locisque maritimis, antea quam rediret *claſſis*, quae tamen *diu* ante ſuperioris anni *Iuliani* finem redire vix potuit. Erant praeterea *aedes* neceſſariae quibus *familiae* reportandae reciperentur, antea certe *reſtaurandae* quam reportarentur aedium *habitatores*. Veteres enim *Ciuitatis* aedes *paucas* admodum ſuperfuiſſe teſtis ipſe eſt *Thucydides*. Faciunt haec vt vox εὐθὺς laxius intelligenda ſit. Non ſcilicet de ſuperiori anno *Iuliano exeunte*, ſed hoc potius *ineunte*. Idque ſane neceſſarium erat, ſi *nouo* demum *Archonte* redierint, quod verum agnoſcit *Diodorus*. Sed vltra *huius* anni *Iuliani initium* reditus diſſerri ſane vix poteſt. Quos enim taedium ceperat *abſentiae* a ſuis ſuperiori *Autumno* ineunte, illos diutinam abſentiam hoc *nouo* anno *ineunte* toleraturos verisimile non eſt. Imo ſuperioris anni *fine* illos rediiſſe iam probauimus. Quod ſi hoc anno *Iuliano* redierint, et *nouo* tamen *Archonte;* ſequetur neceſſario ab *initio* anni *Iuliani* tempus, quo nouus *Archon* inierit, longe diſtare ne quidem potuiſſe. Maximam ergo *huius* anni *partem aedibus* reſtaurandis, affectibusque cariſſimis *reportandis* inſumſerint. Nec enim *modico* tempore conſtare poterant, quantumuis *properantibus*.

Ol. LXXV. 3. Reſtauratis *aedificiis*, et reuerſis *Vxoribus liberisque*, tum demum ſe ad *muros* Vrbis ſuae reficiendos accingunt *Athenienſes*. Priori operae non erant moleſti *Lacedaemonii*, vt proinde illi per *otium* vacare licuerit. In *moenium* labore ſuae *partes* erant *omnibus*, vt ne quidem *vxores* aut *liberi* excuſarentur. Itaque *reuerſos* illos, *plenamque* adeo *Vrbem*, ſupponit *moenium* conſtructio, multoque magis *aedificia* illis recipiendis neceſſaria, quibus proinde *antiquior* eſſe non potuerit. Et quidem ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ Vrbem *muris* eſſe munitam agnoſcit *Thucydides*. I. 93. Idque *res* ipſa neceſſarium fuiſſe vincit. Veritatem enim patefeciſſent, ſi quidem *multi* fuiſſent inter *Athenienſes Lacedaemoniosque*, vltro citroque *nuncii*. Et *breue* admodum tempus ſuffecit *nunciis* inuicem recipiendis. Inde colligitur, ad anni *finem* moenium conſtructionem eſſe differendam, et proinde ad *poſteriorem* ſpectare annum *Olympiadis*.

Ant. *Chr.* 477. *Ol.* LXXV. $\frac{3}{4}$. IV. Arch. *Adimanto*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die IIII°.

Poſt *Vrbem* conditam, et *moenibus* circumuallatam, proximam *Athenienſium* curam de *Piraeeo* portu docet fuiſſe *Thucydides*. I. 39. Admodum ſane congrue. Quippe quae ad idem *aedificandi* ſtudium, quo hactenus fuerant, a *Perſarum* fuga, occupati, pertinuerit. Nec ſane *moram* aliquam interpoſitam inter haec omnia *aedificia*, vincunt ipſius verba. Sic enim de his ſcribit *aedificiis:* Ἀθηναῖοι μὲν οὕτως ἐτειχίσθησαν, καὶ τἆλλα κατεσκευάζοντο, εὐθὺς μετὰ τὴν Μήδων ἀναχώρησιν. Et ſic illum intellexit *Scholiaſtes:* Εὐθὺς] μετὰ τὸ τειχισθῆναι. Itaque vt τειχισμὸν Archonti ſuperiori *Timoſtheni* ſic portum *Piraeeum*, huic *proximo* Archonti, res ipſa docet, recte aſſignaſſe *Diodorum*. Et cum Archonti *Adimanto* aſſignarit, inde etiam colligimus hunc verum eſſe locum *Adimanti*. Sed vero *abſoluerunt*, potius quam *condiderunt*, Athenienſes hoc anno *Piraeeum*. *Coeptum* enim eſſe, cum *Archon* eſſet ipſe *Themiſtocles*, monet *Thucydides*, idque iam ex eo ſupra obſeruauimus. Proinde locus *Archonti Themiſtocli poſt Medica* plane nullus. Nedum *ante* Archontem *Adimantum*, ſub quo *finem Piraeeo* impoſitum Veterum conſenſus eſt. Tutius autem *Diodori* fidem ſequemur, cum *diuerſis Archontibus* res geſtas accenſet, quam cum res diuerſis *annis* geſtas ſub eodem tamen narrat *Archonte*. Quae enim diuerſorum Archontum *Magiſtratibus* geſta recenſet, ea illum e coaeuis *Annalibus* accepiſſe veriſimile eſt in quibus ita diſpoſita repererit. Potuit autem facillime ſub *vno* Archonte *diuerſorum* annorum *Acta* enarrare, quorum *vnam* tantummodo partem *Archonte* deſignatam reperiſſet, ſi reliquam *Hiſtoriae* partem non ex *Annalibus* hauſerit, ſed *Hiſtoriis*, quae rerum *geſtarum* ordinem per *annos* non digeſſerint. Imo ita rem fuiſſe mox aliquot e *Diodoro* exemplis oſtenſuri ſumus.

Hoc anno expeditionem *Pauſaniae* ad *Cyprum* et *Byzantium* ponit *Diodorus*. De quo *Thucyd.* I. 94. Perperam omnino. *Multorum* annorum geſta in annos *ſingulos* refert, tam *Pauſaniae*, quam *Themiſtoclis*, quae Nos proinde accuratius diſponere conabimur.

Ant. *Chr.* 476. *Ol.* $\frac{75}{76}$. $\frac{4}{1}$. V. Arch. *Ariſtide*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii* die XXI.

De huius Archontis *ſitu* videnda quae dicemus infra ad *Archontem* huius numeri XM.

Ant. *Chr.* 475. *Ol.* LXXVI. $\frac{1}{2}$ VI. Arch. *Phaedone*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die X.

Locus huius *Arch.* a ſuperiori pendet. Proinde *ratio* ibidem quaerenda.

Hoc anno eruptio *Aetnae* annis ante VIM. Belli *Peloponneſiaci* annum *quinquagintа*. Ἔτει πεντηκοστῷ. *Thucyd.* III. 116. Refertur a Chronico *Marmoreo* ad Archontem *Xanthippum*. Sic fuerit quadriennio *antiquior* quam volebat *Thucydides*. Eo ſpectant, ni fallor, verba *Pindari*. Pyth. I. 40. etc. Victoria illa in quam ſcripſit *Pindarus*, Pyth. XXIX. *Ol.* LXXVII. $\frac{2}{3}$ Proinde ante illum eruptio *prima*. *Aetnam* Vrbem fundauit *Hiero Ol* LXXVI. I. *Diodor*. Si *poſt* illam conditam montis *eruptio*, ita ſatis apte pro mente *Thucydidis;* et *ſerior* quam volebat Auctor Chronici *Marmorei*. Vereor tamen ne id poſſit ex illius verbis elici.

Ant. *Chr.* 474. *Ol.* LXXVI. $\frac{3}{4}$. VII. Arch. *Dromoclide* a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXX°.

Hoc anno conſilium *Spartae* initum narrat *Diodorus* de maris Imperio ſibi aſſerendo, a quo illos diſſuaſerit *Heroemonidas*. Si quidem *vere* hoc *anno*, vel etiam *Archonte*, occaſionem a *Piraeeo* portu ſumtam exiſtimarem, quem hoc ipſo *fine* condendum Auctor fuerat *Themiſtocles* vt *mari* potirentur. Inde perpetuis *Athenienſium* aemulis *Lacedaemoniis* metus et ſuſpicio ne per potentiam *mariti-*

mam vltra modum ſibi congruum inualeſcerent. Sic tamen loquitur *Diodorus*, quaſi ad *Imperium* in *Socios Pauſaniae* inſolentia *deperditum* retuliſſet, quod tamen *multis* poſt hunc annum in quo verſamur, *annis* deperditum probabimus.

Ant. *Chr.* 473. *Ol.* LXXVI. $\frac{3}{4}$. VIII. Arch. *Aceſtoride*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XIX°.

Ant. *Chr.* 472. *Ol.* $\frac{76}{77}$. $\frac{4}{1}$. IX. Arch. *Menone*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die VI°.

Ant. *Chr.* 471. *Ol.* LXXVII. $\frac{1}{2}$. X. Arch. *Charete*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXVI°.

Vidit recte Cl. *Lydiatus* vnum *vacare* locum in Faſtis *Archontum* receptis, pro hypotheſibus Marmoris *Oxonienſis*, inter *Timoſthenem* Num. ante Epocham ſuam *Diogneti* CCXV. et hunc Archontem *Charetem* Num. ante *Diognetum* CCVIII. Sic enim *Chares* Archon erit a *Himoſthene* VIIus. quem tamen VI^m. tantummodo numerant *Dionyſius* atque *Diodorus*. Atque ita exigit Imperium *Gelonis*, quem *Marmoris* Auctor, Archonte *Himoſthene*, iniiſſe credidit; et cui VII. Imperii annos, non *Diodorus* modo, verum etiam longe certior *Diodoro* Auctor tribuit in Politicis *Ariſtoteles*. Male quidem *Marmoris* Auctor Gelonis *initium* ad eundem annum retulit, quo *finem* eiusdem ſtatuit *Diodorus*, cum *Diodoro* hic etiam ſuffragetur Auctor exceptione maior, ipſoque *Marmoris* Auctore fide dignior *f*) *Herodotus*. Nam ex illo conſtat etiam cum *Gracciam* infeſtis armis peteret *Xerxes*, tum quoque in tyrannide *Syracuſana* fuiſſe *Gelonem*. Recte ergo vidit Vir Eruditus hoc Faſtorum loco vnius Archontis nomen excidiſſe. Non item adeo recte, quomodo fuerit ſupplendus. Nam quod *Themiſtoclem* interpolandum cenſuit, hoc Nos oſtendimus ne quidem fieri *potuiſſe*. Idem ergo aliter conandum eſt. *Lacunam* certe in hoc ſpatio fuiſſe, facit, vt ſuſpicemur, ipſe *Diodorus*. Inter *Adimantum* et *Phaedonem* deeſt par Coss. *Romanorum* et geſta *Romana* illis Coss. reſpondentia. Inde veriſimile eſt etiam *Archontem* deeſſe (et *Graeca* quoque geſta Annalia) cum *Romanis* illis Coss. committendum. Nec enim vlla *ſuſpicionis* nota *Conſulatum* illum perſtringit *g*) *Liuius*, quod tamen ſaepe facit in Conſulatibus *ſuſpectis*. Illumque agnoſcunt *alii* quoque Faſti *integri*. Et Nos annos, qui deerant in Chronologia *Fabiana*, alios deſignauimus. Proinde non eſt, cur ideo omiſſum exiſtimemus a Diodoro, quod locum *nullum* habuerit in Faſtis *Fabii Pictoris*, quos ſequitur fortaſſe *Diodorus*. Sic tamen *quartos* quosque *Archontes* cum ipſis *Olympiis* committit *Diodorus* quaſi *nullum* praetermiſiſſet. Sed craſſae admodum in *commiſſionibus* Graecorum Romanorumque Faſtorum *negligentiae* exempla multa habemus in hoc ipſo *Diodoro*. Sic vno loco omiſſa *quinque* Conſulum paria *bis repetitis* totidem Conſulum paribus ſupplevit. Sic *Anarchiam Romanam*, quae *quatuor* erat annorum (etiam pro rationibus *Fabianis*) *vnius* tamen duntaxat agnoſcit *Diodorus*. Idem viceuerſa *Anarchiam Athenienſium* ſub XXX. *tyrannis*, quae ne quidem *vnum* annum abſoluerit, Is tamen *quatuor* annorum fuiſſe ſupponit, dum *Thraſybuli* conatus contrarios *quarto* demum anno narrat ex quo *tyrannis* illa ſuiſſet conſtituta. Idem tamen ſui oblitus ſic *mediorum* annorum *Archontes* recenſet quaſi *nulla*, ſaltem illis annis, fuiſſet *Anarchia*. Quis eſt qui non videat haec illum ita feciſſe, quod *Anarchias* illas duas *Athenienſium Romanorumque* inuicem confuderit? Non eſt proinde cur miremur, ſi etiam hic antiquum obtinuerit. Et vero ita ſe rem habere, tenemus hic Auctorem *Marmoris* antiquiorem *Diodoro* qui *locum* in Faſtis *vacantem* detexerit, et quidem ante *Charetem* Archontem *Ol.* LXXVII. I. pro ſententia *Diodori*. Poſt *Adimantum* et tamen ante *Charetem*, locus *nullus* opportunior eſt quam is ipſe *vacantis Conſulatus*. Eſtque ſane *Archon* huic loco opportunus ipſi par *Themiſtocli*, tam aetate quam meritis, *Ariſtides*. Quidni igitur illius nomen hoc ipſo loco inſeramus? *Archontem* illum agnouit Auctor huius *Marmoris* Auctore antiquior *Demetrius Phalereus*, qui et *Archontum* ἀναγραφὰς in lucem edidit, et cum *tyrannidem* in ipſis *Athenis* egerit, proinde aditum ad eorum *Archiua*, cuiuscumque demum generis, liberrimum habuerit. Num itaque dubitamus quin in editis a *Demetrio* ἀναγραφαῖς nomen fuerit *Ariſtidis?* Sed hoc, fateor, conſilio *Ariſtidem Archontem* fuiſſe obſeruauerat *Demetrius*, vt *pauperiatem* illius apud Veteres decantatiſſimam refutaret. Ait enim *Ariſtidem* ἐπώνυμον ἀρχὴν aſſecutum, τῷ κυάμῳ λαχόντα, ἐκ τῶν γειῶν τῶν τὰ μέγιστα τιμήματα κεκτημένων, οὓς πεντακοσιομεδίμνους προσηγόρευον. Hoc ſi verum, ſic ante *Medica* Magiſtratum illum geſſiſſet, loco, quem vult *Plutarchus*, poſt *Phaenippum* proximo, ſub quo praelium erat *Marathonium*. Tum enim e πεντακοσιομεδίμνοις *Archontes* delectos eſſe conſtat, et quidem κυάμῳ. Nam *contrarii* moris ipſum *Ariſtidem* Auctorem, et quidem *poſt* reditum a *Plataea* docet ipſe *Plutarchus*. Sic enim habet: γράφει ψήφισμα, κοινὴν εἶναι τὴν πολιτείαν, καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐξ Ἀθηναίων πάντων αἱρεῖσθαι. Neuter tamen huius Obſeruationis meminerat, nec *Demetrius Phalereus*, nec etiam ipſe *Plutarchus*. Non *Demetrius*, cum hinc *Ariſtidis* paupertatem oppugnat, quod *Archon* fuerit *abrogata* lege de πεντακοσιομεδίμνοις. Et ne quidem *Plutarchus*, cum *Archontem* illum facit, eadem illa *lege* etiamnum *vim* obtinente. Haec tamen in opere *alieni* Argumenti *Demetrius*. Nempe de *Socrate*, eodem, vt videtur, quod alibi ſub nomine *Socratis Apologiae* aduocatur. Nam in Ἀρχόντων ἀναγραφῇ *ſitum* illum *Ariſtidae* Archonti tribuit, qui cum illius *paupertate* optime conueniret, et *noſtris* rationibus admodum conſentaneum. Ita *Plutarchus:* Φησὶν ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος ἄρξαι τὸν ἄνδρα μικρὸν ἔμπροσθεν τοῦ θανάτου, μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. Idque ſane conſentaneum erat, vt Auctor *Legis*, quae etiam *pauperes* ad *ſummam* illam *dignitatem* admiſerit, ipſe quoque, legis *ſuae* beneficio, eandem dignitatem conſequeretur. Sic enim certe *Romani* Tribunos *Plebis*, qui *Conſulatum* cum *Plebeiis* communem fecerant, ipſos *Conſulatus* honore decorabant. Eſt autem admodum *antiquum* hoc, de quo agimus, Faſtorum Archonticorum *vulnus*. Nam certe

f) *Herodot.* VII. 156. *g*) Vid. *Liv.* II. 43.

Olympiadum LXXVI. et LXXVII. *primos Archontas* communes habet cum *Diodoro* etiam *Dionyſius Halicarnaſſeus*. Et ne quidem in ἀναγραφαῖς poſt praelium *Plataeenſe* nomen *Ariſtidis* reperit *Plutarchus*. Si quidem *Demetrii* ἀναγραφὰς intellexerit, ſic etiam ipſo *Plutarchi* ſeculo mutilatae fuerint *Demetrii* ἀναγραφαί. *Olim* certe *aliter* fuiſſe in *Demetrii* ἀναγραφαῖς ex ipſo *Demetrio*, qualem habemus e *Plutarcho*, iam oſtendimus. Eodem ſpectat teſtimonium *Idomenei*, qui eodem vixit tempore quo ipſe *Demetrius*, quique adeo ἀναγραφαῖς *ſinceriſſimis* vſus eſt, quales ab ipſo prodierint *Demetrio*. Erat enim *Lampſacenus* hic *Idomeneus*, quem *Epicuri* amicum fuiſſe teſtatur *Strabo*, L. XIII. et ad quem *Epiſtolam* ſcriptam ab *Epicuro* ſeruauit *Laërtius*. Nempe *moribundo*, vt proinde *Epicuro* ſuperſtitem intelligamus, qui deceſſit Archonte *Pytharato Ol.* 127. 2. Proinde poſt *Ol.* 118. 2. quo pulſus eſt Athenienſis Vrbis tyrannide *Demetrius* ille *Phalereus* a *Demetrio Poliorcete*. Hic itaque *Idomeneus Ariſtidem* tum *Archontem* fuiſſe docet cum *non* ſoli *ius* haberent ad illum Magiſtratum πεντακοσιομέδιμνοι. Sic enim ex illo *Plutarchus*: καὶ μὲν ἄρξαι γε τὸν Ἀριστείδην ὁ Ἰδομενεὺς, οὐ κυαμευτὸν ἀλλ' ἑλομένων Ἀθηναίων φησίν. Vel inde colligitur *Ariſtidem* illum, qui *Phaenippo* ſucceſſit, noſtrum *Lyſimachi* filium ne quidem eſſe *potuiſſe*, qui tum Magiſtratum geſſerit, cum non aliter daretur quam per *Populi* ſuffragia. Inde manifeſtum eſt poſt praelium *Plataeenſe* ſtatuendum eſſe *Ariſtidis* Magiſtratum *Archonticum*, cum Legem *Solonis* de πεντακοσιομεδίμνοις abrogaſſet is ipſe *Ariſtides*. Vnde autem haec *Idomeneus*, niſi e *tempore* quo *Archon Ariſtides* in coaeuis ἀναγραφαῖς recenſebatur *Lege* illa *abrogata* recentioribus? *Archontem* ergo *Ariſtidem* is quoque reperierat in *anno* aliquo, qui fuerit praelio Plataeenſi *recentior*, plane vt *Demetrius*. Sic itaque retuliſſe ἀναγραφὰς *Demetrii Idomeneo* coaeuas veriſimillimum eſt, et *Archetypas* etiam in *Archiuis* proſtantes, ſi potius *illas* conſuluerit quam *editas* a *Demetrio*. A *Demetrii* vitioſis *ratiociniis* haurire non potuit *Idomeneus* ſententiam, verbis *Demetrii* a *Plutarcho* recitatis, adeo, vt vidimus, contrariam. Male autem *Ariſtidem* ad annum alio *Archonte* plenum retulit *Lidyattus*. Quaſi vero *duo* eſſe potuerint, eiusdem *anni*, quocunque demum caſu, *Archontes Eponymi*. *Annis* certe, apud *Romanos*, non dabant nomen Conſules *ſuffecti*, ſed tantummodo *menſibus*. Et ne quidem hoc in locis ab *Vrbe* ipſa admodum *remotis*, vt Nos docet *Dio*. Et ne quidem vnum eſt *exemplum* in Faſtis *Archonticis duorum*, in *eodem* anno, Archontum *Eponymorum*. Male rurſus *iteratum* credidit in *Ariſtide* Archontis Magiſtratum. Imo *Iusiurandum* erat *Heliaſtarum*, cuius meminit *Demoſthenes* in *Timocratea*: Οὐδὲ δὶς τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τὸν αὐτὸν ἄνδρα, οὐδὲ δύο ἀρχὰς ἄρξαι τὸν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ. Et *Nouem Virorum* in ſuperioribus mentio erat, quorum *vnus* erat Archon *Eponymus*. Vt proinde ad illos quoque ſpectarit hoc *Iusiurandum*. Non tamen id fortaſſe voluit Cl. *Lidyattus*. Et ad *nomen* potius *Ariſtidis*, quam ad *dignitatem*, numerus referendus eſt. Ita ſcilicet vt *ſecundus* ille fuerit *Ariſtides*, qui dignitate *Archontea* inſignitus fuerit, non vt *ſecundo* dignitatem illam geſſerit *vnus idemque Ariſtides*. Sic nullus fuerit hic Cl. *Lidyatti* error, qui *Marmoris* ipſius exemplo, diuerſos *eiusdem nominis* Archontes, hac *numerorum* nota inuicem internoſcendos, eſſe cenſuit. Ita enim legimus *Epoch.* XXXVI. XXXIX. XLIV. XLIX. LX. LXV.

Ant. *Chr.* 470. *Ol.* LXXVII. $\frac{2}{3}$. XI. Arch. *Praxiergo*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XVo.

Locus huius Archontis a praedictis pendet.

Tandem aliquando ad *Pauſaniae*, *Themiſtoclis*, et *Cimonis* Chronologiam conſtituendam accingimur, quae omnis eſt in *Diodoro* vitioſiſſima. Fundamentum ponimus e verbis *Iſocratis* in *Panathenaico*: Σπαρτιᾶται μὲν γὰρ ἔτη δέκα μόλις ἐπεστάτησαν αὐτῶν, [loquitur de *Graecis* in *Perſas* foederatis] ἡμεῖς δὲ πέντε καὶ ἑξήκοντα συνεχῶς κατέσχομεν τὴν ἀρχήν. A *Xerxis* Expeditione Epocham exorditur, ex qua *Graeci* reliqui ſub *Lacedaemoniorum* vel *Athenienſium* patrocinio communem libertatem aduerſus *Perſas* tuerentur. Anni ergo ab hoc initio LXXV. *Olympiades* ſunt XVIII. et *anni* praeterea *tres*. Proinde ab anno *Ol.* $\frac{74}{75}$. $\frac{4}{4}$. quo *Xerxes Graeciam* aggreſſus eſt, ad annum pertingunt *Ol.* XCIII. $\frac{3}{4}$. quo victi *Athenienſes* ad *Aegospotamon* tam *libertatem*, quam *Imperium* in *Socios* amiſerint. *Ciuitatem* quidem ad annum *ſequentem* aegre tuebantur. *Hic* tamen ipſe *annus* amiſſi in Socios *Imperii* Epocha accuratiſſima eſt. Hinc intelligimus nullum eſſe in *numeris* errorem, cum *ſpatio* ab *Iſocrate* deſignato, ita congruentibus. Quare *Decennii*, quo dicit imperaſſe *Lacedaemonios*, finis in *hoc* ipſo, quo verſamur, *anno* ponendus eſt, qui *decimus* eſt ab eo quo *Graeciam Xerxes* oppugnauit. Sed vero Auctorem *Pauſaniam* defectionis Sociorum a *Lacedaemoniis*, non reliqui modo, quos habemus, Veteres agnoſcunt, verum etiam ipſe *Thucydides*. I. 94. 95. Proinde *huic anno* aſſignanda στρατηγία *Pauſaniae*, quam tot annis antea demandatam, imo ipſum interfectum fuiſſe, placuit *Diodoro*. Non me quidem fugit *Regis* vicem geſſiſſe *Pauſaniam* pro pupillo conſobrino filio *Leonidae*. Imo ita *pleno* Regis *iure*, vt *Rex* ipſe ſaepe fuerit appellatus. Id quoque memini, *Regibus* ſaepe commiſſas fuiſſe Prouincias, non pro certo aliquo *termino*, ſed dum ab *Ephoris* reuocarentur; nec *termino elapſo*, ſed ab *Ephoris* reuocatum ipſum quoque *Spartam* rediſſe *Pauſaniam*. Sed ſpatio plusquam *annuo* in Prouincia eſſe ne quidem potuiſſe, e *Sociis* colligitur *Athenienſibus*, *Ariſtide* et *Cimone*, quibus gratiam aliquam *inſolitam* non eſt quod conceſſam fuiſſe ſuſpicemur. Tum enim illum *primum imperatorem* fuiſſe teſtatur *Nepos* c. 2. Tum illum ὁρμήσασθαι ἐπὶ τὴν πολιτείαν *Plutarch.* in *Cimone*. Nempe *fauente* et commendante *Ariſtide*, qui *Themiſtocli* opponendum cenſuit. Et Populo illum hortante ἄξια τῶν Μαραθῶνος ἤδη διανοεῖσθαι καὶ πράσσειν. *Hos* ergo plusquam *annuos* fuiſſe nihil eſt cur exiſtimemus. Atqui, cum *mitteretur Cimon*, nondum *Imperium* fuiſſe penes *Athenienſes* verbis teſtatur *Plutarchus* expreſſis: οὔπω τὴν ἀρχὴν Ἀθηναίων ἐχόντων. Itaque ſub *Pauſaniae* auſpiciis *Cyri* multas Vrbes, et poſtea *Byzantium* expugnatam tradit *Thucydides*. I. 94. Illa autem in

poteſtatem redacta, tum demum inſolentia ſua *Pauſanias* *Graecorum* foederatorum animos a ſuis alienauit *Lacedaemoniis*, *Athenienſibus* autem lucratus cum *Ariſtide Cimon*. Tum demum *Athenienſes* rogant de patrocinio ſui in *Pauſaniam*. Tum discedunt a *Pauſania* ipſi *Peloponneſii*, deque eo apud *Ephoros* queruntur. Tum *Pauſaniae* inſultant *Socii*, teſte *Plutarcho* in *Ariſtide*. Tum *σύμμαχοι μετὰ τοῦ Κίμωνος ἐξεπολιόρκησαν αὐτὸν*, pelluntque e *Byzantio*, teſte eodem *Plutarcho* in *Cimone*. Tum denique ab *Ephoris* domum reuocatus eſt. Hucusque geſta ſub Archonte *Adimanto* fingit fuiſſe *Diodorus*. Non alia, vt videtur, de cauſa, quam quod *proxime* poſt *Vrbem* et *Piraeeum* narrantur a *Thucydide*. Sed nullam fuiſſe ante *decennium* Sociorum *defectionem* docuit certior *Diodoro* Auctor *Iſocrates*. Et ſub *Pauſania* meruiſſe, *prima* ſuae *στρατηγίας* parte, tam *Ariſtidem*, quam *Cimonem*, docet vtrobique *Plutarchus*. Tandem, pulſo *Pauſania*, *τῶν συμμάχων ἤδη προσκεχωρηκότων αὐτῷ*, *Cimon* in *Thracen* traiicit, expugnatque *Eionem*. Quis non videt *eandem στρατηγίαν* his omnibus deſcribi, cuius *initio* Imperio *nondum* potiti fuerint *Athenienſes*, fine autem *conſecuti* fuerint? Et tamen *poſteriorem* huius *Annalis* partem Et tamen *poſteriorem* huius *Annalis* partem *recte*, nec pro more ſuo, narrat *Diodorus*. Sub alio, fateor, *Archonte*, propter *vitiatam* ab illo Archontum *ſeriem*. Sed *anno* tamen *Olympiadis* eiusdem *eodem*, qui cum huius anni *Attici* parte *poſteriori*, pro noſtris etiam rationibus, conueniebat. Ne quidem id, fortaſſis, incommode. Nam ad *poſteriorem* partem *annuae στρατηγίας* res illae, poſt diſceſſum *Pauſaniae*, a *Cimone* geſtae ſpectabant. Ita *noſtras* quoque rationes, pro *poſteriori* anni parte, firmabit etiam ipſe *Diodorus*, qui *priorem* illius partem, tam immani ſpatio a *vero* illius *ſitu* diuulſerit. Sed vbinam interea *Ariſtides Cimonis* in hac ipſa *στρατηγίᾳ* collega? Cur nullus ille in rebus *Thracia* geſtis memoratur? Reddit illius rei rationem in *Ariſtidis* Vita *Plutarchus*. Rogatum ſcilicet a *Sociis* arbitrum *ἀποφορᾶς* a ſingulis Ciuitatibus ad commune in *Perſas* Bellum exigendae. Sic enim habet: *ἠτήσαντο παρὰ τῶν Ἀθηναίων Ἀριστείδην, καὶ προσέταξαν αὐτῷ, χώραν τε καὶ προσόδους ἐπισκεψάμενον, ὁρίσαι τὸ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ καὶ δύναμιν*. Haec occupatum tenuerunt *Ariſtidem*, dum *Cimon* in *Thracia* et *Scyro* Inſula bellum adminiſtraret. Haec ergo hoc *anno* geſſit *Cimon*, quanquam ſub Archonte *Demotione* narrentur a *Diodoro*. Sed eodem, vt dixi, *ſitu* Archon eſt *Diodoro Dimotion*, quo noſter hic *nobis Praxiergus*. Et *noſtro* proinde *ſitui* ſuffragatur. Huic tamen potius *Archonti* conuenire, non *dicta* modo, verum etiam *dicenda* ampliùs confirmabunt.

Sub hoc tamen ipſo *Archonte Themiſtoclis* exſilium, imo *damnationem* et ad *Perſas* fugam, narrat *Diodorus*. Caetera quidem, vt poſtea videbimus, falſiſſime. Videndum tamen annon ſaltem illius *Oſtraciſmus*, a quo reliqua *coeperunt*, ad hunc *Archontem* referendus ſit. Et quidem huius *Archontis* initio adhuc erat in Ciuitate *Themiſtocles*. Sic tamen vt iam coeperit in *Populi* gratia *declinare*. Hoc enim innuunt verba in *Cimone Plutarchi*: *Ὁρμήσαντα δ' αὐτὸν ἐπὶ τὴν πολιτείαν ἅσμενος ὁ δῆμος ἐδέξατο, καὶ μεσὸς ὢν τοῦ Θεμιστοκλέους, ἀνῆγε τὰς μεγίστας ἐν τῇ πόλει τιμὰς καὶ ἀρχάς*. Coeperat ergo iam *faſtidium Themiſtoclis*, nutabatque illius apud *Populum* exiſtimatio, vt iam illum non longe ab *Oſtraciſmo* abfuiſſe intelligamus. Imo *Cimonem Themiſtocli οἷον ἀντίπαλον*, oppoſitum ab *Ariſtide*, *δεινότητα καὶ τόλμαν*, idem monet *Plutarchus*. Itaque cum ab hoc demum *anno* coepiſſe probauerimus *πολιτείαν Cimonis*; non potuit *antiquior* eſſe *Themiſtoclis Oſtraciſmus*. Imo ne quidem *tunc* in *exſilio* fuiſſe *Themiſtoclem*, cum fugaretur e *Byzantio Pauſanias*; id quoque diſcimus e Plutarchi *Themiſtocle*. Sic enim ille ibi de *Pauſania*: *Ὁ γὰρ Παυσανίας, πράττων ἐκεῖνα δὴ τὰ περὶ τὴν προδοσίαν, πρότερον μὲν ἀπεκρύπτετο τὸν Θεμιστοκλέα, καίπερ ὄντα φίλον· ὡς δ' εἶδεν ἐκπεπτωκότα τῆς πολιτείας καὶ φέροντα χαλεπῶς, ἐθάρσησεν ἐπὶ τὴν κοινωνίαν τῶν πραττομένων παρακαλεῖν, τὰ γράμματα τοῦ βασιλέως ἐπιδεικνύμενος αὐτῷ, καὶ παροξύνων ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, ὡς πονηροὺς καὶ ἀχαρίστους*. Primas ad *Xerxem* literas *Byzantio* dedit *Pauſanias* cum *Perſis Byzantii* captis. Et *mora* aliqua interpoſita, non *magna* tamen, accepit etiam ipſe viciſſim a Rege *Reſponſorias*. Itaque poſt *fugam* a *Byzantio Pauſaniae*, nondum erat in exſilio *Themiſtocles*, nondum propterea in patriam *irritatus*, aut *proditoriis* conſiliis opportunus. Imo poſt reditum *Pauſaniae*, adhuc in *Prouincia* erat *Ariſtides*, vt oſtendimus, *vectigalia* foederatorum conſtituens. Imo magnam eo nomine celebritatem conſecutus cum illum ſcommate illo irrideret *Themiſtocles*, *ὡς οὐκ ἀνδρὸς ὄντα τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ φυλάκου χρυσοφύλακος*. Sic enim idem habet in Ariſtide *Plutarchus*. Vix potuit *exulis* illa fuiſſe irriſio. Imo ne quidem infenſus ille *Themiſtoclis* in *Ariſtidem* animus, cum fuerit *Ariſtides* in *Oſtraciſmi* cauſa *Themiſtocli* aequiſſimus. Sic itaque *Themiſtoclem*, ſi quidem *hoc anno* omnino exularit, *ſero* admodum exulaſſe probauimus. Magis tamen eo propendimus vt *ſequenti* potius anno *Themiſtoclem Oſtraciſmo* expulerint *Athenienſes*, rationes ibi, cur ita ſentiamus, edituri.

Ol. 77. 3. Imago *Apollinis* a *Phoenicibus* a *Datide* in *Delum* delata. Monitique ab eo *Delii* vt eam in *Delion Thebanorum* transferrent. Quod tamen non ante *hunc annum* fecerunt, qui fuit a praelio *Marathonio* XX^us^. *Herodot.* VI. 118.

Ant. *Chr.* 469. *Ol.* LXXVII. ¾. XII. Arch. *Apſephione*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die 111°.

Vix eſt cur dubitemus quin hic *idem* Archon fuerit quem *Aphepſionem* nominant nonnulli *Laërtii* Codices, teſte *Caſaubono*; et *Plutarchus* etiam in *Cimone*. Erant tamen *Laërtii* Codices alii, qui legerent *ἐπὶ Ἀψίωνος*, in quibus, cum mediae literae deſiderentur, fieri poteſt, vt *Librarius* corruperit ex antiquo *Ἀψηφίωνος*. Nos tamen Chronici Marmorei *Oxonienſis*, in quo *nomen* huius *Archontis* integrum occurrit, lectionem anteferendam exiſtimauimus. Verum autem *hunc* huius Archontis *locum* eſſe vidit ante Nos Cl. *Bentleius*. Nos autem viri doctiſſimi

ſententiam paulo accuratius confirmabimus. *Annum* quo Magiſtratum geſſerit hic Archon *Ol.* LXXVII. 4. deſignavit verbis expreſſiſſimis *Laërtius* II. 44. quo nempe *Socratis* natalem ponit diem VIm. *Thargelionis*. Plane ſibi conſentaneus in *Democrito*, cum natum *Ol.* LXXVII. 3. *Democritum*, *anno* maiorem cenſet ipſo *Socrate*. IX. 41. Perperam ergo *Scaliger*, et contra mentem *Laërtii*, hunc eundem *Archontem* retulit ad *Ol.* LXXIV. 4. Non tam memoriae fortaſſe vitio, quam quod *hunc locum* alio Archonte plenum reperit. Sed Auctor Chronici Marmorei *Oxonienſis* anno tribuit 206. ante ſuam Epocham *Ol.* 129. 1. Nempe *Ol.* LXXVII. 3. Id quoque, pro noſtris rationibus, admodum accurate, quae Magiſtratum illius ſtatuunt *Ol.* LXXVII. ¾. Sic ex vtraque parte ſitum a nobis aſſignatum veriſſimum eſſe conſtat. Nam certe menſis *Thargelion* ad illam partem anni Archontici *priorem* ſpectabat, quae erat reuera anni *Ol.* LXXVIIae. tertii. Et quidem ita ſe rem habuiſſe exigunt *rationes* ipſius *Laërtii*. Docet enim ille *Socratem Ol.* XCV. 1. interfectum, *actatis* anno LXXo. obiiſſe. Ait quidem fuiſſe qui *ſexagenarium* exſtinctum eſſe credebant. Sed priorem ſententiam ſequitur ipſe, et iure quidem merito. *Se* enim *Socrates* illa aetate fuiſſe, imo maiorem, ἑβδομήκοντα καὶ πλείω. agnoſcit in *Apologia* apud *Platonem*. Inde colligitur annum illum aetatis *impleuiſſe*. Sed vero qui Archonte *Lachete* occiſus eſt *Ol.* XCV. 1. cum fere cum annis *Olympicis* inirent anni *Archontici*, ne quidem *implere* potuit annum LXXm. niſi natus fuiſſet anno *Ol.* LXXVIIae. 30. Itaque neceſſe eſt vt ad annum *Olympiadis* LXXVIIae. 3m. pertinuerit *natalis* ille *Socratis*, *Thargelion*. Inde manifeſtum eſt *Apſephionis* annum *Archonticum* talem fuiſſe qualem deſcripſimus, vt ex *duobus* annis *Olympiadicis* partem complexus fuerit. Et quidem illis *ipſis* quos illi aſſignauimus. Inde etiam conſtat, non ab *Hecatombaeone* coepiſſe, ſed *Gamelione*, vt volunt noſtrae *Tabulae*. Inde etiam tempus *epoti* a Socrate *veneni* in arctum contrahitur. Nam ad *Thargelionis* diem *ſextum* pertigerit oportet vt *ſeptuageſimum* vitae abſolueret. Imo *ſuperaſſe* neceſſe eſt vt eſſet *maior* ſeptuagenario. Proximum tamen *Thargelioni* menſem *Sciropharionem* ſuperare non potuit, ne mors eius in *alterius Archontis* Magiſtratum incideret, quam *Lachetis*. Firmat praeterea *ſitum* huius *Archontis*; et *numerum* marmoris ab omni *erroris* ſuſpicione, ſaltem in hac cauſa, liberat, non modo ſequentis Epochae *conſenſus*, verum etiam aetas *Sophoclis* in hac ipſa Epocha deſignata. Annum enim *Sophoclis* Poëtae XXVIIIm. cum hoc ipſo *Archonte* coniungit, et *numero* ante *citimum* Archontem *Diognetum* CCVI. Addantur XXVIII Sic anno ante *Diognetum* CCXXXIV. *natus* fuerit *Sophocles*, *Ol.* LXX 3. Nempe *Ol.* LXX. ¾. pro more huius *Marmoris* Detrahantur e numero anni *Natalis*, anni XCI. Reliqui erunt anni ante *citimam* Epocham CXLIII. Plane, vt legimus in *Epoch.* 65. huius *Marmoris*. Niſi quod numerus CXLIII. non appareat in Marmore. Satis tamen apte conueniet cum *aetate* Poëtae cum moreretur, ab Auctore deſignata, et *Archonte* morti aſſignato, ſi in priori Epocha annus *aetatis* XXVIIIus. *coeptus* tantummodo intelligatur. Sic enim *Ol.* LXX. 4. natus fuerit Poëta, vt poſteriori huius anni parte *Ol.* LXXVII. 4. XXVIIIm *aetatis* annum *abſoluerit*, non autem *Dionyſiis*, ſeu *Antheſterionis*, ſeu *Elaphebolionis*, quibus cum *Aeſchylo* certauit, iudice *Cimone*. Nam *Dionyſia* illa ad *priorem* huius anni partem ſpectabant, quae erant *Ol.* LXXVII. 3. Sic denique *mortuus* fuerit *Ol.* XCIII. 3. ſub illo ipſo *Archonte*, cui a *Marmoris* Auctore aſſignatur, et ſub, quo *mors* eius narratur a *Diodoro*. Et quidem hoc ipſo anno *Ol.* LXXVII. 3. quo erant *Dionyſia*, verba illa habet *Euſebius* in Chronico: *Sophocles et Euripides clari habentur*, quae non *alio* melius quam ad hanc *Sophoclis* victoriam retulerimus. Sic autem huius Archontis *ſitum* mirifice confirmabunt. Sunt etiam pro hoc *Archonte*, et hoc etiam illius *ſitu*, teſtimonia longe *Diodoro* anteferenda. Illo antiquior erat Marmoris Chronologici *Auctor*. Et ex antiquioribus hauſit *Laërtius*. Nempe ex ipſo *Demetrio Phalereo*, qui Faſtos *Archonticos* ex ipſis ἀναγραφαῖς integerrimos in lucem edidit. Et ex *Apollodoro* magno accuratae *Chronologiae* inſtauratore. Itaque hic etiam *Diodorum* erroris manifeſti conuictum tenemus. Proinde non eſt quod miremur, ſi etiam in *aliis* horum temporum *Annalibus* Faſtos pariter *Archonticos* ac *Conſulares* dederit vitioſiſſimos.

Hunc *annum* a ſuperiori *alium*, et tamen illi *proximum*, res ipſae geſtae fuiſſe docent. Nam a *Scyro* Inſula cum *reliquiis* quae credebantur *Theſei* Athenas rediit *Cimon*. Et quidem hoc ipſo, quo hunc annum deſignauimus, *Archonte*, teſte, in *Cimonis* vita, *Plutarcho*. Ipſe ille *reditus* annum στρατηγίας confectum arguit, cum nulla Auctoritate publica *reuocatus* redierit. Arguit etiam quod non *ſolus* ille redierit, ſed cum στρατηγίας annuae *collegis*. Hoc enim docet etiam *Plutarchus*. Sic enim habet: Ὡς δὲ Κίμων μετὰ τῶν συστρατήγων προελθὼν εἰς τὸ θέατρον ἐποιήσατο τῷ θεῷ τὰς νενομισμένας σπονδὰς, οὐκ ἀφῆκεν [de *Archonte* loquitur *Aplepſione*] αὐτοὺς ἀπελθεῖν, ἀλλ ὁρκώσας, ἠνάγκασε καθίσαι καὶ κρῖναι δέκα ὄντας, ἀπὸ Φυλῆς μιᾶς ἕκαστον. Nec enim niſi tempore στρατηγίας *elapſo* collegas *omnes* rediiſſe veriſimile eſt. Et tamen reditum *Cimonis* ad *Piraeeum* inter res geſtas ad *Scyrum* et in *Aſia* atque adeo ad ipſum *Eurymedontem*, ne quidem ipſe quoque diffitetur *Diodorus*. Nec tamen obſeruauit, *nouum* fuiſſe, cum rediret, *Archontem*, quod docuit *Plutarchus*. Spectabat certe ad *Archontis Eponymi* munus, vt *Dionyſiis* praeſideret et *Thargeliis*, vtque *Iudices* deſignaret de certantium *victoriis*, quae hic *Apſephioni* tribuit *Plutarchus*. Et coram *Archontum nouem* confeſſu fuiſſe στρατηγῶν εὐθύνας docet *Pollux*. VIII. 9. 1. Recte ergo coram *Archonte Eponymo* νενομισμένας σπονδὰς facit *Cimon* et *collegae* στρατηγοὶ rationes reddituri geſtae a ſe στρατηγίας. Et recte prioribus *Antheſterionis Dionyſiis*, tempore *reditus* opportuniſſimo, nouo anno *ineunte*, nec coepto adhuc *Vere* quo res erant a nouis στρατηγοῖς in *Prouinciis* gerendae. Erant ergo νενομισμέναι illae σπονδαὶ, στρατηγῶν, vt videtur, e prouinciis reducum *ſolemnes* et *perpetuae*. Votorum fortaſſe *Baccho* ſoluendorum cui feſta illa dicabantur, ob rem bene in *Prouinciis* geſtam. Nam *Dei* meminit, et quidem *vnici*. *Dei* quidem ne exiſtimaremus *nouum* fuiſſe *feſtum* in honorem *Theſei*, cuius reli-

quias in patriam reportabat *Cimon*. Sed honor *Theſei* qui *tum* demum inſtituendus erat, nullas habere poterat σπονδὰς νενομισμένας. Nec *Dei* erant, ſed *Herois*. Et *Dei* meminit *vnici*, ne feſta crederentur *Thargeliorum* in honorem geminorum *Apollinis* et *Dianae*, ipſa quoque ad *Archontis Eponymi* curam pertinentia. Hinc etiam colligitur annum *Ciuilem* tum temporis vſurpatum a *Gamelione* coepiſſe, non *Hecatombaeone*. Et ab illo vsque initio in *Magiſtratu* fuiſſe *Archontes Eponymus*.

Erat ergo huius anni *initio* in Vrbe *Cimon*. Quousque ibi perſtiterit vltra menſem *Antheſterionem*, non conſtat, vt opinor. Suſpicor autem hoc ipſo anno, nouam στρατηγίαν ei fuiſſe demandatam, qua reliqua geſſerit poſt captam *Scyron* quae eodem, quo et *illam* ceperit, anno narrarit *Diodorus*, in quibus fuerit et praelium celeberrimum ad *Eurymedontem* tam *pedeſtre* quam etiam *nauale*. Imo ita rem fuiſſe mox oſtendemus e *Iuſtino*. Sic enim loquitur *Diodorus*, quaſi poſt reditum in *Piraeeum* non *diu* permanſerit, ſed tantiſper dum *claſſem* copioſiorem inſtrueret rebus a ſe deſignatis parem: Μετὰ δὲ ταῦτα μειζόνων πράξεων ἄρξασθαι διανοούμενος, κατέπλευσεν εἰς τὸν Πειραιέα, καὶ προσλαβόμενος πλείους τριήρεις, καὶ τὴν ἄλλην χορηγίαν ἀξιόλογον παρασκευασάμενος, τότε μὲν ἐξέπλευσεν, ἔχων τριήρεις διακοσίας etc. Sic item loquitur e melioribus qua fuerit *Diodorus*, Auctoribus *Plutarchus*. Aliter *Apſephionem* Archontem, cum haec gererentur, non memoraſſet a *Diodoro* praeteriſſum. Sic ergo ille in *Cimone*: Οὐ γὰρ αὖθις ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπηλλαγμένον. ἀλλ' ὥσπερ ἐκ ποδὸς διώκων, πρὶν διαπνεῦσαι καὶ στῆναι τοὺς βαρβαρους, τὰ μὲν ἐπόρθει καὶ κατεστρέφετο, τὰ δὲ ἀφιστη καὶ προς ἦγετο τοῖς Ἕλλησιν Tum res geſtas *vno impetu* narrat vsque ad illud, quod dixi, praelium ad *Eurymedontem*. Quod ait *Regem* ab eo ex *Hellade* fugatum eſſe, ad captam ab eo ſuperiori anno *Eionem* procul dubio referendum eſt. Nam in *Perſas*, cum expugnaretur *Eion*, rem geſſit *Cimon*. Quare ſi illos οὐκ ἀνῆκεν, ſi ὥσπερ ἐκ ποδὸς perſecutus fuerit *Cimon*, ſi ne quidem *reſpirandi* ſpatium, nec *ſtandi*, *Perſis* conceſſerit, non poſſunt vltra hunc annum *differri* res geſtae ad *Eurymedontem*. Et certe *perpetuas* fere illius στρατηγίας, vt ſaepiſſime *Hellade* abſuerit, idem docet *Plutarchus* in *Pericle*: Κίμωνα δ' αἱ στρατεῖαι τὰ πολλὰ τῆς Ἑλλάδος ἔξω κατεῖχον. *Diu* ergo *domi* hoc ſaltem ſpatio, *nunquam* fuit. Ita ergo ſi *huius anni* Acta ſtatuamus, rationes noſtras aliquatenus firmabit ipſe quoque *Diodorus*. Rectiſſime enim ille haec *Cimonis* Acta in *Aſianos* ad *annum Archontemque* refert a *Praxiergo proximum*. Et recte etiam res geſtas in *Europa* ad annum retulit *Ol.* LXXVII. 3. Non vidit autem *duorum* annorum Acta ad *vnum* ſe eundemque *Archontem* retuliſſe. In *Archontis* autem *nomine* peccauit propter vitioſos, quibus vſus eſt, *Athenienſium Faſtos*. Sic ergo intelligendus erit *Thucydides* quo loco de hoc praelio agit ad *Eurymedontem*. vt verba illius, Μετὰ ταῦτα I. 100. cum proxime praecedentibus nectantur, de collatis in commune Bellum *Graecorum ſtipendiis*, et *nummis* potius, quam *militibus*, vt *ipſi* interim *domi* agerent, et *militia* vacarent, *Belli* gerendi curam vniuerſam *Athenienſibus* in ſe transferentibus. Perperam ad *Artaxerxis* annum IVm. hanc *Cimonis* victoriam retulit *Euſebius*. Crediderim potius in animo habuiſſe victorias eiusdem *Cyprias* quibus immortuus eſt, quas ille per errorem cum victoria ad *Eurymedontem* confuderit. Illas enim *Cyprias*, nec *alias*, *Themiſtocli* iam apud *Perſas* agenti innotuiſſe oſtendit *Plutarchus* in *Themiſtocle*. Et certum eſt ad *Eurymedontem* antea viciſſe *Cimonem* quam iniret *decennale Lacedaemoniorum* Bellum in *Meſſenios*, aut praelium ad *Tanagram*. Quae tamen omnia *Artaxerxis* Regno antiquiora erant pro certiſſimo *Canone* Aſtronomico. Haec ſane omnia *certa* eſſe arbitror, ſi quid habeamus omnino certi in Hiſtoria *Cimonis*. Fecit victoria ad *Eurymedontem* vt *Cimon* deinceps metuendus videretur, et proinde *Oſtracismo* dignus. Et tamen fefellit *Euſebius* noſtrum praeſtantiſſimum *Vſſerium*. Id vero an *hoc anno* contigerit, me admodum dubitare fateor. Nec tamen vllam video, ex quo e *Piraeeo* proceſſit, *diſtincti anni*, in Hiſtoria rei geſtae, notam. Nec *reditus* eius in *patriam* narratur, et ne quidem vlla media *hiberna*. Nec *finitae*, aut *prorogatae* στρατηγίας vllam eſt veſtigium. Et tamen *res* ab eo geſtas, poſt huius anni *initium*, tantas legimus, vt aegre admodum *vnius anni* ambitu concludi potuerint. Primo *naues* a *Themiſtocle* paratae *nouo* opere ad *Cimonis* vſus reformandae erant. Tum colligendae *ſociorum* vires, quae nouo centum nauium auctario claſſem locupletauit. Tum ciuitates *Aſiae* maritimas ad *defectionem* a *Perſarum* iugo impulit, partim *fraſu*, ſed *aperta* etiam *vi* nonnullas. Tandem *caput Belli* aggreditur, et *claſſem* primo, tum *exercitum* terreſtrem, denique et naues *expectatas* occupat. Et vires *Perſarum* ita profligauit acciditque vt ad *pacis* conditiones coëgerit admodum *ignominioſas*, ne *naues* mitterent vltra *Chelidonias* et *Cyaneas*, aut *pedeſtres* etiam copias vltra ἵππου δρόμον a mari. Τοὺς Περσῶν σατράπας μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν κατωτέρω ἡμερῶν ἑπτὰ ὁδόν. *Diodor. Ol.* 82. 4. Οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ πεζῷ καταβαίνειν. *Iſocrat.* Panath. et Areopagitic. Hinc facile intelligemus quid ſibi voluerit *Plutarchus* in illo ἵππου δρόμῳ. Hoc ita fuiſſe ſaepe gloriatur *Iſocrates*. Et ne quidem negat *Callſthenes* ita rem fuiſſe de *Facto*. Id tantum negat, *Pactum* aliquod interceſſiſſe *Pacisue conditionem*, qua Barbaris, ne aliter facerent, interdiceretur. Et tamen *foedus* ipſum a *Cratero* conſeruatum exſtitiſſe innuunt *Plutarchi* verba. Ἐν δὲ τοῖς ψηφίσμασιν, ἃ συνήγαγε Κράτερος, ἀντίγραφα συνθηκῶν ὡς γενομένων κατατέτακται. Vtcunque tamen Bello *finem* impoſitum eſſe conſtat a *Cimone* praelio decretorio ad *Eurymedontem*. Inde nihil a *Cimone* geſtum in *Perſas* legimus ante Bellum *Cyprium*, quod *biennio* mortem illius praeceſſit. Non eſt autem cur dubitemus quin ab illo *victore* Pacis conditiones, *Perſis* quidem *durae*, ſuis autem *Graecis Aſianis tutae*, fuerint impoſitae. Nec ſane aliae fuit de quibus agimus. Ciuitates *Aſiae* maritimae erant, quas in tutelam ſuam receperant *Athenienſes*, quaeque hac ipſa defectione *Perſas* irritauerant. Harum intererat ne ad partes *maritimas* Perſarum *copiis* aditus permitteretur, ſeu *maritimis* ſeu *pedeſtribus*, de quibus admodum conſentaneum erat, vt proſpiceret Auctor

libertatis *Cimon*. Sed *moram* tantam poſtulabant *Cimonis* facinora tam egregia, vt aegre admodum in *Vrbem* hoc *anno* redire potuerit.

Iam de *Themiſtocle* videamus, vbinam hoc anno fuerit, *domine*, an in *exſilio*. Certe ante *initium* anni huius, nondum redierant e στρατηγίᾳ *Themiſtoclis* hoſtes *Ariſtides* atque *Cimon*. Et certe *ambos* adfuiſſe veriſimillimum eſt cum ferrentur de illius *Oſtraciſmo* ſuffragia. Aliter vix potuit *Themiſtocli abſens* adeo nocere *Cimon*. Nec ita laudari *Ariſtides*, quod partem in hoſtis damnatione *nullam* habuerit, ſi etiam ipſe *abfuiſſet*. Et *Themiſtoclem* in *Ciuitate* etiamnum fuiſſe, poſt reditum *Cimonis*, hoc ipſo *anno*, his ipſis *Dionyſiis*, arguunt, ni fallor, verba *Plutarchi* in *Cimone*. Ait enim *Cimonem* cantare rogatum, cum cantaret οὐκ ἀηδῶς, ἐπαινεῖν τοὺς παρόντας ὡς δεξιώτερον Θεμιστοκλέους. Nempe quia idem rogatus *Themiſtocles* reſpondiſſet, nec *cantum* ſe, nec *citharam* callere, id tamen ſcire ciuitatem *magnam diuitemque* facere. Aderat *coram*, vt videtur, eademque occaſione *rogatus* eſt idem facere quod *Cimon* fecit, cum ſe ita excuſaret; cum haec adeo auide in *Cimonis* laudem conuerterent Auditores, propter veterem, quae inter illos interceſſerat, *aemulationem*. Animosque Auditorum arguunt illa a *Themiſtocle* alieniores, procliuiores autem in *Cimonem*, conuerſis nimirum in *illos* iam Ciuitatis *univerſae* oculis. Illudque tempus arguunt cum *Themiſtocli Cimon* opponeretur tam ab *Ariſtide* quam a *Lacedaemoniis*. Hoc autem ab anno *ſuperiori* coeperit oportet quo *primo* in πολιτείαν admiſſus eſt *Cimon*. Haec *Plutarchus* ex *Ione* Tragico, qui ipſe tum aderat παντάπασι μειράκιον. Et σπονδῶν γενομένων ceciniſſe *Cimonem* teſtatur *Ion*. Ipſis nimirum illis σπονδαῖς νενομισμέναις *Dionyſiorum* huius anni, quarum ſupra meminerat *Plutarchus*. Idque colligitur etiam ex exemplo *ſtrategematis* ſui ſapientiſſimi *Seſti* et *Byzantii* editi, quod idem ab ipſo *Cimone* acceperit *Ion*. Adhuc ergo gliſcebat ſtudium *Cimonis* paulatim creſcens quo tandem *Themiſtocles* oppreſſus eſt. Addit *Plutarchus*, cum ad *nouam* huius anni in *Perſas* Expeditionem ſe accingeret *Cimon*, naues illum accepiſſe πρὸς τάχος ἀπ' ἀρχῆς καὶ περιαγωγὴν ὑπὸ Θεμιστοκλέους ἄριστα κατεσκευασμένας, quas tamen *ipſe* ad nouos quosdam vſus ſuos aptarit. Dixit autem ὑπὸ Θεμιστοκλέους ἄριστα κατεσκευασμένας accepiſſe, non autem ἀπὸ Θεμιστοκλέους. Quaſi nimirum *paratas* a *Themiſtocle* naues (dum rei nauali praeeſſet *Themiſtocles*) acceperit; non autem quaſi ab *ipſo* acceperit *Themiſtocle*. Sic autem innuit in *Oſtraciſmi* exſilio tum fuiſſe *Themiſtoclem*, cum *claſſis* imperio praeficeretur *Cimon*, quod mox veriſſimum fuiſſe probabimus.

Pauſaniam ſuperioris anni *fine* e prouincia ab *Ephoris* reuocatum eſſe diximus. Reuocatus iudicium *capitis* ſubiuit, quo *abſolutus* eſt, *pecunia* tamen propter inſolentiam multatus. Fecit procul dubio hoc ipſum *iudicium* quo tam aegre euaſerit, ne *mox* nouis ſuſpicionibus anſam praeberet. Nec tamen *diu* illum retinuiſſe docent verba Nepotis: *At ille poſt non multo, ſua ſponte, ad exercitum rediit*. Pauſ c. 3.. Nempe ad *exercitum*, cui antea praefuerat, *Byzantii* agentem. Tum *obſeſſus* eſt ab *Athenienſibus*. Thucyd. 1. 131. Quod a *Cimone* adhuc in priori στρατηγίᾳ conſtituto factum in *ſuperiori* anno oſtendimus. Inde in *Aſiam* diſceſſit ad *Colonas Troadis*. Delatus ergo *rurſus* de ſuſpecto cum *Perſis* in patriam commercio, ab *Ephoris* iterum reuocatus eſt, dum *Cimon Eionem* et *Scyron* in populi *Athenienſis* poteſtatem redigit. Ita *hoc* demum anno *imunte* in patriam denuo reuerſus eſt. Nondum autem exſulauit *Themiſtocles*, nec tanta aliqua iniuria in patriam *irritatus* vt tutum cenſeret *Pauſanias*, quid moliretur, cum eo communicare. Itaque ad alia conſilia conuerſus eſt rerum in pernicicm patriae nouandarum. *Hoc* vtique, vt videtur, *anno*. Agit nimirum cum *Helotis* quibus non *libertatem* modo, ſed etiam *Ciuitatem*, pollicitus eſt, ſi ſocia arma ſecum in Ciues ſuos iunxiſſent, et conatum ſuum ad finem optatum perduxiſſent. Ab his proditus, hoc etiam tulit impune. Tam *tardi* erant in tanti viri ſupplicio *Ephori*. 1. 132. Renouat ergo cum Rege *Perſarum* per *literas* commercium, hoc tamen, ne quid emanaret, artificio, vt nuncii omnes *interficerentur* a *Perſis*. Et proceſſit illa fraus, dum tandem nuncio vltimo *Argilio* ſuſpicionem mouerent tot ante ſe miſſi nuncii qui tamen nunquam *rediiſſent*. Is *quintus* erat e *Peloponneſo* nuncius, ſi quidem *Themiſtocli* Ep. 5. fides. De *tempore* inde ſtatuendum eſt. Reſignauit ergo literas per ſe mittendas, reperitque verum quod fuerat antea ſuſpicatus, monitos nimirum *Perſas* ne ſe incolumem redire paterentur. Tum *Ephoris* monſtrat, et eorum conſilio ad *Aſylum* fugit in *Tacnaro*, quo tandem euenit vt *ſe* quoque ipſe proderet *Pauſanias*, et quidem teſtibus ipſis *Ephoris*. Ita dubitandi locus nullus deinceps eſt relictus, periitque ſua fraude irretitus *Pauſanias*. Quousque haec proceſſerint, incertum eſt. Hoc tamen anno concludi poterant, nec admodum affecto. Proinde cum rediiſſet e *Thracia Cimon*, *Oſtraciſmi* ſententia perculſus *Themiſtocles* ad *Argos* conceſſit. Nec antea cum illo conſilium ſuum de *Graecia* prodenda communicauit *Pauſanias*. Poſtea *Argisne* ipſis, an *alibi* in *Peloponneſo*, illum conuenerit, incertum eſt. Nam exſulem per *Peloponneſi partes caeteras commeaſſe* teſtis eſt *Thucydides*. 1. 135. Hoc tamen *tempore* illum conueniſſe manifeſtum eſt, et *literas* a *Xerxe* reddidiſſe, teſte *Plutarcho*. Illas tamen literas *ſuperiori* anno acceperat, *Byzantii*, vel in *Colonis*. Nam nunciis nullis e *Perſica* ditione redeuntibus, nouas *literas* nullas accipere potuit. *Semel* autem tantummodo *Themiſtoclem* conuenit *Pauſanias*. Deinceps τὴν μὲν δέησιν ἀπετρίψατο τοῦ Παυσανίου, καὶ τὴν κοινωνίαν ὅλως ἀπείπατο. Verba ſunt in *Themiſtocle Plutarchi*. Adhuc tamen *Argis* haeſit *Themiſtocles* dum conuinceretur, punireturque *Pauſanias*. Imo dum e *literis Pauſaniae* anſam accuſandi apud ſuos *Athenienſes* abſentem *Themiſtoclem* arriperent *Lacedaemonii*; dum ad *leuiorem* cenſuram *Oſtraciſmi durior* alia *damnatoria* acceſſiſſet; dum et *literas* ipſe, quae *ſe* purgarent, ad Ciues ſuos dediſſet, et mitterentur ab *Athenienſibus* qui illum *caperent*, factumque eſſet vt *fuga* ipſa, paene *ſerior* quam oportebat, aegre illum ex inimicorum manibus eriperet. Hoc ergo anno perierit *Pauſanias*. Ne nimis longe proferatur poena *Pauſaniae*, faciunt

verba *Cleonices* ab eo *Byzantii* interfectae, cum eius *manes* placare conaretur, ταχέως παύσεσθαι τῶν κακῶν αὐτὸν ἐν Σπάρτῃ γενόμενον· αἰνιττομένη, (inquit) ὡς ἔοικεν, τὴν μέλλουσαν αὐτῷ τελευτήν. Nam vt *poſteriori* Expeditione *Byzantina* illa fuiſſet νεκυομαντεία, vel *ita* tamen ad *ſuperioris* anni *finem* referendam eſſe probavimus. Ita certe *Plutarchus*. *Nec multo poſt* (inquit de eadem Epocha *Iuſtinus* II. 15.) *accuſatus Pauſanias damnatur*. Idque ſane verum fuiſſe neceſſe eſt, ſi vera ſint quae ſequuntur apud eundem, ex eodem *Trogo*, *Iuſtinum*. Sic enim habent: *Igitur Xerxes, cum proditionis dolum publicatum videret, ex integro Bellum inſtituit. Graeci quoque ducem conſtituunt Cimonem*, etc. Ita paulo poſt *Dionyſia Oſtraciſmo* exſulauit *Themiſtocles*, paulo poſt reditum *Cimonis* e ſuperioris anni στρατηγίᾳ, vt cum illo iam *Exſule* conſilia communicare poſſet *Pauſanias*. Et breui poſtea detecta *Pauſaniae proditione* et punita, tum demum nouum *Belli* in *Graecos* apparatum fecit *Xerxes*, et noua *Cimoni* demandata στρατηγίᾳ, qua ille Bellum in *Aſiam* transtulit, oppreſſitque *Perſas* antea quam apparatum abſoluiſſent. *Medio* ergo tempore inter *Themiſtoclis Oſtracismum*, et *nouam* huius anni *Cimonis* στρατηγίαν, periit *Pauſanias*. Non tamen proinde neceſſarium erit vt mox damnatus *Argis* profugerit *Themiſtocles*. Nihil enim video cur adeo *properatum* exiſtimemus in accuſando *Themiſtocle*. Imo *moram* aliquam interceſſiſſe veriſimilius eſt, ſi quidem de *cauſa* accuſandi recte iudicet *Diodorus*. Nempe hoc propterea factum a *Lacedaemoniis*, vt *ignominiam* patriae ſuae per ſcelus *Pauſaniae* contractam ſimili Ciuis *Athenienſis* illuſtriſſimi *ignominia* refarcirent. Et *moram* patiebatur *Oſtraciſmi* poena *decennis*, et Bellum *nouum* in *Perſas* huius anni duce *Cimone*, et vtilior futura *Lacedaemoniis Cimonis* opera a Bello iam *reuerſi*.

Etiam *Lacedaemoniorum* Regum *tempora*, hoc, de quo agimus, *ſpatio* vitioſiſſima dedit *Diodorus*. Proinde etiam illa, qua quidem ad hanc faciunt, in qua verſamur, *Chronologiam*, a nobis emendanda ſunt. Maxime quia illorum etiam meminit *Thucydides*. Sunt autem ſtirpis tantummodo vnius, *Proclidarum*, ſeu *Eurypontidarum*. Vult ergo *Diodorus*, *Leotychidam*, qui praelio imperabat ad *Mycalen*, *Ol.* LXXVI. 1. Archonte *Phaedone*, e viuis exceſſiſſe, et in locum illius ſucceſſiſſe *Archelaum*. Sic enim ipſe hoc loco Regem appellat, quem rectius alibi nominat *Archidamum*, quod ſemper facit noſter *Thucydides*. *Leotychidae* autem annos tribuit XXII. *Archidamo* vero XLII. Haec ſi vera, ita *Ol.* LXX. 3. ſucceſſerit *Leotychidas*, et *Ol.* LXXXVI. 3. *Agis Archidami* filius patri *Archidamo*. Hoc vero falſum eſſe vincit noſter *Thucydides*, qui *Archidamum Lacedaemoniorum* ducem agnoſcit L. III. 1. *Ol.* LXXXVIII 1. ſaltem *ineunte*. Vincit ipſe *Diodorus*, qui ducem eundem refert *Ol.* LXXXVII. 4. et LXXXVIII. 1. Plane vt *Thucydides*. Et tamen *mortuum* illum, pro ſuis rationibus, ipſo illo anno *Ol.* LXXXVI. 3. retulerat. Haec autem e bonis excerpſit auctoribus, nec vidit interim quam eſſent ſuis hypotheſibus contraria. Suſpicor erroris ortum fuiſſe e *Phaedone*, quem *duplicem* exhibebant vitioſi illi, quos ſecutus eſt *Diodorus*, Faſti *Archontici*, alium *Ol.* LXXVI. 1. alium *Ol.* LXXVII. 4. *ſeptennii* ſpatio interpoſito, quo fere veram *Archidami* Epocham anticipat Epocha *Diodori*. Quanquam ne quidem illud verum ſit quod pro vero habuit error ille Diodori, *Phaedone* ſaltem aliquo *Archonte* deceſſiſſe *Leotychidam*. Sed quo verus *Archidami* finis ſtatuatur, habet ex altero quoque extremo limitem *Thucydides*. Vltima quidem *Archidami* mentio eſt anno Belli *Peloponneſiaci* IVo. *Ol.* LXXXVIII. 1. *ineunte*, *Aeſtate* ſcilicet, *frugibusque maturis*. *Thucyd.* III. 1. Prima *Agidis* anno *Belli* VIo. *Ol.* LXXXVIII. $\frac{2}{3}$. etiam *priori* illa anni parte quae *Ol.* LXXXVIII. 2. *exeunti* reſponderit. *Thucyd.* III. 89. *Medio* ergo aliquo tempore inter *Ol.* LXXXVIII. 1. *initium* et 2. *finem* deceſſerit *Archidamus*, *Agisque* ſucceſſerit. *Medium* annum capiamus *Belli* VIm. *Ol.* LXXXVIII. $\frac{1}{2}$. Nec *longe*, vt opinor, a vero aberrabimus. Ita hoc ipſo anno *Ol.* LXXII. $\frac{3}{4}$. mortuo *Leotychida*, ſucceſſerit *Archidamus*, quem teſtatur annis XLII. regnaſſe *Diodorus*. Ita pulſo *Demarato Ol.* LXXII. $\frac{1}{2}$. ſucceſſerit *Leotychidas*, qui, pro eiusdem *Diodori* rationibus, *Regnum* per annos XXII. tenuerit. Eſtque ſane hoc veriſſimum. Nam cum *Demaratum* Regno exueret *Cleomenes*, tum in Μηδίσαντας *Aeginae* Bellum mouebat. *Herodot.* VI. 64. Nempe in illos ὅσοι Μηδισμοῦ τε αὐτῶν μετέσχον, καὶ βασιλεῖ Δαρείῳ τῷ Ὑστάσπου γῆν δοῦναι καὶ ὕδωρ τοὺς πολίτας ἔπεισαν. Vt nos docet *Pauſanias* Laconic. c. 4. Hoc enim feciſſe *Aeginetas*, ipſe teſtis eſt *Herodotus* VI. 49. Idem obſervauit, mox vbi hoc feciſſent, ἰθέως in illos irritatos fuiſſe primum *Athenienſes*, tum deinde, illorum hortatu, *Lacedaemonios*. Inde cauſa *Belli* in *Aeginetas Cleomeni*, vt *Perſarum* patroni ſuppl.cio dederentur. Hoc autem ipſo Bello *Cleomenem* deſeruit accuſauitque *Demaratus*. *Herodot.* VI. 61. 64. Et *Demarati* conſilio negant *Aeginetae* ſe ſuos tradituros niſi ab *vtroque* Rege peterentur. *Herodot.* VI. 50. Hae cauſae erant *Cleomeni* cur *Leotychidam* iam antea *Demarato* infenſum in *Demarati* locum ſufficere conaretur. Pacto nimirum cum eo vt *Rex* factus Μηδίσαντας *vna* ſecum peteret ab *Aeginetis*. *Herodot.* VI. 65. Tandem *Pythiam Periallam* corrumpit vt conſulentibus reſponderet, *Dei* nomine, negaretque filium *Ariſtonis* ſuiſſe *Demaratum*. *Herod.* VI. 66. Ita *Regno* exutus *Demaratus* hoc ipſo *anno* qui praelium *Marathonium* proxime praeceſſit. Incipit enim annus praelii *Marathonii Herodot.* VI. 94. Hic autem, in quo verſamur, annus incipit. VI. 46. Anno enim praelii *Herodotus* ita habet: ἐπῆλθε μὲν ὁ ναυτικὸς πᾶς στρατὸς ὁ ἐπιταχθεὶς ἑκάστοισι, παρεγένοντο δὲ καὶ αἱ ἱππαγωγοὶ νέες, τὰς τῷ προτέρῳ ἔτεϊ προεῖπε τοῖσι ἑωϋτοῦ δασμοφόροισι Δαρεῖος ἑτοιμάζειν. *Herodot.* VI. 95. Sic autem iuſſerat *Darius* cum *legatos* mitteret qui a *Graecis* terram et aquam peterent. Ita enim ſequitur: Ἄλλους δὲ κήρυκας διέπεμπε ἐς τὰς ἑωϋτοῦ δασμοφόρους πόλιας τὰς παραθαλασσίους, κελεύων νέας τε μακρὰς καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα ποιέεσθαι. *Herodot.* VI. 48. Gemina haec eſſe conſtat, annorumque adeo eſſe *proxime* inuicem ſequentium. Simile exemplum aliud habemus de circumnauigato monte *Atho*, ὅτι τῷ προτέρῳ ἔτεϊ ποιεύμενοι ταύτην τὴν κομιδὴν μεγάλως προσέπταισαν. *Herodot.* VI. 95. Hoc etiam *naufragium* narrauerat *Herodotus* VI. 44. 45. Nempe poſt

ἔαρ c. 43. Vnde ille quoque annos ſuos accuratius exorditur, plane vt *Thucydides*. Hunc ergo annum, in quo ſumus, *Leotychidae* vltimum fuiſſe neceſſe eſt. Pariterque *Ol.* LXXXVIII. $\frac{1}{2}$. vltimum fuiſſe *Archidami*, cui annos XLII. tribuit *Diodorus*. Etiam *Agidi Archidami* filio annos XXVII. concedit idem *Diodorus*. Id ſi recte, ſic etiam finis *Agidis*, pro noſtris rationibus, ad *Ol.* $\frac{84}{85}$. $\frac{4}{1}$. erit referendus. *Olympia* tamen illum ſuperaſſe conſtat e *Xenophonte*. Proinde Archonte *Lachete* deceſſerit, qui *Ol.* XCV. 1. Magiſtratum tenuit. Inde fortaſſis emendanda quae tradidimus, in Annalibus *Xenophonteis*, de morte *Agidis*, et ſucceſſione *Ageſilai*. Haec enim veriora putamus. Sed non vacat impraeſentiarum rationes reddere, et tempora inde pendentia melius conſtituere.

Ant. *Chr.* 468. *Ol.* $\frac{77}{78}$. $\frac{4}{1}$. XIII. Arch. *Theagenide*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXII.

Huius Archontis *ſitum* eadem Marmoris *Oxonienſis* Auctoritas aſſerit quae ſuperiorem aſſeruerat, *proximo* nimirum ante *Diognetum* numero. Etiam ipſa Marmoris *conſtantia* in *duobus* exemplis facit, vt certo Autographi exemplo hos *numeros* imputemus; non autem *Quadratarii* vel *Editorum* erroribus. Conueniunt etiam cum *Marmore* in hoc *Archonte* tam *Diodorus* quam *Dionyſius Halicarnaſſeus*, quam *Plutarchus* in *Andocide*, qui illum *Ol.* LXXVIII. 1. aſſignant. Sic enim ſolenne illis eſt, in his ſaltem temporibus *Archontum* loca per annos Olympiadicos *poſteriores* deſignare, quod per *priores* praeſtare ſolet Auctor Chronici *Marmorei*. Conuenit praeterea aetas *Simonidis*. Quem enim annum LXXXm. egiſſe Archonte *Adimanto*, e *Simonidis* ipſius Epigrammate probauit Cl. *Bentleius* in D. *Boyſium*. eum, hoc noſtro Archonte *Theagenide*, *nonagenarium* facit Auctor Chronici *Marmorei*. Id tamen, vt verum ſit, annum eius *nonageſimum*, cum moreretur, *inchoatum* tantummodo fuiſſe neceſſe eſt. Idque verum aſſerunt Scholiaſtes *Ariſtophanis* in *Veſpas*, et *Suidas*, dum annum eius LXXXIXm. duntaxat agnoſcunt. Aetates *ambae* $\frac{80}{90}$. ita hunc annum, pro *Simonidis* ipſius illo teſtimonio, deſignant, vt in alium nullum quadrare poſſint.

Superiori anno, periit, vt puto, *Pauſanias*. Non *Rex*, vt videtur, iure ſuo, ſed vice pupilli *Pliſtarchi* conſobrini e patruo *Leonida*. Sic enim loquitur *Thucydides*, vt illius ius aliud nullum agnoſcat praeterquam *tutoris*, etiam in temporibus eius *extremis*, cum de illius *poena* cogitarent *Ephori*. I. 132. Sed *Pliſtarchi* nulla vſpiam geſta legimus. Et ne quidem *Pauſaniae* ipſi ſucceſſit conſobrinus *Pliſtarchus*, ſed filius *Pliſtoanax*. Breue admodum *Pliſtarchi* Regnum agnoſcit etiam Sophiſta *Pauſanias*, ſed *ſucceſſorem* eius non ipſum facit *Pauſaniam*, ſed *Pliſtoanactem*: Πλείσταρχος μὲν οὖν ὁ Λεωνίδου νεωστὶ τὴν βασιλείαν παρειληφὼς ἐτελεύτησε· Πλειστοάναξ δὲ ἔσχε τὴν ἀρχὴν ὁ Παυσανίου τῶν Πλαταιαῖσιν ἡγησαμένου. *Laconic.* c. 5. Haec ſi vera, de *Regno* ab adulto *Pliſtarcho* ſuſcepto intelligenda ſunt. Et neceſſe erit vt *Pauſaniae* ſuperſtes fuerit, vt ei ſuccederet non *Pauſanias* ipſe, ſed *filius* Pauſaniae *Pliſtoanax*. Sic ergo βασιλείαν παρειληφέναι dicendus erat, cum non amplius per *Tutores*, ſed ipſe, *Regni* a ſe ſuſcepti *munia* obiret. Alioqui *breue* Regnum illius eſſe non potuit ſi a *caede* patris *Leonidae* pertigerit ad *poenum* conſobrini *Pauſaniae*. *Rex* quidem appellatur *Pauſanias*, etiam in victoria *Plataeenſi Herodoto*. IX. 75. quem tamen in illo munere *Tutoris* vicem ſuppleuiſſe fatetur c. 10. Proinde inde nullum Argumentum eſt. Et *Thucydidis* locus iam allatus facit vt hanc *Pauſaniae* Sophiſtae interpretationem veriſſimam exiſtimemus. *Adultam* ergo aetatem attigit *Pliſtarchus*, et *Pauſaniae* ſuperſtes erat, vt ſucceſſorem *proximum* haberet *Pliſtoanactem*. Quamdiu autem *Pauſaniae* ſuperſtes fuerit, ſtatuere difficillimum eſt. Poterat *diu* ſuperſtes fuiſſe, ſi aetas illius adulta *remotior* fuerit ab obitu conſobrini *Tutoris*. Sed ne quidem ita ſexennio morte *Pauſaniae* ſerior *adulta* eius aetas eſſe potuit. Hic ſane annus eſt a caede *Leonidae* patris XIIus. Eſto ergo *natus* fuerit *eodem*, quo periit *pater*, anno. Ita annum aetatis XVIIm. (qui Εἰρενος erat pro diſciplina *Laconica*) attigerit anno poſt caedem *Pauſaniae* VO. Nec multo ſerius, etiamſi fuerit *poſthumus*. Si autem annus *Pubertatis* cum conſobrini *ſupplicio* concurrerit; ſic breue admodum ſpatium fuerit oportet inter caedem *Pauſaniae* ſucceſſionemque *Pliſtoanactis*, vt, poſt acceptum νεωστὶ *Regnum*, perierit ipſe *Pliſtarchus*. Videamus ergo aliunde an poſſimus ſpatium illud, quantum fuerit, explorare, et ſucceſſionem conſtituere in familia Regia *Euryſthenidarum*, vt iam fecimus in *Proclidis*. Incipiemus autem a temporibus *certioribus*, nempe *recentioribus*, in quibus maior eſt Faſtorum *Archonticorum* concordia. Incipiunt illi ab *Ol.* XCIII. 1. quo *Pliſtoanactti Pauſaniam* ſucceſſiſſe teſtatur *Diodorus*. Et quidem per annos XIV. qui deſinunt *Ol.* XCVI. 3. Tum *Pauſaniae* ſucceſſiſſe tradit filium huius *Pauſaniae Ageſipolidem*, qui ipſe totidem, quot Pater, *annis* Regnum tenuerit. Exeunt et illi *Ol.* C. 1. quo *Diodorus* ſucceſſorem ſtatuit *Ageſipolidis* fratrem *Cleombrotum*, qui annis ipſe IX. *regnauit*, ad *praelium* nempe, quo occubuit, *Leuctricum Ol.* CII. 2. Huius filii *duo* ponuntur, maior *Ageſipolis*, minor *Cleomenes*. *Ageſipolidem* nihil memorabile geſſiſſe docet *Pauſanias*, cuius *tempus*, quia *breue*, proinde hactenus incognitum eſt. *Cleomenem* anno *Ol.* CXVII. 4 obiiſſe narrat *Diodorus*, cuius annos numerat LX. et menſes praeterea X. nempe annos fere LXI Deducti illi ex *Ol.* CXVII. 4. reliquum facient *Ol.* CII. 3. quo ſucceſſerit *Cleomenes* ipſe mortuo fratri *Ageſipolidi*. Inde colligitur tempus ipſius *Ageſipolidis* ab *Ol.* CII. 2. quo occiſus eſt pater *Cleombrotus*, ad *Ol.* CII. 3. quo ſucceſſit *Cleomenes*. Succeſſit *Cleomeni* filius *Aretas* per annos XLIV. teſte *Diodoro*. Ita deſierit *Ol.* CXXVIII. 4. Idem *Areus* eſt *Acrotati* filius *Pauſaniae*, Laconic. 6 Hoc autem loco deſicit *Diodorus*, egregie hucusque ſibi conſentaneus. Redeamus ergo ad *Ol.* XCIII. 1. a quo *ſuperne* retrogrediendo incipiunt diſcordiae. *Pliſtoanactem* illo anno defunctum annis L. regnaſſe dicit *Interpres*, neſcio qua fretus *MSS.* Codicum fide. In *Graecis* illa verba tantummodo legimus: ἄρξας ἔτη ὀκτώ. Certum eſt deeſſe numerum *maiorem*. In margine legimus: γράφεται πεντήκοντα. Inde fortaſſis Interpres loco *octo* legit *quinquaginta*. Nempe, vt videtur, quia paulo antea in margine repererat γράφεται πεντήκοντα ad vocem in *Textu* ὀκτώ. Sed plane nulla ratio eſt cur numeri illi inuicem

confunderentur. Si itaque hunc numerum *Marginalem* in Codicum *MSS.* margine repererint (de quo tamen nihil monent *Editores*) e *Margine fupplendum Textum* potius quam *emendandum* fuiſſe crediderim. Sic numerus annorum *integer* erit LVIII. quibus regnarit ille *Pliſtoanax*. Hi deducti ex *Ol.* XCIII. 1. reliquum facient *Ol.* LXXVIII. 3. quo *Pliſtarcho* mortuo ſucceſſerit *Pliſtoanax*. Sed vero hoc anno deſinente *Ol.* 77. 3. occiſus eſt *Pauſanias*. Ita *quadriennium* reliquum erit a caede *Pauſaniae*, quo adoleuerit, *regnumque* adultus, ipſe adminiſtrauerit, *Pliſtarchus*. Etiam *Leonidae* finem compertiſſimum habemus *Ol.* LXXV. 1. quo *ineunte* ceciderit ad *Thermopylas Hecatombaeonis* die VI°. pro *noſtris* rationibus. *Initium* illius e ſine *Cleomenis* colligendum eſt. Erat autem in poteſtate *Cleomenes* cum *Regno* exueretur *Demaratus*, quod *Ol.* LXXII. 1. factum oſtendimus. Nec poſt *Ol.* LXXII. 2. illum tenuiſſe veriſimillimum eſt. Taedet *ſuperius* adſcendere in tanta monumentorum hodiernorum incertitudine. Nec pro *Thucydideorum* Annalium rationibus omnino neceſſarium eſt.

Iam de *Themiſtocle*. *Pauſaniae* exitum praeceſſit illius *Oſtraciſmus*. Damnatio ex inquiſitione in *Pauſaniam* nata *poſterior* illa fuerit proinde neceſſe eſt. Cum *Argis* fugeret χειμῶνα fuiſſe docet Sophiſta qui illius Perſona ſcripſit *Epiſtolas*. Δέος δέ ἐϛι (inquit) μὴ ἀνωφελῆ ἡμῶν τὴν σπουδὴν ἐπιμένων ὁ χειμὼν ποιήσῃ. Ep. IX. Non omnia ſpernenda arbitror quae occurrunt in *Sophiſtis*. Multae tum exſtabant, quae iam perierunt, Hiſtoriae. Et veras illi *Perſonas* ex *Hiſtoriis* hauſerunt, cum quibus commercium habere potuerint, quorum *nomine* Epiſtolas concipiendas exiſtimabant. Cur itaque dubitemus quin multas etiam rerum geſtarum *circumſtantias* ex iisdem haurire potuerint, qui tamen iam interciderint, *Hiſtoriis? Hyemem* ergo hic ſi pro Anni *tempeſtate* accipiamus, eam *affectam* fuiſſe neceſſe eſt, cum ἐπιμένειν dicitur. Ἐπίμονον enim illud *Graecis* dicitur quod iam diutius durarit. Ita hoc anno *exeunte* fuerit fuga illa *Themiſtoclis*. Neſcio autem annon potius *hyemem* praeter exſpectationem *longam* deſignarint verba in Perſona *Themiſtoclis*. Sic potius erunt ad ſequentem annum referenda. Sic enim tantundem valebunt ac ſi dixiſſet: Per Anni *tempeſtatem* ſpes erat fugam *maritimam* tuto ſuscipiendi. Sed ſpem illam ipſam adimit *hyems* quam pro anni tempeſtate *diuturnior*, metumque iniicit ne haec ipſa mea *cautela* mihi profutura ſit. Ita *Verna* tempeſtate fugerit, *Maris liberi* initio quo cenſetur Nauigatio *ſecura*. Sic ad nouum *Archontem* fuga illius referenda erit, quocunque demum anno contigerit. *Hoc* autem *anno* fugerit, necne, vel *ſequenti*, me dubitare fateor. Et tamen aegre admodum vltra vtrumque differri illius fuga poterit, ſi quidem vere dixerit *Steſimbrotus Thaſius* ad *Hieronem* illum ſeſe contuliſſe, a quo repulſam paſſus tum demum de *Aſia* cogitarit. Nam *Ol.* LXXVIII. 2. deceſſit *Hiero*, ſi quidem *Diodorum* audiamus. Eſt tamen aliõqui *Steſimbrotus* Auctor, propter *Antiquitatem*, minime ſpernendus. Coaeuus nimirum *Cimoni*, et par adeo *Herodoto*, *Thucydide* autem *antiquior*. Potuit ergo illius *Chronologiae* Auctor eſſe quam ſequitur Chronicon *Marmoreum*, quae *Gelonis Hieronisque* tempora recentiora facit. Sic potuit *ſerius* fugere *Themiſtocles*, et tamen *Hieronem* conuenire. Ita Sophiſta Epiſtolarum Auctor, qui *Gelonem* in fuga exambitum refert a *b*) *Themiſtocle*, qui tamen cum *Sicilium* appelleret, repererit in Regno iam *nuper* conſtitutum *Hieronem*. Nam pro *Marmoris* rationibus *Charete* Archonte ſucceſſit *Hieron* quem Nos *Charetem Ol.* LXXVII. $\frac{1}{2}$. aſſeruimus. Inde, ni fallor, erroris occaſio *Diodoro* qui *Themiſtoclis* fugam refert ad annum *Ol.* LXXVII. 2m. Sed *Thucydidis* rationes Nos explicandas ſuſcepimus, quas etiam, propter *accuratam* illius diligentiam, etiam paulo *antiquioribus* teſtimoniis antetulerimus.

Hoc anno *Cimon* paucis admodum triremibus *Athenis* profectus. Profligato nimirum Bello *Medico*, et *Pace* conſtituta. Inde *Perſis* audacia *Cherſoneſum* occupandi, et Socios e *Thracia* aduocandi. Sed tredecim *Perſarum* naves ſuis duntaxat quatuor occupauit, *Perſas* ipſos cum ſociis *Thracibus* inde fugauit, totamque inde *Cherſoneſum* ſuis vendicauit *Athenienſibus*. Narrat enim haec *Plutarchus* inter praelium ad *Eurymedontem* et defectionem *Thaſiorum*. Nec ſane alia Bella illum in hac ϛρατηγίᾳ ob oculos habuiſſe indicat tam modicus apparatus cum *Athenis* diſcederet. Hoc *alteri* anno cuiuis *medio* conuenire vix potuit. Hinc facile colligimus nondum coloniam ad *nouas Vias* fuiſſe deductam, quam eidem tempori, cui et *Thaſiorum* defectionem, vendicat *Thucydides*. I. 100. Etiam inde colligitur nondum *Archontem* fuiſſe *Phaedonem*, quem Nos e loco recepto reiecimus.

Ant. *Chr.* 467. *Ol.* LXXVIII. $\frac{1}{2}$. XIV. Arch. *Lyſiſtrato*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die X.

Huius anni quis *Archon* fuerit, non habemus, vt ſolebamus, monumenta quae doceant. Suſpicamur autem, vt proximus *Theagenidae* in receptis Faſtis *Diodori* numeratur *Lyſiſtratus*; ſic etiam proximum fuiſſe in hypotheſibus Chronici *Marmorei*. Illum *Ol.* LXXVIII. 2. apponit *Diodorus*. Sic erat I°. eiusdem *Olympiadis* anno, pro *Marmoris* recepto more, aſſignandus. Poterat alioqui in hunc locum reponi, quem proximo poſt *Praxiergum* loco omiſerat Auctor Chronici *Marmorei*. Ita autem ſecuturus erat 2°. loco *Phaedon*, quem Nos *tertio* potius loco, pro veriorum Faſtorum ſententia, aſſignandum oſtendemus. Hoc autem *Archonte* interpoſito, in verum illum, quem dixi, locum redibit *Phaedon*. Sic itaque potius ſtatuendum exiſtimamus.

Hoc anno *Caryſtios* in *Euboea* ſolos oppugnabant *Athenienſes*, et χρόνῳ ξυνέβησαν καθ' ὁμολογίαν. *Thucyd.* I. 98. Hos enim proximos *Eioni* et *Scyro* recenſet *Thucydides* e *Graecis*, cum quibus *Athenienſes* Bellum geſſerint, poſtquam ſub *Athenienſium* patrocinio commune Bellum in *Perſas* adminiſtrarent.

Ant. *Chr.* 466. *Ol.* LXXVIII. $\frac{2}{3}$. XV. Arch. *Demotione*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXX.

b) Ep. *Themiſt.* 20.

Hoc anno *Naxum* obſederunt, et in ſeruitutem redegerunt, *Athenienſes*. Πρώτη αὕτη πόλις ξυμμαχὶς παρὰ τὸ καθεσηκὸς ἐδουλώθη. *Thucyd.* I. 98. Nempe oppugnata poſt *Caryſtios* antea memoratos, et ante *Thaſios* quorum mentio c. 100. quosque *ſequenti*, poſt hunc, *Archonte* defeciſſe probabimus.

Hinc etiam colligimus hoc anno ſtatuendam eſſe fugam *Themiſtoclis*. Tunc enim, cum fugeret, in *Naxi* obſidione fuiſſe *Athenienſes*, conueniunt cum *Thucydide*, *Diodorus*. *Nepos* et *Plutarchus*. Si vera didicerimus e Sophiſta *Epiſtolarum* conditore, primo *Vere Argis* profugerit ad *Corcyram*. Ibi diu moratus non eſt, non auſis illum, veteris beneficii in illos collati cauſa, tueri *Corcyraeis*. Inde, ſi *Stefimbroto* fides, aut *Epiſtolarum* fabro, in *Siciliam* migrauit. Nec tamen diu ibi moratus eſt. Inde ſe ad *Admetum* contulit Regem *Moloſſorum*. Hic tantiſper haeſiſſe dicitur dum illum peterent legati *Athenienſium* atque *Lacedaemoniorum*. Ne paucos illos *dies* memoremus, quibus tum, cum primum appelleret, peregrinantem exſpectauit *Admetum*. Inde, *pedeſtri* itinere, et fidis viae ducibus, ad *Pydnam Alexandri* Regis *Macedonum* delatus eſt. Non tamen conſilio tentandi *Alexandri*, ſed ad aulam *Perſarum* recta, qua liceret, contendendi. Hinc, dum naui oneraria in *Ioniam* traiicit, χειμῶνι a recto ad *Ioniam* curſu transuerſim raptus in ciuium ſuorum claſſem *Naxios* obſidentem paene delatus eſt. *Thucyd.* I. 137. Non tamen χειμῶνος nomine *hibernam* anni tempeſtatem, vt opinor, deſignauit, ſed *procellam*. Ita illum intellexit Interpres. Ita illum *Nepos*, qui *Thucydidis* fidem, in hac praeſertim Hiſtoria, ſecutus eſt. *Tempeſtate maxima* eo *delatum* ſcribit. c. 8. Tandem *Ephesum* venit. Haec omnia quanta potuit cautela ne cuiquam innoteſceret. Nam et in *Graecia*, et in *Perſarum* ditione, multi erant, qui illum quaererent, propter *praemia* vbique promiſſa reperientibus. *Moram* haec omnia iniecerint oportet, quae tamen nimia *latebris* nocitura erat. Etiam, cum in *Ioniam* appuliſſet, nouum artificium excogitandum erat, quo nemini antea ſuſpectus eſſet quam ad *Regem* ipſum veniret. Vſus eſt ergo lectica *recta* qua deferri ſolebant ad Regem *concubinae*. Et tamen *Epheſi* tantiſper haeſit, dum pecuniae amicis creditae venirent, tam *Argis* quam *Athenis*. Ab *Ionia* deinde ad *Suſa* iter admodum longinquum erat. *Quatuor* annorum delicias agentibus facit Comicus Acharnenſib. Act. I. Scen. II. Trium autem *menſium* accuratiſſimus illius emenſor *Ariſtagoras* apud *Herodotum*. V. 50. Et *Herodotus* ipſe V. 53. Vix potuit ergo hoc *anno* ad palatium venire *Themiſtocles* itinere tot tantisque difficultatibus obſeſſo. Ita *tertio* demum *Oſtraciſmi* anno damnatus fugerit *Themiſtocles*, et *tertio* item poſt ſupplicium *Pauſaniae*. Nec ſane quicquam videmus in *Hiſtoria* quod obſtet quo minus ita ſe res habuerit.

Ol. LXXVIII. 3. mortuo *Pliſtarcho*, in familia Regia *Euruſthenidarum*, apud *Lacedaemonios*, ſuccedit *Pliſtoanax Pauſaniae* filius. Vid. *Ol* $\frac{77}{78}$. $\frac{4}{1}$.

Ant. *Chr.* 465. *Ol.* LXXVIII. $\frac{3}{4}$. XVI. Arch. *Phaedone*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XIX.

Hunc *Archontem* e loco, quem aſſignauit illi *Diodorus*, iam ſupra e Teſtimoniis *Diodoro* fide *dignioribus* excluſimus. Hunc *verum* illius eſſe locum diſcimus e Scholiaſte *Aeſchinis*, cuius Fragmentum antea edidimus. *Nouies* ille *Athenienſes* ad *Nouemuias* male fuiſſe acceptos obſeruauit propter *nouies* repetitas *Phyllidis* in *Demophoontem* diras. Πρῶτον μὲν (inquit) Λυσιστράτου καὶ Λυκούργου καὶ Κρατίνου στρατευόντων ἐπ' Ἠϊόνα τὴν ἐπὶ Στρυμόνα. Διεφθάρησαν γὰρ ὑπὸ Θρᾳκῶν εἰληφότες Ἠϊόνα ἐπὶ ἄρχοντος Φαίδωνος. Haec procul dubio clades eſt ad *Drabeſcum Edonorum* ab *Edonis* illata, cuius bis meminit *Thucydides*. I. 100. IV. 102. Meminit etiam *Pauſanias* Attic. 29. Confundit tamen *primam* hanc in *Thraciam* Expeditionem cum *ſecunda* alia ſub *Leagro* et *Sophane Deceleenſi*, cuius meminit non *Scholiaſtes* modo noſter, verum etiam *Herodotus*. IX. 74. Huius autem, de qua agimus, cladis *ſitum* docet *Thucydides* ipſe, IV. 102. Nempe poſt annos XXXII. ex quo ab *Edonis* pulſus fuerit, ſub *Dario Hyſtaſpide*, *Ariſtagoras*, et annis viciſſim XXIX. antea quam *Agnon*, pulſis *Edonis*, coloniam conderet *Amphipolitanam*. Nos a *poſteriori* potius *Epocha* argumentandum duximus, quippe quae priori certior eſt atque exploratior. *Archonte* enim *Euthymene* conditam fuiſſe ab *Agnone Amphipolim*, conſentit cum *Scholiaſte* noſtro etiam *Diodorus*. Et locum *Euthymenis* firmat etiam coaeuus Auctor *Ariſtophanes*. *Euthymenes* Archon erat *Ol.* $\frac{65}{66}$. $\frac{4}{1}$. Inde detracti anni XXIX. (nempe *Olympiades* VII. et annus *vnus*) reliquum facient annum, in quo verſamur, *Olympiad.* 78. $\frac{3}{4}$.

Hoc ergo *Archonte* coloniam *Nouemuialem* (Ciuitatis, quae poſtea ab *Agnone Amphipolis* appellata eſt) deductam diſcimus e praedicto *Scholiaſte*. Hoc anno ante *Euthymenem* XXIXO. miſſos colonos refert *Thucydides*, qui perierunt ad *Drabeſcum*. *Thucyd.* IV. 102. In anno poſt *Ariſtagoram* XXXIIO. conuenit, cum *Thucydide*, etiam *Diodorus* ad ann. *Ol.* 89. I. De *condita* ergo colonia *Thucydides*, non de *deleta*, intelligendus eſt. Proinde mentio *Phaedonis Archontis* in *Scholiaſte*, ad verba εἰληφότες Ἠϊόνα, non ad διεφθάρησαν, referenda eſt. Sic enim cum *Thucydide* conuenient accuratiſſime. Male ergo hanc *coloniam* ad *Ol.* LXXIX. I. ſtatuit *Diodorus*. Erroris occaſionem mox oſtendemus. Nondum hanc *coloniam* deductam, *Ol.* $\frac{77}{78}$. $\frac{4}{1}$. cum *Cimon Perſas Eione* fugaret, oſtendimus.

Hoc eodem anno *Thaſios* ab *Athenienſibus* defeciſſe docet *Thucydides* I. 100. Nempe ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους. Et tamen χρόνῳ ὕστερον poſt praelium ad *Eurymedontem*. His vocibus poſterioribus annorum *plurium* interuallum deſignaſſe videtur. Quod ſane eſt, pro noſtris hypotheſibus, veriſſimum. Et ſane Bellum hoc cum *Thaſiis* geſſit idem, qui ad *Eurymedontem* vicerat, *Cimon*. Et quidem ita, vt hoc Bellum cum *Thaſiis* ad *finem* vsque perduxerit, vt e *Plutarcho* diſcimus, et *Nepote*; qui alia quoque *media* narrant inter praelium ad *Eurymedontem* et hoc *trienne* cum *Thaſiis* Bellum. In eo quoque cum *Thucydide* conuenit etiam *Diodorus*, quod vnius eiusdemque *anni* vterque agnoſcat tam coloniam *Nouemuialem* quam Bellum cum *Thaſiis*. In eo tamen peccauit *Diodorus*,

quod eodem errore, quo *coloniam* ad *Ol.* LXXIX. 1. retulit, Belli quoque cum *Thasiis* initium ad *Ol.* LXXIX. 1. similiter retulerit.

Hoc etiam eodem *anno*, sed, vt videtur, ad *exitum* vergente, *Terraemotus* erat *Spartae*; et nati ea occasione Belli *Messenici* III. *decennalis* initium. Hoc e *Thucydide* ipso colligimus. Ait enim *Thasios Lacedaemoniorum* auxilium aduocasse. Non tamen *antea* quam plusquam vno praelio *victi* ad *obsidionem* redigerentur. 1. 101. Tum demum, clam *Athenienſibus* auxilium pollicentur *Lacedaemonii*, quod tamen quo minus praestiterint, a *Terraemotu*, et secutis illum turbis *domesticis*, impediti sunt. Nuncius ergo de *Thasiorum* defectione *Athenas* appulerit, tum *Apparatus* ad Bellum faciendus erat illo certe tempore, et *Cimone* duce, non sane *diutinus*. Tum spatium *nauigandi*, et captandi tot praeliorum sub duce prudentissimo *occasiones*, interceſſerit. Tum *obsessis* mittendi *Spartam* legati eo *tardiores* quo *cautius* progrediendum erat ne resciscent *Athenienses*. Denique, *promisso* auxilio, et *reuersis* nunciis, contigerit *Terraemotus*, et post Terraemotum *Bellum* cum *Helotis*, quae obstiterint, quo minus fidem datam praestare potuerint. Quare, vt hoc anno *ineunte* defecerint *Thasii*, admodum tamen *affectum* fuisse necesse est cum iniret Bellum *Messeniacum*. Nam ne vltra hunc annum proferatur, obstat Testimonium *Plutarchi* in *Cimone*, qui IVo. demum *Archidami* anno *Terraemotum* statuit. Huc etiam discimus *Ol.* LXXVII. $\frac{3}{4}$. succeſſiſſe *Archidamum*, vt hoc anno admodum *affecto*, adhuc tamen illius annus numeraretur tantummodo IVus. Hic etiam nostro calculo suffragatur eousque *Diodorus*, quod *Archonte* saltem *Phaedone Terraemotum* etiam ipse statuerit. In eo etiam suum Phaedonis *situm* falsum ipse vincit. Retulit ille *Phaedonem* ad *Ol.* LXXVII. 4. Coloniam autem *Nouemuialem* et Bellum cum *Thasiis* ad *Ol.* LXXIX. 1. Cum tamen antiquiorem *Terraemotu coloniam*, et Bellum quoque cum *Thasiis*, e *Thucydide* ipso probauerimus, quem nemo sanus dubitet, his saltem temporibus, longe anteferendum esse *Diodoro*. Nos hunc *Phaedonem* non, cum Cl. *Bentleio*, tollendum arbitramur, sed ad suum potius, quem olim tenuit, in Fastis locum esse *restituendum*.

1. annus Belli decennalis *Lacedaemoniorum* in *Messenios*.

Hoc tandem *anno* ad aulam *Persicam* venit *Themistocles*. Ad Regem *Artaxerxem* Xerxis *filium νεωϛὶ βασιλεύοντα*, inquit *Thucydides*. 1. 137. Fecitque haec sola *Thucydidis* Auctoritas vt, iuniorum quantouis consensu refragante, in *Thucydidis* tamen sententiam transierit *Nepos*. *Sed Ego*, inquit, *potissimum Thucydidi credo, quod aetate proximus erat his, qui illorum temporum Historias reliquerunt, et eiusdem ciuitatis fuit.* c. 9. Addit *Plutarchus* testimonium maius ipsius testimonio *Thucydidis*. Nempe *Charontis Lampsaceni*. Hic ipsa illa aetate vixit, *Herodoto* ipso maior, vt maior erat *Thucydide Herodotus*. Proinde illum *Herodoto* opponit *Plutarchus* in Libro de *Malignitate Herodoti*. Egit praeterea in ipsa *Persarum* ditione *Charon*, vt proinde, quis *Princeps* tum fuerit, cum *Themistocles* veniret ad *Persas*, vix illi potuerit esse incompertum. Subiungit *Plutarchus*: Τοῖϛ δὲ χρονικοῖϛ δοκεῖ μᾶλλον ὁ Θουκυδίδης συμφέρεσθαι. *Chronicorum* nomine intelligit, ni fallor, *Grammaticos* illos, qui ex *temporum* rationibus de *Historiis antiquioribus* iudicauerant, vt in tanta *testimoniorum* Veterum incertitudine, inuicem nempe *pugnantium*, vera a falsis, certa ab incertis, per *temporum* consensum internoscerent. Ita *Timaeus*, *Eratosthenes*, *Apollodorus*. Celebres autem erant, hoc nomine, inprimis *Eratosthenis* Χρονικοὶ Κανόνες, in quibus, collatis inuicem *diuersarum* gentium *Successionibus*, ex vniuersarum *consensu* de singularum *veritate* pronunciabat. Itaque, cum his a *re ipsa* petitis Argumentis idem consentaneum reperitur, quod tanta *Testium* auctoritas verum esse tradidit, nihil plane superest cur de *Facto* dubitetur. Monet quidem *Plutarchus testes* fuisse, et quidem *Veteres*, qui ad *Xerxem* ipsum, non autem ad *Artaxerxem Themistoclem* fugisse tradiderint, *Ephorum*, *Dinonem*, *Clitarchum*, *Heraclidem*. Horum fidem secutus est, vt videtur, *Diodorus*. Sed neminem habuit, hoc vno *Vetustatis* nomine, *Thucydidi* comparandum, nedum *Charonti Lampsaceno*. Sic ipsa *Testium* antiquitate causa nostra vincit. Suffragante autem *Temporum* fide, imo magis *Thucydidi* quam *iunioribus* suffragante; iam *res* ipsa *testibus* optimis consentanea facit, ne vllam prorsus rationem Testium *recentiorum* habeamus. Viderunt hoc Viri Magni, qui proinde testes hosce vetustiores *conciliandos* potius quam *oppugnandos* existimarunt, *iunioribus* alia omnia censentibus. Volunt ergo ad vtrumque venisse *Themistoclem*, tam *Xerxem* ipsum, quam ad *Xerxis* filium *Artaxerxem*. Putant nimirum a Patre *Xerxe* etiamnum *superstite* Regni participem factum esse *Artaxerxem*. Pro eodem scilicet *exemplo*, quo, Patre *Dario* iam viuente, *successor Regni* declaratus fuerat ipse *Xerxes*. Huc trahit *Petauius* quod in causa *Xerxis* obseruauerat *Herodotus*, cum dubium esset ius successionis, Regi *Persarum* non licuisse nouam aliquam *Expeditionem* antea suscipere quam *Successorem* declarasset. VII. 2. Trahit, quod *similis* fuerit causa inter *Darium* Xerxis filium maiorem iunioremque *Artaxerxem* quae fuerat *Xerxi* ipsi cum fratre maiore *Artobarzane*. Quod nempe *maximus* fuerit vterque Patris, iam *Regis* filius, vt fuerat *frater* vtriusque *maximus primogenitus* communis Patris, *antea* tamen quam *Regnum* adipiscereturn. Nullum interim agnoscit in *Historia* vestigium *Artaxerxis Longimani* a Patre *Xerxe* in Regni *participationem* accepti. Nullum certe in Epistola *Themistoclis* ad filium *Artaxerxem* apud *Thucydidem*, Patris *Xerxis* etiamnum viui. Meminit quidem *Themistocles* in Epistola ad *filium* beneficiorum a se in *Patrem* collatorum. Cur haec non potius ad ipsum *Patrem* qui beneficia acceperat? Cur *filium* solum *Iudicem* facit beneficiorum in *Patrem* collatorum? Cur *Patrem* saltem non *testem* aduocat beneficiorum *arcanorum?* Cur ne quidem vlla ad *Patrem* relatio, filio vel *interpellante?* Cur nihil *Patri* reseruatum, in rebus ad Patrem *ipsum* attinentibus, quod non erat sane negligendum, *Patre* vel *absente?* Cur nulla *Patris* mentio, cum, post *annum* linguae *Persicae* discendae impendendum, esset reuersurus? Sic habent omnia, non quasi *abfuerit* Pater, sed quasi non amplius *fuerit* in viuis. Tantum vero abest vt vera videatur *coniectura* illa *Petauii*,

vt ne quidem *ratio* ab illo assignata locum habuerit cur *vera* saltem *videri* possit. Nec enim nisi in Iure *dubio* locum habuit Lex illa *Persarum* de declarando Regis *Successore*, antea quam Rex ipse *Expeditionem* aliquam susciperet. Nam in Iure *indubio*, non opus erat vt *Rex* idem declararet quod *Lex* ipsa declarauerat. Vt penes ipsum fuisset *Successorem*, quemcunque vellet, non obstante *Successionis Lege*, designare; ne quidem ita necesse fuisset vt *Rex* quem vellet *Successorem* declararet. Nam vt *neminem* declarasset, *manifesta* nihilominus fuisset *Regis sententia*. Neminem scilicet illum *Successorem* sibi velle quam cui Iure *Successionis* legitimo debebatur. Sic nullum erat *Reipublicae* periculum, cui declarando *Successore* fuerit occurrendum, dum de Successore *legitimo* constaret, nec locus esset aemulis. Fuerit ergo Ius dubium in causa *Xerxis*, non tamen sequitur *dubium* fuisse in causa *Artaxerxis*. Erat enim *Xerxes* primus nouae *familiae* Successor. Erat ergo a primo familiae conditore *Dario* statuendum, quo *Iure* deinceps esset in eadem familia *succedendum*. An scilicet hominis eiusdem *priuati*, an *Regis* primogenito Successio concedenda esset. Cum vero hoc Ius *primogeniti* in Regno *Darius* in persona *Xerxis* approbasset, idem Ius *Successionis* in *posteris*, quorum *causa* similis erat, deinceps obtinere oportebat, dum *nouo* aliquo *decreto* mutaretur ab eo, qui *Ius* habiturus esset *Successionis* in *futurum* stabiliendae. Quare, cum *causa Artaxeris Longimani* eadem fuerit cum causa *Xerxis* Patris, *Ius* quoque idem fuerit oportet, vt nouum tamen *nullum* decretum interceßisset. De *Xerxis* sententia dubitari vix potuit, quin *Ius* idem fuerit in *Successore* probaturus quo fuerat *ipse* coronam consecutus. Nec tamen *declaratio Successoris* parem illum cum *decessore* fecisset, nedum qualem credidit *Petauius Artaxerxem*, vt *decessoris* ratio nulla deinceps haberetur. Itaque de Iure *Successionis* haec intelligenda sunt quo *Patris mortui* locum suppleuit *Artaxerxes*. Non autem de *fictitio* illo quo particeps *communis* cum *Patre* Regni fuisse creditur. Nec sane accidit incommode, vt qui aulam *Persicam* hoc *anno* attigerit ineunte *Themistocles*, is, *Artaxerxe νεωστὶ* regnante, eo appulerit. XXIM. *Thoth Xerxi* tribuit Canon certissimus *Astronomorum*, qui superioris anni Iuliani *Decembris* die iniuerat XVIIO. *Diem* illum si superarit, *annus* erat, pro norma Canonis *Astronomici*, illi tribuendus vtcunque *breuem* illius anni *partem* attigisset. Nec *diu* postea videtur vixisse *Xerxes*. Id innuit, quicunque demum is fuerit, Auctor *Diodori*. Nam *Xerxi* XX. duntaxat annos concedit *Diodorus*, filio autem *Artaxerxi* largitur annos XLIV. cui annos tantummodo XLIII. concedit Canon *Astronomicus*. Inde palam est annum *Xerxis* vltimum *Patri* ablatum *Artaxerxi* filio assignare *Diodorum*. Quod scilicet *parte* illius longe maiori regnauerit *Artaxerxes*. Idem colligitur ex eo, quod ab *Artabano* Chiliarcho ad *Regem* introductus fuerit *Themistocles*, teste *Plutarcho*. Scio fuisse etiam alios a nostro maximo *Vsserio* recensitos *Artabanos*. Sed alio *munere* omnes quam *Chiliarchi*. Hunc autem *Artabanum* ipsum illum *Artabanum* fuisse puto, cuius *menses* post *Xerxem* VII. numerat in Chronico *Eusebius*, obseruatque hos *menses in numero annorum* fuisse *reputatos*. Hoc voluit, opinor, pro *anno* menses illos haberi iussitos, quod *partem maximam* Anni constituerint, qui quidem annus *Artabano* imputatus fuerit, quasi *tyranno*, Regnique cum *Artaxerxe* ipso *participi*. Tanta enim fuisse videtur, sub *Chiliarchi* numine, illius Auctoritas. *Xerxem* enim ipsum peremerat. Tum *parricidii* falso imputati nomine maiorem filium *Darium*, manu tamen fratris *Artaxerxis*. Denique *Artaxerxem* ipsum aggressus, a quo tamen *ipse* lethale vulnus accepit. Hucusque ergo liberas Imperii habenas vix habuit *Artaxerxes*. Hos ego *menses* fuisse puto qui *annum* constituere censerentur medium inter *Xerxem* patrem filiumque *Artaxerxem*, nonnunquam *Artabano* imputatum, vt *menses Magorum* aliquando *Magis* imputabantur. Sed Canon *astronomicus* menses *Magorum* non *illis* accenset, sed *Cambysi*. Idemque illius exemplo facit *Herodotus*. Fastis enim eximi solebant *tyranni*, aliique hostes *publici*, quorum *memoria* fuerat *damnata*. Sic ergo factum vt nonnunquam *Xerxi* patri, nonnunquam *Artaxerxi* filio hic idem imputaretur *annus*. Propterea, vt videtur, quod *vtrique* aliquid *demendum* erat quod *mensibus* illis adiunctum *annum* cum illis *integrum* complerer. Sic *menses* reliqui ad iustum *annum* necessarii inter *patrem filiumque* tribuendi essent. Eritque adeo *breuius* spatium *quinquemestri* quo *Regnum* tenuerit *Xerxes* postea quam *annum* XXM. impleuisset. His ergo ipsis mensibus *Artabani*, qui ad *annum* spectabant *Xerxis* XXIM. vel *Artaxerxis* primum, venisse *Themistoclem* ex ipsa illa *Artabani* mentione discimus. Conuenit autem hoc accurate cum *testimoniis* illis, quae diximus, *Thucydidis* et *Charontis Lampsaceni*, qui Regno *Artaxerxis* nuper accepto illum venisse tradiderunt. Sic ergo *Chronicorum* rationes restituere conati sumus, quas *Plutarchus* obseruauit *Thucydidi* fuisse consentaneas. Subiungit mox: *καθάπερ οὐδ' αὐτοῖς ἀτρέμα συνταττομένοις*. Alibi vsum illum vocis *ἀτρέμα* apud *Plutarchum* obseruaui. Illud ergo vult, *Chronicos Canones*, quorum fide *Thucydidis* testimonium comprobauerat, saepe tamen inuicem in commissione *discrepare*. Quod sane erat etiam *Librariorum* culpa facillimum aetate *Plutarchi*, qui tot Seculis *iunior* erat praecipuorum *Chronologorum* Autographis. Iam tamen vidimus *verum* etiam esse *potuisse* de ipsis *Chronologis*. Nam *Fastos* diu antea *corruptos* ostendimus, etiam aetate *Diodori*. Quanquam autem *meliores* vsurpauit *Plutarchus* et *Laërtius*, in quibus locum habuerit *Apsephion*; in illis tamen frustra quaesitum *Aristidem* docet ipse *Plutarchus*. Vidimus quoque fuisse *Veteres* qui *Themistoclis* fugam sub *Xerxe* statuerant, quanquam illis *iuniores* qui ad *Artaxerxem* retulerant. Hoc tamen satis erat, vt, qui ita sentirent, *Chronologi* iuniores *Chronicos* proinde *Canones* pro illis *rationibus* disponendos esse censuerint. Nihil tamen in re *gesta* obseruauit ipse, aut ab aliis obseruatum narrat, quod *pugnaret* quo minus *Canones Thucydidi* maxime *consentanei* fuerint etiam proinde *verissimi*.

Hoc anno Bellum cum *sociis* in coniuratione *Artabani*. Ctes. Persic.

* Arch. *Lysania*. *Ol.* 78. 3. *Diodor.*

Est et alter *Lysanias Ol.* 84. $\frac{2}{3}$. hoc in loco per *errorem*, vt videtur, repetitus e *Diodoro*. Sed in *Archontibus* (quos solos habet) *Olympiadum*, spatium *Diodori* vtrumque plenum supponit *Dionysius* etiam *Halicarnasseus*. Fastos enim *vterque* mutilatos *Aristide* et *Epsephione* sequitur, qui hac aut simili *repetitione* supplendi erant. Deesse autem hic videtur *Lysanias* in Fastis Chronici *Marmorei* integrioribus, *Epoch.* 60. vt probabimus, Arch. XXI. XXV.

Ant. *Chr.* 464. *Ol.* $\frac{78}{79}$. $\frac{4}{4}$. XVII. Arch. *Lysitheo*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die VI°.

Bactrorum defectio, Satrapa alio *Artabano*. Duobus praeliis tandem ad officium redacti. *Ctes.* Pers.

Ad proximum *Phaedoni* Archontem excidium *Mycenarum* ab *Argiuis* retulit *Diodorus*. Causam addit, cur illo potissimum tempore Bellum *Mycenaeis* intulerint *Argiui*: Τότε δὲ καιρὸν εὔθετον ἔχειν ἐνόμιζον, ὁρῶντες τοὺς Λακεδαιμονίους τεταπεινωμένους, καὶ μὴ δυναμένους τοῖς Μυκηναίοις βοηθεῖν. Subiunxit postea *rationes*, quae obstiterint, quo minus *Mycenaeis* supperias tulerint *Lacedaemonii*, διὰ τοὺς ἰδίους πολέμους, καὶ τὴν ἐκ τῶν σεισμῶν γενομένην αὐτοῖς συμφοράν. Haec si vera, hoc *anno* contigisse existimarim. Male enim ad Archontem *Theagenidem*, annumque *Ol.* 78. 1m. retulit ipse *Diodorus*. Nempe propter vitiosas suas male dispositi *Phaedonis* rationes.

$\frac{1}{2}$ annus Belli decennalis *Lacedaemoniorum* in *Messenios*.

Ant. *Chr.* 463. *Ol.* LXXIX. $\frac{1}{2}$. XVIII. Arch. *Archidemide*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXVI.

Hic locus *Archidemidis* e Belli in *Thasios* fine colligitur, non vltra *Ol.* LXXIX. 1. differendo, pro testimoniis *Diodori* et *Pausaniae* inuicem consentaneis.

Sub 2°. a *Xerxis* caede *Archonte*, defectio *Aegyptiorum*. *Ol.* 79. 2. *Diodor.* Dum *Bactris* rem gereret, vt videtur, *Megabazus*. Inde animus *Aegyptiis* vt de *libertate* asserenda cogitarent. Duces erant *Inarus Libys* et *Amyrtaeus Aegyptius*. Hinc ergo initium *Amyrtaei*, quem tamen aliquanto *recentiorem* credidit noster *Vsserius*. Per magnam autem *huius* etiam *anni* partem *Persas* occupatos tenuerunt res in *Bactrios* gerendae. Audierant *Aegyptii* τὴν Ξέρξου τελευτὴν, καὶ τὴν ὅλην ἐπιθεσιν καὶ ταραχὴν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν Περσῶν. Εὐθὺς factus Rex *Inarus*, qui primo ex *indigenis* milites conscribit, tum ex *exteris*, missis denique ad *Athenienses* de auxilio legatis. *Diodor.*

IIIIus. hic annus erat obsessorum *Thasiorum*, quo victi ab *Athenientibus*. Thucyd. 1. 100. Duce *Cimone*. Plutarch. *Cim.* Nepos *Cim.* c. 2. *Defectionem* eorum *Ol.* 79. 1. Archonte *Archidemide*, narrat *Diodorus*. Belli nimirum *finem* cum *initio* permiscens. Nec puto aliunde *Pausaniam Terraemotum Spartanorum* ad *hunc annum* distulisse, quam quod orto cum *Thasiis* Bello mox *Terraemotum* contigisse didicerit, et *finem* illius Belli, similiter ac *Diodorus*, cum eiusdem *exitu* ipse quoque confuderit. Statuit quidem *Terraemotum*, ortumque inde Bellum *Messeniacum* tertium, *Olympiade* XXIXa. Sed LXXIXam. ab illo intelligi, tam ex *Olympionica* quam ex *Archonte Athenienfi* manifestum est. Ita *Pausan.* Mess. c. 24.

Hoc forte anno contigit *clades* coloniae *Nouemuialis* ad *Drabescum*. Hoc certe *Archonte* et *Ol.* 79. 1. illam statuit *Diodorus*, qui tamen ita loquitur ac si *eodem*, quo deducta fuerat, *anno* periisset. Agnoscit interim aliquantisper illius *prosperos* successus. Μέχρι μέν τινος ἐκράτουν τῶν Θρακῶν· ὕστερον δὲ αὐτῶν ἀναβάντων εἰς Θράκην, συνέβη πάντας τοὺς εἰσβαλόντας εἰς τὴν χώραν τῶν Θρακῶν, ὑπὸ τῶν Ἠδωνῶν καλουμένων διαφθαρῆναι. Poterant hi progressus *vnius* fuisse *anni*, vt *secundo* demum coloniae anno fuerint deleti. Habet quidem *biennii* in hac ipsa causa coloniae *Nouemuialis* mentionem *Ol.* 89. 1. idem *Diodorus*. Quae tamen aegre huc fuerit referenda. Suspicor potius *Thucydidis*, quem ibi imitatur, locum male intellexisse *Diodorum*. Si quod tamen fuerit reuera *coloniae biennium*; facillimum esset *Diodoro* toties *initia* cum *finibus* confundenti, vt quo anno colonia *excisa* est illo *deductam* arbitraretur.

$\frac{2}{3}$ annus Belli decennalis *Lacedaemoniorum* in *Messenios*.

Ant. *Chr.* 462. *Ol.* LXXIX. $\frac{3}{3}$. XIX. Arch. *Tlepolemo*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XV°.

Reuersus a *Thasiorum* obsidione *Cimon* periclitatur de beneuolentia in *Alexandrum Macedonum* Regem. *Plutarch.* Cim. Inde colligitur *superiori* anno non admodum *affecto*, domitos esse *Thasios*, vt vacaret *Alexandro*. Sequitur in *Plutarcho* alia στρατηγία, quam *huius anni* fuisse necesse est. Eo spectant *Plutarchi* verba illa: Ὡς δὲ πάλιν ἐπὶ στρατείαν ἐξέπλευσε etc. Tum, eo absente, *Iudicia* pleraque ab *Areopago* sustulit *Ephialtes*. Proinde *hoc anno*.

$\frac{3}{4}$ annus Belli decennalis *Lacedaemoniorum* in *Messenios*. Ius. *Athenienfium* in *Aegypto*. Missus in *Aegyptios Achaemenes*. Hic, ad *Nilum* castris positis, reficiebat ab itineris labore milites. *Aegyptii* copiis *Libyae Aegyptique* in vnum collectis, ἀνέμενον τὴν παρὰ τῶν Ἀθηναίων συμμαχίαν. Tum scilicet *venientem*, quae tamen *nondum*, cum primum veniret *Achaemenes*, appulerat. Mox tamen iunxerunt cum *Aegyptiis* copias, *Persas* profligant, ipsumque, inter reliquos, interficiunt *Achaemenem*. Diodor. Inde colligitur, *hoc* demum *anno*, nec admodum *affecto*, in *Aegyptum* venisse *Athenienses*.

Ant. *Chr.* 461. *Ol.* LXXIX. $\frac{4}{4}$. XX. Arch. *Conone*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die IIIIo.

Reuersus a superioris anni στρατείᾳ *Cimon Areopagi* dignitatem restaurare conatur ab *Ephialte* labefactatam. Inde *Plebs* in illum a contraria Factione irritata. Κατεβόων συνιζάμενοι, καὶ τὸν δῆμον ἐξηρέθιζον, inquit *Plutarchus*. Tum *foror* ei exprobrata, in suspicionem *Laconismi* vocatus, ab *Eupolide* ludibrio expositus. *Plutarch.* ibid. Haec *initia* mox secuturi *Ostracismi*. Ante hunc annum auxilium ab *Athenienfibus*, cui praeficiendus fuerit *Cimon*, petere ne quidem potuisse *Lacedaemonios*, discimus e στρατηγίαις quas obierit *Cimon* a prima *Thasiorum* defectione, quae *Terraemotum* paulo praecessit, et

natum inde Bellum *decennale Lacedaemoniorum* in *Messenios*. Hoc ergo demum *anno* petunt legato *Periclida*. Plutarch. Cim. Ὡς αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἐν Ἰθώμῃ ἐμηκύνετο ὁ πόλεμος. *Thucyd.* I. 102. Tanta nimirum *decennii* parte iam *elapsa*. Bello ad τειχομαχίαν redacto, et quidem μακράν. Hoc enim nomine *Athenienses* neceſſarios exiſtimabant, ὅτι τειχομαχεῖν ἐδόκουν δυνατοὶ εἶναι. *Thucyd.* I. 102. Sic enim a praelio *Plataeenſi* fugientibus ad murum ligneum *Perſis*, *Athenienſibus* ea oppugnatio ab iisdem *Lacedaemoniis* demandata eſt, ὥςε οὐκ ἐπιςαμένων τειχομαχέειν, inquit *Herodot.* IX. 69. Negante autem auxilia mittenda eſſe *Ephialte*, cui iam innotuerant *Lacedaemoniorum* in cauſa *Thaſiorum*, vt videtur, inſidiae, *Cimonis* praecipue opera effectum eſt, vt rogata auxilia mitterentur, quae etiam illius imperio parerent. Fecit hoc vt *Laconiſmi* antea obiecti ſuſpicio augeretur. Itaque, cum *ſuſpecti* ſoli e ſociis dimitterentur *Athenienſes*, tum demum *Lacedaemoniorum* ſocietatem deſerunt, nouamque cum *Argiuis* eorum hoſtibus et *Theſſalis* ineunt. *Thucyd.* I. 102. Recidit ergo in *Cimonis* caput miſſi ad *Lacedaemonios* auxilii inuidia. Tum facilis erat *Oſtraciſmus* hoc *Laconiſmi* nomine apud animos *Lacedaemoniis* infenſos. Hoc ergo anno reuerſum *Cimonem* *Oſtraciſmo* perculſum exiſtimo. Nec *Moram* eius ad *Ithomam* tantam exiſtimo, vt ſententiam in illum latam vltra hunc, in quo verſamur, annum prorogarit.

Hoc eodem anno auxilium *Lacedaemoniis* miſſum etiam *Plataeenſibus*. Meminit in *Plataeenſium* oratione *Thucydides*. III. 54.

Suſpectam *Lacedaemoniis* fidem ſuam *Athenienſes* *grauiter ferentes*, *pecuniam*, *quae erat ſtipendium Perſici Belli*, *ab vniuerſa Graecia collatam*, *a Delo Athenas transferunt*, *ne deficientibus a fide ſocieratis Lacedaemoniis praedae ac rapinae eſſet*. Verba *Iuſtini* III. 6. Hoc auctore *Ariſtide* factum narrat *Plutarchus* in *Ariſtide*. Et quidem ipſe ex antiquiore *Theophraſto*. Hoc ergo anno *Ariſtides* mortuus eſt. *Deceſſit autem fere poſt annum quartum*, *quam Themiſtocles Athenis erat expulſus*. Nepos *Ariſtid.* fin. Intelligendus non de *Oſtraciſmo*, ſed de *damnatione Themiſtoclis*. Pro noſtris hiſce rationibus accuratiſſime. Hinc initium Belli *Peloponneſiaci* II, de quo intelligendus Scholiaſtes *Pindari*.

$\frac{4}{5}$ annus Belli *decennalis Lacedaemoniorum* in *Meſſenios* iam in *Ithome* obſeſſos. 2us. *Athenienſium* in *Aegypto*. Hoc *Archonte* *Ol.* 79. 3. *Lacedaemonios* ad Bellum *Athenienſibus* inferendum irritat *Artaxerxes*. Sed fruſtra. *Diodor.* Admodum opportune. Iam enim erant manifeſti animi illorum in *Athenienſes* infenſi, necdum tamen ad *arma* res venerat. Haec *poſt* caeſum *Achaemenem*, et tamen *ante* nouum Bellum *Megabazi*.

Ant. *Chr.* 460. *Ol.* $\frac{79}{80}$. $\frac{4}{5}$. XXI. Arch. *Euthippo*, a *Gamemelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXII.

Archontis huius *nomen* pro exemplo Chronici *Marmorei* concepimus, non autem pro exemplo *Diodori*, qui eundem appellat *Euippum*. *Situm* autem eundem illi dedimus, quem *Diodorus*, qua quidem illum e primaeuis Faſtis correximus. Nempe *Ol.* 79. 4. Ex quo enim *duos* Archontes *nouos* inſeruimus, *vnum* autem e rationibus illius expunximus, inde factum vt *prioribus* quibusque *Olympiadum* annis diſpoſitionis *noſtrae* reſpondeant Archontes *Diodori* atque *Dionyſii*. *Biennio* illum antiquiorem faciunt rationes Chronici *Marmorei*, qua quidem ab *hodiernis* Editoribus concipiuntur. Statuitur enim anno ante *Diognetum* CXCIX. qui erat *Ol.* 79. 2us. *Vnius* anni errorem viderat *Lidyattus*. Etiam *biennii* Cl. *Prideauxius*. Et in eo vterque conſentit, *antiquiorem* fieri quam *oportuit*, non autem *ſeriorem*. Idque e re *geſta* colligitur, quam hoc *Archonte* deſignauit Auctor Chronici *Marmorei*. Hoc enim *Archonte* obiiſſe vult Regem *Macedonum Alexandrum*, ſucceſſiſſe autem illi filium *Perdiccam*. Et quidem *recentiorem*, quam volebat Auctor Chronici *Marmorei*, *Alexandri* mortem infra probabimus. Impraeſentiarum oſtendendum eſt hoc idem poſtulare *rationes* ipſius Chronici *Marmorei*. Et quidem admodum commode euenit, vt et *Archelai* ſucceſſionem conſtituerit Auctor Chronici *Marmorei*, et varias antiquorum ſententias de annis *Perdiccae* ſeruauerit *Athenaeus*. Deipnoſoph. V. 13. Et quidem neminem memorat *Athenaeus*, qui *Perdiccae* annos plures numerarit quam fecerit *Acanthius Nicomedienſis*, qui annos illi largitur XLI. Accipiamus ergo numerum *Epochae* LXIIae. qua ponitur a Chronico *Marmoreo* ſucceſſio *Archelai*, nempe annum ante *Diognetum* CLVI. Addantur XLI. Fientque in vniuerſum CXCVII. non autem CXCIX vt hodierni volunt Editores. Suffragatur *Euſebius*, qui ad illum ipſum annum *Ol.* LXXIX. 4. refert ſucceſſionem *Perdiccae*, quo Archontem *Euthippum* ſtatuit *Diodorus*. Erant ergo Veteres qui *Perdiccae* initium illo *Ol.* 79. 4o. anno ſtatuerint, conſentanei cum rationibus Chronici *Marmorei* pro initio *Archelai*. Qui plures *Perdiccae* annos cenſuerit, veterum neminem reperimus. Itaque ſi *poſteriorem* Marmoris numerum *ſincerum* exiſtimemus, neceſſe erit vt *priorem* biennio, quam pro hypotheſibus Chronici Marmorei oportuit, *auctiorem* fuiſſe credamus.

Hoc *Archonte*, *Ol.* 79. 4. tertia *Camarinae* reſtauratio. Μετὰ δὲ ταῦτα Καμαρίναν μὲν Γελῷοι κατοικήσαντες ἐξ ἀρχῆς κατεκληρούχησαν. *Diodor.* Male *Thucydides*: Καὶ αὖτις ὑπὸ Γέλωνος ἀνάςατος γενομένη, τοτρίτον κατῳκίσθη ὑπὸ Γέλωνος. VI. 5. Poſtrema ita corrigenda: κατῳκίσθη ὑπὸ Γελῴων. Quod *Camarinam* ἀνάςατον fecerit *Gelo*, id non *maligno* in illos fecit conſilio, ſed *beneuolo*: illis nimirum e ciuitate *minus inſigni* in *nobiliorem* translatis. Nam, cum e *Gela* in *Syracuſas* migraret, Καμαριναίους ἅπαντας ἐς τὰς Συρηκούσας ἀγαγὼν, πολιήτας ἐποίησε, Καμαρίνης δὲ τὸ ἄςυ κατέσκαψε. *Herodot.* VII. 156. Animo ita non *maleuolo*, vt hoc idem in ſuis fecerit *Gelois*. Nam Γελῴων ὑπερημίσεας τῶν ἀςῶν τῳὐτὸ τοῖσι Καμαριναίοισι ἐποίησε. *Adſcititios* hoſce ciues tam *Geloos* quam *Camarinaeos* hoc nobiliſſimae Ciuitatis *Syracuſanae* beneficio ita ſibi deuinxit, vt haberet illos *tyrannidis* ſuae in *peregrina* Ciuitate fidiſſimos *ſatellites*. Non erat ergo cur *beneficii* loco haberetur ſi illos auitis Vrbibus *reddidiſſet*. Et ne quidem *ſecuritati* ſuae ſatis commode proſpexiſſet, ſi illos a

se *longius* in alias sedes amandasset. Hoc ille nunquam fecit, nunquam facturus erat si saperet. Tantum aberat vt id fecerit vt *tyrannidis* firmissimum *praesidium* in his nouis fuerit *colonis*. Hinc odium illud *veterum* ciuium *Syracusanorum* in nouos hosce *Gelonis* colonos. Pulso *Thrasybulo Ol.* 78. 3. decretum faciunt ne *Magistratus* nouis *Ciuibus* crederentur. *Ol.* 79. 2. Cur ita fecerint, vnam rationem reddit *Diodorus*, quod metuerent *μήποτε συντεθραμμένοι τυραννίδι, καὶ μονάρχῳ συνεσρατευμένοι, νεωτερίζειν ἐπιχειρήσωσι.* Itaque in Bellum *Ciuile* apertum erupit *Ciuilis* illa seditio, quo tandem factum, vt pulsi *Syracusis Camarinaei* sedibus patriis *Geloorum* ope restituerentur. Propter *communem* cum *illis* causam hoc puto praestitisse *Geloos*. Nam et in *nouis Ciuibus* multos iam ex *Herodoto* didicimus fuisse *Geloos*. Haec multis post *Gelonis* excessum annis. E quibus constat ne quidem *veram* fuisse hodiernam loci *Thucydidei* lectionem, quae ita sonat quasi *Camarinaeos* antiquae *patriae* restituerit ipse *Gelo*. Recte ergo *Pindarus* patriam *Psaumidis Camarinaei* hoc anno fundatam *νέοικον ἕδραν* appellat *Olympiade* LXXXIII^a. qua vicit ciuis *Camarinae Psaumis*.

$\frac{5}{8}$ annus Belli *decennalis Lacedaemoniorum* in *Messenios*. 3us. *Athenienſium* in *Aegypto*.

Ant. *Chr.* 459. *Ol.* LXXX. $\frac{1}{2}$. XXII. Arch. *Phraſiclide*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die x.

$\frac{6}{8}$ annus Belli *decennalis Lacedaemoniorum* in *Messenios*. 4us. *Athenienſium* in *Aegypto*. Hunc annum (quem *Ol.* 79. 4. et alio, quem Nos Archonte *Euthippo*, censet *Diodorus*, propter interpositum *Lysaniam*, quem Nos e Fastis exclusimus) paene totum apparatui exercitiisque militaribus impendit dux *Persarum* cautissimus prudentissimusque *Megabazus*. *Περὶ ταῦτα διέτριψαν σχεδόν τι τὸν ὑποκείμενον ἐνιαυτόν.* *Diodor.* Sequenti ergo anno *Aegyptum* ingressus rem gessit strenuissime. Nec enim antea apparatum fecerunt *Persae*, quam reuersus esset a *Lacedaemoniis* illorum *legatus* operam suam in illis solicitandis corrumpendisque frustraneam expertus. Sic enim *Ol.* 79. 3. *Diodorus*: *Ἀπογνοὺς τὴν ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων βοήθειαν ὁ Ἀρταξέρξης, ἄλλας δυνάμεις παρεσκευάζετο. Ἐπιστήσας δὲ αὐτοῖς ἡγεμόνας Ἀρτάβαζον καὶ Μεγάβυζον, ἄνδρας ἀρετῇ διαφέροντας, ἐξέπεμψε πολεμήσοντας τοῖς Αἰγυπτίοις.* Reuerso ergo *legato*, nondum *profecti* duces qui moram fere *annuam* in nouo apparatu fecerunt. De his *Thucyd.* I. 109.

Ephialtis mortem hoc *anno* ponit *Diodorus*. Auctore *Pericle*, si quidem fides *Idomeneo Lampsaceno*, quam non habet tamen, qui illius meminit *Plutarchus*. Sed ab *Oligarchicis* potius per *Aristodicum Tanagricum*, vt ex *Aristotele* docet *Plutarchus* in *Pericle*.

Ant. *Chr.* 458. *Ol.* LXXX. $\frac{2}{3}$. XXIII. Arch. *Philocle*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXX.

Locum *Archontis* adstruit Natalis *Lysiae* oratoris: *Γενόμενος Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος, τῶν μετὰ Φρασικλῆ, κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀγδοηκοστῆς Ὀλυμπιάδος.* *Plutarch.* x. Rhet. in *Lysia*. Sic etiam *Diodorus Ol.* 80. 2. Magis autem obseruandus est *Plutarchus*, quod *Apsephioni* etiam locus fuerit in illis, quibus ipse vsus est, Fastis *Archonticis*. Proinde x. annis *Antiocide* iunior, non XX. vt volebat *Plutarchus*.

Obseruandae autem sunt *formae* quibus *Lysiae* aetatem designat *Dionysius* post Cyclum *Metonis*. LXXX^m. illius annum *ἐπὶ Νίκωνος ἢ ἐπὶ Ναυσινίκου* statuit. Et XX^m. a *morte* annum *κατὰ Ἀγαθοκλέα καὶ Ἐλπινίκην ἄρχοντας*. Agnouit nimirum Archontum annos, cum nasceretur *Lysias*, *singulos binis* deinceps, quales erant *post Metonem*, annis *Archonticis* respondere. Proinde cum nec diem *Lysiae* nec *mensem* natalem exploratum haberet, sed duntaxat *Archontem*: necessarium duxit vt annos eius *post Metonem Archontibus* designaret *binis*, ne alioqui esset in incerto quis *annus* fuerit numero ab anno *Natalitio* insigniendus. Vel hinc intelligimus horum temporum *Archontes* iniuisse *Gamelione* vt *binos* eorum qui *Hecatombaeone* inibant ex aequo fere partirentur.

$\frac{7}{8}$ annus Belli *decennalis Lacedaemoniorum* in *Messenios*. 5us. *Athenienſium* in *Aegypto*. E *Cilicia* classem ducit *Megabazus* (cuius solius meminit *Thucydides*, neglecto illius collega *Artabazo*) exercitum itinere pedestri per *Syriam* et *Ciliciam* ad *Memphin* vsque, praeternauigante, (*aduerso* nempe *flumine*) ad latus classe. *Diodor. Ol.* 80. 1. Hic *Aegyptios* et *ξυμμάχους μάχῃ ἐκράτησε, καὶ ἐκ τῆς Μεμφιδος ἐξέλασε τοὺς Ἕλληνας*, et in Insula *Prosopitide* conclusit. *Thucyd.* I. 109. Vt *primo Vere* e *Cilicia* soluisset, vix tamen potuit *Graecos* a *Memphide* fugare ante *Aestatem*, saltem *ineuntem*, comitante exercitu *pedestri*. In insula *Prosopitide Graecos ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ* obsessos tenuit *Thucyd.* I. 109. Ad *finem* scilicet anni *sequentis*, quo *finem* ceperit *sexennium* illud a *Graecis* in *Aegypto* absumtum. Huius vltimi *biennii* res gestas anno *vnico* narrat omnes *Diodorus*.

Hoc *Archonte* Bellum *Corinthiis* et *Epidauriis* excitatum aduersus *Athenienses* narrat *Diodorus*. *ἐνσάντος πολέμου*, inquit, *πρὸς Ἀθηναίους*. E quibus illius verbis intelligimus *priores* in Belli consilio fuisse *Athenienſium* aduersarios. Suffragatur *Iustini Trogus*: *Sed nec Lacedaemonii quieuere: qui cum Messeniorum Bello occupati essent, Peloponnenses immisere qui bellum Athenienſibus facerent. Parvae tunc temporis, classe in Aegyptum missa, vires Athenienſibus erant.* L. III. c. 6. Coepit ergo hoc bellum incitantibus *Lacedaemoniis*. Et quidem adhuc durante Bello *Messeniaco*, adhuc etiam in *Aegypto* versante classe *Athenienſi*. Recte pro *nostris* etiam rationibus. *Pax* autem erat, dum *Persarum* legatus *Spartae* esset, dum exinde spe omni auxilii a *Lacedaemoniis* flaccescente, ipsi propriis viribus bellum aggrederentur. Tum rei bene gerendae occasio erat aduersus *Athenienses alio* bello, et quidem *peregrino*, occupata. Et *Persis* etiam exsule *Cimone*, et foedere communis cum *Lacedaemoniis* Belli in *Persas* ab *Athenienſibus* renunciato. *Priores* tamen Expeditionem suscipiunt in vtrosque *Athenienses*, tam *Corinthios* quam etiam *Epidaurios*. Ad *Halias* a *Corinthiis* victos testis est *Thucydides*, I. 105. Victores *Athenienses* censet *Diodorus*. *Thucydidi* autem suffragatur *Iustini Trogus* L. III. c. 6.

Rurſus ad *Cecryphaliam* victores *Athenienſes* fuiſſe omnes conſentiunt.

Tum *Aeginetas* aggrediuntur *Athenienſes*. Aderant autem ex vtraque parte Belli *ſocii*. Victoria tamen erat penes *Athenienſes*. *Thucyd.* I. 105. *Diodor.*

* Arch. *Bion*, Diodor. *Ol.* 80. 3.

Pertinet hic *Archon* ad *Ol.* 86. 1. quo deceſſit *Pindarus*. Vita *Pindari* per *Thomam* Magiſtrum: Τέθνηκε δὲ ὁ Πίνδαρος ἐξ καὶ ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονὼς, ἤ ὥς τινες, ὀγδοήκοντα, ἐπὶ Ἀβίωνος ἄρχοντος κατὰ ἕκτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Sed *Abionem* Archontem nuſquam ſe reperiſſe profitetur *Meurſius*, nedum in iſta *Olympiade*. Arch. *Att.* II. 16. Nec puto legi in Hiſtoria *Graeca* viri nomen *Abionis*, cum tamen legatur aliquoties nomen *Bionis*. Haec ſi vera obſeruatio ſit, legendum erit ἐπὶ Α Βίωνος, pro πρώτου vel προτέρου, vt *Archontes* inuicem *cognomines* πρoτέρου vel δευτέρου ordine in Faſtis inuicem ſecernit Auctor Chronici *Marmorei*. Sic *primus* fuerit in Faſtis Archonticis *Bion*, cuius Magiſtratu ereptus fuerit e viuis *Pindarus*. Nec adeo potuit hoc anno *Archon* fuiſſe *Bion* ſi quidem huic anno ſuperſtes fuerit Poëta mellitiſſimus. Nec vero eſt cur dubitemus quin fuerit *ſuperſtes*. Scripſit in *Pſaumidem*, vt dixi, *Camarinaeum* Olympionicen *Ol.* LXXXII. Scripſit in *Ariſtomenem Aeginetam* Pythionicen *Pythiadis* XXXV^ae. quae acta eſt *Ol.* LXXXIII. $\frac{2}{3}$. pro *noſtris* rationibus. Mitto incertiora, quia dubia certis miſcenda non arbitror ne *contagio* quodam *ipſa* quoque in dubium vocentur. Hunc tamen *Bionem* fuiſſe ſub quo *Pindarus* exceſſerit, exiſtimabant, qui ex *hoc* illius loco colligebant, annos non plures LXV. vixiſſe *Pindarum*. Quo anno *Graeciam Xerxes* aggreſſus eſt, eo quadragenarium *Pindarum* fuiſſe tradit e vetuſtioribus *Suidas*. Is erat annus, vt *noſtrae* volunt rationes, *Ol.* $\frac{74}{75}$. $\frac{4}{5}$. Detrahantur decem *Olympiades*, annusque *Ol.* $\frac{64}{65}$. $\frac{4}{5}$. illi erit *natalis*. *Diodoro* autem, qui *poſteriores* annos *Olympicos*, vt oſtendi, ſequitur, quod *ſemeſtris* Archontis rationem non habuerit, *Ol.* LXV. 1. *Olympiades* XVI. anni ſunt ſeorſim LXIV. ſi vero annus ipſe *Natalis* ad calculum acceſſerit, LXV. Additae autem pertingent ad *Ol.* 81. 1. Hunc autem *Archontem* ſtatuit *Diodorus Ol.* 80. 3. Addantur Archontes *duo*, quos a *Diodoro* praetermiſſos oſtendimus, et ad annum illum perueniet accuratiſſime. Ex hoc ergo vitioſo *Bionis* ſitu, nata illa eſt opinio, *falſa* vtique, et *falſis* adeo *Ratiociniis* oriunda, quae annos *Pindaro* tribuebat tantummodo LXV. Sed in Faſtis tamen *integrioribus* proclit ille calculus quam ſint illi *Diodori*. Locum enim in illis habebant *Archontes* a nobis reſtaurati. Similiter, vt opinor, et aliarum de *Pindari* annis ſententiarum rationem reddere poſſemus, ſi exſtarent hodieque, quales apud *Veteres* exſtabant, Faſti *Archontici* omnes, etiam *vitioſi*. Illud enim *vnum* e *monumentis* habebant, defunctum Archonte *Bione* fuiſſe *Pindarum*. *Vitae* autem *annos* e *ſitu* colligebant quem idem ille habebat *Archon* in *Faſtis* diuerſimode *corruptis*. Verum autem annum, quo exceſſit *Pindarus*, illum fuiſſe crediderim, qui *poſteriori* loco deſignatur, *Ol.* LXXX. atque inde potius colligendum, quem egerit *aetatis* annum cum e viuis excederet. Sed *quorus* erat, inquies, illius *Olympiadis* annus? Ni fallor, *primus*. Forma enim illa qua *Archon Olympiadi* tantummodo *certae* aſſignatur, non autem *certo* Olympiadis illius *anno*, ex illorum Hiſtoricorum exemplo orta eſt, vt puto, qui Hiſtoriam ad ipſas exigebant *Olympiades*, quas inuicem *Archonte*, quem in *Olympiadis initio* primum repererant, internoſcebant. Quod ſcilicet alioqui *incertus* eſſet calculus ipſe *Olympiadum*. Ita certe *Dionyſius Halicarnaſſeus*, qui *medios* Olympiadum *annos*, non per *Archontes*, ſed per Coss. *Romanos* inuicem diſtinxit. Hoc procul dubio ille aliorum *Veterum* exemplo qui gentium aliarum *Annales* ad *Graecorum* Olympiades exigebant. Ab his proinde *Hiſtoricis* deſumti *Archontes* annorum aliorum *Olympiadicorum* nullorum eſſe poterant, praeterquam *primorum*. Sic ergo vetus *Bionis* locus fuerit *Ol.* $\frac{85}{86}$. $\frac{4}{5}$. Annumque adeo egerit *Pindarus*, cum vita defungeretur, LXXXIV. Vel, ſi primus annus ad calculum accedat, LXXXV. Ab hac aetate longe illum abeſſe non potuiſſe docent *Victores* ab illo Encomiis ornati. Incipiunt enim illi ab *Olympiade* LXX^a. et vltra *Olympiadem* progrediuntur ſaltem LXXXIII^m. Vnum autem eundemque *Bionem* hunc fuiſſe cum *Bione Ol.* LXXXVI. exinde ſuſpicio eſt, quod *Olympiade* illa LXXXVI. *Bionem* alium nullum habuerint Faſti quorum fidem eſt ſecutus *Diodorus*. Quid dubitemus ergo, quin viciſſim Faſti, qui *Bionem Ol.* LXXXVI. repraeſentarint, *hoc* loco illum fuerint, tanquam ſuperuacuum, praetermiſſum. Erit autem haec Obſeruatio, et in aliis quoque Veterum discordiis inuicem conciliandis, vtiliſſima. Et ſpero fore, vt acutiores de ea moniti alia quoque *tempora*, quae hactenus latuerint, eliciant, nec deinceps ſpem omnem abiiciant receptis certiora reperiendi. Hunc certe *Archontem* pro rationibus Chronici *Marmorei* mox reiiciendum eſſe probabimus *Arch.* XXV. Eſt tamen pro Faſtis a *Plutarcho* vſurpatis admittendus. Vid. *Ol.* 84. $\frac{1}{2}$.

Ant. *Chr.* 457. *Ol.* LXXX. $\frac{3}{4}$. XXIV. Arch. *Mneſitheide*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XIX.

$\frac{8}{9}$ annus Belli *decennalis Lacedaemoniorum* in *Meſſenios*. 6us. *Athenienſium* in *Aegypto*, cuius *fine* pelluntur inde a *Perſis*, duce *Megabazo*. Thucyd. I. 109. 110.

Megarenſium agrum populationibus incurſant *Corinthii*. Nempe propter controuerſiam de *finibus*. Sed *Megarenſibus* fauent *Athenienſes*. Hoc conſilio *Corinthii*, νομίζοντες ἀδυνάτους ἔσεσθαι Ἀθηναίους βοηθεῖν τοῖς Μεγαρεῦσιν, ἔν τε Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατιᾶς πολλῆς, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. *Thucyd.* I. 105. Adhuc ergo in *Aegypto* claſſis *Atti.ca*. *Aeginae* obſidionem per IX. tenuiſſe menſes docet *Diodorus*. Inde factum, vt in *hunc* vsque annum exercitum ibi occupatum tenuerit. Armantur in *Corinthios* tam qui *aetate* militari *iuniores* erant, quam *ſeniores* qui, per leges patriae, *honeſtam miſſionem* acceperant, duce *Myronide*. Bis *Corinthios* vincunt, ſemel *Megaris*, tum deinde rurſus in *Cimolia*. Thucydid. I. 105. Denique tertio. Id. I. 106.

Tum *Dorienſes* aggreſſi *Phocenſes*, et quatuor Vrbium *vna* expugnata, extrahunt e *Peloponneſo* ipſos *Lacedaemonios*, ortos nimirum ex illis ipſis *Dorienſibus*. Veniunt ergo, duce *Nicomede Pliſtoanactis* auunculo, quod aetate *minorenni* fuerit ipſe *Pliſtoanax*. Victis *Phocenſibus*, et in tuto collocatis *Dorienſibus*, de *reditu* cogitant *Lacedaemonii*, *Athenienſes* autem de reditu illis *obſtruendo*. Haec certe poſt res geſtas a *Corinthiis* in agro *Megarenſi*. Tum enim *Geraneam* obſederant *Corinthii*. Thucyd. I. 105. Iam *viceuerſa* eandem occupauerant ipſi *Athenienſes*. Thucyd. I. 107. Itaque anno *affecto*. Sequebatur praelium ad *Tanagram* duplex, et ne quidem *vnius diei*, teſte *Diodoro*. Magna vtriusque Exercitus caede, ſic tamen vt *victoria* fuerit penes *Lacedaemonios*. Thucyd. I. 108. Tum *induciae* cum *Peloponneſiis* quadrimeſtres, vt docet *Diodorus*. Et tamen *metum* fuiſſe, ne εἰς ὥραν ἔτους redirent *Peloponneſii*, tradit *Plutarchus* vtrobique, tam in *Cimone* quam in *Pericle*. Ὥρα ἔτους Expeditionibus idonea *Verna* erat, quae *quarto* demum *noui* Archontis *menſe* incipiebat. Tum ergo *deſiturae* erant *induciae*, quas proinde *vltimo* ſuperioris *Archontis* menſe *Poſideone* iniuiſſe neceſſe erat. Certe poſt praelium ad *Tanagram* die LXII°. rem geſtam *Thucyd.* I. 108. Sub alio tamen *Archonte* narrat *Diodorus*. Sic etiam conſtat, anno *exeunte* fuiſſe *praelium*, et menſem *Gamelionem*, non *Hecatombaeonem*, ſequenti *Archonti* fuiſſe *primordialem*. Necdum Bellum in *Meſſenios* profligatum eſſe, docet *Trogus*, vt poſtea obſeruabimus.

Κατὰ τοὺς χρόνους τούτους καὶ τὰ μακρὰ τείχη ἤρξαντο Ἀθηναῖοι ἐς θάλασσαν οἰκοδομεῖν, τό, τε Φαληρόνδε καὶ τὸ ἐς Πειραιᾶ. *Thucyd.* I. 107. *Plutarchus* aliter in *Cimone*: Λέγεται δὲ καὶ τῶν μακρῶν τειχῶν ἃ σκέλη καλοῦσι, συντελεσθῆναι μὲν ὕστερον τὴν οἰκοδομίαν, τὴν δὲ πρώτην θεμελίωσιν εἰς τόπους ἑλώδεις καὶ διαβρόχους τῶν ἔργων ἐμπεσόντων, ἐρεισθῆναι διὰ Κίμωνος ἀσφαλῶς, χάλικι πολλῇ καὶ λίθοις βαρέσι τῶν ἑλῶν πιεσθέντων, ἐκείνου χρήματα πορίζοντος καὶ διδόντος. Non eſt quod contendamus inuicem teſtimonia *Thucydidis* atque *Plutarchi*. Nec multos vidit *Plutarchus* Hiſtoricos dignos qui cum *Thucydide* committerentur: Vox autem λέγεται *Traditionem* potius incertam, aut iunioris *Grammatici* coniecturam ſapit, quam quod e primaeuo aliquo *Auctore* emanarit. Nihil tamen obſtat quo minus ſtratam a *Cimone* impenſis ſuis viam publicam in *murorum* publicorum fundamenta conuerterint.

Ant. *Chr.* 456. *Ol.* $\frac{80}{81}$. $\frac{4}{1}$. XXV. Arch. *Callia*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die VI°.

Ex huius *Archontis* loco probantur quae in Faſtis *Archonticis* innouauimus, tam in excludendo priori *Lyſania*, quam in *Bione* mouendo e *ſitu* quem illi aſſignauerat *Diodorus*. Ipſius autem *locus* e Chronico colligitur *Marmoreo*. *Callias* hic, quem πρότερον appellat Auctor *Marmoris* Chronologici, anno tribuitur ante *Diognetum* CXCIII°. Hic annus eſt *Ol.* LXXX. 4. *Prior* nimirum eorum quibus Nos annum deſignauimus *Archonticum*, qui incipiebat a *Gamelione*, pro more huius *Chronici*. Nullum autem ſubeſſe *errorem*, ſeu *Editorum*, ſeu *Quadratarii*, e re colligimus ipſa, cuius *aetatem* hoc *Archonte* deſignauit Auctor. Ea mors eſt *Aeſchyli* Poëtae, quam huic aſſignauit *Archonti* non *Chronicon* hoc duntaxat Marmoreum, verum etiam *Scholiaſtes* in *Ariſtophanem*. Et quidem non alium *Calliam* volebat *Scholiaſtes* quam hunc ipſum qui proxime excipiebat *Mneſitheum*. Verba eius ſunt: Ἐτελεύτησε γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίου τοῦ μετὰ Μνησίθεον· ad *Acharnenſ.* Act. I. Scen. I. *Aeſchylum* ergo *Gelae* exceſſiſſe tradit Auctor *Marmoris*, anno *aetatis* LXIX°. Quod *Gelae* mortuum ſtatuerit *Siciliae*, adſtipulatur *Plutarchus* in *Cimone*. Annum autem dedit ſuis rationibus conſentientiſſimum. Tollantur anni LXIX. et *Natalis* ei erit *Ol.* LXIII. $\frac{3}{4}$. Inde ad *Ol.* $\frac{80}{81}$. $\frac{4}{1}$. anni XXV. Eaque aetate *Aeſchylum Ol.* LXX. fuiſſe teſtatur *Suidas*. Inde rurſus ad annum Proelii *Marathonii Ol.* LXXII. $\frac{2}{3}$. anni ſunt XXXV. Eamque *Aeſchyli* aetatem, cum in eo proelio decertaret, agnoſcit Auctor *Marmoris* Chronologici *Epoch.* XLIX. Deerant ergo hi ambo *Archontes* in Faſtis *Archonticis* ſincerioribus quorum fidem ſecutus eſt Auctor vetuſtus Chronici *Marmorei*. Eſtque ſane haec *Aeſchyli* Chronologia *veris* temporum rationibus magis conſentanea, quam ſint aliae illae, etiam a *Veteribus* traditae, non minus a *rei* veritate, quam *inuicem*, diſſentientiſſima.

Idem probatur e reditu *Cimonis* ſoluti iam a ſententia *Oſtraciſmi*. Ita Nepos: *Itaque poſt annum quintum, quo expulſus erat, in patriam reuocatus eſt.* Cim. c. 3. Si quidem *quinto* anno labente, ita anno *ſuperiori*. Si *completo*, hoc certe anno in quo verſamur. Certum eſt *poſt* praelium ad *Tanagram* fuiſſe reuocatum. In ipſo *praelio* obtulit ſe iam adhuc exſul *Cimon*, *Laconiſmi* ſibi obiecti ſuſpicionem re ipſa purgaturus. Reiectus idem tamen Auctor erat amicis idem vt ipſi facerent quod fuerat, ii receptus fuiſſet, ipſe facturus. Itaque dum fidem ſuam in Rempublicam praeſtant, plerique occumbunt. Addit *Plutarchus* de *Cimonis* ciuibus, οὐδὲ τῷ πρὸς Κίμωνα θυμῷ πολὺν χρόνον ἐνέμειναν. Inde intelligenda verba Nepotis, *confeſtim notae eius virtutis deſiderium conſecutum eſt*. ib. Vt redierit confeſtim poſt praelium ad *Tanagram*, non poſt *Oſtraciſmum*. Nec ab eo *praelio* diu in *ira* Ciues illius perſtiterint. Rediit certe ante ὥραν ἔτους qua reditum *Lacedaemoniorum* metuebant. Sic intelligendus ipſe *Plutarchus*: εὐθὺς οὖν ὁ Κίμων κατελθὼν, ἔλυσε τὸν πόλεμον. Quod ſcilicet εὐθὺς *redierit*, non autem quod εὐθὺς *Pacem* fecerit, Ciuitatesque inuicem conciliarit. *Concordiam* enim illam *tardiorem* fuiſſe certum eſt. Hoc ergo *anno* reuocatum fuiſſe veriſimillimum eſt, ſi quidem menſe *Poſideone* pugnatum fuerit ad *Tanagram*. VIUS. autem hic fuiſſet *Oſtraciſmi* annus ſi *Bion* interponendus eſſet.

$\frac{8}{10}$ annus Belli *Lacedaemoniorum* in *Meſſenios*. De hoc *anno* intelligenda verba *i*) Iuſtini: *Inde reuocati Lacedaemonii ad Meſſeniorum bellum, ne medium tempus otioſum*

i) L. III. c. 6.

Athenienſibus relinquerent, cum Thebanis paciſcuntur, vt Boeotiorum imperium his reſtituerent, quod temporibus Perſici Belli amiſerant, vt illi Athenienſium bella ſuſciperent. Nempe *reuocati Lacedaemonii* ab Expeditione ſuſcepta in gratiam *Dorienſium*, poſt praelium ad *Tanagram*. Itaque arctiſſimum *nexum* habent res *hoc anno* geſtae cum rebus *anni* proxime *praecedentis*. Nondum tamen Bellum in *Meſſenios* decennale *finem* accepiſſe, ex his *Iuſtini* verbis diſcimus.

Et quidem hoc ipſum Bellum *Thebanorum* cum *Athenienſibus Ol.* 80. 4. narrat *Diodorus*; qui hic ipſe annus eſt, pro hypotheſibus Chronici *Marmorei*. Alio tamen *Archonte Diodorus*, propter inſititium *Bonem*. Agnoſcit item *Diodorus* hoc ipſo *fine* ſuſceptum eſſe a *Thebanis* bellum, vt in ciuitates *Boeotiorum* imperium priſtinum vendicarent. Et quidem factum, non *fauentibus* tantummodo, verum etiam *irritantibus*, *Lacedaemoniis*. Victi tamen ſunt a *Myronide* ad *Oenophyta*, et *imperio* exuti. Nouam hanc *Athenienſium* Expeditionem LXII. *die* a praelio ad *Tanagram* ſtatuit *Thucydides*. I. 108. IV. 95.

Hoc etiam *anno* μακρὰ τείχη manum *vltimam* accepiſſe innuit *Thucydides*. I. 103. Et *Aeginetas* in poteſtatem populi *Athenienſis* redactos. ib. Hoc ſi verum, praeter *menſes* IX. a *Diodoro* memoratos, *annum* praeterea *integrum*, obſeſſos tenuerit *Leocrates*. Fierique poteſt vt *anni* mentio in *Diodoro* interciderit.

Hoc *anno* iam reuerſos ex *Aegypto*, poſt *ſexennem* Bellum *noſtrae* ſupponunt *rationes*. Idque ſane *Iuſtini Trogus* oſtendit fuiſſe veriſſimum. *Primo* Belli huius anno propterea victos *Athenienſes*, quod abeſſent, obſeruauit. Sequitur *interiecto deinde tempore, poſt reditum ſuorum auctі et claſſis et militum robore, praelium reparauere.* Addit: *Iam et Lacedaemonii, omiſſis Meſſeniis, aduerſus Athenienſes arma verterunt.* L. III. c. 6. Quod ait de *claſſe*, dubito admodum verumne fuerit. *Claſſem* enim propriam, ne in *hoſtium* manus incideret, in inſula *Proſopitide* incenderant *Athenienſes*. Exercitus autem reditus in *ſuperioris* anni *finem* ſatis commode incidere potuit, pro *noſtris* quoque rationibus, qui *ſexti* in *Aegypto* anni *finis* erat. Et quidem anno *exeunte* illam fuiſſe *Lacedaemoniorum* pro *Dorienſibus* in *Phocenſes* Expeditionem iam ſuperius oſtendimus. Nec de alia loquitur hoc in loco *Iuſtinus*.

Eodem *anno* quo *Boeotos* vicit ad *Oenophyta Myronides*, etiam *Theſſalos* ab eodem victos narrat *Diodorus*, ſed fruſtra oppugnata *Pharſalo* rediiſſe. *Ol* 80. 4. *Thucydides* hoc conſilio hanc Expeditionem fuiſſe docet, vt *Oreſtem Echecratidae* filium in *Regnum* reducerent. IV. 111. De quo nihil *Diodorus*.

Ant. *Chr.* 455. *Ol.* LXXXI. $\frac{1}{2}$. XXVI. Arch. *Soſiſtrato*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXVI.

XVIII. hic eſt annus Belli *Lacedaemoniorum* cum *Meſſeniis*, iam tandem profligati Belli, *exiens*. Is nempe quo *Peloponneſum* circumnauigauit *Tolmides Tolmaei* filius; *Cythinum* nauale *Lacedaemoniorum* incendit; *Chalcida Corinthiorum* vrbem expugnauit; *Sicyonios*, exſcenſione facta, vicit, *Thucydides*. I. 108. Haec eadem Expeditio a *Diodoro* ponitur *Ol.* LXXXI. I. qui idem eſt cum *hoc anno*, expuncto iam *Bione*. Addit *Diodorus* victos a *Lacedaemoniis Meſſenios Ithomaeos* ſub fide publica diſcedere permiſſos. Et de *Tolmide*, eum e *Zacyntho* in *Cephaleniam*, inde in *litus* oppoſitum, migraſſe, et *Naupactum* expugnaſſe, expugnatamque *Meſſeniis Peloponneſo* pulſis habitandam tradidiſſe. Hic certe *Naupacti* expugnatio, et Belli *decennalis Lacedaemoniorum* cum *Meſſeniis finis*, quo patria et *Peloponneſo* exuti *Meſſenii* nouis ſedibus indigebant, ita ſe confirmant inuicem, vt fieri vix poſſit quin hic fuerit *ſitus* amborum veriſſimus. *Meſſenios* enim εἰς Ναύπακτον κατώκησαν, ἣν ἔτυχον ἡρηκότες νεωσί. *Thucyd.* I. 103. Vid. *Pauſan.* Meſſ. 24.

Ant. *Chr.* 454. *Ol.* LXXXI. $\frac{3}{4}$. XXVII. Arch. *Ariſtone*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XV.

Hoc Ego anno *Alexandro Macedonum* Regi *Perdiccam* filium ſucceſſiſſe exiſtimo. Et proinde hinc occaſionem accipiendam illius Regni *Macedonici* ſucceſſionem conſtituendi. *Archelai* tempora iam ſupra, vbi de vita *Thucydidis* ageremus, pro virili noſtra ſtabiliuimus. Ita ſcilicet vt *Ol.* XCI. $\frac{3}{4}$. inierit, deceſſerit autem *Ol.* XCV. $\frac{1}{2}$. Sic erit ad *Ol.* XCII. $\frac{3}{4}$. referendus *finis* etiam *Perdiccae*. Et quidem *Ol.* XCI. I. illius meminit *Thucyd.* VI. 7. quaſi etiamnum *viuentis*. Imo etiam *Ol.* XCI. 3. idem meminit L. VII. 9. Satis vel illa oſtendunt falſiſſimas eſſe *receptas* de hoc Regno ſententias, etiam *veterum*, ſeu *Euſebii* in *Chronico*, ſeu etiam *Athenaei*. Imo ne quidem melius ſenſiſſe Auctorem Chronici etiam *Marmorei Oxonienſis*. Sed vero varios *Perdiccae* numeros, etiam e ſe *antiquioribus* refert *Athenaeus*, quorum *ampliſſimos* oſtendimus etiam *veritati* maxime conſentaneos. Docent illi annum XLm: a *Perdicca* ſuperatum, nec tamen *expletum* XLIm. Addamus his patris *Alexandri* annos XLIII. vel XLIV. *Priorem* enim numerum illi tribuit *Euſebius*, poſteriorem autem e *Diodoro* et *Theopompo Syncellus*. Ita fortaſſis inuicem conciliandi, vt qui *Perdiccae* annos tribuerint XL. duntaxat, id propterea fecerint, quod *primum* illius annum potius *Alexandro* patri, quam *ipſi*, accenſuerint, et proinde *Alexandri* annos XLIV. numerarint; qui autem annum cum patre *communem ipſi* tamen, potius quam *patri*, imputarent, illi *patris* annos vno *pauciores*, hac ipſa de cauſa, cenſuerint. Vtrique ergo anni in vniverſum LXXXIV. aſſignandi erunt, *Olympiades* nimirum XXI. Sic *Ol.* LXXI. $\frac{3}{4}$. inierit *Alexander*; *Ol.* LXXXII. $\frac{3}{4}$. ipſe *Perdiccas*. His certe limitibus concludi arbitror quotquot occurrunt *vtriusuis* in Hiſtoria *mentiones*. Poſt reditum *Darii Hyſtaſpidae* e *Scythia* terram et aquam dederat *Perſis* Alexandri pater *Amyntas*. Herodot. V. 18. Sed *grandi* iam *aetate*, dum νέος ipſe eſſet *Alexander*, auctor tamen caedis *Perſarum* in mulieres laſciuientium. c. 19. 20. Μετὰ δὲ χρόνῳ οὐ πολλῷ ὕστερον. c. 21. cum de ea caede inquiſitio eſſet a *Perſis*, ipſe numeratis *pecuniis*, et ſorore *Gygaea Bubari* in matrimonium collocata, legatos placauit. c. 21. Iure iam, vt videtur, *ſuo*, et plane *Regio*. Nec enim, niſi patribus *defunctis*, penes *filios familias* erant *sororum* locationes. Vix potuit autem ab hoc *Alexandri*, quod dixi, initio *longe* hoc abeſſe *ma-*

trimonium. Nam certe *Ol.* LXXV. $\frac{1}{2}$. quo praelium erat *Plataeenſe*, iam natum ex illo matrimonio *filium* narrat *Herodotus*, VIII. 136. cui *Phrygiae* Vrbs magna *Alabanda* incolenda fuerat a rege conceſſa. Annus hic eſt ab initio *Alexandri* XVUS. quo XIVM. egerit aetatis annum ſi anno fuerit *ſequenti* in lucem editus. Nec multo *minorem* fuiſſe veriſimile eſt cum *ciuitatem* a rege *Perſarum* acciperet incolendam, *reditus* nimirum Ciuitatis annuos quibus ipſe cum *familia* aleretur. Vt nempe *trium Ciuitatum* reditus *Themiſtocli* conceſſos legimus quibus ipſe ſuſtentaretur. Proxima *Alexandri* mentio eſt ipſo illo anno quo venit in *Graeciam Xerxes*, cum *Theſſaliae* anguſtias obſideret *Themiſtocles*. Herodot. VII. 173. et *Plutarch.* Themiſtocle. *Sequenti* anno *Ol.* LXXV. $\frac{1}{2}$. *Graecos* monet, paulo ante praelium *Plataeenſe*, de conſilio *Mardonii*. Herodot. IX. 44. Eodem *anno*, ſed paulo *ante*, legatus fuerat de *Pace*, a *Mardonio* ad *Athenienſes*. Herodot. VIII. 104 Tum *Ol.* LXXVIII $\frac{2}{3}$. dum fugeret, *Themiſtocles* e *Pydna Alexandri* in *Aſiam* nauigat. *Thucyd.* I. 137. Mitto *recentiorum* teſtimonia eodem ſpectantia. Vidimus denique *Ol.* LXXIX. $\frac{2}{3}$. *Cimonem* de illius in *Alexandrum* beneuolentia periclitatum. Haec mentio, vt puto, *nuperrima* eſt huius Principis in illis, quas etiamnum habemus, *Hiſtoriis*. Sunt autem *omnes* infra limites a nobis aſſignatos. *Perdiccae* mentionem *vltimam* iam ſupra obſeruauimus. *Primam* infra obſeruabimus, aliquot annis *recentiorem* initio a nobis deſignato. Sed vero *Alexandrum*, quem dixi, VIIM. a *Perdicca*, primo huius ſtirpis *Argiuae* a *Temeno* oriundae Principe, numerat *Herodotus*, VIII. 137. 139. *Thucydidi* noſtro plane conſentaneus, qui ipſe quoque maiores *Archelai*, quorum *vltimus* erat *Perdiccas Alexandri* filius, ſimiliter *octo* numerauit, II. 100. Vel inde intelligimus ſuſpectas eſſe *antiquiores* Perdicca *Temenidarum* in *Macedonia* ſucceſſiones a *Carano*, quem *Phidonis Argiui* fratrem fuiſſe volunt. *Herodotus* certe primos *Temenidarum* in *Macedoniam* veniſſe credidit illum, cum ſuis fratribus, *Perdiccam*. Sed *Regem* ex illis alium, praeter *ipſum* illum *Perdiccam*, neminem agnoſcit. VIII. 137. 138. 139. *Tres* ergo *priores* illos Reges *Euſebianos* reſcindendos arbitror. Si quidem numeros a *Perdicca* 10. conſentaneos haberemus, poſſent illi facile ex illo, quod dedimus, *Alexandri* initio, conſtitui. Numeri *Syncelliani* ita ſibi inuicem discrepant, vt aegre admodum ex illis *colligi* poſſit, quae fuerint rationes *Auctoris* illius, quicunque demum is fuerit, cuius fidem ſecutus fuerit ipſe *Syncellus*, ſeu *Diodorus* is fuerit, ſeu etiam *Theopompus*. Vtque *numeros* haberemus inter ſe *conſentaneos*, deſunt adhuc *Hiſtorica* monumenta, imo *nulla* vnquam in primis *fuiſſe* credimus, quibus probari poſſit, rectene ſe haberent. De *Amynta* tantummodo conſtat ex *Herodoto*, *ſenem* fuiſſe, cum terram et aquam concederet *Dario Hyſtaſpidae*. Idque illum feciſſe poſtea quam e *Scythia* rediret ipſe *Darius*, et paulo *antea* quam *Iones* deficerent, adeoque ante *Ol.* LXX. $\frac{2}{3}$. Ex eodem etiam *Herodoto* compertum habemus, tum illum in *Regno* fuiſſe cum fugaretur ex *Athenis Hippias*. V. 94. Nempe poſt *Ol.* LXVII. 3. pro *noſtris* rationibus. Quod ſi *numerorum* aliquorum ratio habenda ſit, *Euſebianos* antetulerim, qui propter *Canonum* ſeriem perpetuam, non poterant ita facile *mutari*, ſaltem a ſententia *Euſebii*. Illos ergo ſi audiamus, ſic habebunt:

Perdiccas ann. LI. coepit. *Ol.* 12. $\frac{3}{4}$.	*Amyntas* ann. L. coep. *Ol.* 58. $\frac{1}{2}$.
Argeus ann. XXXVIII. coep. *Ol.* 25. $\frac{2}{3}$.	*Alexander* ann. XLIII. coep. *Ol.* 70. $\frac{3}{4}$.
Philippus ann. XXXVIII. coep. *Ol.* $\frac{34}{35}$. $\frac{4}{1}$.	*Perdiccas* nobis ann. XLI. coep. *Ol.* 81. $\frac{2}{3}$.
Aëropas ann. XXVI. coep. *Ol.* 44. $\frac{2}{3}$.	*Archelaus* nobis ann. XIV. coep. *Ol.* 91. $\frac{3}{4}$.
Alcetas ann. XXIX. coep. *Ol.* $\frac{50}{51}$. $\frac{4}{1}$.	

Sic quidem ſe habebit ſucceſſio Regum *Macedonicorum* in temporibus *hunc*, in quo verſamur, *annum* praecedentibus. Et *poſterior* quoque ad *Alexandrum* M. vsque *ſucceſſio* difficillima eſt, nec Principum *nominibus*, nec *numeris*, inuicem conſentientibus. Age, itaque tentemus an etiam *illam* aliquatenus expedire poſſimus. Nempe ab *Archelai* fine quem Nos *Ol.* XCV. $\frac{1}{2}$. aſſignauimus. Poſt illum *Oreſtem* pupillum, tum deinde *Tutorem*, vel *Aëropam*, vel *Archelaum*, ſtatuunt. Deinde *Amyntam* alium, et ſucceſſorem *Amyntae Pauſaniam*. Priores *ambos* excludendos duximus, qui perperam hic repetuntur, cum ad caedem *pueri* ſpectent quem interfecerat ipſo Regni initio *Archelaus*, vt docet *Plato*. Nec enim alius eſt hic *Aëropas* (quem etiam *Archelaum* appellant) quam is idem *Archelaus*. Sequitur *Amyntas* ille *vnius anni* Princeps patre ortus *Aridaeo*, auo *Amynta* alio *Perdiccae* fratre, qui communem habuit cum *Perdicca* patrem *Alexandrum*, vt nos docet e *Diodoro* et *Theopompo Syncellus* p. 262. 263. Huic itaque ſucceſſerit *Ol.* XCV. $\frac{2}{3}$. *Pauſanias*, cui annum itidem *vnicum* concedunt omnes *Euſebius*, *Diodorus* hodiernus, et e *Diodoro*, *Syncellus*. Itaque ſucceſſorem acceperit *Amyntam Philippi* patrem *Ol.* XCV. $\frac{3}{4}$. Hunc *Amyntam* vltimum *Philippi* patrem, *Alexandri* M. auum, Nos *proximum* numerandum exiſtimamus. Faciunt certe vt res ita fuerit, certiſſimae *ſucceſſorum* conſentientiſſimaeque *rationes*. *Amyntae* illius annos XXIV. cenſet *Diodorus*. Rectiſſime, vt opinor, ſi dextre calculus inſtituatur, vt *medio* eius Regno *biennium* interponatur *Argeo* ab *Illyriis* in illius locum ſuffecto. Erant enim qui ita cenſuerint *Auctores*, teſte *Diodoro*. Ἔνιοι δὲ φασὶ, inquit, μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τὴν Ἀμύντου διετῆ χρόνον Ἀργέου βασιλεύσαντα τῶν Μακεδόνων, τότε τὸν Ἀμύνταν ἀνακτησασθαι τὴν βασιλείαν *Ol.* XCVI. 4. Idque *verum* fuiſſe agnoſcit ipſe quoque *Diodorus*, exutum ſcilicet Regno ſuo ab *Illyriis* aliquantisper hunc *Amyntam*, μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον a *Theſſalis* reductum eſſe, eique dein-

ceps per *annos* XXIV. praefuiſſe. Imperite admodum, cum anno *ſuperiori* ſucceſſionem illius ſtatuiſſet, atque *inde* annos illius non plures XXIV. numeraſſet. *Quoto* autem Regni *anno* pulſus fuerit *Amyntas*, plane videtur neſciviſſe *Diodorus*. Nam 2°. Regni *anno* pulſum refert. Et ne vel ita quidem *biennium vacuum* reliquit *Argeo* Verum *biennii locum* docuit, ni fallor, *Euſebius*. Numerat ille primum *Amyntae* annos VI, deſituros vtique *Ol.* XCVII. $\frac{1}{2}$. pro *noſtris* rationibus. Tum interponit *biennium Argei*, cuius meminit, e *melioribus* quam fuerit *ipſe*, auctoribus *Diodorus*. Sic *Ol* XCVII. $\frac{3}{4}$. reſtitutus fuerit *Amyntas*, cuius annos deinceps XVIII. numerat *Euſebius*, qui prioribus *additi* ad numerum XXIV. aſſurgunt, quem agnouit etiam, vt vidimus, *Diodorus*. Proinde *Amyntae* patri *Ol.* CII. $\frac{1}{2}$. ſucceſſerit filius illius primogenitus *Alexander*. Hic etiam *vnico anno* Regnum tenuiſſe fertur, non *Euſebio* modo, verum etiam hodierno quoque *Diodoro* atque *Syncello*. Obſeruauit autem *Diodorus* eodem anno e viuis exceſſiſſe tres Principes: hunc ſcilicet *Macedonum* Regem *Amyntam Tharralei* filium, et Regem *Lacedaemoniorum Ageſipolidem*, et *Iaſonem Pheraeum Theſſaliae* ταγόν. De *anno*, vt videtur, *Olympiadis* illud obſeruauerat *Auctor* cuius fidem ſecutus eſt *Diodorus*. Id ſi *verum*, noſtras hucusque *rationes* accuratas eſſe vincet. Nam certe *Iaſonem Pheraeum Pythiis* interfectum eſſe docet *Xenophon*. Et *Pythia* annum *Olympiadici* ſecundi *exeuntis* fuiſſe ſupra probauimus. Sic illa huius anni parte occubuerit *Amyntas*, quae ad annum *Olympiadis ſecundum* ſpectabat. *Erroris* anſa *Diodoro* eſſe potuit, quod *Pythia* ad annos *Olympiadum* tertios retulerit. Caedem tamen huius *Alexandri* a *Ptolemaco Alorite* ad annum retulit 2m. ipſe *Diodorus*. Nec, vt videtur, abſurde. Nam annos illius *duos* numerat Auctor Excerptorum *Barbarorum* a *Scaligero* editorum. Non magni faciendus, niſi propter *aetatem*, quod ſub *Anaſtaſio* ſcripſerit *Dicoro*, et quod ſcripta viderit *Africani*. Hic tamen illum non abſurde ſenſiſſe, tam *ſitus* facit quem in *Diodoro* hodierno habet illius *caedes*, quam variae etiam de ſucceſſoris *Ptolemaei Aloritae* annis *ſententiae*. Qui *duos* annos conceſſerat *Alexandro* Auctor *Barbarus*, is idem *tres* duntaxat annos aſſignauit *Ptolemaco Aloritae*. Recte ergo, pro his rationibus, non plures *tribus* annis *Ptolemaeo Aloritae* conceſſit *Diodorus*, cum etiam *caedem* ad annum ab initio *Alexandri* 2m. retuliſſet. *Euſebius* qui *vnicum* annum *Alexandro* tribuit (quod idem fecit, pro aliorum rationibus *Diodorus*) annos proinde IV. *Ptolemaco Aloritae* aſſignandos exiſtimauit. Ita *ambo* ſimul per *quinquennium* tenuerint. Sic tamen vt illius partem *annua maiorem*, minorem autem *biennio*, regnarit ipſe *Alexander*. Sic enim factum puto vt, qui *partem* illam anni pro *anno* numerarint, ſi quidem *Alexandro* imputarint, iidem *Ptolemaeo* detraxerint *Aloritae*. Sin viceuerſa *Ptolemaeo* potius tribuendum cenſerent, annum propterea *Alexandri* vnicum ſtatuerint. Quare ſi *Alexandrum Ol.* CII. $\frac{2}{3}$. vel $\frac{3}{4}$ interfecerit *Ptolemaeus*, vtrauis ratione factum vt *Ol.* CIII. $\frac{2}{3}$. *poenas* dederit fratri *Alexandri Perdiccae*. *Perdiccae* annos VI. numerat *Euſebius*, et e *Diodoro* veteri, quem ſibi praefert Auctorem *Syncellus*, cui tamen *quinquennium* tantummodo largitur *Diodorus* hodiernus. Sic *Ol.* $\frac{104}{105}$. $\frac{4}{4}$. ſucceſſerit *Philippus*. Et *poſt* annos XXIV. nempe *Olympiades* VI. *Alexander* M. nempe *Ol.* $\frac{110}{111}$. $\frac{4}{1}$. Ipſe omnibus conſentientibus *Ol* CXIV $\frac{1}{2}$ defunctus. Haec *vltima* tempora *certa* auctorumque conſenſu *firmata* praecedentibus adſtruunt.

Μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλῷ ὕστερον (loquitur de expeditione *Myronidis* in *Theſſaliam*) *Pericles* a *Pegis* ad *Sicyonem* nauigat. Victis *Sicyoniis*, παρέλαβε *Achaeos*. Tum *Oeneadas* oppugnat, non *expugnat* tamen, ſed fruſtra tentatis domum reuerſus eſt. *Thucyd.* I. 111. Haec *Diodorus* ſecundo poſt *Myronidis* Expeditionem *Archonte*, *Ol* 81 2. Omiſſas tamen a *Pericle Oeneadas*, in gratiam *Athenienſium*, expugnant *Meſſenii*, *Naupacti* anno ſuperiori collocati. *Pauſan.* Meſſ. c. 25. Poſt reditum, vt videtur, *Periclis*. Hac στρατηγίᾳ collegam habuit *Pericles Sophoclem* Poëtam. *Plutarch.* Pericl. *Iuſtin.* de *Vit Sophocl.* Sic tamen discrepant inuicem in temporibus *Sophoclis* deſignandis *Graecorum* rationes vt ex *aetate* eius, cum hoc munus obiret, a *Scholiaſte* deſignata *certa* aliqua *argumentatio* eſſe non poſſit.

Ant. *Chr.* 453. *Ol.* LXXXI. $\frac{3}{4}$. XXVIII. Arch. *Lyſicrate*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die 11°.

Hoc anno (qui *Diodoro* eſt *Ol.* 81. 3.) *Quinquennales Athenienſium* cum *Peloponneſiis* inducias ponit *Diodorus*. Perperam intellecto *Thucydide*, ſi quidem *Thucydidi* debuerit has inducias. Poterat hoc *ipſe* intelligere ſi *temporum* ordinandorum curam vllam habuiſſet, qui res *ipſe* Bello geſtas in *Peloponneſios* narrat anno *ſequenti*. Fontem ergo ipſum petamus, nempe *Thucydidem*. Illius verba ſunt: Ὕστερον δὲ διαλιπόντων ἐτῶν τριῶν σπονδαὶ γίγνονται Πελοποννησίοις καὶ Ἀθηναίοις πενταετεῖς. I. 112. Epocham habet ab *Oeneadis* a *Pericle* fruſtra oppugnatis, quod nos anno *ſuperiori* factum oſtendimus. Inde *tres* annos *medios* fuiſſe docet *antea* quam *inciperent* inducias, quorum *primus* is ipſe fuerit in quo iam verſamur. Hoc enim denotat illi vox διαλιπεῖν. Sic διαλιποῦσα ἡμέρα diem indicat *intermiſſum*. III. 74. Et διαλιποῦσαι ὁλκάδες ſpatium *medium* inter naues onerarias. VII. 38. Ita *quartus* abhinc annus *primus* erit *induciarum*. Idque *verum* eſſe tum probabimus cum ad annum *illum* peruenerimus.

Meſſenios Oeneadis, ἔτει ὑστέρῳ, nempe ex quo *Oeneadas* occupauerant *Meſſenii*, pellunt *Acarnanes*. *Pauſan.* Meſſ. c. 25. *Naupactum* tamen anno *ſequenti* fortaſſe redierunt. *Vno* enim anno *Oeneadarum* poſſeſſionem retinuerunt, *captorum* tamen *ſuperiori* anno *affecto*, poſt diceſſum *Periclis*. Et obſidionem *octimeſtrem* paſſi ſunt *antea* quam *vrbe* discederent.

Secunda colonorum *Atticorum Nouemuialium* clades ſub hoc *Archonte*. Schol. in *Aeſchin Fragmentum* ſupra editum. Κτίζην huius coloniae *Leogoram* appellat *Scholiaſtes*, *Leagrum Pauſanias* Attic. c. 29. qui tamen *hanc* coloniam cum *priori*, de qua *ſupra*, confundere videtur, *Leagrum* Herodot. IX. 74. *Coloniam* ſub hoc eodem *Archonte* deductam in *Cherſoneſum* a *Pericle* agnoſcit etiam *Diodorus*. Idem agnoſcit de *colonia* in *Cherſoneſum* de-

ducta in *Periclis* vita etiam *Plutarchus*. *Periclis* nimirum *opera* fuisse deductam.

Naxiorum colonia a *Tolmide* deducta. Vid. ann. *seq.* Auctore tamen deducendae *Pericle*. Obsessi *Naxii* sub *Arch.* xv. cum fugeret *Themistocles*. Πρώτη αὕτη πόλις ξυμμαχὶς παρὰ τὸ καθεστηκὸς ἐδουλώθη. *Thucyd.* I. 98.

Ant. *Chr.* 452. *Ol.* $\frac{81}{82}$. $\frac{4}{1}$. XXIX. Arch. *Chaerephane*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXIIO.

Annus 2us. τριῶν διαλιπόντων. *Thucyd.* I. 112.

Hoc rursus *anno*, post victos *Sicyonios* a *Pericle*, etiam *obsessos* narrat *Diodorus*, sed, missis a *Lacedaemone* auxiliis, denique *relictos*. Inde illum in *Acarnaniam* transmisisse, et *Oeneadum* agrum incursasse, a quibus redierit. Haec sane *eadem* fuisse videntur, quae *superius* apud illum, ante *biennium*, occurrunt. Et quidem *vero* loco, ante annos διαλιπόντας, pro mente *Thucydidis*. Cur *hoc* iterum *anno* repetierit, causam fuisse suspicor, quod haec ab *aliis*, sed *vitiatis* etiam ipsis, Fastis acceperit, in quibus praeter *Archontes* suos *omnes*, nostri etiam *duo Archontes* locum habuerint, quos probauimus ab eo fuisse praetermissos. Sic enim futurum erat, vt *biennio* serius sequentes omnes *Archontes* occurrerent, et proinde res *gestae* sub illorum *Archontum* nominibus designatae. Poterat alioqui hoc etiam anno *Oeniadum* agrum incursare *Pericles*, vnde *Messenios*, hoc saltem *anno* aliquantisper *affecto*, cessisse probauimus. Atqui certe saltem *affecto*. Vel inde etiam suspectum redditur quod de eodem *Pericle* subiungit idem *Diodorus*: Μετὰ δὲ ταῦτα ἐλθὼν εἰς χερρόνησον, χιλίοις τῶν πολιτῶν κατεκληρούχησε τὴν χώραν. Nescio an hoc ita postea contigisse innuat vt *sequenti* anno coloniam tribuendam esse censuerit. Crediderim tamen verum *coloniae* annum ex anno *Archontis* esse constituendum, quem *Nos superiori* anno assignauimus; *huic* autem, in quo versamur, ipse *Diodorus*. Sic *suum* in locum redibunt omnia. Praesertim si verba, Μετὰ ταῦτα de *nouo anno* intellexerimus. Fiet enim vt *Expeditionem* susceperit ante biennium *Pericles*, *coloniam* autem *superiori* anno deduxerit. Nec sane eiusdem *annuae* στρατηγίας fuisse videntur res *gestae* in *Achaia* et *Acarnania*, et *colonia* in *Chersonesum* deducenda Prouinciam *longe* a *praedictis* Prouinciis dissitam. Haec si *vera* (vt sunt profecto saltem *verisimilia*) etiam ad eundem *annum Archontemque* referenda erit *colonia Naxiorum* a collega *Periclis* in illa στρατηγίᾳ *annua* deducta. Id certe innuunt verba *Diodori* proxime sequentia: Ἅμα δὲ τούτοις πραττομένοις, Τολμίδης ὁ ἕτερος στρατηγὸς εἰς τὴν Εὔβοιαν παρελθών, ἄλλοις χιλίοις πολίταις τὴν τῶν Ναξίων γῆν διένειμε. Hoc, vt puto, rectius.

Annus 5us. ex quo *Inarum* in fidem recepit *Megabazus*. Hoc anno *Inarum* crucifixum refert *Ctesias*. Et *crucifixionem* eius agnoscit etiam *Thucydides* I. 110. Haec si *vera*, non poterant iidem esse *Megabazus* et *Artabazus*, cum quibus Bellum gessit *Cimon*, cum iis qui Bellum cum *Inaro* gesserant in *Aegypto*. *Defecit* enim ea de causa *Megabazus*. Sed alius erat *Megabazus* legatus ad *Lacedaemonios*, cui nihil obstat quo minus rem gesserit cum *Cimone*.

Sed *Periclem Diodorus*, Arch. *Sosistrato*. *Ol.* 81. 2. quo *loco* de *huius* anni gestis agit, ait τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν στρατηγὸν factum. Ἀγαθῶν nomine intelligit, ni fallor καλοὺς κἀγαθοὺς *Plutarch.* Cim. Δήμῳ oppositos, nempe Εὐπατρίδας. Sic fuerit *Sophocles* Poëta inter illos agnoscendus, quem *Periclis* socium agnoscunt Auctor vit. *Sophocl.* et *Plutarchus* in Pericle, et *Iustinus*, vt supra diximus.

Ant. *Chr.* 451. *Ol.* LXXXII. $\frac{1}{2}$. XXX. Arch. *Antidoto*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die XO.

Annus 3ius. idemque *vltimus*, τριῶν διαλιπόντων. *Thucyd.* I. 112. Hoc *triennio* ἐκεχειρίαν quandam siue *armistitium* quoddam inter *Graecos* confecutus videtur *Cimon*, ex *mutuo* partium, sed *tacito*, consensu. Nondum ex *foedere*, ante annum *sequentem*. Ille ex *exsilio* reuersus εὐθὺς, inquit *Plutarchus*, in *studium* communis inter *Graecos* pacis, enixis viribus incubuit. Nec tamen citius votis potitus est. Tandem obtinuit vt a *se* mutuo arma in *Persas* conuerterentur.

Ant. *Chr.* 450. *Ol.* LXXXII. $\frac{2}{3}$. XXXI. Arch. *Euthydemo*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXXO.

Post *triennium* praedictum *armistitii* taciti, sequebantur tandem σπονδαὶ πενταετεῖς inter *Peloponnesios* et *Athenienses*. Tum *Graeco* Bello ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι, *Thucydides*. I. 112. Ita scilicet vt hic ipse annus 1us. fuerit *quinquennalium* induciarum, et 1us. *noui*, tumque *coepti*, cum *Persis*, Belli. In *Archonte*, et anno *Ol. posteriori* conuenimus cum *Diodoro*. Et quidem e mox dicendis constabit has *nostras* rationes esse accuratissimas.

Hoc *primo* Belli cum *Persis* anno, *Citium Malumque* expugnat *Cimon*. Classem *Persicam* e *Cilicia* et *Phoenicia* venientem opprimit, centum cum vectoribus capit, reliquas ad *Phoeniciam* vsque persequitur. *Persas* cum aliis ad locum quo castrametabatur cum pedestri exercitu *Megabazus*, aggreditur, expositoque in litus exercitu, fundit fugatque. Inde in *Cyprum* redit. Ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου. *Diodor.*

Addit *Thucydides*: Καὶ ἐξήκοντα μὲν νῆες ἐς Αἴγυπτον ἀπ' αὐτῶν ἔπλευσαν, Ἀμυρταίου μεταπέμποντος, τοῦ ἐν τοῖς ἕλεσι βασιλέως· αἱ δὲ ἄλλαι Κίτιον ἐπολιόρκουν. I. 112. Hinc intelligimus primo huius Belli *initio* classem *Amyrtaeo Aegyptiisque* missam. Nam Belli *Cyprii* initio *Citium* expugnasse *Cimonem* docet *Diodorus*. Latuerat autem, regnaueratque ἐν ἕλεσιν, *Amyrtaeus* a superioris *sexennis* Belli *fine*. Idem *Thucydides*: Αἴγυπτος δὲ πάλιν ὑπὸ βασιλεῖ ἐγένετο, πλὴν Ἀμυρταίου τοῦ ἐν τοῖς ἕλεσι βασιλέως. I. 110. Causam addit: Τοῦτον δὲ διὰ μέγεθός τε τοῦ ἕλους οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν, καὶ ἅμα μαχιμώτατοί εἰσι τῶν Αἰγυπτίων οἱ ἕλειοι. De his ἕλεσιν Insulaque *Elbo*, vbi regnarit *Amyrtaeus*, Herodot. II. 137. 138. 139. 140. III. 15. Qui etiam ipsius meminit *Amyrtaei*, illiusque in illa Insula *latebrarum*. Sic ergo huius *Amyrtaei* tempora fere omnia habemus

explorata. Coepit enim, vt videtur, eodem tempore quo *Inarus*, vel paulo fortaſſe *poſt*. Ita in Regni *Aegyptiaci* poſſeſſione fuerit tempore illius Belli vniuerſo. Et VIVS. adeo *Belli* annus VIVS. proinde erit *Amyrtaei*. Nec aliud habuit in animo fortaſſe *Syncellus*, aut *vetuſtior* potius Auctor cuius *fidem* ſecutus fuerit *Syncellus*. Multis autem, poſt illud *Bellum*, annis ſuperfuiſſe, et in ἔλεσι regnaſſe conſtat. *Hoc* certe *anno*, poſt Bellum illud VIIO. a primo autem initio XIIIO. adhuc in *viuis* fuiſſe manifeſtum eſt. Imo et *ſequenti*, quo *reuocatae* ſunt miſſae ad illum ab *Athenienſibus* naues. Poterat vlterius, quanquam nulla habeamus, quae ita rem fuiſſe aſſerant, Hiſtorica *monumenta*. Quod autem *Amyrtaeum* auctorem defectionis faciat *Syncellus*, quae 2o. contigerit anno *Darii Nothi*, nec *veterum* aliquem *teſtem* aduocat; nec *habuit* (opinor) aliquem quem aduocaret. Ne quidem ipſum, quem toties appellat *Africanum*.

Ant. *Chr.* 449. *Ol.* LXXXII. ¾. XXXII. Arch. *Pediaeo*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XIXo.

Annus 2us. foederum *quinquennalium*. Et Belli *Perſici* annus itidem 2us. idemque *vltimus*. *Salaminis* obſidionem memorat hoc anno tantummodo *Diodorus*. *Thucydides* victoriam *duplicem* memorat *Athenienſium* tam *maritimam* quam *pedeſtrem* ſupra *Salaminem Cypriam* in *Phoenices* et *Cyprios* et *Cilices*. Et quidem *poſt* mortem *Cimonis*. I. 112. Sic nempe loquitur quaſi ante *Citium* deceſſerit, quam primam *Cypriarum* vrbium expugnauit. Vix poſſunt *victoriae* illae aliae fuiſſe ab iis quas narrauerat *ſuperiori* anno *Diodorus*. Quid hic faciemus? Fidem non audemus derogare *Thucydidi*. Nec tamen *Belli* tanti res maximas *poſt* mortem *Cimonis* geſtas fuiſſe veriſimile eſt. Tradit quidem *Plutarchus* illum *morientem* iuſſiſſe vt in patriam remearent, celata illius morte. Idque illos tuto feciſſe στρατηγουμένους ὑπὸ Κίμωνος (ὡς Φησιν Φανόδημος) τεθνηκότος ἐφ' ἡμέρας τριάκοντα. Poterat quidem *terror* rerum per *biennium* geſtarum tutum reditum per *dies triginta* praeſtare. Non poterat rebus ſufficere per *biennium* gerendis ſi ipſo Belli mox *initio* deceſſiſſet. Sic recte proceſſiſſent in illum *Eupolidis* dicteria de φιλοποσίᾳ et ἀμελείᾳ. Poterat enim ἀμελῶν καὶ μεθυσκόμενος τοσαύτας πόλεις ἑλεῖν [verba ſunt *Plutarchi*] ſi idem fecerit etiam *mortuus*. Crediderim potius *Hyperbatum* aliquod fuiſſe in ſtylo *Hyperbatis* ſcatente, quam vt ita ſenſerit reuera *Thucydides*. Viderint acutiores. *Diodorus* his vltimis victoriis effectum putat, vt *Pax* illa *Perſis* ignominioſiſſima, *Graecis* admodum honorifica, concederetur de *Perſarum* claſſibus intra certos limites continendis. Sed obſeruauit *Plutarchus Ephialtem* triginta nauibus vltra *Chelidonias* progreſſum, nec tamen *naues* Barbarorum *bellicas* vllas obuias habuiſſe. Hunc ſupra obſeruauimus *Arch.* XXII. exſtinctum. Vel inde colligimus victoriis ad *Eurymedontem* illam potius deberi *Pacem*, quam *poſtremis* hiſce quibus *immortuus* eſt ipſe *Cimon*.

Erat autem hic annus duorum praeſtantiſſimorum ſui ſeculi *Graeciae* ducum *morte* inſignitiſſimus; *Themiſtoclis* nimirum, ipſiusque *Cimonis*. Cum expeditionem hanc ſusciperet *Cimon*, *Themiſtoclem* antagoniſtam exſpectabat, vt *Nos* docet *Plutarchus*, ὅτι τοῦ Θεμιστοκλέους ἐπυνθάνετο δέξαν εἶναι καὶ δύναμιν ἐν τοῖς βαρβαροις μεγάλην, ὑποδεδεγμένου βασιλεῖ κινοῦντι τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον στρατηγήσειν. *Cimon*. Imo ad hunc, in quo verſamur, *annum* perueniſſe innuunt verba illius in *Themiſtocle*. Ibi enim docet tum demum iuſſiſſe Regem vt promiſſa praeſtaret *Themiſtocles*, ὡς Αἴγυπτος ἀφισταμένη βοηθούντων Ἀθηναίων, καὶ τριήρεις Ἑλληνικαὶ μέχρι Κύπρου καὶ Κιλικίας ἀναπλεύσασαι, καὶ Κίμων θαλασσοκρατῶν ἐπέστρεψεν αὐτὸν ἀντεπιχειρεῖν τοῖς Ἕλλησι, καὶ κωλύειν αὐξανομένους ἐπ' αὐτον. Hic certe *prioris* anni geſta omnia *praeterita* obſeruamus antea quam *Themiſtoclem* ad Bellum in *Graecos* hortaretur *Artaxerxes*, ſeu fidem eius in *patriam* ſuſpectam habuerit, ſeu innato eius in eandem *affectui* pepercerit. Et certe nouum *ſequentis* anni apparatum indicant ſequentia: ἤδη δὲ καὶ δυνάμεις ἐκινοῦντο καὶ στρατηγοὶ διεπέμποντο, καὶ κατέβαινον εἰς Μαγνησίαν ἀγγελίαι πρὸς Θεμιστοκλέα, τῶν Ἑλληνικῶν ἐξάπτεσθαι κελευοντος βασιλέως, καὶ βεβαιοῦν τὰς ὑποσχέσεις. Ad *Themiſtoclem* nempe, tamquam ad ſacram ancoram, confugit, ſpe aliunde illum vndequaque fallente. Eiusque *morte* hac etiam ſpe *deiectus* legatos *Athenas* miſit *Pacem* quantumuis *duris* conditionibus mercaturos, vt diſcimus e *Diodoro*. Sic *ante* Pacem, nec tamen *diu*, exceſſerit *Themiſtocles*. Conueniunt examuſſim *Plutarchi* verba de *Themiſtoclis* aetate: ἐν Μαγνησίᾳ κατέστρεψε, πέντε πρὸς ἑξήκοντα βεβιωκὼς ἔτη, καὶ τὰ πλεῖστα τούτων ἐν πολιτείαις καὶ ἡγεμονίαις. Id nempe vult, plusquam *dimidium* aetatis fluxiſſe, ex quo primum ad πολιτείαν veniſſet, non autem ex illa Epocha *perpetuas* illius fuiſſe πολιτείας aut ἡγεμονίας. Sed vero primam *Themiſtoclis* πολιτείαν iam ſupra oſtendimus, annumque eius ex *Herodoto* deſignauimus, *Ol.* LXXIV. ¾. quo nempe Magiſtratum geſſit *Archonis* Eponymi. Tantundem enim valet ἐν πολιτείᾳ εἶναι ac ἀρχὴν aliquam adminiſtrare. Hoc diſcimus ex *Ariſtidis* lege a *Plutarcho* conſeruata, κοινὴν εἶναι τὴν ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ, καὶ τοὺς ΑΡΧΟΝΤΑΣ ἐξ Ἀθηναίων πάντων αἱρεῖσθαι. Neque vero *Nouemuiralem* ἀρχὴν tantummodo communi illo ἀρχῆς nomine complectebatur (quanquam illam *ipſam* geſſerit *Themiſtocles*) ſed et *alia* quoque publica munia Reipublicae, inprimis στρατηγίας. Coepit enim, vt vidimus, πολιτεία *Cimonis* a στρατηγίᾳ illius *prima*, qua *Pauſaniam* in *Helleſpontum* comitatus eſt. Et *Periclem* in πολιτείᾳ fuiſſe manifeſtum eſt, quem tamen ἀρχῇ *Nouemuirali* ornatum negat *Plutarchus*; ἐνιαυσίας στρατηγίας eiusdem agnoſcit frequentiſſimas. Vtcunque tamen ipſam illam ἀρχὴν primam fuiſſe probauimus *Themiſtoclis*. Inde ergo numerandi erunt anni XXXIII. quae maior pars eſt annorum LXV. quos vixerit in vniuerſum. Ita ſcilicet vt is ipſe annus *primus* cenſeatur eorum quos egerit in πολιτείᾳ. Sic fiet vt hic ipſe annus fuerit *Themiſtoclis* in πολιτείᾳ XXXIIIus. idemque proinde vitae vltimus. Sic *natus* fuerit *Themiſtocles Ol.* LXVI. ¾. Ita recte νέον illum appellat *Plutarchus*, τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης πρὸς τοὺς βαρβάρους γενομένης. Nempe annorum XXIV. Recte item illum tunc *adoleſcentem* cenſet *Iuſtinus* II. 9. Erat

enim ἡλικιας στρατιωτικῆς minimae. Nam ad XXm. aetatis annum, ἀπὸ διετοῦς a *Pubertate*, περιπόλοις tantummodo propugnandis vacabant. Inde incipiebat militia ὑπερόριος, quae ipsa *quinquenniis* distincta erat. Primo autem εικοσιπενταετῶν *quinquennio* meruebat *Themistocles*. Merito ergo *tum νέος*, et *adolescens*, pro illius *Seculi*, suaeque *Ciuitatis* sermone, appellandus.

Iam de *Cimonis* aetate pauca, quem hoc eodem *anno* mortuum fuisse ostendimus. *Iuniorem* illum fuisse *Themistocle* e prima eius πολιτείᾳ colligimus, quae multis annis serior erat πολιτείᾳ *Themistoclis*. Hanc supra *Ol.* LXXVII. $\frac{2}{3}$. fuisse probauimus, XI. proinde annis recentiorem. Sit tamen *generis* nobilitate tanto superior erat *Themistocle*, vt *arrogantiae* insimularetur *Themistocles* quod illum tanto iuniorem ausus esset vel *aemulari*. Potuit ergo, propter *stirpis* splendorem, *honoribus* capessendis citius par videri *Cimon*. Sed vero πολιτειαν illam anno *aetatis* XXXIIO. elapso gessit *Themistocles*. Nec inter Εὐπατρίδας qui in Κυνοσάργει *exerceri* solebat; nec inter πεντακοσιομεδίμνους cum a patre *abdicaretur*. Non ergo, vt videtur, tempore legitimo *primo*. *Media* enim illa aetas inter *quinquennia* non erat, vt existimo, *legitima*. Et tamen primo erat, post aetatem tricenariam, *quinquennio*. Crediderim ergo aetatem *legitimam* fuisse *tricenariam impletam* scilicet, vt annus ipse πολιτείας primae *aetatis* esset XXXIus Haec enim erat certe aetas *Rhetorum* et *Iudicum Heliastarum*, vt e *Legibus* constat *Atticis* a Cl. *Petito* collectis. Itaque, vt *primo* tempore *legitimo* honores consecutus fuerit *Cimon*, propter εὐγένειαν, tum certe *tricenario* maiorem fuisse verisimile est. Sic natus fuerit *Ol.* $\frac{69}{70}$. $\frac{4}{4}$. annumque egerit hoc, quo defunctus est, anno aetatis LIm. annis proinde XIV. iunior *Themistocle*. Conuenit quod *Nepos* dicit *Cimonem* cum patre *a PVERO in exercitu* fuisse versatum. c. 2. Erat enim tempore praelii *Marathonii* decennis, aetate vere *puerili*. Tempore autem praelii *Salaminii νέον* illum dicit *Plutarchus*. *Vicennem* scilicet, et *primo* aetatis militaris *quinquennio*, quo *Themistoclem νέον* appellatum ostendimus. Erat autem *aetas* illa *Cimonis* annorum LI. rebus *militiae* gerendis aptissima, nec *senectutis* tarditati, nec temeritati *iuuentutis* obnoxia. Erat ergo cur illum merito *timuerit* tanto senior *Themistocles*. Ita certe fecisse docet in vtriusque vita *Plutarchus*. In *Cimone* ita: Θεμιστοκλῆς μὲν οὖν οὐχ ἥκιστα λέγεται τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις ἀπεγνούς, ὡς οὐχ ὑπερβαλόμενος τὴν Κίμωνος εὐτυχίαν καὶ ἀρετήν, ἑκὼν τελευτῆσαι. Ita autem in *Themistocle*: Consulto illum finem vitae rebus gestis consentaneum imposuisse, ἴσως οὐκ ἐφικτὸν ἡγούμενος τὸ ἔργον, ἄλλως τε μεγάλους τῆς Ἑλλάδος ἐχούσης στρατηγοὺς τότε, καὶ Κίμωνος ὑπερφυῶς εὐημεροῦντος ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς. Vtrouis modo mortem obierit *Themistocles*, seu sanguine sacrificii *taurino epoto*, quae sententia erat receptissima; seu *morbo* potius, quod noster potius credidit *Thucydides* I. 138. hanc certe *Cimonis* felicitatem *causam* mortis praecipuam fuisse verisimillimum est. *Sanguinis epoti* consilium inde sumtum, ex eorum sententia qui in illum excelluisse tradiderant, docet *Thucydides*, ἀδύνατον νομίσαντα εἶναι ἐπιτελέσαι βασιλεῖ ἃ ὑπέσχετο. I. 138. Et *morbo* quoque causa satis verisimilis esse potuit animi aegritudo e rei praestandae desperatione nata. Seu patriam vincere *taeduerit*, seu etiam *desperarit*: mors tamen *Themistoclis*, cum in hunc ipsum *annum* eam incidisse probauerimus; omnino prosperis *Cimonis* progressibus erat, vt existimo, tribuenda. *Spontaneam* fere censent omnes, seu remediorum necessariorum *neglectu*, seu *arcessitis* cautis quae non essent nolenti occursurae. Ita suo in *patriam* officio satisfecit, nec fuit tamen *Regi* in se beneuolentissimo *ingratus*, nec priorem felicitatem incongruo exitu maculauit.

Pax cum *Persis*. Classis *Attica* ex *Aegypto* per Pacis *conditiones* reuocata. *Diodor. Ol.* 82. 4. *Thucyd.* I. 112.

Ant. *Chr.* 448. *Ol.* $\frac{82}{83}$. $\frac{4}{1}$. XXXIII. Arch *Philisco*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die VIO.

Annus 3ius, induciarum *quinquennalium*. *Megarensium* defectio ab *Athenientibus* ad *Lacedaemonios*. Illorum agrum praedantur *Athenienses*, qui *spoliis* multis onusti domum redeunt. *Diodor. Ol.* 83. 1 Sed *post* cladem *Tolmidis* in *Boeotia*, et *ante* Expeditionem *Pleistoanactis*, pro mente *Thucydidis* I. 114.

Μετὰ ταῦτα, nempe post reditum *Athenientium* e *Cypro* et *Aegypto*, *Lacedaemonii* Bellum *sacrum* suscipiunt. *Thucyd.* I. 112. Victores Templum *Delphicum* reddunt *Delphis*. *Athenienses* contra, *post* eorum discessum, idem Templum *Delphis* ereptum tradunt *Phocensibus*. *Thucyd.* I. 112. Sublato *Cimone* Pacis *Graecorum* conciliatore, redeunt paulatim veteres *Athenientium* in *Peloponnesios* inimicitiae. Nulla tamen hucusque induciarum *quinquennalium* violatio *aperta*, dum nec in ipsos *Lacedaemonios* rem gerunt *Athenienses*, sed in *Delphos*; nec id ipsum faciunt, nisi *reuersis* in patriam *Lacedaemoniis*.

Ant. *Chr.* 447. *Ol.* LXXXIII. $\frac{1}{2}$. XXXIV. Arch. *Timarchide*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXVIO.

Annus 4us. induciarum *quinquennalium*. Irruptio *Lacedaemoniorum* in *Atticam*. *Diodor. Ol.* 83. 2. de qua nihil *Thucydides*. Nec vera esse potuit propter *inducias* quinquennales nondum *elapsas*. Nihil viceuersa de Bello *Lacedaemoniorum* Sacro *Diodorus* quo Templum *Delphicum Delphis* asseruerint. Suspicor hoc Bellum a *Diodoro* cum Bello in *Athenienses* confundi, quod quae constituerant *Lacedaemonii* ea ab *Athenientibus* rescissa fuerint.

Χρόνου ἐγγενομένου, μετὰ ταῦτα, nempe post Bellum *Lacedaemoniorum* Sacrum, Bellum *Athenientium*, duce *Tolmide*, in exsules *Boeotos Orchomenum* et *Chaeroneam* occupantes. Capta *Chaeronea*, et in seruitutem redacta, et praesidio munita. Discedentes ad *Coroneam*, aggrediuntur exsules *Boeoti* ex *Orchomeno*, cum *Locris* et exsulibus *Euboeensibus*, aliisque, et caesis nonnullis reliquos capiunt. Quare vt *captiuos* redimerent, *Boeotia* vniuersa cedunt *Athenienses*. *Thucyd.* I. 113. *Tolmidem* ipsum caesum hoc *Archonte Ol.* 83. 2. tradit *Diodorus*, silet *Thucydides*. Haec certe *hoc* anno gesta, post Bellum *Sacrum*. Nam exsules fuisse *Boeotos*, qui *Athenientibus* parere noluerint, qui *Delphos* occupauerant, docet *Thucydidis*

Scholiastes, e vetusto aliquo, fortasse, qui interciderit, Auctore. Ex eorum numero erant qui *hoc* anno *Athenienses* e tota *Boeotia* pepulerint. Nescio tamen an *vnici anni* spatium designent verba, χρόνου ἐγγενομένου. Fieri ergo potest vt, ante *biennium*, eodem anno quo *Cyprum Aegyptumque* reliquerant *Athenienses*, Bellum fuerit *Sacrum*; sed *exeunte*.

Ant. *Chr.* 446 *Ol.* LXXXIII. $\frac{2}{3}$. XXXV. Arch. *Callimacho*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XV°.

Annus 5us. inducirum *quinquennalium*. Μετὰ ταῦτα, οὐ πολλῷ ὕστερον, nempe post cladem *Athenienſium* ad *Chaeroneam*, deficiunt ab *Athenienſibus Euboeenſes* (quorum nonnullis in *ſuperioris* anni victoria partem fuiſſe vidimus) in quos poſteaquam traiecisset *Pericles*, nunciatum eſt, *Megarenſes* idem feciſſe, caeſis *Athenienſium* praeſidiariis, illis exceptis, qui ad *Niſaeam* confugerant, et *Peloponneſiorum* in fines *Atticae* irruptionem breui *exſpectatam*. Fecit hic nuncius vt *Pericles* ex *Euboea* exercitum κατὰ τάχος reduxerit. *Thucyd.* I. 114. Haec anno *hoc*, vt videtur, *exeunte*, et mox *elapſuris* induciis. Hinc videmus quanto rectius hanc *Megarenſium* deſectionem conſtituerimus ex mente *Thucydidis* quam fecerit *Diodorus*, qui *biennio* antiquiorem fecit diu ante *elapſas* inducias. Fecit tamen error ille, vt *Lacedaemoniorum* etiam irruptio in *Atticam* biennio maturior ab eodem ſtatueretur quam per inducias *quinquennales* licuerit. *Eo* enim potius retulerim quam, vt ſupra, ad Bellum *Sacrum*. Hic etiam omiſſorum *duorum Archontum*, quos Nos Faſtis reſtituimus *veſtigia* deprehendimus. Fecit enim illorum praetermiſſio vt *poſteriora* quaeque in locum *biennio*, quam oportebat, *anteriorem* adſcenderent. Plane vt iamiam ſupra vidimus in *Bione*. *Thucydidi* autem *res* ipſa ſuffragatur, et *quinquennalium* inducirum προθεσμία, et *nexus* cum ſequentibus arctiſſimus, vt mox ſumus oſtenſuri. Hoc tamen viceuerſa diſcimus e *Diodoro*, quod non docuit *Thucydides*, omnino tamen *ratiociniis Thucydidis* conſentaneum, *hoc* anno *otium* fuiſſe *Athenienſibus* vt *Megarenſes* Bello perſequerentur. Anno enim quo defecerunt *Megarenſes*, agrum *Megarenſium* ab *Athenienſibus* direptum ſpoliatumque, victosque praelio *Megarenſes*, et moenium ambitu concluſos, docet *Diodorus*. Vel inde colligimus, qui mox adfuturi nunciabantur, *Peloponneſios* hoc tamen anno *Megarenſibus* ſuppetias non tuliſſe. Idque ne aliter ſe haberet, vetabant *induciae*, vt dixi, *quinquennales*, quas vtrinque obſeruatas ſupponit ipſe *Thucydides*.

Ant *Chr.* 445. *Ol.* LXXXIII. $\frac{3}{4}$. XXXVI. Arch. *Lyſimachide*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die III°.

Reuerſo ex *Euboea Pericle*, non tamen eodem (vt probauimus) anno, Μετὰ τοῦτο *Lacedaemonii Atticam* incurſant vsque ad *Eleuſinem* et campos *Thriaſios*, duce *Pliſtoanacte* Rege *Pauſaniae* filio. Inde domum redierunt. *Thucyd* I. 114. Hinc intelligimus inducias *quinquennales* illis, quos dixi, limitibus contineri. Iam ſaltem *elapſas* eſſe, cum nullam illarum *violationem* memoret *Thucydides*. Haec eadem Expeditio eſt, quam XIV. annis ante Belli *Peloponneſiaci* annum 1m. et quidem partem illius anni in qua erat Hecatombaeon ille, a quo coepit *Ol.* 87. 2. idem numerat *Thucydides* II. 21. Annus Belli *Peloponneſiaci* 1us. erat *Ol.* 87. $\frac{1}{2}$. Proinde annus ante illum XIVus. eſt *Ol.* 83. $\frac{3}{4}$. in quo verſamur. Intelligit nimirum *Aeſtatem ſemeſtrem* XIVam. ante Bellum. Qua *Vernam* pariter ac *Aeſtiuam* tempeſtatem proprie ſic dictam communi *Aeſtatis ſemeſtris* nomine complectitur. *Aeſtas* ergo ante annum Belli *Peloponneſiaci* 1m. XIVa. nec a XIVo. incipiet *Archonte* (cum fuerit vnus illo ſpatio *Archon* tantummodo *ſemeſtris*) et ne quidem a menſe quo tum inire ſolebant *Archontes*; ſed a 1o. menſe *Verno*, qui hoc anno, qui *Emboliumaeum* ſequebatur, erat *Elaphebolion*, coepitque die *Aprilis* Iuliani 11o. Et quidem commode admodum contigit, vt hoc anno ad *Veris* rationes augendas acceſſerit *Elaphebolion*, ne res hoc ſpatio a *Pericle* geſtae limitibus, quam par erat, *arctioribus* concluderentur. Poſt hunc enim diem venit in *Atticam Pliſtoanax*, diſceſſitque adeo mature vt ſpatium habuerit *Pericles* in *Euboeam* redeundi, eamque vniuerſam in poteſtatem ciuitatis *Athenienſis* redigendi, imo *redeundi* in patriam, antea quam nouae *inducine* τριακοντούτεις inirentur. Ita enim fuiſſe palam eſt e verbis *Thucydidis*: Ἀναχωρήσαντες δὲ ἀπὸ Εὐβοίας, οὐ πολλῷ ὕστερον σπονδὰς ἐποιήσαντο πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους τριακοντούτεις. I. 115. Haec enim omnia hoc primo menſe *Elaphebolione* contigiſſe exinde colligimus, quod inſidias *Thebanorum* in *Plataeas* anno ab *induciis* XV°. tribuit ipſe *Thucydides*. II. 2. Ex elapſo nempe induciarum *die* hoc ipſo vel *ſequenti* menſe, vnde factum vt menſis *Munychionis* dies *vltimus* anno ab *induciis* XV°. fuerit imputatus. Nihil tamen obſtabat quo minus annus fuerit tantummodo XIVus. qua calculum ponit *Thucydides* per *Aeſtates*. Ad hoc enim ſatis erat ſi *coepta* demum *aeſtate* ante Bellum *ſemeſtri* XIV. (quam ab hoc menſe *Elaphebolione* coepiſſe diximus) penetrarit in *Atticam Pliſtoanax*, quacunque demum *Aeſtatis ſemeſtris* parte penetrarit. Nam *Aeſtatis* Belli *ſemeſtris* ambitu erat alia quoque illa Expeditio *Archidami*, quam menſe *Hecatombaeone* fuiſſe probauimus. Arcte igitur cohaerent ſuperiores illae *quinquennales* induciae cum his nouis *tricennalibus*, vt *proximo* poſt illas elapſas *Vere* coeperint induciae *tricennales*. Hinc ergo manifeſtum eſt recte Nos annos hosce διελιπόντας atque inducirum *quinquennalium* diſpoſuiſſe. Saltem pro Sententia noſtri *Thucydidis*.

1us. ergo hic eſt annus inducirum *tricennalium*, a menſe *Munychione* ad *exitum* vergente.

Caeterum de aetate *Pliſtoanactis* e ſtabilitis iam temporibus quaedam obſeruanda ſunt. Vidimus ſupra *Ol.* 80. $\frac{3}{4}$. aetate *pueruli* fuiſſe *Pliſtoanactem*, et ſub Tutore fuiſſe *Nicomede*. Inde colligimus illum ante *Ol.* 76. $\frac{3}{4}$. nondum *natum*. Aliter enim *Ol.* 80. $\frac{3}{4}$. XVIIm. aetatis annum, qui Ἔφηβος erat, attigiſſet. Vel inde obiter falſi vincitur *Diodorus*, cum obitum *Pauſaniae* patris refert ad *Ol.* 75. 4. Rectius ergo Nos *Pauſaniae* poenam *Ol.* 77 $\frac{1}{4}$ alligauimus. Sic autem fiet vt *Ol.* 80. $\frac{3}{4}$ aetate *duodecemni* minor ne quidem potuerit eſſe *Pliſtoanax*. Ita infra *quin-*

quennium contrahetur illius *Natalis*, vt fuerit ann. XII. *maior*, et *minor* tamen ann. XVII°. cum *tutelam* illius gereret patruus *Nicomedes*. Hoc autem, in quo verſamur, anno *exſilio* multatus eſt. Quaſi nimirum corruptus ab *Athenienſibus* ex eorum agro citius, quam oportebat, diſceſſiſſet. *Thucyd.* II. 2. Exſul erat per annos XIX. *Thucyd.* V. 16. Rediit ergo in patriam *Ol.* 88. $\frac{2}{3}$. Erat certe in ciuitate *Ol.* 89. 3. quo *pacis* Auctor erat inter *Athenienſes* et *Lacedaemonios*. Non autem *Ol.* 88. $\frac{1}{2}$. quo exercitum duxit *Cleomenes* patruus pro filio *Pliſtoanactis* *Pauſania* adhuc pupillo, et proinde aetate minorenni. *Thucyd.* III. 26. Natum ipſo Patris *exſilio* oportet fuiſſe *Pauſaniam*. Nec enim adeo diſtabat locus exſilii *Lycaeum* in *Arcadia*, nec exſilii erant adeo ſeuerae Leges, quin *vxori* fuerit ad illum aditus. Idque ſane neceſſe erat ſi illo quoque *anno* nondum legitimam *aetatem* attigerit. Nec obſtabat *Aſyli* ſanctitas. Domus enim a *Pliſtoanacte* habitatae *ſanctam* fuiſſe *partem* tantummodo dimidiam, docet *Thucydides* ipſe V. 16. et ex eo *Scholiaſtes*. Propter illos ipſos, *neceſſarios* quidem, ſed *profanos* tamen, vitae, vt videtur, vſus. Inde cauſa manifeſta eſt, cur, *Patre* etiamnum ſuperſtite, *Rex* tamen fuerit *Pauſanias*.

Firmat praeterea quae diximus de induciarum *tricennalium* tempore *Pauſanias*. Verba ſunt: Ταύτας ἐποιήσαντο Ἀθηναῖοι παραςησάμενοι τὸ δεύτερον Εὔβοιαν, ἔτει τρίτῳ τῆς Ὀλυμπιάδος ἣν Κρίσων Ἱμεραῖος ἐνίκα στάδιον. El. I. 23. Quod Stadionicen *ter* victorem nullo tamen victoriae *numero* deſignarit, non eſt cur dubitemus quin *primam* illius victoriam in animo habuerit. Quod etiam redacta in Populi *Athenienſis* poteſtatem *Euboea*, inducias *initas* eſſe dixerit, id etiam dixit auctore *Thucydide*, ne dicam *Diodoro*. Id quoque accurate, quod anno *Olympiadis* 3io. aſſignarit. Huic enim *Olympiadis* anno conuenit *Munychion*, quo inducias *initas* fuiſſe probauimus. Haec ille ex induciarum Archetypo, quod in *Olympia* tum, ipſo ibidem *teſte*, proſtabat. Erat enim hoc in illorum temporum more receptum, vt foedera in *templis* ſanctiſſimis columnis inſcripta ſuſpenderentur, loci ipſius Religione conciliatura promiſſis fidem. Non tamen propterea *Olympiadem*, aut Olympiadis *annum* didicit ex illo Archetypo *Pauſanias*, ſed *Archontem* tantummodo quem in coaeuis ſibi Faſtis *Olympiadis* illius 83. 3°. poſitum repererat. Nondum enim *Olympiadum* vſus erat in *temporibus* deſignandis. Locum autem in *foederibus* fuiſſe *Archontibus* noſter docet ipſe *Thucydides*. V. 19. 25. Recte ergo noſter ſeſe habet *Archon Lyſimachides*. Anno enim *Olympiadis* exeunte *Pacem* factam oſtendimus. Id quoque multis iam horum temporum exemplis probauimus, anno *Olympiadis* exeunte *eundem* fuiſſe *Archontem* qui ſequenti *Olympiadis* anno Magiſtratum tenuerit *ineunte*. Sed vero *Ol.* 83. 4. *ineunte* ne quidem *Diodorus* ipſe alium *Archontem* agnoſcit a *Lyſimachide*. Obiter obſeruandum *alias* eſſe has *tricennales* inducias ab induciis hiſce ſimiliter *tricennalibus* *Lacedaemoniorum* cum *Argiuis*, quarum meminit noſter ipſe *Thucydides*. V. 14. 28. *Exibant* enim *induciae* cum *Argiuis* *Ol.* 89. 3. ſaltem *deſinente*. Hae noſtr e ante *Ol* 91. 1. exire non poterant. Nec partem fuiſſe *Argiuis* in his de quibus agimus, docent verba *Pauſaniae*. Εἰρήνης μὲν τῆς Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων τῇ Ἀργείων μὴ μετεῖναι πόλει. El. I. 23. Imo *antiquiores* fuiſſe *tricennales* inducias cum *Argiuis* exinde colligimus, quod *Argiui* fuerint ex his noſtris nominatim *excipiendi*.

Ant. *Chr.* 444. *Ol.* $\frac{83}{84}$. $\frac{4}{1}$. XXXVII. Arch. *Praxitele*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXII°.

2us. annus induciarum *tricennalium* a *Munychione*.

Ad *Heſtiaeorum* in *Euboea* Vrbem *colonia* deducta, anno *ſuperiori* a *Pericle* expugnatorum. *Diodor. Ol.* 83. 4.

Thucydidis Periclı coaeui *Oſtraciſmus*. Huius *Thucydidis* meminit *Thucydides* noſter I. 117. *Miltiſii* filius. *Marcellin.* vit. Thucyd *Schol.* in *Ariſtophan* Acharnenſ. p. 405. et Veſp. 498. Φυγὴν ait fuiſſe *Idomeneus*, et Φυγὴν *Ariſtophanes* ipſe Veſp. ib. *Idomeneus* ἀειφυγίαν fuiſſe ait cum *bonorum* publicatione, et fugiſſe illum ad *Artaxerxem*. Schol. *Ariſtoph.* in Veſp. Ita ne quidem *Oſtraciſmus* fuerit. Seu autem *Oſtraciſmus* fuerit, ſeu *exſilium*, hunc *annum* fuiſſe colligo e *Plutarchi* verbis in *Pericle*. Sic enim habet: ἀλλὰ τεσσαράκοντα μὲν ἔτη πρωτεύων ἐν Ἐφιάλταις, καὶ Μυρωνίδαις, καὶ Κίμωσι, καὶ Τολμίδαις, καὶ Θουκυδίδαις· μετὰ δὲ τὴν Θουκυδίδου κατάλυσιν καὶ τὸν ὀςρακισμὸν, οὐκ ἐλαττω τῶν πεντεκαίδεκα ἐτῶν διήνεγκε, καὶ μίαν οὖσαν ἐν ταῖς ἐνιαυσίαις στρατηγίαις ἀρχὴν καὶ δυναστείαν κτησάμενος, ἐφύλαξεν ἑαυτὸν ἀνάλωτον ὑπὸ χρημάτων. Locus eſt in *Periclis* Chronologia vtiliſſimus, idem tamen difficillimus vt recte intelligatur. Sententia autem eius, ſi quidem illam recte aſſequor, haec eſt. Nempe illum in πολιτείᾳ fuiſſe per annos in vniuerſum XL. ex quo *primum* ad Rempublicam accefferit. *Mortuus* eſt *Ol.* LXXXVII. $\frac{3}{4}$. vt infra videbimus. Ita *Ol.* 77. $\frac{3}{4}$. πολιτείαν inierit. Vno nimirum anno ſerior *Cimone*. Et quidem *Hiſtoria* ipſa ita illum inferiorem oſtendit vt fuerit tamen illi *Auctoritate* paene *par*. Primo quidem *Cimonis* ſectam ſecutus eſt. Poſtea illi ἀντεπολίτευσε, ipſe δήμου patronus cum *Cimon* καλοῖς κἀγαθοῖς ſeu εὐπατριδαις ſeſe addixiſſet ſua indole *Ariſtocraticus*. Ita effecit vt *Cimonem* ipſum in *Populi* gratia ſuperarit. Ipſe *caput* aduerſae factionis erat quae *Cimonem* in *capitis* periculum vocauit, a ſorore *Cimonis Elpinice* lenitus quo minus omnes eloquentiae ſtupendae vires in illum experiretur. Ipſe *Oſtraciſmi* Auctor erat qui *Cimonem* patria priuauit. Ipſe viceuerſa Auctor erat, cum cauſa Reipublicae id exigere videretur, eiusdem in *patriam* reuocandi. Ita *Cimonem* ipſum apud ſuos fauore tandem etiam ſuperauit. Itaque vt πολιτείᾳ *vnico* erat *anno* duntaxat *inferior*, ita etiam veriſimile eſt fuiſſe *natalibus*. *Natus* proinde *Ol* 70. $\frac{1}{2}$. et *ſeptuagenarius* adeo cum e vita decederet. Huius autem *quadragenariae* *Periclis* πρωτείας duas partes inuicem diſtinguit *Plutarchus:* priorem aliam annorum XXV. qua Reipublicae *praefuit* cum *aliis* diuerſae factionis aemulis; aliam, qua, *mortuis* aemulis, aut imperio *exutis*, ſolus paene praeeſſet ſine aemulo. *Priorem* Epocham hoc ipſo terminauit, in quo verſamur, *anno*. Nam aemulorum *vltimum* hunc ipſum fecit, de quo agimus, *Thucydidem*.

Sic enim *Lampo* vates vnicum portentoſi arietis cornu interpretatus eſt, ὅτι δυοῖν ὄντων ἐν τῇ πόλει δυναστειῶν, τῆς Θουκυδίδου καὶ Περικλέους, εἰς ἕνα περιστήσεται τὸ κράτος παρ' ὃ γένοιτο τὸ σημεῖον. Idem, cui illa debemus, alibi in eadem vita *Plutarchus*: Ἦν μὲν γὰρ ὁ Θουκυδίδης τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν, καὶ πλεῖστον ἀντεπολιτεύσατο τῷ Περικλεῖ χρόνον. Nec eſt cur id miremur quod πλεῖστον χρονον *Pericli* aduerſaretur *Thucydides*, cum poſt mortem *Ephialtis* et *Cimonis* illum *Pericli* oppoſuerint *Ariſtocratici*. Deceſſit *Ephialtes*, vt vidimus, *Ol.* 80. $\frac{1}{2}$. *Cimon Ol.* 82. $\frac{4}{4}$. cuius κηδεστὴς erat hic *Thucydides*. Inde ergo huius vltimae *factionis* in *Periclem* origo arceſſenda eſt. Et proinde *Oſtraciſmi* in illum lati *Periclem* Auctorem agnoſcit *Plutarchus*, quali vltimae in ſe factionis ducem. Τέλος δὲ, inquit, πρὸς τὸν Θουκυδίδην εἰς ἀγῶνα περὶ τοῦ ὀστράκου καταστὰς καὶ διακινδυνεύσας, ἐκεῖνον μὲν ἐξέβαλε, κατέλυσε δὲ τὴν ἀντιτεταγμένην ἑταιρείαν. Succeſſit enim *Cimoni* ſocer illius ille *Thucydides* in patrimonio καλῶν καγαθῶν quos δήμῳ opponit *Plutarchus*. Eaque factione oppreſſa, iam *ſolus* regnabat in Republica ſine aemulo *Pericles*. Occubuerat *Tolmides* biennio poſt *Cimonem* in praelio ad *Chaeroneam* in *Boeotos*. Superſunt ex hoc Catalogo aemulorum *Periclis Leocrates* et *Myronides*, quos ſcimus his temporibus fuiſſe, neſcimus autem quando deceſſerint. Ex hoc autem loco colligimus etiam illos ante hunc, in quo verſamur, annum fuiſſe *exſtinctos*. Sic ergo intelligimus hos XL. annos, vt *complexi* fuerint annos XV. quorum vltimo loco meminit; non autem vt ab illis *diſtincti* fuerint, numerumque cum illis cenſiti fecerint auctiorem. Nulli certe inter hos *Periclis* aemulos comparent his ipſis, quae dixi, temporibus vel paulo *antiquiores*. Nnon *Themiſtocles*, non *Ariſtides*. *Themiſtocles* ipſo illo anno, quo ad πολιτείαν acceſſit *Pericles*, *Oſtraciſmo* pulſus eſt, vt iam ſupra oſtendimus. Sed *poſt* illum aliquot annis ſuperfuit *Ariſtides*, quem tamen *Pericli* aemulum non legimus. Fauebat ille *Populo* ſimiliter ac *Pericles*. Caeterum *Xanthippo Periclis* patri *pares* erant *hi* potius quam ipſi *Pericli*. Quod ii *hoc* anno exſularit hic *Thucydides*, poſtea illum reſtitutum eſſe neceſſe eſt. Et quidem infra ſolenne *Oſtraciſmi* decennium. Poſtea enim ille στρατηγίᾳ ornatus eſt, vt infra videbimus e cognomine *Hiſtorico*. I. 117. Hoc ſi verum, ad *illum* potius quam ad cognominem *Hiſtoricum* retulerim quod intellexit *Pauſanias* de *Hiſtorico*. Nempe *Oenobii* opera fuiſſe reuocatum. Hoc enim ille de *Thucydide Olori* filio factum exiſtimat *Attic.* 23. Hoc autem Nos in cauſa *Hiſtorici* minime neceſſarium oſtendimus, ἀμνηστίας vniuerſalis beneficio redierit, a quo ſoli excluſi fuerint *Piſiſtratidae*. Sed multis poſt hanc στρατηγίαν annis exſilii *Thucydidis* huius mentio occurrit apud *Ariſtophanem* in *Acharnenſibus* et *Veſpis*. Nec vlla tamen mentio conceſſi in patriam *reditus*. Neſcio autem an inde colligi poſſit, aut *non* rediiſſe illum; aut hoc ſaltem tempore *nondum* rediiſſe, cum *exſilii* illius meminit *Ariſtophanes*. Fieri poteſt vt cum *Periclis* gratia redierit, quemadmodum vidimus rediiſſe *Cimonem*. Sic quoque fiet vt, *poſt* exſilium *Thucydidis*, ſolus dominatus fuerit in Ciuitate *Pericles*, nec vlla deinceps factio illi *aduerſa* caput extulerit. Id ergo vult, ni fallor, XV. his poſtremis annis *Periclem* in annuis στρατηγίαις perpetuo fuiſſe delectum. Quod ita interpretatur *Plutarchus*, quaſi pro vna ἀρχῇ et δυναστείᾳ habenda eſſet ἀρχὴ illa στρατηγικὴ toties repetita, nec vnquam deinceps interrupta. Ita obſeruauit idem in *Pelopida*, tam memorem fuiſſe liberatae a praeſidio *Lacedaemoniorum Cadmeae* patriam, vt perpetuam etiam ipſe habuerit vel Βοιωταρχίαν vel Ἱππαρχίαν. *Nallo* certe anno per *multos* annos honore aliquo *annuo* carentem. Hinc ergo diſcimus, et *annuas* fuiſſe, vt diximus, στρατηγίας, pro eodem exemplo, quo erant etiam apud *Romanos* munera pleraque iure *gladii* inſtructa, *Conſulatus* et *Praeturae*, et *Proconſulatus* et *Propraeturae*; Et ab hoc anno vsque ad mortem *Periclis*, perpetuo illum in στρατηγίᾳ fuiſſe, etiam cum nulla tamen illius στρατηγίας occurrit *diſerta* mentio in *hodiernis* Hiſtoricis. Haec certe *ambo* vtiliſſima ſunt in illius *Seculi* Hiſtoria *Attica*, atque *Chronologia*. Habuit praeterea *Ius* aliquod ſingulare in στρατηγοὺς *annuos*; ſeu *ipſos* στρατηγοὺς *deſignarit*, vel *excluſerit*; ſeu fortaſſe potius *Prouincias* illis aſſignarit, et *copias*. Sic enim *Cimonis* filium *Lacedaemonium* X. duntaxat nauium claſſe inſtructum miſit ad *Corcyraeos*; dedito, vt credebatur, conſilio, ne quo nouo facinore familiam illuſtrem inſigniret, et factionem καλῶν καγαθῶν, cui olim praefuerat pater *Lacedaemonii Cimon*, et poſt illum antiquior ille *Thucydides*, iam penitus oppreſſam diſſipatamque denuo reſtauraret. Sic enim in *Pericle Plutarchus*. Vid. infra *Arch.* XLIX. I.

Ant. *Chr.* 443. *Ol.* LXXXIV. $\frac{1}{2}$. XXXVIII. Arch. *Lyſania*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die XO.

3ius. annus inducarum *tricennalium*, ab *Elaphebolione*.

Bellum inter *Thurios* et *Tarentinos*. Diodor. *Ol.* 84. I.

Hoc anno *Ol.* 84. $\frac{1}{2}$. *Praxitelem* Archontem exhibebant Faſti a *Plutarcho* vſurpati. Tum enim in coloniam *Thuriorum* conceſſiſſe dicit *Lyſiam*. Addit *Dionyſius* hoc anno *Lyſiae* XVO. contigiſſe, non autem ante Bellum *Peloponneſiacum* XIIO. quae notae ambae non alium ab *hoc*, in quo verſamur, annum deſignant. Ita *ſuperiori* anno inferendus fuerit *Bion*, a *poſteriori* autem excludendus, pro faſtis *Dionyſii* (qui iidem fuiſſe videntur cum *Diodorianis*) atque etiam fortaſſe *Plutarchi*. Ad priorem autem, vt Nos, annum coloniam *Thuriorum* retulit *Plinius*, qui eam anno *Varroniano* aſſignauit CX. De *Herodoto* hoc obſeruauit *Plinius*, miſſo pariter ab *Athenienſibus* ac miſſus fuit ab iisdem *Lyſias*.

Ant. *Chr.* 442. *Ol.* LXXXIV. $\frac{3}{3}$. XXXIX. Arch. *Diphilo*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXXO.

Diphilus Archon. Ol. 84. 3. *Diod. Dionyſ.*

4us. annus inducarum *tricennalium*, a *Munychione*.

Sub hoc *Archonte* Ἐρετριακὸς κατάλογος. Nempe ψήφισμα de obſidibus e ditiſſimorum filiis capiendis, ad fidem *Ereſiorenſium* ſuſpectam obligandam. *Heſych.*

Et *Phot.* Lex. MS. in voce Ἐρετριακὸς κατάλογ. Spectant haec ad *Euboeam* ante *triennium* a *Pericle* in fidem *Athenienſium* receptam, vti etiam colonia *Heſtiaeorum* deducta ante *biennium*.

Ant. *Chr.* 441. *Ol.* LXXXIV. $\frac{3}{4}$. XL. Arch. *Timocle*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XIX°.

5us. annus induciarum *tricennalium*, a *Munychione*.

Hoc anno *Ol.* 84. 3. *Archonte* tamen *ſuperiori*, Pacem vbique agnoſcit *Diodorus*. *Graecis* ſecum inuicem, propter has *tricennales* inducias: et cum *Perſis* propter foedus duplex; aliud *Athenienſium*, quo *Graecis Aſianis* libertas aſſerebatur; aliud *Lacedaemoniorum*, quo prodebatur eadem libertas. Et in *Sicilia*, *Italia*, *Gallia* et *Hiſpania*. Proinde πολεμικὴ μὲν καὶ ἀξία μνήμης πρᾶξις οὐδεμία συνετελέσθη κατὰ τούτους τοὺς χρόνους.

Ant. *Chr.* 440. *Ol.* $\frac{84}{85}$. $\frac{4}{1}$. XLI. Arch. *Myrichide*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die VI°.

6us. annus induciarum *tricennalium*, ab *Elaphebolione*.

Hoc induciarum *anno* Bellum inter *Samios* et *Mileſios* de *Priene*. Victi *Mileſii* apud *Athenienſes* accuſant *Samios*, et nonnulli etiam ex ipſis *Samiis* νεωτερίσαι βουλόμενοι τὴν πολιτείαν. Proinde *Samiis* iudicio *Athenienſium* non ſtantibus, *Pericles* cum claſſe Oligarchiam diſſoluit, *Plutarch.* Δημοκρατίαν κατέστησεν. *Thucyd.* I. 115. Obſidibus captis quos in *Lemno* depoſuit, et *praeſidio* relicto diſceſſit. Haec ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἅπαντα. *Diodor. Ol.* 84. 4. *Samii*, reuerſo *Pericle*, εὐθὺς ἀπέστησαν. *Plutarch.* Pericl. Adiuti a *Piſſuthne Hyſtaſpis* filio, qui *Sardibus* praeerat, *Samum* occupant, *Democratiam* eiiciunt, *obſides* e *Lemno* ſurripiunt, *praeſidium Athenienſium*, et *praefectos* ſuos *Piſſuthni* tradunt, trahuntque in defectionis conſilium etiam *Byzantios*. *Thucyd.* I. 115. Redit ergo *Pericles*, vincitque *Samios* nauali praelio ad inſulam *Tragiam Samo* propinquam. Tum nouo auxilio ab *Athenis* auctus *Samios* obſidet. Conuerſo autem in *Phoenicum* claſſem *Pericle*, *Samii* eruptione facta claſſem *Periclis* vincunt, et *maris* imperium obtinent per dies XIV. nempe *Meliſſo* Philoſopho duce, vt docet *Plutarchus*. Reuerſo *Pericle*, rurſus victi *Samii*. Plutarch. Rurſus κατεκλείσθησαν. *Thucyd.* I. 116. 117. Nouis deinde auxiliis firmatus *Pericles Samum* IX°. menſe expugnat. *Plutarch.* Pericl. *Thucyd* I. 117. Eadem, vt videtur, στρατηγία, eodemque proinde *anno* Inter auxiliorum duces *Thucydides* praedictus. Iam proinde ciuitati reſti tutus, qui tamen *Pericli* deinceps non aduerſabatur. Ξυνέβησαν δὲ καὶ Βυζάντιοι, ὥσπερ καὶ πρότερον ὑπήκοοι εἶναι. *Thucyd.* I. 117. Ἀθηναίοις δὲ καὶ Λακεδαιμονίοις μέχρι τούτων τῶν χρόνων αἱ τριακονταετεῖς σπονδαὶ διέμειναν ἀσάλευτοι. *Diodor.*

Ant. *Chr.* 439. *Ol.* LXXXV. $\frac{1}{2}$. XLII. Arch. *Glaucide*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXVI°.

7us. annus induciarum *tricennalium*, a *Munychione*.

Ant. *Chr.* 438. *Ol.* LXXXV. $\frac{2}{3}$. XLIII. Arch. *Theodoro*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XV°.

8us. annus induciarum *tricennalium*, a *Munychione*.

Ant. *Chr.* 437. *Ol.* LXXXV. $\frac{3}{4}$. XLIV. Arch. *Euthymene*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die III°.

9us. annus induciarum *tricennalium*, ab *Elaphebolione*.

Colonia *Nouemuialis* ab *Agnone* deducta hoc *Archonte*, et ab *Agnone Amphipolis* appellata. *Diodor. Ol.* 85. 4. Schol. MS. in *Aeſchin.* περ. Παρπρ Fragm. ſupra editum. Et *ſitus* aſſeritur e *Thucydide* IV. 102.

Προπύλαια Acropolis hoc *Archonte* condi coepta. *Philochorus* IV. *Quinquennio* abſoluta. *Heliodor.* I. de Acrop. *Athenienſi.* Haec ex *Harpocratione* Προπύλ. Adſtipulatur aliquatenus *Plutarchus:* Τὰ δὲ Προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως ἐξειργάσθη μὲν ἐν πενταετίᾳ. *Pericle.* Nempe auctore ipſo *Pericle*.

Ant. *Chr.* 436. *Ol.* $\frac{85}{86}$. $\frac{4}{1}$. XLV. Arch. *Bione*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXII°.

Hic *verus* eſt locus *Bionis* Archontis, vt ſupra oſtendimus.

10us. annus induciarum *tricennalium*, a *Munychione*.

Bellum *Corcyraeorum* cum *Corinthiis* de *Epidamno*. *Ol.* 85. 2. *Diodorus*. Peſſime Κυμαίνοντος ἤδη τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. *Plutarch.* Pericl. Οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον Bello *Samio*, rebusque in eo a *Pericle* geſtis. *Thucyd.* I. 118. Itaque ſpatio plusquam *annuo*, nec tamen annis *multis*. Nam quam *procliues* fuerint ad Bellum, e praedictis *Plutarchi* verbis cum *Diodori* verbis ante *quadriennium* relatis apparet. *Multis* antea *annis* ſeditionibus inteſtinis attriti *Epidamnii*, tandem potentiſſimi quique Vrbe a *plebe* expelluntur. Hi barbaris adiuncti *Epidamniorum* agrum populantur. Ad *Corcyraeos* conditores conuerſi auxilium flagitant Vrbis poſſeſſores. Ab his reiecti oraculum *Delphicum* conſulunt de colonia *Corinthiis* vt *conditoribus* dedenda Hoc ſcilicet obtentu, quod ducem *Corinthium*, cum deducerentur, habuerint *Phalium Eratoclidae* filium *Heraclidem*. Idque, ſuadente *Oraculo*, faciunt, miſſis de *deditione* legatis ad *Corinthios*. Illos ergo in tutelam recipiunt *Corinthii*, mittuntque cum *praeſidio* nouos etiam *colonos*. Iubent e contra *Corcyraei* vt hos eiicerent, exſulesque reciperent. Detrectantibus *Epidamniis* bellum inferunt, Vrbemque ipſam obſident. *Corinthii*, hoc audito, nouos *colonos*, et nouum etiam *exercitum*, parant, qui obſeſſis ſuppetias ferrent. Tum, miſſis vltro citroque *legatis*, ad *Bellum* ſeſe vtrinque accingunt, tam *Corcyraei*, quam *Corinthii*. Haec *Thucyd.* I. 24. 25. 26. 27. 28.

Ant. *Chr.* 435. *Ol.* LXXXVI. $\frac{1}{2}$. XLVI. Arch. *Lyſimacho*, a *Gamelione*. Nempe a *Februarii Iuliani* die X°.

Hic Archon πέμπτῳ πρότερον ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, et *Ol* 86. *Dionyſ. Halicarnaſſ.* Iſocrate. Accenſito, vt ſolet ille, vtroque *extremo.*

IIus. annus induciarum *tricennalium*, ab *Elaphebolione.*

Hic annus eſt Natalis *Iſocratis*, et Natalis etiam *Archon. Dionyſ. Hal.* in Iſocrat. *Laërt.* Platon. III. 3. *Plutarch.* x. Rhet. in Iſocrat. *Platone* maiorem ſeptennio *Plutarchus* facit, *Laërtius* tantummodo ſexennio. Hos ita inuicem conciliat *Meurſius*, vt *Laërtium* e *Plutarcho* corrigendum eſſe cenſeat. Quaſi vero eadem fuiſſet concordia in *Archonte* Natali *Platonis*, quae fuerat in illo ſub quo natus traditur *Iſocrates.* Et tamen, fateor, qui *vnum* annum huic numero detraxit *Laërtius*, illum ſub *Archonte* ſeriori *Platonis* annum Natalitium ſtatuere, nempe *Aminia*, quem ſolum habuit in animo hoc in loco *Meurſius* Arch. Att. III. 2. Capite autem ſequenti 3. ipſe quoque obſervauit alia omnia ſentire *Athenaeum*, et ſuperiori *Archonti Apollodoro* aſſignatum ab eo fuiſſe *Platonis natalem.* Ita *natus* fuerit etiam ſub *Archonte* a natalitio *Iſocratis* tantummodo VIo. qui ſi *Aminia Archonte* fuerit in lucem editus, neceſſe erat vt ſub *Archonte* poſt *Iſocratis* Natalem VIIo. naſceretur. Inde intelligimus vtriusque ſententiae fuiſſe fideiuſſores. Videamus ergo vtra verior ſit. Inde enim optime colligemus verum *interuallum* inter vtriusque Natales. Conueniunt omnes *Thargelionis* VIIo. natum eſſe *Platonem.* Conueniunt etiam *Archonte* deceſſiſſe *Theophilo Ol.* CVIII. 1. In eo non conueniunt, *quotum* egerit, cum defungeretur, *aetatis* annum. *Neanthes* illi *Cyzicenus* annos tribuebat LXXXIV. *Laërt.* III. 3. Sed *nondum* conſtitutis Chronicis *Grammaticorum* Canonibus. Proinde minus audiendus quum ſint illi paulo *iuniores*, qui collatis inuicem maiorum *Traditionibus* inuicem discrepantibus, exinde colligebant quid *propius* ad veritatem accederet, vtpote Phaenomenis magis conſentaneum. Erant ergo aliae ſententiae vno inuicem anno discrepantes, facileque inuicem conciliandae. *Hermippus* Vitarum Scriptor (ſi quidem *Ioſephum* audiamus) accuratiſſimus annos *Platonis* numerauit LXXXI. cuius fidem ſequitur Scriptor *iunior* quidem, ſed inter iuniores *accuratiſſimus*, *Cenſorinus.* LXXXII. eiusdem annos habet *Athenaeus*, ſententia in *ſpeciem* alia, *reuera* eadem cum illa quam ſequebatur *Hermippus.* Modum, quo inuicem concilientur, docuit *Seneca* Ep. 59. Docet enim ipſo exceſſiſſe die *natali.* Impleverat ergo annum aetatis LXXXIm. et ad annum nouum LXXXIIm. ſpectabat ipſe ille *natalis.* Haec ergo ſententia videtur fuiſſe veriſimilior. Proinde qui *menſe* exceſſit *Thargelione*, is *Archontis* anno *exeunte* mortuus fuerit oportet. Anno nimirum *Varroniano* illo qui reſpondet *Ol.* 108. $\frac{1}{2}$ qui erat certe 407. Detrahantur inde anni LXXXI. integri. Relinquetur an. *Varr.* 326. qui cum *Ol.* $\frac{87}{88}$ $\frac{4}{4}$ concurrit, vt e noſtris apparet *Tabulis.* Ita *Thargelione* natus fuerit *Plato* qui in Magiſtratum incidit *Aminiae Ol.* 87. 4. exeunte. Inde occaſio *Apollodoro* natalem eius *Ol.* 88. 1. imputandi, quod illo reuera *anno* natus fuerit quo *coeperit Ol.* 88. 1. ſed *poſt* illius *natalem.* Anni enim antiquiſſimum *initium*, ideinque apud gentes diuerſas conſentientiſſimum, a *tempeſtate* proceſſit *Verna*, vt conſtat ex *Herodoto.* Nempe rerum *gerendarum* exordium hoc ſtatuente ipſa natura. Sed *Canones Chronici* per *Olympiades* digeſti *hunc* annum fere *medium* diuimebant. Inde factum, vt annis aliis ad *Olympicos* redactis, res *Vere* geſtae ad annum *illum* referrentur quo *coeperint*, ſed *Vere* tamen *exacto*, anni *Olympici.* Inde etiam facilis anſa errandi illis, qui *Platonis* ortum ad *Archontem* potius *Apollodorum* referendum exiſtimarint. Obſeruauerint nimirum menſem *Thargelionem Vernalem*, qua naſcebatur *Plato*, ad *Archontem ſuperiorem* ſpectare, ſi ad illos *Canones Chronicos* exigeretur, qui *Archontem Aminiam* ad annum *Horographum*, quo *inibat Aminias*, retuliſſent, non autem ad illum quo Magiſtratum *ab*[illegible]*t.* Hic ergo, ſi rem acu tetigerimus, *natusque* fuerit *Plato Thargelione* illo qui *Archonte* erat *Aminia*, ſi verior erit ſententia illa quae *ſeptennio* iuniorem *Iſocrate* fecerit *Platonem* Tot enim *medii* erant anni inter hunc, in quo verſamur, annum, eumque quo *natum* probauimus *Platonem. Ol.* $\frac{87}{88}$ $\frac{4}{1}$. Addit *Dionyſius* hunc annum *Iſocratis* natalem, vm fuiſſe ante Bellum *Peloponneſiacum.* Nempe duobus terminis incluſis, pro more apud *Dionyſium* receptiſſimo. Sic enim ſolet *Conſules* in *Faſtis* numerare *Romanis.* Et vus erat, etiam *initio excluſo*, ſi Belli *initium* ab impreſſione *Lacedaemoniorum* cenſeatur, quae *Archonte* facta eſt *Euthydemo.* Difficilius eſt rationem reddere quomodo hunc Archontem *Iſocrati* natalitium annis XXII. poſt *Philoclem Lyſiae* natalitium numerent tam *Dionyſius*, quam *Plutarchus.* In ſerie noſtra XXIIIus. *Archon* eſt ille *Philocles*, huius autem anni *Lyſimachus* XLVIus Nec aliter in ſerie *Diodori.* Ibi *Archon Philocles eſt Ol.* 80. 2. *Lyſimachus Ol.* 86. 1. Idem ſcilicet cum eo quem ipſe *Nauſimachum* appellat. Vtrobique interuallum XXII. annorum non aliter eſt quam *reiectis* ambobus *extremis.* Siccine ergo intelligendi ſunt? Ita certe niſi *Faſtos* habuerint *ambo* qui *Philoclem* in annum *inferiorem* deiecerint, et *Bionem* vtroque loco excluſerint, cum *ſingulos* Faſtos auctores haberent, qui eum locis *ſingulis* ſigillatim excluſiſſent. Facile id fieri potuit ſi et *Archontes duos* addiderint, quos Nos *addendos* eſſe probauimus, et *retinuerint* tamen, quem Nos *excludendum* eſſe probauimus, *priorem* illum *Lyſaniam.* Sed *priorem* noſtrum *Archontem Ariſtidem* ne quidem Faſtos *illos* agnouiſſe probauimus, quibus vſus eſt *Plutarchus*, a *Diodorianis* alios. Nec alios *Dionyſio* fuiſſe a *Diodorianis* exinde ſuſpicio eſt, quod ipſis *Olympiadum* initiis illos ſemper *Archontes* agnoſcat, qui, pro *Diodori* rationibus, erant illis ipſis in *locis* agnoſcendi. *Priorem* ergo rationem hic neceſſario admittendam exiſtimo, de *mediis Archontibus* XXII. ambobus *excluſis extremis*, quae tam *noſtris* Faſtis conſentanea eſt, quam et *vitioſis* illis *Diodori* et *Dionyſii* atque etiam *Plutarchi.* Nec vllum inde Argumentum ſperandum eſſe cenſeo quo alius aliquis veterum Faſtorum error detegatur atque emendetur.

Praelium nauale *Corinthiorum* cum *Corcyraeis*, quo victores *Corcyraei.* Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ *Epidamnii* ad deditionem a *Corcyraeis* coacti. Τοῦ χρόνου τὸ πλεῖστον μετὰ τὴν ναυμαχίαν *Corcyraei* Maris imperium obtinent, et ſocios *Corinthiorum* claſſe ſua vexant. Περιόντι

τῷ θέρει *Corinthii* classem et exercitum sociis in subsidium mittunt. Περιόντι, ἐνισταμένῳ. Schol Περιεῖναι, ἔτι μέλλειν. *Hesychius*. Et sic, ni fallor, *Xenophon*. Proinde ante *Aestatem* praelium. Idque ostendunt verba, paucis interpositis, sequentia: Ἀλλὰ τὸ θέρος τοῦτο ἀντικαθεζόμενοι, χειμῶνος ἤδη ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου ἑκάτεροι. *Thucyd.* I. 29 30. Inde colligitur, *anni integri* haec esse gesta. Haec *Diodorus*. *Ol.* 85 3.

Ant. *Chr.* 434. *Ol.* LXXXVI. $\frac{2}{3}$. XLVII. Arch. *Antilochide*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XXXO.

12us. annus inducIarum *tricennalium*, a *Munychione*.

Τὸν δ' ἐνιαυτὸν πάντα τὸν μετὰ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὸν ὕστερον, *Corinthii* apparatui in futurum cum *Corcyracis* bellum insumserunt. *Thucyd.* I. 31. Quae Ego de *biennio integro* intellexerim. Nam *superioris* anni *fine* vtrosque sese domum recepisse testis est *Thucydides*. *Duas* ergo iude *Aestates duasque Hyemes* belli futuri apparatui insumtas, intelligo, pro modo anni *Thucydidei*. Ita *tertio* demum *anno* a praelio *nauali* anni superioris; hinc autem *secundo* ineunte, *Vere* scilicet, *Aestatis Thucydideae* parte *priori*, bellum denuo vtrinque instaurarunt. Intervallum autem *anni vnici* tantummodo, non vero *biennii* agnoscit *Diodorus*. Hic quoque perperam.

Ant. *Chr.* 433. *Ol.* LXXXVI. $\frac{3}{4}$. XLVIII. Arch. *Charete*, a *Gamelione*. Nempe a *Ianuarii Iuliani* die XIXO.

13. annus inducIarum *tricennalium*, a *Munychione*.

2o. hoc apparatus anno *Corcyraei*, cum alienos viderent a Pacis consilio *Corinthios*, Sociorum auxilia vndequaque quaerere; ipsi quoque *Athenienses* de auxiliis sibi mittendis solicitant. *Diodorus Ol.* 86. I. Perperam. Ad *hunc* certe annum referendae contrariae illae, apud *Thucydidem*, ex vtraque parte *legationes*, tam *Corcyraeorum*, quam *Corinthiorum*. Thucyd. I. 31. ad 44. Post bellum cum *Samiis*, quo per *Corinthios* stetit, quo minus *Samiis* subuenirent *Peloponnesii*. Thucyd. I. 41. Iam *Lacedaemonii* πολεμησείοντες. *Thucyd.* I. 33. ὑπαρχούσας πρότερον διὰ Μεγαρέας ὑποψίας. *Thucyd.* I. 42. Suspicio illa a *Periclis* Ephesmate in *Megarenses* nata, quod causam proximam Bello *Peloponnesiaco* praebuisse omnes agnoscunt; *Thucydides* certe I. 139. Haec certe proxima gestis anni *sequentis* fuisse necesse est.

Ant. *Christ.* 432. *Olymp.* $\frac{86}{87}$ $\frac{4}{1}$. XLIX. Arch. *Apseude*, a *Gamelione*. *Febr* Iul. VIO. L. Arch. *Pythodoro*, ab *Hecatomb. Iul.* Iul. XVIO.

14. annus inducIarum *tricennalium*, ab *Elaphebolione*.

Biennio apparatus elapso, rursus Bellum cum *Corcyracis* aggrediuntur *Corinthii*. Decem naues mittunt *Corcyracis Athenienses* οὐ πολὺ ὕσερον quam discessissent *Corinthiorum* legati, duce *Lacedaemonio Cimonis* filio etc. *Thucyd* I. 45. *Corinthii* cum *Corcyracis* praelio nauali decertant, victoria dubia. Mox nouis *Athenienſium* nauibus a *Pericle* postea missis in conspectum venientibus, praelium detrectant *Corinthii*, et domum se recipiunt. *Thucyd* I. 46. ad 55. Haec anni huius, vt videtur, *initio*, Mari *aperto* primo, vt e sequentium nexum constabit. *Diodorus* haec *Ol.* 86. I. Perperam.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν, *Athenienses*, *Potidaeatarum* fidem suspectam habentes, mittunt cum classe *Archestratum Lycomedis* filium, vt obsides a *Potidaeatis* exigerent, et *muros* eorum demolirentur, cauerentque ne *proximae* etiam *ciuitates* deficerent, ipsae quoque suspectae, a fide desciscerent, *Chalcidenſium* scilicet et *Bottiaeorum*. *Potidaeatas* enim *Corinthii* et *Perdiccas* Rex *Macedoniae* ad defectionem solicitabant; *Chalcidenses* autem et *Bottiaeos* ipse *Perdiccas*. De mittenda ergo *Athenas* legatione cogitant *Potidaeatae*. Ita tamen *defectionem* properabant vt appulsae *Athenienſium* naues tam illos quam et alias suspectas ciuitates defectionem *feciſſe* comperirent. Itaque *Philipo* et *Derdae Perdiccae* hostibus socia arma inngunt, bellumque *Perdiccae* inferunt. *Thucyd* I. 56. 57. 58. 59. Ibi *Therma* potiuntur, *Pydnamque* obsident, antea quam secunda *Athenienſium* auxilia veniens. *Thucyd.* I. 60. 61.

Ἐν τούτῳ. *Verbibus* praedictis nempe *deficientibus*, et classi *Atticae* adhuc in *Macedonia* versante, *Corinthii* suppetias *Potidaeatis* mittunt, duce *Aristeo Adimanti* filio, qui etiam *Thraciam* venit τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ex quo *Potidaea* defeciſſet. *Thucyd* I. 60. Nuncio accepto de *Potidaeatarum* defectione, et missis eo *Corinthiorum* auxiliis, *Callias Calliadis* filius *Athenis* missus qui *Archestrati* exercitum *Therma* potitum, et *Pydnam* obsidentem offendit. Huius pater *Calliades* idem, fortasse, *Archon* erat cum veniret *Xerxes*, *Ol.* $\frac{74}{75}$ $\frac{4}{1}$. Hi suis iuncti *Pydnam* oppugnant. Postea, pace cum *Perdicca* facta, *Athenienſium* exercitus vterque *Macedonia* discedit, et frustra tentata *Beroea*, pedestri deinde itinere *Potidaeam* versus proficiscuntur. Τριταῖοι *Gigonum* assequuntur. *Thucyd.* I. 61. Tum praelium cum *Aristeo* et *Corinthiis*. Thucyd. I. 62.. Hoc praelio victores *Athenienses*, cadente tamen *Callia* eorundem duce. *Thucyd.* I. 63. Εὐθὺς *Isthmum Pallenenſem* muro circumuallant. Sic tamen vt *Pallenen* versus ἀτείχιστος esset. Hoc cum audirent *Athenienses*, nouam vim militum 1600 suorum miserunt, duce *Phormione*. Χρόνῳ ὕστερον, qui tamen admodum *diutinus* esse non potuit, cum a vallo illo nouorum auxiliorum mittendorum occasionem acceperint, quod nec ipsum potuit, pro *Atticae* disciplinae celeritate, morae esse diutinae. *Thucyd.* I. 64. His nouis auxiliis aucti *Potidaeam* vtrinque claudunt, tam a *mari* quam etiam a *terra*. Haec ergo Epocha est certissima, vnde, quae diximus, reliqua vniuersa pendent. VIO. enim huius obsidionis *mense* insidias *Thebanorum* in *Plataeam* statuit *Thucyd.* II. 2. Imo μετὰ τὴν ἐν Ποτιδαίᾳ μάχην ib. Inde colligitur, χρόνον illum inter *praelium obsidionemque* medium fuisse brevissimum. Insidias illas *sequenti* anno, mense *Munychione*, fuisse probabimus. Et quidem *desinente*. Mensis erat *Archontis Pythodori* XUS. Itaque praelium eiusdem *Archontis* mense

fuerit IVo. *Maemacterione*, qui *Octobris Iuliani* die inibat IIIo. pro noſtris *Tabulis*. Inde iudicandum de reliquis quae Nos *huius anni* fuiſſe cenſuimus. Hinc certo conſtat, hoc idem praelium ad *Ol.* 86. 2. perperam retuliſſe *Diodorum*. Huius *vnius* anni geſta *duobus* recenſet annis, propter *duos*, vt videtur, *Archontes*. Nec enim vllam ſuſpicionem fuiſſe puto de *Magiſtratu Apſeudis* tantummodo *ſemeſtri*. Hoc tamen ſupponit *Thucydides* ipſe cum a fuga *Xerxis* ad initium Belli *Peloponneſiaci* annos numerat *quinquaginta*. I. 118. Numeretur huius interualli annus vterque *extremus*, ab *Ol.* 75. 1. ad *Ol.* 87. 1. Non tamen conſtabit numerus, niſi huius etiam *Archontis* Magiſtratus accenſeatur.

Poſt hoc *praelium*, arctiori obſidione clauſa *Potidaea*, *Corinthii Lacedaemonios* ad bellum in *Athenienſes* decernendum impellunt, tandemque votis potiuntur. Nempe anno ab induciis *tricennalibus* XIVo. *Thucyd.* I. 78. Et tamen poſt praelium *Pallenenſe*. Imo obſeſſa iam *Potidaea*. Thucyd. I. 67. Proinde mora inter *praelium obſidionemque* breuiſſima. Hinc apparatus *Lacedaemoniorum* ad Bellum, ſpatio *minus* quam *annuo* ante irruptionem in *Atticam*: Ἐνιαυτὸς μὲν οὐ διετρίβη, ἔλασσον δέ. *Thucyd.* I. 125. *Nouem* nempe *menſium*. Irruptio enim in *Atticam* ἡμέρᾳ ὀγδοηκοστῇ μάλιστα, poſt res geſtas ad *Plataeam*. Thucyd. II. 19. Nempe menſe *tertio*. Res enim ad *Plataeam* geſtae menſe *ſexto* poſt praelium, vt ſupra. Haec ſane irruptio eadem fuiſſe videtur, quam polliciti fuerant *Potidaeatis Lacedaemonii* ſi ab *Athenienſibus* deſciſcerent. *Thucyd.* I. 58. Sic fiet vt alio quam hoc anno *Potidaeatarum* defectio eſſe *non* potuerit, ſi quidem promiſſa *tunc* irruptio anno proxime *ſequenti* contigerit. Et quidem *Vere* elapſo, annique tempeſtate rebus *bello* gerendis idonea, ſi quidem *promiſſa* irruptio in *alium* fuerit *annum* differenda. Ita anni huius *initio* ſpatium ſupererit ſatis laxum *praelio*, de quo diximus, *Nauali*, vt ſub *Archonte* ſemeſtri *Apſeude* praelium ipſum ſatis commode ſtatui potuerit.

Porro dignum animaduerſione eſt, quod hic legimus, propterea *Perdiccam Athenienſibus* hoſtem eſſe factum, cum antea *amicus* fuiſſet, quod *Philippo* et *Derdae* κοινῇ πρὸς αὐτὸν ἐναντιουμένοις *Athenienſes* ξυμμαχίαν feciſſent. *Thucyd.* I. 57. *Philippum Perdiccae* fratrem agnoſcit ipſe *Thucydides*. *Derdas* quis fuerit, docet, neſcio quo Auctore, *Scholiaſtes*. Conſobrinum enim fuiſſe dicit *Perdiccae* et *Philippi*, filium autem *Aridaei*. Δέρδας, Ἀριδαίου παῖς, ἀνεψιὸς Περδίκκα καὶ Φιλίππου. Sic alium a *Philippo* fratrem habuerit *Perdiccas Aridaeum*. Filium autem *Amyntam*, teſte *Thucydide*, habuit hic *Philippus*. *Thucyd.* II. 95. Alium profecto ab *Amynta* quem *Archelao* ſucceſſiſſe ſtatuit *Syncellus*. Is enim alterius *Aridaei* filius fuiſſe dicitur, qui patrem habuerit etiam *Amyntam* alium, fratrem *Perdiccae* et filium communis cum *Perdicca* patris *Alexandri*. Etiam *Pauſaniam* exhibet ex illa *Macedonum* ſtirpe *Thucydides*. I. 61. De illo ita Scholiaſtes: Οὗτος ὁ Παυσανίας, κατὰ μέν τινας, υἱὸς τοῦ Δέρδου, κατὰ δὲ ἄλλους, ἀδελφός. Ita erant incerti, de huius ſeculi rebus, etiam *veteres* illi *Grammatici*, quibus ſua dempſit *Scholiaſtes*. Fieri poteſt vt hic idem fuerit *Pauſanias* quem Nos ſupra *Ol.* 95. 3. *Amyntae* ſucceſſiſſe diximus. Vid. *Ol.* 81. 3. Et quidem e Ciuilibus hisce *Macedonum* bellis a *Thucydide* memoratis, explicari fortaſſe poterunt difficiles illae, quae toties in Regum *Macedonicorum* occurrunt ſucceſſione, vices. Erant enim in *Macedonia* plures ditiones illis ipſis temporibus de quibus agit *Thucydides*, quae plures habuerint *ſeorſim* Reges. Sic enim habet: Τῶν γὰρ Μακεδόνων εἰσὶ καὶ Λυγκησταὶ, καὶ Ἐλειμιῶται, καὶ ἄλλα ἔθνη ἐπάνωθεν, ἃ ξύμμαχα μέν ἐστι τούτοις καὶ ὑπήκοα, βασιλείας δ' ἔχει καθ' αὑτά. II. 99. Ab his aliam fuiſſe dicit *Macedoniam* ab *Alexandro Perdiccae* patre poſſeſſam, περὶ θάλασσαν, et ab *Alexandri* maioribus *Temenidis*. Innuit nimirum plura tum poſſediſſe *Perdiccam*, quam ab *Alexandro* patre acceperat, coronae *Macedonicae* obnoxia. Nempe ab his ipſis, quos diximus, Principibus erepta, quibus fauebant *Athenienſes*. *Inferiorem* enim *Macedoniam* fuiſſe docet, ἧς ὁ Περδίκκας ἦρχε. Iure ſcilicet auito et *haereditario*. Habebat ergo alia iure *belli* quaeſita quae illius belli *occaſionem* dederant, quo, partibus illi aduerſis, auxilia dederant *Athenienſes*. Tam enim *Philippum* fratrem quam etiam *Derdam*, Regnis exuerat *Perdiccas*. Munera enim *Sitalci* promiſerat *Perdiccas* pacto illo vt *Philippum* fratrem πολέμιον ὄντα μὴ καταγάγοι ἐπὶ βασιλείᾳ. *Thucyd.* II. 95. Regnum praeterea illud *Philippi* vbinam ſitum fuerit, idem docet *Thucydides*. *Dobero* enim profectum *Sitalcem* dicit εἰς τὴν Φιλίππου πρότερον οὖσαν ἀρχὴν irrupiſſe, et *Idomenen* occupaſſe vi, deinde *Gortyniam* et *Atalantam* in deditionem accepiſſe, in gratiam *Amyntae*, qui aderat ipſe, *Philippi* filii. II. 100. Erat nimirum illa *Macedonia ſuperior* quam *inferiori* et *maritimae* opponit *Thucydides*, quae ad *Perdiccam* ab *Alexandro* et maioribus *Macedoniae* Regibus iure *haereditario* deſcenderat. Haec ſi vera, non a patre *Alexandro*, ſed alio aliquo iure, *Philippus* hoc Regnum conſecutus fuerat, quo tamen fuerit a *fratre* ſpoliatus. A *Philippo* autem ad *Amyntam Philippi* filium iure deſcendit *haereditario*. Hoc ergo ius ſuum vendicabat *Philippus* ipſe ab *Athenienſibus* adiutus, qui tamen non diu poſtea defunctus eſt. Nam cum *Perdiccam Sitalces* aggrederetur, tum non amplius *Philippum* legimus, ſed *Amyntam* eius filium, quem adiuuerit *Sitalces*. Erat illa *Sitalcis* Expeditio *Ol.* 87. 3. *exeunte*. Hoc ergo ſpatio obierat *Philippus*. Paulo, vt videtur, ante illam ipſam *Sitalcis* Expeditionem. Cauſa enim Expeditionis erat, quod fidem fefelliſſet *Perdiccas* in promiſſis *Sitalcis*, de *Philippo* non adiuto, factis. Nihil hic de *Amynta* non adiuto *Thucydides*. Facile vel inde intelligimus, tum demum in patris ius *ſucceſſiſſe* filium *Amyntam*. Idque cauſam fuiſſe veriſimile cur, fratre *mortuo*, promiſſis non ſteterit *Perdiccas*, quod metu ſe ita *liberatum* nimis temere crediderit. Sed Regnum aliud ſimiliter tamen a *Perdicca* poſſeſſum, vendicabat ſibi *Derdas*, *Lyncoſtarumne*, an *Elimiotarum*, non facile ſane dixerim. Inde factum, vt ſocia cum *Philippo* arma iunxerit. Mox tamen, vt videtur, ipſe *defunctus*. Nam cum defeciſſet *Potidaea*, et bellum *Macedoniae* inferrent *Athenienſes*, non iam *Derdam*, ſed *Derdae fratres*, aduenſſe dicuntur. *Thucyd.* I. 59. Proinde hoc ipſo fortaſſis anno exceſſerat

e viuis ipſe *Derdas*. Adhuc tamen ſupererant illius plures vno *fratres*. Mox tamen puto *binarium* numerum ad *vnum* redactum. Nam cum redirent e *Macedonia* ad *Potidaeam Athenienſes*, tum *vnicum* legimus, qui cum *Philippo Perdiccam* oppugnarit, *Pauſaniam*. *Thucyd.* I. 61. Hic *filius* fuerit, an *frater*, *Derdae*, Scholiaſtem dubitaſſe vidimus. Sed vero ſi *filium* reliquiſſet *Derdas*, non video cur *fratres* haeredes habuerit. Nam *fratrum* nulla mentio eſt ſuperſtite ipſo *Derda*. Proinde *fratrem* potius fuiſſe crediderim, et quidem *vnicum*, qui, alio mox *extincto*, fuerit etiamnum ſuperſtes. Si idem hic eſt, quem in *Macedonia Ol.* 95. $\frac{2}{3}$. ſucceſſiſſe diximus, tum certe, cum ſuccederet, *magno natu* fuiſſe neceſſe Caeterum ad haec Regna a *Perdicca* occupata retulerim ſententias alias ab *Athenaeo* de *annis Regni* memoratas, quas tamen ipſe intellexiſſe non videtur *Athenaeus*. Erant enim ipſae quoque, pro *Regnorum* horum numero, plane *duae*. Qui annos *Perdiccae* numerabant XXVIII. initium illius ab *Ol.* 84. $\frac{3}{4}$ pro noſtris quidem rationibus arceſſebant. Qui autem tantummodo XXI. *Perdiccae* aſſignabant, eum proinde ab *Ol.* 86. $\frac{2}{3}$. coepiſſe exiſtimabant. Nempe ante annum, in quo verſamur, *biennio*. Sic fuerit hoc *anno* in vtriusque Regni poſſeſſione *Perdiccas*, vt ſupponit illum fuiſſe *Thucydides*. Et vel inde intelligemus, quam *falſae* fuerint, de *Potidaeatarum* defectione, *Diodori* rationes. Tempore autem *medio* inter mortem *Alexandri Ol.* 81. $\frac{2}{3}$. et harum Epocharum *alteram*, iure ſuo potiti fuerint, tam *Philippus*, quam *Derdas*, vel *Derdae*, quicunque demum is fuerit, fortaſſe *pater*. Conueniunt certe cum temporum rationibus accuratiſſime. Quis autem horum Principum *prior* a *Perdicca* Regno ſuo fuerit exutus, ſtatuere difficile eſt, in tanta monumentorum, quae id teſtarentur, inopia. *Philippum* fortaſſe *priorem* fuiſſe innuunt noſtri Auctoris verba illa: Ὅ, τε γὰρ Περδίκκας αὐτῷ ὑποσχόμενος, εἰ Ἀθηναίοις τε διαλλαξειεν ἑαυτον ΚΑΤ' ΑΡΧΑΣ τῷ πολέμῳ πιεζόμενον, καὶ Φίλιππον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πολέμιον ὄντα μὴ καταγάγοι ἐπὶ βασιλείᾳ etc. II. 95. Ita quidem, ſi et *Philippum*, quamprimum Regno excluderetur, foverint *Athenienſes*, et per ἀρχὰς illas prima huius *Belli* exordia intelligantur.

Eodem quo defecit *Potidaea* anno coloniam *Letanum* in *Propontide* conditam ab *Athenienſibus* Auctor eſt *Diodorus Ol.* 86. 2. Arch. *Antilochide.*

ANN. I. BELLI PELOPONNESIACI.

		Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 428 $\frac{1}{4}$.	*Olymp.* LXXXVII.	1. 2. menſ. Arch. *Pythodoro.*	1. Ephoro *Aenefia.*
U. C. *Varr.* 32 $\frac{1}{4}$.		2. 9 menſ. Arch. *Euthydemo,*	2. Ephoro *Braſida,*
Ante *Chr.* 43 $\frac{1}{6}$.		a die *Iulii* Iulian. VI.	a die *Oct.* Iul. XIX.

Chryſidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno 48.

Hoc ipſo Vrbis *Romanae* anno CCCXXIII. initium Belli *Peloponneſiaci* ſtatuit *Gellius* Noct. Attic. L. XVII. c. vlt. Pro calculo ſcilicet *Varroniano.*

Initium anni II. Belli *Peloponneſiaci*, qua quidem annos ſuos per *tempeſtates* Anni ſemeſtres cenſet *Thucydides*, a *primi* menſis *Vernalis Munychionis* die 10 deducitur, *Aprilis Iuliani* die VIII°. Qua autem ab initiis *Thebanorum* in *Plataeam* aeſtimatur, ſic a *Munychionis* eiusdem die coepit vltimo, *Maii* autem *Iuliani* die VII°. *Thucyd.* II. 2. Male hoc *initium Diodorus* ad Archontem poſteriorem retulit *Euthydemum.* Cauſam erroris iam oſtendimus in Apparat §. 17. Qua denique ab irruptione *Peloponneſiorum* in *Atticam* procedit calculus, die ſcilicet ab initiis in *Plataeam* LXXX°. ita *Iulii Iuliani* die iniuit XXVI°. *Hecatombaeonis* autem *Attici* die XXI°. pro *Tabulis* noſtris. *Thucyd.* II. 19. V. 20. Vid. *Apparat. ad Annal.* §. 12. 13. 14. 15.

II. 28. Firmant calculos noſtros egregie, quae de huius aeſtatis *Eclipſi Solari* legimus hoc in loco verba *Thucydidis.* Incidit *Eclipſis* illa in diem *Auguſti Iuliani* III^m. qui idem, pro noſtris *Tabulis*, reſpondet *Hecatombaeonis Attici* diei *vltimo* in Cyclo *Metonico.* Idque ſenſiſſe puto *Thucydidem*, cum ait *Neomeniam* illam fuiſſe κατὰ σελήνην. Innuit nimirum aliam fuiſſe *veram* illam κατὰ σελήνην *Neomeniam* a *Ciuili Neomenia*, quae in vſu erat, *Metonica*, quanquam et illa ad *Lunarium* menſium rationes exprimendas a *Metone* Cycli artifice fuiſſet excogitata. Idque inde vincit *Thucydides*, quod *Solis* Eclipſes nullae eſſe potuerint praeterquam in *veris* κατὰ σελήνην *Neomeniis.* Nempe haec eo fine obſeruauit vt oſtenderet tam *breui* Cycli ſui parte, anno ſcilicet Cycli *ſui* II°. decurrente, erraſſe tamen a *vera* Lunae Neomenia *Metonem.* Supponit ergo Obſeruatio illa *Thucydidis*, vt dixi, diem illum *Auguſti Iuliani* III^m. non *primum* tamen numeratum fuiſſe *menſis*, quicunque demum is fuerit, *Attici.* Caeterum *plerumque* cum *veris* Lunae rationibus conſenſiſſe *menſes* Athenienſium *Ciuiles*, id quoque docet etiam ipſe *Thucydides.* Id ſane indicat, cum *obſcuritatem*, qua *Plataea* occupata eſt, exinde colligit quod *menſe*, *Ciuili* ſcilicet, *exeunte* illa contigerit occupatio. II. 3. 4. Idem etiam exinde colligitur, quod teſtis ille falſi conuictus fuerit, qui, Ciuili menſe *ineunte*, *Alcibiadem* ſe agnouiſſe

profitebatur ſtatuas Mercuriales *nocte* confringentem. Nempe menſis Ciuilis ἔνη καὶ νέα. Ita *Plutarchus* in *Alcibiade*. Ergo vt a vera *Lunae* Neomenia alia fuerit Neomenia *Ciuilis*, non tamen plus quam *vnius diei* ſpatium illud fuiſſe veriſimile eſt. Nec illud profitebantur Cyclorum conditores vt ſemper ad amuſſim veris *Lunae* rationibus *Ciuiles* conuenirent *Neomeniae*, ſed ſatis ſe officio ſuo ſatisfeciſſe arbitrabantur, ſi ad illas accederent quam proxime. Hoc nos docet *Geminus*, et nos in *Apparatu* iam monuimus §. 8. Interim vel ex hoc exemplo intelligimus quam accurate conueniant cum Anni *Attici* tunc recepti ſupputationibus *noſtrae* Cycli Metonici *Tabulae*. Aliam habet *Thucydides* Solis *Eclipſim* anno Belli VIIIIo. *ineunte*, quae in ipſam inciderit *Neomeniam*, non κατὰ σελήνην tantummodo, verum etiam *Ciuilem*. IV. 52. Vt proinde merito *k*) *Diodorus* hoc etiam nomine *Metonis* Cyclum laudarit, quod *Coeli* ipſius rationibus reſponderit. Quod tamen hoc anno *Eclipſis* in *Neomeniam* ipſam *non* incurrerit, *Athenienſes* irridet etiam *l*) *Ariſtophanes*. Ex illo conſtat non temere hoc obſeruaſſe *Thucydidem*, cum fuerit etiam vulgo exploratum. Vid. quae diximus Diſſ. I. 13. 20. Recte autem *Aeſtati* conueniet haec, de qua agimus impraeſentiarum, *Eclipſis*, quae menſe *Aeſtiuo primo exeunte* contigit. Ita quidem ſi *Aeſtatis* nomine pars Anni *quarta* intelligatur. Sed *mediam* Anni partem *ſemeſtrem* intelligit *Thucydides*, quae *Vernos* pariter *Aeſtiuosque* menſes complectebatur. Sic autem poſt *Aeſtatis* ἀκμὴν contigerit *Eclipſis* menſi *Aeſtiuo quarto*, et quidem *definenti*, aſſignanda.

II. 31. Φθινόπωρον τοῦ θέρους memorat *Thucydides* Aeſtatique *ſemeſtri* accenſet. Aliter χειμῶνι potius quam θέρει accenſurus. Idem tamen, cum *Aeſtate* ſua *ſemeſtri*, *Vernam* quoque tempeſtatem complectitur, proinde *Autumnum*, qua Anni partem *quartam* denotat, *ſemeſtris* ſuae *Hyemis* ambitu concludit. Inde intelligimus menſes ὀπωρινοὺς, ſiue *Autumnales* ita fuiſſe diſtributos, vt non omnem tamen *Autumnum* proprie ſic dictum amplecterentur. Imo vt *Ruſticorum Autumnus Aeſtati* conueniat, eiusque *finem* praecedat. Nam poſtea meminit θέρους τελευτῶντος §. 32. Conuenit, quod, *Aeſtatis*, vt iam vidimus, ἀκμῇ maturuerint *meſſes triticeae* quas χρόνον πολὺν ἐμμείναντας dicit ſecuiſſe *Lacedaemonios*. §. 19. Ἀκμὴ illa *Aeſtatis* vltra *Hecatombaeonem* Aeſtatis *ſemeſtris* menſem *quartum* pertingere non potuit. Supererant ergo menſes *Aeſtiui duo*. Sed vero ferias *meſſiuas Iulio Romano* aſſignabant *Romani*, *Vindemiales* autem menſi, qui *Iulium* proxime excipiebat, *Auguſto*. Sic, vt *initium* duntaxat *Vindemiae feriis Vindemialibus* celebrarint *Romani* ne quidem ita ad *Aeſtatis finem* Vindemia *tota* pertigerit. Ita pars longe maxima *Autumni veri*, hoc tamen anno, in *Aeſtatem* inciderit, non in *menſes Autumnales*, ſi ſaltem aliqua vel *parua* ſuperſuerit ad *Hyemem* referenda. Conueniunt etiam, ex hac parte, cum *Thucydide* noſtrae *Tabulae*. In illis enim *tertii* menſis *Attici* Aeſtiui *Boëdromionis* dies *vltimus* cum *Octobris Iuliani primo* concurrit, quo die maximam *Autumni Ruſtici* partem elapſam eſſe conſtat. Non me quidem fugit *Aeſtiuo* hoc *Autumno* iam reuerſam eſſe claſſem *Athenienſium* quae *Peloponneſum* circumnauigauerat, et res geſſerat in *Acarnania*. Nec fugit etiam, *Atticam* etiamnum vaſtantibus *Lacedaemoniis*, Expeditionem illam claſſis *Athenienſis* eſſe ſuſceptam. Sic enim docet ipſe *Thucydides* §. 23. Itaque poſt *Hecatombaeonis* diem, quem dixi, XXIm. Supererant inde ad finem *Aeſtatis ſemeſtris* dies plusquam LX. quod ſpatium ſatis amplum erat rebus in illa *circumnauigatione* gerendis. Ad *Pylum* certe, quae pars erat huius circuitus plusquam dimidia, Expeditionem ſuſcepit *Cleo*, captiuosque inde intra diem XXm. duxit *Lacedaemonios*, hoc noſtro eodem teſte *Thucydide* L. IV. 28. 39. Et res geſſit memoria dignas, nec *dierum* admodum *paucorum*. Nec tamen partem dierum *tertiam* geſtis a ſe rebus inſumſit. Reſtabant partes praeterea *duae* Expeditioni *longinquiori*, et rebus in *Acarnania* gerendis ſatis amplae, vt ante finem *Aeſtatis Megarenſi* Expeditioni intereſſent. Ita non incommode *Autumnum* illum *Aeſtiuum* ad *Septembrem Iulianum* retulimus, qui fere omnis cum *Boëdromione* concurrebat menſe *ſemeſtris* Aeſtatis *vltimo*, vt e noſtris *Tabulis* apparet.

II. 32. Θέρος τελευτῶν de fine *Septembris Iuliani Boëdromionisque Attici* intelligendum. Erat enim, vt dixi, *Boëdromion Aeſtatis ſemeſtris* menſis *vltimus*. Addit autem ſimiles fuiſſe *Athenienſium* in agrum *Megarenſem* Expeditiones κατὰ ἔτος ἕκαστον dum expugnaretur nauale *Megarenſium Niſaea*, quod factum anno huius Belli VIIIIo. Vid. L. IV. 69.

II. 33. *Hyemis* initium *Octob.* Iul. II. conſtituimus. Nempe quia diem illum Im. *Maemacterionis* repraeſentant Tabulae noſtrae, qui primus erat menſis Hyemis *Thucydideae* ſemeſtris. Haec tempeſtas eſt rebus *Bello* gerendis aduerſiſſima, de qua proinde pauciſſima *Thucydides*. Hac autem tempeſtate reſtitutus eſt tyrannidi *Aſtacenae Euarchus Acarnan* poſt claſſis *Atticae*, quae illum inde fugauerat, diſceſſum. Proinde non abſurde *fugam* illius ad menſem *Aeſtatis* vltimum *ineuntem*, vel penultimum *definentem*. retulerimus.

k) *Diodor.* L. XII. *Ol.* 86. 4. *l*) *Ariſtoph.* Nub.

ANN. II. BELLI PELOPONNESIACI.

		Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 248 $\frac{4}{7}$.	*Olymp.*	LXXXVII. 2. menſ. 3. Arch. *Euthydemo.*	1. Ephoro *Braſida.*
U. C. *Varr.* 32 $\frac{4}{7}$.		3. menſ. 9. Arch. *Apollodoro.*	2. Eph. *Iſanore.*
Ant. *Chr.* 4 $\frac{30}{29}$.		a die *Iunii* Iuliani XXV.	a die *Oct.* Iul. VIII.

Chryſidis Sacerdotiſſae *Arginae* anno 49.

II. 47. Τοῦ δὲ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου. *Hunc* annum Belli, et *deinceps*, non a menſis primi Verni *exitu*, vt *priorem;* ſed ab illius menſis *initio*, inchoat *Thucydides*. Non me quidem fugit, ſimili forma vſum in deſignando anni ſuperioris *initio*, ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ, quae tamen ibi menſis *finem*, non *principium* indicabat. Hoc tamen proinde fecit, quod res geſtae illius anni ab occupata *Plataea*, quae menſe *deſinente* occupata eſt, inciperent. *Sequentium* autem annorum *exordia* ab hyemis *fine*, et a menſis adeo primi Vernalis *exordio*, deducit. Illum enim annum, quo *praeibant* ſemeſtres *Aeſtates*, ſequebantur autem *Hyemes*, ipſae quoque ſimiliter ſemeſtres, pro norma Annalium noſtro fuiſſe in *Apparatu* iam oſtendimus. *Aeſtati* autem non aliud certe *initium* rectius aſſignabitur quam, quod modo diximus, *primi* menſis Vernalis *ineuntis*. Is erat, hoc anno, *Munychion Atticus*, qui inibat *Martii Iuliani* die XXVIII. anno *Varroniano* 324. pro noſtris *Tabulis*. Res autem hac tempeſtate geſtae ita ſe habebant: *Peloponneſii* cum ſociis *Atticam* ſecunda vice populantur. Et quidem eodem, quo antea, duce Rege *Lacedaemoniorum Archidamo*. Sequitur *Peſtis*, ὄντων αὐτῶν οὐ πολλάς πω ἡμέρας ἐν τῇ Ἀττικῇ. Primum in *Piraeo*, tum in *Vrbe* etiam *ſuperiori*. II. 48. Anno alioqui ſalubri. II. 49. Ἐσβεβληκότων τῶν Πελοποννησίων, ἡ νόσος ἤρξατο εὐθύς. II. 54. Hucusque *Peloponneſii* in πεδίῳ. Poſtea ad παράλον γῆν migrant. II. 55. Antea tamen *Pericles* cum centum nauium claſſe in *Peloponneſum* ſoluit, cum *Chiis* etiam atque *Leſbiis*. Cum diſcederet claſſis *Attica*, Πελοποννησίους κατέλιπον τῆς Ἀττικῆς ἐν τῇ παραλίᾳ. *Athenienſes* oras *Epidauri* vaſtant, et *Halienſem* et *Hermionenſem*. Inde *Praſias* ipſius *Laconicae*. Tum demum reuertuntur, reuerſis iam ex *Attica Peloponneſiis*. II. 56. Nempe *morbi* metu, qui *Vrbe* pariter ac *claſſe Athenienſium* graſſatus eſt. Erant *Peloponneſii* in *Attica* πλεῖον χρόνον. Nempe prae *ſuperioris* anni incurſione, quae proinde *non* fuerit ita *diutina*. Mora erat *dierum* τεσσαράκοντα μάλιστα. Ergo *ſuperiori* anno *breuior*. Ita fiet vt menſe *Attico Thargelione* μεσοῦντι, et *Maio* proinde *Iuliano* non admodum affecto, redierint *Peloponneſii*. II. 57. Nec multo poſt domum e *Peloponneſo* redierunt *Athenienſes*, qui reuerſi *Peloponneſios* in *Attica* non repererint. II. 56. Haec ergo omnia *priori* huius anni *parte* geſta, et ſub *priori*, vt videtur, *Archonte*.

II. 58. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, eodem, quo vſus fuerat *Pericles*, exercitu *Agnon* et *Cleopompus* in *Chalcidenſes*, et *Potidaeam*, iam antea obſeſſam, Expeditionem ſuſcipiunt. Sed erumpente in caſtris *morbo* diſcedere coacti ſunt, amiſſis XL. *dierum* ſpatio, ἐν τεσσαράκοντα μάλιστα ἡμέραις, ex morbo militibus 1050. Non aderat *Potidaeae* cum ſuis *Phormio*. Sed qui aderat *Agnon* obſeſſores *peſtis* contagione afflauit. Inde *rario* cur diſceſſerit. Haec etiam, vt videtur, ante finem *Scirophorionis*, ſub anni ſuperioris *Archonte*, ante *Iunii* Iuliani *diem* XXVm. *Duo* enim hi dierum *quadragenarii* in vnam ſummam collati *dies* conficiunt tantummodo LXXX. Deerunt ergo dies nonnulli ad *Ver trimeſtre* abſoluendum neceſſarii, qui concedi poterunt *morae* inter *reditum* claſſis *Atticae* e *Peloponneſo* nouamque illam *Expeditionem*. Ita certe fuiſſe neceſſe eſt niſi *maior* illa fuerit *mora* quam neceſſe erat, qualem fuiſſe nihil video in Hiſtoria quod ſuadeat.

II. 59. Μετὰ τὴν δευτέραν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων, *Legationes* ad *Lacedaemonios* de *Pace* irritae. Tum oratio *Periclis* ad ciues ſuos in ſe irritatos. Multa pecuniaria ab illis punitus ita demum illorum iram leniuit. Haec etiam, vt puto, *priori* huius anni *parte*. Ἔτι δ' ἐστρατήγει. Innuit, ni fallor, *ſuperioris* anni ab *Hecatombaeone* iam decurrentis στρατηγίαν *nondum* elapſam. Addit poſtea: Τὸ ὕστερον δ' αὖθις οὐ πολλῷ στρατηγὸν εἵλοντο. II. 65. In annum nempe *ſequentem*, qui *poſteriori* huius anni *parte* inibat. Crediderim ergo *legationes* illas ad *Lacedaemonios* fuiſſe in agro *Attico*, non autem in *Sparta*. Si ita, ante Expeditionem *Periclis* in *Peloponneſios*. Nam reuerſus illos *diſceſſiſſe* comperit.

II. 66. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, Expeditio *Lacedaemoniorum*, duce *Cnemo*, in *Zacynthum*. Poſt *reditum* certe ſui ab *Attica* exercitus *pedeſtris*. *Maio* fortaſſe *exeunte*, et menſe *Attico* vel *Thargelione* exeunte, vel ineunte *Scirophorione*. Rediiſſe autem puto a *Zacyntho* anno *Attico* nouo, et nouo etiam *Archonte*. Proinde huius anni parte *poſteriori*. Inde proxima mentio iam *deſinentis*.

II. 67. *Ol.* 87. 3. Τοῦ αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος, legati *Lacedaemoniorum* per *Thraciam Aſiam* petentes cum *Ariſteo* etiam *Corinthio*, a *Sitalce Thraciae* Rege, opera *Sadoci* filii (qui ciuis *Athenienſis* factus fuerat) capti, tra-

ditique *Athenienſibus*, atque interfecti. Aeſtatis *ſemeſtris* pariter atque *trimeſtris* finis die *vltimo* menſis *Attici Boëdromionis*, qui idem (pro noſtris *Tabulis*) *Septembris* erit *Iuliani* dies XXIus. Itaque paulo *ante* diem illum illa contigiſſe neceſſe erat. Horum legatorum captorum meminit etiam *Herodotus*, quem proinde *poſt* haec tempora ſcripſiſſe vel inde vincitur.

Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, τοῦ θέρους τελευτῶντος, *Ambraciotarum* Expeditio in *Argos Amphilochicum*, eiusque expugnatio. Tum dedunt ſe *Athenienſibus Acarnanes*. Miſſus ergo *Athenis Phocion*, *Ambraciotis* ſub haſta venditis, vrbem dat *Acarnanibus* et *Amphilochis* incolendam. Fruſtra rurſus oppugnatur ab *Ambraciotis*. Τοσαῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει ἐγένετο. II. 68. Proinde ante diem *Boëdromionis Attici* vltimum, *Septembris* autem *Iuliani* XXIm. qui dies erat vltimus *Aeſtatis Thucydideae*.

II. 69. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, *Phormio* cum XX. nauium claſſe circa *Peloponneſum* miſſus *Naupactum* cuſtodit, vt *Corinthios* ſinus *Criſſaei* exitu prohiberet. Simul miſſae in *Cariam Lyciamque* naues aliae ſex, duce *Melanidro*, vt pecunias exigeret, et maria illa praedonibus *Peloponneſiis* liberaret. Victus ille tamen, et occiſus. Forma illa, ἐπιγιγνομένου *hyemis*, ni fallor, *initium* deſignat. Sic enim vocem ſuperius *Ol.* 75. 3. vſurpaſſe obſeruauimus *Herodotum*. Dubium tamen an de Hyeme *trimeſtri* loquatur Auctor, an *ſemeſtri*. Si quidem Hyemem *trimeſtrem* intellexerit; ita hoc anno (qui *Embolimus* erat) poſt *Poſideonis* primi finem illa contigerint, *Decembris* nimirum *Iuliani* diem XVIIIm. anni U. C. *Varr.* 324i. Et *ſaepe* quidem, fateor, *Autumnum* ille ab *Hyeme trimeſtri* diſtinguit, cum de rebus agit *priori* Hyemis ſemeſtris *parte* geſtis. Non tamen *ſemper*. Hic autem ne ita illum feciſſe ſuſpicemur, facit incommoda *maritimis* rebus anni tempeſtas, cum eſſet *Malcae* Promontorium, naufragiis infame, circumnauigandum. Quare potius exitum Hyemis ſemeſtris *initio*, quod idem erat initium *Autumni*, haec eſſe tribuenda, menſi ſcilicet *Attico Maemacterioni*, poſt *Septembris Iuliani* diem quem dixi XXIm.

II. 70. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, *Potidaea* dedita *Athenienſibus*, et colonia noua eo deducta. Certe poſt ſuperiora *Hyemis initio* geſta. Imo *hyeme* etiam *ſemeſtri* admodum *affecta*, vt opinor. Coactus enim Auctor ad deditionem illam conditionibus ſatis *commodis* accipiendam teſtatur *Athenienſes* propter ταλαιπωρίαν exercitus ἐν χωρίῳ χειμερινῷ. Additque in fine: Ταῦτα μὲν ἐν τῷ χειμῶνι ἐγένετο. Vltima proinde anni quadrante quae *Antheſterionis Attici* die vltimo terminabatur, *Martii* autem *Iuliani* XVIo anno *Varroniano Iuliano* nouo 325. Menſes autem *Hyemales* hoc anno, qui *Intercalaris* erat, etiam *Poſideonem ſecundum* intercalarem complectebantur. Hyemem intelligo *trimeſtrem*. Sic menſes huius anni Hyemales *Poſideon* fuerint *ſecundus Gamelion* atque *Antheſterion*. Proinde ad *ſequentis* anni rationes accedet *Elaphebolion*. Ita certe cenſere *Thucydidem* infra oſtendemus. Cauſa eſſe potuit, quod annum ille a *Vere* incipit, in *Hyeme* autem concludit. *Medium* ergo menſem pro *Intercalari* habuit qui Hyemem *exactam* proxime *ſequebatur*, et *ſequenti* potius anno, quam *praecedenti* accenſuit. Sic enim neceſſe erat ſi, qui, ſuperiori anno *expleto* ſequebatur menſis, is fuerit ſuperioris anni rationibus *excludendus*. Non tamen illum propterea neſciuiſſe crediderim quis fuerit menſis pro illius, qui Cyclum conderat, *mente* reuera *Intercalaris*. Erat autem plane *arbitrarium* vt quo loco annum concludebant, eum, qui *proxime* ſequebatur, menſem pro *inſititio* haberent. Nec *alieno* a conditoris mente *conſilio*. Propterea enim Cycli vetuſtiſſimi conditor poſt *Poſideonem* intercalabat, quod Ciuilis anni vltimus *tum* numeratus fuerit *Poſideon*. Sed *aliud* iam Ciuilis anni *initium* erat ab *Hecatombaeone*, cum ſcriberet *Thucydides*. Et tamen aliud ſibi conſtituit Auctor noſter a *Vere*. Menſem ergo ante *Vernam* tempeſtatem *proximum* in anno Intercalari, quocunque nomine appellaretur, pro *Intercalari* habendum cenſuit. Fierique poteſt, vt hoc etiam publico aliquo *Ciuitatis* exemplo, quod neſcimus, fecerit, cum nouum annum exordiretur ab *Hecatombaeone*. Hoc ſi verum, ſic fuerit in annis *Intercalaribus* primus anni menſis *Scirophorion*. Hoc autem verumne fuerit ſagacioribus expendendum relinquo.

ANN. III. BELLI PELOPONNESIACI.

		Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 428	Olymp.	LXXXVII. ¾. 3. mens. 4. Arch. *Apollodoro.*	1. Eph. *Isanore.*
U. C. *Varr.* 32		4. mens. 9. Arch. *Aminia,*	2. Eph. *Softratida.*
Ant. *Chr.* 42		vel *Epaminonda,* vel *Epaminone.*	a die *Oct.* Iul. VIII.
		a die *Iulii* Iuliani XIII.	

Chryſidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno 50.

II. 71. Τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, nulla *Peloponneſiorum* in *Atticam* Expeditio. Erat tamen in *Plataeam,* duce *Archidamo.* Eam vallo duplici cingunt. *Aeſtas Thucydidea,* ſeu *prior* potius pars illius *Vernalis,* hoc anno, qui menſem *Embolimum* ſequebatur, non a *Munychione* coepit, ſed ab *Elaphebolione,* cuius Nouilunium dies erat *Martii* Iuliani XVII. anni U. C. *Varroniani* 325. Sed *Vere* hoc, etiam *quadrimeſtri,* admodum *affecto, Plataeam* venerunt *Peloponneſii.* Et tamen *Aeſtatis* ſemeſtris *priorem* partem deſignauit ἐπιγιγνομένου θέρους nomine *Thucydides.* Hoc ita colligimus: Pauci die *Plataeenſibus* conceſſi *induciarum,* mittendis ad *Athenienſes* de Pace legatis. Acceſſerunt poſtea *dies* aliquot in Vrbe oppugnanda fruſtra abſumti antea quam ad Vrbem *circumuallandum* ſe accingerent. Haec tamen omnia ante diem *Scirophorionis Attici* XXIV^m. *Iulii* autem diem VI^m. vt mox probabimus. Proinde menſe *Scirophorione ineunte,* et menſe, vt videtur, Iuliano *Iunio Plataeam Peloponneſii* aggreſſi ſunt.

II. 78. Περὶ Ἀρκτούρου ἐπιτολάς, relicto valli *praeſidio,* rediere *Peloponneſii.* Poſt diem *Septembris* Iuliani XIII. cum ἐπιτολὰς illas tribuebant *Romana* Kalendaria. Proinde poſt diem *Boëdromionis Attici* IV^m. vt e noſtris conſtat *Tabulis.* In *vallo* laborarunt ἡμέρας ἑβδομήκοντα καὶ νύκτας ξυνεχῶς. II. 75. Ita *Plataeam* vallare coeperint *Iulii* Iuliani die VI°. qui idem erat *Scirophorionis Attici* dies XXIV^us. Haec certe *vera,* vel veris *proxima,* quibus contenti eſſe debemus in rebus a memoria noſtra adeo remotis. Mirum autem quod *Arcturi* ortum *Octobri* tribuat *Thucydidis* in locum *Scholiaſtes.* Niſi forte *Graecum* fefellerit mos *Romanus* numerandi Kalendas *Octobris* retrorſum in menſe *Septembri* XV. Kal. *Octob.* aſſignat *Columella* XI. 2. diei ſcilicet *Septembris* XVII°. Biduo *maturiorem* ortum eundem cenſuere fratres *Quintilii* apud *Conſtantinum* in *Geoponicis* L. I. Vt nempe fuerit *Septembris* die XV°. Commiſit accuratius *Galenus,* qui ſiderum ortus occaſusque *Hippocrateos* cum forma commiſit *Iuliana.* Vt enim *Aequinoctium,* pro ſententia apud *Romanos* receptiſſima, in VIII. Kalendas *Octobres* confert; ſic etiam *Arcturi* ortum in *diem* ante *Aequinoctium* XII^m. Hic non alius eſt quam *dies* a nobis deſignatus *Septembris* Iuliani XIII^us. *Plinius* ad diem retulit ante *Aequinoctium* XI^m. Nec tamen pugnat, vt opinor. *Vegetius* poſt Idus *Septembres* ponit, diem nimirum, ſi *Aequinoctii* dies ipſe numeretur, XII^m; ſin minus, XI^m Sic enim formulis illis, *poſt diem,* et *ante diem,* diem *ipſum* Veteres, de quo loquuntur, intelligunt. Hic certe, quo minus aliter *Vegetium* intelligamus, vetat praedictus teſtis vterque, tam *Plinius* quam etiam Galenus. Sic facile inuicem conciliabuntur omnes, alioqui pugnaturi. Nec eſt profecto cur dubitemus, quin *diem certum* in *Parapegmate Attico* deſignarit *Arcturi* ortu *Thucydides.* Pro eodem ſcilicet exemplo quo dies in re *Medica* inſignes non *mobilibus* menſium Lunarium *Ciuilium* diebus, ſed *notis* potius *Parapegmaticis* deſignauit ſimiliter *Hippocrates.* Hanc autem *notam Parapegmaticam* potiſſime, ni fallor, intelligemus e loco illo quem *poſtea* obtinebat ortus *Arcturi* in *Parapegmate* Solari *Iuliano.* Tum ſcilicet cum ad formam anni *Iuliani* exigerentur aliarum gentium quaecunque *Parapegmata,* vt docet *Plinius.* Monet enim, ſi quae fuiſſent in hypotheſibus diuerſis *Parapegmatum,* obſervata *diſcrimina.* Id cum *non* monuerit *hac* in *cauſa Plinius,* innuit profecto in hoc ortu *diſcrimen* plane *nullum.* Et quidem ita *notas* in *Hippocrate Parapegmaticas* intellexit etiam *Galenus.* Reditus ergo *Archontis* fuerit *Aminia.*

II. 79. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, καὶ ἅμα τῇ τῶν Πλαταιέων ἐπιστρατείᾳ, *Athenienſes* bellum inferunt *Chalcidenſibus Thraciae* et *Bottiaeis,* duce *Xenophonte Euripidis* filio. *Chalcidenſes Thraciae* opponit Auctor *Chalcidenſibus Euboeae.* Victi tamen fugatique ad *Spartolum* vrbem *Botticam,* inde *Potidaeam* ſeſe receperunt *Athenienſes.* Notanda hic verba: Ἀκμάζοντος τοῦ σίτου, et Σίτου διέφθειραν. *Feriae meſſiuae Romanis* menſe *Iulio* Iuliano agi ſolebant, et quidem *affecto.* Proinde *Vere exeunte,* et *ineunte* menſe *Hecatombaeone,* nouoque *Archonte Aminia, Ol.* 87. 4. Tumque aderant *Plataeae Peloponneſii.*

II. 80. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, οὐ πολλῷ ὕστερον τούτων, *Ambraciotarum* et *Chaonum* Expeditio in *Acarnaniam,* faventibus *Lacedaemoniis,* duce *Cnemo. Peloponneſii Limnaeam* villam moenibus nudam diripiunt. Tum *Stratum* veniunt vrbem *Acarnaniae* maximam. Fuſi a *Stratiis Chaones.* Περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἐν Στράτῳ μάχης, II. 83. victi ad *Naupactum* cum claſſe nauium XLVII. *Peloponneſii* ab *Athenienſibus,* duce *Phormione,* cum naues XX.

tantummodo haberet ipſe *Phormio*. Tropaeum in Promontorio *Rhio*, *Molycrico* ſcilicet, non *Achaico*. Tum discedunt *Athenienſes* ad *Naupactum*, *Cnemus* ad *Cyllenen*, μετὰ τὴν ἐν Στράτῳ μάχην. II. 84. Tum praelium navale *ſecundum* eiusdem *Phormionis* cum *Peloponneſiis*. Ἐπὶ μὲν ἓξ ἢ ἑπτὰ ἡμέρας ἀνεθώρμησαν ἀλλήλοις. II. 86. Poſt praelium vtrique *tropaea* ſtatuunt, ſed *victoria* tandem *Athenienſium*. Poſtea veniunt nouae *Athenienſium* naues obiter in *Sicilia* moratae, οὐ πολλῷ ὕστερον discеſſu *Peloponneſiorum*. Denique ſubiungit: καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα. II. 12. Haec omnia geſta crediderim limitibus *Aeſtatis* proprie ſic dictae, nempe *ſemeſtris*. Initio non multo poſt obſidionem *Plataeae*, quam cum *Vere exeunte* ſuſceptam probauerimus, proinde haec obſidionem ſecuta *Hecatombaeone* antiquiora eſſe vix poterant, qui die *Iulii* Iuliani XIIIo. coeperit pro noſtris *Tabulis*, qui dies proinde fuerit *Aeſtatis* trimeſtris *primus*. Finis item ante *Aeſtatis Thucydideae* ſemeſtris *finem* qui idem finis erat *Aeſtatis* etiam *trimeſtris*. Proinde ante diem *Boëdromionis Attici* vltimum, qui idem dies erat *Octobris Iuliani* VIIIus. Menſe ergo, vt videtur, praecipue *Septembri*.

Ad hoc etiam interuallum *Periclis* mortem referendam arbitror, quam tamen Auctor *ſuperiori* anno narrarit. *Archonte* certe *Aminia* exſtinctum non modo *Athenaeus* agnouit V. 13. ſed alii quique qui Archontis *Pericli* fatalis meminerint. Proinde anni huius parte *poſteriori* deceſſiſſe neceſſe eſt. Addit noſter *Thucydides* quousque vixerit ab *initio* huius, in quo verſamur, *Belli*: Ἐπεβίω δὲ δύο ἔτη, καὶ ἓξ μῆνας. II. 65. Hoc vnum difficile eſt, a quo *initio* Thucydides hoc loco ſupputarit, cum *tria* invicem diuerſa eiusdem initia a *Thucydide* poſita oſtenderimus in *Apparatu*. Primum a *Veris exordio* proceſſit, quod primo Belli anno *trimeſtre* erat, coepitque a *Munychione*; hoc autem, qui *Embolimaeum* proxime ſequebatur, *quadrimeſtre*, ab *Elaphebolione* proinde arceſſendum. Sic ergo VIus. huius anni menſis *Atticus* erit *Metageitnion*, quo proinde *Pericles* deceſſerit. Secundum initium erat a re geſta ad *Plataeam* menſis *Munychionis* die *vltimo*, a quo VIus. menſis in Kalendario *Attico* numeratur *Maemacterion*. Tertium a *Lacedaemoniorum* impreſſione in *Atticam*, a quo VIus. menſis erat *Gamelion*. Nam *Hecatombaeone* illam fuiſſe probauimus. Ergo *primum initium* hoc loco *Thucydidi* ob oculos fuiſſe arbitror. *Diem* autem *ſexti* menſis nullum deſignauit *Thucydides*, ne ſit proinde a nobis exſpectandus. Menſes *Iulianos*, qui his tribus menſibus reſponderint, facile Lector e noſtris *Tabulis* intelliget.

II. 93. Πρὶν διαλῦσαι τὸ ἐς Κόρινθόν τε καὶ τὸν Κρισαῖον κόλπον, et ἀρχομένου τοῦ χειμῶνος, conſilium *Peloponneſiorum* in portum *Atheniensium Piraeeum*, ſed irritum, et nullo plane ſucceſſu, metu periculi in *Salaminem* inſulam conuerſis, mox tamen inde fugatis, cum rem ſenſiſſent *Athenienſes*. Menſe ſcilicet *Attico Maemacterione*, qui ab *Octobris Iuliani* die inibat IX. Proinde *Octobri ineunte* haec contigiſſe veriſimillimum eſt.

II. 95. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, τοῦ χειμῶνος ἀρχομένου, Expeditio *Sitalcis Thraciae* Regis in *Perdiccam* Regem *Macedoniae*. Cum *Macedonia* etiam *Chalcidicum* agrum *Botticumque* vaſtauit, *diebus* in vniuerſum XXX, quorum VIII. in *Chalcidenſibus* moratus. Tunc ipſe ſe, auctore *Seuthe*, domum recepit, propter χειμῶνος ταλαιπωρίας. II. 101. Exordium huius Expeditionis menſe *Attico Maemacterione*, qui ab *Octobris Iuliani* die coepit IX. Finis *Attico Pyanepſione*, qui inibat *Nouembris Iuliani* die VIII. Tempeſtas eſt *hibernae* aëris inclementiae ſatis obnoxia.

II. 102. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, ἐπειδὴ τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν διελύθη, *Athenienſes* duce *Phormione*, maritimam oram legentes, *Aſtacum* primum, tum (*exſcenſu* facto) *mediterranea Acarnaniae inuadunt*. Non autem licuit *Oeniadis*, qui ſoli *Acarnanum* perpetui fuerant *Athenienſium* hoſtes, χειμῶνος ὄντος, bellum inferre. Nempe propter *hibernas Acheloi* inundationes. Diſceſſus *Peloponneſiorum* coepta iam *Hyeme*, vt ſupra vidimus. *Maemacterione* ſcilicet *Attico*, et *Octobri Iuliano* affectis. Finis autem huius Expeditionis *Hyeme* fuerit ad *exitum* iam vergente. *Naupacti* enim quod *reliquum* erat *Hyemis* exegerunt *Athenienſes*, nec *Athenas* ſeſe ante Veris *ſequentis* initium receperunt. Inde fortaſſe non abſurde colligemus, iam *elapſam* eſſe *nauigandi* tempeſtatem cum ex *Acarnania Naupactum* redirent *Athenienſes*, ſi quidem στρατηγίᾳ *annua* elapſa *primam* quamque *Athenas* redeundi captarint opportunitatem. Sic erunt haec ad annum *Iulianum* ſequentem U. C. 326. referenda. Et *brevis* adeo fuerit illorum in *Naupacto* mora, interque *Mare Clauſum* proximique *Veris* initium concludenda. Imo *initio* fortaſſe *propior*. Non tamen poterat ita vel poſtremis menſis *Elaphebolionis Dionyſiis* intereſſe *Phormio* vt σπονδὰς praeſtaret *νενομισμένας* de felici e Prouincia *reditu*, quarum ſupra *Plutarchum* meminiſſe vidimus in *Cimone*. Veris *ſequentis* initium idem cum initio *Munychionis Attici*, cuius dies *primus* idem erat *Aprilis Iuliani* VIus. Itaque coepto *Ianuario Iuliano* illos ſeſe in portum *Naupactiacum* recepiſſe veriſimillimum eſt.

ANN. IV. BELLI PELOPONNESIACI.

		Epoch. *Attic.*		Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 428 $\frac{6}{7}$.	Olymp.	$\frac{87}{88}$. $\frac{4}{1}$.		
U. C. *Varr.* 32 $\frac{6}{7}$.		LXXXVII. 4. mens. 3.	Arch. *Aminia.*	I. Eph. *Softratida.*
Ant. *Chr.* 42 $\frac{8}{7}$.		LXXXVIII. 1. m. 9.	Arch. *Diotimo.*	2. Eph. *Exarcho.*
		a die *Iulii* Iuliani 110.		a die *Sept.* Iul. XXVII.

Chryſidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno 51.

II. 103. Ἅμα ἦρι κατέπλευσαν ἐς τὰς Ἀθήνας *Phormio* cum ſuis *Athenienſibus* a Naupacto, rebus tamen *ſuperiori* anno geſtis in *Acarnania*. Hoc nempe *anno* illius *reditus*, poſt initium *Munychionis Attici*. Proinde poſt *Aprilis Iuliani* diem V^m.

III. 78. *Peſtis* ab initio ad huius anni *initium* anni δύο. Tum διακωχὴ, ſiue *induciae*. Hoc enim ſignificat vox a re *militari* deſumta. *Pacem* enim ab ea nullam fuiſſe indicant Auctoris verba ibidem: ἐκλιποῦσα μὲν οὐδένα χρόνον παντάπασιν. Coeperint ergo *induciae* illae ab huius anni *Vere quo biennium* peſtis abſoluerit.

III. 1. Ἐπιγιγνομένου θέρους, ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι, *Peloponneſii*, duce *Archidamo*, *Atticam* praedantur. *Serius* proinde quam ſolebant. *Aeſtatis* nimirum *ſemeſtris* ea parte quae in *trimeſtrem*, proprieque ſic dictam, incidit. Tum enim erat meſſis *triticeae maturitas*, quae *Aeſtatis* ἀκμὴ eſt, et σίτου ἐκβολῇ alibi opponitur a *Thucydide*, quae *Aeſtatis* erat *ineuntis* et *ſemiplenae*, cum primo *fruges extra* terram exſtarent. Hoc enim fine in *Atticam* irruperant vt *meſſis* ſpem *Athenienſibus* praeciderent. Nec diutius *morati* ſunt quam ſuppeteret *commeatus* quem ipſi *domo* ſecum attulerant, quae certe *mora* admodum *magna* eſſe vix potuit. Vel inde colligitur *frugum* eam *maturitatem* nondum fuiſſe quae illas *vſibus humanis* idoneas praeſtiterit. Alioqui ſuis *abſumtis* licuiſſet exercitum ſuum terrae *Atticae* prouentibus ſuſtentare, vt *diutius* in terra *Attica* morarentur. *Maturitatem* illam *Iulio exeunte* fuiſſe iam oſtendimus *Hecatombaeone* ſcilicet *exeunte*, qui hoc anno coepit *Iulii Iuliani* die 110. Proinde *Ol.* 88. 1. *Archonte Diotimo*. Ita nempe, ſi *annum* Olympiadicum ab eodem *initio* arceſſamus, quo annum *Atticum*, a *menſe* ſcilicet *Lunari* Ciuili *ineunte*. Quod ſane neceſſarium videtur ad annos *Atticos Ciuiles* cum annis *Olympiadum Ciuilibus* committendos. Nec enim alioqui me fugit, *Olympiades* non a *Nouiluniis*, ſed a *Pleniluniis*, iniire ſolitas; *mediisque* adeo menſium *Lunarium* Ciuilium. Sed *longe* abfuiſſe a *plena* maturitate *fruges* exinde colligitur, quod nec adhuc allatarum e *Peloponneſo* vſum ſuppleuerint; et quod *ſecunda* demum huius eiusdem anni *Expeditione* fruges *maturas* repererint; et quod *ſerior* ſit apud *Thucydidem* eorum, quae hoc anno acta ſunt, *Olympiorum* mentio. Proinde merito dubitandum eſſe cenſeo verumne ſit quod in editi *Thucydidis* margine repoſueram. Iamque eo potius propendeo, vt prior haec, de qua iam agimus, Expeditio ad annum potius *Olympicum* priorem fuerit referenda, *Ol.* 87. 4. *exeuntem*. Imo ita rem fuiſſe ſequentia, ni fallor, oſtendunt. Sic *Iulii* 11^m. praeceſſerint.

III. 2. Μετὰ τὴν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων, εὐθὺς, *Lesbii*, *excepta Methymna*, deficiunt ab *Athenienſibus*. Mox ab *Athenienſibus* oppugnati. *Antea* nimirum quam legati *Lacedaemoniorum* et *Thebanorum* προαποσταλέντες τῆς ἀποστάσεως, *ante defectionem* miſſi *Mitylenen* appellerent. III. 5. Inde intelligimus inter defectionem oppugnationemque *moram* fuiſſe *breuiſſimam*. Incertum autem eſt duorum ſenſuum vtrum maluerit *Thucydides*: Num ſcilicet tantummodo poſt *aduentum Peloponneſiorum* in terram Atticam, an item poſt eorundem *diſceſſum*, illa contigerint. Hanc porro defectionem ait *Athenienſibus* indicaſſe hoſpites *Athenienſium Mitylenaeos*. Tum miſſi nuncii, qui ſuaderent *Pacem*, et ne *Belli* apparatus illi procederent. Illi, cum nihil proficerent, tandem de opprimendis in *Apollinis Maloëntis* feſto, qui extra Vrbem colli ſolebat, *Mitylenaeis* conſilium capiunt *Athenienſes*; miſſaeque, quae id efficerent, naues *Atticae* quadraginta. Sed moniti a proditore quodam, *tertio* a conſilio capto, *die*, *Mitylenaei* antea quam appellerent naues *Athenienſes*. Tum ad *apertam* vim conuerſi *Athenienſes* vincunt *Mitylenaeos*. Victi ſuis viribus non fidentes, ſimul ad *Athenas* de *Pace*, ſimulque clam ad *Spartam* de *auxiliis*, nuncios mittunt. His Auctores erant *Lacedaemonii* Ὀλυμπίαζε παρεῖναι, vt caeteri quoque *Socii* illis auditis conſultarent, *Ludorum* ſcilicet *occaſione* in vnum coacti. Ἦν δὲ (inquit) Ὀλυμπιὰς ἡ Δωριεὺς Ῥόδιος τὸ δεύτερον ἐνίκα. III. 8. Haec certiſſima nota eſt *huius*, in quo verſamur, *anni*. Itemque nota praedicta omnia ad *priorem* anni *partem*, quae *Iulii* Iuliani diem 11^m. praeceſſit, eſſe referenda.

III. 7. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦ θέρους τούτου, *Athenienſes* claſſem nauium XXX. duce *Phormionis* filio *Aſopio*, mittunt rogatu *Acarnanum*. Is oram *Laconicae* maritimam praedatus, reliquis domum remiſſis, cum XII. nauibus ſolis *Naupactum* venit. *Oeniadas* oppugnat, ſed fruſtra. Tandem ad *Nericum* victus occumbit *Aſopius*. Tempus e praedictis manifeſtum eſt. *Vere* ſcilicet *affecto* necdum tamen coepta *Aeſtate ſemeſtri*, vel *coepta* tantummodo.

III. 8. *Ol.* 88. 1. Ἦν δὲ Ὀλυμπιὰς etc. Dies Ludorum *Olympicorum* IIus. idem menſis *Olympici* erat XIIus. Hoc ergo anno, qui coepit *Iul.* Iuliani *die* $\frac{2}{3}$ IIus. proinde Ludorum *dies* fuerit *Iul.* $\frac{13}{17}$. Iulian. Μετὰ τὴν ἑορτὴν oratio legatorum *Mitylenaeorum* ad *Peloponneſios* de auxilio. Κρίσις *Olympiorum* die menſis *Olympici* XVI. Proinde *oratio* non ante diem ſequentem menſis *Olympici* XVII. a Ludorum *initio* VIm. Nempe *Iulii* Iuliani $\frac{12}{20}$. *Hoc* certe *die*, vel *praecedenti*, ſi et *Ludis elapſis*, et tamen *antea* quam *redirent* Ludorum ſpectatores. Hinc ergo corrigenda calculi vitia in margine *Thucydidis*.

III. 15. Tum ſecunda in *Atticam* Expeditio pedeſtris pariter naualiſque decreta, conueniuntque in *Iſthmum* primi omnium *Lacedaemonii*, ſociis *ſequi* iuſſis. Spe nempe illa freti abſumtos *peſte* pariter ac *Bello Athenienſes* tuendae patriae minime ſuffecturos. Non eo tamen, quem ſperabant, euentu, *ſociis*, Belli taedio, *lente* conuenientibus, et in καρποῦ ξυγκομιδῇ occupatis. III. 15. Repererunt etiam *Peloponneſii* paratiores, quam e *Lesbiorum* fide ſperauerant, *Athenienſes*. Καρποῦ ξυγκομιδή, poſt meſſem cuius feriae *Romani* erant *Iulii* exeuntis, *Romani* proinde fuerit *Auguſti*. Praeſertim *vindemiae*, cuius ferias *Auguſto* ſuo celebrabant etiam *Romani*. *Attici* autem menſis *Metageitnionis* qui cum *Auguſto Romano* inibat pro *Tabulis* noſtris. Eodem tempore *Peloponneſum* claſſe praedatur *Athenienſes*. Fecit hoc vt redirent *Peloponneſii*, quibus reuerſis ipſi quoque redeunt *Athenienſes*.

III. 17. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὃν αἱ νῆες ἔπλεον, bellum gerunt *Athenienſes* nauibus CCL. III 17. Ita *theſauros* initio Belli locupletiſſimos abſumunt. Loquitur, vt puto, de claſſe quae *Peloponneſum* praedabatur eo conſilio, vt ex *Atticae* finibus *Peloponneſios* elicerent. *Tempus* iam deſignatum eſt.

III. 81. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὃν οἱ Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸν ἰσθμὸν ἦσαν, *Mitylenaei* fruſtra *Methymnam* adoriuntur. Illis *reuerſis*, et ipſi quoque *Antiſſam* fruſtra oppugnant *Methymnaei*, victi ſcilicet fugatique III. 18. Haec *Metageitnione Attico* et *Auguſto Iuliano* coepiſſe ſuperius oſtenſum eſt, cum illo menſe *Iſthmo* adfuiſſe probauerimus *Lacedaemonios*. Ad *Boëdromionem* autem *Atticum Septembremque Iulianum* affectum pertigiſſe veriſimile eſt, cum *proximo* loco occurrat mentio *Autumni* inchoati.

III. 18. Περὶ τὸ Φθινόπωρον ἤδη ἀρχόμενον, *Pachetem Epicuri* filium in *Lesbios* mittunt *Athenienſes*. Is *Mitylenen* terra marique obſidet Καὶ ὁ χειμὼν ἤρχετο γίγνεσθαι. III. 18. Haec inter *Maemacterionis Attici* initium, qui die coepit *Septembris Iuliani* XXIX. et *Poſideonis prioris* diem vltimum, qui cum *Decembris Iuliani* die XXVo. concurrebat. Hac tempeſtate contingere ſolent *procellae hibernae* obſidentibus moleſtae. Id ergo voluit *Thucydides*, vt nempe tempeſtatis hyemalis *incommoda* in *Autumni* illius Hyemalis *initium* incidiſſe ſignificaret. Recte illud, pro noſtris hiſce Cycli *Metonici* hypotheſibus. *Nauigationem ab Arcturi ortu* (quem *Septembris* XIIIo. *Romani* olim aſſignabant) *minus ſecuram*, *et discrimini propiorem*, deducit *Vegetius*, qui *Arcturum* ipſum *ſidus vehementiſſimum* appellat. Tum ipſo Aequinoctio Septembris die XXIVo. pro forma anni Iuliana, *euenit* inquit) *acerba tempeſtas*. Haec ſigna *tempeſtatum Hyemalium* erant ante initium illius, quem dixi, menſis Hyemalis *primi*. Sequebantur mox die *Octobris* VIIIo. *haedi*, pro *Vegetii* ſententia, *pluuiales*. *Taurus* deinde die eiusdem XIo. Ab XIo. autem *Nouembris*, *Maria clauduntur*, inquit *Vegetius*. Haec ille, pro recepta, Seculo ſuo, de anni *tempeſtatibus*, ſententia *Romanorum*. Nec longe abeunt, qui aëris varias mutationes e veterum Aſtronomorum *Parapegmatibus* ad formam anni *Iulianam* accommodarunt. Collegit illorum ſententias, exegitque ad annum pariter *Macedonicum* atque *Iulianum* maximus *Vſſerius*. Inde intelligimus menſes *Atticos Autumnales* a *Veri Autumni fine*, potius quam *initio*, coepiſſe. *Feriae* enim nullae *frugum* collectioni celebrandae deſignatae, ſeu *Meſſuae*, ſeu *Vindemiales* in *Romanis* Kalendariis occurrunt Ruſticis Autumni illo *initio Thucydideo* recentiores. Et tamen illa *frugum* erat ὀπώρα vnde Anni *quadrans* denominabatur ὀπωρινή. Et profecto hoc ipſo anno καρποῦ ξυγκομιδὴν ante hunc ſuum, de quo agimus, *Autumnum* ſtatuit tamen ipſe *Thucydides*. Ne ſit propterea cur metuamus, ne forte ab illius mente, hac in cauſa aberrauerimus. Sic erat varia apud Veteres *quatuor* Anni *tempeſtatum* illa diſtributio, vt a *verarum* tempeſtatum nunc *initiis*, nunc *mediis*, nunc etiam (vt dixi) *finibus*, arceſſendae ſint. Sed ad puncta Zodiaci *Cardinalia Solſtitia* nimirum, atque *Aequinoctia*, tempeſtates ſuas fere exigere ſolebant *Athenienſes*. Qua nempe licuit per formam Ciuilis anni *Lunarem*. Ab illis videlicet *menſibus* quorum *Nouilunia* ad puncta Zodiaci *Cardinalia* Cycli *initio* proxime acceſſerunt. Etiam aliud ex his *Thucydidis* notis huius, in quo verſamur, temporis *Chronologicis* diſcimus, in hac omni *Chronologia Thucydidea* vtiliſſimum, *Autumnum Hyemi* ſuae *ſemeſtri* accenſere *Thucydidem*, et in illius adeo *initio Hyemis* ſuae *initium* ſtatuere.

Eiusdem interualli fuiſſe videtur quod de *Lyſicle* habet *Thucydides*. Hunc enim miſſum fuiſſe refert a ſuis *Athenienſibus* in *Aſiam*, vt *pecunias* a ſociis exigeret; et dum munere illo defungeretur, oppreſſum occiſumque a *Caribus* ac *Anacitis*. III. 19.

III. 20. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, *Plataeenſium* CCXX. erumpunt. Νυκτὶ ἀσελήνῳ et aqua *glacie* concreta. III. 22 Hae certe notae *Hyemis* proprie ſic dictae *quadrantem* deſignare videntur; et menſis *Lunaris* vel *finem*, vel *initium* noctibus ἀσελήνοις. Ita certe ſub Cyclo *Metonico* qui fecit vt ne vnquam longe a Nouiluniis *Coeleſtibus* Ciuilia Nouilunia aberrarent. Coepit autem *Hyems*, hoc anno *Intercalari*, a *Poſideone* IIo cuius dies primus erat *Decembris* Iuliani XXVIus. Sed *Hyemis initium* non deſignat Auctor, cuius ſuperius illum meminiſſe vidimus. Proinde *Interlunium* illud vel *Gamelionis* fuerit *Attici*, qui a *Ianuarii* Iuliani die coepit XXV. vel

Anthesterionis, qui a *Februarii* Iuliani die iniuit XXIIIIo. Vtroque calculo in annum Vrbis Conditae *Varronianum* Iulianum conueniet 327.

III. 25. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τελευτῶντος, *Salaethus Lacedaemonius Mitylenen* missus nuncius de irruptione in *Atticam* mox futura, deque classe nauium XL. in *Mitylenaeorum* subsidium mittenda. Mense nimirum *Hyemali* vltimo *Anthesterione*, qui a *Februarii* Iuliani die coepit XXIIIIo. desiit autem *Martii* Iuliani die XXIV. Admodum opportune de rebus primo *Vere* gerendis. Proinde anno *Varroniano Iuliano* eodem quo et spatium superius. Nempe U. C. 327. Paulo tamen, quam superiora, *serius*.

ANN. v. BELLI PELOPONNESIACI.

			Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 428 7/8.	*Olymp.*	LXXXVIII.	1. mens. 4. Arch. *Diotimo.*	1. Eph. *Exarcho.*
U. C. *Varr.* 32 7/8.			2. mens. 9. Arch. *Euclide.*	2. Eph. *Agesistrato.*
Ant. *Chr.* 42 7/8.			a die *Iulii* Iuliani XXI.	a die *Sept.* Iul. XVI.

Chrysidis Sacerdotiae *Argiuae* anno 52.

III. 26. Τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, missus *Alcidas* a *Lacedaemoniis* cum classe nauium XLII. ad *Mitylenaeos*. Tum ipsi *Atticam* populantur, duce *Cleomene* Regis *Pausaniae* pupilli *patruo*. Iam supra vidimus, non *mortuum*, sed *exsulem* fuisse *Pausaniae* patrem *Pleistoanactem*, eamque causam fuisse, cur *Rex* fuerit hoc anno *Pausanias*. Χαλεπωτάτη erat haec *Peloponnesiorum* ἐσβολὴ *Atheniensibus* μετὰ τὴν δευτέραν. Innuit his verbis *Thucydides* post *secundam plures* vna fuisse irruptiones, quam tamen *nullam* tertio Belli anno fuisse ipse testis disertissimus est. *Secunda* autem illa, de qua loquitur, irruptio in annum Belli conuenit itidem *secundum*. Sic numerat illam ibi *Diodorus Ol.* 87. 3. Illo anno ergo *Notium* oportet occupasse *Colophonios*, quod *secunda* demum *Peloponnesiorum* irruptione factum testatur noster alibi *Thucydides*: Ἔφαλλω δὲ μάλιστα (inquit) ὅτε ἡ δευτέρα Πελοποννησίων ἐσβολὴ ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐγίγνετο. III. 34. Sic *tertius* fuerit hic *annus*, ex quo illam occupauerant, quo *Colophonios* in illius possessione confirmarit *Paches*. Proxima ergo a secunda irruptio anni fuerit *superioris*, qua *duplicem* fuisse iam obseruauimus, aliam *ante* Olympia, aliam *postea*, neutram tamen admodum *diutinam*. Hoc ergo volebat superioris anni irruptionibus *binis* duriorem hanc fuisse quae hoc anno erat duntaxat *vnica*. Sic autem loquitur de *posteriori* superioris anni irruptione *Thucydides*, vt reliquerit in incerto num vltra *Isthmum* illa processerit. Poterat ergo cum *ambabus* simul sumtis institui comparatio. Nec erat tamen acerba haec irruptio, vt videtur admodum *diutina*. Absumto enim *viatico* e *Peloponneso* secum allato redierunt. Quod sane viaticum *multorum dierum* fuisse non est verisimile. Illud praeterea exinde colligimus, nondum *maturas* fuisse, quas corruperint *Peloponnesii*, fruges, cum *moram* populantibus nullam *adiecerint*. Et sane partem Veris *intio* propiorem designat forma illa *Thucydidis* ἐπιγιγνομένου θέρους. *Coepit* autem *Ver* hoc anno *Intercalari*, a mense *Attico Elaphebolione*, et a *Martii* proinde *Iuliani* die XXVo. quem, ineunte *Elaphebolione* exhibent nostrae *Tabulae*. Inde mora erat tam *brevis* vt a tardante *Alcida* nuncium *nullum* acceperint. Recepta *Mitylene*, *Antissam* recepit *Paches* in fidem Populi *Atheniensis* III. 28.

III. 27. Ἐν τούτῳ *Mitylenaei* deditionem faciunt, *Alcidae* classe non vltra *Myconum* prouecta. III. 29. Inde sese ad *Embatum Erythraeae* confert *Alcidas* quo pertigit VIIIo. a deditione *die*. ib. Hic auctor est *Alcidae* classis praefecto *Teutiaplus*, vt *nuper* captam, *securamque* propterea, *Mitylenen* aggrederentur. Sed non persuadet *Alcidae*. Et ne quidem *Ioniae Lesbique* exsules eum in *Ioniam* inuitantes ea spe, fore vt *Pissuthnes* sese illis adiungeret. Ita futurum vt *Atheniensium* reditus maximos in suos vsus conuerterent. III. 30 31. Soluit ergo *Embato* domum reuersurus. Ad *Teiorum Myonesum* multos e captiuis interficit. *Teiorum Myonesum* dicit vt ab *Insula Myonnesso* secerneret. *Ephesi* de hac caede reprehensus a *Samiorum*, qui ex *Aenaeis* erant, legatis, *Chios* quotquot habebat, aliorumque nonnullos dimittit. III. 32. Tum *Epheso* fugit, a *Salaminia* nimirum et *Paralo*, dum in *Clari* portu versaretur, nauibus conspectus. Persequitur illum *Paches* ad *Latmum* Insulam III. 33. Reuersus *Paches* obiter *Notium* occupat, *Colophoniisque* colonis concedit. III. 34. Quod addit noster de colonis *Atheniensium* eo deducta, id *alterius temporis* fuisse vix est cur dubitemus. *Mitylenen* reuersus *Paches*, *Pyrrham* et *Eresum* in fidem *Atheniensium* recepit, captumque *Salaethum* cum *Mitylenaeis* defectionis auctoribus *Athenas* mittit, itemque partem *copiarum* maximam. III. 35. *Salaethum* e vestigio, vbi appulisset, occidunt *Atheniensis*, decretumque condunt in *Mitylenaeos* saeuissimum, missusque eum in finem ad *Pachetem* nuncius. III. 36. *Postridie* decretum illud reuocant, idque diligentia sua efficiunt, vt decretum *prius* a *Pachete* receptum, obstiterit tamen nauis *posterior* quo minus exsecutioni mandaretur. III. 49. Caeli nihilomi-

nus *Athenas* missi a *Pachete Mitylenaeorum* captiui. *Moenibus* nudata *Mitylene* ipsa. Exceptaque *Methymna*, missi in *Lesbum* reliquam noui *Athenienſium* coloni. *Vrbes* praeterea *Mitylenaeorum* in continenti *Athenienſium* imperio deinde paruerunt. III. 50. Horum *initium* idem quod supra; Ab *Elaphebolione Attico*, *Martii* autem *Iuliani* die XXV. Idem nempe quo fuit *Peloponneſiorum* in *Atticam* Expeditio. Ea autem ne vltra *dilata* fuerit, vetabat, quod missus fuerit, ante superioris *Hyemis* finem, illius nuncius ad *Mitylenaeos Salaethus*. Plane classis *mox* adfuturae sequentis *veris initio*. *Finis* autem vltra reditum *Peloponneſiorum* pertigit, propter moram *Alcidae*. Cum enim redirent *Peloponneſii*, nuncium nullum de rebus ab *Alcida* gestis acceperant. Fecitque nimia illa illius *mora* vt spem omnem auxilii nuncius ipse auxilii mittendi *Salaethus* abiecerit. Serius ergo, quam *Peloponneſii*, redierit *Alcidas*. Sed ne quidem ita, vt videtur, *Vere* admodum *affecto*.

III. 51. Ἐν τῷ αὐτῷ θέρει, μετὰ τὴν Λέσβου ἅλωσιν, *Nicias Nicerati* filius *Athenienſis Minoam* occupat insulam *Megaris* adiacentem ἐν ἡμέραις ὀλίγαις, praesidiumque imponit, vt classis *praesidiariae* et *speculatoriae* stationem faceret. Meminit *Plutarchus* in *Nicia*. Tempus e praedictis colligitur. *Lesbum* enim receptam *Vere* admodum *affecto* ostendimus. Haec ergo *Vere* ad *exitum* vergente.

III. 52. *Ol.* 88 1. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου, dediti *Plataeenſes*, ea quidem conditione vt noxii *punirentur*. Non tamen *indicta causa*. Caesi ergo *Plataeenſium* ad ducentos, *Athenienſium* etiam viginti quinque, foeminae autem in *seruitutem* abductae Vrbs ipsa profugis *Megarenſibus* per *annum* data; tum funditus diruta, agro in *decem annos* locato. III. 68. Haec post reditum *Peloponneſiorum* ex *Attica*; post *Lesbi* deditionem, quam *Vere affecto* fuisse iam ostendimus. Ante mentionem θέρους, quae proxima occurrit, τελευτῶντος. III. 86. Inde suspicio est ad vm. *femeſtris* θέρους mensem *deditionem* fuisse dilatam, vel saltem IVm. Τελευτῶντος enim θέρους mensis erat *Aeſtatis femeſtris* VIus. Nec enim quanto interuallo *Lesbi* deditione serior fuerit deditio *Plataeae Thucydides* indicauit. Haec si vera, ad novum *Archontem*, *secundumque* huius Olympiadis *annum*, referenda erit deditio *Plataeae*. Hic annus XCIIIus. erat a societate *Plataeenſium* cum *Athenienſibus*. III. 68. Proinde *Ol.* $\frac{64}{65}$ $\frac{4}{1}$. inita illa est societas. Et sub illius anni *Archonte*, quicunque demum is fuerit. Deest enim illius *nomen* in Fastis hodiernis. Ita certe, si a *Vere* vtrobique Anni *initium* censeat *Thucydides*, tam in annis Bellum *Peloponneſiacum* praecedentibus, quam etiam in *sequentibus*. *Xerxe* profecto *Graeciam* populante, ab *Athenienſibus* sensisse *Plataeenſes*, agnoscunt apud nostrum *Thebani*. III. 64. Imo *decennio* antea, in ipso proelio *Marathonio*, *Athenienſium* socios fuisse *Plataeenſes*, constat ex *Herodoto*. VI. 108. etc. Etiam ante hoc ipsum proelium frequentes *Athenienſium* pro *Plataeenſibus* labores ibidem memorat *Herodotus*: πόνους, inquit, ὑπὲρ αὐτέων οἱ Ἀθηναῖοι συχνοὺς ἤδη ἀναιρέοντο. Ita conueniunt cum hac Epocha Societatis *Thucydidea*, experimenta quotquot habemus in *Hiſtoria*.

III. 69. *Alcidas*, *Lesbiis* ad officium redactis, *Athenienſes* fugiens, πρὸς τῇ Κρήτῃ χειμασθείς. Sed de *procella*, non de *hyemali* tempestate verba illa intelligenda esse mox constabit, quicquid innuat in contrarium *Scholiastes*. Reuersus *Alcidas*, non certe ex *hibernis*, cum *Brasida*, ad *Corcyraeos* seditione laborantes consilia conuertunt, eoque veniunt cum classe nauium LIII. post diem seditionis VIIIm. vel XIm. III. 72. 73. 74. 75. 76. Hinc vincunt *Corcyraeos* cum nauibus *Atticis* XII. duce *Nicoſtrato*. III. 77. 78. Veniente autem cum nauium LX. classe *Attica Eurymedonte*, fugiunt *Peloponneſii*. Tum per VII. dies quibus mansit apud *Corcyraeos Eurymedon*, in suos saeviunt *Corcyraei*. III. 80. 81. 82. etc. Reuerso postea *Eurymedonte* nouos motus concitant *exsules*. Haec omnia post deditam *Mitylenen*, eorundem tamen *initia* ante deditionem *Plataeae*. Fecit enim mora *Alcidae* vt in hostium manus veniret *Salaethus*, captus in *Mitylene*, dum in itinere esset *Alcidas*. Spondebat autem captus *Salaethus*, saluos fore *Plataeenſes*, si sibi pepercissent *Athenienſes*. III. 37. Itaque *Aprili Iuliano* coeperint illa quae diximus. Desierint autem *Vere* absoluto, affecta etiam *Aeſtate* proprie sic dicta, vt e nota sequenti facile intelligitur. Proinde anno *Ol.* 88. 2. *Vrbis* autem 327o.

III. 86. Τοῦ αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος, *Athenienſes* naues XX. mittunt in *Siciliam* ducibus *Lachete* et *Charaeade*, in auxilium *Leontinorum*, *Chalcidicarumque* Ciuitatum, et *Camarinae*, *Rheginorumque* in *Italia*. *Rhegium* cum appulissent, iam bellum gerere coeperunt, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα. *Finis Aeſtatis* vltimo *Boëdromionis*, *Octobris* nimirum Iuliani die XVIIo. Ante *Mare* clausum Nou. Iuliani XI.

III. 87. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, recruduit *pestilentia*, nunquam penitus *sedata*. Tenuitque haec vice οὐκ ἔλασσον ἐνιαυτοῦ. Proinde vsque ad sequentis *Hyemis* initium. Coepit *Maemacterion* primus *femeſtris Huemis* mensis *Octob. Iul.* XVIII. Sequenti autem anno *Oct. Iul.* VII. His ergo limitibus praeter propter, pestilentia illa *annua* excludenda est. Cum peste frequentes erant etiam *terraemotus* ipsis *Athenis*, et in *Boeotia*, et in Boeotiae *Orchomeno*.

III. 88. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, Bellum *Athenienſium Rheginorumque* in insulas *Aeolias*. Θέρους δ' ἀνυδρίαν ἀδύνατα ἦν ἐπιστρατεύειν. Proinde post *Nouembris* imbrem, de quo e *Xenophonte* et *Cicerone Plinius* XVIII. 25. Vastatis *Aeoliis*, nec tamen ad *deditionem* coactis, *Rhegium* reuertuntur *Athenienſes*, καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ πέμπτον ἔτος etc. *Reditus* ergo sub Hyemis *finem*, quae Belli annum vm. terminabat, proinde *femeſtris*. Finis autem *Elaphebolionis* Attici sequentis *Aprilis Iuliani* die XII. Diebus nempe post *Aequinoctium* crescentibus, et humidam aëris solique temperiem minuentibus, quae tamen erat ad rem in *Aeoliis* gerendam, teste *Thucydide*, plane necessaria.

ANN. VI. BELLI PELOPONNESIACI.

		Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 4288.	Olymp. LXXXVIII.	2. menſ. 3. Arch. *Euclide.*	1. Eph *Ageſiſtrato.*
U. C. *Varr.* 328.		3. menſ. 9. Arch. *Euthydemo.*	2. Eph. *Argenida.*
Ant. *Chr.* 424.		a die *Iulii* Iuliani XO.	a die *Octob.* Iul. V.

Chryſidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno 53.

Locum poſterioris *Archontis* ex *Ariſtophane* eiusque *Scholiaſte* diſceremus, ſi quidem licuiſſet per *Librarios*. Legatos *Athenienſium* ad Regem *Perſarum* miſſos ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος, ipſe memorat *Ariſtophanes* in *Acharnenſib* Act I. Scen. II. Hunc *Euthymenem* Fabula *Acharnenſium* XII. annis antiquiorem cenſet ibidem *Scholiaſtes*. Πρὸ ιβ' ἐτῶν ἦρχεν ὁ Εὐθυμένης, inquit, Ἀθήνησι. Illumque intelligit *Euthymenem*, qui deceſſores habuit *Theodorum*, *Epiginum*, *Morychidem*. *Numerus* atque *ordo* cum *Diodoro* conuenit. Quem tamen *Epiginum* Scholiaſtes appellat, eundem *Diodorus Glaucidem*. Eſtque ſane veriſimile in *partem* nominis acceſſiſſe particulam ἐπὶ, vt in *Archonte* factum *Aminia* Belli *Peloponneſiaci* III°. ſub quo res geſtas ἐπ' Ἀμεινίᾳ alii *Archonte Epaminone*, alii etiam *Epaminonda* geſtas exiſtimabant. *Ordo* tamen *numerusque* deceſſorum non alium illum *Euthymenem* eſſe vincit quam quem Nos *Ol.* 85. 3. aſſignauimus, ſed *Ol.* 85. 4 *Diodorus*. Et tamen *Euthymene Archonte* ipſam illam *Acharnenſium* Fabulam actam volunt in Fabulae Argumento Grammatici. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυμένους ἄρχοντος ἐν Ληναίοις διὰ Καλλιστράτου. Nempe illo ipſo *Archonte* quem Fabula *multis annis* antiquiorem ipſe fuiſſe innuit *Ariſtophanes*, quem XII. *annis* antiquiorem fuiſſe obſeruauit in illum ipſum Comici locum *Scholiaſtes*. Situm autem a *nobis* aſſignatum *Euthymeni*, ex *hoc* ipſo probamus (ſi quidem *vnicus* ſit) *Scholiaſte*. Si tamen *ſententiam* Auctorum, quorum ipſe fidem ſecutus eſt, maioris faciamus quam ipſius *Ratiocinia*. Sententiam enim receptam de *Pericle* Bellum *Peloponneſiacum* mouente ne *Phidiae* damnatione contagium reatus ipſe contraheret, ita refellit *Scholiaſtes*: Ἄλογος δὲ φαίνεται ἡ Περικλέους ὑπόνοια, ἑπτὰ ἔτεσι πρότερον τῆς τοῦ πολέμου ἀρχῆς, τῶν περὶ Φειδίαν γενομένων. Ita ad *Pacem* p. 667. *Epocha* huius *ſeptennii* ante Bellum *Peloponneſiacum* ab illo ipſo *Euthymenis* Archontis Magiſtratu ſurgit. Illo enim *Archonte Propylaea* coepta docet *Harpocration*, et quidem Auctore optime *Philochoro*. En verba: Περὶ δὲ τῶν Προπυλαίων τῆς ἀκροπόλεως, ὡς ἐπὶ Εὐθυμένους ἄρχοντος οἰκοδομεῖν ἤρξαντο Ἀθηναῖοι, Μνησικλέους ἀρχιτεκτονοῦντος, ἄλλοι τε ἱστορήκασι, καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ τετάρτῃ. Sed nulla hic mentio occurrit, inquies, *Phidiae*. Occurrit tamen in *Plutarchi Pericle* diſertiſſima tanquam omnium *Periclis* operum praefecti. Πάντα δὲ διεῖπε, καὶ πάντων ἐπίσκοπος ἦν αὐτῷ Φειδίας, καίτοι μεγάλους ἀρχιτέκτονας ἐχόντων καὶ τεχνίτας τῶν ἔργων. Non eſt ergo excludendus ab hoc opere *Phidias*, quod alium dederit *Harpocration* illius Architectum *Mneſiclem*. Imo haec ipſa *Propylaea* Architecti *Mneſiclis* inter opera *Periclis* recenſet *Plutarchus*, in quibus partem habuerit *Phidias*. Subiungit enim: Ὁ δὲ Φειδίας εἰργάζετο μὲν τῆς θεοῦ, *Mineruae* ad quam ſpectabant illa *Propylaea*. τὸ χρυσοῦν ἔδος, καὶ τούτου δημιουργὸς ἐν τῇ σκλῃ εἶναι γέγραπται· πάντα δ' ἦν σχεδὸν ἐπ' αὐτῷ, καὶ πᾶσιν, (ὡς εἰρήκαμεν) verbis nimirum iam ſupra deſcriptis, ἐπεξάτει τοῖς τεχνίταις διὰ Φιλίαν Περικλέους. Vera ergo *Epocha* huius *ſeptennii Archon* ille eſt, quem dixi, *Euthymenes*. Finis autem in *Archonte Pythodoro* ſtatuendus eſt ſub quo Bellum *Peloponneſiacum* coepiſſe noſter Auctor eſt *Thucydides*. Nam ſub illo certe periit *Phidias*. Ita fuiſſe docet idem in Comici *Pacem* Scholiaſtes, et quidem eodem Faſtorum *Archonticorum* Auctore *Philochoro* Sic enim habet: Φειδίας, ὡς Φιλόχορος φησὶν, ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς κατασκευάσας, ὠφείλετο τὸ χρυσίον ἐκ τῶν δρακόντων τῆς χρυσελεφαντίνης Ἀθηνᾶς, ἐφ' ᾧ καταγνωσθεὶς ὑπο αὐτῶν ὡς νοσφισάμενος ἀνῃρέθη. Archon *Pythodorus* ad caedem *Phidiae* referendus eſt. Non certe ad *puluinar Mineruae*, eiusdemque *ſignum*, quae tum elaborabat *Phidias* ipſe *ſtatuarius* cum operariis reliquis qui *Propylaea* exſtruebant, curam ille omnibus communem impenderet. Sed operibus publicis penitus *conſummatis*, tum demum operam dabant δοκιμασαὶ, quos *Romani Probatores* appellabant. Quaeſituri nimirum num pro locantium ἐργεπιςατῶν *pactis* operam a ſe ſuſceptam praeſtitiſſent operum publicorum *conductores* ſiue ἐργολάβοι. Recepturi nimirum *reliquam* pretii *partem*, ſi *promiſſis* ſatisfeciſſent; at quod *deerat* operibus, pro ſententia *probatorum*, impleturi; aut, ſi qua *mala fide* fuiſſent in operibus verſati, Reipublicae nomine etiam puniendi. Hoc ergo anno *redditis* quinquennium operum *rationibus*, fraudem illam, ſi qua fuerit reuera, *Phidiae* deprehenderint δοκιμασαί. *Quinto* certe poſt *Euthymenem* anno finem *Propylaeis* impoſitum teſtatur, vbi ſupra, *Harpocration*. Et *quinquennes* erant pleraeque *Cenſorum* apud *Romanos locationes*. Mox carcere receptus *Phidias*, nec multo poſt *morbo* vel *veneficio* exſtinctus. Sic enim varias de morte illius ſententias recenſuit, vbi dixi, *Plutarchus*. Vtcunque tamen Bellum *Peloponneſiacum* non potuit videre *Phidias*, cum metum *Periclis* ab euentu *Phidiae* contractum *cauſis* Belli *Peloponneſiaci* praecipuis accenſeant Hiſtorici. Nam *Periclem* magis quam *Phidiam* ob oculos habebant *Phidiae accuſatores*. Eoque exemplo *Populum* tentabant quō eſſet in *Periclem* ipſum animo, et quam facile *nomen* illius effet, ſi *deferretur*, in reorum album recepturus. Recepto ergo

nomine *Phidiae*, ipsoque in *carcere* exstincto, et Accusatore *praemiis* affecto; et cum conscio consentienteque *Pericle*, admissam esse constaret, cuius accusatus fuerat *Phidias*, fraudem; nec *Populi* furorem *Phidiae* morte fuisse satiatum: tum sane erat cur metueret sibi *Pericles* ne thesauri publici a se expensi *rationes* exigerentur. Tum ergo opportunum erat nepotis *Alcibiadis* e sorore consilium de δίκῃ illa *fugienda*, potius quam *effugienda*. Huic certe *causae* Bellum illud imputat coaeuus ipse *Aristophanes* Εἰρήνῃ p. 666.

Πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἤρξε Φειδίας πράξας κακῶς,
Εἶτα Περικλέης Φοβηθείς, μὴ μετάσχῃ τῆς τύχης.
Τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς, καὶ τὸν αὐτοδαξ τρόπον,
Πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
Ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος.

Causa fuerit *Belli*, necne, nec laboro admodum; nec causae meae interest vt laborem. Mihi satis est vt is fuerit horum euentuum *ordo*, vt nihil *pugnaris* quo *minus* causa Belli vera esse *potuerit*, quod sane verissimum fuisse ex hoc *coaeui* Auctoris testimonio discimus. Primo ergo loco praecesserit *Phidiae* illa calamitas. Tum deinde decretum *Athenienſium* in *Megarenſes*. Denique ea decreti illius occasione excitatum *Bellum* cum *Peloponnesiis*. Non me quidem fugit de *exsilio Phidiae*, non de *morte* haec, in praecedentibus intelligere *Scholiastem*. Fingit enim illum *Athenis* fugisse ad *Elin*, ibi autem *Iouis Olympii* Signum ἐργολαβοῦντα, et simili fraude vsum, tum demum ab *Eleensibus* occisum, Archonte *Scythodoro*, quem VIIIm. numerat a *Pythodoro*, sub quo *Bellum* coeperit *Peloponnesiacum*. Ita etiam Cl. *Meursius*: fefellit, vt fictitium illum *Scythodorum* eundem crederet cum *huius* anni Archonte *Euthydemo*. Fefellit etiam Max. *Scaligerum* in *Eusebianis*, vt is quoque crediderit in *Pythodori* mortui locum *Euthydemum* saltem fuisse *suffectum*. Maior enim horum nominum *discrepantia* est quam vt facile *alterum* pro *altero* acciperetur. Sed facessant *Archontes suffecti* quorum ne vnum quidem legimus in probis monumentis exemplum. Hic autem sane nihil est necesse cur quippiam nouemus. Sunt enim illa omnia *Grammaticorum* a quibus vetustissima habemus *Scholia*, *ratiocinii* oriunda, multis ab *Aristophane* Seculis viuentium, potius quam *Historicis* coaeuorum *testimoniis*. Is certe *Scythodorus* non alius est a *Pythodoro*, sub quo *coepit* Bellum *Peloponnesiacum*, et sub quo *Phidiam* mortuum probauimus. Idque res ipsa verisimillimum ostendit. Est enim nominis *Scythodori* cum *Pythodoro* similitudo maxima, quae nulla prorsus apparet cum *Euthydemo*. Facile potuit *nomen* illud a coaevis Comoediae *antiquae* Poëtis emanare qui *Scythodorum* eum pro *Pythodoro* appellarint, si propter genus *mixtum*, exercitia habuerit in Κυνοσάργει, vt habuit *Themistocles*, genere saltem *materno* Barbarus. Erat enim apud *Athenienses Barbari* nomen infame, et prae *reliquis* Barbaris nomen *Scythae*, *seruis* etiam designandis frequenter vsurpatum, vt *Daui* nomen atque *Syri*, quod frequentissima haberent ex illis gentibus *mancipia*. Multa certe istiusmodi *nominum* opprobria e *Comoedis* illorum temporum passim exhibet *Plutarchus*. Simili lusu nomen *Archontis Aminiae* in nomen Ἀμύνιαν a *nostro* quoque *Comico* mutatum obseruauit idem *Scholiastes*, in Νεφέλ. Act. I. Scen. I. p. 124. 167. in Ἱππ. p. 122. in ΣΦῆκ. p. 436. 461. 521. Nempe fortasse quod *poenis* videretur plus aequo deditus. Qua scilicet ἀμύνειν *Graecis* idem valet quod *Romanis punire*. Sic potuit in tanta Fastorum Archonticorum *discrepantia*, pro vero nomine *Pythodori* (quod seruauit coaeuus Auctor noster *Thucydides*) in nonnullis Fastis obtinere probosum nomen *Scythodori*; atque inde euenire vt *duplex* eiusdem Archontis *nomen* pro *duobus Archontibus* haberent iuniores atque imperitiores. *Septennii* Epocham non a *Pythodoro incipere*, sed in eodem *desinere*, iam probauimus; incipere autem ab *Euthymene*. Et falsa sunt omnia quibus aliam illam sententiam suam ex aliis *Grammaticis* haustam tuetur idem *Scholiastes*. Falsum inprimis quod poenam fraudis a *Phidia*, vt credebatur, admissae statuerit *exsilium*. Nam *Sacrilegii* crimen *Pericli* intentatum, quod *Phidiae* consenserit, docet *Plutarchus*. Poenam autem Sacrilegii *capitalem* fuisse, etiam apud *Athenienses*, constat ex exemplo *Alcibiadis*. Idque sui oblitus agnouit ipse *Scholiastes*, saltem apud *Eleos*, cum hanc eandem *fraudem* in causa *statuae* Iouis *Olympii* ab *Eleis* in eodem *Phidia capite* multatam fatetur. Nec causam tamen vllam profert cur *crimen* simile dissimili *poena* punierint *Athenienses*. Erat autem, vt vidimus, in carcere *Phidias*, ne poenam *euitasse* suspicemur a Lege constitutam. Falsum et illud, *fraudem* a Phidia *vllam* admissam esse in statua *Iouis Olympii*. *Inscriptionem* enim in ipsa illa statua qua se Auctorem profitebatur *Phidias*, vidit *Pausanias* El. I. 10. *Inducendam* vtique, vel *eradendam*, si se *piaculo* tanto in ipso opere contaminasset. Nec illud modo. Gratum sibi acceptumque opus *Iupiter* ipse testatus esse fertur. ib. 11. Imo perpetuo Φαιδρυντῶν honore ornati sunt *Phidiae* etiam *posteri*, vt *Signum* ab eo elaboratum *sordibus* purum praestarent. ib. c. 19. Tam longe aberat a *doli mali* vel *suspicione*, in ea causa, *Phidias*. Denique et illud falsum est, quod tamen pro *vero* supponit sententia illa falsa *Scholiastis*, *post* signum *Minervae* Atticae *Iouis* Olympii signum a *Phidia* esse fabricatum. Signum enim *Iouis* Olympii e manubiis victorum a se *Pisaeorum Eleos* dedicasse Auctor est *Pausanias* El. I. 10. Et victos ab *Eleis Pisaeos* opera *Lacedaemoniorum* Bello *Messeniaco* vltimo peracto docet *Strabo*. Χρόνοις δ' ὕσερον, inquit, μεταπεσούσης πάλιν τῆς Πισάτιδος εἰς τοὺς Ἠλείους, μετέπεσε πάλιν εἰς αὐτοὺς καὶ ἡ ἀγωνοθεσία. Συνέπραξαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐσχάτην καταλυσιν τῶν Μεσσηνίων, συμμαχήσασιν αὐτοῖς, τἀναντία τῶν Νέσορος ἀπογόνων, καὶ τῶν Ἀρκάδων, συμπολεμησάντων τοῖς Μεσσηνίοις, καὶ ἐπὶ τοσοῦτόν γε συνέπραξαν, ὥσε τὴν χώραν ἅπασαν τὴν μέχρι Μεσσήνης Ἠλείαν ἐσθῆναι· καὶ διαμεῖναι μέχρι καὶ νῦν· Πισατῶν δὲ, καὶ Τριφυλίων, καὶ Καυκώνων μηδ' ὄνομα λειφθῆναι. VIII. p. 355. Haec illa procul dubio *Pisaeorum* clades qua ἀναστάτους factos tradit *Pausanias* El. II. 22. *Tempus* autem hic consignatum habemus post Bellum *Messeniacum tertium* decennale

ſuperius a nobis conſtitutum paulo, quam conſtitui ſolebat, accuratius. Nec longe abeſt *tempus* deſignatum a *m*) *Plinio*, quo loco agit de ſtatuariis: *Ante omnes tamen* (inquit) *Phidias Athenienſis, Ioue Olympiae facto, ex ebore quidem et auro: ſed et ex aere ſigna fecit. Floruit autem Olympiade* LXXXIII. *circiter* CCC. *noſtrae Vrbis anno. Quo eodem tempore aemuli eius fuere Alcamenes, Critias, Neſtocles, Hegias. Et deinde Olympiade* LXXXVII. *Agelades, Callon*, etc. Quis non hic *prima Phidiae*, quibus inclaruerit, *vltimaque* deſignari videt? Et cum *primis* necti operam illius in *Ioue Olympio* collocatam? In *Olympiade* conuenit *Plinius* alibi XXXVI. 5. Committit autem *Vrbis* anno CCCXXXIIO. Propius acceſſeris, vt opinor, et ad ſententiam *Plinii*, (qui Epocham *Varronianam* ſequi ſolet) ſi CCCVII. reponas. Conuenit profecto *haec illius* aetas cum aetate *fratris Panaei*, quem ſimiliter ad *Olympiadem* XXXXIII. idem refert *Plinius*. XXXV. 8. Ita certe loquitur ſuperiori illo loco *Plinius* quaſi ab illa *Iouis Olympii* ſtatua *Epocham* ducendam cenſuiſſet artis ipſius *ſtatuariae*. Recte ergo *poſtea*, cum *Phidiae* opera recenſeret, *priorem* locum *Ioui* eius tribuit *Olympio* poſteriorem autem *Minervae Atticae*. *Phidias*, ait, *praeter Iouem Olympium, quem nemo aemulatur, fecit et ex ebore Mineruam Athenis, quae eſt in Parthenone adſtans.* Conuenit certe, quod ad *Ol.* 85. 2. *Mineruam Phidiae* retulerit *Euſebius*. Non longe abit Epocha illa a tempore locatorum a *Pericle* Mineruae *Propylaeorum*, quod nos docuit *Harpocration*. Exinde autem operibus publicis a *Pericle* deſignatis *Phidiam* praefectum eſſe conſtat. Et *ſignum* Deae cum eiusdem *Propylaeis* ſusceptum eſſe veriſimillimum eſt. Sic fama *Iouis Olympii* a ſe accurati illuſtrem *iam* antea *Phidiam* operibus patriae ornandae inſtitutis admouerit *Pericles*, quod ſane *Temporis* rationibus conſentientiſſimum eſt. Ita vndequaque falſa ſunt *Grammaticorum* illa omnia, de *Phidia* poſt Bellum *Peloponneſiacum* ſuperſtite, ratiocinia. Et certum adeo, *ſeptennii* e bonis monumentis hauſti *limites* illos fuiſſe, quos diximus, ab Archonte *Euthymene* ad *Pythodorum*. Ab *Ol.* 85. $\frac{3}{4}$. ad *Ol.* 87. $\frac{1}{2}$. ſcilicet pro noſtro Archontis *Euthymenis* ſitu, et ad illam Archontis *Pythodori partem*, qua coepit Bellum *Peloponneſiacum*. Recte omnino, pro recepta his temporibus calculi methodo quae *verumque* complectebatur *extremum*. Erit enim Archon *Pythodorus* ab *Euthymene* VIIUS. ſi ita procedat numerus: 1. *Euthymenes*. 2. *Bion*. 3. *Lyſimachus*. 4. *Antilochides*. 5. *Chares*. 6. *Apſeudes*. 7. *Pythodorus*. Erit et IUS. Belli annus *Ol.* 87. $\frac{1}{2}$. VIIUS ſi IUS. ſeptenarii numeretur *Ol.* 85. $\frac{3}{4}$. Non autem ſi excludatur hoc loco *Bion*, aut ſi proinde ad annum *inferiorem* redigatur *Euthymenes*. Non certe ſi *Ol.* 85. 4. inierit *Euthymenes*, vt volebat *Diodorus*. Ita nec *Archon* erit *Pythodorus* VIIUS. ab *Euthymene*, nec VIIUS. ab *Euthymene* Archonte *annus* quo erupit Bellum *Peloponneſiacum*. Caeterum *loca* vtriusque *Archontis* ex eodem Auctore *Philochoro* probaui. Quid ergo eſt cur dubitemus, quin et *ſpatium* illud *ſeptenne* fluxerit e Faſtis *Philochori*, quem ſequitur ſaepiſſime *Scholiaſtes?* Sic locum illum habuerit in Faſtis *Philochori Bion*, qui ipſe *Philochorus* paulo iunior erat *Eratoſthene*, nec multum remotus a *Demetrio Phalereo*, qui Faſtos *Archonticos* ex ipſis ediderit *Athenienſium Archiuis*. Hoc tamen obiter. Caeterum ab hoc Archonte *Euthymene* XIIUS. erat annus, quo acta eſt Comici Fabula *Acharnenſium*. Verba *Scholiaſtae* ſunt: Πρὸ ιβ' ἐτῶν ἦρχεν ὁ Εὐθυμένης Ἀθήνησι. p. 373. *Annum*, inquam, inde potius, quam *Archontem*, numerat XIIIM. Quod ſcilicet e Διδασκαλίαις haec deſumſerit. et ab eiusdem generis *Dionyſiis* ad eiusdem generis *Dionyſia* numerarit. *Archontum* ergo non aliam rationem habuit quam qua praeſederint *Dionyſiis*. Vt proinde in Διδασκαλίαις is XIIUS. fuerit *Archon* qui XIIUS. praeſederit *Dionyſiis*, quamuis alioqui (accenſito *ſemeſtri Archonte*, qui hoc ſpatio occurrebat) fuiſſet reuera XIIIUS. Acta autem eſt Fabula *Acharnenſium Lenaeis* menſe *Antheſterione*. Ergo ſupputationis *exordium* capiamus ab illo *Antheſterione* qui menſis erat *Euthymenis* IIUS. cum *initium* anni *Archontici* procederet a *Gamelione*. Illius ſcilicet anni *Iuliani* qui reſpondebat *Ol.* 85. $\frac{3}{4}$. XIIUS. inde *Antheſterion* is erit qui reſponderit *Ol.* 88. $\frac{3}{4}$. Conuenietque in *finem* noſtri huius, qui hoc Belli *Peloponneſiaci* anno iniuit, *Euthydemi*. Hinc ergo corrigenda verba *Scholiaſtis*, in Argumento Fabulae, hodierna: Ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυμένους ἄρχοντος. Pro Εὐθυμένους reſcribendum Εὐθυδήμου. Error facillimus eſt, longeque (pro *noſtris* hypotheſibus) facilior quam ſi in Faſtis, quos ipſe vſurpauit, Auctor pro nomine *Euthydemi* nomen reperiſſet *Scythodori*, quod volebant *Scaliger* atque *Meurſius*. Feſtis, praeterea huius anni *Dionyſiorum* κατ' ἀγροὺς VIM. Belli annum numerat Poëta Act. II. Scen. I. p. 384. Sic etiam verba illius interpretante Scholiaſte. *Dionyſia* illa κατ' ἀγροὺς menſis erant *Poſideonis*. Et proinde huius anni *Belli* VII. ad *exitum* vergentis. *Munychione* enim proximo inibat annus *Belli* VIIUS. pro forma anni *Thucydidei*. Et anni etiam *Iuliani* itidem *exeuntis*. Inibat enim *Gamelion* proximus die *Ianuarii* Iuliani IIIO. Ita inuicem haec cohaerent vt *alium*, quam, quem dixi, locum *Euthydemus* Archon habere non *potuerit* in his, de quibus agimus, Faſtis *Philochori*. Hinc etiam colligimus *inferendum* eſſe *loco*, quem deſignauimus, *Bionem*. Male ergo (vt hoc obiter aduertam) poenam *Cleonis* ad annum, quo Ἱππέας edidit celeberrimus Poëta, conferunt Eruditi. Quaſi nimirum propter *illam* Fabulam a *Cleone* fuiſſet accuſatus. Lacerauit ille, fateor, etiam in *Equitibus Cleonem*; et cum nemo *Perſonam Cleonis* auderet ſuſtinere, *Poëta* Populo illum deridendum propinauit. Poſt aliquot nimirum *annos*, inueteratisque, propter *Cleonis* accuſationem, iam olim ſimultatibus. *Equites* enim *Stratocle* Archonte *Lenaeis* docuit Poëta. Quae quidem *Lenaea* ad *Autumnum* refert Scholiaſtes p. 390. Recte quidem ille ſi vuarum in *torculari* calcatarum illae fuerint *feriae*, eaedemque cum feriis *Romanorum* menſe *Auguſto Vindemialibus*. Ita videndum rectene *Seldenus Lenaea* ad *Antheſterionem* retulerit. Idem *Scholiaſtes* ad *hyemem* refert alibi p. 395. Et quidem *ſemeſtris Hyems* etiam complectebatur *Autumnum*. *Archon* ille erat *Ol.* 88. 4. *Proximus* illi, in quo verſamur, *Archonti*, ſub quo acta eſt Fabula *Acharnenſium*. *Ol.* 88. 3. Hac tamen ipſa Fabula

m) Nat. Hiſt. XXXIV. 8.

Acharnenſium propter fabulam *ſuperiori* anno editam, διὰ τὴν πέρυσι Κωμῳδίαν, conflatum ſibi Poeta ipſe teſtatur a *Cleone* periculum. Et *Babyloniorum* illam Fabulam fuiſſe docet in locum Poëtae *Scholiaſtes*. p. 390. Ita *Babyloniorum* Fabulam docuerit Archonte *Euclide Ol.* 88. 2. *biennio* ante *Equites*. Indeque coeperint *Poëtae* inimicitiae in *Cleonem*. Haec tamen, vt dixi, duntaxat obiter.

III. 89. Τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, *Peloponneſii*, duce *Agide Archidami* filio, (defuncto iam nimirum ipſo *Archidamo,*) ad *Iſthmum* vsque progreſſi, crebris *terraemotibus* impediti ne irruptionem in *Atticam* facerent. Coepit huius anni *Ver* a menſe *Munychione*, dieque *Aprilis* Iuliani XIII. Deſiit autem *Scirrophoriouis* vltimo, *Iulii* XXIo. Inde iniuit *Aeſtas* proprie ſic dicta, ſi forte illam *Aeſtatis ſemeſtris* partem intellexerit *Thucydides frugibus* corrumpendis idoneam. Niſi forte *ſpem* potius frugum, quam *fruges* ipſas fuerint corrupturi.

III. 89. Περὶ τούτους τοὺς χρόνους τῶν σεισμῶν κατεχόντων, inundatio Maris in *Orobiis Euboeae*. Similis etiam inundatio *Atalantae* inſulae apud *Locros Opuntios*. In *Peparetho* Maris *receſſus*, non *inundatio*, terraemotus tamen. *Tempus* in anno *Iuliano* idem quod ſupra.

III. 90. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, in *Sicilia Charoeades Athenienſium* dux caeſus. *Laches* dux alter *Mylas Meſſaniorum* aggreditur, cogitque ad *Bellum* in ſuos *Meſſanios*. Μετὰ τοῦτο dediti ipſi quoque *Meſſanii*. Res geſtas a *Lachete* priori huius anni *Archonti*, et *Ol.* 88. 2. tribuit *Diodorus*. Hoc ſi recte, ante *Iul.* XXI. et tamen *poſt* ſuperiora geſta fuiſſe neceſſe erit. Menſe, vt videtur, *Vernali* vltimo *Scirrophorione*, qui iniuit *Iunii* Iuliani die XXI.

III. 91. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, claſſem XXX. nauium circa *Peloponneſum*, *Demoſthene* et *Procle* ducibus, mittunt *Athenienſes*. Item in *Melios* aliam, nauium LX, duce *Nicia*. A *Melo Nicias* ad *Oropum* milites exponit, qui iuncti nouis ex Vrbe *Athenienſi* militibus *Tanagraeos* vincunt, tropaeumque de illis ſtatuunt. Tum *Locridis* maritima ἔτεμε, domumque redit *Nicias*. Tempus *frugum* indicat vox ἔτεμε vel *maturarum*, vel *matureſcentium*.

III. 92. Ἀπὸ τὸν χρόνον τοῦτον, *Heracleam Trachiniorum* coloniam mittunt *Lacedaemonii*. *Trachinii* illi a *Melienſibus*. Adiuti etiam a *Lacedaemoniis Dorienſes* metropolis ſuae incolae in *Oetaeos*. Triumuiri coloniae huius in *Heracleam* deducendae, *Leon*, *Alcidas* et *Damagon*. III. 93. Sed oppreſſi a *Theſſalis Oetaeisque*, ipſisque etiam *Lacedaemoniorum* Magiſtratibus, noui illi coloni. *Tempus* idem quod ſupra. Archonte *Euthydemo*, *Ol.* 88. 3. *Diodor.*

III. 49. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ὃν ἐν τῇ Μήλῳ οἱ Ἀθηναῖοι κατείχοντο, claſſis *Attica*, quae *Peloponneſum* circumnauigabat, *Ellomeni Leucadiae* quosdam e praeſidiariis interficiunt. Tum iuncti reliquis, praeter *Oeniadas*, *Acarnanibus*, et *Zacynthiis* et *Cephalleniis Corcyraeisque*, *Leucadem* circumuallare detrectant, quanquam Auctores eſſent, vt circumuallaretur, *Acarnanes*. Sed *Meſſeniorum* conſilio ceſſit *Demoſthenes*, bellumque intulit *Aetoliae* ex *Oeneone Locridis*, deferentibus illum, in hac expeditione, *Acarnanibus*. III. 95. Primo impetu *Potidaniam* occupat, *Crocylium*, *Tichium*, ſingulis diebus ſingulas. III. 96. Tum *Aegitium*. III. 97. Tandem caeſus ab *Aetolis Procles*, fugatusque *Demoſthenes*. III. 98. *Tempus* quo *Meli* erat *Nicias* iam ſupra deſignauimus. *Frugum* ſcilicet vel *maturarum*, vel (vt dixi) *matureſcentium*.

III. 99. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, *Peripolium* in *Locride* ad flumen *Halecem* expugnant *Athenienſes* qui erant in *Sicilia*. *Tempus* idem.

III. 100. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, rogant *Aetoli* vt ſibi copias in *Naupactum* mitterent *Lacedaemonii*. Mittunt illi, περὶ τὸ Φθινόπωρον, ter mille grauis armaturae milites, duce *Eurylocho*. III. 101. Iter illi *Naupactum* verſus inſtituunt per *Locros Ozolas*, receptis tamen antea *Locrorum* obſidibus. III. 102. Ad *Naupactum* adſunt *Aetoli*, et *Molycrion* capiunt. *Rhium* ſcilicet quod *Achaico* opponit *Thucydides*, vel *Antirrhio*. Sed *Leucadem* ingreſſi, *Demoſthenis* conſilio, 1000 *Acarnanes Peloponneſios* ab *obſidionis* conſilio diuertunt. Itaque in *Aeolidem* ſeſe recipit *Eurylochus*, *Ambraciotis* adfuturus *Argos Amphilochicum*, et reliquam *Amphilochiam Acarnaniamque* aggreſſurus. Dumque *Ambraciotas* exſpectat, τὸ θέρος ἐτελεύτα. Hinc intelligimus *verum* illum anni naturalis *Autumnum* antea fuiſſe quam inirent anni *Attici* menſes *Autumnales*, quos *Hyemis ſemeſtris* ambitu complectebatur, cum ſuis *Athenienſibus Thucydides*. Si quidem a *feriis meſſuis Iulii*, aut *vindemialibus Auguſti* Iuliani, *Autumnus* aeſtimandus eſſet, ſic magnam partem *Aeſtatis* etiam *trimeſtris Autumnus* occuparet. Minus tamen fortaſſis errabimus a mente *Thucydidis* ſi illum de initio *Autumni Parapegmatici* intelligamus, qui ab *Aequinoctio* inibat, quod propterea *Autumnale* appellatur. Sic ſpatium inter *Autumnum Aeſtatisque finem* illud erit, quod inter *Aequinoctium* interceſſit *proximumque* ab Aequinoctio Ciuile *Nouilunium*, quod menſis *Attici* erat *Maemacterionis* qui *Octobris* Iuliani die coepit VIIo. Sic *vltimo Aeſtatis menſe* concludentur haec omnia.

III. 103. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, cladem accipiunt *Athenienſes* in *Sicilia* ad *Neſſam*. Poſt *initium*, vt dixi, *Maemacterionis*, *Octobriſque*, quem dixi, diem VIIm. Μετὰ τοῦτο, exſcenſum facit in *Locridem Laches Athenienſis*, nec infeliciter. Hoc ergo *Octobri* Iuliano iam affecto.

III. 104. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, *Delum* vniuerſam luſtrant *Athenienſes*, ludosque inſtituunt *Deliacos* quinquennales. *Maemacterione Attico*, vt videtur, *affecto*, et proinde *Octobri* etiam Iuliano fortaſſe *definente*. Vit. *Thucydidis* Ἀδεσπ. Belli *Pelop.* ann. VII. περὶ τὸ ἕβδομον ἔτος ἐπὶ Εὐθύνου (leg. Εὐθυδήμου) Ἄρχοντος. Nempe quia *Euthydemus* Archon a *Pythodoro* VIIus. Haec etiam *Diodorus Ol.* 88. 3. Propter *peſtem*.

III. 105. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, adſunt *Eurylocho Ambraciotae*, *Olpaeque* capiunt in agro *Argiuo Amphilochico*. *Argos Amphilochicum* appellat vt a multis aliis cognominibus *Argis* ſecerneret. Praecipue vero ab *Argis Peloponneſiacis*. Haec enim *Vrbs*, vel forte *regio* tota *Peloponneſi Homero* Ἄργος Ἀχαϊκὸν *Odyſſ.* Γ. 251. Eo venit arceſſitus *Eurylochus*. Adeſt etiam cum *Acarnanibus Demoſthenes*. Pugnatumque *ſexto*, poſtquam veniſſet, *die*.

III. 107. Victique *Peloponnesii*, et caesus *Eurylochus*. III. 109. Postridie in *Eurylochi* locum succedit *Menedaeus*, qui pactus cum *Demosthene* discedit. Rursus profligati a *Demosthene Ambraciotae* die sequenti ἅμα ἕῳθρῳ. III. 112. Τῇ ὑςεραίᾳ caduceator de mortuis. Parcunt tamen vrbi *Ambraciae* socii *Demosthenis Acarnanes* et *Amphilochii*. III. 113. Imo *foedus* cum illis centum annorum ineunt. Μετὰ ταῦτα, mittunt *Corinthii Ambraciam* praesidium grauis armaturae militum trecentorum duce *Xenocle*. III. 114. Post mensem *Maemacterionem*, anno *Iuliano* exeunte, vel *sequenti* ineunte.

III. 115. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, exscensum faciunt *Athenienses* in *Sicilia* in *Himeraeos*. Eorundem ad insulas *Aeolias* Expeditio. Reuersi *Pythodorum* nuper *Athenis* missum *Lacheti* successorem inueniunt. Haec post mensem *Atticum Gamelionem*, *Ianuariumque Iulianum*, vt videtur. Proinde ad annum *Varr. Iulianum* 329. referenda.

III. 115. Τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος, victus a *Locris Pythodorus*. Hoc anno *Varroniano* 329. mense *Attico Elaphebolione*, *Martio* autem *Iuliano*.

III. 116. Περὶ αὐτὸ τὸ ἔαρ τοῦτο, Ignis riuus ex *Aetna* effluxit, vastauitque partem agri *Catanaeorum*. Sequitur mox: Ταῦτα μὲν κατὰ χειμῶνα τοῦτον ἐγένετο, καὶ ἔκτου ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε. Manifestum hic habemus exemplum, quo *Veris* principium *Hyemi* accensetur, vt modo vidimus alibi *Autumni* etiam *veri* initium *Aestati* accenseri. Poterit etiam hoc intelligi, vt supra explicuimus, de *Veris initio Parapegmatico*, a *Verno* nempe *Aequinoctio*. Sic etiam intelligetur, *hoc* saltem *anno*, primi *Lunaris* mensis *Munychionis* Ciuili *Nouilunio* prius fuisse *Aequinoctium Parapegmaticum*; et paucorum illorum *dierum* spario contigisse quae his limitibus complexus est *Thucydides*. Ita erunt fini *Elaphebolionis* Attici assignanda, *Martiique* Iuliani, et *quinque sexue* dierum ambitu concludenda. Ait praeterea *Thucydides* anno post priorem aliam *Aetnae* eruptionem *quinquagesimo* hanc fuisse eruptionem. Is erat *Ol.* $\frac{75}{76}$. $\frac{4}{4}$. Ibi ergo videnda quae de ea diximus. Et in *Apparat.* §. 26.

ANN. VII. BELLI PELOPONNESIACI.

		Epoch. *Astic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul* 42 $\frac{83}{96}$	*Olymp.* LXXXVIII.	3. mens. 3. Arch. *Euthydemo*,	1. Ephoro *Argenida*.
U. C. *Varr* 3 $\frac{329}{330}$		4. mens. 9. Arch. *Stratocle*	2 Ephoro *Onomacle*.
Ante *Chr.* 42 $\frac{5}{4}$.		a die *Iunii* Iuliani XXIX.	a die *Sep.* Iul. XXIII.

Chrysidis Sacerdotissae *Argiuae* anno 54.

IV. 1. Τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, περὶ σίτου ἐκβολήν, occupata a *Syracusanis* et *Locris Messina*, vastatique a *Locris* agri *Rheginorum*. Coepit huius anni *Ver* a mense Attico *Munychione*, cuius diei primo respondit dies *Aprilis* Iuliani etiam *primus*. Sed σίτου ἐκβολὴν de prima *spicarum* emissione interpretatur, rectèque, vt existimo, *Scholiastes*: Σιτου ἐκβολὴν, τὴν τῶν ἀςαχύων (inquit) ἐκ τῶν καλύκων γένεσίν φησιν. Opponitur enim, vt mox constabit, ἀκμῇ IV. 2. Nec ἀκμῇ tantummodo illi quae *falci* esset matura, sed quae etiam *prope* ad maturitatem spectabat. Dicitur σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος. IV. 6. Et quidem ea *viriditate* quae *victui* triticum reddiderit prorsus *inutile*. Inde enim factum vt praedantium in *Attica Peloponnesiorum* multus commeatus *defuerit*, quamuis *frumentum* agri *Attici* omne fuerit penes *Peloponnesios*. Dicitur ibidem πρωΐ, IV. 6. *Metaphora* sumta a *diei* diluculo, vt supra locorum obseruauimus *Herodotum*. Nec tamen vel ita anni *Thucydidei* ipsum *initium* designant hae loquendi formae Hoc *Thucydidi*, ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ, vel θέρους εὐθὺς ἐπιγιγνομένου Et tamen *initium* laxius intellectum denotat vox πρωΐ, qua scilicet *meridiei* et *vespero* opponitur. Mense ergo *Vernali primo*, *Munychione*, et *Aprili* proinde Iuliano, haec gesta fuerint, sed *affecto*. Saltem *Ver*, qua ab *Aestate* proprie sic dicta distinguitur, voce θέρους hoc in loco intelligemus. Sic enim proxima temporis nota appellat ipse *Thucydides*.

IV. 2. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ ἦρος, πρὶν τὸν σῖτον ἐν ἀκμῇ εἶναι, *Peloponnesii* in *Atticam* irrumpunt, duce *Agide* Rege. Missae in *Siciliam* ab *Athenienfibus* naves XL ducibus *Eurymedonte* et *Sophocle*, *Pythodori*, qui iam erat in *Sicilia*, in huius anni στρατηγίᾳ collegis. Hinc verisimile est, στρατηγοὺς *annuos* iam quoque, cum mutatum esset anni Ciuilis *initium* a *Gamelione* ad *Hecatombaeonem*, iam tamen (inquam) vt olim iniuisse a *Gamelione*, etiam ante annum *Thucydideum*, qui iniuit a *Munychione*. Iam enim *superiori* anno Belli vidimus in *Lachetis* locum suffectum esse in *Sicilia Pythodorum*. Sed anno tamen illo *exeunte*. Erat enim *initium* a *Gamelione* rebus *militiae foris*que gerendis commodissimum, etiam cum *Hecatombaeone* inirent *Archontes* Eponymi, quorum munus *Ciuile* erat, potius quam *militare*; rebus certe *extra* patriam gerendis ne quidem designatum. Ita notat *temporis* lucrabimur quo venerit in *Siciliam Pythodorus*, post mensem scilicet Atticum *Gamelionem*, et *semestris* proinde *Hyemis*

parte *posteriori*. Obiter, dum in *Siciliam* nauigant noui *Athenienſium* duces, viſum eſt iuuandos eſſe *Corcyraeos*, apud quos iam antea *Peloponneſiorum* naues erant LX. Huius *claſſis* vſus permiſſus *Demoſtheni*, ſi quid videretur, in *Peloponneſios*. Ergo *Pylum* munit, *ſex* dierum ſpatio, *Demoſthenes*. IV. 5. *feſtum* agentibus interea *Lacedaemoniis*. Audita *Pyli* munitione, redeunt, κατὰ τάχος, ex *Attica*, poſt XV. dierum moram, *Peloponneſii*. IV. 6. Hinc *nexum* intelligimus inter *Pyli* munitionem impreſſionemque *Peloponneſiorum* in *Atticam*. Vt fuerit etiam *Pyli* munitio menſe Attico *Munychione*, et *Aprili* Iuliano. Sic enim potius iam opinor quam, vt ad *marginem* annotaueram, menſe illa contigiſſe *Maio* Iuliano, et *Thargelione* proinde Attico. Sed profecto ad *exitum* vergente. Sequitur enim inter cauſas quae *Peloponneſios* ad *reditum* impulerint: χειμών τε ἐπιγενόμενος μείζων παρὰ τὴν καθεσηκυῖαν ὥραν. Sic enim habet Editio. Sed pro παρὰ legit *Scholiaſtes* περί. Non erat ergo lectio illa ad *Marginem* relegenda. Si enim παρὰ ſcripſiſſet *Thucydides*, et quidem ſenſu illo quo illum intellexit Cl. *Interpres*, debuit etiam poſt μείζων ſubiunxiſſe ἤ. Id cum non fecerit, crediderim hoc potius voluiſſe *Thucydidem*, medio iam *Vere* ineunte, *auctam* eſſe potius, quam *minutam*, aëris inclementiam *Hyemalem*. Ὥραν enim *Graeci quadrantem* anni appellant, quam *tempeſtatem* Romani. Simpliciter tempeſtatem anni *Vernalem*. Inde ad *aetatem* hominis transfertur illam, quae *flos aetatis* habetur, vt *Veris* indiciis accenſeri ſolent etiam *flores*, ſeu *Pubertatis* illa ſit, ſeu *primae barbae* atque *Adoleſcentiae*. Haec enim ὥρα cenſetur, vt proinde qui illam *nondum* attigerint, ἄωροι, qui *multo* ſuperarint, ἔξωροι habeantur. Eſt ergo in illa *aetate* ἡλικίᾳ καθεζῶσα, reſpondens vtique huic, in qua verſamur, ὥρᾳ καθεσηκυίᾳ, *certa* iam et *manifeſta* ſigna iam *dubiae* ἡλικίας omnia ſuperans, et proinde omni prorſus dubitatione *ſuperior*. Erant enim ἡλικίας ſigna alia *maturiora*, alia *ſeriora*. Et *prima* ſimiliter *ſigna Veris* memorat *Liuius*. Fuiſſe itaque ſupponit etiam *vltima*. Sic ergo in ἡλικίᾳ καθεζώσῃ, erat illa *media* in ſupremum *Adoleſcentiae* ſignum *primae barbae* et primum *exoletae* aetatis ſignum, *foetorem* illum quem *hircoſum* veteres *Romani* appellabant. Ita S. *Iuſtino* Martyri, quem *tricenarium* agnoſcit, ἡλικίαν καθεζῶσαν tribuit *Epiphanius*. Pertigit fortaſſis ἡλικίᾳ illa καθεζῶσα ab anno XXV. ad XXXV. Ab anno enim XXV. *Curatoribus* pariter ac *Tutoribus* liberi erant, per Leges *Romanas*, haeredes. Et ab anno XXXV. Centurias *ſeniorum* incipiebat Diſciplina militiae *Romanae*. Nec ea aetate *maiorem* legimus, vt opinor, *Principem Iuuentutis*. Sic ergo Ὥρας καθεσηκυίας *initium* ponendum erit inter *prima dubiaque* quadrantis *vernalis* ſigna, atque *vltima* de quibus nulla potuerit ſubeſſe *dubitatio*. Quae nota ſatis commode *Aprili* Iuliano *exeunti* quadrabit. Magis tamen fortaſſis pro cycli *Attici* diſciplina ὥραν καθεσηκυῖαν deſignabimus, ſi illam ab illo *Parapegmatis* Solaris *die* auſpicabimur qui *primo* poſt Aequinoctium Vernale *Nouilunio* illi *Ciuili*, quod Cycli *Meronici* vniuerſi *remotiſſimum* fuerit ab ipſo *Aequinoctio*, reſponderit. Ita quoque *initium* ὥρας καθεσηκυίας, pro noſtris Tabulis, *Aprili* Iuliano *deſinenti* conueniet. *Terminus* autem in *ſecundo* poſt Aequinoctium *remotiſſimo* ſimiliter *Nouilunio*, ſi quidem trium menſium Vernalium in Cyclo Lunari menſium *primum* tantummodo ὥρας καθεσηκυίας nomine Veteres deſignarint.

IV. 7. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, *Eionem Mendaeorum* in *Thracia* coloniam cepit amiſitque *Simonides Athenienſis*. Dum adhuc eſſent in *Attica Peloponneſii*, vt colligitur e proxime ſequentibus.

IV. 8. Ἀναχωρησάντων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς Πελοποννησίων, *Exercitus* eorum, itemque *claſſis Corcyram* verſus miſſa *Demoſthenem* in *Pylo* terra marique obſident, munita etiam praeſidio inſula *Sphacteria*. Repulſi autem per *biduum Lacedaemonii*. *Tertio* die naues *Aſinam* mittunt *Lacedaemonii*. Ἐν τούτῳ, adeſt claſſis *Athenienſium* e *Zacyntho*. Τῇ ὑστεραίᾳ ad *praelium* ſe accingunt. IV. 13. Vincuntque *Lacedaemonios*, et praelidium *Sphacteriae* intercipiunt. Tum *induciae* ad *Pylum* dictae. IV. 16. *dierum* XX. mittendis ad *Athenas* legatis. IV. 39. *Renerſis* legatis, re infecta, et XX. induciarum diebus *elapſis*, Bellum de nouo inſtauratur. IV. 23. 39. Nouae obſidentibus accedunt *Athenienſium* naues XX. IV. 23. *Renerſi*, vt vidimus, ex *Attica Peloponneſii Aprili* Iuliano *exeunte*, et *Munychione* Attico pariter ad *exitum* vergente. Poſtea paulo tardius conuenerunt ad *Pylum Lacedaemonii*, βραδυτέρα (inquit) ἐγίγνετο ἡ ἔφοδος. IV. 8. Quot fuerit *dierum* mora illa non conſtat. Poſtquam conueniſſent. IVo. die praelium *nauale* quo victi ſunt *Lacedaemonii*. Inde XXo. die inducis *elapſis*, rurſus *Bellum*. Affecto proinde *Thargelione Attico* et *Maio* Iuliano.

IV. 24. 25. Ἐν τούτῳ, victi ad *Meſſanam* ab *Athenienſibus Rheginisque* praelio maritimo *Syracuſii* atque *Locri*. Μετὰ τοῦτο, *bis* iterum victi *Syracuſani Meſſanam* ſe recipiunt. *Camarinam* inde nauigant *Athenienſes*. Tum *Meſſanenſes Naxum Chalcidicam* oppugnantes profligantur. Victi iterum ab *Athenienſibus Meſſanenſes*. *Rhegium* reverſi *Athenienſes*. Μετὰ δὲ τοῦτο, οἱ μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἕλληνες, ἄνευ τῶν Ἀθηναίων, κατὰ γῆν ἐστράτευον ἐπ' ἀλλήλους. *Soli* nimirum, quia viribus tantummodo *maritimis* inſtructi erant *Athenienſes*. Haec eodem *tempore* quo ſuperiora, *Aprili* ſcilicet atque *Maio* Iulianis, vt videtur, affectis.

IV. 26. *Ol.* 88. 4. *Lacedaemonios* in inſula *Sphacteria* obſeſſos Ἔτι vrgebant *Athenienſes*. Tandem de euentu fere deſpondentibus, recepit in ſe *Cleon*, fore, ſi ipſe dux eligeretur, vt *Lacedaemonios* ibi obſeſſos vel *interficeret*, vel ſecum intra diem ab ea iactatione XXm captiuos ſecum *Athenas* adduceret. Idque praeter ſpem exſpectationemque felix, reuera praeſtitit. A praelio *maritimo*, quo incluſi ſunt in *Sphacteria Lacedaemonii*, ad praelium in ipſa *inſula* quo ad *deditionem* ſunt coacti, dies *Thucydides* numerat LXXII. Ita nimirum, vt XX. *induciarum* dies qui hanc *posteriorem* oppugnationem praeceſſerint, hoc numero fuerit *complexus*. IV. 39. Proinde LII. dierum *mora* poſterioris huius *oppugnationis* fuerit oportet *vniuerſa*, quae effecerit vt ſpem paene omnem obſeſſos ante *Hyemem* expugnandi abiecerint *Athenienſes*. *Secundus* autem a *Cleonis* aduentu *dies* idem erat praelii *Lacedaemoniis* fatalis. Proinde LXXIIus. a praelio *maritimo*, LIIus. ab

elapſis xx. dierum induciis. Nec multo antea *taedium* erat obſeſſorum quod *Cleon* in ducum contumeliam conuerterat. Hi dies additi *Thargelioni* affecto in *Hecatombaeone* Attico deſinent ſimiliter affecto, et *Iulio* proinde Iuliano. Tum nouus inierat magiſtratum *Archon*, quam cauſam fuiſſe arbitror cur deinde metueretur ne in *Hyemem* protraheretur obſidio. Nam alioqui *Aeſtiuam* ſaltem quadrantem non admodum *affectam* fuiſſe docent quae hoc eodem anno, etiam receptis *Sphacteriae* captiuis, *Aeſtate* tamen geſta memorantur a *Thucydide*. Τῇ ὑςεραίᾳ *Athenienſes* διεσκευάζοντο ὡς ἐς πλοῦν. IV. 38. Inde *reditus* moram non admodum magnam fuiſſe colligitur. Quod ſane neceſſarium erat vt promiſſis ſtaret *Cleon* de captiuis intra diem ex quo diſceſſerat *Athenis* xx^m. adducendis. *Reditus* ergo dies ſuperioribus additi efficient vt fine *Hecatombaeonis* Iuliique *captiuos* adduxerit, vel initio *Metageitnionis* et *Auguſti*, vt in editi *Thucydidis* margine obſeruaueram. Iam vero eo potius propendeo vt *Iulio* potius exeunte *Cleon* captiuos ſuos *Athenas* adduxerit. Sic fiet vt ad *Auguſtum* ineuntem referenda fuerint quae proxima Epocha ſtatuuntur a *Thucydide*. Nempe ad diem a praelio *nauali* ſaltem LXXX^m.

IV. 42. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, μετὰ ταῦτα εὐθύς, *Athenienſium* Expeditio in *Corinthios*, duce *Nicia*, ad *Solygium* collem, et victoria. IV. 44. *Dierum* certe, ſaltem *paucorum*. Inde αὐθήμερον ad *Crommyonem Corinthii* agri ſe recipiunt *Athenienſes*. IV. 45. Τῇ ὑςεραίᾳ oram legentes in agrum *Epidaurium* exſcenſum faciunt. nde *Methonem* veniunt, et *Cherrhoneſi Iſthmum*, in quo *Methone* eſt, muro cingunt. Inde ἐπειδὴ ἐξετείχισαν, poſtquam εἰς τέλος ἤγαγον τὸ τεῖχος τοῦ χωρίου, inquit *Scholiaſtes*, domum nauigant. Vix potuit Expeditio haec pauciorum fuiſſe *dierum* quam *decem* ad minimum. Qui dies ſuperioribus additi XC. conficient a *praelio*, quod dixi, *nauali*. Proinde *tres* paene *menſes* Atticos *Lunares* ab affecto *Thargelione* Attico. Adeoque deſinent *Metageitnione* Attico etiam affecto. *Auguſto* nempe Iuliano ſimiliter *affecto*.

IV. 46. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καθ' ὃν ταῦτα ἐγίγνετο, *Eurymedon* et *Sophocles* a *Pylo Corcyram* petunt. Poſt diem a praelio *nauali*, vt vidimus, LXX^m. Et proinde menſe Attico *Hecatombaeone*, *Iulioque* adeo Iuliano. Hic ſecedentes in montem *Iſtonem Corcyraeos* expugnant. Inde *Siciliam* veniunt, et cum *ſociis* bellum adminiſtrant. IV. 48. Nempe *Hecatombaeone exeunte* vel ineunte *Metageitnione*. Proinde *Iulio* Iuliano *exeunte*, vel *ineunte Auguſto*.

IV. 49. Καὶ οἱ ἐν τῇ Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι καὶ Ἀκαρνᾶνες, ἅμα τελευτῶντος τοῦ θέρους, *Anactorium Corinthiorum* vrbem capiunt. Ejectis autem inde *Corinthiis*, coloniam eiuium ſuorum eo deducunt *Acarnanes*. Καὶ τὸ θέρος, inquit, ἐτελεύτα. E particula Καὶ colligimus haec *poſterius* eſſe geſta quae *Aeſtati exeunti* tribuit. Exiit *Aeſtas Thucydidea* menſe Attico *Boëdromione* ſimiliter *exeunte*, cuius dies *vltimus* idem erat *Septembris* Iuliani dies XXIV^us. Itaque *Septembri* Iuliano haec geſta fuiſſe veriſimillimum eſt. Detrahuntur inde dies a *nauali* praelio XC. Retro ſupputati definent in diem *Iunii* Iuliani XXVII. Ita ſcilicet vt is ipſe dies *Iunii* fuerit a praelio I^us. Ita limites lucrabimur intra quos tempora ſuperiora omnino ſtatuenda ſint. *Praelium* illud *Maio affecto* ſuperius conſtituimus. Hinc autem didicimus Iunii die XXVII. ſerius eſſe ne quidem potuiſſe. Et ſane ſpatium aliquod inter *diem a praelio* XC^m. et *Septembris* illum *diem* fuiſſe, quem diximus, ex hac ipſa formula Θέρους τελευτῶντος colligimus, quae innuit ſuperiora non *menſis* fuiſſe *aeſtiui vltimi*, qui vere fuerit Θέρους τελευτῶντος. Nos autem *menſi* Aeſtiuo *penultimo Metageitnioni*, ſaltem *ineunti* illa aſſignauimus. Error, ſi quis fuerit, magnus eſſe non potuit. Hinc certe apparet, propter metum illum ne obſidio *Lacedaemoniorum* in *Sphacteria* protraheretur in *Hyemem*, ipſam *obſidionem* non eſſe propterea nimium differendam. Nec adeo Nos, vt videri alioqui poſſit, incommode ad menſem Atticum *Hecatombaeonem* verba illa retuliſſe.

IV. 50. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, *Ariſtides Archippi* filius ad ſocios *Athenienſium* in *Aſia*, pecuniae cogendae cauſa, miſſus, *Artaphernem* literas a Rege *Artaxerxe* ad *Lacedaemonios* deferentem capit. Captum vna cum literis *Athenas* mittit. Illum *Artaphernem Athenienſes* cum ſuis ad *Regem* eundem legatis, *Epheſum* remittunt. Sed ὕστερον. Sed vero *Epheſi Artaxerxem* Regem deceſſiſſe audientes legati *Athenienſium* domum redeunt. Et quidem exceſſerat ille νεωστί. *Hyemis* huius, vt videtur, *initio*. Conuenit *Diodorus*, imo etiam *Euſebius*. Vterque mortem *Artaxerxis Longimani* aſſignat *Ol.* 88. 4. *Diodorus* etiam mortem ſtatuit ſub huius anni Archonte *Stratocle*. Conuenit Canon Chronicus *Aſtronomorum* accuratiſſimus a *Nabonaſſari* initio arceſſitus. In eo *Thoth Xerxis* XXI. idem cenſetur cum eo quo iniuit annus *Nabonaſſareus* CCLXXXII. Concurrebatque cum *Ol.* 88. ¾. *Artaxerxi* autem accenſet *Thoth* XLI. quo ſcilicet inierit annus *Nabonaſſareus* CCCXXIV. reſpondens ſcilicet *Ol.* $\frac{88}{89}$. $\frac{4}{1}$. Sic tamen vt anno *Olympiadico* priori e viuis exceſſerit. Superſtes ergo fuerit oportet poſt *Iun.* XXIX. vt huius *Olympiadis* annum 4^m. attingeret. Superſtes poſt *Sept.* XXIV. vt *Hyemis Thucydideae* partem aliquam videre poſſet. Superſtes poſt *Decembris* diem VIII^m. vt *Thoth* anni *Nabonaſſarei* CCCXXIV. aſſequeretur. Nec tamen vltra *Martii* ſequentis *diem* XXI. ſuperſtes eſſe potuit, ſi quidem *Belli* anno VII°. exſtinctus fuerit, pro ſententia *Thucydidis*. Is enim *dies* erat *Elapheholionis* I^us. qui primus erat menſis *Vernalis* hoc ſaltem anno qui proxime *Embolimaeum* ſequebatur. Ita *ſpatium*, intra quod defunctus fuerit *Artaxerxes Longimanus*, in anguſtum contraximus. Certe poſt *Sept.* XXVII. quo coepit Ephorus *Alexippidas* anno *Belli* XX°. *Pax* enim illo *Belli* anno inita. ad annum *Darii Nothi* XIII^m. ab ipſo *Thucydide* refertur. VII. 7. 58. Hic erat *Ol.* $\frac{21}{22}$ $\frac{4}{1}$. ad annum *Darii Nothi* XIV^m. referendus, ſi ante diem XXVII. defunctus fuiſſet *Artaxerxes*. Medium annum *Xerxi* alteri tribuendum nullum agnoſcit Canon *Aſtronomorum*, vel *Thucydides*. Adhuc anguſtior erit huius mortis *Epocha*, ſi recte *inducias* anno *Belli* XX° cum *Dario Nothо* initas ad *Februarium* Iulianum *exeuntem* retulerimus. Sic enim neceſſe erit vt ad menſem *hyemalem* huius anni *penultimum* peruenerit *Artaxerxes*, ſi, cum illae ſanciretur induciae, nondum *Darius* Nothus annum regni XIII^m. abſoluiſſet. Videnda ergo quae ibi dicemus. Nihil inte-

rim hic occurrit quod impediat quo minus id quoque verum esse potuerit. Vnica enim sequitur tempestatis *Hyemalis* nota, quam claudit *Thucydides*, pro more suo, his verbis, καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα. Innuens nimirum, ad *Hyemem exeuntem* illa spectare. Poterant ergo non incommode ad *penultimum* Hyemis *mensem* ineuntem referri, quae verbis narrauerat Epochae proxime *praecedentis*. Et spatium forte aliquod inter captum remissumque *Artaphernem* innuit vox ὕστερον, vt modo obseruabamus. Et sane foederatorum stipendia anno, vt plurimum *exeunte*, colligi solebant, *Athenas* adducenda ad *Dionysia* mensis *Elaphebolionis*. Captumque indicat *Thucydides* a nauibus ἀργυρολόγοις *Artaphernem*. Ita commode omnia quadrabunt, si hac *Hyeme Attica* exeunte exstinctum existimemus *Artaxerxem*. Ergo haec nouo anno *Iuliano* 330.

IV. 51. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, *Chii Athenienſibus* ſuſpecti (iubentibus proinde *Athenienſibus*) nouum murum diruunt, καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ ἕβδομον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε etc. Anno ergo *Thucydideo* ad *finem* vergente, et nouo adeo anno *Iuliano Varroniano* 330. Nec diu ante *Martii* Iuliani diem XXI^m. vt mox videbimus.

ANN. VIII. BELLI PELOPONNESIACI.

	Olymp.	Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 429 $\frac{9}{7}$.	$\frac{88}{89}$. $\frac{4}{1}$.		
U. C. *Varr.* 33 $\frac{0}{1}$.	LXXXVIII.	4. menſ. 4. Arch. *Stratocle.*	1. Eph. *Onomacle.*
Ant. *Chr.* 42 $\frac{4}{3}$.	LXXXIX.	1. menſ. 9. Arch. *Iſarcho.*	2. Eph. *Zeuxippo.*
		a die *Iulii* Iuliani XVII.	a die *Oct.* Iul. XII.

Chryſidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno 55.

IV. 52. Τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, εὐθὺς τοῦ ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο περὶ νουμηνίαν. Non addit, hoc in loco, *Thucydides*, κατὰ σελήνην, vt antea illum addidiſſe obſeruabamus, cum a *recepta* Neomenia Ciuili *Metonica* discreparet *Neomenia* per calculos *Aſtronomicos* ad *Eclipſim* neceſſaria. Proinde innuit a Neomenia Metonica *Ciuili* non aliam fuiſſe huius *Eclipſis Neomeniam*. Indicat praeterea menſem *Atticum Metonicum* cuius haec fuerit *Neomenia*. Illum nimirum qui primus numerari ſolebat in quadrante anni *Vernali*, quae quidem quadrans Vernalis *prior* erat in *ſemeſtri* Thucydidis *Aeſtate*. Hinc ergo colligimus, *recte* Nos, et pro *mente* certe *Thucydidis*, et pro more olim apud *Athenienſes* recepto, *tempeſtatum* anni *Ciuilium* initia a menſium *primorum initiis* arceſſiviſſe. Sic, hoc in loco, *Eclipſim* dicit fuiſſe τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθὺς, quae in primam θέρους (quae eadem *Veris* erat) *Neomeniam* incidebat. Haec adeo accurate cum *noſtris* Cycli *Metonici* Tabulis conueniunt, vt locum fere nullum reliquum faciant cur dubitemus, fuerintne *Tabulae* illae vere *Metonicae*, et Belli *Peloponneſiaci* aetate apud *Athenienſes* receptae. *Eclipſin* hanc *Martii* Iuliani *die* XXI°. hora poſt mediam noctem VIII^a. anno Periodi *Iulianae* 4290 ſtatuunt *Chronologi*. Idem ille dies *primus* erat *Elaphebolionis Attici* in *noſtris* Cycli Metonici *Tabulis*. Inde etiam illa in colligimus, et *recte* Nos annum hunc *Embolimaeum* feciſſe; et morem fuiſſe *Athenienſium*, vt quadrantem *Archontis* ſuperioris *vltimam*, eandemque *primam* anni *Thucydidei*, poſt annos *Embolimaeos* vno menſe facerent *auctiorem*. Sic annis *Embolimaeis Ver* ſemper menſibus conſtabat *Atticis quatuor*, quod reliquis annis *trium* eſſe ſolebat, *primo* et a.n *Belli* anno duorum tantummodo, ſi a re geſta ad *Plataeam* Belli initium arceſſatur. Hanc autem *Eclipſim*, in quam *veram Eclipſim*, in animo habuit *Scholiaſtes Ariſtophanis* in *Nubes*, ad verba, Ἡ σελήνη δ' ἐξέλιπεν] ἐπειδὴ ἔκλειψις ἐγένετο Σελήνης τῷ πρότερῳ ἔτει ἐπὶ Στρατοκλέους Βοηδρομιῶνι. Iam alibi oſtendimus, *Eclipſim*, de qua loquitur Poëta, fuiſſe plane *nullam*. Diſſ. I. 21. Nec vulgo tum exploratas fuiſſe Eclipſium *Cauſas*, praeſertim *Lunarium*. Ortum tamen plerumque ducunt e *veris Hiſtoriis* etiam *fabellae*. Haec ſi *fabula* talem *ortum* habuerit, crediderim ex hac *vera* huius Archontis *Eclipſi Solari*, neſcio quo Interpretis falſo ratiocinio, profluxiſſe fabulam de *Eclipſi Lunari*. Erit enim *Neomeniae* haec, qualiscunque fuerit, *vtriusuis* Luminaris, ἔκλειψις, vt alibi indicat ipſe Comicus. In eam autem *Solaris Eclipſis* nulla conuenire potuit, ſed tantummodo *Lunaris*. Sub hoc praeſertim *Metonis* Cyclo quo non *procul* a *veritate* aberrabant *recepti* Lunarium motuum, etiam in *Ciuili* anno, calculi. Sic erit pro Βοηδρομιῶνι reſcribendum Ἐλαφηβολιῶνι. Pergit Auctor:

IV. 52. Τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἑσταμένου (proinde ante diem *Elaphebolionis* Attici X^m. *Martii* autem Iuliani XXX^m.) *terraemotus*. Occupant deinde *Mitylenaei*, aliique exſules *Lesbii Rhoetium*; mox illaeſum, accepto pretio, reddunt. Μετὰ τοῦτο, *Antandrum* capiunt, eo conſilio vt in *libertatem* aſſererent, cum reliquis orae *maritimae* Ciuitatibus, quae fuerant antea ſub *Mitylenaeis*. Inde *Lesbum* ſuam infeſtant, et *Aeolicas* in *continente* Ciuitates. *Vere* haec omnia, vt videtur, *ineunte*.

IV. 53. Ἐν τῷ αὐτῷ θέρει, *Athenienſes Cytheram*, duce *Nicia*, occupant, incolas in *alias* ſedes transferunt. Tum loca maritima *Aſinem* et *Helos* per dies VII infeſtant. IV. 54. Etiam *Corcyram* et *Aphrodiſiam*. Inde ſe *Cytherа* recipiunt. Tum *Epidaurum Limeram* (aliam ſcilicet ab *Iſthmica*) et *Thyream* nuper *Aeginetis* exſulibus conceſſam

laceſſunt *Athenienſes*, *Aeginetas* captos interficiunt, *Tantalum* praefidii ducem *Lacedaemonium* vulneratum *captiuum* abducunt. Tum *Athenas* redeunt. *Diodorus* haec *Ol.* 89. 1. Ita poſt *Iulii* diem XVIIm. Si ita, corrigenda quae ad *marginem* obſeruauerimus.

IV. 58. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, *inducias* inter *Camarinaeos* et *Geloos* in *Sicilia*, primo inter ſe. Tum deinde *Gelae* iidem et alii quoque *Siculi* de *Pace* agunt, et *Hermocrate* auctore conueniunt. Dimiſſi deinde *Athenienſium* duces domum reuerſi multantur. Haec *alio* quidem a prioribus *tempore*, et θέρους, vt videtur, parte poſteriori *ineunte*, quia nulla legimus horum ducum *Eurymedontis* et *Sophoclis* in *Sicilia* geſta. Proinde anno *Olympiadis* 89. 1. poſt *Iulii*, quem dixi, diem XVIIm. Perpetuam ergo res hucusque in *Sicilia* geſtas *Ol.* 88. 2. concludit *Diodorus*.

IV. 66. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, *Athenienſes Megarenſes* antea binis *quotannis* Expeditionibus praedari ſoliti, tandem μακρὰ τείχη capiunt, ipſis *Megarenſibus* prodentibus. *Megarenſem* vrbem ipſam ſeruauit *Braſidas* cum ſuis *Peloponneſiis* et *Thebanis*. Haec quoque *Diodorus* ſub Archonte *Iſarcho*, *Ol.* 89. 1.

IV. 75. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, *Antandrum* muniri coeptam extorquent iterum *Athenienſes* ab exſulibus *Mitylenaeis*. Claſſem amittit *Lamachus* aquis coelitus delapſis et ſubita vi torrentis deuoluti, ad *Calecis* fluuii ripam, in agro *Heracleenſi*. Inde ergo ſe cum exercitu, itinere pedeſtri, *Chalcedonem* confert, *Megarenſium* coloniam. Eodem tempore, quo ſuperiora, vt opinor. Quae enim ſequuntur, ea ſtatim a diſceſſu *Athenienſium* ex agro *Megarenſi* geſta teſtatur *Thucydides*. Tum ſcilicet cum *Braſidas* in *Thraciam* moueret. Quam ſcilicet Prouinciam *ipſe* meditabatur cum et ipſe *Megaris Corinthum* rediret.

IV. 76. Ἐν τῷ θέρει, et εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ Μεγαρίδος ἀναχώρησιν, *Demoſthenes* ſe cum XL. nauibus *Naupactum* confert. Ipſe cum *Hippocrate* de rebus in *Boeotia* ad Reipublicae formam nouandis agit, inuitante exſule *Thebano Procodoro*. Hic *Oeniadas* a reliquis *Acarnanibus* in *Athenienſium* ſocietatem adactos reperit. Mouet ergo primum in *Sulynthium* et *Agraeos*. IV. 77. *Tempus* e praedictis colligitur.

IV. 78. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦ θέρους, venit *Braſidas Heracleam Trachinienſem*. Hic viae in *Thraciam* duces arceſſit *Theſſalos*, qui illum ad *Melitiam Achaiae* conueniunt. Mouet ergo primo die a *Militia Pharſalum*. Inde *Phacium*. Tum *Peraebiam*. Inde, *Peraebis* ducibus, *Dium Macedoniae*. Tum *Helotas* nomen militiae dantes ad duo millia caedunt *Lacedaemonii*. Alios *Braſidae* in ſubſidium mittunt. *Perdiccae* bellum indicunt *Athenienſes*. *Perdiccas* ergo cum *Braſida Arrhibaeum Lynceſtarum Macedonum* Regem impetit. Deſerit autem *Perdiccam Braſidas Arrhibaei* cauſam magis probans. *Tempus* idem quod ſupra. *Ineunte*, vt videtur, *Auguſto*. Proinde *exeunte* Attico *Hecatombaeone*.

IV. 84. Ἐν τῷ αὐτῷ θέρει εὐθὺς, mox ſcilicet a praedictis, ὀλίγον πρὸ τρυγητοῦ, et τοῦ καρποῦ ἔτι ἔξω ὄντος, mouet *Braſidas* in *Acanthum Andriorum* coloniam. Hanc in ſocietatem, *libertate* propoſita, *volentem* recipit, καρποῦ φόβῳ. IV. 88. Mox etiam *Stagirum*. Ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῷ θέρει τούτῳ ἐγένετο. *Vindemiam* menſe *Septembri* locis *tepidis maritimisque celebrandam*, *frigidis apparandam*, ſcribit *Palladius*. L. x. tit. XI. Diſtinctius autem *Columella*, poſt III. *Id. Septembres*, dicit: *His diebus*, *locis maritimis et calidis vindemia*. Poſt IV. autem *Kal. Octobres*: *His diebus Vindemiae pluribus regionibus fiunt*. Sic nulla erit hoc *menſe* recentior *Vindemia*. Imo *Auguſto* exeunte in *Boeotiae* maritimis, et in *Africa*, vindemiam confici ſolitam, teſtatur *Columella*. Et e feriis *Vindemialibus*, ortuque ſideris *Vindemiatoris* in Kalendario veteri *Romano Ruſtico* idem conſtat. Haec autem geſta paulo ante *Vindemiam*, fructibus nondum ex agro deportatis, teſtatur *Thucydides*. Proinde tempore feriarum *meſſiuarum*, menſe *Auguſto*, quo tempore ſuperiora omnia *antiquiora* fuiſſe neceſſe eſt. De *fine* horum *Braſidae* geſtorum ita *Thucydides*: Ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῷ θέρει τούτῳ ἐγένετο. Proinde ante diem *Boëdromionis* vltimum, *Octobris* autem Iuliani XIIIm. His ergo *limitibus* haec *Braſidae* Acta concludenda ſunt. Nempe inter tempora *ſeriſſimae Vindemiae* menſe *Septembri* peragendae *Aeſtatisque Thucydideae ſemeſtris* finem. Quae tamen ſi vera, rectius forſaſſe, vt in editi *Thucydidis* margine fecimus, pleraque horum *Aeſtiuorum* geſtorum ad *Vernam* potius tempeſtatem, quae hoc anno *quadrimeſtris* erat, retulerimus, quam ad quadrantem *Aeſtiuam* proprie ſic dictam, cum *Diodoro*. E multis tamen experimentis didicimus quam fuerit imperitus in *temporum* commiſſione *Diodorus*. Teſtimonium tamen vetus *qualecunque*, vti *coniecturis* agitur, dignum cenſeo quod expendatur.

IV. 89. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος εὐθὺς ἀρχομένου, cum proditoribus *Boeotis* agunt duces *Athenienſes*. Detecta proditione *Siphas* et *Chaeroneam* tuentur *Boeoti* aduerſus *Demoſthenem*. *Delium* occupat *Hippocrates* poſtquam reuerſi eſſent a *Siphis Boeoti*, munitque *quinque dicrum* ſpatio. Die *quinto* redituros *Athenienſes* aggrediuntur, auctore *Boeotarcha Pagonda*, *Thebani*. Pugna ad *Delium* qua victi *Athenienſes*. Exeunte, vt videtur, *Maemacterione* Attico, ſub initium Iuliani *Nouembris*. Die *ſequenti*, ſexto nimirum a munito *Delio*, domum reuerſi *Athenienſes* tam ex *Oropo*, quam *Delio*, relicto tamen *Delii* praeſidio. Hoc praelio pugnauit fortiſſime *Socrates*, ſi fides *Platoni*. Negat tamen *Athenaeus*. L. V. vlt. Expoſtulatio *Thebanorum* cum *Athenienſibus* de violato ab *Athenienſibus Delii* Sanctuario. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τοῖς ἐπὶ Δηλίῳ, mortuus *Sitalces* Rex *Thraciae*, cui ſucceſſit *Seuthes*. IV. 101. Tum *Delium* expugnant *Thebani* die a praelio XVIIo. menſeque vtique *Pyanepſione* Attico, *Nouembri* autem Iuliano. Reddunt deinde occiſorum in praelio *Athenienſium* cadauera *Boeoti*. *Demoſthenes*, exſcenſu facto, vincitur a *Sicyoniis*.

IV. 102. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, *Braſidas*, propter *Hyenem*, ὑπονίφοντος, *Amphipolim* aggreditur, quam etiam conditionibus aequis, *morante* hoc ipſo noſtro *Thucydide*, in fidem recipit. *Eionem* tamen tuetur *Thucydides*. Adiungit ſe *Braſidae* etiam *Myrcinus* ciuitas *Edonenſis*, caeſo per inſidias *Pittaco Edonorum* Rege. *Galepſus* etiam et *Oeſyme*, *Thaſiorum* coloniae, οὐ πολλῷ ὕστερον. Idem moliuntur et aliae *Athenienſium* ſociae ciuitates, Ἀθηναίων

ἐν τοῖς Βοιωτοῖς νεωστὶ πεπληγυένων. His auditis, *Athenienſes*, ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι, mittunt ad Vrbes illas ſuſpectas auxilia. Et *Braſidas* ad naues *Strymone* fluuio compingendas ſe accingit, agitque etiam ipſe cum ſuis ciuibus de nouis *auxiliis*. Proinde haec omnia huius anni *Iuliani* ambitu, et *priori* adeo Hyemis Thucydideae *parte*, geſta crediderim. De cladibus *Amphipolis*, hoc anno a *Braſida* occupatae, ſupra egimus.

IV. 109. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, *Megarenſes* longos muros ab *Athenienſibus* occupatos diruunt. *Braſidas* poſt captam *Amphipolim* in *Acten* mouet, cuius vrbes pleraeque ad eum deficiunt. *Sanes* et *Dii*, quae repugnabant, agros vaſtabat, ἐμμείνας, paulo ſcilicet, quam decreuerat, diutius. Illis in ſententia perſiſtentibus, *Toronam Chalcidicam* aggreditur, quam etiam prodiram vna nocte capit. Inde *Lecythum* quo ſe receperant *Athenienſes*. His *inducias* biduum concedit. *Tertio* die defenſam, *quarto* tandem die expugnat. Reliquam *Hyemis* partem locis, quae tenebat, formandis, nouisque in alia conſiliis, inſumſit. Proinde *Hyeme exeunte*, poſtrema nimirum Hyemis ſemeſtris *parte*, haec contigiſſe cenſeo, annoque adeo *Varroniano* 331. Ante *Aprilis* tamen diem IX. quo *coepit* proximus *Munychion*, et proinde *Ver* ſequentis *Aeſtatis Thucydideae ſemeſtris*.

ANN. IX. BELLI PELOPONNESIACI.

		Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 249 1/2.	Olymp. LXXXIX.	1. menſ. 4. Arch. *Iſarcho.*	1. Ephoro *Zeuxippo.*
U. C. *Varr.* 33 1/2.		2. menſ. 9. Arch. *Aminia.*	2. Ephoro *Pitya.*
Ant. *Chr.* 42 3/4.		a die *Iulii* Iuliani VII.	a die *Oct.* Iul. 1.

Chryſidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno 56.

Phacinidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno 10. a fine *Boëdromionis* Attici, *Septembrisque* Iuliani.

IV. 117. Ἅμα ἦρι τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, εὐθὺς, *Induciae annuae* inter *Athenienſes* et *Lacedaemonios*. Certe μέχρι Πυθίων anni ſequentis pertigiſſe Libro ſequenti teſtatur ipſe *Thucydides*. V. 1. quae etiam ipſa *Vernalia* fuiſſe docet *Dionyſius* Periegetes. Sic tamen loqui in ſuo ψηφίσματι videntur *Athenienſes*, quaſi ab *Elaphebolionis* Attici die XIVo idae coeperint inducie. Ὡμολόγησαν (inquiunt) ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἐκεχειρίαν εἶναι, ἐνιαυτόν· ἄρχειν δὲ τήνδε τὴν ἡμέραν τετράδα ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός. Easdem *inducias* paciſcuntur *Lacedaemonii* die menſis *Laconici Geraſtii* XIIo. Non tamen indicant an ab illo *die* induciae fuerint inchoandae. Proinde incertum forteſſe videbitur, idemne fuerit *dies* ille menſis praedicti *Laconici* cum die *Elaphebolionis* Attici XIVo. Ita cenſuit Cl. *Petitus*. Num ergo ῥητὰς fuerit, ſeu *Decreti*, non item *inducianum*, dies ille *Lacedaemonius?* Sed *diem eundem* vtrobique deſignari veriſimilius eſſe probauimus quo *coeperunt* induciae. *Numeris* tamen *transpoſitis*. Vt ſcilicet *Elaphebolionis* Attici numerandus fuerit XIIIus. *Geraſtii* autem Laconici XIVus. Vid. *Diſſ.* VIII. 10. Ita conueniet *Martii* Iuliani diei 22/23. Male ergo *Portus* interpres cum *Februario* commiſit Iuliano. Quaſi vero cum *vno* aliquo menſe *Iuliano* certo ſemper concurrerit mensis *Atticus Lunaris*. Is autem error in iunioribus Interpretibus occurrit frequentiſſimus, qui vnum ſequuntur *Gazam*. Erat autem menſis *Hyemalis*, pro cenſu *Thucydidis*, hoc praeſertim anno *communi*, Atticus *Elaphebolion*. Proinde *Veri* ſequentis *Aeſtatis* non potuit *inducias annuas* aſſignare Thucydides, ſi a menſe coepiſſent *Elaphebolione*. Poterat fortaſſe menſium *Vernalium* primus apud *Lacedaemonios* haberi *Geraſtius*. Sed credibile non eſt aliter de anni *tempeſtatibus* loqui *Thucydidem* quam pro more ciuium ſuorum *Athenienſium*. Aliter ergo mens illius explicanda erit. *Duas* memorat *Thucydides*, ni fallor, *inducias*, priores alias, alias poſteriores. *Priores*, inquam, *nondum* ipſas *annuas*, mox a ſuscepto inducianum *conſilio*, ad mittendos vltro citroque *legatos* eam inprimis operam daturos, vt, *partium* omnium *conſenſu*, induciae ſtabilirentur *annuae*. *Poſteriores annuas*, quibus etiam ipſis agendum conſtituerant, vt *induciae* mutarentur in *pacem*. Haec enim innuunt *inducianum* ipſa *verba*: IV 118. *Priorum* ergo *inducianum* initium erat *dies* ille, quem diximus, *Elaphebolionis*. Poſteriores a menſis ſequentis *Vernalis*, et, pro *Thucydidis* calculo, *Aeſtualis*, *Nouilunio* potius arceſſendas eſſe cenſeo. Nec enim alioqui poterant in *Pythia* deſinere, ni *menſe* eodem, eodemque menſis *die*, initium accepiſſent, quo ſolebant inire *Pythia*. Sed illa certe *Veris initio*, non *Hyemis fini*, aſſignanda iam probauimus, et menſi adeo *Vernali*, non *Hyemali*: Ἀρχομένου γλυκεροῦ νέον εἴαρος. Sic enim loquitur *Dionyſius*. Itaque et *menſi Vernali primo* et menſis illius ipſo etiam *initio*. Diſſ. V. 2. Reſpondebant enim *Lunae* rationibus *Ludi* illorum plerique publici, qua nempe a *veris* Lunae rationibus *parum* admodum discedebant *menſes Lunares* in vſum publicum *recepti*, pro iure Cycli *Meconici*. Imo hoc ipſo conſilio menſes Lunares *integros* intercalabant; non autem, vt antea, *dies* duntaxat *Epagomenas* vltra modum menſium vel *tricenariorum*, vel *Lunarium*, ne vnquam *Nouilunia* a menſium Ciuilium *initiis*, aut *Pleniluniа* a *mediis* multum aberrarent. Quo ſcilicet *Sacra Pleniluniis*

Nouiluniisue celebranda, *diebus* menſium *Ciuilium* affixa, rite peragerentur. Itaque, vt *Pleniluniis* Ludi *Olympici*, ſic menſis primi Vernalis *Nouiluniis* Ludos *Pythicos* fuiſſe neceſſe eſt, ſi vera ſcripſerit *Dionyſius*. Menſe ſcilicet proinde Ciuili *ineunte*. Ita *Munychionis* 1°. (qui idem erat, hoc anno, *Aprilis* Iuliani IX^us.) *annuae* illae coeperint *induciae*. Ab *Elaphebolionis* die ſeu XIV°. ſeu XII°. (quorum neuter *Plenilunium* erat *Ciuile*, vel *Nouilunium*) *Pythia* iniiſſe nullo modo veriſimile eſt. Ita certe locum *Thucydidis* intellexit Interpres, cum ita poſtea ſcribit: *Et primo quoque tempore legatos, qui aderunt, factis induciis apud populum ſpondere, ſe annum integrum induciarum conuentis ſtaturos.* Non ſcilicet tempore *praeſenti*, ſed primo quoque (*futuro* vtique) tempore; nec illos, qui *aderant*, legatos, ſed qui *adfuturi* erant, inducias illas *ſponſuros* indicat Interpres. Aliter ipſe *Thucydides*. Nullam legimus, apud ipſum, temporis *futuri* notam. Pro *primo quoque tempore* Thucydides αὐτίκα μάλα, *confeſtim* ſcilicet, vel e *veſtigio*. Nec enim *moram* vllam particulae illae prae ſe ferunt. Pro *legatis qui aderunt*, Thucydides ipſe πρεσβείας παρούσας. Et pro *ſpondere* σπείσασθαι, ſenſu a *futuri* ſignificatione ſatis alieno. Nec ſane ſibi conſtat Interpres. Locum enim ſuperiorem ita vertit: *Et inducias annuas eſſe coram populo ſpoponderunt. Harum autem initium fieri ab hoc die, qui eſt decimus quartus Elaphebolionis menſis.* Hic *inducias* iam hactenus *ſponſas*, earumque *initium* hunc ipſum *Elaphebolionis diem* agnoſcit. Alia ergo quaerenda reſponſio eſt. Nec erit illa, vt crediderim, abſurda, ſi dicamus, in *annuis* conſtitutionibus non ſemper *initium fini* ad amuſſim reſpondere. *Triumuiratum* iniuit *Auguſtus quinquennem* cum *Antonio* et *Lepido* anno U. C. *Varroniano* 711°. V. Kalend. *Decembres*, ad prid. Kalendas *Ian.* ſextas depoſiturus. Spatio poſt finem quinquennii plusquam *menſtruo*. Pro eodem exemplo, ipſum iam probauimus *Thucydidem* primo *Belli* anno *duos* tantummodo *menſes Vernales* aſſignare, reliquos deinde omnes annos *vno* ſaltem menſe auctiores facere, *Embolimaeos* etiam *duobus*. Ita ergo *die*, vt correximus *Elaphebolionis* XII°. *coeperint* induciae, vt tamen anno *ſequenti*, non *eodem* illo *Elaphebolionis* die, ſed 1°. potius *Munychionis*, quo *Pythia* celebranda erant, fuerint exiturae. Recteque adeo, *ineunte* anni *Vere*, *inducias* factas tradit *Thucydides*, quod *Vere* anni *ſequentis* ſimiliter *ineunte*, fuerint *terminandae*. Recte enim et illud pro *initio* habetur, quod *annorum* inducirum *fini* accurate reſpondebat. Nihil ſane alienum a more *Thucydidis* occurrit in hac, quam dedimus, illius interpretatione. Cum enim res geſtae *primae* Belli *Peloponneſiaci* vel in *Munychionem* inciderint *definentem*, vel affectum *Hecatombaeonem*, *annos* tamen Belli a *Munychione ineunte* numerat, vel annis *Embolimaeis*, ab *Elaphebolione*. Si menſis *integri* poſt Veris *initium* rationem non habuerit; quid, quaeſo, erit cur miremur ſi paucorum ſaltem ante Veris initium *dierum* rationem ſimiliter non habuerit, quo minus calculum *rotundum* vtrobique a *Veris initio* arceſſiuerit? Iam autem ad res *geſtas* hac temporis *nota* a *Thucydide* deſignatas nos conuertimus.

IV. 120. Defecit hoc interuallo, ad *Braſidam* ab *Athenienſibus Scione*, ab eo recepta, et praeſidio munita περὶ τὰς ἡμέρας ταύτας, αἷς ἐπήρχοντο. Illis nimirum *diebus* quibus conuentum fuerat de *legatis* vtrinque mittendis qui de *Pace* acturi eſſent. Huius *pacti* mentio in ipſa forma *Lacedaemoniorum* occurrit quam die *Elaphebolionis* praedicto ratam habebant *Athenienſes*, et ab illo ipſo *die* commercii illius per legatos *initium* inſtituunt. Inde ibant inuicem redibantque *legati*, quod voce ἐπήρχοντο denotat *Thucydides*. Imo *diem* ipſum deſignauit, quo in *Braſidae* poteſtatem venere *Scionaei*: δύο ἡμέραις ὕστερον. Proinde die *Elaphebolionis* XIV°. et *Martii* Iuliani die XXIII°. Ita Belli *Peloponneſiaci* anni ſuperioris VIII^i. *fine* facta illa fuerit deditio. Nondum ſcilicet *expleta* anni illius *Hyeme*. Eo quidem libenter retulerim verba Auctoris noſtri ſub Anni ſuperioris *finem*, illa: Ὁ μὲν τὸ λοιπὸν τοῦ χειμῶνος ἄ, τε εἶχε τῶν χωρίων καθίζατο, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπεβούλευε. Hae enim erant ipſae illae, ni fallor, ἐπιβουλαί, quod *Athenienſium* ſocias ciuitates, *inſidiis* potius quam *Bello* palam denunciato, a *fide* perverterit. Sic inde etiam et illud euincitur, primum harum induciarum *initium*, non ab anni IX^i. *initio*, ſed ab anni potius VIII^i. *fine*, eſſe repetendum.

IV. 122. Poſt proditam *Scionem*, et *Mendam* quoque atque *Potidaeam* ad defectionem ſolicitauit idem *Braſidas*. Ἀποπειράσαι, et προδοσίας πέρι, verba ſunt *Thucydidis* plane ad illas anni ſuperioris ἐπιβουλὰς ſpectantia. Antea tamen quam ciuitates illas in fidem ſuam reciperet *Braſidas*, monuerunt illum de *induciis* legati. Haec certe eodem menſe Attico *Elaphebolione*, et ſuperioris anni proinde *fine*. Paucorum enim erat *dierum* iter ab *Athenis* ad *Braſidam*. Caeterum *Athenienſibus*, *Cleone* auctore, vindictam in *Scionaeos* meditantibus, defecerunt *Mendaei*, ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ φανερῶς. Et ἐν τούτῳ. IV. 123. Nempe *Braſida* pactas *inducias* non iam *ignorante* (vt cum *Scionem* reciperet, *ignorabat*) ſed a legatis *monito*. Imo *fidem* induciarum ab *Athenienſibus* ipſis cauſante violatam. Defecerat *Scione* ipſa intra *inducias*, vt volebant *Athenienſes*, ἐκ λογισμοῦ τῶν ἡμερῶν. IV. 122. Poſt diem *Elaphebolionis* praedictum quo *Athenis* ſancitae ſunt. Antea tamen quam *Braſidae* quippiam de ſancitis innoteſceret. *Negauit* enim illos poſt *inducias* defeciſſe *Braſidas*. Harum *defectionum* nexus oſtendunt moram a ſtabilitis praedicto *Elaphebolionis* die induciis fuiſſe *breuiſſimam*, vt *menſe* proinde *annoque* eodem contigerint, non *huius*, in quo verſamur, anni, ſed *ſuperioris*.

IV. 124. *Braſidas* iterum cum *Perdicca Arrhibaeum* Lynceſtarum *Macedonum* Regem *ſecundo* Bello impetunt. Victo illo, duos tresue dies *Illyrios* exſpectant, qui, cum adeſſent, deficientes a *Perdicca Arrhibaeo* ſe coniungunt. Ita factum, vt fugarentur tam *Perdiccas* quam ipſe quoque *Braſidas*. *Braſidas*, cum hoſtes anguſtis faucibus, qua patebat aditus in *Arrhibaei* fines, pepuliſſet, eodem die *Arniſſam* venit, quae *Perdiccae* parebat. Reverſus e *Macedonia Braſidas Mendam* ab *Athenienſibus* occupatam deprehendit, de qua fuerat, mox a *victoria* in *Arrhibaeum*, ſolicitus. *Tempus* idem quod *ſequentis Epochae*.

IV. 129. Τὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῖς ἐν τῇ Λύγκῳ, *Menden* et *Scionen* ad officium redigunt *Athenienſes*. Ita quidem, vt poſt victoriam in *Arrhibaeum* de *Mende* ſolicitus fuerit *Braſidas*, reuerſus autem eam iam *receptam* inuenerit, ſpemque omnem illius recuperandae abiecerit. Dum autem *muro* circumuallaretur *Scione*, veniunt ad *Athenienſes Perdiccae* legati de *Pace*, propter recentes illius cum *Braſida* ſimultates. Haec poſt *triduum* in *Mende* recipienda abſumtum. Mox autem a *praedationibus Peloponneſiorum* in *Macedonia*, quo ſe recepit a *Lyncеſtarum* finibus elapſus *Braſidas*. Eodem proinde *tempore* quo et *Braſidas* ad ſuos eſt reuerſus. Tum ergo impedit *Perdiccas*, eadem de cauſa, *venturos* ad auxilium *Braſidae Peloponneſios*. Docent nos haec omnia, ſic eidem *tempori*, vtriusque notae *geſta* eſſe aſſignanda, vt initia *initiis*, fines autem *finibus* reſpondeant. Hoc certe, vt videtur, *Belli* anno, exacto *Elaphebolione* Attico, coepto autem *Munychione*, qui (hoc anno) coepit ab *Aprilis* Iuliani die IX°. Ante finem tamen *Boëdromionis* qui *Octobris* Iuliani diei II°. reſpondebat, in forma *Iuliana*, Archonte iam nouo *Aminia*. Erant enim hi limites *Aeſtatis Thucydideae*. Nec ſane longe ab *Aeſtatis fine* abfuiſſe horum geſtorum *fixem*, exinde colligo, quod *Scionem* Auctor τοῦ θέρους ἤδη τελευτῶντος, penitus circumuallatam fuiſſe teſtetur. IV. 133. Quae *nondum* penitus *circumuallata* erat, cum *legatos* ad *Athenienſes* circumuallationis operae intentos mitteret *Perdiccas*. Nec enim moram *circumuallationis* admodum *longam* fuiſſe veriſimile eſt. Exinde etiam [illegible] et ἐπιόντι χειμῶνι idem *Athenienſes Lacedaemoniique quieviſſe* dicat. IV. 134. Non ita nempe dicturus, ni *Aeſtatis* ſuae *ſemeſtris* (quam tamen *totam* complectebantur *annuae* illae *induciae*) partem ſaltem *maximam* triuiſſent *inſidiae* illae Pacis perturbatrices a *Braſida* concitatae. Nec tamen *Aeſtatem vniuerſam* abſumſiſſe exinde ſuſpicio eſt, quod *alia* poſtea *hac* Aeſtate *geſta* retulerit *Thucydides*, his vtique geſtis contemporaneis *recentiora*. Horum ergo *contemporaneorum* finem *Auguſto* Iuliano *exeunti*, vel *ineunti Septembri*, ego aſſignandum eſſe crediderim.

IV. 133. Τῷ αὐτῷ θέρει, *Thebani* muros *Theſpienſium* diruerunt, quod cum *Athenienſibus* ſentirent. Ea ſcilicet occaſione captata, quod *Theſpienſium* iuuentus, pugna ad *Delium* commiſſa, periiſſet. Quae clades, vti vidimus, *ſuperiori anno* contigit. Imo *ordo* ipſe loci, quo hoc memorat *Thucydides*, poſt *priora* illa quae *contemporanea* fuiſſe monuimus, euincit, menſi haec Attico *Boëdromioni*, *Septembri* autem Iuliano, eſſe tribuenda.

IV. 133. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, templum *Iunonis Argiuae* conflagrauit. Proinde *Chryſis* fugata. Ἔτη δὲ Χρυσὶς τοῦ πολέμου τοῦδε ἐπέλαβεν ὀκτὼ, καὶ ἔνατον ἐν μέσου, ὅτε ἐπεφεύγει. *Medius* hic *annus* ab *vltimo* Belli *initio*, quo irruperint in *Atticam Peloponneſii*, repeti non poteſt, cum huius Belli anni IXI *Aeſtate* terminetur. Nam irruptionem illam menſi *Attico Hecatombaeoni* tribuendam eſſe probauimus, a quo VIus. menſis eſt *Gamelion*. Plane extra oleas *Aeſtatis Thucydideae*, ſeu *ſemeſtris* intelligatur *Aeſtas*, ſeu etiam *trimeſtris*. Ergo ab initiorum aliorum *altero* proceſſerit oportet illa ſupputatio: vel ſcilicet ab *Attici Munychionis initio*, ſi quidem ab *Aeſtatis Thucydideae* ſemeſtris *initio* calculum duxerit Auctor accuratiſſimus; vel ab eiusdem *Munychionis* die *vltimo*, ſi a *re* potius ad *Plataeam* geſta ſupputandum eſſe potius exiſtimarit. Vtrouis initio *Chryſidis* annos arceſſamus, *menſis vnius* ambitu discrepantia vniuerſa claudetur, vel *ineuntis* ſcilicet vel *exeuntis*, qui menſium *Vernalium* Ciuilium *primus* numerabatur. Eſt tamen fortaſſe cur a *poſteriori* potius Epocha occupatae *Plataeae* calculum credamus duxiſſe *Thucydidem*, quod *primum* ab hac Epocha Belli *annum* huius ipſius *Chryſidis Argiuae* Sacerdotiſſae *anno* deſignarit. Sic ergo in eiusdem *exſilio* feciſſe videbitur, ſi, pro illo *exemplo*, hoc etiam loco *fugam* illius conſtituerit. Ita ſe ſi res habuerit, *Boëdromionis* die *vltimo* Templi *incendium* contigiſſe oportebit, et, quae inde ſequebatur, *Sacerdotiſſae fugam*. *Medius* enim *annus* Belli IXus. ad VIm. ſaltem pertigerit neceſſe eſt eiusdem Belli *menſem*, qui ipſo *Boëdromionis* die *vltimo* inibat ſi a *Munychionis vltimo* procedat ſupputatio. Idem *Aeſtatis Thucydideae* ſemeſtris *dies* erat *vltimus*. Vt proinde, *incendium*, ſi vel *vno die* ſerius fuiſſet, ne quidem fuerit *Aeſtati* tribuendum, quod falſum tamen fuiſſe docet ipſe *Thucydides*. Is enim ita θέρει fuiſſe monet, vt munita *Scione* antiquius incendium fuiſſe innuat, quae θέρους erat τελευτῶντος. Hoc ergo vt *incommodum* vitemus, rectius fortaſſe *Thucydidem* intelligemus de *exordio* ab ipſo primi menſis Vernalis *Munychionis initio*, quod ſane *exordium* apud illum occurrit frequentiſſime, vt anno *Belli* XIo. probabimus. Sic ergo a *Munychionis initio* VIus. menſis erat *Boëdromion*, qui *Octobris* Iuliani die IIo. terminabatur, coepit autem *Septembris* Iuliani die IVo. *Medio* ergo, inter hos, *die* aliquo *incendium* fuiſſe veriſimillimum eſt. Sic anno *Sacerdotii* ſui LVIo. exeunte vel LVIIo. *coepto* exſularit *Chryſis*. Inierit ergo *Ol.* LXXV. $\frac{1}{2}$. Certe *poſt* illius anni *Munychionem*. Alioqui annum *Sacerdotii* XLVIIIm. ipſo Belli *ortu* impleuiſſet. Suffecta eſt in *Chryſidis* exſulantis locum *Phaeinis*. Eius proinde anni a *fine Boëdromionis Septembriſque* arceſſendi ſunt. Tenuit autem, ni fallor, ſaltem ad annum Belli XXIm. quousque progreſſus eſt *Thucydides*. Vix enim dubito quin ſi alia aliqua hoc ſpatio ſucceſſiſſet, de ea quoque Lectorem noſter fuiſſet moniturus. Nempe vt Succeſſionem Sacerdotum *Argiuarum* ad *ſua* vsque *tempora* continuam perduceret.

IV. 133. Τοῦ θέρους ἤδη τελευτῶντος, *Scione* penitus *circumuallata* eſt, et *praeſidio* in ea relicto, cum reliquis copiis *Athenienſes* domum redierunt. Ante diem *Octobris* Iuliani IIIm. quo coepit *Maemacterion* Atticus, et cum eo *Hyems Thucydidea*. Et poſt *Chryſidis exſilium* quae VIo. huius anni *menſe* exſulauit. Vult autem *Clemens Alexandrinus*, vna cum *Templo*, ipſam quoque periiſſe *Chryſidem*.

IV. 134. Ἐν τῷ ἐπιόντι χειμῶνι, Pax *Athenienſibus* atque *Lacedaemoniis*. Praelium *Mantinaeorum* atque *Tegeatum*, euentu *dubio*. Poſt diem *Octobris* Iuliani IIIm. quo coepit *Maemacterion* Atticus, et *Hyems Thucydidea*. Hoc tamen, vt videtur, anno *Iuliano* ad *exitum* vergente. Nempe U. C. *Varr.* 331.

IV. 135. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τελευτῶντος, καὶ πρὸς ἔαρ ἤδη, *Braſidas Potidaeam* per *inſidias* tentauit. Sed fruſtra. Καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα. Coepit *Ver* huius anni *Thucydideum Munychionis* Attici die 10. *Martii* autem *Iuliani* die XXIXo. Itaque paulo *antea* hae *Braſidae* inſidiae, menſe *Attico Elaphebolione* exeunte, *Martio* autem *Iuliano* ſimiliter *affecto*. Proinde anno *Varroniano*, qua a Ianuario cenſetur, iam 3320.

ANN. x. BELLI PELOPONNESIACI.

			Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 4293.	*Olymp.*	LXXXIX.	2. menſ. 3. Arch. *Aminia.*	1. Ephoro *Pitya.*
U. C. *Varr.* 333.			3. menſ. 9. Arch. *Alcaeo.*	2. Ephoro *Pliſtola.*
Ant. *Chr.* 422.			a die *Iunii* Iuliani XXVIo.	a die *Sept.* Iul. XX.

Phaeinidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno 2. a fine *Boëdromionis* Attici, affecto autem *Octobri* Iuliano.

V. 1. Τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, *inducias*, ad *Pythia* vsque factae, ſolutae. Nec male ex hoc ipſo *Thucydidis* loco collegit *Petauius*, *Pythia ſecundis* potius Olympiadum *annis exeuntibus*, tribuenda eſſe, quam *tertiis ineuntibus*. Illud certum menſes *Vernales* anni *Attici* (qui ab *Hecatombaeone* inire ſolebat) *fini*, non *initio*, conuenire. Id quoque iam Nos docuit *Dionyſius* Περιηγητὴς, *Vere* certe, et quidem Veris *initio*, ludos fuiſſe *Pythicos*. Non me fugit IIIo. *Ol.* XLIXae. anno *Pythiorum* initia aſſignari in *Chronico Euſebiano*. Sed variorum *Regnorum* tempora vt commiſit inuicem in ſuo Canone *Euſebius*; ſic et formas *annorum* varias, nec ſibi inuicem in *initio* et *fine* reſpondentes. Itaque vna aliqua anni *forma* pro reliquorum *norma* ſtatuenda eſt. Ut ſcilicet reliquorum annorum *initia*, non *fines*, illi reſpondeant. Sed vero ratio nulla prorſus erat cur *Chronicon* ſuum ad formam anni *Olympici* exigeret *Euſebius*. Nec enim illa iam obtinebat in *Syria* vbi vixit *Euſebius*. Sed nec apud *Romanos*, ſub quorum vixit *Imperio*. Nec denique in receptis illorum temporum *Annalibus*. Potuit fortaſſe pro *norma* habere *Romanorum* formam, quae a *Ianuario* inibat, *Iulianam*. Sic anno primo *Euſebiano medio* inceperit annus primus *Olympiadis*; ſecundo item et tertio, ſimiliter *mediis*, inceperint anni *Olympiadis* ſecundus atque tertius. Proinde *tertii* anni *Euſebiani* pars *media prior* non *tertii* adhuc erit anni *Olympici*, ſed tantummodo *ſecundi*. Nec dubium eſt quin ad partem illam *priorem* pertinuerint menſes *Vernales*, et *ſecundi* cuiusque *Olympiadis* anni *fines*. Sed *Iudaeorum* annum in *Sacra Chronologia* diſponenda, qui a *Tiſri* exordium capiebat, creditur ob oculos habuiſſe potius *Euſebium*. Nec illud forſan immerito, quod a *Syro Macedonum* forma, quae in *Palaeſtina* vigebat non admodum diſceſſerit. Imo illi ipſi *formae* olim, ante *Euſebium*, aſſueuerant *Syri*, aſſueuerant *Iudaei*; cum et ipſi ſub *Macedonum* Imperio eſſent, et ad Epocham *Seleucidarum* ſua quoque *tempora* ſupputarent, quod in *Maccabaeorum* Libris, et *Ioſepho*, ab illis receptum plerumque obſeruauimus. Sed *anni*, in hac ipſa *Seleucidarum* Epocha, *Iudaici*, duplex erat in duobus *Maccabaeorum* Libris *initium*: a *Niſan* aliud, aliud a *Tiſri*. Fauetque *Ioſephus* illis potius qui a *Niſan* annum inchoarent, qui patrem *Niſani* menſem *Macedonicum Xanthicum* primum anni numerat. Sic ab ipſis fere *Pythiis* inierit annus etiam *Iudaicus*. Et ad 2m. *Olympiadis* annum ſpectarit pars illa *prior* anni *Euſebiani*, quo *coeperit* annus *Olympiadis* 3us. Anni enim *Ruſtici*, potius quam *Ciuilis*, initium fuiſſe videtur a *Tiſri*, poſt *meſſem* ſcilicet et *vindemiam* laborum annuorum Ruſticorum *vltimos*. Annorum ergo *Sabbaticorum* potius atque *Iubilaeorum*, initium erat a *Tiſri*, quod ab illo demum menſe *terra* Sancta *Sabbata* ſua celebraret. Sic enim loqui ſolent *Sacrae Literae*. Sed hac ipſa de cauſa hoc anni *Euſebiani* initium fuiſſe ſuſpicio eſſe poteſt, quod annos *Iubilaeos* in hodierno *Chronico Euſebiano* numerari videam ſis. Vtinam Exemplar haberemus, non dico quale ab *Euſebio* ipſo, ſed quale ab Interprete prodiit *Hieronymo*. Mihi ſane *Iubilaeos* illos ſuſpectos eſſe fateor, ne forte fuerint a *iuniorum* interpolatorum manu, qui *Euſebium* pro Cycli *Paſchalis* conditore venditabant. Ab his enim emanauit exemplum *Chronicos Canones* ad Cyclos *Paſchales* aptandi. Et praeter *menſem primum*, cuius vſus erat in *Paſchate*, Ieiunium *magnum* menſis VIIi. cui numero reſpondebat *Tiſri*, a primo menſe *Niſan* conſtituendum eſſe conſuerunt, quo accuratius de *primi* menſis *Paſchalis* ſitu ex Hiſtoriae vniuerſae in Canonum formam redactae ſerie conſtaret. Hinc enim huius quoque *menſis* reperiendi Regulas praecipiunt iuniores de Cyclorum *Paſchalium* Argumento Scriptores. Maxime propter Natalem S. *Ioannis* Baptiſtae, de quo monitum credebant *patrem* illius *Zachariam*, ipſo illo menſis VIIi. magno *Ieiunio* Crediderant enim templum quo ingreſſus eſt *Zacharias Sanctum* fuiſſe *Sanctorum*, quo nemini patebat aditus praeterquam *Pontifici ſummo* ſemel in *anno* Ebr. IX. 7. Hoc ipſo ſcilicet *Magnae Propitiationis* die. Inde falliſſimis *ratiocinis* colligebant in *ſummo Pontificatu* fuiſſe hunc ipſum *Zachariam* Baptiſtae patrem. Itaque ex illo *Feſti* die diem colligebant Chriſt *Natalem*, de quo agebant recentiores illi *Cyclorum Paſchalium* Scriptores. Auctoresque huius, quo vixit *Euſebius*, Seculi a *Chriſto*

quarti, plerumque venditant; et inter illos ipſum *Euſebium*. *Iubilaeorum* certe obſeruandorum conſilium nullum memorat vel *Hieronymus*. *Euſebius* autem hoc vno fine *Chronicos Canones* conditos fuiſſe teſtatur, vt *Moſis* antiquitatem *minorem* quidem affereret quam *Chriſtiani deceſſores*, qui *Inacho* parem fecerant, *maiorem* tamen quam crediderant *Gentiles*. De *Paſchate* nihil, nec de *Iubilaeo*. Demus tamen, quae probari facile non poterunt, ab *Euſebio* hos etiam fuiſſe *Iubilacos*. Demus proinde *Sacri* potius quam *Ciuilis* initii rationem habuiſſe in condendis *Chronicis Canonibus*. Ne quidem ita conſequetur quod volebat Magnus *Scaliger*. Sic enim annus *Euſebianus*, quo coeperit *Olympias*, partem anni primi *Olympici* longe minimam complexus fuerit. Partem nimirum illam quae inter *Iunium* Iulianum exeuntem, *Septembremque* pariter exeuntem plerumque interceſſit, quae aegre anni vniuerſi *quadrantem* explebat, ſaepe ne explebat *quidem*. Ita tertii inde anni *Euſebiani* menſes *priores* ferme *nouem* ad *ſecundum* ſpectarint annum *Olympiadis*. In illis *Pythia* fuiſſe probauimus e *Thucydide*. Ita certe ſe habere neceſſe erat, cum menſe *Vernali* primo *Pythia* agi ſolita probauerimus. Nam ab illo anni exordio *Euſebiano*, *Vere* peracto ſequebatur *initium* anni *Olympici*. Recte ergo ſe habet diſpoſitio *Euſebii*, et *Thucydidi* magis adſtipulatur quam *Scaligero*. *Diodorus* praeterea nobis teſtis opponitur, qui *Iaſonis Pheraei* mortem *Ol.* CIIae. anno 3o. tribuit. Hunc enim *Iaſonem ἐπιόντων* Πυθίων periiſſe teſtatur *Xenophon* in *Hellenic.* VI. Sed experimentis, vt exiſtimo, ſatis multis euicimus, quam fuerit in Annalibus *Graecis Romanisque* committendis a ſe varius imperitusque *Diodorus*. Certe *Thucydidi* conferendus non eſt etiamſi adſtipularetur *Euſebius*, quod tamen illum non feciſſe probauimus. Sed *Diodoro* teſtem opponimus meliorem quam ſit *Diodorus* ipſe, nempe *Xenophontem*. Nam *Pythiis* illis quae praelium *Leuctricum* ſequebantur proxime *Iaſonem* interfectum eſſe narrat *Xenophon*. Imo *Vere* poſt praelium *proximo*, cum *Pythia* ipſa fuerint, vt vidimus, *Vernalia*. Cum ergo certum ſit, anno *Olympiadis* CIIae. 2o. ineunte *Leuctris* depugnatum eſſe, *Ver* ſane illud *Pythiorum Iaſoni* fatalium aliud eſſe non potuit, quam quod eiusdem Archontis *Attici* 2i. fuerit *definentis*. Sic enim 3o. *Olympiadis* anno occiſus fuiſſet *Iaſon* deſinente, vt volebat *Diodorus*; ita caedes illa 2o. fuiſſet a praelio *Leuctrico Vere*, non *primo*, vt docet *Xenophon* coaeuus Auctor atque exceptione maior. Itaque in eo recte *Petauius*, quod *Pythia* anno *Olympiadis* 2o. pro ſententia *Thucydidis*, aſſignauerit. Illud non recte, quod ad *menſem* retulerit, quo ſuperioris anni coeperint induciae, *Elaphebolionem*. Iam ſupra oſtendimus, id ſi fuiſſet verum, nec *Veri* potuiſſe, nec *Aeſtati Thucydideae* aſſignari. Nec enim menſis *Vernalis* erat *Elaphebolion*, hoc praeſertim anno, quo nullus praeceſſit menſis *Embolimus*. Nec vero *annum* ſuperiorem *Embolimaeum* fuiſſe mox ex ipſo *Thucydide* euincemus, cum oſtendemus hunc ipſum, in quo verſamur, annum fuiſſe, pro ſententia *Thucydidis*, *Embolimaeum*. Illud enim certum, in nullo vnquam Cyclo annos duos inuicem *continuos* ambos fuiſſe *Embolimaeos*. Potuit hoc ex ipſis *Thucydidis* verbis collegiſſe, ſi attendiſſet ipſe *Petauius*. Cum enim *inducias* illas *μέχρι* Πυθίων perſtitiſſe docet Auctor noſter; illud ſane innuit, paulo *plus quam annuas* fuiſſe, quae anno proxime *ſequenti*, non eo, quo coeperint, tempore deſierint, ſed ad *Pythia* vsque fuerint productae. Incluſis nimirum perpetuis *Pythiorum* ipſorum, inter Graecos, *induciis*. Vid. *Differt.* V. 1.

v. 1. Etiam aliud a dictis obſeruamus, ne quidem *primi* menſis *Vernalis initio* fuiſſe *Pythia*. Hoc innuere videtur Auctor, cum ait, *ἐπιγιγνομένου θέρους μέχρι* Πυθίων ſolutas fuiſſe *inducias*. Sic enim loquitur, quaſi illa ipſa *Aeſtate* (quae a menſe *Vernali primo* inibat *ſemeſtris*) alia fuerit pars quae *μέχρι* Πυθίων pertigerit; alia, maiorque multo, quae *Pythia ſecuta* fuerit. Manifeſtius autem illud oſtendit, cum *Delum* hoc ipſo interuallo iterum expiatam fuiſſe docet, translatis in *Atramyttium Aſiae* illius incolis. Hoc ille huius anni *initio* memorat, adhuc tamen manentibus *induciis*, quas ante *Pythia* nondum ſolutas fuiſſe docuerat. Ita certe, niſi fortaſſe *ſuperioris* anni *fine* geſta *huius* anni *initio* recenſuerit, vt ſupra illum feciſſe obſeruauimus. Quod ſi huius anni initio *Delum Athenienſes* luſtrauerint; ſic *Munychione* medio, menſis nimirum *Plenilunio* (quod a die menſis XVo. *Aprilis* autem Iuliani die XIIo. multum diſtare non potuit) iam facta illa fuerit *Expiatio*. Et tamen poſt diem eiusdem *Munychionis* Im. qui idem *Martii* Iuliani dies erat XXIXus. anno huius *Olympiadis* 2o. adhuc Archonte *Aminia*. Ne enim vltra *primum* noui *Veris* Plenilunium differri potuerint *Pythia*, vetat *Dionyſii* prolatum a nobis *ſuperiori anno* teſtimonium Proximum enim *Plenilunium Veris μεσοῦντος* erat, non *ἀρχομένου*. Erat certe *dies* menſis illius VIIus. *Natalitii* nomine facer *Apollini*, quod commune erat *diebus* menſium ſingulorum *ſeptenis*. Situs erat ſatis commodus ſi non longe ab illo abfuerint *Pythia*. Media nimirum ipſa inter *inducias Pythiorum* cauſa receptas et ſolennes, vt tuti irent redirentque quorum intererat vt *Pythiis* adeſſent. *Pythia* ergo ipſa cum *initio* menſis *recentiora* fuerint, facient profecto vt ante *Plenilunium* exire vix potuerint *Pythiorum* cauſa inſtitutae, receptaeque apud *Graecos induciae*.

v. 2. Μετὰ *τὴν ἐκεχειρίαν*, poſt *Aprilis* Iuliani diem praedictum XIIm. *mari* iam *libero*, et nauigationibus opportuno, *Cleon* cum claſſe *Athenienſi* in *Thraciam* nauigat. *Scione* adhuc obſeſſa *Toronem* capit. Ὑπὸ *τὸν αὐτὸν χρόνον*, *Panactum* in *Athenienſium μεθορίοις*, per proditionem recipiunt *Bocoti*. v. 3. Adhuc menſe Attico *Boëdromione*, et *Aprili* Iuliano.

v. 4. Ὑπὸ *τὸν αὐτὸν χρόνον*, quo *Torone* verſus *Amphipolim* diceſſit *Cleon*, *Phaeax* Athenienſis miſſus in *Siciliam*, cum duabus nauibus, vt nouas in *Sicilia* turbas, occaſione e *Leontinorum* ſeditione captata, concitaret. Is *Camarinaeos* et *Agrigentinos* in ſuam ſententiam deduxit. Cum res ad *Gelam* non ſuccederet, per *Siculos* in *Catanam* reuerſus; et *Leontinos* in *Bricinniis* agentes obiter cohortatus, rediit. Cum nonnullis *Italiae* ciuitatibus, et cum *Locris* in coloniam miſſis, egit de *Pace* cum *Athenienſibus* ineunda, *ἐν τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν, καὶ πάλιν ἀναχωρήσει, καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ*. Rediit autem *Phaeax χρόνῳ ὕστερον*. v. 5. Inde intelligimus,

initium duntaxat profectionis idem fuisse, *Phaeaci* in Siciliam, *Cleoni* autem versus *Amphipolim; reditum* autem *Phaeacis* aliquanto *recentiorem* fuisse. Sub anni, vt videtur, *exitum;* et tamen ante *Mare clausum*, et siderum *ortus* navigantibus incommodos.

v. 6. *Ol.* 89. 3. Pergit deinde *Cleon*, motisque ab *Eione* castris, quo circumvectus *Amphipolim* appulerat, *Stagirum* primo coloniam *Andriorum* parum feliciter aggressus, *Galepsum* tamen *Thasiorum* coloniam expugnat. Dum *Eione* auxilia a *Perdicca Macedonum*, et *Polle Odomantum*, Regibus, exspectat; *Brasidas* ad *Cerdylium* castra metatur. Mouet deinde *Cleon* ad *Amphipolim*, vbi a *Brasida* deceptus superatur. Ita tamen, vt vtrinque duces, tam *Brasidas* ipse quam *Cleon*, in pugna ceciderint. Porro *annum* huius Praelii incertum fecere Grammaticorum veterum qui in vetustissimos *Poëtas*, multis tamen *post* Poëtas ipsos Seculis, scripserant, hallucinationes. Meminit *Cleonis* insultauitque mortuo *Eupolis* in *Marica*, teste *Aristophane* in *Nubibus*. p. 158. Quam tamen Fabulam actam Archonte *Isarcho* [*Ol.* 89. 1.] docet e *veteribus Didascaliis* Comici Scholiastes in Nubium *Argumento*. Sed *meliores* tamen *Didascaliae* seriorem *Aristophanae* fecerant *Eupolidem*. Ita discimus ex hodiernis *Aristophanis* Scholiis. Et quidem testibus grauissimis *Eratosthene* et *Callimacho*. Sic enim habent: Ἐρατοσθένης δέ Φησι Καλλίμαχον ἐγκαλεῖν ταῖς Διδασκαλίαις, ὅτι Φέρουσιν ὕςερον τρίτῳ ἔτει τὸν Μαρικᾶν τῶν Νεφελῶν. Recte autem se habebant illae *Didascaliae*. Est enim ab *Isarcho*, sub quo actae *Nubes*, reuera *tertius Alcaeus*, sub quo scripsisse necesse erat, qui *Cleoni caeso* insultauit, *Eupolidem*. Medio nimirum duntaxat *Aminia*. Non me quidem fugit, id negare *Eratosthenem*, tale quid a se repertum in *primariis Didascaliis*. Sic enim de *Callimacho* loquitur *Scholiastes* in Persona *Eratosthenis:* Λανθάνει δ' αὐτόν Φησιν, ὅτι ἐν μὲν διδαχθείσαις οὐδὲν τοιοῦτον εἴρηκεν. Ἐν δὲ ταῖς ὕςερον διασκευασθείσαις εἰ λέγεται, οὐδέν ἄτοπον. Αἱ διδασκαλίαι δὲ, δῆλον ὅτι τὰς διδαχθείσας Φέρουσι. Distinguit nimirum διδασκαλίας διδαχθείσας a διδασκαλίαις ὕςερον διασκευασθείσαις. Forma antiquissima in Διδασκαλίαις erat ἐδιδάχθη. Cum nempe *prima* vice Fabula quaeque ageretur. Multae autem Fabulae *secundis* cogitationibus auctae emendataeque rursus Populo repraesentabantur, sub forma διεσκευάσθη. Vt proinde Διδασκαλίαι his instructae διασκευασθείσαι appellarentur. Prioribus Διδασκαλίαις id solum obseruatum, sub quo *Archonte* Fabula quaeque acta fuisset, n) vt in monumentis publicis consignatas repeterent. *Primae* vero an *secundae* essent agendi vices, de eo *nihil* adhuc obseruatum. Nec proinde *primi ene*, an *recentioris* actionis *Archontes* fuissent, *annique* in his primis antiquissimisque Διδασκαλίαις consignati. Inde multos necesse erat oriri *Chronologiae* errores, dum scilicet inuicem conferrentur *primi* aliarum Fabularum *anni* atque *Archontes* cum aliarum Fabularum *posterioribus annis* et *Archontibus*. Exemplum in his ipsis habemus *Aristophanis* Νεφέλαις Cum enim *Isarcho* Archonti Comoediam illam tribuit *Scholiastes*, de Νεφέλαις se interpretatur, quas πρώτας appellat, et proinde *priori* Νεφελῶν ἐκδόσει. Sic enim ille ex *Androtione:* Ἴσαρχος δέ Φησιν ἀΦ' [scribe ἐΦ'] οὗ αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν. p. 158. Idque docet vox ipsa ἐδιδάχθη, quam adhibuit tam hoc in loco, quam etiam in Argumento, *Scholiastes*. In his autem *antiquissimis* Διδασκαλίαις locus erat Fabularum earundem διασκευαῖς plane nullus, nec proinde *Archontibus* sub quibus actae sunt Fabulae eaedem iam denuo διασκευασθεῖσαι. Nullae saltem *duarum* Nubium: Οὐ Φέρονται, inquit, αἱ Διδασκαλίαι τῶν δυο Νεφελῶν. Nomine autem Διδασκαλιῶν simpliciter non alias intellexit quam has primi generis Διδασκαλίας. Sic ille: Αἱ Διδασκαλίαι δὲ, δῆλον ὅτι τὰς διδαχθείσας Φέρουσι. Inde intelligimus quam fuerit necessarium vt veteres illae Διδασκαλίαι διδαχθεῖσαι nouo διασκευασθεισῶν Auctario locupletarentur. Ad rem certe praesertim *Chronologicam*. Nam si de his, quas habemus, Νεφέλαις e *veteribus* illis Διδασκαλίαις statuendum esset; ita *Isarcho* Archontis anno hae quoque assignandae essent Νεφέλαι. Sed vero his Νεφέλαις *antiquiorem* fuisse *Eupolidis* Μαρικᾶν exinde manifestum est, quod illius in hac ipsa Fabula *meminerit Aristophanes*. Sic Archonte *Isarchi* non potuit *ferior* esse Μαρικᾶς *Eupolidis*. Nec proinde mors *Cleonis* si *mortuum* in illa Fabula perstrinxerit *Eupolis*, quod verum fuisse docet *Aristophanes*. Erant ergo qui hoc loco *Cleonis* tanquam *viui* meminisse volebant *Aristophanem* Scholiastes: Ὥσπερ ζῶντος αὐτοῦ διαλέγεται ἐν οἷς Φησι Κλέωνα τὸν λάρον. Non satis attenti verbis Poëtae: οὐκ ἐπεπήδασά γ' αὐτῷ κειμένῳ. *Mortuis* enim insultare ἀνόσιον censuit *Homerus*, et ex eo *Aristophanes*. Iidem scilicet *Aristophani κείμενοι* qui *Homero* Φθίμενοι, vt multis probari posset, si necesse esset, veterum exemplis. Dubitabant alii, εἰ Εὔπολις ἐπλάσατο τὴν Κλέωνος τελευτὴν ἐν Μαρικᾷ. Sed facilia erunt omnia si Διδασκαλίας sequamur διασκευασθείσας potius quam διδαχθείσας. Nam *secundae* certe sunt, non *primae*, *Aristophanis* Νεφέλαι quae *Eupolidis* meminerint, eiusque Μαρικᾶ. Ita pro sententia nonnullorum, quos excerpsit, *Grammaticorum* veterum ipse *Scholiastes;* Δῆλον δέ, inquit, ὅτι πρῶτος ὁ Μαρικᾶς ἐδιδάχθη τῶν δευτέρων Νεφελῶν. Idque vel e morte *Cleonis* vtrobique memorata verum fuisse vincitur. Nam *Alcaeo* demum Archonte caesum *Cleonem* docet ex *Androtione* Scholiastes. Conuenit accuratissime quod hunc *secundum* annum fuisse dicit ab Archonte *Isarcho* sub quo *primas Nubes* docuit *Aristophanes*. Nec minus conuenit quod in Διδασκαλίαις διασκευασθείσαις reprehendebat *Callimachus*, teste *Eratosthene*, ὅτι Φέρουσιν ὕςερον τρίτῳ ἔτει τὸν Μαρικᾶν τῶν Νεφελῶν. Conuenit, inquam, hoc quoque accuratissime, si *tertius* ille *annus* de *tertio* intelligatur *Archonte*, vtroque termino *incluso*. Conuenit praeterea *Diodorus*, qui *Cleonis* caedem ad Archontem retulit similiter *Alcaeum*. Et quidem, quod ad mortem *Cleonis* attinet, adstipulatorem nostrum *Thucydidem* habent Διδασκαλίαι, de quibus agimus, διασκευασθεῖσαι. Testem omni prorsus exceptione maiorem, nec superiorum

n) Vid. Cl. *Is. Casaub.* ad *Athen.* l. 23. III. 26.

Διδασκαλιῶν διδαχθεισῶν Auctoritate inferiorem. Hic mortem *Cleonis* hoc ipso *anno* memorat. Imo ita anni huius *parte* quae Archonti respondebat *Alcaeo*, vt mox ostendemus. Denique *Archontem* ipsum agnoscit *Alcaeum* mense huius anni *Elaphebolione*. v. 19. 25. cum *initium* anni Archontici ab *Hecatombaeone* praecedente procederet, rarus alioqui in Magistratibus *annuis* designandis. *Thucydidi* suffragatur Fragmentum veteris in *Aeschinem* Scholiastis a nobis supra editum, quo cladem *Cleonis Amphipolitanam* sub hoc ipso Archonte *Alcaeo* statui videmus. Recte ergo se habebant hoc loco Διδασκαλίαι ὕστερον διασκευασθεῖσαι. Et tamen magnos fuisse *Grammaticos* docet Scholiastes *Aristophanis* qui ad *Ijarchum* potius Archontem mortem *Cleonis* referendam existimarent. Hoc nempe fretos, quod dixi, de Archonte Διδασκαλίας διδαχθείσης *ratiocinio*, quod falsissimum fuisse, nisi fallimur, euicimus. Erant porro qui sub *Aminia Cleonem* cecidisse crediderint. Scholiastes: Κλέων ἀποθνήσκει ἐπὶ Ἀμινίου. Non edito tamen illius, qui ita senserit, *nomine*. Archon ille fuit sub quo fatalem sibi στρατηγίαν *susrepit Cleon*, quem parum cautus Auctor cum *Archonte* confuderit, sub quo victus a *Brasida Cleon occubuit*. Nescius, vt videtur, cum *duobus Archontibus* communes fuisse *annuas* illorum temporum στρατηγίας. Haec obiter, vt locum *Scholiastis* admodum perplexum interpretaremur, quae tamen faciunt ad hanc, in qua versamur, *Chronologiam*. E quibus hoc saltem constat, coepto iam *Hecatombaeone*, periisse *Cleonem*, et proinde post diem *Iunii* Iuliani XXVm. Hinc autem non constat, *quousque* fuerit postea superstes. Hoc ipsi debemus *Thucydidi*, vt e mox dicendis constabit.

v. 12. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τελευτῶντος, *Ramphias*, *Autocharidas*, et *Epicydidas*, *Lacedaemonii*, suppetias ad *Brasidam* laturi, *Heracleae Trachinienſi* morati. Ἐνδιατριβόντων δὲ αὐτῶν, ἔτυχεν ἡ μάχη αὕτη γενομένη, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα. Itaque *Aestate desinente* praelium contigerit. Ita tamen *fini* proxima, vt cum *Heraclea* discederent, τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος εὐθύς, nondum tamen *Brasidae* mortem exploratam haberent. *Boëdromionis Attici*, idemque *Aestatis Thucydideae*, dies *vltimus*, idem erat *Septembris* Iuliani dies XXIus. Proinde vel hoc ipso *die* praelium erat, vel paulo *antea*.

v. 13. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος εὐθύς, *Rhamphias* cum sociis *Pierium* vsque *Thessaliae* progressi, deinde a *Thessalis* prohibiti, καὶ ἅμα Βρασίδου τεθνεῶτος, ὥπερ ἦγον τὴν στρατιὰν, domum redeunt. *Maemacterionis* Attici die 10. et *Septembris* Iuliani *die* XXIIo. vel non diu *postea*.

v. 14. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐν Ἀμφιπόλει μάχην, καὶ τὴν Ῥαμφίου ἀναχώρησιν, de *Pace* cogitant vtique, tam *Athenienses*, quam etiam *Lacedaemonii*. Hinc etiam constat inter proelium *Amphipolitanum* reditumque *Rhamphiae* paruam admodum fuisse *moram*. Alioqui consilia reditu *recentiora* non potuissent proelium reditu *antiquius* εὐθὺς consequi. *Moram* enim particula illa *magnam* pati omnino non potest.

Triennale foedus *Lacedaemoniorum* cum *Argiuis* iam in *exitu*. Nempe anno, qui imminebat, sequenti. Nam illo anno rursus ἐπ' ἐξόδῳ hae eaedem σπονδαὶ fuisse dicuntur, et *Bellum* illis a *Lacedaemoniis* impendere. v. 28. Hinc intelligimus verba illa de *Pace* hac *Hyeme* inita: καὶ πρὸς τὸ ἔαρ ἤδη παρασκευή τε προεπανεσείσθη ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, περιαγγελλομένη κατὰ πόλεις ὡς ἐπιτειχισμὸν, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἐσακούσιεν. v. 17. Ita nimirum de *Pace* actum vt nihilominus in *Ver* proxime futurum Bellum indiceretur. Hoc, vt videtur, *consilio*, vt *Athenienses* ad *Pacis* studium, metu *Vernalis* irruptionis per tot annos antea factae, terrerent; quam vt ad *nouum* cum *Argiuis* Bellum, *Pacis* negotio cum *Athenienſibus* feliciter confecto, essent paratiores. Proinde anno proximo *tricennalium* induciarum cum *Argiuis finem* fuisse verisimillimum est. *Vere* autem exierint, an *tempestate* alia quae Vernam *sequebatur*, incertum est. Annus proximus erat *Ol.* 89. $\frac{3}{4}$. Sic *Ol.* 82. $\frac{1}{2}$. illae *coeperint* induciae. Non incommode. Certe Bello decennali *Lacedaemoniorum* cum *Messeniis*, hostes *Lacedaemoniorum* erant *Argiui*; vt nos docet *Thucydides* ipse, I. 102. Sed *Pacem Graecis* inuicem conciliauerat *Cimon* antea quam *Persas* secundo Bello adoriretur. Si etiam hae *Lacedaemoniorum*, quibus fauebat *Cimon*, cum *Argiuis* induciae *Cimonem* sequestrem habuerint, praedicto anno *seriores* esse vix poterant. *Proximo* enim *anno* rem gessit in *Persas* felicissime, dissidiis *Graecorum* procul dubio antea sopitis. *Hyemem* autem hanc *Paci* transigendae insumtam innuunt verba Auctoris, v. 17. Mox ergo a *Septembris* Iuliani die praedicta XXII. de *Pace* actum existimo.

ANN. IV. BELLI PELOPONNESIACI.

			Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 429 3/4.	Olymp.	LXXXIX.	3. mens. 4. Arch. *Alcaeo.*	1. Ephoro *Pliſtola.*
U. C. *Varr.* 33 3/4.			4. mens. 9. Arch. *Ariſtione.*	2. Ephoro *Clinomacho.*
Ant. *Chr.* 42 1/2.			a die *Iulii* Iuliani XIV.	a die *Octob.* Iuliani VIII.

Phaeinidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno 3. a fine *Boëdromionis* Attici, initio autem *Octobris* Iuliani.

V. 20. Hoc tandem anno de *Pace* ad annos L. inter *Athenienſes Lacedaemoniosque* conuentum eſt, quanquam illam ſub *ſuperioris* anni *finem* videatur recenſere *Thucydides*. Propterea, vt videtur, quod de ea *ſuperioris* anni praeſertim *fine actum* fuerit. Vtcunque tamen, hoc *Belli* anno certe XI°, pro *Thucydidis* mente, conſtituenda eſt. Nempe τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος, ἅμα ἦρι. Qua forma, non menſium *Hyemalium finem*, ſed *Vernalium initium*, ſolet deſignare *Thucydides*. Addit praeterea et aliam *temporis* notam his verbis: αὐτοδεκαετῶν διελθόντων, καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν, ἡ ὡς τοπρῶτον ἐσβολὴ ἐς τὴν Ἀττικὴν, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦδε ἐγένετο. De *integro decennio* illum intellexit *Interpres*. Imo etiam *Scholiaſtes*: Αὐτοδεκαετῶν (inquit) ὁλοκλήρων. Quaſi nimirum ipſa illa voce αὐτοδεκαετῶν, ὁλοκληρία illa eſſet intelligenda. Nec illud, vt opinor, abſurde. Sic enim loqui ſolent, quoties *pronomen* illud adhibent, Sacrae quoque literae, vt tempus elapſum *integrum* ſoleant indicare. Imo aliquot *vltra* decennium *dies* ad *Pacem* fuiſſe teſtis ipſe eſt *Thucydides*. Facile hoc e particula καὶ, et voce παρενεγκουσῶν colligimus, *addendos* nimirum intelligi *dies*, non *demendos*. Sic enim certe alibi vocem παρενεγκουσῶν vſurpat Auctor. Εὑρήσει τὶς τοσαῦτα ἔτη, λογιζόμενος κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ ἡμέρας οὐ πολλὰς παρενεγκούσας. V. 26. *Heſychius*: Παρενεγκεῖν, παραθεῖναι, παραβαλεῖν. Itaque ad annum *Belli* XI^m. Pax illa pertinuerit oportet, quae *decennio integro* elapſo contigit, et nonnullis praeterea *diebus*.

Haec de *Pacis anno*. Docet praeterea *Thucydides* anni *menſem*, ipſumque menſis *diem*, et quidem in forma *Attica*. Ne proinde dubitemus, de anni *Attici*, a *Belli* initio, XII. haec intelligere *Thucydidem*. Nec ſane vllibi *formam* anni *aliam* pro ſuae *Chronologiae* norma habet diſertiſſimus Hiſtoricus. Menſis ergo *Elaphebolionis* ἕκτη φθίνοντος, percuſſum fuiſſe foedus e foederis ipſis *Tabulis* apparet. V. 19. Eaedem *Tabulae* teſtantur *Archontem* tunc fuiſſe *Athenienſium Alcaeum*, *Ephorum* autem *Lacedaemoniorum Pliſtolam*, quae ſane faciunt ne alius ille fuerit quam anni *huius Elaphebolion*. Menſis ille *hoc* anno *cauus* erat propter diem menſis IX^m. *exemtilem*. Ita ἕκτη φθίνοντος idem fuerit dies *Elaphebolionis* XXIV^us. *Aprilis* autem *Iuliani* dies XII^us. Conueniunt verba illa *Thucydidis*: ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀστικῶν. V. 20. Erant enim ſane *Bacchanalia* illa *Vrbana* menſe *Elaphebolione*. Ita optimus, ineditus tamen, *Aeſchinis Scholiaſtes*: Διονυσίων ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἦγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς, μηνὸς Ποσειδεῶνος· τὰ δ' ἐν ἄστει, μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος. ad *Aeſchin.* orat. in *Timarchum*. Suffragatur *Heſychius* verbis paene numeratis. Quaſi his ipſis in *Aeſchinem Scholiis* ſua debuiſſet *Heſychius*, quod ſane incredibile non eſt. Medio ergo Menſe *Elaphebolione*, circa *Plenilunium Ciuile*, *Vrbana* haec *Dionyſia* fuiſſe veriſimillimum eſt, quae accenſitis *Feſti diebus*, et *ſacris* etiam Feſti *induciis*, effecerint, vt ad diem *menſis* fere XXIV^um. pertigerint. Itaque ab illo *Belli initio*, quo prima facta eſt in *Atticam* ἐσβολὴ, *decennium integrum* ſupputat *Thucydides*, cum *diebus* praeterea *additiciis*.

Fecit *irruptionem* illam, vti ſupra vidimus, *Archidamus Iulii* Iuliani die XXVI°. *Hecatombaeonis* nimirum, cuius dies XVIII^us. *exemtilis* erat, die proinde XXII°. Inde ſi ad *Elaphebolionis* diem XXIV^m. ſupputatio inſtituatur; tantum abeſt vt ſint, *praeter* decennium, *addendi dies*, vt ne quidem *iuſtum* ſit *decennium*. Imo decennio implendo *deerunt* non *dies* modo, ſed *iuſti* etiam praeterea *menſes*. *Quartus* enim ab *Elaphebolione* menſis *Hecatombaeon* eſt. Et ne *Vernus* quidem, ſed *Aeſtiuus*, vt ne quidem in *quadrantem* anni *eandem* conueniat. Sed quo pacto ſit intelligendus, ipſe Nos docebit *Thucydides*. Monet enim, hoc ipſo in loco, per anni non *quadrantes*, ſed partes *dimidias*, *Aeſtates* ſcilicet *Hyemesque ſemeſtres*, decennium illud ſe numeraſſe, vt ſcilicet *decem* iſtiusmodi *Aeſtates Hyemesque*, δέκα μὲν θέρη, ἴσους δὲ χειμῶνας, ante hanc, de qua loquimur, *Pacem* Bellum illud impleuerit. Sic recte eius conſilio reſpondebit, ſi XII^ae. fuerit *Aeſtatis* hic *Pacis Elaphebolion*. Nec enim perpetua *ſingulorum* annorum *exordia*, ab *vno* aliquo Belli *Facto*, quod primum Belli fuerit, eiusque tempore, arceſſit *Thucydides*. Idem enim ille, qui, hoc in loco, Belli *initium* a prima *Lacedaemoniorum* in *Atticam* impreſſione deducit, eiusdem tamen Belli *initium* ab inſidiis in *Plataeam*, *Archonte* Atheniensium *alio*, et ante *diem* ſaltem *octogeſimum*, alibi deducendum cenſuit, vt in *Apparatu* iam oſtendimus. Ita *incertum* feciſſet ab *vero* horum factorum annos *ſingulos* cenſuiſſet, ſi ab ipſorum *Factorum tempore* ſingulorum annorum calculus proceſſiſſet. Et quidem ratio nulla erat cur *prior* illa rei ad *Plataeam* geſtae Epocha per *ſingulos* Belli *Peloponneſiaci* annos decurrerit. Nam *Thebanorum* illae erant in *Plataeam* inſidiae, non *Lacedaemoniorum*, nedum *Corporis Peloponneſiaci*. Imo *vigente* adhuc *foedere*, nec *Bello* adhuc *denunciato*, illas *inſidias* fuiſſe monet ipſe *Thucydides*: ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε, καὶ τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος. II. 2. Hac de cauſa *alios* plerosque, praeter *Thucydidem*, Auctores *initium* Belli

ad *Archontem* potius *Euthydemum*, sub quo prima *Peloponnesiorum* erat *irruptio* retulisse crediderim potius quam ad *Pythodorum*, propter insidias *Plataeenses*. Satis autem aperte consilium suum exponit *Thucydides Annales* suos per *tempestates semestres* distribuendi. Et quidem ita vt *praecedant* Aestates, *sequantur* autem Hyemes. Sic ergo conciliandus erit sibi, si pro *Aestatis semestris* notis habeantur *alia* illa *initia* a *Thucydide* memorata. Vt nempe *primam* Belli *Aestatem*, qua patebat, *vniuersam* designarint *ambae* illae notae. *Vernam* enim *Aestatis* semestris *partem* designabant *insidiae* in *Plataeam*. Partem autem *posteriorem*, quae *Aestas* erat proprie sic dicta, *Peloponnesiorum* in *Attica* ipsa depraedatio. *Initium* autem *sequentium Aestatum* a *neutro* praedictorum *Factorum* repetendum erat, pro mente *Thucydidis*, cum certe ab *vtroque* repeti non potuerit. Itaque non aliunde quam ab *Aestiui mensis primi* (qui hic *Vernus* erat *primus*) *primo die*. Coepit *Aestas* illa *prima* anno *Metonico primo*, qui *communis* erat, a mense *Attico Munychione*, a *die* etiam *Aprilis Iuliani* VIIIO. Sic *duae* fuissent vltra *decennium* ad hanc *Pacem* vsque *dies* παρενεγκοῦσαι, saltem in forma *Iuliana*. Nempe ad diem *Elaphebolionis* XXIV. ad *initium* autem *Elaphebolionis* plane *nullae*. Sed in anno *Attico* prior *Munychione* erat *Elaphebolion*. Ita fieret, vt *defuturi* essent iusto *decennio* complendo *dies*, ad *finem Elaphebolionis*, *initium* autem *Munychionis*, saltem ad diem *Munychionis*, qui XXIV. *Elaphebolionis* respondurus erat, XXIVm. iustus erat *mensis*, non *dies* tantummodo, discrepantes, vt volebat *Thucydides*. Plus adhuc si ad diem *Munychionis vltimum*, quo *insidiae* erant in *Plataeam*, processisset supputatio. Plane non constaret sibi *Thucydides*, si quidem esset ab eodem *mense* ad eundem *mensem* instituenda supputatio, a *Munychione* scilicet ad *Munychionem*. Iam autem vidimus, annis *Intercalaribus* ab *Elaphebolione Aestates* suas, quales diximus, *semestres* arcessere *Thucydidem*. Ita manifestum erit, *Aestatis* XIae. (pro censu *Thucydidis*) hunc fuisse *Elaphebolionem*. Et respondebunt adeo, pro sententia nostri Auctoris, omnia. Erunt enim ab initio *Belli* ad *Pacem*, ἡμέραι duntaxat, vt loquitur, ὀλίγαι παρενεγκοῦσαι, quas etiam, cum *paucas* fuisse testatur, *mensi* complendo non sufficisse innuit. Hinc etiam elicimus annorum *Intercalarium* indicia in illo *Metonis* Cyclo nondum, quod sciam, a *Chronologis* obseruata: Illos nimirum *annos* pro *Intercalaribus* habentes, quorum *Elaphebolienes* annorum sequentium *Aestatibus* accenset praestantissimus Historicus. Inde et illud intelligimus, recte Nos Cycli *Metonici* menses *Embolimos* in *Tabulis* nostris disposuisse, cum quos adeo frequenter ipse *Thucydides* agnoscit *Embolimos*, illos omnes *Embolimos* nostrae etiam agnoscant *Tabulae*. Hoc certe *secundum* est *Embolimi* mensis exemplum in ipso quoque *Thucydide*, conuenitque examussim cum *Tabulis* nostris.

v. 25. Εὐθὺς, post *inducias*, motus *Corinthiorum*. Ciuitatumque in *Peloponneso* inductis *aduersarum*. Post *Mart.* XVIII. quo coepit *Elaphebolion*, annusque *Belli* XIIus. Imo post *Aprilis* diem XIIm. *Elaphebolionis* Attici XXIVm. quo factae sunt *inducine*. Mense adhuc *Iuliano Aprili* Περσίνιος τοῦ χρόνου, suspecti *Athenienſibus Lacedaemonii*, quod quaedam non praestitissent e conuentis. *Hoc* vtique *anno* quo promissorum fides *soluenda* erat. *Aucta* tamen suspicio per *sexennium* et *decem menses* sequentes. Tum demum in *apertam* hostilitatem eruperunt. Περσῶν χρόνος cum εὐθὺς nectendus, ne *moram* aliquam magnam intercessisse existimemus. *Sex* autem *anni* et *menses* pacis *decem*, quomodo intelligendi sint, explicandum infra erit, anno *Belli* XVIIIo.

v. 26. *Boeoti* ἐκεχειρίαν δεχήμερον ἦγον. Sed post *quinquaginta* annorum σπονδὰς, οὐ πολλῷ ὕστερον. v. 32. *Postea* ergo, licet non *multo* postea. *Mense* ergo, vt videtur, *Munychione*, et proinde *post* diem *Aprilis* Iuliani XVI. vel paulo *antea*. Postea rogant *Corinthii decem* dierum *inducias*, similes illis quae concessae fuerant *Boeotis*, et quidem intercedentibus *Boeotis*. Nec tamen impetrant ab *Athenienſibus*. Aegre mihi persuadeo, *decem* tantummodo *dierum* has fuisse *inducias*. Audiuerant *Corinthii* de induciis *Boeotorum* cum *Athenienſibus*. Tum mittendi erant *legati* qui a *Boeotis* impetrarent, vt vna secum *Athenienses* solicitarent de *similibus inductis* sibi concedendis. His moris *dies* aliquot insumi necesse erat. Nec tamen *Boeoti* quicquam de *induciis* ad *nouum* terminum prorogandis, vt a *pari* cum *induciis Corinthiacis* initio procederent. Suspicor ergo *decem dierum* inducias ita intelligendas vt pro *elapsis* haberentur ni singulis *denorum dierum* spatiis *nouae* concederentur. Vel ita fortasse, vt eousque obtinerent, dum pars altera, post totidem *dierum* spatium *renunciaturam* induciis *palam* indicaret. Sic poterant *induciae* diutius protrahi ad *Aestatem* etiam *affectam*. Sic δεχημέρους σπονδὰς memorat noster *Thucydides* in persona *Alcibiadis* VI. 10. Anno *Belli* XVIIIo. easdem, vt videtur, cum illis, quarum meminit VI. 7. Anno *Belli* XVIo. Nec sane quicquam legimus cur existimemus, tam *breui* spatio elapso, iterum illos ad *arma* redisse. *Pace* constituta, reuersi domum a *Sparta Corinthii* noua ineunt foedera cum *Argiuis*, quorum *priores* cum *Lacedaemoniis* induciae iam ad *exitum* spectabant, vt *superiori* anno obseruauimus. *Corinthiorum* exemplum mox sequuti sunt etiam *Mantinei*. Mox *aliae* quoque *Lacedaemoniorum* sociae Ciuitates, quaesitis e foederis nuper initi verbis praetextibus. Εὐθὺς *Elei*. v 31. Μετ' ἐκείνους εὐθὺς *Corinthii* et *Thraciae Chalcidenses*. *Corinthii* foederis cum *Argiuis* primi Auctores, foedus tamen ipsum post *Eleos* ineunt *Defectiones* has omnes *sociorum* a *Lacedaemoniis* ad Archontem *Aristonem*, huius *anni posteriorem* refert *Diodorus*. Fretus aliquo fortasse, quem nescimus, *Auctore*. Pleraque ita contigisse e *Thucydide* ipso suspicio est, quod *Aestate* sui *semestri* adeo pauca post illa memorarit; et quae habet, *recentiora* esse vix potuerint;

v. 32. Περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου, *Scionem* expugnatam, caesis ἡβῶσιν, *pueris*, et *mulieribus* in seruitutem redactis, *Plataeenſibus* colendam dederunt *Athenienses*. Reducti rursus ab *Athenienſibus* in *Delum Delii* Bellum inter *Phocenses* et *Locros*. *Tegeatas* frustra ad *defectionem* a *Lacedaemoniis* solicitant *Corinthii* et *Argiui*, ἤδη ξύμμαχοι ὄντες. Itaque paulo *post* superiora.

Rogant deinde *Corinthii*, interpellantibus *Boeotis*, vt *decem dierum* inducias cum *Athenienſibus* communes ipſi cum *Boeotis* haberent. Nec tamen impetrant. Δεχήμεροι ἐπίσπονδαι hic appellantur, quas tamen mox σπονδὰς appellat. Vox ipſa illa indicat σπονδὰς illas fuiſſe ἐπὶ σπονδὰς, quarum nimirum aliae alias ſequerentur, inde *incipientes* vbi aliae *definerent*. Sic ἐπισπορίαν *Heſiodus* cum reliquis Auctoribus Ruſticis ſemina appellat in alia ſemina incidentia. Et notiſſimo illo verſu Ὀχνη ἐπ' ὄχνῃ γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ, nuſpiam *intermiſſam* denotat frugum frequentiam. Certe *inducias* vnis *plures* vox illa neceſſario indicare videtur. Et profecto anni ſequentis initio σπονδῶν meminit *Thucydides Boeotorum* cum *Athenienſibus*. v. 40. Recte ergo, ni fallor, de *denorum* dierum *Cyclo* inducias illas interpretati ſumus. Ita ſcilicet, vt *poſt* decimum quemque diem induciis renunciare licuerit, perſeueraturis alioqui, ni renunciaretur. Certe *Diodorus* expugnatos *Scionaeos* ſub *ſecundo* huius *anni* narrat *Archonte*. Et nexus tamen cum *induciis* moram ne quidem *patitur* admodum diutinam. *Delios* in patriam reſtitutos *Ol.* 90. 1. narrat *Diodorus*.

v. 33. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, non, vt in ſuperiori nota, περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους. Itaque *poſt* ſuperiora. *Parrhaſios Arcadiae* a *Mantineorum* ditione in libertatem aſſerunt, *Pliſtoanacte* Rege duce, *Lacedaemonii*. Simulque *Mantineorum* murum in *Cypſelis* diruunt. Iam ſcilicet apertam cum *Lacedaemoniis* inimicitiam profeſſis *Mantineis*. Vrbis *Parrhaſiorum* cuſtodiam *Argiuis* credunt *Mantinei*. Elapſis forte *tricennalibus*, quarum ſupra meminerat, *induciis Lacedaemoniorum* cum *Argiuis*. Violatas tamen *inducias Ol.* 90. 2. narrat *Diodorus*. Incertum tamen eſt, num de his *tricennalibus* loquatur *induciis*; an de aliis *breuioribus*, quae alio aliquo, ſed breui, *Bello* interpoſito, inierint.

v. 34. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, reuerſis iam e *Thracia Braſidae* militibus, *Helotis*, qui ſub eo meruerant, *libertatem* concedunt *Lacedaemonii*, ereptamque *Eleis Lepreum* cum *aliis* nouis *ciuibus* habitandam. Captos ab *Athenienſibus* in *Pylo* ciues ſuos ἀτίμους faciunt; ὕστερον χρόνῳ, nempe temporis aliquo *ſpatio* elapſo, faciunt ἐπιτίμους, vt *honores capeſſerent*, et *emendi vendendique* poteſtatem haberent. Nec multo poſtea *Aeſtatis finem* fuiſſe indicant ſequentia.

v. 35. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, *Thyſſon* in *Atho* ſitam *Athenienſium* ſociam vrbem occupant *Dicidienſes*. Pax hac Aeſtate *Athenienſibus* atque *Peloponneſiis*. Suſpecti *Athenienſibus Lacedaemonii*, quod *moras* necterent in reddenda *Amphipoli*. Proinde *Pylum* nec ipſi reddiderunt. *Meſſenios* tamen *perfugasque* e *Laconica Helotas* e *Pylo* in *Cranium* vrbem *Cephalleniae* transtulerunt. Caeterum ad finem *Aeſtatis* Pax *ſeruata* eſt, deque *Pace confirmanda* actum. Finis *Boëdromionis* Attici idem *Octobris* Iuliani dies VIIIus.

v. 36. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, alii iam *Ephori* ab iis, quibus Magiſtratum gerentibus, *foedus* initum eſt. Hinc anni *Laconici* initium elicuimus Diſſ. VIII. 5. Inibat hoc anno menſis Atticus *Maemacterion Octobris* Iuliani die x. *Laconicus* autem qui *Maemacterioni* reſponderit, *Octobris* eiusdem die VIII. Poſt hunc diem, non, vt in *margine* legitur editi *Thucydidis*, *Octob.* XIIm. *noui* inibant *Ephori*. Eponymum *Clinomachum Pliſtolae* ſucceſſorem fuiſſe docet *Xenophon*. Collegas habuit ille *Cleobulum* et *Xenarem* induciis conſtitutis aduerſiſſimos. Hi nouas res in *Athenienſes* moliuntur. Vt ſcilicet primo *Boeoti Argivis*, tum deinde vtrique *Lacedaemoniis* in *foedus* coirent. Sed errore quodam *Boeotarcharum* conſiliis excidunt. Nempe propterea quod *Pylum* non reddiderint *Athenienſes*, ideo ad *inducIarum* fidem violandam propendebant *Lacedaemonii*. Haec *Diodorus* ſub Archonte *Ol.* 90. 1. Forte ex *Horographo* aliquo *Annaliſta*, qui annum a *Vere* vel ab inito *Attico* antiquo *Gamelione* inchoauit. *Archontes* autem annis *illis* aſſignauerit quibus *inibant*, nec obſeruauerit annorum *ſuorum* initiis *alios* fuiſſe *Archontes* ab iis qui *mediis* annis *inituri* erant. Ita enim partes annorum ſuorum *priores* aliis reuera *Archontibus* tribuendas Auctor *Diodori* ſecuturis *medio* quoque anno ſuo *Archontibus* fuiſſet aſſignaturus. Hoc quidem neceſſe erat ſi cum *Thucydide Diodorum* conciliare velimus, vel *Auctorem* (quicunque demum is fuerit) cuius fidem ſecutus fuerit *Diodorus*: Ita dicendum eſſet, *Gamelione*, vel etiam fortaſſe *Munychione*, recentiora illa fuiſſe nouorum *Ephororum* conſilia *Paci* aduerſantia. Ita ann. *Varr.* 334.

v. 39. Ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι τούτῳ, *Mecybernam Athenienſibus* eripiunt *Olynthii*. Hoc etiam *Diodorus Ol.* 90. 1. ſimiliter, vt modo illum interpretati ſumus, intelligendus. Ita contigerit etiam hoc anno *Varroniano* 334. Qua quidem annus *Romanus* inire cenſetur a *Ianuario* Iuliano.

v. 39. Μετὰ ταῦτα, de *Panacto* ſibi tradendo a *Boeotis* agunt *Lacedaemonii*, quo *Pylum* ipſi eius vice ab *Athenienſibus* reciperent. Tandem cum *Boeotis* foedus ineunt. Mox tamen *Panactum* diutum (a *Boeotis*, vt vult *Scholiaſtes*) τοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη, καὶ πρὸς ἔαρ. Prope finem *Hyemis*, et propinquo iam *Vere*. Proinde menſe Attico *Elaphebolione exeunte*, ante initium *Munychionis*. Itaque paulo ante diem *Aprilis* Iuliani VIm. anno U. C. *Varroniano* 334.

ANN. XII. BELLI PELOPONNESIACI.

		Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 429 $\frac{4}{5}$.	*Olymp.*	LXXXIX. 4. mens. 3. Arch. *Aristione.*	1. Ephoro *Clinomache.*
U. C. *Varr.* 33 $\frac{4}{5}$.		XC. 1. mens. 9. Arch. *Astyphilo.*	2. Ephoro *Isarcho.*
Ant. *Chr.* 4 $\frac{20}{75}$.		a die *Iulii* Iuliani IIIo.	a die *Sept.* Iul. XXVIII.

Phaeinidis Sacerdotissae *Argiuae* anno 4. a fine *Boëdromionis* Attici, et *Septembris* Iuliani.

v. 40. Ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, *Argiui* foedus ineunt cum *Lacedaemoniis* annorum *quinquaginta*. Haec mense *Munychione*, qui iniuit *Aprilis* Iuliani die Vo. Reuersus domum *Argiuorum* legatos, et re cum Populo *Argiuo* communicata, redire oportebat *Spartam* ad *Hyacinthia*, quae Nos in *Annalibus Thucydideis* Ante-Peloponnesiacis *Thargelianis* Attici fuisse probauimus. Coepit ille hoc, quo versamur, anno *Maii* Iuliani die Vo.

v. 42. Ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ᾧ οἱ Ἀργεῖοι ταῦτα ἔπρασσον, *medio* nimirum tempore inter *April.* Vm. et *Hyacinthia*, *Lacedaemoniorum* legati, cum tradendum *Panactum* exspectarent, *dirutum* a *Boeotis* offendunt, *captivos* autem apud *Boeotos Athenienses* accipiunt a *Boeotis*, redduntque *Athenienſibus*. Irati ergo ob *Panacti* excidium *Athenienses* consilium de foedere *soluendo* ineunt quod fuerat cum *Lacedaemoniis*. Auctore huius consilii praecipuo *Alcibiade*. Foedus ergo ineunt *Athenienses* cum *Argiuis*, *Eleis* et *Mantineis*, ab *Athenienſibus* legatis *Elim*, *Mantineam* et *Argos* mittendis renouandum τριάκοντα ἡμέραις πρὸ Ὀλυμπίων, ab *Argiuis* autem *Eleis* et *Mantineis* legatis similiter mittendis *Athenas* δέκα ἡμέραις πρὸ Παναθηναίων τῶν μεγάλων, *cippo* etiam inscribendum *aeneo* κοινῇ Ὀλυμπίοις τοῖς νυνί v. 47. Hinc sane constat, anno, de quo agimus, *Olympia* fuisse (id quod ipse rursus mox agnoscit) et recte adeo se habere nostram omnem, ex hac parte, *Thucydidis Chronologiam*. Et quidem, si *dies* idem vtrobique designetur (quod sane verisimillimum est) xx. diebus *Olympiis* priora fuerint *Panathenaea* illa, de quibus hoc in loco loquitur *Thucydides Magna*. Haec *Magna Panathenaea Pentaëterica* fuisse consentiunt Eruditi. *Graecorum* autem *Pentaëterides quatuor* duntaxat *annorum* integrorum ambitu redibant. Ita semper redierint eodem ab *Olympiis* interuallo, cum et *Olympia Graeci* habeant pro *Pentaëtericis*. Ita certe si ad eiusdem *Cycli* atque *Calendarii* normam vtraque acta fuerint tam *Athenienſium Panathenaea* quam *Eleorum Olympia*. Inibant ludi *Olympici Hecatombaeonis* Attici *die* XI. *Mensis* nimirum *Elei*, qui *Hecatombaeoni* Attico respondebat, die XI. Ita *Scirophorionis* Attici die XXo. inierint *Panathenaea*. Hoc nempe anno *Iunii* Iuliani die XXIIIo. Hinc certi erroris vincitur *Proclus* in *Timaeum*, qui *Panathenaea Magna* diei XXIIIIo. tribuit *Hecatombaeonis*. Sic enim *Olympiis posteriora* fuisse illa *Panathenaea*, quae tamen *Olympiis priora* fuisse ex hoc certiori *Thucydidis* testimonio discimus. Mihi certe suspicio ex aliquo *iuniorum* Kalendario haec sumsisse *Proclum*, quo *situm*, quem in *Calendario Attico* olim habuerunt, *iam* mutauerant nomina *mensium* etiam *Atticorum*. Ita scilicet vt *posterioris* cuiusque *mensis* nomine is *mensis* insigniretur, qui reuera praeesset in *Kalendario Attico* antiquo. Ita quem *Hecatombaeonem* appellat *Proclus*, is fuerit reuera *Atticus Scirophorion*. Fieri potest vt mensem *Romanum Solarem* dierum XXXI. *Hecatombaeonis* nomine designarint coaeui *Proclo Graeci*. Fecisse credit *Petauius* qui ἑνδεκάτην numerabant Φθίοντος, quorum meminit *Scholiastes Aristophanis*. Huc spectant verba *Marini* in vita *Procli*, quam nuper integram edidit Cl. *Fabricius*. Mortem enim *Procli* assignat diei *Munychionis Attici* XVIIo. qui idem dies fuerit XVIIus. *Aprilis* etiam *Iuliani*. Occurrit, fateor, aliquoties in *nostris* Cycli *Calippici Tabulis Munychion Atticus*, ab *eodem*, quo et *Aprilis Iulianus*, *initio* procedens. Sed non *hoc* Cycli *anno* quo decessit *Proclus*. Potius ergo ex hoc *Marini* loco collegerim, *Aprilem Iulianum* eundem fuisse *mensem*, quem hoc *Procli* seculo *Munychionem* appellarint *Athenienses*. Hoc si verum sit, non erit certe absurdum si et *reliquos* Kalendarii *Iuliani* menses vetustioribus mensium *Atticorum nominibus* similiter insignierint. Haec si vera, *Scirophorionis Attici* die XIo. *Iunii* autem *Iuliani* die XIIIo. Iuraiuranda fuissent renouanda. Sed vero futuram illam *renouationem* ex interuallo supponunt illa *Pacta*, proinde *diebus* aliquot *Iuribus iurandis* ipsis *antiquiora*. Itaque *Thargelione desinente*, vel *ineunte Scirophorione*. Ita *Maio Iuliano ineunte* fuisse verisimillimum erit. Vix enim est cur dubitemus quin eodem die partis vtriusque legati fidem renouarint.

v. 49. *Ol.* 90. 1. Ὀλύμπια δ' ἐγένετο τοῦ θέρους τούτου οἷς Ἀνδροσθένης Ἀρκὰς παγκράτιον τοπρῶτον ἐνίκα. Coeperunt mensis *Elei*, qui *Hecatombaeoni Attico* respondebat, *die* XIo. Coepit *Hecatombaeon Iulii Iuliani* die IIIIo. Proinde *Olympia Iulii Iuliani* die XIVo. inierint. Nouo iam *Athenienſium Archonte Astyphilo*, et *nouo* iam *anno* etiam *Olympico*, primo nimirum *Olympiadis* XCae. Iam alibi saepe obseruauimus nec *numerari* a *Thucydide Olympiades*, sed *Olympionicis* designari; nec *Stadionicis*, vt postea, *Olympionicis*, sed *Pancratiastis*. Et *iuniorum* fuisse inuenta, tam vt *numerarentur*, quam vt *Stadionicis* designarentur *Olympiades*. Causam enim plane nullam video cur *Pancratiaste*, ne quidem *Athenienſi*, *Olympiades* designaret *Thucydides*, si mos tum fuisset *Olympiadum Eponymos* alios *Olympionicas* censendi praeterquam *Pancratiastas*. Nec sane temere hoc fecisse putandus est, qui *bis* eodem exemplo *Olympiades* designauit.

Toties nimirum quoties *Epocham* adhibendam esse censuit *Olympiadum*. Iam *Lacedaemonii* Sacris *Olympicis* ab *Eleis* interdicti, quod *mulctam* non soluissent *lege Olympica* irrogatam. Lacessiti praeterea poena *Lichae Lacedaemonii* virgis a lictoribus in stadio castigati. Inde *metus* et *praesidia* ludos agentibus.

v. 50. Μετὰ τὰ Ὀλύμπια, *Corinthi* conueniunt *Argiui* eorumque *socii*. Aderant etiam *Lacedaemoniorum* legati. Sed nihil peractum. Facto autem *terraemotu* in suam quique vrbem discesserunt. *Omine*, vt videtur, conuentu *soluto*. Quod legimus in illius temporis Historiis saepissime. Finis *Olympiorum Hecatombaeonis* die XVI°. *Iulii Iuliani* die XVIII°. Finis *Aestatis* die *Boëdromionis* vltimo, *Septembris* XXIX°. His *limitibus* omnis illa consultatio concludenda est. Sequitur: Καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

v. 51. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, victi *Heracleotae Trachinienses* ab *Aenianibus*, *Dolopibus*, *Melienſibus* et *Thessalis*. Caesus dux *Xenares*, alius, vt videtur, a cognomine *Ephoro* Belli concitatore. Hic enim qui *Heracleae* cecidit Ξενάρης ὁ Κνίδιος Λακεδαιμονιος appellatur. Erant enim *Cnidii Dorum* coloni. *Herodot.* II. 178. Sed *colonum Ephorum* fuisse non est verisimile. Subiungitur: καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα. Itaque forte paulo *ante* finem *Hyemis* pugnatum. Nempe paulo ante *Martii* XXV^m^, anno *Varroniano* 335°.

ANN. XIII. BELLI PELOPONNESIACI.

			Epoch. *Attic.*		Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 429 $\frac{5}{6}$.	*Olymp.*	XC.	1. menſ. 4.	Arch. *Astyphilo.*	1. Eph. *Isarcho.*
U. C. *Varr.* 33 $\frac{5}{6}$.			2. menſ. 9.	Arch. *Archia*,	2. Eph. *Leone.*
Ant. *Chr.* 4 $\frac{10}{18}$.			a die *Iulii* Iuliani XXII.		a die *Sept.* Iul. XVII.

Phaeinidis Sacerdotissae *Argiuae* anno 5°. a fine *Boëdromionis* Attici, ante *Octobris* Iuliani diem XVIII^m^.

IV. 52. Τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθὺς ἀρχομένου, *Heracleam Boeoti*, post superioris anni cladem, admodum debilitatam, ipsi occuparunt, ne in *Athenienſium* potestatem veniret, pulso *Hegesippida* duce *Lacedaemonio*. Quod male habuit *Lacedaemonios*. Mox a die *Martii* XXVI°. 1°. *Elaphebolionis*

v. 52. *Alcibiades* στρατηγὸς cum manu *Athenienſium* venit in *Peloponnesum*. *Argiuis* eorumque sociis eum, vt videtur, inuitantibus. *Patrenſibus* auctor erat, vt *muros* suos vsque ad mare perducerent. Ipse *muros* alios ad *Rhium Achaicum* molitus est, quos tamen quo minus perficeret, obstitere *Corinthii* atque *Sicyonii*, metuentes, vt videtur, ne sinus *Naupactiaci* aditum intercluderet. Haec mense, vt videtur, *Aprili* Iuliano, Attico autem fortassis *Elaphebolione*.

Haec *prima* fuisse videtur *Alcibiadis* στρατηγία. *Superiori* autem anno prima eiusdem πολιτεία, qua ciues suos *Athenienses* concitauit ad *Bellum* in *Lacedaemonios*. Inde fortasse tempora illius aliquatenus eruemus. Si quidem annus πολιτείας *aetatis* fuerit XXX^us^. non admodum, opinor, aberrabimus in *aetate* illius constituenda. Sic *natus* fuerit *Ol* LXXXII $\frac{2}{3}$. Cum *Periclis* auunculo consilium daret de vitandis aerarii a se profligati rationibus, παῖς ὢν τὴν ἡλικίαν dicitur *Diodoro Ol.* 87 1 Consilium illud datum *Olympiadis* illius, et anni *initio*. Tum enim *Phidiae* diem dictum iam superius ostendimus. Hoc ipso nempe fine, vt per *Phidiam Pericles* opprimeretur. Hic, si accurate Auctoris sui verbum seruauit *Diodorus*, nondum absoluerit oportet *Alcibiades aetatis* annum XVIII^m^. *Pueritiae* finem p[illegible] in *Athenienſium*. Absoluerat autem ipso illo anno *Iuliano desinente*, mense Attico *Pyanepsione*, nempe ante finem *Munychionis* VI°. *Nouembri* Iuliano, vel *Decembri* etiam *inunte*. Tum enim eum μειράκιον censet *Plutarchus*, qua *Puerili* aetati opponitur aetas μειρακίου. Verbis enim paulo superioribus τὴν παιδικὴν ἡλικίαν παραλλάσσων dicitur. Μειρακίου *aetatem* a tertio, fateor, septenario censet *Pollux*. Sed, pro more Romanorum, qui opus inscripsit *Commodo Caesari* Principi *Romano*. Sed *veteris Pueritiae* fines a *Seruio Tullio* praescriptos, etiam apud *Romanos* a fine anni XVI i. coepisse alibi probauimus. Ita certe apud veteres *Graecos*. Ita apud *Lacedaemonios* fuisse docet *Plutarchus* in *Lycurgo*. Ita apud *Eleos* in *Olympionicis* a *Puerorum* censu exclusis. Ita certe *Athenienses*, qui primum militiae *tirocinium* in περιπόλοις illis assignabant quos ἀποδιετεῖς appellabant, intra *secundum* a *completa Pueritia* annum, *biennio* anno aetatis XX°. *minores*, etiam *coepto*. Inde annos *militiae* numerabant XLII. ad annum aetatis LX^m^. etiam *coeptum* militiae *finem*. Conueniunt haec accuratissime cum *initio* πολιτείας a nobis assignato, anno aetatis XXX°. Nec sane erat cur dubitemus quin *primo* quoque tempore *legitimo* honores petiturus fuerit *Alcibiades*, indole praeter modum arroganti. Nec vicissim, quin repulsam nullam fuerit passurus *nobilitate* tanto maiorum, et *Populi* gratiam captandi tantus artifex. *Caesus* est *Ol* $\frac{83}{84}$ $\frac{4}{7}$ *annos circiter quadraginta natus*, inquit *Nepos* c 10. Saltem quinquagenario *minor*. Numerum enim *rotundum* esse potius quam accuratum, innuit vox *circiter*. Is annus erat illius XLVI. pro nostris hisce rationibus. Facile fieri potuit vt *posterior* ille numerus per *Librarium* excederit. Alia *Alcibiadis* aetatem spectantia quaerenda infra anno huius *Belli* XVII°.

v. 53. Ol. 90. 2. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, Bellum *Argiuis*, adiuuante *Alcibiade*, in *Epidaurios*. Vel potius παρασκευή. Menſe Attico *Hecatombaeone*. Proinde poſt *Iulii* Iuliani diem XXIIIm. *Rationem* melius in proxima *Epocha*, quae *eiusdem* temporis eſt, trademus.

v. 54. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, *Lacedaemonii* ad *Leuctra* agro ſuo finitima *Lycaeum* vsque progrediuntur, duce *Agide* Rege *Archidami* filio. Sed, non procedentibus auſpiciis, domum reuertuntur. Reditus autem erat ante menſis *Laconici*, qui *Carnium* praeceſſit, diem XXVIIIm. Haec erat τετρὰς Φθίνοντος. Dies nempe *Hecatombaeonis* Attici XXVII. vel forte XXVI. propter diem, qui praeceſſerat, *exemtilem*. *Auguſti* ſcilicet Iuliani XVI. *Retrorſum* enim agenda ſupputatio eſt. Hinc editi *Thucydidis* marginem Lector emendabit. *Menſem* illum fuiſſe, quem dixi, e *proxima* Epocha colligemus.

v. 54. Ἀναχωρησάντων αὐτῶν, reuerſis nempe *Lacedaemoniis*, *Argini* ad feſtum celebrandum die menſis, qui *Carnium* praeceſſit, praedicto, conueniunt, impreſſio nemque illo ipſo *die* faciunt in *Epidaurios*. Obſtitit autem *Feſti* Religio, quo minus ex vtrauis parte quicquam deinceps gereretur. Horum *tempus* a *ſuperiori* pendet, vt mox fuerint ſecuta. Hinc autem intelligimus *Carniorum* ſanctimoniam in *menſem praecedentem* redundaſſe, quippe quae coeperit a *die* menſis *praecedentis* XXVII. Loquuntur quidem de his *ſacris induciis* ita Scriptores, ac ſi fuiſſent plerumque *menſtruae*. Tantundem apud illos valent σπονδὰς et μῆνας ὑποφέρειν, vt alibi obſeruauimus atque explicauimus. Diſſ. VII. 8. Inde veriſimile eſt ad ſpatium paene *menſtruum* plerasque pertigiſſe. Sic tamen vt *menſibus*, in quos inciderint, *Calendariorum* non reſponderint. Imo reſpondere vix poterant praeterquam in *Feſtis* quae menſes *medios* occuparent, et *Ciuilia* ſaltem *Plenilunia*. Si enim *initio* menſis fuiſſent Sacra, pars erat e *praecedenti* menſe demenda, qua tuta eſſent adeuntium itinera. Si viceuerſa menſibus fuiſſent *exeuntibus*, e menſibus *ſequentibus* erant eximendi dies quibus ſalua eſſent itinera redeuntium. Et quo *latius* patebant Sacra, eo *plures* erant concedendi dies vltro citroque commeaturis, vt *omnibus*, quorum intererat, Sacris, quorum Religione tenebantur, intereſſe liceret. Et quidem *Dorum* omnium communia erant haec, de quibus agimus, *Carnia*. Tam *Argiuos*, quam *Argiuorum hoſtes*, eorum Religione coërceri videmus quo minus, ante elapſus *inducias Sacras*, inuicem concurrerint. Et Dorum *coloniis*, tam *Siculis*, quam *Africanis*, *Sacrorum* eorumdem *menſiumque* vſum fuiſſe conſtat. Erant equidem *induciae* illae *Sacrorum* cauſa *indictae* non certo alicui menſis *diei*, vt videtur, *affixae*, ſed pro indicentium placitis *arbitrariae*. Hoc erat in Sacris *indictitiis* receptiſſimum. Et ex *Argiuorum* artificiis idem intelligimus qu bus *Bellum* ſibi a *Lacedaemoniis* inferendum eluſerint a *Xenophonte* noſtro commemoratis. Non erit itaque fortaſſe cur ſi *vno* aliquo *anno* ſacras *inducias* exploratas haberemus, exinde colligeremus, *perpetuo* illas *eisdem diebus* fuiſſe celebratas. *Longe* tamen illas ab illo exemplo variaſſe vnquam non eſt profecto veriſimile. Cauebant enim induciarum *indictores*, ne *longe* vnquam *feriae* ipſae a tempore *legitimo* discederent, cum ne *Diis* quidem gratas exiſtimarent ſi *tempore* alio celebrarentur quam *legitimo*. Nec ratio erat vlla cur *longe* inuicem diſtarent *induciae* etiam *indictitiae* feriarum ipſarum cauſa conſtitutae. Hoc ergo ſaltem lucrabimur, vt vel ex vno exemplo diſcamus, quo fuerint ſpatio proxime rediturae. Quod ſane rei *Chronologicae* intererit. Et ſane horum, de quibus agimus, *Carniorum inducias* vel *veras* explorare licebit, vel ſaltem certe *veriſimillimas*. Die menſis *Carnii* VIIo. *Carnia* ipſa coepiſſe volunt Eruditi. Neſcio quo freti teſtimonio VIIo. menſis *Carnii Carnia* ipſa coepiſſe docuerint Eruditi. Vtcunque tamen veriſimile eſt diem illum delectum eſſe Sacris *Apollinis Carnii* Ludis inchoandis, cum dies menſium omnium *Septeni* eidem *Numini* ſacrati fuerint, vt alibi ipſi obſeruauimus. Hoc ſi verum, ſic *induciarum* dies, qui *Feſtum* praeceſſerint, ex hoc ipſo exemplo colligemus. Nam, inter ſacros *inducіarum* nomine dies, hunc ipſum fuiſſe menſis *praecedentis* XXVIIIm. Hiſtoria ipſa Auctoris noſtri docet. Eſto ergo IUS Ita *decem* fuerint *induciarum* dies quae Feſtum *praeceſſerint*, ſi vel *plenus* menſis fuiſſet, vel ſi menſis *excavatio* loco illo facta fuerit quo occurrit in noſtris *Tabulis* dies pro Cycli lege *exemtilis*. *Nouem* autem, ſi die menſis *penultimo* fuerit mutilatio, vt pro *die* menſis XXIXo. τριακὰς fuerit numeranda. Sed vero in feſtis ipſis *Carniorum nouem* fuiſſe *dies* docet *Athenaeus*. IV. 4. Ita dies *Feſti* vltimus idem fuiſſet *menſis* XVus. Concedantur ergo *redituris* a feſto *pares* induciae illis quas *acceſſuris* conceſſas euicimus. Sic *induciarum* dies *vltimus* ad *menſis* diem pertigerit vel XXIVm. vel XXVm. et ſpatium *menſtruum* expleuerit paene vniuerſum, quod ſupponunt praedictae voces a *Xenophonte* vſurpatae. Hoc ergo ſpatio concludendae erunt hae *Argiuorum* induciae atque *Epidauriorum*. Omnium enim paene *Peloponneſiorum* communes fuiſſe *Thucydides* ipſe ſupponit. *Celebratae* enim pariter ab *Argiuis* eorumque *ſociis*, atque *violatae* ſunt. *Menſisque* Religionem cauſabantur ſocii etiam *Epidauriorum*, quo minus cum praedantibus *Argiuis* congrederentur. *Feſti* etiam *menſisque* cauſa in Concilio *Mantineenſi* conuentum, vt exercitus vtrinque dimitterentur. *Lacedaemoniis* certe *vtrumque* ſacrum fuiſſe, vel exinde colligitur, quod poſt *menſem* illum ſociis militiam indiceret. Hinc ſane ſuſpicamur, *Dorienſibus* omnibus *Peloponneſiis*, vt vna erant eadem *Sacra*, ſic vnam fuiſſe eandemque *Anni* formam atque *Menſium*; vnumque adeo annorum *Cyclum* eo fine inſtitutum, vt ſuo *tempore legitimo* Sacra redirent. Tam Deus *Apollo Carnius* omnium communis erat, quam et *vates* a quo nomen *menſis* et *Sacrorum* originem arceſſunt. Nam in *Peloponneſum* vates ille cum *Dorienſibus Heraclidis* veniſſe o) traditur; et *Peloponneſum*, qua patebat, vniuerſam ab *Heraclidis* occupatam fuiſſe volunt. Vix poterant alioqui ad Sacra *menſtrua* tot ab *Heraclidis* oriundae gentes ita commode conuenire, niſi menſium *initia* communia, *Cycli* communis beneficio, habuiſſent. Sic *Epochae* etiam *Olympicae* inſeruiet annus

o) *Pauſan.* Laconic. 13. *Euſeb.* V. Praep. Euang. c. 20. *Apollod.* II. et alii.

Lacedaemonius, si quidem idem fuerit illis *Cyclus* cum *Eleis*. *Carnius* autem quem situm habuerit, e *Plutarcho* discimus. *Carnium* enim ille in vita *Niciae* pro eodem habet mense qui *Athenienſibus Metageitnion* audiebat. Ita se res habuit apud *Syracusanos*, *Dorienses* etiam ipsos, non tamen *Lacedaemoniorum*, sed *Corinthiorum*, colonos. Imo sic cum *Metageitnione Carnium* componit *Plutarchus*, vt eundem diem *Carnii* apud *Syracusanos* numeratum fuisse innuat, qui numerabatur *Metageitnionis* apud *Athenienses*. Vid. Diss. VI. 6. Ita ergo si dies *induciarum* supputemus pro calculo *Athenienſium*, diei *Metageitnionis* Attici XXIV. et XXV. cum *Septembris* Iuliani diebus concurrent XII. et XIII. Quorum proinde altero *mensis* de quo agimus *sacer* exierit. Vno autem *die* citius, si quis malit haec ad Kalendarium exigere *Laconicum*, et pro nostris tamen mensis *Laconici* Tabulis. Discrimen modicum est vtrouis modo calculus ponatur.

v. 55. Κατ' ὃν χρόνον ἐν τῇ Ἐπιδαύρῳ Ἀργεῖοι ἦσαν, conuen us *Mantineae*, *Athenienſium* hortatu, legatorum a *ſociis* vtriusque partis ciuitatibus, quo, *Ephamida Corinthio* auctore, dimissi exercitus tam *Argiuorum*, quam *Epidauriorum*. *Argiui* ex *Epidauriorum* agro abducti. Post diem *Auguſti* Iuliani XVIm. vt supra vidimus. Et tamen ante mensis sacri *finem Septemb.* XII. vel XIII. si propter *illum* dimissi fuerint exercitus. Propius, vt videtur, ad extremum *posterius*, vt tempus concedatur *Athenienſibus* mittendi legatos ad *ſocias* vtriusque partis *ciuitates*, vt *Mantineae* demum conuenirent *de Pace* conciliauda acturi.

v. 55. Τρεῖς ἐς τὸ αὐτὸ ξυνελθόντες, οὐδ' ὡς ἐδυνήθησαν συμβῆναι. Hinc rursus est cur existimemus, *mensi* potius *sacro*, quam *Paci*, tribuendum, quod ab *armis* vtrinque discederetur, tam ab *Argiuis*, quam ab *Epidauriis*. Proinde mense *sacro* exacto, post *Sept.* XIII. *nouus* hic *fecundusque* fuerit conuentus, de *Pace* iam acturus ex professo. Tum dies aliqui concedendi consilius de Pace *frustra* susceptis antea quam ad *arma* redirent *Argiui*. et *secundam* impressionem facerent in agrum *Epidaurium*. Proinde *Septembri* admodum *affecto* noua illa fuerit impressio. Tum Expeditionem in *Caryas* suscipiunt *Lacedaemonii*. Nempe, vt videtur, vt *Argiuos* suis iam *finibus* metuentes elicerent ex agro *Epidaurio*. Si ita, paulo *serior* fuerit Expeditio *Lacedaemoniorum*, quam fuerit *Argiuorum* quae *Lacedaemoniis* occasionem noui consilii suggesserit. Sed cum sacrificiis διαβατηρίοις non litarent, domum redeunt *Lacedaemonii*. Pergunt ergo, nullo iam obstante, *Argiui*, tertiamque agri *Epidaurii* partem praedantur. Audita autem expeditione *Lacedaemoniorum*, auxilia mittunt *Athenienses Argiuis* duce *Alcibiade*. Sed reuersis *Lacedaemoniis* ipsi quoque domum redeunt. Καὶ τὸ θέρος οὕτω διῆλθε. Haec ergo omnia ante diem *Boedromionis* Attici vltimum, *Octobris* autem Iuliani diem XVIIm. *Moram* aliquam exigebant mittendi *Athenas* nuncii de Expeditione *Lacedaemoniorum*, tum apparatus *Alcibiadis*, eiusdemque *aduentus* atque *reditus* hoc termino, quem dixi, concludendus. Sed spatium est, pro nostris rationibus, satis laxum. Sic autem cohaerent omnia vt *situm* quem Nos dedimus mensi *Dorienſi Carnio* parem *Attico Metageitnioni* adunde vincant.

v. 56. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, *Lacedaemonii*, nescientibus *Athenienſibus*, praelium, cum duce *Agesippida*, in *Epidaurum* immittunt. Hoc *Athenienſibus* obiectant *Argiui* quasi *foederi* contrarium, quod hostes mari, cuius potiebantur *Athenienses*, transire permisissent. Proinde se iniuria affici querebantur nisi hostes *Lacedaemoniorum Messenios* in *Pylum Athenienses* similiter reducerent. Itaque, hortante *Alcibiade*, cippo foederis, quem penes se habebant, *Laconici* inscribendum decernunt, fidem iurisiurandi a *Lacedaemoniis* violatam. Etiam perfugas *Lacedaemoniorum* e *Cranii Helotas* in *Pylum* reducunt vt latrocinarentur. Caeteris vero in rebus *Pacem* seruant. Haec post initium *Maemacterionis* Attici, *Octobris* autem Iuliani diem XVIIIm.

v. 56. Τὸν χειμῶνα τοῦτον, *velitationes* et *insidiae* frequentes inter *Argiuos* atque *Epidaurios*. *Praelium* autem *nullum*. Hoc anno *Iuliano* 335. exeunte, ineunte autem 336.

v. 56. Τελευτῶντος χειμῶνος πρὸς ἔαρ ἤδη, scalas *Argiui Epidauro* inferunt quasi διὰ τὸν πόλεμον defensoribus nudatae. Sed re infecta redeunt. Hinc intelligimus hucusque pertigisse illud, cuius supra meminerat Auctor, sine *praelio* Bellum. Καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα. *Paulo* ergo ante finem *Hyemis* haec, et *Veris initio* iam *propinquo*. Proinde anno *Varroniano Iuliano* 335. ante finem *Elaphebolionis Attici*, diemque ad o *Aprilis Iuliani* XIIIm. Is enim erat vltimus *Elaphebolionis*.

ANN. XIV. BELLI PELOPONNESIACI.

			Epoch. *Attic.*		Epoch. *Lacouic.*
Per. *Iul.* 429 $\frac{6}{7}$.			2. menſ. 3.	Arch. *Archia.*	1. Ephoro *Leone*
U. C. *Varr.* 33 $\frac{6}{7}$.	*Olymp.*	XC.	3. menſ. 9.	Arch. *Antiphonte.*	2. Ephoro *Chaerida.*
Ant. *Chr.* 41 $\frac{8}{7}$.			a die *Iulii* Iuliani XI.		a die *Octob.* Iul. VI.

Phaeinidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno 60. a fine *Boëdromionis* Attici, initio autem *Octobris* Iuliani.

V. 57. Τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους μεσοῦντος, *Lacedaemoniorum* Expeditio in *Argiuos*, duce *Agide* Rege. Ad *Methydrium Arcadiae* occurrunt *Argiui*. Sed nocte *Lacedaemonii* ad ſocios ſe recipiunt. Tum rurſus *Argiuos* aggrediuntur. Sequitur velitatio. Deinde ſe vtrinque ad *praelium* parantibus, *induciae* factae ſunt in *quatuor menſes*, vtrisque duces eo nomine improbantibus. Noua haec forma eſt. Proinde paulo accuratius explicanda quam licuit in *Editione Thucydidis*.

Horum omnium initium *Aeſtati mediae* aſſignatur. Sed quae demum *Aeſtas media* eſt a *Thucydide* deſignata? Formam, ni fallor, accepit *Thucydides* a receptiſſima menſium *Atticorum* in *tres* dierum *decades* partitione, ἰσαμένου, μεσοῦντος et φθίνοντος vel ἀπιόντος. His enim reſpondent partes in *tempeſtatibus Thucydideis* tam *Aeſtiuis* quam *Hibernis* ſimiliter *ternae*, ἀρχομένου, μεσοῦντος et τελευτῶντος. *Primae* vocis *vltimaeque* vſus eſt in *Thucydide* frequentiſſimus. Μεσοῦντος vſus rarior eſt. Duplex autem erat apud *Veteres* Aeſtas, *trimeſtris* alia, alia *ſemeſtris*. Trimeſtris Aeſtatis pars *tertia* erat *Ciuilis Menſis*. Sic ergo *menſis primus* θέρει ἀρχομένῳ tribuendus erat, *ſecundus* μεσοῦντι, *tertius* denique vltimusque τελευτῶντι. Hunc vocis vſum habet *Plutarchus*, ſed pro menſium *ſingulorum* ternariis, paulo, quam *Thucydides*, accuratiorem. Sic enim ſcribit in *Timoleonte*: Τὸ μὲν οὖν ἔτος ἰσαμένου θέρους εἶχεν ὥρην, καὶ λήγοντι μηνὶ Θαργηλιῶνι, πρὸς τὰς τροπὰς ἤδη συνῆπτεν τὸν καιρόν. Hic vocem ipſam ἰσαμένου vſurpauit in *Aeſtiuae tempeſtatis* partitione, quae tamen occurrit in *menſis* partitione frequentior. Sed *tempeſtatum* eam diſtributionem eſt ſecutus, non quae a punctis ipſis *Cardinalibus* arceſſitur, ſed quae a *mediis* potius inter puncta Cardinalia ſpatiis. Sic enim *Romani* ſub quorum *Imperio* floruit *Plutarchus*. Ita μεσοῦντος θέρους is menſis habendus erat, quo *Sol* κέντρον tenebat θερινὸν *Solſtitii*, τελευτῶντος, quo *proximum* a Solſtitio occurrere credebatur *Nouilunium* ἰσαμένου vero, quo fuit *Nouilunium* proximum *ante* Solſtitium. Quae nota *Cycli* Lilem *initio* menſi nulli conueniebat praeterquam *Thargelioni*. Tempeſtates autem *Thucydideae* cum *binae* totum annum exhauiant, proinde *ſenis* conſtabant menſibus. Sic fiet vt *bini* fuerint in θέρει μεσοῦντι menſes, *Scirrhophorion* et *Hecatombaeon*, et primus e *bini* fere menſes *Iuliani*. Atque ita fortaſſe intelligendus erit *Thucydides* quoties de θέρει loquitur ἀρχομένῳ vel τελευτῶντι, vt ſcilicet binos Aeſtatis ſemeſtris *primos vltimo* ue menſes deſigner. *Bis* tamen eodem anno nunquam θέρους memi.nit vel χειμῶνος ἀρχομένου vel τελευτῶντος, cum nihilominus *bimeſtri* ſpatio multa atque inuicem diuerſiſſima, potuerint contingere. *Mediae* autem *tempeſtatis* rariſſime, etiam *Aeſtiuae*, quae rebus *gerendis* maxime erat idonea. Fieri ergo poteſt vt ſpatium etiam menſtruo *arctius* hoc ſermone deſignarit. Nec pugnaret, quo minus ita faceret, mos receptus loquendi de *medio menſe*. Nec enim *media* dierum *decas* tantummodo ita deſignari ſolebat, verum etiam *ciuile plenilunium*, aut ſi quis *dies* proxime *Plenilunium* attigiſſet. Sic *media Aeſtas* in *finem* inciderit *Scirrhophorionis*, vel *initium Hecatombaeonis*. *Iulio* nempe Iuliano *ineunte*. Nos autem menſem *Scirrhophorionem* integrum ad marginem *Thucydidis* editi deſignauimus. Pertigit enim ille a *Iunii* Iuliani die XII. ad *Iul.* XI. Quod ſi arctius *media Aeſtas* intelligatur, ita erit ambiguum, quo *anno* Olympiadis, aut quo *Archonte*, induciae *quadrimeſtres* initae fuerint. Erunt enim in duorum annorum Archontumque *confinio*. *Tertio* tamen potius Olympiadis *anno* et ſub *ſecundo Archonte*, foedus initum fuiſſe ver ſimilius erit, ſi *Aeſtati mediae* horum *initia* adſcribantur. Moram enim ad *inducias*, vtcunque breuem, aliquam ſaltem, interceſſiſſe conſentaneum eſt. Haec tamen omnia cum multis ſequentibus *anno* Olympiadis *ſecundo* recenſet *Diodorus*. Inde recte fortaſſe colligemus, *initia* ſaltem ad hunc *priorem* Olympiadis *annum* eſſe referenda. Caeterum in *priori* quoque Olympiadis *anno*, et ſub *priori* etiam *Archonte*, rem geſtam infra obſeruabimus, quam hac eadem forma θέρους μεσοῦντος deſignarit *Thucydides* anno *Belli* XVII.

V. 61. *Ol.* 90. 3. Μετὰ τοῦτο, Reuerſis nempe *Lacedaemoniis* veniant *Athenienſes*. Foedus initum conuellit *Alcibiades* iam *legatus*, renitentibus primum, tandem aſſentientibus, *Argiuis*. Aderant *Athenienſes* ἐν καιρῷ, tempore nimirum anni ſatis *maturo* ad rem gerendam. Εὐθὺς ergo *Orchomenum Arcadicam* aggrediuntur, deditioneque in fidem recipiunt. *Mora*, vt videtur, admodum *modica*. Audita *Orchomeni* deditione, in *Agidem* inducirum auctorem accenduntur *Lacedaemonii*. Tandem rei bene in futurum gerendae promiſſione, decemque ei conſtitutis conſiliariis, noxam hanc remittunt. v. 63. Tum *Tegeam* petunt *Argiui*. v. 62. Et *Spartam* nuncii de *Tegea* veniunt ἐν τούτῳ, cum ſe purgaret *Agis*. v. 64. Mittitur ergo rurſus in *Argiuos Agis*, qui collectis ex *Arcadia* ſociis *Tegeam* venit Καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον οἱ ξύμμαχοι ἀπ' Ἀρκάδων παρῆσαν. Arceſſunt etiam *Lacedaemonii* ſocios e *Corintho*, *Boeotia*, *Phocaea* et *Locris*, qui feſtinabant quidem, ſed temporis angustiis,

et hostium interpositione excludebantur quo minus adessent. Itaque cum sociis qui aderant in *Mantineam* irrumpunt, eamque praedantur. Tum deinde in agrum *Tegeaticum* vt aquis in agrum *Mantinicum* immissis *Argiuos* elicerent e castris, quae tenuerant antea, aditu difficilioribus. Ita praelii facta copia, qua vincunt *Lacedaemonii*. Mox a *victoria* sese ad *Carnia* celebranda conuertunt. Coeptis, vt videtur, *Carniorum induciis*, quibus *Bellum* prosequi Religio erat. v. 75. Coeperunt, vt supra vidimus, *Carniorum induciae* die *Hecatombaeonis* XXVII. *Augusti* proinde *Iuliani* die VI°. Proinde paulo antea, *Hecatombaeone Attico* exeunte, ineunte autem *Augusto Iuliano* victoria. Satis commode, pro praedictis nostris rationibus.

v. 75. Εὐθὺς, ἕως Λακεδαιμόνιοι Κάρνεια ἦγον, *Eleorum* tria millia, et *Athenienſium* mille noui praeter priores cum *Mantineis Epidaurum* circumuallant, relictoque valli praesidio domum redeunt. Nempe, vt vlciscerentur irruptionem *Epidauriorum* in agrum *Argiuum* προτεραίᾳ τῆς μάχης ἡμέρᾳ. Videmus quam arcto *nexu* haec sequantur inuicem. Proinde sacrorum *Carniorum* initio *Epidaurum* circumuallare coeperint, et *mense* ipso *sacro* vallum absoluerint et munierint, domumque, relicto praesidio, redierint. *Mox* enim a pugna redierunt *Lacedaemonii*, dimissis, qui aderant, sociis, aliisque monitis ne vltra progrederentur. Ergo *sacri mensis* ambitu haec omnia concludenda sunt. Nempe inter *Augusti* Iuliani diem VIII. et *Septembris* diem IVM. Ita scilicet, si, praeter *Sacrorum* ipsorum dies IX. *deni* vtrinque dies *inducias* numerentur Sacra *adeuntibus* quam ab iisdem iam peractis domum *reuersuris*.

v. 76. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἀρχομένου, εὐθὺς ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἦγαγον, *Lacedaemonii* rursus *Tegeam* veniunt, et *Pacis* conditiones offerunt, quas accipiunt *Argiui*. Tum domum redeunt. Nota haec temporis admodum difficilis est. Illud manifestum est, ἦγαγον de *elapsis Carniis* intelligendum esse, non autem de *labentibus* cum redirent ad *Tegeam Lacedaemonii*. Nam dum *Carniis* vacarent, ἕως οἱ Λακεδαιμόνιοι Κάρνεια ἦγον, v. 75. ita demum factum vt *Epidaurum*, nullo hoste prohibente, *circumuallarent*, et vallum *praesidio* munirent. Hoc enim indicat particula ἕως, non *eodem* duntaxat *tempore*, quo *Carnia* agebantur, *Epidaurum* esse circumuallatam, verum etiam tantisper occupatos in circumuallatione *Argiuorum* fuisse *foederatos*, dum *Carniorum* induciae ad exitum perducerentur. Saltem tantisper valli *praesidium* ab *hostibus* fuisse securum. Sed quis demum *nexus* est *Carniorum excuntium* cum *Hyemis initio?* Nempe si *Carnia* mensi *Metageitnioni Attico* respondebant, qui *secundus* erat tantummodo *mensis* quadrantis *Aestiuae*, et penultimus *Aestatis* etiam *Thucydideae semestris?* Sic enim *mensis* saltem *vnus* integer intercesserit inter *Carnia Hyemisque exordium*. Imo nonnulli praeterea *dies* cum ne quidem vltimae *Carniorum induciae* ad finem *Metageitnionis Attici* pertigerint. Et tamen sic loquitur *Thucydides*, quasi nullum fuisset inter *Carnia Hyemenque* spatium intermedium. Potest quidem fortasse particula εὐθὺς tam commode ad χειμῶνα referri, quam ad Κάρνεια. Ita tempus indicabit, non *proximum* peractis *Carniis*, sed *coeptae Hyemi*, quocunque demum interuallo *Hyems Carniis* fuisset posterior. Sed nexum *proximum* denotare videtur particula ἐπειδή. Hoc enim innuit, cur non citius *Epidauriis* subuenerint *Lacedaemonii*, causam aliam fuisse nullam praeterquam *Carniorum* religionem. Hoc si verum, *elapsis Carniis*, mora alia *nulla* nectenda erat, quo minus *Epidauriis* primo quoque tempore subueniretur. Et tamen *superioris* anni *Carnia* cum *Metageitnione Attico* non incommode contulimus. Hic cum proximo post *Metageitnionem* mense in Kalendario *Attico* confetenda erunt, si, pro more solito, *Hyemis* initium censuerit *Thucydides*. Ego *Lacedaemonias* anni *tempestates* ob oculos habuisse crediderim, dum de rebus *gestis* agit *Lacedaemoniorum*. Has certe, non alias, intellexisse credendi sunt *Lacedaemonii* ipsi, a quibus se res *Lacedaemoniorum* patrias didicisse testatur. Illas proinde volebat *ipse*, si sententiam illorum *fide*, qua oportebat, ipse retulerit. Sic autem satis accurate respondebunt omnia, si, pro *Cycli*, quem secuti sunt *Lacedaemonii*, diuersitate expendantur. Est enim annus hic *Ol.* 90. $\frac{3}{4}$ (vt e nostris *Tabulis* apparet) *Embolimaeus*. Et mensis *Embolimi* locus erat in ipso *Carnio*. Itaque *duo* erant hoc anno *Carnii: communis* alius, alius *Embolimus*. Interest autem *vtro* horum mensium *Carniis* vacarint *Lacedaemonii*, priore scilicet, an posteriore. Si quidem *priori*, sic *medius* fuisset, inter *Lacedaemoniorum Carnia Aestatemque Thucydideam*, quae a *Maemacterione Attico* inibat, mensis, *secundus* nempe *Lacedaemoniorum Carnius*. Sin *posteriore*, ita recte procedent omnia, vt e nostris *Tabulis* ad oculum constabit. *Carnius* enim *prior*, qui XIIUS. erat anni *Laconici* mensis, *Ol.* 90. $\frac{3}{4}$. iniuit *Augusti* Iuliani die VIIIO. Et eiusdem *Augusti* Iuliani die XO. coepit *Ol.* 90. 3. *Atticus Metageitnion*. *Posterior Carnius Sept. Iul.* die incheatur VIIO. Et *Sept.* VIIIO. *Atticus Boëdromion*. Hoc ergo peracto sequitur *Maemacterion Atticus Octob.* VIIIO. Et nouus annus *Laconicus Oct.* VIO. solo illo *dierum* discrimine quod *Cyclorum* diuersitati tribuendum ostendimus. Recte pro nostris hisce *Thucydidis* rationibus. Recte ergo, et pro mente *Thucydidis*, ad *secundum posteriorem*que *Carnium* Sacra *Carnia* retulerimus. Idque ita fuisse aliunde verisimilius est. *Sacra* enim *Carnia annua* fuisse e *Thucydide* ipso constat. Proinde *mense* illo obseruanda qui *quotannis* redibat, non autem *illo* qui *annis* tantummodo redibat *Embolimaeis*. Sed vero duorum *cognominum* mensium *priorem* duntaxat *intercalarem* fuisse, iam quoque olim ante Nos obseruauit *Petauius*. Idque e voce *Graeca* collegit, quod is *mensis* proprie ἐμβάλλεσθαι censeretur, qui *medius* erat inter alios menses; non item ille qui mensium erat *postremus*, nec alium post se habebat eodem *anno* mensem. Itaque vel hoc exemplo discimus recte a *nobis* dispositos esse *menses* vtriusque Cycli *intercalares*, tam *Attici*, quam *Laconici*. Nec enim, praeterquam in anno *Laconico*, *Embolimaeo*, fieri potuit, vt post mensem *Laconicum Carnium* proximus ordine succederet *Atticus Maemacterion*. Sic fiet vt noua haec *Lacedaemoniorum* in *Argiuos* Expeditio post *Octobris Iuliani* diem VIM. contigerit, si pro stylo supputetur *Laconico;*

poſt *Octobris* autem diem VIIIm. ſi ad Kalendarium potius *Atticum* exigenda eſſet *Aeſtas Thucydidea*. Sic potius rem fuiſſe crediderim, quam vt, *Carneis priore Carneio* celebratis, a *ſecundo* demum *Carneio Aeſtatem* coeperint *Lacedaemonii*. Sic enim *menſis integri* diſcrimen fuiſſet inter *Aeſtatem Atticam* atque *Laconicam*, quod maximam confuſionem pareret in *Thucydideis* vtriusque gentis communibus *Annalibus*. Imo *magis* conuenit cum rationibus *Thucydidis*, vt nunc *Aeſtatem Carneia* menſe *integro* praeceſſerint, nunc cum *Aeſtate* nexum *continuum* habuerint. Plane vt, pro his, quas dedimus, *Cycli Laconici* rationibus, erat neceſſarium. Denique hinc *normam* lucrabimur, vnde colligamus qui fuerint in *Cyclo Laconico* anni *Embolimaei*. Tales enim erunt habendi in quibus *Carneia Aeſtatem* proxime praeceſſerint. Praeſertim ſi cum illis *Hiſtoricis* conferantur res geſtae *Lacedaemoniorum*, qui *Aeſtatis* limites eosdem cum noſtro agnoſcunt *Thucydide*. Quod erit forte vtiliſſimum, ſi quae *nouae* in lucem prodierint *Hiſtoriae*.

v. 78. Μετὰ τοῦτο, οὐ πολλῷ ὕςερον, *foedus* et *ſocietatem* cum *Argiuis* et ſociis in annos *quinquaginta* ineunt *Lacedaemonii*. Tum *Athenienſes* cogunt e *Peloponneſo* diſcedere. Cum *Perdicca Macedonum* Rege de *Pace* agunt, qui tamen non εὐθὺς ab *Athenienſibus* deficit. v. 80. Mittunt etiam ad *Athenienſes Argiui* de praeſidio e vallo *Epidauri* ſubducendo, quod factum a *Demoſthene*. Foedere ergo cum *Epidauriis* renouato, vallum praeſidio vacuum *Demoſthenes* ipſis tradidit. Poſt *Argiuos Mantinei* cum *Lacedaemoniis* pacem ineunt. Menſe adhuc fortaſſe *Maemacterione* Attico, et *Octobri* Iuliano.

v. 81. *Lacedaemonii* cum *Argiuis* iuncti, primo *Sicyone*, tum ipſis *Argis*, Popularem ſtatum in *Ariſtocratiam* mutant. Haec noui, vt videtur, anni *Iuliani* initio, tempore ςρατείαις opportuna, πρὸς ἔαρ ἤδη, τοῦ χειμῶνος λήγοντος. Itaque poſt initium *Ianuarii*, et ante diem *Aprilis* Iuliani IIm. quo coepit proximus *Munychion*. Proinde anno *Varroniano Iuliano* iam 337. Haec *Ol.* 90. 3. etiam *Diodorus*. Menſe, vt videtur, *Gamelione*. Nam *menſibus* VIII. tenuiſſe *Optimates Argis* teſtatur *Diodorus*. Διακατασχόντες δὲ ταύτην τὴν πολιτείαν μῆνας ὀκτὼ, κατελύθησαν, τοῦ δήμου συςάντος ἐπ' αὐτούς. VIIIus. a *Gamelione* menſis eſt anni ſequentis *Boëdromion*, quo reſtituta fuerit *Argis Democratia*, quam ſequenti *Aeſtate* reſtituram teſtis eſt *Thucydides*. Multo ante *Gamelionem* Optimates *Argis* obtinere ne quidem potuiſſe, vincunt dicta ſuperius.

ANN. XV. BELLI PELOPONNESIACI.

			Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 429 $\frac{7}{8}$.	*Olymp.*	XC.	3. menſ. 3. Arch. *Antiphonte.*	1. Ephoro *Chaerida.*
U. C. *Varr.* 33 $\frac{7}{8}$.			4. menſ. 9. Arch. *Euthemo*,	2 Ephoro *Pateſiada*,
Ante *Chr.* 41 $\frac{1}{8}$.			a die *lunii* Iuliani XXIXo.	a die *Sept.* Iul. XXV.

Phaeinidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno 7o. a fine *Boëdromionis* Attici, ante *Sept.* Iuliani diem XXV.

v. 82. *Ol.* 90. 4. Τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, *Dictidienſes* in *Atho* deficiunt ab *Athenienſibus* ad *Chalcidenſes*. *Lacedaemonii* in *Achaia* factionem ſuam confirmant *Ariſtocratiam* nuper a *Lacedaemoniis* conſtitutam rurſus, reſtituta *Republica* tollunt *Argiui*. Pulſi *Argis Ariſtocratici Lacedaemonios* arceſſunt, qui tamen non venerunt ἐκ πλείονος. Nempe πρὸ πλείονος χρόνου, vt recte locum interpretatur *Scholiaſtes*. Erat quidem *mora* illa *diuturnior* quam rei bene gerendae ferebat occaſio. *Admodum* tamen *diutina*, poſtquam arceſſerentur, *mora* illa *Lacedaemoniorum* eſſe non potuit. Cum enim eſſent in *itinere*, tum primum audiunt *pulſos* ſe illos qui ſe acciuerant. Sed vero ἀναβαλλόμενοι τὰς γυμνοπαιδίας, ἐβοήθουν. Quae verba ita intellexit *Interpres*, quaſi, *dilato Puerorum nudorum curſu*, ſe in viam dediſſent. Haec interpretatio, ſi vera fuiſſet, *nondum* celebrata fuiſſet γυμνοπαιδία, cum ea pompa ferrent *Lacedaemonii*. Atqui idem obſeruauit *Thucydides*, hoc ipſum *tempus* captaſſe, rebus ſuis nouandis, *Argiuos*, quo *Puerorum* ludos faciebant *Lacedaemonii*. Itaque *ludis* illis *mediis* Ariſtocratiam mutabant *Argiui*. Vt proinde *finis* ludorum potius, quam *ludi ipſi* fuerint a *Lacedaemoniis* dilati. Sic *medio* inter ludorum initium finemque *tempore*, ſe liberarint *Argiui*. Et verba adeo illa ἐκ πλείονος recte interpretati ſumus de *mora*, quam *par* erat, *longiori*, quae tamen neutiquam, niſi pro rei gerendae exigentia, *longa* fuerit. Sed redierunt hac prima vice, et γυμνοπαιδίας ἦγον, *finem* ſcilicet *ludis* illis impoſuerunt. Haec *ludorum* illorum *menſe* acta fuiſſe conſtat. Sed *quis* menſis ille fuerit, aut quo *nomine* appellaretur, nondum habemus exploratum. Ne quidem illud, qua *parte* Aeſtatis fuerit, *primane*, an *media*, an *vltima*. Reuerſi deinde *Lacedaemonii*, vrgentibus amicis, *damnant* quidem quae nouauerant *Argiui*; ſed, in auxilio ſuis ferendo, *moras* nectunt. Poſtea *Argiui*, inita cum *Athenienſibus* ξυμμαχίᾳ, *mare* verſus *muros longos* ducunt, quo opportunius *Athenienſium* maritimis auxiliis, ſi opus eſſet, ſubleuarentur. Talia μακρὰ τείχη ab ipſis *Vrbibus* ad *portus Vrbium* maritimos habebant *Athenienſes* et *Megarenſes*. In hoc opere τὸ θέρος, inquit noſter, ἐτελεύτα, cum paucae adhuc *Peloponneſi* ciuitates eſſent *murorum* illorum conſciae. *Termini* huius *Aeſtatis Thucydideae ſemeſtris* erant *Aprilis* Iuliani IIus

et *Septembris* Iuliani dies xxv^us. Hoc ſpatio haec omnia concludi neceſſe erat. Ego etiam *Aeſtate trimeſtri*, proprieque ſic dicta, concludenda arbitror, quae a die *Iunii* Iuliani coepit xxix^o. Sic enim *continuus* eſt nexus inter geſta praedicta vt moram *magnam* nullibi interpolatam ſupponant vel patiantur. Et ne quidem *ipſa* moram *magnam* exigunt ſeorſim conſiderata. Deſinunt certe cum *Aeſtate trimeſtri*, nec tamen *trimeſtre* ſpatium a principio ad finem exigunt. Proinde omnia ad *Archontem ſecundum*, et *annum Ol.* 90. 4^m. referenda eſſe veriſimillimum eſt. Imo hac Aeſtate *exeunte* reſtitutam *Argis Democratiam* iam *ſuperiori* anno probauimus.

v. 83. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, noua *Lacedaemoniorum* in *Arginos* Expeditio, qua μακρὰ τείχη diruta, itemque *Hyſiae*. Poſt *Septembris* Iuliani diem xxvi^m. quo coepit cum *Maemacterione* Attico *Hyems Thucydidea*. Nec tamen vlla hic, quae ſaepe occurrit, mentio *Hyemis incipientis*. Proinde Hyeme aliquatenus *prouecta*. Menſe ſaltem, vt videtur, *Octobri* Iuliano *Lacedaemoniorum* reditus. Et quidem ipſo quoque, vt videtur, *affecto*. Hanc *Lacedaemoniorum* Expeditionem in *Arginos* ad *Ol.* 90. 4. narrat *Diodorus*. Nec incommode.

v. 83. Μετὰ τοῦτο, *Argiuorum* Expeditio in *Phliaſiam*. Nempe poſt *Lacedaemoniorum* reditum. Menſe proinde Iuliano fortaſſe *Nouembri*.

v. 83. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, propter *foedus* a *Perdicca* initum cum *Argiuis* et *Lacedaemoniis*, portus illius aditusque intercludunt *Athenienſes*; et quia *fidem*, in cauſa *Niciae*, datam fefellerat. Καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα οὕτω. Hac *Hyeme exeunte*, inter *Ianuarium* Iulianum et ſequentis *Elaphebolionis* initium, *Martii* nempe Iuliani diem xxii^m. Proinde anno Vrbis Conditae *Varroniano* 338.

ANN. xvi. BELLI PELOPONNESIACI.

		Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 429 $\frac{8}{9}$.	*Olympiad.*	xc. 4. menſ. 4. Arch. *Euphemo.* Ann. *Belli* xv. *Diodor.*	1. Ephoro *Paſiade.*
U. C. *Varr.* 33 $\frac{8}{9}$.		xci. 1. menſ. 9. Arch. *Ariſtomneſto*, Ann. *Belli* xvi. *Diodor.*	2. Ephoro *Cleoſthene*,
Ant. *Chr.* 42 $\frac{6}{7}$.		a die *Iulii* Iuliani xviii.	a die *Oct.* Iul. xiii.

Phaeinidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno 80. a fine *Boëdromionis* Attici, ante diem *Octobris* Iuliani xiv.

v. 84. Τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, *Arginos Lacedaemoniis* fauentes in *inſulas* abducit *Alcibiades*. Mox, vt videtur, ab initio *Elaphebolionis*, *Martii* autem Iuliani die xxii^o. Ad *Ol.* 90. 4. refertur etiam a *Diodoro*. Expeditio in *Melios Athenienſium*, quos quidem *Melios* muro circumuallatos obſident *Athenienſes*. Tempore, fortaſſis, *eodem*.

v. 115. Κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν, *Argini* a *Phliaſiis* victi. *Athenienſium* in *Pylo* praeſidiarii *Lacedaemonios* praedantur, quos tamen *Bello* non vlciſcuntur *Lacedaemonii*, ſed *edicto*, vt ſuis etiam liceret viciſſim *Athenienſes* praedari. *Corinthii* etiam *Athenienſibus* Bellum inferunt, reliquis *Peloponneſiis* quieſcentibus. *Melii* partem munitionis irrumpunt, ſed *commeatu* illato quieſcunt. Καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα. Horum *initium* idem cum *tempore* quo, *Meliis* circumuallatis, redierint *Athenienſes*. *Finis* ante diem *Boëdromionis* Attici vltimum, *Octobris* autem Iuliani xiv^m.

v. 116. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, *Lacedaemonii* auſpiciis deterriti quo minus in *Argiuam* irrumperent. *Argiui* ſuſpectos comprehendunt. Hoc, vt videtur, anno *Iuliano* 338. *nondum* elapſo, nec multo poſt *Octob.* diem xv^m. quo coepit Atticus *Maemacterion*, vnaque *Hyems Thucydidea ſemeſtris*.

v. 116. Περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, *Melii* in aliam munitionis *Athenienſium* partem irrumpunt. Sed nouo *Athenienſium* exercitu veniente, ſeſe dedunt. Male habiti ab *Athenienſibus*. Nouam *coloniam* in eorum locum deducunt *Athenienſes*. *Tempus* idem. Annus hic erat a *colonia Meliorum* ſeptingenteſimus. v. 112. Conditi ergo a *Lacedaemoniis* anno Per. *Iul.* 3598. Male *Meliorum* cladem ad *Ol.* 90. 3. retulit *Diodorus*.

vi. 1. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, nouo *Athenienſium* in *Siciliam* legatio, accerſentibus *Egeſtaeis*. Haec *Ol.* 91. 1. *Diodorus*.

vi. 7. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, *Lacedaemonii* cum ſociis, *Corinthiis* exceptis, agrum *Argiuum* depraedantur, τῆς τε γῆς ἔτεμον, καὶ σῖτον ἀνεκόμισαν. *Argiuorum* deinde *exſules* in *Orneis* collocant, factoque *foedere*, ne ſe inuicem, vsque ad certum tempus, laederent, ſeu *Orneatae*, ſeu *Argiui*, domum redeunt *Lacedaemonii*. Haec *Ol.* 90. 4. *Diodorus*. Addit praeterea annum fuiſſe *Belli* xv^m. Hoc quoque ſatis accurate pro ſuis hypotheſibus. Eſt enim reuera xv^us. *Archon Euphemus* ab *Euthydemo* quem pro *primo* Belli *Archonte* habet *Diodorus*. Faciunt hae *notae* adeo ſibi inuicem ambae conſentaneae, ne facile *Diodorum* erraſſe ſuſpicemur. Haec tamen, ſi vera habeantur, efficient, vt *priori* anni *Iuliani* parte contigerint; non *poſteriori*, non *coepte Hyeme Thucydidea*, non *inchoato* Attico *Maemacterione* (qui *primus* erat menſis *Hyemalis* pro calculo *Thucydidis*) vt tamen neceſſe eſt pro *hodierna* diſpoſitione *Thucydidis*. Sunt tamen, etiam

in ipso *Thucydide*, latentis veritatis vestigia quaedam faventia *Diodoro*. Quod enim habet de agri *depraedatione*, de *frumenti* comportatione, *messem* indicat, *maturitatemque frugum triticearum*, *tempori* a *Diodoro* assignato magis fauet, quam ei quo disponitur ab ipso *Thucydide*. Haec certe nemo prudens *Hyemi Thucydideae* tribuerit, nemo *Maemacterioni* Attico, nemo *post* diem *Octobris* Iuliani XVm exspectaret qui dies erat *primus* illius *Maemacterionis*. Rectissime autem notas a *Thucydide* ipso datas ad *tempus* a *Diodoro* designatum retulerimus, ad partem scilicet huius anni *priorem*, quae *Hecatombaeonem* Atticum *praecesserit*. Coepit enim huius anni *Hecatombaeon* die *Iulii* Iuliani XVIII. Ipsique illi mensi *Iulio* ferias *messiuas* assignabant *Romani*. Hoc itaque *Scirrhophorione* recte *frumenta* colligunt humanis vsibus idonea. Sic nempe *matura*, vt *nondum* fuerint ab agricolis *collecta* cum in agrum *Argiuum* venirent *Lacedaemonii*. Itaque si *Thucydidi Diodorum*, hoc saltem in loco, antetulerimus, *re*, vt a *Thucydide* narratur, ipsa suffragante, non tamen hoc facturi videbimur immerito. *Diodorum* sequemur sibi consentientem. *Thucydidem* suspectum habebimus ita sibi dissimilem atque contrarium, vt *ambae* certe temporis notae, tam *Hyemis* quam *Messis*, ab eodem nequiverint esse *Thucydide*. Non ergo hic *Thucydidi Diodorum* opponemus, sed *parem* vndequaque *Thucydidi* testem, *ipsum* nempe *Thucydidem Diodoro* consentanea tradentem. Qua in re quid, quaeso, erit absurdi? Nec enim hic de fide *Thucydidis* laboramus, sed illud potius, *contrariarum* sententiarum, quae *ambae* eiusdem esse non possint, *vtra* magis illi reuera tribuenda sit. Certe in operis *partitione*, quam *duplicem* fecerunt, multa sibi indulserunt *remotiores* a *Thucydidis* aetate *Grammatici*. Ipsa enim illa partitionis *diuersitas*, quam agnoscit in *Thucydidis* vita *Marcellinus*, neutram ab *Auctore* prodiisse satis, vt opinor, euincit. Opus ergo, cum *continuum* repererint; fieri potest, vt quod vnus *suo* loco *Librarius* omiserat, id *Margini* adscriptum ab *emendatore*, vt insereretur, loco *alieno* inseruerit iunior aliquis imperitiorque *Librarius*. Rectene autem haec se habeant, iudicent peritiores. Si quidem recte, hinc emendanda erunt quae ad *marginem* editi *Thucydidis* apposuimus. Saltem in iis quae ad praedationes *Lacedaemoniorum* attinent. Nam *coloniam* perfugarum *Argiuorum* a *Lacedaemoniis* in *Orneas* deductam τούτου τοῦ ἔτους λήγοντος, suffragatur etiam *Diodorus*. Imo *Expeditionem* ipsam qua *frumenta* comportata fuerint sub eadem nota refert, pariter ac ipse *Thucydides*. Cum tamen *finis* anni, qua a rebus annuis *Bello* gerendis *annus* censetur, nec eiusdem fuerit *Archontis*, nec eiusdem *anni* etiam *Olympici*. Sic ergo vtrumque *sibi*, atque *inuicem*, conciliabimus, tam *Thucydidem*, quam etiam *Diodorum*, si dicamus, (quod sane verisimillimum est,) inter *frumenta Orneis* repolita, et *coloniam* eo deductam aliquot *mensium* fuisse spatium: *Coloniae* autem, non comportati *frumenti* tempus his notis vtrobique designari, χειμῶνος apud *Thucydidem*, ἔτους autem λήγοντος apud *Diodorum*: Temporis autem quo collectum fuerit *frumentum* neutri rationem habitam, quod illius duntaxat *obiter* meminerint, non *sui* causa, sed propter *coloniam*. Ita omnia expedita erunt, nec vis inferetur vlla *Textui* ipsius *Thucydidis*. Hoc ergo mihi magis placere fateor. Hac tamen ἔτους λήγοντος nota *colonia* ad *hunc* quidem annum *Iulianum*, se *exeuntem* referetur 338. ad *mensem* autem Atticum fortasse *Posideonem*.

VI. 7. Οὐ πολλῷ ὕστερον, veniunt cum classe *Athenienses*, qui *Argiuis* iuncti biduo *Orneas* ab incolis desertas expugnant diruuntque. Tum redeunt *Argiui*, et ὕστερον *Athenienses*. Haec, *induciis* elapsis, ne inuicem sese laederent *Orneatae* et *Argiui*. Proinde rectius fortassis ad annum *Iulianum* sequentem *U. C.* 339. (quam, vt Nos olim, ad 338.) referenda.

VI. 7. Post reditum, vt videtur, *Athenienses* per *Methonem* Vrbem maritimam *Macedoniae* finitimam, illatis *colonis* suis et *Macedonum* exsulibus *Perdiccae* subditos infestant. Hac fortasse occasione ad *Chalcidenses Thraciae*, quibus *induciae* erant δεκήμεροι cum *Athenienſibus*, mittunt *Lacedaemonii*, vt *Perdiccae* auxilium ferrent. Nec tamen, quod volebant, assecuti sunt. Καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, etc. Haec etiam anno *Varroniano* sequenti 339. ante *Aprilis* Iuliani diem IXm.

ANN. XVII. BELLI PELOPONNESIACI.

		Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 4 $\frac{209}{300}$.	*Olymp.* XCI.	1. mens. 3. Arch. *Aristomnesto.*	1. Ephoro *Cleostheue.*
U. C. *Varr.* 3 $\frac{39}{40}$.		2. mens. 9. Arch. *Chabria*,	2. Ephoro *Lycario*,
Ant. *Chr.* 4 $\frac{1}{14}$.		a die *Iunii* Iuliani VII.	a die *Oct.* Iul. III.

Phaeinidis Sacerdotissae *Argiuae* anno 9o. a fine *Boëdromionis* Attici, ante diem *Octobris* Iuliani III.

VI. 8. Τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, ἅμα ἦρι, redeunt a *Sicilia Athenienſium* legati, cum quibus veniunt *Egestaei*. *Athenienses* decernunt naues 60. ducibus *Alcibiade*, *Nicia* et *Lamacho*, in *Siciliam* mittendas. Haec certe post initium *Munychionis* Attici qui iniuit *Aprilis* Iuliani die xo. Non *magno* tamen, vt opinor, post illud *interuallo*.

VI. 8. Μετὰ τοῦτο ἡμέρᾳ πέμπτῃ, nempe a *decreto Bello*, alia ἐκκλησία de *classe* apparanda, in qua vincit

ſententia *Alcibiadis.* Poſtea duces αὐτοκράτορες facti *apparatuum.* Haec eodem, vt videtur, menſe Attico *Munychione.*

VI 27. Ἐν τούτῳ, dum ſcilicet fierent *apparatus*, exciſa ſigna *Mercurialia.* Et quidem menſis Ἔνη καὶ νέᾳ, vt docet *Plutarchus* in *Alcibiade.* Νουμηνίᾳ autem vt vult *Diodorus.* Proinde menſis, quicunque demum is fuerit, *Ciuili Nouilunio.* Certe *Thargelionis* vel *Scirrhophorionis.* Vtrius fuerit, e notis poſterioribus rectiſſime colligemus, quae hoc praeſertim loco proinde explicandae ſunt. Disceſſum *Alcibiadis* θέρους μεσοῦντος ἤδη ſtatuit *Thucydides.* Medio nimirum *Aeſtatis ſemeſtris* iam *coepto.* Sed *nuper* admodum. Id enim ſibi velle videtur vox ἤδη. Atqui multum intereſt *vtra* praedictarum ſignificationum *media Aeſtas* intelligatur: An ſcilicet *duos* integros complectatur Aeſtatis ſemeſtris *menſes;* An *mediorum* illorum *menſium* terminum tantummodo deſignet atque *confinium.* Si quidem *duos* complectatur *menſes;* ita *priori* mediorum Aeſtiuorum *menſium* disceſſiſſe intelligetur *Alcibiades*, et ne quidem illo admodum *affecto.* Ita *Scirrhophorione* Attico disceſſerit. Et quidem illo menſe disceſſiſſe exinde colligi videtur, quod *Adonia* tunc fuiſſe doceat *Plutarchus* tam in *Nicia*, quam in *Alcibiade* feſta nimirum *Veneris Adonim* ſuum lugentis memoria funeſta atque infauſta. Inde *male* ominabantur de hac *Sicula* Expeditione. Sed vero hoc ipſo menſe Attico *Scirrophorione* obſeruari ſolebant, vt videtur, *Adonia.* Certe menſi *Iudaeorum Thamuz Adonia* tribuit *p*) *Hieronymus*, quem quidem menſem cum *Iunio* Iuliano committendum cenſet. Perperam autem pro *Iunio* alii *Iulium* reponunt, nulla *Codicum* fide freti, ſed ſuis tantummodo coniecturis *Tekupham Iudaei Thamuz* ſuo afferunt, nempe *Solſtitium*, quae nota eſt *Iunii*, non *Iulii*, Iuliani. *Iunio* enim Iuliano *Solſtitium* obſeruauit ipſe *Meton.* Et ne quidem adhuc menſem illum egreditur propter πρόληψιν, quam tamen *pauci* admodum *veterum* exploratam habebant, praeter *Hipparchum.* Et *Iunio* menſi pro maxima ſui parte reſpondet *Iudaeorum Thamuz* in noſtris quoque *Tabulis.* Sic et in Kalendario *Attico* cum *Iunio* Iuliano potiſſimum concurrit Atticus *Scirrhophorion* menſis ipſe *Solſtitii*, cum a *proximo* poſt *ſolſtitium* Nouilunio *Hecatombaeonem* arceſſeret *Meton*, primum deinceps *anni* Attici *menſem* Ciuilem. Sic autem loquitur *Macrobius*, quaſi ipſo *Solſtitio* acta fuerint *Adonia.* *Mortem* enim *Adonidis* ab *Hyeme* cenſet; *Hyemem* autem illam cenſet quae *lucem* nobis *minuit.* Sat I. 21. Quae certe *Hyems* non ab *Aequinoctio Autumnali* incipit, ſed a *Solſtitio.* Idque innuit fortaſſe *Marcellinus* L. XXII. 10. cum *annuo curſu completo Adonia* fuiſſe teſtatur. Punctum *Cardinale* fuiſſe veriſimillimum eſt, vnde cenſitus fuerit *annuus* ille *curſus.* Solſtitium *Metonis* erat *Iun.* Iuliani dies XXVII. Nec erat adhuc ſuſpicio aliqua de προλήψει. Sic die *Scirrhophorionis* XX. fuerint, pro noſtris *Tabulis*, *Adonia*, et proinde disceſſus *Alcibiadis.* Certe praeter propter. Nec longe aberit ab *Aeſtatis* ſemeſtris *medio* etiam *confinio.* Ad *Oſiridis* potius quam *Adonidis* luctum ſpectant Sacra illa, de quibus in *Iſide et Oſiride Plutarchus*, nec quicquam commune habent cum *Thucydidis* noſtri *Atticis Adoniis.* Ad *Athyr Aegyptiacum* referuntur illa, qui anno *Aegyptiaco fixo* cum *Iuliano* fere concurrebat *Nouembri Attico* autem *Pyanepſione*, extra oleas *Aeſtatis Thucydideae vniuerſae*, nedum *mediae.* Ne quidem vnquam illa ab ipſa vsque Epocha *Nabonaſſari* ſitum habebant quem ſuis *Atticis Adoniis* tribuit hoc in loco *Thucydides*, quicquid innuat in contrarium Cl. *Seldenus* Haec itaque ſi vera ſint, *Scirrhophorione* non admodum *prouecto* disceſſerit in *Siciliam Alcibiades.* Ita *Thargelionis Neomenia* fuerit qua *violata* fuerint ſigna *Mercurialia*, *medii* nimirum menſis *Vernalis.* *Munychione* enim res alias narrat *Thucydides* quae *Sacrilegium* illud praeceſſerint. Proinde *menſis*, qui *Thargelionem* praeceſſerit, *Neomenia* illa eſſe ne quidem potuit. Et ne quidem illius, qui *Thargelionem* proxime ſequebatur, *Scirrhophorionis.* ſi quidem illo nec admodum *affecto*, disceſſerint. Nec enim *paucorum dierum* fuiſſe videntur illa quae inter *Sacrilegium disceſſumque* contigerint. Hinc ergo Argumentum habebimus (quod *Anno* XIV non occurrebat) hoc ſaltem in loco, trimeſtrium *confinium* in Aeſtate ſemeſtri, *Aeſtatis mediae* nomine intelligi ne quidem potuiſſe, quod *medio* illo ſpatio iam *elapſa* eſſent *Adonia*, ſi *menſis* fuerint *Solſtitialis.* Nam *commiſſionem* illam *Atticorum Romanorumque* menſium quae cum *Scirrhophorione* Attico Iulianum *Iunium* contenderit, ſupra iam Diſſ. II 23. *Plinianum* fuiſſe vidimus, *antiquiſſimamque*, proximamque illis ipſis temporibus quibus *menſes Lunares* vſurpabant *Athenienſes.* Sic ergo priori huius anni *Iuliani* anno *Olympico*, et ſub priori etiam *Archonte*, in *Siciliam* nauigarit *Alcibiades.* Hunc ſane *disceſſum* alibi anno tribuit XVIIIO μετὰ τὴν πρώτην ἐσβολήν. VII. 28. Erat, vt ſupra oſtendimus *Peloponneſiorum* prima illa in *Atticam* ἐσβολὴ menſe *Hecatombaeone*, et quidem *definente.* Ita huius anni *Hecatombaeone exeunte* exierit annus XVIUS. coeperit autem XVIIUS. ab illa *Peloponneſiorum irruptione.* Sic fuiſſet neceſſe vt hoc ſaltem *Hecatombaeone definente* nauigarit *Alcibiades*, ſi anno XVIIO. illius Epochae vel *coepto* nauigarit. Sed iam ſupra oſtendimus. eriam cum ab aliis illis rerum primo Belli anno *geſtarum* Epochis ſupputat *Thucydides*, non tamen a *rebus* ipſis *geſtis* ſupputationis exordium ducere, ſed a *primae* potius *Aeſtatis*, qua geſtae fuerint, ſemeſtris *exordio.* Ita recte ſe habebunt omnia.

VI. 27. Ἐν τούτῳ, nempe dum fierent *apparatus*, Neomenia, vt dictum eſt, *Thargelionis*, *Maii* autem Iuliani die IX. confracta ſunt ſigna *Mercurialia.* Vel potius *Maii* Iuliani die X. *Nocte* enim *media* deſiit diei *Attici* dies *Iulianus* prior.

VI. 30. Μετὰ ταῦτα, θέρους μεσοῦντος ἤδη, disceſſio *Alcibiadis* in *Siciliam* feſto *Adoniorum.* Poſt fracta *ſimulacra*, tertio *Aeſtatis ſemeſtris* menſe, nempe *Scirrhophorione*, poſt *Iunii* proinde Iuliani diem VIIIM. quo coepit *Scirrophorion.* Tum deinde hoc ordine progrediuntur. Primum *Corcyrae* conueniunt VI. 32. 42. E *Corcyra* Μετὰ ταῦτα in *Siciliam* diſcedunt VI. 43. Sinum *Ionium* transmittunt ad Promontorium *Iapygiam* et *Tarentum.* Hinc oram *Italiae* legunt vsque ad *Rhegium.* VI. 44.

p) *Hieronym.* in Ezek. VIII.

Inde fama *certa* de eorum aduentu ad *Syracusas* emanauit. VI. 45. Hic naues πρόπλους e *Corcyra Egestam* missas VI. 42. exspectant VI. 44. recipiuntque VI. 46. Hinc iudicari poterit de spatio *temporis* ex quo *Corcyram* appulerant ad *discessum* a *Rhegio*. Fidem fefelliſſe *Egestaeos*, narrant naues illae praecursoriae de rei *pecuniariae* apparatu. Inde animos despondent *Athenienses*, et *societatem* recusant etiam *Rhegini*. VI. 46. Hic capiunt duces de Belli summa consilium. *Messanenses* frustra solicitat *Alcibiades*. A *Rhegio* *Naxum* veniunt nonnulli *Athenienſium*, reliquis ad *Rhegium* relictis. *Naxum* recipiunt, tum deinde *Catanam*. Ad *Naxum* reliqua exercitus pars a *Rhegio* arcessita. Tum versus *Syracusas* mouent, et *Camarinam*. Sed a *Camarinaeis* non recepti *Catanam* redeunt. VI 50. Tum appulit nauis *Salaminia*, qua reuocatus est *Alcibiades*. VI. 53. *Breui* autem reuocatum *Alcibiadem* fuisse docent Auctores: *Breui post tempore*, inquit e *Trogo*, Iustinus. IV. 4. *Postquam in Siciliam eum peruenisse crediderunt*. Verba sunt *Nepotis* in *Alcibiade* C. 4. Nempe temporis modo illo ei indulto quo, per res in itinere gerendas, venire liceret in *Siciliam*. Μετ' ὀλίγον χρόνον, *Plutarch*. Nicia. Μεταπεμπτος ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ τὴν κρίσιν εὐθὺς γενομενος. *Plutarch*. Alcibiade. Nec sane cessatum in Expeditione *res* ipsae *gestae* palam faciunt, et *Syracusanorum* securitas. Prima Expeditionis fama *Syracusas* attigit, cum *Corcyrae* versarentur *Athenienses*. Sed *dubia* adhuc admodum et *incerta*, nec a plerisque *credita*. Certa autem non antea quam *Rhegium* attigissent *Athenienses*. Inde moram *breuem* fuisse manifestum est cum appelleret nauis *Salaminia* quae reuocarit *Alcibiadem*. *Mensem* fuisse demus ex quo discessit e *Piraeeo*, quo spatio *minus* esse vix potuit. Sic *Hecatombaeone* Attico et *Iulio* Iuliano *exeuntibus* fuerit reuocatus, annoque adeo *Olympiadis* 20. et *Archonte* huius anni itidem 20. Potius *augendum* spatium fortasse quam *minuendum*. Nam dum adhuc *Corcyrae* haereret classis *Athenienſis*, classem suorum *Syracusanorum* cibariis bimestribus instructam suffecturam arbitratur *Hermocrates*, vt re in *Hyemem* protracta *Athenienses Corcyrae* contineret, et *Italiae Siciliaeque* aditu prohiberet. VI. 34. Sed satis erat *Hyems* vel *propinqua* vt a rebus *mari* gerendis, quae *breui* absolui non possent, arcerentur *Athenienses*. Hoc enim metuebant cum clausos in *Sphacteria* insula *Lacedaemonios* obsiderent. IV. 26. 27. Et *paranda* erat, de qua loquitur, *classis*, et *commeatibus* instruenda, cum haec peroraret *Hermocrates*, quod certe opus *paucorum dierum* esse non potuit. Satis ergo commode respondet *tempus* a nobis assignatum, quo ne quidem discedentibus a *Piraeeo* ipso *Athenienſibus*, spatium *trimestri* multo *maius* conceditur, ad *Hyemis* initium quam adeo metuebant in rebus *maritimis*.

Pauca hic non admodum importune de temporibus *Alcibiadis* addenda illis quae anno huius *Belli* XIIIo. superius disseruimus. Duxit vxorem *Hipparetam Hipponici* filiam, περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, quibus *equis alendis* animum *Olympiorum* causa adiecit. Hoc nos docet *Isocrates* oratione de *bigis* sub persona *filii* ex illis nuptiis orivndi concepta. Nos quidem in *Olympionicarum* Catalogo victoriam eius ad *Ol.* XCII. retulimus. Sed ἱπποτροφίαν illam hoc ipso, quo versamur, anno exprobrat *Nicias*. VI. 12. Et *equorum* suorum vsum in ipsis *Olympiis* agnoscit *Responsoria* sua *Alcibiades*. VI. 16. Inde colligimus *Ol.* 91. recentiorem esse ne quidem potuisse *Olympiadem* illam, qua vicerit *Alcibiades*. Et ne quidem *Ol.* XC. esse potuit antiquior. Natus enim ex illo matrimonio *filius* ἔτι παῖς erat cum essent in Imperio XXX. *tyranni*, teste eodem ibidem *Isocrate*. Nempe annis XVII. *minor*. Nam ab *Ol.* 90. 1. ad *Ol.* 94. 1. *sedecim* anni sunt, *viginti* futuri si a *priori* aliqua supputetur *Olympiade*. Vel ergo *Ol.* XC. vel XCI. vicerit oportet *Alcibiades*. Non certe *Ol.* XC. Nam *filius* εὐθὺς γενόμενος *orphanus* factus est, vt ex eodem discimus *Isocrate*, acto in *exsilium* patre, matre autem e *viuis* excedente. *Praecedit* Patris *Alcibiadis exsilium*, hoc ipso, de quo agimus, *tempore*. Matris *obitum* tunc fuisse docet in *Alcibiadis* vita *Plutarchus* cum ad *Ephesum* nauigaret *Alcibiades*. Tum scilicet, vt videtur, cum socias *Asiae* ciuitates ab *Athenienſium* societate solicitaret *Alcibiades*. Sic fuerit *hic* ipse annus *Alcibiadis* filio *natalis*. *Priori* autem *nuptiae* paulo ante *Olympiadem*. Sic anno *aetatis* XXXIV. (pro nostris nempe rationibus) *vxorem* duxerit, XXXVo. autem *filium*, de quo loquimur, susceperit *Alcibiades*. Nec pugnat *Nicias* cum *hoc* ipso *anno* νεότητα ἐς τὸ ἄρχειν obiecit *Nicias*. VI. 12. Non certe intelligit *Iuuentutem* illam quae *Legibus* impar *Imperio* haberetur. Hoc illum velle ne quidem *potuisse* docent tot *Alcibiadis* ante illam *Niciae* orationem *Imperia*. Intelligit ergo *supremos* Iuuentutis *limites*, eamque proinde *Iuuentutem* quae *Senectuti*, qua quidem *Leges Senectutem* censebant, opponebatur. Qua scilicet in *Romanorum* disciplina *Centurias* legimus *Iuniorum* atque *Seniorum*, etiam in aetate *Militari*. Id enim volebat *Nicias*, quanquam *Leges Imperium*, quoties nullum occurrisset insolitum periculum, *Iunioribus* concederent, *hoc* tamen, quod *periculosae* plenum aleae probauerat, non esse concedendum praeterquam *senioribus*, ne quam grauiorem noxam caperet e *Iuuenili* temeritate Respublica. Ita certe *Niciam* criminatur, quasi ad διάσασιν τοῖς νέοις ἐς τοὺς πρεσβυτέρους. VI. 18. Is ergo *Niciae* νέος erat qui nondum πρεσβύτερος. Sed vero *infima Senectutis Epocha* adhuc erat inferior *Alcibiades*. *Mediam* Aetatis *Militaris* partem capiamus, quae *integra* erat annorum XLII. Addita *Puericiae* annorum XVII. efficiet annum *aetatis* XXXVIII. Sed per *quinquennia* aetatem *Militarem Graecorum* illius *Seculi* distributam obseruaui apud *Xenophontem*. Sic anno *aetatis* XXXVo. *Iuuentutem* terminari consentaneum erat, qui iustis constat terminaturque *quinquenniis*. Estque illa *media*, qua aetas *Humana* vniuersa censetur annorum LXX. Nec erat *Mosis* tantummodo numerus ille *Psalm.* XC. 10. verum etiam *Solonis* apud *Herodotum* I. 32. et *Censorin.* C. 11. 14. et *versibus* q) in illam sententiam decantatissimis, *Ciuis* nimirum *Athenienſis*, et *Legislatoris*, ne sit proinde cur miremur si haec *aetas* fuerit apud *Athenienses media* inter *Iuuentutem Senectutemque* legitima. Imo *quinto septe-*

q) Ap. *Philon. Iud.* de Mund. Opif. p. 24. et *Cl. Alex.* Strom. VI.

nario ὥριον ἄνδρα ipſis illis verſibus deſcribit *Solon*. Sic fuerit quod ſequitur ὑπερώριον, *aetatisque* proinde iam ad finem *declinantis*. *Romanis* eundem fuiſſe *Iuuentutis* modum alibi obſeruauimus, tam in *Annalibus Statianeis*, quam in *Praelectionibus Camdenianis*. Sic ergo *nondum* abſoluerit *Alcibiades* annum *aetatis* XXXVm. vt illum (pro *Athenienſium* cenſu *legitimo*) *Iuuenibus* accenſere poſſet *Nicias*. Firmabunt haec quae ſupra diximus de *aetate Alcibiadis*, quem *minorem* non fuiſſe probant quae ſuperius adduximus, nec *maiorem* fuiſſe patitur haec *Niciae* exprobratio. Verba ſunt praeterea *Iſocratis* in Perſona eiusdem *filii Alcibiadis*: οὕπω τέτταρα ἔτη γεγονὼς διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φυγὴν, περὶ τοῦ σώματος εἰς κίνδυνον κατέςην. *Quarius* ab hoc, in quo verſamur, annus *Belli* erat XXus. Proximus nimirum poſt cladem *Siculam*, quo infenſiſſimos in memoriam *Alcibiadis* ciues eiusdem *Athenienſes* fuiſſe veriſimillimum eſt, qui et *Belli* auctor fuerat *antea* quam exſul erat, et mittendi poſtea in *Siciliam Gylippi*, et *munitae Decelcae*, et *defectionis* illius *Sociorum* a patrocinio *Athenienſium*, quae *hoc* maxime *anno*, e *recenti* cladis *memoria*, eluxit, ſolicitante potiſſimum *Alcibiade*. Tum ſane *proli* eius metuendum erat *Athenis*, vt videtur, a *matre* relictae, et *Populi* inſanientis furoribus obnoxiae. *Illo* nimirum anno *ineunte*, cum nondum *filius* annum *aetatis* IVm. expleuiſſet. Erat *annus* ille *filii* IVus. *Ol.* 92 $\frac{1}{2}$. *Patris* autem XXXIXus. Sed tempus *amiſſae matris* deſignauit, ni fallor, hoc in loco filius *Alcibiadis*. Deceſſit illa cum *Epheſum* peteret maritus *Alcibiades*. poſt defectionem a *Lacedaemoniis*, paulo *antea* quam 400. *tyrannis* crederetur Reſpublica. Huius enim conſilii auctorem *Alcibiadem* agnoſcit *Iuſtini Trogus* v. 2. 3. Tunc enim certe nondum erat *quadriennis* qui hoc tempore *matre* fuerit orbatus. Et tamen 4m. *agebat* aetatis annum. Haec *Ol.* 92. 1. menſe *Gamelione* Iulianoque *Ianuario* anni U. C. *Varroniani* 343. aſſignanda eſſe infra oſtendemus. Ἔτι δὲ παῖς ὢν ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον. Idem inquit *filius Alcibiadis*. Poſt *Munychionem* anni *Ol.* 93. 4. conſtituti ſunt a *Lyſandro* XXX *tyranni*. Sub finem autem *Ol.* 94. 1. ſoluta illa, quae per illos facta eſt, *Anarchia*, *Archon* repoſitus eſt legitimus *Pythodorus*. Proinde *Ol.* $\frac{93}{94}$ $\frac{4}{1}$. obtinuit potiſſimum illa *Tyrannis*. Ita ſcilicet vt *exeunte Ol.* 94. 1. *Archon* legitimus creatus fuerit. Ita anno *aetatis* ſuae XI. vel XII. exſularit *puer* adhuc *filius Alcibiadis*. Patris nimirum *anno* XLVI. eodemque *vltimo*. Metus enim erat *Tyrannorum* a *Patre* qui illos redd derit in *filium* iniquiores, ne ſupereſſet *caedis paternae Tyrannorum Lacedaemoniorumque* opera perpetratae *vindex*. Ad *ſecundum* ſpectabat *ſeptenarium aetas* illa quam tunc agebat *filius Alcibiadis*, quae *Pubertatis* erat pro praedictis *Solonis* verſibus, et proinde pro moribus *Athenienſium* quibus *leges* dedit *Solon*. Ad *primam barbam* retulit ille *tertium Septenarium*, quae non *Pueritiae* erat, ſed *Adoleſcentiae*.

VI. 61. Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, Expeditio *Lacedaemoniorum* in *Boeotos*, ξυνθήματι *Alcibiadis* ſociorumque eius de prodenda *Lacedaemonis* Vrbe ab *Athenienſibus* attributa quae etiam effecerit vt *violata* quoque ſimulacra *Mercurialia* et *Myſteria*, quorum accuſatus fuerat *Alcibiades*, eodem referrentur. Haec certe *poſt* diſceſſum *Alcibiadis* in *Siciliam*, cum iam iterum ab hoſtibus in patria relictis *reſtauraretur* illius *Accuſatio*. Nam *abſente* demum *Alcibiade*, receptus eſt in cuſtodiam *Andocides* Rhetor, deinde quicunque illius teſtimonio, aut alia quaque leuicula ſuſpicione, rei peragerentur, etiam *innocui*, ne nocentes *elaberentur*. Proinde enim *reuerſos* arbitrabantur *Lacedaemonios*, quod non amplius ſui iuris eſſent *proditores*, vt fidem *Lacedaemoniis* datam praeſtarent. Ita enim ſenſiſſe *Athenienſes* docent noſtri Auctoris verba illa: εἰ μὴ ἔφθασαν δὴ αὐτοὶ κατὰ τὸ μήνυμα ξυλλαβόντες τοὺς ἄνδρας, προδοθῆναι ἂν ἡ πόλις. Idem deſignat *tempus* verbis illis: ἐν ᾧ περὶ ταῦτα ἐθορυβοῦντο. Nam hic certe θορυβος erat *accuſantium* receptorumque in *cuſtodiam* ciuium *Athenienſium*. Haec autem omnia paulo *antea* contigiſſe puto, quam mitteretur nauis *Salaminia Alcibiadem* cum ſociis reis reuocatura. Proinde menſe Attico *Hecatombaeone*, Iuliano autem *Iulio*, non autem, vt ad marginem editi *Thucydidis* appoſueram, *Iunio*. Proinde anno *Ol.* 91. 2o. et *ſecundo* etiam *huius* anni *Archonte*

VI. 61. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, *Alcibiadis* hoſpites etiam *Argis* ſuſpecti atque interfecti. Poſt diſceſſum *Alcibiadis* ad *Siciliam* poſt reditum *Lacedaemoniorum* ab Expeditione in *Boeotos*. Et tamen antea quam mitteretur in *Siciliam* nauis *Salaminia*. Menſe ergo *Hecatombaeone* Attico, *Iulio* Iuliano *non* admodum *affectis*.

VI. 61. Οὐ πολλῷ ὕςερον, quam *Thuriis* diſceſſerat nauis *Salaminia*, fruſtra quaeſito cum ſociis *Alcibiade*, qui elapſi eousque latebant, *Alcibiades* cum ſuis e *Thuriis Peloponneſum* nauigat. Reuerſa naui *Salaminia*, *Alcibiadem* cum ſuis non comparentes *capitali* ſententia damnant *Athenienſes*. Horum initia *Hecatombaeone* Attico *exeunte*, ineunte autem *Auguſto* Iuliano. Finis autem Attico *Metageitnione*, et *Auguſto* Iuliano aliquatenus affecto.

VI. 62. Μετὰ ταῦτα, poſt *diſceſſum* ſcilicet *Alcibiadis*, reliqui duo *Athenienſium* duces, *Nicias* et *Lamachus*, bipertito copias ſuas diuiſerunt, et *Siciliae* oram a *ſiniſtra* legentes, *Himeram* veniunt *Graecam* ciuitatem. Non recepti *Hyccara* oppugnant ciuitatem *Sicanicam*, quam expugnant, *Egeſtaeique* tradunt. Inde exercitus *pedeſtri*, per *Siculos* itinere venit ad *Catanam*. *Nicias* εὐθὺς ἐξ Ὑκκάρων *Egeſtam* proficiſcitur, exactisque triginta, quae promiſerant, talentis ad exercitum redit, *Catanam*, vt videtur. Inde ad *ſocios* quibus copias imperat. Denique ad *Hyblam* minorem *hoſtilem*, quam tamen non expugnat. Καὶ τὸ θέρος ἐτέλευτα Haec inter finem *Hecatombaeonis* et *Boëdromionis*, ſpatio *bimeſtri*, praeter propter. Ab initio *Auguſti* Iuliani ad *Octobris* Iuliani diem IIIm.

VI. 63. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος εὐθὺς, Expeditio *Athenienſium* e *Catana* in *Syracuſanos*, et *Syracuſanorum* in *Athenienſes*. Τοῦ θέρους διελθόντος, inquit etiam *Plutarchus* in *Nicia* Mox ab *Octobris* Iuliani die IVo. qui Ius. erat Attici *Maemacterionis*. Praelium denique prope *Olympieum* quo vincunt *Athenienſes*. Poſt *multos* tamen, vt videtur, a primo Expeditionis conſilio *dies*. Diem conſtituerant *Syracuſani* quo *Athenienſes Catanae* agentes aggreſſuri erant. Καὶ αἱ ἡμέραι ἐν αἷς ξυνέθεντο ἥξειν, ἐγγὺς ἦσαν, cum adeſſent *Syracuſani*. VI. 65.

Praelium τῇ ὑςεραίᾳ. VI. 67. In *praelio* ipſo βρονταὶ, ἀςραπαὶ καὶ ὑδωρ πολύ. Nempe propter ὥραν ἔτους. VI. 70. Menſe proinde, vt videtur, *Nouembri* Iuliano, vt e *Vegetio* colligimus, et veterum *Parapegmaſi*. Τῇ ὑςεραίᾳ cadauera *Syracuſanis*, fide publica concedunt, et ad *Catanam* redeunt. Χειμών τε γὰρ ἦν. VI. 71. Haec *ratio* cum redditur quo minus poſt victoriam maiores *progreſſus* facerent, eam plane *Hyemem* ſupponit, quae fuerit rebus *Bello* gerendis proſus *intempeſtiua*. Proinde *Naxum* et *Catanam* διαχειμάσοντες nauigant *Athenienſes*. VI. 72. Ὀλίγων ἡμερῶν διαγενομένων. *Plutarch. Nicia.* Hoc nempe conſilio vt rurſus εἰς τὸ ἔαρ *Syracuſanos* aggrederentur. VI. 71. Proinde ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ *Syracuſanis* etiam *noua* de *Bello* conſilia capienda eſſe monet *Hermocrates*. VI. 72. Quae Notae omnes *tempori Praelii* a nobis deſignato optime conueniunt. *Nouembri* nempe *Iuliano* affecto, et Attico *Pyanepſioni* ſimiliter *affecto*.

VI. 74. Στράτευμα *Athenienſium Catana* nauigauit εὐθὺς ad *Meſſanam*, ſpe Vrbis illius per proditionem occupandae. Sed fruſtra, *proditis* antea ab *Alcibiade* in exſilium ituro *proditoribus*. Proinde non *diu* antea redierat *Alcibiades*. Male autem haec, in Editione *Thucydidis*, ad *claſſem* retulimus quae redierit a *victoria* ad *Olympieum*, quae cauſa erat cur hanc tentatae *Meſſanae* Expeditionem ad *Decembrem* Iulianum retulerimus. Melius de *exercitu* intelligemus, qui captis *Hyccaris*, itinere *pedeſtri* redierit ad *Catanam*. VI. 62. Sic itaque poſt *reditum* ex *Hyccaris*, exercitus ille εὐθὺς ad *Meſſanam* nauigarit. Quid melius profecto conueniet cum tempore reuocati *Alcibiadis*. Fini enim *Hecatombaeonis*, initio autem *Auguſti* Iuliani, Expeditionem iam aſſignauimus. *Mox* item a diſceſſu *Alcibiadis* illam docet contigiſſe *Thucydides*. Potuit ergo ſatis commode *reditus* ab *Hyccaris* ad *Metageitnionem* Atticum referri, *Auguſtumque* Iulianum *affectum* cum *nuper* diceſſiſſet e locis *Meſſanae* vicinis *Alcibiades*. Certe ante *finem Aeſtatis* ab ipſo narratur *Thucydide*. Non eſt ergo *eousque* differendus. *Proditionem* illam exſpectabant *Athenienſes* per dies *tredecim*. Tandem, ὡς ἐχειμάζοντο, neceſſario *commeatu* deſtituti, triremem *Athenas* mittunt, de *Equitatu* et re *numaria* proximo *Vere* mittendis. Interim *Naxo hibernarunt*. Poſtrema haec de *Equitatu* arceſſendo, poſt reditum ab *Olympieo* contigiſſe credideram. Illa enim *victoria* did cerant quam neceſſarius eſſet ſibi *Equitatus*, ab *Equitatu Syracuſano* cohibiti quo minus victos *Syracuſinos* perſequerentur. Imo Illius ad *Olympieum* Expeditionis *initio*, quam fuerint *Syracuſanis* impares hoc ipſo nomine, quod *Equitatum* parem non haberent, intellexerant. Propterea *ſtratagemate* conſecuti ſunt, ne obeſſet, quo ſuperiores *Syracuſanos* agnouerant, *Equitatus*, dum locum occuparent prope *Olympieum*, quo tuti erant ab *Equitatu*. Ita rerum hac Sectione narratarum *vltimae* ſuperioribus omnibus *ſeriores* fuerint. Quae cauſa ſatis commoda eſſe potuit cur vniuerſae, propter *nexum* quem inuicem habebant, ſimul narrandae poſt ſuperiora narrentur. Is tamen ipſe *exercitus* qui ab *Hyccaris Catanam pedeſtri* itinere venit, *Meſſanam* profecto ante reditum *claſſis* mitti non potuit. Claſſem enim *Atticam* vniuerſam ſub *Nicia* et *Lamacho* bipertitam in *Hyccaris* expugnandis adfuiſſe docet *Thucydides*, quae tamen *ſerius* redierit quam *pedeſtris* exercitus. *Redit* autem etiam ipſa, *resque* geſſit, *poſt* reditum, multas eadem *Aeſtate* a *Thucydide* narratas. Proinde, vt poſt *reditum* claſſis εὐθὺς *Meſſanam* aggreſſi fuerint *Athenienſes*, ne quidem ita vltra *Aeſtatis* finem prorogari Expeditio illa potuit. Et certe conſiliis de prodenda *Meſſana* ante diceſſum *Alcibiadis* initis admodum nocituros fuiſſe conſtabat *Athenienſium* nimis *lentos* conatus. *Moram* ergo nimis magnam non fuiſſe veriſimillimum eſt. Menſe, vt videtur, *Metageitnione* Attico, *Auguſto* autem Iuliano.

VI. 75. Ἐν τῷ χειμῶνι ad *Epipolas* murum, qui *Temenitem* complecteretur, excitant *Syracuſani*. Praeſidia in *Megaris* et *Olympico* ponunt, et *vallis* Vrbem ſuam, qua a *mari* exſcenſus erant, muniunt. Haec poſt praelium ad *Olympieum*, *Nouembri* proinde Iuliano, *Pyanepſione* autem Attico. Certe hoc anno *Varroniano* U. C. vt videtur, adhuc 339.

VI. 75. Poſtquam relicta *Catana*, *Naxi hiberna* conſtituerant *Athenienſes*, agrum *Catanaeorum* vaſtant *Syracuſani*, incenſis *Athenienſium* tabernaculis atque caſtris. Haec ſi ſuperioribus *poſteriora* fuerint, hoc anno *Varroniano exeunte* contigiſſe veriſimillimum eſt. Nec ſane occurrunt hic notae *eiusdem temporis* apud *Thucydidem* frequentiſſimae: κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, etc. Crediderim potius fuiſſe *mox* vbi diceſſiſſent *Athenienſes* ab *Olympico*.

VI. 75. Legationes *Syracuſanorum Athenienſiumque* ad *Camarinaeos*, *Naxi Athenienſes* ſocios *Syracuſanorum* ad defectionem partim ſolicitant, partim cogunt. VI 88. Ipſa iam *Hyeme* a *Naxo* ad *Catanam* redeunt, et Caſtra ſua incenſa reſtaurant. Mittunt deinde *legatos* ad *Carthaginienſes* et *Etruſcos*, et ad *Siculos*, et *Egeſtam* de *auxiliis* parandis. Erant viciſſim legationes *Syracuſanorum* ad *Corinthum*, ad *Lacedaemonem*, obiterque ad *Italos*. *Corinthii* mox auxilia decernunt, legatosque mittunt *Lacedaemonem*, qui eodem tempore *Spartam* veniunt, quo elapſus e *Thuriis Alcibiades*. Itaque *Alcibiade* auctore *Lacedaemonii Deceleam* muniendam decernunt. *Gylippum* autem ducem ad *Syracuſanos* mittendum. *Gylippus* duas naues e veſtigio mittendas *Corinthiis* imperat, reliquas ὅταν καιρὸς ᾖ. Nauis praeterea *Attica* e *Sicilia Athenas* venit de *commeatu* et *equitibus*. Fitque in eam ſententiam decretum. Καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα. Si, quod *poſtremo loco* narratur, id *poſtremo* etiam *tempore* contigerit, in cauſa fuerit oportet, quod *Peloponneſo* vniuerſa circumnavigata *Athenas* appulerit. Recta enim a *Thuriis* ad *Cyllenen* agri *Elei* tranſiit *Alcibiades*, qui tamen tantiſper *Thuriis* latuit dum diceſſiſſet nauis *Salaminia*, poſt cuius *diceſſum* miſſa illa eſt *alia* e *Sicilia Athenienſibus*. Sed explorem us horum omnium geſtorum, pro virili, *limites*. Horum alterum docebit, ni fallor, ille *Gylippi* καιρός. Idem, vt videtur, cum *Maris liberi* termino, pro cenſu *Romanorum*. Fretum enim *Siculum*, pro illis quoque temporibus, per *quatuor menſes* clauſum, vt vel *nunciis* nauibus aegre transmitteretur, docent verba illa *Niciae* apud Auctorem noſtrum. Ἐξ ἧς μηνῶν οὐδὲ τεσσάρων τῶν χειμερινῶν ἄγγελον ἐξόδιον ἐλθεῖν. VI. 21. *Quinam*

illi *menſes Hiberni* fuerint in anno *Solari* docet nos, pro *Romana* Maris illius diſciplina, *Vegetius*. L. IV. c. 39. *Spatium* enim *Maris clauſi* concludit inter III. Id. *Novemb.* et VI. Id. *Martias*, a *Nouembris* nempe die XI. ad *Martii* Iuliani diem XM. Quo interuallo *quatuor menſes* continentur pro mente *Niciae*, accuratiſſime, et quidem *Iuliani*. Sed menſes ni fallor, *Atticos Lunares* intellexit *Nicias*, quales erant *Ciuiles* ſuorum *Athenienſium*, ſingulis proinde annis paulo inuicem diſſentientes, nec adeo cum *certis* in anno *Solari Iuliano* diebus perpetuo committendos. Menſes illi *Attici* ſunt, *Pyanepſion*, *Poſideon*, *Gamelion* et *Antheſterion*, qui, hoc anno, a die *Nouembris* Iuliani IIIO. ad diem *Februarii* Iuliani XXVIIIM. eundemque *vltimum* pertingunt. Ne quidem ita longe a praedictis *Maris clauſi* limitibus *Romanis*. Cycli autem *initio* (quo *ſitus* erat ad *Parapegmatis* rationes accuratiſſimus, pro mente *Metonis*) idem ſpatium ab initio *Pyanepſionis* ad finem *Antheſterionis*, a *Nouembris* Iuliani die incipit XII. definitque *Martii* die IX. ſimiliter Iuliani. Hoc ergo certe ſpatium in forma *Iuliana* videtur deſignaſſe *Nicias*. Nec obſtabant modicae illae annorum *Ciuilium Lunarium* a *Parapegmate Solari* discrepantiae, quo minus ita de ſuis *Ciuilibus menſibus* loquerentur *Cyclorum Lunarium* Obſervatores, ac ſi *Ciuiles* quoque Kalendarii ſui *menſes* ſedem fixam habuiſſent in *Zodiaco*. Hoc ergo anno καιρὸς *Gylippi* cum *Antheſterione* Attico et *Februario* Iuliano deſinebat. Vt in *Martium* proinde Iulianum *ineuntem* parandae fuerint reliquae *Corinthiorum* naues. *Securum* tamen nauigandi *tempus* (*Claſſibusque* adeo *Bellicis* aptiſſimum) ad *Maium* vsque profert idem, vbi ſupra, *Vegetius*. Hunc ſi καιρὸν intellexerit *Gylippus*, paulo adhuc *ferius* illa de ſequentis anni apparatu monere potuerit. Sententiam tamen ciuium ſuorum *Athenienſium* melius, ni fallor verbis *Niciae*, eiusque *quadrimeſtri* ſpatio, colligemus. *Citimus* ergo *clauſi Maris* terminus, hoc ſaltem anno, idem erat, quem dixi, *Februarii* Iuliani *dies* vltimus. Efficiet ille, vt ad ſuperioris anni Iuliani *finem*, potius quam huius *initium*, ſuperiora pleraque referendi fuerint. Ita certe neceſſe erat ſi ante *Mare claujum Nouembris* nempe Iuliani diem IIIM. fretum traiecerint, tam nauis illa *Syracuſana* miſſa ad *Corinthios*, quam et alia quoque illa quae e *Thuriis* ad *Cyllenen Alcibiadem* adduxerit. Nec enim itineris ſpatium, nec geſtae in itinere res, exigebant ſpatium plusquam *bimeſtre*. Nec *claſſibus* modo, ſed *nunciis* quoque nauibus *ſingulis*, iter illud difficile cenſebat *Nicias*. Multa quidem, fateor, pericula neceſſaria facivnt Belli exigentiae. Sed *primo* quoque illo cum *Syracuſanis* conflictu, experti fuerant *Athenienſes* quam neceſſarius eſſet *Equitatus* ad *Vrbis* ipſius obſidionem. Imo idem etiam *ante* conflictum ſenſerant, cum *ſtrategemate* aditum ſibi *maritimum* patefacerent. Itaque primo quoque tempore *Equites* arceſſendi erant. Et ne quidem *commeatus* patiebatur *moram*, qui *Siculis* nondum copia aliqua deficientibus, *parcus* admodum ſuppetebat. Nec enim multorum *menſium* commeatus vnquam *domo* exportabant.

ANN. XVIII. BELLI PELOPONNESIACI.

			Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 430 $\frac{9}{1}$.	*Olymp.*	XCI.	2. menſ. 3. Arch. *Chabria.*	1. Ephoro *Lycario.*
U. C. *Varr.* 34 $\frac{9}{1}$.			3. menſ. 9. Arch. *Piſandro*,	2. Ephoro *Eperato.*
Ant. *Chr.* 41 $\frac{4}{3}$.			a die *Iulii* Iuliani XXVII.	a die *Sept.* Iul. XXII.

Phaeinidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno IOO. a fine *Boëdromionis* Attici, ante *Septembris* Iuliani diem XXII.

VI. 94. Αμα τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῳ, τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, *Athenienſes* agros *Megarenſium Siculorum* depraedantur, quos, pulſis ipſis *Megarenſibus*, occupauerant *Syracuſani*, ὥσπερ καὶ πρότερον μοι εἴρηται, inquit. Nempe VI. 4. (*Tempus* a nobis ſupra deſignatum eſt pro rationibus *Thucydidis*.) Ad munitionem quandam *Syracuſanorum* veniunt, nec expugnant. Inde ad *Teream* fluuium, et campeſtria populantur, et σῖτον incendunt, *Syracuſanorumque* paucos occidunt. Tum erecto *tropaeo*, ad *naves*, inde ad *Catanam*, reuertuntur. Geſta haec *dierum* omnino *paucorum*. Nempe vnius ἐπισιτισμοῦ, qui in Expeditionibus *dierum multorum* eſſe non ſolebat. Legimus tamen *Lacedaemoniorum* ſingulares ἐπισιτισμοὺς qui ſuffecerint ad *irruptiones* in *Atticam*, agrorumque populationes. Cum nempe tandem ipſa hac rei Annonariae *penuria* redire cogerentur. Coepit hoc anno Atticus *Munychion Martii* Iuliani die XXX. et cum illo *Ver Aeſtasque Thucydidea ſemeſtris*. Σῖτος tum corruptus nondum *vtilis*, cum hoc ipſo ἐπισιτισμοῦ nomine *Catanam* redierint. Proinde ϛάχυν appellat *Scholiaſtes* potius quam σῖτον. Imo ſequenti poſt ἐπισιτισμὸν Expeditione, rurſus σῖτον *incendunt*, ne quidem tum *falci* maturum, ſed maturum tamen *incendio*. Satis commode illa omnia cum *Aprili* Iuliano *ineunte* conueniunt, huius *prioris* Expeditionis *fine*.

VI. 94. *Catanae* ἐπισιτισάμενοι *Athenienſes* poſtea *Centoripa* in fidem recipiunt. *Ineſſaeorum* et *Hyblaeorum* σῖτον incendunt. Adhuc, vt videtur in *agris*, nec *vſibus* idoneum. Tum *Catanam* redeunt, vbi equites nouos ab *Athenis* 250 reperiunt, ſed ſine equis etc. Haec adhuc eodem menſe Attico *Munychione*, Iuliano autem *Aprili*.

VI. 95. Τοῦ αὐτοῦ ἦρος, *Lacedaemonii* in *Argolicam* ve-

que ad *Cleonas* penetrant. Sed *Terraemotus* omine edito redeunt. *Aprili* non admodum affecto, et proinde Attico *Munychione*.

VI. 95. Μετὰ ταῦτα, post *reditum* nempe *Lacedaemoniorum*, *Argiui Lacedaemonios* in agro *Thyreatico* praedantur. Mense forte *Thargelione* Attico, et *Maio* Iuliano.

VI. 95. Ἐν τῷ αὐτῷ θέρει, οὐ πολὺ ὕστερον, *Thespiensium* in *Magistratus* suos impetus ab *Athenientibus* repressi. Hoc etiam mense Attico *Thargelione*, et *Maio* Iuliano.

VI. 95 Τοῦ αὐτοῦ θέρους, *Syracusani*, audito *equitum Athenientium* nouorum appulsu (proinde post *secundam* Athenientium *Expeditionem*) *Epipolas* munire cogitant. Cum iam essent οἱ περὶ Ἑρμοκράτην στρατηγοὶ ἄρτι παρειληφότες τὴν ἀρχήν. Vox illa certe ἄρτι iam *nuper* in officio fuisse indicat huius anni στρατηγούς. *Superiori* nempe *anno* designati fuerant in locum ducum *quindecim* noui duces *tres*, quorum e numero vnus erat *Hermocrates*. VI. 72. 73. Hoc ergo loco forma illa, οἱ περὶ Ἑρμοκράτην, non *solum* designauit *Hermocratem*, verum etiam eiusdem in στρατηγίᾳ *collegas*. Num ergo *Vere* iniuit *annus Syracusanus?* vieri quidem potest vt, hoc saltem *Seculo*, ita se res habuerit. Saltem Magistratuum vel Imperiorum *ineundorum*. Recentioribus *temporibus* non *anni* modo *Cyclici*, verum etiam *Magistratuum*, exordia a *Boëdromione* Attico coepisse probauimus. *Diss.* VI. 10. Sed *Imperiorum*, seu στρατηγιῶν, *aliud initium* obseruauimus ab anni *Cyclici* initio atque *Ciuilis*. Praecipue vero eorum quae in rebus *extra patriam* gerendis versabantur. His certe *Verna* tempestas aptissima erat, quae res vnius *anni* continuo cursu gerendas, et *longinquas* praesertim, nec modico tempore absoluendas, *Expeditiones* solebat inchoare. Poterant ergo *Vere* inire στρατηγίαι etiam cum anni *Cyclici Ciuilisque* exordium decurreret a *Boëdromione*. Sed quo demum, inquies, *Vernae* tempestatis *mense?* Non alio certe quam *Scirrophorione*, qui *tertius* erat ante *Boëdromionem*, si liceat a *posteriori* illo *initio* coniecturam facere. Sic fuerint illa *Scirrophorioni* Attico assignanda, saltem *ineunti*. Et *Maio* proinde Iuliano *exeunti*, vel *Iunio* etiam Iuliano similiter *ineunti*. Caeterum *Epipolas* antea occupabant *Athenienses* quam munirent *Syracusani*. Tum occurrentes ad loci tutelam *Syracusanos* acie vincunt. Μετὰ τοῦτο tropaeum statuunt, et τῇ ὑστεραίᾳ *Labdalum* muniunt in ipsa *Epipolarum* crepidine. VI 97. Οὐ πολλῷ ὕστερον, accedunt ad *Athenienses* sociorum *auxilia*. VI. 98. Postea ad *Sycam* (vel *Tycam*) murum ducunt *Athenienses*, et territos operis celeritate *Syracusanos* rursus vincunt. Τῇ ὑστεραίᾳ, murum aduersus partem muri *Syracusani* borealem ad *Trogilum* proferunt, cui muro alium transuersum murum opponunt Syracusani. VI. 99. Sed diruitur murus transuersus ab *Athenientibus*. VI 100. Τῇ ὑστεραίᾳ, praecipitium paludi imminens muniunt *Athenienses*, vallum ducentibus e contra *Syracusanis* VI. 101. Hoc *vallum* expugnant *Athenienses*, ἅμα ἕῳ, victis rursus *Syracusanis* Cadit tamen hoc praelio *Lamachus*. Pulsi ab *Epipolis*, *Niciae* strategemate, *Syracusani*, spemque abiiciunt de impediendo hoste ne *murum* ad *mare* duceret VI 102. Μετὰ τοῦτο, *tropaeum* excitant *Athenienses*, mortuos *Syracusanos* dant, ipsique suos cum *Lamacho* recipiunt. Tum muro duplici *Syracusanos* a *mari* intercludunt. Deinde deficiunt ad eos multi e *Sicilia*, accedunt-que ex *Hetruria* naues tres, desperantibus iam *Syracusanis*. Itaque loco ducum suorum *tres* alios *duces* sufficiunt *Syracusani*. VI. 103. Ὀλίγῳ χρόνῳ circumuallatas *Syracusas* testatur *Plutarchus*, *Nicia*. Haec certe omnia si *Scirrhophorione* mense contigerint, cum *paucorum* fuerint *dierum*, eundem non *superasse* verisimillimum est, nec *Iunium* proinde Iulianum.

VI. 104. Ἐν τούτῳ, *Gylippus* cum nauibus *Corinthiis* duabus tantum, quas praesto fore superiori anno monuerat, et duabus similiter *Lacedaemoniis*, ad *Leucada* promontorium appellit. Hic audit *circumuallatas* esse *Syracusas*. Itaque spe *Siciliae* abiecta, *Italiae* subueniendum esse censuit, ne ipsa quoque ad *Athenienses* deficeret. His quatuor nauibus comitatus ad *Tarentum* contendit. Inde *Thurios*, quibus tamen, vt se ipsi adiungerent, suadere non potuit. Erant enim colonia *Attica*, necdum pulsi inde Ἀττικίζοντες ante cladem *Siculam*, vt e vita *Lysiae* oratoris manifestum est. Tum *Italiae* oram legit, sed vento abreptus in pelagus, rursus *Tarentum* delatus est. Parum cautus in illum *Nicias*. Has duas naues *Corinthias Gylippus Asinem* deferendas praeceperat. Illas ergo secum e *Lacedaemone* detulerat vna cum suis *Laconicis*. Sed *securam* nauigandi *tempestatem* in patria exspectant, quam *Maio* Iuliano tribuit *Vegetius*. Hoc ergo mense *Lacedaemone* discessit, vt ad *Leucadem* reliquas *Corinthiorum* naues promissas praestolaretur. Has tamen nondum paratas offendit. Dum illas exspectat, famam accipit, quam dixi, sinistram de rebus *Syracusanis*. Maturandum ergo censuit ne etiam *Italia* ad *Athenientium* partes accederet. *Scirrophorione* certe iam *affecto*, et proinde *Iunio* Iuliano, cum de *Pacis* conditionibus, Vrbisque *deditione*, cogitarent *Syracusani*. Haec satis hucusque commode.

VI. 105. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, *Lacedaemonii Argolicam* populantur. Itaque cum *Argiuis* opem ferrent *Athenienses*, foedus cum *Lacedaemoniis* aperte violatum est. Hinc ergo εὐπροφάσιστος causa *Lacedaemoniis* Belli in *Athenienses* suscipiendi *Tempus* idem, de quo hic agitur, non cum profectione *Gylippi*, sed cum *nouis* eius in *Athenienses* consiliis. Innuit ergo *Thucydides*, causam *Lacedaemoniis* Belli in *Athenienses* nullam fuisse εὐπροφάσιστον, cum primum mitteretur *Gylippus*, quae tamen antea contigerit quam gestum aliquid effet in *Athenienses* a *Gylippo*. Vid. VII. 18. Vix tamen est quod dubitemus quin e missione *Gylippi* ansam ceperint *Athenienses*, cum *facta* tamen *hostilia* ipsi priores ederent. Haec si vera sint, hoc *ordine* contigisse verisimillimum existimo. Primo scilicet vt *Spartam* reliquerit *Gylippus Thargelione* Attico *exeunte* et *Maio* proinde Iuliano. Relato deinde *Athenas* nun io rerum a *Gylippo* designatarum, *Pacem* a *Gylippo* violatam iudicasse, ipsosque deinde *Athenienses* apertam iam deinde inimicitiam fuisse professos. Proinde cum *Argiuos Athenientium* socios Bello peterent *Lacedaemonii*, non iam pro more prisino *Argolicam* tueri contentos, etiam in *Laconicam* irrupisse, *foederis* initi cum *Lacedaemoniis* nulla iam amplius habita ratione. Haec nempe post discessum *Gylippi*, antea tamen quam *Leucadem* appulisset. Proinde *Scirrhophorione*,

vt videtur, *ineunte*, peractis iam *Thargelione* menſe *Hyacinthiis* et Hyacinthiorum *induciis*, quarum cultores erant obſeruantiſſimi *Lacedaemonii*. Antea *Religio* erat ne *Bellum* inferrent *Lacedaemonii*, *Graecorum* omnium *Religioſiſſimi*. Hoc interuallo *Syracuſas* circumuallabant *Athenienſes*, hoc ipſo tempore, quo inibant noui *Syracuſanorum* στρατηγοί, menſe nimirum Attico *Scirrhophorione* ſimiliter *ineunte*. Cum tandem *Leucadem* attigit *Gylippus*, famam accipit de *Syracuſanorum* anguſtiis, maiora omnia, quam erant reuera, mentientem. Inde *properaſſe* conſtat, quod ne quidem *claſſem* a *Corinthiis* promiſſam exſpectarit. Diſceſſit ergo *Leucade Scirrhophorione* iam *affecto* et *Iunio* proinde Iuliano.

Hinc noua iam procedit *Belli Epocha* omnino explicanda, ſi *Veteres* inuicem concihare velimus. Eſt enim admodum varia. Hoc *Bellum* eſt quod *Decelicum* Scriptores appellant. Et quidem ab hac huius Belli *parte* Bellum hoc *Peloponneſiacum* vniuerſum *Decelicum* vocat *Iſocrates*. Ita neceſſe eſt cum *Perſicis* hoc Bellum *Decelicum* opponit: r) Ποτερον τοῖς περὶ τὰ Περσικὰ γενομένοις, ἢ τοῖς πρὸ τοῦ πολέμου τοῦ Δεκελεικοῦ τὴν πόλιν διοικήσασιν. Qui ita loquebantur, iis idem erat Belli *Decelici* initium ac *Peloponneſiaci*. Sed ne quidem de hac Belli *Peloponneſiaci parte*, quae *Decelica* proprie appellabatur, conſentiunt Veteres. Annos huius *Belli* XII. ſupputat *Diodorus*. Haec ille *Ol.* 91. 3. Id ſi recte, ita *Bellum* tenuiſſet ad *Ol.* 94. 3. quod certe falſiſſimum erat. Si recte Auctoris, cuius eſt ſecutus fidem, verba deſcripſerit, ab *initio* Belli *Siculi*, Bellique huius *Peloponneſiaci* XVIII. proceſſit calculus. Et quidem ita, vt is ipſe annus IVS. Belli *Decelici* fuerit numeratus. Occaſio ita numerandi eſſe potuit, quod ſtudium partium in Bello *Siculo* id tandem effecerit, vt *Athenienſes* cum *Peloponneſiis* inuicem committerentur. Dum ſcilicet *Syracuſanos* oppugnarent *Athenienſes*, eosdemque communi gentis *Doricae* nomine tuerentur *Dores Peloponneſii*. Sed *decem* annos tantummodo numerauit *Iſocrates*, quos *continuos* in hoc *poſteriori* aduerſus *Athenienſes* Bello peregerint *Lacedaemonii*, δέκα ἔτη συνεχῶς ὑμῖν Λακεδαιμονίων πολεμησάντων. Sic enim habet *Exceptione* aduerſus *Callimachum*. Sic annus *proximus*, Belli vniuerſi XIXVS. idem fuerit Belli huius *Decelici* continui IVS. Recte omnino, cum IVS. fuerit *munitae* a *Lacedaemoniis Deceleae*. Idque fortaſſe habere potuit in animo Auctor *Diodori*, ſi pro δέκα non tam *Diodorus* ipſe δυοκαίδεκα repoſuerit, quam *Diodori* potius *Librarius*. Eſtque ſane cur ita rem fuiſſe ſuſpicemur, quod ab *Ol.* 91. 3. quo verba illa habet *Diodorus*, non anni *duodecim*, ſed *decem* fuerint ad *Anarchiam Ol.* 94. 1. Neutrum tamen horum calculorum ſequitur ipſe *Thucydides*. Verba illius haec ſunt: Καὶ ἐπὶ ἓξ ἔτη μὲν καὶ δέκα μῆνας ἀπέσχοντο μὴ ἐπὶ ἑκατέρων γῆν στρατεῦσαι, ἔξωθεν δὲ μετ' ἀνακωχῆς οὐ βεβαίου ἔβλαπτον ἀλλήλους ταμάλιξα. Ἔπειτα μέντοι καὶ ἀναγκασθέντες λῦσαι τὰς μετὰ τὰ δέκα ἔτη σπονδὰς, αὖθις ἐς πόλεμον φανερὸν κατέσησαν. V. 25. Hic ſane manifeſtum eſt *terminum* huius infidae *Pacis* haberi, cum alteri alterorum agrum infeſto agmine *popularentur*. Quod ſane *bis* factum, *hoc* et *ſequenti* anno nec vno eodemque anni vtriusque *menſe*. Hoc enim anno *menſe*, vt vidimus, *Scirrhophorione*, *Laconicam* cum *Argiuis* populabantur *Athenienſes*. Sequenti autem *Atticam* praedabantur *Lacedaemonii*, menſe *Elaphebolione*. Non tamen temere vſus eſt fortaſſe *Thucydides* voce ἑκατέρων. Hinc enim colligi datur, non a *priori Athenienſium* irruptione, ſed a *poſteriori* potius *Lacedaemoniorum*, finem *Pacis* eſſe aeſtimandum. Tunc enim verum erat ἑκατέρων γῆν vaſtatam eſſe, cum *mutua* eſſet, atque *vtriusque* partis, irruptio. Sed *neutri* harum irruptionum conueniunt *notae* modo e *Thucydide* recitatae. Saltem ſi a *Pace* illa, quae ab *Elaphebolionis* Attici *die* coepit XXIV. anno *Belli* XIO. *ineunte*, capiatur exordium. Ab *illo* enim anno ad *hunc*, in quo verſamur, annum, *anni* ſunt integri VII. et *menſes* praeterea tres ad huius anni *Scirrhophorionem*. Anni autem *iuſti* VIII. ad anni *ſequentis Elaphebolionem*. Nec melius procedet calculus ſi ab illius anni XII. *Elaphebolione* numeretur ad huius anni, non *Elaphebolionem*, ſed *Munychionem*, qui *primus* numerabatur menſis in hoc anno *communi*. Sic etiam anni erunt VII. et menſes *duo* ad *Scirrhophorionem* quo in *Laconicam* irruperint *Athenienſes*. Ita legendum fuiſſet: Καὶ ἑπτὰ ἔτη μὲν καὶ δύο μῆνας ἀπέσχοντο etc. Si quidem liceret non ab *irruptione* alterutra, ſed ab alio aperto potius *hoſtili* facto Belli noui *initium* arceſſere, *Pacis* finem potuit *Thucydides* in eo *tempore* ponere, quo miſſus eſt in *Siciliam* cum nouis auxiliis *Eurymedon*, huius anni *fine*, εὐθὺς περὶ ἡλίου τροπὰς χειμερινὰς, vt idem noſter Auctor eſt *Thucydides*. Opportune ſane incidit Expeditio illa noua *Demoſthenis* in menſem huius anni *Embolimaei Poſideonem* ſecundum, qui idem erat *Elaphebolione* ſuperiori XVS. Nempe *Decembri* Iuliano *exeunte*, cuius *finis* in *Poſideonem* illum *ſecundum*, cum *Solſtitio hiberno*, e *Tabulis* noſtris conferendus eſt. Nec alienum hoc a noſtri Auctoris more fuiſſe iam ſupra in *Apparatu* obſeruauimus. *Triplex* oſtendimus, pro illius mente, Belli *Peloponneſiaci exordium*. Non erit ergo cur miremur ſi *Pacis* huius, de qua agimus, agnouerit *plures* vno *fines*. Cur autem noua haec *Eurymedontis* et *Demoſthenis* Expeditio pro nouo *Belli* initio habeatur, facit, quod tum primum Lacedaemonios apparatus feciſſe, vt Atticam popularentur, teſtatur *Thucydides*. VII. 18. Tum ergo certe *Bellum* erat ex vtraque parte manifeſtum. Sed mihi fateor magis placere *ſuperiorem* illam, quam modo dedimus, huius loci *emendationem*. Certe in *annorum* numero pro ἓξ reponendum ἑπτὰ vidit ante nos *Acacius*, eſtque e *vero* interuallo manifeſtum. Nec erat ſane difficile vt vocem *vnicam* ἑπτὰ in ἐπὶ ἓξ corrumperent incauti *Librarii*. Nam pro ἐπὶ ἓξ potius ἐφ' ἓξ exigeret Analogia *Grammatica*. Itaque cum in *annorum* numerum vitium irrepſerit, inde intelligimus quam fuerit facile vt etiam in *menſium* numerum irreperet. Fuitque etiam hoc in *loco* facile, vt pro δύο Librarius δέκα repoſuerit, ſi literae poſtremae viſum ſcribentis effugerint. Sed viderint acutiores.

r) *Iſocr.* Orat. de Pace.

VI. 105. Post reditum *Athenienſium* ex agro *Argiuo*, *Argiui* ipſi agrum *Phliaſium* vaſtant, et nonnullis incolarum interfectis ita demum domum redeunt. Haec adhuc, ni fallor, eodem *Attico* menſe *Scirrhophorione*, et *Iunio* proinde *Iuliano*. Sed vero ante diem *Iunii* XXVIm. quo exiit *Scirrhophorion*. Itaque priore *Archonte*, et priore adeo anno etiam *Olympiadico*. Hanc cauſam fuiſſe ſuſpicor cur *Librum* hoc in loco terminarit, non quidem *Thucydides* ipſe, non *Xenophon*, ſed *vetus* ille, quicunque demum is fuerit, *Grammaticus*, qui continuum Hiſtorici elegantiſſimi opus in *Libros* diſtribuerit.

VII. 1. *Ol.* 91. 3. *Tarento* mouet *Gylippus* ad *Locros Epizephyrios*. Hic certior factus adhuc patere ad *Syracuſas* aditum per *Epipolas*. Inde *Rhegium* venit, et (traiecto freto) *Meſſanam*. Vnde *Himeram*, cuius incolas *ſibi* ad Belli ſocietatem adiungit. Hic *naues* ſubducit. Tum *Selinuntios* adſciſcit, et *Geloos*, et *Siculorum* nonnullos, quorum Rex fuerat *Archonidas Athenienſium* amicus, iam nuper *defunctus*. Hinc *Syracuſas* pergit *Gylippus*, quem ſequuntur e *Leucade Corinthii*, quorum dux vnus *Gongylus Gylippum* paulo anteuertit, auertitque iam ad *Pacem* inclinantes animos *Syracuſanorum*, qui obuiam *Gylippo* prodeunt. Occupat ergo ille obiter *Iegas*, tum ad *Epipolas* per *Euryelum* adſcendit in murum *Athenienſium*. Κατὰ τοῦτο καιροῦ, murus *duplex* ab *Athenienſibus* paene perfectus. VII. 2. Hinc nuncios mittit ad *Athenienſes* de diſceſſu e *Sicilia*, quibus cum nihil eſſet reſponſum, *Gylippus*, μετὰ τοῦτο, abducto in verticem *Temenitem* exercitu, pernoctauit. VII. 3. Τῇ ὑςεραίᾳ *Labdalum* capit, caeſis praeſidiariis. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ triremis *Athenienſium* capta a *Syracuſanis*. VII 3. Μετα ταῦτα, murum *Athenienſium* muro transuerſum agunt *Syracuſani*. VII. 4. Victus ab *Athenienſibus Gylippus*. VII. 5. μετ' ὀλίγας, quam veniſſet, ἡμέρας, teſte *Diodoro*. Hoc praelio *Lamachum* vult cecidiſſe *Diodorus*, quem noſter interfectum antea teſtatur. VI. 101. Μετὰ ταῦτα, ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, praelium *aliud*, quo ſuperior *Gylippus*. Τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ, murum ſuum vltra munitionem *Athenienſium* ita producunt *Syracuſani*, vt ne deinceps vltra ipſi circumuallari poſſent. VII. 6. Haec menſe *Attico Hecatombaeone*, vt exiſtimo, *Iuliano* autem praecipue *Iulio*, geſta, et *Metageitnione Attico* etiam *ineunte*.

VII. 7. Μετὰ τοῦτο, portum ingrediuntur naues *Corinthiorum*, *Ambraciotarum*, et *Leucadiorum*, clam *Athenienſibus*, duce *Eraſinide*, et muros *Syracuſanorum* perficiunt. Μετὰ τὴν μάχην, *priorem* ſcilicet, ſi fides *Diodoro*. His enim vſum in *ſecundo* praelio *Gylippum* exiſtimauit. *Gylippus Siculos*, *Syracuſani Lacedaemonios* et *Corinthios*, de nouis *auxiliis* interpellant. Epiſtolam viciſſim *Nicias* de nouis *auxiliis* mittit ad *Athenienſes*. Haec menſe Attico *Metageitnione*, vt videtur, *ineunte; Iulio* autem Iuliano *excunte*, vel ineunte *Auguſto*. Naues *Athenienſium* διάβροχοι, τοσοῦτον χρονον ἤδη θαλασσεύουσαι. VII. 12. A *Maio* ſcilicet ad *Auguſtum* Iulianum.

VII. 9 Ἐν τῷ αὐτῷ θέρει τελευτῶντι, *Euetion* dux *Athenienſis* cum *Perdicca* et *Thracibus Amphipolim* oppugnat, nec expugnat tamen. Triremibus porro in *Strymonem* fluuium ductis obſedit ex *Imeraeo*. Καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα τοῦτο. Aeſtas *Thucydidea ſemeſtris* τελευτῶσα *duos* complectitur *menſes* Atticos, *Metageitnionem* et *Boëdromionem*, qui a die *Iulii* Iuliani XXVIo. pertingunt ad *Septembris* Iuliani *diem* XXIIIm. His ergo *limitibus* illa concludenda. Sed *poſteriori* praecipue *menſe* geſta fuiſſe innuunt *verba* Auctoris noſtri, ni fallor, *vltima*.

VII. 10. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, Epiſtola *Niciae Athenas* allata et lecta. Poſt *Septembris* Iuliani *diem* XXIIIIm. quo coepit Atticus *Maemacterion* menſis *Hibernus* primus. Collegae dati *Niciae* in *Imperio*, qui tum in *Sicilia* aderant, *Menander* et *Euthydemus*, dum venirent cum auxiliis *Demoſthenes* et *Eurymedon*. VII. 16. Miſſus in *Siciliam Eurymedon* εὐθὺς περὶ ἡλίου τροπὰς χειμερινάς. VII. 16. Errat toto coelo *Diodorus* qui περὶ τὰς θερινὰς τροπὰς idem contigiſſe ſcribit. Poſt *Solſtitium Hibernum* ergo *Attica* diſceſſit *Eurymedon*, menſe Attico *Poſideone ſecundo*, cum fuerit hic annus *intercalaris*, et *Decembri* adeo Iuliano *exeunte*. Hoc enim *Seculo* inde longe diſtare *Bruma* non potuit, cum *Solſtitium Aeſtiuum* a *Metone* ipſo obſeruatum in diem *Iunii* Iuliani incideret XXVIII. Fieri quidem poteſt vt verbis εὐθὺς περὶ *diem* ipſum *Brumae Ciuilis* deſignarit *Thucydides*. Illum ſcilicet quo *Sol* punctum Cardinale *Solſtitii Hiberni* inire credebatur pro rationibus *Parapegmatis Metonici*. Ita certe anno *Belli* XVIIIo. Τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθὺς *diem* ipſum *ſemeſtris Aeſtatis* Im. indicare oſtendimus. Ita ergo ſi recte *Thucydidem* hoc loco intellexerimus, *Decembris* die XXVIII. qui idem erat *Poſideonis* 2i. dies VIIIus. diſceſſerit *Eurymedon*. Nondum explorata erat *Zodiaci*, ſeu *Eccentricitas*, ſeu *anticipatio*. Et vnicum punctum *Cardinale*, vnde *Cyclus* ſuus inchoandus eſſet, explorauit *Meton*, *Iunii* Iuliani diem XXVIII. Proinde in illius *Parapegmate* de reliquis punctis *Cardinalibus* ex illo pronunciandum erat, diuidendo nimirum in *quatuor* aequas, qua licebat, partes *Zodiacum*. Ita ſcilicet vt *ſingulis* anni *quadrantibus dies* aſſignarentur XCI. *quadranti* autem *vltimae* accederet *dies* anni *Solaris* 365us. vt proinde conſtaret *diebus* in *vniuerſum* XCII. Ita ergo ſi numerentur *duae* quadrantes a *Iunii* XXVIII. altera dierum XCI. altera XCII. ambae dierum in vniverſum CLXXXIII. die praedicto *Decembris* Iuliani terminabuntur XXVIII. His erit viciſſim *vnus dies* demendus, et binis *poſtremis* quadrantibus addendus, ſi a *Solſtitio Aeſtiuo* anni ſupputetur *exordium*, quod fecit certe *Meton*. Ita die *Decembris* XXVII ſtatuenda erit *Bruma Metonica*. In anno autem *Solari Parapegmatico Biſſextili*, ambabus *anni* partibus *dimidiis* dies accenſendi erant CLXXXIII. a *Solſtitio* alterutro ad alterum *Solſtitium*. Nec multum aberit, ſi propter particulam περὶ vno fortaſſe *die* ante *Solſtitium Ciuile*, aut *vno* fortaſſe ſerius, diſceſſerit *Eurymedon*. Obſtat certe particula altera εὐθὺς ne longius inde liceat diſcedere. Quamcunque harum rationem ſequamur, ad annum *Varronianum priorem* 340. referendus erit diſceſſus *Eurymedontis*.

VII. 17. Missae, cum *Eurymedonte*, vt videtur, ab *Athenienſibus* naues XX. circa *Peloponneſum*, quae obſtarent ne traiicerent *Corinthii* in *Siciliam*, quibus aliam *claſſem* ſuam opponunt *Corinthii*. Sed cum adeſſent iam *Naupacti* naues *Athenienſium*. Itaque poſtea quam *naues* ab *Athenienſibus* eo miſſae portum deſtinatum attigiſſent. Has naues *Corinthii Athenienſium* nauibus oppoſitas τοῦ χειμῶνος impulebant. VII. 19. Proinde ante *Hyemem* admodum *affectam* eo iam appulerant naues *Atticae*. Triginta nauibus *Athenienſes Epidaurum* et *Praſias* vaſtabant, et e *Pylo* latrocinabantur. VII. 18. Inde colligitur vna cum *Eurymedontis* nauibus *decem* miſſas faiſſe alias *viginti* quae *Naupacti Corinthios* exitu ſinus *Naupactiaci* prohibebant. *Ambae* enim claſſes in vniuerſum *triginta* naues complectebantur. Proinde *Decembris* XXVII. miſſae etiam *Naupacti* praeſidiariae. Quare haec etiam anno *Varroniano* priori 341. aſſignanda. Sic tamen vt in *ſequentem* annum pertigerint. Sic porro loquitur *Plutarchus* quaſi collegis *Niciae* Imperium dediſſet *Eurymedon*, poſteaquam ipſe in *Siciliam* appuliſſet.

VII. 17. Poſt diſceſſum *Eurymedontis*, *Demoſthenes* ὑπομένων claſſem apparat ἅμα τῷ ἦρι diſceſſuram. Περὶ τὴν ἐαρινὴν ὥραν παρεσκευάζοντο μέγαν στόλον ἀποστέλλειν. *Diodor. Ol.* 91. 3. Δημοσθένης μὲν ἔμελλε μεγάλῳ στόλῳ πλεῖν ἐκ χειμῶνος. Εὐρυμέδων δὲ διὰ χειμῶνος προεξέπλευσε. *Plutarch* Nicia. Ipſa ergo *Hyeme* nauigauit *Eurymedon*. *Demoſthenes* autem non ante *Hyemem* peractam. Hoc enim ſibi volunt Phraſes illae, διὰ χειμῶνος, et ἐκ χειμῶνος. Videndum obiter annon ſimiliter intelligi poſſint geminae illae apud St. Apoſtolum 2. *Pet.* III. 5. δι' ὕδατος et ἐξ ὕδατος, de illis qui *in* diluuio ipſo perierint, et qui *poſt* diluuium fuerint ſuperſtites, quae longe alio trahuntur a Cl. *Burnetto*. Caeterum, audito *Athenienſium* decreto de mittendis in *Siciliam* auxiliis, *Lacedaemonii* illos Expeditione in *Atticam* pedeſtri impedire cogitant. VII. 18. Haec anno Iuliano *ſequenti* 341. (*maxima* ſaltem ex *parte*) ni fallor, accenſenda ſunt. Poſt *Ianuarium* ſcilicet, et tamen ante *Martii* Iuliani diem XVIIIm. qui idem *Elaphebolionis* Attici dies erat primus. Nam ab *Elaphebolione* coepit *Ver* proximum *Thucydideum*, hoc certe *anno*, qui erat *Embolimaeus*. Hoc eodem ſpatio *Lacedaemonii* ferrum ſocis imperant, aliaque *muris* exſtruendis neceſſaria, in vſum muniendae *Deceleae*. Alia quoque parant, idemque reliquis *Peloponneſiis*, vt faciant, Auctores ſunt, ad auxilia in *Siciliam* mittenda. Haec nempe anno *Varr.* 341. τῷ χειμῶνι τούτῳ. Sequitur: καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα. Proinde ad *Hyemis finem* haec pertigerint.

ANN. XIX. BELLI PELOPONNESIACI.

		Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul* 430 $\frac{1}{12}$.	*Olymp.*	XCI. 3. menſ. 4. Arch. *Piſandro.*	1. Ephoro *Eperato.*
U. C. *Varr.* 34 $\frac{5}{12}$		XCI. 4. menſ. 9. Arch. *Cleocrito*,	2. Ephoro *Onomantio*;
Ant. *Chr.* 41 $\frac{2}{3}$		a die *Iulii* Iuliani XVI.	a die *Octob.* Iul. X.

Phaeinidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno II°. a fine *Boëdromionis* Attici, ante diem *Octobris* Iuliani XII.

VII. 19. Τοῦ ἐπιγιγνομένου ἦρος εὐθὺς ἀρχομένου πρωΐτατα, *Atticam*, duce *Agide* Rege, praedantur *Lacedaemonii*. *Deceleam* muniunt, τοῦ ἦρος εὐθὺς ἀρχομένου. VII. 19. 20. Miſſae etiam a *Peloponneſiis* naues, περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, cum auxiliis in *Siciliam*. VII. 19. Τοῦ ἦρος εὐθὺς ἀρχομένου, miſſae ab *Athenienſibus* circa *Peloponneſum* triginta naues, duce *Charicle*, per *Argos*. Item *Demoſthenes*, cum *Charicle* iungendus in ora *Laconica* infeſtanda. VII. 20. Hae *naues*, vt videtur, *aliae* ab illis, quae anno ſuperiori *Epidaurum*, et *Praſias*, et e *Pylo* etiam *Laconicam*, praedatae fuerant. VII. 18. Horum *initia* poſt *Martii* Iuliani diem XVIII. a quo coepit Atticus *Elaphebolion*, hoc anno qui *Embolimaeum* ſequebatur) *Veri* accenſendus. Nec *multo* poſt illum ipſum *diem*. *Fines* autem vlterius ad *Ver* etiam *affectum* pertingere poterant. In *Sicilia* ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ ἦρος τούτου, *Gylippus* reuerſus *Syracuſanos* ad praelium *maritimum* temerandum hortatur. Praelii maritimi *tempore* mumtiones *Athenienſium* in *Plemmyrio* aggreditur, expugnatque ἅμα τῇ ἕῳ cum frumento pecuniisque. VII. 21. 22. 23. 24. Diſceſſerat *ante* praelium *Eurymedon*, cum collegae ab *Eurymedonte* renunciati, *Euthydemus* et *Menander*, *Niciae* auctores fuerint ne *praelium* detrectaret. *Plutarch* Nicia. *Famam* autem *praelii* acceperat *Eurymedon* antea quam *Demoſtheni* occurreret. VII. 31. *Demoſtheni* occurriſſe *Scirrhophorione* ad *exitum* vergente mox probabimus. Sic ergo haec, ni fallor, intelligenda erunt, vt non ad *praelium* ſed ad *itinera Gylippi* in *Sicilia* copiarum colligendarum cauſa ſuſcepta *Nota* illa referatur. Poterant enim illa eius *itinera* iuſtorum aliquot fuiſſe *menſium*. Breuior erat *Eurymedontis* nauigatio ad *Corcyram* a *Syracuſis* quam *Demoſthenis* ab *Athenis* ad *Corcyram*. Itaque *ſecura* nauigandi *tempeſtate*, *Maio* Iuliano *exeunte* *Syracuſis* diſceſſerit menſe Attico *Thargelione*. De *praelio* autem *Scirrhophorione* facto in *mari* ipſo vel *portu* quem petierit, *famam* acceperit.

VII. 19. Οἱ πολλῷ ὕστερον, miſſa in *Siciliam* auxilia a *Corinthiis* et *Sicyoniis*. Diſceſſit etiam paulo poſt *Cha-*

riclem Demoſthenes. VII. 20. Iuliano affecto, *Elaphebolione* autem *exeunte*. Exſpectauit paulisper *Aeginae Demoſthenes* copiarum ſuarum *reliquias*, ſociosque cum *Charicle Argiuos*, poſt *Deceleam* muniri *coeptam*, poſt miſſas ab *aliis Peloponneſiis* in *Siciliam* copias, proinde affecto *Elaphebolione Aeginam* venerit *Demoſthenes*.

VII. 25 Μετὰ τοῦτο, Poſt *praelium* ſcilicet, vt videtur, proinde affecto *Scirrophorione*, emittunt *Syracuſani* naues duodecim, earum vnam in *Peloponneſum* cum *legatis;* reliquas ad *Italiam*, quae naues *Athenienſium* pecuniis onuſtas corruperunt, et paratam *Athenienſibus* materiam *nauibus* aedificandis in *Cauloniatide* concremarunt. Inde μετὰ ταῦτα, ad *Locros*, vbi nauem e *Peloponneſo* onerariam cum grauis armaturae militibus *Theſpienſibus* recipiunt. In reſtitu tamen earum vnam cum viris e *Megarorum* ſtatione *Athenienſes* intercipiunt. Tum de *vallis* in portu *Syracuſano* velitatum in mari defixis. Poſtea de nouis auxiliis *Corinthios*, *Ambraciotas*, et *Lacedaemonios* ſolicitant *Syracuſani*, nunciantque de capto a ſe *Plemmyrio*, et de *Athenienſium* in ſe victoria *maritima*. Monentque noua etiam auxilia ab *Athenienſibus* exſpectari. Itaque *poſt* praelium *maritimum*, et tamen ante aduentum *Demoſthenis*, quem tum ἐν ὀλίγαις ἡμέραις exſpectatum tradit *Diodorus. Ol.* 91. 4. idem συχνὰς ἡμέρας fuiſſe docet, quibus *Athenienſes* tentarint *Syracuſani* ante aduentum *Demoſthenis*. Συχναὶ ἡμέραι totidem fuerint oportet quot ὀλίγαι niſi *expectationem* fefellerit *Demoſthenes*, nec *fefelliſſe* illum verum fit. Nec enim *multi* dies eſſe poterant inter *praelium*, de quo dixi, *maritimum*, appulſumque *Demoſthenis*. Famam enim *praelii* accepit *Eurymedon* medio inter *Syracuſas* itinere atque *Corcyram*, quo in loco conuenit collegam in Imperio *Demoſthenem*. Coëgit quidem copias e *Corcyra Eurymedon*, *Demoſthenes* ex *Acarnania*. VII. 31. Munitiones in *Corcyra* abſoluit *Charicles*, non autem *Demoſthenes*, vt volebat *Interpres*. Contra *Demoſthenem* hoc ipſo conſilio in *Corcyram* traieciſſe docet Thucydides, vt inde in *Siciliam* ὁτιτάχιστα nauigaret. VII. 26. Proinde non eſt cur *moram* illius in *Corcyra* diutinam fuiſſe ſuſpicemur. Ergo ex aduentu *Demoſthenis* de occupati paulo antea *Plemmyrii* tempore ſtatuendum erit. Quare cum *Hecatombaeone* ineunte acceſſerit *Demoſthenes*, nouo proinde *Archonte*, annoque *Olympiadico*, ineuntibus haec contigiſſe conſentaneum eſt. Facient certe *Demoſthenis* in itinere *morae*, vt e ſequentibus conſtabit.

VII. 26. Ex *Aegina Demoſthenes* menſe, vt videtur, *Munychione* diceſſit *ineunte*, affecto autem *Aprili* Iuliano. Poſt *Elaphebolionis initium Lacedaemonii Atticam* populabantur, et *Deceleam* muniebant, hoc ipſo conſilio, vt copias, duce *Demoſthene* in *Siciliam* deſtinatas auerterent. Nondum ergo e *Piraeeo* vela fecerat *Demoſthenes*. Imo poſt occupatam *Deceleam*, et tamen ante diceſſum *Demoſthenis*, medio tempore *Argos* profectus fuerat *Charicles*, quem *Aeginae* exſpecturus erat *Demoſthenes*. Proinde *Elaphebolione affecto* e *Piraeeo* nauigarit *Demoſthenes* ad *Aeginam*. Hic exſpectauit non modo *Chariclem*, ſed et ſuarum copiarum ex Vrbe inſulisque *reliquias*. Diceſſit tamen antea quam appelierent *Thraces Machaerophori*. Satis commode ſi tempore diceſſerit, quo diximus. Ex *Aegina* in *Peloponneſum* nauigauit, vt *Charicli* ſe et ſubiectis *Charicli* nauibus adiungeret. *Argolicam* ſcilicet, cum ibi ve ſaretur *Charicles*. Cum illo *Epidauri Limerae* agrum populatur. Tum nonnulla *Laconicae Cytheris* aduerſae, vbi locum *Iſthmo* ſimilem munit *Charicles* cum *Argiuis*, qui munitione perfecta domum redeunt. *Demoſthenes* εὐθὺς ἐπειδὴ ξυγκατέλαβε τὸ χωρίον, ἐπέπλει ἐπὶ τῆς Κερκύρας. *Finem* enim munitioni et *praeſidium* impoſuit *Charicles*, poſt diceſſum *Demoſthenis*, quod tamen non vidit Interpres. Tamdiu tamen manſit *Demoſthenes*, dum loci *poſſeſſionem* aſſeruiſſet, et munientes extra *periculum* poſuiſſet. Hoc enim erat ξυγκαταλαβεῖν. Sic *Munychione affecto* diceſſerit, *Aprili* autem Iuliano *exeunte*. Non certe ante τὴν ἐκ Λακωνικῆς τείχισιν. VII. 31. Quae verba male ad *Deceleam* retulit Interpres, quae *Atticae* erat, non *Laconicae*. *Iſthmum* enim, quem dixi, in ora *Cytheris* aduerſa intellexit *Thucydides*, hoc ipſo fine ab *Athenienſibus* munitum, vt *Laconicam* infeſtaret, et tutus eſſet fugituris *Helotis* receptus. Inde ſoluit ἐπὶ τῆς Κερκύρας. Sic enim recte legitur, VII. 26. Male ἐκ τῆς Κερκύρας, VII. 31. quod tamen non vidit Interpres. Reponendum pro ἐκ hoc quoque loci ἐπὶ vincunt ſequentia locrorum nomina in *via* ad *Corcyram* iacentium. Obiter in *Phia Eleorum* portu nauem *Corinthiorum* onerariam occupat incenditque *Demoſthenes*. Μετὰ τοῦτο, *Zacynthum* progreditur atque *Cephalleniam*, vnde grauis armaturae milites accipit. *Moram*, ni fallor, aliquam itinerisque interruptionem, indicant verba: Μετὰ τοῦτο, qua *Pyli* praeſidio vacauerit antea quam *Zacynthum* veniret. Et *moram* rurſus aliquam exigebant res tam in *Zacyntho* geſtae quam in ipſa quoque *Cephallenia*. Morae illae *Munychionis* reliquum exhauſerint, et ad *Thargelionis initium* pertigerint, affectumque *Maium* Iulianum. Hinc arceſſit e *Naupacto Meſſeniorum* ſimiliter armatos. Traiicit deinde *Demoſthenes* e *Cephallenia* in partem *continentis* illam, quae *Cephalleniae* obuerſabatur, nempe *Acarnaniam*, ad *Alyziam* ſcilicet et *Anactorium*. Ὅυτι δ' αὐτῷ περὶ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ἅπαντα, *Scirrhophorione*, vt videtur, *affecto*, et *Iunio* Iuliano *exeunte*. Ita *Scirrhophorione* ineunte *Plemmyrium Gylippus* occuparit, cuius *fama* nauigantem a *Syracuſis Eurymedontem Corcyram* verſus in medio *Mari* attigerit. *Thargelionem* arceſſendis e *Naupacto* auxiliis, rebusque in *Acarnania* parandis abſumſerit *Demoſthenes*. His ad *finem* paene perductis occurrit *Eurymedon*. Pergit ergo in *Acarnania Demoſthenes*, *Eurymedonte* interim *Corcyraeis* naues xv. impe rante. Ante *diceſſum* naues decem *Cononi* concedunt ad rem gerendam *Naupacti* cum *Corinthiis*.

VII. 33 Ἑτοίμης ἤδη τῆς χρατιᾶς οὔσης (de qua ſupra) e *Corcyra* nauali, e *continente* velitum; ad Promontorium *Iapygiae* mouent *Demoſthenes* et *Eurymedon*. Inde ad *Choeradas* inſulas *Iapygiae*. Hic nouos iaculatores ab *Arta* δυναςῃ accipiunt, et cum illo veterem amicitiam renouant. Tum *Metapontium* veniunt, et a *Metapontinis* iaculatores et naues, pro iure foederis, capiunt. Hinc *Thurium*, vbi hoſtes *Athenienſium* per ſeditionem electos

reperiunt. Hic περιέμενον, tantiſper ſcilicet, dum et copias ſuas *luſtrarent*, et *foedus* cum illis inirent. Quod ſane ſignum eſt ne quidem *tamdiu* in vno aliquo loco moratos eſſe, ex quo *Corcyra* diſceſſiſſent. Inde colligitur, praeter *itineris* ipſius moras, alias fere nullas hucusque fuiſſe. Nam certe *mora*, de qua loquitur noſter, admodum *diutina* eſſe vix potuit. Haec ergo *Scirrhophorione* contigerint ad *exitum* vergente, et *Iulio* proinde Iuliano *ineunte*. Discedebant *Thuriis Hecatombaeonis* die vo. *Iulii* Iuliani die xxo. ex ſequentibus.

VII. 34. Περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, praelio nauali *Corinthios* ad *Erineum* vincunt *Athenienſes*, ſed victoria *dubia*. Recte. Nam certe poſt diſceſſum *Athenienſium* e *Corcyra*, cum adeſſent *Athenienſibus Naupacti* agentibus miſſae per *Cononem* e *Corcyra* naues. Et tamen *antea* quam *Thuriis* claſſis *Attica* diſceſſiſſet. Hinc quoque *breue* ſuperius interualum fuiſſe vincitur. *Breue* enim erat iter a *Corcyra* ad *Naupactum*, nec ſpatium inde *diutinum* ad *praelium*. Praelium enim minabantur *Corinthii*, etiam cum auxilia a *Demoſthene* et *Eurymedonte* rogaret *Naupacti* praefectus *Conon*. VII. 31. Proinde *Scirrhophorione* etiam *declinante*, et *Iulio* Iuliano *ineunte*, paulo ante *exitum* Epochae proxime praecedentis.

VII. 35. *Ol.* 91. 4. Perſuaſis ad *Belli* ſocietatem *Thuriis*, *Demoſthenes* et *Eurymedon*, claſſe *oram* legere iuſſa, exercitum itinere *pedeſtri* ducunt ad *Hyliam* fluuium vsque per *Thuriatidem*. Tum, transitum negantibus *Crotoniatis*, τῇ ὑστεραίᾳ *naues* conſcendunt *Athenienſes*, et ad Vrbes, praeterquam *Locrorum*, appellunt, dum ad agri *Rhegini Petram* venirent. Hoc iter *bidui* erat. Hinc *famam* de nouae claſſis aduentu accipiunt *Syracuſani*. Ad *Petram* venerunt die *Hecatombaeonis* VII. *Iulii* Iuliani XXII. e ſequentibus. Aut non longe.

VII. 36. Ἐν τούτῳ, audito *nouorum* auxiliorum *Athenienſium* aduentu, ad *nouum* ſeſe *praelium* accingunt *Syracuſani*, decurtatis nauium proris. *Praelium* ipſum aliquot *dierum* ſpatio recentius fuiſſe oportet *Athenienſium acceſſu* ad *Petram*. Dies ſaltem *vnus* neceſſarius erat vt de illorum ad *Petram* aduentu reſciſcerent *Syracuſani*. Tum *prorarum* decurtandarum opus *dierum* aliquot fuerit, ſaltem *paucorum*. Ita certe paucorum, vt proris etiam decurtatis ſpatium fuerit ad praelium ineundum, *antea* quam e *Petra Syracuſas* veniret claſſis *Attica* noua. Hoc enim conſilio praelium maturabant *Syracuſani*, ne foret deinceps cum *vtrisque* confligendum, tam cum illo, qui *aderat*, Athenienſium *exercitu*, quam cum illo etiam qui breui *venturus* exſpectabatur. Eſto ergo mora vniuerſa *tridui*. Sic die ab aduentu *Demoſthenis* ad *Petram* quarto praelium fuerit; ex quo autem *Thuriis* diſceſſerat, ſexto. Huius ἡμέρας ἐπιπολὺ, vna aut altera *Athenienſium* naui depreſſa, praelium nunquam diſcedunt. VII. 38 Τῇ ὑστεραίᾳ, *Athenienſes* ὅλην ἡμέραν μέχρι νυκτὸς nauibus *reficiendis* impendunt, diem ſcilicet, ex quo diſceſſiſſet a *Thuriis Demoſthenes*, ſeptimum. Τῇ ὑστεραίᾳ, a *Thuriis* octauo, laſſatos praelii exſpectatione et ieiunos *Athenienſes*, *Syracuſani* ipſi bene paſti aggrediuntur et vincunt. *Bis*, vt videtur *vno die* VII 39 40 41. Ἐν τούτῳ, veniunt *Demoſthenes* et *Eurymedon*. VII. 42. dum ſcilicet vtrinque rurſus ad *noua* ſeſe *praelia* pararent. *Die* poſt relictos *Thurios* nono, poſt *Petram* relictam ſeptimo. Tot ergo dies erant a *fama* de aduentu *Athenienſium* ad *Petram Syracuſas* delata ad copiarum *ipſarum* ad *Syracuſas* appulſum. *Demoſthenes* τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, vſus nouo aduentus ſui terrore, agros *Syracuſanorum* ad *Anapum* vsque vaſtat. Ἔπειτα munitionem *Syracuſanorum* machinis adoritur. Pulſus οὐκέτι ἐδόκει διατριβειν VII. 43. Non certe *eodem*, quo ſuperiora, *die*, quia ἔπειτα. Et tamen non *multo* ſerius. Nam *primum* aduentus ſui *terrorem* vrgendum cenſuit *Demoſthenes*. Decimus eſto a relictis *Thuriis*. Diſceſſum ſuadet non *Niciae* modo, verum etiam τοῖς ἄλλοις ξυνάρχουσι. Nempe, praeter *Eurymedontem*, *Menandro* etiam et *Euthydemo*, qui proinde *adhuc* etiam in Imperio eſſe opponuntur. Imo *Menandrum* comitem habuit in *Epipolarum* oppugnatione *Demoſthenes*. Imo vtrumque in praelio Nauali *vltimo*. Poſtea *Demoſthenis* et *Niciae* ſolorum mentio in *fuga*. Inde ſuſpicio in praelio illo *maritimo* cecidiſſe *Menandrum* et *Euthydemum*. *Epipolas* ergo νυκτὸς, ἀπὸ πρώτου ὕπνου, edicto *quinque dierum* commeatu, aggreditur *Demoſthenes*. Murum expugnat. Tum deinde illam quoque Epipolarum *partem*, qua excubias egerunt *Syracuſani* Tum *Gylippum* cum auxiliaribus reliquisque *Syracuſanis* vincunt. Tandem a *Boeotis* ipſi funduntur fugantur*que Athenienſes Luna* erat tum λαμπρά. Ita nimirum, vt ſe inuicem agnoſcerent, ὡς ἐν σελήνῃ εἰκός. Nempe obſcure. VII 44. Erat ergo tum, vt videtur, *Ciuile Plenilunium* Et plane *aliud* ab eo, quod poſtea obſeruatur fuiſſe *Eclipticum*, alteriusque proinde, proximeque *prioris* menſis. Plenilunium *Ecliptcum* menſis erat, vt poſtea videbimus, *Metageitnionis*. Hoc ergo non aliud fuerit oportet quam *Metageitnionem* proxime praecedentis *Hecatombaeonis*. Fieri vix poteſt, opinor, vt longe aberremus. Plenilunium *Ciuile* medius erat menſis *Lunaris* dies, vel XVus. in menſe cauo, vel in pleno XVIus. qualis hic eſt in quo verſamur. Sic fuerit hoc Plenilunium *Hecatombaeonis* XVIo. *Iulii* Iuliani XXXIo. die, ex quo *Thuriis* diſceſſerat *Demoſthenes*, XIo. Proinde *Hecatombaeonis* Vo. *Iulii* XXo. *Thurios* reliquerit; et *Hecatombaeone* ineunte, *Iulio* autem affecto, *Corcyram*. Τῇ ὑστεραίᾳ quo tropaea ſtatuunt *Syracuſani*. VII. 40. Hic *idem* eſt cum praecedenti dies a ſuperiori Solis *occaſu* inchoatus.

VII. 46. Μετὰ τοῦτο, *Syracuſani Sicanum* cum nauibus quindecim mittunt *Agrigentum* ſeditione laborantem, vt *vrbem* illam in ſuam poteſtatem redigeret. *Gylippus* rurſus per *Siciliam* nouos conſcribit milites. Eodem haec, vt videtur, *die*, a praelio ſuperiori proximo, *Hecatombaeonis* XVII. *Auguſti* I.

VII. 47. Ἐν τούτῳ, conſilium ineunt *Athenienſes* de *diſceſſu*. *Morbum* cauſantur quo premebantur, τῆς ὥρας ἐνιαυτοῦ ταυτης ἐν ᾗ ἀσθενοῦσιν ἄνθρωποι μαλιστα. Ita noſter. Λοιμικῆς καταστασεως ἐμπεσούσης. *Diodor. Ol.* 91. 4. Διὰ τὴν ὥραν ὀλέθριον· μετοπωρου γὰρ ἦν ἡ ἀρχή· καὶ πολλοὶ μεν ἠσθένουν ἤδη, πάντες δὲ ἠθύμουν. *Plutarch* Nicia. Haec *notae* elicuntur *tempori* a nobis aſſignato plane conſentaneae. Tempeſtas *morboſa* dierum erat *Canicularium*, qui *Iulio* Iuliano mire

credebantur, vt iam alibi oſtendimus in *Appendice* ad *Diſſ. Cyprianicas*. Et Diſſ. VI. I. huius operis. *Autumnum* dixit fuiſſe *Plutarchus*, quem Nos *Aeſtate Thucydidea ſemeſtri* incipere probauimus. Imo *Autumni initium*, quod nos *Auguſto* Iuliano a *Romanis* aſſignatum oſtendimus *Diſſ.* X. 10. Recte ergo *Demoſthenes* reditum propterea *maturandum* eſſe cenſuit, ἕως ἔτι πέλαγος οἷον τε περαιοῦσθαι. *Menſes* enim *Maris clauſi* a *Pyanepſione* cenſeri ſolitos ſupra iam probauimus. *Nauigationis* autem *periculoſae* tempeſtatem ab *Aequinoctio*, et *Septembri* adeo Iuliano, *Boëdromione* autem Attico, cenſeri ſolitam docuit *Vegetius*. Et certe menſe *Hecatombaeone* metuebat hic idem *Demoſthenes*, ne res in *Hyemem* protraheretur, cum obſeſſos in *Sphacteria* inſula teneret *Lacedaemonios*. Conuenit praeterea, quod habet *Nicias*, *Syracuſanos* ναυτικὸν πολὺ ἔτι ἐνιαυτὸν ἤδη βόσκοντας. VII. 48. Non a primo *Athenienſium* aduentu hanc Epocham arceſſit, ſed ab *anno* duntaxat *ſuperiori*. Nempe a *Corinthiorum* etc. auxiliarium ingreſſu, quem menſi *Iulio* exeunti, vel *Auguſto* ineunti, ſupra aſſignauimus. In his conſiliis *Athenienſes* διεμέλλησάν τε καὶ κατὰ χώραν ἔμενον. VII. 49.

VII. 50. Ἐν τούτῳ redeunt *Sicanus* et *Gylippus*. Verba haec retulerim ad *Athenienſium* διαμέλλησιν potius quam ad eorundem *conſultationem*. Ita ſcilicet vt, dum *moras* in conſilio redeundi de die in diem necterent, eodemque in loco haererent *Athenienſes*, rebus, quarum cauſa tantiſper diceſſerant, ad *exitum* perductis, redierint non *Sicanus* modo, verum etiam *Gylippus*. Nec enim *vno* eodemque *tempore* ambos redijſſe verſimile eſt. Nec enim vltra *Gelam* proceſſerat *Sicanus* cum audiret iam coaluiſſe *ſeditionem* illam *Agrigentinorum*, quae fuerat rebus *Syracuſanorum* fautura. *Gylippus* autem non *Gelam* modo, non *Agrigentum*, ſed ad *Selinuntem* vsque proceſſerit oportet, vt inde nouos *auxiliares* acciperet e *Peloponneſo* miſſos. Imo per *alias* quoque *Siciliae* vrbes vnde χρατιὰν πολλὴν ἔχων redierit noſtro teſte *Thucydide*. *Dierum* certe haec *paucorum* eſſe non poterant, vtcunque properauerit. Sed et copias illas e *Peloponneſo* τοῦ ἦρος miſſas noſter fuiſſe teſtatur. Innuit ergo non *Vere* in *Siciliam* appulſſe, ſed *Vere* penitus *exacto* et *coepta* iam illa, quae *Veri* opponitur, *Aeſtate*. Hinc intelligimus ante *Hecatombaeonem* illos in *Siciliam* non veniſſe, cum tamen illos e maris nauſea refectos ſecum ad *Syracuſas* duxerit *Gylippus*. Fecerat praeterea *morbus* ipſe magnos interim in caſtris *Athenienſium* progreſſus: μεγάλην ἐπίτασιν, *Diodoro*; Μᾶλλον ἤπτετο. *Plutarcho*. Faciunt haec omnia vt *menſem* paene *integrum* Expeditioni ſuae *Gylippum* impendiſſe ſuſpicemur, nec adeo rediſſe ante *Metageitnionem*, vno fortaſſis alterove *die* ante *Eclipſim Athenienſibus* fatalem. Die ergo *Metageitnionis* XII. *Auguſti* XXVI. redierit *Gylippus*, vel *paulo* antea. Mox enim a reditu *Gylippi* μετεμέλοντο πρότερον οὐκ ἀναχάντες *Athenienſes*, et *primam* deinde diſcedendi *occaſionem* aucupabantur, cui tamen ipſa obſtitit *Eclipſis*. Hic μάντεις τρὶς ἐννέα ἡμέρας manendum decernunt. Ita noſter. Atqui certum eſt ne quidem vna *Enneade* illos manſiſſe. Adſtipulatur *Thucydidi Plutarchus*, qui *Niciam*, e *Varum* ſententia, ἄλλην σελήνης περίοδον exſpectare voluiſſe tradit. Sed *tres* tamen *dies* ſatis fuiſſe oſtendit ex *Autoclide* in *Exegeticis* idem *Plutarchus*. Nec plusquam *trium dierum*, ex eorundem *varum* ſententia, meminit *Diodorus*. Forte ex Auctore *Siculo Philiſto*, qui ſub *iuniore* ſcripſit *Dionyſio*, ne quidem *Thucydide* ipſo *multo* iunior. Poterant tamen illi res *patriae* comperiiores eſſe quam vel ipſi *Thucydidi*. Niſi fortaſſe *varum Atticorum* haec fuerit diſciplina a *Nicia* ciue *Athenienſi* conſultorum. *Euentus* certe magis *Diodoro* ſuffragatur. Hinc ergo numerandi *dies* ad diem *cladis* vltimae, videndumque num reſpondeant. Fauent enim praeterea Auctoris noſtri verba illa de *Syracuſanis*, cum *Niciae* ſententiam compertam haberent: Καὶ ἀνεπαύοντο ἡμέρας ὅσαι αὐτοῖς ἐδόκουν ἱκαναὶ εἶναι. VII. 51. Hoc velle videntur verba illa: cum intra illum *dierum* numerum *Niciam* obſtare intelligerent, quo minus diſcederent *Athenienſes*, conſultius exiſtimaſſe ſi, eo numero *elapſo*, diſceſſuros inſequerentur, quam ſi interim cum illis intra *munimenta* conſtituti, de re ſumma periclitarentur. Sed non vltra *tertium* diem diceſſum *Athenienſium* exſpectabant *Syracuſani*, vt infra oſtendemus. Sic ergo illos manifeſtum eſt ſententiam *Niciae* intellexiſſe. Tam longe abeſt vt dies *ter nouenos* exſpectandos docuerit *Nicias*, vt die ab *Eclipſi* XIVo. cladem *ſupremam* fuerit perpeſſus. Eſtque ſane cur ſuſpicemur a *corruptoris* manu potius quam *Thucydidis*, eſſe vocem ἐννέα. Nam pro τρὶς ex *Aretini* Codice τρεῖς lectum obſeruauit Cl. *Hudſonius*. Ea ſi vera fuerit lectio *Thucydidis*, vox altera ἐννέα locum plane nullum habere potuit, tot praeſertim aliis, vt vidimus, refragantibus. Et tamen *antiquum* illum in *Thucydide* errorem eſſe docuit *Plutarchus*. Idem praeterea conſtabit e *diebus* ab *Eclipſi* ad cladem a *Thucydide* ipſo recenſitis. Id, puto, voluit *Thucydidis* Interpolator, praeter *tres* illos dies a *Nicia* vero obſeruatos, *alios* fuiſſe praeterea ad cladem ſupremam *nouem*. Sed cum τρεῖς et ἐννέα parum inter ſe congruere videret iunior aliquis Librarius, inde factum vt τρὶς potius quam τρεῖς legendum cenſeret. Nili illud in animo habuerit Corruptor ἀπροσδιονύσως, quod habet alibi noſter de annis Belli Peloponneſiaci *ter nouenis*. V 26. Sed pro τρὶς ἐννέα legendum eſſe tantummodo τρεῖς, iam ſatis, vt opinor, euicimus. Sed videamus tandem quos dies ab *Eclipſi* ad *cladem* noſter enumerarit.

VII. 51. Ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, τῇ μὲν προτεραίᾳ oppugnatio quaedam erat *munimentorum* a *Syracuſanis*, qua pauci *Athenienſium* perierunt. Καὶ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπεχώρησεν ἡ χρατιὰ τῶν Συρακουσίων. VII. 52. Hic ius. erat ſaltem ab *Eclipſi* dies. Τῇ ὑστεραίᾳ *Praelium nauale*, quo vincunt *Syracuſani*, *pedeſtre* item, quo vincunt *Athenienſes*. Tum *portus* oſtium obſtruunt *Syracuſani*. Καὶ πέρας ἐν ἡμέραις τρισὶ τοῖς ἔργοις ἐπέθηκαν συντέλειαν, inquit *Diodorus*. Quaſi nimirum *tertius* ille fuiſſet *dies* a *Praelio* quo periit *Eurymedon*, cum fuerit tamen tantummodo *ſecundus* ab *Eclipſi*, ſi modo, quo coepimus, calculum ponamus. Sed errorem illum Ego *Diodori* potius fuiſſe cenſeo, quam *Auctoris*, (quicunque demum is fuerit) cuius fidem eſt ſecutus, *coaeui*. Auctor enim

tertium ab *Eclipſi* (qua fuerant a *fuga* impediti,) *diem* numerauit; idque ita, ni fallor, intellexit, quod die illo ab Eclipſi *tertio* portum obſtruxerint *Syracuſani*, non quod *tres dies* (vt illum intellexit *Diodorus*) portui *obſtruendo* impenderint. Vix enim credibile eſt paſſuros *Athenienſes*, in tantas iam *anguſtias* redactos, vt *tertium* vsque *diem* in opere illo ſecuri collocarent, cum longe fuerit facilius *coeptum* opus, quam *abſolutum*, irrumpere. Aliter certe de *portu obſtruendo* noſter *Thucydides*: Ἔκλειον οὖν τὸν λιμένα ΕΤΘΥΣ τὸν μέγαν. VII. 59. *Breue* admodum fuiſſe temporis ſpatium, quo *portus* claudebatur, innuit particula illa εὐθύς. Addit praeterea, inito conſilio, voluiſſe *Syracuſanos* ὡς τάχιστα Belli fortunam periclitari, *moram* profecto minimam illa quoque voce ſubindicant. VII. 51. *Tertio* ergo *die*, excluſo *Eclipſis* die, *Praelium* erat illud *nauale decretorium*, quo victi rurſus *Athenienſes*, de *fuga* terreſtri conſilium capiunt, *Herculis* feſto celebrando occupatis *Syracuſanis*. VII. 73. Sed *Hermocratis* ſtrategemate decepti *Athenienſes* nocte fugam differunt, ἐπέχον τὴν νύκτα. VII. 74. Addit praeterea *Thucydides*, τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν περιμεῖναι, vt conuaſarent milites quam commodiſſime. Id confirmat etiam *Plutarchus* Niciae: Οἱ δὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν νύκτα τὴν ἑτέραν ἐπιμείναντες ἐπορεύοντο. Ita *quatuor* poſt Eclipſin *dies* ibidem haeſerunt, nec ante *tertium* diſcedendi conſilium inibant, vt diximus. Plane pro conſilio *Niciae*. Ita fuerit *diſceſſio* ipſa die poſt *Eclipſin* Vo. Τρίτῃ, inquit noſter, ἀπὸ τῆς Ναυμαχίας. VII. 75. *Tertium* enim ita intellexit, vt extremos ambos primum vltimumque complexus fuerit, et *vnicum* adeo duntaxat *medium* diem deſignarit. Hoc die *ſtadia* XI. confeciſſe dicit *Thucydides* VII. 78. Τῇ ὑστεραίᾳ *ſtadia* XX. VII. 78. Hic erat *fugae* IIIus. poſt *Eclipſin* VIus. Rurſus τῇ ὑστεραίᾳ progreſſi *Athenienſes* ab infeſtis *Syracuſanis* in eadem caſtra recedere coacti ſunt. VII. 78. *Dies* hic erat *fugae* IIIus. ab *Eclipſi* VIIIus. Huius *tridui* meminit *Diodorus*, quo impediti fuerint *Athenienſes*, ne recta *Catanam* progrederentur. Addit *Thucydides* πρωΐ illos munitiones *Syracuſanorum* oppugnaſſe, ſed fruſtra. VII. 79. Hoc die *tonitrua* et *imbres*, οἷα τοῦ ἔτους πρὸς μετόπωρου ἤδη ὄντος Φιλεῖ γίγνεσθαι. Conuenit et haec *nota* cum noſtris rationibus accuratiſſime. Sed obſeruanda verba: πρὸς μετόπωρον. Nec enim *Autumnum* ipſum verba illa deſignant, ſed tempus quod Autumnum *proxime praeceſſerat*. Recte interpres *quod ad Autumnum iam accedebat*. Et tamen *Autumnum* ipſum iam *coeptum* fuiſſe docuit *Plutarchus*. Caeterum *Autumni* nomine non *fructuum* Autumnum intellexit *Thucydides*, quem ſuae *Aeſtatis* fuiſſe probauimus: ſed *anni* potius *quadrantem* Autumnalem *trimeſtrem*, quam *ſemeſtri* ſuae *Hyemi* ſolet accenſere *Thucydides*, quae non abſurde menſe *Attico Aeſtiuo ſecundo Metageitnione exeunte* imminere cenſebatur. Cum nempe iam *vnicus* reſtaret menſis *Aeſtiuus*. Hanc certe *anni Iuliani* partem a *Septembris* initio *tonitribus imbribusque* obnoxium oſtendunt Veterum *Parapegmata* atque *Kalendaria*. Primus praeterea *September* erat *menſium* qui ab *imbribus* nomen retulere. Pernoctarunt tum *Athenienſes* in planitie. Dies ille *fugae* IVus. erat, ab *Eclipſi* VIIIus. Τῇ ὑστεραίᾳ προὐχώρουν, *Syracuſanis* ſimiliter infeſtis. *Fugae* Vus. erat, ab *Eclipſi* IXus. Sequenti nocte aliam viam *Camarinam* verſus pergunt *Nicias* et *Demoſthenes*. VII. 80. Ἅμα τῇ ἕῳ, ad *mare* peruenerunt, et viam *Helorinam* ingreſſi ſunt. Ὡς ἡμέρα ἐγένετο, ſecuti *Syracuſani* ſub horam prandii *Demoſthenis* exercitum aſſecuti δι' ἡμέρας impetebant, et ad *deditionem* cogebant. Praeceſſerat *Demoſthenam Nicias* ſtadia CL. Αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ progreſſus *Nicias* ad fluuium *Erineum* VII. 81 82. *Fugae* dies erat VIus. ab *Eclipſi* Xus. Τῇ ὑστεραίᾳ *Niciam* conſequuntur *Syracuſani*, monentque de deditione *Demoſthenis*. Ea comperta *Nicias* conditiones proponit, quibus reiectis, *Gylippus* cum *Syracuſanis* illos μέχρι ὀψὲ telis impetunt, et quo minus τῆς νυκτὸς fugerent, impediunt. Hic *finis* diei *fugae* VIIIi. ab *Eclipſi* XII. Ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, pergit *Nicias* vsque ad *Aſſinarum* fluuium. VII. 84. Tum demum ſe *Gylippo* tradit. VII. 85. Poſt captum *Demoſthenem* νύκτα διεκαρτέρησε, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν προῆει βαλλόμενος πρὸς τὸν Ἀσίναρον ποταμόν. *Plutarch.* Hinc etiam conſtat *ſecundo* demum poſt captum *Demoſthenem* die ſeſe dediciſſe *Niciam*. Conuenit quod idem ait in eadem vita *Niciae*: ἡμέρας ὀκτὼ βαλλόμενος καὶ τραυματιζόμενος ὑπὸ πολεμίων. Dies illos *octo* a *fuga* numerandos eſſe conſtat, vt proinde *dies* idem fuerit ab *Eclipſi* XIIus. quo ſeſe dederit in hoſtium poteſtatem *Nicias*. Videamus ergo quis idem fuerit in anno *Attico*. Pro his nempe rationibus.

Erat ſane *dies* ille apud *Syracuſanos*, in *victoriae* memoriam, feſtus. Nec alius ille quam quo captus eſt *Nicias* ad fluuium *Aſinarum*. Pſephisma ipſum ſeruauit *Plutarchus*: Εὐρυκλῆς δημαγωγὸς ἔγραψεν, πρῶτον μὲν τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ τὸν Νικίαν ἔλαβον, ἱερὰν ἔχειν, θύοντας καὶ σχολάζοντας ἔργων, Ἀσιναρίαν τὴν ἑορτὴν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καλοῦντας. Ἡμέρα δ' ἦν τετρὰς φθίνοντος τοῦ Καρνείου μηνός, ὃν Ἀθηναῖοι Μεταγειτνιῶνα προσαγορεύουσι. *Metageitnionem* Athenienſium pro eodem habet menſe cum Dorico menſe *Carnio*. Sic etiam vt *quoti* menſium *dies* inuicem reſponderent. Sic fuerit dies *Metageitnionis* XXVII. quo *cladem* illam paſſi ſunt *Athenienſes*. Demtis ergo diebus XII. die menſis eiusdem XVo. fuerit *Eclipſis*. Et quidem de hac *Eclipſi* obſeruanda illa *Thucydidis* verba: ἐτύγχανε γὰρ πανσέληνος οὖσα. VII. 50. Non hic addit, vt alibi, κατὰ σελήνην, cum ſcilicet a *Luna* discreparet ſupputatio *Ciuilis*. Non tamen propterea neceſſario colligi poteſt idem fuiſſe cum *Ciuili Coeleſte* Pleniluniu. Nam in *menſibus*, qualis hic eſt in quo verſamur, *plenis*, medius *Ciuilis* dies nullus eſt qui pro *Ciuili* poſſit haberi *Plenilunio*. *Nouiluniorum* ratio *certior* eſt, qualiscunque menſis eſſet. Proinde rectius in illis proceſſit *Thucydidis* obſeruatio, quae nulla vnquam apud illum occurrit de *Pleniluniis*. *Lunae Eclipſes* nullas, praeterquam in *Pleniluniis*, agnoſcit, pro *Graecorum* diſciplina, *Geminus*. c. 9. Plane vt *Thucydides*. Hoc alibi explicat *Geminus* de *nocte* τῇ Φερούσῃ εἰς διχομηνίαν. c. 6. Non tamen *vni* alicui menſium Ciuilium *diei* aſſignat. Imo laxos admodum *Pleniluniorum* limites agnoſcit, qua quidem conferuntur cum menſibus *Ciuilibus*. Πανσέληνος, inquit, δὲ γίνεται ταχίστη

μὲν περὶ τὴν ιγ', βραδυτάτη δὲ περὶ τὴν ις'. c. 7. Nequit certe diei *Metageitnionis* Attici xvo. (qui horum extremorum *medius* erat) *Eclipſis* illa conuenire. *Hoc* enim *anno* idem erat, a Solis *occaſu* ad noctem *mediam Auguſti* Iuliani dies xxixus. Inde ad Solis *occaſum* ſequentem dies *Auguſti* xxxus. *Eclipſin* autem illam, circiter noctem *mediam*, *Auguſti* vel xxviiio. vel xxviiio. aſſignant calculi *Aſtronomici*. Sic fuerit *Eclipſis* Attici *Metageitnionis* diei xiiio. potius aſſignanda. Illius enim pars *prior* reſpondet *Auguſti* Iuliani *diei* xxviio. poſterior autem diei xxviiio. Ita *biduo* integro discrepaſſent Kalendaria *Syracuſanorum* atque *Athenienſium*. Qui enim dies *Syracuſanis* numerabatur *Carnii* τετρὰς φθίνοντος, ſiue xxviius. is idem, (ſi a *Metageitnionis* Attici die xiiio. procedat calculus, quo *verum* erat, et *Eclipſi* neceſſarium, *Coeli Plenilunium*.) Attici *Metageitnionis* ἕκτη φθίνοντος, ſiue dies erat tantummodo xxvus. Sed *pariter* numeratos illos fuiſſe *Siculorum Athenienſiumque* menſes e *Plutarcho* iam oſtendimus. *Diſſ.* vi. 5. 6. 7. 8. 10. Faciliſime autem, ni fallor, haec inuicem conciliabuntur, ſi *duos dies*, quibus *quieverint Syracuſani* poſt *Eclipſin*, et tamen ante xii. praedictos intercalemus, ad *Hiſtoriam* plane neceſſarios. Certe ſi vlla fuerit ἀνάπαυσις, alios fuiſſe oportet a *praedictis* dies *quieti* dicatos. Nam *duodenarii* praedicti *primo* Bellum reſtauratum fuiſſe manifeſtum eſt. Idque innuitur verbis proxime *ſequentibus*: Ἐπειδὴ δὲ καιρὸς ἦν. vii. 50. Nempe *antea* quam *dies* ἀνάπαυσεως elapſi eſſent, *nondum* fuiſſe καιρὸν *Athenienſes* aggrediendi; *elapſis* autem, tum demique fuiſſe. Et ſane *tutum* erat tantiſper *Athenienſibus* diſceſſum permittere, dum *Athenienſes infauſtum* crederent ſi *diſcederetur*. Tamdiu enim magis *illis* neceſſitura erat propria eorum *Superſtitio*, ſi *diſcedentes Syracuſani* perſequerentur, quam *arma* ipſa hoſtium *Syracuſanorum*. Sic enim vicit *s*) *Caeſar Arioviſtum* cum illa ipſa *Lunae* aetate arma illi inferret, qua Pugnae euentum *infelicem* praedixerat *Germanorum* Pſeudoprophetiſſa. *Elapſis* illis diebus *atris*, exſpectandum erat, vt ſeſe animoſius tuerentur *Athenienſes*, cum nullus deinde e *numine* aduerſo *metus* immineret. Tum ergo *vi aperta* res gerenda erat, cum nihil haberent quo hoſtes *terrerentur*. Id ergo volebant *augures*, *tertio* ab Eclipſi *die tutum* fore ab illo *Eclipſis* omine, quem moliebantur *Athenienſes*, *diſceſſum*. Ita praedicto dierum numero *duo* addendi erant ab *Eclipſi* ad Belli *finem*, vt fuerint in vniuerſum *quatuordecim*, quorum *ſex fugam* praeceſſerunt. Sic nouum lucrabimur pro noſtris rationibus *Argumentum*. Hinc enim colligimus veram eſſe noſtram *Chronologiam*, imo et *Kalendarium*, quod die menſis Attici *Metageitnionis* xiiio. *verum* fuerit *Plenilunium*. Plane vt noſtrae exigebant rationes. Colligimus praeterea recte quoque Nos ſtatuiſſe eundem *Syracuſanis*, qui fuerit etiam *Athenienſibus*, *Cyclum*, cum ab eodem *initio menſes* vtrorumque ita accurate procedant. Sic ergo ſe habebunt dies praedicti inuicem et cum Thucydide collati:

s) *Caeſ.* Bell. *Gall.* i. 50.

Carnii Sic. Metag. Att.	Augusti Iulian.	Thucydid.	Post Eclipsin	
XII	26	VII 50		Reditus *Gylippi* ad *Syracusas* hoc *die*, vel paulo *antea*.
XIII	27	VII 50		*Eclipsis Lunae* ante noct. *mediam* discessuris *Athenienſibus*.
XIV XV	28 29	VII 51		ἀναπαυσις dierum *post* Eclipſin *duorum*, quibus *Athenienſes* non oppugnabant *Syracuſani*.
XVI	30	VII 51		III. poſt *Eclipſin*, πρoτερaία, qua *Syracuſani* caſtra *Athenienſium* oppugnabant.
XVII	31	VII 52, 53	IV	Ὑστερaία, qua Praelium *Nauale*, quo cecidit *Eurymedon*, et *terreſtre*, quo victores *Athenienſes*.
XVIII	Sept. 1	VII 69	V	Praelium *nauale* decretorium, quo victi *Athenienſes* de *fuga* cogitant. Sed falluntur ab *Hermocrate*. Feſta *Herculis* apud *Syracuſanos*.
XIX	2	VII 74	VI	ἐπιοῦσα ἡμέρα *Thucyd.* et νὺξ *Plutarch.* Nic. quibus adhuc *Syracuſis* haeſerint *Athenienſes*.
XX	3	VII 75	VII	I. fugae *Athenienſium*, τρίτη ἀπὸ τῆς ναυμαχίας.
XXI	4	VII 78	VIII	II. fugae, ἡ ὑστεραία.
XXII	5	VII 78	IX	III. fugae, *Diodor.*
XXIII	6	VII 79	X	IV. fugae, πρὸς *Syracuſanorum* munimenta oppugnant *Athenienſes*. Sed fruſtra.
XXIV	7	VII 79	XI	V. fugae, ἡ ὑστεραία.
XXV	8	VII 80	XII	VI. fugae, ἅμα τῇ ἕῳ. *Demoſthenes* ad deditionem coactus.
XXVI	9	VII 83	XIII	VII. fugae, ἡ ὑστεραία, μέχρι ὀψέ, et νύξ.
XXVII	10	VII 84, 85	XIV	VIII. fugae, ἡμέρας ὀκτὼ βαλλόμενος tandem ſeſe dedidit *Nicias*.
XXVIII	11		XV	Τῇ ὑστεραίᾳ, conſilium ineunt *Syracuſani* de Captiuis. *Diodor.*

Ad hanc normam exigenda ea, quae exhibuimus ad marginem *Thucydidis*, cum de *biduo* quietis inſititio nondum cogitaremus.

VII. 33. Τότε μετὰ τὴν τοῦ Πλημμυρίου ἅλωσιν, *Nicias* ad *Centoripas* et *Alycaeos* mittit de impediendis *Syracuſanorum* nunciis. Id quod faciunt. Haec *Scirrhophorione* non admodum *affecto*, et menſe Iuliano *Iunio*. Hoc tamen loco ponenda arbitratus ſum, ne Belli cum *Athenienſibus* ſeriem continuam *abrumperemus*. Haec ergo *priori* huius *Olympiadis anno* atque *Archonte*.

VII. 87. Νύκτες ἐπιγιγνόμεναι μετοπωριναὶ καὶ ψυχραὶ *Athenienſium* captiuorum in *metallis* agentium aerumnis accenſentur. Nempe poſt initium *Maemacterionis*, qui die coepit *Octobris* Iuliani XIIIo. Hinc iterum conſtat, cum *Autumnum* cenſet *Plutarchus*, nondum tamen coepiſſe *Antumnum Thucydideum*, quem *Hyemi Thucydideae ſemeſtri* accenſitum diximus. Cum enim primum in *metalla* coniicerentur *Athenienſes*, tum nondum coepiſſe νύκτας μετοπωριναὶς e voce ἐπιγιγνόμεναι manifeſtum eſt. Imo moleſtum illis antea fuiſſe *Solem* idem indicat, quod nullo tecto a Solis aeſtu defenderentur: οἵ τε ἥλιοι καὶ τὸ πνῖγος ἔτι ἐλύπει. Hanc certe notam vltra *Septembrem ineuntem*, qui cum *fine Metageitnionis* idem eſt, ne quidem differri potuiſſe conſtat. Proinde illo ipſo *Metageitnione exeunte*, quo capti ſunt, *Metallis* damnati fuerint *Athenienſes*.

VII. 87. Ἡμέρας ἑβδομήκοντα duriter habiti *Athenienſes* propter locorum *anguſtias*. Tum reliqui, praeter *Athenienſes*, *Sicilienſes*, *Italosque*, *diuendiri*. Hi *dies*,

ſi a die capti *Niciae* numerentur, deſinent *Nouembris* Iuliani die XIXo. et proinde *Pyanepſionis* Attici die VIIIo. Sic rectius quam in margine *Thucydidis editi*. Fieri poteſt vt vno alteroue *die* ſerius fuerit cum *metallis* traderentur, et proinde, cum laxius agerent, reliquis *diuenditis*.

VII. 87. Ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας, fame ſitique preſſi *Athenienſes*, parcius conceſſis *alimentis*. Deſinunt illi *Munychionis* Attici die XXVIIo. *Maii* proinde Iuliani die IVo. anno iam Vrbis Conditae *Varroniano* 342. Initio ſcilicet *Aeſtatis Romanae*, nauigationisque *ſecurae*. Male, in edito *Thucydide*, menſes *Iulianos* numerauimus, qui erant numerandi *Attici*. Tum ergo *Athenas* mittendi erant qui pacti fuerunt cum *Demoſthene*, ne *morte* afficerentur.

VIII. 1. Nuncio cladis *Siculae Athenas* delato, conſilium de προβούλοις conſtituendis, quod etiam exſecuti ſunt. Crediderim haec ad *quadringentorum* conſtitutionem eſſe referenda. *Diodorus quadringentos* in Imperio conſtitutos narrat. *Ol.* 92. 1. Mox autem ſubiungit *Thucydides*: Καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα. Ita nuncius *Athenas* attigerit ante finem *Boëdromionis*, diemque *Octobris* Iuliani XII. Imo tum *fidem* obtinuerit, poſt *menſem* paucosque, qui excurrebant, *dies*. Et tamen ἐπιπολὺ nondum creditos fuiſſe teſtatur, qui ex ipſo proelio euaſerant, *milites*. Proinde *minori* ſpatio quam *menſtruo*, Vrbem patriam redierant illi *milites*. Sic tamen illa fortaſſe poterunt conciliari, ſi quidem dicamus, ante finem *Boëdromionis* conſilium initum de προβουλευταῖς, ſequenti *Hecatombaeone*, et cum ſequenti *Archonte*, Magiſtratum *inituris*.

VIII. 2. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, audita clade *Sicula*, *Graeci* omnes in *Athenienſes* erecti. Poſt diem *Octobris* Iuliani XIII. quo coepit Atticus *Maemacterion*. Breui ergo ſpatio *praelii* in *Sicilia* aduerſi fama per *Graeciam* vniuerſam emanauit.

VIII. 3. Εὐθὺς ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ, *Agis Lacedaemoniorum* Rex cum exercitu *Decelea* profectus, *pecuniam* a foederatis ad *claſſem* comparandam exigit. Praedatus *Oetaeam*, pecuniam inde colligit. *Achaeis* et *Phthiotis* obſides et pecuniam imperat. *Lacedaemonii* etiam ipſi *claſſem* parant, ſociisque *naues* inſtruendas praecipiunt, ὡς εὐθὺς πρὸς τὸ ἔαρ ἐξόμενοι τοῦ πολέμου. Paulo ergo ante *Octob.* XIII. nuncius *cladis* in illas partes venerat. Inde enim rerum harum omnium ἀφορμαί.

VIII. 4. Ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ, parant etiam claſſem *Athenienſes*. *Sunium* muniunt. Munimentum in *Laconica* a ſe ſtructum, dum peterent *Peloponneſum*, deſerunt. Haec, vt videtur, ante *Pyanepſionem*, quo *Maris clauſi* tempeſtatem coepiſſe probauimus, qui *Nouembris* Iuliani *die* coepit XII.

VIII. 5. Πρασσόντων ταῦτα ἀμφοτέρων, et ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ, Primi *Euboeenſes* ad *Agin* legatos de ſua ab *Athenienſibus* defectione mittunt, quos recipit in ſuam fidem, arceſſitque e *Lacedaemone Alcamenem* et *Melanthium*, in *Euboeam* mittendos, transitumque illis parat. Ἐν τούτῳ, etiam *Lesbii* cum eodem *Agide* de defectione agunt. Omiſſis ergo *Euboeenſibus*, *Alcamenem Lesbiis Harmoſtem* dat. Proinde *Lesbiorum* defectio, poſtquam iam paratus eſſet ad *Eubocenſes* iuuandos *Agis*, nec ipſe modo, ſed arceſſiti etiam e *Lacedaemone Alcamenes* et *Melanthius*. Itaque paulo *ſerior*. Haec *Agis* ſolus, non conſultis *Lacedaemoniis*. *Chii* et *Erythraei* de eodem negotio agunt, non iam cum *Agide*, ſed cum ipſis *Lacedaemoniis*. Sic etiam legatus a *Tiſſapherne*, a Rege *Dario* νεωςὶ tributis praefecto. Haec menſe *Maemacterione*, concludi, ni fallor, poterant. Et *Octobri* proinde Iuliano *exeunte*, vel *ineunte Nouembri*. Certe ante *Mare clauſum*.

VIII. 6. Περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν, *Calligetus Megarenſis* et *Timagoras Cyzicenus* exſules legati miſſi ad *Lacedaemonios* a *Pharnabazo Helleſponti* Satrapa. Eodemque *tempore* alii a *Tiſſapherne*. Vtrique de ſolicitandis ad *defectionem* ſuae cuiusque *Satrapiae* Vrbibus, ſimulque de *foedere* cum Rege. *Lacedaemonii* autem cauſam *Tiſſaphernis* et *Chiorum* anteferunt opera *Alcibiadis*. Hucusque ergo cum *Lacedaemoniis* ſenſit *Alcibiades*. *Chios* antea quam in *Societatem* recipiunt, *Phrynin* mittunt, qui exploraret num vera eſſent quae ab illis obtendebantur. Tum *Chios* cum *Erythraeis* in *ſocietatem* admittunt; mittuntque ad illos primo *Melancridam*, tum deinde *terraemotus* omine deterriti, in eius locum *Chalcideum*. etc. Καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα. Incipiunt haec ab eo *tempore* quo *Chii* cum *Tiſſapherne Lacedaemoniorum* amicitiam ambiebant, *Maemacterione*, vt diximus, *exeunte*. Deſinunt autem paulo ante *Aprilis* Iuliani *diem* VIIIm. qui *primus* erat ſequentis *Munychionis*. Finis ergo ad annum *Varronianum* ſpectat 342.

Hic finis Belli *Siculi*, cui *biennium* tribuit *Iuſtini Trogus*. V. 1. Pro noſtris rationibus ſatis accurate. A Belli ſcilicet huius *Peloponneſiaci* anno XVIIo. ad XIXm. Conueniunt *numeri* ſuperius adducti, qui ab illius *initio* ad *finem* Belli *Peloponneſiaci* annos cenſent XII. a *fine* autem X. Caeterum explicandus eſt de hoc ſpatio *Thucydides*. Sic enim alibi ſcribit: Σφαλέντες δ' ἐν Σικελίᾳ ἄλλῃ τε παρασκευῇ καὶ τοῦ ναυτικοῦ τῷ πλείονι μορίῳ, καὶ κατὰ τὴν πόλιν ἤδη ἐν στάσει ὄντες, ὅμως τρία μὲν ἔτη ἀντεῖχον τοῖς τε πρότερον ὑπάρχουσι πολεμίοις, καὶ τοῖς ἀπὸ Σικελίας μετ' αὐτῶν, καὶ τῶν ξυμμάχων ἔτι τοῖς πλείοσιν ἀφεστηκόσι· Κύρῳ τε ὕστερον, etc. Hic ſane manifeſtum eſt non ab *initio* Belli *Siculi*, ſed a *fine* hoc in loco ſupputare *Thucydidem*. Conſtat hoc e voce σφαλέντες. Et ex eo quoque quod poſt *cladem* acceſſerint *noui* hoſtes e *Sicilia*, et *ſocii* defecerint. Proinde non eſt cur illius *triennium* cum *Trogi biennio* committamus. Ex altera parte manifeſtum eſt *triennium* hoc ad finem Belli *Peloponneſiaci* non pertigiſſe.

Imo ne quidem ad *Nauarchiam Lyſandri* qua *Lacedaemonios* re nummaria iuuabat, *Cyrus*. Deſinit certe anno Belli *Peloponneſiaci* XXII°. quo damnatus eſt a ciuibus ſuis *Syracuſanis Hermocrates*. Nam eousque in *ſociorum* numero erant *Siculi*. Erat annus ille *Ol.* 92. $\frac{2}{3}$. quo rediit in ciuium ſuorum *Athenienſium* gratiam *Alcibiades*. Inde ſuperiores erant *Lacedaemoniis*, nec locum habebat vox ἀντέχειν, quae tantum illos *non victos* eſſe indicabat. Has *duas* notas anno *praedicto* conuenire oſtendunt *Annales* noſtri *Xenophontei*. E quibus obiter apparet, Nos eousque *Annales*, pro *Thucydidis* hiſce rationibus, recte dispoſuiſſe. Apparet etiam nullum plane eſſe, qui ab Eruditis fingitur, *hiatum* inter Hiſtoriam *Thucydidis* atque *Xenophontis*, ſed nexu *continuo* alteram ab altera excipi. Hinc autem Belli *finem* ſupputat, *iunior* quidem *Thucydide*, et tamen *coaeuus Iſocrates*. Verba eius in *Panathenaïco* haec ſunt: Τὴν μὲν ἡμετέραν εὕροι τὶς ἂν ἁπάντων αὐτῇ καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἐπιθεμένων, ἔτη δέκα τούτοις ἀντισχεῖν δυνηθεῖσαν. Intelligit nimirum *Graecos* e *Sicilia*, et *Graecos* ſibi *foederatos*. *Barbaros* autem intelligit *Perſas*, praecipue vero *Cyrum* iuniorem, qui *Lacedaemoniis* impenſas ſuppeditabat. Sed hunc ipſum *annum denario* illo complectitur *Iſocrates*. Nec abſurde. Hoc enim ipſo *anno* nouum *Bellum* redintegrabant *Lacedaemonii* munita *Decelea*, et *Gylippo* in *Siciliam* miſſo. Aderant etiam anni *fine* e *Sicilia Syracuſani*. Merito ergo hic annus *decennio* imputandus. Sed *decimum* annum quomodo vel ita, inquies, implebimus? Ita nimirum ſi cum *Xenophonte* annos Belli in vniuerſum XXVIII. numeremus. Quod ſcilicet *Bellum* ad annum ab initio XXVIII^um^. *coeptum* pertigerit. Sic enim conſtabit, ſi *primus* decennii annus Belli *Peloponneſiaci* XIX^m^. numeretur, a *Belli* anno XVIII°. *exacto* procedet calculus. Ita fiet vt Belli *vniuerſi* annus XXVIII^us^. ab hoc *initio decimus* numerandus fuerit. *Inchoatus* nempe pariter vt Belli *vniuerſi* XXVIII^us^. ſupputabatur duntaxat *inchoatus*.

ANN. XX. BELLI PELOPONNESIACI.

		Epoch. *Attic.*	Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 430 $\frac{2}{4}$.	*Olymp.*	XCI. 4. menſ. 3. Arch. *Cleocrito.*	1. Ephoro *Onomantio.*
U. C. *Varr.* 34 $\frac{2}{3}$.		XCII. 1. menſ. 9. Arch. *Callia*,	2. Ephoro *Alexippida*,
Ant. *Chr.* 41 $\frac{2}{4}$.		a die *Iulii* Iuliani VI.	a die *Sept.* Iul. XXX.

Phaeinidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno 12°. a fine *Boëdromionis* Attici, ante *Octobris* Iuliani diem 1.

VIII. 7. Τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθὺς, *Chiis* vrgentibus, mittunt *Lacedaemonii* legatos ad *Corinthum* rogaturos, vt *naues* in mare, quod *Athenas* ſpectat, transuecherentur, primo *Chiis* ipſis, tum *Lesbiis*, denique *Helleſponto* auxilio futuras. Certe *Veris initio*, quia εὐθὺς. Proinde paulo poſt *Aprilis* Iuliani *diem* VIII^m^. quo coepit *Munychion* Atticus, *primus* Vernae tempeſtatis *menſis*. Naues inde mittendae in vniuerſum XXXIX. Sed vocem illam εὐθὺς ad ἐπειγομένων τῶν Χίων retulerim. Ita ſcilicet vt *Veris initio* noui miſſi fuerint a *Chiis* ad *Spartam* legati qui auxilia ſuperiori anno promiſſa properarint. Ita potuit *affectus* eſſe *Munychion* antea quam venirent *noui* ad *Spartam* legati *Chiorum*. Miſſi nimirum huius *Veris* initio ab inſula *Chio* legati *Spartam* attigerint affecto *Munychione*, inde legatos elicuerint *Corinthum* mittendos eodem *Munychione* exeunte. Statuunt ergo per *Iſthmum* traiiciendas eſſe naues tam e *Sparta Chiis* promiſſas, quam ab *Agide* in *Lesbiorum* vſum paratas, omnes vna *Chium* nauigaturas. Hoc conſilium cum non probaretur *Pharnabazi* legatis, coëunt deinde in vnum Socii, *Corinthi* ſcilicet, qui, ſi e *patria* ſua quique euocandi fuerint, in menſem *Thargelionem*, *ineuntem* ſaltem, rem protraxerint. Tum coëuntibus *Corinthi* Sociis decernitur, tres *claſſes*, ſub tribus etiam *ducibus*, eſſe mittendas: vnam ad *Chios*, ad *Lesbios* ſecundam, tertiam ad *Helleſpontum*. Sed e *Sociorum* omnium portubus naues illae cogendae erant. Ita factum opinor, vt in *Scirrhophorionis finem*, vel *Hecatombaeonis initium*, nauium per *Iſthmum* transuectio differretur. Naues enim vnam et viginti transportatas εὐθὺς, quamprimum nempe fieri potuit, docet ipſe *Thucydides*. Haec e ſequentibus probabimus.

VIII. 9. *Corinthii* οὐ προεθυμήθησαν ξυμπλεῖν πρὶν τὰ Ἴσθμια, ἃ τότε ἦν, διεορτάσωσιν. Hinc *tempus* elicitur quo naues illae per *Iſthmum* traductae fuerint. *Nondum* enim certe aderant *Iſthmia* ipſa, ſed Iſthmiorum duntaxat *induciae*. Sequitur: Ἄγις δὲ αὐτοῖς ἕτοιμος ἦν, ἐκείνους μὲν μὴ λύειν τὰς Ἰσθμιάδας σπονδάς, etc. Voluit ergo *propriis* auſpiciis hoc idem facere *Agis*, quod, per *Inducias Iſthmicas*, *Corinthiis*

facere non licebat. Recusantibus autem *Corinthiis*, et διατριβῆς ἐγγιγνομένης, *Athenienses Chiorum* consilia suspecta habentes *Aristocratem* ad illos mittunt, et septem naues fidei obsides futuras exigunt. Mittunt *Chii*, qui *Peloponnesios* non amplius venturos exspectabant, ὅτι διέτριβον. Sequitur deinde: Ἐν δὲ τούτῳ τὰ Ἴσθμια ἐγίγνετο. VIII. 10. Hinc sane manifestum est *inducias* tempore, quae *festum* ipsum *praecesserint*, haec omnia contigisse. Actum nempe de nauibus per *Isthmum* transducendis resciuerunt *Athenienses*, qui *primi*, propter *inducias*, *Corinthum* festi causa accesserant. Non certe *ante* inducias, *Bello* aperto et feruente. Nec diu *post*, non modo propter *Festi* Religionem, sed quod vtrique iam essent in alterorum consilia intentissimi. Tum, post detecta *Peloponnesiorum* consilia, διατριβὴν interceßisse videmus, quae causa fuerit cur de *Peloponnesiorum* aduentu *Chii* desperarint, et cur *Athenienſium* per *Aristocratem* rogatis morem gesserint. Erant enim sane istiusmodi, in his quoque *Isthmiis*, Bello non obstante, *induciae*. Hoc colligimus e *Thucydidis* voce ἐπηγγέλθησαν. Nec enim aliud illae erant ἐπαγγελίαι quam κηρύκων publicorum, tam de *ludis* ipsis, quam de *induciis* Ludorum causa futuris, *praeconia*, ne quid *hostile* invicem, in medio *Bello*, per *inducias* illas metuerent. Veniebant ergo *indictis ludis* et *induciis*, *Athenienſium* θεωροὶ, qui Populi *Athenienſis* nomine *Ludorum* Ius habentis, Sacris interessent. Sic enim *legatos* Sacrorum *causa* missos appellatos multa Veterum loca testantur. Nec aliud volebat *Thucydides* voce ἐθεώρουν. Aderant porro *legati* illi *Athenienſium* quamprimum illis, per *induciarum* legem, liceret. Et hoc *medio* spatio de Aduersariorum consiliis certiores fiunt *Athenienses*. Nempe inter *initium induciarum* ipsumque *Isthmiorum* festum. *Sacrum* vero *Isthmiorum mensem*, pariter ac *Carniorum*, fuisse verisimillimum est. Vt nempe *mensium* fere spatium impleuerit *festum* cum *induciis*. Erant enim *Isthmia* non *Dorum* propria (vt erant *Carnia*) sed *Graecorum omnium* communia. *Pares* ergo *induciae* concedendae erant ad Ludos *venturis*, atque ab iisdem *redituris*. Sed vero mense *Hecatombaeone Isthmia* fuisse probauimus, et quidem illius mensis Ciuili *Plenilunio* pariter ac *Olympia*. Ita si res habuerint, a fine *Scirrhophorionis* coeperint *induciae* quae Ludos *praecesserint*; et *Hecatombaeone* similiter exeunte desierint *induciae* redeuntibus constitutae. Proinde *Iulio* Iuliano non admodum *affecto* aderant *Athenienſium* θεωροὶ *Isthmia* breui imminentia celebraturi. Et *ante* Ludos *ipsos* ciues suos monent de consiliis *Peloponnesiorum*. Tum missus e vestigio ad *Chios Aristocrates*.

VIII. 10. *Ol.* 91. 4. Ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν *Athenienſium* θεωροὶ, cauent *Athenienses* ne *Peloponnesiorum* naues, clam ipsis, e *Cenchreis* proficiscerentur. Et quidem εὐθύς. *Medio* nempe *Hecatombaeone*, et post diem *Iulii* Iuliani XX^m. Μετὰ τὴν ἑορτὴν, *Isthmiorum* scilicet, peractam, prodeuntibus e portu praedicto *Peloponnesiis* naues totidem opponunt *Athenienses*, in quibus et nuperas e *Chio* naues. Retrocedentibus *Peloponnesiis*, reuersi *Athenienses* cum noua classe iam nauium XXXVII, *Peloponnesios* in portu *Corinthiorum Piraeo* adoriuntur, et lacerant, ducemque interficiunt *Alcamenem*, et naues reliquas obsident. Adsunt τῇ ὑστεραίᾳ *Corinthii*, et οὐ πολλῷ ὕστερον alii quoque *finitimi*. Metuentes hac de causa *Lacedaemonios Alcibiades* incitat, idque *Endii* Ephori amici opera efficit vt ipse ad *Ionios* ab *Athenienſium* fide solicitandos mitteretur antea quam de *clausis* in *Piraeo Peloponnesiorum* nauibus resciscerent. VIII. 11. 12. *Hecatombaeone* haec, vt videtur, *exeunte*, et *Iulio* Iuliano, vel *coepto* etiam *Augusto*. Nam διὰ τάχους τὸν πλοῦν ἐποιοῦντο.

VIII. 13. Ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον, reuersae naues *Peloponnesiorum* cum *Gylippo* missae in *Siciliam*, quarum *vnam* intercipiunt *Athenienses*. Idem *tempus*, vt videtur, quo missus est in *Asiam Alcibiades*. *Hecatombaeone* nempe *exeunte*.

VIII. 14. Missus cum *Chalcideo* in *Ioniam Alcibiades* primo *Corycum*, deinde *Chium* venit, qui primo deficiunt ipsi, tum deinde *Erythraei* et *Clazomenii*. Territi horum nunciis *Athenienses*, mille talentis deinde vsi sunt, quorum ne quis vsurpandorum Auctor esset, antea decreuerant. Tum *octo* naues, earum quae e regione *Piraei* stationem habebant, mittunt duce *Strombichide*. Deinde et alias *duodecim* μετ' οὐ πολύ. Et in *septem* nauibus *Chiis*, quae etiam erant e numero obsidentium, *seruis* libertatem dant, *ingenuos* in vincula coniiciunt. Alias autem in earum locum sufficiunt quae naues *Peloponnesiorum* custodirent. Haec *Metageitnione*, vt videtur, Attico, et *Augusto* praecipue Iuliano. Paulo *post* superiora.

VIII. 16. Ἐν τούτῳ, *Strombichides* ad *Samum* venit; inde, assumta vna *Samia* naue, ad *Teum*. Hinc, illum insequente *Chalcideo* cum *Clazomeniorum Erythraeorumque* peditatu, discessit. Post discessum eius *Teii* peditatum praedictum recipiunt, qui *muros* ab *Athenienſibus* structos diruerunt, qua parte continentem spectabant, adiuuante illos *Tage Tissaphernis* ὑπάρχῳ. *Chalcideus* et *Alcibiades*, relictis in *Chio* nautis, *Peloponnesiis* iam armatis, alios in eorum locum ex ipsa *Chio* nautas conscribunt, cum quibus etiam *Milesiis* defectionem suadent. Tum demum *Strombichidi* accedit cum nouo *duodecim* nauium supplemento *Thrasycles*, qui, iunctis deinde viribus, *Miletum* veniunt. Excluſi autem inde in *Lada* insula stationem habent. Hucusque ergo gesta *Alcibiadis* medio *tempore* statuenda sunt inter *Strombichidis* missionem et *Thrasyclis*, quod sane *diutinum* esse non potuit. Itaque etiam haec *Metageitnione* Attico et *Augusto* Iuliano, *ineuntibus*. Nam *Strombichidem* etiam anteuerterat *Alcibiades*.

VIII. 17. Μιλησίων εὐθὺς ἀποςάντων, *primum foedus* inter Regem *Perſarum* et *Lacedaemonios*. Proinde haec *Metageitnione* etiam *Auguſtoque* contigerint. Foedus hoc πρὸς Χαλκιδέα. VIII. 36.

VIII. 19. Μετὰ ταῦτα εὐθὺς, nempe poſt praedictam ξυμμαχίαν *Peloponneſiorum* cum *Dario Notho*, *Chii* ad *Anaeam* cum *decem* nauibus nauigant, quarum quatuor *Athenienſes* a viris defertas capiunt, reliquae ad *Teios* fugiunt. Dux erat huius claſſis *Atticae Diomedon* ὕστερον ἔτι Χαριπλέους miſſus. Proinde paulo, vt videtur, poſtquam *Charicles* in illas partes venerat. Redeuntibus ad *Samum Athenienſibus*, *Chii Lebedum* ad defectionem inducunt, et *Eras*. Καὶ μετὰ τοῦτο, domum redeunt. *Metageitnione Auguſtoque*, vt videtur, *affectis*.

VIII. 20. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, *Peloponneſiorum* naues in *Piraeo* obſeſſae erumpunt, et captis quatuor *Athenienſium* nauibus, inde *Cenchreas*, tum *Chium*, denique *Ioniam* pergunt, Nauarcho *Aſtyocho Lacedaemonio*. Recedente *peditatu* qui *Teiis* adfuerat, reliquum deinde *muri* diruit *Tiſſaphernes*. Poſt illius *diſceſſum*, οὐ πολὺ ὕστερον, *Diomedon* cum *Teiis* paciſcitur, vt *Athenienſes* reciperent. Inde *Eras* nauigat, eaque vrbe infeliciter oppugnata, diſceſſit. Haec eodem *tempore*, vt exiſtimo, quo domum redierant *Chii*. Proinde *Metageitnione Auguſtoque exeuntibus*.

VIII. 21. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, *Samii*, iuuantibus qui aderant *Athenienſibus*, in fidem *Athenienſium* reuerſi. *Liberi* proinde conſtituuntur ab *Athenienſibus*. Haec etiam *exeunte Metageitnione*, et *Auguſto* pariter Iuliano.

VIII. 22. Μετὰ ταῦτα, τοῦ αὐτοῦ θέρους, *Chiorum* in *Lesbum*, deinde in *Helleſpontum*, Expeditio. Ἅμα, interea pedeſtris *Peloponneſiorum* exercitus alia in *Clazomenas* et *Cymen*, duce pedeſtris exercitus *Euala Spartano*, claſſis autem *Diniade* περιοίκῳ. Hinc obiter intelligimus quae fuerit dignitas ἀνδρὸς Σπαρτιάτου, cuius ſane mentio occurrit in rebus *Lacedaemoniorum* admodum honorifica, vtpote non *Ciuium omnium* communis, crediderim ne quidem *ingenuorum*; ſed paucorum *praeſtantiſſimorumque propria*. Inſignia viri *Spartiatae* in *Gylippi* Hiſtoria legimus τρίβωνα et βακτηρίαν. Hic περιοίκοις opponuntur, qua voce *ditiones* Vrbium *extra* ipſa *moenia* complecti ſolet *Xenophon*, imo noſter quoque *Thucydides*. *Tribuum* ergo, ni fallor, ipſius *Vrbis Spartanae* ciues *Spartiatarum* nomine deſignabant *Lacedaemonii*, quos *pauciſſimos* agnoſcebant, quaſi omnium *nobiliſſimos* poſt *Reges*. Erantque etiam apud *Romanos* paucae admodum *Tribus Vrbanae*, *quatuor* nimirum, quas *reliquis Tribubus* praelatas eſſe conſtat, nempe *Ruſticis*. Et hic *pedeſtris* Exercitus Imperium viro *Spartiatae* credi videmus. Vt ergo *Tribulus Ruſticis* ciues omnes *ignobiliores*, et qualicunque Ciuilium natalium *labe*, ſeu *Seruitutis*, ſeu *Peregrinitatis*, maculatos accenſebant *Cenſores Romani*; ita etiam *Lacedaemonii* περιοίκοις non tantum νεοδαμώδεις, ſed συμμίκτου γένους, qui *altero* parente orivndi eſſent, non quidem *Spartano*, ſed *ingenuo* tamen, Ciuitatis *alterius cuiuscunque* praeter *Spartam* ipſam, quantumlibet *nobilis*. Ita certe ſe ſeorſim exercebant in Κυνοσάργει νόθοι, vt e *Plutarchi* conſtat *Themiſtocle*. *Nothis* enim accenſebantur qui parentem *alterum* habebant, vtcunque *ingenuum*, vtcunque in *Ciuitate ſua* nobilem, in *alia* tamen, quam *Spartae*, Ciuitate. Hanc ergo ciuitatis ſuae *dignitatem* fuiſſe arbitror, in qua *Exteris* concedenda tam parcos *Lacedaemonios* fuiſſe teſtatur *Herodotus*. Haec tamen obiter. Iam redeamus ad *Thucydidem*. Claſſis ergo illa, de qua diximus, *Methymnam* primum ad *defectionem* impulit. Haec *Boëdromione ineunte*, qui a *Septembris* Iuliani *die* 111°. coepit, pro *noſtris* ſaltem *rationibus*.

VIII. 23. *Chium* venit *Aſtyochus Lacedaemonius*. Τρίτην ἡμέραν αὐτοῦ ἥκοντος, claſſis *Attica* ducibus *Leone* et *Diomedonte*. Fugit ergo *Aſtyochus* veſpere, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς ὄψὲ, *Lesbum* verſus. *Pyrrham* primo, inde τῇ ὑστεραίᾳ ad *Eraſſum*. Hic diſcit *captam* primo impetu fuiſſe *Mitylenen*. *Eraſſo* defectionem ſuadet. Tandem, amiſſa *Lesbo*, *Chium* rediit, nouis deinde *Peloponneſiorum* nauibus ibi auctus, μετὰ ταῦτα, poſtquam ſcilicet exercitum *pedeſtrem* acceperat. Idem *Athenienſes Clazomeniorum* vrbeculam, (Πολίχναν appellabant) in continenti munitam expugnant, et in inſulam transferunt illius incolas. Ita *Clazomenae* ipſae in poteſtatem Populi *Athenienſis* redierunt. *Quatuor* hic *dierum* geſta *continua* recenſentur, nec *multo plures* dies fuiſſe veriſimile eſt, quos Ego ad *Metageitnionis finem*, vel *Boëdromionis initium*, retulerim, *Septembremque* Iulianum *ineuntem*.

VIII. 24. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, *Athenienſium* claſſis *Lada* egreſſa *Chalcideum Lacedaemonium Panormi Mileſiorum* interficiunt, τρίτῃ ἡμέρᾳ ὕστερον διαπλεύσαντες. Prius tamen erecto *tropaeo*, quod diruerunt *Mileſii*, hac ſcilicet ratione, quod *agrum*, in quo fuit, nondum in ſuam *poteſtatem* redegiſſent. Inde *legem* diſcimus, obiter, *tropaeorum*, quae ſciatur, admodum vtilem. De *Ladae Athenienſibus* mentio VIII. 17. ante foedus *Perſicum*, menſe, vt ibi diximus, *Metageitnione*. Satis ergo apte conuenit vt haec, in quibus iam verſamur, menſi aſſignentur *Boëdromioni*. *Leo* porro atque *Diomedon* in *Chios* Bellum mouent, quos variis praeliis vincunt, primo ad *Boliſſum*, tum ad *Phanas*, denique ad *Leaconium*. Tandem *Athenienſibus* patriam ſuam *vaſtandam* permittunt ipſi *Chii*. Quo minus tamen *vrbem* dederent *Athenienſibus*, obſtitit *Erythris* arceſſitus *Aſtyochus*. Haec etiam affecto *Boëdromione*, menſe Iuliano *Septembri*.

VIII. 25. Τοῦ αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος, noua claſſis ex *Athenis* in *Samum* nauigat, inde in *Miletum*, ducibus *Phrynicho*, *Onomacle* et *Scironide*. Vincunt

hic *Athenienſes* oppoſitos ſibi *Peloponneſios* et *Barbaros* cum *Tiſſapherne*; viciſſim *Argiuos Mileſii*. Vtrinque nimirum *victi* ab *Ionibus Dorienſes*. Vibem deinde circumuallantibus *Athenienſibus*, ἐν τούτῳ, et περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν, (eodem proinde, quo *praelium*, die) nuncius de claſſe *Syracuſanorum*, duce *Hermocrate*, iam appulſa. Proinde ἀφ' ἑσπέρας εὐθὺς diſcedunt *Athenienſes*, venturis ἅμα τῇ ἕῳ *Syracuſanis*. VIII. 26. 27. Domum inde diſcedunt *Argini*. *Peloponneſii*, ἅμα ἕῳ, cum *Peloponneſiis* veniunt *Miletum*. Ibi manent ἡμέραν μίαν. Τῇ ὑστεραίᾳ *diſceſſuris* auctor erat *Tiſſaphernes*, vt *Iaſum* oppugnarent, quod etiam feliciter exſequuntur. Captum ibi *Amorgem Piſſuthnis* filium *Tiſſapherni* tradunt. Tum *Miletum* redeunt. Inde *Pedaritum*, quem *Chio* praefecerant *Lacedaemonii*, pedeſtri, vsque ad *Erythras*, itinere deducunt. *Mileto* autem *Philippum* praeficiunt. VIII. 28. *Pauco rum* hic *dierum* geſta memorantur, quae proinde ſatis commode, ad *Boëdromionis finem*, qui die *Octobris* Iuliani 1o. *terminabatur*, referentur. Sequitur enim: καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα. Proinde paulo ante *Aeſtatis* ſemeſtris *finem*, Archonte *Callia*, U. C. anno *Varroniano* 342.

VIII. 29. Τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, munitâ *Iaſo*, *Miletum* venit *Tiſſaphernes*, et *ſtipendium* menſtruum ſoluit *Peloponneſiis*, etc. Hoc autem *Perſae* in ſe ſuſceperunt, auctore *Alcibiade*. *Tempus* huius foederis erat poſt *Maemacterionis initium*, qui a die coepit *Octobris* 11o.

VIII. 30. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, *Athenienſium*, qui *Sami* erant, alii *Chium* petunt terra marique oppugnandam, ducibus *Strombichide*, *Onomacle* et *Euctemone*; alii oram *Mileti* infeſtant. *Aſtyochus Lacedaemonius* τότε in *Chio*. Ab *obſidibus* exigendis abſtinuit poſtquam intellexit claſſem cum *Theramene* venire. VIII. 31. Illius claſſis mentio VIII. 29. Inde intelligimus haec quoque *Maemacterioni* Attico, et *Octobri* proinde Iuliano, non admodum *affectis*, conuenire. *Chio* ergo diſcedens *Aſtyochus Pteleum* fruſtra oppugnat. Poſtea *Clazomenas*, ipſas quoque fruſtra. Inde *Phocaeam* et *Cymen* ipſe diſcedit *Aſtyochus*; naues autem, quas ſecum adduxerat, (*Peloponneſiorum*, vt videtur, et *Chiorum*) ad inſulas *Clazomenis* propinquas, *Marathuſam*, *Pelen* et *Drymuſſam*. Ibi moratae ἡμέρας ὀκτὼ, propter *ventos* contrarios, tandem ipſae quoque *Phocaeam* et *Cymen* veniunt ad *Aſtyochum*. Hic agunt cum *Aſtyocho* de defectione *Lesbi*. Aduerſantur ei, quo minus defecturos iuuaret, *Corinthii* ſociique *alii*. Proinde *Chium* redit, χειμασθεισῶν τῶν νεῶν, *procella* nempe iactatis, menſe ſaltem *Octobri*. Et quidem propter tempeſtatem anni *Hyemalem Thucydideam*. VIII. 32. Μετὰ τοῦτο, *pedeſtri* itinere *Pedaritus* a *Mileto Erythras*, inde *maritimo* traiecit in *Chium* cum *exercitu*. Hic rurſus cum *Paedarito* et *Chiis* de *Lesbiorum* defectione agit *Aſtyochus*, quibus illum non audientibus, *Miletum* ipſe cum ſuis diſceſſit iratus. Ubiter *Corycum* appellit orae *Erythraeae*. Eodemque *tempore* claſſis *Athenienſium Chium* verſus e *Samo* nauigantium. Sic tamen vt vtrique alteros latuerint. Inde manifeſtum eſt hoc idem *tempus* fuiſſe, quo e *Samo Chium* claſſis *Atticae* pars appulerit, cuius mentio VIII. 30. et reliqua adeo quae praeceſſerint hac Epocha fuiſſe antiquiora. Et tamen claſſis *Atticae* metum vrgebat *Paedaritus*, quo minus *Lesbiis* defecturis auxiliarentur. *Sami* nimirum tunc agentis, nondum autem *Chium* appulſae. Proinde haec, ſiquidem menſi *Hyemali primo* conueniant, *Maemacterioni Octobrique affectis* aſſignanda. Accepta ergo *Paedaritii* de *Erythraeorum* cum *Athenienſibus* ſentientium conſiliis proditoriis Epiſtola, *Aſtyochus Erythras* iterum venit. Hic illum reperit *Paedaritus* cum de fictitia illa proditione quaereret, qui poſtea rurſus *Chium*, *Aſtyochus Miletum*, nauigat. Ἐν τούτῳ, claſſis *Attica* tres *Chiorum* naues conſpicata perſequitur, et procella, χειμῶνι μεγάλῳ, *tres* e numero ſuo naues amittit. Reliquae in *Phoenicuntem* portum *Mimanti* ſubiectum ſe recipiunt. Ἐντεῦθεν ὕστερον, *Lesbum* veniunt *Athenienſes*, et ad *munitiones* excitandas ſe accingunt. Frequentes adeo per haec tempora *procellae* non incommode ad *Octobrem Nouembremque* Iulianos referri poſſunt, et ad *Maemacterionem* proinde Atticum vel *Pyanepſionem*. *Maris* quidem *clauſi* feſtum *Nouembris* Iuliani die XIo. celebrabant *Romani*. Sed hos quoque, quos dixi, *menſes periculoſos* agnoſcebant, *nauigationique* parum propitios, vt Nos docet *Vegetius*, tam *ſiderum* nomine, quam *ventorum*.

VIII. 35. Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, *Hippocrates Lacedaemonius* cum *tredecim* nauibus in *Cnidum* traiecit, quae iam a *Tiſſapherne* defecerat. Harum nauium *ſex* ad *Triopium*, *Cnidiae* promontorium, capiunt *Athenienſes*. Tum *Cnidum* ipſam per *duos dies* oppugnant. Sed labore irrito. Haec menſe Attico *Pyanepſione*, vt opinor, Iulianoque *Nouembri*.

VIII. 36. Ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον, *Aſtyocho Miletum* veniente, nouas *Pacis* conditiones melioresque cum *Perſis* ineunt, praeſente *Theramene*, *Lacedaemonii*, quam antea praeſente *Chalcideo*. *Tempus* idem. Hoc *foedus* propterea, *Theramene* praeſente, initum dicitur, quod *poſt* foedus initum naues fidei ſuae commiſſas *Aſtyocho* Nauarcho tradiderit. *Foedus* hoc 2m. eſt.

VIII. 38. Μετὰ ταῦτας τὰς συνθήκας, *Theramene* diſcedente, rurſus praeeſt *Aſtyochus*. *Athenienſes* e *Lesbo Delphinium* in *Chio* muniunt. *Paedaritus* in *Chio* auxilia arceſſit ab *Aſtyocho*. Cum non impetraret, literas in illum mittit *Lacedaemonem*. Interea naues *Athenienſium* e *Samo Mileſios* infeſtant. *Mileſiis* tamen ad praelium prodire nolentibus, iterum ſe in *Samum* recipiunt. Haec etiam *Pyanepſione* et *Nouembri* ad-*exitum* vergentibus, vel *coeptis* etiam *Poſideone* Attico et *Decembri* Iuliano.

VIII. 39. Ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι, naues *Peloponnesiorum Pharnabazo* paratae a *Lacedaemoniis* opera *Caligiti Megarensis* et *Timagorae Cyziceni*, in *Ioniam* nauigant περὶ ἡλίου τροπάς, non longe a die *Decembris* Iuliani XXVIIIo. Nempe *die* 182. vel 183. a *Iun.* XXVIIIo. quo *Solstitium Aestiuum* obseruauerat *Meton*, cuius *Cyclum* vsurpabant ciues *Metonis Athenienses*, nulla adhuc suspicione de *anticipatione* in tanta illa *Astronomiae* ruditate. Hic dies erat *Posideonis* Attici penultimus vel vltimus, pro nostris *Tabulis*. Hinc discimus superiora omnia hoc anno *Iuliano* contigisse, *Varroniano* nempe 342. Mittuntur vna *vndecim* viri *Spartiatae* Iudices *Astyochi*. Inde constat literas in illum *Pedariti* iam antea *Spartam* appulisse. Imo hoc ipsum agnoscit ipse *Thucydides*. Classis illa tres *Atheniensium* naues *Meli* deprehensas accendit. Μετὰ τοῦτο, ne elapsae *Athenienſium* naues aduentum suum proderent, *Cretam* versus nauigat longiori circuitu, et *Caunum* adeo in *Asia* appellit. Inde nuncios *Miletum* mittit, vt *Astyochi* opera eo deduceretur. Horum *finis* in *proximum* annum *Iulianum* incurrit *Varronianum* 343. mensemque Atticum *Gamelionem*.

VIII. 40. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, cunctantem *Astyochum* nouis rursus de auxilio nunciis *Pedaritus* interpellat. Parato tandem ad auxilium *Astyocho*, nuncius superuenit a classe ad *Caunum*. Eo itaque properat. Obiter *Con* insulam, vrbemque eius *Meropidem*, diripit. Inde *Cnidum* nauigat. Inde *Symam*. Hic in *Athenienſium* classem incidit, a qua primum victus tum deinde *vincit*, fugatis *Athenienſibus* primo in *Teuglussam*, tum deinde in *Halicarnassum*. Μετὰ τοῦτο, *Peloponnesii*, adiuncta sibi classe *Caunia*, primo *Cnidum*, tum *Symam* petunt, vbi *tropaeo* statuto in *Cnidi* portum redeunt. Haec, cum in *Asiam* pertigisset classis *Lacedaemoniorum*. Proinde *Gamelione* Attico *affecto*, qui a die coepit *Decembris* Iuliani XXXo. Itaque *Ianuario* Iuliano anni *Varroniani* 343.

VIII. 43. Post *Naumachiam Athenienses* e *Samo Symam* veniunt, nauiumque suarum armamenta diripiunt. Propter *tropaeum*, vt videtur, ne *Maris Imperio* cedere viderentur. *Loryma* in *continente* oppugnant, praelio tamen nullo cum classe *Peloponnesiorum* ad *Cnidum*. Ad *Cnidum* de nouis cum *Tissapherne* Pacis *Perficae* conditionibus agunt *Peloponnesii* quas indignatus ille recedit. Hinc εὐθὺς αὐτῷ τῷ χειμῶνι, *Rhodiis* arcessentibus, e *Cnido* mouent *Peloponnesii*. *Camirum* ex improuiso oppugnant, *Rhodiisque* defectionem suadent ab *Athenienſibus*, classe *Athenienſium* e *Samo*, paulo, quam opus erat, *serius* auxilium ferente, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον. Inde *Rhodiis* ipsis bellum inferunt *Athenienses*. Haec ante *diem Ianuarii* Iuliani vim. qui idem erat *Gamelionis* Attici VIIIus. vt mox ostendemus. Nec tamen *diu* ante esse potuisse e supra dictis post *Brumam* gestis constat.

VIII. 44. *Rhodi Peloponnesii* ἡσύχαζον ἡμέρας ὀγδοήκοντα, ἀνελκύσαντες τὰς ναῦς. Discesserunt tamen ante huius *Hyemis finem*, vt testatur in anni huius fine *Thucydides*. Sed *paulo*, vt videtur, antea, cum *discessus* in ipso anni *fine* meminerit VIII. 60. vt ibi ostendemus. Exit hic annus *Belli*, vt e nostris constat *Tabulis*, *Martii* Iuliani die XXVIIo. quo coepit dies Attici *Elaphebolionis* vltimus. Additi *dies* illi *Martii* diebus *Februarii* XXVIII. *dies* conficient in vniuersum LV. Supersunt ergo *dies* XXV. e *Ianuario* subducendi. Sic *Rhodum* venerint *Peloponnesii* circiter diem *Ianuarii* Iuliani VIm. praeter propter. Etiam illud ex *interuallo* colligimus a *Thucydide* assignato inter *Brumam* huius anni *Solstitialem* finemque *Elaphebolionis*, hoc anno Attico *Ciuili spatium* superesse nullum, quod mensi tribuatur *Embolimo*. Recte ergo illum pro *Communi* nostrae habent *Tabulae*.

VIII. 45. Ἐν τούτῳ, καὶ ἔτι πρότερον πρὶν εἰς τὴν Ῥόδον αὐτοὺς ἀναστῆναι, *Peloponnesiorum* de interficiendo *Alcibiade* Epistola ad *Astyochum*, dum scilicet ipse *Nauarchus* esset *Astyochus*. Certe post appulsum *Peloponnesiorum* ad *Caunum*, nunciumque inde missum ad *Astyochum*. Nec enim potuit antea de *Epistola* illa fieri certior *Alcibiades*. Iam ergo fugit ad *Tissaphernem Alcibiades*, et de minuendo *Peloponnesiorum* stipendio dat consilium. Cum nempe *Tissapherni Peloponnesiis* subinfensum reddidisset mentio *nouι foederis* cum eo ineundi. VIII. 43. Tum enim discessit *iratus*. Hanc eius *iracundiam* in rem suam vertit astutissimus *Alcibiades*. Tum demum *tutum* erat *Alcibiadi* de fuga ad *Tissaphernem*, deque eo a *Peloponnesiis* alienando, consilium. Haec certe *Gamelioni Ianuarioque* ineuntibus tribuenda esse nostrae docent rationes. Suspectum fuisse *Alcibiadem Peloponnesiis* a morte *Chalcidei*, praelioque ad *Miletum*, ipse monet hoc loco *Thucydides*. Antea etiam quam *Mileto* moueret *Astyochus*, *nuncios* fuisse testatur inter illum et ciues suos *Athenienses*. VIII. 50. *Leo* et *Diomedon* opera *Alcibiadis* et *Pisandri* in locum *Phrynichi* et *Scironidis* suffecti. VIII. 54. Haec quoque *Gamelione* atque *Ianuario*.

VIII. 55. Ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι, *Leo* et *Diomedon Peloponnesiorum* naues *Rhodi* iam subductas offendunt. Vt hi *Athenis Chium Alcibiadis* opera arcesserentur, *Gamelione* et *Ianuario affectis*, vel ad *exitum* potius fortasse vergentibus, consentaneum erat, vt e *Chio* etiam *Rhodum* vsque pertigerint. *Coepit* enim hanc operam *Alcibiades* iisdem illis *mensibus* iam *coeptis*. Victis *Rhodiis*, in *Chalcen* se recipiunt *Leo* et *Diomedon*. Inde bellum in *Rhodios* e *Co* gerunt. Nuncius *Rhodum* venit *Xenophontidas Lacon* a *Pedarito* auxilium vrgens. Ipse interim *Pedaritus* erumpens primo vincit *Athenienses*, deinde vincitur occumbitque. Haec *mense*, vt opinor, *Anthesterione*, qui a die *Ianuarii* Iuliani iniuit XXVIII.

VIII. 56. Μετὰ ταῦτα, *Chii*, caeso *Pedarito*, a terra marique arctius obsidentur. *Alcibiades Tissapherni* iam diffidens, *Pacis* cum *Athenienſibus* spem abrumpit,

duriora poſtulando quam quae concedi poſſe arbitrabatur. Inde rurſus *Alcibiadi* iraſcuntur *Athenienſes*. Haec *Elaphebolione* iam *coepto*, et poſt *Februarii* proinde Iuliani diem XXVIIIm. Nam certe poſt mutatam *Athenienſium Democratiam*, coeptumque iam *quadringentorum* optimatum Imperium.

VIII. 57. Εὐθὺς μετὰ ταῦτα, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι, poſt *diſceſſum Athenienſium*, *Cnidum* ad *Peloponneſios* venit *Tiſſaphernes*, tertiumque cum illis init *foedus*, Ephoro *ALEXIPPIDA*, anno autem *Darii* Regis (*Nothi* nimirum) XIIIo. Haec *Martio* Iuliano *ineunte* contigiſſe crediderim, et menſe Attico *Hyemali vltimo Elaphebolione*. Certe *ante* ſequentia ſtatuenda ſunt, quae τελευτῶντος ἤδη χειμῶνος geſta narrat noſter. *Mortuum Artaxerxem Longimanum* huius *Darii* patrem anno huius *Belli* VIIo. iam ſuperius oſtendimus, et quidem *Hyeme*. Poſt diem *Septembris* Iuliani XXX. quo iniuit Ephorus *Alexippidas*. Poſt *Decembris* etiam Iuliani diem XXVIIIm. quo erant *Ciuiles τροπαί*. Eas enim *elapſas* cum hoc *tertium* foedus iniretur, docet ipſe *Thucydides*. Et tamen annum huius *Darii* XIIIm. *labentem* tantummodo, cum *foedus* iniretur, verba foederis ipſa ſupponunt. *Nondum* ergo *coeperat* annus Principis huius XIVus. a morte *Patris*, quod tamen neceſſe erat ſi ante *Brumam* deceſſiſſet Pater illius *Artaxerxes*. Et tamen ante *Martii* Iuliani diem XXVII. hoc *foedus* initum eſt, qui *dies* erat *vltimus* huius anni *Thucydidei*. Imo ante diem *Martii* XX. qui *dies* erat *vltimus anni* huius *Belli* VIIi. quo deceſſit *Artaxerxes*. Hoc enim *die* XIIIm. abſoluiſſet annum noſter ille *Darius* a *die* illius anni *Belli* VIII. *vltimo*, quo exceſſit pater *Artaxerxes*. *Medio* ergo aliquo *die* inter *Decembris* XXVIIIm. et *Martii* XXm. ſtatuendus erit dies *Artaxerxis emortualis*, idem *Darii* Natalis. Imo menſis *Elaphebolionis initio*, quo Magiſtratum inibant *Athenienſium quadringenti* optimates, *foedus* hoc fuiſſe recentius anno *ſequenti* probabimus. Ita fiet vt *arcisoribus* adhuc limitibus concludatur mors *Artaxerxis*, huiusque ſucceſſio *Darii*. Nempe inter *diem Februarii* XXVII. quo hic *coepit Elaphebolion*, *diemque Martii*, vt oſtendimus, XXm. Quo minus *citius foedus* eſſe potuerit, obſtant res geſtae *antea*, et tamen *poſt Brumale Solſtitium*. Modicum a mutata *Athenienſium Democratia* ſpatium ad foedus interceſſiſſe docent verba illa: Εὐθὺς μετὰ ταῦτα. Nec multo *ſerius* fuiſſe exinde colligitur, quod in annum *Darii* inciderit XIII. Nec enim iam longe aberat, vt oſtendi, noui anni *Natalis*. Videnda quae diximus ſupra anno *Belli* VIIo. Et ad haec exigenda ſunt quae tradidimus *Diſſ.* VIII. 28. Haec enim certiora exiſtimo.

VIII. 59. Μετὰ ταῦτα, *Tiſſaphernes* operam dedit vt naues *Phoeniſſas* pararet; vtque etiam manifeſte *conſtaret* ſe parare. *Elaphebolione*.

VIII. 60. Τελευτῶντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, *Boeoti Oropum* proditione occupant, *Eretrienſibus* fauentibus et *Oropiis*. Tum *Peloponneſiorum* ad *Rhodum* claſſem in *Euboeam* inuitant *Eretrienſes*, *Chiis* iuuandis iam paratam. Dum nauigarent *Peloponneſii*, incidunt in claſſem *Athenienſium*, quae a *Chalce* veniebat, ipſi ad *Triopium*. Neutris praelium incipientibus, *Athenienſes* in *Samum*, *Peloponneſii Miletum*, ſe recipiunt, cum nulla deinceps *ſpes* ſupereſſet *Chios* adiuuandi ſine *praelio* maritimo. Καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα οὗτος, etc. Haec paulo ante diem *Martii* Iuliani XXVIIIm. qui finis erat *Elaphebolionis* Attici, hoc nempe, quo verſamur, anno. *Poſtea* autem quam ſe in *Chalcen* recepiſſent *Athenienſes* inde *Bellum* deinceps in *Rhodios* geſturi, de quo noſter VIII. 55. Hoc menſe *Antheſterione* contigiſſe noſtrae exigunt rationes, et menſe *Iuliano* fortaſſe *Februario*. Ibi enim claſſis *Attica* excubias egit in claſſem *Peloponneſiorum Rhodi* ſubductam. Quas quidem *excubias* ſi ad *Martium* Iulianum *exeuntem* vsque produxerimus, nihil ſane eſt, quod quidem videmus, incommodi.

VIII. 61. Ἔτι ἐν Ῥόδῳ ὄντος Ἀστυόχου, *Leo* vir *Spartanus* miſſus in locum *Pedaritii*, e *Mileto* cum nauibus XII. *Mileſii* praeſidiariis. His auxiliis adiuti *Chii* cum *Athenienſibus* proelio maritimo decertant, nec inferiori conditione diſcedunt. Haec paulo *poſt* ſuperiora, *ante* finem *Elaphebolionis*, *Mart.* XXVII. Et poſt *Antheſterionem*, quo cecidit *Pedaritus*. Alia *huius* Anni videnda in *ſequenti*.

ANN. XXI. BELLI PELOPONNESIACI.

			Epoch. *Attic.*		Epoch. *Laconic.*
Per. *Iul.* 430 ¾.	*Olymp.*	XCII.	1. mens. 3.	Arch. *Callia.*	1. Ephoro *Alexippida.*
U. C. *Varr.* 34 ¾.			2. mens. 9.	Arch. *Theopompo,*	2. Ephoro *Miſgolaida,*
Ant. *Chr.* 41 ⅓.			a die *Iunii* Iuliani XXV.		a die *Sept.* Iul. XIX.

Phaeinidis Sacerdotiſſae *Argiuae* anno 13°. a fine *Boëdromionis* Attici, ante diem *Septembris* Iuliani XXI.

VIII. 61. Τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῳ, proinde mox a die *Martii* Iuliani XXVIII°. Neſcio annon ipſo illo *die*, qui *Munychionis* Attici *primus* erat. Sic enim loquitur ſupra noſter de *Eclipſi* quae *primo Veris* ineuntis *die* contigit. IV. 52. Hoc inquam, fortaſſe *die Dercylidas* vir *Spartanus* (ſenſu a nobis ſuperius explicato VIII. 22.) itinere *terreſtri*, πεζῇ, *Abydum Helleſponti* mittitur, qui vrbem illam ſolicitaret ad deficiendum ab *Athenienſibus*. Certe poſt *praelium* illud maritimum *Leonis Spartani Chiorumque* cum *Athenienſibus* cuius in anni *ſuperioris* fine meminimus. Eo enim referenda noſtri verba ſunt: Μετὰ τοῦτο εὐθύς. VIII. 62. *Medio* tamen tempore *Rhodo* diceſſit claſſis *Peloponneſiorum*. Nam anni *ſuperioris* fine diceſſit claſſis. *Hoc* demum anno miſſus ad *Abydum Dercylidas*. Et quidem, vt videtur, ab *Aſtyocho Miletum* iam reuerſo.

VIII. 62. Μετὰ τοῦτο εὐθύς, nempe poſt ſuperioris anni *praelium*, *Dercylida* a *Mileto* veniente, ad eum *Pharnabazumque* defecit *Abydos*. Et *Lampſacus* δυοῖν ἡμέραιν ὕστερον. Haec certe *Aprili* ineunte, poſtquam tot eſſent elapſi *dies* quot *pedeſtri* itineri ſufficerent a *Mileto Abydum*, qui quidem *dies* a *Martii* Iuliani *die*, vt dixi, XXVIII°. fuerint numerandi. His auditis *Strombichides* cum claſſe nauium XXIV. a *Chio* mouet κατὰ τάχος, victisque *Lampſacenis*, vrbem eorum *primo* ſtatim *impetu*, αὐτοβοεί, capit. *Abydum* etiam oppugnat, ſed fruſtra. Itaque *Seſtum* munit in praeſidium *Helleſponti*. Haec certe *Strombichides* poſtea quam *fama* rerum a *Dercylida Abydi Lampſacique* geſtarum ad *Chium* peruenisſet. Proinde poſt *dies* aliquot quam res illas geſſiſſet ipſe *Dercylidas*. *Tempus* enim concedendum erat primo *nunciis* de *Dercylida;* deinde *apparatui itinerique Strombichidis;* denique *rebus* a *Strombichide gerendis*, praecipue vero *Seſto* muniendae. Efficient haec vt, ſi in *Aprilem ineuntem* referendus ſit *finis* rerum a *Dercylida* in *Helleſponto* geſtarum, quae *Chio Strombichidem* in illas vsque partes elicuerit, ad *Aprilem* certe *affectum* pertingere debuerint *res* ibidem *poſtea* gerendae a *Strombichide*. Proinde ad *Munychionem* Atticum paulo adhuc *magis affectum*. Nec longe, vt opinor, a ſcopo aberraui.

VIII. 63. Ἐν τούτῳ, dum ſcilicet abeſſet in *Helleſponto Strombichides*, maris domini *Chii*. Poſt Ναυμαχίαν, de qua in *ſuperioris* anni fine. Proinde *Munychione* et *Aprili*, hac fretus ſpe *Mileto Chium* prodit *Aſtyochus*, inde *Samum*, *Chiorum* claſſe comitatus. Sed, cum *Athenienſes* viciſſim *non* prodirent, nec *praelii*, quod exſpectabat, copiam facerent, ipſe tandem iterum *Miletum* rediit.

VIII. 63. Ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ ἔτι πρότερον, ſoluta *Athenis Democratia*, conſtitutis in Reipublicae regimine *quadringentis* optimatibus. De his ita Lexicon *Photii* MS. Οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ' τυράννων. Recte. Non tamen poſt annos ſeptem *integros*, ſed *anno* demum atque *Archonte* poſt huius *anni Archontem* VII°. Hoc nempe *Archonte Callia*, et huius adeo *Ol.* XCIIae. anno *primo*, *quadringentis* illis Rempublicam credidérunt *Athenienſes*. Ita verbis diſertiſſimis *Diodorus*, et *Plutarchus* in vita *Lyſiae* Rhetoris. Sed anno atque Archonte *exituris*. Proinde formam Reipublicae veterem ſub *ſequenti Archonte Ol.* XCII. 2i. reſtitutam teſtatur idem *Diodorus*. Inde manifeſtum vna cum Archonte *Callia* abdicaſſe etiam *Optimates* illos *quadringentos*. Addit *Photius:* οἵτινες τέσσαρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως. Sic magiſtratum *inierint* quadringenti *quarto* ante anni Archontisque finem *menſe ineunte*, ſcilicet *Elaphebolione*. Proinde *Februarii* die XXVII°. aut non longe ab eo, *inierint* quadringenti, qui *primus* erat *Elaphebolionis* Attici; *Iunii* autem XXV°. *exierint*, qui *primus* erat ſequentis *Hecatombaeonis*. Et recte adeo dixerit noſter, non *hoc* ſolum nouae huius Aeſtatis *tempore*, ſed ἔτι πρότερον, ad Reipublicae clauum illos fuiſſe *quadringentos*. Indicat nimirum, ita huius anni *initio* praefuiſſe, vt tamen ante ſuperioris *finem* inierint. Innuitque obiter, *Communem* hunc, non autem *Embolimaeum*, fuiſſe, in quo verſamur, annum, quo anno *praecedenti* potius quam *ſequenti* accenſeri ſolebat *Elaphebolion*. Nempe plane talem, qualem noſtrae quoque repraeſentant *Tabulae*. Et quidem *tempora* illa ipſa fuiſſe, quae Nos deſignauimus, *res* ipſa docet. Auctor enim mutandae *Democratiae*, Plebe licet inuitiſſima, fuerat *Alcibiades*. Nomine tamen *Tiſſaphernis*, *Regisque* adeo *Perſici*, cuius Satrapa erat ipſe *Tiſſaphernes*.

Proinde illo *tempore* consilium de mutanda *Democratia* inierint oportet, quo, *Alcibiadis* opera, de *Pace* agebatur inter Ciues suos *Athenienses* Regemque *Persarum*. Non certe illo, quo, conuerso demum ad *Lacedaemonios Tissapherne*, nihil iam poterat apud illum *Alcibiades*; spesque illa omnis, cuius intuitu tam duram regiminis mutandi conditionem susceperant *Athenienses*, iam penitus decollauerat. Sed *Pacem* ipsam cum *Lacedaemoniis*, quae anno erat *Darii* Regis XIIIo., *superioris* anni fine coaluisse mense Attico *Elaphebolione*, nec *Martio* Iuliano admodum *affecto*, iam ostendimus. Itaque *Martio incunte* abrupta spes illa *Pacis*, cuius internuncius et sequester fuerat *Alcibiades*. Proinde illo tempore *recentior* esse ne quidem potuit tanta illa Reipublicae *Atticae* mutatio. Nam in gratiam quidem facta est *Tissaphernis*, interuentu tamen *Alcibiadis*. *Foedere* autem cum *hostibus Lacedaemoniis* inito, iam causa nulla erat cur quicquam concederent *Athenienses* in *gratiam Tissaphernis*. Et alienato *Tissapherne*, nec *potuit* promissa praestare quae *Tissaphernis* nomine stipulatus fuerat *Alcibiades*; et ne quidem ipsi deinceps *Alcibiadi* placebat nouum illud *quadringentorum* Imperium. Alieniores enim sensit a se ciuium animos, *Optimatibus* Imperium tenentibus. VIII. 68 Proinde illos Magistratu *exuendos* esse statuit, vt in *Populi* gratiam rediret, quod etiam denique, vt alia, felicissime exsecutus est. Coeperunt haec *Alcibiadis* consilia postquam *literas* de se interficiendo a Sparta accepisset *Astyochus*. Postea nimirum quam *Cauni* cum classe *Peloponnesiorum* se idem iunxisset *Astyochus*. Postea, inquam, quam nouae *foederis* conditiones ab ipsa illa classe *Tissapherni* propositae *ipsum* a *Peloponnesiis* alieniorem reddidissent. Haec nos omnia *Gamelioni* mensi assignauimus. Hoc ergo mense et sequenti *Antheste-rione*, de *quadringentorum* Potestate actum, quae coepit ab *Elapheboliones*. His, inquam, *limitibus* concludendi tot illi nuncii *legationesque* e *Samo* ad *Tissapher-nem*, ab eo rursus *Samum* ipsasque *Athenas*, quibus id tandem impetratum, vt formam *Reipublicae* mutarent *Populo* gratissimam. Ita effectum vt consilia illa de mutanda Republica *Ianuario* coepta aegre potuerint in euentum proficere ante affectum *Martium*. Sic accurate nostris hisce de mutatae *Democratiae* tempore calculis tota rei gestae respondet Historia. Nescio autem, quo errore, aut quo fretus auctore, quae *Tissapherni* noster tribuit *Thucydides*, eadem *Pharnabazo* censuerit imputanda *Diodorus*. Non tamen est cur dubitemus quin *Thucydidi* potius fides adhibenda sit. Nec enim habuit *his* temporibus *Diodorus* auctorem cum *Thucydide* conferendum.

Quod porro testatur *Photius*, hanc *quadringentorum* Aristocratiam *triginta Lacedaemoniorum Tyrannis septem annis* fuisse antiquiorem, id quoque recte se habet, si de *Decreto* intelligatur quo *Tyrannis* illis parere iussi sunt *Athenienses*; non autem de *tempore* quo *Tyranni* ipsum Magistratum *inierint*. Victi sunt ad *Aegis* flu-

vium *Athenienses* a *Lysandro* anno *Ol.* XCIIIae. 4o., VIIo. nimirum *Archonte* ab hoc, in quo versamur, *Archonte* Magistratum tenente. Nouo deinde victoriae terrore *Vrbs* ipsa sub eiusdem anni *Attici* finem obsessa est. Ita scilicet vt *Munychionis* die XVIo. Vrbem *Lysandro* deditam testetur *Plutarchus*. Hanc deditionem huic anno 4o. *Ol.* XCIIIae. tribuit etiam *Diodorus*. Ipsum tamen Magistratum anno *Olympiadis* XCIVae. Io. tenuerunt, cuius proinde partem *priorem* Ἀναρχίαν, *postremam* Archonte *Polydoro*, pullis iam *Tyrannis*, Legibusque iam reuiuiscentibus, designant Fasti *Atrici*. Ita necesse est vt *Decretum* de praeficiendis *triginta Tyrannis* anno *Olympiadis* XCIIIae. 4o. condiderint *Lacedaemonii*. Eundem sequitur calculum noster quoque *Thucydides*, cum annos *Belli* numeret duntaxat XXVII. *Vrbis* nimirum deditione Belli *finem* censendum esse statuit. Et per *Archontes*, hoc saltem spatio quo vno eodemque mense Attico *Hecatombaeone* inibant omnes. Ita numerus annorum XXVII. respondebat satis accurate, si *rotundus* intelligatur. Nec enim *dierum* supernacuorum rationem prorsus vllam noster videtur habuisse. Vtrouis autem modo *initium* Belli supputarit *Thucydides*, *Munychion* ille, quo *Vrbs* dedita est *Lysandro*, ad annum spectat, ab hoc *nouae Democratiae* anno, VIIm. et Belli *vniuersi* XXVIIm. Si quidem ab initio *Veris*, quam *priorem* Aestatis *Thucydideae* partem esse diximus; si mensis *Vernalis* primus in anno, qualis noster est, qualis etiam primus erat Belli *Peloponnesiaci*, *Communi* nimirum, non *Embolimaeo*, ipse est *Munychion*, et ab *initio* proinde *Munychionis* noui *anni* censendi erunt. Sin potius a rebus *Plataeae* gestis, a quibus *duo* tantummodo supererant *Archontis* illius, sub quo sunt gestae, *menses*; sic etiam a *fine Munychionis* noui *anni* erunt numerandi. Qui autem annos *Belli* XXVIII. numerabant, illi ad excussum *Lacedaemoniorum* iugum potius *Bellum* censendum aestimabant, *pulsosque* e *Tyrannide* illos *Lacedaemoniorum* ministros. Sic numerasse videtur annos Belli *Xenophon*, dum illos *Ephoris* numerat *Lacedaemoniis*. Ne quidem illud, vt videtur, immerito. *Ephororum* enim *nominibus* gesta sua annua *Athenienses* consignasse verisimillimum est, dum *Lacedaemoniorum* Imperium agnoscerent.

Numerat praeterea hunc eundem *mutatae Democratiae* annum *Thucydides centesimum* a *Tyrannis*. VIII. 68. *Centum* anni XXV. conficiant *Olympiadas*. Sic *Olympiadis* LXVIIae. anno Io. *pulsi* fuissent *Pisistratidae*. Sed e *Thucydidis* hypothesibus inuicem consentientibus *Ol.* LXVIIae. anno 3io. *pulsos* iam superius euicimus. Num ergo numerum pro *rotundo* habebimus? Ita facile esset *Thucydidis* hasce rationes, quae adeo diuersae videntur, inuicem conciliare. Atqui necesse non est vt eo confugiamus. Geminum huic exemplum est, quo a praelio *Salaminio*, vel a fuga *Xerxis*, ad *initium* Belli *Peloponnesiaci quinquaginta* annos illum numerasse vidimus. Nempe ab *Ol.* LXXV. I. quo fugit *Xerxes*

ad *Ol.* LXXXVI. quo hoc, in quo verſamur, *Bellum* erupit cum *Peloponneſiis*. Iuſtarum hic *Olympiadum* tantummodo XII. diſcrepantia eſt. Deſuntque hic ſimiliter *anni duo* ad numerum, quo ſpatium hoc complexus eſt *Thucydides*. Et tamen annos illos L. pro mente *Thucydidis*, in *Ante-Peloponneſiacis* numerauimus. Ita ſcilicet vt annos *extremos* ambos, primum vltimumque, complexus fuerit illa ſumma *Thucydides*. Sic fient anni XLIX. Cui LVS. accedet ex *Archonte ſemeſtri Apſeude*. Quoniam enim, excepto *vno* illo *Archonte*, alii omnes erant *annui*, inde factum vt *annum* ab illo initio *quinquageſimum quinquageſimo Archonte* deſignarit. Et quidem ſatis conſentanea erat illa methodus numeranti e Faſtis *Archontis*. Accedat ergo, in hoc *centenario* ſpatio, *annus* ipſe, quo *fugati* ſunt e patria *Piſiſtratidae*, annique erunt *nonaginta nouem*. Additusque hic *ſemeſtris Archon Apſeudes Archontum* numerum *centum* abſoluet a *Thucydide* deſignatum. Nec ſane abſurde *Thucydidis* numeros Ante-*Peloponneſiacos* ad Faſtos *Archonticos* exigemus potius quam ad *anni formam* illam, quam ſecutus eſt in *Peloponneſiacis*, quae e *tempeſtate* duplici conſtabat, *Aeſtiua* atque *Hyemali*, vtraque *ſemeſtri*. Cum enim *cauſam* dicit, cur *Annales* ſuos non per *Magiſtratus* diſpoſuerit *annuos;* id ſane innuit a ſe exſpectatum fuiſſe pro deceſſorum exemplo. Id vna innuit, ſe quoque pro *exemplo* illo facturum, niſi obſtitiſſet illa, quam profert, *ratio* aliter faciendi. Id denuo innuit a ſe fuiſſe obſeruatum in illis ſaltem *temporibus* in quibus locum *nullum* adhuc habebat illa *ratio*. Ratio autem ab illo adducta eſt, quod geſtorum annorum *initiis* nulli tunc inirent *Magiſtratus annui* Eponymi, ſeu *Athenienſium*, ſeu *Lacedaemoniorum*. Ea plane *nulla* erat dum inirent *Archontes* a *Gamelione*, quod ipſo illo *Belli* anno 10. *Ol.* LXXXVIIae. 1o. mutatum oſtendimus. Proinde in annis Bellum *praecedentibus* non aliter *Annales* diſpoſiturus erat quam per *annuos* patriae *Archontas*. Recte ergo in numeris *mixtis*, partim *Peloponneſiacis*, partim *Ante-Peloponneſiacis*, conſentaneus erat *annorum* calculus, qui ad Faſtos exigebatur *Archonticos*. Hinc etiam obiter intelligimus Chronologiae *veae* optime conuenire *Archontem*, quem dixi, *ſemeſtrem*.

Addit etiam aliam *huius anni notam*, non quidem accuratam eam, ſed quae tamen ſatis commode cum noſtra *diſpoſitione* conuenit. Sic autem habet: Ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἥμισυ τοῦ χρόνου τούτου αὐτὸν ἄλλων ἄρχειν εἰωθότα. VIII 68. Hoc nempe volebat, *centenarii* huius ſpatii parte *plusquam dimidia Athenienſes* Sociorum *imperio* potitos. Proinde annis *plusquam quinquaginta* Sociis imperauerant. Quot anni praeterea ad *hunc* vsque *annum* acceſſerint, de eo nihil certi ſtatuit. Quod tamen docuit pro *noſtris* quoque *rationibus* veriſſimum eſt. *Ol.* LXXVII. 3. *imperium* hoc coepiſſe probauimus. Anni L. *Olympiades* ſunt XII. et *duo* praeterea *anni*. Addantur praedicto anno, deſinemque *Ol.* XC. I. Erit ergo hic annus ab *Imperio* LIVS.

Haec autem *mutandae* Reipublicae conſilia *Samii* primum a *Piſandro* iam a *Tiſſapherne* reuerſo agitata tam apud *Samios*, quam apud illos, qui *Sami* verſabantur, *Athenienſes*. Adhuc nempe *Tiſſaphernis* gratia florente *Alcibiade*. Menſe, vt videtur, *Antheſterione* Attico et *Februario* Iuliano. Mittitur inde *Piſander* εὐθὺς, et cum *Piſandro* legati alii, qui in *Vrbibus* etiam ſubditis *Democratias* mutarent. Inter reliquos etiam *Diotrephes*, qui *Thraciae* regendae delectus, dum in Prouinciam proficiſceretur, obiter *Thaſo Democratiam* ſolvit. VIII 64. Ἀπελθόντος αὐτοῦ δευτέρῳ μηνὶ μάλιστα, deficiunt propterea, vt videtur, *Thaſii* ab *Athenienſibus* ad *Lacedaemonios*. *Menſis* δευτέρου nomine Ego menſem *proximum* intelligo, vt proinde *Attico Elaphebolione* defecerint, et *Martio* fortaſſe *Iuliano*, captata ſcilicet mutatae *Democratiae* occaſione. Illorum exemplo idem conantur *Ciuitates* aliae. *Breui* autem *temporis* ſpatio haec omnia acta eſſe exinde diſcimus, quod eodem *tempore* mutata fuerit *Democratia* tam *Sami* quam *Athenis*, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. VIII. 73. Vt enim initum erat *Sami* conſilium de mutatione antea quam *Samo* diſcederet *Piſander*, VIII. 64. ita *Athenis Piſander* reperit τὰ πλεῖστα τοῖς ἑταίροις προειργασμένα. VIII. 65. Inde *conſilia* vtrobique, tam *Sami* quam *Athenis*, de *Sociis* in ſuam ſententiam trahendis. VIII. 76. dum nondum alteri de alterorum conſiliis reſciſcerent. Hinc ergo colligitur, *Antheſterione* admodum *affecto Samo* diſceſſiſſe *Piſandrum*, vt *Athenas* eodem *exeunte* attigerit. Certe ante *Februarii* Iuliani *diem* XXVIm. qui *dies* erat *Antheſterionis* vltimus. Et tamen ante *foedus* 3m. *Elaphebolione* initum, vt probauimus. Huc ergo referenda verba exiſtimo: Ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ. VIII. 67. Nempe ad *finem Antheſterionis*, Iulianumque *Februarium*.

VIII. 70. Conſtituti iam in Magiſtratu *quadringenti* ad *Agidem Lacedaemoniorum* Regem *Deceleae* agentem praeconem mittunt, cui tamen ille Reſponſum nullum reddidit. Haec mox a *Februarii* die XXVIIo. vt e praedictis conſtat. Is arceſſito e *Peloponneſo* magno exercitu propius *Vrbem* mouet. Sed, praeter exſpectationem, depulſus *Deceleam* redit. Illos autem quos arceſſiuerat e *Peloponneſo* ὀλίγας τινὰς ἡμέρας ἐν τῇ γῇ μείναντας domum remittit. Haec certe *Martio* ad minimum *exeunte*, et proinde *Elaphebolione*, vel etiam coepto *Munychione* et *Aprili*, vt ſpatium ſatis laxum concedatur copiis e *Peloponneſo* arceſſendis, eodemque remittendis; ne *apparatus* moram dicam, *dierumque*, quibus in *Attica* permanſerint.

VIII. 71. Μετὰ τοῦτο, nouae *quadringentorum* ad *Agidem* legationes, eoque Auctore ad *Lacedaemonios*. Coepto iam certe non *Munychione* duntaxat Attico, verum etiam *Aprili* Iuliano. Nec enim antea quam *domum* reuerſi fuiſſent *Peloponneſii*. Hoc ergo iam Belli *anno*.

VIII. 72. Εὐθὺς μετὰ τὴν αὐτῶν μετάστασιν, missi a *quadringentis Samum* legati, qui *Samios* in officio continerent. Haec certe post *Martium* affectum et *Elaphebolionis* initium, quo *quadringentos* magistratum iniuisse probauimus. Sed *mora* aliqua fortassis interposita. Nam eodem tempore *Sami* Democratiam, quo *Athenis*, mutatam iam probauimus. Nondum ergo *Athenis* constabat quid *Sami* gestum esset, cum Magistratum inirent *quadringenti*, dum noui venirent certique rerum *Sami* gestarum *nuncii*. Et seditionis *Samiorum* Auctorem eundem agnoscit *Thucydides*, qui fuerat *Athenis* Aristocratiae, nempe *Pisandrum*. VIII. 73. *Moram* ergo fuisse necesse erat inter *Aristocratiam Sami* constitutam *seditionemque*, tantam scilicet quae sufficeret reditui *Pisandri* ab *Athenis* ad *Samum*, conatibusque eiusdem vulgo ad *seditionem* concitando necessariis, tantam praeterea quae sufficeret huius quoque seditionis *nunciis* (quae quidem *seditio Aristocratia* ipsa tanto fuerit posterior) *Athenas* perferendis. Nempe si haec vera sint. Ita ad mensem vsque *Martium* res dilata fuisset, eodem tamen Attico *Elaphebolione*, si his gradibus res fuisset *Sami* gesta. Sic tamen fateor loqui *Thucydidem*, quasi res a *Pisandro Sami* gestae *aduentum* illius *Athenas* praecessissent, vtque *Seditionibus* in *Aristocratia Sami* constituenda orientibus occurrerent, quas a *Pisandro* earundem Auctore *quadringenti* didicerint. Tam enim constitutam *Sami* docet *Aristocratiam* quam *solutam* antea quam *Sami* quippiam de *quadringentorum* Magistratu in Vrbe ipsa *Atheniensium* resciscerentur. Οὐ γὰρ ᾔδεσάν πω τοὺς τετρακοσίους ἄρχοντας. VIII. 74. Proinde antea quam *Samum* appulissent missi ab *Athenis* legati. Imo illos ipsos *legatos*, cum *Delum* attigissent, de rebus in *Samo* nouatis audiuisse testatur noster, VIII. 77. Quare vltra vnum alterumue *diem* Reipublicae praesse non poterant *trecenti Samiorum* Optimates. Antea nimirum *exuti* quam *vtrobiuis* constaret de rebus in *altero* loco nouatis. Itaque *Martio*, vt videtur, affecto pulsos fuisse necesse est *trecentos Samios*, opera potissimum *Leonis* et *Diomedontis*. VIII. 73. Μετὰ τοῦτο, iurant in *quadringentos Atheniensium* tyrannos, non modo, qui in *Samo* erant, *Athenienses*, verum etiam ipsi quoque *Samii*. Auctoribus iurisiurandi *Thrasybulo* et *Thrasyllo*, qui restitutae apud *Samios* Reipublicae praecipui fuissent Auctores. Haec etiam proinde *Martio* admodum *affecto*, et *Atheniensium Elaphebolione*.

VIII. 78. Ὑπὸ τὸν χρόνον τοῦτον, et ἐπειδὴ καὶ ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς (*Peloponnesiis Mileti* agentibus) ἡ ἐν τῇ Σάμῳ ταραχή. VIII. 79. iam *praelium* meditantur *Peloponnesii* nauibus 112. quod detrectant *Athenienses* quibus naues erant duntaxat 82. Τῇ ὑσεραίᾳ, additis *Strombichidis* ex *Hellespontο* nauibus, iam classe nauium 108. instructi pugnandi copiam *Peloponnesiis* fecerunt *Athenienses*, detrectantibus deinde viceuersa *Peloponnesiis*. Haec Nos antea *Martii* Iuliani *initio* assignauimus, nec longe adeo ab *initio Elaphebolionis* Attici. Iam dubitamus itane se res habere potuerit. Mentio enim *reuersi* ex *Hellesponto Strombichidis* facit, ne ante *Munychionem* saltem *affectum* illa contigerint. Et tamen *modico* admodum interuallo a soluta *Sami trecentorum* Aristocratia contigisse res ipsa postulat. Quam quidem *Aristocratiam* paulo post *initium* Aristocratiae *quadringentorum Atheniensis* solutam esse iam probauimus. Iam antea praecesserat mentio *legatorum* a *quadringentis Atheniensium* optimatibus missorum ad stabiliendam *trecentorum* apud *Samios* Aristocratiam. Hos ait Auctor, cum *Deli* famam de restaurata *Samiorum Democratia* accepissent, ibidem, nempe *Deli*, quieuisse. Tum deinde sequuntur verba a nobis descripta: Ὑπὸ τὸν χρόνον τοῦτον etc. Vnde colligimus, *tempus*, de quo hoc in loco agebat, idem fuisse quo *Deli* haeserint, propter infaustum illum e *Samo* nuncium, *quadringentorum* legati. Imo *turbas* illas *Samiorum* in causa fuisse cur *Samios* adorti fuerint e *Milcto Peloponnesii*, ex ipso *Thucydide* supra obseruauimus. Vix certe tum, cum adorirentur, sedatas nisi *mora* sua rei bene agendae occasionem corruperint, quod sane verisimile non est. Nedum tantos fuisse *cessatores* vt ad spatium *menstruum* distulerint. Quid hic dicemus? *Moramne* fuisse inter *stabilitam Athenis* Aristocratiam, *solutamque Sami?* Hoc certe, pro *Thucydidis* sententia, asseri non posse, modo probauimus. Dedimus tamen, quae *moram* illam videbantur probare, rationes. Plane nihil occurrit, nisi, vt dicamus, *quadrimestruum* spatium, quo *quadringentos* in Magistratu fuisse probauimus e *Photio*, non *integrum*, sed *coeptum* duntaxat intelligendum esse. Ita nimirum, vt *quarto* ante anni ciuilis finem *mense*, nempe *Elaphebolione* quidem inierint *quadringenti*, sed *exeunte*. Sic enim fiet vt in *Munychionem* conueniant illa quae diximus. Eodem faceret si ad *Vernalis* tempestatis rationes, hoc saltem anno, accessissent *Elaphebolion*. Sed nec patitur Cycli *Metonici* methodus vt hic annus fuerit *Embolimaeus*. Nec alio anno quam *Embolimaeo Vernam* tempestatem augebat *Elaphebolion*. Nec denique cum *sequentium* temporum rationibus ita commode conueniet, vt *retrahantur* tempora, de quibus loquimur, quam vt *protrahantur*. *Mediam* ergo rationem illam arbitror esse verisimillimam.

VIII. 80. Ἐν τῷ αὐτῷ θέρει, μετὰ τοῦτο εὐθὺς, naues 40, *Clearcho* duce, ad *Pharnabazum* mittunt *Peloponnesii*. Sed χειμῶνι dissipatae *decem* earum *Helixo Megarensi* praefecto in *Hellespontum* elapsae sunt. Reliquae cum *Clearcho Delum* tenent. Inde *Miletum* reuertuntur, vnde *pedestri* tandem itinere *Clearchus Hellespontum* profectus imperium *omnium* assequitur, vrbemque *Byzantinam* ab *Atheniensibus* deficientem in fidem recipit. Haec *Munychione*, pro praedictis modo rationibus, *affecto*, et proinde *Aprili* Iuliano ipso quoque *proiecto*, non *Martii initio*, vt in *margine* annotaveramus. Εὐθὺς ἐπειδὴ ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι, οὐκ ἀνταναήγοντο. Paulo ni-

mirum *poſtea* quam *praelii* copiam a claſſe *Attica* oblatam recuſauerant. Μετὰ ταῦτα, nempe poſt defectionem *Byzantii*, mittunt ſimiliter e *Samo Athenienſes* claſſem in *Helleſpontum*, et praelium *nauale* leue committunt ante *Byzantium*, octenarum ex vtraque parte nauium. Haec certe *Munychione* et *Aprili* adhuc *magis affectis*.

VIII 81. Iam reditus *Alcibiadi Sami* decretus, opera praecipue *Thraſybuli*. *Samum* deductus *Alcibiades* tantam ciuibus ſuis fiduciam addit, vt *quadringentos* deinde contemnerent. Electus ergo στρατηγὸς μετὰ τῶν πρότερων. Additus nimirum numero στρατηγῶν illius *anni* annuorum iam *ante* eius *reditum* conſtitutorum. Ab ἐκκλησίᾳ, qua στρατηγὸς electus eſt, redit εὐθὺς ad *Tiſſaphernem*. Itaque *Tiſſaphernes* iam antea ſuſpectus exinde *Peloponneſiis* ſuſpectior erat, quod ab eo vsque tempore, quo *praelii* copiam ab *Athenienſibus* oblatam recuſauerant, *ſtipendia* malignius ſolueret. Similes in *Aſtyochum* querelae, praeſertim *Syracuſanorum*, et *Thuriorum*. *Tiſſaphernis* praeſidium in *Mileto* occupatum, improbante *Licha Lacedaemonio*. Succedit tandem in *Aſtyochi* locum *Mindarus*. Exſulat hoc tempore *Hermocrates* tribus ducibus a *Syracuſanis* in illius locum ſuffectis. Redierat interim *Alcibiades* a *Tiſſapherne* ad *Samum*. Eoque, quo *aberat*, ſpatio praedicta geſta eſſe manifeſtum eſt. Nec *multorum* fuiſſe *dierum* iter illud *Alcibiadis* veriſimile eſt, a *Samo Epheſum* ad *Tiſſaphernem*, et viceuerſa ab *Epheſo* ad *Samum*. Reuerſo *Alcibiade*, *Samum* veniunt *legati* a *quadringentis* qui *Deli* ſubſtiterant, quos aegre tuetur *Alcibiades* ne occiderentur. Idem obſtat, et ſane conſultiſſime, ne, miſſa *Samo* ad *Piraeeum* in *quadringentos* optimates navigarent *Athenienſes*. Reddit etiam legatis Reſponſum, vt, loco *quadringentorum*, Senatum, qualis antea fuerat, virorum *quingentorum* reſtaurarent. Monet praeterea vtriusque partis, tam quae *Sami* erat, quam quae *Athenis*, *Athenienſium* intereſſe, ne *ſeorſim* alteri ſine alteris *Pacem* cum *Lacedaemoniis* inirent. Obtulerunt hic *Samiis Athenienſibus* ſuam operam *Argiui* in reſtauranda *Democratia*. Obtulerunt etiam *captos* in naui *Paralo* a ſe *legatos*, qui miſſi fuerant a *quadringentis* ad *Lacedaemonios* de *Pace*. Haec ſane omnia *nuperam* nouationem arguunt; nec *moram* admodum *diutinam*, qua geſta fuerint, exigere; nec adeo *vltra Munychionem* Atticum ad *exitum* vergentem, *Aprilemque* Iulianum, eſſe differenda.

VIII. 87. Τοῦ αὐτοῦ θέρους, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, *Tiſſaphernes Peloponneſiis* ſuſpectus *Aſpendum* proficiſcitur, vbi *naues* erant *Phoeniciae* quas *Peloponneſiis* promiſerat, quaſi illas ſecum adducturus. Cura interim claſſis *Peloponneſiacae Samo* demandata qui nihilo melius *ſtipendium* ſoluebat, quam fecerat ipſe *Tiſſaphernes*. *Tiſſaphernem* continuo cum *tredecim* nauibus ſequitur *Alcibiades* vt naues illas *Phoeniſſas* ſuis adderet, vel ſaltem auerteret a *Peloponneſiis*. Interim *legati quadringentorum Samo Athenas* reuerſi *Alcibiadis* mandata renunciant. Quae ſane omnia oſtendunt, *breui* ſpatio interpoſito, haec cum ſuperioribus eſſe nectenda, quod nempe ſuffic ret nauigationi e *Samo* ad *Athenas*. Satis ergo commode haec ad *Thargelionem incuntem*, ni fallor, retulerimus. Hac ergo *Alcibiadis* legatione erecti ſunt illorum animi quos poenitebat mutatae *Democratiae*, *Theramenis* praeſertim et *Ariſtocratis*. Contra adverſae factionis *Phrynichus*, *Ariſtarchus*, *Piſander*, *Antiphon* orator, murum in *Eetionea* ad *Piraeeum* exſtruunt, miſſis *Lacedaemonem* legatis de ſtabilienda *Oligarchia*. Maxime vero huic operi incumbunt, *reuerſis* ſuis e *Lacedaemone* legatis, nec *Pacis* ſpem vllam referentibus. *Reditum* ergo *legatorum* e *Sparta Athenas* ad *Thargelionem affectum*, *Mamumque* Iulianum iam *coeptum* recte, vt exiſtimo, retulerimus.

VIII. 91. Ἅμα, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, aderant e *Peloponneſo* naues nouae *quadraginta duae* ab *Euboeenſibus* acciſae, quas de inſidiis in *murum Eetioneae* ſuſpectas habuit *Theramenes*. Inde vrgendi *muri* alius praetextus. Reuerſus e *legatione* ad *Lacedaemonios Phrynichus* occiditur. Haec itaque omnia proxime poſt *legationem*. Venientesque poſt *legatos* praedictae *Peloponneſiorum* naues proinde ſuſpectae erant quaſi *legatis* veniſſent rogantibus. *Legatis* ergo *reuerſis* veniſſe veriſimillimum eſt. Suſpicionem augebat, quod non *Euboeam* petierint (quod prae ſe tulerant) ſed *Epidaurum*, et quod *Aeginam* depraedatae ſeſe rurſus in *Epidaurum* receperint. Inde Reipublicae *Lacedaemoniis* prodendae a collegis ſuſpicio aucta apud *Theramenem*, vt *muros* proinde *Eetioneae* cenſuerit eſſe maturandos. Tum raptus in vincula *Alexicles* Oligarchiae στρατηγὸς, ab illis nimirum qui *murum Eetioneae* aedificabant. Inde tumultus inter *vrbem* et *Piraeeum* aegre repreſſi ne ad arma progrederentur. Τῇ ὑστεραίᾳ, conueniunt in curiam *quadringenti*. Miſſo ergo in illorum gratiam *Alexicle*, conueniunt illi qui in *Piraeeo* fuerant cum *quadringentis*. Hic pollicentur *quadringenti* ſe quinquies mille deſignaturos, et ex illis, illorumque ſuffragiis, *quadringentos* ἐν μέρει fore deſignandos. Nempe, vt videtur, *quotannis*. Haec *Thargelionem*, vt videtur, abſumſerint, et ad *Scirrhophorionis initium* vsque pertigerint. Tum *Comitia* in ἐκτὴν ἡμέραν de *Concordia* in aede *Bacchi* indicuntur. *Dies* illa cum adeſſet, *Comitiis* fere iam coactis, nunciatur quadraginta duas naues, duce *Hegeſandrida*, a *Megaris Salaminem* venire. Hic ſeditionem obliti omnes in *Piraeeum* conueniunt, et obuiis quibusque nauis, nullo habito delectu, naues implent. Huc referunt τὸ πάλαι λεγόμενον a *Theramene* de inſidiis *Lacedaemoniorum* in *murum Eetioneae*. Inde intelligimus *maius*, quam alioqui videri poſſet, *interuallum* inter illam *Theramenis* ſuſpicionem, et hunc, in quo verſamur, *euentum*, eſſe conſtituendum, vt πάλαι λεγόμενον dici poſſet quod ea *muri* occaſione dixerat *Theramenes*. Non itaque abſurde *Comitia* haec ad finem *Scirrhophorionis* differe-

mus, quod ſane faciendum arguunt ſequentia. *Sunium* ergo praeteruecti *Peloponneſii* primo inter *Thoricum* et *Praſias*, tum deinde *Oropum*, ſubeunt. Itaque ad *Ereſtriam* naues mittunt *Athenienſes*, quae *Eubocenſibus* iunctae triginta ſex in vniuerſum nauium numerum conficiebant, duce *Thymocharide*. Haec illi quidem εὐθύς. Miſſi autem in *Eretrienſium* auxilium milites ab *Eretrienſibus* conſulto tardati, et ab *Hegeſandrida* cum ſuis pranſo, antea quam parari poſſent, occupati vincuntur fundunturque, *proditis*, ſi qui ad *Eretrienſem* vrbem, vt amicam, fugerent, occiſisque. Captae ergo hic a *Peloponneſiis* naues viginti duae. Inde οὐ πολλῷ ὕϛερον, *Euboea* vniuerſa defecit praeter *Oreum Athenienſium* praeſidium. His itaque *Athenas* renunciatis tanta erat *Athenienſium* conſternatio, vt, *exutis* Magiſtratu *quadringentis*, reſtaurata fuerit forma Reipublicae *Democratica* ſub *quinque millibus*. Menſe ergo *Iunio Iuliano* et *Scirrhophorione* Attico *praelium* illud *nauale* fuiſſe neceſſe eſt. Nam *Iunii* Iuliani die xxvo. qui idem erat *Hecatombaeonis* Ius. nouus inibat *Archon*, et nouus adeo *annus Olympiadicus*, 2us. nimirum *Olympiadis* xciiae. quo ſolutam *Ariſtocratiam* probauimus, reſtitutamque (pro maiorum exemplo) *Democratiam*. *Maio* ergo ſuperiora et *Thargelione*. Hoc *tempore* ſeſe ad *Deceleam Lacedaemoniosque* recipiunt *Piſander* et *Alexicles*, ad *Oenoën* in *Boeotorum* limitibus poſitam *Ariſtocrates*, quam *Boeotis* prodit et *Corinthiis* eam obſidentibus.

VIII. 99. *Ol.* 92. 2. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου, claſſis *Peloponneſiorum* ad *Miletum* tamdiu a *Tiſſapherne* deluſa, tandem a *Pharnabazo* accita, duce *Mindaro*, nauibus 73. nauigat ad *Helleſpontum* neſcientibus, qui *Sami* aderant, *Athenienſibus*. Iam certe *nouo*, vt probauimus, *Archonte*, et nouo *Olympiadis anno*, et proinde poſt diem *Iunii* Iuliani xxvm. qui Ius. erat *Hecatombaeonis* Attici, quo *nouus* iniuit *Archon Theopompus*. Poſt diſceſſum *Tiſſaphernis* ad *Aſpendum*. Imo poſtea quam perſuaſus ab *Alcibiade Tiſſapherne* iam ſecum conſtituerat naues *Phoenicias* non eſſe in *Peloponneſiorum* auxilium arceſſendas. Poſtea denique quam de *Tiſſaphernis* praeuaricatione literas a *Philippo Tiſſaphernis comite* accepiſſet *Mindarus*. Coepto itaque fortaſſe *Iulio* Iuliano. Πρότερον δὲ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει, naues aliae ſedecim ad *Pharnabazum* a *Mindaro* miſſae quandam *Cherrhoneſi* partem infeſtaverant. Non *diu* certe *ante* diſceſſum ipſius *Mindari* ne *Athenienſes Samios* ad Bellum *Helleſpontiacum* excitarent. Proinde et *hae* quoque hoc eodem *Archonte annoque* miſſae, vt videtur. *Mindarus* ipſe tempeſtate iactatus in *Icarum* appellere cogitur, vbi ὑπὸ ἀπλοίας πέντε ἢ ἓξ ἡμέρας manſit. Hoc certe coepto iam *Iulio*. Inde *Chium* venit.

VIII. 100. *Thraſyllus*, diſceſſu *Mindari* a *Mileto* explorato, etiam ipſe cum *Athenienſium* claſſe nauium 53. diſcedit e *Samo*, properans, ne prior *Mindarus Helleſpontum* attingeret. Cum illum in *Chio* eſſe deprehenderet, poſitis in *Lesbo* et oppoſita *Lesbo continente* ſpeculatoribus, ne clam egrederetur, ipſe *Methymnam* profectus eſt, inde *Chium* infeſtaturus. Dum ibi eſſet, opera perfugarum defecit *Ereſus*. Nuncio defectionis *Samum* allato, ad *Ereſum* ſeſe cum quinque nauibus confert *Thraſybulus*, quem ibi reperit, cum eo veniſſet ipſe *Thraſyllus*. Eodem et aliae conueniunt *Athenienſium* naues, vt tandem eſſent in vniuerſum 67. Haec *Ereſi* geſta *trium dierum* ſpatio quibus haeſit in *Chio Mindarus*.

VIII. 101. Ἐν τούτῳ, dum ſcilicet oppugnaretur *Ereſus*, *die*, poſtquam veniſſet, *tertio* e *Chio* diſcedit *Mindarus* continentem verſus, vitatisque adeo *Athenienſium* nauibus quae *Ereſum* obſidebant. Itaque hoc ipſo *triduo* primo *Methymnam*, tum *Ereſum* venerat *Thraſyllus*. Audito enim in *Chio* eſſe *Mindarum*, *Thraſyllus Methymnam* veniſſe dicitur. Haec ergo adhuc *Iulio* Iuliano, *paucis* admodum *diebus* auctiori. *Mindarus* interea primo portum in agri *Phocaici Cratereis* appulit. Pranſi *Cumaeam* praeteruecti coenant in *Arginuſis* ex aduerſo *Mitylenes*. Inde ἔτι πολλῆς νυκτὸς *Harmatuntem* veniunt in continente ſitam e regione *Methymnae*. Pranſi per *Lectum*, *Lariſſam* et *Hamaxitum*, ad *Rhoetium*, iam *Helleſponti*, πρωΐτερον μέσων νυκτῶν, peruenerunt. Haec *ſecunda nox* erat ex quo diſceſſerant e *Chio*. Τῆς αὐτῆς ταύτης νυκτὸς, *Seſto* elabuntur naues *Athenienſium* octoecim in *Cherſoneſum*. *Octo* tamen ex illis captae corruptaeque a *Peloponneſiis* ἅμα ἕω viſis. *Tertio* nimirum *die* ex quo *Mindarus* e *Chio* diſceſſerat. Haec ergo adhuc *Hecatombaeone* et *Iulio* non *multo*, quam antea, *auctioribus*. Die *Iulii* forte viio. vel viiio.

VIII. 103. Μετὰ τοῦτο, *Mindarus*, iunctis *Abydenis*, cum claſſe nauium 86. *Eleuntem* oppugnat ταύτην τὴν ἡμέραν. Itaque per diem vnicum, die forte *Iulii* viiio. Tum *Abydum* redierunt. *Athenienſes* in *Ereſi* obſidione occupati, cum de diſceſſu *Peloponneſiorum* e *Chio* conſtaret, ὡς ἤσθοντο, εὐθὺς inſecuti in *Helleſpontum*, duas *Peloponneſiorum* naues capiunt. Ἡμέρᾳ ὕϛερον, ſtationem habent ad *Eleuntа*. Poſtquam ſcilicet *Peloponneſii* ſeſe ex *Eleunte* recepiſſent in *Abydum*. Die ergo, pro praedictis rationibus, *Iulii* Iuliani ixo. Inde ad ναυμαχίαν πέντε ἡμέρας παρεσκευάζοντο. Deſinunt illi dies *Iulii* Iuliani die xiv. Μετὰ τοῦτο ἐναυμάχουν. VIII. 104. Si quidem *die ſequenti*, ita *praelium* ipſum fuiſſet die *Iulii* xvo. Sin autem *die ipſo* a ſuperiori Epocha vo., ita die eiusdem menſis xivo. fuerit decertatum. Vtrouis modo, menſe *medio*, vt in margine monuimus.

VIII. 107. Μετὰ τὴν ναυμαχίαν ἡμέρᾳ τετάρτῃ, *Seſto* diſcedunt *Athenienſes*. Ad *Harpagium* et *Priapum* octo naues capiunt. Circa diem *Iulii* xviiim. Si quidem *victoria* ipſa die *Iulii* xivo. contigerit. Inde *Cyzicum* petunt quam rurſus in fidem ſuam redigunt.

Ἐν τούτῳ, *Peloponneſii* ex *Abydo Eleuntem* nauigant, et naues ſuas captiuas, quae adhuc integrae erant, recipiunt. Eodem ſcilicet *tempore* quo *Seſto* diſceſſerant *Athenienſes*. Ex *Eleunte Hippocratem* et *Epiclem* mittunt *Peloponneſii* qui naues ſuas ex *Euboea* arceſſerent.

VIII. 108. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους, a *Cauno* et *Phaſelide* ad *Samum* redit *Alcibiades*, nuncians ſe naues *Phoenicias* a *Peloponneſiorum* auxilio auertiſſe; et *Tiſſaphernem* feciſſe *Athenienſibus*, quam antea fuerat, amiciorem. Haec ſcilicet circa diem *Iulii*, vt vidimus, praeter propter XVIIIm. Tum claſſe nauium *viginti duarum* pecuniam ab *Halicarnaſſaeis* exegit, et *Con* muniuit. Ταῦτα πράξας, conſtitutis in *Co* magiſtratibus, πρὸς τὸ μετόπωρον ἤδη, in *Samum* rediit. *Autumnum* intelligit illum qui *Aeſtati* conuenit, vt ſupra vidimus. VII. 47. Non autem illum qui menſes *Atticos* complectebatur *Autumnales*, qui (pro *Thucydidis* diſtributione) ad *Hyemem* potius ſpectabant *ſemeſtrem*. Imo ex hoc ipſo loco colligimus, ita ſenſiſſe *Thucydidem*. In poſtremis enim huius Libri verbis de *Hyeme* loquitur quae hanc *Aeſtatem* fuerit ſecuta. Indicat nimirum *Aeſtatis* ſuae fuiſſe omnia a ſe *ſuperius* memorata. Idem fecit in *Thucydidis* continuatione *Xenophon*. Nam verba *illa* dubito ne fuerint *Thucydidis*. Et cum ait *Thucydides* ΠΡΟΣ τὸ μετόπωρον ἤδη de *mitio Autumni*, indicat *propinquum* fuiſſe, atque *imminuiſſe* potius quam *adfuiſſe*. Recte conueniet nota illa *ante* o fortaſſis *Auguſti*. *Fidiculae occaſu Autumni initium* deſignabant *Veteres*, quem III. *Id. Auguſti* tribuebat in ſuo Parapegmate *Caeſar*. Sed longe receptior erat ſententia illa quae VI. *Iduum* occaſum illum aſſignauit, ex antiqua, vt videtur, etiam *Graecorum*, in Re *Ruſtica*, diſciplina. Nempe diei XLVO. a Solſtitio *Romano*, VIII. Kalendas *Iulias*. Ita *initio* quidem *Auguſti*, ſed paulo ante *Auguſti diem* VIIIm. contigerint illa quae πρὸς τὸ μετόπωρον ἤδη teſtatur contigiſſe *Thucydides*.

Pergit deinde noſter Auctor. *Tiſſaphernem* dicit, audito *Peloponneſiorum* a *Mileto* diſceſſu, ex *Aſpendo* in *Ioniam* remigraſſe. Iter hoc *Tiſſaphernis* ineunte, ni fallor, *Iulio*. Nempe pro praedictis rationibus. *Spatium* illud ſatis laxum erat nuncio de diſceſſu *Peloponneſiorum* recipiendo, ſi ſe confeſtim ab accepto *nuncio* ad iter accinxerit. Addit Auctor, ὄντων τῶν Πελοποννησίων ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ, *Antandrios*, metu *Aſtaci Tiſſaphernis* praefecti, qui etiam incolas *Atramyttii Delios* per inſidias interfecerat, praeſidio *Tiſſaphernis* ejecto, manum militarem acciuiſſe a *Peloponneſiis*, qui tum *Abydi* ſtationem habebant, per *Idam* montem itinere pedeſtri. Haec poſt diem *Iulii* VIIIm. ante quem vix poterant *Abydum* appellere *Peloponneſii*. Pro praedictis nempe rationibus.

VIII. 109. Audito praedicto *Peloponneſiorum* facinore de ejecto *praeſidio* ſuo, quod *Antandrios* tenuerat, *Tiſſaphernes*, veritus praeterea ne damna alia maiora ſibi inferrent infenſi *Peloponneſii*, inuidensque illorum nomine *Pharnabazo*; iter meditatur in *Helleſpontum*, vt cum *Peloponneſiis* de adiutis *Antandriis* expoſtularet, ſimulque ipſe dilati *Phoeniciarum* nauium auxilii rationem redderet, quam poſſet, honeſtiſſimam. Hoc etiam *iter* illum antea ſuscepiſſe veriſimillimum eſt quam *nuncium* accepiſſet de *Naumachia*. Nec enim erat cur *poſtea* ita *metueret* a *Peloponneſiis*. Itaque *Tiſſaphernis* iter, qua narratur a *Thucydide*, vltra menſem *Iulium medium* differri vix poteſt. *Primam* autem ille duntaxat itineris *ſtationem* narrat, a *Mileto Epheſum*.

VIII. 109. Ὅταν ὁ μετὰ τοῦτο τὸ θέρος χειμὼν τελευτήσῃ, ἐν καὶ εἰκοστὸν ἔτος πληροῦται. Haec verba *poſtrema* potius a *Librario* aliquo, vel *ſtudioſo*, fuiſſe crediderim, quam vel a *Thucydide* ipſo, vel *Thucydidis filia*, vel *Xenophonte*, vel *coaeuo* aliquo alio horum temporum Auctore. Nec enim plane video cur abrupto *Tiſſaphernis* itinere, ad *Hyemem*, cuius geſta *nulla* complexus eſt, properaret. *Hyemis* certe huius mentionem nullam videtur apud illum reperiſſe *Xenophon*, qui alia addit huius *Aeſtatis* geſta ante *Hyemem*, vt mox oſtendemus. ε) Sic porro loquitur huius ſententiae Auctor, quaſi *nondum* elapſa eſſet *Hyems* illa cum haec commentaretur ipſe *Thucydides*, quod Nos falſiſſimum eſſe in horum Annalium *Apparatu* e *Thucydide* ipſo probauimus. Multis enim *poſt* Belli *finem* annis opus hoc a ſe elucubratum agnoſcit. Iter tamen *Tiſſaphernis* illum abſoluiſſe ſuſpicor, quod nullam illius mentionem fecerit *Xenophon*.

ε) Vid. *Annal. Xenophontis*.

[a]ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΒΙΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ ΑΥΤΟΥ

[b]ἀπὸ τῆς ὅλης ξυγγραφῆς παρεκβολή.

MARCELLINI

DE THVCYDIDIS VITA

ET GENERE DICENDI

excerpta ex integra ipsius Historia Dissertatio.

Τῶν Δημοσθένους μύσας γεγενημένους θείων λόγων τε καὶ ἀγώνων, συμβουλευτικῶν τε καὶ δικανικῶν νοημάτων μεσοὺς γενομένους, καὶ ἱκανῶς ἐμφορηθέντας, ὥρα λοιπὸν καὶ τῶν Θουκυδίδου τελετῶν ἐντὸς καταζῆναι. [c] πολὺς γὰρ ἀνὴρ τέχναις, καὶ κάλλει λόγων, καὶ ἀκριβείᾳ πραγμάτων, καὶ στρατηγίᾳ, [d] καὶ συμβουλαῖς, καὶ παινηγυρικαῖς ὑποθέσεσιν. ἀναγκαῖον δὲ πρῶτον εἰπεῖν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ γένος καὶ τὸν βίον. πρὸ γὰρ τῶν λόγων ταῦτα ἐξεταζέον τοῖς φρονοῦσι καλῶς. Θουκυδίδης τοίνυν ὁ συγγραφεὺς Ὀλόρου μὲν προῆλθε πατρὸς, τὴν ἐπωνυμίαν ἔχοντος ἀπὸ Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως, καὶ μητρὸς Ἡγησιπύλης· ἀπόγονος δὲ τῶν εὐδοκιμωτάτων στρατηγῶν, λέγω δὴ [e] τῶν περὶ Μιλτιάδην καὶ Κίμωνα. ᾠκείωτο δὲ ἐκ παλαιοῦ τῷ γένει πρὸς Μιλτιάδην τὸν στρατηγόν· τῷ δὲ Μιλτιάδῃ, [f] πρὸς Αἰακὸν τὸν Διός. οὕτως αὐχεῖ τὸ γένος ὁ συγγραφεὺς ἄνωθεν. καὶ τούτοις [g] Δίδυμος

Iam tempus est, vt qui Demosthenis, et diuinarum ipsius orationum et concertationum Mystae fuerunt, quique sententiis ad deliberatiuum et iudiciale dicendi genus aptis pleni et abunde referti sunt, in Thucydidis etiam mysteria introducantur, *ipsiusque sacris inirientur*. Hic enim vir et arte, et orationum pulcritudine, et accurata rerum notitia, et exercitus ducendi scientia pollet, et in deliberatiuo et demonstratiuo dicendi genere excellit. Sed vitam et genus hominis primum declarare est necesse. Illis enim, qui *de rebus* bene sentiunt, antequam ad scripta accedant, haec sunt inquirenda. Thucydides igitur, ille historiarum scriptor, ex patre quidem Oloro (qui ab Oloro Thracum rege nomen impositum habebat) ex matre vero Hegesipyla est procreatus. Traxit autem genus a nobilissimis ducibus, Miltiadem et Cimonem dico. Antiquitus enim cum Miltiade *Atheniensium* duce; et propter Miltiadis genus, cum ipso Aeaco Iouis filio cognatione coniunctus erat. Adeo illustribus maioribus historicus iste se natum gloriatur. Atque Didymus

a Quis fuerit, aut qua aetate vixerit hic *Marcellinus*, non ita facile est coniicere. Scriptorum, qui eius meminerunt, primus (quod sciam) et antiquissimus est *Suidas* in v. ἀτάλαυσε et v. ἀπολαύειν. Verum an is sit, quem in v. Μαρκελλῖνος *Sallustii Philosopho* familiarem fuisse narrat, pronunciare non ausim. Eum ad *Valentiniani*, *Valentis* et *Gratiani* tempora referri debere existimat *Vossius*; eundemque esse arbitratur, cuius in *Hermogenem* de statibus Commentarios vna cum *Syriano* et *Sopatro* excudit *Aldus*. Q in et *Gesneri* suspicio est, non alium esse ab *Ammiano Marcellino*, cuius ex xxxi Historiarum libris exstant hodie libri xviii. nempe quia *Ammianus* ille Graecus se fuisse dicit extremis libri xxxi verbis: et phrasis ipsa satis hoc prodit; ad quam coniecturam firmandam non leue accedit argumentum, quod *Am. Marcellinus* (vt notauit *Valesius*) plurimis in locis imitatus est *Thucydidem*, et nonnulla ab ipso mutuari solet. *b* Crediderim hanc dissertationem operis longioris fuisse fragmentum, quo videtur complexus fuisse vitas praestantiorum quo vndam oratorum et Historicorum. Primus eam in lucem protulit, suaeque *Thucydidis* e regione praemisit *Aldus*: latinitate donauit *Isaacus Casaubonus*: et postea recognouit, plurimisque in locis illustrauit *Aemil. Portus*. *c* Πολὺς γὰρ ὁ ἀνὴρ legendum censet *Casaub.* *d* Καὶ συμβουλευτικαῖς mallem cum *Casaub.* *e* Vide Var. Lect. ad p. 2. *f* Ita de Miltiade *Herodotus*, l. 6 c. 35. adi *Ruperstum* in Var. Lect. l. 1. c. 9. p. 29. *g* Incertum vtrum hic *Didymus*

haec ſuo teſtimonio confirmat, qui tradit Pherecydem primo hiſtoriarum libro ita ſcribere: „Athenis habitauit Philaeas Aiacis filius: huic filius fuit Daiclus, huic Epidycus, huic Aceſtor, huic Agenor, huic Olius, huic Lyces, huic Typhon, huic Laius, huic Agameſtor, huic Tiſander, qui quum eſſet Athenis archon, * illi filius fuit Miltiades, cui filius Hippoclides, qui quum Athenis eſſet archon, inſtituta ſunt Panathenaea. Illi * natus eſt Miltiades, qui *Thraciae* Cherrhoneſum habitauit.“ Idem teſtatur et Hellanicus in eo libro, qui inſcribitur Aſopis. Nec vero dicat aliquis, quid ipſi *Miltiadi* cum Thucydide? Hic enim eſt huius cognatus. Thraces et Dolopes bellum cum Apſinthiis vicino populo gerebant. Sed eo bello grauiter afflicti, et grauiſſima quaeque paſſi, quod hoſtibus ſemper eſſent inferiores, ad oracula diuina confugiunt, quia ſciebant ſolum Deum rationem inuenire poſſe, quae vel difficillimas res expediat. „Nam, (vt et Aeſchylus canit) Deorum vis eſt ſumma. Saepe enim *vrbem* in rebus aduerſis conſilii inopem a graui moleſtia *liberauit*, et oculis imminentem nubem in bonum vertit.“ Nec eos ſua ſpes fefellit. Oraculum enim

μαρτυρεῖ, [h] Φερεκύδην ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν φάσκων οὕτως λέγειν· „[i] Φιλαίας δὲ ὁ Αἴαντος οἰκεῖ ἐν ταῖς Ἀθήναις. ἐκ τούτου δὲ γίγνεται [k] Δάϊκλος· τοῦδε, Ἐπίδυκος· τοῦδε, Ἀκέσωρ· τοῦδε, Ἀγήνωρ· τοῦδε, Ὄλιος· τοῦδε, Λύκης· τοῦδε, Τύφων· τοῦδε, Λάϊος· τοῦδε, [l] Ἀγαμήσωρ· τοῦδε, Τίσανδρος, ἐφ' οὗ ἄρχοντος ἐν Ἀθήναις * [m] τοῦδε, Μιλτιάδης· τοῦδε, Ἱπποκλείδης, [n] ἐφ' οὗ ἄρχοντος Παναθήναια ἐτέθη. * [o] τοῦδε, Μιλτιάδης, ὃς [p] ᾤκησε Χερρόνησον.“ μαρτυρεῖ τούτοις καὶ [q] Ἑλλάνικος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀσώπιδι. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις, τί αὐτῷ πρὸς Θουκυδίδην; ἔστι γὰρ οὗτος τούτου συγγενής. [r] Θρᾷκες καὶ Δόλοπες ἐπολέμουν πρὸς Ἀψινθίους, ὄντας γείτονας· ταλαιπωρούμενοι δὲ τῷ πολέμῳ, καὶ τί κακὸν οὐ πάσχοντες, ἐκ τοῦ μεῖον ἔχειν ἀεὶ τῶν πολεμίων, [s] καταφεύγουσιν ἐπὶ τὰ τοῦ θεοῦ χρηστήρια, [t] εἰδότες ὅτι μόνος ὁ θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὑρίσκει πόρους. „[v] Θεῶν γὰρ ἰσχὺς, καὶ κατ' Αἰσχύλον, ὑπερτέρα· πολλάκις δ' ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον ἐκ χαλεπᾶς δύας, ὑπέρ τε ὀμμάτων κρημναμένην νεφέλαν ὀρθοῖ.“ καὶ οὐκ ἐψεύσθησαν

is ſit, qui Iulii Dictatoris et Trium-virorum temporibus vixit, et Χαλκέντερος appellatur ab *Ammiano Marcellino*, *Aliisque*, an *Didymas* cognomento *Claudius*, qui (teſte *Suida*) de *Thucydidis* in analogia erratis ſcripſit. Vide *Voſſium* de Hiſtoricis Gr. l. 1. c. 24. *h Pherecydae* duo, aut plures fuerunt. Nullus dubito quin *Pherecydes*, cuius fragmentum citat *Marcellinus*, idem ſit ac ille cuius meminit *Strabo*, lib. 2. et quem admodum antiquum eſſe oſtendit *Dionys. Halicarn.* l. 1. Antiq. vbi inquit: ἔνδρα τῶν ἀρχαίων συγγραφέων Φερεκύδην τῶν Ἀθηναίων γενεαλόγων οὐδενὸς ἔυτερον. Vide *Salmaſium* ad Solinum, p. 590. *Voſſium* de Hiſtoricis Gr. l. 4. c. 4. et *Menagium* in Diogenem Laërtium, p. 68. [Vid. omnino Sturzium in Pherecydis fragmentis, Gerae 1789. editis p. 89. ff.] *i* Aliis eſt Φιλαῖος. (*Stephanus* in marg. Ed. 2. γρ. Φιλαῖος.) Apud *Tzetzem* Φίλιος pro Φιλαῖος legitur, exiguo quidem mendo, ſed tamen quod *Reinecciam*, aliosque nonnullos eousque decepit, vt Philium quendam diuerſum a Philaeo inter Aiacis liberos ponerent. Hic tum aliis aliquot inter Veteres, tum et *Pauſaniae* in Atticis, non Aiacis, ſed Euryſacis filius, Aiacis nepos dicitur. *Herodotus* tamen lib. 6. c. 35. Aiacis filium facit. [cf. Weſſ. ad Herod. p. 453.] *Plutarcho* in Solone et Philaeus et Euryſaces Aiacis filii dicuntur. *k* Forſan Ἄκλος. *Caſaub.* *l* De hoc, vt de reliquis nihil memorabile proditur, niſi quod hunc (cum in priuata fortuna vixerint caeteri) Athenis Archonta fuiſſe aiunt. *Rutgerſius.* Vide *Meurſium* de Archont. Ath. l. 1. c. 1. *m* Vel cum *Caſaubono* dicendum, quaedam hic deſiderari, vel cum *Rutgerſio* legendum τοῦδε Ἱπποκλείδης, τοῦδε Μιλτιάδης etc. Nam *Herodotus* libro ſexto ponit Hippoclidem Tiſandri filium inter procos, qui Sicyonem Agariſtae cauſa venerant. Vide *Rutgerſium*, p. 30. *n* Idem teſtatur *Anonymus*, cuius meminit *Meurſius* de Archont. Ath. l. 1. c. 11. Sed vterque capiendus de gymnico eius feſti certamine, quod tunc inſtitutum. *Euſebius* Chron. 1. rem exponit, ſed in annum III. Olympiadis LIII. refert. Vide et *Meurſium* de Regn. Ath. p. 82. et *Rutgerſii* var. Lect. p. 31. (Add. *Scaligerum* ad Euſeb. n. MCCCCLII.) *o* Etiam hic deſunt quaedam. Non enim Hippoclides, qui proxime praeceſſit, Miltiadis huius ſecundi pater fuit, ſed Cypſelus, auctore *Herodoto*, l. 6. c. 36. Hippoclidi autem quisnam filius fuerit, non inuenio. *p* Ὤκιστε legit *Caſaubonus*. (et *Stephanus*.) *q* Vt duo *Pherecydae*, ita et *Hellanici* duo fuerunt: vnus Mitylenaeus, annis duodecim *Herodoto* grandior, alter autem Mileſius, cuius aetas non ſatis cognita eſt. *Hellanici* cuiusdam mentionem facit *Thucyd.* l. 1. p. 64. eundemque reponit inter Atticos Hiſtoricos; qui forſan idem ſit cum eo, cuius Aſopis citatur a *Marcellino*. Vide *Voſſium* de Hiſtoricis Gr. l. 1. c. 1. et l. 4. c. 5. [in primis Sturz. in Hellanici fragmm. Lipſiae 1787. editis p. 50. f.] *r Herodotus* hanc hiſtoriam refert, ſed ita, vt *Marcellinum* alios auctores eſſe ſecutum appareat. Quin et Θρᾷκες et Δόλογκοι ex *Herodoto* reſcribendum mallem: quum Δόλογκοι (teſte *Stephano*) ἔθνος Θρᾴκης, Δόλοπες ἔθνος Θεσσαλῶν. [add. Weſſel. ad Herod. p. 452. qui docet Δόλογκοι reponendum eſſe. Idem confirmat Schol. ined. in Ariſtid. ap. Valken. ibid.] *s* Ἐς Δελφοὺς ἔπεμψαν τοὺς βασιλέας περὶ τοῦ πολέμου χρησομένους. *Herodot.* l. 6. c. 34. *t* Δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον. *Aeſchylus* in Prometheo vincto, v. 59. Carmen hoc ipſum citat et *Ariſtophanis Scholiaſtes* ad Equites; et πόρους legit, ſicuti *Marcellinus*. *v* Ita edidit *Stephanus*. Θεῶν γὰρ ἰσχὺς καὶ κατ' Αἰσχύλον ὑπερτέρα. πολλάκις δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμήχανον καὶ χαλεπὰς * * * ὑπέρ τε ὀμμάτων κριμναμένων νεφελῶν ὀρθοῖ. *Ald. Flor. Baſ.* In optimis *Aeſchyli* editionibus (Trag. ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις. v. 232.) legitur: „Ἔστι θεοῖς δέ τ' (δ' ἔτ' al.) ἰσχὺς καθυπερτέρα·“ πολλάκις δ' ἐκ κακοῖσι τὸν ἀμήχανον „ἐκ χαλεπᾶς δύας, ὑπερθ' ὀμμάτων κρη“ μναμέναν νεφέλαν ὀρθοῖ. [In ed. Schütz. recentiſſima ita v. 200. ſſ. leguntur:

Ἔστι· θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα.
Πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὰν ἀμήχανον
Ἐκ χαλεπᾶς δύας ὕπερθ' ὀμμάτων
Κρημναμέναν νεφέλαν ὀρθοῖ.]

τῶν ἐλπίδων. ἐχρήσθησαν γὰρ κράτιστον ἔξειν ἡγεμόνα τοῦτον, ὃς ἂν αὐτοὺς ἀλωμένους ἐπὶ ξενίαν καλέσοι. τότε καὶ Κροῖσος εἶχε Λυδίαν, καὶ τὰς Ἀθήνας ἡ Πεισιστρατιδῶν τυραννίς. ἐπανιόντες οὖν ἀπὸ τοῦ χρηστηρίου, περιέτυχον τῷ Μιλτιάδῃ [x] πρὸ τῶν ὅρων καθεζομένῳ τῆς Ἀττικῆς, ἀχθομένῳ μὲν τῇ τυραννίδι, δικαίαν δὲ ζητοῦντι τῆς Ἀττικῆς ἔξοδον. ταῦτα γὰρ ὠκονόμησεν ὁ χρησμὸς αὐτοῖς. [y] ὁρῶν οὖν αὐτοὺς πλανήτων ἔχοντας σολήν, συνεὶς τί δύναται πλάνη, καλεῖ τοὺς ἄνδρας ἐπὶ ξενίαν, ὑπηρετῶν τῷ χρησμῷ λανθάνων. οἱ δ' ἤσθησαν, τὸν ἡγεμόνα τὸν ἀπὸ τῶν ξενίων εἰληφότες· καὶ πάντα αὐτῷ διηγησάμενοι, στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν αὐτόν. [z] οἱ μὲν οὖν τὸν θεὸν Φασὶν ἐρωτήσαντα ἐξελθεῖν· οἱ δὲ, οὐκ ἄνευ γνώμης τοῦ τυράννου τὴν ἔξοδον πεποιηκέναι, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι τὴν πρόσκλησιν τῶν Θρᾳκῶν διηγησάμενον, ἀπελθεῖν. [a] οἷς καὶ προσδοὺς δύναμιν, ἀπέπεμψεν, ἡσθεὶς ὅτι μέγα δυνάμενος ἀνὴρ ἔξεισι τῶν Ἀθηνῶν. οὗτος οὖν ἡγούμενος ἐπλήρωσε τὰ μεμαντευμένα, καὶ μετὰ τὴν νίκην γίνεται καὶ Χερρονήσου οἰκιστής. [b] ἀποθανόντος δὲ μετὰ παιδὸς αὐτοῦ, διαδέχεται τὴν ἐν Χερρονήσῳ ἀρχὴν [c] Στησαγόρας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁμομήτριος. ἀποθανόντος δὲ καὶ τούτου, διαδέχεται τὴν ἀρχὴν Μιλτιάδης, ὁμώνυμος μὲν τῷ πρώτῳ οἰκιστῇ, ἀδελφὸς δὲ Στησαγόρου ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτριος. οὗτος οὖν, ὄντων αὐτῷ παίδων ἐξ Ἀττικῆς γυναικὸς, ὅμως ἐπιθυμῶν δυναστείας, [d] λαμβάνει Θρᾳκῶν βασιλέως Ὀλόρου θυγατέρα Ἡγησιπύλην πρὸς γάμοι. ἐξ οὗ καὶ αὐτῆς γίνεται παιδίον. κατελθόντων δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα Περσῶν, συσκευασάμενος τὰ αὐτοῦ, εἰς τὰς Ἀθήνας πέμπει, καὶ τὰ πολλὰ τοῦ γένους ἀποσέλλει. [e] ἡ δὲ ναῦς ἁλίσκεται, ἐν ᾗ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ· ἀλλ' οὐχ οἱ ἐκ τῆς γυναικὸς τῆς Θρᾳκικῆς. ἀφίενται δ' ὑπὸ βασιλέως, εἴγε μὴ Ἡρόδοτος ψεύδεται. Μιλτιάδης δ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκ Θρᾴκης διαφυγὼν, σώζεται. οὐκ ἀπέδρα δὲ

acceperunt, fore vt optimum ducem haberent, eum, qui ipsos errantes ad hospitium inuitasset. Tunc vero tempotis Croesus Lydiae rex erat: Pisistratidae vero tyrannidem Athenis obtinebant. Illi igitur dum ab oraculo reuerterentur, in Miltiadem ante fines Atticae sedentem inciderunt, qui *Pisistratidarum* tyrannidem iniquo animo ferebat, et iustam ex Attica excedendi occasionem quaerebat. Haec enim Deus, qui responsum dederat, ipsis praeparauerat. Cum igitur *Miltiades* eos hominum errantium veste amictos vidisset, quia sciebat quid valeret erratio, ipsos ad hospitium inuitauit, cum interea se oraculo inseruire nesciret. Illi vero laetati sunt quod ducem nacti fuissent, a quo ad hospitium fuissent vocati. Cum autem omnia ipsi narrassent, ipsum ducem sibi crearunt. Sunt autem qui dicant *Miltiadem* Deo prius consulto *Athenis* excessisse. Alii vero tradunt eum non sine tyranni voluntate *inde* exiisse; sed postquam tyranno significasset se a Thracibus vocari, sic demum abiisse. Quibus *tyrannus* copias praeterea dedit, ac *eos* dimisit, quia gaudebat virum magna potentia praeditum Athenis exire. Hic igitur factus dux res oraculo praedictas impleuit, *et ad suum finem perduxit:* et post partam victoriam coloniae etiam in Cherrhonesum deductae dux fuit. Cum autem is sine liberis obiisset, Stesagoras vterinus eius frater Cherrhonesi regnum, hereditario iure ad se devolutum, ei succedens accepit. Hoc autem etiam *sine liberis* defuncto, successit in regnum Miltiades, qui et idem nomen ferebat, quod prior ille coloniae in Cherrhonesum deductae dux, et vterinus ac germanus Stesagorae frater erat. Hic igitur *Miltiades*, quamuis ex Attica muliere liberos suscepisset, tamen regnandi cupiditate flagrans, Hegesipylam, Olori Thracum regis filiam, vxorem duxit, ex qua filius est ipsi natus. Sed quo tempore Persae in Graeciam venerunt, *Miltiades* res suas conuasatas, magnamque generis partem Athenas misit. Sed accidit vt nauis caperetur, in qua etiam liberi ipsius inerant: non tamen ii, quos ex Thressa muliere susceperat; nam (si modo verum est Herodoti testimonium) a rege dimissi fuerunt. Miltiades vero ex Thracia fugiens, in agrum Atticum saluus peruenit; at non ita

x Procul dubio legendum, πρὸ τῶν θυρῶν καθεζομένῳ τῆς αὐτοῦ οἰκίας· nam *Herodotus* disertim refert, eum sedisse ἐν τοῖσι προθύροισι τοῖσι ἑωυτοῦ· est autem ortus error e compendio literarum, et praua pronunciandi ratione. *Rutgersius.* y Ὁρέων τοὺς Δολόγκους πατρώντας, ἐσθῆτα οὐκ ἐγχωρίην ἔχοντας, καὶ αἰχμὰς etc. *Herodot.* z Ita *Herodotus* rem narrat, quem vide l. 6. c. 35. a Ὃς καὶ προσδοὺς legendum existimat *Casaub.* b Ἀποθανόντος δὲ ἄπαιδος αὐτοῦ. *Idem.* (et *Steph.*) Ἀποθανόντος δὲ μὲν ἄπαιδος αὐτοῦ. *Rutgersius.* c Lapsus est *Marcellinus* et cum eo *Aristophanis Interpres*, qui hunc Stesagoram Miltiadis Cypseli fratrem vterinum faciunt, cum fuerit fratris eius vterini filius. Cypseli enim vxor, mater Miltiadis, (qui moriebatur ἄπαις, vt constat ex *Herodoto*, l. 6. c. 38.) Cypselo mortuo, nubit Stesagorae, siue Tisagorae, vt eum vocat *Aristidis Schol.* (Id enim ex eo liquet, quod Cimonem Miltiadis tertii patrem, Stesagorae quidem filium, Miltiadae vero Cypseli fratrem vterinum fuisse tradit *Herodotus*, l. 6. c. 38. Quod fieri non potuit, nisi Cypseli vxor eo mortuo Stesagorae nupserit.) Stesagoras ex ea Cimonem suscepit, qui ob stultitiam Κοάλεμος dictus fuit. Hunc patrem Miltiadis tertii, et Cimonis eius filii auum fuisse constat. Nam Cimoni duo filii fuere, Stesagoras et Miltiades, vt liquet ex *Herodoto*, l. 6. c. 38. et 39. Hic Miltiades ad Marathonem vicit: qui male a *Cornelio Nepote* cum Miltiade Cypseli confunditur, vt Cimon Coalemus a *Plutarcho* cum Cimone Miltiadis tertii filio. Miltiadi huic liberi fuere tres: Metiochus et Elpinice, e muliere ignota, quam Atticam fuisse *Marcellinus* ait; ex Hegesipyla, Olori Thraciae regis filia, Cimon, dux clarissimus. Vide *Rutgersium* in Var. Lect. p. 37. et 44. d Vide *Herodotum*, l. 6. c. 39. e Vide *Eundem*, l. 6. c. 41 [Ea Marc. tribuit Herodoto, quae ille non dixit. v. Wesl. et Valk. ad Herod.

quidem inimicorum ſuorum calumnias effugere potuit. Crimina enim ipſi *intulerunt*, *eumque accuſaxunt*, narrantes quonam modo tyrannidem *in Cherrhoneſo* exercuiſſet. Sed *tamen tandem ex hoc etiam periculo* euaſit: *et* in bello contra barbaros Imperator eſt creatus. Ab hoc igitur Thucydidem genus ducere tradunt. Et validiſſimum *huius rei* argumentum eſſe putant, ingentem ipſius opulentiam, et poſſeſſiones, quas in Thracia habuit, et aurifodinas. Quibusdam igitur videtur *fratris*, *ſororisue* Miltiadis *filius* fuiſſe, vel ex filia nepos. Porro *Thucydides* ipſe hanc ipſius generis quaerendi occaſionem nobis fruſtra praebuit, quia nullam eius mentionem fecit. Hoc vero ne ignoremus, Thucydidis patri Orolo nomen fuiſſe, cuius nominis prima ſyllaba habet R. ſecunda, L. Haec enim *recta nominis* ſcribendi ratio (vt et Didymo placet) *a nonnullis poſtea* corrupta fuit. Quod enim Orolus ſit *ſcribendum*; columna eius monumento impoſita aperte teſtatur, vbi haec ſunt inſculpta, THVCYDIDES OROLI F. HALIMVSIVS HIC IACET. Et enim ad portas, quae Melitides vocantur, in Coela ſunt quae appellantur Cimonia monumenta, vbi viſuntur Herodoti et Thucydidis ſepulcra. Hinc manifeſte patet, illud videlicet, Thucydidem ex Miltiadis genere oriundum eſſe; nullus enim peregrinus *et ab illa familia alienus* ibi ſepeliebatur. Idem teſtatur etiam Polemon

καὶ τὴν τῶν [f *ἐχθρῶν*] *συκοφαντίαν. ἐγκλήματα γὰρ αὐτῷ* [*ἐπέφερον,*] *διεξιόντες* [*αὐτοῦ*] *τὴν τυραννίδα* [*τὴν ἐν Χερρονήσῳ.*] *ἀποφεύγει δὲ* [*καὶ τούτους, καὶ*] g *στρατηγὸς τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου γίγνεται. ἀπὸ τούτου* h *οὗν κατάγεσθαί Φασι τὸ* i *Θουκυδίδου γένος·* k *καὶ μέγιστον τεκμήριον νομίζουσι τὴν πολλὴν περιουσίαν, καὶ τὰ ἐπὶ Θράκης κτήματα, καὶ μέταλλα χρυσᾶ. δοκεῖ οὖν* l *τισὶν* * *εἶναι τοῦ Μιλτιάδου, ἢ θυγατριδοῦς. παρέσχε δ' ἡμῖν τηναλλως αὐτὸς ζήτησιν,* m *μηδεμίαν μνήμην περὶ τοῦ γένους πεποιημένος. μὴ ἀγνοῶμεν δὲ τοῦτο, ὅτι Ὄρολος ὁ πατὴρ αὐτῷ ἐςί, τῆς μὲν πρώτης συλλαβῆς τὸ ρ ἐχούσης, τῆς δὲ δευτέρας τὸ λ. αὕτη γὰρ ἡ γραφὴ, ὡς καὶ Διδύμῳ δοκεῖ, ἡμάρτηται. ὅτι γὰρ Ὄρολός ἐςιν,* n *ἡ ςήλη δηλοῖ ἡ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ κειμένη· ἔνθα κεχάραγται,*

Θουκυδίδης Ὀρόλου Ἁλιμούσιος ἐνθάδε κεῖται.

πρὸς γὰρ ταῖς o *Μελιρίσι πύλαις καλουμέναις ἐςὶν ἐν Κοίλῃ τὰ καλούμενα Κιμόνια μνήματα, ἔνθα δείκνυται Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου τάφος. εὑρίσκεται δηλονότι τοῦ Μιλτιάδου γένους* p *ὄντως.* q *ξένος γὰρ οὐδεὶς ἐκεῖ θάπτεται. καὶ* r *Πολέμων δὲ ἐν τῷ περὶ ἀκροπόλεως*

p. 456.] *f* Lacunas in *Editt. Ald. Flor. Baſ.* hisce verbis (quae vncis incluſa vides) feliciſſime ſupplevit *Iſ. Caſaubonus*, ex *Suida* (vt credo) in voce Μιλτιάδης (*Stephanus* hic adnotat: lego *τῶν ἐχθρῶν* ex Suida: vnde et reliqua ſupplevimus, quae hic notis incluſa vides.) *g* Κατήγορος *Ald. Flor. Baſ.* *h* Inter *οὖν* et *κατάγεσθαι*, vt et mox inter *καὶ* et *μέταλλα* deerat aliquid in codice vnde *Marcellinum* deſcripſit *Aldus*. *i* Si nullis aliis argumentis (praeter ea quae ſequuntur) adductus, ſibi et aliis perſuaſerit *Marcellinus*, Thucydidem a Miltiade genus duxiſſe, metuo vt eorum ſententia verior ſit, qui, *Hermippum* ſecuti, eum a Piſiſtratidis originem habuiſſe teſtati ſunt. In eadem tamen, qua *Marcellinus*, opinione grauiſſimum ſcriptorem *Plutarchum* eſſe video. *Rutgerſius*. *k* Argumentum plane ſiculneum: ſi enim omnes opulenti e Miltiadis genere putandi ſint, quid fiet Craſſo? aut ſi omnes qui fodinas in Thracia poſſident, quid ipſius *Thucydidis* coniugi, quam et diuitem, et fodinas in Thracia poſſediſſe, ipſe *Marcellinus* ſcribit *Idem*. *l* Τισὶν ἀδελφιδοῦς εἶναι legendum coniicit *Iſaacus Caſaubonis*. (et *Stephanus*.) *m* Thucydides tamen non obſcuram ſui mentionem facit, lib. 4. p. 299. Θουκυδίδην τὸν Ὀλόρου, ὃς τάδε ξυνέγραψεν etc. et paulo infra, Θουκυδίδην κτῆσίν τε ἔχειν τῶν χρυσείων μετάλλων etc. et lib. 5. p. 333 Γέγραφα δὲ καὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης Ἀθηναῖος etc. *Ae. Port* *n* Ἔχουσι δὲ καὶ αἱ ςῆλαι ἐπιγραφὰς ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν. *Schol. Ariſtoph.* p. 560. *Ed. Aurel.* *o* Μελιτίσι omnino ſcribendum. *Pauſanias* in Atticis, Θουκυδίδου μνῆμά ἐστιν οὐ πόῤῥω πυλῶν Μελιτίδων. (Haec eſt emendatio *Stephani*, et *Caſauboni* in *Ed. Perti*: quam etiam ſequitur *Petitus* in leg. Attic. p. 495. 497. *Pauſaniae* locus eſt Attic. cap. XXIII. Quae hic de nomine patris Thucydidis ſcribit *Marcellinus*, non potuerunt adducere *Stephanum* in Adnotat. ad Thucydidem p. 641. vt ei ac *Didymo* potius aſſentiri vellet, quam plerisque aliis vetuſtis ſcriptoribus, qui patrem Thucydidis Ὄλορον vocant, non Ὄρολον. Ita *Thucydides* ipſe IV. 104. *Dionyſius Halicarn.* de Arte rhetorica Cap. VI. in princ. *Pauſanias* Attic. Cap. XXIII. *Plutarchus* in Cimone princip. *Ariſtides* Tom. III. p. 200. *Ed. Cant. Themiſtius*. Orat. IV. p. 60. *Ed. Hard. Agathias* Lib. II. p. 62. *Photius* Biblioth. Cod. X. vbi male editum eſt Ὄλουρε, pro Ὄλορε, *Suidas* in Θουκυδίδης et ἐργᾶν. qui etiam in Ὄλορες ad patrem Thucydidis reſpicere potuit, et *Scholiaſtes* Dionis Chryſoſtomi in Scholiis *Morelli* ad Dionem p. 106. Si *Didymus* columnam in ſepulcro Thucydidis poſitam ſua aetate ſuperfuiſſe, et Inſcriptionem illius ſibi lectam teſtatus fuiſſet, reſponderi poſſet omnia loca Scriptorum veterum, in quibus patri Thucydidis Oloro nomen eſt, e ſcriptura columnae emendanda eſſe. Sed hoc non liquet e verbis *Marcellini*, e quibus nihil aliud colligi poteſt, quam *Didymum* teſtimonium columnae ad ſententiam ſuam ſtabiliendam adhibuiſſe: quod ille etiam diu poſt eam abolitam fama quadam acceperiſſe potuit. Hoc quoque ſcrupulum iniecit, quod *Marcellinus* Regem Thracum, cuius nomen patri Thucydidis impoſitum fuit, et Ὄλορον appellat, et quod *Herodotus* VI. 39 et 41. Ὄλορον Regem Thracum memorat. Tamen Viri Eruditiſſimi *Voſſius* II. Inſtit. Orator. 13, 3. et I. de Hiſtor. Graec. 4. itemque *Fabricius* II. Biblioth. Graec. 25, 1. *Didymi* et *Marcellini* auctoritatem ſequi malunt) *p* Ὄντος mallit *Ae. Port*. *q* Habebant quidem gentes et familiae ſua ſingulae monumenta: vnde *Demoſthenes* in Orat. aduerſus Macartatum, ἐν τῷ μνήματι Βουσελιδῶν πάντες οἱ ἀπὸ τοῦ Βουσέλου γενόμενοι κεῖνται. Sed vtrum hoc religione adeo obſeruatum fuerit, vt neminem iisdem monumentis, niſi qui eius eſſet familiae eſſet, inferre liceret, ſt tuere non auſim. *Rutgerſius* de rei veritate, vt et de validitate argumenti, quo *Marcellinus* Thucydidem probat Miltiadis genere oriundum, ubdubitat, quod Cimonis monumentis, Herodotum, qui ab ea familia alienus, illatu eſſe, ide ille *Marcellinus* auctor ſit. *r* Hunc *Polemonis* librum περὶ ἀκροπόλεως citat *Athenaeus* l. 11, et 13. vt et *Strabo* l. 9. et *Harpocration*, in Νεμέας καρήδρα. Vide *Meurſii* Cecropiam,

μαρτυρεῖ· ἔνθα * [s] καὶ θεο * αὐτῷ γεγενῆσθαι προσισχυρεῖ. [t] ὁ δὲ Ἕρμιππος καὶ ἀπὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν αὐτὸν λέγει τῶν τυράννων ἔλκειν τὸ γένος. διὸ καὶ [u] διαφθονεῖν αὐτόν φησιν ἐν τῇ συγγραφῇ τοῖς περὶ Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα. [x] λέγοντα ὡς οὐκ ἐγένοντο τυραννοφόνοι. οὐ γὰρ ἐφόνευσαν τὸν τύραννον, ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν τοῦ τυράννου Ἵππαρχον. ἠγάγετο δὲ γυναῖκα ἀπὸ [y] Σκαπτῆς ὕλης τῆς Θρᾴκης πλουσίαν σφόδρα, καὶ μέταλλα κεκτημένην ἐν τῇ Θρᾴκῃ. τοῦτον δὲ τὸν πλοῦτον λαμβάνων, οὐκ εἰς τρυφὴν ἀνήλισκεν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, τὸν πόλεμον αἰσθηθεὶς κινεῖσθαι μέλλοντα, προελόμενος συγγράψαι αὐτὸν, παρεῖχε πολλὰ τοῖς Ἀθηναίων στρατιώταις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίων, καὶ πολλοῖς ἄλλοις, ἵνα ἀπαγγέλλοιεν αὐτῷ βουλομένῳ συγγράφειν τὰ γινόμενα κατὰ καιρὸν καὶ λεγόμενα ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ. ζητητέον δὲ διὰ τί καὶ Λακεδαιμονίοις παρεῖχε καὶ ἄλλοις; ἐξὸν Ἀθηναίοις μόνοις διδόναι, καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνειν. καὶ λέγομεν ὅτι οὐκ ἀσκόπως καὶ τοῖς ἄλλοις παρεῖχε. σκοπὸς γὰρ ἦν αὐτῷ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων συγγράψαι. εἰκὸς δὲ ἦν, Ἀθηναίους πρὸς τὸ χρήσιμον ἀπαγγέλλοντας τὸ ἑαυτῶν, ψεύδεσθαι, καὶ λέγειν πολλάκις ὡς ἡμεῖς ἐνικήσαμεν, οὐ νικήσαντες. διὸ πᾶσι παρεῖχεν, ἐκ τῆς τῶν πολλῶν συμφωνίας θηρώμενος τὴν τῆς ἀληθείας κατάληψιν. τὸ γὰρ ἀσαφὲς ἐξελέγχεται τῇ τῶν πολλῶν συναδούσῃ συμφωνίᾳ. ἤκουσε δὲ διδασκάλων, [z] Ἀναξαγόρου μὲν, ἐν Φιλοσοφίᾳ

in libro de arce *Athenienſi*. Vbi etiam hoc praeterea ſcribit, Thucydidi filium fuiſſe *Timotheum*. Hermippus vero et ab ipſis tyrannis Piſiſtratidis genus eum trahere dicit, Quae enim (inquit) cauſa eſt cur ille in ſuis ſcriptis de Harmodio et Ariſtogitone inuidioſe loquatur, et tyrannum ab iis caeſum fuiſſe neget? nec enim, *vt inquit ille*, tyrannum, ſed Hipparchum tyranni fratrem interfecerunt. *Thucydides* autem duxit vxorem e Scapteſyla Thraciae *vrbe* ditiſſimam, et metallorum fodinas in Thracia poſſidentem. Has autem opes adeptus, non in delicias conſumſit: ſed cum multo ante bellum Peloponneſiacum motum iri praeſenſiſſet, quia cupiebat hoc bellum conſcribere, multa Athenienſium et Lacedaemoniorum militibus, et multis aliis largitus eſt, vt res *omnes*, in hoc bello opportune geſtas dictasque ſibi, eas memoriae literisque mandare cupienti, referrent. *Hic* autem quaerendum, cur et Lacedaemoniis et aliis *pecunias* dederit; cum ſuis Athenienſibus eas dare, et ex ipſis *res omnes* intelligere poſſet. Reſpondemus non ſine cauſa, *certoque conſilio*, *pecunias* aliis etiam ab eo datas. Rerum enim *omnium* veritatem ſibi conſcribendam propoſuerat. Erat autem veriſimile fore, vt Athenienſes vtilitati ſuae ſeruientes in rerum a ſe geſtarum relatione mentirentur, et ſaepe dicerent *hoſtes* a ſe victos, quos *tamen* non viciſſent. Quamobrem *pecuniam* omnibus praebuit, vt ex multorum conſenſu veritatis notitiam indagaret *ac adipiſceretur*. Quod enim obſcurum eſt, *id* multorum concentu conſenſuque declaratur *et aperte demonſtratur*. Doctores autem audivit, in Philoſophia quidem, Anaxagoram (vnde etiam,

c. 2. [s] Καὶ Τιμόθεον υἱὸν αὐτῷ γεγενῆσθαι, cum *Caſaubono* (et *Stephano*) legendum cenſeo. Filium enim Thucydidi fuiſſe, qui Timotheus appellabatur, conſtat ex *Suida*, in voce Θουκυδίδης. [t] Forſan et hic Hermippus βιογράφος cuius ſaepius meminit *Diogenes Laërtius*, et quem (vt puto) laudat *Ioſephus*, l. 1. contra Appionem, hisce verbis: πολλοὶ δὲ καὶ περὶ αὐτὸν ἱστορήκασι καὶ τούτων ἐπισημότατός ἐστιν Ἕρμιππος, ἀνὴρ περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἐπιμελής. De hac *Hermippi* opinione (quam firmat *Scholiaſtes Thucyd.* p 16. n. 6.) vide quae ſupra monuimus. [u] Rectius forſan διαφωνεῖν ſcribendum. [x] Vide *Thucyd.* l. 6. p. 411. etc. [y] Σκαπτησύλης malit *Ae. Port.* nam Σκαπτησύλη dicitur *Stephano* περὶ πόλεων, et Latinis (vt *Feſto* et *Lucretio*) Scaptenſyla et Scapteſyla. *Marcellino* tamen noſtro bis adhuc diuiſis plane vocibus ſcribitur, adeo vt veriſimile non ſit, toties Librarii calamum aberraſſe, quod et extra omnem controuerſiam ponit *Plutarchus* in Cimone, p. 480. *Ed. Francof.* et de exſilio, p. 605. (*Holſtenius* ad Stephanum v. Σκαπτησύλη) De Scapteſyla fuſe *Vincentius Contarenus* lib. Var. Lect. c. 29. p. 116. *Pinedo* ad Stephanum v. Σκαπτησύλη dicit in *Plutarcho* perperam legi Σκαπτὴ ὕλη. Non magis ibi perperam legitur, quam in *Herodoto* VI. 46. et *Theophraſto* de lapidibus, ex ſententia *Leopardi* (a qua tamen diſceſſit *Heinſius*, in cuius *Edit. Theophraſti* p. 393. eſt Σκαπτησύλη) qui haec loca VII. Emendation. 20. indicauit, nec non *Euſtathio* ad Dionyſium Perieg. v. 517. locum *Herodoti* deſcribente. Vtroque modo dictum fuiſſe probabile facit gentile Σκαπτησυλίτης apud *Stephanum*. *Dacerius* ad Feſtum adnotat *Stephano* et *Plutarcho* Σκαπτησύλην eſſe. Hoc de *Stephano* verum eſt, non de *Plutarcho*; niſi fortaſſis, vt benigne interpretemur, eo reſpexit, quod quidam *MSS. Plutarchi* in Cimone Σκαπτησύλη habent. De controuerſia inter *Lambinum* et *Giſanium*, quorum ille in *Lucretio* VII. 810. *Scapteſula*, hic *Scaptenſula* ſcribendum contendit, *Centarenus* pronunciat, ferri poſſe vtramque ſententiam; ſed ſe propter *Miſcrum Lucretii* et *Feſti* conſenſum, qui Criticis omnibus ſemper magni faciendus ſit, poſteriorem praeferre. Et hoc videtur probaſſe *I. Fr. Gronouius* ad Liv. XXIX. 27. *Scapteſula Leopardus* l. d. idque in Herodoti interpretatione Latina expreſſit *Iac. Gronouius*. Dudum de hac ratione ſcribendi egerunt Viri docti, *Politianus* v. Ep. 3. *Pierius* ad Virgilium II. Ecl. 1. I. Aen. 363. et VIII. 184. *Muretus* ad Ciceron. II. Philipp. 18. qui amplius cogitandum dicit, ſi cui ea res tanti ſit, *Gyraldus* ad Terent. Eunuch. Prol. v. 10. et alii apud *Dauſquium* in Orthographia. Sed eam non tam nouam eſſe, vt quidam putarunt, conſtat e fragmentis Legis Thoriae A. V. C. IↃↃCXLVI. et Legis Seruiliae A. V. C. IↃCLXVI. latae, apud *Sigonium* II. de Antiq. Iur. Ital. 2. et II. de Iudic. 27. quorum in illo *quotiens*, in hoc *die vicenſumo* eſt. [z] Euripidem Anaxagorae auditorem fuiſſe tradunt *Diogenes Laërtius*, et *Cicero* lib. 3. Tuſc. quaeſt. *aliique* quos citauit *Menagius* in ſuis ad *Diogenem* obſeruationibus, p. 77. *Ed. Amſtel.* atque illum ὑπερφυῶς admiratum eſſe Periclem ſcribit *Plutarchus*. Verum *Thucydidis*, vt diſcipuli Anaxagorae, nemo (vt credo) alius

Antyllo teſte, atheus paulatim haberi coepit, quod illius philoſophiae diſciplinam auidius hauſiſſet) in *rhetoricis* vero *praeceptis*, Antiphontem rhetorem, virum in arte rhetorica eximium, cuius in octauo *ſuae hiſtoriae* libro mentionem facit, eumque auctorem fuiſſe dicit, vt popularis dominatus abrogaretur, et cccc virorum dominatio conſtitueretur. Quod autem Antiphontis defuncti cadauer Athenienſes extra vrbem *quaſi* poenas exigentes, proiecerint; *hoc quidem Thucydides* in praeceptoris gratiam ſilentio praetermiſit. Sunt enim qui dicant eius cadauer ab Athenienſibus proiectum, quod eo auctore popularis dominatus *Athenis* mutatus fuiſſet. *Thucydides* autem, qui hanc hiſtoriam ſcripſit, cum ad virilem aetatem peruenisſet, nullis reipublicae adminiſtrandae negotiis ſe immiſcuit, nec ad tribunal, *et concionem* acceſſit. Duxit tamen exercitum, et imperium *ſibi a populo delatum*, primam ſuorum malorum cauſam accepit; nam propter hoc ipſum in exſilium eſt pulſus. Nam cum Amphipolin miſſus fuiſſet, et Braſidas *eum* anteuertiſſet, ac *vrbem* illam occupaſſet, *hoc nomine ab Athenienſibus eſt accuſatus*, *huiusque rei apud eos* culpam ſuſtinuit; eius tamen opera Athenienſibus non prorſus fuit inutilis. Nam ab hac quidem *vrbe capienda* aberrauit; ſed Eionem cepit, quae ad *fluuium* Strymonem eſt ſita: nihilominus tamen *Athenienſes* prius infortunium eius culpae tribuentes, ipſum exſilio mulctarunt. Ille vero pulſus in exſilium, cum Aeginae eſſet, quia magnas habebat opes, maximam *ſuarum* pecuniarum partem foeneri collocauit. Poſtea tamen inde quoque diſceſſit, et in Scapteſyla *Thraciae vrbe* degens, ſub platano *ſuam hiſtoriam* ſcripſit. Abſit enim vt fidem adhibeamus Timaeo, qui Thucydidem exſilio mulctatum, in Italia vitam transegiſſe dicit. Veruntamen ne ſic quidem iniuriae acceptae memor animo erga Athenienſes male affecto *hiſtoriam* ſcripſit; ſed veritatis amans, et moderatis moribus fuit; ſiquidem neque Cleon neque Braſidas

Φοις, (a ὅθεν, φησὶν b Ἄντυλλος, καὶ ἄθεος ἠρέμα ἐνομίσθη, τῆς ἐκεῖθεν θεωρίας ἐμφορηθείς), c Ἀντιφῶντος δὲ ῥήτορος, δεινοῦ τὴν ῥητορικὴν ἀνδρὸς, οὗ καὶ μέμνηται ἐν d τῇ ὀγδόῃ ὡς αἰτίου τῆς καταλύσεως τῆς δημοκρατίας, καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων καταςάσεως. ὅτι δὲ μετὰ τὸν θάνατον τιμωρούμενοι τὸν Ἀντιφῶντα οἱ Ἀθηναῖοι ἐῤῥίψαν ἔξω τῆς πόλεως τὸ σῶμα, e σεσιώπηκεν, ὡς διδασκάλῳ χαριζόμενος. λέγεται γὰρ ὡς ἐῤῥίψαν αὐτοῦ τὸ σῶμα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς αἰτίου τῆς μεταβολῆς τῆς δημοκρατίας. οὐκ ἐπολιτεύσατο δὲ ὁ συγγραφεὺς γενόμενος ἐν ἡλικίᾳ, οὐδὲ προσῆλθε τῷ βήματι, ἐξρατήγησε δὲ, ἀρχέκακον ἀρχὴν παραλαβών. ἀπὸ γὰρ ταύτης φυγαδεύεται. f πεμφθεὶς γὰρ ἐπ' Ἀμφίπολιν, Βρασίδου Φθάσαντος καὶ προλαβόντος αὐτὴν, ἔσχεν αἰτίαν· καίτοι μὴ πάντα καταςὰς ἀνόνητος Ἀθηναίοις. τῆς μὲν γὰρ ἁμαρτάνει, Ἠιόνα δὲ τὴν ἐπὶ Στρυμονι λαμβάνει. ἀλλὰ καὶ οὕτω, τὸ πρῶτον ἀτύχημα εἰς ἁμάρτημα μεταλαβόντες, g φυγαδεύουσιν αὐτόν. γενόμενος δ' ἐν Αἰγίνῃ μετὰ τὴν φυγὴν, ὡς ἂν h πλουτῶν, ἐδάνεισε τὰ πλεῖςα τῶν χρημάτων. ἀλλὰ κἀκεῖθεν μετῆλθε, καὶ διατρίβων ἐν i Σκαπτῇ ὕλῃ, ὑπὸ πλατάνῳ k ἔγραφε. μὴ γὰρ δὴ πειθώμεθα l Τιμαίῳ λέγοντι, ὡς φυγὼν ὤκησεν ἐν Ἰταλίᾳ. m ἔγραφε δ' οὐδ' οὕτω μνησικακῶν τοῖς Ἀθηναίοις, ἀλλὰ φιλαλήθης ὢν, καὶ τὰ ἤθη μέτριος· εἴγε οὔτε Κλέων n παρ' αὐτῷ, οὔτε Βρασίδας ὁ τῆς συμφορᾶς

meminit. *a* Ita primus edidit *Ae. Port.* Ὅθεν (φησὶν ὁ Ἄντυλλος) καὶ ἄθεος ἠρέμα ἐνομίσθη, τῆς ἐκεῖθεν θεωρίας ἐμφορηθείς ἤκουσε δὲ διδασκάλων, Ἀναξαγόρου μὲν ἐν φιλοσόφοις, Ἀντιφῶντος δὲ etc. *Ald. Flor. Baſ Steph.* 1. et 2. Verum verba transpoſita eſſe monuit *H. Steph.* *b* Ex *Enarratore* noſtro (p. 226. n. 59. p. 250 n. 6. p. 256. n. 47. ed. Amſt.) coniicio *Antyllum* hunc (quem Rhetorem appellat *Suidas*) Scholia quaedam conſcripſiſſe, aut Criticam exercuiſſe in *Thucydidem*. *c* Quod *Caecilius* (vt eſt apud *Plutarchum* lib. de Vitis x. Rhet.) tradit *Antiphontem* fuiſſe Thucydidis diſcipulum, id verum eſſe minime arbitror. Sed video quid deceperit, ſiue *Caecilium*, ſiue *Plutarchum*. Duo enim fuere Antiphontes, vt docet *Hermogenes* lib. 2. περὶ Ἰδεῶν. Ex his priorem (qui *Rhamnuſius* dicitur) *Thucydidi* magiſtrum fuiſſe cenſeo: quod *Suidae* etiam teſtimonio comprobatur; poſteriorem autem veriſimilius eſt Thucydideae dictionis (vt nonnulli volunt Eruditi) aemulum fuiſſe. Vide *Voſſium* de Rhetor. nat. et conſtit. c. xi. p. 73. et *Ionſium* de Scriptoribus Hiſtor. Philoſ. p. 322. (add *Florent. Chriſtian.* ad Ariſtoph. Veſp. v. 1262. *d* Vide *Thucydidem*, l. 8. p. 545. *e* Vtrum hoc vere de *Thucydide* pronunciet, incertum: nam varia de morte Antiphontis tradunt Hiſtorici, vt conſtat ex *Plutarchi* libello de Vitis x. Rhetorum. *f* Vide *Thucydidem*, lib. 4. p. 299. 300. *g* Exſilii ſui meminit *Thucyd.* l. 5. p. 334. hisce verbis: καὶ ξυνέβη μοι φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ ἔτη εἴκοσι μετὰ τὴν ἐς Ἀμφίπολιν ξρατηγίαν. *h* Valde vides erat, ſecturas aureas in Thracia poſſidens. lib 5. p. 299. *i* Σκαπτησύλῃ legit *Ae. Port.* vt ſupra Σκαπτησύλης *Feſtus* Scapteſulam in Macedonia collocat: ſed facile *Marcellino* poteſt conciliari. Nam Graeci quicquid erat trans Neſſum ad Orientem Thraciam appellarunt, in qua regione fuiſſe videtur Scapteſula: Romani autem Macedoniam ſubactam magis adhuc ampliarunt, eiusque primam regionem conſtituerunt intra Strymonem et Neſſum. Vide *Vincentii Contareni* Var. Lect. cap. 29. p. 116. (In *Plutarchi* Cimone p. 480. *Mſſ. A. V.* a *Porto* ſtant. Ibi quoque *A. Θουκυδίδης μὲν Ἀλιμούσιος γέγονε τὸν δῆμον*, non τῶν δήμων. Wass.) *k* Quod Hiſtoriam ſuam ſcripſerit *Thucydides*, cum a patria remotus, atque in exſilium pulſus eſſet, clare indicat *Cicero*, l. 2. de Orat. quod in Thracia περὶ τὴν Σκαπτὴν ὕλην teſtis luculentus *Plutarchus* in libello de exſilio. *l* *Timaei* plures fuere, de quibus adi *Suidam*, *Voſſium* de Hiſtoricis Gr. et *Ionſium* de Scriptoribus Hiſtoriae Philoſ. Accipio de *Timaeo Siculo Tauromenite*. *m* Aliter cenſet *Dionyſius Halicarn.* cui *Thucydides* videtur iniquior patriae ob irrogatam exſilii mulctam. Verum ille in plerisque plus iuſto acrior *Thucydidis* cenſor. *n* Παρ' αὐτοῦ non agnoſcit *Suidas*, hunc *Marcellini* locum citans in vocibus ἀπήλασε et ἀπολαύειν.

αἴτιος, ἀπέλαυσε Διονυσίου, ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου. καίτοι οἱ πολλοὶ τοῖς ἰδίοις πάθεσι συνέθεσαν τὰς ἱστορίας, ἧκιστα μελήσαν αὐτοῖς τῆς ἀληθείας. Ἡρόδοτος μὲν γὰρ ὑπεροφθεὶς ὑπὸ Κορινθίων, [o] ἀποδρᾶναι φησὶν αὐτοὺς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν. [p] Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης Τιμολέοντα ὑπερεπῄνησε τοῦ μετρίου, καθότι Ἀνδρόμαχον τὸν αὐτοῦ πατέρα οὐ κατέλυσε τῆς μοναρχίας· [q] Φίλιστος δὲ τῷ νέῳ Διονυσίῳ τοῖς λόγοις πολεμεῖ· [r] Ξενοφῶν δὲ Μένωνι λοιδορεῖται τῷ Πλάτωνος ἑταίρῳ, διὰ τὸν πρὸς Πλάτωνα ζῆλον. ὁ δὲ, μέτριος, καὶ ἐπιεικὴς, τῆς ἀληθείας ἧττων. μὴ ἀγνοῶμεν δὲ ὅτι ἐγένοντο [s] Θουκυδίδαι πολλοί· οὗτός τε ὁ Ὀλόρου παῖς, καὶ δεύτερος δημαγωγὸς, [t] Μιλησίου, ὃς καὶ Περικλεῖ [v] διεπολιτεύσατο· τρίτος δὲ γένει [x] Φαρσάλιος, οὗ μέμνηται [y] Πολέμων ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως, Φάσκων αὐτὸν εἶναι πατρὸς Μένωνος· τέταρτος ἄλλος Θουκυδίδης ποιητὴς, τὸν δῆμον Ἀχερδούσιος· οὗ μέμνηται [z] Ἀνδροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι, λέγων εἶναι πατρὸς Ἀρίζωνος. συνεχρόνισε δ' ὡς φησι [a] Πραξιφάνης ἐν τῷ περὶ ἱστορίας, Πλάτωνι τῷ κωμικῷ, Ἀγάθωνι τραγικῷ, Νικηράτῳ ἐποποιῷ, καὶ [b] Χοιριδίῳ, καὶ Μελανιππίδῃ. καὶ [c] ἐπεὶ μὲν ἔζη Ἀρχέλαος, ἄδοξος ἦν ὡς ἐπιπλεῖστον, ὡς αὐτὸς Πραξιφάνης φησίν· ὕστερον δὲ δαιμονίως ἐθαυμάσθη. οἱ μὲν οὖν ἐκεῖ λέγουσιν αὐτὸν ἀποθανεῖν, ἔνθα καὶ διέτριβε φυγὰς ὤν· καὶ φέρουσι μαρτύριον τοῦ μὴ κεῖσθαι τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς. [d] ἰκρίον γὰρ ἐπὶ τοῦ τάφου κεῖσθαι· τοῦ

(qui calamitatis auctor ipsi fuerat) vllo *in ipsius scriptis* maledicto vt ab irato scriptore est affectus: quamquam plerique suis affectibus inseruientes, veritate prorsus neglecta, historias conscripserunt. Herodotus enim a Corinthiis spretus, ipsos subterfugisse dicit pugnam naualem, quae ad Salaminem est commissa. Timaeus vero Tauromenita Timoleontem supra modum laudavit, quod Andromachus ipsius pater potestate regia ab eo spoliatus non fuisset. Philistus vero cum iuniore Dionysio verbis praeliatur. Xenophon vero Menonem, Platonis amicum, quod ipse Platonis esset aemulus, conuiciis incessit. Hic vero *scriptor* est moderatus, et aequus, et veritati cedit. Illud autem sciamus, plures fuisse Thucydides; nam et hic fuit, Olori filius, et secundus demagogus, Milesii *filius*, qui et Pericli in reipublicae administratione est adversatus; tertius vero, genere Pharsalius, cuius mentionem facit Polemon in libro de arce, patrem ei fuisse dicens Menonem. Fuit etiam quartus alius Thucydides poëta, ex pago Acherdusio, cuius mentionem faciens Androtion in rerum Atticarum historia, Aristonem ei patrem fuisse dicit. Vixit autem, teste Praxiphane in libro de historia, iisdem temporibus, quibus Plato comicus, Agatho tragicus, Niceratus epicus poëta, et Chôerilus, ac Melanippides. Caeterum *Thucydides* quamdiu quidem vixit Archelaus, vt plurimum nominis obscuri fuit, vt ipse Praxiphanes ait. Postea vero in summa *apud omnes* admiratione fuit. Illius autem regionis homines ipsum obiisse dicunt, vbi etiam vitam exsul degebat; corpusque ipsius non fuisse Athenis humatum hoc argumento confirmant. *Aiunt* enim tabulatum eius tumulo impositum fuisse; hoc autem

o *Herodot.* l. 8. c. 94. Vide *Plutarchum* de malignitate *Herodoti*, p. 870. *Ed. Francof.* p Τίμαιος ἠβουλήθη μείζω ποιεῖν Τιμολέοντα τῶν ἐπιφανεστάτων θεῶν. *Suidas*, quem vide in voce Τίμαιος, vt et *Plutarchum* in vita Timoleontis. q Refert *Plutarchus* quod *Philistus* omnium hominum studiosissimus fuerit Tyrannorum: praesertimque *Dionysii iunioris*. Quaere in vita *Dionis*, p. 974. *Ed. Francof.* r Vide *Xenophontem* de Expeditione *Cyri*, in fine libri tertii, et *Diogenem Laërtium* lib. 2. Segm. 50. cum quibus confer *Suidam* in v. Μένων. s Τέσσαρες δὲ εἰσι Θουκυδίδαι Ἀθηναῖοι· ὁ ἱστοριογράφος, καὶ ὁ Θρᾳττιος, καὶ ὁ Θετταλὸς, καὶ ὁ Μιλησίου υἱός. *Schol Aristoph.* p 405, 498. (Achaïn. v. 703. et Vesp. 941. vid. *Meursium* V. Lection. Attic. 26. vbi non Μιλησίου, sed Μελησίου scribendum contendit) t Cuius meminerunt *Plato*, *Plutarchus* in Pericle, *Athenaeus*, et *Thucydides* noster, l. 1. p. 75. v Sunt qui praeferant ἀντιπολιτεύσατο. Sed nihil mutandum. Nam ἀντιπολιτεύεσθαι, pro διαπολιτεύεσθαι, de contrariis partibus non raro positum inuenimus, praesertim apud *Polyaenum* et *Plutarchum*. Vide plura apud *Casaubonum* ad *Polyaeni* Strategemata, p. 45. *Ed. Lugdun.* (Lib. I. Cap. 21. et 31. *Stephanus* hic coniiciebat ἀντεπολιτεύσατο et in Adnotat. in Scholia Graeca ad p. 1. Col. 1. v. 1 συνδιεπολιτεύσατο· vide ibi.) x Hunc memorat *Thucyd.* l. 8. p. 563. et idem est (vt puto) qui *Scholiasti Aristoph.* dicitur Θεσσαλὸς· nec forsan alius est *Eiusdem* Θρᾳττιος ab eo qui apud *Marcellinum* Ἀχερδούσιος audit. y Vixit *Ptolemaei Epiphanis* temporibus, atque librum inscripsit, teste *Strabone* l. IX. περὶ τῶν ἀναθημάτων τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει. Vide *Meursii* Cecropiam, c. 2. et *Vossium* de Historicis Gr. l. 1. c. 18. z Huius meminere *Pausanias*, *Plutarchus*, *Aelianus*, *Clemens*, *aliique*. Videlis *Vossium* de Hist. Gr. l. 3. a Memoratur a *Laërtio* in vita Platonis. b Χοιρίλῳ malluem cum *Casaubono*, (et *Stephano*). Nam *Choerilum* vixisse *Thucydidis* temporibus constat. *Choeridium* autem in Graecorum monumentis frustra quaeras. De Poëtarum (quos memorat) aetate, vide *Vossium* de Poëtis. c Cur hoc dicit, nulla prorsus coniectura assequi possum. d Illis, quibus sepultura legibus denegata erat, Cenotaphia exstrui solebant intra Atticae fines, sed imposita tumulo cruce. Vide *Petiti* Comment. in leges Atticas. p. 562. De voce ἰκρίον consule *Lipsii* notas ad libellum de cruce. (Haec in *Suida* v. ἴκριον, sub nomine *Thucydidis* ita perperam leguntur: Ἴκριον γὰρ ἐπὶ τοῦ τάφου κεῖται τοῦ κενοταφίου. Θουκυδίδης. Γνώρισμα ἐτιχώριον κ. ν. Ἀ. τ. ἐπὶ δυσυχίᾳ τ. κ. μ. ἐ. Ἀ. τ. Quae hinc emendari possunt. *Petitus* ἰκρίον esse *crucem* cenotaphio impositam, quomodo ante eum etiam alios hoc accepisse scribit *Lipsius* in Notis ad lib. I. de Cruce, cap. 4. colligit ex Epigrammate *Flaminii* in Alcaeum poëtam apud *Plutarchum* in Flaminino; sed coniectura, vt mihi videtur, non valde firma. Varias significationes huius vocabuli habent vetères *Lexicographi*, *Eustathius* ad Homerum compluribus locis, *Scholiastes* Apollonii Rhod. 1. Argonaut. v. 566. et *Scholiastes* Aristophanis Nub. v. 226. quorum nemo ἰκρίον *crucem* interpretatus est. *Lipsius* putat ἰκ-

ex inſtituto et ſolenni Athenienſium more manifeſtum eſſe cenotaphii indicium, quoties quis huiusmodi fortuna vſus obierat, nec Athenis ſepultus fuerat. Didymus vero *Thucydidem* ab exſilio reuerſum, morte violenta Athenis obiiſſe tradit; hoc autem a Zopyro memoriae proditum dicit. Athenienſes enim, poſt cladem in Sicilia acceptam, omnibus exſulibus (exceptis Piſiſtratidis) in patriam redeundi poteſtatem permiſiſſe; hunc autem reuerſum, violenta morte ſublatum, et in Cimoniis monumentis ſepultum; quinetiam *ait* illorum ſimplicitatem *a Zopyro* derideri, qui Thucydidem peregre quidem obiiſſe; Athenis vero ſepultum fuiſſe putent. Si enim in paterno monumento clam poſitus fuiſſet, nec columnam adeptus fuiſſet, nec inſcriptionem, quae ipſius ſepulcro impoſita nomen auctoris indicat. Verum illud conſtat exſulibus *in patriam* redeundi poteſtatem fuiſſe datam, vt et Philochorus teſtatur, et Demetrius Phaleraeus, in libro de Archontibus *Athenienſibus*. Ego vero Zopyrum nugari puto, qui Thucydidem in Thracia obiiſſe dicat: licet Cratippus, etiam eum vere loquutum cenſeat. Quod autem Timaeus, et alii eum in Italia ſepultum fuiſſe tradant, *vereor* ne *hoc* perridiculum habeatur. Fertur autem Thucydides hanc habuiſſe formam: vultum quidem cogitabundum, caput vero cum capillis in acutum deſinens, et reliquam corporis habitudinem ſuis ſcriptis conuenientem. Eum autem obiiſſe tradunt vita vltra quinquageſimum aetatis annum producta, opere inſtituto ad ſuum finem nondum perducto. Porro Thucydides aemulatus eſt Homeri quidem diſpoſitionem, Pindari vero grande et ſublime dicendi genus. Obſcure autem de induſtria loquitur, ne omnibus ad ipſius lectionem aditus pateret, neue *in contemtionem veniret*, *ac* in minori pretio habendus videretur, ſi a quouis facile poſſet intelligi; ſed *potius* ſapientiſſimis quibuſque probatus, apud hos in admiratione eſſet. * Qui enim a praeſtantiſſimis viris laudatur, et laudem illorum iudicio eſt conſequutus, in poſterum omne tempus honorem literarum monumentis mandatum, nullisque periculis obnoxium eſt adeptus, quem nulla poſterorum iudicio aetas delere poterit. Nonnihil etiam,

κενοταφίου δὲ τοῦτο γνώρισμα εἶναι ἐπιχώριον καὶ νόμιμον Ἀττικὸν τῶν ἐπὶ τοιαύτῃ δυσχυίᾳ τετελευτηκότων, καὶ μὴ ἐν Ἀθήναις ταφέντων. Διδυμος δ' ἐν Ἀθήναις, [e] ἀπὸ τῆς Φυγῆς ἐλθόντα, βιαίῳ θανάτῳ φησὶν ἀποθανεῖν. τοῦτο δέ φησι [f] Ζώπυρον ἰσορεῖν. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους κάθοδον δεδωκέναι τοῖς φυγάσι, πλὴν τῶν [g] Πεισιστρατιδῶν, μετὰ τὴν ἧτταν τὴν ἐν Σικελίᾳ. ἥκοντα οὖν αὐτὸν ἀποθανεῖν βίᾳ, καὶ τεθῆναι ἐν τοῖς Κιμωνίοις μνήμασι. καὶ καταγινώσκειν εὐήθειαν ἔφη τῶν νομιζόντων αὐτὸν ἐκτὸς μὲν τετελευτηκέναι, ἐπὶ γῆς δὲ τῆς Ἀττικῆς τεθάφθαι. [h] εἰ γὰρ οὐκ ἂν ἐτέθη ἐν τοῖς πατρῴοις μνήμασι συλλήβδην τεθείς, οὐκ ἂν ἔτυχεν οὔτε σήλης, οὔτε ἐπιγράμματος, ἢ τῷ τάφῳ προσκειμένη, τοῦ συγγραφέως μηνύει τοὔνομα. ἀλλὰ δῆλον ὅτι κάθοδος ἐδόθη τοῖς φεύγουσιν, ὡς καὶ [i] Φιλόχορος λέγει, καὶ [k] Δημήτριος ἐν τοῖς ἄρχουσιν. ἐγὼ δὲ Ζώπυρον ληρεῖν νομίζω, λέγοντα τοῦτον ἐν Θρᾴκῃ τετελευτηκέναι· καὶν ἀληθεύειν νομίζῃ [l] Κράτιππος αὐτόν. τὸ δ' ἐν Ἰταλίᾳ Τίμαιον αὐτὸν καὶ ἄλλους λέγειν κεῖσθαι, μὴ καὶ σφόδρα καταγέλαστον ᾖ. λέγεται δ' αὐτὸν τὸ εἶδος γεγονέναι, σύννουν μὲν τὸ πρόσωπον, τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας εἰς ὀξὺ πεφυκυίας, τήν τε λοιπὴν ἕξιν προσπεφυκέναι τῇ συγγραφῇ. παύσασθαι δὲ τὸν βίον [m] ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα ἔτη, μὴ πληρώσαντα τῆς συγγραφῆς τὴν προθεσμίαν. ζηλωτὴς δὲ γέγονεν ὁ Θουκυδίδης εἰς μὲν τὴν οἰκονομίαν, Ὁμήρου· Πινδάρου δὲ, εἰς τὸ μεγαλοφυὲς καὶ ὑψηλὸν τοῦ χαρακτῆρος· [n] ἀσαφῶς δὲ λέγων ἀνὴρ ἐπίτηδες, ἵνα μὴ πᾶσιν εἴη βατὸς, μηδὲ εὐτελὴς φαίνηται, παντὶ τῷ βουλομένῳ νοούμενος εὐχερῶς, ἀλλὰ τοῖς λίαν σοφοῖς δοκιμαζόμενος, παρὰ τούτοις θαυμάζηται. ὁ γὰρ τοῖς ἀρίστοις ἐπαινούμενος, καὶ κεκριμένην δόξαν λαβὼν, ἀνάγραπτον εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον κέκτηται τὴν τιμὴν, οὐ κινδυνεύουσαν ἐξαλειφθῆναι τοῖς ἐπικρίνουσιν. ἐξήλωσε δὲ ἐπ' ὀλίγον,

bulam, ſiue lignum *nauale* fuiſſe.) *e* Oenobium de *Thucydide* ab exſilio reuocando decretum obtinuiſſe; ipſumque etiam *Thucydidem* poſt reditum dolo fuiſſe peremtum, ſcribit *Pauſanias* in Atticis, p. 21. *Ed. Francof.* (Attic. Cap. XXIII.) *f* Idem, puto, eſt hic *Zopyrus* cum illo *Byzantio*, cuius meminit *Plutarchus* in Parall. min. c. 36. Vide *Voſſium* de Hiſt. Gr. l. 3. *g* Nam pertinaci adeo odio eos habuerunt, vt ne quidem accepta in Sicilia clade in diſcrimen ſummum adducti, poſt annos nonaginta duos, cum exſulibus quibuscunque reditum darent, hos recipere voluerint. Vide *Meurſii* Piſiſtratum, c. XVI. *h* Εἰ γὰρ ἂν ἐτέθη ἐν τοῖς πατρῴοις μνήμασι κρύβδην τεθείς, οὐκ ἂν etc. legendum exiſtimat *Ae. Port.* (Addit *Portus*, vide infra, τὰ ὀρᾶ αὐτοῦ κρύφα. *Legendum* ἢ κρύβδην τεθείς· ἢ *id eſt*, alioqui. *Steph.* qui vertit, *quod ſi eſſet*, *nunquam ille in auito monumento poſitus fuiſſet.*) *i Sc.* in libro de Archontibus, de quo *Anonymus* ἐν Ὀλυμπιάδων ἀναγραφῇ, ad Olymp. c. I. an. III. quod opus pars erat commentariorum de Attica, vt exiſtimat *Voſſius* de Hiſt. Gr. l. 1. c. 18. *k Demetrium* ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀναγραφῇ bis citat *Diogenes Laërtius* in vita Thaletis: adeo vt mirum ſit eius non meminiſſe in librorum *Demetrii* catalogo, quem contexit, lib. 5. Segm. 81. *l* Is, *Thucydidi* aequalis, qui (teſte *Dionyſio Halicarn.* in iudicio de *Thucydidis* hiſtoria) ea quae a *Thucydide* omiſſa erant, ſcriptis complexus eſt. *m* Veriſimile eſt *Thucydidem* vltra ſexageſimum annum vitam produxiſſe: quum (teſte *Gellio* l. XV. c. XXIII.) initio belli Peloponneſiaci quadraginta annos natus fuiſſe videatur, atque (vt infra *Marcellinus*) obierit in Thracia poſt Peloponneſiacum bellum finitum. *n* De *Thucydidis* obſcuritate in concionibus queritur *Cicero*, eamque rerum compreſſioni adſcribit; nam verborum prope numerum ſententiarum numero conſequutus eſt. Quinetiam in *Thucydide* obſcuritas a verbis prouenit, vt vel illa indicant *Dionyſii Halicarn.* συχνίθμηται γάρ τινές εἰσιν, οἱ

ὡς φησιν Ἀντυλλος, καὶ τὰς ο Γοργίου τοῦ Λεοντίνου παρισώσεις, καὶ τὰς ἀντιθέσεις τῶν ὀνομάτων, εὐδοκιμούσας κατ' ἐκεῖνο καιροῦ παρὰ τοῖς Ἕλλησι· καὶ μέντοι καὶ p Προδίκου τοῦ Κείου τὴν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀκριβολογίαν. μάλιςα δὲ πάντων (ὅπερ εἴπομεν) ἐζήλωσεν Ὅμηρον, καὶ τῆς περὶ τὰ ὀνόματα ἐκλογῆς, καὶ τῆς περὶ τὴν σύνθεσιν ἀκριβείας, τῆς τε ἰσχύος τῆς κατὰ τὴν ἑρμηνείαν, καὶ τοῦ κάλλους, καὶ τοῦ τάχους. τῶν δὲ πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων τε καὶ ἰσορικῶν ἀψύχους ὥσπερ εἰσαγόντων τὰς συγγραφὰς, καὶ ψιλῇ μόνῃ χρησαμένων διαπαντὸς διηγήσει, προσώποις δὲ οὐ περιθέντων λόγους τινὰς, οὐδὲ ποιησάντων δημηγορίας, ἀλλ' Ἡροδότου μὲν ἐπιχειρήσαντος, οὐ μὴν ἐξισχύσαντος (δι' ὀλίγων γὰρ ἐποίησε λόγων, ὡς προσωποποιΐας μᾶλλον ἤπερ δημηγορίας) μόνος ὁ συγγραφεὺς ἐξεῦρέ τε δημηγορίας, καὶ τελείως ἐποίησε μετὰ κεφαλαίων καὶ διαιρέσεως, ὥςε καὶ φάσει ὑποπίπτειν τὰς δημηγορίας. ὅπερ ἐςὶ λόγων τελείων εἰκών. q τριῶν δὲ ὄντων χαρακτήρων Φραςικῶν, ὑψηλοῦ, ἰσχνοῦ, μέσου, παρεὶς τοὺς ἄλλους, ἐζήλωσε τὸν ὑψηλὸν, ὡς ὄντα τῇ Φύσει πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ, καὶ τῷ μεγέθει πρέποντα τοῦ τοσούτου πολέμου. ὧν γὰρ αἱ πράξεις μεγάλαι, καὶ τὸν περὶ αὐτῶν ἔπρεπε λόγον ἐοικέναι ταῖς πράξεσιν. ἵνα δὲ μηδὲ τοὺς ἄλλους ἀγνοῇς χαρακτῆρας, ἴσθι, ὅτι r μέσῳ μὲν Ἡρόδοτος ἐχρήσατο· (ὃς οὔτε ὑψηλός ἐςιν, οὔτε ἰσχνός·) s ἰσχνῷ δὲ ὁ Ξενοφῶν. t διά γε οὖν τὸ ὑψηλὸν ὁ Θουκυδίδης καὶ v ποιητικαῖς πολλάκις ἐχρήσατο λέξεσι, καὶ μεταφοραῖς τισί· περὶ δὲ πάσης τῆς συγγραφῆς ἐτόλμησάν τινες ἀποφήνασθαι, ὅτι αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς συγγραφῆς, οὐκ ἔςι ῥητορικῆς, ἀλλὰ ποιητικῆς. καὶ ὅτι μὲν οὐκ ἔςι ποιητικῆς, δῆλον, ἐξ ὧν οὐχ ὑποπίπτει μέτρῳ τινί. εἰ δέ τις ἡμῖν ἀντείποι, ὅτι οὐ πάντως ὁ πεζὸς λόγος ῥητορικῆς ἐςιν, ὥσπερ οὐδὲ τὰ Πλάτωνος συγγράμματα, οὐδὲ τὰ ἰατρικὰ, λέγομεν ὅτι ἀλλ' ἡ συγγραφὴ κεφαλαίοις διαιρεῖται, καὶ ἐπὶ εἶδος ἀνάγεται ῥητορικῆς· κοινῶς μὲν πᾶσα συγγραφὴ ἐπὶ τὸ συμβουλευτικὸν (ἄλλοι δὲ καὶ ὑπὸ τὸ πανηγυρικὸν ἀνάγουσι, φάσκοντες ὅτι

vt ait Antyllus, Gorgiae Leontini ſtudium eſt imitatus, vt verba verbis quaſi demenſa reſpondeant, et in collatione contrariorum, quae tunc temporis apud Graecos maxime probabantur. Prodicum quoque Ceium in accurato verborum delectu *eſt imitatus.* Homerum vero in primis (vt iam diximus) et in verborum electione, et in exquiſita eorundem compoſitione, et in elocutionis vi, orationisque pulcritudine, ac velocitate. Cum autem ſcriptores, ac hiſtorici, qui eum aetate praeceſſerunt, hiſtorias anima (vt ita loquar) carentes conſcripſerint, et nuda ſimplicique rerum narratione vbique ſint vſi, nec vllis perſonis vllam orationem attribuant, nec vllas conciones *ſuis ſcriptis inſertas* fecerint, cumque Herodotus rem tentarit, nec voti compos fieri potuerit (Herodotus enim conciones paucis verbis expreſſas fecit, perſonarum fictionibus ſimiliores quam concionibus) vnus hic hiſtoriae conditor conciones et inuenit et perfecte compoſuit, ita vt earum vnaquaeque ſua capita et partitiones habeat, et ad certum *cauſae* ſtatum reuocari poſſit; quae eſt perfectarum concionum forma. Cum autem ſint tres dicendi formae, ſublimis, tenuis, et media, reliquis neglectis, ſublimem elegit, vtpote ſuo ingenio congruentem, et tanti belli magnitudini conuenientem. Res enim magnas ab hominibus geſtas magna etiam oratione declarari decet. Sed vt reliquas quoque dicendi formas cognoſcas, ſcias Herodotum quidem media eſſe vſum (quae neque ſublimis, neque tenuis eſt;) Xenophontem vero tenui; Thucydides igitur, vt ſublimem faceret orationem, ſaepe et poëticis dictionibus et quibusdam translationibus eſt vſus. Caeterum nonnulli de toto hoc ſcriptionis genere dicere ſunt auſi, hanc ſcribendi formam ad Rhetoricam non pertinere, ſed ad poëticam: hoc vero vel ex eo falſum eſſe arguitur, quod *hiſtorici oratio* nulla metri lege ſit adſtricta. Sed ſi quis nobis obiiciat non omnem metro ſolutam orationem eſſe Rhetorum, vt Platonis, et Medicorum ſcripta: reſpondebimus hiſtoriam certe eſſe Rhetorum, quae et in ſua capita dividitur, et ad illa Rhetorum genera refertur. In genera quidem omnis hiſtoria ad deliberatiuum *refertur* (alii vero et ad demonſtratiuum *eam* referunt, quia viros, qui in proeliis rem fortiſſime geſſerunt,

πάντα τὰ Θουκυδίδου συμβαλεῖν δυνάμενοι, καὶ εὖ' οὗτοι χωρὶς ἐξηγήσεως γραμματικῆς ἔνια (De *Thucydidis* imitatione Homeri Pindari et Prodici vid. Adnotationes in Scholia Graeca ad p. 317 et de Gorgiae παρισώσεσι *Stephanum* ibid. ad p. 2. col. 1. v 9.) * Qui eni[m] praedantiſſimis viris commendatur, et ab iis, qui certo iudicio res ponderant, laudatur, in etc. o Multum huic maximi quique viri, qui poſtrea ſunt ſecuti, debuerunt; nam vt *Philoſtratus* in Epiſt. ait, *Critias* ac *Thucydides* acceptum illi referunt magnificum atque exaggeratum orationis genus, quod *Philoſtratus* vocat μεγαλόγνωμον καὶ τὴν ὄφρῦν. Floruit circa Olymp. LXXX. Vide *Voſſium* de Rhetorices nat. et conſtit. c. 10. p *Protagorae* diſcipulus fuit *Prodicus*, et aequalis *Gorgiae*, quem a καλλιλογίᾳ etiam *Maximus Tyrius* commendat, *Diſſert.* 7. Vide *Suidam.* q De hiſce vide *Tan. Fabri* praefationem ad *Longini* libellum vere aureolum περὶ ὕψους. (Deſcripſit ex hoc loco quaedam *Suidas* v. χαρακτῆρες.) r Idem plane de eo *Dionyſ. Halicarn.* qui in libello *de vocum ſtructura*, *Herodotum* medium characterem cum *Homero* ſecutum eſſe ſcribit. s Ita diſerte de eo *Dionyſ. Halicarn.* in praeceptis *de oratione nuptiali*, extremis fere verbis. t Sublimem eſſe *Thucydidem* fatetur *Dionyſius*, eiusque characteri ἀξίωμα et ὄγκον aſſignat *Hermogenes:* ei autem grauitatem et maieſtatem paſſim fere omnes concedunt. v Vide *Dionyſium Ha-*

historia laudari dicunt;) ſpeciatim vero hiſtoria Thucydidea, in vnumquodque de illis tribus generibus cadit. Nam in deliberatiuum quidem cadunt omnes conciones, praeter illam, quae eſt Plataeenſium et Thebanorum lib. III. In demonſtratiuum vero, oratio funebris. In iudiciale, conciones Plataeenſium et Thebanorum, quas paulo ante a reliquis ſeparauimus. Ad iudiciale enim genus pertinere hanc concionem, manifeſto ex eo euincitur, quod cauſa agitur apud iudices eos, qui Lacedaemone aduenerant, quod que Plataeenſes in iudicio interrogantur, et interrogationi longa oratione reſpondent, eique orationi contradicunt Thebani, vt Lacedaemoniorum iram contra Plataeenſes incendant: ipſa denique id arguit orationum compoſitio, ratio, ac forma. Quidam autem aiunt librum VIII. ſuppoſititium eſſe; neque Thucydidis eſſe: ac ſunt qui eum tribuant ipſius filiae: ſunt etiam qui Xenophonti. Nos autem dicimus, filiae quidem non eſſe: id vero per ſe eſſe manifeſtum. Non enim muliebris eſt ingenii, talem virtutem, artisque praeſtantiam imitari: deinde, ſi talis aliqua exſtitiſſet, non illa profecto latere voluiſſet; neque octauum tantum librum ſcripſiſſet, ſed alia quoque multa ingenii ſui monumenta reliquiſſet. Xenophontis quoque non eſſe, ipſa dicendi forma hoc propemodum clara voce teſtatur. Longe enim differt tenue dicendi genus a ſublimi. Sed nec Theopompi eſt, vt nonnullis placet. Quibusdam, iisque peritioribus, Thucydidis quidem eſſe videtur, nondum tamen perpolitus, ſed inchoatus tantum et rudis, multa ſummatim complectens, quae et poliri et dilatari poterant; vnde etiam adducimur vt dicamus, videri hunc librum a Thucydide iam aegrotante conſcriptum: eamque eſſe cauſam cur et languidius ſcriptus ſit et breuius. Nam quando corpus eſt infirmum, animus quoque vires nonnihil remittere ſolet. Eſt enim inter animum et corpus quaſi conſenſus quidam atque naturae coniunctio. Obiit in Thracia, poſt Peloponneſiacum bellum, dum res eius belli anno XXI. geſtas conſcriberet. Hoc enim bellum XXVII. annos durauit. Res vero geſtas reliquis ſex annis ſupplent Theopompus et Xenophon, quibus rerum in Graecis geſtarum hiſtoriam annectit. Sciendum vero, Thucydidem, qui Amphipolin dux exercitus miſſus fuiſſet, viſusque eſſet ſerius eo peruenisſe, occupata iam vrbe a Braſida, in exſilium ab Athenienſibus fuiſſe miſſum, ob

ἐγκωμιάζει τοὺς ἀρίστους ἐν τοῖς πολέμοις γενομένους), ἐξαιρέτως δὲ ἡ Θουκυδίδου ἐν τοῖς τρισὶν εἴδεσιν ὑποπίπτει· τῷ μὲν συμβουλευτικῷ, διὰ τῶν ὅλων δημηγοριῶν, πλὴν τῆς Πλαταιέων, καὶ Θηβαίων, ἐν τῇ τρίτῃ· τῷ δὲ πανηγυρικῷ, διὰ τοῦ ἐπιταφίου· τῷ δὲ δικανικῷ, διὰ τῆς δημηγορίας τῶν Πλαταιέων καὶ τῶν Θηβαίων, ἃς ἀνωτέρω τῶν ἄλλων ὑπεξειλόμεθα. ὅπου γὰρ δικασταὶ κρίνουσι Λακεδαιμονίων οἱ παραγενόμενοι, καὶ κρίνεται πρὸς τὴν ἐρώτησιν ὁ Πλαταιεὺς καὶ ἀπολογεῖται περὶ ὧν ἐρωτᾶται, διὰ πλειόνων τοὺς λόγους ποιούμενος, καὶ ἀντιλέγει τούτοις ὁ Θηβαῖος, εἰς ὀργὴν τὸν Λακεδαιμόνιον προκαλούμενος· ἡ τοῦ λόγου τάξις καὶ μέθοδος καὶ τὸ σχῆμα, δικανικὸν καθαρῶς ἀποφαίνει τὸ εἶδος. λέγουσι δέ τινες τὴν ὀγδόην ἱστορίαν νοθεύεσθαι, καὶ μὴ εἶναι Θουκυδίδου· ἀλλ' οἱ μὲν φασὶν εἶναι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, οἱ δὲ, [x] Ξενοφῶντος. πρὸς οὓς λέγομεν ὅτι τῆς μὲν θυγατρὸς ὡς οὐκ ἔστι, δῆλον. οὐ γὰρ γυναικείας ἦν φύσεως τοιαύτην ἀρετήν τε καὶ τέχνην μιμήσασθαι. ἔπειτα, εἰ τοιαύτη τις ἦν, οὐκ ἂν ἐσπούδασε λαθεῖν, οὐδ' ἂν τὴν ὀγδόην ἔγραψε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ κατέλιπεν ἄν, τὴν οἰκείαν ἐκφαίνουσα φύσιν. ὅτι δὲ οὐδὲ Ξενοφῶντός ἐστιν, ὁ χαρακτὴρ μονονουχὶ βοᾷ. πολὺ γὰρ τὸ μέσον ἰσχνοῦ χαρακτῆρος καὶ ὑψηλοῦ. οὐ μὴν οὐδὲ Θεοπόμπου, καθά τινες ἠξίωσαν. τισὶ δὲ, καὶ μᾶλλον τοῖς χαριεστέροις Θουκυδίδου μὲν εἶναι δοκεῖ, ἄλλως δ' ἀκαλλώπιστος, δι' ἐκτύπων γεγραμμένη, καὶ πολλῶν πλήρης ἐν κεφαλαίῳ πραγμάτων, καλλωπισθῆναι καὶ λαβεῖν ἐκτασιν δυναμένων. ἔνθεν καὶ λέγομεν ὡς ἀσθενέστερον πέφυκαι, καὶ ὀλίγον καθότι ἀῤῥωστῶν αὐτὴν φαίνεται συντεθεικώς. ἀσθενοῦντος δὲ σώματος, βραχύ τι καὶ ὁ λογισμὸς ἀτονώτερος εἶναι φιλεῖ· μικροῦ γὰρ συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὅ, τε λογισμὸς καὶ τὸ σῶμα. ἀπέθανε δὲ μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακὸν ἐν τῇ Θρᾴκῃ, συγγράφων τὰ πράγματα τοῦ εἰκοστοῦ καὶ πρώτου ἐνιαυτοῦ· εἴκοσι γὰρ καὶ ἑπτὰ κατέσχεν ὁ πόλεμος. τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἓξ ἐτῶν πράγματα ἀνεπλήρωσεν ὅ, τε [y] Θεόπομπος καὶ ὁ Ξενοφῶν, οἷς συνάπτει τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. Ἰσέον δὲ ὅτι χρατηγήσας ὁ [z] Θουκυδίδης ἐν Ἀμφιπόλει, καὶ δόξας ἐκεῖ βραδέως ἀφικέσθαι, καὶ προλαβόντος αὐτὸν τοῦ Βρασίδου, ἐφυγαδεύθη ὑπ' Ἀθηναίων, διαβάλλοντος αὐτὸν τοῦ

licarn. de *Thucydidis* Idiomate, et *Longinum* περὶ ὕψους c. 20. et 34. [x] Fertur tamen de *Xenophonte* (quemadmodum teſtatur *Laërtius*) quod cum *Thucydidem* poſſet ſupprimere, primus eius monumenta in lucem protraxerit: quo vel ſolo nomine, quantum illi debeant omnes, nemo non intelligit. [y] Is res Graeciae inde, vbi definit *Thucydides*, hiſtoria complexus eſt, auctore *Polybio* in Excerptis de virtutibus et vitiis. Teſtatur et *Anonymus* ἐν Ὀλυμπιάδων ἀναγραφῇ, *Theopompum* res Graecas orſum eſſe, vbi deſierat *Thucydides*, annosque complexum XVI. atque deſinere in nauali pugna circa Cnidum. Hisce adde *Diodor.* Sic. p. 442, 511. Vide *Voſſium* de Hiſtor. Gr. l. 1. c. 7. et *Ionſium* de Scriptoribus Hiſtor. Philoſ. l. 1. c. 9. [z] Vide lib. 4. p. 299., 300. etc. [a] Conſule l. 3. p. 187. l. 4. p. 251, 255, 256, 257. etc.

Κλέωνος (διὸ καὶ ἀπεχθάνεται τῷ [a] Κλέωνι, καὶ ὡς μεμηνότα αὐτὸν εἰσάγει πανταχοῦ) καὶ ἀπελθὼν, ὥς φησιν, ἐν τῇ Θρᾴκῃ, τὸ κάλλος ἐκεῖ τῆς συγγραφῆς συνέθηκεν. ἀφ' οὗ μὲν γὰρ ὁ πόλεμος ἤρξατο, ἐσημειοῦτο τὰ λεγόμενα ἅπαντα, καὶ τὰ πραττόμενα. οὐ μὴν κάλλους ἐφρόντισε τὴν ἀρχὴν ἢ τοῦ μόνον σῶσαι τῇ σημειώσει τὰ πράγματα· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν ἐξορίαν ἐν [b] Σκαπτῇ ὕλῃ τῆς Θρᾴκης χωρίῳ διαιτώμενος, συνέταξε μετὰ κάλλους ἃ ἐξ ἀρχῆς μόνον ἐσημειοῦτο διὰ τὴν μνήμην. ἔστι δὲ τοῖς μύθοις ἐναντίος, διὰ τὸ χαίρειν ταῖς ἀληθείαις. οὐ γὰρ ἐπετήδευσε τοῖς ἄλλοις ταυτὸν συγγραφεῦσιν, οὐδὲ ἰσρικοῖς, οἱ μύθους ἐγκατέμιξαν ταῖς ἑαυτῶν ἱστορίαις, τοῦ τερπνοῦ πλέον τῆς ἀληθείας ἀντιποιούμενοι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν οὕτω· τῷ συγγραφεῖ δ' οὐκ ἐμέλησε [c] πρὸς τέρψιν τῶν ἀκουόντων, ἀλλὰ πρὸς ἀκρίβειαν τῶν μανθανόντων γράφειν. [d] καὶ γὰρ ὠνόμασεν ἀγώνισμα τὴν ἑαυτοῦ συγγραφήν. πολλὰ γὰρ τῶν πρὸς ἡδονὴν ἀπέφυγε, τὰς παρενθήκας, ἃς εἰώθασι ποιεῖν οἱ πλείονες, ἀποκλίνας. ὅπου γὰρ καὶ παρ' Ἡροδότῳ καὶ ὁ [e] δελφίς ἐστιν ὁ Φιλήκοος, καὶ Ἀρίων ὁ κυβερνώμενος μουσικῇ, καὶ ὅλως ἡ δευτέρα τῶν ἱστοριῶν τὴν ὑπόθεσιν ψεύδεται. ὁ δὲ συγγραφεὺς οὗτος, ἂν ἀναμνησθῇ τινὸς περιττοῦ, διὰ μὲν τὴν ἀνάγκην λέγει, διηγεῖται δὲ μόνον εἰς γνῶσιν τῶν ἀκουόντων ἀφικνούμενος. ὅ, τε γὰρ περὶ [f] Τηρέως αὐτῷ λόγος πέφρασαι μόνον περὶ παθῶν τῶν γυναικῶν, ἥ τε [g] Κυκλώπων ἱστορία, τῶν τόπων ἐμνημονεύθη χάριν. καὶ ὁ [h] Ἀλκμαίων, ὅτε σωφρονεῖν μνημονεύεται, ἔνθα τὰ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ νήσους ποιεῖ, τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἀκριβοῖ. περὶ μὲν οὖν τοὺς μύθους τοιοῦτος. δεινὸς δὲ ἠθογραφῆσαι. καὶ ἐν μὲν τοῖς μέρεσι, σαφής· ὑπὸ δὲ τὴν σύνταξιν, ἐνίοτε διὰ τὸ ἐπιτεῖνον τῆς ἑρμηνείας, ἄδηλος εἶναι δοκῶν. ἔχει δὲ χαρακτῆρα ὑπέρσεμνον, καὶ μέγαν. τὸ δὲ τῆς συνθέσεως, τραχύτητος ὂν μεσὸν, καὶ ἐμβριθὲς, καὶ ὑπερβατικὸν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀσαφές. αἱ δὲ βραχύτητες θαυμασαί, καὶ τῶν λέξεων οἱ νόες πλείονες. τὸ δὲ γνωμολογικὸν αὐτοῦ, πάνυ ἐπαινετόν. ἐν δὲ ταῖς ἀφηγήσεσι σφόδρα δυνατὸς, ναυμαχίας ἡμῖν καὶ πολιορκίας, νόσους τε καὶ ῥᾳδίας διηγούμενος. πολυειδὴς δὲ ἐν τοῖς σχήμασι,

Cleonis (quem ille ideo exosus, tanquam insanum vbique introducit) calumnias: illum vero, Athenis relictis, in Thraciam, vt aiunt, secessisse; vbi pulcerrimam illam historiam contexuit. Notauerat enim ille quidem, iam inde a belli initio, quaecunque memoria digna dicerentur fierentue: non tamen etiam principio de vllis suae historiae ornamentis fuit solicitus: sed satis ei fuit, si rerum memoriam sua notatione conseruaret. Postea vero exsul, vitam in Scaptesyla Thraciae loco, agens, dolauit perpoliuitque, quae initio memoriae tantum causa notauerat. Fabulis autem adversatur, studio veritatis: non enim fecit quod alii auctores et historiarum scriptores, qui delectationis studiosiores, quam veritatis, fabulas in suas historias inseruerunt. Atque illi quidem ita *se gesserunt*. At nostri auctoris institutum longe aliud fuit: qui sibi proposuit non auditores oblectare, sed studiosos homines erudire. Ideo ait opus hoc suum esse κτῆμα ἐς ἀεί (quasi quis dicat monumentum in omne tempus duraturum) non ἀγώνισμα, siue, ad ostentationem elaboratum opus; multa siquidem omisit, quae ad delectationem faciunt: digressionesque vitauit, quibus alii delectantur; cuiusmodi sunt apud Herodotum, quae de delphine narrantur, qui audienda lyra delectatur: et de Arione qui musica nauem dirigit: imo totus liber secundus titulum operis mentitur. Contra hic auctor si quid mirabile vel praeter institutum opus sit commemorandum, id ille quidem commemorat quia necesse est: verum ita vt in eius enarratione non diutius immoretur, quam quantum opus est, vt rem lector intelligat. Nam Terei meminit, propter Prognes et Philomelae casus tantum: Cyclopum etiam mentionem fecit, propter locorum cognitionem: Alcmaeonis quoque obiter meminit, de Acarnania et ei oppositis insulis loquens: reliqua non accurate persequitur. Ac fabulas quidem ita tractat Thucydides. Caeterum in moribus exprimendis mirabilis plane est: in singulis quidem orationis partibus est perspicuus: at in verborum constructione, quod longioribus periodis ac sententiis vtitur, interdum obscurus videtur esse. Genere dicendi vtitur grandi et in primis sublimi. Compositio aspera est, grauis, et hyperbatis scatens, interdum etiam obscura; breuitas mirabilis, et dictionum plures sensus. In sententiis, quae ad mores pertinent, excellit. Praestat etiam in narrationibus, dum proelia naualia, obsidiones vrbium, morbos, ac seditiones nobis narrat. Orationi suae multiplicia adhibet figurarum lumina,

et p. 321. (v. *Marcellin.* p. 4. Wass.) [Infra pro ἢ τοῦ μόν. σῶσαι lcrib. ἀλλ' ἢ aut ἀλλά.] *b* Σκαπτησύλῃ malit *Ae. Port.* Vide quae supra notauimus p. 3. et 4. *c* Vide lib. 1. p. 16, 17. *d* Καὶ γὰρ κτῆμα ἐς ἀεὶ μᾶλλον ὠνόμασεν ἢ ἀγώνισμα τὴν ἑαυτοῦ ξυγγραφήν legendum; quae lectio facile elicitur ex ipsomet *Thucydide*, p. 18. *Ae. Port.* (Et *Stephanus.*) *e* Vide *Herodotum*, l. 1. c. 23, 24. *f* Lib. 2. p. 115. *g* Initio libri sexti. *h* Fortasse legi potest, καὶ ὁ Ἀλκμαίων δὲ ὁ Ἀμφιάρεω μνημονεύεται, ἔνθα τὰ περὶ τὸν Ἀχελῶον καὶ τὰς πρὸ αὐτοῦ νήσους ἱσορεῖ. *Casaub.* (Ita *Stephanus* in *Edit.* 2.) Alcmaeonis meminit *Thucydides* in fine libri secundi, vnde correctionem huius loci satis commodam sumere potes: καὶ ὁ Ἀλκμαίων, ὅτε σωφρονεῖν ἔμελλε, μνημονεύεται, ἔνθα τὰ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ ἐν νήσῳ ποιεῖ. i. e. ἔνθα τὴν πρότερον αὐτοῦ σωφροσύνην οὐκ ἄλλως ἂν γενέσθαι λέγει, ἢ ἐν ἐκείνῃ τῇ γῇ, ἣν νῆσον καλεῖ, καὶ ἥπερ οὕπω ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἑωρᾶτο, οὐδὲ γῆ ἦν, ὅτε τὴν αὐτοῦ μητέ α ἔκτεινε. τὴν δὲ τοῦ Ἀχελῶου πρόσχωσιν ὡς νῆσον ἤδη πεποιημένην καὶ

in plerisque Gorgiam Leontinum imitatus, velox in elocutione, aufterus supra modum, morum exprimendorum optimus artifex. Itaque videbis apud eum in Pericle spiritum elatum, atque in Cleone nescio quid, quod quo nomine sit appellandum non reperio, in Alcibiade iuuentutem, in Themistocle omnia, in Nicia probitatem, superstitionem, et felicitatem, antequam veniisset in Siciliam: itemque alia sexcenta, quae suis locis sigillatim conabimur obseruare. Plurimus est apud Thucydidem veteris linguae Atticae vsus, quae ξ pro σ vsurpat, vt quum dicit ξυνέγραψε et ξυμμαχίαν. Per diphthongum αι scribit quae reliqui per α, dicitque αἰεί. Et omnino nomina multa noua inuenit; siquidem in Thucydidis dictione, quaedam vocabula reperiuntur ipsius aetate antiquiora, vt αὐτοβοεί, et πολεμησείοντες, et παγχάλεπον, et ἁμαρτάδα, et ὕλης Φακέλους. Quaedam et poëtis sunt in vsu, vt ἐπιλύγξαι, ἐπηλύται, ἀνακῶς et similia. Quaedam ipsi propria, ἀποσίμωσις, et κωλύμη, et ἀποτείχισις· itemque alia, quae apud reliquos scriptores non leguntur, sed apud hunc tantum. Porro huic etiam curae est verborum maiestas, vis argumentorum, ac sententiarum grauitas: et (vt iam diximus) in compositione breuitas. Nam *saepe* multae res vel vnica voce declarantur. Saepe etiam res et affectiones pro personis vsurpat, vt in illo ἀντίπαλον δέος. Habet etiam generis demonstratiui nonnihil: vt in oratione funebri: et quod variis ironiis, atque interrogationibus vtitur: conciones quoque quasdam habet philosophico more conscriptas: sunt enim instar dialogorum, qui philosophiis conueniunt, compositae. Ipsius tamen elocutionem ac verborum compositionem plerique reprehendunt, inter quos est Dionysius Halicarnasseus; eum enim reprehendit quasi soluta ac ciuili oratione vti nequeat; *quod ideo Dionysius facit,* quia ignorat haec omnia esse cuiusdam eximiae facultatis et habitus perfectissimi. Herodoti autem temporibus videtur vixisse, siquidem Herodotus meminit irruptionis in vrbem Plataeam factae, quam historiam narrat Thucydides libro secundo. Aiunt etiam, quum Herodotus suas historias in hominum coetu recitaret, Thucydidem recitationi illi interfuisse,

τὰ πολλὰ καὶ τῶν [i] Γοργίου τοῦ Λεοντίνου μιμούμενος· ταχὺς ἐν ταῖς σημασίαις, πικρὸς ἐν ταῖς αὐχηρότησιν, ἠθῶν μιμητὴς, καὶ ἄριστος διαγραφεύς. ὄψει γοῦν παρ' αὐτῷ Φρόνημα Περικλέους, καὶ Κλέωνος οὐκ οἶδ' ὅ, τι ἂν εἴποι τις· Ἀλκιβιάδου νεότητα, Θεμιστοκλέους πάντα, Νικίου χρηστότητα, δεισιδαιμονίαν, εὐτυχίαν, μέχρι Σικελίας, καὶ ἄλλα μυρία, ἃ κατὰ μέρος ἐπιδεῖν πειρασόμεθα. ὡς ἐπιπλεῖστον δὲ χρῆται τῇ ἀρχαίᾳ ἀτθίδι τῇ παλαιᾷ, ἣ τὸ ξ ἀντὶ τοῦ σ παρείληφεν, ὅταν ξυνέγραψε καὶ ξυμμαχίαν λέγῃ· καὶ τὴν δίφθογγον τὴν αι ἀντὶ τοῦ α γράφῃ, [k] αἰεὶ λέγων. καὶ ὅλως ἐφευρετὴς ἐστὶ καινῶν ὀνομάτων. τὰ μὲν γὰρ, ἔστιν ἀρχαιότερα τῶν κατ' αὐτὸν χρόνων, τὸ Αὐτοβοεὶ, καὶ τὸ Πολεμησείοντες, καὶ [l] Παγχάλεπον, καὶ Ἁμαρτάδα, καὶ Ὕλης Φακέλους· τὰ δὲ ποιητῆς μέλει, οἷον τὸ [m] Ἐπιλύγξαι, καὶ τὸ Ἐπηλύται, καὶ τὸ Ἀνακῶς, καὶ τὰ τοιαῦτα. τὰ δ' ἴδια, οἷον [n] Ἀποσίμωσις, καὶ Κωλύμη, καὶ Ἀποτείχισις· καὶ ὅσα ἄλλα παρ' ἄλλοις μὲν οὐ κεῖται, ὑπ' αὐτοῦ δὲ λέλεκται. μέλει δὲ αὐτῷ καὶ ὄγκου τῶν ὀνομάτων, καὶ δεινότητος τῶν ἐνθυμημάτων, καὶ, ὥσπερ Φθάσαντες εἴπομεν, βραχύτητος συντάξεως. τὰ γὰρ πολλὰ τῶν πραγμάτων καὶ λέξει δείκνυται. τέθεικε δὲ πολλάκις καὶ πάθη καὶ πράγματα ἀντ' ἀνδρῶν, ὡς τὸ Ἀντίπαλον δέος. ἔχει δὲ καί τι τοῦ πανηγυρικοῦ, ἐν οἷς ἐπιταφίους λέγει· καὶ ποικίλως εἰρωνείας εἰσφέρων, καὶ ἐρωτήσεις ποιούμενος, καὶ Φιλοσόφοις εἴδεσι δημηγορῶν. ἐν οἷς γὰρ ἀμοιβαῖός ἐστι, Φιλοσοφεῖ· τὴν μέντοι ἰδέαν αὐτοῦ τῶν λέξεων καὶ τῶν συνθέσεων αἰτιῶνται οἱ πλείους, ὧν ἐστι Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς· μέμφεται γὰρ αὐτῷ ὡς πεζῇ καὶ πολιτικῇ λέξει χρῆσθαι μὴ δυναμένῳ· οὐκ εἰδὼς ὅτι ταῦτα πάντα δυνάμεως ἐστὶ περιττῆς καὶ ἕξεως πλεονεξία. Φαίνεται δὲ ἐπὶ τῶν [o] Ἡροδότου χρόνων γενόμενος, εἴγε ὁ μὲν Ἡρόδοτος [p] μέμνηται τῆς Θηβαίων ἐσβολῆς ἐς τὴν Πλάταιαν, περὶ ἧς ἱστορεῖ Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. [q] λέγεται δέ τι καὶ τοιοῦτον, ὡς ποτε τοῦ Ἡροδότου τὰς ἰδίας ἱστορίας ἐπιδεικνυμένου, παρὼν τῇ ἀκροάσει Θουκυδίδης,

---

νῆσον ἠπειρωμένην νοεῖ. *Ae. Port.* *i* Vide p. 6. [Mox alter vtrum τῇ ἀρχαίᾳ aut τῇ παλαιᾷ delendum.] *k* Si αἰεὶ pro ἀεὶ vsurpat, it *Thucydides*, in hoc recessit ab Atticorum consuetudine, quibus familiare est literam ι vocibus auferre. In libris quidem impressis ἀεὶ plerumque obtinuit, in MSS. vtroque modo scribitur. *l* Hae duae voces παγχάλεπον et ἁμαρτάδα nullibi (quod sciam) apud *Thucydidem* exstant. *m* Locus corruptus. (*Steph.* Fort. ἐπηλυγάζεσθαι. vid. ad VI. 36.) *n* Malim ἀποσιμῶσαι. (Vid Lib. IV. Cap. 25.) *o* Hellanicus, Herodotus, Thucydides, historiae scriptores in isdem temporibus fere laude ingenii floruerunt, et non nimis longe distantibus fuerunt aetatibus. Nam Hellanicus initio belli Peloponnesiaci fuisse quinque et sexaginta annos natus videtur: Herodotus tres et quinquaginta: Thucydides quadraginta. Scripsit tum hoc in libro vndecimo Pamphilae. *Gellius*, l. 15. c. 23. *p* Lib. 9. c. 100. (Si *Marcellinus* historiam tangit, quam *Thucydides* in principio lib. II. narrat, alius quaerendus est locus *Herodoti:* nam in eo, quem hic adnotat *Hudsonus*, de proelio ad Plataeas inter Persas et Graecos, Mardonio Persarum et Pausania Graecorum Duce, facto agitur, quo irruptio Thebanorum in vrbem illam quadraginta prope annis posterior fuit.) *q* Meminere huius rei, *Lucianus*, *Photius* in Bibliotheca, et *Suidas* in voce Θουκυδίδης. (et v. ὀργᾶν. WASS.)

καὶ ἀκούσας, ἐδάκρυσεν. ἔπειτα Φασὶ τὸν Ἡρόδοτον τοῦτο θεασάμενον εἰπεῖν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα τὸν Ὄλορον· ὦ Ὄλορε, ὀργὴ ἡ Φύσις τοῦ υἱοῦ σου πρὸς μαθήματα. [r] ἐτελεύτησε δὲ ἐν τῇ Θρᾴκῃ· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἐκεῖ ἐτάφη· ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ἠνέχθη τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ κρύφα παρὰ τῶν συγγενῶν, καὶ οὕτως ἐτάφη. οὐ γὰρ ἐξῆν φανερῶς θάπτειν ἐν Ἀθήναις τὸν ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντα. ἔστι δὲ αὐτοῦ τάφος πλησίον [s] τῶν Πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ Κοίλη καλεῖται, καθά φησιν Ἀντύλλος, ἀξιόπιστος ἀνὴρ μαρτυρῆσαι, καὶ ἱστορίαν γνῶναι, καὶ διδάξαι δεινός. καὶ στήλη δέ, φησίν, ἕστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ, Θουκυδίδης Ὄλόρου Ἁλιμούσιος, ἔχουσα ἐπίγραμμα. τινὲς δὲ προσέθηκαν καὶ τὸ, ἐνθάδε κεῖται. ἀλλὰ λέγομεν ὅτι νοούμενόν ἐστι τοῦτο καὶ προσυπακουόμενον. οὐδὲ γὰρ ἔκειτο ἐν τῷ ἐπιγράμματι. ἔστι δὲ τὴν ἰδέαν καὶ τὸν χαρακτῆρα μεγαλοπρεπὴς, ὡς μηδὲ ἐν τοῖς οἰκτοις ἀφίεσθαι τοῦ μεγαλοπρεποῦς· ἐμβριθὴς τὴν φράσιν, ἀσαφὴς τὴν διάνοιαν, διὰ τὸ ὑπερβατοῖς χαίρειν· ὀλίγοις ὀνόμασι πολλὰ πράγματα δηλῶν, καὶ ποικιλώτατος μὲν ἐν τοῖς τῆς λέξεως σχήμασι, κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν τοὐναντίον ἀσχημάτιστος. οὔτε γὰρ εἰρωνείαις, οὔτε ἐπιτιμήσεσιν, οὔτε ταῖς ἐκ πλαγίου ῥήσεσιν, οὔτε ἄλλαις τισὶ πανουργίαις πρὸς τὸν ἀκροατὴν κέχρηται, τοῦ Δημοσθένους μάλιστα ἐν τούτοις ἐπιδεικνυμένου τὴν δεινότητα. οἶμαι δὲ οὐκ ἀγνοίᾳ σχηματισμοῦ τοῦ κατὰ διάνοιαν παρεῖναι τὸν Θουκυδίδην τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις πρέποντας καὶ ἁρμόζοντας συντιθέντα τοὺς λόγους. οὐ γὰρ ἔπρεπε Περικλεῖ καὶ Ἀρχιδάμῳ καὶ Νικίᾳ καὶ Βρασίδᾳ, ἀνθρώποις μεγαλόφροσι καὶ γενναίοις καὶ ἡρωϊκὴν ἔχουσι δοξαν, λόγους εἰρωνείας καὶ πανουργίας περιτιθέναι, ὡς μὴ παῤῥησίαν ἔχουσι φανερῶς ἐλέγχειν, καὶ ἀντικρυς μέμφεσθαι, καὶ ὁτιοῦν βούλονται λέγειν. διὰ τοῦτο τὸ ἄπλαστον καὶ ἀνηθοποίητον ἐπετήδευσε, σώζων κἀν τούτοις τὸ προσῆκον, καὶ τῇ τέχνῃ δοκοῦν. τεχνίτου γὰρ ἀνδρὸς φυλάξαι τοῖς προσώποις τὴν ἐπιβάλλουσαν δόξαν, καὶ τοῖς πράγμασι τὸν ἀκόλουθον κόσμον. Ἰσέον δὲ ὅτι τὴν πραγματείαν αὐτοῦ οἱ μὲν κατέτεμον εἰς [t] τρεισκαίδεκα ἰσορίας, ἄλλοι δὲ [v] ἄλλως. ὅμως δὲ ἡ πλείστη καὶ ἡ κοινὴ κεκράτηκε, τὸ μέχρι τῶν ὀκτὼ διῃρῆσθαι τὴν πραγματείαν· ὡς καὶ ἐπέκρινεν ὁ [x] Ἀσκληπιός.

et quum eas audiuiſſet, lacrymaſſe; quod vbi animadvertiſſet Herodotus, dixiſſe eum ferunt Oloro patri Thucydidis: Filii tui, o Olore, ingenium magno impetu ad literarum ſtudia fertur. Mortuus eſt in Thracia et (vt quidem volunt nonnulli) ibi eſt ſepultus: ſed alii dicunt, oſſa eius clam a cognatis Atheras fuiſſe importata, itaque ſepulta; neque enim palam licuit Athenis ſepelire eum qui propter crimen proditionis exſilio fuiſſet mulctatus. Erat autem eius ſepulcrum prope portam in eo loco agri Attici, qui appellatur Coela, quemadmodum teſtatur Antyllus, vir fide digniſſimus, hiſtoriaeque periſſimus, et ad docendum appoſitiſſimus. Fuit etiam, (ait ille) in Coela habens hanc inſcriptionem columna, THVCYDIDES OLORI HALIMVSIVS. Addiderunt vero quidam haec, HIC IACET; quod nos facile intelligi poſſe ac ſubaudiri putamus: in inſcriptione enim non erat. Forma autem, et dicendi genus, *quo Thucyd. vtitur*, eſt magnificum adeo, vt ne in commiſerationibus quidem ab hac magnifica loquendi forma abſtineat. Elocutio eſt grauis, ſententiae obſcurae, quia hyperbatis delectatur, et multas res paucis verbis declarat. Et verborum quidem plurimas habet figuras; contra vero pauciſſimas ſententiarum figuras habet. Nam nec ironiis, nec obiurgationibus, nec obliquis dictis, nec vllis aliis callidis artibus, quibus auditorem capiat, vtitur, cum tamen Demoſthenes in his potiſſimum ſuae eloquentiae vim oſtentet. Puto autem huiusmodi ſententiarum figuras a Thucydide non propter earum ignorationem praetermiſſas: verum quia orationem perſonis, de quibus verba facit, congruentem, atque conuenientem tribuere volebat. Nec enim decebat Pericli, et Archidamo, et Niciae, et Braſidae, viris excelſo animo praeditis, et generoſis, et heroica gloria ornatis ironias, et alias artis oratoriae fraudes attribuere, quaſi non liceret ipſis *alios* aperte arguere, et palam accuſare, et dicere quicquid vellent. Propterea *igitur* ſimplicem, et minime figuratam orationem accurate eſt ſequutus, in his etiam rebus decorum, et artis praeceptra ſeruans. Eſt enim artificis periti dignitatem *ſingulis* perſonis conuenientem ſeruare, et rebus *quibusque* congruens ornamentum *tribuere*. Sciendum autem eſt totam Thucydidis hiſtoriam a quibusdam in XIII. libros fuiſſe diuiſam, ab aliis aliter. Frequens tamen, et communis vſus obtinuit, vt totum hoc opus in octo tantum libros diuideretur, quod et Aſclepius ſuo iudicio comprobauit.

r Vide p. 5. et 11. *s Sc.* Melitidem, iuxta quam *Thucydidis* monumentum erat, teſte *Pauſania* in Arti is. καὶ οἱ δολοφονηθέντι, (de *Thucydide* illi termo) ὡς κατήει, μνῆμά ἐστιν οὐ πόῤῥω πυλῶν Μελιτίδων. *t Thucydideae* Hiſtoriae in tredecim libros diuiſionis meminit *Scholiaſtes* ad p. 148. *v Scil.* in nouem, teſte *Diodoro Siculo*, l. 12. p. 306. et l. 13. p. 352. *Ed. Steph.* *x* Eſt hic *Aſclepius* vnus ex iis qui Scholia ſcripſiſſe in *Thucydidem* feruntur. Vide *Schol.* ad p. 39. n. 62.

ΑΛΛΩΣ ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΣΟΥΙΔΑ.

ALITER EX SVIDA.

Thucydides, Olori F. Athenienſis. Habuit autem filium Timotheum. Maternum autem genus a Miltiade duce, paternum vero ab Oloro, Thracum rege, ducebat. Antiphontis diſcipulus. Floruit Olympiade 87. Scripſit autem Peloponneſiorum et Athenienſium bellum. Hic, dum adhuc eſſet puer, audiuit Herodotum, qui ſuas hiſtorias Olympiae recitabat, quas conſcripſerat, et quaſi quodam furore diuino percitus, lacrymis eſt replerus. Herodotus autem animaduerſo eius ingenio, Oloro Thucydidis patri dixit: Te, Olore, propter egregiam prolem beatum iudico. Tuus enim filius animum ad diſciplinas incitatum *earumque vehementer cupidum* habet. Nec eum ſua ſententia feſellit. Hic Thucydides fuit vir inſignis artificio, orationis elegantia, accurata rerum expoſitione, et imperatoriis artibus, et conſiliis, et panegyricis argumentis. Hic ſcriptor a foemineo ad neutrum genus transire ſolet, vt Τρέπονται εἰς Μακεδονίαν, ἐΦ' ὅπερ καὶ πρότερον. Et haec eſt *Thucydidis* propria peculiarisque ſcribendi ratio.

Θουκυδίδης Ὀλόρου, Ἀθηναῖος· παῖδα δὲ ἔσχε Τιμόθεον. ἦν δὲ ἀπὸ μέν μητρὸς Μιλτιάδου τοῦ στρατηγοῦ τὸ γένος ἕλκων· ἀπὸ δὲ πατρὸς, [a] Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως. μαθητὴς Ἀντιφῶντος. ἤκμαζε κατὰ τὴν πζ' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψε δὲ τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. οὗτος ἤκουσεν ἔτι παῖς τυγχάνων Ἡροδότου, ἐπὶ τῆς Ὀλυμπίας τὰς ἱστορίας αὐτοῦ διερχομένου, ἃς συνεγράψατο, καὶ κινηθεὶς ὑπό τινος ἐνθουσιασμοῦ, πλήρης δακρύων ἐγένετο. καὶ ὁ Ἡρόδοτος κατανοήσας τὴν αὐτοῦ Φύσιν, πρὸς τὸν πατέρα Θουκυδίδου Ὄλορον ἔΦη, μακαρίζω σε τῆς εὐτεκνίας Ὄλορε. ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα. καὶ οὐκ ἐψεύσθη γε τῆς ἀποφάνσεως. οὗτος ὁ Θουκυδίδης ἀνὴρ ἦν πολὺς ταῖς τέχναις, κάλλει λόγων, καὶ ἀκριβείᾳ πραγμάτων, καὶ στρατηγίαις, καὶ συμβουλίαις, καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσεσιν. οὗτος ὁ συγγραΦεὺς μεταβαίνειν εἰώθεν ἀπὸ τῶν θηλυκῶν εἰς οὐδέτερα. οἷον, [b] Τρέπονται εἰς Μακεδονίαν, ἐΦ' ὅπερ καὶ πρότερον. Καὶ Θουκυδίδειος γραΦή.

a Cimon Miltiadis filius (vt ſcribit *Plutarchus*) matrem Hegeſipylam habuit natione Thraſſam, filiam regis Oroli. Hinc et Thucydides hiſtoricus, Cimonis propinquus, patrem habuit Orolum, qui ad generis a ſtorem retulit ſimilem nominis appellationem. Quibus ex verbis conſtat, *Suidam* errare, quum dicit Thucydidem paternum genus duxiſſe ab ipſo Oloro rege Thracum. Nam quia mater fuit oriunda ab Oloro, inditum patri Thucydidis nomen aui materni. Vide *Fab. Paulinum* in *Thucydidem* de Peſte Athen. (*b* Lib. I. Cap. 59. vbi vid. Steph.)

ΑΛΛΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ, ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

ALIA DE THVCYDIDE, INCERTO AVCTORE.

Thucydidae Athenienſi, Olori filio, Threicium genus fuit: nam Pater eius Olorus, ex Thracia nomen accepit. Fuit autem ex affinibus Miltiadae. Vnde et vbi Miltiades apud Coelam, ibi et Thucydides ſepultus eſt. Miltiades Hegeſipylen Thracum regis filiam in vxorem duxit. Fuit autem *Thucydides* diſcipulus Antiphontis Rhamnuſii, qui in dicendo grauis, in iudiciis ſuſpectus habitus eſt: propter quod cum ipſum

[a] Θουκυδίδης Ἀθηναῖος, Ὀλόρου ἦν παῖς, Θρᾴκιον δὲ αὐτῷ τὸ γένος. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτῷ Ὄλορος ἐκ Θρᾴκης εἶχε τοὔνομα. γέγονε δὲ τῶν Μιλτιάδου συγγενής. αὐτίκα γοῦν ἔνθα Μιλτιάδης περὶ Κοίλην τέθαπται, ἐνταῦθα καὶ Θουκυδίδης τέθαπται. ὁ δὲ Μιλτιάδης ἔγημε τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως θυγατέρα Ἠγησιπύλην. γέγονε δὲ Ἀντιφῶντος τοῦ Ραμνουσίου μαθητὴς, δεινοῦ λέγειν, καὶ ὑπόπτου γενομένου τοῖς

a Hanc vitam *Thucydidis* ab *Anonymo* conſcriptam, et *Editt. Ald. Flor. Baſ Steph* 1. praefixam, interpretatione donauit *Barthol. Perthenius Benacenſis*: ſed quum nonnullis in locis mentem Auctoris male aſſecutus ſit, eius verſionem paululum immutauimus. (Haec quoque in *Reg.* et *Caſſ. Codd.* iunx, ſed in *Caſſ.* admodum recenti manu ſcripta.

δικαστηρίοις. καὶ διὰ ταῦτα λέγοντος μὲν οὐκ ἠνείχοντο αὐτοῦ, γράφειν δὲ ἐπεχείρησε τοὺς λόγους, καὶ ἐξέδωκε τοῖς δεομένοις. ἐμαρτύρησε δὲ αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ὁ μαθητὴς, [b] ὅτι ᾧ ἂν σύμβουλος γένοιτο, ἄριστα ἐκεῖνος ἀπήλλαττεν εἰς τὰς δίκας. ἀλλ' ὁ μὲν ἔδοξε πονηρὸς Ἀντιφῶν εἶναι, καὶ περὶ τέλη τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κριθεὶς προδοσίας, ὡς Λακεδαιμονίοις μὲν τὰ ἄριστα κατὰ πρεσβείαν παρηνέσας, Ἀθηναίοις δὲ ἀλυσιτελέστατα, ἑάλω. [c] καὶ σὺν αὐτῷ διεφθάρησαν Ἀρχεπτόλεμος καὶ Ὀνομακλῆς, ὧν καὶ κατεσκάφησαν καὶ αἱ οἰκίαι, καὶ τὸ γένος, τὸ μὲν διεφθάρη, τὸ δὲ, ἄτιμον ἐγένετο. [d] στρατηγικὸς δὲ ἀνὴρ ὁ Θουκυδίδης γενόμενος, καὶ τὰ περὶ Θάσον πιστευθεὶς μέταλλα, πλούσιος μὲν ἦν, καὶ μέγα ἐδύνατο· ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ αἰτίαν ἔσχε προδοσίας ἐκ [e] βραδύτητός τε καὶ ὀλιγωρίας. ἔτυχε μὲν γὰρ Βρασίδας τὰς ἐπὶ Θρᾴκης καταλαβὼν πόλεις Ἀθηναίων, ἀφισὰς μὲν Ἀθηναίων, Λακεδαιμονίοις δὲ προστιθείς. κἀντεῦθα δέον ταχέως ἀναπλεῦσαι, καὶ σῶσαι μὲν τὴν Ἠϊόνα ἐγγὺς κειμένην, περιποιῆσαι δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, μέγα κτῆμα τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν μὲν Ἠϊόνα ἐδυνήθη Φθάσας σῶσαι, τὴν δὲ Ἀμφίπολιν ἀπώλεσε. καίτοι Κλεόν βοηθῶν ταῖς ἐπὶ Θρᾴκης πόλεσι, κατέπλευσε μὲν εἰς Ἀμφίπολιν, ἀλλ' ὅμως μάχης γενομένης Βρασίδας μὲν ὁ Λακεδαιμόνιος ἐνίκησεν αὐτὸν, [f] Κλέων δὲ ἀπέθανεν, ὑπὸ Μυρκινίου πελταστοῦ βληθείς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ [g] Βρασίδας τῆς νίκης αἰσθόμενος ἀπέθανε, καὶ Ἀμφίπολις Ἀθηναίων ἀπέστη, Λακεδαιμονίων δὲ ἐγένετο. ἔνθα καὶ τὰ [h] Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα καθελόντες οἱ Ἀμφιπολῖται, Βρασίδεια ἐκάλεσαν, μισήσαντες μὲν τὴν Ἀττικὴν ἀποικίαν, λακωνίσαντες δὲ κἀν τούτῳ, καὶ τὴν τιμὴν μεταθέντες εἰς Λακεδαίμονα. γειόμενος δὲ Φυγὰς ὁ Θουκυδίδης ἐσχολαζε τῇ [i] ξυγγραφῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ πολλὰ χαρίζεσθαι μὲν Λακεδαιμονίοις, κατηγορεῖν δὲ Ἀθηναίων τὴν τυραννίδα καὶ πλεονεξίαν. οὐ γὰρ καιρὸς αὐτῷ κατειπεῖν Ἀθηναίων ἐγένετο Κορινθίων κατηγορούντων, ἢ Λακεδαιμονίων μεμφομένων, ἢ Μιτυληναίων αἰτιωμένων, πολὺς ἐν τοῖς ἐγκλήμασι τοῖς Ἀττικοῖς ἐρρύη· καὶ τὰς μὲν νίκας τὰς Λακωνικὰς ἐξῆρε τῷ λόγῳ, τὰς δὲ ξυμφορὰς ἤὔξησε τὰς Ἀττικὰς, ὅπου καὶ τὰς ἐν Σικελίᾳ. πέπαυται δὲ τὸ τῆς συγγρα-

orantem non facile iudicia tolerarent, orationes scribere aggressus est: et quibus eo opus erat, exhibuit. De quo Thucydides discipulus testimonium perhibuit, quod cuicunque consilium dedisset, ille in iudicio victor euadebat. Sed Antiphon improbus est existimatus, et circa finem belli Peloponnesiaci proditionis accusatus est, quippe qui Lacedaemoniis optima legationis tempore, Athenienſibus vero inutilissima consuluisse deprehensus est: simulque cum eo Archeptolemus et Onomacles periere, quorum domus funditus euersae sunt, et eorum genus partim abolitum, partim honore priuatum. Cum autem Thucydidi, in imperatoria dignitate constituto, credita essent metalia quae circa Thasum erant, diues et potens factus est. Bello vero Peloponnesiaco proditionis accusatus est, ob tarditatem et negligentiam. Forte enim Brasidas cepit vrbes Athenienſium in Thracia, quas abducens ab Athenienſibus Lacedaemoniis adiecit; eoque cum oporteret *Thucydides* celeriter nauigare, et seruare Eïona prope positam, et vindicare Amphipolim Athenienſibus summe vtilem, Eïona quidem perueniens seruabat, Amphipolim autem perdidit. Atqui Cleon suppetias ferens vrbibus Thraciae, nauigauit ad Amphipolim, sed tamen commissa pugna a Brasida Lacedaemonio victus est, periitque a Murcinio peltato vulneratus. Veruntamen et Brasidas victoriam adeptus, mortuus est, et Amphipolis ab Athenienſibus ad Lacedaemonios desciuit: vbi et Agnonia aedificia cum diruissent Amphipolitae, Brasidia appellarunt, coloniam Atticam odio habentes, et Laconum partes etiam in hoc fouentes, atque honorem in Lacedaemona transferentes. Thucydides vero cum exsularet, belli Peloponnesiaci historiam scripsit, et propter hoc Lacedaemoniis plurimum gratificari videtur, Athenienſium autem tyrannidem et auaritiam accusare; cum alia contra eos scribendi non praestaretur opportunitas. Corinthiis accusantibus, Lacedaemoniis succensentibus, et Mytilenaeis culpantibus, grandis in Athenienſium crimina insurgebat, Laconicas victorias oratione extollens, et Atticas calamitates augens, eas praecipue quae in Sicilia acceptae fuerunt. Historiam autem

Titulus est Θουκυδίδου βίος.) *b* Ὑπόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακείμενος, τοὺς μέντοι ἀγωνιζομένους, καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ ἐν δήμῳ πλεῖσα, εἰς ἀνὴρ, ὅστις ξυμβουλεύσαιτό τι δυνάμενος ὠφελεῖν. *Thucyd.* lib 8. p. 545. (Ὅτι ᾧ συμβ. *Reg.* ὅτι ἂν ᾧ συμβ. *Caſſ.* Paullo post pro ἄριστα ἐκ. *Reg* ἄριστος ἐκ.) *c* (Vide *Plutarchum* in vita Antiphontis. Eum cum Phrynicho ac decem aliis a Quadringentis Lacedaemonem missum narrat *Thucydides* VIII. 90. *d* Vide *Thucyd.* lib. 4. p. 299, 300. etc. (Στρατηγὸς ικὸς δὲ ἀμελὴς ὁ Θουκυδίδης *Caſſ.* ἀμελὴς etiam *Reg.*) *e* (Βραδυτῆτος *Caſſ.* sic *Thucyd.* v. 75. Vid. *Etymolog. M.* v. ἀνδροτής. Mox Ἰόνα pro Ἠϊόνα bis *Reg.* et *Caſſ.* et κατέπλευσεν εἰς Ἀμφίπολιν *Idem*) *f* *Thucyd.* l. 5. p. 324. 325. *g* (ὁ Βρασίδας *Reg. Caſſ.*) *h* (Ἀγνώνεια Idem et *Thucyd.* v. 11.) *i* (Συγγραφῇ, et paullo post συμφορὰς

clauſit in bello nauali, quod geſtum eſt circa Cynoſſema, hoc eſt circa Helleſpontum: vbi videntur et Athenienſes victoriam comparaſſe. Quae vero ſecuta fuerunt, aliis ſcribenda reliquit, Xenophonti videlicet et Theopompo. Nam plura praelia poſtea commiſſa ſunt. Neque enim complexus eſt ſecundam pugnam naualem circa Cynoſſema, quam Theopompus ſcripſit: neque eam quae circa Cyzicum commiſſa eſt, in qua Thraſybulus, Theramenes, et Alcibiades victoriam retulerunt: neque quae in Arginuſis facta eſt, vbi Athenienſes Lacedaemonios ſuperarunt: neque, quae caput Atticorum malorum fuit, pugnam naualem ad Aegos flumen, vbi et naues et ſpem deinceps perdiderunt Athenienſes. Tunc enim murus eorum euerſus eſt, et tyrannis triginta virorum conſtituta, et in multas calamitates incidit ciuitas, quas diligentius ſcripſit Theopompus. Thucydides autem inter Athenienſes clariſſimos vnus fuit, cumque grauis in ſcribendo videatur, priusquam ſcriberet, rebus praefuit. Primam autem grauitatis in dicendo demonſtrationem hanc fecit: Pyrilampes enim quidam, ex ciuibus virum amicum, et amaſii loco habitum, ob ſuſpicionem quandam interfecit. Hac autem cauſa in Areopago mota, magnum ſapientiae ſuae ſpecimen edidit. Nam cum pro Pyrilampe cauſam ageret, et Pericles accuſaret, victoriam obtinuit; vnde imperator ab Athenienſibus delectus, princeps populi fuit. Peculatus autem reus eſt factus, tanquam auaritia detentus, idcirco eum non paſſi ſunt amplius praeeſſe populo. Primum enim ſub Xenocrito ad Sybarin peregre profectus, cum Athenas reuerſus eſſet, perturbationem iudicii fugiens, captus eſt: poſtea vero in exilium miſſus per decennium; fugiens autem, in Aegina commoratur, et illic dicitur hiſtorias compoſuiſſe. Tuncque cupiditatem ſuam maxime patefecit; nam omnes Aegineras foenore opprimens, exhauſit. Poſt abſolutam hiſtoriam prooemium ab auctore ordinatum fuiſſe referunt; quoniam de his quae in bello geſta ſunt, in eo meminit: vt de Deli purgatione, quam circa ſeptimum annum ab Euthyno archonte factam fuiſſe dicunt. Mentionem quoque in eo fecit de fine belli, dicens: In finem huius belli. Sed et initio

φῆς ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ Κυνὸς σῆμα, τουτέστι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔνθα δοκοῦσι καὶ νενικηκέναι Ἀθηναῖοι. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἑτέροις γράφειν κατέλιπε, Ξενοφῶντι καὶ Θεοπόμπῳ. εἰσὶ δὲ [k] καὶ αἱ ἐφεξῆς μάχαι. οὔτε γὰρ [l] τὴν δευτέραν ναυμαχίαν τὴν περὶ Κυνὸς σῆμα, ἣν Θεόπομπος εἶπεν, οὔτε [m] τὴν περὶ Κύζικον, ἣν ἐνίκα Θρασύβουλος καὶ Θηραμένης καὶ Ἀλκιβιάδης, οὔτε [n] τὴν ἐν [o] Ἀργινούσαις ναυμαχίαν, ἔνθα νικῶσιν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους, οὔτε τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν τῶν Ἀττικῶν, [p] τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν, ὅπου καὶ τὰς ναῦς ἀπώλεσαν Ἀθηναῖοι, καὶ τὰς ἐξῆς ἐλπίδας. καὶ γὰρ τὸ τεῖχος αὐτῶν καθῃρέθη, καὶ ἡ τῶν τριάκοντα τυραννὶς κατέσχη, καὶ πολλαῖς ξυμφοραῖς περιέπεσεν ἡ πόλις, ἃς ἠκρίβωσε Θεόπομπος. ἦν δὲ τῶν πάνυ κατὰ γένος Ἀθήνησι δοξαζομένων ὁ Θουκυδίδης. δεινὸς δὲ δόξας εἶναι ἐν τῷ λέγειν, πρὸ τῆς συγγραφῆς προέξη τῶν πραγμάτων. πρώτην δὲ τῆς ἐν τῷ λέγειν δεινότητος τήνδε ἐποιήσατο τὴν ἐπίδειξιν. Πυριλάμπης γάρ τις τῶν πολιτῶν ἄνδρα φίλον καὶ ἐρώμενον ἴδιον διά τινα ζηλοτυπήσας ἐφόνευσε· ταύτης δὲ τῆς δίκης ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κινουμένης πολλὰ τῆς ἰδίας σοφίας ἐπεδείξατο, ἀπολογίαν ποιούμενος ὑπὲρ τοῦ [q] Πυριλάμπους, καὶ Περικλέους κατηγοροῦντος, ἐνίκα. ὅθεν καὶ στρατηγὸν αὐτὸν ἑλομένων Ἀθηναίων, ἄρχων προέξη τοῦ δήμου. [r] μεγαλόφρων δὲ ἐν τοῖς πράγμασι γενόμενος, ἅτε φιλοχρηματῶν, οὐκ εἴα τὸν πλείονα χρόνον προστατεῖν τοῦ δήμου. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Ξενοκρίτου, ὡς Σύβαριν ἀποδημήσας, ὡς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, συγχύσεως δικαστηρίου φεύγων ἐάλω· ὕστερον δὲ [s] ἐξοστρακίζεται ἔτη δέκα. φεύγων δὲ, ἐν Αἰγίνῃ διέτριβε, κἀκεῖ λέγεται τὰς ἰσορίας αὐτὸν συντάξασθαι. τότε δὲ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ μάλιστα φανερὰν γενέσθαι· ἅπαντας γὰρ Αἰγινήτας κατατοκίζων, ἀναστάτους ἐποίησε. [t] μετὰ δὲ τὴν ἰσορίαν Φασὶ συντεταχθαι τῷ συγγραφεῖ τὸ προοίμιον, ἐπεὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ μέμνηται γεγενότων, ὥσπερ [v] τῆς Δήλου καθάρσεως, ἣν περὶ τὸ ἑβδομον ἔτος ἐπὶ [x] Εὐθύνου ἄρχοντος γεγενῆσθαί Φασι. μέμνηται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ τῆς τοῦ πολέμου τελευτῆς, λέγων· [y] Ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου. ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρχῇ

Caſſ. *k* (Καὶ deeſt *Reg. Caſſ.*) *l* Vide *Xenophontis* Hiſt. Gr. initio libri primi et *Diodorum Siculum* l. 13. p. 354. (*Hudſonus*, vel *Parthenius*, ſuppleuit in interpretatione verbum, a quo hi accuſatiui pendent: nam vertit: *neque enim* complexus eſt *ſecundam pugnam naualem.* Videtur vel e praecedente γράφειν repetendum ἔγραψε, vel paullo poſt diſtinguendum ἣν Θεόπομπος, εἶπεν.) *m* *Diodor. Sic.* l. 13. p. 357. *n* *Xenophontis* Hiſt. Gr. l. 1. *o* (Ἀργεννούσαις *Caſſ.*) *p* *Diodor. Sic.* l. 13. et *Xenophon* in Hiſt. Gr. l. 2. (Paullo ante ἀλλὰ τὸ κεφάλ. *Reg.*) *q* Vide *Xenoph.* Hiſt. Gr. l. 2. vbi recenſet Tyrannorum nomina. Vide etiam *Meurſii* Att. lect. lib. 4. c. 5. *r* (Non intelligo quomodo haec de peculatu accipere potuerit *Interpres.* Locus corruptus videtur.) *s* (Καὶ ἐξοστρακίζεται *Mſ.*) *t* Idem etiam a *Dionyſio Halicarnaſſeo* et quibusdam aliis factum eſt. (Δὲ abeſt ab vtroque *Cod.*) *v* (Lib. I. Cap. 8.) *x* (Εὐθυδήμου *Dodwell.* in Annalib. Thucyd. Ann. VI. Belli Peloponn. In *Thucyd.* VI. 69. idem nomen corruptum erat in Εὐδήμας. vid. ibi Add.) *y* (Lib. 1. Cap. 18.) *z* (Δὴ μετὰ τῆσι *Caſſ.* paullo poſt ὡς δ' εἰπεῖν vterque *Cod.* et ἐπὶ πλείσον. *Caſſ.* vid.

φησὶ, Κίνησις γὰρ αὕτη [a] μεγίστη τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο, καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων· ὡς δὲ εἰπεῖν, καὶ ἐπιπλεῖον ἀνθρώπων. πληρώσας δὲ τὴν ὀγδόην ἱστορίαν, ἀπέθανε νόσῳ. σφάλλονται γὰρ οἱ λέγοντες μὴ Θουκυδίδου εἶναι τὴν ὀγδόην, ἀλλ' ἑτέρου συγγραφέως. [a] τελευτήσας δ' ἐν Ἀθήνῃσιν, ἐτάφη πλησίον τῶν [b] Μιλτιάδων πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ προσαγορεύεται Κοίλη· εἴτε αὐτὸς ἐπανελθὼν Ἀθήναζε ἐκ τῆς Φυγῆς, τοῦ ὁρισθέντος χρόνου πληρωθέντος, καὶ τελευτήσας ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, εἴτε μετακομισθέντων αὐτοῦ τῶν ὀστέων ἀπὸ Θρᾴκης, ἐκεῖ καταχρέψαντος τὸν βίον· λέγεται γὰρ ἐπ' ἀμφότερα. καὶ στήλη τις ἀνέστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ τοῦτο ἔχουσα τὸ ἐπίγραμμα·

Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀλιμούσιος ἐνθάδε κεῖται.

dicit: Motus enim hic maximus Graecis fuit, et parti cuidam Barbarorum, et vt ita dicam, maximae parti hominum. Cum autem octauam historiam absoluisset, morbo exstinctus est. Falluntur enim qui dicunt non Thucydidae esse octauam, sed alterius Historici. Mortuus autem, Athenis sepultus est iuxta portas Miltiadarum, in loco Atticae regionis qui appellatur Coela: seu cum rediisset Athenas ab exsilio, completo tempore praescripto, et in propria patria occubuisset; seu translatis eius ossibus ex Thracia, cum illic decessisset: in vtramque enim partem dicitur, et columna quaedam in Coela erecta est, hoc monostichon insignita:

Thucydides Olori iacet hoc Alimusius antro.

Thucyd. Lib. I. princ.) *a* Potius distinguendum post τελευτήσας δ' quam post Ἀθήνησιν. (τελευτήσας δὲ, Ἀθήνησιν *Cass.* de etiam *Reg.* sed sine distinctione.) *b* Omnino legendum Μελιτίδων πυλῶν. (Ita *Reg.* et *Cass.*)

ELOGIA AVCTORVM AC IVDICIA

DE THVCYDIDE.

Anonymus apud Plutarchum de Catone Maiore.

Ὀψιμαθὴς γενέσθαι λέγεται, καὶ πόρρω παντάπασιν ἡλικίας ἑλληνικὰς, Ἑλληνικὰ βιβλία λαβὼν εἰς χεῖρας, βραχέα μὲν ἀπὸ Θουκυδίδου, πλείονα δ' ἀπὸ Δημοσθένους εἰς τὸ ῥητορικὸν ὠφεληθῆναι. *Wass.*

Dionysius Halicarnasseus Epistola ad Cn. Pompeium.

Πρωτη τῶν ἀρετῶν γένοιτ' ἄν, ἧς χωρὶς οὐδὲν τῶν ἄλλων τῶν περὶ τοὺς λόγους ὄφελος. τίς; ἡ καθαρὰ ὀνόμασι τοῖς καὶ τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα σώζουσα διάλεκτος. ταύτην ἀκριβοῦσιν ἀμφότεροι (Θουκυδίδης καὶ Ἡρόδοτος.) Ἡρόδοτός τε γὰρ, τῆς Ἰάδος ἄρισος κανών· Θουκυδίδης τε τῆς Ἀτθίδος. τρίτην ἔχει χώραν ἡ καλουμένη συντομία. ἐν ταύτῃ δοκεῖ προέχειν Ἡροδότου Θουκυδίδης. καίτοι λέγοι τις ἂν ὡς μετὰ τοῦ σαφοῦς ἐξεταζόμενον, ἡδὺ φαίνεται τὸ βραχύ· εἰ δὲ ἀπολείποιτο τούτου, πικρόν. ἀλλὰ μηδὲν ἔξω παρὰ τοῦτο. ἐνάργεια μετὰ ταῦτα τέτακται πρώτη μετὰ τῶν ἐπιθέτων ἀρετῶν. ἱκανῶς ἐν ταύτῃ κατορθοῦσιν ἀμφότεροι. μετὰ ταύτην συνίσταται τὴν ἀρετὴν, τῶν ἠθῶν τε καὶ παθῶν μίμησις. διῄρηνται τὴν ἀρετὴν ταύτην οἱ συγγραφεῖς. Θουκυδίδης μὲν γὰρ, τὰ πάθη δηλῶσαι κρείττων·

Virtus omnium prima est, sine qua nulla alia est orationis vtilitas. Quaenam illa est? Sermo purus, proprietatem linguae Graecae retinens; hanc ambo (Thucydides et Herodotus) studiose conseruant. Herodotus enim, Ionicae linguae optima regula est; Thucydides vero, Atticae. Tertium locum habet breuitas, in qua videtur Thucydides Herodotum antecelluisse; quanquam dicere aliquis posset, breuitatem iucundam videri, si cum perspicuitate coniuncta et elaborata fuerit: sin ea caruerit, acerbam et austeram; verum nihil esto praeterea. Post haec perspicuitas collocata est; quae cum virtutibus adiunctis primas tenet: in qua satis diligenter ambo elaborarunt. Post hanc virturem constituitur lenium et vehementium affectuum imitatio: quam inter se partiti sunt scriptores. Thucydides enim, in grauioribus affectibus exprimendis melior;

Herodotus, in lenioribus effingendis praestantior. Secundum haec statuuntur illae virtutes, quae summum et admirandum studium et apparatum ostendunt: in quibus historici pares sunt. Succedunt iis aliae, quae orationis vim et vehementiam et similes facultates complectuntur: quibus Herodotum vero Thucydides superat. Suauitatem autem, persuasionem, delectationem, et alias virtutes cognatas, longe praestantiores Herodotus Thucydide inducit. In verborum elocutione, proprietatem naturae Herodotus secutus est; grauitatem Thucydides, qui et in verbis sui similis est totus. Virtutum omnium maxima et quasi princeps est Decorum: quam diligentius Thucydide Herodotus seruauit; similis enim hic in omnibus ac in concionibus magis quam in narrationibus. Mihi quidem, et carissimo Caecilio, Demosthenes eius enthymemata vel maxime expressisse et imitatus esse videtur. Vt autem vno verbo omnia complectar, elegantissimae sunt vtriusque poëses: (non enim verebor poëses eas appellare) sed hoc vel maxime a se inuicem differunt, quod constructio Herodoti hilaris est, horribilis vero Thucydidis.

Ἡρόδοτος δὲ, τά γε ἤθη παραξῆσαι δεινότερος. μετὰ ταῦτα αἱ τὸ μέγα καὶ θαυμαστὸν ἐκφαίνουσαι τῆς κατασκευῆς ἀρεταί. ἴστι καὶν ταύταις οἱ συγγραφεῖς ἔπεσθαι ταύταις αἱ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸν τόνον καὶ τὰς ὁμοιοτρόπους δυνάμεις τῆς Φράσεως ἀρετὰι περιέχουσαι. κρείττων ἐν ταύταις Ἡροδότου Θουκυδίδης. ἡδονὴν δὲ καὶ πειθὼ καὶ τέρψιν καὶ τὰς ὁμοιογενεῖς ἀρετὰς εἰσφέρεται μακρῷ Θουκυδίδου κρείττονας Ἡρόδοτος. τῆς δὲ Φράσεως τῶν ὀνομάτων τὸ μὲν κατὰ Φύσιν Ἡρόδοτος ἐζήλωκε, τὸ δὲ δεινὸν Θουκυδίδης, ὁμοειδὴς πᾶς ὢν ἐν λόγοις. ἀρετῶν ἡ κυριωτάτη τὸ πρέπον. ταύτην ὁ Ἡρόδοτος ἀκριβοῖ μᾶλλον ἢ Θουκυδίδης. ὁμοειδὴς γὰρ οὗτος ἐν πᾶσι, κἂν ταῖς δημηγορίαις μᾶλλον ἢ ταῖς διηγήσεσιν. ἐμοὶ μέντοι καὶ τῷ Φιλτάτῳ Καικιλίῳ δοκεῖ τὰ ἐνθυμήματα αὐτοῦ μάλιστά γε καὶ ζηλῶσαι Δημοσθένης. ἵνα δὲ συνελὼν εἴπω, καλαὶ μὲν αἱ ποιήσεις ἀμφότεραι· οὐ γὰρ ἂν αἰσχυνθείην ποιήσεις αὐτὰς λέγων· διαφέρουσι δὲ κατὰ τοῦτο μάλιστα ἀλλήλων, ὅτι τὸ μὲν Ἡροδότου κάλλος ἱλαρόν ἐστι, Φοβερὸν δὲ τὸ Θουκυδίδου.

Idem capite περὶ τῆς τῶν λόγων ἐξετάσεως.

Ex iis qui res gestas litterarum monumentis mandarunt, Herodotus optime omnium eam partem historiae quae res continet, elaborauit atque expressit: ea vero parte quae elocutionem continet, nonnunquam superior Thucydides, nonnunquam e diuerso Herodotus. Est etiam vbi pares inueniuntur. Accurata enim verborum electione in his sermocinationibus, in quibus ambo tractandis occupantur, vterque suam quandam proprietatem seruat; caeterum perspicuitatis laudem omnes sine controuersia Herodoto deferunt. Ac breuitas quidem familiaris et propria est Thucydidi, euidentia autem et illustratio, vtrique communis. In moribus exprimendis primas fert Herodotus; in affectibus autem, Thucydides. Rursum dictionis elegantia ac magnificentia nihil alter ab altero differt; sed in his et huiusmodi virtutibus ambo excellunt. Viribus, robore, neruis, et orationis grauitate, ac figurarum varietate, Thucydides Herodotum superauit: suauitate vero, ac persuadendi facultate, iucunditate, et sponte nata simplicitate, non elaborata, longe praestare Herodotum inuenimus; atque nullam compositionem et personarum confictionem minus seruauit, quam hanc morum et ingenii simplicitatem.

Τῶν μέντοι συγγραφέων Ἡρόδοτος μὲν ἐξείργασαι τὸ βέλτιον, τὸ πραγματικὸν εἶδος· τῷ δὲ λεκτικῷ ποτὲ μὲν πλεονεκτεῖ Θουκυδίδης, ποτὲ δὲ ἔμπαλιν· ἔστι δ' ἐν οἷς ἐξισοῦνται. τῇ μὲν ἀκριβείᾳ τῶν ὀνομάτων, ἐν οἷς ἑκάτεροι προῄρηνται διαλόγοις, ἀποσωζουσι τὸ ἴδιον· τῆς δὲ σαφηνείας ἀναμφισβητήτως Ἡροδότῳ τὸ κατόρθωμα δέδοται. καὶ τὸ μὲν σύντομόν ἐστι παρὰ Θουκυδίδῃ, τὸ δὲ ἐναργὲς παρ' ἀμφοτέροις. ἐν μέντοι τοῖς ἠθικοῖς κρατεῖ Ἡρόδοτος, ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς ὁ Θουκυδίδης. πάλιν καλλιλογίᾳ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ διαφέρουσιν οὐδὲν ἀλλήλων, ἀλλ' ἑκάτεροι τούτων τε καὶ τῶν τοιούτων ἀρετῶν κρατοῦσι. ῥώμῃ δὲ καὶ ἰσχύϊ καὶ τόνῳ καὶ τῷ περιττῷ καὶ πολυσχηματίστῳ παρηυδοκίμησε Θουκυδίδης· ἡδονῇ δὲ καὶ πειθοῖ καὶ χάριτι καὶ τῷ ἀφελεῖ αὐτοφυεῖ ἀβασανίστῳ, μακρῷ διενεγκόντα τὸν Ἡρόδοτον εὑρίσκομεν· καὶ μετὰ τοῦτον τὸν τρόπον, πραγματείαν καὶ προσωποποιΐαν μᾶλλον οὐ τετήρηκε.

Idem in Epist. de iis, quae Thucydidi propria sunt p. 215.

In delectu quidem verborum, tropicam, glossematicam, obsoletam, ac peregrinam dictionem communi suaque aetate vsitatae locutioni antepossit. WASS.

Ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὀνομάτων τὴν τροπικὴν, καὶ γλωττηματικὴν, καὶ ἀπηρχαιωμένην, καὶ ξένην λέξιν παραλαμβάνων πολλάκις ἀντὶ τῆς κοινῆς καὶ συνήθους τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώποις.

Idem.

Ἐκδηλότητα δὲ αὐτοῦ καὶ χαρακτηριστικώτατά ἐστι πεπειρᾶσθαι δι' ἐλαχίστων ὀνομάτων πλεῖστα σημαίνειν πράγματα, εἰς ἃ καὶ ἔτι προσδεχόμενόν τι τὸν ἀκροατὴν ἀκούσασθαι καταλείπει.

E quibus autem maxime et potiſſime character illius dignoſci poteſt, haec fere ſunt: ſtudet vt quam pauciſſimis verbis quam plurima exprimat, ac tum maxime auditorem, cum ſuſpenſus adhuc eſt et exſpectans, deſerat. IDEM.

Demetrius Phalereus, ſiue Dionyſius Halicarnaſſeus, de Elocutione. Sect. XL.

Δῆλον δὲ τοῦτο ἐν τοῖς Θουκυδίδου· σχεδὸν γὰρ ὅλως τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐν πᾶσιν αὐτῷ ποιεῖ ἡ τοῦ ῥυθμοῦ μακρότης· καὶ κινδυνεύει τῷ ἀνδρὶ τούτῳ παντοδαποῦ ὄντος τοῦ μεγαλοπρεποῦς, αὕτη ἡ σύνθεσις μόνη, ἢ καὶ μάλιστα, περιποιεῖν τὸ μέγιστον.

Apertum autem hoc in ſcriptis Thucydidis: ferme enim omnino magnificum in omnibus ipſi facit numeri longitudo; et prope dici poteſt, cum huic viro vbique ſit magnificum quiddam, compoſitionem hanc ſolam, aut praeter caetera, gignere quod maximum apud eum eſt.

ΟΛΙΓΟΝ ΤΣΤΕΡΟΝ.

Καὶ ὁ Θουκυδίδης δὲ πανταχοῦ σχεδὸν φεύγει τὸ λεῖον καὶ ὁμαλὲς τῆς συνθέσεως, καὶ ἀεὶ μᾶλλόν τι προσκρούοντι ἔοικεν, ὥσπερ οἱ τὰς τραχείας ὁδοὺς πορευόμενοι.

PAVLO INFRA (*Sect.* XLVIII.)

Et Thucydides vbique fere fugit laeue et aequabile compoſitionis, et ſemper potius offendenti ad aliquam rem ſimilis eſt, quemadmodum qui per aſperas vias iter faciunt.

Idem CLXXXIV.

Κἂν μετροειδῆ δὲ ᾖ, τὴν αὐτὴν ποιήσει χάριν. Θουκυδίδης μέντοι πέφευγε τὸ εἶδος. WASS.

Ioſephus contra Apion.

Περὶ τῆς περιηγήσεως τῆς Περσικῆς στρατιᾶς οἱ δοκιμώτατοι διαπεφωνήκασιν. πολλὰ δὲ καὶ Θουκυδίδης ὡς ψευδόμενος ὑπό τινων κατηγορεῖται, καί τοι δοκῶν ΑΚΡΙΒΕΣΤΑΤΗΝ καθ' αὑτὸν ΙΣΤΟΡΙΑΝ συγγράφειν. WASS.

Plutarchus de Gloria Athenienſium.

Ὁ γοῦν Θουκυδίδης ἀεὶ τῷ λόγῳ πρὸς ταύτην ἁμιλλᾶται τὴν ἐνάργειαν, οἷον θεατὴν ποιῆσαι τὸν ἀκροατήν, καὶ τὰ γινόμενα περὶ τοὺς ὁρῶντας ἐκπληκτικὰ καὶ ταρακτικὰ πάθη τοῖς ἀναγινώσκουσιν ἐνεργάσασθαι λιχνευόμενος. ὁ γὰρ παρὰ τὴν ῥαχίαν αὐτῆς τῆς Πύλου παρατάττων τοὺς Ἀθηναίους Δημοσθένης, καὶ ὁ τὸν κυβερνήτην ἐπιστέρχων Βρασίδας ἐξοκέλλειν, καὶ χωρῶν ἐπὶ τὴν βάθραν, καὶ τραυματιζόμενος καὶ λειποψυχῶν καὶ ἀποκλίνων εἰς τὴν παρεξειρεσίαν· καὶ οἱ πεζομαχοῦντες μὲν ἐκ θαλάττης Λακεδαιμόνιοι, ναυμαχοῦντες δὲ ἀπὸ γῆς Ἀθηναῖοι· καὶ πάλιν ὁ ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐκ τῆς γῆς πεζὸς ἀμφοτέρων, ἰσορρόπου τῆς ναυμαχίας καθεσηκυίας· ἄλαστον ἀγῶνα καὶ σύνταξιν τῆς γνώμης ἔχων διὰ τὰς συντάξεις, ὡς συνεχὲς τῆς ἁμίλλης καὶ τοῖς σώμασιν αὐτοῖς, ἴσα τῇ δόξῃ περιλεῶς συμπνέων τῇ διαθέσει καὶ τῇ διατυπώσει τῶν γινομένων γραφικῆς ἐναργείας.

Ad hanc quidem Thucydides euidentiam ſemper enititur, vt auditorem tanquam ſpectatorem faciat: ea quae animorum perturbationes atque conſternationes ſpectantibus accidiſſent, in easdem lectorem coniiciat. Nam ad ipſius Pyli aſperum littus Athenienſium aciem inſtruens Demoſthenes, Braſidasque gubernatorem vt foras nauim impelleret inſtigans, et ad tranſtra vadens, ac ſauciatus et animo deficiens, et ad locum remigibus vacuum declinans: tum e mari pedeſtre certamen Spartani, nauale e terra Athenienſes obeuntes: rurſumque bello Sicilienſi terreſtre praelium, nauale aequali Marte; haec inquam omnia ita ſunt deſcripta, itaque euidenter quaſi ob oculos poſita, vt non minores fere, quam in re praeſente factum fuiſſet, motus perturbationesque animus legentis perſentiat.

Idem in Nicia.

Ὥρα παραιτεῖσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ τοὺς ἐντυγχάνοντας τοῖς συγγράμμασι τούτοις, ὅπως ἐπὶ ταῖς διηγήσεσιν, αἷς Θουκυδίδης, αὐτὸς αὑτοῦ περὶ ταῦτα παθητικώτατος, ἐνεργέστατος, ποικιλώτατος γενόμενος, ἀμιμήτως ἐξενήνοχε, μηδὲν ἡμᾶς ὑπολάβωσι πεπονθέναι Τιμαίῳ πάθος ὁμοῖον. WASS.

Lucianus de conscr. Historia.

Τοιούτοις προοιμίοις οἱ ΑΡΙΣΤΟΙ τῶν Συγγραφέων ἐχρήσαντο. Ἡρόδοτος μὲν etc. Θουκυδίδης δὲ, μέγαν τε καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ἔσεσθαι. Et infra:

Ὅταν μὲν γὰρ τὸν λοιμὸν διηγῆται, καὶ μακρὸς εἶναι δοκῇ, σὺ τὰ πράγματα ἐννόησον. εἴσῃ γὰρ οὔτε τὸ τάχος, καὶ ὡς φεύγοντος ὅμως ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τὰ γεγενημένα, πολλὰ ὄντα. IDEM.

[Luciani iudicium persequitur liber: Herodot und Thucydides, Versuch einer nähern Würdigung ihrer histor. Grundsätze, mit Rücksicht auf Lucians Schrift, wie man Geschichte schreiben müsse, von *Georg. Friedr. Creuzer*, L. 1798. 8.]

Idem adv. Indoctum.

Ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα παρὰ τοῦ Δημοσθένους, καὶ αὐτὰ ΩΚΤΑΚΙΣ ΜΕΤΕΓΙΕΓΡΑΜΜΕΝΑ εὑρέθη καλῶς. WASS.

Hermogenes περὶ ἰδεῶν. Lib. II. in fine.

Thucydides igitur, cum amplum dicendi genus affectet: assequitur quidem amplitudinem: non tamen eam adipiscitur magnitudinem, quam mihi videtur appetere. Vult enim, meo quidem iudicio, graue suum genus esse dicendi, quod proprium est panegyricae amplitudinis: sed in grauitate videtur esse nimius: praesertim verborum genere, declinans ad asperitatem magis et duritiem, ob eamque causam ad obscuritatem. Deinde etiam propter collocationem verborum. Curam enim gerit concinnitatis inprimis. Sed cum hanc cupit esse sublimem et immensam, rursus excidit nimio studio, et frequentatione verborum collocatorum, vt ad duritiem, et ob hanc ipsam, etiam ad obscuritatem maiorem rapiatur. Dignitatem vero primariam habet hic scriptor: et sententiis, si quis alius, et ciuilis scriptor est, et grauis. Nihil enim causis non allatis, nec quidem in historiarum narrationibus, relinquit. Sed in tractandi ratione non talis. Nam cum amplitudine quadam vulgata, aut aliqua alia figura tali, etiam rationes adfert. Atque ideo infuauis est prope in omnibus. Sicubi vero suauitatem habet: maxima pars eius patet tanquam aliena a dicendi genere Thucydidis; cuiusmodi est illud: Tereo autem, qui Procnen Pandionis filiam, ex Athenis duxit vxorem, et caetera quae sequuntur, aliaque huius generis.

Ὁ τοίνυν Θουκυδίδης μάλιστα μεγέθους ἐφιέμενος, τυγχάνει μὲν τοῦ μεγέθους, οὐ μὴν οὗπερ ἐφίεσθαί μοι δοκεῖ μεγέθους τυγχάνει. βούλεται μὲν γὰρ, ὡς ἔγωγε οἶμαι, σεμνὸν εἶναι τὸν λόγον αὐτῷ, ὅπερ ἴδιον μεγέθους πανηγυρικοῦ. φαίνεται δὲ ὑπερβαίνων τοῦτο, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν λέξιν ἐπὶ τὸ τραχύτερον μᾶλλον, καὶ τὸ σκληρότερον, καὶ διὰ τοῦτο, ἐπὶ τὸ ἀσαφέστερον· καὶ ἔτι κατὰ συνθήκην τῶν λέξεων. ἐπιμελεῖται μὲν γὰρ κόσμου ὅτι μάλιστα· βουλόμενος δὲ εἶναι καὶ τοῦτο ὑψηλὸν αὐτῷ καὶ ὑπέρογκον, πάλιν ὑπερεκπίπτει κατά τε τὰς ὑπερβολὰς, καὶ τὰς κοινοτητας τῶν συνθηκῶν, ὥς τε ἐπὶ τὸ σκληρότερον, καὶ δι' αὐτὸ, ἔτι τὸ ἀσαφέστερον φέρεσθαι. ἀξιωματικὸς δὲ ὁ ἀνὴρ ἀλλ' ὅτι μάλιστα. ταῖς δὲ ἐννοίαις εἴπερ τις ἄλλος, πολιτικὸς ὁμοῦ καὶ σεμνός. οὐδὲν γὰρ ἀπατάσκευον, οὐδὲ ἐν ταῖς ἱστορίαις ἀπολείπει. ταῖς μέν τοι μεθόδοις οὐ τοιοῦτος. μετὰ γὰρ μεγέθους τινὸς γνωρίμου, ἤ τινος ἑτέρου τοιούτου καὶ τὰς κατασκευὰς εἰσάγει· διὸ καὶ ἀγλευκὴς ἔστι σχεδὸν διόλου. εἰ δέ που καὶ γλυκύτητα ἔχει, μαλιστα μὲν ὥσπερ ἀλλότριον τι τῆς ἰδέας αὐτοῦ ἐκφαίνεται τὸ μέρος ἐκεῖνο· οἷόν ἐστι καὶ τὸ, Τηρεῖ δὲ τῷ Πρόκνην τὴν Πανδίονος ἀπὸ Ἀθηνῶν σχόντι γυναῖκα, καὶ τὰ ἑξῆς, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

θαυμάζειν δὲ, εἰ καὶ μὴ τοιοῦτον ἦν, τοῦτο οὐκ ἐχρῆν, ὅτι καὶ ἡδονήν που ἔσχεν ὁ λόγος αὐτῷ. σχεδὸν γὰρ οὐδ' ἄλλος τις τῶν κατ' ἄνδρα λόγων ὁτιοῦν εἶδος προελόμενός τε καὶ ἐργασάμενος δύναιτ' ἂν καθαρὸς ὀφθῆναι, καὶ μὴ οὐχὶ καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἀμηγέπη προσαψάμενος εἰδῶν τοῦ λόγου. ἔτι ὡς ἱστορικὸς ὁ Θουκυδίδης κέχρηται μὲν καὶ μιμήσει κατά τε τὰς δημηγορίας, καὶ ἔν τισι διαλόγοις· ὁ αὐτὸς δέ ἐστι κἀν τούτοις, μᾶλλον δὲ μειζόνως ἐστὶν ἐν τούτοις τοιοῦτος, οἷον αὐτὸν ἐχαρακτηρίζομεν· ἐπεὶ ἔν γε τῇ ἱστορίᾳ ἧττόν ἐστι σκληρὸς, καὶ τραχύς. ἔχει γὰρ πολλὰ ἐνταῦθα καθαρά τε καὶ εὐκρινῆ. καὶ τόν γε διδάσκαλον αὐτοῦ τὸν Ἀντιφῶντα πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις, τούτοις δὲ οἶμαι καὶ μᾶλλον παρελήλυθε.

Mirum vero eſt, etiamſi tale non ſit, neque oportuit, tamen quod voluptatem habet eius oratio. Neque enim caeterorum aliquis ſcriptorum, quicunque aliquid ſcribere inſtituit, atque efficere, poſſet adeo purus videri: ita vt non caeteras omnes figuras orationis, aliquo pacto attigerit. Deinde tanquam hiſtoricus Thucydides, etiam imitator eſt in concionibus, et in omnibus ſermonibus. Sui enim ſimilis eſt, etiam in his magis talis ſcriptor, qualem ipſum deſcripſimus. Nam in hiſtoriis eſt minime durus et aſper: ſiquidem in hac habet multa pura et dilucida, et praeceptorem ſuum Antiphontem, tum aliis multis, tum his rebus, meo iudicio longe anteuertit.

Dionyſ. Longinus περὶ ὕψους. Cap. XXII.

Ἔτι δὲ μᾶλλον ὁ Θουκυδίδης καὶ τὰ φύσει πάντως ἡνωμένα, καὶ ἀδιανέμητα, ὅμως ταῖς ὑπερβάσεσιν ἀπ' ἀλλήλων ἄγειν δεινότατος.

In his autem (*ſc.* Hyperbatis) multis partibus crebrior eſt, ac paene totus Thucydides: in iis etiam quae natura ita coniunxit, vt ſeiungi non poſſe videantur, per transgreſſionem diuellendis inſignis artifex.

ΟΛΙΓΟΝ ΤΣΤΕΡΟΝ.

Ὅταν γε [τε Toup. ed.] μὴν τὰ παρεληλυθότα τοῖς χρόνοις εἰσάγῃς ὡς γινόμενα, καὶ παρόντα οὐ διήγησιν ἔτι τὸν λόγον, ἀλλ' ἀγωνίσμα πρᾶγμα ποιήσεις. τοιοῦτος ἐν τοῖς πλείοσι ὁ Θουκυδίδης.

Et mox. (Cap. XXV.)

Quod ſi porro, quae iamdudum geſta, veluti praeſentia, expoſueris, et, quaſi eo ipſo, quo narrantur, fiant tempore, non iam amplius rerum actarum exhibueris narrationem, ſed, vt in ipſis velut auditorum oculis geri videantur, effeceris. Ad hunc modum pleraque ſunt Thucydidia.

ΜΕΤ' ΟΛΙΓΑ.

Μή ποτ' οὖν ἄρισαι τῶν ὑπερβολῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν σχημάτων προείπομεν, αἱ αὐτὸ τοῦτο διαλανθάνουσαι, ὅτι εἰσὶν ὑπερβολαί. γίνεται δὲ τοιόνδε, ἐπειλὰν ὑπὸ ἐκπαθείας μεγέθει τινὶ συνεκφωνῶνται περισάσεως. ὅπερ ὁ Θουκυδίδης ἐπὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ φθειρομένων ποιεῖ. „Οἵ τε γὰρ Συρακούσιοι (φησὶν) ἐπικαταβάντες τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ μάλιστα ἔσφαζον. καὶ τὸ ὕδωρ εὐθὺς διέφθαρτο. ἀλλ' οὐδὲν ἧσσον ἐπίνετο ὁμοῦ τῷ πηλῷ ἡματωμένον, καὶ περιμάχητον ἦν τοῖς πολλοῖς." [Toup. ed. καὶ τοῖς πολλοῖς ἔτι ἦν περιμάχητον.] αἷμα καὶ πηλὸν πινόμενα ὅμως εἶναι περιμάχητα ἔτι, ποιεῖ πιστὸν ἡ τοῦ πάθους ὑπεροχὴ, καὶ περίσασις.

Et paulo infra. (Cap. XXXVIII.)

Ergo id ipſum de ſuperiectionibus quoque dicendum, quod de figuris ſupra a nobis dictum eſt, eas eſſe optimas, quae nullam ſuperiectionis ſpeciem praeferant; quod euenit, quum ab animo commotiore vna cum ipſa diri alicuius caſus enarratione profluunt. Talia ſunt illa Thucydidis, vbi Athenienſium in Sicilia cladem caedemque deſcribit: „Syracuſani namque exſcenſu facto eos cum maxime, qui in flumine erant, trucidabant; vnde quum aqua ſtatim corrumperetur, nihilominus ita, vti erat, limo ac ſanguine turbata, auidiſſime appetebatur; adeo vt nonnulli de ea inter ſe dimicarent." Vt hic ſanguinem luto miſtum bibi credibile ſit, idque ea contentione, vt de eo dimicatum fuerit, ipſa mali facit atrocitas, atque magnitudo.

Theon. Progymnaſm. de perſpicua Narratione.

Ὅταν μὴ πολλὰ ὁμοῦ διηγεῖταί τις, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον εἰς τέλος προάγῃ, ὅπερ ἐγκαλοῦσί τινες τῷ Θουκυδίδῃ. διελὼν γὰρ ἱστορίας κατὰ τὰ θέρη καὶ χειμῶνας, πολλάκις ἀναγκάζεται πρὶν τελεσθῆναι τὸ ὅλον πρᾶγμα, μεταβαίνειν ἐφ' ἕτερόν τι γεγονὸς ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρόν. εἶτα τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πράγματος, ἐφ' ἑτέρου χειμῶνος ἢ θέρους πραχθὲν διηγεῖται. Wass.

Idem alibi.

Παρατηρητέον καὶ τὸ μὴ ὑπερβατοῖς χρῆσθαι, οἷά ἐσι τὰ πολλὰ τῶν Θουκυδίδου. οὐ γὰρ καθόλου τὸ τῶν ὑπερβατῶν γένος ἀποδοκιμάζομεν. ποικίλη γὰρ διὰ τούτου καὶ οὐκ ἰδιωτικὴ γίνεται ἡ Φράσις. IDEM.

Aphthonius in Progymnasm.

Aequum est eos, qui vtilia nobis adinuenere, suis ipsorum inuentis ornare, laudibus prosequi, et quod ab illis est proditum, iisdem quoque ceu auctoribus cum gratia reponere, acceptumque referre. Non igitur iniuria Thucydides oratione mihi celebrandus est, qui ipsi plurimum attulerit ornamenti. Omnes enim de aliqua humanarum rerum parte bene meritos decet venerari: Thucydidem vero eo magis, quod pulcherrimo omnium illustrando curam suam impendit. Neque enim quicquam eloquentia pulchrius: neque Thucydide quenquam bene dicendi gloria praestantiorem inuenire est. Natus autem Thucydides eam est patriam quae et vitam pariter sibi, et eruditionem praeberet. Neque enim in alio loco natus est, quam vnde omnis bene dicendi ratio profluxit; originemque vitae sortitus Athenis, reges generis sui habuit auctores. Itaque ab vltima protinus origine, clariore maiorum fortuna est illustratus. Vt aque ergo habens et generis amplitudinem et ciuitatis statum popularem, quo clarior vtrinque fieret, est ab vtroque adiutus. Etenim ne ad iniustas opes, potentiamque delaberetur, aequalitate legum prohibitus est, neue in obscura reliquae plebis vilitate delitescceret, felicitate generis est consecutus. Talibus igitur procreatus parentibus, in republica Atheniensium, interque leges educatur, quas certe optimas esse vitae magistras in confesso est. Inter leges autem armaque viuere instituens, eruditioni simul atque rei militari operam dare decreuit, neque studia armis deferens, neque arma (vt praecipuam prudentiae partem) relinquens, vnoque conatu duarum diuersarum artium curam habebat, coniungens ingenio pariter ea, quae natura sunt separata. Vt tandem ad virile peruenit robur, occasionem quaesiuit proferendis iis, quae pulcre fuerat in aetate meditatus. Nec defuit casus, bellumque protinus est ortum, ipseque res ab vniuersa Graecia literis complexus posteritati mandauit, conseruator eorum, et velut restaurator, quae bellorum deleuit iniuria. Nec passus est, quod quisque gessit, temporum situ aboleri. Ex ipso ergo cognoscitur captam esse Plataeam, scitur Atticam esse vastatam, tenetur Atheniensium classibus Peloponnesi oras esse nauigatas; certatum esse nauali praelio apud Naupactum, non est nos Thucydides id passus latere. Lesbum ab Atheniensibus esse captam id quoque ab ipso indicatur: cum Amphipolitis pugnatum esse, hoc et ne diuturnitas aboleret, effecit. Iudicium Lacedaemoniorum non ignoratur. Sphacteria et Pylus

Τιμᾶν ἄξιον τοὺς εὑρόντας τὰ χρήσιμα, οἷς ἐπορέσαντο κάλλισα· καὶ τὸ παρ' ἐκείνων Φανέν, ἐπανατίθεσθαι δικαίως τοῖς δείξασιν. οὐκοῦν Θουκυδίδην ἐπαινέσω τοῖς λόγοις, αὐτὸν τοῖς αὐτοῦ τιμᾶν προελόμενος. ἅπαντας μὲν οὖν τοὺς εὐεργέτας τιμᾶσθαι καλόν· τοσούτῳ δὲ μᾶλλον Θουκυδίδην τῶν ἄλλων, ὅσῳ τῶν ἁπάντων εὗρε τὸ κάλλιστον οὔτε γὰρ λόγων ἐν τοῖς οὖσι κρεῖττον ὑπαρχει λαβεῖν, οὔτε Θουκυδίδου περὶ τοὺς λόγους σοφώτερόν ἐστιν εὑρεῖν. προῆλθε τοίνυν Θουκυδίδης ἐκ γῆς ἣ καὶ βίου αὐτῷ παρέσχε καὶ τέχνην. οὐ γὰρ ἑτέρωθεν γέγονεν ἀλλ' ὅθεν οἱ λόγοι. καὶ μητέρα βίου τὰς Ἀθήνας εὑρών, προγόνοις μὲν βασιλεῦσιν ἐχρήσατο, καὶ τὸ τῆς τύχης αὐτῷ δυνατώτερον ἐκ τοῦ πρετέρου προελήλυθε γένους. καὶ προσλαβὼν ἄμφω, γένους ἰσχὺν, καὶ πολιτείαν δημοτικὴν, εἰς ἐπανόρθωσιν ἑκατέρου τὸ παρ' ἑκατέρου φέρεται κέρδος, τὸ μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, διὰ τῆς ἰσηγορίας ἐπανορθούμενος, καὶ πολιτικὴν ἕνδειαν τῇ παρὰ τοῦ γένους εὐκλειμονίᾳ συγκρύπτων. καὶ τοιοῦτος φανεὶς, τρέφεται μὲν πολιτείᾳ καὶ νόμοις, ἃ τῶν ἄλλων ἀμείνω πεφύκασι· καὶ πρὸς ὅπλα καὶ νόμους ἅμα ζῆν ἐγνωκὼς, φιλοσοφεῖν ὁ αὐτὸς καὶ χρατηγεῖν ἐβουλεύσατο, οὔτε τοὺς λόγους ὅπλων ἀποξεῶν, οὔτε τὰς μάχας ἐν μέρει τιθεὶς τῆς φρονήσεως· καὶ μίαν ποιεῖται μελέτην ὧν μίαν οὐκ εἶχε τὴν τέχνην, εἰς ἓν συνάγων ἃ τῇ φύσει διέσχηκεν. ὡς δὲ εἰς ἄνδρας ἀφίκετο, ἐζήτει καιρὸν εἰς ἐπίδειξιν ὧν καλῶς προησκήσατο. καὶ ταχὺ παρέσχεν ἡ τύχη τὸν πόλεμον, καὶ τὰ πεπραγμένα πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, εἰκείαν αὐτὸς ἐποιήσατο τέχνην, καὶ φυλακὴ γέγονεν ὧν ὁ πόλεμος ἤγαγεν. ἃ γὰρ ἐποίουν ὡς ἔκαστοι, ταῦτα συγκρύπτειν οὐκ ἀφῆκε τὸν χρόνον ἐξ ὧν ἁλισκομένη μὲν ἐγνωρίσθη Πλάταια, δηούμενα δὲ τὰ τῆς Ἀττικῆς ἐγνωρίζετο, καὶ περιπλεομένη παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐδηλοῦτο Πελοπόννησος. ναυμαχίας εἶδεν ἡ Ναύπακτος, λαθεῖν οὐκ ἀφῆκε ταῦτα Θουκυδίδης συγγράφων. Λέσβος ἑάλω, καὶ μέχρι τοῦδε κηρύττεται· πρὸς τοὺς Ἀμπρακιώτας καθίστο μάχη, καὶ τὸ γεγονὸς οὐκ ἀφεῖλεν ὁ χρόνος. δίκη Λακεδαιμονίων οὐκ ἀγνοεῖται παράνομος. Σφακτηρία, καὶ Πύλος,

τὸ μέγα τῶν Ἀθηναίων ἔργον, οὐκ ἔλαθεν· ὅθεν Κερκυραῖοι μὲν παρὰ τὰς Ἀθήνας ἐκκλησιάζουσι, Κορίνθιοι δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀντιφθέγγονται. Αἰγινῆται κατηγοροῦντες, εἰς Λακεδαίμονα ἔρχονται· καὶ συμφρονῶν μὲν ἐπ' ἐκκλησίας Ἀρχίδαμος, Σθενελαΐδας δέ, ἐπὶ μάχην κινῶν· καὶ πρὸς τούτοις, ὁ Περικλῆς πρεσβείαν ἀτιμάζων Λακωνικὴν, καὶ χαλεπαίνειν οὐ συγχωρῶν Ἀθηναίους νοσοῦντας. ταῦτα καθάπαξ πυρὰ τῆς Θουκυδίδου συγγραφῆς πρὸς ἅπαντα τηρεῖται τὸν βίον. εἶτα τίς αὐτῷ παραβαλεῖ τὸν Ἡρόδοτον; ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν, διηγεῖται πρὸς ἡδονὴν, ὁ δὲ, ἀλήθειαν ἅπαντα φθέγγεται. ὅσον δὲ τὸ πρὸς χάριν τοῦ πρὸς ἀλήθειαν ἔλαττον, τοσοῦτον Ἡρόδοτος τῶν Θουκυδίδου καλῶν ἀπολείπεται. πολλὰ ἦν ἕτερα περὶ Θουκυδίδου διεξελθεῖν, εἰ μὴ τὸ πάντα ἐρεῖν, τὸ τῶν ἐπαίνων παρεῖλετο πλῆθος.

ingentes Athenienſium labores non latent. Concionantur Corcyraei Athenis, Corinthii iplis contradicunt. Aeginetae, vt Athenienſes accuſent, Lacedaemona proficiſcuntur. Iam vero a belli concilio Lacedaemonios Archidamus abſterrens, contra Sthenelaidas ad bellum ſuſcipiendum impellens, ad haec Pericles legationem Laconicam contemnens, neque paſſus deficere animo propter peſtilentiam Athenienſes. Cuncta haec Thucydidis opera ingenioque in omne aeuum ab obliuione vindicantur. Quis autem Herodotum illi comparauerit? Ille enim ad voluptatem legentium ſcripſit, hic omnia ex rebus ipſis, atque veritate depromſit. Quanto vero quod ad alienam fit gratiam, infra id eſt quod fit ad veritatem, tanto poſt ſe Thucydides Herodotum relinquit. Erant alia quoque permulta, quae de Thucydide dicerentur, niſi, quo minus omnia diceremus, laudum ſuarum nobis obſtaret multitudo.

In Anthologia. Lib. I.

Ὦ Φίλος, εἰ σοφὸς [a] εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας· [b] εἰ δέ γε πάμπαν
[c] Νῆϊς ἔφυς μουσέων, ῥίψον ἃ μὴ νοέεις.
[d] Εἰμὶ δέ γ' οὐ πάντεσσι βατός. παῦροι δ' ἀγάσαντο
Θουκυδίδην Ὀλόρου, Κεκροπίδην τὸ γένος.

[a] Εἶης *Reg.* [b] εἰ δὲ πέφυκας *Idem. Caſſ. Gr.* [c] Νῆϊς Μουσάων *Iidem.* et *Reg.* cum Scholio, ἀμαθής. [d] Εἰμὶ γὰρ οὐ π. β. *Iidem.* In *Caſſ.* et *Gr.* poſt hiſtoriam octauam ſcriptum eſt. [Ita vt codd. hi exhibent, edidit Brunk. Analect. T. III. p. 265. Iacobs. IV. 231. n. DXXXIX.]

Ibidem Lib. V.

Θευκυδίδης δ' ἐλέλιζεν ἐὸν νόον· ἦν δὲ νοῆσαι,
Οἷά περ ἰσορίης δημηγόρον ἦθος Φαείνων.
Δεξιτερὴν γὰρ ἀνέσχε μετάρσιον, ὡς πρὶν ἀείδων
Σπάρτης πικρὸν Ἄρηα καὶ αὐτῶν Κεκροπιδάων,
Ἑλλάδος ἀμητῆρα πολυθρέπτοιο τιθήνης.

[Eſt in Chriſtodori Coptitae Ἐκφράσει τῶν ἀγαλμάτων ap. Brunk. Anal. T. II. p. 470. Iacobs. T. III. p. 174.]

H. Stephani Epigr. in Thucyd.

Ὦ ξένε, εἰ μύθων πολυδαίδαλα ψεύδεα δίζῃ,
Τῶνδ' ἐγὼ οὐδὲν ἔχω· ἐς χέρα μή με λάβε.
Εἰ μαλακοῖς Φθόγγοισι τεαὶ χαίρουσιν ἀκουαὶ,
Οὐδὲν ἐμοὶ καὶ σοί· ἐς χέρα μή με λάβε.
Σύντομον εἰ ῥῆσιν ςυγέεις, ξένε, καινοπρεπῆ τε,
Πᾶν τε τὸ δυσξύνετον· ἐς χέρα μή με λάβε.

Εἰ δέ σε ἰσορίης παναληθέος ἵμερος αἱρεῖ,
Γράμμα τὸ Θουκυδίδαο ἐς χέρα ξεῖνε λάβε.
Εἰ σὺ βαρυφθόγγου τέρπῃ σάλπιγγος ἀϋτῇ,
Σαλπίζοντι ἔοικ' · ἐς χέρα ξεῖνε λάβε.
Σύντομον εἰ φιλέεις λόγου ἀτραπὸν, ἠδ' ἀπάτητον,
Κἄν που ἔῃ χαλεπή · ἐς χέρα ξεῖνε λάβε.

Pollux IX, 15.

Παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ μόνῳ τῷ ΚΕΚΡΙΜΕΝΩΙ etc. εὕρει. WASS.

Cicero Lib. II. de Oratore, Cap. 13.

Et poſt illum (*ſcil.* Herodotum) Thucydides omnes dicendi artificio mea ſententia facile vicit, qui ita crebet eſt rerum frequentia, vt verborum prope numerum ſententiarum numero conſequatur: ita porro verbis aptus et preſſus, vt neſcias vtrum res oratione, an verba ſententiis illuſtrentur. *Paulo infra* Cap. 22. Antiquiſſimi fere ſunt, quorum quidem ſcripta conſtent, Pericles atque Alcibiades, et eadem aetate Thucydides; ſubtiles, acuti, breues, ſententiis magis quam verbis abundantes. *Idem in Bruto.* Cap. 7. Huic aetati ſuppares, Alcibiades, Critias, Theramenes: quibus temporibus quod dicendi genus viguerit, ex Thucydidis ſcriptis, qui ipſe tum fuit, intelligi maxime poteſt, grandes erant verbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breues, et ob eam cauſam interdum ſubobſcuri. *Idem in Oratore*, Cap. 12. Quo magis Herodotus Thucydidesque mirabiles; quorum aetas quum in ea tempora, quae nominaui, inciſiſſet, longiſſime tamen ipſi a talibus deliciis vel potius ineptiis abfuerunt; alter enim ſine vllis ſalebris quaſi ſedatus amnis fluit; alter incitatior fertur, et de bellicis rebus canit etiam quodammodo bellicum: primisque ab his (vt ait Theophraſtus) hiſtoria commota eſt, vt auderet vberius quam ſuperiores, et ornatius dicere.

Petronius Arbiter in Satyr. Cap. II.

Quis poſtea ad ſummam Thucydidis, quis Hyperidis ad famam proceſſit?

(Dio Chryſoſtomus Orat. XVIII. pag. 256.

Τῶν δὲ ἄκρων Θουκυδίδης ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ τῶν δευτέρων Θεόπομπος.)

Quintilianus de Inſtit. Orat. Lib. X. Cap. 1.

Denſus, et breuis, et ſemper inſtans ſibi Thucydides: dulcis, et candidus, et fuſus Herodotus: ille concitatis, hic remiſſis affectibus melior: ille concionibus, hic ſermonibus: ille vi, hic voluptate.

Iuſtus Lipſius in notis ad Lib. I. Polit. Cap. 9.

Thucydides, qui res nec multas nec magnas nimis ſcripſit, palmam fortaſſe praeripit omnibus qui multas et magnas. Elocutione tota grauis et breuis, denſus ſententiis, ſanus iudiciis: occulte vbique inſtruens, actiones vitamque dirigens, orationibus et excurſibus paene diuinus. Quem quo ſaepius legas, plus auferas: et nunquam tamen dimittet te ſine ſiti.

Caſaubonus in Epiſt. Ded. ad Polybium.

Magnus et vir et ſcriptor Thucydides, qui a gerendis rebus ad easdem ſtylo perſequendas quum ſe contuliſſet; hiſtoriae ad vſum Politicorum ſcriptae mortalium, credo, primus exemplum poſt-futuris mirandum potius quam imitandum dedit. Sed vir maximus par ingenio argumentum non habuit. *Idem in Animaduerſ. ad Dionyſ. Halicarn.* p. 26. Viden' vt ſtudioſe magnum illum virum imitetur? Thucydidem dico: quem velim legat ſtudioſa iuuentus aſſidue. Credite mihi, adoleſcentes φιλομαθεῖς, ſiue eloquentiam quaeritis, ſiue ſcientiam ciuilem, ſiue hiſtoriae cognitionem, non poteſtis in alio auctore operam melius collocare.

G. I. Voſſius de Hiſtoricis Graecis Lib. I. Cap. IV.

Thucydides aemulatione Herodoti excitatus fuit ad hiſtoriam condendam. Libri eius non vno olim modo diuidebantur. Fides eius, et integritas laudata: de qua tamen aliter veterum quibusdam viſum fuit. Elogia, quibus Tullius, ac Fabius, dictionem eius ornant; et quantum a dictione Herodoti differat. Obſcuritas eius vnde ortum ducat. Numerorum non admodum rationem habet. Veterum iudicia de octauo Thucydidis Libro.

Venio ad Thucydidem, Olori, vel potius Oroli filium; qui tempore belli Peloponneſiaci floruit: tantique a Demoſthene fiebat, vt octies *a*) manu ſua deſcriberet: imo et Imperator Carolus V. eum in expeditionibus, ſed Gallice redditum, ſemper circumgeſtaſſe ſecum dicatur. De natali eius, quae ſuperius *b*) diximus, repetere hoc loco nihil attinet. Ad ſcribendum excitatus fuit, cum Herodotum libros ſuos recitantem audiſſet; ſiue Olympiae, vt quidam volunt; ſiue potius Athenis in Panathenaeis. Meminere eius rei, Marcellinus in Thucydidis Vita, Photius tmem. LX. et Suidas in Θουκυδίδης. Scripſit Peloponneſiorum cum Atheniēſibus bellum; non tamen, vt omne exponat bellum quod annis durauit XXVII. ſed vt annorum XX. priorum hiſtoriam referat. Interim altius orditur; nempe a bello inter Corinthios, et Corcyraeos; quod octennio Peloponneſiacum anteceſſit. Eamque annorum XXVII. hiſtoriam libris octo eſt complexus; vt nunc quidem id opus diuidi-ur. Nam, teſte Marcellino, olim ab nonnullis in libros XIII. atque ab aliis aliter, diſtribui ſolet. Multum vero fidei, ſi quis alius, ſcriptor hic meretur. Nam et egregium veritatis in eo ſtudium elucet; et illa ſcripſit, quibus interfuit. Neque eo minus deſuerunt, quibus fides eius ſuſpecta fuerit. Quod Joſeph s teſtatur in primo contra Apionem, his verbis: Πολλὰ *c*) δὲ καὶ Θουκυδίδης ὡς ψευδόμενος ὑπό τινων κατηγορεῖται, καίτοι δοκῶν ἀκριβέστατην τῶν καθ' αὑτὸν ἱστορίαν συγγράφειν. De dictione eius varii in locis iudicium tulit Cicero. In ſecundo quidem de oratore ita ſcribit: *Thucydides omnes dicendi artificio, mea ſententia, facile vicit; vt verborum prope numerum ſententiarum numero conſequatur: ita porro verbis aptus, et preſſus, vt neſcias, vtrum res oratione, an verba ſententiis, illuſtrentur.* Eodem libro ait, eum, vti et Periclem, et Alcibiadem, eſſe *ſubtilem, acutum, breuem, ſententiis magis, quam verbis abundantem.* Idem in oratore eum comparat cum Herodoto: atque hunc dicit ſedati inſtar amnis labi; Thucydidem vero *incitatiorem ferri, et de bellicis rebus canere etiam quodammodo bellicum.* Fabius quoque eosdem comparat lib. X. cap. 1. *Denſus*, inquit, *et breuis, et ſenſuum inſtans ſibi Thucydides; dulcis, et candidus et fusus Herodotus: ille concitatis, hic remiſſis affectibus melior: ille concionibus, hic ſermonibus: ille vt, hic voluptate.* Sed in virtutibus tantis hoc viti habet, quod paulo obſcurior ſit. Fatetur hoc Cicero in Bruto, vbi eum r ponit inter ſcriptores, qui *grandes erant verbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breues, et ob eam ipſam cauſſam interdum ſubobſcuri.* Et eodem opere: *Ipſae illae Thucydidis conciones ita multas habent obſcuras, abditasque ſententias, vix vt intelligantur; quod eſt in oratione ciuili vitium vel maximum.* Vnde idem Tullius ibidem, *Thucydides*, inquit, *praefractior; nec ſatis vt ita dicam rotundus.* Item, *in Thucydide orbem modo orationis deſidero; ornamenta comparent.*

Quae vero hactenus de Thucydidis ſtylo diximus, ea praecipue intelligi debent de ſeptem prioribus libris. Octauus enim plane tenui dictione vtitur; cum in prioribus longe magis aſſurgat. Ac propterea aliqui putarunt,

a) Lucianus πρὸς ἀπαίδευτον.

b Cap. 1.

c) In multis etiam Thucydides, tantum mentitus, accuſatur, etſi accuratiſſimam videatur ſui temporis hiſtoriam ſcripſiſſe.

eum a filia Thucydidis ſcriptum eſſe; vel a Xenophonte, aut Theopompo, vel alio. Quorum ſententiam in vita eius reiicit Marcellinus: ac potius cenſet, fuiſſe ſcriptum a Thucydide iam aegrotante.

Plura de Thucydideo dicendi genere apud eundem Marcellinum vide: et inprimis apud Dionyſium Halicarn. in Herodoti, et Thucydidae collatione, qua nihil mihi κριτικώτερον videtur.

[His addidimus iudicium *D. Wyttenbachii* Praef. ad Selecta principum hiſtor. p. XI. ſ. vbi poſt Herodotum ita de noſtro dicit: „Secundus eſt Thucydides, et ipſe palmarius, ſed diuerſa ratione. Nam et argumentum habet breuius, res Graecorum, maxime belli Peloponneſiaci, nec omnia narrat, quae vidit et audiuit: ſed ea fere, quae memoratu digna, et, exploratis teſtibus ſubductisque rationibus, vera iudicauit; raro digrediens a propoſito, nec vmquam niſi ipſo poſtulante propoſito: eidem breuitati ſtudens in oratione cum verbis, quae ſingula fere totidem habent ſententias, tum compoſitione, qua ſententiae magis comprimuntur, quam explicantur, ſubinde magis obſcurantur, quam illuſtrantur. Sed in hac coarctatione ac breuitate mirabile eſt dictu, quam ſit ſenſibus magnificus et ſublimis: quam grauis ſententiis: quam certus virtutum vitiorumque aeſtimator: quam ſolers et verus explicator cauſſarum, euentuum, prudentiae cum ciuilis tum bellicae: quam item ſagax conſiliorum et intimorum humani animi receſſuum indagator: quam denique efficax rerum geſtarum narrator, in quas medias legentis animus abreptus et armorum ſtrepitum audire et caedes certamineque praeſens cernere videtur, et variis deinceps commotionibus agitatur et verſatur. Profectus a diuerſis atque Herodotus diſciplinae initiis non modo dicendi magiſtrum habuit Antiphontem, ſed cogitandi etiam Anaxagoram. De hoc vt Marcellini exſtat auctoritas, ita veriſimilis ducitur coniectura ab exemplo Periclis: qui ab Anaxagora item repletus rerum diuinarum humanarumque cognitione, eandem ad dicendi uſum exercitationemque transtulit. Mihi quidem Thucydides ita fere ad Periclis imitationem compoſuiſſe videtur, vt, quum ſcriptum viri nullum exſtet, eius eloquentiae formam effigiemque per totum hiſtoriae opus expreſſam poſteritati ſeruaret. Ceterum adoleſcentes vt non niſi Xenophontea aut Herodotea facilitate et perſpicuitate praeparati ad Thucydidem accedent, ita huius lectione exercitati ad nullum non ſiue ſcriptorem ſiue poëtam inſigni cum intelligentiae ſpe et fructu progredientur."]

ADDENDA
ET
EMENDANDA.

Pag. 1. ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΟΛΟΡΟΥ] In ſequentibus libris, ΤΟΥ ΟΛΟΡΟΥ. Sic tamen vt hic articulus iungatur cum alio qui ſubauditur genitiuo, videlicet *υἱοῦ*· id eſt *filii*, perinde ac ſi diceretur, *τοῦ υἱοῦ τοῦ Ὀλόρου*. Quoniam autem quaeri a multis video an huiusmodi locis adhibere articulum neceſſe ſit, tanquam ſermonis Graeci lege id a nobis fieri iubente, ac diuerſas quorundam locorum interpretationes ex diuerſa de hac re opinione ortas eſſe comperio: non pigebit, ſumta hinc occaſione, quae in vtramque poſſe partem afferri videntur, proponere: atque his meam ſententiam (qualiscunque ea momenti futura ſit) adiicere. Primum igitur ad ipſius *Thucydidis* nomen vt veniam, articulo praefixo *Θουκυδίδην τὸν Ὀλόρου* ſe nominat, lib. 4. in fine p. 299. *ἐπὶ τὸν ἕτερον στρατηγὸν τὸν ἐπὶ Θρᾴκης, Θουκυδίδην τὸν Ὀλόρου, ὃς τάδε ξυνέγραψεν.* Deinde paſſim, vbi filii nomine poſito nomen patris addit, interuenit articulus. Ita enim Πλειστοάναξ ὁ Παυσανίου, et Νικίας ὁ Νικηράτου, et Λίχας ὁ Ἀρκησιλάου, item Καλλίγειτος ὁ Λαοφῶντος, *καὶ* Τιμαγόρας ὁ Ἀθηναγόρου, apud eum leguntur: et in genitiuo ibidem Πλειστοάνακτος τοῦ Παυσανίου, item Ἄγνωνος τοῦ Νικίου. Eodemque modo in accuſandi caſu, Πλειστοάνακτα τὸν Παυσανίου, et Σοφοκλέα τὸν Σωστρατίδου, Εὐρυμέδοντα τὸν Θουκλέους, aliaque quamplurima interiecto articulo legimus.

Verum duo ſunt quae his poſſe opponi video: vnum eſt in *Anthologia Gr.* epigrammatum exſtare hunc pentametrum,

Θουκυδίδην Ὀλόρου, Κεκροπίδην τὸ γένος.

nec non verſum hunc eius ſepulcro inſcriptum fuiſſe dici:

Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀλιμούσιος ἐνθάδε κεῖται.

Alterum, in aliquibus huius ipſius hiſtorici locis non interponi iſtum articulum: nam p. 20. ſtatim poſt prooemium, legimus, Φάλιος Ἑρατοκλείδου. Quin etiam lib. 4. p. 307. vbi quorundam Lacedaemoniorum, Corinthiorum, Athenienſium, et aliorum nomina ponuntur, nusquam interiici eum videmus. At ego, ad illos quidem verſus quod attinet, carmen quasdam ellipſes ſibi permittere dixerim, et in eo excuſari quae haud pariter in ſoluta oratione locum haberent, in illo autem p. 20. loco, Φάλιος Ἑρατοκλείδου, et in quibusdam aliis ſpecta nobis librarii fides eſſe poteſt. Verum de eadem articuli omiſſione cum tot nominibus, quae p. 307. habet, quid reſpondendum erit? An quia, quum tam multa nomina ſimul ponerentur, ſi, quot illa erant, toties interiectus articulus fuiſſet, aures offenſurus videbatur? Vereor certe ne cui parum fide digna haec reſponſio videatur: atque vt hic quoque fides librarii in dubium vocetur, facit *Ariſtophanis Scholiaſtes*, qui eum locum afferens (ſed mendoſe magna ex parte ſcriptum) articulum quibusdam genitiuis praefigit.

Verumtamen ſi *ἀδιαφόρως* poſitum illum aut omiſſum fuiſſe quis contendat, cum aliorum, tum vero *Dionyſii Halicarnaſſei* auctoritate ſe defendet, apud quem legimus in hiſtoriae titulo, ante prooemium, *Διονυσίου Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἁλικαρνασσέως*· nec non in fine prooemii, *ὁ δὲ συντάξας αὐτὴν, εἰμὶ Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἁλικαρνασσεύς.* Vtrobique enim ante patris nomen omiſſum eſſe articulum videmus: quin etiam, quum illic ſit *τοῦ Ἁλικαρνασσέως*, hic tamen non eſſe itidem *ὁ Ἁλικαρνασσεύς*, ſed non minus ante hunc nominatiuum quam ante illum genitiuum orationem articulo carere.

Vt autem nunc tandem quod ſentio de huius articuli vſu dicam, Graeci ſermonis leges poſcere opinor vt locis huiusmodi articulus adhibeatur, cum quo nomen quod *ἐλλείπει*, et ſubaudiendum a nobis eſt, iungatur: atque adeo qui nobis illius *ἐλλείψεως* index relinquatur. Sed enim vt alia pleraque ſunt in quibus ſermonis legem interdum non ſeruari ſcimus, ita hic non ſeruatam ſemper fuiſſe: ſic tamen vt illa omiſſio plerumque non ipſorum auctorum ſed librariorum eſſe videatur. Quin etiam hoc addo, ſimile hoc vero eſſe, illos hanc omiſſionem potius vbi patris et filii nomina in diuerſo caſu ponuntur, quam vbi in eodem, ſibi permiſiſſe: quod magis illic quam hic euidens eſſe poſſet. Nam quum (exempli gratia) *Διονύσιος Ἀλεξάνδρου* dico, quoniam patris nomen in alio caſu quam filii nomen ponitur, vnum ſtatim ab altero discernitur, et iſta caſuum diuerſitas defectum articuli quodammodo ſupplet: nec poteſt hic oriri eiusmodi error qualis quum vtrumque eodem in caſu, genitiuo videlicet, poſitum eſt: vt videlicet nomini filii adiecto patris nomine, haec deinde tanquam diuerſarum perſonarum nomina ſeparentur. Cuius erroris exempla ex *Scholiaſte Ariſtophanis* mihi ſuppeterent, ſi diutius huic ſermoni immorari ſtatuiſſem.

Sed hoc quid esse dicemus, quod quum Διονυσίου Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἁλικαρνασσέως, cum articulo ante eam quae a patria sumitur appellationem, legerimus, postea Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἁλικαρνασσεὺς omisso eo legimus? omissumne librarii negligentia articulum esse dicemus? Videndum ne potius dicendum sit, ipsummet *Dionysium* hic articulum praefigere neglexisse, tanquam diuersitate casuum defectum articuli (vt modo loquebar) supplente: quamuis alioqui non idem hic qui illic articuli sit vsus. Si enim, vt scriptum est Διονυσίου Ἀλεξάνδρου, τοῦ Ἁλικαρνασσέως, ita etiam scriberemus Διονύσιος Ἀλέξανδρος, ὁ Ἁλικαρνασσεὺς, articulus vtrobique non filii nomen a patris nomine, sed ab vtriusque nomine appellationem a patria sumtam (quae minime nomen est) distingueret.

Ibid. ΟΛΟΡΟΥ] Scio quosdam ΟΡΟΛΟΥ scribendum censuisse: sed quum non aliunde quam ex alicuius veteris libri auctoritate hoc attulisse credibile sit, illis non solum aliorum et quidem pariter veterum auctoritas opponi potest, sed etiam quorundam historicorum, qui filium *Olori*, non *Oroli*, eum fuisse tradunt. Nam vt omittam eos qui vitam eius scripserunt, audimus alicubi *Dionysium Halicarnasseum* vocantem eum non alio nomine quam τὸν Ὀλόρου, sicut *Platonem*, τὸν Ἀρίστωνος. Locum illum habet eius Τέχνη, in methodo orationum, quae Ἐπιτάφιοι vocantur; nam quum in *Aldina Editione* legatur παρά γε τῷ τοῦ λόγου καὶ τοῦ Ἀρίστωνος, meam de λόγου in Ὀλόρου mutando coniecturam vetustum exemplar comprobauit: ac feci et in meis Schediasmatis huius emendationis mentionem. Est autem et hoc ipsum λόγου ex Ὀλόρου per deprauationem factum, amissa primum litera prima, deinde litera ρ in γ mutata a quopiam, qui has syllabas λόρου nihil significare videbat. His accedit et istius hexametri testimonium,

Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἁλιμούσιος ἐνθάδε κεῖται·

nec non huius pentametri,

Θουκυδίδην Ὀλόρου, Κεκροπίδην τὸ γένος.

Ac ne quis paruam nobis esse debere existimet epigrammatis, ex quo sumtus est hic pentameter, auctoritatem, verba haec quae de ipso in eius vita legimus, ἵνα μὴ πᾶσιν εἴη βατὸς, depromta inde esse animaduertendum est: ibi enim legimus,

Εἰμὶ δὲ οὐ πάντεσσι βατός. STEPHANVS.

Ibid. ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ] Alius in *ver. lib.* est titulus, Ἱστοριῶν πρώτη. Atque vt hic in secundo libro, ξυγγραφῆς τὸ δεύτερον, ita ibi, Ἱστοριῶν δευτέρα· eadem tituli forma vtrobique seruata et in sequentibus libris. Sic vero et apud *Herodotum* Ἱστοριῶν πρώτη, quae et de Musae nomine, Clio: eodemque modo, Ἱστοριῶν δευτέρα, quae et Euterpe: et ita deinceps. Sed quum nouem librorum vnusquisque Historia vocetur, videndum an et totum opus ex tot libris constans, Historiam, ac non potius Historias vocare debeamus. Historiam quidem certe vocat iste titulus, Ἡροδότου Ἁλικαρνασσέως ἱστορίας, ἐν ἐννέα τμήμασιν, ἃ καὶ Μούσας καλεῖ. Atque haec epigraphe, in qua ἱστορίας non ἱστορίαι legimus, confirmari posse videtur ex primis ipsius *Herodoti* verbis, Ἡροδότου Ἁλικαρνασσῆος ἱστορίης ἀπόδεξις ἥδε. Sed non dubium est quin vt totum opus appellare historiam possimus, intelligendo generaliem historiam: ita et vnumquemque librum tanquam particularem et sibi peculiarem historiam complectentem. Interim tamen mihi non placet in vno eodemque titulo ἱστορίας ita poni vt vsum vtrumque habeat.

Quod autem ad priorem illam librorum *Thucydidis* epigraphen attinet, Ξυγγραφῆς τὸ πρῶτον, et τὸ δεύτερον, atque ita deinceps, verbum ξυνέγραψε, quo vtitur initio, pro ea facere videri possit. Quod *Valla* quidem vnico verbo *conscripsit* est interpretatus: at *Vitus*, *studiose et diligenter conscripsit*, Graecum nimirum *Scholiastem* in hac interpretatione sequens, qui vult συγγράψαι esse τὸ μετ' ἐπιμελείας καὶ σπουδαίως συντάξαι. Sed fidem *Scholiastae* de differentia quam inter hoc compositum ξυγγράψαι et simplex γράψαι constituit, minime habere debuit; ac potius et ipsum et *Scholiastem* considerare oportuit, verbum ξυγγράψαι scriptioni historicae adeo conueniens esse, vt ex eo factum nomen ξυγγραφεὺς, de scriptore historiae (qui alioqui verbo vno ex eodem sermone sumto historicus vocatur) quadam velut praerogatiua passim in vsu sit. At ecce quum nullam huius rei mentionem *Vitus* faciat, contra significationis meminit quam Latini ab hoc loco prorsus alienam isti vocabulo tribuunt. Postquam enim ξυνέγραψε esse dixit, *studiose et diligenter conscripsit*, addit, hinc esse *syngrapham*, quo significari *scriptionem* siue *rem scriptam*, et dici etiam de *cautione* siue *chirographo obligante*. Atqui, vt omittam, falsum esse, *syngrapham* a Latinis de quauis scriptione seu re scripta dici, et alterum quem subiungit vsum habere fatear: quid Latina haec *syngrapha*, quae est συναλλαγματικὴ (id est, quae τοῖς συναλλάγμασιν adhibetur) ad *Thucydidis* ξυγγραφὴν pertinet? quid cum ea commune habet?

Verum quod ad vocabulum istud ξυγγραφὴ attinet titulis librorum *Thucydidis* adhibitum, est aliud de quo te commonefaciam: legi nimirum in superioribus typographicis *Editionibus* quae meas praecesserunt, Θουκυδίδου ξυγγραφῆς πρώτης, itidemque Θουκυδίδου ξυγγραφῆς δευτέρας· eodemque in caeteris libris modo illi genitiuo ξυγγραφῆς alterum genitiuum adiici: qui tamen nullo admitti modo potest, quum nihil sit quocum iungatur. Nec vero talem inscriptionem ex vllo veteri profectam esse libro putandum est, verum ex alicuius imperitia, qui quum ξυγγραφῆς πρώτη, itidemque δευτέρα, et τρίτη, atque ita deinceps scriptum inueniret (subaudito videlicet nominatiuo βίβλος, vel ἱστορία) ita mutandam scripturam putauit, vt hae voces, casu inter se antea discordes, contra in eo bene inter se concordes essent. IDEM

Ibid. ΠΡΩΤΟΝ] Alicubi legitur, ΤΩΝ ΕΙΣ ΟΚΤΩ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ· quam loquendi formam et in quibusdam aliis titulis obseruaui: (et quidem aliud eius exemplum paulo post proponam) quum alioqui videri possit dicendum potius esse, τῶν ὀκτὼ τὸ πρῶτον

Caeterum ad numerum librorum *Thucydidis* quod attinet, discimus ex *Diodoro Siculo*, quosdam eius historiam non in octo tantum libros, sed in nouem partitos esse. Scribit enim libro XIII. suae Historicae Bibliothecae, τῶν δὲ συγγραφέων Θουκυλίδης μὲν τὴν ἰσορίαν κατέσρεψε, περιλαβὼν χρόνον ἐτῶν κδ ἐν βίβλοις ὀκτώ. τινὲς δὲ διαιροῦσιν εἰς ἐνιέα. Et vero qui ista quae huic editioni adiuncta sunt scholia scripsit, quosdam in XIII. libros *Thucydideam* historiam diuisisse tradit: atque huius diuisionis non vno in loco mentionem facit. In haec enim verba (quae libro IV. leguntur p. 284.) Βρασίδας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦ θέρους πορευόμενος ἑπτακοσίοις καὶ χιλίοις ὁπλίταις ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης, ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ ἐν Τραχ. annotat, opere *Thucydidis* in tredecim historias diuiso, finem hic sextae esse, ac principium septimae. Eius verba sunt, τῶν ἐς τρισκαίδεκα τέλος τῆς ἕκτης, ἀρχὴ τῆς ἑβδόμης. Vbi si quaerat quispiam, quidnam cum articulo τῶν subaudire debeamus, non male responsurus mihi videor si genitiuum ἰσοριῶν dixero: quum (vti antea aiebam) in quibusdam veteribus libris, atque adeo in meo, hic titulus legatur, ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΡΩΤΗ. Sequendo enim hunc titulum, ista illius verba τῶν ἐς τρισκαίδεκα τέλος τῆς ἕκτης, perinde accipimus, ac si dictum esset, Θουκυδίδου ἰσοριῶν τῶν εἰς τρισκαίδεκα διηρημένων τέλος τῆς ἕκτης videlicet ἰσορίας· ibidemque, ἀρχὴ τῆς ἑβδόμης, subaudito eodem illo genitiuo ἰσορίας. Verum illam tituli breuitatem assequi Latina lingua non potest, vel eam ob causam quod articulo Latinitas careat, ideoque quod paucioribus ibi verbis dicitur, pluribus dicere necesse habeamus, ea quae subaudienda relinqui dixi, ponendo: hoc pacto, THVCYDIDIS HISTORIARVM IN TREDECIM DIVISARVM FINIS SEXTAE, INITIVM SEPTIMAE. Sed Latinis valde insolens hic titulus esset, etiamsi Graecam illam breuitatem non retineat, quemadmodum dixi: praesertim vero in tali vsu appellationis HISTORIARVM atque HISTORIAE, insolentia (vt opinor) fuerit; neque enim morem hunc Latinitati esse puto, vnum vnius historicum opus historias vocare: multo etiam minus (nam fieri tamen posset vt alicubi talem vsum plurale istud haberet) primum librum, primam historiam: secundum, secundam, atque ita deinceps appellare. Esse autem intelligenda, vt docui, illa *Scholiastae* verba, ostendit alius eiusdem locus. In haec enim historici nostri verba, (quae tibi librum secundum legenti occurrent, p. 148.) Τοιαύτη μὲν ἡ Πλαταιέων πολιορκία κατεσκευάσθη, scribit, *Qui historicum istud opus in tredecim* (historias videlicet) *partiti sunt tertiae historiae finem et quartae principium hic constituerunt*; haec namque sunt eius verba, οἱ διελόντες ταύτην τὴν συγγραφὴν εἰς τρισκαίδεκα, ἐνταῦθα τὸ τέλος τῆς τρίτης ἰσορίας ὥρισαν, καὶ ἀρχὴν τῆς τετάρτης. Verum quicunque (vt hoc obiter dicam) diuisores illi fuerunt, non video quonam modo eadem verba et tertii libri finem et quarti initium facere potuerint: sed si quidem demus, locum hunc duorum esse librorum μεθόριον (hoc enim vti nomine libet, sicut illum verbo ὁρίζειν vsum esse video) haec quidem verba, Τοιαύτη μὲν ἡ Πλαταιέων πολιορκία κατεσκευάσθη, librum tertium claudere: haec autem quae proxime sequuntur, Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, καὶ ἅμα τῇ τῶν Πλαταιέων ἐπιῤῥατείᾳ, Ἀθηναῖοι δισχιλ. ὁπλ. etc. quarto principium dare debere dico. Hoc tamen alioqui non ignoro, duram posse istam separationem videri duorum membrorum, aut duarum periodorum orationis, quarum prior quidem voculam μέν, posterior autem particulam δέ habeat: quum post priorem illam suspensa oratio relinquatur. Atque hinc factum est (quemadmodum in meo *Schediasmatum* opere doceo) vt apud quosdam scriptores interdum de fine vnius libri et sequentis principio dissentiant exemplaria, vno quidem periodum cui adhibita est particula μέν pro libri praecedentis clausula, eam quae habet δέ, pro principio sequentis ponente: altero autem vtramque initium huius statuente: veluti si vnum exemplar illis *Thucydidis* verbis, Τοιαύτη μὲν ἡ Πλ. etc. librum tertium finiret, his autem, Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, etc. quartum inchoaret: alterum contra tam haec quam illa pro quarti principio nobis exhiberet: ita quidem vt illa praecederent, haec sequerentur. Ex huiusmodi certe controuersia contigisse puto, vt apud *Dionysium Halicarnassaeum* eadem periodus et in vnius libri fine et in alterius qui eum consequitur principio legatur. Qua de re plura in illo *Schediasmatum* opere a me dicuntur. Ad illos autem vt reuertar qui totam *Thucydidis* historiam, aut (illum aliorum sermonem imitando) omnes *Thucydidis* historias in partes XIII. distribuerunt, non minus certe in altero illo haerere nos cogunt loco, vbi itidem libri sexti finem et septimi principium in iisdem verbis constituunt: his videlicet, Βρασίδας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦ θέρους πορ. etc. Nec video certe quid potius de hac eius annotatione respondendum sit, quam eam ad nos non fideliter scriptam peruenisse: quum ipse scripsisset, ista quidem, ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας, ὅταν δέῃ, ἀπαντησόμενος, finem libri sexti: at haec quae illis proxime subiunguntur, Βρασίδας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρ. principium septimi esse. Obseruandum autem, non minus in his duobus, sexto et septimo, quam in illis, tertio et quarto, quod de particulis μέν et δὲ dictum fuit, inuentum iri. Nam hic quoque vltima libri sexti periodus a vocula μέν, vt prima libri septimi a particula δέ incipit. Atque vt de illo item altero dicam loco quod sentio, non absimile vero est eum pariter secus ab illo scriptum fuisse: ita nimirum vt post ἀρχὴν τῆς τετάρτης sequerentur ea quae et apud *Thucydidem* sequuntur verba: sed interiecto aduerbio ἐκεῖ, aut duabus his vocibus, ἐν ἐκείνοις· siue istis ἐν τούτοις. Verum, quum minime verisimile sit tantam scripturae mutationem a librario factam esse, quid si dicamus potius, nullam verborum *Thucydidis*, quae vel huic vel illi scholio seu annotationi praefixa sunt, habendam esse rationem? perinde videlicet ac si non ab ipso *Scholiaste* praefixa forent, sed a quopiam qui quum illas *Scholiastae* annotationes margini adscriptas inuenisset, ad vnam periodum pertinere illas existimauit, quum ad totum locum, quam late patet, pertineant: vtpote aduerbio ἐνταῦθα non vnam sed vtramque ostendente, id est, tam eam quae librum vnum

claudit, quam eam quae alterum inchoat. Quamuis autem hoc aduerbium ἐνταῦθα in priore tantum annotatione legatur, non secus intelligenda fuerit et altera, quam si ipsum ei quoque appositum haberemus. Quod si et de hac partitione, quae pro libris octo *Thucydidis* tredecim dabat, aliquid dicendum est, miror equidem eos hunc librorum numerum, ac non vel minorem vel maiorem statuisse: non miraturus tamen fortasse si non duorum tantum librorum constituta ab illis principia sed aliorum insuper aliquot proponerentur. Fortasse enim, quid sequuti ea in re forent, perspici inde posset.

Superest vt de illa etiam epigraphe, quam nonnullos huic operi praefixisse dixi, aliquid addam. Ea igitur quum sit huiusmodi, ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΤΩΝ ΕΙΣ ΟΚΤΩ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ, in ea resoluenda eandem quam ostendi in titulo *Scholiastae* viam esse insistendam dico: vt videlicet perinde esse dicamus ac si scriptum esset, Θουκυδίδου τῶν εἰς ὀκτὼ διηρημένων βιβλίων τὸ πρῶτον. Vel, Θουκυδίδου βιβλίων τῶν εἰς ὀκτὼ διηρ. etc. Siue autem haec forma siue altera titulo detur, hoc saltem constat, hanc historiae *Thucydideae* in octo libros diuisionem multo magis quam vllam aliam esse receptam. Nec multo sane magis iis assentiendum puto qui in nouem (teste *Diodoro Siculo*) libros diuidi voluerunt, quam iis qui in tredecim diuiserunt. *Marcellinus* alioqui in *Thucydidis* vita meminit et ipse huius in tredecim historias διαιρέσεως, vel κατατομῆς (quum ipse dicat κατέτεμον) verum ne hoc quidem tacens, aliter etiam quosdam alios opus istud secuisse: et addens, vulgarem tamen opinionem potius receptam fuisse de illius in octo historias diuisione, et quidem *Aesculapium* huic quoque adstipulatum esse. Est autem hic *Aesculapius* vnus ex iis qui scholia scripsisse in nostrum *Thucydidem* feruntur: sicut et *Antyllus*, cuius ab eodem in eadem scriptione fieri mentionem videmus. Horum sane testimonia et a nostro *Scholiaste* alicubi afferuntur.

Quid? an hunc de librorum numero sermonem ea dubitatione quae a nonnullis de octauo libro proposita fuit, claudemus? De ea certe quaestione an videlicet is *Thucydideis* annumerandus sit, tacendum non est: sed nec aliud dicendum, quam nos, quid potissimum dubitationem hanc illis mouerit, dubitare. Nam et passim a veteribus aliquos inde locos afferentibus video pro *Thucydideo* agnosci: et quam dicunt styli in eo esse differentiam, non satis animaduerti.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ autem vocari ea *Thucydidis* quae proxime sequuntur, vsque ad istud narrationis principium, Ἐπίδαμνός ἐστι πόλις ἐν δεξιᾷ ἐσπλ. etc. (quae est p. 20.) vel ex ipso discere *Scholiaste* potes. Scio tamen alioqui multa esse vetera *Thucydidis* exemplaria (quorum e numero est meum) quae nihilo magis vocabulum istud praefixum isti principio habent, quam me id praefixisse vides. Nec vero *Scholiastes* tantum appellatione hac de isto principio vtitur, sed etiam ex Graecis scriptoribus nonnulli, quorum (si bene memini) est *Dionysius Halicarnasseus*. Hic quidem certe non dubium est quin suae historiae hoc praefigi voluerit: quum ipsemet statim initio eam quam illi praeponit praefationem (vt vulgo appellamus) ita vocandam esse docuerit: scribens, τοὺς εἰωθότας ἀποδίδοσθαι τοῖς προοιμίοις τῶν ἱστοριῶν λόγους, ἥκιστα βουλόμενος, ἀναγκάζομαι περὶ ἐμαυτοῦ προειπεῖν. Longe tamen diuersum argumentum huius prooemii *Thucydidis*, in quo non itidem videmus eum λόγους τινὰς περὶ ἑαυτοῦ προειπεῖν, nomen suum praefixisse contentum. Caeterum siue ΤΟ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ, siue absque articulo ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ pro titulo et huic et illi *Thucydidis* loco praefigas, perinde est. IDEM.

[Pro ξυνέγραψε cod. Vindob. n. 33. codd. histor. gr. ap. Alter. legit συνέγραψε. Mox idem cod. τῶν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων — tum ἐπολέμισαν. Idem τῇ ante πάσῃ omittit, et vocc. πρὸς ἑκατέρους desunt, vt in duobus aliis libris.

Wyttenb. in Sel. Hist. p. 358. haec adnotauit: Introitus totius operis egregius antiquum Graeciae statum patefacit his deinceps 23. capitibus, quae idcirco tota et omnia in hunc libellum retulimus. De principio simplici priscaque grauitate monuimus ad Herod. p. 344. (Select. histor.) De forma τὸν πόλεμον — ὡς ἐπολέμησαν exposuimus Bibl. Crit. Vol. III. P. I. p. 35. Est sane antiqua, Herodoto cum aliis locis, tum II, 116. iam frequentata, vt ibi notauimus, immo Homero Il. η, 400. μῦθον — ἀκούεις ὡς — ὑποκρίνονται. Xenophon Hellen. (II, 3, 56. vbi tamen in ed. Schneid. aliter est interpunctum) ῥῆμα — ὡς εἶπεν. Aristoteles in Eudemo, seu de Anima libro, insigni ad rerum et orationis grauitatem, ex quo locum seruauit Plutarchus in Consol. ad Apollon. p. 115. C. τῷ Μίδᾳ λέγουσι δήπου μετὰ τὴν θήραν ὡς ἔλαβε τὸν Σειληνὸν, διερωτῶντι — οὐδὲν ἐθέλειν εἰπεῖν.]

P. 2. v. 2. Ἀρξάμενος εὐθὺς καθισαμένου] Exspectasset aliquis praepositionem ἀπὸ ante καθισαμένου· hoc modo: ἀρξάμενος εὐθὺς ἀπὸ καθισαμένου· sed perinde esse videtur ac si dixisset ἀρξάμενος τοῦ συγγράφειν εὐθὺς ὅτε καθίσατο, vel, ὅτε πρῶτον καθίσατο. Dum autem aliud agit *Winsemius*, haud animaduertit *Thucydidem* scripsisse καθισαμένου, non ἱσαμένου· ideoque nullum plane hic locum habere ea quae annotat de Graeca mensium in tres decadas diuisione: quarum primam ἱσαμένου· mediam μέσου· vltimam φθίνοντος vocarent: atque hinc *Thucydidem* bellum incipiens vocasse ἱσάμενον. Eo autem magis miror hunc errorem *Winsemio* obrepsisse, quo frequentior est *Thucydidi* hic verbi istius vsus. Sic certe libro quinto ἐν εἰρήνῃ et πολέμου καθεσῶτος inter se opponi videmus. Librū autem tertio dici τοῦ πολέμου καθισαμένου, et addi etiam ἀκμάζοντος· quod non addidisset, si tantum dixisset καθισαμένου (quomodo enim simul καθίζεσθαι bellum et ἀκμάζειν dici possit?) ac non ἄρτι ei praefixisset. Neque vero ab eo dicitur tantum πόλεμος καθίζεσθαι, sed et ipsi homines dicuntur καθίζεσθαι εἰς πόλεμον, vel εἰς μάχην. Quin etiam καταζάντες pro εἰς μάχην καταζάντες dicit, initio libri secundi. STEPH.

Ibid Καὶ ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι] Non temere discedendum esse Interpreti ab iis verbis quae proprie respondent *Thucydideis*, vel hic locus indicat. Nam rectius *Valla* ἐλπίσας hic vertit *sperans*, quam *Winsemius*, *indicans*: qui etiam magis in eo peccat quod futurum tempus

in praesens mutat; quum enim *Thucydides* dixerit, ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων, ille ita, *iudicans hoc bellum in primis magni momenti praeque superioribus bellis omnibus commemoratione dignissimum esse.* Atqui quomodo *Thucydides* dicere potuit, se scribere incipientem iudicasse bellum illud tale esse; quum eodem tempore et belli et scriptionis eius initium foret? hoc enim proxime praecedentia verba testantur, ἀρξάμενος εὐθὺς καθισαμένου· quae idem vertit *exorsus statim ab eius initio: Valla* autem, *exorsus statim ab eo motu.* Neque enim ita intelligenda haec sunt quasi *Thucydides* finito bello ad scribendum illud se contulerit, res ab initio, id est a prima origine, repetens: sed ex illis intelligere verbis debemus, *Thucydidem*, simulatque moueri coepit bellum, id scribere coepisse, et cum belli progressu in scribendo etiam progressum esse. Sed hic omittenda non sunt illa *Scholiastae* verba, γνωσέον καὶ ἐντεῦθεν ὅτι ὕσερον συνέγραψεν ὁ Θουκυδίδης τὴν λέξιν τῆς ἱσορίας· quae scribit in quendam primi libri locum. Quid enim haec sibi volunt? quomodo λέξιν ita seiungemus ab Historia, vt eam post Historiam esse scriptam dicamus? Ego quidem certe vocari puto λέξιν eum eloquutionis ornatum quem Historiae simpliciter et nude (vt ita dicam) scriptae, id est, simplicem et nudam rerum gestarum narrationem habenti, postea adiecit. Siue autem hic, siue alius nostrorum *Scholiastae* verborum sit sensus, non dubium est quin ita vt dixi intelligi illa debeant, ἀρξάμενος εὐθὺς καθισαμένου. Ex quo sequitur, *Vallae* interpretationem menti *Thucydidis* esse consentaneam, at *Winsemii*, menti eius repugnare. Quam belle autem cohaereat sequens participium τεκμαιρόμενος cum illo ἐλπίσας, ostendi quum margini interpretationis *Vallae* hanc illius τεκμαιρόμενος explicationem apposui, *argumentum suae huius spei ex eo sumens quod et utrique fl.* etc. Ostendit enim *Thucydides* se ista spe illectum scriptioni huius Historiae manum admouisse; quam ipsius belli comitem non male fortasse dixerimus, quum idem huius qui et belli progressus esset, vti modo dictum fuit. Maluissem autem, sicut ἐλπίσας scriptum est, non ἐλπίζων, ita praeteriti significatione seruata dicere, *in spem adductus;* vel *quod spem concepisset.* Nam tot tam vicina participia Latinam linguam fateor non admittere: ac ne alium quidem scriptorem Graecum ita in sui libri principio iis vsum esse existimo: quamuis alioqui minime novum quibusdam eorum sit duobus aut etiam tribus locis ita vicinis ea adhibere. IDEM. Dici etiam potest verbum ἐλπίσας positum esse Graeca consuetudine, pro *νομίσας existimans;* vt *Sallustius* quidem *Thucydidis* aemulus vertisse videtur in fine *Praefationis* ad *bellum Catilinarium.* Idem etiam in *libris Historiarum* aemulatus est exordium, quo *Thucydides* Historiam suam exorsus est. Vide *Fragmenta Sallustiana.* HVDS. Kistemakerus in Thucydide edit. Dipont. illustrato P. I. p. 1. ἐλπ. reddit: aestimans, mente praecipiens.

V. 3. Τεκμαιρόμενος, ὅτι] De hoc quoque admonendus est iam nunc lector, quod non itidem apud alios scriptores ei occurret, orationis structuram passim ab hoc mutari in altero periodi membro. Cuius mutationis et hic exemplum est, τεκμαιρόμενος ὅτι ἀκμάζοντές τε ἦσαν εἰς αὐτὸν ἀμφ. παρ. τῇ πάσῃ, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ἐρῶν ξυνιςάμενον πρὸς ἑκάτ. Nam qui *Thucydides* in scribendo non fuisset, ita potius dixisset, τεκμαιρόμενος ὅτι ἀκμάζοντές τε ἦσαν etc. καὶ ὅτι τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ἑώρα ξυνιςάμενον. Vel ita, τεκμαιρόμενος ἐκ τοῦ ἀκμάζοντάς τε εἶναι εἰς αὐτὸν ἀμφοτέρους, etc. καὶ ἐκ τοῦ ὁρᾶν τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ξυνιςάμενον.

In iis autem quae proxime sequuntur, τὸ μὲν εὐθὺς, τὸ δὲ, καὶ διανοούμενον, necesse est cum participio διανοούμενον subaudiamus infinitiuum ξυνίςασθαι, ex participio ξυνιςάμενον sumtum. Sed non probo istam vocis διανοούμενον interpretationem, *post consultationem;* vel, *re postea deliberata;* id est, μετὰ τὸ βουλεύσασθαι. Neque enim de iis etiam qui εὐθὺς ξυνίςαντο, dubitandum est quin post deliberationem seu consultationem id facerent. Arbitror igitur, *Thucydidem* hoc potius dicere, se in spem eam adductum fuisse ex eo quod reliquam Graeciam partim se iam tum cum alterutris conlungentem, partim in animo habentem hoc facere, vel de hoc faciendo cogitantem, videret. Sic autem libro quinto, οὐ μέντοι εὐθὺς ἀπέςη τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ διενοεῖτο. Interpretor autem ξυνιςάμενον πρὸς ἑκατέρους, *cum alterutris se coniungere* (nisi quis malit *alterutris se adiungere;* aut, *adiungere se in societatem*) quamuis aliis plerisque modis reddi possit: videlicet *alterutris se associare*, aut *consociare;* vel, *in alterutrorum partes transire:* vel, *in alterutras partes se conferre;* aut, *in alterutrorum societatem se conferre;* vel *societatem coire.* Neque vero Latini dicunt tantum *coire societatem*, sed etiam *coire ad societatem:* nec non *coire*, absque hac vel illa adiectione. Maxime autem placet verbum motus huic interpretationi adhibere, sicut his ξυνιςάμενον πρὸς ἑκατέρους aliquam motus significationem includi videmus. Atque vt illo καθίςασθαι, in eo quem dixi vsu, ita et hoc συνίςασθαι in isto, gaudet *Thucydides;* veluti in isto huius prooemii loco, οὐ γὰρ ξυνεχήκεσαν πρὸς τὰς μεγίςας πόλεις αἱ ὑπήκοοι· et libro VI. ἄλλως τε καὶ εἰ ξυςῶσιν αἱ πόλεις Φοβηθεῖσαι. Legimus tamen et contrarium διαςῆναι de eadem re (quod mirum videri possit) dictum de qua illic συςῆναι· et quidem in ipso libri huius prooemio, minimo post eo quae inde modo attuli verba interuallo, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ἐς ξυμμαχίαν ἑκατέρων διέςη. Mirum (inquam) videri istud possit, contrarium vocabulum ab ea qui vna eademque de re loquatur vsurpari: sed quaedam contraria in eadem re locum, diuerso intellectu, habere, cum aliunde, tum ex iis quae *Aulus Gellius* affert exemplis discimus. Ita sane et hic intelligentibus, τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν, id est, reliquam Graeciam, ad ferendum quidem auxilium συνίςασθαι· sed quatenus auxilium non iisdem fertur a tota reliqua Graecia, sed vna eius pars his, altera illis auxiliatur, dici etiam posse ἐς ξυμμαχίαν ἑκατέρων διῖςασθαι. Hoc igitur respectu *Thucydidem* et in illo qui est initio prooemii loco dicere potuisse, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὁρῶν διϊςάμενον πρὸς ἑκατέρους, vel ἐς ξυμμαχίαν ἑκατέρων διϊςάμενον· quemadmodum in sequentibus dicit, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ἐς ξυμμαχίαν ἑκατέρων διέςη. Sed

caue cum *Winſemio* ἑκατέρων interpreteris *vtriusque partis:* contra vide vt cum *Valla* reddas *alterutrorum.* Dum autem hunc eſſe ſenſum dico illorum verborum, ἐς ξυμμαχίαν ἑκατέρων διέξη, non fum neſcius *Scholiaſtem* ſecus intelligere: quippe qui διέξη exponat διεσπάσθη, item ἀνεχώρησεν, et οὐ συνεμάχησεν. Quin etiam addit, nequaquam ſignificare velle ὅτι ἐμερίσθη· ſed ſolos Chalcidenſes cum ſolis Eretrienſibus bellum geſſiſſe. At ego huic *Scholiaſtae* omnino contradicens reſpondeo, *Thucydidem* ſignificare iſtud volentem, dicturum contra fuiſſe, τὸ ἄλλο (non praefixa particula καί) Ἑλληνικὸν ἀπὸ ξυμμαχίας ἑκατέρων ἀπέξη.

Verum ad priorem illum quod attinet locum habentem verbum ξυνιζάμενον poſt participium ὁρῶν, quis non miretur *Vallam*, quum incidiſſet in tam deprauatum exemplar, vt ὅρων vel ἐκ τῶν ὅρων pro ὁρῶν haberet, tantam et tam, meo quidem iudicio, manifeſtam deprauationem non animaduertiſſe? Nam ex hac lectione manarit neceſſe eſt iſta interpretatio, *et cetera Graecia e ſuis finibus ad alterutros acceſſit.* Quod ſi demus verbum ξυνίζασθαι cum ὅρων vel potius ἐκ τῶν ὅρων poſſe ferri, at certe ξυνίζατο, non ξυνιζάμενον, poſcere orationis ſtructuram, fateamur neceſſe eſt.

Immoratus ſum diutius in hoc loco, quod varia in mentem venirent de quibus admonendus eſſe lector videbatur: et quod hunc locum velut exemplum vellem proponere, quam multa in plerosque alios annotanda haberem, ſi accurate omnia annotatione digna perſequi voluiſſem. Simul vero meum conſilium de retinenda *Vallae* interpretatione, ac non commutanda cum altera, probare lectori volui. Nam vel in paucis hiſce quos exhibui locis, maioris vt ſimplicitatis, ita fidelitatis ſpecimen *Vallae* interpretatio exhibet quam illa altera: quae ſane non paulo pluribus quam haec emendationibus opus habet. Atque hic in ſimplicitatis mentione occurrit vocabulum μέγαν in membro illo, cuius ſenſum a poſteriore Interprete perverſum eſſe dixi, ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων. Nam quum *Valla* μέγαν πόλεμον, et ſimpliciter et verbum verbo reddens, interpretatus fuiſſet, *magnum bellum*, ille dicere maluit, *bellum magni momenti.* At ego omne magnum bellum magni eſſe momenti nego: et aliquod paruum alioqui bellum, magni tamen poſſe eſſe momenti dico. Steph. Perinde eſſe, vtrum καθιζαμένου an συνιζαμένου legatur obſervat Abreſch. Dilucc. p. 1.

P. 4. lin. 1. Διανοούμενον] *Stephani* interpretationem participii διανοούμενον ne reciperem, faciunt verba *Thucydidis* accuratius ſpectata. Nam primum vniuerſe ait: ὁρῶν τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ξυνιζάμενον πρὸς ἑκατέρους, *caeteros Graecos ſe coniungi cum alterutris vidiſſe.* Inde ſub hac generali complexione ſubſumens alios ſtatim (vt ſubditos et ſocios manifeſtos vtriusque partis) alios poſt aliquam deliberationem id feciſſe ait. Quod autem *H. Stephanus* putat, illos quoque qui ſe ſtatim coniunxerint, poſt deliberationem id feciſſe: hoc ego nego. Deliberamus enim περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν, vt *Ariſtoteles* ait, de re integra noſtrique arbitrii. Iam priſtinis vtriusque partis ſociis Atticis in primis, minime integra conſultatio fuit, vtros ſequi vellent; multi enim alios, ſi liberum eis fuiſſet, ſocios delegiſſent. Vnde de his ait *Thucydides*, eos protinus cum alterutris coniunctos fuiſſe. Quibus vero libera conſultatio fuit, ſi paulo poſt alteri parti adhaeſerunt: vt ex libro ſecundo apparet, vbi ſocios vtriusque partis enumerans *Thucydides*, Athenienſes in Zacynthum, Cephalleniam, Acarnaniam, legatos ſocietatis petendae cauſa miſiſſe, ait. Item ex Achaeis primo ſolos Pellenenſes Lacedaemonios ſecutus ait, inde vniuerſos. *Acacius.* Hvds. Haec non videntur maximam vim habere ad refellendam ſententiam *Stephani*, cum participio διανοούμενον iungendum eſſe infinitiuum συνίζασθαι e praecedenti ξυνιζάμενον repetitum. Nam ſi Graeci illi, qui ſui iuris et arbitrii erant, ſe deinde cum alterutra parte coniunxerunt, cur de his dici non poſſit, ὁρῶν τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν διανοούμενον συνίζασθαι? Saepe etiam aliis locis hoc genus ellipſeos apud *Thucydidem* occurrit. Vide ad VII, 69. Dvk.

Ibid. in *Notis* col. 2. poſt, ἦισαν legit. adde: *Suidas* ſcribens καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ οὕτως ἀναγνωςέον, ἀκμάζοντές τε ἦισαν ἐς αὐτὸν, indicare videtur iam olim dubitatum fuiſſe de ſcriptura huius loci. Ἤισαν vel ἦσαν habet quo ſe tueri poſſit. *Thucydides* I, 118. ὄντες μὲν καὶ προτοῦ μὴ ταχεῖς ἰέναι ἐς τοὺς πολέμους. Et Cap. 123. ἀλλὰ θαρσοῦντας ἰέναι κατὰ πολλὰ ἐς τὸν πόλεμον. Add. quae ad III, 14. adnotata ſunt e Xenophonte. Dvk.

P. 4. l. 1. μεγίζη δὴ. Cod. Vind. δὴ μεγίζη. Paullo poſt pro ξυμβαίνει vt Alter. edidit, cod. Vind. συμβαίνειν.

l. 3. ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντι. Videtur ab Herodoto fluxiſſe: cuius locis Abreſchio notatis Auctar. Diluc. Thuc. p. 213. addatur alius II, 34. περὶ μὲν δὴ τοῦ ξεύματος αὐτοῦ ἐπ' ὅσον μακρότατον ἰσορεῦντα ἦν ἐξικέσθαι, εἴρηται. *Vlyet.*

P. 6. l. 2. ὑπὸ τῶν ἀεὶ πλειόνων, i. e. *a quocunque maiore numero coactum*, ſ. *ab iis, quicunque maiore innadebant numero coactum.* Etenim adiuerbium ἀεὶ incluſum, vt hic, adiectiuis, aut, vt alibi, adiectiuo ac ſubſtantiuo, valet idem ac latinum *cumque, vis, libet*, adhaerens relatiuis, *qui, quae, quod.* Male igitur redditur ab interpretibus *ſemper. Kiſtem.*

ἐπιμιγνύντες etc. Cod. Vind. ἐπὶ μιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλους.

P. 8. l. 3. ἐπιπλεῖσον. Vind. ἐπὶ πλεῖσον. Mox idem ᾤκουν αὐτοὶ, omiſſo articulo.

Locus communis in Atticorum laudibus et orationibus, ſed e Thucyd. perſona dictus, et hoc in nexu, habet difficultatem. Quomodo enim incolae οἱ αὐτοὶ ſemper ſunt, quando continuo peregrini exules ſe iis admiſcent? Nimirum ita οἱ αὐτοὶ, quod veteres et primae propaginis incolae manent in regione, nec eam relinquunt vt in Theſſalia, Boeotia et Peloponneſo factum erat. Feſtivus eſt Scholiaſta, verba οἱ αὐτοὶ ἀεὶ ita explicans: τῷ γένει δηλονότι· οὐ γὰρ ἦσαν ἀθάνατοι. Hoc nimirum eſt ſapere. Thucydides eamdem rem perſpicue magis exponit e Periclis perſona in funebri oratione II, 36. — Caet. ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖσον referendum ad ἀξιοῦσιν, non

ad λεπτόγεων. Sequitur eius, quod modo dixerat, repetitio ac documentum: repetitio quidem his verbis τοῦ λόγου — αὐξηθῆναι· documentum vero his, παράδειγμα — Ἑλλαδος οἱ πολέμῳ [ita enim legendum est; perperam in ed. Lipſ. οἱ ante πολεμῳ omittitur.] — In repetitione illud τοῦ λόγου explicationi et ſignificationi antecedentium inſeruit, et idem fere eſt ac τοῦ λελεγμένου, *eius quod dixi.* Sic Plato in Menex. p. 404. C. μέγα δὲ τεκμήριον τοῦτο τῷ λόγῳ etc. Itaque Thucydide. loci haec eſt ſententia: *Et eius rei, de qua dico, nimirum Atticam per migrationem populorum in eam aduenientium creuiſſe hominum multitudine, nec tamen ſimiliter atque alii populi creuerunt, ad alias res creuiſſe, id eſt, ad diuitias, abundantiam, ſeditiones: huius igitur rei hoc non minimum eſt documentum, quod ex reliqua Graecia ii, qui* cet. — *Wyttenb.* qui ſimilem locum Platonis Sympoſ. p. 317. H. corrigit, vbi, cum vulgo ſcriptum ſit: μαρτυρίαν παρέχεται ὑπὸ τοῦδε τοῦ λόγου, verba ὑπὸ τοῦδε delet.

Leuesquius cum Abreſchio verba ἐκ τοῦ ἐπιπλ. refert ad λεπτόγεων, Attica *maximam partem* tenuis et macilenti eſt ſoli. — Reiskius in Abreſch. Diluc. p. 4. ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖσον λεπτόγεω ſcribit. — Sequentium verborum hanc propoſuit Leuesq. emendationem: καὶ παράδ. τόδε τοῦ λόγου οὐκ ἐλάχ. ἐϛι, διὰ τὰς μετοικίας, τὰ ἄλλα (ſcil χωρία — omiſſa praep. ἐς) μὴ ὁμ. αὐξηθ. hoc ſenſu: eius quod dixi, ſcil. ſterilitatem ſoli Athenienſibus magis profuiſſe, quam ceteris Graecis fertilitatem, documentum non minimum eſt, quod ceterae regiones, propter migrationes, non, vt Attica, ciuium multitudine creſcere potuerunt; in Atticam enim migrarunt potentiſſimi exules aliarum terrarum. Duo etiam ſcholiaſtas non legiſſe praepoſ. ἐς exiſtimat. Quod ſi ea ſeruanda ſit, praeferendam eſſe Corayi interpretationem monet. Is iungit verba διὰ τ. μετ. ἐς τ. ἄλλα μὴ ὁμοίως, commate poſt ὁμ. poſito, quaſi dixerit auctor: παράδ. τοῦ αὐξηθῆναι τὴν Ἀττικὴν, διὰ τὸ τοὺς οἰκοῦντας αὐτὴν μὴ ὁμοίως, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, μετοικῆσαι ἐς τὰ ἄλλα χωρία τῆς Ἑλλάδος — Thucydidem more ſuo inuertiſſe naturalem verborum ordinem. Ea tamen ratione non ſatis haec verba cum ſeqq. nexa eſſe cenſet L. — Caet. in iis quae antecedunt, interpunctionem mutari voluit Kiſtem. p. 6. l 6. ante καὶ δι' αὐτὸ ſemicolon, ante ἥ τε νῦν (*nempe ea* etc.) comma poni, poſt ἀρετὴν γῆς comma deleri, iubens.

l. 6. βέβαιον Cod. Vind. βεβαίως.

Cap. 3. p. 10. l. 3. Φθιώτιδι. Vind. Φθιωτίᾳ. Ita etiam *Iac. Tuſanus* (Touſſain, philologus Pariſienſis, mortuus a. 1547) cuius varias lectiones ſ. correctiones, margini ed. Aldinae, quod exemplar bibliotheca Caeſ. Vindob. habet, adſcriptas edidit Alterus. Paulo ante ἐπιπλεῖσον Kiſtem. in ſchedis Roſig. optime expoſitum cenſet, *per maximam Graeciae partem; ἀφ' ἑαυτ.* etc. a ſemet cognomen indidiſſe huic parti αὐτοὺς poſt ἐπαγομ. idem valere putat, quod ἑαυτούς.

P. 12. v. 1. τῇ ὁμιλίᾳ μᾶλλον κ. π. λ. interpretatur Kiſtem. *per cohabitationem praecipue*, per coniunctionem, per vitae commercium; vti ὁμιλεῖν eſt cap. 77. et mox legitur κατὰ πόλεις ξυνίεσαν, quod ξυνιέναι K. interpretatur *congredi, coire;* tum ante τῇ ὁμιλίᾳ ponit comma, et mox ὡς ἕκαϛοι Ἕλληνες vertit: *proprie dicti*, aut potius, *ſingulatim habitantes, non cum aliis commiſti.*

l. 2. ἐκνικῆσαι. *Eualeſcere* hoc ſenſu dixit Tacitus. Graecum verbum Thucydideae eſt proprietatis, eiusque commendatione a multis ſcriptoribus frequentatum, quos notabimus ad Plutarchi Moralia. *Wyttenb.*

lb. τεκμηριοῖ. Vind. τεκμηροῖ. Mox idem πολλῶν γὰρ ἔτι καὶ (ita vt ὕϛερος omnino deſit.)

l. 4. ἀνακαλεῖ. Vind. ἀντικαλεῖ. Tuſan. ἀποκαλεῖ.

l. 5. εἰς ἕν. Vind. ἐς ἕν. Idem paulo poſt ὡς ante ἕκαϛοι omittit. Caet. ad h. l. conferri poteſt Tollii Exc. ad Apoll. Lex. Hom. p. 738. f.

l. 6. ξυνίεσαν. Tuſ. ξυνῆεσαν.

l. 7. ϛρατείαν. Vind. ϛρατιὰν, vt Dan.

P. 14. l. 1. παλαίτατος. Vind. παλαιότατος. Mox in eodem λῃϛρικὸν, vt et Tuſ. adſcripſerat.

l. 4. ἐΦόσον Vind. ἐφ' ὅσον.

l. 7. αὐτῶν poſt σφετ. omittit Vind. — Kiſtem. illud refert ad ἀνδρ. οὐ π. ἀδυν. vt ἀσθενέσι ad eos, quibus praecerant.

l. 8. τὸν πλεῖϛον. Vind. τὸ πλεῖϛον.

P. 16. v. 2. καὶ οἱ παλαιοὶ τ. ποιητ. Aut Thucyd. ſcripſiſſe κ. οἱ παλ. τῶν Ἠπειρωτῶν, aut ſimpl. κ. οἱ παλ. vt τ. Ἠπ. ſubintelligatur, cenſet Lennep. ad Phalar. Epp. p. 176. f.

P. 16. l. 5. τῷ παλαιῷ τρόπῳ i. e. exercendi piraticam, eaque ſe et ſuos alendi. *Kiſtem.*

l. 6. τὴν ταύτη. Vind. τὴν ταύτην.

l. 10. ταῦτα τῆς Ἑλλάδος. Mauult Wytt. ἅττα τῆς Ἑλλάδος, quo commodius referatur ad ſupra memoratos Locros, Ozolas, Aetolos, Acarnanes.

ἐς πάντας ὁμοίων. Vind. ἐς π. ὁμοίως.

P. 18. v. 1. ἀνειμένῃ τῇ διαίτῃ, *ſoluta, neque certis legibus adſtricta bibendi ratione*, illuſtrat Wyttenb. Anim. ad Iul. Or. I. Bibl. crit. Vol. III. P. I. p. 68. ſiue ex edit. Schaeferi (Lipſ. 1802.) p. 159.

τρυφερώτερον. Vind. τρυφερώτατον.

καὶ οἱ πρεσβύτ. κ τ. λ. Kiſtem. reddit: Et beatiores eorum, natu grandiores ante non multum temporis, pro delicata viuendi ratione, adhuc lineas tunicas geſtarunt.

V. 3. ἐνέρσει etiam Wytt. (vt et Kiſt.) praetulit, ἐν ἔρσει eſſe in Mſ. Lugdun. monens, at in marg. ἐνέρσει. Locum hunc multorum mentione et imitatione celebratum eſſe, in nott. ad Plut. Opp. Mor. ſe declaraturum eſſe oſtendit.

V. 7. γυμνάζεσθαι. cod. Vind. γυμνάσθαι.

C. 7. p. 20. v. 5. νεώτατα. Vind. νεώτατοι.

P. 22. v. 1. κάτω ᾤκουν. Vind. κατῴκουν. Kiſt. κ. ᾤκ. explicat: *in planitie habitabant*, ἀνῳκ. εἰσὶ *in alto, loca excelſiora, habitantes*, hoc ſenſu: „populabantur enim illi ſe mutuo, atque ex aliis eos, qui non erant maritimi ſ. mare non accolebant, et ad hoc vsque tempus (vetuſtae vibes, de quibus in praecedd. ſermo) loca editiora incolunt.“ Hanc expoſitionem rem ipſam et aliarum gentium conſuetudinem firmare monet; dein bene ſequi: *nec minus inſulani praedabantur.*

Wyttenb. ad omnem loc. *αἱ δὲ παλαιαὶ — ἀνῳκ. εἰσὶ* haec est adnotatio: „Hic item locus est ex interiore genere compositionis Thucydideae quae plurimas res pauciſſimis verbis comprehendit, idque eiusmodi ordine, quem ſcriptor ſequitur, non quem legentes facile aſſequantur. Equidem omiſſis aliorum Interpretum rationibus, rationem ipſe meam explicabo. Primum igitur hoc tenendum, de ſolo maritimo hic agi latrocinio, non item de terreſtri, quod forte quis ſuſpicetur ex illis verbis c. 5. *ἐληΐζοντο δὲ καὶ κατ' ἤπειρον ἀλλήλους.* Deinde poſt *παλαιαὶ* vel addendum *αἱ* cum Reiskio, vel certe cogitatione intelligendum: *ἀντισχοῦσαι* retinendum nec in *ἀντισχοῦσαν* mutandum: in *ἔφερον* ſubaudiendus Nominatiuus *οἱ λῃζόμενοι*, vel *οἱ λῃσαὶ* ex antecedentibus: dictio haec *ἔφερον — ᾤκουν* in parentheſin redigenda: *τῶν ἄλλων, ὅσοι ὄντες οὐ θαλάσσιοι, κάτω ᾤκουν* accipiendum poteſtate Accuſatiui pro *τῶν ἄλλων τοὺς οὐ θαλασσίους μὲν ὄντας, κάτω δὲ οἰκοῦντας·* denique *ἀνῳκισμένοι* mutandum in *ἀνῳκισμέναι*, vt item antecedens *ἕκαστοι* in *ἕκασαι·* neque enim maſculinum per Atticam vel enallagen vel aliam conſuetudinem tueri ſe poſſit. Sententiam ita reddimus: Sed veteres vrbes, quae factitando maritimo latrocinio ſe per longum tempus tutatae ſunt, longius a mari ſitae erant cum in inſulis, tum in continente: nam latrones et inuicem ſe populabantur, et alios, qui, quamuis nec latrones eſſent, nec maritimis rebus operam darent, tamen non procul a mari habitarent: et veteres illae vrbes ad hoc vsque tempus adhuc procul a mari ſitae ſunt."

Leuesquius lectionem *ἀντισχοῦσαν* ſequitur, cum Corayo *ἀνῳκισμέναι* ſcribit, iungendum cum *αἱ δὲ παλαιαὶ* ſc. *πόλεις.* Idem *ὅσοι ὄντες οὐ θαλ.* pro Nominatiuo habuit ſtruendo cum *ἔφερον.* Corayus *ἔφερον* ad *λῃσαὶ* refert, qui Nominat. lateat in voc. *λῃσείαν·* latrones ſe mutuo impugnabant, et reliquos omnes (*τῶν ἄλλων ὅσοι*) qui non maritimi erant, ſed ad littora maris habitabant.

C. 8. p. 22. v. 3. *ὄντες* non redundat, eſtque: *qui tum erant*, non, qui iam ſunt, habitantes nunc in continente. *Kiſtem.*

V. 4. *καθαιρουμένης.* Vind. *καθαιρουμένης.* Mox idem *τῶν τε τεθνεώτων.*

P. 22. in *Thucyd.* v. 5. *Ὑπὲρ ἥμισυ Κᾶρες ἐφάνησαν*] *Quintilianus* VIII. Inſtit. Orator. 4. e *Thucydide* laudat, *ἐν ἐρύμασι Κᾶρες ἐφάνησαν.* Satis certum eſt eum hunc locum ante oculos habuiſſe: neque enim vsquam alibi haec duo, *Κᾶρες ἐφάνησαν*, in *Thucydide* leguntur. *Hartungus* a Clar. *Burmanno* ad Quintilianum indicatus in Decur. prim. locor. Memorabil. p. 631. Tom. II. Lampad. Crit. ſcribit, ſe lectoris iudicio relinquere vtra lectio ſit potior. Mihi non dubitandum videtur quin praeferenda ſit lectio omnium exemplarium *Thucydidis.* *Ἐν ἐρύμασι* hic nullum ſenſum habet. Dvk.

ἥμισυ Alter. cum cod. Vind. edidit *ἥμισι.* Mox idem codex *ξυντεθαμένοι*, et ante *θάπτουσι* addit *Κᾶρες.*

V. 10 *γιγνόμενοι.* Vind. *γινόμενοι.*

ἐφιέμ. γὰρ — omiſſam antea eſſe ſententiam exiſtimat Lev. ſaepe enim part. *γὰρ* reddere cauſam omiſſae ſententiae. Supplet haec: ita inaequalitas exſtitit. (L' inégalité s' établit: car épris de l' amour du gain etc.) Eodem modo cenſet de part. *γὰρ* in loco Aeſch. Perſ. 208. ſſ. quem copioſius tractat.

P. 24. v. 2. *ὑςέρῳ χρ.* Vind. *ὕςερον χρόνῳ.*

V. 6. *ἐπωνυμίαν* Kiſtem. non interpretatur *nomen* (*ὄνομα*) ſed *denominationem* ſ. poteſtatem denominandi, ſicque *ἐπων. ἔχειν* eſt, denominare, nomen dare.

P. 26. v. 6. init. Leg. *ἱκανὸς* — dictionem Thucydideam ab aliis ſcriptoribus hinc ſumtam notauit Wyttenb. bibl. crit. Vol. I. P. III. p. 49. Addit in not. h. l. Euſeb. Praep. Ev. III, 103. C. *εἴ τῳ ἱκανὸς πιςώσασθαι* Πλάτων.

C. 10. p. 26. v. vlt. *τά τε ἱερὰ* — Vind. *ταύτῃ ἱερὰ* — Mox idem *συμμάχων.*

P. 28. v. 6. Verba *τῆς πόλεως* poſt *ὄψεως* Vind. omittit.

V. 8. Poſt *νῦν* plene interpungi iubet Kiſtem. quia ſequentia nouum continent inferioris numeri copiarum argumentum: *Homeri porro* ſ. rurſus (*αὖ*) *poëſi ſi quid et hic credi oporteat.*

P. 30. v. 1. Comma ante *ἐν ταῖς* etc. poni iubet Kiſtem. quae verba iungenda ſunt cum *δεδήλωκε.*

P. 30. in *Thucyd.* v. 2. *Ἔξω τῶν βασιλέων*] Id eſt, *χωρὶς*, *Thom. Magiſt.* in *ἔξω.* *Scholiaſtes* Thucydidis III, 61. et V, 26. exponit *ἄνευ.* Dvk.

C. 11. p. 30. v. 8. *βιοτεύσειν.* Vind. *βιοτεύειν.* Perperam Alter. cum Hudſono dicit, ita et in Graev. legi. Nam Duker. iam correxit, et in eo *βοιωτεύειν* eſſe oſtendit.

Verba *δῆλον δέ· τὸ γ. ἔρ.* — *ἐτειχίσ.* parentheſeos ſignis incluſit Wytt. proximum *δὲ* poſt *φαίνονται* monet habere vim inſtaurandae conſtructionis interruptae, de qua conſuetudine Abreſch. in Dilucc. p. 780. dixit. Heilmanni diſtinctionem et lectionem probat Kiſtem.

ἔρυμα. Vind. *ἔρυγμα.* Mox idem: *χερονήσου.*

P. 32. v. 1. ſ. *τοῖς ἀεὶ ὑπολ.* iis, *quicumque* relicti erant. Kiſtem. Sic mox *τῷ ἀεὶ παρατυχ.* reddit: illa, quaecumque forte aderat, parte.

V. 2. *καὶ ὄντες ἀθρόοι* i. e. *et, ſi quum conferti eſſent, non* diuiſis copiis etc.

V. 3. ſ. *ἀλλὰ μέρει.* Vind. *ἀλλὰ μέρη.* Pro *παρατυχ.* idem cod. *παρόντι.*

P. 32. in *Notis Col.* 2. v. 3. poſt haec *Stephani*, *lectio noſtra magis placebit.* Steph. add. *Scholiaſten* ſcripſiſſe *ἀλλὰ μέρει τῷ* apertum eſt. Et ſic *Bafil* Poſt eam aliae *μέρει τῶ* contra ſententiam *Scholiaſtae.* Dvk.

V. 5. Partic. *γε* poſt *αὐτὰ* deleri mauult Kiſtem. vt ingratam h. l.

C. 12. p. 32. v. 10. *ὡς ἐπιπολὺ* — Vind. *ὡς ἐπιτοπολύ.*

V. vlt. *πρότ. ἐν τῇ γῇ τ.* Vindob. cum aliis codd. *ἐν τῇ γῇ τ. πρότερον.*

P. 34. v. 2. *ἐξέπεμψ.* Etiam Vind. *ἐξέπεμπε.*

V. 3. *Ἰταλίας.* Quamuis nihil arietatis e codd. afferatur, tamen interpretes latini *Ἰταλίαν* legiſſe videntur, quorum exemplum ſe eſſe ſecutum, Lev. oſtendit. — In Vind. eſt *ᾤκησαν*, et mox *τὸ πλέον* vt in aliis codd.

C. 13. p. 34. v. 5. γενομένης. Vind. γινομένης. Mox idem γινομένων.

P. 34. v. 7. πρότερον δὲ ἦσαν — βασιλεῖαι. Non ita debet accipi, ac si ex regia potestate hereditaria *continuo* tyrannis orta sit: πρότερον latius patet, et hanc sententiam efficit: *Monarchiae existit ea species, quae dicitur tyrannis; quum olim ea esset species in Graecia frequentare tur, quae contineretur regia hereditaria potestate certis honoribus definita.* Constat ex historia, temporibus heroicis Graeciae populos tali regnorum forma vsos esse, quae regna post bellum Troianum fere in democratias conversa, in quibus postea tyrannos subinde exstitisse: quas conuersiones attingit Aristoteles Polit. IV, 17. V, 4. et in primis 10 vbi tantum non hunc Thucyd. locum interpretari videtur. Illum inter regium et tyrannicum statum medium, popularem formam et conuersionem Thucydides, vt in vulgus notam, non diserte exponit, sed vniverse significasse satis habet. Ita p. 72 c. 18. de Spartana republ. bene constituta eiusque constitutionis aetate dicens, tacet de Lycurgo. Vnde temere quis suspicetur, eam, quae de Lycurgo, vt auctore harum legum ferebantur, pro vanis et fabulosis habuisse. *Wyttenb.*

V. 9. καὶ τριήρεις ἐν Κορ. πρῶτον. Vind. καὶ τριήρεις, πρῶτον ἐν Κορινθῳ. Tum idem cod. ἐνναυπηγηθῆναι (quod quidem, tot codd. auctoritate firmatum, videtur praeferendum esse). Mox idem: Ἀμινοκλῆς Κορινθίοις ναυπηγὸς —

P. 36. v. 1. γίγνεται. Vind. γίνεται.

V. 6. idem ἐπλωΐζον. Tum id. λῃστρικόν.

V. 7. ἀμφότερα. Ita etiam legi Wytt. et Kistem. iusserunt, et W. confirmat Mf. Lugdun. auctoritate. Mox Vind. γίνεται.

V. 11. Μασσαλίαν. Vind. Μασσιλίαν.

C. 14. p. 38. v. 2. ὀλίγαις χρώμενα. Vind. ὀλίγα χρώμενα.

V. 5. ῥᾳτείας. Vind. ῥᾳτιᾶς. Mox in eodem: οἵτινες ἄλλοι.

V. 8. αὗται. In Vind. αὐταὶ est.

V. 9. γιγνόμενα. Vind. γενόμενα.

P. 40. v. 1. αἱ ὑπήκοοι. Malim omittere αἱ cum codd. plurimis, ne durior temere admittatur constructio, iungens αὐτοὶ cum αἱ ὑπήκοοι. Intellige autem sensum, quem depraual Portus, ita: Non enim in gerendo bello se adiungebant maximis Graeciae ciuitatibus subditi, neque porro ipli etc. Malim enim legere οὐδ' αὖ αὐτοί, *neque porro ipsi*, pro οὐδ' αὐτοί. Conf. LL. var. Paulo post κατ' ἀλλήλους etc. valet: Sed alius potius aduersus alium, singuli s. singulatim bellum vicini populi gerebant. *Kist.*

V. 2. ὡς ἕκαστοι. Hanc formam Thucydidi frequentem illustrat Wytt. ad Herod. in Select. p. 346. Valet: ciuitates, vt erant quaeque inuicem finitimae, ita mutuo bellabant.

V. 5. προσχωρησ. cum Stephano ad Ionum res refert Kistem. Mox Tusan. τῶν Φοινίκων.

C. 17. p. 40. v. vlt. ἠδύναντο. Vind. ἐδύναντο.

P. 42. v. 1. ἐπράχθη κ. τ. λ. Vind. ἐπράχθη δὲ οὐδὲν ἀπ' αὐτῶν ἐργ. ἀξ. Mox idem et Tusan. αὐτῶν pro αὑτῶν.

V. 2. f. Quas hic turbas ac difficultates in redigendis hisce verbis ad syntaxeos leges mouet Stephanus, iis superfedere possis, si κατείχετο exponas, *constringebatur, adducebatur*, quem etiam sensum habet T. II. p. 237. ed. Bipont. Tum conuenit huic verbo ἀτολμοτέρα εἶναι, *cogebatur minime audax esse. Kistem.*

C. 18. p. 42. v. 6. κτίσιν. Vind. et Tusan. κτῆσιν (possessionem), quod vocab. ipsis verbis aptius esse ceu et Kistem. ὧν ἴσμεν Kistem. mauult cum Steph. reddi, *quantum accepimus*, s. potius, quorum temporum notitiam habemus.

V. vlt. παλαιοτάτου. Vind. et Tusan. παλαιοτάτου. Parenthesin eodem modo, vt in ed. Lipf. factum, constituit Kistem.

P. 44. v. 6. τῶν Μήδων. Vind. τῶν δήμων. Mox idem: ἐςβάντες.

V. vlt. μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιούμ. Locum aliorum imitatione esse celebratum obseruat Wyttenb. Bibl. Crit. Vol. III. P. II. p. 6. f. in Anim. ad Or. I. Iul. p. 168. Lipf.

C. 19. p. 46. v. 3. πόλεων, quod etiam est in Vind. et Lugdun., praetulerunt quoque Wytt. et Kistem. et Levesqu. Verbum ἦρχον post παραλαβόντες, deest in Vind.

V. 5. ἀκραιφνοῦς. Vind. ἀκρεφιοῦς.

C. 20. p. 46. v. 6. χαλεπὰ — πιςεῦσαι. Non satis cum sententiae nexu conuenit πιςεῦσαι· et in Mf. Lugdun. superscriptum est ÷, solemne corruptelae signum. Diu est cum corrigendum iudicaui πιςῶσαι *confirmare, fidem facere.* Atque ita nunc video iam ante me placuisse Reiskio Anim. ad Gr. Auct. Vol. III. p. 7. Idem loco eiusdem verbi restituendum est verbum Aeliano Hist. An. I, 51. εἰ ταῦτα οὑτωσὶ πεπίςευται, legendum πεπίςωται. *Wyttenb.* Kittemakerus, reiecta Heilm. sententia πιςεῦσαι pro πιςῶσαι accipientis, censet (vt Bauer.) Infin. Actiui positum esse loco Passiui, hoc sensu: Res igitur vetustas tales esse comperi, difficiles ad credendum omni deinceps argumento, s. in quibus difficulter fides haberi potest omni, quod occurrit ordine, s. sine discrimine adfertur, argumento. Quem sensum sequentibus aptissimum esse moner. Similiter χαλεπαὶ — ἄρξαι VII, 14. h. e. ὥςε τινὰ ἄρξαι, difficilia ad regendum. Corayus tamen ap. Leuesq. existimat πιςεῦσαι esse i. q. βεβαιῶσαι, coll. Albert. ad Hes. V. πιςούμενος. Idem παντὶ ἑξ. τεκμ. reddit: quia deest traditio deinceps procedens, neque interrupta.

P. 48. v. 1. Corayus apud Lev. comma post ἡμέρᾳ tollit et post παρηκμ. ponit, hoc sensu: hoc die et in ipso temporis articulo, quo res agendae erant, suspicionem conceperunt.

V. 5. Particulam τε ante Λακεδαιμ. omittit Vind.

V. 6. δυεῖν. Vind. et Tusan. (isque semper) δυοῖν.

V. 7. οὕτως ἀταλαίπωρος κ. τ. λ. Celebrata est haec sententia apud posteros scriptores. Dicemus plura ad Plutarchum. *Wyttenb.*

P. 49. Not. col. 2. v. 12. poſt, vereor ne male. STEPH. add. Haec adnotatio non legitur inter eas, quas in *Thucydidem* ſcripſit *Stephanus*. Deſcripſit fortaſſis eam *Hudſonus* ex adnotationibus *Stephani* in *Dionyſium Halicarnaſſenſem*, quamquam ne ibi quidem inuenire eam potui. Locus eſt *Dionyſii Halic.* IV, 30. de Fabio Pictore: οὕτως ὀλίγον ἐχὶν ἐν ταῖς ἱστορίαις αὐτοῦ τὸ περὶ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀληθείας ἀταλαίπωρον· vbi quum *Caſaubonus* p. 21. Animaduerſion. in *Dionyſium* multis diſputaſſet legendum eſſe ταλαίπωρον, ad extremum addit, etiam legi poſſe οὕτως οὐκ ὀλίγον ἐχὶν — ἀταλαίπωρον, ex hoc loco *Thucydidis*, et *Ariſtophanis* in Danaidibus. DVK.

P. 49. in Not. col. 2. v. 12. poſt, talibus locis adhiberi. IDEM. Adde quae ſcribit in Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 181. DVK.

C. 21. p. 50. v. 1. ἁμαρτάνοι. Vind. ἁμαρτάνει.

V. 4. ἐν ᾧ Kiſtem. interpretatur: *quo tempore*, propter παυσαμένων.

V. 5. κριτόντων. Vind. κρίνοντα.

C. 22. p. 50. v. 9 ὡς δ' ἂν κ. τ. λ. Kiſtem. reddit: *Verum prout quiuis mihi videbatur de praeſenti qualibet cauſa, quae maxime in rem erant, dicere, conſectanti quam proxime vniuerſam ſententiam orationum, quae reuera habitae ſunt, ſin a me commemorata ſunt.* Nempe ex dicta quauis oratione auctor deligebat ſumma tantum capita, omiſſis aliis, ornatus aut perſpicuitatis cauſa additis. Inde intelligi monet, cur in orationibus potiſſimum preſſo et obſcuro genere dicendi vtatur, varius in narratione rerum geſtarum. Cf. Monboddo in lib. de orig. linguae T. II. Lib. 4. c 2. verſ. germ. *Kiſt.*

P. 52. v. 2. ἔχοι. Vind. ἔχοιεν.

V. 3. ſ. ὅσοι δὲ — ἀρκούντως ἕξει. Locus, ſi quis, tractatus, necdum explicitus, memoratus ille quidem a Dionyſ. Halic. Art. rhet. IX, 2. ſed, vt nunc eſt, corrupte: memoratus item Luciano de conſcr. hiſt. c. 42. ſed magis vniuerſe ad ſententiam, quam ad verba; vt neuter in rem praeſentem aliquid adferat lucis. Dicam breuiter, quae mea ſit interpretatio. αὐτὰ δὲ ἀρκούντως ἕξει (τούτοις ſubaudiendum), ὅσοι βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν, καὶ κρίνειν τὰ ὠφέλιμα τῶν μελλόντων ποτὲ αὖθις τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι. Addidi τὰ ante ὠφέλιμα, omiſi ὄντων cum Steph. et Reiskio, et, ſi quid hoc eſt, cum Dionyſio: αὐτὰ ſunt τὰ πράγματα, referenda ad antecedens αὐτῶν, *hiſtoria rerum geſtarum a me conſcripta.* Sententiam ita reddo: At haec hiſtoria ſufficiet iis qui volent cum fidem ſpectare rerum geſtarum, tum iudicare quid vtile factu ſit in rebus futuris, quae, vt ſunt humana, ſimiles ac tales eſſe ſolent, quales res geſte ac praeter itae. *Wyst.* — Kiſtem. ὄντων retinet ſed ἔσεσθαι delet, hoc ſenſu: *Et* (quicumque volent) *vtilia ea iudicare* (quae facta et a me ſcripta ſunt), *ſatis ipſis fiet*, ſ. *ſat ipſis praeſtabitur.* Poſſe tamen etiam ἔσεσθαι cum ὠφέλιμα iungi, aut exiſtimari more Attico redundare, vt εἶναι ſaepe. V. intpp. Lucian. T. I. p. 321. ed. Bip. Corayus nihil mutat, ſed verba ita ſtruit: ἀρκούντως δὲ ἕξει (ἡ ἐμὴ ἱστορία ἐκείνοις ὅσοι βουλήσ. τῶν τε γενομ. τ. σ. σκοπεῖν, καὶ κρίνειν αὐτὰ (τὰ γενόμενα) ὠφελιμα (ἕνεκα) τῶν μελλόντων ποτὲ αὖθ. ἔσεσθαι, τοιούτων ὄντ. κ. παρ. κ. τ. ἀνθρ. Leuesquius Abreſchium ſequitur.

V. 4. ἀνθρώπειον. Vind. ἀνθρώπινον.

V. 5 κτῆμά τε κ. τ. λ. Egregia ſcriptionis profeſſio: igitur prouerbii celebritatem obtinuit. *Wyst.*

C. 23. p. 54. v. 1. πρότερον. Tuſ. προτέρων.

δυεῖν. Vind. δυοῖν. Mox in eodem: ταχεῖ αὐτὴν κρίσιν ἔσχεν.

V. 6. πρότερον. Vind. πρότερα.

P. 56. in Not. col. 2. v. 41. poſt, et αἰτίαν exponat. STEPH. add. Quaerat autem aliquis fortaſſe vnde pendeat hic accuſatiuus πρόφασιν, cum ſuo comitatu, quod alium accuſatiuum τοὺς Ἀθηναίους videat interiici ante verbum ἡγοῦμαι. Sed is meminerit *Thucydideae* conſuetudinis verba traiiciendi: et perinde eſſe putet ac ſi dictum foret, τὴν μὲν γὰρ ἀληθεςάτην πρόφασιν, ἀφανεςάτην δὲ λόγῳ, ἡγοῦμαι (εἶναι) τὸ τοὺς Ἀθηναίους μεγ. γιγν. et quae ſequuntur. Ac potuiſſet certe *Thucydides*, hac orationis ſtructura vtens, et pro καὶ παρέχοντας dicens παρέχειν, haec omnia (breuitatis ſtudio omittere, ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν. Quum enim praeceſſiſſet, ἐξ ὅτου τοιοῦτος πόλεμος τοῖς Ἕλλησι κατέςη, ſi haec ſubiunxiſſet, τὴν μὲν γὰρ ἀλ. πρόφ. ἀφ δὲ λόγῳ, ἡγοῦμαι (εἶναι) τὸ τοὺς Ἀθ. μεγάλους γιγνομένους, φόβον παρέχειν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ex his lector, vel tacente illo, intelligere poterat quae adiicit ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν. Adde quod ex illis quae ſubiunguntur verbis, ἐς τὸν πόλεμον κατέςησαν, ſatis illud perſpici a nobis poterat. Iam vero et voces iſtae, λύσαντες τὰς σπονδάς, quae verbis illis ſunt praefixae, omitti poterant, et ex praecedentibus intelligi.

Verum alia moueri quaeſtio poteſt, ad quam minus facile eſt reſpondere: cuius rei rationem hic reddat rationalis ſeu cauſalis particula γάρ. Neque enim belle cohaerent iſta, *cauſas primum ſcripſi cur foedera ruperint* (caetera, quae velut per parentheſin interiecta ſunt, omitto) *quoniam earum veriſſimam, ſed de qua minime ſit ſparſus rumor, hanc eſſe arbitror.* Hic igitur elliptin eſſe reſpondeo quorumdam verborum, quae ex ſequentibus aſſequi coniectura poſſumus. Quum enim in ſequentibus huic ἀληθεςάτη προφάσει opponat τὰς ἐς τὸ φανερὸν λεγομένας αἰτίας, ego non ſecus intelligendum eſſe locum hunc exiſtimo, quam ſi *Thucydidem* dicentem audiremus, ἔγραψα δὲ τὰς ἐς τὸ φανερὸν λεγομένας αἰτίας, μᾶλλον ἢ τὰς ἀληθεςάτας (vel potius, μᾶλλον ἢ τὴν ἀληθεςάτην, quum ab eo vnica eiusmodi commemoretur). τὴν μὲν γὰρ ἀληθεςάτην, ἀλλὰ λόγῳ ἀφανεςάτην, τήνδε ἡγοῦμαι εἶναι, τὸ τοὺς Ἀθην. etc. Id eſt, (vt iis etiam conſulam qui minus ſunt in ſermone Graeco exercitati) *Eas autem ſcripſi cauſas quae palam afferebantur, potius quam eas quae veriſſimae ſunt* (ſed magis placet, *potius quam eam quae veriſſima eſt*, quum vnius tantum, quae talis ſit, ab eo fiat mentio) *veriſſimam enim, ſed de qua minime ſit ſparſus rumor, hanc eſſe arbitror.* Verum ἀφανεςάτην λόγῳ quum dicere videatur, comparando cum aliis, malim ita interpretari, *ſed de qua minus quam de aliis* (vel, *quam de alia vlla*) *ſit ſparſus rumor.* Alio-

qui possis et ita interpretari, superlatiui gradus vim exprimendo, *sed omnium maxime latentem, quod ad rumorem* (vel *quod ad famam*) *attinet*. Eodemque possis modo, hasce voces ἀφανεςάτην λόγῳ, resoluere in istas (sumtas ex iis, quae illis opponuntur verbis) ἧκιςα εἰς τὸ φανερὸν λεγομένην. Quae etiam antithelis docet, non bene haec verba esse interpretatum eum qui reddidit, *verborum praetextu dissimulata*.

Libuit autem hunc locum diligenter examinare, vt in eo tibi exemplum proponerem miri cuiusdam vsus, quem habet interdum particula ista γὰρ apud hunc scriptorem. Quum tamen haec omnia scripsissem, memoria tibi visa est aliam mihi ex *Dionysio Halicarnasseo* lectionem posse suggerere: quem quum, eius admonitu, adissem, inveni, τὴν μὲν οὖν ἀληθεςάτην. Sed quod de aliis dixi quae diuerse apud eum hoc in loco leguntur, idem et de hoc dicere potero fortasse, eum lapsu memoriae οὖν pro γὰρ scripsisse: praesertim quum illa menti magis obuia quam haec fuisse videri possit. STEPH.

P. 56. v. 2. τὰς αἰτίας κ. τ. λ. Turbas hic mouet Steph., quae facile concidunt, si ita exponas: *causas occasionales, praetextus, et dissidia scripsi primum* (non *in primis*, vt Portus vertit) *eo solum, vt ne qui aliquando quaerant, ex quo* etc. *Nam verissimam causam puto esse* etc. i. e. quas primo adscripsi causas, minus sunt verae, nil nisi praetextus sunt. *Nam* verissima causa etc. Frustra *Steph.* expositionem τοῦ *nam* quaerit, cum negligat verba τοῦ μὴ . . . . κατέςη, neque probe exponat vim v. αἰτίας et πρῶτον, vnde pendet voc. *nam*.

C. 24. p. 56. v. 7. Ἰόνιον. Vind. Ἰώνιον.

P. 58. v. 3. καὶ τῶν Κορινθ. τινὲς, καὶ ἄλλοι ἐκ τοῦ Δωρ. γέν. Vind. Κορινθίων τινὲς καὶ τοῦ ἄλλου Δωρικοῦ γένους.

V. 4. Ἐπιδαμνίων πόλις. Vind. Ἐπιδαμνίων δύναμις.

V. 5. ἀπὸ πολέμου. Ita etiam Vind.

P. 58. in Not. col. 1. v. 8. post, ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριςερᾷ. add. Ἐν δεξιᾷ quoque habet *Maximus Tyrius* hunc locum laudans Dissert. XII. Et ita in *Harpocratione* v. Ἴονος *Mss. Mediceus*, quod merito probat Vir Clar. *Iac. Gronovius* ad Harpocrat. *Hesychius*, quod me monuit Clar. *Hemsterhusius*, videtur incidisse in Codices *Thucydidis*, qui neque ἐν δεξιᾷ, neque ἐς δεξιὰ, sed ἐνδέξια habe-rent. Nam ita scribit: ἐνδέξια, εἰ μὲν προπαροξυτόνως, οὐκ ἂν ἐπενέγκαιμεν, τὸ ἀντικείμενον, ἐςὶν δὲ πόλις ἐνδέξια εἰσπλέοντι τὸν Ἰόνιον κόλπον. Qui ita legerunt, sine dubio ἐνδέξια pro aduerbio τοπικῶ habuerunt, de quo vid. *Auctorem Etymol. M.* in ἐνδεξιᾷ, et ἐπιδέξια, et *Eustathium* in Homer. Iliad. *i.* p. 675. sed quis sit sensus horum verborum *Hesychii* οὐκ ἂν ἐπενέγκαιμεν, τὸ ἀντικείμενον, docebunt alii, qui plus vident, quam ego. Cetera, quae apud eum corrupte leguntur, facile e *Thucydide* emendari possunt. DVK.

C. 25. p. 60. v. 8. διαφθειρομένους. Vind. φθειρομένους.

P. 62. v. 5. τὸ ναυτικὲν. Vind. τὰ ναυτικά.

C. 26. p. 62. v. 9. ἤσθηντο. Vind. ᾔσθοντο.

V. vlt. κατ' ἐπήρειαν Leuesqu. reddit, avec une hauteur insultante, et in not. vocab. illustrat.

P. 64. v. 6. χρήσασθαι praefert Kistem. sententiae causa.

C. 27. p. 64. v. 9. ςρατιὰν. Vind. ςρατείαν.

V. 11. Κορινθίας. Tusan. Κορινθίοις.

V. 14. Ἑρμιονῆς. Vind. Ἑρμιονεῖς. Mox Kistem. mauult Ἠλείους δέ, vt etiam insuauis repetitio part. τε tollatur.

C. 28. p. 66. v. 8. βουλεύσεσθαι. Vind. βουλεύσασθαι.

C. 29. p. 68. v. 2. Πελλίκου. Vind. etiam Πελλίχου, quod et codd. auctoritate, et quia haec nominum forma vsitata est, recipiendum esse docuit Koen. ad Greg. Cor. de Dial. p. 135.

V. 5. ἐν ἀκατίῳ. Vind ἐν Ἀκτίῳ. Lectionem a Bauero receptam defendit etiam Leuesqu. neque tamen nouis argumentis.

V. 6. ζευξαντές τε τὰς παλαιὰς κ. τ. λ. Integram Corayi adnotationem (p. 318. f. T. I. vers. Lev.) ipsius verbis repetemus: C' est un de passages de Thucydide, qui m' a fait le plus de peine. S'il est vrai que le mot ἐπισκευάζω ne puisse signifier autre chose, que *raccommoder ce qui est vieux*, comme il est prouvé par d'autres auteurs, et par Thucydide lui-même l. VI. c. 104.: la premiere pensée, qui se présente et qui m' a toujours embarassée, c' est, que tous les vaisseaux de Corcyre étaient vieux. C' est aussi ce qu' observe l' un des Scholiastes. Mais comment accorder cela avec les chapp. 25. vers la fin et 33. au commencement, où la marine de Corcyre est représentée comme la plus puissante après celle d' Athènes? Il se trouve donc, que dans cette marine si nombreuse et si bien montée, tous les vaisseaux ont besoin d' être réparés. Voilà une contradiction inconcevable. En attendant, qu' on m' éclaire sur cette difficulté, je lis ζεύξαντές τε τὰς πολλὰς au lieu de παλαιὰς, et je prends le mot ζεύξαντες dans le sens d' *apparciller un vaisseau*, de le garnir de ses agrès, en un mot, de le mettre en état de naviguer, ou, dans un sens plus restreint, d' y attacher les courroies appelées τροπωτῆρες, qui retenaient les avirons ou les rames. Les ζυγοὶ du scholiaste qu' on ôtait, suivant lui, toutes les fois que le vaisseau était en repos dans le port, et qu' on y replaçait, quand il fallait mettre en mer, ne sont pas autre chose que les ζευγλαί. (Laudatur eam in rem Hesych. V. ζευγλαὶ et V. Τρόποι.) La seule objection qu' on puisse me faire, c' est, que Iul. Pollux parait avoir pris le mot ζεύξαντες dans le sens d' ἐπισκευάσαντες Onom. I, 11. Mais comme il cite précisément cet endroit de Thucydide, il s' est trompé, de même que celui des scholiastes, qui dit ἔζευξαν διαλελυμένας οὔσας. En un mot, je pense, que Thucydide a voulu dire, que *les Corcyréens s' occupaient de l' équippement de leur flotte, garnissant la plupart des vaisseaux de leurs agrès et faisant des réparations aux autres*, c' est à dire, *à ceux, qui en avaient besoin*. Hanc correctionem (quam antea in dubium vocauerat Lev., existimans ζεῦξαι respondere francog. verbo *radouber*, ἐπισκευάσαι autem verbo *calfater*)

confirmauit idem loco l. 8. c. 108. vbi ἀναζεῦξαι ita legitur, vt Cor. ζεῦξαι explicat.

V. 8. ἀνταιαγαγόμενοι. Vind. ἀνταναγόμενοι.

P. 68. in *Thucyd.* v. 13. Κορινθίους δὲ δήσαντες εἶχον] Vide *Stephanum* in Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 165. Dvk.

C. 30. p. 70. v. 2. Articulum τοῖς ante Κορινθ. omittit Vind. Mox in eodem eſt ἔφθειρεν. Punctum ante μέχρις in ſemicolon mutari iubet Kiſtem. In fine cap. idem ſcribi mauult: ἐπέπλεον δὲ οὐδετ. Pro ῥᾳτιὰν in Vind. vſitata permutatione horum voce., eſt ῥᾳτεῖαν.

C. 31. p. 70. v. 9. ὀργῇ cum Heilm. explicat Kiſtem. *animoſe.*

V. 12. ſ. ἐπεγράψαντο. Vind. ἐσεγράψαντο.

C. 32. p. 72. v. 1. προυφειλομένης. Vind. προωφειλομένης.

P. 72. in *Thucyd.* v. 4. Κερκυραῖοι δέ] *Scholiaſtes* δὲ pro γὰρ poni dicit. Sic rurſus infra Cap. 77, 102. et 132. *Stephanus* hic et Cap. 132. ab eo diſſentit; ad Cap. 77. et 102. ſententiam illius probat. Vide Notas *Stephani* ad h. l. *Scholiaſtae*, et quae ſcribit in Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 188. Dvk.

V. 6. τετύχηκε κ. τ. λ. Locum ita explicat Kiſtem.: Accidit, vt hoc inſtitutum (nulli eſſe ſocios) *tum* apud vos (quorum perimus ſocietatem) ad hoc (petendi negotium, nobis (legatis) ſit alienum (ἄλογον, omnem petendi rationem cauſamque nobis auferens) *tum* in noſtris ipſorum (ſeu noſtrae ipſius vtilitatis) rebus in praeſentia parum commodum ſit.

V. 7. προτοῦ. Vind. πρὸ τοῦ.

V. 8. κατέχημεν. Vind. καθέξαμεν, atque ita correxit Tuſan. praeferque Kiſtem., praeſens tempus ſententiae magis conuenire exiſtimans.

P. 73. in Not. col. 2. v. 16. poſt, II. Schediaſm. 4. add. Vide *Caſaubonum* ad d. l. *Dionyſii* p. 26. Dvk.

P. 74. v. 3. ὥρμηνται pro praeſenti accipit Leuesqu. (ils ſe disposaient vivement) quem Praeter. vſum notiſſimum exemplis nonnullis illuſtrat. In poſtremis huius cap ordinem verborum ita conſtituit Corayus: καὶ ξυγγνώμη, εἰ τολμῶμεν ἐναντία τῇ, μὴ μετὰ κακίας, δόξης δὲ μᾶλλον ἁμαρτίᾳ, πρότερον ἀπραγμοσύνῃ. Paullo ſuperius Vindob. diuiſim ſcribit κατὰ μόνας.

C. 33. p. 74. v. 6. ξυντυχία. Tuſan. corr. ξυμμαχία.

P. 74. in *Thucyd.* v. 8. Μετ' ἀειμνήσου μαρτυριου] *Scholiaſtes* ita loquitur, quaſi obſeruatione dignum ſit μαρτύριον neutro genere a *Thucydide* dici. *Schol. Roſtg.* et *Caſſ.* addunt, hoc apud ſolum *Thucydidem* inueniri. Fallumtur. Etiam e *Xenophonte* adfertur in Lexicis, et eſt apud *Plutarchum* cum alibi, tum in Public. p. 195. *Ed. Steph. Thomas Magiſter* haec verba *Thucydidis* laudans in μαρτύριον, dicit elegantius eſſe μαρτύριον, quam μαρτυρία. Et tamen μαρτυρία multis locis in *Demoſthene*, *Aeſchine*, et aliis Atticis Scriptoribus legitur. Dvk.

Ibid. v. 10. Ἣν ὑμεῖς ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων καὶ χάριτος ἐτιμήσασθε] Huc reſpexiſſe videtur *Suidas*: Ἐτιμήσασθε. ἀντὶ τοῦ, ἠγοράσατε. Θουκυδίδης· ἣν ὑμεῖς πολλῶν χρημάτων ἐτιμήσασθε. Idem.

V. 10. Ne poſt comparatiuum ſupplenda ſit part. ἤ, Lev. mauult λυπηροτέρα! cum exclamatione legi.

V. 11. κινδύνου. Vind. κινδύνων. Minorem diſtinctionem (non penelum, quod olim fuit) ante καὶ πρόσθεν poni etiam Kiſtem. ſuſſir.

Ibid. in *Var. Lect* l. 13. ſed altera lectio Ἀττικωτέρα: Haec ſunt verba *Camerarii*, quod neglexit adnotare *Hudsonus*. Dvk.

P. 76. v. 3. παραγίνονται. Vind. παραγίγνονται.

V. 5. παρ' αὐτοῖς. Ita etiam Vind. et Tuſ., non παρ' αὐτοῖς, vt olim legebatur. Mox Vind. ὑμᾶς.

V. 7. Kiſtem. verba ſtruit ita: μηδὲ ἁμάρτωσιν δυεῖν, φθάσαι ἢ κακ. etc. ne fruſtrentur alterutro, aut priores aut nobis inferant damnum, aut ſibi etc. Ante δυεῖν ſupplet θάτερον. Quod grammatica ratio repudiat. Leuesqu. part. c. ἤ h. l. copulandi vim habere monet, vt ſaepe apud Hom. Pro δυεῖν Vind. δυοῖν. Mox in eodem: ἡμέτερον. Id etiam Leuesqu. praefert ob ſequens τῶν μέν, h. e. ἡμῶν —

C. 34. p. 78. v. 1 ἠβουλήθησαν. Vind. ἐβουλήθησαν.

V. 3. Ad δεομένοις non vult Kiſtem. cum Porto addi *auxilium*, idemque ἐκ τοῦ εὐθ. cum Heilm. accipit *recta*, *aperte*, coll. III, 43.

C. 35. p. 78. v. 8. ἡμᾶς δὲ — Tuſ. corrigit ὑμᾶς δ.

V. 9. Punctum poſt ὠφελείας in ſemicolon mutari iubet Kiſtem.

V. 11. Verba καὶ ἐπιόντων omittit etiam Vind. In eodem mox eſt: ἡμετέρας.

V. vlt. τοὺς ἐκ τ. ὑ. μισθοφόρους. Vind. τὰς ἐκ τ. ὑ. μισθοφορίας.

P. 80. v. 2. ὑμῖν. Vind. ἡμῖν. ἦσαν Leuesqu. loco praeſentis exiſtimat eſſe poſitum, et hac occaſione de temporum permutatione inprimis poëtis vſitata p. 322. ſ. diſputat, laudatis exemplis, vbi praeſens pro imperfecto et pro futuro, praeteritum et futurum praeſentis loco, adhibita ſunt. Kiſtem. ἦσαν locum Coniunctiui obtinere cenſet: iidemque hoſtes nobis vobiscum forent. μεταξάντες eidem Kiſt. ſunt, non, qui defecerunt, ſed, *obſtantes*, *contra ſtantes*, hoſtes.

V. 3. ὅπερ. Tuſan. corr. ὥσπερ.

V. 4. οὐχ ὁμοία Kiſtem. vertit: *non conſentanea*, *non conuenientia*, et ad ἐξῆν, quod ſequitur, ex his repetit ὅμοιον, vt ſupra ad κωλύειν, δίκαιόν ἐστι. ἀλλοτριώσιν Leuesq. interpretatur ξέρησιν, *priuationem*: et il vous eſt plus important, de ne pas vous en priver.

C. 36. p. 80. v. 7. γνώτω etc. Kiſtem. ita interpretatur: *hic ſciat diffidentiam ſuam* fore vt quandoque foedera ſoluantur) *vires habentem* (adiunctis nobis) *deterrere magis hoſtes; fiduciam vero ſuam* (fore vt rata maneant foedera) *non recipientis nos, infirmam eſſe* (eo quod nos non recipiamur, ideoque) *et erga potentes hoſtes ſecuriorem* (aequo) *futurum eſſe*. Poſt ἐσόμενον colon ponit. Pro αὐτοῦ Vind. αὖτοῦ, et paulo poſt idem ὅσον, οὗ diuiſim.

V. vlt. perperam Kiſt. Genitiuum παράπλου ſollicitat, et ἐν παράπλῳ (vt c. 43. et alibi) legi vult.

P. 82. v. 4. τούτων δ' εἰ περιόψ. Vind. τούτων δ' ἓν εἰ περιόψεσθε.

V. 6. ἡμετέρᾳς (ſcil. σὺν ταῖς) ſcribi etiam iubet Kiſt.

C. 37. p. 82. v. vlt. παρακαλοῦντες. Tuſ. corr. παρακαλοῦντας αἰσχύνεσθαι ita intelligit Kiſt. *erubeſcere ob iniuſtitias tum patefaciendas.*

P. 84. v. 1. αὐτ. θέτιν κειμέιη Kiſtem. cum Grammio interpretatur: quae ipſamet ſitu ſuo munita ſatis ac rebus omnibus ſit inſtructa.

V. 2. ſ. καὶν τούτῳ τὸ εὐπρ. Vind. καὶ τοῦτο τὸ εὐπρεπές. Si lectio ἄστονδον — προβέβληνται retineatur, Kiſtem. ad προβέβ. intelligit *talia haec* (ab ipſis propoſita ſunt)

V. 4. κρατῶσι. Vind. κρατηθῶσι. Verba οὗ δ' ἂν λάθωσι κ. τ. λ. interpretatur Kiſt.: *vbicumque latuerint* (vim facientes) *potentiam adipiſcantur; ſi vero et quid dolo praeripiant* (legit enim προλάβωσι), *eius ipſos non pudeat* (cum ignotum maneat). Leuesq. ἀναισχυντεῖν cum Schol. explicat, ſine pudore negare (nier ſans honte leurs larcins.)

V. 5. ἀληπτότεροι etiam Kiſt. refert ad ſitum vrbis antea deſcriptum: *quo minus ſint expugnabiles, minus ex poſiti incurſionibus hoſtium.* (vt I, c. 82. et 143. et lib. VIII. p. 206 Bip.)

C. 38. p. 86. v. 2. θυμάζεσθαι Lev. monet eſſe, *coli, obſeruari*, laud. Valken. ad Eur. Hipp. 106.

V. 4. ἐπισρατεύοιμεν. Vind. ἐπισρατεύομεν.

V. 7. προσποιεῖσθαι h. l. eſſe, ſibi adtribuere, ſuum ducere atque vt tale curare, monet Kiſtem. et ſenſum reddit: malis preſſam non curarunt.

V. 9. ἑλόντες βίᾳ ἔχουσι. i. e. βίᾳ εἶλον, vt Eurip. Hipp. 932. *Lauesq.*

C. 39. p. 86. v. 11. τὸν ἐς ἴσον κ. τ. λ. Kiſtem. reddit: qui in integrum rem pariter atque orationem propoſuit.

V. vlt. σὺ τἀκεῖ μόν. ἁμαρ. Bene Steph.: non contenti peccaſſe illic. *Kiſtem.* Pro ἁμαρτόντες Vind. ἁμαρτάνοντες.

P. 88. v. 4. κοινώσαντας. Tuſ. corr. κοινωνήσαντας.

V. 5 μόνων. Kiſtem. μόνον legi, propter codd. auctoritatem (in Vind. tamen μόνων eſſe videtur) iubet, quod pontum ſit pro Adiect. Mox Vind. ἁμετόχως.

C 40. p. 88. v. 7. ἐς ὑμᾶς Vind. πρὸς ὑμᾶς. Mox v. 9. in eodem eſt: τὶς βούλεται τῶν ἀγρἀφων πόλεων

V. 10. ἄλλων. Leuesq. praefert ἄλλου, quod de ſolo foedere Corcyrae et Corinthi ſermo ſit.

V. 11. ὅσις μὴ τοῖς δεξ. Lev. haec παρ' ὑπόνοιαν dicta eſſe cenſet, cum exſpectatum fuerit: ὅσις τοῖς δεξαμένοις.

V. 13. ἀμύνεσθαι Kiſtem. cum Schol. et Valla accipit, *vlciſci illos*, ſ. *poenas ſumere ab illis*, *non ſine vobis* h. e. tam vos, quam illos, punire. Atque in eamdem ſententiam Corayus et Leuesq. interpretantur.

P. 90. in *Thucyd.* v. 1. Καὶ τὸν νόμον] *Scholiaſtes* καὶ ποινὸν νόμον legiſſe videri queat. STEPH.

P. 90. v. 3. ἀντείπομεν, τοὺς — Tuſan. μὴ ante τοὺς addit. Mox in Vind. eſt: φανεῖτε.

C. 41. p. 90. v. 7. Diſtingue: ἔχομεν, ἱκανὰ κατὰ — νόμους παρίνεσιν . . . . ἦν, οὐκ etc. *Kiſtem.*

V. vlt. πρὸ τὸ νικᾶν eſſe *praeter victoriam* Kiſtem. monet.

C. 42. p. 92. v. 4. ἡμᾶς. Vind. et Tuſ. ὑμᾶς. Pro ἀμύνεσθαι Tuſ. in marg. notat alios legere ἀμείβεσθαι.

V. 5. ἁμαρτάνοι. Vind. ἁμαρτάνῃ.

C. 43. p. 92. v. 12. οἷς ἐν τῇ. Tuſ οἳ ἐν τῇ.

P. 92. in Not. col. 1. v. 29. poſt, ex interpretatione eſſe. add. Eadem, quae in *Suida* v. ἀμύνασθαι, etiam in *vet. Lexico* Biblioth. *Coiſlin.* apud *Montfaucon.* p. 231. leguntur. Add. *Thucyd.* IV, 63. et ibi *Schol.* DUK.

P. 94. v. 3. ὑμῖν. Vind. ἐν ὑμῖν.

C. 46. p. 96. v. 12. Ἐλαιάτιδι. Tuſ. Ἐλάτιδι.

C. 48. p. 98. v. 6. ἔω. Vind. ἔσω.

V. 8. τρίχ τ:λη etc. i. e. diſtributis in tres partes navibus, ita vt ſiniſtrum cornu totum, ac mediam aciem ſoli Corcyraei, atque partem cornu dextri, in quo et Athen. erant conſtituerent. Nam dextrum cornu ex Corcyr. ſimul et Athen. nauibus conſtitiſſe patet ex ſeqq. *Kiſtem.*

V. 10. ὡς ἕκαστοι i. e. ſingulatim, generatim, ſ. iuxta gentes ciuitatesque locati, non permixti. *Kiſtem.*

V. 11. καὶ τὸ δεξιὸν. Vind. κατὰ τὸ δ.

C. 49. p. 98. v. 15. Recte in ed. Steph. 2. interpungitur τέχνῃ οὐχ ὁμοίως, i. e. οὐχ ὁμοίως καρτερᾷ.

V. 16. οὐ ῥᾳδ ἀπελύοντο, i. e. non facile ſe recipiebant, ſe diſſoluebant inuicem, retroagebant naues, quod Thucyd. tempore in praelio nauali ſolitum fieri. *Kiſtem.*

V. 18. διέκπλοι Leuesq. cum Schol. interpretatur: on ne reculait pas pour recommencer une nouvelle attaque; mais on ſe chargant avec plus de valeur et de force que de ſcience.

V. vlt. παραγιγνόμεναι. Vind. παραγινόμεναι.

P. 100. v. 7. ἀπροφάσίζως Lev., Abreſchium ſecutus, reddit: avec moins de crainte d' être blâmés.

V. 9. ξυνέπεσον. Vind. ξυνέπεσσν.

C. 50. p. 100 v. 11. καταδύσειαν. Vind. καταδῆσειαν Locum ita exponit Kiſtem. *Naues*, ſ. nauium alueos, *quas deprimere poſſent*, ſ. quas eo redegerant, vt deprimere poſſent (adeoque hoſtes victos coacti eſſent dare manus) *non trahebant religatas a ſuis; ſed ad homines trucidandos ſe conuertebant* etc. Optatiuum igitur non pro Indicat poſitum eſſe cenſet, et σκάφη dici naues remis aliisque inſtrumentis orbatas, ac ſcaphis ſimilipres quam bellicis nauibus. Sic et Corayus ap. Lev. docet σκάφη cum voc. νεῶν iunctum indicare nauis alueum (le corps ſeul des vaiſſeaux) ſine remis, velis, funibus, vt Aeſch. Perſ. 416. Eurip Rhes. 392. et Herodot. VII, 182. (id quod etiam ex etymologia a v σκάπτω patet); καταδῦσαι autem Lev., praeeunte Suida, interpretatur, *maltraiter, desagréer, mettre hors de combat.*

V vlt. αὐτῶν. Vind. ὑμῶν.

P. 102. v. 3. ὁποῖοι ἐκράτουν ἢ ἐκρατοῦντο. Vind. ὁποῖοι ἐκρατοῦντο.

V. 6. προσκομίσαι. Vind. κομίσαι. Mox pro οἳ idem habet οὗ.

V. 10 ὡς ἐπίπλουν. Tuf. corrigit ὡς ἐς ἐπίπλουν.

V. 13. ὀλίγαι ἀμύνειν naues pauciores, quam vt vim propulsare possint. Hanc loquendi formam illustrat Wyttenb. ad Iulian. Orat. p. 217. ed. Schäf.

C. 51. p. 102. v. 15. ἐπανεχώρουν. Vind. ὑπανεχώρουν. Praeplacet hoc Kiſtemakero (nam ita, non ὑπαναχώρησον ſcribi ille voluiſſe videtur).

P. 104. v. 2. Verba ξυνεσκόταζε γὰρ ἤδη parentheſeos notis includi iubet Kiſt.

C. 52. p. 104. v. 8. ἀναγόμεναι. Vind. ἀναγαγόμεναι.

V. 11. Ἀθηναίων. Tuf. corr. Ἀθηνῶν.

V. 12. πέρι Φυλακῆς. Tuf. ſcribit: περὶ Φυλακήν.

P. 106. in Not. col. 1. v. 1. poſt, lectio efficit. Steph. add. De hoc genere loquendi ἡμᾶς τούσδε vide quae *Idem* adnotat in Append. ad Scripta de Dial. p. 173. Dvk.

C. 53. p. 106. v. 3. εἶπον. Vind. εἶπη.

C. 54. p. 106. v. vlt. ἦλθον οὐκ — Vind. ἦλθον οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ —

C. 56. p. 108. v. 11. Κορινθίων μὲν ἀποίκους cum nonnullis libris ſcribi iubet Kiſtem. quia δὲ, quod ſequitur, reſpondet.

C. 57. p. 108. v. 16. πρὸς τοὺς — Vind. περὶ τοὺς —

V. vlt. Περδίκκας — ἐπεπολέμωτο. Vind. Περδίκκας τε ὁ τοῦ Φιλέλληνος καλουμένου· ὃς ἐν τοῖς Μηδικοῖς ἤμαζεν· Ἀλεξάνδρου Μακεδόνων βασιλεύς, ἐπεπολέμωτο. Quae verba e Scholiis interpolata eſſe patet.

P. 110. v. 8. Quia c. 59. dicitur, has naues miſſas eſſe in Thraciam, non ad Potidaeam, et ibi primum aduenisſe narratur, cenſet Kiſtem. ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ vertendum eſſe: *in illam quae ibi eſt prope Potidaeam regionem;* non αὐτοῦ eſſe *eius* quali ad Potidaeam referatur; neque enim *iam miſerant* (at non ea commoda ſtructura videtur, etiamſi concedatur αὐτοῦ pro αὐτόσε poni). Idem Kiſt. inciſum poſt αὐτοῦ ponit, ἔτυχον ἀπος. reddit, *forte mittebant*, et ἐπιστελλ. *per litteras mandant.*

C. 58. p. 110. v. 13. εὕροντο. Vind εὗρον τὸ —

αἱ ἐπὶ Μακεδ. Kiſtem. reddit: *quae in Macedoniam* (miſſae erant) *etiam in ſe veniebant.* Mox Tuf. adſcripſit: ὑπέσχετο.

P. 112. v. 2. τε ante Μυγδονίας deleri iubet Kiſtem. vertens: partem ſuae terrae Mygdoniae.

C. 59. p. 112. v. 7. ξυναφεσῶτα. Vind. ἀφεσῶτα.

V. 8. τὸ πρότερον. Vind. τὸ πρῶτον.

C. 61. p. 112. v. vlt. αὐτὸν σφ. Ita iam Tuf. correxit, et nuper Kiſt.

P. 114. v. 2. ἐπολιόρκησαν. Vind, ἐπολιόρκισαν.

C. 62. p. 114. v. 10. πρὸς Ὀλ. Vind. πρὸ Ὀλύνθῳ. Vulg. πρὸς retineri iubet Kiſt. Senſum enim eſſe: caſtra metati erant in ipſo iſthmo, Olynthum verſus, non verſus Potidaeam ſ. inter haſce vrbes.

V. 15. κατὰ νώτου. Vind. κατὰ νώτου. In eodem eſt αὐτῶν pro αὑτ.

P. 114. in Not. col. 2. v. 15. poſt, Vid. Addend. Wass. add. Tria omnino huiusce nominis oppida memorantur; prima in Emathia Maced. *Irenopolis* ab Irene dicta, de qua alicubi *Anna Comnena.* Secunda *Syriae*, inter Hierapolim et Antiochiam, conditorem agnoſcit Seleucum circa annum Mundi 3713. ante Chriſtum 291. Hanc *Appianus*, *Ioſephi* Codices, vno *Henriciano* excepto, *Galenus* de Aliment. Facult II, 30. *Nicephorus* Call. *Cinnamus*, *Niceras Choniates* cum duplici ρ ſcribunt; *Annae Comnenae* exemplaria variant. Numi Traiani et Antonini Pii aliorumque Βέροια ſeruant. *Beroam* et Βερὸν *Itinerar.* et *Notitia* Epiſcopat. *Veriam Sophianus* et *Ruffinus* Mſſ. penes me, in *Ioſephi* Antiq. XII. p. 547. vocant. Tertia ciuitas *Scylacis* tempore maxima, et vnde caeteris nomen profluxit; ad radices montis Bermii ponit *Strabo.* Inter eam et Theſſalonicam medius fluit *Aſtraeus*, inquit Hiſt. Anim. XV, I. *Aelianus.* Verum ibi opinor legendum *Axius*, quem *Anna*, eadem fere repetens, *Nicephorus* aliique *Bardarium* dixere. A *Pherone*, vt videtur, conditore Βέροια audit, Φ enim in β apud hanc gentem haud raro migrat, vti docent Grammatici veteres, et in Quaeſt. Gr. *Plutarchus.* Exemplaria *Thucydidis* ρ geminant: *D. Lucas* Act. XVIII, 10. *Stephani* Abbreuiator, *Nonnus* Dionyſ. *Lucianus* in Aſino, *Antipater Sidonius* Anthol. III. p. 600. *Etymologus*, *Pliniani* Codices, et *Strabo* cum Numis Vet. faciunt. Apud *Lucam* viſitur Βέρροια, ſed in *Mſſ.* tantum recentioribus, quibuscum conſentiunt *Ptolemaeus*, *Scylax*, *Philoſtorgius* IX, 8. et inclinantis imperii Scriptores Latini. Dicitur etiam Βερόη cuius ſcripturae veſtigia etiamnum ſeruant *Itin.* et *Notitiae Epiſc.* Gentilia Βεροιεὺς apud *Polybium* et *Steph.* et, quomodo numi veteres, *Simmias* Antholog. IV: 22, 24. *Mionnetii* Numus ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ, et *Procopius*, Βεροιῶς. In *Thucydide* tamen, niſi aliquo *Codice* praeeunte, nihil immutandum cenſemus. Idem.

P. 116. v. 2. τὸ τεῖχος κατεφ. i. e. ad murum vrbis Potidaeae, qua Olynthum ſpectabat. Kiſtem. Idem cap. ſeq. διὰ τῆς θαλάσσης cenſet rectius verti: *per mare*, et verba ὡς ἡ μάχη ἐγένετο *cum pugna committebatur*, niſi ἐγίγνετο ſcribendum ſit.

C. 64. p. 116. v. vlt. ἀποτειχίσαντες, i. e. murum circumuallarunt, vallo cinxerunt; ſed murus qui Pallenen ſpectabat, non erat ab Athenn. circumuallatus. — διαβ. τειχίζειν, i. e. tranſeuntes in Pallenen ab ea parte circumuallare murum hoſtium. ἀτείχιστον οὖσαν i. e. Pallenen non eſſe circumuallatam ſ. vallo nondum eſſe ſeptam, munitam aduerſus hoſtium muros, eorumque incurſiones. *Kiſtem.*

C. 65. p. 118. v. 10. ἀντίσχῃ. Tuf. ἀντίσχοι.

V. 12. ἐπολέμει. Tuf. ξυνεπολέμει.

V. 13. ὅπη. Tuf. ὅπως.

C. 67. p. 120. v. 4. ἐλθόντες Kiſtem. interpretatur: eo, nempe ad ſocios, profecti (non, ad Lacedaemonios.)

V. 7. προσπαρακαλέσ. τ. ξυμμ. i. e. vna cum ſociis aduocantes etiam quemcunque alium, qui et alia quapiam re ab Athenn. iniuria ſe affectum diceret. Itaque malim omittere τε ante καὶ, ſaepius πρὸς valet *vna cum*, atque compoſitum cum verbo interdum genitiuum habet.

V. 9. *καὶ ἄλλοι.* Vind. *καὶ ἄλλα.* Paulo ante ad *ἄλλο* (ante *ἔφη*) Tuſ. adſcripſit: *ἄλλος.*

C. 68. p. 121. v. 13. *ὑμᾶς* (poſt *Πιſὸν*) Tuſ. *ἡμᾶς.*

V. 14. Ante *ἐς τοὺς ἄλλ.*, non ante *ἤν τι*, comma poni iubet Kiſtem.

V. 16. Ante *τὴν μάθησιν* et mox ante *ὡς* inciſa ponit Kiſt. hoc ſenſu: *ſed in pectore habetis eos, qui loquuntur, quaſi propter ſuas ipſorum ſimultates loquantur.*

P. 122. v. 5. Etiam h. l. partic. *γὰρ* reddere cauſam omiſſae enunciationis monet Leuesq.

C. 69. p. 122. v. 10. *ὑμετέρους.* Vind. *ἡμετέρους.*

P. 122. in Not. col. 1. v. vlt. poſt, *δεξάμενοι.* add. Eodem modo *ὑπολαβόντες* exponit *Scholiaſtes* vulgatus VIII, 105. et I, 121. *ὑπολαβεῖν, δέξασθαι. Stephanus* putat praepoſitione *ὑπὸ* hic indicari Athenienſes Coreyram clam et per inſidias partibus ſuis adiunxiſſe, non aperto Marte occupaſſe: nam et eamdem vim habere in hoc verbo VI, 58. *τοῖς ἐπικούροις φράσας τὰ ὅπλα ὑπολαβεῖν.* Habet omnino ſignificationem occultae et clandeſtinae molitionis. I, 143. *Εἴ τε μισθῷ μείζονι πειθῶντο ἡμῶν ὑπολαβεῖν τοὺς ξένους τῶν ναυτῶν*' id eſt, vt *Scholiaſtes*, *ὑποκλέπτειν.* Dvk.

P. 124. v. 1. Commata poſt *δρῶντες* et poſt *ἤδη* poni iubet Kiſt.

V. 2. *ὅτι* ante *κατ' ὀλίγον* Kiſt. eſſe cenſet *καθ' ὅ τι, δι' ὅ τι.*

V. 4. *τῇ δυνάμει.* i. e. quaſi non vi, ſed cunctatione vlciſci quempiam velitis. *Kiſtem.*

V. 5. *αὔξησιν.* Vind. *δύναμιν.* Mox in eodem legitur: *διπλασιουμένην καταλύετε.*

V. 6. *ἀσφαλεῖς* Lev. interpretatur *qui falli nequeunt:* on vous regarde comme un peuple infaillible.

V. 7. *ἢ τὰ* — Vind. *εἴτα.*

V. 9. *πρὸς π. δυνατ. ἀγωνιζόμενοι.* Lev. interpretatur: certantes cum iis, quando multo plus virium ſibi comparauerunt. Atque ita etiam Vallam recte accepiſſe putat, dum vertit: cum multo quam antea fortioribus dimicando. Nimirum Lacedaemonem, ſi Athenn., non ipſa, aggrediatur, conceſſuram illis eſſe tempus maiorum virium adquirendarum.

V. vlt. Tuſ ſcribit: *αὐτὸν περὶ αὐτῷ.*

P. 126. v. 1. Stephani correctionem *ἡμῶν τιμωρίᾳ* repudiat Kiſtem.

C. 70. p. 126 v. 7. *διαφέροντας* Lev. monet non eſſe poſſe, *praeſtantiores, ſuperiores*, ſed *qui omnino et in omnibus a vobis differunt.* Nam in Peloponneſo non exiſtimari potuiſſe, Athenn. eſſe ſuperiores.

V. 8. *ἔγω.* Tuſan. corr. *ἔργον.*

V. 10. *παρὰ γνώμην* Kiſtem. intelligit, *praeter conſilium*, ſ. inconſulto, temere. Tum ſeqq conſtruit, et vertit: *τὸ δὲ ὑμέτερον, τῆς τε διανοίας* etc. veſtra ratio, quantum ad potentiam, eſt inferiora gerere, quantum ad conſilium, ne exploratis quidem conſidere.

P. 128. v. 1. *ἄν τι κτᾶσθαι.* Vind. *ἀντικτᾶσθαι.*

ἐπελθεῖν. Tuſ. *ἀπελθεῖν.*

V. 3. *τοῖς μὲν σώμασιν κ. τ. λ. corporibus vt alieniſſimis vtuntur* (cum contra vos vobis parcatis), *conſiliis propriis* (cum contra vos ab aliis admonendi ſitis et impellendi) — *Kiſtem.* qui Grammii explicationem verborum repudiat.

V. 6. *ἔχουσί τε καὶ* — i. e. *habent ſicut et pariter ſperant.* Aut potius iuxta codd. quosdam lego *ἔχουσί τε ὁμοίως καὶ ἐλπ. habent pariter atque ſperant. Kiſtem.*

V. 8. ſ. Comma, non punctum, poſt *κτᾶσθαι* et poſt *πρᾶξαι* poni vult Kiſtem., cum a *διὰ* etc. pendeat *ἡγεῖσθαι*, vti et *ξυμφορὰν* ab *ἡγεῖσθαι.*

C. 71. p. 130. v. 4. *οὐ* poſt *ἡσυχίαν* delet Tuſ.

P. 142. in Not. col. 1. v. 12. poſt, praeſertim in Veſpis. add quod iam adnotauit *Stephanus* in Append. ad Scripta al. de Dialect. Attic. p. 197. Dvk.

P. 144. in *Thucyd.* v. 16. *Ταύτῃ ᾗ ἂν ὑφηγῆσθε*] *Eandem, qua vos praeiuerit, viam tenentes*, vel, *exemplum veſtrum ſequentes*, vertit *Stephanus.* Ὑπὸ in compoſitis ſaepe habere vim *τῆς πρὸ* multis exemplis oſtendunt *Budaeus* in Commentar. Ling. Gr. p. 192. et *Stephanus* in Append. ad Script. de Dial. p. 185. Dvk.

P. 154. v. 4. *ὅσις — παιδεύεται* Kiſtem. exponit: *qui in neceſſitate ſ. periculoſis negotiis conſtitutus prudenter ac moderate ſe gerit.* Similiter intellexiſſe Barthelemium in Itin. Anacharſ. Iun. T. I. idem obſeruat. Leuesq. *ἀναγκαιότατα* interpretatur *ſortem ineuitabilem*, et totum reddit: qui a reçu de ſon éducation le courage de lutter contre la neceſſité même.

C. 86. p. 154. v. vlt. *οἰδ'* (ante *σὺκέτι*). Vind. *οὐδ'.*

P. 156. v. 1. *πολλὰ* omittit Vind, et Lev. cenſet invtile eſſe epitheton; quare etiam in verſione omiſit.

C. 87. p. 156. v. 8. *ὁποτέρα.* Vind. *ποτέρα.*

P. 156. in *Thucyd.* v. 16. *Ἡ διαγνώμη*] Pro *δευτέρᾳ διασκήψει* eſt infra III, 42. Spanhemius.

Ibid. v. 17. *Τῶν τριακοντουτίδων σπονδῶν*] Hinc emendandus eſt locus *Etymol. M.* in *τριακοντούτης· ὡς παρὰ τῷ συγγραφεῖ, τῶν τριακοντουτίδων νεῶν.* Ὁ συγγραφεὺς alibi quoque apud eumdem et alios *κατ' ἐξοχήν* eſt *Thucydides.* Dvk.

C. 89. p. 158. v. 6. *ἀπὸ Πελοποννήσου.* Vind. *ἐν Πελοποννήσῳ.* Mox *ἀπὸ* poſt *ἀφεσηκότες* idem omittit.

V. 10. Ante et poſt verba *ὅθεν ὑπεξέθεντο* diſtingui Kiſtem. iubet hoc ſenſu: *vnde* (Athenis) *clam abſportarant.*

V. 12. *εἰσήκει.* Vind. *ἐσήκει.* Mox idem *ἐσκήνουν*, vt et Tuſan.

C. 90. Conferri Wyttenb. iubet Corn. Nepotem in vita Themiſt. c. 6. ſ. qui ex h. l. haulit ſua.

P. 158. v. 14. *τὰ μὲν* — Tuſ. *τὸ μὲν* —

V. 15. *μήπερ'.* Vind. *μήτ'.*

V. vlt *ὅσοις ξυνεισήκει* Kiſtem. cum Grammio interpretatur: quibus ſocietas intercedebat cum Lacc. et reliquis Peloponneſiis.

P. 160. v. 2. *ἐχυροῦ.* Tuſ. *ὀχυροῦ.*

V. 3. Kiſtem. cenſet *ἀναχώρησιν* et *ἀφορμὴν* non ſignificare idem; ſed *ἀφορμὴν* eſſe ſedem belli, locum ex quo procurrentes hoſtem inuadant.

P. 160 in *Thucyd.* v. 3. ſ. *Ἀφορμὴν ἱκανὴν*] *Ἀφορμὴ viaticum. Euripides* Medea v. 342 *Παισὶν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς. Scholiaſtes: ἣν ἡμεῖς προβολὴν καλοῦμεν εἰς*

τὸ ζῆν, οἱ Ἀττικοὶ προβολὴν καλοῦσι. SPANHEM. Adde *Casaubonum* ad Theophr. Charact. Cap. III. DVK.

P. 162. v. 7. σφῶν. Vind. αὐτῶν.

V. 9. ὡς πρὸς διαγιγν. Tuſan. ὡς προδιαγιγνώσκοντας.

V. 11. Ad βουλεύεσθαι ex antecedd. ἐδόκει repetendum, neque ἔδει eſſe ſupplendum docet etiam Kiſtem. Mox Vind. ὕστερον.

C. 92. p. 164. v. 3. τὰ μάλιστα e codd. ſcribi iubet Kiſtem. atque iungit cum voc. προθυμίαν *propter eorum aduerſus Medos induſtriam praecipue* etc.

Ibid. pro Μῆδον Vind. δῆμων (fort. δῆμον).

C. 93. p. 164. v. 8. πάντα Kiſt. interpretatur τὰ κοινὰ καὶ ἱερὰ.

V. 13. ſ. Malim, poſito ante περὶ τὸν Πειραιᾶ commate, haec iungere cum τοῦ τείχους, hoc ſenſu: *illam latitudinem muri circum Piraeum, quae adhucdum conſpicitur.* ἐναντίαι ἀλλήλαις eſt, ex mente Schol., ſeu alter e regione alterius vectus per murum, ſeu iuncti ſimul ob lapidum magnitudinem. Melior videtur ſecunda expoſitio. *Kiſtem.*

P. 166. v. 1. ἐν τομῇ. Mſ. Lugdun. non quidem perſpicue, ſed tamen videtur habere ἐντομῇ· quod haud ſcio an praeferendum ſit. *Wyttenb.*

V. 2. μολύβδῳ. Vind. μολιβδῳ.

V. 3. ἐπιβολάς. Vind. ἐπιβουλάς.

V. 7. καταβάντας. Vind. καταβάντες. Mox idem ἀνθίσανται.

C. 94. p. 166. v. 12. Verba ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ praeeunte Stephano Kiſt. adiungit ſequenti capiti, omiſſa ibi part. δέ.

C. 95. p. 166. v. vlt. γενέσθαι. Vind. γίγνεσθαι.

P. 168. v. 1. γνώμην. Vind. τῇ γνώμῃ. Mox idem καταχησάμενοι.

V. 4. αὐτῷ. Tuſ. αὐτόν.

V. 7. ἐδόκει σαφές. εἶναι. Nimirum Thucydidi, vt et Schol. accepit. Nam ſi Lacedaemoniis hoc manifeſtum fuiſſet viſum, puniſſent Pauſaniam.

C. 96. p. 168. v. vlt. τὴν βασιλέως. Vind. τὴν τοῦ βασιλέως.

P. 170. v. 2. Δῆλος. Vind. Δῆλον.

C. 97. p. 170. v. 5. διαχειρίσει. Vind. διαχειρήσει.

ἃ refero ad τοσάδε, et verto: *huiusmodi res* (in ſeqq. enarrandas) *geſſerunt et in bello et in negotiorum communium adminiſtratione quae quidem res geſtae ſunt* etc. Deinceps verba Πελοπ. τοὺς ἀεὶ peſſime reddunter ab aliis qui neque vim τοῦ ἀεὶ odorati ſunt, neque aduerterunt, ex ſeqq. apparere, non omnibus interfuiſſe bellis Peloponneſios. Ergo vertas: *contra eos Peloponneſios, qui. cumque forte cuidam bello intererant*, puta contra ſocios germ. *Kiſtem.*

V. 8. τὸ ante χωρίον omittit Vind.

V. 9. τούτων refert Kiſtem. ad hiſtoricos, ita: *Qui vero eorum et has res attigit*, ſcil. Hellanicus, *is* etc.

Ib ὥσπερ. Tuſan. ὡσπερ.

V. 10. Ad ἔχει ex antecedd. ſupplet Kiſtem. τοῦτο τὸ χωρίον. Sed Lenesq. locum ſic explicat: τὸ ἀποδεῖξαι οὕτω τρόπῳ ἡ ἀρχὴ τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο, ἔχει ἀποδεῖξιν τῆσδε τῆς ἀρχῆς, cependant c'eſt en montrant la maniere dont c'eſt établie la domination des Athéniens, qu'on peut la faire connaître. Sed is ſenſus e graecis verbis vix recte elicitur.

P. 172. in *Thucyd.* v. 4. Ἠιόνα τὴν ἐπὶ Στρυμόνι] Sic et *Pauſanias* VIII, 8. Ἠιόνα τὴν ἐπὶ Στρυμόνι. SPANH.

C. 99. p. 172. v. 7. ἔκδειαι (ſic enim lego) eſt neglectio mittendi tributa naues-que vt et Schol. exponit, et ipſe auctor idem paulo poſt deſignat per ἀπόκνησιν. Tum αἰτίαι melius reddi puto *occaſiones*, non *cauſas*. Haec enim neglectio erat *occaſio* defectionis, cum Athenn. tributa acerbius exigendo ſocios irritatos ad defectionem compellerent. *Kiſtem.*

V. 8. λειποστράτιον. Tuſ. λιποστράτιον.

V. 10. ἐν ἡδονῇ etc. malim ſimplicius intelligere cum Steph. illorum imperium non amplius gratum aeque fuiſſe. — Quid eſt ἀπὸ τοῦ ἴσου? an *pari poteſtate*? an *pari copiarum numero?* Puto vtrumque valere; ſaltem poſterius aptius eſt ſeqq. Quod ſequitur ὧν, valet *cuius rei*; nempe maiorem eſſe Athenienſibus copiarum numerum, atque ipſis eſſe facile, in poteſtatem redigere deficientes ſocios. *Kiſtem.*

Ibid. in Not. col. 1. v. 29. poſt, vid. Addenda. WASS. add. Κλῆσιν ἔχει διὰ τὸ σκληρὸν, καὶ οἷον σκυρώδες, ἤτοι λιθῶδες. σκῦρος γὰρ ἡ λαιτύπη, inquit *Euſtathius*. Eadem fere *Heſychius*, et *Schol.* Pindari Pyth. V, 124. σκυρωτὴ ἀντὶ τοῦ λιθόστρωτος. Ibi *Mſ. Emman.* Οἰχνέοντες pro Ἰχνέοντες. Confer *Etymologum* in Ἀργενοῦσαι, et *Suidam* v. Ἀρχὴ Κυρ. *Scopuloſam* recte vocat *Statius*. Vid. et *Ariſtotelem* Hiſt. Anim. I, 9. p. 277. Inſula ab Antiquitate, et lapide Scyrio perinde memorabilis eſt. Eam enim in belli ſocietatem adſumſit Minos. v. *Ouid.* M. VII, 464. Rex eius *Lycomedes* ante Bellum Troianum ſatis opinor notus, ob Achillis adfinitatem. Conſule *Statium* et *Apollodorum* III, 12, 8. Pelaſgi olim et Cares habuerunt, vt ex *Nicolao* apud *Steph.* conſtat. Poſtea Dolopes praedones tenuere; ſed hanc gentem expulit Cimon, cuius acta et expeditionem tradunt *Diodorus*, *Plutarchus*, *Pauſanias*. Hinc *Dicaearcho* Πελασγίκ Σκῦρος. Theſſaliae adtributam ſcribere videtur *Catullus* in Epithalam. Pel. et Thet. Domum tota frequentat Theſſalia. — Deſeritur *Scyros*. Chalcidenſes item poſſediſſe ex numis ibi effoſſis cum hac Inſcriptione ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ, de quibus adi *Tournefort* I, 35. Idem tradit *M. Heracleota*. Demoſthenis tempore Athenienſes obtinuere, vt ex eius in *Callippum* oratione et *Strabone* poſtea ſatis conſtat. In Philippi poteſtatem venisſe credo circa Olymp. CX. Dein Bello Macedonico Ol. CXLVII. Athenienſibus reſtitutam a Romanis prodidit *Valerius Antias*. Neronem iuuenem ibi haeſiſſe nos certiores facit *Diodorus Sardianus* in Epig. quod ſic ſe habet:

Αἰγιβότου Σκύροιο λιτὼν πέδον, Ἴλιον ἔπλω
Οἷος Ἀχιλλείδης πρόσθε Νεοπτόλεμος,
Τοῖος ἐν Αἰνεάδῃσι ΝΕΡΩΝ ἀγὸς ἄξυ Ῥέμοιο
Νεῖται, ἐπ' ὠκυρόην Θύμβριν ἀμειψάμενος
Κοῦρος, ἐτ' ἀρτιγένειον ἔχων χνόον. ἀλλ' ὁ μὲν ἔγχει
Θοῦεν· ὁ δ' ἀμφοτέροις, καὶ δορὶ καὶ σοφίῃ,

Quod ad vocem αἰγιβότου ſpectat, notandum eſt Scyrum abundaſſe optimae notae capris. Ita *Strabo*, *Aelianus* de Animal. III, 33. aliique, ſed nec iis hodie deſtitui affirmant nupera Itinerantium ſcripta. Vide Paroemiographos in *Capra Scyria*, et *Scyrius principatus*. Auctor *Sibyllinorum*: Τλήμων Ἀντιόχεια, σὲ δὲ πόλιν οὐκ ἔτ' ἐροῦσιν, Εἵνεκεν ἀφροσύνης Ἰταλοῖς ὑπὸ δούρασι πίπτεις Καὶ ΣΚΥΡΟΣ ΤΟΤΕ λοιμὸς ἕλοι, καὶ Φύλοπις αἰνή· et paulo poſt: Καὶ τότε γιγνώσκειν ἑὸν οὐκέτι πρὶν ἐόντα, Ἀλλὰ χρεὼν κρίσιτα καὶ ἐξολέκοντα γενεὴν Ἀνθρώπων μᾶλλα πᾶσιν. Si vila hic connexio, nec Sibyllina plane ſolita ſint hi verſus, reſpexiſſe putem ad Annum Chriſti CXCIV, quo *Nigrum* Conſulem ad imperium euexerunt Antiochenſes. Illico enim ſtultitiae ſuae poenas grauiſſimas Seuero dederunt, in decretorio illo ad Iſſum praelio. *Herodiani* III, 4 Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν διχωρισαμένων, πολλοῦ τε ἐργασθέντος Φόνου, ὡς καὶ τὰ ῥεῖθρα τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποταμῶν ῥεόντων αἵματος πλεῖον ἢ ὕδατος κατάγειν εἰς θάλασσαν, τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται. At Niger Antiochiam peruenit, καταλαβὼν δὲ Φεύγοντα τὸν λοιπὸν δῆμον εἴ τις ΚΑΤΑΛΕΛΕΙΠΤΟ, οἰμωγήν τε καὶ πένθος ἐν τῇ πόλει, παῖδάς τε καὶ ἀδελφοὺς θρηνούντων, γενόμενος ἐν ἀπογνώσει καὶ αὐτὸς ἀποδιδράσκει etc. Ὁ δὲ Σεβῆρος καθελὼν τὸν Νίγρον, τοὺς μὲν ΦΙΛΟΥΣ αὐτοῦ καὶ εἴ τινες οὐ μόνον ἐκ προαιρέσεως, ἀλλὰ δι' ἀνάγκης προσέθεντο αὐτῷ, πάντας ΑΦΕΙΔΩΣ ἐκόλασε. Pro γενεὰν in *Sibyll* legerim γενέσθην. Reliquam Scyri Hiſtoriam contexuit *Du Cangius* Hiſt. Conſtant. WASS.

C. 100. p. 174. v. 3. καὶ εἶλον κ. τ. λ. Aptius, quam Portus, reddas: *et Phoenicum triremes ceperunt, atque corruperunt omnes, numero ad ducentas. Kiſtem.*

v. 4. περὶ τῶν ἐν τῇ ἀντιπέρας Θρᾴκῃ. Vind. περὶ τῶν ἀντιπέραν Θρᾴκης.

v. 6. αὐτῶν. Vind. αὐτῶν.

C. 101. P. 174. v. 12. Craſſiſſimi erroris arguit interpretes *Wakefieldus* Silv. Crit. IV. p. 31. qui σεισμὸν de terrae motu acceperunt; eſſe enim *discordiam ciuilem*, id quod e ſeq. verbo ἀπέζησαν colligit, vt et infra III, 44. „Nam, quamuis, inquit, Diodorus auctor ſit, *terrae motum* huic ſeditioni praeiuiſſe, nemo ſemel monitus ad ſenſum talem Thucydidis verba detortum ibit.“

Ib. περιοίκων. Vind. παροίκων.

V. vlt. Αἰθεσὶς ἐς Ἰθωμην. Vind. Ἐθεσῖς ἐπ' Ἰθ. Nomen Tuſ. ſcribit Αἰθαιεῖς.

P. 176. v. 1. δουλωθέντων ἀπόγονοι· ἦ καὶ — Tuſ. δουλωθέντες ἀπόγονοι· οἳ καὶ —

C. 102. p. 176. v. 7. τῆς δὲ πολιορκ. etiam Vind. et Tuſ. atque ita legi quoque vult Kiſtem. „Si enim, ait, τοῖς δὲ legas, haerebis in ordinanda conſtructione cum ſenſus poſtulet τοῖς δὲ referri ad Lacedd., ſyntaxeos autem leges id referant ad perſonas proxime praecedentes, ſcil. ad Athenn. Violentum quippe effugium eſt ſchol. et aliorum detorquentium δὲ in *nam*, *igitur*.“ — Verba βιᾷ γὰρ ἂν εἶλον — idem explicat ita: *vi enim caperent locum*, i. *capere ſe poſſe confidebant Lacedd.* (non, *expugnaſſent*)

C. 103. p. 178. v. 1. Diuiſim ſcribi πρὸ τοῦ iubet Kiſtem.

V. 7. ἀπὸ τοῦδε. Leuesq. ſubintelligit χρόνου, ab hoc inde tempore.

C. 104. p. 178. v. 8. Ἰναίρως. Tuſ. Ἴναρχος. Mox Vind. Ψαμμιτίχου.

C. 105. p. 180. v. 9. ἐκίνησαν. Vind ἐνίκησαν.

V. 14. ἐκβοήσαντες. Lectione non mutata cenſet Leuesq verbum ita poſſe explicari vt ſit, ad arma, ad praelium, exire. Nam βοὴν etiam pugnam, praelium, dici.

C. 107. p. 182. v. 6. Κυτίνιον. Vind. Κτίνιον.

V. 10. Κρισσαίου. Vind. Κρισαίου.

V. 14. Ἀθηναιων (ante ἐπῆγον). Vind. Αἰγιναίων.

V. 17. καί τι. Tuſ. καί τοι.

V. 18. ἦν poſt ὑποψία cod. Vind. omittit.

C. 108. p. 184. v. 4. Οἰνόφυτα eſſe nomen loci proprium, neque cum Rhodom. ad Diod. Sic. reddendum, *vineta*, monet Leuesq.

V. 6. τά τε τείχη τὰ ἑαυτ. Artic. τὰ ante ἑαυτ. omittit Vind.

V. 8. Φέρον τε ταξάμενοι reddenda eſſe: *et ſibi ipſis, in poſterum, tributum imponerent;* monet Leuesq., atque hac opportunitate et de natura verborum, quae media appellantur, disputat (p. 336. ſq.) et oſtendit, praeterita, aoriſtos, et futura paſſiuorum, interdum etiam ipſa Actiua, Mediorum ſenſu poni.

C. 109. p. 184 v. 14 καὶ ante verba τῆς Αἰγύπτου codd. auctoritate, et, quia ſuperfluum eſt, omitti *Kiſtem.* iubet. Idem paulo poſt ἐκομίσθη praefert, vt pleonasmus vulgatae lectionis πάλιν ἀνεκομίσθη vitetur. At πάλιν etiam cum aliis verbis ab ἀνὰ compoſitis ita coniungitur, vt πάλιν ἀναχωρεῖν etc.

C. 110. p. 186. v. 7. ὑπὸ βασιλεῖ. Vind. et Tuſ. ὑπὸ βασιλέα. Notat tamen Tuſanus, apud Hermogenem legi ὑπὸ βασιλεῖ ἐγένετο.

V. 8. ἕλειοι. Vind. ἕλιοι

V. 11. γεγενημένων. Vind. γεγονότων.

C. 111. p. 188. v. 3. ὅσα. Vind. ὅσον. Paulo ante τοὺς ante Βοιωτοὺς omitti iubet Kiſtem. cum etiam antea et mox in voc. Ἀχαιοὺς articulus non ſit adiectus; qui, ſi addatur, tum *omnes* indicari, ſi omittatur, *quosdam*; id quod huius loci ſenſus requirat.

P. 190. *Thucyd* v. vlt. Ὁμολογίᾳ κατεσήσαντο] Παρεσήσαντο, quod habet *Cod Ar.* ſatis vſitatum eſt *Thucydidi*. ſupra Cap. 98. πολιορκίᾳ παρεσήσαντο. III, 35. τήν τε Πύῤῥαν καὶ Ἔρεσσον παρεσήσατο *Lucianus* Contemplant. p. 348. de Cyro, καὶ Βαβυλῶνα παρεσήσατο. *Dionyſius Halicarn.* II, 36. οὓς ἐκ παρατάξεως καὶ τειχομαχίας παραιρησάμενος· quem ſortaſſis in hoc genere loquendi *Thucydidem* imitari ſcribit *H. Stephanus* C. XVI. Operar. in Dionyſium. Et ſic alibi ſaepe. DVK. [Add. Valken. ad Herod. L. VI. extr. p. 504.]

C. 114. p. 192. v. 10. ὑπὸ Μεγαρέων. Vind. ἀπὸ Μεγ. Mox idem ἐπαγόμενοι.

C. 115. p. 194. v. 4 ξυνεπελαμβάνοντο. Vind. ξυνεπελάβοντο.

V. 11. Etiam Vind. habet ἐκκλέψαντες.

V. 13. Ante στρατεύειν Vind. addit μετ' αὐτούς.

C. 116. p. 194. v. vlt. ἐπὶ Σάμου. Tuſ. ἐπὶ Σάμον.

C. 117. p. 196. v. 10. Recte monet Heilmannus ἀΦράκτῳ τῷ ϛρατοπ. hic intelligi de exercitu nauali non munito, ſ. non ſatis iam firmato, nauibus ſexaginta alio profectis. Ita enim mihi exponere, quam quod idem dicit: non firmato nautis in terram egreſſis. *Kiſtem.*

V. 12 περὶ τεσσαρεςκαίδεκα. Tuſ. περὶ τέσσαρας καὶ δέκα.

C. 118. p. 198. v. 1. γίγνεται. Vind. γίνεται. Mox μεταξὺ in eodem deeſt. At ita μεταξὺ ſeparatim poni, vt ſit, *interea* (inter haec, ſ. hoc bellum) vt III, 21. obſeruat *Kiſtem.*

V. 6. Etiam h. l. vt ſupra πρὸ τοῦ ſcribi iubet Kiſt. Mox Vind. ἀναγκάζωνται.

V. 12. Contra Scholiaſten, qui κατὰ κράτος nectit cum verbis νίκην ἔσεσθαι diſputat Leuesq. h. l. et (coll. IV, 23.) oſtendit, κατὰ κράτος πολεμεῖν, eſſe, maximis viribus pugnare.

C. 119. p. 198. v. 16. γενέσθαι. Vind. γίγνεσθαι. Mox articulum τὸν ante πόλεμον cum codd. addi iubet *Kiſtem.*

C. 120. p. 200. v. 1. Etiam h. l. Leuesq. cenſet γὰρ rationem reddere ſententiae omiſſae, quam ita ſupplet: exſpectationi noſtrae ſatisfecerunt (ils ont rempli ce que nous devions attendre d' eux). Inter verba προσκοπεῖν et προτιμῶνται eſſe relationem quandam monet.

V. 2. ἐξ ἴσου etc. i. e. ſuas res aequaliter ſ. non magis quam res aliorum ſ. non nimium curantes, communium curam prae aliis gerere ſ. communibus proſpicere prae aliis. Portus ſus deque vertit hanc ſententiam. *Kiſtem.*

V. 4. ἐν πόρῳ κατῳκημένους. Tuſ. ἐν πόντῳ κατῳκισμένους.

V. 5. κατακλιδὴν deuectionem (Abſatz der Produkte, Verfahren) etiam Kiſtem. interpretatur.

V. 6 πρόοιντο. Vind. πρόειντο.

V. 10. ἡδόμενον. Vind ἡδόμενοι.

V. 13. Poſt πλείω ſi omittas iuxta codd. non paucos ἄ, melius procedit ſententia. Paulo poſt τῇ πίϛει noli iungere cum ὅμοια, cum ſolitarie poſitum ſit. Nam hic eſt ſenſus: *Nemo concipit animo paria, fiducia plenus*, ſ. confiſus nimis de felici futurorum exitu; *et paria ipſa actione aggreditur.* Eadem placuerunt Gronnio. Verum tamen eſt potius ὅμοιϛ hic poſitum pro Aduerb. ὅμοιον *perinde*, et καὶ pro *quam*, *atque*. Itaque ſenſus erit: *nemo perinde in rerum deliberatione*, fiducia *plenus verſatur*, *atque eas opere ipſo exſequitur Kiſtem.*

C. 122. p. 202. v. 5. ἐν ᾧ recte a Schol. exponi *quare*, *vnde*, monet Kiſt.

V. 7 εἰ — πρὸς ἀντιπάλους. Senſus eſt: Si cum *paribus* aduerſariis, ſi de *finibus* agrorum, ſingulis noſtrum eſſet controuerſia, ferendum ſ. tolerabile id eſſet. In ſeqq. iam infert, non eſſe rem ipſis cum paribus aduerſarius, ſed cum iis, qui vniuerſis pares, et ſingulis ciuitatibus potentiores ſint; non agi de finibus, ſed de libertate. *Kiſtem.*

V 10. τὴν ἧσσαν. *cladem.* Portus ſcribentis *victoriam* manus aberrauit, niſi ſit operarum peccatum. *Kiſtem.*

V. 11. ὑπὸ μιᾶς. Ita etiam Vind., vt et Kiſtem. legi iuſſit.

P. 201. v. 1. Omiſſa negandi partic. οὐκ ante ἀπήλλακται ſententiam loco conſtare et vel meliorem eſſe modo ὅπως vim natiuam obtineat, cenſet Kiſtem. Senſum enim eſſe: *nec intelligimus, quo pacto haec vrbs hisce vitiis exempta ſint*, ſ. eximantur. Saepius perfectum habet vim praeſentis, vt in hoc ipſo verbo c. 138.

V. 2. ταῦτα. Vind. αὐτά.

καταΦρόνησιν — ἀΦροσύνη. Omnes interpp. a vera aberraſſe videntur, quia propriam voc. καταΦρον poteſtatem non agnouerunt. Eam luculenter ab a dore indicatam opinor L. 2. c. 62., unde patet eum καταΦρονεῖν τινος, qui ſibi fidens, ſ. fretus ſua prudentia, ingenio, viribus aliisue, illo ſe ſuperiorem eſſe, non immerito exiſtimat; ſeu qui ſuam agnoſcens, ſentiensque praeſtantiam alterius exiguam aut nullam habet rationem. Ergo καταΦρον. citum ducit ex animo magno, exceſſo, ſibi fidente, eſtque lat. *deſpicientia* (hoher Sinn, Hochſinn, edler Stolz). Diuerſa igitur eſt a περιΦρονήσει ac περιΦρονεῖν, quod valet, alium quem parui ducere, putare nullam in eo eſſe curam, nullum laborem, nullam induſtriam: nam tales *contemnimus*, vt Cic. dicit Off. II, 10. Huius igitur loci ſententia haec eſt: *Non enim hacc vitantes in mentis elationem* ſ. praefidentiam (Hochſinn) *plerisque certe noxiam peruenturi fuiſſetis; quae in errorem multos inducens* (delirare faciens) *contrario nomine mentis inopia* (Unſinn) *vocata eſt.* Quare καταΦρόνητις hic eſt incuria hoſtium orta ex ſuperbia ac praefidentia, eſtque negligentia eos vlciſcendi, quam Corinthii prima oratione grauiſſime incuſarent. Eadem ratione exponendum verbum καταΦρονεῖν L. II. c. 11. item in Lucian. Nigrin. n. 6. — Ex *Kiſtem.*

P. 204. in *Not. Col.* 1. v. 5. pro vtriusque linguae Scriptores. Wass. leg. vtriusque linguae Scriptores, vt hic adnotarat Cl. *Waſſe.* Dvk.

C. 123. p. 204. v. 5. ἡμῖν. Tuſ. ὑμῖν. Ita etiam Kiſtem. legi voluit, quia ſequitur προΦέρετε, et verba πάτριον — κτᾶσθαι parentheſeos notis includi, ad μεταβάλλειν autem χρὴ ex praecedd. repeti, ad προΦέρετε ſubintelligi αὐτοὺς aut πατέρας.

V. 6. ὀλίγον. Tuſ. ὀλιγῳ.

C. 124. p. 206. v. 1. Particip. περιμένοντας commode exponitur, ſi ad ὡς οὐκέτι ἐνδέχεται ſuppleas ex praecedd. μέλλειν, *cum non liceat amplius cunctari* (ita vt exſpectemus) *alios iam affici iniuria. Kiſtem.*

V. 2. οὐ τολμῶντες. Tuſ. corr. οὐ τολμῶντας.

V. 7. παραξησώμεθα. Vind παραξησομεθα.

C. 125. p 206. v. 11. Ita diſtingue: παρῆσαν, ἐξῆς καὶ — *Kiſtem.*

C. 126. p. 206. v. 16. ἐσακούωσι. Vind. ἐσακούσωσι.

P. 208. v. 1. Lego ex codd. pluribus: ἦν Ὀλυμπιονίκης, ἀνὴρ Ἀθηναῖος τῶν πάλαι, εὐγενὴς, *erat Olympionices, ciuis Athen ex antiqua proſapia, genere clarus.* Hic verborum ordo eſt luculentior *Kiſtem.*

V. 4. ἐπῆλθεν. Vind. ἐπῆλθον.

V. 8. ἐν ᾗ πανδημεὶ etc. Thucydides dicit tantum, *multos* (non, omnes) offerre non victimas, sed oblationes patrio ritu institutas, h. e. fruges. Hemsterhusii coniecturam laudat etiam *Kistem.* Idem priscis temporibus fruges oblatas esse, ex Porphyr. de Abstin. II, 6. et Paus. I, 26. efficit, farinam quoque in bouis formam effictam testatur Suid. voc. βοῦς ἐβδ.

V. 10. ἐπιγιγνομένου. Vind. ἐγγιγνομένου.

P. 209. in *Schol. Col.* I. v. 2. Ὅτι τὰ κατὰ Κύλωνα ἐπράχθη σχεδὸν ἐπὶ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης] Errore sane maximo laborat *Scholiastes.* Siquidem Marathonius conflictus incidit in annum tertium Olympiadis 72. At Cylonium piaculum ante Solonis praeturam factum est, vt docet *Plutarchus* in Solone: praetor autem fuit tertio anno Olympiadis 46. Vide *Meursii* Solonem et *Petauii* Ration. temp. Hvds.

P. 210. v. 7. ἐν τῇ παρόδῳ i. e. *in transitu*, s. transeuntes, neque deliberantes de eo, neque cum iis, quod cum aliis fecerant, pacisceutes. *Kistem.*

V. 10. ἐξέβαλον. Vind. ἐξέλαβον.

P. 211. in *Schol.* v. 4. Μετὰ τὸν Ὀρέσην] Consule *Meursii* Areopagum cap. 2. et 10. Hvds.

C. 127. p. 212. v. 2. Post εἰδότες malo pro δὲ legere τε (cum nonn. cudd.) aut τε καὶ. Nam *primum*, inquit auctor, *specie religionis, scientes quoque*, s. *deinde scientes* etc. Non placet, vt δὲ locum habeat, inserte aut supplere in praecedd. μέν, neque δὴ admodum placet. Sit autem comma ante δῆθεν. *Kistem.*

V. 3. προχωρήσειν. Vind. προχωρεῖν.

C. 128. p. 212. v. 16. ἀπὸ τοῦδε *Kistem.* refert ad sequens factum.

P. 214. v 7. καὶ ante ἐν αὐτῇ deleri iubet *Kistem.*

V. 8. ἀποπέμπει. Tus. ἀποπέμπω. Conferri ad hoc cap. Cornelium Nep iubet Wytt.

P. 214. in *Thucyd.* v. 9. Εἰ οὖν τι σὲ τούτων ἀρέσκει] Sic *Euripides* Hippol. v. 184. οὐδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρόν. Oreſt. v. 210. οὐ γάρ μ' ἀρέσκει. Et cum dativo, ἐμοὶ ἀρέσκει Heraclid. v. 372. Spanh.

C. 129. p. 215. v. 2. punctum ante verba καὶ τῶν ἀνδρῶν ponit Kist. Paulo ante (p. 214. v. vlt.) in Vind. est ἀντεπεγέγραπτο. Mox pro διέσωσας item habet ἔσωσας.

C. 130. p. 216. v. 7. πρότερον. Vind. πρῶτον. Mox Tus. scribit Πλαταιᾶσι.

V. 10. κατέχειν. Vind. τεύχειν.

V. 12. ὀργὴν, h. l. non esse *iracundiam*, sed omnino *mores, rationem* se gerendi (la conduite) obseruat Corayus, et cum Ciceronem notauerit, qui (Tusc. III, 31.) hoc vocab perperam reddiderit loco Aesch. Prometh. 378., Lenesquius alia exempla adtulit locorum e graeco parum recte conuersorum a Cic. Cornelio Nepote, Plinio.

C. 131. p 216. v. 15. Comma ante οὐ κελευσάντων deleri iubet *Kistem.* quia haec cum praecedd. cohaerent.

V. 16. βίᾳ ἐκπολιορκηθείς *Kist.* in Aor. cum Heilm. exponit *per vim expulsus*, coll. c. 135.

P. 218. v. 5. ὑπὸ τῶν Vind. ὑπὸ τῆς.

V 6. διαπρεξάμενος verti indefinite vult Kistem. *cum se explicasset*, non addito modo.

V. 6. f. περὶ αὐτῶν. Kist. mauult περὶ αὐτὸν cum codd.

C. 132. p. 220. v. 6. etiam Kist. legi iussit ἔσησαν τὸ ἀναθ.

V. 15. πιστότατος ἐκείνῳ cum Granm. interpretatur Kist. cui maxime fides habebatur, quem sibi fidelissimum opinabatur. Non tamen ἐκείνῳ necessario exponendum esse *eapropter*, cum etiam esse possit *ipsi* s. *ab ipso* habebatur fidelis.

V. 17. Post ἐν αἷς comma ponit Kistem. et sensum ita constituit: *in quibus, suspicatus tale quiddam* (de se aut detinendo aut perimendo) *mandatis adiectum esse* (προσεπεξάλθαι). *etiam*, s. reipsa, *inuenit se scriptum caedique destinatum esse.*

C. 133 p. 222. v. 1. τόδε δὴ mendum esse, et scrib. τότε δὴ monet *Kistem*

V. 4. ἤσθοντο cohaerere cum verbis αὐτήκοοι δὲ βουληθέντες ἔτι γενέσθαι, ideoque ante verba ἐς ἣν comma ponendum esse ostendit Kist.

V. 6. παρεβάλοιτο etiam Kist. reddit *frustratus sit, deceperit*, vt Lenesquius *qu'il ne l'avait jamais trahi*, qui Suidae glossam, vt et alias apud eum et ap. Schol. censet ex Euagorae Lindii Lexico Thucyd. esse petitas.

P. 224. in *Thucyd.* v. 6. Καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν] Hunc locum ita scribendum ac distinguendum puto: καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν μὲν ἐς τὸν Καιάδαν, οὔπερ τοὺς κακούργους (nempe ἐμβάλλειν) εἰώθεσαν, ἐμβάλλειν. Et sic plane *Cass.* praeterquam quod distinctionem ante ἐμβάλλειν non habet, qua posita apertior est oratio, quam in eo, quod editum est, ἐμβάλλειν εἰώθεισαν. Eademque est positura verborum in *Cam.* et *Gr.* Εἰώθεσαν recte probat *Stephanus* e suo *Cod. Mſ.* cui etiam *Clar.* et *Cass.* accedunt, et vsitatior est Atticis haec terminatio, in tertia pers. plur. huius temporis, quam εισαν. Dvk.

C. 134. p. 224. v. 7. ἐμβάλλειν εἰώθεσαν. Vulgata olim lectio fuit, etiam a Wytt. seruata: ἐμβ. εἰώθεισαν. Vind. ἐσβάλλειν εἰώθασιν. Postremum Tus. mutat in εἰώθασαν. Kistem. probat hunc verborum ordinem εἰώθεισαν, ἐμβάλλειν, vt hic Infinitiuus cum v. ἐμέλλησαν iungatur; contra Wyttenbachius ostendit breuiloquentiam esse, qua alterum ἐμβάλλειν omittitur, eamque exemplis e Xenophonte et Plinio petitis illustrat. *Kistem.* praeterea εἰώθασιν scribi vult, consentiente Hemsterh. ad Lucian. Dial. Mort. 30.

C. 135. p 226. v. 2. ἠξίουν τε τοῖς αὐτοῖς. Vind. ἠξίουν τε αὐτούς. Iubet Wytt. ad haec conferri Corn. Nep. in Them. 8 — 10. qui se Thucydidem sequi profitetur.

C. 136. p. 226. v. 9. οἳ χωροίη. Vind ἢ χωροίη.

V. 13. ἀσθενεςέρου. Tus. ἀσθενέςερον. Ita quoque legit *Kistem.* et comma ponit ante κακῶς, neque in versione addi *se* vult ad *imbecilliorem.*

P. 228. v. 2. ἂν post ἐκεῖνον δ' in αὖ mutari iubet *Kist.*, *illum contra*, s. *rursus* — ἂν enim, quod paulo post legitur, hic superfluum fore.

V. 4. αὐτὸν post ἔχων non videtur agnouisse Schol. qui exponit αὐτῷ τῷ σχήματι. In eius, qua vsus sum, edit. Steph. margine, adscriptum calamo vidi, deleto αὐτὸν,

hunc locum ex Herod. L. I. c. 24. ὥσπερ ἔχων ἐξεπήδησε, qui locus plane congruit. Nihilominus placet retineri αὐτὸν, idque referri ad υἱόν· *sicut et ipsum tenens filium sedebat; atque erat haec summa ratio supplicandi.* Portus in vers. perperam signum parentheseos intrudit; quod si admittas, et verba καὶ μεγ. eo includenda forent. *Kistem.*

C. 137. p. 228. v. 11. ποιεῖ τε ταῦτα. Ita etiam Vind. legit.

P. 230. v. 4. προσεποιήσατο. Vind. προσεποιεῖτο.

Ibid. τότε δι' αὐτὸν, οὐ διάλυσιν. Negandi particulam delet Tuf. Idem cum vulgg. edd. (etiam Wytt.) habet αὐτὸν, non αὐτόν. Ad omnem h. l. Wytt. haec adnotauit: „Conflat, Thucydidem subinde compositionis genere vti difficili ac tortuoso... Nec tamen idcirco eius interpres locos, qui ad facilitatem constructionis reuocari possunt, ipse ad difficiliorem, tamquam veram ac Thucydideam, rediget, nec, quod aiunt, nodum in scirpo quaeret. Veluti hic etiam locus, aliter interpunctus, et compositionem et sententiam probabiliorem habebit, hoc modo: — τὴν τῶν γεφυρῶν, ἣν ψευδῶς προσεποιήσατο, τότε δι' αὐτὸν οὐ διάλυσιν, ad verbum: *et pontium tunc per ipsum non solutionem, quam falso sibi vindicabat:* ad sententiam latinam, *et pontes illo tempore, se auctore, non destructos; huius enim facti laudem ipse sibi falso tribuebat.* Προσποιέομαί τι per vim verbi medii est *adiungo mihi aliquid:* hinc secundo loco dicta est alia potestas, qua notat *fimulo aliquid:* haec est frequentissima, illa exquisitior h. l. valet: item ap. Herod. IX, 37. προσεποιήσατο ξύλινον πόδα, *adscribit ligneum pedem* (vbi vid. Valcken.), Plutarch. in vita Caes. p. 740. A. — προσεποιοῦντο τὴν δόξαν. Caeterum ἡ οὐ διάλυσις, *non-dissolutio, omissio dissolutionis*, forma est Thucydidea, cuius apud alios etiam scriptores exempla sunt: vt Duker. ostendit ad h. l. aliisque ab ipso laudati, quibus adiungatur Valcken. ad Eurip. Hipp. 184."

C. 138. p. 230. v. 11. διδοὺς Kistem. verti vult *daret*, non cum Porto, *dedisset.*

Ibid. ἦν γὰρ ὁ Θεμ. — τὰ δέοντα ἐγένετο. Hunc locum in exemplum structurae Thucyd. tortuosae, implicitae et explicatu difficilis proposuit Dionysius Halic. de propr. Thuc. c. 16. Nexus est perspicuus, partium vis ac significatio multis locis obscura. Μέλλοντα sunt vniuerse, *futurum tempus;* γενησόμενα, tamquam forma generis μελλόντων, *ea quae re vera fient:* haec differentia iam tum in sermonis consuetudine obseruabatur, et magis explicita est postea philosophorum disputationibus de fato. Μετὰ χεῖρας ἔχοι opponitur proximo ὧν δὲ ἄπειρος εἴη· ergo accipiendum pro μεταχειρίζοιτο, *frequenti vsu tractare soleret.* Ἐξηγεῖσθαι *efficere quid suo ductu, res gerere*, vt reddidit Nepos Them. 1, qui non ea modo, quae Thucyd. nomine laudat, sed proxime antecedentia item ex h. l. sumsit: — *celeriterque, quae opus erant, reperiebat: neque minus in rebus gerendis promtus, quam excogitandis erat: quod et de instantibus, vt ait Thucydides, verissime iudicabat et de futuris callidissime conii ciebat.* Porro μελέτης βραχύτητι *meditationis breuitate, breuissima ad agendum praeparatione, naturali ingenii facultate subito expediebat* τὰ δέοντα, *quod opus erat, quod quaerebatur, quod ex re esset.* Igitur αὐτοσχεδιάζειν non cum scholiasta [quem etiam Lev. secutus est] de *extemporali dicendi facultate* accipiendum, sed item vt ἐξηγεῖσθαι de *actione.* Aliis quidem locis *ducere* et *intelligere* recte componuntur: veluti II, 60. Ἡγεμών.

V. 12. ἐς αὐτὸ Vind. ἐς αὐτόν.

P. 232. v. 1. τῶν τε παρεχρῆμα male vertere: *praesentium rerum.* Dein distinguo ac praeillas verto: μελλόντων, ἐπὶ πλεῖστον τ. γενησομένου, ἀφ. εἰκ. *ac rerum futurarum erat, quod spectat plurimos ac remotissimos earum effectus, optimus coniector.* Post (v. 3.) ἄπειρος nolim verti *imperitus*, sed valet: *quorum erat inexpertus*, s. quae ipse non attigerat, non administrarat. Demum post μάλιστα sit punctum, et αὐτοσχεδιάζειν, recte monente *Grammio*, et ad facta et ad dicta respicit. *Kistem.* Idem in Append. μελέτης βραχύτ. cum Heilm. reddit: exiguo autem ad meditandum s. ingenium acuendum sumto sibi spatio.

V. 2. μελλόντων. Vind. μενόντων.

P. 234. v. 2. λαμπροτάτους. Latini interpretis voc. *nobilissimi* non exhaurire graeci vim et iusto imbecillius esse monet Leuesqu.

C. 139. p. 234. v. 6. γενέσθαι. Vind. γίγνεσθαι.

V. 8. ἐπεργασίαν. Ita etiam Tuf. et Kistem. scribunt.

V. 11. Articulum τὴν ante εἰρήνην rectius omitti censet Kist., quia nec locum hic habet, et in seqq. non additur.

V. 12. ἀφεῖτε. Vind. ἀφῆτε. Mox ἀποκρίνασθαι scribit Tuf.

C. 140. p. 236. v. 5. Post μοι ὄντα punctum pono, cum seqq. minime cum praecedd. copulanda sint, sed praeuiam contineant dicendorum praemunitionem. *Kist.*

V. 6. f. E codd. nonnullis ita legit et distinguit Kist.: ἢ μὴ δὲ κατορθ. *contra non* (ἢ δὲ videtur valere *contra*, oder aber) si item feliciter geratis, *prudentiam vindicare vobis, non inflari eius opinione.* Voc. *solis*, a Porto intrusum, abesse vult.

V. 8. Lectionem παρὰ λόγον praefert Kistem.

V. 13. τὸ Μεγαρέων ψήφ. esse decretum *de* Megarensibus docet Tullius ad Apoll. Soph. Lex. Hom. p. 737. eumque Genit. vim illustrat.

P. 238. v. 3. ὑπολίπησθε. Vind. ὑπολείπησθε.

V. 4. βραχὺ τοῦτο. Vind. βραχύτι.

Ibid. Verba βεβαίωσιν καὶ πεῖραν Portus reddit ac si sit ἐνδιαδυς, quod minime placet. Verto: *ipsum enim hoc exiguum continet omnem vestrae mentis firmitatem, eiusque documentum. Kistem.*

V. 5. ὑπακούσοντες. Vind. et Tuf. ὑπακούσαντες.

V. 6. καταζήσητε. Vind. καταζήσατε. Tuf. καταζήσαιτε.

Ib. μᾶλλον non cum Porto ad ἴσου referendum, sed cum προφέρεσθαι iungendum ostendit Kistem. *Ex aequo vobiscum potius* (quam ex imperio — nam id mente addendum) *agere ipsos oportere.*

C. 141. p. 238. v. 7. εἰ ante πολεμήσ. valere puto *an* (quomodo et interdum lat. *si*), ideoque sententiam esse

hanc: *hinc igitur statuite, vel imperata facere* (an faciamus) *vel an bellum gesturi simus, . . . nullo nec magno nec paruo praetextu cessantes* etc. *Kistem.*

Lenesqu. πρόφασιν h. l. esse censet ipsam conditionem, quae proponebatur.

P. 240. v. 1. Ad οὐ βέβαιον supplendum ex praecedd. ἔχοντες *Kistem.*

V. 5. σπεύδῃ. Vind. σπεύδει. Verba πάντες δὲ ἰσ. ὅ. οὐχ ὁμοῦ cum σπεύδῃ iungenda esse monet Kist. contra Portum. Idem Kist. ad seqq. verba haec adnotavit: „Quare Lacedaemonii sint ἀδύνατοι, tres s. quatuor affert hoc cap. causas; prima continetur verbis ὅταν μὴ — 2a verbis πάντες τε — 3a χρόνοις — 4a liquidem eam a tertia seiungere velis, verbis καὶ ἕκαστος — Alias c. seq. causas addit."

C. 142. p. 240. v. 12. ἀντίπαλον hic proprie esse, *aemulum*, monet Kistem. Idem in append. disputat contra Heilmannum voc. ἀντίπαλον non ad πολιν sed ad τὴν ἐπιτείχισιν referentem; nam duriorem eam esse constructionem. Itaque mauult cum verbo proxime seq. iungi, ita vt aduerbii vicem agat. Ita ἀντίπαλα saepe aduerbialiter poni, et VI, 40. etiam ἀντίπαλον ei aduerbium esse videtur.

Ib. παρασκευάσασθαι. Vind. κατασκευάζεσθαι.

P. 242. v. 3. προσγενήσεται. Vind. προσγεγενήσεται.

V. 4. ἐξεἰργασθε. Obseruat Lex. ἐξεργάζεσθαι plus esse, quam ἐργάζεσθαι scil. perficere aliquid, finire operationem, et ad summum, qui esse potest, perfectionis gradum adducere; eam vim praepos. ἐκ in aliis etiam compositis esse, vt in ἐκμανθάνειν, vnde locus in Luciani Dial. Mort. 13. explicatur.

V. 5. ἄξιόν τι δρᾶσεν proprie reddit Kist. *quidquam alicuius momenti efficient?*

C. 143. p. 242. v. 10 κινήσαντες τῶν χρημάτων est Genit. partit. *aliquas pecunias, partem earum.* Post (v. 13.) articulus τῷ ante κινδύνῳ magnam habet vim: *in eiusmodi periculo, cum tal. ipsis incumbendae periculum. Kistem.*

P. 244. v. 6. ἠγνόηται — διαιοσθ. rectius veritas: *vicissim*, s. *simile quam maxime huic consilium capientes.* In seqq. οἰκίας bene schol. exponit *aedificia suburbana, villas. Kistem.*

V. 11. ταῦτα κτῶνται. Vind. τάδε κτ.

C. 144 p. 244. v. 14. Cum Heilm. censet Kistem. προστίθεσθαι hic esse simpliciter: *contrahere sibi, se exponere periculis;* neque opus esse, exponere: *pericula periculis addere*, vt Portus et alii volunt.

P. 246. v. 1. Vsum actiui κωλύει pro pass. κωλύεται illustrat Lenesq. his exemplis: Soph. Oed. Col. 1273. δρῶντος pro δρωμένου, ib. 1767. Φέρον pro Φερόμενον. Soph. Trach. 727. βαλόντα pro βαλόμενον, Call. h. in Iov. 55. ἔτραφες pro ἐτράφης. Thuc. I, 138. ἄξια θαυμάσαι (pro θαυμασθῆναι, plane vt Soph. Oed. Tyr. 777.), κευθειν Sophocles (Oed. T. 986.) passiue, et (1250) actiue dixit. Causam huius permutationis actiuorum et passiuorum repetit ab origine terminationis verborum graecorum, et antiquissimae quidem in μι ab εἰμὶ ducta, vt terminatio in ω a pronom. ἐγὼ deriuatur, p. 346. ff.

Aliter de nostro loco censet Kistem., qui κωλύει actiuo significatu accipit ita: *neque enim illud*, (quod nos facimus) *impedit*, s. *impedimento est*, (in seruandis foedoribus) *neque id* (quod isti faciunt). Siue: *neque parum illud impedit, quam hoc.* Mox ad ἑκάστοις supplet ἐπιτηδειως.

V. 8. ἀπὸ τοσῶνδε ὁρμώμ. *a tanto imperio* s. *apparatu nequaquam progressi. Kist.*

Ib. ἐκλειποντες. Vind. ἐκλιπόντες.

C. 146. p. 246. v. 17. Post κἀκεῖναι malim pro δὲ legere δὴ, quod et Steph. placet. *Kist.*

V. 18. ἐπεμίγνυντο — Non est, cur reprehendat Heilmannus Portum, quasi putasset, ἐπεμίγν. ἐν αὐταῖς valere: *dum hae discordiae inter illos adhuc essent.* His enim verbis duntaxat περιφράζει partic. ὁμως *nihilominus*; at ἐπεμ. ἐν αὐτ. probe reddit, vt et H. vult: *commercia inter se habebant. Kistem.*

His placuit subiungere separatim:

Aug. Matthiae Obseruationes in Thucydid. librum primum,

quae insertae reperiuntur Rupertii Promtuario scholastico (*Magazin für öffentl. Schulen und Schullehrer*) I. vol. partic. II. p. 423 — 426.

Cap 2. p. 8. τὴν γοῦν Ἀττικὴν — αὐξηθῆναι scil. τὴν Ἀττικὴν, quod ex contextu supplendum est. Sed quomodo regio διὰ τὰς μετοικίας ἐς τὰ ἄλλα augeri potest? Lego διὰ τὰς μετοικίας τὰ ἄλλα μὴ ὁμοιως αὐξηθῆναι *reliquas Graeciae partes migrationibus populorum haud aeque adauctas fuisse, quam Atticam.* ἐς ex repetitione vltimae syllabae μετοικίας illatum est.

C. 3. p. 12. πολλῷ γὰρ ὕστερος — Ἕλληνες ἦσαν. Sensus: *Homerus nusquam vniuersos Graecos Hellenes vocat* (sed Ἀχαιοὺς vel Δαναοὺς) *sed hac appellatione Graecorum tribum in Thessalia habitantem designat.* Igitur legi oportet: οὐδαμοῦ τοὺς ξύμπαντας ὠνόμασεν Ἕλληνας.

Ibid. v. 6. Languet: ὅσοι ἀλλήλων ξυνίεσαν *qui se ipsos mutuo intelligebant.* Lego: ὅσοι ἀλλήλοις ξυνίεσαν *qui coierant.*

C. 4. p. 14. 2. Si ἐπιπλεῖσον vna voce idem est ac πλεῖσον, mos Thucydideus requirit τὸ ἐπιπλεῖσον (vt I, 2. et 8.) Sin minus, legendum est ἐπὶ πλεῖσον. Sic I, 1. καὶ ἐπὶ πλεῖσον ἀνθρώπων. cf. I, 23.

C. 9. p. 24. 5. Lege et distingue: ἃ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων ἐς ἀνθρώπους ἀπόρους, δύναμιν περιποιησάμενον, τὴν ἐπωνυμίαν τῇ χώρᾳ ὅμως σχεῖν, *simul cum regione habuisse eius appellationem.* ἐπωνυμία est enim h. l. eius, qui nomen dat rei. ἐπωνυμίαν ἔχειν τινὸς, i. q ἐπωνυμίαν διδόναι τινί.

C. 10. p. 28. 8. Lego: ὃν εἰκὸς ἐπὶ τὸ μεῖζον ἂν ποιητὴν ὄντα κοσμῆσαι.

C. 22 p. 52. v. 4. τῶν μελλόντων ἔσεσθαι si, vt τῶν γεγομένων, a τὸ σαφὲς pendet, quonam referas ὠφέλιμα κρίνειν αὐτά? Si per se stat absolutus Genit. τῶν μελλοντων, τῶν vel in αὐτῶν, vel, quod magis placet, in τῶν αὐτῶν mutandum est, et leg. καὶ, τῶν αὐτῶν

μελλόντων μὲν ποτὲ αὖθις, κ. τ. ἀ. τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ sc. βουλήσονται.

C. 28. p. 66. 6. ſ. ἑτέρους τῶν νῦν ὄντων ſc. Φίλων, *alios, quam qui nunc eſſent ipſorum amici*, languet! Valla legit ἑκατέρους pro ἑτέρους. τῶν νῦν ὄντων Schol. etiam explicat τῶν νῦν ἰσχυόντων. Forte igitur legendum eſt: ἑκατέρους τῶν νῦν ἐχόντων μᾶλλον. ἔχειν μᾶλλον, *potius ſe habere*, i. e *potiorem eſſe*, vt ἔχειν ſaepe cum adv. copulatur, ἔχειν εὖ *bene ſe habere* cet.

C. 45. p. 96. 4. ἐς τῶν ἐκείνων τὶ χωρίον. Soloecum eſſe οἱ ἐκεῖνοι, monet M. Itaque hic et c. 53. p. 106, 8. legit: ἐς τῶν ἐκεῖ τ. χ.

C. 55. p. 108. 7. coniicit ὅτι σφίσιν ἐνσπόνδοις —

C. 63. p. 116. 4. Elegantius, quamuis non mutato ſenſu, eſſe videtur: ὁποτέρωσε διακινδυνεύσει χωρῆσαι, *quonam ire auderet.*

C. 67. p. 120. 8. καὶ εἴ τις τι ἄλλο — Requiro vocabulum, quod reſpondeat ξυμμάχοις. Lego igitur: καὶ εἴ τι τις ἄλλος ἔφη ἠδικῆσθαι, *conuocatis ſociis, et ſi quis alius aliqua iniuria affectum ſe eſſe diceret.*

C. 91. p. 160. extr. Nullus dubito, quin χρὴ e gloſſemate irrepſerit, legendumque ſit: οὐκ εἶχον ὅπως ἀπιζῆσαι.

C. 113. init. χρόνου ἐγγενομένου. Vſus loquendi niſi fallor, poſtulat χρόνου ἐπιγενομένου, vt eſt c. 126. vbi eadem vocabb. permutatio in codd. locum habuit.

C. 137. p. 230. 2. ἀνάγκη ἠμυτόμην. Improprie Themiſtoclem Xerxes aggreſſus eſſe dicitur. Corn. Nep. Them. 9. *Quum mihi neceſſe fuit, aduerſus patrem tuum bellare.* Lege igitur: τὸν σὸν πατέρα ἐμοὶ ἀνάγκη ἀμύνειν ἦν.

C. 138. p. 232. 2. Tautologica: τῶν μελλόντων — τοῦ γενησομένου εἰκαζής. Lego: ἐκ τοῦ γεινομένου. Futuros enim rerum euentus e praeteritis et praeſentibus colligimus.

C. 139. p. 234. 7. ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ. Quamuis ἀρχὴ de terra alicuius imperio ſubiecta etiam aliis locis a Thucydide adhibeatur, neſcio tamen an elegantius ſit h. l. legere: μὴ χρῆσθαι — ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχὴν *vt omnino non vterentur.* Plato Gorg. p. 478. ἢ ὃ μηδὲ κάμνων ἀρχήν;

Ad hunc librum ſupra p. 759. col. 2. poſt v. 9. errore quodam exciderunt haec, quae nunc ſuppleuimus:

P. 130. v. 4. Si διαμέλλετε, tum ὥσι et νέμετε interrogatiue legatur, monet Kiſtem., non opus eſſe, vt negandi particula οὐ, codd. inuitis extrudatur, qua deleta non erit quo referatur ἀλλὰ ante ἐπί. Leuesquius cum Schol. et Abreſch. facit.

P. 132. v. 2. τοὺς αἰσθανομένους eſſe, qui recte et aeque iudicarunt, docet Schneider. in Ind. Xen. Mem. v. αἰσθάνομαι.

C. 72. p. 132. v. 6. Genitiuum τῶν δὲ Ἀθηναίων cenſet Kiſtem. valere, quod ad Athenienſes attinet. Verba ἔτυχε — προσελθόντες (pag. ſeq.) idem exiſtimat parentheſeos notis includenda eſſe.

V. 9. Verba περὶ τοῦ παντὸς non ſequentibus adiungi vult Kiſtem. Etenim in vniuerſum oſtendere, ſ. ſummatim modo loqui voluerunt, neque ad ſingula crimina reſpondere. Similiter cap. ſeq. legati ſe velle δηλῶσαι περὶ τοῦ παντὸς λόγου dicunt.

P. 134. v. 1. μᾶλλον ἂν αὐτοὺς Tuſ. et Kiſtem. ſcribi iubent.

V. 2. τραπέσθαι. Vind. τρέπεσθε.

C. 73. p. 134. v. 5. ὑμετέροις. Ita Vind. et Tuſ. Nam in Alteri edit. eſt ἡμετ.

V. 11. ὄψεις. Vind et Tuſ. ὄψις. Mox αὐτοὶ (pro olim vulg. αὐτοῖς) etiam Tuſ. et Kiſtem. ſcripſerunt.

V. 12. ἐκινδυνεύετο. Vind. ἐκινδυνεύετε.

V. vlt. Verba τοῦ μὲν ἔργου — τοῦ δὲ λόγου Kiſtem. interpretatur (vt p. 132.) *quod ad rem — quod ad verba ſpectat.* Mox ζερισκώμεθα Tuſ. et Kiſt. (ap. quem vitioſe legitur ζηζισκώμεθα) ſcribi malunt, et Vind. exhibet.

P. 136. v. 5. ἄν ante ὄντων addit etiam Vind. atque recipi voluit Kiſtem.

V. 6. ὡς οὐκέτι αὐτῷ ὁμοίας οὔσης τῆς δυν. Leuesq. repudiata latina verbione ὁμοίαν interpretatur: quae par fuerit Graecis et cum iis potuerit comparari: *comme n' ayant plus une force capable de ſe meſurer contre nous.*

C. 74. p. 136. v. 10. τετρακοσίας. Vind. τριακοσίας. Mox idem: ἐλάσσους (omiſſo art. τῶν) δυο μοιρῶν.

C. 75. p. 138. v. 10. Ἀρ' ἄξιοι κ. τ. λ. Placet omitti interrogandi ſignum ac verti: *Igitur ob talem tum temporis alacritatem et prudentiam digni ſimus, quibus imperium, quod nunc obtinemus, non adeo inuideatur.* Sic integra et ſana eſt lectio codd μὴ οὕτως. Praetereo lego: ἀρχῆς γε, *imperium ſaltem*, hocque refero ad ſeqq., vt Schol. et Valiae iam placuit, et aptius eſt ſententiae. *Kiſtem.* Etiam Leuesqu. legit ἀρχῆς γε, ſed Genitiuum non ab ἕνεκα pendere exiſtimat, ſed a verbis ἐπιφθόνως διακεῖσθαι· Ne méritons - nous donc pas — que les Grecs ne portent pas du moins tant d' envie à l' empire, que nous avons obtenu?

C. 76. p. 140. v. 6. Lectionem ἀπήχθησθε praefert Kiſt., cauſis non additis.

V. 9. Ad ἀνείμεν Tuſ. adſcripſit ἄνιμεν aut ἀνίεμεν.

V. 12. χρῆσθε. Vind. χρῆσθαι.

P. 142. v. 2. τοπλέον. Vind. τὸ πλεῖον.

C. 77. p. 142. v. 6. βιάζεσθαι γὰρ κ. τ. λ. Haec pertinere puto tum ad Athenn. tum ad quosuis alios. Legati enim dixerant, Athenienſes dum iudicia ſubditis aequa praeſtant, iure ſuo cedere etc. alios quoque idem facere, non vero tam benigne quam illos. Vtrique autem cedunt iure ſuo: nam inquiunt, quibus vi agere licet, iis opus non eſt iudiciis. Ita malim locum explanare, quam ſuo fecit modo Stephanus in Adnotatt. *Kiſtem.* Verba γὰρ εἰς ἂν ἐξῇ, δικάζεσθαι deſunt in cod. Vind.

V. 7. καὶ ὁπωσοῦν cum Valla reddi vult Kiſt. *vel quantulumcumque.*

P. 144. v. 1. Τὸ μὲν γὰρ, ἀπὸ τοῦ ἴσου, δοκεῖ — Haec exponi velim ita: *illud enim, pro aequali* (qua tunc, in iuris actione, cum iis agitur) *conditione, videtur illis ex anuritia proficiſci; hoc vero pro maiori* (cui tum ſubiecti ſunt) *poteſtate, ab neceſſitate proficiſci.* (Ita ἀπὸ τοῦ ἴσου c. 99. et alibi. Et ἀπὸ *pro ex, ſecundum*, c. 62. et alibi). Quare nolo, quod *Heilm.* facit, nectere ἀπὸ τ. ἴσου et ἀπὸ κρ cum verbis ſeqq., quaſi ſignificent *ab aequali, a potentiore;* quia tum non ἀπὸ ſed ὑπὸ praeſtigi leges ſermonis graeci iubent. Aptius eſt, quod addit idem, poſſe mente adſumi ante has voces, οἷον, *velut;* idque ſupplementum mea expolitio nequaquam reſpuit. Portus pro more ſuo non preſſe et accurate vertit. Quae praecedunt verba ἀδικούμενοι etc. luculentius exponas: *iniquo, vt ſibi videntur, laeſi homines iudicio. Kiſtem.* Idem in Append. (p. 112.) in praeced. (p. 142. v. 10.) probat Heilm. explicationem Genitiui abſoluti τοῦ ἐνδεοῦς, *quod ſpectat ad*, vt I, 36. 70. III, 92.

V. 3. ἄν ante verba οὖν εἰ omittit Tuſ. Mox in Vind. eſt ἄρξετε.

C. 78. p. 144. v. 10. προδιάγνωτε. Vind. προέγνωτε.

Ib. ἐς τύχας etc. Kiſtem. monet reddenda eſſe: *fortunae caſibus committi ſolet*, λόγους autem paulo poſt eſſe, *diſceptationes in iudiciis inſtituendas.*

V. 15. Θεοὺς ὁρκίους non *praeſides, ſed vindices, iurisiurandi* eſſe, monet Leuesqu., laudato Valk. ad Eur. Hipp. 1207.

C. 79. p. 146. v. 1. τῶν τε ξυμμ. legi vult Kiſt., quod reſpondeat ſeqq. καὶ τῶν Ἀθ.

V. 2. ἔλεξαν. Vind. ἔλεγξαν. Mox in eod. Ἀρχίδαμος.

C. 80. p. 146. v. 13. ἔτι — ἔχουσι eſt parentheſis. Dein poſt ἄρασθαι ſit ſignum interrogationis, item poſt ἐπειχθῆναι, ναυσίν, et χρήμασιν. *Kiſtem.* In Vind. eſt πολλοὺς Φόρους.

P. 148. v. 1. ἀντιπαρασκευασόμεθα. Ita etiam Vind. legit.

C. 81. p. 148. v. 4. ἐσι (poſt γῆ). Vind. ἔτι.

C. 82. p. 150. v. 3. ἐπακούσωσι. Vind. ἐπακούωσι.

C. 84. p. 152. v. 2. εὐδοξοτάτην. Tuſan. ἐνδοξοτάτην.

V. 6. ἀνεπείσθημεν. Tuſ. ἂν ἐπείχθημεν.

V. 8. ἀμαθέξερον. Ita et Tuſ. correxit vulg. ἀμαθέςερα, et Vind. legit, idemque placet Kiſtem. propter ſeq. σωφρονέξερον. De omni loco ita diſputat Corayus apud Lev. p. 332. „Obſcuritas loci partim inde exiſtit, quod Thucydides, cum verba ipſa repetere debuerit, eorum poſuit ſynonyma. Ita εὔκοσμον ſynonymum eſt σωφροσύνης, αἰδὼς vocaboli αἰσχύνη, et εὐψυχία refertur ad voc πολεμικοί. Itaque ita a cipit, ac ii fuerit ſcriptum: πολεμικοὶ δὲ καὶ εὐβουλοι διὰ τὸ εὔκοσμον γίγνουεθα, τὸ μὲν ὅτι αἰδὼς εὐκοσμιας (ι q σωφροσύνης) μετέχει, αἰδοῦς (i. e. αἰσχυνης) δὲ εὐψυχία. Voc. αἰδὼς aut αἰσχύνη omnino ſignif. ignominiam, pudorem. Sed Thucyd. ſingulatim adhibent de ignominia cuiusdam negligentiae (la honte de la lâcheté), quod quis ſuum locum in pugna reliquerit, atque inde etiam de fortitudine (bravoure). Sic II, 43. ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι ſunt, *quos pudebat in ipſis certaminibus fugere.* Similiter αἰσχύνεσθαι V, 9. εὐκοσμον et σωφροσύνην eſſe ſynonyma ex loco Diog. Laert. (VII, 65, 126) loco elicit, vbi σωφροσύνῃ ἕπεσθαι dicitur εὐταξία et κοσμιότης. Verbum quoque Homer a Schol. laudatum ſuam obſeruat verborum explicationem. Hinc Lev. illa ſic reddidit: Le bel ordre de notre conſtitution nous rend propres à la guerre et au conſeil; à la guerre du déshonneur tient beaucoup de ſageſſe, et que la bravoure ne tient pas moins de cette honte: au conſeil, parce que nous ſommes élevés dans une trop grande ſimplicité pour mépriſer les loix et dans une trop grande modeſtie pour avoir l' audace de leur desobéir. Quod ad χαλεπότητι attinet, quaerit Corayus an non iungi poſſit cum ἀνηκουξεῖν, vt ſit ἀνηκουξεῖν μετὰ aut ὑπὸ χαλεπότητος, et reddatur: élevés d' une maniere trop modeſte (ou, trop ſage) pour être difficiles à gouverner par les loix, ou, pour nous revolter contre les loix. Vt VII, 14. Φύσεις χαλεπαὶ ἄρξαι.

V. 9. Kiſtem. diſtingui iubet: καὶ μὴ, τὰ —

P. 154. v. 1. παρασκευάζομεθα. Vind. παρασκευαζώμεθα. Sed Indicatiuum vnice verum eſſe monet Kiſt. Non enim hortatur, ſed patria refert inſtituta. Paulo ante τῶν πέλας Kiſtem. reddi vult, *vicinorum*, et διαιρετὰς exponit, *explicari, remoueri, tolli poſſe.*

In Librum II.

C. 1. p. 250. v. 1. ἐνθένδε eſſe *ex ſequente facinore Plataeis commiſſo*, monet *Kiſtem.*

V. 3. γέγραπται. Vind. καὶ γέγραπται.

C. 2. p. 250. v. 5. ἅλωσιν. Vind. ἄλωσιν.

V. 9. ἐπηγάγοντο, *aduocarunt, adduxerunt.* Male addunt *in vrbem.* Melius foret: *ad vrbem Kiſt.* Paulo ante in Vind. Φιλείδου (niſi Φυλείδου fuit; nam in textu Alt. non Φιλίδου vt in VV. LL., ſed Φυλίδου legitur.)

P. 251. in Not. col. 2. v. 14. poſt, p. 308. a. IDEM. adde. Narrationem hanc *Thucydidis* de Plataeis a Thebanis occupatis examinat, et omnes illius partes pulchre inter ſe conſentire oſtendit *Theo* l. d. p. 52. DUK.

P. 252. v. 4. θέμενοι τὰ ὅπλα i. e. armis inſtructi, ſ. infeſtis armis in forum progreſſi. *Kiſt.*

C. 3. p. 252. v. 9. Πλαταιῆς. Vind. Πλαταιεῖς, et ita ſemper.

V. 14. τοίχους. Vind. τάχους (vitio aut ſcribentis, aut legentis.)

P. 254. v. 3. ὡς ante ἐκ τῶν δυν. etiam Vind. omittit. Mox idem περιερθον.

V. 4. προσφέρωνται. Vind. προσφέρεντο.

P. 254. in *Thucyd.* v. 5. *Φοβερώτεροι ὄντες*] *Auctor Etymolog M. Φοβερὸς, ὁ Φοβούμενος, παρὰ Θουκυδίδῃ.* Sic et *Suidas*, qui addit, *καὶ παρὰ Φερεκράτει, καὶ Ἀρχίππῳ.* Dvk.

Ibid. in *Thucyd.* v. vlt. *Ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν*] *Aristophanes* Vesp. v. 154. *ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ· Φύλαττέ θ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρίξεται.* Spanh.

C. 4. p. 254. v. 11. *ἔΦυγον.* Vind. *ἔΦευγον* — Formam *σκότει*, quae in cod. eſt, illuſtrat Pierſ. ad Moer. Att. p. 355.

V. 12. *οἱ πολλοί. τῶν δὲ* — Malim cum Steph. legere: *πολλοὶ* i. e. multi, non *οἱ πολλοὶ plerique*, cum poſtea ſequatur *πλείους*, ac *τὸ πλεῖον* (plurima pars), neque Valla habeat *plerique*, ſed *permulti. Kiſt.*

P. 256. v. 2. *κατὰ πύλας.* Vind. *κατὰ τὰς πύλας.*

P. 256. in *Var Lect.* v. 3. poſt, vtraque inuenitur. add. *Steph.*

V. 4. *σποράδην.* Vind. *σποράδες.*

V. 5. *ὃ ἦν τοῦ τείχους.* i. e. quod erat muri aedificium ſ. muro inaedificatum. Dein *καὶ* — *αὐτοῦ* parentheſin eſſe ducas. *Kiſtem.*

V. 7. *κατακαύσουσιν.* Vind. *κατακαύσωσιν.* Mox idem (cum Caſſ. Aug.) *εἴτε ὅτι ἄλλο.*

C. 5. p. 256. v. 11. Articulum *τῆς* ante *νυκτὸς* etiam Vind. addit.

V. 16. *ἐπεβούλευον τοῖς Kiſtem.* explicat: *conſilia adverſus eos, qui foris erant, agitabant;* et ex ſeqq. *ἔτι διαβουλ. αὐτῶν* hunc ſenſum ineſſe docet.

P. 258. v. 5. *Ὁσίως.* Vind. *ὅσια.* Mox in eodem *πειράσαντες.*

V. 9. *λόγων πρῶτον.* Vind. *λόγων πρώτων.*

C. 6. p. 258. v. 14. Poſt *καθίσαντο* commate diſtingui iubet Kiſtem. vt verba *πρὸς τὰ παρόντα* cum *ἐδόκει* iungantur. De verbis *εὐθὺς* — *καὶ Βοιωτῶν* obſeruat Lev. ita ſibi reſpondere *εὐθὺς*, vt Lat. *ſtatim atque:* auſſi-tót, que. Male haec a latinis interpretibus eſſe accepta.

P. 260. v. 1. *ἐπέξελλον.* Vind. *ἀπέξελλον.* Mox in eodem vitioſe *ἀχρειοτάτους* ſcribitur.

C. 7. p. 260. v. 5. Poſt *πελεμήσ.* ſemicolon poni iubet Kiſt., quum ſeqq. *πρεσβείκς τε* etc. etiam ad Athenn. referantur.

V. 6. *ἐς τοὺς.* Vind. *πρὸς τοὺς* —

V. 8. *Λακεδαιμόνιοι* etiam Tuſ ſcribit (in Vind. *Λακεδαιμονίοις*); idem mox corrigit *ἐπέταξαν*, vbi Vind. habet *ἐπεταχθη.* Eam lectionem ſ. emendationem Stephani videtur etiam Leuesq. ſequi, qui reddit: Indépendemment des vaiſſeaux, que les Lacedémoniens avaient dans le Pélopo nèſe, il fut ordonné dans l' Italie et dans la Sicile aux villes, qui étaient de leur parti, d' en fourni en proportion etc. quamquam in animaduerſſ. probare videtur Gottleb. rationem, *ἐπετάχθησαν* ſignificatione actiua accipientis (vt I, 120.) *ἐνηλλάχησαν* pro *ἐνήλλαγον* et *κατωκημένους* pro *κατωκηκότας.* Scilicet cum, qui vulgo dicantur aoriſti paſſiuorum, non ſint niſi imperfecta verborum in *μι* deſinentium, facile potuiſſe propria et prima ſua ſignif. actiua poni. Kiſtem. locum ita conſtituit: *ναῦς* (in Nomin.) *ἐπεταίχθησαν* (imperatae ſunt) *Λακεδαιμονίοις* (ab Lacedaemoniis) *τοῖς τἀκείνων ἑλομένοις ἐξ Ἰταλ. κ. Σικ. ποιεῖσθαι κ. μ. τ. π.* (vt conficerent pro etc.) Deinde *ὡς ἐς τὸν πάντα κ. τ. λ.* intelligit de nauibus tum quae prius aderant, tum quae imperabantur.

Ib. *πρὸς ταῖς αὐτοῦ.* Vind. *πρὸς ταῖς αὐτῶν.*

V. 9. *ὡς ἐς τὸν.* Vind. *ὥσε τὸν* —

V. 13. *ὁρῶντες* — *καταπολ.* Locum laborare praua interpunctione et coniunctione duorum participiorum *ὁρῶντες* et *καταπολεμήσοντες* cenſet Corayus. Scribit igitur: *ὁρῶντες εἰ σΦίσι Φίλια ταῦτ' εἴη βεβαίως, ὡς πέριξ* — Athenienſes miſerunt legatos ad omnes populos Peloponneſo vicinos, viſuri an ſint amici fideles, vtpote aggreſſuri Peloponneſum ab omni parte. Ita *καλῶς σΦίσι Φίλιον* III, 10. (quod Schol. ibi explicat *βεβαίως*, et aliis locc. *Φίλιον καὶ βέβαιον χωρίον, Φιλία βέβαιος* etc.

C. 8. p. 260. v. 16. *ἀντιλαμβάνονται.* Vind. *ἀντελαμβάνοντο.* Mox idem *ἅπασαι.*

P. 262. v. 2. *ὀλίγῳ.* Vind. *ὀλίγον.*

V. 3. *ἐλέγετο* — *σημῆναι* ad ſolam Delum refert Kiſt.

V. 5. *ἐπῄει* et Tuſ. ſcripſit, et praetulit Kiſtem.

V. 6. *καὶ πόλις* etiam Vind. legit.

V. 7. In *ᾧ μή τις* Kiſt. *ᾧ* refert ad *ἐν τούτῳ· cui rei* ſ. *facto adfuturus non erat.* Tum *πλείους* ſcribi mauult, quia haec forma et alibi legitur. Habet eam etiam Vind.

C. 9. p. 264. v. 3. *Πελληνῆς* Vind. *Πελληνεῖς*, et ita in ſeqq. *Μεγαρεῖς, Φωκεῖς, Πλαταιεῖς, Δωριεῖς.*

V. 8. *ἐν ἔθνεσι τοσοῖσδε* cum Heilm. explicat Kiſtem.: *inter has*, (quae ſequuntur) nationes.

V. 10. *ἐντὸς Πελοπ.* Vind. *ἐντὸς περὶ τὰ δυτικώτερα Πελοποννήσου.*

C. 10. p. 264. v. 18. *ἀξιολογωτάτους.* Vind. *ἀξιωτάτους.* Kiſtem. cum Heilm. *ἀξιολογ.* interpretatur, non, quos maxime conueniebat, ſed, grauiſſimos viros. Idem *παρεῖναι* cum *ξυγκαλ.* iungunt.

P. 266. in *Thucyd.* v. 1. *Καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν*] *Hermogenes περὶ ἰδεῶν* Cap. I. *καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμῶν οἱ πρεσβύτεροι.* Dvk.

C. 11. p. 266. v. 1. Articulum *οἱ* ante *ξύμμαχοι* omittit Vind. quod probat Kiſtem.

V. 6. *εὔνοιαν ἔχουσα* cum Grammio explicat Kiſtem. *benuole erga nos affecta, propter odium in Athenienſes.*

V. 7. *ἀσΦάλεια πολλὴ.* — Vind. *ἀσΦαλείᾳ πολλῇ.*

V. 8 ff. *χωρεῖν* eſt *procedere, ire.* — *τὸ καθ' αὑτὸν* eſt *pro ſua parte, ſuis viribus* ſ. *quod ad eum attinet.* — *ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ* (*γίγνεται*) *ex paruo fiunt, omnium multa* ſ. *res leuis momenti valet multum* — *δι' ὀργῆς* etc. *irati animi impetus fit;* ideoque minus cauenius pericula, atque grauior eſt nobis hoſtis. — *δεδιὼς* i. e. *ſibi cauens, proſpiciens.* Demum vim *τοῦ καταΦρονοῦντας* ex iis diſcas, quae ad I, 122. dixi. Ex hisce emendanda verſio Porti aliorumque. *Kiſtem.*

V. 12. παρεσκευάσθαι. Vind. παρασκευάζεσθαι. δεδιότας Kiſt. explicat: *ſibi cauentes*, idemque παρασκευάζεσθαι legit.

V. 15. ἐν ᾧ Kiſt. cum Gramm. de tempore accipit.

P. 268. v. 4 ἐπ' ἀμφότερα ad εὐκλειαν et δύσκλειαν refert Kiſt. Itaque vertit: opinionem in vtramque partem ſ. bonam ſ. malam ex rerum euentu, ſ. prout rerum euentus erit.

C. 12. p. 268. v. 14. διαλύεσθαι. Vind. διαλύσεσθαι.

C. 13. p. 270. v. 3. De vſu adv. πολλάκις (forte) cf. etiam Abreſch. Auct. p. 267. quocum etiam Wytt. facit.

V. 12. περιουσίᾳ. Vind. πεφουσίᾳ.

V. 14. ἄνευ τῆς ἄλλης προσόδου. Non e ſociis, ſed ex ipſa Attica, quem reditum Pericles non enumerauit, vt nemini ignotum, nec forte auditu iucundum. Locus hic de vectigalibus et bellicis copiis Athenn. claſſicus eſt hac in re, licet obiter a Thucyd. perſtrictus. Vberiorem explicationem quis exſpectauerit a Xenophonte in libris de vectigg. Athh. et de rep. Athh.: ſed hic nimirum aliud ſcriptionis conſilium ſequebatur. Legant harum litterarum ſtudioſi vtiliſſimum eundem et ſuauiſſimum librum Barthelemii de peregrinatione Anacharſidis c. 10. et 56. Wytt.

V. 15. Verba τὰ γὰρ ἄλλα — ἀπηναλώθη etiam Kiſt. cenſet, non eſſe Perichs, ſed auctoris ipſius verba, quia non infinito, ſed finito modo efferuntur, ideoque vt verba pag. ſequ. τοσοῦτοι etc. parentheſeos ſignis includenda. Verba autem χωρὶς δὲ — Pericli tribuit, ad χρυσοῦ, quod cum ἐλάσσονος iungit, ex antecedd. repetit ὑπάρχοντος, ἦν autem ante ἡ (p. 272, 2.) expungit, cum haec, vtpote Perichs verba, infinito, non finito, modo ſint exprimenda.

V. 16. τῆς ἀκροπόλεως. Vind. τῆς πόλεως.

P. 272. v. 4. τῆς θεοῦ, nempe Ἀθηνᾶς. Paulo ante πάντων etc. eſt omnium tributorum aliorumque prouentuum vſu. *Kiſtem.* Locum hunc tractauit Barthelemius in Peregr. Anach. c. 12. et not. T. II. p. 413. ſſ. verſ. vern. vbi et Schol. errorem arguit (in verbis ϛάδιοι δεκαεπτά.)

V. 5. χρησαμένους. Vind. χρησαμένου. In eodem mox ἐλάσσων legitur.

P. 274. v. 8. ἐσβάλοιεν cum Gramm. interpretatur *Kiſt.*: tum cum irrumperent hoſtes, ſ. irrupturi eſſent, irrumpere poſſent.

V. 9. Φαληρικοῦ. Vind. Φαλληρικοῦ. Idem mox habet Πειραῖα. Paullo poſt Πειραιῶς etiam Tuſ. ſcripſit.

V. 5. πλωΐμους. Vind. πλοίμους.

C. 14. p. 274. v. 1. κατασκευὴν Vind. παρασκευήν.

V. 2. Εὔβοιαν. Vind. Εὔοιαν.

C. 15. p. 274. v. 7. ἐπολιτεύοντο. Vind. ἐπολίτευον.

V. 11. ξυντελούντων Lev. explicat: cum omnes iam *penderent* ab hac ciuitate, vt IV, 76.

V. 13. πρὸ τούτου. Vind. προτοῦ. τὴν θεὸν etiam h. l. Mineruam eſſe oſtendit Kiſt.

P. 276. v. 1. Ἀνθεσηριῶνι. Vind. Ἀνθεπηριῶνι.

V. 3. οὕτω σκευασάντων. Vind. οὕτως κλευσάντων. Vulgatam lect. etiam Leuesq. defendit; nam non intelligi, cur tyranni nomen fontis mutauerint, ſcilicet autem, eos fontem cinxiſſe lapideo muro, atque aquas in varios canales diuiſſe, vnde exſtiterit nomen Ἐννεάκρουνος (in quo *nouarius* numerus non ſtricte ponitur).

V. 5. τὰ πλείσου ἄξια. ἐς non addendum textis, ſed ſubintell. eſſe, monet Kiſt.

P. 279. in not. extr. ad οἰκήσει μετεῖχον cf. et Abreſch. Auct. p. 267.

P. 278. v. 3. τὰς κατασκευὰς non eſſe *ſupellectilem*, ſed bona et habitationes (leurs etabliſſemens), quae *recuperauerint*, cenſet Leuesq.

V. 4. καταλιπόντες. Vind. καταλειπόντες.

C. 17. p. 278. v. 7. καταφυγὴ Vind. καταφυγαί.

V. 8. κλεισὸν etiam Vind. confirmat.

V. 9. καί τι. Tuſan. ſcribit καί τοι.

V. 11. προσεδέχοντο. Vind. προσεδέχετο.

V. 12. Ad γενέσθαι τῇ πόλει Kiſt. ex antecedd. ſupplet δοκεῖ μοι.

V. 14. κατεσκευάσαντο. Placet Palmerii coniectura, κατεσκηνώσαντο. Certe Abreſchius, vulgatam defendens, nondum perſuadet. *Wytt.*

V. 16. Πειραιῶς etiam h. l. Tuſ. ſcripſit. Mox Vind. ἐγείροντες.

C. 18. p. 280. v. 5. χρόνον temere ſuſpectum habet Steph. quod et p. 40. l. 10. Bip. ita ſolitarie ponitur.

P. 280. in *Thucyd.* v. 10. Ἐν τῇ καθέδρᾳ] *Ioſephus* Ἀρχαιολ. V, 2. οἱ δέ, καίπερ ἀχθόμενοι τῇ καθέδρᾳ προσεκαρτέρουν. SPANH.

V. 11. Lectionem μὴ κατοκνήσειν praefert Lev., et, vt in codd. reperiatur, optat; hoc ſenſu: non amplius manſuros in pigritia et torpore, ita vt negligant agrorum ſuorum vaſtationem.

C. 19. p. 280. v. 14. ἀπ' αὐτῆς. Vind. ἐπ' αὐτῆς.

V. 17. πεδίον deeſt in Vind. Mox idem legit Ῥείκτους et Κεκρωπιας.

Ibid. in *Thucyd.* v. vlt. Τοὺς Ῥείτους] De alueis qui Ῥειτοὶ vocantur audi *Heſychium*. Ῥειτοί, ἐν τῇ Ἀττικῇ δύο εἰσὶν, οἱ πρὸς τῇ Ἐλευσῖνι ῥειτοὶ ῥωγμοί. καὶ ὁ μὲν πρὸς τῇ θαλάττῃ τῆς πρεσβυτέρας θεοῦ νομίζεται. ὁ δὲ πρὸς τὸ Ἄϛυ τῆς νεωτέρας, ὅθεν τοὺς λουτροὺς ἁγνίζεσθαι τοὺς θιάσους. Eadem fere *Etymologus*. Clariſſime *Pauſanias*: οἱ Ῥειτοὶ ῥεῦμα μόνον παρέχονται ποταμῶν· ἐπεὶ τό γε ὕδωρ θάλασσά ἐϛι σφίσι. Πείθοιτο δὲ ἄν τις καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ Χαλκιδέων Εὐρίπου ῥέουσιν ἀπὸ τῆς γῆς ἐς θάλασσαν κοιλοτέραν ἐμπίπτοντες. Λέγονται δὲ οἱ Ῥειτοὶ Κόρης ἱεροὶ καὶ Δήμητρος εἶναι· καὶ τοὺς ἰχθῦς ἐξ αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσίν ἐϛιν αἱρεῖν μόνοις. Οὗτοι τὸ ἀρχαῖον (ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι) πρὸς Ἀθηναίους τοὺς ἄλλους ὅροι τῆς γῆς Ἐλευσινίοις ἦσαν. WASS.

P. 282. in Not. col. 1. v. 2. post, in *Addendis*. Idem. add. *Ar.* Αἰγάλεω perperam. Mons iste in Cl. *Wheleri* Tabula 7. mill. a mari distat: ibi consedisse ait *Herodotus* Xerxem; sub monte Aegaleo nimirum, ὑπὸ τῷ οὔρεϊ τῷ ἀντίον Σαλαμῖνος τὸ καλέεται Αἰγάλεως vt proelium nauale prospiceret, et ex ea quasi specula nauium insignia interroscere. Verum de loco parum conuenit. Supra fanum Herculis, vbi fretum inter Atticam et Salaminem angustissimum est, consedisse Regem prodit *Phanodemus*, hoc est, fopinor, circa *Amphimaliam* promontorium, vbi se in mare porrigit mons Corydalis. Ibi enim vix mille passuum traiectus hodiernus, περθμὸς ὅσον δισάδιος, inquit *Strabo*. Contra, auctore *Aceſtodoro* solium aureum habuit Xerxes in Megaridis confinio ὑπὲρ τῶν καλουμένων Κεράτων: vbi postea templum Mineruae dedicatum est, vt ex *Harpocrat.* et *Demosthene* patet. Haec verba de saxis in mari sitis nunc megala et micra Kira accipere videtur Cl. *Wheleruſ*. Verum cum ab angustiis, in quibus commissa est pugna, nimis sint remota, haud facile in continentem euasisse. Praeterea concessisse eum εἰς τὸν ἐναντίον τόπον τῆς Σαλαμῖνος, et Peloponnenses τὸν πόρον μεταξὺ Σαλαμῖνος καὶ Ἡρακλείου occupasse auctor *Diodorus:* hoc est fanum Herculis, quo modo et *Phanodemus*. Cum parte nauium in *litore* remansisse ait *Iustinus*, et testis omni exceptione maior *Aeschylus*, qui praesens aderat, Ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ Ὑψηλὸν ὄχθον ΑΓΧΙ πελασγίας ΑΛΟΣ· vbi *Schol.* ὄχθον λέγει ὄρος τὸν Αἰγάλεων. Denique λόφος Αἰγαλέων erat ἐπ' ἐσχάτων τοῦ Δήμου Οἰάτιδος, teste apud *Sophoclis* Schol. ad Oedip. Colon. v. 1052. *Istro* ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἀτάκτων, prope τὴν λεγομένην λείκν πέτραν. Wass.

C. 20. p. 282. v. 12. ἐς αὐτὴν. Vind. πρὸς αὐτὴν, atque hoc recipi iussit Kist, quod commodius h. l. sit: *ad ipsam*, quam, *in ipsam*.

C. 21. p. 282. v. 16. s. μεμνημένοι — ὅτε — ἀνεχώρησε. Exquisite ὅτε positum pro ὅτι. Item solent Latini in hac dictione. Cic. Brut. 22. Memoria teneo - me audisse cum diceret. Ep. ad Div. VII, 22. Memini cum mihi desistere videbare. Vid. Cortius ad Ep. III, 7, 7. Iam princeps Homerus Il. ὁ, 18. οὐ μέμνῃ ὅτε — item ὑ, 188. Φ, 396. Od. ω, 115. *Wyst.*

P. 284. v. 1. s. ὡς εἰκὸς pertinet ad δεινὸν ἐΦ. non ad γῆς, cui id perperam adnexuit Portus. *Kistem.*

P. 284. in *Thucyd.* v. 4. Κατὰ ξυςάσεις] *Euripides* Androm. v. 1088. Εἰς δὲ συςάσεις Κύκλους τ' ἐχώρει λαὸς οἰκήτωρ θεῶν. Spanhem. Inter vocabula propria huic rei etiam *Pollux* habet IX, 142. vbi vid. Clar. *Hemsterhusium* ad num. 143. Dvk.

V. 4. ξυςάσεις cotiones (des groupes tumultuenses) reddit Lev., coll. Eurip. Andr. 1088.

V. 5. ἀκροᾶσθαι etiam scribit Tus. sed idem ὡς ante ἕκαςος omittit.

C. 22. p. 284 v. 11. ξύλλογον idem existimat Lev. h. l. esse, quod in antec. cap. ξυςάσεις. Ita III, 27. ξύλλογοι. Quaerit tamen an fortasis ἐκκλησία sit concio populi, ξύλλογος concilium socierum, coll. I, 67.

V. 14. ἐςπίπτοντας. Vind. ἐμπίπτοντας.

V. 17. οὐ πολλοί. Vind. οἱ πολλοί. Dubitat Kist. vtram lectionem praeferat, non multum interesse ratus; nam qui sunt οἱ πολλοὶ vnius turmae, iidem sunt οὐ πολλοὶ totius populi; codd. tamen auctoritatem, et seq. ὅμως magis lectionem οἱ πολλοὶ firmare. Contra Leuesquius rem ipsam huic lectioni aduersari censet. Nam si Thessali et Athenienses plerosque suorum perdidissent, non eos potuisse mortuos sepelire, inductis non factis (ἀσπόνδους).

Ibid. v. 17. Οὐ πολλοί] Hanc scripturam confirmat, quod *Rostgaerdus* e margine *Cod. Reg.* adnotarat: ἱππομαχία βραχεῖα ἐν Φυτίοις, καὶ ἀπέθανον Θετταλῶν καὶ Ἀθηναίων οὐ πολλοί. Dvk.

P. 286. v. 1. In cod. Vind. verba Φαρσάλιοι, Παράσιοι (ita enim vulgo scrib.), Κρανώνιοι, Πειράσιοι desunt

C. 24. p. 286. v. 16. Articulum τὴν ante ζημίαν deleri etiam *Kistem.* iusserat.

P. 288. v. 1. κατὰ τὸν ἐν. ἓκ. τὰς βελτ. Vind. μετὰ τῶν ναυτῶν τὰς βελτίσας.

V. 2. ἐς ἄλλο τι. Vind. ἐπ' ἄλλο τι.

C. 25. p. 288. v. 3. Ante ναυσὶ non vacat ταῖς valetque *cum* s. *in illis*, de quibus supra dictum. *Kistem.*

V. 6. οὐκ ἐνόντων, nempe, praesidii causa, nam incolas ibi fuisse patet e seqq. Ita malim exponere, quam cum Schol. supplere πολλῶν. *Kistem.*

V. 8. τετραμμένον Kist. interpretatur *animo conuersos, animum intendentes.*

V. 13. κατιόντος. Vind. καταπιόντος. Mox Ἰχθῦν (cum vulg. esset Ἰχθυν) scribit et Tusan.

P. 288. in *Thucyd.* v. 13. Ἐν ἀλιμένῳ χωρίῳ] *Aeschylus* Supplic. v. 775. ἀλίμενον χθόνα. Spanhem. Rursus *Thucydides* IV. 8. et 27. Adde *Suidam.* Dvk.

V. 16. ἐκλιπόντες. Vind. ἐκλειπόντες. Verba καὶ τῶν Ἠλείων — προσεβεβοηθήκει parentheseos vice adiecta censet *Kistem.*

C. 26. p. 288. v. 20. Ἀλώπῃ. Vind. Ἀλόπῃ.

C. 28. p. 290. v. 9. μόιον δοκεῖ. Vind. μόνος δοκεῖ.

C. 29. p. 290. v. 12. Vt offenderet quinam sint πρόξενοι, Barthelemii verba operis laud. c. 34. attulit. Kist.

V. 16. ἐγένοντο. Vind. ἐγένετο.

P. 292. v. 3. ἐποιήσαντο. Vind. ἐποιοῦντο.

Ibid. ξυνελεῖν σφίσι est pro ἐλεῖν σὺν σφίσι, idque ἐλεῖν significat generatim *capere, vindicare sibi, conciliare* sibi, quacunque id fiat ratione s. vi, s. sponte alterius s. per pactiones. Cum igitur Athenienses scire non possent qua ratione sibi vindicarent ea loca et Perdiccam ipsum, hoc potestatis indefinitae verbo vsum esse puto auctorem. Quare nolo id cum Heilm. reddere, *subingare, deuincere;* sed potius, *vindicare* s. *conciliare sibi. Kist.*

V. 7. ξυνεςράτευσε. Vind ξυνεςράτευε.

C. 30. p. 292. v. 10. Σόλιον Vind. Σόλλιον.

V. 14. s. In cod. Vind. est: Παλεῖς, Κραναῖοι, Σαμαῖοι, Ἡρονῖοι.

C. 31. p. 294. v. 7. ξυνεςέβαλον. Vind. ξυνέβαλον.

V. 8. ἐγένοντο. Vind. ἐγένετο. Voc. πολλαὶ in Vind. deest, atque deleri mauult *Kistem.*

V. 9. παντρατιᾷ. Vind. παντρατιᾷ.

C. 33. p. 294. v. 21. Κρανίων. Hic et mox in Vind. Κρανωνίων.

P. 296. v. 1. βιαιότερον ἀναγαγ. Kiſt. exponit: *et in altum grauiore tempeſtate vela facientes.*

C. 34. p. 296. v. 6. καὶ ante ἡ ἐκφορὰ deleri etiam iubet Kiſt.

P. 296. in *Thucyd.* v. 8. Παρεισιν αἱ προσήκουσαι.] Πάρεισιν e *Mſ.* adnotat *Camerarius*, et addit: *quae lectio vera videtur.* Dvk.

V. 9. πρόχειρον perperam verti in Plurali, cum tamen de vno ſubſtrato, Ceramico, ſermo ſit, monet *Kiſtem.*

V. 10. ἐκείνων γὰρ ſcribi mauult *Kiſtem.*

V. 12. ἀξιώματι. Vind. ἀξιώσει.

V. 14 ξυμβαίη. Vind. ξυμβαινει.

P. 297. f. Ad not. in verba ἐπειδὴ καιρ. ἐλαμβ. adde: Alia exempla locutionum ἐπαμφοτεριζουσῶν laudat Abreſch. Auct. p. 268.

C. 35. p. 298. v. 2. Suauius verba in codd. pluribus collocari cenſet Kiſtem.: δ' ἀρκεῖν ἂν ἐδόκει, i. e. videretur.

V. 4. Verba καὶ μὴ etc. ita (praeeunte Gramm.) ordinat Kiſtem.: καὶ μὴ ἐν ἑ. ἀν. εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι (qui et bene et male etiam dicere poſſit) κινδυνεύεσθαι (adſumendum ex praecedd. ἐδόκει μοι, videretur mihi adeundum eſſe periculum) πολλῶν ἀρετὰς πίσευθῆναι (vt virtutis multorum fides verſaretur in eo.)

V. 5. Aut ἐν ᾧ valet *quando*, aut in praecc. ſupplendum τοῦτο, vt ſit: *illud dicere in quo. Kiſt.*

V. 9. ὑπερβάλλοντι αὐτῶν Kiſtem. exponit: *illi quod exſuperat ea* (quae quis ſe poſſe aſſequi confidat) *inuidentes iam et increduli ſunt* Confert Salluſt. b. Cat. c. 3. In Vind. eſt: αὐτὸν ΦΘονοῦντες.

C. 36. p. 300. v. 4. τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης. Vind. τιμὴν ταύτης μνήμης

V. 6. Verba οὐκ ἀπόνως Kiſtem., praeeunte Schol. cum antecedd., non cum ſeqq. nectit.

V. 7. πλέω. Tuſ. ſcribit πλείω. Ibid. καθεσηκυίᾳ ἡλικίᾳ. Heilmanni interpretationem horum verborum vituperat quoque Kiſtem. Non meminiſſe illum, vim, quam interpretes plerique his tribuant, eſſe non tam in v. καθες. quam in v. ἡλικία, quod non quamcunque aetatem, ſed integram et maturam, qua quis ad arma ferenda idoneus ſit, ſignificet, vt I, 80. VIII, 75.

V. 9. ὧν ἐγὼ — ἐάσω, Kiſtem. reddit: *ex quibus factionibus ea* quae in bello geſta ſunt ab iis — praetermittam. Idem paulo inferius ἀσοὺς cum Heilm. cenſet, non ciues tantum, ſed et incolas Athenarum quoscunque dici.

C. 37 p. 302. v. 2. ἥκειν etiam Tuſ. ſcripſit.

V. 5 ἐλευθέρως — ἔχοντες. Ea verba ſic iungenda et exponenda puto: *Liberaliter vero agimus et in rebus publicis et in ea, quae quantoque in negotiis priuatis ac quotidianis alteri aduersus alterum oboriri ſolet ſuſpicione, non habentes odio vicinum, ſi quid pro animi lubidine agat.* Deinde in ſeqq. τῇ ὄψει referri ad προστιθ. neque verborum poſitio neque ſenſus patitur. Iungendum eſt cum λυπηρὰς, *moleſtas viſu*, ſ. ipſo adſpectu, *dolores praeferentes*, ſ. potius, ex more et inſtituto aſſumentes. Tangit enim hic et poſtea τὸ σκυθρωπὸν Laconum, monente Schol. *Kiſtem.* Idem in append. partem huius adnot. emendauit, et ἀζημίους cum Heilm. proprie accipiens, προστιθ. autem vertens *irrogantes*, locum omnem exponit ita: irrogantes, non pecuniarias quidem, ſed profecto ipſo viſu moleſtas ac horridas poenas.

P. 304. v. 1. διὰ δέος μάλ. Kiſtem. δέος h. l. non metum, ſed verecundiam, reuerentiam eſſe monet, et poſt μάλιστα ponit comma.

C. 38. p. 304. v. 5. νομίζοντες valet, *ex inſtituto*, ſ. ex inſtitutis *patriae ita agentes.* Quare comma ſit poſt διετητίοις. *Kiſtem.*

C. 39. p. 304 v. 9. τοῖσδε. Tuſ. ſcribit ταῖσδε. Verba διαφέρ. — τοῖσδε ita reddit Kiſtem.: differimus autem et in rerum bellicarum inſtitutis (ſ. in ratione qua in hoſtes vtimur) ab inimicis noſtris, hisce quae ſequuntur. Mox ὃ μὴ exponit: etſi hoc non abſcondirum quid videns.

P. 306. v. 3. μετὰ πάντων. Vind. μεθ' ἁπάντων. Tum δὲ ἐς ſcribi iubet Kiſt. vt oppoſitio magis ſignificetur.

V. 8. καίτοι εἰ Kiſt. interpretatur: verumtamen etſi. Tum ad μετὰ νόμων refert etiam cum Heilm. ἀνδρείας.

V. 9. ἐθέλοιμεν. Vind. ἐθέλομεν. Corayus reddit h. l. *poſſimus* ſ. etiam, *ſoleamus.* Vſum v. θέλειν Atticum pro δύνασθαι declarat Gregor. Cor. de Dial. p. 56. Koen. et illuſtrare ſtudet Leuesq.

Ibid. μὴ προκάμνειν Kiſt explicat *non praecipere* ſ. ante capere aerumnas, ſ. non torqueri ante aerumnas futuras. Quam Laconum ἐπίπονον ἄσκησιν et πόνων μελέτην auctor iam antea notauerat.

C. 40. p. 306. v. 11. Ad θαυμάζεσθαι pertinet ex praecedd. περιγίγνεται.

P. 308. v. 2. ἔνι. Tuſ ſcribit ἐν. In verbis πρὸς ἔργα *agriculturam* intelligit Kiſt. cum Heilm.

V. 3. τῶνδε. Vind. τῶν.

V. 7. ὃ τοῖς ἄλλοις elliptice poſitum accipit Kiſtem., ὃ τοῖς ἄλλοις προσήκει, vt et Latini: quod ad alios (pertinet). Cf. et III, 12.

V. 8. μὴ ἀποτρεπόμενοι. Vind. μοὶ ἀποτρ.

P. 309. col. 1. ad not. διαφερόντως cf. Abreſch. Auct. p. 272.

P. 310. v. 2. βεβαιότερος non recte ab intpp. redditum eſſe monet Wakefield. Silv. Crit. P. IV. p. 120. vbi ſententiam ipſam aliis locis illuſtrat. Ipſe exponit: firmiore nititur fundamento, magis ſecurus eſt beneuolentiae.

Ibid. poſt ὀφειλομένην, poſt δέδωκε, et mox poſt πιστῷ commata ponit Kiſtem.

C. 41. p. 310. v. 7. πλεῖς' εἴδη. Vind. πλεῖς' ἂν εἴδη. Kiſtem. quoque ſcribi πλεῖς' ἄν iuſſit.

V. 10. κρείσσων. Vind κρεῖσσον.

Verba μόνη γὰρ — ἄρχεται interpretor ita: *Sola enim earum, quae nunc ſunt, fama maior res ſuas ſuſtinet, ac ſola neque inuadenti hoſti indignatur de iis quibus affligitur malis, neque ſubdito cauſa eſt conquerendi* ſ. *reprehenſionis, quaſi ab indignis regatur ille.* Valet enim ἐς π. ἔχεσθαι *res ſuſtinere, negotia tolerare*, atque ἔχειν ἀγαν. τινι ὑπό τινων *indignari alicui de iis*, ſ. propter ea quae *facit.*

Tum ὑφ' οἵων malim referre ad res f. aerumnas, quam ad hostes. Docuit enim Pericles oratione prima non esse grauiter ferendas clades ab hoste illatas; atque nunc de hisce priuatim nonnulli erant conquesti (c. 21.), sed non ciuitas publice (c. 22.) Meae expositioni adsentitur Valla. *Kistem.*

P. 312. v. 1. μετὰ μεγάλων etc. commate ante τὴν δύναμιν posito Kist. reddit: *magnis autem documentis ac profecto non sine testibus*, f. a multis confirmatis.

V. 3. Verba τῶν δ' ἔργων — βλάψει in parenthesi accipit Kist. et reddit: *factorum autem cognitionem a poetis traditam ipsa veritas* f. res ipsa et rerum vsus, *laedet* f. redarguet. Vocab. ὑπόνοια Leuesq. interpretatur (praeeunte Abr. in Auct.) de allegoria, stylo figurato, vt in form. δι' ὑπονοίας εἰρημένον. Itaque reddit: sans avoir besoin d' être celebrés — ni par un écrivain, capable de flatter d' abord l' oraille, mais dont les beautés ambitieuses feront bientôt effacées par la verité des faits. Periclem dicere ita pulcra esse Athenn. facta, vt simpliciter, sine vllo ornatu narranda sint; factorum enim ipsorum veritatem et pulcritudinem facile deleturam esse styli ornamenta. Non facile videtur haec e graecis verbis extricare.

V. 5. ἀΐδια lectioni alteri ἰδίᾳ praefert etiam Kistem. Mox Vind. συγκατοικήσαντες.

C. 42. p. 314. v. 3. δοκεῖ δέ etc. Vt haec verba cum praecedd. et seqq. nexa esse melius appareat, expono: *videtur autem mihi hoc* (dicta factis maxime aequata esse) *declarare* post δηλοῦν non post ἀρετὴν comma ponendo) *hic praesens istorum casus atque exitus, qui talis est, vt virtutem viri tam primus indicet, tum postremus confirmet.* — Quippe sunt, qui male prius acta fortitudine compensant, quod non hisce contigit, quos laudat orator. *Kistem.*

Ib. ἀρετὴν, πρώτη. Tuf. scribit: ἀρετὴν ζωὴ (f. ζωὴ) πρώτη.

P. 314. v. 6. πλούτῳ, quod cum ἐμαλακίσθη iungatur, praefert *Kistem.* Tum ἐλπίδι reddi vult *cogitatione* f. repraesentatione, quod postremum certe non est latinum. Cum Abr. facit Lev.

V. 9. τῶν δὲ ἐφίεσθαι reddit Kist. *ista consequi*, scil. fructum diuitiarum et paupertatis effugium. Tuf. pro ἐφίεσθαι scribit ἐφικέσθαι.

V. 10. ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύν. Num ita ordinari possint et explicari: ἐν αὐτῷ (μᾶλλον ἡγησάμενοι τῷ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν (σώζεσθαι) ἢ τῷ ἐνδόντες (εἶναι) suppl.) σώζεσθαι? Non tamen reprobo aliorum expositiones ac lectiones, ex quibus omnibus maxime placet haec, codd. egregiis firmata: τὸ ἀμύν. κ. παθεῖν μ. ἡγ. ἢ τὸ ἐνδ. (εἶναι) σώζεσθαι. *Magis existimantes, seruare se pugnam et aerumnas quam deditionem Kistem.* Form. μᾶλλον ἡγήσασθαι Abr. in Auct. p. 274. illustrat.

V. 12. ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης. Bene Schol. ἀκμαζούσης ἐν αὐτοῖς ἔτι τῆς δόξης (καὶ ἐλπίδος τοῦ νικῆσαι, haec abesse malim) μᾶλλον ἢ δέους. Ego sententia est: *vigente simul apud eos magis gloria ac laudis amore quam timore.* Comma sit post τύχης ac δέους. *Kistem.*

C. 43. p. 316. v. 3. οὐδὲν χεῖρον, i. e. *non minus gnaros, quam ipse est. Kistem.*

V. 4. ἔργῳ refertur ad λόγῳ, estque, *in rebus gerendis.* Kistem. qui mox punctum post αὐτῆς positum mutari in semicolon, et ἐνθυμουμένους (vt Lipsius ed. habet) scribi iussit.

P. 316. in *Thucyd.* v. 7. "Ερανον αὐτῇ] "Ερανον αὐτοί. *Rosig.* Dvk.

V. 8. ἀγήρων. Vind. ἀγήρω, et Tuf. ita scribit.

V. 9. Ante παρὰ et mox post καιρῷ commata poni iubet *Kistem.*

V. 11. μόνον. Vind. μόνων. Idem mox ἐπιγραφῇ.

Ib. ἐν τῇ μὴ Vind. ἐν τιμῇ.

P. 318. v. 4. ἀλγεινοτέρα γὰρ etc. Sententia est: *Nam vexatio* f. *conditionis in deterius mutatio cum mollitie consuncta*, i. si quis ignauia ac mollitie eam sibi contraxerit, *acerbior est* etc.

V. 5. ἢ ἔν τῳ (f. vt olim vulg. ἐν τῷ) μετὰ τοῦ μαλακισθ. Vind. ἢ μετὰ τοῦ ἐν τῷ μαλακισθῆναι. Tusan. corrigit: ἢ ἐν τῷ μαλακισθῆναι.

V. 6. γιγνόμενος ἀναίσθητος. Vind. καὶ ante ἀναίσθ. inserit.

C. 44. p. 318. v. 7. Recte se habet futurum παρεμυθήσομαι post praesens ὀλοφύρομαι' non *desino* eos iam, quin potius *consolabor* in sequentibus. Contra Leuesquius censet ὀλοφύρομαι esse archaicam futuri formam; antiquitus enim eandem fuisse terminationem quae futurum quaeque praesens indicaret (Quare λέξεις Eurip Hipp. 353 μνήσομαι Hom. Il. IX. 642. praesentia esse contendit); postea terminationem σω, et apud Aeolos cum digammo Fω futurum indicasse, nihilominus interdum praesentia futurorum loco posita esse, vt ἐκπίπτει Aesch. Prom. 955. ἄγω Hom Il. I, 184 reperiri etiam futura non circumflexa, similia Praesentibus, vt κατέδονται Hom. Il. XXII, 88 ἱμείρεται Od. I, 40., et quae grammaticis dicantur secunda futura, non esse nisi praesentia contracta. Caeterum praefert tamen ὀλοφυρεῦμαι h. l. propterea, quod forma in εω et εομαι vetustiori sit altera in ω et ομαι.

V. 8. ἐν πολυτρέποις etc. Kist. reddit: in omnimodos f. varios fortunae casus incidunt, quicumque nati fuere. Sequentia autem τὸ δ' εὐτυχὲς κ. τ. λ exponit ita: hoc autem fortunatum est, f. haec est vera felicitas, si qui honestissimum sortiantur, vt hi nunc, finem vitae; vt vos autem, moerorem honestissimum sortiantur. Pro ἐν οἷς scribit οἷς scil. ξυνεμετρήθη.

P. 320. v. 3. πειρασάμενος. Vind. πειρασόμενος. Idem mox: ἀφιρεθῇ.

V. 4. f. οἷς ἔτι. Vind. οἷς ἐξι.

V. 6. ξυνοίσειν. Vind. ξυνοίσει, atque ita legi Tuf. et Kistem. volunt. Leuesqu. praeeunte Abr. verba ita struit: ἰδίᾳ τε γὰρ οἱ ἐπιγιγνόμενοι τισιν λήθη ἔσονται τῶν οὐκ ὄντων· καὶ τῇ πόλει λήθη ἔσται ἔκ τε τοῦ μὴ ἐρημοῦσθαι (αὐτὴν) καὶ (ἐκ τοῦ) ξυνοίσειν (nempe αὐτοὺς οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι, τῇ) ἀσφαλείᾳ (αὐτῆς), ideoque etiam verba ξυνοίσ. ἀσφ. ad patres refert.

V. 8. Tuf. et Kist. legi iubent: ὃν εὐτυχ. βίον. Mox Vind. vt supra ἀγήρω.

P. 322. v. 2. ἀλλὰ non poni pro ἢ, ſed ſuam retinere vim (vt plene ſit: ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι μᾶλλον τέρπει) contra Schützium (ad Huogev. doctr. partic.) diſputat Leuesq.

C. 45. p. 322. v. 4. ἅπας. Vind. πᾶς.

V. 5. τὸ ἀντίπαλον (vt etiam in ſeqq. et alibi ap. Noſtrum Neutrum pro Maſc.) et infra καὶ ἧς ἄν etiam Kiſtem. legit, qui reddit: ab illa enim quae vobis obtigit, ſ. data a diis eſt, natura non deſciſcere, vobis magnae eſt gloriae, et ab illa (melius, *ab illa ſcilicet*) cuius quam minimum, ſeu in bonam ſeu in malam partem, rumoris inter mares dispergatur ſ. dispergendum eſt. — Locus Abr. vbi illuſtrat praecedd. ſtructuram, eſt in Auct. Diluce. p. 276.

C. 46. p. 322. v. 11. προτιθεῖσα. Vind. προστιθεῖσα.

P. 324. v. 1. οἷς. Tuſan. ἧς (niſi ea adnotatio ad ſuperius caput pertinet et male huc relata eſt.

C. 47. p. 324. v. 4. τὰ δύο μέρη exponit Kiſt. vt ſubſtantiuum quod dicunt continuatiuum ſ. determinatiuum: *nempe* duae partes eorum, non omnes; coll. Euſtath. ad Hom. Il. I, 238. Ita non praepoſ. κατὰ aut alia quaedam inſercienda eſt. — Wyttenb. conferri praeter Lucret. VI, 1136. ſſ. cum Thucydidea peſtis deſcriptione iubet Virg. Geo. III, 478. Ouid. Met. VII, 523. Aelian. N. A. XIV, 20. Procop. bell. Perſ. II, 20. Xiphilin. III, p. 197.

V. 5. Ζευξιδάμου. Vind. Εὐξιδάμου.

V. 9. οὔτε γὰρ ἰατροὶ etc. Verſione Porti reprehenſa ita reddit Kiſtem.: neque enim medici ſufficiebant (morbo curando) primum ſ. initio remedia illi adhibentes prae ignorantia ſ. eum non noſcentes.

P. 324. in Not. col. 1. v. 9. Dele verba, Quaero apud *Interpretem*. Clar. *Waſſe* recte putat ἀποχωρεῖτε eſſe e gloſſa, vt vulgo dicunt, in margine ab aliquo ſcripta, quae deinde, expulſa vera ſcriptura, εἰς τὸ κείμενον venerit. Dvk.

P. 325. col. 1. v. 9. poſt, κατὰ πολυωνυμίαν adde: Vir Doctiſſimus *Ioach. Camerarius* ad Aelor. II, 29 putat λεγόμενον hic ita dici, vt ἐξόν, προσῆκον, δοκοῦν, et alia huius generis, et vertit, *cum dicatur*. *Thucydides* ſaepe ita vtitur participio εἰρημένον. Sed praeferendam exiſtimo ſententiam eorum, qui hoc aliter acceperunt. Dvk.

C. 48. p. 326. v. 6. γιγνώσκει. Vind. γινώσκει. Idem mox ἔχειν pro σχεῖν habet.

Ibid. τὰς αἰτίας ἄστινας κ. τ. λ. Sana eſt ſcriptura. Nam Thucydides non ſolam breuiloquentiam, ſed, vt Atticus, ſubinde etiam redundantiam ſequitur. Si pro μεταζῆσαι ſcriptum eſſet ποιῆσαι, minus haberet locus, quod nos mouerer. Nunc eſt pleonasmus, et is quidem in iis vocc. non infrequens. Demoſthenis eſt Olynth. II. p. 7. B. πολλὴν δὴ τὴν μετάσασιν καὶ μεγάλην δεικτέον τὴν μεταβολήν. Iulianus Imp. item fere ſcripſit Orat. I. p. 20. G. — ἅπαντα μεταβαλόντα καὶ μεταζάντα πρὸς τὸ βέλτιον. Sic omiſſa verbi repetitione mutationem ſubiungit Plato Cratyl. p. 280. C. δῆλον ὅτι οὐδὲν μεταβάλλει· εἰ δὲ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχει — πῶς ἄν — μεταβάλλοι ἢ κινοῖτο; *Wyttenb.*

Kiſtem. etiam priora tuetur ſic exponens: *quas putet huius mutationis* (cauſas eſſe) *ita vt* (ὥζε ante ἱκ. ſubint.) *ſufficientes*, ſ. valeant *vim habere ad tales commutationes*. Etiam ὥζε ante δύναμιν poſſe intelligi. *Corayus* ap. Leuesqu. verba δύναμιν ἐς τὸ μετάζ. σχεῖν a gloſſematis ſuſpicione defendit. Si quae interpolata ſint, potius verba τοσαύτης μεταβολῆς ſpuria videri poſſe. Quamvis enim μεταβολὴ et μετάσασις idem ſignificent (Hippocr. de diaeta III, p. 241. van der Lind.): tamen μεταζῆσαι hoc ſenſu minus frequenter occurrere. Sed minus nota et vſitata in lectione conſtituenda fere ſemper notis atque vſitatis eſſe praeferenda. Ita ſupra I, 77. lectioni οὐκ ὀνειδίζεται haud dubie praeferendam eſſe alteram οὐ προφέρεται, non enim hoc verbum illius, ſed potius illud huius eſſe interpretamentum (v. Heſ. in Ὀνειδίζε, et Herod. I, 3. III, 120.) Caeterum Corayus loci integritatem tuetur, et, ſi quid mutandum ſit conſtructionis facilioris reddendae cauſa, καὶ ante δύναμιν addi vult. Leuesquius duas eſſe periſſologiae remouendae rationes, aut, vt exiſtimetur gloſſema irrepſiſſe, aut, vt excidiſſe quaedam verba ſtatuatur, v. c. καὶ τὰς αἰτίας ἄστινας νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς ἱκανὰς εἶναι, (καὶ ὅτι ἴκμα, aut ἥντινα τέχνην aut θεραπείαν) δύναμιν etc. quam poſteriorem rationem in vertendo loco ſecutus eſt. Nihil tamen in textis mutari vult, quod fieri poſſe, vt Thucyd. vteretur pleonasmo. μεταζῆσαι ſignificatione *leuandi*, *medendi*, adhibitum eſſe ab Eurip. Iph. T. 991.

V. 7. οἷόν τε. Tuſ. οἷόν τι.

C. 49. p. 326. v. 7. οὐκ ἄγαν. Vind. οὔτ' ἄγαν. Mox idem: Φλυκτάναις.

V. 9. γυμνὸν Vind. γυμνοί. Poſt γυμνὸν aut γυμνοί Kiſtem. intelligi vult εἶναι, ita nulla alia verborum mutatione opus fore.

P. 326. in *Thucyd.* v. 12. Τῆς κεφαλῆς θέρμαι] *Thucydidem*, veteris comoediae *Poetas*, et *Platonem* ſemper dicere θέρμην, *Menandrum* τὸ θέρμα, ſcribit *Phrynichus* p. 58. Dvk.

P. 330. v. 1. Kiſt. diſtinguit τοῦτο — καὶ ἔδρασαν, ἐς φρέατα, vbi ex antecedd. ſupplet ἐίπτοντες; αὐτούς, *hoc etiam fecerunt, in puteos ſe coniicientes*.

V. 6. Lectionem ἐκκαύσεως praefert Kiſt., quia ἔλκωσις ventris ignotior eſt.

V. 7. καὶ ante διεξῄει deleri etiam Kiſt. iuſſit.

V. 9. ἐπεσήμαινε. Exquiſitum et proprium hac in re antiquis verbum non ſine animaduerſione praetereundum erat ab interpretibus, praeſertim quum, ea animaduerſa, locus rectius intelligatur. Structura hunc habet nexum: ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ (τοῦ κακοῦ) τῶν ἀκρωτηρίων ἐπεσήμαινε, *mali vis, apprehendens extremas corporis partes, ſe prodebat, manifeſtum faciebat*. Verbi potestatem iam interpretando attigerunt Budaeus Comment. L. Gr. p. 656. et 768. Portius Oecon. Hipp. v. Ἐπισημαίνω, Petauius ad Syneſ. p. 12. *Wyttenb.*

Ibid. τὰ ante αἰδοῖα omitti vult Kiſt., quia etiam verbis χεῖρας, πόδας, articulus non additur.

V. 11. τῶν ante πάντων deest Vind.

C. 50. p. 330. v. 13. ita reddit Kiſtem.: *Superans enim humanam rationem tale huius morbi genus tum in aliis gravius, quam humana pari natura poſſit, inuaſit quemque; tum ex hoc* (quod ſequitur) *parebat maxime aliud eſſe illud quam commune quoddam* ſ. *vulgare morbi* genus.

V. 15. γιγνομένων. Vind. γενομένων.

P. 332. v. 2. οἱ δὲ κύνες κ. τ. λ. clarius reddi vult Kiſt.: in canibus autem magis ſentiebatur, ſ. magis conſpicuus erat hic effectus, ſ. haec vis contagioſa morbi.

C. 51. p. 332. v. 5. ſ. Verba καὶ ἄλλο παρελύπει — ἐς τοῦτο ἐτελεύτα Leuesq. in verſione omiſit, quia cenſuit, interpretamento aut imitatione verborum, quae ab initio c. 49. leguntur, exſtitiſſe, atque ſerius alieno loco inſerta eſſe. Verba ὃ δὲ καὶ γένοιτο, pro κἂν γένοιτο, prodere Graeculum ſerioris aetatis; παρελύπει autem et ἐς τοῦτο ἐτελεύτα multo eſſe illis, quae ſupra leguntur, inferiora.

V. 7. ὅ, τι χρῆν. Vind. ὅτι χρή. Ibid. paullo ante Kiſt. cum codd. ſcribi vult: ἔν τε οὐδὲ ἕν — vnum autem quoddam nullum aderat remedium (ſ. certum quoddam vnius eiusdem generis remedium non aderat) vt ita dicam, quod deberet iis, qui illud adhiberent, opitulari. Nihil in vocc. προσφ. et ὠφελ. mutandum eſſe.

V. 11. ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπ. Deleto poſt θεραπείας commate (quod olim fuit) Kiſtem. interpretatur: alter ab alterius curatione (ſ. ob alterius curationem) impletus (morbo), tamquam pecora, moriebantur. At Leuesq. verba ὥσπερ τὰ πρόβατα non ad ἔθνησκον ſed ad ἀναπιμπλάμενοι (ſc. τῆς νόσου) refert.

P. 334. v. 3. παρὰ τοὺς Φίλους. Articulum Vind. omittere videtur. In VV. LL. ed. Alt. videtur ordo verborum inuerſus eſſe. Nam exhibentur velut textus verba παρὰ Φίλους.

Ib. ἐπεὶ. Tuſan. ſcribit ἔπειτα.

V. 4. In ἐκκάμειν praepoſitioni ἐκ ſuam eſſe vim, obſeruat Leuesq. et reddit *ceſſer abſolument d' être ſenſibles.*

V. 7. Kiſtem. in Adnotatt. cenſuerat eſſe ad verba τῷ παραχρ. περιχαρεῖ ex praecedd. ἐμακαρίζοντο intelligendum (beatos ſe cenſebant, exſultabant), ſed in Append. cum Heilm. vult τῷ π. περ. eſſe abſolute poſitum Datiuum, *prae laetitia, qua tum geſtiebant, etiam in futurum temporis leuem quamdam ſpem habebant.*

C. 52. p. 334. v. 9. ξυγκομιδὴ intell. quae ante contigerat migratio hominum aliorumque ex agris in vrbem. *Kiſt.* Leuesquins propter ſequentia ξυγκομιδὴν non deportationem ſupellectilis in vrbem, ſed hominum affluentiam interpretatur verbaque ita ſtruit: πρὸς δὲ τῷ ὑπάρχοντι πονῷ καὶ ἡ ξυγκομιδὴ (τῶν ἀνθρώπων) — ἄχθ ἐπίεσε μᾶλλον αὐτοὺς (ſc. τοὺς Ἀθηναίους) καὶ οὐχ ἧσσον (i. e. per litotem, ἔτι μᾶλλον) ἐπίεσε τοὺς ἐπελθόντας. (Lucret. VI. 1257. ff.) ὥρᾳ ἔτους cum Schol. accipit pro ὥρᾳ θέρους, et paulo poſt ſeqq. ita accipit: ἀλλὰ καὶ νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις, καὶ ἀποθνήσκοντες ἔκειντο.

P. 336. v. 4. ὁσίων. Leuesq. adfert Timaei gl. Plat. ὅσια, τὰ ἰδιωτικὰ καὶ μὴ ἱερά, atque in hanc rem et ſententiam adhibet Ariſtoph. Ran. 1112. Lyſ. 743.

V. 7. Inter νεκρὸν et ὑφῆπτον etiam Kiſt. diſtingui iuſſit.

C. 53. p. 336. v. 10. Poſt ὁρῶντες comma poni vult Kiſtem.

V. 14. ἐπ' αὐτὸ. Vind. ἐπ' αὐτῷ. Mox idem pro ἐς αὐτὸν habet ἐς αὐτὸ, eamque lectionem etiam Kiſt. praetulit, hoc ſenſu: *in praeſens, in praeſentia*, vt dicitur ἐς τόδε *ad hoc* ſc. tempus. Certe τὸ ἐς αὐτὸν, *ſibi*, ſuperfluum, ideoque auctori, verborum parciſſimo, abiudicandum cenſet.

P. 337. col. 2. Not. de Θεῶν φόβος v. et Abr. Auct. p. 280. ſ. vbi et mox μὲν pro μέν γὰρ accipit.

C. 54. p. 338. v. 5. Φάσκοντες etc. Iunctis verbis οἱ πρεσβύτ. cum ἀναμ. reddi ita iubet *Kiſtem.*: *in memoriam reuocarunt ſeniores, dicentes*, ſ. qui dicebant etc.

V. 10. Δωρικὸς. Vind. Δωριακός.

V. 11. οὕτως ᾄσονται. Scil. λιμὸς ἐπ' αὐτῷ canent, Abr. Auct. p. 281.

C. 55. p. 338. v. 18. ὄρους poſt Λαυρίου Vind. quoque non habet.

P. 340. v. 2. Ne migrare iubeas comma poſt τότε, cum id iunctum verbo κρατηχὸς ſuam vim obtineat; at cum ſeqq. iungi non opus eſt, ac facile ſubauditur. Sin minus, ponendum eſt καὶ τότε ante τοὺς Ἀθην. vt fit in codd. quibusdam. *Kiſtem.*

C. 56. p. 340. v. 12. ἀφίκοντο. Vind. ἀφίκοντες.

Ibid. ἔτεμον καὶ. Tuſ. ſcribit: ἔτεμον μέρος τι καὶ — ſed Kiſt. etiam docet genitiuum ita apud Gr. ſaepe *partem* deſignare, nec opus eſſe vt addatur μέρος.

C. 57. p. 340. v. 15. τῇ γῇ τῶν. Vind. τῇ γῇ τῇ τῶν.

C. 59. p. 342. v. 8. ſ. Non displicet coniectura Stephani legentis πρὸς δὲ τὸ, Λακ., ſed tamen vulgatam retineri malo, cum πρὸς δὲ τοὺς referatur ad ὠρμ. et ante ξυγχ. ſuppleri poſſit ὥρμησε.

P. 342. in Not. col. 1. v. 9. poſt, ad Script. de Dialect. add. p. 179. Dvk.

V. 10. καθεζῶτες. Vind. καθεζηκότες.

V. 13. καὶ παρελθὼν. Tuſ. ſcribit παρελθὼν δὲ, idemque praefert Kiſtem.

C. 60. p. 342. v. 14. ἐμὲ (pro με) ſcribit Kiſt. propter emphaſin.

V. 16. πλέω. Tuſ. et Kiſt. ſcribunt πλείω, et Kiſt. poſt πλείω et poſt ἐρθουμένην diſtinguit.

V. 20. καὶ in verbis καὶ μὴ — ἀφίεσθαι Abreſch. Auct. p. 283. reddit *proinde, itaque*, vt II, 4.

P. 344. v. 1. ἀφιεσθε. Kiſt. mauult ἀφίεσθαι et paulo poſt ἔχειν, quia χρὴ ex antecedd. huc refert. Mox ἐμέ τε cum codd. ſcribi iubet.

V. 2. δι' αἰτίας. Vind. δ' αἰτίας.

V. 3. Comma poſt ταῦτα et punctum ante ὅ τε poni iubet Kiſtem.

C. 61. p. 344. v. 11. μεταμέλειν. Vind. μεταβαλεῖν. De lectione Graev cod. μεταμέλει diſputat Abr. Auct. p. 283 et ſtructuram loci illuſtrat.

V. 13. ἅπασι poſt ἀηλωσις in Vind. omittitur. Ad ἐγκαρτερεῖν cf. et Abr. Auct. p. 248.

P. 346. v. 1. Si distinguas ante οὐχ et post νόσον, non opus est, quod Steph. vult, ponere οὐχ ἡκ. post νόσον. *Kistem.*

V. 3. Ante ἐν ἴσῳ punctum in semicolon mutari Kist., similiterque post ὀρεγόμενον interpungi vult.

V. 6. ἀντιλαμβάνεσθαι. Vind. ἀντιλαμβάνεσθε.

C. 62. p. 346. v. 8. αὐτὸν ad πόνον refertur, et ὑποπτεύ. valet, *diiudicari, aestimari a vobis.*

V. 10. κομπωδεξέραν. Vind. κομποδεξέραν.

V. 14. ἔθνος τῶν. Etiam Vind. post ἔθνος inserit ἀνθρώπων.

V. 15. αὖτη. Vind. αὐτή. De structura verborum οὐδ' εἰκὸς v. Abresch. Auct. p. 285. f.

V. 16. αὐτῶν μᾶλλον ἢ οὐ κήπιον. Tusan. corrigit: αὐτὸ μᾶλλον ἢ κήπιον.

Ib. οὐ κήπιον. Vind. οὐκ ἤπιον.

αὐτῶν μᾶλλον. Hunc Genit. partitiuum esse puto pro τι αὐτῶν, neque supplendum ἕνεκα. — ἢ οὐ hic idem valet quod ἀλλὰ, seu *quam non decet* est pro, *sed potius decet.* — πρὸς ταύτην valet, *in comparationem eius, potentiae*, vt lat. *prae illa. Kistem.* Locus adeo impeditus, vt potius a librariis male habitus quam a Thucydide ita conscriptus videatur. Abreschius aliquid adiumenti attulit, notato vsu partic. ἢ οὐ pro ἢ ex Herodoto: reliquam eius rationem probare nequeo: in quamcunque partem vertas verba et compositionem, post μᾶλλον desidero ἐξερῆσθαι, ita quidem vt non subaudiendum sed diserte ponendum sit. Nexum sententiae ita reddas: *Itaque apparet imperium maris rem esse tam magnam, vt vsus agri et aedificiorum minime cum ea conferri possit: quibus tamen vt magnis rebus priuati nunc doletis. Neque consentaneum est rationi, vt vos magis his priuati doleatis, quam ea spernatis, censentes vsum agrorum et aedificiorum, comparatum cum imperio maris, esse instar hortuli et ostentamenti diuitiarum. Wyttenb.*

P. 348. v. 3. προσκεκτημένα. Vind. προκεκτημένα (*ante parta*), quam quidem lectionem praefert Kistem.

V. 4. ἡμῖν. Vind. ὑμῖν. Id quoque Kistemakero placuit.

V. 7. καὶ τὴν τόλμαν κ. τ. λ. Verti maualt Kistem. *et id quod ob parem fortunam*, f. dum par est fortuna, seu, cum nunc huic nunc illi aequa sit, *audacia est; hoc prudentia vindicat a temeritate*, f. *tutius efficit.*

V. 8. ἐχυρωτέραν. Tusan. legit ὀχυρωτέραν.

πιστεύει. Vind πιστεύειν.

Ibid. verba γνώμῃ κ. τ. λ. exponit Kist.: *consilio fidit pro*, f. *iuxta praesentem rerum facultatem* f. praesenti rerum copia innixo, accommodato, ideoque non ἐν ἀπόρῳ ὄντι. ἀπὸ esse *pro*, *iuxta*, ex I, 21. II, 65. ostendit.

P. 348. in *Thucyd.* v. 10. Ὥπερ ἅπαντες ἀγάλλεσθε] Ὥσπερ ἅπαντες ἀγ. et in margine, γρ. ᾧ ὑπὲρ ἅπαντας ἀγ. *Rostg.* Dvk.

C. 63. p. 348. v. 10. ᾧπερ. Vind. ὥσπερ.

V. 11. νομίσαι. Vind νομίσατε. (In not. p. 350. col. 1. vbi Abresch. Auct. p. 299. laudatur, legend. 291. Varii verborum struendorum modi ibi proponuntur, p. 289.)

P. 350. v. 1. ἧς οὐδ' — ὑμῖν ἐξιν Kist. reddit: *vestrum non est*, f. vobis non licet amplius, *dimittere imperium.*

V. 2. εἴ τις καὶ etc. Kist. vertit: Et si quis et hoc (dimittendum esse imperium) compulsus praesenti metu, quietam ipse agens vitam, f. prae inertia, gloriose praedicet, inque eo bonum se ciuem iactet etc.

V. 4. εἶπου. Tusan. scribit ἦπου. — οἰκήσειαν *administrarent.* ἐπὶ σφῶν *ipsi per se soli, pro sua lubidine. Kistem.*

V. 5. τὸ γὰρ ἄπραγμον etc. exponit Kist. ita: *id enim otiosum* (ii otioli ciues) *non seruat se*, non praestat se incolume (non seruant se) *nisi sit coniunctum* (sint coniuncti) *cum agendi studioso* (studiosis). — ἀσφαλῶς tuetur Abr. Auct. p. 293.

C. 64. p. 350. v. 7. Parenthesin, si adsit, puto extendendam ab ᾧ vsque ad ἐπεὶ (in olim vulg. lect. ἐπεί γε γέν.) ibique ἔδρασαν est pro Coniunct. *facerent*, f. facturi essent. Sic omnia magis apta sunt. Verum praestare censeo legi ex codd. plerisque (v. 9.) ἐπιγεγένηται, tumque expungi signa parentheseos. Erit tum sententia: *nunc quoque contigit, praeter quam exspectauimus, hicce morbus*, res profecto etc. *Kist.* — ἐπιγεγένηται etiam Tusan. scribit.

V. 10. ἐλπίδος. Vind. ἐλπίδων.

P. 350. v. 11. Παρὰ λόγον] *Stephani* adnotationem in Var. Lect. habet *Hudsonus.* Ita se in suo *vet. lib.* inuenisse scribit *Stephanus.* Dvk

Ibid. Φέρειν τε. Kist. maualt scribi Φέρειν δέ.

V. 13. ἐν πᾶσιν. Kist. praefert ἐν ἅπασιν, vt emphaticum magis.

P. 352. v. 2. Non ante, sed post verba καὶ αὐτὸς, commate distingui iubet Kist.; id enim aptius esse et conuenire lectioni codd. καὶ αὐτὸς ante βουλόμ. ponentium. — Ita et Vind. καὶ αὐτὸς βουλόμενος ζηλώσει.

V. 6. Ante καταλείπεται comma ponit Kist. vt cum vtroque et λαμπρότης et δόξα iungatur.

V. 7. ἐπικηρυκεύεσθε. Vind. ἐπικηρυκεύησθε.

C. 65. p. 352. v. 13. δῆμος (pro olim vulg. πένης) etiam Vind. idque reponi quoque Kist. voluit. Tum ὅτι ἀπ' etc. Kistem. exponit: quod pro f. ex minore rerum copia (opibus praeditus exiguis) propensus ad bellum orbaretur etiam illis — seu: quod ille qui propter minores facultates in bellum ante propensus erat, nunc etiam illis priuabatur.

P. 354. v. 1. ὁ δὲ. Tusan. ὅδε. Φαίνεται. Vind. ἐφαίνετο.

V. 3. Ante καὶ τὸ ναυτικὸν et ante μηδὲ ponit commata Kist. Idem πόλιν non rempublicam, sed vrbem intelligit, vt sensus sit: neque vrbem periculis obiicientes, f. neque in vrbe periculis expositi essent.

V. 6. ἃ κατορθουμ Kist. reddit: *quae si prospere cedant*, perperam a Porto intrusam part. *nam* obseruans.

V. 8. διαφανῶς. Vind ἀδιαφανῶς.

V. 11. λέγων κατέπλησσεν pressius et aptius sic vertit Kist.: oratione sua compellebat, f. compellere solebat, ad timorem. Dein sequuntur huic opposita: reducebat ad fiduciam.

Ib. ἀντικαθίζη. Vind. ἀντικαθίζει.

P. 354. in *Thucyd.* v. 13. Ὀρεγόμενοι] Ὀρεγόμενος *Roſtg.*

V. 19. πλέονι. Tuſ. ſcribit πλείονι, et ſimiliter paullo poſt πλείοσιν.

Ib. ἀντείχον. Vind. ἀνείχον.

P. 356. v. 4. τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ etc. Haec ita vertere placet: *Tantum Pericles ſuperior tum erat ingenio; quatenus ipſe prouidebat* (haec quae paulo ante dicta ſunt) *atque* (etiam prouidebat) *omnino facile ſuperaturam eſſe vrbem in hocce bello ipſos* ſ. ſolos Peloponnelios; ſi nempe nouum, vt ſuadebat, non quaererent imperium huius tempore belli, nouosque hoſtes, nempe Siculos aliosque. Ex his apparere puto, αὐτῶν minime mutandum eſſe. ἀφ' ὧν malo exponere *quatenus* (vt ἐφ' ᾧ valet *qua conditione*) quam vertere cum Porto *qua*, aut cum aliis ellipſin: *in aliis rebus*, admittere. *Kiſtem.*

C. 67. p. 356. v. 11. ἰδίᾳ *ſuo nomine*, cum ſua ciuitas eſſet amica Athenienſibus.

V. 12. παρέχειν. Vind. παρασχεῖν.

V. 15. Si verba καὶ παῦσαι βοηθεῖν τε αὐτοῖς, quae abeſſe poſſunt ſalua ſententia, retinere velis, referantur oportet, vt apta ſint, ad praecedd. πεῖσαί τε α. εἰ δυν. i. e. tum perſuadere illi, ſi poſſent, vt etc. Hic iam ſequitur: tum (ſi quidem primum non poſſent i.e. eum ſibi amicum ac hoſtem Athen. reddere) perſuadere, vt ab iis adiuuandis deſiſtat. *Kiſtem.*

P. 358. v. 1. ξυλλαμβάνει, ἄλλους ξυμπέμψας. Vind. ξυλλαμβάνειν, ἄλλους δὲ ξυμπέμψας. Kiſtem. legit: ἄλλους δὲ ξυμπέμψας μ. τ. Λ. κ. Ἀ. ἐκέλευεν.

V. 3. πλέω. Tuſan. πλεῖω.

V. 7. Poſt πλέοντας comma poni iubet Kiſt.

C. 68. p. 358. v. 11. ἐπ' Ἄργος. Articulum, qui in vulg. lect. aderat, deleri etiam Kiſt. voluit.

V. 16. ξυνοίκους ἐπηγ. reddit Kiſt.: conciues, ſeu in vrbem, arceſſiuerant. Comma ante ὁμόρους et poſt Ἀμφιλοχικῇ ponit.

V. 19. προσεκαλέσαντο. Vind. προσπαρακαλέσαντες.

P. 360. v. 2. τήνδε τ. ξρατ. Kiſt. mauult τῷδε, quod cum πολέμῳ iunctum aptius videatur.

C. 69. p. 360. v. 9. λῃστικόν. Tuſ. ſcribit: λῃζρικόν.

C. 70. p. 360. v. 16. ἐγεύοντο. Vind. ἐγέγευντο, quam lect. praefert Kiſt. quia Plusquamp. praeceſſit. Idem paulo ante poſt ἤδη comma ponit. Proprie hic γεύεσθαι, non tropice vt Hom. Il. XX, 257. poni, oſtendit Leuesq.

P. 361. in Not. col. 2. v. 5. poſt, poſitum dicit. Hvds. add. Eſt apud *Suidam* in ἀλλήλων, vbi *Kuſterus* verba haec *Thucydidis* vertit, *et quidam ſui ipſorum periculum fecerunt.* Debuerat audire *Portum* Dvk.

P. 362. v. 2. ᾗ ἐβούλοντο, *qua ratione vellent ipſi duces. Kiſtem.*

P. 362. in Not. col. 2. v. 6. poſt, vide plura ad calcem de Apoſtrophis. Wass. adde. Ab *Homeri* aeuo vocalium eliſiones in vſu fuiſſe compertum eſt. Aliquando tamen retinentur, quando hiatum quaſi captant auctores, vel ordinis et poſiturae varietatem: denique vt verſuum moduli rei naturae quam tractant accommodentur. De his multa paſſim Grammatici. v. *Stephanum* in Paralipom. p. 70. Vtrum vero in ſcribendo ſemper omiſerint vocalem ante alteram veteres non prodiderunt. Περί et πρὸ vocalem perpetuo retinent quamuis ſequatur vocalis. Primo migrare ſolet praecedens tenuis in aſpiratam. Hoc nos docent *Lapides*, et *Codices* caſtiſſimi. Circa Olymp. CXXIV. non longe poſt *Thucydidis* tempora *Monumentum Adulitanum* exhibet ΤΦ ΕΝ· ΜΕΘ Α. *Inſc.* apud *Gruterum* U. C. 676. Olymp. CLXXV. eiusdem ſcripturae legem ſeruat ΑΦΟΥ, nullo inter voculas ſpatio relicto. Foedus Priani. et Hierapytn. inter *Marmora Oxonienſia* antiquiſſimum habet ΑΦΩ et ΑΦΑΣ Epigramma Hermarum ſtelis inſcriptum, et ab *Aeſchine* laudatum, contentiente *Aemilii Porti* codice ποθ' Ὅμηρος. Epig. in Aſclep. apud *Gruterum* 634, 1. ΠΑΙΔΕΙΗΣ ΘΙΕΡΗΣ. et ΣΩΜ Ibid. 701, 10. ΜΗΤΕΡΑ Τ ΑΡΣΟΓΕΝΗ. 769, 4. ΜΝΗΜ ΑΡΕΤΗΣ. 769, 4. ΣΩΜΑΓΕΠΑΤΣΕ. 810, 3 ΟΥΜΟΣ ΠΟΣΙΣ. Conſer 869, 9. Inſc. in Menandrum p. 1037, 1. ΚΑΤ ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ, et ΤΗΣ ΔΕ Γ ΟΜΗΡΕΙΗΣ 1035, 12. ΚΟΥΚΕΤΙ. 1036. ΜΟΙΡ ΕΠΕΚΡΑΝΕ. 1068, 1. ΔΙ ΟΛΟΥ. Apud *Raphaël. Fabrettum* III, 448. ΤΟΥ Τ ΕΠΑΘΟΝ. Inſcr. apud *Whelerum* p. 389. circa Hadriani tempora ΠΑΡΕΚΑΣΤΟΥ. Altera apud *Fabrettum* IX, 523 ſed Chriſtiana ΠΕΝΤ' ΑΝΔΡΩΝ, et ΑΠ' ΑΝΤΟΛΙΗΣ. X, 442. ΚΑΛΛΟΣ ΔΑΥ ΜΕΤΑ ΜΟΙΡΑΝ. Etiam cum Accent. IV, 216. ΔΕΞΙΑ Δ' ΑΝΔΕΤΑΦΗ. et Δ' ΑΙΔΑΝ. Inſc. apud *Sponium* p. 134. Miſcell. ΑΦΕΣΤΙΑΣ. Inſc. vetus Cyzicena apud *Sponium* p. 336. ΤΦΕΑΤΤΩ. Altera apud *Gruterum* circa tempora βασιλικῶν, vt ex voce φίσκος patet 749, 4. ΕΦΩ coniunctim. Sed nec Apoſtrophus neglecta Libraríis. Nam in *Codice Menteliano* VI. Saeculi. Iudic. IX, 48. ΕΦ ΕΑΥΤΟΥΣ vitiatur. *Codex* item D. Lucae apud Cl. *Montefalconium* in Palaeogr. ΕΦ ΥΜΑΣ ſeruat. *Codex Bib. Reg. Gall.* VII. ſaeculi in Epiſt. ad Romanos ΕΦΟΙC cum accent. Apoſtrophum neglexiſſe puto ſcriptores Ionicos. *Anacreon* tamen 793. Χ' ὅσα, 1069 Χ' ὑπὸ, 855. Θ' ἑορταῖς, et alibi. *Hippocratis* exemplaria paſſim ſeruant ſed opinor mendoſe οὐχ ὁρᾶται, non οὐκ. ὑφ' αὐτῶν, οὐχ οὕτως. *Arrianus* in Indicis p. 512. *Ed. Blanc.* ἀφ' ἑσπέρης, καθ' ἑκατέρην, ἀφ' ἑνὸς 542. 531. ὑπὸ ἑνὶ, ἐφ' ἁρπαγήν 552. *Luciano* longe emendatior ſcriptura in Dea Syria. In Aſtrologia vero, οὐχ ὑποθημοσύνην inuenies p. 847. *Ed. Graev.* et 853. οὐχ οὕτω. At in his rariſſime peccat *Herodotus* in emendatiſſima Cl. *Gronouii* editione, ibique ſemper vt mihi quidem videtur librariorum incuria. Semel ille IV, 59. τοῦθ' οὕτως ἔχει, II, 37. οὐχ ὁ. II, 43. οὐχ ὡς et III, 1. etiam ἀφ' οὗ II, 44. at alibi recte et ſaepius ἀπ' οὗ, et ἀπ' Ἴππου. *Aretaeus* hac in parte corruptiſſimus eſt. οὐχ ἥκιστα paſſim: ἀνθ' ἑτέρων· καθ' ὥρην· ἐφ' ἧν, ἐφ' ἑλκεσι· ἀφ' ὥσπερ· ἀφ' ἑλκεος· ἐφ' ἡμέρης. Sed haec et alia bene multa, non tam auctori quam exſcriptoribus deberi ſuadent ἀπὸ ὑσέρης· ἐπὶ ἑνὶ· ἐπὶ ἧσσον· ἀπὸ ἥπατος, aliaque huiuscemodi. Haec fuſius adducta ſunt a nobis, non tam ob *Thucydidem*, quam ſacros vtriusque Teſtamenti Scriptores, in quibus variant etiam venerandae antiquitatis exempla. Eu tibi Lector pauca e multis. Ioſu. II, 26. οὐκ ἔγνκεν, *Codex Alexandrinus.* Habac. Cap. vlt. vſ. XVII.

οὐκ ὑπάρχουσι. *Codex Barberini* in margine οὐκ ὑπάρξει. D. Marcus V, 3. οὔτε ἀλύσεσι. *Bezae* Liber οὐδὲ. Ioan. I, 25. οὔτε ὁ προφήτης. Ibi *Mſ. Alex.* οὐδὲ fortaſſe emendatius. Act. XXV, 20. οὔτε οἱ οὗτε ἡμεῖς. Sic omnes: vulgatam ſcripturam firmant *Conſtitut. Apoſt.* et *Oecumenius*. Act. XIX, 37. Οὔτε Ἱεροσολ. Adde Rom. VIII, 39. 1. Cor. III, 7. Ad hanc formam habes νύκτα ὅλην. *Epictetus* ſentent. XXVI. οὔτε ἵππος· ſed ex officina *Stobaei;* aliis ſemper οὐθ'. Contra *Plato* apud *Laërtium* VIII, 81. ἐλθόνθ' ὑπομνήματα. Ar in Opt. *Ed. Francof.* rectius ſcribitur ἐλθόντα. Multa huius ſunt generis apud *Thucydidem* mihi admodum ſuſpecta, ſed *Codices* parum iuuant. Idem. De concurſu vocalium adde quae *Hudſonus* ad III, 2. adnotat e *Camerario*, qui ad locum *Ciceronis* in orator. Cap. XLIV. reſpexit. Et *Stephanum* in Notis *Hudſoni* ad h. l. Dvk.

C. 72. p. 362. v. 22. μάλιςα non ad μετασχόντες, ſed ad ἐμμείνατε cum Heilm. refert Kiſt. hoc ſenſu: vos potiſſimum oportet iusiurandum ſeruare; ſin minus etc. vbi εἰ δὲ μὴ ad μάλιςα refertur.

V. 24 μηδ' ἑτέρους Vind. μηδετέρους.

ἀρέσκει. Vind. ἀρκέσει (*ſufficient*) quod praecedentibus magis conuenire quam ἀρέσκει, cenſet Kiſt.

P. 364. v. 9. μέχρι δὲ τοῦδε ſcribi vult Kiſtem.

C. 73. p. 364. v. 15. ἀπαγγέλλοντες. Vind. ἀγγέλλοντες.

C. 74. p. 364. v. 20. εἰ δεῖ. Kiſt. εἰ δέοι legi vult.

V. 24. Poſt ἀδίκως, non ante, comma ponendum cenſet Kiſtem.

Ib. ἐκλιπόντων τῶνδε. Vind. δὲ ante τῶνδε inſerit. ξυνώμοτον· idem ξυνώμοντο.

P. 366. v. 1. ſ. Verba καὶ — Ἕλλησιν in parentheſi poſita accipit Kiſt.

V. 2. ἐναγωνίσασθαι. Vind. ἐν ἀγωνίσασθαι.

C 75. p. 366. v. 5. Aoriſti περιεςύρωσαν et ἔκοψαν indefinite, ſ. de tempore nondum perfecto intelligendi ſunt et vertendi: *coeperunt circumuallare*, aut, *circumuallabant*, *caedebant*. Nam et imperf. lat. ſaepius eamdem vim indefiniti ſ. nondum perfecti temporis obtinet. Cf. III, 75. Dein αἵρεσιν αὐτῶν intelligo de arboribus, vt ſententia ſit: *comportationem earum arborum:* quod ſequentibus conuenientius arbitror. *Kiſt.*

P. 366. in *Thucyd.* v. 5. Τοσαῦτα ἐπιθειάσας] *Auctor Etymol. M.* θειάσας primum exponit τὸ θεῖον εἰσδεδεγμένος· deinde addit, ὁ δὲ Μιλήσιος παρὰ τῷ συγγραφεῖ, θεοὺς ἐπικαλεσάμενος καὶ κατευξάμενος. ἔςι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπιθεάζειν. Voluit interpretari vocem ἐπιθειάσας in hoc loco *Thucydidis*, quem alibi quoque κατ' ἐξοχὴν συγγραφέα vocat; ſed non recte Mileſium dicit pro Archidamo, vt ibi obſeruat *Sylburgius*. Θειάσαντες eſt in *Thucydide* VIII, 1. vbi vide *Scholiaſten*.

P. 366. v. 8. Kiſtem. monet ἑκατέρωθεν non eſſe, *ab vtraque vrbis parte*, ſed, *ab vtraque aggeris aggeſti parte*, et cum τιθέντες iungit. Mox cum in Ald. eſſet ἀνυττειν, Tuſ. correxit ἀνύτειν.

V. 10. ἔχουν non, *comportauerunt*, ſed, *comportabant aggerem*, reddi vult Kiſt., atque ex his verbis colligit, aggerem non abſolutum eſſe per omnes vrbis partes. Neque enim tum eam muro cingi opus fuerit.

V. 11. ξυνεφεςῶτες, *vna praepoſiti*, i. e. vna cum propriis ducibus praepoſiti ſingulis ciuitatibus. *Kiſtem.* In Vind. ἐφεςῶτες.

V. 13. πλίνθους cum καθαιροῦντες iungere malim, poſito poſt αὐτὸ commate. *Kiſt.*

P. 368. v. 1. ξύνδεσμος etc. melius verti puto: *nexus ſ. ligamen erant ipſis* (lateribus) *haec ligna huius muri.*

V. 2. προκαλύμματα. Vind. προκάλυμμα. Locum omnem ita reddit *Wakefield* Siluae Crit. P. III. p. 107. Habebat autem ad protegendum obrenta coria et centones, ne operarii et ligna, *illi* ſcilicet ſagittis igniferis *ferirentur, haec* autem periculum exuſtionis ſubirent; atque eam loquendi rationem illuſtrat.

V. 5. ἐσεφόρουν. Tuſan. corrigit ἐξεφόρουν.

C. 76. p. 368. v. 6. ἐσέβαλον. Vind. ἐσέβαλλον.

Ibid. ἐς τὸ διηρημένον, i. e. *in diuiſam partem*, ſ. in eam aggeris partem, quae tum ob ſitum arborum ac tignorum, tum ob humum detractam, diuiſa erat. Paulo poſt διαχεόμενον neutro ponitur genere, quia ad totum nempe ad πηλὸν et ad ταρσους refertur. *Kiſtem.*

V. 7. Kiſtem. ob codd. auctoritatem praefert: τούτου μὲν ἐπέσχον.

V. 12. Verba ἔνθεν δὲ — προσωκοδόμουν puto ita exponenda eſſe: *hinc autem et inde ex eo* (magno aedificio ſ. muro altiori) *incipientes, ab humiliori ſcilicet muro* (ſ. qua muro humiliori is altior iungebatur) *alium aedificarunt murum, qui ab interiori parte ad vrbem verſus lunaris eſſet.* Quare comma pono poſt τείχους. Si abeſſet αὐτοῦ, quod et codd. quidam omittunt, magis commoda foret ſententia. Dein (v. 14.) dicit, διπλάσιόν τε etc. i. e. *tum duplicem ſuſtinere laborem*, cum iterum exſtruendus foret agger; *tum in ancipiti* (hoc enim proprie eſt ἐν ἀμφ.) *magis verſari hoſtes*, cum telis vtrimque expoſiti eſſent ob lunarem muri formam. *Kiſtem.*

V. 19. Si ita diſtinguas: ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν ὑπὲρ τοῦ τείχους, ἀνελκ. etc. tum ſi parentheſi includas verba δοκους — ἐγκαρσίως· melius ſe habebit ordo verborum. *Kiſtem.*

ἐγκαρσίως. Vind. ἐγκαρσίας. Perinde eſſe, vtrouis modo legatur, monet Kiſt., qui intelligit· a latere muri.

C. 77. p. 370. v. 5. γενομένου. Vind. γιομένου.

V. 6. εἴπως σφίσιν. Vind. ἐφ' ᾧ σφίσιν. Mox idem παρέβαλλον. Hudſono, qui ἄνευ δαπ. κ. πολιορκ. putat eſſe ἓν διὰ δυοῖν aduerſatur Leuesq., quod ea figura orationis nunc non ſit neceſſaria.

V. 8. ἐπιπαρένησαν. Cum Heilmanno Kiſt. ſcribi poſſe cenſet: ἐπιπαρενῆσαν, i. e. inſuper et in alias vrbis partes iniecerunt, quousque ad eam ex loco ſuperiore pertingere poterant. Verum et vulgatam bene ſe habere monet.

V. 11. Male Portum in VV. LL. ἀπὸ ταυτομάτου iungere cum τριφθεῖσα, cum ad ἀνῆκε referatur, obſervat *Kiſt.* Tum v. 13. ſ. αὐτῇ ἐπίφορον reddit: *in ipſam vrbem inferens.*

V. 15. παυσθῆναι. Tuſ. ſcribit παυθῆναι.

C. 78. p. 370. v. 16. μέν τι. Vind. μέντοι. Locum ita interpretatur Kiſtem.: *partem exercitus relinquentes* ad operis effecti cuſtodiam atque ad arcendas hoſtium eruptiones; *reliquam dimittentes* ad murum exſtruendum. Non igitur cum Steph. poni πλεῖον vult pro λοιπόν.

V. 17. τάφρος δὲ ἐντὸς κ. τ. λ. *foſſa erat et interior et exterior*, ſ. ab vtraque muri parte. *Kiſtem.*

P. 372. v. 5. ἐγκαταλελειμμένοι. Simplicem litteram μ, loco duplicis, ponit Vind.

C. 79. p. 372. v. 8. Pro Πλαταιέων Tuſ. coniicit legendum Πελοποννησίων.

V. 11. προσχωρήσειν. Vind. προσχωρήσει. Mox Kiſtem. praefert προπεμψάντων *cum ante miſiſſent.*

V. 13. ὑπ' αὐτῆ. Tuſ. ſcribit πρὸς αὐτῆ.

V. 16. γεγενημένης. Vind. γενομένης.

V. 19. Καὶ ἀναχωροῦσι etc. A me impetrare non poſſum, vt credam prioris ſententiae ſubiectum eſſe Spartolenſes, huius vero, quae per καὶ (quod Portus pro lubitu mutat in *autem*) ſubiectum eſſe Athenienſes; qui eſſet ordo verborum incongruus atque diſtortus. Itaque placet notam Schol., quam adſcriptam legis ad ἀποχωροῦσι, ad h. l. reuocare, atque eius auctoritate legere ὑποχωροῦσι pro ἀναχωροῦσι, vt ſententia ſit: *accedunt Spartoli et Chalc. ad duas cohortes, quas reliquerant Athenienſes ad impedimenta.* Hanc vero mutationem ſi aſpernaris; exponas neceſſe eſt ἀναχωροῦσι *denuo procedunt*, quam vim id verbum et alias obtinet. *Kiſtem.*

P. 374. v. 1. Lect. ἐσέβαλλον praefert Kiſt. ideo, ne πρὸς in duobus vicinis verbis repetatur. Mox pro ἅπαντες idem e codd. mauult πάντες.

C. 80. p. 374. v. 9. ἐς Ἀκαρν. Vind. ἐπ' Ἀκαρν.

P. 374. in *Thucyd.* v. 10. Ξυμβοηθεῖν] Βοηθεῖν *Roſtg.*

P. 374. v. 21. ἐπ' ἐτησίῳ. Tuſ. ſcribit: ἐπετησίῳ.

P. 376. v. 1. Ἀτιτάνας. Tuſ. ſcribit: Ἀτιντάνας. In ed. Alter. legitur Ἀντιτάνας.

V. 5. Ἀγραίας. Defendit Kiſtem. vulgatam lectionem Ἀργείας, nempe Ἀμφιλοχικῆς. Nam agrum Amphilochicum iam fuiſſe in poteſtate hoſtium, ideoque per eum breuiore itinere tranſiſſe potius videri.

C. 81. p. 376. v. 8. Articulum τὴν ante γῆν, cui h. l. nulla vis eſt, deleri etiam iuſſit Kiſt.

P. 376. in *Thucyd.* v. 15. Διεῖχεν δὲ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων] *Thom. Magiſter: διέχει δοκιμώτερον ἢ ἀπέχει· οἷον δέκα σταδίους ἀπέχει. Θουκυδίδης. διεῖχον δὲ πολὺ ἀ ἀ.* Vana eſt obſeruatio Grammatici. *Thucydides* Cap. ſeq. ὃς ἀπέχει σταδίους ὀγδοήκοντα Στράτου. IV, 42. ἀπὸ δὲ τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου — ἡ μὲν κώμη αὕτη δώδεκα σταδίους ἀπέχει. Sic VI, 97. VII, 19, et 34. Et omnes alii. Διέχειν eadem ſignificatione dicit *Thucydides* infra Cap. 86. III, 22. et 51.

V. 17. τῶν ἐκείνῃ Tuſ. ſcribit τῶν ἐν ἐκείνῃ.

P. 378. v. 1 ῥυμῃ. Vind. ῥώμῃ.

V. 2. καὶ ante αὐτοβοεὶ etiam Kiſt. deleri iuſſit, quia nulla eius eſt h. l. emphaſis.

V. 8. οἰηθῆναι. Vind. οἱ Ἀθηναῖοι.

P. 378. in *Thucyd.* v. 10. Ξυμβεβοηθηκέναι] Ξυμβεβοηκέναι. *Roſtg.*

V. 11. ἄνευ ὅπλων Kiſtem. cum Heilm. interpretatur de graui armatura: non licebat ſe mouere, ſ. loco egredi absque armatura graui (ſi eadem non contecti, muniti erant aduerſus hoſtium tela). — Leuesquius ὅπλων accipit pro ὁπλιτῶν· Acarnanes Stratii non audebant ſe mouere niſi grauis armaturae militibus muniti, et τοῦτο ποιεῖν refert ad σφενδονᾶν.

C. 82. p. 378. v. 13. ἰὼξ ἐγένετο. Vind. ξυνεγένετο.

C. 83. p. 378. v. 18. Cum ξυμβοηθῶσιν neſtendum eſt ἄνω· auxilium ferrent *ſupra* ſ. in regionibus mediterraneis.

V. 20 παραπλέοντας etc. Kiſtem. vertit: *ipſos dum extra ſinum praeternauigarent* i. e. praeter ſ. vltra ſuam ſtationem nauigarent.

P. 380. v. 1. Iungenda: ἔπλευν μὲν — ἐς τὴν Ἀκαρνανίαν. Malo tamen ex codd. multis legere ἐπέπλευν ac dein οὐχ ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν. Eadem conſtructio legitur c. 85.

V. 3. ἐπειδὴ μέντοι etc. ita Kiſtem. intelligit *veruntamen cum viderent eos* (Athenienſes) *e regione praeternauigantes* (ſeu ex portu abeuntes et ſe relinquentes) *dum ipſimet* (Peloponn.) *maris oram legerent; et* (etiam, pariter; eodem tempore) *dum ipſi ex Patris — traiiciebant, conſpexerunt Athenienſes* etc. — Huic expoſitioni et narrationis ſeriem fauere putat, et vſum partic. τε καί· *cum* hoc videbant, *tum* et illud conſpexerunt paulo poſt. οὐκ ἔλαθον v. 5. exiſtimat dici de Peloponneſiis: *non fefellerunt Atticos, dum nocte ſoluerent a terra*, ſeu, *clam* ſoluerent. ὑπὸ enim hic, vt in aliis verbis, *clam* ſignificare videtur.

V. 6. ὑφορμισάμενοι. Corayus praefert lectionem ἐφορμισάμενοι, quod verbum etiam IV, 8. eodem ſenſu occurrit. Leuesq. vulgatum tuetur. Thucydidem enim indicare voluiſſe, quod Athenienſes occultare profectionem ſtuduerint.

V. 7. Μαχάων etiam in Vind. legitur. Mox ante ὡς μέγιστον comma poni etiam Kiſt. iubet.

V. 11. παραγιγνόμενοι. Vind. παραγιγνόμεναι. Poſt διαβραχέος commate diſtinguit Kiſt.

P. 380. in Not. col. 1. v. 13. poſt, in *Addend.* WASS. add. Vrbs haec ex ſeptem pagis conflata eſt, inquit *Strabo* VIII, 519. Conditam narrat *Euſebius* A. M. 2907. ante Chriſtum 1041. De origine adi ante omnia *Pauſaniam* VII. p. 568. ἀπό τινος Πατρέως nomen deduxit *Stephanus Pauſaniam* ſecutus et Gentile vnicum Πατρεὺς agnouit. *Theophraſtus* Hiſt. Plant. IX. Πατρικὴν de agro Patrenſi vt videtur vſurpauit. Πατρέες *Herodotus*, et Noſter alibi Πατρέαι ἔπεισεν. Numi paſſim ΠΑΤΡΕΩΝ. In vno Domitiani apud *Mionnet*, COL. A. A PATRENS. Hanc enim ciuitatem bellis adtritam Auguſtus inſtaurauit, Dymenque Patrenſibus adtribuit. Et forſaſſe de hac eiusdem renouatione intelligendus locus *Strabonis* ſupra adductus. V. *Pauſan.* p. 564. Inde Colonia Auguſta, et A. Patrenſis. Colonia iuxta Euſebium deducta eſt Olymp. CXCI. 3. Πάθραν corrupte, ſed aeui iſtius vitio applicat *Nicetas Choniates* p. 409. Auctor in fine *Codini* haec habet, Ἀχαΐα ἡ ἰδία Πατρέα. Numero pluriuum ἐς Πατρὰς rectius *Laonicus Chalcocond.* 225. Eſt et Patrenſium ciuitas in Phthiotide Lacon. haec *Patrae Theſſalicae.* Vide

Cantacazenum p. 130. et *Paulinum*. De hac apud Rhium Prom ciuitate conſule *Ariſtidem* I, 540. *Dionem* 424. *Lucian.* Alino 115. *Silium* XV. et *Ciceronem* Epiſt. *Ammianum* XIX, 12. Nonnulla de eadem memoratu digna produnt *Polybius* II, 41. IV, 7, 83. et p. 1478. *Liuius* XXXVIII, 29. *Plutarch.* Alcib. 198. et Catone p. 343. et *Iuſt. Byzant.* concinnatores ſuperius laudati. Ὁ Πατρῶν Archiepiſcopus Concil. Sardic. adfuit A. Chr. CCCXLVII. Denique, vt extrema eius adiungamus, Turcae vi ceperunt A. Chr. MCCCCXLVII. a quibus, docente in Pandectis *Leunclauio*, *Badra*, vel *Balubathra*, dictione opinor a πάλαι Πάθρα detorta, hodie vocatur. De praeſenti ſtatu lege *Whelerum*. Itin. p. 304. IDEM.

C. 84. p. 380. v. 15. Lego ἐκπνεύσαι, ac εἴ τ' ſ. εἴτε puto hic valere, *et quum*, *et ſi*, vt III, 28. Ergo verto: *et quum ſpiraret ex ſinu* etc. Dein ſeqq. ὅπερ vsque ad οὐδένα ſunt parentheſis. Tum ſequitur prioris periodi apodoſis: *ne momento — temporis ſtaturas* etc. Quod ſi malis εἶτ' ἐκπνεῦσαι vertere: *tumque ſpirare ex*; addi oportet ex codd. aliis τε ante χρονον.

P. 382. v. 1. ἡσυχάσειν. Vind. ἡσυχάζειν.

V. 5. καὶ τὰς κώπας etc. vertere Portus debuerat: *et homines*, *imperiti — remos attollere*, *naues gub. m. obt. praebebant*; *tum Phormio* etc. Nam in τότε δὴ eſt apodoſis periodi incipientis ab ὡς δὲ τό, τε etc.

V. 6. ἀπειθεσέρας. Vind. ἀπειθεσέρους.

V. 8. καὶ τὰς ἄλλας. Kiſt. praefert καὶ πάσας. Mox Abreſchius in Auct. Diluc. p. 295. iunxiſſe videtur κατέσησαν ἐς ἀλκήν. Certe eam verbi καταζῆσαι ſtructuram illuſtrat.

P. 382. v. 9 Δύμην] Vid omnino *Berkelium* ad Steph. Dymae *Liuius*. *Antimachus* Dymaeam a fluuio Cauconidem vocat. Supra Noſter τῆς Ἀχαΐας addidit ad differentiam Dymarum in Sparta. v. *Heſychium* et in Thracia. *Palea* olim inquit *Pauſanias* dicta eſt. Quaedam ad hiſtoriam eius ſubminiſtrabunt *Diodorus* XIX. p. 707. et *Plutarchus* in Pompeio p. 633 *Statius* Theb. IV, 124. auia Dyme Mittit opes. Ibi pro, qui ripas *Lyrice* tuas, recte *Gronouius* Lyrcie. *Mſſ. B. Pub. Cantab.* et *Arondel.* Lyrcee, et *Lircie*. v. *Steph.* in Λύρκειον. WASS.

V. 10. πλείους. Tuſ. πλείους.

C. 85. p. 382. v. 16. κατασκευάζεσθαι. Vind. παρασκευάζεσθαι.

P. 384. v. 3. ſ. ἀντιτιθέντες — ὀργῇ. Pro his verbis in Vind. legitur tantum: ἀντιτιθέντες τὴν μελέτην· ὀργῇ —

V. 4. Cum Porto diſtingui Kiſt vult: οἱ δὲ ἀφικόμενοι, μετὰ Κνήμου etc. Mox Vind. προσπεριήγγελλον.

C. 86. p. 384. v. 13. Articulum τὴν ante Κρήτην deleri etiam Kiſt. iuſſit, cum nec cap. praec. adfuerit. Idem oſtendit προσεβεβοηθήκει vt plusquamp. eſſe accipiendum: *auxilio* (iam prius) *aduenerant*.

V. 20. ἑβδομήκοντα. Vind. πεντήκοντα.

V. 22. τῶν Ῥίων. Vind. τῶν ἑρίων. Idem mox legit ἐκπλεῖν.

C. 87 p. 386. v. 6. τὸ. Tuſ. ſcribit τοῦ. ἐκφοβῆσαι. Vind. ἐκφοβεῖσθαι.

V. 9. οὐδὲ δίκαιον κ. τ. λ. In obſcura admodum ſententia iungo τῆς γνώμης cum ἀμβλύνεσθαι· τὸ refero ad κρατόπεδον, ſeu potius indefinite hic enuntiatur, ἐν αὐτῷ eſt, *in ſe ipſo*, aut, ſi ἐν αὐτῷ legas, ex codd aliis, eſt *in hoc ipſo*, in ipſo τῷ νικηθέν εἶναι, quod parum abeſt, quin praeferam; Genit. ξυμφορᾶς nexum eſſe cum ἀντιλ. cenſeo. Igitur verto hic: *neque iuſtum eſt, eum, qui non per vim victus ſit, ſed habeat in ſe ipſo* (ſ. in ipſa clade) *aliquid, quod calamitati opponat, ob euentum* ſ. *ex eo, quod accidit animo debilitari. Kiſtem.* Verbi ἀμβλύνεσθαι tropicum vſum illuſtrat Abreſch. Auct. p. 295. ſ.

V. 11. ἀνδρείους ὀρθῶς. Vind. ὀρθῶς ἀνδρείους. Kiſt. reddit: animo autem fortes *merito* eosdem eſſe.

V. 12. καὶ μὴ, ἀπειρίαν. Ad καὶ μὴ reuocandum ex praecedd. δίκαιόν ἐστι νομίσαι. Quod ſi facias, in ſeqq. εἰκότως locum habet, cum in Porti verſione ineptum ſit. Quare exponas: *et non rectum eſt putare, eos qui imperitiam* (rectius *inopiam experientiae*) *praetendant, cum praeſto eſt fortitudo, merito aliqua re ignauos eſſe*, ſ. cauſam habere, cur ignaui ſint. *Kiſtem.*

V. 14. ἀνδρείαν. Tuſ. ἀνδρίαν. ἕξει. Vind. ἕξειν.

P. 388. v. 4. ſ. τὸ καθ' ἑαυτὸν ἑκαστος ἕπεσθε i. e. *ſuum quilibet munus exſequatur. Kiſtem.* Mox form. ἐνδοῦναι πρόφασιν ſimilibus illuſtrat Abreſch. Auct. p. 297. ſ.

C. 88. p. 388. v. 12. μὲν poſt πρότερον refertur ad τότε δὲ (v. 14) quare ante καὶ et τότε minorem poni diſtinctionem Kiſt. iubet.

V. 13. Pro ἦν ante ἐπιπλέῃ ad marginem ed. Steph. qua vſus eſt Kiſt., notatum erat ἄν, quod ei placet, vt deleto commate poſt τοσοῦτον aptus hic prodeat ordo et ſenſus: nullum eſſe nauium tam magnum numerum in ipſos venturum, qui non eſſet ipſis ſuſtinendus.

C. 89. p. 388. v. 19. ſ. Verba ὦ μάλιστα — εἶναι ſignis parentheſeos includi vult Kiſt. Quod σφίσιν interpres reddidit: ipſos *ſolos*; eo additamento vim orationis frangi Leuesq. monet.

V. 21. οἴονται. Kiſt. praefert οἷόν τε, vt ſenſus ſit: *et poſſibile* (putant, ſ. *dicunt*; quae verba ſaepius vt c 93. reticentur) *etiam in re nauali idem facere.* Ita vnice datiuum σφίσι locum habere cenſet.

V. 22. ἐν ἐκείνῳ male Portum eſſe circumlocutum Kiſt. notat; aut verba, *maior peritia adeſt*, delenda, aut pro iis eſſe reponendum: *maior fiducia, melior ſucceſſus eſt.*

V. 23. ἡγούμενοι τῶν ξυμμάχων. Vind. ἡγούμενοι αὐτῶν.

P. 390. v. 3. πλέω ante Φόβον Vind. omittit.

V. 4. ἀντίπαλοι — ἐπέρχονται Heilmannus merito reprehendens eos, qui pro ſubiecto habent ἀντίπαλοι, ac vertunt, *aduerſarii*, eam vocem iungi vult vt determinatiuam cum ſubiecto πλείους *plures qui ſunt viribus pares.* Verum nonne ſatius eſt, ἀντ. referri ad ἐπέρχονται, hoc ſenſu: *plures enim, vt iſti, viribus magis, quam conſilio freti, pares potentia hoſtem inuadunt? Kiſt.* in App.

V. 5. πολλῷ. Vind. πολλῶν.

V. 9. ἐσπλεύσομαι. Vind. πλεύσομαι. Tuf. ſcribit: πλεύσομεν.

V. 10. ἐμπείροις praefert *Kiſtem.*

V. 15. εὔτακτοι. Vind. ἄτακτοι.

V. 16. ἡγεῖσθε. Vind. ποιεῖσθε. — ὥςε quod ante τὰ πολλὰ (pro κατὰ τὰ πολλά) hic vt et c. 102. c. 159. item III, 58. vertendum eſt ſimpliciter *itaque*, *et ita. Kiſtem.*

C. 90. p. 392. v. 7. ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν γῆν. Vind. παρὰ τὴν γῆν. Praepoſ. παρὰ, *pone*, *prope terram*, etiam praefert Kiſt. quia lectio ſitui locorum et rei ipſi aptior eſt. Mox idem monet in verſione Porti male legi: *dextro cornu procedente*, cum eſſe debeat: *praecedente.*

V. 9. παραπλέοι etc. reddit Kiſt. *praeternauigare*, *nauigando praeuertere veller*, *ne effugerent vela facientem claſſem ſuam Athenienſes extra ſuum cornu* (i. e. praetergreſſi ſuum, Lacedaemoniorum, cornu.) Mox idem meminiſſe iubet, Meſſenios qui Naupactum incolunt, eſſe Athenn. ſocios. vid. c. 9.

V. 10. αὐταί. Tuf. ſcribit αὖται.

V. 13. ἐπὶ κέρως. Tuf ſcribit ἐπικαίρως.

V. 14. ἐπιςρέψαντες. Vind. ἐπιτρέψαντες.

V. 16. τινες recte abeſſe poſſe cenſet Kiſt. Tum ante verba ἐς τὴν εὐρυχωρ. diſtingui vult, cum ea iungantur cum ὑπεκφεύγουσι. (At repugnare cap. ſequ. initium videtur.)

C. 91. p. 394. v. 3. Aut ἔφθειρον aut διέφθειρον legi iubet Kiſt. quia imperfectum praecedit.

V. 5. νεὼς. Vind. νηός. Mox pro ἴσχουσαι Tuf. ſcribit σχοῦσαι.

V. 6. Comma ponens ante ἀντιπρ. et ante ἀμυν. verto: *et appulſae*, *proris conuerſis prope fanum Apollinis accingebantur*, *defenſurae ſe*, *ſi illi* etc. *Kiſtem.*

V. 7. ἐπιπλέωσιν. Vind. πλέωσιν. Idem mox παραγενόμενοι, et dein ἐπαιώνιζόν τε.

V. 10. Attic. ταῦ ante ἀπροσδοκήτου omittit Vind.

V. 11. παραλόγου. Vind. παρὰ λόγον. Mox idem ἔςησαν pro ἐπές.

P. 394 in *Thucyd.* v. 12. Καθεῖσαι τὰς κώπας] Vide *Gronouium* IV. Obſeruation. 26. Dvk.

Ibid. Lectionem ἀντεφεξόρμησιν praefert Kiſtem.

C. 92. p. 394. v. 14. κελεύσματος. Vind. κελεύματος.

V. 15. ἐπ' αὐτοὺς. Vind. ἐς αὐτούς.

V. 16. ἐς τὸν (ſ. εἰς τὸν) Vind. εἰς τό. Mox idem ἀνήγοντο.

P. 396. v. 1. τὸ πρῶτον cum διαφθείραντες iungi mavult Kiſt.

P. 396. v. 2. Ἡ περὶ τὴν ὁλκάδα κατέδυ] Ita etiam liber *Camerarii*, qui addit: *hanc Scripturam veram puto.* Dvk.

V. 3. Ναυπακτίων. Vind. Ναυπάκτιον.

V. 6 Kiſtem. cum Steph. ſtruit verba ſic: τροπαῖον τῆς τροπῆς, ὡς νενικ., ἃς etc.

V. 8 Leuesqu. praefert καὶ Κορίνθιον. Kiſtem. autem tuetur vulg. καὶ Κόρινθον vt ſit *et Corinthum*, nempe, ad vrbem. (vt cap. ſeq. init.)

V. 9. πάντες. Vind. ἅπαντες.

C. 93. p. 396. v. 12. πρὶν δὲ etc. verte: *priusquam dimitteretur exercitus naualis*, *qui Corinthum et in ſinum Criſſaeum ſe receperat* etc. ναυτικὸν h. l. ſunt *nauales copiae.*

V. 15. τῶν ναυτῶν. Vind. τῶν αὐτῶν.

V. 18. Πειραιᾶ. Vind. Πειραῖα.

V. 20. οὐδ' ἀπὸ etc. Facta ante v. καθ' ἡσυχίαν diſtinctione, haec eſt ſententia: *non enim aperte id auſuros*, *neque ſi tacite* (clam, absque ſtrepitu) *id aggredi conſtituerent*, *ſe non eſſe praeſenſuros. Kiſt.* qui alios interpp. a vero prorſus abiiſſe cenſet.

C. 94. p. 398. v. 8. ἡρῆσθαι. Vind. ἁλωκέναι, quam lectionem antiquam et veram cenſet eſſe Kiſtem. Mox Vind. ὅσον οὐκ.

V. 9. ὅπερ ἂν εἰ etc. reddit Kiſt.: *quod etiam*, *ſi cunctari noluiſſent*, *facile euenire potuiſſet*; *neque illos ventus prohibuiſſet.* Poſt ἐκώλυσε punctum poni et ἂν ante ἐγένετο deleri iubet. Mox βοηθήσαντες idem oſtendit valere: *auxilio accurrentes in Piraeum.* Aberraſſe Portum ſcribentem: *Salaminiis.*

V. 13. Βουδόρου. Vind. Βουδώρου. Comma, quod in Bip. eſt poſt τρεῖς ναῦς tollendum recte vidit Kiſt., cum naues ſublatae ex Budoro indicentur.

V. 14. διὰ χρόνου καθελκ. vertit Leuesqu. *longum poſt tempus in mare deductae*, idemque ςέγουσαι accipit pro ςεγούμεναι.

V. 15. ἐπὶ τῆς. Vind. ἀπὸ τῆς. Mox idem: πεζῇ.

C. 96. p. 400. v. 9. ὁρμώμενος mauult Kiſt. reddi *profectus*, quam, *initio ducto.*

V. 11. τοὺς ὑπερβάντι Αἶμον Γέτας. Hanc lectionem ſollicitari nolim; eadem quippe et eſt apud Lucian. de ſacrif. c. 8. ἐσιόντι δὲ, πρῶτον μὲν οἰκοῦσιν, i. e. ſi quis intrauerit, primum habitant. Quare et hic exponas: *Getas*, *qui ſunt*, ſ. habitant, *ſi quis Haemum transgrediatur.* Conferri poteſt haec form. cum latina: vrbem intranti iacet domus ad dextram. *Kiſtem.*

V. 15. Λαιαίους etiam Vind. legit. Mox nihil ex eo enotatum.

V. 16. Verba Γραικῶν καὶ in Vind. deſunt.

C. 97. p. 402. v. 6. περίπλους i. e. δυνατὴ περιπλευσθῆναι. *Kiſt.* Adiectiuum hoc illuſtrat etiam Abreſch. in Auct. p. 299.

Ibid. ταχυντομ. Vind. τὰ ξυντομώτατα, atque ita diviſim ſcribi etiam Kiſt. iuſſit, qui reddit: *haec terra ambiri poteſt compendioſiſſime* ſ. vbi fit compendioſiſſime (celerrime). Mox pro αἰεὶ Tuf. ſcribit ἀεί.

V. 7 ἰςῆται. Vind. ἵςηται.

P. 402. in Not. col. 1 v. 8. poſt, *Apollonii Schol.* ad. 608 pro Dvk. ſcrib. Wass.

Ibid. col. 2. v. 5. poſt, *Addenda.* Wass. add. Situm recte addit Noſter; eſt enim et alia eiusdem nominis in Hiſpania. Haec autem ἀπὸ Ἀβδήρου τοῦ υἱοῦ Ἡρίμου iuxta *Apollodorum*, *Hyginum*, et *Schol.* Apollonii. Vnde *Ephorus* ſed ſolus, Ἄβδηρον ſcribit. *Hippocrates* ſemper numero plurium vſus eſt, ἐν Ἀβδήροισι inquit. *Herodotus* Ἄβδηρα vel τὰ Ἄβδ. Nec aliter apud *Athenaeum* Archeſtratus. θαυμαςοὶ εἰσὶ τῶν Κεςρέων περὶ Ἄβδηρα ἁλισκόμενοι. Ita et *Plutarch.* Lacon. *Inſcriptio* apud

Reineſium, *Sotion* Paradox. p. 127. *Cantacuzenus* p. 472. Ἀβδηραν ſeruat, opinor mendoſe pro Ἀβδηρον. Ciuis Ἀβδηρίτης apud *Herodotum*, *Pauſan. Hecataeum*, et *Aelianum* de Animal. XV, 25. Numi ΑΒΔΗΡΕΙΤΩΝ et ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ. Ἀβδηρίτης Boreas apud *Heſychium*. Latini, Abderitae, *Abderiticus*, Abderitanus formarunt. Regio *Abderitis*. *Theophraſt.* III, 2. Hiſt Pl. p. 40. Νέσσος ἐν τῇ Ἀβδηρίτιδι. Mare vicinum Ἀβδηρα etiam vocatur. v. *Suidam*. Vrbs ipſa a Timeſio Clazomenio A. M. 3349. condita eſt, et a Teiis et Clazomeniis inſtaurata A. M. 3464. inde *Plinio* et *Solino Clazomene;* ſed hoc nomen parum obtinuit. Olymp. XCIII. πόλιν ἐν τοῖς δυνατωτάτοις appellat *Diodorus;* qui, et Abderitanos magno praelio a Triballis fuſos narrat, et poſtea periculo liberatos a Chabria Olymp. CI. *Cantacuzeni* tempore πολίχνιον erat, deinde a ſemet in vrbis modum refectum ait: nunc addit Πολύζυλον vocant, quomodo diſerte nominat *Curopalata*. Hodie *Niger* Aſperoſam, Aſtrizzam alii nuncupant. Eſt et *Abdera* in Africa. v. *Steph.* et *Notitias* Epiſc. Concilio Chalcedonenſi A. Chr. 451. ſubſcripſit Ioannes *Abderae* Ep. WASS.

V. 11. ὅσον. Vind. ὅσων.

V. 12. τετρακοσ. ταλάντων — vertit Kiſtem. *quadringenta ferme talenta valebat*, *quatenus* (hoc tributum) *auro et argento conſtabat*. Mox χωρὶς δὲ etc. idem reddit: *ſeorſim* (ab his tributis auri et argenti) *erant adhuc opera* — et Portum notat.

V. 15. τῶν ante Περσῶν delet etiam Kiſt. quia reliquis nominibus articulus non additur. Verba κατεχήσαντο etc. rectius quam Portus ita vertit: ſtatuerunt enim, contra quam erat in Perſarum imperio, hanc legem, quae quidem et apud alios erat Thracas; accipere potius quam dare. Leuesquius et Vallae et Porti verſionem reprehendit. Nam ὄντα ad νόμον pertinet. Odryſae, vt et alii Thraces, legem ſequuntur contrariam Perſarum inſtitutis.

P. 404. v. 2. Ἰονίου. Vind. Ἰωνίου.

V. 14. ἓν πρὸς ἕν proprie eſſe, *ſingulatim ſumtae*, cenſet Kiſtem. Formulam ipſam pluribus exemplis illuſtrat Abreſch. Auct. Dil. p. 299.

V. 5. Scholiaſtae, qui ὑπερβάλλουσι ſupplet, etiam Leuesq. aduerſatur. Nam ſcriptoris hanc eſſe ſententiam: Scythas aliis populis inferiores eſſe illis virtutibus, quae commemorantur.

C. 99. p. 404. p. 18. ἐςβαλοῦσιν. Tuſ. ſcribit ἐςβάλωσιν.

V. 19. Λυγκηςαὶ Vind. Ἐλυγκηςαί.

P. 406. v. 2. περὶ θάλαττιαν. Vind. παραθάλασσαν. Vtrumque et περὶ θ. (circum mare) et παρὰ θ. (iuxta m.) rectum eſſe monet Kiſtem.

P. 406. in *Thucyd.* v. 2. Τὴν δὲ περὶ θάλασσαν νῦν Μακεδονίαν] Praefero ſcripturam *Miſſorum* παρὰ θάλασσαν. I, 8. οἱ παρὰ θάλασσαν ἄνθρωποι. Et παραθαλάσσια dicuntur loca maritima, item ἐπιθαλάσσια, non περιθαλάσσια. I, 5. οἱ ἐν τῇ ἠπείρῳ παραθαλάσσιοι. II, 26. τῆς τε παραθαλασσίου ἔςιν ἃ ἐδήωσε. Et III, 7. τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία ἐπόρθησαν· vbi *Scholiaſtes*, ἢ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρά. Idemque ad IV, 54. τὴν ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ πάλιν Σκάνδειαν exponit τὴν παρὰ θάλασσαν κειμένην. Itaque ſuſpectum eſt quod ibidem in *Thucydide* legitur, ἔπλευσαν ἔς τε Ἀσίνην καὶ Ἕλος, καὶ τὰ πλεῖςα τῶν περὶ θάλασσαν. DVK.

V. 7. Ἀξίου. Vind. Ἀξιοῦ.

V. 9. διεφθάρησαν. Vind. ἐφθάρησαν. Mox Tuſ. Ἄλμωπας ſcribit.

C. 101. p. 408. v. 11. καὶ ἐπειδὴ etc. i. e. *et quando Athenn. cum claſſe non aderant, quia eam venturum eſſe non credebant, atque ad eum ex dona et legatos miſerant* etc. Nolim enim ſollicitari ἔπεμψαν, nec parentheſin cum Porto intrudo. *Kiſtem.*

V. 18. Comma, quod in Bip. ante κατὰ τὸ ξυμμ. erat, delendum eſſe recte monuit Kiſtem. et vertit: *iuxta iuratam ſocietatem etiam ſe, Athenarum hoſtes, inuaderent copiae Sitalcis.* Tum v. ſeq. diſtinguit poſt καὶ Μακ. ἅμα, i. e. *et Macedoniam ſimul, ibi ſubſiſtens, vaſtabat.*

P. 410. v. 1. Σπαραδόκου. Vind. Σπαρδόκου.

V. 2. μετ' αὐτὸν Vind. μεθ' ἑαυτῶν. μεθ' ἑαυτὸν f. αὐτὸν legi iubet Kiſt.

C. 102. p. 410. v. 14. ἄνωθεν etc. Kiſtem. obſeruans, Porti verſioni geographiam et ſenſum aduerſari, reddit: ex ſuperiore regione (deſuper quidem) iuxta vrbem Straton (fluens) in mare dein delatus (iuxta Oeniadas) etc.

V. 16. Οἰνιαδῶν ſcribit Tuſanus.

P. 412. v. 1. Etiam Tuſ. (vt olim Abr.) ſcribi voluit: ὅτ' ἔδει. Kiſt. vulgatum explicat: *quando nempe* (δὴ) *erraſſe dicitur* (ſubint. λέγεται).

V. 3. κατοικίσηται. Vind. κατοικήσηται. Infra in fin. cap. idem Ἀλκμέωνα.

C. 103. p. 412. v. 11. ἐλύθησαν Kiſtem. reddit: *redimendi erant* f. *redimerentur*, coll. Hemſterh. ad Luc. Tim. c. 9.

V. 12. ἐτελεύτα a Vind. abeſt. — Hic et in fine lib. 3. reponendum cenſet Hermann. de emend. gramm. gr. I. p. 23. ξυνέγραψεν, addita litt. ν paragogica.

In Librum III.

C. 1. p. 416. v. 3. ὅπη παρείκοι exponit Kiſtem.: *quo liceret*, f. commodum eſſet, f. occaſio obſerret.

V. 4. τὸ μὴ Tuſ. corrigit διὰ τὸ μὴ — Kiſtem. et ipſe exponit κατὰ τὸ f. διὰ τὸ, et εἶργον iungit cum κακουργεῖν, vt τὸ μὴ etc. interpoſitum videatur: *eo quod a grauiſſua armatura procurrere non auderent*, f. non procurrerent. Nam ὅπλα vt et alibi ſunt ὁπλῖται. (Tuſan. ſcribi iuſſit: τῶν ἑπλιτῶν) Leuesqu. contra exiſtimat articulum τὸ exſtitiſſe ex inutili gloſſemate διὰ τὸ — εἶργον μὴ κακουργεῖν iungit, et oſtendit μὴ ita apud Atticos poſt verba *prohibendi* poni. Idem ὅπλα omnino *exercitum* h. l. eſſe vult.

C. 2. p. 416. v. 8. χῶσιν. Vind. θέσιν.

V. 9. ἐπέμενον etc. Kiſtem. reddit: *voluerant enim portus — prius eſſe obſtructos, — eſſe perducta, item ex Ponto* veniſſe etc.

V. 11. Verba κατὰ ςάσιν cum μηνυταὶ iungit Kiſtem. hoc ſenſu: *homines priuati, propter factionem, hoſpites Athenn. indicarunt*, i. e. indicarunt, quia erant alterius

factionis, et hospites Athenn. Non enim eos, quod Gramm. opinatur, Athenas confugisse, e c. 4 patet.

V. 13. ξυγγενῶν ad solos Boeotos refert Kistem.

C. 3. p. 416. v. 16. προσπολεμώσασθαι est, aduersus Lesbum *praeterea* inire bellum *Kistem.*

V. 17. Hic vulgo additum erat (post Ἀζημ. ἀκέραιον p. 417. extr.) hoc scholion: Μεῖζον μέρος νέμοντες] τοῖς Πελοποννησίοις δηλονότι. Id nescio vtrum casu excideriit in ed. Lips., an omitti Gottl. voluerit, lectore tamen non monito. Nam ineptum esse etiam Leuesq. vidit, censuitque ad aliud verbum, fort. προσπολεμώσασθαι pertinere, et sensum verborum Thuc. esse: *maluerunt eam criminationem non veram* esse: donnant la préférence, accordant la supériorité au desir, qu'ils avaient qu'elle ne fût pas vraie. Portum in vertendo omitisse verba μεῖζον μ. νέμοντες contendit Kistem. (at sensum modo expressit) qui ipse reddi iubet: *maius quiddam curantes*, nempe bellum contra Lacedd., ita vt post νέμοντες comma ponatur.

P. 418. v. 2. ἐσηγγέλθη γὰρ — *annunciatum* s. *mandatum est illis* (nempe nauium ducibus ab Athenien sibus, vt e seqq. patet.) Aliter intellexisse Portus videtur. *Kist.* De anantapodoto in verbis ἦν μέν ξυμβῇ ἡ πεῖρα disputat etiam Leuesq.

C. 4. p. 418. v. 13. s. ἐπὶ ναυμαχίᾳ. Vind. ἐπὶ ναυμαχίαν.

V. 15. εἰ δύναιντο cum ὁμολογίᾳ τ. ἐπ. necti iubet Kistem. et ἀποπέμψ. explicat *a se remouere.*

P. 420. v. 1. Μαλέᾳ. Vind. Μαλέῳ.

C. 5. p. 420. v. 8. ἡσύχαζον. Vind. ἡσυχάζοντες.

C. 7. p 420. v. 20. ἐς Πελοπόννησον. Vind. περὶ Πελοπόνησον. Hanc lectionem plurium codd. (περὶ) ex interpretamento enatam censet Kist.

P. 422. v. 4. αὐτόθεν. Vind. αὐτόθι. Vtra lectio praeferatur, non multum referre monet Kist. αὐτόθεν esse, *ab iis qui inde* — αὐτόθι *ab iis qui hic* —

C. 8. p. 422. v. 7. ὡς hic esse, *quum*, *quatenus*, non, *quemadmodum*, monet Kistem.

V. 8. ἀφικνοῦνται. Vind. ἀφικνοῦντες.

C. 9. p. 422. v. 17. εἰ, ἐν τῇ εἰρ. In ed. Steph. qua vsus est Kistem., εἰ notatum erat calamo, vt legenti suspectum; atque suspectum esse debere monet Kistem. quando reddatur *si*; negant enim postea Mitylenaei se ab Athenn. honoratos esse. At εἰ etiam conditioni incertae, dubiae aut falsae praefigitur, estque, *quasi*, *ac si.* χείρους hic et antea Kist. intelligit *deteriores*, non, *improbos.*

C. 10. p. 424. v. 6. πολυψηφίαν non esse multitudinem suffragiorum, aut suffragia ferentium, sed, multitudinem opinionum diuersarum inter eos, quibus ius suffragandi fuit, monet Leuesq. — Kistem. posito commate post οἱ ξύμμαχοι, non ante, locum ita reddit: *socii autem, qui non poterant in vnum coëuntes, ob suffragantium multitudinem, resistere, redacti sunt in seruitutem.*

V. 9. μεθ' ἡμῶν. Vind. καθ' ἡμῶν, et in marg. adscripta est haec adnotatio graeco-barbara: οἶμαι δὲ τὸ καθ' ὑμῶν δευτέρου θέλει εἶναι προσώπου. Hanc lectionem propius accedere ad scripturam cod. Graev. μεθ' ὑμῶν, obseruat Alterus.

C. 11. p. 424. v. 15. τι post παραβαίνειν etiam cap. seq. legitur, valetque *in aliquo*, κατὰ τί· τὸ μὴ προέχων i. e. *quatenus non praestans viribus. Kistem.* Leuesq. praefert codd. nonnullorum lect. τῷ μὴ προέχων (f. προέχειν) ἂν ἐπ. ἀπ. Reddit: ne se fiantent pas de forces supérieures; renonce à l' envie d' attaquer.

V. 16. αὐτονόμοι δὲ cum codd. scribi maiult Kist.

V. 17. ἅμα μὲν γὰρ μαρτυρίῳ ἐχρ. etc. horum hanc esse sententiam iudico: *simul (praeter alia callida consilia) et hoc argumento vtebantur* (vt ceteros socios ad belli societatem allicerent) *non profecto eos* (Mityl.) *qui pari sunt iure quam ipsimet, inuitos secum ad militiam proficisci, nisi quid deliquissem ii, quos aggrediantur.* Ita exponi commode potest, si ἄκοντας retineas, quod si mutare in ἑκόντας velis, non adeo repugno. *Kistem.* Etiam Leuesq. ἑκόντας praetulit, et vertendo expressit. Monet tamen et vulgatum ἄκοντας non posse reiici.

P. 426. v. 6. τῶν ἀεὶ προεχώτων Kist. vernacule reddit, *der jedesmaligen Vorsteher.*

C. 12. p. 426. v. 10. ὅ τε τοῖς ἄλλ. Kistem reddit: *quod ad alios attinet, maxime beneuolentia fidem confirmat* etc. Tum εἴ τῳ δοκοῦμεν etc. *si cui videamur nos prius deficientes iniuste agere, cum illi periculum nobis nondum inferunt* s. inferre tardant, *nosque ipsi non exspectamus, dum plane cognoscamus* etc. Comma ante διὰ τὴν ponit.

V. 13. δεινῶν. Vind. κινδύνων.

V. 14. ἀντεπιμελῆσαι. Vind. ἀντεπιμελλῆσαι. — Vulgatum retinet Kist. et vertit, *vicissim contra eos inire consilia*, etsi Porti et Steph. interpretationem non vult prorsus repudiare. Seqq. τι ἔδει sic intelligit: *aliquatenus* s. quodammodo (legit enim τὶ non τί) *oporteret* s. par esset, *propter aequalitatem* (cum nobis potentia paribus nil esset ab iis metuendum) *nos esse penes eos*, s. eorum sequi partes. Quare etiam interrogandi notam delet, quod et in marg. ed. Steph. qua vsus est Kist. notatum erat.

C. 13. p. 428. v. 4. κωλυθέντας. Vind. κωλυθέντες.

V. 9. ὡς οὔπω. Vind. καὶ οὔπω.

V. 12. Scribi Kistem. iubet: ἀλλ' ἢ ὑμᾶς, quod sententiae aptius sit.

V. 14. ἔσαι ὁ πόλεμος Kist. explicat: *non in Attica bellum erit* (non Atticae copiis viribusque sustentabitur), *sed de ea erit regione, per quam* (socioram terram) *Attica acquirit commoda sua*, viresque et opes quibus bellum sustineat.

V. 17. ἢ οἱ πρὶν δουλεύοντες. Repudiato Porti additamento Kist. simplicius reddit: *quam qui prius seruiebant.*

V. 20. ἦν εἴχετε monet Kist. esse: *quam sustinueritis* (non, sustinetis), quem indicat. vsum pro coniunct. confirmat Hemsterh. ad Luc. Tim. c. 9.

C. 14. p. 428. v. 23. ἴσα καὶ esse i. q. ἴσως ἥπερ monet Kistem.

P. 430. v. 1. ἴδιον μὲν τὸν κίνδυνον etc. intelligenda sic esse non dubito: proprium quidem periculum nostri corporis s. nostrorum ciuium proponentes (hac nostra oratione), sed communem vtilitatem si res feliciter succedat etc. Hoc sensu magis elucet oppositio vtriusque

ſententiae; ſimul et omni oratione id ipſum egerant Mitylenaei, vt oſtenderent communia ſibi cum aliis Graecis eſſe commoda et pericula. *Kiſtem.*

V. 2. διδόντας. Vind. δώσοντας. Sed Kiſtem. cenſet fluxiſſe hanc lectionem ex antiqua interpretatione (v. Schol.)

C. 15. p. 430. v. 5. Probat Kiſtem. Heilmanni interpunctionem, ſed verba τὴν ἐς τ. Ἀττ. ἐςβολὴν interpretatur, *quod attinet ad irruptionem in Atticam.* Dein ſequitur, interpoſito tantum commate, *et ſociis — ipſique primi* etc. Leuesqu. comma poſt ἐςβολὴν poſuit, et τε poſt τοῖς deleuit atque verba ita ſtruxit: καὶ ὡς ποιησάμενοι ἐςβολὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν, ἔφραζον τοῖς ξυμμάχοις παρεῖναι ἰέναι κατὰ τάχος ἐς τὸν Ἰσθμὸν τοῖς δύο μέρεσι.

C. 17. p. 432. v. 1. Kiſt. ἐν τοῖς non vult cum Schol. de tempore accipi, ſed ad Athenienſes referri, atque expeditiorem fore ſententiam cenſet, ſi legatur αὐτοῖς et cum ἔπλευν iungatur. Vertit igitur: *cum hae naues nauigabant iſtis, plurimae profectae naues, ſimul ſumtae, erant ipſis* etc. Duram enim verborum confuſionem exiſtere, ſi ἅμα ad καλλει referatur. — Perſecutus copioſe eſt vſum ellipticum form. ἐν τοῖς apud Thucyd. maxime Reizius de proſodiae accentus graeci inclin. p. 17. ed. Wolf.. nec h. l. omiſſo, eamque latine oſtendit ſignificare, *omnium* ſiue vt h. l. Wolf. vertit, *longe* plurimae. Idem Wolf. cenſuit, quod ἐν τοῖς additur etiam femininis, vt h. l, id repetendum eſſe a priſco ſermonis vſu, minus interdum diligente. — Kiſtem. tamen in Append. p. 116. f. reiectis iis, quae antea ſcripſerat, antiquam rationem ſecutus eſt in ellipſi explicanda. Itaque h. l. monet dictum eſſe pro ἐν τοῖς οἷς νῆες ἐγένοντο, inter eos populos, qui re nauali valebant, omnemque locum reddit: quo tempore hae claſſes nauigabant (nempe Athenn. et Lacedd. — itaque male addi αὐτοῖς pro ἐν τοῖς, ex aliis populis plurimae certe fuerunt naues — ipſis; aeque multae autem, et adhuc plures (fuerunt ipſis) initio belli. Bene Heilm. reddidiſſe monet παραπλησ. *aeque multae* (non ſimiles), ſed ἀρχ. τ. πολ. non eſſe, *quam initio belli;* in hunc errorem Heilmannum incidiſſe, quod in praecedd. ἐν τοῖς claſſes atticas inter ſe, non cum aliorum populorum claſſibus comparari exiſtimauerit; patere autem, in ſeq. τήν τε γὰρ etc. ſermonem eſſe de claſſe, quae tum, non initio belli, inſtructa erat. ἅμα γινόμενοι ſimplicius exponi vult: *congregatae erant*, vt IV, 30.

V. 6. ἐφρούρουν. Portus vertens, *obſidebant*, culpandus non erat; nam de obſidione ante facta, non de praeſidio, loquitur auctor. *Kiſtem.* Idem monet Leuesq., qui rem ipſam ita explicat: Athenn. duos exſtruxerant muros, quibus Potidaeam cingerent; his muris hoplitae erant praeſidio, ideoque vrbem obſidebant. Eam rationem vrbes obſidendi etiam recentioribus non fuiſſe ignotam, docet.

C. 18. p. 432. v. 12. Ἐρέσου. Vind. Ἐρεσοῦ.

V. 1, Ἐπιβοήθειαν h. l. eſſe *eruptionem*, monet Kiſt. vt I. 105. ἐκβοηθήσαντες ſ. ἐκβοηθήσαντες. Idem comma poſt αὐτῶν (vt in Lipſ. eſt) ponit iuſſerat.

C. 19. p. 432. v. 22. f. Si comma deleas ante τότε et καὶ ἐπὶ, figasque id poſt τάλαντα, aptior erit verborum ordo. *Kiſtem.* Eodem modo etiam Lev. cenſuit comma poſt τάλαντα eſſe ponendum, nam ſecundum membrum ab v. ἐξέπεμψαν incipere. Recte vero notat ſupra ſtitionem editorum qui ne interpunctionem quidem emendare auſi fuerint.

P. 434. v. 1. καὶ e τῆς K. diſterminans et nectens cum ἐπιθ. atque αὐτός τε, verto: *et, in Cariam adſcendens.* Nolim enim iungi Καρίας cum πεδίου. Genit. cum ἀναβῆναι ita et legitur c. 22. — Mox ἄλλης ante χρατιᾶς deleri vult Lev.

C. 20. p. 434. v. 8. Εὐπολπίδου. Vind. Εὐμολπίδου. Mox id. Χαϊμάχου.

V 14. ἐς ὃ ἐβούλοντο placet potius verti: *in quantum cupiebant, pro eo ac volebant. Kiſtem.*

C. 21. p. 434. v. 19. ξυνεχῆ. Vind. ξυνοχά.

P. 436. in *Thucyd.* v. 1. Τηρήσαντες νύκτα χειμέριον — καὶ ἅμα ἀσέληνον] *H. Stephanus* Operar. in Dionyſium Halic. Cap. XVI. quo de *Dionyſii* imitatione *Thucydidis* agit, ſcribit apud vtrumque non vno loco Φυλάττειν pro *obſeruare*, minus vſitata ſignificatione legi: et quidem alicubi cum eodem accuſatiuo: vbi videlicet dicunt, Φυλάξαντες νύκτα ἀσέληνον. Sed in *Thucydide* hic eſt τηρήσαντες, non Φυλάξαντες. Sic IV, 26. μάλιςα δὲ ἐτήρουν ἀνέμῳ καταφέρεσθαι. Φυλάττειν ea ſignificatione dicit VII, §3. τῆς νυκτὸς Φυλάξαντες τὸ ἡσυχάζον ἔμελλον πορεύσεσθαι. Dvk.

C. 22. p. 436. v. 10. Verba ἐξ ἀφ' ἑκατ. ſeparans commate vtrinque verto: *ſex ab vtraque parte, turres conſcenderunt.* Sicque erant, vt ſupra dicebatur, duodecim numero. *Kiſtem.*

V. 14. ἄρμησεν non reddi poſſe, *concurrit* (quia γὰρ ſequitur) ſed eſſe, *verſus muros mouebantur* ſ. *ire tendebant*, Kiſtem. monet.

Ibid. Καὶ αὐτίκα βοὴ ἦν] Ita ſcripſiſſe *Thucydidem*, non αὐτίκα βοὴν, nec αὐτίκα βοὴ, omiſſo ἦν, intelligi poteſt ex *Hermogene* περὶ ἰδεῶν Lib. I. Cap. 12. p. 361. Dvk

V. 16. προσέβαλλον non eſſe *adorti ſunt*, ſed, ſe adorturos *murum eſſe ſimularunt*, monet Leuesq.

V. 18. Articulum οἱ ante τριακόσιοι deleri iubet Leveſq. quod antea nondum ſit dictum de illis trecentis, ita vt indefinite nunc loquendum fuerit.

C. 23 p. 438. v 1 ὑπερβαίνοντες τῶν Π. valet: *illi Plataeenſium, qui murum conſcenderant;* aut ἀναβεβήκεσαν eſt, *in turrim adſcendebant*, non vero, *murum conſcenderunt*, vt Port. vertit. Melius ὡς vertas *cum.* Dein ἐνςάντες eſt, *ibi conſiſtentes*, non vero: *hoſtibus reſiſtentes*, nam illi nondum ibi aderant. *Kiſtem.*

V. 3. ff. In his vertendis grauiter erraſſe Portum monet Kiſt. atque ſic reddit: καὶ κλιμ. etc. *et ſcalas turribus adponentes e muro* (deſumtas, quia iam adſcenderant Platt.) *et recipientes plures viros* (in turrim quam antea adſcenderant). Poſt πλείους ponit ſemicolon, poſt ἐπιβοηθ. comma. οἱ μὲν etc. *illi quidem ex turribus h ſles, qui et infra et deſuper aggrederentur, arcebant miſſilibus* (poſito commate poſt πύργων, *infra* et *deſuper* exponit *ex terra*

et ex muro, atque ad ἐπιβ. refert) — οἱ δὲ etc. *alteri autem, qui plures erant* (quam qui in turribus) *multas admouentes scalas* (muro exteriori) *simul et* (comma ante ἅμα) *pinnas deiicientes, inter ambas turres transcendebant* (murum exteriorem — ὑπερέβαινον aliud est, quam *adscendebant.*) *Quicumque autem euaserat*, f. *superauerat* (murum ac fossam extra murum) *in fossae crep.* etc. — Εἴτις παραβ. (v. 7.) i. e. *si quis hostis, accurrens auxilio iuxta murum, inuehere vellet, transitum fossae.* — ἐπεὶ δὲ etc. (v. 8.) *Cum autem omnes transissent fossam, illi ex turribus* (f. qui in turribus erant) *difficulter, vtpote vltimi, descendentes ad fossam veniebant* etc. Ante οἱ ἀπὸ comma ponit, non post πύργων.

V. 11. Etiam Vind. ante ἐτόξευον repetit ἐντεῦθεν.

V. 12. καθεωρῶντο actiue reddit Kist. *videbant.*

C. 24. p. 438. v. 21. λαβόμενοι τῶν ὀρῶν est: *tenentes montes*, f. *viam per montes incedentes. Kist.*

C. 25. p. 440. v. 4. χαράδραν. Vind. χαράνδραν.

C. 26. p. 440. v. 12. προστάξαντες Kist. reddit simpliciter: *mandata dantes*, f. *cum mandatis;* néque hoc otiosum esse, cum ex c. 29. colligi possit, hic Thucyd. innuere voluisse, quaedam, occulta fortassis, mandata Alcidae data. Etiam Abresch. in Auct. p. 304. monet προστάξ. non esse reddendum, *praecipientes.*

V. 14. ἐπιβοηθήσωσιν. Vind. ἐπιβοηθήσουσιν.

C. 27. p. 440. v. 23. ὡς ante ἐπεξιὼν non vertendum esse, *tamquam*, sed, si exprimatur, esse *quippe*, monet Leuesq.

C. 28. p. 442. v. 7. οὐκ ἠνέσχοντο simpliciter esse, *non tulerunt*, obseruat Kist. Idem etiam ὅμως, *nihilominus*, alteri lectioni ὁμῶς, *pariter*, praefert.

V. 8. ἀναχήσας αὐτοὺς significare, *eos exsurgere iubens*, f. *ad se arcessens*, et his iungenda esse seqq. ὥςε μὰ ἀδικῆσαι, i. e. *vt nullam ipsis iniuriam inferret* (ea conditione, vt —) cum Heilm. censet Kist.

C. 29. p. 442. v. 12. Post πλέοντες comma deleri, et poni post Πελοπ. iubet Kist.

V. 14. Ἰκάρῳ καὶ Μυκόνῳ. Vind. Ἰλάρῳ καὶ Μυκώνῳ. — Κλάρῳ scribi vult Kist., quia v. 33. naues hae dicuntur Claron appulisse, ibique ab Athenn. primum conspectae esse.

Ibid. ἑάλωκε. Vind. ἑαλωκεῖα (sic) εἴη.

C. 30. p. 444. v. 2. Pro τὸ καινὸν Corayus ap. Lev. scribi vult τὸν καιρὸν, *occasionem*, tempus opportunum rei exsequendae, coll. IV, 23. et 93. V, 10. I, 142. Eam correctionem etsi in versione secutus est Leuesquius, tamen ait vulgatam ita defendi posse, vt τὸ καινὸν sit, *quidquid hosti nouum et inexspectatum accidit*, ideoque eum conturbat.

C. 31. p. 444. v. 6. ἐλπίδα δ' εἶναι etc. In diuersa abeunt interpp. quorum nemo in sua expositione ad vim perf. ἀφῖχθαι animum aduertit. [Abresch. in Auct. p. 304. interpretem recte per futurum reddidisse censet.] Hanc ego perpendens, simulque sciens ἦν optatiue, aut, si malis, elliptice nonnumquam vsurpari, ad hanc explanationem delatus sum, quae nullam verbis auctoris vim inferat: *spem eius esse; nequaquam enim se imprudenter ad eum accessisse* (se ex patria sua non absque consilio et spe certa excessisse). *Et si prouentum istum* (Ioniae) — *Athen. eriperent! et simul si ipsis* (αὐτοῖς Athenienses) *aduersus se ingruentibus* f. *bellum parantibus, sumtus fierent* f. fiant! nempe Athenienses. Lego igitur ex codd. plerisque αὐτοῖς pro αὐτούς. In ea quam protuli expositione, coniunctio γὰρ aptissima est, quae si non adesset, verti fortassis possit: *nihil inconsulto euenisse, si prouentum eriperent, ac si sibi* (σφίσι) *aduersus eos* (αὐτοὺς) *ingruentibus sumtus fierent.* Sed ita exponi probabet ea particula. Valere autem ἀκουσίως *inconsulto*, *imprudenter*, docet Steph. in Thes. Porri interpretatio non facit satis, cum γίγνηται infinito modo nequeat reddi, ac σφίσι male ad hostes referatur. Non magis placet Heilmanni explanatio, tum quod τε post πείσειν vetat haec verba haberi pro ἀποδόσει periodi, tum quod ἐφορμῶσι, participium ab ἐφορμάω, non vero ἐφορμέω profectum, eam quam ipsi adtribuit significationem (*bey ihrem Aufenthalt*) non possit admittere; demum, vt taceam causas supra allatas, quod αὐτοὺς pro lubitu mutet in αὐτοῦ. Vsum ellipticum coniunctionis εἰ f. ἦν etiam deprehendes hui. lib. c. 44. *Kistem.*

Pro οὐδὲν Vind. legit οὐδενί, et αὐτοὺς Tus. corrigit αὐτοῖς. — Leuesq. legit οὐδενὶ et ἀφῖχθαι pro ἀφίξεσθαι accipit. — Corayus pro αὐτοὺς aut scribi vult αὐτοῦ (*ibi*) aut illud pronomen deleri, quod exstiterit ex αὐτοῖς glossemate voc. σφίσι. Verba ita Cor. struit: ἐλπίδα δ' εἶναι — καὶ ἦν ὑφέλωσιν Ἀθηναίων τὴν πρόσοδον ταύτην, μεγίστην οὖσαν (quae prima spei causa est) καὶ ἅμα ἦν δαπάνη γίγνηται σφίσιν ἐφορμῶσιν (pro Ablat. plur. partic. habet C.) αὐτοῦ (secunda causa.)

C. 32. p. 444. v. 11. Μυονήσῳ τῇ Τηίων. Vind. Μυονήσσων τῇ Τηίων.

V. 15. προσάξεσθαι. Vind. προσάξασθαι.

P. 446. v. 1. Nolim cum Heilm. reprehendere Portum, quod παραβαλεῖν εἰς Ἰον. vertat *in Ioniam traiicere*, cum et Plutarchus dixerit παραβάλλοντας εἰς Θήβας *accedentes ad Thebas.* Neque eam vim huic verbo ineſſe puto, quam ei adtribuit Heilm. παραβόλως περαιῶσαι. Kistem. in App.

C. 33. p. 446. v. 9. Λάτμου. Vind. Πάτμου.

V. 11. ἐγκαταληφθεῖσαι. Vind. ἐγκατωληφθῆναι.

C. 34. p. 446. v. 14. Ἰταμάνους. Vind. Ἰταμίτους.

V. 17. διατείχισμα hic esse puto munitionem, quae Notium, vrbem inferiorem, a Colophone, vrbe superiore discludebat. Dein τείχισμα (v. vlt.) esse iudico murum vtrique vrbi circumdatum, quem capiens Paches ex vtraque vrbe hostes eiecit. *Kistem.*

V. 20. ἀρέσκον. Vind. ἀρέσκων.

C. 36. p. 448. v. 14. ἐπικαλοῦντες etc. Reddit locum Kistem. ita: crimini dantes et ceteram defectionem, quod non pressi imperio, vt alii, eam inierant, et quod simul assumserant non minimam audaciam Pelopp. naues, quae Ioniam inuadendi, ipsis laturae auxilium, periculum facere ausae fuerant. (Vsum voc. παρακινδύνευσις V, 100. confert.) Idem in Append. Heilmanni expositionem verborum καὶ προεξυνελάβοντο etc (*atque animorum* apud Athenienses *concitationem non minimum adiuvabant naues Pelopp.*) improbat. Nam per eam insolentem

inferri orationis formam, dum naues, quasi praesentes, animorum motus dicuntur excitasse; praeterea refragari constructionem priorum verborum ἐπικαλοῦντες τήν τε etc. *crimini dantes tum (τε) aliam defectionem;* etenim postulari aliud, quod *tum* (porro) crimini dabant; neque illam, quam ipse Kist. probat v. λαμβάνειν constructionem esse mutilatam, vt ex IV, 34. pateat.

V. 18. μετάνοιά τις etc. Pressius verterim: quaedam inceſſit eos poenitentia et conſilii mutatio, saeuum hoc et immane decretum esse datum, totam exscindi vrbem potius, quam non exscindi noxios, s. et non noxios. *Kistem.* — Abresch. Auct. p. 305. monet substantiua pro verbis esse posita. Itaque ita resoluit: μετενόησαν καὶ ἀνελογίσαντο — et seqq. scripta censet pro: ἀντὶ τῶν αἰτίων διαφθ.

V. 19. Negationem οὐ ante τοὺς αἰτ. omittit Vind.

V. 20. προθεῖναι (vt et c. 38.) cum Hemsterh. ad Lucian. Necyom. tuetur *Kistem.*

C. 37. p. 450. v. 6. ἄλλοτε, diuisim, ἄλλο τε, scribi vult Kist.

Ibid. ἀδύνατος. Vind. ἀδύνατον, idque praefert Kist.

V. 10. Ad προσεπιβουλεύοντας Kist intelligit ἔχετε, repudiatque Stephani coniecturam, punctum autem non prius vult poni, quam ante πάντων, vbi secunda aduersus democratiam ratio incipit, ideoque ante οἱ οὐκ ponit semicolon, ante βλαπτ. et ante περιγ. commata.

V. 15. ἐπιτοπλεῖσον. Vind. ἐπιτοπλεῖον.

V. 19. ἀπὸ τοῦ ἴσου cum Steph. reddit Kistem. *ex aequo.*

P. 452. v. 2. παρὰ δόξαν est, *praeter decretum*, aliter quam visum est populo. *Kist.*

C. 38. p. 452. v. 5. ὁτιεγγυτάτω etc. i. e. *quam proxime inhaerens, aemula existens,* s. eiusdem cum iniuria efficaciae, *maximas poenas repetit.* Ita comma sit ante ἀντίπαλον, quae vox et alias hunc, quem dedi, significatum habet. Languet versio Porti. *Kist.*

V. 7. In codd. nonn. post ξυμφορὰς additur negandi particula, quod latini interpretes sunt secuti; Leuesquius autem reiicit. Nam Cleon hoc vult rempublicam semper spectare, vt suae vires augeantur, sociorum praesidia muniantur; quod quidem consilium omnino Athenienses secuti esse reperiuntur. Kistemak. pro ξυμφορὰς mauult legi ξυμφορῶς, quod occurrit c. 40. quem locum is, qui ed. sec. Steph. tractauit, margini adscripserat, haud dubie innuens eam correctionem. Ita sensum fore commodum monet K. hunc: *non dubitabit pronunciare — nostra vero detrimenta* (βλάβας) *in sociorum commodum* (ξυμφ. τ. ξυμμ.) *vergere*, s. constituta esse, s. cedere debere.

V. 8. Dum Heilm. arguit Porti versionem verborum τὸ πάνυ δοκοῦν, ἀνταποφῆναι, ὡς οὐκ ἔγνωσαι· fateor me partes accusati suscipere. Ea enim potestas philosophica voc. δοκοῦν nimis insolens videtur in orat. ad populum habita a Cleone, viro quam minimum philosopho. Dein series orationis est pro Porto, quia primum dixerat, se mirari, eum s. eos, qui iterum, facto ante decreto, de Mityll. referri voluerunt; dein et illum mirari qui pronunciare non audebit, esse nobis vtiles iniurias a Mityll. illatas. Nunc subiungit, manifestum esse eum, aut arti dicendi confisum, daturum operam, vt demonstret 1. id non esse decretum, quod maxime decretum est; aut, quaestu inductum, 2. conaturum vobis imponere, s. in errorem, in Mityll. gratiam, inducere. *Kistem.* in Append.

V. 13. Pro λόγων placet ex aliis codd. legere λόγῳ. Verba haec ἀπὸ τῶν λόγῳ κ. ἐπιτ. iungenda sunt cum σκοποῦντες, aut, quod latius forte est, τὰ δὲ πεπ. ἤδη intelligenda sunt elliptice, et ἀπὸ τ. λ. κ. ἐπιτ. cum ἀκουσθεν iungenda: *quod autem quae modo sunt gesta, spectat, non ea, quae vidistis certiora ipso visu* (eo quod vidistis, *existimatis, quam quae audistis ab iis, qui egregie vos verbis increpant. Kistem.*

V. 15. ἐθέλειν pendere ab ἄριστοι putat Kist. τῶν ἀεὶ ἀτόπων idem reddit, *rerum quarumlibet ineptarum.* Tum μὴ ὑστεροι etc. cum Gramm reddit: *ne inferiores* s. posteriores *esse videamini, si prolatam ab aliis sententiam secuti fueritis.* Tum posito post γνώμῃ puncto, tres praepositiones πρὸ, quod Steph. vult, valere putat: *alius ante alium*, et vertit: Si quis acute quid dixerit, alius ante alium laudare, et alius ante alium percepisse ea, quae dicuntur, promti esse videri vultis, et alius ante alium praesentire, quae exinde (ex his dictis) consequantur, tardi estis. Igitur comma ante καὶ προχισθ. ponit, Infin. πρόθυμοι εἶναι, vti et βραδεῖς pendere putat ab ἕκαστος βουλόμενος (ἐστί). In adpend. p. 119. s. idem *Kistem.* haec addidit: „Emphasin quam Steph., quem et ego secutus sum, tribuit verbo προεπαινέσαι et seqq., confictam esse pronuntiat Heilmannus. Verum nonne, vt vnum afferam exemplum, προεπιβουλεύειν L. I. c. 34. valet itidem: *ante alios insidiari?* Dein ὀξέως iungi cum προεπ. placet Heilm. ac totum locum reddere: *propere adsentiri, non exspectantes aliorum orationes.* Non nego, ἐπαινέσαι saepius esse, *adsentiri, comprobare;* verum quomodo ἐπαινέσαι πρό τι λέγοντος exponi possit: *adsentiri ante alterius orationem*, nescire me fateor. Sat rem fuisset dicendum τοῦ λέγοντος, pro τι, aut πρὸ τοῦ τί λέγ. Adparet quidem in notis *H.* δέ τε λέγ. pro δέ τι λέγ. quod nisi vitium sit operarum, gratis ab eo immutatum dicerem. Non itaque causam esse video, cur ab mea expositione recedam, cum praeterea et supra Cleon increpuerit Athenn., orationis splendore eos abripi."

Omnis loci inde a καὶ μετὰ καινότ. λόγου — ἀποβησόμεναι structuram explicat Abresch. Auct. p. 306. s.

C. 39. p. 454. v. 5. ὑμᾶς. Vind. ἡμᾶς.

V. 8. ὑπὸ ἡμῶν. Vind. ἀπὸ ἡμῶν.

V. 13. καὶ ἐλπίσαντες verti Kistem. iubet: *sibi proponentes.*

V. 16. τρέπειν pro τρέπεσθαι esse positum censet *Kistem.* Idem monet Leuesq. atque loco Clementis Alex., vbi Medium est substitutum, confirmat. Locum hunc multorum imitatione esse celebratum, monet Wyttenb. ad Iul. Or. I. p. 205. ed. Schaef.

V. 17. παρὰ δόξαν. Vind. περὶ δόξαν.

V. 18. χρῆν. Vind. χρή. Mox διαφερόντως scribi mauult Kist.

P. 456. v. 2. τε post ὑπὸ deleri iubet Kist., vt superfluum. Ita iam Abresch. Auct. p. 307. censuerat.

V. 4. Poſt ἀνήκεσον etiam Kiſtem. poni voluit interr. notam.

C. 40. p. 456. v. 10. Verba ἁμαρτεῖν ἀνθρωπείως commatibus ſeparari iubet Kiſtem. In Vind. eſt ἀνθρωπίνως.

V. 14. ἐξ ἀνάγκης habere tantum adſeuerandi vim cenſet *Kiſtem.: neceſſario, procul dubio*, ſ. *non poſſunt non hoſtes nobis ſemper* eſſe. Cauſam effati non quaerendam eſſe monet, praeſertim in oratione hominis adeo vehementis, ſibi confidentis, ne dicam temerarii.

V. 15. Aut legendum ζημιωθήσεται aut vulg. ζημιώσεται ita interpretandum eſſe docet *Kiſt.* Cf. Pierſon. ad Moer. p. 367. vbi hic locus notatur.

V. 16. ὁμοίους τε καὶ οὐδέν etc. Simplicius vertit Kiſt.: *qui et ſui ſimiles, et nihilo ſecius* (etſi leues in iis ſimus) *hoſtes nobis, relinquentur.*

V. 19. Kiſt. interpungit: εἰ δὲ δή, καὶ οὐ προσῆκον, ὅμως etc.

Ib. εἰκὸς τοίνυν. Vind. εἰκόστοι.

V. 20. τῇ τε αὐτῇ, i. e. *eadem poena* (qua hoſtes in vos vellent) *ea vos in illos animaduertere velitis.*

P. 458. v. 1. ἡμῶν. Vind. ὑμῶν, vt et v. 4. Atque ſic vtroque loco legi iuſſit *Kiſt.*

Ib. ἀδικίας. Tuſ. ἄδικοι.

V. 3. ἀνάγκῃ. Vind. δίκῃ, id quod etiam Kiſt. praetulit, ſententiae cauſa.

V. 5. ſ. πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα et deinde ποτὲ magis proprie Kiſt. ita reddi vult, vt oppoſitio ſit perſpicua: *eo, quod ſub oculis eſt — quandoque impendentis.*

V. 7. ἀφιζῆται. Vind. ἀφίζηται.

C. 42. p. 460. v. 5. ἰδίᾳ. Vind. ἀδείᾳ.

V. 6. διαφέρει. Vind. διαφέροι.

V. 8. χαλεπώτατοι δὲ etc. Ita vertit Kiſt.: Moleſtiſſimi autem ſunt, qui pecuniarum (a dicente captarum) crimine inſimulent orationem quamdam aduerſus ſe, aut mentem ſuam habitam. Non placet enim ei ἐπίδειξιν vertere *ſpecimen*, ſed potius, *orationem aduerſarii*, quamquam ex codd. legi mauult ἀντίδειξιν, vt aptius huic ſignificatui vocabulum.

Ibid. προκατηγορεῦντες legit Lev. Cleon occupauerat accuſare eos, qui contra ipſius ſententiam erant dicturi.

V. 11. ἐν τῷ τοιῷδε, nempe cum talia de oratoribus dicuntur, cum talium inſimulantur. Ita mox τοιούτους ſunt, qui talia oratoribus crimini dant. *Kiſtem.*

V. 13. πεισθείσαν aut actiue accipi vult Leuesqu. aut potius ſubintelligi οἱ πολῖται, ex πόλις. Reddit: il ne ſe laiſſerait pas entrainer à tant de fautes.

V. 14. ἀπὸ τοῦ ἴσου explicat Leuesqu. verbis et rationibus, non, calumniis. — φείνεσθαι etiam ad ἐκφοβοῦντα pertinere cenſet Kiſt.

V. 15. προστιθέναι. Vind. προστίθεσθαι. — μὴ τυχόντα γνώμης Kiſt explicat: *qui non obtinet aſſenſum cuius ſententiae non acceditur* oppoſitum eſt ὁ κατορθῶν.

V. 16. Poſt ἥκιστα ἂν comma poni iubet Kiſt., illaque verba refert ad ὀρέγοιτο. τῷ αὐτῷ explicat, *eo ipſo*, nempe, ſi ita, vt dictum, ciuitas de oratoribus ſentiret. Abreſch. in Auct p. 309 in τῷ αυτῷ intelligit ex antecedd., τῷ μήτε ζημιοῦσθαι μηδ' ἀτιμάζεσθαι.

C. 43. p. 462. v. 3. ἤν τις καὶ ὑποπτ. etc. Diſtinguit et vertit Kiſt. ita: Si quis vel in ſuſpicionem veniat, lucri quidem cauſa, optima tamen dicere; ipſum odio ac inuidia proſequentes ob incertam ſordium famam, ſ. opinionem, manifeſta rempublicam vtilitate priuamus.

V. 5. ἀπὸ τοῦ εὐθέος verti Kiſt. iubet: *recta, aperte*, ſine circuitu, verbis ſimplicibus (gerade weg). Etiam Leuesq. monet, ita *ſimpliciter et absque* circuitu *dicta* exprimi, laud. Valken. ad Eurip. Hipp. 491.

V. 9. πῃ i. e. *aliquo, quocumque demum modo*, πλέον ἔξειν, *plus ſibi quaerere*, ſuum quaerere commodum. *Kiſtem.*

Ibid. ſeq. ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι. Cum Schol. Steph. et Duk. ita interpretatur *Kiſt.: in illa tali exiſtimatione veſtra de rhetoribus, maligna et inuidioſa.*

C. 44. p. 462. v. 15. οὔτε κατηγορήσων i. e. *neque accuſaturus Mitylenaeos*, quem eſſe ſenſum ſequentia oſtendunt. Male alii reddunt: *quempiam accuſ.*

V. 17. ἤν τε καὶ κ. τ λ. Duram elleipſin molliri cenſet Kiſt., ſi interrogando enuntietur: *Quod ſi et aliquam mereantur veniam; ſi id ciuitati non eſſe vtile conſtiterit?* ſcil. *non detur*, ſ. *an detur?*

V. 19. καὶ τοῦτο ὅ. Vind. καὶ τοῦτο ᾧ.

P. 464. v. 1. προθεῖσι Datiuum eſſe, *vobis proponentibus*, monet Kiſtem.

V. 4. Leuesqu. Acacii interpretationem praefert, vt πρὸς αὐτοὺς ſit i. q. περὶ αὐτῶν.

V. 5. βουλευόμεθα. Vind. βουλόμεθα.

C. 45. p. 464. v. 6. ἴσων τῷδε. Vind. ἴσων τῶνδε.

V. 7. Comma poſt οὐδείς πω poni iubet Kiſt. Tum v. ſeq. τίς πω — ἐπεχειρησε; (cum interrog. nota) reddit: *quae vmquam id aggreſſa eſt?*

V. 13. καὶ τοῦτο ὅμως π. Abreſch. Auct. p. 310. monet, proximum eſſe, δέος ad τοῦτο e ſeqq. repeti, ſed poſſe etiam ita ſuppleri· καὶ διὰ τὸ ἀνήκειν τὰς ζημίας τὰς πολλὰς ἐς τὸν θάνατον ὅμως παραβαίνεται ὁ νόμος. — Kiſtem. explicat: *in eo* (κατὰ τοῦτο) *nihilominus peccatur.* Vt τοῦτο ἁμαρτάνειν c. 47.

V. 4. ἀνάγκη τὴν τόλμαν. etc. Puto ἀνάγκη, vti et ὕβρει, φρονήματι, ὀργῇ, hic eſſe caſus inſtrumenti, et praeterea omnem locum vsque ad καὶ ὄντα vitioſa diſtinctione laborare. Quare pono comma ante αἱ δ' ἄλλαι, poſt κατέχεται, non vero poſt κρείττονος· dein comma poſt ἐπὶ παντὶ et ante καὶ ὁ μέν. Tum ordino omnem ſententiam, ac verto, legens ἑκάσῃ, ita: paupertas prae neceſſitate audaciam praebens, potentia prae contumelia ac ſuperbia auaritiam (praebens), item aliae vitae conditiones prae innatis homini motibus, vt quocumque quis conſtrictus teneatur, ad patranda facinora impellunt, vi quadam inſuperabili. Cupido quidem ac ſpes inprimis, hic dux, illa comes, atque hic quidem — plurimum nocent. — Sic iungo ἐξάγουσιν cum πενία etc. βλάπτουσι cum ἔρως et ἐλπίς. Si vero cui non placeat, quod non ſuffragentur codd. legere ἑκάσῃ, is me non inuito verba ὡς ἑκ. — κρείττονος iungat et exponat: *vt quilibet* (motus animi) *teneatur vi quadam invincibili. Kiſtem.*

V. 18. ἐπιβολήν. Vind. ἐπιβουλήν.

P. 466. v. 3. Ad ὅσῳ περὶ τῶν ex praecedd. repetit Kiſt. κινδυνεύουσι, et ὅσῳ etiam ad καὶ μετὰ πάντων refert.

V. 4. τὶ αὐτὸν Vind. τί αὐτῶν.

V. 6. τῷ δεινῷ etiam Kiſtem. ſcribi iuſſit. Et ſic quoque Vind. cod.

C. 46 p. 466. v. 8. ὅτι ἐν βραχυτάτῳ Kiſt. intelligit: *quam citiſſime.*

V. 9. ὅτι νῦν μὲν ἦν etc. ita reddit Kiſt.: quod nunc quidem, ſi qua ciuitas, quae etiam (vt Mayl.) defecerit, videat ſe non euaſuram ſ. non ſuperiorem fore, ea compoſitionem factura ſit, cum adhuc poſſit impenſas ſ. ſumtus a nobis factos reſtituere, et impoſterum ſoluere nobis tributum.

Scholiaſtes videtur negandi partic. μὴ non legiſſe, eum ſecuti ſunt latini interpretes. Leuesq. primum coniecerat γνώμη (vno vocabulo) legendum et ἦν delendum eſſe, hoc ſenſu: conſiderate, nunc ciuitatem quamdam, vel ſi defecerit, cogitantem ſe tamen ſeruatum iri (*dans l' idée, qu' elle ſéra ménagée*) etc. Sed cum poſtea Corayum conſuleret, hic oſtendit locum eſſe ſanum; errorem exſtitiſſe inde, quod ſchol. et alii ignorauerint περιεῖναι, vt περιγίγνεσθαι, etiam eſſe, *vincere*, vt I, 144. add. Heſych. v. περιεσομένη. Leuesq. eum quidem ſignificatum verbo h. l. non tribuit, ſeruata tamen lect. vulg. reddit: ſi rebellis ciuitas ſuum praeuiderit interitum.

V. 11. ἐκείνως. Vind. ἐκεῖνος. Mox idem: ὅν τινα — et παρασκευάσασθαι.

V. 12. εἰ τὸ αὐτὸ etc. Interrogationis notam ante hanc periodum, et in fine eius ponendam cenſet Kiſt., ſi, quod mauult, pro εἰ e codd. ponatur ἤ, hoc ſenſu: *an idem valet fero, quam celeriter, compoſitionem facere?* ſeu, *an idem fero — idem celeriter?* Poſſe tamen etiam εἰ retineri, cum et ipſa haec part. interrogationibus inſeruiat. Poſt βλάβῃ et ipſe comma ponit.

P. 466. in *Thucyd.* v. 12. Εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ ξυμβῆναι] Liceat inſerere inter animaduerſiones in vetuſta Scholia, breuem hanc diſquiſitionem de varia lectione particulae εἰ in textu Auctoris, an retinenda ſit in iſtis, εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ ξυμβῆναι. Mutant in ἢ *Editiones* variae, *Aldina, Florent. Baſ.* et *Mſſ. Arundel. Barocc. Clarendon.* et *Graev.* Annotauit quoque in margine ἢ, vt veram lectionem *Fr. Portus*, adoptansque eam in verſione ſua *Aemilius*, diſtinguit verba, quae citauimus, a praecedente periodo, atque ſic transfert: *An idem valet fero et cito compoſitionem facere?* neque aliter iam olim *Laur. Valla: an idem valet diu poſt et confeſtim in deditionem venire? Phil. Melanchthon* in Winſemiana: *Idemne valent tarde et cito facere deditionem?* At agnouerunt alii probe penſitatis omnibus, quae enthymemate oratoris hoc continentur, rectius coniunctionem εἰ praeferri, vt connectatur cum antecedentibus verbis ratio hoc loco, prorſus vtpote emphatico, comprehenſa. Quod ni fiat, perit potior pars argumentationis, neque aſſequemur ſatis eorum, quae orator cogitanda vult, efficaciam. Etenim connexio haec eſt ſententiae: *Conſiderate namque ſi qua nunc ciuitas quae defecerit, norit non deſperandam ſibi a vobis ſalutem, eam de ſe dedenda conditiones accepturam, cum adhuc habeat, vnde reddat victoribus impenſas belli, et in poſterum tributa ſoluat: at illo modo* (ſi ex ſententia Cleonis durius et inclementius agatur cum poenitentibus) *quam tandem putatis fore, quae non et melius, quam nunc fecit, ad bellum ſe inſtruat, et obſidionem ad extrema vsque perferat, Si idem valet diu poſt et confeſtim in deditionem venire?* Ita nempe emendauit *Vallam H. Stephanus* in marg. *Edit. Lat.* et in *Concionibus* ſeorſim editis p. 93. *Acacius* quoque vltima verba aptiſſime: *ſiquidem nihil interſit, ſero an extemplo deditionem faciat?* nec minus eleganter *I. Caſa: quippe cum nihil referre intelligant, tardene ſeſe, an celeriter dediderint?* Cum his itaque ſentiemus, et fatebimur inſignem vim dictis et, quem oratores vocant, aculeum ſic ineſſe. Caeterum cum nullae *Editt.* ante *Stephanianas* (quas in textu ſequuntur *Portus* atque *Hudſonus*) εἰ legerint, neque in *Codd.* quorum variantes exhibet *Oxonienſis*, repertum, quaeritur vnde id habuerit *Stephanus?* Reſp. ex *Mſſ.* hac parte ſinceris, vt videtur certe, etſi eos non indicat; quin teſtari ipſe poſſum in *Cod. Mſ.* Bibliothecae *Reſtgaard.* praeſtantiſſimo et ſuperius nobis laudato, ita repraeſentari: εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ ξυμβῆναι. Nemo vero neſcit, quam facilis in librariorum ſcriptione mutatio εἰ in ἢ, non ex vicinitate ſoni tantum, ſed ex percepta haud ſatis mente Auctoris, et contextus ratione. GRAMM.

V. 14. Ad τῶδε ſupplet Kiſtem. προσόδῳ, et poſt χρόνον (v. 16.) atque poſt ἀφιγμένους (v. 19.) commata ponit. Form. ἐς χρημάτων λεγον illuſtrat Wytt. ad Iul. p. 170. Schaef.

V. 20. μηδ' εἰς ἐπίνοιαν. Vind. μηδ' εἷς ἐπίνοιαν.

C. 49. p. 468. v. 18. ἀντιπάλων hic puto eſſe propr. *aemulas*, ſ. *maxime contrarias et aeque graues*, tum τῆς δόξης eſſe, vt c. 37. *decreti* ſ. *conſulti ante facti.* Ita aptus ſenſus erit: prolatis hisce ſententiis maxime inter ſe aemulis (quarum alia decretum eſſe reuocandum dicebat, alia negabat) Athenn. nihilominus de decreto ante facto diſceptarunt. Otioſum eſt ὅμως, *pariter. Kiſtem.*

V. 19. ἀλλήλας. Vind. ἀλλήλους.

V. 21. ἑτέρας ſcribi mauult Kiſtem., vt omnis difficultas tollatur.

P. 470. v. 5. ἀλλόκοτον. Vind. ἀλλόκοντον.

V. 7. κινδύνου. Vind. κινδύνων.

In Schol. ad hoc caput (p. 469. extr. vbi Ἀγχώμαλοι explicatur) Toupius Emendd. in Suid. et Heſ. T. IV. p. 252. diſtinctionem poſt ἐγγὺς tolli, et coniungi ἐγγὺς ἴσαι recte iubet.

C. 50. p. 470. v. 10. παρέλαβον recte Vallam vertiſſe *ademerunt*, ſ. *receperunt*, ſ. *ſibi vindicarunt*, monet Kiſt.

C. 51. p. 470. v. 18. τούς τε Πελοποννησίους ὅπως μὴ ποιῶνται poni Abreſch. Auct. Dil. p. 311. oſtendit pro, τούς τε Πελ. μὴ ποιεῖσθαι ἔκπλους λανθάνοντας.

V. 22. ἐξειργάσαντο. Vind. ἐξειργάσατο.

C. 52. p. 472. v. 2. προσέβαλον. Vind. προσέβαλλον.

V. 11. Scribe diuiſim εἴ τι, neque id τι, quamquam et poſtea poſt ἀγαθὸν repetatur, otioſum aut abundans eſſe exiſtimes. Vim enim quaeſtionis captioſae hic auget, valetque *numquid aliquatenus, aliquo modo.* Item c. 68.

lege εἴ τι, cum vero ibi plerique codd. non legant τι poſt ἀγαθὸν, id recte abeſſe cenſeo; nam repetitae quaeſtioni hanc iterum emphaſin addere nil adtinet. *Kiſtem.*

V. 12. οἱ δ' ἔλεγον, αἰτ. Kiſtem. reddit: dicebant, rogare ſe, vt prolixius dicere liceret, ac conſtituere patronos ſuos, Aſtymachum etc.

C. 53. p. 472. v. 16. καὶ ἐν δικαζαῖς etc. Poſito poſt καὶ commate, itemque poſt ἢ ὑμῖν Kiſt. reddit: *et, dum ſub aliis iudicibus quam vobis, ſicut et ſumus, eſſe nolebamus, putantes aequum ac iuſtum maxime obtenturos.* Et enim dicunt ſe ſubiiſſe conditionem *tum* οὐ τοιάνδε — ὑφέξειν, *tum* ἡγούμενοι τὸ ἴσον etc.

P. 474. v. 5. λελέξεται. Vind. λέξεται.

Ibid. καὶ δέδιμεν, οὐχὶ etc. Kiſt. reddit: Et timemus non hoc, ne ante modo damnata a vobis noſtra virtute (ſ. quae maiores noſtri et nos benefacta vobis aliisque contulimus) quaſi veſtra ſit inferior, iſtud nobis crimini deris, ſed ne etc.

V. 6. τῶν ὑμετέρων. Vind. αὐτῶν ὑμετέρων. Mox idem: ἐπιδιεγνωσμένην.

C. 54. p. 474. v. 13. ἐς ἐλευθερίαν. Vind. ἐπ' ἐλευθερίᾳ.

V. 15. ἐς Ἰθώμην. Vind. ἐπὶ θώμην vitioſe pro ἐπ' Ἰθώμην.

C. 55. p. 474. v. 27. Verba ἀλλ' οἱ ἄγοντες etc. male tranſtulit Portus. Senſus eſt: *ſed penes illos*, nempe Lacedd. et Athenn., *culpa eſt, qui duxerunt ſocios ad res prauas. Kiſtem.*

C. 56. p. 476. v. 1. ἡμᾶς in Vind. deeſt.

V. 4. εἰ γὰρ τῷ αὐτικα — λήψ. Traiectio cum ſit coniunctiuae, intelligi debet, tamquam ſcriptum eſſet: εἰ γὰρ καὶ τῷ αὐτ. χρ. ὑμῶν, καὶ (τῷ) ἐκ. πολ. τ. δικ. λήψ. Abreſch. Auct. Dil. p. 311.

V. 13. κερδαλέως. Vind. κερδαλαίως. Non, *iniuſte*, ſed, *vtilitati noſtrae conſulentes*, reddit Kiſtem.

Ibid. καίτοι χρὴ etc. Locum hunc obſcuriorem ita exponere placet, aſſumto ex codd. ὑμῖν pro ἡμῖν, atque ante ἢ τῶν ξυμμ. intellecto ex praecedd. ξυμφέρον· Atqui decet eadem de iisdem ſemper ſimiliter ſentire, atque vtile eſſe non aliud putare, quam (quod eſt) vtile bonis ſociis, cum illi ſemper certam virtutis ſuae gratiam reportent, atque cum et illud, quod vobis in praeſentia conducit, ſtatuatur. Hic ſenſus aptus eſt ſequentibus, quibus oſtendit, conducere Lacedd. non damnare Plataeenſes. *Kiſtem.* In append. monet, ſe verbis eumdem tribuere ſenſum quem Heilm. ſed non, vt illum, mutare ex ingenio ἔχωσι in Dat. pl. ἔχουσιν. Valere enim haec verba dilucidius explanata: *et vtile non aliud aeſtimare, quam vbi grates ſociis relatae cum noſtris commodis conſentiant.* — καὶ pro εἰ καὶ etiam Abreſch. Auct.

V. 15. καθιζῆται. Vind. καθίζηται.

P. 476. in Not. col. 1. v. 25. poſt, non ſatis explorata videntur, add. Vide etiam quae adnotata ſunt ad Lib. V. c. 54.

C. 57. p. 478. v. 1. Ad οὐδὲ (poſt quod comma ponit) πρὸς ἱεροῖς Kiſt. ſupplet ἀποδέξωνται i. e. *neque* comprobent.

V. 4. πανοικησίᾳ. Vind. πανοικεσίᾳ.

V. 7. ἐκ πάντων. Kiſt. reddit: *ex omnibus, quae ſunt in mundo.*

C. 58. p. 478. v. 11. γναμφθῆναι. Vind. καμφθῆναι.

V. 12. σώφρονά τε (a nobis quos ſeruaritis) ἀντὶ αἰσχρᾶς (a Thebanis, ob turpe facinus). *Kiſtem.*

V. 18. ἐσθήμασί τε. Vind. ἐθήμασί τε.

P. 478. in *Thucyd.* v. 18. ſ. Ἐσθήμασι] *H. Stephanus* adnotauit, etſi *Scholiaſtae* Sophoclis ad Electr. v. 270. tradant ἔσθημα in oratione ſoluta inuſitatum eſſe, tamen eo vti *Pollucem.* Vtitur eo *Pollux* VII, 42. 50, 51. et 54. *Antoninus Liberal.* Cap. XI. et *Ammonius* in παρέχειν. E quibus adparet hoc vocabulo non ſolos Poëtas vſos fuiſſe. ſed quod Plataeenſes dicunt inter inferias, quae annua religione mortuis dabantur, etiam veſtes fuiſſe, non poſſum aliorum ſcriptorum teſtimoniis confirmare. Apud *Sophoclem* in Electr. v. 455. Electra Agamemnoni patri inter inferias iubet dari ζῶμα ſuum. *Scholiaſtes* ibi, ζῶμα, inquit, δὲ νῦν τὴν ζώνην ἐληλοῖ, οὐ τὸ ἔνδυμα. ἵνα τούτῳ ςέφοι τὸν τάφον ἀντὶ μίτρας. διδωσι γὰρ τὸ ζῶμα ἀντὶ τῆς ταινίας. Nec *Plutarchus* in Ariſtide, vbi multis qualia annua haec ſacra fuerint exſequitur, vllam veſtium mentionem facit, ac tantum ςεφανώματα, vinum, lac, et alia, quae Graeci ἐναγίσματα dicunt, memorat. Dvk.

V. 19. νομίμοις. Vind. νόμοις.

V. 20. δράσαιτε. Vind. δράσητε.

P. 480. v. 3. αὐθένταις. Secundum Cyrillum in Lex. mſ. Thucydides non αὐθέντης, ſed αὐτοσύντης ſcripſit. v. Abreſch. Auct. p. 312.

V. 6. ἐσσαμένων. Vind. ἐσσαμένων. In margine idem cod. loco huius verbi habet ἰδρυσαμένων.

C. 59. p. 480. v. 7. Lubentiſſime accedo Heilm. exponenti οὐ, πρὸς τῆς ὑμ. δ. ita: *Non, per veſtram gloriam* (vos obteſtamur) *nolite haec contra publica Gr. inſtituta — peccare, neque nos occidere.* Alia expoſitio friget. Etiam ſeqq. Infinitiui φείσασθαι etc. ſunt loco Imperatiui. *Kiſtem.* in app. Idem in Not. τάδε, οὔτε etc. reddit: *haec, nempe neque in gloriam cedet, quod — peccetis, neque quod — occidatis.*

V. 9. οἴκτου σώφρονα. Vind. οἴκτῳ σώφρονι. Eam difficiliorem lectionem Abreſch. in auct. p. 313. cenſet duplici ratione poſſe ſubſiſtere, aut vt caſus ſextus pendeat a remotiori φείσασθαι, et ad λαβ. ſuppleatur αὐτὸν, aut vt phraſin nouaſſe noſter videatur, ſubintellecto ἡμᾶς, et λαβεῖν ſit *ſuscipere, admittere.* Prior ratio etiam in Auct. ipſi praeplacet, ſi ſcriptura codd. οἴκτῳ σώφρονι antehabenda ſit. Si λαβόντες et κατανοοῦντες cum nonn. codd. legatur, infinitt. φείσασθαι et ἐπικλασθῆναι regi monet ab omiſſo θέλετε. Idem notat interpretem, qui λαβόντας pro εἰλημμένους aut ληφθέντας accepiſſe videtur, et paullo poſt χρειαν pro ἀνάγκη poni oſtendit.

Non damnanda Kiſtem. in App. videtur lectio vulg. οἴκτον σ. λ. quia et alibi auctor dicit, τὸ πλεῖον τ. θαρσεῖν εἰληφότες.

Leueſquius ad φείσασθαι etc. repetiit πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης ἐγὼ.

V. 10. κατανοοῦντας. Vind. κατανοοῦντες.

Ibid. Cur in verborum ὡς ἀχάθμητον interpunctione haeserit Heilm., se nescire monet Kistem. Idem parum aut nihil interesse censet, vtrum ἀναξίῳ an ἀναξίως legatur.

V. 13. προφερόμενοι. Vind. προσφερόμενοι. Idem praefert Kist.: *simul adferentes iusiurandum — vt ne immemores eius fiatis.* Constructio ὥσε μὴ ἀμνημ.

Ibid. Ad μὴ ἀμνημονεῖν Lenesqu. subintelligi iubet τῆς ἡμῶν ἀρετῆς s. προθυμίας, atque ita reddidit.

V. 14. Φίλτατοι ὄντες Lev. reddit: qui amicissimi fuimus. Nam ipsi falli erant, se nunc quidem Spartanorum esse hostes. Sed antiquorum Lacedaemoniorum intimi amici fuerant Plataeenses, tempore belli Persici, atque tum Thebani fuerant Lacedd. hostes (ἐχθίστοις igitur non ad Plataeenses, sed ad Lacedd. spectare censet.)

V. 15. μετ' αὐτῶν. Vind. μεθ' αὐτῶν.

V. 19. καταχήσαντας. Vind. καταχήσαντές.

P. 482. v. 1. Πλαταιῆς ὄντες. Vind. Πλαταιεῖς ὄντας.

V. 3. ἱκέται ὄντες. Vind. ἱκέτας ὄντας.

C. 60. p. 482. v. 5. μὴ pro μήποτε accipit Abresch. Auct.

C. 61. p. 482. v. 13. αὐτοῖς. Vind. αὐτοί habet. Paulo ante cum Schol. et codd. aliquot legendum αὐτοῖς κακία ὠφελῇ, Abresch. Auct. p. 314. monet. Nam perinde esse, vtrum tertius an quartus casus v. ὠφελεῖν addatur, et dictum etiam ἡ ἡμετέρα αὐτοῖς κακία esse posse, vt II, 40. ὃ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία, aut III, 12. ὃ τοῖς ἄλλοις εὔνοια.

V. 15. ἃ ξυμμίκτους. Vind. ἀξυμμίκτους.

C. 62. p. 482. v. 24. νόμοις. Vind. νόμος.

C. 63. p. 484. v. 11. ἤδη ἐπὶ τῷ Μήδῳ *Kistem.* reddit: *iam inde a Medorum* temporibus s. bellis.

V. 15. καὶ οὐκ ἴσην αὐτοῖς. Kist. interpretatur: *non parem illis Athenn. gratiam* (qui oppressos vos adiuuerunt) *retulistis vos* (cum in aliis opprimendis illos adiuueritis).

V. 18. αἰσχρὸν μᾶλλον. Vallam aut legisse, aut suppleuisse particulam negandi οὐκ αἰσχρὸν μᾶλλον monet Lenesq. et ipse eum sequitur. Kist. particulas μὴ (οὐ) μᾶλλον ἤ valere *non tam, quam* — *non adeo hoc, sed potius illud* — laudatque eam in rem IV, 10. VII, 81. Omnem autem locum ita vertit: Atqui non adeo turpe est, reddere parem gratiam (quum a quibus, antea oppressus, adiutus es, eosdem viciſſim oppressos adiuues), sed potius, reddere eam, quae iuste quidem debetur, at ad iniquum vsum rependitur, hoc turpe est.

C. 64. p. 484. v. 21. τοῖς μὲν ταυτὰ β. π. Kist. intelligit: his Athenienſibus consentientes, illis autem Lacedaemoniis aduersantes.

P. 486. v. 4. ἐξηλέγχθη. Vind. ἐξηλέχθη.

C. 65. p. 486. v. 8. ἁμαρτάνειν. Vind. ἁμαρτεῖν. Mox idem ante voc. πόλιν addit ὑμετέραν.

C. 66. p. 488. v. 1. νεωτερισειν. Vind. νεωτερίσαι. πλῆθος paulo ante in contemtum dici, monet Lev.

V. 2. ἐξελθεῖν. Vind. εἰσελθεῖν.

C. 67. p. 488. v. 11. ἐγένοντο. Vind. ἐγένετο. Mox idem τι post αἰσχρὸν omittit.

V. 25. προθήσοντες, neque προτιθέντες aut προθέντες scripsisse auctorem censet Abresch. Auct. p. 316. quia iterum breuem illam interrogationem fieri cupiunt, quam propositam scripsit c. 52. extr. idque fecisse etiam Lacedaemonios patet e cap. 68. Infin. autem ἔξειν c. 68 init. monet pendere a νομίζειν, quod triplex admittat tempus.

P. 490. v. 1. διαγνώμας. Vind. διαγνώμονας. Non pro ποιήσητε Vallam legisse ποιήσωντι, sed sensum solum esse secutum obseruat Abresch. in Auct.

C. 68. p. 490. v. 5 — 8. Verba διότι — πεπονθέναι legenda sunt pro parenthesi, et illa καὶ ὅτε ὕστερον ita exponenda: et quoniam postea, *nempe*, s. *quatenus* ante circumuallationem (eam potestatem saepissime habet ἅτε, quidni et ἅ?) ipsis obtulerant, vt neutrarum essent postmodum partium, cum ea non acciperent, putantes, se pro suo iusto consilio s. instituto, foedere iam solutos, ab illis etc.

V. 6. μετὰ τὸν Μῆδον. Vind. μετὰ τῶν Μηδῶν.

V. 9. παραγαγόντες. Vind. παράγοντες.

V. 14. ὠκοδόμησαν κ. τ. λ. Post πανταχῇ comma iubet poni Lev. et verba ita struit: ὠκοδόμησαν καταγώγιον διακοσίων ποδῶν πανταχῇ, ἔχον κύκλῳ οἶκ.

V. 18. Verba σχεδόν τι καὶ τὸ ξύμπαν simpl. valere, *fere autem omnino*, cum Heilm. obseruat Kistem. in append. — Chalcidicum hoc schema (ξύμπαν — ἀποτετραμμένοι ἐγεν.) per omnia tempora et modos vitatum illustrat etiam Abresch. Auct. p. 317.

C. 69. p. 492. v. 2. Ἀθηναίων praefert Kistem.

C. 70. p. 492. v. 15. Perperam a Porto reddita esse verba τοῦ δήμου προεισήκει, eorumque esse sensum: *popularis factionis princeps erat*, monere oblitus eram. Sequentem narrationem obscuram esse sibi, imo aenigmaticam, fatetur Heilm. Quid enim, inquit, impulisse dicas homines ditiores, vt violarent lucos? Qui tale facinus tam diu aut latuit, aut impunitum fuit? Quae fuit ea vallorum multitudo, quae ciues ditissimos reipublicae opulentae ad incitas redigere posset, cum vno tantum statere (qui, argenteus, septem modo cum semisse grossis misn. valebat; at aureus, qualem fuisse haud verisimile est, non amplius duobus ducatis aureis cum semisse,) singuli erant valli redimendi? Harum se quaestionum solutionem frustra dicit ex Polluce, Athenaeo aliisque quaesiuisse. Verum videamus, an non ex ipso auctore nostro, verbisque eius bene perpensis, explanari possint. Φάσκων inquit, etc. i. e. Pithias dicebat (an vere nec ne non definit auctor noster), quod ex fano vallos praeciderent. Pro singulis vallis mulcta lege erat statuta, singuli stateres. Cum damnati fuissent, atque ad templa supplices confediſſent, propter mulctae multitudinem, vt, aestimatione facta, (id enim et hic et alias valet ταξάμενοι) eam persoluerent; Pithias persuasit populo, vt iuxta legem ageret (legis verbis insisteret). Illi autem, cum hac lege constricti essent, s. prohiberentur, aestimatione facta persoluere etc. Quare ea lege constricti s. prohibiti erant? et quo modo? Mulcta erat pro singulis vallis ex lege soluenda. Orta est quaestio, quot vallos praeciderint? Id ipsi vel non volebant definire, quod falso accusati erant, vel non poterant; vel si et vellent et possent,

aduersarii calumnia vsi, in hac eorum definitione non acquiescebant. Qua de causa, vt aestimatione facta soluerent, petentes, perfugere ad templa, quia mulctae numerus erat indefinitus. Hoc enim valet διὰ πλῆθος τῆς ζημίας, quod male redditur ab aliis *propter magnitudinem.* Articulum vero definitum ante πλῆθος abesse postulat mea expositio, et optimi Codd. suffragantur. Ex hisce colliges, quae ego ad quaestiones Heilm. velim responderi. Demum ἐξείργοντο de exsilio vt *H.* aut de honoribus exponi minime placet. — Haec *Kistem.* in append. — Idem in not. monet τῷ τε νόμῳ ἐξείργ. simplicius esse vertendum: *hac lege prohiberentur*, certis pensionibus soluere.

C. 71. p. 494. v. 7. Structuram verborum hanc esse docet Abresch. Auct. p. 318.: τό τε λοιπὸν ἡσυχάζον. τας δέχεσθαι μηδετέρους, ἀλλ' ἢ κ. τ. λ. Kistem. reprehendit Portum, qui ἡσυχ. ad Corcyraeos retulerit, et ipse reddit: quietos, vna naui venientes.

C. 74. p. 494. v. 20. γίγνεται. Vind. γίνεται.

P. 496. v. 1. ἐς αὐτὴν Vind. ἐπ' αὐτήν.

C. 75. p. 496. v. 10. ξυμπέμψειν. Vind. ξυντέμπειν. Antea pleonasmum v. ὥσε post πείθει illustrat Abresch in Auct.

V. 15. Ἡραῖον non vertendum esse *templum Iunonis*, sed *lucum Iunoni sacrum*, monet Leuesq. cum ex c. 81. pateat, in eo loco arbores fuisse.

C. 76. p. 496. v. 20. Pro ὥσπερ scribi ὅσπερ iubet Kistem.

C. 77. p. 496. v. 28. Traiectionem s. prolepsin in verbis ὧν ἦσαν αἱ δύο κ. τ. λ. illustrat etiam Abresch. in Auct.

C. 78. p. 498. v. 1. καθ' αὑτοὺς rectius verterat Valla *in sua acie, in sua parte. Kistem.*

V. 2. Versionem lat. verborum ἀθρόαις — προσέπιπτον notat Leuesqu., ipse vertens: *confertis nauibus ipsorum* (suis) *non irruentes* pro σὺν ἀθρόαις ἑαυτῶν ναυσὶν οὐ προσέπ. Idem κατὰ κέρας monet esse, *longo ordine*, en file, i. q. κατὰ μιαν ναῦν II. 84.

V. 4. ταξαμένων αὐτῶν ad Lacedd., et περιέπλεον ad Athenn. referendum esse monet Kist.

C. 79. p. 498. v. 10. πάλαι — διεκόμισαν puto esse, *iam ante, iam pridem reportarant;* non enim esse puto de nihilo, hic esse aoristum, et postea ἐφυλ. esse imperfectum Hoc si non placet legas e codd. licet πάλιν. *Kist.*

V. 14. ἰσοψήφου κ. τ. λ. reddit Kistem.: *qui autem parem non obtinebat suffragiorum in concilio numerum.* Non cum Porto praefigi vult *quamuis.*

C. 80. p. 498. v. 18. ἐμβῆναι. Vind. ἐςβῆναι.

V. 20 προσπλέουσαι. Vind. πλέουσαι. Mox pro ςάσιν idem κατάςασιν.

C. 81. p. 500. v. 3. ἐκβιβάζοντες etc. expone; vel: *eiicientes in mare discesserunt;* vel si cum Dionysio legas ἀπεχρῶντο· *abductos e nauibus interemerunt. Kistem.* — Etiam Leuesqu. ἀπεχρῶντο idque in interpretatione est secutus.

V. 5. διέφθειραν. Vind. διέφθειρον.

V. 10. ὅ τι οὐ ξυνέβη. Vind. ὅ τι ἐξυνέβη. ἰδέαν θανάτου etiam Abresch. Auct. p. 321. illustrat.

C. 82. p. 500. v. 14. f. Construe, ponendo ante τοὺς Ἀθην. et τοὺς Λακ. commata: τοῖς τε τ. ὁ. προςάταις οὐσῶν διαφ. ὥςε τοὺς Ἀθ. ἐπαγ. καὶ τοῖς ὀλίγοις οὐσῶν διαφ. ὥςε etc. Pro ὥςε Grammius mauult poni διὰ τὸ s. ἕνεκα τοῦ. *Kistem.* Idem in append. monet sibi videri διαφορὰν, vt διάφορον, notare diuersitatem siue *sententiae* (quod frequentius fit) siue *commodorum*, siue vtrumque complecti, idque h. l. verius esse, vnde Heilm. expositionem laudat. — ὥςε ante ἐπάγεσθαι omissum confirmat Abresch. Auct. p. 323.

P. 502. v. 1. πολεμουμ. Syntaxin huius loci iam in Dilucidd. persecutus est Abresch. Idem in Auct. p. 323. ff. notat errores interpretum, vulgaris et Winsemii, cum Schol. satis declarauerit ordinem verborum ita instituendum: πολ. δὲ αἱ ἐπαγ. ἑκατ. τοῖς νεωτ. τι βουλ. ἐμβ. ἐπορ. καὶ τῇ κακώσει ἅμα τῶν ἐναντ. καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ (τῇ) σφ. αὐτοῖς ξυμμαχ. προσποιησει. Inesse verbis καὶ ξυμμ. ἅμα — καὶ quiddam τραχὺ et σκληρὸν concedit, et lenius fluxisse orationem, si dedisset. ἅμα μὲν — ἅμα δὲ, aut ξυμμ. τε ἅμα — καὶ —

Kist. haec adscripsit: πολεμουμ. δὲ refer ad Lacedd. et Athenn. Dein seqq. expono: *cumque simul cum vtrisque esset societas* (his cum Athenn., illis cum Lacedd. ὄντος supplendum est), *vt opprimerent aduersam factionem* etc. *facile rerum nouarum cupidis dabatur facultas arcessendi auxilii.*

V. 3. καὶ ante χαλεπὰ Steph. in Lib. de Dial. p. 35. censuit abundare; Abresch. in Dilucc. accepit pro καὶ ταῦτα, in Auct. p. 327. monet posse etiam πολλὰ esse *difficilia, grauia*, cum saepe πολὺς sit *vehemens, insignis.*

V. 9. καὶ τὰ ἐφυςερίζοντα etc. i. e. et vbi, quae subsequebantur, s. serius agitabantur, haec ipsa ante factorum famâ in maius aliud alio efferebant, nouam ingenii sollertiam in anquirendo, tum alias inimicum adoriendi rationes, tum inuisitata suppliciorum genera proferentes. Sic pressius malim vertere, quam ea, vt Portus facit, adeo dilatare. Est vero ὑπερβολὴ τοῦ κ. transgressio qua quilibet sollerti ingenio noua anquirebat, quae a subsequentibus insuper augebantur. Dein (v. 12.) malo εὐπρεπὴς reddere *speciosa*, ac (v. 14.) legi τοῦ ἐπιβουλεύσασθαι ex codd. quibusdam. *Kistem.*

V. 14. ὁ μὲν χαλεπαινων etc. Propter Dionysii, bis haec laudantis, auctoritatem nihil esse mutandum docet Abresch. Auct. p. 328. et χαλεπαίνοντα intelligit, qui irascitur, sed verbis iram non prodit.

P. 502. in Not. col. 2. v. 14. post, p. 192. add. πρόσχημα *Th. Magist* hic exponit πρόφασιν, καὶ τὸ οἱονεὶ προκαλυμμα Dvk.

V. 15. Ex Dion. Halic. legi Kistem. vult τυχών τε ξυνετός.

P. 504. v. 1. δεήσοι. Vind. δεήσει.

V. 5. ἐκρατύνοντο. Vind. ἐκρατοῦντο.

V. 6. Quid verba τά τε ἀπὸ τ. εναντ. sibi velint, mihi perspicuum non est, neque Porti versio caret ambiguo. Puto προὔχοιεν referri non ad ἐναντίων, sed ad eos, qui ἐνεδέχοντο, idque et sensui et constructioni conuenientius esse. Hinc exponere ausim: quae ab aduers. probe dicebantur, ea probabant, s. rata habebant, non ex generositate, sed vt facta eorum, his dictis obligata,

obſeruarent, punirentque, ſi ſuperiores deinceps euaderent. *Kiſtem.* — Leuesqu. ita reddidit: On adoptait quelquefois ce qui d'fait de bien le parti contraire; mais c' était pour ſe tenir en garde contre lui, s' il arrivait, qu' il prît le deſſus, et non par générosité.

V. 7. *περὶ πλείονος.* Vind. *περὶ πλείονας.*

Ibid. *καὶ ὅρκοι εἵπου* etc. ita exponenda cenſet *Kiſt.*: et ſicubi intercedebat iusiurandum reconciliationis, in praeſens propter rerum difficultatem vtrimque datum, id valebat, quando ſ. quam diu vires aliunde non habebat.

V. 9. *ἥδιον.* Vind. *ἴδιον.*

V. 12. *τῷ μὲν αἰσχύν.* Vind. *τὸ μὲν αἰσχύνονται.*

V. 13. *ἐκ δ' αὐτῶν* — Kiſt. explicat: ex ambitione et auaritia etiam *fuit*, ſ. natum eſt, ſtudium alacre eorum, qui inter ſe contendebant; non vero ex deſiderio boni publici iuuandi.

V. 14. *πλήθους τε ἰσονομ.* i. e. *quaſi hi* (qui demagogi vellent videri) *ciuilem populi aequalitatem*, *illi* (optimatum fautores) *ariſtocratiam moderatam praeferrent.* Nam hic *τε*, *καὶ* valet *tum*, *tum*, ſeu *hi*, *illi.* Seqq. *τὰ μὲν* vsque ad *καὶ ἡ μετὰ* ita expono: *rem quidem publicam verbo curantes inter ſe contendebant*, *reuera autem quacumque ratione inter ſe de principatu certantes* (ἆθλα ἐπ. enim intelligo *inter ſe dimicabant*, et ἀλλ. περιγ. *alter alterum ſuperare:* ac poſt περιγ. pono ſemicolon, cum *μὲν* et *δὲ* offendat hoc ad praecedd. non ad ſeqq. referri) *audebant atrociſſima et perſequebantur* (iudicio eos, qui talia fecerant ſ. ea facinora) *poenas adhuc maiores* (iſtis facinoribus) *non quantum aequitas et vtilitas publica poſtulabat*, *irroganteſ*, *ſed eas definientes*, *vtcumque cuilibet factioni lubitum erat Kiſtem.*

P. 504. in Not. col. I. v. vlt. poſt, forte *γίγνοιντο.* IDEM. add. *γένοιντο* etiam *Thomas Magiſter* habet in *διηλλάγη.* Ita enim ibi legendum eſt, et *κατηλλάγη*· item *ἐνηλλάγη*, *διηλλάγη*, *συνηλλάγη*, quae omnia in *Edit. Franeq* perperam *ὀξυτονοῦνται.* DVK.

P. 506. v. I. Ad *διαπράξασθαι* Kiſtem. repetendum monet *ἐνόμιζον.*

C. 83. p. 506. v. 9. *οἱ δὲ καταφρονοῦντες κ. τ. λ.* Kiſtem. exponit: illi vero, nempe prudentiores, indignum ſe putantes ſ. dedignantes, *vel* (καὶν) praeſentiſcere ſ. praeuidere (inimicorum molimina) neque ſe oportere (putantes) factis ea praecipere, quae conſilio licet, non muniti etc.

C. 84. p. 506. v. 11. Verba ita ſtruit Abreſch., probante Leuesq. *τὰ πολλὰ αὐτῶν προετολμήθη ὑπὸ τῶν τὴν τιμωρίαν παρασχόντων, καὶ ὁπόσα* etc.

Ibid. *καὶ ὁπόσα — ἐπελθοιεν.* Haec non ſatis luculenter a Porto translata, ita exponenda cenſet Kiſtem.: tum quaecunque et illi, quibus inſolenter potius imperabatur, quam modeſte ab iis, qui vindictam praeferrent, inuicem ſe vindicantes, patrare ſoleant; et item illi, qui conſueta inopia liberari cuperent, quique inprimis ob lubidinem bonis aliorum inhiarent, contra ius fasque decernere ſoleant; tum, quaecumque ii, qui non auaritiae cauſa — inuaderent, deinde — prouecti exſequi ſoleant.

V. 16. *παρὰ τοὺς νόμους* non eſſe, *praeter leges*, ſed, *legibus adhuc vigentibus*, Corayus apud Lev. ad h. l. docet.

V. 17. *εὖ γὰρ ἂν τοῦ τε* — ad finem cap. Quis horum ſenſus ſit, pro certo non auſim affirmare, neque Porti expoſitio probatur mihi. Tamen maturius perpendenti haec mihi verior eſſe videtur explanatio. Oſtendit auctor, naturam hominum inimicam eſſe illius, quodcumque emineat (*προὔχοντος*), quod minus apte redditur *dignitatis ſuperioris:* ita et *ὀργὴν* malim dicere *lubidinem*). Dicit ergo: aliter homines pietati vindictam non antepoſuiſſent, neque innocentiae quaeſtum, quando non (niſi ſi) haberet inuidia vim noxiam, ſ. ad aliis praecellentibus nocendum impellentem. Dein quaſi indignabundus pergit: volunt, ſ. id agunt homines (inuidia concitati et lubidine), vt communes de iis maleficiis leges, a quibus ſpes omnis proponitur errantibus ſ. ſuccumbentibus, et vel ſemet ipſos ſaluari (ſpes proponitur), in vindicandis aliis ante ſubuertant, neque relinquant etc. *Kiſtem.*

V. 18. *τὸ κερδαίνειν* etc. ita explicat Leuesqu.: *lucrum*, *in quod* (quidem) *potentiam habere ſolet inuidia*, (ſed) *non nocentem.*

P. 508. v. 2. *εἴ ποτε.* Vind. *ἐσίποτε.*

C. 85. p. 508. v. 7. *τῆς πέραν οἰκείας γῆς*, i. e. obtinebant agrum, qui eſt aduerſus continentem in inſula. *Kiſt.* *γῆς* poſt *οἰκείας* in Vind. deeſt.

C. 86. p. 508. v. 14. *Μελανώπου.* Vind. *Μελανόπου.*

C. 87. p. 510. v. 3. *τούτου* poſt *μᾶλλον* deeſt in Vind.

C. 89. p. 510. v. 21. *κατέκλυσε.* Vind. *κατέλυσε.* Verba Kiſt. reddit: vna maris pars (ſ. partim) demerſit agrum, partim etc.

C. 90. p. 512. v. 5. *καὶ ἄλλοι* etc. debuit Portus vertere: *et alii — bellum geſſerunt*, *cum ipſi Sic.* — *tum Athenn. vna cum ſociis. Kiſtem.*

V. 10. *ἐνέδρᾳ.* Vind. *ἔνεδρα.*

C. 91. p. 512. v. 18. *προσαγαγέσθαι.* Vind. *προσαγέσθαι.*

V. 22. Poſt *Ταναγρᾳ* rectius alii diſtinguunt, non ante *ταύτην. Kiſt.*

C. 92. p. 514. v. 1. *ἐν Τραχινίαις.* Vind. *ἐν Τραχινίᾳ.*

C. 93. p. 514. v. 23. *νομίζων.* Vind. *νομίζον.*

C. 94. p. 516. v. 2. *τῆς Λευκαδίας.* Vind. *τῆς Ἀρκαδίας.*

V. 4. *ξυνέσποντο.* Vind. *ξυνέποντο.*

V. 13. *Ἀποδώτοις.* Vind. *Ἀποδότοις.* Idem infra *Ὁμοφάγοι.*

C. 95. p. 518. v. 4. *ἐστράτευσεν.* Vind. *ἐστράτευσαν.*

V. 6. *μεσόγαιον.* Vind *μεσόγεαν.*

C. 96. p. 518. v. 8. *Αὐλισάμενος.* Vind. *αὐλισάμενοι. ἱερὸν* h. l. eſſe, omnem locum circa templum (l'enceinte ſacrée) monet Leuesq.

V. 10. *Τίχιον.* Vind *Τείχιον.* Mox idem: *ἐπέπεμψε.*

C. 97. p. 518. v. 20. *κατὰ κράτος* h. l. non tam eſſe *vi*, quam, *ſine certamine* (d' emblée et ſans réſiſtance) monet Lev.

V. 23. *προσέβαλλον.* Vind. *προσέβαλον.*

P. 519. in Not. col. 1. v. 3. poſt, in Addendis. WASS. add. Κροκύλιον *Mſſ.* Apud *Homerum* et *Strabonem* Κροκύλεια. *Plinius* etiam *Crocylea*. *Euſtath.* καὶ ἐνικῶς εὕρηται τὸ Κροκύλειον, *Stephanum* opinor intelligit, vel *Thucydidem*; forte reſcribendum Κροκύλιον. Κροκύλεια πόλιν vocat *Suidas*. *Ethnicographus*, Κροκύλειον νῆσος Ἰθάκης Thucyd. III. ita et *Plinius*. Verum inſulam eſſe ex noſtro male colligit. Sed fortaſſe legendum Δῆμος Ἰθάκης, ad quam ille emendationem, in voce Δῆμος quaſi manu ducit. Καὶ τόπον inquit ἐν Ἰθάκῃ, ὃν καὶ Κροκύλειον. Eadem habet Auctor *Schol.* in Homerum. Verumtamen Δῆμος Ἰθάκης non tam loci poſituram denotant, quam ditionem. *Palmerius* ex Heracleone Ithacae tres partes inueniſſe ſe putat. Huic oppono *Strabonem* ad haec verba poetarum principis, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας - Οἵ ῥ' Ἰθάκην - Νήριτον - Κροκύλειά - Αἰγίλιπα - Ζάκυνθον - Σάμον - Οἵ τ' ἤπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέραιαι ἐνέμοντο, Τῶν μὲν ἦρχε. Nempe quia diſtinguit τοὺς in Epiro ab Ithacenſibus, ergo neceſſe eſt vt Κροκύλεια pro parte τῆς Ἰθάκης inſulae, non vero Epiri accipiatur. Immo, inquit *Strabo*, et ſane rectius, ταῖς νήσοις συμφράζει, vt Epitome, vel vt habet ipſe, τὰ ἐν ἠπείρῳ ταῖς νήσοις συμφράζει. Eadem alibi iterat, ὥσπερ τὰ Κροκύλεια ὄντα τῆς Ἀκαρνανίας συναριθμεῖ Ὅμηρος ταῖς νήσοις. Οὕτω δὲ καὶ νῦν τῇ Αἰγίνῃ τὸν Μάσητα συνῆψεν ὄντα τῆς Ἀργολικῆς ἠπείρου. At vereor vt ille rem ſatis expediuerit. Noſter enim Aetoliae oppidum facit; ſed Aetolos ab Acarnanibus Strabonis tempore diſterminabat Achelous. *Ptolemaeus* quidem et ex recentioribus nonnulli *Epiro* adiudicant. *Strabo* XI, 693. Ἡ Λευκὰς ἦν τὸ παλαιὸν μὲν Χερρόνησος τῆς Ἀκαρνανων γῆς· καλεῖ δ' αὐτὴν ὁ ποιητὴς ἀκτὴν ἠπείροιο, τὴν περαίαν τῆς Ἰθάκης, καὶ τῆς Κεφαλληνίας ἤπειρον καλῶν. Et Corinthii Iſthmo peninſulae perfoſſo Leucadem inſulam fecerunt, καὶ μετενέγκαντες τὴν Νήρικον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃς ἦν ποτὲ μὲν Ἰσθμὸς, νῦν δὲ πορθμὸς γεφύρᾳ ζευκτὸς, μετωνόμασαν Λευκάδα. Ita quidem *Strabo*, ſed *Crocylium Thucydidis*, vt ex ſerie narrationis patet, circa Naupactum et Eupolion ſitum fuit; et proinde longe remotum a Leucade. Hinc etiam vicina oppida Potidania, Teichium, Aegytium omnia incertae poſitionis, nec tamen a mari multum remota. Aliud itaque *Crocylium*, de quo loquimur et *Homeri* τὰ Κροκύλεια. De poſteriore, *Strabonis* ſententiam, vt in re tenebricoſa lubens amplector. *Dionyſium* profecto haud ſatis capio. Καὶ λιπαρὴ Κέρκυρα Φίλον πέδον Ἀλκινόοιο. Τῇ δ' ἐπὶ, ΝΗΡΙΚΙΗΣ Ἰθάκης ἔδος ἐσήρικται *Nericum* fuiſſe in Epiro diſerte adfirmat *Homerus* Odyſſ. ω. 376. Cenſen' ergo *Dionyſium* ex Aetolia vsque Epitheton Ithacae petiſſe? Credibile eſt ſcripſiſſe Geographum Νηριτίης. *Virg.* Dulichium, Sameque, et *Neritos* ardua ſaxis. Hinc Vlyſſes ipſe ſaepius apud *Ouidium Neritius*. *Neritiasque* domus, regnum fallacis Vlyſſis. Pro *duce Neritio* docti mala noſtra poëtae Scribite Inter Gentis conditores ab Acuſilao apud *Schol.* Homeri Odyſſ P'. 207. adnumerantur Ithacus, *Neritos*, Polyctor, filii Pterelai. *Priſcianus* hic parum iuuat, Regna *Cephallenae* prope ſunt ſapientis Vlyxi. Ita enim cum *Mſſ.* ſcribendum. Sed neque recte Κρωκυλία apud *Heſychium*. WASS.

C. 98. p. 520. v. 5. οὗτοι *ſagittarii*, καὶ αὐτοὶ *ipſi*, *Athenienſium milites ceteri*. *Kiſtem.*

C. 99. p. 520. v. 20. προσβοηθήσαντας. Vind. προσβοηθήσαντας.

C. 100. p. 520. v. 24. διὰ τὴν ἐπαγωγὴν, i. e. propter arceſſitos Athenienſes. Male Portus addit *in oppidum*. *Kiſtem.* Mox Vind. Φθινόπορον.

P. 522. v. 2. Μενεδαῖος. Vind. Μενέδατος.

C. 101. p. 522. v. 8. Τριταιέας. Vind. Τριτοιέας. Mox in eodem Ἡσσαίους.

C. 102. (leg. ρβ'.) p. 522. v. 12. Οἰνεῶνα. Vind. Οἰῶνα.

V. 12. περιεποιήσαντο. Vind. περιεποίησαν.

C. 103. p. 524. v. 8. Aut ἀπὸ Συρακουσίων, vt interpretamentum τοῦ αὐτοῖς deleri volo, aut intelligi: *deficientes ad eos a Syracuſanis*. *Kiſtem.*

C. 104. p. 524. v. 21. πεντετηρίδα. Vind. πεντετηριάνδα.

V. 23. περικτιόνων. Vind. περικτυόνων.

P. 526. v. 1. Auctoritas Thucyd. tantum docet, ipſius aetate hos hymnos eſſe Homero adſcriptos; nihilominus ii potuerunt compoſiti eſſe ab Homeridis, qui poſt Homerum vixerunt. Hymnus in Apoll. tribuebatur nobiliſſimo rhapſodo, Cynaetho Chio, qui ſexto ante aer. vulg. ſaeculo medio floruit. *Leuesq.*

V. 3. μάλις' ἐπιτέρπεαι ἠτορ. Vind. μάλιςά γε θυμὸν ἐτέρφῃς.

P. 526. in *Thucyd.* v. 3. Ἀλλὰ σὺ Δήλῳ Φοῖβε] Vbi verſus Homerici priores illi adducuntur: Ἀλλὰ σὺ Δήλῳ Φοῖβε μάλ . . . *Editor Oxonienſis* nos remittit ad *Annotationes* ſuas, inque his rurſus ad *Appendicem Variarum Lect.* Sed quae ibi offert ſe varietas, minime pertinet ad iſtos verſus, ex *Hymn. in Apoll.* v. 146. citatos, ſed ad alteros eiusdem *Hymni* nimir. v. 165. qui ſic incipiunt: Ἀλλ' ἄγεθ' ἱλήκοι μέν, etc. Mirumque eundem iam olim errorem errauiſſe *Aemil. Portum* in ſua *Edit.* quem incurioſe hic forte ſequitur *Hudſonus*. Indicabimus obiter, inſignem illam varietatem in verſibus, primis iſtis nimir., quam obſeruauerat in exemplari quodam *Camerarius*, eandem fere, et magis tamen in pleriſque conſentientem *Anglicis Codicibus*, reperiri in *Mſ. Roſtgaardiano*, vt alibi fortaſſe amplius oſtendetur. GRAMM

V. 5. αὐτοῖς — ἀλόχοισιν. Vind. σὺν σφοῖσι τεκέσσι γυναιξί τε σὴν ἐς ἀγυιάν.

V. 6. Οἱ δέ σε πυγμ. — ἀοιδῇ. Vind. ἔνθα σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηςυῖ καὶ ἀοιδῇ.

V. 7. ὅταν ςήσωνται ἀγῶνα. Vind. ὅταν καὶ θέσωσιν ἀγῶνα.

V. 11. ἱλήκοι. Vind. ἱλλήκοι.

V. 12. ἐυείῃ. Vind. ἐμοῖῃ.

V. 14. ἀνειρηται — ἐλθών. Vind. ἂν ἤρται ἀταλάπειρος ἄλλος επελθών.

V. 15 ὔμμιν Vind. ὑμῖν.

V. 17. ἀφήμως. Vind. εὐφήμως.

C. 105. p. 528. v. 12. οὐκ ἦ. Vind. *οὐκ ἦν.*

C. 106. p. 528. v. 13. Si aoriſtum ἥκοντας vertas, *veniſſe*, ſuperſedere poſſis ea, quam alii in Annott. movent, difficultate. *Kiſt.*

C. 107. p. 530. v. 1. περὶ τὰς Ὄλπας etc. i. e. *circa Olpas illum collem* (de quo dictum c. 105. in quo ſitae erant Olpae) *ſtatione ex mari circumdabant.* Malim ex codd. plurimis legere ἐφώρμουν. *Kiſtem.* — τῶν λόφων Vind.

V. 4. ἐρρατοπεδεύσατο. Vind. ἐρρατοπεδεύσαντο.

V. 6. Hanc lectionem, in Lipſ. receptam, et Kiſtem. et Lev. commendarunt.

V. 10. ὡς ἕκαστοι τεταγμ. valet hic, vt et I, 48. *ſingulatim ordinati.* Qui ſenſus ex ſeqq. ἀναμίξ τετ. comprobatur.

C. 108. p. 530. v. 23. ἐτελεύτα ἕως ὀψὲ Abreſch. in Auct. p. 331. reddit: *extendebatur, porrigebatur*, et *protrahebatur in ſerum*, atque comparat lat. form. *definere in — Kiſtem.* legi mauult ἐς ὀψέ.

C. 109. p. 532. v. 1. Μακαρίου. Vind. Μακαρίνου.

V. 2. πολιορκήσεται. Vſum hunc futurorum, vt per *poſſe* explicentur, illuſtrat quoque Abreſch. Auct. p. 331. ſ.

V. 5. οἱ δὲ nempe Athenn. et ſocii νεκροὺς etc. *Kiſt.*

V. 11. οἱ μέν Pelopp. ſocique, τούς τε νεκρ. *Kiſtem.*

C. 110. p. 532. v. 16. παρεσκευάζετο. Vind. παρεσκευάζοντο.

C. 111. p. 532. v. 18. Μαντινεῖς. Vind. Μαντιεῖς.

V. 21. οὕτως ἀθρόοι etc. *qui ſic conferti* (nam alios κατ' ὀλίγους iuiſſe ſupra dictum) *una proceſſerunt. Kiſt.*

C. 112. p. 534. v. 6. δειπνήσας ἐχώρει etc. vertas: poſt coenam proficiſcitur, et alius exercitus illico ſub veſperam; ipſe quidem mediam exercitus partem ducens, ad impreſſionem in hoſtes ſ. in collem faciendam; alius vero exercitus per montes — — (proficiſcitur, ἐχώρει) — Schol. eodem modo ἐςβολὴν exponit. Porti verſio implicita eſt. *Kiſtem.*

V. 14. ὅποι. Vind. ὅπη.

V. 17. ἅμα τ. ε. τῇ ξυντυχίᾳ explicat Kiſt.: in ipſo forte huius negotii articulo, ſ. tempore.

V. 18. ἤδη. Vind. *εἰ δεῖ*, atque ita etiam legi iubet Kiſtem.

C. 113. p. 534. v. 21. ἀπὸ τῆς. Kiſt. praefert lect. codd. ἐκ τῆς.

V. 24. τῶν μετὰ σφῶν i. e. *eorum eſſe, qui ſecum erant*, ſ. *ſuorum qui in ſecunda pugna ceciderant. Kiſtem.*

P. 536. v. 1. καί τις αὐτόν. Vind. καί τις αὐτῶν. Mox Ἰδομένη etiam Kiſt. ſcribi vult.

C. 114. p. 536. v. 16. ἐν Αἰτωλίᾳ. Vind. ἐκ τῆς Αἰτωλίας

V. 18. Verba καὶ Ἀγραίους in Vind. deſunt.

C. 115. p. 538. v. 8. τῆς δὲ θαλάσσης etc Scholiaſtae interpretationem horum verborum probat Kiſt. Nam obſcure reddidiſſe Portum cenſet.

Ibid. ξυναγείροντες. Vind. ξυνεγείροντες. De fine libri et ξυνέγραψε cfr. ſuperioris libri finem.

In Librum IV.

C. 1. p. 542. v. 2. ἐπαγαγομένων. Vind. ἐπαγομένων.

V. 5. οἱ δὲ Λοκροὶ etc. Locum ita ſupplet atque intelligit Abreſch. Auct. p. 332.: οἱ δὲ Λ βουλ. ἀμφ. καταπ. αὐτοὺς (Meſſenios) καὶ ἐξεβ. ἅμα παιςρ. ἐς τ. Ῥ. ἵνα μὴ ἐπιβ. τοῖς Μεσ. (ἔπραξαν δὲ τοῦτο, οἱ Λοκροὶ (ἅμα μὲν) κατὰ ἔχθος τὸ Ῥηγ. ἅμα δὲ καὶ ξυνεπ Ῥηγ. Φυγ. οἳ ἦσαν παρ' αὐτοῖς.

V 6. ξυνεπ. τ. Ῥηγ. i. e. *inducentibus* Rheginis ad Meſſanam oppugnandam. *Kiſt.*

V. 8. ᾗ μᾶλλον i. e. *qua re magis et inſtabant* Meſſanae oppugnandae. Huc enim, cur Meſſanam oppugnare ſint aggreſſi, omnes rationes tendunt. *Kiſt.*

C. 2. p. 542. v. 15. ἐπιμεληθῆναι. Vind. ὑπομεληθῆναι.

V. 19. εἶπον χρῆσθαι etc. *dixerunt, vti illum poſſe iis nauibus*, quae tum nauigabant ſ. de quibus ſupra dictum. Nolo enim haec ad alias referri naues. Male εἶπον *mandarunt* exponitur. *Kiſt.*

C. 3. p. 542. v. 24. τούτῳ γὰρ ξυνεκπλεῦσαι. Vind. τοῦτο γὰρ ξυνέπλευσε.

V. 25. ἀπέχει γάρ — Kiſtem. mauult ἀπ. δέ, quia dictorum cauſa non redditur.

P. 544. v. 4. τοὺς Μεσσηνίους. Recte monet Schol., hos eſſe eos Meſſenios, qui tum Naupactum incolebant et quorum tum quidam in nauibus aderant. Conf. et c. 9. *Kiſt.*

C. 4. p. 544. v. 7. ἡσύχαζεν ſi intelligas: *quietus ibidem permanſit;* carebis ea difficultate, quam reperiſſe ſibi videbatur *Heilm.*, vertens: *deſtitit ab incepto. Kiſt.* in append.

Ib. περὶ χάσιν ſi retineas, exponi poſſit *iuxta temporis ac loci opportunitatem*, aut, *pro re nata*, prout absque inſtrumentis fieri poſſet. Non enim placet expoſitio Porti. Verum cum περὶ eo ſenſu hunc caſum admittere non ſoleat, ſatius foret ex Caſſ. legere περιςᾶσιν, idque exponere, *animo mutatis*, niſi et hoc otioſum videatur additamentum. Quare nihil definio. *Kiſt.* — Lev. cum Bauero reddit: *velut per ſeditionem.* Vocabuli παράςασις, proprie accepti, exemplum e Platone adfert Abreſch. Auct.

V. 8. λογάδην exponit Kiſt. *ſelectos* ſ. manu delectos.

V. 10. μέλλοι. Vind. μέλλει.

V. 11. ἐπιμαχώτατα. Vind. ἐπιχώματα.

V. 13. ἔδει τείχους. Vind. ἐδεῖτο τοῦ τείχους.

C. 5. p. 544. v. 14. Conſulto Thucydidem τινα poſt ἑορτὴν addidiſſe cenſet Leuesq. vt ſuperſtitionem Lacedd. notaret, qui feſtos dies aeque religioſe obſeruaſſent, quam Iudaei ſabbatum.

V. 15. οὐχ ὑπομενοῦντας. Vind. οὐχὶ μενοῦντας.

P. 544. in *Thucyd.* v. 19. Ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλου κατειλημμένης] Sic κλύειν et ἀκούειν cum genitiuo dicitur: in quibus περὶ ſupplet *Stephanus* Append. ad Scripta al. de Dialect. Att p. 93. Dvk.

C. 8. p. 546. v. 20. ἔσπλους. Hic et paulo poſt bis Vind. legit εὔπλους.

V. 22. δυεῖν. Vind. δυοῖν.

P. 548. v. 2. ναυσὶν ἀντιπρώροις legi vult *Kiſt.* Mox in Vind. legitur: σβυζειν κλεισειν. — κλεισειν Thucyd. ſcripſiſſe, oſtendit Koen. ad Greg. p. 42.

V. 5. ἔξω τοῦ ἔσπλου Kiſt reddit: *extra* (excepto) *introitum portus.* Etiam h. l. Vind. εὔπλου.

V. 9. Cum in ed. Alt. vitioſe ſcribatur λόγων, in VV. LL. cod. Vind. ex eo cod. λόχων adfertur.

C. 9. p. 548. v. 13. αἵπερ ἦσαν etc. Kiſt. reddit: quae ipſi ſupererant *tres* ex relictis *quinque*, et Portum errare ex c. 5. et 8 oſtendit.

V. 14. προεξαύρωσε. Leuesq. non adſentitur Dukero et prioris Schol. explicationem (ὀρθὰς ἔζησεν, ductam fortaſſis ex Euagorae Lindii lexico Thucyd.) praefert, reddens: et les fit ſeruir de paliſſades au deſſous des fortifications *Kiſtem* exponit: *vallo circumdedit ſub* ſ. *ante munitionem Pyli.* Idem K. monet Portum perperam hic dixiſſe *oppidum*, vti et male alibi verterit χωρίον. Pylum enim non fuiſſe *oppidum.*

V. 16. τριακοντόρου Vind. τριακοντούρου. Male interpp. reddidiſſe *triremem*, cum ſit triginta remis inſtructa nauis, monet Leuesq.

Ib. οἱ ἔτυχον παρεγ. i. e. qui *Meſſenii forte aderant*, vt ſocii, *Athenn Kiſt.*

V. 19. ἀπολεξάμενος. Vind. ἀποδεξάμενος.

V. 20. ἐς χωρίᾳ cum ἐχώρει, mutato puncto in comma, iungi iubet Kiſtem. hoc ſenſu: profectus eſt — ad loca aſpera quidem — cum autem ibi murus infirmiſſimus eſſet, adlectum iri ipſos putabat, vt ibi aggredi conarentur. Exponit ὥςε προθυμ., conſentiente Grammio, niſi quod is εἰς ante προθυμ. iubet intelligi.

P. 550 v. 1. Senſum quem Portus aliique tribuunt verbis οὔτε γὰρ αὐτοὶ ἐλπ. — γίγνεσθαι impugnat *Heilm.* Vult enim hisce reddi rationem, cur eum locum minus communierint Athenn., nempe quod putabant ſe non fore vnquam nauibus inferiores, atque non poſſe (vult enim οὔτε repetendum eſſe ex praecedd.) ſi illi conarentur eſcendere in terram, ibi oppidum facile capi. Verum non hic ratio adfertur, cur is locus minus fuerit communitus, ſed cur ad loca illa aſpera partem copiarum Demoſth. conſtituere neceſſe habuerit. Quare retinenda eſt verſio Porti. *Kiſtem.* in append. Idem in not. κρατήσεσθαι aut paſſiue exponendum, aut ipſam formam paſſiuam e codd. aliis inducendam monet.

V. 3. Lectionem χωρίσας Kiſt. non vult ſollicitari, et reddit: *ſecernens* ab aliis, qui in ipſa munitione erant.

C. 10. p. 550. v. 5 βουλέσθω. Vind. βουλευέσθω.

V. 7. καὶ ἐκ τούτ. ἂν περιγειομ. Optime reddit Heilm.: *vel ex his* (malis) *emerſurus.*

V. 9 ἐθέλωμεν. Vind. θέλωμεν.

V. 10. ὃ μεινοντων ἡμῶν. Kiſt. legi mauult: μενόντων μὲν ἡμῶν. ὃ enim in plurimis codd. abeſſe, μὲν autem quod Dionyſ. addit, poſtulari ob ſequ. δὲ, et excidere facile potuiſſe, ob ſimile initium part. μενόντων.

V. 14. f. καὶ οὐκ ἐν γῇ — νεῶν. Horum verborum vim Heilm. iudice Kiſtem, optime definit: *ac non in terra eſt exercitus, vbi ſit ex aequo* (cum cetera ſint paria) *maior; ſed in nauibus* vbi non ſunt cetera paria ſ. aequa). Demum malo eum ſecutus αἷς — καιρια reddere: quibus multi caſus in mari contingant neceſſe eſt. Nam vocabulo καίρια ineſt hic generalis notio *temporis, casus, euentus. Kiſt.* in append. not. qui in ipſis not. cenſuerat καίρια eſſe aut *opportuna* omnino, aut *opportuna nobis.*

P. 552. v. 3. Exempla Genitiuorum coaceruatorum laudat Abreſch. Auct. p. 335.

C. 11. p. 552. v. 15. καταγνύναι. Vind. καταγνῶναι.

C. 12. p. 552. v. 21. ἐλειποψυχησε. Vind. ἐλειποθύμησε.

P. 554. v. 4. περιέσχη ἡ τύχη etc. Poteſt etiam, et rectius fortaſſis exponi: *hucusque deuenit fortuna*, ſ. eousque fortuna, caſusque rem deduxerunt. *Kiſt.*

V. 5. f. Ita locum legit et interpungit Abreſch.: ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐποίει τὸ (vel τὰ) τῆς δόξης ἐν τῷ τότε, τοῖς μὲν ἠπειρώταις μάλιςα, εἶναι καὶ τὰ πεζὰ κρατιςοις, τοῖς τε θαλασσίοις καὶ ταῖς ναυσὶ πλεῖςον προέχειν. Non improbat Leuesq.

V. 6. ἐποίει retinendum, neque ἐπῄει ſcribendum eſſe, monet Kiſtem., quia huic verbo Datiuus non eſt accommodatus. ποιεῖν cum Dat. eſt *dare*, *tribuere*, *aſſignare*: pleraque fama, ſ. plerumque fama tribuebat illis (Lacedd.) — his (Athenienſibus). Veram igitur iudicat verſionem Vallae, at Portum aberraſſe, qui et τοῖς μὲν ad remotius ſ. ad Athenn. contra conſuetum ſermonis ordinem retulerit.

C. 13. p. 554. v. 13. καθορμίσωνται. Vind. καθορμίσονται.

P. 556. v. 3. ἔσπλους. Etiam h. l. Vind. εὔπλους, et cap. ſeq. init. εὔπλουν.

C. 14. p. 556. v. 11. ἀντιλαμβανόμενοι. Vind. ἐπιλαμβανόμενοι, quod Kiſtem. praefert, quod partim ἀντὶ hic ſuam vim non obtineat, partim aſpera ſit geminatio ἀνθείλκον, ἀντιλαμβ.

C. 15. p. 556. v. 22. πρὸς τὸ χρῆμα. Vind. παραχρῆμα. πρὸς iunctum verbis βλέπειν, ὁρᾶν etiam Abr. in Auct. illuſtrat.

V. 23. ἢ ὑπὸ λιμοῦ et mox βιασθέντας κρατηθῆναι ſcribit Kiſtem. Poſterius etiam Lev. cum Wailio praefert. Et in Vind. quoque eſt βιασθέντας κρατηθῆναι.

C. 16. p. 558. v. 8. πλοῖον. Vind. πλεῖον.

V. 10. Expeditior eſt lectio aliorum codd. ὅτε δ' ἂν pro ὅ, τι δ ἄν, etſi vulgatam non omnino damnatam velim. *Kiſt.*

C. 17. p. 558. v. 16. Poſt ἀνδρῶν comma ponendum et iungendum cum ἔπεμψαν. Dein πράξοντας etc. verto: *vt tranſigamus, quidquid vobis vtile eſſe ipſum*, ſ. per ſe ipſum (tale quid puto valere τὸ αὐτὸ *perſuadeamus; et nobis, pro iſta calamitate, vt in hoc rerum ſtatu*, (adeoque non per ſe) *decorum eſſe maxime poſſit. Kiſt.*

V 17. παρόντων. Vind. παρεδόντων.

V. 18 τοὺς λογους etc. vertere oportet: ſermonem vero longiorem, non praeter noſtram conſuetudinem, proferemus. Male alii reddunt, iungentes οὐ cum μηκυν *Kiſtem.* Sequentia idem, omiſſo partic. ὄν, quod et a codd nonn. abeſt, atque ex fine praeced. voc. irrepſiſſe videtur, ita reddit: Pluribus autem vti (πλείοσι δὲ etc.) quando tempus poſtulat, vt, docentes rem maioris momenti, ſermonibus ſ. oratione prolixiori officium exſequamur. Alios interpretes monet negligere τὸ δέον.

P. 560. v. 1. μάλιϛα cum ἡμῖν arctius iungit Leuesq. *nobis potiſſimum.* Lacedaemonii omnino et melius quam alii fortunae inconſtantiam potuerant cognoſcere.

V. 2. εἰκότος. Vind. εἰκότως.

C. 18. p. 560. v. 3. Γνῶτε. Vind. Γνῶναι.

V. 6. γνώμῃ. Vind. γνώμης.

V. 7. προϛεγενημένων. Vind. προγεγενημένων.

V. 8. σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν etc ita exponit Kiſtem.: quicumque autem virorum modeſtorum ſecundas res in ambiguum tuto (ſ. quod tutum eſt) reponere conſueuerunt, ſ. pro ambiguis, mutabilibus habere (ἔθεντο eſt hic ἀορίϛως, *ſolent rep.*) iidem etiam in rebus aduerſis ſapientius ſe gererent; atque aeſtimarent, bellum etc. Minime ei probatur Porti verſio.

V. 12. ἂν μάλιϛα καταλύοιντο cum Heilm. exponit Kiſtem.: *in ipſo rerum ſucceſſu proſpero bellum componerent* ſ. hoſtibus conciliarentur. Eam poteſtatem verbum habere ex VIII, 58. docet. Idem etiam primum ἄν in αὖ, *porro, rurſus*, mutari vult. Etiam Lev. monet καταλύεσθαι h. l. eſſe i. q. διαλύεσθαι.

Ibid. ὃ νῦν ἡμῖν etc. Kiſt. reddit: quod iam vobis ergo nos facere bonum foret; ac (bonum foret) nunquam poſtea — exiſtimari, ſ. eam vos incuriere exiſtimationem. Iungit enim καλῶς ἔχει et cum νομισθῆναι.

V. 13. σφαλῆτε. Vind σφαλῆται.

C. 19. p. 562. v. 4. ἀλλ' ἦν, παρὸν etc. Schol. ita intellexiſſe videtur: ſed ſi, cum ſibi liceat id ipſum facere (iniqua conditione ad foedus compellere) pro ſua animi aequitate, ac pro ſua philanthropia ſ. animo excelſo vincens illud (ἀρετὴ eodem ſenſu et paulo poſt vſurpatur; legit αὐτὸ, nempe τὸ πλεονεκτικὸν ſtudium creſcendi, ſ. iniqua conditione ad foedus compellendi) contra quam exſpectabat (victus aduerſarius, quem ille hic intelligi vult) modicis conditionibus reconcilietur. Mihi haec expoſitio valde probaretur, ſi non durius videretur referri προϛεδέχετο ad aduerſarium, quod minus foret durum, ſi e codd. reciperes αὐτὸν, *ipſum vincens aduerſarium.* Nihilominus praefero hanc verſionem: ſed ſi, cum ſibi liceat id ipſum facere, tamen pro ſua animi aequitate, ac ſua moderatione ipſe ille, qui maiorem exſpectatione ſua victoriam reportauit, modicis conditionibus reconcilietur. *Kiſtem.* αὐτὸ pro αὐτὸς eſt in Vind.

V. 6. ὀφείλων. Vind. ὠφείλων.

V. 9. παρὰ γνώμην. Heilm. recte monet γνώμην non eſſe *opinionem* (vt Port. vertit) ſed *conſilium, mentis iudicium*, ideoque locum eſſe vertendum: inconſulto, temere, velut deſperati. *Kiſtem.* in app.

C. 20. p. 562. v. 11. Portus mauult ἡμῖν ἔχθραν, et deinde ὑμᾶς δέ. Primum nullis fultum codd. recipere opus non eſt, cum recte dicatur, *nos inimicitias contra vos* etc. Alterum ſeruant codd. plurimi, et poſtulat ſententia. *Kiſt.*

V. 13. πρὸ. Vind. πρός.

V. 15. Kiſt. legi iubet πολεμοῦνται μὲν γὰρ, quia δὲ ſequitur.

V. 16. ἢν γνῶτε, i. e. *ſi ita dicernitis.* Kiſt.

V. 17. Abreſchium notat Leuesqu., quod in verbis χαρισαμένοις, βιασαμένοις haeſerit; eſſe enim manifeſto Datiuos, referendos ad Λακεδαιμονίοις.

C. 21. p. 564. v. 4. δέξεσθαί τε ἀσμένως. Vind. ἀσμένους δέξεσθαί τε.

V. 11. τὶ μᾶλλον non valere *multo magis*, ſed *aliquanto magis*, obſeruat Kiſtem. (verum Latinis *aliquanto* idem eſt q *multo*, voluit ergo *paulo* m.)

V. 12. ὁπόσον. Vind. ὁπόσων.

C. 22. p. 564. v. 23. ἀπεδίδοσαν. Vind. ἀπεδίδωσαν.

V. 25. ὑπ'. Vind. ἀπ'.

C. 24. p. 566. v. 11. ξύνεγγυς γὰρ κειμένου — κρατεῖν. Optime monet Heilm., 1. ad Μεσσήνης intell. eſſe ex antecedd. ἀκρωτηρίου, 2. pro ἀνεῖναι legendum eſſe ἂν εἶναι [ita etiam Lev.], *licere*, cum ἀνεῖναι ſignificet *remittere*; 3. ἐφορμεῖν valere, *eſſe in ſtatione*, non autem *appellere*, vt Portus verterat. *Kiſt.* Paulo ante pro χειρώσεσθαι Vind. χειρώσασθαι.

C. 25. p. 566. v. 17. Ἐν τούτῳ. Vind. Καὶ τούτῳ.

V. 20. Diſtinguendum puto ita: τότε ἐν τῇ Μεσ. κ. ἑ. τ. Ῥηγίῳ, μίαν etc. i. e. *in caſtra, quae tum erant* (vt liquet ex praecedd.) *in agro Meſſanae ac Rhegii* ſ. ad Meſſanam ac Rhegium. Inſolſum eſt ſcribere *vnam* eſſe nauem amiſſam ad Meſſ. ac Rhegium. *Kiſt.*

V. 25. ἐμβάντων. Vind. ἐϛβάντων.

Ibid. ἐς τὴν Μεσσήνην, i. e. *ad Meſſanam*, ſ. *Meſſanam verſus praeterucherentur.* Kiſtem.

P. 568. v. 1. οἱ Ἀθηναῖοι, ἀποσιμωσάντων. Vind. οἱ Ἀθηναῖοι ὑπανχωρησάντων (ſic) τὰς ναῦς ἵνα ἐκ πολλοῦ διαϛήματος δυνηθῶσι μετὰ μείζονος ὁρμῆς ἐμβάλλειν τοῖς Ἀθηναίοις· ἀποσιμωσάντων.

V. 2. ἀπολλύουσι. Vind. ἀπολύουσι.

V. 6. οἱ Σικ. ὑπὲρ τῶν ἄκρων eſſe etiam poſſe, qui *vltra* ſ. *trans* montes habitabant, monet Abreſch. Auct. p. 335.

P. 568. v. 15. ἐπειρῶντο. Vind. ἐπείρων. Ita et Tuf.

C. 26. p. 570. v. 2. poſt αἴτιον δὲ ἦν colo interpungi iubet Kiſtem.

V. 4. οἷον. Vind. οἵ.

C. 27. p. 570. v. 17. οἷοί τε. Vind. οἷόν τε.

V. 20. μετεμέλοντο. Vind. μετεμέλλοντο. Mox pro κωλύμης id. κωλύμβης.

P. 572. v. 4. Kiſtem. ſcribit μὴ δὲ διαμέλλειν.

C. 28. p. 572. v. 11. τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι puto hic eſſe: *quod illi praeſtarent*, ſ. cuius euentus ipſis foret ratio reddenda. Nempe vrgentibus qui aderant ciuibus expeditionem, quam ipſe periculoſam iudicabat, reſpondet: hanc ſibimet ipſis praeſtandam eſſe. Neque inſolens eſt ἐπὶ hoc ſenſu, cui quid aduerſi ineſt, iungi cum accuſandi caſu. Ita et I. 141. τὸ ἐΦ' ἑαυτόν. *Kiſtem.*

V. 12. καὶ οὐκ ἂν — *Kiſtem.* reddit: *ac quia non putarat.*

P. 572. in *Thucyd.* v. 15. Καὶ ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα] *Thomas Magiſter* ἐξανεχώρει exponit παρέβαινε. Melius *Scholiaſtes*, cuius interpretationem ſententia huius loci poſtulat. Dvk.

V. 19. Lege ex codd. plerisque πρὸς τοῖς ἑ. Π. ϛρατιώταις, et expone: *vna cum militibus, qui* etc. *Kiſt.*

P. 574. v. 1. ἄξειν. Vind. ἔξειν.

V. 3. δυεῖν. Vind. δυοῖν.

V. 4. χειρώσεσθαι. Vind. χειρώσασθαι.

C. 29. p. 574. v. 11. πολλῷ offendit, quia Demosthenis exercitus non fuit numerosus. Hinc etiam Lev. in versione secutus est Abresch. coniecturam. Idem tamen monet vulg. lectionem stare posse. Nam exercitum Demosth. fuisse tamen multo maiorem, quam manum Lacedd. Sphacteriae inclusorum. Tum ita exponi vult: ils pouvaient sortir de leurs retraites impénétrables contre son armée, toute supérieure qu' elle leur était, et la maltraiter.

C. 30. p. 576. v. 2. ὡς ἤξων καὶ ἔχων, i. est quod ὡς ἤξει καὶ ἔχει. Eum vsum part. ὡς cum particip. loco Indicatiui illustrat Abresch Auct. p. 336. f.

C. 31. p. 576. v. 6. Kistem. legit ἀνηγάγοντο, et mox πρὸς loco praep. πρὸ, nempe *contra* portum, qui ad Pylum erat.

V. 11. Articulum τὸ ante ἔσχατον addi iubet Kist.

V. 13. λογάδην πεπ. Leuesq. explicat factum e lapidibus non caesis, sed qui seligebantur iuxta formam vsui maxime conuenientem.

V. 14. βεβαιοτέρα. Vind. βαιοτέρα, quam lect. Leuesq. et Kistem. praeferunt. Nam βεβαιοτέρα cum καταλλαμβ. non congruit.

C. 32. p. 576. v. 15. Verba ἔν τε ταῖς εὐναῖς ἔτι iungi iubet Kist.

V. 17. ἀπέβαινον. Vind. ἐπέβαινον. Mox pro ἑβδομήκοντα idem ογδοήκοντα.

V. 18. ὡς ἕκαστοι, quod Port. omisit, est, *suo quilibet modo* armati. *Kistem.*

P. 578. v. 2. ἔχωσι. Vind. ἔχουσι.

V. 2. ἀμφίβολοι etc. ita exponit Kist.: *vndique telis expositi essent prae multitudine hostium.*

V. 4 καὶ οἱ ἀπορώτατοι censet Kist. esse adiectiuum cum praecedd. iunctum: *leuis armatura, etiam maxime inermis.* In append monet, Heilmanni interpretationem (*et illi, qui maxime infestare ad consilii inopiam hostem redigere possint*) nimis longe quaesitam esse. Mauult igitur exponere *minime armis instructi*, vt I, 82. et 99. Ante τοξευμ., non ante ἐκ π. comma esse iubet.

V. 5. ἐκ πολλοῦ Leuesq. cum Schol. accipit ἐκ πολλοῦ διαχύματος *fortes, parce qu' elles combattaient de loin.*

V. 6. τό τε πρῶτον scribit Kistem. vt τε respondeat seq. καί.

C. 33. p. 578. v. 8. καὶ ὅπερ ἦν πλεῖς. i. e. quod *nempe* maximum s. frequentissimum in insula erat praesidium. Ita καί hic est prioris expolitio. ὅπερ non male referunt alii ad Φυλακτήριον. *Kist.*

V. 13. ἐπιθέοντες cum codd. scribi iubet Kistem. vt ingrata repetitio τοῦ πρὸς vitetur.

V. 14. κοὐφῶς τε χωρίων τε. τε repetitum valet *tum — tum. Tum quod leuiter armati erant — tum ob locorum difficultatem Kist.*

C. 34. p. 578. v. 18. τῇ τε ὄψει *ipso adspectu*, non, *spectaculo. Kistem.*

P. 580. v. 5. τὸ πρὸ αὐτοῦ e codd. scribit Kist.

V. 6. πῖλοι. Hos monet Leuesq. non h. l. esse *pileos*; mirum enim fuisse, si Thucydides sola capitis tegumenta obseruauerit. Sequitur igitur Scholiasten, cuius verba ita emendat: ἃ ὑπὸ ςήθη ἐνδυόμεθα, atque Thuc. verba reddit: leurs cuirasses de feutre, coll. Polluc. Onom. VII, c. 11. Primam voc. πῖλος notionem fuisse monet *villum* (feutre); ex villis factos esse pileos; fandalia iis esse munita; tentoria tecta. Itaque h. l. reddit: cuirasses de feutre.

V. 7. Verba ἐκ ἀποκέκλαςο βαλλ. ita Lev., praeeunte Duk., circumlocutus est: et au moment qu' ils lançaient des javelots, ils étaient brisés par le pierres.

V. 8. ἀποκεκλημένοι. Vind. ἀποκεκλεισμένοι. Recte.

C. 35. p. 580. v. 13. πλέον. Vind. πλέονι. Eam lect. praefert Kistem. et iungit ἔτι πλείονι βοῇ atque πολλῷ cum τεθαρσ., sicut idem Dat. cum προὔλαβε iungitur VII, 80.

Ibid. ἐπέκειντο. Vind. ἐσέκειντο.

V. 17. ὥσασθαι. Vind. ὥσεσθαι.

C. 36. p. 582. v. 2. παρῆκον. Vind. παρεῖκον. Heilmanno, hanc lectionem praeferenti, repugnat Kistem. in append. et adsentitur Dukero, ἀεὶ autem ita explicat vt I, 2. Librorum certe plurimorum auctoritate nititur παρεῖκον. Praefert hoc Lev.

Ibid. προςβαίνων. Lect. προβαίνων Lev. probat, vt Heilm. qui reddit *pronus incedens.*

C. 37. p. 582. v. 10. εἰ καὶ ὁποσονοῦν μ. ἐ. Corayus ap. Lev. monet, vulg. versionem non recte se habere, et perperam in indice ὁποσονοῦν verti *quo magis.* Ipse vertit: s' ils cedaient tant soit peu davantage, aut, pour peu qu' ils continuassent encore à lâcher le pied.

C. 38. p. 584 v. 1. Verba κατὰ νόμον cum ἐφῃρημ. iungit Kistem. *iuxta legem designatus, electus.*

V. 4. idem praefert lect. γενομένων ἐπ' ἐρωτήσεως.

V. 9. τριηράρχοις. Vind. τριηράρχοις.

C. 39. p. 584 v. 17. ἐγκατελειφθη. Vind. ἐγκατελήφθη (*inuenta sunt*). Id praefert Kist.

C. 41. p. 586. v. 5. ἐςβάλωσιν. Vind. ἐςβάλλωσιν.

C. 42. p. 586. v. 17. Ῥειτου. Vind. Ῥήτου.

V. 22. ἐβοήθησαν cum ἐκ πλειονος nectit Kist. et vertit: *multo ante conuenerant* etc.

Ibid. ἐν Ἀμπρ. pro εἰς Ἀμπρ. dictum illustrat etiam exemplis Abresch. Auct. p. 339.

C. 43. p. 588. v. 9. ὑπερχωρήσαντες. Vind. ὑποχωρήσαντες, quod praefert Kist.

V. 12. ἔτρεψε. Vind. ἔςρεψε.

V. 15. Constructio haec πειράσειν ἐπὶ τὴν Συλ. κώμην Heilmanno adeo insolens aut vitiosa videtur, vt dubitet an non referibendum sit περάσειν, quia v. πειρ. adsciscat semper gignendi casum, vt I, 61. III, 70. Verum haec locutio est elliptica, et significet: *tentaturos, quam perfringentes aciem, aduersus hoc oppidum progredi.* Eodem modo supplendum hoc c. 97. ἀπαντησομενος επι τὰς Σίφας, i. vt *praesto esset aduersus Siphas*, s. aduersus Siphas progressorias. Idem c. 97. πορευομενος επι τους νεκρους i. e. *profectus ad cadauera* τῆς κώμης nimis rectum foret, cum non id agerent

Athenn., vt tentarent oppidulum non munitum, ſed vt aciem perrumperent. *Kiſt.*

C. 44. p. 588. v. 22. *τούς τε ἀλλοτρίους νεκρούς* — In Vind. *ἀλλοτρίους* deeſt. Antea (v. 18.) *ἔθεντο τὰ ὅπλα* Lev. reddit: ils y dreſſerent leurs tentes; atque monet *ὅπλα τίθεσθαι* eſſe fere noſtrum, *arma capere*, ſed eam ſignif. huic loco non conuenire, imo *ὅπλα* etiam latius dici de caſtris et quibus in iis opus eſt, vt III, 1.

P. 590. v. 5. *δυεῖν.* Vind. *δυοῖν.* Ita et c. 47. p. 592. v. 8.

C. 45. p. 590. v. 9. *ἐς Κρομμύωνα.* Vind. *ἐς ἐπὶ Κρομμύωνα*, duabus lectt. coniunctis.

P. 590. in *Thucyd.* v. 24. *Πείθουσί τινας, ὀλίγους ὑποπέμψαντες Φίλους*] Puto diſtinctionem potius ponendam eſſe poſt *ὀλίγους*. *Τὶς* cum *ὀλίγος* ſaepiſſime ex ſuperuacuo ponitur ab Atticis. Infra Cap. 56. *καὶ ἄνδρες τέ τινες ἀπέθανον αὐτῶν ὀλίγοι.* Cap. 57. *ἦγον δέ τινας καὶ ἐκ τῶν Κυθήρων ἄνδρας ὀλίγους.* Et Cap. 113. *οἱ μέν τινες ὀλίγοι διαΦθείρονται* Dvk.

C. 46. p. 590. v. 25. *δῆθεν.* Vind. *δή.*

C. 47. p. 592. v. 4. *ὥςε ἀκριβῆ κ. τ. λ.* Kiſtem. reddit: *vt manifeſtus praetextus* (eos interimendi) *eſſet* ſ. daretur, *Corcyraeis.*

C. 48. p. 592. v. 12. *ἄλλοσε ἄγειν.* Vind. *ἄλλος ἐπάγειν.*

V. 16. *οἱ δὲ ἐΦυλάσσ — διεΦθάρησαν.* Longiorem et difficiliorem periodum ita Abreſch. Auct. p 339. ſtruit: *εἰ δὲ ἐΦυλ. τε ὡς ἠδύναντο, καὶ ἅμα οἱ πολλοὶ σΦᾶς αὐτοὺς διέΦθειρον, οἰσούς τε, οὓς ἀΦίεσαν ἐκεῖνοι, ἐς τὰς σΦαγὰς καθιέντες, καὶ τοῖς σπάρτοις ἐκ κλινῶν τινων* (n. *διέΦθειρον σΦᾶς αὐτοὺς*) *αἳ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνεῖσαι, καὶ ποιοῦντες παραιρήματα ἐκ τῶν ἱματίων, παντὶ τρόπῳ ἀναδοῦντες σΦᾶς αὐτοὺς τὸ πολὺ τῆς νυκτός· ἐπεγέιετο γὰρ νὺξ τῷ παθήματι· διεΦθαρησαν ἀπαγχόμ. καὶ βαλλ. ὑπὸ τῶν ἄνω.* Suidas et Schol. Demoſth. qui habent *διέΦθαρον* ſ *διέΦθειρον σΦᾶς αὐτοὺς οἱ μὲν ἀπὸ κλινῶν σπάρτας* (Sic ed. Mediol *σπάρτα* Kuſt *οἱ δὲ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιούντες ἀπήγχοντο*, non verba adnumerare voluerunt, ſed in compendium contracta dederunt.

V. 18. *ἐνεῦσαι* cum *τοῖς σπάρτοις* iungit Kiſtem. vt ſit, *σὺν τ. σπάρτοις, qui ipſis erant cum funibus.* Mox Vind. *παρωρήματα.*

V. 19. Kiſtem. adſentitur Heilmanno, qui *ἀναλοῦντες* (*ſe perimentes*) legit ex Phauor. hoc vocab. attribuente noſtro. Cum *ἀναδοῦντες* (ſe ſuffocantes) non bene iungi *παντὶ τρόπῳ.*

P. 594. v. 2. *Φορμηδὸν* verbis gall. ita interpretatur Leſueſq. *en forme de claie;* c' eſt-à-dire, qu' après avoir jetté ſur une claiette une rangée d' hommes couchés les uns à côté des autres, on en jettait par deſſus une autre, rangée en travers de la premiere. Paullo ante pro *ἐπειδὰν* Vind. *ἐπειδή.*

C. 49. p. 594 v 9. In praep. *ἐκ* verbi *ἐκπέμψαι* violentiae ſignificationem reperit Abreſch. Auct. h l. Niſi *εἰκότως* legatur, locum expediri poſſe negat Kiſtem.

C. 52. p. 596. v 3. Comma poſt *ἐπικουρικὸν* deleri et poſt *αὐτόθεν* poni iubet Kiſtem., hoc ſenſu: *Auxiliis conductis ex Peloponn. et illic* (ex continente) *colligentes ea, inuadunt* etc.

V. 8. *παρασκευῇ.* Vind. *σκευῇ.*

V. 9. *χειρώσεσθαι.* Vind. *χειρώσασθαι.*

C. 53. p. 596. v. 14. *Λακεδ. ὅ εἰσὶ τῶν περ.* Kiſtem. intelligit: *Sunt autem Lacedaemonii*, non liberi ſuique iuris, *ſed ex iis, qui accolae ſunt*, Laconibus ſubditi, eorumque imperio preſſi. Alias ſenſum frigere monet; aliunde autem conſtare, Laconas liberos fuiſſe, eorum autem *περιοίκους* duriore conditione.

C. 54. p. 598. v. 3. Non valere *ἀνέζησαν in alias ſedes transtulerunt*, docent alii in Annotatt. (ed. Duk aut Bip.) ſed locum non expediunt. Ego putem hanc eſſe ſententiam: *Athenn. enim eos commouebant* ſ. *ad defectionem incitabant, tum quod erant Lacedaemonii* (ac Laconum imperio durius preſſi, ideoque eos ſeducere facilius erat), *tum quod inſula ita eſſet vicina agro Laconico* (ideoque multum intererat Athenn., incolas ad ſe pertrahere). Hunc ſenſum ego ſolum ex omnibus conuenientem praecc. eſſe iudico, eoque firmari, quod dictum ante eſt, Cythereos paullisper tantum ſuſtinuiſſe impetum, ideoque a Laconibus animo fuiſſe alienos. *Kiſtem.* In append. autem idem haec poſuit: „Verbis *ἀνές.* etc. hunc tribuit ſenſum Heilm.: alioquin enim Athenn. Cytherios ex ſuis ſedibus migrare iuſſiſſent. Quae expoſitio mihi adeo placet, vt parum abſit, quin meam retractem. Sit ergo aliorum iudicium. Vnum addo: verbum *ἀναζῆναι* et L. III. c. 28. ea, quam ipſi adtribui, gaudere poteſtate, auctoremque noſtrum, vbi de migratione incolarum loquitur, vti verbo *μεταζῆναι*, quod et c. 57. de his ipſis Cytheriis legitur."

C. 55. p. 598. v. 10. *Φρουρὰς.* Vind. *Φρουρούς.*

C. 56. p. 598. v. 21. *παραθαλάσσιον.* Vind. *παραθαλασσίαν.*

P. 600. v. 8. *ἔσασαν.* Vind *ἐσᾶσαν.*

C 57 p. 600. v. 12. Pro *ἀλλ' αὐτοὺς* Kiſtem. iubet e codd. ſcribi *ἀλλ' αὐτοῖς.* Ita et Vind. Paullo ante pro *ξυνεσελθεῖν* Vind. habet *ξυνελθεῖν.*

V. 17. *Πατροκλέους.* Vind. *Παντοκλέους.*

C. 58. p. 600. v. 22. *ἐκεχειρία γίγνεται.* Vind. *ἐκκεχειρία γίνεται.*

P 602. v. 4. Poſt *αὐτοὺς* comma eſſe ponendum, neque enim *πείθειν εἰς τὸ κοινὸν*, frequenter autem *εἰπεῖν* ſ. *λέγειν εἰς τὸ κοινὸν*, occurrere, docuit Abreſch. Auct. p. 340. ſ. Kiſtem. tamen, haec ſapienter monita ignorans, iunxit *ἔπεισε εἰς τὸ κοινὸν, perſuaſit ad commune conſilium habendum*, atque ita *κοινὸν* ſine ſubſt. eſſe *conſilium* IV 78. monuit.

C. 59. p. 602. v. 11. *ὃ καὶ ἡμῖν* etc. vertendum eſt: *quod* ſ. *de quo ſi in praeſens perſuaſum nobis fuerit, maximo nobis commodo foret. Kiſt.*

C. 60 p. 604 v. 1. *ἐς τὸ ξυμΦέρον*, nempe *ἑαυτῶν.* Dein *κίνδυν.* et ſeqq. vt praeſentia verti oportet. *αὖ* eſt *iterum*, *αὐτοὶ ſponte ſua. ἐπιζρατεύουσι* cum Datiuum adſciſcat caſum, verti debuiſſet: *copias adiungunt, ſocios ſe inferunt.* Portus vertit, ac ſi accuſandi caſu verbum eſſet ſtructum. *Kiſtem.*

C. 61. p. 604. v. 11. *Ἰάδι* Vind. *ἰδίᾳ.*

V. 12. τοῦ ἑτέρου cum ἔχθει iungi iubet Kiſtem. Ita et Heilm. feciſſe in append. oſtendit.

V. 13. οὐδέποτε. Vind. οὐδεπώποτε.

P. 606. v. 5. οὐ πόλεμος πολέμῳ. Vind. ὁ πόλεμος οὐ πολέμῳ. Idem mox αἱ διαφοραί.

C. 62. p. 606. v. 8. Structurae turbatae non eam cauſam eſſe Kiſtem, quam Heilm. attulit, putat, quod auctor, quae primo feſtinans ſcripſerat, limare omiſerit. Melius eſſe medelam cenſet, ſi ſcribatur ἢ δοκεῖ τε, cui deinde apta ſint verba ἡσυχία etc. atque poſtea, paullum immutata, ſed et huic verbo conueniente conſtructione καὶ — ἔχειν τὴν εἰρήνην.

V. 13. παρ' ἐλπίδα eſſe *contra* exſpectationem, monet Leuesq.

P. 608. v. 1. τοῖς δ'. Vind. τούς δ'.

C. 63. p. 608. v. 5. Structurae ordinem ita inſtituit Abreſch. Auct. p. 342.: καὶ νῦν ἐκπλ. κατ' ἀμφ. διά τε τὸ ἀτ. δέος τοῦ ἀφ. τούτου, καὶ διὰ τὸ (δέος τοὺς) Φοβ. παρ. ἤδη Ἀθ. καὶ νομ. ἰκ. εἰρχθ. ταῖς κωλ. ταύταις, τὸ ἐλ. τῆς γν. (ἐκείνων) ὧν ἐκ. τις ὠφήθ. πράξειν, ἀποπ. τοὺς ἑφες. πολ. ἐκ τῆς χ. Duplex dediſſe ſcriptorem ait regimen vocabulo δέος, vſitatum cum Genit. et quod rarius eſt verbi.

V. 6. Legi oportet τι pro τις. Tum verba καὶ τὸ ἐλλιπὲς — εἰρχθῆναι ita expono: *ac ſufficienter diiudicantes, nos cum opinione noſtra fruſtrati ſimus in iis, quorum quisque aliquid peragere putabamus, conſtrictos hisce fuiſſe impedimentis* (noſtra diſcordia.) *Kiſtem.*

V. 11. Ex varia codd. lectione commodiſſimam mihi videor ſeligere poſſe hanc: ἀποχάντες ἀλλήλων, ἄλλοις ὑπακ. quamquam et vulgata non eſt repudianda. Ad verba οὐ περὶ τὸ τιμ. τινα intelligo γιγνόμεθα. καὶ ἄγαν εἰ τ. i. e. *et ſi valde nobis res ſucceſſerit.* Loco τοῦ τιμωρ. legendum igitur τὸ τιμωρ. *Kiſtem.* Sed in append. idem praefert Heilmanni rationem, ſtatuentis ellipſin eſſe et fortaſſis ſupplendum λόγος ἔξει.

V. 12. γιγνώμεθα. Vind. γιγνόμεθα, quod praefert Kiſtem.

C. 64. p. 608. v. 12. ἐπιὼν — ἀμυν. — ξυγχωρεῖν rectius vertas: aggrediens alium potius, quam ipſe me defendens (i. e. vires aggred. habens), volo, vt praeuidentes (futura) indulgeamus alter alteri, remittamus quid de iure noſtro. Item in praecc. πόλιν τ. μ. παρ. *ciuitatem maximam attribuens* (in ſocietatem) rectius eſſe puto *Kiſtem.*

V. 15. μηδὲ μωρίᾳ Φιλ. etc. ita reddēnda ſunt: neque volo, ſtulte contendens, putari ſ. videri propriae magis retinens ſententiae, quam fortunae, cuius dominus non ſum; ſed vt par eſt vinci, et aliis cedere (videri volo). Valet enim ὁμοίως — καὶ *aeque hoc, quam illud; tam hoc quam illud;* idque in h. l. luculentius per cognata *magis — quam* reddere volui. *Kiſtem.*

P. 610. v. 1. τὸ δὲ ξύμπαν etc. iungenda praecedd. ſunt: *verbo, vicinos, incolas eius regionis* etc. ſuperari ſ. cedere alios aliis turpe non eſt. *Kiſtem.*

V. 3. ξυγχωρησόμεθα. Vind. ξυγχωρησώμεθα.

V. 4. Addi poſt ἀθρόοι ex codd. ἀεὶ iubet Kiſtem. idque refert ad ἀμυνούμ.

C. 65. p. 610. v. 12. Recte, meo iudicio, Schol. refert αὐτῶν, κἀκείνοις, δὲ αὐτῶν ad duces Athenn. *Kiſt.*

V. 16. Lectio τῇ τε παρούσῃ, codd. nixa, concinnior eſt. *Kiſtem.*

C. 66. p. 612. v. 1. τὸν θροῦν. Vind. τὸν ῥοῦν.

V. 5. ἦν δὲ ςαδίων etc. Kiſtem. reddit: *erant autem muri ſtadiorum fere octo* (octo ſtadia longi) *ab vrbe* — protenſi.

V. 7. τὴν ἄνω πόλιν hic et poſtea indefinite reddi Kiſt. vult: *vrbem ſuperiorem*, remotiorem a mari, non *arcem.*

C. 67. p. 612. v. 9. ἀπό τε τῶν ἔργων etc. breuius ita vertit Kiſtem.: *pro iis, quae et facienda erant et dicenda.*

V. 11. ἐπλίνθευον. Vind. ἐπλινθεύοντο. Mox idem Πλατεεῖς.

V. 13. ἄπωθεν. Vind. ἀποθεν.

V. 15. ἐκ πολλοῦ potius cum εἰώθεσαν quam cum τεθερ. iungi volo: *iam pridem conſuecuerant.* Paulo poſt ἄρχοντα ſcias, non eſſe magiſtratum, ſed ducem Lacedaemoniorum, qui ſoli in Niſaea et in vrbe cum ciuibus praeſidia agebant, vt patet ex c. 66. *Kiſtem.*

V. 17. ἐς τὸ τεῖχος κατὰ τὰς πύλας, i. e. *vectum ad murum, per portas inducebant intra murum.* Puto autem has eſſe portas murorum ab vrbe ad Niſaeam protenſorum, in quas cum irrupiſſent Athenienſes, paulo poſt dicuntur ad portas vrbis acceſſiſſe, easque clauſas reperiſſe. ὅπως vertas *vt;* male Portus *ne* reddit, niſi mendum eſt. *Kiſtem.*

V. 19. τῷ ἀκατίῳ. Vind. τὸ ἀκάτιον.

P. 612. in *Thucyd.* v. 20. Ἀπὸ ξυνθήματος] *Thomas Mag.* ἐγίνετο γὰρ ἀπὸ συνθήματος· et exponit ἀπὸ συμφωνίας. Dvk.

P. 614. v. 2. αὐτοί. Vind. αὐτοῖς. Vtramque lectionem ſtare poſſe monet Kiſtem.

C. 68. p. 614. v. 6. χωρεῖ. Vind. ἐχώρει. Id praefert Kiſt., quia Imp. praecedit et ſequitur.

V. 11. Recte monetur, ὅπλα θέσθαι h. l. valere, *arma iungere Athenienſibus. Kiſt.*

P. 616. v. 1. ἐδ. δὲ οὐδὲν i. e. *nullatenus.* Minus placet lectio οὐδέ. *Kiſt.*

C. 69. p. 616. v. 4. οἷοί τε. Vind. οἷόν τε.

V. 7. Verba ἀρξάμενοι — δέοιτό τι, vt et omnis haec narratio, propter locorum ignorantiam nobis obſcuriora ſunt. Ego quidem haec ita exponenda eſſe cenſeo: initio facto a muro (duplici) quem tenebant, cum eum obſtruxiſſent, qua Megara ſpectat, vallo vbi opus erat clauſerunt Niſaeam ab vtraque huius muri parte, nempe (a dextra) vsque ad mare et ad foſſam murumque (item a ſiniſtra ad mare foſſamque) copiae partitae (clauſerunt nempe) lapidibus — vtentes etc. Hanc expoſitionem illuſtrabunt, fortaſſis et comprobabunt tabulae geographicae. *Kiſt.*

V. 11. ὁσονοὐκ. Vind. ὅσον οὐκ.

C. 70. p. 616. v. 21. Τριποδίσκου. Vind. Τριπεδίσκον.

V. 23. Verba Σικυωνίων δὲ ἑξακοσ. omittit Vind.

C. 71. p. 618. v. 10. Si diſtinguas ὅσις εἴη, εὔνους κρατ. atque εὔνους pro Accuſ. habeas, aptior erit ſenſus:

quicumque fuerit, victori se beneuolos adiungere. Kiſtem. Idem in app. monet ita non opus eſſe, vt cum Heilm. pro ὁσις legatur οἷς τις.

C. 72. p. 620. v. 4. οὐδέτεροι. Vind. οὐδὲ ἕτεροι.

C. 73. p. 620. v. 9. ἀμφότερα ἔχειν etc. i. e. vtrumque — primum (ἅμα μέν) non aggredi priores hoſtem, nec praeli ac periculi ſponte facere initium (quando ſaltem aperte demonſtrarent, ſe ad pugnandum paratos eſſe) atque ſibi ſine labore — — tributum iri. Simul et ſecundo etc. Ita haec clarius exponi malim. *Kiſt.*

V. 10. Verba ἐπειδή γε ἐν Φαν. ἔδειξαν deſunt Vind.

Ibid. ἀκονιτὶ δικαίως ἂν τ. ν. τίθεσθαι. Vind. ἀκονιτὶ τὴν νίκην δικαίως ἂν τίθεσθαι.

V. 12. οὐκ ἂν ἐν τύχῃ etc. exponit Kiſt., Portum reprehendens, ita: *ſibi nullam fore occaſionem fortunam captandi* (ſ. terrendo hoſtem ſ. alliciendo Megar.) Non male Schol. ita fere explicare monet: non fore Megarenſes in fortunae alea pro ſe conſtitutos.

V. 13. ſ. Abreſch. Auct. p. 343. iubet discrimen obſervari inter formulas περιγίγνομαι τούτου, et, quae huius loci eſt, περιγίγνεταί μοι τοῦτο. Illa ſignif. *vinco, ſuperior ſum*, haec, *lucror, obuenit, contigit mihi.*

V. 14. οἱ γὰρ Μεγαρῆς. Monet etiam Leuesq. cum Corayo et Heilm. poſt haec verba incipere longam parenthelin, quae in fine cap. demum delinat, ita vt ad ſuperiora redieris Thuc. in verbis οἱ τῶν Φευγόντων Φίλοι Μεγαρῆς cap. ſeq. Cum gallica lingua tales parentheſes non admitteret, mutauit L. ſtructuram omnis periodi.

Ibid. Probo dispoſitionem Heilm., haec ad cap. ſeq. referentis. Porro αὐτοὶ ſunt Athenn at ἐπιόντων ad Lacedd. refertur. λογιζόμενοι — στρατηγοὶ pro λογιζομένων στρατηγῶν poſitum eſſe monet Schol. Tum σφίσι iungit bene Heilm. cum ἄρξασι, inſertis ἐπειδὴ — προσκ. Totum locum ab μὴ ἀντιπ — ad χρόνον ita expono: non eſſe par ſibi periculum (cum —) ad pugnam laceſſentibus ſuperiores copias, ſiue victores Meg. capere, ſiue male re geſta, cladem pati copiarum praeſtantiſſimarum (ex omni quam habebant graui armatura;) illis autem ex omni exercitu (quem ex multis populis conflatum habebant) atque ex praeſentibus militibus quorundam modo populorum) ſingulas tantum manus periclitari; non adeo multas, vt ſibi ex paruo quem habebant numero — Dein ſequitur (p. 622. v. 1.) εἰκότως etc. *merito audere* ſ. pugnare velle. Hic ſi codd. addicerent, maliem praefigere καὶ, aut potius ſuppleas, quod ſaepe reticetur, ὥστε, *ita vt velint merito pugnare. Kiſt.*

V. 16. καὶ pro εἰ καὶ ſ. καίπερ illuſtrat etiam Abreſch. Auct. p. 344.

P. 622. v. 2. Kiſtem. in app. improbat coniecturam Heilm. καὶ ante verba ὡς οὐδὲν ἀΦ' ἑκ. delentis, et collocantis ante ἀπῆλθον. Cum enim auctor, ait, in verbis ἐπισχόντες et ἐπεχείρειτο duntaxat mutarit conſtructionem participiorum; potuit aeque interferi καὶ ac ſi non eſſet mutata conſtructio: *cum — exſpectaſſent, et cum nihil — ageretur, aduerunt* etc. Vbi et vides, part. καὶ — ſ. ἀπῆλθον opus non eſſe.

C. 74. p. 622. v. 8 ὥρμητο. Vind. ὥρμυτο.

V. 9. τῶν πραγμάτων πρὸς τοὺς Ἀθ. μ. Oſtendit Abreſch. Auct. p. 344. ſ. verbale eſſe poſitum regimine verbi.

V. 16. νεμομένη. Quamuis expeditior videatur alia lectio γενομένη· tamen et haec locum habet, hoc ſenſu: *haec a pauciſſimis adminiſtrata* ſ. confecta, *occaſione ſeditionis*, ſ. ob ſeditionem *mutatio ſtatus.* In alia lectione quoque volo referri ὑπ' ελαχ. ad γεν. cum dicatur, eam mutationem etſi per pauciſſimos et ex ſeditione contigerit, diutiſſime durauiſſe. *Kiſt.*

C. 75. p. 622. v. 18. Optime monuit Heilm. verborum οἱ τῶν — Ἀθην. στρατηγοὶ protaſin extendi vsque ad οὕτω δὴ, ibique demum incipere apodoſin, non vero a verbis καὶ ἐδόκει, ideoque ante οὕτω δὴ ponendum duntaxat ſemicolon.

C. 76. p. 624. v. 7. Πτοιοδώρου. Vind. Ποιοδώρου. Paullo ante ad verba μεταξῆσαι τὸν κόσμον — τρέψαι Abreſch. Auct. p. 345. adnotauit, perinde eſſe, ſiue ſuppleatur μετέσησαν, ſiue ἔτρεψαν, ſiue ex voc. δημοκρατίαν adſumatur δημοκρατοῦνται, ſiue integra phraſis ἐς δημοκρατίαν ἔτρεψαν.

V. 10. ἐνεδίδοσαν. Imperfectum adhibitum eſſe cenſet Lev., vt conſilium aut voluntas indicetur.

V. 12. Φανότιδι. Vind. Φότιδι.

V. 13. Ταναγραίᾳ πρὸς Εὔβοιαν. Vind. Παναγραίᾳ πρὸς Εὔοιαν.

V. 14. Etiam in Auct. Dilūc. Thuc. p. 340. Abreſch. ξυμβοηθήσωσιν ſciolis tribuit, et fut. indic. cum ὅπως iungi, nouis exemplis confirmat.

P. 624. in *Thucyd.* v. 17. Οὐ μενεῖν κατὰ χώραν τὰ πράγματα] Κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν interpretatur *Scholiaſtes.* Huc fortaſſis reſpexit *Suidas* in χώρα· παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ χώρα ἡ τάξις. Dvk.

P. 625. in Not col. 1. ad v. 2. pro, non vt hic in pleriſque libris, Βοιώτειον etiam *Euſtathius* ſcribit l. d. ſed *Stephanus:* ſcribe, non Βοιῶτειον, vt hic in pleriſque libris, etiam E. ſ. l. d. *Stephanus* in B. Dvk.

C. 77. p. 626. v. 9. Recte Heilm. τἄλλα iungit cum ἡτοιμάζετο, *hisce in poteſtatem redactis, cetera praeparabat Kiſt.*

C. 78. p. 626. v. 19. τὸ ἐγχώριον eſſe κατὰ τὸ ἐγχώριον ἔθος monet Kiſt.

P. 626. in *Thucyd.* v. 20. Καὶ ἀδικεῖν ἔΦασαν ἄνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμενον] Ad haec *Edit Oxon* in ſubſtratis textui notulis: πορευόμενον *pro* πορευομένου *poſitum cenſet Ae. Port.* Hoc verum eſt ita cenſu eſſe nempe *Aemilium.* At quod ex omnibus minus probandum in ipſius Scholio, prolixiore illo nec vnam explicationem continente id *Anglus* elegit *Editor.* Nunquam vero quispiam ei adſtipulabitur enallagen hic caſus eſſe. Πορευόμενον, quarto caſu, regitur ab infinitiuo ἀδικεῖν, vt recte ceperunt *Interpretes* omnes *Latini;* nec habent impeditum quicquam aut obſcurum Auctoris verba. Gramm.

P 628. v. 7. Φάκων. Vind. Φασκων. Mox ἤδη οἱ μὲν ſcribi iubet Kiſt.

C. 80. p 628. v. 19. εἰ ἀντιπαραλυποῖεν. Vind εἰ ἄν τι παραλυποῖεν. In eodem mox legitur: ἐπὶ αποχάσεις.

P. 630. v. 1. ἐπεί — ἔπραξαν. Post haec verba colo interpungi iubet Kiſtem. vt hic ſit ordo: *nam et hoc fecerunt: ipſorum* etc.

C. 81. p. 630. v. 12. τότε γὰρ ſcribi vult Kiſt., et v. 15. χρόνῳ, quod reddit, *aliquanto* ſ. *aliquo tempore poſt.*

C. 83. p. 632. v. 2. τῆς Λύγκου Vind. τοῦ Λύγκου. Paullo poſt Kiſt. mauult comma ante, quam poſt Ἀρρίβαιον poni.

V. 4 ὑπεξελεῖν praetulit Lev. — Kiſt. haec adnotauit: „Cum verba μὴ ὑπεξελθεῖν τῷ Π. τὰ δεινὰ varient in Codd. cumque, vtram ſequaris lectionem, ſ. ὑπεξελθεῖν ſ. ὑπεξελεῖν, verbi vtriusque poteſtas ambigua ſit aut obſcura: conabor horum ſignificatum e ſeqq. et totius narrationis ſerie conſtituere. Braſidas animo propenſus erat componere bellum, quod erat Perdiccae cum Arrhibaeo, tum aliis de cauſis, tum monitus et inductus a Chalcidenſibus, qui nolebant Braſidam eo bello diſtineri, ideoque impediri, quo minus ſibi contra Athenn. adeſſet. Quare προθυμοτέρῳ ad Braſidam refertur, eſtque praecc. haec fere ſententia: *commonebant ipſum, ne inductus a Perdicca, eam belli aleam ſubiret.* Quae ſi vera ſententia, concidit expoſitio *Petauii;* at quae a *Porto* et *Heilmanno* allatae ſunt, vero propiores videntur, etſi, quam praeferam, ob minus perſpectam verbi ὑπεξελθεῖν poteſtatem ſtatuere nequeo. Simplicior eſt Porti; at forte aptior verbi huius indoli expoſitio Heilm."

P. 632 in *Thucyd.* v. 4. Ἐδίδασκον αὐτὸν μὴ ὑπεξελθεῖν τῷ Περδίκκᾳ τὰ δεινά] *Petauius* ad Synefii oration. I. de Regno p. 97. haec ita vertit: *cum monebant, vt ne bella periculaque Perdiccae ſubtraherentur, quo eum iam obnoxium ſibi, et ad res ſuas promtiorem habere poſſent:* quamdiu enim, ait, hoſtem Arrhidaeum metueret, tamdiu Lacedaemonios impenſius obſeruaturus erat. Et ἐδίδασκον μὴ ὑπεξελθεῖν hic dicere *Thucydidem* putat, vt *Syneſium* ἐνουθέτουν τὸν ἀδελφὸν ἀποδιαπομπεῖσθαι, καὶ ποξέρω ποι γῆς ἔξειν· vtrobique ἐλλειπτικῶς. Addit ad extremum, fuiſſe cum ὑπεξελεῖν pro ὑπεξελθεῖν legeret apud *Thucydidem.* Non capio mentem Viri eruditiſſimi, nec video quomodo id, quod in his verbis *Thucydidis* deeſſe putat, expleri debeat, ad inueniendam in iis ſententiam, quam interpretatione ſua expreſſit, ſi retineatur ὑπεξελθεῖν. Nam ſi pro eo ὑπεξελεῖν legas, ſuppleri poteſt δεῖν, vel χρῆναι, vt in *Syneſio* ἐᾶν, vel ſi quid melius. Dvk.

V. 6. ποιήσοι. Vind. ποιῆσαι.

V. 7. κοινῇ μᾶλλον Kiſt. exponit: *magis per compoſitionem, vt mediator.*

Ibid. in Not. col. 2. v. 18. poſt, vt Thebanum ſcilicet. add. *Dionyſium Halicarn.* imitatum eſſe phraſin *Thucydidis* obſeruat *Stephanus* Cap. XVI. Operar. in Dionyſium. Dvk.

C. 85. p. 634. v. 1. σφαλέντες τῆς i. e. *opinione fruſtrati de bello ibi, in Attica, geſto. Kiſt.* Ita et Abreſch. Auct. p. 348. qui hunc vſum praep. ἀπὸ (*de*) illuſtrat.

V. 7. Poſt δεινὸν ἂν εἴη muto punctum in comma, et ordino: *graue foret, idque enim non ſolum* (graue foret) *quia* ſ. *idque nimirum non ſolum* — γὰρ enim nonnumquam valere *nimirum*, docet Hoogev. *Kiſt.*

V. 8. καὶ ante δυσχερὲς ποιουμ. omitti iubet Kiſtem. et vertit: *alienum gerentes animum*, ſ. *minus promtos ſe gerentes*, ſi *vos* etc.

V. 10. τὴν αἰτίαν — ἀφῖχθαι. Nil quidquam in his difficile: οὐχ ἕξω ἀποδεικνύναι (n. τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι) τὴν αἰτίαν πίρην (quam antea dixerat αἰτίαν ἐπαληθεύουσαν) ἀλλὰ (πιςεύθησομαι, ex πιςὴ ſtructarae cauſa repetendam) ἢ ἐπιφέρειν (αὐτοῖς) τὴν ἄδικον ἐλευθερίαν, ἢ ἀφῖχθαι ἀσθενὴς καὶ ἀδύνατος τιμωρῆσαι τὰ πρὸς Ἀθηναίους ἢν ἐπίωσιν. ἐλευθερία ἄδικος eſt οὐκ ἀληθινή, δόλιος, κίβδηλος, quae cap. ſeq. ἀσαφὴς ἐλευθερία. τὰ πρὸς Ἀθ. dictum, vt VI, 56. Abreſch. Auct. p. 347. ſ.

V. 12. ἐγὼ Vind. cod. deeſt.

V. 13. ὥςε οὐκ εἰκὸς etc. ita reddit *Kiſt.: et ſic* (ſic quoque) *haud veriſimile eſt, ipſos maritima expeditione* (dum nauibus huc transuehendae ſint copiae νηίτῃ γε) *tantum exercitum, quantus ad Niſaeam erat, contra vos eſſe miſſuros.* Aberrare monet Portum, qui ὥςε reddidit, *quamobrem.*

C. 86. p. 636. v. 3. ἀσφαλῇ praetulit Leuesq. Contra ἀσαφῇ defendunt Hemſterhuſ. ad Lucian. Necyom. 7., Abreſch. non tantum in Lect. Ariſtaen. et Diluc. Thucc. ſed etiam in Auct. p. 348. ſ. (vbi oſtendit voc. σαφὴς non tantum eſſe *manifeſtum, perſpicuum*, ſed etiam *certum, verum, firmum*, i. q. βέβαιον, et ἀσφαλὴς atque ἀσαφὴς ſibi c. 107. opponi) atque Kiſtem. qui reddit: neque mentis ſum, incertam ſ. ambiguam vobis libertatem adferre, quod fieret, ſi —

V. 6. οἷς τε — κατακτώμενοι. Locum ita interpretatur Abreſch. Auct. p. 350.: αὐτοί τε (οἱ ὑποδείξαντες ἀρετὴν) Φαινοίμεθ' ἂν ἐχθίονα (ἐγκλήματα) κατακτώμενοι, ἢ οἷς ἐγκλήμασι (pro δι' ἃ ἐγκλήματα) καταπολεμοῦμεν τοὺς Ἀθην., τοὺς μὴ ὑποδείξαντας ἀρετήν. ἀρετὴ oppoſita reſpicit βίᾳ καὶ ἀπάτῃ, et ſubſequens iterum ἀπάτῃ atque βίᾳ. Tum ἐχθίονα ἐγκλήματα ſunt αἰσχίονα (quem vſum voc. ἐχθρὸς pro αἰσχρὸς exemplis confirmat Abr.). Voc. ἀρχὴν quod edd. antiquas occupauit, non eſt vnius aſſis; nec recedit a genuina lectione cod. Baſil., quem hic quoque deſeruit editio. Haec Abreſch. — Similiter verba ordinauit Kiſtem. isque vertit: *ipſi videremur incurriſſe ea crimina, propter quae Athenienſes bello perſequimur, et quidem grauiora, quam ille, qui non prae ſe tulit* (ſ. quam Athenienſes, qui non prae ſe tulerunt) *benignitatem* ſ. philanthropiam. Hanc enim vim tribuit voc. ἀρετῇ. Verba (v. 9.) οὕτω etc. quae ex praecc. conſequuntur, monet preſſius iungenda eſſe cum iis, quae c. 87. dicuntur.

C. 87. p. 636. v. 10. ἢ οἷς τὰ ἔργα etc. ita intelligit *Kiſt.: quam* (ab illis) *quibus facta, verbis* ſ. iureiurando *confirmata* ſ. connexa, *opinionem neceſſariam* (apud alios) *conciliant, etiam vtile eſſe ſibi, prout dixerunt.* Totum locum ita reſoluit Abreſch. Auct.: καὶ οὐκ ἂν λάβοιτε μείζω βεβαίωσιν πρὸς τοῖς ὅρκοις, ἢ (n. λάβοιεν ἂν ἐκεῖνοι, ſ. ἢ εἶναι δεῖ, vel ἢ ἔςιν ἡ βεβαίωσις ἐκείνοις) οἷς τὰ ἔργα ἀναθρούμενα ἐκ τῶν λόγων παρέχεται δόκησιν ἀναγκαίαν, ὡς καὶ ξυμφέρει ὁμοίως, ὡς εἶπον.

V. 12. *μὴ κακούμενοι* iuncta esse vult *Kistem.*, vt sensus sit: *etsi beneuoli estis, velitis, malis non affecti* (dum adhuc nullis affecti malis sitis) *nos reiicere.* Ita fere et Steph.

P. 638. v. 3. *οὐ γὰρ δὴ — ἄν* vertit Kistem.: *alioquin profecto non —*

P. 638. in *Thucyd.* v. 11. *Πιςώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις*] Haec non nominato auctore vna cum interpretatione *Scholiastae* leguntur in *Suida* v. *πιςώσαντες.*

C. 88. p. 638. v. 12. *μὴν ἔσεσθαι.* Vind. *μὴ ἔσεσθαι.*

V. 13. *πολλῷ.* Vind. *πολύ.*

C. 89. p. 638. v. 17. *ἀπαντῆσαι* significare, *praesto esse*, etiam Kist. monet.

C. 90. p. 640. v. 7. *ἦπερ.* Vind. *ἥπερ.*

V. 9. *μέχρις — ἀπετετέλεσο.* Vind. *μέχρις ὡς τὰ πλεῖςα ἀρίσου· ἔπειτα ἀπετετέλεσο.*

C. 91. p. 640. v. 14. Lect. *προχωροῦντας* praefert Kistem.

V. 19. *τοιάδε.* Vind. *τάδε.*

P. 640. in Not. col. 1. v. 29. post, *ἐποίησαν αὐτοῦ* add. *Cebes* in princ. Tabulae: *ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῷ τοῦ Κρόνου ἱερῷ — ἀνέκειτο δὲ καὶ πίναξ τις ἔμπροσθε τοῦ νεώ. Thucydides* V. 18. *τὸ δ' ἱερὸν καὶ τὸν νεὼν τὸν ἐν Δελφοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος.* Dvk.

C. 92. p. 642. v. 4. *εἴτω.* Vind. *εἶπω.*

V. 9. Assentitur Kist. Scholiastae exponenti *καὶ πρὸς τούτοις* et *praeter haec.* Etenim *πρὸς τούτοις* hic ab initio collocatum proprie referri ad *οἱ δὲ* etc. quasi dicatur: *qui non finitimos, sed praeter haec etiam remotos* etc. Itaque non fuisse monet anxie inquirendum in Annott., an et qui possit *μόνον* post *καὶ μὴ* reticeri, cum eius vicem gerat *πρ. τούτοις.* Ad *ἐλθεῖν* autem supplendum esse *κατ' αὐτοὺς* s. *πρὸς αὐτοὺς*, neque contendendum esse, *πρὸς*, cum significat *contra*, datiuo iungi, quod legibus grammaticis repugnat.

P. 644. v. 1. Ad *καὶ γνῶναι* retrahendum ex praecedd. est *χρή.* Kist. qui et probat *ἑτέρων* esse *aliorum*, *κατέχειν sustinere*, vt in Annott. Form. *εἷς ὅρος* illustrat Abr. Auct.

V. 6. *Κορωνείᾳ.* Vind. *Κορωνίᾳ.*

V. 7. *ἐν τῇ Βοιωτίᾳ.* Vind. *τῇ Βοιωτίᾳ.* Atque ita, sine praep. etiam legi iussit Kist.

V. 12. *κτάσθωσαν.* Imperatiuum interdum per *δεῖ, πρέπει, εἰκός ἐςι* sequ. Inf. exponendum esse docet Abresch. Auct., et Leuesq. monet, non facile eum vno verbo posse in aliis linguis exprimi.

V. 13. *ἀναγώνιςοι.* Vind. *ἀνανταγώνιςαι.* Structuram v. *ἀναγώνιςος* cum *περὶ* non esse sollicitandam ex VI, 53. ostendit Abresch. Auct.

C. 93. p. 646. v. 1. *εἴ τι.* Vind. *εἴ τις*, quod et Kist. praefert.

P. 646. in Not. col. 1. v. 4. post, ex hoc loco liquet. add. Ita et supra Cap. 70. *πέμπει ἐς τε τοὺς Βοιωτοὺς κελεύων κατὰ τάχος ςρατιᾷ ἅπαντῆσαι.* Et deinde Cap. 104. Dvk.

V. 5 Lectionem *ξύμμαχοι* deberi ingenio librarii, qui voc. *ξύμμοροι* non intellexerit, recte monet Lev.

V. 7. Notanda est hic et cap. seq. init. phrasis *ἐπ' ἀσπίδας — ἐπὶ ἐκτώ*, quam male aut saltem ambigue transtulit Port., de *longitudine* aciei intelligens, cum tamen dici eam de eius profunditate s. latitudine tum ex h. l. perspiciatur, tum clarius ex VII, 79. vbi etiam interpp. animaduerterunt. *ἐπὶ ὀκτώ* est german. *acht Mann hoch. Kistem.*

C. 94. p. 646. v. 12. *τῇ πόλει*, sine praepos. *ἐν* legi maluit Kist. Quae autem sequuntur, ita exponenda esse censet: quicumque vero in praelio aderant ipsis, numero plures quam hostium *ψιλοί*, inermes *tum* multi erant exercitum secuti (semper) quippe cum omnes copiae peregrinorum qui aderant et ciuium (c. 90. init.) coactae essent; *tum* quando domum contenderant, non peruenerunt (domum) nisi pauci. Nam qui domum pergebant, eos reuocatos esse, dictum est c. 93. Et multos *ψιλοὺς* adfuisse, dulces quoque ex c. 101.

V. 14. Lectionem *καὶ ἤδη* praefert *Kist.* Antea Lev. vulgatum *ὥρμ. ἐπ' οἴκου* contra Reiskium emendantem *ὥ. ἀπ' οἴκου* defendit.

V. 15. *ἐπιπαριὼν* est *circumiens*, vt ex init. cap. sequ. patet. *Kist.*

C. 95. p. 646. v. 19. *ὑμετέρας.* Vind. *ἡμετέρας.* Nihil referre, vtrum praeferatur, monet Kist.

P. 648. v. 1. *ἐλευθεροῦτε.* Vind. *ἐλευθεροῦτο.*

C. 96. p. 648. v. 6. *παιωνίσαντος.* Vind. *παιωνίσαντες.* Eam lectionem Kistem. praefert, quia hoc militum est. Idem ante hoc partic. comma poni, sed ante *καὶ ἐντ.* deleri iubet.

V. 7. *ἦλθεν.* Vind. *ἦλθον. τὰ ἔσχατα* Kist. intelligit de equitatu et *ψιλοῖς*, qui ad vtriusque exercitus cornu stabant; neque in acie pugnasse, sed tantum finito praelio, ex seqq. apparet.

V. 9. *μέχρι τοῦ μέσου* non esse de profunditate aciei exponendum, ex seqq. patere puto. Etenim dictum c. 93., in sinistro cornu steterisse Thespienses, Tanagraeos et Orchomenios. Hoc ergo cornu ad mediam vsque aciem fuisse profligatum, in seqq. narrat. *Kistem.*

Ibid. *ἐπήεσαν.* Vind. *ἐπίεσαν.* Hanc lect. (a *πιέζω* deriuandam) cum Heilm. praefert Kistem. in app. quia *ἐπήεσαν* Datiuum postulat.

V. 11. *κυκλωθέντων* etc. expo: it Kistem.: cum in angusto (loco inter riuos) conclusi essent ii qui Thespiensium profligati sunt, eo minus manu se tutantes trucidati sunt. Sic et mox *διὰ τὴν κύκλωσιν* ad loci angustias refert. Illud, quod sequitur, *ἐν χερσὶν* et *ἐν ταῖς χερσὶ* variis verbis additum illustrat Abresch. Auct. p. 352.

V. 20. Lectionem *οἵ τε ἱππῆς οἱ αὐτῶν* concinniorem censet Abresch.

P. 649. in Not. col. 2. v. 8. post, vide *Addenda.* Wass. *Πάρνης, Πάρνηθος, Πάρνηθα*, tam masc. quam foem. genere. V. *Steph. Etymologum* p. 352: 51. 361: 31. Schol. *Aristoph.* Nub. 322. *Suidam ἐπὶ Λειψυδρίῳ*, *Platonem* Crit. 503. Ex hoc monte tempestatum signa captasse veteres narrat *Theophrastus* de signis seren. 438. Distat pars ittius editissima iuxta *Wheleram* ab Athenis XII. Mil. a Thebis XV. Nam Thebae ab Athenarum vrbe XXV. Mil. iuxta eius Tabulas: at 20. tantum ex *Latitudinum* Vernoniarum differentia. Hanc differentiam ad XXVII.

augent *Ptolemaei* exemplaria, et perperam minuunt *Baroc. Codices*. Sed et iuga protendit fere ad Cithaeronem. *Pauſan* I, 32. Πάρνης παρεχομένη θῆραν συῶν ἀγρίων, καὶ ἄρκτων. Atque etiamnum lupis vrſis et apris ſcatet, vti nos certiores faciunt Itinerum nuperi confectores. Recte ergo *Seneca* Hippol. Celeri planta luſtrate vagi quae Saxoſo loca *Parnethi* ſubiecta. *Mſ. C. C. C.* male, quae Saxa *ſolo arparnetho*, et ſupra vocem vltimam *Carphaneto*. Inferiora eius nihilominus vini olim feracia. *Statius* Ed. Gronov. Theb. XII, 60. Diues et Egaleos nemorum, *Parneſque* benignus Vitibus, et pingui melior Lycabeſſus oliua Sed longe elegantius *Mſ. Arond.* Vitibus, et pingui *melior* Lycabeſſus *oliuae*. *Virgil.* Nona fugae *melior*. WASS.

P. 652. in *Thucyd.* v. 1. Μὴ ἐθέλοντας ἱεροῖς] *Reg.* μὴ ἐθέλοντας ὥσπερ τιμήματι ἱεροῖς. In his verba ὥσπερ τιμήματι ſunt ex interpretatione ad praecedentia ἀντὶ ἱερῶν ἀξιοῦντας ἀποδιδόναι, quibus quum adſcriptum tuiſſet ὥσπερ τιμημά τι, id deinde e margine εἰς τὸ κείμενον venit. DUK.

C. 98. p. 652 v 2. τολυήσασι. Vind. τολμῶσι.

V. 4. ἱεροῖς τὰ πρέποντα κομίζεσθαι i. e. templis ſ. templorum traditione recuperare, quae absque ea reddere deceret. In ſeqq. probo diſtinctionem, quam induci vult Heilm. niſi quod σφίσι non ad Boeotos velim referri, ſed, cum reciprocum ſit, ad ipſos loquentes, ideoque iungi cum ἀπιοῦσιν. *Kiſtem.*

Leuesq. ἱερῶν explicat ἀντὶ ἱερῶν et a κομίζεσθαι pendere cenſet. Abreſchium, qui interpretatur, *ea quae conueniunt locis ſacris*, h. e. *mortuos*, reprehendit, quod Graeci non, vt Chriſtiani, ſoliti fuerint ſepelire mortuos ſacris in locis.

C. 99. p. 652. v. 10. Arguit verſionem Porti aliorumque *Heilm.* vultque in verbis καὶ σὺν ἂν αὐτοὺς βίᾳ σφῶν κρατῆσαι αὐτῶν referendum eſſe αὐτοὺς ad Boeotios, haec reſpondentes, at βιᾳ. σφ. ad Athenienſes. Cui vt accedam, induci non poſſum. Licet enim concedam interdum, ſi quid ex eo ambigui non poſſit oriri, demonſtratiuum αὐτὸς referri ad loquentem, reciprocum σφεῖς ad eos, quibuscum ſermo habetur, tamen h. l. vbi hunc vſum inſolentem et inuerſum perturbare legentes neceſſe erat, auctorem noſtrum tam improprie his pronominibus vſum eſſe, quis credat? Dein quod magis mireris, quodque legentem docere praetermiſit, Heilm. refert ipſe κρατῆσαι αὐτῶν ad ὑπήκοον. — Non recedendum eſt ab expoſitione Porti. Ego totum locum ſita interpretor: *Reſpondent Boeoti, ſiquidem in Boeotia eſſent* (et Athenn. et eorum νεκροί) *ex ſuo agro abeuntes abſportarunt Athenn. ſua; ſin in illorum* (Athenn) *eſſent, ipſos* Athenn. — ambigue Portus vertit *ſe*) *ſcire quid faciendum* Hanc reſponſionem ambiguam et capriolam illuſtrat ipſe auctor, addens: *exiſtimantes, Oropiam* (*in qua contigerat* —) *eſſe Athenienſium, vt eorum imperio ſubiectam, et* (exiſtimantes) *non ipſos ſe inuitis* (vt pote qui praedium i. i reliquerant, vt patet ex c. 97. *eorum, cadauera ea, potituros. Neque porro inducias cenſebant facturos pro illorum agro*, ſ. pro cadaueribus ibi iacentibus. *Kiſtem.* in append.

C. 100. p. 652. v. 17. Perrotum Dablancurtium, qui αὐλὸν reddidit *tibiam*, reprehendit Lev, eſſe enim h. l. fiſtulam, un tube, un canal.

P. 654. v. 1. αὐτὸν. Vind. αὐτό. In eodem mox eſt: ἐσεσιδήρωντο.

V. 8. ἐμβὰν, ἀπεκομίσθησαν Vind. ἐσβὰν, ἀπεκομίσθη. Lectionem ἀπεκομίσθη etiam Kiſt. praetulit, ne inſolens ſtructura induceretur.

C. 101. p. 654. v. 11. ταῦτα aptius legi cenſet Kiſt.

C. 102. p. 656. v. 1. Ἠδωνὰς. Vind. Ἠδωνοὺς.

V. 2. ὅπερ. Vind. ὅ. Mox idem ἐκαλοῦντο et Ἡειόνος.

V 4. ὅτι ἐπ' ἀμφότερα etc. ita vertit Kiſtem. *quia, Strymone vtrimque circumfluente* (et in duas partes diuiſo) *vt vrbem omnino includeret, muro longo eam ſepſit a fluuii vna parte ad aliam, atque ita conſpicuam eam et mare verſus et continentem verſus condidit.*

V. 6. ὤκισεν. Vind. ᾤκησεν.

C. 103. p. 656. v. 9. ὑπένιφεν. Vind. ὑπένειφεν.

V. 11. Articulum οἱ ante ἄλλοι deleri iubet *Kiſtem.*

V. 12. οἱ Ἀργίλιοι ſunt ciues eius vrbis. *Kiſtem.*

V. 13. ἔπραξεν. Vind. ἔπραξαν. Hanc lect. Leuesq. et Kiſtem. ſequuntur, et hic quidem oſtendit eam poſtulare particulas τε καὶ et — τε, ad idem ſubiectum referri ſolitas, atque reddit locum: *Argilii — egerant et multo ante* (aduentum Braſ.) *cum ſuis illic domicilia habentibus, vt vrbs Amphip. dederetur, et tunc eum vrbe ſua recipientes* etc.

V. 15. ἐν ante ἐκείνῃ deeſt quoque in Vind., atque deleri eam praep. iuſſit Kiſt.

Ib. πρόσω. Plerique intpp. omiſerunt hoc voc. Acacius iunxit πρόσω ἐπὶ τὴν γέφυραν, neque, ſi textus ſanus eſt, alius inde repeti poteſt ſenſus. Lectio Caſſ. πρὸ ἑῶ (quam Lev. in verſione expreſſit) felix eſt correctio docti hominis, eo probabilior, cum E et C facile potuerint permutari. *Leuesq*

V. 16 ἀπέχει δὲ τὸ πόλ. πλέον τῆς διαβ. Kiſt. reddit: *abeſt oppidum longius a tranſitu* pontis, quam alibi a flumine abeſt. In append reprobat verſionem Heilm.: *proximum erat oppidum ponti.*

C. 104. p. 658. v. 1. Articulum τὸν ante Βρασ. deleri iubet *Kiſtem.*

V. 2. τραπέσθαι. Vind τρέπεσθαι.

V. 3. ſ. Kiſtem. ſcribit: οἱ δὲ ἐναντίοι cum δὲ ad μὲν relatum, maiorem habeat, quam ſi elidatur, emphaſin.

V. 6. Θάσον. In Vind. Θᾶσον.

V. 9. προκαταλαβεῖν. Vind. προκατκλαβών. Eam lect. praefert Kiſt. quia verbo φθάνει frequentius additur participium).

C. 105 p. 658. v. 13. ἐλπίσαν. Vind. ἐλπίσας.

C. 106. p. 658. v. 19. Lego pro ἐλάμβανον verb ὑπελάμβανον, ſenſu et numero codd. poſtulante. *Kiſtem.* (Ex Vind. nihil allatum.

C. 107. p. 660. v. 2. ἐπιχωρῆσαι (accedere, transire ad ſe, vulgatae lect. ἀποχωρῆσαι praefert Kiſt.

C 108. p. 660. v. 10. Verba ὅτι μέχρι μέν etc. ita intelligi placet: *tum quod* (iam antea) *vsque ad Strymonem quidem — tranſitus erat Lacedd. — ſed cum pontem* (antea) *in ſua poteſtate non haberent — non poſſe illos acceſſe* (ad

ſuos ſocios. Malo enim ex codd. plerisque legere προσελθεῖν.) Quid cenſeam de ſeqq. τότε δὲ ῥᾳδία ἤδη ἐνεγε. incertus haereo. Nam neque vulg. lectio ἐνομίζετο, vtut plana videatur, placet mihi, cum praecedentia modo infinito proferantur, atque ad modum orationis indirectae eo modo proferenda ſint, ideoque et haec τότε δὲ ſimiliter proferri debeant. At vero alia lectio, quam ceteri codd. omnes repraeſentant, ἐνόμιζε, locum omnino nequit habere. Quare otioſum et inconcinnum id ſupplementum intruſum a quodam enarratore putes, idque iterum exſulare iubeas, quod et L. I. c. 94. quidam codd. intrudunt. Neutrius eſſe generis ῥᾳδία credas, idque valeat *iſta*, nempe, accedere ad ſocios, tentare eos. Nam πάροδος ad Stymonem iam antea illis patebat. *Kiſt.*

P. 662. v. 1. εἰωθότες — διδόναι. Supplendum ἑαυτοὺς, vt bene vidit Schol. Quod plene legitur V, 16. Similiter elliptica hac locutione vtitur Eurip. Phoen. 5. Sophocles Oed. Col. 855. alio modo ſuppleuit. *Coray.* διδόναι hic et ap. Eurip. medii ſignificatu poni, monet Leuesq.

V. 2. διωθεῖσθαι. Vind. διαθεῖσθαι.

V. 5. διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχ. etc. Kiſt. reddit, *quod in praeſens ita illis adlubeſceret.* Idem ὀργὴν, vt ὀργὴ, de vehementiori animi impetu explicat.

V. 7. ἐφιέμενος Kiſt. exponit: *cum miſiſſet.* In Vind. ἀφιέμενος.

P. 662. in *Thucyd.* v. 7. Ἐς τὴν Λακεδαίμονα ἐφιέμενος] Ἐφίεσθαι pro πέμπειν poni ex hoc loco oſtendit *Thomas Mag.* Dvk.

C. 110. p. 664. v. 1. ἐμφρουροῦντας. Vind. ἐμφορουῦντας.

V. 4. ἐσκομίζουσι π. α. *introducunt ſecum in vrbem.* Kiſtem.

Ib. μόνον. Vind. μόνοι, quod praefert Kiſt.

V. 6. Lectionem ἀνωτάτου Kiſtem. praefert, ob codd.

V. 7. Καναῤῥαῖον. Vind. Ἀναῤῥαῖον. Caet. ad c. 109. illuſtrandum pertinet excurſus Leuesquii de origine Graecorum ſeptentrionali demonſtrata ex conuenientia primitiua linguae eorum cum vna vetuſtiſſimarum ſeptemtrionis linguarum, T. II. verſ. Thuc. p. 315. ſſ. et T. III. extr.

C. 111. p. 664. v. 14. ἐσεκομίσαντο. Vind. ἐξεκόμισαν. Quam lectionem plurium codd. non ſpernendam eſſe monet Kiſtem., quod ἐκκομίζειν ſaepe ſit *ſubtrahere*, praefert tamen vulgatam.

C. 112. p. 664. v. 17. Lect. ἐμβοήσαντα et παρασχόντα praefert Kiſt. cauſis tamen non additis.

C. 113 p. 664. v. 25. ſ. Pronomen αὐτῶν non ad χερσὶ ſed ad οἱ μέν τινες ὀλίγοι refert Corayus et reddit: pauci quidam ex iis pugnantes ceciderunt. Nam form. ἐν χερσὶν ſemper de *pugna* dici, vt V, 10.

C. 114. p. 666. v. 10. χρήμασι. Vind. χρήματι.

V. 14. σφῶν pertinet ad τῶν Λακεδαιμονίων, ſuntque continuata et aliud ab alio illuſtrata verba. Ergo comma ſit ante δοκεῖν. *Kiſtem.* Heilm. mauult legere οὐδ' αὖ σφῶν π. cui non adſentitur Kiſtem. in app. Etenim ἄν monet cum enphati quadam geminari, quam emphaſin magis loco conuenire cenſet quam part. αὖ *rurſus*, quae quidem particula ab auctore etiam propius adiungenda fuiſſet pronomini αὐτούς.

C. 115. p. 668. v. 3. ἄπωθεν. Vind. ἄποθεν.

C. 116. p. 668. v. 12. ἀνασκευάζειν interdum eſſe poſſe, *deſtruere*, concedit Abreſch. Auct. p. 353. ſ. ſed h. l. non eſſe. Aſſentitur Abreſchii interpretationi Lev. in Not. Sed Kiſtem. cenſet ἀνασκευάσας eſſe, *tecta tollens*, *locum purgans*, vt aptus ſit ad τέμενος, qua vi I, 18. occurrat.

C. 117. p. 670. v. 2. κινδυνεύσειν καὶ κρατήσειν. Lev. cum vno Schol. et Henr. Stephano intelligit *in diſcrimen de victoria venturos eſſe.* At Corayus cenſet ſenſum poſtulare: μὴ κρατήσειν (καὶ in μὴ mutato), aut potius καὶ μὴ κρατήσειν. Sic in Hippocr. de prisca medic. p. 14. Foeſ. ἀλλ' ὅλον τε γέγονε, καὶ ἁπλόον καὶ ἰσχυρὸν legendum eſt, μὴ, aut καὶ οὐκ ἰσχυρὸν, quod poſterius recepit Van der Linden. In Schol. Soph. Antig. 737. δεῖ γὰρ τὴν τῶν πολλῶν γνώμην πράττειν τὸν ἄρχοντα, καὶ τοὺς πολλοὺς τὴν αὐτοῦ legendum καὶ μὴ τοὺς πολλ. τ. α. Platon. Epiſt. VI. T. XI. p. 90 Bipont. ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται τῆς ἀληθινῆς μὲν ἀμελεῖν σοφίας, τῆς δὲ ἀνθρωπίνης καὶ ἀναγκαίας ἐπιμελεῖσθαι μειζόνως, leg. καὶ μὴ ἀναγκαίας. Haec Cor.

C. 118. p. 670. v. 6. Φασὶν. Vind. σφᾶς.

V. 8. πατρίοις. Vind. πατρῴοις. Verba χρώμενοι καὶ ὑμεῖς, κ. ἡμ. κ. τ. ἄλλ. οἱ βουλ τ. πατρ. νομ. χρώμενοι deſunt in Vind.

V. 12. Bene monet Heilm. ξυμμαχίαν h. l. poſitam eſſe pro τὸ ξυμμαχικὸν, aut τοὺς ξυμμάχους, ideoque valere: *alterius ſocius ſe permiſceant.* Kiſt. in app.

V. 13. παρὰ τοῦ Νίσου. Vind. ἀπὸ τοῦ Νισαίου.

V. 15. Si ante ἔχοντας ponatur comma itemque ante καὶ τὰ ἐν τροιζῆνι, ἔχοντας non incommode ad καὶ τὰ ἐν referri poteſt, neque loco eſt mouendum, vt Portus vult. Senſus: *habentes neutri cum alteris commercium — agentes, et illa* etc. *Kiſt.*

V. 17. μὴ μακρᾷ. Vind. μικρᾷ.

P. 670. in *Thucyd.* v. 13. Καπήρει πλοίῳ] Hunc locum ante oculos habuit *Suidas* v. κωπῆρες. Dvk.

P. 672. v. 1. ἂν δοκῇ. Vind. ἐὰν δοκῇ.

V. 5. καλλιώτερον. Vind. καλλίον.

V. 11. ἄρχειν. Vind. ἀρχήν.

C. 119. p. 672. v. 16. καὶ ὠμολόγησαν — ξυμμάχοις. Vind. καὶ ὤμοσαν Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, Ἀθηναίοις καὶ ξυμμάχοις. Kiſtem. Λακεδαιμόνιοι poſt ξυνέθεντο omitti, et deinde ſcribi iubet καὶ ὤμοσαν Λακεδ. καὶ οἱ ξύμμαχοι.

P. 673. in Not. col. 1. v. 8. poſt et Πρυτάνεις] *Hudſ.* in vertendis verbis Ἀκάμαντις ἐπρυτάνευε, et ceteris, ſequutus eſt interpretationem *Auctoris Notarum* ad Marm. Arundell. XLVI. qui et locum *Andocidis* laudat. *Valla* et *Portus* haec aliter interpretati erant. Dvk.

C. 120. p. 674. v. 1. Pro Πελλήνῃ hic et poſtea Kiſt. ſcribi vult Παλλήνῃ, vt I, 54.

V. 7. τρέψεσθαι. Vind. τρέψασθαι.

V. 11. ἀνάγκην. Vind. ἀναγκη

P. 674. in *Thucyd.* v. 11. Προσγενέσθαι] Γενέσθαι *Thomas Mag.* in βούλομαι. Dvk.

C. 122. p. 676. v. 12. In Vind. ed. legitur ἔθελον, et ex cod. affertur ἤθελον.

V. 14. μᾶλλον ἢ — Pro ἢ legendum esse ᾗ censet Lev. atque vertit: La vérité fut la defection de Scione était conforme à ce, qu' ils pensaient. Vulgarem enim lect. μ. ἢ pugnare cum iis, quae supra dicantur, Aristonymum agnouisse, Sciones defectionem posteriorem esse induciis.

C. 123. p. 678. v. 2. πολλῷ ἔτι μᾶλλον. In Vind. ἔτι omittitur.

V. 6. Verba καὶ οἱ μὲν τὰ etc. de Olynthiis et iis Lacedd., qui iis aderant, intelligit *Kistem.*

C. 124. p. 678. v. 10. Comma inter ἱππῆς δ', et οἱ πάντες poni vult *Kist.*

V. 17. Ἴλλυρ οὐ παρόντων. In Vind. οὐ deest.

P. 678. in *Thucyd.* v. 19. Βρασίδας δὲ τῆς τε Μένδης περιορώμενος] Emendandus est ex hoc loco *Suidas* in περιορᾶσθαι, vbi pro Μένδης legitur μάχης. Dvk.

C. 125. p. 680. v. 1. σαφῶς. Lectionem ἀσαφῶς Kist et Lev. praeferunt.

Ibid. ἦλθον. Vind. ἦλθεν. Mox οὔπω cum codd. scribi vult Kist. ne δὲ repetitum κακοφωνίαν efficiat.

V. 3. ἰδεῖν esse *conuenire, colloqui*, etiam Abreschius in Auct. docet.

V. 7. τελευταῖος Kist iungit cum ὑποχωρῶν, post id participium transferens comma.

C. 126. p. 680. v. 15. οὐ πολλοί. — Etiam in Auct. p. 354. Abreschius hanc lectionem seruari posse censet, modo ἀλλὰ accipiatur pro καί, aut pro οὐ πολλοὶ scriptum fingatur, ὀλίγοι, vt οὐχ ἧσσον pro μᾶλλον I, 82. VI, 78. Ita erit ἐν αἷς ὀλιγοι ὀλίγων ἄρχουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλάσσους πλειόνων.

Kistem. in not. mauult, seruata vtraque negatione, sententiam interrogando enunciare: *qui quidem, numquid ex iis rebuspubl. venitis, in quibus non multi paucis imperant?* Nam cum μὴ saepe sit *numquid*, eamdem potestatem etiam habere posse μηδέ.

V. 16. Comma post βαρβάρους δὲ deleri et verti vult: *quos vero barbaros nunc formidaris inexperti, scire oportet, tum ex eo, quod ante pugnastis cum Macedd. aduersus eos* etc. Ante τοῖς ξύμμ. intelligit ξυν. Mox idem praefert lect. εἰκάζων. Un append monet, Heilmannum verba ἐξ ὧν προσγων. τ. Μακεδ αὐτῶν ita reddidisse: *ex quo pugnastis cum Macedd. qui illorum sunt* s. sunt eiusdem gentis. Pugnasse enim eos aduersus Perdiccam et Macedd cum ille etiamnum Athenientibus faueret, s. potius pugnasse aduersus Lynceltas, qui Macedones L. II. c. 99. dicuntur. Tuetur tamen Kist. suam expositionem nisi quod iam valit αὐτῶν iungi cum ὧν, hoc sensu: *ex eo ipso, quod una cum Macedd. antea pugnastis*, s. vos in armis exercuistis. Nam ἀγωνίζεσθαι propr. esse, *se ad pugnam exercere.*

P. 682. v. 1. καὶ γὰρ ὅτα etc. Haec ita struit et vertit Kistem.: *quaecumque enim res*, s. negotia hostium, s. quicumque hostes, re ipsa e nihilo infirmi *speciem habent roboris; tum vera illorum experientia, si adsit confirmat magis* etc.

V. 4. πλήθει ὄψεως δεινοί. Interpres Iat. reddidit, ac si esset scriptum: ὄψει πλήθους δεινοί. Verum existimo ὄψιν esse *externam faciem*, et πλήθει ὄψ. poni pro ὄψει πολλῇ, multa h. e. pulcra externa specie. Paulo infernus ὄψεις simpliciter dicitur. L. 6. c. 31. est ὄψεως λαμπρότητι, et c. 46 πολλῷ πλείω τὴν ὄψιν — παρειχετο. Hippocr. de articulis T. II. p. 797. Van der Lind. πολὺν ὄχλον, καὶ πολλὴν ὄψιν — παρασχόντα. Ex Corayi not.

V. 6. οὔτε γὰρ τάξιν etc. Haec quoque interrogatiue si legantur, expedita sunt: neque alterum οὐ inferciendum: *neque enim habentes ordinem*, s. cum enim ordinem non seruant, *puderet eos locum aliquem relinquere, si* etc. *Kistem.*

V. 9. ἐκείνῳ — ἐχρῶντο breuius vertit Kist: *hac enim ratione* (pugnandi) *prae illa alioqui vterentur.*

V. 13. κατὰ πόδας non esse h. l. *e vestigio*, sed *pedetentim*, ostendit Abresch. Auct. p. 355 ideoque κατὰ πόδας εἶκειν i. q. antea κόσμῳ καὶ τάξει ὑπαγειν, aut εὐκόσμως ὑποχωρεῖν.

Ibid. Comma non ante, sed post αὐτοῖς, item ante ἐν τῷ et ἐνδεικνυνται poni vult Kist atque ita reddi: *qui vero cesserunt, contra hos e vestigio strenuitatem ostentant, cum sint in tuto seruentes et praecipites.*

C. 127. p. 684. v. 3. Verba χωρήσαντες δρόμῳ ἐπί τε τοὺς iungenda monet Kist., et sunt in Lipsi. ed. iuncta.

V. 5. ἐς τὴν Ἀρρίβαίου pertinet ad ἐσβολήν, et commate seiungendum est a Φθάσ. *Kistem.*

V. 6. Post τῆς ὁδοῦ comma poni vult Kistem., idque post αὐτοῦ deleri, hoc sensu: *accedente eo ad ipsas iam viae angustias, in orbem se collocant* (loca circumquaque obeundo) velut intercepturi. κυκλοῦνται non vult actiue exponi.

C. 128. p. 684. v. 7. τῶν λόφων. Vind. τὸν λόφον.

V. 8. Lectionem aliorum codd. ὡς τάχισα, ὡς ἕκαστοι δύνωνται non improbat Kistem. tuncque ὡς τάχ. iungit cum δρόμῳ.

V. 9. ἐπιόντας est *adscendentes collem illum.* Ambigue Portus vertit. — Quis credat, reciprocum σφῶν post κύκλωσιν ad barbaros referri? Procul dubio id, vt volt Scholiastes primus, ad Lacedd pertinet, et vertendum: priusquam conglobatum suorum agmen illo accederet. De κυκλωσει cf. c. 125 *Kistem.*

V. 11. τῆς τροπῆς αυτοις est *cum ipsis* (Lacedd.) *ibi successisset depulsio suorum ex edito loco Kist*

V. 14. πρῶτον non sollicitari vult Kist. *Primum* venerunt Arnissam, dein Toronen.

Ib. αὐτοὶ Vind. αὐτῷ.

V. 16. ὑπολύοντες. Vind. ἀπολύοντες.

V. 18. τῷ μεν γνώμη etc. ita reddit Kist.: *ex animi quidem sententia propter Athenn* (quos magno semper odio habebat) *non consuetum aluit odium contra Lacedd.* (seu: non consueuit odio habere eos Lacedd., sed postea denuo eorum partes secutus est *sed propter* etc. ἕνεκα cum Schol. ad τῶν δὲ ἀν. intelligit. — Lev. mauult particulam negandi transponi, ita: Πελοποννησίων, οὐ μὲν τῇ γνώμῃ. δι' Ἀθηναίους δὲ, ξυνηθες μίσος εἶχε, καὶ τῶν ἀναγκ. ξυμφ. διαν. Perdiccas in posterum quoque odium erga Peloponn. declarauit, non suo consilio, sed

ob Athenn. Secutus autem ea in re eſt Scholiaſten antiquum.

Ib. Heilmannus potius legi vult: *ἀναγκαίων ξυμφορῶν propter caſus aduerſos, de quibus dictum, animo exacerbato.* Verum mutat pro lubitu accentum; tum *διανίσχω* in actiuo valere, quod ille vult, *toto cooriri animo*, nusquam in Theſ. Steph. reperi. Quare ſequor expoſitionem Porti, niſi quod *διαναχὰς* eſſe puto, *ſeccedens, ab iis recedens;* quam poteſtatem et ſchol. agnouit, atque id verbum ſaepiſſime habet. *Kiſt.* in append.

C. 129. p. 684. v. 23. *ὥσπερ παρεσκευάζοντο* i. e. *ſicuti inſtruxerant*, ſ. animo deſtinarant, vtramque vrbem ſimul aggredi. *Kiſt.*

P. 686. v. 7. Articulum *τῷ* ante *ἄλλῳ* omittit Vind.

C. 130. p. 686. v. 16. Verba *ἔτυχε γὰρ* etc. Kiſt. interpretatur: *forte enim illic Mendaeis eorum pue ſocius intra muros repoſita erant arma.* Haec arma deinde a populo ſublata eſſe auctor narrat in ſeqq.

V. 18. *δέσιτο.* Vind. *δέοι τὸ* —

V. 23. *ἐπαναχρέψας, πρὸς* — i. e. *reuerſus, ad vrbem erat*, ſ. reuerſus erat, et nunc apud vrbem illam aderat. Itaque ante *πρὸς* ſit comma. *Kiſtem.*

C. 131. p. 688. v. 7. Etiam h. l. *ἐπιόντας* Kiſtem. reddit, *collem adſcendentes.*

V. 10. *καὶ διαφυγόντες* Kiſtem. vertit: *elapſi*, ſ. fuga praeterlapſi *exercitum.* Reprehendit Portum, qui *per media caſtra* intruſit.

C. 132. p. 688. v. 13. *εὐθὺς τότε ἀρξαμ.* reddit Kiſt.: *ſtatim tunc incipiens aliquid moliri in gratiam Athenn.*

V. 16. Ad *πρώτοις* Kiſtem. cum ſchol. ſubintelligit *ὡς φίλοις* aut *ὡς ξένοις.*

V. 19. *παρανόμως* Lev. explicat: *praeter conſuetudinem.* Nam ſi lex prohibuiſſet, non facile Lacedaemonios vtpote legum diligentiſſimos cuſtodes, ab ea receſſuros fuiſſe; conſuetudinem facilius mutaſſe.

V. 20. *καθίζησιν.* Hanc lectionem tuetur Kiſtem. et refert ad Ichagoram, cui, quia primus legatorum erat, hoc omne adtribuitur. Paulo ante *τοῖς ἐντυχοῦσιν* cum Gramm. reddit: *iis, in quos forte ciuium, primos ſe ad hoc offerentes incidereat.*

C. 133. p. 690. v. 2. *δείσασα.* Vind. *δείσαντα.* Mox idem *φιλιοῦντα.*

C. 134. p. 690. v. 8. *Λαυδικίᾳ* ſcribi vult Kiſt. Mox Vind. *Ὀρεσθίδος.*

C. 135. p. 690. v. 4. Verbum *κωδωνίζειν* (explorare) hac occaſione illuſtrauit Leuesqu. Not. h. l.

In Librum V.

C. 1. p. 694. v. 4. *Ἀτραμύττειον.* Vind. *Ἀτραμύττιον.* Paulo ante Reisk corrigit: *εἶναι τὸ τῆς καθαρσ.* vel *εἶναι κατὰ τοῦτο τὸ τῆς καθ.* et deinde *ἦν*, quia cum *ποιῆσαι* ſtruit.

C. 2. p. 694. v. 11. *περιέπεμψε* Vind. *περιέπεμψεν.*

V. 13. *προαγειον.* Vind. *προαγον.*

C. 3. p. 694. v. 18. *αὐτοβοεί* non eſſe, *cum vociferatione*, ſed, quam primum clamor bellicus audiebatur (auſſitôt que fut jette le cri de guerre) monet Leuesq.

P. 696. v. 1. Imperf. *ἐβοήθει* adhibitum eſſe cenſet Lev. vt deſiderium aut conſilium opitulandi magis exprimeretur.

V. 9. *περιέπλει.* Vind. *περιπλεῖε.*

C. 4. p. 696. v. 15. Brachyl. cum illam *ἀπολιπ. ἐκ τ. Σ.* illuſtrat etiam Abreſch. in Auct. p. 356 atq. oſtendit plene dixiſſe Xenoph. Anab. VII. p. 559. *ἐκλιπόντες ἔφευγον.* Reisk. pro *ἀπολιπ.* ſcribi volebat *ἀπιόντες.* Palmer. *γρ. ἐρημώσαντες, Συρακ. ἐπὶ* — Ante *καλούμενον* Reisk. cenſet excidiſſe *οὕτω.*

P. 698. v. 2. *ἐν δὲ Γέλᾳ* Vind. *ἐν δὲ γέλωτι.*

V. 4. *παραθαρρύνας.* Vind. *παραθραπυνας.*

C. 5. p. 698. in *Thucyd.* v. 7. *Μετὰ τὴν τῶν Σικελιωτῶν ὁμολογίαν*] *Baſ. μετὰ τὴν Σικελιωτῶν ὁμολ.* Adnotat *Camerarius: altera ſcriptura ſincerior videtur, etſi haec eſt τεχνικωτέρα.* Dvk.

Ibid. in *Var. Lect.* v. 10. *Ἄξοντα malit Camerarius*, ſcribit *Hudſonus. Camerarius* ita inuenerat in *Mſ.* Addit, *quod verum iudico;* nec ſine ratione. Dvk.

C. 6. p. 698. v. 14. *καὶ οὐχ εἶλε* poni pro, *οὐχ εἶλε δὲ*, obſeruat Abreſch. in Auct. p. 357.

V. 16. *παρὰ Πόλλην τῶν.* Vind. *παρὰ Πολῦν τὴν*, et in marg. corrigitur: *περὶ Πολλῆν τὸν.* —

Ibid. *ἄξαντα.* In ſecunda ed. Steph. et cod. Baſil. eſt *ἄξοντα*, eamque lectionem Abreſch. in Auct. et Leuesq. praeferunt. Valere debet: *quam oportebat — addicere.*

V. 21. *πλῆθος* h. l. paucitatem militum indicare notat Leuesqu.

C. 7. p. 700. v. 15. *ἁμαρτάνειν.* Vind. *ἁμαρτεῖν.*

C. 8. p. 700. v. 17. *κινουμένους* poſſe ſimpliciter reddi cum Valla *mouiſſe* (non addito voc. *caſtra*) notat Leuesq. cum Latini quoque verbo *mouere* vtantur in ſignif. Medii Graecorum, *κινεῖσθαι*, ſe mettre en mouvement.

V. 20. *καθαρὸν* non tantum dici *purum*, non permixtum, ſed eſſe etiam *σαφές*, manifeſtum, Abreſch. in Auct. oſtendit.

P. 701. Schol. v. 13. Pro *ἐπιτεθησ.* Abreſch. Diluc. p. 499. ſcribit *ἐπιθησόμενος* et mox *ἄνευ τοῦ ἐπιδείξαι*, aut *ἀντὶ τοῦ μὴ επιδειξαι.*

P. 702. v. 2. *ἐβουλεύετο.* Vind *ἐβούλετο.* Paullo ante *μὴ* cum *καταφρον.* arcte cohaerere docet Abreſch. Dil. p. 498. vbi locum tractat.

C. 9. p. 702. v. 6. *ελευθέρας.* Vind. *ἐλευθερίας.* Locum tractat Abreſch. Dil. p. 499 *καὶ* ante *ὅτι* addi aut *ἐλευθέρα* legi vult Reisk.

V. 8. *ὅτῳ τροπῳ* Vind. *ᾧ τρόπῳ.*

Ib. *μὴ τό, τε.* Vind. *μήτε.* Reisk. mauult: *τό γε κ. ὀ* Idem v. 14. *ἃ* deleri iubet.

V. 17. *ἔχων.* Vind. *ἔχω.* Antea Abreſch. ſuſpicatus eſt *ξυναχθῆναι* legendum, ſed deinde vulg. eſt tuitus.

P. 703. ſchol. v. 3. Abreſch. Dil. em. *μετὰ Κλεαρίδα*, aut *Κλεαρίδου.*

P. 704. v. 1. *γίγνου.* Vind. *γίνου.*

V. 2. *τὸ* ante *αἰσχυν.* delet Reisk. vt *ἐθέλειν* ad *αἰσχύν.* et *πείθ* pertineat.

V. 3 *καὶ τῇδε ὑμῖν τῇ ἡμ.* — Haec ita ſtruit Abr. Auct. p. 357. ſ. *καὶ νομίσατε*) *ἢ ἀγαθοῖς γενομένοις ὑμῖν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐλευθερίαν τε ὑπαρχειν, καὶ κεκλῆσθαι*

ξυμμάχοις Λακεδαιμονίων, ἢ (κακοῖς καὶ δειλοῖς γενομένοις, quod reticuit). ἢν ἄνευ ἀνδραποδισμοῦ ἢ θανατώσεως τὰ ἄριστα πράξητε (ὑπάρχειν ὑμῖν κεκλῆσθαι) τε δούλοις Ἀθηναίων, καὶ δουλείαν χαλεπωτέραν (ὑπάρχειν ὑμῖν, aut etiam ex εἴχετε, ἔξειν ὑμᾶς) ἢ πρὶν εἴχετε.

V. 6. f. παραινέσαι. Vind. παραινέσαις.

C. 10. p. 704. v. 11. ταῦτα πράσσοντος contra Reiskium coniicientem τὰ ὅπλα παρατάσσοντος tuetur Lev. Nam ταῦτα πράσσειν esse h. l. instruere milites (mettre en ordre ses guerriers.)

V. 13. οὐ ante βουλόμενος in Vind. omittitur.

V. 14. ὀφθήσεσθαι. Vind. Φθήσεσθαι, atque ita alios legere, in marg. ed. Ald. notauit Tusanus.

V. 20. ἀνοιγέτω. Moeridis tempore hic scriptum fuisse ἀνοιγνύτω, Pierson. ad Moer. p. 31. obseruat.

C. 11. p. 706. v. 16. ἐπισπόμενοι. Ita et cod. Vind.

V. 18. ἐντέμνειν Leuesq. accipit dictum pro τεμενίζειν. ἐντέμνειν scil. τέμενος, particulam terrae consecrare ei. Vsitatum enim fuisse, vt heroi dedicaretur ager aut agri portio, et si ἐντέμνειν h. l. fuerit immolare victimam, Thucydidem eandem sententiam paullo post repetiisse.

C. 12. p. 708. v. 4. Ἐπικυδίδας. Vind. Ἐπικύδας.

C. 14. p. 708. v. 13. Reisk. corrigit Θεσσαλίας γενέσθαι.

V. 18. ἀποζῶσι. Vind. ἀπιζῶσι.

P. 709. Schol. v. 6. Abresch. legit: μετεμ. τε ὅτι ἐξὸν.

V. 8. ante μήπως caput noui Sch. constituit Προσδοκίας οὔσης μή τι.

P. 710. v. 2. τις indefinite poni, et respondere Gallico on docet Leuesq.

V. 4. ὅπερ. Vind. ὥσπερ.

C. 15. p. 710. v. 6. ἦσαν γὰρ οἱ (pro οἱ) legit Abresch. Auct. p. 358. et illustrat locutionem. Sed iam antea sic scribi voluerat in Dilucc. p. 501. f. vbi etiam docet, idem esse ac si scripsisset καὶ ξυγγενεῖς τοῖς ὁμοίως σφίσι πρώτοις. Reisk. legi maluit ὁμοίων quotquot Spartani essent inter captos in insula, illi erant aut principales domi viri aut similium illis (i. e. aliorum principalium virorum) affines.

P. 710. in *Thucyd.* v. 8. Οὕπως ἤθελον] Hunc locum fortassis ante oculos habuit *Suidas* in οὔπως· οὔπως. οὐδένα τρόπον. καὶ Θουκυδίδης ἐν ε', καὶ Ὅμηρος. Dvk.

C. 16. p. 710. v. 14. τὴν ἡγεμονίαν. Reisk. legi vult τὴν ἡσυχίαν aut τὴν ὁμόνοιαν.

P. 712. v. 3. ξυμβαίνει. Vind. ξυμβαίνοι.

V. 4. Abresch. Dilucc. p. 502. censet, qui legerint τάδε εἰπεῖν θ., eosdem antea habuisse χρῶσαν, atque inde Suidam repetiisse.

V. 5. ἀργυρέᾳ. Vind. ἀργυραίᾳ.

V. 6. δοκοῦσαν ἀναχ. Vind. δόκησιν εἰς ἀναχώρησιν, atque Tusan. etiam notat alios legere δόκησιν quam lect. eo sensu, quem vltimo loco Schol. adfert accipiendam probat Abresch. in Dilucc.

C. 17. p. 712. v. 14. περιαγγελλομένη. Vind. περιαγγελλομένην.

Ibid. Lectionem cod. Graev. ἐπὶ τειχισμὸν repudiat Abresch. in Dilucc.. Differant ἐπιτειχίζειν et τειχίζειν ἐπὶ, atque ὡς ἐπιτ. idem est quod πρὸς ἐπιτ. Paullo ante ἐς τὸ ἔαρ scribi maluit Reisk. idemque post ἤδη comma poni voluit, vt illa cum praecedd. necterentur: *communicabant inter se negotiationes pacis per hyemem et in ipsum vsque ver.*

P. 713. in Not. col. 1. ad v. 4. post, Hoc praeferendum videtur, add. etsi etiam *Suidas* in δώρων hic legit δώρων δόκησιν, et exponit δωροδοκίαν. Dvk.

P. 714. v. 5. f. Post ὅμοσαν et ante τάδε distinguit Abresch. Dilucc. p. 503. vt τάδε construatur cum ποιοῦνται τὴν ξύμβασιν, et in ἐκεῖνοί τε repetatur ἐσπείσαντο.

C. 18. p. 714. v. 12. τοῖς Λακεδαιμονίων. Vind. τῶν Λακεδαιμονίων.

V. 18. βούλονται. Vind. βούλωνται. Mox ante Φερούσας Vind. τὰς addit.

P. 716. v. 4. τῶν Ἀθηναίων. Vind. τῷ Ἀθηναίων.

V. 11. ὀμνύντων. Vind. ὀμνύντων.

V. 15. ἐν ante Ἀθήναις Vindob. omittit.

V. 16. Non deteriorem esse lectionem nonn. codd. χρωμένους et ἀμφοτέρους, quum promiscua in talibus obtineat structura, monet Abresch. Dilucc. p. 503. Idem obseruat μεταθεῖναι quasi explicari c. 29. per προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν add Auct. p. 359.

C. 19. p. 716. v. 20. Χίονες. Vind. Χιόνης. Mox in eodem est Τέλλις et Μίνας.

P. 718. v. 2. Θεαγένης. Vind. Θεογένης. Statim post id. Ἀριστοκίτης.

C. 20. p. 718. v. 4. ff. Ordinem verborum hunc instituit Abresch. Dil. p. 507. f. ἐς δὲ τὰ προγεγενημένα, πιστεύσας τις (αὐτοῖς aut αὐτὰ) σκοπείτω (αὐτὰ κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ μὴ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ἑκαστάχοῦ ἀρχόντων, ἢ τῶν ὀνομάτων σημαινόντων (τὰ ἔτη) ἀπὸ τιμῆς τινος *quod attinet ad his decem annis totis gesta, iis vt maiorem fidem quisque habeat, spectanda illa sunt ex temporibus* ipsis etc. παρενεγκεῖν *excedere, superare*, illustrat.

V. 6. ἀπαρίθμησιν Reisk. refert ad σκοπείτω τοὺς χρόνους, locum ita struit: ἢ ἀπὸ τιμῆς τινος ὀνομαστῶν τὴν ἀπαρίθμ., ἢ ἄλλῳ τῳ ὀνόματι τῶν ἐς τὰ προγ. neque sic tamen expeditum censet, sed lacunam subesse.

P. 718. in *Thucyd.* v. 8. Κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν] Hanc rationem *Thucydidis* diuidendi narrationem historiae per aestates et hiemes veteres quidam improbauerunt. Vide *Dionysium Halicarn.* περὶ τοῦ Θουκυδίδου χαρακτῆρος Cap. IX. et *Theonem* Progymnasm. Cap. IV. p. 43. Dvk.

C. 21. p. 718. v. 17. Gottleb. nota ad κατειλημμ. est ex Abresch. Dil. p. 508. ducta. Idem monet μετακινητὴ esse pro μετακινητέα f. μετακινήσιμος. add Auct.

P. 719. Schol. v. 6. Praefigi scholio verba Δέκα μὲν θέρη iubet Abr. in Dil. esse autem lemma censet a quopiam margini adscriptum.

C. 22. p. 720. v. 2. ἐποιήσαντο. Vind. ἐποιοῦντο.

Ibid. νομίζοντες etc. Abresch. secutus Schol. ita ordinat: νομίζοντες Lacedaemonii, ἧκις' ἂν τούς τε Ἀργ. ἐπισπενδ. σφίσιν, ἐπειδὴ οὐκ ἤθελον istud facere,

Ἀμπελ. κ. Λίχου ἐλθόντων. νομίσαντες (quod putarent, Argiui nempe) αὐτοὺς (Lacedaemonios οὐ δεινοὺς εἶναι ἂν, Ἀθην. καὶ τὴν ἄλ. Πελλ. μαλ. ἂν ἡσυχ. πρὸς — χωρεῖν nimirum τὴν ἄλλην Πελοπόννησον. — Reisk emendat τοὺς Ἀργείους ἐπιστρατεύσειν, ἐπειδὴ — et paulo inferius μὴ ἐξῆν. — Leuesquius repudiata Abr. structura loci, parum ipsi naturali visa, malnit latinos interpp. sequi, et ita vertit: Les Lacédémoniens ne pouvant se faire écouter, les renvoyerent, et firent auxmêmes avec Athènes une alliance particulière, persuadés, que les Argiens, qui, par l' organe d' Ampélidas et de Lichas, venus de leur part, refusaient de traiter, ne seraient pas fort redoutables pour eux, sans l' appui des Athéniens. et que le reste du Peloponnèse resterait tranquille.

C. 23. p. 720. v. 9. ὁποίῳ. Vind. οἵῳ.

C. 24. p. 720. v. 24. Μηνᾶς. Etiam h. l. Vind. Μινᾶς.

P. 721. Schol. v. 10. Abresch. Dil. p. 511. scribendum censet πρὸς τὴν ἐπελθ. πόλιν. Nam ad καταλύειν supplendum est τὸν πολεμον.

C. 25. p. 722. v. 11. Dodwelli coniecturam a Duk. propositam secutus est et expressit Leuesq.

C 26. p. 722. v. 16. κατέβαλον legi mauult Leuesq.

V. 18. διείρηται (contra quam Bauer. censuit) saepissime occurrere ap. hil. Iud. docet Abr. Dil. p. 515.

V. 20. ἐγένετο. Vind. ἐγένοντο. Eodem modo idem antea v. 16. legit.

C. 27. p. 724. v. 14. Articulum τοὺς ante λόγους addit etiam Vind.

C. 28. p. 724. v. 19. Verba πλὴν Ἀθην. καὶ in Vind. desunt, et tantum legitur, ποιεῖσθαι Λακεδ.

P. 726. v. 1. f. ἀμφοτέροις — ἐκκαρπωσάμενοι. i. e. μᾶλλον δὲ καρπωσάμενοι ἐξ αὐτοῦ ἑνσπονδοι ὄντες ἀμφοτέροις. Abresch. Dil p. 515. qui ad praecedd. laudat Hesych. in ὑπερῴφθη. — Leuesqu. reprehendit latinam paraphrasin v. ἐκκαρπωσ. Esse enim omnino, fructus inde percipere, quod neutrarum erant partium.

C 29. p. 726. v. 9. Vind. πλέον δὲ (non τε) τι εἰδότας.

V. 10. Quod ἐν pro διὰ adhiberur, non fuisse inter τὰ καιροτρεπῆ referendum docet Abr. Dil. p. 516. qui et γραμμα clausulam, additamentum, interpretatur.

C. 30. p. 728. v. 4. εἰσιέναι f. ἰέναι εἰς τὰς σπονδὰς illustrat imprimis Abr. Dil p 517.

C. 31. p. 728 v. 11. ἐποιήσαντο. Vind. ἐποιήσατο.

V. 15. τάλαντον. Vind. τάλαντα. Mox idem: τῷ Διὶ τῷ.

P. 730. v. 7. περιορ. ὑπὸ τ. Λακεδαιμονίων. Leuesq. legi iubet περιορώμενοι ὑπὸ τῶν Κορινθίων. Nam ex duabus rationibus, quae illos populos permouerint, vt in foedere Lacedd. manerent, non potuit haec esse, quod a Lacedd. contemnebantur; immo a Corinthiis, aut alio populo cum Argiuis iuncto.

C. 32. p. 730. v. 14. ἀποχήσαντες. Vind. ἀποχήσονται.

V. 18 γίγνεσθαι. Vind. γίνεσθαι.

P. 732. in Not. col. 1. v. 11 post, in *Addendis*, Wass. Quatuor sunt omnino huius ciuitates nominis. Prima Thraciae mediterraneae inter Hebrum et Melana amnes, haud longe a Stentoris lacu. Adi *Antoninum* in Itinerar. De eius situ ita *Liuius* XXXVIII, 40. Quo profectus est Lysimachia die, ad amnem Melana quem vocant; inde postero die *Cypsela* peruenit. A Cypselis via decem millium fere syluestris, angusta, confragosa excipiebat. Deinde, inquit, per saltum vsque ad templum Bendidium [*Bendis* Thracum lingua appellatur Diana] castra loco aperto posuit. Postero die ad Hebrum peruentum est. Idem XXXI, 16. regionis istius *Castella* hoc recenset ordine, Maroneam, Aenum, *Cypsela*, Doriscum, Serrheum. Alibi *oppidum* vocat. *Mela* II, 2. Bysanthe Samiorum, et *ingens* aliquando *Cypsela*. Plin. qui exscripsit, minus recte exhibet *Cypsella*. Ita tamen *Ptolemaeus* III, 11. et *Niceras Chon.* I, 2. *Strabonis* Epit. Ἡ Μακεδονία περιορίζεται τῇ διὰ τῶν ἐκβολῶν Ἕβρου ποταμοῦ, καὶ Κυψέλου πόλεως. Ita et *Strabo*. Interpretes vtriusque ex his verbis perperam acceptis *fluuium* Cypselum confinxerunt, quem tam *Strabonis* quam *Epit. Hudsonianae* editionis Indices etiamnum seruant. Apud *Ethnicographum* et *Appianum* Mithridat. 349. τὰ Κύψελα et ἀπὸ Κυψέλων recte. In *Notitia Ves.* scribitur ὁ Κυψέλων Episcopus, prorsus mendose. Subscripsisse Episcopum Concil. Constantinop. Gen. V. Anno Christi 553. celebrato ex Conciliorum corpore patet. Hodie iuxta *Leunclauium* est *Ipsala*, *Bellonio* vero *Capsilar. Cinnamus* V, 1. ἐς τὰς Κυψέλλων πεδιάδας τὸν στρατὸν ἤγειρεν. Verum regio circumcirca confragosa et impedita facit vt suspicer eum Campum Doriscum quem descripsit *Herodotus* VII, 108. potius designasse, inter quem et τὰ Κύψελα medius interuenit Hebrus. Hanc opinor vrbem condidit *Cypselus*, sed Eetionis, Corinthiae Tyrannus περιβόητος, circa A. M. MMMCCCL. Is vtique est, cuius historiam contexuit Historiae parens *Herodotus* V, 92. et a quo etiam Corinthii olim *Cypseli* denominati sunt. Ad Acta eius alludunt *Theognis* 889 *Agaclytus*, et *Theophrastus* de temporibus, quorum fragmenta conseruauit *Suidas*. Conferat studiosus Lector *Aristotelem* Polit. p. 152. 164 246. *Strabonem* VIII, 353. 378. *Polyaenum* V, 31 Pausan. II, 4. V, 17. *Aelian.* Var. VI, 13. *Virgil.* Deserit angustias inclusam faucibus Isthmon *Cypselidae* magni florentia regna Corinthi. Ambraciam etiam in Epiro fratrem eius Torgum condidisse memorat *Antoninus Liberalis*. Erat et *Cypsela* opp. haud longe a Tarracone in Celtiberia, sed conditor et origines eius iuxta, ne latent. Sponsorem dabimus *Auienum* Or. Marit 525. Lustrisque inhaerens; tum iugum *Celebandicum* In vsque falsam dorsa porrigit Thetim. Hic *adstitisse* ciuitatem *Cypselam*, Iam Fama tantum. Lege *Alabandicum;* meminere *Alabanensium* Plinius, et numus *Tristani Alaba* item exstat apud *Ptolemaeum* in Celtiberia. Denique, alius adhuc restat longe antiquior *Cypselus* Aepyti filius, Arcadum rex, qui A. M. MMDCCCCI. vrbem *Cypsela* fundauit ad Alpheum circa Heraclidarum reditum. Hic item princeps in tantam claritatem deuenit, ὡς αὐτοῦ ἀπογόνους, ait *Pausanias*, Λιπυτίδας ἀντὶ Ἡρακλειδῶν κληθῆναι. V. *Polyaenum* I, 1. Sed audiamus *Nicaeam* in Arcadicis: (de eius aetate v. *Ionsium* de script. Philos. p. 240.) Κύψελον πόλιν

κτίσαντα ἐν τῷ πεδίῳ περὶ τὸν Ἀλφειὸν, εἰς ἣν κατοικίσαντας Περράσιόν τινὰς τέμενος καὶ βωμὸν ἀναθῆσαι Δήμητρι Ἐλευσινίᾳ. ἧς ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ τὸν τοῦ κάλλους ἀγῶνα ἐπιτελέσαι, καὶ νικῆσαι πρῶτον αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Ἡρωδίκην. ἐπιτελεῖται δὲ καὶ μέχρι νῦν ὁ ἀγὼν οὗτος. καὶ ἀγωνιζόμεναι γυναῖκες χρυσοφόροι ὀνομάζονται. Haec demum est vibs illa quam muro circumdederunt Mantinienses. Haec ad loci huius subobscuri et a Geographorum filiis intacti illustrationem tam faciunt quam quae maxime. WASS.

C. 34. p. 732. v. 12. Νεοδαμώδων. Vind. Νεοδαμωδῶν.

V. 15. Porti versionem etiam Leuesqu. improbat, et praefert Schol. et Vallae interpretationem, a qua Portum recessisse monet Abr. Dil., quod non putaret formulis κύριον δεσπότην, αὐτοκράτορα εἶναι subiici Participium loco Infin. Laudat autem Abresch. hanc in rem L. VIII. c. 51. vbi non legendum πράσσειν, sed locum ita exponendum censet: ἐρρητήγει δὲ καὶ πράσσων ταῦτα κύριος ἦν ὥςε πράσσειν αὐτά. — Verba ἢ πωλοῦντας in Vind. desunt.

C. 35. p. 732. v. 17. Δικτιδιῆς. Vind. Δικτιδιεῖς.

P. 734. v. 2. ἐσιόντας. Vind. ἐπιόντας.

V. 3. ὑπώπτευον. Vind. ὑπεπτώπευον.

V. 4. δεσμώτας. Vind. δεσμότας. Idem mox μετεμέλλοντο.

V. 9. Πύλον. Vind. Πόλον.

V. 10. τε post Μεσσ. in γε mutari et mox τούτους ἀπὸ Θράκης, aut potius τοὺς ἑαυτῶν scribi iubet Reisk.

V. 13. f. Κεφαλλ. In Vind. scribitur: Κεφαληνίας.

C. 36. p. 734 v. 15. Ἔφοροι. Vind. ἔφοδοι, fortassis ex versu praeced.

V. 22. πρὸ τῆς Ἀθ. ἔχθρ. etc. Leuesqu. similiter vt Heilm. interpretatur: avant de recommencer les hostilités avec les Athéniens, et de rompre la treve.

C. 37. p. 736. v. 3. Ἀργείων. Vind. Ἀργεῖοι.

V. 6. Verborum κοινῷ λόγῳ χρωμ. versionem a Porto propositam reprehendit Lev., ipse praeeunte Schol. et Valla reddens: en agissant de concert, (aut, d' un commun accord.)

C. 38. p. 736. v. 16. τῷ δεομένῳ. Vind. τὸ δεομένῳ.

P. 737. Schol. v. 1. Abresch. errorem lect. ποιῆσαι pro ποιῆσαι per tres edd. propagatum notat.

C. 40. p. 738. v. 24. Αἴσωνα. Vind. Ἄλσωνα.

C. 41. p. 740. v. 4. ἐόντων. Vind. ἐόντων. Paullo ante ipse Abresch. Dil. p. 522. monuit, Schol. potuisse etiam vulg. ἐπιτροπὴν per Φροντίδα explicare, vti Schol. Aristid. ined. per κηδεμονίαν.

V. 7. ὁποτεροισοῦν. Reisk. emendat ὁποτερουσοῦν *licere Argiuis et Lacedaemoniis bellare de terra Cynaria cum sociis aduocatis*, adscitis quibuscumque libuerit. Qui vulg. tueatur, ei postea quoque scribendum fore προκαλουμένοις.

C. 42. p. 740. v. 14. Ἀνδρομένης. Vind. Ἀνδρομέδης.

C. 43. p. 742. v. 5. αὖ h. l. esse, *vice versa*, de leur coté, docet Leuesq. exemplisque Tragicorum poëtarum confirmat.

V. 6. ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει. Horum verborum interpretationem propositam a *Bauero* (eius enim nomen p. 743. col. 1. reponendum loco Dvk.) sequitur Leuesqu. reddens: qui m' aurait été qu' un jeune homme dans une autre république.

V. 8. αὐτὸν. Vind. ἑαυτόν.

V. 12. Dukeri interpretationem, vt ἐξαιρεῖν sit *destruere*, sequitur Lev.

Ibid. αὖθις. Vind. αὖ τι.

V. 14. προκαλουμένους. Vind. προκαλούμενος.

C. 45. p. 744. v. 10. ἐπαγάγωνται. Vind. ἐπαπάγωνται.

V. 13. ἀπωσθῇ. Vind. ἀποσῇ.

C. 46. p. 744. v. 24. αὐτοκράτορες. Vind. αὐτοκράτορας. Inter ἀπατᾶσθαι et ἐξαπατᾶσθαι discrimen constitui posse, Abr. Dil. notat.

P. 746. v. 3. εὖ ἐχώτ. τ. πραγμ. cum res bene se haberent, ill. Abr. Dil. p. 526.

V. 5. κελεύσοντας. Vind. κελεύσαντας.

V. 8. ὡς παρεῖναί γ' αὐτούς. Vind. ὥσπερ εἶγ' αὐτοὺς — ita et Ald. in cuius marg. eam, quae nunc habetur, lectionem restituit Tus.

V. 10. τέλος explicuit Abr. p. 527.

Ib. Βοιωτεῖς. Vind. Βοιωτούς.

V. 12. Reisk. emendat: Ἔφορον, τῶν σπουδασάντων ταῦτα γενέσθαι, aut ὥςε subaudiri vult.

V. 17. τήνδε. Vind. τοιάνδε.

C. 47. p. 746. v. 21. συμμάχους scribit Tusan.

P. 748. v. 13. ἐπὶ πολέμῳ. Vind. ἐν πολέμῳ.

V. 16. Plura exempla ellipseos substantiui e verbo repetendi attulit Abr. Auct. p. 364.

V. 20. ἐν τῇ αὐτῆς scil. γῇ etiam Reisk. legi vult.

V. 23. ἱερὰ τέλεια esse Lat. *suouetaurilia*, in quo voc. *ouis* pro ariete dicatur, docet Leuesq. h. l.

P. 750. v. 10. Ἀπόλλωνος. Vind. Διός. Mox pro ἐν τοῦ idem ἐν τῷ.

V. 12. βουλευσαμέναις. Vind. βουλευομέναις.

P. 750. in Not. col. 1. ad v. 13. post, ἄρτυνος, ἄρχων. add. Athenis quoque Magistratuum quoddam genus fuisse, qui Εὐθῦναι dicerentur, docet *Harpocration*. Quum autem Ἀρτύναι hi, quos hic memorat *Thucydides*, Magistratus videantur fuisse, quaeri potest cur maluerit αἱ Ἀρτύναι dicere, quam οἱ Ἀρτύναι. Nam a recto Ἀρτύνης esse plane verosimile est. Dvk

C. 48. p. 750. v. 16. Cur Thucyd. h. l. et I, 44. dederit ξυμμαχίας (quae est — τοῖς αὐτοῖς πολεμεῖν καὶ εἰρήνην ἄγειν, alliance offensiue) et ἐπιμαχίας (quae est ἀλλήλοις βοηθεῖν, defensiue alliance) definitiones, quaerit Leuesq., et censet parum nota et vsitata tum fuisse illa vocabula.

C. 49. p. 750. v. 21. εἴρχθησαν. Vind. ἤρχθησαν.

Ibid. ἐκτίνοντες. Vind. ἐκτείνοντες. De sententia Pet. Fabri ap. Duk. in Not. quaerit etiam Abresch. Dil. p. 529.

P. 752. v. 1. ἦν ἐν τῷ. Vind. ἦν ἐκτῳ. Tus. correxit ἦν ἔκτῳ.

V. 2. Ὀλυμπιακαῖς. Vind. Ὀλυμπικαῖς.

V. 5. Omnem locum ita legit et ordinat Abr. h. l.: Λακεδ. δὲ πρεσβ. πεμψ. ἀντ. μὴ δ. σ. κατ., λέγοντες μή πω [τότε] ἐπηγγέλθαι τὰς σπονδὰς ἐς Λακεδαίμονα ὅτε ἐσεπ. τ. ὁπλίτας· Ἠλεῖοι δὲ ἔφασαν πρὸ αὐτοῖς ἤδη εἶναι τὴν ἐκεχειρίαν· πρῶτοι γὰρ σ. ἀ. ἐπαγγέλλουσι· καὶ ἡσυχ. σΦ. καὶ οὐ προσδεχ. [ὑπ' αὐτῶν ἀδικηθήσεσθαι] ὡς ἐν σπονδ. α. λ. ἀδ. Οἱ δὲ Λακ. ὑπελ. οὐ χρ. ε. αὐτοὺς (Eleos) ἐπαγγεῖλαι ε. ε. Λ., εἰ ἀ. γ. ἡ. ἐν. αὐτοὺς (se Lacedaemonios) ἀλλ' οὐ δρᾶσαι τοῦτο (verum se non id feciſſe eo animo neque ea opinione) ὡς νομίζ. [ἀδικεῖν.] καὶ [γὰρ] ὅπλα οὐδαμ. ἔτι ἐπεν. αὐτοῖς ex quo nempe ſibi indictae fuerint feriae. Minari ſe dicunt Lacedaemonii, Eleos praetendere iniuriam a ſe illatam, quod, in Elide feriis iam indictis, armatos immiſerint in Lepreum, ſe vero de feriis nondum certiores fuiſſe factos, quae ſimulatque ſibi fuerint nunciatae, omni a vi ſe abſtinuiſſe. Eleos autem nec ipſos in ea tum fuiſſe opinione, quaſi iniuriam a ſe paterentur; alioqui inducias non fuiſſe nunciaturos Lacedaemonem, ſi iniuriam ſibi illatam credidiſſent. Itaque negandi part. οὐ ante χρεὼν abeſſe nequit. Haec Abr. qui ſingula vberius illuſtrat, et cenſet verba πρώτοις (aut πρῶτοι) — ἐπαγγελλ. in parentheſi eſſe accipienda, vtpote a Thucyd. illuſtrationis cauſa adiecta, lectionis autem varietatem πω et ποτ' exſtitiſſe inde, quod primitus ſcriptum fuerit πω τότ'. Reiskius (v. 6.) legit: εἶναι, πρώτοις γε etc. Sin γὰρ retineatur, corrigit: πρώτους γὰρ σΦίσιν αὐτοὺς ἐπαγγεῖλαι, *nam ſe primos* ſ. priores, *inducias ipſis*, (Lepreum occupatum euntibus) *indixiſſe*. V. 9. emendat: ἀλλ' οὐχ ὡς νομίσαντας τοῦτο, ἡσυχάσαι, καὶ οὐδαμόσε — *non oportuiſſe eos inducias indicere, quo tempore iam iam inique illos agere putarent; ſed potius non quieſcere*, vt plenos *ea opinione ſibi vim inferri, et arma opponere.*

Coraÿus etiam ap. Leuesq. legit πω aut πώ γ' (πώ γε). Nam non dici poſſe, Eleos *nunquam* inducias indixiſſe, ſed *nondum*. — Lectionem οὐ χρεὼν retinet, verba ἀλλ' οὐχ ὡς νομίζ. τοῦτο δρᾶσαι expedit ita: δρᾶσαι τοὺς Ἠλείους τοῦτο (i. e. τὸ ἐπαγγεῖλαι) ὡς οὐ νομίζοντας (i. e. ἀδικεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους), aut ſic: ἀλλὰ (τοὺς Ἠλείους ἐπαγγεῖλαι) ὡς οὐ νομιζ. τοῦτο δρᾶσαι (τοὺς Λακεδαιμονίους). Verba καὶ ὅπλα — ἐπενεγκεῖν ſecundam facit reſponſionis Lacedd. partem, pendentem ſimiliter vt priorem a v. ὑπελάμβανον. Omnem locum ſic περιΦράζει· Lacedaemonii vero, miſſis legatis, contradicebant, negantes ſe iuſte condemnatos ac dicentes, Lacedaemoni nondum denuntiatas fuiſſe inducias, quo tempore ſuos milites armatos (in arces Phyreum et Lepreum) immiſerint. Elei vero inducias apud ſe iam fuiſſe dicebant, quippe qui ſibi primis has inducias indicere ſolerent (et deinde exteris); ac ſe quieſcentes (ſecuros), neque tale quid exſpectantes, vtpote inducarum tempore, a Lacedd. clam iniuria affectos eſſe. Lacedaemonii contra reſpondebant, (primo) Eleos non amplius oportuiſſe inducias Lacedaemoni denuntiare, ſi tunc temporis iniuriam ſibi a Lacc. fieri putabant; ſed inducias denuntiaſſe, quod hoc non factum putarent. (Deinde) nec vlla ſe arma (Eleis) amplius intuliſſe, poſtquam inducarum accepiſſent nuntium.

C. 50. p. 752. v. 13. ἀπομόσαι eſſe, δι' ὅρκου κυρῶσαι docet Abr.

P. 753. not. col. 2. v. 15. Proſus non cepit Gottl. locum Abr. Is in Pauſ. loco quodam pro vulg. εἶλετο — λόγων reponit, praeeunte hoc loco, εἶχετο, p. 531.

P. 754. in *Thucyd.* v. 8. Καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα] Ex hoc loco quidam putarunt oſtendi poſſe Olympia in exitu aeſtatis, atque adeo initio autumni fuiſſe acta, quae ſub ſolſtitium celebrari ſolita fuiſſent, recepta, et multorum ſcriptorum veterum teſtimoniis confirmata ſententia eſt. Bene reſpondet eruditiſſimus *Petauius* IX. de Doctrin. Tempor. 48. quia poſt Olympia nihil memorabile aeſtate illa actum ſit, *Thucydidem* mentioni Olympiorum ſtatim ſubieciſſe exitum aeſtatis. Dvk.

C. 51. p. 754. v. 9. Αἰνιᾶνας. Vind. Αἰνιώνας.
V. 10. ταυτῃ. Vind. ταῦτα.
C. 52. p. 754. v. 22. ἕτερον. Vind. ἕτερος.

C. 53. p. 756. v. 2. Weſſeling. ad Diod. Sic. T. I. p. 533, 45. legit Πυθαέως et mox ὑπὲρ παραποταμίων, per quos intelligit accolas fluuii in Epidauriorum vicinia. Leuesq. in verſione dubia verba (βοταμίων aut παρκποτ) omiſit.

Inter ἀπάγειν θυσίαν et ἀνάγειν hoc diſcrimen ſtatuit Abr. Dil. p. 533. vt prius dicatur de victima ex voto rituue ſolenni debita, hoc de voluntaria oblatione et conſecratione.

C. 54. p. 756. v. 12. ἄγοντες τ. ἡμ. τ. Porti et Acacii (*licet eum diem celebrarent*) verſiones praefert Abr., propter perpetuum vſum loquendi. Reiskius deleta part. καὶ ſcribi vult ἀνέντες, i. e. ἐπισχόντες, *adhuc illo die ſeſe continentes*, πάντα τὸν ἄλλον χρόνον [ita nempe corrigit]. ἄγοντες ſi retineatur, ἱερομηνίαν pro ἡμέραν ſcribendum cenſet. Paulo ante ad σπατευσομένους Palmer. (ap. Abr.) adſcripſerat γρ. σπατευσομένοις.

P. 756. in Not. col. 1. ad v. 26. poſt, diebus ſacris et feſtis abſumebatur. add. Et ἱερομηνίαν non vnius, ſed plurium dierum, ſacrum, et per eam ab armis ceſſatum, atque inducias ante ἱερομηνίαν promulgatas fuiſſe, e *Luciani* Icaromenippo in fin. intelligitur: vbi Iouem Diis poenas in Philoſophos poſcentibus reſpondiſſe fingit, ſe, quae vellent, facturum, ſed in praeſentia non fas eſſe quemquam ſupplicio adfici: ἱερομηνία γάρ ἐστιν, ὡς ἴσθε, μηνῶν τεττάρων· καὶ ἤδη τὴν ἐκεχειρίαν ἐπηγγειλάμην. Quae etſi ficta ſunt, tamen quid in ἱερομηνίᾳ obſeruari ſolitum fuerit, indicant: et quod de ἐκεχειρίᾳ dicit, non magnopere tantum vnius diei ſacro conuenit. *Dio* Lib. XXXVIII. p. 61. ἱερομηνίαν vocat dies, quibus Bibulus Caeſari obnunciabat: ἱερομηνίαν, inquit, ἐς πάσας ὁμοίως τὰς λοιπὰς τοῦ ἔτους ἡμέρας, ἐν αἷς οὐδ' εἰς ἐκκλησίαν ὁ δῆμος ἐκ τῶν νόμων συνελθεῖν ἐδύνατο, προηγόρευσε. Et p. 62. ἀεὶ τῷ Καίσαρι, ὁσάκις γε ἐνεωτέριζέ τι, ἐνετέλλετο διὰ τῶν ὑπηρετῶν, ὅτι ἱερομηνία εἴη Vertunt ibi *dies feſtos:* quod caute accipiendum dicit *Caſaubonus* ad Sueton. Caeſ. C. XX. quia obnunciatione quidem dies nefaſtus ſit, et comitialis eſſe deſinit, nec tamen feſtus, et ἑορτάσιμος ſit. Itaque quid *Dio* appellet ἱερομηνίαν ſe non intelligere addit.

Non videtur alia ratio dari posse cur *Dio* hos dies *ἱερομηνίαν* vocarit, quam quod illis non magis cum populo agi poterat, quam *ἱερομηνίαις* et diebus *ἑορτασίμοις*. Dvk.

Ibid. v. 28. post, per parenthesin inseruntur; adde, quod recte obseruauit *Portus*.

C. 55. p. 758. v. 4. Ordinem ita instituit Abr. *χρῆναι οὖν ἐλθόντας* (sc. *τοὺς ἀφ' ἑκατέρων πρέσβεις*, quod ex anteced. *πρεσβεῖαι* adsciscendum), *ἀφ' ἑκατέρων διαλῦσαι τὰ στρατόπεδα, καὶ οὕτω* etc. Idem in Dil. et Auct. (p. 364. l.) sententiam *τοῖς λόγοις τὰ ἔργα ὁμολογεῖν* varie ab aliis expressam illustrat.

V. 6. *οὐδ' ὡς* (pro *ὡς*) etiam Abr. scribi iussit.

V. 9. Pro *αὐτοῖς* (post *Ἀθηναίων*) Leuesq. legit *Καρύαις*, quam vrbem Lacedaemonii aggressuri erant. Idem (praeeunte Abr.) docet *ἐκστρατεύεσθαι* Med. esse, finem imponere expeditioni; se quasi subducere expeditioni.

C. 56. p. 758. v. 17. *ὑπέγραψαν*. Vind. *ἐπέγραψαν*.

C. 58. p. 760. v. 14. *καταλαμβάνουσιν*. Vind. *λαμβάνουσιν*.

V. 20. *ὄρθιον*. Vind. *ὄρθριον*.

C. 59. p. 762. v. 7. *ἀντιπαρεσκευάζοντο*. Vind. *ἀντεπαρεσκευάζοντο*.

V. 14. *προσελθόντε*. Vind *προσελθόντες*.

C. 61. p. 764. v. 15. Verba *πρεσβευτοῦ ὄντος* simul hoc includere, Alcibiadem verba fecisse, vtpote legatum, ostendit Leuesq. et hanc in rem laudat VIII, 36.

V. 17. *ἅπτεσθαι*. Vind. *ἅπτεσθε*.

P. 766. v. 4. Iam Abr. Dil. p. 537. docuit *κατέθεντο* esse ex ed. Bas. reponendum, et *κατέθοντο* errorem esse ed. Wech.

C. 63. p. 766. v. 15. *στρατευσόμενος* in Fut. cum nonn. codd. legit Leuesq.

C. 64. p. 766. v. 21. *καὶ ὡς οὔπω πρότ*. Vind. *καὶ εἴα οὔπω πρότερον*. Tusan. corrigit: *καὶ οἷα οὔπω πρότ*.

V. 22. *δὲ ἐς Ὀρέσειον*. Scriba cod. Vind. in marg. monuit scribendum esse, *καὶ ἐς Ὀρίσειον*.

P. 767. Schol. v. 4. Scribendum esse *ὅτε ὠργίζοντο*, cum ed. Bas. docet Abresch.

P. 767. Schol. v. 6. Verbis *οἱ βοηθήσ.* praefigi *βοήθεια* voluit Abr. Dil.

C. 65. p. 768. v. 13. *βουλομένην*. Non repugnare verbi *βούλεσθαι* vsum h. l. obseruationi Ammonii, qui illud tantum *ἐπὶ τοῦ λογικοῦ* poni censet; nam si verbalia in sua verba conuertantur, statim apparere *τὸ λογικὸν*, monet Abr. Dil. p. 537. Idem *ἀνάληψιν* docet esse i. q. *θεραπείαν*, et vsum v. *ἀναλαβεῖν*, reparare, recreare, illustrat hic et in Auct. p. 365.

V. 14. *κατὰ τὸ αὐτὸ* de consensu opinionis Abr. in Dil. interpretatur.

V. 17. *πύθωνται*. Vind. *πείθωνται*. Ita et ed. Ald. sed Tusanus habet *πύθωνται*.

P. 770. v. 3. *αἰφνιδίῳ* si seruetur, respondebit *τῷ κατὰ τάχος* (pag. praec. v. 14.) et *ἐξ ὀλίγου* verbis (v. 10.) *μέχρι μὲν λίθου* etc. Sed merito suspectum Duker., neque vspiam in hac mihi occurrisse memini *ἐξ ἐλίγου* de loco. Idem tenendum de *δι' ὀλίγου* c. seq., quod Portus similiter ad locum retulit. Abr. Dil. p. 540. Etiam Leuesq. censet *αἰφν.* e glossemate immigrasse.

V. 4. *ἀπέκρυψαν*. Abr. Dil. subintelligit *ἑαυτούς*, quia non, vt *ἀποκρύπτειν γῆν* in re nautica occurrit, ita *ἀποκρύπτειν τινὰ* simpl. ponitur, vt sit, *e conspectu cuiuspiam euadere*.

V. 5. *ἐν αἰτίᾳ εἶχον*. Vind. *ἐναντία εἶχον*.

C. 66. p. 772. v. 2. *γάρ τοι*. Vind. *γάρ τι*.

P. 773. Schol. v. 1. *σχεδὸν ἅπαν τὸ* etc. esse hoc lemma, quod quis margini adleuerat, Abr. Dil. p. 540. monet.

C. 68. p. 774. v. 2. *πλήθη*. Vind. *πλήθει*.

C. 69. p. 774. v. 16. Ita ordinem Abr. instituit: *τοῖς μὲν Ἀργ. κ. ξυμμ. ταῦτα παρ.* (a ducibus nempe suis) *Λακ. δὲ εἰδότες, μελέτην ἔργων ἐκ πολλοῦ πλείω σῴζουσαν* (i. e. *μᾶλλον σωτήριον*) *ἢ λόγων παραίνεσιν δι' ὀλίγου καλῶς ῥηθεῖσαν, καθ' ἑκάστους τε* (i. e. *ἑκαστοι*) *καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων ἐποιοῦντο τὴν παρακέλευσιν τῆς μνήμης* (*τῶν ἔργων*) *ἐν σφίσιν αὐτοῖς, ἀγαθοῖς οὖσιν, ὧν ἤρξαντο*. Lacedaemonios dicit non exspectasse exhortationes suorum ducum, verum inter se, fortes quippe ac strenuos, singulos adiutos animatosque carminibus *προτρεπτικοῖς*, quae praeclara maiorum facta ipsis in memoriam reuocabant, sese excitasse recordatione et commemoratione rerum gestarum.

P. 776. v. 1. *ἔργων*. Vind. *ἔργον*.

C. 70. p. 776. v. 4. *νόμῳ*. Vind. *νόμου*.

V. 5. *προσέλθοιεν* etiam Abr. praefert, quia de ineundo praelio agitur, et sequitur *προσόδοις*. Idem *ὁρμῇ* legi iubet.

P. 776. in Not. col. 1. ad v. 24. post, quod pro *ῥηθεῖσαν* habet *ῥηθέντων*. add. Quae lectio confirmari potest alio loco *Thucydidis* VI, 68. *αὕτη γὰρ ἡ παρασκευὴ ἱκανωτέρα μοι δοκεῖ εἶναι θάρσος παρασχεῖν, ἢ καλῶς λεχθέντες λόγοι μετὰ ἀσθενοῦς στρατοπέδου*. Dvk.

C. 71. p. 778. v. 7. *ἐξισῶσαι*. Vind. *ἐξιῶσαι*.

C. 72. p. 780. v. 11. Verba *καὶ καταπατηθ.* etc. ita verti vult Abr. Dil. p. 547. ac si scriptum fuerit: *καὶ ἔσιν οὓς καὶ καταπατηθέντας, διὰ τὸ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν*, *τὸ ἐγκαταλαμβάνεσθαι, quod non antecessissent intercipi. τοῦ μὴ φθῆναι* accipit pro *ὥστε μὴ φθῆναι*. Baueri explicationem praefert Leuesq.

C. 73. p. 780. v. 15. *ἠσσημένους*. Vind. *ἠσσομένους* (num *ἠσσωμ.*?)

P. 780. in Not. col. 2. v. 17. post, pro *πεντελόχοις* add. Quod *Hudsonus* ex *Edd.* praecedentibus dederat, et in *Cass.* ac *Dan.* est. Dvk.

C. 74. p. 782. v. 6. Vind. cod. diuisim scribit: *ὅτι ἐγγύτατα*.

V. 10. Verba *καὶ Ἀθην. ξὺν Αἰγινήταις* omittit Vind.

C. 75. p. 782. v. 20. Consentit etiam Abr. Dil. p. 548. *προτέραν* et *προτεραίαν ἡμέραν* aeque recte dici.

P. 784. v. 2. *ἐξελθ. διαφθ. πολλ.* Vind. *ἐξελθόντων αὐτῶν διαφθ. π.*

C. 76. p. 784. v. 13. *Λίχας*. Vind. *Λείχας*. Mox idem: *δύω*.

C. 77. p. 784. v. 20. *Ἐπιδαύρῳ*. Vind. *Ἐπιδαύρου*. Mox in eod. *εἶμεν*.

V. 22. *ἄν τινα.* Vind. *αἴ τινα.*

P. 785. Schol. v. 4. cur Schol. ad *ἐξ Ἐπιδ.* ſuppleat *ἐξελθεῖν*, negat ſe videre, Abr. Si quid ſupplendum, potius *ἐκβῆναι* ex antecedd.

P. 786. v. 1. *ἔχωντι.* Vind. *ἔχοντι*, et ſtatim poſt *ἀποδῶμεν.*

Ibid. *τῶ σιῶ συμβ. λῆν τ. Ἐπιδ. ὄρκον.* Vind. *τὼς ἴωσι μὰ τὸν σεμέλην τὸν Ἐπιδαυρίοις ὄρκον.* Ex veſtigiis codd. hanc lect. protulit Valken. Ep. ad Roev. p. 73. ſ. *περὶ δὲ τῶ τῶ Σιῶ σύματος, σέμεν* (i. e. *τιθέναι*) *λῆν τοὶς Ἐπιδ. ὄρκον, δῶμεν δὲ αὐτὼς ὁμόσαι*, vel *περὶ δὲ τῶ τῶ Σιῶ σύματος, λῆν τὼς Ἐπιδαυρίως ὁρκιδδέμεν.* Articulum ſemel poſitum ſufficere cenſet Abr. Priorem emendationem praetulit Leuesq. — In Digreſſ. IV. ad Theocr. Adon. p. 284. vbi σῦμα pro θῦμα, θυσία, poni oſtendit, legit: *περὶ δὲ τῶ τῶ Σιῶ σύματος εἶμεν λῆν τ. Ἐπ. ὅρκ.* Scilicet *εἶμεν* (pro *εἶναι*) repoſuerat Koen. ad Greg. Cor. p. 91. vbi locum illuſtrat. Similiter Reisk. miſſa, quam olim in Act. Erudd. propoſuerat, ſententia, legit: *σύματος, ἦμεν λῆν, ſe velle, vt ſit* (h. e. obtingat, proponatur) *ſacramentum, de ſacrificio dei* (Apollinis).

O. 2. *αὐτοὺς.* Vind. *αὐτοῖς*, et mox *Πελοποννήσῳ.*

V. 3. *ἦμεν.* Vind. *εἶμεν*, et ſtatim poſt *κατὰ τὰ π.*

V. 4. *ὅπα καὶ.* Vind. *ὅπα κα.*

V. 5. *Πελοποννάσω.* Vind. *Πελοποννάσῳ.*

C. 79. p. 786. v. 13. *Καττάδε.* Vind. *Κατὰ τάδε.*

Ibid. *ἦμεν.* Vind *εἶμεν.*

V. 14. *καττὰ.* Vind. *κατὰ τά.*

V. 15. *κοινᾶν — ξυμμαχίᾶν.* Vind. *κοιναὶν ἐόντων τὰν σπονδὰν καὶ τὰν ξυμμαχίαν.* Abr. in Dil. p. 549. ſ. nihil vitii in *ἐόντων* latere cenſet, caeterum etiam *σπονδὴν* in ſing. dici oſtendit. Sed in Auct. p. 366. monet, vere Valken. Not. in Eurip. Phoen. p. 65. emendaſſe *κοινανεόντων.* Nam modum iſtum formandi tertiam pluralem imperatiui non obtinere niſi in participiis, quorum Genit. numero multitudinis terminatur in *άντων, έντων*, et *όντων*, et hinc non aliis temporibus Paſſiuis, quam aoriſtis obſeruari.

P. 788. v. 1. *αὐτῶν.* Vind. *αὐτῶν.* Atque ita etiam v. 3.

V. 4. Infinn. *βουλεύεσθαι — διακριθῆμεν — ἐλθεῖν* pendere ab *ἔδοξε* Cap. init. docet Abr.

V. 5. *τᾶν* (primo loco) Vind. *τῶν* et mox pro *ᾗ* legit *ἤ.*

Ibid. *τᾶν* (ſecundo loco). Vind. *τάν.* Mox idem bis *αἴτε.*

V. 6. *ἐριδδοι* et *δίκας ἔσεσθαι* Valk. Ep. ad Roev. p. LXXV. legi iubet. Hinc emendanda Gottl. nota.

V. 7. *ἄν τινα.* Vind. *ἄντινα.* Mox id. *κατὰ τὰ —* Formam *πολίεσι* et alias doricas formas huius foederis illuſtrat Koen. ad Greg. Cor. p. 154.

C. 80. p. 788. v. 11. *καὶ τά τε.* Vind. *κατά τε.*

V. 16. Scripturam cod. Clar. *ὀλίγους* ita eſſe ſupplendam monet Abr. Dil. p. 550.: *ὁρῶντες ἑαυτοὺς ὀλίγους πρὸς πλείους ὄντας.*

V. 17. Non *Aemilii*, ſed *Franc.* Porti eſſe notam (inter Varr. Lect. *b.*) monet Abr.

C. 81. p. 790. v. 4. Seruata lect. *ξυναμΦότερα* ita verba ſtruit Abreſch.: *καὶ οἱ Λακ. αὐτοί τε* (i. e. *μόνοι*) *ἐλθόντες τὰ ἐν Σικ. ἐς ὀλ. μ. κατες. καὶ μετ' ἐκεῖνα ἤδη καὶ ἑκάτεροι, αὐτοί τε καὶ Ἀργεῖοι χίλιοι* (ſ. *ἑκατέρων αὐτῶν τε καὶ Ἀργείων χίλιο.*) *ξυςρατ ξυναμΦότερα* (nempe *καὶ τὰ ἐν Σικυῶνι καὶ τὰ ἐν Ἄργει*) *ἐς ὀλίγους κατές., τὸν ἐν Ἄργει δῆμον καταλύσαντες.* Dici, Lacedaemonios primum per ſe ſolos, et ſine mille illis Argiuis, Sicyonem profectos, vt oligarchiam ibi inſtituerent, deinde cum Argiuis non modo Argis popularem ſtatum ſuſtuliſſe, ſed et, quidquid de eo Sicyone relictum erat; ex verbis *ἐς μᾶλλον ὀλίγ.* concludit, non ſimul et ſemel oligarchiam ibi eſſe introductam.

C. 82. p. 790. v. 12. Verba *ἐκ πλείονος* cum *ἀναβαλλ.* iungi vult Reisk. *poſt longum vero tempus reiectis in aliud tempus puerorum exercitiis.*

V. 13. *νενίκηνται.* Vind. *ἐνενίκηνται.*

V. 15. Abr. haec ſunt verba: Subſiſtet *ἀγγέλων*, diſtinctione poſt *πρέσβεων* poſita: alioqui ſtatuenda foret transpoſitio, et accipiendum tamquam ſcriptum legeretur: *ἀπό τε τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀγγέλων ἀπὸ τῶν ἔξω Ἀργείων.*

V. 20. *ἢ κατὰ Θάλ.* Vind. *ἢ κ. Θ.*

C. 83. p. 792. v. 6. *πρασσόμενον* cum Hudſ. actiue accipit Abr.

Ibid. *Ἀρχιδάμου.* Vind. *Ἀρχιδάμνου.*

V. 8. *Τσιὰς χωρίον.* Vind. *Σιὰς χωρία.*

V. 10. *ὑπεδέχοντο* etiam in Vind. legitur, idque praefert Abr. Dil. p. 552. propter ſeqq. *οἱ πολλοὶ ἐνταῦθα κατῴκηντο.*

V. 15. *οὕτω.* Vind. *οὕτως.*

C. 84. p. 792. v. 19. ſ. Verba *καὶ χιλίοις καὶ τοξόταις* deſunt in Vind.

V. 23. Verba *ἐς πολ. Φαν. κατ. ςρατ. οὖν ἐς τ. γ. αὐτῶν* exciderunt in Vind.

P. 794. v. 1. *Λυκομήδους.* Vind. *Λυμήδους.*

C. 85. p. 794. v. 8. *ἑνὶ λόγῳ.* Vind. *ἐν ὀλίγῳ*, quod occurrit III, 82. ſed huic loco non conuenire, Abreſch. cenſet.

C. 86. p. 794. v. 11. Locus quem Abr. ad *αὐτοῦ* contulit, eſt IV, 105. vbi *ἀπ' αὐτοῦ* refertur ad *κτᾶσθαι* et *ἐργάζεσθαι* in voce. *κτῆσις* et *ἐργασία.*

V. 12. *περιγιγνομένοις.* Vind. *περιγενομένοις*, et Abr. improbat, quod Weſſ. lectionem omnium librorum mutauit.

C. 87. p. 794. v. 15. Poſt *εἰ δ' ἐπὶ τοῦτο* repetendum eſſe *ξυνήκετε* etiam Abr. monet, et *ξυνήκειν* h. l. propria *conueniendi* ſignificatione poni.

P. 795. Schol. v. 15. Scholio pro verbis *ἢ ἄλλο τι, ξυνήκ.* praefigenda eſſe verba *ἢ ἐκ τῶν παρόντων*, et pro *εἴπερ* ſcribendum *ἤπερ* Abr. oſtendit.

C. 89. p. 796. v. 5. Reisk. legi iubet: *ἢ ὅτι δικαίως Λακεδ.*

V. 7. *ἐπισαμένους.* Scholiaſtae rationem, qui cum ſeqq. iunxit, vituperat Abr. ſtruit autem verba ſic: *οὔθ' ὑμᾶς ἀξιοῦμεν λέγοντας οἴεσθαι πείσειν ἢ ὅτι — ἠδικήκατε· ἀλλ' ἐπισαμένους πρὸς coram, apud eἰδότας, ὅτι δίκ. — — ξυγχωροῦσιν, (οἴεσθαι) διαπράσσεσθαι τὰ δυνατὰ ἐξ ὧν ἑκάτεροι ἀληθῶς Φρονοῦμεν.*

C. 90. p. 796. v. 10. Vt difficultates loci tollantur, primum bonae codd. lectiones in ordinem sunt recipiendae: ἡμεῖς δὴ pro ἦ μὲν δὴ — μὴ καταλύειν ὑμᾶς pro ἡμᾶς, πείσαντα loco v. πείσοντα. εἰκότα et δίκαια differunt vt Latt. *aequa* et *iusta*. ἐκτὸς τοῦ ἀκριβοῦς id. est quod παρὰ τὸ ἀκριβὲς *praeter summum et strictum ius*, quod opponitur τῷ εἰκότι, f. ἐπιεικεῖ. χρήσιμον in responso Meliorum est synonymum voc. ξυμφέρον, et vtrumque opponitur τῷ δικαίῳ. Verba ἐκτὸς τοῦ ἀκρ. refero ad πείσαντα; si ad ὠφεληθῆναι referatur, sensus tamen existet idem. *Coray* ap. Lev.

V. 12. ἐκτὸς. Vind. ἐντός. Hoc etiam praefert Abr. Dil. p. 556. et Auct. p. 366. ἐντὸς τοῦ ἀκριβοῦς ei est, *intra accuratam curam*, h. e. minus, quam quidem oporteat, accurate. Per τὸ κοινὸν χρήσιμον intelligi monet Abresch. quod quisque in periculo versans, etiam inferior, iustum et aequum consequitur (εἶναι etiam c. 98. constare, i. q. περιεῖναι aut νέμεσθαι); idque e re esse omnium, etiam qui viribus praepollent, quod latet in part. ἀεί); sibi autem (τις eo sensu de quo Duk. ad c. 14), addere Melios, non obesse debere quo minus eumdem iusti et aequi fructum percipiant, etiamsi πειςηρίους λόγους ea, qua vellent, cura elaboratos afferre nequeant. Itaque etiam Abr. πείσοντα tuetur; nondum enim persuaserant Melii, sed persuadere conabantur.

C. 91. p. 798. v. 3. παυσθῇ. Vind. παυθῇ.

P. 798. v. 5. Dictum esse pro ἀλλὰ τοὺς ὑπηκόους, ἦν που τῶν ἀρξ. ἐπιθ. αὐτοὶ κρατ. monuerat iam Abr.

C. 94. p. 798. v. 12. Partic. δὲ post ὥςε Abr. tuetur exemplo Herod. atque reddit h. l. *vt proinde*, f. *vt adeo, nos non recepturi sitis.*

V. 13. δέξοισθε. Vind. δέξησθε.

C. 95. p. 798. v. 14. Distinctionem ante ἀσθενείας tolli (cum ed. Bas.) iam voluerat Abresch., ne putetur βλάπτει repetendum esse, et supplendum, ὅτι ἡ μὲν ἀσθ. Immo sententiam esse: ὅσον ἡ μὲν Φιλία ἀσθενείας, τὸ δὲ μῖσος δυνάμεως (ἐςι παρὰδ. Idem Abresch. δηλούμενον expl. δῆλον, laudato non tantum loco ep. 1 ad Corinth. et al. sed et fragm. Menandri, εὐηθία μοι φαίνεται δηλουμένη.

C. 96. p. 800. v. 1. οὕτως in Vind. deest.

C. 97. p. 800. v. 5. Abresch. verba ita struit: ἄλλως τε καὶ εἰ νησιῶται ὄντες καὶ ἀσθενέςεροι ἑτέρων μὴ περιγένοισθε ἡμῶν (τῶν) ναυκρατερων, sed scil. καταςραφειητε. Leuesquius sic: ἄλλως τε (ἂν παράσχοιτε τὸ ἀσφαλὲς ἡμῖν) εἰ ὑμεῖς καὶ νησιῶται ὄντες καὶ ἀσθενέςεροι ἑτέρων (νησιωτῶν), μὴ περιγένοισθε (ἡμῶν ὄντων) ναυκρατ.

C. 98. p. 800. v. 8. Loca quae affert Abresch., vt praeeunte Duk. doceat, etiam lect. ἐκβιάσαντες huic loco aptam fore, passiuum ita poni ostendunt.

V. 9. ξυμβαῖνον. Vind. ξυμβαῖον.

V. 12. μελλήσοντας Reisk legit μελλήσαντας, eos qui alias nunquam vobiscum suscepturi fuissent inimicitias. μέλλειν cum Aor. iunctum ill. Abr.

C. 99. p. 800. v. 14. ποιήσωνται. Vind. ποιήσονται.

C. 100. p. 802. v. 3. παυσθῆναι. Vind. παυθῆναι.

V. 4. εἰῇ etiam supplet Abresch., sed aptius fore καταγνωσθείη censet, etsi bene nouerit, huic voc. vsitate non tertium, sed secundum casum addi.

C. 102. p. 802. v. 8. Nec καινοτέρας, nec τὰ τῶν πολέμων legi vult Abresch. τὰ τῶν πολεμίων esse τοὺς πολεμίους, et h. l. τοὺς πολεμοῦντας, qui inter se bella gerunt; quod doceant verba τὸ δικαφ. ἑκατ. πλ. Sed κοινότεραι τύχαι eidem sunt ἰσαιτεραι, δικαιότεραι, *aequiores* (magis communes) *quam vt numero copiarum semper faueant.* Comparat prouerb. ξυνὸς Ἐνυάλιος, et c. 104. — καινοτέρας praefert Leuesqu. vertens: un cours inattendu.

C. 103. p. 802. v. 11. f. Ita expl. Abresch.: dixerant Melii, sibi, si cedant Athenienſibus, desperatum esse statum, si resistant, spem esse, fore vt subsistant; μετὰ τοῦ δρωμένου ζῆναι ἐλπὶς tropice dictum, fortasse imitatione Pindari Pyth. III, 95. Eo spectant, quae nunc respondent Athenn. In ἀναῤῥιπτ. intell. τὸν κίνδυνον. Structuram autem hanc instituit Abresch.: τοῖς δὲ ἀναῤῥιπτ. (κίνδυνον) εἰς ἅπαν τὸ ὑπάρχον (et non ἐκ περιουσίας scil.) γιγνώσκεταί τε ἅμα (ἡ ἐλπὶς) καὶ γνωρισθεῖσαι (ὑπὸ) σφαλέντων, οὐκ ἐλλείπει ἐν ὅτῳ τις ἔτι φυλάξεται (i. e. δύναται φυλάξαι) αὐτήν. Addere Thuc., monet, in parentheli, spem esse δάπανον τῇ Φύσει, i. e. ἄγαν δάπανον, vel etiam natura sua, quod hominem semper inuitet ad periculum vlterius in quacunque re faciendum. δάπανος (quod etiam vt Subst. adhibetur) cum ex δαπανηρὸς videatur exstitisse, accentum in vltima syllaba poni vult Abr.

V. 13. ἔτι in Vind. deest.

In Not. col. 2. v. penult. legendum: expl. *Abr.* Dilucc. p. 559.

P. 804 v. 1. μιᾶς deest in Vind.

C. 104. p. 804. v. 7. ἔχουσαν. Vind. ἔχουσα.

C. 105. p. 804. v. 10. Verbalia in verba resoluit Abr. ita: οὐδὲν γὰρ ἔξω τῶν μὲν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐς τὸ θεῖον νομισθέντων, τῶν δ' ε. σ. α. βουληθέντων f. βεβουλημένων δικ. — Reisk. corrigit βουλεύσεως.

P. 806. v. 2. καταλείψοντες. Vind. καταλήψοντες. Idem mox part. ἂν omisit.

C. 107. p. 806. v. 13. Οὔκουν pro Οὐκοῦν legit Lev., et in fine periodi ponit interr. notam. Corayus seruat Οὐκοῦν sed οἴεσθε in imperat. accipit, vnde eadem sententia, quae ex altera ratione, oritur.

V. 14. δρᾶσθαι. Vind. δρᾶσαι.

In Schol. ad init. hui. Cap. (p. 806. v. 1.) Abresch. περιΐςασθαι monet (Dil. p. 562.) esse *declinare, fugere*, atque praep. περὶ hunc vsum, in Auct. p. 367. illustrat.

C. 108. p. 806. v. 15. ἐγχειρίσασθαι. Vind. ἐγχειρήσασθαι. Nota Gottl. ad hoc verbum (p. 807. col. 2.) ex Abr. p. 562. petita est.

V. 16. Reisk. corrigit βεβιοτέρως ἐς ἡμᾶς ἢ ἐς ἄλλους, alias vitium esse in νομιεῖν ratus. Pro νομιεῖν in Vind. est νομίσειν

C. 109. p. 808. v. 4. ναυτοκρατόρων. Vind. ναυκρατόρων.

C. 110. p. 808. v. 6. λαθεῖν. Vind. λαβεῖν.

V. 7. ſ. Duplicem proponit Abreſch. verborum ſtructuram; aut: *καὶ ὁ πόνος ὑμ. μᾶλ. ἔσαι περί τε τῆς ξυμμ. καὶ οἰκειότ.* (ταύτης nempe, ideoque ὑμετέρας, veſtra vobisque propria regione) *ἢ τῆς μὴ προσηκ. γῆς* (ſ. ἡμετέρας. Negatio οὐ inuerſo verborum ordine abundat.) aut: *καὶ ὁ πόν. ὑ. ἔσαι οὐ περὶ τῆς μὴ προσηκ. μᾶλ. ἢ τῆς ξυμμ. τε γῆς καὶ τῆς οἰκειότ.* (ταύτης).

C. 111. p. 810. v. 5. *ὑποτελῆ.* Vind. *ὑποτελεῖς.* Id praefert Abr. in Dil. p. 563. quia Thucyd. de hominibus *ὑποτελὴς* adhibet ſemper, non de agris aliisue rebus. Exempla ſeriorum ſcriptt. vbi *ὑποτ.* etiam de rebus dicitur, ob Dukeri dubitationem adtulit, et in Auct. (p. 368.) vnum e Ioſepho, vbi *τὰ Ἱεροσόλυμα ὑποτελῆ.*

V. 8. Abreſchius, cuius ſtructuram verborum Bauer. notauit, cenſuit auctorem ſcripſiſſe *περὶ ἣν*, non *ἧς*, ne cum *μιᾶς* iungeretur. Senſum ipſe ita reddidit: *circa quam*, aut *de qua, patriam felicem infelicemue futuram vnius erit conſultationis et in vna concione.* Etiam Leuesq. hanc rationem duriorem eſſe exiſtimauit. Ipſe Leuesq. *ἔσαι* reddi vult *licebit*, et ſubintelligi Inf. *ἔχειν*, *ἣν ἔσαι* (ὑμῖν) *μιᾶς περὶ* (βουλῆς) *καὶ ἐς μίαν βουλὴν, τυχοῦσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν* (ἔχειν). *Conſiderate igitur et nobis ſemotis ſaepius animis reputate, de patria vos conſultare, quam ex hoc vno et in hoc vno conſilio, ſaluam aut nutantem vobis habere licebit.* Reiskius poſt *καὶ μὴ* diſtinguit, pro *ἔσαι* autem *ἴσε* aut *ἔξετε* legit, et poſt *μιᾶς περὶ* excidiſſe *βουλευόμενοι* putat: *ἣν, μιᾶς περὶ βουλευόμενοι, καὶ ἐς μίαν βουλὴν τυχοῦσαν καὶ μὴ, σφαλεῖσαν ἢ κατορθώσασαν ἔξετε, quam patriam, quum de vnica deliberetis, et id quidem vnico in conſeſſu, qui aut recte prudenterque aut ſecus decernet, habebitis aut offictam calamitatibus, aut recto pede ſtantem.* Vel etiam: *ἣν μιᾶς ἡμέρας καὶ ἐς μίαν βουλὴν, τυχοῦσαν καὶ μὴ, σφάλλειν καὶ κατορθοῦν ἔσαι.* — Pro *ἔσαι* etiam Vind. *ἴσε*, idemque margini ed. Ald. adſcripſit Tuſan. — Paullo ante (v. 5.) in Vind. eſt: *καὶ ὡς οἵτινες* — Part. *καὶ* etiam ap. Stob in Serm. *περὶ πολιτείας* omittitur.

C. 112. p. 810. v. 10. Reisk. legi vult: *παραπλήσια οἷς καὶ ἀντέλεγον vt cenſebant ſimilia illis quae paulo ante* Athenienſibus *obiecerant et ad eorum dubia reſponderant, hanc peremtoriam ferebant ſententiam.*

P. 810. in *Thucyd.* v. 10. *Ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς παραπλήσια, καὶ ἀντέλεγον, ἀπεκρίναντο τάδε*] *Fr. Porti* emendationem non recipimus. Nihil in textu addendum hic aut mutandum; verba enim: *ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς παραπλήσια, καὶ ἀντέλεγον*, deliberationem quae habita fuit, inter ipſos nempe Melios inſtituram, indicant, quibusdam ſimilia iis, quae antea prolata fuerant, pronuncian-tibus, aliis contra ſentientibus, quemadmodum ſolet fieri, *πολλῶν λεχθέντων ἐπ' ἀμφότερα*, vt Noſter loqui amat. Sic vſus quoque antea verbo *ἀντιλέγειν Thucydides.* GRAMMIVS. *Portus* ſine cauſa pro *ἀντέλεγον* legit *ἔλεγον*. Sed non abſurde putat particulam *καὶ* poſt *παραπλήσια* hic habere vim relatiui. Nam et ſic rurſus *Thucydides* VII, 71. *παραπλήσιά τε ἐπεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ*, quod recte exponi poteſt *παραπλήσια ἐκείνοις, ἃ ἔδρασαν* Et ſic hoc loco *παραπλήσια καὶ ἀντέλεγον*, itidem accipi poteſt pro *παραπλήσια ἐκείνοις, ἃ ἀντέλεγον*· nimirum in diſceptatione illa cum legatis Athenienſium. Et hunc eſſe ſenſum horum verborum exiſtimauit auctor Scholii in *Cod. Caſſ.* in quo iis adſcribitur *τοῖς πρεσειρημένοις.* Id autem etiam bene dicitur *παραπλήσια οἷς ἀντέλεγον*, quemadmodum *Portus* exponit ſuum *παραπλήσια καὶ ἔλεγον.* DVK.

C. 113. p. 812. v. 7. *παραβεβλημένοι.* Abreſch. Dil. p. 566. notat, Schol. non legiſſe *προβεβλημένοι*, ſed ſenſum vtcumque indicaſſe. Ipſe *παραβ.* accipit, vt *παρατείνεσθαι* III, 46. vel pro *παραδόντες ἑαυτούς.*

C. 114. p. 812. v. 9. *ἐτράποντο.* Vind. *ἐτρέποντο.*

C. 115. p. 812. v. 19. *ἐδύν. χρήμασιν* Abreſch. proprie hanc vulg. lect. ita explicat: *quaecumque pretio*, aut etiam *vtilitate, ſe commendabant*, i. e. (quoad ſenſum) *quidquid alicuius pretii et ex vſu erat.* Illuſtrat autem comparatis formulis *δύνασθαι χρήμασι, δυνατὸς χρήμασι*, et ſignif. v. *δύνασθαι, valere.* Idem non probat, ſi quis velit *χρήμ.* iungere cum *ἀναχωρήσ.*, pro *σὺν τοῖς χρήμασιν*, ſi quid mutandum ſit, ſcribi poſſe *χρήσιμα*, quod iam Waſſ. in praef. Duk. coniecerat. De aliis lectt. idem egit Obſſ. Miſc. Bat. Vol. III. p. 306. — Leuesq. praetulit *χρήματα* redditque *effects vtiles.* Scil. *χρήματα* dicuntur, quorumcumque vſus eſt, vt Abreſch. in Auct. p. 369. docuit.

C. 116. p. 814. v. 4. *αὖθις.* Vind. *αὖτις.*

V. 5. *Ἀθηνῶν.* Vind. *Ἀθηναίων.*

V. 6. Waſſii notam ad h. l. vbi male Heſ. verba laudat, caſtigauit Abreſch. p. 568.

V. 8. *ᾤκισαν*, propter addita verba *ἀποικ. πέμψ.* vnice veram eſſe lectionem cenſet Abr. h. l.

AD VOLVMEN SECVNDVM. Lib. VI.

C. 1. p. 2. v. 5. *ἐν εἰκ. ϛαδίων.* Vind. *ἐν εἴκοσι ϛαδίοις*, atque ita etiam Tuſan. ſcripſit. — Abr. p. 569. non cenſet Demetrium legiſſe *εἶναι*, ſed locum laudaſſe non ſingulis verbis adnumeratis. Locum ſic expediri vult: *καὶ τοσαύτη οὖσα* (Sicilia), *μὴ οὖσα ἤπειρος, διείργεται τὸ* (*εἶναι τοῦτο*) *ἐν εἴκ. μ. ϛ.*

C. 2. p. 2. v. 7. *ὧδε.* Vind *ἦδε.*

V. 15. *προεξυνώκησαν.* Vind *προξυνώκισαν.*

P. 4. v. 3. *Ἀρκάδων.* Vind. *Σικελοῦ.*

V. 7. Abreſch. *ᾤκουν περὶ* cenſuit pro *περιῴκουν* eſſe poſitum, h. e. *ᾤκουν πέριξ καὶ ἐν κύκλῳ πᾶσαν*, atque latinum interpretem vituperat.

V. 10. *ξυνοικίσαντες.* Vind. *ξυνοικήσαντες.*

C. 3. p. 6. v. 2. *Σικελοὺς.* Vind. *Σικελάς.*

C. 4 p. 6. v. 12. *Συρακουσίων.* Vind. *Συῤῥακουσίων*, atque ita etiam vocabula adfinia ſemper cum duplici *ῥ* in hoc cod. ſcribi obſeruat Alter.

V. 18. *ᾤκισαν.* Vind. *ᾤκησαν.* In eodem v. 22. ſcribitur *Ζάκλη.*

P. 8. v. 3. ſ. *τὸ χωρίον τὴν ἰδέαν.* Vind. inuerſo ordine, *τὴν ἰδ. τ. χωρίον.* Mox pro *ζάγκλον* idem *ζάκλον.*

C. 6. p. 8. v. 19. *ἄρχειν.* Vind. *ἄρξειν.*

C. 7. p. 10. v. 18. *ἀνεκόμισαν, τινὰ.* Vind. *ἀνεκομίσαντό τινα.*

V. 23. *ἄπωθεν.* Vind. *ἄποθεν.*

P. 12. v. 1. *Μακεδονίᾳ ἱππέας.* Vind. *Λακεδαιμονίᾳ· καὶ ἐς Μεθώνην τὴν ὅμορον Λακεδαιμονίᾳ* (sic) *ἱππέας.*

C. 8. p. 12. v. 8. *μισθὸν.* Vind. *μισθός.*

V. 10. *ἐν τῷ κοινῷ.* Vind. *ἐν τοῖς κοινοῖς.*

V. 16. *ἀκούσας* praefert Abresch. p. 570. 1. quod non neceſſarium fuerit, monere, inuitum Niciam eſſe ducem electum, cum hoc ex omni eius oratione appareat, 2. quod non bene procedat opponendi ratio *ἀκούσιος μὲν — νομίζων δὲ* — Cenſet igitur librarios *ἀκούσιος* propterea dediſſe, quod c. 12 legerant Alcibiadem *ἄσμενον*, c. 34. Niciam *ἄκοντα* ducem creatum. Leuesq. *ἀκούσιος* ſecutus eſt, quod probabile ſit Niciam ipſum interfuiſſe concioni, in qua dux legebatur, neque id ab aliis audiuiſſe.

P. 12. in Not. col. 2. v. 17. poſt, *ἄκοντος ἡγουμένου.* add. Nec non *Ariſtides* Orat. Sicula poſter. Tom. II. p. 34. de Nicia: *εἷς δὲ ὁ λειπόμενος, ὃν ἄκοντα ἐνθένδε ἐξηλάσαμεν.* Dvk.

V. 18. *τοιάδε.* Vind. *τάδε.*

C. 9. p. 14. v. 3. *οὕτω.* Vind. *οὕτως.* Mox in eodem *αἱρεσθαι.*

V. 4. *καί τοι* etc. Cenſet Abreſch. eſſe verba Niciae occupantis obiectionem, quam fieri poſſe praeuidebat. Dicat aliquis: tu vero, Nicia, cur aduerſaris expeditioni Siculae, quem certus inde manet honor, quemque ſcimus minime vitae ſuae metuere. At non ideo contra meam ſententiam dicam. Aut etiam poſſe verba videri oſtenſuri, ſibi diſſuadenti maxime auſcultandum eſſe, quod, honore poſthabito, ſalutaria ſuadeat. Ita autem expedit: *καίτοι ἔγωγε (εἰ) καὶ τιμώμενός (εἰμι) ἐκ τοῦ τοιούτου, καὶ ἧσσον ἑτέρων περὶ τῷ ἐμ. σώμ. ὀρῳωδῶν*, (*ὅμως*) *νομίζω ὁμοίως* etc. *νομίζω* dediſſe Stobaeum, quia haec extra nexum cum praecedd. excerpſerit. *πρόηται* repudiat et Abreſch., vt e compendio ſcrib. ortum. Hoc velle Niciam ſe etiamſi vitae ſuae metueret, tamen non deteriorem fore ciuem, qui ſibi ſuisque bonis conſuleret; aut, quamuis ipſe non timeat tamen non exiſtimare prouidos ciues eſſe malos. Reisk. legi vult, aut, *ὃς ἂν ἧκιστα τοῦ σώμ.*, aut *ὃς ἂν καὶ τ. σ. — πρόηται.*

V. 7. Reisk. corrigit: *ἀλλὰ ἢ ἃ ἂν ἐγιγν.*

C. 10. p. 14. v. 12. *δεῦρο.* Vind. *δεύτερον*, quod Abreſch. p. 571. improbat.

P. 16. v. 1. f. Abreſch. et Leuesq. ita, praeeuntibus codd. nonn., legunt: *οὔτε γὰρ ἐνθένδε τε ἄνδρες ἔπραξαν αὐτὰς* (poſſe et *αὐτὰ* ſcribi monet Abreſch.) *καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων, σφαλέντων δέ που ἀξιοχρ. δ.* Leuesq. vnice verum eſſe *ἔπρ. αὐτὰς* ſcil. *σπονδὰς* cenſet; nam *αὐτὰ* indefinite fore *res*, *ea*, quod ita explicari poſſit, effeciſſe illos legatos vt foedus minus ſtabile eſſet. Senſum autem eſſe: legatos Athenn. et aduerſariorum (Niciam et Pliſtoanactem) ita foedus pepigiſſe, vt firmum eſſet, quamdiu Athenienſes quieſcerent. In Schol. ad h. l. (p. 15. v. 13.) Abreſch. iubet verba *ἐκ τῶν ἐναντ.* deleri et reſcribi *τὸ δὲ σφαλέντων ἀξιοχρέῳ δυνάμει.*

V. 8. *τινα* ad Alcibiadem reſpicere exiſtimat Lev.

V. 10. *βεβαιωσώμεθα.* Vind. *βεβαιωσόμεθα. εἰ* aut *εἴ γε* pro *ſiquidem*, aut *διότι* accipit Abr. cui Gottl. debet.

C. 11. p. 16. v. 15. *κρατήσας τε.* Vind. *κρατήσαντάς τε.* Verba ita ſtruit Abreſch. *ἀνόητον δὲ, ἐ. τ. ἰέναι, ὧν κ. τ. μ. κ. τ. κ. μ. κ. μ. ἐ. τ. ὁμοίῳ ἔξαι* (*ὡς*) *καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι. κατασχήσει τις* pro *κατασχήσομεν*, vt ſup. cap. *σκοπεῖν τινα* pro *ἡμᾶς.*

P. 18. v. 7. *ἐπίθοιντο.* Vind. *ἐπίθειντο.*

V. 9. Vt oſtenderet non ſcribendum eſſe *ἐφίεσθαι*, Abreſch. in Auct. p. 370. ita verba ordinat: *ὅπερ νῦν ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς (αὐτῶν) ξυμμάχους πεπόνθατε, καταφρονήσαντες (αὐτοὺς) διὰ τὸ παρὰ γνώμην περιγεγενῆσθαι αὐτῶν (ἐκείνοις) πρὸς ἃ ἐφοβεῖσθε (αὐτοὺς) τὸ πρῶτον, ἤδη καὶ Σικελίας ἐφίεσθε.*

V. 11. Supplemento verbi *ποιεῖν* quod interpres addit, non opus eſſe oſtendit Abreſch. qui verba ita ordinat: *μηδὲ ἡγήσασθαι, Λακεδ. ἄλλο τι σκοπεῖν, ἢ ὅτῳ τρόπῳ, ἣν δύνωνται, σφῆλ. ἡμᾶς ἔτι καὶ νῦν εὖ θῆσ. τὸ σφετ. ἀπρεπὲς, διὰ τὸ αἰσχρόν.*

V. 12. *ὅσῳ δὲ καί — δὲ* omittit Vind.

V. 14. Comma non poſt *ἐπιβουλεύουσαν*, ſed poſt *ὀξέως* poni vult Reisk.

C. 12. p. 20. v. 3. Verba ita eſſe accipienda monet Abreſch. ac ſi legeretur: *οἷς τότε ψευσ. καλῶς χρήσιμον, καὶ (τὸ) αὐτοὺς παρασχ. λόγους μόνον, ἢ κατορθώσαντας τῷ τοῦ πέλας κινδύνῳ μὴ εἰδέναι χάριν ἀξίαν*, ἢ etc. — In Vind. vt in Reg. *κινδύνῳ αὐτῶν λόγους*, cuius lectionis rationem non haberi poſſe Abreſch. docet, etiamſi *τοῦ πέλας αὐτῶν* iungatur. Melius proceſſurum eſſe *αὐτὸ μόνον.*

V. 5. Aut *τοῖς Φίλοις* aut *ξυναπολέσαι* legit Reisk.

V. 9. Etiam Vind. *καὶ μὴ οἷον* (pro *εἶναι*) quam lect. et Schneiderus Ind. Mem. Xen. ed. recentiff. V. *Οἷος* praetulit.

C. 13. p. 20. v. 10. *παρακελευσοὺς* actiue accipiendum eſſe iam Abreſch. Dil. p. 575. cenſuit, pro *παρακελεύοντας.* Add. Auct. p. 370. Reisk. corrigit *παρακελευσὰς* et in *τῷ αὐτῷ* ei intelligitur Prytanis. Deinde legit: *καί τοι καὶ πρεσβυτ.* — Verborum ſeqq. ſtructuram hanc proponit Abreſch.: *καὶ τοῖς πρεσβ. ἀντιπαρακ., εἴ τις παρακάθ. τινι τῶνδε, μὴ καταισχυνθῆναι* (ne ideo eum pudeat diſſuadere bellum) *ἂν μὴ ψηφίζ. πολ.* (i. e. *μὴ ψηφίζεσθαι πολεμεῖν*) *ὅπως μὴ δόξῃ μαλακὸς εἶναι. ἂν μὴ ψηφίζηται* quoniam id. eſt quod *ἂν ἀποψηφίζηται*, inde putat ortam eſſe lect. cod. Gr. *ὑποψηφίζηται.* Si quis malit ordinare: *οὓς ὁρῶν ἐγὼ νῦν ἐνθάδε καθημένους παρακελευσοὺς τῷ αὐτῷ ἀνδρὶ, φοβοῦμαι, ὅπως μὴ, εἴ τις τῶν πρεσβυτέρων παρακάθ. τινι τῶνδε, δόξῃ μαλ. εἶναι, ἂν μὴ ψηφίζ.*, erit leue hyperbaton, nec opus erit ſupplementis in verſione lat.

V. 13. *πατρίδος.* Vind. *Τρωάδος.*

P. 22. v. 1. *Ἰονίῳ.* Vind. *Ἰωνίῳ.*

V. 3. *τὸν πρῶτον πόλεμον.* Leuesq. legi iubet *τὸ πρῶτον πόλ. prius ſuſceperunt bellum ſine Athenn.*, quia ſequuntur verba: *ipſi ſoli ſine Athh. illud finient.*

C. 14. p. 22. v. 9. κακῶς etiam in Vind. deeſt. Non autem recte abeſſe poſſe cenſet Abreſch. quamquam, vt ſano corpori, ita ciuitati, ſalutare capienti conſilium non opus eſt medico qui ſubueniat; quo vno reſpectu putat omiſſionem voc. κακῶς defendi poſſe. καλῶς autem locum habiturum, ſi ſcribatur βουλευσομένης cum cod. Baſ. Sequentia ita expedit Abreſch.: καὶ τὸ καλ. ἄρξαι τοῦτ' εἶναι (νομίσας) τὸ τὴν πατρίδα etc. Corayus cenſet hunc fuiſſe tum communem locum hauſtum e ſcriptis medicorum. Certe Hippocrates I. Epidem. ſect. 2. p. 662. T. I. Van der Lind. monet medicum ἀσκεῖν περὶ τὰ νουσήματα δύο, ὠφελέειν, ἢ μὴ βλάπτειν.

In τὸ (ante καλῶς) definit cod. Vind., et in fine paginae manus recentior adſcripſit λείπει λοιπά.

C. 16. p. 24. v. 9. ἐπιβόητός εἰμι. Tuſanus monet alios legere περιβόητός εἰμι. Vtrumque, vt et διαβόητος in vtramque partem dici monet Abr.

V. 13. νόμῳ — τιμὴ, pro, τιμὴ νόμιμος Abreſch. in Auct. p. 372.

V. 15. Reisk. emendat aut αὐτὰ, aut αὔτη.

P. 26. v. 1. οὐκ ἄχρ. ἢ ἄνοια etc. docet Abr. dictum eſſe pro, οὐκ ἄχρηστος ὅδε ὁ ἄνους, ὃς etc.

V. 5. Reisk. coniicit legendum ἔκ τινος.

V. 7. προσποίησιν μὴ οὖσαν eſſe, προσποίησιν ψευδῆ, atque hoc pro ξυγγένειαν ψευδῶς προσπεποιημένην Abr. in Auct. p. 371. notat.

C. 17. p. 26. v. 13. παρὰ Φύσιν Steph. videtur interpretatus eſſe *iuxta naturam;* at ſemper ſign. *praeter*, aut, *contra;* idque explicat Leuesq. ita, non conueniens meae aetati, meis annis. Abreſch. explicat ὑπερφυὴς, h. e. ἐγὼ ὁ ὑπερφυῶς ἄνους δοκῶν εἶναι. Reliqua ſic intelligit: καὶ ταῦτα ἐγὼ ὁ νέος — δι' ὁμιλίας καὶ λόγοις πρέπουσιν ἐς τοὺς δυνατοὺς τῶν Πελ. ἔπραξα. Vnde recte, monet, auctorem Lexici Coislin. hinc laudare potuiſſe λόγοις ὡμίλησα πρέπουσι et explicare συνεγενόμην.

P. 28. v. 1. ὀργὴν h. l. interpretatus eſt Leuesq. *vivacité:* cette vivacité qui inſpire la confiance.

Ibid. In Schol. ad h. l. (p. 29. v. 1.) aut leg., eiecta part. δέ, ὃ καὶ μᾶλλον ὅλον τῷ ἐπιΦ. aut excidiſſe ante τὴν νεωτάτην cenſet Abreſch. τὴν δύναμιν ἢ etc.

P. 28. in *Thucyd.* v. 1. Λόγοις τε πρέπουσιν ὡμίλησε] Hinc corrigendum eſt *Lexicon Bibliothecae Coislin.* p. 483. Θουκυδίδης ς'. καὶ λόγοις ὡμίλησα πρέπουσιν, ἀντὶ τοῦ συνεγενόμην. Nec ὁμιλῆσαι hic idem eſt, quod συγγενέσθαι. Dvk

V. 6. Ordinem verborum hunc eſſe ſtatuit Abreſch.: ὅ τι δὲ ἕκαστος οἴεται ἢ λέγων (λαβεῖν) ἐκ τοῦ πείθειν, ἢ ζασιάζων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, ταῦτα λαβὼν, μὴ κατορθ., ἕτοιμός ἐ. οἰκήσειν ἄλλην γῆν, eritque ita Enallage Fut. pro Praeſ. Aut ita: ὅτι δὲ i. e. διότι δὲ, ἔκ. οἴεται οἰκήσειν ἄλλ. γῆν, λαβὼν ἢ ἐκ τοῦ πείθειν λέγων, ἢ μὴ καθ. ζασιάζων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, ταῦτα ἑτοιμ. *quia quisque cogitat alio migrare poſtquam ſe ditauit vel orationibus perſuadendo, vel, hoc non ſuccedente, ſeditiones excitando, pecunia publica*, eo *ſe parat*, id meditatur, agit.

V. 11. ὅσοι reſpondere τῷ οἱ ἄλλοι iam cenſuit Abr.

Ibid. αὐτοὺς ante ἐψευσμ. Leuesq. refert ad ὁπλίτας, vti Henr. Stephanus vertit: Sed cum longe ſupra veritatem ſuorum militum numerum antea auxerit Graecia.

P. 30. v. 2. καὶ νῦν — βλάπτειν. Corayus monet, nec Scholiaſten videri h. l. intellexiſſe, nec interpretem latinum. Ipſe vertit francog. ita: Iamais les habitans du Péloponnèſe n' eurent moins d' eſpérance de nous vaincre que dans ce moment. Mais ſuppoſé même qu' ils faſſent tous leurs efforts pour tenter quelque choſe contre nous, ils ſont bien en état de faire une incurſion dans notre territoire, quand même notre flotte reſteraît dans le port: mais ils ne pourront nous faire le moindre mal par leur marine. Ad eundem fere modum, paulo tantum clarius, vertit Leuesq. ἐῤῥῶντο εἰς τ. πόλεμον Cor. ex III, 8. laudat, atque docet, non ex Heſ. legendum eſſe ἐῤῥώοντο, ſed hunc potius ex illo corrigendum, εἴτε h. l. non eſſe *etſi*, ſed i. q. ἤν τε *et ſi*. — Abreſch. aut ἐῤῥῶνται in Coniunct., aut ἐῤῥῶντο Optat. i. e. προθυμοῖντο legi vult, *etiamſi maxime cupiant velintue.* Iungit autem cum ſeqq. ita: εἴ τε καὶ πάνυ ἐῤῥῶνται ἐσβάλλειν ἐς τὴν γῆν ἡμῶν, τὸ μὲν (ποιεῖν), καὶν μὴ ἐκπλεύσωμεν, ἱκανοί εἰσι.

C. 18. p. 30. v. 7. ἐκεῖνοι ἡμῖν. eſſe ἐβοήθησαν ex praec. βοηθοῖμεν repetendum Abr. docet in Auct.

V. 10. De permutatione verborum Φιλοκρινεῖν et Φυλοκρινεῖν Abreſch. in Dil. et Auct. diſputauit, atque multo collegit exempla verborum, quorum propriae ſignificatt. rariſſimae, tropicae frequentes ſunt, aut quae ſingulari modo ſtruuntur.

V. 14. Qui in codd. Caſſ. emendauit τοῖς δὲ, eum ſuppleuiſſe ἐπιβουλεύειν, et ἀνιέναι ſumſiſſe pro ἐᾶν, ἐνδιδόναι obſeruat Abr.

V. 16. Λογισάμενοι etc. Ordinem hunc facit Abr. Dil. p. 585.: Λογ. οὖν μᾶλ. (ἡμᾶς) τάδε αὐξήσειν, ἢν ἴωμεν ἐπ' ἐκεῖνα, ποιώμ. τ. πλοῦν, ἵνα ζορ. τε Πελ. τὸ Φρόν. εἰ ὑπερ. καὶ οὐκ ἀγαπ. τὴν ἐν τῷ παρ. ἡσ. δόξ. πλεῦσαι καὶ ἐπὶ Σικ. καὶ ἅμα ἢ πάσης τῆς Ἑλλ. ἀρξ. προσγεν. τῷ εἰκότι τῶν ἐκεῖ, (aut vt idem in Auct. καὶ ἅμα ἢ πάσης τῆς Ἑλλ. τῷ εἰκότι ἄρξομεν, τῶν ἐκεῖ προσγενομένων,) ἢ κακ. γε Συρ. Tropicum v. ζορέσαι vſum exemplis pluribus illuſtrauit.

C. 20. p. 34. v. 5. Recte a vulg. int. verſa eſſe verba τό τε πλῆθος — Ἑλληνίδας monet Abreſch. Nam cohaerere cum praecedd. ἐπὶ γὰρ — μέλλ. ἰέναι μεγ., καὶ οὔθ' ὑπηκ. — οὐδ' ἂν — προσδεξ. τό τε πλῆθ. etc.

V. 10. Etiam Schol. legiſſe ἀπ' ἀρχῆς Φέρεται, monet Abreſch. in Dil. p. 586. qui in Schol. cenſet verba ita transponenda eſſe: καὶ ἔχουσι Φόρον ἄρχοντες βαρβάρων τινῶν. Perinde autem eſt, ac ſi legeremus: Συρακουσίοις δὲ καὶ ἀπὸ βαρβ. τινῶν Φέρ. (χρήματα) διὰ τὸ ἄρχειν αὐτῶν. Leuesq. tuetur vulg. ἀπαρχὴ et interpretatur *des contributions en nature;* tales enim fuerunt primi fructus.

C. 21. p. 34. v. 12. Gottleb. animaduerſio ex Abreſch. eſt petita.

P. 36. v. 3. Repudiata Portorum ratione ita verba ordinat Abreſch.: (δεῖ) δὲ αὐτόθεν παρ. ἀξ. ἐπ. γνόντας — πλεῖν, καὶ (ὅτι) ἀπαρτήσαντες ἤλθετε ῥᾳτευσόμενοι οὐκ ἐν τῷ ὁμοίῳ, καὶ οὐ ξύμμαχοι (ἦλθετε)

ἐπί τινα ἐν τοῖς τῇδε ὑπηκ. ὅθεν ῥᾳδ. — ἀλλοτρ. πᾶσαν. In ἀπαρτήσ. supplet ὑμᾶς, neque tamen futurum reponi vult, sed aor. per futurum exactum reddi. στρατευσάμενοι si legatur, alium instituendum esse verborum ordinem. προσέδει aut per enallagen scriptum esse pro προσδεῖ, aut per supplementum, ὃ ἂν ἦν ῥᾴδιαι αἱ — *quod si esset, facilem haberetis, quo foret opus, commeatus copiam.*

C. 22. p. 36. v. 10. Quia per πεφρυγμένας κριθὰς Grammatici interpretantur κάγχρυς, Pierson. ad Moer. p. 213. suspicatur id voc. esse h. l. reponendum, et glossema male irrepsisse in texta. Paulo ante τινα esse posse Neutr. Plur. censuit Abr.

V. 12. Aut hyperbaton esse existimat Abresch. vt πολλὴ οὖσα referatur ad verba praecedd. ἵνα — ἔχῃ ἡ στρατιὰ πολ. οὖσα τὰ ἐπιτ. οὐ γὰρ — ὑποδεξ., aut antiptosin Nominatiui loco Accus. sed si ὑποδέξασθαι accipiatur pro ὥςε ὑποδ. sc. αὐτὴν, Nominatiuos bene procedere.

C. 23. p. 38. v. 4. πλήν γε etc. est *praeterquam aduersus* etc., ceu scriptum esset: οὐ λέγω πρὸς τὸ μάχιμον αὐτῶν μόνον τὸ ὁπλιτικόν. Abresch. ἀντίπαλον idem accipit pro ἀντιπάλως, vt Steph.

V. 9. Non Abresch. dixit h. l. ἀνθρώπους θεῷ opponi, sed interdum ea vocabb. sibi opponi.

C. 24. p. 38. v. 15. ὑπὸ τοῦ ὀχλ. Abresch. explicat *propter metum turbarum, metu ne maiore molestia afficerentur.*

P. 40. v. 4. Abresch. Dil. p. 590. repetit Nominatiuos a verbo latente in v. ἔρως ἐνέπεσεν, scil. ἤρασαν aut ἐπεθύμησαν, aut in εὐέλπ. ὄντ. adsumendum ἦσαν, h. e. ἦσαν ἐλπίσαντες, aut εὐέλπ. ὄ. iunctum τῷ πόθῳ poni pro, τῇ ἐλπίδι. Gottleberi adnott. praecedd., vt fere semper, ex Abresch. petitae sunt.

C. 25. p. 40. v. 10. debuerat proprie esse: ὁ δὲ εἶπε μὲν, ἄκων δέ, auctore Abresch.

V. 13. ἦν δ' ἔτι legi mauult Abresch. quia huius loci aliam esse putat rationem quam eorum vbi εἴ τι δύνασαι, aut similia leguntur, et καὶ sequitur. In Auct. tamen p. 375. videtur ipse vulg. confirmasse; nam monet ἤν τι et εἴ τι non inferre dubitationem, sed esse pro ὅ, τι, *quantum potest, pro viribus.*

P. 41. Schol. v. 3. extr. aut αὐτὸν pro αὐτῷ, aut potius ἐπικελευσάμενος pro ἐπικαλ. legi iubet Abr.

C. 28. p. 42. v. 12. ὑπολαμβάνειν non recte a Schol. explicari censet Abresch., et illam verbi significationem h. l. valere putat, qua quis natandi imperitus ab alio, ne mergatur, leuatur et sustinetur; esse igitur: *excipere, sustinere*, facere ne euanescant obiecta crimina, verum crescant sermonibus.

P. 43. Schol. v. 8. Verba Schol. ἀντὶ τοῦ ὑπόθεσιν ἐξήταζον, etiamsi cum cod. Cass. omittatur ἀντὶ τοῦ ὑπόθ., tamen intelligi non posse monet Abresch. nisi obseruetur respici ad verba statim subiecta τοῦ τε γὰρ ἔκπλου οἰωνὸς ἐδόκει εἶναι.

C. 29. p. 44. v. 8. Mutatam syntaxin in δεδιότες τό τε στρατ. — ὅ τε δῆμος, pro, τόν τε δῆμον, μὴ μαλ. ill. Abr.

V. 10. ἐνιέναι non esse, *submittere*, verum i. q. ἐγκελεύεσθαι censet Abr.

C. 31. p. 46. v. 7. distinctionem poni post τῇ ὄψει, et ἀνεθάρσουν cum τῇ παρούσῃ ῥώμῃ iungi vult Abresch. Male etiam capitis initium in verbis καὶ ἐν τῷ παρόντι κ. constitui obseruat. In Schol. ad init. cap. (p. 47. v. 1.) pro ἀπόντες idem scribit ἀπιόντες.

V. 9 f. ἡ ἐς Ἐπί. Thucydidem ἀκυρολόγως locutum censet Reisk. quem offendit ἡ ἐς Ἐπ. παρασκευὴ cum postea legatur Φυλῆς παρασκευῇ. Verum Abresch. monet, si quis et antecedd. et seqq. considerauerit, facile intellecturum, non pugnare, quae de altero illo apparatu dicuntur, qui prae Siculo vere erat tenuis et Φαῦλος.

P. 48. v. 2. σπουδῇ. Tusan. scribit σπονδῇ.

V. 5 προσετετελέκει tuetur Abresch. et explicat: ἐτετελέκει πρὸς s. εἰς τὸν σόλον.

V. 11. Monet Abresch. interpretem vertisse ἤδη tanquam legisset ὅδε. Ipse ἦ δὴ emendat (*reuera, sane*) quia ἤδη negat ita pleonastice vsurpari.

C. 32. p. 48. v. 13. ἐσέκειτο praefert Abresch. vt vsitatius.

C. 33. p. 50. v. 14. πείθων γε ἐμαυτὸν sc. εἰμὶ (quod refertur ad antec. γιγνώσκω etc.) accipit Abresch. in Auct. p. 377. pro, πειθόμενός γε σαφέστερόν τι εἰδέναι λέγειν, vel ὡς σαφ. τι εἰδώς, sc. οὐκ ἐπισχήσω.

C. 34 p. 52. v. 11. αὐτοῦ pro ἐνταῦθα illustrat Abr.

V. 13. Docuit Abresch. ξυμμαχίαν poni pro ξυμμάχοις, sed non integram form. ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι. Corayus ap. Lev. scribit: ξυμμαχιδα ποιώμεθα, quae probabilis est emendatio. Paullo ante pro Σικελίαν Reisk. legi iussit Ἰταλίαν, at hoc statim post sequitur.

P. 54. in *Thucyd.* v. 1. Χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέκτηνται] *Aristides* περὶ πολιτικοῦ λογου Cap. I. in fine hoc inter exempla σεμνότητος λόγου ponit. Σεμνότητος δὲ τοῖς ἐν γένει μᾶλλον ἂν ὀνόμασι χρῆσθαι· ἐν γένει δὲ λέγω, χρυσὸς, ἄργυρος. Et paullo post: Λέγει δὲ ὁ Ἑρμοκράτης περὶ τῶν Καρχηδονίων, χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον ἔχουσιν· ἀντὶ τοῦ πλουσιώτατοι γάρ εἰσιν. ἢ ἑτέρως μεταβαλὼν, πλούσιοι γάρ εἰσιν. Ἔχουσιν e memoria scripsit, quod in *Thucydide* est κέκτηνται. Dvk.

P. 54. v. 3. Gottleb. nota de verbis ὑμεῖς τε ex Abr. repetita est.

V. 6. f. Sententia est, auctore Abr.: περὶ τοῦ περαιωθῆναι πρότερον ἔξαι ὁ ἀγὼν ἢ τῇ Σικ.

V. 8. ὁρμώμ. μέν. Alia exempla pronominis in discretione omissi laudat Abresch. in Auct. Post Φύλακες subintelligit αὐτῆς *nos Siciliae custodes prodire ex agro socio et amico*, i. e. nos custodes terrae nostrae non intestinis discordiis agitatae, sed amicae et pacatae, inde profectos.

V. 10. κατ' ὀλίγον, quod non tantum in marg. Clar. sed et cod. Bas. est, sequuntur Abr. et Lev.

Ibid. in Not. col. 2. v. 35. post, huius loci scripturam. add. Ipse *Thucydides* statim, ἢ τοῦ ἐκείνους περαιωθῆναι τὸν Ἰόνιον· in quo ἀπὸ κοινοῦ repetendum est περί. Dvk.

P. 56. v. 4. ad πολιορκοῖντο Abresch. ex ἀποροῖεν supplet τῇ ἀπορίᾳ *inopia premuntur, vexabuntur* et oppugnabuntur.

V. 11. Canteri coniecturam etiam Abresch. Dilucc. p. 601. repudiauit, locumque ita expediit: *αἱ δὲ γνῶμαι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἴσανται πρὸς τὰ λεγόμενα, καὶ μᾶλλον πεφόβηνται τοὺς προεπιχειροῦντας* (i. e. *ἐπιχειροῦντας ἀμύνασθαι τοὺς ἐπιχειροῦντας, πρὸ τοῦ προσηλοῦν ὅτι ἀμυνοῦνται τοὺς ἐπιχειροῦντας, ἢ προδηλοῦντας (αὐτοῖς) ὅτι ἀμυνοῦνται*.

V. 14. Circumlocutionem adiectiuorum per praepos. ἀπὸ et Genit. nominis illustrat Abresch. in Dil. p. 602.

V. 15. Reiskio post *τολμήσαντες* Infinitiuus deesse videtur, aut Partic. pro Infin. positum, aut deesse *ποιεῖν*. Abresch. in Auct. sequentia ita explicat: *εἰ δὲ μὴ (τοῦτο βούλεσθε ποιεῖν) ὅτι τάχιστα ἑτοιμάζειν (θέλετε) τἄλλα ἐς τὸν πόλεμον· καὶ παρασκεύαι (ποιεῖτε) — ἐν τῇ τῶν ἔργων δείκνυσθαι ἀλκῇ, τὸ δὲ πράσσειν ἤδη ἐπικ. μετὰ φ. τ. π. ἀφ. νομ. χρησ. ἂν ξυμβῆναι.*

Reisk. pro *παρασκεύαι* legi mauult *παρασκῆσαι*, aut, si locus integer sit, intelligi *χρὴ* vel *δεῖ*.

C. 35. p. 58. v. 5. *τῶν δὲ Συρ.* etc. distinctione mutata ad mentem Aem. Porti, nihil praeterea tentari vult Abr. In *οἱ μὲν* repetendum esse *ἐν ἔριδι ἦσαν, contendebant*, aut *φάσκοντες* scil. *ἦσαν*· in *τοῖς δὲ* adsumendum *ἔρις ἦν*, atque ideo 8, 19. laudat. In Auct. p. 379. alia variatae structurae etiam e Nostro attulit exempla.

C. 36. p. 58. v. 16. Abr. in Auct. non ex *φόβῳ*, sed ex *δεδιότες* repetit *δέος*.

Ibid. monet, *βούλεται* init. cap. esse, *censet, existimat, opinatur*.

P. 60. v. 1. Si *δὲ* (in verb. *ἐκ δὲ ἀνδρῶν*) accipiatur pro *γάρ*, constructio erit: *καὶ νῦν αὐτ. αἱ ἀγγ. τ. δυν. ξύγκεινται γὰρ ἐξ ἀν. οἳ π. ἀεὶ τάδε κιν. οὐκ ἀπὸ ταυτ.* Verum iungere malim: *δύνανται οὐκ ἀπὸ ταὐτομάτου*. Abresch. in Auct. Reisk scribit *ξυγκειμέναι*.

V. 3. Pro *πολλῶν ἔμπειροι* Lennep. ad Phalar. p. 129, 2. corrigit *πολέμου ἔμπ.*

C. 37. p. 60. v. 8. Post *ὡς Φασιν* distingui iubet Abr. Dil. p. 605. *ὡς* non *ἧς*, scripsisse auctorem censet, quia Athenagoras fidem ei rei non habebat et ob *νῦν*. *αὐτὴν* explicat *μόνην*.

V. 9. ff. ita ordinat et supplet Abresch. Dil. *οἷς γ' ἐπίσαμαι οὔθ' ἵπ. ἀκ. οὐδ' αὐτ. πορ. εἰ μὴ ὀλ. τινὰς παρ' Ἕγες. οὐδ' ὁπλ. ἰσ. τ. ἢ εἰ ν. γε ἐλθ* [*μέγα γὰρ — κομισθῆναι*] *τήν τε ἀλ. παρ.* [*οὐκ ἀκολουθήσουσαν* nempe] *ὅσ. δεῖ ἐ. π. τ. πορ. οὐκ ὀλ. οὖσαν· ὥςε* [*παρὰ τοσ. γιγν.*] *οὐ μόλις ἄν μοι δοκ. παντάπ. διαφθ. ἄν, εἰ πολ. ἐτ. τοσ. ὅσοι Συρ. εἰσιν, καὶ ὁμ. οἰκ. ποιοῖντο τὸν πολ. ἤπου γε δὴ ἐν πά. πολ Σικ. ξυζήσεται γάρ·* [*ἐν*] *στρατοπ. τε ἐκ ν. — ἐξιόντες. —*

V. 13. Reisk. legi vult: *ὥςε* [*παρὰ τοσοῦτον ἐνδεᾶ τὰ τούτων γινώσκω*] *μόλις* etc. *tanta cum confidentia decerno.*

V. 15. *ξυζήσ γὰρ* etiam Reisk. parenthesi includit. — Ad *παρὰ τοσ. γιγνώσκω* v. 13. Abresch. supplet aliquid ex antecedd. v. c. *ἱκανωτέραν Σικελίαν Πελοποννήσου διαπολεμῆσαι*, ibidemque et in Auct exempla locutionis *παρὰ τοσοῦτον* et similium proposuit. — *οὐ μόλις*, et huius quoque locutionis exempla habet. *στρατοπέδῳ* a praepos *ἐν* supplenda pendere censet, et verbo *οἰκησ.* duplex regimen esse datum, cum Accus. *ὅμορον* et hic cum *ἐν* subintell. *ἤπου* non *ἵπου*, scribit, et supplet *διαφθαρεῖεν ὑπὸ τῶν ἡμετ. ἱππέων ἐξιόντες* (ex castris navalibus tabernaculisque paruis) *οὐκ ἐπὶ πολὺ* sc. *διάσημα*.

C. 38. p. 62. v. 8. Verba ita explicat Abresch.: *ἡμ. δὲ κακοὶ ὦμεν καὶ προφυλ. πρὶν (εἶναι aut γενέσθαι) ἐν τῷ κακῷ, καὶ αἰσθόμενοι (κακοὶ ὦμεν) ἐπεξελθεῖν.*

V. 11. *ὧν ἐγὼ πειράσ.* Ciceronem in Catill. ex his profecisse monet Abr.

V. 12. *οἱ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι* iidem sunt qui c. 36. *ἄνδρες ἐξ ὧν αἱ ἀγγελίαι ξύγκεινται*. Abresch. Idem ad *ἐπιτυγχ.* supplet *αὐτοῖς*.

V. 14. Post *διανοιας* Tusan. monet ponendum esse *ἕνεκα*.

V. 15. Pro *ὀλίγους* Reisk. coniicit legendum *λοιπούς*. Per *τοὺς ὀλίγους* intelligi *πλουσίους* oligarchiae patronos Abresch. in Auct. monet.

V. 17. f. ita supplet Abresch. Auct. p. 384.: *ποτ. ἄρχ. ἤδη (βούλεσθε); ἀλλ' οὐκ ἔνν. (ἐςι·) ὁ δὲ νέμ. μᾶλλον ἐτ. ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι ὑμ. (ἄρχειν) ἢ (ἐκ τοῦ) ἀτιμ. (ὑμᾶς) δυναμένους (ἄρχειν·) ἀλλὰ δὴ μὴ (βούλεσθε) μετὰ πολ. ἴσον. — ἀλλὰ δὴ* ostendit esse i. q. *μὴ οὐχὶ ὅτι*, et *καὶ δῆτα et vero, quin etiam.*

P. 64. v. 1. Reisk. coniicit: *ὁ δὲ νόμος ἐκ τοῦ παλαιοῦ μὴ δυν. ὑμ. μᾶλ. κωλύειν ἢ δυν.* etc. *lex vero illa iam a longo tempore lata est, magis vt vos impediat aliquid in rep. valere, quam vt vos, postquam nacti aliquam potestatem fueritis, cum dedecore amouerit.* Cum Schol. etiam legi vult *ἀτιμάζων*.

C. 39. p. 64. v. 3. Per *τοὺς ἔχοντας τὰ χρήματα* eosdem intelligi, qui per *τὰς ἀρχὰς* et *τὰ πράγματα ἔχοντες*, observat Abresch. Auct.

V. 8. *ἀφελομένη*. Huc respexisse Hes. putat Abresch. in Dilucc., vbi in gloss. eius pro *ἐπάρασα* legit *ἐπαυράσασα*, aut *ἐπαύρασα*.

V. 9. *ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν* etc. Haec vsque ad fin. cap. continuant sermonem Athenagorae ad iuniores coeptum p. 62. v. 15. interpositis inde, quae eos edocet ac commonefacit. Sensus: *haec iam a me edocti*, vel, *his iam intellectis, si etiam non animaduertitis vos pernicioſam rem affectare* etc. Abr. in Auct.

C. 40. p. 66. v. 3. Abresch. contendit (in Dil. et Auct.) *ἐφ' ἑαυτῆς* esse, *per se*, sed *ἀφ' ἑαυτῆς* instinctu suo, non alterius hortatu; itaque hanc posteriorem lect. repudiat. Sequentium hunc edd sensum: *considerabit sermones[vestros vt facta, habebit eos pro factis*, nec proinde, permissa vobis rerum summa, libertatis periculum adibit. — In huius cap. initio (p. 64. v. 13.) pro *ἤπερ* Reisk. legit *ἦπερ*, et verba ita ordinat: *ἡγησ μετασχεῖν ἴσον* (pro *ἴσως, ἐξ ἴσου*) *καὶ πλέον, ταυτη, ᾗ τῆς πόλεως πλῆθος μετέχει, putantes vos de publicis bonis aequam partem, immo etiam maiorem ferre tum, quum vrbis multitudo de iisdem participat.* Mox lectionem *ὡς πρὸς αἰσθομένους* et *αἰσθαιομένους* non contemnit Abresch. Tum (p. 64. v. vlt.) Reisk. legi mauult *ἀπαλλάττητε* s. potius *ἀπαλλάττετε* arcete, amouete Hermocratem eique similes.

C. 41. p. 66 v. 10. Pro *τοῦ τε* Abr. mauult *τοῦ γε*, aut potius *τοῦτο* (*τὸ κοινὸν*) vt habet cod. Dan.

C. 42. p. 66. v. 16. Praepositionem in voc. ἐπεξέτασιν monet Abresch. indicare, iam antea recensionem praecessisse.

V. 17. Praepos. εἰς recte praetermitti in form. τρία μέρη νέμειν, quae idem valeat quod δύο μέρη ποιεῖν ostendit Abresch. — Mox ne ad ἐκλήρωσαν verba τὰ ἐπιτήδεια aut similia, dura ellipsi, suppleantur, Corayus pro ἐν legit ἓν, sed ita (iam ante Gottl.) coniecerat Reisk. ap. Abresch. ἓν μέρος ἑνὶ ἑκάστῳ στρατηγῷ singulas portiones singulis imperatoribus per sortem attribuebant.

C. 43. p. 68. v. 6. Verba ὧν αἱ μὲν ἑξήκοντα debuisse verti: *quarum illae sexaginta* (scil de quibus v. 31.) Abr. monet. Ita mox *οἱ ὀγδοήκοντα illi octoginta.*

C. 44. p. 70. v. 1. τούτοις Abresch. non cum Duk. refert ad ξυνέπλει propter ἅ, quod vnius cod. auctoritate negat efficiendum esse. Itaque sic struit: τούτοις δὲ ὁλκ. μ. τριακ. — ξυνηκολούθουν, πλοῖα δὲ ἑκατὸν, ἃ ἐξ ἀν. — ξυνέπλει· πολλὰ δὲ — ἑκούσιοι (ξυνηκολούθουν) Verba ἐξ ἀνάγκης refert et ad onerarias naues, et ad illa centum nauigia.

V. 8. ἐντεῦθα ἤδη reddit Abresch. *hic demum*, et hunc vsum part. ἤδη (demum, statim illico, cum aliis partice.) in Dil. et Auct. illustrat.

C. 45. p. 70. v. 17. Lect. περιπόλια veram esse; ostendit etiam Toup. Emendd. in Suid. T. IV. p. 255. ed. Oxon.

C. 46. p. 72 v. 5. Ad καὶ οἱ Ῥηγῖνοι recte interpr. repetisse verbum ἀντικρούειν, quod idem est quam ἀντιπίπτειν, Abresch. monet.

V. 7. τὰ παρὰ τ. Ἐγες. praeferunt Abr. et Leuesq., et Abr. ἀγγελθέντα, s. ἐκτεχνηθέντα, s. πραχθέντα suppleri vult.

V. 15. τοῖς ἐκ τῶν τριηρῶν h. e. ἐν ταῖς τριήρεσι. Praep. ἐκ ita interdum periphrasi inseruire Abresch. Dil. p. 615. et Auct. p. 385. s. ostendit Verbo διαθροεῖν vtramque *turbandi* et *diuulgandi* notionem conuenire censet Abr.

C. 47. p. 74. v. 9 Siue iunges τὰ οἰκεῖα τῇ πόλει, siue κινδυνεύειν τῇ πόλει, eodem redit. καὶ μὴ κινδ. τῇ πόλει δαπ. τὰ οἰκεῖα (sc. αὐτῆς s. αὐτῇ). Iam his iunge e superioribus, καὶ Νικίου μὲν ἦν γνώμη — ἀποπλεῖν οἴκαδε — τῷ κινδύνῳ τῆς πόλ. μὴ δαπαν τὰ οἰκεῖα. Siue καὶ μὴ κινδυνεύειν τῇ πόλει τῇ τῶν οἰκείων δαπάνῃ. Sine etiam, καὶ μὴ δαπανᾶν τὰ οἰκεῖα τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ. Abr. in Dil.

C. 48. p. 74. v. 15. προσαγαγέσθαι Schol. recte interpretari per χειρώσασθαι, cum hoc verbum omnino significet, *quacumque ratione in suas partes pertraliere*, Abr. docet.

C. 49. p. 74. v. 19. μάχην ποιεῖσθαι h. l. vsitata sua significat. accipiendum esse ex part. κρατεῦσα ita colligit Abresch., quod hoc (κρατ.) doceat, antea fuisse praelium committendum.

P. 76. v. 5. in ed. Bip. est ἔξειν. Leuesq. non animaduertens esse operarum errorem, monet cum schol. (imo aliis libris omnibus) scribendum esse ἥξειν.

V. 6 χρήματα Abresch. et Leuesq. non pecuniam, sed *omnia necessaria* interpretantur. Schol. verba ita struxisse monet Abresch.: καὶ τ. χρατ. οὐκ ἀπορ. τ." χρημάτων, αὐτῶν (sc. τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς) εἰσκομ. *si eorum, qui in agris degissent, res in vrbem importarentur.* Acacii versionem totius loci improbat.

V. 8. Vtrum ἐφορμηθέντες sit ab ἐφορμεῖσθαι, an ἐφορμᾶσθαι dubitat Abresch Si prius, accipiendum monet, ceu scriptum fuerit: χρῆναι δὲ ἔφη ναύσαθμ. ποιεῖσθαι Μέγαρα, ἵνα ἐπαναχωρήσωσιν ἐπ' αὐτὸν ἐφορμηθέντες, *quo se reciperent, si classem hostium aduersus se instructam offenderent.* Sin posterius, sententiam fore: *quo se reciperent, quoties ab illis peterentur.*

C. 50. p. 76. v. 21. Lectionem Ἀθηναίους praefert etiam Leuesq. At Abresch. Ἀθηναίων vt difficilius tuetur, locumque ita expedit: τοὺς δὲ Λεοντίνων ὄντας Ἀθηναίων ἐν Συρ. ἀπιέναι (παρ' αὐτοὺς) ἀδεῶς ὡς παρὰ Φιλ. καὶ ευ. Εἶναι τινὸς monet esse *partibus addictum esse.* Hyperbaton inde defendit, quod scriptor noluerit duo Genitiuos propius coniungere. τοὺς ὄντ. Λεοντίνων pro τοὺς Λεοντίνους. Antea πλεῦσαί τε καὶ κατασκέψασθαι (sed in Auct. p. 391. etiam pro κατασκεψομένους πλεῦσαι.) Et initio cap. monet lectionem cod. Graev. posse defendi, si transposito μὲν legatur: Λάμαχος δὲ, ταῦτα μὲν εἰπὼν, ὅμως etc.

P. 77. Schol. v. 5. pro διαχήσειν Abresch. reponi iubet διχάσειν (vt est in cod. Casl.)

C. 53. p. 78. v. 18. Interpretes reddunt ac si scriptum esset περὶ τὰ μυχήρια et περὶ τοὺς Ἑρμᾶς, aut ionxissent cum ἀσεβοῦντων. Sed iungenda sunt μεμην. περὶ τῶν μυχηρ. distinctione post αὐτοῦ inducta, quam nec ed. Bas. habet, in ἀσεβούντων intell. αὐτά. Abresch. Dil. Interdum tamen περὶ cum Gen. poni, vbi Accus. esse debuerat, idem in Dil. et Auct. monet. Pro κελεύσοντας antea dari etiam potuisse κελεύσουσαν obseruat.

V. 20. Scholiasten legisse existimat Abresch.: πάντας ἀνυπόπτως ἀποδεχόμενοι.

C. 54. p. 80. v. 14. ἐν τόπῳ. — Leuesq. legi vult: τρόπῳ δέ τινι — *illum dehonestare parabat, eo tamen modo, quo non in lucem proderet, se hac de causa id agere.* Etenim Hipparchum non obscuro quodam loco voluisse Harmodio aegre facere, sed publice.

P. 82. v. 7. Post μῆκος distingui et comma ante ἠφάνισε deleri vult Abresch., tum ob articulum τοῦ, tum quia sequitur τοῦ δ' ἐν Πυθίου scil. τοὐπίγραμμα. Reiskio aut τῷ βωμῷ, aut potius τοῦ μὲν egi placuit.

C. 55. p. 82. v. 11. Verbis εἰδὼς ἀκοῇ non inesse duas notiones, vt latinus interpres, censet Abresch. sed iungit εἰδὼς ἀκοῇ, vt alibi ἐξ ἀκοῆς εἰδέναι, etiam λόγῳ εἰδέναι. Recte.

P. 84 v. 5 ἀπ' αὐτοῦ scil. τοῦ πατρὸς, et in fin. Cap. ὀνομασθέντα est ἐνομασόν. Abr.

C. 56. p. 86. v. 5. εὐθὺς τά. Tusan. corrigit εὐθὺς εἰς τὰ —

V. 6 ὁποσοιοῦν aut ὁποσοιοῦν praefert Abr.

C. 57. p. 86. v. 10. Ex narratione hic proposita colligit Lev. posse L. I. c. 20. in verbis ὑποτοπησαντες etc. vulgarem interpunctionem et interpretationem, quam sollentauerat cum Corayo, relinqui.

V. 13. Ante *περιέτυχον* desiderari videri part. *ὡς*, sed ei locum non esse ob sequ. *καὶ*, vt nec particulae *δὲ*, quam post *εὐθὺς* inserit Fr. Portus, aut, quam addit Reg., *καὶ*, nisi post *προσπεσόντες* distinctio adhibeatur minima, obseruat Abr. Itaque per hypallagen dictum putat pro *καὶ περιτυχόντες προσέπεσον*.

C. 59. p. 88. v. 7. Laudat Leuesq. Vallam, qui *ἀλόγιστον τόλμαν* reddidit *audaciam inconsultam*. Etenim Thuc. intelligi vult, audaciam tyrannicidarum parum deliberatam fuisse, quod tyrannos quidem interfecerint, tyrannide tamen manente.

C. 60. p. 90. v. 4. Perperam Toupii emendationem Gottl. enotauit. Ille (T. I. p. 257. ed. Ox. scribi iubet: *οὐκ ἀνάπτυλα* (similiter vt Reisk.) *ἐφαίνετο*.

V. 9. In *ἄδειαν ποιησάμ.* Abr. supplet *αὑτῷ*.

V. 12. *λαβὼν τὸ σαφὲς* Abr. in Dil. et Auct. ita interpretatur, vt *λαβεῖν* i. sit quod *νοεῖν*.

P. 90. in *Thucyd.* v. 15. *Τῶν δὲ διαφυγόντων — τῷ ἀποκτείναντι*] Haec apud *Suidam* in *ἐπανεῖπον* perperam e Lib. VIII. laudantur. Dvk.

C. 61. p. 92. v. 5. (ad not.) scil. Abr. monet *ἀπό τινος πραχθῆναι* dici proprie, quae fiunt ductu, suasu, et hortatu cuiuspiam, *ὑπό τινος* quae quis solus ipse peragit; sed esse tamen loca, vbi illae praepp. inter se permutentur.

V. 9. *καταδαρθεῖν ἐν ὅπλοις* esse omnino i. q. *κατακλιθῆναι*, *ἀνακεῖσθαι*, quiescendi causa cubare etiamsi non dormias, ostendit Abr., idemque Schol. Aristoph. reprehensum a Duk. in nota tuetur.

P. 93. Schol. v. 2. *ὑποκειμένους*. Abresch. mauult *ὑπεκκειμένους*, et v. 6. *προδιαβεβλημένοι*.

C. 64. p. 96. v. 5. Verba *εἰδότες — ξυνείποντο* parentheseos notis includi iussit Reisk. probante Abr. Idem Reisk. *καὶ* ante verba *εἰ ἐκ τ. ν.* deleri vult.

V. 13. *ὅπλα castra* interpretatur Leuesq.

C. 65. p. 98. v. 1. Sensum ita exponit Abresch.: Syracusanorum duces, praeterquam quod in ceteris essent confidentes, etiam citra illa, quae nunciabantur, in animo habuisse aduersus Catanam se parare ad expeditionem suscipiendam. In Auct. ita verba struit Abresch.: *οἱ δὲ στρατ. μετὰ τοῦ θαρ. καὶ (τοῦ) εἶναι ἐν διανοίᾳ* (i. e. *διανοεῖσθαι*) *παρεσκευάσθαι* (sc. cum cod. Cl. *παρασκευάσασθαι*) *ἰέναι καὶ ἄνευ τούτων ἐπὶ Κατ. et in* animo haberent praeter sese comparare ad proficiscendum aduersus Catanam.

V. 9. *ἐς τὸν* — Abr. corrigit vel *ἐς τὸ*, sc. *χωρίον*, vel *ἐς τόπον*.

C. 66. p. 98. v. 15. *λυπεῖν* esse hic et alibi i. q. *βλάπτειν* obseruat Abr.

P. 100. v. 1. *ἐφοδώτατον* scribendum esse Abresch. Anim. ad Aesch. L. II. p. 476. contendit.

P. 100. in Not. col. 2. v. 3. post I. Sicil. Ant. 13. add. *Camerarius* quoque merito verum pronunciat esse *Ἀνάπου*. Dvk.

C. 68. p. 102. v. 5. ita ordinat Abr. *καὶ τοὐναντίον ὑπομιμνήσκω ὑμᾶς ἢ εὖ οἶδ' ὅτι οἱ πολέμιοι παρακ. σφίσιν αὐτοῖς*. Sequentia idem ita supplet: *ἐγὼ δὲ παρακελευομαι ὑμῖν*, aut *ὑπομιμνήσκω ὑμᾶς*) *ὅτι οὐκ ἐν πατρίδι [ἐστὶν ὁ ἀγών, ἀλλ' ἐν γῇ] ἧς κρατεῖν δεῖ, ἢ μὴ ῥᾳδίως [ἐξέσται* — ita enim saepe aliud verbum adscisendum esse sententia iubente] *ἐξ αὐτῆς ἀποχωρεῖν* sc. *εἰς τὴν πατρίδα. κρατεῖν — ἀποχωρεῖν* ac ipse cum Porto, ac si legatur *κρατοῦντας ἀποχωρεῖν*. Posse quoque inuerso ordine intelligi: *ἐξ ἧς ἢ μὴ ῥᾳδίως (ἔσται) ἀποχωρεῖν ἢ δεῖ κρατεῖν (αὐτῆς)*. Pro *ἐξ ἧς* Reisk., deleta praepos., legit *ἧς*, Tusan. autem corrigit *ἐξῆς*.

C. 69. p. 102. v. 11. *καί τινες — οἱ δὲ καὶ* — Portum haec vertentem, ac si fuerit scriptum *οἱ μὲν — οἱ δὲ*, vituperat Leuesqu., et Abresch. iam monuerat eosdem esse intelligendos, *et οἵ* (ita enim scribit Abresch.) *δὲ καὶ* reddendum, *qui vero* — Caet. Abr. *ἔρχεσθαι ἐπὶ πόλιν* non reuerti, sed *adire*, frequentare, visere, exponit.

P. 104. v. 9. Proposuit Abresch. et aliam verborum interpretationem, quam quae in Schol. est, vt *αὐτοῖς* referatur ad socios, *ὑπακούειν* accipiatur pro *εἴκειν*, sed ipse eam non videtur probare.

C. 70. p. 104. v. 12. Ad plenam structuram Abresch. supplet *μέρος τοῦ φόβου*.

V. 17. *προσδιώκειν* aut *προδιώκειν*.

Abr. esse vult i. q. *ἐπὶ πολὺ διώκειν* antec.

C. 72. p. 106. v. 16. Quia *παρελθεῖν* non facile cum Dat reperitur (cf. Duk. ad c. 19) Abresch. censet *αὐτοῖς* poni pro *αὐτῶν*, et ita struit: *παρελθ. E. ἀνὴρ οὐδενὸς αὐτῶν τὴν ξυν. λειπ.*

P. 108. v. 1. Seruari posse *χειροτέχνας* monet Abr., modo *ἰδιώτας* adiective accipiatur, *id. ὡς εἰπ. χ. imperitos vt ita dicam artifices*. Si autem cum Poll. *χειρ.* intelligatur de exercitatis in bello, legendum esse *χειροτέχναις*, vt *ἰδιώταις* opponantur. Atque *χειροτέχναις* reponi etiam maluit Lev. quod referatur illud ad *τοῖς πρώτοις τῶν Ἑλλ.* Et Coraysus apud eum monet *χειροτέχνης* et *χειρώναξ* non tantum de opificibus (Thuc. VII, 27. Herod. II. 141. 167.) sed etiam de artificibus et peritis cuiuscumque scientiae dici, vt Hippocr. de vet. med. T. I. p. 40. ed. Van der Lind. Soph. Trach. 1001. Hipp. de vict. acut. T. II. p. 286. de corde T. I. p. 291. — *ἄλλως τε* Abr. esse idem vult quod *ἄλλως τε εἰ*.

C. 73. p. 108. v. 14. Vltimum locum Nolter tribuit verbis *τούτους τρεῖς* ideo, quod dicere instituerat cum cetera Atheniensis ex sententia Hermocr. fecisse, tum ducem ipsum elegisse. Abresch.

C. 74. p. 110. v. 9. Pro *καὶ Θρᾷκας* Abresch. in Dil. coniicit legendum *καὶ χάρακας*, cum verbis *καὶ σαύρωμα* iungendum, aut potius *καὶ θύρακας* (i. e. *πύργους*) *καὶ σαύρωμα* (cum nonn. codd. *σαυρώματα*. Leuesq. cum Porto censet *Θρᾷκας* exstitisse e voc. *χάρακας*, hoc autem glossema esse voc. *σαύρωμα*.

C. 75. p. 112. v. 7. *προδιαβάλλειν* aut *προδιαβαλεῖν* etiam Lev. legit (pour prévenir — contre les Athéniens.)

C. 76. p. 112. v. 15. *τοὺς μὲν λειποστρατίαν κ. π. λ. τοῖς δ'* Abresch. monet syntaxin esse mutatam cum scribere potuisset *τοὺς δὲ, ὡς ἑκάστοις*, ad *ἐπεσεγκ.* referens, dedisse autem Thuc. *τοῖς δὲ* subintell. pron. *αὐτούς*, vt in *τοὺς μὲν, τοὺς δὲ* subint. *αὐτοῖς*. Reisk. vbique aut *τοὺς* aut *τοῖς* legi vult.

C. 77. p. 114. v. 6. distinctione post *ἐδουλώθησαν* sublata Abresch. locum ita accipit: *ἔχοντες παρακέλευσμα τούς τ' ἐκεῖ Ἕλλ., ὡς ἐδουλώθησαν οὐκ ἀμύνοντες,*

idque pro ἔχοντες παραδείγματα τῶν τ' ἐκεῖσ' Ἑλλήνων τὰς δουλώσεις οὐκ ἀμυνόντων σφίσιν αὐτοῖς. Idem oſtendit ξυσταφέντες recte in Heſ. reddi συνελθόντες, eumque verbi vſum illuſtrat.

P. 116. v. 2. Etiam hic Reisk. aut τοὺς aut τοῖς in omnibus membris reſtitui vult. Idem comma non poſt λέγοντες, ſed poſt δύνανται collocat.

V. 4. πρὸ αὐτοῦ, quod interpp., Schol. ſecuti acceperunt pro ὑπὲρ αὐτοῦ *pro vnoquoque*, Abr. in Dil. monet eſſe potius, *ante*, redditque locum: *et exiſtimamus, ſi longinquior vicinus prius pereat, calamitatem ad vnumquemque noſtrum non peruenturam, ſed eum, qui ante quemque noſtrum patitur, per ſe et priuatim infelicem eſſe.*

C. 78. p. 116. v. 5. Haec, quomodo Dionyſio videri potuerint adeo obſcura, negat Abreſch. ſe intelligere. Priora verba vſque ad τόν τε Ἀθην. eſſe plana. In reliquis τὸ οὐχ ἧσσον cum poſitum ſit pro μᾶλλον, ordinat verba ſic: τόν τε Ἀθηναῖον ἐνθυμηθήτω (ſic leg.) μὴ οὐχ ἧσσον (i. e. μὴ μᾶλλον) βούλεσθαι κολάσασθαι τὴν τοῦ Συρακ. ἔχθραν, ἀλλὰ τῇ ἐμῇ (τοῦ Συρακουσίου) προφάσει βεβαιώσασθαι τὴν ἐκείνου (nempe Καμαριναίου) Φιλίαν, vt eo facilius Syracuſanos ſubigat; et nobis ſubactis ſors eadem vos manebit Camarinaeos.

V. 8. ἔρημον (quam lectionem defendit) Abreſch. non interpretatur, *auxiliis deſtitutum* (vt Bauer. ait.), ſed, *viribus* deſtitutum (praeſidiis internis) — atque οὐκ ἔρημον omnino, *potentem*. Mox in Porti adnotatione (not. r inter varr. lectt.) docet Abreſch. eſſe ὑμετέραν ſcribendum, quod et verſio Porti expreſſit.

V. 10. Schol. ad h. l. etiam Abreſch. tractat. μὲν poſt κακωθῆναι minime vacare monet; verius id dici poſſe de altero μέν poſt Φθονεῖ, quod et abeſſe poſſit et adeſſe.

P. 118. v. 5. In form. σώζειν σωτηρ. Abreſch. in Dil. σώζειν interpretatur *tueri*. Sed in Auct. omnem praeced. locum expedit ita: καὶ εἰ γνώμῃ ἁμ. (Camarinaeus) τοῖς αὐτοῦ κακοῖς ὀλοφ τάχ' ἂ. ἰ. κ. τ. ἐμοῖς (Syracuſani) ἀγ. π. β. α. Φθ. ἀδύνατον δὲ (nempe αὐτῷ ἔξαι τοῦτο τὸ Φθον. αὖθις τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς) προεμένῳ (ἐμὲ) καὶ μὴ ἐθελ. προσλ. τοὺς αὐτοὺς (ἐμοὶ) κινδ. οὐ περὶ τῶν ὀνομ. ἀλ. περὶ τῶν ἔργων. λόγῳ μ. γ. σώζοι ἄν τις τὴν ἡμ. δ. etc.

V. 7. νῦν perperam ab int. de praeſenti accipi monet Abreſch.

P. 119. Schol. v. 3. pro αὐτὸν poſt Φθονῆσαι ſcribi Abr. mauult αὖθις.

P. 120. v. 2. ἐνδώσομεν ſcribi iubet Abr.

C. 79. p. 120. v. 5. Si in τῶν ἐχθρῶν cum Schol. repetatur ἐπὶ, monet Abr. triplex hic eſſe regimen praep. ἐπὶ pro *contra*, *aduerſus*, de quo ſuas Animm. ad Aeſch. p. 59. et Lect. Aeſchaen. p. 344. conſuli iubet. Sed poſſe etiam ita intelligi: ἐπὶ δὲ τοῖς ἐχθροῖς ἦν τις αὐτῶν ἐΦ' ὑμᾶς ἴῃ. In verbis καὶ τοῖς γε Ἀθ. ſimiliter repetit ἐπὶ, vt ſit: ἐπί γε τῷ τ. Ἀθην. βοηθεῖν, atque hic valere *ob*, *propter*. In ὑπ' ἄλλων duplicem ſchol. admiſiſſe elliſin ἐπιόντων aut ἀδικούντων et ἀδικηθῶσι ſed poſtremum aut reticuiſſe, aut excidiſſe librariorum culpa. — Reisk. in Thuc. ſcribit: ὅταν ἀδικηθῶσιν ὑπ' ἄλλων.

C. 80. p. 122. v. 7. Abr. cum Duk. praefert δοκεῖν τῳ, quod ab εἰκὸς pendeat. Poſſe etiam τῷ ſtare, ordine inuerſo: καὶ μὴ εἰκὸς) τῷ (i. e. διὰ τὸ) ἐκ. τ. προμήθειαν, τὸ μηδ. δὴ βοηθεῖν, ὡς καὶ ἀμΦ. ὃ ξυμμ., ὑμῖν δοκεῖν εἶναι ἀσΦαλῆ, καὶ ἡμῖν (δοκεῖν εἶναι) ἴσην. In Schol. ante δοκείτω ei periiſſe videtur μὴ et pro τοῦδε ἡμῖν leg. οὕτω δὲ ὑμῖν. — Leuesq. δοκεῖν τῳ et προμήθειαν praefert, Abr. alteram verborum inuerſionem reiicit. δοκείτω quod corrector in cod. Caſſ. voluiſſe videtur, probauit Heringa Obſſ. c. 13. p. 109.

P. 124. v. 2. ἀσΦάλειαν aut Φιλίαν legi iubet Reisk.

V. 4. πείθεσθαι aut πεισθῆναι ὑμᾶς ad δεόμεθα ſupplet Abr. ita: δεόμεθα δὲ πεισθῆναι ὑμᾶς, καὶ, εἰ μὴ πείσομεν, μαρτυρόμεθα ἅμα ὅτι etc.

P. 125. Schol. v. 7. γεγενῆσθαι. Abreſch. legit: γε γενήσεσθε.

C. 82. p. 126. v. 3. Πελοποννήσ. etc. eſſe nominatiuos abſolutos monet Abr.

V. 7. αὐτοὺς Abr. potius quam ἀρχὴν intelligi vult et referri ad τοὺς πρότερον ὄντας ὑπὸ τῷ Βασιλεῖ, vt οἰκεῖν ſit *gubernare*. Reisk. emendat: καταζάντες, οὐκ ἀδικοῦμεν νομίσαντες, *nos, poſtquam conſtituti fuimus duces*, non putamus nos iniquos eſſe, ſi credamus, hoc modo minime ſub poteſtate Pelop. fore, ſi nempe potentiam habeamus ipſorum iniuriis depellendis idoneam.

P. 127. Schol. v. 5. Abr. ſcribit: τὲ δε ἢ καὶ ἡμ.

P. 128. v. 2. δουλεύειν corrigit Reisk. βούλεσθαι interdum pro βουλεύεσθαι poni, Abr. in Auct. oſtendit.

C. 83 p. 128 v. 5. Lectionem codd. Baſ. et Graev. καὶ οὐ καλλιεπούμεθα praeferunt Valk. in Diatr. et Lev. h. l., et Valk. quidem vertit: *Neque ornata nos oratione iactamus, quod merito tenemus principatum, qui ſoli barbarum profligauimus* etc. Poſtulari hanc lectionem per ſeriem idearum ſeqq. monet Leuesq. Mox locutionem κινδυνεύειν ἐπί τινι aduerſus Steph tuetur Abr. in Dil. et Auct.

V. 6. εἰκότως ἄρχομεν. Monet Abreſch. habere haec ſpeciem interpretamenti, ſed accuratius iis conſideratis ſuſpicionem perire. Primum proponi argumenta, quibus ſe dignos imperio probent (ἄξιοι ἄρχομεν); tum ſequi ea, quae ipſos ad imperandum inuitauerint (εἰκ. ἄρχ.).

P. 129. Schol. v. 5. Quod Schol. ἀποΦαίνομεν ἀπὸ κοινοῦ ἀκουσέον dicit hoc velle cenſet Abr., ad ſuperiora quoque pertinere, et hunc verborum ordinem inſtituendum eſſe: καὶ νῦν δὲ καὶ ἐνθάδε παρ. τῆς ἡμ. ἀσΦ. ἕνεκα ἀποΦαίνομεν (καὶ) ὁρῶμεν καὶ ὑμ. ταῦτα ξυμΦ. Idem in Schol ſcribi iubet: ξυμΦέροντα ὁρῶμεν.

C. 84. p. 130. v. 2 Recte Schol. τούτων πεμψ. explicare οὐ πεμψάντων cenſet Abr. Ordinem enim eſſe: γνοὺς, ὅτι σωζ. ὑμῶν καὶ ἡμεῖς ἧσσον ἂν βλαπτοίμεθα διὰ τὸ ὑμ. μὴ ἀσΦ. ὄντ. ἀντ. Συρ. τούτων πεμψ τινὰ δυν. Πελ. et τούτ. πεμψ. praegnanti ſenſu eſſe: *ſi mittere voluerint, et in animum induxerint.*

C. 85. p 130 v. 12. Si lectio plurium Codd. (qui reliquos Accuſatiuos non mutant) τοῖς ξυμμάχοις recipiatur, monet Abreſch. ſtructuram eſſe variatam, vt ſaepe alibi.

P. 132. v. 2. In Schol. Porti (Var. Lect. litt. *m*) poſt δέος omiſſa eſſe verba διὰ τὸν Φόβον, ᾧ etc. monet Abr.,

qui ipſe, improbans ſtructuram δέος εἰς τοὺς Συρ. (pro διὰ, vt Schol.) verba ſic ordinari mauult: ὥςε καὶ τἀνθάδε πρὸς τὸ λυσιτελοῦν, καὶ ἐς τὸ δέος Συρακουσίους, ὃ λέγομεν, καθίσασθαι, vt Accuſ. τοὺς Συρακ. pendeat a δέος.

C. 86. p. 132. v. 8. Abr. quoque cenſet, obuerſatam Thucydidi eſſe locutionem προσείειν θαλλὸν, minusque recte explicuiſſe Schol., niſi ille fortaſſis legerit προσσείοντες.

V. 11. ἐμμεῖναι ſcil. in Sicilia, Abr.

P. 134. v. 1. ἐποικεῖν de infeſta et hoſtili vicinitate et habitatione interpretantur Abr. et Lev. Mox in ἑκάςου Abreſch. ſubintelligit πράγματος. Idem de discrimine formularum καιρὸν λαβεῖν et κ. λαβέσθαι agit.

V. 5. etc. νομίσαι — παραγενόμ. ὑμ. Ita Abreſch. in Auct. ſupplet et ſtruit: νομίσαι τε (δεόμενοι) τοῖςδε μὲν — ἀμύνασθαι. ἣν (nempe ἐπικουρίαν et βοήθειαν, non, quod Sch. ſupplet, σωτηρίαν) εἰ τῷ ὑπόπτῳ (διὰ τὸ ὕποπτον καὶ τὴν ὑποψίαν ὑμῶν, cf. c. 89.) ἑάσετε ἢ ἄπρακτον ἀπελθεῖν, ἢ κ. σΦ., βουλήσ. ἔτι καὶ πολλ. α. ἰ. ὅτε παραγενόμενον ὑμῖν οὐδὲν ἔτι περανεῖ (i. e. δυνήσεται περαινειν). Oppoſita haec illis eſſe, quae Hermocrates c. 78. dixit.

C. 87. p. 136. v. 3. Ita ordinat Abreſch.: καθ' ὅσον δέ τι (μέρος) τῆς ἡμετ. πολυπρ. καὶ τρόπου ὑμῖν ξυμΦέρει, τὸ αὐτὸ ἀπολαβ. χρήσασθε τούτῳ.

V. 5. Ita disponit Abr.: πᾶς γὰρ ἐν παντὶ χ. καὶ — ὑπαρχ. ὅ τε — ἐπιβουλ. ἀμΦ. ἀναγκ. ὁ μὲν ἄπρ. σωζ. διὰ τὸ ὑπεῖναι τῷ μὲν ἔτ. ἐλπ. ἀντιτυχεῖν ἐπικ. ἀΦ' ἡμ. ὁ δὲ ἀκ. σωΦρονεῖν (διὰ τὸ ὑπεῖναι ἐλπίδα), τῷ δὲ, μὴ ἀδεεῖς (ἡμᾶς) κινδυν. εἶναι, εἰ ἥξομεν. ἐλπὶς in priori membro *ſpes*, in altero *metus*, etiam ἀναγκάζ. diuerſimode in vtroque membro. ὑπεῖναι pro ὑπάρχειν.

C. 88. p. 138. v. 2. Aut εἰ cum Reisk. deleri, aut ſcribi vult Abr. πλὴν καθ' ὅσον εἰς (vt Dan.) τὴν Σικ. ᾤοντο αὐτοὺς δουλωσομένους ἀΦικέσθαι.

V. 4. τό τε cum Porto ſcribit Abr. Alioquin eſſe debuiſſe: καὶ τότε.

V. 5. ὡς δ' ἂν δυν. μετρ. Abr. legit, et dari ab auctore etiam potuiſſe monet ὡς δ' ἂν μάλιςα μετριώτατα ſ. ὡς δ' ἔνι μάλιςα μετριώτ.

V. 6. εὖνοι repetitum explicat Abr. ita: beneuoli erga Athenn. iam antea fuerant. Ne igitur viderentur nunc minus, quam antea, fauere, λόγῳ (ἐδόκει) ἀποκριν. ἴσα ἀμΦοτέροις — Leuesq. cum Valk. ſcribit νεῖμαι. Sed Corayus primum ἐλάσσω (codd. auctoritate, et vt magis reſpondeat voc. μετριώτατα) reponit, poſt ἐλάσσω ſubintelligit ὑπουργεῖν, delet autem εἶναι, quod ex vltimis litteris duabus verbi δοκῶσιν et prima ſequ. vocab. ἐπειδὴ (ιvε pro εἶναι) ortum putat. *Syracuſanis quidem potius re ipſa, quam tamen parciſſime poſſent, operam ſuam nauare decreuerunt. in praeſentia vero, ne Athenienſibus minus* (operam nauare, ὑπουργεῖν) *viderentur* etc.

V. 10. Articulum τὰ non vacare, ſed ſubint. εἶναι πρακτέα, cenſet Abr.

V. 12. οὐ πολλοὶ praefert etiam Leuesquius. At Abreſch. vulgatum οἱ πολλοὶ tuetur. Nam ſi ſcribatur οὐ πολλοὶ hoc idem fore quam oppoſitum πλὴν ὀλίγοι. Ad ἀΦιςασθαι (abhorrere) ſubint. eſſe Genitiuum αὐτοῦ (ſcil. τοῦ προσχωρεῖν). Verba ſeqq., diſtinctione ante εὐθὺς poſita, ita Abr. ordinat: αἱ δὲ εἰκ. τ. ἐχ. τ. μεσογ. καὶ προτ. ἀεὶ αὐτον. οὖσαι, εὐθὺς πλὴν ὀλίγοι, μετὰ τῶν Ἀθ. ἦσαν. idque pro οἱ δὲ τὴν μεσογ. ἐχ. καὶ οἰκοῦντες καὶ πρότ. ἀεὶ ὄντες. In καὶ προτερον ἀεὶ latere καὶ ἐν τῷ τότε *tum ſemper antea tum eo quoque tempore.*

V. 15. Non cum Porto ἀπὸ legi vult Abr., ſed ita verba disponit: οἱ δὲ Ἀθ. ςρατ. ἐπὶ τοὺς μὴ προσχωροῦντας ὑπὸ τ. Συρ. Φρουρούς τε πεμπόντων καὶ βοηθ. (h. e. Φρουροῖς πεμπομένοις βοηθούντων αὐτοῖς) τοὺς μὲν, nempe recuſantes, ἠνάγκαζον πρὸς (τὸ ποιεῖν τοῦτο, i. e. τὸ προσχωρῆσαι) τοὺς δὲ καὶ, Syracuſanos, ἀπεκώλυον, puta, πέμπειν ἔτι Φρουροὺς καὶ βοηθεῖν.

P. 139. Schol. v. 1. Excidiſſe quaedam putat Abr., et ita ſupplet: ἐπειδὴ ἤκουσαν ἀμΦοτέρων οὕτω κατὰ τὴν ψυχὴν διετέθησαν.

V. 4. βοηθεῖν ἐκ vel ἀπὸ τῆς πόλεως idem ſcribi iubet, ſcholion autem eſſe ex eorum genere, quae margini adponebantur, vbi lector obſeruabat quidpiam obſeruandum, quaeque dignoſcuntur ex addito ὅτι aut ὡς.

P. 140. in Not. col. 2. v. 2. poſt κ pro γ poſitae. add. Certum eſt nusquam in *Thucydide* legi πλοῖον Φορτικόν. Nec fortaſſis quidquam eorum, quae *Pollux* l. d. habet, in eo inuenitur, praeter πλοῖον Φορτηγικόν. Itaque ſuſpicor in *Polluce* legendum Φορτὶς, Φορτηγὶς, Φορτηγικὸν πλοῖον, ὡς Θουκυδίδης· καὶ Φορτηγὸν πλοῖον καὶ λῃςρίς· et eum teſtimonium *Thucydidis* tantum aduocaſſe ad oſtendendum vſum vocabuli Φορτηγικὸν, non aliorum, quae ibi enumerat. Dvk.

P. 140. v. 7. ἐπιβουλευόμενα Abr. explicat βουλευόμενα ἐπ' αὐτοῖς.

C. 89. p. 140. v. 20. Vtrum iungenda ſint διαβολῆς ἐς ὑμᾶς, εἰπεῖν ἐς ὑμ. dubitat Abr., poſterius tamen propter verborum collocationem praefert. Mox ἀναλαμβάιων idem explicat πειρώμενος ἀναλαμβάνειν. Paulo ante Reiskius legi manult: τῶν δὴ ἐμῶν προγ.

P. 142. v. 13. Si ὅσον retineatur, intelligi Abr. vult ac ſi ſcriptum eſſet: ἐπεὶ καὶ οἱ Φρονοῦντές γε ἐγίγν. τί ἡ δημοκρατία, καὶ αὐτὸς οὐδενὸς ἂν χεῖρον (ἐγίγνωσκον) ἀλλ' ὅσον καὶ λοιδορ. Si ὅσῳ cum pluribus codd. ſcribatur, tum ita accipit: ἀλλὰ τοσούτῳ μᾶλλον ἐγίγνωσκον, ὅσῳ (μᾶλλον) λοιδορ.

C. 90. p. 144. v. 4. In αὐτῶν Reisk. latere putat lect. Λιβύων aut Αἰγυπτίων.

V. 8. Reisk. cum Duk. mauult αἷς. Mox idem ἀΦορμαῖς deleri iubet. — Si ἀΦορμαῖς retineatur, iungit Abr. cum verbis ἐκ γῆς τῷ πεζῷ, *copiis et adparatu pedeſtri;* ſi cum Thoma legatur ἐΦορμεῖν, ſtruenda eſſe verba: τριήρ. τε — ναυπ. — οἷς (quibus, totoque apparatu illo, quem praeterea commemorat — alioqui ſcripſiſſet αἷς) ἅμα καὶ τῷ πεζῷ ἐκ γῆς πέριξ πολιορκ. τ. Πελ. (ἐμέλλομεν) ἐΦορμεῖν (αὐτῇ, καὶ) τῶν πολ. — καταπολεμ. (αὐτὴν)· ii, quod ipſe praefert, ἐΦορμαῖς legatur, ſtructuram eſſe: οἷς ἠλπιζ. ἑαδ. καταπολ. τὴν Πελ. πέριξ πολιορκ. (αὐτὴν καὶ τῷ πεζῷ ἅμα ἐκ γῆς ἐΦορμαῖς λαβ τ. πολ. etc. τῷ πεζῷ ἐΦορμαῖς autem aut ita accipit Abr., vt πεζῷ ſit Datiuus, aut ex regimine

nominum fimillimo regimini verbalium vt fit Ablat. ἐντειχισάμενοι exponit τειχισάμενοι ἐν αὐτῇ, *munitionibus nobis erectis* aduerſus vrbes, quas primo impetu capere non licuerit.

C. 91. p. 146. v. 2. βουλεύειν poſitum eſſe pro κακῶς βουλεύειν ſ. ἐπιβουλεύειν monet Abr., cui adſentitur Lev., vt referatur ad Athenienſes. Mox Abr. verba ita ſtruit: ϛρατ. τε πεμψ. ἐπὶ νεῶν, οἵτινες etc. pro ἤ τις αὐτερέτις i. e. αὐτὴ ἐρέσσουσα, κομισθεῖσα καὶ ὁπλιτεύσει εὐθύς.

V. 6. Pro ἐκπολεμεῖν Reisk. aut πολεμεῖν aut ἔτι πολεμεῖν corrigit. Abr. cum Valla accipit *ex iis locis* bellum inferre. Initio cap. (p. 144. v. 14.) Reisk. ſcribit: καὶ ὡς οἱ ὑπόλοιποι.

V. 16. οἱ τὰ π. ὑ. errorem e Wechel. ed. deriuatum cenſet Abr. διαΦορουμ. recte a Schol. πεμπομένης reddi, non item διηνεκῶς Φορουμ. quam vim praepoſitio h. l. non habeat, idem monet.

C. 92. p. 148. v. 1. δοκεῖν εἶναι Abr. accipit pro ſimpl. εἶναι. Idem verba Φυγάς εἰμι κ. τ. λ. exponit: Φεύγω μὲν τοὺς πονηροὺς, οἱ ἐξέλασάν με. cf. VIII, 47. Antea (pag. praeced. extr.) quia οἶμαι et πάνυ θαρσῶ inter ſe pugnare videntur, Reisk. legendum coniecit: ἁμαρτήσεσθε ἐχόμενοι τῆς ἐμῆς. Abr. vulgatum ſimilibus dicendi formulis comparatis illuſtrat.

In Not. col. 1. extr. (ad Schol.) Immo Abr. cenſet perperam μὴ in cod. Caſſ. deeſſe, „qua part. deficiente (quae ſunt eius verba) ſenſu Scholion deſtituitur, qui hic eſt: non illo Lacedaemoniis verba ſua debere eſſe ſuſpecta, quod exſul recipi ab iis cupiat, nec vlterius πλάτος eſſe Φυγαδικόν." paulo, fateor, obſcurius mentem ſuam declarans, quae aperta magis foret, ſi addidiſſet πορρωτέρω, aut eiusdem notionis verbum aliud."

C. 94. p. 152. v. 1. Nec Schol. in ſuo libro ὁμολογίᾳ inueniſſe videtur. Abr. Formam ἐνεπίπρασαν, πιπράντες in Caſſ. illuſtrat Abr. ex III, 74. vbi ſine codd. var. ἐμπιπρᾶσι.

C. 96. p. 152. v. 13. Lect. προβάσεις ab h. l. aeque alienam eſſe quam a Palaeph. c. 30. cenſet Abr.

V. 15 ὠνόμαϛαι — εἶναι deſcripſit Etym. M. V. Ἐπιπολαί.

P. 152. in *Thucyd.* v. 16. Διὰ τὸ ἐπιπολῆς τοῦ ἄλλου εἶναι] *Thomas Magiſter: οὐδεὶς τῶν δοκίμων ἐξ ἐπιπολῆς εἶπεν, ἀλλὰ πάντες χωρὶς τοῦ ἐξ.* Et confirmat hoc loco, et altero ex *Ariſtide.* Damnant etiam *Phrynichus* p. 22. et *Lucianus* in Soloeciſta, p. 742. Oſtendit ibi Clariſſ. *Graeuius* Lucianum ipſum in II. Ver. Hiſtor. p. 667. dixiſſe ἐξ ἐπιπολῆς, quo et eum in libro de Luctu p. 304. vſum ante in Theſauro adnotauerat *Stephanus.* Eum locum ſibi de mendo ſuſpectum eſſe dicit *Nunneſius* ad Phrynichum. Sed *Lucianus* in Lexiphane etiam alia reprehendit, quibus tamen ipſe alibi vti non dubitauit. Dvk.

C. 97. p. 154. v. 18. Recte ſe habet προσίοιεν *quoties vrbi adpropinquarent pugnaturi.* Abr.

P. 158. in *Thucyd.* v. 1. Ἀρκούντως ἐδόκει ἔχειν] *Suidas:* ἀρκούντως ἔχει, ἀπηρτισμένως εἶναι. Potuit ante oculos habere hunc locum *Thucydidis.* Sed pro ἔχει in *Suida* ſcribendum eſſe ἔχειν, oſtendit ſequens infinitiuus εἶναι. Dvk.

C. 100. p. 158. v. 12. ξυνέπεσον intpp. vertunt ac ſi eſſet ξυνεξέπεσον. Scil. aut ſubintelligitur ἐς αὐτὸ, aut potius ξυνέπεσον reddendum *permiſti erant.* Abr.

In Not. col. 2. In loco Suidae Ἀνέσπακε Abr. putat pro Θουκυδίδης ſcribendum eſſe Σοφοκλῆς, quum Soph. Ai. 302. legatur ἀνασπᾷν λόγους.

C. 101. p. 158. v. 17. διὰ h. l. dupliciter accipit Abr., cum ὁμαλοῦ pro: *per*, cum τοῦ ἕλους pro, *praeter*, vt ſcil. tangeret paludem murus, non vt feciſſe leguntur Syracuſani διὰ μέσου τοῦ ἕλους, et Athenienſes paullo poſt διὰ τοῦ ἕλους ᾗ πηλῶδες ἦν etc. Si vel per partem paludis duxiſſent, non tanta celeritate potuiſſent abſolvere. Abr.

P. 160. v. 8. ἐπιδιαβὰς Abr. explicat διαβὰς ἐπ' αὐτοὺς, Syracuſanos ſcil.

C. 103. p. 162. v. 6. Non adſentitur Leuesquius Abreſchio ἐς ἐλπίδας accipienti pro κατ' ἐλπ. Ipſe reddit: de maniere à leur donner d' heureuſes espérances.

C. 104. p. 164. v. 1. ἐκπνεῖ accipi poteſt pro πνέων ἐξωθεῖ, nempe ναῦς. Abr.

In Librum VII.

C. 1. p. 168. in *Thucyd.* v. 10. Τὰς γὰρ ναῦς] Τὰς μὲν ναῦς. *Camer.* Dvk.

Ibid. v. 11. Ἡγησιατιᾶ] Στρατιᾷ. *Camer.* Dvk.

P. 169. Schol. v. 3. Quae Schol. notat de v. ὅμως, habentur L. VI. c. 104. vtque legenda mihi videantur eius verba, aperui in Spicilegio. *Abr.*

P. 170. v. 4. Ἔτι] Deeſt *Camerar.* Dvk. cuius etiam reliquae ſunt adnott., Cam. lectiones continentes.

P. 170. in *Thucyd.* v. 13. Αἱ Συρακοῦσαι] Αἱ deeſt Cam.

Ibid. in Not. col. 2. v. 4. poſt Waes. add. In *Baſ.* eſt γέγας· et ſic *Camer.* nam nulla varietas ſcripturae adnotata erat. Dvk.

P. 172. v. 1. Ἐξιέναι ἐκ τῆς Σικελίας] Ἐξιέναι τῆς Σικελίας. Cam.

Ibid. v. 3. Ἀντιπαρεσκευάζοντο] Ἀντεπαρεσκευάζοντο. Cam.

C. 3. p. 172. v. 4. ἐς τὴν εὐρυχ. μᾶλλον Abreſch. accipit pro ἐς τὴν μᾶλλον εὐρ. eamque loquendi rationem illuſtrat.

Ibid. Not. col. 2. Ipſe Abreſch. in Auct. vidit ſuo ſupplemento (voc. μερίς, μοῖρα) obſtare loca quae Bauer. laudauit et mutauit ſententiam.

Ibid. v. 8. Λάβδαλον] Λάμδαλον. Cam.

C. 4. p. 172. v. 12. τεῖχος ἁπλοῦν opponi muro duplici, qualis III, 21. deſcribitur obſeruat Lev. cf. VII, 42.

Ibid. v. 15. Ἔτυχον γὰρ ἔξω] Ἔτυχον γὰρ ἤδη ἔξω. Cam.

Ibid. v. 20. Ῥᾶων] Ῥαον. Cam.

V. 21. Verba καὶ τὰς ἐπαγωγὰς (αὐτῶν) ποιήσ. οὐχ ὥσπερ νῦν ἐκ μυχοῦ τοῦ λιμ. iungit Abreſch. cum ἐπιτηδ. ἔσεσθαι per hyperbibasmum, ita vt deinde illa δι' ἐλάσσ. γὰρ — ἦν τι ναυτ. κινῶνται, Syracuſani nempe,

cohaereant. ἐπαγωγὴν Graecis dici *invasionem*, hostilem irruptionem, negat Abresch. atque VII. 34. non eam in rem valere docet.

P. 174. v. 7. κακουργήσαντες ἐξίοιεν accipi posse monet pro ἐξιόντες κακουργήσαιεν. Codd. tamen auctoritate et ipse κακουργήσοντες praefert.

P. 174. v. 7. Κακουργησαντες] Κακουργήσοντες. Cam.

V. 10. Acacius iam αὐτὰς retulit ad Corinthiorum naues.

Ibid. v. 12. Προσπαρεβάλοντο] Προσπαρεβάλλοντο *Bas.* Παρεβάλοντο *Camer.*

C. 5. p. 174. v. 13. ἀντεπαρετάσσοντο etiam Leuesq. praefert.

P. 175. Schol. v. 2. παρακινῶσιν legit Abresch.

Ibid. Not. col. 1. extr. ad c. 5. non *adiecerunt*, sed *adiecerant*, vertit Abresch.

P. 176. v. 1. ξυγκλύδας Abresch. repetit a κλύζειν vt Lat. *colluuies*, *colluuio*, hominum, consentiente Leuesq.

P. 176. in *Thucyd.* v. 4. Ἐκεῖνοι, εἰ μὴ] Εἰ ἐκεῖνοι μή. Cam.

C. 6. p. 176. v. 4. Comma post ἐκεῖνοι delendum, illudque cum ἐθέλοιεν iungendum, et per ἐκείνους Gylippum atque Syracusanos esse intelligendos, monet Abr. probante Lev. Posse etiam cum nonn. libris legi: καὶ εἰ ἐκεῖνοι.

Ibid. v. 5. Τὸ τεῖχος] Τεῖχος. Cam.

V. 6. ταυτὸν ἑποιει reddit Abr. *perinde erat.* μηδὲ ante μαχ. *ne quidem*, *prorsus non.*

P. 177. Schol. v. 6. ἔτρεψαν in verbis praefixis omitti vult Abresch.

P. 178. in *Thucyd.* v. 2. Ἀγγέλλοντας] Ἄγγελον. Cam.

Ibid. v. 4. Μεταπέμψωσιν] Μεταπέμψουσιν. Cam.

Ibid. Ἀποξέλλωσιν] Ἀποξελοῦσιν. Cam.

C. 8. p. 178. v. 5. Propter seqq. Abreschius verbis γνώμης ἀλλ. γενόμ. putat hunc sensum esse *(praeter mentem suam, nec prout res vere se habebant, nunciarent)* quem repudiat Bauer. Paullo ante καθ' ἕκαστα Abr. dictum censet, vt καθ' ἕνα. Extr. cap. Wytt. ad Iul. Or. p. 163. Schaef scribit: ἀκούσιων κινδ. cum Reisk. Anim. III. p. 61.

C. 10. p. 180. v. 4. In iis quae plenius edunter e Schol. Cass. nihil desiderat Abr. Doceri ibi γραμματέα h. l. non esse, qui a senatu, sed, qui a populo legatur.

C. 12. p. 182. v. 8. ὅπερ καὶεῖνοι πυνθ. Tusanus monet alios legere ἥπερ καὶ ἐκεῖνοι.

V. 11. ἐπιπλείους. Tusan. alios legere obseruat ὅτι πλείους. Ferri aliquo modo hoc posse censet Abr., sed et πλὲ ἔτι πλ. praeferre videtur. Reisk. καὶ post ἀντιπάλους deleri, aut ante illud vocab. poni, tum punctum post πλήθει induci, et ἔτι πλείους, quamquam, vt in ἐπίλοιπος, sic in ἐπιπλείων putat ἐπὶ valere posse *adhuc.*

P. 182. in *Thucyd.* v. 11. Καὶ τῷ πλήθει] Τῷ πλήθει. Cam.

V. 12. Structuram omnis loci Abr. in Auct. ita instituit: διὰ τὸ τὰς τῶν πολεμίων (ναῦς) καὶ ἀντιπάλους οὔσας, καὶ (i. e. *imo* aut *quin imo*) ἔτι πλειους ἀεὶ προσδοκίαν παρέχειν ὡς ἐπιπλεύσονται.

P. 184. in *Thucyd.* v. 3. Θεραπεύοντες] Θεράποντες. C.

C. 13. p. 184. v. 7. Etiam Leuesquio αὐτομολίας προφάσει improbatur, quod absurdum sit ad hostes transfugos praefectis antea dixisse, se id facere velle. Ipse praefert λιθολογίας, fortassis tamen aliud, aut plura etiam a Thuc. adhibita esse.

C. 14. p. 184. v. 10. Non existimat Abr., Vallam addidisse negationem ante ἐπιστάμενοις, sed eum scribere voluisse *non ignorantibus*, pro *non intelligentibus.*

C. 15. p. 188. v. 4. ὡς τῶν πολ. κ. τ. λ. Anacoluthon non opus esse monet Abr., cum duplici modo analogia constet supplendo aut περιζόμενοι i. e. περίζοντες ἑαυτοῖς, aut περιζομενα passiue sumto, sc. αὐτοῖς.

P. 188. in *Thucyd.* v. 8. Αἱρεθέντες ξυνάρχοντες] Ξυνάρχοντες αἱρεθέντες. Cam.

Ibid. v. 17. f. Ἀπὸ Κορίνθου καὶ τῆς Πελοποννήσου] Ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου. Cam.

P. 190. in *Thucyd.* v. 1. Νομίσαντες] Νομίζοντες. Cam.

Ibid. v. 7. Καὶ τὴν ἐς τήν] Καὶ ἐς την. Cam.

Ibid. v. 15. Δυσυχεῖν τε εἰκότως] Εἰκότως δυσυχεῖν τε. Cam.

P. 190. Not. col. 2. v. 16. Abreschii obseruatio legitur in Dil. p. 675. f.

C. 18. p. 192. v. 1. ταῖς τριάκοντα ναυσίν. Obseruat Abr., has illas esse 30. naues videri, quae c. 20. Charicle duce missae περὶ Πελοπόννησον dicuntur. Nec articulum τὴν docere, eam rem iam antea memoratam fuisse. Saepe Historicos de re tanquam cognita satis loqui, cuius nulla praecesserit mentio. V. III, 22. Atque hoc modo etiam defectus suspicionem VIII, 22. extr. (et 28. init.) cessaturam.

P. 192. in *Thucyd.* v. 13. Τοῖς κρατίστοις] Τῆς κρατίστης. Cam Correctum.

C. 19. p. 192. v. 14. Exempla voc. ἐπιφανὲς, quae Abresch. laudat in Auct., non sunt huic loco omnino similia. Paulo ante legisse Vallam ἀπὸ τῆς B. opinatur Abresch. Reisk. etiam ita legit, nisi quis malit ὅρων.

P. 194. v. 1. In ἀφιέναι ita vt h. l. vsurpato intelligi τὴν ναῦν f. τὰς ναῦς, ostendit Abresch. in Dil., atque de ἐφιέναι similiter in Auct. — ἐν τοῖς πρῶτοι emendat Reiz. de acc. incl. p. 20.

P. 194. v. 1. Τοῦ Ταινάρου] Ταινάρου. Cam.

Ibid. v. 7. Πρὸς τὰς ὁλκάδας] Πρὸς ὁλκάδας. Cam.

Ibid. v. 14. Ξυστρατευεσθαι Ξυστρατεύεσθαι. Cam.

C. 20. p. 194. v. 16. περιμένειν esse ita exspectare, vt vni exspectationi vacet, contendit Abr.

Ibid. v. 17. Τοῦ ἕρος τουτου] Τούτου τοῦ ἕρος. Cam.

C. 21. p. 194. v. 21. ξυνανέπειθε esse veram lectionem ita Abresch. docet: ex Gylippi et ex Hermocratis sermone patere, Syracusanos nauale proelium valde reformidasse cum Athenn., a qua praecedente opinione erant abducendi; eo spectare part. ἀνά. Quod Schol. mox ἀθυμεῖν exponit ὀκνεῖν, id e seqq. (p. 196. v. 8.) ductum esse. Paulo ante verba ἐς τὸν πολεμον Leuesq. censet valere, ad belli successum iuuandum. Rariorem structuram ἐπιχειρεῖν πρὸς τοὺς Ἀθ. Abr. in Auct. aut comparat cum vsu aliorum verborum quibus vel Datiuus vel Accus. cum praepos. additur, aut repetit ab ellipti verborum πλεῦσαι, ἰέναι, f. ἔρχεσθαι.

P. 196. v. 5. In lectione cod. Reg. τῷ αὐτῷ monet Abresch. supplendum fore καταφοβηθέντες, et αὐτὸ

intellectum. — Ad not. col. 2. addendum verba extrema in Schol. Caſſ. ἡ ὑποβάλλειν videri correctionem eſſe lect. ὑποβαλεῖν.

P. 196. v. 9 Καὶ εἰ τοῦ ἄλλου] Εἰ τοῦ ἄλλου. Cam.

Ibid. v. 11. Παρεσκευάσατο] Παρασκευάσας. Cam.

C. 22. p. 196. v. 14. Articulum αἱ δὲ poſteriori nauium numero praefixum Abreſch. cenſet efficere, vt putemus, vniuerſum numerum nauium praeceſſiſſe.

V. 16. ἀντιπληροῦν reſpicere ad πληροῦν c. 22. docet Abreſch., et ſimilia confert exempla.

C. 23. p. 198. v. 5. ἐπικαταβαίνειν eſt καταβαίνειν ἐπ' αὐτούς. Abr.

V. 11. ἐπεδιώκοντο tuetur Abr. pluribus exemplis.

P. 198. in *Thucyd.* v. 14. Ταύτας τε γάρ] Ταύτας γάρ. Cam.

Ibid. v. 21. ΛειΦθέντοιν] ΛηΦθέντοιν. Cam.

C. 24. p. 200. v. 1. χρήματα latius patere, et comprehendere omnia, quibus quis vti poteſt, etiam mancipia, iumenta etc. oſtendit Abr., et poſt eum repetit Lev. In Schol. legi Abr. iubet: καὶ πολυτίμων μόνον.

P. 200. in *Thucyd.* v. 3. Τεσσαράκοντα] Τετταράκοντα. Cam.

V. 4. Dici etiam potuiſſe ἐν τοῖς πρώτοις, vt c. 27. et IV, 105. monet Abr., nihil tamen eſſe mutandum.

Ibid. v. 8. Συρακούσιον] Συρακουσίων. Cam.

Ibid. v. 10. Ἔτι μᾶλλον] Μᾶλλον deeſt Cam.

Ibid. v. 16. Ἠδυνήθησαν] Ἐδυνήθησαν. Cam.

C. 25. p. 202. v. 3. ὤνευον et ἀνέκλων ſe explanare oſtendit Abr.

P. 202. in *Thucyd.* v. 12. Αὖ δηλώσοντας] Αὖ deeſt. C.

V. 13. Lectionem ἀξιώσονται, vt non neceſſariam, Abreſch. repudiat. Idem in Dil. et Auct. formulam ἐν ἐλπίσιν εἶναι copioſe illuſtrat. Vt actiue acciperet προσδοκιμων, mouiſſe Scholiaſten additum ἄλλῃ στρατιᾷ. Sed paſſiue commode intelligi.

P. 203 Sch. v. 5. pro. χαμαιλ. Toup. Em. in Suid. I. p. 452. ſcribit: χαμαὶ ἰχθύας —

C. 26. p. 204. v. 5. παραλαμβόντες. In Schol. ad h. l. pro ἢ τὸν X. Abreſch. legit: ἢ τὸ X. i. e. διὸ, *propterea, ideo:* ſcil. auctorem oſtendere, pro παρακ. ſcribendum fuiſſe, ἀναλαβόντες, ſi accurate loqui voluerit ſcriptor. Alium eſſe auctorem monet ſequentium, qui, corrigens priorem, recte ita ſcriptum affirmat, quod λαμβάνεται (dederat fort. ἀναλαμβάνεται) nauta, ὡς κοινωνὸς etc. Neutri Grammatico ſe accedere oſtendit Abreſch. Nam παραλαμβάνεσθαι dici, vt c. 20. extr. ὁπλίτας et Ἀργείους reſpectu ducum, non nauium, vt III, 50. duces παραλαμβάνειν milites, quos conſcribunt, exercitum quem ſibi iungunt; ἀναλαμβάνεσθαι reſpectu nauis dici, quicunque in eam recipiuntur.

P. 204. v. 5. Ὁπλίτας τινὰς ἐπὶ τὰς ναῦς, ἔπλεον] Ὁπλίτας, ἔπλεον. Cam.

Ibid. v. 8. Αὐτόσε] Deeſt Cam.

Ibid. v. 9. Ξυγκατέλαβε] Ξυγκατέβαλε. Cam.

Ibid. v. 11. Ποιῆται] Ποιῆσαι. Cam.

V. 11. ἐξετείχισε oſtendit Abreſch., eſſe cum Acacio ad Chariclem, non ad Demoſth., referendum, vertendumque: *munitionem abſoluit*, ἐξετέλεσε τὸ τεῖχος.

C. 27. p. 204. v. 13. Διακοῦ. Tuſ. corrigit Δακικοῦ. Etiam Alter. monet, vulgatam lectionem veram eſſe, cum Dii fuerint noti Thraciae populi.

Ibid. v. 16. Πρὸς τὸν ἐκ τῆς] Πρὸς τὸν deſunt Cam.

P. 206. v. 4. τοτὲ δὲ, ξυν. ἐπικαθ. κ. τ. λ. Verſiones Vallae, Stephani, et Sorti, non tollere loci difficultatem cenſet Leuesq. Ipſe exiſtimat, ſcriptorem varios gradus malorum, quae Athenienſibus erant perferenda, voluiſſe exprimere. Primum moleſtiam creaſſe, praeſidium illud perpetuum (ξυν. ἐπικ.); auctam eam eſſe per copias, quae numero plures quam praeſidium, irruperunt (πλ. ἐπιοντ.); magis etiam per copias, quae aequali praeſidiariis numero acceſſerunt (ἴσ. Φρ.); has enim neceſſario irruptionem feciſſe in agros, eosque ſpoliaſſe. Vertit igitur locum ita: mais à préſent, que les ennemis reſtaient conſtamment dans le fort; que quelquefois il en venait plus, qu' ils n' en pouvait contenir; qu' il arrivait même; que des troupes auſſi nombreuſes, que celles qu' il renfermait, étaient obligés de courir la campagne et de vivre de butin etc. — Abreſch. ἴσην Φρουρὰν cum Schol. explicat *ordinarium et ſolitum praeſidium.* Laudat Steph. Theſ. et Procop. IV. B. G. 33.

C. 28. p. 206. v. 16. ἐΦ' ὅπλοις Lev. reddit: dans le corps de garde. Variatam ſtructuram ἐΦ' ὅπλοις ἐπὶ τείχους illuſtrat Abreſch.

P. 208. v. 1. ſ. Ineſt huic loco vere attica loquendi ratio. Ad infinitiuos ἀποζῆναι, ἀντιπολιορκεῖν, ποιῆσαι non ex antecedd. verba, ἠπίζησεν ἄν τις, ſed potius οὐκ ἄπιστόν ἐστι, ſubintelligenda ſunt. Tales ellipſes ſunt Ariſtoph. Plut. 593. Nub. 267. Ran. 753. Av. 5. et 7. cf. eiusd. Ran. 533. Similiter in Lucian. Dial. Deor. XV. init. ad enunciationem interrogando expreſſam ſupplendum: οὐ δεινὸν aut οὐκ ἀΦόρητον, aut ſimile quid Loci vim corrumpit Hemſt. coniectura τὸ δὲ in τὸν δὲ mutantis. *Coray.*

Abreſch. monet verba ἐς Φιλονεικίαν καθέζασαν τοιαύτην iungenda eſſe cum vv. ὥςε ἔτει ἑπταπ. γὰρ eſſe *nempe;* et cum Schol. locum ſupplendum; ſi cum intp. reddatur *nam*, adſumendum eſſe οὐχὶ θαυμαζὸν, aut τίς ἂν ἐπίζευσεν, aut e fine periodi οὐδεὶς ἂν ἠνόμιζεν. — Duos ſenarios, quos paullo ante (p. 207. col. 2.) e cod. Caſſ. attulit Duk., non Tragici, ſed Grammatici, Athenis oriundi, eſſe Abr. cenſet, qui conſonum quaſi dolorem παθητικῶς voluerit exprimere. Eadem ex officina prodiiſſe cenſet verſus, in fine libri Schol. additos, vt in duobus codd. Voſſ. bibl. Leid., altero chart. altero membr. in extr. *Aeſch.* Prom. Vinct. fabula decem ſenarii habentur.

V. 3. Partic. καὶ Reisk. cenſet oſtendere, quaedam deeſſe; vnde coniicit: καὶ πολλῷ μείζω μετὰ τῶν ξυμμάχων οὖσαν. τοῦτο δὴ τὸ ἐκπλῆξαν ἦν, aut ſimile quid excidiſſe. Mauult etiam ποιῆσαν, et (v. 5.) ὥςε accipi vult pro ὅμως γε, aut potius ita leg. vel οἱ δὲ, *hi nihilo minus.*

P. 208. in *Thucyd.* v. 8. Ὑπό τε τῆς Δεκελείας] Ὑπὸ τῆς Δεκελείας. Cam.

Ibid. in Not. col. 2. ad v. 8. poſt, hunc locum laudans. add. Laudat primum in περιοίσειν, deinde in ψᾶν, loco plane alieno, vt ibi adnotat *Kaſterus.* Dvk.

V. 10. ἐποίησαν Abr. monet pr. esse *commenti sunt*, vel *excogitarunt*; inde ex sensu loci non male verti *imperarunt*.

C. 29. p. 208. v. 13. ὕςερ τοῦ Δημ. explicat Abr. praeeunte Schol. (in quo μετὰ τὸν ἀπόπλουν scribit) ὕςερον τοῦ Δημ. ἐλθόντας, atque confert I, 134 ὑςερεῖν τῇ διώξει, quod Apollod. I, 9. 24. esse dicit ὑςερεῖν τῆς διώξεως. Idem paulo post scribi vult Διϊτρέφει, coll. Paus. in Att. p. 53. et suid.

P. 210 v. 10 ὅμοια τοῖς μάλιςα explicat Abr. ὅμοια ſ. ὁμοίως τοῖς μάλιςα Φοινικοῖς Φοινικώτατον.

C. 30. p. 212. v. 1. Per τοὺς πλείους, aut, vt alii libri τοὺς πλειους, non intelligit Thuc. vniuersum illum numerum qui fuit CCC. sed CL. ex illo caesos. Quare accipi debet, tamquam scriptum esset: καὶ ἀποκτείνουσι τοὺς πλείους (τῶν ἀποθανόντων aut διαΦθαρέντων) ἐν τῇ ἐςβάσει, οὔτε νεῖν ἐπισ. τῶν τε etc. Abr.

V. 2. ἔξω τοξεύματος praetulit Lev. Tusanus quoque correxit: ἔξω τοῦ τοξευματος.

P. 212. in *Thucyd.* v. 3. Προεκθέοντές τε καί] Ἐκθέοντες καί Cam.

V. 8. χρησαμένων poni Abr. monet, quasi praecessisset τὰ μὲν τῆς Μυκαλησσοῦ, non τὰ μὲν κατὰ τὴν Μυκ. Refertur ad id, quod intelligitur. Reisk. legit χρησαμένην.

Ibid. v. 10. Μετὰ τὴν ἐκ τῆς Λακωνικῆς τείχισιν] *Portus* vertit: post iliam=*Deceleae* munitionem in agro Laconico factam. Sed Decelia in agro Attico erat, non in Laconico. Loquitur *Thucydides* de munitione, de qua Cap. 26. egerat. Dvk.

C. 31. p. 212. v. 10. ita supplet Abr. ὁ δ. Δ. τ. ἀ. ἐκ τ. Κ. μετὰ τὴν τείχισιν ἐκπλεύσας ἐκ τῆς Λακ. *postquam e Laconia, loco ibi prius communito, enauigauerat.*

P. 214. v. 9. Scribi pr. debuisse monet Abr.: Εὐρυμέδων μὲν ἀποτραπόμενος scil. τοῦ προκειμένου πλοῦ, ἐς τὴν Κέρκ. πλεύσας — καταλεγ. ξυνῆρχε γὰρ ἤδη Δημ. ὥσπερ καὶ ἡρέθη

P. 214. in *Thucyd.* v. 18. Τριχῇ] Deest Cam.

P. 216. v. 1. Πεντακοσίους καὶ χιλίους] Χιλίους καὶ πεντακοσίους. Cam.

C. 33. p. 216. v. 8 Abr. in Dil. scribi iubet: ἐπέσχον τὸ — ἐπιχειρεῖν, coll. Soph. Philoct. 895. (877.)

Ibid. v. 8. Ἐπέσχοντο εὐθέως] Ἐπέσχον τὸ εὐθέως. Cam.

Ibid. v. 9. Ἤδη] Deest Cam.

Ibid. v. 17. Εἴ τις ὑπελέλειπτο] Ἥτις ὑπελέλειπτο. Cam.

P. 218. v. 6. Ἐπέπλευσαν] Ἔπλευσαν. Cam.

C. 34. p. 218. v. 9. ἐμβαλλόμεναι h. l. significationem derivatorum ἔμβολος, ἐμβολὴ referre, ideoque poni pro τυπτόμεναι τοῖς ἐμβόλοις τῶν Κορινθίων ν., monet Abr.

P. 220. in *Thucyd.* v. 1. Ἡσσᾶσθαι] Ἡττᾶσθαι. Cam.

P. 220. v. 4. ἀπέχον, commate post νικησ. deleto, etiam Lev. et Reisk. legunt.

C. 35. p. 220. v. 8. ἐξετάσαντες. Cum Schol. explicatione Abr. comparat Hes. in ἐξετάζεται eiusque verba interpretatur.

Ibid. v. 9. Θουριάτιδος] Θουριάδος. Cam.

P. 222. v. 1. Ἐς ἔλασσον] Ὡς ἔλαττον. Cam.

C. 36. p. 222. v. 1. ξυντέμνειν ἐς ἔλασσον Abr. in Auct. p. 407. interpretatur *minuere, continuare, breuius facere*, atque illustrat.

Ibid. v. 2. ſ. Πρὸς τοὺς τοίχους] Ita etiam *Camer* cum Scholio in margine: ἀντερείσματα καθ' ἑκάςην ἐπωτίδα δύο ἀπὸ τοῦ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς μέρους, τοῦ τε πρὸς τὸ τεῖχος τῆς νηὸς καὶ τοῦ πρὸς τὸ πέλαγος· τὸ μὲν οὖν κατω μέρος τῶν ἀντερεισμάτων ἔςησαν ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς νηὸς, τὸ δὲ ἄνω ἐγομφωσαν εἰς τὰς ἐπωτίδας. Dvk

V. 4 Vtrum ἐπεσκευασμένον an ἐπισκευασάμενον legatur, nihil interesse monet Abr. Dil. Esse autem h. l. εὐτρεπισθέντες, Hes. interprete.

V. 8. Si cum Aem. Porto τὰ πρώραθεν αὐτοῖς de Athenn. nauibus accipiatur, ordo erit: ἀντίπρ. γ. χρώμ. τ. ἐμβ. (ἐνόμισαν) ἀναῤῥ. τ. πρ. αὐτοῖς ſ. αὐτῶν, τοῖς (ἑαυτῶν) ἐμβόλοις ςερ. κ. ταχέσι, παρέχ. (ταῦτα) πρ. κ. κ. ἀ. (ἐμβολα αὐτῶν) cui structurae fauent, quae c. 40. leguntur. Attamen de Syracuss. quoque nauibus commode videtur intelligi posse, hac ferme: ἐνόμισαν Syracusani τὰ πρώρ. ἀ. i. e. τὰς σΦῶν νεῶν πρώρας, τ. ςερ. κ. παχέσιν ἐμβόλοις ἀναῤῥ. τ. κ. κ. ἀσθ. (τῶν πρωρῶν τῶν Ἀθηναίων νεῶν) παρέχοντες (αὐτὰ πρὸς ἐκείνα.) Quod si minus arrideat, iungi προσέχειν πρὸς, struatur: ἀντ. γὰρ χρώμ. ταῖς ἐμβ. πρὸς κ. κ. ἀσθ. τὰ πρώρ. αὐτοῖς, Athenienſium, (ἐνόμισαν) αὐτὰ ςερ. κ. παχ. τ. ἐμβ. παρέχοντες (αὐτὰ nempe τὰ ςέρΦα καὶ παχῆ ἔμβολα.) Erunt fortasse qui scriptum fuisse suspicentur περιέχοντες *superiores, praestantioresue nostris*, quo sensu περιέχειν frequenter ap. Thuc. — Reisk. aut παρελθόντες legi, aut Datiuos ςερΦοις et seqq. in Accuss. mutari vult. Prius praefert. Ex *Abr.*

Ibid. v. 9. Πρὸς κοῖλα] Προσκοίλασθαι. Cam.

V. 11. Si abesset διεκπλεῖν, et mox ὥςε μὴ περιπλεῖν, nemo facile requireret, sensu sine iis constante. Neque tamen ex interpretamento orta credo ob ὥςε μὴ, habeam potius in eo genere, quo, vt nomen ipsum cum ὁ μέν, ὁ δέ, sic hic verba repetuntur. Abr.

P. 224. v. 4. Τῆς ἀνακρούσεως] Κρούσεως. Cam.

Ibid. v. 6. Πλημμυρίου] Πλημυρίου· et ita semper Cam.

C. 37. p. 224. v. 10. ſ. Verba ita ordinat Abr. (Portum et Acacium in αὐτοῦ haerentes reprehendens) προσῆγε τῷ τ. τ. Ἀθην. καθ' ὅσον αὐτοῦ ἑώρα πρ. τ. πολ. i. e. κατὰ τοσοῦτον μέρος τοῦ τείχους, ὅσον αὐτοῦ ἑώρα — Confert IV, 18.

Ibid. v. 14. Καὶ τὰς ναῦς] Τὰς ναῦς. Cam.

Ibid. v. 16. Ἀθηναῖοι] Deest Cam.

Ibid. Ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιείου] Ἀπ' Ὀλυμπιείου. Cam.

P. 226. v. 1. Προσπλέοντες] Πλέοντες. Cam.

C. 38. p. 226. v. 2. παραλαβεῖν Abr. dictum esse vult pro παρ' ἀλλήλων λαβεῖν, vel etiam παρ' ὃ εἶχον λαβεῖν, ideoque κτήσασθαι et προσκτήσασθαι.

Ibid. v. 9. Παρασκευαζόμενοι] Παρασκευασάμενοι *Bas.* Παρασκευαζόμενοι *Camer.*

C. 39. in *Thucyd.* p. 226. v. 11. Πρωϊαίτερον] Πρωΐτερον ἢ τὸ πρότερον. Cam.

Ibid. πρωϊαίτερον. Tuſan. monet alios legere πρωΐτερον.

Ibid. v. 12. Τὸν αὐτὸν τρόπον] Deſunt Cam.

Ibid. v. 13. Πυῤῥίχου] Deeſt Cam.

Ibid. v. 15. Θάλασσαν] Θάλατταν. Cam.

V. 15. τὴν ἀγορὰν τ. πωλουμένων παρὰ τὴν θάλασσαν μεταξῆσαι κομίσαντες. Tuſan. τὴν ἀγορὰν τῶν πωλουμένων μεταξήσαντες, ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίσαι. Ita fere etiam alii libri. Vtrum praeferendum ſit, non decernit Abr., ſed in vtraque lect. monet μεταξῆσαι referri ad τὴν ἀγορὰν, vt κομίσαι ad τὰ πωλούμενα per quae vt pateat ἐδώδιμα intelligi, addi καὶ ὅσα τ. ἔχει ἐδώδ.

P. 228. v. 1. ἀριζοποιήσωνται inde exſtitiſſe cenſet Abr., quod ἐπιχειρῶσι ſequitur. αὐτοῖς idem e codd. reponi iubet. αὐτοὺς locum haberet, inquit, ſi in primo caſu legeretur οἱ ναῦται· ὅπως οἱ ναῦται ἀριζοποιήσονται παρὰ τ. ν. ἐκβησ. αὐτούς.

C. 40. p. 228. v. 8. διὰ πολλοῦ θορύβου pro πολλῷ θορύβῳ illuſtrat Abr. in Auct.

P. 228. v. 10. Αὐτοῦ] Deeſt Cam.

V. 12. Addit Abr. ſuae emendationi, nec ἐμβολὴν roſtrum ſignificare.

P. 229. v. 1. Scholio μέχρι τινὸς eſſe praefigendum χρόνον τινὰ, monet Abr.

C. 41. p. 230. v. 5. Vel ἡ ἑτέρα eſt tertia quaedam navis, quae in ipſo conflictu fuerit capta, quod tamen parum probabile ob ea, quae praecedunt, vel διαφθείρειν poſitum vt II, 92. corrumpere, ad nauigandum inutilem reddere. Abr. Idem legi vult ἠρμέναι ſine iota ſubſcr. vt in Schol. Ariſt. Eqq. 759, et ἠρμένος, ἐπήρθη etc. ſcribuntur.

P. 230. in *Thucyd.* v. 7. Τούς τε ἀποκτείναντες] Τοὺς δ' ἀποκτείναντες. Cam.

Ibid. v. 8. Ναυσὶ πολὺ] Ναυσὶ καὶ πολὺ. Cam.

C. 42. p. 230. v. 14. ὁρῶντες ſcripſiſſe Thuc. monet Abreſch., ceu κατεπλήσσοντο, non κατάπληξις ἐγένετο, praeceſſiſſet; atque mutatae ſtructurae alia quoque exempla adfert. In exemplo, quod Duker. in not. ex VI, 61. laudauit, Abr. monet Nomm. θεράποντες, vt βουλόμενοι et νομίζοντες non pertinere ad εἴρητο, ſed ad *mittentes* Athenienſes, atque pendere a πέμπουσι, particip. pro Inf. ἐρᾶν poſito.

P. 232. v. 3. ῥωμην abſolute hic dici *animi robur* adnotat Abr.

P. 232. in *Thucyd.* v. 8. Ἂν ἦσαν] Sic *Mſ.* Cam.

V. 11. ἔκπληξιν non eſſe apud Noſtrum, terrorem quem quis iniicit, ſed qui incutitur, conſternationem, docet Abr.

Ibid. v. 12. Καὶ εἰ ἐπ. τ. τῶν τε Ἐπιπ.] Καὶ εἰ ἐπ. τ. τῶν Ἐπιπ. Cam.

Ibid. v. 14. Οἱ] Deeſt Cam.

P. 234. v. 1. Τρίβεσθαι] Τρίψεσθαι. Cam.

Ibid. Τοὺς ξυσρατευομένους] Καὶ τοὺς ξυνσρατευομένους. Cam.

Ibid. v. 6. Ἀποτειχίσματος] Τειχίσματος. Cam.

C. 43. p. 234. v. 9. ξυνάρχ. ὡς ἐπενόει τὴν ἐπιχ. Tuſan. oſtendit alios legere: συνάρχοντας ἐπενόει καὶ τὴν ἐπιχείρησιν.

Ibid. v. 9. Καὶ τοὺς ἄλλους ξυνάρχοντας] Καὶ τοὺς ἄρχοντας. Cam.

Ibid. v. 13. Τὴν πᾶσαν] Τὴν πρώτην. Cam.

P. 235. in Not. col. 2. v. 3. poſt, non probo illius ſententiam. add. *Ariſtophanes* Veſp. v. 31. et *Libanius* Declam. XXXVII. p. 807. περὶ πρῶτον ὕπνον. Dvk.

P. 236. v. 1. Ἐν προτειχίσμασιν] Deſunt Cam.

Ibid. v. 2. Ἄλλων Σικελιωτῶν, ἐν δὲ τῶν ξυμμάχων] Τῶν ξυμμάχων, ἐν δὲ τῶν ἄλλων Σικελιωτῶν. Cam.

P. 236. v. 6. ἀπὸ τῆς πρώτης. Vel ὁρμῆς vel ἐφόδου ſubintelligi iubet Abr.

Ibid. v. 9. Σφίσιν ἐν νυκτὶ] Ἐν νυκτὶ σφίσιν. Cam.

Ibid. v. 16. Ἐν δὲ νυκτομαχίᾳ] Ἐν νυκτομαχίᾳ. Cam.

C. 44. p. 238. v. 4. χαλεπὰ διαγωνῖναι pro χαλ. ὥσε διαγν. accipit Abr., aliaque exempla affert.

P. 238. v. 4. f. Ὑπὸ τῆς βοῆς] Deſunt Cam.

V. καὶ πᾶν τὸ ἐναντίον. Tuſan. legit καὶ πᾶν τὸ ἐξ ἐναντίας.

Ibid. 7. Φίλιον] Φίλον. Cam.

V. 11. κρείσσους ὄντες τῶν πολεμ. Tuſan. κρείσσους ὄντες οἱ πολέμιοι. Mox idem legit: ἃ τε ἐκεινων ἐπιξάντων.

Ibid. v. 15. Κατὰ τὰ πολλὰ] Κατὰ πολλὰ. Cam.

P. 240. in *Thucyd.* v. 3. Ῥίπτοντες] Ῥιπτοῦντες. Cam.

P. 240. v. 4. καταβαίνοιεν. Tuſan. καταβαῖεν.

V. 5. διεφύγγανον. Exemplum verbi, quod Waſſ. in Not. tanquam ex Thuc. petitum laudat, eſſe ex Aeſch. in Cteſiph. p. 54. Ald. ductum monet Abr., idemque alia huius formae in compoſitis exempla congeſſit.

Ibid. v. 15. Τὴν Σικελίαν] Τὴν ἄλλην Σικελίαν. Cam.

Ibid. Αὖθις, ἄξων] Αὖθις ἄξων ſine diſtinctione. Cam.

C. 47. p. 240. v. 20. κατ' ἀμφότερα eſt *duabus de cauſis. Abr.*

Ibid. v. 21. Καὶ τὸ χωρίον ἅμα] Deſunt Cam.

V. 22. ὅτι quid ſibi velit, ſe videre negat Reisk., niſi ſit *quam maxime;* ſed tum fere ſuperlatiuos ſequi. Itaque tentat: πάνυ ἀνέλπιζα.

Ibid. Ἦν] Deeſt Cam.

P. 242. in *Thucyd.* v. 2. Διεξιέναι] Ἀπιέναι. Cam.

P. 242. v. 2. Abr. animaduerſio haec eſt: Niſi forte ἢ διὰ referri debeat ad σφάλλεσθαι, vt ſit διὰ τὸ σφάλλεσθαι ἐξιέναι ἐψηφ. non video quo valeat, legamque ex pluribus codd. ἐξιέναι. ἔσφαλτο Heſ. διημαρτήκει.

V. 3. τοῦ ϛρατεύματος. Reisk. coniicit τοῦ περαιώματος, donec mare tranci poſſit, et domini ſint traiectus, ſi non in ſolis illis, quae antea cum Nicia traiecerant, copiis navalibus, ſaltem cum recens a ſe adductis.

Ibid. v. 4 Εἶναι ἔφη] Ἔφη εἶναι. Cam.

C. 48. p. 242. v. 8. ψηφιζεσθαι μετὰ πολλῶν, eſſe, *multis conſciis decernere*, obſeruat Abr. Idem paulo poſt

e codd. legi iubet: ἢ οἱ ἄλλοι. In Schol. (v. Baueri not.) cenſet aut ſcribendum: μετὰ γὰρ πολλ. βουλευόμενοι μὴ δυνήσεσθαι, aut μετὰ γ. πολ. βουλευ. καὶ βουλόμενοι μὴ δυν. i. e. *vel ſi velint*, εἰ καὶ βούλοιντο.

V. 10 αὐτῷ ſi legatur ἠσθάνετο fuerit accipiendum, erit que pro ὑπ' αὐτοῦ. Sed pro ſtat αὐτῶν hoc ordine: καὶ τὰ τῶν πολ. παρ. ἔτι τι ἔλ. (αὐτῷ, απ' ἐκείνων ὧν ἠσθ. αὐτῶν ἐπὶ πλ. ἢ οἱ ἄλλοι

Ibid. v. 10. Ἀφ' ὧν ἐπιπλέον] Ἀφ' ὧν ἐπὶ πλέον Cam.

Ibid. Ἢ ἄλλοι] Ἢ οἱ ἄλλοι Cam.

V. 12. ſ. Ita verba ordinat Abr.: καί τι καὶ ἐν ταῖς Συρ. [ἦν γὰρ ἐκεῖ τι) βουλ. τ' Ἀθ. τὰ πρ. ἐνδοῦναι] ἐπεκηρ. ὡς αὐτόν. Totidem paene verbis c. 49.

Ibid. v. 14. Ἔργῳ] Deeſt Cam.

Ibid. v. 15. Οἱ Ἀθηναῖοι] Ἀθηναῖοι Cam.

P. 244 v. 2. Iungit Abr. verba: ψηφ τε καὶ γνωσ. περὶ σφ αὐτῶν ὁρῶντας τὰ πρ. ὥσπ. καὶ αὐτοὶ (καὶ) οὐκ ἀκ. ἀλ ἐπιτ. In re idem eſſe monet, ac ſi fuerit ſcriptum: ἑαυτοὺς μὲν ψηφιεῖσθαι ὁρῶντας τὰ πρ. γνώσεσθαι δὲ περὶ σφῶν αὐτῶν οὐ τοὺς αὐτοὺς (i. e. οὐ τοὺς ὁμοίως ὁρῶντας ὡς καὶ αὐτοὶ) ἀλλὰ τοὺς ἀκούσαντας ἄλλων, καὶ ταῦτα σὺν ἐπιτιμήσει.

P. 244. v. 3. Ἀκούσαντας] Ἀκούοντας. Cam.

V. 5 Abr. ipſe iungi maulit ἀπῆλθον ὑπὸ χρημάτων i. e. ἀπιέναι ἐπείσθησαν ὑπὸ χρ.

Ibid. v. 6. Αἰσχρᾷ τε] Αἰσχρᾷ γε. Cam.

Ibid. v 8. Ἔτι] Deeſt Cam.

Ibid. v. 9 Ἅμα ἄλλα ἀναλίσκ.] Ἅμα ἀναλίσκ. Cam.

Ibid. v. 10. Πολλὰ] Deeſt Cam.

V. 10. καὶ ἔτι πολλὰ προσοφ. breuiter dictum accipit Abr. pro καὶ ἔτι πολλὰ ὀφείλ. πρὸς τοῖς ἤδη ἀναλωκόσιν, ideoque ἀμηχανήσειν. Verba ſeqq. ita exponit: Athenienſes vel inuiti tenebantur manere; Syracuſſ. copiae, vtpote mercenariae et auxiliares, non niſi lautis ſtipendiis inuitatae teneri poterant.

V. 13. Siue ὡς ſiue ὦ legatur, perinde eſſe monet Abr. Reisk. legit ὧν (καὶ μὴ, χρήμασιν ὧν π. κ.) vel cum κρεισσ. vel cum νικηθ. iungendum, *victos* ab illis, *quos ipſi opulentia multum vincant.*

C. 49. p. 246. v. 3. Praeter ea, quae Bauer. ex Abr. attulit haec obſeruauit: γοῦν eſſe limitantis, *ſaltim*: alioquin ob ἡ πρότερον legi poſſe, ταῖς γε νῦν ναυσί, aut ταῖς γ' ἐν ναυσὶν θαρσ., vt θαρσεῖν ἔν τινι occurrit.

P. 246. v. 4. Προσκαθῆσθαι] Sic *Camer.*

V. 5. ἄνευ Ἀθην. ψηφίσμ. idem quod c. 48. Ἀθηναίων μὴ ψηφισαμένων. Poſt ἀλλὰ τρίβειν ἀ. Abr. monet diſtingui debere, vt ſit in ed. Baſ. Reisk. comma poſt τρίβειν poni, poſt χρῆναι deleri vult.

Ibid. v. 8. Τοὺς ἀγῶνας ποιήσονται] Ὥσπερ νῦν τοὺς ἀγῶνας ποιήσονται. Cam.

V 9. Ad ἐκ βραχέος καὶ περιγρ. Abr. ſupplet διαφήματος aut ὅρου.

V. 10. οἱ e codd. reuocari vult Abr. Alias ſcribendum videri poſſe ἀρέσκεσθαι.

C. 50. p. 248. v. 2. πράττουσα in textis addi vult Reisk. ſed γῆν ad Φιλίαν intelligi. Abr. Datianum τοῖς Συρ. et a voc. χάσις pendere poſſe putat, vt ſit, *aduerſus*, et iungi cum Φιλίαν. ἐξεπεπτ. idem reddit: *exitum fuerat ſortita.*

P. 249. in *Thucyd.* v. 3. Ἦλθεν] Deeſt. [Cam.] Poteſt deeſſe ſalua ſententia. Nam haec pendere poſſunt ab illo, quod eſt in principio Capitis, παρῆταν. Et ſic quoque *Cod. Gruev.* Dvk.

Ibid. v. 11. Ἅμα] Μᾶλλον ἅμα Cam.

V. 13. Negandi part. μὴ Abr. e plerisque codd. recipit, atque iis ducibus etiam reliqua aliter legi iubet. ἄλλο autem praefert, quia etiam alibi ἐναντιοῦσθαι cum caſu nominis ſtruitur.

C. 51. p. 250. v. 2. πρὶν ἅς. Tuſan. corrigit πρὶν ὡς.

V. 8. Eſſe ἀναπειρᾶσθαι i. q. ἀποπειρᾶσθαι cum ἀνὰ eam habeat in compoſitis vim, monet Abr.

P. 250. in *Thucid.* v. 9. Ὅσαι αὐτοῖς ἐδόκουν ἱκαναὶ εἶναι] Ὅσας ἀ. ἐ. ἱκανὰς εἶναι. Cam.

Ibid. v. 10 Καὶ τῶν ἱππέων] Καὶ ἱππέων. Cam.

Ibid. v. 12. Τῆς ἐφόδου] Τῆς ἐσόδου. Cam.

C. 52. p. 252. v. 1. Verbi ἀνταναγειν vſum et ſtructuram illuſtrat Abr. ad h. l.

C. 53. p. 252. v. 8. καταφερομένας dici naues Athenn. monet Abr. ratione terrae, ad quam appellebant.

V. 11 ἐπεκβοηθησ. illuſtrat Abr. ex VIII, 55. et monet αὐτοὺς eſſe ſupplendum quali fuerit βοηθ. ἐπ' αὐτούς. Erraſſe Schol. in altero illo loco.

P. 252. in *Thucyd.* v. 14. Πολλοὺς] Οὐ πολλοὺς. Cam.

V. 16. ἐπὶ reddere orationem vitioſam Reisk. putat, atque corrigit ἐπεὶ, vt verba haec vsque ad ἐμβαλ. tanquam in parentheſi poſita accipiantur. Addit, interpretem aberraſſe; nam dicere, Syracuſanos 18. naues Athenn. cepiſſe, verum Athenn. eas non tantum recuperaſſe, ſed et Syracuſanos, quos in iis inuenerant, occidiſſe.

C. 55. p. 254. v. 9. Libros, qui exhibent Datianos ναυσὶ etc. videri etiam dare volauiſſe προεχούσαις cenſet Abr.

P. 254. in *Thucyd.* v. 12. Ἐπειδή γε] Ἐπειδή γε καί. Cam.

V. 12. Abr. ex libris ſcriptis legit τά τε πρὸ αὐτῶν, accipitque de recens infeliciter commiſſa pugna nauali, et quae ante illam euenerant. Verba inde ab οἱ μὲν Ἀθ. vsque ad init. c. 56. parenthetica exiſtimat; et initium c. 55. ita exponit: οἱ δὲ Συρακούσιοι· προτ. μ. γ. ἐφοβ. — ἐπελθούσας· γεγενημένης δὲ τ. ν. αὐτοῖς λ. η. τ. ν. — τόν τε λιμένα (c. 56.) παρέπλεον — ita μὲν non abundare, quod Schol. cenſuerat. Quia ſcribere debuerat: οἱ δὲ Συρ., ideo c. 56. ita inchoari.

C. 56. p. 256. v. 2. Ex Tho. Mag. praecepto eſſe debuiſſe κλεῖσαι, Abr. monet ſed etiam IV, 121. διενοοῦντο εἴσειν.

V. 10. ſſ. Variatam eſſe ſyntaxin in ὅτι περιεγίγνοντο, γιγνόμενοι, ἐμπαρασχ. προκιν. monet Abr., ἐμπαρασχ. τ. πολ. προκινδ. dictum eſſe pro, παρασχόντες τὴν πόλιν προκ. εν αὐτῇ. Hoc autem ſibi velle Syracuſanos: praeclarum ſibi eſſe certamen ob quatuor cauſas (praeter iam commemoratas) 1 quod non ipſi modo, ſed et ſocii ſuperiores Athenienſibus eſſent, 2. quod belli

duces fuerint cum Corinthh. et Lacedd. potentiſſimis Pelop. populis, 3. quod ſuam vrbem periculo obiecerint, 4. quod res ſua naualis in eo bello inſigne acceperit incrementum.

V. 14. Verba ἔθνη γὰρ etc., parenthetica, ſubiici proprie debuiſſe verbis v. 11. τῶν ἄλλ. πολλ. ξυμμ., ſed ideo huc reiecta eſſe, quia ſcriptor quae ſequuntur addere volebat, monet Abr.

V. 15. λόγου redditum ac ſi fuerit ξυλλόγου. Poteſt et verti, *numerus*, Abr.

P. 257. Schol. v. 1. aut caput ſcholii conſtituendum σφῶν καθυπερ. aut in Ἀθηναίων intelligendum πράγματα cenſet Abr.

C. 57. p. 258. v. 3. ὡς ἑκάστοις τὰ τῆς ξυντυχ. legi voluit Abr. Idem, ſi ſcribatur ἀνάγκη (quod perinde eſſe ait ac vulgatum), disiunctiuam copulare, et ἔσχον atque ἔσχεν aeque procedere. ἀνάγκης et ἔσχον ſi praeferatur, neutro plurali (τὰ τῆς ξ.) verbum eiusdem numeri, vt ſaepe, ſubiici.

V. 12. ὑπήκοοι δ' ὄντες etc. Vallae verſionem ita Abr. emendat: *At Iones licet eſſent, vel ſic tamen, quia Atheniensium parebant imperio, coacti aduerſus Dores ipſos ſequebantur.* Leuesquius autem ita verba explicuit: ὑπήκοοι δ' ὄντες, καὶ ἀνάγκη ἠκολούθουν (vtpote imperio parentes, etiam neceſſitate coacti ſequebantur), ὅμως τε Ἴωνες ὄντες ἠκολούθουν (ἑκούσιοι) ἐπὶ Δωριέας (tamen vtpote Iones, lubentes ſequebantur aduerſus Dores).

P. 258. in *Thucyd.* v. 9. Ἐκ δ' Ἰωνίας Μιλήσιοι] Deſunt Cam.

P. 259. in Not. col. 2. ad v. 11. *Scylax v.* 586.] leg. *Scymnus Chius v.* 586. Dvk.

P. 260. v. 1. καταντικρὺ Abr. cum Steph. interpretatur *e regione, ex aduerſo.*

P. 260. in *Thucyd.* v. 5. Στρατευομένοις] Συστρατευομένοις. Cam.

Ib. v. 15. Μετὰ τῶν Κορινθίων] Μετὰ Κορινθίων. C.

P. 262. v. 1. ἄκοντας tuetur Abr. Cretenſes iſti mercede conducti militabant, ideoque non coacti, ſed iisdem tamen non liberum fuit, in quoscumque vellent, proficiſci; itaque, ſi per eos ſteriſſet, non aduerſus colonos et populares pugnaſſent. Non igitur lubentes in eos proficiſcebantur. Similiter Lev. reddit: non par inclination. μετὰ μισθοῦ eſſe, mercede conductos, docet Abr. Idem in auct. p. 408. f. ſtructuram ξυνέβη — ξυγχτισ. — ἐλθεῖν, bene a Duk. defenſam, illuſtrat. Tam verba pro impersonalibus vulgo habita, ſequente Infin. quam perſonalia, tertium et quartum caſum perinde recipiunt.

P. 262. in *Thucyd.* v. 8. Καὶ Καμαριναῖοι] Καμαρινναῖοι. Cam.

Ibid. Γελῶοι οἰκοῦντες] Γελῶοι οἱ οἰκοῦντες. Cam.

Ibid. v. 10. Τὸν Τυρσηνικόν] Τὸν Τυρρηνικόν. Cam.

Ibid. v. 11. Μονοι ἐξ αὐτοῦ] Ἐξ αὐτοῦ μόνοι. Cam.

C. 58. p. 262. v. 12. Reisk. legendum coniicit: Δωριεῖς τε καὶ αὐτόνομοι οἱ πάντες.

P. 264. v. 8. Συρακούσιοι legi etiam vult Leuesqu. Per hyperbaton tueri Accuſatiuum conatur Abr. καὶ ὡς εἰπεῖν (τοὺς) Συρακουσίους, αὐτοὶ (ſoli) αὖθις πρὸς τοὺς ἄλ. ἀπ. πλ. ἐπορ. Aut etiam ita: καὶ τοὺς Συρακουσίους αὖθις (qui ſint Accuſ. conſequ. *quod ad Syracuſanos attinet*) αὐτοὶ ὡς εἰπ. (illi fere ſoli) πρὸς τοὺς ἄλ. etc. ὡς εἰπεῖν ap. Noſtrum eſſe *vt ita dicam*, vel *prope dixerim*, et, *vno verbo*, etiam in Add. docet. πρὸς recte verti *prae*, in Diluec. cenſet, et mox ὅτι addi h. l. quod I, 110. in ſimillima form. omittitur obſeruat.

C. 59. p. 264. v. 10. καὶ τότε ἤδη πᾶσαι — παρ. accipi ita Abr. vult: καὶ τοσούτων ξυλλεγεισῶν, τότε ἤδη —

P. 264. v. 12. Ἀγώνισμα] Ἀγῶνα. Cam.

Ibid. v. 13. Καθ' ἑκάτερα] Καθ' ἕτερον. Cam.

P. 266. in *Thucyd.* v. 1. Ἀπόκλεισιν] Sic *Camer.*

Ibid. v. 3. Ἐς Κατάνην] Ἐς τὴν Κατάνην. Cam.

C. 60 p. 266. v. 7. In δυναταὶ ſuppleri Abr. vult πρὸς τὸν πλοῦν idoneae ad nauigandum. ἐσβιάζοντες idem praeſert i. e. βιάζοντες καὶ ἀναγκάζοντες ἐσβαίνειν ἐς τὸ πληρῶσαι αὐτάς.

Ibid. v. 13. Ἐπ' αὐτὰς] Ἐς αὐτὰς. Cam.

Ibid. v. 17. Τότε] Τε. Cam.

V. 17. Quia noſter ſaepe iungit τότε πρῶτον etiam h. l. eam lectionem retinet Abr. ſcilicet nondum antea Nicias vſus fuerat exhortatione tam longa ad milites.

Ibid. v. 18. Στρατιῶται] Deeſt. Cam.

C. 61. p. 268. v. 1. Verbum ἐπιδεῖν illuſtrat Abr. idemque in Auct. monet Thomae Mag. adnotationi, a Duk. notatae, anſam praebuiſſe verba τὸ πρόθυμον εἶχον ἀρ. Thuc. VI, 69.

V. 5. Abr. vt ſuam tueatur verbi ἀναμάχεσθαι explicationem ex anteced. σφαλέντες repetit σφάλματα. Paulo ante pro κἂν Reisk. mauult ſcribi πάλιν.

C. 62. p. 268. v. 11. τὸ τῆς ἐπιχήμης Abr. ſupplet ἔργον.

V. 12. Olim vulg. lect. ὅσα μὴ ἀντιναυπ. ita explicat: excogitata nobis ſunt ea, quorum loco nemo alia aut meliora praeparari vellet aduerſus epotidum craſſitiem; aut ſi ἀντὶ ſit *aduerſus:* — quibus meliora aduerſus eorum apparatum parari nequeant, et contra etc. Saepe χρὴ, δεῖ, ita ſubintelligi.

P. 268. in *Thucyd* v. 12. Ὅσα χρὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι] Ὅσα χρὴ ἀντιναυπηγῆσαι. Ita Vir Doctiſſimus e *Camer.* adnotauerat. *Camerarius* ipſe ὅσα χρὴ ἄν τινα, in quo errorem eſſe arbitror. *Hudſonus* certe fallitur, qui e *Camer.* in Var. Lect. ὅσα χρὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι: nam in eo ἀντιναυπηγεῖσθαι eſſe *Camerarius* non dicit. Dvk.

Ibid. v. 13. Ἐπωτίδων] Hic ſcholion habet *Camerar.* τὰ ἀφ' ἑκατέρωθεν τῆς νηὸς πρὸς τῇ πρύμνῃ ἐξέχοντα. Dvk.

C. 63. p. 270. v. 4. Vt ἀξιοῦν vulgatae lectioni praeferri patiar (vti et Reisk praetulit) ita ἢν μὴ non deferam; ordo enim eſt: ἀλλὰ ξυμπ. νεὼς ἐπ' ἄξιον (ἐσὶ) μὴ ἀπολ. ἢν μὴ (niſi) πρότερον etc. ſiue ἀλλὰ ἢν μὴ τοὺς ἀπὸ — Abr.

P. 270. v. 4. Ἄξιον ἀπολέσθαι ἢν μὴ τοὺς] Ἀξιοῦν ἀπολέσθαι ἢ τοὺς. Cam.

V. 5. καὶ ταῦτα τ. ὁ. etc. ſcriptum ita eſt, pro: καὶ ταῦτα τ. ὁ. οὐχ ἧσσον ἢ τοῖς ναύταις παρακ. et accipi

debet, ac si legeretur: καὶ ταῦτα οὐχ ἧσσον (i. e. μᾶλλον, s. τοσαύτῳ μᾶλλον) πρακ. τοῖς ὁπλ. ὅσῳ τ. ἄνωθεν (i. e. αὐτῶν) μᾶλλον τὸ ἔργον τοῦτο (ἢ τῶν ναυτῶν. Abr. Quod Schol. μᾶλλον dicit esse διασαφητικόν, Abr. refert eo, quod ἧσσον et μᾶλλον sensus respectu abesse, et simpl. dici potuit: οὐχ οὕτω τ. ν. ταῦτα ὡς τ. ἑπλ. (scil. quae praemisit) πρακ.

V. 7. Prius καὶ iungere, posterius valere *etiam*, Abr. monet in Auct.

Ibid. v. 8. Βελτίω] Βέλτιον. Cam.

V. 9. Schol. non ἀξία, sed ἄξιον legisse monet Abr.

Ibid. Alii libri: οἵ τέως alii οἵ τε ὡς. Si quis prius sequatur, constructionem fore: οἵ τε νομ. ὑμῶν τέως Ἀθ. τῆς τε Φωνῆς τῇ ἐπιξήμη καὶ τῇ τ. τρόπ. μιμ., καὶ (pro εἰ καὶ s. καίπερ) μὴ ὄντες ἐθαυμ. κ. τ. Ἑλ. κ. τ. ἀρχ. τ. ἡμ. μετείχετε (δέομαι ὑμᾶς) ἐνθυμ. ὥσε ἄξια (pro ἄξιον) ἐσὶν ἐκείνην τ. ἡδ. διασ. sin ἀξία legas, ὡς ἀξία ἐσὶν ἐκείνη ἡ ἡδ. διασ. (αὐτήν). οἵ τε ὡς non potest subsistere, si καὶ pro καίπερ sumatur; sed si accipiatur coniunctive, tum ita leg. est. Abr. in Auct. Reisk. legi vult: ὅτι οἱ τέως et mox ἐς δὲ τὸ Φοβερόν.

V. 11. Omissa negatione μὴ, quae in pluribus libris deest, intelligit Abr. verba sic: καὶ πολὺ πλ. μετείχ. ἐς τὸ Φοβ. καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι (nempe αὐτοὺς ὑφ' ὑμῶν ἢ ὑμᾶς ὑπ' ἐκείνων) vel ἐς τὸ Φοβ τοῖς ὑπηκόοις (τοῦ) ἀδικεῖσθαι (ὑφ' ὑμῶν). Sensum expossit Schol. addito μὴ, et fortassis ea part. e scholio in texta migrauit. Mox idem μὴ καταπροδίδοτε praefert.

Ibid. v. 13. Πολλάκις] Πολλάκις μὲν. Cam.

Ibid. v. 14. Ἥμαζε τὸ ναυτικὸν] Sic et *Mss.* [Cam.] ἡμάζετο ναυτικὸν *Bas.* Dvk.

V. 14. ἠξίωσεν est ἄξιον καὶ ἀξιόχρεων ἑαυτὸν ἡγήσατο. Abr.

C. 64. p. 272. v. 1. Participia πλευσουμένους et ἐτομένους pendent ab ὑπομιμνήσκω, cui duplex dedit regimen, cum ὅτι et cum participiis. ἐπ' ἐκεῖνα scripsit pro ἐπὶ τὰ ἐκεῖ s. τὰ οἴκοι ὑμῖν, et τοὺς ὑπολειπομένους, non ἐπ' ἐκείνους, more suo, quo adiectiuum plurale neutrum subiicere solet alius generis substantiuis. *Abr.* Idem mox οἱ μὲν pro ὑμεῖς μὲν scriptum notat.

P. 272. v. 1. Πλευσουμένους] Πλευσομένους *Bas.* Πλευσουμένους *Mss* Dvk.

Ibid. v. 2. Συρακουσίοις] Συρακουσίους *Bas.* Συρακοσίοις *Mss.* Dvk.

C. 65. p. 272. v. 11. ἐπιβουλὴ. Etiam Tus. legit ἐπιβολὴ, idemque praefert Abr., quia mox similiter ἀντιλαβὴ dicatur.

V. 12. νεὼς scripsisse Thuc. ait Abr., quia c. 62. fuit πρὸς τὰς τῶν ἐπωτίδων — νεὼς, esse autem collectiue, ἑκάσης νεὼς — ἐπὶ πολὺ pro πολὺ simpl. dictum monet.

Ibid. v. 14 Ἐκείνοις] Sic *Mss.* Dvk.

P. 274. v 2. Καὶ ξυμμαχοι] Ita etiam *Mss.* A *Bas.* abest καὶ Dvk.

C. 66. p. 274. v. 7. ἄνδρες *quicunque.* Abr. Idem form. αὐτος ἑαυτοῦ cum Compar. Inflat.

V. 8. μὴ δὲ — τὸ πρῶτον i. q alibi μηδὲ τὴν ἀρχὴν, i. e οὐδὲ ὅλως κατ' ἀρχὰς Schol., in cuius verbis ἡμῶν deleri iubet Abr., quod et Bauer. omisit, sed Abr. praeterea in fine supplet ἐδόκησαν ὑπερέχειν. Scholio (p. 275. v. 1.) non ἀντελαβεσθε sed ἤσθηται praefigi vult. Nam sensum explicari.

C. 67. p. 274. v. 11. Nihil καινοπρεπὲς in his esse monet Abr. Struit verba sic: ἡμῶν δὲ ἑκάσου διπλασία (ἐσὶν) ἡ ἐλπὶς (διά) τε τὸ ὑπάρχ. πρ. ᾧπερ καὶ (i. e. ᾧ καίπερ) ἀνεπ. — δοκησ. προσγεν. αὐτῷ τὸ εἶναι ἡμᾶς) κρατ. εἰ τ. κρ. ἐν. Vel ita: ἡμῶν δὲ — βεβκιότ. νῦν καὶ διπλασία ἑκ. ἡ ἐλπ. τ. δοκ. προσγεγενημένης (ita enim Abr. legit), τὸ κρατ. εἶναι, εἰ τ. κρ. ἐν. i. e. ὅτι ἐσμὲν κράτισοι, ἐπεὶ τοὺς κρ. ἐν. Scholiasten, qui ἑκάσου ad res retulit, scripsisse Abr. existimat: κἀκ τοῦ δόκησιν ἔχειν ἡμᾶς ὅτι etc. Reisk τὸ ante κρατισους delet vt ex anteced. αὐτῷ ortum.

P. 276. v. 5. ἐπεὶ pro ἔπειτα positum existimat Abr.

V. 9. ἀποκινδυνεύσει tuetur Abr. verba ita ordinando: ἐς ἀπον. καθεσήκ. ἵνα ἢ βιασ. ἐκπλευσ. ἢ οὕτως ὅπως δύν. κατὰ γῆν μετὰ τοῦτο τ. ἀποχ. ποιῶντ. οὐ παρασκ. πίσει μ. ἢ τ. ἀποκ. et ἀποκινδυνευσιν idem esse vult quod ἀποτόλμησιν. μετὰ τοῦτο nempe τὸ βιασ. ἐκπλεῦσαι, *hoc si non successeris.* Si quis iungere velit δύν. πίσει, ita strui iubet: ὑπερβ. γὰρ (nempe) τῶν κακ., κ. βιαζ. ὑπὸ τ. π. ἀπ. οὐχ οὕτω μᾶλλ. δύν. πίσει παρασκ. ἢ ὅπως (δύνανται) ἀποκινδ. τύχης· ἵνα ἢ βιασάμενοι etc. Duram structuram ratus Leuesq. adsentitur potius Duk. correctioni.

C. 68. p. 276. v. 13. Discrimen inter ἐχθρὸς et πολέμιος admittit Abr. atque laudat Etym. Mf. Trai. vbi haec leguntur: ἐχθρὸς μὲν γάρ ἐσιν ὁ ποτὲ πρότερον φίλος, πολέμιος δὲ ὁ δι' ὅπλων χωρῶν πρὸς τὸν πέλας, δυσμενὴς δὲ ὁ χρόνιον τὴν πρὸς τον ποτε φίλ. ἔχθραν τηρῶν.

P. 278. v. 1. Verba οἵ ἂν — θυμούμενον posse etiam pro vniuersa sententia accipi monet Abr. hoc structurae ordine: καὶ νομ. ἅμα μὲν νομιμώτατον εἶναι (sc. τοῦτο ποιεῖν) πρὸς τοὺς ἐναντ. (exemplo eorum) οἵ δικαιώσ. ἀποπλ. τὸ θυμ. τ. γν. ἐπὶ τιμ. τοῦ προσπεσ.· ἅμα δὲ τὸ λεγ. που ἡδ. εἶναι ἐχθρ. ἐγγ. ἡμῖν.

P. 278. in *Thucyd.* v. 7. Τοὺς δέ τε] Τε deest Cam.

Ibid. v. 14. Σφίσιν] Deest Cam.

C. 69. p. 280. v. 1. Articulum τοῦ καιροῦ necessarium esse docet Abr. ex mente Phrynichi, qui improbat κατὰ τοῦτο καιροῦ, et similia.

V. 4. ἐπιβοᾶσθαι esse, alta voce inclamare et efferre, monet Abr.

P. 280. v. 5. Τὸν πεζὸν] Τὸ πεζὸν. Cam.

Ibid. v. 6. Ὁ δὲ Δημοσθ.] Ὁ Δημοσθ. *Bas.* Ὁ δὲ Δημοσθ. *Mss.* Dvk.

V. 8. Abr. iungit verba βιάσασθαι εἰς τὰ ἔξω, vt Schol. atque hinc comparat loca, vbi βιάζεσθαι est vi irrumpere, aut abire.

Ibid v. 10. Προεξαγαγόμενος] Sic *Mss.* Προεξαγόμενος *Bas.* Dvk. [Num singularis pro plurali vitiose scriptus?]

Ibid. in Not. col. 2. v. 16. post, ante Εὔδημος. Wass. add. Omnes *Mss.* hic habent Εὔδημος *Acm. Portus* in scholiis Graecis mire fluctuat. Si hic idem est, inquit, quem supra Cap. 16. vna cum Menandro ab Athenienſibus in Siciliam missum Εὐθυδήμον vocat *Thucydides*, hic

quoque Εὔθύδημος legendum, vel vtroque loco Εὔδημος ſcribendum eſt: niſi quis putet hunc non eumdem, qui ante memoratur, ſed alium eſſe. Non magna de cauſa tantopere aeſtuat. Eum, de quo hic agit *Thucydides*, alium eſſe ab illo, quem Cap. 16. memorat, nemo ſibi facile perſuaſerit. At is ibi in omnibus *Edd.* et *Mſſ.* vno excepto, qui Εὔθυμος habet, eſt Εὐθύδημος, quem etiam cum Eurymedonte et Menandro priore pugna navali, quam *Thucydides* Cap. 52. narrat, claſſi Athenienſium praefuiſſe dicit *Diodorus Sic.* Lib. XIII. p 337 Et Εὐθύδημος ſine vlla varietate ſcripturae eſt in *Thucydide* V, 19. et 24. quem eumdem eſſe vt non pro certo adfirmari, ita neque negari poteſt. Dvk.

C. 70. p. 282. v. 12. *αἱ μὲν ἐμβολαὶ* etc. Egit de h. l. Abr. Anim. ad Aeſch. Lib. I. p. 202. ſimulque vitium Schol. ſuſtulit.

V. 13. Participia Amonet br. in Auct. pendere ab *ὡς τύχοι*, hoc ſtructurae ordine: *αἱ δὲ προσβ. πυκνότεραι ἦσαν, ὡς τύχοι ναῦς νηΐ διὰ τὸ φεύγειν προσπεσοῦσα, ἢ ἄλλη ἐπιπλέουσα.*

P. 284. v. 6. Syneſin in *ἐπιβοῶντες* illuſtrat Abr.

V. 10. Abr. exiſtimat, Schol. non legiſſe *οὐ δι' ὀλίγου πόνου*, ſed ſuppleuiſſe illud voc., praeter vſum et conſuetudinem. Schol. mentem ita explicat: *interrogabant, num, ex qua terra in naues ſe contuleraut, vt ab ea fugerent, in eam denuo deſcendere cogitarent.*

P. 284. in *Thucyd.* v. 11. *Οὓς σαφῶς ἴσασι προθυμουμένους Ἀθηναίους παντὶ τρόπῳ διαφυγεῖν*] In his Ἀθηναίους ſuſpectum eſſe poteſt, vt ab interpretatione in margine ſcripta profectum. Dvk.

V. 11. Ἀθηναίους tuetur Abr. hoc verborum ordine inſtituto: *ἡρώτων εἰ αὐτοὶ φεύγ. Ἀθηναίους τούτους φεύγοντας, οὓς σαφῶς ἴσασι προθ. π. τρ. διαφυγεῖν.*

C. 71. p. 284. v. 13. Verba *πολὺν τ. ἀγῶνα* ad Syracuſanorum exercitum, *ξύγασιν τ. γν.* autem ad Athenienſem refert Abreſch. atque haec interpretatur de animo Athenn. perculſo, demiſſo, *συνεσαλμένῳ, συμπεπτωκότι*, et ita *σύγασιν τ. γνώμης* ſe inueniſſe monet ap. Themiſt. Or. XIII. p. 178. B. Ex Scholiaſtae interpretatione monet, non ſequi eum aliter legiſſe, imo potuiſſe verbo *συντείνειν* in explicando vti.

P. 286. v. 1. Ὅ *αὐτόθεν*] Ὅ deeſt Cam.

P. 286. v. 1. *ἐπελθόντες*. Reisk. emendat *ἀπελθόντες* excedere Sicilia cupientes.

V. 3. *ἔπρῳιν τ. ναυμ.* Abr. in Auct. Dilucc. illuſtrat, vt et, quod ſequitur, *δουλοῦσθαι γνώμην.*

Ibid. v. 7. Τὴν *γνώμην*] Τῆς *γνώμης*. Cam.

V. 8. *διὰ τὸ ἄκρ. ξυν.* monet Abr. poſitum eſſe pro *διὰ τὸ ξυνεχῶς ἄκριτον τῆς ἀμ.*

V 9. *ξυναπον.* Locum etiam Quintil. Decl. IX. p. 197. confert Abr.

V. 10. Atticae elegantiae eſſe, praemiſſo ἦν ſubiicere *ἀκοῦσαι*, aliumue Infin. cum Nominatiuo, docet Abr., et *ὡσε* ſupplet.

P. 288. v. 2. *Οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν*] Sic *Mſ.* Dvk.

Ibid. v. 7. Ἄλλοι δὲ *οἱ*] Ἄλλοι δὲ *καὶ οἱ*. Cam.

P. 288 v. 7. *περὶ σφᾶς αὐτ.* Structuram illuſtrat Abr. (allato etiam loco I, 52. vbi *περὶ Φυλακῆς*, non *πέρι*, legit), niſi legendum videatur *τὰ περὶ σφ. ἀ.* vt VIII, 4. vbi etiam duo Codd. *τὰ* omittunt.

V. 10. *αὐτοῖς* e Dion. Hal. praefert Abr., quia *αὐταῖς* iam verbo *προσαπωλλ.* continetur, quod dictum pro, *ἀπωλλυντο πρὸς αὐταῖς*. Nec aliter Schol. legiſſe videtur. Paulo ante Reisk coniicit: *ἐπεπόνθεσαν ὧν καὶ ἔδρασαν.*

C. 72. p. 288. v. 15. Abr. verba ita expedit: *οὐδὲ ἐπενόουν περὶ τῶν ν. ἢ ναυ. αἱρῆσαι ἀναίρεσιν αὐτῶν, ne quidem cogitarunt de cadaueribus* etc.

C. 73. p. 290 v. 5. Vt ſubtiliter *ἐφηγεῖται*, praepoſitio verbi inde ſeparanda et ita erit intelligenda: *ἐπελθὼν τοῖς ἐν τέλει, ἡγεῖται ὡς οὐ χρεὼν* etc. *cenſuit, exiſtimauit, minime permittendum eſſe.* Add. idem in Auct. vbi tamen *ἐσηγεῖται* praefert.

P. 290. v. 5. Ἐφηγεῖται] Ἐσηγεῖται. Cam.

V 6. Abr. coniicit: *λέγων ταῦτα καὶ ἅμα ἃ καὶ αὐτῷ ἐδόκει* ſcil. *ποιητέα εἶναι.*

Ibid. v. 7. Συρακουσίους] Συρακουσίους *καὶ αὐτοὺς*. Cam.

V. 8. *ξυγγιγνώσκειν* Abreſch. in Auct. p. 413. monet propr. eſſe, totum cognoſcere et intelligere id, de quo ſermo eſt, Scholiaſten autem magis loci ſenſum expreſſiſſe.

V 10. Ad *εἰ δοκεῖν* Abr. ex antecedd. repetit *ἔλεγον· τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἔλεγον οὐ ῥᾳδίως — ὑπακοῦσαι.*

Ibid. v. 10. Ἐθελῆσαι] Deeſt Cam.

V. 12. Genit. *σφῶν* cum *πείθεσθαι* ab omiſſa praepoſ. *ὑπὸ* repetit Abr.

Ibid. v. 13. *Καὶ οὐκ*] *Καὶ οὐκέτι*. Cam.

C. 74. p. 290. v. 21. *ἐπειδὴ καὶ ὡς* — monet Abr. dictum eſſe pro, *καὶ ἐπειδὴ οὐδ' ὡς εὐθ. ὥρμ.* Heſych. *καὶ ὡς, καὶ ὅμως.*

P. 292. v. 3. Ἰέναι] Ἰέναι ἄν. Cam.

Ibid. v. 9. *Παρασκευάσασθαι*] *Παρασκευάσθαι*. Cam.

C. 75. p. 292. v. 10. *οὖν* pro *δὲ* poſitum eſſe obſeruat br. AMox aut pro *πάσας* legendum *πεζοί*, aut *πάσας πεζοὶ ἀπεχ.* cenſet Reisk.

V. 19. Scripſiſſe Thucydidem *ὀλίγων* ſtatuit Abr., quia praemiſerat, corporis vires eos defeciſſe, vt proinde multos ploratus et *ἐπιθειασμοὺς* edere non valuerint. Ad form. *μειζω ἢ κατὰ δάκρυα* idem duo alia exempla laudat.

P. 293. in Not. col. 2. v. 2. poſt *ὀλίγων* add. Habet haec etiam *Suidas* in *ἐπιθειασμοί* vna cum interpretatione *Scholiaſtae.* Dvk.

P. 294. v. 1. *δεδιέναι*, vt *Φοβεῖσθαι*, aeque cum *περὶ*, ac cum aliis praepoſitt. ſtrui, docet Abr.

V. 2. *οὐδὲν γὰρ ἄλλο* pro *κατ' οὐδὲν ἄλλο*, vt Hom. *Abr.*

V. 5. *ὑπὸ τοῖς ὅπλοις* pro *μετὰ τῶν ὅπλων*, armati. *Abr.* Aſſentitur *Leuesq.* Verba parentheſeos, *ἀπηυτομ. γ. πάλαι τε* refert Abr. ad *ἀπορίᾳ ἀκολούθων*, verba *καὶ οἱ πλ. παρ.* ad *οἱ δὲ ἀπιςίᾳ*, vel etiam vtrumque locum ad prius. *καὶ* ante *τὰ σφέτερα* non deleri vult, ſed explicat *quoque.*

P. 294. in *Thucyd.* v. 5. Ὑπὸ *τοῖς ὅπλοις*] Deſunt Cam.

V. 7. f. καὶ μὴν ὅμως οὐδ' ὡς est, *caeterum quemquam — tamen ne sic quidem. Abr.* Idem ad articulum τὸ suppler εἶναι aut γενέσθαι, vt sit διὰ τὲ εἶναι καὶ γενέσθαι μετὰ πολλῶν. Si μετὰ πολλῶν pro dicto proverbiali habeatur, recte se habere articulum monet, nec ad structuram quidquam desiderari. Reisk. ad τὸ intelligit ὂν f. συμβὰν, mollius tamen fore censet τῷ sc. ὄντι f. συμβάντι.

Ibid. v. 8 Ἰσομοιρία] Ἡ ἰσομοιρία. Cam.

Ibid. v. 9. Καὶ ἀπὸ οἵας] Καὶ deest. [Cam.] Haec ἀπὸ οἵας vsque ad ἀφίκτο habet *Suidas* in αὔχημα sine nomine Auctoris. Dvk.

V. 9. Formulam ἐξ οἵων εἰς οἷα pluribus exemplis illustrat Abr. in Dil.

Ibid. v. 12. Πάλιν] Πόλιν. Cam.

V. 13. ἀφερμᾶσθαι esse *discedere*, docet Abr.

P. 295. Sch. v. 4. Nescio quam difficultatem Abr. in verbis Schol quaerat. Scribere debuisse censet περιαιρεῦσι ἐν τῷ, sed dedisse fortassis ἐκ τοῦ, ne τῷ τῷ concurrerent. Sed eos, quos Schol. laudat, fortassis τῳ accepisse pro τινί.

P. 295. in Not. col. 2. v. 28. post, etiam *Clarend.* Wass. add. *Idem* in ἐπικρεμαμένου, non addito nomine *Thucydidis* haec ita laudat: Οἱ δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου πάντα οἷς ἐλογίζοντο. Dvk.

C 76. p. 296. v. 2. Reisk. legi vult ἐπὶ μᾶλλον παρ' ἑκάστοις. Voc. γεγωνὸς illustrat Abr.

C 77. p. 296. v. 5. Non redundare ἤ sed esse ita accipiendum ἐκ δεινοτέρων ἢ ἐκ τοιῶνδε censet Abr. in Dil. p. 733. et in Auct. p. 414. quo posteriore loco affert I, 19. vbi verba ita expedit: ἐγένετο αὐτοῖς ἡ ἰδ. παρ. ἐς τ. τ. πολ. μείζων ἢ (ἐγένετο) ποτὲ, ὡς τὰ κράτ. ἠνθ. Largitur tamen interdum ἤ post Comparatt. pleonastice addi, atque alias etiam Compp. structuras adfert. Idem ad ἐκ τῶν παρόντων repetit σωθήσεσθαι ex ἐσώθησαν, et structuram verbi καταμέμψασθαι, quae hic est, illustrat.

P. 296. v. 10. Θαρσεῖκ] Θρασεῖα. Cam.

V. 13. Quamuis ἧξειν accipi possit pro ἔσεσθαι (IV, 61.), tamen ἔξειν loco suo non moueri vult Abr. Mox ἀπ' αὐτῶν inde explicat, quod paulo superius fuerat: εἴ τῳ θεῶν.

P. 298. v. 1. In καταπεπλῆχθε accentum peccare, sed κατακπέπληχθε aduersari praecepto Tho. Mag. V. μὴ (ex quo legendum fuerit καταπεπληγμένοι ἦτε f. καταπληχθῆτε) obseruat Abr. Itaque καταπεπλῆχθαι in Dil. et Auct. scribi iubet, non autem εἰκὸς cum Schol. subintelligi, quippe cui supplemento obstet ὁρῶντες, pro quo scriptum oportuerit ὁρῶντας, sed θέλετε, quod saepe subintelligi docet, vbi Inf pro Imp. poni videtur. Tum si paulo ante οἱ pro οἷοι legatur, ordinem instituit: καὶ ὑμεῖς οἱ ὁπλῖται ἅμα καὶ ὅσοι ξυντ. χωρ. ἐς ὑμ. αὐτ. μὴ ἂν καταπεπλῆχθαι (θέλετε), λογ. δὲ etc. at, si mutetur οἷοι, ita: καὶ (ὑμεῖς) ὁρ. ὑ. αὖ οἷοι ἅμα καὶ ὅσοι ξυντ. χωρ. μὴ ἄγαν καταπ. (θέλετε).

P. 295. in *Thucyd.* v. 4. Κρατήσας] Deest Cam.

V. 6. Etiam Abr. probat emendationem Porti τοῦ Φιλίου laudato c. 60. vbi est, τινὸς χωρίου Φιλίου ἀντιλ.

V. 7. προπέπεμπται cum Duk. praefert Abr., et verba, distinctione post ἀπαντᾶν sublata, ita struit: προπέπεμπται δὲ ὡς αὐτοὺς, καὶ εἰρημένον (αὐτοῖς ἐξιν) ἀπαντᾶν etc. Cf. c. 60. vnde patet, iam antea ad Siculos mississe. Inde Leuesq. faciliori emendatione legi vult: προὐπέμπετε. Thucydidis enim aetate loco diphthongi ου scriptam esse simplicem litteram ο, lectionem autem προπέμπεται ex recentt. Graecorum pronunciatione exstitisse.

V. 10. οἱ ἄλλοι dictum esse pro ὑμεῖς οἱ ἄλλοι, Abr. in Dil. et Auct. ostendit.

C. 78. p. 298. v. 14. Quia τοιαῦτα et παραπλήσια idem significant, Reisk. loco prioris voc. legi iubet ταυτά.

P. 300. v. 8. Cur Schol. dixerit in ἀπετείχ. praep. ἀπὸ poni ἐπιτατικῶς, se perspicere negat Abr., rectius hoc de ἀποτολμᾶν c. 67. et ἀποκινδυνεύειν c. 81. dici.

V. 12. ὑπὸ etiam Abr. praefert, et ex c. 75. extr. illustrat. Editae non fauere monet c. 79. vbi est: βρονταὶ ἀφ' ὧν ἠθύμουν οἱ Ἀθηναῖοι.

P. 300. in *Thucyd.* v. 19. Μετόπωρον] Τὸ μετόπωρον. Cam.

C. 80. p. 302. v. 19. Supra c. 78. διασπᾶσθαι dixerat. H. l. ἀπεσπάσθαι, ob interuallum et spatium maius, quo ab exercitu Niciae erant distracti. Abr.

P. 302. in *Thucyd.* v. 24. Αὖθις] Sic et *Mf.* αὐτοῖς *Baf.* Dvk.

C. 81. p. 304. v. 13. ἀνειληθέντες est Hes. auctore ἄνω εἰληθέντες (in Auct. tamen Abr. Scholiastae explicationem, συσραφέντες, illustrat), qui et ex h. l. περισαδὸν per περισχόντες, ἐνδιατρίβων per ἐπιμένων interpretatur. Abr.

V. 16. f. Verba ita (probante Leuesq.) struit et explicat Abr. καὶ ἅμα — σαφεῖ, μὴ προαναλωθῆναί τῳ αὐτὴν ne qua clade cassue aduerso perderetur, vt πρὸ in προαναλ. sit *sùnolon prorsus, omnino.* Sin maluerimus cum Schol. πρὸ vulgari sensu accipere, repeti posse e seqq. ἢ ὅλως αὐτοὺς καταδαμάσαιντο. In Schol. (p. 305. v. 5.) scribi iubet ἀλλ' ἐφείδετο αὐτὸς ἑαυτοῦ ἕκαστος vel αὐτός τις ἑαυτοῦ, tum v. 6. Scholio praefigi verba ταύτῃ τῇ ἰδέᾳ.

P. 306. in *Thucyd.* v. 1. Ἀπιέναι] Ita *Mf.* Dvk.

Ibid. v. 5. Ἀπεκόμισαν] Ἀπεκομιζον. Cam.

C. 82. p. 306. v. 6. αὐτῇ τῇ ἡμ. dici pro τῇ αὐτῇ (eadem, i. q. αὐθημερὸν) ostendit Abresch. in Dil. et Auct. h. l.

C. 83. p. 306. v. 16. ἡσυχάζειν, tacere, silere, Abr.

Ibid. v. 18. Βιασάμενοι] Βιαζόμενοι. Cam.

C. 84 p. 306. v. 21. f. καὶ οἱ Ἀθην — καὶ τοῦ πιεῖν ἐπιθ. Intelligo tanquam scriptum fuerit: καὶ οἱ Ἀθ. ἠπειγοντο πρὸς τὸν Ἀσσιν. ποτ. ἅμα μὲν τῇ βιᾳ ἐπ διὰ τὴν βίαν καὶ ὑπὸ τῆς παντ. προσβ. — ἔχον τὲ σφίσιν ἐσ. διαβῆναι τὸν ποταμον. Abr.

P. 308 v. 1 De form. περὶ τ. δορ ἐφθειρ dixit Abr. Anim ad Aesch. I. II p. 270 Item in Di. τὰ ἐπὶ θάτερα, quod sequitur κρημνῶδες pro κρημνώδη illustrat.

De v. ἐμπαλασσόμενοι longa est Leuesquii disputatio, cuius summa haec est: Verbum hoc quod corruptum existimo, iungendum cum verbis περί τε τ. δορ. καὶ σκεύεσιν. *Portus* verba versionis *mutuo se complectentes* e Schol. haulit, apud quem tamen συμπλέκεσθαι potius est *implicari*, *se implicare*. Esse enim debet: *inter tela et vasa impliciti*. Sed quomodo haec verbo tribui potest significatio, siue repetatur a παλάσσω, contamino, maculo (a πηλὸς) siue a παλάσσω *fortior* (a πάλλω)? Fortasse Thuc. scripsit: ἐμπελασσομένοι a πέλας *prope*, vnde ἐμπελάζω descendit. Et Suidas habet alio ex scriptore ἐμπλασσόμενοι (per syncopen) et explicat ita vt huic loco conueniat. Sed in cod. R. est ἐπαλασσόμενοι, et ἐπαλάσσεσθαι (ab ἁλᾶσθαι) significare potuit, *in aliquid errando* s. *se voluendo incidere*. Certe analogiae illud verbum non adnersatur.

P. 308. v. 4. Οἵ τε Πελοποννήσιοι ἐπικαταβάντες — τοῖς πολλοῖς] *Longinus* περὶ ὕψους Cap. XXXVIII. haec tamquam exemplum optimae hyperboles proponit. Sed pro Πελοποννήσιοι habet Συρακούσιοι, quod fortasse verum est. Nam quum in tota hac narratione de fuga Athenienſium inde a Cap. 78. vsque ad hunc locum nusquam Peloponnesios, fere vbique Syracusanos, et semel iterumque Syracusanos et eorum socios nominet, quae causa dici potest, cur hic potissimum Peloponnesios memorare voluerit? Paullo post in eodem est ἐπίνετο ὁμοῦ. Pro καὶ περιμάχητον ἦν τοῖς πολλοῖς, *Tollius* ibi e *Mſ. Vatic.* adnotauit καὶ τοῖς πολλοῖς ἔτι ἦν περιμάχητον· quod et ipsum consideratione dignum est. Dvk.

P. 308. in *Thucyd.* v. 7. Ἤδη κειμένων] Ἤδη deest Cam.

C. 85. p. 308. v. 17. ἐν τῷ Σικελ. πολέμῳ. Tusan. corrigit ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πολέμῳ, et Budaeum iubet consuli.

P. 310. v. 7. Τὴν τήρησιν] Τήρησιν. Cam.

C. 86. p. 310. v. 10. Lectionem marg. et Cam. τὸν δὲ Νικίαν reūcit Abr. propterea, quod statim sequitur ὁ Νικίας, et, si addidisset Thuc., scripsisset, τὸν μὲν πολ. εὖ εἶναι τὸν Δημ. διὰ — τὸν δὲ διὰ τὰ αὐτὰ ἐπ. τὸν Νικίαν.

Ibid. v. 10. Τὸν δὲ Νικίαν] Νικίαν, quod e *Mſ.* adnotauit *Camerarius*, adscriptum est. Potest tuto pro glossa haberi. Dvk.

Ibid. v 17. Ὅτι ἐγγυτάτω] Ὅτι ἐγγύτατα. Cam.

Ibid. v. 18. Ἐπ' ἐμοῦ] Ὑπ' ἐμοῦ. Cam.

C. 87. p. 312. v. 2. Voc. πνῖγος de feruore aestatis dictum, et alios eius signiff. illustrat Abr. in Dilucidd.

V. 6. ἀνεκτοί. Suid. in Ξυνενηνεμένον legit ἀνεκταί, sed vulgatum esse Ἀττικώτερον docet Abr.

V. 8. ἐν non necessario pro εἰς accipiendum esse monet Abr. Posse verba ita strui: καὶ οὐδὲν ὅ τι οὐκ ἐπεγένετο αὐτοῖς (κατ') ἄλλα, ὅσα εἰκὸς (ἦν) κακοπαθῆσαι ἐν τοιούτῳ χωρ. τοὺς ἐμπεπτ. (αὐτῷ s. εἰς αὐτό). Posse etiam iungi ἐμπ. ἐν τῷ χ. ita, vt ἐν redundet, vti saepe a diserti verbis a praep. compositis ipsae praeposs. pleonastice.

P. 314. in *Thucyd.* v. 2. Δὴ τὸ] Τὸ δὴ. Cam.

P. 314. v. 3. Lectionem cod. Cass. primitus scriptam fuisse putat Abr.: καὶ οὐδέν, ὡς τυπῳ, s. ὡς εἰπεῖν, s. ὡς ἔπος, ὅτι οὐκ ἀπ.

Ibid. v. 4. Περὶ τὴν Σικελίαν] Περὶ Σικελίαν. Cam.

In Librum VIII.

C. 1. p. 318. in *Thucyd.* v. 4. Ὠργίζοντο δὲ καί] *Camerarius* de scriptura *Mſ.* sui, δέ τι καί, ita iudicat: *idque melius videtur*. Dvk.

P. 320. v. 1. In Schol. ad h. l. Abresch., antequam cod. Cass. cognouerat, coniecerat scribendum, ἐθισαι βιοῦν.

C. 2. p. 320. v. 5. ἀγγελθεῖσαν subintelligit etiam Abr., et mox ad ὡς, ἡγουμένοι aut νομίζοντες. Cuius generis supplementa et aliae particulae saepe requirunt, quod exemplis docet. ἦν τις καὶ per traiectionem dici pro ἦν καί τις, ostendit Abr. atque exempla plura traiectionis particularum in Dil. p. 741. et in Auct. p. 419. affert.

V. 9. Reisk. et Abr. cum ed. Bas. scribi iubent οἱ δ' αὖ τῶν.

V. 11. ὀργῶν τ. κριν. τ. πρ. est, auctore Abr., ita de rebus Athenn. iudicare, prouti eas cupiebant infirmas esse debilitatasque, vt nulla esset spes reparandi vires. Placet ei versio Acacii αὐτοῖς referentis ad ὀργ. ὑπήκοοι, tanquam esset αὐτοῖς. Ad Athenn. si referatur αὐτοῖς, sensum fore, tantam deficiendi promptitudinem ostendisse eorum imperio subditos, vt ne causam quidem reliquam esse voluerint, qua freti, sequente aestate se superiores fore sperarent, clademque acceptam reparare. Παρὰ δύναμιν Schol. refert ad Athenn., vt παρὰ sit *propter*, interpres ad deficientes, idque praefert Abr., vt dicat eos praeter et supra vires suas defectionem moliri.

C. 3. p. 322. v. 7. Οἰταίων τε etc. accipit Abr. ceu scriptum: καὶ λαβὼν ἀπὸ τῶν Οἰτ. τὴν πολλὴν τῆς λείας, ἣν ἦγε, χρημ. ἐπρ. praedam illam abactam vel ipsis redimendam fuisse propositam, vel potius quibuslibet aliis.

Ad v. 13. Palmer. ap. Abr. notauit, nusquam dixisse Thuc., quomodo et quando hae Megarensium et Troezen. naues nauale suum recuperauerint.

C. 4. p. 322. v. 17. Palmer. ap. Abresch. notat, Vallam vsum videri alio exemplo, in quo fuerit, τά τε ἐ. τ. λ. τειχίσματα, idque probat, quia Thuc. nusquam posthac Pyli faciat mentionem, ideoque credit, Nostrum etiam h. l. Pylum ab Athenn. derelictam intellexisse, et rectius post καὶ τὰ ἄλλα interpungi. Addit tamen, se, postquam Diodorum de Pylo consuluisset, diuinasse, eam non intellexisse Thucydid., cum ille a. 23. belli Pelop. Pylum expugnatam narret.

V. 18. ξυγέλλεσθαι esse *contrahi*, non, *conduci*, vt lat. interpres vertit, atque similiter συντέμνεσθαι dici, et construi ita cum εἰς (vt h. l. εἰς εὐτ. *ad parsimoniam*, Abr. in Dil. et Auct. docet.

C. 5. p. 322. v. 20. Verba ita ordinat Abresch.: καὶ (οὕτως) ὄντων ἐν τῇ κατ. τοῦ πολ. ὥσπερ οὐδὲν ἄλλο (ποιουντων s.) ἢ ἐρχομ. αὐτοῦ. εἶναι ἔν τινι esse *versari*, *occupatum esse in negotio quodam*, docet. κατασκευὴν

dici pro παρασκευῇ, etsi, quod in Auct. monetur, Meibom. in talibus semper παρασκευὴν, παρασκευάζειν voluit reponi.

P. 324. v. 6. Etiam Leuesq. cum Dukero censet, ἤ non redundare.

V. 15. ἀποκτείνειν pro ἀποκτενεῖν, cum triplex tempus verbo νομίζειν iungi possit. Reisk. tamen mauult ἄγειν, aut ἀποκτενεῖν legi.

C. 6. p. 326. v. 3. τῶν ἀπὸ τοῦ Τισσ. scil. ἀφικομένων, e proximis. *Abr.* Tum e codd. ὅπως πείσουσι, et c. 7. similiter κελεύσουσι, c. 10. λήσουσιν reponi vult idem.

P. 326. in *Thucyd.* v. 8. Φρύνιν ἄνδρα περίοικον] *Valla* vertit: *Phrynin vicinum illis hominem.* Hoc ambiguum est. *Portus: Phrynin hominem Chiis vicinum.* Credo eum errare. Vid. infra ad Cap. 22. vbi in Not. col. 2. ad v. 49. in fin. post, e *Xenoph.* Histor. Gr. III, 494. add. et e *Maximo Tyrio*, qui Dissert. XIII. τοὺς Φίλωτας καὶ τὸν ἀνδραποδώδη ὅμιλον, καὶ τοὺς περιοίκους τῶν Λακεδαιμονίων coniungit, et ab iis, quos τὸ καθαρῶς Σπαρτιατικὸν vocat, distinguit. *Heinsius* quidem ibi scribit, eosdem esse περιοίκους Lacedaemoniorum et Εἵλωτας· sed nondum mihi persuadet. Dvk.

C. 8. p. 328. v. 1. Ad τὸν ζόλον, κατὰ aut εἰς supplet Abr. Idem κοινωνοῦσθαι, h. e. κοινωνὸν γίγνεσθαι illustrat.

V. 11. Post καὶ ante διεκόμ. suppleri οὕτως vult Abr. Ita καὶ non redundabit.

C. 9. p. 328. v 15. Dicitur etiam διατριβὴ γίγνεται, v. Abr. in Auct. Tamen nihil mutandum. v. Dil.

P. 330. v. 3. Scholiastae et Dukeri explicationi loci adversatur Lev. — Abr. ellipsin esse praep. ὅτι et verbi ἦσαν in Dil. et Auct. monet.

C. 10. p. 330. v. 6. ἐπηγγέλθησαν ad τὰ Ἴσθμια aut τὰς σπονδὰς refert Abr.

V. 10. ἐπῆγον Schol. e consequenti reddidisse ὑπεχώρουν monet Abr. Idem ἀπετράποντο reddidit ἀπέφυγον, coll. Hes. in ἀπετράπημεν. Add. Auct.

C. 12. p. 332. v. 21. Accusatiuum πιζότερον si subintelligatur ἑαυτὸν recte se habere monet Abr.

C. 13. p. 334. v. 5. Verbi κόπτεσθαι (*vexari*) signif. pluribus illustrat Abr.

C. 15. p. 334. v. 21. Quia cod. Cam. λύσαντες male substituit, monet Abr., ordinem verborum esse: καὶ ὑπὸ τ. π. ἐκπληξ. εὐθὺς ἔλυσαν τ. ἐπ. ζ. τ. εἰπόντι ἢ ἐπιψηφίσαντι κινεῖν τὰ χ. τ. ὧν — ἅψασθαι, καὶ ἐψηφ. (κινεῖν αὐτὰ) καὶ ναῦς πλ. μὴ ὀλ. Interpretem non recte reddidisse ἐπιψηφίσαι monuit iam Hemsterh. ad Luc. T I. p. 156. Reiskius in ἐπιψηφίσαντι intelligit ἅψασθαι. Schol. ad h. l. praefigi verba τὰς ἐπικειμένας ζημίας iubet Abr.

P. 336. v. 2. ἀπελθουσῶν praefert Reisk.

C. 16 p. 336. v. 14. Ad Τάγης Palmer. ap. Abr. adscripsit· Infra c. 31. et 87. Τάμος.

C. 17. p. 338. v. 2. συνδιώκειν, quo Steph. Thes. caret, illustrat Abr., atque praepositioni σὺν vim intendendi monet inesse. Igitur non opus esse supplemento interpretis *cum suo collega.* Idem κατὰ πόδας illustrat.

C. 20. p. 340. v. 5. ἐπέκπλουν ποιησ breuiter esse dictum pro ποιησ. πλοῦν ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἐπὶ τὰς ἐφορμ. Ἀθ. v. monet Abr.

V. 9. ἐπικαθελών. Praep. ἐπὶ pr. notare *post* monet Abr. Prius enim iam peditatus coeperat diruere. Itaque Schol. ἐκ δευτέρου probat.

C. 21. p. 340. v. 18. Synchysin, qua ἐς ἐκείνους, quod ad ἐκδοῦναι pertinet, in locum alienum reiecit, quum subiici debuisset, vt παρ' ἐκείνων comitatur τὸ ἀγαγέσθαι notat Abr. h. l. Idem ἔτι explicat *ex eo tempore.*

C. 23. p. 342. v. 16. Tus. corrigit: ὁ Ἀσυνχος μετὰ τῶν τε —

V. 17. περιέτυχον etiam Hes. ex h. l. explicat συνέτυχον. Paulo ante Leuesq. praefert codd. lectionem καταλειφθεῖσαι. Probabilius enim esse, dici naues, quae Methymnae relictae erant, fugisse, Mitylene capta, quam eas, postquam ab Athenn. iam interceptae fuerant, tamen elapsas esse.

P. 344. v. 2. Coniicit Abr. πεζῇ παρεπόρευεν coll. IV, 132. VIII, 32. 79. Plura existimat Lev. in h. l. librariorum culpa esse mutata; neque enim videri Thucydidem enunciationem adeo breuem terminasse ita: ἐπὶ Ἀντισσαν καὶ Μήθυμναν.

C. 24. p. 344. v. 14. Aduersatur Abr. Porto hypallagen admittenti pro ζήσαντες διέπλευσαν· Thuc. enim tum potius scripturum fuisse ἐπαναπλεύσαντες seu ἐπαναγόμενοι, aut ἐπαναχωρήσαντες, et, si per triduum tenuissent, minus procedere, quod sequitur, οὐ μετὰ κράτους τ. γῆς ςαθέν. Accipit igitur de tumultuaria excensione, qua facta, occisis cum duce paucis hostibus recesserint et triduo post tropaeum statuerint.

P. 346. v. 9. οὐ ante πάνυ πονηρὰ ex Attica ratione abundare docet Abr. h. l. πράγματα πάνυ βεβαίως πονηρὰ explicat *res pessimae conditionis*, vt peiores esse nequeant. Antea ad παρὰ τὸ ἀσφαλές supplet τοῦ δέοντος, aut simile quid. Mox ξυνέγνωσαν accipit pro simpl. ἔγνωσαν et μετὰ ante πολλῶν redundare censet.

V. 14. Non tamquam cod. Reg. lectionem, sed ex al. edd. affert Abr. ἢ ἄλλῳ τῳ. Tum καταπαύσουσι, vt c. 4. ἀποχήσονται, legi iubet.

C. 25 p 348. v. 3 Exempla aor. 1. verbi ἄγειν laudauit Abr. Anim. ad Aesch. I. p. 27.

P. 348. ad v 7. excidit haec nota: τὴν πόλιν τῶν Μιλησιων. *vide Addenda.* Wass. Post Wass add. Miletum nempe. A Mileto Apollinis et Areae filio Coloniae ductore nomen habere ait IX Met. *Ouidius.* Eam vero iuxta *Paterculum* condiderunt Iones auspiciis Ionis cuiusdam, Solis et Pasiphaes filii. Conditam prodit *Syncellus* Herculis et Bacchi temporibus. A. M. 4219. Minois aeuo *Apollodorus* et *Strabo.* Hoc est pro mente et computo *Vsserii* 3287. ante Christ. 717. Confer *Eusebium* DCCXXX. Hodie *Palatschia* vocari autumat *Sponius*

Lib. de VII. Eccleſ. idque ab anguſta ruinarum facie, lapidibus hinc inde nomen Mileti etiamnum ſeruantibus. At *Strabonis* deſcriptio cum ſitu Palatſchiae minus conuenit. *Moletius*, et *Alex. Zardus* appellant Melaxo, vel Melaſſo. Vt ad verum oppidi ſitum quaſi manu ducatur lector, diſtinguendum inprimis inter ciuitatem veterem nouamque; vtraque *Strabonis* aetate exſtabat. Haec ad mare ſita eſt, et Cretenſibus ſub Sarpedone originem debet, qui Caribus expulſis oram late maritimam aliquamdiu habuerunt: illam Neleus poſtea erexit. Adi *Strabonem* IV, 634. *Herodot.* IX, 96. *Pauſan.* VII, 2. *Aelian.* Var. Hiſt. VIII, 2. De vetuſtiore intelligendi *Homerus* et *Onomacritus*. Μηονίην ἐρατεινὴν, Καὶ ΜΙΛΗΤΟΝ ἔχεις ΕΝΑΛΟΝ πόλιν, ἱμερόεσσαν Hymn. Apoll. Ἦλυθε δ' Ἐργῖνος Βράγχου πολύπυρον ἄρουραν Ἐκπρολιπών, καὶ ΤΡΣΙΝ ΕΡΕΜΝΗΣ Μιλήτοιο, Ἔνθα ῥοχὶ κλύζουσι πολυπλανέες Μαιάνδρου· hoc eſt, non *tenebricoſi*, ſed *verendi:* propter minas murorum; malim tamen ἐρυμνῆς. *Callimachus* Del. Κεῖναι μὲν πύργοισι περισκεπέεσσιν ΕΡΥΜΝΑΙ, Δῆλος δ' Ἀπόλλωνι. De Brancho Apollinis Didymaei vate conſulantur *Mela* I, 17. et *Alexandrinus Clemens* p. 750. Huius oraculum erat a Polideio XVIII. ſtad ſed incenſum a Xerxe. Apollinem etiam et Οὔλιον coluiſſe Mileſios docet *Menander.* V. *Macrobium* I, 17. Eiusque, vt putat, rudera, hodie Turcis *Iotan*, delineauit in *Itinerario* Cl. *Whelerus* p. 271. Recentius oppidum 4 portus, vnum claſſis capacem, habuiſſe narrat *Strabo.* Illud primo vi cepit Xerxes teſte *Herodoto* VI, 21. poſtea Alexander. Vtrumque ſubinnuere videtur *Arriani* locus etiamſi mendoſior. Ἐπὶ Μιλήτου ἐξέλετο, καὶ τὴν μέν Ἔξωδα (*Mſſ.* ἔξοδον) καλουμένην πόλιν ἐξ ἐφόδου ἔλαβεν, ἐκλιπούσης τῆς Φυλακῆς. ἐνταῦθα καταζρκτοπεδεύσας, ἔγνω ἀποτειχίζειν τὴν ΕΙΣΩ πόλιν. Vnde ſupra Μιλήτου ἔξω καλ. π. *Blancard.* Dein, paucis interiectis, οἱ μὲν αὐτῶν ἐιπτοῦντες σφᾶς ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὑπτίων, ἐς νησίδα τινὰ ἀνώνυμον τῇ πόλει ἐπικειμένην διενήχοντο. Poſtea: ἐπέπλει αὐτὸς (Alexander) καὶ Βάκας (σαμβύκας *Blancard.* forte κλίμακας) φέρειν ἐπὶ τὰς πρῴρας τῶν τριηρῶν κελεύσας, ὡς κατὰ ἀπότομα τῆς νήσου, καθάπερ πρὸς τεῖχος, ἐκ τῶν νεῶν τὴν ἀπόβασιν ποιησόμενος Ex hiſce ſcopulis, an inſulis, quas τραγαίας vocat *Strabo*, de vero ſitu Mileti optime iudicare poterit αὐτόπτης. Vnam tantum agnoſcit τραγίαν, et νῆσον appellat *Thucydides.* In *Sponii* lapidibus nihil praeſidii; praeſertim cum nulla arte fabrili coagmentati ſint, ſed paſſim, et tumultuarie congeſti. Nec eos temere dixerim a Mileto huc adductos in vſus naſcentis alicuius oppiduli. Palatſchia *Nigro Priene*, quae ad tempora Auſonii integra, vt videtur, permanſit. Verum inter eam et Miletum medius interfluit Maeander. *Dionyſius* Μιλήτου τε μεσηγὺ καὶ εὐρυχόροιο Πριήνης. Τάων ἀμφοτέρων γε βορειοτέρην ἑσίδοιο Παῤῥαλίην Ἔφεσον, μεγαλην πόλιν Ἰοχεαίρης. Ἔνθα θεῇ ποτε νηὸν Ἀμαζονίδες τετύκοντο Πρέμνῳ ἔνι πτελέης. Ibi pro νηὸν 5. *Mſſ.* βωμὸν· *Callimachus*, quem ſequitur, βρέτας· Σοὶ καὶ Ἀμαζονίδες πολέμου ἐπιθυμήτειραι· Ἔν κοτε παῤῥαλίῃ Ἐφέσου βρέτας ἱδρύσαντο ὑπαγῷ ὑπὸ πρέμνῳ. Βωμὸν accipe baſin ſtatuae, neque aliter *Euſtathius.* *Auienus*, Vrbs Epheſus *taetrae* ſuſtollit fana Dianae, Munus Amazonidum memorabile. Pro voce nihili *taetrae* ſatis ingenioſe *Munckerus tetricae.* Quo ſenſu *torua* apud *Ouidium.* *Martialis* in Silium, Totos dat *tetricae* dies Mineruae. *Vulgati* tamen, Vrbs Epheſus *qua tetrae.* Triuiae, hic locum habere non poteſt, quia ſemper ἁπλῶς, numquam adiungitur voci *Dianae;* tetrica ergo quia ilignea et ex ſtipite? vix crediderim. An ob humana ſacrificia? Id quidem minus. Neſcio an *Scythicae?* erat enim Amazonidum munus; has Scythis adnumerat *Dionyſius.* Vt vt haec ſint, *Niger* plane fallitur. Et *Myus* erat a Mari 30. mil. remota; reſtant Heraclea et Pyrrha. Poſteriorem vrbem nunc *Palatcha* dictam autumat *Whelerus.* Certe Heraclea vel Strabonis tempore tantum πολίχνιον, ciuitas nequaquam. Pyrrham nunc *Demonage* iuxta Moletium L. Stadia ab oſtio Maeandri loco paludoſo ponit *Strabo* XIV. p. 636. De magnitudine apud antiquos ne verbum quidem. Locus paludoſus pro Whelero facit. Oraculum vero Apollinis inter Poſidium prom. et Miletum collocat *Strabo* a Mileto XVIII. ſtad. a litore XX. Hinc forte emendandi numeri *Pliniani*, et pro 180. reponendum XVIII. Dicta eſt Vrbs Mileſiorum vetus ante Cretenſium aduentum Λελεγηΐς, vel vt habent *Euſtathii* exemplaria Λελεγὶς, poſtea Πιτύουσσα. *Steph.* et *Didymus* in Sympoſiaco: demum ab Anacte Terrae Coelique filio Ἀνακτορία, ſed quo tempore parum compertum eſt. *Phobium* ibi imperaſſe tradit *Alexander Aetolus.* Παῖς Ἱπποκλῆος Φόβιος Νηληιάδαο. Reliquam eius Hiſtoriam pete ab *Herodoto* I, 17. Ephoro, et Heraclide Pontico apud *Athenaeum* XII. p. 523. *Parthenio* Frot. VIII. IX. XIV. XVIII. *Xenoph.* Exped. p. 244. *Polybio* p. 1018. 1172. *Liuio* XXXVIII, 39. *Cicerone* Verrin. *Strabone* XIV, 634. *Diodoro* p. 301. 388. 573. *Tacito* An. IV 43. *Gellio* XI, 9. *Plutarch.* de Herodoti Malign p. 86. *Polyaeno* VI, 47. VIII, 23, 36. *Dione* Orat. XLVII. p. 517. Vltimum eius excidium ſub Othomane contigit. Exſtitiſſe enim ad A. Chr. 347. ex *Conciliis* et *Hilario* in Fragm. p. 1325. ſatis patet. Poſt id temporis Epiſcopatus ſedes ad *Mylaſenſium* vrbem 30. mil. a Mileto diſtantem translata eſſe videtur. Suadent inter alia *Notitiae Epiſc.* in quibus Prouincia Cariae ὁ Μυλάσσων Epiſcopus tantum memoratur, Mileti non item. Vnde, de *Notitiarum* antiquitate ſententiam ferre poſſumus. Malbias Othmanis praefectus, inquit *Conſtantinus Manaſſes*, Epheſum, *Halicarnaſſum*, Smyrnam et reliquas Ioniae vrbes ἐλυμήνατο. His et Miletum adiunxerim. Sibyllina illa nos, qui vates non ſumus, haud ſatis adſequimur, Μίλητον τρυφερὴν ἀπολεῖ πρηνήρ ποτ' ἄνωθεν. Recte vbique ſcribitur Μίλητος. Exſtat tamen numus apud *Triſtan.* I, 600. cum hac Inſcriptione ΜΕΙΛΗΣΙΩΝ. Aliter Auguſtei aeui Numiſmata WASS.

C. 27. p. 350. v. 6. Interpres iunxit, obſeruante Abr. σαφῶς cum ἐπύθετο.

V. 8 Ordinem ita inſtituit Abreſch.: ὅπου γὰρ ἔξεσιν (ἔφη) ἐν ὑστέρῳ ἰκ. καὶ καθ' ἡσ. παρασκ ἀγωνίσασθαι, εἰδοτας πρὸς ὁπ. τε ν. πολ. καὶ ὁσ. ταῖς οΦ. (τοῦτο) ἔσχι (ποιεῖν ſ. ἀγωνίσασθαι) πρὸς αὐτοὺς, οὐδέποτε etc.

Sed breuius monet ita potuisse dici: *ὅσαις ταῖς σφετέραις πρὸς ὁπόσας ναῦς πελεμίας.* — *καλὸν ὄνειδος* etiam dici Abr. in Auct. ostendit.

V. 13. Lect. *κατ' ἐξουσίαν* reiicit Abresch., atque vulg. bene explicare Scholiasten Soph. Trach. 740. monet. Mox v. 14. Schneider. in Ind. Mem. Xen. legit *σπουδῇ μὴ β. γε*, cum *πού δὴ* sensum non fundat.

C. 28. p. 352. v. 11. Ipse Abr. videtur Bauero occasionem dedisse accipiendi verba et legendi *ἄλλο ἤ*, correctione similis loci ap. Pausan.

V. 15. *παλαιόπλουτον* tamen exemplis illustrauit Abresch.

C. 29. p. 354. v. 5. Perperam Schol. subintelligere, monet etiam Abr. qui *ταῖς ναυσ.* ad *διέδωκε*, *ἐκάζῳ* ad *δραχμὴν* refert.

V. 8. Meibomii est haec interpretatio, *super ceteras naues, quae classem Lacedd. efficiebant, quinque amplius computarentur.* Abr. *παρὰ* ita vsurpari docet, sed reddi debere monet: *supra quinque*, s. *plures quam quinque, naues amplius computabantur.* Sensus ergo est, ait Abr., supra et praeter triobolare stipendium, nouo illo ex pacto Tissaphernem in classem illam 55. nauium plus quam quinque insuper nauium stipendium se erogaturum promisisse, idque ipsum stipendii augmentum indicatur per *τρίκ ταλαντα*, quae quidem non quinque, sed sex nauium merces; verum quinque tantum memorauit Noster more suo, quo quibusdam verborum inuolucris haud raro mentem suam celare solet: deinde et diuisio per quinque in 55. commodius procedit, ostenditurque per verba *παρὰ πέντε ναῦς πλέον*, stipendium triobolare vltra vndecimam partem fuisse auctum. — Dedit ergo ex nouissimo pacto, non 30., sed triginta semis talenta, ideoque nautae singuli in diem tulere tres obolos vt duodeuiginti quinquagesimas quintas oboli partes, adeoque singulis mensibus $99\frac{2}{11}$ obolos. Caeterum Palmerii et Meibomii sententias persequitur. Lev. etiam *παρὰ* accipit, vt Abr.

C. 30. p. 356. v. 1. Eam, quam Bauerus proposuit, verba struendi rationem repudiat Abr. et ita ea ordinat: *τοῦ δ' αὐτοῦ χειμ. καὶ οἱ στρατ. Χαρμ. κ. Στρ. κ. Εὐκτ. τοῖς ἐν τῇ Σ. Ἀθ. προσαφ. γ. ἦσ.* (*αὐτοῖς*) *καὶ οἴκοθεν* etc. (i. e. *ἀφιγμέναι γὰρ ἦσαν αὐτοῖς πρὸς ταῖς οὔσαις ναυσὶν ἄλλαι πέντε* etc.) *ξυναγ. καὶ τὰς ἀπὸ Χ. πασ. κ. τ. ἄ. ἐβούλοντο διακληρώσ. ἐπὶ μὲν τῇ Μιλ. τῷ ναυτ. ἐφ. πρὸς δὲ* etc. Sic Datiuus *τοῖς Ἀθ.* erit loco Genit.

C. 31. p. 358. v. 4. Addit suae explicationi in not. mem. Abr. i. e. *ὅσα ἐξετέθειντο ὑπὸ τῶν* Κλ.

C. 32. p. 358. v. 12. Lectionem *Χαλκιδέως* praetulit etiam Leuesq.

C. 33. p. 360. v. 8. Plenum supplementum Abr. est: *παρ' ὅσον διείργετο ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα λόφου, καὶ ἐλελήθει αὐτούς.*

C. 34. p. 362. v. 2. *εὐθὺς* Abr. post *ὥσπερ εἰδ.* supplet, quod alias addatur: *simulac viderunt, confestim insequi coeperunt.* Reisk. legit *ὡς ὑπερισδ.* s. *ὡς περισδόντες.*

C. 35. p. 362. v. 12. Abr. tamen in Dill. potius cum Duk. *ξυλλαμβάνειν* esse intercipere, capere. Quod addit *assequi cursu*, magis ad sententiam spectat. Cf. Auct.

C. 36. p. 364. v. 5. *ὑπῆν* reddit Abr. *ὑπῆρχεν* atque ita *ὑπεῖναι* frequenter ap. Herod. et alios legi monet.

C. 38. p. 364. v. 24. Incertum vtrum *ἀφανίζεται* dixerit eatenus, quod non amplius ibi locorum appareret, sed e medio discesserit, an, quod naufragio perierit (nobis, vermisst werden). Abr. in Dil. p. 758.

C. 39. p. 366. v. 20. Articulo *τὰς* (ante *τρεῖς*) Abr. putat Thucydidem docere velle, tres illas, quas ceperant naues inanes, nauigasse vacuas. — Initio cap. etiam Palmer. ap. Abresch. ad *ἡλίου τροπὰς* adscripserat, esse, *circa brumam.*

P. 368. v. 1. Aut *διὰ Φυλακὴν cautionis ergo*, aut *καὶ διὰ Φυλακῆς caute* legi vult Reisk. *Caunum Asiae* dictam putat Abr. in Auct. vt distingueretur ab eiusdem nominis vrbe in insula Creta.

C. 40. p. 368. v. 12. Verba *καὶ στρατοπ. καὶ ναυσὶν κ. τ. λ.* Lev. arctius iungit cum *βοηθῆσαι*, atque hunc verbis sensum tribuit, Chios voluisse Astyochum hostes obsidentes cingere classe et exercitu.

C. 41. p. 370. v. 4. *τὴν χώραν* Abr. interpretatur incolentes agros, vt c. 44. *ναῦς* pro *ναύτας*, ordine verborum seruato. Sin *χώραν* ab omissa praep. pendere existimetur, ita verba ordinat: *τήν τε πόλιν ἐκπ. καὶ καταδρ. (κατὰ) τὴν χ. λειαν ἐποιεῖτο (τοὺς ἀνθρώπους) πλὴν τ. ἐλευθ. facta in agros incursione homines praedam abduxit.*

C. 42. p. 370. v. 12. *περιλάβοι* breuiter esse dictum pro *περιτυχὼν ταῖς ναυσὶ λάβοι αὐτάς. σκεψόμενος* ad *εἶπως* supplet Abr.

V. 16. Lectio *ἃς παρεφύλασσον* placet Abreschio.

P. 372. v. 2. *Τεύτλουσσαν* scribendum esse monuit Hemsterh. ad Luc. Iud. Voc. c. 8. v. Abr.

C. 43. p. 372. v. 12. *τὰ ποιούμενα.* Leuesqu. legendum credit *τὰ πεποιημένα.*

C. 44. p. 374. v. 9. Distinctionem transponendam esse post Ῥόδον iam Portus vidit, probante Abresch. qui form. *ἐπίπλουν ποιεῖσθαι ἐπὶ* sequ. loci nomine illustrat.

C. 45. p. 376. v. 1. s. Locum ita intelligit Abresch.: *οὔ τοσ. π. ὅσ. ὁπ. μὴ οἱ ναῦται αὐτῶν, ἐκ περ. ὑ. οἱ μ. τ. σ. χ. ἔ. δαπ. — ξυμβ. οἱ δὲ ἀπολ. τ. ν.* (*χείρους ἔχωσιν αὐτὰς δαπανῶντες*) *ἐς ὁμ. τ. προσοφ. μ. ὁ προσοφειλ. μισθὸς* ei est stipendium, quod praeter diurnos in vsus reliquum faciebant (zu Gute haben). Schol. in cod Cass. ei videtur scribi voluisse *ἀπολίπωσι* non *ὑπολιπόντες*, quemadmodum et margo cod. Clar., vt adeo negatiua abesse non possit, quam Duk. delendam putat.

V. 4. Primum *ὥσε* delendum Reiskio videtur.

V. 7. *ἀπήλασε* retinet Abr. et explicat: *amandare solebat*, quoties eum in finem illum adirent, idque saepius factitasse modo hos modo illos, res ipsa docet.

C. 46. p. 378. v. 1. Locum prout editur ita ordinat Abresch.: *μηδὲ νομίσαντα (ἄλλας) ἢ ναῦς Φοιν. ἅσπερ*

παρεσκ. (σὺν) μελλήσει, πλείοσι μ. πορ. βουληθῆναι τοῖς αὐτοῖς τῆς τε γῆς — δοῦναι, aut per hyperbaton: μηδὲ βουλ. κομ ναῦς Φ. ἅσπερ — μελλ πορ. πλ. μ. ἢ (ἐκείνοις) τοῖς αὐτοῖς etc. aut: μηδὲ βουλ. πορ. πλ. μισθὸν, ἢ ταῖς Φ. κομίσ. (vbi eas acciuiſſet) — τοῖς αὐτοῖς — Primum tamen ei praeferendum videtur. Tiſſaphernem reuera cunctanter egiſſe circa naues Phoen. docet c. 59. nec adduxiſſe eas c. 87. vt adpareat feciſſe eum omnia, vti ſuaſerat Alcibiades. μὴ βουλ. δούναι periphraſt. vt Soph. Oed. Col. 1607 (1533). Leuesquius comma poſt μελλήσει poſuit, et ante πλείοσι intellexit ἤ, quod facile excidere potuerit ob anteced. vocabuli terminationem. μελλήσει autem vt Abr. interpretatur, σὺν μελλήσει (*cunctanter*). Tuſanus ad μελλήσει adſcripſit ἢ Ἕλλησι.

V. 4. αὐτοῦ e codd. aut αὐτῷ legi iubet Reisk.

P. 378. in *Thucyd.* v. 4. Ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς ληπηροὺς τοὺς ἑτέρους ἐπάγειν] Duo *Mſſ.* αὐτοῦ λυπηρούς. Fortaſſis αὐτῷ λυπηρούς, vt VI, 18. τοῖς ἐκεῖ ἐχθροῖς ἡμῶν λυπηροὶ ὄντες Dvk.

V. 6. ἀναςὰς propius ad verbum Abreſch. reddi iubet *excitus*. In Schol. mox (p. 379. v. 2.) excidiſſe quaedam exiſtimat Abr., quae ita ſupplet: καὶ ἀπὸ τῶν λόγων καὶ ἀπὸ τ. ἔργ. ξυμφ. εἶναι etc. Discrimen inter τὸ ἔργον ἔχειν et ἔργον ἔχειν ſine articulo declarauit Abreſch. Sequentia idem (p. 348.) breuius cenſet dicta eſſe pro, τοὺς μὲν γὰρ καταδουλοῦσθαι ἂν (σφίσι τε αὐτοῖς) τὸ τῆς θαλ. μέρος, καὶ ἐκείνῳ συγκαταδουλοῦν. Praeterea ad h. l. monet (p. 763.) non raro Actiua, addito aut ſubintellecto reciproco pronomine poni pro Mediis.

V. 11. ἀπὸ σφῶν μ. τ. Ἑλλ. eſt, *a ſe Graecis*, i. e. Athenienſibus. Nam verba ſunt Alcibiadis. Quod de duplici negatione affirmante in verbis ἦν μήπ. μὴ ἐξελ. notat, alienum eſt. Ordo: καὶ οὐκ εἰκὸς εἶναι Λ. νῦν μὲν ἐλευθεροῦν τοὺς Ἕλλ. ἀπὸ σφῶν τ. Ἑλλ. μὴ ἐλ. δὲ ἀπὸ ἑκ. τ. βαρβ. ἦν μήποτε αὐτοὺς μὴ ἐξέλ. Eum ſecutus eſt, repudiata Porti verſione etiam Leuesquius. Reddit Abr. ita: *Non veriſimile eſſe, Lacedaemonios nunc liberatum ire Graecos ab Athenn., nec eosdem a barbaris liberare conaturos, niſi hi* (barbari) *eos* (Lacedd.) *ſubegerint, ſibi ſubiecerint atque euerterint.* Exempla duplicis negationis, quae pro ſenſu affirmante adferantur ſaepe aliena eſſe monet, et eam in rem c. 60. (p. 398, 3.) laudat, vbi verba hoc ordine intelligit: ἀδ. ἦν Ἀθ. μὴ ἔχειν οὐ μεγ. βλ. καὶ τὴν Ἐρ.

P. 380. v. 3. ita ſupplet Abr.: τά τε ἄλλα καταφανέστερον (ἐποίει) ἢ ὥςε λανθ. οὐ προθ. (ποιῶν, aut ποιεῖν αὐτόν.)

P. 380. v. 3. Ἢ ὥςε λανθάνειν οὐ προθύμως] *Valla* ea, quae deeſſe putarat, ita ſupplenit, quam vt occultaret ſe non libenter *illis ſociis gerere bellum. Portus*, quam vt ſe occultare poſſet ita, quin *alacriter et ſciens, prudensque, magnoque ſtudio Peloponneſiis aduerſari, et quauis ratione illos oppugnare videretur*: quorum maximam partem recidit Clar *Waſſe.* Si omnino neceſſarium eſt hic ellipſin aliquot verborum ſtatuere, non minus recte ſupplerī poſſet, οὐ προθύμως περὶ αὐτοὺς ἔχων, *ſe iis nequaquam amicum, minime eorum ſtudioſum eſſe. Pollux* III, 16. εὔνως ἔχων πρὸς τὴν πόλιν, προθύμως περὶ τὴν πόλιν. Sed potius putem legendum οὐ πρόθυμος ὤν, vel οὐ πρόθυμος, ſi quis exiſtimabit in eo ita ſupplerī poſſe participium ὤν, vt in iis, vbi id deeſſe putat *Stephanus* in Append. ad Script. al. de Dialect. p. 164. Dvk.

C. 47. p. 380. v. 10. Verba ἐπ' ὀλιγ. βουλ. καὶ οὐ πον. eſſe ex VI, 92. intelligenda monet Abr. in Auct.

C. 48. p. 380. v. 16. Placet Abreſchio ſcriptura cod. Reg.: αὐτοί τε οἱ δυν. τ. πολ. οἵπερ καὶ μάλ. ταλαιπωρ., πολ. ἐλπ. εἶχον αὐτοῖς περιπ. ἐς ἑαυτοὺς τὰ πρ.

P. 382. v. 11. λέγων aeque ac καὶ ante οὐκ εὔπορον omitti vult Abr., τῷ interpretatur caſum cauſae, iungendum cum εἶναι, διὰ τὸ βασιλεῖ οὐκ εὔπορον εἶναι. Voc. βασιλεῖ non egere articulo, et ſi neceſſarius fuerit, tamen omitti debuiſſe, ne duo concurrerent. Recte eam rationem duram appellat Leuesq. Ipſe βασιλεῖ accipit pro Ablat. inſtrumentali ſ. cauſali, et pro ςασιασ. mauult cum cod. R. διαςήσωσι. Lectionem διαςήσωσι valere, in ciuitate ſeditionem concitarent, διαταράξωσι, oſtendit Abr. Idem monet ſibi non notum eſſe qui dixerit σκοπεῖν ἑαυτῷ (vt eſt v. 6. f.) pro ἐν ἑαυτῷ, et dubitat, vtrum accipiendum ſit pro ἀφ' ἑαυτοῦ. In ὁμοίως (v. 11.) vitium latere putat Reisk. vt ὁμοίων aut ſimilis Genit. reponendus ſit. Aut pro ὄντων legit ἰσχυόντων ſ. ἰσχυρῶν ὄντων.

V. 15. ὅτι, quod Steph. in ὅτε mutari voluerit, tuetur Abr. At Stephani emendatio ad anteced. ὅτι δὴ pertinet.

P. 384. v. 7. καὶ eſt *idque*, καὶ ταῦτα, *cum ea ſit rerum conditio*, ſ. *idque in praeſenti rerum ſtatu.* Abr.

C. 49. p. 384. v. 8. ξυμμαχίᾳ h. l. eadem quae ξυνωμοσίᾳ. Cf. Schol. ad V, 83. *Abr.*

P. 386. in *Thucyd.* v. 4. Καὶ γίγνεται αὐτοῖς μηνυτής] Non valde grata eſt repetitio τοῦ αὐτοῖς. Si per *Mſſ.* liceret, mallem αὐτός. Dvk.

C. 50. p. 386. v. 12. πᾶν, quod in nonn. Codd. additur, placet Abreſchio.

C. 51. p. 386. v. 19. Ante μέλλουσα Reisk. deeſſe iudicat aut αἱρεῖσθαι aut ἁλίσκεσθαι, aut ſimile verbum, fortaſſis etiam plura, καὶ ὡς ὅσον οὔπω ἁλίσκεσθαι μέλλουσα.

P. 387. Schol. v. 1. legi Abr. iubet: εἰ καὶ μετὰ τοῦ τ. π. ἀξυμφόρου. Schol. oſtendere tantum velle, καὶ poni pro εἰ καὶ —

C. 52. p. 388. v. 6. Siue πεισθῆναι ſiue πιςευθῆναι praeferatur, non video, quomodo de Peloponneſiis intelligi poſſit, vt Tiſſaph. voluerit ὑπὸ τ. Πελ πιςευθῆναι. Aduerſantur, quae ſubiiciuntur, atque de Alcibiade ſunt intelligenda, vt ſenſus ſit: Tiſſaphernem licet metuentem Peloponneſios, tamen libenter Alcibiadi monenti, vt Athenn. fieret amicus praebuiſſe aures [ita etiam Lev. accepit]; credi ſaltem voluiſſe, non ſe eius conſilium aduerſari; nam ſimulate egiſſe c. 56. docet. Neque etiam vlla veri ſpecie dici poterat Tiſſaphernes id egiſſe, vt

Peloponnesii omni modo fidem sibi haberent. Itaque verba sic accipienda, ac si fuerit scriptum. βουλ. δὲ ὅμ. πεισσθῆναι, aut πιςευθῆναι, ὑπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὅτι, ὅπως δύναιτο, ἔςαι φίλος κ. τ. λ. Quod additur de disfensione super foedere Cnidi orta, etc. ideo fecit Thuc., vt ostenderet Alcibiadem non potuisse opportunius tempus ad Tissaphernem inducendum captare, vt Athenn. societatem praeferret, et Tissaphernem non frustra Peloponnesiorum potentiam formidasse. Si πιςευθῆναι legatur, alterum verbum simul erit intelligendum, βουλ. δε ὅμ. πιςευθῆναι πεισθῆναι. Ex *Abr.* — Reisk. coniicit σπεισθῆναι, si id graece dicatur, pro, ἔνσπονδον εἶναι. Pro ἤδη idem mox legi iubet, ἢ δὴ, *quae nempe.*

C. 53. p. 390. v. 1. δὲ ante περιγίνεσθαι addi vult Koen. ad Greg. Cor. p. 33. vbi vid.

V. 9. πολιτεύσομεν tuetur Abr. et in seqq. ποιήσαιμεν a correctore profectum putat. Vsum eum Futuri Ind. cum εἰ illustrat. Verba τὰς ἀρχ. ποιησ. commode abesse posse iudicat Reisk., alias scriptum mallet περιςήσαιμεν.

C. 54. p. 390. v. 14. ἐπελπίζων tuetur Abr. atque aliis exemplis confirmat.

P. 393. Schol. v. 2. Abr. emendat ἐν ταυτῷ ξυγγραφέντες.

C. 55. p. 394. v. 2. ὅπλα etiam h. l. Leuesq. non de solis armis, sed omnibus, quibus in bello opus est, interpretatur.

C. 56. p. 394. v. 11. Accusatiuum τοὺς Ἀθηναίους a διδόναι pendentem praefert Abr., quia τοῖς Ἀθηναίοις praeceserat. Alias et Datiuum processurum esse, quem codd. et edd. habent VI, 88. Quod in V. L. adfertur sine auctoris nomine: προσκεχωρ. τ. γλῶσσ. πρὸς τὸ Καρ. ἔθν. Herodoteum est, eodem Abresch. teste, I, 172.

V. 16. Mirum est, quod Abr. dicit, non opus esse, vt ὁπόσαις scribatur; nam syllabam ὁπ ex anteced. ὅποι posse repeti. Antea (v. 13.) Reisk. legit ἠξίου, vt Valla. — Mox ad οὐκέτι Abr. supplet ξυγχωρήσαντες s. ξυνεχώρουν.

C. 57. p. 396. v. 3. οὖν repetitum sermoni redordiendo inseruire monet Abr. In verbis ὥσπ ἐβούλ. ἐπανισοῦν idem traiectionem admittit: ἐβούλ. ὥςπερ ἐπανισ. *Voluit veluti exaequare.*

C. 62 p. 398. v. 22. Dubitanter suam de παρεξελθ. sententiam proponit Abr., idque quia Steph. in Thes. confecerat παρεξελθ. poni pro ὑπεξελθόντος. Caet. ipse monet. παρεξιέναι frequentius esse, *praeterire.*

C. 63. p. 400. v. 12. ὥςε πειρ. Abr. acceperat pro ἵνα, atque ita alibi etiam has partt. inter se permutari ostendit. Eo spectat Baueri adnot. Abresch. etiam ὑποπτως (Hes. ἐχθροειλῶς, ἔχειν, quod praecedit (v. 10.) illustrat.

V. 14. ἐσκέψαντο *statuerunt.* Abr. qui huc refert Hes. ἔσκ. ἔγνωσαν.

C. 64. p. 402. v. 1. Lectione, quae est in nonn. libris et Schol. ἀνίσχωσι repudiata, Abr. probat, quod Cod. Graev. habet: αἷς ἂν ἰσχωσι, eumque vsum v. σχεῖν cum πρὸς, εἰς, illustrat.

V. 6. Scholiasten quoque legisse καὶ αὐτὴ vt est in cod. Graev., monet Abr.

V. 11. Reprehensionem loci ap. Dion. Hal. ideo monet Abr. prolatam, quod Thucyd. antea scripserat iam λαβοῦσαι, non λαβόντες. Esse tamen et alia exempla neglectae structurae in eadem periodo non dissimilia.

C. 65. p. 402. v. 18. Verba ita struit Abresch.: καὶ διέφθειραν αὐτὸν κατ' ἀμφ. τῆς τ. δημ. ἕν. κ. μᾶλ. τι οἰόμ. ὡς χαρ. τῷ Ἀλκ. κατ. κ. τ. Τισσ. Φ. ποι. Nam passiue vulgo verti: *eum* |— *gratificaturum*, pro, *se gratificaturos.*

P. 404. v. 2. Obseruat Abr. mutatae syntaxeos exemplum in μισθοφορ. cum Accus. et μεθεκτέον cum Dat. Illud resoluendum ita esse: ὡς οὔτε δέοι μισθοφορεῖν. Non esse hoc pro μισθοδοτεῖν dictum.

C. 66. p. 406. v. 1. Libris scriptis praeeuntibus legi Abr. vult: ἢ ὅσον ἐτύγχανεν ὂν ὃ ἦν, *quod reuera erat.* Sequentia ita ordinat: καὶ οὐκ εἶχον ἐξευρεῖν αὐτὸ, ἀδύνατοι ὄντες (scil. αὐτὸ ἐξευρεῖν) διὰ τὸ μέγ. τ. πόλεως.

V. 3. s. Parenthesis claudenda ante ὡς, et μετέχοντά τινα, vt reliqui Accuss. pendebit ab εὗρεν. Hoc nisi statuatur, duplex regimen datum fuerit verbo προσῆσαν, quod vtrumque casum admittit, tertium frequentius. Praeplacet tamen verba Nostri ita accipi: ἢ γὰρ ἀγνῶτά τινα εὗρεν ἂν ᾧ ἐρεῖ, ἢ γνώριμον ἄπιςον, ὡς μετέχοντα τῶν γνωρίμων· ἀλλ. γὰρ — οἱ τοῦ δήμου. Reisk. tentat: μετέχοντα πάντα τινὰ, *tamquam si nemo non particeps esset rerum praesentium*, factae mutationis in republ. *Abr.* — Tusan. corrigit μετέχοντι. — Add. de h. l. Koen. ad Greg. Cor. p. 33.

C. 67. p. 406. v. 13. αὐτὸ δὲ τοῦτο, hoc *solum*, illustrat Abresch. — ἀνατρέπειν legit h. l. etiam Suid. V. Ξυγγραφεῖς, vbi et εἰσενεγκεῖν. At in Συγγραφεῖς vbi descripsit Harpocrat. praebet ἐξενεγκεῖν. ἀνατρέπειν pro gloss. habet Abr., nam ἀνειπεῖν esse ἀνατρέπειν γνώμην τῷ εἰπεῖν, *sententiam euertere* s. *refellere proponenda alia.* Posse etiam ἀνειπεῖν esse, *clare, aperte, alta voce dicere*, vt de praeconibus pr. dicitur.

P. 408. v. 4. Etiam Tusan. monet, nonnullos legere πρὸς ἑαυτόν.

C. 68. p. 408. v. 15. Etiam πάνυ ita superlatiuis addi, intendendi significatus causa, monet Abr. Paullo ante Reisk. legit αἰτιαθεὶς, et post ὡς excidisse putat ὀλιγαρχίαν aut αὐτούς.

P. 410. v. 1. ὑπ' ὀλιγ. κατελθεῖν, est, ὑπ' ὀλιγαρχούντων καταχθῆναι. Abresch. qui et ὑπέςη exemplis illustrat.

C 69. p. 410. v. 7. Scriptum pro: ἐπ. δὲ ἡ ἐκ. κυρώσασα ταῦτα διελ. οὐδενὸς ἀντειπόντος.

C. 70. p. 416. v. 19. f. Prius δὲ Abr. accipit pro οὖν, et verba ita ordinat: ὡς οὖν τούτῳ τῷ τρόπῳ ἥ τε β. οὐδ. ἀντ. — οἱ δὲ τετρακόσιοι (τούτῳ τῷ τρόπῳ seu vt infra τρόπῳ τοιῷδε) ἐςελθ. ἐ. τ. β. τότε μὲν καθιςά-

μενοι ἐς τὴν ἀρχήν, πρυτ. τε σφ. α. ἀπ. καὶ ὅσα πρ. τ. θ εὐχ. κ. θυσ. ἐχρήσαντο. Plena distinctio tunc satisfaceret; si τε abesset, δέ posterius vt resumit sermonem per pauciſſima interruptum, sic οἱ δὲ c. 77. redditur per plura capita interruptum inde a c. 72. init.

C. 71. p. 412. v. 13. θᾶττον pro μᾶλλον legi vult Reisk. et deinde ἢ pro ᾗ *celerius quam vellent.*

V. 17. Post οὕτω δὴ γνοὺς Abresch supplet: ἔχειν αὐτοὺς γνώμης, aut ἔχειν αὐτῶν τὰ πράγματα.

C. 72. p. 414. v. 2. οὐ πώποτε et οὐδεπώποτε semper de tempore *praeterito* (vt οὐδέποτε de *futuro*) dici, ostendit h. l. Leuesqu. atque obseruat hinc, L. IV. c. 61. cum pluribus codd. legendum esse τοῖς γὰρ οὐδεπώποτε σφίσι — non vt editum est, οὐδέποτε. Etiam cum praes. iungi οὐδέποτε Thuc. V, 45. ostendit.

V. 4. Vulgatam lect. ita Abr. explicat: μετὰ τὴν γενομένην ὑπ' αὐτῶν μετάςασιν. Sed, quia statim μεταςήσωσιν sequitur, praefert κατάςασιν.

C. 73. p. 414. v. 7. Porti versionem improbat Lev., et praefert Vallae rationem: *etenim iam apud Samum circa statum paucorum res talis est innouata.* Nam Thucydidem velle lectores non tam spectare motum partis populi in gratiam oligarchiae, sed potius, quomodo iste motus fuerit repressus.

V. 14. δόντες legit Reisk. *postquam securitatem ipsis condixissent.*

P. 416. v. 4. Verba ἐν τῇ νηΐ πλέοντας pro interpretamento habet Abr. adscripto ad Παράλους ἄνδρας. Alia glossematum talium exempla in Auct. p. 425. adfert sed ipse monet, difficile esse certi quid statuere.

C. 74. p. 416. v. 10. ἐπ' αὐτῆς esse *ei praefectum*, contra lat. interpretem monet Abr.

V. 19. De lect. τεθνήξωνται et τεθνήκωσι Abresch. in Obss. Misc. nov. Vol. I. Tom. III. p. 14. disputauit. τεθνήκωσι praefert Lev., repetitum a τεθνήκω, vnde τεθνήξων Arist. Acharn. 325. atque alia exempla nouorum verborum a praeteritis formatorum (inprimis a φιλέω) adfert, ἀρέσκω etiam monet non esse nisi formam verbi ἄρω.

C. 75. p. 418. v. 3. διδαχθέντες Abr. explicat per νουθετηθέντες, *moniti*, et inde structuram loci repetit. Form. οἱ διὰ μέσου idem in Lect. Aristaen. p. 88. et ad h. l. illustrat. In βάλλειν Reisk. intelligit ἑαυτοὺς aut λίθους potius. Subaudiri etiam posse ὥςε aut ἐπὶ τῷ.

V. 5. Verbi προςῆναι varias signiff. dum copiose h. l. persequitur Abr., eam tamen, quae hic maxime valet non attingit. Lectionem a Schol. memoratam non procedere idem ostendit, nisi post ὁμονοήσειν addatur καὶ τὸν πρὸς Πελ. πολ. διοίσειν, et αὐτοῖς in πολ. τε ἔσεσθαι intelligatur.

V. 8. ἐπικηρυκεύσεσθαι mauult Reisk.

V. 10. ἀποςροφὴν simpl. *spem*, *exspectationem*, interpretatur Abr., laudato etiam Hes. vbi pro προδοσία scribit προςδοκία. συγκοινώσασθαι idem alio exemplo firmat.

C. 76. p. 420. v. 3. καὶ εἰ Schol. accepit pro εἰ καὶ intellexitque καὶ εἰ — ὥρμ. de Samo, vt proin pro ἐκ τῆς Σάμου apud eum non scribendum sit ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. Recte interpres vertit, *aeque ac si.* Abr.

V. 4. δὴ (pro ἤδη) ἦλθε praefert Abr., quia eius lect. vestigia etiam latent in altera lect. δεῦλθε. In Schol. paulo post (p. 421. v. 3.) Abr. existimat primitus fuisse scriptum: ὅτι δεῖ αὐτοὺς δι' ἑαυτοὺς ἐν Σάμῳ προσκαθῆμ. πρ. κρ. τοῦ. — Idem Schol. docet καταςήσονται pendere ab ὡς — καὶ in verbis καὶ δι' ἑαυτ. valet καὶ γάρ.

V. 11. αὐτοῖς mauult Abr. αὐτοὶ ἐπέριζον leg. coniicit Reisk. — οὗπερ ἕνεκα, *cuius respectu i. ratione.* Abr.

V. 13. Aut τοὺς aut τούτων aut τούτοις corrigit Reisk. *neque apud se prius consulere quosdam recta illis* (Atheniensibus.)

C. 77. p. 422. v. 2. δὲ redire ad finem c. 72. monitum est ad c. 70. — Articulus in οἱ δέκα habet declarandi vim, *nimirum*, *nempe.* ἠσύχαζον *subsistere runt*, *manserunt*, non vlterius progressi sunt. Abr. Ab init. aut καὶ ante τὰ τοῦ πολ. deleri, aut rescribi ἐς iubet Reisk.

C. 78. p. 422. v. 8. Interpungi Abr. post ἄλλως iubet, atque hoc cum μένοντες coniungi, subiici etiam illa ἀλλὰ — διατριβῆναι debuisse verbis τὰ πράγματα (v. 5.) monet, ἀλλὰ pro καὶ positum accipit, et ita verba struit: διεβόων ὡς — Φθείρ. τ. πράγματα, καὶ (ὡς) τὰς παρὰ Τισ. Φ. ν. μένοντες ἄλλως, ὄνομα καὶ οὐκ ἔργον (οὔσας seu ἐχούσας) κινδυνεύουσι διατρ. Duplex regimen dedit part. ὡς, Indic. Φθείρεται, deinde tanquam non adesset Infin. κινδυνεύειν. Inde iterum variauit τὸν δ' αὖ Τισσ. — οὐ κομ., vbi respectu praecedd. scriptum oportebat: ὑπὸ δ' αὖ τοῦ Τισσαφέρνους — οὐ κομίζεσθαι, καὶ τροφὴν — διδόντος κακοῦσθαι τὸ ναυτ. vbi rursus Thuc. mutauit constructionem. Ex Abr. qui διαβοᾶν (valde clamare) illustrat. — Lev. ostendit ὄνομα καὶ οὐκ ἔργον esse in appositione ad τὰς ναῦς, non ad κινδυνεύειν referendum. Reisk. κινδυνεύουσιν scribi mauult. Toupius ad Longin. p. 289. ed. in 8. scribit et distinguit: μένοντος, ἄλλως ὄνομα καὶ οὐκ ἔργ. Astyochus naues Phoeniſſas praestolando in summum periculum se suosque coniecerat. Scholion (p. 423, 1.) ad verba οὐδέπω ἐν τῷ αὐτῷ εἰσι pertinere potius ad χασιάζειν Abr. monet.

C. 79. p. 422. v. 12. ἀπὸ ξυνόδου illustrat Abr. in Dil. p. 786. atque inde defendit lectionem c. 81. coll. c. 97. et 87. vbi etiam ἀπὸ ἐκκλησίας ita legitur.

C. 81. p. 426. v. 15. Dounaeus Praelectr. in Demosth. Or. de pace p. 88. (p. 195 Lipsi.) locum ita laudat: οὐδ' ἦν (omisso δέῃ) τελευτῶντα τ. ἑ. σῳ. ἐξ. et vertit: neque licebat morienti, vestem suam stragulam vendere, seu potius: neque erat postremo vestem illam auctionari. Scilicet non ipsum locum videtur inspexisse. De form. ἦν δέῃ v. Hemsterh. ad Luc. Tim. c. 43. ἐξαργυρῶσαι illustrat Abr. Idem et sententiam explicat. — ἀνωλοφύρατο, quod praecessit, idem censet Hes. ex h. l. interpretatum esse οὐκ ἀδακρυτὶ διηγήσατο. In fine Cap.

Scholiaſten monet fauere lectioni: *εἰ σῶς αὐτὸς κατελθὼν ἀναδέξαιτο.*

P. 427. in Not. col. 2. v. 17. poſt, quod ante erat *ἐξαργυρίσαι* add. *Camerarius* ad *ἐξαργυρῶσαι*, quod e ſuo *Cod.* adnotarat: addit: nam *ἐξαργυρίσαι* male ſcriptum eſt. DVK.

C. 83. p. 428. v. 14. Syntaxin verborum ita expedit Abr.: *ξυν. γὰρ αὐτ. καὶ τὸν ἐπιπλ. (τῶν) Ἀθην. τὸν ἐπὶ τ. M., ὡς οὐκ — ναυμαχῆσαι, ἐπιδεδωκέναι ἐς τὸ μισεῖσθαι τὸν Τισσ. γενόμενον πολλῷ ἀρρ. ἐς τ. μισθ. καὶ ἔτι πρότ. τ. διὰ τὸν Ἀλκ. (μεμισημένον).* Sin *τούτων* diſſimulaueris, nihil adſciſcendum eſſe monet: *ξυν. γὰρ αὐτοῖς καὶ τ. Τισσ. ἔτι πρότ. μισεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν διὰ τὸν Ἀλκ. καὶ τὸν ἐπὶ τ. M Ἀθην. ἐπ. ὡς — ναυμ. ἐπιδεδωκέναι ἐς τὸ (μισεῖσθαι αὐτὸν) πολλῷ ἀρρ. γεν. ἐς τ. μισθ. — ἐπιδιδόναι* eſt *addere, augere, intendere*, quem verbi ſignificatum, vt et ſtructuram cum *εἰς*, illuſtrat Abr. — Reisk legi vult *καὶ κατὰ* aut *καὶ διὰ τὸν — ἐπιπλ.*

C. 84. p. 430. v. 9. *ὅσῳ μάλ. κ. τ. λ.* Abreſch. vertit: *plerique, quo plures et maxima nautarum pars conditionis eſſent liberae.* Idem ad *ἐπανήρατο* (v. 11.) pertinere monet gloſſam Suidae, vbi pro *ἐπειρᾶτο* corrigit *ἐπήρατο.*

C. 85. p. 432. v. 4. De verbo *ἐπαμφοτερίζειν* iam Abr. in Auct. laudauit Ruhnken. ad Tim. gloſſ. Plat.

C. 86. p. 432. v. 18. *κακὸν ἔχουσιν οὐδέν* i. e. *ὑπομένουσιν ſubeunt, ſuſtinent* Abreſch., qui in Auct. *κακὸν ἔχειν οὐδέν* etiam ap. Plut. T. II. p. 161. B. legi dicit.

V. 21. Parentheſin iam ab *ὡρμημένων* incipere notat Abr *ἐν ᾧ* ei eſt, *ἐν τούτῳ καὶ τοιούτῳ χρόνῳ ᾧ.* Iungenda ſunt *ὠφελῆσαι κωλυτὴς γενέσθαι profuiſſe impediendo*, cuius Infinn. vſus pro Latt. gerundiis exempla affert Abr.

V. 24. *ἀποπέμπειν* nempe *τοὺς πρέσβεις* eſſe, *dimittere*, docet Abr.

P. 434. v. 6. *καὶ* ante *Ἀργείων* deleri vult Reisk.

V. 8. Structuram verborum (interpretibus non animadverſam) ita inſtituit Abr. *ἀφίκ. δὲ εἰ Ἀργεῖοι* (ſc. *πρέσβεις*) *μετὰ — — Εὔβοιαν, καὶ οἱ ἄγοντες πρέσβεις Ἀθην. πεμπτοὺς — ἀπὸ τῶν τετρακ. ἐς Λακεδ. ἐπειδὴ πλέοντες ἐγεν. κατ' Ἀργ. τοὺς μὲν πρέσβ. ξυλλ. — παρέδοσαν, αὐτοὶ δὲ οὐκέτι ἐς τ. Ἀθ. ἀφίκ. ἀλλ' ἄγοντες ἐκ τοῦ Ἀργ. ἐς τ. Σάμον τ. πρέσβ. ἀφ. — τριήρει. τότε* notat *πρότερον, prius*

C. 87. p. 434. v. 24. *οἱ δὲ* (*εἰκάζουσι*, f. vt Schol. *λέγουσιν*) *ἵνα κ. τ. λ.* Gregorius Cor. oſtendit hypallagen eſſe, et *ἐχρηματίσατο ἀφεὶς* (ita enim eum reliquiſſe puto) dictum pro *χρηματισάμενος ἀφῆκε*, nec male ita ſtatuit. *Abreſch.* qui et Lesbonactis locum *περὶ σχημ.* p. 186. (vbi Atticis tribuitur conſtructio part. *ἵνα* cum Optat.) corrigit. Mox male, auctore Abr., ſtatuit Portus, bis *ὡς* abundare. Priore in loco *ὡς* eſt *ſic: nam vel ſic nihil erat iis vſurus*, alterum pendet ab *εἰκάζουσιν*, aut, quod Schol. ſupplet, *λέγουσι.* Fefelliſſe deinde Portum in v. *καταβοῆς* (v. Gramm. in Add.) Abr. monet ellipſin participii; plenum ſermonem fore: *καταβοῆς ἕνεκα τῆς ἐς Λακ. διενεχθείσης* f. *διαγγελθείσης*, f. *ἐλθούσης*· et *λέγεσθαι* eſt pro *ὥσε λέγεσθαι.*

P. 436. in *Thucyd.* v. 1. *Καταβοῆς ἕνεκα τῆς ἐς Λακεδαίμονα*] *Aem. Portus*, qui veteribus Scholiis ſua immiſcuit in *Edit. Francof.* (quorum et nonnulla, non omnia, notis breuibus textui quauis pag. ſubiectis, inferere *Hudſono* placuit) *καταβοὴν* h. l. ſimpliciter *φήμην* interpretatur, *ἵνα*, inquit, *ἡ καταβοὴ, ἤγουν ἡ φήμη τοῦ ναυτικοῦ τῶν Φοινίκων ἡκόντων ἐς Λακεδαίμονα ἔλθῃ.* Et ad hunc ſenſum verſionem inſtituit quoque, ſic reddens locum: *vt rumor Lacedaemonem perueniret.* Nos cum iis potius ſentiemus, qui *καταβοὴν*, haud inuſitata Noſtro alias ſignificatione *malam famam, delationem, criminationem*, vel *conuicia*, exponunt, neque perperam adeo vertiſſe caeteros putabimus, *Vallam* quidem: *vitandae inuidiae cauſa, qua apud Lacedaemonem flagrabat; Winſemium: propter criminationes et inuidiam, qua apud Lacedaemonios grauabatur*, melius vero *Acacium Enenckel. criminibus Lacedaemonem de ſe delatis motum.* Et cum congruat bene interpretatio intellectui totius loci, nec non iis, quae ſuperius de Tiſſapherne ab Auctore animadverſa, non neceſſe eſt, vt cum *Aemilio Porto* recedamus a notione, quam in hoc ipſo vocabulo adamauit *Thucydides* locis aliis. Sic *lib.* I. in Athenienſium concione: p. 49. *αἰσθόμενοι δὲ καταβοὴν οὐκ ὀλίγην οὖσαν ἡμῶν·* vbi *Schol.* recte: *Καταβοὴν, κατηγορίαν·* et *lib.* 8. p. 555. *εἰδὼς τοὺς τε Μιλησίους πορευομένους ἐπὶ καταβοῇ τῇ αὐτοῦ μάλιστα.* Quin *Dionyſ. Halicarn.* vocum Thucydidearum prae caeteris diligens, *Antiquit. lib. 7.* pag. 428. *καὶ πολλῇ τῇ καταβοῇ τῶν βουλευτῶν ἐχρῶντο*, h. e. *grauiter criminabantur et incuſabant Senatores.* GRAMM.

P. 436. v. 2. Cum *ἀνακωχῆς* non ſatis reſpondeat ſequenti *ἀνισώσεως* (vti *τριβῆς* vocabulo *Φοραῖς*) coniicit Abr. ſcriptum pro *ἀιακ.* videri poſſe *ἀνέσεως.* Id ne admittatur, obſeruat, ſcripta eſſe haec *τριβ. ἐν. κ. ἀνακ.* pro *ἐς τὸ τριβειν αὐτοὺς τῇ ἀνακωχῇ.*

V. 4. Abr. diſtinguit: *ἐπεί, εἴ γε ἐβουλήθη, διαπολεμῆσαι ἐπιφανὲς δήπου οὐκ ἐνδ.*, h. e. *ἐπεὶ δήπου ἐπιφ. ἐξιν οὐκ ἐνδοιαζῶς, διαπολ. ἂν αὐτὸν, εἴ γε ἐβουλ.* nempe *τοῦτο ποιεῖν.* Reisk. ita emendat: *ἐπεί, εἴ γε ἐβουλήθη, διαπολεμήσαι* (in Optat.) *ἐπιφανεὶς δήπου nam confeciſſet bellum absque controuerſia et indubia victoria, ſi voluiſſet conficere, ſeſe tantummodo monſtrans et in hoſtium conſpectum prodiens.*

V. 6. Pro *καταφθορὰ* Reisk. legi iuſſit *κατεφώρα* oſtendebat ipſum et velut in ipſo flagitio deprehendebat, praeuaricantem ſcil., neque ſincere agentem. Abreſch. autem et Leuesq. praeferunt *καταφωρᾷ* h. e. *ἐλέγχει αὐτὸν* ſcil. *τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ ἡ προφασις ἣν εἶπεν οὐ κομίσας ce qui doit le convaincre de ſa perfide intention*, c' eſt *le prétexte qu' il donna de n' avoir pas amené la flotte.* Ita Lev. reddit.

V. 8. *ἔχειν χάριν* eſſe i. q. *φέρειν* ſcil. *παρέχειν* Abr. monet. Conſilium, quo regis gratiam aucuparetur, Tiſſapherni ſuggeſſerat Alcibiades.

C. 88. p. 436. v. 16. Vſum praepoſ. εἰς, quem Duker. attigit, etiam cum ἐπαινεῖν et ſimilibus, pluribus exemplis illuſtrat Abr. Idem mox oſtendit εὐθὺ legendum eſſe; nam εὐθὺς fere additam habere praepoſitionem, caeterum εὐθὺς aeque de tempore ac loco eſſe vſurpatum, ſed εὐθὺ tantum de loco. Quod vero inuerſo ordine geographico noſter ſcripſit Φασηλ. καὶ Καύνου, quum Aſpendum petenti Caunus fuerit prius praeteruehenda, idem c. 108. fieri monet, et ſimile exemplum e Luc. Euang. XIX, 29. affert.

C. 89. p. 438. v. 9. Poſt πόλιν colon poni iubet Abr., et deinde legit οὐ τὸ ἀπαλλαξείειν — quod deſideratiuum et ſententiam poſtulare et Scholiaſten agnoſcere oſtendit, probante Pierſono ad Moer. p. 14. ἔπεμπον non ad legatos, quos Lacedaemonem, ſed ad decem illos, quos Samum miſerant, refert, de quibus c. 72. per τοὺς πλειονας (ἄνευ τ. πλειόν.) intelligi exercitum in Samo; ſtructuram eſſe: ἔπεμπον δὲ (illos decem legatos ad exercitum) ὡς ἔφχσαν, ου (διὰ) τὸ ἀπαλλαξειειν τοῦ ἐς ἄγαν ὀλίγους ἐλθεῖν (τὰ πράγματα), ἀλλὰ φοβουμενοι — πρεσβευ., μή τι ἂν. τ. πλ. κ. ὁρασ. τ. πόλιν· ἀλλὰ τοὺς πεντ. ἔργω — ἀποδεικνυναι ſc. ἔφασαν, aut ſimile quid. (Aſſentitur Lev.) ἀλλὰ hic adhortandi non aduerſandi vim habere docet. Reiskio τε (v. 8.) indicium defectus continere videtur, aut τότε legi vult, fort. etiam τοῖς et πρεσβευομένοις. Tum tentat: οὐ τὸ πολίτευμα βουλόμενοι ἀπαλλάξειν, et mox καὶ μὴ ὀνόματι οἰόμενοι τῶν ἁπάντων (ſ. πραγμάτων) προσάτας χρῆναι etc.

V. 12. τῷ τοιούτῳ. Abreſch. intelligit πράγματι, aut ἔργῳ.

V. 16. ἐς ὑπερβολὴν e codd. praefert Abreſch. alioquin ſcribendum fuiſſe ratus ὑπερβολῇ, et formm. εἰς ὑπερβολὴν, καθ' ὑπερβολὴν illuſtrat. Add. Auct. p. 427. f.

C. 90. p. 438. v. 19. ποτὲ cenſet Abr. ab interprete profectum, qui τότε voluerit explicare.

P. 439. Schol. v. 8. Poſſe leg. videri ἐν τοῖς ἰσχυροτάτως ſc. ἐναντίοις, monet Abr. ſed nihil requiri, docere quae Hemſterh. ad Luc. Somn. c. 2. n. 23. congeſſit.

P. 440. v. 3. προὐκαλοῦντο non repudiare videtur Abr. quod alibi ſaepe eo vtatur Thuc. et explicat: προκαλεῖσθαι ἐκέλευον αὐτοὺς ſc. Lacedaemonios, ſibi vt in conſtituendo paucorum dominatu opem ferrent.

V. 4. Punctum deleri iubet Reisk. et aut nihil aut comma tantum poni, pro τε etiam ſcribi τι. Priori modo πολλῷ ἔτι μ. pertinere ad ἐποιοῦντο, poſteriori ad ὁρῶντες.

V. 15. διωκοδόμησαν quia porticus ſecundum illum murum porrigebatur. *Abr.* Vberius de hoc verbo agit in Auct. et oſtendit, pr. eſſe, aedificationem ſeparare, ducto interiectione muro, foſſa, canale, aut quocunque alio intermedio.

C. 91. p. 442. v. 5. τις poni pro πᾶς τις, eodemque ſpectare διαφθαρέντας monet Abreſch. Paulo ſuperius (v. 1.) ante ἐτύγχανον Reisk. putat excidiſſe προσπλέουσαι.

V. 6. ἦν δέ τι κ. τ. λ. Haec cohaerere cum verbis init. cap. ταῦτ' οὖν ἐκ πλείον. χρ. ὁ Θ. ὁ. et haec referri ad c. 90. monet Abr. In Schol. ad h. l. (p. 443. v. 4.) corrigit: καὶ τοὺς παρ' αὐτὸν ἔχοντας τὴν ὀλιγαρχίαν vt ſenſus ſit: Theramenem cum ſuis reuera timuiſſe, ne, qui praeter ipſos paucorum dominatus auctores fuerant, ea agitarent conſilia, quae hoc ipſo cap. et ap. Schol. commemorantur. Vel bis male repetitum τοὺς περί, atque leg. ἦν δὲ καὶ τῷ ὄντι ἀληθὲς τὸ Φοβεῖσθαι τὸν Θηραμ. καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν — quamquam et ſic τοὺς παρ' αὐτὸν dici potuerat. Non aliter certe Schol. legit hunc locum, quam codd. eum exhibent. — Quae apud Thom. Magiſt. poſt διαβόλ. ὂν adduntur, e c. 94. petita ſunt. Abr.

V. 7. Reisk. legit τάς γε ναῦς.

C. 92. p. 442. v. 16. ὄνομα τοῦ κελεύσαντος ſcribit Tuſanus.

P. 443. in Not. col. 1. ad v. 3. poſt, in ἀγορᾶς. ὥραν add. Confer, quae *Caſaubonus* ad Sueton. Caligul. Cap. XV. adnotauit e *Pauli* Sentent. lib. IV. Tit. 6. §. 2. et e *Dionis Chryſoſt.* Orat. LXVI. p. 614. Dvk.

P. 444. v. 8. Pro ἑτέρους ſcrib. eſſe e cod. Caſſ. ἑταίρους docet Wytt. ad Sel. Hiſtor. p. 404.

V. 20. ἕνεκα ita ſuppleri poſſe monet Abr. ἕνεκα τοῦ μὴ Φαίνεσθαι συμπρᾶξαι αὐτοῖς — Saepe ἕνεκα eſſe *quod attinet ad* (in Rücksicht auf) oſtendit Abr. atque alias etiam part. ſigniff. perſequitur, et discrimen inter ἕνεκα et χάριν ex Ammon. et Etym. Traiect. MS. declarat.

P. 446. v. 1. Alios legere τῷ ἀληθεῖ etiam Tuſan. monet, idque Lev. propter oppoſitionem praefert.

C. 93. p. 446. v. 13. (ad not. Duk.) Dubitat Leuesq., an non in eodem loco θέσθαι τὰ ὅπλα duplici illo ſignificatu poſſit accipi, et altero etiam loco interpretatur de iis, qui armati ſunt. ἐξεκκλησιάζειν Abreſch. in Auct. firmat.

C. 94. p. 448. v. 13. Negationem ante μείζονος excidiſſe etiam Dorv. ad Charit. p. 494. et Leuesqu. exiſtimant. ταύτῃ ἀνέχειν (v. praec.) idem eſſe quod antea ταύτῃ ἀναστρέφεσθαι Abr. monet.

C. 95. p. 450. v. 7. (ad not.) Scilicet praepoſ. in ἐξαναγκ. non vacare cenſet Abr. et *egrediendi* notionem in hoc aliisque verbis continere cenſet, etſi in Soph. El. 623. ἐξαναγκάζει, praep. ἐκ tantum intendit.

V. 15. Placet Abreſchio lectio Marg.: ταύτην δὲ αὐτὴν h. e. μόνην, ob praecedd. (πλὴν Ὀρεοῦ). Ita ſaepe αὐτὸς οὗτος, οὗτος ἐκεῖνος.

C. 96. p. 450. v. 17. ἐλθεῖν ita dici, quae *nunciantur, mittuntur*, docuit Abr. Anim. ad Aeſch. Lib. II. p. 302. et Dilucc. ad h. l. p. 809.

V. 20. ξυῤῥάξαι notat, *confligere, concurrere inter ſe*, inde nihil mutandum. *Abr.* Ita et Leuesq. cenſet, qui Waſſii coniecturam multo infirmiorem eſſe obſeruat. ξυνάρξουσι coniecit Toup. Emm. ad Suid. et Heſ. T. IV. p. 256. ἄδηλον ὂν Abr interpretatur, *cum incertum eſſet.*

V. 22. Ἀττικῆς αὐτῆς legit Reisk.

P. 452. v. 4. Schol. videtur *αὐτοῖς* accepiſſe pro Genit. *αὐτῶν*, ceu legiſſet *καὶ ἐν τούτῳ Ἑλλ. τε αὐτῶν ἂν ἦν ὑπὸ Λακ.* Quid ſi *ἦν* adhibitum dicamus pro *ἐγίγνετο*, vt c. 20. (contingere, zu Theil werden). *Abr.*

V. 7. Recte Acacius iunxit *ἄλλως τε καὶ ναυτικῇ ἀρχῇ πλείξα ὠφέλουν*, quae recepta verſio ſeparauit, *cum in aliis, tum ad maris imperium conſequendum plurimum profuerunt.* Abr. Ita et Lev., examinatis Steph. Porti et Vallae verſionibus cenſet.

C. 97. p. 452. v. 12. Nota Baueri de *Φέρειν* ex Abr. eſt petita. Similiter de aliis ſeqq. ſtatuendum.

V. 14. Rectiſſime Acacium *ἐπ' ἐμοῦ* vertiſſe Abr. oſtendit; nam *meo iudicio* eſſe *ἐπί γ' ἐμοί*.

V. 16. *ἀνήνεγκε* eſſe *ἀνενεγκεῖν ἐποίησε* Abr. docet et exemplis *ἀναφέρειν* firmat.

C. 98. p. 454. v. 8. *ξυμβιβᾶσθαι* ſcrib. eſſe etiam Abr. monet. Idem monet *ἐθελοντηδὸν* (quod praecedit) enotaſſe Suidam.

C. 99. p. 454. v. 16. ſ. Reisk. ita ordinat: *ὥσπερ καὶ ὁ ΤισσαΦέρνης· οὕτω δὴ ὁ Μίνδ., ἐλπίζων πλ. τ. σχ. ἀπ' αὐτοῦ* (ſc. Pharnabazo) *πολλῷ κόσμῳ.*

C. 100. p. 456. v. 3. Probat et Abr. explicationem v. *καθέξειν* in Caſſ. Idem male Scholio ad h. l. praefigi *νομισας* monet, pro *αἰσθόμενος*.

V. 6. Debuerat eſſe: *ἅμα δὲ ἐβούλετο ἐπ' Ἐρεσὸν πλεύσας ἐξελεῖν αὐτὴν, εἰ δύναιτο· ἀφειςήκει γαρ τῆς Λέσβου.* Abr. qui alia huius figuratae orationis exempla affert.

V. 12. Comma poſt *αὐτὴν* ponendum monet Lev., vt *ναυσὶ* referatur ad *προσβ. ποιεῖσθαι*, Vallam legiſſe videri *πάσαις ταῖς ναυσὶ*, et vt vulg. interpretem, retuliſſe ad *πλεύσας*.

Ibid. mox Reisk. ap. Abr. leg. *προαφιγμένος* et monet eſſe *ἀφικνεῖσθαι ἔκ τινος τόπου, ex aliquo loco mouere, iter inire.*

P. 456. in Not. col. 1. v. 13. poſt, nec vacat quaerere. add. Boeotos Mitylenaeorum *συγγενεῖς Thucydides* etiam III, 2. vocat, vbi *Scholiaſtes Caſſ.* ſcribit, Lesbios Aeolenſium colonos, et Boeotos itidem Aeolenſes fuiſſe. Nempe Theſſali *Αἰολεῖς*, et Theſſalia *Αἰολὶς* olim dicebatur, ab Aeolo, qui ibi imperauit. Hinc ante bellum Troianum quidam profecti in Boeotia conſederunt. Deinde alii Arne Theſſalica pulſi, eam, quae deinde Boeotia dicta eſt, occuparunt. Inde eſt illa *συγγένεια* Boeotorum et Lesbiorum. Vid. *Thucydidem* I, 12. *Diodorum Sicul.* IV. p. 187. *Euſtathium* in Homer Odyſſ. *ι.* p. 1644. et *Scholiaſten* Pindari ad Olymp. I, v. 164. Pyth. II, v. 128. et Nem. IV. v. 136. Add. *Stephanum* in *Ἀσπληδών* et *Ἰωνία*. Et eo referri poteſt locus *Thucydidis* Cap. 5. huius libri, *ξυμπρασσόντων αὐτοῖς* (*τοῖς Λεσβίοις, τῶν Βοιωτῶν*. Dvk.

C. 101. p. 456. v. 17. Baueri nota ex Abr. ducta eſt.

V. 18. Ad ea, quae in not. (p. 457. col. 2. extr.) leguntur, add. etiam Abr. in Auct. p. 428. ſ.

C. 102. p. 458. v. 8. *λαθόντες* adſumi poſſe, cenſet Abreſch.

V. 9. Reisk. legi vult: *οὐ προειρημένης, quandoquidem prius deputata et conſtituta non fuerat cuſtodia amicae* (i. e. Spartanae) *claſſi.* eum in finem vt obſeruaret, quando (Athenienſes) eſſent claſſem ſoluturi.

C. 104. p. 460. v. 11. *ἐπειγ. δὲ τ. Πελ. πρ. τ. ξυμμ.* Pro his Tuſan. legit *ἐπείγοντο ξυμμιξαι.* Ordinem hunc inſtituit Abr.: *ἐπ. δὲ τ. Π. π τε ξυμμ., καὶ, εἰ δύναιντο, ὑπερσχ. αὐτοὶ τῷ ευ. κ. μ. τ δ. τ. Ἀθ. ἀποκλεῖσα αὐτοὺς τοῦ ἔξω ἔκπλου* — Reisk. legi vult: *πρότερόν τι ξυμμιξαι.*

P. 463. (ad c. 106.) col. 1. Not. *προσαγ.* haec tota animaduerſio ex Abr. Dill. deſcripta eſt.

P. 464. in *Thucyd.* v. 2. *Καὶ ἐπὶ τὴν Κύζικον*] Huic vrbi Longitudinem dat *Ptolemaeus* 55 - 0. Lat. 41 - 10. Ea ſub Dindymo et Adraſtaeo montibus ſita eſt. *Zoſim.* p. 17. *Plutarch.* Lucull. 497. Suburbium eius *Procopio* B. Perſ. Artace I, 25. Eiusdem cognominis fons apud *Orpheum* 524 et mons etiam apud *Stephanum*. Τοὺς καλουμένους ΚΛΗΡΟΥΣ τοὺς Κυζικηνῶν γῆς memorant *Diodorus*, et *Polyaenus* qui II, 24. Strategem. regionem omnem inter *Aeſepum* flumen et *Harpageian* Κυζικηνὴν adpellare videtur. Sed et *Dolionas* Homeri aetate veteres Cyzici incolas, ab Aeſepo ad Rhyndacum vsque et Daſcylitidem paludem habitaſſe perhibet *Strabo* XIII. p. 878. Adeo vt de latifundiis huius ciuitatis iure merito *Ariſtides*, Πεδία ἀποχρῶντα οὐ πόλεως ἀλλ' ἘΘΝΩΝ εἶναι. Καὶ ποταμοὶ, καὶ λίμναι, καὶ ἕλη, καὶ νάπαι, ὥςε εἴ τις βουλοιτο πάντας οἰκίζειν τοὺς περὶ αὐτὴν τόπους πολλὰς μὲν ἂν τὰς περὶ τὰς λίμνας γενέσθαι πόλεις. πολλὰς δ' ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς τῆς θαλάττης· οὐκ ὀλίγας δὲ ἐν τῇ μεσογείᾳ, καὶ ταῖς πολλαῖς ἂν ὑπάρχειν ἈΓΝΟΕΙΝ ἀλλήλας, ὅσαι μὴ πόλεις πόλεων ἔξης τύχοιεν οὖσαι. Proconneſum etiam obtinuiſſe *Pauſaniae* verba ſatis euincunt Arcad. Cap. 46. Κυζικηνοί τε ἀναγκάσαντες πολέμῳ Προκοννησίους γενέσθαι σφίσι συνοίκους, Μητρὸς Δινδυμένης ἄγαλμα ἔλαβον. Hanc inſulam, vel ex duabus alteram, quemadmodum et *Artacem* Xerxis expeditione a Perſis incenſam ait *Herodotus*; Cyzicum vero antea in illius poteſtatem conceſſiſſe. Vnde hanc Proconnenſium coalitionem longe poſtea factam fuiſſe veriſimile eſt; ſed huius belli tempora parum comperta. Priapum denique a Cyzicenis conditam, et regionem *Adraſtaeam* illorum imperio acceſſiſſe ex *Strabone* patet. De variis Inſulae nominibus adeundi *Plinius* V, 32. *Steph.* et *Polybius* 434. Numi apud *Morraye* Itiner. aliosque ΚΥΖΙΚΟΣ, et ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ· ΑΝΤΟΝΕΙΝΙΑΝΩΝ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ Δ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Hinc e recentioribus nonnemo *Kyxicenos* efformauit. Certe pro *Cyzicus* Codices quidam Propertiani *Cinzicus*. A *Stephano* adfertur Κυζικηνὶς ἡ ποίησις, vti et κτητικὸν, Κυζικηνικὸς, qua item voce vſus eſt in Pace *Ariſtophanes*. Caeterum Vrbs Cyzicena iam olim Ciceronis aeuo totius *Aſiae clariſſima* in eiusdem nominis inſula poſita, duobus pontibus auctore Alexandro continenti adnectitur. *μεγέθει* inquit *Strabo ὅσων πεντακοσίων σταδίων.* Situm eius depingunt *Apollonius Rhodius* I, 936. et *Valerius*. Ἔστι δέ τις αἰπεῖα Προποντίδος ἔνδοθι ΝΗΣΟΣ, Τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης πολυληΐου ἠπείροιο Εἰς ἅλα ΚΕΚΛΙΜΕΝΗΝ,

ὅσσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς Χέρσῳ ΕΠΙΠΡΗΝΗΣ καταειμένος· ἐν δὲ οἱ ἄκται Ἀμφίδυμοι· κεῖνται δ' ὑπὲρ ὕδατος Αἰσήποιο. Ille alter elegantius II, 630. Terra ſinu medio Pontum iacet inter et Hellen Ceu fundo prolata maris: namque inproba caecis Intulit arua vadis, longoque ſub aequora dorſa Litus agit; *tenet* hinc veterem *confinibus* oris Pars Phrygiam, pars *diſcreti* iuga pinea montis. Nec procul ad tenuis ſurgit confinia Ponti Vrbs placidis *demiſſa* iugis. *Ariſtides*, πρόκειται τῆς Ἀσίας ἀρχομένη μὲν ΕΚ ΝΗΣΟΥ, καθιζαμένη δὲ εἰς τὴν ἤπειρον· v. *Iſocratem* Buſiridis Laud. p. 327, 40. Recte ergo a *Stephano* ἐπὶ Χερρονήσῳ ponitur, reclamante *Berkelio*: nec minus vere νησαίη ab *Erycio* Epigrammatario appellatur. *Ariſtides*, πόλιν καὶ ὡς ΝΗΣΟΝ προσειποις ἄν, καὶ ὡς ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΝ. καὶ ὅτι ἐπέκεινα Χερρονήσου πρὸς ἤπειρον. διὰ γὰρ τὸ μὴ κατ' αὐχένα εἶναι διαβάτην, μηδὲ ἤπειρον, κατ' ΑΜΦΩ τὰ ΣΚΕΛΗ πρὸς αὐτὴν εἶναι· vt haud abſurde HAERENTEM oris Propontiacis *Ouidius* dixerit Triſt. I, 9. quam tamen lectionem in *ſurgentem* aut *vergentem*, immutatum it fruſtra vir ſummus *N. Heinſius*. Frigidam praeterea ob aërem craſſum *Propertio* dictam autumat *Iſ. Voſſius* in notis ad Catullum. *Frigida* tam multos placuit tibi Cyzicus annos: vbi fabricata *iuuenca* Cybebae pro *inuenta* reſcribit. Hoc ſane rectiſſime, atque ita totidem literis exhibet codex Medici Londinenſis nobiliſſimi *Richardi Mead*. Conditam narrat *Euſebius* Olymp. XXIV. poſt fundatum Ilium XXXIV. annis *Auctor Chron. Paſchalis*. Mileſiorum colonos ſtatuunt *Paterculus* II, 5. et *Strabo*. *Ariſtides* originem vrbis altius repetit, πεπύσθαι δέ τινα ἤδη καὶ τῶν ἐν Ὑπερβορέοις οἶμαι τὸν περὶ Κυζίκου χρησμόν. καὶ τὸν μάρτυρα τῆς εὐδαιμονίας τῇ πόλει. ὃς ταῖς μὲν ἄλλαις πόλεσιν ἐξηγητὴς ἐσι, τῇ δὲ πόλει ταύτῃ καὶ ἀρχηγέτης. τὰς μὲν γὰρ ἄλλας πόλεις διὰ τῶν οἰκιςῶν ᾤκισεν οὓς ἀπέςειλεν ἑκαςαχόσε, ταύτης δὲ ἐκ τοῦ εὐθέως αὐτὸς (Apollo) γέγονεν οἰκιςής. Oraculum hoc adeo decantatum intercidiſſe minus dolendum, quia rem omnem longe diſtinctius aperuit *Conon* apud Photium. Κύζικος ὁ Ἀπόλλωνος, Πελασγῶν τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ βασιλεύων, ὑπὸ Αἰολέων μετὰ Πελασγῶν ἐκπεσὼν, τὴν Χερρόνησον τῆς Ἀσίας πολίζει, δοὺς αὐτῇ καὶ τοὔνομα. καὶ ηὐξήθη ἐκ ταπεινῆς Κυζίκῳ εἰς μέγα ἡ ἀρχὴ, ἀφ' οὗ Κλειτὴν Μέροπος, ὃς τῶν περὶ Ῥυνδακὸν χωρίων ἐβασίλευσε, γυναῖκα ἠγάγετο. — Οἱ δὲ τότε μὲν (poſt Argonautarum diſceſſum) ὑπερηχθέσθησαν ἐπὶ τῇ τοῦ βασιλέως τελευτῇ, καὶ τοῖς παρ' αὐτοῖς δυνατοῖς τὰ τῆς πόλεως ἐνεχείρισαν. οὐδὲ γὰρ ἦν παῖς Κυζίκῳ διάδοχος. ΥΣΤΕΡΟΝ δὲ ὑπὸ Τυρρηνῶν Κυζίκου μετανέςησαν. καὶ Τυρρηνοὶ τὴν Χερρόνησον ἔσχον, καὶ τούτους ΜΙΛΗΣΙΩΝ μοῖρα μάχῃ νικήσαντες, αὐτοὶ Κύζικον ᾤκησαν. Ex hoc quantivis pretii fragmento Auctores ſupra laudati conciliantur. Hinc etiam recte explices *Ouidii* verba a magno *Scaligero* ad Euſebii opinionem firmandam non recte adducta, Cyzicon *Haemoniae* nobile *gentis* opus, nempe Πελασγῶν τῶν ἐκ Θεσσαλίας, non autem Iaſonis. Cui quidem interpretationi fauent cum *Plinius*, tum Expeditionis iſtius ſcriptores et *Apollonii Enarrator*, qui vno ore Iaſonem non tam fundaſſe, quam inueniſſe fundatam narrant. Denique vrbis antiquitatem arguit *Inſcriptio*, quae ad impluuium *Grimanarum* aedium Venetiis puteo imminet. Vide *Cl. Montefalconium* Palaeog. p. 141. Sed nec antiquitate minus quam aedificiis, proventu, legibus, artibus et magnis Scriptorum ingeniis Vrbs Cyzicena memorabilis, vt veriſſime, non rhetorice tantum *Florus*, nobilis arce, moenibus, portu, turribusque *marmoreis* Aſiaticae plagae litora *illuſtrat*. Hanc ille (Mithridates) quaſi *alteram Romam* toto inuaſerat bello. Κάλλη τοίνυν, verba ſunt *Ariſtidis*, δημοσίων οἰκοδομημάτων, καὶ τὴν ἅπασαν κατασκευὴν καὶ ΜΕΓΕΘΟΣ τῆς πόλεως, οὔτ' ἄπορος λόγων οὕτως οὐδείς, ὥςε μὴ ἂν ἔχειν ἐπαινεῖν, οὔθ' οὕτω λέγειν ἱκανὸς, ὥςε ῥᾳδίως ἂν ἐνδείξασθαι. Speciatim, νεωσοίκους πλείους τῶν διακοσίων, καὶ λιμένας δύο κλειςοὺς celebrat *Strabo*. Ad haec tres Architectos habuiſſe refert, qui curam gererent aedificiorum publicorum, tria item armamentaria θησαυροὺς τὸν μὲν ὅπλων, τὸν δὲ ὀργάνων, τὸν δὲ σίτου. Confer Inſc. ver. apud *Sponium* p. 112. et *Wheler*. 223. De Foro, de Templo audi quae in Feriis dedicationis eius idem ille Adrianenſis Rhetor, Ἔοικε εἶναι τῶν θεῶν ἱερὰ, ὥσπερ ἦν καλοῦσιν ΑΓΟΡΑΝ. ὥσπερ γὰρ κατὰ κλήρους ἅπασι τοῖς θεοῖς ἐξῃρημένη πᾶσα δὴ μεμέρισαι, καὶ αὐτὴν ΝΕΩ διειλήφασιν, ὥσπερ ἀμιλλωμένων θεῶν πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ σωτηρίας τῆς πόλεως. Deinde paucis interiectis, Ὁ ΝΕΩΣ ἀντὶ τῶν ἐρῶν ἀρκεῖ. Καὶ μόνοις ὑμῖν οὐδὲν δεῖ λαμπτήρων, οὐδὲ πυρσῶν, οὐδὲ πύργων πρὸς τοὺς καταίροντας. ἀλλ' ὁ νεὼς πληρῶν ΤΑΠΑΝ ΤΟ ΟΡΩΜΕΝΟΝ, τήν τε πόλιν καὶ τὴν μεγαλοψυχίαν τῶν ἐχόντων ὁμοῦ δηλοῖ. — Φαίης ἂν τῶν μὲν λίθων ἕκαςον ΑΝΤΙ ΝΕΩ τοῦ παντὸς εἶναι. τὸν δὲ νεὼ ἀντὶ τοῦ ΠΑΝΤΟΣ ΠΕΡΙΒΟΛΟΥ. τὸν δ' αὖ περίβολον τοῦ νεὼ, ΠΟΛΕΩΣ ΑΠΟΧΡΩΝΤΑ γίγνεσθαι. — τὰ αὐτοῦ κατάγειός ἐσι θέα. τὰ δὲ ὑπερῷος· μέση δὲ ἡ νενομισμένη. δρόμοι δὲ ὑπὸ γῆν τε καὶ κρεμαςοὶ δι' αὐτοῦ διήκοντες κύκλῳ ὥσπερ οὐκ ἐν προσθήκης μέρει, ἀλλ ἐξεπίτηδες εἶναι δρόμοι πεποιημένοι. Egregie haecce Rhetoris verba illuſtrat, iisque fidem facit *Xiphilinus* p. 799. Λέγεται inquit Φοβερώτατος περὶ τὰ μέρη τοῦ Ἑλλησπόντου σεισμὸς γενέσθαι, καὶ ἄλλας τε πόλεις πεσεῖν ὁλοσχερῶς, καὶ ἐξαιρέτως τὴν Κύζικον, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ ναὸν ΜΕΓΙΣΤΟΝ τε καὶ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ ναῶν ἁπάντων καταῤῥιφθῆναι. ᾧ ΤΕΤΡΑΟΡΓΥΙΟΙ μὲν πάχος οἱ κίονες ἦσαν, ΥΨΟΣ δὲ πεντήκοντα πηχέων, ἕκαςος ΠΕΤΡΑΣ μιᾶς, καὶ τἄλλα τὰ ἐν αὐτῷ, ἕκαςον θαυμάσαι πλέον, ἢ ἐπαινέσαι. Hoc opinor templum, vel aliud Hadriani inter orbis miracula numerat *Auctor Epigramm.* Antholog. IV. Μηδὲ ταναυπλεύρεσιν ἀρηρότα Κύζικε πέτροις Ἀδριανοῦ βασιλῆος, ΑΜΕΜΦΕΑ νηὸν ἀείσης. Vide *Chron. Alexandrin.* p. 254. *Malelam* 364. Neſcio an huc referri debeat Sibyllae vaticinium, Κύζικε σοὶ πόντος ἀποῤῥήξει ΒΑΡΥΝ ΟΛΒΟΝ. Adde porro quae de *delubro*, porta *Trachia* et Bouluterio ſeruat *Plinius* XXXV, 15. nam oratio quam de laude *balnei* Cyziceni habuit *Ariſtides* hodie non inuenitur. Sed quid pluribus opus? Si opificia: ſi praeclare reperta vrbem commendent, celebrantur in primis et a ſummo quidem artifice

Vitruuio Triclinia Cyzicena VI, 10. Cyziceni *Stateres* quorum ectypum nuper exhibuit *Begerus*, διεβεβόητο, inquit *Suidas*, ὡς εὖ κεχαραγμένοι· βάμμα itidem Κυζικηνικὸν Ariſtophanis aetate in prouerbium abiit. Conferantur *Paroemiographi* et *Codex Theodoſianus* de Murilegulis. Hic etiam et Linyphorum corpus, qui certum numerum veſtium militarium Fiſco quotannis pendere tenebantur, *Sozomen.* V, 15. Hic Ἶρις χρησοτάτη *Herophilo* ἐν τῷ περὶ Μυρῶν teſte. Alias ciuitatibus nomen dederunt incolae celebriores, at hinc cognomen traxit Rex Antiochus, *Iuſtin* XXIX, 2. *Ioſeph.* Antiq. XIII 17. Ob Legum praeſtantiam cum Rhodiorum, Maſſilienſium Carthaginenſi m vrbibus omnium per terrarum orbem optime moratis confert *Strabo.* Si munimenta decus concilient, *inexſuperabili* murorum ambitu circumdatam, ſub Valentiniano Cyzicum prodit *Ammianus:* ſi fides et dignitas ſpectentur, ibi erant Imperatorum theſauri: ſi vis bellica, ab Arridaeo Olymp. CXIV. fruſtra petitam docebit *Diodorus*, et Olymp. CLXXIII. Mithridatem trecentis armatorum millibus ſtipatum ſuſtinuit. Quod ad variam eius fortunam adtinet, ſub aduentum Xerxis, quod muris nondum eſſet firmata in Satraparum illius poteſtatem conceſſiſſe tradit *Herodotus.* Olymp. XCIII. ab Athenienſibus defecit, iterum Thraſybuli ductu recepta. Haud ita multo poſt a Mindaro Lacedaemoniorum nauarcho deuicta, et ſtatim liberata veteres dominos agnouit. Circa haec tempora moenibus firmata eſt: ita ex *Xenophonte* colligere videor. Ad eum p. 429. Plutarchum Alcib. 207. et *Lucullo* 497. *Polyaenum* V, 44. *Strabonem* XII, 863. et *Appianum* Lectorem remitto. Ex illo Vrbs Cyzicena ob egregie nauatam operam bello Mithridatico, a Romanis, honoribus, agro aucta eſt. Verum imperante Auguſto ob contumeliam in ciues Romanos redacta eſt in ſeruiturem, et priuilegia imminuta, mox tamen reſtituta, vt ex *Strabone* ſatis liquet. Confer *Dionem* LIV. p. 526. et *Euſebium* ad annum 1995. Poſtea Tiberius, neſcio quid cauſatus, iterum libertatem ademit. v. *Tacitum* Annal. IV, 36. Olymp. CCLXXXIV. Legatos Iuliano Imp. de inſtaurandis Gentilium templis miſerunt Cyziceni. Anno poſt D. Chriſtum natum CCCLI. Aliſone Tribuno duce captam Cyzicum legimus. Rem omnem narrat *Ammianus* XXVI, 8. Iam omnia in peius ruere; et fatum inclinantis imperii ſenſit ſub Conſtantino Pogonate a Saracenis occupata Vrbs circa Ann. Chriſt. DCLXXV. Sed nec diu ibi haeſerunt Barbari, incenſa prorſus a Callinicho, igne Graeco, claſſe: de quo ſtratagemate *Cedrenus* p. 437. adeundus eſt. Confer item *Zonaram*, et *Cantacuzenum* p. 209. Anno DCCLX. Sub Copronymo exciſam memorat a Saracenis idem alicubi Cedrenus. Demum a terrae motu Anno Chriſti CCCCXLIII. 6. Sept. Vrbs tota fere in cineres collapſa eſt, magna etiam parte abſorpta. Anno MCXVIII. Alexio imperante denuo capta iterumque magna Turcarum ſtrage recuperata eſt. Ita ſe habuere fata fortunaeque Cyzici: iam ad indolem ciuium doctrinamque, ingens et illud argumentum, transeamus. Neque enim fruſtra *Ariſtides*, Οὗτοι τῶν πρὸ αὐτῶν βασιλέων προγόνους βασιλέας παρέσχοντο. καὶ ὁποιά τις ἡ τοῦ γένους αὐτοῖς ἀμφοτερωθεν ἐξ ἀρχῆς κατασκευή· καὶ τροφὴν ἥν τινα ἐτράφησαν, καὶ ἐφ' οἷς τισι· καὶ τῆς ΠΑΙΔΕΙΑΣ τῆς ΣΥΜΠΑΣΗΣ τὴν περιουσίαν, μακρός τε λόγος διεξιέναι. Nobis hanc partem ſtrictim tetigiſſe ſufficiat. Inter Antiquarios ergo et *Hiſtoricos* eminuit *Athenaeo* ſponſore *Agathocles* Cyzicenus, cuius etiam fragmentum ſeruat *Euſtathius* Ed. Roman. p. 904 Vtrum diuerſus ſit ab Agathocle Babylonio, qui de Cyzico ſcripſerit cuiusque meminerint *Feſtus* alique, non facile dixeris. *Teucer* item, qui de Byzantio, Tyro, Arabica Hiſt. Iudaicam ſcripſit, a *Suida* et *Etymologo* v. Βουτρωτὸς laudatur. Vide in Hiſt. Gr. *Voſſium* p. 517. Hiſce adnumerat *Demetrium* Hiſtoricum *Cedrenus:* Demetrium Hiſt. Byzantinae auctorem alii, qui medio Saec. XI. inclaruit. Sed et *Neanthes* rerum Graecarum ſcriptor ab *Athenaeo*, *Ammonio*, *Harpocratione* in Ἄττις memoratur. Ad *Deilochum* qui de Lampſaco libros edidit *Apollonii Scholiaſta*, et *Stephanus* prouocant. Ipſius Cyzici origines condidit, inquit *Suidas*, *Diogenes.* Poëticam et *Amatoria* excoluerunt *Protagoridas* et *Dionyſius.* Prioris ἀκροάσεις ἐρωτικαὶ, *Ludi Daphnici*, Hiſtoria *Comica* ab *Athenaeo* citantur: poſteriorıis *Epigramma* in *Eratoſthenis* mortem, ita ſe habet: Πρηΰτερον γῆράς σε, καὶ οὐ κατὰ νοῦσος ἀμαυρὴ Ἔσβεσεν. εὐνήθης δ' ὕπνον ὀφειλόμενον. Ἄκρα μεριμνήσας Ἐρατόσθενες· οὐδὲ Κυρηνη Μαινὰς ἐπ' ἀτρυτων ἐκτὸς ἔδεκτο ταφων, Ἀγλαοῦ υἱέ. Φίλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεκάλυψαι Παρ' τοδε Πρωτῆος κράσπεδον αἰγιαλοῦ. Mathematicis clari erant *Eudoxus* Cyzicenus tempore *Euergetis* ſecundi, de quo *Strabo* p. 98. 103. *Athenaeus* quidam apud *Proclum* in Euclidem, *Hippoſthenes* Pythagoricus, Pythodorus, Xenophilus; et ante omnes *Calippus*, quem *Plinius* Aſtronomum *antiquiſſimum* vocat. Hunc ſaepe laudant *Ptolemaeus*, *Geminus*, *Cenſorinus.* Inter Platonis familiares celebris olim et *Helicon Cyzicenus:* eum Eclipſin praedixiſſe ait *Plutarchus* Dione p. 966. Scripſit porro *Neanthes* librum περὶ τελετῆς· id nos docent *Schol. Ariſtophanis* et *Athenaeus.* *Philoſophiam* profeſſi *Timacus* Cyzicenus, Platonis diſcipulus; de quo *Athenaeus* p. 509. *Timolaus* quidam apud *Laërtium*, *Apollodorus* apud eundem et Alexandrinum *Clementem* 179, 31. *Polemarchum* Eudoxi ſectatorem citat *Simplicius* Comment. in Ariſtotelem 123. In *Medicina* haud incelebris *Protagoras*, ad quem ita ſcribit *Nicander* Alex. Ἦ γὰρ δὴ σὺ μὲν ἄγχι πολυσχοίβοιο θαλάσσης Ἄρκτον ὑπ' ὀμφαλόεσσαν ἐνάσσαο, ἠχί τε Ῥείης Λοβρίνης θαλάμαι τε καὶ ὀργαςήριον Ἄττεω. Horum verſuum ſententiam recte vnus omnium aperuit vir ſummi ingenii et eruditionis *Iſaacus Voſſius.* Agmen cogit *Mneſitheus Oribaſio* laudatus IV, 1. *Grammaticam* factitauit *Diogenes*, ſiue Diogenianus, cuius liber περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις Σημείων a *Suida*, aliaque eiusdem diſciplinae adducuntur. Ad oratores *Neanthen* Philiſci Mileſii diſcipulum aggregat idem Lexicographus. Et partem aliquam iuris illuſtrat *Demetrii Syncelli* μελέτη de conſobrinorum Nuptiis: ea hodie exſtat Exercitatio apud *Leunclauium* de Iure Gr et Rom. Inter ſcriptores Chriſtianos, *Eunomius*, auctor Sectae *Anomoeorum*, magni inter ſuos nominis, Cyzici Epiſcopus, Eleuſii ſucceſſor, annumerandus. De illo lege *Nicephorum* IX, 46.

Hieronymum de Script. Eccleſiaſticis 120. *Apollodorum* etiam ſaepe Imperatorem delegerunt Athenienſes. *Plato* p. 368. Hic etiam *Synodus* habita eſt Anno CCCCLI. Exſtat Epiſcoporum ad *Leonem* Epiſtola Tom. II. Concil. R. P. *Harduini* Viri Doctiſſimi. Iuſtiniani tempore Epiſcopum quendam *Euſebium* iuuenes Cyziceni in Foro contrucidarunt. v. *Procop.* Perſicis I, 25. *Socratem* Hiſt. Eccleſ. IV, 6. 7. *Euagrium* II, 18. In Epiſtolis *Photii Amphilochius* Metropolita, a *Maximo* Ioannes Archiepiſcopus, cui ſua in Nazianzenum Scholia dicarat, commemorantur. Ab *Leunclauio* in opere ſupradicto mentio fit *Procli* illius, qui poſtea ad Conſtantinopolis ſedem euectus eſt. Inſpice *Theophanem* p. 75. *Theodori* Metropolitae Sermonis in S. Blaſium meminit *Allatius* Lib. de Simeonibus p. 84. Anno Chriſti 1346. *Athanaſius* ad Annam Imperatricem ſcripſit contra *Calecam.* Demetrius Syncellus medio ſaec. XI. auctore Cedreno floruit: *Niphon* Metropolita, poſtea Patriarcha Conſtantinop. Eccleſiam Cyzicenam rexit. v. *Niceph. Greg.* VII, 9. Apud *Theophanem* p. 240. et 120. inueniuntur *Germanus*, poſtea Conſtantinop. Ep. et *Stephanus.* His *Dalmatium* et *Eleuſium* accenſet p. 75. 47. Poſtremo *Danielem* memorat *Nicephorus Gregoras.* Exſtant *Ariſtidis* oratio in Eteoneum nobilem Cyzicenum, et *Theodori Studitae* Epiſtola ad Cyzicenos lectu digniſſima. Nec iniucunda coenae deſcriptio, quam conuiuis exhibuit *Cebes* apud *Athenaeum.* Haec de Cyzico et eius ciuibus praeter inſtitutum fuſius: ſed de tanta Vrbe praeſtat, vt ait ille, *ſilere*, quam *parum* dicere. WASS.

C. 107. p. 464. v. 3. πράττειν et εἰσπράττειν eſt ſimpl. *exigere*, ἀναπράττειν eſt πράττειν τὰ ἄνωθεν *ex debito.* Ita et h. l. Cyzicus defecerat, nec proinde tributum, quod debuit, ſoluerat Athenienſibus. Abr. in Dil. p. 814. et Auct. p. 829.

C. 108. p. 464. v. 10. etc. Notae ad πληρώσας, ἀναζεύξας, ἐχθ. προσπ. ap. Bauer. ſunt ex Abr. qui προσποιεῖσθαι *diſſimulare* exemplis firmat. Cum ἐπιβάλλειν etc. (v. 21) comparat Luc. XI, 46.

P. 467. vlt. nota ad ἀπολ. eſt Abreſchii, qui et monet duplicem verbo ἀπολογεῖσθαι eſſe datam ſtructuram. Caeterum *Alterus* locos Thuc. a Stobaeo collectos e cod. bibl. Vindob. n. 67. exſcripſit, T. II. p. 381 — 395. non magna cum varietate, et *Leuesquius* T. IV. p. 293. correxit, quod ad II. 94. dixit οὐδὲν ϛέγουσαι eſſe pro ϛεγόμεναι, nam ad ϛέγουσαι potius ὕδωρ, ἅλα, θάλασσαν ſupplendum, coll. Aeſch. Suppl. 140.

INDEX RERVM

IN

HISTORIA THVCYDIDIS

ET IN SCHOLIIS GR.

MEMORABILIVM.

Numeri maiores librum, minores caput indicant.

A.

Abdera, Abderorum vrbs. II, 97. Vide *Herodotum*, l. 1. c. 168.

Abronychus, Lysiclis F. I, 91. huius meminit *Herodot.* l. 8. c. 21.

Abydus, Milesiorum colonia. VIII, 62. in Hellesponto sita. *ibid.* vide *Strabonem*, l. 13. deficit ab Athenienſibus ad Dercylidam et Pharnabazum. *ibid.*

Acamantis tribus. IV, 118.

Acamas. *Schol.* ad I, 11.

Acanthus Lacedaemonius. V, 19.

Acanthus, Andriorum colonia. IV, 84. vbi sita, vide *Herodotum*, l. 6. c. 44. ei bellum infert Brasidas. ibid. deficit ab Athenienſibus. c. 88.

Acarnania ab Acarnane Alcmaeonis filio dicta. II, 102. olim Cureţis appellata. *Schol.* ibid. extr. vbi sita, vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 366. ad eam subigendam Cnemum mittunt Lacedaemonii. II, 80. etc. Acarnanes optimi funditores. ib. c. 81. vincunt Ambraciotas. III, 108. pacem cum eis faciunt. III, 114. in Athenienſium societatem veniunt. II, 68.

Acesines, Siciliae fl. IV, 25. *Plinio*, *Aliisque* dicitur Asines. Vide *Cluverii* Sicil. p. 92, 93.

Achaia, quot vrbes habeat. *Schol.* ad II, 9. Vide *Herod.* l. 1. c. 149. et *Strab.* l. 9. Achaia, quae in Peloponneſo, in Athenienſium societatem assumta. I, 111. Peloponneſiis reddita ab Athenienſibus. ib. c. 115. eam reposcunt. IV, 21. Achaei Phthiotae. VIII, 3. Vid. Hellenes.

Acharnae, maximus Atticae pagus. II, 19. Vide *Meurſium* de Pop. Att. p. 187. obſidentur. ibid. etc. magna pars ciuitatis Athenienſis. *ibid.* 20.

Achelous fl. ex Pindo monte per Dolopiam, Agraos etc. fluit. II, 102. *Schol.* ib. Vide *Strabonem*, l. 10. et *Palmerii* Graec. antiq. p. 423.

Acheron agri Theſprotici fl. I, 46.

Acheruſia palus. *ibid.* Vide *Strabonem*, l. 7. *Liuium*, l. 8. et *Palmerii* Gr. antiq. p. 281.

Acrae vrbs Siciliae. VI, 5.

Acraeum Lepas. VII, 78.

Acragas vrbs et fluuius Siciliae. VI, 4. vide Agrigentum.

Acrothoi vrbs. IV, 109.

Actaeae ciuitates. IV, 52.

Actae regio. IV, 102. quas vrbes contineat. *ibid.*

Actium agri Anactorii, vbi templum Apollinis. I, 29. Vide *Polybium*, l. 4. *Strab.* l. 10. et *Palmerii* Graec. antiq. p. 373. 377.

Adimantus. I, 60 et *Schol.*

Admetus rex Molossorum. I, 136. profugum Themiſtoclem recipit. *ibid.*

Adramyttium; vide Atramyttium.

Aeantides tyran. Lampſacenus. VI, 59.

Aegaleos mons Atticae. II, 19. Vide *Herodot.* l. 8. c. 90.

Aegina; vide *Strabonem*, l. 10. et *Pauſaniam* in Corinthiacis; oppugnatur ab Athenienſibus. I, 105. eisdem per deditionem tradita. ib. c. 108. incolumibus infestatur. VIII, 92. Aeginae sinus. *ibid.* Aeginetae classe olim valuerunt. I, 14. bellum aduersus Athenienſes suadent. c. 67. ab Athenienſibus nauali proelio victi. c. 105. quomodo et cur ex Aegina ab Athenienſibus expulsi. II, 27. Thyream a Lacedaemoniis incolendam accipiunt. *ibid.* capta Thyrea, quomodo ab Athenienſibus tractati. IV, 57. Aegineticus obolus. ibid. c. 47. Aeginetica drachma. *ibid.*

Aegitium in Aetolia. III, 97. Vide *Palmerii* Graeciam, p. 465.

Aegyptus ab Artaxerxe deficit. I, 104. ea aliquando potiti Athenienſes. c. 109. iterum in ditionem regis Persarum concedit. c. 110. in eam classem mittunt Athenienſes. c. 112. Aegyptiorum qui sint pugnaciſſimi. c. 110.

Aemus mons Thraciae. II, 96. Vide *Strabonem*, l. 7.

Aeneas Ocytae fil. IV, 119.

Aeneſias Spartae ephorus. I, 2.

Aenus vrbs. IV, 28. Vide *Herodot.* l. 4. c. 90. l. 7. c. 58. et *Appian.* l. 4. Ciuilium; vt et Cl. *Valeſii* notas ad *Ammianum Marcellinum*, l. 23. c. 8. Aenianes. V, 51. iidem *Straboni* dicti Aeneianes. Aenii, Aeoles sunt. VII, 57. Athenienſium vectigales. *ibid.*

Aeoladus Pagondae pater. IV, 91.

Aeolis, quae et Calydon. III, 102. vide *Palmerii* Graec. p. 438. Aeoles Athenienſium vectigales. VII, 57. ante Dorienſes poſſederunt Corinthum. *Schol.* IV, 42. Athenienſibus in bello Syracuſano naues suppeditant. VII, 57. Boeotorum colonia. *ibid.* Aeoli insulae. III, 115. vide *Cluverii* Siciliam, p. 395.

Aerarium Athenienſium vbi? I, 96.

Aeſimides nauarchus Corcyraeorum. I, 47.

Aeſon legatus Argiuorum. V, 40.

Aetheenſes. I, 101.

Aethiopia supra Aegyptum. II, 48. Vide *Strabonem*, l. 2.

Aetna, mons Siciliae. III, 116. flammas eructat. *ibid.*

Aetolorum gens qualis. III, 94. Aetolis bellum inferunt Athenienſes. c. 95. superant Athenienſes. c. 98. de Aetolia vide *Palmerii* Gr. p. 423. etc.

Agamemnonis classis. I, 9. eiusdem imperium et potentia. ibid. *Schol.* ad I, 9. extr.

Agatharchidas dux Corinth. II, 83.

Agatharchus classis Syracusanorum praefectus. VII, 25. ibid. c. 70.

Ageſander. I, 139.

Ageſippidas Laced. V, 56.

Agis Archidami fil. rex Laced. III, 89. dux expeditionis in Atticam aliaque loca. *ibid.* et IV, 2. V, 54. et 57. eius contra Argiuos res gestae. c. 58. Argiuos inclusos e manibus dimittit. c. 59 et 60. ob id a Lacedaemoniis accusatur. c. 63. iterum in Argiuos proficiscitur. c. 65. etc. eius stratagema. c. 71. Argiuos eorumque socios proelio vincit. c. 72. 73. etc. Deceleam in Attica communit. VII, 19. inde bellum contra Athenienſes ciet. c. 27. eius ad Deceleam potestas et auctoritas. VIII, 5. Athenas nequicquam tentat. VIII, 71.

Agnon. I, 117. Niciae filius, in praetura Periclis collega. II, 58. Athenienſium dux. *ibid.* et c. 95. Potidaeam oppugnat. II, 58. Amphipolin condit. IV, 102. *Schol.* ad II, 95. extr. V, 11. eius monumentum deiiciunt Amphipolitani. V, 11. Agnon pater Theramenis. VIII, 68.

Agraeorum terra. III, 106. Agraeorum rex Salynthius. c. 111. Agrais regio. *ibid.* Vide *Strabonem*, l. 10. et *Palmerii* Graec. p. 431. Agrai. II, 102. Agrianes. II, 96. Vide *Herodot.* l. 5. c. 16.

Agri quomodo a priſcis Graeciae incolis colerentur. I, 2. agrorum habitatio quam vetuſta. II, 15.

Agrigentum a Gelone conditum. VI, 4. Vide *Cluuerii* Siciliam, p. 202. ſeditione laborat. VII, 46. quae poſtea in amicitiam conuerſa eſt. c. 50. Agrigentini Niciae iter per agrum ſuum dare nolebant. VII, 32. bello Syracuſano ſe medios gerunt. c. 33. etc. vbi ſiti. c. 58.

Aimneſtus. III, 52.

Albus murus tertia pars Memphidis. I, 104.

Alcaeus, Athenis archon. V, 19. et 25. vide *Diodorum Siculum*, l. 12.

Alcamenes Lacedaemonius. *Schol.* ad II, 37. Alcamenes Sthenelaïdae fil. VIII, 5. du- claſſis Pelop. c. 8. ab Athenienſibus ad Piraeum victus et interfectus. c. 10.

Alcibiades, nomen Laconicum. VIII, 6. *Schol. ibid.* Alcibiades Cliniae fil. V, 43. eius genus clarum. ibid. cur infeſtus Lacedaemoniis. *ibid.* eorum legatos deludit. c. 45. etc. eius in Peloponneſum expeditio. c. 52. et in Argos. c. 84. vnus e ducibus in Siciliam mittendis. VI, 8. expeditionem vrget. c. 15. orationem habet. c. 16. taxatur a Nicia. c. 12. Niciae adverſatur. c. 15. eius ingenium, vita, mores, etc. c. 15. et 29. eius in ludis Olympiacis magnificentia. c. 16. accuſatur de Hermis violatis, et myſteriis profanatis. c. 28. 53. 61. vide *Plutarchum*, *Nepotem* et *Iuſtinum*; paratur ad ſe purgandum. c. 29. abit in Siciliam. ibid. eius de bello Siculo ſententia. c. 48. ad cauſam dicendam reuocatur. c. 53. et 61. non paret, ſed in exſilium abit. c. 61. capite damnatur ob deſertum iudicium. *ibid.* exſul ex agro Thurio in Peloponneſum proficiſcitur. ibid. exſul Spartae, oratione Lacedaemonios ad bellum Athenienſibus inferendum excitat. c. 88. et 89. Endio Ephoro hoſpes paternus. VIII, 6. Lacedaemonios ad claſſem in Chium mittendam hortatur. *ibid.* in Chium cum Chalcideo mittitur. c. 11. etc. res in illa inſula et circa Miletum ab eo geſtae, c. 14. 17. 26. Peloponneſiis ſuſpectus ad Tiſſaphernem ſe confert. c. 45. illisque plurimum ſuis conſiliis nocet. *ibid.* et c. 46. reditum ſibi in patriam ſtruit. c. 47. etc. eius cum Phrynicho contentio. c. 50. et 51. Tiſſaphernem Athenienſibus conciliare ſtudet. c. 52. ei reditus in patriam decernitur. c. 81. et 97. illi ſumma rerum committitur. c. 82. militum in Quadringentos iram compeſcit. c. 86. Aſpendum ad Tiſſaphernem cur profectus. c. 88. ad claſſem redit. c. 108.

Alcides nauarchus Lacedaemoniorum. III, 16. in Lesbum miſſus. *ibid.* et in Mitylenen. c. 26. eius conſilium. c. 31. res geſtae. c. 32. et turpis fuga. c. 33. Peloponneſum redit. c. 69. aduerſus Corcyram nauigat. c. 76. triumuir coloniae Heracleam deducendae. c. 92.

Alcinadas vel Alcinidas. V, 19. et 24.

Alcini vel Alcinoi fanum. III, 70.

Alciphron, hoſpes Lacedaemoniorum. V, 59.

Alciſthenes pater Demoſthenis. III, 91. IV, 66. VII, 16.

Alcithea mater Pauſaniae. *Schol.* I, 134.

Alcmaeon Amphiarai fil. II, 102. matrem interficit. *ibid.* et *Schol.* ad II, 68. ei redditum oraculum. II, 102.

Alcmaeo...dae Piſiſtratidas eiiciunt Athenis. VI, 59.

Alexander pater Perdiccae. I, 57. et 137. ex vibe Argis oriundus. II, 99 Φιλέλλην dictus. *Schol.* II, 37. Adnotatt. ad Schol. I, 57. et 137.

Alexarchus Corinthiorum dux. VII, 19.

Alexicles vnus e Quadringentis in vincula coniicitur. VIII, 92. Deceleam profugit. c. 98.

Alexippides Ephorus Laced. VIII, 58.

Alicyaei. VII, 32.

Alluuiones olim in variis terrae partibus. III, 89.

Almopia, Almopes. II, 99. vide *Ptolemaeum* et *Plinium*.

Alope. II, 26. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 584.

Ambracia. II, 80. Vide *Polybium*, l. 4. *Pauſaniam*, l. 5. *Strabonem*, l. 7. *Liuium*, l. 38. et *Palmerii* Gr. antiq. p. 307. etc. Corinthiorum colonia. *ibid.* eam Acarnanes et Amphilochi cur expugnare noluerint. III, 113. etc. ad eam praeſidium a Corinthiis miſſum. c. 114. Ambraciotae auxilium ferunt Corinthiis contra Corcyraeos. I, 27. initium inimicitiarum inter eos et Argiuos. II, 68. etc. bellum inferunt Amphilochis. ibid. et Acarnanibus. c. 80. a quibus repelluntur. c. 81. aliam aduerſus Amphilochos et Acarnanes expeditionem ſuſcipiunt. III, 105. Olpas capiunt. *ibid.* ab Acarnanibus vincuntur. c. 108. etc. tandem foedus ineunt. c. 114. Syracuſanis contra Athenienſes auxilia dant. VII, 58. Ambracius ſinus. I, 55. Vide *Strabonem*, l. 7. *Polybium*, l. 4. et *Palmerii* Gr. antiq. p. 305. etc.

Ameinias. IV, 132.

Ameiniades Philemonis fil. II, 67.

Aminocles naupegus Corinthius. I, 13. Samiis quatuor naues facit. *ibid.*

Ammaeas Coroebi fil. III, 22.

Amorges Piſſuthnae filius nothus a Perſarum rege deficit. VIII, 5. a Peloponneſiis captus Tiſſapherni traditur. c. 28.

Ampelidas. V, 22.

Amphiaraus pater Amphilochi. II, 68. pater Alcmaeonis. c. 102.

Amphias Eupoeidae fil. IV, 119.

Amphidorus, pater Menecratis. *ibid.*

Amphilochia. II, 68. Vide *Strabonem*, l. 10. et *Palmerii* Gr. antiq. p. 440. ab Amphilocho Amphiarai fil. condita. *ibid.* Amphilochi quinam et quales. II, 68. vrbe ab Ambraciotis pulſi etc. *ibid.* Amphilochicum Argos; vide Argos.

Amphipolis vrbs, olim Nouem-viae. I, 100. IV, 102. Vide *Herodotum*, l. 7. c. 117. vbi, quando, et a quibus condita. *ibid.* cur ita appellata. *ibid.* ei bellum infert Braſidas. IV, 102. etc. auxilium poſcit a Thucydide. c. 104. Braſidae ſe dedit. c. 105. etc. ab Euetione Athenienſi oppugnatur. VII, 9.

Amphiſſenſes. III, 101. De Amphiſſa, vide *Herodotum*, l. 8. c. 32. *Strabonem*, l. 9. et *Palmerii* Gr. antiq. p. 546. etc.

Amyclaeum templum Apollinis. V, 18. et 23. Vide *Meurſii* Miſcell. Lacon. l. 4. c. 2.

Amyntas Philippi fil. II, 95. et 100. Vide *Herodotum* et *Diodorum Siculum*.

Amyrtaeus rex paludum Aegypti. I, 112. Vide *Herodotum*, l. 2. c. 140.

Anaceum, templum Caſtoris et Pollucis. VII, 93.

Anactorium, in ore ſinus Ambracii ſitum. I, 55. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 377. capitur a Corinthiis. *ibid.* recuperant Athenienſes et Acarnanes. IV, 49. Anactorius ager. I, 29.

Anaea. III, 32. IV, 75. eo ſe conferunt Samiorum exſules. ib. et Chii. VIII, 19. Anaeitae Lyſiclem interficiunt. III, 19.

Anapus Acarnaniae fl. II, 82. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 385, 421. Siciliae fl. VI, 96. VII, 78. Vide *Cluuerii* Siciliam, p. 157.

Anaxarchus Thebanus. VIII, 100.

Anaxilas Rheginorum tyrannus. VI, 5. Meſſanae conditor. *ibid.* Vide *Herodotum*, l. 6. c. 23. l. 7. c. 167. *Pauſaniam*, l. 4. *Strabonem*, l. 6. et *Diodorum Siculum*, l. 11.

Andocides Leogori filius nauarchus Athen. I, 51. De eo vide *Plutarchi* Niciam, et *Nepotis* Alcibiadem.

Androcles, acerrimus ſtatus popularis propugnator. VIII, 65. auctor Alcibiadis expellendi. *ibid.* ab aduerſa factione caeſus, *ibid.*

Androcratis fanum. III, 24. Vide *Herodotum*, l. 9. c. 25.

Andromenes. V, 42.

Androſthenes Arcas, Olympionices. V, 49.

Andrus inſula. II, 55. Vide *Strabonem*, l. 10. Andrii Athenienſium ſocii. IV, 42. ſubditi et tributarii Athen. VII, 57.

Aneriſtus. II, 67.

Anoblacha. *Schol.* ad II, 102.

Antandrus vrbs. IV, 52. Vide *Strabonem*, l. 13. eius munitionem cur impediuerint Athenienſes. IV, 75. Antandrii Aeolenſes genere. VIII, 108. cur Arſaci Perſae praeſidium ex arce ſua expulerint. *ibid.*

Anthemus. II, 99. etc. Vide *Strabonem*, l. 14.
Anthena Cynurii agri oppidum. V, 41. Vide *Pauſaniam* in Corinthiacis.
Anthippus Laced. V, 19. et 24.
Anticles. I, 117.
Antigenes pater Socratis. II, 23.
Antimachus. *Schol.* ad I, 11.
Antimenidas Laced. V, 42.
Antimneſtus pater Hierophontis. III, 105.
Antiochus Oreſtarum rex. II, 80.
Antiphemus, Gelae conditor. VI, 4. Vide *Cluverii* Siciliam, l. 1. c. 75.
Antiphon, orator praeſtantiſſimus. VIII, 68. auctor mutati ſtatus popularis. *ibid.* optime capitis cauſam dicit. *ibid.*
Antiſſa Lesbi vrbs. III, 18. VIII, 23. Vide *Strabonem*, l. 13. fruſtra oppugnatur a Methymnaeis. III, 18. capitur ab Athenienſibus. c. 28.
Antiſthenes Spartanus. VIII, 39. et 61.
Antitanes. II, 80. Vide *Appianum*, et *Liuium*, l. 45. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 247. etc.
Apia. *Schol.* ad I, 9.
Aphrodiſia. IV, 56.
Aphytis. I, 64. *Schol.* ibid. Vide *Herodotum*, l. 7. *Pauſaniam*, l. 3. et *Strabonis* Epitomen in fine libri ſeptimi.
Apidanus Theſſaliae fl. IV, 78. Vide *Strabonem*, l. 8, 9.
Apodoti, gens Aetolica. III, 94. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 437.
Apollinis Archegetae ara. VI, 3. Apollinis Pythii ara a Piſiſtrato dedicata. VI, 54 Apollinis templum in Actio. I, 29. et apud Leucadios. III, 94. et apud Triopium. VIII, 35. et prope Naupactum. II, 91. Apollinis Pythii templum. II, 15. V, 53. Apollinis oraculum. II, 102. Apollinis Maloëntis feſtum. III, 3. Apollini Delio conſecrata Rhenia. I, 13. III, 104.
Apollodorus pater Chariclis. VII, 20.
Apollonia, Corinth. colonia. I, 26. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 149. etc.
Aqua ſacra Delii. IV, 97.
Ara Apoll. Archegetae. VI, 3. Pythii. III, 54. Eumenidum. I, 126.
Arcades ab Agamemnone ad Troiam naues acceperunt. I, 9. bello Syracuſano ab vtraque parte mercede militarunt. VII, 57.
Archedice Hippiae filia. VI, 59.
Archelaus Perdiccae fil. et res ab eo geſtae. II, 100. etc.
Archeſtratus Lycomedis fil. I, 57. et *Schol.* ibid. Chaereae pater. VIII, 74.
Archetimus Eurytimi fil. I, 29.
Archias Camarinenſis. IV, 25. Archias Corinthius ex Heraclidarum familia, Syracuſarum conditor. VI, 3.
Archidamus Zeuxidami fil. Lacedaemoniorum rex, vir prudens et modeſtus. I, 79. orationem habet. c. 80. Dux expeditionis in Atticam. II, 10. orationem habet. c. 11. legatum Athenas mittit. c. 12. in Atticam exercitum mouet. ibid. Periclis hoſpes. c. 13. ob Oenoën non expugnatam in grauem ſuſpicionem apud Laced. incidit. c. 18. cur tanta cunctatione vſus. c. 18. etc. in Atticam irrumpit. c. 19. cunctatur circa Acharnas. c. 20. dux alterius expeditionis in Atticam. c. 47. III, 2. et alterius aduerſus Plataeam. II, 71. eius ad Plataeenſes reſponſum etc. c. 72. etc.
Archippus. vid. Ariſtides.
Archonides in Sicilia regnans, amicus Athenienſibus. VII, 1. Huius meminit *Diodor. Sic.* l. 14
Archontes nouem. I, 126. eorum poteſtas. *ibid.*
Arcturi exortus. II, 78.
Argentea metalla in Laurio monte. Vide Laurium.
Argilus vrbs. V, 18. Vide *Herodotum*, l. 7. Argilii Andriorum coloni. IV, 103. ad Braſidam deficiunt. *ibid.* Argilii cuiusdam commento prodit. Pauſanias. I, 132. etc.
Arginum. VIII, 34. Argennum *Strabonis*, quem vide l. 13.
Arginuſae. VIII, 101 Vide *Strab.* l. 13.
Argos. Vide *Pauſaniam* in Corinthiacis. Argos conflagrat Iunonis templum. IV, 133. conſtituitur oligarchia. V, 81. vrbem oppugnant Lacedaemonii, ſed fruſtra. V, 57. Argos Amphilochicum. II, 68. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 380. etc. vnde dictum. *ibid.* eius amplitudo et potentia. *ibid.* ab Athenienſibus capitur, et ab Amphilochis rurſus incolitur. II, 68. ab Ambraciotis oppugnatur. *ibid.* Argiui hoſtes Lacedaemoniorum I, 102. foedus ineunt cum Athenienſibus. *ibid.* quando foedus tricennale inter eos et Lacedaemonios exierit. V, 14. exſtimulantur a Corinthiis contra Laced. V, 27. principatum Peloponneſi affectant. c. 28. cum Mantineis ſocietatem ineunt. c. 29. et cum Eleis. c. 31. et cum Corinthiis et Chalcidenſibus. c. 31. eorum amicitiam ambiunt Laced. c. 36. foedus inire cupiunt cum Corinthiis et Boeotis. c. 37. amicitiam Lacedaemoniorum ambiunt. c. 41. Athenienſium ſocietatem petunt. c. 44. etc. et cum illis foedus faciunt. c. 46. populari imperio reguntur. c. 44. bellum gerunt cum Epidauriis. c. 53. etc. in eos bellum parant Laced. c. 57. incluſi a Laced. Agidis beneficio euadunt. c. 59. Orchomenum capiunt. c. 61. iis rurſus bellum inferunt Laced. c. 64. pugnae ſe parant. c. 66. congrediuntur. c. 72. vincuntur a Laced. c. 73. etc. pacem accipiunt a Laced. c. 76. de ſtatu populari abolendo clam agunt cum Laced. *ibid.* foedera ineunt cum Laced. c. 77. et 79. eorum plebs, pulſis oligarchicis, Athenienſium amicitiam repetit. c. 82. inter eos et Laced. bellum renouatur. c. 83. et 116. VI, 7. Orneas ſolo aequant. VI, 7. a Mileſiis ſuperantur. VIII, 25. Argiuum agrum a Laconico disterminat Thyrea. II, 27. IV, 56.
Arianthides Lyſimachi fil. IV, 91.
Ariphron pater Hippocratis. IV, 66.
Ariſtagoras Mileſius. IV, 102.
Ariſtarchus fautor paucorum dominatus. VIII, 90. et 92. profugiens Athenis Oenoën Boeotis tradit. c. 98.
Ariſteus Pellicae fil. I, 29. Adimanti fil. c. 60. res ab eo geſtae. *ibid. et in ſeqq.* Ariſteus Corinthius. II, 67. Ariſteus Athenas delatus, et capitali ſupplicio affectus. *ibid.* Ariſteus Lacedaemon. IV, 132.
Ariſtides iuſtus. *Schol.* ad I, 96. V, 18. Ariſtides Archippi fil. IV, 50. Ariſtides Lyſimachi fil. I, 91. Ariſtides Athenienſium dux. IV, 75.
Ariſtocles frater Pliſtoanactis regis Laced. V, 16. Ariſtocles praefectus belli apud Laced. V, 71. in exſilium pulſus. c. 72.
Ariſtoclides Heſtiodori pater. II, 70.
Ariſtocoetes Athen. V, 19.
Ariſtocrates. V, 24. Ariſtocrates Sicelii vel Scellii fil. VIII, 89.
Ariſtogiton ciuis Athen. VI, 54. Hipparchum perimit. I, 20. VI, 54. etc. et *Schol.* ad I, 20.
Ariſton Pyrrichi fil. optimus nauium gubernator. VII, 39.
Ariſtonous Lariſſaeus. II, 22. Ariſtonous Agrigenti conditor. VI, 4.
Ariſtonymus pater Euphamidae. II, 33. IV, 119.
Ariſtophon. VIII, 86.
Ariſtoteles Timocratis fil. III, 105.
Arma cur olim Graeci geſtarint. I, 6. quinam primi ea depoſuerint. *ibid.*
Arna Theſſaliae vrbs. I, 12. in agro Chalcidenſi ſita. IV, 103. et Boeotiae vrbs. *Schol.* I, 12. Vide *Strab.* l. 9.
Arniſſa Macedoniae op. IV, 128. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 128, 129.
Arrhiana. VIII, 104.
Arrhibaeus Lynceſtarum rex. IV, 79. Bromeri fil. c. 83. ei bellum inferunt Braſidas et Perdiccas. c. 124.
Arſacus Tiſſaphernis praef. VIII, 108.
Artabazus Pharnacis fil. I, 129. Huius meminit *Herodotus*, l. 7, 8, 9.
Artaphernes Perſa. IV, 50.
Artas. VII, 33.
Artaxerxes Xerxis filius Perſarum rex. I, 104. Vide *Herodot.* l. 6, 7. regnare incipit. I, 137. moritur. IV, 50.
Artemiſium. III, 54. Vide *Strabonem*, l. 14. Artemiſius menſis. V, 19.
Artynae Argiuorum magiſtrat. V, 47.
Arx Athenarum capta a Cylone etc. I, 126. olim erat vrbs etc. II, 15.

Aſine. IV, 13. et 54. VI, 93. *Schol.* ad IV, 13. init. Vide *Strabonem*, l. 8.
Aſopius Phormionis pater. I, 64. Aſopius Phormionis fil. III, 7. res ab eo geſtae. *ibid.* occiditur. *ibid.*
Aſopolaus pater Aſtymachi. III, 52.
Aſopus fluuius. II, 5. Vide *Strabonem*, l. 9.
Aſpaſia. *Schol.* ad I, 67. extr. Vide *Plutarchi* Periclem.
Aſpendus. VIII, 81. et 87. Vide *Strabonem*, l. 14.
Aſſinarus Siciliae fl. VII, 84.
Aſtacus. II, 30. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 417. etc. vrbs Acarnaniae. *Schol.* ibid. ab Athenienſibus capta. II, 30. ei poſtea ab Athenienſibus bellum infertur. c. 102.
Aſtacus Perſa. VIII, 108.
Aſtydamia mater Euryſthei. *Schol.* ad I, 9.
Aſtymachus Aſopolai fil. III, 52.
Aſtyochus Lacedaem. nauarchus. VIII, 20. in Chium venit. c. 23. Lesbum tentat. *ibid.* eius expeditiones. c. 31. periculum ad Corycum. c. 33. Chiis auxilium ferre recuſat. c. 38. apud Lacedaemonios a Paedarito accuſatur. *ibid.* Phrynichum prodit. c. 50. etc. mortem euitat, confugiendo ad aram. c 84. Spartam reuertitur. c. 85.
Atalanta inſula. II, 32. muro cincta. *ibid.* vbi ſita. III, 89. Vide *Strabonem*, l. 9. Atalanta vrbs Macedoniae. II, 100. V, 18.
Athenae vt ad tantam magnitudinem creuerint. I, 2. et 98. quomodo poſt barbaros e Graecia fugatos inſtauratae. *a* c. 89. *ad* 91. earum theſaurus. II, 13. copiae militares. *ibid.* ambitus. c. 13. muri. *ibid.* earum frequentia. c. 17. peſte laborant. c. 47. etc. III, 87. earum laus. II, 41. ſtatus popularis in paucorum dominatum mutatur, cur, quomodo, per quos etc. *a* VIII, 42 — 66. etc. tempus huius mutationis notatur. VIII. 63. et 68. Athenienſes aduenas omnes ciuitate donant. I, 2. colonias emittunt. *ibid.* c. 12. primi ferro depoſito vitae genus delicatius coluerunt. I, 6. Delum luſtrant. c. 8. III, 104. cum Aeginetis bellum gerunt. I, 14. quando effecti nautici. c. 18. vrbe relicta naues conſcendunt. c. 18. et 73. etc. quando a Lacedaem. diſſociati etc. inter ſe bellum gerere coeperint. I, 18. quomodo ſociis imperarint. c. 19. 76. 99. VI, 76 Corcyraeis in amicitiam acceptis auxilium mittunt. I, 44. etc. cum Corinthiis manus conſerunt. c. 49. quas res circa Potidaeam geſſerint. c. 56. etc. Perdiccae bellum inferunt. c. 59. poſtea ſocietatem cum eo ineunt. c. 61. pugnant cum Corinthiis et Potidaeatis. c. 62. et victoria potiuntur. *ibid.* Potidaeam obſident. c. 64. eorum ingenium, mores, etc. c. 70. 102. VII, 14. et 48. omnibus diebus totius anni, vno excepto, ſacra faciebant. *Schol.* ad II, 38. male audiebant ignaviae, luxus, et otii nomine. *Schol.* ad II, 40. init. reditus eorum e iudiciis. *Schol.* VI, 91. eorum legati reſpondent orationi Corinthiorum. I, 72. et 73. vrbem et moenia inſtaurant. c. 89. etc. duce Pauſania cum Perſis bellum gerunt. c. 94. tributum exigunt a ſociis. c. 96. Medos ad fl. Eurym. ſuperant. c. 100. Thaſiis bellum faciunt. *ibid.* eosque ſubigunt. c. 101. propter Laced. ſuſpicionem ſe iungunt Argiuis. c. 102. Helotas recipiunt et Naupacti collocant. c. 103. bellum gerunt in Aegypto. c. 104. pugnant cum Corinthiis et Epidauriis. c. 105. et cum Aeginetis. c. 105. et cum Corinthiis. *ibid.* longos muros aedificant. c. 107. pugnant cum Lacedaem. c. 107. etc. Boeotos et Locros ſubigunt etc. c. 108. Pelop. depopulantur. c. 108. Aegypto pulſi. c. 109. et 110. aduerſus Pharſalum expeditionem ſuſcipiunt. c. 111. Sicyonios proelio vincunt. *ibid.* et c. 108. foedera quinquennalia ineunt cum Pelop. c. 112. in Cyprum facta expeditione, Cyprios aliosque ſuperant. *ibid.* Chaeroneam recuperant. *ibid.* ad Coroneam victi, Boeotiam amittunt. c. 113. Euboeam ſubigunt. c. 114. cum Laced. tricennalia foedera percutiunt. c. 115. Sami ſtatum opp. conſtituunt. *ibid.* bellum gerunt cum Samiis. c. 116. eosque ſubigunt. c. 117. deliberant de bello Pelop. c. 139 tyrannis parent. VI, 53. eorum ſocii in bello. II, 9. ex agris in vrbem commigrant. II, 14. pagatim habitantes a Theſeo primum in vrbem coacti. c. 15. pugnae auidi a Pericle reprimuntur. c. 21. claſſem circa Pelop. mittunt. c. 23. Methonem oppugnant. c. 25. Locridem inuadunt. c. 26. Aeginetas ex inſula pellunt. c. 27. cum Sitalce ſocietatem ineunt. c. 29. Solium capiunt et Aſtacum etc. c. 30. Megaridem inuadunt. c. 31. Atalantam communiunt. c. 32. exſequias faciunt bello caeſis. c. 34. graui peſte affliguntur. c. 47 etc. claſſem in Pelop. mittunt. c. 56. Potidaeam fruſtra oppugnant. c. 58. Pericli ſuccenſent. c. 59. poſtea mitigantur. c. 65 poſt mortem Periclis ambitioni et quaeſtui dediti. c. 65. intercipiunt Pelop. ad Perſas legatos. c. 67. etc. Potidaeam capiunt. c. 70. naues ad Naupactum et in Cariam mittunt. c. 69. eorum ad Plataeenſes reſponſum. c. 73. bellum inferunt Chalcidenſibus etc. c. 79. vario Marte. c. 79. pugnant cum Pelop. c. 83. iterum ſe parant certamini. II, 85. etc. pugnam committunt. c. 90. etc. Aſtacum nauigant et in Acarnaniam digrediuntur. c. 102. etc. eorum reſp. qualis. II, 36. eius optimum temperamentum. VIII, 97. claſſem in Lesbum mittunt. III, 3. Mitylenen obſidione cingunt. c. 6. et 18. et capiunt. III, 27. eorum in Mitylenaeos ſaeuum decretum. c. 49. Minoam inſulam occupant. c. 51. in Sicil. naues mittunt. c. 86. iterum peſte laborant. c. 87. in Aeoli inſulas expeditionem ſuſcipiunt. c. 88. quas res in Sicilia geſſerint. c. 90. 99. 103. 115. claſſem in Peloponn. et Melum etc. mittunt. III, 91. in Acarnania res geſtae. c. 94. pugnant cum Aetolis. c. 97. vincuntur. c. 98. nouam claſſem inſtruunt. c. 115. et in Siciliam mittunt IV, 2. Pylum occupant et muniunt. c. 4. Eionem capiunt. c. 7. pugnant cum Laced. circa Pylum. c. 9. eosque ſuperant. c. 13. et 14. induciae faciunt. c. 16. quibus ſolutis, bellum rurſus gerunt cum Laced. c. 23. pugnant cum Syracuſanis. c. 25. Pylum obſident. c. 26. etc pugnant cum Laced. c. 32. et 33. Corinthios inuadunt. c. 42. etc. Anactoriam capiunt. c. 49. Chiorum murum deiiciunt. c. 51. Cythera occupant. c. 53 etc. agrum Lacon. populantur. c. 54. Thyream capiunt, et Aeginetas perimunt. c. 57. longos muros Megarenſium capiunt. c. 68. et Niſaeam. c. 69. pugnam cum Braſida detrectant. c. 73. Antandrum recipiunt. c. 75. Boeotiam ingreſſi, Delium communiunt. c. 90. proelium ineunt cum Boeotis. c. 96. vincuntur. *ibid.* Delium amittunt. c. 101. Amphipoli capta trepidare coeperunt. c 108. inducias faciunt cum Laced. c. 117. etc. Mendam capiunt. c. 130. Scionen obſident. c. 131. ſocietatem ineunt cum Perdicca. c. 132. Delios inſula pellunt. V, 1. expeditionem in Thraciam ſuſcipiunt. c. 2. legatos in Siciliam mittunt. c. 4. ad Amphipolin a Braſida fugantur. c. 10. ad pacem inclinant. c. 14. foedera ineunt cum Laced. c. 18. et 23. Scionen expugnant. c. 32. eorum in Laced. ira. c. 42. foederis ſoluendi occaſionem capiunt. c. 43. foedus faciunt cum Argiuis et eorum ſociis. c. 47. in Melum claſſem mittunt. c. 84. eamque obſident. c. 114. et expugnant. c. 116. in Siciliam expeditionem ſuſcipiunt. VI, 1. quam ob cauſam. c. 6. de bello Siculo deliberant. c. 8. eius apparatus. c. 25. c. 31. c. 43. a Segeſtanis decepti. c. 46. inquiunt de ſacris violatis. c. 53. Alcibiadem e Sicilia reuocant. c. 61. quas res in Sicilia geſſerint. c. 62. Syracuſas inuadere coeperunt. c. 63. praelio ſe parant cum Syrac. c. 67. pugnant et vincunt. c. 70. etc. Camarinenſium ſocietatem petunt. c. 75. ſunt Iones genere c. 82. VII, 47. Siculos et Etruſcos belli ſocios faciunt. c. 88. etc. Epipolas capiunt et Syracuſanos vincunt. c. 97. 98. 101. Syracuſas obſidione premunt. c. 103. pacem cum Lacedaemoniis rumpunt. c. 105. cum Gylippo vario Marte pugnant. VII, 5. etc. nouum exercitum in Siciliam decernunt. c 16. naues 30 in Pelop. et novam claſſem in Siciliam mittunt. c. 20. poſt Deceleam muro concluſam conſternati. c. 27. Thraces domum remittunt. c. 29 cum Corinthiis pugnant ad Erineum. c. 34. pugnant cum Syrac. et vincuntur. c. 40. et 41. magnam cladem ad Epipolas accipiunt. c. 43. etc. de diſceſſu a Syracuſis cogitant. c. 47. etc. diſceſſuri lunae defectione abſterrentur. c. 50. vincuntur a Syrac. c 52. et 53. quinam eorum ſocii in bello Syrac. c. 57. vltimi proelii fortunam experiri ſtatuunt. c. 60. dimicant. c. 70. et ſuperantur. c. 71. etc. miſerabilis eorum diſceſſus. c. 75. noctu profugiunt. c. 80. eosque inſequuntur Syrac. c. 81. captiui in Lapidicinas conjecti. c. 87. eorum poſt hanc cladem conſternatio. VIII, 1. ſociorumque defectio. c. 2. claſſem Pelop. fugant obſidentque. c. 10. eorum apparatus ob ſociorum defectionem. c. 15. Mitylenen capiunt.

c. 23. Clazomenios subigunt. c. 23. Chios acie victos obsident. c. 24. Milesios superant. c. 25. a Mileto Pelop. metu abscedunt. c. 27. expeditionem suscipiunt aduersus Miletum et Chium. c. 30. ad Chium naufragium patiuntur. c. 34. pugnant cum Pelop. et vincuntur. c. 42. amicitiam Tissaphernis frustra tentant. c. 56. pugnant cum Chiis. c. 61. quo anno post exactos tyrannos libertate priuati. c. 68. opprimunt optimates in Samo. c. 73. pugnant cum Pelop. et profligantur. c. 95. post Euboeam amissam consternati. c. 96. nauale certamen ineunt cum Pelop. c. 104. et victoriam obtinent. c. 106. animo confirmantur. *ibid.*

Athenaeus Pericleidae fil. IV, 119. et 122.

Athenagoras Syracusanus populo ob facundiam gratiosissimus. VI, 35.

Athletae in certam. Olymp. subligacula circa pudenda gestabant. I, 6. quando primum se nudarint. *ibid.*

Athos mons vbi situs, et quot vrbes contineat. IV, 109. Vide *Herodotum*, l. 7. c. 22.

Atintanes. vid. Antitanes.

Atramyttium in Asia situm. V, 1. Vide *Strabonem*, l. 13. a Deliis habitatum. VIII, 108.

Atreus Pelopis fil. regnum Mycenarum ab Eurystheo accipit. I, 9.

Attaginus. *Schol.* ad III, 62. meminit *Herodot.* l. 9.

Attica cur olim seditionibus immunis. I, 2. ab iisdem incolis semper habitata. *ibid.* sterilis. *ibid.* hominum multitudine quomodo aucta. *ibid.* cur in Ioniam colonias miserit. *ibid.* quomodo olim incoleretur II, 15. inuaditur. I, 114. II, 10. 12. 18. 19. 47. III, 1. 26. IV, 2. VII, 19.

Aulon. IV, 103. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 163. etc.

Aurigam coronauit in Olymp. Lichas Lacedaemonius. V, 50.

Autocles Tolmaei fil. IV, 53. et 119.

Axius fl. II, 99. Vide *Herodotum*, l. 7. et *Strab. Epit.* l. 7.

B.

Bacchi in Limnis templum. II, 15. eius in honorem celebrantur Bacchanalia. *ibid.*

Balneis, praeterquam Eurota fluv. non vtebantur Lacedaemonii. *Schol.* ad II, 39.

Barbari nomen ignotum Homero. I, 3. Barbari ferrum gestare perpetuo solebant. *ibid.* Graeciam magna classe inuadunt. c. 18.

Battus Corinthius dux. IV, 43.

Bellum Peloponnesiacum quantum etc. I, 1. 23. eius causae. I, 24. 56. 66. 88. et apparatus ex vtraque parte. II, 7. et initium. II, 1. primus eius annus absolutus. c. 47. secundus. c. 70. tertius. c. 103. quartus. III, 25. quintus. c. 88. sextus. c. 116. septimus. IV, 51. octauus. c. 116. nonus. c. 135. decimus. V, 24. vndecimus. c. 39. duodecimus. c. 51. decimus tertius. c. 56. decimus quartus. c. 81. decimus quintus. c. 83. decimus sextus. VI, 7. decimus septimus. c. 93. decimus octauus. VII, 18. decimus nonus. VIII, 6. vicesimus. c. 60. vicesimus primus. c. 109. eius duratio. V, 26. praedicta ab oraculo. *ibid.* per aestates et hyemes a Thucydide descriptum. II, 1. V, 20. etc. c. 26. cum primo gestum per decem integros annos durauit. V, 20. 24. redintegratum etc. c. 25. etc. bellum inter Chalcidenses et Eretrienses. I, 15. cum Medis gestum. I, 23. inter Corcyraeos et Corinthios. I, 24. etc. inter Ambraciotas et Amphilochos. II, 68. inter Lacedaemonios et Argiuos. V, 83. VI, 7. et 95. inter Epidaurios et Argiuos. V, 53. bellum sacrum. I, 112. *Reliqua vide suis in locis, viz. in nominibus eorum, a quibus gesta sunt.*

Berrhoea. I, 61. et *Schol.* Vide *Strabonem*, l. 16. et *Antonini* Itiner.

Bisaltia. II, 99. IV, 109. Vide *Herodotum*, l. 7. c. 115.

Bithyni Thraces. IV, 75. Vide *Herod.* l. 7. c. 75. et *Strab.* l. 12.

Boeoti ex Arna electi. I, 12. Cadmeidem regionem occupant. *ibid.* ab Athenienſibus victi ad Oenophyta. I, 108. liberi fiunt. c. 113. Phocensibus contermini. III, 95. Delium oppugnant. IV, 100. vincunt Athenienses ad Delium. c. 96. etc. Panactum capiunt. V, 3. societatem cum Lacedaemoniis ineunt. V, 40. Syracusanis auxilia mittunt. VII, 19. et Athenienses ad Syracusas superant. c. 43. eorum magistratus *Boeotarchae* dicti. II, 2. IV, 91. V, 37. vndecim numero. *Schol.* ad II, 2. eorum quatuor consilia. V, 38. Boeoti et Lesbii consanguinei, vtrique Aeolenses. *Schol.* ad III, 2. et Annott. ad eum loc. e cod. Cass.

Boeum. I, 107. et *Schol.* Vide *Strab.* l. 9.

Bolbe, palus in agro Mygdonio. I, 58. IV, 103.

Boliſſus. VIII, 24. eius meminit *Herod.* in vita *Homeri*, c. 23, 24.

Bomienses. III, 96. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 502.

Boriades Eurytanes. III, 100.

Bottia, vnde dicti Bottiaei. II, 99. Bottiaea. c. 100. Vide *Herod.* l. 7. Bottiaei in Thracia. I, 57. ad defectionem solicitati. *ibid.* colonia Macedonum. *Schol.* ad II, 79. iis bellum inferunt Athen. II, 79. et dubio Marte pugnant. *ibid.*

Brasidas Tellidis fil. Methonen seruat, et Spartae collaudatur. II, 25. Alcidae consiliarius. III, 69. ad Pylum rem strenue gerit. IV, 11. et 12. grauiter vulneratur. *ibid.* Megarensibus succurrit. IV, 70. etc. copiam pugnae facit Athenienſibus. c. 73. in Thraciam copias ducit. c. 78. Thessaliam pertransit. *ibid.* eius laus. c. 81. et 108. V, 7. in Lyncestas expeditio. IV, 83. Acantho bellum infert. c. 84. orationem habet. c. 85. ad eum deficit Acanthus. c. 88. et Stagirus. ibid. contra Amphipolin copias ducit. c. 102. occupat Argilum. c. 103. et Amphipolin. c. 106. ab Eione repellitur. c. 107. deditione accipit Myrcinum, Gapselum et Oesymen. *ibid.* exercitum ducit in Acten. c. 109. Toronen occupat. c. 112. Lecythum oppugnat et capit. c. 115. etc. ad eum deficit Scione. c. 120. a Scionaeis, vt Graeciae liberator, aurea corona donatur. c. 121. ad eum deficit Menda. c. 123. alteram in Lyncestas expeditionem suscipit. c. 124. deseritur a Perdicca. c. 125 milites cohortatur. c. 126. hostes insequentes repellit. c. 127. etc. hostis iudicatur a Perdicca. c. 128. Potidaeam nequicquam tentat. c. 135. Cleoni castra opponit ad Cerdylium. V, 6. etc. Athenienses aggredi statuit. c. 8. milites adhortatur. c. 9. in Athenienses erumpit. c. 10. victor in proelio cadit. *ibid.* honorifice sepelitur. c. 11.

Braure Pittacum interficit. IV, 107.

Bricinniae, arx in agro Leontino. V, 4.

Brileſſus mons. II, 23. Vide *Strab.* l. 9.

Bromerus pater Arrhibaei. IV, 83.

Bromiscus. IV, 103.

Bucolion Arcadiae op. IV, 134. *dictum forte a Bucolione rege, cuius meminit Pausanias, l. 8.*

Budorum propugnaculum. II, 94. Budorum promont. *Schol.* ad II, 93. et III, 51. Thuc. III, 51.

Buphras. IV, 118.

Byzantium Medis eripiunt Athen. ductu Pausaniae. I, 94. a Pausania priore aduentu captum, et Gongylo Eretrienſi commissum. c. 128. Byzantii ab Athen. deficiunt, c. 115. cum illis compositionem faciunt. c. 117.

C.

Cacyparis fl. VII, 80. Vide *Cluverii* Sicil. p. 183.

Cadmeis, quae postea Boeotia. I, 12.

Caduceum praeferebant ad hostes venientes. *Schol.* ad I, 146. et ad II, 1.

Caeadas locus, cuius vsus erat pro carcere apud Laced. *Schol.* ad I, 134.

Caïcinus fl. III, 103.

Calex fl. IV, 75.

Callias pater Callicratis. I, 29. pater Hipponici. III, 91. Calliadis fil. dux Athen. I, 61. in proelio cadit. I, 63. Hyperochidae fil. VI, 55.

Callicrates Calliae fil. dux Corinth. I, 29. Vide *Herod.* l. 9.

Callienses Aetoli. III, 96. Vide *Palmerii* Gr. antiq p. 502.

Calligetus Laophontis fil. VIII, 6. Megarensis. c. 39.

Callimachus pat. Phanomachi. II, 70. pater Learchi. II, 67.

Callirhoë fons. II, 15.

Calydon olim Aeolis. III, 102. Vide *Strab.* l. 10.

Camarina, ciuitas Dorienſis. III, 86. a Syracusanis condita etc. II, 5. Vide *Cluverii* Sicil. p. 198. ab Archia prodita. IV, 25.

Camarinaei bis ſedibus ſuis pulſi. VI, 5. quomodo ſe geſſerint erga Athenienſes et Syracuſanos. VI, 88. etc.
Cambyſes Cyri fil. Perſarum rex. I, 13. Vide *Herodotum*.
Cameirus. VIII, 44. Vide *Herod.* l. 1. *Strab* l. 14.
Canaſtraeum. IV, 110. Vide *Herod.* l. 7. *Strab. Epit.* l. 7. et *Liuium*, l. 44.
Canis-ſepulcrum. Vide *Cynoſſema*.
Capaton pater Proxeni. III, 103.
Capita-quercus, loci nomen. III, 24.
Carcinus Xenotimi fil. II, 23.
Cardamyla. VIII, 24. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſaniam* in Laconicis
Caria. I, 116. II, 9. Cares inſulas olim habitabant, et latrocinia exercebant. I, 8. in Delo ſepulti, et quomodo ex armorum genere agniti. *ibid.* Cares inuenerunt vmbones clypeorum, et criſtas galearum. *Schol.* ibid. Caricum mare. Vide Mare.
Carnea, feſta Laced. V, 54. 75. et 76. Carneus menſis. V, 54. in eo a militia abſtinent Laced. *Schol.* ibid. Vide *Meurſii* Miſcell. Lacon. l. 3. c. 8.
Caromalis, olim Taenarus. *Schol.* in Annott. ad I, 128. Tom. II. p. 527.
Carpathus. *Schol.* ad II, 9.
Carthaginenſes a Phocaënſibus victi. I, 13.
Caryes. V, 55.
Caryſtii victi ab Athen. I, 98. Dryopes ſunt. VII, 57.
Caſmenae a Syracuſanis conditae. VI, 5. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 358.
Caſtoris et Pollucis templa. Vide Templum.
Caſus. *Schol* ad II, 9.
Catana quando et a quo condita. VI, 3. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 116. etc. Catanaei regionem ſub Aetna monte incolunt. III, 116. in Athenienſium poteſtatem redacti. VI, 51.
Caulonia. VII, 25.
Caunus. I, 116. VIII, 39. 42. 57. Vide *Strab.* l. 14.
Cecalus pater Nicaſi. IV, 119.
Cecropia. II, 19.
Cecrops Athen. rex. II, 15. ſub eo vt incoleretur Attica. *ibid.*
Cecryphalea. I, 105. et *Schol.*
Cenaeum Euboeae prom. III, 93. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 578.
Cenchrea. IV, 42. et 44. Cenchreae. VIII, 10. et 20.
Centoripa, Siculorum op. VI, 94 Vide *Cluuerii* Sicil. p. 308. Centoripes incolae. VII, 32.
Cephallenia. *Schol.* ad I, 27. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 519. etc. vbi ſita. II, 30. quot vrbes habeat. *ibid.* ab Athenienſibus capta. *ibid.*
Ceramicus. VI, 57. *Schol.* ad II, 34. Vide *Meurſii* Ceramicum.
Cercine mons, vbi. II, 98.
Cerdylium. V, 6. et 10.
Ceryces. VIII, 53.
Ceſtrine. I, 46. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 273. etc.
Chaereas Archeſtrati fil. VIII, 74. res ab eo geſtae. c. 74. et 86.
Chaeronea, Boeotiae vrbs I, 113. IV, 76. Vide *Strab.* l. 9. et *Pauſaniam* in Phocicis. ab Athen. capta. I, 113.
Chalce. VIII, 41. 44. et 55. Vide *Strab.* l. 10.
Chalcedon colonia Megarenſium, in Ponti faucibus ſita. IV, 75. Vide *Strab.* l. 12.
Chalcideus claſſis Lacedaem. praefectus. VIII, 8. res ab eo geſtae. *a* c. 11. *ad* c. 23 ab Athen. caeſus. VIII, 24.
Chalcioecae Mineruae templum. I, 134.
Chalcis, Corinthiorum vrbs. I, 108. Vide *Herod.* l. 7. et *Strab.* l. 10 ab Athen. capta. *ibid.* Chalcis Euboeae. VII, 29. Chalcis nomen erat variis vrbibus. *Schol.* ad I, 108. extr. Chalcidenſes in Euboea. *Schol.* ad I, 57. cum Eretrienſibus bellum gerunt I, 15. Athenienſibus ſubditi VI, 76 Chalcidenſes in Thracia *Schol.* ad I, 57. ab Athenienſibus deficiunt. I, 58. vincunt Athenienſes. II, 79. cum Argiuis foedus ineunt. V, 31.
Chaones barbari. II, 68. quali vtantur imperio. II, 80. bellicoſiſſimi 81. ad Stratum cladem accipiunt. *ibid*
Charadrus, locus apud Argiuos, vbi de cauſis militaribus cognoſcunt V, 60.
Charicles Apollodori filius. VII, 20. et 26.
Charminus Athenienſium dux. VIII, 30. cladem a Pelop. accipit. c. 42. oligarchicos in Samo adiuuat. c. 73.
Charoeades Euphileti fil. III, 86. caeſus a Syracuſanis. c. 90.
Charybdis. IV, 24. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 62. etc.
Cherroneſus Thraciae. I, 11. Peloponneſi. IV, 42.
Chimerium Theſprotidis. I, 30. et 46. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 279. etc.
Chionis Laced. V, 24.
Chius obſidetur. VIII, 38. abundat ſeruis. VIII, 40. Chii de rebellione ſuſpecti, nouum murum Athenienſium iuſſu demoliuntur. IV, 51 ab Athenienſ deficiunt VIII, 14. proelio vincuntur, variisque cladibus ab Athen. afficiuntur. c. 24. *vsque ad* c. 39. Graecorum opulentiſſimi. VIII, 24. et 45. vrbs ab Athen. circumuallata. c. 55. Aſtyochum cur in vrbem arceſſuerint. c. 24. ab Aſtyocho auxilium petunt. c. 40.
Choerades inſulae. VII, 33.
Chromon Meſſenius. III, 98.
Chryſis Iunonis ſacerdos Argis. II, 2. eius imprudentia conflagrat Iunonis templum. IV, 133 Phliuntem confugit. *ibid.*
Cicadas aureas olim geſtarunt Athenienſes. I, 6.
Cilices pugna ſuperati ab Athenienſibus. I, 112.
Cimmon vel Cimon pater Lacedaemonii. I, 45. Cimon Miltiadis filius Eionem capit. c. 98 Perſas ad Eurym. fl. vincit. c. 100. in Cypria expeditione moritur. c. 112. et *Schol.*
Cithaeron. II, 75. III, 24. Vide *Herod.* l. 9. *Strab.* l. 9.
Citium Cypri vrbs. I, 112. et *Schol.* Vide *Meurſii* Cyprum. obſidetur. *ibid.*
Clades quaenam omnium maxima in bello Pelop. III, 113. Clades Athenienſium in Sicilia. Vide *Athenienſes* et *Syracuſani.*
Clarus inſula. III, 33.
Claſſis quaenam antiquiſſima. I, 4. quaenam olim omnium potentiſſima c. 14 Graecorum claſſes quales. c. 15. Claſſis ad Troiam profecta quanta et qualis. c. 10. Claſſis in Siciliam miſſae apparatus etc. VI, 30 etc.
Clazomenae VIII, 14. Vide *Herod.* l. 1. *Strab.* l. 13, 14 ab Athen. deficiunt. *ibid.* Polichnam muniunt. *ibid.* in Athen. ditionem concedunt. c. 23.
Cleaenetus. Vid. Cleon.
Cleandridas, pater Gylippi. VI, 93.
Clearchus, Rhamphiae filius. VIII, 8 et 39.
Clearides, Cleonymi filius, Amphipol. praefectus. IV, 132. V, 6. et 8. Cleonem cum Braſida vincit. V, 10. etc. pacem turbare conatur. c 21.
Cleippides Diniae fil. III, 3.
Cleobulus ephorus Lacedaem. V, 36. 37 38.
Cleombrotus pater Pauſaniae I, 94. et Nicomedis. c. 107.
Cleomedes Nicomedis fil. V, 84.
Cleomenes Laced. I, 126 rex Laced. *Schol.* ibid. Pauſaniae patruus. III, 26. alterius Pauſaniae fil. *Schol.* ibid.
Cleon Cleaeneti fil. III, 36. eius ingenium, mores et facundia. *ibid.* et IV, 21. et 22. orationem habet. III, 37. Pylum cum exercitu mittitur IV, 28. res ab eo geſtae. c. 30. etc. *vsque ad* c. 41. eius arrogantia. c. 27. etc. V, 7. in Thraciam contra Braſidam copias ducit. V, 2. etc. Toronen capit. c. 3 et Galepſum. c. 6. ad Amphip. a Braſida victus. c. 10. a quodam Myrcinio caeditur. *ibid.*
Cleonae, urbs ad Athon. IV, 109. Vide *Herod.* l. 7 Cleonae in Argiua regione VI, 95. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſaniam* in Corinthiacis.
Cleonymus pater Clearidae. IV, 132.
Cleopompus Cliniae fil. II, 26. et 58.
Clinias. *ibid.*
Clypei; in Clypeos captiui deponebant pecuniam, quam ſecum habebant VII, 82. Clypeorum vmbones. Vide Cares.
Cnemus Spartanus, claſſis in Zacynthum miſſae praef. II, 66 in Acarnaniam a Laced. mittitur. c. 80. pugnat cum Athen. ad Stratum. c 83. etc.
Cnidus. VIII, 35. et 42.
Colloquium Athenienſium et Meliorum. V, 85. etc.
Colonae agri Troiani. I, 131. Vide *Strab.* l. 13.
Coloniae deducendae mos priſcus I, 24. etc. coloniae et metropolis mutua officia quaenam. c. 25 38. etc.
Colonus, locus editus in agro Attico. VIII, 67.

Colophon. III, 34. Vide *Herod.* l. 1. *Strab.* l. 13. Colophonii Notium se conferunt etc. III, 34.
Columnis incisa foedera. Vide Foedus.
Cometes. *Schol.* ad I, 12.
Commercia inter priscos Graecos qualia fuerint. I, 2.
Concio Corcyraeorum. I, 32. Corinthiorum. c. 37. 68. 120. Peloponnensium. c. 53. Athenienſium. c. 53. et 73. Periclis. c. 140. II, 35. et 60. Archidami. I, 80. II, 11. 72. et 74. Sthenelaïdae. I, 86. Plataeenſium. II, 71. III, 53. Cnemi caeterorumque ducum Lacedaemoniorum. II, 87. Phormionis. II, 89. Mitylenaeorum. III, 9. Teutiapli Elei. III, 30. Cleonis. III, 37. Diodoti III, 42. Thebanorum. III, 61. Demoſthenis. IV, 10. Lacedaemoniorum. IV, 17. Hermocratis. IV, 59. VI, 33. et 76. Braſidae. IV, 88. et 126. V, 9. Pagondae. IV, 92. Hippocratis. IV, 95. Niciae. VI, 9. 20. et 68. VII, 61. et 77. Alcibiadis. VI, 16. et 89. Athenagorae. VI, 36. Euphemi. VI, 82. Gylippi et caeterorum belli ducum. VII, 66.
Conon. VII, 31.
Copaeenſes. IV, 93. Vide *Strab.* l. 9. et *Pauſaniam* in Boeoticis.
Corcyra Epidamni metropolis. I, 24. eam olim tenuerunt Phaeaces. c. 25. et inſula et vrbs. c. 37. Vide *Palmerii* Gr. antiq. l. 2. c. 10 quomodo ſita. I, 36. 44. et 68. Corcyraei Epidamnum conduxt. I, 24. Corinthiorum coloni. c. 25. bellum Epidamniis inferunt. c. 26. mari Corinthios vincunt. c. 29. ſocietatem Athenienſium implorant. c. 31. orationem habent. c. 32. ſocietatem ab Athen. impetrant. c. 45. praelium navale committunt cum Corinthiis. c. 48. etc. vincuntur c. 50. Corcyraei beneficio adfecti a Themiſtocle. *Schol.* ad I, 136. init. eorum diſcordiae et ſeditio. III, 70. etc. a claſſe Pelop. vincuntur. III, 77. etc. plebis in optimates ſaeuitia. c. 81. etc. in bello Syracuſ. Athenienſibus auxilia dant. VII, 57.
Corinthus. I, 13. Corinthii nauium formam primi immutarunt. ib. opulenti. ib. Epidamnios in fidem et clientelam recipiunt. c. 25. Corcyraeos odio proſequuntur. *ib.* Epidamnum praeſidia mittunt aduerſus Corcyr I, 26. bellum contra Corcyr. parant. I, 27. etc. cum Corcyr. nauale proelium committunt et vincuntur. c. 29. etc. praeſidiis Leucadem caeterasque ciuitates amicas tuentur. c. 30. bellum aduerſus Corcyr. inſtaurant. c. 31. et cum illis et Athen. rurſus pugnant. c. 48. et 49. exitus proelii. c. 50. et 51. auxilium mittunt Potidaeatis. c. 60. Athenienſes vincunt. c. 62. Athenienſes odio habent. c. 103. cum illis aequo Marte pugnant. c. 105. grauiſſimam cladem accipiunt. c. 105. et 106. a Phormione proelio nauali ſuperantur. II, 84. cum Athen. pugnant et ab illis vincuntur. IV, 43. etc. maximum tumultum in Peloponneſo excitant. V, 27. etc. a Lacedaemoniis abalienati V, 30. ſocietatem faciunt cum Eleis. c. 31. et cum Argiuis. ibid Syracuſanis contra Athen. ſuppetias ferunt. VI, 93. VII, 17. etc. Corinthiorum concio. I, 37. 68. 120. Graeciae emporium. I, 13.
Coroebus. II, 22.
Coronaei. IV, 93.
Coronea Boeotiae. I, 113. Vide *Strab.* l. 9.
Coronta Acarnaniae. II, 102. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 419.
Cortyta. IV, 56.
Corycus. VIII, 14. 33. et 34. Vide *Strab.* l. 13.
Coryphaſium. IV, 3. et 118. V, 18. Vide *Pauſaniam* in Meſſeniacis.
Cos Meropis. VIII, 41. Vide *Herod.* l. 1. *Strab.* l. 10.
Cranaea Cephalleniae. *Schol.* ad I, 27.
Cranii Cephalleniae. II, 30. et 33. V, 35. et 56. Vide *Strab.* l. 10. et *Palmerii* Gr. antiq. p. 530.
Cranonii. II, 22. Vide *Strab.* l. 9.
Crataemenes. VI, 4.
Craterii Phocaïdis. VIII, 101.
Crateſicles pater Thraſymelidae. IV, 11.
Crenae Amphilochiae. III, 105.
Creſtonica gens. IV, 109.
Creta. III, 69. Cretenſes cum Rhodiis Gelam condunt. VII, 57. mercede militant *ibid.*
Criſſaeus ſinus. I, 107. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 608.
Criſtae galearum. Vide Cares.
Crocylium Aetoliae op. III, 96. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 466, 506, 517.
Croeſus. I, 16.
Crommyon in agro Corinth. IV, 42. et 44. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſan.* in Corinthiacis.
Crotoniatis regio et Crotoniatae. VII, 35.
Cruſis regio. II, 79.
Cultus priſcus Graecorum qualis. I, 6.
Cuma Aetolica. III, 31. Cuma. VIII, 31. et 100. Cumae, vrbs Chalcidica. VI, 4.
Cupreſſus cariem non ſentit. *Schol.* ad II, 34. Cupreſſeis arcis Athenienſes condebant oſſa mortuorum. II, 34.
Curetis, poſtea Aetolia. *Schol.* ad II, 102. extr. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 446, 525.
Cyclades inſulae. I, 4.
Cyclopes. VI, 2.
Cydonia vrbs Cretae. II, 85. et *Schol.* Vide *Meurſii* Cretam. Cydoniatae. *ibid.*
Cyllene. I, 30. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſan.* in Eliacis. a Corcyraeis incenſa. *ibid.* Eleorum nauale. *ibid.* et II, 84. VI, 88.
Cylon et Cylonium piaculum. I, 126. etc.
Cynes Theolyti fil. II, 102. in Coronta reducitur. *ibid.*
Cynoſſema prom. VIII, 104. et 105. Vide *Strab.* l. 13.
Cynurius ager. IV, 56. in confiniis Argiui et Laconici agri. *ibid.* Vide *Pauſan.* in Corinthiacis; controuerſus inter Laced. et Argiuos. V, 41.
Cyprus. I, 94. multae eius vrbes a Graecis ſubactae. *ibid.* et bellum inferunt Athen. I, 112.
Cypſela caſtellum. V, 33.
Cypſelus. *Schol.* ad I, 13. med.
Cyrene. I, 110.
Cyrrhus. II, 100. Vide *Plinium*, l. 4.
Cyrus primus Perſarum rex, Cambyſae pater. I, 13. Croeſum ſuperat. c. 16. Cyrus Perſarum regis fil. Peloponneſiis fauet. II, 65.
Cythera inſula vbi. IV, 53. VII, 46. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſan.* in Lacon. ei bellum inferunt Athen. IV, 54. Cytherii ab Athen. ex ſuis ſedibus in alias translati. *ibid.*
Cytherodices quis. IV, 53.
Cytinium. I, 107. et *Schol.* ibid. III, 95. Vide *Strab.* l. 9, 10.
Cyzicus. VIII, 107. Vide *Strab.* l. 12.

D.

Daimachus pater Eupolpidae. III, 20.
Daithus Laced. V, 19.
Damagetus Laced. *ibid.*
Damagon Laced. III, 92.
Damotimus Naucratis fil. IV, 119.
Daphnus. VIII, 23. et 31. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 569.
Darius Perſarum rex Cambyſae ſuccedit I, 14. Phoenicum claſſe inſulas in ſuum poteſtatem redigit. c. 16. in Marathone pugnat cum Athenienſibus. VI, 59. alter Darius Artaxerxis filius. VIII, 5. foedus cum Lacedaemoniis iungit. VIII, 18. et 37.
Dardanum. VIII, 104.
Darius; vid. Perſarum Reges; Daricus ſtater. VIII, 28.
Daſcon Camarinae conditor. VI, 5.
Daſcon ſinus et caſtell. VI, 66. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 180.
Daſcylitis prouincia. I, 129.
Daulia vrbs in agro Phocenſi. II, 29. Vide *Strab.* l. 9. et *Pauſan.* in Phocicis; et *Palmerii* Gr. antiq. l. 6. c. 12.
Daulias auis. *ibid.*
Decelea in Attica. VI, 93. Alcibiadis ſuaſu communita. VII, 18. et 19. maximo Athenienſ. damno. VII, 27. quantum diſtet ab Athenis. c. 19.
Decemuiri Athenis creati. VIII, 67. etc.
Defectio Graecorum ab Athen. qua de cauſa. I, 99.
Defectus Lunae. VII, 50. Solis. I, 23. II, 28. IV, 52.
Delium Apollinis templum in agro Tanagraeo. IV, 76. Vide *Herod.* l. 6. *Pauſan.* in Boeoticis; et *Strab.* l. 9. ab Athen. munitum. IV, 90. a Boeotis oppugnatum. IV, 100. et expugnatum. *ibid.*
Delphi. I, 112. et *Schol.* Delphicae vrbes viginti duae. *Schol. ibid.* Vide *Herod.* l. 8. *Strab.* l 9. Delphos ſpolia mitti ſolita. IV, 134. Delphica vates a Pliſtoanacte corrupta. V, 16.

Delphicum templum Delphis a Laced. traditum, Phocenſibus ab Athen. I, 112. Delphicum oraculum. Vide Oraculum.
Delphinium in Chio. VIII, 38. Vide *Strab.* l. 9. ab Athen. munitum. *ibid.*
Delus ab Athen luſtrata. I, 8. III, 104. aerarium Athen. I, 96. mota ante bellum Pelop. II, 8. Deliaci ludi et conuentus. III, 104 Delii ab Athen. ex inſula ſummoti. V, 1. quonam ſe receperint. *ibid.* et VIII, 108. quando et cur ab Athen. in patriam reducti. V, 32.
Demaratus Athen. VI, 105. et *Schol.* ad I, 138.
Demarchus Syrac. VIII, 85.
Demeas pater Philocratis. V, 116.
Demiurgi. V, 47.
Democratia Athenis ſublata. VIII, 63. etc. et Argis. V, 81.
Demodocus. IV, 75.
Demoſthenes Alciſthenis fil. III, 91. Aetolis bellum infert. c. 94. etc. cladem ab iis accipit. c. 98. ob quam Athenas redire non audet, ſed apud Naupactum manet. *ibid.* totius ſocialis exercitus dux electus. c. 107. res ab eo geſtae. *ibid. et in ſeqq.* circa Pylum quomodo ſe geſſerit. IV, 3. etc. milites hortatur. c. 10. Megara tentat. IV, 66. etc. Megarenſium longos muros capit. c 67. Niſaeam occupat. c. 69. ad bellum Syracuſanum mittitur. VII, 16. traiicit in Siciliam. c. 26. etc. Syracuſas cum claſſe venit. c. 42. Epipolas aggreſſus, magna cum clade repellitur. c. 43. etc. diſceſſum e Sicilia ſuadet. c. 47. non probat Niciae conſilium. c. 49. vltimum nauale proelium infeliciter tentat. c. 69. etc. Syracuſis discedit. c. 75. etc. cum ſuis ſe dedit Syracuſanis. c. 82. et ab illis interficitur. c. 86.
Deiniadas. Vide Diniadas.
Demoteles. IV, 75.
Dercylidas Spart. Abydum et Lampſacum occupat. VIII, 61. etc.
Derdas. I, 57. et *Schol.* ibid. c. 59. res ab eo geſtae. *ibid.*
Derſaei. II, 101. Vide *Herod.* l. 7. c. 110.
Derus. *al.* Lerus. VIII, 27.
Deucalion. I, 3
Diacritus pater Meleſippi. II, 12.
Diacum genus. Vide Dii.
Diana Epheſia. III, 104. VIII, 109.
Diaſia, maximus Iouis Milichii dies feſtus. I, 126.
Dictidienſes Thyſſon capiunt etc. V, 35. in monte Atho habitant. V, 82. ab Athenienſibus ad Chalcidenſes deficiunt. *ibid.*
Dictum Lacedaem. acutum. IV, 40.
Didyme inſula. III, 88. Vide *Strab.* l. 6. et *Cluuerii* Sicil. p. 396 et 414.
Diemporus Onetoridae fil. II, 2.
Dii ex Diaco genere. II, 96. VII, 27. *Schol.* in Annott. ad VII, 27. calci ſubiectis.
Diitrephes Athen. VII, 29.
Diluuium circa Orobias et Atalantam. III, 89.
Diniadas. VIII, 22.
Dinias pater Cleippidae. III, 3.
Diodotus Eucratis fil III, 41. orationem habet. c. 42.
Diomedes patria pulſus a Comete Liburnidas inſ. tenuit. *Schol.* ad I, 12.
Diomedon Athen. dux. VIII, 19. et 20. Chios victos obſidet. VIII, 24. democratiae fauet. c. 54. et 55.
Diomilus Andrius. VI. 96. in proelio interfectus c. 97.
Dion Macedoniae op. IV, 78. Dion ad Athon. c. 109.
Dionyſia. V, 20. et 23. Dionyſiacum theatrum vbi. VIII, 93.
Diotimus Strombichi fil. I, 45.
Diotrephes pater Nicoſtrati III, 75. IV, 119. Diotrephes in Thraciam miſſus. VIII, 64.
Diphilus Athen. dux. VII, 34.
Discordia. Vide Seditio.
Diſſenſio inter Laced. et Athen. I, 102. eiusque cauſa. *ibid.*
Doberus vrbs Poeonica. II, 98. et 100. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 211.
Dolopia. II, 102. Vide *Strab.* l. 9, 10. Dolopes Scyrum incolunt. I, 98.
Dorcis Laced I, 95
Dores ſiue Dorienſes Peloponneſum tenent. I, 12. Lacedaemona condunt. c. 18. Dorion Lacedaemoniorum metropolis. c. 107. III, 92. Caribus finitimi. II, 9. a Phocenſibus bello premuntur. I, 107. etc. Ionum perpetui hoſtes. VI, 80. bellicoſi, Iones imbelles. *Schol.* ad I, 124
Dorieus Diagorae fil. Rhodius Olympionices. III, 8. Thurinarum nauium praefectus. VIII, 35. et 84.
Dorus. IV, 78
Drabeſcus Edonica. I, 99. IV, 102.
Dragameſte. *Schol.* ad II, 102.
Drimyſſa inſula. VIII, 31. Vide *Liuium*, l. 38.
Droi Thraces. II, 101.
Dryopes. VII, 57. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 313.
Dryoscephalae. Vide Capita-quercus.
Dyme Achaiae op. II, 84. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſan.* in Achaicis.
Dyrrachium, olim Epidamnus. *Schol.* ad I, 24. init. male a nonnullis Δοῤῥάχιον ſcribitur. *Schol.* in Annott. calci ſubiectis T. II. p. 500. col. 2.

E.

Ebrus fl. II, 96.
Eccritus Spartanus. VII, 19.
Echecratides rex Theſſalorum. I, 111.
Echetimides, pater Tauri. IV, 119.
Echinades inſulae. II, 102. Vide *Strab.* l. 10.
Edoni. I, 100. II, 99. et *Schol.* ibid. IV, 102. et 109. Edones, non Edoni. *Schol.* in Annot. ſubiectis ad IV, 102.
Eetionea. VIII, 90. et 92.
Egeſta vrbs Elymorum. VI, 2. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 255. etc. Egeſtaei bellum cum Selinuntiis gerunt. VI, 6. Athenienſium opem petunt. ibid. eorum in Athenienſes fraus. VI, 46.
Eion. I, 98. et *Schol.* ib. IV, 50. 102. et 106. etc. Vide *Herod.* l. 7. a Medis occupata. I, 98. Mendaeorum colonia. IV, 7.
Elaeatis agri Theſprotici pars. I, 46. et *Schol.*
Elaeus. VIII, 102. et 107. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 225, 475
Elaphebolion menſis. IV, 118. V, 19.
Eleus inſula. VIII, 26.
Eleuſin, Atticae op. I, 114. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſan.* in Atticis. Eleuſinii contra Erechtheum bellum gerunt. II, 15. Eleuſinium templum. c. 17. Eleuſiniis Deabus conſecratus ager inter Megara et Atticam. *Schol.* ad I, 139.
Elis. II, 25. et *Schol.* ib. II, 66. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſan.* in fine Eliacorum. Elei victi ab Athen. II, 25. ſocietatem faciunt cum Corinthiis et Argiuis. V, 31. agrum Lepreatarum vaſtant. *ibid.* foedus ineunt cum Athen. etc. V, 47.
Ellomenum III, 94.
Elymi VI, 2. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 34.
Embatus Erythraeae. III, 29. *Schol.* ibid.
Empedias Laced. V, 19.
Endius ephorus Spart. Alcibiadis fil. VIII, 6. hoſpes Alcib. *ibid.* ad Athen. legatus. V, 44. etc. eius cum Agide ſimultas. VIII, 12.
Enipeus fl. IV, 78. Vide *Herod.* l. 7. *Strab.* l. 8.
Enneacrunos fons. II, 15.
Entimus Cret. Gelae conditor. VI, 4.
Eordia regio. II, 99. Eordi. *ibid.* Vid. *Strab.* l. 7.
Epheſia ſolennia. III, 104.
Ephori Laced I, 131. eorum poteſtas. *ibid.* et c. 87.
Ephyra, vrbs Theſprotidis. I, 46. et *Schol.* Ephyra altera. *Schol. ibid.* Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 284, 432.
Epicles pater Proteae. I, 45. II, 23. VIII, 107.
Epicurus pater Pachetis. III, 18.
Epicydidas Laced. V, 12.
Epidamnus vbi ſita. I, 24. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 118. etc. a quibus condita. *ibid.* Epidamnii ſeditione laborant. *ibid.* a finitimis vexantur. *ibid.* Corcyraeorum auxilia implorant, ſed non impetrant. I, 24. etc. ex oraculo vrbem Corinthiis dedunt. c. 25 eorum exſules orant Corinthios, vt ſe in patriam reducant. c. 26. obſidentur a Corcyraeis. *ibid.* ad deditionem reducti. c 29.
Epidaurus Pelop. vrbs. II, 56. Vide *Strab.* l. 8. Epidaurus Limera. IV, 56. et *Schol.* ib. VI, 105. VII, 26. et *Schol.* ib.

Vide *Pauſan.* in Laconicis. Epidaurum Alcib. et Argiui occupare conantur. V, 53. et 56. in eius agrum irrumpunt Argiui. V, 54. inuaditur ab Eleis et Athen. c. 75. Epidaurii Corinthiis naues praebent contra Corcyraeos. I, 27. Epidaurii, et Corinthii vincunt Athenienſes. I, 105.
Epidemiurgi, quales magiſtratus. I, 56. ibique *Schol.*
Epipolae. VI, 75. vbi ſitae et vnde appellatae. c. 96. etc. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 142. etc. obſeſſae ab Athenienſibus. VII, 43. etc.
Epirotica gens. III, 102.
Epiſtola Pauſaniae ad Xerxem. I, 128. Xerxis ad Pauſaniam. c. 129. Themiſtoclis ad Artaxerxem. c. 137. Regis Perſarum ad Lacedaemonios. IV, 50. Niciae ad Athen. VII, 11.
Epitadas Molobri fil. IV, 8. et 31. defunctus. IV, 38.
Epitelidas Hegeſandri fil. IV, 132.
Erae vrbs. VIII, 19. Vide *Strab.* l. 13. deficit ab Athen. *ibid.*
Eraſinides Corinth. VII, 7.
Eraſiſtratus pater Phaeacis. V, 4.
Eratoclides pater Phalii. I, 24.
Erechtheus rex Athen. II, 15.
Ereſus *vel* Ereſſus vrbs Lesbi. III, 18. Vide *Strab.* l. 13. ab Athen. deficit. *ibid.* reducta a Pachete. III, 35. iterum deficit. VIII, 23. et 100.
Eretrienſes cum Chalcidenſibus bellum gerunt. I, 15. ſubditi et tributarii Athen. VII, 57. Eretrienſium vrbs etc. VIII, 95.
Erineum Doricum. I, 107. et *Schol.* ibid. Vide *Strab.* l. 9. Erineum Achaicum. VII, 34. Vide *Pauſan.* in Achaicis.
Erineus fl. VII, 34. 80. et 82. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 183.
Erinnyes. I, 91.
Eriphyle vxor Amphiarai et mater Amphilochi et Alcmaeonis. *Schol.* ad I, 68. et ad II, 102.
Erythrae Boeotiae. III, 24 et *Schol.* ib.
Erythraea Ioniae. III, 33. Vide *Herod.* l. 1. et *Strab.* l. 13. Erythraei deficiunt ab Athen. VIII, 14.
Eryx vrbs Siciliae. VI, 2. et 46. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 238.
Eryxidaidas. IV, 119.
Eteonicus Laced. VIII, 23.
Eualas Spartanus. VIII, 22.
Euarchus tyrannus Aſtaci. II, 30. ab Athenienſibus eiectus. *ibid.* a Corinthiis reſtitutus. c. 30. Euarchus alter. VI, 3.
Euboea ab Athen. deficit. I, 114. ab iisdem tota ſubacta. *ibid.* iterum deficit. VIII, 5. et 95.
Eubulus. VIII, 23.
Eucles dux Athen. IV, 104. Eucles dux Syrac. VI, 103.
Euclides, vnus e conditoribus Himerae. VI, 5.
Eucrates pater Diodoti. III, 41.
Euctemon. VIII, 30.
Eudemus. VII, 69.
Euenus fl. II, 83. Vide *Strab.* l. 10.
Eueſperitae. VII, 50.
Euetion dux Athen. VII, 9.
Eumachus Chryſidis fil. II, 33.
Eumenidum aedes. I, 126.
Eumolpidae. VIII, 53. *Schol.* ad II, 15. init.
Eumolpus cum Erechtheo bellum gerit. II, 15.
Euphamidas Ariſtonymi fil. II, 33. IV, 119.
Euphemus Athenienſium legatus. VI, 75. orationem habet ad Camarinenſes. c. 81.
Euphiletus pater Charoeadae. III, 86.
Eupoeidas pater Amphiae. IV, 119.
Eupolium vrbs Locr. III, 96. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 540. a Pelop. capitur. III, 102.
Eupolpidas Daimachi fil. III, 20.
Euripides pater Xenophontis. II, 70. et 79.
Euripus Euboeae. VII, 29. et 30.
Europus oppugnatur. II, 100.
Eurotas fluv. *Schol.* ad II, 39.
Eurybatus. I, 47.
Euryelus vel Euryalus. VI, 97. VII, 43. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 144 etc.
Eurylochus Spartanus. III, 100. etc. Locros ſubigit. c. 102. defunctus. c. 109.
Eurymachus Leontiadae fil. II, 2. a Plataeenſibus interficitur. c. 5.
Eurymedon fl. I, 100. Vide *Strab.* l. 14.
Eurymedon Theuclis fil. III, 80. Corcyraeis auxilio mittitur. *ibid.* dux Athen. c. 91. in Siciliam mittitur. IV, 2. et 46. bellum infert Corcyraeis. IV, 46. ob reditum ex Sicilia pecunia multatur. c. 65. iterum in Siciliam mittitur. VII, 16. etc. Syracuſas venit. VII, 42. discedere cupit. c. 49. cadit in proelio. c. 52.
Euryſtheus rex Mycenarum ab Heraclidis caeſus. I, 9.
Euryranes. III, 94. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 436.
Eurytimus pater Archetimi. I, 29.
Euſtrophus Laced. V, 40.
Euthycles pater Xenoclidis. I, 46. III, 114.
Euthydemus Athen. V, 19. et 24. bello Syracuſano dux creatur. VII, 16. vltimo proelio cum Syrac. infeliciter pugnat. VII, 69.
Euxinus pontus. II, 97.
Execeſtus pater Sicani. VI, 73.
Exequiae bello caeſis ab Athen. factae. II, 34.
Exercitus Athen. quisnam maximus. II, 32. quisnam Graecorum pulcerrimus. V, 60. Lacedaemoniorum qualis. c. 66.
Expeditio Troiana qualis et quanta. I, 9. 10. et 11. expeditiones ſuperiorum faeculorum quales. I, 10. et 15. *reliquas vide in nominibus eorum, a quibus factae ſunt.*

F.

Fabulam ſemel tantum refert Thucydides. *Schol.* ad II, 29.
Fabula Alcmaeonis. II, 102.
Fames in obſidione Potidaeae. II, 70.
Ferrum geſtandi mos barbaricus quando deſierit. I, 6.
Feſtus dies maximus Iouis Meilichii. I, 126. Feſtorum dierum nimis ſuperſtitioſa obſeruatio quot clades Lacedaemoniis attulerit. IV, 5. V, 82. feſtum diem Athenienſes quid eſſe ducerent. I, 70. feſtum Apollinis Maloëntis. III, 3.
Flammarum eructatio ex Aetna quoties tempore Thucydidis contigerit. III, 116.
Foedus quinquennale inter Pelopon. et Athen. I, 112. tricennale inter eosdem. c. 115. quamdiu durauerit. II, 2. aperte ruptum. c. 7. Foedus inter Acarnanes et Amphilochos. III, 114. inter Athen. et Laced. V, 17. eius formula. c. 18. quando ruptum. c. 25. aliud inter eosdem. c. 22. eius formula. c. 23. Foedus inter Athen. et Argiuos Eleosque etc. V, 46. eius formula. c. 47. inter Argiuos et Laced. c. 76. eius formula. c. 77. aliud inter eosdem. c. 78. eius formula. c. 79. Foedus inter Eleos et Corinthios atque Argiuos. c. 31. inter Argiuos et Laced. c. 78. eius formula. c. 79. Foedus inter Laced. et Tiſſaphern. etc. VIII, 17. eius formula. VIII, 18. aliud inter eosdem. c. 36. eius formula. c. 37. et rurſus aliud. c. 57. eius formula. c. 58. Foedera iureiurando caeſis hoſtiis confirmata. I, 47. columnis lapideis inciſa. *ibid.* et c. 56.
Fons Ἐννεάκρουνος, antea Callirhoë dictus. II, 15.
Fontes, locus in Amphilochia. III, 105. 106.
Foſſa regis Perſarum. IV, 109.
Fretum Siculum. IV, 24.
Funebris oratio Periclis. II, 35.

G.

Galepſus ſiue Gapſelus, Thaſiorum colonia. IV, 107. V, 6. ad Braſidam deficit. IV, 107. a Cleone expugnata. V, 6.
Gauletes. VIII, 85.
Gela fl. VI, 4. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 197. Gela vrbs, quando et a quibus condita. *ibid.*
Gelo rex Syrac. VI, 4. et *Schol.* ad I, 14.
Geloi Acragantem condunt. VI, 4. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 202. Syracuſ. opem ferunt contra Athen. VII, 33. vbi habitent. VII, 58.
Geraſtius menſis Laced. IV, 119.
Geraeſtus. III, 3. et *Schol.* ibid. Vide *Strab.* l. 10.
Geranea. I, 105. et *Schol.* ib. Vide *Pauſaniam* in Atticis; mons in agro Megarenſi. IV, 70. transitu difficilis etc. I, 108.
Getae Scythis finitimi, cultu ſimiles etc. II, 96.

Gigonus. I, 61. et *Schol.* ibid. Vide *Herodot.* l. 7.
Glauce in agro Mycalesio. VIII, 79.
Glaucon Leagri filius. I, 51. Leagri Glauconis fil. meminit *Herodot.* l. 9. c. 74.
Goaxis liberi Pittacum interficiunt. IV, 107.
Gongylus Eretrienſis. I, 128. Gongylus dux Corinth. VII, 2. Vide *Plutarchi* Niciam.
Gortynia, vrbs. II, 100.
Gortys vrbs Cretae. *Schol.* ad II, 85. Vide *Meurſii* Cretam.
Graaei. II, 96.
Graecia inſtabiliter olim habitata. I, 2. qualis ante bellum Troianum. c. 3. et poſt bellum Troi. c. 12. vnde et quando Hellas nominari coepta. c. 3. etc. colonias emittit. c. 12. a Tyrannis impedita, ne illuſtre aliquod facinus ederet. c. 17. quanta mala ex bello et ſeditionibus paſſa ſit. III, 82. Graeciae vrbes vbi olim conditae. I, 7. Graeci priſci quo vitae genere et cultu vſi ſint. c. 5. 6. quomodo ad Troianam expeditionem profecti ſint. c. 9. ad Troiam appulſi quid geſſerint. c. 11. rei nauali operam dare coeperunt. c. 13. latrocinia ſuſtulerunt. ib. quomodo bellum olim geſſerint. c. 15. quando partim ad Athenienſes partim ad Laced. diuiſi transierint. c. 18. Graecorum duces exſtiterunt Lacedaemonii in bello Medico. ibid. Athenienſes autem poſt Pauſaniae iniurias. c. 95.
Greſtonia. II, 99. et 100. Vide *Herodot.* l. 7.
Gylippus Cleandridae fil. praefectus Syracuſanis a Laced. miſſus. VI, 93. Syracuſas venit. VII, 1. vincitur ab Athen. c. 5. eosdem poſtea vincit. c. 6. Plemmyrium capit. c. 22. noua Syracuſanis auxilia adducit. c. 50. pugnat cum Athen. eosque vincit. c. 69. eorum fugam impedire ſtatuit. c. 74. Niciam capit. c. 85. naues ex Sicilia domum reducit. VIII, 13.
Gymnopaediae Laced. V, 82.
Gyrtonii Theſſaliae. II, 22.

H.

Halex fl. III, 99.
Haliae. I, 105. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſaniam* in Corinthiacis. Halienſis ager. II, 56.
Haliartii. IV, 93. Vide *Strab.* l. 9. et *Pauſan.* in Boeoticis.
Halicarnaſſus. VIII, 42. Vide *Herod.* l. 1. *Strab.* l. 14.
Halys fl. I, 16. Vide *Herod.* l. 1. et 7.
Hamaxitus. VIII, 101. Vide *Strab.* l. 13.
Harmatus. VIII, 101.
Harmodius adamatus ab Ariſtogitone. VI, 54. ſolicitatus ab Hipparcho. c. 54. ab eodem contumelia affectus. c. 56. Hipparchum perimit. I, 20. et *Schol.* ibid. VI, 54. etc.
Harmoſtes Laced. VIII, 5. Vide *Meurſii* Miſcell. Lacon. l. 2. c. 4.
Harpagium. VIII, 107. Vide *Strab.* l. 13.
Hegeſander pater Epitelidae. IV, 132. Hegeſander Theſpienſis. VII, 19.
Hegeſandrides Hegeſandri fil. VIII, 91. et 94.
Hegeſippidas Laced. V, 52.
Helena. I, 9.
Helimiotae pop. Maced. II, 99.
Helixus Megarenſis. VIII, 80.
Hellanicus Hiſtoricus. I, 97.
Hellas qualis ante bellum Troi. I, 3. Helladis nomen olim vniverſae Graeciae non erat commune. *ibid.* vnde deductum. *ibid.*
Hellen Deucalionis fil. I, 3. in Phthiotide imperat. *ibid.* Hellenes, qui circum Pharſala habitant, qui et Achaei. *Schol.* ad IV, 78.
Hellenotamiae, quaeſtores Graeciae. I, 96. et *Schol.*
Hellespontus. I, 89. VIII, 62.
Helorina via. VI, 70. VII, 80. Vide *Cluverii* Sicil. p. 183. 186.
Helos vrbs. IV, 54. *Schol.* ad I, 101. Vide *Meurſii* Miſcell. Lacon. l. 4. c. 6.
Helotes vnde dicti. *Schol.* ad I, 101. a Laced. deficientes Ithomen feceſſerunt. I, 101. cur Meſſenii vocati. *ibid.* iis bellum intulerunt Laced. c. 102. timentur a Laced. IV, 80. eorum 2000. clam ſuſtulerunt. ibid. ſub Braſida militantes libertate donantur. V, 34. quam iis pollicita ſunt Laced. IV, 26.
Heraclea in agro Trachinio. III, 92. IV, 78. V, 51. condita a Laced. III, 92. Vide *Strab.* l. 9. in Boeotorum fidem recepta. V, 52. Heracleotae a Melienſibus etc. proelio ſuperati. c. 51.
Heraclidae Euryſtheum interficiunt. I, 9. Peloponneſum tenent. I, 12. oraculum conſulunt. *Schol.* ibid.
Heraclides Lyſimachi fil. dux Syrac. VI, 73. et 103.
Heraeenſes. V, 67. Vide *Polyb.* l. 4. et *Pauſan.* in Arcad.
Herculis liberi. *Vide* Heraclidae. Herculis ſacra apud Syracuſanos. VII, 73. eius templum in agro Mantinico. V, 64.
Hermae Athenienſium quales. VI, 27. et *Schol.* ibid. praeciſae. *ibid.* de iis inquiſitio facta. VI, 53.
Hermaeondas Thebanus. III, 5.
Hermione. *Schol.* ad I, 128. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſan.* in Corinth. Hermionis triremis. I, 128. Hermionenſis ager. II, 56.
Hermocopidae. *Schol.* ad VI, 27.
Hermocrates Hermonis fil. pacem Sicilienſibus ſuadet. IV, 59. Syracuſanos hortatur ad ſe praeparandos contra infeſtum Atticae claſſis aduentum. VI, 33. vir prudens et fortis. VI, 72. Syracuſanos poſt cladem acceptam conſolatur et confirmat. *ibid.* Imperator factus a Syrac. c. 73. ad Camarinenſes orationem habet. c. 76. quo commento vſus ſit ad decipiendos hoſtes. VII, 73. in exſilium a Syracuſanis mittitur. VIII, 85.
Hermon pater Hermocratis. IV, 58. VI, 32. Hermon circitorum praefectus. VIII, 92.
Herodotus a Thucydide notatus. *Schol.* ad I, 21. et 22. bis.
Heſiodus in Iouis Nemeaei templo creditur obiiſſe. III, 96.
Heſſii. III, 101.
Heſtiaea. *Schol.* ad I, 114. Vide *Strab.* l. 9. Heſtiaeenſes ſede pulſi ab Athenienſibus. I, 114. Athenienſium coloni in Euboea. VII, 57.
Heſtiodorus Ariſtoclidae fil. II, 70.
Hetruſci iuuant Athenienſes. VI, 88. et 103. vincunt Syracuſanos. VII, 53.
Hiera inſula, Vulcani officina. III, 88. Vide *Cluverii* Sicil. p. 396. etc. Hierenſes. III, 92.
Hieramenes. VIII, 58.
Hieron. *Schol.* ad I, 14.
Hierophon Antimneſti fil. III, 105.
Himera. VI, 5. et 62. a quibus condita. VI, 5. Vide *Cluverii* Sicil. p. 280. 281.
Hippagogae naues. IV, 42. Vide *Schefferum* de militia nauali, l. 4. c. 1. quando primum factae ab Athenienſibus. II, 56.
Hippagretes Laced. IV, 38. Vide *Meurſii* Miſcell. Lacon. l. 2. c. 4.
Hipparchus Hippiae et Theſſali frater, Piſiſtrati fil. I, 20. et *Schol.* ſolicitat Harmodium. VI, 54. et contumelia irritat. VI, 56. ab eodem interficitur. I, 20. VI, 57.
Hippias pater Piſiſtrati. VI, 54. alter Piſiſtrati fil. natu max. I, 20. VI, 54. Hipparchi et Theſſali fr. *ibid.* principatum obtinet. *ibid.* et c. 55. quomodo ſe geſſerit in tyrannide. c. 59. imperio ſpoliatus ad Aeantidem eſt profectus etc. c. 59. Hippias Arcadum dux a Pachete fraude interemtus. III, 34.
Hippocles Lampſacenus tyrannus. VI, 59. Hippocles Menippi fil. VIII, 13.
Hippocrates Ariphronis fil. Athenienſium dux. IV, 66. quas res geſſerit circa Megara. c. 67. Delium communit. c. 90. Megara tentat. c. 66. etc. Megarenſium longos muros capit. c. 67. Niſaeam occupat. c. 69. pugnaturus cum Boeotis milites adhortatur. c. 95. in proelio caeſus. c. 101. Hippocrates Gelae tyrannus. VI, 5. Hippocrates Spartanus. VIII, 35. et 99.
Hippodromus Byzantii. *Schol.* ad I, 132.
Hippolochidas. IV, 78.
Hipponicus Calliae fil. III, 91.
Hipponoidas Laced. V, 71.
Hippotoxotae. II, 13. et 96.
Hiſtiaeus. *Schol.* ad I, 138. Vide *Herodotum.*
Hiſtoria Thucydidis qualis. I, 21. et 22. Attica Hellanici. I, 97.
Homerus. I, 3. 9. 10. eius verſus citantur. III, 104. bis.
Hyacinthia Laced. V, 23.

Hyaei. III, 101. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 544.
Hybla vrbs. VI, 62. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 333. Hyblaei. VI, 94.
Hyblon rex Siculus. VI, 4.
Hyccara oppidum Sicanicum. VI, 62. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 272. eſt et piſcis nomen apud Athenaeum.
Hylias fl. VII, 35.
Hyllaicus portus. III, 72. et 81.
Hyperbolus, ciuis Athen. a quibus interemtus. VIII, 73.
Hyperochidas. VI, 55.
Hyſiae. III, 24. et *Schol.* ibid. V, 83. Vide *Herodot.* l. 9. et *Pauſan.* in Corinthiacis.
Hyſtaſpes pater Piſſuthnae. I, 115.

I.

Iapygia prom. VI, 30. et 44. VII, 33. Iapyges. *ibid.* et *Schol.*
Iaſus Ioniae op. VIII, 28. et 29. Vide *Strab.* l. 14. et *Polyb.* l. 16. Iaſicus ſinus. c. 26.
Iberia. *Schol.* ad I, 12. VI, 2. Iberi. *ibid.* bellicoſiſſimi. VI, 90.
Icarus. III, 29. VIII, 99. Vide *Strab.* l. 10. et 14.
Ichthys prom. II, 25. Vide *Strab.* l. 13.
Ida. IV, 52. VIII, 108. Vide *Herodot.* l. 1, 7. *Strab.* l. 12.
Idacus. VIII, 104.
Idomene Macedoniae a Thracibus capta. II, 100. Idomene Amphilochiae. III, 112.
Iege, Siculorum munitio. VII, 2.
Ielyſus vrbs Rhodi. VIII, 44.
Ignis ex Aetna erumpit. III, 116. Vide *Ariſtot.* de mundo, c. 4. et 6. Ignibus ſignum dari ſolitum. II, 94. III, 22. et 80.
Illyrii. I, 26. IV, 124.
Imbrii. III, 5. IV, 28.
Imera. *Vide* Himera.
Imeraeum iuxta Amphipolin. VII, 9.
Inarus Pſammetichi fil. Afrorum rex. I, 104. Aegyptum ad defectionem a Perſis concitat. *ibid.* in crucem actus. c. 110.
Incendium magnum Plataeae. II, 77.
Induciae annuae inter Athen. et Laced. IV, 15. earum formula. c. 16. inter eosdem. IV, 117. earum formula. c. 118. induciae decemdiales inter Athen. et Boeot. V, 26. et 32. inter Chalcid. et Athen. VI, 7. et 10. *Vide etiam* Foedus.
Ineſſa. *Vide* Neſſa. Ineſſaei VI, 94.
Inquiſitio Athenienſium de ſacris violatis. VI, 53.
Inſcriptio Pauſaniae in tripode Delphico. I, 132.
Inſulae continenti adiunctae. II, 102.
Inundatio circa Euboeam etc. III, 89.
Iolaus. I, 62.
Iolcius Athen. V, 19.
Iones Athenienſium coloni et conſanguinei. I, 2. 12. et 95. II, 15. III, 86. IV, 61. magnam claſſem Cyri temporibus ſibi compararunt. I, 13 maris imperium obtinent. *ibid.* a Cyro ſubacti. I, 16. a Perſis ad Athenienſes deficiunt. I, 95. perpetui Dorienſium hoſtes. VI, 82. Ionum in Delo conuentus. III, 104. Ionius ſinus. I, 24. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 99.
Iouis templum. *Vide* Iuppiter.
Ipnenſes. III, 101.
Irruptio Laced. in Atticam. *Vide* Lacedaemonii.
Iſarchidas Iſarchi fil. I, 29.
Iſchagoras Laced. IV, 132. V, 21.
Iſocrates dux Corinth. II, 83.
Iſotochus pater Pythodori. III, 115.
Iſter fl. II, 96.
Iſthmia, ſiue Iſthmici ludi. VIII, 10. Iſthmica foedera. *ibid.* et c. 9.
Iſthmionicus Athen. V, 19.
Iſthmus Pallenes. I, 56. Iſthmus Leucadius. III, 81.
Iſtone mons. III, 85. IV, 46.
Italia vnde dicta. VI, 2. eius pleraque oppida a Pelop. condita. I, 12.
Italus Arcadum rex. VI, 2.
Itamanes. III, 34. res ab eo geſtae. *ibid. et in ſeqq.*
Ithome. I, 101 et *Schol.* a Lacedaemoniis obſidetur. I, 101. et 102. deditur Laced. c. 103.
Ithomita Iupiter. *Vide* Iupiter.
Itonenſes. V, 5.
Itulus. *Schol.* ad I, 29.
Itys. I, 29.
Iunonis templum. I, 24. III, 24. et 68. IV, 133. VI, 75.
Iupiter Ithomita. I, 103. Iupiter Meilichius. I, 126. eiusque feſtum. *ibid.* Iupiter Liberator. II, 71. Iupiter Nemeaeus, eiusque templum. III, 96. Iupiter Olympius. V, 31. et 50. eius templum. I, 15. III, 14. Iouis (neſcio cuius) templ. VIII, 19.
Iurisiurandi formula inter Lacedaem. et Athen. V, 18. alia iurisiurandi formula. c. 47.

L.

Labdalum. VI, 97. etc. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 147. etc.
Lacedaemon qualis vrbs. I, 10. a Dorienſibus condita. c. 18. ſeditionibus diuturnis conflictata, bonis legibus vſa, tyrannidis ſemper immunis. *ibid.* ſeruis abundat. VIII, 40. Lacedaemonii duas Peloponneſi partes colunt, et totius ditionem tenent. I, 10. Laced. qualis cultus et veſtitus. c. 6. primi corpora nudarunt et vnxerunt certaturi. *ibid.* plerosque tyrannos ex Graecia fuſtulerunt. c. 18. Graecorum duces electi. *ibid.* eandem reip. formam ſeruarunt. *ibid.* ab Athenienſibus diſſociati bellum cum iis gerere coeperunt. *ibid.* quomodo ſociis imperarint. c. 19. quaenam eos impulerint ad bellum ſuſcipiendum contra Athen. c. 23. et 24. etc. c. 56. 66. 88. 102. bellum illaturi conuentus ſociorum indicunt. c. 67. poſt conciones vtrinque habitas ſententiam ferunt Athenienſes iniuſte agere, decernuntque foedera eſſe rupta. c. 79. et 87. et 118. voce, non calculis ſuffragia dant. c. 87. in ſuffragiis ferendis quot calculis vtantur reges Laced. I, 20. et *Schol.* ibid. bellum gerendum eſſe decernunt. I, 88. per legatos poſtulant, ne Athenienſes muros reficerent. c. 90. a Themiſtocle illuduntur *ibid. et in ſeqq.* Pauſaniam ad cauſam dicendam arceſſunt. c. 95. 128. etc. Themiſtoclem accuſant. c. 135. in Atticam irrupturi terrae-motu impediuntur. c. 101. contra Helotas, qui erant Ithomae, bellum gerunt. *ibid. et in ſeqq.* palam diſſentiunt ab Athen. c. 102. mari pugnant cum Athen. et vincuntur. c. 105. ſuppetias ferunt Dorienſibus, eorum metropoli. c. 107. ſuperant Athenienſes ad Tanagram. c. 108. foedera quinquennalia ineunt cum Athen. c. 112. bellum ſacrum ſuſcipiunt, et templum Apollinis Delphis tradunt. *ibid.* irrumpunt in Atticam. c. 114. cum Athen. tricennalia foedera percutiunt. c 115. ad bellum tardi. c. 118. de bello Athenienſ. inferendo oraculum conſulunt. *ibid.* ſocios iterum conuocant, et cum iis deliberant de bello. c. 119. tandemque bellum decernunt. c. 125. legatis ab Athen. miſſis imperarunt, vt ſcelus Cylonium expiarent. c. 126. etc. iis viciſſim imperant Athen. vt piaculum ad Taenarum admiſſum ex vrbe pellerent. c. 128. per legatos poſtulant ab Athen. vt Potidaeae obſidione recederent etc. et vt decretum de Megarenſibus reſcinderent. c. 139. hisce reſpondent Athen. c. 145. eorum ad bellum apparatus. II, 7. etc. et ſocii. II, 9. Atticam inuadunt. c. 18. Oenoën fruſtra oppugnant. *ibid.* Atticam depopulantur. c. 19. et 23. domum reuertunt. *ibid.* Aeginetis pulſis electisque Thyream incolendam dederunt. c. 27. iterum in Atticam irrumpunt. c. 47. bellum inferunt Zacyntho. c. 66. eorum legati ab Athen. intercepti. c. 67. copias ducunt verſus Plataeam. c. 71. eamque oppugnant. c. 75. et obſidione cingunt. c. 77. Acarnaniam inuadunt. c. 80. pugnant cum Athenienſ. c. 83. et ſuperantur. c. 84. iterum ſe parant certamini. c. 85. etc. duces eorum milites adhortantur. c. 87. proelium committunt vario Marte. c. 90. etc. Piraeeum nequicquam tentant. c. 93. etc. in Atticam irrumpunt. III, 1. Mitylenaeis ſuccurrere volunt. c. 15. claſſem in Lesbum mittere ſtatuunt. c. 16. in Atticam irrumpunt. c. 26. eorum claſſis in Aſiam traiicit. c. 29. in Peloponneſum ſe recipit. c. 33. eamque proſequuntur Athen. ibid. Plataeam deditione accipiunt. c. 52. eorum de ciuibus et vrbe Plataeenſium iudicium. c. 58. in Corcyram claſſem mittere ſtatuunt. c. 69. Corcyraeos vincunt. c. 78. etc. metu Athen. ab Corcyra fugiunt. c. 81. Atticam inuaſuri terrae-motibus abſterrentur.

c. 89. Heracleam coloniam deducunt. c. 92. cum Ambraciotis expeditionem ſuscipiunt contra Amphil. c. 105. poſt cladem ab Acarnanibus acceptam Ambraciotas deſerunt. c. 109. etc. in Att. irrumpunt. IV, 2. poſt Pylum captam domum redeunt. c. 6. ad Pylum exercitum admouent. c. 8. Sphacteriae praeſidium imponunt. *ibid.* Pylum terra marique oppugnant. c. 11. etc. ſuperantur ab Athen. c. 14. inducias faciunt cum Athen. c. 16. legatos mittunt Athenas. c. 16. eorum ad Athenienſes oratio. c. 17. re infecta et pace non impetrata redeunt. c. 22. in Sphacteria obſidentur. c. 36. eosque aggrediuntur Athen. c. 31. etc. deditionem faciunt. c. 38. captiui Athenas deferuntur etc. c. 41. epiſtola miſſa ad Laced. a rege Perſarum, intercepta ab Athen. c. 50. conſternantur poſt clades acceptas. c. 55. Helotas ablegandi cauſas quaerunt. c. 80. Amphipolin capiunt. c. 106. inducias annuas faciunt cum Athen. c. 117. etc. ad pacem inclinant. V, 14. foedera ineunt cum Athen. c. 18. et 23. accuſant Corinthios. c. 30. in Arcadiam expeditionem ſuſcipiunt. c. 33. Helotas ſub Braſidae ductu pugnantes libertate donant. c. 34. ſuſpecti ſunt ab Athen. c. 35. cum Boeotis ſocietatem inſtituunt. c. 39. Panactum Athen. reddunt. c. 42. aditu ad Iouis Olympii templum ab Eleis prohibiti. c. 49. Epidauriis ſuccurrunt. c. 56. contra Argiuos arma mouent. c. 57. Agidi ſuccenſent. c. 63. et 65. Tegeatis opem ferunt. V, 64. in agrum Mantinicum irrumpunt. *ibid.* aciem inſtruunt contra Argiuos. c. 66. exercitus ordo. c. 67. etc. ad tibicinum cantum incedunt ad proelium. c. 70. Argiuos ad Mantineam vincunt. c. 73. atque hac victoria infamiae notam, ob cladem in Sphacteria acceptam ſibi ab vniuerſis Graecis inuſtam, delent. c. 75. iis pacem dant. c. 77. et foedera ineunt. c. 79. oligarchiam Argis inſtituunt. c. 81. muros Argiuorum diruunt. c. 83. Hyſias capiunt. *ib.* agrum Argiuum depopulantur. VI, 7. ſuppetias Syracuſ. ferre decernunt. c. 93. Syracuſas veniunt. VII, 2. vario Marte pugnant cum Athen. c. 5. etc. bellum contra Athen. inſtruunt. c. 18. Atticam ingreſſi Deceleam communiunt. c. 19. naualia in Siciliam auxilia mittunt. *ibid.* Syracuſas aduenient. c. 21. Chios adiuuant. VIII, 6. in Chium proficiſcentes fugantur ab Athen. c. 10. foedus faciunt cum rege Perſarum. c. 18. 37. 58. ab Athen. obſeſſi erumpunt. c. 20. laſum capiunt. c. 28. nouam claſſem in Aſiam mittunt. c. 39. pugnant cum Athenienſ. et vincunt. c. 42. Rhodum occupant. c. 44. partem claſſis ad Pharnabazum mittunt. c. 80. cum Athenienſ. pugnant, eosque profligant. c. 95. nauali proelio decertant cum Athenienſ. et ſuperantur. c. 104. et 106. Lacedaemoniorum ingenium. I, 69. 70. 84. VIII, 96. in re nautica tyrocinium. II, 85. breuiloquentia. IV, 17. *Schol.* ad I, 84. et 86. init. et ad IV, 84. Carnea. V, 75. Gymnopaediae. V, 82. eorum agrum ab Argiuo diſterminat Thyrea. IV, 56. Lacedaemoniorum diſciplina ſeuera. *Schol.* ad I, 84. eorum et Athenienſium diſciplina diuerſa. II, 37. et 38. etc. Ariſtocratia. *Schol.* ad II, 37. Reges ab Hercule orti. *Schol.* ad II, 37. et ad V, 16. Reges in exercitu ſummum imperium habent. V, 66. Lacedaemonii peregrinos ciuitate pellebant. II, 39. *Schol.* ad I, 77. extr. et II, 39. concionibus habitis ſeorſim conſultabant. *Schol.* ad I, 78. concilia ſociorum plenilunio habebant. *Schol.* ad I, 67. cum duabus partibus ſociorum ad bella proficiſcebantur, tertia domi relicta. *Schol.* ad II, 10. et 12. III, 15. hoſtes fuſos non longe perſequebantur. V, 73. omnia in Republ. occulta habebant. V, 68. *Schol.* ibid. Carneis a militia abſtinebant. V, 54. 75. 76. *Schol.* ad V, 54. item propter terrae motum. I, 101. III, 89. V, 50. pueros recens natos clypeo, iuxta quem haſta poſita erat, imponebant. *Schol.* ad II, 39. Lacedaemoniorum gymnopaedia. V, 82. Διαπαιδαγωγησις puerorum. *Schol.* ad II, 39. balnea. Vide Balneum.

Lacedaemonius Cimmonis fil. I, 45.

Laches Melanopi fil. dux claſſis in Siciliam miſſae. III, 86. et 115. VI, 1. 6. et 75. Mylis bellum infert. III, 90. Locros acie vincit. c. 103. eorum caſtellum capit. c. 115.

Laches Athen. V, 19. et 24.

Lacon Aeimneſti fil. III, 52.

Lada inſula Mileto adiacens. VIII, 17. et 24. Vide *Herod.* l. 6. et *Pauſan.* in Atticis.

Laeſpodias dux Athen. VI, 105. VIII, 86.

Laeſtrygones. VI, 2. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 15.

Lamachus Xenophanis fil. vnus e tribus ducibus Athen. expeditionis in Sicil. IV, 75. VI, 8. claſſem amittit. IV, 75. eius de bello Siculo ſententia. VI, 49. occumbit in proelio. VI, 101. Lamachus Athen. V, 19. et 24.

Lamis condit Trotilum. VI, 4.

Lamphilus Laced. V, 19. et 24.

Lampon Athen. *ibid.*

Lampſacus Themiſtocli datur ab Artaxerxe. I, 138. vini feraciſſimum. *ibid.* ab Athen. deficit. VIII, 62. a Strombichide recipitur. c. 62. de eius ſitu vide *Strab.* l. 13.

Laodicea in Oreſtide ſita. IV, 134.

Laophon. VIII, 6.

Laphilus. *Vide* Lamphilus.

Lariſſa. VIII, 101. Vide *Strab.* l. 13. Lariſſaei. II, 22.

Latmos inſula; *in all. Codd.* Patmos. III, 33.

Latomiae Syracuſarum. VII, 86. *Vide* Lithotomiae.

Latrocinia tam a Graecis quam barbaris olim exercebantur. I, 5. et 8. a Minoë e mari ſublata. I, 4. et a Graecis poſtea. c. 13.

Laurius mons. II, 55. VI, 91. Vide *Pauſaniam* in Atticis; et *Meurſium* de pop. Att. p. 69.

Leaei. II, 96.

Leager pater Glauconis. I, 51.

Learchus Callimachi fil. II, 67.

Lebedus. VIII, 19. Vide *Herodot.* l. 1. *Strab.* l. 14. ad defectionem inducitur a Chiis. *ibid.*

Lectus. VIII, 101. Vide *Strab.* l. 14.

Lecythus. IV, 113. oppugnatur a Braſida, ac expugnatur. c. 115. et 116. etc. Palladi dedicatur ab eodem. *ibid.*

Legati Laced. ad Perſarum regem ab Athenienſ. capti et ſupplicio affecti. II, 67. legati Corcyr. ab Athen. in cuſtodiam dati. III, 72. legati vndecim Laced. Aſtyocho adiuncti. VIII, 39. legatum Archidami pacis cauſa miſſum in vrbem non admittunt Athen. II, 12. legationes inuicem inter Lacedaem. et Athen. ante bellum miſſae. I, 126.

Lelantius ager. *Schol.* ad I, 15.

Lemnus inſula. IV, 109. VIII, 102. Athen. ſubiecta. I, 115. morbo Attico afflicta. II, 47. Lemnii. III, 5. IV, 28. V, 8. ſocii Athen. in expeditione Sicil. VII, 57. eadem cum Athen. lingua, iisdemque inſtitutis vtuntur. *ibid.*

Leocorium fanum. I, 20. et *Schol.* ib. VI, 57.

Leocrates Stroebi fil. I, 105.

Leogorus pater Andocidis. I, 51.

Leon Lacedaem III, 92. Leon pater Paedariti. VIII, 28. Leon dux Athen. VIII, 55. et 24. Leon dux Spart. VIII, 61. Leon vicus. VI, 97. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 147, 171.

Leonides pater Pliſtarchi. I, 132. et *Schol.* ib.

Leontiades pater Eurymachi. II, 2.

Leontini a Chalcidenſibus conditi. VI, 3. et 79. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 126, 128. Leontini cum Syracuſanis bellum gerunt. III, 86. quinam eorum ſocii. *ibid.* ſeditione laborant. V, 4. eorum potentiſſimi Syracuſas migrant etc. ibid. Athenienſium cognati. VI, 50. Chalcidenſes origine. VI, 79.

Leos quidam filias ſuas immolat. *Schol.* ad I, 20.

Leotychides rex Laced. I, 89.

Lepas Acraeum. VII, 78.

Lepreum. V, 31. bis. 34. et 49. Vide *Pauſan.* Eliacorum 2. Lepreatae bellum gerunt cum Arcadibus. V, 31. eorum cum Eleis contentio. *ibid. et in ſeqq.*

Lerus. *al.* Derus. VIII, 27.

Lesbus ab Athen. ad Laced. deficit. III, 2. ab Athen. recepta. III, 51. VIII, 5. a Chiis tentata. VIII, 22. Lesbiis vt imperarint Athen. I, 19. Lesbii in ſocietatem recepti a Laced. III, 15. quomodo mulctati ab Athenienſ. III, 50. Lesbii et Boeoti conſanguinei. Vide Boeoti.

Leucas Corinthiorum colonia. I, 30. eius agrum populantur Corcyr. *ibid.* vbi ſita ſit vrbs. III, 94. et II, 30. eam infeſta claſſe petunt Athen. *ibid.* Leucadii Corinthiis contra Corcyraeos naues praebent. I, 27. ſe adiungunt Ambraciotis. II, 80. Leucadius Iſthmus. IV, 8.

Leucimna Corcyrae prom. I, 30. et 47. III, 79. Vide *Strab.* l. 7.
Leuconium. VIII, 24.
Leuc. Tichos, pars Memphidos. I, 104.
Leuctra. V, 54. Vide *Strab.* l. 9.
Lex Odryſarum de muneribus accipiendis. II, 97. leges malae et immotae vtiliores Lonis et mobilibus. III, 37.
Liberi eorum, qui pro patria pugnantes ceciderunt, olim Athenis ad pubertatem vsque publicis ſumtibus alebantur. II, 46.
Libürnides inſulae. *Schol.* ad I, 12.
Libya peſte afflicta. II, 48. Libyes Aegypto finitimi. I, 104.
Lichas Arceſilai fil. Lacedaemonius, in Olympiis victor. V, 50. virgis caeſus ab Eleorum lictoribus. *ibid.* Lacedaemoniorum legatus. V, 22. VIII, 39. Argiuorum hoſpes. V, 76. Argos a Lacedaem. miſſus. *ibid.* cum Tiſſapherne ob foedus contendit. VIII, 43. et 52. moritur. c. 84. Mileſii eum a Lacedaemoniis humari non permiſerunt in eo loco, vbi Lacedaemonii volebant. *ibid.*
Ligyes. VI, 2.
Limera Epidaurus. *Vide* Epidaurus.
Limnae. II, 15. Vide *Meurſii* Athen. Att. l. 3. c. 4. Limnaea, pagus. II, 80. III, 106.
Lindii, loci nomen in Sicilia. VI, 4.
Lindus, vrbs Rhodi. VIII, 44.
Lini ſemen. IV, 26.
Lipara, vna ex Aeoli inſulis. III, 88. et *Schol.* ibid. Vide *Cluverii* Sicil. p. 401. Liparaei Cnidiorum coloni. III, 88.
Lithotomiae. VII, 86. et 87.
Locri Ozolae. I, 5. Naupactum occuparunt. c. 103. Athen. ſocii. III, 95. Aetolis finitimi. *ibid.* Locri Opuntii, quorum pars Epicnemidii. I, 108. II, 32 III, 89. Locri Epizephyrii. VII, 1. Rheginos odio proſequuntur. IV, 1. et 24. in agrum Rheginorum irrumpunt. *ibid.* cum Athen. amicitiam iungunt. V, 5. Athen. aqua et appulſu arcent. VI, 44. Pelop. auxilia mittunt. VIII, 91. Locrides tres. *Schol.* ad III, 89. Vide *Strab.* l. 9.
Longi muri Athen. *Vide* Murus.
Loryma. VIII, 43. Vide *Strab.* l. 14. et *Liuium*, l. 45.
Ludi Deliaci inſtituti. III, 104. ludi in Dianae Epheſiae honorem *ibid.*
Luna eclipſin patitur. VII, 50.
Luſcinia Daulias appellata. II, 29.
Luſtralia feſta. III, 104.
Luſtratio Deli. I, 8. III, 104.
Lycaeum. V, 16. et 54. Vide *Pauſan.* in Arcadicis.
Lycia. VIII, 41.
Lycomedes pater Archeſtrati, I, 57. Clcomedis pater. V, 84.
Lycophron Periandri filius. *Schol.* ad I, 13. med. Vide *Herod.* l. 3. Lycophron dux Corinth. IV, 43. in fuga ab Athen. caeſus. c. 44.
Lycurgus leges Lacedaemoniorum a Cretenſibus et Aegyptiis ſumſit. *Schol.* ad II, 37. init.
Lycus pater Thraſybuli. VIII, 75.
Lyncus. IV, 83. 124. 129. 132. Vide *Strab.* l. 7. Lynceſtae. II, 99. IV, 83. et 124.
Lyſicles pater Abronychi. I, 91. Lyſicles ab Athen. ad pecuniam colligendam miſſus. III, 19. a Caribus ac Anaeitis caeſus. *ibid.*
Lyſimachus pater Ariſtidis. I, 91. pater Arianthidis. IV, 91. et Heraclidis. VI, 73.
Lyſimelia palus. VII, 53. Vide *Cluverii* Sicil. p. 173.
Lyſiſtratus Olynthius. IV, 110.

M.

Macarius Spartanus. III, 100. in acie cadit. c. 109.
Macedonia. I, 58. etc. eius diuiſio. *Schol.* ad II, 99. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 79. et 80. etc. eius deſcriptio. II, 99. etc. eius reges Argis oriundi. *ibid.*
Machaerophori Thraces. II, 96. bellicoſiſſimi. c. 98.
Machina Boeotorum in Delii oppugnatione. IV, 100. Machinae variae a Plataeenſibus excogitatae. II, 75. etc.
Machon dux Corinth. II, 83.
Maeandrius campus. III, 19. Vide *Herodotum*, l. 1. et 2.
Maedi. II, 98. Vide *Polyb.* l. 10.
Maenalia. V, 64. Vide *Pauſan.* in Arcadicis.
Magneſia Themiſtocli data ab Artaxerxe. I, 138. Magneſiae duae. *Schol.* ibid. Vide *Strab.* l. 9. et 14.
Magnetes. II, 101.
Malachia. *Schol.* ad I, 12.
Malea Lesbi prom. III, 4. et *Schol.* ibid. III, 6. prom. Pelop. IV, 54. Vide *Strab.* l. 8, 13. Maliacus ſinus. VIII, 3. Vide *Strab.* l. 9. Malea. VIII, 39.
Maloëatis Apollinis feſtum. III, 3.
Malum malo ſanare; prouerb. V, 65. et *Schol.* ib.
Mantinea. V, 55. VI, 16. Mantinei ſiue Mantinenſes. III, 107. 108. etc. cum Tegeatis acie pugnant. IV, 134. cum Argiis ſocietatem ineunt. V, 29. Arcadiae partem ſubigunt. *ibid.* cum Laced. bellum gerunt. V, 33. ad Laced. ſocietatem redeunt. V, 81. mercede militant. VII, 57.
Manus ferrea. IV, 25. VII, 62.
Marathonia pugna. I, 13. II, 34. VI, 59.
Marathuſa. VIII, 31.
Mare Graecum I, 4. olim vocabatur Caricum. *Schol.* ibid. Aegaeum, I, 98. Creticum. V, 110. IV, 53. Siculum. IV, 24. et 53. VI, 13. Tyrrhenum. IV, 24. maris inundatio Eubocae magnam cladem affert. III, 89. maritimi populi ditiores mediterraneis. *Schol.* ad I, 7.
Marea vrbs. I, 104.
Maſſarius. *Vide* Macarius.
Maſſilia a Phocenſibus condita. I, 13. et *Schol.* ib.
Mecyberna. V, 39. Vide *Herodotum*, l. 7. *Plinium*, l. 4. et *Strab Epit.* l. 7. capta ab Olynthiis. *ibid.* Mecybernaei. V. 18.
Medeon. III, 106. Vide *Liuium*, l. 36. et *Palmerii* Gr. antiq. p. 676.
Medi pugnant cum Athen. *Vide* Marathonia pugna; a Graecis victi ex Europa diſcedunt. I, 89.
Megabates. I, 129.
Megabazus Perſa. I, 109. Megabazus Zopyri fil. *ibid.*
Megacles pater Onaſimi. IV, 119.
Megara Siciliae vrbs. VI, 4. et 94. Hyblaea dicta. VI, 4. Vide *Cluverii* Siciliam. p. 131.
Megara Graeciae. I, 103. tentata ab Athen. IV, 67. etc. conſervata a Braſida. IV, 70. etc. oligarchia ibi conſtituta quamdiu duraverit. IV, 74. Megaris ſiue ager Megarenſis quotannis ab Athen. vaſtatur. II, 31. etc. IV, 66. Megarenſes Corinthiis contra Corcyraeos opem ferunt. I, 27. foro et portubus Atticis arcentur. I, 67. ſe Athenienſibus iungunt. I, 103. ab Athenienſibus deficiunt. I, 114. de vrbe Athen. prodenda agunt etc. IV, 66. et ex ea fugiunt qui proditionem moliebantur. IV, 74. eorum exſules in vrbem reducti. IV, 66. quomodo ſe gerant. *ibid.* longos muros diruunt. IV, 109.
Meilichii Iouis feſtum. I, 126.
Melaei. V, 5.
Melancrides Laced. VIII, 6.
Melanopus pater Lachetis. III, 86.
Melanthus Laced. VIII, 5. Melanthus Meſſenius. *Schol.* ad I, 2.
Meleas Lacon. III, 5.
Meleſander dux Athen. occiditur in Lycia. II, 69.
Meleſias. VIII, 86.
Meleſippus legatus Laced. I, 139. Diacriti fil. II, 12. ab Archidamo Athenas miſſus. *ibid.* re infecta redit. *ibid.*
Melienſes in tres partes diſtincti. III, 92. pugnant cum Heracleotis. V, 51. Melienſis ſiue Meliacus ſinus. III, 96. IV, 100. Vide *Herod.* l. 4.
Meligunis inſ. quae deinde Lipara. *Schol.* ad III, 88.
Melittia Achaiae. IV, 78. Vide *Strabonem*, l. 9.
Melus inſula, vna ex Cycladibus. II, 9. V, 84. Vide *Strab.* l. 10. Melii Lacedaemoniorum coloni. *ibid.* colloquia habent cum Athen. legatis. V, 85. etc. claſſe infeſta ab Athenienſibus petuntur. III, 91. vallo circumdantur V, 114. et expugnantur. V, 116. deditione facta quomodo ab Athenienſ. tractati. *ibid.* coloniam eo deducunt Athen. *ibid.*
Memoriam quidam ex morbo Attico amiſerunt. II, 49.
Memphis. I, 104. et *Schol.* ibid. ab Athen. capta etc. *ibid.*
Menander Athen. ad Syracuſas dux. VII, 16. et 43. vltimo proelio cum Syrac. infeliciter pugnat. VII, 69.

Menas Laced. V, 19. et 24.
Menda in Pallene ſita. IV, 123. Vide *Herodot.* l. 7. et *Strab. Epit.* l. 7. Eretrienſium colonia, ab Athenienſ. ad Laced. deficit. IV, 123. ab Athenienſ. per vim capta ac direpta. c. 130. etc. Mendaei colonos Eionem mittunt. IV, 7.
Mendeſium Nili cornu. I, 110. Vide *Herodot.* l. 2. et *Strab.* l. 17.
Menecolus Camarinae conditor. VI, 5.
Menecrates Amphidori fil. IV, 119.
Menedatus. *al.* Menedaeus. III, 100. et 109.
Meneſtheus poſt excidium Troiae a Theſidis pulſus in Iberiam venit. *Schol.* ad I, 12.
Menon Pharſalius. II, 22.
Mercuriales ſtatuae. *Vide* Hermae.
Meriones. *Schol.* ad I, 10.
Meſſana, *vel* Meſſena, vrbs Sicil. VI, 5. condita ab Anaxila. *ibid.* Vide *Cluverii* Sicil. p. 181. etc. quomodo ſita. IV, 1. VI, 48. Athenienſibus dedita. III, 90. ab iis deficit. IV, 1. a Locrenſibus tenetur. V, 5. ab Athenienſ. fruſtra tentatur. VI, 74. Meſſanii *vel* Meſſanenſes Naxiis bellum inferunt. IV, 25. etc. maximam cladem a Naxiis accipiunt. *ibid.*
Meſſapia gens. VII, 33. Meſſapii. III, 101.
Meſſene in agro Lacon. IV, 41. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſan.* in Meſſenicis. Meſſenii e Pelop. a Laced. pelluntur. I, 101. et 103. ab Athen. Naupacti locantur. I, 103. Phiam capiunt. II, 25. in Pylum reuerti agrum Laconicum infeſtant. IV, 41.
Metagenes. V, 19. et 24.
Metapontium. VII, 33. Metapontini. *ibid.* et 57.
Methone in agro Lacon. II, 25. Methone inter Epidaurum et Troezenem. IV, 45. Methone vrbs Macedoniae finitima. VI, 7. Methonaei. IV, 129.
Methydrium Arcadiae. V, 58. Vide *Pauſan.* in Arcadicis.
Methymna Lesbi vrbs. III, 2. fida Athenienſibus. *ibid.* Methymnaei grauem cladem ab Antiſſaeis accipiunt. III, 18. naues Athen. praebent, caetera liberi. VI, 85. VII, 57. Methymnaei exſules Methymnam adoriuntur etc. VIII, 100.
Metropoli quid debeat colonia. I, 25. Metropolis et coloniae mutuum officium quod ſit. I, 34. et 38.
Metropolis vrbs. III, 107. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 397.
Metus memoriam excutit. II, 87.
Miciades nauarchus. I, 47.
Migrationes olim frequentes in Graecia. I, 2.
Miletus. I, 115. VIII, 17. ab Athen. deficit. *ibid.* tentata ab Athen. VIII, 25. et 30. Milefii cum Samiis bellum gerunt. I, 115. Argiuos ſuperant. VIII, 25. caſtellum a Tiſſapherne Mileti exſtructum capiunt. VIII, 84. et praeſidium, quod illic erat, eiiciunt. *ibid.*
Milichius Iupiter. I, 126.
Militaris Laced. diſciplina. V, 66. etc.
Miltiades pater Cimonis. I, 100.
Mimas. VIII, 34. Vide *Strab.* l. 14.
Mindarus nauarchus Laced. VIII, 85. in Hellespontum nauigat. c. 99. etc. proelio vincitur. c. 104. etc.
Mineruae Chalcioecae templum. I, 134. Mineruae ſignum in arce Athen. II, 13. eius fanum in Lecytho. IV, 116.
Minoa inſ. III, 51. IV, 67. et 118.
Minos primus ſibi claſſem comparat. I, 4. mare piratis liberat. *ibid.* Cycladum imperium obtinet. *ibid.*
Mitylene Lesbi vrbs. III, 2. etc. Vide *Strab.* l. 13. ab Athenienſibus deficit. *ibid.* etc. ab Athenienſ. obſidetur. III, 6. et 18. deditur Athenienſibus. c. 28. Athenienſium de ea crudele decretum. c. 36. et 49. etc. rurſus ab Athenienſ. deficit. VIII, 22. ab illis recipitur. c. 23. Mitylenaei feſtum Apollinis Maloëntis celebrant. III, 3. eorum triremes ab Athen. derentae etc. *ibid.* proelium nauale cum Athen. committunt et fugantur. c. 4. factis induciis legatos Athenas mittunt. *ibid.* legati re infecta Athenis redeunt. c. 5. rurſus pugnant cum Athen. *ibid.* legatos Lacedaemona mittunt. III, 4. et 8. ad Laced. orationem habent. c. 9. Methymnam adoriuntur. c. 18. in magnum discrimen veniunt. c. 49. quomodo ab Athen. tractati. *ibid.* et c. 50.
Molobrus Epitadae pater. IV, 8.
Moloſſi. II, 80. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 322.
Molycrium. II, 84. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 484. etc. Corinthiorum colonia. III, 102.
Monumenta illuſtrium virorum qualia. II, 43.
Morbus Atticus. II, 47. etc.
Morgantina. IV, 65. Vide *Cluverii* Sicil. p. 335.
Motus belli Pelop. quantus. I, 1.
Motya. VI, 2. Vide *Cluverii* Siciliam, p. 249. 254. mulcta Laced. ab Eleis indicta. V, 47.
Munera dandi et accipiendi mos apud Odryſas aliosque Thraces. II, 97.
Munychia. II, 13. VIII, 92. et 93. Vide *Meurſium* de Pop. Att. *Eiusdemque* Piraeeum.
Muri longi. I, 69. 107. 108. II, 13. Vide *Meurſii* Piraeeum; longi muri Megarenſium ab Athen. aedificati. I, 103. IV, 66. ab Athenienſibus ab vrbe Megarenſium abrupti. IV, 69. poſtea a Megarenſibus ſolo aequati. IV, 109. longi muri ab Argivis aedificati. V, 82. a Laced. diruti. c. 83. Athenienſibus, vt muros demolirentur, perſuadent Athea. I, 90. muri, quo Plataeenſes a Laced. cingebantur, deſcriptio. II, 78. Murus albus tertia Memphidis pars. I, 104.
Mycale. I, 89. VIII, 79. Vide *Herod.* l. 1. *Strab.* l. 14.
Mycaleſſus vrbs. VII, 29. Vide *Pauſan.* in Boeoticis; a Thracibus capta et direpta. *ibid.*
Mycenae. I, 10. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſan.* in Corinthiacis. Mycenaeorum regnum. I, 9.
Myconus inſula. III, 29.
Mygdonia. II, 99. et 100. Mygdonius ager. 58.
Mylae Meſſeniorum op. III, 90.
Myletidae. VI, 5.
Myonenſes. III, 101. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 542.
Myoneſus. III, 32. Vide *Strab.* l. 14.
Myrcinus vrbs Edonenſis. IV, 107. Vide *Herod.* l. 5. Myrcinii. V, 6. et 10.
Myronides dux Athen. I, 105. et 108. IV, 95.
Myrrhina Hippiae coniux. VI, 55.
Myrtilus Athen. V, 19. et 24.
Myſcon Syrac. VIII, 85.
Myſteria Athen. violata. VI, 28. 53. 60. etc.
Myus. III, 19. Vide *Strab.* l. 14. ab Artaxerxe Themiſtocli pro opſonio data. I, 138.

N.

Nauis longa. I, 14. nauis quinquaginta remigum. *ibid.* et *Schol.* nauis hippagoga. IV, 42. nauis hoplitagoga. VI, 25. nauis Salaminia, et Paralus. III, 33. et 77. VI, 53. nauis piratica qualis olim. I, 10. et *Schol.* nauis olim Neptuno conſecrata poſt victoriam. II, 92. nauium ad Troiam profectarum numerus et magnitudo. I, 10. nauium formam quinam primi immutarint. I, 13. nauium praeſidio res Graecae conſeruatae. I, 74. nauium Athen. numerus initio belli Pelop. II, 13. nauium numerus, quem Laced. ſociis imperarunt. II, 7. III, 16. nauium ab Athen. in Siciliam miſſarum numerus. VI, 25. 31. 43. naualia Laced. ab Athen. accenſa. I, 108. naualis rei ſtudioſa Graecia. I, 13.
Nauclides Plataeenſis. II, 2.
Naucrates pater Damotimi. IV, 119.
Naupactus vrbs. I, 193. II, 69. III, 102. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 497. etc. a Locris Ozolis occupata. I, 103. ab Athen. recepta. *ibid.* Helotibus incolenda data. *ibid.*
Naxus inſula ab Athen. obſeſſa. I, 137. ſubacta. I, 98. Naxus vrbs Chalcidica. IV, 25. VI, 3. Vide *Cluverii* Sicil. p. 90. etc. Naxii Athenienſium partes fouent. VI, 50. VII, 57. Meſſanenſes grauiſſima clade afficiunt. IV, 25.
Neapolis Africae. VII, 50.
Nemea. III, 96. V, 58 et 59. Nemeaeus Iupiter. III. 96.
Neptuni templum. I, 128. VIII, 67. Neptuno nauis conſecrata poſt victoriam II, 92.
Nericus Leucadis. III, 7. Vide *Strab.* l. 10.
Neſſa; *forſan* Ineſſa. III, 103. Vide *Cluverii* Sicil. p. 122.
Neſtus fl. II, 96. Vide *Herodot.* l. 7. et *Strab. Epit.* l. 7.
Nicanor Chaonum dux. II, 80.

Nicasus pater Cecali. IV, 119.
Nicias Cretensis Gortynius. II, 85. Nicias Nicerati fil. III, 91. religiosus et prodigiorum observationi deditus. VII, 50 77. 86. eius laus. VII, 86. etc. eius orationes. VI, 9. 20. 68. VII, 61. et 77. Minoam insulam capit. III, 51. Melum frustra oppugnat. III, 91. Tanagraeos vincit. III, 91. Locridis oram populatur. *ibid.* Corinthios acie vincit. IV, 43. et 44. Cleoni imperio cedit. IV, 28. Cythera capit. IV, 54. et Mendam. IV, 130. Scionen obsidione cingit. *ibid.* etc. ad pacem cum Laced. faciendam propensus. V, 16. foederis et pacis cum Laced. auctor. V, 43. et 46. VII, 86. bello Syrac. praeficitur. VI, 8. bellum dissuadet. c. 9. eius de bello Siculo sententia. VI, 47. milites ad proelium hortatur. c. 68. Syrac. acie vincit et obsidet. c. 69. etc. eius stratagema. c. 102. defuncto Lamacho solus imperium habet. c. 103. literas Athenas mittit de statu rerum in Sicilia. VII, 8. et 11. cunctatus adoriri Syracusas in contemtum venit. VII, 42. Syracusis discedere recusat. c. 48. postea discedit. c. 75. Gylippo se dedit. c. 85. interficitur. c. 86.
Niciae insula, olim Prosopitis. *Schol.* ad I, 109.
Nicolaus Laced. II, 67.
Nicomachus Phocensis. IV, 89.
Nicomedes Cleombroti fil. I, 107.
Nicon Thebanus. VII, 19.
Niconidas. IV, 78.
Nicostratus Diotrephis fil. IV, 119. V, 61. Corcyraeorum plebi contra optimates auxilium fert. III, 75. Cythera capit etc. IV, 53. etc. Mendam capit. IV, 130. Scionen obsidet. *ibid.* etc.
Nili 8 septem ostia. *Schol.* ad I, 110.
Nisaea. I, 114. II, 31. IV, 21. V, 17. Megarensium nauale. II, 93. et *Schol.* ad I, 30. et ad II, 31. Vide *Strab.* l. 8. et 9. portus Megarensium. IV, 66. et *Schol.* ad I, 103. octo stadiis a Megaris distat. IV, 66. ab Athen. obsessa et capta. c. 69.
Nisi Sacellum. IV, 118.
Notium vrbs Colophoniorum. III, 34. Vide *Livium*, l. 37. seditione laborat. III, 34.
Nouem-fistulae. II, 15.
Nouem-viae, postea Amphipolis. I, 100.
Nudi certarunt in Graecia. I, 6.
Nuptiarum solennibus aqua Callirhoës vtebantur Athen. II, 15.
Nymphodorus Pythei fil. II, 29.

O.

Obsidio. *Vide in nominibus locorum obsessorum.*
Ocytus pater Aeneae. IV, 119.
Odomanti. II, 101. V, 6. Vide *Herodot.* l. 7. c. 112.
Odrysae II, 29. et 96. eorum regnum a Tere amplificatum. II, 29. eorum imperium quantum. II, 97. eorum tributum. *ibid.* et lex de muneribus. *ibid.*
Oeanthii, *siue* Oeanthenses. III, 101. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 539. etc.
Oeneon. III, 95. et 102. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 504.
Oeniadae. I, 111. II, 102. III, 114. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 398. etc. frustra oppugnatae ab Athen. *ibid.* iis bellum inferunt Athen. III, 7. recipiuntur in Athenienſium societatem. IV, 77.
Oenias, postea Dragmeste. *Schol.* ad II, 102.
Oenoë Atticae. II, 18. et *Schol. ibid.* Vide *Herodot.* l. 5. a Lacedaem. frustra oppugnatur. *ibid.* eam occupat Aristarchus. VIII, 98.
Oenophyta Boeotiae. I, 108. IV, 95.
Oenussae insulae. VIII, 24. Vide *Herodot.* l. 1.
Oesymo Thasiorum colonia. IV, 107.
Oetaei. III, 92. VIII, 3. Vide *Strab.* l. 9.
Oligarchia Sami constituitur. I, 115. quam mutare laborant Samii. VIII, 21. etc. Argis etiam obtinet. V, 81. Athenis sublata. VIII. 97. etc. Oligarchiae vituperatio. III, 62. VI, 38. et 39. VIII, 48.
Olophyxus. IV, 109. Vide *Herod.* l. 7.
Olorus pater Thucydidis. IV, 104.
Olpae. III, 105. Olpa, *in singulari.* c. 107. 111. et 113. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 384. Olpaei. III, 101.
Olympia. III, 8. Vide *Strab* l. 8. Olympia in Peloponneſo celebrata I, 126. et in Macedon. et Athenis. *Schol.* ibid. Olympiaca foedera, *siue* induciae Olympiacorum causa factae. V, 49. Olympiacis in ludis victor Cylon. I, 126. Andromenes. V, 49. Lichas. V, 50. Olympici Athletae subligaculum gestabant. I, 6. Olympius Iupiter. V, 31. *Vide* Iupiter.
Olympicum. VI, 64. 65. 70. 75. VII, 37. Vide *Cluverii* Sicil. p. 178. etc.
Olympus mons. IV, 78. Vide *Herod.* l. 7. et *Pausan.* Eliacorum 2.
Olynthus. I, 63. II, 79. et *Schol.* ibid. IV, 123. Vide *Herod.* l. 8. et *Strab. Epit.* l. 7. quantum a Potidaea differ. I, 63. Olynthii capiunt Mecybernam. V, 39.
Omophagi. III, 94.
Onatimus Megaelis fil. IV, 119.
Oneius mons. IV, 44.
Onetorides pater Diempori. II, 2.
Onomacles dux Athen. VIII, 25.
Ophioneuſes. III, 94. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 434.
Opici, VI, 2. ager Opicus. c. 4. Vide *Strab.* l. 5.
Opuntii. *Vide* Locri.
Opus. II, 32. Vide *Strab.* l. 9.
Oraculum Delphicum. I, 25. 28. 103. 118. 123. 126. 134. II, 17. 54. 102. III, 96. IV, 118. V, 32. Oracula multa ante bellum Peloponn. edita. II, 21.
Oratio. *Vide* Concio.
Orchomenus Boeotiae. I, 113. III, 87. et *Schol.* ad h. l. Vide *Strab.* l. 9. et *Pausan.* in Boeoticis; ante Minyeius, postea Boeotius dictus. IV, 76. Orchom. Arcadicus. V, 61. Vide *Pausan.* in Arcadicis; ab Athenienſ. oppugnatur. V, 61.
Ordo exercitus Laced. V, 66. etc.
Oreſtae. II, 80. Vide *Strab.* l. 7. et *Steph. Byzant.*
Oreſtes Echecratidae Theſſalorum regis fil. I, 111.
Oreſtis. IV, 134. Vide *Livium*, l. 31. et *Strab.* l. 7.
Oreſtium Maenaliae. V, 64. Vide *Pausan.* in Arcadicis.
Oreus. VIII, 95. et *Schol.* ad I, 114. extr. Vide *Strab.* l. 9. et *Livium*, l. 9.
Orneae. VI, 7. Vide *Pausan.* in Corinthiacis; ab Argiuis oppugnantur etc. *ibid.* Orneatae. *ibid.*
Orobiae. III, 89. Vide *Strab.* l. 9.
Oroedus rex. II, 80.
Oropia. IV, 91.
Oropus. II, 23. III, 91. IV, 96. VIII, 95. bis. Vide *Strab.* l. 9. a Boeotiis per proditionem capitur. VIII, 60. Oropii Athen. subditi. II, 23.
Orsippus Megarensis. *Schol.* ad I, 6. et Annotatt. in Sch.
Ofcus 8. II, 96.
Ostracismus Athen. I, 135.
Otiosos verberabant Ephori Lacedaem. *Schol.* ad I, 84.
Ozolae, Locri. I, 5. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 532. etc.

P.

Paches Epicuri fil. dux Athenienſ. III, 18. aduersus Mitylenen mittitur. *ibid.* eam capit. III, 28. et Notium. c. 34. Pyrrham et Eresum ad deditionem redigit. c. 35. Salaethum captum Athenas mittit. *ibid.*
Paean, cantus militaris. I, 50. II, 91. IV, 43. VII, 44.
Paedaritus Leontis fil. VIII, 28. 33. 38. 40. caesus ab Athen. c. 55. *Scribitur et* Pedaritus.
Paeones. II, 96. et 98. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 72.
Pagae. *Vide* Pegae.
Pagondas Aeoladi fil. Boeotarchus Thebanus. IV, 92. Boeotos adhortatur. ibid. cum Athenienſibus congreditur. IV, 96.
Pale Cephalleniae vrbs. *Schol.* ad I, 27. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 528. etc. Palenſes, *vel* Pallenſes. I, 27. II, 30.
Palirenſes. II, 30. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 415.
Pallene. I, 56. et 64. IV, 116. et 129. Vide *Herod.* l. 7. c. 123. Pallenes isthmus. I, 56.
Pammilus Megarensis, Selinuntii conditor. VI, 4
Pamphylia. I, 100.

Panactum Atticae caſtellum, a Boeotis captum. V, 3. et dirutum. V, 42.
Panaei. II, 101.
Panaerus. IV, 78.
Panathenaea magna. V, 47. VI, 56. Panathenaica pompa. I, 20. VI, 56. Vide *Meurſii* Panathenaea.
Pandion rex Athen. II, 29.
Pangaeus mons. II, 99. Vide *Herod.* l. 5. et 7.
Panormus Achaicus. II, 86. Vide *Strab.* l. 9. et *Polyb.* l. 4. Panormus Siciliae. VI, 2. Vide *Cluverii* Sicil. p. 273. etc. Panormus agri Mileſii. VIII, 24.
Pantacius fl. VI, 4. Vide *Cluverii* Sicil. p. 130.
Papauer mellitum. IV, 26.
Paralius ager. II, 55. et 56. Paralii. III, 92.
Paralus, nauis Athen. III, 33. et 77. Parali dicti, qui in naui illa vehebantur. VIII, 73. Paralis nauem illam auferunt Quadringenti. VIII, 74.
Paraſii. II, 22. et *Schol.*
Parauaei. II, 80. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 334. etc.
Parii. IV, 104.
Paris. I, 53.
Parnes mons. II, 23. IV, 96.
Parrhaſii Arcades. V, 33. vid. Paraſii; iis bellum inferunt Laced. *ibid.* eosque in libertatem aſſerunt. *ibid.*
Paſitelidas dux Laced. V, 3. captus ab Athen. *ibid.*
Patrae. II, 83. et 84. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſan.* in Achaicis. Patrenſes. V, 52.
Patrocles. *Vide* Procles.
Pauſanias Cleombroti fil. Graecorum dux. I, 94. Cyprum ſubigit et Byzantium expugnat. *ib.* Imperium tyrannicum exercet. c. 95. a Lacedaemoniis reuocatur. *ib.* et c. 128. accuſatur et priuatarum iniuriarum damnatur. *ib.* publicarum abſoluitur *ib.* et c. 128. priuatus abit in Hellespontum. c. 128. Xerxis benevolentiam conciliare ſtudet. *ib.* Gongylum ad Xerxem mittit cum epiſtola. *ib.* cui reſpondet Xerxes. c. 129. poſt Xerxis epiſtolam acceptam ſuperbus ac inſolens factus. c. 130. Byzantio ab Athen. pulſus. c. 131. in carcerem coniicitur. *ib.* et liberatur. *ib.* eius genus. c. 132. tutor Pliſtarchi regis Leonidae fil. *ib.* ab Argilio defertur ad Laced. magiſtratus. *ib.* et c. 133. etc. in templo Palladis Chalcioecae concluſus fame moritur. c. 134. mortui cadauer in Caeadem deiectum. *ib.* poſtea translatum ad Palladis templum, et in fani veſtibulo ſepultum. c. 134.
Pauſanias Pliſtoanactis fil. rex Laced. III, 26. Pauſanias filius *aut* frater Derdae. *Schol.* ad I, 61.
Pecuniae quantum in aerario Athen. initio belli Pelop. II, 13. etc. pecuniam quando primum Athen. in vſum publicum contulerint. III, 19.
Pedaritus. *Vide* Paedaritus.
Pegae Athen. ſubiectae. I, 103. 107. III. vbi ſitae. *Schol.* ad I, 103. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſan.* in Achaicis; reſtituitae Peloponneſiis. I, 115. IV, 21.
Peiraica regio. II, 23.
Peithias ſenator Corcyraeus, Athen. hoſpes. III, 70. occiditur. *ibid.*
Pela inſula. VIII, 31.
Pelaſga gens vaga. I, 3. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 57. etc. Pelaſgici Tyrrheni. IV, 109. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 46. Lemnum et Athenas olim incoluerunt. *ibid.* Pelasgicum templum Athenis. II, 17. cur in eo non liceret habitare: habitatum tamen. *ibid.*
Pella Macedoniae. II, 99. et 100.
Pellene. *Schol.* ad II, 9. in Iſthmo ſita. IV, 120. Pellenenſes Achaei. II, 9. ſocii Lacedaem. *ibid.* et VIII, 3.
Pellicas pater Ariſtaei. I, 29.
Pelops in Peloponneſo opibus potens regioni nomen dedit. I, 9. Pelopidae Perſidis potentiores facti. I, 9.
Peloponneſus vnde dicta. I, 9. (olim Apia. *Schol.* ib.) eius diuiſio. c. 10. et *Schol. ibid.* eam Dores olim incoluerunt. I, 12. Peloponneſii quo et quando colonias emittant. *ibid.* inopes et agreſtes. I, 141. ad diuturna et maritima bella rudes etc. *ibid. et in ſeqq.* Dorienſes origine. VI, 82. bellum gerunt cum Athen. *Vide* Lacedaemonii et Athenienſes. Peloponneſiacum bellum. *Vide* Bellum.
Peloris prom. IV, 25. et *Schol.* Vide *Cluverii* Sicil. p. 88.
Peneus fl. *Schol.* ad II, 102. Vide *Strab.* l. 7, 9.
Pentacoſiomedimni. *Schol.* ad III, 16.
Pentecontateres in exercitu Lacedaemon. V, 66.
Peparethus inſula. III, 89. et *Schol.* Vide *Strab.* l. 9. ibi teſtagnatio maris exorta. *ibid.*
Peraebia. IV, 78. Peraebi. *ibid.* Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 325.
Perdiccas Alexandri fil. Macedonum rex. I, 57. II, 29. et 99. frater Philippi et Derdae. I, 57. pater Archelai. II, 100. Athenienſibus hoſtis ex amico et ſocio factus. I, 57. bellum inter Athen. et Pelop. ſuſcitat. *ibid.* Chalcidenſibus ſuadet, vt relictis vrbibus commigrarent Olynthum. I, 58. ſocietatem init cum Athen. c. 61. deficit paulo poſt. c. 62. per Sitalcen Athen. conciliatur. II, 29. et cum illis ſocietatem init. *ibid.* et arma infert Chalcidenſibus. *ibid.* ei bellum infert Sitalces. II, 95. etc. ſororem Seuthae dat in matrimonium. c. 101. copias ex Peloponneſo ad ſe euocat. IV, 79. illum Athenienſ. hoſtem denuntiant. c. 82. eius cum Braſida expeditiones in Arrhibaeum. c. 83. etc. c. 124. etc. Braſidam poſtea hoſtem iudicat. c. 128. compoſitionem facit cum Athenienſ. c. 132. iterum Athenienſ. hoſtis declaratur. V, 83. eiusque regionem infeſtant Athenienſes. VI, 7.
Periander Cypſeli fil. *Schol.* ad I, 13. med.
Pericleides pater Athenaei. IV, 119.
Pericles Xanthippi fil. dux Athen. I, 111. in Pelop. et Acarnaniam expeditiones facit. *ibid.* Euboeam ſubigit. I, 114. et Samum. I, 116. etc. eius genus maternum. c. 127. potentia Athenis. *ibid.* et c. 139. inimicitia cum Laced. *ibid.* prudentia. II, 13. 22. 65. et elogium egregium. II, 65. quomodo Cylonio piaculo obnoxius. I, 127. cur agros ſuos, Laced. exercitu in Atticam irrupturo, reip. dono dederit. II, 13. quomodo exercitum a pugna continuerit. II, 22. ſeipſum laudat. II, 60. etc. pecunia ab Athen. mulctatur. II, 65. quomodo in reip. adminiſtratione ſe gefferit. *ib.* quando mortem obierit. *ib.*
Perieres Zanclae conditor. VI, 4.
Perinthus. *Schol.* ad II, 9.
Peripolium. III, 99.
Perrhaebia. *Vide* Peraebia.
Perſae nomen honoratum. *Schol.* ad I, 109. Perſarum reges. I. Cyrus. I, 13. II. Cambyſes. *ibid.* III. Darius. I, 14. IV. Xerxes. *ibid.* et c. 129. V. Artaxerxes. I, 104. et 137. VI. Darius. VIII, 5. et 37. Perſarum pugna ad Thermopylas. IV, 36. Perſae libentius dant quam accipiunt. II, 97. *Schol.* ibid.
Perſidae Pelopidis inferiores. I, 9.
Peſtis Athen. grauiſſima. II, 47. etc. iterum vehementer graſſatur. III, 87. valde affixit Athenienſium vires. I, 23. III, 87. etc. quot Athenienſium millia abſumſerit. II, 58. III, 87.
Petra agri Rhegini. VII, 35. Vide *Cluverii* Sicil. p. 367.
Phacium. IV, 78.
Phaeaces Corcyram olim tenuerunt. I, 25. et *Schol.*
Phaeax Eraſiſtrati fil. V, 4.
Phaedimus Laced. V, 42.
Phaenis ſacerdos Iunonis. IV, 133.
Phaenippus. IV, 118.
Phagres. II, 99. Niphrages *Herod.* l. 7.
Phalerum. I, 107. Vide *Meurſium* de Pop. Att. p. 136. et de Pyraeeo, c. 10. Phalericus murus. I, 13.
Phalius Eratoclidae filius. I, 24. Epidamnum condit. *ibid.* et *Schol.* ad I, 125.
Phanae. VIII, 24. Vide *Liuium*, l. 14. et *Strab.* l. 14.
Phanomachus Callimachi fil. II, 70.
Phanotis. IV, 76. Vide *Strab.* l. 9. et *Pauſan.* in Phocicis.
Phanoteus. IV, 89. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 673.
Pharax pater Styphonis. IV, 38.
Pharnabazus Pharnabazi filius. VIII, 6. 80. 109. pater Pharnacis. II, 67.
Pharnaces, V, 1. fil. Pharnabazi. II, 67. pater Artabazi. I, 129.
Pharſalus Theſſaliae. I, 111. IV, 78. Vide *Strab.* l. 8. Pharſalii. II, 22.
Pharus. I, 104. et *Schol. ibid.* et ad II, 102.

Phaſelis. II, 69. VIII, 88. et 99.
Pheia. *Vide* Phia.
Pheraei. II, 22. Vide *Strab.* l. 9.
Phia Eleorum. VII, 31. Vide *Strab.* l. 8. a Meſſeniis capta. *ib.*
Philemon pater Ameiniadis. II, 67.
Philippus frater Perdiccae, Alexandri fil. I, 57. et 59. II, 95.
Philippus Laced. VIII, 87. et 99.
Philocharidas Eryxidaidae fil. IV, 119. V, 19. 24. et 44.
Philocrates Demeae fil. V, 116.
Philoctetes. I, 10. quot naues miſerit ad bellum Troianum. *ibid.* propter Paridis necem νόσον θέλεσαν nactus relicta patria Malachiam condit. *Schol.* ad I, 12.
Phlius. IV, 133. V, 57. et 58. Vide *Strab.* l. 8. Phliaſii. I, 27. ager Phliaſius. VI, 105.
Phocaea vrbs Ioniae. VIII, 31. Vide *Herod.* l. 1. et *Strab.* l. 14. Phocaënſes Maſſiliam condunt. I, 13. Carthaginenſes pugna nauali vincunt. *ibid.*
Phoceae, arx in agro Leontino, V, 4.
Phocis Graeciae. *Schol.* ad I, 13. I, 108. Phocenſes Dorienſibus bellum inferunt. I, 107. etc. templum Delphicum ab Athenienſ. accipiunt. I, 112. amici Athenienſium. III, 95. Phocenſes a Troia in Libyam delati, dein in Siciliam. VI, 2.
Phoenice. II, 69.
Phoenices olim latrocinia exercebant. I, 8. inſulas Graecas incolunt. *ibid.* et Siciliam. VI, 2. commerciis dediti. *ibid.*
Phoenicum claſſis. I, 16. 100. 110. 116. VIII, 46. 81. 87. 109.
Phoenicus portus. VIII, 34.
Phormio Aſopii fil. dux Athen. I, 64. Potidaeam oppugnat. *ibid.* Chalcidenſem et Botticum agrum populatur. c. 65. navium dux in bello Samio. c. 117. arma mouet contra Chalcidenſes. II, 29. Acarnanibus auxilium fert. II, 68. et 102. claſſis Atticae praef. II, 80. pugnat cum Peloponneſiis. c. 83. eosque ſuperat. c. 84. quo ſtratagemate vſus ſit. *ibid.* ad ſecundum proelium ſe inſtruit. c. 85. milites adhortatur. c. 89. vincitur a Pelop. c. 90. tandem eos vincit. c. 91. et 92.
Photius Chaonum dux. II, 80.
Phrygia, locus Att. II, 22. et *Schol.*
Phrynichus dux Athen. et res ab eo geſtae. VIII, 25. c. 27. etc. prudens. *ibid.* Alcibiadi ſuccenſet. c. 48. eiusque conſilia improbat, et ſtratagemata eludit. *ibid.* et c. 50. ad Aſtyochum aduerſus Alcibiadem ſcribit. c. 50. ab Aſtyocho proditur. *ibid.* eius conatus ad capitis periculum vitandum. c. 50. etc. imperio priuatur. c. 54. Oligarchicos adiuuat. c. 68. et 90. pacis cauſa Lacedaemona mittitur. *ibid.* reuerſus a circitore quodam interficitur. c. 92.
Phrynis Perioecus. VIII, 6.
Phthiotis. I, 3. Vide *Strab.* l. 9. Phthiotae Achaei. VIII, 3.
Phylides pater Pythangeli. II, 2.
Phyſca. II, 99.
Phyreus, munitio. V, 49.
Phytia. III, 16. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 391. etc.
Piaculum Cylonium. I, 126. etc. Piaculum ad Taenarum admiſſum etc. c. 128. etc. Chalcioecum. *ibid.*
Pieria. II, 99. et 100. Vide *Strab.* l. 9. et *Herod.* l. 7. Pieres. II, 99. Pierius ſinus. *ibid.*
Pierius mons Theſſaliae. V, 13.
Pilei Lacedaemoniorum in proeliis. IV, 34. *Schol. ibid.*
Pindus mons. II, 102. Vide *Herod.* l. 7. et *Strab.* l. 9. et *Palmerii* Graec. antiq. p. 337. etc. 341.
Piraeeus, portus Athen. I, 52. 93. et 107. Vide *Meurſii* Piraeeum; eius partes non munitas Themiſtocles muniri iuſſit. I, 93. tres portus natura munitos habet. *ibid.* eius cum Munychia ambitus. II, 13. tentatur a Pelop. II, 93. olim nullo praeſidio cuſtoditus, nullisque catenis clauſus. *ibid.* eum incipiunt Athen. diligenter tutari. II, 94. in Piraeeo Eetionea. VIII, 90. in eo murus exſtruitur. *ibid.* idem diruitur. VIII, 92.
Piraeus portus Corinth. VIII, 10.
Piraica regio. II, 23.
Piraſii Theſſaliae. II, 22.
Piſander Athenas diſſoluendae democratiae cauſa miſſus. VIII, 49. et 53. Athenienſibus ſuadet, vt Alcibiadem reuocent, et dominatum popularem tollant etc. VIII, 53. etc. ſtatum popularem euertit. VIII, 65. et 68. Deceleam profugit. c. 98.
Piſcis promont. II, 25.
Piſiſtratus tyrannus, pater Hippiae, Hipparchi et Theſſali. I, 20. VI, 54. etc. Delum luſtrat. III, 104. ſenex in tyrannide decedit. VI, 54. Piſiſtratus Hippiae fil. aui nomen referens. *ibid.* aram duod. deorum et Apollinis dedicat. *ibid.* Piſiſtratidarum tyrannis a Laced. euerſa. VI, 53. Vide *Herod.* l. 5. c. 63. eorundem laus. VI, 54.
Piſſuthnes Hyſtaſpis fil. I, 115. III, 31.
Pitanates cohors nulla apud Lacedaemonios. I, 20.
Pithias. *Vide* Peithias.
Pittacus, Edonorum rex. IV, 107.
Plataea vrbs Boeotiae. I, 2. Vide *Strab.* l. 9. et *Pauſan.* in Boeoticis; a Thebanis occupata. *ibid. et in ſeqq.* quantum a Thebis diſtet. I, 5. in eam Athen. frumentum important etc. c. 6. eam infeſto exercitu petunt Laced. II, 71. obſident, omnique oppugnationis genere tentant. II, 75. et 76. etc. condita a Thebanis. III, 61. ab iisdem euertitur, ſoloque aequatur. III, 68. Plataeenſes ſocii Athenienſium. I, 2. III, 68. Thebanos inuadunt. I, 3. etc. ſe Pelop. dedere recuſant. II, 74. obſeſſi, pars noctu erumpit. III, 20. et 22. ſe dedunt Lacedaemoniis. III, 52. Scionen ab Athenienſ. habitandam accipiunt. V, 32. Plataeenſium perfidia. II, 5. obſeſſorum ſedulitas et ſtratagemata. II, 75. oratio ad Laced. II, 71. III, 53. captiui a Laced. interficiuntur. III, 68.
Pleiſtoanax. *Vide* Pliſtoanax.
Plemmyrium promont. VII, 4. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 180. a Nicia munitum. *ibid.* eius munitiones a Gylippo occupatae. VII, 22. etc. earumque expugnatio valde afflixit Athenienſes. c. 24.
Pleuron. III, 102. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 445, 472. etc.
Pliſtarchus Leonidae fil. I, 132.
Pliſtoanax Pauſaniae regis fil. rex Laced. I, 107. et 114. II, 21. V, 16. etc. c. 33. et 75. *Schol.* ad III, 26 res ab eo geſtae. *ibid.* in exſilium eiicitur. II, 21. *Schol.* ad V, 16. et Annott. ad Schol. eius loci. ad pacem cum Laced. faciendam propenſus. V, 16. etc. in patriam redit ab exſilio. *ibid.* Pliſtoanax pater Pauſaniae. III, 26.
Pliſtolas Ephorus Lacedaem. V, 19. et 25.
Pnyx. VIII, 97. Vide *Meurſium* de Pop. Att. p. 105.
Poenae peccatorum quales olim, et cur paulatim auctae. III, 45.
Poëtae res in maius extollunt. I, 21.
Polemarchi in exercitu Lacedaem. VI, 66.
Polichna agri Troiani vrbs. VIII, 14. Vide *Strab.* l. 13. ab Athen. capta. c. 23. Polichnitae Cretenſes. II. 85. Vide *Herodot.* l. 7.
Polis Argiuus. II, 67.
Polis vicus Hyaeorum. III, 101.
Polles rex Odomantum. V, 6.
Pollucis et Caſtoris fanum. III, 75.
Polyanthes Corinthius. VII, 34.
Polycrates Sami tyrann. tempore Cambyſis claſſe pollebat. I, 13. Rheneam Apollini Delio conſecrat. *ibid.* et III, 104.
Polydamidas Laced. IV, 123. et 129.
Polymedes Lariſſaeus. II, 22.
Popularis dominatus. *Vide* Democratia; popularis leuitas. III, 36. et 37.
Portae Thraciae. V, 10.
Portus magnus Syracuſ. VI, 101. VII, 4. 22. 36. 56. 59. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 144. etc. Portus parvus Syracuſ. IV, 22. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 168.
Potamis Syrac. VIII, 85.
Potidaea in Pallenes iſthmo ſita. I, 56. Vide *Herodot.* l. 7. ab Athen. deficit. I, 59. ſtadiis ferme 60. Olyntho diſtat. I, 63. obſidetur ab Athen. I, 64. etc. acriter oppugnatur. II, 58. deditionem facit. II, 70. eam Athenienſium colonia de ſuis ciuibus miſſa incolit. *ibid.* a Brasida fruſtra tentatur. IV, 135. Potidaeatae Corinthiorum colonia. I, 56. Dorienſes, c. 124. cum Athen. pugnant et vincuntur. c. 62. etc.
Potidania Aeoliae. III, 90. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 466, 504.

Praelium inter Corcyraeos et Corinthios nauale, omnium antiquiſſimum. I, 13. aliud inter eosdem. I, 29. et 49. inter Athenienſ. et Corinthios. II, 62. etc. c. 103. bis. II, 83. etc. IV, 43. VII, 34. etc. inter Athen. et Perſas. I, 100. inter Athen. et Thaſios. *ibid.* inter Athen. et Pelop. *ibid.* et c. 105. II, 86. et 90. etc. inter Athen. et Aeginetas. I, 105. inter Athen. et Lacedaem. I, 108. IV, 11. etc. VIII, 104. etc. inter Athen. et Phoenices. I, 110. inter Athen. et Boeotos. I, 113. IV, 93. etc. inter Athen. et Samios. I, 117. inter Athen. et Chalcidenſes. II, 79. inter Chaones et Stratios. II, 81. inter Pelop. et Corcyraeos. III, 77. etc. inter Ambraciotas et Acarnan. III, 108. etc. ad c. 115. inter Athenienſ. et Syracuſanos. IV, 25. VI, 70. VII, 22. etc. c. 38. etc. c. 43. etc. c. 52. etc. VII, 70. etc. c. 79. inter Mantineos et Tegeatas. IV, 134. inter Laced. et Argiuos eorumque ſocios. V, 65. etc. quod praelium omnium maximum. V, 74. inter Athen. et Mileſios. VIII, 25. inter Athen. et Chios. VIII, 62. ſignum praelii. *Schol.* ad I, 49.
Praſiae agri Lacon. op. II, 56. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſan.* in Laconicis; ab Athen. dirept. *ibid.* Praſiae in Attica. VII, 18. VIII, 95. Vide *Strab.* l. 9. Praſiarum ager. VI, 105.
Pratodemus Laced. legatus. II, 67.
Priapus vrbs. VIII, 107. Vide *Strab.* l. 13.
Priene. I, 115. et *Schol.* Vide *Herod.* l. 7. et *Strab.* l. 14.
Proci Helenae. I, 9.
Procles Theodori fil. dux Athenienſ. III, 91. eius caedes. c. 93. Procles Athen. V, 19. et 24.
Procne Pandionis filia. II, 29. vxor Terei. *ibid.*
Proditio Boeotiae cum Athen. conſtituta. IV, 76. in irritum cadit. c. 89. proditio Megarorum conflata, detecta, diſcuſſa. c. 66. etc. proditio Amphip. c. 103. etc. proditio Toronae. c. 110. etc.
Proelium. *Vide* Praelium.
Profectio claſſis Atticae in Siciliam. VI, 30. etc.
Pronaei Cephalleniae. II, 30. Vide *Strab.* l. 10.
Propylaea arcis Athen. II, 13.
Proſchion Aetoliae. III, 102. et 106. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 453. etc.
Proſopitis inſula. I, 109. poſtea Niciae inſula dicta, et a Megabazo in continentem redacta. *Schol.* ibid.
Prote inſula. IV, 13.
Proteas Epiclis fil. dux Athen. I, 45. II, 23.
Proteſilai delubrum. VIII, 102.
Prouerbia. V, 65. *Schol.* ibid. *Schol.* ad I, 80. ad VII, 57. extr.
Proxenus Caratonis fil. III, 103.
Prytanes Athen. IV, 118. V, 47. VI, 14. VIII, 70. *Schol.* ad II, 15. init.
Prytania. *Schol.* ad IV, 118.
Prytanium. *Schol.* ad II, 15. init.
Pſammetichus pater Inari. I, 104.
Pteleon vrbs. V, 18. VIII, 24. et 31. Vide *Strab.* l. 8.
Protodorus exſul Theban. IV, 76.
Ptychia inſula. IV, 46. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 362.
Pydius fl. VIII, 106.
Pydna. I, 61. et *Schol.* Vide *Strab.* l. 10. obſeſſa ab Athenienſ. *ibid.* vrbs Alexandri. I, 137.
Pylus vbi ſita. IV, 3. et 41. Vide *Pauſan.* in Meſſen. eius a Sparta diſtantia. IV, 3. Demoſthenis ſuaſu munitur. *ibid.* et c. 9. oppugnatur a Laced. c. 9. et 11. etc. eius cuſtodia Athen. laboriosa. c. 26. res ad Pylum geſtae inter Laced. et Athen. c. 3. etc. apud Pylum accepta clades a Laced. qualis nulla prius in Sparta. V, 14. Meſſenios e Pylo educunt Athenienſes ſuaſu Laced. V, 35. Pylum Lacedaemoniis facta pace reſtituere nolunt Athenienſes. *ibid.*
Pyra, *vel* Pyrrha, vrbs Lesbi. III, 18. 25. et 35. VIII, 23. Vide *Strab.* l. 13.
Pyrrhichus Ariſtonis pater. VII, 39.
Pyſilus conditor Agrigenti. VI, 4.
Pythangelus Phylidae fil. II, 2.
Pythen Corinthius. VI, 104. VII, 1. et 70.
Pytheus pater Nymphodori. II, 29.
Pythia. V, 1. Pythium oraculum. I, 103. Pythius Apollo. V, 53.
Pythodorus archon Athenienſ. II, 2. Pythodorus Iſolochi fil. Athen. dux. III, 115. VI, 105. ab Athenienſ. exſilio mulctatus. IV, 65.

Q.

Quadringentorum apud Athen. dominatio. VIII, 63. etc. c. 67. etc. eorum tyrannis. c. 70. et 71. cum Laced. pacem facere tentant. *ibid. et in ſqq.* ad exercitum Athen. legatos mittunt. c. 72. c. 86. muniunt ſe contra populum. c. 90. c. 92. imperio deiiciuntur. VIII, 97.
Quaeſtores Graeciae. I, 96. et *Schol.*
Quercus-capita. *Vide* Capita-quercus.
Quingentorum ſenatus olim Athenis erat. VIII, 86.
Quinque millium imperium illi Quadringentorum ſuccedit. VIII, 97.

R.

Reges Lacedaem. in bello ſummam poteſtatem habent. V, 66. Vide *Cragium* de Rep. Laced. l. 4. c. 4. Lacedaemoniorum duo Reges erant. V, 75. Vide *Cragium* de Rep. Laced. l. 2. c. 2. in carcerem ab Ephoris duci poſſunt. I, 131. Vide *Cragium* de Rep. Laced. l. 4. c. 8.
Regna olim hereditaria, et certis honoribus definita. I, 13. in Tyrannides immutata. *ibid.*
Religio neglecta Athenis, dum ingruebat peſtis. II, 53.
Respublica Athen. deſcribitur. II, 37. Resp. Laced. quibus vitiis laboret. I, 141. etc. Reip. forma quaenam optima ſecundum *Thucydidem*. VIII, 97.
Rhamphias Laced. I, 139. V, 12. vid. Clearchus.
Rhegium Italiae op. III, 86 ſeditionibus agitatum. IV, 1. Rhegium Italiae promont. proximum Meſſanae, quae eſt in Sicilia. IV, 24 VI, 44 Rhegini Italiae pop. III, 86. Leontinorum conſanguinei. *ibid.* et VI, 44. et Ionum. III, 86. Chalcidenſes ſunt. VI, 44. et 79. a Locrenſibus oppugnantur. IV, 1. et 24. bello Syracuſano ſe neutros gerunt. VI, 44. eorum ager a Locris vaſtatur. IV, 1. et 24. eorum tyrannus Anaxilas. VI, 5. eos odio proſequuntur Locrenſes. IV, 1. et 24.
Rheiti, *vel* Rhiti, aquarum aluei in Attica. II, 19. Vide *Pauſan.* in Atticis et Corinthiacis.
Rheitus. IV, 42.
Rhenea inſula. I, 13. et *Schol.* ibid. III, 104. Vide *Strab.* l. 10. et *Pauſan.* in fine Meſſenicorum; a Polycrate ſubacta et Apollini conſecrata etc. *ibid.*
Rhium promont. II, 84. Rhium Molycricum. *ibid.* et c. 86. Rhium Achaicum. *ibid.* et c. 92. V, 52. Vide *Palmerii* Gr. antiq. a p. 486. ad p. 492.
Rhodope mons. II, 96.
Rhodus inſula. *Schol.* II, 9. ab Athenienſ. deficit. VIII, 44. ab iisdem infeſtatur. *ibid.* Rhodii Dorienſes, Argiuorum coloni. VIII, 57.
Rhoetium. IV, 52. VIII, 101. Vide *Strab.* l. 13.
Rhypicus ager. VII, 34.
Riuus ignis ex Aetna monte erumpit. III, 116.
Romani Imperatores. *Schol.* ad I, 132. apud Romanos nihil niſi pecunia data perfici poteſt. *Schol.* ad II, 97. med.

S.

Sabylinthus Tharypis regis adhuc pupilli tutor. II, 80.
Sacerdotes ſummos a metropolibus accipiebant coloniae. *Schol.* ad I, 25. a Sacerdotibus annos numerabant Argiui. *Schol.* ad II, 2. init.
Sacon Himerae conditor. VI, 5.
Sacrum bellum a Lacedaemoniis ſuſceptum. I, 112.
Sadocus Sitalcae fil. II, 29. et 67. fit ciuis Athenienſis. II, 67.
Salaethus Laced. Mitylenen miſſus. III, 25. etc. captus ab Athen. et interfectus. III, 35. et 36.
Salaminia nauis Athen. III, 33. et 77. VI, 53.
Salamis Cypri vrbs. I, 112. Vide *Meurſii* Cyprum. Salamis inſula. I, 73. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſan.* in Atticis.

Salynthius Agraeorum rex. III, 111. IV, 77.
Samaea Cephalleniae. *Schol.* ad II, 27.
Samaei Cephalleniae. II, 30.
Saminthus. V, 58.
Samos, *siue* Samus ab Athenienſ. expugnata. I, 116. et 117. eius opus ac potentia. VIII, 73. et 76. eius a continente diſtantia. VIII, 79. in ea ſtatum popularem conſtituunt Athenienſes. I, 115. Samii ab Athen. deficiunt. I, 40. in eorum poteſtatem Corinthiorum opera redacti. I, 41. cum Mileſiis bellum gerunt. I, 115. nauali proelio ab Athen. vincuntur. I, 116. et 117. etc. ſeſe dedunt Athen. *ibid.* e Zancla eiiciuntur. VI, 5. eorum ſeditio ob dominatus mutationem. VIII, 21. et 73. etc.
Sanaei. V, 118.
Sandius collis. III, 19.
Sane Andriorum colonia. IV, 109. Vide *Herod.* l. 7.
Sardes vrbs. I, 115. Vide *Strab.* l. 13.
Sargeus Sicyonius. VII, 19.
Scandea Cytheriorum vrbs. IV, 54. et *Schol.* Vide *Pauſan.* in Lacon.
Scelus Cylonium. I, 126. Taenarium. c. 128. etc. Chalcioecum. *ibid.* Scelera e peſte Athen. exorta. II, 52. etc.
Schola Mycaleſii. VII, 29.
Scione, vrbs apud Pellenen ſita. IV, 120. Vide *Herod.* l. 7. et *Strab. Epit.* l. 7. ab Athenienſ. ad Braſidam deficit. *ibid.* ab Athen. circumuallatur. IV, 133. expugnatur. V, 32. Plataeenſibus datur. *ibid.* Scionaei Pellenenſes ex Peloponneſo oriundi. IV, 120. Braſidam, vt Graeciae liberatorem, aurea corona redimunt. IV, 121. ab Athen. poſt vrbis expugnationem crudeliter tractantur. V, 32.
Sciritae Laced. V, 67. erant ſexcenti. c. 68.
Sciritis in agro Laconico. V, 33.
Scironides dux Athen. ad Miletum vincit Pelop. VIII, 25. imperio priuatur. c. 54.
Scirphondas Thebanus, a Thracibus interfectus. VII, 30.
Scolus vrbs. V, 18. Vide *Strab.* l. 9.
Scomius mons. II, 96.
Scriba publicus. VII, 11. Scribae decem Athenis creati. VIII, 67.
Scyllaeum. V, 53. Vide *Strab.* l. 8.
Scyrus inſula ab Athen. capta et direpta. I, 98. Vide *Strab.* l. 9. et *Plinium*, l. 4.
Scytale Lacon. *Schol.* ad I, 131.
Scythae. II, 96. Scytharum potentia quanta olim. c. 97.
Seditio apud Epidamnios. I, 24. etc. et Corcyraeos. III, 69. et 70. c. 81. et 82. IV, 48. et per Graeciam, et inde nata mala. III, 82. etc.
Selinus vrbs. VI, 4. VII, 50. quando et a quo condita. VI, 4. Vide *Cluverii* Sicil. p. 225. etc. Selinuntii Megarenſes. VII, 57. vbi habitent. VIII, 58. cum Egeſtaeis bellum gerunt. VI, 6.
Senatus fabae apud Athen. VIII, 66. imperio deiectus ab Oligarchicis. c. 69. etc. Senat. quatuor Boeotorum ſummam poteſtatem habent. VI, 38.
Senes auari. *Schol.* ad II, 44. extr.
Sepeliendi mos apud Cares et Phoenices. *Schol.* ad I, 8. et apud Athenienſes. *Schol.* ad II, 34. init. nefas in agro Attico ſepelire proditionis reos. I, 138. Sepulcrum illuſtrium virorum quod eſſe ſoleat. II, 43. Sepulturae modus, quo Athen. humarunt eos, qui primi in bello Pelop. mortem obierunt. II, 34. etc. ſepulturae lex violata in peſte Athen. II, 52. Sepulturae eorum, qui in proeliis ceciderant, cura. *Schol.* ad I, 50.
Sermylis vrbs. *Schol.* ad I, 65. Sermylii. V, 18. Sermyliorum vrbs. I, 65.
Serui Laced. *Vide* Helotes. Seruorum multitudo apud Chios. VIII, 40. et apud Athenienſes. VII, 27.
Seſtus vbi ſita. VIII, 62. Vide *Strab.* l. 13. a Medis occupata. I, 89. VIII, 62. obſeſſa et capta ab Athen. I, 89.
Seuerae Deae. I, 126.
Seuthes Sparadoci fil. II, 101. IV, 101. Odryſarum regno poſt Sitalcen potitus. II, 97. IV, 101. ſororem Perdiccae ducit. II, 101.
Sicania antiquum Sicil. nomen. VI, 2. vnde deductum. *ibid.* Vide *Cluverii* Sicil. l. 1. c. 2.
Sicani Iberiae pop. *ibid.*
Sicanus Iberiae fl. *ibid.*
Sicanus Execeſti fil. VI, 73. VII, 46. 50. et 70.
Sicilia prius Trinacria et Sicania dicta. VI, 2. eius magnitudo. VI, 1. et incolae. VI, 2. etc. eius a continente diſtantia. IV, 24. VI, 1. a Siculis Italiae incolis ita appellata. VI, 2. eius partem incolunt Graeci. VII, 58. ei bellum cur intulerint Athen. IV, 60. et 61. VI, 6. 24. 33. 90. etc. VII, 66. Siculi ex Italia in Siciliam traiecere. VI, 2. Sicilienſes et Siculi. VII, 32. Siculi Hermocratis ſuaſu inter ſe compoſitionem faciunt. IV, 58. et 65. Siculorum alii Syracuſanis, alii Athenienſibus ſe iungunt. VI, 88. et VII, 32. Siculum fretum. IV, 24. Vide *Cluverii* Siciliam, l. 1. c. 4.
Sicyon. I, 111. Vide *Pauſan.* in Corinthiacis; ſtatus eius pop. in paucorum dominatum redactus. V, 81. Sicyonii victi ab Athen. I, 108. et 111. eosdem inuadentes ſuperant. IV, 101.
Siduſſa. VIII, 24.
Sigeum. VIII, 101. Vide *Strab.* l. 13.
Sigillum regis Perſarum. I, 129.
Simonides dux Athen. IV, 7.
Simultates inter Athen. et Pelop. I, 56.
Simus, vnus e conditoribus Himerae. VI, 5.
Singaei. V, 18. Vide *Herod.* l. 7.
Sinti pop. II, 98. et *Schol.* Sintii. *ibid.* Vide *Liuium*, l. 44.
Sinus Ambracius. I, 55. Criſſaeus. I, 107. Laſicus. VIII, 26. Ionius. I, 24. Maliacus. VIII, 3. Piericus. II, 99. Terinaeus. VI, 104. Tyrrhenus. VI, 62.
Siphae. IV, 76. Vide *Pauſan.* in Boeoticis; per proditionem tentatae. *ibid.* a Boeotis conſeruatae. IV, 89.
Sitalces Terae fil. Thracum rex. II, 29. cum Athen. ſocietatem init. ibid. Macedonibus et Chalcidenſibus bellum infert. II, 95. etc. cum exercitu domum redit. II, 101. eius regnum et potentia etc. II, 96. etc. a Triballis acie victus occumbit. IV, 101.
Societas inter Athen. et Laced. V, 22. eius formula. V, 23. inter Laced. et Perſarum regem. VIII, 17. 36. et 57. eius formula. VIII, 18. 37. 58. inter Sitalcem et Athenienſ. II, 29. *Reliquas vide in nominibus eorum, qui ſocietatem inierunt.* Socii Athen. et Laced. in bello Peloponn. II, 9. Athen. et Syrac. in bello Siculo. VII, 57. etc.
Socrates Antigenis fil. II, 23.
Solis defectus. I, 23. II, 28. IV, 52.
Solium, *vel* Soilium vrbs Corinth. II, 30. III, 95. V, 30. ab Athen. captum etc. II, 30. vrbs Acarnaniae. *Schol.* ad II, 30.
Solois, *vel* Solus. VI, 2. Vide *Cluverii* Siciliam, p. 278.
Solygia vicus, *siue* caſtellum. IV, 42. et 43. Solygius collis. IV, 42.
Sophocles Soſtratidae fil. III, 115. in Siciliam miſſus. IV, 2. ad Corcyram tendit. IV, 3. Corcyraeos exſules captos plebi tradit. IV, 46. ab Athen. exilio multatur. IV, 65.
Sortium vſus in publicis foederibus. I, 22.
Soſtratides; vid. Sophocles.
Sparadocus, *siue* Spardocus pater Seuthae. II, 101.
Sparta. *Vide* Lacedaemon.
Spartolus vrbs Bottica. II, 79. V, 18.
Sphacteria inſula, eiusque ſitus IV, 8. Vide *Pauſan.* in Meſſenicis; a claſſe Athen. circumdatur. IV, 14. etc. incendium patitur. IV, 29. rerum ad Sphacteriam geſtarum tempus et diuturnitas. IV, 39. in eam milites transmiſſi a Laced. IV, 8. victus in eam quomodo importetur. IV, 26. in ea Lacedaem. expugnati etc. IV, 31. etc. ciues Laced. in ea capti poſt reſtitutionem quomodo a Laced. tractati. V, 34
Stagirus. IV, 88 Vide *Herod.* l. 7. Andriorum colonia. *ibid.* ab Athen. deficit. *ibid.*
Stater Phocaicus. IV, 52. Doricus. VIII, 28.
Status popularis Athenis ſublatus etc. VIII, 47. etc. quot et quanta mala inde nata. VIII, 65. etc. de populari ſtatu iterum conſtituendo agi coeptum etc. VIII, 75. et 89. etc.
Steſagoras. I, 116. *Schol.* ibid.
Sthenelaidas Ephorus Laced. I, 85. eius concio. c. 86.
Stipendium peditum et equitum apud Graecos V, 47. ſtipendium ab Athen. ſuis datum. III, 17. VIII, 45. cur imminutum. VIII, 45. ſtipendium Thracum mercenariorum. VII, 27.

ſtipendium a Tiſſapherne militibus datum. VIII, 29. et 45. ſtipendium magiſtratibus apud Athen. datum. VIII, 69. et 97.
Stratagema militare Ariſtei et Calliae. I, 62. etc. Stratiorum aduerſus Chaones. II, 81. Plataeenſium contra Pelop. II, 75. etc. Phormionis contra claſſem Pelop. II, 84. etc. Peloponneſiorum contra Phormionem. II, 90. etc. eorundem in tentando Piraeo. II, 93. etc. Demoſthenis contra Ambraciotas et Pelop. III, 107. etc. eiusdem in expugnandis Laced. in Sphacteria. IV, 32. et eiusdem ad Epidaurum. V, 80. Megarenſium in vrbe prodenda. IV, 67. Braſidae contra Athen. ad Megara. IV, 73. eiusdem contra Cleonem ad Amphipolin. V, 6. etc. c. 10. Boeotorum in Delio expugnando. IV, 100. Athenienſium contra Syracuſanos. VI, 64. etc. eorundem in diſceſſu a Syracuſis. VII, 78. etc. Niciae in defendendis caſtris. VI, 102. Hermocratis in expedienda fuga Athen. VII, 73. Ariſtarchi in occupanda Oenoë. VIII, 98. ſtratagema politicum Athen. legatorum, vt Laced. a bello decernendo auerterent. I, 73. etc. Themiſtoclis contra Laced. in moenibus inſtaurandis. I, 90. etc. eiusdem, fuga in Atticam claſſem deſati. I, 137. Alcibiadis contra Athen. legatos. VIII, 56. etc. et contra Oligarchicos et Tiſſaph. VIII, 82. etc. et apud milites. c. 88. VIII, 108. Athenienſium in ſubiiciendo imperio Graecis. I, 93. etc. c. 96. etc. Argilii cuiusdam in detegendis Pauſaniae conſiliis. I, 132. etc. Periclis, vt ſibi priuatim a periculo caueret. II, 13. Lacedaem. ne Plataeam reddere aliquando cogerentur. III, 52. V, 17. eorundem contra Helotas. IV, 80. eorundem, ne ſocii ipſorum ad Athen. deficerent. V, 22. Alcibiadis in deludendis legatis Laced. V, 45. etc. Corcyraeorum aduerſus exſules captiuos. IV, 46. etc. Niciae in diſſuadenda Sicilienſi expeditione. VI, 20. etc. Egeſtanorum contra Athen. VI, 46. Hippiae in opprimenda coniuratione Ariſtogitonis. VI, 58. captiui cuiusdam ob Hermarum praeciſionem. VI, 60. inter Phrynichum et Alcib. VIII, 50. etc.
Stratonice ſoror Perdiccae et vxor Seuthae. II, 101.
Stratus vrbs Acarn. II, 80. et 102. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 385. Stratii Chaones ſuperant. II, 81. tropaeum erigunt. II, 82.
Stroebus Athenienſis, pater Leocratis. I, 105.
Strombichides Diotimi fil. dux Athen. VIII, 15. res ab eo geſtae. *ibid.* et VIII, 30. et 62. etc.
Strombichus pater Diotimi. I, 45.
Strongyla, vna ex Aeoli inſulis. III, 88. Vide *Cluverii* Sicil. p. 396. etc.
Strophacus. IV, 78.
Strymon fl. I, 100. et *Schol.* ibid. II, 96. et *Schol.* ib. II, 99. ex Scomio monte per Graecos ad Leaeos fluit. II, 96.
Styphon Pharacis fil. IV, 38.
Styrenſes. VII, 57. Vide *Strab.* l. 10.
Subligacula olim in certaminibus geſtarunt Athletae. I, 6. quando geſtari deſierint. *ibid.*
Subſolanus ventus. III, 23.
Succeſſu fruuntur maxime, qui non concedunt aequalibus, et erga inferiores modeſte ſe gerunt. V, 111.
Suffragium Laced. voce dant, non calculis. I, 87.
Sunium. VII, 28. Vide *Strab.* l. 9, 10. ab Athen. munitum. VIII, 4.
Supplices occidere nefas. III, 58.
Sybaris fl. VII, 35. Vide *Strab.* l. 6.
Sybota portus Theſprotidis. I, 50. et *Schol.* ib. portus in continente. III, 76. portus in Sybotis inſ. I, 52. et 54. Sybota inſulae. I, 47. et *Schol.* Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 276. etc.
Syca. *Vide* Tycha.
Sylua in Sphacteria cremata. IV, 30.
Syma inſula. VIII, 41. et 42. Vide *Strab.* l. 14.
Symaethus fl. VI, 65. Vide *Cluverii* Sicil. p. 124.
Synoecia. II, 15. Vide *Meurſii* Gr. feriat.
Syracuſae conditae ab Archia Corinthio. VI, 3. etc. Vide *Cluverii* Sicil. p. 139. etc. inteſtinis diſſenſionibus ſaepe afflictae. VI, 38. obſeſſae ab Athenienſ. VI, 99. obſidione premuntur. c. 103. Syracuſani cum Leontinis bellum gerunt. III, 86. pugnant cum Athen. et vincuntur. IV, 24. et 25. ſe contra Athen. inſtruunt. VI, 45. etc. c. 63. proelio ſe parant. c. 67. congrediuntur cum Athen. et funduntur. c. 70. etc. eos conſolatur Hermocrates. c. 72. vrbem muniunt. c. 75. legatos Camarinam mittunt. c. 75. et Corinthum Spartamque. c. 73. et 88. Catanaeorum agrum populantur. VI, 75. rurſus ſe contra Athen. inſtruunt. VI, 96. pugnant et ſuperantur. c. 97. et 98. obſeſſi murum Athenienſibus obiiciunt. c. 99. etc. VII, 4. de compoſitione cum Nicia agere coeperunt. VI, 103. rem naualem praeparant contra Athen. VII, 21. Athenienſ. terra marique adoriuntur. c. 22. mari ſuccumbunt. c. 23. naues in Italiam mittunt. c. 25. eorum auxilia a Siculis caeduntur. c. 32. iterum ſe nauali certamini parant. c. 36. terra marique aggrediuntur Athen. c. 37. eosque ſuperant. c. 41. duo tropaea ſtatuunt. c. 45. ob inſperatum ſucceſſum animis eriguntur. c. 46. ad Athen. inuadendos rurſus ſe praeparant. c. 50. eos diſceſſu prohibere ſtatuunt. c. 51. proelio fundunt fugantque. *ibid.* c. 53. etc. tropaeum erigunt. c. 54. animis valde confirmantur. c. 56. ſocii eorum et auxiliarii. c. 57. vltimo proelio ſe parant. c. 65. dimicant. c. 71. etc. et victoria potiuntur. c. 72. Athen. diſceſſuros quo ſtratagemate deceperint. c. 73. eos ab itinere morantur. c. 78. fugientes inſequuntur. c. 81. etc. quomodo tractarint Athen. captiuos. c. 87. Peloponneſiis auxilia contra Athen. mittunt. VIII, 26. et 105.

T.

Taenarus Lacon. prom. I, 128. et 133. VII, 19. Vide *Pauſan.* in Laconicis.
Tages Tiſſaphernis propraetor. VIII, 16.
Talenta mille, non expendenda niſi extrema neceſſitate cogente, cur ſepoſuerint Athen. II, 24. etc. haec mille talenta quando et cur lege abrogata retigerint. VIII, 15.
Tamus Ioniae praetor. VIII, 31. et 87.
Tanagra Boeotiae. I, 108. III, 91. Vide *Strab.* l. 9. eius muros demoliuntur Athen. I, 108. Tanagraei ab Athen. proelio ſuperati. III, 91.
Tantalus Patroclis fil. dux Lacedaem. IV, 57. in vincula coniectus ab Athen. *ibid.*
Tarentum. VI, 44. et 104.
Taulantii, gens Illyrica. I, 24. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 110. etc.
Taurus Echetemidae fil. IV, 119.
Tegea vrbs potens in Pelop. V, 32. Vide *Herod.* l. 6. *Polyb.* l. 4. et *Pauſan.* in Arcadicis; ad defectionem a Corinthiis fruſtra ſolicitatur. *ibid.* ab Argiuis obſidetur. V, 64. Tegeatae cum Mantineis pugnant. IV, 134.
Telles Laced. V, 19. et 24. Braſidae pater. III, 69.
Tellias dux Syracuſ. VI, 103.
Telluris fanum. *Vide in ſeqq.*
Temenidae (vnde reges Laced.) primi poſſederunt Macedoniam. II, 99. Argis oriundi. *ibid.* Vide *Herodot.* l. 8. c. 138. expellunt Pieres. *ibid.*
Temenites pars Syracuſarum. VI, 75. et 100. Vide *Cluverii* Sicil. p. 151. Temenites collis. VII, 3. Vide *Cluverii* Sicil. p. 149.
Templum Apollinis. I, 29. II, 91. III, 94. VII, 26. Apoll. Amyclaei. V, 18. et 23. Apollinis Pythii. II, 15. IV, 118. V, 53. VI, 54. Bacchi. II, 15. III, 81. VIII, 93. Caſtoris et Poll. III, 75. IV, 110. VIII, 93. Dianae. VI, 44. Eleuſinium. II, 17. Herculis. V, 64. et 66. Iouis Nemaeei. III, 96. Iouis Olympii. II, 15. Iunonis. I, 24. III, 68. III, 75. 79. 81. IV, 133. V, 75. Mercurii. VII, 29. Neptuni. IV, 118. Palladis. IV, 116. V, 10. Palladis Chalcioecae. I, 134. Pelasgicum. II, 17. Pollucis. *Vide* Caſtoris. Proteſilai. VIII, 102. Telluris. II, 15. Theſei. VI, 61. Veneris in Eryce. IV, 46. templum Iunonis Argis deflagrat. IV, 133. templa morbo Attico profanata. II, 52. templa eorum ſunt, qui regionem obtinent. IV, 98. templis hoſtium temperandum. IV, 97.
Tempora apud Argiuos quomodo numerata. *Schol.* ad II, 2. init.
Tenedii. III, 2. ſubditi Athen. VII, 57.
Tenii. VIII, 69.
Teos vrbs. VIII, 16. 20. Teii. III, 32. VII, 57. Teiorum vrbs. VIII, 16. et 19. eius muri diruti. *ibid.* 20.

Teres pater Siraleae. II, 29. primus Odryſarum regnum per vim obtinuit. ibid. quantum illud amplificauerit. ibid. Teres et Tereus diuerſa regum nomina, nec in eadem regione regnarunt. *ibid.*
Tereas fl. VI, 94. Terias. VI, 50. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 125. etc.
Tereus rex Thracum. II, 29. Procnes maritus. *ibid.* in vrbe Daulia habitabat. *ibid.*
Terinaeus ſinus. VI, 104. Vide *Cluuerii* Italiam.
Terra a mari abſorpta circa Orobias. III, 89. terrae motus Spartae. I, 128. eius cauſa. *ibid.* terrae motus maximi tempore belli Pelop. I, 23. III, 87. et 89. IV, 52. V, 45. et 50. VIII, 6. terrae motu orto concio ſoluebatur apud Athenienſes. V, 45. Lacedaemonii a militia abſtinebant. Vide Lacedaemon.
Teſſaracoſtae Chiae. VIII, 101. et *Schol.*
Teſſera militaris. VII, 44.
Teucer poſt Troiae excidium in Cyprum venit. *Schol.* ad I, 12.
Teugluſſa inſula. VIII, 42.
Teutiaplus Eleus. III, 29. Alcidem et Pelop. adhortatur. III, 30.
Thalamii. IV, 32.
Thapſus peninſula. VI, 97. et 99. Thapſus (oppidum in ea ſitum) quando et a quo conditum. VI, 4. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 137. et 138.
Tharyps Moloſſorum rex. II, 80. eius tutelam gerit Sabylinthus. *ibid.*
Thaſus inſula. I, 100. et *Schol.* Pariorum colonia. IV, 104. vbi ſita. *ibid.* in Thaſo res geſtae. VIII, 64. etc. Thaſii ab Athen. deficiunt. I, 100. victi ab Athen. *ibid.* Laced. auxilium implorant. c. 101. tandem ſe Athen. dedunt. *ibid.* vrbem muris cingunt. VIII, 64. Thaſiorum metalla. I, 100.
Theaenetus Timidae fil. vates Plataeenſis. III, 20.
Theagenes Megarenſis. I, 126. add. Theogenes.
Theatrum Dionyſiacum Athenis. VIII, 93.
Thebae. I, 90. Vide *Strab.* l. 9. quantum diſtent a Plataea. II, 5. Thebani Plataeam noctu ingrediuntur. II, 2. plurimi e Plataeenſibus caeſi. c. 4. reliqui ſe dedunt. *ibid.* Thebani (qui extra vrbem) ſuis ſuccurrunt. c. 5. Plataeenſ. inſidias ſtruunt. *ibid.* foederum tempore et feriis menſtruis Plataeam occuparunt. III, 56. concioni Plataeenſium reſpondent. c. 61. merita in Graeciam oſtentant etc. c. 62. etc. victores ad Coroneam. *ib.* muros Theſpienſium diruunt. IV, 133. Thraces Mycaleſſo digreſſos proſequuntur. VII, 30.
Themiſtocles rei naualis ſtudii auctor Athen. I, 14. 74. et 93. ναύμαχος dictus. *Schol.* ad I, 93. dux prudentiſſimus. I, 74. eius conſilio proelium nauale in maris anguſtiis cum barbaris commiſſum. *ibid.* maximis honoribus a Laced. ideo affectus. *ib.* Athenienſibus ſuadet, vt ſe legatum ad Laced. mitterent. I, 90. vafrum eius conſilium ad aedificandos vrbis muros. *ibid.* et c. 91. etc. eius hortatu ambitus Piraeei abſoluitur. c. 93. annuo magiſtratu fungitur. *ibid.* Laced. olim amicus et apud eos gratioſus. I, 91. per oſtracismum patria pulſus, Argis habitat. I, 135. a Laced. accuſatur, quod cum Medis ſenſiſſet. *ibid.* Corcyram profugit. I, 136. non recipitur. *ibid.* ad Admetum Moloſſorum regem diuertit. *ibid.* varii caſus et pericula, in quae incidit. I, 137. ad regem Perſarum confugit. *ibid.* eius ad Regem literae. *ibid.* eius apud eum auctoritas etc. I, 138. peritia in lingua Perſica *ibid.* eius encomium amplif. *ibid.* eius mors et monument. *ibid.* Artaxerxis in eum munificentia. *ib.*
Theocles. *Vide* Theucles.
Theodorus pater Proclis. III, 91.
Theogenes Athen. IV, 27. V, 19. et 24.
Theolytus pater Cynetis. II, 102.
Thera vna ex Cycladibus. II, 9.
Theramenes Laced. claſſem in Aſiam adducit. VIII, 26. foedus cum Perſis init. c. 36. etc. et c. 43. eius interitus. c. 38. Theramenes Athen. Agnonis fil. c. 68. vnus ex iis, qui ſtatum pop. euerterunt etc. *ibid.* iterum ei fauet. c. 89. etc.
Therma, *vel* Therme Maced. I, 61. et *Schol.* capta. *ibid.* reddita Perdiccae. I, 29.
Thermon Spartanus. VIII, 11.
Thermopylae. II, 101. III, 92. IV, 36. Vide *Herod.* l. 7. et *Strab.* l. 9.

Theſaurus Athenienſium. II, 13.
Theſeus rempubl. Athen. conſtituit etc. II, 15. eius templum. VI, 61.
Theſpicus ager. IV, 76. Theſpienſes. IV, 93. eorum in pugna contra Athen. clades. c. 96. eorum muri a Thebanis deiecti. c. 133. eorum plebs inſurgit contra Magiſtratum. VI, 95.
Theſprotis. I, 46. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 259. etc. Theſproti regio non ſubſunt dominatui. II, 80.
Theſſalia ſine duce transitu difficilis. IV, 78. eius plebs Athenienſibus amica. *ibid.* Theſſali ex Arne Boeotos eiiciunt. I, 12. Athenienſium foederati. I, 102. Athen. auxilia mittunt. I, 107. II, 22. cum Boeotis pugnant. *ibid.* Theſſali circa Heracleam dominantes. III, 93. Theſſali paucorum dominatu potius, quam ſtatu pop. vtuntur. IV, 78.
Theſſalonice, olim Therme. *Schol.* ad I, 61.
Theſſalus Piſiſtrati fil. Hippiae et Hipparchi frater. I, 20. VI, 55.
Theucles pater Eurymedontis. III, 80. et 91. VII, 16. Theucles dux coloniae, quae Naxum condidit. VI, 3.
Thmuis. *Schol.* ad I, 110.
Thoricus. VIII, 95. Vide *Strab.* l. 9, 10.
Thracia. I, 100. II, 96. IV, 101. Thraces Athen. profligant. I, 100. IV, 102. Thraces inter Aemum et Rhodopen. II, 96. Mackaerophori et Dii appellati. *ibid.* et c. 98. VII, 27. ſuis legibus viuunt. II, 29. 96. et 98. Phocidem olim incolebant. II, 29. accipere potius quam dare conſueuerunt II, 97. barbari et auidi caedis. VII, 29. pugnant cum Thebanis. c. 30. Mycaleſſum crudeliter diripiunt. *ibid.* Thracum res geſtae in Macedonia. II, 100. Thracum gens trans Strymonem. II, 101.
Thraciae portae ad Amphipolin. V, 10.
Thraſybulus Lyci fil. VIII, 75. Democratiae ſtudioſus. VIII, 73. et 75. dux a militibus in Samo creatur. *ibid.* Alcibiadem ab exſilio reducit. VIII, 81. Pelopon. in Helleſponto nauali proelio vincit. VIII, 105. etc.
Thraſycles Athen. V, 19. et 24.
Thraſyllus Argiuus. V, 59. ab Argiuis lapidibus paene obrutus. c. 60. quomodo euaſerit. *ibid.*
Thraſyllus Athen. VIII, 75. ſtatui populari fauet. VIII, 73. et 75. dux a militibus in Samo factus. *ibid.* Pelop. nauali proelio ſuperat. VIII, 105.
Thraſymelidas Spartanus, Crateſiclis fil. claſſis ad Pylum praefectus. IV, 11.
Thriaſii campi. I, 114. II, 19. Vide *Strab.* l. 9. et *Herod.* l. 8. eos depopulantur Pelop. *ibid.*
Thronium Locridis. II, 26. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 172, 563. etc.
Thucles. *Vide* Theucles.
Thucydides Olori filius. IV, 104. ex Piſiſtratidarum familia. *Schol.* ad I, 20. init. quando, qua occaſione, in quem finem, et quomodo conſcripſerit bellum Pelop. I, 1. 20. et 21. 22. et 23. V, 20. et 26. peſte correptus. II, 48. auri fecturas et officinas in Thracia poſſidet, ac opibus inter illius regionis primores ideo valebat. IV, 105. Thraciae regioni ab Athen. praefectus. *ibid.* Amphipolin defenſurus tardus venit. IV, 106. Eionem contra Braſidam defendit. IV, 107. etc. vitam per 20. annos in exſilio traduxit. V, 26. magis vtitur coniunctionibus, quam alii Attici. *Schol.* ad II, 41. med. vbique recedit a conſuetudine aliorum ſcriptorum. *Schol.* ad V, 85. init. quos imitatus ſit. *Schol.* in Annott. ad fin. l. IV. T. II. p. 569. col. 2. Thucydides alius, Agnonis et Phormionis collega. I, 117. *Vide notas ad vitam Thucyd.* Thucydides alter, Pharſalius, et hoſpes Athen. VIII, 92.
Thuria, *vel* Thurii, vrbs Italiae. VI, 61. VII, 33. et 35. Vide *Cluuerii* Ital.
Thuriatae in Laconica. *Vide* Thyreatae.
Thyamis fl. I, 46. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 273. etc.
Thyamus mons. III, 106. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 422.
Thymocharis. VIII, 95.
Thyrea. IV, 56. V, 41. Vide *Pauſan.* in Arcadicis. Aeginetis incolendam dederunt Laced. II, 27. IV, 56. eam capiunt Athen. c. 57. Thyreatae, *vel* Thyriatae. I, 101. Thyreaticus ager. II, 27. IV, 56.
Thyſſus vrbs. IV, 109. V, 35. Vide *Herod.* l. 7.

Tibicinum ad cantum proelium ineunt Laced. V, 70.
Tichium Aetoliae. III, 96. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 476.
Tichiuſſa agri Mileſii. VIII, 26. et 28.
Tilataei. II, 96.
Timagoras Athenagorae fil. Cyzicenus. VIII, 6. et 39.
Timagoras Tegeates. II, 67.
Timanor Timanthis fil. I, 29.
Timidas pater Theeneti. III, 20
Timocrates Laced. II, 85. et 92. gladio ſe transigit. *ibid.*
Timocrates Athen. pater Ariſtotelis. III, 105.
Timocrates Corinth. pater Timoxeni. II, 33.
Timoxenus. *ibid.*
Tintinnabula in vrbium cuſtodiis circumferri ſolita. IV, 135.
Tiſamenus Trachinius. III, 92.
Tiſander Apodotus. III, 100.
Tiſias Tiſimachi fil. V, 84.
Tiſimachus. *ibid*
Tiſſaphernes Aſiae maritimae a Dario praefectus. VIII, 5. Peloponn. ad bellum Athen. inferendum inſtigat. *ibid.* ſtipendium ipſis pollicetur. *ibid.* foedus cum Pelop. init. VIII, 17. etc. c. 36. etc. c. 57. etc. ad Miletum vincitur ab Athen. c. 25. Iaſum praeſidio munit. c. 29. menſtruum ſtipendium nauibus Laced. numerat. *ibid.* iratus discedit a conſiliariis Lacedaem. c. 43. Alcib. ſuaſu ſtipendium Laced. promiſſum imminuit. c. 45. et 46. ſibi meruens in gratiam cum Pelop. redire ſtudet. c. 56. etc. in eum inuehuntur claſſiarii milites Pelop. c. 78. cur claſſem Phoenicum ad Pelop. non adduxerit. c. 81. et 87. Laced. ſe purgare conatur. c. 85. et 109. Epheſum profectus Dianae ſacrificat. c. 109.
Tlepolemus. I, 117.
Tolmaeus. IV, 53. Tolmidae fil. I, 108. et 113. pater Autoclis. IV, 53.
Tolmides Tolmaei fil. dux Athen. I, 108. et 113. res ab eo geſtae. *ibid.*
Tolophonii. III, 101. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 543.
Tolophus Ophionenſis. III, 100.
Tomeus mons. IV, 118.
Torona vrbs Chalcidica. IV, 110. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 566. a Braſida capitur. IV, 111. etc. ab Athen. recepta. V, 3.
Torylaus. IV, 78.
Trachinii. III, 92. ager Trachinius. *ibid.*
Tragia inſula. I, 116. et *Schol.*
Treres. II, 96.
Triballi. *ibid.* vincunt Sitalcen, Odryſarum regem. IV, 101.
Tributum quantum Athen. a ſociis quotannis recipiebant, II, 13. tributum primum Graecis ab Athen. impoſitum, quantum etc. I, 96. ab Ariſtide deſcriptum. V, 18. Vide *Var. Lect.* ad eum loc. Tributum, quod Seuthae Odryſarum regi pendebatur. II, 97.
Trierarchi Athen. VI, 31. VII, 70.
Trinacria antiquum Siciliae nomen. VI, 2. Vide *Cluuerii* Sicil. l. 1. c. 2.
Triopium prom. VIII, 35. et 60. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 265.
Tripodiſcus agri Megar. IV, 70. Vide *Pauſan.* in fine Atticorum,
Tripus Delphicus. II, 132. III, 57. et *Schol.* ibi. 85. Tripodes duo. *Schol.* ad II, 132.
Tritaeenſes. III, 101. Vide *Pauſan.* in Achaicis.
Troas. I, 131.
Troezen. I, 115. IV, 118. Vide *Strab.* l. 8. et *Pauſan.* in Corinth. Troezenii duas naues praebent Corinthiis contra Corcyraeos. I, 27. Troezenius ager vaſtatus. II, 56.
Trogilus, *vel* Trotilus. VI, 4. et 99. VII, 2. Vide *Cluuerii* Sicil. p. 131, 148. 152.
Troiae obſidio. I, 11. Troiana expeditio. I, 9. etc. Troianae res minores fama. I, 10. Troiani cur et quomodo Graecis per decem annos reſtiterint. c. 11. Troiani poſt vrbem captam Siciliam appulſi ibi ſedes poſuerunt. VI, 2. e Troia profecti Scionaeorum maiores. IV, 120. e Troia in Libyam delati Phocenſes, et inde in Siciliam. VI, 2.
Tropaea Acarnanum. III, 109. et 112. Athenienſium. I, 63. et 105. II, 84. et 92. IV, 12. 14. 25. 38. 44. 72. et 131. V, 3. VI, 70. 94. 98. 103. VII, 5. 23. 34. et 54. VIII, 24. 25. et 106. Boeotorum. IV, 97. Braſidae. IV, 124. V, 10. Corcyraeorum. I, 30. et 54. Corinthiorum. I, 54. VII, 34. Mantineorum. IV, 134. Perdiccae. IV, 124. Pelop. II, 22. et 92. V, 74. VIII, 42. et 95. Sicyoniorum. IV, 101. Stratiorum. II, 82. Syracuſanorum. VII, 24. 41. 45. 54. et 72. Tegeatarum. IV, 134.
Trotilus. *Vide* Trogilus.
Tyca *vel* Tycha; pars Syracuſarum. VI, 98.
Tydeus Ion. VIII, 38.
Tyndareus iureiurando obſtringit Helenae procos. I, 9.
Tyranni in Graecia. I, 17. a Laced. ſublati. c. 18. Tyranni in Sicilia ad magnam potentiam euecti. c. 17. diu imperium obtinuerunt. c. 18. Tyrannides in Graeciae ciuitatibus quando et quomodo conſtitutae. c. 13. tyrannis Piſiſtratidarum qualis. VI, 53. 54. et 59.
Tyrrheni Pelasgici Lemnum et Athenas olim incoluerunt. IV, 109. Tyrrheni cum Athen. militant in Sicilia. VII, 53. et 54.

V.

Vates multa canebant ſub initium belli Pelop. II, 8. et 21. illis irati Athenienſes. VIII, 1.
Veneris fanum apud Erycem. VI, 46.
Ventus ſubſolanus. III, 23. Ventus continuo ſpirans e ſinu Criſſaeo. II, 84.
Verborum vſitata ſignificatio mutata. III, 82.
Veritatis inueſtigatio difficilis. I, 20.
Veſtes Laced. et Athen. quales. I, 6.
Victimae ex farinae ſubactae maſſa ad verarum ſimilitudinem factae, ac immolatae. I, 126.
Vita, quam prisci mortales in Graecia degebant, qualis. I, 2. et 6. vitae genus delicatius quinam in Graecia primi coluerint. I, 6.
Ulyſſes per Charybdim dicitur nauigaſſe. IV, 24.
Unguento vſi ſunt veteres Athletae. I, 6.
Urbes in Graecia quales olim. I, 2. recentiores in littoribus conditae. I, 7. vetuſtiores longius a mari. ib.
Urinatores. IV, 26.
Vulcanus in Hiera aerarium exercere creditus. III, 88.

X.

Xanthippus pater Periclis. I, 111.
Xenares ephorus Spartae. V, 36. Xenares Laced. Heracleotarum dux, in proelio caeſus. V, 51.
Xenoclides Euthyclis fil. I, 46. III, 114.
Xenon Thebanus. VII, 19.
Xenophanes pater Lamachi. VI, 8.
Xenophantidas Laced. VIII, 55.
Xenophon Euripidis fil. II, 79.
Xenotimus pater Carcini. II, 23.
Xerxes. I, 114. et 129. eius ad Pauſaniam epiſtola. I, 129. pater Artaxerxis. IV, 50.

Z.

Zacynthus inſula vbi ſita. II, 66. Zacynthii Achaeorum coloni. *ibid.* Athen. ſocii in bello Sic. VII, 57.
Zancle vrbs quando et a quibus condita, et vnde dicta. VI, 4. Vide *Cluuerii* Siciliam, p. 81. etc. poſtea Meſſene dicta. VI, 5.
Zanclon Siculi falcem appellant. VI, 4.
Zeno philoſophus, Citienſis. I, 55.
Zeuxidamus Archidami pater. II, 47.
Zeuxidas Laced. V, 19. et 24.
Zopyrus pater Megabazi. I, 109.

INDEX
DICTIONVM ET LOCVTIONVM
INSIGNIORVM,
QVAE IN SCHOLIIS EXPLICATAE SVNT.

Maior numerus volumen, a minoribus prior numerus paginam huius Editionis, posterior versum in Scholiis cuiusque paginae designat.

A.

Ἀβασανίστως I. 47, 7.
ἀβασίλευτοι I. 377, 1.
ἀβουλότερος I. 199, 9.
ἀγαθὸν I. 201, 14.
ἀγαθὸν λαμβάνειν I. 559, 12.
ἀγαθὸς I. 389, 3.
ἐπ' ἀγαθῷ I. 725, 7.
ἀγάλλεσθαι II. 67, 6.
ἄγειν, ἀντὶ τοῦ ὁδηγεῖν I. 627, 3. ἠγεμονεύειν I. 771, 7.
ἄγειν ἡμέραν I. 757, 4. 785, 1.
ἀγνωστότατος γλῶσσαν I. 517, 3.
ἀγοράζειν II. 79, 1
ἄγος ἐλαύνειν I. 207, 9. add. 213, 6.
ἀγχίστροφος I. 337, 3.
ἀγχύαλος I. 469, 13. 691, 2. II. 287, 10.
ἀγωγὴ I. 795, 8.
ἀγωγὸς I. 269, 6.
ἀγώνισμα I. 53, 7. f.
ἀγωνοθετεῖν I. 455, 3.
ἀδεῶς I. 311, 4.
ἀδεῶς πολιτεύειν I. 667, 1.
ἀδικεῖν I. 259, 3. 615, 6. 795, 1.
ἀδίκημα ἐπικαλέσαντες I. 567, 1.
ἀδόκητος II. 237, 3.
ἀδύκατος τοῖς χρήμασι II. 209, 5.
ἀδύνατα I. 207, 8. ἀδύνατον II. 407, 3.
ἀδωρότατος I. 355, 3.
ἀήττητος II. 105, 10.
ἆθλα I. 455, 2. 507, 10.
ἆθλος καὶ ἄθλον I. 21, 5.
ἀθρόοι I. 625, 2. 767, 3.
ἀθυμεῖν II. 195, 2.
Αἰγάλεως, καὶ Αἰγάλεων ὄρος I. 287, 6.
αἰδῶς I. 153, 7.
αἰκία II. 295, 2.
αἴρειν, αἴρεσθαι I. 179, 1. 449, 1. II. 211, 1.
αἱρεῖσθαι I. 471, 1.
αἵρεσις I. 341, 5. 367, 3. 519, 7.
αἰσθάνεσθαι. ἀκούειν II. 35, 1. 171, 1. Structura verbi I. 343, 5.
αἰσθανόμενος τῇ ἡλικίᾳ I. 725, 2.
αἰσχύνεσθαι I. 83, 6.
αἰσχύνη I. 153, 7.
αἰτησάμενοι, αἰτήσαντες II. 73, 5.
αἰτίαν ἐπιφέρειν I. 501, 3.
αἰτίαν ὑπολιπέσθαι I. 239, 1. ἐν αἰτίᾳ ἔχειν I. 771, 3.
αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς I. 207, 2. 237, 3. 473, 1. 545, 9. 679, 5. 6. 701, 4. II. 65, 8. 191, 4. 551, 1.
αἰτιατικὴ ἀντὶ δοτικῆς I. 65, 3. 215, 2. 269, 3. 301, 8. 541, 10. II. 321, 5. 401, 2. 407, 4.
ἀκάτιον ἀμφιρικὸν I. 613, 12.
ἀκέραιος I. 347, 1. 417, 15.
ἀκηρυκτεὶ I. 251, 1.
ἀκηρύκτως I. 247, 7.
ἀκμάζειν I. 295, 2.
ἀκοαὶ I. 47, 6.
ἀκοῆς κρείσσων I. 311, 6.
ἀκολασία I. 453, 3.
ἀκόλουθος II. 43, 8.
ἀκούειν (ἄμεινον) I. 507, 14.
ἀκριφνὴς I. 105, 4.
ἀκριβὴς I. 593, 1. εἰς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν II. 127, 8.
ἀκριβῶς I. 223, 3.
ἀκριβῶς πράσσειν I. 173, 7.
ἄκριτος I. 563, 23.
ἀκροᾶσθαι I. 441, 7.
ἀκροβολίζεσθαι I. 579, 8.
ἄκρον τοῦ σίχου I. 279, 7.
ἄκρος II. 217, 3. 219, 1.
ἀκροτελεύτιον I. 279, 6.
ἀλυπότερος I. 85, 10. 151, 5.
ἁλίμενος I. 549, 1.
ἁλίσκεσθαι I. 201, 14.
ἁλκὴ I. 383, 3.
ἀλλὰ, παρακελευτικὸν II. 439, 1.
ἀλλήλους, ἀντὶ τοῦ ἄλλος ἄλλῳ II. 407, 3. ἀλλήλους, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοὺς I. 501, 2.
ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας I. 650, 4.
ἀλλοιοῦσθαι I. 343, 1.
ἀλλοτρία I. 713, 6.
ἀλλοτρίωσις I. 81, 2.
ἀλλόφυλοι I. 177, 4. 611, 3.
ἄλλως I. 185, 6. 581, 7. II. 235, 1.
ἀλόγως II. 121, 10.
ἅμα, παρέλκει I. 57, 1.
ἅμα γίνεσθαι I. 575, 7. f.
ἀμαθέστερος I. 153, 11. 453, 8.
ἀμαθία I. 349, 3. 451, 18. 453, 2.
ἀμαθῶς I. 237 4.
ἁμαρτάνεσθαι I. 489, 6.
ἁμαρτίαν συνίγνωσαν II. 347, 2.
ἁμάρτημα γραφῆς I. 247, 2.
ἀμβλύνεσθαι I. 387, 5.
ἀμβλύτερος I. 311, 3.
ἄμεινον I. 233, 4.
ἀμετάθετος I. 453, 1.
ἄμη I. 569. 8.
ἀμύνασθαι I. 549, 9.
ἀμύνειν I. 91, 5.
ἀμύνειν τινὶ I. 93, 1.
ἀμύνεσθαι I. 91, 5. 93, 1. 201, 10. 359, 2. 609, 13.
ἀμφιρικὸν ἀκάτιον I. 613, 12.
ἀμφίβολος I. 577, 12.
ἐν ἀμφιβόλῳ γίγνεσθαι I. 369, 3.
ἀμφιδρίτος I. 691, 2.
ἀμφικτίονες I. 525, 4.
ἀμφίλογος I. 673, 1.
ἀμφοτέρωθεν I. 543, 6. 661, 4.
ἀναβαίνειν II. 173, 2.
ἀναγαγόμενος I. 341, 2.
ἀναγκάζεσθαι II. 371, 2.
ἀναγκαῖα ὅπλισις I. 701, 12.
ἀναγκαῖον, χρήσιμον I. 481, 6.
ἀναγκαιότατος I. 155, 8.
ἀνάγκη ἀκούσιος I. 503, 10.
εἰς ἀνάγκην ἀφικέσθαι I. 551, 11.
ἀναδάσασθαι I. 697, 4.
ἀναδησάμενοι II. 293, 1.
ἀνάδετος I. 473, 2.
ἀναζεῦξαι II. 465, 2.
ἀναζητεῖσθαι I. 263, 3.
ἀναθαρσεῖν I. 791, 1. II. 287, 8.
ἀναθρούμενα I. 617, 11.
ἀναίρεσις νεκρῶν II. 289, 4.
ἀναίσθητον I. 125, 3. 319, 6.
ἀναισχυντεῖν I. 85, 9.
ἀνακαλεῖσθαι I. 59, 3.
ἀνακόλουθος I. 191, 4.
ἀνάκρουσις II. 565, 2.
ἀνακῶς II. 459, 1.
ἀνακωχὴ I. 91, 1. 669, 3.
ἀναλαβόντες I. 769, 3. II. 345, 1.
ἀνάληψις I. 769, 8.
ἀνάλυσιν II. 19, 11.
ἀναναγώνιστος I. 323, 2.
ἀνανταπόδοτον I. 359, 8. 419, 1. 557, 1.
ἀναξόμενος II. 45, 9.
ἀναπείθειν I. 237, 2.
ἀναπείρᾶσθαι II. 177, 8.
ἀναπίπτειν I. 129, 3.
ἀναπρᾶξαι I 401, 1.
ἀναβλιπτεῖν I. 647, 3. II. 567, 1.
ἀνασκευάζειν I. 669, 2.
ἀνασκευάζεσθαι I. 45, 4.
ἀνασπάσαντες ὑδρεύεσθαι I. 651, 6.
ἀνασπάντες I. 331, 4. II. 3, 4.
ἀνάστασις I. 275, 1.
ἀνατέλλεσθαι I. 521, 3.
ἀνατῆναι I. 23, 7. 291, 1. 597, 5. f. 695, 2. II. 7, 4.
ἀνατῆσαι τὸ στρατόπεδον I. 115, 5.
ἀναστήσαντες I. 359, 3.
ἀναστήσας I. 423, 1. 443, 4.
ἀναστροφὴ I. 391, 5.
ἀνάσχετον ποιεῖσθαι I. 197, 4.
ἀναφέρειν I. 455, 2. 713, 3. 6.
ἀναφορεῖν I 669, 1.
ἀναχωρεῖν I. 25, 7. 383, 3. 423, 1. 573, 4. 687, 3.
ἀναχώρησις I. 685, 3.
ἀνδραποδίζειν I. 595, 3.
ἀνδρεία I, 503, 21. II. 103, 5.
ἄνδρες. ἀνδρεῖοι, πρόθυμοι I. 317, 4. 431, 6.
ἀνδρεῖον I. 307, 4.
ἀνειλῆθεις II. 305, 4.
ἀνειμένη δίαιτα I. 17. f.
ἀνεῖναι I. 141, 7. 215, 1. 425, 4. 731, 7.
ἀνεπὰν I. 659 3.
ἀνελκύειν τὰς ναῦς I. 511, 15. II. 71, 3.
ἀνελόμενον I. 375, 2. 651, 1. II. 548, 1.
ἀνέλπιστος II. 31, 3. 53, 10. 241, 5.
ἄνεμος ἐσηκὼς II, 165, 1.
ἀνέντες I. 141, 2.
ἀνέντες ἐπιτροπὴν I. 729, 8.
ἀνεξέλεγκτα I. 51, 2.
ἀνεπιεικὴς I. 487, 15.
ἀνεπικλήτως I. 165, 3.
ἀνεπίληπτος I. 713, 12.
ἀνεπίτακτος II. 281, 1.
ἀνεπίφθονον I. 141, 2. 151, 1.
ἀνεπιφθόνως II. 81, 9.
ἀνερεθίζεσθαι I. 283, 3.
ἀνέχειν. ἀνατείνεσθαι I. 97, 5. — ἀνατείνειν καὶ ἀναπίτασθαι I. 597, 3 — ἀντέχειν II. 449, 2. — βασάζειν, αὐξάνειν I. 239, 9. — δισάζειν II. 243, 8.
ἀνέχεσθαι, πρὸς αἰτιατικὴν I. 329, 6.
ἀνέχουσαι ἄκραι II. 219, 1.
ἄνηκεν I. 465, 12.
ἀνῆκται II. 99, 1.
ἀνήνεγκε II. 453, 3.
ἀνθεκτέα I 165, 11.
ἀνθιστάναι I. 181, 5.
ἀνθορμεῖν II. 215, 5.

ἀ βρύπεια II. 297, 8.
ἀγιέντες I. 425, 3.
ἀδίσχειν II. 401, 3.
ἀνοικίσασθαι I, 113, 1.
ἀνολοφύρεσθαι II. 427, 2.
ἀντανύει I. 369, 1.
ἀντειπεῖν I. 687, 5.
ἀντεπεξελάσαντες I. 619, 4.
ἀντεπιμελῆσαι I. 427, 19.
ἀντεπιπλέειν I. 103, 6.
ἀντερείσματα II. 825, 1.
ἀντέτη I. 739, 1.
ἀντέχειν. ἀντιμάχεσθαι, ἀνθίστασθαι I. 177, 5. II. 37, 4. 219, 2. 435, 1.
ἀντέχεσθαι. προσέχειν I. 35, 12.
ἀντιβολία II. 293, 2.
ἀντιθεῖναι I. 477, 14.
ἀντίθεος I. 67, 9.
ἀντικαθέζεσθαι I. 71, 5.
ἀντικαθίσασθαι I. 469, 4. II. 227, 4.
ἀντικρούειν II. 73, 2.
ἄντικρυς I. 163, 5. 257, 5.
ἀντιλαμβάνεσθαι I. 261, 16. 437, 3. II. 275, 1.
ἀντιλέγειν I. 67, 9.
ἀντίλεκτος I. 643, 9.
ἀντίληψις I. 331, 3.
ἀντίπαλον I. 13, 7. 453, 16. 701, 10. II. 219, 5. 225, 1.
ἀντίπαλος I. 347, 1. 391, 2.
ἀντιπάλως II. 437, 1.
ἀντιπαρακαλεῖν II. 135, 3.
ἀντιπαραπλεῖν I. 379, 3.
ἀντιπαρασκευὴ I. 241, 4.
ἀντιπέρας I. 175, 2.
ἀντιπλήρουν II. 197, 6.
ἀντίπρωροι I. 395, 1. II. 219, 3.
ἀντίπτωσις I. 19, 2. 47, 1. 277, 6. 473, 1. II. 37, 5.
ἀντισχεῖν I. 21, 9. 615, 3.
ἀντισχόντες I. 615, 3.
ἀντιτιθέναι I. 385, 2.
ἀντιτιμωρῆσαι I. 505, 12.
ἀντοφείλειν I. 311, 2.
ἀνύτειν I. 367, 4. II. 547, 1.
ἀξιόλογα I. 565, 14.
ἀξιόμαχος I. 695, 6.
ἄξιος λόγου I. 135, 5. II. 225, 1.
ἀξιοῦν I. 137, 9. 227, 9. 377, 5. 601, 6. II. 61, 4.
τὸ ἀξιοῦν I. 463, 4.
ἀξιόχρεων II. 37, 2. 47, 1. 57, 4.
ἀξίωμα I. 217, 2. 701, 11.
ἀξίωμα προγόνων I. 743, 2.
ἀξιώματος ἀφανίσ II. 539, 1.
ἄξιωσις I. 123, 9. 303, 6. 347, 2. 389, 4. 423, 8. 503, 16. II. 81, 8.
ἀξίως I. 125, 6.
ἀξυγκρίτητος II. 449, 3.
ἀξύμβατον I. 467, 13.
ἄορισος γῆ I. 235, 5.
ἀπαγαγεῖν I. 343, 2.
ἀπάγειν I. 67, 9. 763, 4. 769, 9.
ἀπαιδευσία I. 461, 3.
ἀπαίρειν I. 793, 3.
ἀπαλγεῖν I. 347, 4.
ἀπαλλαγὴ I. 105, 2.
ἀπαλλαξείοντες I. 169, 11. II. 560, 1.
ἄπαξ I. 235, 7.
ἀπαράκλητος I. 405, 4.
ἀπαράσκευος I. 173, 13. II. 131, 13.
ἀπαράσσειν II. 271, 2.
ἀπαρέμφατον ἀντὶ ὀνόματος I. 403, 7. II. 39, 7. 565, 1. ἀντὶ μετοχῆς I. 51, 3.
ἀπαρτήσαντες II. 37, 4.
ἀπατῆσαι I. 637, 8.
ἄπεδον II. 301, 1.
οὐκ ἀπεικότως I. 261, 15.
ἀπειλημμένος I. 257, 5.
ἀπείρητο I. 751, 3.
ἄπειροι I. 239, 7. 255, 4.
ἀπερεῖν I. 69, 3. 201, 15.
ἀπεῦθες χρυσὸς I. 273, 2.
ἀπέχειν I. 117, 5.
ἀπέχεσθαι I. 227, 5. 351, 1.
ἀπεῶσθαι I. 307, 8.
ἀπηλλάγησαν I. 315, 8.
ἀπιάλλειν I. 787, 1.
ἀπιστότεροι I. 121, 10.
ἀποσχυρίζεσθαι I. 239, 2.
ἁπλοῖ II. 219, 3.
ἁπλούστεραι νῆες II. 267, 3.
ἁπλῶς I. 505, 2.
ἀπὸ, ἀντὶ τῆς διὰ II. 209, 8.
— ἀντὶ τῆς μετὰ II. 443, 8.
ἀπ' αὐτῶν II. 209, 8.
ἀπὸ βοῆς II. 445, 2.
ἀπ' ἐκκλησίας II. 427, 1.
ἀπὸ τῆς ἴσης I. 41, 1.
ἀπὸ τοῦ ἴσου. ζήτει εἰς τὸ ἴσος.
ἀπὸ τοῦ προφανοῦς I. 81, 1.
ἀπὸ κάλω παραπλεῖν I. 567, 9.
ἀπὸ κοινοῦ I. 25, 3. 35, 13. 57, 3. 61, 12. 73, 7. etc. 151, 1.
ἀπὸ τῶν ὅπλων II. 97, 11.
ἀπὸ σημείου I. 513, 8.
ἀπὸ σημείου ἑνὸς I. 393, 7.
ἀπὸ συνόδου II. 423, 2.
ἀπό τινος, ἀντὶ τοῦ ἄποικος II. 113, 3.
ἀπ' ὀλίγης δυνάμεως II. 73, 4.
ἀπορράθρα I. 553, 15.
ἀποβάλλειν I. 297, 1.
ἀπόβασιν ποιεῖσθαι II. 345, 1. f.
ἀποβιβάζειν II. 211, 1.
ἀπογενέσθαι I. 783, 2.
ἀπογίνεσθαι I. 405, 3.
ἀπέγνωκα I. 509, 10.
ἀποδεῖξαι I. 725, 9.
ἀποδέχεσθαι II. 45, 3.
ἀποδημηταὶ I. 127, 5.
ἀποδίδοσθαι et ἀποδόσθαι I. 69, 12. II. 313, 4.
ἀποζῆν I. 7, 6.
ἀποικίσαι I. 35, 6. 59, 1.
ἀποικοδομεῖν I. 225, 4. II. 291, 1.
ἄποικοι I. 63, 9. 291, 2.
ἀποκαθάρσεις I. 329, 3.
ἀποκαυλίζειν I. 371, 1.
ἀποκινδυνεύεσθαι II. 555, 2.
ἀποκλείεσθαι II. 449, 4.
ἀποκληροῦν II. 413, 1.
ἀποκνεῖν I. 435, 2.
ἀπόκνησις I. 173, 10.
ἀποκομιδὴ I. 231, 1.
ἀποκομίζεσθαι I. 499, II. 707, 5.
ἀποκρίνεσθαι I. 327, 4.
ἀποκρύπτειν I. 771, 2.
ἀπολαμβάνειν I. 225, 3. 589, 9. f. 655, 2. 685, 4. II. 5, 2. 251, 5. 267, 2.
ἀπολαμβάνεσθαι II. 87, 5.
ἀπόλεκτος II. 103, 1.
ἀπολεξάμενος I. 549, 10. 703, 3.
ἀπολοφύρασθαι I. 347, 8.
ἀπομισθοῦν I. 491, 4.
ἀπομνήσασθαι I. 229, 5.
ἀπόμουσαι I. 783, 4.
ἀπόπατήματα II. 313, 4.
ἀποτειρᾶν II. 145, 2.
ἀπορεῖν I. 117, 1.
ἀπορία I. 331, 1.
ἄπορος I. 433, 1. 611, 12.
ἀποβλαγὲν I. 707, 1.
ἀποσαλεύειν I. 229, 6.
ἀποσημαίνειν I. 573, 1.
ἀποσιμοῦν I. 567, 10. II. 564, 1.
ἀποσκίδνασθαι II. 157, 1.
ἀποσπεύδειν II. 45, 3.
ἀπόστασις I. 447, 5. 455, 18. II. 555, 2.
ἀποσαυροῦν I. 617, 3.
ἀποσέλλειν II. 560, 2.
ἀποσέρησις τῆς ἀκοῆς II. 285, 2.
ἀποσολᾶν II. 329, 1.
ἀποσχὼν I. 697, 2.
ἀποτειχίζειν I. 117, 9. II. 301, 2.
ἀποτέμνειν II. 379, 5.
ἀποτρέπεσθαι I. 425, 19. 455, 18.
ἀποτρεπόμενοι II. 99, 2.
ἀποφῆναι I. 453, 20. 455, 16.
ἀποχράτως I. 51, 3.
ἀποχωρεῖν I. 189, 7. II. 301, 2.
ἀπραγμοσύνη I. 75, 3.
ἀπροφασίτως I. 101, 3.
ἀπώσαντες I. 439, 2.
ἄρα I. 123, 5.
ἆρα I. 287, 4. 289, 2. II. 301, 3.
ἀργὸν I. 503, 21.
ἀργύριον ἐπίσκμον I. 271, 6.
ἀργυρολογεῖν I. 361, 1.
ἀρέσκει σε I. 215, 2.
ἀρετὴ I. 85, 11. 311, 1. 3. 335, 1. 423, 13. 15. 477, 15. 637, 5. II. 83, 1.
ἄριστα II. 407, 8.
ἀριστεύειν II. 577, 1. τὸ ἄριστον I. 641, 1.
ἄριστος ἀπαλλᾶσθαι I. 455, 6.
ἀρκτούρου ἐπιτολὴ I. 371, 5.
ἁρπάζειν I. 15, 12.
ἄρτι II. 41, 4.
ἀρτύναι I. 771, 8. 834, 7.
ἀρχαὶ I. 725, 13. 751, 2.
ἀρχαιότροπα ἐπιτηδεύματα I. 131, 5.
ἐν ἀρχῇ εἶναι I. 305, 3.
ἀσαφῶς I. 565, 4. 681, 1.
ἀσέβημα II. 43, 7.
ἄσημον ἀργύριον II. 574, 1.
ἄσημον χρυσίον I. 271, 6.
ἀσμένη I. 509, 8.
ἄσπονδος I. 285, 7.
ἀσάθμητος I. 609, 4.
ἀσφαλέτερον II. 187, 2.
ἀσφαλὴς I. 125, 4. 183, 4. 605, 19.
ἀτκλαίπωρος I. 49, 12.
ἀτακτότερος γενέσθαι II. 463, 1.
ἀταξθαλία II. 577, 1.
Ἄτθις νέα et παλαιὰ I. 69, 13.
ἀτιμώρητος I. 479, 3.
ἄτμητον I. 151, 4.
ἀτολμότεροι I. 599, 7.
ἀτοπία I. 503, 16.
ἀτρέπτως II. 213, 1.
ἀττικίζειν I. 483, 9. II. 435, 1.
Ἀττικὸν σχῆμα I. 7, 7. II. 241, 3.
αὐθαίρετος I. 145, 10.
αὐξάνται I. 481, 1.
αὔσημον II. 439, 6.
αὐδὶς I. 359, 1.
αὐτάγγελοι I. 447, 1.
αὐταρκεῖν II. 187, 4.
αὐτίκα I. 93, 5. 477, 11.
αὐτοβοεῖ I. 379, 1. 495, 7. II. 343, 1.
αὐτοδεκαετῶν I. 717, 2.
αὐτόδικοι I. 715, 3. II. 571, 1.
αὐτοκράτωρ I. 211, 1. 609, 12. 725, 9. 745, 1. II. 33, 4. 263, 3. 569, 1.
αὐτοκράτωρ μάχη I. 683, 8.
αὐτονομεῖν I. 363, 1. f.
αὐτονομεῖσθαι II. 443, 7.
αὐτονομία I. 639, 3.
αὐτόνομοι I. 291, 6. 425, 9. 715, 2. 731, 1. II. 263, 3.
αὐτὸς πέμπτος, τρίτος I. 97, 2. 697, 2.
τὸ αὐτὸ λέγειν I. 731, 4.
ἐπὶ τὸ αὐτὸ I. 147, 1.
εἰς τὸ αὐτὸ I. 759, 1.
κατὰ τὸ αὐτὸ I. 769, 9.
ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι II. 423, 1.
ἐν τῷ αὐτῷ τῷδε II. 271, 3.
αὐτοσχεδιάζειν I. 233, 5.
αὐτοτελεῖς II. 571, 1.
αὐτοῦ, ἐκεῖ I. 575, 7. 707, 3. II. 53, 8.
αὐτουργοὶ I. 239, 6.
αὐτοφωρίεῖς I. 165, 8.
αὐτόφωρος II. 63, 6.
αὔχημα I. 349, 3.
ἀφανεῖς I. 123, 2. ἐκ τοῦ ἀφανοῦς I. 583, 1. ἐν τῷ ἀφανεῖ II. 295, 1.
ἀφανέστατον λόγῳ I. 57, 3.
ἀφίμως I. 527, 2.
ἀφίεσθαι I. 343, 7. f.
ἀφισάναι I. 149, 3. 167, 1. 179, 4.
ἀφορμὴ I. 141, 4.
ἄφρακτοι II. 51, 6.
ἀχθηδὼν I. 585, 10.
ἀχρεῖα I. 153, 14.
ἀχρειόκατοι I. 261, 7.
ἀχρημοσία I. 31, 6. II. 492. col. 1. 2.

B.

Βαλανάγρα, βάλανος I. 255, 7.
βαρύνεσθαι I, 279, 2. 701, 4.
βάσανος I. 47, 7.
βασιλεῖαι πατρικαὶ I. 35, 10.
βασιλεῖα καὶ τυραννὶς διαφέρει I. 35, 11.
βέβαιος, ἀληλυκῶς I. 73, 5.
βεβαιοῦσθαι II. 53, 9. II. 117, 3.
βέλτιστοι II. 381, 3.
βία I. 469, 1. 607, 17.

βιάζεσθαι I. 67, 7. 551, 4. 553, 12. 593, 5. 637, 7. 687, 1. 695, 11. II. 37, 1. 199, 5. 281, 7. 285, 5. 303, 2. 307, 2.
βιοτεύειν I. 31, 6.
βλαπτόμενοι I. 451, 14. 477, 10.
βοηθεῖν I. 183, 6. 399, 6. 589, 9. 757, 1. 759, 2.
βοηθεῖν ἐπί τινα I. 577, 11. 569, 4.
βοήθεια II. 337, 1.
βοιωτάρχης καὶ βοιώταρχοι I. 641, 4.
βοιωταρχοῦντες I. 251, 5.
βουλὴ I. 737, 6. 751, 1.
βουλῆς, ὁ βουλευτὴς I. 493, 6.
βουλόμενοι II. 77, 6.
βουλόμενον τῆς γνώμης I. 161, 1.
βουλομένῳ μοί ἐστι I. 253, 8. 635, 6. II. 445, 1.
βράγχος I. 329, 1. II. 543, 2.
βραδὺς II. 237, 1.
βραχέα, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως I. 459, 5.
ἐκ βραχέος I. 515, 3. βραχὺ II. 171, 2.
βραχὺς II. 125, 10.
βραχύτης I. 461, 4.
βρόμος I. 369, 5.
βύζην I. 547, 7.

Γ.

Γὰρ, ἀντὶ τοῦ δὲ I. 43, 1. 91, 5.
γαστέρες νεῶν I. 101, 5. (vbi tamen nunc rectius γάστραι)
γεγενημένος I. 358, 6.
γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς I. 191, 3. 687, 6.
Genitiui in vocabb. temporum I. 13, 2.
γενναῖον I. 645, 3.
γένος. ἐναλλαγὴ γένους I. 203, 6. 325, 1. 597, 1.
γέρατα I. 61, 13.
οἱ γέροντες φιλάργυροι I. 321, 3. f.
Γῆ, Δημήτηρ I. 277, 1.
γῆ ἱερὰ I. 235, 4.
γίγνεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὀφείλεσθαι I. 753, 3.
γίγνεσθαι, ἀντὶ τοῦ πάσχειν I. 705, 5.
γιγνώσκειν, ἀντὶ τοῦ κρίνειν I. 283, 4. εἰς νοῦν ἔχειν 735, 5.
Gloſſema notatur I. 247, 2.
γνώμη, ἀντὶ τοῦ ἀπόφασις I. 207, 6.
— βουλὴ I. 235, 7. 247, 6. 253, 3. 269, 5. II. 407, 8.
— γνῶσις I. 271, 4.
— πολυμαθία I. 453, 7.
— προαίρεσις I. 341, 1. 441, 4.
— σκέψις I. 449, 9. 611, 6.
— σκοπὸς I. 191, 2. 353, 2. 385, 6 II. 177, 1. 441, 2.
— σύνεσις, φρόνησις, ψυχὴ I. 247, 4. 305, 4
γνώμης συνέτεσι I. 139, 11.
γνώμην προσέχειν II. 199, 3.
γνώμας προθεῖναι I. 449, 9.
παρὰ γνώμην I. 585, 7. 683, 15. II. 15, 5. 19, 8.
γνώμων I. 233, 2.
Γοργίειον σχῆμα I. 7, 1.
γραμματεὺς II. 179, 2. 579, 2.
γραφὴ, πολίσκιον I. 215, 3. II. 147, 6.
γράψαι I. 3, 3. ἔγραψα 57, 2.
γυμνοπαιδίαι I. 791, 2.

Δ.

Δάπανος I. 805, 1.
δὲ, ἀντὶ τοῦ γὰρ I. 73, 8. 143, 12. 177, 3. 202, 2.
— δὴ II. 389, 7.
— μὲν I. 303, 6.
— additum nominibus I. 183, 1.
δεδιὼς I. 701, 9.
δεδοκιμασμένον I. 455, 6.
δεδομένη I. 63, 9.
δέεσθαι I. 123, 1.
δεῖ II. 205, 6.
δεῖ, ἀντὶ τοῦ εἴωθεν I. 551, 23.
δεῖλη ὀψία I. 495, 7.
δεινὰ ποιεῖν I. 741, 4.
δεινὸς I. 387, 7. 457, 2. 463, 1. 477, 13. 523, 3. 683, 6. II. 61, 3. 325, 2.
δεινότατα I. 473, 9.
δεινότης II. 409, 2.
δεινοῦν II. 417, 5.
δελφινοφόροι II. 231, 1.
Δελφοὶ I. 189, 6.
δένδρον I. 367 3.
δεξιότης I. 453, 2.
δέχεσθαι I. 85, 8. 243, 14.
δὴ, ἀντὶ τοῦ δῆθεν I. 425, 7.
δὴ, δῆθεν, ἐν προσποιήσει I. 165, 2. 533, 8. II. 125, 2.
δημεύειν I. 765, 7.
δημηγορία I. 155, 10.
δημιουργοὶ I. 751, 1.
δημοκρατεῖσθαι I. 727, 6.
δῆμος I. 183, 6. II. 415, 6. 443, 7.
δημόσιον I. 715, 7.
δημοτικὸς II. 45, 1.
δηοῦν I. 149, 2.
διὰ, ἀντὶ τοῦ μετὰ I. 435, 5.
διὰ πλείονος I. 207, 4.
διὰ χειρὸς ἔχειν I. 271, 2.
διαβαίνειν I. 193, 6.
διαβάλλειν, διαπλεῖν, διαπεραιοῦν II. 45, 8. ἀντὶ τοῦ ὑβρίζειν I. 745, 4.
διαβάλλεσθαι, ψεχθῆναι, μισηθῆναι I. 565, 12.
— ὑβρίζεσθαι I. 713, 1. II. 429, 2. 467, 1.
— ἐν διαβολῇ ἔχειν II. 427, 3.
διάβασις I. 657, 3.
διαβοᾶν II. 423, 1.
διαβολὴ I. 713, 12. II. 45, 6.
διαβόλως ἐμνήσθη II. 23, 3.
διάβροχος II. 183, 6.
διάγγελος II. 291, 2.
διάγειν I. 493, 4. 627, 3. 661, 5.
διαγινώσκειν I. 197, 5.
διαγνῶμη I. 157, 10.
διαδίδοσθαι I. 141, 6.
διαδικαιοῦν I. 661, 1.
διαδραμὼν I. 289, 1.
διαθεῖναι I. 211, 1.
διαθερμῦναι I. 727, 8.
διαθρεῖν II. 73, 6. 441, 4.
διαιρετὸν I. 155, 4.
διαιτᾶσθαι νόμιμα ἐς θεοὺς II. 297, 6.
διακεῖσθαι I. 643, 9.
διάκενον I. 691, 4. 779, 4.
διακηρυκεύεσθαι I. 585, 1.
διακινδυνεύειν I. 575, 1. II. 169, 1. 267, 6.
διακινεῖν I. 723, 1.
διακληροῦν II. 357, 1.
διακωμῳδὴ I. 497, 5.
διακομίζειν I. 497, 4.
διακομίζεσθαι I. 227, 6.
διακονία I. 223, 2.
διακρίνεσθαι I. 423, 9. 569, 5.
διακρίνεσθαι ἐπ' οἴκου I. 569, 5.
διακωχὴ I. 511, 1.
διαλιπεῖν I. 189, 3. II. 227, 2.
διαλιποῦσης ἡμέρας I. 495, 5.
διαλλαγῆναι I. 197, 4.
διαλλάττειν I. 401, 2.
διαλύεσθαι I. 269, 7. 765, 5.
διάλυσιν ποιεῖσθαι I. 105, 2. (ex vet. lect.)
διαλύσων I. 509, 1.
διαμᾶν I. 569, 8.
διαμαρτία I. 639, 7.
διαμάχεσθαι I. 461, 5.
διαμέλλειν I. 241, 7. II. 77, 4. 437, 1.
διανέμειν I. 441, 7. f.
διανοεῖσθαι I. 619, 2. 743, 5. II. 393, 5.
διάνοια I. 231, 3. 245, 7. et ἐπιτὸν diſtinguuntur I. 79, 3.
διαπέμπειν I. 599, 2.
διαπειρᾶσθαι II. 147, 3.
διαπολεμεῖν II. 61, 4. 187, 2.
διαπραξάμενος I. 219, 10.
διαπράξασθαι I. 157, 8.
Διάσια I. 209, 6.
διασκοπῶν ἀνεῖχεν II. 243, 7.
διασαῖεν I. 45, 8.
διάστασις II. 33, 4.
διασῶναι I. 41, 3. 577, 12. 605, 16. II. 453, 1.
διατίθεσθαι II. 87, 3.
διατρίβειν II. 235, 2.
διατριβῆναι II. 423, 2.
διαφέρειν I. 461, 5. 6. 509, 1. 729, 6. II. 329, 1.
διαφέρειν πόλεμον I. 33, 1.
διαφερόντως I. 87, 1.
διαφεύγειν I. 335, 1. 371, 5.
διαφθείρειν I. 137, 9. et ex vulg. lect. p. 393. vid. not.
διάφορα I. 235, 5. 303, 3.
διαφορὰ I. 607, 8. 637, 9. II. 263, 2.
διαφορεῖν II. 159, 5.
διαφορεῖσθαι II. 147, 9.
διάφορος I. 141, 1. 545, 1. 727, 6.
διαχείρισις I. 171, 4.
διαψῦξαι II. 183, 7.
δίγλωσσος II. 433, 1.
διεγγυημένοι I. 493, 3.
διεκπλεῖν II. 223, 5.
δίεκπλοι I. 99, 7. 391, 5.
διελθεῖν I. 755, 2.
διενεχθέντες I. 175, 1.
διέκπλους I. 547, 5.
διετεύχατο I. 577, 4.
διετήσιος I. 305, 4.
διήκειν I. 377, 4. 385, 6.
διῆναι I. 627, 4.
διϊκνεῖσθαι II. 301, 3.
διώκεσθαι I. 67, 3. 143, 8. 465, 2.
δίκαιον I. 73, 2. λόγος I. 141, 11.
δικαιότεροι I. 141, 14.
δικαιότερον I. 319, 5. 721, 1.
δικαιοῦν I. 359, 2 723, 5.
δικαιοῦσθαι I. 459, 7.
δικαίωμα I. 801, 3.
δικαίως I. 239, 5. 503, 11. 713, 16. II. 405, 3.
δίκαι I. 715, 4.
δίκας διδόναι I. 67, 2. 155, 9.
δι' ὀλίγου I. 435, 8. 709, 4. 771, 4. II. 19, 4.
διόλλυσθαι I. 459, 2.
διπλάσιον II 275, 6.
δίχα εἶναι I. 203, 5. II. 305, 2.
δίχα ψηφίζεσθαι I. 91, 5.
δοκεῖν I. 281, 2. 283, 2. 423, 14. 449, 5.
δόκησις I. 381, 4. 713, 6. II. 275, 5.
ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας I. 299, 6.
δοκιμάζειν II. 79, 3.
δοκιμάζεσθαι I. 301, 1.
δοκοῦ, τρίτης συζυγίας I. 373, 1. 431, 12.
δοκοῦσι I. 157, 6.
δορυφορεῖν I. 217, 2.
δοτικὴ ἀντὶ ὀνομαστικῆς I. 653, 2. ἀντὶ εὐθείας I. 83, 1.
δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς I. 279, 1. 521, 2. II. 229, 2. 285, 3.
δουλεία I. 721, 9.
δουλοῦσθαι γνώμῃ I. 581, 2.
δρᾶν χάριν I. 311, 1.
τὸ δρώμενον I. 773, 2.
δυνάμεις I. 9, 1. δύναμιν κτήσασθαι 165, 9.
δυσκολεύειν I. 413, 2.
δυνατὸς I. 209, 2. 353, 3.
ἐκ τῶν δυνατῶν I. 595, 5.
δύο μοιρῶν I. 137, 6.
δύσοδος I. 183, 5.
δυσπρόβατος I 687, 1.
δυσπρόσοδος I. 217, 3. 769, 4.
Δωριᾶς, Ἀττικῶς I. 183, 2.

E.

Ἑαυτοῦ, εἰ καθ' ἑαυτὸν I. 213, 7.
ἐγγύνιος I. 167, 1.
ἐγκαθεζόμενος I. 417, 1.
ἐγκαταλέγειν I. 165, 5.
ἐγκαταλείπειν I. 261, 7.
ἐγκατάστασις I. 15 8.
ἐγκεῖσθαι ἰσχυρῶς I. 125, 3.
ἐγκλήματα ἔχειν I. 63, 7. 123, 2. 201, 10. 565, 13. ποιεῖσθαι I. 207, 9.
ἐγκρατεῖς II. 431, 5.
ἐγκρατὴς I. 197, 3.
ἐγκρατῶς I. 141, 6. II. 149, 1.
ἐγχειρεῖν I. 545, 5 677, 2.
ἐγχρονίζειν I 441, 6.
Ἥρα I. 701, 3.

ἀνὴρ γενόμενος I. 321, 1.
ἀθελητήρξενος I. 493, 5.
εἰ, ἀντὶ τοῦ πότερον II 97 1.
εἶδη, ἀντὶ τοῦ πράγματα I. 311, 5.
εἶδος, τρόπος I 503, 8.
— τύπος, μηχανὴ II. 395, 1.
εἰκάζεσθαι II. 49, 2.
εἰκός. κατὰ τὸ εἰκὸς I. 201, 14.
οὐκ εἰκός I. 477, 6.
εἰκότως I. 429, 1.
εἴλωτες I. 175, 7. 721, 9.
εἶμι I. 301, 7.
εἰμὶ ὑπό σοι I. 75, 2.
εἶναι, Ἀττικῶς παρέλκει I. 391, 3. cum partic. periphr. 3, 6. pro ὄντα I. 51, 3. pro ἰσχύειν I. 67, 8.
εἶναι ἐν διανοίᾳ II. 99, 1.
εἰπεῖν I. 229, 3.
εἴπερ, ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ I. 123, 9.
εἰργασμένοι I. 165, 5.
εἰρημένα, τεταγμένα I. 735, 2.
εἰρημένον, ἀντὶ τοῦ εἰρημένου ὄντος I. 235, 5. 727, 11. II. 191, 4.
εἰρηναῖος I. 69, 8.
εἴρητο I. 227, 2. 627, 2. 719, 7. 763, 1. II. 69, 2. 195, 1. 401, 2.
εἰς, ἀντὶ τῆς κατὰ I. 145, II. 217, 4. 417, 1. 509, 9.
— περὶ I. 421, 9.
εἰς. ἀντὶ τοῦ ἐν I. 59, 5. 63, 8. Pro ἐκ I. 581, 7. Pro ἔσω I. 781, 2. Pro ἕως I. 229, 3. 791, 5 omittitur I. 13, 9.
εἰς τὰ μακρότατα II. 47, 6.
εἰς τὸ ἄρχειν, ἀντὶ τοῦ ἢ, ἢ ὥστε ἄρχειν II. 21, 2.
εἰς τοῦτο, ἀντὶ τοῦ μέχρι δεῦρο II. 417, 1.
εἰς Θησέα, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Θησέως I. 275, 2.
εἰς ὅσον ἂν, ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ I. 299, 8.
εἰς τὰ μάλιστα II. 327, 1.
εἰσβολὴ I. 511, 8. 685, 1.
τὸ εἰς Παλλήνην τεῖχος, ἀντὶ τοῦ τὸ ἀφορῶν εἰς Παλλήνην I. 117, 10. f.
εἰσκομιδὴ II. 201, 1. εἰσκομίζειν I. 259, 4. II. 77, 3.
εἰσνεῖν I. 571, 7.
εἰσόμενος II. 69, 1.
εἰσπίπτειν I. 615 5.
εἰσφέρεσθαι I. 521, 5.
εἰῶδὸς I. 435. 9.
ἐκ, ἀντὶ τοῦ διὰ I. 149, 3. 507, 6. II. 387, 4. pro μετὰ I. 425, 1. 717, 2. pro ἐν II. 103, 3.
ἐκ καινῆς κτίζειν τὴν πόλιν I. 515, 3
ἐκ καταλόγου II. 195, 1.
ἐκ πάντων I. 197, 2.
ἐκ παρέργου II. 207, 2.
ἐκ πλείονος I. 791, 2.
ἐκ τοῦ εὐθέος I. 79, 1.
ἐκ τοῦ ἴσου I. 255, 1.
ἐκ τοῦ ὁμοίου I. 245, 1. 427, 19.
ἐκασταχόσε I. 599, 2.
ἐκεῖ ἣν I. 181 6.
ἐκβολὴ I. 171, 7.
ἐκβολὴ σίτου I. 543, 1.
ἔκδειαι I. 173, 6.
ἔκδημος I. 265, 6.
ἐκδικεῖσθαι τῶν καθεστώτων νομίμων I. 219, 14.
αἱ ἐκδρομαὶ, οἱ τεταγμένοι πρὸς τὸ ἐκτρέχειν I 683, 15.
ἐκείνως I. 467, 12.
ἐκεχειρία I. 601, 6. 669, 2. 671, 3. 673, 4. 695, 2. II. 43, 1.
ἐκκαρποῦσθαι I. 727, 2.
ἐκκεκομισμένοι ἦσαν I. 371, 5.
ἐκκολάπτειν I. 219, 15.
ἐκκομίζεσθαι I. 371, 5.
ἐκκρίνειν II. 155, 1.
ἐκλέγεσθαι II. 89, 3.
ἐκλέγειν χρήματα II. 375, 2.
ἐκλιπεῖν I. 159, 4. 511, 1. 743, 1.
ἐκνεῖν I. 393, 10.
ἐκνικᾶσαι I. 13, 2.
ἐκπαύεσθαι I. 783, 2. f.
ἐκπίμπειν I. 593, 3. 755, 3.
ἔκπτωμις I. 633, 4.
ἐκπίπτειν I. 291, 3. II. 153, 3.
ἐκπλεῦσαι ἐς τὴν εὐρυχωρίαν II. 459, 1.
ἐκπλήγνυσθαι I. 681, 1.
ἐκπληκτικὸς II. 445, 2.
ἐκπλῆσσειν I. 387, 7.
ἐκπολεμεῖσθαι II. 395, 5.
ἐκπολιορκεῖν I. 167, 9. 217, 4. 219, 1. 731, 5.
ἐκπονηθεὶς II. 47, 3.
ἐκπορίζεσθαι I. 151, 2. 207, 8.
ἐκπράττειν χρήματα II. 465, 2.
ἐκπρεπέστερον I. 477, 7.
ἔκπυστος I. 443, 5.
ἐκτειχίζειν I. 591, 1. II. 205, 5.
ἐκτειχῆσθαι II. 73, 3.
ἐκτρυχοῦν I. 515, 6
ἐκφοβῆσαι II. 149, 1.
ἔκφρασις, σχῆμα I. 99. 4.
ἐκφροντίζειν I. 467, 3
ἐκχρηματίζεσθαι II. 435, 3.
ἐλασσοῦσθαι I. 143, 2. 743, 6.
ἐλασσοῦν II. 515, 1.
ἐλάχιστα, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐλάχιστα I. 461, 14. ἐπ' ἐλάχιστον I. 129, 3.
ἐλέγχειν II. 63, 8.
ἐλλαμπρύνεσθαι II. 21, 3.
ἐλλείπον I. 805. 7.
ἔλλειψις τοῦ ἀγῶν I. 609, 14. ἄνδρες I. 239, 7 βίος I. 503, 11. βουλευτήριον I. 269, 5. γῆ I. 283. 4. 317, 7. 645, 4. γνώμη I. 317. 6. 365, 1. 605, 19. II. 365, 1. δεινὸν I. 497. 5. II. 319, 2. διὰ I. 107, 9. 417, 3. 709, 7. 781, 4. διάτημα I. 293, 1. 371, 3. 391. 5. 403, 3. 517, 1. 569. 10. 521, 1. 579, 4. 621, 1. 687, 2. II. 17, 11 183, 5. 223, 4. 277, 5. 283, 3. ἔθνος I. 401, 4. 761, 1. ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ I. 89, 1. ἔτος I. 253, 4 II. 43, 4. εἷς I 747, 2. εἰς I. 13, 9 87, 3. 277, 5. 315, 2 ἵκανος I 299, 8. Ἑλλήνων I. 15, 4. ἐλπὶς I 551, 5. II. 381. 4. ἔμπειροι I. 147, 2. ἐνέχυραν I. 259, 1.
ἐπιτήδευμα I. 243, 2. ἑτέρων I. 423, 6. θάτερον I. 77, 1 ἴσιον II. 205, 2. καιρὸς I. 89, 1. 149, 7. 219, 12. 289, 4. 439, 1. 467, 9 485, 3 657, 1. 737, 5. 771, 1. II. 199. 1. 249, 1. καλὸν I. 759, 1. κατὰ I. 75, 1. 127, 1. 469, 3. κατοικία I. 243, 17. κρηπὶς I. 515, 3. λέγομεν I. 83, 1. λόγος I. 647, 2. μέρος I. 295, 4. 341, 3. 421, 6. 439, 4. 781, 4. II. 379, 1. μέτρον I. 323, 1. 391, 2. μὴν I. 757, 2 μοῖρα I. 459, 28. II. 83, 1. ναῦς I. 287, 4. ὁδὸς I. 287, 5. I. 393, 3. πάθος I. 545, 10. 575, 7. πατρὶς II. 325, 5. πλῆθος I. 495, 2. πόλις I. 229, 3. πολλῶν I. 289, 1. πολὺς I. 289, 1. πρᾶγμα I. 149, 4. 243, 2. 487, 5. 497, 5. II. 35, 4. 211, 4. συμφώνημα II 217, 7. σὺν I. 21, 1 27, 2. 191, 3 663, 2. συντέλεια I. 41, 2. ταμεῖον I 149, 1. ταμείου II 319, 2. τιμὴ I. 65, 4. τῇ I. 19, 7. τόπος I. 267, 5. II. 99, 1. τοῦ I. 41, 4. τρόπος I. 179, 4. II, 19, 3. χρήματα II. 391, 2. χρόνος I. 385, 6. 429, 3. 501, 1. 791, 3. III 83, 1. 351, 1. χωρίον I. 147, 5. ἑαυτὸν II. 357, 1. ἑαυτοὺς I. 679, 3. ἐμαυτὸν II. 51, 4 ὑμῶν I. 207, 3. δοκεῖ I. 205, 10. εἶναι I 167, 4 365, 2. 509, 8. ἐλθεῖν I. 589, 6. 781, 3 θέλησον I. 703, 13. λανθάνοντες I. 519, 10. πρᾶξαι I. 509, 10. χρὴ I. 81, 2. 147, 6. 605, 1. ὢν I. 229, 7. ἀναμεταξὺ I. 107, 2. ἀπὸ I. 445, 5. 447, 6. δὲ I 345, 5 ἐν I. 221, 2. ἐν ἐκείνοις I. 319, 6. ἕνεκα I. 57, 3. 481, 6. 571, 2. 637, 16 II. 63, 7 ἐνταῦθα I. 695, 4. ἐντὸς I. 571, 1. ἐπειδὴ I. 155, 15. κατὰ I 197, 4. 501, 2. οὗ I. 487, 3. παρὰ I. 323, 3. περὶ I. 545, 9. πρὸς I. 335, 1. τοίνυν I. 51, 4 ὑπὲρ I. 143, 10. 169. 12. 215, 6 391, 1. ὑπὸ I 487, 8 ὕστερον δὲ I 181, 2. ὡς I. 129, 3 ὥστε I. 421, 5. 759, 6. ἔλλειψις ἀποφάσεως II. 277, 3.
ἑλληνίζεσθαι I 359, 6.
τὸ Ἑλληνικὸν I. 501, 9.
ἑλληνοταμίαι I. 169, 13.
ἑλλιπὴς II. 103, 5.
ἐλπίσαι I. 3, 5 267, 5.
ἐμβαλεῖν I. 381, 4.
ἐμβατήρια I. 777, 1.
ἔμβολον, ἔμβολος II. 581, 1.
ἐμπαλασσόμενος II. 309, 1.
ἐμπληκτως I. 503, 22.
ἐμποδὼν I 323, 1.
ἐμπολιτεύειν I. 617, 1.
ἐμπορία I. 7, 3
ἔμφρων σωφροσύνη I. 153, 3.
ἐν μιᾷ διὰ I. 63, 12.
ἐν ἀπόρῳ I. 437, 4.
ἐν ὄψει I. 19, 3.
ἐν πόρῳ I. 19, 5. II. 75, 3.
ἐν τοῖς I. 17, 4.
ἐν τῷ ἐμφανεῖ I. 285, 1.
ἐν τῷ παρόντι I. 707, 7. 767, 4. II. 127, 6.
ἐν χρῷ παραπλεῖν I. 381, 3.
ἐν ᾧ, ἀντὶ τοῦ διὸ I. 203, 3.
— διὰ τὸ II. 85, 4.
— ἐξ οὗ I. 251, 1. II. 211, 4.
ἐνάγειν I. 283, 3. 565, 9. II. 191, 3. 349, 1.
ἐναγωνίσασθαι I. 367, 1.
ἐναλλαγῆναι I. 199, 3.
ἐναντιωθῆναι I. 731, 6.
ἐναυλίζεσθαι I 599, 1.
ἔνδειαι I. 173, 6.
ἐνδέχεσθαι I. 445, 12. 711, 5. II. 385, 8.
ἐνδημότατος I. 127, 5. f.
ἐνδιδόναι I. 269, 8. 357, 3. 373, 4. 581, 5. 687, 3. τὰ πράγματα I. 767, 1. II. 243, 6.
ἐνδεισθῆναι I. 203, 9.
ἐνδοιαστῶς II. 17, 9.
ἐνδόντες I. 781, 3.
ἐνειλλεῖν I. 369, 1.
ἐνέκειτο φεύγοντες I. 379, 2. — add 743, 2.
ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ I. 231, 10 457, 8. 789, 2. II. 37, 4. 91, 3. 187, 1.
ἐνεργοὶ νῆες I 433, 2.
ἐνευδαιμονεῖν I. 319, 6.
ἐνθύμιον ποιεῖσθαι II. 249, 2.
ἐνιαύσιοι σπονδαὶ I. 695, 1.
ἐνορῶν I. 445, 4.
ἔνσπονδος I. 71, 6.
ἐνστάντες I. 487, 8. f.
ἐνταῦθα I. 163, 3.
ἐντειχισάμενοι II. 145, 2.
ἐντέμνειν I. 707, 5.
ἐντόνως I. 707, 4.
ἐντὸς I. 97, 4. 329, 6.
οἱ ἐντυχόντες I. 689, 7.
ἐνωμοτία I. 771, 8. 775, 6. II. 572, 2.
ἐξάγγελτον II. 335, 1.
ἐξαιρεῖν I. 471, 4. II. 379, 4.
ἐξαιρεῖσθαι II. 39, 7. 441, 4.
ἐξαίρετον I. 287, 6.
ἐξαφνης [ol. vulg. I. 327, 4.]
ἐξαλλιλιμμένον I. 435, 4.
ἐξανασῆσαι I. 651, 9. II. 299, 2.
ἐξαναχωρεῖν I. 573, 5.
ἐξαπινάιος I. 253, 5.
ἐξαργυρίσαι II. 427, 6.
ἐξαρτύσασθαι I. 39, 2. 147, 5. 149, 8. 201, 11. II. 47, 2.
ἐξετάζειν I. 261, 13. II. 221, 1.
ἐξευρεῖν I. 671, 5.
ἐξηγεῖσθαι I. 141, 4. 169, 12. 771, 7.
ἐξηγεῖσθαι τὴν Πελοπόννησον I. 133, 5
ἐξήρτηται II. 153, 2.
ἐξῆς I. 207, 7.
ἐξῆς κέσθαι I. 127, 4.
ἐξιοῦσι II. 137, 7.
ἐξίστασθαι I. 345, 7. 573, 4.
ἐξοδος I. 711, 1.
ἐξ ὀλίγου I. 769, 1.
ἐξουσία I. 205, 6. II. 49, 3.

ἄξω I. 483, 7. 723, 5.
ἀξιοῦσθαι I. 393, 10. II 57, 3.
ἑορτὴ II. 291, 2
ἐπαγαγεῖν ψῆφον I. 197, 6.
ἐπαγαγέσθαι I. 179, 5. 359, 6. 387, 2. 745, 2.
ἐπάγεσθαι I. 425, 3. II. 263, 2.
ἐπαγγέλλειν I. 433, 1. 749, 1. II. 85, 6.
ἐπαγόμενοι I. 253, 3.
ἐπαγωγαὶ II. 219, 6.
ἐπαγωγὸν I. 809, 18. 811, 1. II. 13, 1.
ἐπαινεῖσθαι I. 141, 14.
ἐπαίρεσθαι I. 675, 2. 709, 5.
ἐπαίτιος ἀναχώρησις I. 769, 7.
ἐπακτὰ II. 35, 8. 207, 3.
ἐπαληθεύειν I. 633, 4.
ἐπαναίρειν II. 431, 4.
ἐπανάληψις I. 23, 6. 8.
ἐπανάστασις I. 485, 18. II. 555, 2.
ἐπαναχώρησις κύματος I. 511, 15. f.
ἐπανειπεῖν II 91, 4.
ἐπᾶξοντας I. 149, 3.
ἐπαυλίζεσθαι I. 421, 2. 691, 2.
ἐπαύρεσις I. 337, 4.
ἐπαχθὲς I. 447, 5.
ἐπεὶ καὶ I. 91, 10.
ἐπείγεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐπείγειν II. 327, 5.
ἐπειγόμενοι περιτείχισιν II. 159, 3.
ἐπειχθῆναι I. 147, 6.
ἐπεκβοηθεῖν II. 393, 5.
ἐπελθεῖν I. 161, 8. 439, 4. 495, 8.
ἐπελπίζειν II 319, 1.
ἐπενεγκεῖν II. 255, 2.
ἐπεξάγειν I. 283, 4.
ἐπεξελθεῖν I. 283, 1. 441, 6. 531, 10. 557, 4. 803, 3.
ἐπεξελθὼν I. 53, 1.
ἐπεξιέναι I. 281, 2. 283, 1.
ἐπέρδοντο II. 191, 1.
ἐπέρχεσθαι I. 161, 8.
ἐπέχειν I. 219, 2. 231, 4. 377, 5. 409, 2. 531, 6. II. 291, 2. f. 357, 1. 463, 1.
ἔπηγον II. 331, 4.
ἐπηλυγάζεσθαι II. 61. 1.
ἐπήλυδες I. 69, 11.
ἐπηρεατμὸς I. 63, 11.
ἐπήρεια I. 63, 10.
ἐπὶ, ἀντὶ τοῦ μετὰ II. 71, 5. ἀντὶ τοῦ παρὰ I. 391, 1. 421, 9. 521, 7. II. 307, 2. ἀντὶ τοῦ ἐπάνω I. 587, 5. ἀντὶ τοῦ κατὰ I 195, 4. 207, 4. 209, 8. 353, 2. 359, 4. 393, 1. 429, 6. 499, 7. 483, 2. 515, 2. 553, 2. 625, 1. 670, 4. II. 121, 5. 181, 1. 257, 4 283, 5. ἐπὶ κέρως πλεῖν I. 393, 6. ἐπὶ τῇ ὕσῃ. ἐν τῷ ὕσαι.
ἐπὶ, ἀντὶ τοῦ ἐνάντιον II. 365, 1.
ἐπὶ μακρότατον 5, 3.
ἐπὶ, περιττὴ I. 235, 4.
ἐπὶ τάμου πλεύσαντες. εἰς τόπον, Ἀττικῶς I. 693, 7. f.
ἐπὶ ἑτέροις γίνεσθαι II. 39, 1.
ἐπὶ τῇ Ἐρετρίᾳ τὸ χωρίον ὄν, ἀντὶ τοῦ ἐπικείμενον τῇ Ἐρετρίᾳ II. 399, 1.
ἐπὶ τεσσάρων τάξασθαι I. 393, 1.
ἐπιβαθῆναι II. 159, 1.
ἐπιβάτης I. 519, 1.
ἐπιβᾶσθαι II. 27, 8.
ἐπιβοητὸς II. 25, 2.
ἐπιβολὴ I. 167, 2. 435, 4. 467, 3. II. 269, 7.
ἐπιβουλεύειν I. 651, 1. II. 399, 1.
ἐπιβουλεύεσθαι I 519, 4. 605, 15.
τὰ ἐπιβουλευόμενα II. 141, 1.
ἐπιβουλὴ II. 273, 3.
ἐπιγινόμενος I. 569, 7. 571, 1.
ἐπιγιγνόμενοι I. 247, 6
ἐπιγράφεσθαι πολίτην I. 697, 3.
ἐπιδεικνύειν II. 73, 4.
ἐπίδειξις I. 431, 12. 461, 10.
ἐπιδημιουργὸς I. 109, 5.
ἐπιδοχὴ II. 29, 3.
ἐπιδρομὴ I. 601, 1.
ἐπιείκεια I. 459, 5.
ἐπιεικὴς I. 143, 3. 419, 8. 423, 9.
ἐπιθαλάσσια I 421, 9.
ἐπιθειάζειν I. 367, 2. II. 391, 1.
ἐπιθειασμὸς II. 293, 3.
ἐπιθεραπεύειν II. 381, 1.
ἐπιθέσθαι I. 253, 7. II. 233, 6.
ἐπιθετικὸν ἀντὶ ἐπιῤῥήματος I. 25, 2.
ἐπικαιρότατον I. 123, 5.
ἐπικαίρως II. 77, 6.
ἐπικαλεῖν I. 235, 3. 291, 1. 449, 4. 689, 8.
ἐπικαλεῖσθαι I. 487, 11. 629, 3. II. 399, 2. 443, 2. I. 75, 7.
ἐπικεῖσθαι II. 461, 3.
ἐπικελεύειν I. 505, 4.
ἐπικηρυκεύεσθαι I. 521, 7. 571, 11. 585, 1. II 243, 7.
ἐπικλᾶσθαι I. 489, 2.
ἐπικλᾶσθαι τῇ γνώμῃ I. 583, 3.
ἐπικομπεῖν II 427, 4.
ἐπικουρίαν ποιεῖσθαι I. 75, 4.
ἐπίκουρος II. 85, 3.
ἐπικρατεῖν I 7, 8 397, 3.
ἐπιλαβεῖν I. 571, 10 651, 1. 691, 1.
ἐπιλέγειν τεκμήρια II. 45, 1.
ἐπιμαρτύρεσθαι II. 45, 3.
ἐπιμαχία I 95, 3. 5. 107, 5. 261, 14.
ἐπίμαχον I. 581, 6.
ἐπιμαχώτατον I. 545, 8.
ἐπιμίγνυσθαι I. 251, 1.
ἐπιμονὴ I. 281, 2.
ἐπίνειον I. 71, 1. 383, 3.
ἐπινέμεσθαι I. 339, 1.
ἐπινοεῖν I. 127, 3 697, 4.
τὸ ἐπιὸν I. 607, 1. 703, 14.
ἐπίπαν I. 333, 1.
ἐπιπαρῆναν I. 371, 3.
ἐπιπαριὼν I. 707, 2.
ἐπιπεσεῖν I. 503, 5.
ἐπιπεσὼν II. 211, 2.
ἐπιπλεῖσαν I. 11, 2. 15, 4. 233, 2. 301, 2.
ἐπιπληροῦσθαι II. 187, 1.
ἐπισημαίνειν ἀργύριον I. 271, 5.
ἐπισιτίσασθαι II. 151, 3. 451, 1.
ἐπισκεπτέον II. 31, 8.
ἐπισκευάζειν I. 69, 6. II. 165, 2. 223, 1. 225, 1.
ἐπισκευαστὴς I. 69, 7.
ἐπισκευὴ I. 105, 5.
ἐπισκήπτειν I. 365, 5.
ἐπισπάσασθαι I. 551, 2.
ἐπισπέρχειν I, 553, 14.
ἐπιστέλλειν I. 111, 3. 737, 4.
ἐπιτέλλεσθαι I. 419, 7. 737, 1.
ἐπισήμη I. 387, 6.
ἐπισῳάντες I. 393, 7.
ἐπισχεῖν I. 161, 4. 679, 3.
ἐπίσχεσις I. 281, 3.
ἐπισυκτὸς II. 101, 3.
ἐπισυλλαμπρεῖν I. 205, 6.
ἐπισυχνεῖν I. 593, 5.
ἐπιτείχισις I. 241, 8.
ἐπιτειχισμὸς I. 203, 1. 713, 15.
ἐπιτετραμμένος τὴν φυλακὴν I. 211, 3
ἐπιτίχνησις I. 121, 8.
τὰ ἐπιτήδεια II. 37, 5. 53, 6. 111, 3.
ἐπιτήδειος I. 627, 3. 667, 1. 785, 1. II. 67, 6. 99, 3. 405, 3.
ἐπιτηδειότερον I. 597, 5.
ἐπιτηδείως I. 789, 3.
ἐπίτηδες I. 535, 5.
ἐπιτηδεύειν I. 83, 5.
ἐπιτήδευμα I. 73, 9. 231, 5. 303, 8.
ἐπιτήδευσις I. 301, 7.
ἐπιτήδευσις νενομισμένη II. 311, 2.
ἐπιτιμᾶν I. 573, 1.
ἐπίτιμος I. 733, 4.
ἐπιτρέπειν I. 67, 6. 149, 8. 167, 10. 315, 5. 729, 6.
ἐπιτρέχειν I. 659, 1.
ἐπιτροπὴ δίκης I 729, 8. 741, 1.
ἐπιφανὴς II. 193, 1.
ἐπιφέρειν, ἀντὶ τοῦ ἐναγίζειν I. 297, 3. ἀντὶ τοῦ προσφέρειν I. 559, 2.
ἐπιφέρειν ἀδικίαν τινὶ I. 461, 11. αἰτίαν I. 501, 3. ὀργὰς II. 431, 2.
ἐπιφέρεσθαι I 615, 3. 669, 1.
ἐπίφθονος I. 353, 1. II. 297, 8.
ἐπιφθόνως I 507, 13.
ἐπιφῶραι II. 47, 3.
ἐπίχαρτος I. 489, 4.
ἐπιχειμάζειν I. 159, 4.
ἐπιχειρεῖσθαι II. 81, 4.
ἐπιχείρησις I. 389, 2. 687, 8. 703, 5
ἐπιχειρητέα I. 197, 5.
ἐπιχρῆσθαι I. 91, 8. 123, 6.
ἐπιψηφίζειν II. 23, 1.
ἔποικοι I. 291, 3.
ἐποιοῦντο I. 223, 3.
ἐποκέλλειν I. 571, 4.
ἐπστρύνειν II. 201, 1.
ἐποτρύνειν ξύνεδον II. 105, 2.
ἐπωτίδες II. 219, 5 580, 2.
ἔρανος I. 317, 5.
ἐργάζεσθαι I 365, 3.
ἔργον I. 161, 6.
— ἀντὶ τοῦ πόλεμος I. 183, 8. f. 263, 6. 391, 8. 651, 1. II. 59, 2. cf. I. 581, 7. 621, 1.
τυραννὶς I. 209, 8. φόνος I. 253, 2. alitur II. 121, 8.
ἔρημα I. 279, 4.
ἐρημία I. 133, 4.
ἔρημοι I. 257, 3. add. 393, 5.
ἐρημοῦν I. 697, 5.
ἔρις I. 535, 3.
Ἑρμαὶ II. 43, 2.
Ἑρμοκοπίδαι II. 43, 6.
ἐβῶσθαι I. 263, 4.
ἔρυμα I. 31, 8. 513, 5. 577, 9. II 99, 3.
ἐρυμνὸν I. 769, 4.
ἐς τόδε I. 123, 8.
ἐσαγγέλλεσθαι I. 219, 1.
ἐσβάλλειν I. 409, 3.
ἐσβολὴ I. 441, 3. 535, 5.
ἐσκευασμένοι I. 577, 11.
ἐσσάμενοι I. 481, 2.
ἑσπὼς ἄνεμος II. 165, 1., 3), ἀντὶ τοῦ δυνατὸν ἦτι I. 547, 3. 549, 6 553, 8.
ἕσω α I. 35, 7. add. II. 181, 1.
ἕσω ἢ I. 165, 4.
ἕσω οἷς I. 21, 5.
ἕσω ὅτε I. 63, 1.
ἔσχεν I. 137, 4.
ἔσχον I. 187, 4. 189, 3.
ἕτερος I. 67, 8.
ἐτήσιος I. 707, 6.
ἕτοιμα I. 49, 12. 129, 2.
ἕτοιμοι I. 67, 10.
ἐτυμώτερον I 97, 6.
εὖ εἰπεῖν, εὖ λέγειν, ἀντὶ τοῦ πιθανῶς I. 455, 3. II. 245, 1.
εὖ ἑσπέτω I. 747, 2.
εὖ ἕσεσθαι, εὖ τίθεσθαι I. 61, 4. 141, 3. 607, 3. f.
εὖ παθεῖν I 459, 5.
εὖ φέρεσθαι I 711, 4.
εὐεπίθετος II. 55, 4.
εὐεργεσία I. 231, 2. 553, 12.
εὐεφοδώτατον II. 99, 3. f.
εὔζωνος I 403, 3. II. 554, 1.
εὐήνεος I 507, 17.
εὐθεῖα ἀντὶ αἰτιατικῆς I. 451, 11.
εὐθύνεσθαι I. 169, 5.
εὐθὺς I 3, 8. 257, 2.
εὐκαθαίρετος II. 191, 4.
εὐνομία I. 153, 8.
εὐκτικὴ ἀντὶ ἀορίστου I. 169, 1. 271, 2 273, 3 431, 12. 501, 1. 651, 3. II. 283, 5.
εὐκτίμενον I. 525, 5.
εὐλάκα ἀργυρίᾳ εὐλαξειν I. 713, 3.
εὐλογία I. 313, 6 f
εὔνοια I. 263, 4. 267, 2.
εὐοργήτως I. 203, 3.
εὐπορεῖν II. 71, 1.
εὔπορον I 551, 15.
εὐπορώτερος I. 167, 4 II. 29, 9.
τὸ εὐπρεπὲς τῆς δίκης I. 87, 6.
τοῦ λόγου I. 455, 1. 465, 1.
εὐπρεπὴς I. 507, 10. II. 113, 3. 405, 2.
εὐπρεπῶς I. 605, 4. 607, 10. II. 11, 1.
εὐπροφάτιστον II. 165, 4.
εὐσκαλὲς I. 437, 2.
εὐτέλεια I. 307, 12.
εὐτελὴς I. 6 5, 6. II. 379, 1.
εὐτραπέλως I. 511, 5.
εὐτυχεῖν I. 559, 14. 671, 1. II. 297, 7.
εὐψυχία II. 109, 2.
ἐφιεροῦσθαι I. 583, 4.
ἐφεσία I. 525, 5.

ἐφ' ἑαυτῷ I. 383, 1. ἐφ' ἑαυτῶν II. 329, 1.
ἐφῆκεν ἡ ἡμέρα II. 407, 9.
ἐφ' ἡμᾶς I. 75, 1.
ἐφ' ὑμῖν I. 429, 7.
ἐφ' ἡμῖν I. 91, 6.
ἐφ' ᾧ I. 177, 5. 223, 3. 229, 1. 577, 1.
ἐφθάρκασι I. 429, 6.
ἐφιέμενοι II. 513, 1.
ἔφοδος I. 425, 22. 495, 8. 687, 1. 735, 3. II. 159, 1. 175, 3.
ἑφολκὰ I. 663, 1.
ἐφορμεῖν I. 195, 4. ἐφορμῶν I. 445, 7.
ἐφόρμους ποιεῖσθαι I. 421, 5.
ἔφοροι Λακεδ. I. 153, 13.
ἐφυστερίζοντα I. 503, 14.
ἐχέγγυος I. 467, 2.
ἔχειν, ἀντὶ τοῦ παρέχειν I. 347, 1. 477, 17. 703, 11. add. I. 17, 1. ἔχειν πρός τινα I. 83, 2.
ἔχειν cum Aduerb. I. 239, 6.
ἔχθος I. 77, 1.
ἔχοι pro εἴχοιν I. 53, 3.
ὅστερ ἔχομεν I. 229, 2. 443, 5. ἔχειν ἄριστα I. 727, 1.
οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα I. 495, 3.
ἐχόμενοι I. 25, 7.
ἐχυρὰς II. 299, 2.
ἐχυρῶς I. 715, 1.
εω, Ἰωνικῶς λήγουσα γενικὴ ἀπ' εὐθείας εἰς ως, Πύθης, Πύθεω I. 291, 5.
ἕως I. 613, 7.

Z.

Ζεῦγμα λιμένος II. 281, 5.
ζευγνύειν II. 503, 1.
ζεῦγος I. 755, 1.
ζεύξαντες I. 69, 4.
ζηλοῦν I. 303, 1.
ζυγῖται I. 431, 11.

H.

Ἤ, ἀντὶ τοῦ καὶ I. 205, 2. ἀντὶ τοῦ ἢπερ I. 29, 6. 125, 5. 439, 5. 449, 6. 809, 20. II. 127, 5. 129, 3. 303, 1. ἀντὶ τοῦ εἴπερ I. 795, 15. II. 573, 1. ἀντὶ τοῦ μᾶλλον I. 303, 6. ex olim vulg. lect. ἀντὶ τοῦ ὡς I. 143, 11. ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ I. 127, 1.
ἢ οὔ, ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ I. 349, 1.
μᾶλλον ἢ οὔ I. 449, 6.
ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν I. 307, 3.
ᾗ, ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ I. 113, 5. ἀντὶ τοῦ διὸ I. 63, 5. 175, 9. ἀντὶ τοῦ ὅπου I. 255, 4. 5. 471, 6. f.
ᾗ ἂν, ἀντὶ τοῦ ὡς ἂν I. 211, 1.
ἦβη I. 323, 4.
ἡγεῖσθαι τινὰς I. 47, 1. 725, 14. 763, 4.
ἠγερέθοντας I. 527, 1.
ἡδονὴ, ἀντὶ τοῦ κολακεία I. 455, 15. ἐν ἡδονῇ I. 173, 9. 427, 7.
ἧσαν ἐς χεῖρας I. 531, 6. 619, 4.
ἧκιστα, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως I. 551, 11.
οὐχ ἧκιστα, ἀντὶ τοῦ μάλιστα I. 9, 15.
ἡλικιάτη II. 203, 5.
ἡλικίᾳ II. 267, 4.
ἡμέτερον, ἀντὶ τοῦ εἰς ἡμετέραν βοήθειαν I. 551, 13.
ἦν μὲν, ἀνανταποδότως I. 419, 1.
ἦν ἀντὶ τοῦ δυνατὸν ἦν I. 549, 6.
ἤπειρος I. 15, 10.
ἠπειρῶσθαι I. 411, 3.
ἦπερ, ἀντὶ τοῦ ἐν ᾧ I. 271, 2.
Ἡράκλεον I. 59, 5. 491, 3.
ἡρῆσθαι I. 399, 5.
ἧσσον, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἧσσον I. 143, 6. 459, 30. ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως, ἢ ἔλαττον I. 497, 3. II. 191, 2. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς I. 597, 2.
οὐχ ἧσσον, ἀντὶ τοῦ λίαν I. 23, 2.
ἥσσους I. 149, 2.
ἡσυχάζειν I. 99, 6. 531, 2.
ἡσυχαίτερα I. 503, 7.
ἡσυχῇ II. 411, 1.
ἡσυχίᾳ I. 33, 4. 735, 3. δι' ἡσυχίας ἔχειν I. 283, 5. καθ' ἡσυχίαν I. 139, 10.

Θ.

Θαλασσεύειν II. 183, 7.
Θαλάσσιοι II. 277, 1.
Θερσεῖα II. 297, 6.
Θερσεῖν I. 441, 3. II. 401, 1.
Θᾶσσον ἀπεχώρουν I. 533, 9.
Θαυμάζω σου, καὶ Θαυμάζω σε I. 105, 1.
Θαυμάσαι, ἀντὶ τοῦ Θαυμασθῆναι I. 231, 10.
Θειάσαι II. 319, 1.
Θειασμὸς II. 583, 2.
ἡ Θεὸς, ἀντὶ τῆς Ἀθηνᾶς I. 273, 3. 275, 8.
Θεοὶ ὁμοβώμιοι I. 481, 5.
— ἁμαχέται I. 651, 1.
— ὅρκιοι I. 133, 3. 145, 10.
— συμμαχικοί I. 479, 3.
Θεραπεία I. 333, 5.
Θεραπεύειν I. 457, 10. 283, 2.
Θέσθαι, ὕδε τίθεσθαι. Add. I. 603, 21.
Θεωρεῖν I. 525, 5. 715, 2. 753, 4. II. 331, 3.
Θεωρία II. 39, 1.
Θήκη I. 525, 3.
Θήλεια νόσος I. 33, 7.
Θῆτες I. 431, 12.
Θορυβεῖσθαι I. 687, 2.
Θρανῖται II. 47, 4.
Θρασύτερον I. 431, 2.
Θρασύνεσθαι I. 805, 7.
Θρίαζε I. 191, 4.
Θρόος I. 611, 17.
Θύματα ἐπιχώρια I. 209, 7.
Θυρῶν καὶ πυλῶν διαφορὰ I. 257, 4. M. 533, 2.

I.

Ἰδέα I. 185, 4. 281, 5. 333, 2. 483, 8. II. 113, 2.
ἰδεῖν, ἀντὶ τοῦ διαλέγεσθαι I. 681, 1.
ἰδίᾳ I. 271, 1. ἰδίᾳ I. 343, 6.
ἰδιῶται I. 355, 2. 541, 11.
ἱδρυθεὶς I. 219, 1. II 299, 1.
ἱδρυμένοι φύλακες I. 613, 4.
ἱδρύσθη I. 495, 4.
ἰέναι εἰς χεῖρας I. 531, 6. II. 387, 1. δόμοσε I. 575, 4. εἰς λόγους I. 713, 13.
ἱερεῖα I. 209, 7.
ἱερομήνια I. 757, 3.
ἱερῶσθαι I. 695, 2.
ἱκανὸς I. 27, 3. II. 29, 4.
ἱκετεία I. 61, 1.
ἱκνεῖσθαι I. 173, 11.
ἵμεν I. 151, 3.
ἱππαγωγοὶ I. 195, 3.
ἱππεῖς I. 431, 11.
ἰσθμὸς I. 65, 4. 265, 10.
ἰσομοιρεῖν II. 65, 4.
ἰσομοιρία II. 295, 2.
τὸ ἴσον, ἀντὶ τοῦ ὁ νόμος, καὶ τὸ δίκαιον I. 79, 1. 473, 8. 603, 22. 729, 7. 731, 3. II. 65, 3.
ἴσα καὶ ἑκάτεροι, ἀντὶ τοῦ ὅμοιοι ἑκάτεροι, ὥσπερ ἑκάτεροι I. 431, 3.
ἀπὸ τοῦ ἴσου I. 425, 2. et 12.
ἀπὸ τῆς ἴσης I. 41, 1. ἀπὸ τῆς ἴσης ἀχθεὶς I. 459, 26. ἐκ τοῦ ἴσου I. 255, 1. ἐν ἴσῳ I. 347, 3. ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ I. 65, 4. 247, 6. 711, 4.
ἰσοκίνδυνος II. 57, 5.
ἰσονομία πλήθους I. 507, 10.
ἰσόῤῥοπος I. 315, 2. II. 285, 9.
ἴσος τῇ γνώμῃ I. 423, 9.
ἰσχειν I. 393, 11.
ἰσχυρίζεσθαι I. 565, 15. 723, 7.
ἰσχυρῶς I. 125, 3.
Ἰταλοὶ, Ἰταλιῶται I. 699, 2.
Ἴτυς, Ἴτυλος I. 291, 8.
Ἰωνικῶς I. 119, 2.
Ἰώνων ὄνομα διαβέβληται ἐς μαλακίαν I. 205. extr. et 207.

K.

Καθαιρεῖν I. 237, 6. 431, 1.
καθαρὸς I. 701, 11.
καθέδρα I. 281, 4.
καθέζεσθαι I. 211, 3.
καθειλκυσμένον II. 77, 7.
καθελεῖν I. 235, 8.
κάθεξις I. 469, 7.
τὸ καθεστηκὸς, ἀντὶ τοῦ τὸ νόμιμον, πρέπον, ἔννομον I. 173, 5. 651, 3. ἡ καθεστηκυῖα ὥρα I. 547, 1.
καθεστὼς I. 141, 7. 423, 6.
καθεσχέξει I. 453, 1.
καθήκειν I. 291, 4.
καθῆσθαι I. 679, 4.
καθίζειν I. 211, 2.
καθιστάναι ἐς ἔκπληξιν II. 59, 5. f. καταστάντες εἰς φόβον I. 379, 1.
καθιστάναι τινὰ ἐς λογισμὸν II. 55, 3. ἀλιγαρχίαν II. 403, 1.
καθίσασθαι I. 207, 4. 8. 259, 7. 443, 4. 449, 2. II. 81, 9. εἰς πόλεμον I. 565, 1.
καθιστάμενος πόλεμος I. 3, 5.
καθίστατο I. 173, 13.
καθοτι, ἀντὶ τοῦ διότι II. 15, 1.
καὶ. ζήτει εἰς τὸ ἴσος. ἀναγκαίως κεῖται I. 565, 3. cf. πλεονασμός.
καιάδας v. Κοίλας.
καινοπάθοτον I. 359, 8. 357, 5. 461, 5.
τὸ καινὸν τοῦ πολέμου I. 445, 1.
καινότης I. 455, 4.
καινοῦσθαι τὰς διανοίας I. 503, 14.
καιρὸς, ἀντὶ τοῦ εὐτυχίας καὶ ἀτυχίας. ἢ ἀνάγκαι καὶ κίνδυνοι I. 81, 12. ἦ καιρὸς ἦν, ἀντὶ τοῦ ἐπικαιρότατον, καὶ ἁρμοδιώτατον I. 641, 1. II. 565, 1.
κακιζόμενοι I. 181, 5.
κακοὶ I. 155, 13.
κακοξύνετον II. 115, 2.
κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι I. 769, 5.
κακοπαθεῖν I. 203, 10.
κακοῦν II. 423, 2.
κακοῦσθαι I. 569, 5.
κακουργεῖν I. 285, 5. 417, 3. 597, 2.
κακοῦργος II. 63, 4.
κακῶς ἀντὶ τοῦ ἀνοήτως I. 199, 9. ἀντὶ τοῦ ἀτάκτως I. 499, 6. ἀντὶ τοῦ ἀτέχνως, σαθρῶς II. 79, 1. ἀντὶ τοῦ σὺν κακώσει II. 425, 1. κακῶς ἀκούειν I. 725, 15. φρονῆσαι II. 59, 5.
κάλλιστα II. 51, 6.
καλὸν, ἀντὶ τοῦ δίκαιον I. 477, 8. ἔνδοξον II. 267, 1. τὸ καλὸν, ἀντὶ τοῦ ἡ ἀρετὴ I. 337, 4. ἀντὶ τοῦ συμφέρον I. 75, 3. ἐν καλῷ I. 763, 3. 4.
καλύβη I. 223, 1.
καλῶς, ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως I. 17, 2. pro βεβαίως I. 735, 6. καλῶς σφίσιν ἔχει I. 669, 3. add. 761, 2. καλῶς θέσθαι I. 559, 11.
κάλως I. 567, 9.
Κάμειρος, καὶ Κάμιρος II. 585, 2.
καρδία I. 329, 2. II. 544, 1.
καρδιωγμὸς I. 329, 2.
Κάρνεια I. 783, 2.
καρτερεῖν I. 611, 16.
κατὰ, ἀντὶ τοῦ διὰ I. 167, 10. 403, 7. 419, 4. 503, 5. 661, 3. 705, 4. 743, 5. ἀντὶ τοῦ ἐν I. 255, 1. pro ὁμοίως I. 63, 2. οἱ κατ' ἑαυτὸν I. 213, 6. 531, 11. αἱ κατ' οἶκον I. 343, 7.
κατὰ ἐπιτατικὸν I. 205, 4.
κατὰ κράτος I. 519, 9.
κατὰ μίαν I. 381, 2. 393, 5.
κατὰ ταῦτα I. 717, 1.
κατὰ ὑπόθεσιν, σχῆμα I. 27, 7.
κατὰ χώραν I. 67, 11. 437, 4. 439, 6. 569, 7. 625, 4.
καταβιβάσαι I. 771, 1.
καταβολὴ I. 135, 2. f.
κατάβολος I. 71, 3.
κατάγγελτος II. 243, 5.
κατάγειν I. 227, 8.
καταγορεύειν I. 615, 7. II. 81, 6.
καταγωγὴ II. 69, 1.
καταδρομὴ I. 241, 10. 759, 7.
καταδῦσαι ναῦς I. 101, 6. 107, 10.
κατακινεῖν I. 677, 2.
κατακαλεῖσθαι I. 59, 3.
κατακλείειν I. 195, 5. 793, 2.
κατακοντίζειν II. 465, 4.

κατακτώμενος I. 637, 6.
καταλαμβάνειν I. 477, 9. 697, 7.
καταλιγειν I. 497, 3.
καταλίγεσθαι II. 357, 1.
καταλλαγῆναι I. 603, 22.
κατάλογος II. 49, 1. ἐκ καταλόγου II. 195, 1.
καταλύεσθαι I. 149, 4. 561, 13.
καταλῦσαι I. 227, 8.
κατανοεῖν I. 487, 17.
καταπεπλημμένοι I. 347, 5.
καταράσασθαι II. 177, 6.
καταῤῥεῖν II. 309, 1.
κατάρσεις I. 571, 5.
κατασκευάζεσθαι I. 279, 7. 605, 4.
κατασκευὴ I. 159, 5. 257, 7. f.
κατασπέρχειν I. 683, 12.
κατατάντες I. 251, 2.
κατάτασις I. 359, 5. 599, 3.
κατατίθεσθαι ὁμολογίᾳ I. 191, 5.
κατατήσουσι σαφὲς I. 73, 6.
κατατρέφειν καὶ κατατρέφεσθαι I. 167, 8. 375, 2. 429, 11. 611, II. 727, 3.
καταφρὸν I. 315, 3.
κατατρώματα I. 99, 6.
κατασχεῖν I. 589, 1. 597, 3. 601, 4. II. 343, 1.
κατατρέχειν II. 455, 7.
καταφανεῖς I. 725, 10.
κατάφρακτα πλοῖα I. 31, 2.
καταφρόνησις I. 205, 4. f.
καταφωρᾶν I. 149, 7.
κατειλημμένος I. 719, 9.
κατείργεσθαι I. 141, 8.
κατενεχθέντες II. 289, 1.
κατ' ἐπήρειαν I. 63, 10.
κατεργάζεσθαι I. 611, 12. II. 17, 10. 53, 1.
κατέχειν I. 173, 1.
κατέχεσθαι I. 531, 1. II. 367, 1.
κατορθούμενον I. 355, 1.
κατορθοῦν II. 53, 2. 233, 7. 241, 4. 275, 2.
κατῳδὲ I. 785, 4. f. I. 23, 1.
κάτω, οἱ κάτω I. 199, 6. 405, 4. f.
κάτω οἰκεῖν I. 23, 1.
κάχληξ II. 564, 1.
κεάδας I. 225, 6.
κείμενοι νόμοι II. 83, 1.
κεῖται εὐεργεσία I. 217, 1.
κεῖται ζημία I. 469, 6.
κεκμηκὰς I. 481, 6.
κεκραμένον I. 571, 10.
κελεύειν I. 93, 5. 377, 3.
κέλευσαι I. 383, 2.
κελευστικὴ τέχνη II. 285, 5.
κέλης I. 549, 9.
κελήτιον I. 105, 6.
κενοῦσθαι II. 397, 2.
κέραμος I. 495, 5.
κέρας I. 187, 4.
κερδαλέον I. 337, 5.
κεφαλαιοῦντες ἐκ πολλῶν II. 389, 6.
κήπιον I. 349, 1. II. 546, 1.
κηρύκιον I. 105, 6.
κήρυξ I. 69, 1.
κινδυνεύειν I. 465, 10. 641, 4. II. 17, 8.
κινδυνεύεσθαι I. 135, 7. 145, 8.
κινεῖσθαι I. 701, 9. II. 566, 2.
κίνησις I. 437, 8.
κλέμματα πολέμου II. 570, 1.
κληῖδαν I. 279, 4.
κλῆρος I. 471, 3.
κοινὴ I. 305, 9.
κοινῇ I. 605, 17. 19.
κοιναὶ λόγοι I. 611, 3. 737, 3.
κοιναὶ (δίκαι) I. 473, 9.
κοινώσας τὴν ὑπόνοιαν I. 517, 9. f.
κομιδὴ II. 37, 2.
κομίζεσθαι I. 365, 4. 595, 4.
κομίζεσθαι ἐπ' οἴκου I. 499, 10.
κομπῶδες I. 775, 1.
κόπτεσθαι II. 335, 1.
κόρυμβος I. 19, 5.
κόσμος I. 625, 2. 771, 6. II. 383, 1. 409, 1.
κούφη ἐλπὶς I. 335, 3.
κουφίζειν II. 57, 1.
κούφως ἐσκευασμένοι I. 579, 7.
κρατεῖν ὅπλων I. 469, 5.
κρατεῖσθαι I. 271, 4.
κρατύναι I. 123, 8. 433, 5.
κρεῖσσον ἀκοῆς I. 311, 6. ἐλπίδος I. 351, 2.
κρίνειν I. 603, 22.
κρίσιν ταχεῖαν ἔχειν I. 55, 2.
κρούεσθαι πρύμναν I. 103, 10.
κρύπτεσθαι II. 109, 4.
κρωβύλος I. 19, 4.
κτῆμα I. 53, 7.
κύκλος II. 171, 3.
κυκλοῦσθαι I. 685, 3. 781, 3.
κυπάρισσος ἄσηπτος I. 297, 4.
κύριον I. 727, 12.
κυριώτερος I. 561, 2.
κυρωθὲν I. 679, 6.
κύρωσις II. 163, 1.
κῦδων I. 691, 3.
κωλύμη I. 165, 1.

Λ.

Λαθόντες I. 577, 10. II. 339, 1.
λαμβάνειν I. 435, 5.
λαμπρῶς I. 261, 8.
λαχανισμὸς I. 533, 8.
λεῖα I. 403, 3.
λειποσράτιον I. 173, 7.
λέμβοι I. 381, 2.
λεπτὰ II. 223, 2.
ληϊκὸν καὶ λῃστρικὸν I. 15, 8.
λῆψις I. 667, 2.
λιθουργὰ I. 545, 5.
λιμὴν κλῃσὸς II. 225, 2.
λιμηρὰ I. 601, 2. II. 205, 3.
Λίμναι I. 277, 1.
λίνου σπέρμα I. 571, 9.
λίπα ἠλείψαντο I. 19, 10.
λογάδες I. 765, 5. II. 101, 1.
λογάδην I. 545, 6. 577, 10.
λόγια I. 263, 1.
λογοποιεῖν II. 63, 3.
λόγος I. 215, 2. 237, 6. 467, 14. 617, 6. λόγους ποιεῖσθαι I. 735, 4. εἰς λόγους ἐλθεῖν I. 737, 2. παρὰ λόγον I. 571, 1. II. 53, 8.
λοιμὸς ἐτ λιμὸς I. 55, 7.
λοιπαὶ I. 103, 6. λοιπὸν 139, 4.
λοχίζειν I. 531, 5.
λοχμώδης I. 531, 5.
λόχος I. 775, 2. 6.
λῦγξ I. 329, 3.
λύειν I. 413, 3.
λυθεὶς I. 697, 2.
λυπηρὲς II. 27, 6.
λωφᾷν I. 329, 4.

Μ.

Μάγγανον I. 255, 7.
μαζία I. 271, 6.
μαινόμενος I. 579, 3.
μακρολογεῖν I. 559, 9.
μαλακὸς II. 355, 1.
μαλακίζεσθαι I. 451, 8. 459, 29. 779, 7.
μάλιστα I. 165, 3. ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς I. 41, 6. 515, 4. 725, 15. 765, 1. II. 211, 1. εἰς τὰ μάλιστα II. 327, 1. ἐν τοῖς μάλιστα II. 439, 8.
μᾶλλον I. 315, 6.
μᾶλλον, οὐ συγκριτικὸν, ἀλλὰ διασαφητικὸν II. 271, 2.
μᾶλλον ἢ οὐ I. 449, 6.
μαντεῖον I. 63, 7.
μαραίνεσθαι I. 331, 2.
μαρτύριον, οὐδετέρως I. 75, 5.
μαυλίας I. 17, 3.
μάχης σημεῖα I. 99, 4.
μεγαλύνειν II. 43, 9. f.
μέγας II. 35, 2.
μεγαφρονεῖν II. 514, 1.
τὸ μέγιστον, ἀντὶ τοῦ τὸ κεφάλαιον II. 127, 2.
τὰ μέγιστα I. 675, 2.
μεθορία I. 291, 4.
μειζόνως τὸ λαμβάνειν II. 43, 7.
μελίτην ποιεῖσθαι I. 539, 2.
μελίζειν I. 225, 5.
μέλλειν I. 155, 14. 15.
μέλλησις I. 207, 9. 503, 18. 683, 14. 771, 6.
μελλητὰ I. 127, 5.
μέλλον. τὸ μέλλον τοῦ πολέμου I. 93, 3.
μέλλων ἀντὶ ἀορίστου II 417, 5.
μέλλων μέσος ἀντὶ παθητικοῦ I. 241, 7. 389, 3. 759, 5.
μὲν, ἀντὶ τοῦ δὲ II. 41, 4. ἀντὶ τοῦ δὴ I. 521, 5.
μενετὸς I. 241, 8.
μέρος. κατὰ μέρος I. 471, 1. 569, 10. ἐν μέρει II. 449, 1.
μέσα τῶν πολιτῶν I. 507, 14.
μέσος δικαστὴς I. 633, 1.
μέσος πολίτης II. 81, 5.
μεσοῦν I. 719, 2. II. 45, 7.
μέσως I. 345, 4.
μετὰ ταῦτα, ἀντὶ τοῦ αὖτικα I. 329, 4. μετὰ τοῦτο, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας I. 359, 9.
μετάβασις ἀπὸ τῶν ἡλυκῶν ἐπὶ τὰ οὐδέτερα I. 203, 7.
μεταγινώσκειν I. 95, 2. 459, 4.
μεταγράφασθαι I. 595, 5.
μετακίνητος I. 719, 9.
μετανάστασις I. 7, 2.
μετεπεμπόμενοι ἦσαν I. 417, 9.
μετάστασις II. 417, 4.
μετασῆναι I. 327, 3. 601, 5.
μετατάξασθαι I. 169, 4.
μετεχειρίζειν I. 35, 12. II. 313, 1.
μετελθεῖν I. 207, 1.
μετελθεῖν ἐγκλήματα I. 79, 1.
μετέσησαν I. 183, 8.
μετέχειν μετὰ δοτικῆς κατ' ἀντίπτωσιν I. 277, 6.
μετέωρος I. 99, 2. 279, 1. 569, 10. II. 17, 8. 289, 1.
μετιέναι II. 417, 2.
μετιόντες I. 493, 4.
μετοχαὶ ἀντὶ τῶν ἀπαρεμφάτων I. 9, 1. 201, 15. 231, 6. 243, 1. 429, 6. 611, 7. II. 263, 1.
μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος I. 349, 5. 387, 3. ἀντὶ ὁριστικοῦ I. 61, 12. 527, 4.
μετρία φυλακὴ I. 577, 2.
μετριάζειν I. 143, 1.
μέτριος I. 631, 1. 811, 1.
μετριότης I. 87, 3.
μετρίως I. 299, 6. 563, 12.
μεταπηδᾶν I. 393, 7.
τὸ μέτωπον τῆς νεὼς I. 393, 8.
μὴ παρέλκει I. 27, 7. 141, 13. 585, 10. II. 77, 2. 223, 8.
μηδ' ὡς I. 139, 3.
μηδικὰ I. 123, 7.
μηδισμὸς I. 169, 5.
μήκων I. 571, 7.
μήνυτρα II. 43, 6.
μηχανᾶσθαι I. 591, 3.
μίλιον I. 393, 7.
Μίνω I. 23, 7.
μόναρχος I. 203, 12.
μονὴ I. 219, 2.
μονοῦσθαι I. 379, 1. 761, 6.
μυριοφόρος ναῦς II. 203, 1.

Ν.

Ναυάγια καὶ ναυαγία I. 103, 2.
ναύμαχος ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκαλεῖτο I. 167, 3.
ναῦς ἱππαγωγὸς I. 195, 3. λῃστρικὴ I. 31, 3. 549, 6. μυριοφόρος II. 203, 1. τριακοντόρος I. 195, 2. τριτιαία I. 403, 2.
ναῦς πληροῦν. ζήτει εἰς τὸ πληροῦν. νεῶν σημεῖα II. 47, 5.
ναυσὶ καὶ πεζῷ I. 159, 2.
ναύτης II. 205, 3.
ναυτικὸν II. 217, 1. ναυτικὸν πληροῦν. εἰς τὸ πληροῦν.
νεκροὶ ὑπόσπονδοι I. 117, 7. νεκρῶν καῦσις I. 237, 2.
νέμειν, ἀντὶ τοῦ κτᾶσθαι II. 413, 1. νέμεσθαι, τὴν τροφὴν καὶ τὰ μέρδος ἔχειν I. 741, 1.
νεοδαμώδεις II. 265, 1.
νεοκατάτατος I. 515, 6.
νεωτερίζειν I. 111, 3. 171, 4, 195, 2.
νεωτεροποιὸς I. 127, 2.
νήειν I. 337, 2. II. 544, 2.
νηΐτης τριὰς I. 287, 7.
νομίζειν, ἀντὶ τοῦ βεβαίως δοξάζειν I 487, 10. μαθεῖν II. 457, 1. ἀντὶ τοῦ κατὰ νόμον ποιεῖν I. 277, 3. τὰ νομιζόμενα I. 61, 13. II. 105, 1. νενομισμένη ἐπιτήδευσις II. 311, 2.
τὰ νόμιμα, ἀντὶ τοῦ οἱ νόμοι I. 651, 3.
νόμιμος II. 29, 4.

νόμισις I. 805, 7.
νόμοι ἄγραφοι I. 305, 4. θμοιοι I. 143, 4.
νόμος πολεμικὸς I. 775, 13.
ἡ νόσος I. 335, 1.
νοτερὸν I. 435, 7.
νῦν I. 141, 12.
νύξ. ὑπὸ νύκτα I. 193, 6. 397, 2. 499, 9. νὺξ ἐπιγίνεται I. 593, 9.

Ξ.

Ξεναγὸς I. 367, 5.
ξενηλασία I. 305, 9.
ξενία II. 327, 3.
ξένιστις II. 73, 5.
ξενοι, ἀντὶ τοῦ μισθοφόροι I. 367, 6. ἀντὶ τοῦ φίλοι I. 627, 6.
ξυγγενὴς καὶ προσήκων διάφορα I. 215, 1.
ξυγγενόμενοι I. 735, 2.
ξυγγιγνώσκειν, ἀντὶ τοῦ τὰ αὐτὰ γιγνώσκειν II. 291, 1.
ξυγγιγνώσκειν ἁμαρτίαν II. 347, 2.
ξύγγνωμον I. 459, 3. 653, 2.
ξυγγραφὴ I. 735, 1.
ξυγγράψασθαι I. 741, 2.
ξυγγράψαι I. 3, 3.
ξυγκαθίημι I. 661, 5. 755, 4.
ξυγκαλεῖν I. 389, 5.
τὰ ξυγκείμενα I. 493, 4.
ξυγκείμενος λόγος II. 449, 2.
ξυγκεῖσθαι I. 55, 1. 565, 13. 615, 5. II. 389, 5.
ξυγκλείειν I. 581, 4. 769, 2.
ξύγκλυδες II. 177, 1.
ξυγκομιδὴ I. 431, 10.
ξυγχωρεῖν I. 343, 1. 357, 4. 443, 2. II. 449, 2.
ξυγχωρεῖσθαι I. 611, 3.
ξυλλέγεσθαι II. 205, 1.
ξυλλήψεσθαι I. 205, 8.
ξύλλογος I. 121, 3.
ξύλωσις I. 275, 1.
ξυμβαινειν I. 5, 2. 67, 4. 259, 3. 441, 4. 545, 6. 565, 12. 577, 2. 611, 2. II. 484, col. 1.
ξυμβαλόντες I. 181, 6.
ξυμβασεύειν II. 395, 2.
ξύμβασις I. 467, 12. 489, 5.
ξυμβιβάζειν I. 293, 4.
ξυμβουλεῖν II. 203, 7.
ξυμβολαῖαι δίκαι I. 143, 2.
ξυμμαχία I. 93, 3. 5. 107, 5. 261, 14.
ἡ ξυμμαχία, ἀντὶ τοῦ οἱ ξύμμαχοι I. 197, 6.
ξυμμαχικὴ θεὸς I. 479, 3.
ξυμμαχικὸν. κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν I. 4, 6, 3. II. 217, 4.
ξυμμετρεῖν I. 435, 2.
ξύμμικτον I. 679, 5.
ξυμμίξαι II. 461, 1.
ξυμμίσγειν II. 205, 2.
ξύμπαν II. 299, 2.
ξυμπορεύοντες II. 195, 1.
ξυμφορὰ I. 205, 1. 213, 3. 237, 4. 725, 15. I. II. 261, 3.
ξύμφορον I. 685, 7.
ξυνάγειν ἐς ταὐτὸ II. 305, 3.
ξυναγορεύειν II. 81, 8.
ξυναίρεσθαι I. 551, 6.
ξυναλλάσσεσθαι I. 697, 2.
ξυναρτᾶν II. 285, 1.
ξυνδιαβάλλειν II. 71, 1.
ξυνέβησαν I. 195, 7. 257, 6. 591, 1.
ξυνέγνωτε I. 345, 1.
ξύνεδρος I. 565, 12.
ξυνειργασμένος I. 165, 4.
ξυν λεῖν I. 293, 2.
ξυνενεγκὼν I. 333, 3.
ξυνέπεσε I. 615, 4.
ξυναπιλαβέσθαι I. 193, 2. 495, 5. II. 105, 8. 349, 1.
ξύνεργος II. 443, 8.
ξυνεξάγειν I. 121, 1.
ξυνέρχεσθαι I. 283, 4.
ξυνεσταλμένον I. 257, 3.
ξυνεχῶς I. 367, 5. 723, 1. II. 207, 1.
ξυνῆρει I. 333, 3.
ξυνθέμενοι I. 193, 4.
ξυνθῆκαι I. 731, 2.
ξύνθημα II. 239, 2.
ξυνίεσθαι I. 3, 8. 389, 3. II. 187, 3.
ξυνίεσθαι. πρὸς ἑκατ. I. 3, 8.
ξύνοδος I. 171, 2. 603, 25. 777, 3. II. 423, 3. 586, 2.
ξυνοικίζειν I. 275, 7. 279, 1.
ξυντάσσειν II. 353, 2.
ξυστειχίζειν I. 601, 4.
ξυντεκμαιρεσθαι I. 369, 2.
ξυντέμνειν II. 375, 3.
ξυντίθεται I. 171, 9.
ξυντυχία I. 75, 3. 535, 6. II. 81, 4.
ξυντυχία χρείας I. 75, 3.
ξυνωμοσία I. 793, 3. II. 393, 1.
ξυταῖον II. 305, 4.
ξύτασις I. 283, 2.
ξύτασις γνώμης II. 287, 1.
ξυτελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν II. 323, 1.
ξυῶναι I. 629, 1. II. 27, 9. 35, 10. II. 121, 13. I. 405, 5.
ξυσχεθέντες I. 615, 8. II. 115, 2. 215, 5.

O.

O, ἀντὶ τοῦ εἰς ὃ I. 201, 14.
ὄβριζον χρυσίον I. 273, 2.
ὀβολὸς I. 203, 1.
ὄβδος I. 125, 2. II. 77, 5.
οἱ, ἀντὶ τοῦ ἕνεστι I. 711, 2.
οἰκεῖος I. 231, 10. 545, 1. 611, 4.
οἰκεῖον I. 175, 5.
οἰκεῖος II. 87, 2.
οἴκημα I. 257, 3.
οἰκίζειν I. 173, 3.
οἰκοδομία I. 165, 3.
οἷός τε I. 233, 2.
οἶσθα I. 293, 5.
ὀκεῖλαι τὴν ναῦν I. 553, 13. 14.
ὀλίγας. ὀλίγοι, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὀλίγοι II. 53, 2. ἀντὶ τοῦ οἱ δυνατοὶ I. 463, 4. II. 559, 1. δι' ὀλίγου I. 435, 8. 627, 3. 709, 4. 771, 5. II. 75, 1. 287, 4.
ἐς ὀλίγον κατέχεσθαι II. 367, 1.
ἐν ὀλίγῳ II. 283, 3. ἐξ ὀλίγου I. 769, 1. 771, 1. οὐδὲν ὀλίγον. I. 261, 14. εἰς τὸ οὐδέν.
ὀλιγαρεῖν I. 703, 9.
ὀλιγαρίας εἴδη τρία II. 501, 2.
ὀλκὰς I. 395, 3.
ὁλκοὶ I. 431, 8.
ὀλοφυρεις I. 245, 5.
ὀλυμπιάσι I. 201, 11.
ὁμαιχμία I. 45, 5.
ὁμαλὲς I. 577, 8.
ὁμαλῶς I. 777, 5.
ὅμηρον I. 109, 5. 151, 4. II. 511, 1.
ὁμιλεῖν I. 425, 12.
ὁμοβώμιοι Θεοὶ I. 481, 5.
ὅμοια, ἀντὶ τοῦ ὁμοίως II. 211, 3.
ὁμοία πόλει I. 131, 5.
ὁμοιοκατάληκτον I. 7, 1.
ὁμολογεῖν I. 173, 4. 617, 6. 673, 4. 697, 5. 745, 3. ὡμολογήθησαν II. 355, 2.
ὁμολογία I. 419, 7. 689, 3. 713, 16.
ὁμορος I. 21, 8.
ὁμόσαντες θεῶν πίστις I. 729, 2.
ὁμόσε ἰέναι I. 575, 4. II. 417, 1.
ὁμόσκευος I. 519, 2.
ὅμως II. 303, 2.
ὁμωχέτας I. 651, 7.
ἐνειδίζειν I. 17, 3. 143, 6.
ὄνειος II. 203, 2.
ὄνομα ἀντὶ μετοχῆς I. 619, 1. ἀντὶ ῥήματος I. 91, 7.
ὀνομάτων ἀναλλαγὴ I. 153, 6.
ὀνοματικὴ ἀντὶ γενικῆς I. 159, 7. 419, 5. 621, 11. 629, 5. 735, 7. 767, 2. II. 37, 5. 241, 3.
ὀνοματικὴ ἀντὶ ὀστικῆς II. 231, 1.
ὄνομα θεὸς II. 85, 5.
ὀνόματα καλὰ I. 797, 1.
ὀξεως I. 249, 5. 391, 6.
ὄπη I. 717, 1. 739, 6.
τὰ ὅπλα θέσθαι. ἐν τῷ τίθεσθαι.
ὁπλιτεύειν II. 417, 1.
ὁπλίτης II. 49, 2. 69, 3. 205, 3.
ὅπως, ἀντὶ τοῦ πῶς I. 671, 5.
ὁπωσῶν II. 441, 1.
ὀργῶν II. 321, 3.
ὀργὴ, ἀντὶ τοῦ τρόπος, διάνοια, σκοπὸς, γνώμη I. 203, 4. 237, 1. 503, 11. ὀργὴ ἔχειν I. 263, 7. ὀργὴ φέρειν I. 71, 5. ὀργὰς ἐπιφέρειν II. 431, 2.
ὀρθὲν, ἀντὶ τοῦ ἀληθὲς I. 347, 1.
ὀρθούμενον. τὸ ὀρθούμενον τοῦ πολέμου I. 561, 12.
ὀρθοῦσθαι I. 445, 4. 461, 13. 703, 10. II. 15, 5.
ὀρθῶς, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς I. 209, 7. 347, 5. 671, 5. ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶς II. 13, 2.
ὁρίζεσθαι I. 403, 1.
ὅρκιοι θεοὶ I. 133, 3. 145, 10.
ὅρκος φ βεβῆς I. 509, 1.
ὁρκοῦν I. 623, 5.
ὁρμεῖν II. 411, 4.
ὁρμάμενος I. 445, 5. 541, 5.
ὁρμώμενος I. 189, 8.
ὅσα, ἀντὶ τοῦ ὅσον I. 189, 1.
ὅσιά καὶ ὁσία I. 337, 1.
ὅσον ἀπὸ βοῆς II. 445, 2.
ὅσον ἀποζῆν I. 7, 6.
εἰς ὅσον, ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ I. 299, 8.
ὁσονοῦν I. 81, 11. 763, 4. II. 177, 2. 349, 1. 387, 4.
ὁσονοῦν I. 399, 5. 617, 4.
ὅτι μὴ, ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ I. 569, 7.
ὁτιτάχος II. 233, 3.
οὗ, ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ I. 417, 4. ἀντὶ τοῦ ὅπου I. 293, 2.
οὗ, ἀντὶ τοῦ μὴ I. 155, 1.
οὐ παρέλκει I. 449, 6.
οὐδαμόθεν I. 615, 4.
οὐδὲν, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως I. 617, 2. Pro κατ' οὐδὲν I. 555, 5. 735, 4. Pro οὐ I. 361, 2. 731, 6.
οὐδὲν μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως I. 499, 8.
οὐδὲν ὀλίγον εἰς οὐδὲν II. 315, 1.
οὐδὲν ἧσσον I. 73', 1.
οὐδὲν ὅ, τι εὖ, ἀντὶ τοῦ πᾶν I. 501, 6.
οὐκ ἀδύνατοι I. 63, 5.
οὐκ ὄντες I. 321, 2. 323, 1.
οὐπω, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως I. 711, 4.
οὐσία I. 7, 7.
οὐχ ἥκιστα I. 9, 15.
οὐχ ἧσσον I. 23, 2.
οὐχ ὅσον οὐκ I. 607, 17.
οὐχ ὅτι I. 405, 1.
ὀφελεῖν II. 325, 4.
ὄχλος I. 599, 7.
ὀχλῶδες τῆς παρασκευῆς II. 39, 7.
ὀψὲ I. 103, 6. 531, 13. 661, 2. II. 399, 4.
ὀψὲ τῆς ἡμέρας I. 645, 4.

Π.

Παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ I. 67, 7. 93, 1. 409, 1. 489, 2. 661, 6. 781, 3. II. 61, 4.
παιδὲν I. 103, 7. 589, 4.
παιδικὰ I. 221, 4.
παιπαλόεις I. 527, 3.
πάλιν ἀπελθεῖν I. 619, 3.
πάλιν ἀφικέσθαι I. 221, 6. 443, 2.
πανδημεὶ I. 137, 3. 161, 5. 209, 6
πανημύριος I. 61, 9.
πανικὴ νόσος I. 279, 1.
πανστρατιᾷ I. 295, 1.
πανταχόθεν I. 205, 9. II. 305, 7.
πάντες πανδημεὶ I. 161, 5.
πάντων μάλιστα, ἀντὶ πασῶν I. 597, 1.
πάντως I. 741, 2.
παρὰ, ἀντὶ τοῦ διὰ I. 91, 10.
παρὰ γνώμην I. 565, 8. cf. γνώμη.
παρὰ δόξαν I. 331, 2. 453, 9.
παρὰ λόγον I. 571, 1.
παρὰ τὰ καθεστηκότα I. 173, 5.
παρὰ τοσοῦτον I. 471, 2. II. 61, 6.
παράβασις I. 489, 5.
παρακαίειν I. 565, 15. 651, 2.
παραβάλλεσθαι I. 223, 2. 321, 3. 487, 13.
παραβιβάσθαι I. 205, 8.

παραβεβλημένος I. 813, 2. II. 171, 3.
παραβολὴ I. 219, 9.
παραγγέλλειν I. 215, 6.
παράγειν I. 455, 1. 745, 5.
παράγεσθαι I. 163, 1. 351, 2.
παραγραφὴ I. 29, 5.
παραδωσίειον I. 573, 3.
παραίρεσις I. 203, 1.
παραιρήματα I. 593, 8.
παραίτησις I. 137, 2.
παρακαλεῖν I. 123, 1. 611, 9. II. 41, 3.
παρακέλευσμὸς I. 553, 9.
παρακελευσὸς II. 21, 4.
παρακινδυνεῦσαι I. 449, 5.
παρακομίζειν II. 71, 1. 465, 3.
παραλαβεῖν I. 67, 1. 189, 2. 413, 3. 531, 13. II. 205, 2.
παράλογος I. 145, 6. 385, 1. II. 209, 2. 347, 1.
πάραλοι II. 417, 2.
πάραλος I. 339, 3.
παραλύειν τῆς ἀρχῆς II. 189, 3.
παραμύθιον I. 803, 8. 805, 1.
παρανίσχον I. 437, 6.
παρανόμως I. 689, 6.
παραπλεῖν ἐν χρῷ I. 381, 3.
ἐν παρέπλω I. 95, 8.
παρασκιεῖσθαι I. 221, 6.
παρατολὺ I. 69, 10. 391, 1.
παρασκευάζειν II. 109, 1.
παρασκευάζεσθαι I. 549, 3.
παρασκευασάμενοι I. 181, 5.
παρασκευὴ I. 7, 7. 65, 8. 151, 3. 771, 6. II. 45, 2. 235, 4. 245, 2. 351, 5. ἀπὸ παρασκευῆς I. 223, 1. ἐκ παρασκευῆς I. 759, 7.
παρασκευὴ προεπανεσείσθη I. 713, 13.
παράσπονδον I. 565, 14.
παρασῆναι, ἀντὶ τοῦ δόξαν εἶναι II. 59, 1. 103, 2.
παρατήσασθαι I. 173, 5. 207, 6.
παρασχὼν I. 199, 7.
παρασχὼν καλῶς I. 767, 2.
παρατείχισμα II. 233, 4.
παρατυγχάνειν I. 203, 2.
παρατυχεῖν I. 563, 6. 657, 1.
παρατυχὼν I. 141, 13.
παρατύπα II. 261, 3. 289, 2.
παραφράγματα II. 203, 1.
παραχῶμα II. 295, 1. 375, 2. τὸ παραχῶμα περιδεὲς II. 89, 4. τὰ παραχώματα I. 233, 1. τὸ παρ. περιχαρὲς I. 335, 2.
παρείκειν I. 417, 2.
παρεῖλε I. 511, 14.
παρεῖχε I. 773, 5.
παρενεγκουσῶν I. 717, 2. f.
παρεξειρεσία I. 553, 15. II. 219, 4. 563, 1.
πάρεργον, ἐκ παρέργου II. 207, 2.
παρέρχεσθαι I. 161, 8.
παρεσάναι I. 605, 19.
παρέσχε I. 635, 3.
παρέχεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὑπισχνεῖσθαι I. 449, 3.
παρηβήκατε I. 321, 3.
παρῆκαν I. 583, 3.
παρῆκεν I. 403, 1.
παρῆκον I. 583, 2.
παρίσωσις I. 247, 5.
παριτητέα I. 133, 7.
παρικιεῖν I. 515, 6.
παρειμία I. 261, 16.
πάρολκος I. 567, 9.
παροξύνεσθαι II. 87, 1.
παρὸν. ἐκ τῶν παρόντων I. 739, 6. ἐν τῷ τότε παρόντι I. 169, 12. add. 219, 11. 347, 7. παρὸν I. 61, 4. 145, 2. παρόντα I. 219, 13.
πάσχειν I. 453, 16. II. 139, 1.
πάσχειν τι, ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκειν I. 583, 4.
τὰ πάτρια I. 253, 4.
πατρικαὶ βασιλεῖαι I. 35, 10.
παῦλα II. 87, 2.
πεζῇ I. 187, 2 II. 399, 2.
πεῖρα I. 317, 6 435, 1. 625, 2.
πειραθεὶς I. 295, 6. II. 81, 5.
πεισθῆναι I. 283, 5.
οἱ πέλας I. 73, 4. 153, 15.
πελιδνὸν I. 329, 5.
πέλτη I. 293, 4.
πέμπτος αὐτὸς I. 97, 2.
πεντακοσιομέδιμνοι I. 431, 11.
πεντέλοχοι I. 781, 2.
πεντηκοντατῆρες I. 771, 8.
πεντηκόντορος I. 39, 2.
πεντηκοσὺς I. 775, 2. 6.
πεπλεγμένοι I. 343, 7.
πεπραγμένος II. 325, 3.
περαίνεσθαι II. 237, 2.
περαιεῖν I. 675, 4.
περαιούμενοι I. 63, 8.
περὶ, ἀντὶ τοῦ κατὰ I. 675, 1. II. 217, 1. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ I. 687, 6. αἱ περὶ Ἐπίδαμνον ναυμαχίαι, ἀντὶ τοῦ αἱ διὰ τὴν αἰτίαν τῆς Ἐπιδάμνου I. 493, 2.
οἱ περὶ I. 293, 7.
περιαγγέλλειν I. 375, 3.
περιαιρεῖν I. 185, 2. 427, 3. 4. 595, 5.
περιαλγήσας ἐρωτικῶς II. 81, 7.
περιβαλεῖν II. 449, 3.
περιγενέσθαι I. 345, 7.
περιγίγνεσθαι I. 571, 10. 765, 7. II. 13, 2. 451, 3.
περιδεὴς I. 443, 3.
περιεῖναι I. 257, 6. 707, 7. II. 145, 4
περιόντι τῷ θέρει, ἀντὶ τοῦ ἐπιγιγνομένῳ I. 71, 4. ἐκ τοῦ περιόντος II. 381, 1.
περιῤῥῆκται I. 707, 5.
περιέχειν I. 537, 8. 779, 3.
περιτιθεῖν I. 619, 2.
περιΐστασθαι I. 145, 7.
περικλειόμενοι I. 409, 1.
περικομίζεσθαι I. 501, 1.
περικτίονες I. 525, 3.
περιλιμνάζειν I. 411, 3.
περιμάχητον II. 309, 1.
περίνεως I. 31, 1.
περίνοια I. 463, 2.
περιοικὶς I. 289, 4.
περιοικοδομεῖν I. 501, 6.
περίοικοι I. 547, 2. II. 585, 2.
περιοπτέον II. 383, 1.
περιορᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ περιορᾶν I. 621, 2. II. 151, 1. ἀντὶ τοῦ εὐλαβεῖσθαι, κήδεσθαι, καταφρονεῖν I. 679, 5. II. 151, 1. 163, 1.
περιοῦσα κατασκευὴ I. 159, 5.
περιουσία I. 7, 7. II. 377, 1.
περιουσίας μᾶλλον ἔχειν χρημάτων I. 23, 7.
περιπλεῖν II. 223, 6.
περίπλους I. 403, 1.
περιποιεῖν I. 289, 1. 659, 3. II. 163, 2.
περιπόλια II. 73, 1. 245, 2.
περίπολοι I. 613, 4.
περισαυροῦν I. 367, 2.
περισχεῖν I. 531, 4. 701, 8. II. 461, 2.
περιτέχνησις I. 503, 15.
περιτροπὴ, σχῆμα I. 85, 6.
περιτυχεῖν II. 343, 2.
περιφρονεῖν τινὰ I. 61, 14.
περιωδῖμεν I. 489, 6.
πέφυκε I. 607, 1.
πεφραγμένος I. 151, 3.
πῆ I. 463, 2.
πιέζεσθαι I. 211, 2.
πιθανὸς II. 59, 4.
πῖλος I. 581, 3.
πίστεις θεῶν ὀμόσαντες I. 729, 2.
πιστεύειν I 377, 5. 483, 19.
πιστὴ αἰτία I. 635, 7.
πίστις I. 201, 7. 745, 3.
πιστὸν I. 241. 1. II. 109, 3.
πιστῷ καὶ πιστοῦμαί σε ὅρκῳ I. 639, 5. II 567, 2.
πιτανάτης λόχος I. 49, 11.
πλαγιον τὸ σχῆμα I. 163, 4.
πλαίσιον II. 101, 2.
πλασάμενος ἀδήλως τῇ ὄψει II. 89, 2.
πλεῖστα I. 445, 4.
ὁ πλεῖστος τοῦ βίου, χρόνου I. 15, 12. 71, 3. — II. 309, 3.
ὡς τὰ πλεῖστα I 509, 4.
πλέειν I 295, 2.
πλεῖον I. 303, 6.
πλέον σχεῖν II. 221, 1.
πλεονασμὸς τοῦ ἅμα I 57, 1. εἶναι I. 391, 3. 573, 3. II. 351, 1. 385, 4. ἢ I. 273, 1. καὶ I. 493, 1. 543, 9. 549, 2. 561, 1. 707, 4. II. 293, 2. 329, 2. μὲν II. 41, 4. 255, 1. μὴ I. 27, 7. 141, 12. 421, 6. 585, 10. II. 77, 2. 223, 8. f. οὐ I. 449, 6. οὖν I. 517, 6. τὸν I. 91, 1. τὸ I. 377, 5.
πλεγέντες I. 433, 6. 709, 4.
πλεγὴ I. 433, 6.
πλῆθος, ἐπὶ ὀλίγων I 553, 1.
πληροῦν τὰς ναῦς I. 69, 4. 139, 7. 433, 5. 499, 12. II. 251, 4. 273, 2. πληροῦν ναυτικὸν II. 79, 2. 177, 8.
πληρώματα νεῶν II. 175, 3. 183, 6.
πλινθεύειν τεῖχη I. 613, 3.
πλοῖον II. 45, 8. πλοῖα λεπτὰ I. 381, 2.
πλῷ χρῆσθαι I. 419, 5.
πλώϊμος ναῦς I. 103, 5.
πλωϊμώτερον I. 21, 6.
ποιητὴς πολιτῶν I. 29, 8.
πολέμαρχος I. 771, 8.
πολεμητία I. 147, 2. II. 77, 8.
πόλεμος καὶ στάσις I. 9, 7.
πολεμος ἱερὸς I. 139, 5.
πολεμοῦσθαι I 801, 13.
πολιορκεῖν I. 167, 9. 689, 2.
πόλις καὶ τεῖχη διάφορα I. 159, 6.
πολιτεία I. 221, 3.
πολιτείας μετέλαβεν I. 477, 3.
πολιτεύειν I 325, 1. 447, 6. 665, 1. 689, 1.
πολιτικὸν II. 439, 5.
πολλὰ. τὰ πολλὰ I. 35, 8. 387, 7. 457, 8. οἱ πολλοὶ I. 19, 8 147, 3. 223, 3. 805, 4.
πολλαχῆ II 435, 2.
Πόλλις, ὁ, τοῦ Πόλλη I, 703, 4.
πολυπραγμονεῖν καὶ πολυπραγμοσύνη II. 137, 2.
πολυτελὴς I. 29, 3. 605, 6. II. 205, 7. 207 3.
πομπὴ II. 85, 6. f.
πονεῖν I 603, 6. II. 225, 1.
πονηρὰ πράγματα II. 243, 4.
πόνος I. 329, 2. II. 53, 11.
πορθεῖν II. 211, 3.
πορθμὸς I. 381, 2. II. 548, 2.
πορίζεσθαι II. 45, 2.
πόρος I. 199, 6. II. 75, 3.
ποῦς. κατὰ πόδας I. 521, 5.
πράγματα. οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα I. 495, 3. οἱ ἐν τοῖς πράγμασι I. 443, 1.
πράσσειν, πράττεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐπαιτεῖν, ἐκπράξασθαι I. 173, 7. II. 83, 1. 325, 3. πεπραγμένος φόρους, ἀντὶ τοῦ ἀπαιτημένος II. 325, 3.
πράσσειν, ἀντὶ τοῦ κατασῆναι II. 401, 2.
πράσσειν τινὶ, ἀντὶ τοῦ συνεργεῖν, συμπράσσειν I. 659, 5. 665, 1. II. 325, 2. πράσσεσθαί τινι I. 625, 1.
πράσσειν πρός τινα, ἀντὶ τοῦ συντίθεσθαι I 493, 6. 615, 5.
πρασσόντων τῶν ἐπιπράγσεων, ἀντὶ τοῦ ἐπιτρεπόντων I. 257, 6. II. 199, 7.
πρεσβεία, ἀντὶ τοῦ πρεσβευταὶ I. 133, 7. 671, 7. 673, 4.
πρέσβεις I. 69, 1.
πρεσβεύειν II. 85, 1.
πρεσβεύεσθαι I. 163, 6. 165, 2. 261, 13.
πρέσβευσις I. 135, 2.
πρεσβύτατον I. 607, 3
πρὶν I. 43, 3.
πρὶν δὴ I. 443, 4.
πρὸ I. 75, 6.
προάγειν I. 467, 6.
προαγωνίζεσθαι I. 681, 6.
προβαλλόμενος I. 713, 1.
προβουλεύειν I. 505, 1.
προεδίδοντο II. 191, 2. add. I. 459, 5.
πρόεδροι I. 441, 2.
προεσδόμενος I. 609, 17.
προειδὼς I. 327, 3.
προεπανεστάσθαι I. 713, 13.
προέχειν I. 371, 1.
προεῖδεν I. 203, 2.
προειλόμενοι I. 317, 6.

προΐεσθαι I. 83, 2. 199, 7. 333, 4. 431, 5.
προΐσχεσθαι I. 65, 1. 491, 1. προΐσχεσθαι χεῖρας I. 479, 7. 489, 1.
προκαλεῖσθαι I. 77, 5. 365, 5. 565, 6. II. 191, 5.
προκάμνειν I. 327, 4.
προκαταλαβεῖν I. 111, 3. τὸ μέλλον I. 727, 8.
προκατάρχεσθαι τῶν ἱερῶν I. 61, 13.
προκινδυνεύεται I. 137, 3.
προκόπτειν I. 605, 7. II. 257, 3.
προλαμβάνειν I. 579, 8.
πρόληψις I. 9, 9. II. 485, 1.
προμαθὼν I. 233, 1.
πρόμαντις I. 713, 2.
προμήθεια I. 609, 5.
προνοεῖν I. 463, 5.
προνοεῖσθαι I. 605, 20.
πρόνοια I. 349, 4. 355, 1.
πρόξενος I. 291, 5. 493, 5. 763, 3.
προοίμιον I. 527, 1.
προορώμενος I. 811, 1.
πρόοψις I. 701, 13. f.
προπαθεῖν I. 505, 12.
πρόπειραν ποιεῖσθαι I. 509, 12.
προποιῆσαι I. 429, 3.
προτύλαιον II. 529, 2.
πρὸς, ἀντὶ τοῦ διὰ I. 397, 2. II. 367, 2. ἀντὶ τοῦ ἕως I. 273, 4. ἀντὶ τοῦ κατὰ I. 155, 13. 169, 12. 285, 6. 499, 5. ἀντὶ τοῦ μετὰ I. 301, 3. pro ἀντὶ I. 555, 1.
πρός τινος εἶναι, ἀντὶ τοῦ σύμμαχον καὶ ὠφέλιμον εἶναι I. 551, 12. 645, 3.
πρὸς, ἀντὶ τοῦ πλησίον I. 499, 3. 765, 6.
προσάγεσθαι, ἀντὶ τοῦ πιθανολογεῖν, ἀπατᾶν I. 463, 2. ἀντὶ τοῦ λαβεῖν, ἐφελκύσασθαι II. 151, 3. f. ἀντὶ τοῦ δουλοῦν, χειροῦσθαι I. 173, 9. 485, 6. 293, 6. II. 75, 3. 465, 1. ἀντὶ τοῦ εἰμειοῦσθαι I. 791, 4. ἰδιώσασθαι II. 463, 2.
προσαγορεύεσθαι II. 574, 2.
προσαγωγὴ I. 151, 1.
προσαγωγότερον I. 51, 7.
προσαποσῶσαι I. 669, 3.
προσβάλλειν I. 255, 2. II. 361, 1.
προσβαλόντες I. 513, 6.
πρόσβασις II. 153, 1.
προσβιασθὲν I. 181, 7.
προσβοηθεῖν I. 421, 7. 519, 9.
προσβολὴ I. 543, 3. 555, 3. 597, 2. II. 283, 4.
προσγενέσθαι I. 731, 6. 765, 5. 8.
προσγενόμενα I. 389, 1.
προσγίγνεσθαι I. 405, 3.
προσδεῖσθαι I. 353, 3.
προσδέχεσθαι I. 199, 7. 279, 7. 393, 4.
προσδοκία I. 581, 1.
προσδόκιμος II. 203, 7. f.
προσείειν φόβον II. 133, 6.
προσέχειν I. 43, 5.
προσεχόμενος ἄγει, ἀντὶ τοῦ ἔνοχος I. 213, 1.
προσήκοντες καὶ συγγενεῖς διάφορα I. 215, 1. τὰ μὴ προσήκοντα, τουτέστι τὰ ἀλλότρια I. 605, II. προσήκουσαι ἀρεταὶ, ἀντὶ τοῦ συγγενικαὶ I. 645, 2. add. II. 131, 1.
προσθεῖναι, ἀντὶ τοῦ συγκλεῖσαι I. 615, 1.
προσθεῖναί τινι I. 515, 1. add. 457, 15. 767, 1.
προσθὴς I. 299, 2.
προσθέμενον I. 427, 4.
πρόσθησθε I. 145, 5.
προσίκει II. 147, 1.
προσκαταλιπεῖν I. 609, 1.
προσκεῖσθαι I. 167, 3. 531, 12. II. 143, 1. 211, I. 251, 1.
προσκηρυκεύεσθαι I. 671, 4.
προσκοπεῖν I. 199, 2.
προσκτᾶσθαι I. 443, 3.
πρόσκωπος I. 31, 1.
προσλήψεσθε I. 431, 1.
προσμίσγειν II. 165, 2.
προσμίξαι ἐγγὺς I. 645, 5.
προσνεύειν I. 535, 7.
πρόσοδος I. 149, 4. 457, 14. 467, 13. 777, 6.
προσοικοδομεῖν II. 83, 2.
πρόσοικος I. 21, 8.
πρόσοψις I. 575, 6.
προσπίπτειν I. 657, 3. II. 209, 5.
προσπληροῦν II. 219, 1.
προσποιεῖν I. 385, 4.
προσποιεῖσθαι I. 107, 10. 295, 6.
προσποίησις I. 347, 5. 503, 4.
προσπολεμεῖσθαι I. 417, 14.
προστάντες I. 507, 6.
προστέτσει I. 703, 3.
προστάσσεσθαι II. 69, 1.
προσταυροῦν I. 549, 4. f.
προστελεῖν II. 49, 3.
πρὸς ἄλλην I. 777, 6. f.
προστίθεσθαι, ἀντὶ τοῦ σύμμαχον ποιεῖν II. 31, 4.
προστυγχάνειν I. 171, 5.
προσφέρεσθαι I. 239, 3. 811, 1.
προσχεῖν I. 443, 5. 553, 8.
πρόσχημα I. 169, 12.
προσχοὶ I. 411, 3.
προσχωρεῖν I. 179, 1. 421, 3. II. 375, 1.
προσχωρήσειν I. 253, 5.
πρόσχωσις II. 552, 1.
προτάσσειν I. 535, 6.
προτειμένισμα I. 225, 7.
προτερῆσαι I. 77, 3.
προτιθέναι, ἀντὶ τοῦ προτιμᾶν, τιμιώτερον κρίνειν I. 141, 14. 509, 9. προτίθεσθαι, προτιμᾶσθαι I. 315, 3. τεθεσθαι I. 735, 1.
προτιμήσαντες II. 403, 4.
πρότριτα I. 297, 3.
προὐργιαίτερον I. 533, 4.
τὰ προὔργου, τουτέστι τὰ σπουδαῖα I. 559, 9.
προὔχοντα I. 237, 6.
προφαλίζεσθαι I. 161, 6. 757, 6.
πρόφασις I. 57, 3. 137, 1. 501, II.
προφέρειν I. 165, 9. 205, 7. 713, 16. 725, 1.
προφυλακίδες I. 195, 5.
προχωρεῖν I. 139, 10. 185, 5. 341, 2. 5. 533, 9. 705, 7. 757, 2.
πρύμναν κρούεσθαι I. 103, 10. 105, 1. II. 229, 1.
πρυτανεία I. 673, 3.
πρυτανεῖον I. 275, 3.
πρυτανεύειν I. 673, 3.
πρῳὴ I. 545, 10.
πρωϊαίτερον II. 227, 4.
πυλῶν καὶ θυρῶν διαφορὰ I. 257, 4.
πύξις I. 227, 6.
πῶ. τίς πω, ἀντὶ τοῦ οὐδεμία I. 465, 10.
πως, τουτέστι κατά τινα τρόπον I. 253, 7.

P.

Ῥᾳδίως. οὐ ῥᾳδίως διετέθη II. 87, 3.
ῥαχία, ῥάχις I. 553, 4.
ῥήματα ἀντὶ ὀνομάτων I. 57, 4.
ῥητὰ γέρα I. 35, 9.
ῥητὸν I. 203, 2. 261, 12.
ῥοθιον I. 553, 4.
ῥοπὴ. ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς I. 805, 3. II. 573, 2.
ῥύακες I. 649, 3.
ῥύεσθαι I. 767, 4.

Σ.

Σάμιος καὶ Σαμιᾶς I. 293, 7.
Σάρδεις καὶ Σάρδις I. 193, 5.
σαφὴς II. 51, 5.
σεμνὰ θεὰ I. 211, 4.
σημαίνειν I. 317, 7. 383, 1. 2. 719, 1.
πρὸς τὸ σημαινόμενον structura I. 325, 1.
σήματα I. 165, 4.
σημεῖον I. 393, 7. 513, 8. II. 47, 5.
σημῆναι I. 133, 9. 263, 3.
Σηστὸς ὁ καὶ ἡ I. 159, 4.
Σικελοὶ καὶ Σικελιῶται I. 699, 1.
Σίντιοι καὶ Σίντοι I. 405, 2.
σῖτον I. 367, 5.
σῖτος II. 151, 3.
σκάφη I. 101, 5.
σκευὴ ψιλὴ I. 517, 1.
σκέψασθαι I. 163, 1. 183, 5. II. 63, 8.
σκήπτεσθαι II. 31, 3.
σκιρῖται I. 773, 3.
σκοπεῖν I. 403, 5. 743, 1.
σκοπὸς I. 19, 5.
σκύβαλα II. 313, 4.
σκυλεύειν νεκροὺς I. 783, 1.
σκυτάλη I. 219, 3.
σοφισταὶ I. 455, 13.
σπανίζειν I. 545, 10. f.
σπάνις I. 75, 5.
σπάρτον I. 593, 9.
Σπάρτωλος I. 373, 2.
σπένδεσθαι I. 441, 1. 533, 1. 711, 1.
σπέρμα I. 713, 3.
σπονδαὶ I. 121, 3.
στάσις I. 9, 7. 135, 1. 387, 1.
σαυρὸς I. 367, 2. 641, 1.
σαυροῦν II. 203, 6.
σαῦρωμα II. 577, 2.
στεγανὸς I. 435, 1.
στεγανῶς I. 655, 1.
στέριφος II. 159, 6. f.
στῆναι μετά τινος II. 259, 8.
στολὴ I. 779, 1.
στόμαχος I. 329, 2.
στορέσαι τὸ φρόνημα II. 31, 9.
στρατεύειν I. 65, 2. 261, 3.
στρατιῶτιδες νῆες I. 195, 2.
στρατοπεδεύεσθαι I. 105, 2.
στρατόπεδον I. 97, 5. II. 509, 2.
στρογγύλη ναῦς I. 403, 2.
στρράκιον I. 255, 6. 257, 1.
συγκριτικὸν ἀντὶ θετικοῦ I. 423, 7. 605, 20
συλλογισμὸς I. 27, 3. 123, 8.
σύμβολα τῆς μάχης I. 99, 5.
συμμαχία I. 95, 3. 5.
συνεπιλαβέσθαι II. 105, 8.
σφαγὴ I. 593, 7.
σφάγια II. 105, 1.
σφάλλειν I. 387, 3.
σφραγὶς τοῦ Περσῶν βασιλέως I. 215, 4.
σφεῖς, αὐτοὶ I. 503, 4. 771, 3.
σχεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐπέχειν, διακωλύειν I. 137, 4. 180, 3. ἀντὶ τοῦ ἑλλ μενίζειν, προσερμίζειν I. 187, 4. 447, 1. 513, 7. 553, 11. 587, 4. 695, 5. ἀντὶ τοῦ λαβεῖν I. 327, 3. σχήσειν, σχήσεσθαι II. 580, 2.
σχετλιασμὸς II. 391, 1.
σχολαίτερον I. 367, 6.
σχολὴ I. 705, 4.
σχολῇ I. 241, 7. II. 451, 2.
σχόντες I. 289, 3.
σώζεσθαι I. 441, 2.
σώματα I. 225, 7. 245, 5.
σῶς καὶ ὑγιὴς I. 447, 6.
σωτήριος I. 475, 1.
σώφρονες I. 561, 5.
σωφρονεῖν I. 487, 16.
σωφρονέστερον I. 463, 5. 809, 25. II. 391, 2.
σωφρονίζειν II. 117, 12.
σωφρονίσαι εἰς αὐτέλειαν II. 321, 1.
σωφρονιστὴς I. 487, 14.
σωφροσύνη I. 73, 12. 451, 20. 453, 3.
σωφροσύνη ἔμφρων I. 153, 3.
σωφροσύνην λαβεῖν II. 403, 3.

T.

Τὰ τινὸς periphr. II. 247, 1. 251, 2.
τά πρὸς τὰ, ἀντὶ τοῦ πρός τινα I. 3, 3.
Ταίναρος, καὶ Ταίναρον II. 527, 2.
τακτὸν I. 611, 7.
ταλαιπωρεῖν I. 783, 1.
τάξασθαι, ἀντὶ τοῦ ὁρίσαι I. 195, 7. ἀντὶ τοῦ παρατάξασθαι, εὐτρεπισθῆναι I. 553, 6. τάξις I. 511, 4. 771, 7. II. 411, 1.
ταράττεσθαι II. 199, 5. ταραχὴ I. 499, 4.
ταρσὸς I. 369, 1.
τάττεσθαι I. 553, 5. II. 293, 1.
ταύτῃ I. 393, 11. 519, 2.

ταυτόματον II. 61, 2.
τάφος I. 225, 6.
ταχεῖαι νῆες II. 576, 1.
τε I. 155, 1.
τειχίρης I. 569, 2.
τειχίζειν I. 161, 4.
τειχίζεσθαι I. 167, 5.
τεῖχος I. 195, 3.
τέκμαρσις I. 387, 2.
τεκμηριοῦν I. 527, 3.
τὰ τελευταῖα I. 59, 4.
τελευτᾶν λόγῳ I. 481, 7.
τελευτῶν δ μὲν I. 255, 5.
τελευτῶσα II. 81, 2.
τὰ τέλη, οἱ ἐν τέλει, ἀντὶ τοῦ οἱ ἄρχοντες I. 111, 5. 265, 10. 449, 8. 557, 6. 725, 7. II. 511, 2.
τέλος, ἀντὶ τοῦ ἀνάλωμα, δαπάνη I. 29. 3. 605, 6. II. 27, 2. ἀντὶ τοῦ τάγμα I. 285, 6.
τέμνειν I. 281, 5. τέμνειν τὴν γῆν I. 283, 3. 365, 4. 731, 1. II. 235, 1. τέμνειν τῆς γῆς I. 71, 1.
τεσσαρακοστὴ II. 457, 2. coll. not.
τετάχαται I. 429, 7.
τέττιγες I. 19, 6.
τεχνᾶσθαι I. 203, 3.
τέχνη I. 701, 12.
τήρησις II. 311, 1.
τίθεσθαι τὰ ὅπλα I. 253, 1. et 5. 589, 7. 615, 4. 647, 1. II. 341, 1. 447, 9.
τίθεσθαι τὰ πράγματα I. 61, 4. 789, 1. θέσθαι πόλεμον I. 151, 7.
τιμᾶν I. 75, 7.
τιμώμενος I. 349, 5.
τιμωρεῖν. ἐπὶ τῷ τιμωρουμένῳ I. 201, 15.
τιμωρητέον I. 157, 2.
τιμωρία I. 61, 3. 205, 10. 367, 1. 435, 1.
τὶς ἐπὶ πλήθους I. 535, 1.
τίς πω, ἀντὶ τοῦ οὐδεμία I. 465, 10.
τοῖς. ἐν τοῖς, ἀντὶ ἐν τούτοις I. 17, 4. 433, 1.
τολμᾶν I. 477, 16. 653, 2.
τοπαυτάπασι I. 511, 1.
τοπαραυτίκα I. 225, 2.
τόπος, ἐν τόπῳ ἀφεῖναι II. 81, 8.
τότε II. 93, 3.
τούσδε, ἐμφαντικὸν I. 95, 1.
τραῦμα, ἀντὶ τοῦ τρῶσις I. 433, 6.
τραυματίζεσθαι I. 685, 9.
τρίπεσθαι I. 681, 1. 725, 6.
τριακόντορος ναῦς I. 540, 8.
τρίβειν, ἀντὶ τοῦ διατρίβειν καὶ παρέλκειν II. 245, 4. τρίβεσθαι, ἀντὶ τοῦ δαπανᾶσθαι καὶ φθείρεσθαι II. 33, 3.
τριήρεις II. 69, 2.
τριηρίτης II. 73, 6.
τριταῖος I. 419, 5.
τρίτος αὐτὸς I. 607, 2.
τροπαῖον et τρόπαιον I. 69, 13. II. 503, 2.
τροπὴ I. 495, 7.
τρόπος I. 165, 3.
τυραννὶς καὶ βασιλεία I. 37, 11.
τύχαι προσπίπτουσαι I. 155, 4.
τυχεῖν I. 501, 1.
τύχῃ, ἀντὶ τοῦ πόλεμος I. 315, 7. αὐτυχία II. 269, 3. ἀντὶ τοῦ ἐλπὶς II. 39, 5. κατὰ τύχην I. 543, 12.
τύχην σύνεργον καλεῖν I. 125, 6.
τῳ, ἀντὶ τοῦ τινὶ I. 33, 2. II. 269, 1.

Τ.

Ὑβρει θαρσοῦντες I. 355, 3.
ὑγιὲς I. 497, 4.
υἱεῖς I. 37, 6. 47, 9.
ὑπαγειν I. 681, 15.
ὑπαγόμενος I. 369, 2.
ὑπαγωγαὶ I. 521, 1.
ὑπακούειν τινὸς I. 239, 3. 245, 6. 349, 2.
ὑπάρχειν I. 359, 3. ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως II. 81, 7 ἐν τῶν ὑπαρχόντων II. 295, 1. 319, 3. πρὸς τὰ ὑπάρχοντα II. 51, 5. ὥσπερ ὑπῆρχε I. 533, 5. ὑπάρχεσθαι I. 105, 7.
ὑπενδιδόναι I. 351, 3.
ὑπεξελθεῖν I. 447, 6.
ὑπὲρ, ἀντὶ τοῦ ὑπεράνω I. 519, 10. II. 7, 4. pro ἕνεκεν II. 550, 2.
ὑπερβάλλειν II. 461, 2.
ὑπερβαίνειν I. 19, 2. 43, 1. 49, 13. 77, 2. 531, 1. 615, 1. 691, 6. II. 35, 1. 285, 4.
ὑπερενεγκόντες I. 499, 10.
ὑπεριδεῖν II. 19, 4. 165, 3.
ὑπερτείνειν I. 371, 1.
ὑπερφρονεῖν II. 103, 1.
ὑπερῴφθη I. 725, 15. II. 233, 1.
ὑπηρέσιον I. 397, 4.
ὑπὸ, ἀντὶ τοῦ κατὰ I. 291, 4. 397, 2. II. 209, 6.
ὑπὸ κυλιτῶν, ἀντὶ τοῦ μετὰ I. 777, 4.
ὑπό τινι εἶναι I. 75, 2.
ὑποδέχεσθαι I. 85, 8. 293, 4. 401, 2.
ὑποθορυβεῖν I. 573, 2.
ὑπολαβεῖν I. 203, 12. 363, 1. II. 89, 3. 463, 1. 547, 1.
ὑπολαμβάνειν I. 753, 2. II. 43, 9.
ὑπολείπειν II. 321, 4.
ὑπόλοιπος I. 395, 2. 425, 2.
ὑπομένειν I. 495, 7.
ὑπομένοντες I. 709, 10.
ὑπονοεῖν II. 129, 9.
ὑπονομᾶν II. 159, 3.
ὑπόνομος I. 369, 1.
ὑποπίπτειν ἐς τοὺς ταρσοὺς II. 229. 2. f.
ὑπόπτης II. 91, 1.
ὕποπτος I. 723, 2. II. 141, 1.
ὑπόστοιχος I. 117, 7.
ὑποστάντες I. 247, 3.
ὑποστοιχεῖν II. 580, 1.
ὑποτιθέναι I. 231, 5.
ὑποτοπεῖν I. 49, 2. 103, 12.
ὑπουργεῖν I. 79, 1.
ὑποφεύγειν I. 519, 10.
ὑποχωρεῖν I. 521, 1. II. 375, 3.
ὑποψία I. 93, 4.
ὑστεραία II. 227, 3.
ὑστερεῖν I. 225, 2. II. 209, 7.
ὑστερίζειν II. 103, 5. 375, 1.
ὕστερα εἶναι πάντα νομίσας II. 369, 4.
ὕστερον I. 13, 5.
ὑφαιρούντες αὐτῶν I. 431, 1.
ὑφηγεῖσθαι I. 145, 11.
ὑφίστασθαι I. 347, 2. 585, 7.

Φ.

Φάκελος I. 371, 2.
φανερὸς I. 553, 10.
φανερῶς I. 677, 5.
φάρμακον I. 233, 6.
φαύλη ἀσπὶς I. 549, 5.
φαῦλον I. 667, 4. II. 35, 8.
φαυλότατος II. 297, 5.
φαυλότεροι I. 453, 5.
φαυλότερον γνῶμην I. 509, 3.
φερεγγυέστατος II. 411, 1.
φέρειν, ἀντὶ τοῦ βλάπτειν, λῃσεύειν I. 23, 1. II. 489, 1. ἀντὶ τοῦ λαμβάνειν I. 433, 5. ἀντὶ τοῦ ἀποφέρειν II. 47, 3. φέρειν εἴς τινα, ἀντὶ τοῦ μενύειν τινὶ II. 67, 6. φέρειν φέρον I. 715, 5.
φέρεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀποφέρεσθαι I. 473, 9. εὖ φέρεσθαι, ἀντὶ τοῦ εὐτυχεῖν I. 711, 4. χαλεπῶς φέρεσθαι II. 391, 2.
φθάσαι I. 505, 3. 511, 13. 649, 2. 677, 1. II. 169, 4. 183, 2. 233, 1.
φθόνος II. 297, 8.
φιλεῖ γίγνεσθαι I. 501, 6. II. 301, 3. f.
φιλέλλην I. 109, 6. 229, 4.
φιλοδικεῖν I. 143, 5.
φιλοκαλεῖν I. 307, 10.
φιλοκρινεῖν II. 31, 4.
φλαύρως I. 211, 1.
φοβεῖν I. 599, 7. f.
φοβεῖσθαι I. 531, 9.
φόβος. διὰ φόβου εἶναι II. 53, 11.
φορὰ I. 171, 1.
φορμηδὸν, φόρμος I. 367, 4. 595, 1.
φόρος I. 171, 1.
φράζειν I. 247, 6.
φρονεῖν I. 795, 7.
φρόνημα I. 149, 6. 739, 4. 743, 5. II. 566, 2.
φρυκτὸς I. 399, 7. 437, 6.
φρυκτωρεῖν I. 499, 9.
φυγὴ II. 403, 1.
φύλακες ἐφεδρεύοντες, καὶ περίπολοι I. 613, 4. II. 71, 5.
φυλακὴ, ἀντὶ τοῦ φύλακες I. 577, 5. II. 445, 1. διὰ φυλακῆς ἔχειν I. 377, 4.
φυλακτήριον I. 577, 4.
φυλάττειν I. 371, 6. II. 201, 3.
φυλάσσεσθαι I. 199, 9. 443, 3.
φυλὴ II. 157, 3.
Φωκαεῖς, Φωκεῖς I. 37, 7.

Χ.

Χαλεπὸς I. 503, 5. 763, 1. II. 251, 3. 562, 2.
χαλεπῶς I. 523, 2. 743, 1.
χαλκίοικος I. 213, 7.
χάριν ἔχειν II. 437, 2.
χάριν. I. 73, 5. II. 555, 1.
χεκμαθήναι I. 493, 1. II. 359, 1. 425, 3.
χείρ. διὰ χειρὸς ἔχειν I. 271, 3. ἐς χεῖρας ἐλθεῖν I. 579, 5. 619, 4. 649, 3. ἐν χερσὶν εἶναι I. 531, 7. γενομένης ἐν χερσὶ τῆς μάχης II. 105, 7. χεῖρας προσεσχήμενος I. 479, 7. 489, 1.
χειρουργεῖν II. 411, 2.
χείρων I. 423, 7. II. 377, 1.
χίρνιψ I. 651, 4.
χίρσαῖοι II. 277, 2.
χηλὴ I. 117, 3.
χῖοι II. 462, 2.
χλωρὸς I. 579, 2.
χορηγίαι II. 25, 5.
χοῦν I. 367, 3. 369, 3.
χρεῖος, ἀντὶ τοῦ ἀνάγκη I. 481, 5.
χρήματα I. 497, 1. II. 201, 2. 215, 2.
χρηματίζειν I. 697, 9.
χρηματίσαι καὶ χρηματίσασθαι I. 157, 9.
χρῆσθαι I. 209, 3.
χρῆσθαι θαλάσσῃ I. 13, 9.
χρησμῶν καὶ λογίων διαφορὰ I. 263, 1.
χρηστὸς κατάλογος II. 49, 1.
χρηστότης II. 360, 2.
χρόνιος I. 241, 5.
χρόνου διατριβὴ I. 453, 10.
χρόνῳ, ἀντὶ τοῦ βραδέως I. 635, 1. ἀντὶ τοῦ μόλις I. 359, 8.
χρυσίον ἄσημον I. 271, 6.
χρώς. ἐν χρῷ παρκπλεῖν I. 381, 3.
χώρα I. 389, 1.
κατὰ χώραν μένειν, γίνεσθαι. ἐν τῷ κατά
χωρεῖν I. 203, 2. δμέσε II. 447, 1.
χωρεῖν ἐπὶ πλεῖστον δυνάμεως I. 43, 2.
χωρεῖν ἐπὶ μέγα δυνάμεως I. 197, 3.
χωρεῖν δρόμῳ I. 577, 3.

Ψ.

Ψηφίσασθαι πόλεμον I. 197, 7.
ψιφὸν ἐπάγειν I. 197, 6. 207, 6.
ψεύδος I. 367, 4. 595, 1.
ψιλὴ σκευὴ I. 517, 1.
ψιλοὶ I. 113, 2.
ψιλοῦν I. 533, 2.

Ω.

Ὦν. εἰ οὖν ὄντες, ἀντὶ τοῦ οἱ τεθνηκότες I. 321, 2.
ὥρα II. 227, 3.
ὥρα ἔτους I. 335, 3. II. 105, 8.
ὡραῖα I. 199, 6.
ὡς ἀντὶ τοῦ ἐπὶ I. 353, 2. ἀντὶ τοῦ γὰρ I. 207, 2. ἀντὶ τοῦ ὥς II. 321, 1. ἀντὶ τοῦ πρὸς I. 103, 8. ἀντὶ τοῦ ὄντως I. 161, 1.
ὡς ἔμοιγε I. 163, 1.
ὥσπερ ἔχομεν I. 443, 3. add. I. 229, 2.
ὠφέλεια I. 11, 5. 13, 8. 737, 6. II. 111, 1. 125, 1.
ὠφελεῖσθαι II. 271, 7.
ὠφθησαν I. 643, 5.

INDEX AVCTORVM,

Qui a *Scholiastis* citantur.

Acusilaus I. 105, 3.
Aeschylus II. 569, 2.
Aesopus I. 643, 4.
Andocides I. 105, 2.
Anonymus, Μηδὲ δίκην δικάσῃς πρὶν ἄμφοιν μῦθον ἀκούσῃς, I. 95, 1. Citat *Lucianus* de non tem. cred. calumn. pag. 438. *Ed. Amst.* Haec Indici ab *Hudsono* confecto addiderat Clar. *Wasse*. Est etiam in *Scholiaste* Aristophanis ad Vesp. v. 724. et *Cicerone* VII. ad Attic. 18. *Scholiastes* Luciani *Phocylidae* esse dicit. Et sic *Erasmus* in prov. *Ne de lite pronuncies*, et *Florens Christ.* ad Vespas Aristophanis, quo indicio, nondum comperi: nam *Scholiastem* Luciani illis visum non putem. *Cicero* nihil aliud quam ψευδηγοιδέσιον putari scribit: e quo intelligi potest, jam olim de auctore dubitatum fuisse. Alius Anonymi versus I. 323, 2.
Antiphon II. 569, 2.
Antyllus I. 517, 8. 563, 1. 573, 3.
Aristides I. 9, 12. II. 485, col. 1. 523, 1.
Aristophanes II. 503, col. 2.
Aristoteles I. 63, 11. II. 501, 2. ἐν τοῖς ἠθικοῖς I. 465, 16.
Asclepius, vel *Asclepiades*, I. 109, 5. II. 511, 1.
Callimachus I. 511, 7. II. 582, 1.
Choeroboscus II. 585, 2.
Cratinus II. 503, 2. ἐν Χείρωνι II. 431, 3.
Demosthenes I. 75, 6. 141, 13. 157, 2. II. 567, 2.
Dionysius Periegetes I. 361, 2.
Epigramma in Orsippum I. 21, 1.
Eupolis I. 695, 4. II. 503, 2.
Euripides I. 29, 9. 229, 7. 453, 15. II. 530. 555, 1. in *Medea* II. 45, 7.
Gregorius Nazianzenus. vid. *Theologus*.
Gorgias I. 247, 5. II. 532, 1.
Herodes, vel *Herodianus*, I. 281, 6.
Herodianus I. 407, 2. II. 536, 2. 581, 2. 585, 2.
Herodotus I. 23, 1. 37, 3. 49, 9. 11. 137, 5. 211, 5. 231, 2. 263, 2. 407, 1. 491, 1. 493, 1. 530, 1. 551, 2. II. 568, 2. 569, 2.
Hesiodus I. 11, 3. 467, 2. II. 485, 1. 541, 1.
Hippocrates I. 329, 4. 828. col. 1. v. 6. II. 544, 1. 566, 1.
Homerus I. 13, 5. 6. 17, 3. 19, 9. 10. 25, 4. 7. 27, 7. 29, 9. 31, 8. 51, 1. 53, 4. 8. 61, 12. 131, 6. 143, 10. 145, 6. 149, 6. 153, 10. 159, 7. 165, 6. 205, 3. 207, 2. 253, 1. 267, 3. 313, 1. 317, 4. 319, 1. 325, 2. 337, 1. 339, 2. 411, 3. 413, 3. 419, 1. 5. 459, 2. 7. 30. 481, 7. 483, 4. 511, 5. 525, 4. 533, 12. 535, 4. 553, 1. 557, 1. 575, 7. 579, 2. 603, 10. 25. 633, 3. 643, 3. 645, 2. 647, 2. 705, 1. 765, 8. 805, 3. 816. col. 1. extr. 818. col. 1. med. 819. col. 1. in. col. 2. v. 13. 820. col. 2. bis. 821. col. 2. 823. col. 1. 825. col. 2. 827. col. 2. med. 828. col. 1. bis. II. 3, 2. 13, 3. 21, 4. 123, 1. 183, 7. 269, 2. 279, 5. 287, 11. 289, 2. 439, 1. 486. col. 1. 487, 1. 490, 1. 506, 1. 542, 1. 543, 1. 548, 1. 550, 1. 552, 2. 558, 1. 561, 1. 562, 1. 566, 2. 567, 1. 573, 2. 574, 2. 575, 2. 577, 2.
Isocratici II. 569, 2.
Leo I. 209, 1.
Lycophron I. 29, 9. 173, 2. II. 565, 1.
Medici Veteres I. 329, 2. II. 543, 2. f.
Menander II. 503, 2.
Orus I. 281, 6. 695, 4.
Pausanias in *Sylloge vocabulorum Atticorum* II. 43, 5.
Phoebammon I. 107, 4.
Pindarus II. 569, 2.
Plutarchus I. 155, 11. 343, 2. II. 519, 2. f. 545, 2. 547, 1.
Sophocles I. 691, 3. II. 569, 1. 574, 2. 577, 2.
Technographus, fort. *Theo* Sophista I. 207, 10.
Theognis I. 319, 2.
Theologus, seu *Gregorius Nazianzenus*. I. 451, 13.
Thucydides notatur I. 231, 7. πολυσύνδετος 313, 2. divisio librorum 373, 1. Structura eius 451, 11. f. 795, 6. dictio II. 569, 2.
Xenophon I. 357, 2. II. 546, 2.

INDEX

VOCVM ET PHRASIVM GRAECARVM ET LATINARVM,

De quibus in Notis et Var. Lectionibus agitur.

Α.

Α pro καὶ' ἁ I. 703.
ἀγάγω et ἄγω permutantur I. 67. 68.
ἀγάλλεσθαι II. 67.
ἀγγελία τινὸς, *nuncius de aliquo* II. 335.
ἄγειν. vid. *φέρειν*.
ἄγειν τρατιὰν, *et absolute* I. 757.
ἀγήρως ἔπαινος I. 317.
ἄγνοια et ἄνοια II. 578.
ἀγορὰ πλήθουσα II. 443. 840.
ἀγοράζειν II. 78. 561.
ἀγχώμαλος, ἀγχώμαλος, ἀγχωμάλως II. 287. 557.
ἀγωγὸς I. 269.
ἀγὼν, *de loco* I. 754. ἀγὼν περί τινος II. 54. ἀγωνίζεσθαι) πρός τινα I. 642.
ἀγώνισις I. 754.
οἱ ἀγῶνες *in orationibus* I. 74. 122. II. 477.
ἀγώνισμα II. 264. f. 310. 498. I. 54.
ἄδειμος φυλακὴ I. 448.
ἀδεῶς II. 541.
ἀδεῶς, ἀδόλως, *vocabula foliennia in foederibus* I. 670.
ἀδοκίμως II. 201.
ἀδυναμία, ἀδυνασία, ἀδυνητία II. 178.
ἀδύνατα, *pro* ἀδύνατον I. 5. II. 234.
ἀεὶ, αἰεὶ I. 51. 274. 486. 614.
Ἀθεναῖος *pro* Ἀθηναῖος I. 28.
ἄθλος I. 20.
ἀθρόος I. 14.
ἀθυμία II. 254.
Ἄθως, *varie declinatur* I. 696.
Αἴγεσα, Ἔγεσα, Αἰγεσαῖος, Ἐγεσαῖος II. 10.
αἰδὼς et αἰσχύνη I. 152.
Αἰθεῖς I. 175. f.
Αἶμος et Ἅιμος, *mons* I. 400.
αἰνίττειν, αἰνίττεσθαι II. 477. 497.
αἴρειν, *de itinere terrestri et maritimo* II. 537.
αἴρειν. αἴρειν τὰς ναῦς, ἐγκύρας I. 104.
αἴρειν *et* αἱρεῖσθαι II. 393.
αἴρεσθαι πόλεμον I. 604.
αἰσθάνεσθαι I. 132. II. 371. οἱ αἰσθανόμενοι I. 724. II. 514.
αἰτία *sequente* ὡς I. 500.
αἴτιον, *sequente nominativo cum participio* II. 330.
αἰφνίδιος I. 346.
ἀκατάλληλος λόγος II. 475.
ἀκάτιον I. 68.
ἀκηρυκτεὶ, ἀκηρύκτως I. 250.
ἄκλητος I. 197.
ἀκμάζειν θέρος *dr.* I. 281.
ἀκολουθεῖν μετά τινος II. 261.

ἀκόλουθος II. 43.
ἀκούσιος II. 12.
ἄκρα, *insula et paene insula* I. 470.
ἄκρα ἡσυχία II. 45.
ἀκραιφνὴς I. 104. II. 510.
ἀκροτελεύτιον I. 278.
ἀκροφύσιον I. 654.
Ἀκταῖαι *urbes* I. 596.
Ἀκτὴ I. 662.
ἀκυρολογία II. 476.
ἀλῃδὲς II. 446.
Ἄλῃξ, Ἄλῃξ, *fluvius* I. 520. f.
ἄλιπτος I. 85.
Ἁλίαι, Ἁλιὰ I. 179.
Ἁλικαρνασὸς, Ἁλικαρνασσὸς II. 372.
ἁλίμενος I. 288. (*ubi et de voc.* ἁλιμενότης) II. 770.
ἀλιτήριοι I. 211.
Ἀλκίνοος, τοῦ Ἀλκίνους I. 493.
ἀλλὰ, παρακελευστικὸν II. 587. *igitur, tum* I. 64. *pro* ἤ I. 801.
ἄλλ' ἤτοι II. 63.
ἄλλος II. 110. 371.
ἀλλόφυλος I. 642.
ἄλλως I. 581. II. 108. 234.
ἁλμυρὸν I. 570.
ἅμα *bis positum* I. 283.
ἁμαξεῖς I. 586.
ἁμαρτήματα I. 574.
ἁμαχεὶ, ἀμαχητὶ I. 620.
Ἀμβρακὶς, Ἀμπρακία I. 528. 536.
ἄμη I. 568.
ἀμιτηδὸν I. 760.
ἀμοχθὶ I. 786.
ἀμύνεσθαι I. 92. II. 508.
ἀμφηρικὸν I. 612.
ἀμφίβολος I. 578.
ἀμφιδηρίτης I. 690.
ἀμφότερα I. 36.
Ἀν *repetitum praecedente* εἰ I. 310.
Ἀν *cum Optat* II. 286.
ἀναβάθρα I. 553.
ἀναβάλλειν ἀναβάλλειν τὴν χεῖν I. 640.
ἀναγαγεῖν, ἀναγαγέσθαι I. 576. II. 369.
ἀναγγέλλειν I. 162. f.
ἀνάγειν, ἀπάγειν II. 809.
ἀναγκαῖος I. 701.
ἀνάγκη I. 458. ἐξ ἀνάγκης II. 70.
ἀναγράφεσθαι, ἀνάγραπτος I. 216.
ἀναγώνιστος, ἀναταγώνιστος I. 645.
ἀναδῆσαι I. 752.
ἀναδιδάσκειν II. 432.
ἀνάδοτος I. 472.
ἀναδούμενος I. 101.
ἀνάδοχος II. 428.
ἀναζητεῖσθαι I. 262.
ἀναθρεῖν I. 637.
ἀναιρεῖν I. 197. 211.
Ἀναίτις II. 309.
ἀνακαλεῖσθαι I. 217.
ἀνακηρύττειν I. 754.
ἀνακλᾶν II. 202.
ἀνακόλουθον I. 606. II. 475.
ἀνάκρουσις II. 223.
ἀνακῶς II. 458.
ἀνακωχὴ *et* ἀνοκωχὴ I. 90. 669.
ἀναλίσκω. ἀνάλωκα, ἀνήλωσα, ἀνήλωσα II. 44. 245. 404. I. 181.
ἀναλογισμὸς I. 448.
ἀναλοῦν I. 300.
ἀναλύσασθαι ἁμαρτίαν I. 466.
ἀναπαπόδοτον, ἀναπόδοτον I. 132. 556.
ἀναπείθειν, ἀναπεῖσθαι I. 236. f.
ἀναπειρᾶσθαι II. 251.
ἀναπίμπλασθαι I. 333. f.
ἀναπίπτειν I. 128. 387.
ἀναπράττειν χρήματα II. 464. 844.
ἀναρρίψαι. ἀναρρίψαι κίνδυνον I. 634. 803.
ἀνασκευάζειν I. 669.
ἀνάστασις, ἀναστῆναι I. 33. 223.
ἀνάστατος II. 246.
ἀναταμιεύεσθαι I. 187.
ἀναστῆναι II. 352.
ἀνασπᾶν II. 158 f.
ἀνάσχετος I. 284.
ἀναφέρειν I. 452.
ἀναχρήσασθαι, *occidere* I. 210. f. 500.
ἀναψηφίζειν II. 22.
ἄνδρες, *in adloquutionibus* I. 386. 422.
ἀνειμένος II. 751.
ἀνειπεῖν II. 837.
ἀνεπικλήτως I. 164.
ἄκων, *sine alterius consilio, voluntate* I. 163. 213. 627. f. II. 438.
ἀνέχειν I. 597. II. 134.
ἀνήκειν I. 444. 582.
ἀνὴρ *de nobili* I. 185. f. *pleonastice* I. 208. 210.
ἀνθρώπειος, ἀνθρώπινος I. 52. 456. II. 118. 515.
ἀνιέναι I. 570. 677. 730.
ἀνίστασθαι I. 7.
ἄνοια II. 143.
ἀνοικίζεσθαι I. 22.
ἀνοικοδομεῖν I. 501.
ἄνοστον ἔτος I. 327.
ἀνταίρειν, ἀνταίρεσθαι I. 445.
ἀνταλλάττεσθαι II. 428.
ἀντανάγειν I. 104.
ἀντεῖπεῖν II. 502.
ἀντεπιμέλλειν I. 427.
ἀντεπιτιθέναι I, 108.
ἀντεπιτιθεῖναι I. 215.
ἀντέχειν I. 21. II. 489. 492.
ἀντηρίδες II. 224.
ἀντὶ II. 35. f.
ἀντιδιδόναι τινὸς I. 384.
ἀντιλαμβάνεσθαι II. 582.
ἀντιλέγειν I. 67. II. 502.
ἀντιλογία I. 602.
ἀντίπαλοι I. 468. τὸ ἀντίπαλον I. 13. 322. 621. 642. II. 486.
ἀντίπαλος I. 241. 452.
ἀντιποιεῖσθαι I. 61.
ἀντίρροποι *naves* I. 548. II. 390.
ἀντίτεχνος II. 282.
ἀντιφορικῶς II. 476.
ἀνυτεῖν I. 317. II. 547.
εἰ ἄνω I. 198. ἡ ἄνω πόλις I. 597.
ἀξιόλογος I. 265. ἀξιόλογον ἔργον I. 42.
ἄξιος I. 764.
ἀξιοῦν. οὐκ ἀξιοῦν I. 388. f.
ἄξίωμα I. 297. 760.
ἀξίωσις I 297. 422. II. 549.
ἀπαλγεῖν I. 346.
ἀπαλλαξείειν I. 169.
ἀπαλλάττεσθαι II. 65.
ἀπανίστασθαι I. 6. f.
ἀπαντᾶν I. 617. 638. f.
ἅπας, ἅπαντα I. 91. 243. 500.
ἀπαρακλητος I. 404.
ἄπεδος II. 300.
ἀπεικότως II. 84.
ἀπελθεῖν I. 605. 696.
ἀπερίοπτος I. 91.
ἄπταιστος I. 272.
ἀπέχειν II. 778.
ἀπιέλλειν I. 787.
ἀπιστεῖν I. 708.
ἄπιτε I. 324.
ἄπλοος II. 582.
ἀπὸ *et* ὑπὸ *permutantur* I. 59. II. 300. f. 363.
— *pro* διὰ, ἐν II. 180. *post*, II. 423. 426. 235.
ἀπό τινος, *per aliquem, opera alicujus* II. 209.
— *cum adject. pro adverbio* II. 74. ἀπὸ βοῆς II. 445. ἀπὸ γλώσσης II. 180.
ἀπ' ἐκκλησίας II. 426. ἀπ' ἐλασσόνων, ἀπὸ μικρᾶς δαπάνης II. 436. — ἀπὸ κυάμου II. 405.
ἀπὸ *statum sign.* I. 796.
ἀπὸ κ. ὁρμῆς II. 288.
ἀποβάθρα I. 553.
ἀποβῆναι. ἀποβάσεις I. 194.
ἀπογίνεσθαι I. 782. II. 573.
ἀποδέχεσθαι II. 428.
ἀποθανεῖν ὑπό τινος I. 25. 47.
ἀποθήκη II. 155.
ἀποικία II. 18. ἄποικος I. 698.
ἀποικοδομεῖν I. 501.
ἀποκεκλημένος I. 581.
ἀποκνεῖν. ἀποκνησις II. 554.
ἀπόκροτος γῆ II. 206 f.
ἀποκρύπτειν τινὰ, ἀποκρύπτειν γῆν I. 770.
ἀπολογεῖσθαι II. 844.
Ἀπολλώνιον I. 394.
ἀποπειράσαι I. 397.
ἄπορος I. 578.
ἀποῤῥήσσειν I. 615.
ἀποῤῥίπτειν I. 634.
ἀποταλεύειν I. 228.
ἀποσιμοῦσαι I. 568.
ἀποστερεῖν I 89.
ἀποστῆναι, ἀποστῆσαι, ἀφιστάναι I. 153. 672. II. 133. f. 425. 321.
ἀποτολή. ἀποστολος II. 328.
ἀποσρέφειν, ἀποσρέφειν I. 782.
ἀποσροφὴ II. 418.
ἀποτείνειν, ἀποτείνεσθαι II. 477.
ἀποτειχίζειν I. 117. 516.
ἀποφέρειν, ἀποφορὰ I. 729.
ἀποχρήσασθαι, *occidere* I. 509. *abuti* II. 28.
ἀποχρῆσθαι, *abuti* II. 508.
ἀποχωρεῖν *et* ἀναχωρεῖν I. 156.
ἀπράγμων I. 308.
ἀπροσδοκήτως I. 619.
ἀπροφασίστως I. 100.
ἅπτεσθαι I. 329, 331.
ἀπωθεῖν I. 744.
ἄρα I. 124. εἴποτε ἄρα I. 122.
Ἄργειναν, Ἀργίνοι II. 362.
Ἀργίλιος II. 528.
Ἄργιλος I. 717.
ἀργυρεῦν, *et inde compp.* II. 427.
ἀρέσκει σοι, ἀρέσκει σὲ I. 214. f. 363. II. 703.
ἀριστὴ I. 8. 76. 562. 636. II. 541. 544.
ἀριστερὸς. ἐν ἀριστερᾷ I. 58.
ἀρνεῖσθαι, ἀπαρνεῖσθαι II. 85.
ἀβλωσία I. 430.
Ἄρτυναι I. 750. II. 808.
ἄρχειν, ἀρχὴ κακῶν I. 269.
ἄρχειν *cum Dat.* I. 164.
ἄρχεσθαι *peripb.* II. 72.
Ἀρχηγέτης II. 5.
Ἀρχιδάμιος πόλεμος I. 265.
ἀρχόμενος, *pro* ἐν ἀρχῇ I. 449.
ἄρχοντος, *et* ἐπ' ἄρχοντος τοῦ δεῖνα I. 202.
ἄς *terminatio* I. 182.
ἀσαφὴς I. 636. II. 800.
ἀσαφῶς I. 680.
ἀσπὶς. ἐπ' ἀσπίδας τάξασθαι I. 647. ἐπ' ἀσπίδων II. 301.
ἀσινὴς, ἄσυλος I. 718.
ἀσοὶ I. 301.
ἀσύμφορος I. 395.
ἀσφαλὴς I. 124. 476. II. 800.
ἀσφαλῶς I. 350.
ἀτάκτως I. 530.
ἀταλαίπωρος I. 49.
Ἀτιντᾶνες, Ἀντιτᾶνες I. 376.
ἄτρακτος I. 786.
Ἀτραμύττιον II. 465.
ἄττα, ἄττα I. 428.
αὐθέντης I. 480.
αὐθήμερον, αὔθημερὸν II. 228.
αὐλὼν I. 657.
αὔξησις I. 124.
αὐτάρκης II. 507.
αὐτερίται I. 29.
αὐτίκα II. 508.
αὐτοβοεὶ I. 378.
αὐτόδικος I. 714.
αὐτόθεν I. 238. II. 106.
αὐτοκράτωρ I. 210. II. 32.
αὐτονομία II. 403.
αὐτόξυλον I. 718.
αὐτὸς *pro* πρῶτος II. 509. *pro* πολίτης I. 367. *pro* μόνος I. 763.
αὐτὸς πέμπτος, δέκατος I. 96. 113. f. 270.
αὐτὸς, *sponte* I. 286.
αὐτὸς *cum dativo* II. 30. αὐτοῖς *pro* αὐτῶν II. 347. *usus* τοῦ αὐτοῖς II. 194. 228. αὐτὸς *abundat.* II. 243. *vid. pleonasmus.* αὐτός τις I. 93.
αὐτοσχεδιάζειν II. 764.
αὐτοῦ I. 305. 575.
αὐτουργὸς I. 239.
αὐτόφωρος II. 62.
ἀφανὲς I. 297. 613.
ἀφάνης I. 527.
ἀφιστάναι. *vid.* ἀποστῆναι.
ἀφορμὴ II. 750. f. ἀφερμὴ ἔφερμὴ II. 544.
ἄφρακτος I. 506.
ἀφροσύνη II. 526.
ἀχθεσθῆναι I. 304. 585. II. 564.
ἀχραῖος I. 309. 395.
ἄχρι *sequente vocali* I. 544. *vid.* μέχρι.

B.

Βάθος II. 301.
βάθρα I. 553.
βακτηρία II. 411.

βάλανος I. 256. II. 533.
βάρβαρος *pro* βαρβαρικὸς I. 300.
βασιλεὺς, *et* μέγας βασιλεὺς, *Rex Persarum* II. 338.
βέβαιος I. 743. ὁ καὶ ἡ I. 462.
βεβαιοῦν I. 426.
βέλτιστος I. 621.
Βέροια, Βέρροια I. 114. II. 758.
βίᾳ τινός I. 94.
βιάζεσθαι I. 562. *cum accusativo* II. 281.
βιάζεσθαι εἰς I. 116. II. 281.
βιάζω I. 66.
βίαιος I. 576.
βοτεύειν I. 30.
βλάπτειν. βλαβεὶς, βλαβῆναι I. 621.
βοᾶν *et composita* II. 281.
βοηθεῖν I. 546. f. βοηθεῖν ἐπί τινα II. 523. 572. βοηθεῖν ἐπί τινα II. 336.
Βοιώτειος, Βοιώτιος I. 625.
Βόλβη, Βολβὴ, Βοίβη I. 112.
Βόλισσος, Βολισσὸς II. 346.
βόσκειν II. 245.
βουλεύειν. βουλεύεσθαι πρός τι, *et* περί τινος I. 55.
βουλὴς, βουλῆς, *Senator* I. 494. II. 558.
βούλησις II. 118.
βούλομαι. II. 810. τὸ βουλόμενον, *pro* ἡ βούλησις I. 160. βουλομένῳ αὐτῷ ἐστὶ I. 634. II. 533.
βράγχος II. 543.
βραχέως I. 239. 482.
βραχὺ I. 395.
βραχὺς I. 808. II. 185.
βρόχη, βρέχος II. 580.
βωμὸς II. 431.

Γ.

Γ attice pro κ I. 481.
γαληνὸς, γάψηλος I. 660.
γὰρ, *pro* δὲ I. 42. II. 495. *trajectum* I. 688. *insolens illius usus in Thucydide* II. 754. f. *nempe* I. 302. 799. II. 15. 54. *alioqui* I. 682.
γάστρα I. 101. II. 510.
γε *utique* II. 255.
γε *post* τοσοῦτον I. 212.
γεγωνίσκειν II. 295.
γενεὰ I. 38.
γενναιότης I. 504.
Γερμάνεια, Γερμανία I. 618.
γέρατα I. 35.
γεωμόροι II. 341.
γῆ *omittitur* I. 95.
γῆ. ἀπὸ γῆς, ἐκ γῆς, ἐν γῇ I. 104.
Γῆ *et* Δημήτης *non semper eaedem* I. 276. II. 536.
γιγνώσκειν I. 284.
γίνεσθαι *cum Subst. et Adj. facit periphr. verbi* I. 438. 491. II. 186.
γίνεσθαι *advenire* I. 632. II. 145.
γλυκὺς πειρῳ πόλεμος II. 535.
γνάμπτειν I. 478.
γνώμη I. 127.
Γοργίειον σχῆμα II. 484.
γραμματεὺς II. 180.
γράφαι *et* συγγράφαι *differunt* I. 3. II. 483.
γυμνὸς. τὰ γυμνὰ τοῦ σώματος I. 705.
γυμνοπαιδιαι I. 790.
γυμνοῦσθαι I. 19.

Δ.

Δαμάζειν II. 561.
δαπανᾶν I. 544. II. 74.
δασκύλιον I. 215.
δὲ, *pro* γὰρ I. 72. 727. II. 504. 516. 523. 756. *pro* δὴ I. 300. II. 389. 586. *pro* μὲν I. 303. II. 539. *pro etiam* I. 300. *omittitur post πρῶτον μὲν, sequente* ἔπειτα I. 200. δὲ μὲν I. 114. f. *permutatur cum* δὴ I. 17. 212. 247. *igitur* I. 23. 44. 72. 366. *non praecedente* μὲν I. 363.
δεῖ II. 35.
δείδειν *cum* περὶ I. 120.
δεινότης II. 409.
δεῖσθαι *petere* I. 74.
Δεκελειὰς πόλεμος I. 165.
δελφῖνες μολίβδινοι II. 230.
δένδρος, τὸ I. 366. II. 547.
δεξιά. ἐν δεξιᾷ I. 58. II. 755.
δεον. ἐνὸς δέοντος, *et* δέοντι, τριακοσῶ ἔτει I. 656. II. 327. — *add.* II. 253.
δέος I. 633.
δεχέσθαι I. 85. 799. II. 298.
δὴ. *vid* δὲ. *pro* πάνυ I. 5. *saepe additur superlativis* I. 45. τότε δὴ I. 711. *ironice* I. 612. f.
δηλοῦν I. 702.
δῆλον δὲ, *sequente* γὰρ I. 30. f.
δῆλον I. 812.
δῆλον ὅτι I. 100. δηλονότι II. 473. f.
Δημήτης. *vid.* Γῆ.
Δημιουργοὶ I. 108. 750.
δημοκρατία I. 302.
δῆμος, *pauperes, tenues* I. 352. *pro* δημοκρατία I. 500. II. 481. δῆμοι Athenienſium, *vici*, vel *pagi*, non *populi* I. 17.
δημόσιον I. 716.
διὰ *cum Genit. praeter, iuxta* I. 116. *pro* ἐν I. 42. *pro* μετὰ II. 121.
διὰ *cum Acc. per.* I. 32. 151.
διαβαίνειν II. 365.
διαβάλλειν, διαβάλλεσθαι II. 429. 497. 570. διαβάλλειν εἰς II. 436.
διαβατήρια I. 756.
διαβιβάζειν II. 558.
διαβοᾶν II. 422.
διαβολὴ I. 218. II. 442.
διαβόλος II 23.
διάβροχοι *naves* II. 182. 579.
διάγγελος II. 291.
διάγειν I. 161.
διαγινώσκειν I. 157.
διαγνώμη I. 157. II. 520.
διαδίδοσθαι I. 140.
διαθροεῖν II. 73.
διαιρεῖσθαι I. 723.
δίαιτα I. 412.
διαιτᾶσθαι I. 20.
διακεῖσθαι I. 643.
διακηρυκεύεσθαι I. 584.
διαμάσθαι I. 568.
διαναυμαχεῖν II. 423.
διανοεῖσθαι I. 5. II. 379. 824.
διάνοια II. 19. 574.
διαπαντὸς praef. Wall.
διαπολιτεύεσθαι II. 483.
διαπράξασθαι II. 520.
διαπρεπὴς I. 297.
διαρκὴς χώρα I. 39.
Διέτια I. 208. f.
διασῶν. διεσπασμένοι *naves* II. 461.
διασῶναι I. 45. II. 494. 749.
διασύζειν I. 116. 185.
διατρίβειν II. 423.
διαφαίνεσθαι I. 45. 332.
διαφέρειν I. 71. II. 82. 556.
διαφέρεσθαι I. 32.
διαφερόντως I. 309.
διαφθεῖραι *naves* I. 395. f. II. 550.
διάφορον. τὸ διάφορα I. 121. 636. f. 739.
διαφυγγάνειν II. 240. 826.
διαχείρισις I. 170.
διαχρᾶσθαι I. 210.
δίγλωσσος I. 663.
διέκπλους I. 99. II. 223.
διέξοδος. κατὰ διέξοδον I. 406. II. 478.
διεσπασμένης II. 461.
διέχειν II. 778. *dualis* διεχέτην I. 384.
διΐστασθαι. *vid.* διασῶναι.
δίκη. θανάτου δίκη κρινεσθαι I. 478. δίκας διδόναι I. 786. *V. L.* δίκαις, δικαίῳ χρῆσθαι I. 714. δίκη I. 752.
δικάζεσθαι II. 516.
δικαίωσις I. 238. II. 405.
Διονυσιακὸν θέατρον II. 446.
διότι, *pro* διά τι I. 56. διότι, δι' ὅ, τι I. 142. 160.
διστρεφὴς II. 402.
διπλῆ I. 32. 428. II. 491.
δίχα I. 17. δίχα γίνεσθαι I. 115.
δίψα, δίψος II. 313.
δίωξιν ποιεῖσθαι II. 459.
δοκεῖν. δεδογμένον I. 673. 713. II. 164. 234. *sequente Accus. cum Inf.* II. 302.
δόκησις τῆς ἀληθείας I. 206. II. 539.
δοκίειν, δοκοῦν II. 548.
δόξα II. 535.
δουλεία I. 721.
δουλόω. δουλοῦν *et* δουλοῦσθαι *promiscue* I. 44. II. 286. δεδουλωμένος τῇ γνώμῃ I. 580.
δρεπάνη, δρέπανον (I. 396.) II. 8.
Δρίμυσσα, Δρυμοῦσσα II. 358.
δύνασθαι I. 500. II. 813.
δυνατοὶ I. 59.
δυνατὰ, *pro* δυνατὸν II. 463.
δύο I. 83. δυεῖν, δυοῖν I. 49. 547. 574. 590. 592. δυοῖν *et* δυαὶ II. 457.
δυσέμβολος, δυσέμβολες I. 522.
δύσοδος, δυσπρόσοδος I. 182. f. 768.
δυσπρόσβατος I. 686.

Ε.

Ἑαυτοῦ. ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀφ' ἑαυτῶν II. 66. τὸ καθ' ἑαυτὸν II. 434.
ἐβουλόμην, ἠβουλόμην I. 258.
ἐγγίνεσθαι II 329.
ἔγγυος. ἐγέγγυος I. 466.
ἐγγύς ἐγγύτατα I. 458. ὅτι ἐγγύτατα, ὅτι ἐγγυτάτω II. 311.
ἐγεγόνει II. 191.
ἐγείρειν I. 200.
ἐγκάρσιον I. 369.
ἐγκατασκῆναι I. 325.
ἐγκαταλείπεσθαι I. 584.
ἐγκρᾶς I. 140.
ἐγχώριος I. 637.
ἔδρα I. 700.
ἐδυνάμην, ἠδυνάμην I. 258.
ἐθελοθεσνος I. 492.
ἔθος, ἦθος II. 528.
ei Terminatio adverbiorum I. 250.
εἰ δεῖ *et* ἦδη I. 365.
εἰ μὴ I. 42. εἰ II. 787. 796. f.
εἶδος II. 439.
εἰδὼς. εἰδόσι λέγειν II. 114.
εἴκαζον, ἤκαζον II. 149.
εἰκὸς I. 29. 149.
εἰμὶ. εἶναι *abundat* I. 326. 390. *vid. pleonasmus.* εἶναι, *obvenire, obtingere* I. 797. ἔστιν ὃ I. 273. ἔστιν οἱ, *et* εἰσὶν οἱ II. 139.
εἶμι I. 177. 319.
εἶναι, *non terminatio nominum templorum* I. 394.
εἰπεῖν, *jubere, hortari, rogare* II. 209. 434.
εἴποθεν I. 260.
εἴποτε ἄρα I. 122.
εἶπως II. 371.
εἴργειν *cum Acc.* I. 416.
εἰρημένον I. 237. II. 557.
εἷς, ᾗς *terminatio nominativorum et accusativorum plural. a rectis in εὺς* I. 64. *V. L.*, 65. 120. 178. 264.
εἰς, ἐς I. 328. 224. *V. L.* 446. εἰς *cum* διαβάλλειν, λοιδορεῖν II. 634.
εἰς *versus, spectans ad* I. 117. *pro* κατὰ I. 352. *erga* II. 132. *pro* ἐν II. 286.
εἷς. ἓν οὐδὲν I. 332. εἷς *ironice* I. 664.
εἰσακούειν I. 150.
εἰσβάλλειν I. 566. 610.
εἰσβῆναι I. 566.
εἰσηγεῖσθαι I. 434. II. 290.
εἰσιτήρια *Senatorum Athenienſium curiam ingredientium* II. 413.
εἰσκεῖσθαι *et* ἐπικεῖσθαι II. 49.
εἰσφέρειν, εἰσφορὰ I. 433. II. 35.
εἰσφέρω I. 520.
ἐῖωθα, ἔωθα, εἰώθεσαν I. 612. II. 88. 53. 763.
ἐκ *pro* ἔξω I. 117. *variae ſignific.* I. 632. 708. *in compoſitis vim habet* I. 670. 784. II. 765. ἐξ ὀλίγου *et ſimilia* I. 768. II. 109. *pro* ἐν II. 141. ἐκ τοῦ εἰκότος *et ſimilia* II. 274.
ἐκ λόγων πείθειν I. 765.
ἕκαστος. ὡς ἕκαστοι I. 120. ἕκαστα *et* πάντα *honeſte, pro requiſitis naturae* II. 312. f.
ἑκάτερος. ἐφ' ἑκάτερα, καθ' ἑκάτερα II. 264.
ἐκβαίνειν II. 99.
ἐκβοᾶν I. 180. II. 523. 761.
ἐκβοηθεῖν I. 180. f. II. 523.
ἐκβολὴ I. 178. 542. II. 283.
Ἐκδεικ I. 173.

ἐκβάλλειν I. 128.
ἐκδιαιτᾶσθαι I. 219.
ἐκεῖνος. ἐκείνῳ, *pro* ἐκείνῳ τρόπῳ, *vel* δι' ἐκεῖνο II. 529.
ἐκεχειρία I. 601. II. 569. 809.
ἐκκλέπτειν I. 193.
ἐκκολάπτειν I. 220.
ἐκκομίζειν I. 270.
ἐκκρέμασθαι II. 293.
ἔκλειπειν, ἔκλειψις *tam de lunae, quam de solis defectu* II. 249.
ἐκλιπὴς I. 171.
ἐκνικᾶν I. 12. II. 751.
ἐκπίπτειν *elici* II. 248.
ἐκπλήγνυσθαι I. 680.
ἐκπλῆσσειν I. 304. 314. 387.
ἐκπολεμεῖν, ἐκπολεμοῦν II. 395.
ἐκπολιορκεῖσθαι I. 217.
ἐκπορίζεσθαι II. 518.
ἐκπρεπὴς I. 86. f.
ἐκστρατεύεσθαι I. 759.
ἐκτὸς, ἐντὸς τοῦ ἀκριβοῦς I. 797. II. 812.
ἐκτρυχοῦν II. 561.
ἐκφοντίζειν I. 465. II. 556. f.
ἐκχρηματίζεσθαι II. 435.
ἐλάα, ἐλαία II. 157. 304. f.
ἔλασσον, ἔλαττον I. 577.
ἐλασσοῦσθαι I. 780.
ἐλάχιστα, *pro* οὐδὲ ἐλάχιστα II. 508. 513. 516.
Ἕλειοι I. 187.
Ἐλευθέριος I. 362.
Ἕλη *in Aegypto* I. 186. f.
Ἑλλὰς *olim tantum Theſſalia* I. 10.
Ἕλληνες *nomen olim non commune omnibus Graecis* I. 11.
Ἕλλην *pro* ἑλληνικὸς I. 300.
τὸ ἑλληνικὸν I. 4.
Ἑλληνοταμίαι I. 169.
Ἑλληνὶς I. 171. II. 179.
ἐλπίζειν, ἐλπὶς, *de cujuscunque rei futurae expectatione* I. 4. II. 427. 533. 748.
ἔλπὶς, ἐλπίδες I. 802. II. 268. 296. f. 427.
Ἑλπινὴ II. 100. f. 303.
ἐμβάλλειν I. 566. 610. II. 283.
ἐμβῆναι I. 566.
ἐμβολὴ II. 283. 229.
Ἔμβολος II. 581.
ἐμμένειν I. 251. 750. II. 344.
ἐμπαλάσσεσθαι II. 308. 832.
ἐμπολιτεύειν I. 659.
ἔμπροσθεν II. 300.
ἔμφασις II. 475.
ἐμφορούμενος II. 534.
ἐν, *pro* εἰς I. 528. 587. II. 190. 313. 332. *pro* σὺν II. 121. *pro* διὰ II. 179. *durationem indicat* I. 338. *promiſcue in multis omittitur, et additur* I. 752. *cum adjectiv. neutro periphraſtice* I. 762. f. *pro adverbio* II. 36. *notat etiam loca vicina* I. 175. ἐν τοῖς χαλεπώτατα II. 286. V. L.
ἐν διὰ δυοῖν I. 370.
ἐν τοῖς *ſequ. Nomin.* I. 17. f.
ἐν τοῖς μάλιστα I. 62.
ἐναγωνίσασθαι I. 366.
ἐναντίοι I. 468.

ἐναντίον ἢ II. 302.
ἐναποθνήσκειν I. 524.
ἔναταιος, ἐνναταῖος. ἔνατος, ἔννατος I. 195. 330. ἔνατος *praef.*
ἔνδεὲς I. 143.
ἔνδεια I. 173.
ἐνδεῖξις *adverbium* II. 755. *praef.*
ἐνδημεῖν I. 128.
ἔνδημος I. 127. ἔνδημοι ἀρχαὶ I. 750.
ἐνδοῦναι I. 766. II. 535. 548. 572.
ἕνεκα, ἕνεκεν II. 5. ἕνεκα, οὕνεκα II. 86.
ἕνεκα, εἵνεκα I. 14.
ἐνεργοὶ, εὔεργοι II. 554.
ἔνεργος I. 18.
ἐνθυμεῖσθαι I. 200. 730. II. 191. 525.
ἐνθύμησις I. 221. et ἐνθυμία I. 712.
ἐνθύμιον II. 191. 250.
ἐνιαύσιος I. 694.
ἔννεα, *non ſemper novem, ſed etiam multa* I. 276. ἔνναταῖος, ἔνατος. *vid.* ἐναταῖος.
Ἐννεάκρουνος *fons* I. 274. V. L. 276. f. II. 536.
Ἔννεα ὁδοὶ I. 174.
Ἔννοια I. 268.
ἐνοικίζειν II. 3.
ἐνταῦθα *de tempore* I. 31.
ἐντελὴς μισθὸς II. 377.
ἐντέμνειν II. 806.
ἐντόνως I. 776.
ἐντὸς. *vid.* ἐκτός. ἐντὸς *et* ἔξω II. 212.
ἐντυχεῖν. οἱ ἐντυχόντες I. 689. II. 569.
ἐξ ἁλίου I. 267.
ἐξάγγελος II. 387.
ἐξαιρεῖν I. 536. 743. ἐξαιρεῖσθαι II. 441.
ἐξαίρεσις II. 441.
ἐξαλείφειν I. 434.
ἐξαναχωρεῖν II. 795.
ἐξαργυρίσαι, ἐξαργυρῶσαι II. 427. 839.
ἔξειμι I. 177.
ἐξέτασις I. 622. II. 154. f.
ἐξηγεῖσθαι I. 132. 140. II. 130. 250. 264.
ἐξήγησις, ἐξηγητὴς II. 250.
ἐξίναι, ἐξ-ὸς I. 184.
ἐξορμᾶν *navem* II. 185.
ἐξότου I. 56.
ἐξουσία II. 48.
ἔξω, *pro* χωρὶς, ἐκτὸς, ἄνευ I. 163. 752.
τὰ ἔξω πράγματα I. 121.
ἐξωθεῖν *naves* II. 223. f. II. 549. f.
ἐπαγαγεῖν ψῆφον II. 524. 526.
ἐπαγγέλλειν I. 748.
ἐπαγωγὴ II. 219.
ἐπαίρεσθαι I. 266.
ἐπαιτιᾶν, ἐπαιτιᾶσθαι II. 426.
ἐπακούειν I. 150.
ἐπαμφοτερίζειν II. 839.
ἐπανεπεῖν ἀργύριόν τινι II. 91.
ἔπει καὶ I. 92. 630.
ἐπειδὰν *pro* ἐπειδὴ I. 688.
ἐπειδὴ, *pro* ὕστερα I. 30. f.
ἐπελπίζειν II. 391.
ἐπεξέρχεσθαι I. 52.
ἐπεργασία I. 234. f.
ἐπέρεσθαι I. 60.
ἐπέρχεσθαι I. 161. 580. II. 103. 514. 521. *pro* ἔρχεσθαι I. 468.
ἐπέχειν II. 216. f.
ἐπέχεσθαι I. 378.
ἐπηλυγάζεσθαι, ἐπηλυγίζεσθαι II. 60.
ἐπὴν I. 748.
ἐπηρεάζειν, ἐπηρεασμὸς, ἐπήρεια I. 63.
ἐπὶ *cum Genit. locorum* I. 113. 193. 617. II. 424.
ἐπὶ *cum Gen. perſonae, de tempore* I. 251. II. 453.
ἐπὶ μιᾶς II. 50.
ἐπὶ κέρως πλεῖν, τάξασθαι I. 392. II. 50. 76. 460. 576.
ἐπὶ τοῖσδε, ἐπὶ τούτοις, *formulae in foederibus* II. 338. *de conditione* I. 191.
ἐπὶ *cum dativo, pro* παρὰ I. 70. 294. 520.
ἐπὶ Δηλίῳ μάχῃ, μάχεσθαι, *non* ἐπὶ Δήλιον I. 662.
ἐπί τινι *quod attinet ad* I. 572.
ἐπὶ *cum dat. de* I. 652. *ſign. qua* I. 813.
ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ, *et* ἐπὶ ναυμαχίαν ἐπιπλεῖν, παρασκευάσασθαι I. 98. 380.
τὸ ἐπ' ἐμοὶ, ἐπ' ἐκείνοις εἶναι I. 572. II. 38.
ἐφ' ἑαυτῆς *et* ἀφ' ἑαυτ. II. 817.
ἐφ' ᾧ *cum infinitivo* I. 177. 210.
ἐπὶ *cum Dat. ſ. Abl. ea lege et conditione* I. 12.
ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι I. 34. ἐπὶ ῥητοῖς I. 202.
ἐπὶ *cum accuſativo perſonae, pro* κατὰ I. 74. 96. 352. 572.
ἐπὶ *cum Acc., ut* εἰς, *in, vim et modum ſign.* II. 56.
ἐπιβάθρα I. 553.
τὸ ἐπιβάλλον I. 40.
ἐπιβατηγὸς II. 328.
ἐπιβάτης II. 68.
ἐπιβοᾶσθαι II. 26.
ἐπιβήμα I. 768. f.
ἐπιβήτης II. 24.
ἐπιβολὴ, ἐπιβουλὴ I. 166. 626. II. 272. 556. 582.
ἐπιδεικνύειν II. 73.
Ἐπιδημιουργοὶ I. 108. f. 751.
ἐπιδημεῖν *praeſentem eſſe* I. 226.
ἐπιέναι, ἐπῆει I. 262.
ἐπιθαλάσσιος I. 513. II. 781.
ἐπιθειάζειν I. 366. *Waſſ. praef.*
ἐπικαίρως II. 76. f. 576.
ἐπικηρυκεύεσθαι II. 243. 373. 425.
ἐπικρῶπτειν ἀργύριόν τινι II. 91. f.
ἐπικράτησις I. 91.
ἐπιλαβεῖν I. 334. f. 649.
ἐπίλογοι *in Orationibus* II. 477. f.
ἐπιλυγάζεσθαι II. 60.
ἐπιμαχία I. 94. II. 509.
ἐπιμίγνυσθαι I. 6. 247.
ἐπιμιξία I. 786. *V. L.*
ἐπιμίσγειν I. 36.
ἐπίνοια. εἰς ἐπίνοιαν ἐλθεῖν, ἰέναι I. 642.
ἐπινοῆσαι I. 126.
ἐπικαρανῆσαι I. 371.
ἔπιπλα I. 491.
ἐπικλεῖσον I. 8. II. 765.
ἐπικλεῖσαι II. 183.
ἐπιπολῆς, ἐξ ἐπιπολῆς II. 822.
ἐπιπολὺ, ἐπιτοπολὺ I. 33.
ἐπισημαίνειν II. 775.
ἐπιστατίσασθαι II. 450. 457.
ἐπισκευάζειν *naves* II. 226. 503.
ἐπιστάτης, ἐπιστατεῖν I. 672. f. II. 22.
ἐπιστέλλαι *de literis et voce* I. 119. 384. 546.
ἐπιστέλλεσθαι I. 736.
ἐπιστᾶσαι I. 395.
ἐπισολαὶ *de una* I. 220.
ἐπισολεὺς I. 583.
ἐπιστρατεύειν *cum accuſativo* I. 604.
ἐπισφέρειν I. 114. f.
ἐπισχεῖν II. 216.
ἐπίτακτοι II. 101.
ἐπιταλαιπωρεῖν I. 205.
ἐπιτείχισις, ἐπιτείχισμα, ἐπιτειχισμὸς I. 202. II. 806.
ἐπιτήδειος I. 113. 169.
ἐπιτηδείως I. 46. II. 496.
ἐπιτήδευσις εἰς τὸ θεῖον II. 584.
ἐπιτίμησις II. 244.
ἐπίτιμος I. 733.
ἐπιτρέπειν, ἐπιτρέπειν δίκην, δίκαν I. 729.
ἐπιτροπεύειν I. 219.
ἐπιτροπὴ I. 729. 740.
ἐπίφθονος II. 546.
ἐπιφοραὶ II. 47.
ἐπίχαρτος, ἐπίχαρμα I. 489.
ἐπιχρῆσθαι I. 91. 122.
ἐπιψηφίζειν I. 156. 206. II. 22. 574.
Ὑποικοι I. 290. 698.
ὑπωδὴ I. 325.
ἱππεῖδες II. 222. *et* 218. *etiam* 825. 828.
Ἱρανος I. 316. f.
ἐργάσασθαι θεὸν, ἐργασία II. 42.
Ἔργον *et* λόγος *oppoſita* I. 313. 355. II. 118. *item* ἔργον *et* ὄνομα II. 423.
Ἔργον *monimentum* I. 318. *res ipſa* II. 120.
Ἔργον *pro* πόλεμος I. 180. 184. II. 58. 318.
Ἕρεσος, Ἐρεσὸς, Ἐρεσσὸς I. 433.
ἐρημία II. 298.
Ἔρημος ὁ, καὶ ἡ, *et* ἡ ἐρήμη I. 570.
ἐρημοῦσαι I. 696.
Ἐρινύες I. 210. f.
ἑρμαῖ II. 42.
Ἑρμηνεῦσαι I. 344.
Ἑρμιονὶς I. 213. 340.
Ἑρμιονικὸς II. 575.
Ἔρυθραι, Ἐρυθραὶ I. 439.
Ἔρχεσθαι, *nunciari* II. 451. *cum Dat. ſignificatur* I. 159. εἰς πεῖραν I. 311.
ἐρωτᾶν, ἐρώτησις I. 16. f.
ἐρώτημα II. 239.
ἐς, εἰς I. 328.
Ἐσθημα II. 788.
ἑσπλοῦν II. 455.

ἑτία. ἐπὶ τὴν ἑστίαν καθίζεσθαι I. 227.
Ἑτεοκλῆς I. 192.
εὖ ἀκ I. 741.
εὖ I. 22. 745.
ἕτοιμος, ἑτοῖμος II. 444.
ἕτοιμα I. 49. *pro* πάντα ἕτοιμα I. 404. 604.
εὖ I. 160.
εὐβουλοι II. 519.
εὐδαίμονες I. 18.
εὔδοξος I. 152.
εὐεπίβατος II. 55.
εὔηθες I. 506.
εὖθὺ *cum genitivo* II. 437.
εὐθὺ *et* εὐθὺς I. 78. II. 840.
εὐθύνει II. 808.
ἀπὸ τοῦ εὐθέος II. 786.
εὐθὺς II. 533.
εὐλάκα, εὐλάζειν I. 712.
εὐμένεια I. 804.
Εὐμενίδες I. 210. f.
Εὐμολπίδαι I. 274.
εὐνοιαν ἔχειν I. 266. II. 534.
Εὐπαλία, Εὐπάλιον, Εὐπόλιον I. 518.
εὐπρεπὴς I. 86.
εὑρίσκεσθαι I. 71.
ἐφηγεῖσθαι II. 290.
ἐφήμερον I. 337.
ἐφίεσθαι, *pro* πέμπειν II. 803.
ἑφθὸς I. 494.
ἕφολκος I. 662.
ἐφορμεῖν I. 444. II. 818.
ἐφορμὴ II. 144.
ἐφόρμησις, ἐφόρμισις II. 74.
ἔφορος I. 420.
ἐφ' ᾧ τε *cum Inf.* I. 177.
ἔχειν, *pro* παρέχειν I. 150. II. 545. ἔχειν χάριν II. 436. 839. ἔχειν πόλεις *de Diis tutelaribus urbium* I. 365. ἔχειν, *in re amorum* II. 81. ἔχω γνώμην, ἔχομαι γνώμης I. 236. ἔχω σοι ἀγανάκτησιν, κατάμεμψιν I. 311. f. 345. ὡς ἔχεις, ὡς ἔχομεν, ὡς εἶχε I. 225. 442. f.
οὐκ ἔχειν ὅπως I. 161. ἔχειν *verbum nauticum* I. 187. *pro* ἀπέχεσθαι I. 188.
ἔχειν ἐν ὀργῇ, δι' αἰτίας κ. τ. ἑξῆς I. 263. II. 179. 304.
ἔχειν ἐπιμέλειαν κ. τ. ἑξῆς II. 67. ἔχων I. 761. (*cum*) ἔχειν *cum partic. periphraſtice* II. 218.
ἔχεσθαι I. 60. 753. II. 145. 322.
ἐχθρὸς *et* πολέμιος II. 829.
ἐχυρὸς, ἔχυρὸς, ἰσχυρὸς I. 80. f. 723. II. 298. 330.
εω Genitt. *ab* ης *terminatio* I. 290.
ἐὼν, *pro* ὢν I. 787.
ἕως ἔτι II. 242.

Z.

Ζ *et* σ *permutantur* I. 556.
ζάγκλον, ζάγκλη II. 8.
ζεῦγμα II. 280. add. 212.
ζευγνύειν I. 68. II. 755.
ζηλοῦν II. 546.
ζητεῖσθαι II. 478.
ζμικρὸς I. 556.
ζυγῖται I. 431. 577.
ζυγὸς I. 774.
ζωγρεῖν II. 308. f.
ζῶμα II. 788.

H.

Ἡ *et* εἰ *permutantur* II. 787.
ἢ, *pro* εἰ δὲ μὴ I. 145. *pro* μᾶλλον II. 539. *pro* ὡς II. 516. *abundat* II. 296. *vid. pleonasmus.* ἢ συγκριτικὸν, *pro* ἢπερ II. 491. ἢ *et* ἡ *permut.* I. 113.
ἢ οὐ I. 448. f. ἢ τὰν ἢ ἐκὶ τὰν I. 306. II. 540.
ἦ *adverbium* I. 62. 726.
ἦ I. 201.
ἠβουλόμην *et similia* I. 258.
ἡγεῖσθαι II. 496.
ἦγουν II. 470.
ἤδη II. 49.
ἡδονή. πρὸς, καθ' ἡδ. I. 303.
Ἥδωνες, Ἠδῶνες I. 656.
ἦθος, ἔθος II. 528.
ἦισαν I. 4. II. 750.
ἤκαζον, εἴκαζον II. 149.
ἤκειν I. 302. 606. II. 530.
ἡλακάτη, ἠλεκάτη II. 580.
ἥλιοι, *ardores solis* II. 312.
ἡμίσεως, ἡμίσεις II. 329. 405.
ἦν I. 462.
ἤπειρος I. 15.
ἠπειρῶτις II. 133.
Ἡρᾶον I. 490. 500. II. 790.
Ἥρως I. 706.
ἦσαν, ἦισαν I. 4.
ἧσσον, *pro* οὐδὲ ἧσσον, οὐδ' ὅλως II. 506. 515. f. 556. 559. οὐχ ἧσσον I. 22. 150. 780. II. 489.
ἡσυχαίτερος I. 502.
ἡσυχία. δι' ἡσυχίας ἔχειν II. 537.
Ἠὼν I. 706.

Θ.

Θαλάμιοι I. 577.
Θάλαττα I. 215. 244.
Θάνειν II. 107.
Θαβρεῖν Θαρσεῖν, Θάβρος Θάρσος, Θαβρύνειν Θαρσύνειν I. 148. 698.
Θάρσος *Waſſ. praef.*
Θαρσὺς II. 296. f.
Θάσος, Θάσσος II. 402.
Θαυμάζειν I. 634.
Θαυμασικῶς II. 514. 520.
Θεά. τὰ Θεὰ *et* τὰ Θεὼ *Deae Eleuſiniae, Ceres et Proſerpina* I. 91.
Θέβη, Θήβη I. 253.
Θειάζειν II. 777.
Θειασμὸς II. 250. II. 584.
Θεῖος II. 584.
Θέλειν II. 771.
Θεοὶ καὶ ἥρωες ἐγχώριοι I. 637.
Θεοφορούμενος II. 534.
Θεραπεύειν II. 490. *Waſſ. praef.*
Θέρμα, Θέρμη I. 327. f. II. 773.
Θέρος, *ver et aeſtas* I. 250. 542. II. 329.
Θεσσαλία, Θετταλία I. 708.
Θεωρεῖν I. 712. II. 585. Θεωρεῖν εἰς τὰ Ἐφέσια, Ὀλύμπια I. 525.
Θεωροὶ I. 712. 751. II. 331.
Θήβη. *vid.* Θέβη.
Θῆκαι I. 336.
Θήλεια νόσος I. 33. II. 491.
Θῆτες I. 431. II. 68.
Θνήσκειν ὑπό τινος I. 259.
Θόρικος, Θορικὸς, Θόρικες II. 449.
Θορυβεῖσθαι I. 703. Θορυβεῖν II. 93.
Θουρεᾶται, Θευριᾶται I. 175.
Θουριὰς, Θουριάτις II. 221.
τὰ ἐκὶ Θράκης I. 112. 264.
Θρανῖται I. 577.
Θράσος, Θρασεῖς I. 309.
Θράσυλος, Θράσυλλος II. 419. 461.
Θριάσιον *et* Θρ. πεδίον I. 281.
Θρίωζε I. 283.
Θρασεῖν, Θρασὺς I. 612. II. 73.
Θύρα *et* πύλαι *differunt* I. 256.
Θυρέα, Θυραία I. 600.

I.

Ι *et* η *permutantur* I. 70.
Ἰάλυσος Ἰαλυσσὸς, Ἰηλυσὸς Ἰηλυσσὸς II. 344.
Ἴασος II. 352.
Ἰδέα I. 184 501.
ἰδεῖν, *colloqui* I. 680. II. 804.
Ἰδικὸς II. 520.
ἰδιοπραγμονεῖν II. 504.
Ἴδιωμα II. 478.
Ἰδιωτεία II. 504.
Ἰδιώτης. Ἰδιώτης *et* πόλις *opponuntur* I. 263. 354. II. 546. (I. 205.)
ἱδρῦσθαι ἱδρύνθην, ἱδρυσεὶς ἱδρυνθεὶς I. 218. 331. 494.
ἰέναι εἰς πόλεμον I. 4. II. 750. εἰς πεῖραν I. 311. εἰς σπονδὰς I. 728. ἰέναι ἐπὶ II. 98. 518.
Ἱερὰ τέλεια I. 749.
Ἱέρεια, ἱερεία I. 650.
Ἱεράσθαι, ἱερῶσθαι I. 694.
Ἱερομηνία I. 476. 756. II. 809. f.
Ἱερὸν *et* ναὸς *diverſa* I. 640. II. 801.
Ἱκετεία I. 60. II. 500.
ἱκετεύειν II. 33.
ἱκρίον II. 725. f.
Ἵνα II. 839.
Ἰόνιος, *et* Ἰόνιες κόλπος I. 57. II. 54. 70.
Ἱππαγρέτης apud Lacedaemonios I. 583.
Ἱππαγωγὸς II. 69.
Ἱππόδρομιον I. 219.
Ἱπποτοξόται I. 273. 401.
Ἰσαίτερος II. 438.
Ἰσθμοῦ I. 717.
Ἰσοδίαιτος I. 19.
Ἰσοκατάληκτον II. 484.
Ἴσος. ἀπὸ τοῦ Ἴτου I. 460. M. 557. ἐπὶ τῷ ἴσῳ I. 65. ἐς ἴσον I. 87. ἴσην φορυρὰ II. 206.
Ἱστορία II. 746.
Ἴσχειν I. 394.
Ἰσχύειν I. 11. II. 255.
Ἰσχυρίζεσθαι II. 247.
Ἰσχυρὸς II. 330.
Ἰταλὸς, Ἰταλιῶται II. 570.
Ἰχθὺς, Ἰχθῦς I. 288.

K.

Κάγχρυς II. 816.
Καδμηῖς I. 33.
κάειν, *pro* καίειν I. 329.
καθαίρειν *et* καθαιρεῖν *permutantur* I. 14. 22.
καθέδρα I. 280. II. 769.
καθεῖσε II. 306.
καθεσηκυῖα *aetas* I. 300.
καθῆσθαι II. 21. 126. f.
καθίεσθαι I. 657.
καθίζεσθαι I. 227.
καθίσασθαι I. 515.
καθίσημι. πόλεμος καθεσθὲς, καθιζόμενος. κατασάντες, καθίσασθαι εἰς μάχην, εἰς πόλεμον I. 4. 250. II. 748.
καὶ, *etiam* II. 54. *vel,* I. 378. 603. 714. *pro* οὔτε I. 55. *nonnihil* II. 130. 170. 196. *interdum habet vim pronominis, vel participii* II. 415. 813. *abundat. vid. pleonasmus. tandem* I. 89. II. 163. *in primis* I. 41. 726. II. 273. f. *quare* I. 625. *pro* ἀλλὰ I. 762. II. 360. *pro* ὥσε II. 36. 44.
καὶ *poſt* ἴσος, ὅμοιος, παραπλήσιος II. 288. 813. *poſt* τὶς II. 430.
καὶ εἰ I. 344.
καί τι καὶ I. 676.
καὶ μὲν, καίτοι, *in objectionibus et quaeſtionibus* II. 478. f. καὶ *in apodoſi* II. 188.
Καιάδας, Καιάτας, Καιέτας, Καιάδης I. 225.
καινὸς, κοινὸς I. 802.
καιρὸν λαβεῖν II. 134.
καιρὸς I. 640. II. 506. f. 784. ὡς καιρὸς II. 320. λαμβάνει I. 297.
κακία I. 386.
κακίζειν I. 284. 783.
κακοπραγεῖν I. 318.
κακυτυχεῖν I. 343.
κακῶ κακὸν ἰᾶσθαι I. 768.
Κάλαξ, Κάλλης, Κάλης, Κάχης *ſima.* I. 624.
Καλλιέρόη I. 277.
καλλιώτερος I. 672.
Καλχηδὼν, Χαλκηδὼν I. 624.
κάλως, τοῦ κάλω. ἀπὸ κάλω I. 566. f.
καλῶς I. 16. II. 486. f.
Κάμειρος, Κάμιρος II. 374. 585.
καρδία I. 328.
Καρνεῖος I. 756. 784.
κάρτερὸς, κρατερὸς I. 686.
Κάρυα, Κάρυαι I. 758.
κατὰ κοινοῦ I. 238.
κατὰ κρημνῶν II. 240.
κατὰ κώμας I. 15. 28. πόλεις II. 274.
κατὰ ταῦτα *et* κατὰ ταυτὰ II. 339.
κατὰ *pro* διὰ I. 62.
κατὰ *cum Accuſ. contra* I. 76. τὰ κατ' ἐμὲ II. 138. *proxime* II. 348.
καταβαλεῖν I. 72.
καταβοᾶν I. 193.
καταβολὴ I. 134. II. 839.

καταγγελεῖν *praef.*
καταγινώσκειν II. 329.
καταγωγὴ II. 67.
καταδίκη I. 752.
καταδουλοῦν, καταδουλοῦσθαι I. 492.
καταδύειν I. 101. 107. II. 510. f.
κατακωμιδῆ I. 199.
κατακόπτεσθαι I. 649.
κατάκρας I. 665. *Waff. praef.*
καταλαμβάνειν, *adſtringere, adligare* II. 400.
καταλαμβάνειν *homines dicuntur adverſa* I. 576.
καταληπτὰ I. 424.
κατάλογος II. 48. οἱ ἐκ καταλόγου II. 68. 104.
καταλύειν, *bellum componere* II. 571. καταλύειν τινὰ, *et* πρός τινα II. 397. *deverſare* I. 226.
καταλύειν τὸν ὄχλον I. 500.
καταλύεσθαι I. 560. II. 60.
καταμόνας I. 85.
καταντικρὺ praef.
καταπεπλῆχθαι II. 298. 831.
καταπτήσσειν I. 347.
καταῤῥαγῆναι, *de bello* I. 120. II. 512.
κατασκευάζειν II. 477.
κατασκευάσασθαι I. 279.
κατασκευὴ I. 274. II. 73.
κατάσκοποι II. 369.
κατάστασις II. 546.
κατασῆναι I. 112. 697. II. 81. 127.
καταστρέφειν, καταστρέφεσθαι II. 493.
καταστρώματα I. 98.
κατάφρακτα I. 80.
καταφρονεῖν *abſolute poſitum* II. 348. 579.
καταφρόνησις I. 204. f. II. 526. 762.
καταφορὰ, καταφθορὰ II. 436. 839.
κατέχειν I. 27. 464. 644. II. 179.
κατέχειν, κρατεῖν τὴν ὁμόνοιαν II. 574.
κατὶν ἄνεμος II. 4.
κατοικίζειν II. 51.
κατορθοῦν, κατορθοῦσθαι II. 546. 581.
καττάδε I. 785.
κάτω. I. 22. οἱ κάτω I. 198. 465. II. 324.
Κεάδας. *vid.* Καιάδας.
Κεγχρειὰ, Κεγχρεαὶ I. 588. II. 331. 343.
κεῖσθαι I. 216. 766.
οἱ κεκμηκότες, *mortui* I. 481.
κεκρυφαλία I. 170.
κελεύειν *etiam inferior dicitur* I. 92.
κελευταὶ I. 382.
κέλης I. 549. II. 364. f.
Κεντόρισις, Κεντόρισμα, Κεντόρισμα II. 215.
κεραία I. 653. II. 230.
κεραμὶς I. 437.
κέραμος, *tectum.* ἡ κέραμος I. 254.
κέρας. ἐπὶ κέρως. *vid.* ἐπί.
κέρδος II. 262.
κεφάλαια *Orationis* I. 122. II. 477.
Κεφαλληνία, Κεφαλληνίη I. 65. 292. 374.
κῆδος I. 291.
κήπιον I. 348. II. 546.
κηρύκιον, κηρύκιον I. 105.
κινδυνεύεσθαι II. 517.
κινεῖν χρήματα II. 106. 335.
Κίτιον, Κίττιον I. 188.
κλεὶς, κλεῖς. κλειστὸς, κλητὸς. κλεῖσις, κλῆσις. κλείσειν, κλῆσειν I. 278. II. 282.
κλίμματα πολέμου I. 702.
κλέος II. 351.
κλιμακτῆρες II. 253.
κλῆρος, κληροῦχοι I. 470.
κοινὸς. τὸ κοινὸν *Respublica* I. 628. *aerarium* I. 148. II. 12.
εἰς τὸ κοινὸν I. 602. II. 797.
ἀπὸ κοινοῦ II. 472.
κοινοῦν, κοινωνεῖν I. 88. II. 328.
κοίνωσις *orat.* II. 114.
κομπεῖν II. 29.
κομπάζειν I. 774.
κόπτειν II. 334.
κορδυλὴ I. 18.
Κορύτα, Κοτύρτα I. 600.
κόσμος I. 390. *V. L.* 508. 624.
κοτύλη II. 312.
κουφολογία I. 574.
κράτος. ἐν κράτει I. 292.
κρεῖσσον I. 331. 351. II. 294.
κρείσσων ἀκοῆς I. 311.
κρίνεσθαι θανάτου, *et* δίκῃ θανάτου I. 478.
Κρισαῖος, Κρισσαῖος I. 182. 360. 379.
Κρομύλεια, Κρομύλειον, Κρομύλιον II. 792.
Κρομμύων, Κρομυὼν, Κρομυὼν I. 590.
κρούεσθαι πρύμναν I. 103.
κρωβύλον I. 18.
κτῆμα I. 53. f.
κτίσαι I. 480.
κυβερνητὴρ *praef. Waff.*
κυρεῖν II. 524.
κώλων I. 690. f.
κωλύειν. ἐν τούτῳ κεκωλύσθαι ἰδόκει ἅπασι I. 263.
κωλύμη I. 571.
κωλυτὴς ὢν, *pro* κωλύων II. 433.
Κῶς II. 370.

Λ.

Λαμβάνειν I. 161. 314. II. 134.
λαμπρύνεσθαι II. 67.
λαμπρῶς I. 260. II. 533.
Λαῖρειον, Λαύριον I. 339. II. 146.
λέγειν, *jubere* II. 209.
λέγεται I. 282. f.
λεγόμενον II. 773.
λεῖαν ποιεῖσθαι χώραν II. 370.
λείπει II. 474.
λειτόμενοι I. 269.
λειποψυχεῖν I. 553. f.
λέξις II. 493.
Λέπρεον, Λέπρειον I. 728. 732. f.
λεπτόγεως I. 8.
λεπτὸς. λεπτὰ πλοῖα I. 380. II. 229.
Λευκανία, Λευκάνιον II. 346.
λήϊζειν, λῃΐζεσθαι I. 503. 586.
Λήναια I. 718.
λῃστὰς, λῃστρικὰς I. 14. 36. 549. II. 486.
λιθοβόλοι, *a funditoribus diſtincti* II. 104.
λιθουργὸς I. 545.
Λιμὲς Μέλος I. 814.
λίπα I. 19. f. II. 488.
λογάδες, λογάδην II. 100.
λόγια *et* χρησμοὶ, *ut differant* II. 534.
λογεῖσθαι I. 50.
λόγος *de hiſtoria* I. 50. κατὰ λόγον II. 55. λόγον *et* λόγους διδόναι I. 532. λόγῳ *et* ἔργῳ *opponuntur* I. 355. II. 118. 516.
λοιδορεῖν εἰς II. 436.
λοχαγοὶ, *et* λόχοι *Lacedaemoniorum in militia* I. 771. 772.
λύγη, λυγὸς II. 60.
λυγὴ I. 328.
λυκόποδες II. 87.
λυπηρὸς II. 736.
Λύρυμα II. 372.

Μ.

Μάγγανον I. 256.
μάζα I. 470.
μαλακίζεσθαι II. 44.
μαλακὸς II. 354.
Μαλία, Μάλεια, Μάλειαι, Μαλία I. 420. II. 367.
μάλιστα I. 107. II. 403. 511. τὰ μάλιστα I. 164.
μᾶλλον *frequenter* I. 12. *cum Subſt.* I. 66.
μᾶλλον *cum comparat.* II. 211. 409. οὐ συγκριτικὸν, ἀλλὰ διασαφητικὸν II. 582. *poſt ſe habet* ἤ, *et* ἀλλὰ I. 316. *V. L.*
μᾶλλον ἢ οὐ I. 448. f. *ſine* ἤ I. 168. οὐ μᾶλλον ἤ II. 789.
μάραγδος, σμάραγδος I. 556.
Μαραθουσία, Μαραθουσσὰ II. 358.
μαρτυρεῖσθαι, μαρτύρεσθαι II. 390.
μαρτυρία, μαρτύριον I. 75. II. 505. 756.
μαυλία I. 17. II. 487.
μέγας *de fluviis* I. 257.
Μέθυμνα, Μηθύμνη I. 416.
Μεθώνη, Μέθανα I. 591.
μειζόνως I. 562.
μειλίχιος I. 208.
μείζων II. 293. f.
μελετᾶν I. 242. II. 19.
μελέτη I. 774.
Μελίταια, Μελίτεια, Μελίτια I. 626.
μέλλειν I. 156. 182. 670. 677.
μέλλησις I. 682. *V. L.* 771. II. 247. 378.
μέν. πρὸς μὲν τὰ, *pro* πρὸς τὰ μὲν I. 482. μὲν *non ſequ.* δὲ I. 200. *ſine* οὖν I. 638.
μέρος, *pro* κατὰ μέρος II. 564.
Μεσήνη, Μεσσήνη II. 9. 110.
μεσόγαια, μεσόγεια, μεσόγειοι I. 198. μεσόγαιος ὁ, καὶ ἡ, *et* ἡ μεσόγαια I. 518.
διὰ μέσου II. 471. 838.
μέσος πολίτης II. 81.
μετὰ II. 271. 262.
μετὰ *pro* διὰ I. 796.
μετά τινος, *voluntate, conſilio, opera, auxilio alicujus* I. 214. II. 415. μετά τινος εἶναι II. 258. μετὰ τοῦ ſequ. *Adj. aut Infin.* I. 20.
μετέβασις II. 478.
μεταγινώσκειν I. 94.
μετανίστασθαι I. 7.
μεταξὺ I. 196.
μεταξυλογία II. 472.
μεταπέμπω, μεταπίμπομαι II. 149. 158.
μεταπίπτειν II. 409.
μεταπιεζεσθαι I. 334.
μεταπύργιον I. 438.
μετάστασις, μεταστῆναι II. 773. τὸ ἔγκλημα II. 558.
μετατίθεσθαι II. 391.
μεταχειρίζειν I. 35. 560. II. 493.
μετέχειν *cum Dat.* I. 277.
μετέωρος I. 394.
μετιέναι II. 416.
μετοίκια I. 275.
μετοικία I. 8.
μετοικίζειν I. 86.
μέτοικοι *Athenienſium* I. 272. 294.
μετριάζειν II. 515.
μέτριος I. 19.
μετωπηδὸν I. 392.
μέχρι, *ſequente vocali* I. 542. 558. 586. 641. 723. II. 307.
μέχρις εἰς, ἐπὶ, ὅτι, ὑπὸ I. 22.
μὴ *abundat. vid. pleonasmus. ſtruppositur* I. 240.
μηδὲ μία I. 423.
μηδὲ I. 620.
μηδ' ἂν εἷς, οὐδ' ἂν εἷς II. 433.
Μήλιος λιμὴν I. 814.
μήποτε, μή ποτε I. 560. II. 476.
μήτε *resolvendum in* καὶ μὴ I. 43. 681.
μήτε *cum Conjunct.* I. 94.
μίλιον II. 540.
μισθοφορεῖν II. 404.
Μιτυλήνη, Μυτιλήνη I. 440.
μνῆμα, μνημεῖον, μνήμη I. 232. f. 706.
μνημεῖα κακῶν I. 313.
μόγις I. 34. 123. 228. 237. (*ubi et de* μόλις.)
μόγος, μόλος I. 123.
μόλιβος, μόλυβος, μόλυβδος I. 166.
μονὴ I. 218. II. 528.
μόνος I. 772.
μόρα I. 772.
μορίον I. 240.
Μουνυχιάσι II. 444.
μόχλος II. 768.
Μυόννησος, Μυόνησος I. 444.
μυριοφόρος ναῦς II. 202.
Μύρκινος, Μυρκῖνος, Μύρκινος I. 660.
μυχὸς II. 252.

N.

N *in nominibus propriis cum* ψῶσις *compoſitis geminatur* I. 444. f. ν ἐφελκυστικὸν *omiſſum* II. 328. *V. L.*

ναυάγια I. 102. 106.
Ναύκραροι I. 210.
ναυκράτωρ, ναυτοκράτωρ I. 800. 808.
ναῦς et πλοῖον differunt I. 668. ναῦς et νῆας accusativus plur. I. 98. 293. ναῦς de vectoribus I. 569.
ναύσταθμον, ναύσταθμος I. 421.
τὰ ναυτικὰ II. 493.
νεκροὶ I. 106.
νέμειν, νέμεσθαι I. 622. 741.
νεοδαμώδεις apud Lacedaemonios I. 732. 772. II. 264.
νεοκατάστατος I. 515.
νεομηνία κατὰ σελήνην I. 290.
νεώριον II. 196.
νέος I. 640. II. 801.
νεώσοικος II. 196. 197.
νεωστὶ, nuper I. 167. 229.
νεωτερίζειν I. 625.
νεώτερος pro νέος I. 441.
νεωτεροποιεῖ I. 126.
νῆσαι I. 336.
νοθεύειν II. 485.
νομίζω, νενομισμένος I. 304. II. 584.
νόμιμος II. 28. 574. f. 584.
νόμισις I. 804.
νόμος, hymnus deorum I. 776. mos, institutum, ritus II. 474.
νουμηνία I. 476.
νῦν II. 515.
νύξ. ὑπὸ νύκτα II. 550. 559.
νὺξ ἀτέλμνος II. 783.

Ξ.

Ξεναγοὶ I. 367.
ξένιστις II. 73.
ξένος I. 301.
ξύλωσις I. 274.
ξυμβαίνειν periphrasi. I. 6. — alio sign. I. 418.
ξύμπας II. 441.
ξυνελθόντες I. 120.
ξυνιέναι I. 14.
ξυντεταγμένοι I. 22.
ξυντυχίαι I. 74.
ξυὶ ξυρεῦ I. 206.

Ο.

Ὁδὸς et πλοῦς differunt I. 403.
ὀδοὶ vinae et rationes I. 202.
ὀδὸν βαδίζειν, ἰέναι I. 486.
οι diphthongi sonus I. 338.
οἷ adverbium I. 102. 226.
οἷα I. 767.
οἰκεῖν πόλιν, οἰκίαν, pro διοικεῖν II. 126. pro εἶναι II. 127. 149.
οἰκειοῦν I. 174.
οἴκημα I. 224. 256.
οἴκησις II. 139.
οἰκίζειν II. 7.
οἰκίζειν et οἰκεῖν permutantur I. 22. 172.
οἰκίστης I. 706.
οἰκοδομὴ I. 164.
οἰκοδόμησις I. 435.
οἶκος I. 230.
Οἰνιὰς, Οἰνιάδαι I. 410. 536. II. 552.
Οἰνουσαὶ, Οἰνουσσαὶ, Οἰνοῦσται II. 345.
οἷον II. 20. f. ἐξ οἵων εἰς οἷα II. 294.
οἷόν τε II. 233.
οἰσύινος I. 549.
ὀκνηρὸς I. 242.
ὄκνος I. 309.
ὀλίγος. ὀλίγος τις II. 797. ὀλίγου οὐδὲν II. 265. 314. ὀλίγου II. 363. ἐξ ὀλίγου I. 768. 770. κατ' ὀλίγον II. 55. ὀλίγῳ I. 678. ὀλίγοι I. 794.
ὀλόφυρσις I. 244.
Ὀλυμπιακὸς, Ὀλυμπικὸς I. 20. 752.
ὁμαιχμία I. 45.
ὁμηρεία II. 376.
ὄμηρον II. 510.
ὁμιλεῖν I. 758. cum ὁμολογεῖν confunditur I. 198. 758.
ὁμιλία II. 485.
ὄμμα. ὄμμασιν ὁρᾶν I. 267.
ὀμνύειν σπευδὰς I. 749.
ὁμοβώμιοι θεοὶ I. 480.
ὁμογνώμων II. 443.
ὅμοιαι, pro ὅμοιοι I. 62. pro ὁμοίως II. 525.
ὅμοιος καὶ II. 36. 288. ἐν τῷ ὁμοίῳ II. 36.
ὁμοιοκατάληκτον, σχῆμα Γέργιον II. 484.
ὁμοιόπτωτον II. 484.
ὁμοιοτέλευτον II. 484. 532.
ὁμοίως et ὅμως I. 468.
ὁμολογεῖν I. 758.
ὁμολογίαν ποιεῖσθαι I. 688.
ὅμορος. κατὰ τὸ ὅμορον I. 39.
ὁμόσκευος I. 518.
ὅμως non praecedente καίπερ, vel καίτοι I. 30. 442.
ὁμωχέται θεοὶ I. 480. 650.
ὂν additur Adjectivo in appositione I. 298.
Ὀνειάδες II. 351.
τὸ Ὄνειον ὄρος, et τὰ Ὄνεια ὄρη I. 590.
ὀνεύειν II. 202.
Ὄνομα opponitur ἔργῳ II. 119. 423.
Ὄνος II. 202. 580.
ὀξεῖς ἐπινοῆσαι I. 126.
ὀξύβαφον II. 313.
ὅπα καὶ, ὅπακα I. 787.
ὅπη, ὅποι I. 105. 534.
ὁπλίζειν, ὁπλῖται I. 441.
ὁπλιταγωγοὶ naves II. 69.
ὅπλον, ὅπλα II. 96. 206. V. L. ὅπλα clypei II. 241. τὰ ὅπλα θέσθαι I. 252. 588. f. 614. II. 446. 447. ὅπλων ἐξέτασις I. 622. ὑπὸ τοῖς ὅπλοις II. 410. castra I. 188.
ὅπου II. 101. 350.
ὅπως, cum futuro indicativi, et aoristo subjunctivi I. 108. 735.
ὁπωσοῦν II. 247.
ὁρᾶν. ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν II. 535.
ὁρᾶσθαι I. 622.
ὁρᾶν I. 662.
Ὀργὰς I. 234. f.
ὀργὴ, ingenium, mores, adfectus, impetus I. 217. 236. 464. II. 430. 503. 525. 531. 763. ira II. 277.
ὄρθιος I. 761.
ὀρθὸς I. 741. II. 561.
ὄρθρος I. 534.
ὀρκίζειν, ὅρκοῦν I. 622.
ὁρμᾶσθαι I. 726.
Ὀρσάγγαι I. 216.
ὀρφὼ, ὄρφως I. 224. 491.
Ὀρχομενὸς masculi. et femin. I. 189.
Ὀρωπὸς, ὁ καὶ ἡ II. 398.
ὅς pro εἴτις II. 26.
ὁσημέραι, et ὅσαι ἡμέραι II. 402.
ὁσία, ὅτιον I. 336. II. 554. 774.
ὅσον deest per ellipsin I. 30.
ὅσον ἀπὸ βοὸς ἕνεκα II. 445. ὅσον ἀποζῆν I. 6.
ὁσονοῦν, ὁσονοῦν, et ὅσον οὖ, ὅσον οὐκ I. 89.
ὅσον οὔπω, et ὅσον οὐδέπω I. 80. V. L. et 89. N. 680.
ὅστις et ὄπωττος interdum conjunguntur II. 395.
ὅτῳ, pro ὅτῳ μᾶλλον II. 143.
ὅτε, pro ποτὲ II. 206. pro ὅτι II. 770.
ὅτι, pro διότι I. 160. abundat sequente Infinitivo I. 582. post οὐ μόνον I. 635. in aliis formin. I. 728. cum superlativis I. 116.
ὅτι, τι I. 160. f.
οὐ abundat I. 347. f. 449.
οὐ ante substantiva, ἡ οὐ διάλυσις I. 230.
οὐδ' ἂν εἷς II. 433.
οὐδὲ ἂν 332.
οὐ φάναι, negare II. 389.
οὐδὲν μᾶλλον, pro οὐ μᾶλλον I. 361. 498. add. I. 354.
οὐδὲν ὀλίγον εἰς οὐδὲν II. 314.
οὐδέποτε, οὐδεπώποτε I. 605. II. 838.
οὐκ, οὐκ I. 488. pro οὐ μόνον II. 440. οὐκ ὄντες I. 320. 321.
οὖν I. 517.
οὕνεκα II. 86.
οὕνως II. 806.
οὗτος, usque adeo I. 148. quapropter I. 140. pro γὰρ I. 610.
οὔχ ὅπως sequente particula negante, et sine ea, non modo, non modo non I. 78. f. 461.
ὀφείλημα, ὄφλημα I. 310.
ὀχήματα I. 813.
ὄχλος pro ὄχλησις I. 135.
ὀχυρὸς, ἰχυρὸς II. 298. tid, ἰχυρός.
ὀψὲ, εἰς ὀψὲ I. 530. f.
ὄψις II. 804.
ὄψον I. 233.

Π.

Παγκράτιον I. 751. f.
παιὰν, παιὼν, παιῆν I. 102. II. 239. 510.
παιανισμὸς, παιωνισμὸς II. 239.
παιανίζειν, παιωνίζειν I. 102. 394. 648.
παίδευσις I. 310.
παιδικὰ I. 221.
πάλαι I. 498.
παλαίστρης I. 36.
Παλεῖς I. 65. 292. 293.
Πάνακτος, Πάνακτον I. 696.
πανδημεὶ I. 160. II. 102.
πανοικεσία, πανοικησία, πανοικησιὰ I. 278. 478. II. 536.
πανσυδεὶ, πανσυδὶ, πασσυδεὶ II. 318.
πάντα. vid. ἅπαξ.
πάντα εἶναί τινι II. 449.
πάντως I. 740. pro ἐξ ἀνάγκης II. 483.
πάνυ τι, et πάνυ τοι II. 412.
παντελεθρία II. 314.
παρὰ et περὶ permut. I. 616.
παρὰ praeter I. 546. II. 355. sejunctionem indicat I. 797.
παρὰ pro πρὸς II. 337.
παρὰ τὸ νικᾶν, prae studio vincendi II. 508.
παρ' αὐτοὺς, et παρ' αὐτοῖς, juxta eos I. 773.
παρὰ γνώμην I. 562.
παρὰ τοσοῦτον, παρ' ὀλίγιστον ὀλεθεῖν II. 420.
παρὰ τοὺς νόμους I. 506.
εἰ παρὰ θάλασσαν II. 781.
παραβαλέσθαι, fallere I. 222.
παραβάλλεσθαι I. 222. 321. 428. 430. 812. II. 528.
παραβεβάσθαι I. 205.
παραβλήματα navium II. 202.
παραβοηθεῖν I. 98.
παραβολὴ, pro κατηγορία I. 218. II. 528.
παραγραμματίζειν II. 500.
παραγράφειν, παραγράφεσθαι, παραγραφὴ II. 479. 521.
παράδειγμα I. 302.
παραδαλάσσιος II. 781.
παραθήκη, παρακαταθήκη I. 364.
παραιρήματα I. 593.
παρακαλεῖν I. 728.
παρακελεύεσθαι I. 681. II. 21.
παρακωχὴ II. 131.
παραλαβεῖν II. 226.
Παράλιοι, Παράσιοι in Thessalia I. 286. II. 537.
ὁ παράλογος I. 118. 144. 384. II. 208.
Πάραλοι I. 339. II. 416.
πάραλος I. 446.
παραλύειν τῆς ἀρχῆς II. 189.
παραμύθιον I. 803.
παραπετάσματα navium II. 202.
παράπλους I. 82. 95.
παραποιεῖσθαι I. 221.
παραπολὺ I. 69.
παρασκευάζεσθαι ἐπί τινι II. 71.
παρασκευαὶ I. 305. II. 450. (V. L.)
παρατῆναι I. 69. II. 58.
παραφράγματα navium II. 202.
παρείκειν I. 582.
παρεῖναι II. 95.
παρέκβασις II. 478.
παρελθεῖν II. 33. f.
παρενεγκεῖν I. 718.
παροξυρσία I. 245. II. 218.

παρέχεσθαι I. 134. 161. 514. 520.
παρεσκεύασο II. 197.
παρέχειν I. 199. 264. II. 222. f.
παρέχεσθαι I. 349. 608.
παρῆκεν I. 582.
πάριεσαν II. 568.
παρίστασθαι II. 761.
παρίστασις II. 484. 532.
παρόμοιον II. 484.
παρουσία II. 134.
Παλλάσιοι *Arcades* II. 537.
πᾶς τις I. 313.
πατευδεῖ II. 318.
Πάτραι, Πατρεῖς II. 778. f.
πατρικὸς, πάτριος, πατρῷος I. 670. II. 326. 421. *Wass. praef.*
πατρόθεν II. 279.
παύειν II. 433.
παῦλα II. 90.
πεδίον. οἱ ἐκ τοῦ πεδίου *Athenienses* I. 339.
τῇ πεζῇ I. 695.
πεζικὸς II. 50.
πείθειν I. 744.
πείθεσθαι II. 290.
Πειραϊκὴ *regio* I. 286.
πειρᾶν, πειρᾶσθαι I. 115. 258. *V. L.* 568. 588. 618. II. 81. 182.
οἱ πέλας I. 72. 642. II. 504. 519.
πελιόνδε, πελιτνὸς I. 329.
πέλτη I. 293. II. 538.
πεμπειν, *mittere cum mandatis* I. 645. f. II. 801.
πέμπειν πομπὴν II. 86.
πέντε καὶ δέκα, *et* πεντεκαίδεκα I. 69.
πεντηκοντατῆρες I. 771.
πεντηκοσὺς *in exercitu Lacedaemoniorum* I. 771. 774.
πέρα I. 501.
περὶ *cum genitivo, pro* ὑπὲρ I. 686. *adverſus* I. 234.
περὶ Σικελίας, περὶ ψυχῆς ἀγὼν II. 54.
περὶ *in compoſſ. undique* II. 203.
περὶ αὐτῷ I. 125.
περὶ *cum Acc. propter* I. 289.
περιβάντος II. 24.
περίβολος II. 520.
περιγίνεσθαι πρός τινα II. 513.
περιγίνεσθαι τινι II. 799.
περιγίνεσθαι I. 331.
περίδρομος II. 581.
περιεῖναι. II. 786. ἐκ τοῦ περιόντος II. 380.
περιεστηκέναι I. 73.
περιέχειν I. 530. 700.
περιϊδεῖν I. 618. f.
περιΐεναι *et* περιεῖναι I. 70.
περικομπεῖν II. 29.
περικτίονες II. 561.
περιμάχητος II. 584.
περίνεως I. 30. II. 491.
περίοικοι *Lacedaemoniorum* II. 342. 585. 833.
περιοικοδομεῖν I. 501.
περιόπτεσθαι I. 91. II. 382.
περιορᾶσθαι I. 620. 678. II. 150. 162. 579.
περιοργὴς I. 686.
περιορμεῖν, περιορμίζειν I. 566.
περιουσία I. 158. ἀπὸ, ἐκ περιουσίας I. 803. II. 380.
περιοχὴ II. 471.
περιπασεῖν I. 810.
περίπλοιον II. 71. 581.
περίπλους I. 402.
περιπόλιον II. 71. 244. 581. f. 818.
περίπολοι I. 612.
περίῤῥυτος I. 610.
περισπόριον II. 582.
περισωρεῦν I. 366.
περιωπὴ I. 636. II. 567.
πῆλοι *Lacedaemoniorum* I. 580.
πίστις ποιεῖν I. 595.
πιστεύεσθαι II. 388. 538. f.
πιστεῦσαι *cum Genit.* I. 6. *pro Paſſ.* I. 47.
πίτυς II. 330. 525.
πιτὺν II. 330.
πισσᾶσαι II. 753.
πίσυνος I. 390. 709. f.
Πιτανάτης λόχος *apud Lacedaemonios* I. 49.
πλάγιον σχῆμα II. 521.
πλαίσιον II. 100.
Πλαταιὰ, Πλαταιαὶ I. 472.
Πλαταιάσιν I. 216.
πλέθρον II. 160.
πλεῖον. ἐκ πλείονος, *et* ἐκ πλείονος χρόνου I. 587.
τὸ πλεῖον I. 26.
ὁ πλεῖος, *pro* τὸ πλεῖον I. 15. 70. II. 486. 503.
πλεονάζειν II. 526.
πλῆθος *de paucis* I. 552. 699.
πλήθουσα ἀγορὰ II. 442. f. 840.
πληρεῖν I. 305.
πλερώματα II. 174. 587.
οἱ πλησίον II. 504.
πλησιόχωρος I. 629.
πλοῖον. *vid.* ναῦς.
πλοῦτος I. 307. f.
Πνὺξ, Πνυκὸς, Πυκνὸς II. 452. f.
ποιεῖν *pro* ποιεῖσθαι I. 673. *perficere* I. 731. *pro* πάσχειν I. 777.
ποίησις I. 28.
ποιηταὶ *de uno Homero* I. 36.
πολεμεῖσθαι, πολεμοῦσθαι I. 81. f. 110.
πολεμησείειν I. 76.
πολέμιος, πολεμικὸς I. 46. 305. II. 540. 541.
πόλεμος *et* πολέμιος *permutantur* I. 300. 802.
πόλεμον πολεμεῖν I. 189. II. 397.
πολιορκία I. 370.
πόλις, *arx Athenarum* I. 716. 717.
πολιτεύειν, πολιτεύεσθαι II. 496.
πολιτικὰ I. 308.
πολλὰ *pro* πολλάκις I. 126.
πολλάκις I. 270.
πολλοὶ, δῆμος I. 681.
πολλοὶ, *et* οἱ πολλοὶ *differunt* I. 254. *V. L. et* 255.
πολλοστημόριον, πολλοστὸν μόριον II. 134.
πολλῷ μᾶλλον, πολλῷ μάλιτα I. 642.
πολυπράγμων, πολυπραγμοσύνη II. 135. 136.
Πολύσυλον, *olim Abdera* II. 783.
πολύς. πολλὴ ἀσφάλεια I. 267. *pro* μέγας II. 184.
πολὺ I. 420.
πολυχειρία I. 371.
πονεῖν I. 100. II. 101. 226. ὁ πονούμενος I. 334.
πονηρὸς, πόνηρος II. 346.
πόριμος II. 420.
πόρος I. 198.
ποτὲν ποτὲ, ποτὲν ποτοὺς I. 785.
ποῦς. κατὰ πόδας I. 682. II. 804.
πράγματα I. 40. f. *in periphraſi* I. 186.
πρᾶξις *et* πρόοδος I. 666.
πράσσειν I. 173. 639. f. 666. II. 16.
πράσσειν πρός τινα I. 688. II. 92.
πράττεσθαι φόρους II. 325.
πρέσβευσις I. 134.
πρέσβυς, πρεσβευτὴς I. 696.
πρὸ *in compoſitis ſequente vocali plerumque contrahitur. προὐφειλόμενος, et al.* I. 72. II. 225.
πρὸ *i. q.* δεῦρο I. 775.
προαιρεῖν II. 440 f.
προβολὴ II. 759. f.
προβουλεύειν I. 504.
προδιαβάλλειν, προσδιαβάλλειν II. 172.
προδιώκειν, προσδιώκειν II. 105. f.
προδοσία II. 666. *V. L.*
πρόδρομος I. 285.
προέλευσις II. 86.
προεῖδεῖν I. 777.
προεπιβουλεύειν I. 77.
προέχειν I. 238.
προθεῖναι, προσθεῖναι ζημίαν I. 464.
προθυμεῖσθαι II. 440.
προθυμία II. 122.
πρόθυμος II. 836.
πρότερον, πρωΐτερον, πρωϊαίτερον I. 192.
προΐεσθαι II. 553.
προΐσχεσθαι II. 558.
προκαλεῖσθαι I. 561. 736.
προκαλύμματα *navium* I. 202. *V. L. aedificiorum* I. 368.
προκινδυνεύειν I. 136.
προκόπτειν I. 604. II. 257.
προλαμβάνειν I. 579.
προμήθεια, προμηθία II. 122.
πρόνοια I. 349.
προνοεῖσθαι II. 14.
πρόξενος I. 762.
πρόοδος II. 86.
προοίμιον, *hymnus* I. 526.
προοφείλειν, προσοφείλειν I. 72.
προπέμπειν, προσπέμπειν I. 105. 373. 666. II. 171. 221. 299.
προπυθέσθαι II. 215.
προπύλαια I. 271. II. 529.
πρὸς *cum Genit. in iureiurando* I. 132.
πρὸς τινος εἶναι I. 286.
πρὸς *cum accuſativo loci* I. 620. 769.
πρὸς τὴν ἑαυτῶν ἐπιστήμην II. 224.
πρὸς ἱεροῖς I. 325.
πρὸς τὸ κρῆμα I. 556.
πρὸς τὰ ὑπάρχοντα II. 49.
πρὸς μέρος II. 37.
τὰ πρός τινα I. 213. II. 480.
πρὸς *in compoſitis redundat* II. 146. 192. 351.
πρὸς, *pro* πρεσβύτ I. 450.
προσάγειν, προστάγεσθαι II. 463. 538.
προσαγορεύεσθαι, οὐ προσαγορεύεσθαι II. 26.
προσβοηθεῖν I. 102.
προσβολὴ II. 74.
προσγεγενημένοι II. 10.
προσδέχεσθαι II. 72. 353.
προσδιαβάλλειν II. 112.
προσδιώκειν II. 105.
προσείειν II. 132.
προσελαύνειν II. 291.
προσέρχεσθαι I. 675.
προσέχειν II. 492. προσέχειν τὸν γνώμην I. 168. II. 198.
προσέχεσθαι *et* προσέρχεσθαι II. 295.
προσθεῖναι I. 573.
προσθεῖναι I. 614. προσθεῖναι, προσθεῖναι ζημίαν I. 464.
πρόσθεν II. 300. 578.
προσῆκον I. 436. II. 126.
προσήκοντες *cum Gen. et Dat.* I. 214.
προσίσχειν II. 402.
προσκαθέζειν πόλει I. 64.
προσκαλεῖσθαι I. 740.
προσκεῖσθαι II. 389.
προσκοπεῖν I. 198. II. 524.
προσνεῖν I. 534.
προσορμᾶν, προσορμίζεσθαι I. 187.
πρόσφις I. 574.
προσπαρασχεῖν I. 26.
προσπέμπειν. *vid.* προπέμπειν.
προστοιεῖσθαι II. 465. 764. μὴ προστοιεῖσθαι I. 468. II. 465. 764.
προσποιῆσαι I. 251. f.
προσποίησις I. 347. II. 546.
προσταυροῦν I. 548.
προστασία I. 375.
προστάτης, πρωτοστάτης II. 439.
προστελαικπωρεῖν I. 337.
προστελεῖν, προστελεῖν II. 48.
προσέλλειν I. 778.
προστίθεσθαι I. 245. 303. 464.
προσφέρειν λόγους I. 532.
προσφερὴς I. 98.
πρόσφιλὴς II. 311.
πρόσχημα II. 790.
προσχωρεῖν II. 394. 837.
πρόσχωρος I. 629.
πρωτεμένισμα II. 529.
πρώτερα, πρωτεραία ἡμέρα I. 783. II. 231.
πρότερον πρὸ, *et* πρώτερον πρὶν I. 56. II. 87.
πρότερον, *pro* πρότερον ἢ II. 377. μὴ πρότερον ἢ II. 270. οἱ, αἱ πρότερον II. 15. 282.
προτιθέναι I. 464.
προτιμᾶσθαι I. 225.
πρότερτα I. 296. II. 538.
προφανὴς. ἀπὸ τοῦ προφανοῦς I. 504.
πρόφασιν, *ſub praetextu* I. 789. *de vera cauſa* I. 56.

προφέρειν I. 143.
προφυλακὰς I. 195.
προχωρεῖν, προτχωρεῖν I. 212. 641. 658.
πρύμναν κρούεσθαι I. 103. 498.
πρυτανεῖον I. 275.
πρύτανις II. 22.
πρώην I. 159.
πρωϊαίτερον, πρωΐτερον II. 196. 277. 458.
πρῶτος I. 674. 753.
πρῶτον πρὸ, et πρῶτον πρὶν II. 87.
πρωτοστάτης II. 439.
Πτελεὸν, Πτελέον, Πτελεὰς II. 345.
πτήσσειν II. 546.
Πυθαεὺς, Πυθεὺς, Πύθιος I. 756.
πυθέσθαι, κλύειν et ſim. cum Gen. II. 793.
Πύθιον II. 82.
πύλαι. vid. θύραι.
Πύρα, Πύρρα I. 433.
πύσις. πύσιν πυνθάνεσθαι, ἐρωτᾶν I. 16. f.

P.

Ῥαβδοῦχοι I. 754.
ῥᾳδίως. οὐ ῥᾳδίως II. 290. f.
ῥαχία I. 552.
ῥᾴων II. 34.
Ῥεῖτος, Ῥειτὸς, Ῥειτοὶ I. 281. 586. II. 536. f.
Ῥήνεια, Ῥήνεια, Ῥηνία, Ῥήνη I. 37. 524.
ῥητὰ γέρα I. 34. II. 492.
ῥίζα I. 385.
Ῥόδος, ἡ II. 398.
ῥόδιον I. 552.
Ῥοίτειον, Ῥοίτιον I. 596.
ῥοπὴ II. 573.
ῥυθμὸς I. 777.
ῥύμη I. 370. 378.
ῥυμουλκεῖν I. 566.
ῥώσασθαι I. 261.

Σ.

Σ duplici utuntur Attici (veteres), non duplici τ I. 48. 215. 577. 609. 619. 708. 710. 748. II. 180.
σ pro ζ I. 556.
σ et ſpiritus aſper in principio vocabulorum interdum permutantur I. 118. II. 7.
σαλαμινία I. 446. II. 78.
σαλπιγκτὴς, σαλπιστὴς. σαλπίγξαι, σαλπίσαι II. 105.
Σάμιος, Σαμᾶος I. 293. II. 538.
σαφέστατα II. 489.
σβεστήρια II. 254.
σεισμὸς II. 327. 761.
Σεμναὶ θεαὶ I. 210. f.
σημεῖον I. 98. 117. 392. 588. II. 47. 549.
σημῆναι I. 133. 778.
σήπειν II. 579.
σιδηροφορεῖν I. 17.
Σίδουσα, Σίδουσσα II. 344. f.
Σικελοὶ, Σικελιῶται I. 602. II. 570.
Σίντιοι, Σιντοὶ I. 402.
σῖτον, σῖτος I. 367. II. 547.
σιτοπὸς II. 37.
Σίφαι, Σιφαὶ, Σιφὴ I. 626.
Σκαπτὴ ὕλη II. 723. 724.
σκάφη νεῶν I. 100. II. 510. 757.
σκευὴ I. 216. f.
σκέψασθαι II. 521.
σκηνεῖν, σκηνοῦν I. 336.
σκῆπτρον I. 27.
Σκιρῖτης λόχος Lacedaemoniorum I. 772.
σκυτάλη I. 218. II. 528.
σμικρὸς I. 556.
σοφίσματα II. 114.
σοφισταὶ I. 454.
σπάνιος I. 75.
σπαρτὰ I. 593.
Σπάρτωλος, Σπαρτωλὰς I. 373.
σπονδαὶ I. 787
σπεράδες I. 492.
σασιασικὸς, σασιωτικὸς I. 686.
στάσις I. 543. II. 248.
στασιῶται, στρατιῶται II. 560.
σταυροῦσθαι II. 293.
στάυρωμα II. 577.
στέγος, τέγος I. 592.
στέριφος II. 222.
στῆναι I. 802.
στῆναι μετά τινος II. 258.
στρίξαι I. 328.
στῆσαι I. 220.
στέμαχος II. 544.
στρατεία, στρατιὰ I. 26.
στρατηλάτης II. 454.
στρατιώτιδες naves II. 69.
στρατόπεδον I. 758. II. 509. 548. etiam de navibus I. 195.
στρογγύλος I. 402.
συράκιον I. 255.
συγγράφειν I. 2. f. II. 483. 746. ὁ συγγραφεὺς κατ' ἐξοχὴν pro Thucydide I. 3. II. 777.
συγκεῖσθαι I. 54.
συγκομιδὴ I. 430. συγκομιδὴ καρπῶν ibid.
συγκομίζειν II. 106.
συγχεῖν ὅρκους I. 738.
συγχωρεῖν I. 342.
Συκὴ, pars Syracuſarum II. 155.
συλλαμβάνειν II. 363.
σύλλογος I. 612.
συμβαίνειν II. 262.
συμβατοῦν I. 786.
συμβοηθεῖν I. 374.
συμβόλαια, συμβόλαιος δίκη I. 142.
σύμβωμοι θεοὶ I. 480.
συμμαχία pro σύμμαχοι I. 197. II. 109. συμμαχία et ἐπιμαχία differunt I. 94. II. 509.
συμμαχίαν ποιεῖσθαι I. 726.
συμμαχικὸν II. 330.
σύμμοροι I. 646.
συμπολεμεῖν I. 118.
συμφέρειν I. 391.
συμφερὰ II. 525. 527. 531. σὺν in verbis compoſitis II. 357.
συναναπείθειν II. 195.
συνείργεσθαι I. 651.
συνεκφορὰ II. 542.
συνεξελεῖν I. 292.
συνεπιλαμβάνειν I. 263.
συνέχειν τὴν εἰρεσίαν II. 185.
σύνθημα I. 392. II. 798.
συνίστασθαι, συνῆναι I. 3. f. 160. II. 26. f. 520. 749.
συννεῖν II. 312.
σύνοδος I. 255.
σύνοιδα I. 792.
συνοίκια I. 275.
συνοικία I. 494.
συνοικίζειν II. 5.
σύνταξις I. 169. II. 471.
σύνταξις, σύντασις τῆς γνώμης II. 285.
συνωμοσία, pro συμμαχία I. 484. V. L.
Συρακούσιοι, Συρακόσιοι, Συρακούσσιοι I. 508. V. L.
συρράξαι II. 840.
σύσσιτος II. 770. 830.
συσέλλειν II. 320.
συσῆναι, συνίστασθαι II. 61. 750.
συσφίξειν II. 115. 151.
συσφίγγεσθαι I. 254.
σφαγὴ I. 592.
σφᾶς αὐτοὺς I. 162.
σχεδόν τι II. 216.
σχεῖν I. 187. II. 169.
σχῆμα, pro πρόσχημα II. 438.
σχῆμα, σχηματίζεσθαι, σχηματισμὸς, ἐσχηματισμένος λόγος II. 474. f.
σχολαίτερος, σχολαιότερος I. 592. II. 189.
σῶμα I. 654.
σῶς I. 447.
σωφρονίζειν, σωφρονιστὴς I. 487. II. 117. 136.
σωφροσύνη II. 519.

T.

Τὰ τοῦ πολέμου, τὰ τῆς ἐργῆς. vid. articulus.
τάδε, τοιάδε I. 747. II. 13.
Ταίναρος, Ταινάρις I. 212. II. 527.
ταμεῖον, ταμιεῖον I. 170.
ταμίας II. 118.
Ταμῶς, Ταμὼς, Τάμως II. 435.
τάξασθαι κύκλον I. 380. χρήματα I. 493. f.
ταξίαρχοι in militia Athenienſium I. 542. II. 266.
ταρσὸς I. 368. II. 228. f.
ταφὰς ποιεῖσθαι I. 296. II. 474.
τάφος I. 225. 324. II. 529.
τάχα I. 144.
τε enim I. 74. pro οὔτε I. 550.
τέα. adjectiva in τέα I. 5. II. 524.
τέγος, τέγος I. 592.
τεθνήκειν II. 517. f. 838.
τείχη I. 194.
τειχιόεσσα, epitheton urbium II. 349.
Τειχιοῦσσα II. 350.
τέλεια ὥρα I. 748. 749.
τελεῖν I. 628.
τελευτᾶν εἰς I. 531. ὑπό τινος I. 25. 259.
τελευτῶντες, denique I. 325.
τέλη, Magiſtratus I. 111. 751. turmae I. 377.
τέλος, arbitrium, libera poteſtas I. 672.
τέλος, tandem I. 745.
τέμενος I. 640.
τίμειν, τίμιειν γῆν, δένδρα I. 70. 340. II. 536.
τέμνειν δόδν I. 407.
τεσσαρακοστὴ χοῆς, genus numi II. 467.
Τεύγλουσα, Τεύγλουσσα, Τευτλοῦσα II. 372. 835.
τεχνογράφοι II. 526.
Τέως, Τῶς II. 339.
τῇ, pro ᾗ poëtice II. 388. f.
τιθεῖν II. 4. 783.
τὶ geminatum I. 472.
τίθεσθαι pro κατατίθεσθαι I. 151.
τιμᾶσθαι II. 756.
τιμωρία I. 434.
τινὲς δύο II. 456. add. 341. τινὲς καὶ II. 430.
τὶς in indignatione I. 426.
τὶς, de illis, de quibus, vel ad quos ſermo eſt I. 710.
τὶς, libentius quibusdam locis dicit Thucydides, quam τινὲς I. 302.
τὶς, de pluribus I. 532. II. 562. abundat. vid. Pleonasmus.
τὶς, pro πᾶς τὶς I. 92.
τὶν I. 570.
τὸ redundat II. 2.
τὸ μὲν I. 338. II. 545. ἐν τοῖς, pro ἐν τούτοις I. 17. f. 432. 500. II. 783.
τοι et τι II. 216.
τοιάδε, τάδε II. 13.
τοιαῦτα, τοσαῦτα II. 13.
τολοιπὸν I. 706.
Τομεὺς, Τομαῖον ὄρος I. 670. f.
τοξόται, adparitores Magiſtratuum Athenienſium II. 454.
τοσαῦτα II. 102.
τοσοῦτος deeſt I. 30.
τότε I. 591. 660. τότε δὴ I. 710.
τότε et τό κε confunduntur II. 267.
τοῦ cum Infinitivo I. 284. pro ἕνεκα τοῦ II. 334.
του, τους pro τινος, τινας I. 146.
τραπέσθαι, τραπόμενος I. 456. II. 293.
τραυματίζειν naves II. 230. f.
Τραχινία, Τραχινίαι, Τραχὶν I. 626.
τρέπεσθαι I. 116.
τρία I. 204.
τριακόντορος I. 549.
τριακοντούτεις, τριακοντούτιδες σπονδαὶ I. 56. 157. 192.
τρὶς pro τρίτον II. 397.
τρισκαίδεκα, et τρεῖς καὶ δέκα I. 69. 498.
τριτημόριον I. 405.
Τροιζὴν I. 564. Τροιζὼν I. 590. V. L.
τροπαῖον, τρόπαιον I. 69.
τροπὴ I. 296.
τρόπος I. 24.
τροπωτὴρ I. 397.
τρυφαλὴ δίαιτα II. 488.
τρυχοῦν II. 561.
Τρώγιλος, Τρώτιλος II. 7. 156.
τυ pro σε II. 180.
τυγχάνειν II. 406.

τύκη, τύχη, *pars Syracusarum* II. 154. f.
τύλη, τύλος I. 398. II. 550.
τύραννος πόλις I. 203. f. 206.
τύχη I. 315. f. II. 517. 532. 542. τύχῃ ἀγαθῇ I. 672. *V. L.*
τυχεῖν. οἱ τυχόντες II. 569.
τῷ. τῷ I. 318. 466. II. 122. 752.

T.

Τδωρ I. 436.
ὗκος, ὕακη II. 94.
ὑπάγειν, ὑπαγωγὴ I. 682. f.
ὑπακούειν II. 472.
ὑπάρχειν I. 358.
ὑπάρχων I. 484. *V. L.* πρὸς τὰ ὑπάρχοντα, ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων II. 49.
ὑπεῖναι II. 136.
ὑπεξελεῖν, ὑπεξελθεῖν I. 632. II. 800.
ὑπεξέρχεσθαι I. 622.
ὑπερβάλλειν II. 276.
ὑπερβατὸν II. 472.
ὑπερεσελκεῖν *naves* I. 546.
ὑπερθύριος II. 414.
ὑπερέρειν *naves* I. 546.
ὑπερχωρεῖν I. 588.
ὑπηρεσία II. 46. 319.
ὑπηρέσιον II. 550.
ὕπνος. ἀπὸ τοῦ πρώτου ὕπνου, μετὰ, *et* περὶ τὸν πρῶτον ὕπνον II. 235. 326.
ὕπνον αἱρεῖσθαι I. 470.
ὑπὸ *pro* ἐκ I. 806. *pro* κατὰ II. 197.
ὑπὸ *in compositis saepe habet vim* τοῦ περὶ I. 145. f. II. 759.
ὑπὸ *et* ἀπὸ I. 59. 203. II. 139.
ὑπὸ σάλπιγγος, *et* ὑπὸ σάλπιγγι I. 776.
ὑπὸ τοῖς ὅπλοις II. 410.
ὑπό τινα εἶναι I. 186.
ὑποβάλλειν II. 196.
ὑποδέχεσθαι I. 292. 792. II. 427.
ὑποζύγια II. 206.
ὑπόθεσις II. 490.
ὑποκορισμὸς I. 502.
ὑποκρίνεσθαι II. 238. 239.
ὑπουργεῖν II. 573.
ὑπολαβεῖν I. 122. 363. II. 759.
ὑπολύειν I. 684.
ὑπονοεῖν I. 503.
ὑπόνοια I. 313.
ὑπόπτης II. 90.
ὑπόσπονδος I. 117.
ὑποτελὴς I. 810. ὑποτελὴς φόρου I. 46. II. 495.
ὑποτοπῆσαι I. 108.
ὑποχωρεῖν I. 588.
Ὕσιαι, Ὑσίαι, Ὑσιαὶ, I. 438. f. 792.
ὑστεραία II. 181.
ὕστερον I. 670. ὕστερον χρόνῳ I. 631.
ὑφηγεῖσθαι II. 759.
ὑφίστασθαι συμφορᾶς *et* συμφοράς I. 346.
ὑφίημι, *promitto* I. 584. II. 354.
ὑφορμίζεσθαι II. 778.

Φ.

Φάγρος I. 406.
Φαίνεσθαι *cum participio* I. 460. II. 556.
Φάκελλος, Φάκελος I. 370. f.
Φάναι, Φαναὶ II. 346.
Φανερὸς I. 28.
Φανότις, Φαινοτεὺς I. 624. *V. L.*
Φάσηλις, Φασηλὶς II. 437.
Φασκύλιον II. 548.
Φαῦλος, ὁ καὶ ἡ II. 34. *V. L.*
Φέρειν. χαλεπῶς, δεινῶς, βαρέως φέρειν. κακῶς, καλῶς, εὖ φέρεσθαι I. 70. f. 343. II. 391.
Φέρειν καὶ ἄγειν I. 21.
Φέρειν *de tributis* II. 34. *pro* λαμβάνειν II. 452.
Φέρειν αἰσχύνην I. 16. 304.
Φησὶ II. 470.
Φθάνειν I. 76.
Φθινόπωρον I. 294.
Φθιῶτις, Φθιωτία I. II. 13.
Φθονεῖν II. 546.
Φθορὰ II. 206.
Φιλέλλην II. 529.
Φίλιος, *et* Φιλία πόλις I. 744.
Φιλίππολις I. 344. II. 148.
Φιλοσοφεῖν I. 307. II. 541.
Φοβερὸς I. 254. II. 768.
Φόβος I. 633.
Φορμηδὸν I. 367.
Φόρος I. 169. 433.
Φορτηγὸν, Φορτηγικὸν πλοῖον II. 140. 821.
Φρενεῖν I. 794.
Φρόνημα *et* καταφρόνημα I. 349.
Φρούριον I. 789.
Φρυκτοὶ I. 398. 437. II. 564. f.
Φύλακες, Φυλακαὶ I. 287.
Φυλακὴ II. 174.
Φυλακὴ, Φυλὴ II. 160. 444.
Φυλακὴ ἄδεσμος I. 448.
Φυλάσσειν II. 783. Φυλάσσεσθαι II. 136.
Φυλὴ II. 156. 160. 444. 535. f.
Φυράω. πεφυραμένος, πεφυρμένος I. 470.
Φύσει: *periphraſt.* I. 506.
Φυτία, Φοιτεῖαι I. 529.
Φωκεὺς, Φωκαιεὺς, Φωκεὺς I. 37. II. 493.
Φωκαῖαι σατῆρες I. 596.

X.

Χαλεπαίνειν II. 318.
χαλεπῶς I. 7.
Χαλκηδὼν, Καλχηδὼν I. 624.
χαλκίσκος I. 224.
χαμαιλίχοντες II. 580.
χάραξ I. 492. f.
χειμὼν, *autumnus, et hiems* I. 250.
χείρ. διὰ χειρὸς ἔχειν I. 270.
χεῖρον. οὐ χεῖρον I. 422.
χειροτέχναι II. 108. 819.
χέρνιψ I. 650.
χηλὴ I. 116. II. 252. 440. 512.
Χῖαι II. 457.
χοῖνιξ I. 558.
χρεία I. 83.
χρεῖαι I. 228.
χρή. χρῆν, ἔχρην I. 88.
χρὴ, *pro poteſt* I. 332.
χρήματα I. 667. 812. f. II. 201. 580. 824.
χρηματίζειν II. 95.
χρηματίσαι, χρηματίσασθαι I. 157.
χρῆσαι I. 712.
χρησμοὶ *et* λόγια. *vid.* λόγια.
χρῆσθαί τινι ᾧ, τι βούλεται II. 308.
χρῆσθαι τῇ φύσει I. 141.
χρόνος *ſine adjecto, aut nota quantitatis* I. 280. γίνεσθαι, ἐπιγίνεσθαι αἴτιον I. 209.
χρόνου, *pro* ἐναυτοῦ II. 532.
χρόνῳ ὕστερον I. 631.
χρυσὶς, χρυσὶς I. 295. 690.
χρύσ. ἐν χρῷ I. 380. f.
χώρα. κατὰ χώραν μένειν II. 502. 799. *cf.* κατά.
χῶραι *Peloponneſi* II. 336.

Ψ.

Ψηφίζεσθαι I. 638.
ψῆφος. ψῆφον ἐπαγαγεῖν I. 206. II. 524. 526.
ψῆφον φανερὰν διενεγκεῖν I. 638.
ψίαθος I. 367.
ψιλοὶ I. 441.
ψύχος, ψύχειν II. 183.

Ω.

Ω, *et* ων, *accuſativus a recto in* ως I. 322. (*cf.* ἀγήρως)
ὠδισμὸς ἀσπίδων I. 648.
ὧν. κωλυτὴς ὢν *vid.* εἰμί. οἱ οὖσι ὄντες I. 320. 321.
ὥρα I. 335. ὥρα ἔτους, ὥρα θέρους *ibid.*
ὡραῖα, ὡραῖοι καρποὶ I. 479.
ὡς II. 294.
ὡς, *pro ad* I. 713 f. 759. *pro* εἰς (I. 629.) II. 459. *pro* ἐπὶ πρὸς I. 102. *pro* ἕως II. 320. *cum ſuperlativis* I. 116. *quippe* II. 368. ὡς ἕκαστοι I. 120. 158. ὡς *abundat. vid. Pleonasmus. pro* ὥστερ *aut articulo* I. 3. *reflringendi vim habet* I. 30. 633. II. 34. ἢ ὡς I. 47. ὡς καθὼς *pro* ὅτι I. 770. *quandoquidem* II. 176. — *add. praef.*
ὡς ἐπιτολὴ, ὡς ἐπιτολὴ II. 492.
ὡς, ὥσπερ ἔχομεν I. 442. f.
ως *terminatio Genit. Attica* I. 273
ὥστερ II. 369.
ὥστε γὰρ II. 200.
ὠφέλεια, ὠφελία I. 12. II. 28.
ὠφελεῖν, *ejus ſtructura* I. 720.

INDEX LATINVS RERVM IN NOTIS ET VARIIS LECTIONIBVS.

A.

Abdera, Abderita, Abderitanus, Abderiticus II. 780. *aliquando* Glazomene *vocata, postea* Πολύσυλον 781.
Absolute posita verba I. 611.
Abstracta pro concretis I. 79. 608. II. 402.
Abydus II. 398.
Acanthus I. 633.
Acarnanes *an inventores fundae* I. 379.
accentus adverbiorum in ας a nominibus locorum I. 216. II. 544.
Accipere locus aliquid dr. I. 616.
Accusativi et Infinitt. interdum pendent I. 153.
Accusativi nominum in ης terminatio in η et ην II. 323.
accusativus participiorum impersonalium. vid. nominativus.
accusativus participii praecedente alio casu I. 267. 391. 542. 574. II. 262. 406. f. 204. II. 535. 562.
accusativus participii pro genitivo absoluto I. 543. 207. II. 24. 574.
accusativus pro nominativo cum verbis εἶδε, δρῶ, ἀγγέλλω, λέγω, et aliis I. 471. II. 30. 112. 145.
— pro Ablativo II. 18.
accusativi usus. τὸν πόνον, pro περὶ τοῦ πόνου I. 346.
Accusativi absol. pro Genit. conseq. I. 6.
Acesines *fluv.* I. 568.
Achaia I. 192.
Acharnae I. 282.
Achelous I. 410.
Acheron I. 97.
Acrae II. 300.
Acrothoï I. 663.
Actaeae I. 596.
activa pro passivis I. 246. 625. II. 135. 765.
Activa pro mediis I. 626. 641.
adjectiva neutra pro substantivis I. 322. II. 25. 540. *pro adverbiis* I. 160. II. 392. 525.
adjectiva masculina terminationem femininam habentia etiam femin. genere usurpantur I. 6. 72. 462. 522. 570. 744. 787.
Adjectiva cum εἶναι, γίνεσθαι pro verbis I. 612.
Adjectiva neutra Plur. absolute posita I. 660. II. 290.
Adjectiva, quae statum indicant, pro iis, quae actionem significant II. 193.
Adimantus I. 113. II. 511.
Adramyttium, Atramyttium I. 695. II. 465. 570.
Adverbium nomini cum praep. iungitur I. 183. pro Adjectivo I. 502.
Aegaleus *mons* I. 282. II. 770.
Aeginetarum bellum cum Athenn. I. 91. Aeginetae an subjecti Athenn. II. 512.
Aegitium I. 519.
Aenianes I. 754.
Aenus I. 572.
Aeolis I. 523. f.
Aerarium Athen. I. 271. 714.
Aetheenses I. 175. f.
Aetna quoties arserit I. 538.
Agraei I. 377. 534.
Agrianes I. 402. Agrianus *fluv.* ibid.
Alcamenes I. 304.
Alcibiadis *genus* et *aetas* I. 742. II. 24. 326. 585.
Eius Olympicae victoriae II. 25. crimina 42. f.
Alcinous I. 493.
Alcithea I. 224.
Alcmaeon I. 412.
Alcmaeonidae II. 88.
Alex, Halex *fluv.* I. 520. f.
Alexander, Rex Macedonum, φιλέλλην I. 110. 406. II. 511. 529. 551.
aliquis cum numeralibus II. 456.
Almopia I. 406. f.
Alope I. 289.
Alyzia II. 214.
Ambracia I. 526. 536.
Aminias, Amynias I. 689.
Aminocles I. 35.
Amoiges II. 325. 353.
Amphipolis I. 700.
Amphissa I. 522.
Amplificatio II. 136.
Amyclis *templum Apollinis* I. 716.
Amyrtaeus I. 186.
anacoluthon I. 82. f. 254. 607. 608. II. 423. 454.
Anactorium I. 537.
Anaea I. 434. 445. 622. II. 398.
Andocides rhetor I. 104.
Androcrates *heros* I. 438.
Aneristus I. 356.
annus in duas partes divisus a veteribus I. 250. f.
anni a sacerdotibus numerati I. 251.
Anoblocha II. 551.
Anthemus I. 407.
Anthene I. 740.
Antipho Thucydidis *praeceptor, ut quidam, ut alii, discipulus* II. 408. 586.
Antiprosis I. 560. II. 531.
Antiptota II. 422.
Antissa I. 433.
Antitheses ironicae I. 644.
aoristus an pro futuro ponatur I. 253. II. 500.
Aphrodisias I. 600.
Aphytis I. 118.
Apia, *vetus nomen* Peloponnesi II. 490.
Apidanus *fluv.* I. 628.
Apodoti I. 516.
Apollo Carneus I. 756. Apollinis *templum.* vid. Amyclae.
Apollonia *a* Corinthiis *et* Corcyraeis *condita* I. 63.
apostrophus saepe negligitur I. 3. 60. 90. 268. 362. 416. *vetustissimis scriptoribus in usu, sed ab Ionibus neglectus* II. 776. f.
Appositio I. 13. 620.
Archelaus, Rex Macedonum I. 293.
Archias II. 6.
Archidamus I. 146. 265.
Archontes. vid. Athenienses.
Argilius I. 220. II. 528.
Argilus I. 715.
Arginusae II. 456. 458.
Argos, *ipsa regio* I. 689. 690.
Argos Amphilochicum I. 358.
Aristides I. 170.
Aristocratia I. 303.
Armati in concionem veniunt I. 17.
Arnae, *et* Arne I. 33. 656.
Arnissa I. 684.
Arrhiana II. 460.
Articulus defin. pro pronom. indefin. I. 33.
— nominibus nunc additur, nunc non II. 45. in fine periodorum potissimum additur cum vi quadam II. 103.
articulus pro pronomine. ἐν τοῖς, *pro* ἐν τούτοις I. 17. f. 432. 500. II. 286. 487. 783.
articulus masculinus additur dualibus foem. gen. I. 720.
articulus neut. gen. cum genitivo substantivi, pro substantivo I. 342. 598. 802. II. 10. 268. 422.
articulus an addendus sit nomini patris, quod adponitur nomini filii, Θουκυδίδης Ὀλόρου, *an* τοῦ Ὀλόρου I. 58. II. 410. 483. 745.
— an addendus nominibus patriae I. 2. Ante nomina locorum repetendus, ut ὁ Ζεὺς ὁ Ὀλύμπ. I. 729.
articulus abundat. vid. pleonasmus. deest. vid. ellipsis.
Asine, *urbs* I. 554. f.
Aspendus II. 437.
Assyrii. Assyriae *literae* I. 594. f.
Asticus I. 293.
Astydamia I. 25. 465.
Atalanta, *insula* I. 510. 294. f.
Athenae. Athenarum muri I. 272. f. humanitatis sedes I. 300.
Athenienssium *quatuor classes* I. 431. ὄχλοι I. 17. *hippeis immunes militiae navalis* I. 432. Archontes *an* ἀνυπεύθυνοι I. 210. *Ludi funebres* I. 298. *vetus mos cicadas aureas in capillis gestandi* I. 18. Senatus ἀπὸ τοῦ κυάμου II. 404. Senatores *primo die anni curiam ingredientes sacra faciebant* II. 412. — Athenn. autochthones I. 300.

Athenienſes *alii ἐκ τοῦ πεδίου, alii πάραλοι* I. 339. *in proeliis non miſcebant diuerſarum tribuum milites* II. 156. *olim faciles in ciuitate danda* II. 485. *πολυπράγμονες* II. 135. *φιλόδικοι* I. 142. *apud eos an licuerit populum iterum in ſuffragia mittere, de re, de qua ſemel decretum factum erat* II. 22. *quibus locis conciones* Athenis *conuocarentur* II. 407. 446. Eorum ſumtus publici II. 320. ſtipendium peregrinorum militum II. 513. triremes aedificant ex reditibus metallorum Laurioticorum I. 38. nauium in bello Perſ. numeri I. 137. gloriantur Marathonia pugna I. 297. ciuitas eorum qualis I. 302. Athenienſ. ducum iusiurandum I. 610. plura vid. in caniſtra, Diaſia, laudationes funebres, nuptiae, Paralus, Pelasgicum, Pnyx, proditores, ſtipendium.

athletae quondam nudi certabant I. 20. quando praecincti? ib.

Atrintanes I. 376.

Attica *λιπτόγεως* I. 8.

Atticorum *ὑποκορισμὸς* I. 502. ſ.

Augmentum an omittatur I. 530 709. augmentum duplex et triplex II. 175.

Aulon I. 657.

Axius *flun.* I. 406.

in ἀω verba compoſita ex ſecunda in primam coniugationem transeunt I. 206. V. L.

B.

Baculi Lacedaemoniorum II. 431. *baculos an Duces omnium Graecorum in bello geſtauerint, ibid.*

Berrhoea I. 114. II. 758.

Biſanthe I. 357.

Boeoti Aeolenſes *origine* II. 841.

Boeotia nomina I. 34.

Boeotium II. 799.

Boeum I. 132.

Bolbe, *palus* I. 112. 657.

Bomienſes I. 519.

Bottica *regio* I. 119.

Brachylogia I. 23. 30. 694. 697. 772. II. 375. 805.

Braſidas I. 552.

Bricinniae I. 697.

Briſeſus I. 286.

Broniſcus I. 657.

Buporum I. 398.

Buparas I. 671.

C.

Cadauera eorum, qui in proelio ceciderant, in vnum locum conlata cremabantur II. 106.

Caſſirrhoë. *vid.* Ἐννεάκρουνος.

Canaſtraeum I. 664.

Caſtra feſtis quibusdam diebus geſtabant virgines Athenienſes II. 85.

Cardamyle II. 345.

Cares I. 22. II. 752.

Carneo *menſe dies feſti apud Lacedaemonios* I. 756. 782.

Carneus, *cognomen* Apollinis I. 756.

Carteria, *inſula* II. 457.

Caryae I. 758.

Caſſandrea I. 676.

Caſus verborum mutantur ob interpoſitum pronomen I. 476.

Caſus iunguntur ſimiles ita vt alter ab altero pendeat I. 59. 592.

Caſus ad praecedentia accommodati II. 296.

Caulonia *vrbs* Italiae, *et* Siciliae II. 201. ſ.

Caunus II. 368.

Cecropia I. 282.

Cecryphalia I. 179.

Celoces I. 674.

Cenaeum, *promontorium* Euboeae I. 515.

Cenchrae, Cenchreae II. 331. 343.

Cenotaphia, *ἱερεῖα*, II. 725.

Centoripae II. 217.

centuriones interdum in conſilium aduocati II. 266.

Ceramicus, *δημόσιον σῆμα* I. 297. II. 538.

Ceres et Terra confunduntur II. 536.

Ceryces II. 390.

Chalce II. 371. 392.

Chalcideus II. 359.

Chalcidice I. 629.

Chalcis I. 184.

Chaones I. 360.

Charopus I. 376.

Chiasmus I. 607. II. 137.

Chiorum *nummi, τεσσαρακοστεῖς* II. 457.

Choerades *inſulae* II. 216. ſ.

Choeritus II. 725.

Chryſis I. 690. II. 532.

cicadae aureae. vid. Athenienſes.

Cimon I. 174.

circumvallatio duplex vrbium obſeſſarum I. 366. 435.

Citium I. 188.

Cleandridas, Clearchus, *nomina Spartana* II. 150. 163. 170.

Cleomenes Lacedd. rex adiuuit Piſiſtratidarum eiectionem I. 43.

Cleon I. 450.

Cleonae I. 773.

Clidemus, Clitodemus II. 80.

collectiua ſingularia cum adiectiuis, vel verbis pluralibus I. 299. 498. 618. II. 58. aeque ac ſingularibus I. 77. ſ. 601.

coloniae Magiſtratus et ſummos ſacerdotes a metropolibus accipiebant I. 109. II. 501.

coloniae quae metropolibus debuerint, et quae ab iis acceperint I. 58. 59. 60. ſ.

coloniam conditurі oracula conſulebant I. 514.

Colonus *quantum Athenis diſtaret* II. 406. Colonus *Ἵππιος*, et *Ἀγοραῖος* II. 407.

Colophon I. 446. ſ.

comparatiua pro poſitiuis I. 422. 441. ſ. II. 553.

compoſitis ſaepe vtitur Thucydides *pro ſimplicibus* I. 185. Cf. Praepoſitiones.

Concinnitatis exemplum II. 220.

Coniunctim ſcr. II. pr. XVII. ſſ.

Corinthus, Graeciae emporium I. 36.

Coronea I. 647. et Chaeronea confunduntur, I. 190.

Cortyta ſ. Cotyrta I. 600.

Coryphaſium I. 544. 671.

Cos Meropis II. 370.

cotyla, menſura II. 312. ſ.

Cranonii I. 286. 295.

Crenae I. 528.

Creſtonia I. 407.

Criſa, Criſſa I. 182. 360.

Crocylium II. 792.

Croton *an etiam vrbs Siciliae* I. 493.

crux in vſu apud Aegyptios I. 187.

cuſtodia libera I. 448.

Cyclopes II. 350.

Cydonia I. 384.

Cyllene I. 492.

Cylon I. 208.

Cylonii *piaculi tempus* II. 526.

Cynuria, Cynoſuria I. 600. 710.

Cypſela, *multae vrbes hoc nomine* II. 807. ſ.

Cypſelus *nomen commune pluribus.* II. 807. ſ.

Cyrrus I. 408.

Cythera II. 204.

Cytinium I. 517. ſ.

Cyzicus II. 841 — 43. Cyziceni *viri clari* II. 843.

D.

Daphnus II. 344.

datiuus pro genitiuo I. 520. 566. 744. II. 347. 463. pro Accuſ. I. 301.

datiuus participii praecedente genitiuo abſoluto I. 550.

datiuus commodum, vel incommodum ſignificans I. 136. 520. II. 395.

datiuus pro *ὑπὸ* cum Genit. I. 260.

datiuus pro accuſat. cum *εἰς* I. 159.

datiuus cum *εἶναι* I. 253. 634. II. 72. 772.

datiuus cauſam notans II. 25.

datiuus pro alia conſtructione cum praepoſ. I. 18. II. 382. 208. ſ.

datiui vſus ſingularis I. 36. II. 187.

datiui nominum locorum omiſſa praep. *ἐν* I. 136.

Daulia I. 291.

Decelia II. 410.

Decemuiri Athen. II. 407.

Delia I. 525.

Delphinium II. 366.

Delus *terrae motu concuſſa* I. 262. *luſtrata* I. 524. aerarium Graeciae I. 170.

Demetrius II 726.

Diaſiis *an apud* Athenienſes Ioui *ſacra facta fuerint hoſtiis animalibus* I. 208. ſ. II. 527.

Dictidienſes I. 733. 790.

Didyme I. 510.

Didymi *ἐητορικὰ ὑπομνήματα* I. 668.

Dies, diei iter I. 402.

Dii, Thraces, II. 204.

Diis conſecrata pars agri ab hoſte capti I. 470.

Dilogia I. 88. ſ. 430. 766. 805. II. 39. 51. 322.

Dionyſia Athenienſium I. 276. 718. *de* Dionyſiis *liber* Meurſii I. 720.

Dionyſius Hal. imitatur Thucydidem II. XLIV.

Diſtracta oratio I. 654. II. 30.

Dium I. 628. ſ.

Doberus I. 404.

Dolonci II. 720.

Dorieus I. 422. II. 430. ſ.

Dorium I. 182. 514.

Drabeſcus I. 175.

Drachma I. 748.

Dragameſte II. 552.

Drimuſſa II. 358.

Dryopes II. 259.

Dyme II. 779.

E.

Echinades *inſulae* I. 410. ſ.

Eetionia II. 440.

Egeſta II. 10.

Eion I. 172. II. 523. 760.

Elaeatis I. 96.

Elaeus II. 459.

Eleuſiniae *deae*, Ceres *et* Proſerpina I. 235.

Eleuſinium bellum I. 274.

Eliſiones vocalium II. 776. ſ.

Ellipſis plurium verborum poſt *τοιοῦτος*, talis II. 263.

— *articuli*, I. 33. 41.

— *nominum*, *ἄλλη* I. 616. *ἄνθρωποι* II. 278. *γῆ* I. 95. *διάστημα* I. 116. II. 17. *ἔργον* I. 112. *καιρὸς* I. 267. *ἱερὸν* I. 492. II. 82. *κέλητος* II. 55. *μέρος* I. 112. 510. *ὁδὸς* I. 761. *πάντα* I. 404. V. L. *πολλὴ* I. 70. 340. *πλησὺ* II. 540. *πόλεμος* II. 571. *συντέλειαι* II. 494. *τεῖχος* I. 117. *τόπος* II. 99. *τοσοῦτο* I. 30. *χωρίον* I. 112. II. 99. 534. 538. *μοῖρα* I. 65.

— *pronominum* II. 155. *αὐτὸς* I. 3. 770. II. 262. 433. 562. *ἑαυτὸ, ἑαυτὸν, ἐμαυτὸν* I. 328. II. 803. *τὸς* II. 235. 413.

— *verborum*, I. 152. 575. *λέγειν* II. 480. *ὁρᾶν, σκοπεῖν* I. 560. II. 295. *ποιεῖν* I. 278. *χρὴ* II. 506. *εἶναι* poſt participia I. 60. ſ. aliorum verborum I. 280. 647.

— *participiorum, ὤν* II. 530. 836. *ὄντες* I. 788. ſ.

Ellipſis aduerbiorum et partice. ἐγγὺς I. 598. ἕνεκα I. 348. 396. ἐπειδὴ I. 154. V. L. μᾶλλον II. 142. μόνον I. 643. ὅτι I. 766. μόνον et καὶ I. 123. οὐ μόνον I. 159. II. 332.
— *praepoſitionum*, διὰ I. 416. εἰς I. 39. 233. 277. II. 507. 542. ἐν I. 136. II. 507. κατὰ I. 10. II. 564. παρὰ I. 142. II. 296. περὶ II. 793. σὺν I. 26. 516. 584. 622. πρὸς I. 334.
— *coniunctionis*, γὰρ I. 156. καίπερ, καίτοι I. 30. ἤ I. 168. negationis II. 448.
Ellipſis praecedente ἦν μὲν I. 418. 556.
— *in* τί ἄλλο ἤ, τί εἰ μὴ, μηδὲν ἄλλο εἰ μὴ I. 508. 800.
— *participiorum, vel verborum, e praecedentibus, aut ſequentibus repetendorum* I. 150. 337. 420. 474. 705. II. 278. 370. 473. 749. ſ. 824.
— nominum ex antecedd. repetendorum I. 464. II. 207. vocabulorum ex ſenſu repetendorum II. 59. caſus ex alio caſu II. 116.
Elorus, Helorus II. 100. ſ. Elorina *via* II. 303.
Elymiotae, Elymiotis I. 405.
Emathia *olim, quae deinde* Theſſalia I. 7.
Embatum I. 442.
Emphaſis I. 419.
Enallage I. 76. 312. II. 204. 231.
Endius II. 326.
Enipeus I. 627.
Ennea hodoi I. 174.
Eordi I. 406.
Epanalepſis I. 623.
Epexegeſis I. 3.
Ephori Lacedaemoniorum *quando Magiſtratum inierint* I. 734. add. I. 717.
Ephyre I. 96. 97. II. 509.
Epidamnus I. 58. II. 500.
Epiſtates *quisnam* Athenis I. 672. V. L.
Erae, Gerae II. 340. V. L.
Ereſus, Ereſſus I. 433.
Erineum I. 182. II. 218.
Euboeae *defectio ab* Athenienſibus I. 190.
Euenus *fluv.* I. 380.
Eueſperitae II. 249.
Eumolpidae II. 390. 535. ſ.
Eupolium I. 518.
Euripides II 723.
Euryelus II. 154.
Eurytanes I. 516.
Euthydemus, Eudemus II. 734. 280. 829. ſ.

F.

Fabulae facile decipiunt I. 52.
Familia, de familiis Atticis liber Meurſii II. 390.
Felicitas inſolentiam parit I. 454.
foederum verba ſollennia I. 670. 721. 726. ſ. 737. 747. 748. II. 338.
Fortunae mutatio II. 294.
fundae inuentores. vid. Acarnanes.
funditores a λιθοβόλοις *diſtincti* II. 104.
funebres laudationes, apud Athenienſes I. 296. 298.
funus. vid. cadauera.
Futurorum ſecundorum formae I. 124.
futurum pro praeſenti, vel aoriſto II. 393.
futurum medium pro paſſiuo I. 122. 148. 241. 351. ſ. 388. 459. II. 204.

G.

Galepſis I. 660.
Genera et numeri non conueniunt in collectiuis I. 299. 498. 618. II. 58. 403.
genus adiectiui diuerſum a genere ſubſtantiui I. 324. ſ. 380. 396. II. 543.
Genitiui terminatio in α et ου I. 112.
genitiuus abſolutus. II. 327. vid. accuſatiuus participii, et nominatiuus, vel accuſatiuus.
genitiuorum abſolutorum ſaepe tantum alter exprimitur II. 327.
genitiuum abſolutum ſequitur oratio finita in eadem periodo II. 423.
genitiuus partitiuus. I. 583. II. 383. 537. vid. nominatiuus.
Genitiui duo iuncti II. 219.
Genitiuus obiectum indicans I. 337. II. 79. 114. 764.
Genitiui loco accuſatt. attice I. 101. 688. loco Nominat. I. 560.
Gerae II. 340.
Geraeſtus I. 418.
Geranea I. 617.
Getae I. 400.
Gigonus I. 115.
gladios olim geſtabant omnes Graeci I. 17.
Glauce II. 424.
Gloſſemata I. 213.
Gnomae I. 129.
Gorgias II. 727.
Greſtonia I. 407.
gymnopaedia Lacedaemoniorum I. 790. ſ.
Gylippus II. 170. 176.

H.

Habitare II. 127.
Haliae, Halae I. 179.
Halicycaei II. 215.
Hamaxitus II. 458.
Harmatus II. 458. V. L. et Not.
Harmoſtae II. 324.
Harpagium II. 463.
Hebrus I. 402.
Hellanici *plures* I. 171. II. 720. 730.
Hellas, Hellenes I. 10. ſ.
Helorus II. 101.
Helotae II. 523.
Heraclea *in* Trachine I. 708.
Heraeum I. 490. 689. ſ.
Herculis columnae I. 175.
Hermae II. 42. Eorum mutilatio ib. ſeq. et 92.
Hermion II. 322. Hermione I. 340.
Hermippus II. 723.
Herodes, *Grammaticus* II. 537.
Herodianus, *Grammaticus* II. 537. 551. 585.
Herodotus, *Grammaticus* II. 551.
Heſiodi mors I. 518.
Heſperitae, Eueſperitae II. 249.
Heſtiaea, Hiſtiaea I. 192. II. 258. ſ.
Hierenſes, *tertia pars* Malienſium I. 514.
hieronicae cum magno honore à ciuibus excepti I. 675.
Himera II. 94. V. L.
Hipparchus, *an* Hippias *natu maior filiorum* Piſiſtrati *fuerit* I. 47. II. 80. 82. ſ.
Hippoclides II. 720.
Hiſtoria, *totum opus, et ſinguli libri* II. 746.
Homeri *hymnorum auctor* I. 526. *in* Homero *verſus ſpurii* II. 485. ſ. inprimis laudatur I. 312.
Homines ciuitatem faciunt, Gnome II. 299.
Hyblae *plures* II. 94.
Hyccara II. 94. Hyccarica *mancipia* II. 184.
Hylias *fluv.* II. 221.
Hyllaicus, Hyllicus *portus Corcyraeorum* I. 494.
Hypallage I. 54. 186. 682. 796. II. 103. 283. 839.
Hyperbata I. 18. 24. 666.
Hyperbole II. 832.
Hyperbolus II. 414. ſ.
Hyſiae I. 438. ſ. 792.

I.

Ialyſus II. 374.
Iam II. 49.
Iapygia II. 45. 216.
Iaſus, Iaſſus II. 352. ſ.
Icarus, Icaria II. 455.
Ichthys I. 288.
Idomene I. 408.
Imperatiui pro Futuris I. 645.
Imperatiui plur. forma in ουτων II. 338.
Inarus I. 178.
induciae ſepeliendorum eorum cauſa, qui in proelio ceciderant, fieri ſolitae I. 117.
Ineſſa I. 524. II. 152.
inferiae. veſtes an inter inferias annuas I. 479. II. 788.
infinitiuus pro imperatiuo II. 107. 122. pro verbo finito I. 412.
Infinitiuus conſilium indicans I. 102.
Inuidia I. 322.
Ion Chius, *poëta* II. 366.
Ionia I. 934.
Ionica forma in ωσσι II. 251. 462.
Ionius *ſinus*, Ionium *mare*, *varie accipiuntur* I. 57.
Iſthmia *quando acta fuerint* II. 329.
Iſtone, *mons* Corcyrae I. 508.
Italia *abundans ſiluis* II. 144. 201.
Ithone I. 177.
Itone I. 698.
Itys, Itylus I. 291. II. 538.
iubere I. 92.
Iupiter Milichius I. 208.

L.

Labdalus II. 155. 172.
Laborare I. 100.
Lacedaemonii *peregrinos pellebant* I. 245. 305. *non dabant aliis ciuitatem* I. 144. Ciuitatis et ſuffragiorum apud eos ratio I. 156. Regum poteſtas, πολέμαρχοι, πεντηκοντάρχες, λοχαγοὶ I. 771. *ad bella educebant duas partes ciuium et ſociorum* I. 324. *ad tibiae cantum proelia committebant* I. 776. ſ. *recens natos pueros clypeo imponebant adpoſita iuxta haſta* II. 540. ἀμαθίας accuſantur I. 153. breuitatem in dicendo amant I. 154. eorum φρόνημα I. 396. II. 550. Ariſtocratiam iuuant I. 501. pugna pedeſtri inuicti I. 554. ϱ transponunt I. 784. vid. plura in Carnea, Ephori, gymnopaedia, manumiſſio, mora, nauarchi, pilei, ἐπισολὰς, Ἱππαγρέτης, λόχος, νεοδαμώδεις, πεντηκοστὺς, περιοικοι, Ποτανάτης, Σκιρίτης. Eorum leges I. 43. imperium I. 182.
Lacedaemonius, Cimonis ſ. I. 96.
Laches, eius expeditio I. 509.
Laeſpodias II. 165. 434.
Lamachus II. 160.
Lamentari non conuenit hortanti I. 319.
Lampſacus II. 89.
Laodicii *campi* I. 690.
Latini graeca non de verbo vertunt I. 215.
Latmus I. 446.
Latomiae I. 319. II. 310.
Laurium I. 339. II. 146.
Leaei I. 401.
Lectum II. 458.
Leo I. 207. ſ. II. 154.
Leocorium I. 48. II. 87.
Leogoras I. 104.
Lepreum I. 728. 732. ſ.
Lerus *inſula* II. 350.
Leucas I. 516.
Leucimne I. 97. ſ.
Lex imperat I. 268. ſ. 450.
Limnae I. 276. II. 536.
Lineae veſtes I. 18. ſ.
Liparaei I. 510.
Locrus, *conditor* Locrorum I. 492.
Loryma II. 373.
luci incaedui apud veteres I. 492.
ludorum ſacrorum θεωροὶ *inuiolabiles* II. 328.

Iustrationes Deli I. 524.
Lycaeus I. 712.
Lycurgus I. 305. f.
Lynceſtae, Lynciſtae I. 405.
Lyzia, *vrbs* I. 754.

M.

Macedonia ἡ κάτω I. 404. f.
Macedoniae *limites olim anguſti* I. 41. reges I. 400. 406. 407. f. II. 551.
Macrologia I. 326.
Magneſia, Magnetes I. 409.
Malea I. 420. II. 367.
Maliacus *ſinus* II. 322.
manumiſſio apud Lacedaemonios I. 630
manus ferreae I. 566.
Marathonia pugna II. 526. 763.
Marcellinus II. 719.
Marea I. 178.
Maſculina pro femin. I. 262. II. 403. pro neutris II. 503.
Maſſilia (ſ. Maſſylia) Africae I. 38. II. 493.
Medeon I. 529.
media pro paſſiuis. vid. futurum.
Megabazus, Megabyzus I. 185.
Megarenſes I. 178. 235. II. 530.
Melaei I. 698.
Meleſander I. 361.
Melii I. 793.
Melitea I. 626. f.
Melus I. 512. 814.
Mende I. 546. 677.
Meſapia, Meſſapia II. 217. Meſapii, Metapii I. 522. f.
Meſſene Sic. II. 9.
Meſſenii Naupacti I. 544.
Methone I. 288.
Methydrium I. 761.
Methymna I. 416. II. 343.
Metonymia I. 16. 32. metonymia, qua in alterum transfertur, quod alterius eſt II. 58.
metropoles. vid. *coloniae.*
Metus memoriam excutit I. 387.
Meurſius. vid. Dionyſia et de Familiis Atticis.
Midea I. 773.
Mileſii opem ferunt Chalcidenſibus I. 40.
Miletus II. 833. f.
Milichius, Iouis *et aliorum* Deorum *cognomen* I. 208.
milites conducticii II. 513.
Miltiades II. 721.
Minoa I. 470. 612.
Minos habet maris imperium I. 14. 23.
Miſis I. 807.
Mitylene, Mytilene I. 440. II. 841.
modi verborum interdum non conueniunt II. 421.
Molycrium I. 383.
mora Lacedaemoniorum I. 771.
Morgantine I. 610.
Mulierum laus I. 323.
Mycaleſſus II. 210.
Myconus I. 442.
Mylae I. 512.
Mylaſſa II. 834.
Myones I. 522.
Myonneſus I. 444.
Myrcinus I. 660.
Myus Cariae I. 223. II. 530.

N.

Nauarchi Lacedaemoniorum I. 374 f.
naugaturi vinum in mare libabant II. 50.
nauis μυριοφόρος II. 202. σφενδόνη I. 401. ἱππαγωγὸς II. 69.
nauibus cognomina data I. 213.
naues machinis per terram tractae I. 546.
nauem conſecrabant Diis poſt victoriam nauale I. 383.
naues captae a puppibus victricium religabantur I. 100.
nauium frumentariarum, vinariarum, et aliarum magnitudo quomodo aeſtimaretur I. 671.
nauium numeri II. 47.
Naupactus I. 624. II. 260.
Nautarum conuicia I. 382.
Naxus II. 5. 111.
negatiua particula vna pro duplici II. 454.
Neque, ſequ. *et* I. 43.
Nericus, Neritus I. 422. II. 792.
Neſſa. vid. Ineſſa.
Neſſus, Neſus, Neſtus *fluu.* I. 401. 402.
Neutra Adiect. pro Maſcul. I. 4. II. 272.
neutris pluralibus non ſemper adduntur verba ſingularia I. 54.
Neutrum ſequitur vbi maſcul. ſ. femin. opus erat I. 90. II. 543.
Neutrum pronom. abſolute poſitum II. 122. f.
Neutrum pro maſculino II. 187. 258.
Nicias II. 310. 311. f.
Niſaea I. 178.
Niſus, *collis* I. 671.
nomina in principio ſcriptorum ſuorum memorabant veteres I. 2.
nomina mali ominis auerſabantur I. 210.
nominibus pro verbis vtitur Thucydides I. 244. 438. II. 200.
Nomina pro aduerbiis I. 71.
nomina verbalia. vid. verbalia.
Nomina rerum et hominum pro locis vbi ſunt I. 27.
Nomina loco pronominum I. 71.
Nominatiuus cum Inf. pro Accuſ. I. 666. f.
nominatiuus participii pro genitiuo I. 338. 662. V. L. pro Datiuo II. 40.
nominatiuus, vel accuſatiuus, participiorum maxime impersonalium pro genitiuis abſolutis I. 66. 80. 159. 206. f. 324. 347. 456. 661. 678. f. II. 126. 191. *etiam praecedente, vel ſequente genitiuo abſoluto* II. 204.
nominatiuus participii praecedente datiuo II. 231. f.
Nominatiuus pro Accuſat. II. 330.
nominatiuus pro genitiuo partitiuo I. 324. 618.
Notiones duae interdum arctius iungendae I. 743.
Notium I. 446.
Numerus nauium graecarum, quae Troiam profectae ſunt I. 29. II. 491.
numerus ſingularis pro plurali I. 550. II. 116.
numeri non conueniunt in collectiuis. vid. genera.
nuptiae. Athenienſes *ad ſacra nuptialia aquam e* Callirhoë *fonte petebant* I. 277.
Nymphodorus I. 292.

O.

Obſeſſi trabes in machinas demittunt I. 360.
Occurrere I. 639.
Odomanti I. 409.
Odryſae I. 292.
Oeanthe, Oeanthia I. 523.
Oeneon I. 518.
Oenias I. 410. 536.
Oenoë I. 280.
Oenophyta I. 648. II. 761.
Oeſyme I. 660.
Olophyxus I. 663.
Olorus, *an* Orolus, *pater* Thucydidis I. 1. 2. II. 722. 746.
Olpaei I. 523. 528.
Olympia *etiam alibi, quam in* Peloponneſo, *agebantur* I. 208. Tempus II. 809. *in* Olympiadum *mentione additur potiſſimum nomen illius, qui ſtadio vicit* I. 751. f.
Olympium II. 96. 98. 174.
Ophioneuſes I. 516.
Opici II. 4.
Oppoſitio negantis enunciationis II. 136.
Optatiuus pro Aor. I. 101. 258.
orationis ſtructura. vid. ſtructura.
Orchomenus I. 624. 765.
Ordinalia pro cardinalibus II. 457.
Oreſtae I. 377.
Oreſtes, eius abſolutio I. 211.
Oreſtia, Oreſtis I. 690.
Oreſtium I. 767.
Oreum II. 450.
Orneae II. 11.
Oropus I. 286.
Oroſangae *apud* Perſas I. 216.
Orſippus II. 488.
Ortygia II. 198.
Orus, *Grammaticus* II. 536. 570. pr. XXIV.
oſſa mortuorum in patriam relata II. 106.
Oſtracismus I. 226.

P.

Paeanes in proeliis I. 102. f. II. 510.
Pagae, Pegae I. 564.
Palaerus, Palirus I. 293.
Palenſes, Pallenſes, Cephalleniae I. 65. 292. 293.
Pallene, Pellene I. 118. 668. 674.
Panathenaea I. 750.
panem olim conficiebant mulieres I. 372.
Panhormus, Panormum I. 384. II. 5.
Paralus *nauis* I. 446.
Paralii, Paraſii I. 286. II. 537.
Parauaei I. 376.
Parentheſi admiſcentur extra eam ponenda I. 132. 668.
Parnes *mons* I. 286. II. 801. f.
Paronomaſia I. 349. II. 113.
Participia imperſon. poſita II. 773.
participia pro infinitiuis I. 242. 460. 702. 733. 810. II. 172. 222. 530. 484. 530. an pro verbis finitis? I. 31. II. 284. 501. reſoluenda in τὸ cum Infin. I. 57.
Participia neutr. gen. pro Maſcul. et Subſt. I. 80. 160. 454. 462. II. 59.
Participiorum neutra in ως terminantur I. 224.
Participiorum caſus mutantur II. 562.
Paſſiua adiect. pro actiuis I. 241. II. 21.
paterfamilias II. 81.
Patrae, Patrenſis II. 778. f.
Pauſaniae Grammatici *Lexicon Atticum* II. 579.
Pauſaniae Lacedaemonii *matris nomina* II. 529.
Pauſanias, Pliſtoanactis tutor, I. 182. 217. ff. eius mors 224. f.
Peccare omnes ſolent I. 464.
Pedaritus II. 358.
Pela II. 358.
Pelasgorum *nomen quondam late patebat* I. 10.
Pelasgicum Athenis I. 278.
Peloponneſi *varia nomina et gentes* I. 25. II. 336. 490.
Peloponneſiaci *belli decem priores annι* Ἀρχιδάμιος πόλεμος, *poſteriores* Δεκελεικὸς I. 265. quando coeperit I. 250. quamdiu duraueric I. 722.
pelta II. 538.
Peparethus I. 511.
Perdiccas, Rex Macedon. I. 293.
Perdiccas ſecundus I. 399. f.
Periclis decretum I. 120. II. 512. expeditio contra Oeniadas I. 188. in Samum 194. de eo I. 284. oratio funebris 298. conſuetudo cum Anaxagora I. 307. abſtinentia 344.
Perinthus I. 264.
Perrhaebia I. 628.
pero I. 436.
Perſae *nomen an honorificum apud* Thucydidem II. 523.
Perſarum Rex. vid. βασιλεύς.
Perſona tertia vtitur hiſtoricus de ſe I. 3.

Perſona prima et tertia in epiſtolis I. 214. 229.
perſonae tertiae plur. verba ſine nomine, quod addendum erat II. 278.
Pes. in praeliis ſaepe alter pes tantum calceatus fuit I. 436.
Peſtis Attica I. 326.
Phacium I. 628.
Phaeax, *pater* Alcinoi I. 493.
Phagres, *vrbs* I. 406.
Phalius I. 58.
Pharnaces II. 324. f.
Pharus I. 411. II. 552.
Phaſelis II. 437.
Phea I. 288. II. 213.
Pherae I. 286.
Pherecydes II. 720.
Philaeus ibid.
Philoctetes, *pathicus* II. 491.
Phocaea II. 359.
Phocaeus, Phocenſis I. 37. II. 493.
Phocaeenſes ſtateres I. 596.
Phoenicus *portus* II. 363.
Phrynichus II. 384. f. 442.
Phytia I. 529.
Pieria I. 708.
pilei **Lacedaemoniorum** *in proeliis* I. 580.
Piraeus I. 399.
piratica olim non turpis I. 15. 16.
Piſiſtratidae II. 84.
Plataearum *excidia* I. 472. 491.
Plemmyrium II. 173.
Pleonaſmus I. 39. 111. (vbi gloſſem. ſpecies) II. 295. verborum: vt *φέρειν* II. 228. 558.
— *articuli,* II. 138. 246. 422. 424. V. L.
— *pronominum,* αὐτὸς I. 645. II. 175. 194. 228. 242. 562. τῆς cum ἀλίγης II. 797. *cum numeralibus* I. 490. II. 341. 457.
— *verbi,* εἶναι I. 390. 572.
— *adverbiorum,* μὴ cum ἀπαγορευτικοῖς, *et quae ἀπαγορεύσεως ſignificationem incluſam habent* I. 41. 330. 337. 409. 416. 460. 585. II. 210. 516. 581. μόνον I. 472. οὐ I. 347. 449. II. 833. οὖν *poſt parentheſin* I. 517. f. vt et Lat. *igitur* II. 251. πρίν, πρότερον, I. 56. ὡς I. 120. II. 436. V. L.
— *coniunctionum,* γὰρ II. 301. εἰ II. 138. ἢ I. 272. II. 292. 324. καὶ I. 398. 496. 548. 562. 632. V. L. 676. 758. II. 22. 292. 329. 362. 562. 570. 583. μὲν II. 575.
Pliſtoanax I. 191.
Pluralis pro ſing. I. 5. 20. 23.
Pluralis verbalium pro ſing. I. 165. II. 524.
Pluralis adhibetur, quando genus quoddam indicatur II. 115.
Plusquamperfectum cum augmento perfecti II. 238.
Pnyx Athenis *locus habendarum concionum* II. 452. f.
Polemo II. 725.
Polichna I. 384. II. 334. 344.
Polis, Pollis I. 356.
Pollux *quum aliquid e vetuſto ſcriptore laudat, non dicit in eo ſolo eſſe* I. 144.
Pompae *ſacrae ab armatis ductae* II. 86.
Potidaea I. 676.
Praegnantia verba I. 181. 183. 219. 460. II. 28.
Praepoſitiones in verbis compoſitis ſaepe vi carent I. 132. 181. 223. interdum augent I. 670. 700.
Praepoſitio e verbo referenda ad Subſt. I. 366.
praeſens pro futuro I. 318. f. 468. 606. 750. 769. II. 772. pro aoriſto I. 168. pro praeter. II. 148.
Praſiae I. 340. f. II. 449.
proditores in Attica *ſepeliri non licebat* I. 234.
Prolepſis I. 9. f.
Pronaei I. 292.
Pronomen relatiuum ad Subſt. ſequ. membri caſu refertur II. 145.
Pronomina poſt nomina regionum ad incolas relata I. 12.
Prote *inſula* I. 555.
Prytanis II. 22.
Pſammitichus I. 178.
Ptoeodorus I. 624.
Ptychia *inſ.* I. 591.
Pydius *fluv.* II. 462.
Pylus I. 544.
Pyrrha I. 433.
Pythen II. 163.
Pythia *quando acta fuerint* I. 694.

R.

Reduplicationes amat Thucyd. I. 67.
Regionum nomina pro incolis I. 6.
Relatiui vſus II. 384.
Remigum cibus I. 470.
Rhenea *inſula* I. 14. 37. 524.
Rhium I. 384. f.
Rhodus II. 398.
Rhoeteum I. 536.
Rypae II. 218. V. L.

S.

Sacerdotes coloniarum. vid. coloniae.
ſacrorum ſollennium pompae quaedam ab armatis ducebantur II. 86.
Sacrum annuum I. 479.
Sadocus I. 292.
Salaminia *nauis* **Athenienſium** I. 446. II. 78.
Salaminiae *pugnae tempus* I. 44.
Saminthus I. 762.
Samiorum et Mileſiorum bellum I. 192.
Sane I. 663.
Sardis I. 193.
Scapteſyle II. 765.
Scellias II. 438.
Sceptrum I. 27.
Scione I. 674. 678.
Scolus I. 715.
Scomius *mons* I. 401. f.
Scribae **Athenienſium** II. 180.
Scribere I. 3.
ſcutа viminea I. 548. f.
Scyrus *inſula* I. 172. II. 760. f.
Seditiones I. 502.
Sepulcrum, tropice I. 317.
Sepultura. Sep. in vrbe I. 336. vid. induciae. proditores.
Sermylia I. 119. 716.
Siciliae ambitus II. 2.
Sigeum II. 458.
Simplex pro poſſeſſivo I. 301.
Singulares nominum pro Pluralibus. I. 550. praef. XVI. f.
Singularibus pluralia verba adiiciuntur I. 299.
Singus I. 716.
Sintice *regio* I. 402.
Siphae I. 626.
Sitalces I. 399.
Socratis militia I. 649.
Soles II. 312.
Solium I. 292. 518. 728. V. L.
Solſtitium II. 367.
Spartolus I. 372. f. 715.
Sperare I. 4.
ſpiritus aſper pro litera e I. 118. II. 7.
Stadia I. 402. f.
Stagirus I. 638.
Stateris **Darici** *valor* II. 352.
Steſagonas II. 721.
ſtipendium militum et claſſiariorum apud **Athenienſes** I. 432. II. 418.
Stira, Styra, Styrax II. 259. 356. 376. f.
Stratodemus I. 356.
Stratus I. 379.
Structura *πρὸς τὸ σημαινόμενον* II. 53.
Structura varia I. 5. 74. 200. II. 189.
ſtructuram orationis in altero membro periodi ſaepe mutat **Thucydides** II. 749. add. genit. abſolut.
Subſtantiua ad prius membrum orationis referuntur, cum ad alterum pertineant I. 164.
Subſtantiuis adduntur adiectiua et participia alius generis I. 324. f.
ſubſtantiuum pro adiectiuo I. 138. 232. *pro verbo* I. 754.
Superlatiui pro Comparr. II. 46.
Sybota I. 98. 104.
Symaethus II. 98.
Syme II. 371.
Synchyſis II. 238. 405.
Syneſis I. 226. 262.

T.

Taenarus I. 222.
Tanagra I. 184.
Tanagraea I. 512.
Tangere I. 332.
Taphus, Thapſus II. 7.
Taras, Tarentus II. 168.
Tellis I. 717.
Temenidae I. 406.
Temenites II. 110. 172.
Templa. In iis pecunia publica deponebatur I. 170.
tempora verborum ſaepe non conveniunt I. 550.
Tenus *inſula* II. 411.
Tereus I. 290. f.
Terias *fluv.* II. 151.
Ternarius numerus I. 204.
Terminatio aduerbb. locorum in *σι* II. 444.
Tharypus I. 376.
Thaſus, Thaſſus I. 174.
Theagenes, Theogenes I. 572.
Theatrum Athen. II. 446.
Themiſtocles *ad* Xerxem, *an* Artaxerxem *venerit* I. 229. *an ſanguine taurino hauſto obierit* I. 232. fecit Athenienſes *ναυτικούς* I. 44. eius praemia I. 137. ſuſpectus 226. eius fuga ib. ff. vrbes ei a Perſarum rege aſſignatae 233.
Theolytus I. 410.
Theopompus II. 728.
Therae I. 264.
Theramenes II. 410.
Therma, Therme, Thermos I. 114. 293.
Theſeus I. 274. f.
Theſpia II. 152.
Theſproti I. 376.
Theſſali *perfidi* I. 184.
Theſſalus I. 48.
Thmuis I. 187.
Thoricus II. 449.
Thraces I. 401. 404.
Thranis I. 187.
Thranium I. 289.
Thraſybuli *patria* **Stira** II. 259.
Thucydidae *plures* I. 195. II. 445. 725
Thucydides Mileſii f. I. 2. 195.
Thucydidis Hiſtorici *pater.* vid. Olorus.
Thucydidis Hiſtoria *in quot libros diuiſa* II. 562. 568. f. 746. f. narrationem per aeſtates et hiemes diuidit II. 806. **Thucydides** poëtica verba vſurpat I. 283. *in concionibus mentem, non verba, Oratorum exhibet* I. 298. tacite Herodotum notat I. 418. f. non eſt ſuperſtitioſus I. 339.
Thuriatae I. 175.
Thyamis *fluv.* **Thyamus** *mons* I. 97.
Thyrea I. 600. 740.
Thyſſus I. 663. 733.
Tichium I. 518.
Timaei II. 724.
tintinnabulis explorabantur vigiliae I. 691.
Tolmidas I. 184. 190. f.
Tolophonii I. 522.
Tomeus, Tomarus I. 670. f.
Torone I. 663.
Tragia *inſ.* I. 194. II. 834.
Traiectio articuli I. 496. verborum II. 198. 254. 320. 343. 363. 754. 832.
Transpoſitio I. 32. 245.

Trares, Treres I. 402.
trierarchi II. 46.
Trinacria II. 2.
Triopium II. 363.
Tripus Delphis conſecratus I. 219.
Triremes, quot milites habuerint? II. 355.
Tritaeenſes I. 583.
Triticas II. 7.
turres, inuentum Cyclopum II. 349.
Tyche II. 110. 155.
Tyndarei callidum inuentum I. 24.
Tyrrheni *olim* Pelasgi *dicti* I. 663.

V.

Variatio orationis II. 276.
Verba pro Adiectiuis cum *ἐίναι* I. 10.
Verba compoſita in *άω*. vid. *άω*.
verbalia in *ις* I. 769.
Verba finita poſt participia II. 377.
Verba actionis de conatu, voluntate I. 257. 440. demonſtratione I. 633. f.
Verba tranſitiua pro actiuis II. 319.
Verbalia mediorum verborum ſenſu actiuo et paſſiuo I. 91.
verbalia interdum retinent caſum verborum ſuorum I. 41. 746. II 248. 340.
veſtes. vid inferiae.
Vetare II. 107.
vigiliae. vid. tintinnabulum.
Vni tribuitur quod de vniuerſis intelligendum I. 92.
Vocales non elidit Thucydides I. 60. V. L. et not. atque praef. XXII. f.
Voluptas laboribus medetur I. 304.
Vrbium nomina pro incolis II. 425.
Vt I. 30.

X.

Xenares I. 747.

Z.

Zacynthus I. 546.
Zancle II. 8.
Zopyrus II. 726.

INDEX
SCRIPTORVM VETERVM,
Qui in Notis *et* Var. Lectionibus *emendantur, aut illuſtrantur.*

Aelianus I. 26. f. 226. 416. 443. 688. II. 758.
Aeſchylus I. 478. II. 720. 770.
Alexander Aphrodiſ. I. 454.
Ammonius I. 90. 94. 225. 232. 370. 668. 696.
Anacreon II. 209.
Anna Comnena I. 572. 624. II. 346.
Antiphanes I. 131.
Appianus I. 175.
Apollodorus I. 412. 501.
Aretaeus I. 326. 328. II. 229. 776.
Ariſtaenetus II. 415.
Ariſtides I. 59. 122. 182. 348. 353 f. 564. 594. 647. 772. II. 816. 842 f.
Ariſtophanes I. 36. 191. 209. 211. 236. 688. 714. II. 12. 67. 304. 322. V. L. 418. 437.
Ariſtoteles I. 670. II. 183. 194.
Arrianus I. 368. II. 834.
Athenaeus I. 649. 657. II. 80. 94. 576.
Avienus II. 817. 834.
Callimachus I. 136. 514. 732. II. 582. 834.
Cantacuzenus I. 406. 629. II. 781.
Cicero I. 4. 232. II. 48. 95. 181.
Cinnamus II. 807.
Clemens Alexandrinus I. 19. 136. 364. 438. 454. 690. 729.
Conon I. 187. 493. 513.
Corinthus I. 230. 418. 496. II. 384. 435.
Cornelius Nepos I. 188. 221. 227. 472. II. 528.
Cratinus I. 276.
Cteſias I. 178.
Demetrius Phalereus I. 610. II. 180.
Demoſthenes I. 135. f. 219. 472.
Dinarchus pr. II. XIV.
Dio Caſſius I. 263. II. 809. f.
Dio Chryſoſtomus I. 48.
Diodorus Siculus I. 119. 169. 179. 182. 188. 192. 258. 372. 376. 379. 403. 509. 510. 524. 546. f. 597. 623. 640. 674. 814. II. 150. 151. 154. 163. 189. 215. 230. 462. 770.
Diogenes Laërtius I. 270. 323. II. 477. 777.
Diogenianus I. 814.
Dionyſius Halicarnaſſenſis I. 2. 22. 49. 52. 53. 55. 56. f. 73. 90. 127. 132. 134. 135. 146. f. 160. 170. 198. 301. 313. 314. 342. 344. 430. 449. 467. 478. 562. 550. 580. 670. 723. f. 729. 794. II. 39. 116. 178. 181. 318. 403. 474. 475. 478. 500. 542. 581. 745. 748. 754. pr. XIV. XV.
Dionyſius Periegetes I. 520. 534. II. 336. 455. 792. 834.
Dioſcorides I. 328. II. 215.
Epictetus II. 777.
Epigrammata Graeca I. 19. 128. 193. 219. f. II. 204. 760. 843.
Erotianus II. 60.
Etymologicon M. I. 19. 120. 157. 170. 226. 255. 418. 447. 498. 568. 664. 694. II. 449. 759. 777. pr. XXIV.
Etymologicum Mſ. I. 506.
Euripides II. 43. 104.
Euſtathius in Homerum I. 192. 232. 481. 578. 668. 799. — in Dionyſium Periegeten II. 313. 493.
Frontinus II. 78. 97.
Gellius II. 374.
Gloſſae Gr. Lat. I. 228. II. 178.
Gloſſae Galeni I. 586.
Gorgias I. 6.
Harpocration I. 57. 170. 376. 715. II. 366. 755.
Helladius I. 234.
Heraclides II. 80.
Hippocrates I. 24. 59. 77. 138. 351. 502.
Herodotus I. 19. 48. 208. 210. 232. 243. 362. 370. 373. 377. 407. 438. 554. 556. 582. 668. II. 13. 118. 152. 294. 372. 770. 776. *Ind.* ἐλέγχειν. ἐμμένειν. κέρδος. πρότερος. χείρ.
Heſiodus I. 11. 478.
Heſychius I. 13. 32. 174. 192. 208. 219. 276. 310. 317. 366. 406. 500. 524. 568. 578. 586. 680. 700. 712. 745. II. 8. 144. 218. 291. 295. 235. 346. 360. 374. 401. 462. 543. 561. 581. 755. 792. *Ind.* ἐκπλήττεσθαι, ἐμπαίχμια.
Hieronymus I. 188.
Hippocrates II. 13. 776. 803. pr. XIII. *Ind.* γεγανότης. ὡς ἐπιτοπλεῖστον.
Homerus I. 11. 13. 16. 71. 225. 406. II. 318. 485. 488. 544. 550. 552. 567. 792. 834.
Horatius I. 3. 57. 743. II. 76. 127. 359.
Jacobus Ep. I. 652. II. 179.
Jeremias I. 644.
Inſcriptiones I. 440 446. 627. 776.
Joannes Euangel. I. 28. 129. 450. 506. II. 777.
Joſephus I. 80. 124. 188. 368. p. XII. f.
Iſidorus II. 204.
Iſocrates I. 232.
Juſtinus I. 179. II. 770.
Lexicon Biblioth. Coiſlin. I. 4. 287. 498. II. 815.
Libanius I. 100. 131. 286. 418.
Liuius I. 127. 376. 643. 664. II. 54. 180. 189. 251. 331.
Longinus II. 832.
Lucanus I. 554. 627. II. 168.
Lucas Euangel. I. 680.
— Act. Apoſtol. I. 50. 489. 643. II. 331. 471. 758. 777. praef.
Lucianus I. 52. 53. 309. 376. 492. 528. 592. 689. II. 81. 417. f. 776. 822.
Lucretius I. 326. ff. 331. 371.
Lycophron I. 407.
Lycurgus Rhetor I. 501.
Lyſias II. 444.
Maccabaeorum Scriptores I. 267. 364. 466. II. 89. 582.
Martianus Capella I. 418. 523. 528.
Matthaeus Euangel. *Ind.* v. λειπόν. I. 63.
Maximus Tyrius I. 8. 94. II. 576.
Moeris Atticiſta I. 166. II. 60.
Muſaeus I. 29. 323.
Nemeſius I. 328.
Nicander I. 478. II. 843.
Nicetas Choniates II. 778.
Notitia Epiſcop. I. 188. II. 372. 867. 834.
Oppianus I. 166. 478. f. II. 94. f. pr. XIII.
Oracula I. 34.
Origenes I. 129.
Orpheus I. 115. II. 834.
Ouidius II. 842.
Pandectae I. 324.
Parthenius I. 572.
Paulus Apoſt. I. 3. 16. 27. 32. 50. 64. 364. 634. 635. 643. 652. II. 34. 36. 55. 79. 121. 331. 353.
Pauſanias I. 272. 690. 754.
Petronius I. 442.

Petrus Apoſt. I. 32. 451.
Phauorinus I. 192. 664. f. 680. 694. 697. 712. II. 308. 374. 462.
Philoſtratus I. 416.
Phocylides I. 94.
Photius I. 187.
Phrynichus I. 269. II. 43. 457.
Pindarus I. 147. 360.
Plato I. 2. 31. 44 217. 478. II. 751. 777. 803.
Plinius I. 35. 119. 174. 194. 624. 728. II. 374. 792. 817. 834.
Plutarchus I. 118. 126. 154. 170. 184. 185. 194. 196. f. 210. 212. 220. 228. 232. 234. f. 275. 305. 307. 323. 352. 354. 372. 376. 438. 512. 552. 590. 624. 630. 696. II. 106. 152. 204. 285. 318. 427. 450. 452. 723. 724.
Pollux I. 170. 224. 232. 255. 274. 334. 396. 472. 545. 675. 769. f. 777. II. 91. 234. 557. 821.
Polyaenus I. 511. 674. II. 841.
Polybius I. 54. 523. 582. II. 303.
Pomponius Mela I. 624. 773. II. 371.
Poſidippi epigr. ined. II. 204.
Priſcianus I. 60. 229. 394. 481. 618. 628. 675. 792.
Procopius I. 418. II. 560.
Propertius II. 842.
Ptolemaeus I. 192. 384. 407. 446. 498. 511. 523. 591. II. 374. 450.
Quintilianus I. 22. II. 752.
Regum Liber II. 55.
Salluſtius I. 3. 299.
Scholiaſtes Aeſchyli I. 111. 478.
— Ariſtophanis I. 34. 146. 185. 271. 292. 420. 433. 516. 542. 573. 669. 673. 710. 732. 814. II. 20. 24. 92. 150. 230. 410. 434.
— Callimachi I. 262. 733.
— Demoſthenis I. 124. 593. II. 427.
— Hermogenis I. 73. 231. 344. 442.
— Heſiodi I. 803.
— Homeri I. 624. f.
— Luciani I. 600. 618.
— Nicandri I. 286. 458.
— Pindari I. 56. 517. II. 374. 760.
— Sophoclis I. 99. II. 803.
— Theocriti I. 385. 493. 624. f. 374.
Scylax I. 403. 515. 523. 660. 698.
Scymnus Chius I. 660.
Seneca Tragicus II. 802.
Septuaginta Interpretes Graeci V. T. I. 34. 232. 255. 329. 364. 430. II. 582. 776. f.
Seruius II. 7.
Sex. Empiricus II. 8.
Sibyllina Carmina II. 767.
Silius Italicus I. 512.
Solinus I. 277. II. 205. 217.
Sophocles I. 48.
Sotion I. 236.
Statius I. 410. 618. 759. 773. II. 779. 802.
Stephanus de Vrb. I. 69. 112. 174. 192. 276. 287. 379. 383. 401. 407. 439. 444. 516. 519. 601. 660. 664. 755. II. 10. 101. 155. 201. 345. 363. 374. 395. 799. 792. 841. f.
Stobaeus I. 130. 144. 234. 387. 450. 464. 468. 774. (coll. II. 810.) 796. 802. II. 14. 64. 130.
Strabo I. 11. 97. 175. 291. 444. 498. 728. II. 201. f. 340. 458. 581. 778. 792. 807.
Strato. Epigr. ined. I. 19.
Suidas I. 19. f. 28. 40. 92. 99. 102. 112. 116. 135. 155. 162. 169. 205. 187. 189. f. 192. 210. f. 214 222. 232. 247. 274. 276. 279. 280. 288. 290. 339. 366. 368. 370. 376. 382. 384. 385. 390. 393. 394. 397. 404. 409. 418 420. 456. 466. 494. 500. 529. 545. 569. 570. 577. 592. 593. 614. 616. 620. 650. 694. 695. 712. 715. 729. 733. 768. 814. II. 6. 15. 101. 106. 148. 156. 157. 158. 180. 223. 230. 239. 293. 318. 374. 407. 415. 437. 472. 508. 509. 510. 511. 523. 525. 527. 530. f. 536. 538. 540. 543. 548. 558. 561. 567. 571. 576. 580. 581. 582. 756. 760. 768. 776. 778. 791. 806. 804. 819. 822. 831.
Syneſius II. 550.
Tacitus I. 49.
Terentius II. 246.
Themiſtius I. 192.
Pſeudo- Themiſtocles I. 226.
Theo Sophiſta I. 207. 251. 255.
Theognis I. 93. II. 543.
Theophraſtus I. 23. 31. 118. II. 778.
Thomas Magiſter I. 152. 170. 182. f. 187. 216. 217. 224. 234. 251. 281. 295. 310. 318. 325. 328 347. 354. 358. 365. f. 393. 421. 422. 434. 465. 478. 492. 502. 511. 522. 530. 552. 570. bis. 572. 584. 587. 592. 621. 622. 627. 662. 676. 682. 634. 686. 694. 696. 702. 712. 720. 729. 738. II. 8. 29. 37. 48. 51. 52. 55. 81. 90. 130. 144. 200. 247. 268. 300. 304. 318. 415. 417. 435. 442. 461. 756. 778. 795. 803.
Tobiae liber I. 364.
Tzetzes I. 120. 276. 660. 733.
Varinus I. 665.
Vegetius II. 104.
Virgilius II. 7. 173. 264. 349.
Vitruuius I. 759.
Vlpianus I. 125.
Xenophon I. 45. 94. 164. 209. 605. 722. 733. II. 181. 356. 445.

LIBRARY
FEB
14
UNIVERSITY OF TORONTO

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY